John Adams
Library.

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY

SHELF No
ADAMS
W1.3
V.X

IO. MATTHI. GESNERI

NOVVS

LINGVAE LATINAE THESAVRVS.

TOM. IV. Q — Z.

ADAMS 41.3
v.4

Q.

Litera Q.

LITERAM, *(quae formatur* appulsu palati, ore restricto Mart. Capella 3 p. 58) *ludibrium et crucem Grammaticorum, non minus atque alteram K, dixeris. Longum est referre omnia. Dicamus, quae maxime huius loci videntur.* Quinctilianus 1, 4, 9 *Grammatico quaerendum an*, an redundet Q, cuius similis effectu specieque, nisi quod paullum a nostris obliquatur, Koppa apud Graecos, nunc tantum in numero manet. *Nempe* Koppa *illud (de quo s. l.) est Ebraeorum* ק *quod conuersum ad sinistram fecere* q, *et paullum obliquarunt* Q *vel* Q. Marius Victorin. p. 2489 *post med.* Q et fuisse apud Graecos, et quare desiderat (*f.* deserit) fungi vice literae, si pontificum *(quid hi sibi hic velint, mihi non liquet)* libros legeritis: nunc enim apud Graecos iuxta H est posita. *Nempe nonaginta significat, vt* Hϡ *octoginta, et* Pϡ *centum.* Similia Scaurus de Orthogr. p. 2253 *extr. vbi pro* κάππα legendum κόππα. *Haec de figura. Quod ad vsum, illi videntur optime iudicare, qui illi tribuunt vim eliquandi veluti* V *sequentis, vt v. g.* Qui *fit Monosyllabum, Dissyllabum autem* cui. Quinctil. 12, 10, 30 Duras et illa *(litera)* syllabas facit, quae ad coniungendas demum subiectas sibi Vocales est vtilis, alias supervacua, vt *equos* ac *equum* scribimus, cum ipsae etiam hae Vocales duae efficiant sonum, qualis apud Graecos nullus est, ideoque scribi eorum literis non potest. *Scribunt illi tamen v. g.* κόϊντος *Quintus*, κοῦρις *Quiris*, κυρῖνος *Quirinus. Sic contra* Qu *vel* Qui *adhibent librarii medii aeui pro* κυ *vel* Cy. *E. g.* Quilon, Quima, Quatus *pro* Cylon, Cyma, Cyathus. *Sic* Squibala, Squilla, Iusquiamus *pro* Scybala, Scylla, Hyoscyamus. *Sic* Coloquintha *ex* Colocynthis. *Sed audiamus etiam Grammaticos* Prisc. 1 p. 543 *extr.* Q propter nihil aliud scribenda videtur esse, nisi vt ostendat, sequens V ante alteram Vocalem in eadem Syllaba positum, perdere vim literae in metro. *Et* p. 560 *fin.* De Q ——— nisi eandem vim haberet, quam C nunquam in principiis infinitorum vel interrogationum quorundam Nominum posita, per obliquos Casus in illam transferet, vt *Quis, Cuius, Cui.* — In quibusdam Participiis in C transfertur, vt *Jequor secutus, loquor locutus.* Transit in S, vt *torquco torsi*, sicut et C, *parco parsi.* Singulariter abiicit N in Praeterito *linquo liqui, vinco vici.* Transit etiam in X, vt *coquo coxi, duco duxi.* Apud antiquos frequentissime loco *cu* Syllabae *qua* ponebatur, et e contrario: vt *arquus, coquus, oquultus, quum* pro *cum, quur* pro *cur. De* Cum *audiamus* Quinctil. 1, 7, 5 Illa quoque seruata est a multis differentia, vt *Cum*, si *tempus* significaret, per q; si *comitem*, per C; si vero *causam*, per q ac duas sequentes nu scriberetur. Velius Longus p. 2218 *extr.* Si modo antiquam literae figuram species, ostendit C esse et V pariter literas in se confusas. *(Hoc aliquo modo conuenit in figuram Q, quidem etiam Quinctilianus respexit, vt modo dicebamus)* Ideoque non nulli *Quis* et *quae* et *quod* per Q et I et S scripserunt, et per QAE et per QID, quoniam scilicet in Q essent C et V. *Haec ratio etiam Vossio probatur de Arte 1, 29 licet vti ea non solitus sit, quod fecit Gataker.us. Iucunditate quadam condiunt haec etiam Ignotiora* Terentian. Maur. p. 2398 *sq. Sed locus est longior.* Quinct. 6, 3, 47 *refert, non commendat Ciceronis iocum*, Cum is Candidatus, qui coqui filius habebatur, coram eo suffragium ab alio peteret, Ego QVOQVE, inquit, tibi iure fauebo. *Nempe idem sonus nominis* coque *vel* cocc, *ab eo qui est* coquus *vel* cocus; *et Conuentionis* quoque. Licinius Caluus, *qui Catone principe vixit*, Q litera non est vsus, *vt ait* Victorin. p. 2456 *extr. Ex his, quae posuimus, erroris conuincitur* Ibid. Orig. 1, 4 Q literam nec Graeci resonant nec Hebraei: exceptis enim Latinis nulla alia lingua hanc habet. Haec prius non erat. Vnde et ipsa superuacua est vocata, quia per C cuncta veteres scripserunt. Kuph *Ebraeorum, et Graecorum* Koppa *respondere literae Q vidimus: et antiquissima monumenta Latina, columna Duilii, et SC. contra Bacchanalia. De antiquissimis Graecorum monumentis vid. Spanh. de Vsu et praest. num. Diss. 2 p. 96. it. 121. vbi est etiam* MERQVRIOS *pro* Mercurius. *Gruterianus index suppeditat* aquitur *pro* acuitur, liquebit *pro* licebit, manqupium, peq. (pecunia) sua, qurpus *pro* corpus, Qurtius *pro* Curtius, sequlum, sequritatem: *quae licet forte lapidariis sint imputanda, tamen pronuntiationis similitudinem ostendunt.* ¶ 2 *In notis ista fere significat:* Q. Quintus, *vel* Quintius, Quaestio. Q. *vel* QV. Quartus. Q. *vel* QVINT. Quintilius. Q. A. M. Quem Ad Modum. Q. B. ATQ. F. E. Quod Bene Atque Feliciter Eueniat. Q. B. F. Quare Bene Factum, Quaere Bonum Factum. Q. B. M. V. Quae Bene Mecum Vixit. QC. Quasi *apud* Val. Prob. *Nempe C etiam S notabat.* Q. D. E. R. F. P. D. E. R. I. C. Quid De Ea Re Fieri Placeret, De Ea Re Ita Censuerunt: *Notae quibus Senatusconsulta designabantur.* Q. D. R. P. G. V. Qua

Q V A

De Re Peto Grauitatem Viri. Q. D. R. P. L. IV. Qua De Re Peto Laudabilia Iura. Q. E. Quaerendum Lit. Q. E. R. L. IV. DA. Quanti Ea Res Erit, Iudicium Dabo: *Formula est praetoria.* — *Add.* QVANTVS n. 3. Q. F. Quinti Filius. Q. F. P. Quid Fieri Placet? Q. L. Quinti Libertus, *vel* Liberti. Q. L. F. Quinti Lucii Filius. Q. M. Quintus Mucius, Quomodo, Quo Magis. QM. PV. Quam Prounciam. Q. N. A. N. N. Quando Neque Ais, Neque Negas. Q. R. F. E. V. Quod Recte Factum Esse Videbitur. Q. S. S. S. Quae Supra Scripta Sunt. *Addamus et hoc, quod* H. S. Q. *ap.* Cic. Att. 9, 9 *pr. significare videntur* sestertia quingenta.

Q V A

QVA, cuius, cui. [πῆ] *Femininum ex* Qui *vel* Quis. *Nominativo non vtuntur, nisi in compositione, vt* Aliqua, Siqua. *Alias* Quae *est, de quo deinde s. l.* Plaut. Epid. 2, 2, 90 Quam ad rem illum refert? Idem Milit. 3, 1, 176 Quam ad rem vsui est? Quam rem agis? Ter. Heaut. 5, 1, 69. Qua causa Plaut. Men. 5, 2, 25. Cic. Acad. 1, 32 Qua de causa definitiones rerum probabant. Ter. Eun. 1, 2, 79 Ego excludor, ille recipitur: qua gratia, nisi illum plus amas quam me? Ter. Phorm. 2, 1, 68 Qua ratione inquam potius ducebat domum? G. non ratio, verum amantum dearat. Cic. Verr. 4, 28 Qua de re Indices vobis magnopere prouidendum est, *i. quam ob rem. Sed* Ter. Andr. 1, 2, 13 Quid ais? I. quia de re? s. rogas. *Et alter* Varro de R. R. 2, 2 Emtor stipulatur illas oues, qua de re agitur, sanas recte esse. *Formula Ciceroni quam ridet* Cic. pro Muraen. 28 c. 13 Quae de scripto agantur scripta sint omnia: neque tamen quidquam tam anguste scriptum est, qua ego non possim, QVA DE RE AGITVR, addere. Cic. de Inuent. 1, 82 c. 44 Firmatur similitudine eius rei, qua de re agitur, ad eam rem, qua de re iudicatum est. *Item sic legitur*, Iudicatum firmatur similitudine eius rei, qua de agitur, ad eam rem, qua de iudicatum est. *Et hoc ipso libro 27* Aut detestationis non alienae ab eo negotio, quo de agitur. *Et* 2, 7 Negare oportebit de vita eius et moribus quaeri, sed de eo crimine, quo de arguatur. *Superior tamen lectio etiam Tulliana est. Sic eam* de Inuent. 1, 29 c. 21 Si locus opportunus ad eandem rem, qua de re narrabitur, fuisse ostendetur. Ibid. 81 c. 43 Ostendi oportet eius esse rei signum proprium, qua de re agitur: vt *etc.* Qua ex re nobilis efferatur Nep. 25, 13. Qua pro re argentum promisit hic [illic] Plaut. Rud. 5, 3, 22. Cic. pro Rosc. Com. 45 c. 15 *Quod* [*si*] *tacit*, qua impudentia est, etiamne testem improbabit, quem iudicem approbarit? *i. pro reliqua impudentia sua, vt est impudens.* § 2 *Per ellipsin nominum rationes, via, regione, parte frequenter addunt. Ellipsin ponitur, vbi Aduerbium vocant Grammatici.* Virg. Aen. 1, 178 Qua *(ratione)* facere id possis, nostram nunc accipe mentem. Praedico delectus, qua possit, habiturum Cic. Philipp. 6, 5. Auctor Priap. Die mihi qua *(via)* sit iter. Pontem fecit in libro flumine, qua copias traduceret Nep. 1, 3, 1. Perge modo, et qua te ducit via dirige gressum Virg. Aen. 1, 4 4. Omnes interim, qua adiri poterat in eum fundum Cic. pro Caecin. 21 c. 5. Ipse in templum nescio qua per cuniculum ascendit Cic. Philipp. 2, 25. Licet illi vagari qua velit Cic. de Orat. 1, 70. Qua *(gradu)* descensus erat Sall. Cat. 57. *Sic* Qua nox coëgerat fedes habebant Sall. Iug. 18. Qua digitum proferat non habet Cic. pro Caecin. 21. Tacit. Ann. 15, 12 Qua proximum, et commeatibus non egentem, regionem Commagenam, etc. petiit. Sallust. in Iugurth. 1 1 *extr.* Postremo omnia, qua vitio erat, constrata telis, armis, cadaueribus, et interea humus infecta sanguine. Qua autem est? Cic. Att. 8, 9 p. 772 *Graeu. i. qua parte epistolae.* Ea, qua. Liu. 5, 43 Qua signa ferri videbant, ea scandere hostem tinunt. *Et* 6, 24 Et Volsci qui modo simulato metu, ea in veram fugam effusi. *Plura vide Drakenb.* Qua sex mentibus iter fecerat, eadem minus diebus triginta reuersus est Nep. 2, 5, 2. Cic. Att. 8, 3 Sin discedit, quo, aut qua, *(ratione)* aut quid nobis agendum sit, nescio. Arx, qua *(parte)* ad meridiem vergit Nep. 5, 2, 5. Vlpian. l. 1 6. Si pater, De Silaniano senatusconsl. Attamen vbi decessit, qua *parte* extinctum legatum et libertas est, senatusconsulto fore locum. *Et alibi saepe.* Sic Scribon. 53. Qua possum, squalore tuos imitata labores Dicar Ouid. Heroid. 13, 41. *i. qua ratione: vid. Heins. ad h. l. Seruit distributionibus:* Plaut. Trin. 4, 3, 27 Neque illis quidquam lege sanctum est, leges mori seruiunt, mores autem rapere properant, qui sacrum, qua publicum. *i. iuxta ne fasti an profanum. Ibid. Taubm.* Cic. Att. 2, 19 Nam gladiatorii qua cominus, quâ aduocati, sibilis consecti. *i. Domi suas testa et obsecati.* Topiarium laudati, ita omnia conuestiuit hedera, qua bellum vellae, qua intercolumnia ambulationis Cic. Q. Fratr. 3, 1. Ut scis, 9, 12 At quam honesta, quam expedita tua consilia, quam ea, quae tuis cogitationibus, quae tuneris, qui natugationis, qua congressus, sermonisque cum Caesare. *i. consilia partim itineris etc. Sic saepe*

Eidem 15, 13 Intelligo te diſtentiſſimum eſſe, quâ de Buthrotiis, quâ de Bruto. Satisfactum qua ciuium qua ſociorum vtilitatibus Plin. Paneg. c. 33. Quâ, *pro* Quatenus. Scribon. Ep. m. Comp. 47. 231. Paullus, Sed nec ille, qui filium alienum potlidet, tantum habet, quanti eum patri vendere poteſt. Sed in praeſentia, non quâ filius alicuius, ſed quâ homo aeſtimatur. Budaeus.

QVACVNQVE, Ablatiuus a Quaecunque. Liu. 1, 3 Is Aſcanius, vbicunque, et quacunque matre genitus (certe natum Aenea conſtat) abundante, *etc.* Quaſi dicat, Tametſi incertum vbi, et qua matre ſit genitus, tamen, *etc.* Separatur nonnunquam apud Poëtas per Tmeſim. Lucret. 6, 84 Quid faciant, et qua de cauſa cunque ferantur. ¶ 2 *Eadem ratione, vt* Qua *ſimplex elliptice, vel aduerbialiter ponitur.* Cic. Verr. 1, 44 c. 16 Quacunque iter facit, eiusmodi fuit, nor vt Legatus Populi Romani, ſed vt quaedam calamitas peruadere videretur. Idem Att. 14, 17 *extr.* Quacunque nos commouimus. *Add.* Nep. 23, 3, 3. Quacunque vacat ſpatium Lucret. 1, 509. *Sic et per Tmeſim* Idem 1, 209 Qua porro cunque tenet ſe Corpus, *etc.*

QVADANTĒNVS, *vel* QVADAM TENVS. Adu. [*μέχρι τινός*] *Vſque ad quandam partem, aliquantulum.* Plin. 29, 10 Tria autem genera eius, latum, et alterum longius, quadantenus rubens. Idem 13, 7 f. 15 Huic ſimilis quadam tenus, quae vocatur Cypria ficus. *Et* 15, 28 f. 33 Citreis ſapor aſperrimus; quadamtenus et cotoneis.

QVADI, [Κυάδοι Dioni] *Bohemorum olim gens, ſicut et Marcomani.* Hieronymus, Sarmatae, Quadi, Vandali, et innumerabiles aliae gentes equorum et vulpium carnibus delectantur. *Vid.* Tacit. Germ. c. 42.

QVADRA, ae. f. [*πινακίς, πινακίσκος*] *Menſarium inſtrumentum, ſuper quod dapes ſcinduntur, ſiue apponuntur: quod quadrata forma fieri ſolcat: veluti rotunda repoſitoria,* orbes *dicimus.* Menſam, Orbem, Quadram, *rem eandem eſſe docet locus* Virg. Aen. 7, 109 *ſqq. quem, licet longiuſculum hic apponere, cum ſit idem dulciſſimus, non piget. Praedixerat* Harpyia Celaeno Aen. 3, 257 *Troianis,*

Sed non ante datam cingetis moenibus vrbem,
Quam vos dira fames, noſtraeque iniuria caedis,
Ambeſas ſubigat malis abſumere *menſas.*

Hoc vaticinium impletur l. c.

Inſtituuntque dapes, et adorea *liba* per herbam
Subiiciunt epulis, (ſic Iupiter ille monebat)
Et *Cereale ſolum* pomis agreſtibus augent.
Conſumtis hic forte aliis, vt vertere morſus
Exiguam in *Cererem* penuria adegit edendi,
Et violare manu malisque audacibus *orbem*
Fatalis *cruſti*, patulis nec parcere *quadris:*
Heus etiam *menſas* conſumimus, inquit Iulus *etc.*

¶ 2 *Sed etiam fruſta quadrata panis, placentaeue* quadrae ſunt. Serv. *ad* Aen. 7, 115 Quadris, aut menſis, et eſt Antonomaſia: — nam ſupra *orbem* dixit; aut quadris, fragmentis accipimus, *vt* Iuuenalis (5, 2) Vt bona ſumma putes, aliena viuere quadra. *Hic nempe eadem ambiguitas: ſed fruſtum panis eſt*, Et mihi diuiduo findetur munere quadra Horat. Epiſt. 1, 17, 49. Martial. 6, 75 Quum mittis turdumque mihi, quadramque placentae, Siue femur leporis, ſiue quid his ſimile. Sic apud eundem 12, 32 Quadra caſei Tolofatis. *Et* 3, 77 Nec te liba iuuant, nec feſtae quadra placentae. *Et* 9, 92 Secta plurima quadra de placenta. *Eſt autem proprie Adiectiuum* Quadrus *de quo ſ. l.*

QVADRVLA, ae. f. Dimin. Solin. c. 50 Nunc bracteatum, nunc puluerisˑ habet quadrulas.

QVADRAGĒNI, ae, a. [*τεσσαράκοντα*] *Quadraginta, quae ſingulis tribui intelligantur.* Columel. 5, 2 Centies vicies duceni quadrageni fiunt viginti octo millia et octingenti. Cic. Att. 4, 18 Vt ambo II-S quadragena COSS. darent, ſi eſſent ipſi COSS. facti. *Add.* Idem Verr. 1 c. 56. Quadrageni pedes in terga Plin. 17, 23. Quadragenis diebus latent Plin. 8, 36. Suet. de Claris Gram. c. 23 Nec ſufficeret ſumtibus, quamquam ex ſchola quadragena annua caperet. *Sabaudi*, Millia numûm.

QVADRAGENARIVS, a, um. Adi. Quadraginta annorum homo Arnob. 2 p. 60. Quadragenarium dolium Cato R. R. 105, 1 *quod capit* quadraginta vrnas. Fiſtulae quadragenariae *plumbeae in aquaeductibus, quarum* laminae antequam in rotundationem flectantur, habeant quadraginta digitos latitudinis. Vitruu. 8, 7 *et inde* Pallad. Aug. 12 *vbi ſtuduimus rem expedire breuiter.*

QVADRAGESĪMVS, a, um. [*τεσσαρακοστός*] Adiectiuum, *ordinis et proportionis.* Plin. 14, 20 Cocti parte quadrageſima. Id. 2, 8 Quadrageſima ſecunda Olympiade. Quadrageſimum poſt annum Tac. Ann. 12, 27, 5. Quadrageſima, *abſolute dicitur, pro Quadrageſima parte.* Suet. in Calig. c. 40 Quadrageſima ſummae, de qua litigaretur, exigebatur. Idem in Veſp. c. 1 Publicanum quadrageſimae in Aſia egit. Quadrageſimae abolitio Tacit. Ann. 13, 51, 3. Quadrageſimum ſtipendium Idem ibid. 1, 64, 5.

QVADRAGIES. Adu. [*τεσσαρακοντάκις*] Vict. de Viris illuſtr. 47 Ipſe quadragies quater accuſatus, glorioſe abſolutus. Liu. 38, 55 Potius quadragies, quam ducenties quadragies litem aeſtimatam — indignantem, quod quadragies ratio ab ſe repoſceretur, *i. quadragies centenûm millium HS.* Cic. pro Flacc. 30 c. 12 Seſtertium ter et quadragies.

QVADRAGINTA. Indecl. [*τεσσαράκοντα, ſiue τετταράκοντα*] Plin. 2, 8 Partibus ſex atque quadraginta longius. Annos natus magis quadraginta, *vid.* MAGIS, Aduerbium. Iugera quadraginta arui Catul. in Mentulam 112 (114) 2.

QVADRANGVLVM, i. n. *τετράγωνον* Gloſſ. Lat. Gr.

QVADRANGŪLVS, a, um. Adi. [*τετράγωνος*] *Quod quatuor angulos habet.* Plin. 13, 22 Intus granum quadrangula figura.

QVADRANGVLĀTVS, a, um. Adi. Tertull. de Anima c. 17.

QVADRANS, antis. m. [*τεταρτημόριον*] *Quarta pars alicuius rei vel aſſis.* vt, Quadrans pedis Gell. 3, 10. *Simpliciter eſt Numi genus, quarta pars aſſis*, qui et Teruncius *vocatus eſt a tribus vncis.* Plin. 33, 3. *Vt enim* Seſtertius *quarta pars eſt denarii, ita* Quadrans *quarta pars aſſis. Add.* Hieron. ad Matth. 5, 26. Iuuen. Sat. 7, 8 Nam ſi Pieria quadrans tibi nullus in arca Oſtendatur. Liu. 3, 18 In Conſulis domum plebes quadrantes vt funere ampliore efferretur, iactaſſe fertur. Martial. 3, 7 Centum miſelli iam valete quadrantes, *etc. conf.* 10, 74. Quadrans ratitus, ſic dictus, quod in eo, et triente ratis fuerit effigies, vt nauis in Aſſe. Paullus Feſti. *Vid.* Ratitus *ſub* RATIS. Quadrantem *ſoluiſſe videntur ingredientes balneum.* Hor. Serm. 1, 3, 137 — Dum tu quadrante lauatum Rex ibis. Iuuen. Sat. 6, 446 Caedere Siluano porcum, quadrante lauari. *Prou.* Paratus fuit, quadrantem de ſtercore mordicus tollere Petron. c. 43. Minus locuples vno quadrante Hor. Serm. 2, 3, 93. Quadrans, *trium cyathorum menſura. Vid.* SEXTARIVS *in* SEX. Celſus 3, 15 Si quarto die cum horrore febris reuertitur, vomere, ſicut ante praeceptum eſt: deinde poſt febrem modicum cibum ſumere, vinique quadrantem. *De iugero*, Columel. 5, 1 Pars quarta pedes ſeptem millia et ducentos, hoc eſt quadrans. Quadrans operae Columel. 2, 4. *In libra* Pond. Quadrans Scribon. *paſſim, i. vnciae tres.* Plin. 28, 9 Ad tuſſim veterem recens decoquitur quadrantis pondere, in vini ſextariis tribus.

QVADRANTĀLIS, e. Adi. Plin. 13, 15 Quatuor pedum et ſemipedis per medium ambitum, craſſitudine quadrantali, *i. Pedis quartae partis.*

QVADRANTAL, ālis. n. [*ἀμφορεύς*] Feſtus: Quadrantal vocabant antiqui amphoram, quod vas pedis quadrati octo et quadraginta ſextarios capit. Plaut. Curc. 1, 2, 15 Sitit haec anus. PA. quantillum ſitit? PH. modica eſt, capit quadrantal. Plin. 14, 2 Ne quis vinum Graecum, Aminaeumque octonis aſſibus aeris ſingula quadrantalia venderet. Varr. de R. R. 1, 57 Quidam ipſum triticum conſpergunt, quum addant circiter in M. modium quadrantal amurcae. *Caeterum* Quadrantal, *Figurae nomen eſt omni ex parte quadratae, quales ſunt cubi et teſſerae. Recte enim* Feſtus vas pedis quadrati *appellat.* Gell. 1, 20 Vel qualia ſunt quadrata vndique, quae *κύβοις* illi, nos quadrantalia dicimus.

QVADRANTARIVS, a, um. Adi. [*τεταρτημοριαῖος*] *Quadrante conſtans.* Olim et pauca erant balnea, nec vllo cultu exornata: cur enim ornaretur res quadrantaria, et in vſum, non oblectamentum, reperta? Sen. Ep. 86 (87) Cic. pro Cael. 62 c. 26 Niſi forte mulier potens, quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori. *i. quae pro Quadrante, quem balneatori ſoluere debebat, potius corporis ei vſuram praeſtiterit, quadrantemque adeo permutarit in ſtuprum. Sic Manutius. Eandem Clodiam* Caelius Clytaemneſtram quadrantariam *dixiſſe videtur, apud* Quinctilianum 8, 6, 53 *de qua refert Plutarchus in vita M. Tullii, adoleſcentem quendam pro argenteis numis quadrantes in marſupium eius demiſiſſe aereos: quam ob rem deluſa* Quadrantaria *ſit cognominata ex concubitus pretio.*

QVADRARIVS, a, um. Adi. *legitur vulgo apud* Caton. de R. R. 18, 1 Torcularium ſi aedificare voles, quadrariis vaſis, vti contra — ora fient, ad hunc modum vaſa componito. *Verum variat lectio: Verior* quadrina *vel* quadriiuga.

QVADRATVRA, QVADRATVS, *vid.* QVADRO.

QVADRIANGVLVS, a, um. Adi. Muliebre membrum quadriangulum Auſon. Epigr. 128, 3.

QVADRICIPS, *ſ.* QVARTICEPS, cipitis. QVADRICEPSOS *item.* Mons quadriceps Varro L. L. 4, 8. *vid.* BICEPSOS *ſub* BIS.

QVADRĪDENS, entis. Adi. [*τετρόδους*] *Quod quatuor habet dentes.* Cato de R. R. 10 Rutra quinque, raſtros quadridentes duos. *Et* 11 Rutra quatuor: raſtros quadridentes duos.

QVADRIENNIVM, i. n. [*τετραετία*] *Spatium quatuor annorum.* Cic. Verr. 5, 47 Nam quum quadriennio poſt in Siciliam veniſſem, ſic mihi affecta viſa eſt, *etc.* Quadriennio poſt factus ſum praetor Idem de Sen. 10 c. 4.

QVADRIENNALIS, e. Adi. Dedico agonem quadriennalem ICt. Dig. 50 t. 12 l. 10.

QVADRIENNIS, e. Adi. Florus 2, 6 Poſt primum Punicum bellum vix quadriennis requies.

QVADRIFARIAE Matheſis ianuae Caſſiod. Ep. 1, 45. *i. quatuor artes mathematicae.*

QVADRIFARIAM. Adu. [*τετραχῶς*] *Quadripartito, in quatuor partes.* Varro *ap.* Non. 2, 181 Et ea, quae ad mortales pertineant, quadrifariam diſpertierim in homines, in loca, in tempora, in res. Liu. 4, 22 Quadrifariam diuiſo exercitu. *Add.* Id. 38, 1. Suet. Vit. c. 13.

QVADRIFARĬTER. *Idem.* Paullus in l. Iurisconſultus D. de Gradib. et affinib. Proauus quadrifariter intelligitur. *Paullo poſt*, Pronepos quoque et Proneptis quadrifariter intelliguntur. *h. e. Quatuor modis, quadrupliciter.*

QVADRIFĬDVS, a, um. Adi. [*τετραχίδης*] *Quod in quatuor partes ſindi poteſt, aut fiſſum eſt.* Virg. Georg. 2, 25 Quadrifidasque fudes, et acuto robore vallos. *h. e. Ita robuſtas, vt in quatuor partes diuidi poſſint.* Querens Virg. Aen. 7, 509. Columel. 4, 33, 4 Ridicae. Trabs quadrifida Valer. Argon. 1, 663. Labor Solis quadrifidus, *propter quatuor anni partes* Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 268.

QVADRIFINIVM, i. n. Iſid. 15, 14 Quadrifinium, quod quatuor poſſeſſionum fines adſtringit. *Occurrit et apud* rei agrariae ſcriptores p. 227 *Goeſ.*

QVADRIFINĀLIS, e. Adi. Apud Goeſ. de re agraria ſcriptores p. 222. 225. 245.

QVADRIFLVVIVS, a, um. Adi. Vitruu. 2, 9 *de abiete*, Quadrifluuiis diſparatur, *i. venarum ſ. fibrarum quatuor velut fluuiis. Vid. Bald. Lex. Salmaſ. ad* Solin. p. 727.

QVADRIFLVVS, a, um. Adi.

Ver vbi perpetuum reddet,
Prataque multicolora latex
Quadrifluo celer amne rigat

Prudent. Cath. 5, 103. *de paradiſo.*

QVADRIFŌRIS, e. Adi. [*τετράθυρος*] *Quod quatuor forte ſiue foramina habet.* Plin. 11, 21 Veſpae nidos Vere faciunt fere quadrifores. Adiiciatur amplius foris latitudo, ſi quadriforis futura eſt Vitruu. 4, 6.

QVADRIFORMIS, e. Adi. [*τετράμορφος*] *Quod habet formas quatuor.* Orient. Commonit. l. 1.

QVADRĬFRONS, frontis. *Iani epitheton apud* Seruium *ad* Virg. Aen. 7, 607 Ianum certe apud aliquos quadrifrontem eſſe non mirum eſt. *Conf.* Auguſt. C. D. 7, 4.

QVADRIFVRCVS, a, um. Adi. Priſcian.

QVADRĪGA, ae. f. [*τέθριππον*] *Quatuor equi iuncti iugo vno, quaſi tu* quadriiugas equas *diceres.* Equas *enim feminas in curuli certamine praelatas maribus, notum eſt. vid.* EQVA. *Caeterum iunctas intelligo*

intellige vno iugo, vna linea transuersa, quod et iugi appellatio, et imagines antiquae satis declarant. Gell. 19, 8 Quadrigas Caesar, etiam si currus vnus, equorum quatuor iunctorum agmen vnum fit, pluratiuo semper numero dicendas putat. *Inuenitur tamen etiam Singularis ap. bonos auctores, v. g.* Theſſalium quadriga decus Grat. v. 228. Vt a quadrigae violentia ſalutem ſuam cuſtodiret Val. Max. 1, 8 ext. 9. *Et ipſe* Gell. l. c. a Varrone quadrigam Numero Singulari dictam *monet. Sed* Varro de L. L. 9, 3 p. 139, 23 *Sſ. docendi cauſa tantum vtitur. caeterum pro Plurali diſputat, et dicendum*, Binae quadrigae, *non* duae. Quadrigae initiorum, *per metaphoram.* Sunt autem (*vt* Varro *plerisque* de L. L. 4, 1) Locus, corpus, tempus, et actio. Apta quadrigis equa Hor. Carm. 1, 16, 35. Nec enim in quadrigis cum ſecundum numerauerim, aut tertium, qui vix e carceribus exierit Cic. de Clar. Orat. 173. Mineruam quadrigarum inuentricem ferunt Cic. de Nat. Deor. 3, 59. Quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere Idem pro Muraen. 57. Quadrigae *etiam Equi, non actu ipſo iuncti, ſed ad iungendum apti.* Columel. 3, 9, 5 Vide ſacrorum certaminum ſtudioſi pernicillimarum quadrigarum femina diligenti obſeruatione cuſtodiunt, et ſpem futurarum victoriarum concipiunt propagata ſobole generoſi armenti. Curru quadrigarum vehi Cic. de Diuin. 2, 144 c. 70. Plaut. Aſin. 2, 2, 13 Numquam pol indipiſcet quadrigis albis poſtea. *Quo loco Turnebus, Ego quadrigas Iouis interpretor, quae celerrimo per caelum ferri curriculo conſebantur. Mouet me Plautus, qui alio loco ſcribit*, (Amph. 1, 1, 294) Quadrigas ſi inſcendas Iouis, nunquam effugies infortunium. *Ad curum autem Iouis conſebant equos niuali candore iunctos eſſe, vt ex Suetonio videre eſt. Haec ille. Apud eund.* Plautum Amph. 1, 1, 266 *eſt* Cum quadrigis ſol exoriens. Citae quadrigae Virg. Aen. 8, 642. Inſanae Claud. quart. Conſ. Hon. 63. Fictiles, *vid.* RATVMENA: *it.* Plin. 35, 12 ſ. 45. Niueae Claud. de Bell. Get. 127. Perniciſſimae quadrigae, *vid.* PERNIX. Pomeridianae Cic. in Orat. 157. *quae poſt meridiem ſpectantur in circo.* Roſcae Aurorae Virg. Aen. 6, 535. Sed in te inmens Brute doleo, cuius in adoleſcentiam, per medias laudes quaſi quadrigis vehentem, transuerſa incurrit miſera fortuna Reipubl. Cic. de Clar. Orat. 331. Poëticae Cic. Q. Fratr. 2, 15. *Totum locum damus in* EQVVS n. 4. Agitantur quadrigae Varr. de L. L. 5.

QVADRIGVLA, ae. f. Dimin. [τεθρίππιον] Cic. de Fato 5 c. 3 Aut Philippus haſce in capulo quadrigulas vitare monebatur? Plin. 34, 8 ſ. 19, 22 Dextra limam tenet, laeua tribus digitis quadrigulam tenuit, tantae paruitatis, vt eam totam currumque et aurigam integeret alis ſimul facta muſca. *Videmus hic etiam*, Quadrigulam *proprie eſſe ipſos equos.*

QVADRIGARIVS, i. m. [τεθριππηλάτης] Qui in Circenſibus quadrigas agitabat, inquit Aſconius. Varro de R. R. 2, 7 Itaque peritus belli alios eligit, atque alit, et docet aliter quadrigarius, ac deſultor. *Conf.* Arnob. 2 p. 70. *Eſt proprie* Adi. Sueton. in Calig. 19 Quadrigario habitu, curriculoque bini. ¶ 2 *Cognomen* Claudiorum *in illo hiſtorico Rom. cuius paſſim fragmenta occurrunt.*

QVADRIGĀTVS, a, um. Adi. [τεθριππωτός] *Numi epitheton.* Plin. 33, 3 Nota argenti fuere bigae atque quadrigae, et inde bigati, quadrigatique dicti. *Vid.* Liu. 22, 52.

QVADRIGEMĬNVS, a, um. Adi. [τετραπλᾶς] *Sic vocantur quatuor res a natura ſimiles et conuinctae, vt pedes quadrupedum.* Plin. 8, 23 Ceraſtis corpore eminere cornicula ſaepe quadrigemina: quorum motu reliquo corpore occultato ſolicitent ad ſe aues. *Add.* Solin. c. 40.

QVADRIGENVS, *vid.* QVADRING.

QVADRIIVGVS, a, um. *vel* QVADRIIVGIS, e. Adi. [τετράζυγος] vt, Quadriiugi, *ſiue* Quadriiuges equi, *Quaterni ad vnum iugum alligati, qui contracte* Quadrigae *dicuntur.* Virg. Aen. 10, 571 — Quin ecce Niphaei Quadriiuges in equos, aduerſaque pectora tendit. Certamen quadriiugum Stat. Theb. 6, 370. Currus quadriiugus Virg. Georg. 3, 18. *et* Aen. 12, 162. Plin. in Paneg. 22, 1 Iam hoc ipſum, quod ingreſſus es, quam mirum, laetumque: nam priores inuehi et importari ſolebant: non dico quadriiugo curru, et albentibus equis, ſed humeris hominum. Currus quadriiuges Apul. Flor. 3. Ouid. Met. 2, 166 *Subſtantiue ſ. ellipſtice*, Tritumque relinquunt Quadriiuges ſpatium: nec quo prius ordine currunt. *al.* quadriiugi. Quadriiugos atro ſtimulat bellona flagello Sil. 4, 440. Niuei quadriiuges Stat. Theb. 12, 533.

QVADRILATĔRVS, a, um. Adi. Iſidor. 2, 12 Figura quadrilatera. Quidquid quadrilaterum eſt, τραπέζιον vocatur Mart. Capella 6 p. 230.

QVADRILĪBRIS, e. Adi. [τετράλιτρος] *Quod eſt pondo quatuor librarum.* Plaut. Aulul. 5, 1, 2 Quadrilibrem aulam auro onuſtam habeo: quis me eſt diuitior?

QVADRIMANVS, a, um. Adi. *Qui quatuor habet manus, qua forma* Virgilio *dicitur* Centimanus Briareus. Iulius Obſequens lib. de Prodigiis c. 111 C. Laelio, L. Domitio COSS. puella biceps, quadripes, quadrimana, gemina feminea natura, mortua nata. *Hosidem auctor alibi* c. 73 Quadrumanes *vocat inſtexione tertia.* T. Graecho, inquit, M. Iuuentio COSS. pueri quadrupedes et quadrumanes nati.

QVADRIMESTRIS, e. Adi. Suet. Neron. c. 14 Conſulatus quatuor geſſit *etc.* tertium quadrimeſtrem.

QVADRIMENSTRVVS, a, um. Adi. Gloſſ. Cyrill. τετραμηνιαῖος.

QVADRĪMVS, a, um. Adi. [τετραετὴς] *Quod habet quatuor annos.* Liu. 27, 37 Fruſinone infantem natum eſſe quadrimo parem. Plin 8, 44 Ad tales partus equis neque quadrimis minores, neque decennibus maiores legunt. Quadrimus Cato Cic. Fam. 16, 22, 2 *Adiudit ad conſtantiam pueri Catonis. Vid. Vrſini annotatio.* Merum quadrimum Hor. Carm. 1, 9, 7. Alfenus in l. 19 Aliud eſt D. de pactis dotalibus, Si pater pro filia dotem promiſit, vt annua, bima, trima, quadrima, (*int.* die) quinto anno a ſe redderetur.

QVADRIMVLVS, a, um. Dimin. Quadrimulus partiulus Plaut. Capt. 5, 3, 4. Idem Poen. Prol. 85 Altera quinquennis, altera autem quadrimula cum nutrice vna periere.

QVADRIMĀTVS, ūs. m. [τετραετία] *Aetas quatuor annorum.* Plin. 19, 11 Sed ex his, quae ſunt fortiſſima, nullum extra quadrimatum vtile eſt. Non ante quadrimatum ad partus vocando Plin. 8, 45. Quadrimatum agere Columel. 7, 9. *Add.* Idem 9, 1.

QVADRIMEMBRIS, e. Adi. τετραμερής Onomaſt. Vet.

QVADRINGENARIVS, a, um. Adi. *vt*, Quadringenariae cohortes, *Quadringentos viros continentes* Liu. 7, 7. *Vid.* Cic. Att. 6, 1.

QVADRINGENTI, ae, a. [τετρακόσιοι] *Quater centum.* Quinque tabernae quadringenta parant Iuuenal. 1, 105. *ſc. ſeſtertia, de cenſu equeſtri.* Plin. 8, 17 Pompeius Magnus quadringentas decem (pantheras) miſit, diuus Auguſtus quadringentas viginti. Cic. in Piſon. 10 c. 5 Centum prope annos legem Aeliam et Fufiam tenuerunt: quadringentos iudicium, rationemque Cenſoriam. Millia quadringenta Martial. 14, 35. Tali quadringenti iacti Cic. de Diuin. 2, 48 c. 21.

QVADRINGENTIES. Adu. [τετρακοσιάκις] Cic. Verr. 2, 26 c. 10 H-S quadringenties accepiſſe te arguo contra leges. *Add.* Idem Phil. 2 c. 37. *et* pro Rabir. Poſt. c. 8 *et* 3.

QVADRINGENTESĬMVS, a, um. Adi. [τετρακοσιοστός] Plin. 8, 6 Anno vrbis quadringentesimo ſeptuageſimo fecundo. Liu. 5, 46.

QVADRINGENTĒNI, ae, a. Plin. 8, 43 Quadringentena millia numorum. *Add.* Vitr. 10, 14.

QVADRINGĒNVS, *et vt nonnulli legunt*, QVADRIGĒNVS, *vel* QVADRICĒNVS, a, um. Adi. *Idem.* Liu. 8, 11 *extr.* Vectigal quoque eis Campanus Populus iuſſus pendere in ſingulos quotannis (fuere autem mille et ſexcenti) denarios nunos quadringenos quinquagenos. Varr. de R. R. 2, 8, 3 Vbi tricenis ac quadragenis millibus H-S admiſſarii aliquot venerunt. *Sed variat lectio. Vid.* Suet. Vitell. c. 13.

QVADRĪNVS, a, um. Adi. diſtributiuum. [τετραδικός] Plin. 11, 36 Mutationes, et in alias figuras tranſitus, trinis aut quadrinis diebus. Idem 7, 50 Quadrini circuitus febrem nunquam bruma, nunquam hibernis menſibus incipere. Cardines Arnob. 6 p. 192. Quadrinae copulae, *apud* Varr. de L. L. 9, 1. Pomponius in Piſtore *apud* Non. 8, 6 Nam plus quaeſti facerem, quam quadrinas ſi haberem molas, *officinam quatuor molarum.* Quadrina vaſa, *torcularis apud* Catonem 18, 1. *vid.* QVADRARIVS. Quum ſol quadrinas temporum contigerit vices Arnob. de Doctr. Plat. 1 p. 7.

QVADRIPARTIO, ire. Per aequationem numeri atque partium quadripartitur exercitus Dictys Cret. 1, 19.

QVADRIPARTĪTVS, a, um. Adi. [τετραμερής] *In quatuor partes diuiſum.* Plin. 15, 22 Nucleorumque illis quadripartita diſtinctio. Commutationes temporum quadripartitae Cic. Tuſc. 1 c. 28 Fit, vt omnia, fere ſint quadripartita Varro L. L. 4, 1. Cic. Verr. 1, 33 c. 12 Quare haec eadem erit quadripartita diſtributio totius accuſationis meae. Cic. de Nat. Deor. 3, 6 *Legitur et* Quadripertitus, *per E ſecundam Vocalem* Quinctil. 1, 5, 38. 3, 6, 82.

QVADRIPARTĪTO. Adu. Columel. 4, 26 Brachia quadripartito locabimus. *Conf.* Cenſorin. de die Natal. c. 23.

QVADRIPARTITIO, ōnis. f. Varr. de L. L. 4, 1 Quadripartitio magis fic apparebit. *Et* 6, 2 Et ſi quid excidit ex hac quadripartitione, *etc.*

QVADRIPES Puella Iul. Obſequ. c. 111.

QVADRIPLICĀTVS, a, um. Adi. *Legitur apud* Varronem L. L. 8, 24 *quamquam nonnulli* Quadriparcitam *malint.*

QVADRIREMIS, is. f. [τετρήρης] *Nauis quatuor remorum ordines habens.* Liu. 24, 33 Praemiſſa quadriremis, quum intraſſet fauces portus, capitur. Cic. Verr. 5, 85 c. 34 Egreditur Centuripina quadriremi Cleomenes e portu. *Add.* Caeſ. B. C. 3, 24. Liu. 37, 15.

QVADRISEMVS, a, um. Adi. Numerus Mart. Capella 9 p. 331. *Eſt vox hybrida; poſteriori parte Graeca, σῆμα punctum eſt: in rhythmica doctrina, vt videtur, notat tempus breuiſſimum, qualia duo faciunt Syllabam longam.*

QVADRIVIVM, i. n. τετραοδία Gloſſ. Lat. Gr. in quadriuiis et angiportis Catull. 59, 4. [τέτροδος] *Locus publicus, quo quatuor viae concurrunt.* Iuuen. Sat. 1, 64 Nonne libet medio ceras implere capaces Quadriuio. ¶ 2 *Quatuor artes mathematicae, apud* Boëth. Arithm. 1, 1. Boëthius quadriuium de Graeco tranſtulit, arithmeticam, muſicam, geometriam, aſtronomiam Honor. Auguſtod. de Scriptorib. Eccleſ. Quadruuium *pro eo reperitur apud* Schottiſticos; *it.* quadruuiales artes, quadruuiales literae: *vid. Coluener. ad Ieom. Cantiprat. Apes p. 171.*

QVADRO, āre. [τετραγωνίζω] *In quadrum redigere, vel quamcunque aliam formam commodam.* Hor. Epiſt. 1, 6, 35 Mille talenta rotundentur, totidem altera, porro et Tertia ſuccedat, et quae pars quadret aceruum. *Vides*, rotundare *et* quadrare *hic eandem vim habere, quae etymologica ratione ſunt diuerſa. Sed proprie* Columel. 11, 2, 13 Abies atque populus ſingulis operis ad vnguem quadrantur. Cic. Orat. 197 c. 68 Sic minime animaduertetur delectationis aucupium et quadrandae orationis induſtria: quae latebit eo magis, ſi et verborum et ſententiarum ponderibus vtemur, *etc.* Quadrare orationem *ergo eſt numeroſim et cantui cuidam ſimilem efficere, vt membris aequalibus aequalia reſpondeant, etc.* Quadrantur *arbores et lapides, vt aptius omnia in aedificio congruant. Hoc praeſtant orationi numeri. Vid.* QVADRATA compoſitio. ¶ 2 *Intranſitiue ſignificat Conſentire, et ex omni parte conuenire, et abſolutum eſſe. Tractum a lapidibus quadris, qui omnium laterum aequali proportione inter ſe optime conueniunt ac conſentiunt.* Virg. Georg. 2, 278 Arboribus poſitis ſecto via limite quadret. Cic. de Orat. 3, 173 c. 44 Et tamen eam coniunctionem, ſicuti verſum, numeroſe cadere et quadrare et perfici volumus. Quoniam tibi ita quadrat, omnia in illis fuiſſe paria Cic. de Clar. Orat. 43 c. 11. *i. conuenit, vt ornare dicendo poſſis.* Cic. Att. 4, 17 Viſum eſt hoc mihi ad multa quadrare. Idem pro Cael. 69 c. 29 Niſi omnia, quae cum turpitudine aliqua dicerentur, in iſtam quadrare apte viderentur. Cancer et hoc et illoc quadrat Petron. c. 39. *i. in mare et terram.* Cic. Verr. 1, 92 c. 36 Expenſa Chryſogono ſerno feſtert. ſexcenta millia, accepta pupillo Malleolo retulit. Quomodo ex decies feſtert. ſexcenta ſint facta, quomodo ſexcenta eodem modo quadrarint, vt illa de Cnei Carbonis pecunia reliqua feſtert. ſexcenta facta ſint, *etc.* vos aeſtimabitis. Aſcon. *ad h. l.* Quadrarint, ſolida facta ſint, vt neque plus quidquam neque minus reperiatur in ſumma. Vbi enim ratio ſine fraude eſt, difficile eſt ſexcenta, detractis quadringentis, quadrare, et ſolidari, vel ſolida fieri, quin aut minus aut plus aliquid reperiatur.

QVADRĀTVS, a, um. Adi. [τετράγωνος] *Superficies quatuor lateribus et angulis rectis incluſa: item corpus in omnibus facibus angulos rectos habens, vt cubus, parallelepipedon.* Cubus eſt corpus quadratum Vitruu. 1. 5 praef. Quadrata vndique κύβους dicunt geometrae Gell. 1, 20. Liu. 6, 5 Capitolium quoque ſaxo quadrato ſubſtructum eſt. *Sic* Plin. Epiſt. 10, 37. Cic. Philipp. 2, 108 c. 42 Agmine qua-

ne quadrato cum gladiis sequuntur scutati milites. *Add.* Liv. 21, 5. Curt. 5, 13, 10. Anguli quadrati Plin. 17, 11 *sunt recti.* Imago quadrata quadrati Lucret. 4, 237. In quadratum pedem ferantur Columel. 2, 10. Lapis Vitruu. 2, 7. Roma Fnn. *ap.* Fest. Turres quadratae Lucret. 4, 354. Quadratus homo *dicitur Sapiens et eximius, vt Aristot les Ethicorum primo docet.* Quadratum *autem et* in numero, *et* in figura, *et* in corpore *dicitur.* Numerus *enim quilibet in seipsum multiplicatus, dicitur* quadratus. Figura, *quae lineas quatuor aequales, et rectos angulos rectos continet*, quadrata *est.* Corpus *denique soli tam* quadratum, *qui* Cubus *etiam dicitur, duodecim habet lineas omnes aequales, octo rectos angulos, sex aequales extremitates: adeo formatum, vt in quemcunque partem ceciderit, semper rectum sit. Ex quo facile potest intelligi, cur* Quadratum *pro Re perfecta et absoluta ponatur.* Vellis, *vel* Rotundus. Quadratum et Rotundum, *contraria* Cic. de Finib. 2, 34. Hor. Epist. 1, 1, 99 Diruit, aedificat, Mutat quadrata rotundis. Quinctil. 2, 5, 9 Quae lenis et quadrata, sed virilis tamen compositio. *Vid.* QVADRO n. 1. Idem 9, 4, 69 Id quod ex illis conficitur, aut feuerum, aut luxuriosum, aut quadratum, aut solutum erit. Celsus 2, 1 Corpus habilissimum, quadratum est, neque gracile, neque obesum. Nam longa statura, vt in iuuenta decora est, sic matura senectute conficitur: gracile corpus, infirmum: obesum, hebes est. Columel. de canibus 7, 12 Probatur quadratus potius, quam longus, aut breuis. Idem de gallinis 8, 2 Sint ergo matrices probi coloris, robusti corporis, quadratae, pectorosae, magnis capitibus. Idem 6, 1, 3 Boues quadratos *laudat.* Statura Suet. Vesp. c. 20. Quadrata legio appellabatur cum quatuor millium esset, *docente* Festo Paulli. *Vid.* Sex millium. Quadrata Roma *locus* in palatio ante templum Apollinis dicitur, vbi reposita sunt, quae solent boni ominis gratia in vrbe condenda adhiberi, quia saxo munitus est initio in speciem quadratam. Eius loci Ennius meminit quum ait, Et quis exstiterat Romae regnare quadratae. *Haec* Festus, *quem defendit Salmasius.* Quadratus versus *est quem* Tetrametrum *alias vocant Grammatici* (metrum *enim ex Iambico et Trochaico genere binos pedes notat*) f. octonarium. Ter. Maurus c. 65 p. 1434 *pr. Putsch. hoc exemplum* quadrati Iambici *ponit*, Adest celer phatelus ille, quem videtis, hospites. Gell. 2, 29 *fin.* Hunc Aesopi apologum Q. Ennius in saturis scite admodum et venuste versibus quadratis composuit, quorum duo postremi isti sunt,

Hoc erit tibi argumentum semper in promtu situm,
Ne quid exspectes amicos, quod tute agere possies.

Add. Scal. Poet. 2, 6. ¶ 2 *Substant.* Dimensio quadrati Cic. Tusc. 5, 57. Forma quadrati Idem de Nat. Deor. 1, 24. Efficere quadratum paribus oris Quinctil. 1, 10, 40. Cic. Tusc. 1, 57 c. 24 Quaedam geometrica de dimensione quadrati. Idem de Diu. 2, 89 c. 42 Ea triangula illi et quadrata nominant. *De his quos* Aspectus *vocant astrologi. De his* Manil. 2, 295 Sic licet in totidem partes diducere cuncta, Ternaque bis senis quadrata effingere signis: *licet XII signa in tria quadrata diuidere: nempe vt est 250*

Haec quadrata ferunt: Libram capricornus, et illum
Conspicit hinc aries, atque ipsum a partibus aequis
Cancer, et hunc laeua subeuntis sidera librae.

Quadrata efficiuntur siue aspectus quadrati, *cum signum quodcunque refertur ad aliud, inter quod, et ipsum duo signa intercedunt: sic* Taurus *ad* Leonem, Leo ad Scorpionem, *etc.* Manil. 2, 332 Quadrati forma.

QVADRATIO, ōnis. f. Vitruu. 4, 3 Anguli quadratio.

QVADRATVRA, ae. f. Hygin. de Limit. *Goes.* p. 203 Vt quadraturae diligenter eludi possent. Vitreae quadraturae Vopisc. in Firmo c. 3. *i. tabulae quadratae ex vitro.*

QVADRĀTOR, ōris. m. *Qui lapides aut aliam rem quadrat.* Cassiod. Epist. 2, 7 Marmorum quadratores.

QVADRATARIVS, i. m. Quadratarii [τετραγωνεῖοες] *dicuntur marmorarii, qui marmora ad amussim quadrant.* Sidonius Epist. 3, 12 Vide vt vitium non faciat in marmore lapicida: quod faetum siue ab indocilia, seu per incuriam, mihi magis quam quadratario liuidus lector adscribet. *Vid. h. l. Sauare. add. Pratei. Lex. Iur. p. 495.* Inducis quadratariis Auct. de Re Agrar. p. 294 *Goes.*

QVADRĀTIM. Adu. *Qualitatis, a* Quadra, *aut* quadro. Sosipater lib. 2 Institutionum.

QVADRVMANVS, *vid.* QVADRIMANVS.

QVADRŬPES, ĕdis. *Gen. omnis, prout* animans, bestia, animal, *intelligitur.* [τετράπους] *Quod habet quatuor pedes.* Ter. Andr. 5, 2, 24 Tu tamen cura adferuandum vinctum, atque audin'? quadrupedem constringito: *i. manus et pedes ita inter se deligato, vt* quadrupes *videatur depressis ad pedes manibus, prono capite*, etc. *Sic in* Sphingis aenigmate (*vid.* SPHINX) quadrupes *est infans, manibus pedibusque repere solitus.* Plin. 10, 33 Vt nulla quadrupes possit accedere. Nulla neque amnem libauit quadrupes Virg. Ecl. 5, 25. Columel. 11, 2 Nec minus maiora quadrupedia charactere signari debent. Plin. 8, 25 *pr.* Crocodilum habet Aegyptus, quadrupes malum. Nihil inter te atque inter quadrupedem interest Cic. in Parad. 1 c. 4. Morsus quadrupedum Scribon. 213. 214. Cic. de Nat. Deor. 2, 151 Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum vectiones. Animosos quadrupedes regere Ouid. Met. 2, 84. Cornuta quadrupes elephas Varr. de L. L. 6, 3 p. 72, 37. Apud Sambros nulla est Aurita quadrupes, ne elephanti quidem Solin. c. 43. Distentae quadrupedes viridi pabulo Quinctil. 2, 10. Ennius Annal. 7 Denique vi magna quadrupes eques, atque elephanti Proiiciunt fese. *In quo loco illud notandum* Equitem *pro* Equo *dici. Vid.* Gell. 18, 5 *qui multis eam rem disputat.* Ouid. Met. 15, 517 Quadrupedes, *i. equi.* Saucius *de equo* Virg. Aen. 7, 500. Vatia quadrupes Cic. de N. D. 114 c. 44.

QVADRVPĔDO, āre. *Quatuor pedibus incedere Turneb. Aduers. 26, 20. Hoc Participium,*

QVADRVPĔDANS, antis. [τετραποδίζων] *Quod quatuor pedibus graditur, vt equi, et eiusmodi.* Plaut. Capt. 4, 2, 34 Tum piscatores, qui praebent populo pisces foetidos, qui aduehuntur quadrupedanti, cruciant canterio. Virg. Aen. 11, 614 Perfractaque quadrupedantum Pectora, pectoribus rumpunt. Plin. 8, 45 Thessalorum genus inuentum est, equo iuxta quadrupedante cornu intorta ceruice tauros necare. *Centaurorum epitheton* Ouid. Met. 12, 450 Ampyca quid referam, qui quadrupedantis Oculi Fixit in aduerso cornum sine cuspide vultu. *Adhuc huc*, Virg. Aen. 8, 596 Quadrupedante putrem sonitu quatit vngula campum.

QVADRVPĔDANTIM. Adu. Hanius Sosipater 2 p. 163 *post pr.* Es terminata nomina, videntur ex se duobus modis Aduerbia figurare, vt quadrupes, quadrupedatim: miles, militariter.

QVADRVPĔDVS, a, um. Adi. Quadrupedo gradu repere Ammian. 14, 2.

QVADRVPLĀTOR, ōris. m. [ἐνδείκτης, φιλεγκλήμων] Asconius p. 26 f. ad Diuin. in Caec. 24 c. 7 Quadruplatores Delatores erant criminum publicorum, in qua re partem de proscriptorum bonis, quos detulerant, consequebantur. Alii dicunt, Quadruplatores esse eorum reorum accusatores, qui conuicti quadrupli damnari soleant, vt aleae, aut pecuniae grauioribus vsuris feneratae, quam pro consuetudine, aut eiusmodi aliorum criminum. *Locus* Ciceronis *ita habet*, Videt enim, — si a quadruplatoribus, quos non sine causa contemsit semper, *etc.* Idem Cic. ibid. 68 c. 22 Putant fore, vti, si paullatim haec consuetudo serpere ac prodire coeperit, per homines honestissimos, virosque fortissimos, non imperitos adolescentulos, aut illiusmodi quadruplatores, leges iudiciaque administrentur. Cic. Verr. 2, 22 c. 8 Petit Naeuius Turpio quidam illius excursor et emissarius, homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus. Liu. 3, 72 Populum Rom. quadruplatoris, et interceptoris litis alienae personam laturum? Quadruplatores dicebantur, Qui eo quaestu se tuebantur, vt eas res persequerentur, quarum ex legibus quadrupli erat actio. Paullus *apud* Festum. *Huc pertinet illud* Tacit. Ann. 4, 20, 2 Lepidus quartam accusatoribus secundum necessitudinem legis, caetera liberis concessit. *Maxime mihi placet illa sententia, quae respici putat hac appellatione ad illam partem iuris Praetorii, quam seruauit* Vlpian. l. 1 pr. ff. de calumniatoribus, In eum, qui vt calumniae causa negotium faceret, vel non faceret, pecuniam accepisse dicetur; intra annum in quadruplum eius pecuniae, quam accepisse, dicetur, post annum simpli in factum actio competit. Quadruplator, vt breuiter describam, capitalis est Auct. ad Herenn. 2, 41. Quadruplatores beneficiorum *vocat* Seneca, *Qui exiguis magna venantur*, de Benefic. 7, 25 Male illis improbis et importunis beneficiorum suorum quadruplatoribus euenit, qui admonitionem tam bellam inter amicos sustulerunt. *Add.* Sidon. Ep. 5, 7. Apul. Apol. p. 330.

QVADRŬPLOR, āri. *Quadruplatorem agere, vel crimina publica deferre.* Plaut. Perf. 1, 2, 10 Neque quadruplari me volo: neque enim decet sine meo periculo abire aliena ereptum bona. ¶ 2 Quadruplare *est quadruplum sumere.* Vlpian. in l. Item si quum. §. 1 D. de eo quod metus, *etc.* Si quis non restituat, in quadruplum in eum iudicium pollicetur. Quadruplabitur autem omne quodcunque restitui oportuit. *Sic*

QVADRVPLATVS in se numerus l. 10 D. de grad. §. 17.

QVADRVPLĀRIS, e. Adi. Macrob. Somn. Scip. 1, 19 Numerus duplaris, triplaris, quadruplaris.

QVADRŬPLEX, icis. Adi. [τετραπλῆς] *Quatuor modorum, specierum, vel ordinum, quasi* quatuor plicas *habens.* Plin. 16, 11 Alia arbor floret, albae violae specie, sed magnitudine quadruplici. Liu. 30, 10 Onerariarum quadruplicem ordinem pro muro aduersus hostem oppouit. Quadruplex iudicium *centumuirale in quatuor tribunalia diuisum.* Plin. Epist. 1, 18, 3 Et eram acturus adolescentulus adhuc, eram in quadruplici iudicio. Idem Epist. 4, 24 *pr.* Proxime quum apud centumuiros dixissem, subiit recordatio egisse me iuuenem aeque in quadruplici iudicio: processit animus vt solet, longius: coepi reputare quos in hoc iudicio, quos in illo socios habuissem. His locis quid sit Quadruplex iudicium omnes inquirunt. Quinctil. 12, 5, 6 *de Trachallo*, Certe quum in basilica Iulia diceret, primo tribunali, quatuor autem iudicia, vt moris est, cogerentur, atque omnia clamoribus fremerent, et auditum eum et intellectum, et quod agentibus caeteris contumeliosum fuit, laudatum quoque ex quatuor tribunalibus memini. *Hic itaque quatuor causae a totidem tribunalibus eodem tempore cognoscuntur. Sed vnam causam cognoscunt simul* Plin. Epist. 6, 33, 2 Aecia Variola — quadruplici iudicio bona paterna repetebat. Sedebant iudices centum et octoginta: tot enim quatuor consiliis conferibuntur —— Duobus consiliis vicimus, totidem victi sumus. Notabilis prorsus res et mira; eadem in causa iisdem iudicibus (*i. vt interpretandam censeo, iisdem Praetore, et Decemuiris stlitibus iudicandis, qui sunt velut moderatores quidam caeterorum iudicum, et quatuor consiliis communes*) iisdem aduocatis, eodem tempore, tanta diuersitas accidit, *etc.* ¶ 2 *Simpliciter quo quatuor posuit* Cic. in Arat. 93 Praeter quadruplices Stellas in fronte locatas: *nempe vt* gemini *interdum pro duobus.*

QVADRVPLĬCO, āre. [τετραπλασιάζω] Plaut. Stich. 3, 1, 4 Qui me in meremoniis iuuit, lucrisque quadruplicauit rem meam.

QVADRVPLICATIO, ōnis. f. Vlpian. l. 2 D. de exceptionibus, Et contra replicationem duplicatio, et contra duplicationem triplicatio, et contra triplicationem rursus quadruplicatio. *Sic mss. Sed in Gothofr.* quadruplicatio *omittitur.*

QVADRVPLICATVS, *vnde*

QVADRVPLICĀTO. Adu. [τετραπλασιασῶς] Plin. 14, 4 Emtis quadruplicato vineis. *Add.* Id. 2, 17.

QVADRŬPLVS, a, um. Adi. [τετραπλάσιος] Plaut. Truc. 4, 2, 49 *legebatur*, Post id ego in te manum iniiciam quadruplus venefica. *Vbi interpres, Quadruplus, id est venemus quatuor in te irrumpentes. Sed nunc legitur* quadrupli, *i. agam tecum actione quadrupli.* Plin. 7, 48 Cornici nouem nostras attribuit aetates, quadruplum eius ceruis, id triplicatum coruis. Quinctil. 7, 5 Quum duo fures pecuniam abstulerunt, separatim quadruplum quisque an duplum debeat. Cato de R. R. in praefatione, Furem dupli condemnari, feneratorem quadrupli. Cic. Verr. 3, 34 c. 13 Qui in decumanos, octupli iudicium se daturum dixit, idem habuit in edicto, se in aratorem in quadruplum daturum. Consueuerat Tiberius quadruplam frenam reddere Suet. Tiber. c. 34, 5. Plin. Paneg. c. 40 Alius tarditatem soluendi dupli vel et quadrupli irrogatione mulctaret. Ab affectis quadruplo condemnari Cic. Verr. 3 c. 13. Plin. 11, 37 f. 79 Pulmo quadruplo maior bubulo, *de elephantis. Conf.* Mart. Capell. 7 p. 251.

QVADRVRBS, *Ciuitas, quae ex quatuor vrbibus in vnam coaluit.* Festus: Quadrurbem Athenas Artius appellauit, quod scilicet ex quatuor vrbibus, in vnam domicilia contulerunt, Braurone, Eleusine, Pireaeo, et Sunio. *Sed conf. Voss. Grammat. 7, 42 p. 147.*

QVADRVS, a, um. Adi. *Quadratus, aut cubicus adeo, quin quidquid ad regulam certam exactum dimensumque est, quale quid in verbo* Quadrare *obseruatum est.* Cic. Orat. 208 c. 61 Nemo, qui aliquo esset in numero, scripsit orationem generis eius, quod esset ad delectationem comparatum — quin rediget omnes fere in quadrum numerumque sententias. Quadrum *dimensionem illam, et reciprocum aequatum membrorum significat. Sic* n. 235 c. 70 Si alterius inconditi arripias dissipatam aliquam sententiam, eamque — in quadratum redi-

gas,

gas, efficiatur aptum illud, quod fuerit antea diffluens ac solutum. *Proprie* Quadra possessio A. de Limit. p. 281 *Goes.* Terminos quadros curforios posuimus ibid. p. 253. Columel. 8, 3, 7 Perticae dolantur in quadrum, ne teres lentas — volucrem non recipiat. In quadro iacere A. de Limit. p. 282 *Goes.* ¶ 2 Quadra *Substant. vid. supra s. l.*

QVADVRCI, *vid.* CADVRCI.

QVADRVVS, a, um. Adi. Errabam riguis per quadrua compita in hortis Auson. Eidyll. 14, 5. *Add.* Prudent. Psychom. v. 843.

QVADRVVIVM, QVADRVVIALIS, *vid.* QVADRIVIVM.

QVAE. [*vis*] *Pronomen femininum a* Quis. *Interrogative aliquando pronunciatur.* Cic. in Verr. . . Quae (malum) est ista tua audacia, atque amentia? Idem Philipp. 1, 15. *Relative quum fertur Parentheſi.* Plin. Epist. 5, 2 Sed (quae facilitas tua) hoc magis dabis veniam, quod se non merere fatentur. Cic. Att. 6, 9 Spero enim (quae tua prudentia et temperantia est) hercule, vt iubet me Acastus, comodo te iam vt volumus valere. *Sed et in principio sententiae.* Brut. ad Cic. ad Brut. 4 Quae tua est humanitas, aequo animo te moneri patieris. *Rursus in parentheſi*, Cic. Antonio Att. 14, 13 Quare quoniam hoc a me sic petis, vt (quae tua potestas est) ea neges te, me inuito vsurum, *etc.* Hor. Serm. 1, 9, 55 Velis tantummodo (quae tua virtus) Expugnabis. *Sic saepe loquitur* Cic. Fam. 5, 20 *extr.* Ibid. 7, 13 *etc.* Quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda: eadem vestra in iudicanda sit Cic. Verr. 5, 188. ¶ 2 Quae, *Neutrum plurale a Nominativo singulari* Quod. Virg. Ecl. 3, 72 O quoties, et quae nobis Galatea locuta est. Quorum et hoc est Scribon. 83. Cic. Fam. 1, 6 Quae gerantur, accipies ex Pollione.

QVAECVNQVE, QVAEDAM, QVAELIBET, QVAEQVI, *vid.* QVICVNQVE, QVIDAM, QVILIBET, QVISQVI.

QVAERO, quaesiui, quaesitum, *et per syncopam* quaestum, ĕre. [*cretu*] *Huius est qui scire, habere, recuperare, aliquid vult, forte ab interrogandi vocabulis* Quae *etc. primo fictum.* Quaerere, *inquit* Varro de L. L. 5, 8 p. 60, 19 *ludens suo more*, dictum ab eo quod, Quae res vt recuperaretur, datur opera. Donatus, Non reperitur, nisi quod quaeritur: non quaeritur, nisi quod praesto non sit. Ter. Eun. 2, 3, 3 Vbi quaeram: vbi inuestigem? quem perconter? quam insistam viam? Idem Adelph. 3, 4, 15 Te quaerebam ipsum, salue Demea. Per compita quaerere aliquem Iuuen. Sat. 9, 112. *Sed etiam de bestiis:* Virg. Ecl. 8, 86 Quum fessa iuuencum Per nemora atque altos quaerendo bucula lucos, *etc. Sed ponamus Substantiua earum rerum, quas* quaerere *dicimur.* Aditum quaerere per auia Virg. Aen. 9, 58. Quaerebat amatae Coniugis Amplexus Albinou. in obit. Maecenatis. Argentum quaeritur Hor. Epist. 1, 2, 44. Argentum quaerere in femis, vel mutuo Plaut. Asin. 2, 4, 23. Auribus quaerere effigiem perfectae eloquentiae Cic. in Orat. 9. Causam quaerere quamobrem Ter. Eun. 5, 6, 20 (5 *extr.*) Coniugium quaerere Iuuen. Sat. 11, 13. Consilium Ter. Andr. 4, 2, 19. Cic. de Finib. 5, 74 Quin etiam ipsi voluptarii Diuerticula quaerant. Idem Att. 12, 29 Quae si mouebuntur, quaerenda erit Exceptio ad Brutum, et vt nunc est, manifestae videntur. *Et* Verr. 3, 2 Tamen impudentiae fine pudentem Verum quaesisse videatur. Et melius nulla quaeritur arte fauer Ouid. ex Pont. 2, 3, 49. Fidem quaerere promisso, In re promissa fidem aliquam et veritatem expetere Plin. 27, 9. Finem amori Ouid. Rem. Amor. 143. Fugam Caes. Bell. Gall. 8, 19. Cic. Att. 7, 10 De pueris in Graeciam transportandis tum cogitabam, quum Finga ex Italia quaeri videbatur. Fugam morbi Hor. Epist. 1, 6, 29. Cic. Off. 1, 38 Quum vero de imperio decertatur, bellocue Gloria quaeritur. *i. Captatur.* Arabus ingenuis quaesita est Gloria multis Ouid. ex Pont. 2, 7, 47. Liu. 6 Eaque ipsa affinitas haud spreta, Gratum Fabio ad vulgum quaesierat. *i. Comparauerat apud vulgum.* Identidem quaerere, *vid.* IDEM. Cic. Tusc. 2, 20 Sed videamus Herculem ipsum, qui tum dolore frangebatur, quum Immortalitatem ipsa morte quaerebat. Inimicitias Plaut. Men. 4, 3, 1. Inuidiam ex re aliqua alicui quaerere, Conflare Quinctil. 6, 1. Inuidiam in aliquem Cic. pro Rabir. Post. 46. Latebram periurio. Idem Off. 3, 126 Sed si hoc sibi fumant, nullam esse fidem, quae infideli data sit, videant ne quaeratur Latebra periurio. Laudem Ter. Heaut. 2, 3, 74. Liberos: Plaut. Capt. 4, 2, 109 Liberorum quaerendorum causa ei credo vxor data est. Vt opinor, quaerunt literae hae tibi Liberos, Alia aliam scandit Plaut. Pseud. 1, 1, 21. *de literis perplexe scriptis.* Locum iniuriae Liu. 5, 9. Locum insidiis Idem 35, 4. Locum gratiae apud aliquem Id. 25, 16. Locum seditionis Liu. 3, 49. Materiam amori Ouid. de Arte Am. 1, 49. Maiores omnium ad vnum exemplum et regulam quaerit Sallustius Pseudo-Cic. in Sall. 2, 6. *i. postulat omnes eodem modo nobiles esse.* In Medium quaerere, *i. in commune* Virg. Georg. 1, 127. Moras Ouid. Met. 11, 462. Cic. Verr. 5, 154 Illum quod Moram supplicio quaereret, ideo clamitasse se ciuem Romanum, sed speculatorem fuisse. Nouis Propert. 1, 13, 12. Numen et auxilium per fatas quaerere sortes Ouid. Met. 1, 358. Occasionem Caes. Bell. Gall. 2, 14. Offensiones Cic. Att. 8, 9. Opem quaerere Ouid. Trist. 5, 7, 42. Opes et amicitias Hor. de Arte Poet. 167. Qui homo mature quaesiuit Pecuniam, Nisi eam mature parsit, mature efurit Plaut. Cure. 3, 1, 10. Periculum voce Ouid. Met. 2, 365. — et infamiam alicui Cic. pro Cluent. 20 c. 20. Plausus Idem Att. 8, 9. Quo modo aliquid fiat quaerere. Ter. Heaut. 5, 4, 16 Quaeris id quod habes, parentes: quod abest, non quaeris, patri quomodo obsequare. Rationem quaerit animus Lucret. 2, 1043. Regnum quaeritur armis Lucan. 1, 351. Cic. Tusc. 2, 45 Cogamusque conferi, non esse ab eo doloris Remedia quaerenda, qui dolorem malorum omnium maximum esse dixerit. Idem pro Cluent. 271 c. 9 Domo sibi quaerendum Remedium existimauit ad eam moram, quae nuptiis afferebatur. In Remedio aliquid quaerere Plin. 25, 13. Requiem quaerit sibi Hor. Epist. 1, 7, 79. Risus quaerere sibi Idem ibid. 1, 7, 79. Salutem alicui malo Ter. Adelph. 3, 2, 2. Scientiam ponderis quaerere Scribon. 99. Seria quaeramus amoto ludo Hor. Serm. 1, 1, 27. Sermonem Ter. Eun. 3, 2, 10. *i. materiam colloquendi.* Cic. Philipp. 5, 19 Ipse interea decem et septem dies de me in Tyburtino Scipionis declamitauit, Sitim quaerens: haec enim ei causa solet esse declamandi. In his *phreneticis* Somnum multa frictione quaesiuit Cels. 3, 18. Plin. 12, 17 Odore strobi arboris Somnum aegris quaerunt. Cic. pro Cluent. 125 Qui quum Venenum priuigno suo quaereret, manifesto sit deprehensus. Ouid. Met. 12, 54 Quaerebatque Viam, qua se genitrice rebella Exereret. Victoria sollicitis ardua quaeritur armis Idem ibid. 14, 453. Cic. de Finib. 1, 32 Sed quia nonnunquam eiusmodi tempora incidunt, vt labore et honore magnam aliquam quaerat Voluptatem. ¶ 2 *Formulae aliae:* Inter Quaerere et Requirere hoc interest, quoniam Requirere, est diu quaerere. Afranius Fratris, Proin tutum quaeram, ne requiram te vide Nonius 3, 46. Quaerere, *cogitare, deliberare, cupere, laborare.* Quid vis tibi? quid quaeris? Ter. Heaut. 1, 1, 9. Dum id quaero, qui tibi filium restituerem Idem ib. 3, 1, 87. Rebus patriae afflictis, non quaesiuit, vbi ipse tuto viueret, sed vnde praesidio esset ciuibus suis Nep. 9, 2, 1. Quid sibi hic vestitus quaerit Ter. Eun. 5, 5, 12. Plin. 33, 6 Qua propter id furtum quaerentes (*ſludentes fabre*) oui liquore ea dido vsum illum adulterauere, mox et hydrargyro. *Et cum hippositum.* Virg. Aen. 6, 614 Ne quaere doceri Quam poenam, aut quae forma viros, fortunae merfit. *Et* Cic. de Finib. 3, . . Egone, quaeris (inquit) scire, quid sentiam? Tu ne quaesieris scire, nefas, quem mihi, quem tibi finem dii dederint Horat. Od. 1, 11 *fin.* Idem Carm. 3, 27, 56 Speciosa quaero Pascere tigres. *Sic* Classibus aduehebantur, qui mutare sedes quaerebant Tac. Germ. 2, 1. Plin. 8, 53 Potissimum e monte aliquo in alium transilire quaerentes. Liu. 33, . . In praesentia placuit comprehendi eos, qui simul fuissent, quaestionem de his haberi, dum quaeruntur, *etc.* Cic. pro Sext. 54 Vexabatur vxor mea, liberi ad necem quaerebantur. ¶ 3 *Iudiciorum in primis verbum est.* Decernebat, vt veteribus legibus extra ordinem quaereretur Cic. pro Milon. c. 6. Idem pro Milon. 15 Tulit enim de caede, quae in Appia via facta esset, in qua Publius Clodius occisus fuit. Quid ergo tulit? nempe vt quaereretur. Quid porro quaerendum est? factumne sit? at constat. A quo? at patet. Duxit illum ad tribunal Acaci: is lege Cornelia, quae de sicariis lata est, quaerebat Seneca de morte Claud. *fab fin.* Quaerere in aliqueiu Cic. pro Cluent. 148. Maiores nostri in dominum de seruis quaeri noluerunt Idem pro Milon. 60 c. 22. Cic. Verr. 2, 27 Quum praetores designati sortirentur, et M. Metello obtigisset, vt is de pecuniis repetundis quaereret. Idem ibid. 2, 72 c. 29 Non dubitabat Minucius, quin isse illo die rem quaesiturus non esset: quum repente iuberetur dicere. Cic. pro Cluent. 176 Tormentis omnibus vehementissimis quaeritur. Suet. in Tiber. c. 58 Acta res in Senatu: et quia ambigebatur, per tormenta quaesita est. Nam quum more maiorum de seruis in dominum, ne tormentis quidem quaeri, *etc.* Cic. pro Deiot. 3 c. 1. Idem Att. 1, 17 Senatus censuit, vt de iis, qui ob iudicandum pecuniam accepissent, quaereretur. *Vid.* QVAESITOR. ¶ 4 Quaerere, [*ἐπιστολικῶς*] *Percontari, scisciari, interrogare.* Plaut. Amph. prol. 128 Atque vt ne, qui essem, familiares quaererent. Ter. Andr. 1, 1, 63 Item alio die quaerebam: comperiebam nihil ad Pamphilum quidquam attinere. Cic. pro Rosc. Amer. 73 Non quaero abs te, quare patrem Sex. Roscius occiderit. Quaerere horas ab aliquo Plin. 7, 53. Ab hospite quaerere Scribon. 172. *i. apud h.* Circa aliquem quidpiam quaerere Quinctil. 7, 1. Cic. Acad. 4, 76 Quaesiuit de Zenone fortasse quid futurum esset. Liu. 4, 40 Quaero de te, *etc. h. e. tibi te.* Caes. Bell. Gall. 2, 15 Neruiorum de natura moribusque Caesar quum quaereret, sic reperiebat. Cic. in Vatin. 10 Quaero illud etiam ex te, quod priuatus admisisti. Ter. Heaut. 4, 1, 5 Nescio, nisi vt ex ipsa quaeras, vnde hunc habuerit. Ex re quaeritur, veneficium fuerit, an eruditas Quinctil. 7, 3. Quaerere secreto ab aliquo Caes. B. G. 1, 18. Eruditius aliquid Quinctil. 1, 5. Subtiliter aliquid Idem 7, 2. Verum Hor. Epist. 2, 2, 45. Si verum quaeris Cic. Fam. 12, 8. Spem omnem in Decio Bruto et Planco habemus: si verum quaeris, in te, et in meo Bruto, non solum ad praesens perfugium, sed, *etc.* Quaero quid sit, cur, *etc.* Cic. de Orat. 1, 6. *Add.* Idem Acad. 1 c. 1 *extr.* Et ea res, si quaeris, magno ei honori fuit Cic. Off. 3, 80 c. 20. Quaerat aliquis quae sint mentiti veteres magi Plin. 30, 2. Forsitan quaeratis, qui isse terror sit, et quae tanta formido, quae tot ac tales viros impediat, quo minus, *etc.* Cic. pro Rosc. Amer. 5. Quaeret fortasse quispiam, displiceatne mihi legum praesidio a capite periculum propulsare Cic. pro Cluent. 144. *Conf.* Id. pro Arch. c. 6 *fin.* Quid quaeris amplius? Cic. pro Rosc. Amer. 145. Quid quaeris? Idem Fam. 7, 3. *et* Att. 1, 14 *extr. i. breuiter. Vid. Cafaub. ad l. posteriorem. Simile est*, Noli quaerere, *de quo vid. Manut. ad* Fam. 4, 4 p. 191. *Add.* Hor. Epist. 1, 10, 8. *Pareï Lex. Crit. p. 1038.* ¶ 5 Quaerere, *nonnunquam significat Comparare, siue acquirere.* Ter. Adelph. 5, 4, 15 Contriui in quaerundo vitam atque aetatem meam. Idem Heaut. 1, 1, 87 Laborans, quaerens, parcens, illi seruiens. Ibid. 3, 1, 38 Post illa coepit Victum vulgo quaerere. Cic. pro Quint. 13 Nec mirum, si is, qui vocem venalem habuerat, ea, quae voce quaesierat, magno sibi quaestui fore putabat. Quaerere vt absumant, absumta requirere certant Ouid. Fast. 1, 212. Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri Ouid. Art. Am. 2, 13. Quidquid quaesierat, ventri donabat auaro Hor. Epist. 1, 15, 32. Plus ista intra vnam viciniam, quam ego toto mari, quaesiuit Porc. Latro *apud* Sen. Contr. 15. *Conf.* Varr. de R. R. 3, 14, 1. Cic. in Parad. 6 His, qui honeste Rem quaerunt mercaturis faciendis, operis dandis, publicis fumendis, quaesito opus est. Quaerere multo labore Cic. de Finib. 2, 111. Hor. Sat. 1, 1, 92 Denique sit finis quaerendi. Sallust. Iug. 3 Frustra niti, neque aliud sese fatigando, nisi odium quaerere, extremae dementiae est. Plaut. Aul. 1, 2, 13 Quid si quispiam ignem quaeret? ¶ 6 *Ad disputationem eruditam pertinet.* Non quaero ex his illa initia mathematicorum Cic. Acad. 4, 116. Idem Fam. 9, 26 Ille haro te putabat quaesiturum, num vnum caelum esset, an innumerabila. Quaerere de: Cic. de Orat. . . In quibus saepe non de facto, sed de iure atque aequitate quaeritur. Quaeritur inter medicos, cuius generis aquae sint vtilissimae Plin. 31, 3. ¶ 7 Quaerere, *vt* Desiderare *Synecdochice dicatur de rebus amissis.* Ne se quaerat orator priorem Quinctil. 12, 11 *fin.* Optatos quaerere Tyndaridas Propert. 1, 17. *de iactato per mare, cui fluctus non apparent.* Vt quindecim diebus vtrumque fidus quaereretur Plin. 2, 13 *extr. i. eclipsi deficerent, sol ac luna. Fundamentum earum formularum ostendunt fruſtra quaeras:* Liu. 25, 28 Si in occasionis momento, cuius praeteruolat opportunitas, cunctatus paullum fueris, necquidquam mox amissam quaeras. *Et* 21, 15 Necquidquam postea, si tum cessassent praeterimissam occasionem quaesituros. *Plura Gronou. Obss. 2, 11 p. 299. Conf. Broukh. ad* Tibull. 2, 2, 26. *Burm. ad* Ouid. Met. 2, 237 *et quos Il. citat ad* Quinctil. 12, 11 *fin.*

11 *fr.* ¶ 8 *In MSS. permutari solent* quaero *et* credo: *vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 12, 26 p. 268.

QVAERENS, entis. Partic. [ζητῶν] Ouid. Met. 6, 584 Verbaque quaerenti satis indignantia linguae Defuerant. Quaerenti talibus ille *respondet* Virg. Aen. 1, 374. Mihi percunctanti, aut aliquid quaerenti nunquam defuisti Cic. de Orat. 1, 287. Foris et in aperto victum quaerentibus Cic. *apud* Columel. 12, 1.

QVAERENDVS, a, um. Partic. [ζητητέος] Senec. Herc. Oet. Quoties genitor quaerendus eras? Lucret. 5, 716 — Hoc tamen est, vt Quaerendum videatur, et in discrimen agendum.

QVAESĪTVS, a, um. Partic. [ζητηθείς] *Vt*, Artes quaesitae Virg. Georg. 3, 549. Asperitas Tacit. Ann. 5, 3, 3. Cum tibi quaesitus Candor in ore foret Propert. 3, 23, 8. Comitas Tac. Ann. 6, 50. *i. affectata.* Crimen Idem Hist. 4, 49, 8. Artibus ingenuis quaesita est gloria multis Ouid. ex Pont. 2, 7, 47. Plin. 21, 3 *de Coronis*, Semper tamen auctoritas vel Iudicro quaesitarum fuit. Odium hominum quaesitum est mihi carmine Ouid. Trist. 2, 87. Pax Cic. Off. 1 c. 23. Salus quaesita fuga Idem Met. 14, 216. Quaesitus vulgo Vlpian. l. 1 §. 2 ad Municipalem, *scorti filius.* Adulatio quaesitior fuit Tacit. Ann. 3, 57. *h. e. Exquisitior.* Leges quaesitiores Idem ibid. 3, 26, 4. *i. exquisitiores.* Quaesitissimus, *pro* Exquisitissimo: Tac. Ann. 2, 53 Excepere Graeci quaesitissimis honoribus. Poenae quaesitissimae Idem 15, 44, 4. Epulae quaesitissimae Sall. *apud* Macrob. Sat. 3, 13. Ouid. Met. 7, 657 Parcum genus est, patiensque laborum, Quaesitique tenax, et qui quaesita referuent. Vti ante quaesitis Hor. Sat. 1, 1, 37. Cic. in Parad. 6 Cui quaesito autem opus sit, quis vnquam hunc voce dixerit diuitem? *Add.* Plaut. Curc. 5, 1, 6. Ouid. Met. 4, 794 Accipe, quaesiti, causam *i. rei, de qua quaeris.*

QVAESĪTVS, ūs. m. Plin. 5, 9 Nilus incertis ortus fontibus, it per deserta et ardentia: et immenso longitudinis spatio ambulans, famaque tantum inermi quaesitu cognitus sine bellis, quae caeteras omnes terras inuenere, originem, *etc.* Rem semper quaesitu dignam putani Macrob. Sat. 7, 8.

QVAERĪTO, āre. Frequent. [ἐκζητέω] *Instanter quaerere.* Te ipsum quaerito Ter. Adelph. 2, 4, 2. Cur tu id quaeritas? Plaut. Rud. 1, 2, 22. Haec cur quaeritet, nisi si illa forte hanc se esse intendit Ter. Eun. 3, 3, 17. Idem Adelph. 3, 3, 9 Si me senserit eum quaeritare, nunquam dicet carnufex. Catull. in Camerium f. 53, 52 Et multis languoribus peresus Essem, te mihi amice quaeritando. Sum defessus quaeritando Plaut. Amph. 4, 1, 6. Quonam ego illum curram quaeritatum Idem Merc. 5, 2, 16. Quaeritare, proprie de iis dicitur, qui quotidie in quaerendo vix victum inueniunt, *vt ait* Donatus *ad* Ter. Andr. 1, 1, 48 Lana, ac tela victum quaeritans. Plaut. . . . Qui inops et fordidus quaeritando alit familiam. Idem Mil. 4, 2, 10 Huius sermo haud cinerem quaeritat. PA. Quo argumento? PY. Quia enim loquitur laute et minime fordide. Quaerito *et* quaeritor *eiusdem fuisse, apud veteres significationis, vult* Priscian. 8 p. 799. *sed ibi f. leg.* quirito *et* quiritor.

QVAESTIO, ōnis. f. [ζήτησις, ζήτημα, πρόβλημα] *a Supino* Quaestum. Quaestio, a quaerendo Varr. de L. L. 5, 8 p. 60, 20. Plaut. Capt. 2, 2, 3 Tibi ne in quaestione essemus, cautum est, *i. ne quaerendi essemus. Sic* Pseud. 2, 2, 68. *Et* Cist. 2, 3, 49 Iube domi opperirier, ne quaestioni mihi sit, quid eum velim. Paullus in l. vlt. D. Quod iussu, Si dominus vel pater pecuniam mutuam acceptarus, iusserit seruo filioue numerari: nulla quaestio est, quin ipsi condici possit. *Nempe* Quaestio *est aliquando dubitatio et disceptatio.* Cic. de Finib. 2, 34 In his primis naturalibus voluptas insit, necne, magna quaestio est. Plin. 7, 28 Fortitudo in quo maxime exstiterit, immensae quaestionis est. Cic. Acad. 4, 26 c. 8 Quaestio autem est appetitio cognitionis: quaestionisque finis, inuentio. Vlpianus in l. Sed si damnum. D. de peculio, Sed est quaestionis, vtrum ipsa furti aestimatio, *etc.* Caius in l. Si noxali eodem titulo. Cic. de Orat. 3, 127 De omni re, quaecunque in disceptationem, quaestionemque vocaretur, se copiosissime dicturum esse profitetur. Idem Acad. 4, 115 De sapiente loquamur, de quo (vt saepe iam dixi) omnis haec quaestio est. Adiecit quaestionem Gallio alteram, an abdicari possit iam adoptatus ob id vitium, quod, antequam adoptaretur, notum fuit adoptanti. Hoc autem ex aequitatis parte pendet, et tractatio magis est quam quaestio Sen. Contr. 1 p. 84. *Conf. Ant. Contii Lect. subsec. lib. 2.* Protinus ad censum: De moribus vltima fiet Quaestio Iuuenal. 3, 140. Asperitas quaestionum Quinctil. 4, 1. Frigus quaestionum et argumentorum Idem 2, 12. *Et* 2, 4, 30 Vix vllus est tam communis locus, qui possit cohaerere cum causa, nisi aliquo propriae quaestionis vinculo copulatus. Dura prima fronte quaestio, *i. ad dissoluendum difficilis* Quinctil. 7, 2. Immensa quaestio, Infinitae, *vid. hh. ll.* Legitimae Quinctil. 3, 6. Lusoria, *vid.* LVDVS. Naturales Quinctil. 1, 4. Nodosae et anxiae Macrob. Saturn. 7, 1. Perdifficilis et perobscura quaestio est de natura deorum Cic. de Nat. Deor. 1, 1. Summa quaestio, *vid.* SVMMVS. ¶ 2 *Formulae Verborum:* Adiuuare quaestionem Quinctil. 4, 4. Afferre quaestionem, *vid.* AFFERO. Martian. in l. Creditor. D. qui pot. in pig. hab. Erit autem facti quaestio Agitanda, quid inter eos actum sit. Conscribere fictam quaestionem, *vid.* CONSCRIBO. Vlp. in l. Si fundus. D. de lege commissi. Sed iam Decisa quaestio est, ex vendito actionem competere. Paull. in l. In duobus. D. de iureiur. Si modo eadem quaestio in iudicium Deducatur. Diuidunt nostri totam istam de diis immortalibus quaestionem in partes quatuor: primum docent esse deos: deinde quales sint: tum mundum ab his administrari: postremo consulere eos rebus humanis Cic. de Nat. Deor. 2, 3. Existit autem hoc loco quaestio subdifficilis, num quando, *etc.* Idem de Amicit. 69. Plin. 10, 22 Nec sine causa in quaestione Est, quis primus tantum bonum inuenerit. *Add.* Gell. 13, 14. Exoritur aspera et vehemens quaestio de iure belli Quinct. 5, 10. Facere quaestiones iuris Idem 5, 10. Ferre quaestionem de iure, facto Cic. pro Milon. 31. Idem in Orat. 68 c. 20 Sed id nec dubium est: et si quid habet quaestionis, hoc tamen, *etc.* Plin. 10, 7 Sanqualem autem, atque immusidum, augures Romani in magna quaestione Habent. *h. e. Magna est quaestio inter augures quid sit, etc.* Habere quaestionem de aliqua re Cic. de Fin. 5, 7. Indicare quaestionem Quinctil. 4, 4. Inferre Idem 6. Instituere quaestionem in re, in scripto Idem 7, 1, 13. Ratiocinatiua, atque collectiua quaestio Oritur Quinctil. 7, 2. Persolvere quaestionem, *vid.* PERSOLVO. Haec quaestio ita Procedit, si de peculio agi non potest Paull. l. 14 D. de in rem verso. Papinian. in l. Iudicatae D. de except. rei iudicatae, Nam et quum alterum ex cohaeredibus inofficioti quaestio Tenuit, aut etiam duobus seperatim agentibus alter obtinuit, libertates competere placuit. Variare quaestiones Quinctil. 3, 10. Venit res in quaestionem Id. 7, 2. Versari in quaestione *dicitur* res, *dum de ea disceptatur et dubitatur* Cic. pro Sulla. ¶ 3 Quaestionem intelligere debemus et tormenta, et corporis dolorem ad eruendam veritatem, *inquit* Vlpianus, de iniuriis et famosis libellis, l. Iniuriarum. Id. de S. C. Silaniano l. 1 Quaestionem, inquit, sic accipimus, non tormenta tantum, sed omnem inquisitionem, et defensionem mortis. Traianus quum tormentis et quaestionibus nihil in Christianis morte aut poena dignum reperisset Sulpic. Seuer. 2, 31. Facti in eculeo quaestio est, iuris in iudicio Cic. pro Milon. 58 c. 21 *extr.* Abripere ad quaestionem, *vid.* ABRIPIO. Accipere quaestioni seruos Plaut. Mostell. 5, 1, 39. Dare quaestioni Id. ibid. 5, 1, 38 *et* 46. Habere quaestionem de viri morte Cic. pro Cluent. 176 c. 64. Id. pro Rosc. Amer. 78 c. 28 Mortis paternae de seruis paternis quaestionem habere filio non licet. Habere quaestionem in filii caput Id. pro Cluent. 182 c. 65. Liu. 33, 30 *extr.* De Pisistrato aliquae quaestiones tormentis habitae: et summum supplicium est. Offerre corpus quaestioni Curt. 4, 10, 33. Cic. pro Rosc. Amer. 77 O dii immortales, rem miseram et calamitosam, quod in tali crimine innocenti saluti esse solet, vt seruos in quaestionem Polliceatur, id Sextio Roscio facere non licet? Id. ibid. 77 c. 28 Aliquoties duos seruos paternos in quaestionem ab aduersariis Sextus Roscius postulauit. Id. pro Sulla 78 Quaestiones nobis seruorum et tormenta accusator mimitarat. *Vid. Tit. vtriusque* Codicis de Quaestionibus, *et Iac. Gothofr. Paratit. ad* C. Th. 9, 35. ¶ 4 *Sed et ea, quam hodie vulgo* Inquisitionem *vocant, proprie* Quaestio *est.* Liu. 2, 29 Senatus tumultuose vocatus, tumultuosius consulitur: quaestionem postulantibus iis, qui pulsati fuerant, *etc.* Cic. de Legib. 2, 37 Quo in genere seueritatem maiorum, Senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus, et Consulum exercitu adhibito, Quaestio animaduersioque declarant. Auri Tholosani quaestio Id. de Nat. Deor. 3, 74. Potentissimae quaestiones Quinctil. 4, 1. Cic. de Diuin. 54 c. 25 Is quaestione adhibita confessus est, pateramque retulit. Constituitur quaestio de furto Id. pro Cluent. 183. Id. Bruto 106 c. 27 *de Carbone,* Hoc forum tenente plura fieri iudicia coeperunt. Nam et quaestiones perpetuae hoc adolescente constitutae sunt, quae antea nullae fuerunt, (L. enim Piso tribunus pl. legem primus de pecuniis repetundis tulit *etc.*) et iudicia populi ——— iam magis patronum desiderabant. *Hae nempe* quaestiones perpetuae *Praetoribus demandatae, vt toto anno suo iis vacarent: vt non semper opus esset peculiari et extraordinario populi iudicio, quoties velles aliquem accusare* repetundarum, peculatus, *aut Criminis alius publici. Tales* quaestiones *re ipsa* iudicium publicum *fuere, quod inter alia apparet ex* Cic. eod. Brut. 127 c. 33 *de Galba,* Hic qui in collegio sacerdotum esset, primus post Romam conditam publico iudicio est condemnatus. *Et mox de eadem re,* Inuidiosa lege Manilia quaestio *dicitur. vid. mox*

QVAESTORES, *it.* IVDEX quaestionis. *Hic adiicimus modo locum classicum de hoc argumento* Cic. pro Cluent. 147 c. 53 *vbi de vi legum disputat, postquam ipsius iudicii, in quo agit, mentionem fecit,* Quid ergo est? haec sola quaestio *(hoc solum iudicium publicum de veneficio)* ita gubernatur? quid M. Plaetorii et C. Flaminii inter sicarios? quid C. Orchinii peculatus? quid ea de pecuniis repetundis? quid C. Aquilii, apud quem nunc de ambitus causa dicitur? quid reliquae quaestiones? Decernere quaestionem, *vid.* DECERNO. Cic. de Finib. 2, 53 Quum Praetor quaestionem inter sicarios Exercuisset, aperte cepit pecunias ob rem iudicandam. Exercendis quaestionibus *de coniuratis Capuae* Dictatorem dici placuit Liu. 9, 26. Ibid. Vt quaestioni Campanae materia deesset, versa Romam interpretando res *etc.* ——— In me primum quaestionem exerceatis. *conf.* Sueton. Caes. c. 11 *c. not. Bernegg.* Ferre quaestionem *v. h. v.* Habere quaestionem Quinctil. 5, 4. Habitae sunt quaestiones graves in plebem Rom. Sallust. Iugurth. c. 31. Hoc falsum est: habita enim quaestio est Cic. de Orat. 2, 173 c. 40. *i. quaesitum est.* Liu. 9, 26 *extr.* Nec diutius quaestio per clara nomina Viguit: inde Labi coepit ad viliora capita, donec coitionibus factionibusque aduersus quas comparata erat, oppressa est. Quaestionem, et Iudicium publicum, *eodem sensu dixit* Cic. in Brut. 127 *de Caio Galba,* Hic, qui in collegio sacerdotum esset, primus post Romam conditam iudicio publico est condemnatus. *Paullo post,* Inuidiosa L. Manilia quaestione Caium Galbam Gracchani iudices sustulerunt. *Hinc* Quaestores *de quibus mox, it.* Iudex Quaestionis, *vid.* IVDEX. ¶ 5 *Serui aut Liberti munus* a Quaestionibus *qui fuerint, quaerere possis.* Grut. Inscript. p. 543, 6 Q. GAVIVS Q. F. ARV. CLEMENS CLVSII EVOR. AVG. A QVAESTIONIBVS.

QVAESTIONO, *vnde*

QVAESTIONATVS, a, um. Tot confessores quaestionati et torti Cyprian. Ep. 69, 6.

QVAESTIONARIVS, i. m. [ἐκζητητής, Βασάνων, ὑπηρέτης Gloss. Latin. Graec.] Tortoribus Iuuenal. 6, 479 *interpretatur* Schol. quaestionariis f. carnificibus.

QVAESTIONALITER. Adu. Propositio quaestionaliter posita Fulgent. de Voc. Ant. n. 16. *i. per interrogationem.*

QVAESTIVNCVLA, ae. f. Diminut. [ζητημάτιον] *Parua interrogatio vel dubitatio.* Cic. de Orat. 1, 102 c. 22 Quid mihi, nunc vos, inquit Crassus, tanquam alicui Graeculo otioso et loquaci, et fortasse docto atque erudito quaestiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? Minutae quaestiunculae, *vid. sub* MINVO. His propositis quaestiunculae multae nascuntur Id. de Legg. 1 c. 20.

QVAESITIO, ōnis. f. *a Supino* Quaesitum. [ζήτησις] *Idem quod Quaestio.* Plaut. Casin. 3, 1, 16 Caue in quaestitione mihi sis. Antique. *add.* Id. Capt. 2, 2, 3. *et* Cist. 2, 3, 48. *et* Pers. 1, 1, 52. *et* Pseud. 2, 2, 68. Ad quaestitionem retrahi Tacit. Annal. 4, 45, 4. *de tormentis.*

QVAESTOR, ōris. m. [ταμίας] *Magistratus Populi Romani primum, vt videtur,* quaerendis *et iudicandis criminibus, deinde multarum pecuniariarum occasione aerarii rationibus curandis, praefectus. Multae magnaeque virorum doctorum de* quaestore *Rom. disputationes non sunt huius loci, vbi sufficere ad notionem vocabuli ista possunt. Primi videntur* Quaestores Paricidii, *de quibus vid.* PARICIDA *ex* Festo, *voce* Parici. Idem Festus, Quaestores, *inquit,* dicebantur, quod quaererent de rebus capitalibus, vnde qui talia quaerunt quaestores paricidi appellantur. *Eorum etiam meminisse Legem* XII *Tabb. testis est*

est Pompon. l. 2 D. de Or. iur. §. 23. *Accessit, vt diximus, cura pecuniae publicae.* Varro de L. L. 4, 14 p. 22, 17 Quaestores a quaerendo qui conquirerent publicas pecunias, et maleficia, quae trimmuri capitales nunc conquirunt: ab his postea, qui quaestionum iudicia exercent, Quaestores dicti. Id. 5, 9 p. 62, 36 Vt commentarium indicat vetus anquisitionis M. Sergii Mani tilii quaestoris, qui capitis accusauit Trogum. *Etiam* Cic. Catil. 4, 10 c. 5 Quaestor *vel* Quaesitor, *(fluctuat enim lectio) est qui quaestionem rerum capitalium exercet.* Iam hoc nemini dubium est, qui reo custodiam, quaestori gratulationem, iudici praemium decreuit *etc. Loquitur de supplicatione sibi decreta consuli de aperta et oppressa coniuratione Catilinae. Sed hodie* Quaestor *editur: et deprehendas, certe in hodiernis libris* quaestores *fere vocari pecuniae, quaestores autem quibus quaestio aliqua vel extra ordinem, vel perpetua, demandata est, vid. mox* QVAESITOR. *De reliqua* Quaestorum historia *est locus* Tacit. Annal. 11, 22 Quaestores regibus etiam tum imperantibus institui sunt: quod lex curiata ostendit a L. Bruto repetita. Manstitque consulibus potestas deligendi, donec eum quoque honorem populus mandaret: creatique primum Valerius Potitus, et Aemilius Mamercus, LXIII anno post Tarquinios exactos, vt rem militarem comitentur. Dein glisscentibus negotiis, duo additi, qui Romae curarent. Mox duplicatus numerus stipendiaria iam Italia, et accedentibus prouinciarum vectigalibus. Post lege Sullae viginti creati supplendo Senatui *etc. Vid. ad h. l. et totam* Quaestorum *historiam Mascll. Obss. criticae* Vol. 10 p. 257 *sqq. Erant autem attributi* Quaestores *prouinciales maioribus magistratibus, tanquam administri quidam: iisque pietatem filiorum debere putabantur.* Cic. Diuin. in Caec. 61 c. 19 Sic enim a maioribus nostris accepimus, Praetorem Quaestori suo, parentis loco esse oportere: nullam neque grauiorem, neque iustiorem causam necessitudinis posse reperiri, quam coniunctionem sortis, quam prouinciae, quam officii, quam publicam muneris societatem. *add.* pro Planc. c. 11. Asconius *in* Diuinationem p. 29 Haec erat, inquit, prima Senatoris administratio, Quaestorem fieri, et in prouincia curam gerere publicae pecuniae in vsus diuersos erogandae. *Inde* Cic. Verr. 1, 34 c. 13 Quaestor ex SCto Prouinciam sortitus es — Ne diuturna teneam, pecunia attributa numerata est: profectus est Quaestor in prouinciam: venit in Galliam exspectatus ad exercitum Consularem cum pecunia. Quaestores *in prouincia, lictores habebant:* Cic. pro Planc. 98 c. 41 Nam simul ac me Dyrrhachium attigisse audiuit Iancius, statim ad me, lictoribus dimissis, insignibus abiectis, veste mutata profectus est. Quaestor *erat tum Plancius, qui Ciceronem* in Quaestorium perduxerit n. 99: *cum esset, quod eodem loco dicitur, Praetor in Macedonia eadem: vt appareat, suo iure lictores habuisse Plancium, non ob mandatum sibi, absente Praetore imperium: nisi tamen* absens Praetor *coniectur etiam cum est in Prouinciae parte alia. Etiam* Liu. 4, 50 Lictorem *habet* quaestor *in castris, sed absente consule. Certe in urbe nec lictorem nec viatorem habuisse, testis* Varro *apud* Gell. 13, 12. *Manut. ad* Cic. pro Planc. c. 41 *et Hotom. ad* Verr. 2, c. 4 *universim Prouincialibus quaestoribus dant lictorem. Et sane cum Plancius l. c. dimittat lictores honori Ciceronis, qui magistratum non haberet: etiam si ordinarie habuit et suo iure in prouincia, videtur tamen praesente, i. in eadem urbe, iisdem in castris versante consule, Praetoreue, eos dimisisse.* ¶ 2 *Mascella:* Collegium quaestorum Sueton. Claud. c. 24. *conf.* Tacit. Annal. 11, 22, 4. Creare Quaestores Vlpian. in l. 1 D. de Offic. Quaestor. *vbi ter eam locutionem vsurpat.* M. Porcius Cato quaestor obtigit P. Corn. Scipioni Africano consuli Nepos 24, 1, 3. *Sed* Cic. Verr. 1, 34 c. 13 Quaestor ex SCto prouinciam sortitus es: obtigit tibi consularis, vt cum consule Carbone esses, eamque prouinciam obtineres. Sortiri alicui prouinciae Quaestores Id. pro Muraen. 18. Valer. 2, 3 *de Lege triumphi loquens,* Caeterum ne tam praeclara lex cupiditate laureae obliteraretur, legis alterius adiutorio sulta est, quam L. Marius et M. Cato Trib. pleb. tulerunt. Poenam enim Imperatoribus minatur, qui aut hostium occisorum in praelio, aut amissorum ciuium falsum numerum literis Senatui ausi essent referre. Iubetque eos, quum primum vrbem intrassent, apud Quaestores vrbanos iurare de vtroque numero vere ab iis Senatui esse scriptum. *Hi porro* Quaestores signa ex aerario *promebant exeuntibus ad bellum Consulibus, aut aliis Imperatoribus. vid.* Liu. 7, 25. Praedam vendunt Quaestores Id. Liu. 5, 26. *it.* 26, 47. Tacit. Annal. 13, 28 Censuit Piso designatus Consul, ne multam a tribunis dictam Quaestores aerarii in publicas tabulas ante quatuor menses referrent, medio temporis contradicere liceret, de quo eo Consules statuerent. *Plura dabunt viri docti ad Pompon. enchirid. in pr. Spanh. de Num. V. 2 p. 159 seqq.* De Quaestoribus Candidatis Caesaris, *vid.* CANDIDATVS. *conf.* Lamprid. Alex. Seu. c. 43. *Inferioris aeui* Quaestores *requirendi apud ICtos, v. g.* Cod. Theod. 6, 9. *et* Iustin. 12, 6.

QVAESITOR, ōris. m. [*ζητητὴς*] *Si etymologiam spectes, plane idem est qui* Quaestor: *sed vsus mutauit, vt is modo* Quaesitor *dicatur, qui quaestionem habet, hoc est, qui inquirendum curat de crimine, de eoque iudicium exercendum. Non quo non saepe etiam* Quaestorum *nomen de hoc genere vel in omnibus libris, et consensu editorum, vel certe in quibusdam reperiatur; sed quod non obscuo* Quaesitorem *dici, qui pecuniam publicam tractet. Vid. tamen* QVAESITVRA *post* QVAESITOR. Cic. in Bruto 200 c. 54 Itaque intelligens dicendi existimator, *etc.* videt oscitantem iudicem loquentem cum altero, nonnunquam circulantem, mittentem ad horas, Quaestorem vt dimittat rogantem. Quaesitorem *vocat Praetorem, vel qui eius vice praesit iudicio, in cuius erat potestate soluere consilium, et dare veniam abeundi iudicibus: quod hic iudices tadio affecti postulant, horam non exspectantes.* Cic. in Vatin. 34 Quaero ex te Vatini, num quis in hac ciuitate post vrbem conditam Tribunosplebis appellarit, ne causam diceret: num quis reus in tribunal sui quaestoris ascenderit, eumque vi deturbarit, subsellia dissiparit, vrnas deleuerit? Ad hanc autem similitudinem (inquit Asconius in Verr. p. 351) Virgilius Minoëm iudicem apud inferos, tanquam Praetor sit rerum capitalium, Quaesitorem appellat. Dat ei sortitionem, vbi vrnam nominat, dat ei electionem iudicum, quum dicit, Conciliumque vocat, dat cognitionem facinorum, quum dicit, Vitasque et crimina discit. *Verba* Virgil. Aen. 6, 432 *haec sunt:*

Nec vero hae sine sorte datae, sine iudice sedes:
Quaesitor Minos vrnam mouet, ille silentum
Conciliumque vocat, vitasque et crimina discit.

Huc alludit Quaesitor ille solus Animaeque corporisque Prudentius, ante somn. v. 89 *de Christo, verbo Dei.* Cic. pro Font. 11 Quid mihi opus est sapiente iudice? quid aequo quaesitore? quid oratore non stulto. Id. Q. Frat. 3, 3 Grauis et firmus quaesitor. *add.* Gell. 11, 5. Liu. 9, 26 Exercendis quaestionibus dictatorem dici placuit —— *Deinde nobilitas ait,* Dictatorem magistrumque equitum reos magis quam quaesitores idoneos eorum criminum esse Cic. pro Planc. 43 c. 27 Si quaesitor edendus fuisset, *(i. ab ipso reo nominandus)* quem tandem potius, quam hunc — edidisset: —— Cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis. *Vtroque loco MSS.* quaestorem. *Caeterum non subducemus lectoribus locum ex Manutii de Legib. libro, quem olim huc retulere: cui Cl. Burrii industria citationum aliquot numeros adscit.* Quaesitor *distinguendus est a Praetore: iudicum enim quaestionis duo video fuisse genera, vnum eorum, qui quum praetores essent,* quaestionis *etiam* iudices *appellabantur; alterum eorum, qui quum praetores non essent, capitali tamen de crimine quaerebant. De* iudice quaestionis praetore, *patet ex oratione* pro Cluentio (148) *in qua ita scriptum est:* Iubet lex iudicem quaestionis, hoc est Q. Voconium, eosque qui illi iudices obtenerint, quaerere de veneno. *Voconium autem praetorem fuisse, duobus argumentis coniicio: primum, quod in eo loco paullo ante* (147) *Cicero dixit;* Quid tibi illi scribae? quid lictores? quid caeteri, quos apparere huic quaestioni video, volunt; *lictores enim, qui magistratum non gereret, non habebat. iudicem autem quaestionis magistratus nomen fuisse, certe nemo dixerit. Alterum argumentum est, quod ibidem Cicero subiungit de aliis praetoribus, suam vnoquoque quaestionem exercente.* Haec, *inquit,* quaestio sola ita gubernatur? quid M. Plaetorii, et C. Flaminii inter sicarios? quid C. Orchinii peculatus? quid mea de pecuniis repetundis? quid C. Aquilii de ambitu? quid reliquae quaestiones? *Quibus ex verbis, praetorem fuisse Voconium, qui* iudex quaestionis *appellatur, quis non intelligit? nam, etsi praetores non nominat; satis tamen constat, de praetoribus intelligi. a quibus enim et tot quaestiones, nisi a praetoribus, et tam graues exercerentur,* inter sicarios, de repetundis, de ambitu, peculatus? *praeterea,* se quaestisse de repetundis, *in eo loco* Cicero *dicit: quod ab eo factum in praetura,* Valerius (9, 12) *et Plutarchus (in vita) confirmant. vt omittam, quod* quaestiorem Aquilium *nominat: cuius annum fuisse legitimum, eundem, qui Ciceroni, ad petendum consulatum,* prima *docet* ad Atticum epistola. *ex quo, fuisse collegas in praetura, licet existimare. quod etiam* libro 2 de Officiis (60) manifestum est. collegam enim fuum Cicero *appellat. Rursus* iudicem quaestionis Iunium, *qui praetor non erat, quaesisse de veneno in Oppianici causa, docet* Pedianus (in Verr. 2, 29) *his verbis:* Iunius quaestor fuit in Cluentii causa, Verre praetore: in qua Oppianicus damnatus est. *et alio loco* (Verr. 3, 157) Damnato Oppianico, res in inuidia fuit; quod pecunia reus videretur oppressus: et princeps illorum iudicum damnatus est, C. Iunius, quod diceretur alios suppositisse, qui reum damnarent. non eos, quos praetor Verres fuerat subfortitus. *neque hic eum Pedianus, neque supra praetorem nominauit.* Cicero autem in oratione pro Cluent. 89 Condemnatus est, *inquit,* C. Iunius, qui ei quaestioni praefuerat. adde etiam illud, si placet: tum est condemnatus, cum esset iudex quaestionis. *et alio loco* (74) Quinctius tribunus pleb. conuicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit. *non fuisse autem praetorem, aperte, sic inquam aperte, vt clarius esse nihil possit, idem demonstrat* in eadem (79) *his verbis:* In hanc flammam recentem C. Iunium, qui illi quaestioni praefuerat, iniectum esse memini, et illum, hominem aedilicium, iam praetorem opinionibus hominum constitutum, de ciuitate esse sublatum. *Ecce, non* praetorium, *sed* praetorem opinionibus hominum constitutum *dicit: quod, eum praetorem sine dubio futurum, homines opinarentur. praetor autem si fuisset, non eum* aedilicium, *sed* praetorium *vocasset. Laudabant enim veteres, vbi ornare aliquem vellent, ab eo magistratu, quem postremum gessisset, itaque,* homo aedilicius, praetorius, consularis, *dicebant. Praeterea, quum praetores in leges non iurauerint, neque sententias tulerint: quod et* Cicero et Pedianus (Verr. 2, 17) *docent: a Iunio autem iudice quaestionis ideo multa petita sit, vt* in oratione pro Cluentio (91) *legimus,* quod in legem non iurasset: *(erat enim illi iurandum idem, quod iudicibus, leges omnino se esse in ferenda sententia seruaturum) satis constat, Iunium, quum de Oppianico quaesiuit, praetorem non fuisse. Quod si quis dixerit, non tam Iunium iudicem quaestionis, quam Verrem praetorem, in illa Oppianici causa quaesisse; quia Pedianus ita dicat* (in Verr. 2, 29) Iunius quaestor fuit in Cluentii causa, Verre praetore; *et quia idem alio loco* (in Verr. 2, 17 *et* 3, 157) fortitionem, et subfortitionem a Verre praetore factam tradiderit: *huic ita respondeti potest: fortitionem, et subfortitionem non illius modo iudicii, verum etiam aliorum ideo pertinuisse ad C. Verrem, quia praetor vrb. erat. quod ipse declarat Cicero in ea pro Cluentio. praetor autem vrbanus de criminibus non quaerebat; quare nec vnquam quaesitor dicebatur; sed ius tantum dicebat, hoc est iudices et formam iudicii dabat. idemque iudices, quibus alii praetores ad cognoscendas capitales causas vterentur, sortiebatur. et subfortiebatur. quod ex Pediano, et ex ipso etiam Ciceione satis liquet. Accedit locus* ex lib. 1 accusationis in Verrem (158) *quo in loco* Q. Curtium iudicem quaestionis *appellat* Cicero, *in causa Verris repetundarum: de qua praetor M. Acilius Glabrio cognoscebat* eamque Curtium *ait* Pedianus a Cicerone esse reiectum. *Illud addo: quum iam docuerim, iudicem quaestionis, et praetorem, et non praetorem, de crimine capitali cognouisse; tertium genus iudicum quaestionis interdum fuisse, quorum ius cognoscendi non esset, sed tantummodo sortiendi. quod locus de Q. Curtio proximus iam ostendit, quem cognouisse de repetundis, absurdum est credere: quum, in ea causa praetorem quaesisse Glabrionem, ex Cicerone et Pediano satis constet. itaque tertium hoc genus quaestores dici non poterant: duo illa superiora genera, quoniam quidem quaerebant, quaestores et erant, et proprie dicebantur. Haec ex Manutio.* ¶ 2 Speciatim ad *quaestionem tormentorum pertinet.* Tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiusque, regit quaestor, *etc.* Cic. pro Sulla 78.

QVAESTORIVM, i. n. [*ταμεῖα σκηνῆ*] *In castris, Quaestoris tabernaculum erat.* Liu. 10, 32 *extr.* Itaque captum quaestorium: Quaestorque ibi Pansa occisus. *Sic* Liu. 41, 6. *Sed locus forte vrbanus,* Cic. pro Planc. 99 c. 41 Thessalonicam me in quaestoriumque perduxit. *Nempe vbi* Quaestor *commoratur* Quaestorium *est, ibi* Praetorium, *vbi* Praetor.

QVAESTORIVS, a, um. Adi. [*ταμιευτικὸς*] *Quod ad Quaestorem pertinet.* Cic. Fam. 2, 17 Quod ego officio quaestorio re adductum, *etc.* Id. Verr. 1, 56 Legatus quaestorius, *i. vt recte* Asconius, Legatum ex Quaestore agens. Quaestorius *enim, qui quaestor fuit. Sic* Persona quaestoria Id. pro Planc. 100 c. 41. Id. Philipp. 13, 30 c. 14 Qui aedilicii? qui tribunicii? qui quaestorii? Sicinius quaestorius mortuus est Id. de Clar. Orat. 263. Ager

quaestorius dictus est, Qui ex hostibus captus, per Quaestores Pop. Romano limitibus actis diuisus, est venditus. *Sic* Flaccus. Hyginus. Quaestorii agri dicuntur, quos Pop. Rom. deuictis pulsisque hostibus possedit, mandauitque Quaestoribus, vt eos venumdarent. Ornamenta Sueton. Claud. c. 28 *insignia, quibus dignoscitur, locus antiquior, etc.* Forum Quaestorium *in castris* Liu. 41, 6.

QVAESTVRA, ae. f. *Quaestoris dignitas, sicut a Praetore praetura.* Cic. Fam. 13, 59 (38) Cuius cum patre magna mihi fuit amicitia, iam inde a quaestura mea Siciliensi. Quaestura, primus gradus honoris Id. Prooem. Verr. c. 4. Liu. 32, 7 T. Quintium Flamininum Consulatum ex Quaestura petere non patiebantur *Tribuni pl. vid. Locus.* Sed quaestura vtriusque propemodum pari momento fortis fuit Cic. pro Muraen. 18. Consedit nomen in quaestura, *vid.* CONSIDEO. Consignata literis quaestura, *vid.* CONSIGNO.

QVAESITVRA, ae. f. Tacit. Annal. 3, 29, 1 Quaesituram per leges petere. *Sic etiam Grut. Gronou. Ryck. nemine aliquid annotante.*

QVAESTVS, ūs, *vel* i. m. *antiquc.* [*χρηματισμός, κέρδος*] *Et ratio quaerendi pecuniam, et id, quod quaesitum est.* Cic. Verr. 3, 109 Tantum de quaestu ac lucro dicam vnius agri et vnius anni. Quaesti, *pro* Quaestus. Varro Prometh. *apud* Non. 8, 6 Aemulum illius artis, atque obstrigilatorem, qui per aliquot annos quaesti nihil fecerit. Nam hic apud nos nihil est aliud quaesti furibus Plaut. Aul. 1, 2, 5. *add.* Terent. Eun. 5, 1, 9. *et* 5, 3, 38. Quaestuis, item genit. antiquus. Non. l. c. Per deam sanctam Lauernam, quae cultrix quaestuis sit. Rem aliquam gerere sui quaestus aut commodi causa Cic. pro Rosc. Amer. 111 c. 38. Consequi quaestum, *vid.* CONSEQVOR. Cic. in Pison. 86 c. 35 Nonne sestertium centies et octogies, quod, quasi vasarii nomine, in venditione mei capitis adscripseras, ex aerario tibi attributum Romae in quaestu reliquisti? *i. in fenore.* Ad suum quemque hominem quaestum esse aequum est callidum Plaut. Asin. 1, 3, 34. Cic. Offic. 1, 150 c. 42 Iam de artificiis et quaestibus, qui liberales habendi, qui sordidi sint, haec fere accepimus. Terent. Eun. 2, 2, 22 Imperaui egomet mihi omnia assentari: is quaestus nunc est multo vberrimus. Quinctil. 1 prooem. Nam vt lingua primum esse coepit in quaestu, institutumque eloquentiae bonis male vti. Carcerarius quaestus, *vid.* CARCER. Illiberales et sordidi quaestus mercenariorum omnium Cic. Offic. 1, 150. Iudiciarius quaestus, *vid. h. v.* Opimi Plin. 10, 51. Vberrimus quaestus Terent. Eun. 2, 2, 22. Abducere a meretricio quaestu. Callere ad quaestum. Colere quaestum, *vid. hh. vv.* Comparare quaestum Cic. Verr. 5. 26. Constituere sibi magnos et vberes quaestus Id. ibid. 2, 30. Contercre quaestum, *vid.* CONTERO. Duci quaestu et lucro emendi Cic. Tusc. 5, 9. Id. Fam. 15, 14 *pr.* M. Fabium quod mihi amicum tua commendatione das, nullum in eo Facio quaestum. Multi enim anni sunt, cum ille in acre meo est, et a me diligitur propter summam suam humanitatem et obseruantiam. Facere quaestum furtis Id. Verr. 5, 140. Facere magnos quaestus Scribon. 97. Facere maximos quaestus et praedas Cic. Verr. 3, 119. Habere Rempubl. quaestui, turpe Id. Offic. 2, 77 c. 22. Instituere sibi quaestum, *vid.* INSTITVO. Occipere Terent. Andr. 1, 1, 52. Satiabere quaestu nunquam Claud. in Rufin. 1, 119. Seruire quaestui Cels. 3, 4. Cic. in Pison. 27 Vter eorum perissct, tanquam lanista, in eiusmodi pari lucrum fieri putabat; immortalem vero quaestum, si vterque cecidisset.

QVAESTVOSVS, a, um. Adi. [*χρηματοποιός*] *Et hominum epitheton* quaestus *fructuosorum, et rerum* quaestum *ferentium.* Cic. Verr. 4, 115 c. . . Quam illa res calamitosa Heraclio, quaestuosa Verri, turpis Syracusanis, miseranda omnibus videbatur? Hoc multo est quaestuosius quam si *etc.* Id. Agr. 2 c. 25 *extr.* Venio iam ad fumtuosos, relinquo istum quaestuosum Id. in Parad. 6. Cato R. R. 1, 6 Videto, quam minimi instrumenti, fumtuosusque ager ne siet. Scito idem agrum quod hominem, quamuis quaestuosus siet, si fumtuosus erit, relinqui non multum. Benignitas quaestuosior Cic. Agr. 1 c. 2. Id. Attic. 14, 9 Sed tamen ea ratio aedificandi initur, consiliario quidem et auctore Vestorio, vt hoc Damnum quaestuosum sit. Id. Verr. 3, 36 Quum illud Edictum repente vberrimum et quaestuosissimum nascitur. Emporium quaestuosum Liu. 30, 15. Insula quaestuosa margaritis, *h. e. Ex cuius margaritis magnus sit quaestus* Plin. 6, 25. Cic. de Fin. 5, 91 c. 30 Nec Mercatura quaestuosa, si in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit, *deducit ad absurdum.* Ratio quaestuosissima pascendi Columel. 6 in praefat. Scientiam quaestuosam habere Cic. Philipp. 2, 8. Id. ibid. 2, 35 c. 14 Cuius domus Quaestuosissima est falsorum commentariorum officina. Curt. 4, 7, 19 Nasamones sunt gens Syrtica, nauigiorum spoliis quaestuosa: quippe obsident litora, et aestu destituta nauigia notis sibi vadis occupant.

QVAESTVOSVS. Adu. Plin. 19, 4 Compertum est non aliter quaestuosius censum haberi. Senec. de Benef. 4, 5 Vbi quaestuosissime habeas, vnde facillime tollas.

QVAESTICVLVS, i. m. [*κερδύλιον*] *Dimin. Parum lucrum.* Cic. de Diuin. 2, 34 c. 15 Aut fissum iccoris cum lucello meo, aut meus quaesticulus cum caelo, terra, rerumque natura? Id. Fam. 9, 16 Cum rem habebas, quaesticulus te faciebam *(f. patiebar)* attentiorem. Forensis quaesticulus Apulei. Met. 11 p. 272.

QVAESTVARIVS, a, um. Adi. *χρηματιστικὸς* Gloss. Lat. Graec. Quaestuaria, *πορνική* ibid. [*κερδῶος*] Senec. de Benef. 6, 32 Quum ex adultera in quaestuariam versa, ius omnis licentiae sub ignoto adultero peteret. Maiestas quaestuaria efficitur, circuit cauponas religio mendicans Tertull. Apol. c. 13. Mancipia quaestuaria Vlpian. in l. Athletas D. de his, qui not. infam. Lenocinium facit, qui quaestuaria mancipia habet. *add.* Tertull. de Cult. Fem. c. 12.

QVAISO, [*δέομαι*] *ait* Festus, vt idem significat quod Rogo: *ita* Quaesere ponitur ab antiquis pro Quaerere, vt est apud Ennium lib. 2 Oftia munita est: idem loca natibus pulchris munda facit, nautisque mari quaesentibus vitam. Et in Cresphonte, Ducit me vxorem liberorum sibi quaesendûm gratia. Et in Andromeda, Liberûm quaesendûm causa familiae matrem tuae. *Haec Festus.* Cic. in Arato v. 18 — Si quaesere perges. *al.* quaerere. Mirum est me, vt redeam, te tanto opere quaesere Plaut. Bacch. 2, 2, 1. Lucret. 5, 1228 Non diuûm pacem votis adit, et prece quaesit ventorum pauidus paces. In ea quaesito (*al.* quaerito) nouellos et nitidos ramos Columel. de Arb. 6, 8. Multis nos affatibus multisque precibus quaesens Apulei. Met. 4 p. 147, 50. ¶ 2 *Sed haec fere antiqua: Consuetius est* Quaeso *et* Quaesumus, *i. oro, oramus.* Terent. Eun. 3, 2, 13. Quaeso ercle vt liceat, pace quod fiat tua. Id. Andr. 1, 2, 33 Vbi vis facilius passus sim, quam in hac re me deludier. D. bona verba quaeso. Cic. de Legib. 1, 6 Quamobrem aggredere quaesumus, et sume ad hanc rem tempus. Quaeso quid hoc est? Id. Attic. 7, 11 *pr.* Quid est, quaeso Metelle iudicium corrumpere, si hoc non est? Id. Verr. Prooem. 28. Quaeso quid sit mihi faciendum Id. Attic. 11, 15. Fac quaeso, qui ego sum, esse te Id. Fam. 7, 23 *pr.* Reficite vos quaeso Iudices per deos immortales Id. Verr. 4, 105. Terent. Andr. 3, 2, 7 Deos quaeso, vt sit superstes: quandoquidem ipse est ingenio bono. Deos quaesumus, consilia tua Reipubl. salutaria sint Cic. Fam. 11, 3 *extr.* A te maximopere peto et quaeso Id. ibid. 3, 2. Cic. pro Arch. 3 c. 2 Quaeso a vobis, vt in hac causa mihi detis hanc veniam, accommodatam huic reo, vobis quemadmodum spero, non molestam. De te quaeso etiam, atque etiam vide, *i. quod ad te attinet* Id. Attic. 15, 8.

QVAESTICVLVS, QVAESTIO, QVAESTOR, QVAESTVOSVS, QVAESTVRA, QVAESTVS, *vid.* QVAIRO.

QVALĪBET, *siue* QVALVBET, *Adhuc vicem sustinet, cum sint duae voces. Vbicunque libet, vndecunque.* Plaut. Mostell. 3, 2, 122 Qualibet perambula aedes oppido tanquam tuas. Quinctil. 5, 13 Si vel maxima flumina in riuos deducantur, qualibet trantitum praebent. Quid vis? qualubet esse notus optas? Catull. 38, 6.

QVALIS, e. [*οἷος, ποῖος, ὁποῖος, ποιότης*] *Relativum, hominis vel rei naturam et attributa declarans, vel interrogatiuum de iisdem.* Cic. de Amicit. 6 Nec sicut vulgus, sed vt eruditi solent appellare sapientem, qualem in reliqua Graecia neminem. Qualis esset, apparuit Nepos 14, 1, 4. Qualis es, ipse fuit Ouid. Met. 8, 50. Plaut. Trin. 4, 4, 3 Qualine amico mea commendaui bona? Cic. pro Font. 21 Quamobrem quali fide, quali pietate existimatis esse eos, qui, *etc.* Ac primum quanta innocentia debent esse imperatores? quanta deinde omnibus in rebus temperantia? quanta fide? quanta facilitate? quanto ingenio? quanta humanitate? quae breuiter qualia sint in Cn. Pompeio consideremus Id. pro Lege Manil. 36. Nulla gens est, quae non etiam si ignoret qualem habere deum deceat, tamen habendum censeat Id. de Legib. 1, 24. Nihil interest ad beate viuendum, quali vtaris victu Id. de Fin. 2, 90. Id. de Nat. Deor. 1, 65 Concedo esse deos: doce me igitur vnde sint, vbi sint, quales sint corpore, animo, vita. Cic. Tusc. 3, 56 c. 23 Nam de ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaeritur. Nam qualis quantusque cauo Poliphemus in antro Virgil. Aen. 3, 641. Cic. Tusc. 1, 60 Si, quid sit hoc, non vides, at quale sit, vides: si ne id quidem, at quantum sit, profecto vides. Qualis oratoris et quanti hominis in dicendo puras esse, scribere historiam? Id. de Orat. 2, 51. Id. de Diuin. 2, 135 Ad aperta et clara veniamus, quale est de illo interfecto a caupone Megaris: quale de Simonide, *etc.* quale etiam de, *etc.* Virgil. Eclog. 5, 46 Tale tuum carmen nobis diuine poëta, Quale sopor fessis in gramine, quale, *etc.* Vt non tales quales ante habitae sint, habeantur Id. de Inuent. 2, 176. Praebe te talem hoc tempore, qualem te iam antea praebuisti Id. pro Rosc. Amer. 11 c. 4. Nullus pilus omnibus rebus talis, qualis sit pilus alius Id. Acad. 4, 85. Vidi quosdam in te tales, quales tu, *etc.* Id. Fam. 1, 9. Si quis id ageret, vt qualis haberi vellet, talis esset Id. Offic. 2, 44. ¶ 2 Qualis, *comparationibus faciendis apta particula.* Virgil. Georg. 4, 511 Qualis populea moerens philomela sub umbra, amissos queritur fetus, *etc.* Id. Aen. 3, 679 Concilium horrendum *(Cyclopum)* quales, cum vertice celso Aëriae querens, aut coniferae cyparissi Constiterunt *etc.* Ouid. Met. 3, 682 Falcata nouissima cauda est, Qualia dimidiae finuantur cornua Lunae. *conf.* Virgil. Aen. 4, 143. *et* 5, 213. *Et vix est formula comparandi et similitudines proferendi sollemnior, pulchrior, vid. Ind. Erythraei.* ¶ 3 *Etiam exemplis adferendis seruit.* Ouid. Halieut. 94 Nam gaudent pelago quales scombrique, bonesque, Hippuri celeres *etc. Potuerat dicere* Exempli causa. *Sed nempe hic etiam ellipsis locum habet,* Gaudent tales, quales. *vid.* Prisc. 17 p. 1052.

QVALISCVNQVE. [*ὁποιοστινοῦν*] Cic. in Pison. 27 Quum tamen ille, qualiscunque est, qui est ab vno te improbitate victus Gabinius, colligit ipse se vix. Id. Tusc. 1, 95 Totumque hoc leue est, qualecunque est. Sed homines beneuolos qualescunque sint, graue est insequi contumelia Id. Attic. 14, 15 (14). Qualescunque summi ciuitatis viri sunt, talis et ciuitas Id. de Legib. 3, 31 c. 14. *conf.* Liu. 29, 17. Quae qualiacunque in me sunt (me enim ipsum non poenitet quanta sint) sed apparent in orationibus Cic. in Orat. 130. Scripta qualiacunque Ouid. Trist. 1, 1, 46. Carmina nostra qualiacunque Id. ibid. 3, 10, 18. Qualis enim cunque est Id. ex Pont. 4, 13, 6. Quale tamen cunque est Id. ibid. 3, 4, 6. Aliquid profecto fit necesse est minus et maiore vi praeditum quam deos, quale id cunque est Cic. de Nat. Deor. 2, c. 30.

QVALISNAM. Apulei. Apol. p. 274 Facile intellectu cuiusfuit, qualisnam accusatio futura esset.

QVALISQVALIS. *Idem quod Qualiscunque.* Qualisqualis conditio sit Vlpian. l. 2 D. de bon. poss. sec. tab. §. 1. Tryphoninus in l. Reseriptum. De distract. pignor. Quia ex contractu, qualiquali obligatione a debitore interposita. Qualequale l. 3 de proxenet. *conf.* Briss. de V. S. Stew. *ad* Veget. 2, 4.

QVALISTĒ T. [*ὁποῖος, βάλλει, ὁποιοστινοῦν*] Cic. de Nat. Deor. 2, 93 c. 37 Si innumerabiles vnius et viginti formae literarum, vel aureae, vel qualeslibet, aliquo coniiciantur. *Legitur et separatis dictionibus.* Quales libet. Nisi forte cariorem putas hominibus esse pecuniam vel qualemlibet possessionem August. Ep. 48. Qualeslibet pisces Apic. 4, 2.

QVALĪTAS, ātis. f. [*ποιότης*] *Est, Secundum quam* quales *dicimur.* Cic. Acad. 1, 25 c. 7 Qualitates igitur appellaui, quas *ποιότητας* Graeci vocant. *Et* 26 Earum igitur qualitatum sunt aliae principes, aliae ex illis ortae. Principes sunt vnius modi et simplices: ex iis autem ortae variae sunt, et quasi multiformes. *Et* 27 Carentem omni qualitate materiam. *Et iam* 24 c. 6 *dixerat* Sed quod ex vtroque (id est ex materia et vi) id iam corpus, et quasi qualitatem quandam nominabant. *Et* 28 Et quum ita moueatur illa vis, quam qualitatem esse dicimus, et quum sic vltro citroque verse tur, et materiam ipsam totam penitus commutari putant, et illa effici, quae appellant qualia. *add.* Cic. de Nat. Deor. 2, 94. Ager aliis qualitatibus aestimandus est Columel. 2. 2. Caeli qualitas Quinctil. 5, 9, 15. Lineamentorum qualitas matri ac filio similis Iustin. 1, 2, 2. Qualitatem litoris nostri contemplemur, si vitemus scopulos

pulos, an probemus Columel. 8, 17. Qualitas materiae excipientis Plin. 2, 80. Papaueris qualitatem repraesentare Scribon. 180. *Plurima aliorum de phyſico hoc ſignificatu exempla a Rhodio congeſta in Lex.* Scribon. Qualitatis *nomen apud Iureconſultos generale eſt, vt omne accidens, quidquid eſt praeter ſubſtantiam rei, comprehendat.* Celſus l. 86 *pr.* de verb. ſignific. Qualitates autem praediorum, quoniam quaſi a natura inſunt, nec poſſunt ab ipſo fundo ſeparari, et qui fundum vendit cum ſua illum bonitate, quaecunque eſt, ſalubritate, amplitudineque vendidiſſe cenſetur: immo illo vendito, nihil de iſtis ſibi retinere poteſt. Ideo videntur nihil aliud eſſe, quam ipſa praedia qualiter ſe habentia, id eſt iis qualitatibus praedita. Celſus, Quid aliud ſunt iura praediorum, quam praedia ipſa qualiter ſe habentia? *etc.* Quinctil. 7, 2, 6 Quaeritur per coniecturam et quantitas et qualitas — Qualis Clipeus Achillis. *Peculiariter apud Grammaticos ſunt* qualitates modi verborum *vel* ſtatus, *vid.* Quinctil. 1, 5, 41.

QVALITER. Adu. Qualiter datum Scribon. 98 ſc. medicamentum, *i. quo modo.* Plin. 8, 48 Antiquis enim torus e ſtramento erat, qualiter nunc etiam in caſtris gauſape. Qualiter in foro decolletur M. Sen. Contron. 25. Qualiter ex alta cum Iupiter arce coruſcat Flacc. 4, 304. *add.* Ouid. Am. 1, 7, 58. Lucan. 1, 151. Sedul. 2, 152.

QVALITERCVNQVE. *Aliud* Aduerb. *Vtcunque.* Columel. 11, 3 Poteſt etiam citra hanc operam fieri criſpum, qualitercunque ſatum. Qualitercunque praehantibus cadendum eſt Iuſtin. 2, 11, 11.

QVALITERQVALITER, *pro Qualitercunque.* Vlpian. in l. quo enim, in fine. D. rem ratam haberi, Nam qualiterqualiter quis eundem actum retractat, qui a procuratore actus eſt, committi ſtipulationem oportet. *al.* qualiter *ſemel tantum.* Geſtum ſic accipimus qualiterqualiter, ſiue contractus ſit, ſiue quid aliud contigit l. 7 pr. D. de minor.

QVĀLVS, i. m. [κάλαθος] *Genus omne inſtrumenti viminei et phxilis comprehendit, quo ad colandum, portandum etc. vti licet: vt illud, quo continetur, dum calcatur uua, deinde ſola vinacea effluente muſto.* Vet. Gloſſ. ἠθμός, ἀλαστής, *quae colum notant, quae vox a κάλαθος et a qualo parum diſcrepat.* Virgil. Georg. 2, 241 Tu ſpiſſo vimine qualos, Colaque praelorum fumoſis dirripe tectis. *vid.* Seru. *h. l.* Plin. 17, 10 Alii in qualo pedibus in profluente deculcant, *etc.* Qualus, In quo gallinae oua edunt, *apud* Columel. 8, 2. Id. 9, 15 Saligneus qualus, vel tenui vimine rarius contextus faecus inuerſae metae ſimilis, qualis eſt quo vinum liquatur, obſcuro loco ſuſpenditur. Qualum, *Neutro genere:* Cato 11 Corbulas amerinas viginti, quala ſataria ſeptem, alucos quadraginta. *Sunt autem, Turnebo interprete, quibus ad ſerendum opus eſt, id eſt ad fimentum. add.* Cato c. 23. *Sed* Columel. 7, 3, 9 Sint quala mundiſſima, ne qua earum valetudo, quae *etc. Sententia vix admittit* quala. *Quidam hinc legunt* Caula. *Al.* Sint quam mundiſſima, *etc. Loquitur enim de ſtabulis ouium. Mihi videbatur leg.* tintque illa mundiſſima. Vindemiatorii quali Vlpian. in l. inſtrumento D. de inſtruct. vel inſtr. leg. Qualus, *in quo mulieres reponebant penſa:* Horat. Carm. 3, 12, 4 Tibi qualum Cytherae puer ales. Qualus, *apud* Apulei. Met. 4 p. 154 *fr.* pro Caniſtro in quo panis feruatur. *It. ap.* Prudent. hymno omnis horae v. 58. *Gloſſ.* κάλαθος. Qualus, *Vas quo caementarii ſiue calcarii vtuntur ad portandam calcem vel cyſſum.* Vlpian. in l. Sed et ſi quid inaedificauerit, in principio D. de vſufructu, Nam ſi librarium rus mittat, et qualum et calcem portare cogat.

QVASILLVS, i. m. *et* QVASILLVM, i. n. [καλαθίσκος] Dimin. a Qualus. Feſtus, Calathos Graeci, nos dicimus quaſillos. *conf.* Seru. l. inſ. cit. Cic. Philipp. 3, 10 c. 4 At vero huius domi inter quaſilla pendebatur aurum. *Quaſi diceret, Inter mulierculas et lanificia. Quem locum citat et* Seruius in *illud* Eclog. 2, 46 Fecce ferunt nymphae calathis. *add.* Iſidor. 19. 19. Tibull. 4, 13, 3 Sit tibi cura togae potior, preſſumque quaſillum. Propert. 4, 7, 41 Et grauiora rependit iniquis penſa quaſillis.

QVASILLARIA, ae. f. *Lanifica.* Petron. c. 92 Conuocat omnes quaſillarias, familiaeque ſordidiſſimam partem. *add.* Id. c. 132.

QVASILLARIVS, i. m. [καλάθιος Gloſſ. Graec. Latin.] *Scriptum* Quaſillarius.

QVAM. [ὅσα, ἥ] *Particula relatiua et comparatiua, cui plerumque reſpondet praemiſſa vel ſequens* Tam, *item* Tantum, *item* Comparativi *vel* Superlativi. *Sed habet tantam varietatem, quae non poſſit niſi multitudine exemplorum declarari.* Non tam ipſo quidem dono, quam abs te datum eſſe Terent. Eun. 3, 1, 2. Id. ibid. 4, 4, 51 Parmenonis tam ſcio eſſe hanc techinam, quam me viuere. Cic. Verr. 2, 5 Quod ſi quam audax eſt ad conandum, tam eſſet obſcurus in agendo, *etc.* Nihil mihi nunc tetro tam deeſſe, quam hominem cum, quicum omnia communicem Id. Attic. 1, 15. Famae et fidei damna maiora ſunt, quam quae aeſtimari poſſint Liu. 3, 72. Cic. Fam. 15, 8 Maiora erga ſalutem dignitatemque meam ſtudia, quam erant a muliere poſtulanda. Oratio, quam habitus, fuit miſerabilior Id. 44, 19. *conf.* Id. 3, 19. Praelium atrocius quam pro numero pugnantium editur Id. 21, 29. *conf.* Id. 10, 14. In acie praeſtat interfici, quam non veterem belli gloriam recuperare Caeſ. B. G. 7, 1. Quinctil. 3, 1 Sitque ſalubrior ſtudius, quam dulcior. Non acrior quam pertinacior impetus Liu. 31, 35, 4. *add.* Id. 5, 23 Non timeo Iudices ne odio inimicitiarum mearum inflammatus, libentius haec in illum enumere videar, quam veritas Cic. pro Milon. 28 c. 29 *pr. Iungit interdum Comparatiuos, vt* Poſterior aetas in excolendo iure amicitiae quam libentius, tam etiam religioſius erit operata Valer. Max. 4, 7, 7 *extr. Sed forte leg.* quum, tum. ¶ 2 Tam *omittitur* Quandoquidem non facile loquor, quam, quod locutus ſum, praeſto Liu. 2, 56. *vid. Gronou. ad* Liu. 5, 21. 7, 8 *pr.* 25, 29. 26, 16 *et* 31. 28, 44. 30, 28. *Sic* Curt. 7, 7, 27 Nec mea ars, quam benevolentia me perturbat. *Sic Fremsbem. Simili ellipſi* Quam, *pro* Magis, *vel* potius quam, *apud Iureconſultos frequentiſſimum:* Paullus l. 2 De rebus credit. Mutui datio conſiſtit in his rebus, quae pondere, numero, menſura conſiſtunt: quoniam earum datione poſſumus in creditum ire, quia in genere ſuo functionem recipiunt per ſolutionem, quam ſpecie. Vlpianus l. 2 De iudiciis: Aliquin compelletur iudicium accipere, quam inuenire eos, qui ſatis pro eo dent. *Et alibi ſaepius.* ¶ 3 Quam, *pro Quantum, Poſtmo iungitur.* Quam moroſi ſint, qui amant, ex hoc potes intelligere Cic. Fam. 7, 15 *fr.* Idem . . . Videte quam valde malitiae ſuae confidat. Terent. Andr. 1, 1, 109 Reiecit ſe in cum ſiens quam familiariter. Quam, *pro Quantum poſtum poſt negationem in priore oratione.* Tam. *non neceſſario ſequitur.* Liu. 35, . .

Homo, non quam iſti ſunt, glorioſus. Quam, *cum Verbis* Poſſum, Queo, Valeo, *et aliis.* Terent. Heaut. 2, 1, 7 Haud faciam: nam quam potero, adiutabo ſenem. Plaut. Men. 5, 9, 4 Tam conſimilis eſt, quam poteſt. Expoſui, quam breuiſſime potui Cic. Div. 1 c. 32. Salluſt. in Iugurth. . . . Quam maximas poteſt copias armat. Caeſ. Bell. Gall. 1, 37 Re frumentaria quam celerrime potuit, comparata. Cic. de Nat. Deor. 2, 3 Agam quam breuiſſime potero. Commitium ad multam noctem, quam maxime poſſumus, vario ſermone producimus Cic. de Senect. 46. Aues nidos conſtruunt, eosque quam poſſunt molliſſime ſubſternunt Cic. de Nat. Deor. 2, 129. De Catilina, quam veriſſime potero, paucis dicam Salluſt. Cat. c. 18. *Sed etiam cum Poſitiuis:* Cic. Philipp. 2, 47 Sed reliquum curſum vitae, quam quidem poſſum celeriter, perferingam. Dixi de philoſophia ipſa quam breuiter potui Lactant. 3, 17. Terent. Adelph. 4, 1, 16 Quam vellem etiam noctu amicis operam mos eſſet dari. *Vbi* Donatus, Quam vellem praecipue dicimus in his, quae non videmus fieri. Cic. de Finib. 3, 1 Quam vellem, inquit, vt te ad Stoicos inclinauiſſes. ¶ 4 Quam magis, et tam magis, *vt Quo magis, eo, vel hoc magis.* Plaut. Poen. 1, 2, 135 Quam magis aſpecto, tam magis eſt nimbata. *Et* Virg. Aen. 7, 787 Tam magis illa fremens et triſtibus effera flammis, Quam magis effuſo crudeſcunt ſanguine pugnae. *Et* Bacchid. 5, 1, 5 Magis quam id reputo, tam magis vror, quae meus filius turbauit. *Et* Truc. 1, 2, 69 Quam primum expugnari poteſt amator, (tam) optimum eſt amicae. *Et* Men. 1, 1, 19 Quam magis intendas, tanto adſtringunt arctius. Lucret. 6, 458 Vicina cacumina caelo Quam ſint quaeque magis, tanto magis edita fument. *Et* 2, 568

Et quam quidque magis multas vis poſſidet in ſe
Atque poteſtates, ita pluria principiorum
In ſeſe genera, ac varias docet eſſe figuras.

Et 4, 1086 Quam pluria habemus, Tam magis ardeſcit dira cuppedine pectus. Lucret. 1, 537 Et quam quaeque magis cohibet res intus inane, Tam magis his rebus penitus temata labaſcit. ¶ 5 Quam, *pro Quantum, Interrogatiuum, vel exclamantis.* Terent. Eun. 2, 2, 44 Quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare eſſe? O rem difficilem, planeque perditam! quam nihil praetermittis in conſilio dando! quam nihil tamen, quod tibi ipſi placeat, explicas! Cic. Att. 9, 2. Terent. Andr. 1, 1, 100 Quam timeo quorſum euadas! Perſpexiſſe mihi videbar, quam feſtinares decedere Cic. Fam. 3, 6. Quam vereor, ne quid fuerit σπαδιώτερον Idem Att. 5, 2. Quam, *cum Indicatiuo:* Cic. in Verr. . . . Incredibile eſt autem, quam multa et quam praeclara fuerunt. *Sed* Terent. Hec. 4, 4, 12 Dum ne reducam, turbent porro quam velint. Cic. pro Cael. 22 Quam velit ſit potens. Quam in paucis ſpes, quam in pauciſſimis ſit facultas Idem Off. 2 c. 17. Poſt illa tempora tute ſcis, quam intimum te habuerim Ter. Eun. 1, 2, 47. Hoc, quodcunque vides, hoſpes, quam maxima Roma eſt, Ante Phrygem Aeneam collis et herba fuit Propert. 4, 1 *pr.* Quinctil. 1 Pr. 8 Quare in his quoque libris erunt omnia compoſitiora, et quam nos poterimus elaborata. *vid. Voſſ. de Arte Grammat. 7, 61 p. 256.* ¶ 6 Quam, Tam, *cum Superlatiuo.* Cato c. 65 Quam acerbiſſima olea oleum facies, tam oleum optimum erit. Salluſt. in Iug. c. 31 Itaque quam quisque peſſime fecit, tam maxime tutus eſt. Cato *ap.* Feſtum *voce* Veternoſus. Quam plurimum bibit, tam maxime ſitit. Varro R. R. 2, 9, 12 Quam pinciſſimos relinques, tam optimi in alendo ſunt, propter copiam lactis. Cato 64 Quam citiſſime conficies *oleum*, tam maxime expediet. — Nam oleum, quam diutiſſime in amurca et in fracibus erit, tam deterrimum erit. *Et* 157, 8 Quam plurimum ederit, tam citiſſime ſanus fiet. Ter. Heaut. 5, 2, 44 Namque adoleſcens quam minima in ſpe ſitus erit, tam maxime patris paeem in leges conficiet ſuas. Ouid. Amor. 1, 8, 27 Tam felix eſſes, quam formoſiſſima, vellem. ¶ 7 *Sed etiam ſim, luciter Superlatiuum, quaſi intendare et augere videtur.* Varro de L. L. 7, 2 p. 35, 10 Impoſiticia nomina voluerunt eſſe quam pauciſſima, quo citius edifcere poſſent. Ter. Andr. 5, 1, 16 Quibus id maxime vtile eſt, illum eſſe quam deterrimum. Idem Heaut. 2, 3, 127 Eademque vt eſſet apud te ob hoc quam gratiſſima. Cic. de Amicit. 45 Alienis nimis implicari, moleſtum eſſe: commodiſſimum eſſe, quam laxiſſimas habere habenas amicitiae. Quam occultiſſime traiecto amne Liu. 21, 27. Cic. Att. 6, 5 Officium meum putaui, exercitum habere quam proxime hoſtem. *Plenius* Liu. 1, 23 Is ducit exercitum quam proxime ad hoſtem poteſt. *Nempe tota haec loquendi ratio videtur a ſimili elicta ſi orta eſſe.* Cic. de Orat. 1 c. 33 Dicere quam maxime ad veritatem accommodate. *Et* c. 34 Verſibus propoſitis quam maxime gratibus. *Sed* Offic. 2, 23 c. 7 Paretque quam maxime mortuo, *melius legitur* cum maxime. Cic. Verr. 1, 57 Quo quam minime multi ex illis de illius nefario ſcelere audire poſſent. Id. Brut. . . Vt intelligatis, primum ex omni numero, quam non multi auſi ſint dicere, deinde ex iis ipſis, quam pauci fuerint laude digni. Operamque det, vt cum ſuis copiis quam proxime Italiam ſit Idem Philipp. 10, 26. Tacit. Ann. 15, 74 Vt templum Dius quam maturrime publica pecunia poneretur. Idem ibid. 12, 65 Amplecti Britannicum, robur aetatis quam maturrimum precari. Memoriam quam maxime longam efficere Salluſt. Catil. c. 1. ¶ 8 *Etiam ſic ponitur cum Poſitiuo.* Ter. Eun. 2, 3, 43 Continuo accurrit ad me quam longe adidem. Cic. de Nat. Deor. 3, 54 Soles ipſi quam multi a theologis proferuntur? Idem Tuſc. 3, 83 Atqui ſtirpes ſunt aegritudinis quam multae, quam amarae! *Et* Att. 7, 15 Suam in Senatu operam, auctoritatemque quam magni a ſtimat. *vid. h. l. Graeu.* Et alibi: Scribit ad me quam honorifice de reſtitutione Sexti Clodii. Quinctil. 12, 12, 24 Quam multa, immo paene omnia tradidit Varro. *Sed hoc per interrogationem vel admirationem etiam efferri poteſt, vt* Virg. Ecl. 2, 20 Nec, qui ſim, quaeris, Alexi, Quam dives pecoris niuei, quam lactis abundans Liu. 26, 14 Quam forti animo, *etc.* Tum conſilium quam verum eſt Anton. ad Cic. ſub Att. 10, 12. Quam facile aceipiter columbam conſequitur Virg. Aen. 11, 722 Liberis dare operam quam honeſte dicitur Cic. Fam. 9, 22. Suos valde quam paucos habet Brut. ad Cic. Fam. 11, 13. Pater quam breui corpore, atque etiam gibber Suet. Galba c. 3. *al.* quamquam. Nae ille quam breui tempore effecerit, vt omnes non poſterorum modo, ſed ſui parentumque poeniteat Plin. Paneg. c. 27. *al.* tam *f.* in tam. A materia aliena quaeſtio debet quam breuiter attingi Lactant. de Ira Dei c. 8 *extr.* Cannabis nutrit ſiluas, quam commoda noſtro Armamenta operi Grat. Cyneg. v. 47. *Conf.* Salluſt. Orat. ad Caeſ. 1 *pr.* ¶ 9 *Cum Nominibus temporum conſecutionem et continuationem notat.* Columel.

Columel. 8, 8 Quinto die quam fuſtuleris, condire oportebit. Idem 12, 38 Poſt nonum diem quam id factum eſt. Tabellarii venerunt poſt diem XL. et ſextum, quam a nobis diſceſſerant Cic. Fam. 16, 21 *pr.* Octauo menſe, quam coeptum oppugnari, captum Saguntum Liu. 21, 15. Idem 4, 7 Tertio menſe, quam inierunt — honore abiere. Poſtero die quam illa erant acta, Catulus venit Cic. de Orat. 2, 12 c. 3. Sexto, quam profectus erat, menſe domum rediit Suet. Claud. c. 17. Plin. 8, 42 Terram attingere ore triduo proximo quam ſit genitus, negant poſſe. *add.* Curt. 4, 4, 19. Nep. 3, 1, 5 *c. commentar. it.* 3, 3, 3. Ego autem non commemini, ante quam natus ſum, me miſerum Cic. Tuſc. 1, 13. Saeculis multis ante gymnaſia inuenta ſunt, quam in iis philoſophi garrire coeperunt Id. de Orat. 2, 21. Numa ſapientiam conſtituendae ciuitatis duobus prope ſaeculis ante cognouit, quam *etc.* Cic. de Orat. 2, 154. Intra ſexageſimum diem, quam caeſa filia fuerat, centum ſexaginta nauium claſſis in ancoris ſtetit Flor. 2, 2, 7. Plin. Epiſt. 3, 16 Si tamdiu, tantaque concordia vixerit tecum, quam ego cum Pacto, volo. Cic. de Clar. Orat. 4 Vixitque tamdiu, quam licuit in ciuitate bene beateque viuere. Virg. Aen. 4, 193 Nunc hiemem inter ſe luxu, quam longa fouere. Seruius: *i.* In quantum longa eſt hiems. Fecit et talem figuram Aen. 8, 86 Tibris ea fluuium, quam longa eſt, nocte tumentem Leniit. *Etiam ad locum refertur.* Per totum, quam longus eſt, locum Illyrici Auſon. Grat. Act. ad Gratian. ¶ 10 *Connubia particulae huius: ac primo* Quam, geminatum *in exclamatione.* Queſta eſt Aegiale, queſta eſt Meliboea relinqui Et quam! quam faeui! fecerunt Maenada planctus Stat. Silu. 3 vlt. v. 48. *Barth. leg.* Et quam tam. Ter. Phorm. 2, 3, 61 Potius quam lites fecter, aut quam te audiam. Te igitur imitabor. Quam multa, quam paucis! Cic. Fam. 11, 24. Eſt diſſenſio, et quae vis nominis eius, et quot genera, et quae quam Multaeque ſint ſpecies Quinctil. 10, 1. *i. quot.* Curt. 5, 4, 25 Ne aurium quidem vſus ſupererat, ſiluas quatiente vento, qui concutientibus ramis maiorem, quam pro flatu ſonum edebat. *Sic* Liu. 21, 59 Maior quam pro numero iactura fuit. *Sic* 9, 27 Maius quam pro numero auxiſſum. *Sic* 21, 29 Atrocius praelium, quam pro numero pugnantium *etc.* *Sed etiam* 7, 8 Multiplex (*magis*) quam pro numero damnum eſt. Cic. de Orat. 3, 15 Vt maius quiddam de L. Craſſo, quam Quantum a nobis exprimetur, ſuſpicentur. Sexies tantum, quam quantum fatum ſit, ablatum eſſe Idem Verr. 3, 102. Hic maiorem pecuniam Praetori pollicetur, quam quantam tu dediſti Cic. Verr. 2, 70. Idem Brut. 52 c. 13 De quibus difficile eſt plus intelligere, quam Quantum ex monumentis ſuſpicari licet. Idem pro Domo 137 Id ſperaſti Rempubl. diutius, quam Quoad mecum expulſa careret his moenibus, eſſe laturam? Cic. Att. 11, 7 Sed ex omnibus, nihil magis tamen deſideratur, quam Quod in Africam non ierim. *i. ſubaud. quam id, quod non ierim in Africam.* Idem de Orat. 3, 10 Quod ſi quis erit, qui ductus opinione vulgi aut Antonium ieiuniorem, aut Craſſum pleniorem fuiſſe putet, quam Quomodo a nobis vterque inductus eſt. Multa praeclara in eo viro cognoui, ſed nihil eſt admirabilius, quam Quomodo ille mortem M. filii tulit Cic. de Senect. 12 c. 4. Idem de Orat. 3, 22 Hoc eſt altius, quam Vt nos humi ſtrati ſuſpicere poſſimus. Plerumque dolor vehementior, quam Vt cauſa ſit, cur feratur Idem Tuſc. 5, 117. Sueton. in Galba 8 In ſeceſſu plurimum vixit, nec ad geſtandum quidem vnquam iter ingreſſus, quam vt ſecum vehiculo proximo decies HS. in auro efferret. Quinctil. 12, 9 Idcoque ne ſuſcipiendae quidem ſunt cauſae plures, quam quibus ſuffecturum ſe ſciat. Liu. 34, 32 Nam quid minus conueniret, quam nos, qui pro libertate Graeciae aduerſus Philippum gereremus bellum, cum tyranno inſtituere amicitiam? et eo tyranno, quam qui vnquam fuit, faeuiſſimo et violentiſſimo in ſuos? Ex amore hic Admodum quam facuus eſt Plaut. Amph. 1, 3, 42. Contra facis, quam pollicitus es Cic. de Legg. 2, 12. *add.* A. ad Herenn. 4 c. 1 *extr.* Factum eſt enim culpa, Contra quam tu mecum egeras Idem Qu. Frat. 1, 1, 2. Socrus generi, Contra quam ſas erat amore capta Idem pro Cluent. 12 c. 5. Quinctil. 1, 8 Pranſus quoque et potus, Diuerſum valent quam indicant. Columel. 18, 8 Duplicia (*ferramenta*) quam numerus ſeruorum exigit, refecta et repoſita cuſtodiat. Gaudeo, te tidem cognoſcere hominum, non Ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognoram Cic. Fam. 1, 9, 11. Extra quam. Super quam quod. *vid. hh. vv.* Cic. pro Cluent. 151 Quod ſi fieri poſſe exiſtimaſſet, — Nihil feciſſet libentius, quam — contuliſſet. Quod ego quidem Nimis quam cupio Plaut. Capt. 1, 2, 17. *add.* Id. Moſt. 2, 2, 79. Apul. Apol. p. 305. Nimium quam Plaut. Bacch. 1, 2, 13. Gell. 15, 1. Non meherele quidquam libentius facio, quam ſcribo ad te Cic. Fam. 15, 19. Nulla aeque quam praedictae falſurae pabula Columel. 8, 17. Oppido quam Gell. 15, 30 *et* 16, 7. Tantopere, quam Quinctil. prooem. Tantum, quam: *vid. Burm. ad* Quinctil. p. 2. ¶ 11 *Affectum et vehementiam aliquam ſignificat frequenter.* Plaut. Aſin. 3, 2, 35 Vt aſſimulabat Sauiam me eſſe quam facete! Ter. Eun. 3, 2, 4 Quam venuſte! quod dedit principium aduenienſ. Idem ibid. 1, 2, 98 Labaſcit victus vno verbo, quam Cito. Plaut. . . . Nunc dicito, quam Extemplo hoc erit factum. Quam Minime ſim quietus, etiam in maximis neceſſitatibus Lactant. de Opif. D. *m. i. quam parum.* Plaut. Aſin. 2, 4, 43 Quam Mox mihi operam das? Idem Bacch. 4, 6, 6 Quid ſic? quam mox nauigo in Epheſum, vt aurum repetam? Ter. Eun. 4, 7, 18 Quam mox irruimus. Idem Adelph. 5, 6, 1 Hera ego hinc ad hos prouiſam, quam mox virginem accerſant. Cic. pro Roſc. Com. 44 Exſpecto quam mox Chaerea hac oratione vtatur. Quam mox, ſignificat Quam cito. Sed ſi per ſe ponas, mox ſignificabit paullo poſt, vel poſtea. Feſtus. Quam paene tua me perdidi, proteruitas! h. e. Quam parum abfuit, quin *etc.* Ter. Heaut. 4, 6, 10. ¶ 12 Quam potius, Quam prius *pro* Potius quam, Priusquam. C. Titius *apud* Macrob. Sat. 2, 12 *extr.* Eunti in conſilium, *ebrio iudici*, ibi haec oratio: Quid mihi negotii eſt cum iſtis mucacibus, quam potius potamus mulſum mixtum vino Graeco, edimus turdum pinguem *etc.* Propert. 2, 14, 11 *de Aurora et Tithono* Illum ſaepe ſuis decedens fouit in vlnis, Quam prius abiunctos ſedula lauit equos. *Et* A. Copae 5 Quid iuuat aeſtiuo deſeſſum puluere abeſſe, Quam potius bibulo decubuiſſe toro. *Hoc* quam potius *ita re et ſententia conuenit cum illa C. Titii formula, vt videatur prope ſollemnis ad voluptatem a labore feſtinantium fuiſſe. Hinc Scaliger etiam apud* Plaut. Trin. 2, 2, 12 *vult legi*, Lacrumas haec mihi, cum video Eliciunt, quia ego ad hoc genus hominum durani: quam (*vulg.* quin) prius Me ad plures penetraui: *vt Attici* ἢ πρὶν *pro* πρίν. ¶ 13 *Obſ. Qui caſus praecedit particulam* Quam, *idem eam ſequitur. v. g.* Quid igitur cenſes? Apim illum, ſanctum Aegyptiorum bouem, nonne deum videri Aegyptiis? tam hercle, quam tibi illam noſtram Soſpitam Cic. de Nat. Deor. 1, 83 c. 29. *vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 321 p. 646. ¶ 14 *Quam frequenter cum aliis particulis confundatur et miſceatur, annotatum eſt in Lexi Drakenborchiani Indice h. v.*

QVAMDE. *Poetica Paragoge.* Feſtus: Quamde pro Quam vſos eſſe antiquos, cum multi veteres teſtimonio ſunt, tum eſt Liuius (*Scal. malit* Ennius) in primo, Iuppiter, vt muro fretus magis, quamde manus vi (*vt reſtituit Scal.*) et fecundo, Quamde tuas omnis legiones ac populares. Et Lucretius (1, 640) Clarus ob obſcuram linguam magis inter inanes, Quamde graues inter Graios, qui vera requirunt.

QVAMDIV, QVAMDVDVM, *et ſimiles particulae ita compoſitae et vno tenore ſcriptae paſſim reperiuntur, quas recentiores amant dirimere. Non eſt facile aliquid certi ſtatuere, cum quo ſunt antiquiora monumenta, eo minus ſeparare a ſe verba ſoleant.*

QVAMDIV. Adu. *temporis.* [ὅσον χρόνον, εἰς ὅσον, ἕως, ἄχρις ἄν, ἄχρις ἕ] *Quanto tempore.* Cic. Verr. 5, 112 c. 43 Homo quamdiu vixit, domui ſuae, non ſolum poſt mortem tota Sicilia clarus et nobilis. Idem Att. 9, 3 Ego tamdiu requieſco, quamdiu ad te ſcribo. Quamdiu viride oleum conficitur Columel. 12, 50. *Interrogatiue.* Cic. in Somn. Scip. 16 Ipſi autem, qui de vobis loquuntur, quamdiu loquentur? *Vetus exemplar legit*, Quam loquentur diu? Idem pro Roſc. Amer. 89 Haec tu Eruci tot et tanta ſi nactus eſſes in reo, quamdiu diceres? quo te modo iactares?

QVAMDVDVM. Adu. *interrogandi.* Plaut. Aſin. 2, 4, 43 Hem optime: quamdudum tu aduenisti? Ter. Eun. 4, 4, 30 Venit Chaerea. PH. fraterne? DO. ita PH. quando? DO. hodie. PH. quamdudum? DO. modo. *Conf.* Idem Andr. 5, 2, 9. Plaut. Trin. 3, 1, 7.

QVAMLIBET, *vel* QVAMLVBET. Adu. *pro Quantumlibet.* Plin. 36, 22 Faciliore multo natura finditur in quamlibet tenues cruſtas. Corpora quamlibet ardua et excelſa, procerioribus admota decreſcunt Plin. Paneg. c. 61. Quamlibet exiguus imber Ouid. Triſt. 4, 6, 36 *qui familiariter hac voce vtitur, vid. Burm. ad* Her. 6, 140. Haeſitaui, ſitne aliquod diſcrimen aetatis, an quamlibet teneri nihil a robuſtioribus differant Plin. Epiſt. 10, 97. Quamlubet eſto: Lucr. 2, 542. Quamlubet eſto Vnica res quaedam nativo corpore ſola *add.* Id. 3, 1001. Quamlibet parum Quinctil. 1, 1. Solin. c. 9 Philippus Magnum (*Alexandrum*) procreat: quamlibet Olympias (*mater*) nobiliorem ei patrem (*Iouem ipſum*) aequirere (*mendacio ſuo de Dracone*) affectarit.

QVAMOBREM. [τίνος ἕνεκα, διὰ] *Habet vim ſeparatarum dictionum, Quam ob rem? Interrogantis particula, et rationem alicuius rei petentis: interdum etiam inferentis, et concludentis.* Ter. Andr. 5, 2, 21 Sublimem hunc intro rape, quantum potes. DR. Quem? S. Davom. D. quamobrem? Cic. de Finib. 1, 15 Quamobrem tandem, inquit, non ſatisfacit? Ter. Andr. 2, 3, 8 Dictum ac factum, inuenerit aliquam cauſam, quamobrem eiiciat oppido. Cic. Fam. 3, 10 Multaque mihi veniebant in mentem, quamobrem iſtum laborem tibi etiam honori putarem fore. Idem pro Caecin. 99 Deinde nihil rationis affers quamobrem, ſi libertas adimi nullo modo poſſit, ciuitas poſſit. Quamobrem vt maxima de re aequo animo deliberanti, ita mihi des conſilium velim Cic. Att. 8, 3. Verum illud eſt, quamobrem haec commemorarim, quod exiſtimare vos volo *etc.* Idem Verr. 6, 135. Quamobrem quoniam mihi nullum ſcribendi argumentum relictum eſt, vtar, *etc.* Idem. Fam. 2, 3. Ego vero hinc abeo, quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit Ter. Adelph. 3, 3, 80. *i. cuius hominis cauſa.* Quamobrem, quamquam in vno praelio omnis fortuna Reipubl. diſceptat, *etc.* tamen ipſa fama, *etc.* Cic. Fam. 10, 10. ¶ 2 *Diuiſim intelligendas eſſe has voces, indicio eſt illud, quod etiam dicitur plurium numero*, Quas ob res: Cic. Philipp. 3, 37 Quas ob res, quod Trib. pleb. verba fecerunt, vt Senatus Cal. Ian. tuto haberi, ſententiaeque de ſumma Reipubl. libere dici poſſint, de ea re ita cenſeo, *etc.* Lucret. 1, 156 Quas ob res vbi viderimus nil poſſe creari De nihilo, *etc.*

QVAMPLVRES, *quod itidem alii malunt diſtinguere, aut plane legunt aliter.* Plaut. Stich. 1, 3, 45 Sed curioſi ſunt hic quamplures mali. Quam plures *Gronou.* Plaut. Caſ. 2, 2, 13 Quamplura ſunt mihi, quae ego velim. *Sed recte Gronou.* Nec qua cum plura. Gell. 1, 7 Videbatur quampluribus. *Gronou.* Compluribus. Caeſ. de Bell. Ciuil. 1, 50 Hae permanſerunt aquae dies quamplures. *Sed meliores* Complures. Cic. Tuſc. 5, 61 c. 21 Abacosque quamplures ornauit argento, auroque. *al.* complures.

QVAMPLVRĪMVS, a, um. Adi. *Citatur* Cato de R. R. c. 156 Quamplurimam braſſicam ederit, tam citiſſime ſanus fiet. *Sed diuiſim legendum ipſa docet apodoſis. Nec aliter editur hodie* Cic. Verr. 3, 43 c. 17 *pr.* Quaero, ſi ipſe excogitare non poterat, quemadmodum quamplurimo venderet, *etc.* *add.* Id. Off. 3 c. 12.

QVAMPRIDEM, *Quanto tempore ante, Interrogantis particula.* Ter. Eun. 3, 3, 11 Vbi friget, huc euaſit, quampridem pater mihi et mater mortui eſſent. dico, iamdiu. Cic. pro Roſc. Com. 8 c. 3 Illud vero, quod ad rem vehementer pertinet, quaero, quampridem hoc nomen Fanni, in aduerſaria retuliſti?

QVAMPRĪMVM, *Valde cito.* Ter. Adelph. 2, 4, 18 Obſecro hercle hominem iſtum impuriſſimum quamprimum abſoluitote. Cic. Fam. 3, 18 Gratiſſimum mihi feceris, ſi ad me in Ciliciam quamprimum veneris. Intuiſam quaerens quamprimum abrumpere lucem Virg. Aen. 4, 631. Perferre literas ad aliquem quamprimum Cic. Fam. 2, 5. *Nempe vt in* QVAM n. 6 *obſeruauimus, intelligitur* poſſim, poteſt, *aut ſimile verbum: quod interdum etiam, vt in his, quae n. 3 poſuimus, exprimitur. v. g.* Bene ambulato, ſed recipe te, quamprimum potes Plaut. Perſ. 1, 1, 52. *add.* Id. Capt. 2, 3, 38 *et* 88. Magi multum quidem iis tribuere, quamprimum adſpiciatur eo anno, tolli iubentes Plin. 21, 23 ſ. 94 *fin. In hoc vltimo videtur leg.* quam primum.

QVAMVIS. [εἰ καί] *Coniunctio aduerſativa vocatur a Grammaticis: ſed melius intelligitur, ſi accipitur ex vi duorum vocabulorum, vnde compoſitum, eſt: vt Germani dicunt*, ſo ſehr, ſo lang, man will, noch ſo ſehr *etc.* *aut Galli*, tant qu'on voudra. *Coniunctiuum ſi quem adiunctum habet, is non ab ipſo regitur, ſed pendet a reliqua conſtructionis ratione, prout illa infinita, potentialis, aut ſimilis eſt: id quod exempla docent: cum* Licet, *propter intellectam* vt, *ſemper Coniunctiuum poſtulet.* Cic. Att. 12, 37 Quamuis prudens ad cogitandum ſis, ſicut es: tamen niſi magnae curae tibi eſſet, vt ego conſequerer id, quod magnopere vellem,

vellem, *etc.* Quinctil. 9, 4 Quamuis enim iuncta sit, tamen soluta videri debet oratio. Quamuis ille niger, quamuis tu candidus esses Virg. Ecl. 2, 16. Etli, quamuis non fueris suasor et impulsor profectionis meae, approbator certe fuisti Cic. Att. 16, 7. *add.* Id. Philipp. 11 c. 9. Quamuis enim animus tuus intentus sit, sicut est, ad fortissimum virum — liberandum, tamen. *Hi Coniunctiui nempe non reguntur proprie a* quamuis: *vt illud* Virg. Aen. 3, 454 Quamuis increpitent socii, *Coniunctiuo modo s. Potentiali poneretur etiam solum, absente* quamuis: *quae adeo particula etiam cum Indicatiuo ponitur:* Quamuis carebat nomine Nep. 1, 2, 3. Quamuis est rustica musa Virg. Ecl. 3, 84. Me quamuis Lamiae pietas et cura moratur Hor. Epist. 1, 14, 6. Tu caue defendas, quamuis mordebere dictis Ouid. Trist. 1, 1, 25. *Add.* Liu. 2, 40. Hor. Od. 3, 10, 13. Ouid. ex Pont. 1, 6, 45. Propert. 1, 15, 13. *et* 2, 8, 27. Columel. 2, 9. Quinctil. Declam. 5. *Quin saepe plane verbo non adhaerere, sed Nomini Adiectiuo videtur.* Cic. de Legib. 3, 24 At duo Gracchi fuerunt, Et praeter eos, quamuis enumeres multos licet, quum deni creantur, nullos in omni memoria reperies pernicioſos tribunos. Quamquam illa assentatio quamuis pernicioſa sit, nocere tamen nemini potest Cic. de Amicit. c. 26. Quamuis auidus colonus Virg. Aen. 1, 3. Quamvis copiose haec diceremus, si res postularet Cic. Tusc. 1 c. 21. Quamuis vetus dolor Scribon. 255. Semper victores ex quamuis temere coepto certamine abiere Liu. 34, 19. Multa ego possum docta dicta quamuis facunde loqui Plaut. Trin. 2, 2, 98. Homo quamuis humanus ac iocosus Varro R. R. 2, 5. Quamuis ridiculus Plaut. Men. 2, 2, 43. Quamuis saepe Cic. de Orat. 1 c. 25. *Add.* Virg. Aen. 7, 492. Catull. 12, 5. Phaedr. 1, 29, 1. Quamvis ille felix sit, sicut est, tamen, *etc.* Cic. pro Rosc. Amer. 22. Idem Fam. 1, 15 Quamuis paruis Italiae latebris contentus essem. Idem pro Rosc. Amer. 47 Quasi vero mihi difficile sit, quamuis multos nominatim proferre. Cic. Verr. 2, 134 Inuestigare, adire, appellare, corrumpere, quiduis facere in eiusmodi rebus, quamuis callide, quamvis audacter, quamuis impudenter. Lucret. 4, 157 Et quamuis subito, quouis in tempore, quamque Rem contra speculum ponas, apparet imago.

QVAMQVAM, *vid.* QVANQVAM.

QVANDO. Adu. *Temporis.* [ὅτε, πότε, ὁπότε, ἡνίκα, πηνίκα] *Quo tempore, vel relatiue, vel cum interrogatione.* Vtinam tunc essem natus, quando Romani, *etc.* non essem passus, *etc.* Cic. Off. 2, 75. Ter. Heaut. 2, 2, 9 Iam aderunt. CLIN. quando istuc erit? Cic. in Pison. 49 Quando hoc bellum aut hic ordo, aut populus susceperat? Idem Fam. 9, 1 Ex his literis, quas Atticus a te missas mihi legit, quid ageres, et vbi esses, cognoui: quando autem te visuri essemus, nihil sane ex eisdem literis potui suspicari. Si quando *i. aliquando* Scribon. 90. 163. *Qui etiam pro si forte ponit* 107. 122. Quando gentium, *ea forma qua* Vbi locorum, *et* Nusquam gentium. Plaut. Amph. 4, 3, 60 Quis te misit surcifer? S. qui me rogat. A. quando gentium? S. dudum. ¶ 2 Quando, *vt* Quandoquidem *etiam est causalis.* Virg. Aen. 1, 265 Quando haec te cura remordet. Ter. Adelph. 5, 2, 16 Quando ego tuum non curo, ne cura meum. Idem Eun. 1, 2, 116 Meus hic sis postremo animus, quando ego sum tuus. *Add.* Id. Adelph. 3, 2, 50 *et ad h. l.* Donat. *conf.* Lucan. 4, 811, Nec fluminibus aggesta *terra* laudabilis, quando fenescant fata quaedam aqua Plin. 17, 4. Liu. 34, 34 Bene vertat, inquit, obtideamus Lacedaemonem, quando ita placet. Cic. Fam. 10, 12 Quam quando complexus es et tenes.

QVANDOCVNQVE. Adu. [ὁποτεδήν] *i. Quocunque tempore.* Columel. 2, 10 Quandocunque in vsus prompserimus, integram lentem repericimus. Plin. 29, 1 s. 7 Quandocunque ista gens suas literas dabit, omnia corrumpet. *de Graecis.* ¶ 2 Aliquando *significat* Hor. Serm. 1, 9, 33 Garrulus hunc quando consumet cumque. Ouid. Trist. 3, 1, 57 Quandocunque, precor, nostro placata parenti Isdem sub dominis conspiciare domus. *Et* Met. 6, 544 Quandocunque mihi poenas dabis: *i. aliquando certe, licet finire tempus non possim.*

QVANDOLIBET. Adu. *Quandocunque.* Necesse est, vt mortem recipiat quandolibet, quoniam corporalis est Lactant. de Opif. Dei 4, 7.

QVANDŌQVE. *Idem quod* Quandocunque, *ex quo contractum esse videtur.* Omni in re posse, quod deceat, facere, artis et naturae est: scire, quid quandoque deceat, prudentiae Cic. de Orat. 3 c. 55. Et quandoque mihi fortunae arriserit hora Non sine honore tuum patiar decus Petron. c. 133. Hor. Carm. 4, 1, 17

Et quandoque potentior
Largis muneribus riserit aemuli,
Albanos prope te lacus
Ponet marmoream sub trabe Cypria.

Porphyr. Quandoque pro Quandocunque positum est. Et est sensus: quandocunque apud puellam potior riuale suo fuerit, quamuis ille muneribus commendare se ei conatus sit, marmoreum signum ei et templum decorum statuet. *Hactenus Porphyr.* Idem in Arte Poët. 359

Sic mihi qui multum cessat fit Choerilus ille,
Quem bis terque bonum cum risu miror: idemque
Indignor quandoque bonus dormitat Homerus.
Verum operi longo fas est obrepere somnum.

Quemadmodum si forte aliquid eruditum elegansque protulit Choerilus malus Poeta, vt portenti simile dicit se Flaccus mirari: ita etiam aegre ferre ac stomachari, ſiquibi negligentior visus est Homerus, qui tamen excusatione non careat: opere enim in longo fas est obrepere somnum. Quandoque ossa Capyis detecta essent, fore, vt *etc.* Suet. Caes. c. 81. Vitam, quam acciperent, pignori futuram esse dixerunt, redditurique quandoque repetisset Curt. 7, 10, 9. *conf.* Sen. Q. N. 3, 28. Iulianus l. 10 D. de Legibus, SCtis et longa consuet. Neque leges, neque SCta ita scribi possunt, vt omnes casus, qui quandoque inciderint, comprehendantur. *Et* l. 27 cod. Tertullianus *ait:* Semper quasi hoc legibus inesse credi oportet, vt ad eas quoque personas et ad eas res pertinerent, quae quandoque similes erunt. *Et ex* Edicto Vlpian. l. 1 D. Quod quisque iuris §. 1 Qui magistratum potestatemue habebit, si quid in aliquem noui iuris statuerit; ipse, quandoque aduersario postulante, eodem iure vti debet. *Et mox iterum:* Quandoque postea aduersario eius postulante. *Sic* l. 4 D. §. 1 de re milit. Ad bestias datus si profugit — quandoque inuentus capite puniendus est. *Vide etiam Antonium Augustinum Emendation. 3, 7. et Hotomanum in Commentario verbor. iuris, et Lambinum in Horatium. Aliquoties* Liuio *et* Columellae *restituit pro* Quandocunque, *quod editores substituerant, Gronouius. Vid. ipse et Drakenb. ad* Liu. 1, 31, 4 *vbi edidit Drakenb.* Manlii certe sollemne, vt quandoque idem prodigium nunciaretur, feriae per nouem dies agerentur. ¶ 2 Aliquando *significat* Cic. Fam. 6, 19 *extr.* Ego me Asturae diutius arbitror commoraturum, quoad ille quandoque veniat. *Etiam* quandocunque *ita poni, obseruauimus. Sic* Plin. Pan. 10 Vt quandoque inter posteros quaereretur. *Et* 25 Ex his quandoque nascentur, quibus alimentis opus non sit. Tac. Ann. 6, 20, 3 *ex persona Tiberii,* Et tu, Galba, quandoque degustabis imperium. *Sic Sulla de* Caesare *apud* Sueton. 1 Quandoque partibus optimatium exitio futurum. *De praeterito* Paulin. 8 Natali Felic. 259 Ceu quandoque ferae circumiacuere Prophetam, *leones Danielem.* ¶ 3 *An* Interdum *significet, disputatur. Prouocant, qui affirmant, ad* Cic. de Sen. 31 c. 10 Ille dux Graeciae nusquam optat, vt Atacis similes habeat deeem, at vt Nestoris quandoque; quod si acciderit *etc. Sed primo obtuti quique non agnoscunt illud* quandoque: *deinde si Tullii sit, non significet interdum, sed aliquando, vt aliquando habeat. Porro dicunt,* Quandoque *illud Horatianum de Homero, quod ante allatum est, ab ipso* Quinctiliano *explicari per* interim *i. interdum.* 1, 1, 24 Cum Ciceroni dormitare interim Demosthenes, Horatio vero etiam Homerus ipse videatur. *Sed non obseruant, habitum non adnumerare verba, sed dicere, quid sequatur ex iis, quae de Homero Horatius, Tullius de Demosthene dicant. Nam profecto* interim *i. interdum dormitare Homerum necesse est, si indignatur Horatius* quandoque *ille dormitat etc. Nec praesidium habet hic intellectus in* Festo, *voce* Tongere, Et vincere etiam quandoque videtur significare. *Nam verba* etiam quandoque *sunt ex coniectura lacunae explendae causa assumta. Sed extra dubitationem est* Sen. Nat. Qu. 1, 1 *extr.* Quandoque igitur fiunt trabes, quandoque clipei. *Sic* Cels. 6, 6, 1 *pr.* Nonnunquam per duos menses durat, quandoque breuius finitur. Colum. 7, 3, 13 Submitti tamen etiam in vicinia vrbis quandoque oportebit. *Sed MS. Goes.* quintum quemque, *quod sententiae pulchre conuenit.*

QVANDOQVIDEM. [ὅτε, ὁπηνίκα, ἐπειδήπερ] *Coniunctio causalis.* Ter. Hec. 3, 5, 42 Illique exopto, vt reliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior: quandoquidem illam a me distrahit necessitas. Cic. Verr. 2, 9 Vrbes ac sedes suas reliquerent, quandoquidem iam ante istius iniuriis exagitati reliquissent. Quandoquidem tu istos oratores, inquit, tantopere laudas, vellem, *etc.* Idem de Clar. Orat. 163. Quandoquidem honestum ipsa virtus est Idem de Finib. 5, 66 c. 23. *add. ib.* 37 c. 13. Dicite, quandoquidem in molli consedimus herba Virg. Ecl. 3, 55. Quandoquidem apud te nec auctoritas senatus, nec aetas mea, nec virtus nobilitasque magistri equitum valet Liu. 8, 35. *conf.* Id. 6, 38. Ter. Andr. 3, 2, 7 Deos quaeso, vt sit superstes: quandoquidem ipse est ingenio bono. Cic. Philipp. 2, 101 Quandoquidem hae quondam arationes Campani et Leontini in Populi Romani patrimonio grandi fenore et fructuosae ferebantur.

QVANQVAM, *vel* QVAMQVAM. Coniunctio, [καίτοι, καίπερ] *idem significans quod Tametsi.* Virg. Aen. 2, 12 Quamquam animus meminisse horret. Ter. Adelph. 2, 1, 51 Id quoque possum ferre, si modo reddat, quamquam iniurium est. Idem Heaut. 1, 1, 1 Quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est, inde adeo quod agrum in proximo hic mercatus es, *etc.* tamen vel virtus tua, *etc.* Cic. in Partit. 127 Quamquam vterque, tamen, *etc. Et* Offic. 1, 7 Ea quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen id minus apparet. Virg. Aen. 2, 533 Hic Priamus, quamquam in media iam morte tenetur. Cic. Acad. 4, 75 Parmenides, Xenophanes minus bonis quamquam versibus, sed tamen illis versibus increpant eorum arrogantiam. Ter. Eun. 1, 2, 92 Quamquam illam cupio abducere, atque hac re arbitror id fieri posse maxime, veruntamen potius quam te inimicum habeam, faciam vt inferis. Cic. de Orat. 2, 197 Quamobrem hoc vos doceo, Sulpici, *etc.* quamquam te quidem quid hoc doceam? qui, *etc.* Idem de Nat. Deor. 3, 41 Quamquam quem potissimum Herculem colamus, scire fane velim. In integro res nobis erit, quamquam quicum loquor? *etc.* Cic. Fam. 15, 16. *Quamquam, Subiunctiuo additum non propter se tamen, sed cum alias illum requirit formonis ratio.* Cic. de Orat. 2, 1 Quamquam ita se rem habere arbitrarentur. Idem ibid. 1, 21 Quamquam vis oratoris, professioque ipsa bene dicendi hoc suscipere ac polliceri videatur. *Alii legunt* Videtur. *add.* Tusc. 5 c. 33.

QVANTVS, a, um. [ὅσος, πόσος, ἡλίκος] *Modo relatiuum, modo indefinitum, modo interrogatiuum est, referturque ad numerum, et pondus et mensuram.* Quantum et quale vlcus Scribon. 229. Ter. Heaut. 2, 3, 9 Vae misero mihi, quanta de spe decidi! Idem Eun. 5, 4, 3 Quantam, et quam veram laudem capiet. Cic. pro Sulla 76 c. 27 Quantas audacias, quam incredibiles furores, quantos acervos facinorum reperietis? *Et* Tusc. 1, 86 Is propagatione vitae, quot, quantas, quam incredibiles hausit calamitates? Cic. pro Sext. 24 Ab eo prouincias acciperent, quas ipsi vellent: exercitum et pecuniam quantam vellent. Idem pro Cluent. 87 Quum ipsa pecunia, quae Staleno data est, numero ac summa sua, non modo quanta fuerit, sed etiam ad quam rem data fuerit, ostendat. Quanti est negotii? Plaut. Truc. 2, 7, 29. Quanti et quam multi mortales Sallust. ad Caesarem de Republ. ordinanda. Quantis animis ierit in Quintium Lucullus Sallust. Hist. 3 in oratione M. Lepidi Trib. pleb. ad plebem. Cic. de Orat. 3, 51 Qualis oratoris et quanti hominis in dicendo putas esse historiam scribere? Parit oua, *(tanta)* quanta anseres Plin. 8, 25 *de Crocodilo.* Cic. de Amicit. 76 c. 20 Nisi quot tanta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia. Heus heus, quanta haec mea pupertas est, tamen adhuc curaui vnum hoc quidem, vt mihi esset fides Ter. Phorm. 5, 8, 10. *al.* Quanta quanta, *vel* quantacunque. Quanta mea sapientia Plaut. Stich. 1, 2, 62. Cic. Att. 7, 1 Videre mihi videor tantam dimicationem, *etc.* quanta nunquam fuit. Idem ad Brut. 3 Nam tantae multitudinis, quantam capit vrbs nostra, concursus est ad me factus. Liu. 9, 38 Profecto Qu. Fabii trans Ciminiam siluam quantum Romae terrorem fecerat, tam laetam famam in Samnium ad hostes tulerat. ¶ 2 Quanti, ae, a, *pro quot.* Lucret. 5, 46 Quantae confeindunt hominem Cuppedinis acres Sollicitum curae? quantique perinde timores? Propert. 1, 5, 19 At tibi curarum millia quanta dabit? *Et* 1, 12, 4 Tam multa illa meo diuisa est millia lecto, Quanta Hypanis Veneto distidet Eridano. Manil. 3, 415 Et quantis in vtrumque modis tollentur adortus, Diuersam in fortem tantis mergentur ad vmbras. Stat. Silu. 4, 3, 49 O quantae pariter manus laborant! *Et* 153 *ex persona Sibyllae,* Annos perpetua geres iuuenta — Et quantas ego Delium popoſci. Id. Theb. 11, 160 Vt lamentabile tantis Vrbibus induerem capiti decus.

Valer. Flacc. 2, 563 Quot mihi poſt lacrimas, poſt quanta piacula patrum Serus ades? *Et* 3, 261 Heu ſocii quantis complerunt litora monſtris. Iuſtin. 12, 15 Scire vaticinarique ſe, ac paene oculis videre dixit, quantum ſic in hoc certamine ſanguinis fuſura Macedonia, quantis caedibus, quo cruore, mortuo ſibi parentatura. Claudian. de Conſ. Honorii 3, 126 Quanti tum iuuenes, quantae ſpreuere pudorem Spectandi ſtudio matres? *vid. Barth.* p. 122. Sidon. Apoll. Carm. 2 ſ. Paneg. Anthem. 22 Suffragia tot ſunt, quanta legit mundus. Terentian. p. 2427 *pr.* Maurus item quantos potui cognoſcere Graios? *i. quot, quam paucos?* Tertull. Apol. 1 Et ſunt tanti, quanti et denotantur, *i. tot* quot. *Et cod.* Quanti enim ad malum performantur? *Et* c. 40 Chriſtianos ad leonem! Tantos ad vnum? *Et in fine libri*, Nec tamen tantos inueniunt verba diſcipulos, quantos Chriſtiani faciis docendo. Tertull. de Anima 30 Tantae vrbes iam, quantae non caſae quondam. *Et* ad Scapulam 4 Et quanti honeſti viri. *Denique* de Reſurrect. carn. 42 Quantos enim licebit vel pridianos inueniri. Hieron. Ep. ad Caſtruc. T. 1 f. 92 Quantos cernimus Ethnicos atque Iudaeos, — volutari in coeno libidinum? *Et* Apol. adu. Ruſin. ad fin. T. 2 ſ. 94 Quanti in ſomnis diuites apertis oculis repente mendici ſunt? Lactant. 4, 15, 16 Vocauit diſcipulos ſuos Chriſtus, quaerens, quantos ſecum geſtarent cibos, *i. quantum cibi, vel quot panes adeo.* Id. 3, 19, 27 Quanta hominum millia. *Ne de Ambroſio, Auguſtino, JCtis, aliquid dicamus.* ¶ 3 Quanti, *Genitiuus, verbis pretii ſolet addi, intellecto nimirum hoc ipſo Genitiuo*, pretii. Ter. Eun. 5, 6, 14 Emit! peri hercle: quanti? P. viginti minis. Id. Adelph. 5, 9, 20 Ob eam rem? *D.* ob eam. poſtremo a me argentum, quanti eſt, ſumito. i. e. Quanto pretio valet, inquit Donatus. Cic. Acad. 4, 120 Quanti libertas iſta aeſtimanda eſt, non mihi neceſſe eſſe quod tibi eſt? *conf.* Id. de Nat. Deor. 1 c. 20. Quanti ea res erit, et Quanti eam rem eſſe apparet, idem valent: in vtraque enim clauſula placet veram rei aeſtimationem fieri Vlpian. *l.* 179 de verb. ſignif. *hoc eſt, non ad id, quod intereſt: ſed ad verum rei pretium pertinet.* vt l. Arbitro, de dolo mal. l. Praetor. 4 §. Hinc autem. Vi bon. rapt. *Interdum autem id etiam, quod intereſt, complectitur.* vt l. 4 de Damno infecto. *Hinc formula apud* Valerium, Q. E. R. E. T. P. I. R. D. T. Q. D. D. D. P. F. Quanti Ea Res Erit, Tantae Pecuniae Iudicium Recuperatorium Dabo, Teſtibus Que Duntaxat Decem Denuntiandi Poteſtatem Faciam. Quanti intereſſ legatarii, moram factam non eſſe, Africanus l. Qui vſum fr. §. vlt. D. de vſufr. et quemadm. *conf.* l. 3 §. 3 D. de itinere actuque pr. Quanti minoris Vlpian. in l. Iulianus D. de action. emt. et vend. Qui pecus morboſum, aut tignum vitioſum vendidit, ſiquidem ignorans fecit, id tantum ex emto actione praeſtaturum, quanti minoris eſſet emturus, ſi ita ſciſſet. *Paullo poſt*, Qui furem vendidit, aut fugitiuum: ſiquidem ſciens, praeſtare debebit quanti emtoris interfuit non decipi: ſi vero ignorans, circa fugitiuum quidem tenetur, quanti minoris emturus eſſet, ſi eum fugitiuum ſciſſet. *Videtur quibusdam legendum* Quanto minoris. Pluris Senatus aeſtimaſſet quam quanti eſſet annona Cic. Verr. 3, 195. Quanti emi poteſt minimo Plaut. Epid. 2, 2, 110. Quanti plurimi res eſt l. 21 et l. 25 D. ad L. Aquil. Quanti plurimo, *et* Quanti minimo Vlpian. in l. Ex emto D. de act. emti et venditi. Idem ait, non tradentem quanti interſit condemnari: fatis autem non dantem, quanti plurimo auctorem periclitari oportet. *Paullo poſt*, Emtorem noxali iudicio condemnatum, ex emto actione id tantum conſequi, quanti minimo defungi potuit. *Quae locutio ſic reſoluitur: Tanti damnari debet venditor, quanti periclitari oportet emtorem, quum plurimo periclitatur, id eſt plurima pecunia.* Quanti minimo defungi potuit, *id eſt, quanti defungi poteſt, quum minimo defungitur et explicatur.* Quanti conductum erit aut locatum Cato 144. Sed quanti quanti bene emitur, quod neceſſe eſt Cic. Att. 12, 23. Quanti eſt ſapere! Ter. Eun. 4, 7, 21. *Paraſitica adulatio, vel irriſio potius. Paullo aliter* Plaut. Perſa 4, 4, 46 Quantum eſt adhibere hominem amicum, vbi quid geras. Quanti eſt ad famam Cic. pro Muraen. 38. Quanti fuerit. Plaut. Capt. 1, 2, 42 Ego poſtquam gnatus tuus potitus eſt hoſtium, expertus quanti fuerit, nunc deſidero. Quanti penderes illum, nunquam offendiſti Ter. Heaut. 1, 1, 103. Cic Qu. Frat. 1, 2, 4 Noli ſpectare quanti homo ſit, parui enim pretii eſt, qui iam nihil ſit. Idem Fam. 2, 16 An dubitas, quum ſcias quanti cum illum, tum vero Tulliam meam faciam? Cic. Fam. 7 (10) Vide, quanti apud me ſis. Quanti veheret, interrogaui Quinctil. 4, 2. Cic. Verr. 5, 111 In qua docet, quot a ciuitate ſua nautas acceperit, quot, et quanti quemque dimiſerit. *i. Quanta pecunia accepta.*

QVANTVM. Adu. *Quantitatis vocant. plerumque autem ſubſtantiue poſitum intelligi poteſt.* Quinctil. 4 prooem. Vt quantum nobis exſpectationis adiecit, tantum ingenii aſpiret. Et quantum vertice ad auras Aetherias, tantum, *etc.* Virg. Georg. 2, 292. Idem Aen. 4, 446. *et* Ecl. 1, 26. Numantia, quantum Carthaginis, Capuae, Corinthi opibus inferior, Ita virtutis nomine et honore prae omnibus Flor. 2, 18, 1. Quantum animis erroris ineſt! Ouid. Faſt. 2, 789. Quantum peditum Tacit. Hiſt. 4, 33. Idem in Vita Agric. 33 Quantum enim tranſiſſe militum, ſi ſeſe Britanni numerent? Ter. Phorm. 1, 2, 3 Accipe, hem lectum eſt, comeniet numerus, quantum debui. *Et* Andr. 3, 2, 4 Quod inſſi ei dare bibere, et quantum imperaui, date. Plin. Epiſt. 9, 39 Quantum ad porticus, nihil interim occurrit, quod videatur iſtinc eſſe repetendum. *h. e. Quod autem attinet ad porticus.* Quantum attinet ad antiquos noſtros, ante, *etc.* Varr. de R. R. 1, 10. Quantum eſt adhibere hominem amicum, vbi quid geras! Plaut. Perſ. 4, 4, 46. *h. e. Quam confert et praeſtat. vid.* Quanti eſt! *in* QVANTVS n. 3. Idem Amph. 1, 1, 198 Neſcio, quantum tu familiaris ſis: niſi actutum hinc abis, *etc.* Cic. pro Cluent. 51 Sic ad omnia confugi, quantum ego Aſſequi potui, remedia, ac perfugia cauſarum, vt *etc.* Quantum hunc Audiui facere verborum Plaut. Milit. 2, 6, 13. Cic. Att. 2, 9 Quantum coniectura Auguramur, ſi erit nebulo iſte cum his Dynaſtis in gratia. Quantum Ego opinione Auguror Cic. pro Muraen. 65. Quantum quisque ſua numorum ſeruat in arca, Tantum habet et fidei Iuuenal. 3, 143. Omnium quantum Iſt qui viuunt homo hominum ornatiſſime Ter. Phorm. 5, 6 (5) 14. Cic. pro Roſc. Amer. 35 Tres ſunt res, quantum ego Extiſſimare poſſum, quae obſtent hoc tempore Sexto Roſcio. Ter. Heaut. 5, 2, 31. Cic. Fam. 3, 8 Etſi, quantum Ex literis tuis intelligere potui, videbam te hanc epiſtolam, quum ad vrbem eſſes, eſſe lecturum. Quantum illa aetas capit Quinctil. 2, 4. Quantum ex ipſa re coniecturam facio Ter. Heaut. 2, 3, 25 Cic. de Legib. 3, 37 Nec mihi placet, nec Attico noſtro, quantum E volu eius intelligo. Ter. Andr. 1, 3, 2 Enumero Dauo, nihil loci eſt ſegnitiae, neque ſocordiae, quantum Intellexi modo ſenis ſententiam de nuptiis. Quantum ego Scio Scribon. 171. Quantum ego Sentio Cic. Acad. 4, 140. Quantum Suipicor Te Eun. 1, 2, 62. Liu. 26, 38 Daſius Annibali amicus, Blactius, quantum ex tuto Poterat, rem Romanam fouebat. Idem 25, 23 Simul altitudinem muri, quantum proxime coniectura (*metiri*) Poterat, permenſus. Quantum ego illum vidi, nonnihil timeo miſera Ter. Eun. 4, 1, 1. *i. Quantum intelligere potui ex illius geſtibus.* Cic. Qu. Frat. 1, 1, 29 c. 13 Neque te patiar (quantum in me erit) cum exceptione laudari. Idem pro Arch. 11 Huic profecto ipſi, quantum eſt Situm in nobis, et opem et ſalutem ferre debemus. *i. Quantum per nos fieri poteſt. Saepius tamen per ellipſin dicimus*, Quantum in me eſt. *Velut per parentheſin*, Salluſt. in Iugurth. 31, 22 Nam et illos, quantum importunitatis habent, parum eſt impune male feciſſe, niſi deinde faciundi licentia eripiatur, *i. pro ſua importunitate, quae eſt illorum importunitas.* Sueton. in Veſp. c. 4. Id de Imperatore Romano, quantum cuentu poſtea praedictum patuit, Iudaei ad ſe trahentes rebellarunt. Propera, quantum poteſt Plaut. Poen. 3, 1, 64. *Jc. fieri. add.* Id. Aul. 2, 9, 2. Quantum poteſt. *i.* Celerrime, *vt ait* Donatus. Ter. Eun. 5, 1, 20 Comprehendi iube quantum poteſt. Idem Phorm. 5, 8, 3 Quantum poteſt, nunc conuenendus Phormio eſt, priusquam *etc.* Ter. Phorm. 4, 3, 69 Quantum potes me certiorem inquit, face. Cic. de Finib. 2, 39 Quantum enim potero, minuam contentiones. Plin. Epiſt. 3, 21 Dedit enim mihi quantum maximum potuit, daturus amplius ſi potuiſſet. Columel. 12, 21 Exploratum habeat quantum plurimum falſae aquae vinum quod fecerit, ſine offenſa guſtus pati poſſit. Quantum plurimum poteſt, iſta beneficia deuiter Sen. Ep. 8. Ter. Eun. 5, 2, 5 Vbi vidi, ego me in pedes, quantum queo, in angiportum quoddam defertum. Deeſt in hoc loquendi genere, Cito, aut velociter: vt ſit, Quantum cito queo. Sic declarandum, Quantum poſſum, et quantum potes. Idem Andr. 5, 2, 20 Sublimem hunc intro rape, quantum potes. *i.* Quam cito poteris; quaſi dicas, celerrime. Quantum cochlearia tria, quatuor *etc.* Scribon. 119. 141. Quantum faba Id. 125. Quantum fabae Aegyptiae 144. — nucis iuglandis 143 Immane quantum, Immenſum quantum, Incredibile quantum, Mirum quantum, Nimium quantum, Plurimum quantum, Permirum quantum, *vid. ff. ll. conf. G. Fabric. Caſt. in* Ter. Phorm. 4, 3. *L. Carrio Lect. Ant. 2, 9 et 13. et Emend. 2, 18. A. Schott. Obſ. 5, 8.*

QVANTO. Adu. [ὅσῳ] *Comparatiuo iungitur, eique reſpondet* Tanto. Ter. Heaut. 3, 1, 15 Et quanto diutius abeſt, magis cupio tanto, et magis deſidero. Quanto caelum aſperius, tanto et corpora et ingenia duriora Iuſtin. 2, 1, 13. Virg. Georg. 4, 412 Sed quanto ille magis formas ſe vertet in omnes, Tanto *etc. Omiſſo reddituo.* Quanto fecundior eſt, celerius feneſcit Columel. 7, 9, 3. Propinqua moenia, quanto plus ſpei ad effugium, minorem ad reſiſtendum animum dabant Tac. Hiſt. 3, 18, 5. Lucret. 3, 200 Igitur parviſſima corpora quanto Et leuiſſima ſunt, ita mobilitate fruuntur. *Cum Superlat.* Quanto prima Romanae vrbis virgo nobilis eſſe coepiſti, tanto tibi amplius laborandum eſt, ne *etc.* Hieron. ad Euſtoch. de Caſt. virg. Lucret. 4, 79

Et quanto circum mage ſunt incluſa Theatri
Moenia, tam magis haec intus perfuſa lepore
Omnia conrident.

Et 4, 110 Quoniam primordia tantum
Sunt noſtros infra ſenſus tantoque minora
Quam quae primum oculi coeptant non poſſe tueri.

Sic 6, 458 Fit quoque vbi montis vicina cacumina caelo
Quam ſint quaeque magis, tanto magis edita ſument.

Sic 4, 252 Quanto plus aëris ante agitatur
Et noſtros oculos perterget longior aura
Tam procul eſſe magis res quaeque remota videtur.

Quanto magis *et* tam magis *ſibi reſpondent etiam* 5, 453 ſq. *item* 484 *et* 488 *ac* 490. Apul. Apol. p. 275, 23 Laudis aſſuetudine quanto contumeliae inſolens, multo tanto ex animo laborat. Ter. Eun. 4, 5, 4 Vah, quanto nunc formoſior videre mihi, quam dudum! Ibid. 3, 3 *pr.* Profecto, quanto magis magisque cogito, nimirum dabit haec Thais mihi magnum malum. Cic. Acad. 1, 10 Quanto magis philoſophi delectabunt, ſi vt illi Aeſchylum *etc. Conf.* Cato *ap.* Charif. p. 192. Quanto plus delectationis habiturus eſt, quam ex illis ineruditis voluptatibus Quinctil. 1, 12. Quanto minoris *actiones in iure Ciuili duae reperiuntur, quarum altera Ciuilis, altera Aedilicia eſt.* Ciuilis, eſt quanto minoris emturus erat emtor, ſi vitium ſciſſet l. Iulianus D. de action. emt. Aedilicia, eſt quanto minoris res fuit contractus tempore, quam quanti emta eſt l. Quod ſi nolit §. ſi plures de Aedilic. edict. in P.

QVANTISPER, *vnde et* Aliquantiſper. Caecil. Fallacia, Velim Paulliſper experiri te, quantiſper non plus triduum. Pompon. Dotata, Poſſum exorare te, vt recedas a me paullitper modo, quantiſper ſat habes. *ap.* Non. 11, 20.

QVANTOCIVS. Adu. Diſcede quantocius, ne me ob iniuriam tuam caeleſtis ira conſumat Sulpic. Seu. Dial. 3 c. 5.

QVANTOPERE. Adu. [ἐς ὅσον] *pro Quam valde: Quanto opere, vt* Magnopere, *quod druſim quoque adhibet. ſ. l. oſtendimus.* Cic. Tuſc. 3, 6 Quamquam de vniuerſa philoſoph a quantopere expetenda eſſet et colenda, fatis vt arbitror, dictum eſt in Hortenſio. Neque enim tantopere deſiderabam, *etc.* quantopere delector, *etc.* Cic. de Orat. 1, 164. Docet, quantopere Reipubl. communisque ſalutis interſit, manus hoſtium diſſineri Caeſ. B. G. 2, 5. Dici enim non poteſt quantopere gaudeant Cic. Att. 14, 6. *conf.* Plin. Paneg. c. 44.

QVANTVSQVANTVS, a, um. [ὁποσοστιν] *i. Quantuscunque.* Ter. Adelph. 3, 3, 40 Tu quantusquantus, nihil niſi ſapientia es. *Malunt quid in* dinidere.

QVANTVSCVNQVE. *Idem.* [ὁπηλικοσανν] Cic. pro Corn. Balb. 56 Quae neque inuidioſa eſt, et quantacunque eſt, eiusmodi eſt, vt conſeruata magis, quam corrupta eſſe videatur. Idem de Orat. 2, 122 c. 28 Atque ego is qui ſum, quantuscunque ſum, *etc.* Philippus ludorum celebritatem, quantaecunque de Romanis tum victoriae Partae, fama auxerat Liu. 27, 31. Quantumcunque humoris eſt Columel. 12, 25. — ſalis Idem 12, 50. Cic. de Fin. 3, 34 c. 10 Nec rurſus in malis, quantumcunque eo addideris, in ſuo genere manebit. Ibid. 1, 10 c. 4 Quantumcunque poſſim. Quantumcunque potuerint Scribon. 198.

QVANTVSLIBET. *Idem.* Quantalibet facilitate Tac. Agr. 6, 3

6, 3. In quantalibet multitudine Plin. 8, 16. Idem 20, 6 Suppurationes quantaslibet sanat, fractae incoctum fabae, atque ita in cibo sumtum. Seruus erat quidam quantolibet ordine dignus Ouid. Fast. 6, 669. *conf.* Liu. 9, 18. Quantumlibet studiose praeparetur arena Veget. de Re Mil. 3, 1.

QVANTVSVIS. Adi. *Idem.* [*ὁπόσος βέλει*] Liu. 26, 42 Tum sitam super portum satis amplum quantaeuis classi. *de Carthagine.* Sed tamen esto iam quantonis oris honore Lucret. 4, 1165. Et manus vna regit quantouis impete euntem, *de naui* Ibid. 901. Ter. Andr. 5, 2, 15 Cum faciem videas, videtur esse quantiuis pretii. Donatus: Ad magnitudinem refertur Quantiuis, non ad paruitatem pretii. Plaut. Perf. 4, 4, 73 Nomen atque omen quantiuis est pretii. *add.* Caes. B. G. 5, 28.

QVANTVMVIS. Adu. [*ὁπόσον βέλει*] Tu quantumuis licet excellas Cic. de Amic. c. 20. Plaut. Milit. 2, 2, 98 Quantumuis prolationum, dum modo nunc prima via inducamus, vera vt esse credat quae mentibimur. *al.* Quantum vis. *Nempe haec etymologia est. Damus hac formula siue concedimus alteri* quantum vult, *et tamen sumimus ipsi quoque, quod instituimus.* Ista quantumuis exigua sint, in maius excedunt Sen. Epist. 85. Quantumuis rusticus Hor. Epist. 2, 2, 39. Eloquentiae plurimum attendit, quantumuis facundus et promtus Suet. Calig. c. 53. *add.* Id. Claud. c. 20 *et* 21. Quantumvis ingeniosi Cic. Verr. 5 c. 16.

QVANTŬLVS. *Diminut. a Quantus. Quam paruus.* Cic. Acad. 4, 82 Quantulus nobis videtur? *de Sole.* Idem de Legib. 2, 47 c. 19 Id autem quantulum est? Milit coniectori quantulum visum est de argento Cic. de Diuin. 2, 134. Etenim quantulum interest vtrum in Maslici radices, an in Italiam aliorsum deducamini? Idem de Lege Agrar. 2, 65 c. 25. Quantulum refert, deponas an partiaris imperium? Plin. Pan. c. 8. Vt ne plus non assequamur, quam quantulum tu in dicendo assecutus es Cic. de Orat. 1, 133. Sed magni referre ea primum quantula constent Lucret. 2, 893. Quantula, *cui respondet* Tanta. Idem 3, 379

Quantula prima queant nobis iniecta ciere
Corpora, *etc.* — tanta
Interualla tenere exordia prima animai.

QVANTVLVM. Adu. Cic. Verr. 3, 3 c. 1 Nos qui iam et quid facere, et quantulum iudicare possemus, ostendimus. Hor. Serm. 2, 3, 124 Quantulum enim summae curtabit quisque dierum.

QVANTVLOMINVS. Adu. Tyrannum occidi: at patrem quantulominus quam occidisti? Sen. Contr. 4, 27.

QVANTVLVSCVNQVE. Columel. 2, 11 Nam si nox incessit, quantulocunque humore, prius quam obruatur, corrumpitur: *i. paruulo etiam.* Cic. Att. 6, 9 Procura, quantulacunque est, Precianam hereditatem. Idem de Orat. 1, 135 c. 30 Sed de hac mea quantulacunque est facultate, quaeritis. Martial. 11, 15 Nam terra est illi quantulacunque grauis. Pars ego sum census quantulacunque tui Ouid. ex Pont. 4, 15, 14. Inque tuo iaceas quantulacunque torn Idem de Arte Am. 3, 264. Quantulacunque adeo est occasio Iuuenal. 13, 183. Quantulumcunque aquae vel ciborum inest, pedibus cueritur Columel. 8, 3 *extr.* Cic. Verr. 2, 183 Sed tamen quidquid erit in his libellis, quantulumcunque videbitur esse, hoc quidem certe manifestum erit. Idem in Orat. 106 Iciunas igitur huius multiplicis, et aequabiliter in omnia genera fusae orationis aures ciuitatis accepimus, easque nos primi, quicunque eramus, et quantulumcunque dicebamus, ad huius generis dicendi, audiendi incredibilia studia conuertimus. Quantulum id cunque est Cic. de Orat. 2, 97. Quantulicunque affectus sint Sen. Epist. 85.

QVANTVLVSLĪBET. Vlpian. in l. 4 §. vlt. D. de aedilit. edict. Non denique febriculam quantulamlibet ad causam huius edicti pertinere.

QVANTVLVSQVISQVE. Ipsius vitae quantuliquique fuerint progressus Gell. praef.

QVANTŬLVS, a, um. Adi. *Diminut. a Quantulus.* Plaut. Capt. 1, 2, 90 Quantillum argenti mihi apud trapezitam fiet. Idem Pseud. 4, 7, 95 Quantillo argenti te conduxit Pseudolus? Quantillo mihi opere nunc persuaderi potest Idem Truc. 2, 8, 7. Quantae e quantillis iam sunt factae Plaut. Poen. 5, 3, 48. Idem Curc. 1, 2, 14 Suit haec anus. PA. quantillum sitit? PH. modica est, capit quadrantal. *conf.* Id. Bacch. 2, 3, 68. *et* Most. 3, 1, 90.

QVANTĪTAS, ātis. f. [*ποσότης, πηλικότης*] Id, quo quantum quid esse dicitur, aut iudicatur. Plin. 17, 24 Laborant et fame et eruditate, quae fiunt humoris quantitate. Qui nondum certus de quantitate hereditatis, persuadente emtore, quasi exiguam quantitatem, eam vendidit Imp. Anton. l. 4 C. de hered. vel act. vend. Ad operis quantitatem refertur Vlp. l. 21 §. 7 D. de op. noui nunc. Id. l. 34 §. 3 de Legatis et fideicommiss. 1 *distinguit inter* Corpus *et* Quantitatem. *Ponamus totam legem a §. 2 nec alia declaratione opus erit.* Sed duorum testamentorum eadem mihi res legata sit, bis petere potero: vt ex altero testamento rem consequar, ex altero aestimationem. Sed si non *corpus* sit legatum, sed *quantitas* eadem in eodem testamento faepius; Diuus Pius rescripsit, tum faepius praestandam *summam*, si euidentissimis probationibus ostendatur testatorem multiplicasse legatum voluisse — Quod eadem *res* faepius praestari non potest, eadem *summa* volente testatore multiplicari potest. Sed hoc ita erit accipiendum, si non certum *corpus* numorum faepius sit relictum, vt puta, centum, quae in arca habet, faepius legauit: tunc enim fundo legato comparandum credo. *Est ergo* quantitas *eadem quae* summa: corpus *est* res *in individuo, vt aiunt, spectata.* Paullus l. 2 Sententiarum, c. 32 Seruus, qui furtum fecerit, damnumue dederit, nisi id pro sui quantitate dominus farcire paratus sit, noxae dedi potest.

QVAPROPTER. Adu. *Interrogandi causam, vel inferendi.* [*διὰ τί*] Terent. Andr. 1, 1, 136 Magis id adeo, mihi vt incommodet, quam vt obsequatur gnato. SO. quapropter? SI. rogas? Idem Heaut. 1, 1, 14 Caue faxis, non est opus pater. CH. Quapropter? CL. quia *etc.* Sed quid est, quapropter nobis malum minitemini? Plaut. Bacch. 5, 2, 25. Idem Pseud. 1, 5, 83 Animum aduorte nunc iam, quapropter expertam amoris gnati te habuerim. Terent. Adelph. 3, 2, 44 Non est vtile, hanc illi dari: quapropter quoquo pacto celato est opus. Quapropter nihil est quod metuas, ne quid mecum singam Cic. Verr. 2, 180. Lucret. 1, 128 Quapropter quoniam, quae paullo diximus ante In commutatum veniunt *etc.*

QVAQVA. Adu. [*ὁπῃπερ ὅτι*] Plaut. Epid. 5, 2, 9 Quaqua tangit omne amburit. *h. e. Quamcunque partem attingit.* Quaqua incedit Plaut. Mil. 2, 1, 14. *add.* Apul. Met. 2 p. 116. *et.* 6 p. 184. *et* 11 p. 258. Caesar . . . Legatos quaqua versum dimittere. *conf.* Apul. Met. 4 p. 145.

QVAQVE. *Idem.* Cic. Philipp. 9, 15 Circumque eam statuam locum gladiatoribus, ludisque liberos, posterosque eius, quaque versus pedes quinque habere. *Legitur et* Quaqua, *et.* Quoque. Non vllo careat digito, quaque iuerit, hasta Manil. 5, 311. *Bentleio est* 218 *et ita legitur:* Non illo coram digitos quaesiuerit hasta, *intell. auctionum, vbi digitos tollunt emtores.*

QVAQVAM. Adu. *per locum.* Lucret. 1, 459 Si nullum foret haud vsquam sita corpora possent Esse, neque omnino quaquam diuersa meare. *i. Neque omnino per vllam regionem, siue hanc, siue illam meare. Alii codices habent* Quoquam: *sed sic legit Lambinus, ex fide manuscriptorum: quem sequitur Creech. et Hauere.*

QVARE. Adu. *Interrogandi, de causa, vel eam inferendi.* [*τίνος ἕνεκα*] Ter. Andr. 5, 4, 6 Itane hue paratus aduenis: CH. quare? S. rogas? Cic. de Orat. 1, 71 c. 16 Namque illud quare, Scaeusia, negasti? Id. pro Lege Manil. 49 Quare quum ei bellum necessarium sit, vt negligi non possit. Cn. Magnus ad Domitium, in Epist. ad Att. 8, 12. Miror, quid causae fuerit, quare consilium mutaris Cic. pro Rosc. Amer. 41. Nec qui, nec quare in caelum abiit Petron. c. 37. *conf.* Barth. Adu. 42, 24. *Plaralem saepe excipit:* Permulta sunt, quae dici possint, quare intelligatur Cic. pro Rosc. Amer. c. 33. Multas res nouas in edictum addidit, quare luxuria reprimeretur Nep. 24, 2, 3 Quare, in principio orationis, *pro* Quamobrem. Cic. pro Quint. 12 Quare quod focum tibi cum velles adiungere, nihil erat. Idem Fam. 13, 72 (71) Quare sic tibi eum commendo, vt *etc.* Quare agite o tectis iuuenes succedite nostris Virg. Aen. 1, 631. Cic. Fam. 16, 21 Omnia feci, quare Lepido coniuncto ad Rempubl. defendendam minore sollicitudine vestra perditis resisterem.

QVARTVS, a, um. Adi. *Numerale, Proximum a tertio significans.* [*τέταρτος*] Liu. 24, 46 Eosque vbi quartae vigiliae signum cecinisset, ad eum locum scalas iussit ferre. *conf.* Caes. B. G. 1, 21. Virg. Aen. 10, 619 Pilumnusque illi quartus pater, *i.* Abanus. Hora quarta Idem Georg. 3, 327. Quarta, *sollemne verbum in Ciuili iure, quo illa vartarum hereditatum portio designatur, quae variis ex causis, variis quoque personis constituto iure debentur, vt* Quarta agnatorum, Quarta arrogati, Quarta curiae, Quarta heredis ex lege Falcidia, Quarta Trebelliana, Quarta filiarum ex bonis rei maiestatis, Quarta fiscalis, Quarta liberorum, quae in Trientem, aut Quadrantem, pro numero liberorum, commutata est, Quarta matris, aut aniae Curialium, Quarta postumi, Quarta fidei commissaria, Quarta parentum praemortuis liberis, *quas ex libris iuris declarant, quorum ea curatio est, v. g. Hotomanus de Verb. quae ad ius pertinent significatione.*

QVARTVM. Adu. [*τέταρτον*] *pro Quarto. vt,* Quartum Consul. Liu. 3 T. Quintio quartum Consule. *add.* 3, 66 *fr.*

QVARTO. Adu. Varro *apud* Gell. 10, 1 Aliud est quarto praetorem fieri, et quartum: quod *quarto* locum adsignificat, ac tres ante factos: *quartum* tempus adsignificat, et ter ante factum. Igitur Ennius recte conscripsit: Quintus pater quartum fit consul. Et Pompeius timide *etc. Reliqua vide in* TERTIO *sub* TER.

QVARTVSDECĪMVS, a, um. Adi. [*τεσσαρεσκαιδέκατος*] *vt,* Quartadecima luna Plin. 2, 59. Dies Cels. 3, 4. Legio Tac. Ann. 1, 70, 1.

QVARTADECIMANI, [*τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι*] Paullum dubitauerant Tacit. Ann. 1, . . h. e. Quartaedecimae legionis milites. Idem Hist. 2, 11, 2. ¶ 2 Quartadecimani *inter Christianos saeculo secundo, qui Pascha cum Iudaeis* quarta decima *die mensis Nisan celebrarent,* τεσσαρεσκαιδεκατῖται.

QVARTĀNVS, a, um. Adi. *distributiuum.* [*τεταρταῖος*] *vt,* Quartana febris, *quae quarto quoque die nouam accessionem habet, et ingrauescit ac saeuit.* Cic. Fam. 16, 10 Sed quum in quartanam conuersa vis est morbi (sic enim scribit Curius) spero te diligentia adhibita etiam firmiorem fore. Idem Att. 8, 6 Modo enim audiui, quartanam a te discessisse. *Et* de Nat. Deor. 3, 24 Vide, quaeso, si omnis motus, omniaque quae certis temporibus ordinem suum conseruant, diuina dicimus, ne tertianas quidem febres et quartanas diuinas esse dicendum sit, quarum reuertione et motu quid potest esse constantius? Febri quartana liberari Plin. 7, 50. Quartanas excutere, *h. e. Sanare* Idem 20, 6. Frigida quartana Horat. Serm. 2, 3, 290. Vetus quartana Vlpian. in l. 1 D. de Aedil. edicto. Quartani, *Quartae legionis milites* Tacit. Hist. 4, 37, 3 Dein mutati in poenitentiam primani, quartanique, et duodecimi Voculam sequuntur.

QVARTANARIA tabula, *in vinea,* quae partem vngeri quartam quadrata conficiet Pallad. Ian. 11. *Sed MS.* quaternaria.

QVARTARIVS, i. m. *Quarta pars Sextarii.* Volus. Maecian. *extr.* Quadrantal, quod nunc plerique amphoram vocant, habet — Sextarios quadraginta octo — Quartarios centum nonaginta duos. Cato R. R. 95, 1 Amurcae in vas aeneum indito congios duos: postea igne leui coquito: rudicula agitato crebro, vsque adeo, dum fiat tam crassum quam mel. Postea fumito bituminis tertiarium, et sulphuris quartarium: conterito in mortario per se vtrumque. Columel. 12, 5, 1 In sextarios duodequinquaginta fermenti libram, sici aridae pondo quadrantem, salis sextarium: haec subterito, et fubrita cum quartario mellis aceto diluito. Liu. 5, 47 Cui vniuersi selibras farris, et quartarios vini ad aedes eius, quae in arce erant, contulerunt. ¶ 2 Festus: Quartarios appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quaestus capiebant. Lucilius: Porro homines nequam malus, vt quartarius cippos Colligere omnes.

QVARTATO, Adu. *vid.* TERTIATO.

QVARTICEPS, *vid. sub* QVADRICEPS.

QVASI. Adu. *Similitudinis.* [*ὡς, ὥσπερ, ὥσπερεί, οἷονεί*] Quasi nunc est Plaut. Merc. 1, 2, 92. *et* 4, 2, 4. *i. sicut.* Idem Stich. 4, 1, 33 Fuit olim, quasi ego sum, senex, et ei filiae duae erant, quasi nunc meae sunt: eae erant duobus nuptae fratribus, quasi nunc sunt meae vobis. Cic. pro Quint. 9. Qui quasi sua res aut honos agatur, ita diligenter Sexti Naeuii studio et cupiditati morem gerunt. Idem Verr. 2, 187 Repente aspicimus lituras eiusmodi, quasi quaedam vulnera tabularum recentia. Idem Acad. 4, 40 Sed prius potestis totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere. Ter. Adelph. 4, 7, 21 Ita vita est hominum quasi quum ludas tesseris. *Vt* Donatus: Rectum erat, si diceret, Ita vita est hominum quemadmodum tesseris ludere, aut quemadmodum ludus est tesserarum. Quasi poma ex arboribus,

arboribus, ſi cruda ſunt, auelluntur; ſi matura et cocta, decidunt: ſic vitam adoleſcentibus vis aufert, ſenibus maturitas Sen. de Sen. c. 19. Locus et regio quaſi ridiculi turpitudine et deformitate quadam continetur Cic. de Orat. 2 c. 58. *vbi Pearce malit* et quaſi regio, *quod non poſſiponi ſolerat* quaſi *voci iuae. Qua quidem in re fallitur.* Cic. Fin. 2, 5 c. 2 Atque haec patefactio quaſi rerum opertarum — definitio eſt. Quaſi, *geminatum.* Aelius Spartianus in vita Antonii Getae c. 4 Qui quum contenderet, et diceret quaſi ioco, quaſi ferio omnes cum liberis occidendos, *etc. i. partim.* Quaſi, *ſimulationem indicans*, Ter. Andr. 3, 2, 19 Quid credas? quaſi non tibi renuntiata ſint haec ſic fore. Idem Adelph. 3, 1, 3 Iam nunc times, quaſi nunquam adfueris, nunquam tute pepereris? Cic. de Finib. 2, 6 c. 2 Quaſi ſit, qui, quid ſit voluptas, neſciat. *Et* 2, 7 c. 3 Quaſi me pudeat, inquit, iſtorum, aut non poſſim quemadmodum ea dicantur offendere. Idem Verr. 5, 129 Quaſi ego excitare filium eius ab inferis poſſem. *Add.* Plaut. Epid. 2, 2, 89. Illud non obſcure quaeruntur, quaſi deſciſcerem a priſtina cauſa Cic. Fam. 1, 9, 51, *loco Accuſatiui cum infinito.* Quaſi tu dicas me te velle argento circumducere. *i. Verba tua eo tendunt, vt dicas, etc.* Plaut. Pſeud. 2, 2, 40. Ter. Eun. 4, 4, 18 Tace obſecro: quaſi vero paullum interfiet. Cic. Fam. 3, 7 Non poteram (credo) ante hiemem: ſic enim ſcribis: quaſi vero ad cognoſcendum ego ad illos, non illi ad me venire debuerint. Plaut. Merc. Prol. 90 Qui olim a puero parvulo mihi paedagogus fuerat, quaſi vti mihi foret cuſtos. ¶ 2 Quaſi, *pro Paene vel fere.* Cic. Acad. 4, 82 Quanculus nobis videtur? mihi quidem quaſi pedalis. *de ſole loquitur.* Ter. Heaut. 1, 1, 94 Quaſi talenta ad quindecim colegi. Non. Cal. Febr. hora quaſi ſeptima Suet. Calig. c. 58. *Conf.* Plaut. Moſt. 3, 1, 95. *It.* Scribon. 122. 144. 161. *et ſaepius. Hinc eſt particula diminuendi, aut tollendi adeo id, cui adiicitur. Apud* Senec. Controu. 12 Seuerus Caſſius *de* Fabiano Maximo, Quaſi difertus es, quaſi formoſus es, quaſi dives es? vnum tantum es, non quaſi, alapam: *quae quidem vltima videntur vel mutilata vel corrupta. Caeterum* Seneca *non* Quaſi tricolum *vocat. Sic apud* ICtos Quaſi contractus, *eſt conuentio tacita, nec ciuilibus verbis pacta: Sed magis re ipſa in ſimilitudinem contrahentium contracta: qua obligantur, qui ſe vel alienis negotiis immiſcent, vel aliena abſque aperto domini conſilio auferunt.* De illis quaſi contractibus, eſt titulus inſtitutionum. Quaſi poſſeſſio, Quaſi caſtrenſe peculium, *nobilia quoque apud Iureconſultos.* Quaſi poſſeſſione *ea retinere dicimur, quae corpora non ſunt: ſed iura, vt Praediorum iures et onera, quas ſeruitutes dicimus vrbanorum et ruſticorum praediorum, item ea, quae ſolo iure conſiſtunt: vt actiones, obligationes, hereditates. Sic* quaſi caſtrenſe peculium *eſt, quod ad exemplum caſtrenſis pecuniae, filiusfamil. in Reipubl. geſtione acquirit. Eſt* tit. Digeſtorum de Peculio tam caſtrenſi, quam quaſi caſtrenſi. Permitto ſeruis, quaſi teſtamenta facere, vt legitima cuſtodio Plin. 8, 16. ¶ 3 *Obſ. Addantur nonnunquam ſuperfluae particulae, vt*, educauit, quaſi ſi eſſet ex ſe nata Plaut. Caſ. v. 45. Aeque moeſtum eſſe, vt quaſi dies ſi dicta ſit Idem Afin. 5, 1, 11. *Peculiare etiam illud* Spartian. Geta 4 Qui cum contenderet, et diceret quaſi ioco quaſi ferio, omnes cum liberis occidendos, *i. partim, vel.*

QVASILLVS, *vid.* QVALVS.

QVASSO, QVATEFACIO, *vid.* QVATIO.

QVATĬNVS, *ſ. vt quidam ſcribunt* QVATINVS. Adu. [ὅσον, καθ' ὅσον, ἐφ' ὅσον] *ſignificat Quantum, ſiue ad quem finem.* Tenus *enim funiculum et finem eſſe, ſ. I. oſtenditur.* Cic. de Amicit. 36 c. 11 Quamobrem id primum videamus, ſi placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat. Idem Tuſc. 1, 107 Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit quatenus eſſet quodque curandum. *Et* de Orat. 2, 355 c. 87 Itaque ſoli qui memoria vigent, ſciunt quid, et quatenus, et quomodo dicturi ſint. Ex ea parte, quatenus Cic. Fam. 4, 4 *pr.* Idem Fam. 1, 2 Poſtulatum eſt vt Bibuli ſententia diuideretur: quatenus de religione dicebat, Bibulo aſſenſum eſt. Liu. ab Vrbe cond. Italiae, niſi quatenus vallum caſtrorum cingit, nihil relinqueretis Poeno. ¶ 2 Quatenus, *pro Quoniam, vel quandoquidem.* Quatenus, heu nefas! virtutem incolumem odimus Hor. Od. 3, 24, 30. Plin. Epiſt. 3, 7 Et quatenus nobis denegatur diu viuere, relinquamus aliquid quo nos vixiſſe teſtemur. Sueton. in Claud. c. 26 Confirmauitque pro concione apud Praetorianos, quatenus ſibi matrimonia male cederent, permanſurum ſe in caelibatu. Quinctil. 6, 3 Propria tamen vis nominis, et exprimenda natura eſt, quatenus appellatione ipſa non ſatis ſignificari videtur. Feſtus: Quatenus ſignificat Qua fine, vt Hactenus, Hac fine. At Quatinus, Quoniam. Sed antiqui Quatenos dicebant: vt Scipio Africanus in ea oratione, quam ſcripſit poſtquam ex Africa rediit, Vti negotium natum erat quatenus caſtra noſtra ita munita erant, vt poſſes partem exercitus abducere. *Similia habet* Vet. Schol. *ad* Horat. 3, 24, 30. Caper de Orthogr. 2243 Quatenus per e Aduerbium eſt. Quatinus per i Coniunctio Cauſalis *etc. Sed vanum non minus hoc eſſe putamus, quam quod de* Protenus *et* Protinus *ibidem* diſputat. *Conf. Drakenb. ad* Liu. 2, 55, 9. *Caeterum ex loco Scipionis apud Feſtum, hoc patet, vetus etiam eſſe* Quatenus *pro* Quandoquidem. *Sic etiam* Lucret. 2, 926 Quatenus in pullos animales vertier ova Cernimus alituum — Scire licet, gigni poſſe ex non ſentibu' ſenſus. *Antique ergo* Hor. Serm. 2, 4, 57 Quatenus ima petit volvens aliena viteilus. *Et* Serm. 1, 1, 63 — iubeas miſerum eſſe libenter, Quatenus id facit. Vell. 2, 68, 4 Quatenus aliquid ex omnibus peto, (*reuoco*) notetur *etc.* Iuuen. Sat. 12, 102 Quatenus hic non ſunt nec venales elephanti. ¶ 3 *Pro Coniunctione Cauſali, vt* Macrob. Saturnal. 2, 5 Non ſemel praeceperat ei pater, temperato tamen inter indulgentiam grauitatemque ſermone, quatenus moderaretur profuſos cultus, perſpicuosque comitatus.

QVATIR, QVATERNVS, QVATERNARIVS, QVATERNIO, QVATERDENI, *vid.* QVATVOR.

QVATIO, īſi, ītum, ĕre. [σαλεύω, σείω] *Mouere cum violentia. Laudatur non recte* Liu. 1, 15 Carthaginis moenia nunc quatit ariete. *Formula honeſta, ſed, vt videtur, Poetae.* Plin. Epiſt. 7, 27 Manibus catenas gerebat, quatiebatque. Virg. Aen. 9, 608 Aut raſtris terram domat, aut quatit oppida bello. Plin. 26, 4 Non ſatius fuit Acmilianum Scipionem Carthaginis portas herba patefacere, quam machinis claſtra per tot annos quatere? Feſtus, Quatere, Suſpenſum et vicinum rei alicuius motum ſignificat, non, vt Verrius putat, Ferire, quum id ipſum verbum Concutere ex Praepoſitione, quae eſt, Con, et Quatere fit compoſitum. Quaſſare autem, eſt Saepe quatere. *Haec ille, vt hoc certe intelligamus, qui* feriat, *cum non ſit tum quatere: qui quatiat, cum ferierit.* Terent. Eun. 2, 3, 66 Homo quatietur certe cum ſuo munere feras. Hor. Epiſt. 1, 10, 31 Res nimium quem delectauere ſecundae Mutatae quatient. Idem Carm. 3, 3, 4

Iuſtum et tenacem propoſiti virum,
Non ciuium ardor prava iubentium,
Non vultus inſtantis tyranni
Mente quatit ſolida. *h. e. Non excutit, nec dimouet mente firma et conſtanti, vel a conſilio et propoſito firmo.* Virg. Aen. 8, 596 Quadrupedante putrem ſonitu quatit vngula campum: *ex* Ennio, ſummo ſonitu quatit vngula campum *apud* Macrob. Sat. 6, 3. Hor. Od. 1, 18, 12 Non ego te, candide Baſſareu, Inuitum quatiam, *i. ſacra tua mouebo.* Cic. Tuſc. 3, 12 c. 6 Eſt naturale in animis tenerum quiddam atque molle, quod Aegritudine quaſi tempeſtate quatiatur. Alas quatere magnis clangoribus Virg. Aen. 3, 226. Animum alicuius quatere, *vid.* ANIMVS. Artus vaſtos quatit aeger anhelitus Virg. Aen. 5, 200. Aures rumoribus Sil. 4, 7. Campos agmine Idem 1, 297. Cornipedem calce Sil. 13, 169. Comas faces quatiunt ſplendidas Catul. in Epithal. f. 59, 78. Virg. Georg. 4, 64 Timnitusque cie, et matris quate Cymbala circum. Curſu quatere armenta Virg. Georg. 3, 132. Feneſtras parcius quatiunt iuuenes *vetulae* Hor. Od. 1, 25, 1. Flammas Virg. Cul. v. 218. Quati Fores interdum et ianuae perſtrepi Apul. Met. 3 p. 159. Virg. Aen. 2, 611 Neptunus muros, magnoque emota tridenti Fundamenta quatit, totamque a ſedibus vrbem Eruit. Haſtam certam quatit improbus Virg. Aen. 11, 767. *Add.* Petron. c. 124. *Fons eſt* Ennius, Semper abundantes haſtas frangitque, quatitque, *ap.* Macrob. Sat. 6, 3. Humum pede, *i. ſaltare* Hor. Od. 4, 1, 27. Lacertos quatit ille nudos Ouid. de Arte Am. 2, 89. Membra quatit frigidus horror Virg. Aen. 3, 30. Mentem facerdotum quatit Pythius Hor. Od. 1, 16, 5. Olympum grani curru quaties, *o Iupiter* Hor. Od. 1, 12, 58. Ora arida quatit Virg. Aen. 5, 200. Pectora quatit gemitu Valer. Argon. 5, 310. Pennas quatere Ouid. Met. 4, 676. Populum riſu quatere Hor. Epiſt. 2, 2, 84. *de homine ridiculo.* Taedam quatere manu Catul. in Epithal. Iuliae f. 59, 15. Telum immane manu quatiens Virg. Aen. 12, 442. Terrore quatere Populos Senec. Herc. Oet. f. 17. Tonitru quatiuntur caerula caeli Lucret. 6, 95. Et flammas et faeua quatit mihi Verbera poenae Virg. Cul. v. 218.

QVATIENS, entis. Partic. [σαλεύων] Virg. Aen. 11, 656 Tullaque, et aeratam quatiens Tarpeia ſecurim. *Add.* Idem 10, 762. Petron. c. 124.

QVASSVS, a, um. Partic. [σασὸς] *Ruptus.* Plaut. Cure. 3, 26 Nam quid id refert mea: an aula quaſſa cum cinere eſſoſſus ſiet? Argutatio quaſſa lecti Catul. ad Flau. 6, 11. Membra quaſſa Ouid. in Ibin 17. Muri quaſſi Liu. 26, 51. Naues quaſſae Liu. 25, 3. Sen. de Ot. Sap. 30. Rates quaſſae Hor. Carm. 4, 8, 18. *et* 1, 1, 17. Multo Tempora quaſſa mero Ouid. Rem. Am. v. 146. Quaſſatus *et* Quaſſus *ſaepe confundantur vid. Drakenb. ad* Liu. 10, 37, 2. Vox quaſſa Curt. 7, 7, 20.

QVASSVS, ūs. m. [τιναγμὸς] Cic. Tuſc. 2, 50 c. 21 Nam attrectatu et quaſſu faeuum amplificatis dolorem. *Ex* Pacuuio.

QVATEFĂCIO, fēci, factum, ĕre. [τινάσσω] *Concutere.* Cic. ad Brut. 10 Perrexi tamen, Romamque perueni, nulloque praeſidio quatefeci Antonium.

QVASSO, āre. Frequentat. [διασαλεύω] *Saepe quatere, et movere.* Plaut. Merc. 3, 4, 15 Triſtis incedit, pectus ardet, haereo: quaſſat caput. Idem Epid. 3, 3, 55 Sed hic quis eſt, quem huc aduenientem conſpicor, ſuam qui vndantem chlamydem quaſſando facit? Idem Baccb. 2, 3, 71 Subducunt lembum capitibus quaſſantibus. *Vid.* Gell. 2, 6. *et* Macrob. Saturn. 6, 7. Non. 4, 60. Caput quaſſare Valer. Argon. 1, 526. Virg. Aen. 7, 292. Facem fumoſam Petron. c. 97. Lampada Virg. Aen. 6, 587. Tuſſis frequens quaſſauit me Catul. ad Fundum 42 (45) 14. Virg. Aen. 1, 555 Quaſſatam ventis liceat ſubducere claſſem. Idem Aen. 4, 53 Quaſſataeque rates, et non tractabile caelum. Plin. Epiſt. 8, 17 Quaſſata atque etiam decuſſa monumenta. *Et* 6, 20, 6 Iam quaſſatis circum iacentibus tectis.

QVASSANS, antis. Partic. [διασαλεύων] Lucret. 4, 591 Cum Pan Pinea ſemiferi capitis velamina quaſſans, *etc.* Quaſſanti capite incedit Plaut. Afin. 2, 3, 23.

QVASSĀTVS, a, um. Partic. [διασαλευθὲς] Plin. 18, 26 Antelucanis ferramenta acuere, manubria aptare, dolia quaſſata farcire. *Legitur et* Quaſſa. Corpus Suet. Aug. c. 81. Domus quaſſata Ouid. Trift. 2, 83. Homo quaſſatus tempora Lyaeo Sil. 7, 201. *Vid.* QVASSVS. Exitiali Pelle quaſſati Ammian. 19, 4. Rates quaſſatae Virg. Aen. 4, 53. Cic. pro Marcell. 25 c. 8 Non fuit recuſandum in tanto ciuili bello, tantoque animorum ardore, et armorum, quin quaſſata Reſpubl. quicunque belli euentus fuiſſet, multa perderet et ornamenta dignitatis et praeſidia ſtabilitatis ſuae. Vaſa quaſſata Lucret. 3, 435.

QVASSATIO, ōnis. f. Liu. 22, 17 Quaſſatio irrita capitum, *de bubus Annibalis.* Quaſſationes cymbalorum Arnob. 7 p. 237. *Conf.* Macrob. Sat. 7, 15.

QVASSATŪRA, ae. f. Plin. Valer. 4, 5.

QVASSANDVS, a, um. Ouid. de Arte Am. 1, 696 Quaſſanda eſt iſta Pelias haſta manu.

QVASSABĬLIS, e. Adi. *Quod quaſſari poteſt.* Lucan. 6, 22 Sed munimen habet nullo quaſſabile ferro.

QVASSABVNDVS, a, um. Macrob. Saturn. 5, 21 Herculem ſtictores veteres non ſine cauſa cum poculo fecerunt, et nonnunquam quaſſabundum et ebrium. Quaſſabundum, *i. Ex vino vacillantem, et velut caſſabundum.*

QVASSAGIPENNVS, a, um. Adi. Quaſſagipennas anates, tremipedas Varro *dixit apud* Non. 6, 65.

QVATRIDVVM, QVATRIDVO, *vid.* QVATVOR.

QVATVOR, *vel* QVATTVOR. [τέσσαρες, τέσσαρα] *Nomen numerale cardinale, indeclinabile.* Virg. Ecl. 5, 65 — En quatuor aras. *Diſputarunt viri docti de primae ſyllabae quantitate. Nonnulli correptam eſſe volunt niſi duplicatur T, et pro exemplo afferunt illud Ennianum apud* Cic. de Diuin. 1, 108 Cedunt ter quatuor de caelo corpora ſancta. *Hoc autem rem non ſatis probat. Primo enim varia eſt lectio, et receptiſſima haec eſt, quae ſequitur*, Cedunt de caelo ter quatuor corpora ſancta. *Deinde et* Quatuor *ſit vox diſſyllaba. Sic Chriſt. Walius de Senario cap. 9 p. 103. Secundo, vtramus lectionem accipias,*

acciptas, quatuor pro dissyllaba facile haberi potest. Porro, si in Quatuor *prima sit natura brevis, mirum sane videtur Virgilium vicies hac voce usum semper produxisse. Sed rursus* Quater *semper priorem corripit.*

QVATVORDĔCIM. [δεκατέσσαρα] Per quatuordecim Annos Flor. 2, 18. Afinius ad Cic. Fam. 10, 32 Herennium Gallum hiftrionem fummo ludorum die, annulo aureo donatum in quatuordecim feſtum deduxit. Tot enim fecerat ordines equeſtris loci. Quatuordecim *imi et proxima ſcenae gradus aſſignati erant equitibus Romanis lege Roſcia Othonis. Vid. uti dicti ad* Hor. Epiſt. 1, 2, 67. Sen. de Benef. 3, 9 Beneficium vocas — in XIV gradus deduxiſſe. *Ut* Epiſt. 14 Eques Rom. es — At mehercules multis quatuordecim ſunt clauſi. Petron. 126 Domina mea vsque ab orcheſtra *(loco Senatorio, cuius ipſa eſt)* quatuordecim *(gradus equitum)* tranſtulit, et in extrema plebe quaerit, quod diligat. *Add.* Martial. 5, 28. *et* Juvenal. 14, 324. *it.* Sueton. Iul. 39. Plin. 33, 2 *pr.* Conſtitutum, ne cui id ius *(annulo)* eſſet, niſi cui — lege Iulia theatrali in XIV ordinibus ſedendi *(ius eſſet)*. Plin. 8, 36 Praeter quatuordecim dies. *Sic* 2, 14 Intra quatuordecim partes ſolis, ſemper occultam eſſe. *de luna.*

QVATVORDĔCIES. Adu. [τεσσαρεσκαιδεκάκις] *Apud* Plin. 3, 7 Quatuordecies centena : *ſine variatione, puto.*

QVATVORVĪRI, [οἱ τέσσαρες] *vt Triumviri.* In l. 2 de Origine iuris §. 30. Cic. Fam. 13, 76 *inſcripſit*, Quatuoruiris et Decuriombus. *Manut. ad h. l. Magiſtratum Coloniae Fregellanae intelligi docet.*

QVATVORVIRĀTVS, ūs. m. [τῶν τεσσάρων ἀρχή, τετραδαρχία] Ipſa quatuor virorum dignitas Afin. ad Cic. Fam. 10, 32. Quatuoriratum ſibi prorogauit.

QVATER. Adu. numerale. [τετράκις] Plaut. Pſeud. 1, 3, 111 Vtrum vis, vel quater quinis minis, *etc.* Columel. 5, 2, 9 Hoc duco quater, *i. multiplico per quatuor.* Quater, *pro Saepius.* Virg. Aen. 2, 242 — Quater ipſo in limine portae Subſtitit, atque vtero ſonitum quater arma dedere. O terque quaterque beati Virg. Aen. 1, 98. Tibul. 3, 3, 26 O mihi felicem, terque quaterque diem. *Sed finit numerum* Terque quaterque ſolum ſcindendum Virg. Georg. 2, 399. Cic. Verr. 1, 100 c. 39 Huic HS quater decies P. Tadio numerata Athenis tellibus planum faciam. Quater centies Vitr. 10, 14. Plin. 7, 27 Sit proprium Catonis quater et quadragies cauſam dixiſſe.

QVATERDĒNI, ae, a. Adi. [τετράκις δέκα] *vt*, Quaterdeni gradus Ouid. ex Ponto 3, 2, 50. *Et* Anni quaterdeni, *Quadraginta* Ouid. Met. 7, 293. *Rectius diuiditur.*

QVATERGEMINI *aut* QVATVORGEMINI. Solin. c. 3. *Melius forte diuiditur.*

QVATERNI, ae, a. Adi. [τέσσαρες] *Diſtributiuum.* Quaterni denarii Cic. pro Font. 9 c. 5. Hor. Serm. 1, 4, 86 Saepe tribus lectis videas coenare quaternos. Globuli quaterni aut quini dantur Scribon. 77. Quaternis diebus latent Plin. 8, 36. Quaternum iugerum balenae, priſtes ducentum cubitorum Idem 9, 3. Quaternorum pedum latitudine Plin. 8, 45. Quaternum pedum ſpatia Columel. 5, 5. Gens illi triplex, Populi ſub gente quaterni Virg. Aen. 10, 202. Ita vt ſub ſingulorum imaginibus facta magiſtratusque eorum non amplius quaternis quinisque verſibus deſcripſerit Nep. 25, 18, 6.

QVATERNO, āre. *vide* Conquaterno.

QVATERNATIO, ōnis. f. Interpr. Iren. 1, 1.

QVATERNARIVS, a, um. Adi. [τετράκις] Plin. 28, 6 Numerum quoque quaternarium Demetrius condito volumine prodidit, et quare quaterni cyathi, ſextariue non eſſent. Columel. 11, 2, 28 Eorum *(ſcilicet ferobium)* quaternarii, hoc eſt quoquo verſus pedum quatuor, ſi eſt commodum terrenum, XIIII ab vno hunt. *Vid.* SCROBS.

QVATERNIO, ōnis. m. [τετρὰς, τετρακτύς] *Quatuor res vel perſonae, quae vt vnum quiddam conſiderantur, vt vulgo in ſchedis chartarum, in tabulis.* Martian. Cap. 7 p. 255 *pr.* Vt duobus duos adiiciendo quatuor fecit, ſic rurſus quaternioni duos adiiciendo fecit ſuper dimidium. *Sic* p. 268 *ſimpliciter notat* quatuor *vna iuncta.* Iut. Vulg. Act. 12, 4 Quatuor quaternionos militum. Quaternio, dux quatuor virorum Scholiaſt. Priſciani ad l. 5. *Vid.* Voſſ. de Vit. L. L. 3, 40.

QVATRIDVVM, i. n. [τετραημερία] *Spatium quatuor dierum.* Cic. Verr. 4, 6 Non ablata ex vrbibus ſociorum quatridui cauſa per ſimulationem aedilitatis. Quatriduum per vaſtas ſolitudines abſumtum eſt Curtius 4, 7, 15. Liu. 3, 3 Sic finem iuſtitio, quod quatriduum fuit, redittus Quintii Conſulis in vrbem fecit. Quatridui nauigatio Plin. 6, 22. Quatridui iter Lentul. ad Cic. Fam. 12, 15.

QVATRIDVO. [τετραημερίζ] Cic. ad Brut. 3 Trino vero aut quatriduo ante hanc rem pulcherrimam. Cic. pro Roſc. Amer. 20 Mors Sext. Roſcii quatriduo quo is occiſus eſt, Chryſogono nuntiatur.

QVATRIDVANVS, a, um. Adi. [τεταρταῖος] Quatriduanus mortuus Lazarus Hieron. Epitaph. Paulae ſ. Ep. 27, 11. *Conf.* P. Chryſol. Serm. 81.

QVATRĪNI, ae, a. Varro de L. L. 7, 30 Vt eſt ab vno vni, a tribus trini, a quatuor quatrini.

QVATVS *pro* Cyathus *ſcribitur in MS. Lugdunenſi* Pallad. 1, 27, 1 Duobus cyathis hordei bene paſcitur vna gallina. *Sic et* 1, 28, 2. *Vid.* QVIMA.

QVAVIS. Adu. *vt* Quacumque *v. v. quauis ratione, parte, regione.* Hor. Serm. 1, 7, 84 E quibus vnus amet quauis aſpergere cunctos, *i. omni ratione infamare.*

QVAXO, āre. Quaxare ranae dicuntur, quum vocem emittunt, Feſtus. *Sunt qui non* Quaxare, *ſed* Quoaxare, *alii* Coaxare *ſcribant. Vid.* COAXO.

Q V E

QVE. [τέ] *Coniunctio Copulatiua enclitica, quae non niſi in compoſitione reperitur, caeterum, eadem ratione vt* Et, *etiam pro omni fere alio genere Coniunctionum poni videtur.* Virgil. Aen. 1, 5 Arma virumque cano. Terrasque tractusque maris caelumque profundum Virg. Ecl. 4, 51. Omnia fecum Armentarius Afer agit, tectumque, laremque, Armaque, Amyclaeumque canem, Creſſamque phareram Virg. Georg. 3, 344. *Conf.* Cic. de Sen. c. 1 *ex* Enn. Laudesque et gratias egit Liu. 26, 48 *pr. Sic* 1a. *frequenter.* In eam partem accipiunque et volo Ter. Eun. 5, 2, 37. Praeter aequumque et bonum Id. Adelph. 1, 1, 39. Deus, quae nos gerimus, audiuque et videt Plaut. Capt. 2, 2, 63 Sterſit noctesque ac dies Ter. Eun. 5, 9, 49. Et vterque opibusque atque honoribus pertigere Tac. Ann. 4, 34, 6. Haſtaque et gladius Liu. 1, 43. De Gallis Etruſcisque ac Samnitibus Liu. 1, 30. Virg. Eclog. 10. 23 Perque nives alium, perque horrida caſtra ſecuta eſt. Cic. Off. 1, 22 Non nobis ſolum nati ſumus : ortusque noſtri partem patria vendicat, partem amici. Propert 3, 1, 29 Deiphobumque, Hectenumque et Polydamentos in artus. Rudis eſt, neſcitque quid expediat. Virg. Aen. 1, 30 Manet alta mente repoſtum Iudicium Paridis, ſpretaeque iniuria formae. Cic. Fam. 2, 7 Sed tibi et gratulor : et, vt ſempiternae laudi ſit iſte Tribunatus, exopto : teque hortor, vt omnia gubernes et moderere prudentia tua. Apul. . . . Idque ei ſerio colloquenti non crederem. *i. Etiam ſero loquenti.* Quae *repetitam*, Cic. de Nat. Deor. 2, 147 Ex quo videlicet quid, ex quibusque rebus efficiatur : idque ratione concludimus : ſingulasque res definimus : circumſcripteque complectimur. *Diuinitiae* ve *vim habet* Virg. Aen. 2, 36 Aut pelago Danaûm inſidias, ſuſpectaque dona Praecipitare iubent, ſubiectisque vrere flammis. *Vid.* Serv. *h. l. Eodem modo* Hor. Serm. 2, 7, 58 Quid refert vri virgis, ferroque neeari, Auctoratus eas, an tapi clauſus in arca ? ¶ 2 Quae, *Praepoſitionibus componuntur* ſtatim *appenditur*, *vt*, Celeriter contraque omnium opinionem Caeſ. B. G. 6, 29. Deque tua obſeruantia Cic. Att. 11, 17. De Lenonum emtione, deque ea ſocietate Idem pro S. Roſc. Am. c. 21. Si arbitrarere, vtile eque Rep. eſſe Cic. ad Brut. Ep. 5. Eque domo rurſus pulchrae loca vertor ad vrbis Ouid. ex Pont. 1, 8, 32. *Add.* Sen. Here. Fur. v. 290 *ibique Georg. Fabric.* p. 457. Inque eam rem Caeſ. B. G. 5, 56. Pro vita ciuium proque vniuerſa Rep. Cic. pro Arch. c. 11. *Nonnunquam proximo demum vocabulo*, *vt*, Hi adhibendus modus ad mediocritatemque reuocandus Cic. Off. 1 c. 39. *Conf.* Nep. 10, 4, 2. *et* 14, 7, 1. Lactant. 3, 13. In foro inque eſſe coepit Nep. 20, 1, 1. In eoque bello Idem 9, 1, 1. Ad eas aries celebrandas, inter nosque recolendas Cic. de Orat. 1 c. 1. Ob eamque cauſam Nep. 5, 1, 1. *Solet* Tibullus *ad proximum verbum ſeruare* τὴν que. *Vid.* 1, 1, 34 Fictilia antiquus primum ſibi fecit agreſtis Pocula, de facili compoſuitque luto. Idem 1, 3, 35 Nondum caeruleas pinus contemſerat vndas, Effuſum ventis praebuerataque ſinum. *Et omiſſo ſimul verbo* 1, 3, 56 Hic iacet immiti conſumtus morte Tibullus, Meſſalam terra dum ſequiturque mari. *Et* 1, 4, 2 Ne capiti ſoles ne noceantque niues. *Vid.* Broukh. *ad* 3, 6, 48. ¶ 3 *Nonnunquam in caeſura ſit longa.* Sideraque ventique nocent Ouid. Met. 5, 434. *Imitatur* Virgilium Aen. 2, 91 Liminaque laurusque Dei, totiusque moueri Mons circum. *De hac particula diligentiſſime egit Scythraeus Ind. Virgil.*

QVEIS. [εἷς] *Datiuus vel Ablatiuus a* Quis. Cato 11, 2 Cola queis (*al.* qui) florem demant tria. Coturnices dantur, queis, cum luſitent Plaut. Capt. 5, 4, 6. Mille ſunt vſus arborum, ſine queis vita degi non poſſit Plin. 12, 1. Virg. Aen. 1, 120 Queis ante ora patrum Troiae ſub moenibus altis Contigit oppetere. Vbi Seruius, Ab eo quod eſt *a qui* in BVS mittit : ab eo quod eſt *a quis*, in IS mittit. Sed a tertia Declinatione in vſu ſunt Datiuus et Ablatiuus Plurales. Valerius Probus *Conſtat Prisco* Queis tamquam eſſe dicit, pallimque Datiuo et Ablatiuo Caſu pro Iambo accipi debere : atque ita aliquot habent marmora.

QVEMADMODVM. [ὥσπερ, καθάπερ, ὃν τρόπον] Adu. *Similitudinis vocant Grammatici : quod interdum diuiſim ſcribunt*, quem ad modum. Quaeſiuit a medicis, quemadmodum ſe haberet Nep. 13, 2, 4. Quemadmodum exponam, dubito Idem 16, 1, 1. *i. qua modo.* Cic. de Amicit. 2 Peregrinum mihi feceris, ſpero item Scaeuolae, ſi quemadmodum ſoles de caeteris rebus, quum ex re quaeritantur, ſic de amicitia diſputaris quid ſentias. Ibid. 37 Vt quemadmodum in ſe quisque, ſic in amicum ſit animatus. *Aliquando interrogatiue ponitur.* Plaut. Perſ. 1, 1, 36 Tu tibi me facere potis es ſempiternum, s. quemadmodum ? T. vt des mihi numos ſexcentos. Cic. Verr. 5, 6 Quemadmodum eſt affectatus ? *Diuiſim* recte *ſcribitur* Plaut. Bacch. 2, 2, 13 Qui ſcire poſſim ? C. nullus plus. T. quemnam ad modum ? *Relatiuum eſt* Cic. Fam. 13, 2 Nam ad me P. Valerius homo officioſiſſimus ſcripſit, id quod maxime cum acta legi, quemadmodum a Veſta ad Tabulam Valeriam ducta eſſes. Idem Acad. 4, 69 Excogitat inquam quemadmodum menſe illo legitimo comitia haberentur. *Conf.* Idem pro Domo c. 55 *pr.* Cic. Fam. 1, 2 Nos in Senatu (quemadmodum ſpero) dignitatem noſtram, vt poteſt in tanta hominum perfidia et iniquitate retinebimus. Idem Verr. 3, 153 c. 65 Peperci homini amico, et (quemadmodum ipſum dicere audiui) neceſſario.

QVEO, quis, quiui, quitum, quire. [δύναμαι, ἰσχύω] *Paſſiue inter verba defectiua numeratur a grammaticis : vnde non ſine auctoritate illius vocibus vtendum.* Ter. Andr. 4, 1, 30 Nec te quiuit hodie cogere, illam vt duceres. Cic. Fam. 14, 1 Non quco reliqua ſcribere, tanta vis lacrimarum eſt. Hor. Serm. 2, 7, 52 Liber fum, die age, non quis. *i. Nequis.* Qui ipſe ſibi ſapiens prodeſſe non quit, nequidquam ſapit Cic. Fam. 7, 6. Conſiſtere nihil conſilii quit Ter. Adelph. 4, 4, 4. Catul. 59, 71

Quae tuis careat facris,
Non queat dare praetides
Terra finibus.

Quis eſt, qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Cic. Phil. 11 c. 2. Quearnus Virg. Aen. 10, 19. Lucret. 2, 646 Mobilitate mali non quit fenture dolorem. Cum quiret Tac. Ann. 1, 66, 2. Nec reſiſtui quiuere Idem Hiſt. 3, 27, 2. *Add.* Sall. Catil. c. 49. *et* Iug. c. 58 *et* 59. Nep. 25, 5, 3. Nunquam comprendere quiſſis Iuuenc. 2, 679. Ero velocior, ſi quiuero Varro de L. L. 4, 1. Vt deterreri quiuerit Liu. 4, 24. Dicit ſe loqui non quire Gell. 11, 9. Furtim ligneam ardere non quiſſe Idem 15, 1. Lucret. 5, 1421 Diſperiſſe, neque in finitum conuertere quiſſe. Idem 1, 1044 Dum veniant aliae, ac ſuppleri femina queatur.

QVIENS. Partic. Apul. Met. 6 p. 175 Nec indipiſci maritum volatilem quiens.

QVITVS, a, um. Partic. [ἀδιαπαύστος] a Queor. Ter. in Hecyr. 4, 1, 58 Nam quum compreſſa eſt gnata, forma in tenebris noſci non quita eſt. *Sed antique, vt aut* Donatus. Gell. 20, 1 Sacnitia illa

poenae contemni non quita est. Apul. Apol. p. 274, 17 Ne sic quidem quitus est: *i. quiuit. vid. Cort. ad* Sall. Iug. 31, 8.

QVENTIAM, *pro* Potentiam, *veteres aliquando scripsisse Sipontinus ait. Ipse viderit.*

QVERCERVS, QVERCETVM, QVERCICVS, *vid.* QVERCVS.

QVERCVS, ūs. f. [δρῦς] *Genit.* querci Pallad. Mart. 7, 6. *et* 8, 2. *Glandifera arbor, et gallae ferax, et vsui nutrix, et ob coronam ciuicam nobilis.* Cic. de Legib. 1, 12 Quercus glandifera. Festus Paulli, Quercus dicitur quod id genus arboris graue sit, ac durum: tum etiam in ingentem euadat amplitudinem. Querqueram enim *(febrim)* grauem et magnam quidam putant dici. *Haec* Paullus. Festi *ipsius reliquias damus, voce* QVERCERVS. Virg. Georg. 3, 332 Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus Ingentes tendat ramos. Nescio quid de quercu exculpferam, quod videretur simile simulacri Cic. Att. 13, 28. *de epistola cum cura et labore scripta.* Aëria Virg. Aen. 3, 680. *i. alta in aërem erecta.* Annosa Virg. Aen. 4, 441. Aurirae, *vid.* Auritus, *in* AVRIS. Decidua Ouid. Met. 8, 758. *al.* Dëoa. Dura Virg. Ecl. 4, 30. Fatidica Senec. Herc. Oet. f. 11. Geminae consurgunt, *vid.* CONSVRGO. Glandifera Ouid. Met. 12, 328. Ingens Virg. Aen. 11, 5. Rigidae motant cacumina Virg. Ecl. 6, 28. Sacra Idem ibid. 7, 13. Sublimis Lucan. 1, 136. Tactae de caelo Virg. Ecl. 1, 17. Torta quercu redimitus tempora Idem Georg. 1, 349. ¶ 2 Quercus *videtur etiam nigri f. pulli coloris nomen esse* Catull. Epithal. f. 63, 307 *in pictura Parcarum:*

Hîs corpus tremulum complectens vndique quercus,
Candida purpurea quam Tyro ineinxerat ora:
At roseo niueae residebant vertice vittae.

Sic ex MSS. recte constitutus est ille locus ab Ij. Vossio, et quantum ad Tyro *Salmonei filiam recte explicatus. Sed de* quercus *ramis falsum puto.* Quercus *coloris hic nomen est, pullam vestem indicans. Huius arboris* Galla *iam olim ad lanam tingendam adhibita, forte etiam ipsius ligni assidue. De Galla diserte Theophrastus Hist. Plant. 3, 9* Φέρει δὲ καὶ ἑτέραν τὴν μέλαιναν [κηκίδα] ἣ τὰ ἔρια βάπτουσι. *Vt igitur murex, coccus, conchylium pro coloribus ponuntur, ita* Quercus. Pullas *autem vestes* Parcis *tribui, mirum non est,* noctis *et* erebi *filiabus, vt ait etiam* Cic. de Nat. Deor. 3, 44 c. 17: *quasque inferorum partem faciunt Poëtae. Vid.* Stat. Theb. 8, 119 *et* 191. *Hinc idem* Stat. Theb. 6, 376 Sic Iouis imperia, et nigrae voluere sorores. *Sed nec dissimulandum tamen, querneam coronam tribui Hecatae a Sophocle, quem laudat Scal. ad Varron. de L. L. p. 108.*

QVERNVS, a, um. Adi. [δρύινος] *Quod est ex quercu.* Virg. Georg. 1, 305 Sed tamen et quernas glandes. Plin. 3, 5 Querno folio adsimilata. Corona querna Ouid. Fast. 1, 614. Stipes Idem Fast. 4, 531. Vimen Virg. Aen. 11, 65.

QVERNEVS, a, um. Adi. [δρύινος] *Idem.* Columel. 6, 3 Probatur maxime vlmea frons, post fraxinea, et ab hac populnea, vltimae sunt iligneae, et quernea, et laurea. Idem 9, 1 Querneae glandis et iligneae. *Sic* Cato c. 5.

QVERCEVS, a, um. Adi. *Idem.* Seruius *in* Aen. 6, 772 Querceam coronam accipiebant qui in bello ciuem seruassent.

QVERCĬGVS, a, um. Adi. *Idem.* Suet. in Calig. c. 19 Primo die phalerato equo insignisque, quercica corona et cetra et gladio, aureaque chlamyde.

QVERCVLĀNVS, a, um. Adi. Plin. 16, 10 Vbi lucus fageus fuit, porta querculana. *Legitur et* Querquetulana, *vbi vid.*

QVERCĒTVM, *vel* QVERQVĒTVM, i. n. [δρυμός] *Locus vbi consitae sunt quercus.* Varr. de R. R. 1, 16 Si enim ad limitem querceturn habet, non potest recte secundum eam siluam serere oleam. Querceta Gargani laborant Hor. Carm. 2, 9, 7.

QVERCĔRVS, *vel* QVERQVĔRVS, a, um. Adi. [κέρκερος] *Ponamus primum verba* Festi, *vt nunc opera virorum doctorum legantur:* Querqueram febrem, grauem et magnam. Nam quidam quercum (*f.* a quercu) dictam volunt, quod id genus arboris cum graue sit ac durum, tum etiam in ingentem euadat altitudinem. Aurelius autem Opilius frigidam ait dici, et cum horrore tementem. Santra eam ex Graeco deduxit, qui tremorem eiusmodi κέρκαρον dicunt. Vnde dicit etiam *carcerem* Plautus in Frivolaria. Is mihi erat bilis querquera tussis. Lucilius libro . . . iactans me vt febris querquera terret: alibi, Querquera consequitur febris, capitisque dolores. *Haec Festus,* Reines. Epist 55 p. 508 Querquerum *tantum morbi conditionem, praesertim febris, significat* — Καρκαλέων *est tremere, tremendo fomen. edere, nobis (Germanis) epentheses* τῆς n Knarren, *quod et* κερκουγγᾶν *etc.* Gell. 20, 1, 26 An tu forte morbum appellari hic putas aegrotationem cum febri rabida (*al.* rapida) et quercera. Apul. Apol. p. 297, 14 Posse dicitis ad res Venereas sumta de mari *spuria* et *fascina*, propter nominum similitudinem. Qui minus possit ex eodem litore *calculus* ad vesicam, *testa* ad testamentum, cancer ad vlcera, *alga* ad querqueram? *Alludit* alga *ad verbum* algere. Querquera (*int.* febris) *est accessio* algoris *vel frigoris. Caeterum legitur etiam* Querquerum *et* Quercerum. Pricaeus p. 42 Querquerum *dedit, et fervorem f. ardorem interpretatur, cui repugnat sequens* alga, *quae vt nomen f.* algidum *quiddam f. frigidum significet. Sed refellitur cum his, quae e Festo dedimus, tum* Minuc. Fel. 12, 3 Tu — quum querquero quateris (*hoc sine frigoris est*) quum febribus vreris, quum dolore laceraris, non tum conditionem tuam sentis? *Nonnunquam* Cercera *legitur: vid. Keuchen. ad* Sammon. 907.

QVERELA, *vid.* QVEROR.

QVERNVS, *vid.* QVERCVS.

QVĪROR, ĕris, questus sum, quĕri. [μέμφομαι] *Significat* Lamentari, *vel certe aliquid sibi molestum esse, verbis indicare.* Cic. Fam. 1, 9 Quid multa? questus est grauiter. Caes. Bell. Gall. 8, 4 Bituriges ad eum legatos mittunt, auxilium petitum contra Carnutes, quos intulisse bellum sibi querebantur. *Metaphora frequenti* Aues queruntur in siluis Hor. Epod. 2, 26. Vet. Schol. Veteres omnium animalium voces, praeterquam hominis, querelam dicebant. *In primis vero* aues queri *dicuntur. V. g.* Ouid. Her. 10, 8 Tempus erat, vitrea quo primum terra pruina Spargitur, et tectae fronde queruntur aues. *Sic* Fast. 4, 166 Tactae rore queruntur aues. *Et* Am. 3, 1, 4 Et latere ex omni dulce queruntur aues. *Vid.* QVERELLA. *Sed magis proprie* Bubo visa saepe queri ferali carmine Virg. Aen. 4, 463. Ore tremente queri Hor. Epod. 5, 11. *de morituro. Non semper magnum dolorem significat. V. g.* Ouid. ex Pont. 4, 14, 1 Quem sum modo carmine questus Non aptum numeris nomen habere meis. Queror, *cum Accusativo.* Hoc maiores nostri questi sunt, hoc nos queri-mur, hoc posteri querentur, euersos esse mores, regnare nequitiam, in deterius res humanas, et in omne nefas labi Sen. de Benef. 1, 10. *i. propter hoc.* Cic. de Amicit. 73 Quorum plerique aut queruntur semper aliquid, aut etiam exprobrant. Caes. Bell. Gall. 1, 39 Abditi in tabernaculis, aut suum fatum querebantur, aut cum familiaribus suis commune periculum miserabantur. Cic. Att. 5, 8 Romae acceperam literas, Milonem meum queri per literas iniuriam meam. Fetus amissos queritur Philomela Virg. Georg. 4, 512. Ibat vt Oceano quereretur Facta mariti Ouid. Fast. 5, 233. Queri *cum aliquo significat Expostulare.* Quod si humaniter mecum questus, libenter tibi me et facile purgassem Cic. Fam. 7, 27. Quid est, quod cum fortuna queri possitis Sulpic. ad Cic. Fam. 4, 5. Id. Acad. 4, 81 Neque tam quereretur cum deo quod parum longe, quam quod falsum videret. Idem Att. 6, 7 Mirifice conturbatum vidi puerum, lacrimans mecum est questus. Eidem 10, 3 Facile patior quod scribit, secum Tullium et Seruium questos esse, *etc.* Sallustius Catil. c. 52 Saepe de luxuria, de auaritia nostrorum ciuium questus est. Caes. Bell. Gall. 4, 8 Licere, si velint, in Vbiorum tinibus considere: quorum sint legati apud se, et de Suevorum iniuriis querantur. Cuius maxime interesset, neminem de diis queri Sen. ad Marc. c. 15. Cic. Fam. 1, 9 Multa de mea sententia questus est Caesar. Idem Verr. 3, 156 Is mihi etiam queritur, quod a nobis IX Solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit: *illud* mihi *abundat affectus causa.* Queri super re aliqua Hor. Epist. 2, 2, 24. Apud aures deorum queri de aliqua re Vell. 2, 130, 3. *vid. ad h. l. Hemsi.* Aur. Vict. de Viris illustr. 15 Quo cognito apud Populum questus quod de se tale aliquid timuissent. Querebatur, se, tum quum illa videre coepisset, extingui Cic. Tusc. 3, 69.

QVERENS, entis. Partic. [μεμφόμενος] *Vt,* Multa querens Virg. Georg. 4, 320. Fidibus querens Hor. Carm. 2, 13, 24.

QVESTVS, a, um. Partic. [μεμψάμενος] Saeculum Pyrrhae Noua monstra questae Hor. Od. 1, 2, 6. *vid. Burm. ad* Petron. c. 91 p. 441. Ouid. ad Liu. 166 Oraque nequidquam per modo questa iluunt. Idem Met. 10, 76 Esse deos Erebi crudeles questus, in altam Se recipit Rhodopen. *Add.* Ibid. v. 61.

QVESTVS, ūs. m. [μέμψις] *Querendi actus.* Virg. Aen. 4, 553 Tantos illa suo rumpebat pectore questus. Idem Georg. 4, 515 — Et moestis late loca questibus implet, *de philomela.* Cic. de Finib. 2, 94 Quod eiulatu, questu, gemitu, *etc. ex Poëta.* Et pro Quint. 64 c. 30 Qui denique questus, qui moeror dignus inueniri, *etc.* Acerbus questus Valer. Argon. 5, 623. Anules Ouid. Met. 9, 276. Creber Tacit. Ann. 3, 7. Fictus Catul. 60, 36. Flebilis Claud. in Ruff. 1, 127. Moesti Sil. 13, 258. Secreti Tacit. Ann. 3, 17. *Verba:* Stat. Theb. 11, 646 Questibus absumtis tristem iam soluere nodum Coeperat. Agere iras vanis questibus, *Exercere iras suas tantummodo verbis et lamentationibus sine effectu* Senec. Thyest. f. 3. Ciere flebiles questus Idem Theb. f. 2. Edere questus Ouid. Met. 4, 587. Effundere questus pectore Virgil. Aen. 5, 780. Effundi in questus, lacrimas, vota Tacit. Ann. 1, 7. Exaudire tristes questus Senec. Oetan. f. 1. Exonerat sic dura suos patientia questus Lucan. 9, 881. Fundere inanes questus Claud. de Rapt. Proserp. 2, 46. Implere caelum questibus Virg. Aen. 9, 480. Implet moestis late loca questibus Virgil. Georg. 4, 515. Opprimere questus Senec. Troad. 6. Parcere questibus Idem Herc. Oet. 16. Rumpere questus pectore Virg. Aen. 4, 553. — inanes Claud. in Ruffin. 2, 249. Rumpere inexpleto questu pectora Stat. Silu. 3, 3, 8. Sedare questus Senec. Herc. Oet. f. 14. Seponere questus Idem Hippol. 4. Tunc questus tenuere suos Lucan. 2, 20. Voluunt tacitos muto in pectore questus Lucan. 1, 247.

QVERĪTOR. Frequent. *quidam libri habent pro* Quiritor. *v. d.*

QVERĒLA, ae. f. [μέμψις, μομφή] *Querimonia, querendi actus.* Cic. de Senect. 7 c. 3 Saepe enim interfui querelis meorum aequalium. Idem Fam. 11, 12 Sed tamen prouidendum tit, ne qua iusta querela esse possit. Plena querelarum epistola Cic. Q. Fratr. 3, 8 *pr.* Idem Fam. 2, 15 Quid in illis fuit praeter querelam temporum? *i. de temporis huius malis.* Cic. pro Deiot. 9 c. 3 Quanquam eni sunt inauditae eum Deiotaro querelae tuae? nunquam tu illum accusasti vt hostem *etc.* Rustica iudicio nostra querela tuo Ouid. Epist. 17, 12. In querelis mens, *vid.* IN Praepositionem. Cum qua vixit sine vlla querela Inscriptt. *de coniugibus. vid. Voss. Instit. Orat. 1, 6, 2 extr. Colu. ad* Apul. Flor. 2 p. 180. *Sic* Virg. Aen. 4, 360. ¶ 2 *Vt Verbum* queror, *ita etiam hoc nomen ad voces animalium, et modulos musicos refertur.* Vet. Schol. Hor. Epod. 2, 26 Veteres omnium animalium vocem praeterquam hominis, querelam dicebant. Chordarumque sonos fieri, dulcesque querelas Lucret. 4, 588. Tibia quas fundit, digitis pulsata canentum. Idem *de eadem re* 5, 1383 Inde minutatim dulces didicere querelas. Discessu mugire boues atque omne querelis Impleri nemus Virg. Aen. 8, 215. Liquida *cygnorum* Lucret. 4, 551. *De* ranis Virg. Georg. 1, 378. *Add.* Claud. Epithal. Pallad. et Serenae v. 108. Falsa enim est querela, *etc.* Quinctil. 1, 1. Femineae Stat. Theb. 10, 561. Grauissima Cic. pro Marcell. 21 c. 7 *pr.* Inertes, *vid.* INERS. Infestae Lucret. 6, 15. Inueterata, *vid.* INVETERO. Iusta querela mea est Ouid. ex Ponto 4, 3, 22. Moestae Ouid. Met. 3, 239. Molles Hor. Carm. 2, 9, 18. Supplices Tibul. 1, 4, 71. ¶ 3 *Verba et Participia.* Abruptae, Abscindere querelas, Adhibere querelas, *vid. ff. ll.* Assurgere haud iustis querelis Virg. Aen. 10, 94. Audire miseras Ouid. Met. 2, 342. Cecinere querelam in limo veterem ranae Virg. Georg. 1, 378. Compescere querelas Lucret. 3, 967. Complere querelis nemus Idem 2, 358. Delata est regi querela a parentibus puerorum Instin. 1, 5, 2. Deferri querela potuit ad competentem iudicem Paullus in l. Si ab arbitro D. Qui satisdare cogant. Deplorare querelas solebant Cic. de Senect. 7. Effundunt iustas in numina saeua querelas Lucan. 2, 44. Expleta est annis ista querela tuis Ouid. Amor. 2, 6, 8. Expromam multas mente querelas Catul. Argon. f. 62, 223. Figere querelas intra se Iuuen. Sat. 9, 94. Cic. Fam. 10, 28 Vt vestrum illud diuinum in Republicam beneficium nonnullam habeat querelam. Iacere querelas ore, *vid.* IACIO. Incendere querelis Virg. Aen. 4, 360. Incessit turba querelis Lucan. 5, 681. Incusat fata querelis Stat. Achil. 1, 459. Interponere querelas, *vid.* INTERPONO. Mitto veteres querelas Stat. Theb. 12, 301. Parere querelas Senec. Medea f. 2. Proferre querelas extremis medullis Catull. Argon. 62, 130. Lucan. 5, 761 Tandem vt vox moestas potuit proferre querelas Pullare iubidis querelis

querelis iniustos Stat. Silu. 5, 1, 12. Scalpe querelam nostri memorem sepulcro Hor. Carm. 3, 11, 52. Sistere querelas Ouid. Met. 7, 711. Sum: *vt*, Eorum enim est haec querela, qui sibi cari sunt Cic. de Finib. 5, 29. Idem pro Sext. 64 His de tot, tantisque iniuriis in foctos, *etc.* Contulum querela esse debuit. Tollunt liquidam lugubri voce querelam Lucret. 4, 552. *de cygnis.* Tolle querelas Hor. Epist. 1, 12, 3. ¶ 3 *Obs.* Querela, *apud Iureconsultos peculiari significatione, eam actionem denotat, qua liberi aduersum parentum iudicia inofficiosa, et vice versa parentes contra iniqua liberorum testamenta, naturalem portionem, id est trientem, aut semissem et postulant et obtinent. Toto* titulo de Inofficioso testamento in Pand. Ciuilibus, et Cod. Iustiniani lib. 3. ¶ 4 Querella *saepe scribitur in* Inscriptt. *ap.* Fabrett. p. 256 *seq. it. in* Phaedr. (ed. Plant. 1610) 1, 6, 6. 1, 9, 10. 2 epil. 14. 3, 18, 15. 5, 6, 7. Seru. *ad* Aen. 4, 360 Define meque tuis incendere teque querelis, *Querellis* literam metri causa addidit: nam querela dicitur, quia querulus facit: hoc modo et loquela et fuadela. *Notat etiam Heins. ad h. l. in vetustioribus libris esse* querellis.

QVERILO *vel* QVERELOR, *vid.* QVERELANS. Seru. *in* Virg. Ecl. 1 argum. Hinc est, quod — postea cum querelantem inueniinus.

QVERIBVNDVS, a, um. Adi. [*μεμπτικὸς*] Lamentabilis. Cic. pro Sulla 30 c. 10 De supplicio P. Lentuli, de carcere, magna et queribunda voce dicebat. Senectus queribunda Sil. 13, 583.

QVERIMONIA, ae. f. [*μέμψις*] *Querela, lamentatio.* Querimonia certae rei est, querela superuacua est: itaque prior grauitatis est, posterior leuitatis Corn. Fronto de diff. voc. Cic. Q. Fratr. 2, 1 Eo metu iniecto repente magna querimonia omnium discessimus. Hor. in Arte Poet. 75 Versibus impariter iunctis querimonia primum, Post etiam inclusa est voti sententia compos. Cum querimonia, *vid.* CVM *Praepositionem.* Quotidiana querimonia populi Cic. Verr. 1, 9. Malis querimoniis diuulsus Hor. Carm. 1, 13, 18. Nulla inter eos intercessit querimonia Nep. 25, 17, 2. Querimonias vltro citroque iactare Liu. 7, 9. Cic. Verr. 5, 71 c. 28 Vt si me in ea querimonia, quam sum habiturus de illius crudelitate, et de eruium Romanorum indignissima morte, non modo vires, verum etiam vita deficiat. ¶ 2 Querimoniae vocabulo pro quaestione *vsurpantem* Rufinum *castigat* Hieron. Apol. adu. Ruff. Opp. T. 3 f. 98.

QVERVLVS, a, um. Adi. [*μεμψίμοιρος, ἐγκληματικὸς*] *Qui multum queritur, siue qui querelis plenus est.* Difficilis, querulus laudator temporis acti Se puero *senex* Hor. A. P. 173. Martial. 2, 26 Quod querulum spirat, quod acerbum Naeuia tussit. Idem 4, 44 Missa nec a querulo mappa cliente sint. Calamitas querula Curt. 5, 5, 12. Caput querulum Senec. Thyest. f. 8. Doloris querendi causa nunquam abest Ouid. Trist. 3, 8, 32. Fores sub verbum querulas impulit aura, *i. stridentes* Ouid. Fast. 3, 642. Murmure querulo referens questus Senec. Here. Oct. 1204. Sono querulo referre aliquid Propert. 3, 6, 18. Vlulatus queruli Ouid. Epist. 5, 73. Querula Voce gaudia notare Ouid. A. A. 2, 308. *i. fracta prae voluptate eaque re querulae simili: summus voluptatis gradus affinis dolori.* ¶ 2 Querulus, *Canorus aliquando dicitur a Poetis.* Virg. Georg. 3, 328 Et cantu querulae rumpent arbusta cicadae. Hor. Carm. 3, 7, 30 Neque in vias Sub cantu querulae despice tibiae. *Sic* Columella 10, 12 Querula rana. Ouid. Met. 5, 339 Calliope querulas praetentat pollice chordas. Addita da querulo volucrum medicamina nido Ouid. de Medicam. faciei 77. *Nempe de* Queror, Questus, Querela *idem obseruauimus.*

QVERVLOSVS, a, um. Adi. Murmuratores queruloſi Vulgat. Epist. Iudae v. 16.

QVERVITOR, ari. Dep. Cum iudex solum hoc querulabitur ipse futurus Vetus Epigr. in Hottonem. *al.* querelabitur. Iniuste querulor, iniuste autem patior Thom. de Kempis de trib. tabernac. c. 9. *add.* Petr. Blesens. Ep. 129. *et 141 et seq.*

QVERQVEDVLA, ae. f. *Anas semper in aquis natans.* Varr. de R. R. 3, 3, 3 Altera species eorum, quae non sunt contenta terra solum, sed etiam aquam requirunt, vt sunt anseres, querquedulae, anates. *Add.* 3, 11, 4. *et* Colum. 8, 15, 1. Varro de L. L. 4, 13 p. 21, 36 *vbi de amphibiis*, Aliae in hoc genere a Graecis, vt Querquedula, Cerceris. *Scaliger monet quosdam habere* Cercuris, *κερκυρὶς, ipse autem reponendum monet κερκαλλὶς, quod recepit Scioppius p. 37 extr. Laudat porro Scaliger versus* Varronis *nescio vnde:* Aut frigidos nimbos aquae caduciter ruentis Praeinnuere aquatiles querquedulae natantes.

QVERQVERVS. *vid.* QVERCERVS *sub* QVERCVS.

QVERQVETVLANA Porta Romae fuit ita dicta a Querceto, quod intra muros iuxta se habebat. Festus. Plin. 3, 5 Querquetulanos memorat. *Al.* Querquetularia. *Al.* Querculana, *vid.* QVERCVS. Querquetulani Lares *an* Querquetulanum Sacellum? Varr. L. L. 4, 8 p. 15, 21 Item lucus Larum, Querquetulanum Sacellum. *Sic edit. Durdrac. Sed Turneb.* 20, 35 Lares Querquetulanos *hinc exsculpit, eosdemque putat, qui* Permarini *dicuntur.* Querquetulanae dicebantur Nymphae querqueto virescenti praesidentes. Paullus: Festus *autem sic*, Querquetulanae virae putantur significari Nymphae, praesidentes querqueto virescenti, quod genus siluae indicant fuisse intra portam, quae ab eo dicta sit Querquetularia. Sed feminas antiqui quas fagas dicimus viras appellabant, vnde adhuc permanent virgines et viragines. Querquetulani, Populi sunt in prima regione Italiae, inter Pollustinos et Sicanos Plin. 3, 5. Querquetulanus collis, qui postea Caelius a Caelio Hetrusco, a querceto quoque appellabatur. Tac. Ann. 4, 65 Montem eum antiquitus Querquetulanum cognomento fuisse, quod talis siluae frequens secundusque erat, mox Caelium appellatum a Caele Vibenna *etc.*

Q V I

QVI, quae, quod; cuius, cui. [*ὅς*] *Pronomen relatiuum, vel simpliciter, vbi Indicatiuo modo iungitur, aut potentiali, si res postulet, vel vt causam simul indicet, vbi Coniunctiuus adiungi solet. Prioris generis est* Plaut. Truc. 2, 7, 2 Qui amat, nequit quin nihili sit. *it.* Cic. Fam. 7, 23 *fr.* Fac, quaeso, qui ego sim, esse te. *Et* Fam. 1, 1 Si qui sunt, qui velint, qui pauci sunt: *(velint potentialis est, dubitationis index) Posterioris*, Ter. Heaut. 4, 3, 6 Audistin' obsecro? s. Quid ni? qui vsque vna adfuerim. *Persequamur primo hanc rationem causalem.* Cic. Att. 5, 9 Actio maluimus iter facere pedibus, qui incommodissime nauigassemus. Cic. Verr. 4, 33 Pueri Sisennae, credo, qui audiuissent, quae in illum testimonia essent dicta, de isto nusquam oculos deiecere, ab argento digitum non discedere. Virg. Aen. 1, 392 Quisquis es, haud credo inuisus caelestibus auras Vitales carpis, Tyriam qui aduenis vrbem. *Vt in his pro* qui *substituti potest* quod *causalis (cuius ipsius ratio et constructio ab hoc vsu Pronominis relatiui repetenda est) ita in alios vsus particulas* vt *subit. V. g.* Cic. Fam. 4, 3 Me quidem, etsi nemini concedo, qui maiorem ex pernicie et peste Reip. molestiam traxerit, tamen multa iam consolantur. *Sic* Balbus ad Cic. sub Att. 8, 15 Illum tanti facio, qui non Caesarem magis diligam. *Ita forte hic dixisset Cicero*, vt non. ¶ 2 Qui *interrogatiuum pro* Quis? Ter. Phorm. 3, 8, 18 Nam qui erit rumor Populi, si id feceris. Liu. 2, 67 Qui finis erit discordiarum? Idem 1, 7 Rogitat, qui vir esset? *Vid. Drakenb.* Cic. pro Quint. 94 Qui Deus appellandus est? Idem pro Dom. 27 Qui tantus fuit labor? quae simultas? *Sic* Quinct. 5, 12, 11. 6, 1, 40. *Add. Taubm. ad Virg. p. 20. Gronou. Obss. ad Scriptt. Eccles. Heins. ad* Sil. 9, 631. *Pro infinito* Aliquis *est* Cic. Att. 7 *extr., in ipso fine*, Nisi qui, vt tu scis, Parthicus casus extiterit. *Sic* Quinctil. 5, 11, 3. *Item pro* Qualis, Cic. de Diuin. 1, 52 c. 25 Xenophon Socraticus, qui vir, et quantus! *Et* Phil. 2, 90 c. 36 Qui tu vir, et quantus fuisses, si illius diei mentem seruare potuisses. Ter. Ad. 3, 7, 5 Neseis, qui vir fiet. ¶ 3 *Cumulatio huius Pronominis suauis est.* Cic. pro Mil. c. 3 *extr.* Quis est, qui quoquo modo quis interfectus sit, puniendum putet. Idem pro Flacc. c. 11 *pr.* Cuius ex familia qui primus consul factus est, primus in hac ciuitate consul fuit. Cic. Fam. 2, 4 *fin.* Quarum laudum gloriam adamaris, quibus artibus eae laudes comparantur, in iis esse laborandum. *Huc pertinent Periphrasis frequentes, vt* Liu. 3, 44 Auctoribus, qui aderant, *i. aduocatis.* Idem 1, 48 Is, qui iumenta agebat, *auriga.* Tac. Ann. 2, 27 Adhibitis, qui obsignarent. Cic. Tusc. 4 c. 7 Quae efficiuntur, *i. effecta. Si passim*, Qui audiunt, qui res iudicant, *i. auditores, iudices. Sic* Quinctil. 7, 2 *extr.* Quid cui connectatur, quid cui consentiat *etc. Contra ea omittatur in talibus*, Est locus, Hesperiam Grai cognomine dicunt. ¶ 4 *Notabius est constructio cum primae et secundae personae Verbis.* Asin. Pollio ad Cic. Fam. 10, 31 *fin.* Quare eum me existima esse, qui primum pacis cupidissimus sim, — deinde qui et me, et Remp. vindicare in libertatem paratus sim. Cic. Fam. 10, 6 Talem te esse oportet, qui primum te et impiorum ciuium societate seiungas, deinde — praebeas — iudices. *Etiam illa obseruanda ratio* Cic. Bruto 258 c. 74 Sed omnes tum fere, qui nec extra hanc vrbem vixerant, nec eos aliqua barbaries domestica infuscauerat, recte loquebantur. *Item illa:* Liu. 38, 45[9] Cui nationi non ex Senatus auctoritate bellum illatum: quod quem vnquam de sua sententia facere ausum? *Impeditior paullo locus est* Cic. Act. 1 in Verr. 25 c. 9 Siculos fane in eo liberos fuisse, qui, quamobrem arcesserentur cum intelligerent, non venisse. *Monuit* Asconius, Animaduertitur inconsequens locutio, similisque soloecismi, si quidem *non venisse* legeris: nam *si non venissent* legeris, error non erit. *Gronou. Obss. 1, 12 omittendum censet Pronomen* qui. *Iungitur cum* Ipse. Quinctil. 1, 1, 7 Nec tamen ii, quibus discere ipsis non contigit, minorem curam docendi liberos habeant. Cic. de Sen. 4 Quibus enim nihil opis est in ipsis ad bene beateque viuendum, eis omnis grauis est aetas. *Non modo* Quibuscum *dicitur vt* nobiscum, *sed* Nep. 18, 10, 3 Cum quibus ei de summis rebus erat dimicandum. *Notari meretur illud* Phil. 13, 22 O Spartace, quem enim te potius appellem? *i. quo nomine. Frequens est in hoc Pronomine Synesis.* Gell. 1, 14 Memoratis multis magnisque rebus, quae *(pro* quas*)* bene et benuole — Samnitibus fecisset. Varro R. R., 2, 17 Ne capra natum pascat, quas *(capras)* astrologia in caelum recepit. *Vid. Lexicon nostrum Rusticum Voc.* SYNESIS. ¶ 5 *Grammatici etiam ipsa obseruant* Festi, Ques antiqui dixerunt: inde declinatum remanet Datiuo Casu, Quibus. Qui adhuc item Queis facit, vt Isti istis, Illi illis. *Forte voluit* Festus Istei isteis *etc. De* Ques *saepe est forte exemplum* Ennii *apud* Varron. de L. L. 6, 3 p. 77, 2 Decem Coelites, ques montibu' summeis ripeis sedere. *Sic Scal. legi vult pro* quos. Idem Varro 7, 27 p. 94, 27 Quare quod nunc dicitur qui homines, dici oportuit ques. *Nempe factum est in hoc Pronomine, quod in necessariis quibusque linguarum forte omnium vocibus, vti sero venientibus cum regula sua loquendi magistris non pareretur, nec sub eam declinandi formam reuocari posset consuetudo iam nimis robusta. Ergo* Qua *et* quo *et* qui *et* quae *et* quas *et* queis *et* quos *cum articulo Graeco consentiunt,* Quem *et* ques *et* quibus *tertiae Declinationis analogiam seruant. Singulares* qui *et* quae *plane sunt heteroclyti; vt et* quoius, quoi *contracti in* cuius, cui: *ita tamen vti analogiam quandam sentiamus in* Hic, haec, huius, huic *etc.* Quei *vel* qui *pro* quo. qua, *ad* quem *et* ques *videtur alludere, et quatenus aduerbialiter vsurpatur, ad* heic *vel* hic. *Sed de hac voce* QVI *seperatim mox agemus.* ¶ 6 *Vltimum denique locum assignabimus obseruationi Io. Poleni Prolegom. Frontini p. 30 extr. Relatiua* qui, quae, quod *in codicibus vetustisque editionibus plerumque designata videntur litera* Q *cum addita aliqua nota; quae nota pluribus casibus communis, neque casus ipsos determinat, neque adimit libertatem restituendi ex coniectura eos, qui cum veritate consentire maxime videantur.*

QVAE, QVEIS *etc. vid. suis locis.*

QVI, *est Ablatiuus Pronominis* Qui *contractus ex* QVEI, *quo modo scriptum saepe inuenitur. et quidem non modo Singularis Numeri omnium generum, sed etiam Pluralis: interdum intellectis Nominibus* modo, ratione, causa *etc.* Plaut. Amph. 1, 1, 263 Patera donata aurea est, qui Pterela rex potitare solitus est. Idem Pseud. 1, 1, 86 Restim volo mihi emere, qui me faceam pensilem. Ter. Andr. 2, 3, 28 Hanc fidem sibi me obsecrauit, qui se feiret non defertum iri, vt darem. Cato de R. R. 11, 2 Cola, qui florem demant, tria. *Sic Victor. ante legebatur* quis *vel* queis. Plaut. Aul. 3, 5, 28 Vehicula, qui vehar. *Et* Stich. 2, 1, 20 Quadrigas, qui vehar. *Et* Capt. 3, 1, 23 Dico vnum ridiculum dictum, de dictis melioribus, Qui solebam menstruales epulas ante adpiscier. *Sic Douza. Sed editur* Quibus. Ter. Andr. 2, 1, 36 Facite, fingite, inuenite, efficite qui detur tibi. *q. d. facite omnia*, quibus, *i. propter quae, vt alii Ablatiui causae. Non minus recte per* Vt, *expostuleris. Efficite* vt *haec Philumena detur tibi nuptum ô Charine.* Cic. Acad. 4, 24 Qui poterit esse sapientia? *i. quo modo, qua ratione. Sic* Idem pro Caecin. 7 Qui igitur conuenit, quae causa fuerit, *etc.* Qui vocare? Plaut. Amph. 1, 1, 22. *Et* Ter. Adelph. 5, 6, 3. Idem Andr. 5, 4, 52 Dauo

Dauo istuc dedam iam negotii. S. non potest. P. qui? S. quia habet aliud magis ex sese. *i. qua causa, quare.* Ter. Hec. 4, 1, 39 Nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quam dare operam id scire, quí nos oderit? *qua re, qua de causa.* Idem Andr. 3, 2, 21 Nam quí istaec tibi incidit suspectio? Idem Hec. 2, 3, 6 Nec quí hoc mi eueniat scio. Cic. de Fin. 2, 12 Deinde qui fit, vt ego nesciam, sciant omnes, quicunque Epicuri esse voluerint? Ter. in Proleg. Andr. 6

Nam in prologis scribundis operam abutitur:
Non quí argentum narret, sed quí maleuoli
Veteris Poëtae maledictis respondeat.

Donatus pro vt poni *ait. Sed potest referri ad* prologis: *potest etiam esse Nominatiuus, vt* Prol. Eun. 28 Peccatum imprudentia est Poëtae, non qui furtum facere studuerit. Ter. Adelph. 5, 3, 14 Cur emis amicam Mitio? num qui minus mihi idem ius aequum est esse, quam mecum est tibi? *Vbi* Donatus, Aut *Num*, aut *Quí* abundat. Et est ordo, Quí minus aequum est esse idem ius mihi, *etc.* Quí ergo, Quare, vel cur significat. *Hactenus* Donatus. *Bentleius legendum putat*, Num quí minus Mihi ius idem sit tecum, quod mecumst tibi? Plaut. Amphit. Prol. 76 Quí minus Eadem histrioni sit lex, quae summo viro? *Vtroque loco* quí *simpliciter interpretor* qua ratione. *Sic* Cic. Tusc. 5, 109 Quí enim beatior Epicurus quod in patria viuebat, quam Metrodorus quod Athenis? id. Att. 16, 14 Quí minus autem ego istic recte esse possim, quam est Marcellus? Ter. Adelph. 4, 5, 57 Si frater aut sodalis esset, quí magis morem gereret? Cic. Att. 16, 14 Quí fieri poterat? Hor. Sat. 1, 1 *pr.* Quí fit, Maecenas, vt nemo *etc.* ¶ 2 *Peculiariter obseruari meretur usus comicus, vbi idem quod* vtinam *significare videtur.* Ter. Phorm. 1, 2, 73 DAV. Quid fit denique? GETA. Quid fiat? Est parasitus quidam Phormio, Homo confidens; quí illum DI omnes perduint! DA. Quid is fecit? GE. Hoc consilium, quod dicam, dedit. Donatus, *Qui* vtinam est, vt Lucilius in secundo, Quí te, Nomentane, malum iam caetera, perdat! *In his, quae sequuntur, originem formulae aperit*, Incipiens Phormionem describere cohorruit consideratione eius, et in hanc vocem, quasi confusus, erupit. Hoc autem certum genus est παρενθέσεως. *Nempe secundum haec* qui *est relatiuum Pronomen Nominatiui casus: voluit dicere*, qui hoc consilium dedit. *Reliqua affectus Daui imprecantis, et cupiditas audire volentis Getae inferfit. Haec, inquam, potuit origo esse talium formularum: caeterum sunt loca, in quibus simpliciter pro* vt *vel* vtinam *positum videtur, vt* Plaut. Casin. 2, 4, 1 Qui illum DI omnes Deaeque perdant! *Et* Trin. 4, 2, 78 Hem istic erit. Qui istum DI perdant! *in quibus illa Donati parenthesis locum iam non inuenit.* ¶ *Sed loco* Cic. Att. 4, 7 *pr. accommodari potest*, De Apollonio quod scribis, qui . . . illi DI irati, homini Graeco, qui conturbare quidem putat sibi licere, quod equitibus Romanis. nam Terentius suo iure. *Iocose stomachatur, hominem Graecum velle uti more, et velut iure equitum Romanorum.* ¶ 3 Quidum, *Quare igitur?* Plaut. Amph. 4, 2, 12 Prodigum te fuisse oportet olim in adolescentia. A. quidum? M. quia senecta aetate a me mendicas malum. Ter. Eun. 2, 2, 42 At numquid aliud? P. quidum? C. quia tristis es.

QVIA. Coniunctio causalis. [ὅτι] Ter. Heaut. 3, 1, 100 An eo fit, quia in re nostra, aut gaudio sumus praepediti nimio, aut aegritudine? Sed quia natura mutari non potest, ideirco verae amicitiae sempiternae sunt Cic. de Amicit. 32 c. 9. *Et* c. 4 Vt beate vixisse videar, quia cum Scipione vixerim. Quintil. 12, 11 Non quia prodesse vnquam satis sit, sed quia decet hoc quoque prospicere, ne quid peius quam fecerit, faciat. Cic. de Finib. 1, 32 Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor sit, amet. Quintil. 1, 4 Danda est tamen omnibus aliqua remissio, non solum quia nulla res est, quae perferre possit continuum laborem, sed quod studium, discendi voluntate quae cogi non potest, conflat. Liu. 3, 21 Quia plebs SCtum — soluit, ipsi quoque solutum vultis. Quia, eo: Sallust. in Catil. 20 Sed quia multis et magnis tempestatibus vos cognoui fortes, fidosque mihi, eo animus ausus est maximum atque pulcherrimum facinus incipere. *Sic* Cic. Att. 10, 15 Quia scripseras, te proficisci cogitare, eo te haerere censebam. *Et* 13, 7 Sed quia confido, — illum acquitatis habiturum rationem; ideo a te non dubitaui contendere, vt. *Ita* Att. 12, 22 Quae omnia quia Cato extulerat in caelum, ideirco in eius sententiam est facta discessio. *Et* Fam. 12, 11 Quia semper animaduerti, — propterea non dubito, quin scias, cuius municipii sim. Quia, ita. Auct. ad Heren. 3, 28 c. 16 Quia in caeteris rebus ingenii bonitas imitatur saepe doctrinam — : ita fit in hac re, vt nonnunquam naturalis memoria — similis sit huic artificiosae. *Hic poterat etiam* Sicut, Cum, Quoniam, *poni.* Ter. Heaut. 3, 2, 27 Quippe quia magnarum saepe id remedium aegritudinum est. Plaut. Amph. 2, 2, 33 Quí tibi istuc in mentem venit? S. quia enim fero aduenimus. *Et* Cas. 2, 6, 33 Quid tu id curas? CH. quia enim metuo, ne in aqua summa natet. ¶ 2 *Obs. Posterior syllaba a* Virg. *semper corripitur: producitur tamen a* Phaedr. 1, 6, 7 Ego primam tollo, nominor quia leo. *et ab* Auson. Prof. Burdigal. Carm. 8 Sed quia nostro docuere in aeuo, *versu Sapphico. Add.* Plaut. Bacch. 4, 4, 29. ¶ 3 *A librariis confundi solent* qui *et* quia: *vid. Burm. ad* Sammon. v. 725.

QVIÂNAM. Interrogat. pro Quare, vel cur, *vt annotat* Festus, et apud antiquos, vt Naeuium in carmine Punici belli, Summe Deum regnator, quianam genus istí. Et *in* Satira, Quianam Saturnium Populum pepulisti. Et Ennius in libro septimo, Quianam dictis nostris sententia flexa est. *Haec ille. Sic* Plaut. True. 1, 2, 34. Virg. Aen. 5, 13 Heu quianam tanti cinxerunt aethera nimbi? Idem Aen. 1, 6 Caelicolae magni quianam sententia vobis Versa retro? *Defendit hanc lectionem Erythraeus in Indice.* Quintil. 8, 3, 24 *Olli, et quianam* — adspergunt illam, quae etiam in picturis est gratissima, vetustatis inimitabilem arti auctoritatem. *conf.* Plaut. Amph. 1, 1, 164. *et* True. 1, 1, 33.

QVIÂNE. *Interrogat an quia. Acerba ironia.* Virg. Aen. 4, 538 Quiane auxilio iuuat ante leuatos, Et bene apud memores veteris stat gratia facti? *Add.* Plaut. Perf. 5, 2, 69.

QVICQVAM *vel* QVIDQVAM *potius*, cuiusquam. [τί] *i. Aliquid.* Ter. Andr. 5, 2, 22 Si quidquam mentitum inuenies, occidito. Cic. Acad. 4, 6 Nec quidquam aliud videndum est nobis, quos Populus Romanus hoc in gradu collocauit, *etc.* Liu. 26, 15 Queis neque quid facerent, neque quid dicerent, quidquam vnquam pensi fuisset. Nihil quidquam Ter. Andr. 1, 1, 63. Lucret. 1, 1056 Ipsum si quidquam posse in se sistere credis. Quidquam *Nominatiuus est*, ipsum *Accusatiuus.*

QVICQVE, *vel potius* QVIDQVE. [ὅτῳοῦν] Quinct. 3, 11 Non vt quidque primum dicendum, ita primum cogitandum est. Cic. de Nat. Deor. 3, 60 Vestri autem non modo haec non refellunt, verum etiam confirmant, interpretando quorsum quidque pertineat. Primum quidque videamus Cic. de N. D. 3, 7. Columel. 12, 7 Tum quidque vase conditur. Cic. Verr. 4, 35 Ede mihi scriptum, quid argenti in prouincia Sicilia parari, vnde quidque, aut quanti emeris. QVICQVID, *f. melius* QVIDQVID. [ὁτιοῦν] *Infinite capitur, f. uniuersaliter adeo.* Cic. pro Rosc. Amer. 122 Quidquid maleficii, sceleris, caedis erit, proprium id Rosciorum esse debebit. Ter. Heaut. 1, 1, 31 Ne lacrima, atque istuc quidquid est, fac me vt sciam. Quintil. 1, 7, 6 Frigidiora his alia: vt *quicquid* c quartam haberet, ne interrogare bis videremur. *Videtur itaque ipse Fabius improbare* quicquid; *certe rationem videt mutandi* d *in* c. Quidquid delirant reges, plectuntur Achiui Hor. Epist. 1, 2, 14. Plaut. Curc. 4, 2, 2 Quidquid est, ipse ibit potius. Idem True. 2, 1, 42 Sed fores, quidquid est futurum, feriam. Cic. Diu. in Caec. 36 c. 11 Aut enim id mihi satis est, quod est de me opinionis, quidquid est. Quidquid id est, timeo Danaos et dona ferentes Virg. Aen. 2, 49. *vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 119 *et* 582. Quidquid eris, mea semper eris Ouid. Am. 3, 11, 49. Quidquid obiectum est Cic. Tusc. 5 c. 34. Plaut. Poen. 5, 4, 30 Nunc hinc sapit, hinc sentit quidquid sapit, meo amore sapit. Idem True. 5, 48 Da tu mihi de tuis deliciis summis quid quid pauxillulum. Quidquid huius feci Ter. Eun. 1, 1, 122. *Conf. Briss. de Form. p. 11. Parei Lex. Crit.* p. 1039 *et* 1043. Lucret. 4, 146 Semper enim summum quidquid de rebus abundat Quod iacientur, *etc. Lambinus pro* Quidque *positum monet.*

QVICVM. [μεθ' ὅ] *pro* Cum quo, *et pro, cum qua.* Quicum tot consuessem annos Ter. Hec. 4, 1, 40. Quicum partiri curas Virg. Aen. 11, 822. *Conf. Goclen. Probl. Gramm. 4, 17.* Ter. Heaut. 1, 2, 4 Quícum loquitur filius? Idem Eun. 4, 6, 21 Immo hoc cogitato, quicum res tibi est, peregrinus est. Cic. Fam. 4, 1 Nemo est omnium, quícum potius mihi, quam tecum, communicandum putem.

QVICVNQVE, quaecunque, quodcunque. [ὅστις, ὅσος] *Omnis qui.* Cic. de Lege Agrar. 2, 49 c. 18 Vt quibuscunque rebus possem, illius absentis dignitatem vobiscum vna tuerer. Quintil. 9, 4, 100 Ex iis, quae supra posui, apparet, molossum quoque clausulae conuenire, dum habeat ex quocunque pede ante se breuem. Quicunque is est, ei me profiteor inimicum Asin. ad Cic. Fam. 10, 31. Cic. de Orat. 1, 51 Quidquid erit, quacunque ex arte, quocunque de genere, *etc. Compositionis rationem intelligere licet praesertim interpositis dictionibus, vt,* Quod erit cunque visum, ages Cic. Fin. 4 c. 25. Prodessemus ciuibus nostris, qua re cunque possemus Idem de Diu. 1 c. 2. *Add.* Gell. 12, 5. Hor. Serm. 2, 5, 51 Qui testamentum tradet tibi cunque legendum. Idem Carm. 1, 16, 2 Quem criminosis cunque voles modum Pones iambis Quae me cunque vocant terrae Virg. Aen. 1, 614. Quodcunque militum contraxere poteritis, contrahatis Cic. Att. 8, 17. Quodcunque hoc regni Virg. Aen. 1, 82. *Praemittitur etiam,* omnia: Cic. de Orat. 2, 44 Non omnia quaecunque loquimur, mihi videntur ad artem et ad praecepta esse reuocanda. Idem de Lege Agrar. 3, 5 Omnia quaecunque ille fecisset, essent rata. Queiscunque obuertimus oris, *i. Quibuscunque* Lucret. 4, 168. Quicunque, *pro Qualiscunque.* Cic. de Orat. . . Quicunque in dicendo sumus. Quamobrem quaecunque a me ornamenta ad te proficiscentur Cic. Fam. 2, 19. *i. omnia: vid. Manut. ad h. l. Sic* Plin. 31, 9 Sed quicunque sal acopis additur. *i. Omnis generis, siue natiuus, siue factitius.* Cic. pro Rabir. Post. 21 Quaecunque mens illa fuit, Gabinti fuit. Idem de Orat. 1, 117 Illam ipsam quamcunque assequi potuerit in dicendo mediocritatem. Ibidem 117 Illa ipsa facultate, quamcunque habet, *etc.*

QVID. [τί] *Pronomen Substantiuum, cuius Masculinum* Qui *vel* Quis: *interrogat, aut infinite capitur, non refert, quem vsum habet* Quod. *Frequenter, vt alia Substantiua, nominibus Genitiui casus adhaeret.* Ter. Andr. 3, 4, 21 Quid causae est, quin hinc in pistrinum recta proficiscar via? Cic. Tusc. 5, 32 Quid est causae, quin si Zenonis rationi consentaneum sit, *etc.* Quid facerent miseri? aut quid recusarent? Cic. Verr. 3, 79 c. 34. Idem ibid. 2, 155 Vtrum tibi Siculos publice, priuatimque amicos, an inimicos existimari vis? si inimicos, quid te futurum est? *i. de te, vel tibi.* Plaut. Merc. 2, 2, 19 Quid ego tibi Aetatis videor? *i. Cuius aetatis, siue quot annos natus tibi videor?* Idem ibid. 2, 3, 115 Quí scio quid sit ei Animi, venirene eam velit, an non velit? Quid Captiuorum ducunt secum? Plaut. Epid. 2, 2, 26. *i. quot et quos.* Quid sui Consilii sit, ostendit Caes. Bell. Gall. 1, 21. Plin. 17, 24 Infestantur et arbores morbis: quid enim Gentium caret his malis? *h. e. Quae natio, quae gens, qui populi? Sed editur* Quid enim Genitum caret, *etc.* Quid istud Gaudii est? Ter. Andr. 5, 5, 7. *h. e. Quid sibi vult gaudium istud?* Ter. Heaut. 4, 8, 7 Quaeso, quid tu Hominis es? *i. qualis homo.* Idem Eun. 3, 4, 8 Quid hoc Hominis? qui hic ornatus est? Cic. Verr. 2, 143 Exponam vobis breuiter quid Hominis sit. Quid Iuris sit, quaeritur Martianus in l. Filius familias. §. apud. D. de Legat. 1. Et Caius in l. Mortis causa capitur. §. vlt. D. de mort. caus. donatione. Quid Lueri est emori? Cic. Tusc. 1 c. 41. Ter. Hec. 4, 4, 21 Sed quid Mulieris vxorem habes? aut quibus moratam moribus? Quid Militum, aut Nautarum per triennium dederunt? Cic. Verr. 4, 150. Quid huius sit Rei, fetam Plaut. Aul. 4, 5, 72. Quid hoc Rei est? Liu. 1, 48 *pr.* Quis tu homo es? quid tibi vis? quid cum illa Rei tibi est? Ter. Eun. 4, 7, 34. Idem Hec. 5, 4, 2 Dic mihi, harum Rerum numquid dixti iam patri? *Pro aliquid, vt* Idem Andr. 1, 1, 14 Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat Simo. Quid Rerum portant! Ter. Heaut. 2, 3, 6 *cum admiratione. Sed,* Ne me obseruare *possis*, quid Rerum geram Plaut. Aul. 1, 1, 15. Ter. Phorm. 2, 4, 4 Quid de hac re dicat, quidue sit Sententiae. *h. e. Quid de hac re sentiat.* Quid Signi Plaut. Amph. 1, 1, 266. Quid Turbae est? Ter. Heaut. 2, 3, 13. Idem Phorm. 2, 2, 29 Coena dubia apponitur? s. quid istuc Verbi est? *h. e. Quid sibi volunt haec verba?* Plaut. Poen. 3, 5, 15 Apage, nescio quid Viri sis. ¶ 2 *Obseruationes variae:* Quid! *cum admiratione dictum a respondente quid factum sit.* Ter. Andr. 1, 1, 61 Eho quid Pamphilus? quid! symbolam dedit, coenauit. Idem Phorm. 1, 2, 71 Quid sit denique? 6. Quid fiat? Est parasitus, *etc.* Donatus *supplet*, Rogitas quid fiat. Quid, *Ob quid, propter quid.* Ter. Andr. 1, 4, 7 Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? vereor quid fiet. Quaesiui, quid dubitaret

taret proficisci? Cic. Catil. 2 c. 6. Quid veniat, scitatur Ouid. Met. 2, 622. Deinde nunciato, quid adueneris Apul. Met. 6 p. 181. *Conf.* Nescio quid. Virg. Aen. 1, 749 Quid tantum Oceano properent se tingere soles. Ter. Heaut. 3, 2, 18 Scin' esse factum vt dico? C. quid ego nesciam? Idem Eun. 3, 5, 11 Quid est quod laetus sis? quid tibi vis? Cic. Verr. 2, 49 Quid est quod tu alios accuses? *i. Quid est in causa, quid est quamobrem, vel propter quod.* Cic. Act. in Verr. 1, 38 c. 13 Cognoscet ex me Populus Rom. quid sit, quamobrem, cum equester ordo iudicaret, — ne temissima quidem suspicio — constituta sit: quid sit, quod — Q. Calidius damnatus dixerit — quid sit, quod Septimio damnato — lis aestimata sit, *etc.* Cic. de Finib. 1, 33 Hanc ego quum teneam sententiam, quid est cur verear, ne ad eam non possim accommodare Torquatos nostros? Quid est quamobrem quisquam nostrûm Censorias subscriptiones omnes fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere? Cic. pro Cluent. 132. Ter. Eun. 3, 2, 51 Quid? quid aliud volui dicere? *Dubitantis est, et velut consilium a se ipso petentis.* Ibid. 5, 3, 1 Quid? quid venire in mentem nunc possit mihi, quidnam? *Vehementiam et inflantiam signat* Cic. pro Caecin. 24 Quid testes, quid aiunt? P. Vetilius propinquus Ebucii, se Ebucio cum armatis seruis venisse aduocatum. Quid praeterea? fuisse complures armatos. Quid aliud? minatum esse Ebucium Caecinae. *Moratum, et familiarem sermonem reddit*, Quid? senem quoad exspectatis vestrum? Ter. Phorm. 1, 2, 97 Donatus, Animaduerte Quid secundum morem quotidianum tum dici, quum sit transitus a mentione alterius rei ad alteram. Idem Phorm. 1, 2, 94 Quid paedagogus ille, qui citharistriam? Quid rei gerit. Donatus, moraliter, *inquit*, quaerit. *Vuidior nempe fit oratio, et verum affectum magis exprimit. Multa sunt ex eo genere in hac fabula* 5, 3 v. *g.* v. 28 Quid? illa filia amici nostri, quid futurum est? *Vix aliam vim habet, quam transeundi ab vno ad aliud. Sic etiam* Cic. in Partit. 4 Quid? orationis quot sunt partes? Idem Fam. 7, 1 Nosti enim reliquos ludos, quid? ne id quidem leporis habuerunt quod solent mediocres ludi. *Hic auget, vt* Immo. *Sed expostulantis vdos exprimit.* Quid? tu me hoc mandasse existimas, vt, *etc.* Cic. Fam. 2, 7. Quid est, si non hoc contumelia est? Ter. Andr. 1, 5, 2. Cic. A. 1 Verr. 29 Quid est quaeso, Metelle, iudicium corrumpere, si hoc non est? *Continuandi vim habet* Quid pater? viuitne? Plaut. Capt. 2, 2, 32. *Et* ibid. 31 Quid diuitiae? funtne optumae? *Sic* Quid? qui pecuniae cupiditate, qui voluptatum libidine feruntur, quorumque ita perturbantur animi, vt non multum absint ab insania, quod infipientibus contingit, omnibus his nullane est adhibenda curatio? Cic. Tusc. 3, 4. *Etiam continuat propositionem* Idem pro Rosc. Amer. 35 c. 13 De hisce omnibus rebus me dicere oportere intelligo. Quid igitur est? non eodem modo de omnibus. *Et* ibid. 55 c. 19 Vident omnes qua de causa huic inimicus venias: feiunt huiusce pecunia te adductum esse. Quid ergo est? *etc.* ¶ 3 *Vehementiora sunt ista:* Varro R. R. 1 *extr.* Cum haec diceret Stolo, venit libertus aeditumi ad nos flens, et rogat — vt ei in funus postridie prodeamus. Omnes confurgimus, ac simul exclamamus, Quid? in funus? quod funus? quid est factum? Cic. pro C. Rabir. 22 c. 8 Patruus, inquit, meus cum Saturnino fuit. Quid? pater quicum? Quid? propinqui vestri, equites Rom. Quid? omnis praefectura, regio, vicinitas vestra? Quid? ager Picenus vniuersus *etc.* Cic. pro Rosc. Amer. 32 c. 11 *extr.* Patrem meum, quum proscriptus non esset, iugulatis: occisum in proscriptorum numerum retulistis, me domo mea per vim expulistis, patrimonium meum possidetis. Quid vultis amplius? Quid mecum est tibi, aut tecum? Plaut. Curc. 5, 3, 10. *Intell. rei, negotii, causae.* Cic. pro Cluent. 172 Quid huic cum Auito? nihil. Idem pro Quinct. 55 Quid mihi, inquit, cum ista sanctimonia et summa diligentia? Cic. Philipp. 10, 11 Cum Illyrico vero, et cum Vatinii legionibus quid erat Antonio? Quid quidem tibi? pro Quid ad te? Cic. Att. 4, 7. *Alii aliter.* Quid? quod *solet aliquid manus adiungere superioribus.* Quid? quod salus sociorum in discrimen vocatur Cic. pro L. Manil. c. 5. *Add.* Id. de Sen. c. 23. Cic. Acad. 4, 95 Quid? quod eadem illa ars quasi Penelopae telam texens, tollit ad extremum superiora? Vtrum ea vestra, aut nostra culpa est? Ibid. 26 Quid? quod si illa vera sunt, ratio omnis tollitur? Cic. de Nat. Deor. 1, 15 c. 38 Quid? quod eiusdem hominis in meum (sensum incurrunt imagines) aliae, aliae in tuum? Quid? quod earum rerum, quae nunquam omnino fuerunt. Quid? quod hominum — quos nunquam vidimus? quid? quod simulac mihi collibitum est, praesto est imago? Quid quod etiam ad dormientem veniunt inuocatae? *Simile est illud*, Quid? quum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus, ab his quos amat Stoicis, nonne indicat non posse illa probanda esse sapienti? Cic. Acad. 4, 132. ¶ 4 *Sunt formae quaedam interrogandi notabiles ad illud ἦθος siue moratum] in oratione efficiendum aptae. v. g.* Plaut. Merc. 2, 3, 78 Sed quid illa nunc fiet? Idem Most. 3, 2, 90 Quid mihi fiet tertio, qui solus facio facinora immortalia? Cic. Att. 6, 1 Quid illo fiet, quem reliquero? Idem Fam. 14, 4 Sed quid Tulliola mea fiet? Idem de Lege Agrar. 71 Quaero, si qui velint vendere, non fuerint, quid pecunia fiet? Quid facerem? Virg. Ecl. 1, 41. *negat se aliud facere potuisse.* Cic. Or. 2, 60 Stomachari Cannius: sed quid faceret? nondum, *etc.* Idem de Orat. 3, 84 Valerius quotidie cantabat, erat enim scenicus: quid faceret aliud? Ter. Andr. 4, 5, 52 Eho inepte, nescis quid sit actum? M. quid sciam? *Sed recte legitur*, Qui sciam, *i. Quomodo, aut vnde sciam.* Quid si, *vanissa locutio, pro eo quod quis dicat, Quid futurum est, si; vel, quid dicas, aut censes, si.* Plaut. Asin. 3, 3, 150 Quid si optaro? H. euenlet. Ter. Phorm. 1, 4, 35 Satin' sic est? G. non. A. quid si sic? G. propemodum. A. quid si sic? G. sat est. Idem Eun. 5, 2, 36 Quid si hoc quispiam voluit deus? Quid tibi videtur: adeon' ad eum? Ter. Andr. 2, 1, 17. Plaut. Mostel. 3, 3, 1 Quid tibi visum est hoc meremonii? Quid videtur tibi hoc mancipium? Ter. Eun. 2, 2, 42. *i. quale?* Quid vis tibi? aut quid quaeris? Idem Heaut. 1. 1, 9. Ter. Hec. 5, 3, 11 Propere curre ad Pamphilum. P. quid eo? D. die me orare vt veniat. *i. Propter quid eo vis me ire. Festinantis ad exitum formula est* Ter. Phorm. 1, 2, 25 Coepi aduorsari primo: quid verbis opus est? seni fidelis dum fiam, scapulas perdidi. *Vitur* Idem Andr. 1, 1, 72. *Similis est forma*, Quid multa? Cic. Att. 1, 15 Si vnquam mihi *παιγνιώματα* suppeditauerunt, illo tempore. Quid multa? clamores tanti fuerunt, vt ego brevior fim, quod eos vsque isthinc exaudiros putem. *Plane ita* Hor. Serm. 1, 6, 82. *it.* 2, 6, 83. *Et* Epist. 1, 7, 62. *Eadem ratione dixit* Sat. 1, 8, 40 Singula quid memorem? Cic. Off. 3, 39 c. 14 Granate ille primo: quid multa? impetrat. Idem Att. 1, 8 Quid multa? vereor, *etc.* Ter. Eun. 3, 5, 20 Primam dices scio, si videris? quid multa verba? amare coepi. Quid multis moror? Idem Andr. 1, 1, 87. *Eadem fere ratione dicunt* Quid quaeris? *vt* Cic. Att. 1, 16. 10. 13. Hor. Epist. 1, 10, 8 Quid quaeris? viuo et regno, simul ista reliqui, Quae vos ad caelum effertis rumore secundo. Cic. de Nat. Deor. 2, 160 Quid multitudinem, suauitatemque piscium dicam? *Simpliciter videtur continuare orationem velut per praeteritionem.* Cic. de Nat. Deor. 2, 129 Quid dicam quantus amor sit bestiarum in educandis custodiendisque iis, quae procreauerunt. *Et* 158 Quid loquar, quanta ratio in bestiis appareat. Quid ita? vna pars orationis, *inquit* Donatus, pro Quamobrem. Ter. Andr. 2, 1, 14 Si id facis, hodie postremum me vides, P. quid ita? C. hei mihi, vereor dicere. *Est vna pars orationis, vt* quam ob rem; *quas voculas inter pronuntiandum contungerent ob celeritatem; scribendo enim continuare voces etiam distinctas alioqui solebant.* Cic. pro Rosc. Amer. 24 Hine hoc illi dicto atque facto similiae non simillimum? Accusatus Sext. Roscium. Quid ita? quia de manibus vestris effugit, quia se occidi passus non est. Ter. Eun. 4, 4, 58 Thais iam aderit. PY. quid ita? D. quia quum inde abeo, *etc.* Quid ita non? Idem Phorm. 4, 1, 2. *Et* Eun. 5, 5, 17 Qua audacia tantum facinus audet? P. quid ita tantum? *Extenuat hac formula facinus, et negat* tantum *vocari debere.* Quid tibi huc? Plaut. Baech. 1, 1, 6. Ter. Heaut. 3, 2, 7 C. Syre. S. hem. C. quid tu illic? *etc.* Idem Phorm. 4, 5, 11 Quid tua (malum) id refert? Quid nostra? *int.* refert Cic. ad Brut. 17. Quid ad te? *Exprobratio sollemnis in eos, qui alienа curant. Amarissimum, sed aliquantum impudens est epigramma* Martialis 7, 9 Paedicatur Olus, fellat Linus, Ole, quid ad te, De cute quid faciat ille vel ille sua? *etc. tandem sunt*, Dicere quindecies poteram, Quid pertinet ad te? Sed, quid agas, ad me pertinet, Ole, nihil. Quid interest, vtrum Praetor imperet, vique cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere? an huiusmodi iudicium det, *etc.* Cic. Verr. 4, 43. ¶ 5 Quid postea? Cic. pro Murаen. 26. Quid tum inde? Idem ibid. 26. Ter. Heaut. 3, 3, 41 Huic drachmarum haec argenti mille dederat mutuum. C. quid tum? S. ea mortua est. Cic. Tusc. 5, 107 At multantur bonis exules. Quid tum? Parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? Quid tum si fuscus Amyntas? Virg. Ecl. 10, 38. Ter. Adelph. 4, 5, 15 Neque enim diu hue commigrarunt. AE. quid tum postea? M. virgo est cum patre. Idem Hec. 4, 1, 37 Quid tum postea, si modeste ac raro hoc facit? Vbi Donatus, Idiotissimus, quo contemnimus crimina leuiora. Ter. Eun. 4, 8, 24 Dixin' hos mihi dies soli dare te? THAIS. Quid tum postea? *q. d. quid inde sequitur? quid vis hinc arguere?* Cic. de Amicit. 30 Quid enim Africanus indigens mei? minume hercle. Quinctil. . . . Quid tibi tantum malum feci? quid offendi? Quid istic? aduerbium est aegre concedentis, inquit Donatus. Ter. Eun. 2, 3, 96 Quid istic? si certum est facere, facias: verum ne post conferas culpam in me. Quid nunc agimus? consilium quaerentis est, inquit Donatus Ter. Eun. 4, 7, 41. Quid censes eos esse facturos, qui omnino virtutem a bonorum fine segregauerunt, Epicurum, Hieronymum, *etc.* Cic. de Finib. 4, 49. Quid cum illis agas, qui neque ius, neque bonum atque aequum sciunt? Ter. Heaut. 4, 1, 29. Cic. pro Caecin. 30 Quid huic tu homini facias? Quid facias? vt homo est, ita morem geras Ter. Adelph. 3, 3, 76. Quid nisi vsurpauisse antiquos testis est Afranius in Epistola, Me auctore mater abstinebis: Quid nisi? Festus. *Nempe plene dicere*, Quid *potius faciam* nisi *hoc. Contraxerunt postea*, Quidni? *Plenae locutionis exemplum* Cic. Tusc. 1, 75 Num quid aliud agimus, quum, *etc.* quum a negotio omni reuocamus animum? quid, inquam, tum agimus, nisi animum ad se ipsum aduocamus? ¶ 6 *Ellipsis est in illo* Cic. Fam. 4, 1 Trebacio mandaui, vt si quid tu cum velles ad me mittere, ne recusaret, *i. si propter aliquid.* Idem Fam. 15, 73 Nisi quid existimas in ea re violari existimationem tuam, *i. secundum aliquid, aliqua ratione. Alia ellipsis est non minus notabilis in asseuerandi illa formula* Quid enim? *intell.* contra dici potest? Lucceii ad Cic. Fam. 5, 14 Quid enim? tu solus aperta non videbis, qui propter acumen occultissima perspicis? Idem Fin. 2 c. 19 Quid enim? te ipsum voluptasne induxit. *Sic* c. 22. *et* Tusc. 1 c. 25. Quinctil. 7, 10, 9. *Sic* Hor. Serm. 1, 1, 7 Militia est potior; quid enim? concurritur, *etc.* Cic. de Finib. 2, 93 c. 28 Quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? Vide ne etiam menses. *Similia sunt, i. asseuerandi vim habent, ista*, Quid enim aliud quam admonendi effectis, vt morem traditum a maioribus seruaretis? Liuius 22, 60. *Conf.* 4, 3. 6, 41. 34, 2 *et ibi Drakenb.* Quid enim censes? si L. Mummius videret, *etc.* Vtrum putaret, *etc.* Cic. in Parad. 5. Quid enim, ad amicosne confugiam? Idem Fam. 5, 15.

QVIDAM, quaedam, quoddam *vel* quiddam; cuiusdam. [*τίς τις, ποός τις*] *Personam remae certam dicit, et singulare potius signum est, quam particulare.* In angiportum quoddam defertum Ter. Eun. 5, 2, 6. Idem ibid. 3, 2, 30 Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat, neque tibi obstat, quod quidam facit: *praesentem pungit militem. Dicitur saepe de hominibus obscuris, ignotis, contemtis.* Argilius quidam Nep. 4, 4, 1. *Add* Id. 5, 1, 3. *et* 14, 8, 1. *et* 20, 5, 2. Emit quendam Phaedria eunuchum Ter. Eun. 5, 6, 12. *vbi vid.* Donat. *Add.* Cic. pro S. Rosc. c. 23, 1. *Sed non est perpetuum.* Quidam ex aduocatis, homo et honoribus populi ornatus, et summa virtute praeditus dixit Cic. pro Cluent. 177 c. 63. Magni cuiusdam hominis et sapientis videtur Quint. Cic. de Prouinc. 44. Cic. de Orat. 2, 298 Crassi quidem responsum excellentis cuiusdam est ingenii, ac singularis. Cic. Acad. 1, 33 c. 9 Vt in his quiddam diuinum esse diceret. Idem de Legib. 3, 23 c. 10 Ego enim fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali. *Et* de Orat. 2, 298 c. 74 Cui quiddam portenti simile esse visum est. Quidam de collegis nostris Cic. Fam. 11, 21. *Non contemnit, sed nominare non vult alia de causa. Certum et determinatum denotat alias, vt* Cic. de Orat. 1, 183 Quae si iudicarentur certis quibusdam verbis, non nouis nuptiis fieri cum superiore diuortium. Idem de Finib. 4, 25 Summa igitur homines: ex animo, constamus et corpore: quae sunt cuiusdam modi, *i. Non cuiuslibet.*

QVIDEM. Adu. [*μέν, γάν, γέτοι*] *Idem quod Certe significat, sed adiuncta fere aliqua vel distinguendi notione, quam indicat sequens autem, vel similis, vel restringendi s. excipiendi. Exempla rem declarabunt.* Quinctil. in Infami I. Decl. 18, 13 *extr.* Torquebis quidem filium, sed fatebitur mater. Cic. Off. 3, 39 c. 9 Atqui hoc loco philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti, *etc.* Idem ad Brut. 15 Suspicor illud tibi minus probari, quod ab tuis familia-

miliaribus, optimis illis quidem viris, sed in Republica rudibus non probatur. *Interdum non sequitur particula distinguens, vt* Sic distractis exercitibus ac prouinciis, Vitellio quidem ad capessendam principatus fortunam bello opus erat Tac. Hist. 1, 76, 7. Otho, vt in multa pace, *etc. Distinctio est in re ipsa. Sed* Cic. pro Planc. 52 Fortius tu quidem quam nonnulli defuncti honoribus, sed apertius quam, *etc.* Cic. Philipp. 2, 107 Collegam quidem de caelo detraxisti: effecistique non tu quidem etiam nunc, vt sit similis tui, sed certe vt dissimilis esset sui. Qui autem in virtute summum bonum ponunt, praeclare illi quidem Cic. de Amic. c. 9. Illa quidem Hygia nabat iam frigida cymba Virg. Georg. 4, 506. Cic. Att. 8, 9 Num igitur peccamus? minime vos quidem, sed tamen signa conturbantur, quibus voluntas a simulatione distingui posset. Cic. de Clar. Orat. 115 Q. Mucius enucleate ille quidem, et polite, vt solebat, dixit, nequaquam autem ea vi atque copia, quam genus illud causae postulabat. Idem in Catil. 2, 10 Essent illi quidem desperandi: sed tamen essent ferendi. Virg. Ecl. 9, 37. Cic. Att. 10, 11 Quae de fratre meo scribis, sunt ea quidem parum firma, sed habent nihil ὕπαλον. Alii legunt Equidem. Minus quidem illa feuere, quam decuit, non tamen omnino dissolute Cic. Philipp. 6, 1. Idem Diu. in Caec. 18 Hanc habent arcem socii, minus munitam aliquando nunc quidem quam antea: verumtamen si qua reliqua illis spes est, ea tota posita in lege est. *Interdum ipsa videtur esse aduersatiua particula, pro Autem.* Nisi haec vrbs stabilita tuis consiliis et institutis erit, vagabitur modo nomen tuum longe atque late; sedem quidem stabilem et domicilium certum non habebit Cic. pro Marc. c. 9. Causam apud Philippum regem verbo, re ipsa quidem apud Polysperchontem iussus est dicere Nep. 19, 3, 3. Quum quidem bellum parabis Idem 23, 2, 6. *Conf. Periz. ad Sanct. p. 375.* ¶ 2 *Nec semper aduersandi particula sequitur: sed* Quidem *simpliciter asseuerandi vim habere videtur.* Cic. de Amic. 9 Aut enim nemo, quod quidem magis credo; aut, si quisquam ille sapiens fuit. Virg. Ecl. 9, 37 Id quidem ago, et tacitus, Lycida, mecum ipse voluto. Cic. Fam. 10, 2 Quapropter in priuatis rebus, nullum neque officium, neque studium meum desiderabis: ne in publicis quidem, si quid erit in quo me interesse necesse sit, vnquam deero, ne cum periculo quidem meo, dignitati tuae. *Vid.* NE n. 6. Cic. de Clar. Orat. 22 Nobis vero, inquit Atticus, et vehementer quidem. *Subaud.* Placet. Idem Att. 2, 19 Tantum doleo, ac mirifice quidem. Cic. de Diuin. 2, 93 Post Solstitium Canicula exoritur, et quidem aliquot diebus. Idem Fam. 1, 9 Illud quidem certe nostrum consilium iure laudandum est. Idem Q. Frat. 2, . . Aliud hoc tempore de Repub. nihil loquebantur: agebatur quidem certe nihil. *Et* pro Quint. 1 Qui vt summa haberem caetera, temporis quidem certe vix satis habui. Ter. Phorm. 1, 3, 12 Nam tua quidem hercle certo vita haec expetenda, optandaque est. Idem Andr. 2, 2, 10 Mea quidem hercle certe in dubio est vita. Cic. Att. 6, 5 Nunc quidem profecto Romae es *minimum nunc. Et* 10, 4 Hoc quidem est verum profecto.

QVIDNAM. *Interrog.* [τί μὴν] Ter. Phorm. 1, 4, 6 Quidnam ille commotus venit? *Conf.* Id. Andr. 1, 4, 7. Miserunt consultum, quidnam facerent Nep. 2, 2, 6. Cic. Tusc. 3, 56 Quidnam dici potest quamobrem, *etc.* Ter. Eun. 5, 4, 1 Renuso quidnam Chaerea hic rerum gerat. *Vid.* Cic. Att. 14, 20.

QVIDNI. [πῶς δ', πῶς γὰρ δ', τί μὴν] *Confirmandi Aduerbium, Cur non? Vid.* Quid nisi *in* QVID n. 5. Ter. Eun. 2, 3, 36 Patris cognatum atque aequalem Archidemidem nostin'? P. quidni? *Add.* Id. Adelph. 4, 2, 34. Cic. Off. 2, 75 c. 22 *pr.* Laudat Africanum Panaetius, quod fuerit abstinens? quidni laudet? sed in illo alia maiora. Cic. de Orat. 3 c. 67 Quidni ista meminerim? *Et* Tusc. 5 c. 5 Quidni possim. *In talibus possit sponsionis formula primam originem dedisse*, Quid *spondes* nisi meminerim, *etc. Abrupte interdum ponitur, vt* Apul. Met. 11 *extr.* Nec, hercules, laborum me sumtuumque quidquam poenituit. Quidni? (*int.* ita esset) liberali deum prouidentia iam stipendiis forensibus bellule sotum. *Sic* Met. 6 p. 180, 6. *Et* Apol. p. 337, 14 Testamentum vere inofficiosum. Quidni? in quo maritum exheredauit. *Conf. Herald. ad* Tertull. Apolog. c. 46 p. 178. *Transpositis etiam particulis dicitur* Quid ego ni negem, qui egomet sciam? *pro Quidni ego negem* Plaut. Amph. 1, 1, 278. *Similiter* Id. Mil. 4, 3, 27. *et* Pseud. 2, 2, 57. Ter. Adelph. 4, 5, 28. *et* Heaut. 3, 2, 18.

QVIDPIAM, cuinspiam. [τί] *Aliquantulum.* Ter. Andr. 2, 6, 7 Num illi molestae quidpiam hae sunt nuptiae? *Quidam scribunt* Quippiam.

QVIDQVAM, *vid.* QVICQVAM.
QVIDQVE, *vid.* QVICQVE.
QVIDQVID, *vid.* QVICQVID.
QVIDVIS, *vid.* QVIVIS.
QVIDVM, *vid.* QVI n. 9.

QVIES, ētis. f. [ἡσυχία, ἠρεμία, ἀτρεμία] *Cessatio a quocunque opere: vnde etiam pro Somno sumitur.* Quinctil. 7, 3 Refert enim conuiuium praecesserit an tristitia, labor an otium, vigilia an quies. Cic. de Diuin. 1, 43 Quae ei secundum quietem visa sunt. *Add.* ibid. c. 66. Ibid. 53 c. 25 Vi visum in quiete egregia facie iuuenem, *etc.* Iupiter in quiete praecipit, vt *etc.* Val. Max. 1, 7, 4. Sil. 13, 56 Medios inter somnos, altamque quietem. Per quietis speciem Val. Max. 1, 7, 3. Cura quietis Ouid. Met. 3, 437. Per quietem vidit, fratrem suum Mergim regnaturum Iustin. 1, 9, 4. *Conf.* Ammian. 15, 4. *et* 31, 1. *Sic* Tacit. Hist. 4, 83, 2 Ptolemaeo regi — oblatum per quietem decore eximio — iuuenem, qui moneret. Val. Max. 1, 7, 4 Ti. Atinio — Iupiter in quiete praecepit. *Et ibid.* ext. 3 Vtrique enim quidem per quietis speciem praedixit *etc. Add.* Macrob. Sat. 1, 1 *et* 11. *Sic* Nemesian. Ecl. 3, 29 Motuque quietem Allicit, *i. somnum cunis agitandis.* Celf. 6, 6 Noctu vero quo commodior quies veniat, non alienum est superimponere candidi panis interiorem partem ex vino subactam. ¶ 2 Quies, *Requies, tranquillitas, Laxamentum, otium*, vacatio, cessatio, remissio, finis. Quietis et otii cupidissimus, impatientissimus Vellei. 1, 7, 1. *et* 2, 23, 1. Augustus non desiit quietem sibi precari, vacationem a repub. petere Sen. de Brev. Vit. c. 5. Cic. de Orat. 1, 2 Qui locus quietis et tranquillitatis plenissimus fore videbatur. Quod si forte tibi properarint fata quietem Propert. 2, 21, 25. Mors, laborum aut miseriarum quies Cic. in Catil. 4, 7 c. 4. Nec eum labor ad quietem reuocauit Idem pro Lege Manil. 40. *Et* pro Cael. 39 Quem non quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, non conuiuia delectarent. Animi quies Ouid. ex Pont. 4, 9, 91. Summa quiete Animi potuisset princeps esse Vellei. 2, 6, 2. Omnibus vna quies operum Virg. Georg. 4, 184. Omnium optima sunt quies et abstinentia Cels. 3, 2. Sub his facta quies Idem 4, 11. *in. medicamentis.* Celsus 6, 6 Noctu vero quo commodior quies veniat, non alienum est, superimponere candidi panis interiorem partem ex vino subactam. Vnus diei quies prodest Scribon. 52. Quies doctrinarum, *Quieta literarum vacatio* Plin. 18, 28. Plin. 15, 30 Ipsa laurus pacifera, vt quam praetendi etiam inter armatos hostes quietis sit indicium. Nulla metuentibus quies Iustin. 2, 13, 11. Attici quies Caesari fuit grata Nep. 25, 7, 3. *i. quod a studio partium abstinebat.* Quies, *Tranquillitas, serenitas aeris vel clementia.* Virg. Georg. 2, 344 Si non tanta quies iret frigusque caloremque Inter, et exciperet caeli indulgentia terras. Virg. Aen. 9, 187 Aut pugnam, aut aliquid iamdudum inuadere magnum Mens agitat mihi: nec placida contenta quiete est. Vobis parta quies, nullum maris aequor arandum Virg. Aen. 3, 495. Portus aeterna placidus quiete Sen. Agam. f. 7. ¶ 3 *Epitheta:* Aduersa Sil. 15. Amica, *vid.* AMICVS. Blanda Stat. Silu. 2, 2, 140. Dura quies, *Mors* Virg. Aen. 10, 745. Fremebunda Stat. Theb. 5, 244. *interrupta fremitu. vid.* IMPACATA. Grata Hor. Epist. 1, 18, 6. Impacata Claud. in Ruff. 1, 71. Imperiosa Idem Conf. Mall. Theod. 241. *imperium quietum et placidum, mite.* Infesta miseris Lucret. 5, 981. Insidiosa Stat. Silu. 1, 4, 57. Mira quies pelagi Idem ibid. 2, 2, 26. Modica, *vid.* MODVS. Nocturna Senec. Hippol. 100. Obscura quies, *i. ignoti et humiles homines* Idem ibid. f. 11. Opaca Stat. Theb. 10, 89. *i. nox.* Praesaga Idem ibid. 10, 324. *somnium.* Secura quies, et nescia fallere vita Virg. Georg. 2, 467. Segnis Sil. 3, 166. Sopita, *vid.* Sopitus, *in* SOPOR. Summa Lucret. 2, 310. Tranquilla Lucan. 1, 261. Tremefacta Stat. Achill. 1, 247. Et nunquam Turbata quies Idem Silu. 3, 5, 86. Vesana Lucan. 7, 764. ¶ 4 *Verba et Participia:* Abrupta, *vid.* ABRVMPO. Capere quietem, *vid.* CAPIO. Dedit seram per membra quietem Virg. Aen. 8, 30. Cura non Dat quietem membris Idem ibid. 10, 217. Dare parua tempora quieti Ouid. Amor. 3, 6, 10. Datur hora quieti Virg. Aen. 5, 844. Cic. de Diuin. 1, 60 c. 29 Quae quidem multo plura euenirent, si ad quietem integri iremus: nunc onusti cibo et vino, perturbata et confusa cernimus. *de somniis.* Excutitur terrore quies Ouid. Fast. 4, 667. Expellere quietem Sil. 15, 550. Fugit pigra quies, inersque somnus Stat. Silu. 1, 6, 91. Impetrare studiis quietem Quinctil. in prooem. 1. Irrigat placidam per membra quietem Virg. Aen. 1, 695. Irrorat quietem oculis somnus Sil. 10, 357. Laxauerat artus inopina quies Virg. Aen. 5, 857. Laxarant membra quiete Idem ibid. 5, 836. Leuare dulci membra quiete Ouid. de Rem. Amor. 206. *al.* Pingui. Mandare corpus quieti Lucret. 4, 846. Mitigare febrem quiete et abstinentia Quinctil. 2, 17. Pati quietem Claud. in Ruff. 2, 7. Preslit oculos languida nocte quies Virg. Aen. 12, 909. Preslit dulcis et alta quies iacentem Idem ibid. 6, 522. Reddere se quieti Senec. Hippol. f. 4. Retineri quiete Quinctil. 1, 3. Rupta quies populis Lucan. 1, 239. Sequitur vina quies Ouid. Fast. 2, 305. Sopitus quiete Lucret. 3, 1051. Suscitare e molli quiete Catull. 78, 3. Tradere se quieti, Quiescere. Cic. de Diuin. 1, 61 c. 29 At qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit, ea parte, *etc.* Turbare quietem alicuius Propert. 1, 3, 17. ¶ 5 Quietes *in Plurali.* Sallust. Catil. c. 15 Namque animus impurus diis hominibusque infestus, neque vigiliis, neque quietibus sedari poterat. Cic. Off. 1, 103 c. 29 Ioco vti illo quidem licet, sed sicut somno et quietibus caeteris. Lucret. 1, 405 *pro cubilibus,* Namque canes vt montiuagae persaepe ferai Naribus inuenium intectas fronte quietes. ¶ 6 Quies, *Dea apud Romanos.* Augustin. de Ciu. Dei 4, 16 Quietem appellantes *deam*, quae taceret quietem, cum aedem haberet extra portam Collinam, publice illam suscipere *(sacris publicis colere)* noluerunt. Liu. 4, 21 Cum haec agerentur, iam consul via Lauicana ad fanum Quietis erat. *Vid. eruditissima Io. Bened. Carpzou. disputatio de Quiete Dei Lipsiae 1740 edita §. 8.* ¶ 7 *Tertiae declinationis nomen esse* Quies, *satis ex dictis apparet: sed, auctore* Prisc. 6 p. 705 *extr.* Vetustissimi tamen hoc quoque secundum supradictam *(quintam)* proferebant declinationem. Afranius, Solicito corde corpus non potitur nunc quie. Naeuius, Complexa somno corpora operiuntur, ac suaui quie dicantur. Iure igitur compositum quoque ex eo, Requies, quod in eodem genere manet, tam quintae quam tertiae Declinationis inuenitur. *Haec Priscianus.*

QVIES, ētis. Adi. *Antique.* Naeuius, Iamque eius mentem fecerat fortuna quietem. *Add.* Sallust. *et* Licin. Macer. *apud* Prisc. 6 p. 704.

QVIESCO, quiēui, quiētum, ĕre. [ἡρεμέω, ἀτρεμέω, ἡσυχάζω, παύομαι] *In otio esse, vacare a labore, cura, officio, negotio: vnde etiam pro Dormire sumitur.* Cic. pro Rosc. Amer. 65 c. 23 Propterea quod qui tantum facimus commiserunt, non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt. Circa casam eam, in qua quiescebat Nep. 7, 10, 4. Cic. Verr. 4, 32 Eo quum venio, Praetor quiescebat. Somno quiescere Curt. 4, 13, 18. Infelix, tota quicunque quiescere nocte Sustinet Ouid. Amor. 2, 9, 39. Quiescere in propria pelle Hor. Serm. 1, 6, 22. *Prou. intra fortunae suae terminos se continere, vel a calceis Senatoriis, vel ab asino Cumano.* Hi motus animorum, atque haec certamina tanta *(apum)* Pulueris exigui iactu compressa quiescent Virg. Georg. 4, 87. Placidaque ibi demum morte quieuit Idem Aen. 9, 445. Virg. Ecl. 10, 33 O mihi tum quam molliter ossa quiescant, *etc.* Bene placideque quiescas Tibull. 2, 4, 49. ¶ 2 *Simpliciter desinere significat*, Conticuit tandem, factoque hic fine quierunt Virg. Aen. 3, 718. *Sic* Ter. in prol. Andr. 22 Dehinc vt quiescant porro moneo, et desinant maledicere. Quodsi quiessem, nihil euenisset mali Ter. Andr. 3, 4, 25. *i. nihil conatus machinatus essem.* Cic pro Planc. 90 An si vnquam in me vitae cupiditas fuisset, ego mense Decembri mei Consulatus omnium parricidarum tela commossem, quae, si vigere quiessem dies, in aliorum iugulum Consulum recidissent. Inter se certantium praemia, qui quieuerint, occupabunt Curt. 10, 8, 15. *i. qui neutram partem secuti fuerint.* Gell. 2, 28 Statuere atque edicere quiescebant. *i. Abstinebant, et superfedebant.* Ter. Andr. 3, 4, 19 Corrigere mihi gnatum porro enitere. D. faciam hercle sedulo. S. potes nunc dum animus irritatus est. D. quiescas. *Nch fotractus esse, noli plura monere. Sic* Cic. Verr. 3, 134 Iste Rabonium quiescere iubet, et simul ei nonnullam spem societatis ostendit. Vtinam nunc ftimulus in manu mihi sit! LIB. quiesce quaeso Plaut. Asin. 2, 4, 12. Ne quid de amica nunc senex *(resciscat)* CLIN. o Iupiter! SYR. quiesce

Ter. Heaut. 4, 3, 11. Quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat Auctor ad Her. 4, 68. ¶ 3 *Nomina rerum, quae dicuntur* quiescere. Aequora alta quierunt Virg. Aen. 7, 6. Aequora saeua quierant Idem ibid. 4, 523. Arma quierunt Sil. 7, 253. Bella quierunt Lucan. ad Pison. 26. Cineres collapsi, et flamma quieuit Virg. Aen. 6, 226. Corpus et mens sopita quiescunt Lucret. 3, 933. Liuor pascitur in viuis, post fata quiescit Ouid. Amor. 1, 15, 39. Opus quieuit tuis humeris Idem ex Ponto 2, 9, 60. Potentia in hoc solo genere quiescit, quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, quo denique digitum proferat, non habet Cic. pro Caecin. 71. Voces hominum quiescebant Ouid. Trist. 1, 3, 27. ¶ 4 *Obseruatt. Grammaticae. Cum videtur cujus regere illud est ab ellipsi Graecanica: et fere fluctuat lectio.* Gell. 9, 13 *ex* Quadrigario, Is manu significare coepit, vtrinque quiescerent pugnae. Facta pausa est. *Sic optimi quique libri: sic edidit Gronouius. Sed potest etiam ita distingui*, vtrinque quiescerent. Pugnae facta pausa est. *St verum est* quiescerent pugnae, *Graeca ratio est παύεσθαι (ἀπὸ) τῆς μάχης. De Accusatiuo laudantur* Plaut. Mil. 3, 3, 53 Quiescas caetera. *Aduerbialiter ponitur Graeco more, vt* caeterum. Idem Merc. 2, 3, 111 Quiesce, inquam, istanc rem: ego recte videro. *Sed recte Gronouiana interpunctum post* rem *tollit. Ita fit* istanc rem videro. *Laudatur denique* Most. 5, 2, 51. *Sed ita Gron.* CA. Tranio, quiesce, si sapis. TH. Tu quiesce hanc rem modo petere: ego illum verberibus, vt sit quietus, subegero. *Aperte nanguntur* quiesce petere. *Sed quod porro afferunt ex* Plaut. Most. 5, 2, 5 Quiesce hunc tumultum, qui ante ostium est: *non recte citatus est locus, et in medio iam relinquendus. Certior est locus* Sen. Herc. Oet. 1584 Ante descendat glacialis vrsae Sidus et ponto vetito fruetur Quam tuas laudes populi quiescant. Cic. Att. 7, 9 Aut si per Trib. pleb. non patiatur, tamen quiescat rem adduci ad interregnum. *Impersonaliter* Ter. Andr. 4, 2, 8 Quibus quidem quam facile poterat quiesci, si hic quiesset. Vbi alte turbis quiescitur Symmach. Epist. 1, 8. Cum a praelio quiesceretur Capitol. in Maxim. c. 23. *Supinum.* Ad sua quisque tentoria quietum abeunt Dict. Cret. 4, 16. Finito comitio quietum discceditur Idem 5, 1.

QVIESCENS, entis. Part. Et quiescenti agendum, et agenti quiescendum est Sen. Epist. 3. Nosmetipsi nos expugnauerimus, illis quiescentibus Nep. 17, 5, 4. Quiescentes *pro mortuis* Vulg. Int.

QVIĒTVS, a, um. [ἥσυχος, ἡσύχιος, ἤκηλος, ἄκηλος] *Qui quiescit.* Noctesque diesque — satis est — quietus ne sis Plaut. Amph. 1, 1, 15. Ter. Phorm. 4, 5, 1 Quietus esto, inquam: ego curabo, ne quid verborum, *etc. Vbi* Donatus: Quietus, securus, ab eo quod praecedit, id quod sequitur. Plaut. Cure. 4, 2, 6 Memineris: de isto quietus esto. Quietum aliquem reddere, *Efficere vt quiete et secure viuat* Ter. Eun. 2, 2, 46. Cic. Fam. 10, 1 Nunquam per Antonium quietus fui. Aequor quietius Hor. Epod. 10, 11. Aër quietus Virg. Aen. 5, 216. Amnes quietos irritat dilunies Hor. Carm. 1, 29, 40. Virg. Aen. 1, 307 In primis regina quietum Accipit in Teucros Animum, mentemque benignam. Cic. pro Rosc. Com. 43 Hoc ego loco, soluto et quieto fum Animo: et quorsum recidat responsum tuum, non magnopere laboro. Cic. Tusc. 2, 25 Qui id, quod vitari non potest, metuit, is viuere Animo quieto nullo modo potest. Liu. 2, 18 Bellum indictum, tacite induciae quietum Annum tenuere. Dies caelestium quieti Cic. de Legib. 2, 19. Ense quieto latus securum Stat. Silu. 1, 1, 43. Exilium quietius oro Ouid. Trist. 2, 578. Gentes agitare quietas Virg. Aen. 10, 71. Habuit post id Caesar quietiorem Galliam Caes. B. G. 5 *extr.* Cic. Verr. 4, 40 c. 89 Primo mirum omnibus videri Diodorum reum Hominem quietissimum, *etc.* Mane quietum Lucret. 2, 238. Mente quieta consistere Cic. de Diuin. 2, 149. Nox quieta Valer. Argon. 6, 158. Officio quieto fungi Ouid. Trist. 5, 12, 19. Ossa quieta precor tuta requiescite in vrna Idem Amor. 3, 9, 67. Pax Senec. Thyeste 7. Regnum Hor. Carm. 1, 12, 33. Nihilo quietiores postea Res habuit Liu. 33, 19. Respublica quieta, et Turbata, contraria Cic. in Catil. 2, 19 c. 9. Sedes Virg. Aen. 1, 209. Sermo quietus et remissus Cic. de Senect. 28. Somni quieti Sen. Herc. fur. 10. Vitam traducere quietam et otiosam Cic. de Senect. 82 c. 23. Vrbs quieta, et immunis belli Virg. Aen. 12, 559. Plin. Epist. 10, 7 Ad quam spem alioqui quietissimum hortatur natalium splendor, *etc. De amico cui praeturam petebat.* ¶ 2 *Modestus, placidus. Praeter quaedam iam laudata*, Quietus moribus Vell. 2, 117, 2. Epaminondas domi quietus fuit Nep. 16, 4, 1. Equi demtis testiculis fiunt quietiores Varro de R.R. 2, 7 *fub fin.* In Ithacam quietissima nauigatione deuehitur Auson. Periocb. Odyss. 13.

QVIETVRVS, a, um. Partic. [ἡσυχάσων] Cic. de Orat. 2, 236 Videmur enim quieturi fuisse, nisi essemus lacessiti.

QVIĒTE. Adu. [ἡσύχως, ἠρέμα, ἀτρέμας] Cic. de Senect. 13 c. 5 Quiete, et pure, et eleganter actae aetatis placida ac lenis senectus. Quietius deinde tranquillusque bellare Liu. 27, 12. Quietius edere aliquid, *opp.* auidius vorare Macrob. Sat. 7, 12 Romam pergere volebam, quod audiebam, quietius ibi studere adolescentes Augustin. Conf. 5, 8. Quietissime se recipere Caes. Bell. Ciu. 3, 46. *Add.* Augustin. Ep. 203.

QVIESCENTIA, ae. f. *Idem quod Quies.* Firmic. 1, 3.

QVIETVDO, inis. f. ἠρεμία, ἡσυχία Gloss. Cyrilli.

QVIETO, āre. *et* QVIETOR, āri. *apud* Prisc. 8 p. 799.

QVIETALIS, e. *f.* QVIETALVS. Ab antiquis dicebatur oreus Fest. *Vid. Carpzou. de quiete Dei* § 17 p. 36 sq.

QVIETATOR Augustorum Iupiter *celebratur in numo Maximiani Herculi et Diocletiani. Vid. Carpzou. l. c. p. 46.*

QVIETORIVM, i. n. *Coemeterium*, in Vet. Inscr.

QVILĪBET, quaelibet, quodlibet *vel* quidlibet; cuiuslibet. [ὅστις, ὁτιοῦν, ὅτις θέλει] *Vnus quem tibi capere libet.* Hor. Serm. 1, 2, 126 Ilia et Egeria est, do nomen quodlibet illi. *i. Quodcunque placet, non tamen omne nomen. Potest etiam distincte scribi, et hic fane melius. Sed non potest separari in illo* Ouid. de Arte Am. 1, 444 Pollicitis diues quilibet esse potest. Sueton. in Tiber. c. 12 Non cessauit efflagitare aliquem cuiuslibet ordinis custodem factis atque dictis suis. Iustin. de Hered. instit. Cuilibet conditioni obtemperare satis est. Cic. Acad. 4, 5 Ad vos nunc refero quem sequar: modo ne quis illud tam ineruditum abfurdumque respondeat, Quemliber, modo aliquem. Indutus quidlibet Hor. Epist. 1, 17, 28. Garrire quidlibet Idem Serm. 1, 9, 13. Arti cuilibet idoneus Id. Epist. 2, 2, 7. Quibuslibet temporibus egregius Senatus Liu. 2, 49. Quolibet modo Plin. 11, 54 f. *extr.* Quilibet, *pro Vili, obscuro, Imperito etc.* Plin. 7, 28 Bis ab Annibale captus, neque enim cum quolibet hoste res fuit. Caius in *l.* Si vero. D. Qui satisd. cog. Sane non quaelibet iniuria est, duci in ius eum, qui satis idoneum fideiussorem det. Cic. de Diuin. 2, 71 Apud maiores adhibebatur peritus, nunc quilibet.

QVILON *pro* Cylon Veget. Veter. 3, 66, 4

QVIMA *pro* Cyma κύμη, *est in MSS.* Palladii Apr. 3, 1. *et* Sept. 13, 1. *Sic* Quatus *pro* Cyatho *etc.*

QVIMATVS, ūs. m. [πεντετία] *Vt* Bimatus, *et* trimatus: *tempus vel spatium quinque annorum.* Plin. 8, 45 Vita feminis XV annis longissima, maribus XX, robur in quimatu. *de bobus.*

QVIN. Adu. [ὅπως ἂ, ὅτι μή, μὴ οὐ] *Late admodum vsus: qui tamen intelligi potest ex etymologia: cum* quin *sit* qui non, quae non, quod non *per omnia genera, numeros et casus, in quibus ad Ablatiuum illum* Qui *praesertim attendendum est, et illius rationem supra h. v. declaratam.* Ter. Adelph. 5, 4, 2 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin *(cui non, vt non)* res, aetas, vsus semper aliquid adportet noui. *Post* Non dubito, non dubium est, *et similes formulas, ita explicari potest*, Non *ideo* dubito, quin *(qui vel* quia non*)* me ames, *etc.* Cic. Fam. 13, 2 Non dubito, quin eo sis animo, quo ego essem, si quid tu me rogares. Ter. Andr. 1, 2, 1 Non dubium est, quin vxorem nolit filius. Cic. pro Domo 69 Non quod dubitaret, quin ab isto nihil legibus, nihil religionibus, nihil iure esset actum. Idem Att. 5, 11 Non enim dubitabat Zeno, quin ab Areopagitis inuito Memmio impetrari non posset. *Add.* Id. de Sen. c. 10. *et* Fam. 7, 1. *et* pro Domo c. 26. Cic. Att. 11, 15 Prorsus nihil abest, quin sim miserrimus: *potest explicari* qui non, quo non, quo minus. Non, quin ipse dissentiam Cic. Fam. 4, 7. Non, quin rectum esset Idem Att. 7, 26. *Add.* Nep. 7, 6, 4. *et* 18, 11, 5. Ter. Eun. 5, 2, 3

Apud Antiphonem vterque, mater et pater
Quasi dedita opera domi erant, vt nullo modo
Introire possem, quin viderent me.

Cic. . . . Non idcirco causas Isocrates non defendit, quin id vtile esse et honestum existimaret. Cic. in Orat. 233 Abesse non potest, quin eiusdem hominis sit, probos improbare qui improbos probet. Idem Att. 9, 11 Facere non possum, quin cotidie ad te mittam. *Add.* Id. ibid. 12, 26. Plaut. True. 2, 7, 2 Satinne qui amat nequit quin nihili sit, atque improbis fese artibus exspoliat. Cic. *pro* Quin, *dixit* Vt non, *vt ad* Att. 8, 16 Vt ad te nihil dem literarum, facere non possim, *quin ad te dem aliquid.* Non possum quin exclamem Cic. de Orat. 2, 39 c. 10. Ibid. 66 c. 15 Si enim est oratoris, quaecunque res infinite posita sit, de ea posse dicere — de musicis rebus non poterit, quin dicat, hoc onere suscepto, recusare. Cic. Verr. 3, 136 c. 59 Nemo esset, quin *(qui non)* hoc se audisse liquido diceret. Caecin. Cic. Fam. 6, 7 Nemo nostrum est, quin vota victoriae suae fecerit. Ter. Hec. 2, 1, 43 Et merito adeo: nam vestrarum nulla est, quin gnatum velit ducere vxorem. Quinctil. 7, 2 Quis tam imperitus, quis tam procul a literis, quin sic incipiat? Cic. Verr. 5, 57 Hic mihi etiam audebit mentionem facere Mamertinae laudationis: in qua quam multa sint vulnera, quis est vestrûm, Iudices, quin intelligat? *Vid.* Ibid. 71 *et* 140 c. 54. Nullum intermisi diem quin, *(quo non) etc.* Cic. Att. 7, 5. Vt ne quis a me dies intermittatur, quin dem ad te literas Cic. Att. 8, 12. Nego vllam gemmam aut margaritam fuisse, *etc.* quin *(quam non)* quaesierit, inspexerit, abstulerit Cic. Verr. 4, 1. Dies fere nullus est, quin hic Satyrus domum meam ventitet Idem Att. 1, 1. Num quid vis, quin abeam? Ter. Ad. 2, 2, 39. Num quid me vis, mater, intro quin eam Plaut. Cist. 1, 1, 119. Causae nihil esset, quin *(quî non, quare non)* secus iudicaret Cic. pro Quint. 32. ¶ 2 Quin *asseuerandi quandam vim habet praesertim in refellendo, aut sententia contraria proferenda, tractam et ipsum ex notione quî non, i. quare non.* Plaut. Amph. 2, 1, 70 Sed vidistine vxorem meam? SO. Quin introire in aedis nunquam licitum est. *Abrupte, Quare non viderim dicam:* in aedes *etc.* Plaut. Amph. 2, 2, 73 At pol quin certa res hanc est obiurgare. Idem Men. 2, 3, 74 Hercle quin tu recte dicis. *Sed et cum Imperatiuo Corripiendi vel imperandi vim habet.* Daue, perii! D. quin tu hoc audi Ter. Andr. 2, 2, 9. Idem ibid. 2, 6, 18 Quidnam est? D. puerile est. S. quid est? D. nihil. S. quin dic quid est. *Add.* ibid. 1, 1, 18. Cupio hercle equidem, si illa vult P. quin cupit Plaut. Mil. 4, 1, 25. Quin age, si quid habes Virg. Ecl. 3, 52. *Interrogatiue sumitur* Ter. Phorm. 1, 4, 3? Quid conterimus operam frustra? quin abeam? Cic. in Somn. Scip. 5 Quin tu aspicias ad te venientem Paullum patrem? Ibid. 6 Quid moror in terris? quin huc ad vos venire propero? Cic. Fam. 7, 8 Quin tu vrges occasionem istam? Idem pro Rabir. 18 c. 6 Quin continetis vocem indicem stultitiae vestrae? *Et* Att. 4, 4 (16) Quin tu huc aduolas, et inuisis illius nostrae Reipub. germanae? Quin contra hoc et vos et omnes gentes scire volumus Liu. 31, 31. *Add.* Id. 35, 26. *et* 37, 15. *Conf.* Nep. 18, 11, 3. Quin potius pacem aeternam, pactosque hymenaeos Exercemus? Virg. Aen. 4, 99. Quin igitur vlciscimur Graeciam, et vrbi faces subdimus Curt. 5, 7, 4. Quin ergo, quod iuuat, quod carum aestimant, id semper faciant, ament, potent Sallust. in Iugurth. 85. Ter. Heaut. 3, 3, 21 Syre, pudet me. S. credo: neque id iniuria: quin mihi molestum est. Quin ipsa iudicia non solemus tractare vno modo Cic. Fam. 9, 21. Ter. Heaut. 4, 3, 23 Quid dicam? quam causam afferam? S. quin nolo mentiare: aperte ita vt res sese habet, narrato. Idem Eun. 5, 2, 63 Non pol credo Chaerea, nisi si commissum non erit. C. quin Pythias tu me seruato. *Vid.* Id. Heaut. 4, 4, 15. Ter. Adelph. 4, 2, 5 Syre. S. quid ais? C. me quaerit? S. verum. C. perii. S. quin tu animo bono es. Virg. Aen. 1, 283

Quin aspera Iuno
Quae mare nunc, terrasque metu, caelumque fatigat,
Consilia in melius referet.

Plaut. Capt. 5, 4, 19 Adduxtin' illum huius captiuum filium? PH. quin, inquam, intus hic est. Nunquam ab ipso elusa fides est, quin potius aucta Liu. 26, 19

Famem hercle vtendam si roges, nunquam dabit:
Quin ipsi pridem tonsor vngues dempserat,
Collegit, omnia abstulit praegemina.

Plaut. Casin. 1, 1, 12 Quin potius quod legatum est tibi negotium, id curas atque vrbanis rebus te abstines? Plin. Epist. 57 Quin potius illud adnota, quae putaueris corrigenda. Plaut. Epid. 3, 4, 19 Hic non est locus: Quin tu alium quaeras, cui centones farcias. Ter. Andr. 1, 1, 18 Quin tu vno verbo dic; quid est, quod me velis. Idem ibid. 2, 3, 17 Quin taces. Quin etiam, *vid.* QVINETIAM. ¶ 3 Gell. 17, 13 *de hac particula copiose disputat, sed vt nihil videatur explicare. Ponamus exempla quibus vtitur, eaque ad rationem supra propositam*

poſitam reuocemus. Cato, Haud eos eo poſtremum ſcribo, quin *(qui non, quo non, quaſi non)* populi et boni et ſtrenui ſient. Idem, Neque ſatis habuit, quod eam in occulto vitiauerat, quin *(qui non, vt non)* eius famam proſtitueret. Quadrigarius, Romam venit: vix ſuperat *(aduerſantes, puta, et hoc agentes)* quin *(vt non)* triumphus decernatur. Idem, Paene *(labore magno)* factum eſt, quin *(vt non)* caſtra relinquerent, atque cederent hoſti. *Ita non eſt opus, vt particulae* quin *aſſignetur contraria plane ſignificatio* vt: *quod feciſſe quosdam ait Gellius.*

QVINARIVS, a, um. Adi. [πεμπάς] *Quod quinque complectitur.* Plin. 31, 6 Fiſtulas denûm pedum longitudinis eſſe, legitimum eſt. Et ſi quinariae erunt, ſexagena pondo pendere. *Vid.* FISTVLA. Quinaria *Jubaud. fiſtula, modulus aquarum diuidendarum: vid.* Frontin. de Aquaed. art. 25 *c. not. Poleni.* Quinarii numi, quod quinos aeris valebant, ſicuti Denarii, quod denos Varr. de L. L. 5. Quinarius *valet duo ſeſtertios.*

QVINA DENA, *vid.* QVINDENA.

QVINAM, *vid.* QVISNAM,

QVINCENTVM, et producta prima ſyllaba, et per C literam vſurpant antiqui, quod poſtea leuius (*f.* lenius) viſum eſt, ita vt nunc dicimus, pronunciari *(forte* pronunciare) Feſtus.

QVINCTIA, *Gens Patricia Romae fuit, duabus familiis nobilis, quarum altera* Capitolinorum, *altera* Flamininorum *cognomine vtebantur. Nobilis* Quinctius Cincinnatus: *item* Quinctia prata Liu. 3, 26. *Vid. Index Liuianus.*

QVINCTILIANVS, QVINCTILIS, QVINCTVS, *vid.* QVINCTIL. *etc.*

QVINCVNX, quincuncis. m. [πεντὰς] *Quinque vnciae. vt,* Vncia remota de quincunce Hor. de Arte Poët. 327. In quincuncem [*εἰς πεντάκοσιον*] *arbores diſpoſitae quae dicantur, facile ex* Quinctil. 8, 3, 9 *intelligimus,* Nullusne ergo etiam fructiferis adhibendus decor? quis negat? nam et in ordinem certaque internalla redigam eas arbores. Quid enim illo quincunce ſpecioſius, qui in quamcunque partem ſpectaueris, rectus eſt? Sed protinus in id quoque prodeſt, vt terrae ſuccum aequaliter trahant. Varro R. R. 1, 7, 2 De formae cultura hoc dico, quae ſpecie fiant venuſtiora, ſequi vt maiore quoque fructu ſint: vt qui habent arbuſta, ſi ſata ſint in quincuncem, propter ordines atque interualla modica. *Eſt autem* quincunx *in hac formula figura* V, *quae vbique exoritur, ſi ita diſpoſueris arbores, vt aequalibus ſpatiis ſingulae diſtent, ſeries autem ita ordinentur, vt ſpatiis mediis vnius reſpondeant arbuſculae alterius, h. m.*

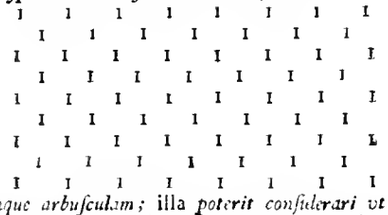

Sume quamcunque arbuſculam; illa *poterit conſiderari vt vertex anguli, vt acumen literae* V. *Series admittent ventos omnes, ſpatia quoquo verſus erunt aequalia,* etc. Cic. de Senect. 59 c. 17 Quum admiraretur Lyſander et proceritates arborum, et directos in quincuncem ordines, et humum ſubactam, atque puram, et ſuauitatem odorum, qui afflarentur e floribus, tum eum dixiſſe mirari ſe non modo diligentiam, ſed etiam ſolertiam eius. *Vid. Manut. h. l.* Columel. 3, 15, 1 Haec in quincuncem vinearum metatio expeditiſſima ratione conficitur. *Add.* 3, 13, 4: *et de re ipſa ſine nomine* Virg. Georg. 2, 277 ſqq. Caeſ. Bell. Gall. 7, 73 Ante hos obliquis ordinibus in quincuncem diſpoſitis ſcrobes trium in altitudinem pedum fodiebantur. *Vid.* QVINCVNCIALIS. *Caeterum vt reliquae partes aſſis, ita* quincunx *ad omnia genera aſſium, i. integrorum accommodatur. v. g. in agrorum menſuris* Quincunx, *Iugeri pars tertia, et vna duodecima, hoc eſt, quinque vnciae.* Columel. 5, 1, 11 Pars tertia et vna duodecima, pedes duodecim millia, hoc eſt, quincunx. *In liquidis* Quincunx *refertur ad Sextarium, cuius vnciae ſunt cyathi.* Martial. 1, 28 Heſterna tibi nocte dixeramus Quincunces puto poſt decem peractos. *h. e. poſt epotos decies quinque cyathos.* Idem 2, 1 Te conuiua leget miſto quincunce, *etc.* Martial. 11, 37 Quincunces et ſex cyathos, beſſemque bibamus: Caius vt fiat, Iulius, et Proculus. Caius *quinque literis conſtat: huic reſpondent totidem cyathi etc. Vid.* BIBO nomen. Quincunces vſurae *ſunt quoties ex centum aſſibus vncias menſtruas quinque ſ. aſſes annuos quinque (vnciis enim menſes aequales numero) vſurae nomine percipimus.* Modeſto quincunce nutrire numos, *Augere numos ſuos fenore quincuciali.* Perſ. Sat. 5, 149. *Vid.* Vſura, *in* VTOR.

QVINCVNCIĀLIS, e. Adi. Plin. 27, 11 Inter omnes herbas lithoſpermo nihil eſt mirabilius: Aliqui aegonychon vocant, alii dioſpyron; alii heracleos: Herba quincuncialis fere, foliis duplo maioribus quam rutae. *Et paulo poſt,* Iacere eam, atque humi ſerpere auctores tradunt. Quinque vnciarum *pedis Romani altitudinem herbae huic* tribuit. Plin. 17, 11 In diſponendis arboribus arbuſtisque, ac vineis, quincuncialis ordinum ratio vulgata et neceſſaria, non perflatu modo vtilis, verum et adſpectu grata quocunque modo intueare, in ordinem ſe porrigente verſu.

QVINCVPĔDAL, *Menſura putatur quinque pedum, qua fabri murarii in demetiendis parietibus vti ſolent.* Martial. 14, 92 *Sub hoc lemmate,* Quincupedal, Puncta notis ibex *(i. pertica iligna)* et acuta cuſpide clauſa, ſaepe redemtoris prodere furta ſolet. Acuta cuſpis *facit, vt ſuſpicer agi de inſtrumento, quo ſulcos explorabant, et ſcamna, de quibus* Columel. 3, 13, 11 *ſeq.*

QVINCVPLEX, ĭcis. Adi. [πενταπλᾶς] Imago in vna tabula quincuplex Vopiſc. in Floriano c. 3. *vulgo* quintuplex. Quincuplicem ſocias tibi Martie Narbo, Toloſam Auſon. Epiſt. 24, 83. *i. quinque vrbibus conſtantem.* Quincuplices *lemma habet* Martial. 14, 4 Caede iuuencorum domini calet arca felix, Quincuplici cera quum datur altus honor. Quincuplices *vocat* Tabellas, *a numero: his triumphum Imperatori, vel Conſulatum deferri ſolitum, hic docemur.*

QVINCVPLVM, *vid.* QVINQVEPLVM.

QVINDĔCIM. [δεκαπέντε] *Numerale nomen indeclinabile.* Plaut. Pſeud. 1, 3, 111 Et iam quindecim habeo minas. *Add.* Ibid. 1, 1, 51. Virorum quindecim preces Horat. in Carm. ſaecul. 70. Poſt annos modo quindecim reuerſo Martial. 12, 59. Quindecim liberi homines populus eſt; totidem ſerui familia; totidem vincti ergaſtulum Apulei. Apol. p. 304, 35.

QVINDECIES. Adu. [δεκαπεντάκις] Cic. Verr. 2, 61 c. 25 At illa H-S D. millia hereditaria, acceſſit ipſius antiqua H S quindecies pecunia. *Intell.* Centenum millium, *vid.* SESTERTIVS *et.* DECIES. Martial. 7, 9 Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te?

QVINDECIMVIR, viri. m. [*εἷς τῶν πεντεκαίδεκα, πεντεκαιδεκάδαρχος*] *Nomen ſacerdotii, quod primo duobus, tum decem mandatum eſt, vid.* DVVMVIR, DECEMVIR. Plin. 28, 2 Cuius ſacri precationem, qua ſolet pracire Quindecimuirûm collegii magiſter, ſi quis legat, profecto vim carminum fateatur. Tac. Ann. 3, 64, 3 Pontifices et Augures, et Quindecimuiri. *add.* Id. 6, 12, 1. *it.* Suet. Caeſ. c. 79. Quindecimuiri *hi Sibyllini a Sulla dictatore fuerunt inſtituti, ad quos etiam ludorum ſaecularium ex illis libris procuratio pertinebat, vt docet* Tacit. Ann. 11, 11, 3 Nam Domitianus quoque edidit ludos ſaeculares, iisque intentius affui, ſacerdotio Quindecimvirali praeditus, ac tum Praetor. quod non iactantia refero, ſed quia collegio Quindecimuirûm antiquitus ea cura mandabatur, et magiſtratus potiſſimum exſequebantur officia caerimoniarum. *add.* Ibid. 6, 12, 1. *Eodem reſpexit* in Carm. ſaec. Horat. v. 70.

Quaeque Auentinum tenet, Algidumque
Quindecim Diana preces virorum
Curet, *etc.*

¶ 2 *Sunt et* Quindecimuiri agris dandis, *qui eſt inter honores* Metelli *ap.* Plin. 7, 43.

QVINDECIMVIRALIS, e. Adi. Quindecimuirale ſacerdotium Tacit. Annal. 11, 11, 3. *it.* 16, 22, 1.

QVINDECIMVIRATVS, ûs. m. Pontificatus et quindecimviratus et auguratus, codicillares fecit, ita vt in ſenatu allegerentur Lamprid. in Alex. Seu. c. 49.

QVINDĒNI, *vel* QVINIDENI, ae, a. Adi. *Diſtribut.* [πεντεκαίδεκα] Liu. 35, 40 Quindena iugera agri data in ſingulos pedites *etc. Quidam legunt,* Quina dena. Quinideni Quinctil. 1, 10, 42. Quina dena l. 88 §. 3 D. ad L. Falcid. Quindenis haſtis corpus transfigi Plaut. Moſtell. 2, 1, 11.

QVINETIAM. [*ἔτι δὲ, ἀλλὰ μήν, καὶ μήν, καί*] *Particula magis quiddam his quae praecedunt annectendi: quam forte melius faciunt qui diuidunt, quod hodie faciunt, credo, omnes.* Quin etiam ob has ipſas cauſas, paratiores habuerunt exercitus Cic. Offic. 1, 26 c. 22. Id. de Amicit. 59 c. 26 Quonam enim modo quisquam amicus eſſe poterit, cui ſe putabit inimicum eſſe poſſe? quin etiam neceſſe erit cupere et optare, vt quam ſaepiſſime peccet amicus. Id. ibid. 67 Quin etiam ſi quis aſperitate ea eſt et immanitate naturae, congreſſus vt hominum fugiat atque oderit. *add.* Plaut. Poen. 31, 67. Delectatio nulla exſtitit, quin etiam miſericordia quaedam conſecuta eſt Cic. Fam. 7, 1. Quin etiam caeli regionem in cortice ſignant Virgil. Georg. 2, 269. Quin etiam inſuper ſcelus poſtquam iudicatus eſt virginem, veſtem omnem miſerae diſcidit Terent. Eun. 4, 3, 3. *Interdum poſtponitur.* Dixiſſe quin etiam ad primas filii epiſtolas ferebatur, *etc.* Tacit. Hiſt. 2, 64, 4. *add.* Id. Germ. 3, 4.

QVINGENTI, ae, a. [πεντακόσιοι] Quinquies centum. Cic. Attic. 16, 8 Nec mirum, quingentos denarios dat. Id. lib. 4, 2 Tuſculanam villam quingentis millibus, Formianum H-S ducentis quinquaginta millibus. Quid ſi me ſtultior ipſo quingentis emto drachmis deprenderis Horat. Serm. 2, 7, 43. Hinc quoque quingentos in ſe Mezentius armat Virgil. Aen. 10, 204.

QVINGENTESĬMVS, a, um. Adi. [πεντακοσιοστὸς] Plin. 15, 1 Anno vrbis quingenteſimo quinto. *add.* Cic. pro Flacco c. 1.

QVINGENTIES. Adu. [πεντακοσιάκις] Cic. Verr. 2, 93 c. 38 Ob eam rem H-S quingenties Veneri Erycinae de Sthenii bonis exacturum.

QVINGĒNI, ae, a. [πεντακόσιοι] *Diſtribuit vnicuique Quingentos.* Cic. Attic. 4, 2 Apud eum H-S quingena depoſuerunt, vt qui a Catone damnatus eſſet, id perderet. Columel. 5, 2 Hortum pars dimidia quingeni. Quingenos denarios dat Cic. Attic. 16, 5. *conf.* Sueton. Aug. c. 42. Curt. 5, 1, 45. Sueton. in Caeſ. c. 38 Populo praeter frumenti denos modios, ac totidem olei libras, trecenos quoque nunc, quos pollicitus olim erat, viritim diuiſit: et hoc amplius, centenos pro mora. Annuam etiam habitationem Romae vsque ad bina millia numûm, in Italia non vltra quingenos ſeſtertios remiſit.

QVINGENARIVS, a, um. Adi. [πεντακοσιακὸς] Plin. 33, 11 Diſpenſator Hiſpaniae Citerioris quingenarium lancem habuit, cui fabricandae officina prius exaedificata fuerat. *i. Pondo quingentarum librarum.* Antea quingenariae cohortes erant Curt. 5, 2, 3. *conf.* Id. 5, 1 *extr.*

QVINGENTARIVS, a, um. Cohors. Veget. Mil. 2, 6. *et* Modeſt. de Voc. R. M. p. 250. *vid. Stew. ad* Veget.

QVINI, ae, a. *et* QVINIO, *vid. poſt* QVINQVE.

QVINIMMO. Coniunctio. [ἀλλὰ δή, καὶ μενοῦνγε] *pro Immo vero, vel Immo etiam, et hodie diutiſſim fere ſcribitur.* Plaut. Ciſtel. 2, 1, 39 Itaque Ops opulenta illius auia. M. quin immo mater quidem. Quaedam *arbores* fruticoſi generis, vt paliurus, myrtus: *Item* Nux auellana: quin immo melior eſt et copioſior fructu, in plures diſperſa ramos Plin. 16, 30 ſ. 53. Id. Epiſt. 4, 9, 18 Praetulit ſententia Cepionis; quin immo conſurgenti ei ad cenſendum acclamatum eſt: quod ſolet reſidentibus. *add.* Id. 1, 8. Cic. Attic 2, 13 Eius autem Collega et in me perhonorificus, et partium ſtudioſus ac defenſor bonarum. quin immo leuiter inter ſe diſſident: ſed vereor, ne hoc quod infectum eſt, ſerpat longius. *Vetus codex,* Quin nunc leuiter. Quin immo Et deos veſtros palam deſtruunt Tertull. Apol. c. 46.

QVINQVAGINTA. Indecl. [πεντήκοντα] Virgil. Aen. 1, 707 Quinquaginta intus famulae, *etc. add.* Id. 6, 576. Animae Stat. Theb. 3, 76. Anni trecenti quinquaginta Vellei. 1, 14, 3. Et quinquaginta rerum regemque patremque Manil. 2, 2. Mutua quod nobis ter quinquaginta dediſti Martial. 3, 40. *Vltima corripitur etiam* 12, 26 *in* Sexaginta. *Sed longa eadem* 7, 8.

QVINQVAGIES. Adu. [πεντηκοντάκις] Columel. 5, 2 Has duas ſummas in ſe multiplicato, quinquagies centeni fiunt quinque millia. Plin. 7, 25 Idem ſignis collaris quinquagies dimicauit. Quinquagies bis centena, quindecim, *etc.* Id. 2, 108. Quinquagies centena millia Id 2, 108.

QVINQVAGĒNVS, a, um. Adi. [πεντήκοντα] *Diſtribut. ex Quinquaginta.* Plin. 8, 36 Vinunt quinquagenis annis, quidam et centenis. Id. 15, 24 Iuba auctor eſt quinquagenûm cubitorum altitudine in Arabia eſſe eas. Cic. Verr. 3, 69 In ſingulos H-S quinquagenis millibus damnari mauultis?

QVINQVAGIESIES. Adu. Plaut. Men. 5, 9, 99 Vix credo tota auctione capiet quinquagiesies *centena millia HS.* 250000 *florenos imperii.*

QVINQVAGENARIVS, a, um. Adi. [πεντηκοντάδικος] Cato 13 Vrnam quinquagenariam vnam, sextarium olearium vnum. *Sic* c. 10. Quinquagenaria cohors, *Quae quinquaginta militibus constat, male tribuitur* Curtio 5, 2, 3. *est enim* Quinquagenaria. Quinquagenarius grex, *h. e. Quinquaginta capitum* Varr. de R.R. 2, 10. Fistula Vitruu. 8, 7.

QVINQVAGESIMVS, a, um. Adi. *Ordinis.* [πεντηκοστὸς] *vt,* Plin. 7, 8 f. 6 Quinquagesimo vno raptus anno. Quinquagesimas exigere, *ea forma, qua et* Decumas *exigere dicitur* Cic. Verr. 3, 116 c. 49. Martial. 10, 24

Natales mihi Martiae Calendae,
Lux formosior omnibus Calendis,
Qua mittunt mihi munus et puellae
Quinquagesima liba, septimamque
Vestris addimus hanc focis acerram.

Indicat se habere annos LVII.

QVINQVATRES, QVINQVATRIA, QVINQVATRIAE, QVINQVATRVS, *tot enim formae huius nominis hodie exstant.* [Παναθηναῖα] *Sacrum Mineruae, in quo vehementer iactant se Grammatici. Ponemus prima auctoritates diuersarum formarum; deinde, quae de origine nominis ac de numero dierum tradita sunt. Igitur* Quinquatres, *παναθηναῖα, inter* Quirites *et* Sentes *pluralia masculina ponit* Sosip. Charis. 1 p. 20, 8. *Sic et* Prisc. 7 p. 773, 6 Hi Quinquatres, horum Quinquatrium. *Rursus* Id. 7 p. 744, 13 *ad* Saturnalia, Floralia, Compitalia, Terminalia, *adiungit* Quinquatria, *quae formare iubet* Quinquatrium et Quinquatriorum, Quinquatribus. *At* Diomedes 1 p. 315, 5 *Inter masculina semper pluralia, inter* Quirites *et* Sentes *ponit* Quinquatriae. *Sic a Putschio editum et ante ab Io. Caesorio. Denique* Charisius p. 61 *extr.* Quinquatrus pluraliter, non quinquatria. Non enim dictae sunt *quinque* dies *atrus*, sed quod quinque dies Iduum, quas *atrum* antiqui dicebant; siue a quinquando, id est lustrando, quod eo die arma ancilia lustrari sint solita. *Sic Putschius. Sed Fabricius in Frobeniana editione* 1551 *sic dedit* p. 77 Non enim dictae sunt quinque dies atri, sed quod quinquatrus antiqui dicebant a quinquando *etc. Sic itaque ad rationem appellationis accessimus, de qua* Gell. 2, 21 *Triones, (i. in nomine* Septentriones) per se se nihil significare aiunt, Sed vocabuli esse supplementum: sicut in eo, quod *Quinquatrus* dicimus, quod quinque ab idibus dierum numerus sit, *atrus* nihil significet. *Audiamus etiam* Festum, Quinquatrus appellari quidam putant a numero dierum, qui fere his celebrantur. *(Intelligo*, qui dies celebrantur quinquatribus, *vt dicimus*, die n celebrare religione: *nec vtor emendatione, quam libro meo adscripsit Almeloueenius*, quinis fere ii celebrantur. *Sed pergit Festus)* Qui scilicet errant, tam Hercule, quam qui triduo Saturnalia, et totidem diebus Compitalia: Nam omnibus his singulis diebus fiunt sacra. Forma autem vocabuli eius exemplo multorum populorum Italicorum enuntiata est, quod post diem quintum Iduum est is dies festus: vt apud Tusculanos *Triatrus* et *Sexatrus*, et *Septenatrus*, et Falisc os *Decimatrus.* Mineruae autem dicatum eum diem existimant, quod eo die aedis eius in Auentino consecrata est. *Hue referuaui locum* Varronis, *abruptum, et non bene interpunctum adhuc, cuius tamen intellectum* Festus *aperiat. Nempe* de L.L. 5, 3 p. 46 *extr.* Quinquatrus: hic dies vnus a nominis errore obseruatur proinde vt *(f. infer.* li) sint quinque; dictus a Tusculanis: post diem sextum Eidus similiter vocatus Sexatrus, et post diem Septimum Septimatrus. Sic hic quod erat post diem quintum Eidus, Quinquatrus. *Quod negant hi viri* quinque dierum esse Quinquatria, *illud pertinet, puto, ad primam originem, et proprietatem verbi; non negant, plures dies vt Saturnalibus, Compitalibus, ita Quinquatribus, procedente tempore adiunctas. Certe non videtur ignorare potuisse Ouidius, quot suo aeua dies* Quinquatrus *vocarentur. Ille autem sic* Fast. 3, 809 *errans forte in nominis ratione, sed non in numero dierum,*

Vna dies media est, et fiunt sacra Mineruae,
Nominaque *(forte leg.* Nomina quae) a iunctis quinque diebus habent.
Sanguine prima vacat: nec fas concurrere ferro,
Causa, quod est illa nata Minerua die.
Altera, tresque super, strata celebrantur arena:
Ensibus exsertis bellica laeta Dea est.

Hinc intelligitur, quid sibi velit Naso, *cum suum et sui fratris natalem sic describit* Trist. 4, 10, 13 Haec est armiferae festis de quinque Mineruae, Quae fieri pugna prima cruenta solet. *In* Kalendario, *quod* Ouidii Fastis *praeponi solet ad* XIV Kal. *Martii adscriptum, est*, Quinquatria Palladis captae: *Deinde ad* X. Kalend. *adscriptum* Vltimus dies Quinquatruum. *Quod dicitur* Palladis Captae *de eo vid. in* Mineruae Epitheris. *Caeterum illud adiicimus, vltimo* Quinquatruum *die fuisse* Tubilustrium, *de quo* f. l. *Iam reliqua loca, vbi huius sacri mentio fit, indicabimus.* Plaut. Mil. 3, 1, 98 Da, quod dem Quinquatribus Praecantatrici, coniectrici, hariolae, atque aruspicae. *Forte hoc genus mulierc ularum in Mineruae tutela esse videri volebat, vt Mineruae postulare posset. Certe Medicos sic alloquitur* Ouidius, *de Quinquatribus agens* l. c. Fast. 3, 827 Vos quoque Phoebea morbos qui pellitis arte, Munera de vestris pauca referte Deae. *Subiungit Poeta, quod ad literarum magistros pertinet,* Nec vos turba, feri, censu fraudata, Magistri, Spernite. Discipulos attrahit illa nouos. *i. Vos feri et asperi magistri ludorum literariorum, qui censu saepe a pueris fraudamini, Minerua in nuces impendentibus, ne spernite festo suo Mineruam, sed stipem illi date publice etc. Apprime huc laudauit Heinsius* Tertull. de Idolol. p. 451 Quis ludimagister, si non tabularia idolorum, Quinquatria tamen frequentabit? Ipsam primam noui discipuli stipem Minervae et honori et nomini consecrat *etc. Add.* Horat. Epist. 2, 2, 196 Puer vt festis Quinquatribus olim Exiguo gratoque fruaris tempore raptim. *Feriae nempe erant scholasticae, in quarum locum Gregoriana celebratio successisse videtur.* Iuuenal. 10, 115

Eloquium aut famam Demosthenis aut Ciceronis
Incipit optare, et totis Quinquatribus optat,
Quisquis adhuc vno partam colit asse Mineruam,
Quem sequitur custos angustae vernula capsae.

Eleganter Cic. Fam. 12, 25 *pr.* Quinquatribus frequenti Senatu causam tuam egi, non inuita Minerua. Etenim eo ipso die Senatus decreuit, vt Minerua nostra, Custos vrbis, quam turbo deiecerat, restitueretur. Sueton. August. c. 72 Nos, mi Tiberi, Quinquatrus fatis iucunde egimus. Lusimus enim per omnes dies *etc. Et* Neron. 34 Iucundissimis literis Baias e[illegible]t *(Nero matrem)* ad sollemnia Quinquatruum simul celebranda. *Et* Domitian. c. 4 Celebrat et in Albano quotannis Quinquatria Mineruae. Cic. Attic. 9, 13 Fuit enim pridie Quinquatrus egregia tempestas. Liu. 26, 27 Nocte quae pridie Quinquatrus fuit. Cic. Fam. 2, 11 Ita tumultuosae conciones, ita molestae Quinquatrus afferebantur. Liu. 44, 20 Legati ex Macedonia Quinquatribus vltimis adeo exspectati venerunt, *i. vltimo die Quinquatruum.* ¶ 2 *Erant etiam* Quinquatrus minores, *de quibus dedita opera et copiose* Ouid. Fast. 6, 651 Et iam Quinquatrus iubeor narrare minores. Nunc ades o Coepotis, flaua Minerua meis. *Breuiter* Varro de L. L. 5, 3 p. 74, 24 Quinquatrus minusculae dictae Iuniae Eidus ab similitudine maiorum, quod tibicines tum feriati per vrbem vagantur, et conueniunt ad aedem Mineruae. *Repetit* Festus in Minusculae Quinquatrus. ¶ 3 *Legebatur olim apud* Ouid. Am. 1, 8, 65 *et hodie legitur,* Nec te decipiant veteres Quinquatriae cerae. *Sed olim viderunt docti homines, legendum* circa atria, *quod vitium olim inter dictandum primo ortum,* Quirquatria, *facili deinde lapsu ad* Quinquatria.

QVINQVE. [πέντε] *Nomen numerale.* Formae Cic. de Nat. Deor. 1 c. 8. Quinque tenent caelum zonae Virgil. Georg. 1, 3. Quinque ter implebat vlnas, *Quindecim* Ouid. Met. 8, 742. Quinque pedum vsucapio, *Prouerbiali velut ioco est* Cic. de Legib. 1, 55 Ex hac non rerum, sed verborum discordia controuersia nata est de finibus, in qua (quoniam vsucapionem, XII tabulae intra quinque pedes esse noluerunt) depasci veterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus, nec Manilia lege singuli, sed et his, tres arbitri fines regemus. *Eum locum sic explicat Hotomanus: Vt in controuersia vicinorum de finibus, termini requiruntur, quibus repertis, quinque quaque versus pedes definiuntur, qui quamuis longa tempore ab alterutro possessi sint, finibus tamen dirimendis reseruantur: sic in controuersia de finibus bonorum et malorum, quae philosophos exercet, termini Academicae disciplinae a Socrate positi, peruestigandi sunt, et Antiochi arrogantia illius gloriam depascentis regenda et coercenda est. Lex autem Manilia vnicum adigi arbitrum volebat finibus agrorum regundis: sed quum tres tum essent, facete intulit,* Nec Manilia lege singuli: sed ex his tres arbitri fines regemus. Aggenus Vrbicus p. 53 *Goes.* De fine enim lex Manilia quinque aut sex pedum latitudinem praescribit, quoniam hanc latitudinem vel iter ad culturas accedens occupat, vel circumactus aratri quod vsucapi non potest. *add.* l. 4 C. *fin.*

QVINQVEFOLIAE Herbae radix Scribon. 53. Rosae Plin. 21, 4.

QVINQVEFOLIVM, i. n. [πενταφύλλον] *Herba, a numero foliorum nomen habens.* Plin. 25, 6 Foliis per interualla quinquefolii, aut cannabis, per ambitum incisis quinquepartito. Id. 9 Quinquefolium nulli ignotum est, quum etiam fraga gignendo commendetur. Graeci vocant pentapetes, siue chamaezelon, siue pentaphyllon. Quum effoditur, rubram habet radicem. Haec inarescens nigrescit, et angulosa fit. Nomen a numero foliorum habet: et ipsa herba incipit et desinit cum vite. *add.* Id. c. 13. Marc. Empir. c. 12.

QVINQVELIBRĀLIS, e. Adi. [πενταλιτραῖος] *Pondo quinque librarum.* Columel. 3, 15 Dispositis lapidibus paucis, qui singuli non excedant quinquelibrale pondus.

QVINQVELIBRIS patera Vopisc. in Probo c. 5.

QVINQVEMESTRIS, e. Adi. [πενταμηνιαῖος] *Quinque mensis natum.* Varro de R.R. 2, 7 Quinquemestribus pullis factis, quum redacti sunt in stabulum, obiiciendum, *etc.* Plin. 8, 48 *extr.* Castrari agnos nisi quinquemestres, praematurum existimant.

QVINQVENNIS, e. Adi. [πενταετὴς] *Quinque annos natus.* Plaut. Poen. prol. 85 Duae fuere filiae, altera quinquennis, altera autem quadrimula. Columel. 7, 6 Caper quinquennis parum idoneus. Ouid. ex Ponto 4, 6, 5 In Scythia nobis quinquennis Olympias acta est. Quinquennes oleas est, et siluestria corna Horat. Serm. 2 2, 57. *in descriptione auari f. sordidi.* Vinum quinquenne Horat. Serm. 2, 8, 47.

QVINQVENNĀLIS, e. Adi. [πενταετηρικὸς] *Quod fit singulis quinque annis.* Cic. de Orat. 3, 125 c. 32 Ex quibus Eleus Hippias, quum Olympiam veniisset, maxima illa quinquennali celebritate ludorum gloriatus est, *etc.* Quinquennales Agones Plin. Epist. 10, 79, 2. Quinquennali Exilio multari Quinctil. 7, 4 *extr.* Quinquennales Ludi Plin. 4, 5. Flor. 2, 7, 14. Quinquennalis Magistratus, Qui quinque annis continuis geritur Liu. 4, 24. Quinquennales Duumuiri, *vel* Quinquennales *simpliciter, in monumentis dicuntur Censores Coloniarum. De numis vid. Spanhem. Dissert.* 10 p. 102 seq. *De inscriptionibus Index Gruterianus quintus.* Apulei. Met. 11 *extr. de Osiride*, In collegium me Pastophororum suorum, immo inter ipsos decurionum quinquennales elegit. Tempus quinquennale Varro de L. L. 5. Quinquennalia, *Ludi, qui quinto quoque anno fiebant.* Liu. 31, 9 Vouit in eadem verba COS. praeeunte Max. Pontifice: quibus ante quinquennalia vota suscipi solita erant: praeterquam quod tanta pecunia quantam tum, quum soluerentur, Senatus censuisset. Quinquennalia Augustus iam edidit Ammian. 21, 1. NERONIS QVINQVENNALIB. Inscript. Gruter. p. 116, 3. *conf.* Sueton. Ner. c. 12.

QVINQVENNIVM, i. n. [πενταετία] *Spatium quinque annorum.* Cic. de Legib. 3, 7 c. 3 Bini sunto, magistratum quinquennium habento. *de Censoribus.* Quinquennium prorogabamus Cic. Attic. 7, 6 *fin. Caesari.* Quoniam ipsi quinquennium elusi essent Liu. 3, 30. Is tria cum primum fecit quinquennia Ouid. Met. 4, 292. Duo quinquennia, *Decem anni* Id. ibid. 12, 584.

QVINQVEPARTĪTVS, a, um. Adi. [πενταμερὴς] *Quod in quinque partes diuisum est.* Cic. de Inuent. 1, 59 c. 34 Quinquepartitam igitur hoc pacto putant esse argumentationem. *Legitur etiam* Quinquepertitam. Habet vita pecoris sensum quinquepertitum, sed intellectum habet nullum Augustin. de Trin. 15, 5.

QVINQVEPARTĪTO. Adu. [πενταμερῶς] Plin. 25, 6 Foliis per interualla quinquefolii, aut cannabis, per ambitum incisis quinquepartito, nigris et ipsis, plumosisque.

QVINQVEPEDALIS, e. Adi. Terminus egregius dicitur quinquepedalis Hygin. de Limit. p. 212.

QVINQVEPLEX, icis. πεντάπλεξ Gloss. Vet. QVINCVPLEX.

QVINQVEPLVM, πεντάπλουν Gloss.

QVINQVEPRĪMI, *qui Graece* πενταπρῶτοι, *vnde* l. 2 C. de privilegiis eorum, qui in sacro palatio militant, *dicitur* Pentaprotia.

Cic. Verr. 3, 68 c. 28 Magiſtratus et Quinqueprimi accitu iſtius euocantur.

QVINQVERĒMIS, is. f. [πεντήρης] *Nauis quinque remorum ordines habens.* Liu. 41, 9 DC equites et decem quinqueremes naues, ſi deducere ex naualibus vellet. Cic. Verr. 4, 103 c. 46 Certos homines in quinqueremi miſiſſe, qui eos dentes reportarent. *add.* Caeſ. B. C. 3, 100 *et* 101.

QVINQVERTIVM, i. n. [πένταθλον] *Exercitium, quod* quinque artes, *quinque certamina complectitur, videlicet luctam, pugilatum, curſum, diſcum, ſaltum ex verſiculo Simonidis* Ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην. Feſtus: Quinquertium vocabant antiqui, quem Graeci πένταθλον, vt indicat verſus hic, Omnis aequalis vincebat quinquertio. Liuius quoque ipſos athletas ſic nominat. QVINQVERTIONES *(an* QVINQVERTIOS?) praeco in medium vocat, *vid. Budaeus in* l. Athletas. de his, qui notantur infamia.

QVINQVESSIS, is. m. *Numus apud Romanos. Antonius Auguſtinus ad* Feſtum; Quinqueſſis *quinarius, ſiue Victoriatus dictus eſt, quod initio quinque aſſibus aeſtimaretur, poſtea octo valuit, eiusque nota erat Victoria. vid.* Plin. 33, 3. *add.* Apulei. Epit. *ap.* Priſc. 6 p. 708.

QVINQVĔVIR, vĭri. m. [ἓξ τῶν πέντε] *dicitur vt Triumuir.* Quinqueuiri diuidundo agro Liu. 6, 12. — Menſarii Id. 7, 21. — Minuendis publicis ſumtibus Plin. Epiſt. 2, 1, 9 *vid. Cellar. ad h. l.* — Muris turribusque reficiendis Liu. 25, 7. — eis Tiberim et vltra l. 2 §. 31 D. de Orig. Iur. Cic. Acad. 4, 136 c. 44 Nefcio an ne Quinqueuirum quidem quemquam, niſi ſapientem. Id. de Lege Agrar. 2, 17 Toties legibus Agrariis curatores conſtituti ſunt Triumuiri, Quinqueuiri, Decemuiri. Scriba ex Quinqueuiro eorum deludet hiantem Hor. Serm. 2, 5, 59.

QVINQVEVIRĀTVS, ūs. m. [ἀρχὴ τῶν πέντε, πενταδαρχία] *Officium vel magiſtratus Quinqueuirorum.* Cic. Attic. 9, 2 Repudiari ſe totum magis etiam quam olim in Quinqueuiratu putabit. *Hodie legitur, ex hiſtoria,* XX viratu. Id. de Prouinc. Conſul. 41 c. 17 Me ille vt Quinqueuiratum acciperem, rogauit. *Hic etiam* Viginti-viratum *viri docti malunt.*

QVINQVIES. Adu. [πεντάκις] Quinque vicibus. Cic. Verr. 5, 188 Reperietis quinquies tanto, Iudices, amplius iſtum, quam quantum ei in cellam ſumere licitum ſit, ciuitatibus imperaſſe. Id. Philipp. 11, 11 c. 5. At hic me defendente quinquies abſolutus eſt. *add.* Gell. 10, 1 *extr.* Quinquies millies Plin. 2, 23. Dotis quinquies ducena Martial. 12, 76.

QVINQVIPLĬCO, āre. *Vt,* Quinquiplicare magiſtratus, apud Tacit. Annal. 2, 36, 5 pro In annum quintum prorogare.

QVINQVO, āre. *i. purgare, luſtrare, qs. comquo.* Quinquatrus, a quinquando, *i.* luſtrando, quod eo die arma Ancilia luſtrari ſunt ſolita Soſip. Chariſ. p. 62. *conf. tamen Gronou. ad* Liu. 25, 7. *et nos in* COINQVO.

QVINI, ae, a. [πέντε] *Diſtributiuum vel ordinale.* Cic. Verr. 3, 114 In medimna ſingula video ex literis publicis tibi Haleſinos H-S quinos denos dediſſe. Plaut. Pſeud. 1, 3, 111 Quater quinis minis. Quina millia peditum Liu. 8, 8. Quini deni. Curt. 8, 9, 35 Menſes in quinos denos deſcripſerunt dies. *de ſapientibus Indorum.* Quina dena feſtertium Suet. Claud. c. 10. Quini viceni numi Liu. 22, 54. Lex quina vicenaria Plaut. Pſeud. 1, 3, 169. Quinas hic capiti mercedes exſecat Horat. Serm. 1, 2, 14. Quini verſus Nepos 25, 18, 6. Graeci ſtipati quini in lectulis Cic. in Piſon. 67 c. 27.

QVINIO, ōnis. m. *Vt vnio, quaternio.* Quinio voluminum Tertull. de Anima c. 46. *Pentateuchus.* Quinionem enixa filiorum Id. ibid. c. 6 *extr.*

QVINTADECIMANI, *pro militibus decimae quintae legionis* Tacit. Annal. 1, 23, 6.

QVINTANVS, *vid.* QVINTVS.

QVINTILIANI, *melius forte* QVINCTILIANI *dicti ſunt iuuenes, qui per ludum et laſciuiam currentes Lupercalia celebrabant, vid.* FABIA gens n. 2 Feſtus, Fabiani et Quinctiliani vocabantur luperci, a Fabio et Quinctilio Praepoſitis ſuis.

QVINCTILĪĀNVS, i. m. [Κοιντιλιανὸς] *Cognomen Fabiorum. Nobiliſſimus* M. Fabius Quinctilianus, *Rhetor, de quo* Martial. 2, 90 Quinctiliane vagae moderator ſummae iuuentae, Gloria Romanae Quinctiliane togae. Plinius *quoque eius diſcipulus* Epiſt. 2, 14 Ita certe ex Quinctiliano praeceptore meo audiſſe memini. Id. Epiſt. 6, 3 *teſtatur ſe quinquaginta millia nummum dediſſe dono nupturae Quinctiliani filiae.*

QVINTĪLIS, *ſ.* QVINCTILIS, is. m. [μεταγειτνιών] *menſis ideo dictus, quod quintus in ordine eſſet:* ſed poſtea in honorem Iulii Caeſaris Dictatoris, M. Antonio M. filio Conſule legem ferente, Iulius appellatus eſt, quod hoc menſe a. d. IV Idus Quinctiles Iulius procreatus ſit, *vt docet* Macrob. Sat. 1, 12. Cic. Attic. 14, 7 Volo menſe Quinctili in Graeciam.

QVINTILIVS, ſ. QVINCTILIVS *gentis nomen, e qua v. g.* Quintilius *ille* Varus, *cum tribus legionibus in Germania caeſus: item alius Cremonenſis fuit, Virgilii et Horatii familiaris, cuius* Horatius Carm. 1, 24 *mortem deplorat.*

QVINTIPOR, ſeruile nomen frequens apud antiquos erat a praenomine domini ductum, vt Marcipor, Gaipor, quamuis ſint, qui a numero natorum ex ancilla quinto loco dictum putent. Feſtus.

QVINTVS, *vel* QVINCTVS, a, um. Adiect. [πέμπτος] *a Quinque.* Liu. 31, 7 Non quinto inde menſe, quemadmodum ab Sagunto Annibal, ſed quinto inde die quam ab Corintho foluerit naues, in Italiam peruenit. Quintae Calendae, et Quinto Calendas, pro eodem apud Iureconſultos vſurpatum vbique comperimus? Et quidni? nam qui dies Nonae aut Idus non ſunt, in menſe, Calendae ſunt, illisque diebus calari populus ſolebat. Feneſtella *neſcio quis, neſcio vbi.* ¶ 2 Quintus *Praenomen, vt modo dictum in* QVINTIPOR. *Ortum videtur ab ordine naſcendi, vt* Tertia, Sextus, Nonius, Decimus: *ſed non eſt ſeruatum; cum ſint exempla vbi primo, ſecundo vel tertio loco nati* Quinti *tamen vocabantur.*

QVINTVSDECIMVS dies, [πεντεκαιδεκάτη ἡμέρα] Plin. 9, 51. Gell. 1, 16 QVINTADECIMAE LEGIONIS, *compoſiti nominis priori parte indeclinabili eſt* Gruter. Inſcript. p. 544, 4 *et* 5. *Sic* Tacit. Hiſtor. 4, 36, 2 Aduentu Quintanorum Quintadecimanorumque, *etc.*

QVINTVM. Adu. *vt,* Quintum Conſul, *tempus deſignat, et quater ante factum.* Liu. 27, 6 Declarati Conſules Qu. Fabius Maximus quintum, Qu. Flauius Flaccus IIII. Id. 6, 42 Vt M. Furius Dictator quintum diſceretur. *conf.* Vellei. 1, 14, 6.

QVINTO. Adu. *vt quarto, tertio, etc. vid.* Gell. 10, 1.

QVINTĀNVS, a, um. Adi. [πεμπταῖος] *Diſtributiuum.* Plin. 17, 22 *pr.* Semper vero quintanis ſemitari, hoc eſt vt quinto quoque palo ſingulae ſingulae paginae includantur. *De limitatione vinearum loquitur. Semitae ſiunt in vinea, quae quinos palos, quina capita vitium diſtinguant.* Quintana appellabatur *porta* in caſtris poſt praetorium, vbi rerum vtenſilium forum fuit. Feſtus Paulli. *Sed vox* Porta *a Paullo eſt. Fuit* Quintana *via, ad quintas cohortes, vt docet forma caſtrorum Lipſiana. Caeterum ex reliqua definitione intelligitur, quid ſibi velit* Sueton. Neron. 26 Tabernulas etiam effringere et expilare *(aſſueuerat Nero)* quintana domi conſtituta, vbi partae et ad licitationem diuendendae praedae pretium aſſumeretur. Liu. 41, 2 Praetorio deiecto — direptis, quae ibi fuerunt, ad quaeſtorium *forum* quintanamque hoſtes peruenerunt *etc.* Forum *pro gloſſa* Quintanae *habet Dukerus, qui videndus eſt. A* Quintana *caſtrorum etiam appellatio in vrbes tradu&ta videtur* Iſidor. 15, 2 Quintana pars plateae quinta eſt, qua carpentum progredi poteſt. *Illud de parte quinta plateae nihili videtur; ſed recta definitio reliqua.* Quintani, *Quintae cohortes, aut legionis milites.* Tacit. Hiſtor. 4, 36, 2 Aduentu quintanorum, quintadecimanorumque auctae legionis.

QVINTARIVS, a, um. Adi. Numerus quintarius Vitruu. 3, 1. *conf. Bald. Lexic.* Terminus Script. Rei Agrar. p. 262. Quintarium limitem *ita declarat* Hyginus p. 158 *Goeſ.* Porro inter quintum et quintarium intereſt aliquid. Quintus eſt, qui quinto loco numeratur: quintarius, qui quinque centurias cludit. Hunc volunt eſſe quintum, *(qui* quintum *et* quintarium *pro eodem habent)* qui eſt ſextus. Nam et legumlatoribus, quemadmodum perlatum eſt, ſic cauerunt, vt a Decumano maximo quintus quisque ſpatio itineris ampliaretur. Erat ſane interpretatio legis huius ambigua niſi eorum formae ſextum quemque limitem latiorem haberent, ſignificatione qua et minores. Tractemus nunc diligentius quid dixerint a Decumano maximo quintum quemque latiorem (decumano.) Quum decumanus erat poſitus, poſiti ſunt deinde quinque limites, quorum nouiſſimus factus eſt latior: his quum decumanus acceſſit, ſex fiunt. eandem obſeruationem in reliqua limitum parte eſſe voluerunt, vt quemadmodum a D. M. quinque limites ducebantur, quorum eſſet ſummus latior, ſic et ab eo quintario, quum ſpatium definitum erat, quinque adiectis limitibus, ſummo, latitudinem ſuam ſeruari placuit.

QVINTVPLEX, icis. o. Salarium quintuplex fecimus Vopiſc. in Probo c. 7. *Salmaſ. in MS. receperit* quinceuplex. *Dausqu. in Orthograph. etiam probat* quinceuplex, *reiecto illo* quintuplex.

QVINTIA, *ſ.* QVINCTIA gens *v. v.*

QVIPPE. [ὅπως, ὅτι] Aduerb. *quo rationem eius quod praeceſſit, reddimus.* Terent. Heaut. 2, 4, 9 Nam expedit bonas eſſe vobis: nos quibuscunque eſt res, non ſinunt: quippe forma impulſi noſtra nos amatores colunt. Cic. de Finib. 1, 21 Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito, in geometriaque perfecto. Dixiſti: quippe iam fixum et ſtatutum eſt Id. pro Muraen. 62 c. 30. *Sic Graec. al.* quippiam. Mouet me quippe lumen curiae Id. pro Milon. 34 c. 13. Quippe, *pro Certe.* Id. pro Caecin. 55 c. 19 Recte igitur diceres te reſtituiſſe? quippe. Quid enim facilius eſt quam probari iis, qui Latine ſciant? *etc. conf.* Id. de Finib. 5 c. 28. Cic. Offic. 2, 34 Harum igitur duarum ad fidem faciendam iuſtitia plus pollet: quippe quum ea ſine prudentia ſatis habeat auctoritatis. Lucret. 2, 791 Quippe etenim multo procliuius exorientur candida de pullo, *etc.* Quippe etiam feſtis quaedam exercere diebus Virgil. Georg. 1, 268. Columel. 11, 3, 55 *de cappari,* Quippe quae res etiam in defertis agris citra ruſtici operam conualeſcit. Plaut. Amphit. 2, 2, 113 An et id tu ſcis? AL. quippe quae ex te audiui, vt vrbem maximam expugnauiſſes. Cic. pro Roſc. Amer. 52 c. 18 Conuiuia cum patre non inibat, quippe qui ne in oppidum quidem niſi perraro veniret. *add.* Nepos 20, 2, 3. Cic. Fam. 1, 9 Vbi de mea ſententia queſtus eſt Caeſar: quippe qui etiam Rauennae Craſſum ante vidiſſet. Terent. Heaut. 3, 2, 17 Ego vero laudo. S. recte ſane. C. quippe quia magnarum ſaepe id remedium aegritudinum eſt. Plin. 26, 10 Inſanabilis non eſt credendus: quippe quoniam et ſponte definit, et in pluribus cura. *de podagra.* Virgil. Georg. 1, 507 Quippe vbi fas verſum atque nefas tot bella per orbem, Tam multae ſcelerum facies. Lucret. 3, 431 Quippe vbi imaginibus fumi nebulaeque mouentur. *Ironiae et acerbitati ſeruit* Cic. pro Muraen. 74 c. 35 Ergo ad coenam petitionis cauſa ſi quis vocat, condemnetur. Quippe, inquit, tu mihi ſummum imperium, ſummam auctoritatem, tu gubernacula Reipubl. petas fouendis hominum ſenſibus, et deliniendis animis, et adhibendis voluptatibus. Quippe, *indignantis, cum amara quadam ironia eſt etiam* Virgil. Aen. 1, 43 Quippe vetor fatis.

QVIPPĪNI. [τί γὰρ] *Cur non, antique vt Quidni?* Plaut. Men. 5, 5, 45 Ad me face vt efferatur. S. itan' cenſes? MED. quippini? *add.* Id. Aulul. 1, 2, 3. Menſam apponebat ei propere, quamuis inuita, mulier: quippini? deſtinatam alii Apulei. Met. 9 p. 229.

QVIPS *pro* Quis *ſcripſiſſe veteres, vult cum Laurenbergio Popma de Iſu ant. locut.* 1, 4 p. 17. *itemque* 1, 10 p. 40. *Sed fundum eius rei alium nondum mueni, praeterquam quod Marcilius legibus* XII *tabularum eam ſcriptionem aſſignat. At Gronou. ad* Gell. 20, 1 *vbi inter alia ſunt verba,* AVT QVIS ENDO EM IVRE VINDICIT, *vbi Marcilius ſuum* QVIPS *venditat. negat, ſe vspiam reperire, vnde illud fluxerit.*

QVIRĪĀNVS, a, um. Plin. 15, 14 Cato adiicit, Quiriana poma, et quae tradit in doliis condi, Scantiana. *vid.* QVIRINIANVS.

QVIRINA Tribus, *vid.* TRIBVS.

QVIRĪNVS, i. m. [Κυρῖνος] *(inquit* Seruius) Romulus dictus eſt, vel quod haſta vtebatur, quae Sabinorum lingua Curis dicitur: haſta enim, id eſt curis, telum eſt cum longiore ferro: vnde et ſecuris, quaſi ſemicuris. Vel quod Graece κοῖλανος rex dicitur: Conſtat autem Graecos fuiſſe Romanos. Vel certe propter generis nobilitatem. Mars enim quum faeuit, Gradiuus dicitur: quum tranquillus, Quirinus. Denique in Vrbe duo eius templa ſunt: vnum Quiriri intra vrbem, quaſi cuſtodis et tranquilli: aliud in Appia via, extra vrbem, prope portam, quaſi bellatoris, vel Gradiui. *Haec* Seruius *enarrans illud* Virgil. Ae. 1, 296 Cana fides, et Veſta, Remo cum fratre Quirinus Iura dabunt, *etc.* Quirinum *tamen non ipſum Martem,*

Martem, *sed* Martis *aurigam facit* Claudian. Stilic. 2, 350. *Verba damus in* MARS. *Triumphus enim ibi eius describitur. Vid. etiam* Varronis *locus*, *quem damus ex Pomponio Sabino in* FIDIVS. *Vid. etiam Pontedera Epist. 30 p. 251. Breuiter sententias complectitur* Ouid. Fast. 2, 475

Proxima lux vacua est; at tertia dicta Quirino.
Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit.
Siue quod hasta Curis prisci fuit dicta Sabinis,
(Bellicus a telo venit in astra Deus)
Siue suum regi nomen posuere Quirites:
Seu quia Romanis iunxerat ille Cures.

Genitor vrbis Quirinus Ouid. Met. 15, 862. Victor Virg. Georg. 3, 27. Armifer Sil. 16, 76. Iliacus Idem 13, 266. Magnus Ouid. Fast. 4, 808. Martigena Quirinus Idem ibid. 1, 199. Trabeatus Ouid. Met. 14, 828. Collis Quirini Idem Fast. 4, 375.

QVIRINĀLIS, e. Adi. [*Κυρινάλιος*] Quirinalis collis dictus est Romae, *quod* in eo Quirini templum *erat: siue quod* in eum commigrauerint Sabini a Curibus venientes. Quirinalis porta etiam Romae dicta, quod ea in collem Quirinalem iretur: vel quod proxime eam esset Quirini sacellum. *Haec fere* Festus, *v. v. Addimus fragmentum* Catonis *ab Annio Viterb. feruatum an fictum, quod retulit etiam Popma* p. 148 Quirinalis a Iunone Sabinorum dea, quam illi Curitim, id est hastatam Iunonem vocant. Etenim hastam Curim et Curinam proferunt: quia his simul et Hetruscis non est litera Q sicut Romanis. Inde Quirites. Iugum Quirinale Ouid. Fast. 6, 218. Lituus Quirinalis, Qualem Quirinus habuit Virg. Aen. 7, 187. Porta Quirinalis, siue quod ea in collem Quirinalem itur, siue quod proxime eam est Quirini sacellum. Festus Pauli. *Add. Supplementa* Festi. Trabea Quirinalis, *vid.* TRABEA.

QVIRINALIA, ium. n. *Pl.* [*Κυρινάλια*] Cic. Quint. Frat. 2, 13 Comitialibus diebus, qui Quirinalia sequuntur, Appius *etc.* Ibidem Epist. 3 Quirinalia, Dies pro Quirino fiebant sacra mense Februario. Idem Stultorum feriae appellantur, quod quidam suorum fornacalium sacrorum ignari, eo potissimum die rem diuinam faciunt. Festus. *Sic* Ouid. Fast. 2, 513 Lux quoque cur eadem stultorum Festa vocetur, Accipe; parua quidem causa, sed apta fuisse *etc.*

QVIRINIĀNVS, a, um. Adi. Cato de R. R. 7 Poma Quiriniana. *legitur et* Quiriana.

QVIRĪTES, ium. m. *Pl.* Romani dicuntur a Quirino, id est Romulo, vrbis Romae conditore: vel a Curibus, Sabinorum vrbe. *Auctor* Seruius *enarrans illud* Virg. Aen. 7, 710 Postquam in partem data Roma Sabinis, Vna ingens Amiterna cohors, priscique Quirites. Quirites a Curibus appellati Liu. 1, 13. *Plebis modo eam appellationem esse, disputat* Consul Appius *apud* Liu. 6, 56, negat ius esse tribuno in quemquam, nisi in plebeium. Non enim populi, sed plebis eum magistratum esse; nec illum *(Tribunum)* ipsum *(Consulem)* submouere pro imperio posse, more maiorum: quia ita dicatur, Si vobis videtur, discedite, Quirites. *Nisi tamen ex formula*, Si vobis videtur, *argutatus potius quam argumentatus est Appius. Suaui antonomasia* Virg. Georg. 4, 201 *de apibus*, Ipsae regem paruosque Quirites Sufficiunt. Cic. pro Caecin. 96 Qui enim potest iure Quiritum liber esse is, qui in numero Quiritum non est? Bellicosi Hor. Carm. 3, 3, 57. Mobilis turba Quiritium Id. ibid. 1, 1, 7. Quirites *interdum ignominiae causa Imperator vocabat milites, nimirum quam ob grate aliquod delictum integram legionem exauctoraret: vt est apud* Lampridium in Alexandro c. 53 et sq. *vbi ille cum militibus tumultuantibus ita agit:* Continete igitur vocem truculentam campo ac bellis necessariam, ne vos hodie omnes vno ore atque vna voce, Quirites, dimittam: et incertum, an Quirites. Non enim digni estis, qui vel Romanae plebis sitis, si ius Romanum non agnoscitis. Et quum vehementius fremerent, ac ferro quoque minarentur, Deponite, inquit, dextras, contra hostem erigendas, si fortes estis: me enim ista non terrent. Si enim vnum hominem occideritis, non nobis deerit Respublica, non Senatus, non Pop. Romanus, qui de vobis vindicet. Quum nihilominus post illa fremerent, exclamauit, *Quirites discedite, atque arma deponite!* Mirando exemplo depositis armis, depositis etiam fagulis militaribus, non ad castra, sed ad diuersoria varia discesserunt. *Haec ille. Simile illud est Caesaris ap.* Suet. c. 70 Decumanos Romae cum ingentibus minis — missionem et praemia flagitantes — vna voce, qua *Quirites* eos pro *Militibus* appellarat, tam facile circumegit et flexit, vt ei, milites esse, confestim responderint *etc. De simili re* Lucan. 5, 357 Iam certe mihi bella geram: discedite castris: Tradite nostra viris ignaui signa Quirites. Porro Quirites! libertatem perdimus Laber. *ap.* Macrob. Sat. 2, 7. *conf.* Priapei. Carm. 25. Petron. c. 21. *Turneb.* Adu. 13, 32. *Addamus locum* Festi, *vt a viris doctis repraesentatur:* Quirites dicti Sabini a Curi dea, cui aqua et vino sacra facere soliti erant: quos tamen quid in (*f.* quidam a) Curiis dictos volunt, in quibus ab his ei sacra fiant; cui opinioni Verrius aduersatur. Ab eiusdem autem deae nomine videntur item Cures Sabinae hastae appellatae, quibus ea gens armis erat potens. Nunc et Sabini et Romani Populi singulare vsurpatur nomen, vt indicio est praeco, qui in funeris indictiuis ita pronuntiare solet, ILLVS QVIRIS LETO DATVS. Quirites autem dicti post foedus a Romulo et Tatio percussum, communionem et societatem populi factam indicant. *De Formula praeconii ita* Varro L. L. 6, 3 p. 73, 16 Alterum apparet in funeribus indictiuis, quom dicitur, OLLVS LETO DATVS EST. *Singularis numeri exemplum tamen est* Ouid. Am. 3, 14, 9 Ignoto meretrix corpus iunctura Quiriti. Horat. Od. 2, 7, 3 Quis te redonauit Quiritem DIs patriis? *simul respicit ad finitam militiam, qua soluti* Quirites *vocantur. Male igitur Meruillius mutauit in* Quiritum. Id. Epist. 1, 6, 7 Plautus et amici dona Quiritis. Ouid. Am. 1, 7, 29 An si pulsassem minimum de plebe Quiritem. Pers. Sat. 5, 75 Heu ileriles veri quibus vna Quiritem Vertigo facit. Quiritium *vidimus ex* Hor. Od. 1, 1, 7. *Sic* Od. 4, 14, 1 Quae cura patrum quaeue Quiritium. Quiritum *nondum inuenimus apud Poetam: apud* Liuium *pro librariorum errore habet merito Drakenb. 2, 23 et alias.* Quiritium fossae dicuntur, quibus Ancus Martius circumdedit vrbem, quam secundum Ostium Tiberis posuit. ex quo etiam Ostiam. Et quia populi opera eas fossas fecerat, appellauit Quiritium. Festus. Quiritium ius, *a ciuitate Rom. non diuersum, ostendit F. C. Conradus dissertatione Helmst. ad.* 1742. Sen. Nat. Qu. 3 praef. Haec res efficit, non vt ex iure Quiritium sit liber, sed ex iure naturae. *vid.* Fragm. Vlpian. Tit. 3. Iustin. Instit. de iure nat. §. 2 Ius, quo Romanus Populus vtitur, ius ciuile Romanorum appellamus: vel ius Quiritum, quo Quirites vtuntur. Romani enim a Romulo, Quirites a Quirino appellantur *etc.* Cic. Verr. 2, 32 c. 12 Si iudicium sit eius modi, L. Octauius iudex esto: si paret, fundum Capenatem, quo de agitur, ex iure Quiritium P. Seruilii esse, *etc.*

QVIRITIA Iuno, *quae eadem* Mensalis *ab Alexandro ab Alex. commemorata Gen. Dier. 1, 17 nondum habet auctorem alium. vid.* QVIRINALIS.

QVIRĪTO, āre. [*χαιτλιάζω, διαμαρτύρομαι*] et

QVIRĪTOR, āri. *Clamare, Romanos commouere,* et *Quiritium auxilium inuocare.* Varr. de L. L. 5, 7 Quiritare dicitur is, qui Quiritium fidem clamans implorat. *Et paullo post:* Vt Quiritare vrbanorum, sic lubilare rusticorum. Nonius 1, 78 Quiritare, est clamare: tractum ab iis, qui Quirites inuocant. Lucil. Satir. 12 Concursus veluti aurarius, clareque quiritans. Liu. 39, 8 Occulebat vim, quod prae vlulatibus, tympanorumque et cymbalorum strepitu nulla vox quiritantium inter stupra et caedes exaudiri poterat. *Repetitur* c. 10. *add.* Id. 2, 23. *et* 3, 41. Cic. Fam. 10, 32 Quum quidem prorsus nudis pedibus, tunica soluta, manibus ad tergum reiectis inambularet, et illi misero quiritanti, Ciuis Romanus natus sum: responderet, Abi nunc, fidem populi implora. *Add.* Plin. Paneg. 29, 3. Apul. Met. 5 p. 171. *et* 8 p. 203. Quiritans, *ἐπιβοώμενος* Vet. Gloss. ¶ 2 Quiritare, *Exclamare generatim.* Quinctil. 3, 8, 59 Cum proposita consultatione rogatus sententiam, si modo est fanus, non quiritet, sed quam maxime potest, ciuili et humano ingressu mereri assensum deliberantis velit. Plin. 9, 17 Quae reputatio aufert transuersum animum ad contemplationem eorum, qui in conquestione luxus coquos emi singulos pluris, quam equos quiritabant. *vid.* Curito *sub* CVRA. Tac. Ann. 16, 34, 3 Flentes quiritantesque qui aderant. Ne quidquam quiritantibus sociis Plin. Pan. 29.

QVIRITATIO, ōnis. f. Liu. 33, 28 Fuga comitum et quiritatio facta, et tumultus tota vrbe discurrentium factus cum luminibus.

QVIRITĀTVS, ūs. m. Val. Max. 9, 2, 1 Lamentabiles quiritatus *legionum, quas Sulla obtruncari iussit.* Plin. Epist. 6, 20, 14 Audires vlulatus feminarum, infantium quiritatus, clamores virorum.

QVIRITARIVS, i. m. *Cui iure Quiritium dominium competit. Vox apud IC.os: sed, puto, recentiores tantum.*

QVIRQVIR, *pro* Quisquis, *archaice dictum in veteri carmine templi auguralis capiendi apud* Varron. de L. L. 6, 2 *quod dimus infra voce* TEMPLVM. *Sic certe edidit extitit Scioppius. R et S saepenumero confundi apud antiquos, satis aliunde quoque constat.*

QVIRRĪTO, āre. Vocem edere verris. Auctor Philomelae, v. 55 Quirritat verres, pardus rudit, oncat asellus. *al.* Quiritat.

QVIS, quae *vel* qua, quod *vel* quid; cuius, cui. [*τις, ποῖος*] *Interrogatiue aut infinite ponitur, nunquam relatiue.* Ter. Andr. 5, 2, 1 Quis me vult? perii, pater est. Quis me est fortunatior Idem Hec. 5, 4, 8. Virg. Ecl. 10, 28 Et quis erit modus, inquit? amor non talia curat. Quis clarior in Graecia Themistocle? quis potentior? qui quum, *etc.* Cic. de Amicit. 42 c. 12. *O ieiu.* Quis *etiam femineo genere, pro* Quae. Plaut. Mil. 4, 1, 22 Quis ea est? Epid. 5, 1, 14. Sed quis est haec mulierecula. *Et* 5, 2, 37 Sed quis ea est mulier? Id. Poen. Prol. 17 Scortum exoletum ne quis in proscenio Sedeat. *Sed hic quidem Synesis potest esse ad* Scortum masculum. *Caeterum* Quisquam *etiam de feminis dici, mox* obseruamus. Sallust. in Iugurth. 4, 7 At contra, quis est omnium his moribus, quin diuitiis et sumtibus *etc. Sic dixit, vt* Quisquam omnium *v. v.* Quis, *de duobus.* Liu. 39, 53 *de Perseo et Demetrio Philippi filiis,* Et Philippus ipse vix sui arbitrii fore, quem heredem regni relinqueret, credens, sibi quoque grauiorem esse, quam vellet, minorem filium censebat. *Sed potest illud* quem *indignationis augendae causa patere tutius. Alioqui, cum de duobus sermo est,* vter *potius adhibetur, vt* Quinctil. 7, 5, 34 Vtri meliores viri? Vtri magis credibilia dixerint? Vtri gratia magis valuerint. Quis, pro Qualis. Ter. Andr. 4, 5, 19 Quis videor? C. miser aeque atque ego. Quae solet quos spernere Ter. Heaut. 2, 2, 122. *Sic* Cic. Fam. 2, 7 Cui scribam video. Quis ego sum, aut quae in me est facultas? Idem de Amicit. 17. ¶ 2 *Obseruatt. Antecedens Pronomen, ad quod refertur* quis, *interdum omittitur, vt,* Quemne ego heri vidi, ad vos adferri vesperi? Ter. Andr. 4, 5, 29. *q. d. illum mihi puerum narras, quem etc.* An patris auxilium sperem? quemne ipsa reliqui, Respersum iuuenem fraterna caede secuta Catull. de nupt. Pelei v. 179. *add.* ib. v. 182. Plaut. Mil. 1, 1, 13 Quemne ego seruari in campis Gurgustioniis. Quamne hodie per vrbem vterque sumus defessi quaerere? Plaut. Epid. 5, 2, 52. *Infinitum etiam post Interrogatiuum ponitur, in oratione indirecta.* Liu. 3, 39 *extr.* Cuius illi partis essent? rogitare. Populares? Quid enim eos per populum egisse? Id. 7, 39 Quem autem ab Roma posse exciri? quem patrum aut plebis esse, qui *etc.* Queis, pro Quibus, *in Dativo vel Ablativo: ex ea forma vnde sunt* quam, qui, quas, quo, quos. Hor. Serm. 1, 1, 75 Queis humana sibi doluit natura negatis. Plin. 22, 1 Mille praeterea sunt vsus earum, sine queis vita degi non possit. *de Arboribus.* Plaut. Capt. 5, 4, 6 Aut anates, aut coturnices dantur, queiscum lusitent. Columel. 1, 1 Athenae vero scriptorum frequentiam peperierunt, e queis probatissimi auctores Cheraea, Aristandros *etc.* Gell. 3, 11 Alii Homerum quam Hesiodum natu maiorem fuisse scripserunt, in queis Philochorus et Xenophanes: alii minorem, in queis L. Accius Poëta. Quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? Cic. Catil. 1, 1. *i. Quousque.* Plaut. Aul. 4, 2, 3 Quis me Athenis nunc magis quisquam est homo, cui dii sint propitii?

QVISNAM, quaenam, quidnam. [*τίς ἄρατε*] Interrogationum est. Ter. Andr. 5, 6, 1 Quisnam homo est? P. ego sum. D. o Pamphile. Cic. Verr. 6, 80 Quisnam igitur per deos immortales tuebitur P. Scipionis memoriam mortui: quis monumenta atque indicia virtutis, si tu ea relinquis ac deseris? Quisnam igitur liber? Hor. Sat. 2, 7, 83. Quisnam igitur fanus? Idem Serm. 2, 3, 158. *Infinitum adiungendo.* Plin. 11, 37 Delphini quonam modo audiant, mirum. Gell. 9, 2 Tum Herodes interrogat quisnam esset. ¶ 2 *Pro* Quisnam *etiam ponitur* Quinam. *v. g.* Quinam te, qui casus, aut, dux maxime, fessae Eripuit patriae Sil. 13, 450. *vid. Drakenb. ad* Sil. 9, 651.

QVISPIAM, quaepiam, quidpiam *vel* quippiam, *et* quodpiam; cuiuspiam, cuipiam. [*τινος*] *Aliquis.* Cic. Off. 1, 32 Vt si constitueris te cuipiam aduocatum in rem praesentem, esse venturum. Propter aliam quampiam rem Id. de Fin. 5 c. 11. Cic. de Nat. Deor. 3, 80 c. 35 Nec si vredo aut grando quidpiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. Quid si hoc quispiam voluit Deus? Ter. Eun. 5, 2, 36. *conf.* Id. Andr. 2, 6, 7. *et* Hec. 3, 2, 14. Non vis, te moneam quippiam Naeuius *apud* Charis. p. 192. Quispiam,

pro Quidam. Gell. 2, 21 Tum quispiam ex iis, qui eodem in numero Graecas res eruditi erant.

QVISPVTAS, *druiſm ſcribi debet.*

QVISQVAM, quaequam, quidquam *vel* quicquam; cuiusquam, cuiquam. *Aliquem, ſiue vnumquemlibet ſignificat. Et ponitur ſaepe cum negatiuis.* Neque me finxiſſe falſi quidquam, nec meo cordi eſſe quemquam cariorem hoc Phaedria Ter. Eun. 1, 2, 120. Nunquam cuiquam noſtrûm verbum fecit Ter. Andr. 1, 2, 7. *conf. Cort. ad* Sall. Catil. 5, 4. Cic. Fam. 1, 1 Nam cum in ſermone quotidiano, tum in ſenatu palam ſic egit cauſam tuam, vt neque eloquentia maiore quisquam, nec grauitate, nec ſtudio, nec contentione agere potuerit. *Interrogat fere cum indignatione.* Cic. Verr. 1, 142 Quid enim quiſquam ad meam pecuniam me inuito aſpirat? Idem pro Lege Manil. 45 Et quisquam dubitabit, quid virtute profecturus ſit, qui tantum auctoritate profecerit? Virg. Aen. 1, 52 Et quisquam numen Iunonis adoret? *Alias quoque vniuerſalitatem ſignificat.* Ter. prol. Eun. 1 Si quisquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis quam plurimis, et minime multos laedere, In his Poëta nomen profitetur ſuum. Cic. Att. . . . Quod ſi non modo tu, ſed quisquam alius fuiſſet. Id. Fam. 14, 7 Nili vos fortiores cognoſſem, quam quemquam virum. Plaut. Amph. 5, 1, 19 Neque noſtrum quisquam ſenſimus quum peperit, *loquitur ancilla. Sic* Ter. Eun. 2, 3, 82 Quandoquidem illarum neque quisquam te nouit, neque ſcit quis ſies. *Et de* Quis *idem paullo ante obſeruatum eſt.* Ter. Hec. 3, 1, 13 An quisquam gentium eſt aeque miſer? *Ex emendato exemplari legitur,* An quisquam vsquam gentium. Liu. 2, 9 Nec quisquam vnus malis artibus poſtea tam popularis eſſet, quam tum bene imperando, vniuerſus Senatus fuit. Ibid. Quia nondum in quemquam vnum ſaeuiebatur. Cic. Verr. 2, 119 An hoc dubitabit quisquam omnium, quin is venalem in Sicilia iurisdictionem habuerit?

QVISQVE, quaeque, quodque *et* quidque; cuiusque, cuique. [*πᾶς τις*] *Vniuerſale Pronomen, quod ideo verbo plurali iungi poteſt.* Virg. Aen. 6, 743 Quisque ſuos patimur manes. Ter. Heaut. 1, 1, 74 Pro ſe quisque ſedulo faciebant, quo illam mihi lenirent miſeriam. Accius *apud* Non. 4, 225 Gaudent, currunt, celebrant, herbam conferunt, donant, tenent pro ſe quisque. Salluſt. Catil. 7 *pr.* Sed ea tempeſtate coepere ſe quisque magis extollere. Liu. 26, 36 Pro ſe quisque aurum, argentum, et aes in publicum conferunt. Manil. c. 78 Se quisque ſatis nouiſſe putabant. *Sic Bentl. ex MSS.* Plin. 9, 13, 4 Pro ſe quisque inimicos ſuos — poſtulauerant ſimul et oppreſſerant. *Ita Cort. ex MSS. Et ead. Epiſt.* n. 18 Haec illi, quo quisque ordine, citabantur. *Sed etiam Syntaxi congrua ſaepe ponitur.* Cic. de Nat. Deor. 2, 58 Caeterae naturae ſuis femininis quaeque gignuntur. Pſeudo-Cic. in Salluſt. 16 Elogium cenſorium Appii Claudii et L. Piſonis integerrimorum virorum, quo vſus eſt quisque eorum, pro lege *etc.* Suam quisque homo rem meminit Plaut. Merc. 5, 4, 51. Cic. Philipp. 3, 24 Diuina vero opportunitas vt quae cuique apta eſſet, ea cuique obuenirct. *de Prouinciis.* Quid quemque cuique praeſtare oporteret Idem Off. 3, 70. Ego quid ad te tuorum quisque neceſſariorum ſcribat, neſcio Idem Fam. 1, 9. *Amat Superlatiuos, et alia vniuerſalia, vt* Optimus quisque maxime gloria ducitur Cic. pro Arch. c. 11. Idem Acad. 1, 13 c. 4 Certe enim recentiſſima quaeque ſunt correcta et emendata maxime. Idem Tuſc. 1, 77 c. 31 Sed neſcio, quo modo doctiſſimus quisque contemnit. Salluſt. Catil. 51, 2 Neque quisquam omnium lubidini ſimul et vſui paruit. Id. ibid. 102, 7 Amicorum neque nobis, neque cuiquam omnium fatis. *Iungitur etiam numeralibus ordinalibus:* Plaut. Pſeud. 4, 2, 17 Nam in foro vix decumus quisque eſt, qui ipſus ſeſe nouerit. Idem Merc. prol. 56 Neque niſi quinto quoque anno poſſe tum viſere vrbem. Cic. Tuſc. 2, 11 Quotus enim quisque philoſophorum inuenitur, qui ita ſit moratus? *paucitatem indicat.* Idem de Diuin. 2, 52 Quota enim quaeque res euenit, praedicta ab iſtis? *Cum Sui et Suus etiam eleganter iungitur.* Ter. prolog. Adelph. 21 Quorum opera in bello, in otio, in negotio, ſuo quisque tempore vſus eſt, ſine ſuperbia. Cic. de Finib. 5, 25 Sua cuiusque animantis natura eſt. *Et paullo poſt:* Et ſua cuique propria, et ad id apta, quod cuiusque natura deſiderat. Pictores et — Poëtae ſuum quisque opus a vulgo conſiderari vult Idem Off. 1, 147 c. 41. Ex quo quia ſuum cuiusque ſit: eorum, quae natura fuerunt communia, quod cuique obtigit, id quisque teneat Cic. Off. 1, 21 c. 7. Quinctil. . . . Cui quodque loco ſit aptiſſimum. Suet. Othon. 2 Ferebatur et vagari noctibus ſolitus, atque inualidum quemque obuiorum vel potulentum corripere, ac diſſento ſago impoſitum in ſublime iactare. Quinctil. 2, 3 Erit etiam eo obſcurior, quo quisque deterior. Cic. Verr. 1, 68 Pro ſe quisque, vt in quoque erat auctoritatis plurimum, ad populum loquebatur. Idem de Lege Agrar. 1, 26 c. 9 Huic pro ſe quisque noſtrûm mederi, atque hoc omnes ſanare velle debemus. Cic. Verr. 2, 139 c. 56 Quinto quoque anno Sicilia tota cenſetur. Idem pro Rabir. Poſt. 34 Modo vobis inſpectantibus in indicio Gabinii tertio quoque verbo excitabantur. Quid quoque loco quadret Quinctil. 6, 4. Quique *pro* Quoque. Multis ſibi quique imperium petentibus Sall. Iug. c. 18, 3. *vid. Cort. ad h. l.* Cic. de Senect. 15 Earum, ſi placet, cauſarum quantum quaeque valeat, quantumque iuſta ſit, vnaquaeque videamus. Quisque, *de duobus.* Catus in l. Si ſeruus §. Si inter. D. de verbor. obligat. Quia poſſit contingere, vt tam ſtipulator, quam promiſſor, ante aliquod tempus ſuo quisque diſpenſatori notum fecerit. *Cum Comparatiuo.* Quinctil. 9, 4 Sed quo quique pedes ſunt temporibus pleniores, longisque ſyllabis magis ſtabiles, hoc grauiorem faciunt orationem, breues celerem ac mobilem. Idem 5 *extr.* Quoque quid natura magis aſperum, hoc pluribus condiendum eſt voluptatibus. Quisque, *i. Quisquis, quicunque.* Vt cuique priuatim aliquid iuris aduerſus ſingulos erat Liu. 2, 44. *vid. Gronou. ad h. l.* Vt quisque homo eſt non praeceps, neque iudicii ſui prodigus Gell. 2, 5. Quin ſpolies, mutiles, laceres, quemque nacta ſis Ter. Hec. 1, 1, 8. *add.* Plaut. Mil. 2, 2, 5. Pareto legi, quisque legem ſanxeris Auſon. 7 Sap. *conf.* Sall. Catil. 5, 3 *ex lect. Grut. et Cort.* Corpus patiens inediae — ſupra quam cuique credibile eſt Sidon. Carm. 2, 77. *Burm. ad* Rutil. Itin. 1, 276.

QVISQVILIAE, arum. f. *Pl. tantum.* [*περιῤῥήματα*] Dici putantur, *vt ait* Feſtus, quidquid ex arboribus minutis ſurculorum, foliorumue cadit, velut quidquid cadit. Caecilius: Quisquilias volantis venti ſpolia memoranti modo (*Dacer. com.* memoras, i modo) Et Nonius, Abi deturba te faxo, homo non quisquiliae, *vbi ſingulariter poni videtur, vt* aſſis, terunciі. Iſid. Orig. 17, 6 *extr.* Quisquiliae ſtipulae immixtae furculis et ſolis aridis. Sunt autem purgamenta terrarum. Purgamenta terrarum *etiam vocat* Seru. *ad* Virgil. Georg. 1, 85. *Hinc metaphor.* Gerrae, quisquiliae, ineptiaeque Auſon. Eidyll. 7, 5. Quisquilias, Homines nihili vocat Cic. Att. 1, 16 p. 107 *Graeu.* Idem pro Sext. 94 c. 43 Omitto iam Numerium, Serranum, Aelium, quisquilias ſeditionis Clodianae. *De piſcibus parui pretii* Apul. Met. 1 p. 113, 28. ¶ 2 Quisquilium *legunt antiquae editiones, vbi poſtea repoſitum eſt* Cuſculium. Plin. 16, 8 ſ. 12 Omnes tamen has eius (roboris) dotes ilex ſolo prouocat cocco. Granum hoc, primoque ceu ſcabies (*ſic Turn. et Harduin. ex MSS.*) fruticis, paruae aquifoliae ilicis: Cuſculium (*libri antiqui* Quisquilium) vocant *etc.* Scabies fruticis *et* Quisquilium *videntur vnum idemque; res minuta adhaereſcens, vitium potius, quam fructus. Totum ergo hoc* Quisquilium *et* Quisquilias *deriuem a Graecorum voce κοσκύλματα vel κοσκυλμάτια, quae interpretantur ramenta et minutias, quae reſecantur de coriis. Vtitur eo nomine metaphorice de adulatorum voculis Ariſtophanes Equit.* v. 49 *vbi Caſaubonus* Quisquilias *ab eo ipſe quoque deducit.* Cuſculium *et* Quisquilium *ſola Orthographia differunt. Hermol. Barbarus hic deriuat, quod* Squallatam *dicant ſua aetate veſtem* coccinam: *nempe quam* eſcarlatam, ſcarlatam, Scharlach *reliqua Europa vocat: quae quidem mihi ratio prae Salmaſiana probatur, qui a* Galatico grano ſeu cocco *deducit. Sed haec non valde ad nos pertinent. Obſeruemus,* Quisquilia *etiam neutro genere poni, vt* Quisquilias. Petron. c. 75 Corculum eſt, quod homines facit, caetera quisquilia omnia. Vet. Gl. Quisquilia *σκύβαλα.*

QVISQVIS, *in vtroque genere et* m. *et* f. *et* QVIDQVID *vel* QVICQVID. n. cuiuscuius. [*ὅστις*] *ſignificat Quicunque.* Satis pro imperio, quisquis es Terent. Phorm. 1, 4, 19. Plaut. Pſeud. 4, 7, 42 Quisquis es adoleſcens, operam fac compendi quaerere. Liu. 41, 8 Nam et ne ſtirpem domi relinquerent, liberos ſuos quibusquibus in eam conditionem vt manumitterentur, mancipio dabant *etc.* Veterani, quiqui Caſilini et Calatiae ſunt Cic. Att. 16, 8. Quisquis eſt ille, ſi modo eſt aliquis Idem de Clar. Orat. 255 c. 73. Sequimur te, ſancte deorum, Quisquis es Virg. Aen. 4, 476. Quisquis, *pro* Quisque, *laudatur* Cic. Off. 1, 46 Colendum autem eſſe ita quemque maxime, vt quisquis his virtutibus erit ornatus. *Ex vetuſto codice* legitur, Vt quisque maxime virtutibus his leuioribus erit ornatus. *conf.* Cic. Fam. 6, 1 *cum. not. Manut.* Quisquis vbique viri, faciles aduertite mentes Ouid. Art. Am. 1, 267. Quisquis, *pro* Quicunque, *vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 8, 9 p. 174. Quiqui, *pro* Quisquis. Ab eo, quiqui eſt, poſces Plaut. Aul. 4, 10, 45. *add.* Id. Caſ. 3, 1, 10. *et* Poen. 3, 2, 11. ¶ 2 Quisquis, generi etiam feminino attribui poſſe veterum auctoritas voluit. Liuius: Mulier quisquis es, te volumus. Caecilius: Quaeſo igitur quisquis es mea mulier. Pacuuius: Quisquis tu es mea mulier, quae me inſueto nuncupaſti nomine. *Haec* Non. 3, 49. Plaut. Rud. 4, 4, 102 *ad Palaeſtram:* Tum tibi hercle Deos iratos eſſe oportet Quisquis es, Quae parentes in tam anguſtum tuos locum compegeris. ¶ 3 *In MSS. permiſcentur* quisquis *et* ſi quis: *Burm. ad* Ouid. Her. 1, 21. *Vid. etiam* QVIRQVIR.

QVIVIS, quaeuis, quoduis *vel* quiduis; cuiusuis, cuiuis. [*ὁστισοῦν*] *Vnus e multis, ſed indifferenter Hic vel Ille, quem volueris eligere.* Ter. Adelph. 2, 3, 1 Abs quîuis homine, quum eſt opus, beneficium accipere gaudeas, *h. e. ab hoc, ſiue ab illo, indifferenter.* Cic. pro Quint. 84 Vtrumque quiuis intelligere potuiſſet. Non quiuis vnus e populo Cic. de Clar. Orat. 320. De quauis vna re Lucret. 1, 417. Queisuis anni temporibus matura eſt et tempeſtiua, *pro* Quibusuis Cato 17, 1. *Sic ante Victorium edebatur: ab eo eſt* Quiduis anni *ſimpliciter.* Cic. pro Cluent. 96 Vis illa fuit, et vt ſaepe iam dixi, ruina quaedam atque tempeſtas, et quiduis potius quam iudicium, aut diſceptatio, aut quaeſtio. Idem Verr. 3, 45 c. 18 Tanta vis erat iniuriarum, vt homines quiduis perpeti, quam non de iſtius prauitate et iniuriis deplorare et conqueri mallent. Cic. de Opt. gen. Orat. 1 Poëmatis tragici — ſuum quoduis eſt diuerſum a caeteris *genus.* Nihil aliud ſtudet, niſi vt lutulentus ſus cum quouis volutari Pſeudo-Cic. in Salluſt. 3 c. 1. Cic. de Orat. 2, 271 c. 67 Per mihi ſcitum videtur, C. Publicium folitum dicere, P. Mummium cuiuis tempori hominem eſſe. *Nempe qui in otio, in negotio, in rebus laetis, in aſperis, iucundus hominibus eſſet, et cuicunque tempori aptus. Simile quiddam de* Aſinio Pollione *refert* Quinctil. 6, 3, 110 Vt de Pollione Aſinio feriis iocisque pariter accommodato dictum eſt, eſſe eum omnium horarum.

QVO

QVO. [*ποῖ*] *Eſt Ablatiuus Pronominis relatiui et interrogatiui.* Hor. Sat. 2, 3, 295 Quone malo mentem concuſſa? timore deorum. *Particula* ne *ſimpliciter interrogat: niſi malis interpretari,* aliquone? ¶ 2 *Aduerbialiter cum ponitur, interdum ex Ablatiuo ortum videtur, vt cum adiunctos ſibi habet Comparatiuos,* magis, minus *etc. Interdum ex Datiuo ſecundae Declinationis, cum explicari poteſt per* ad quid, *vel* cui rei. *Forte ad Datiuum ſunt qui referant, cum eſt Aduerbium loci,* ad quem, *vel* in quem *itur.* Virg. Aen. 1, 374 Quoue tenetis iter? Cic. Fam. 6, 2 Tu velim ſcribas ad me, quid agas, et vbi futurus ſis, vt aut quo ſcribam, aut quo veniam, ſcire poſſim. Num in illis regionibus, quo ſe Catilina inferebat Idem pro Sulla c. 19. *Sic* Virg. Aen. 10, 649 Quo fugis Aenea? Ibid. 369 Quo fugitis ſocii? Sic loquitur, qui vult oſtendere conditionem locorum, in qua perueſo modo alius petatur, alius linquatur. Ter. Hec. 3, 5, 45 Quo abis? mane, mane inquam: quo abis? Quo hinc te agis? admonitio diſcedentis. nam a quo diſcedere deſideramus, admonemus eum vbi vadat, aut quo eat. *Haec* Donat. *ad* Ter. Andr. 4, 2, 25 Proinde hinc vos amolimini: nam mihi impedimento eſtis. P. ego hanc viſam. D. quid tu? quo hinc te agis? Ter. Adelph. 4, 6, 4 Perreptani vsque omne oppidum, ad portam, ad lacum: quo non? Idem Andr. 2, 3, 25 Vide, quo me inducas. Ter. Adelph. 2, 1, 36 Illuc quaeſo redi quo coepiſti, Aeſchine, *int.* ire. Plaut. Rud. 1, 2, 22 An quo furatum mox venias, veſtigas loca, *i. in quae loca.* Varro R. R. 1, 19, 2 Foſſas quo aqua delabatur. Cic. Att. 8, 3 Qua autem et quo, nihil ſcimus. Quo gentium fugiam? Plaut. Rud. 3, 1, 44. ¶ 3 Quo *etiam eſſe Datiui caſus, non modo analogia ſatis indicat, ſed etiam exempla. Vid. Perizon. ad Sanctii Min.* 3, 14, 7 *et* 39. Varro R. R. 2, 1, 21 Cuius ſcientiae genera duo: — alterum, *quo* etiam paſtor diligens mederi poſſit, *i. cui. Hinc orta illa* Hor. Epiſt. 1, 5, 12 Quo mihi fortuna, ſi non conceditur vti? Virg. Aen. 2, 150 Quo molem

molem hanc immanis equi ſtatuere ? Idem Ecl. 6, 23 Quo vincula nectitis ? Cic. Verr. 2, 183 Quo tibi tantum opus fuerit, id quaero. *Et* Fam. 2, 23 Martis vero ſignum quo mihi, pacis auctori ? *Conf.* Laber. *ap.* Petron. c. 55 *bis.* Quo tibi, Paſiphaë, pretioſas ſumere veſtes ? Ouid. Art. 1, 303. *vid. Heinſ.* Phaedr. 3, 14, 6 *quidam legunt,* Heus, inquit, expedi, ſapiens, quo fecerim ? *Al.* quid. *Hanc Dativi notionem ſequitur haud dubie formula,* Quo bonum eſt ? *pro* Quam *ad rem vtile eſt ? frequens apud Iureconſult.* Gaius in l. aliquando 13 *in fine* ad Velleian. in Pand. Quo bonum eſt exſpectare conditionem vel diem, cum, *etc.* Vlpian. l. 3 §. ſi quis ex liberis de bon. poſſ. contra tab. in P. Quo bonum eſt ei contra tabulas dari ? Idem in l. ſi poſt mortem 10 §. liberi eod. Quo bonum eſt eis fauere ? Scaeuola in l. ſi duo 93 de ſolution. Quo bonum eſt hoc dicere ? *Vid. Duker. de Latinit. Vett. ICtor. p. 399.* ¶ 4 *Cauſam finalem indicat.* Plin. iun. . . . Neque enim id feci, quo tibi moleſtus eſſem. Plaut. Poen. Prol. 39 Quo deteriores anteponantur bonis. *Interdum idem fere eſt, quod quaſi.* Cic. pro Quint. . . . Non eo dico, quo mihi veniat in dubium tua fides, aut quo *etc.* Ter. Eun. 1, 2, 16 Non pol quo quenquam plus amem, aut plus diligam eo feci. Cic. Verr. 4, 64 Nam rex id celatum volucrat, non quo quidquam metueret aut ſuſpicaretur, ſed vt ne multi, *etc.* Non quo libenter male audiam, *etc.* ſed quia, *etc.* Cic. de Orat. 2, 305. Se adhuc reperire diſcipulum, quem quidem probaret, potuiſſe neminem ; non, quo non eſſent quidam probabiles, ſed quia, *etc.* Cic. de Orat. 1 c. 28. Spe magis, futurae magnitudinis, quam quo Tac. H. 3, 72, 3. ¶ 5 *Comparatiuis frequenter iungitur.* Ter. Heaut. 3, 2, 31 Addit mihi animum quo libeat magis. Quo minus mirum eſt, ſi audientium intentio langueſcat Plin. Epiſt. 2, 19. Cic. pro Quint. 4 c. 2 Nam quo minus ingenio poſſum ſubſidio mihi diligentiam comparaui. *Add.* Plaut. Amph. 3, 2, 22. Gell. 5, 21. Interpellent me, quo minus honoratus ſim, dum ne interpellent quo minus Reſpubl. a me commode adminiſtrari poſſit Cic. Fam. 11, 10. Quo minus familiaris ſum, hoc ſum ad inueſtigandum curioſior Cic. Fam. 4, 13. Id. de Fin. 1, 58 c. 18 Neque enim ciuitas in ſeditione poteſt eſſe beata, nec in diſcordia dominorum domus : quo minus animus a ſe ipſe diſſidens, ſecumque diſcordans, guſtare partem vllam liquidae voluptatis et liberae poteſt ? *i. quanto minus.* Ter. Andr. 2, 5, 18 Forma bona mihi videre : quo aequior ſum Pamphilo, ſi ſe illam in ſomnis, quam illum amplecti maluit. Cic. de Orat. 2, 52 Quo etiam feci libentius, vt eum ſermonem, quem illi quondam inter ſe de his rebus habuiſſent, mandarem literis. Quo minus *et* quo magis *interdum confundi, obſeruatur, ſiue ab ipſis ICtis, ſiue certe a librariis.* Imperator in l. 3 C. de iudic. Nihil prohibet, quo magis apud eum quoque ediſceptatio terminetur. Idem in l. j. C. qui dare tutor. Non ideo oportuit impediri, quo magis liberali cauſa ordinata curator tibi daretur. *i. quo minus.* ¶ 6 *Ablatiuus relatiui a Comparatiuo rectus eſt in illis* Cic. Fam. 7, 2 Sed homo acutus ei mandatis potiſſimum, cui expediret illud venire quamplurimo. Sed eo vidiſti multum, quod praeſtinxti, quone pluris emerem. Cautum erat, quo ne plus auri et argenti faceret, quo ne plus ſignati argenti et aeris domi haberemus Liu. 34, 6. *Ablatiuus etiam eſt in iſtis conſtructionibus :* Cic. pro Quint. 5 Quae quo plura ſunt, C. Aquili, eo te et hos, qui tibi in conſilio adſunt, meliori mente noſtra verba audire oportebit. Quinctil. 2, 2 Nam quo ſaepius monuerit, hoc rarius caſtigabit. *de officiis praeceptoris.* Cic. Acad. 4, 2 Quo plus in negotiis gerendis res quam verba profunt, hoc erat memoria illa praeſtantior. *Relatiuum interdum omittitur.* Ea pars morum, quo ſuſpectior ſolicitis, adoptanti placebat Tac. H. 1, 14, 4. *i. eo magis plac.* Cic. Verr. 2, 27 Quo quisque te maxime cognatione, affinitate, neceſſitudine aliqua attingebat, ita maxime manus tua putabatur. *Sic Victor. Al.* Vt quisque. ¶ 7 Quo, *pro hinc, qua de cauſa etc.* Quo factum eſt Nep. 2, 6, 6. Quo facile fieri Idem 14, 15, 4. ¶ 8 *Pro quatenus.* Myrrha patrem, ſed non quo filia debet, amauit Ouid. A. A. 1, 285. Hermionem Pylades, quo Pallada Phoebus, amabat Ibid. v. 745.

QVOAD. [ἕως ἕ, μέχρι ἕ] *Idem quod quousque, in temporis, et quocunque alio termino ſignificando.* Ter. Phorm. 1, 2, 98 Senem quoad exſpectatis veſtrum ? Cic. de Amicit. 1 Ego autem a patre ita eram deductus ad Scaeuolam, ſumta virili toga, vt quoad poſſem, et diceret, a ſenis latere nunquam diſcederem. Vt eſſes in Sicilia, quoad velles Cic. Fam. 6, 8. Quoad ille viueret Nep. 18, 12, 2. Quoad vixit Suet. de Clar. Gramm. c. 20. *conf.* Nep. 25, 11, 5. Caeſar Bell. Gall. 5, 17 Neque finem inſequendi fecerunt, quoad ſubſidio confiſi equites, praecipites hoſtes egerunt. Videte nunc quoad fecerit iter apertius quam antea Cic. de Lege Agr. 1, 5. Ego me ducem in ciuili bello, quoad de pace ageretur, nolui eſſe Cic. Att. 7, 2. Quoad vixit Suet. de Clar. Gramm. 20. Quoad tibi aequum et rectum videbitur Cic. Fam. 13, 14. Vlpian. in l. j. D. de peric. et com. rei vend. Quod non deſignauit tempus, eatenus periculum ſuſtinere debet, quoad degulletur vinum. Gell. 7, 21 *Quoad viuet* cum dicitur, item *quoad morietur*, videntur quidem duae res dici contrariae : ſed idem atque vnum tempus vtraque verba demonſtrant. Item cum dicitur, *Quoad Senatus habebitur*, et *Quoad Senatus dimittetur ;* tametſi *haberi* atque *dimitti* contraria ſunt ; vnum atque id ipſum tamen vtroque in verbo oſtenditur. Tempora enim duo cum inter ſe oppoſita ſunt, atque ita cohaerentia, vt alterius finis cum alterius initio miſceatur ; non refert, vtrum per extremitatem prioris, an per initium ſequentis locus ipſe confinis demonſtretur. Argento haec dies praeſtituta eſt, quoad referret nobis Plaut. Pſeud. 2, 2, 29. *i. ad quam, qua.* Cic. de L. Agr. 3, 14 c. 4 Cum vsque eo vicinos proſcriberet, quoad — ex multis praediis vnam fundi formam perfecerit. *Laudatur etiam* de L. Agr. 1, 12 c. 4 *Sed ibi recte legitur*, Quod ad quemque peruenit, peruenerit *etc. non* quoad. Quoad potuit reſtitit Cic. de Senect. 11 c. 4. Quoad longiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatium praeteriti temporis Cic. pro Arch. 1. Quoad, *pro Interim dum.* Quinctil. 10, 3, 31 Niſi forte membranarum vſum vſus infirmior exigit : quae vt ſiuant aciem, ita crebra relatione, quoad intinguntur calami, morantur manum, et mentis impetum frangunt. Non faciam finem rogandi, quoad nobis nunciatum erit, ſe id feciſſe Cic. Att. 16, 16. Dies illos, quoad ille veniret, cum Pompeio conſumſi Idem Att. 5, 6. *Add.* Ibid. 3, 13. *et* pro Sext. c. 38. *et* Fam. 1, 9, 80. 7, 26, 7. *et* pro Mil. c. 10. Nep. 15, 2, 5. *et* 9, 3. 18, 2, 2. *et* 6, 2. Suet. Veſp. c. 4. *et* Caeſ. c. 29. *et* Domit. c. 2. Quoad munus officii exſequi et tueri poſſis Cic. de Senect. 21. Idem Verr. 5, 76 c. 29 Denique domi tuae piratae, a quo tempore capti ſunt, quoad per me licitum eſt, fuerunt. Cic. Verr. 5, 175 Tulit haec ciuitas quoad potuit, quoad neceſſe fuit, regiam illam veſtram do minationem in iudiciis, et in omni Republ. tulit. Quoad eius fieri poteſt Auctor ad Heren. 1, 2 : *Qui Genitiuus* Eius *pendet ab omiſſo* aliquid, *vt monet Perizon. ad Sanct. 3, 6 p. 424. Sic* Cic. Att. 11, 12 Tu tamen velim ne intermittas, quoad eius facere poteris, ſcribere ad me. Quoad eius poteris Cato c. 32. *Sic* Cic. de Inu. 2 c. 6. *et* Fam. 2, 2. *et* 5, 8. Quoad eius poteſt Liu. 39, . . ¶ 2 *Iunguntur interdum* Quoad *et* vsque. *V. g.* Liu. 6, 35 *extr.* Quoad vsque ad memoriam noſtram tribunitiis conſularibusque certatum viribus eſt. *Ita ſeparari, puto, debent*, Quoad certatum eſt, *et* vsque ad memoriam noſtram. *Sed* Varro de L. L. 4, 2 p. 8, 23 Ab eo dicitur praeco locare quoad vsque id emitur, quoad in aliquo conſiſtit pretium : *videtur phoenaſmus eſſe, vt quod laudatur nefcio vnde* Accii, Ni vil te impedio : quoad vsque rem peragas. Sueton. Caeſ. c. 14 Ac ne ſic quidem impedire rem deſtitit, quoad vsque manus equitum Romanorum, quae armata praeſidii cauſa circumſtabat, immoderatius perſeueranti necem comminata eſt. *Sed cum multi libri* vsque *omittant, poſſumus ſuſpicari, illud eſſe gloſſam τῆς* quoad. Tac. Ann. 14, 58 *extr.* Multa ſecutura, quoad vsque bellum eualeſceret. *Sic ſuſpicatur Rhenanus. Sic MS. Oxon. Sed editur* quae ad vsque bellum eualeſcerent, *etiam a Ryckio. Probat tamen iſtam lectionem in Addendis Gronou. Ac recentioribus placuiſſe eam rationem, certum eſt.* Lactant. 4, 12, 17 Quoadusque (*Interpr. Vulg.* donec) ponam inimicos tuos ſuppedaneum pedum tuorum. *Auctoritates ſimiles laudauit Buteman. ad h. l. Add.* Vlpian. in l. j. §. Iulianus D. de itiner. actuque priuato. Iulianus ait, quoadusque ingreſſus eſt, eousque ei competere interdictum. ¶ 3 Quoad *pro* Quod ad *vel* quantum ad *vix veteri aliqua et indubia auctoritate tuearis. Laudatur* Varro de L. L. 7, 23 p. 93, 19 Haec ſigillatim tripliciа eſſe debent, quoad ſexum, multitudinem, caſum. *Sed librarius tanto facilius tribui poteſt, vm paullo ante* p. 93, 1 Quod ad partes ſingulas orationis *edatur.* Varro de R. R. 1, 9, 5 Sic magna tria diſcrimina terrae, quod refert, vtrum ſit macra, an pinguis, an mediocris. Quo ad culturam, pinguis fecundior *etc. Sed vel* quo *ſeparatim intelligi poteſt, vt ſcribitur, pro* quia : *vel cum primis editionibus legi*, quod ad culturam. Liu. 2, 5, 7 Quod ſtipendium ſerius quoad diem praeſtaret. *Iam videmur viri docti, ſi* quoad diem *ſit quantum ad diem, eſſe indignam Liuio ταυτολογίαν neque enim, quid ſit ſerius intelligi poteſt aliud. Et monuit olim Vorſtium Gronouius, melius legi* quam ad diem : *licet vulgatam librorum lectionem et ipſe, et nunc Drakenborchius, ſeruauerint.* Gaius ICtus l. 3 §. 1 D. de adquir. rer. dom. imo Nec intereſt quoad feras beſtias et volucres, vtrum in ſuo fundo quisque capiat, an in alieno. *Sed Gothofred. recte* quod ad. *Et ſic ſaepe peccatum, vti poſteriores librarii* quoad *ſuum inculcarent, pro veteri* quod ad. *Etiam* quod *pro* quoad *ſaepe intruſerunt. Ind. Graec. ad* Cic. Att. 2, 7 p. 216. *Conf. Drakenb. ad* Liu. 6, 38, 13. *Particulas* Quo *et* ad *ſingulariter vſurpant* Gell. 1, 15 Vlyſſem Homerus virum ſapienti facundia praeditum, vocem mittere ait non ex ore, ſed ex pectore, quo ſcilicet non ad ſonum magis, habitumque vocis, quam ad ſententiarum penitus conceptarum altitudinem perueniret.

QVOCIRCA. Coniunctio rationalis. [ποιγαροῦν] *Et, Quamobrem, Itaque.* Cic. de Senect. 41 c. 12 Quod quo magis intelligi poſſet, fingere animo aliquem iubebat tanta incitatum voluptate corporis, quanta percipi poſſet maxima, nemini cenſebat fore dubium, quin tamdiu dum ita gauderet, nihil agitare mente, nihil ratione, nihil cogitatione conſequi poſſet : quocirca nihil eſſe tam deteſtabile, tamque peſtiferum, quam voluptatem. Quocirca bene apud maiores noſtros Senatus decreuit, *etc.* Cic. de Diuin. 1, 52 c. 41.

QVOCVM. [μετ' ἕ] *Ablatiuus, pro quo etiam dicitur* Quicum. Cic. de Legib. 1, 54 Ergo aſſentiris Antiocho familiari meo : magiſtro enim non audeo dicere, quocum vixi. Cum eo, quocum video eſſe ambulandum Idem Att. 4, 9.

QVOCVNQVE. [ὁτιοῦν] *Ablat. a* Quicunque. Plin. 27, 12 Quocunque haec modo ſe habeant, vis earum eſt ſpiſſare, ac refrigerare. Sed quocunque tempore mihi poteſtas tui praeſentis fuerit Cic. Fam. 1, 9. ¶ 2 Quocunque. Adu. [παντοχόσε] Plin. 5, 27 f. 27 *Taurus mons*, Numeroſis nominibus et nouis quocunque incedit inſignis. *Sed legitur* Quacunque. Quocunque oculos circumtuli Eumen. pro Reſtaur. Schol. c. 16. Quocunque ille fugere potuiſſet, ipſum ſequi poſſe Curt. 4, 5, 8. Quocunque me verto Sen. Epiſt. 12. *Add.* Pacat. Paneg. c. 37. Ire, pedes quocunque ferent Hor. Epod. 16, 21. *Elegantер interponitur dicto inter* Quo *et* Cunque, *per eam figuram, quae Tmeſis dicitur.* Quo res cunque cadent Virg. Aen. 2, 709. *Add.* Hor. Od. 1, 7, 25. *Sed etiam* Cic. Tuſc. 2, 15 c. 5 Vt enim heri feci, ſic nunc rationem, quo ea me cunque ducet, ſequar. *Conf.* Idem de Diuin. 2, 149 c. 72.

QVOD, cuius, cui. Adi. [τί ποῖον] *Interrogatiuum et relatiuum eſt. Subſtantiue ponitur in iſtis.* Cn. Magn. Lentulo *ſub* Cic. Att. 8, 12 Ego ad P. Lupum et C. Coponium Praetores miſi, vt ſe vobis coniungerent, et Militum quod haberent, ad vos deducerent. Tacit. Hiſt. 5, 23 Complet et quod Biremium, quaeque ſimplici ordine agebantur. Tacit. Ann. 1, 48, 2 Et quod maxime Caſtrorum ſincerum erat. Quod Floris, quod roboris in iuuentute erat, amiſerant Liu. 37, . . Tacit. Hiſt. 2, 44 Et a Flauio Sabino praefecto vrbis quod erat in vrbe Militum ſacramento Vitellii adactum. Cic. pro Dom. 111 Ornamentorum quod ſuperſunt — domum ſuam deportauit. ¶ 2 Quod, *interdum ad ea refertur, quae ſequuntur.* Cic. Att. 2, 3 Pompeius, noſtri amores, quod mihi ſummo dolori eſt, ipſe ſe afflixit. *Sic a Genio ſequentis nominis accommodatur relatiuum*, Salluſt. in Catil. 55 Eſt locus in carcere, quod Tullianum appellatur. Quod, *abſolutum, pro Quae res.* Ter. Eun. 3, 1, 55 Par pari referto, quod eam mordeat. Quod, *Propter quod.* Ter. Heeyr. 2, 3, 3 Nam (ita me ament di) quod me accuſat nunc vir, ſum extra noxiam. *Vbi* Donatus : Deeſt In eo, vt ſit, In eo quod me accuſat nunc vir, ſum extra noxiam. An Quod, propter quod ? *Hactenus* Donatus. Idem Andr. 1, 5, 52 Quod ego per hanc te dexteram oro, et geninm tuum. Nunc illud eſt, quod ſi omnia omnes ſua conſilia conferant, Atque huic malo ſalutem quaerant, nihil auxilii afferant Ter. Adelph. 3, 2, 1. Gauriet, quod (circa quod, in quo) neque pes vnquam neque caput compareat Plaut. Capt. 3, 4, 82. Idem Epid. 3, 4, 20 Animum aduorte : vt

quod ego ad te venio, intelligas. *i. Vt intelligas, propter quod ad te venio.* Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar Ter. Heaut. Prol. v. 3. *Talia sunt illa:* Virg. Ecl. 3, 35 Si ad vitulam spectes, nihil est quod pocula laudes. Cic. Fam. 14, 12 In viam quod te des hoc tempore, nihil est. *Et* pro Rosc. Am. 1 Credo ego vos mirari, quid sit, quod, quum is — ego potissimum surrexerim. Ter. Phorm. 5, 9, 63 Vin primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant. Hor. Epist. 1, 16, 94 Quod te per genium, dextramque, deosque penates Obsecro et obtestor, vitae me redde priori. Ter. Hec. 3, 2, 3 Male metuo, ne Philumenae magis morbus aggraueſcat. quod te Aeſculapi, et te Salus, ne quid huius ſit, oro. Quod, pro Quae Plurali, inquit Donatus *ad* Ter. Eun. 1, 1, 19 Et quod nunc tute tecum iratus cogitas, egone illam, quae illum, quae me? *Nimium ſubtilis videtur Grammaticus. Quidni enim* quod *ſignificet vniuerſum illud, quod cogitas; quidquid eſt, quod cogitas etc. Sic generalitatem quandam notat, in formula* quod ad me attinet. *V. g.* Cic. pro Roſc. Amer. 90 Qui omnes (quod ad me attinet) vellem viuerent. ¶ 3 *Continuandae orationi ſeruit ante particulas* Si, niſi, etſi, contra *etc.* nam: *in quibus eandem fere vim habet, ac ſi dicas* qua in re ſi, circa quod negotium ſi. *Neque enim plane ab initio ſententiae, id eſt, epiſtolae, libri, argumenti non cohaerentis cum ſuperioribus poni videas.* Cic. pro Muraen. 8 c. 4 *cum dixiſſet, ſe patrocinium negare Muraenae non potuiſſe, addit* Quod ſi licet deſinere, ſi te auctore poſſum, ſi nulla inertiae — culpa ſuſcipitur: ego vero libenter deſino. *Frequens admodum eſt vſus huius rationis, quod vel hoc ipſo huius orationis exordio oſtendi poteſt. Mente nem in principio fecerat ſollemnus precationis conſularis, addit* Quod ſi illa ſollemnis comitiorum precatio *etc.* *Et* 3 Quod ſi in iis rebus repetendis, quae mancipi ſunt, is periculum iudicii praeſtare debet, qui ſe nexu obligauit; profecto etiam *etc.* *Et mox* 4 Quod ſi e portu ſoluentibus ii, qui iam in portum ex alto inuehuntur praecipere ſummo ſtudio ſolent — quo tandem me animo eſſe oportet *etc.* *Et* 6 Quod ſi tum, cum Reſp. vim et ſeueritatem poſtulabat, vici naturam — quanto tandem ſtudio debeo *etc.* Caeſ. B. G. 1, 14, 3 *in media expoſtulatione,* Quod ſi veteris contumeliae obliuiſci vellet, num etiam recentium iniuriarum — memoriam deponere poſſet? Ter. Andr. 3, 4, 25 Quod ſi quieſſem, nihil euenſſet mali. Nep. 18, 8, 3 Quod ſi quis illorum veteranorum legat facta; paria horum cognoſcat Idem 23, 1, 2 Quod Niſi domi debilitatus eſſet. Caeſ. Bell. Gall. 1, 44 Quod Niſi diſcedat, ſeſe illum pro hoſte habiturum. Ter. Phorm. 1, 3, 19 Quod Niſi fuiſſem incogitans. Cic. Att. 13, 43 Quod Niſi me Torquati cauſa retineret. Virg. Georg. 1, 155 Quod Niſi et aſſiduis terram inſectabere raſtris. *Add.* Ecl. 9, 14. *et* Aen. 6, 133. Flor. 4. 2, 81 Veteranorum manus gradum retro dedit. Quod Etſi nondum fugerat, apparebat tamen, pudore magis quam virtute reſiſtere. *Tuentur eam lectionem contra emendandi conatus viri doctiſſimi.* Cic. de Fin. 1, 67 c. 20 Quod Quia nullo modo ſine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere poſſumus — idcirco *etc.* *Sic* Quod Contra: Lucret. 1, 83 Quod contra ſaepius illa Religio peperit ſceleroſa atque impia facta Cic. Lael. 90 c. 24 Peccaſſe enim ſe non anguntur obiurgari moleſte ferunt: quod Contra oportebat delicto dolere, obiurgatione gaudere. *Tale eſt,* Quod Nunc, aeterno quia conſtant femine quaeque — Nullius exitium patitur natura videri Lucr. 1, 222. *i. Iam vero, nunc autem.* Quod Quum accidiſſet, vt alter alterum nec opinato videremus, ſurrexit ſtatim Cic. de Fin. 3, 8 c. 2. Caeſ. B. Ciu. 3, 68 Quod Cum eſſet animaduerſum, coniunctam eſſe flumini; — protinus tranſcenderunt. Quod Quoniam nobis quoque voluntati accidit, vt artem dicendi perſcriberemus, non vnum nobis aliquod propoſuimus exemplum Cic. de Inu. 2, 4 c. 2. *Sic MSS. vnde fecerunt* voluntatis, *vt iungerent* quod voluntatis. *Sed ſi totam ſeriem inſpectas orationis, videbis, nihil de* voluntate *praceſſiſſe. Itaque* nobis voluntati accidit *puto ſignificare, velle coepimus, vt* in mentem venit *etc.* *Vt* Att. 3, 20 *extr.* Quod me vetas quidquam ſuſpicari accidiſſe ad animum tuum. Quod Ne longiore exordio legentem fatigemus, vnum quaſi exemplum ſubiicienus Colum. 5, 11, 13. Quod Vbi ſenſi me in poſſeſſione iudicii ac defenſionis meae conſtitiſſe — tunc admiſcere huic generi orationis vehementi atque atroci genus illud alterum — coepi Cic. de Orat. 2, 200 c. 49 *pr.* Quod enim melius *apud* Varron. R. R. 1, 13, 4 *interpretatur Scaliger, vtpote cum melius ſit, ἅτε οὐ κρεῖττον ὄν. Add. Scalig. ad 1, 55, 2.* Quod Vbi id pote Varro R. R. 1, 15.

Nunc manet inſontem grauis exitus: aut ego veri
Vana feror; quod Vt o potius formidine falſa
Ludar Virg. Aen 10, 630.

Cic. Fam. 14, 4 Quum autem ſcribo ad vos aut veſtra lego, conficior lacrimis ſic, vt ferre non poſſim: quod Vtinam minus vitae cupidi fuiſſemus, certe nihil, aut non multum in vita mali vidiſſemus. Ter. Phorm. 1, 3, 5 Rogitas, qui tam audacis facinoris mihi conſcius ſis? quod Vtinam ne Phormioni id ſuadere in mentem inciditſet. Apul. Apol. p. 275, 33 Quod Vtinam tam grauia formae et facundiae crimina vere mihi approbaſſet. Idem Flor. 3 p. 359, 22 Quod Vtinam mihi pro amplitudine auditorii prolixa oratio ſuppeteret. ¶ 4 *Formae aliae:* Ter. Andr. 4, 4, 1 Sed ſi quid ſit, quod mea opera opus ſit vobis, aut tu plus vides, quam ego, manebo, *i. circa quod.* Quod, *pro* Qui, *auctore* Donato Ter Eun. 2, 1, 5 Ego quoque vna pereo, quod mihi eſt carius. *i. Qui mihi carior ſum. Sic ad feminarum referri videtur* Plin. 18, *vlt. de tempeſtatum praeſagiis,* Nube grauida candicante, quod vocant tempeſtatem albam, grando imminebit. *Nempe* quod *eſt* quae res. *In verborum honore ſunt iſta,* Cic. Fam. 13, 23 Atque eum, quod absque moleſtia fiat, ſi qua in re opus ei fuerit, iuueris. Idem Fam. 14, 5 Tu velim, quod commodo valetudinis tuae fiat, quam longiſſime poteris, obuiam nobis properes *Et* Att. 14, 16 Et ipſe, quod commodo tuo fiat, cum eo colloquere. Quod commodo rem facere poſſis, *i. quoad: vid. Gronou. ad* Liu. 26, 32 *extr.* Quod bene vertat, *modus bene precandi.* Liu. 1, 28 Tum interrex, concione aduocata, Quod bonum, faustum, felixque ſit, inquit, Quirites, regem create. Idem ibid. c. 17 *et* 28. Cic. Att. 2, 4 Scraptonis librum ad me miſiſti, ex quo quidem ego (quod inter nos liceat dicere) milleſimam partem vix intelligo. *Cum* quidem *modeſtius negat.* Non nouiſti me? r. quod quidem veniat in mentem, *h. e Quod meminerim,* Plaut. Epid. 5, 1, 5. Plin. 12, 14 Nec tamen ab vllo (quod equidem ſciam) Latino arborum earum tradita eſt facies. ¶ 5 Quod *pro* Quantum. Hor. Serm. 2, 7, 3 Amicum Mancipium domino, et frugi, quod ſit ſatis. *i. Tantum frugi, quantum ſufficiat. Sic* Quod quidem in te fuit, *i. quantum, ὅ, τι, vid.* Priſcian. 18 p. 1194. Quod potero, adiuuabo ſenem Ter. Heaut. 3, 1, 7. Munus noſtrum ornato verbis, quod poteris Idem Eun. 2, 1, 8. *Conf.* Idem Heaut. 5, 4, 15. Cic. Att. 12, 48 *pr.* Vt tantum medii fuerat maris, vtraque claſſis Quod ſemel excuſſis poſſet transcurrere tonſis Lucan. 3, 538. Hor. Serm. 2, 7, 40 Tu cum ſis quod ego, et fortaſſis nequior, vltro Inſectere? Senſus eſt, Quum ſis id quod ego ſum, id eſt, ſimiliter vitioſus, vt ego: tu me vltro inſecteris? ¶ 6 *Exempla miſcella:* Cic. pro Milon. 18 Nullis Graecis comitibus, vt ſolebat: ſine vxore, quod nunquam fere. *int. facere ſolebat.* Cic. Att. 11, 12 Si quid erit, quod ad quos ſcribendum meo nomine putes, velim, vt ſoles, facias. *Delectari videtur in repetitione Pronominis.* Quod quum ita eſt, ex edicto bona poſſeſſa non ſunt Cic. pro Quint. 65. Virg. Aen. 11, 15

Maxima res effecta viri, timor omnis abeſto:
Quod ſupereſt, haec ſunt ſpolia, et de rege ſuperbo
Primitiae. Seruius, i. e. De reliquo: et eſt abſoluta locutio. Cic. Att. 9, 22 Quod ſupereſt, ſcribe quaeſo quam accuratiſſime. Lucret. 3, 222 Quod genus eſt, Bacchi cum flos euanuit, *etc. Similitudinem indicat, Quale quid fieri ſolet.* Cic. de Aruſp. Reſp. 6 Quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum eſt. Idem Philipp. 3, 25 Quod idem fecit L. Philippus, vir ano, patre, maioribusque ſuis digniſſimus. Cic. pro Domo 71 Quotieſcunque de me conſultus eſt, toties eam nullam eſſe iudicauit. Quod idem tu Lentule vidiſti in ea lege, quam de me tuliſti: *pro eo, quod nos dicere ſolemus,* quod etiam. *Et* de Nat. Deor. 2, 53 Quod idem faciunt ſtellae ſuperiores. Cic. in Orat. 20 Nam et grandiloqui fuerunt cum ampla et ſententiarum grauitate, et maieſtate verborum, vehementes, varii, ad permouendos, et conuertendos animos inſtructi et parati: quod ipſum alii aſpera, triſti, horrida oratione: alii leni, et inſtructa ſunt conſecuti. Cic. Att. 14, 20 Nunc autem videmur habituri ducem: quod vnum, *nempe vt habeamus,* municipia, bonique deſiderant. *Quod, pro καθότι, vel καθόσον, ſiue quatenus prout:* Ter. Phorm. 1, 2, 81 Omnia haec confingam, quod erit mihi bonum atque commodum. Quinctil. 1, 7, 30 Ego, quod conſuetudo obtinuerit, ſcribendum quidque iudico, quomodo ſonat. *Sic Ienſon. Alii legunt* Niſi quod.

QVOD. Coniunctio *ſit (vt Graecorum ὅτι)* cauſalis. *ea fere ratione, qua* dignus *eſt* qui ametur, *idem ſignificat atque* vt ametur. *Nonnunquam vix diiudicare licet, vtrum ad Pronomen commodius, an ad Coniunctiones referatur. V. g. in illo* Cic. Att. 1, 4 Quod ad me ſcribis de Hermathena, per mihi gratum eſt, et ornamentum Academiae proprium meae: quod et Hermes commune omnium, et Minerua ſingulare eſt eius gymnaſii. *Poſſis ita accipere,* Illud, quod ſcribis, gratum eſt: *et ita,* Quia ſcribis gratum eſt. *Coniunctiuum adjecit non ſua vi, ſed pro ratione reliquae orationis. V. g.* Cic. Att. 1, 3 Vtinam illum diem videam, quum tibi agam gratias, quod me viuere coëgiſti. *Aſſeuerat ab Attico ſe coactum. Ita* Att. , 10 Vtrum tandem ſum accuſandus? quod doleo, an quod commiſi *etc. fatetur ſe dolere, commiſiſſe. Et* ibid. At te minus multa ſcribo, quod et moerore impedior *etc. Sed* 3, 12 *pr.* Hic tu me accuſas, quod me afflictem: *non ipſe ponit aliquid, ſed Attici ſententiam refert.* ¶ 2 Quod, *pro quum, poſtquam, ex quo etc.* Tertius dies eſt, quod audiui recitantem Plin. Ep. 4, 27. Minus quindecim dies ſunt, quod pro hiſce aedibus minas quadraginta accepiſti Plaut. Trin. , 4, 1. Quamquam haec inter nos nupera notitia admodum eſt, Indeadeo quod agrum in proximo hic mercatus es Ter. Heaut. 1, 1 *pr.* ¶ 3 Quod, *pro Quantum ad illud pertinet vel attinet.* Ter. Eun. 5, 8, 34 Si te in platea offendero hac poſt vnquam, quod dicas mihi, Alium quaerebam, iter hac habui: periſti. *Expreſſum videtur ex ſimili loco* Plaut. Aſin. 4, 1, 11 Alienum hominem intromittat neminem. Quod illa aut amicum, aut patronum, aut quod illa amicae ſuae amatorem praedicet: Fores occluſae omnibus ſient. — Aut quod illa dicat peregre allatam epiſtolam: Ne epiſtola quidem vlla ſit in aedibus. *Et* v. 51 Quod illa autem ſimulet *etc.* Ouid. Art. 1, 26 Illa, quod eſt virgo, quod tela cupidinis odit, Multa dedit Populo vulnera, multa dabit. *Plura huius generis dedit ad* Epiſt. 17, 51 *Heinſius. Talia ſunt* Ter. Eun. 4, 7, 15 Sane quod tibi nunc vir videatur eſſe, hic nebulo magnus eſt. Idem Adelph. 5, 9, 29 Vt id oſtenderem, quod te iſti facilem et feſtiuum putant, id non fieri ex vera vita. *In his exemplis obiectionibus vel excuſationibus et ad eas reſponſionibus ſeruit: ſed etiam frequenter adhibetur in epiſtolis et ſermonibus, vbi ſimpliciter ad ea, quae ab altero prolata ſunt, reſpondetur. V. g.* Cic. Att. 14, 20 Quod Ciceroni *(filio meo)* ſuppeditas, gratum. Quod et rare me putas, — ſic ſe res habet —. Quod me hortaris, vt ſcriptam concionem mittam, accipe a me *etc.* Quod Hirtium per me meliorem fieri volunt, do equidem operam. *Sic* Fam. 3, 5 Quod itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem videtur adducere, viſurusne me ſis in prouincia: ea res ſic habet: Brundiſii quum loquerer cum liberto tuo Phania, *etc. Ibidem ſub finem,* Quod te a Scaeuola petiiſſe dicis, vt dum tu abeſſes, ante aduentum meum prouinciae praeeſſet: eum ego Epheſi vidi, fuitque mecum familiariter triduum illud, *etc.* ¶ 4 *De conſtructione Coniunctionis* quod *poſt verba ſenſuum, affectuum et ſignificandi, quae vſitatius Accuſatium cum Infinitiuo habent, quae diſputata ſunt, fere omnia docent Sanctius Min. 3, 14 et ad eum locum Perizonius. Scilicet Sanctius negat, duci poſſe latine et ad eae aetatis nomam* ſcio quod, dico quod, credo quod, *cum Coniunctiuo, et reſpondet locis pro vſu τῆς* quod *proferri ſolitis: ita tamen, puto, vt videatur τὸ ὕμετερον τῆς ἀνθρωπίνης ipſum transuerſum agere nonnunquam, vti damnet, quae recte habent, aut ad emendandum adeo loca ſana prouocet. Eandem ſententiam, ſed multo prouidentius tuetur Gronouius pater, tum aliis locis, tum ad Plautum Aſin. 1, 1, 37. et Aulul. 2, 1, 52. itemque ad Liu. 3, 52 pr. et ita tuetur, vt pro* quam *librarios vno alteroque loco barbarum illud* quod *inculcaſſe probabili coniectura, quam neque librorum auctoritas deſtituit, confirmet. Sed neque deeſt Perizonio, (quem Sanctii intemperantia videtur impulliſſe, vt et ipſe paullo cautius in quibusdam verſaretur, et aliquantum pugnaret ambitioſius) poſt Scioppium quidem in Auctario Grammaticae, ficto Mariangeli nomine, edito Ep. 6 p. 45 ſeq. Voſſium de conſtructione c. 20 et 62, vt alios praetermittamus; non deeſt igitur his triumuiris, quod pro tuendo aut excuſanda certe barbarorum illa ratione dicant. Diligenter conſiderauit loca Ciceronis quidem et aureae aetatis aliorum, tum ad quae prouocatum eſt omnia, tum alia nondum, quod*

sciam, in hanc scenam producta. Hyginum illum Augusti, si DIs placet, libertum, quem subinde laudat Scioppius, plane non moror. Sed nec de reliquis Senecae, Martialis et similium locis multum hic laborani, non quod non etiam hic disputari multa possint: sed quod constat dicendi regulam ab his non petendam. Ita Claudianus, *maximi spiritus Poëta, sed ferae numis aetatis et Graece nimis doctus,* de Raptu Prof. 3, 223 *de Venere Proserpinam eliciente,*

Vicinos callida flores
Ingeminat, meritumque loci velut insita quaerit.
Nec credit, quod bruma rosas innoxia feruet,
Quod gelidi rubeant alieno germine menses,
Verna nec iratum timeant virgulta Booten.

Talia Pallad. Febr. 24, 5 Opinantes quod tangatur; *it.* Apr. 2, 5 Affirmat quod pariat. *Sic* Vlpian. l. 1 §. denunciare D. de agnoscendis vel alendis lib. Sufficit mulieri, notum facere, quod sit praegnans. Mariti est iam aut mittere custodes, aut eidem renunciare, quod non sit ex eo praegnans. *Paullo post:* Illud notandum est, quod denunciatio a marito non incipit, sed a muliere. *Et §.* vlt. Quae causa si fuerit acta apud iudicem et pronunciauerit, quod ex eo praegnans fuerit, in ea causa est, vt agnosci debeat quasi suos. *His igitur auctoribus, non tam ponte plane deiectis, quam ne turba opprimamur, interim ouili quasi disclusis, porro illud monendum est, non Scioppium modo, sed ipsum etiam Perizonium, cum ingrediuntur hanc disputationem, ita se instituere, vt ostendere se velle dicant, aeque Latine dici* scio, credo, dico, quod tu sis doctus, ac scio, credo, dico, te esse doctum: *cum autem aliquantum prouecti sint, ea magnam partem proferre exempla, quae plane his sint dissimilia, et de quibus nemo litem mouit, (nisi quod Sanctio petulanter satis illudenti Grammaticis vnum alterumque excidit) ita vt facile sucum facere festinantibus, et perfugium parare semibarbaris possint, accidereque videatur in hac verborum disciplina, quod Epicureis Sadducaeisque vsu venisse dicitur, vt magistrorum dictatis, non plane contemnendis, quibusque ipsi nihilo peiores facti sint, male abutantur discipuli mali, et licentiae suae magistrorum auctoritatem obtendentes. Quae cum ita sint, et vt ordine aliquo progrediatur hoc quidquid est disputatiunculae, I. Ab ea quaestione remouenda videntur illa, vbi* quod *non pro Graecorum ὅτι ἀφηγηματικῷ, (quasi tu narratiuum dicas) ponitur, sed vbi αἰτιολογικὸν siue causale est. Hoc facile intellectu est, si consideremus, possit ne* quia, *vel* cum, *vel* propterea quod, *aut simile quiddam τῷ* quod *substitui. Hic sine discrimine vel finitum tempus cum suo* quod, *vel infinitum cum Accusatiuo adhibetur, et quidem si illud, vel in Indicatiuo, in sententia puta, ac certa: vel in Subiunctiuo, si pendens aut sententia sit, aut constructio. Itaque post* miror, doleo, queror, indignor, gaudeo, glorior, *et similia forte affectuum, quae vocant, Verba (de omnibus non augim confirmare, neque enim dici posse puto,* spero, confido quod, *neque dici ignoro,* vereor, vt *vel* ne: *adeo vsus tyrannus est) dubium non est, quin* quod *sequi possit: Sequi tamen et potest, et solet Accusatiuus cum Infinitiuo. Quae quidem res iudicio esse videtur, interdum indicatum esse obiectum affectus (per Accusatiuum cum Infinitiuo) interdum autem causam (per αἰτιολογικὸν finito verbo adiectam τὸν* quod). *Hoc si obserues, bona pars eorum, quae pro se laudant Perizonius alique, non iam ad quaestionem propositam pertinebit, aut opposita erit sententiae Gronouianae. Videamus exempla pauca nunc: plura enim deinde dabuntur, vbi, quae truncata specimen habent aliam, integra proferemus. Igitur exemplo sit Plautus Mere. 3, 4, 10* Id illi vitium maximum est, quod *(quia)* nimis tardus est. *Phaedr. praef. 5.* Calumniare autem si quis voluerit, quod arbores loquantur, *i. quia. Nam causa, obtentus certe calumniandi est loquela arboribus attributa. Item Phaedrus 4, 4, 31* Quam gratuiter ferret, quod voluntatem suam interpretari non potuissent Attici. *Cael. ad Cic. Fam. 8, 14.* Propositum hoc est, de quo sunt dimicaturi, quod Pompeius constituit, *etc.* Cic. Tusc. 5, 40 c. 14 Vt mihi Laconis illud dictum in hos cadere videatur, qui glorianti cuidam mercatori, quod multas naues in omnem oram maritimam dimisisset *etc.* Idem de Sen. 4 c. 2 *pr.* Saepe numero admirari soleo — quod nunquam senectutem tibi grauem esse senserim. *Et* 39 c. 12 Sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus. *Sic* Plin. Epist. 6, 26 Gaudeo et gratulor, quod Fusco Salinatori filiam tuam destinasti. *II. Ita neque disputatur, disputatione certe opus non videtur, de his, vbi* quod *includit formulam* quantem attinet, *de qua n. 3 diximus, hic autem ea tantum addimus, de quibus disputatum est. Petronius c. 138* Quod verberatus sum nescio: *quae verba insidiose a Perizonio allegantur, omissis, quae statim adiungenda erant,* quod eiectus sum, ludum puto. *Sciebat optime, qui loquitur, se verberatum esse, sed se memoriam adhibere iniuriae, (felicitet Graeci vno verbo dicunt μνησικακῶν) negat. Hoc obseruandum praesertim etiam Scioppii causa, qui magnum numerum produxit locorum similium. Huc referenda initia SConsultorum aut sententiarum senatoriarum,* Quod verba fecit M. Curio *etc.* de ea re ita censeo. *Vid.* Cael. ad Cic. 8, 8. *Huc pertinet Horat. Epist. 2, 2, 146* Si tibi nulla sitim finiret copia lymphae, Narrares medicis: quod, quanto plura parasti, Tanto plura cupis, nulli ne faterier audes? *Valde disputatum est de* Liu. 42, 33 *vt ostendit ibi Drakenborch. Optimum videtur cum Viro doctissimo ita legere,* P. Licinius COS. SCta recitari iussit, primum quod bellum Senatus Perseo intulisset, *(hoc esse SCtum dixit,* quod intulisset) deinde *(hoc esse alterum SCtum)* quod veteres Centuriones quam plurimum ad id bellum scribi censuissent, nec vlli, qui non maior annis L. esset, vacationem militiae esse. *Duo igitur sunt SCta, primum de ipso bello, alterum de his, qui scribendi essent. Itaque a verbo* censuisset, *pendet tum infinitum* scribi, *tum alterum* esse. *Creuerius, non improbante Drakenborchio, malebat ita legere,* primum quo bellum — intulisset; deinde, quo veteres. *Ac iam* Quo et Quod *confundi, ostendit Drakenb. ad* Liu. 36, 33, 3. *III. Denique ab hoc consu removendae sunt formulae aliae, quae male ad regulam propositam trahuntur, v. g. Ouidianum illud,* Adde quod, *vbi aperta nimis est ellipsis,* Adde, illud quod. *Ponamus vnum exemplum de pluribus, quae Burmannus index facile subiiciet,* Epist. 17, 199 Adde quod, vt cupias constans in amore manere, Non potes. *Simile est illud* Eiusd. ex Ponto 4, 14, 3 Excepto, quod adhuc vtcunque valemus. *Sic* Cic. Offic. 2, 70 c. 20 Videndumque illud est, quod, si opulentum fortunatumque defenderis, in illo vno, aut forte in liberis eius, manet gratia: sin autem inopem *etc. Quamuis enim forte etiam in aliis, quae infinitum postulant, similem commissi ellipsin liceat, tamen analogiae et ratiocinationi ab auctoritate destitutae in linguis non ita multum; aduersus auctoritatem etiam pugnanti, nihil plane tribuendum esse, satis constat. IV. Quaedam exempla huc relata sunt per manifestam calumniam, truncatis et omissis, quae adiecta statim sucum pro-*

dunt, et quod causale s. αἰτιολογικὸν aperiunt. E. g. Caes. B. C. 1, 26 Paullo post renunciant, quod Consules absint: *Quid ais tu? dicunt. Sed ponamus totum:* Paullo post renunciant, quod *(i. quia vel cum)* Consules absint, sine illis de compositione agi non posse. *P. Ciaccionio verba* sine illis *merito suspecta sunt, quae videntur intrusisse aliquis, qui illud* quod *ἀφηγηματικὸν putarit. Ex Varrone 1, 7, 9 haec verba laudat Scioppius p. 47* Cato dicit, quod primus ager sit, vbi vineae, *etc. Sed omittit plura interiecta. Locus ita habet,* Cato — alium alio agrum meliorem dicit esse, in nouem differminibus, *quod* sit primus, *h. e. quia. Nec minus truncata sunt, quae eodem loco ex Varronis 1, 2, 26 profert:* Verum est, quod iubet ranam coquere in aqua. *Series orationis haec est:* Tam herele *verum est,* quam hoc, si quem glabrum velis, quod iubet, *etc. Ex Varrone etiam 2, 4, 18 laudat haec verba.* Et corpus matris ab sacerdotibus, quod in falsura fuerit demonstratur. *Sed qui hoc dicamus,* quod *relatiuum esse,* demonstratur corpus, quod fuerit in falsura: *vel causale, demonstrari potuit corpus ideo quod fuit, etc. Non plus efficitur tertio Varronis loco 2, 5, 3 qui facere pro Scioppio desinat, cum totus legitur:* Tauros vocabant *Iraβοῦς,* a quorum multitudine Italiam dixerunt. Alii scripserunt, *(omitt. Italiam dictam)* quod *(i. quia)* e Sicilia Hercules, perfecutus sit eo nobilem taurum, qui diceretur Italus. *Sed et quartus frustra huc trahitur 2, 10, 6* Quod ad feturam humanam pertinet pastorum; qui in fundo perpetuo manent, facile est *(h. e. facilis res est: cur nam?)* quod habeant confertum in villa. *Non memini laudatum videre locum alium Varronis, qui facile non caret 1, 7, 7* Idem ostendit, quod arbores in locis feris plura ferunt. *Praecessit quidem Theophrasti mentio, vt is videatur ostendere. Sed consideranti locum, verum esse apparebit, quod adjectissimus,* Idem *esse neutrius generis quarti casus. Poterat ita,* Eandem rem ostendit illud, quod *etc. Similis fere ratio est illius 1, 56 qui locus nihil nobis aduersabitur, si ita interpungas, vt a nobis factum est:* primum foeminae conduntur melius sub tecto, quam in aceruis, quod ita tic iucundius pabulum. Ex eo *(id)* intelligitur, quod pecus, vtroque posito, libentius est *illud, quod sub tecto fuit. Eadem fere ratio est Cic. Offic. 2 c. 12 vbi legunt vulgo:* Equidem illud etiam animaduerto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur, lenitate verbi tristitiam rei mitigante. *Sed ex emendatione, quam Lamotius e Cod. protulit, quamque in MSS. esse, libellus Variar. Lectionum* Graeuianus testatur, nec iniuria recepit in contextum *(post Heusingerum, qui edidit Officia 1782, 8) Gronouius, legendum* lenitate verbi tristitiam rei mitigatam. *Ita causale est* quod. *Geminus locus est Cic. Fam. 3, 5* Tunc mihi ille dixit, quod, *(i. quia)* classe tu velles decedere, per fore accommodatum tibi, si nauibus accessissem, *vbi frustra doloecismum metuisse videntur Lambinus et alii, qua contra MStorum fidem aliquid hic mutarunt, legentes,* classe te velle decedere, *etc. quo in numero est etiam Quartus ad vsum Delphini elaborata editio. Alii multo se tarpius dedere, v. g. Veneta 1483.* Classe tu velles decedere, et accommodatum *etc. Lectionem a nobis propositam MStorum confirmant Gebhardus, Graeuius, et Gronouius pater. Operae pretium est, Graeuii praecipue annotationem consuluisse. Gronouianae verba pariter ac sententiam hic deseruit, Verburgius. Similimus locus est* Cic. pro Cluentio 58 c. 36 *cum memorasset* duo iudicia P. Popillii et T. Guttae, qui causam de ambitu dixerunt: *addit,* qui accusati sunt ab iis, qui erant ipsi ambitus condemnati: quos ego non idcirco arbitror esse in integrum restitutos, quod planum fecerint, illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse: sed quod iudicibus probarint, quod in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent, se ad praemia legis venire oportere. *Hic qui sollicitant, iungunt* probarint quod; *cum tamen ad* probarint *referatur* se oportere, *et illud* quod *simpliciter causale sit, cur isdem ad praemia legis venire oporteat. Sic in eod. 79 c. 29* Itaque confiteor, — quod Oppianici — nomen — populo ignotum fuisset — summam illi iudicio inuidiam infamiamque esse constatam. *Talis est* Pallad. Febr. 10, 4 Mihi videtur, quod nulla prouincia est, quae non ex his quamcunque sponte producat, plantas etiam maiores — oportere constitui. *Neque multo aliter sentiendum videtur de Cic. Att. 10, 4 extr.* Affirmabat cum scripsisset, quod me cuperet ad vrbem venire; illum quidem gratias agere maximas. *Licet enim multis mendis, Victorio etiam teste, hic locus scateat, illud tamen apparet, τὸ* quod cuperet *non ad* scripsisset referri, *sed infinitum* gratias agere: quod *autem causale est. Verba, quae hunc locum proxime praecedunt, quaeque et ipsi non satis emendata visa sunt olim viris doctis, huc trahit etiam Scioppius. Sed frustra, si bene Gruterus edidit, et qui eum secuti sunt,* lurabat ad summam, (quod nullo negotio faceret) amicissimum mihi Caesarem. *Certe hic totus locus talis est, vt nihil aduersus comprobatam infinitis exemplis regulam valeat. Ita causale est* quod *in illo Cic. Off. 1, 153 c. 43* Idque hoc argumento confirmari potest, quod, si contigerit ea vita sapienti, vt — ipse — contempletur; tamen, si solitudo tanta fit, vt hominem videre non possit, excedat e vita. *Sed potest etiam sussi interpunctum post* potest, *et argumentum ipsum sequentium a superioribus,* Quod si contigerit, *etc. Similiter, quod ex Digestis l. 30 de verb. oblig. adferunt,* sciendum est generaliter, quod, si quis se scripserit fide iussisse, videri omnia sollemniter acta; *apertum est legi debere,* quodsi, *et* ad sciendum est, *referri infinitum* videri. *Denique* Iustin. 1, 7 Cognito, quod illatum Croeso bellum esset, auxilia, velut ad commune exstinguendum incendium, confluebant: quod *Pronomen relatiuum est,* quantum, quale, *etc.* V. *His ita positis, paucissima exempla supererunt, quae regulae supra propositae et plausibus exemplorum, si quis dubitaret, nullo negotio confirmandae, obstici possint, quae idcirco vel interpretatione ac distinctione iuuare, vel critica ope, ad reliquorum numero plane infinitorum reuocare similitudinem, tanto minus fraudi fuerit, cum primo conflet, quantum sibi indulserint librarii in vocibus pariter ac formulis ad suae aetatis genium, prubi occasio prona esset oblata, corrumpendi; et ipsa deinde varietas codicum, in his locis ex compendiorum scribendi ambiguitate orta blandissimam illam vel correctionem vel emendationem reddat. Licentiae illius librariorum specimen manifestum vidimus modo in Cic. Fam. 3, 5. De scribendi compendiis Longobardicis non potest dubitare, nisi qui nullum ad genus codicem oculis subiecerit aut nullum opus critici hominis attente inspexit. Age igitur breuiter ea loca percurramus, quibus non intempestiuum videatur medicinam criticam adhibere.* Phaedr. 5, 2, 11 Scio quod virtuti non sit credendum tuae. *Hic (ne quid de auctore et aetate fabularum hic dicamus) Burmannus, qui tota quarta editione sua licentiam Criticorum oppugnat, et reiecit, scribere non dubitat, mihi tamen valde blanditur Gronouii quam, vt apud* Ouid. Fast. 4, 529 Dux comiti narrat, quam sit sibi filius aeger. *Vt etiam quod vulgo legitur, sed quam restituit ex opt. edit. Carolus Nesselius, seruauitque in vtraque editione idem Burmannus. Gronouianam*

quam *in Phaedro etiam recepit Scheffer.* Liu. 3, 52 *pr.* Scituros, quod sine restituta potestate redigi in concordiam res nequeant. *Satis causae fuisse arbitramur Gronouio* quam *substituendi, cum praesertim permutata fuisse sollemnia scripturae compendia, lectio illa* que *satis indicet. Similem igitur vult Gronouius sibi ipsi Liuium, verbi gratia 4, 31 pr. vbi nemo, quod sciam, aliter legit,* Documento fuere, quam plurium imperium bello inutile esset. *Firmat Gronouianam rationem vtroque loco Drakenb. Alius est eiusdem Liuii locus 45, 1 pr.* Quam feliciter rempubl. administrauerim, et quod duo fulmina domum meam per hos dies perculerint, non ignorare vos arbitror. *Sed bene Gronovius pater coniicit,* quae duo fulmina: *probantibus Creuerio et Drakenb. qui etiam ad 37, 35, 3 monuit,* quae *et* quod *in MSS. confundi. Paullo difficilior est ratio Plautini illius Asin. 1, 1, 37* Equidem scio iam filius quod amet meus. *Videtur autem* quod *pro* quid *positum esse: non modo scire se dicit, amare filium suum, sed etiam, quae sit, quam amet. Sic* Cic. de Nat. Deor. 2, 2 c. 1 An oblitus es, quod initio *(i. quid)* dixerim; facilius me, quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere. *Conf. quae mox dicemus de loco Catonis apud Plinium. Neque difficultate caret Poen. 3, 1, 44* Scitis, rem narraui vobis, quod vestra opera mihi opus sit, *sed facile tamen ad normam et hic reuocabitur, si legas* qua *vel* quo. *Sequitur enim,* Ei paratae vt sint insidiae de auro et de seruo meo. *Ita se habet* Catonis *illud apud* Plinium 29, 1 s. 7 Dicam de istis Graecis suo loco, et, quod bonum sit eorum literas inspicere, non discere: *si* quam *substituas, nihil hic erit insolens. Quin blandiorem adhuc medicinam suppeditat thesaurus non liber, editio A. 1470. quae ita legit, et interpungit:* Dicam de istis Graecis suo loco, Marce fili, quid Athenis exquisitum habeam, et quod bonum sit: illorum literas adspicere, non perdiscere. *Ita* quod *esset pro* quid: *infinita autem tempora ἐπεξηγηματικῶς ostendunt, quidnam illud bonum sit, nempe* adspicere non perdiscere. *Locus* Cic. de Orat. 2 c. 9 *extr. sic videtur legendus interpretandusque:* Sed quid cuiusque *artis* sit proprium, etsi ex eo iudicari potest, cum videris, quid quaeque doceant: tamen hoc *(argumento)* certius nihil esse potest, quod *(sic leg. pro* quam quod) omnes artes aliae sine eloquentia suum munus praestare possunt, orator sine ea nomen suum obtinere non potest. *Particula* quam *ante* quod *orta videtur ex alicuius dubitatione, vtrum* quod *an* quam *legendum esset.* Ouid. Trist. 5, 1, 16 *aperte videtur illam, quam oppugnamus, constructionem probare;* Delicias si quis lasciuaque carmina quaerat, Praemoneo nunquam scripta quod ista legat. *Sed corruptum esse locum, ausim confirmare, dedisseque Nasonem, vt coniecit Heinsius,* Praemoneo, non est scripta quod ista legat. *Ex* Plauto *quod adsertur* Aulul. 2, 1, 52 Scio, quod dictura es, hanc esse pauperem: quod *possit esse Pronomen positum pro* quid. *Et* quid *tamen habent optimi libri, quod recepit Gronouius, vt* Bacch. 1, 1, 45 Scio, quid ago. P. Et pol ego scio, quid metuo. *Ita emendatione opus non habet, sed vindicandus est a corruptione Terentius Andr. 1, 4, 1* Audiui, Archillis (quod) iamdudum Lesbiam adduci iubes. *Illud* quod *perperam metri stabiliendi causa a Goueano insertum ostendit Sanctius, nec est in optimis editionibus, antiquioribus pariter et posterioribus; neque ad metrum fulciendum illo opus esse docuit Bentleius. Cic. Fam. 7, 28* Memini quod mihi desipere videbare. *Sed ortum est ex* quom, quum *vel* cum. *Vide iam Gruteriana et optimae quaeque aliae legunt* cum. *Deinde si constaret etiam, a manu Ciceronis esse* quod, *(id quod credere videtur Manutius, ad MSS. XI prouocans, at quadrata rotundis itidem in hac causa miscens) nimis tamen apertus esset respectus temporis, comparandaque ea ratio formulis illis, quarum aliquot dedimus n. 2. De scriptoribus argenteae aetatis* nihil *praestare ausim. Et tamen facere non possum, quin de vno alteroque emendando mentionem iniiciam.* Celsus 1, 3 *ad fin.* Illud quoque scire oportet, quod ventrem vomitus solutum comprimit, compressum soluit. *Omittamus importunum* quod, *vt in proxima dictione,* Itemque comprimit is vomitus, qui statim post cibum est: soluit is, qui tarde supernenit. *Sic* Plin. Epist. 2, 11, 6 Quae sententia non praenaluit modo, sed omnino post tantas dissensiones fuit sola frequens: adnotatumque experimentis, quod fauor et misericordia acres et vehementes primos impetus habent, paullatim consilio et ratione quasi restincta considunt. *Elegans coniectura Heusingeri, viri docti, verba* adnotatumque experimentis *esse ab alio inculcata. Certe sine, iis sensus constat. Sed blandius forte remedium est, si dicamus interpungendum et supplendum sermonem ita:* adnotatumque *hoc ipsum est* experimentis *alius:* quod, *id est, quandoquidem* fauor, *etc. Sed, vt supra iam monuimus, paullatim a Graecorum consuetudine hoc assumtum videtur, vti vterentur suo* quod *eo modo, quo illi suo ὅτι. Interim etiam argenteae aetatis vsus melior ita apertus est, et manifestus, vt ausim recipere vnicuiuis eorum locorum, quae per cautiones supra propositas non iam ab hac disputatione exclusa sunt, opponi posse millenos minimum, vbi Infinitiuus cum Accusatiuo adhibetur. Idque ipse non dissimulat, moderatior multum Scioppio, Perizonius, qui p. 505 extr. Sed tamen vel sic nemini auctor sum, inquit, iis temere vel passim vtendi. Nam elegantia linguae Latinae abhorrere tandem coepit (quin aureo toto saeculo Caesaris, Ciceronis, et vt quisque horum est simillimus, abhorruit) ab illa longiore circumlocutione, quam posset rem ipsam breuiter per infinitum enunciare, cuius vsus propterea longe longeque est frequentior. In primis illud est notatu dignissimum, et bene, vti multa a Sanctio animaduersum, cum Latis multa superint e Graecis translata, vbi ὅτι ἀξηγηματικὸν occurrit, in illis nunquam* quod *reddidisse Tullium, sed infinito semper cum Accusatiuo illud permutasse. Quare qui nunc Latine scribunt, illi peccant et solocismum faciunt, si scribunt,* credo quod, scio quod, puto quod, audio quod, *et id genus infinita, a quibus cauere sibi illi certe debent, qui ad laudem aliquam puri et casti sermonis adspirant. De Coniunctione* Vt *in simili constructione, agimus suo loco.* ¶ 5 Quod *pro* vt *ponebant quidam* Columel. 7, 5, 16 Sic quidem, quod nec medicamentorum nec ferri remedia patitur. *Sed restituimus bonis auctoribus* si quidem nec *etc. De Christianis recentioribus non est dubium. v. g. Radulph. Ardens homil. Domin. in palmis,* Qui vero actibus et vxoratus est, ita agat exteriora, quod non obliniscatur interiora: sic transeat per saeculum, quod non obliuiscatur Deum.

QVODAMMODO, quodam *s.* aliquo modo, [τρόπον τινά] *coniunctim scribere solent, vt* Quomodo. *Diuisit* Quinctil. 1, 12, 5 Quodam tamen modo recentes sumus ad id, quod incipimus. Cic. de Amicit. 29 c. 8 Quippe quum propter virtutem et probitatem eos etiam, quos nunquam vidimus, quodammodo diligamus. Idem Fam. 13, 27 Literas ad te a M. Lepido Consule, non quae te aliquid iuberent, sed quodammodo quasi commendaticias sumsimus. Quasi quodammodo colligere vocem Cic. de Orat. 1, 251 c. 59.

QVODCVNQVE, cuiuscunque. [ὁτιδήν] *a* Quicunque. Virg. Aen. 2, 77 Cuncta equidem tibi rex, fuerit quodcunque, fatebor. Cic. de Legib. 3, 6 Quodcunque Senatus decreuerit, agunto. *Substantiue* Cic. Att. 8, 17 Vos hortor, vt quodcunque mihitum contrahere poteritis, contrahatis. Idem Fam. 5, 19 Quodcunque cepissem consilii. Columel. 1, 5 Quodcunque rubiginis aut spurcitiae resedit, siccare.

QVODPIAM, [τί] *a* Quispiam. *vt,* Quodpiam oppidum, *pro Quoddam, apud* Cic. in Verr. Aliquod quodpiam membrum Cic. Tusc. 3, 19. *Sed Turneb. 26, 6. et Dauis.* aliud quodpiam, *Gronou.* aliquodpiam.

QVODSEMELARRIPIDES, *nomen fictum a* Plauto Pers. 4, 6, 23 *inter alia id genus nugacia nomina,* Quodsemelarripides, Numquamposteacripides, *etc.*

QVOI, *pro Cui.* Cic. de Legib. 2, 60 Quoi auro dentes vincti essent. Catull. 1, 1 Quoi dono lepidum nouum libellum. *Et* Epithal. s. 63, 26 Quoi Iupiter ipse Ipse suos diuum genitor concessit amores.

QVOIVS, *pro Cuius.* Cic. de Legib. 1, 52 Ad finem bonorum quo referuntur, et quoius adipiscendi causa sunt facienda, omnia.

QVOMINVS. [ὡς μή, μὴ ϰ, μὴ ἐχεί] *i. Vt non, Quin.* Ter. Andr. 4, 2, 17 Si poterit fieri, vt ne pater per me stetisse credat, quominus hae fierent nuptiae, volo. Cic. de Orat. 1, 70 Nullis vt terminis circumscribat ius fium, quominus liceat vagari quo velit. Nihil desideramus quominus Epirum ipsam possidere videamur Cic. Att. 2, 14. Illud non perficies quominus tua causa velim Idem Fam. 1, 7. Abstinere quominus, Aduersari quominus, *vid. hh. vv.*

QVOM, *pro Quum, v. v. it. Compendium vocis quoniam: in MSS. vid. Ind. Scriptt. R. R.*

QVOMODO. Adu. [πῇ, πῶς, ὅπως, τίνι τρόπῳ] *i. Qua ratione, sunt enim proprie duo Ablatiui casus et seperatim legendi. Vid.* QVONAM n. 2. *Interrogatiue* Plaut. Aul. 1, 1, 8 Quomodo tibi se res habet? Cic. Verr. 3, 119 Etiamne si plus edidisset, quam quantum natum esset? etiam. Quomodo? Magistratus ex ipsius edicto exigere debebant. Plaut. Stich. 1, 3, 97 Illa quidem nullum sacrificabit. G. quomodo? quid igitur me volt? Cic. de Amicit. 9 Quomodo (vt alia omittam) mortem filii tulit! *admirantis formula. Sed Infinite vt plurimum ponitur, vt* Ter. Heaut. 5, 3, 2 Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quidquam potuerit tibi Venire in mentem, mi vir. Cato c. 2 Vbi cognouit, quomodo fundus cultus fiet. Locutus sum cum Cincio, quomodo se res habet Cic. Q. Frat. 2, 2. Si Respubl. tibi narrare posset, quomodo sese haberet, non facilius, *etc.* Cic. Fam. 3, 3. Ita me fecistis Consulem, quomodo pauci in hac ciuitate facti sunt Idem de Lege Agrar. 3, 33. Vt enim quaeras omnia, quomodo Graeci ineptum appellent, non reperies Cic. de Orat. 2, 18. Quomodo diuinis Nemeaeus duxerit horis Manil. 3, 415. Cic. de Orat. 2, 140 Verum hoc (vt dixi) nihil ad me. Illud ad me, ac multo etiam magis ad vos, Cotta noster et Sulpici, quomodo nunc se istorum artes habent, pertimescenda est multitudo earum: est enim infinita. Nisi Caesaris literas sana mente scriptas, quomodo in tanta insania Cic. Att. 9, 7 p. 28 *Gr. Diminuendi partitula, qualis* Vt. Quomodo potuissem, te conuenissem, si, *etc.* Cic. Fam. 5, 20. Idem Att. 13, 2 Ariarathes, Ariobarzanis filius, Romam venit. vult, opinor, regnum aliquod emere a Caesare. Nam quomodo nunc est, pedem vbi ponat in suo, non habet. *Et* ad Q. Frat. 2, 2 Quomodo res se habet, non est facillima. Idem Att. 11, 22 Pharnaces autem, quomodo agit, afferet moram. Martial. 10, 16 In Caium vana promittentem *Iudit, vnde ponemus versum primum et vltimum,* Si donare vocas promittere nec dare, Cai, — Quidquid habent omnes accipe, quomodo das. *Vltima breuis indicat, mutasse velut naturam, et non iam nomen esse Ablatiui casus, sed Aduerbium.*

QVOMODOCVNQVE. [ὁπωσδήν] *Quoquo pacto.* Cic. Fam. 14, 14 Quomodocunque nunc res se habet, modo vt haec nobis loca tenere liceat. *Vetus exemplar habet* Quomodo quidem. Idem de Finib. 5, 30 c. 11 Quomodocunque dicitur, intelligi tamen quidquid dicatur potest.

QVOMODOLIBET vixerint Augustin. de C. D. 21, 19.

QVOMODONAM. [πῶς] Cic. Q. Frat. 2, 16 Quomodonam mi frater de nostris versibus Caesar?

QVONAM. Aduerb. *ad locum.* [ποῖ δή] Plaut. Trin. 4, 3, 71 Eamus intro, sequere. S. quo tu te agis? C. quonam, nisi domum? Cic. Att. 8, 3 Eum si nunc sequor, quonam? *Add.* Ter. Adelph. 4, 2, 38. ¶ 2 *Est et Ablatiuus a* Quinam: Cic. de Finib. 2, 6 Quonam, inquit, modo? Quia, *etc.* Idem ibid. 4, 69 Admirantes quaeramus ab vtroque, quonam modo vitam agere possimus.

QVONDAM. [πάλαι, πάρος] *Aduerbium temporis omnis: praeteritum notat interdum, vt Olim vel Aliquando.* Cic. Catil. 1, 3 c. 1 Fuit ista quondam in hac Repub. virtus. Idem Fam. 2, 15 Nosti enim non modo stomachi mei, cuius tu similem quondam habebas. Liu. 1, 47 Omnia onera, quae communia quondam fuerint, inclinasse in primores ciuitatis. Consuetudo mea qua quondam solitus fui vti Cic. de Orat. 1, 135 c. 30. Senatus quondam legatos mittendos decreuit Suet. Caes. c. 24. *Add.* Id. Domit. c. 7. *Aliquando Futurum:* Virg. *apud* Prisc. 15 p. 1018 Quondam tua dicere facta Tempus erit. *Praesens nonnunquam:* Virg. Aen. 2, 367 Quondam etiam victis redit in praecordia virtus. *Indefinitum tempus, et id, quod solet fieri, exprimit* Virg. Georg. 3, 99 Vt quondam in stipulis magnus sine viribus ignis.

QVONIAM. Coniunctio causalis. [ὅτι, ἐπεί, ἐπείπερ] Ter. Andr. 1, 5, 15 Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me. Idem Eun. 2, 2, 6 Quid istuc ornati est inquam? quoniam miser quod habui perdidi. Quamobrem quoniam mihi nullum scribendi argumentum relictum est, vtar ea clausula, *etc.* Cic. Fam. 2, 3. *Sic* Philipp. 3, 29 Quapropter quoniam res in discrimen adducta est, vtrum ille poenas Reip. luat, *etc.* Quoniam, *aliquando significat* Postquam, *auctoribus* Festo et Donato *ad* Ter. Adelph. prol. *pr. vbi allegat* Plaut. Aul. prol. v. 915 quoniam moritur, — nunquam indicare id filio voluit suo. *Plerumque tamen causam s. rationem aliquam in ista consecutione simul indicat. v. g.* Plaut. Asin. 3, 3, 121 Quid nunc, quoniam ambo, vt est lubitum, nos delusistis, datisne argentum? Ter. Andr. 2, 1, 6 Quaeso edepol Charine, quoniam id fieri quod vis non potest, velis id quod possis. Nep. 25, 21, 5 Quibus quoniam, vt spero, satisfeci — reliquum est, vt ego mihi consulam. Caes. B. G. 5, 27, 7 Quibus quoniam pro pietate satisfecerit, habere se nunc rationes officii. Cic. pro Rosc. Amer. c. 41 Quoniam fidem magistri cognostis; cognoscite nunc discipuli aequitatem. Idem Fin. 5, 19 c. 21 Quare, quoniam de primis naturae commodis satis dictum est, nunc de maioribus

ribus consequentibusque videamus. *Etiam* Quia *in tali consecutione poni, suo loco videri potest.* Quoniam *et* Idcirco, *veluti relativa sunt.* Propert. 2, 33, 13 An quoniam agrestem detraxit ab ore figuram Iuppiter, idcirco facta superba dea es? Quoniam quidem suscepi, non deest Cic. pro Sext. Rosc. 30. Idem Att. 2, 1 Quoniam quidem ea, quae nos scribimus, *etc.* te etiam delectant. *Add.* Sall. Catil. 3, 31. *Interdum seruit subiunctiuae rationi* Seru. ad Cic. 4, 5 Tamen ei moriendum fuit, quoniam homo erat. Cic. Tusc. 3, 14 c. 7 Qui fortis est, idem est fidens: *nunc reddit rationem, cur verbo* fidens *vsus sit, hanc*, quoniam confidens mala consuetudine loquendi in vitio punitur *etc. Sic* Columel. 5, 5 Nos autem praecipimus easdem virgas, quum a matre fuerint praecisae, ficubi de mortuis vitibus ordines vacent, aut si nouellam quis vineam instituere velit, pro viuiradice ponere: quoniam quidem partes sarmentorum, quae fuerant obrutae, satis multas habent radices, quae depositae scrobibus confestim comprehendant. Quanquam quoniam, *etc.* idem Rosc. ius, *etc.* Cic. de Orat. 1, 254. Plin. 23, 1 Quo certe vocabulo satis consilii dedere prisci, quoniam et in materiis cariem sumus erodit. *Obseru.* Quoniam *a librario scriptum pro* quanquam, *apud* Columel. 5, 4, 3. *et pro* quando ibid. 5, 5, 16.

QVOPIAM. Aduerbium *ad locum.* Ter. Eun. 3, 2, 9 Iturane Thais quopiam es?

QVOQVAM. Aduerbium *ad locum.* Neque se quoquam mouit ex vrbe Nep. 25, 7, 1. Cato 72 Boues ne pedes subterant, prius quam in viam quoquam agas. Cic. Verr. 2, 52 c. 21 O Verrea praeclara, quoquam si accessisti, quo non attuleris tecum illum diem? Lucret. 1, 1054 Neque quoquam posse resolui. *Add.* Id. 5, 841. Ter. Andr. 4, 5, 21. *et* Adelph. 2, 1, 16. *et* Hec. 4, 1, 50.

QVOQVE. [ἔτι, ἐς ἔτι] Coniunctio, *pro Etiam, similiter.* Ter. Eun. 2, 2, 20 Quidquid dicunt, laudo: id rursum si negent, laudo id quoque. Idem Aul. 4, 4, 13 Ego quoque hinc ab dextera venire me assimulabo. Cic. pro Rabir. Post. 33 Si per eum reductus infidiose rediissem, me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem. Atque huius quoque plures fuit species Cels. 3, 22. Et se id quoque animaduertisse Nep. 17, 6, 2. Mortuo, non modo honorem, sed misericordiam quoque defuturam Planc. ad Cic. Fam. 10, 21. Non solum omnia, quae possum, sed ea quoque, quae non possum Cic. Fam. 4, 8. Liu. 30, 1 P. Sempronius (ei quoque enim Proconsuli imperium in annum prorogabatur) P. Licinio succederet. Ter. Hec. 5, 1, 35 Nam non sunt solae arbitratae hae: ego quoque etiam credidi. Curtius 8, 10, 36 Puero quoque certe postea ex ea vtcunque genito, Alexandro fuit nomen. Plin. 8, 16 Sunt vero et fortuita eorum quoque clementiae exempla. *de leonibus.* Quoque *in fine sententiae, veneratem habet*, Quinctil. 8, 6, 42 Nam sit longa et impedita: vt in quaestionibus eam iudices similem agmini totidem lixas habenti, quot milites quoque. Idem 9, 4, 17 Perdidisset gratiam simplicis atque inaffectati coloris, perdidisset fidem quoque. *Add.* Ter. Eun. 2, 2, 20. Quoque, *pro Quidem.* Gellius 17, 2 Q. Claudii *haec refert verba*, Sese, ne id quoque, quod tum suaderet, facturum esse. *Dein subdit*, Ne id quoque dixit, pro Ne id quidem: infrequens nunc ita loquendo, sed in libris veterum creberrimum. *Denique hue ponemus iocum, frigidiusculum illum quidem* Ciceronis *apud* Quinctil. 6, 3, 47 Cum is candidatus, qui coqui filius habebatur, coram eo suffragium ab alio peteret, Ego quoque, *inquit*, tibi iure fauebo. *Ergo Vocatiuus a Nominatiuo* coquus *eodem modo pronunciabatur, quo particula quoque.*

QVOQVO. Aduerb. *ad locum.* [ὁποῖον] *In quamcunque partem.* Cic. de Diuin. 2, 24 c. 9 Ita quoquo sese verterint Stoici, iaceat necesse est omnis eorum sollertia. Plaut. Merc. 5, 2, 17 Mensque mihi illam quaerere, quoquo hinc abducta est gentium. *Add.* Solin. c. 35. ¶ 2 *Ablatiuus Pronominis.* Cic. Att. 9, 2 Confido igitur aduentum nostrum illi quoquo tempore fuerit, vt scribis, ἀσμένιστον fore. Quoquo consilio fecit, fecit certe suo Cic. pro Rabir. 21. Hic ager quoquo pretio coemtus sit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur Cic. de Lege Agrar. 2, 69. Plaut. Men. 5, 2, 75 Quid nocui tibi, aut adeo illi, quae mihi molesta est quoquo modo? *i. Omnibus modis, omnino.* Cic. Q. Frat. 1, 2, 4 Tu quoquo modo, quoniam Ephesi est, hominem inuestiges velim: summaque diligentia vel tecum deducas. Fuit aliquis casus quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit Cic. Philipp. 6, 19. Quoquo modo ea res huic quidem cecidit Idem Att. 8, 3. *Et* Verr. 5, 37 Tu quum esses Praetor renuntiatus quoquo modo. *i. Quomodocunque, siue vtcunque.* Quoquo modo se res habeat Cic. Verr. 5 c. 34 Quoquo modo de me meritus est Idem pro Milon. 94. Id. Verr. 2, 70 Quoquo modo se in ea quaestione praebebat, tamen in consilio habebat homines honestos e conuentu Syracusano. Ter. Adelph. 3, 2, 44 Quapropter quoquo pacto celato est opus. Idem Eun. 5, 9, 53 Mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est.

QVOQVORSVM Mari alluitur Cilicia Solin. c. 51 (58) *al.* quoquouersus. *Nempe*

QVOQVOVERSVS, *siue disiunctim* QVOQVO VERSVS. [πάντη] Aduerb. *ad locum. i. Versus quemcunque locum.* Caesar Bell. Gall. 3, 23 Legatos quoquo versus dimittere. *Et* Bell. Ciu. 1, 36 Eius imperio classem quoquouersus dimittunt. Idem ibid. 2, 8 Patebat haec quoquouersus pedes XXX. *Conf.* Cic. Philipp. 9, 7. Columel. 5 *extr.* Cato R. R. c. 46. Apul. Met. 2 p. 115. Quum quoquoversus spatium vacet infinitum Lucret. 2, 1052.

QVORSVM. Aduerbium *ad locum. Versus quem locum: cum interrogatione, et sine interrogatione aliquando ponitur.* Ter. Eun. 2, 3, 13 Ego nescio hercle neque vnde eam, neque quorsum eam. *Metaphor.* Ter. Eun. 1, 2, 75 Aut ego nesciebam quorsum tu ires? *h. e. Quid tuis verbis velles? quo tenderes?* Idem Andr. 2, 2, 24 Quorsum nam istuc? Idem ibid. 1, 1, 100 Quam timeo quorsum euadas! *i. Ad quem finem perueniat oratio tua.* Ibid. 1, 5, 29 Misera timeo, hoc incertum quorsum accidat. Cic. pro Rosc. Com. 43 Quorsum recidat responsum tuum, non magnopere laboro. Idem de Amicit. 42 Quorsum haec? quia sine sociis nemo quidquam tale conatur. *Et* Post red. ad Quir. 5 Quorsum igitur haec disputatio? quorsum? vt intelligere possitis, neminem, *etc. Add.* Ter. Adelph. 1, 2, 20. Verebar quorsum id casurum esset Cic. Att. 3, 24 Ter. Andr. 1, 2, 4 Et heri semper lenitas verebar quorsum euaderet. Vnde mihi lapidem? quorsum est opus? Hor. Serm. 2, 7, 116. Id, quod tibi concessi, quorsum pertineat, exspecto Cic. de Legg. 1 *pr.* Quorsum haec tandem? *h. e. Ad quid tandem haec dicis?* Hor. Serm. 2, 7, 21. Quorsum tandem, aut cur ista quaeris? Cic. de Legib. 1, 4.

QVORSVS. *Idem.* Cic. de Clar. Orat. 293 c. 85 Quorsus inquam istuc? non enim intelligo. Cic. Att. 2, 21 Nunc repente tanto in odio est omnibus, vt quorsus eruptura sit, horreamus. *al.* quorsum. Quorsus, inquit, haec quaestio pertinet Sen. de Ira 2, 2. *add.* ib. 3, 5. Quaerit, quorsus potissimum in praedam sese ruat Apul. Flor. p. 341.

QVOT. [πόσοι, ὁπόσοι] *Nomen numerale indeclinabile.* Plaut. Stich. 1, 3, 59 Quot adeo coenae, quas desicui, mortuae! quot potiones multi! quot autem prandia! Et apud Terentium in Hec. 3, 3, 19 Quot commodas res attuli! quot autem adem curas! Ter. Phorm. 2, 4, 14 Verum ita est, quot homines, tot sententiae. Haec eadem verba habet Cic. de Fin. 1, 15. Quot ferui, tot hostes. Fest. Quot homines, tot causae Cic. de Orat. 2, 140. *Add.* Id. de Orat. 3 c. 9. *et* in Orat. c. 21. Quot, quantae, quam incredibiles calamitates Cic. Tusc. 1, 86 c. 35 *extr.* Quot sunt? S. totidem quot ego et tu sumus Plaut. Rud. 2, 7, 6. Cic. in Orat. 53 Quot orationum genera, *etc.* totidem orationes sunt. Ter. Andr. 1, 5, 13 Quot modis contemtus, spretus: facta, transacta omnia. Quot annos nata? H. septendecim Plaut. Ciste. 4, 2, 89. Idem Men. 5, 9, 59 Quot eras annos natus quum te pater a patria auehit? MEN. septuennis. ¶ 2 Quot *cum Ablatiuis distributiue ponitur.* Plaut. Sticho 1, 2, 3 Vos meministis quot Calendis petere demensum cibum: Qui minus meministis, quod opus sit facto, facere in aedibus? *i. singulis Calendis, Tot* Calendis, quot *sunt.* Pompon. *apud* Vlpian. l. 12 §. 6 D. Quando dies legati vel fideicom. eod. Nihil interest, vtrum in annos singulos vel quot annis, an in singulos menses vel quot mensibus, an in singulos dies, vel quot diebus legetur. *Vid. Duker. de Latinit. ICtor. p. 250-258.* Vlpian. in l. 8 Quum ii. §. 24 Si cui non. D. de transactionibus, Si tamen ita sine praetore transegerit, vt inuicem eorum numum quotannis vel quot mensibus acciperet, *etc.* Semel in mense sulcos et circum capita oleagina quot mensibus, vsque donec trimae erunt, fodere oportet Cato R. R. c. 43 (*al.* 44) Hodie quot mensibus magistratus in eum locum proficiscitur Vitruu. 10, 7. *add.* Iucund 9, 4. Qua sacra quotquotmensibus feruntur in arcem: *de sacra via* Varro de L. L. 4, 8 p. 15, 3. *al.* quotmensibus. *Sic* Gell. 6, 5 Vt Carthaginienses quotquot annis Populo Rom. darent certum pondus argenti. Plaut. Epid. 2, 2, 45 Quid istae quae quot annis nomina inueniunt noua? *Solent fere tunctim* quotannis *scribere.* Cic. Verr. 2, 131 c. 53 Quod omnes Siculi ex censu quotannis tributa conferunt. Quae *oratio* sic probata est, vt eam quotannis eo die recitari necesse sit Cic. in Orat. c. 44. *Sic* de Fin. 2, 101. Columel. 5, 9 Omnis deinde soboles, quae ex vno stirpe nata est, quotannis extirpanda est. Haec stata sacra quotannis Sollemnes recolunt epulae Stat. Theb. 1, 666.

QVOTANNIS, *vid. modo in* QVOT n. 2.

QVOTCVNQVE. Quotcunque senatus creuerit, populusue iusserit, tot sunto Cic. de Legg. 3 c. 3. Manil. 4, 315 Totque dabit vires, dominos quotcunque recepit. *al.* quotquotque.

QVOTDIES. Adu. Sedulum quotdies obibam culturae sacrorum ministerium Apul. Met. 11 p. 267, 29. *Intell.* quot dies *sunt.*

QVOTĒNVS. [ποσός τις] *Relatiuum diuisiuum, ad* bini, terni, quaterni *referetur. Sic* Priscianus. Cic. Att. 12, 33 Is, opinor, ita partes fecit in ripa nescio quotenorum iugerum, vt certa pretia constitueret, quae mihi nota non sunt: *i. nescio binorum, ternorum, denorum*, etc.

QVOTĪDIE. Adu. [ὁσημέραι] *Singulis diebus. Prima breuis, vt*, quotidie damnatur, qui semper timet P. Syr. Quotidie est deterior posterior dies Idem. *Sed vid.* QVOTIDIANVS. Ter. Heaut. 3, 1, 14 Nam mihi quidem quotidie augescit magis de filio aegritudo. Cic. Verr. 1, 129 Quo maximarum rerum frequentissimae quotidie aduocationes fiunt. Quinctil. 1, 7, 6 Frigidiora his alia: vt quidquid C quartam haberet, ne interrogare bis videremur. Et quotidie, non cotidie: vt fit, quot diebus. Verum haec iam inter ipsas ineptias euanuerunt. *Conf.* COTIDIE. *Pro quot noctibus* Quinctil. Decl. 10, 14 p. 225 *vbi conf. Burm.* Quotidie, vel potius in singulos dies, breuiores ad te literas mitto Cic. Att. 5, 7.

QVOTIDIĀNVS, *f.* COTIDIANVS, a, um. Adi. [ὁσημεριὸς] *Quod quotidie fit.* Cic. de Diuin. 2, 62 Quia sunt haec quotidiana, angues non item. Cic. ad Brut. 16 Audire aliquid de te, non solum vsitatum, sed etiam quotidianum est. Coenam quotidianam alicui apponere Plin. 9, 35. Catull. ad Manl. f. 67, 139 Coniugis in Culpa flagrauit quottidiana. *Sed* Lenis Dropace tu quotidiano Martial. 10, 65. *prima breui, altera producta.* Cura Ter. Phorm. 1, 3, 8. Epistolae quotidianae odiosae Cic. Att. 8, 22. Febris Ter. Hec. 3, 2, 22. Idem Eun. 2, 3, 6 O faciem pulchram! deleo omnes dehinc ex animo mulieres: taedet harum quotidianarum Formarum. *Vbi* Donatus: Quotidianarum, hoc est Leuium et vsitatarum. Est quippe contrarium, Noua figura oris. Opera quotidiana et peruaga Cic. de Orat. 3, 188 c. 49. Patina cotidiana Apic. 4, 2. Querimonia Cic. Diuin. in Verr. 9. Res Plin. 8, 5. Sermo quotidianus, *Qui quotidie habetur* Cic. Fam. 1, 1. Idem Verr. 1, 199 Nam quid ego de quotidiano Sermone querimoniaque Pop. Rom. loquar? Sermo quotidianus Quinctil. 6, 3, 4. Cic. pro Caecin. 52 Sermo hercle et familiaris et quotidianus non cohaerebit, si verba inter nos aucupabimur. Cultus Sindone tu cotidiana Martial. 11, 1. Sumtus quotidiani Ter. Heaut. 4, 5, 7. Verba quotidiana Quinctil. 4, 2, 58. Cic. Fam. 9, 21 Epistolas quotidianis Verbis texere solemus. Victus quotidianus Idem pro Rosc. Amer. 77 c. 28. Vitae quotidianae expressa imago. Idem ibid. 77 Haec conficta arbitror a Poetis esse, vt ethicos nostros mores in alienis personis, expressamque imaginem nostram Vitae quotidianae videremus. Vita quotidiana, assidua, et vrbana Cic. in Pison. 64. Aqua necessaria est ad Vsum quotidianum Vitruu. 8, 1.

QVOTIDIANO, *pro Quotidie.* Quotidiano in forum mille hominum descenderent Cic. *apud* Non. 9, 16. *Conf. Parei Lex. Cr. p. 1655.* Plin. 11, 37 Palpebrae in genis homini vtrinque. Mulieribus vero etiam infectae quotidiano. Tanta est decoris affectatio, vt tingantur oculi quoque.

QVOTIES. Aduerbium *numerale.* [ὁσάκις, ὁσάκις, ποσάκις] Ter. Hec. 1, 1, 3 Vel hic Pamphilus iurabat quoties Bacchidi, quam sancte. Cic. Verr. 2, 145 Verum quoties, et quot nominibus a Syracusanis statuas auferes? Illud foleo mirari, me non toties accipere tuas literas, quoties a Qu. Fratre mihi afferuntur Cic. Fam. 7, 7. Quoties mihi certorum hominum potestas erit? Idem ibid. 1, 7. *Apud veteres*, Quotiens *per* N *scriptum fuisse testatur Priscus his verbis, In omnibus codicibus antiquis quos euoluerim*, Quotiens *per* NS *scriptum obseruaui. Quibus adsipulatur* Caper Grammaticus, Sine N scribenda sunt *Millies, Centies, Decies. Totiens* et *Quotiens* quum scribuntur,

per N scribenda sunt. *In cuius sententiam* Victorinus *etiam descendit*, dum ait, Aduerbia vero cum N scribenda sunt, *Totiens, Quotiens. Add.* Priscian. 15 p. 1015. Quoties humentibus vmbris nox operit terras, quoties astra ignea surgunt Virg. Aen. 4, 351. Quoties iam, quotics iam tibi extorta est lica ista de manibus? Cic. in Catil. 1, 16 c. 6. *Pro Quando* Scribon. 140. 232.

QVOTIESCVNQVE. [ποσακισδήν] Cic. pro Cluent. 51 c. 18 Quotiescunque dico, toties mihi videor in iudicium venire non ingenii solum, sed etiam virtutis atque officii. Idem Tusc. 3 *extr.* Caetera, quotiescunque voletis, et hoc loco et aliis parata vobis erunt. *Add.* Nep. 18, 5, 7.

QVOTQVOT. [ὁσοιδὴ] *Compositum a* Quot. Catull. de Aemes. 43, 2 Adesse hendecasyllabi, quot estis, Omnes vndique, quotquot estis omnes. Quotquot eunt dies, Singulis diebus Hor. Carm. 2, 14, 5. Si duae leges, si plures, aut quotquot erunt Cic. de Inuent. 2, 145. Quotquot annis, *pro* Quotannis, *v. v.* Varro de L. L. 4, 4 Quod in agris quotquot annis rursum facienda eadem, vt rursus capias fructus, appellata rura, *etc.* Idem paullo ante, Ager restibilis, qui restituitur, ac referitur quotquot annis. *i. Singulis annis. Et* 8, 18 Quodque signum — quotquot annis eodem modo exoritur. Varro de L. L. 4, 8 *de* Via sacra, Quae pertinet in arcem, qua sacra quotquot mensibus feruntur in arcem, *etc. Conf.* Gell. 6, 5. Pet. Victorius V. L. 9, 23.

QVOTQVOTQVE, *vid.* QVOTCVNQVE.

QVOTVMVS, a, um. Adi. *pro Quotus. Apud* Plaut. Pseud. 4, 2, 7 Quotumas aedes dixerit. Ibid. 4, 7, 77 Quotumo die.

QVOTVPLEX, icis. ὁσαπλάσιος Onomast. Vet.

QVOTVS, a, um. [πόσος, ὁπόσος, ποσαπὸς] *Relatiuum ordinale, quo significatur Cuius numeri, siue in quo numero aut ordine.* Tu quotus esse velis, rescribe Hor. Epist. 1, 5, 30. *i. quot hospites tecum adductus sis. Sic* Martial. 14, 217 *opsonator interrogat*, Dic, quotus et quanti cupias coenare: nec vnum Addideris verbum, Coena parata tibi est. Cic. Verr. 3, 220 c. 94 Quotus erit iste denarius, qui non sit deferendus? Hor. Serm. 2, 6, 44 Hora quota est? Quotus, *sine interrogatione.* Idem Epist. 2, 1, 35 Scire velim chartis pretium quotus arroget annus. Plaut. Pseud. 4, 2, 7 Quotas aedes dixerit, id ego admodum certum scio. Auctor ad Heren. 3, 30 c. 17 *de arte memoriae*, Oportet ex ordine hos locos habere, ne quando perturbatione ordinis impediamur, quo scetus quoto quoque loco lubebit, vel a superiore vel ab inferiore, vel a media parte imagines sequi, vt ea, quae mandata locis erunt, edere et proferre possimus. Ouid. ex Ponto 4, 10, 24 Qui quota terroris pars solet esse mei? Idem Amor. 2, 12, 12 Ex tot in Atridis pars quota laudis erat? Martial. 1, 28 Caesaris haec nostri pars est quota? Quasi diceret, Minima. *Add.* Id. 5, 66.

QVOTVSCVNQVE. [ὁποσοσδήν] Tibull. 2, 7 *ad fin.* Monerit e votis pars quotacunque deos. *i. Minima pars.* Et sequitur regni pars quotacunque fui Ouid. Her. 13, 60.

QVOTVSQVISQVE. *Per interrogationem ad paucitatem indicandam profertur.* Famam quotusquisque istam potest effugere in tam maledica ciuitate? Cic. pro Cael. 38 c. 16. Idem de Fin. 5, 31 c. 11 Quis est enim, aut quotusquisque, cui mors quum appropinquet, Non refugitat timido sanguis, atque exalbescat metu? *ex Pocta.* Cic. de Diuin. 2, 52 c. 24 Quota enim quaeque res euenit praedicta ab istis? Quotus enim istud quisque fecisset, vt, *etc.* Cic. pro Lig. c. 9. Quotocuique lorica est? quis equum habet? Curt. 9, 3, 11. Quotocuique eadem honestatis cura? Plin. Epist. 3, 20.

QVOVIS. Aduerbium *ad locum.* Ter. Heaut. 5, 1, 55 Immo abeat potius multo quouis gentium, quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem.

QVOVISCVNQVE. Martial. 14, 1 Quouiscunque loco potes hunc finire libellum.

QVOVSQVE. [ἕως, ἕως ἄν, μέχρι τίνος] *i. Quamdiu, vel vsque ad quod tempus, interrogatiue.* Plaut. Asin. 1, 1, 29 Nam quousque? L. vsque ad mortem volo. Cic. pro Cn. Planc. 15 Atque etiam clamitas Laterensis, Quousque ista dicis? Nihil in Cyprio profecisti. Cic. in Catil. 1, 1 Quousque tandem abutere Catilina patientia nostra? Quamdiu, *etc.* Idem Att. 15, 24 Quousque inquies? quoad erit integrum. Quousque, *pro Quatenus* Martian. in l. 1 §. 1 D. Quae res pign. oblig. possint. Facti tamen est quaestio, si quaeratur, quousque eis permissum videatur peculium administrare.

Q V V

QVVM. [ὅταν] *vel* QVM, *vel* QVOM, *scribebant veteres, quando Aduerbium temporis erat. Quam differentiam statuerint inter Aduerbium ac Praepositionem* CVM, *ibi obseruatum est. Add.* Victorinus p. 2460 *pr.* Cum fuerit Aduerbium temporis, per Q et V, siue vnum, siue duo scribatis, vt Quum primum, et Quum hoc facerem. *Scripserunt veteres* et QVOM, *per* O *ante* M, *quasi esset ex Pronomine relatiuo secundae Declinationis generis Neutrius, vnde sunt* quo *et* quam *et* quos *et* quas *etc. quemadmodum* quod *est ex anomala declinatione: vt* prauum *et* prauom, *sic* quum *et* quom. *Passim adhuc editur* quom *v. g. in Gronouiana* Plaut. Amph. 5, 2, 7 Granidam ego illam reliqui quom abeo.

QVRIS, QVVRIS, *vel* CVRIS, *hastae apud Sabinos nomen. Vid.* CVRIS, QVIRINVS, QVIRINALIS, QVIRITES.

R.

Litera R.

RLITERA *Consonans semiuocalis, Graecis* P, ρ, *quae* spiritum lingua crispante corraditur. Mart. Capella 3 p. 58. Varr. de L. L. 6, 3 p. 70, 17 In multis verbis, in quo antiqui dicebant S, postea dicunt R, vt in carmine Saliorum sunt haec *Cosauli Cas* Chorauli?) *Doloſi, Fſo* — Iam *Cusiatti, Musis, Ruse* — post *Melios* Melior, *Foedesum* Foederum, *Plusima* Plurima, *Asena* Arena, *Inutos* Ianitor. Quare *Casmena* Carmena. *Sic* Pascito linguam *dictum pro* parcito, *et* compesce *pro* comperce *f.* comparce, *de quibus ff. ll. Add.* Quinctil. 1, 4, 13. *Sic*, arbos, honos, odos, *etc.* asa *pro* ara, casinen *pro* carmen, holesa, pignosa, plusima, *i.* olera, pignora, plurima. *Vid.* Fest. in R. *Sic ex* Vro, Gero, vsli, gessi. Pomponius in l. 2 §. 36 de Origine iur. Idem Appius Claudius, qui videtur ab hoc processisse, R literam inuenit, vt pro Valesii, Valerii essent, et pro Fusis, Furii. *Conf.* Liu. 3, 4 *pr. et* 8 *pr.* Cic. Fam. 9, 21. ¶ 2 *Varias subiit mutationes alias. v. g. In vocibus Latinis Graecae originis* R *nonnunquam assumtum est, vt in* Stirps, στύπος Apluſtre, ἄβλαστον Nurus, *vnos. vid. Gronou. ad* Plin. 22, 2. *Contra ea* R *omissum antiquitus in* rusum, susum, prosus, *pro* rursum, sursum, prorsus. *v. v.* R *et* D *permutata in* AR *pro* AD *de quo vid.* AR *etc. Sic* Meridies *quasi* medidies. Quinctil. 1, 11, 4 Quasdam *literas* velut acriores parum efficimus, et aliis non dissimilibus, sed quasi hebetioribus permutamus. Quippe P (ῥῶ) literae, qua Demosthenes quoque laborauit, A (λάμδα) succedit. *Nempe pueris, at isque blaesis vel balbis hoc vsu venit*, vt R *dum conantur dicere*, L *exeat. Hinc esse etiam videtur, quod* R *litera in compositione consequente* L *liquida in alterum* L *mutatur*, vt *in* Perlucco, Pellucco; Perlucidus, Pellucidus. Vlpian. l. 19 §. Gemmae autem. De auro et argento legat. Gemmae autem, *inquit*, pellucidae sunt materiae. *In Pandectis Florentinis*, Perlucidae *legitur. Fit quiddam simile in deriuatione, vt*, puer, puellus; niger, nigellus. R *et* L *promiscue fere vsus in vocibus nonnullis*, Latialis *et* Latiaris, Palilia *et* Parilia: *ita ex* καυθήλιος *Latini fecerunt* Cantherius: *sic* Caeruleus *olim fuit* Caeluleus; Lemures, Remures. *Aliae quoque literae in* R *mutantur*, vt *in* arrideo, corrigo, furripio, *etc.* aereus *pro* aeneus. ¶ 3 R litera canina *a* Pers. Sat. 1, 109 *dicitur*, Irritata canes quam horno quam planius dicit Lucil. *apud* Non. 1, 132: *quod cum rictu pronuntiatur, fragorem enim strideremque concitat, vibrata tremulo motu lingua, spiritu copiosiore, sonitu vero stridulo.* R *liquida ante se in eadem syllaba quasuis mutas admittit*, vt Breuis, Crebro, Draco, Frango, Gradior, Pratum, Traho, V et Q exceptis: *item post vniuersas, cum mutas tum liquidas, etiam* V *et* Q: vt Aruum, Arquus, Periurus, *etc. et in fine solas* S *et* X; vt Ars, Arx. R, *cum Graece spiritum admittat, vsus obtinuit, vt aspiratio illa apud Latinos post ponatur*, vt ῥήτωρ, Rhetor; ῥέδη, Rheda: *cumque in* Rheno *et* Rhodano *idem obseruetur, videntur haec etiam nomina primum a Graecis accepisse, non item* Remos *et* Rutubam. ¶ 4 *In notis significat* R. Rationalis, Rauennas, Recte, Requietorium, Res, Responsum, Respublica, Restituit, Retro, Rogauit, Roma, Romanus, Rostris. RAPax legio. RATionalis S. R. Sacrarum Rationum (Remunerationum.) R. C. Romana Ciuitas, Romani Ciues. R. CC. Remissio Ducentesimae. R. D. Regis Domus, Requietorium Dedit. R. E. Requietorium Erexit. R. E. C. H. Requietorium Ei Curauit Heres (Hic.) R. F. E. D. Recte Factum Esse Dicetur. R. F. E. V. Recte Factum Esse Videbitur. R. FERRARIN. Rurum Ferrarinorum. R. G. C. Rei Gerundae Causa. RG. F. Regis Filius. R. I. Requietorium Institut. R. L. P. Recte Legi Possit. R. N. LON. P. X. Retro Non Longe Pedes Decem. R. P. Respublica, (Priuata) Romana Pecunia, *vel* Romani Principes, Retro Pedes, Romae Pereussa. RP. C. *vel* R. P. C. Reipublicae Constitutor, Reipublicae Causa, *vel* Retro Pedes Centum. RP. C. C. Reipublicae Constituendae Causa. Festus, R duobus in compluribus orationibus (quum de actis differitur) etiam perscribi solet, id est Rationum Relatarum, quod iis tabulis docentur iudices, quae publice data atque accepta sint. R. R. Rurum Romanorum, Ruderibus Recolligendis, Recta Regione, Reiectis Rudibus, *alias* Ruderibus. R. R. R. F. F. F. Regnum Romae Ruet, Ferro, Fame, Flamma. R. REG. Rurum Regiensium. R. S. Romae Signata. RS. Responsum, Rescriptum. R. S. P. Res Sua Publica, Requietorium Sibi Posuit. R. VE. Res Veronensis. R. XL. Remissa Quadragesima.

R A B

RABIDVS, *vid. post* RABIOSE.

RABIENVS, *fictitium nomen.* Sen. Controu. lib. 5 praef. p. 350 *de* Labieno rhetore, Libertas tanta, vt nomen excederet: et quia passim ordines hominesque laniabat, Rabienus vocaretur. *De illo plura l. c. Seneca.*

RABIES, ēi. f. [λύσσα] *et* RABIA, ae. *apud antiquos; Morbus canum, quum velati furore quodam acti, huc atque illuc rapiuntur, nec vllam quietis locum inueniunt. Sunt, qui* rabiem *quasi* Rauiem *dici putant, a raucitate vocis, quam rabiosi habent simulem latratui canis.* Plin. 29, 5 Multo tamen vtilissime iecur eius, qui in rabie momorderit, datur. Canum rabies Ouid. Met. 14, 66. *Metaph.* Pseudo-Cic. in Sallust. 9 Quod ista inuitata rabie petulanter in vxorem meam inuasisti. Cic. Tusc. 3, 63 c. 26 Heccubam autem putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi in canem esse conuersam. Ex longo rabies collecta fatigat edendi Virg. Aen. 9, 64. Cic. Tusc. 4, 52 Definitione fortitudinis aperta, quis est, qui aut bellatori, aut imperatori, aut oratori quaerat aliquid, neque eos existimet sine rabie quidquam fortiter facere posse? Hor. in Arte Poët. 79 Archilochum proprio rabies armauit iambo. Lucan. 5, 262 Liceat discedere Caesar A rabie scelerum. Noti, *siue* Austri rabies Hor. Carm. 1, 3, 14. Et Belli rabies et amor successit habendi Virg. Aen. 8, 37. Ciuica rabies, *i. Ciuium* Hor. Carm. 3, 24, 26. Effrenata Scytharum rabies Firmic. 1 c. *vlt.* Horrenda rabies ferarum Sil. 16, 104. *et* Hor. Serm. 2, 3, 323. Improba ventris Virg. Aen. 2, 357.

2, 357. Innata Claud. in Ruff. 1, 48. Promtiſſima in ferrum Lucan. 7, 244. Remiſſa Stat. Theb. 11, 30. Saeua ventorum Ouid. Met. 5, 7. ¶ 2 *Verborum formulae:* Addere: Sil. 1, 70 *de Annibale*, Hanc rabiem in fines Italûm, Saturniaque arua Addiderat quondam puero patrius furor. Collegerat dolor rabiem Ouid. Met. 9, 212. Colligit os rabiem Idem ibid. 1, 234. Comprimere rabiem caeli Virg. Aen. 5, 802. Diſſimulare rabiem et minas Stat. Achill. 2, 32. Effundit cunctam rabiem, irarumque procellas Sil. 11, 224. Exaſperat fretum rabies ventorum Ouid. Met. 5, 1. Inflammantur rabie equi, *vid.* INFLAMMO. Leniat et rabiem canis, et momenta Iconis aura gratior Hor. Epiſt. 1, 10, 16. *i. aeſtus Sirii, et Solis in Leone conſtituti.* Idem Carm. 1, 15, 12 Iam galeam Pallas et aegida Curruſque et rabiem parat, *verbo, bellum et pugnam.* Placata cruore rabies Stat. Theb. 10, 283. Quieuit fracta rabies Claud. de Bell. Get. 432. Sedare indomitam properat rabiem Hor. Epod. 12, 9. Sedare rabiem Sil. 13, 344. Seruat frons irarum rabiem Idem 13, 754. Senec. Herc. Oet. 1535 Si qua ſub Lerna mimerosa peſtis Spirgat in centum rabiem dracones. Stimulatus vt furenti rabie vagus animus Catul. de Berecynt. f. 64, 4. Omnem rabiem Simere aduerſus aliquem Quinctil. Decl. 11, 2. Tollere Hor. Carm. 3, 24, 26. Tument corda rabie fera Virg. Aen. 6, 49. Venit canibus rabies Idem Georg. 3, 496. Vertitur iocus in rabiem Hor. Epiſtl. 2, 1, 149.

RABIŌSVS, a, um. Adi. [λυσσώδης] *Rabie correptus.* Canes fiunt rabioſi Scribon. 171. Canis rabioſi morſus ibid. Plaut. Capt. 3, 4, 15 Hic homo rabioſus habitus eſt in Aulide. *Add.* Sen. de Ira 1, 4 Plin. 29, 5 Eſt linnus faliuae ſub lingua rabioſi canis. Canis rabioſa Hor. Epiſt. 2, 2, 75. Morſus a cane rabioſo Plin. 29, 2. Cic. Tuſc. 4, 49 Vide, ne fortitudo minime ſit rabioſa, ſitque iracundia tota leuitatis. Iurgia rabioſa fori clamoſi Senec. Herc. fur. 172. Signi rabioſi tempora, *Dies caniculares* Hor. Serm. 1, 6, 126.

RABIOSŬLVS, a, um. Adi. Dimin. [ὑπολυσσώδης] Cic. Fam. 7, 16 Primas illas rabioſulas ſat fatuas dediſti. *Intellexit literas aſperas et mordaces Trebatii.*

RABIŌSE. Adu. [λυσσωδῶς] *Furioſe.* Cic. Tuſc. 4, 38 c. 22 Atque hi collocuti inter ſe prius quam manum conferrent, leniter et quiete, nihil ne in ipſa quidem pugna iracunde, rabioſeue fecerunt. *De Aiace et Hectore.*

RABĬDVS, a, um. Adi. [λυσσόληπτος, λυσσῶν] *Qui rabiem habet.* Plin. 29, 5 In canis rabidi morſu tuetur a pauore aquae, capitis canini cinis illitus vulneri. Idem 8, 9 Domantur autem elephanti rabidi fame et verberibus. Rabidum et incitatum agere aliquem Catul. de Berecynt. 61 (64) 85. Animi rabidi furor Idem ibid. 61 (64) 83. Aſpectu rabido circumſpectare Auct. ad Heren. 4, 62. Canes Ouid. Amor. 3, 12, 21. Sen. Oedip. 930. Plin. 29, 5. Certamen Sil. 16, 410. Cic. in Arat. 110 Ver toto ſpirans rabido de Corpore flammam. Dens, *Rabie plenus* Martial. 1, 18. Dolor Stat. Theb. 6, 83. Fames Virg. Aen. 6, 421. Ferarum rabidarum more Stat. Theb. 8, 71. Flatus Idem Silu. 2, 2, 118. Ingenium Claud. in Ruſſ. 1, 109. Ira Ouid. Met. 7, 413. Miles Sil. 13, 235. Mores rabidos compeſcere Ouid. de Arte Am. 3, 501. *al.* Rapidus. Murmur Valer. Argon. 4, 239. Os Virg. Aen. 6, 80, Tigres Idem Georg. 2, 151. Voces Claud. in Ruſſ. 1, 44. *In MSS. permiſcentur* rabidus *et* rapidus. *Drakenb. ad* Sil. 5, 451.

RABIDE. Adu. Cic. Tuſc. 5, 16 c. 6 Quid vero illum quem libidinibus inflammatum et furentem videmus, omnia rabide appetentem cum inexplebili cupiditate, *etc.*

RABIO, ire. *et* RABO, ère. [λυσσάω] *Verbum dictum a* Rabie; *Nimia ira et quaſi rabie agi.* Varro *apud* Non. 1, 186 Quid eſt? quid lateras? quid rabis? quid vis? Caecilius ibid. Rabere ſe ait Vet. Poeta *apud* Cic. Diuin. 1, 66 c. 31 Sed quid oculis rabere viſa eſt derepente ardentibus. Manil. 5, 207 Lacratque Canicula flammas, (*Sic Bentl. al.* flammans) Et rabit igne ſuo. *Adde* 224 Corda micant et lingua rabit. Sen. Epiſt. 29 Videbis eosdem intra exiguum tempus acerrime ridere et rabere.

RABIO, are. Rabiat, λυσσᾷ Gloſſ.

RABIRIVS, *gentis Rom. nomen, de qua v. g.* C. Rabirius Eques Romanus, perduellionis reus, *quod Saturninum hoſtem patriae occidiſſet, defenſus a Cicerone in Conſulatu, quae exſtat oratio. Alius de quo* Ouidius ex Ponto 4, 16, 5 Quum foret et Marſus, magnique Rabirius oris. *i. Magniloquus. Adde* Sen. de Benef. 6, 3. Quinctil. 10, 1. *Alius forte de quo* Cic. in Acad. 1 *pr.*

RABO. [ῥάβδαν] *pro Arrabone, conciſum a ruſtico apud* Plaut. Truc. 3, 2, 20

Sequere intro me amabo mea voluptas. S. tene hoc tibi:
Rabonem habeto, mecum vt hanc noctem ſies.
A. Perii! Rabonem? quam eſſe dicam hanc beluam?
Quin tu arrabonem dicis? S. Ar facio lucri,
Vt Praeneſtinis conia eſt ciconia.

Ruſticus excuſat factum: Ar *ſyllabam ſe lucri vel compendii ait facere.*

RABŬLA, ae. m. [σύναγρος, δικολέκτης] *Canorae impudentiae cauſidicus. De etymo iſta* Feſtus Paulli *in* Rana. Rana vox rauca et parum liquida, proxime canum latratum ſonans: vnde etiam cauſidicus pugnaciter loquens rabula. *Sed in loco ipſo,* Rabula dicitur in multis intentus negotiis, paratusque ad radendum quid auferendumque, vel quia eſt in negotiis agendis acrior, et quaſi rabioſus Non. 1, 100 Rabulae litigioſi a rabie dicti. Varro, Ille ales gallus, qui fuſcitabat aitharum (*leg.* Atticarum) muſarum ſcriptores, an hic, quia gregem rabularum? *Et* 1, 298 Rabula a rabie dictus eſt, quem nunc aduocatum, vel cauſarum patronum dicamus. — *Inde et* Salluſtius, Canina, vt ait Appius, facundia exercebatur. *Vid. quae ad h. l.* Salluſtii in Fragm. Hiſt. 6 p. 1004 *Cortius: it. Sauaro ad* Sidon. Apoll. 4, 3 p. 233 ſq. *Laudat hoc fragmentum etiam* Quinctil. 12, 9, 9 Ea eſt enim prorſus canina, vt ait Appius, eloquentia cenſuram male dicendi ſubire. *Et mox* ſ. 12 Super omnia perit illa, quae plurimum oratori et auctoritatis et fidei affert, modeſtia, ſi a viro bono in rabulam latratoremque conuertitur *etc. Illa cum canibus perpetua comparatio fauet etymologiae Voſſianae a ῥάζω id eſt latro, vt a ῥάω vel ῥάζω* fabulia. *Addere poſſis, a τάω vel τάζω* tabula. Canimus illudum allatrandi locupletiſſimum quemque *apud* Columel. praef. 9 *illuſtratum eſt. Nec tamen damnamus, qui* rabulam *malunt dici a* radendis *auribus. nam vt a* fando tabula, *a* nando nabula, *a* ſtando ſtabula, *a* paſcendo pabula, *ita a* radendo rabula. *Nec alia ratione* rabulas *in foro dictos puto, aut Hermolaus in Plinium, quam quod ſuo clamore* radant, *id eſt offendant aures: et vt ait Quinctilianus, nimia verboſitate feriant.* Cic. in Orat. 47 Non enim declamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro, ſed doctiſſimum et perfectiſſimum quaerimus. Cic. de Orat. 1, 202 c. 46 Non enim cauſidicum neſcio quem, neque proclamatorem aut rabulam, hoc ſermone noſtro conquirimus, *etc.* Rabula ſane probabilis P. Antiſtius Cic. in Brut. 226.

RABVLVS, a, um. Adi. Velut rabulus anſer admixtus oloribus Sarisber. 5, 6. *Si antiquum ſit nomen* rabulus, *facilius apparet, cur anſeribus quoque* rabulas *comparârit* Cic. pro Roſc. Am. 56.

RABVLATIO, ōnis. f. Forenſis Mart. Capella l. 6. *et* Symm. 3, 23.

RABVLATVS, ûs. m. Audiri, licet perſtreperent, nullo potuere rabulatu, *i. quantumuis clamarent* Mart. Capella l. 2.

RABVLANVS, *vid.* Radulanus, *in* RADO.

RABVSCVLVS, *Razi coloris. vt,* Rabuſcula vitis vel vua. *Vid.* Plin. 14, 3.

R A C

RACCO, āre. *vid.* RANCO.

RACĒMVS, i. m. [ὄτρυς Gloſſ. Gr. Lat.] *Congeries acinorum ſuis cum pediculis ipſaque adeo vua. Vid. Caſaub. ad* Suet. Aug. c. 76. *Quoties enim ab* vua *diſtinguitur* racemus, *non videtur aliud ſignificare* racemus; *ſed* vua *accipi pro vite, vt alias quoque fructus et arbor commune nomen habent. Sic ſtatim dicentur* vuae racemiferae. *Vid.* VVA. Virg. Georg. 2, 102 Non ego te meniis et diis accepta ſecundis Tranſierim Rhodia, et tumidis bumaſte racemis. Tum deus, o Satyri, maturos carpite fructus, Dixit, et ignotos pueri calcate racemos Nemeſian. Ecl. 3, 39. Extentis racemis tumet vua Ouid. Triſt. 4, 6, 9. Fulgentes ſole racemi Sil. 7, 208. Prima mihi variat luce rubus vua racemis: *Vertumnus loquitur* Propert. 4, 2, 13. Liuidi Hor. Carm. 2, 5, 11. Paſſi Virg. Georg. 4, 269. Turpes racemos fert vua Idem ibid. 2, 60. Variis racemis vua Ouid. Met. 3, 484. ¶ 2 Racemus *etiam de aliis plantis dicitur.* Plin. 15, 28 ſ. 34 Dependent alia (*poma*) pediculis, vt pira: alia racemis, vt vuae, palmae: alia et pediculis et racemis, vt hederae, ſambuci. Idem 16, 34 *de hedera,* Alius denſus acinus, et grandior, racemis in orbem circumactis, qui vocantur corymbi: item Selenitium, cuius eſt minor acinus, ſparſior racemus. *Vid.* RACEMOSVS *et* RACEMATVS.

RACĒMOR, āri. *Racemos a vindemiatoribus praeteritos ſublegere.* Varr. R. R. 3, 9, 1 Tum de reliquis, ſi quid idoneum fuerit, racemari licebit. *Metaph. Sic reſtituit Victor. cum dediſſent ſuperiores* ratiocinari.

RACEMĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ὀτρυοφόρος] *Vt,* Vuae racemiferae Ouid. Met. 3, 666. Bacchus Idem ibid. 15, 413. *Et* Faſt. 6, 483 Bacche racemiferos hedera redimite capillos.

RACEMŌSVS, a, um. Adi. [ὀτρυώδης] *Racemis plenum.* Plin. 13, 6 Oliuae modo racemoſus flos. Pomum ſuis inter ramos palmicibus racemoſum Id. ib. c. 4.

RACEMĀTVS, a, um. *Aliud* Adi. [ὀτρυωτὸς] *Quod racemos habet.* Plin. 18, 7 *de panico,* Paruis racemato paniculis.

RACEMARIVS, i. m. [ὀτρυοφόρος] *Pampinus, ſ. Palmitis in vite epitheton.* Columel. 3, 18, 4 Nec dubium quin gemmae cacuminii proximae quae ſunt infecundae, in eo (*malleolo*) relinquantur, ex quibus pampini pullulant vel ſteriles, vel certe minus feraces, quos ruſici vocant racemarios.

RACEMATIO, ōnis. f. [ὀτρυολογία] *Racemorum ſecundaria vindemia ſingulorum aut rarorum, qui forte a vindemiatoribus praetereuntur: ſicut in meſſibus peractis, quod ſupereſt,* ſpicilegium *dicitur.* Tertull. Apol. 35 Poſt vindemiam racematio ſuperſtes.

RACILIVS, *gentis Rom. nomen, de qua v. g.* Tribunus pleb. qui de Clodianis facinoribus eſt queſtus in Senatu Cic. *ad* Q. Frat. 2, 6.

R A D

RADAMANTHVS, *vid.* RHADAMANTHVS.

RADIA, ae. Gloſſ. Gr. Lat. *κοινῶς ἡ τῶ τροχῶ,* Radia, modiolus. *Fuerit itaque canalis ille in rota, qui cauo ſuo axim recipit, conuexa parte contingit* radios, *a quibus nomen habet. Scheffer. de re vehic. 1, 6 p. 48 ſuſpicatur leg.* Radiorum modiolus.

RADIATIO, RADIATVS, *vid.* RADIVS.

RADICITVS, RADICO, RADICVLA, *vid.* RADIX.

RADIVS, i. m. *Prima notio huius nominis videtur ruſtica illa, qua notat bacillos circa modiolum (per quem axis tranſit) in ſtellae formam diſpoſitos, et orbile ſ. orbem extimum rotae ſ.* ablidas *ſuſtinentes.* Gr. κνῆμαι, κερκίδες, τροχῶν ῥάβδοι. *Vid. Scheff. de re vehic. 1, 6 pr.* Virg. Georg. 2, 444 Hinc radios triuere rotis, *poluerunt ad rotas.* Plin. 16, 40 Sed lignum non alio paene quam ad radios rotarum vtile. Virg. Aen. 6, 616 Saxum ingens voluunt alii, radiisque rotarum Diſtricti pendent. Ouid. Met. 2, 128 *de curru Solis,* Aureus axis erat, temo aureus, aurea ſummae Curuatura rotae, radiorum argenteus ordo. *In curru* Luxuriae *ponit* Prudent. Pſychom. 337 Radiorum Albentem feriem, quam ſumma rotarum Flexura electri pallentis continet orbe. *Add.* Curt. 4, 9, 5. ¶ 2 *Ab illa ſimilitudine* Radios *dixere fulgorem e corpore lucido, maxime ex illo orbe, qui videtur ſolis circumcirca exeuntem.* [ἀκτὶν, ἀκτὶς] Varro . . . O ſumme ſol, qui totam hanc mundi compagem, tuis radiis illuſtras. Cic. de Fin. 5, 71 c. 24 Ita enim paruae et exiguae ſunt iſtae acceſſiones bonorum, vt quemadmodum ſtellae in radio ſolis, ſic iſtae in virtutum ſplendore ne cernantur quidem. Lucret. 1, 148 Non radii ſolis, neque lucida tela diei perculiant. Ita claret, vt ipſius ſolis radio putem ſcriptum Tertull. de Reſurr. Carn. c. 47. Lumen radiorum Lucret. 2, 116. Verbera radiorum Idem 5, 1103. Vires radiorum Ouid. Met. 4, 247. Ardentes radii Lucret. 6, 754. Latinus Quadriiugo vehitur curru, cui tempora circum Aurati bis ſex radii fulgentia cingunt, Solis aui ſpecimen Virg. Aen. 12, 161. Coruſcis radiis inſigne iubar Ouid. Met. 1, 768. Micantes Idem ibid. 2, 41. Tabifici Lucret. 6, 737. Nubes ardent radiis et auro, i. e. inquit Seruius, Radiis aureis Virg. Aen. 7, 142. Calere radiis Ouid. Met. 2, 171. Erumpunt radii Virg. Georg. 1, 446. Excludunt radios frigora Stat. Silu. 1, 2, 154. Ingruentes ſolis radios ſentit luna, *vid.* INGRVO. Lucret. 2, 114

Contemplator enim, cum Solis lumina cunque
Infertos fundunt radios per opaca domorum
Multa minuta modis multis per inane videbis
Corpora miſceri radiorum lumine in ipſo.

Interrumpunt nubes radios lucis Lucret. 5, 288. Retexit Titan orbem radius Virg. Aen. 4, 119. Rubefcebat mare radiis Id. ib. 7, 25. ¶ 3 *Hinc oculis etiam tribuebant* Radios *quidam phyfici.* Gell. 5, 16 Stoici cauſas eſſe videndi dicunt radiorum ex oculis in ea quae videri queunt emiſſionem, aerisque ſimul intentionem. *Contra haec diſputans* Lactant. de Opif. Dei 8, 10 Ne forte exiſtimes, — nos cernere — aut intentione aëris cum acie, aut effuſione radiorum; quoniam, ſi ita eſſet, tardius quam oculos aduertimus, videremus; donec intentus aër cum acie, aut effuſi radii ad id, quod videndum eſſet, pervenirent. *Stoici hircum mulgent, cribrum ſupponit bonus Lactantius.* ¶ 4 *Radius Virga eſt, vel bacillus: Speciatim Virga, qua Geometrae formas ſuas in puluere delineabant.* Virg. Ecl. 3, 41 Deſcripſit radio totum qui gentibus orbem. *Archimedem intelligit Salm. ad Solin.* p. 579, bC, orbem *autem Caelum.* Martian. Capella l. 6 p. 190 Abaco *illato accedat Geometria* radium dextra — geſtans, *ad figuras nimirum in pulu re abaci ducendas.* Macrob. Saturn. 7, 2 Qui obierunt maria et terras, gaudent quum de ignoto multis vel terrarum ſitu, vel ſinu maris interrogantur: libenterque reſpondent, et deſcribunt modo verbis, modo radio loca: glorioſiſſimum putantes, quae ipſi viderint, aliorum oculis obiicere. Cic. Tuſc. 5, 64 Ex eadem vrbe humilem hominculum a puluere et radio excitabo, qui multis poſt annis fuit, Archimedem. *Peculiariter etiam* Aſtrologis *tribuitur* radius, *quos ho.he* Aſtronomos *dicere malunt (cum illi male audiunt ob genethliacam vanitatem) Vt* Virg. Aen. 6, 850 Caelique meatus Deſcribent radio, et ſurgentia ſidera dicent. Auien. Arato 50 Hic primum Gnidii radium ſenis intulit aſtris. Non poteſt regna caelorum ſperare cuius digitus aut radius abutitur caelo Tertull. de Idolol. c. 9. *i. peruerſus aſtrologus. De Dioptra intelligunt. Et ſane recentiores Aſtronomi* radium *vocant inſtrumentum triangulare acutiſſimo angulo aequicrurum, quo ad diſtantias ſtellarum capiendas ope linearum baſi parallelarum utuntur.* ¶ 5 *Sed multo latius patet. De ramis valloruin* Liu. 33, 5 Et adeo acuti, aliusque per alium immiſſi radii locum ad inſerendam manum non relinquunt. *Stipites ſunt velut modiolus axis, unde* radii *exeunt.* Plin. 10, 42 ſ. 58 *de Pſittaco,* Capiti eius duritia eadem quae roſtro. Hoc cum loqui diſcit, ferreo verberatur radio: non ſentit aliter ictus. Radius, [*κερκὶς*] *Textoris inſtrumentum, quo ſubtemen traiicitur inter tramas ſtaminis. Vid.* Ouid. Met. 6, 54 *quem totum damus voce* TEXO. Virg. Aen. 9, 476 Excuſſi manibus radii, reuolutaque penſa. Ouid. Met. 6, 132 Cytoriaco radius de monte. Infubula, ac fuſi, radii, ſeapique ſonantes Lucret. 5, 1352. Acutis radiis inferitur medium ſubtemen Ouid. Met. 6, 56. Attriti manu Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 161. Radius, *Inſtrumentum, aiunt, quo raduntur menſurae, alias* Hoſtorium *dictum.* Plautum *citant,* Di deaeque omnes tantam nobis laetitiam, tot gaudia ſine radio cumulent. *Forte eſt ex ſuppoſitis.* Radii, *Oliuae oblongae* a forma *illa ſic dictae, quod monet* Serv. *ad* Virg. Georg. 2, 86 Nec pingues vnam in faciem naſcuntur oliuae Orchites, et radii, et amara pauſia bacca. Columel. 5, 8 Orchis quoque et radius melius ad eſcam, quam in liquorem ſtringitur. *Add.* Celſ. 6, 4. Cato R. R. c. 6. Radius eſt paſtinacae piſci pro telo Plin. 9, 42. *Sed de alio piſce* Idem 9, 4 Apparent et Rotae, appellatae a ſimilitudine, quaternis diſtinctae radiis, modiolos earum oculis duobus vtrinque claudentibus. Radius, *Os minus brachii, et breuius, idemque ſuperius:* Cornel. Celſ. 8, 1 Brachium conſtat ex oſſibus duobus. Radius, quem *κερκίδα* Graeci appellant, ſuperior breuiorque, et primo tenuior, rotundo et leniter cauo capite exiguum humeri tuberculum recipit, quod ibi neruis et cartilagine contmetur. Cubitus inferior *etc. Eſt igitur* Radius, *qui carne veſtitus cum cogitatur* Lacertus *dicitur. Alii plane, de quibus* Plin. 11, 47 ſ. 107 Autium quibusd m grauioribus, in eruribus additi radii, *i. calcaria, Gr. πλῆκτρα. Sic* 30, 11 ſ. 29 *Gallis gallinaceis tribut.* Radius virilis, *dentar Membrum virile, vid.* RADIX n. 3.

RADIŌLVS, i. m. Dimin. *Parua olea oblonga.* Columel. 12, 47 Albam pauſeam, vel orchitem, vel radiolum, vel regiam d m contundes, pritanum quamque, ne decoloretur, in frigidam muriam demerge. *Conf.* Apul. de Herb. c. 83.

RADIO, āre. *Radios emittere, fulgere, et conſpicuum eſſ.* Columel. 10, 288 Nec tam nubifugo Borea Latonia Phoebe Purpureo radiat vultu. Martial. 8, 45 Vera minus flauo radiant electra metallo. Ouid. Met. 2, 4 Argenti biſores radiabant lumine valuae. Nec rudis infeſtis miles radiabat in armis Propert. 4, , 27. Ocelli radiant vt ſidus Ouid. Amor. 3, 3, 9. *Conf. Barth. ad* Claud. p. 522. *Paſſ.* Ouid. ex Pont. 3, 4, 103 Scuta ſed et galeae gemmis radientur, et auro: *Paſſiue, inquam: nam etiam Actiue* Propert. 1, 15, 7 Et potes heſternos manibus componere crines, — Nec minus Eois pectus radiare lapillis, *i. ornare gemmis fulgentibus. Sic Broukh. ex Mſs.* Flor. 4, 2, 39 Aliquid tamen aduerſus abſentem ducem auſa Fortuna eſt circa Illyricum et Africam, quaſi de induſtria, vt proſpera eius aduerſis radiarentur. *Sic Dacer. Sed Duker.* quaſi de induſtria proſpera *etc.* Lucan. 7, 214 Miles vt aduerſo Phoebi radiatus ab ictu. Vet. Poëta in Collect. Pithoeana p. . . Metam Sol eminus exit, Intorquetque peplum noctis, radiatque ſororem, *i. illuſtrat lunam.*

RADIANS, antis. Partic. [*ἀκτινοβολῶν*] Virg. Aen. 8, 616 Arma ſub aduerſa poſuit radiantia quercu. Cic. in Arat. 172 Stellas ſub pedibus ſtratas radiantis Aquarî. Aſtra Ouid. Met. 9, 272. Aurum Idem ibid. 4, 676. Galeae radiantis nitor ab auro Ouid. Met. 13, 105. Lumina ſolis Idem Triſt. 2, 325. Lunae radiantis imago Virg. Aen. 8, 23. Sidera Ouid. Met. 7, 325. Templa multo auro Idem de Arte Am. 3, 451. Toga radiante decorus Claud. Conſ. Hon. 6, 371. Radians *ſimpliciter pro Sole. Vid. mox* RADIATVS. *Compar.* Gemmifer eloquius, radiantior ore lapillis Fortunat. in Vita Mart. 1, 138.

RADIĀTVS, a, um. Partic. *Vt,* Eun. *apud* Cic. de Orat. 3, 162 c. 40 Viue, Vlyſſes, dum licet Oculis poſtremum Lumen radiatum rape, *Solem intelligit. Muretus Var. Lect. 11, 9 ſuſpicatur legendum* radiantis. *i. Solis, et comparat verſum alium Ciceronis ex Arato, quem ipſe refert* Orat. 152 c. 45 Hoc motu radiantis Eteſiae in vada Ponti, *quem cum Graecis Aratt comparat. Sed ſine dubio etiam* radiatus *vocatur.* Cic. Acad. 4, 126 Solis magnitudo (ipſe enim hic radiatus me intueri videtur) admonet, *etc.* Radiatus ſtellae modo Plin. 27, 5. Orbis flammeus radiatus Cic. de Diuin. 1, 44. Rota Varro de R. R. 3, 5, 15 *ne ſolidam vel tympanum putemus.* Splendor radiatus Sil. 7, 143. Corona Suet. Aug. c. 94. Diſtinctam radiis *vocat* Flor. 4, 2. Radiatum caput principis *qui in deos referebatur,* Plin. Panegyrico 52 Horum vnum ſi praeſtitiſſet alius, illi iamdudum radiatum caput, et media inter deos ſedes auro ſtaret, aut ebore. *Illuſtrat h. l.* Schwartzius. *Sed in Imperatorum et tyrannorum tertii ſaeculi nummis neſcio an ſimplex diuinitatem, conſecrationemue* corona radiata *ſ.* caput radiatum *indicet.* Radiatus ſaepe proceſſit Treb. Pollio in Gallieno c. 16. *i. cum corona tali.*

RADIATILIS, e. Vmbra Fortunat. l. 2.

RADIATIO, ōnis. f. [*ἀκτινοβόλησις*] Plin. 36, 5 Et Hecate Epheſi in templo Dianae poſt aedem, in cuius contemplationem admonent aeditui parcere oculis, tanta marmoris radiatio eſt. Auguſtiſſimae lucis radiationibus territare Arnob. 6 p. 208. Firmic. 1, 1 *et 4 ſub finem.* Proſpera Idem 2, 22.

RADIŌSVS, a, um. Adi. [*ἀκτινώδης*] *Quod multos emittit radios.* Plaut. Stich. 2, 2, 40 Poſtquam me miſiſti ad portum, eum lucu ſimul commodum radioſus ecce ſol ſuperabat ex mari.

RADIX, īcis. f. [*ῥίζα*] *Pars plantae terra tecta, unde ſuis fibris ſuccum illum nutricium trahit: tam metaphor. ubi rei cuiusque pars, qua illa nititur, quae certe ima eſt.* Cic. de Fin. 5, 33 Videamus ea, quae terra gignit, corticibus et radicibus valide ſeruari. Glycirrhizae radix Scribon. 75. *Quae* Dulcis radix Eid. HIPPOCR. Ocelli radicis, *vid.* Ocellus, *in* OCVLVS. Vltima radix linguae Ouid. Met. 6, 557. Haemorrhoidum radices Scribon. 227. Pilorum radices aduerſus naturam natae Id. 230. Rumicis tres radices Id. 127. Radices montis, [*κυπαὸς, ὑπώρεια*] *pro Inferiori parte:* Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 41 Ab infimis radicibus montis, intermiſſis circiter paſſibus quadringentis caſtra facere conſtituit. Sub Montis radicibus acie inſtructa Nep. 1, 5, 3. Plin. 9, 18 Duo lacus Italiae in radicibus Alpium. *Add.* Caeſ. Bell. Ciu. 3, 85. Vitruu. 2, 8. Imae radices montis, *vid.* IMVS. In radice Palatii, id eſt in ima parte Palatii. Cic. anteq. iret in exil. 24 Cuius templum a Romulo victis Sabinis in Palatii radice cum Victoria eſt collocatum. *de Iouis Statoris templo.* Radix faxi, a Lucretio dicitur translate, veluti ſi diceres Stirpem faxi: ſed et Graeci terram *ἐξριζωμένην* non inelegaater ſolent dicere, eam ſtabiliter haerentem fundatamque dicere ſtudentes. *Ex Tunelo.* Altae radices Quinctil. 1, 1. Arborea Ouid. Met. 8, 379. Bibulae radicis fibrae Idem ibid. 14, 633. Bulboſa, Carnoſa, Cauernoſa, *vid. ſſ. ll.* Edulis radicis cortex Scrib. 60. *i. raphani.* Lanaria radix ibid. 10. *eſt* Radicula n. 2. Lara radice arbor, *vid.* LATVS, *Add.* Latens in locis aſperis Hor. Epod. 5, 68. Lenta Ouid. Met. 11, 78. Limoſa, *vid.* LIMVS. Macedonia Apul. de Herb. c. 5. *i. planta. al. viperina.* Nocens Ouid. Met. 14, 56. Nudis radicibus arbores, Oleagina, Oleaginea, *vid. ſſ. ll.* Pontica radix Scrib. 167. *i. Rheum Ponticum.* Reuulſa Claud. in Eutrop. 2, 29. Venerea nautica Apul. de Herb. c. 6. *al. acorus.* Vtilis radix medendi Ouid. Epiſt. 5, 147. Vulſae Virg. Aen. 3, 650. ¶ 2 *Verborum formulae:* Abeunt ſurſum radices, *pro Surſum tendunt, vid.* ABEO. Affigere radicem terrae Virg. Georg. 2, 318. Cic. Off. 2, 43 c. 12 Vera gloria radices Agit, atque etiam propagatur. *Vid.* Plin. 16, 31. Capere radices, *vid.* CAPIO. Conterere radicem in puluerem, *vid.* CONTERO. Plin. 16, 31 Eſculus quantum corpore eminet, tantum radice Deſcendit. *Ibidem,* Quidam non altius Deſcendere radices, quam ſolis calor tepefaciat, idque natura loci tenuioris craſſioriſue dixere: quod falſum arbitror. Cic. Philipp. 4, 13 c. 5 Virtus eſt vna altiſſimis Defixa radicibus, quae nimquam vlla vi labefactari poteſt. Eruta radicibus pinus Virg. Aen. 5, 449. Cic. Tuſc. 3, 13 Nos audeamus non ſolum ramos amputare miſeriarum, ſed etiam radicum fibras Euellere. Expulſa imis ab radicibus feges Virg. Georg. 1, 319. Facere radices Plin. 17, 17. Figere radices Ouid. Met. 2, 583. Habiturum malum fundamentum et radices altiores Cic. ad Brut. 17. Inflectere radices in nodum, *vid.* INFLECTO. Mittere radicem, *vid.* MITTO. Cic. pro Cael. 14 c. 6 Niſi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus Niteretur. Nixus altis radicibus profectus Quinctil. 1, 1, 28. Pulluiat ab radice ſilua Virg. Georg. 2, 17. Ruptis radicibus vellitur arbor ſolo Idem Aen. 3, 27. ¶ 3 Radix *(colis)* virilis paralyſi vitiatus *(Sic editum; non* vitiata) non concluditur (contrahitur) ad exprimendum liquorem *(crinem)* ſed multo maior aut minor efficitur, et nulla tentigine prouocatur. *Haec* Caelius Chron. 2, 1, 13. *Sed* Radius *legi vult Reneſ.* V. L. 3, 18 p. 662. ¶ 4 Radices, *metaphorice, de incorporeis.* Varr. de L. L. 5, 5 p. 51, 26 Primigenia dicuntur verba, vt lego, ſcribo, ſto, fedeo: et caetera quae non ſunt ab aliquo verbo, ſed ſuas habent radices. Varr. de R. R. 1, 1, 11 Ea *(quae dicam)* erunt ex radicibus trinis, et quae ipſe in meis fundis colendo animaduerti, et quae legi, et quae a peritis audii. Auſon. Eid. 4, 70

Pueros molli monitu et formidine leni
Pellexi vt mites peterent per acerba profectus
Capturi dulcem fructum radicis amarae.

Ex iisdem, quibus nos, radicibus Natus *Mariae* Cic. pro Sext. c. 22. *Sic* Varro de R. R. 2, 8, 1 Muli et hinni bigeneri atque infiniti, non ſuopte genere ab radicibus; ex equa enim et aſino fit mulus: contra ex equo et aſina hinnus. ¶ 5 Radix *velut per eminentiam, raphanus eſt v. g.* Scribon. 123. *it.* 1, 8 Radix ea, quam nos edimus, acris. *Sic* Colum. 11, 3, 18. Pallad. 1, 35, 5 *etc. Ergo etiam* Radix Syriaca Colum. 11, 3, 16 *et* 59 *de* raphano Syriaco Plinii 19, 5 ſ. 26, 3 *explicata in Lexico ruſtico.*

RADICŪLA, ae. f. Dimin. [*ῥιζίον*] Plin. 20, 9 Laſeris radicula. Cic. de Diuin. 2, 135 c. 66 Tum fecundum quietem viſus ei dicitur draco, is quem mater Olympias alebat, radiculam ore ferre. Columel. 5, 5 Reciſis radiculis. Radiculae aeſtiuae Idem 11, 2, 19. ¶ 2 Radicula, *Herba, quae Lanaria radix alias vocatur.* Plin. 19, 23 At quae vocatur radicula, lanandis demum lanis ſuccum habet: mirum quantum conferens candori mollitiaeque. *Et paullo poſt,* Struthion Graeci vocant, floret aeſtate, grata adſpectu, verum ſine odore, ſpinoſa, et caule lanuginoſo: ſemen ei nullum, radix magna quae concidiur ad quem dictum eſt vſum. *Hactenus* Plinius. *Add.* 24, 11 ſ. 54. *Apud Dioſcoridem etiam ραφανίδα* radiculam *interpretantur. Vid.* RADIX n. 4.

RADICOR, āri. [*ῥιζόομαι, ῥιζοβολέω*] *Radicem facere, ſeu capere, vel emittere.* Plin. 18, 7 Frumenta multis radicantur fibris. Radicari in fruticem Idem 13, 4. Radicari in rectum Idem 19, 6. *Add.* Colum. 4, 2, 2. ¶ 2 *Sed apud* Veget. Mulom. 3, 2, 27 *in Mſs. eſt lemma,* de bubus radicandis, *i. radice conſtringinis curandis.*

RADICŪSCO, ĕre. Sen. Epiſt. 87 (86) Vidi vitem ex arbuſto ſuo annoſam transferri. Huius capillamenta quoque (ſi fieri poteſt) colligenda ſunt, deinde liberalius ſtercnenda vitis, vt etiam ex corpore radicelcat.

RADICĀTVS, a, um. Partic. [*ἐῤῥιζωμένος*] Columel. de Arbor.

bor. 20 Arbores et radicata femina Autumno ferito. *i. furculos fuis cum radicibus, plantas. Vid.* Sidon. Epiſt. 7, 8. *et* 5, 10.

RADICŌSVS, a, um. Adi. [ῥιζώδης] *Quod multas radices habet.* Plin. 16, 34 Omnium ederarum generi radicoſa brachia.

RADICĬTVS. Adu. [ῥιζόθεν] *A radice, vel Vſque ad radicem.* Cato c. 50 Herbasque malas omnes radicitus effodito. Plin. 21, 11 Eruitur poſt Aequinoctium vernum radicitus. Arbores radicitus euerſae Obſequ. c. 128. Nonacrias atque ille tulit radicitus altas Fagos Catull. Argon. f. 62, 288. Huic fluctus vinos radicitus abſtulit vngues Propert. 3, 5, 65. *Metaphor.* Plaut. Moſtell. 5, 1, 62 Nam omnia malefacta veſtra reperi radicitus: non radicitus quidem hercle, verum etiam eradicitus. Cic. de Fin. 2, 27 An poteſt cupiditas finiri? tollenda eſt atque extrahenda radicitus. Alicuius actiones radicitus euellere Cic. pro Domo c. 13. Exeutere opinionem radicitus Cic. Tuſc. 2, 111.

RADO, ſi, ſum, ĕre. [ξέω, ξύω, ξυράω] *Mirutatim ſecando auferre, et ita laue vel planum reddere, aſperitates tollere, ac denique ſtringere, arcte contingere, etc.* Columel. 2, 20 *pr.* Area terrena ſi erit, vt ſit ad triturām fatis habilis, primum radatur, deinde confodiatur *etc.* Radatur *gramine et ſtirpibus liberetur, et quidquid eminet.* Propert. 3, 2, 23 Alter remus aquas, alter tibi radat arenas. *i. ita nauiga, vt litus legas.* Arua radit imbribus Eurus Hor. Epod. 16, 54. Suet. in Calig. c. 5 Regulos quosdam barbam poſuiſſe, et vxorum capita raſiſſe ad indicium maximi luctus. *h. e. Radendo curaſſe. Idem facere, naufragis in vſu erat: vid. Burm. ad* Petron. c. 103. Scribon. 241. *it.* 242 Cera et reſina *mixta ſ.* ceratum cum refrigeratum eſt raditur et miſcetur *rebus ſiccis, i. comminuitur ope cultelli.* Genas radere, *i. laniare, lacerare.* In legibus XII Tabul. *fuiſſe*, Mulieres genas ne radunto, neue leſſum funeris ergo habento, *ſ ſtatur* Cic. de Legib. 2, 59 c. 23 *quae legis verba ſic alii conerpiunt*, Mulier genas ne carpito. Plin. 11, 33 Infra oculos malae homini tantum, quas priſci genas vocabant, XII Tabul. interdicto radi a feminis eas vetantes. *Hoc autem ſumtum e Solonis legibus teſtatur Cicero.* Feſtus *interpretetur illud* radere, vnguibus ſcindi. Guttur radere linuen. Sat. 6, 105. *i. barbam.* Ianua expletis quoque raditur oris Lucret. 4, 535. Iter liquidum radit, celeres neque commouet alas, *i. Secat purum aërem* Virg. Aen. 5, 217. Litora raduntur Circeae proxima terrae Virg. Aen. 7, 10. Ripas radentia flumina rodunt Lucret. 5, 657. *Sic* Ouid. Faſt. . . . Lacuum Radit arenoſi Thybridis vnda latus. Lucan. 2, 425 Radensque Salerni cultu Siler. Solin. c. 22 Oceanus a laeuo latere Europam radit. *Vid. Heinſ. et Drakenb. ad* Sil. 12, 4. *it. Brouckh. ad* Tib. 4, 1, 142 Aut rapidus, Cyri dementia, Gindes Radit Arecteos haud vna per oſtia campos. Saxa raduntur impreſſo vomere Sil. 8, 393. *Sed* Lucan. 8, 245 Spumantia paruae Radit faxa Sami. *i. praenauigat.* Terram radit cornus Plaut. Aul. 4, 3, 2. Tigna lacuia radere Lucret. 5, 1265. *Met.* Quinctil. 3, 1, 3 Quorum ne ieiuna, atque arida traditio auerteret animos, et aures praeſertim tam delicatas raderet, verebamur. *h. e. Laederet, offenderet, fatigaret.* Nomen Piſonis radendum faſtis cenſuit Tacit. Ann. 3, 17. *Tornatores etiam, et caelatores* radere *dicuntur, vid. Salmaſ. ad* Solin. p. 736.

RADENS, entis. Partic. [ξέων] *Praeter dicta* Lucret. 6, 117 Quam de latere ire Diuerſo motu radentes corporis tractum. *de nubibus.* Arua radens adhaeret humo ſerpens Stat. Theb. 5, 525.

RASVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἐξυσμένος] Radix Raſa cultello eburneo Scribon. 83. Plaut. Pſeud. Prol. 13 Is rafit ex ventre raſo vigilabit fedulo. Barba raſa Gell. 3, 4. Fauces raſae *oratoris* et latus fatigatum Quinct. 11, 3, 14. Liber raſus lima Ouid. ex Pont. 2, 4, 17. Litera raſa in extremo margine Ouid. Amor. 1, 11, 22. Locus raſus Scribon. 206. Virgae raſae haſtilia Virg. Georg. 2, 358. Tabellis raſis infuſa cera, *pugillares cerati* Ouid. de Arte Am. 1, 436. Terra raſa ſquamis ſerpentis Ouid. Met. 3, 75.

RASITO, āre. Frequentat. [ξυρέω] *Saepe radere.* Gell. 3, 4 Conuerimus autem caeteros quoque in eisdem temporibus nobiles viros barbam in eiusmodi aetate raſitauiſſe. Faciem quotidie raſitare Sueton. Othon. c. 12.

RASVS, ūs. m. Varro de L. L. 4, 31 Homo in pratis feſtucas abradit, quo ab raſu raſtelli dicti.

RASOR, ōris. m. [ξυριστής] *Qui radit.* Et per translationem Fidicines, qui videntur chordas ictu radere. Feſtus.

RASORIVS, a, um. Adi. *Vt*, Culter.

RASVRA, ae. f. [ξυσμός] Columel. 4, 29 Calamus autem non amplius tribus digitis debet allaeuari aequaliter ex caparte qua raditur, vt ſit laeuis, eaque raſura ita deducitur, vt, *etc.* Eboris Veget. Mulom. 1, 10, 6.

RASĬLIS, e. Adi. [ξεστός] *Quaſi raſum, nihil exſtans aut aſperum habens.* Plin. 17, 23 Nuper repertum, draconem ferere iuxta arborem: ita app llamus palmitem emeritum, pluribusque induratum annis. Hunc praeciſum quam maxima amplitudine tribus partibus longitudinis derafo cortice quatenus obruatur, vnde et raſilem vocant, deprimere ſulco, reliqua parte ad arborem erecta, ociſſimum in vite. Argentum Vell. Patere. 2, 56, 2. Caladi Ouid. Her. 9, 76. *e vimineis cortice ſuo nudatis.* Foris raſilis Catul. in Epithal. Iuliae 59, 168. *vbi politam, ξεστόν, etiam Voſſius interpretatur.* Haſta raſilis Sil. 4, 176. Raſilis huic ſummam mordebat Fibula veſtem Ouid. Met. 8, 318. *Add.* Stat. Theb. 7, 658 Fibula raſilis auro. Schol. Raſa in glabritiem ex auro. Virg. Georg. 2, 449 Et torno raſile buxum.

RADVLA, ae. f. [ξύστρα Vet. Onomaſt.] *Inſtrumentum ferreum, cuius rationem ab vſu docet* Columel. 12, 18 Nam ea, quae demerſa ſunt, ferreis lampadibus ardentibus caleſiunt: et quum picem in fundum diſtillauit, ſublata lampade rutabulo ligneo et ferrea curuata radula ducitur quod diſtillauit, aut quod in lateribus haeſit.

RADVLANVS, a, um. Adi. [ξυστικός] Radulana pix *dicta, quae radula educitur e doliis.* Plin. 14, 19 Radulana pice ac reſina condire muſta. *Hermolaus apud* Plinium *legit* Rabulana pice. *Sic enim ait in Prioribus caſtigationibus: Quidam ex L. Columella malunt* Radulana, *quam* Rabulana *legere, quod auctor is inſtrumentum in pice dicenda* Radulam, *quaſi a* radendo *nominauerit. Sed et* rabula *quoque a* radendo *flectitur, vt a* fando, nando, pascendo, ſtando, fabula, nebula, pabula, ſtabula, *mille huiusmodi. Nec alia ratione* rabulas *in foro dictos autumo, quam quod* radant, *id eſt, offendant aures*, et *(et aut labius)* nimia verboſitate feriant: *quaſi ab inſtrumento illo nuncupati, quod* Rabula *commodius quam* Radula *vocari poſſit. Hodie quoque vulgus ipſum garrulos et linguaces ab alio inſtrumento* Tudiculas et Piſtilla *cognominat. Idem in Poſterioribus:* Rabulana pice, *Quidam* Radulana, *quaſi ab inſtrumento* Radula, *cuius mentionem Columella faciat. Non probaui, cum ob alia, tum quod inſtrumentum id (ſi quid ad propoſitum pertinere poſſet) non minus bene* Rabula a radendo, *quam* Radula *vocaretur: quando et* rabulae *forenſes etiam a* radendis *auribus, quia et Graeci quoque garrulos aiunt κοπώδεις eſſe, et κόπτειν τὰ ὦτα; vt Iulius Pollux auctor: vel*, vt Feſtus, a radendo, id eſt auferendo nomen traxere; *quamquam et* a rabie, *et* a raui, *hoc eſt raucitate dictos quidam volunt. In Gallia quoque Tranſalpina inſtrumentum fabrile, quo aſſumenta leuigantur et poliuntur, non aliter fere quam* Rabo, *quaſi* Rabula *vocatur*, a radendo: *in aliis locis a complanando* Planula. *Vtcunque, verba Columellae de* Radula *nihil omnino ſuffragantur. ea ſunt vltimo eius libro de pice in vniuerſum, non de vna aliqua eius ſpecie. Sunt qui* Rabulanam picem, *a colore quaſi* Rauilanam *ferbendam aiunt. eſt enim* Rauis color *inter flauum et caeſium. vnde, vt* Feſtus *ait*, rauiliae dicantur et rauiſcelli, Plauto. *Quidam a loco lotui mus* Rhaba, *de quo, non tamen de pice, Stephanus. Non deſunt qui pro zopiſſa* rabulanam *intro pecentur. Eſt autem zopiſſa, vt aut Plinius* derafa maritimis nauibus pix cum cera. *Haec Hermolaus. Sed* Rabulana *vel* Rapulana *MSS. apud Hard. qui confert* Col. 12, 20, 6 *vbi* Rafis *eſt* crudae picis genus.

R A G *et* R A I

RAGĂDES, ſ. *et* RAGADIA, *vid.* RHAGADES.

RAIA, ae. f. *Genus piſcis plani et cartilaginei.* Plin. 9, 42 Simili modo ſquatina et rhombus abdui pinnas exteras mouent ſpecie vermiculorum, itemque quae vocatur raia. *Add.* Plin. 9, 24 Planorum piſcium eſt alterum genus, quod pro ſpina cartilaginem habet, vt raiae, paſſinacae, ſquatinae *etc.*

R A L

RALLA, ae. f. *Genus veſtis a raritate. Nam* Rarum, *Diminutivum facit* Rallum. Auctor Nonius 14, 14. Plaut. Epid. 4, 2, 46 Quid iſtae quae quotannis nomina inueniunt noua? tunicam rallam, tunicam ſpillam, *etc. vid. Scalig. in* Cirm.

RALLVM, i. n. *Ferramentum eſt quo raditur vomer, et inhaerente terra liberatur atque purgatur. Nomen habet a radendo.* Plin. 18, 19 Purget vomerem ſubinde ſtimulus cuſpidatus rallo. *Sic poſt Turn. Harduinus. In Vet. Gloſſ.* Ralla, Rallum *et* Rallus *habet interpretationem ξυσῆρ, et* Rallum ramus, *ξύσμα.*

R A M

RAMALE, *vid.* RAMVS.

RAMEN, inis. n. Ramina Marc. Empir. *ſunt, quae* Scribon. Ramenta *vocat: vid. Barth. Adu. 40, 4.*

RAMENTVM, i. n. [ξύσμα, ῥύμμα] *Tenuis cuiusque rei particula, a* radendo, *quaſi raſura.* Plaut. Bacch. 4, 4, 29. Patri omne cum ramento reddidi, *iubaudi* aurum. Columel. 4, 29 Quippe non ſcobem, ſed ramenta facit. *de terebra Gallica.* Ramenta p pyri, *quas* Schedas, *item* philuras *vocat* Plin. 13, 11 ſ. 23 *quem ioctum dimus plenius in* CHARTA. Ramentum dici voluere, *inquit* Fulgent. Expoſ. ſerm. ant. 31 quaſi proiecticium quoddam purgamentum. Q. Fabius Lucul. Epic. carm. Viliſſimum ramentum, prohinoſa peſtis. Auri Capitolin. in Vero c. 10. Lamprid. in Comm. c. 17. Ferri ramentum Lucret. 6, 1043. Fluminum ramenta, *i. Arenae parti. cidae* Plin. 33, 4. Nauis Sammon. v. 367. *i. ξύσσεα. vid Koech.* Sulphurata ramenta Martial. 10, 3. Scribon. 191 Reiiciunt ab Romacio ramenta torminoſis ſimillima.

RĀMENTA, ae. f. Plaut. Baech. 3, 4, 15 Verum quam illa vnquam de mea pecunia ramenta fiat plumea propenſior, *etc.* Ex Nonio 3, 189. *Add.* Plaut. ib. v. 22. Nunquam hercle hinc hodie ramenta ſies fortunatior Plaut. Rud. 4, 3, 77.

RAMENTŌSVS, a, um. Adi. *Plenus ramentis.* Cael. Aurel. Tard. 4, 3 Sanguinolenta et ramentoſa.

RĀMEX, icis. m. *Videtur ramum prima ſignificatione denotare Hinc eſt* Col. 9, 1, 3 *de vacerris, ſepimenti genere*, Per transuerſa latorum cauta transmittuntur ramices, qui exitus ferarum obſerent. ¶ 2 *Vaſa illa pulmonis, quae ramos arbuſculae referunt.* Plaut. Merc. 1, 2, 26 Loquere id negotii, quidquid eſt. AC. placide: volo aequieſcere. Tua cauſa rupi ramices, iam dudum ſputo ſanguinem. *(Al.* atrum dum ſputo ſanguinem) CH. Reſinam ex melle Aegyptiam vorato, ſaluom feceris. Id. Poen. 3, 1, 37 Tua cauſa nemo noſtrorum eſt ſuos rupturus ramices. *Iuſſi erant currere et feſtinare, quae res pulmonibus, et anhelis quam aduerſa ſit, conſtat.* Varro *ap.* Non. 2, 743 Priusquam in orcheſtra Pithaules inflet tibicis *(leg.* tibias *i domi ſuae ramices rumpit. Et* Rapta a neſcio quo mulierae raptoris ramices rumpit, *de puella libidini rapt vis ferunte, et* latus *illius, ſic alias loquuntur*, rumpente. ¶ 3 *Hernae ſic vocantur, quod ſint quidam velut rami, pulli, ſtolones inteſtinorum.* Vet. Gloſſ. Ramex ἐντεροκήλη. Non. 2, 743 Ramices dicuntur pulmones, vel hernia. Lucilius, Quod deformis ſenex, arthriticus ac podagroſus eſt, quod manceps, miſerque, exilis, ramice magno. *Saepe* Plinius *in remedius v. g.* 24, 5 ſ. 10 Cupreſſi folia trita — imponuntur — ramici. *Sic* 20, 12 *etc. Sic* Seren. Sammon. 690 Ramicis immerſum fertur cohibere tumorem *etc.* Iuuenal. 10, 205 Iacet exiguus cum ramice neruus. Vet. Schol. Neruus, penis: ramicem dicit inteſtinum. *At* Celſo *non quaelibet hernia ramex eſt, ſed ἐντεροκήλη tantum, de qua ita loquitur, vt intelligamus, non inteſtinorum deſcenſum, ſed venas modo praeter naturam ortas et tumentes in inguine ab eo* ramicis *et* ramicum *nomine ſignificari. Vid. 5, 18 extr. 5, 27 fin. it. 24.* ¶ 4 *An* Ramex Vegetio Mulom. 3, 4, 11. *it. 4, 19, 2 ſignificet* Pulmunculum? *vide conſectantem Morgagnum ſub Scriptt. R. R. Geſner. Epiſt. 3, 14.*

RAMICŌSVS, a, um. Adi. [ἐντεροκηλώδης Gloſſ. Gr. Lat.] *Qui ramice laborat.* Plin. 30, 15 Ramicoſis cochlearum cinis cum ture ex oui albi ſucco illitus per dies XXX medetur.

RAMNĒTIS, *Tertia pars Populi Romani temporibus Romuli: de quibus vide* LVCERIS. Propert. 4, 1, 31 Hinc Tities, Rammesque viri, Luceresque coloni, Quattor hinc albos Romulus egit equos. *Alii* Rhamnetes *ſcribunt.*

RAMNENSIS, [Ῥαμνήσιος] *Idem qui et* Rammetes. Liu. 1, 13 Eodem tempore et centuriae tres equitum conſcriptae ſunt, Rammenſes ab Romulo, ab Tito Tatio Titienſes appellati

RAMVS, i. m. [κλάδος, κλών, ὄχος] *est, Id in arbore (inquit Theophrastus) quod a caudice fissum, multiplexque spargitur; unde ramos nonnulli nodos appellauere, suntque velati quaedam ipsarum arborum bracchia. Vnde* Virg. Georg. 2, 296 Tum fortes late ramos et bracchia tendens. Cic. de Orat. 3, 179 Quid in arboribus, in quibus non truncus, non rami, non folia, *etc.* Herba multorum ramorum Scribon. 227. Infignis ramis oliuae Virg Aen. 6, 808. Vmbra ingens ramorum Idem Georg. 2, 489. Arti rami Lucret. 2, 30. Aureus Ouid. Met. 7, 277. Biturcus Idem ibid. 12, 442. Caecus, *vid.* CAECVS. Felix Virg. Georg. 2, 81. Fortis Id. ibid. 2, 296. Fragilis Virg. Ecl. 8, 40. Frondens Idem Aen. 7, 135. Ingens Virg. Georg. 3, 333. Laureus, *vid.* LAVRVS. Lentus Virg. Georg. 4, 558. Longus Ouid. Met. 2, 352. Mutilatus Ouid. de Nuce 37. Nodosi et Retorridi Sen. Ep. 12. Nudi rami, Sine frondibus Lucan. 1, 139. Pandi rami pondere Autumni Ouid. Met. 14, 660. *i. incuruati fructibus.* Patuli, *vid.* PATVLVS. Hor. Epod. 2, 56 Iucundior quam lecta de Pinguissimis Oliua ramis arborum. Teneri Ouid. Met. 2, 359. Virides Idem ibid. 12, 22. ¶ 2 *Verba:* Abrumpit teneros ramos manibus Ouid. Met. 2, 359. Adoptat ramus ramum, *de insitione, vid.* ADOPTO. Amputans ramos inutiles falce Hor. Epod. 2, 13. Apprehendunt vites ramos Quinctil. 1, 2. Compescere fluentes ramos Virg. Georg. 2, 370. Contingere ramos fragiles Idem Ecl. 8, 42. Decisis ramis quercus Virg. Aen. 11, 5. Defringere ramum arboris. Cic. pro Caecin. 60 c. 21 Qui praetereuntes ramum Defringerent arboris. Denudat foliis ramos et cortice truncos Cic. in Arat. 119. Deponere corpus sub ramis arboris Virg. Aen. 7, 108. Diffunduntur late rami Caes. Bell. Gall. 6, 25. Diffundit ramis arborem Deus. Columel. 3, 10 Truncum deinde superposuit velut quandam staturam corporis et habitus: mox ramis Diffudit quasi brachiis. Direpti rami arbore Ouid. Met. 11, 29. Extendere se rami poterunt Virg. Georg. 2, 287. Figere ramos humo Ouid. Fast. 2, 648. Flectitur obsequio curuatus ab arbore ramus Idem de Arte Am. 2, 179. Frondescunt summi rami Lucret. 1, 1092. Habet ramos pomiferos silua Sen. Herc. fur. 9. Nutant pondere rami Ouid. de Arte Am. 2, 263. Parat in ramo larem Idem Fast. 3, 241. Percussi ventis Sen. Hippol. 3. Stetit ramus nudus fugiente pomo Senec. Thyest. 2. Surgentes in rectum rami Scribon. 227. Turgescit in arbore Ouid. Trist. 3, 12, 15. ¶ 3 *Obs. Pro* claua *etiam* Ramus *ponitur* Stat. Theb. 11, 48 Et similes Ramos, similesque videre sagittas, *cum respectu ad* clauam Herculis. *Nempe* claua *nihil aliud quam* ramus *est, ut suo loco obseruauimus. Metaph.* Plin. 6, 27 Sub monte Cambalido, qui est Caucasi ramus. Ramus *in radice quoque arborum dicitur*, Columel. 5, 10 Quum ad scrobis solum radix peruenit, duritia humi coërcita recurruatur, et ex summo dusum ramorum ambas radices emittit. *de nuce.* Amputare ramos miseriarum, *vid.* AMPVTO.

RAMVLVS, i. m. Dimin. [κλαδίσκος] Columel. 5, 5 Nam in brachiatis plerumque fit, vt aut crure, aut cornibus boum, ramuli vitium defringantur. *Add.* 1b. c. 6. Cic. de Diuin. 1, 123 Quum ille respondisset, in agro ambulanti ramulum adductum, vt remissus esset, in oculum recidisse, *etc.* Floridi ramuli Catull. 51, 22. Nitidissimus ramulus, *vid.* NITEO. Ramulus lauri Suet. in Galba c. 1. *vbi Casaubonus obseruat furculum intelligi, cum ex crassiore ramo propagari laurus non possit.*

RAMVSCVLVS, i. m. *Aliud* Dimin. [κλωνάριον] Plin. 20, 23 E viridi ferula ramusculus, vtilis est ad omnia ea vitia.

RAMOSVS, a, um. Adi. [κλαδώδης] *Ramos habens multos.* Plin. 13, 5 Nam quae durum, acutum, spinosum habet, oxycedros vocatur, ramosa et nodis infesta. Arbor ramosa Lucret. 5, 1095. Ceruix ramosa colubris Ouid. Met. 9, 73. *de Hydra Lernaea.* Cornua ramosa cerui Virg. Ecl. 7, 30. Corpora ramosa Lucret. 2, 476. Curalium quam ramosissimum Plin. 32, 2. Domus Siluani ramosa Propert. 4, 4, 5. Folium ramosius Plin. 21, 10. Frutex ramosior Idem 26, 10. Garrula ramosa prospexit ab ilice perdix Ouid. Met. 8, 237. Laureae ramosissimae Tertull. Apol. c. 35. Stipes ramosus Ouid. Fast. 3, 751.

RAMVLOSVS, a, um. Adi. [κλωναχαίδης] *a Ramulus.* Plin. 16, 24 Ramulosa folia vmo et cytiso.

RAMALE, is. n. [κλαδάριον] *Ramus inutilis ex arbore decisus.* Ouid. Met. 8, 644 Multifidasque faces, ramalique arida tecto. Pers. Sat. 1, 97 Vt ramale vetus vegrandi fubere coctum. Veteris ramalia fagi Pers. Sat. 5, 59.

RAMEVS, a, um. Adi. [κλάδινος] *Quod ex ramo est.* Virg. Georg. 4, 303 — Et ramea coctis (*ahenis*) Subiiciunt fragmenta, thymum, casiasque recentes.

R A N

RANA, ae. f. [βάτραχος] *Animal palustre praesertim, vt tamen etiam in* rubis et mari *mueniantur* ranae. *Ergo aliae sunt* terrestres, *aliae* marinae. *Ex terrestribus quaedam in vepribus tantum viuunt*, et rubetae *appellantur a* rubis. *Exempla dabit, multa praesertim de* rubetis Plin. 32, 5. Aliae inter arundines fruticesque versantur. *Sunt et ranae arborem scandentes, et ex ea vociferantes ob id a calamis* Calamitae. *v. v.* Plin. 10, 29 Quum Theophrastus tradat mirificias esse in Cyrenaica vocales ranas. Prognostica ranarum Cic. Att. 15, 16. Idem de Nat. Deor. 2, 125 c. 49 Ranae autem marinae dicuntur obruere sese arena solere, et moueri prope aquam: ad quas quasi ad escam pisces cum accesserint, conici a ranis atque consumi. Et veterem in limo ranae cecinere querelam Virg. Georg. 1, 378. Lo quaces Idem ibid. 3, 431. Lurida Varr. R. R. 1, 2, 26. Palustres Hor. Serm. 1, 5, 14. Turpes Idem Epod. 5, 19. Virides Ouid. Met. 15, 375. Rana cocta cani obiicienda, qui vult se fectari a cane Varr. R. R. 2, 9, 6. Nihilo rana Gyrina prudentior, *Instupidos prouerbium. Nempe, vt hic renouemus, quod in* Gyrino *debebat poni*, Parium *ranae teste* Plin. 9, 51 carnes nigras, quas gyrinos vocant, oculis tantum et cauda infignes: mox pedes figurantur, cauda findente se in posteriores. *Vid. Viri docti ad* Cic. de Diuin. 1 c. 9. ¶ 2 Rana, *Morbus bobus peculiaris.* Columel. 6, 8 Solent etiam fastidia cibo afferre vitiosa incrementa linguae, quas ranas vocant veterinarii.

RANVLA, ae. f. Dimin. Apul. Met. 9 p. 233 Virens exfiluit ranula. *De vitio linguae* Veg. Mulom. 3, 3, 12.

RANVNCVLVS, i. m. Dimin. [βατράχιον] Cic. de Diu. 1, 15 c. 9 *cum Iouissset ex Arato,*

Vos quoque signa videtis, aquaï dulcis alumnae,
Cum clamore paratis inanes fundere voces,
Absurdoque sono fontes et stagna cietis.

Addit, Quis est, qui ranunculos hoc videre, suspicari possit? Cic. Fam. 7, 18 *in fine*, Nam Vlubris honoris mei causa vim maximam ranunculorum se commisse confiabat. *Significat Homines habitantes in palustribus locis, Vlubrenses, minutos, contemtos.* ¶ 2 Ranunculus, *Herba.* Plin. 25, 13 Ranunculum vocamus, quem Graeci batrachion. Genera eius quatuor. Vnum pinguioribus quam coriandri foliis et ad latitudinem maluae accedentibus, colore liuido, caule albo, gracili, et radice alba Nascitur in limitibus humidis et opacis. Alterum foliosius, pluribus foliorum incisuris, altis caulibus. Tertium minimum est, graui odore, flore aureo. Quartum simile huic, flore luteo. Omnibus vis caustica, si cruda folia imponantur, pustulasque vt ignis faciunt.

RANCEO, RANCO, RACCO *fictitium verbum ex voce tigridum. Auctor* Philomelae 49 Tigrides indomitae rancant, rugiuntque leones. *Schottus qui Obseruatt. hum. 2, 52 emendatam a se hanc eclogam proposuit*, raccant *dedit.* Rancent *autem legisse videtur, et huc respexisse, ita scribens Budaeus posteriore libro Philologiae*, Rancere *fictitia voce tunc dicuntur (de cervis loquitur.)* Rancentes *autem* ololygones *(sic enim tum vocantur) diluculo venator secundo vento exaudiens: decumanumque esse* rancore *diiudicans, aut alias memorabili magnitudine, eo decurias canum admouet, indagatore numellato venatus auspicatum praeeunte, vt fere alias solet.*

RANCENS, entis. Partic. [σαπρώμενος] *a Verbo inusitato* RANCEO, *idem quod* Rancidus. Lucret. 3, 720 Vnde cadauera rancenti iam viscere vermes Exspirant? *i. Vnde cadauera e viscere rancenti vermes edunt? Lambinus.*

RANCESCO, ĕre. *Idem quod Ranceo.* Arnob. 1 p. 12 Praecipiant, olearum fluenta rancescere. Rancescit caritas Ennod. 4, 19.

RANCOR, ōris. m. [σηπεδών] *Putor quidam aut odoris grauitas, quae ex vetustate et putredine ac corruptione nascitur.* Palladius 1, 20, 2 Receptacula olei semper sint munda, ne nouos sapores veteri rancore infecta corrumpant. Idem in Octobri 10, 2 Canales, et omnia receptacula olei, calida aqua prius lauabis, vt nihil de anni praeteriti rancore custodiant. *Metaph.* Conscientiae nostrae testis est Deus, post reconciliatas amicitias nullum intercessisse rancorem Hieron. Ep. 66 ad Russin. *Est igitur* rancor *molesta iniuriarum memoria.*

RANCIDVS, a, um. Adi. [σαπρός] *Quod est rancore putidum.* Hor. Serm. 2, 2, 89

Rancidum aprum antiqui laudabant, non quia nasus
Illis nullus erat; verum hac ratione, quod hospes
Tardius aduenieus vitiosum commodius, quam
Integrum edax dominus consumeret.

Rancidus adspectus Plin. 22, 22 s. 46 *de boletis, quorum ipse adspectus rancorem videtur prodere.* Rancidus, pro Putrido. Lucret. 6, 1153 Rancida quo perolent proiecta cadauera ritu, *etc. Compar.* Iuuenal. 6, 185. Apul. Met. 10 p. 245.

RANCIDE. Adu. [σαπρῶς] Gell. 18, 8 In collocandis verbis immodice faciunt et rancide. Idem c. 11.

RANCIDVLVS, a, um. Adi. Dimin. [ὑπόσαπρος] Iuuen. Sat. 11, 135 — Non tamen his illa vnquam opsonia fiunt Rancidula. *Metaph.* Martial. 7, 33 Qui sic rancidulo loquatur ore. Rancidulum quiddam balba de nare locutus Pers. 1, 33.

RANCIDOR, āri. Dep. Vita voluptaria aut rapina succenditur, aut iuuoribus rancidatur, *molesta redditur* Fulgent. Mythol. 2.

R A P

RAPA, *vid.* RAPVM.

RAPACITAS, RAPACITER, RAPAX, *vid.* RAPIO.

RAPHANA, ae. f. *Nobilis ciuitas in Decapoli regione Syriae.* Plin. 5, 18 Plurimi tamen Damasceum et Optoton riguas inter Chrysorroa, fertilem Philadelphiam, Raphanam, omnia in Arabiam recedentia, *etc.*

RAPHĂNVS, *siue* RHAPHĂNVS, i. m. [ῥάφανος] *Genus radicis notae.* Plin. 19, 5 Cortice et cartilagine constant raphani: multisque eorum cortex crassior etiam quam quibusdam arborum. Amaritudo plurima illi est, et pro crassitudine corticis. Caetera quoque aliquando lignosa. Et vis mira colligendi spiritum, laxandique ructum. Ob id cibus illiberalis: vtique si proxime olus mandatur: si vero cum oliuis drupis, rarior ructus fit, minusque foetidus. Catull. ad Aurel. f. 15 *extr.* Quem attractis pedibus, patente porta, Percurrent raphanique, mugilesque. *Inuat adulterorum poenam, quos deprehensos constringebant quadrupedes, ac violenter depilatis partibus pudendis, per podicem summo cum cruciatu grandiores raphanos aut mugiles immittebant.* Iuuen. Sat. 10, 317 — Quosdam moechos et mugilis intrat. *Aliud* raphani genus silnestre, *de quo* Plin. 20, 4 *qui addit*, Est et fatiui vsus in Italia, et armoraciam vocant fatiuam. Et fatiui vero decocti mane poti ad ternos cyathos, comminunt et eiiciunt calculos. *Haec ille et multo plura. Vem.* Raphanus cocta Sammon. v. 375. *vid. Burm. h. l.* Raphanus, *pro Brassica. Hermolaus in* Plin. 19. 7 *Attica lingua* raphanus brallicam *significat, non radicem, quam illi proprie* raphanida, *non* raphanum *vocabant. Sed postea inolcuit atque obtinuit, vt* raphanus *pro radice caperetur, non pro brassica. Idem in Corollario c. 349* Brassicam *antiqua Graecia non* Cramben, *sed* Raphanon *appellabat: quod et Aristoteles, vt Iulius Pollux, inquit, et Theophrastus, fere sequitur. Haec ille. Cornarius in Galeni de Compositione pharmacorum secundum locos 2, 7 Brassicam, inquit, id est κράμβην, a veteribus fuisse item ῥάφανον dictam, Aristot. 5, 19 de animalium historia testatur, vbi de brassicarum cruce ait, αἱ δὲ γίγνονται ἐκ τῶν φύλλων τῶν χλωρῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς ῥαφάνου, ἣν καλοῦσι τινες πράμβην. Vt sic sane etiam Theophrastus vocat. Atque inde natus error videtur eorum, qui cramben et brassicam*, rhaphanum *hodiernum esse existimant, aequaeoco* rhaphani *decepti, qui veteribus etiam de brassica (vt dixi) hodie de ea tantum quam* radicem *et* radiculam *appellamus, vsurpatur, velut etiam Galen. 2 de Aliment. testatur.* Plin. *certe 17, 24 in fine*, Rhaphanum *ex Theophrasto vt apparet itidem* Rhaphanum *reddidit, quam* brallicam *oportuit, velut ex eodem Theophrasto 20, 9 manifestum fit, vbi de brassica idem repetit. Haec et plura Cornarius.*

RAPHANINVS, a, um. Adi. [ῥαφάνινος] *Vt*, Raphaninum oleum Plin. 23, 4. *Dioscor. 1, 36.*

RAPHANIDES Thaliae, *apud* Cael. 9, 12.

RA-

RAPHANĪTIS, is. f. [ῥαφανῖτις] *Genus Irios herbae.* Plin. 21, 7 *de Iri*, Illyrica quoque diuorum generum eſt. Raphanitis a ſimilitudine, quae et melior : et rhizotomos ſubrufa. Optima, quae ſternutamenta tactu mouet. Caulem habet cubitalem et rectum. Floret diuerſi coloris ſpecie, ſicut arcus caeleſtis, vnde et nomen.

RAPHANOSAGRIA, ae. f. *Herba, al. raphanus ſilueſtris.*

RAPICIVM, *vid.* Rapicia, *in* RAPVM.

RAPIO, rapui, raptum, ĕre. [ἁρπάζω] *Per vim, aut cum feſtinantia, ſiue cum furore trahere, euellere, auferre.* Ter. Andr. 5, 2, 20 Sublimem hunc intro rape quantum potes. *Subito auferri vult et ſic tolli, vt pedibus terram non contingat.* Virg. Georg. 1, 203 Atque illum in praeceps prono rapit alueus amni. Ter. Adelph. 3, 2, 21 Caeteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, proſternerem. Aliquem intra iuuentam praematuro exitu Tac. Ann. 2, 71, 2. Caupum rapit acrior ſonipes Stat. Theb. 5, 1. Carinas venti rapuere Lucan. 3, 46. Cic. de Diuin. 1, 11 Rarum eſt quoddam genus eorum, qui ſe a corpore auocent, et ad diuinarum rerum cognitionem cura omni ſtudioque rapiantur. Commeatum in naues Liu. 41, 3. Cic. Verr. 5, 138 c. 52 Nauium praefectos ſine vlla cauſa de complexu parentum ſuorum, hoſpitumque ſuorum, ad mortem, cruciatumque rapuiſti. Cic. Verr. 5, 166 c. 64 Ille quisquis erat, quem tu in crucem rapiebas, qui tibi eſſet ignotus, quum, *etc.* Cic. Verr. 1, 65 c. 25 Iſte qui vna cupiditate raperetur, totum illius poſtulatum, cauſamque neglexit. Cupiditate caeca praedae ac rapinarum rapi Cic. in Piſon. 37. Currum equi rapiunt per auia Ouid. Met. 2, 205. Cic. Acad. 4, 114 Neque vero tu ſolus, ſed me ad ſuam Diſciplinam quisque rapiet. Cic. de Legib. 2, 43 c. 17 Nos optimonibus vulgi rapimur in Errorem, nec vera cernimus. Fatis rapi Ouid. ex Pont. 2, 2, 32. In fomite Flammam rapere Virg. Aen. 1, 180. *ignis excitandi cauſa.* Flammae rogales rapuere te, *combuſtus es in rogo* Ouid. Amor. 3, 9, 41. Fortuna rapit iuuenes Idem ad Liu. 372. Cic. de Inuent. 2, 36 Eam cauſam putare, quae homines audaces in Fraudem rapere ſoleat. Fugam rapere Valer. Argon. 5, 271. *i. cito capere.* Vltimum hoc Gaudium fatis properantibus rape Petron. c. 114. Greſſus rapit Lucan. 3, 115. *i. Quanta vi poteſt, intendit gradum.* Ὁρμᾶ, quae hominem huc et illuc rapit Cic. Off. 1, 101. Impetus rapit huc, rapit illuc Stat. Theb. 12, 794. Ad Id rapi, quod bonum videtur Cic. Tuſc. 4, 12. Inops mentis rapitur Ouid. Faſt. 4, 457. Imperium rapere Tacit. Hiſt. 3, 19. In Inuidiam aliquem rapere, Inuiſum eſſe. Cic. Acad. 4, 126 Sed quum rapior in Inuidiam, licetne per vos neſcire quod neſcio ? *Conf.* Id. Agr. 3 c. 2. Raputtque ruens in praelia miles, Quod fugiens timuiſſet Iter Lucan. 4, 151. Inuitum rapere aliquem Ouid. Met. 7, 74. In Ius aliquem rapere, quod et Trahere, et vocare dicitur Plaut. Poen. 5, 5, 56. Idem Aſin. 2, 4, 32 Nam vidi hunc ipſum adducere, et rapere in Ius Exaerambum. In Iura rapies malis ridentem alienis Hor. Serm. 2, 3, 72. Laborem ſibi quiſque rapiunt Sil. 13, 187. Plin. Pan. 14, 3 Cum Legiones duceres, vel potius, tanta erat velocitas, raperes. Hor. Serm. 2, 5, 53 Sic tamen vt Limis rapias, quid prima ſecundo Cera velit verſu. *i. Obliquis oculis raptim legas.* De Luce rapi Stat. Theb. 8, 172. Viue, Vlyſſes, dum licet : Lumen poſtremum oculis rape Ennius *ap.* Cic. de Orat. 162 c. 40. *Addit* Cicero, Non dixit *cape ;* non, *pete :* haberet enim moram ſperandi diutius eſſe ſeſe victurum ; ſed *rape.* Hoc verbum eſt ad id aptatum, quod ante dixerat, *dum licet.* In Mocrorem me rapit ſtultitia mea Plaut. Ciſt. 1, 1, 63. Ad Mortem rapi Cic. in Catil. 1, 27 c. 11 Nonne hunc in vincula duci, non ad Mortem rapi, non ſummo ſupplicio mactari imperabis ? Nauem : Cic. pro Lege Manil. 21 Ab eodem imperatore claſſem magnam et ornatam, quae ducibus Sertorianis ad Italiam ſtudio inflammato raperetur, ſuperatam eſſe atque depreſſam. Ocellos alicuius Ouid. Amor. 2, 19, 19. Cic. de Aruſp. Reſp. 39 Quare miſerior es, quum in omnem fraudem raperis Oculis, quam ſi omnino oculos non haberes. In Odium aliquem Auctor ad Heren. 1, 8. Oſcula rapere Tibull. 1, 4, 53. Hor. Od. 2, 12, 28. In contrariam Partem Cic. Fam. 10, 33. In Partesque rapit varias Virg. Aen. 4, 286. In peiorem Partem Ter. Prol. Adelph. 3. *Vbi* Donatus, *i.* e. Vitio dare, vituperare. Pauore equi rapitur tractus Sil. 4, 257. Pedes quo te rapiunt, et aurae Hor. Carm. 3, 11, 49. Pergama incenſa alii rapiunt ferunteque Virg. Aen. 2, 574. Ad Poenam rapere. Cic. pro Flacc. 5, c. 2 Rapitur ad Poenam qui indicia communis exitii cepit. *al.* repetitur. Praecipitem rapere aliquem Ouid. Met. 3, 694. In Praeceps prono rapit alueus amne Virg. Georg. 1, 203. Praelia rapuerunt vrbes, *i. in praelia ruerunt* Claud. in Eutrop. 2, 568. Ad Praetorem aliquem rapere Plaut. Aul. 4, 10, 30. Se alicunde rapere oculis Hor. Serm. 2, 7, 118. Se aliquo rapere Ouid. Amor. 3, 5, 29. Se rapere ad : Cic. Philipp. 13, 18 Inde Se quo furore, quo ardore, ad vrbem, id eſt ad caedem optimi cuiusque rapiebat ? Cic. de Nat. Deor. 2, 128 Quum autem in locis ſemen inſedit, rapit omnem fere cibum ad Seſe, eoque ſeptum fingit animal. Ad Se conuertere et rapere Cic. Off. 2, 17. *Vid. mox* Vultus rapere. Senſu et coniectura rapi Cic. de Aruſp. Reſp. 54. Spem, voluptates, illicitas Tac. Hiſt. 1, 12, 6. *et* 3, 41, 2. Ad Stuprum virgines Liu. 26, 13. In Sublime Plin. 35, 10. Ad Supplicium rapi, quod et Trahi dicitur. Cic. Verr. 3, 7 Rapiunt eum ad Supplicium dii patrii, quod iſte inuentus eſt qui, *etc.* Templa putes, vrbemque rapi Stat. Theb. 7, 599. *vt* Pergama. Ad Tortorem rapi Cic. Tuſc. 5, 13. Venerem incertam rapientes more ferarum Hor. Sat. 1, 3, 9. Viam rapere aliquo Sil. 8, 182. Virginem rapere, *eſt vim inferre illius pudori, et eam violare* Plin. 15, 29 Propter raptas Virgines. *Vid.* Quinct. Declam. 259. 262. *et ibi Aerod. it. 270. 280. Schulting. ad* Sen. Contr. 11 p. 159. Vis rapuit, rapietque gentes Hor. Carm. 2, 13, 20. Rapite ex liberis Voluptates Sen. ad Marc. c. 10. Vultus alicuius rapere Ouid. Amor. 3, 6, 28. *i. ſubito attrahere et in ſe convertere : pulchrae raptant vultus amatorum. Vid. ad* Se Rapere. ¶ 2 *Obſ.* Rapi ſimulatur virgo ex gremio matris, aut ſi ea non eſt, ex proxima neceſſitudine, quum ad virum trahitur, quod videlicet ea res feliciter Romulo ceſſit. Rapi ſolet fax, qua praelucente nouа nupta deducta eſt ab vtrisque amicis, ne aut vxor eam ſub lecto viri, ea nocte ponat, aut vir in ſepulcro comburendam curet, quo vtroque mors propinqua alterius vtrius captari putatur. Feſtus. Rapere, *pro cupide emere.* Harum *(Epiphanii literarum)* exemplaria certatim rapiebantur, vel ob auctoris meritum, vel ob elegantiam ſcriptionis Hieron. *ap.* Pammach. Cum tota certatim vrbe raperetur *liber*, exſultantes librarios vidi, quod nihil ab his quaeſtuoſius haberetur Sulp. Seuer. Dial. 1 c. 16. Cic. de Legib. 2, 22 c. 9 Sacrum ſacroue commendatum qui clepſerit rapſeritue, parricida eſto.

RAPIENS, entis. Partic. [ἁρπάζων] Hor. Carm. 3, 3, 52 Omne ſacrum rapiente dextra. Rapientibus Eſſeda mannis Ouid. Am. 2, 16, 42. Flamma rapiente curſum ocior Senec. Hippol. 6. Ventus rapiens incendia Lucan. 3, 496.

RAPIENDVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἁρπαχθεὶς] *Vt*, Pignora rapienda manu Ouid. Faſt. 6, 446. Ad arces rapiendas tendit Lucan. 6, 14. Spes rapiendi et praedandi occaecat animos Cic. Philipp. 4, 5.

RAPTORIVS, a, um. Adi. Machinamentum C. Aurel. Tard. 3, 6. *et* 5, 9.

RAPTVS, a, um. Partic. [ἁρπαθεὶς] Raptus a diis Ganymedes Cic. Tuſc. 1, 65 c. 26. Sublime raptus Tacit. Hiſt. 4, 30. Amore caeco raptus furit Ouid. Faſt. 2, 762. Auribus raptis populata tempora Virg. Aen. 6, 496. Fortuna rapta ex oculis Liu. 28, 7. Iuuenis raptus flebili ſponſae Hor. Od. 4, 2, 21. Lingua rapta Ouid. Met. 6, 632. Cic. Tuſc. 3, 26 Qualis tibi ille videtur Tantalo prognatus, Pelope natus, qui quondam a ſocero Oenomao rege Hippodamiam raptis nactus eſt nuptiis ? Occaſio rapta Liu. 27, 18. Oſſa ab ore canis Hor. Epod. 5, 23. Praedas raptas ad litora vertere Virg. Aen. 1, 530. Tecta rapta Ouid. Triſt. 3, 10, 18. Virginitas rapta Ouid. Met. 8, 85. *de filia Erichthonis.* Virgo rapta Hor. Carm. 2, 4, 7. *Eſt etiam ſimpliciter praematura morte defunctus :* Hic finis rapto Stat. Silu. 2, 1, 208. *Add.* Ib. 5, 3, 16.

RAPTVM, i. n. [ἁρπαθὲν] Liu. 7, 25 Quos rapto viuere neceſſitas cogeret. Martial. 7, 46. Sen. Ep. 70 *fin.* Dividere rapta Liu. 1, 4. Potiri rapto Virg. Aen. 4, 217. Viuitur ex rapto Idem Met. 1, 144. Ad ſe tuendum rapto Vti Vell. 2, 73, 3.

RAPTVS, ūs. m. [ἁρπαγμὸς] *Actus rapiendi, et id quod patitur, qui rapitur.* Cic. Verr. 4, 107 c. 48 Locus vt ipſe raptum illum virginis *(Proſerpinae)* quem iam a pueris accepimus, declarare videatur. Idem Tuſc. 4, 72 c. 33 Quis aut de Ganymedis raptu dubitat quid Poetae velint ? Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 12 It Venus, et raptus metitur corde futuros. Raptus Supinus Caelio Aureliano *eſt* Opiſthotonia. *v. v. Frequenter de bellicis praedationibus et rapinis, illisque gentium in gentes latrociniis adhibetur. V. g.* Raptus licentius exercere Tac. A. 15, 38 *extr.* Nullis raptibus aut latrociniis populantur Idem Germ. 33, 4. *Add.* Id. Ann. 2, 52, 1. *et* Hiſt. 1, 46, 4. ¶ 2 *Quod ante obſeruauimus :* Rapere virginem *eſſe pudorem illi eripere, per vim ſtuprare ;* Raptus *eodem modo ponitur.* Calpurn. Decl. 44 De raptu puella concepit et peperit. *Add.* RAPTOR *et* RAPTIO.

RAPTŪRA, ae. f. [ἁρπαγὴ] *Laudatur* Plin. 11, 24 Quum vero raptura incidit, quam vigilans et paratus ad curſum ? *Sed caſtigata exemplaria habent* Captura. *h. e. Praeda. de aranea.*

RAPTOR, ōris. m. [ἁρπακτὴρ] Plaut. Epid. 2, 2, 115 Raptor hoſtium glorioſus. Idem Trin. 2, 1, 23 Raptores panis et peni. Columel. 7, 12 Quum et lupi repellere inſidias, et raptorem ferum confequi fugientem, praedamque excutere atque auferre debeat. Audax raptor Hor. Carm. 3, 20, 4. Conſilium raptor vertit ad fallaciam Phaedrus 1, 31, 5. Ferri magnes Auguſt. de C. D. 21, 4. Alieni Honoris raptores Ouid. Met. 8, 438. Italicae Libertatis Vell. 2, 27, 2. Orbis raptores Tac. Agric. 30, 6. *de Romanis.* Spiritus Val. Max. 5, 3. *i. homicida.* ¶ 2 *Stuprator violentus, vid. ll. cc. in* RAPERE *et in* RAPTVS.

RAPO, ōnis. m. [ἁρπακτὴς] *Idem quod* Raptor. Pomponius, Ne vos conturbent auri argentique rapones Non. 1, 108.

RAPTŪRVS, a, um. Partic. [ἁρπάσων] Lucan. 3, 99 Namque ignibus atris Creditur vt captae rapturus moenia Romae.

RAPTO, āre. [διαρπάζω] *Frequenter vel violenter rapere.* Lucret. 1, 280

Sunt igitur venti nimirum corpora caeca *(inuiſibilia)*
Quae mare, quae terras, quae denique nubila caeli,
Verrunt, ac fubito vexantia turbine raptant.

Virg. Aen. 1, 483 Ter circum Iliacos raptauerat Hectora muros. Fortunae vexatae, diſſipati liberi, raptata coniux Cic. pro Sext. 145 c. vlt. Aethere raptant toto Lucret. 5, 399. Captus raptatur manu Stat. Theb. 9, 161. Curru quadriiugo raptari Cic. Tuſc. 1, 105 c. 44. *ex Poeta.* Equorum arbitrio raptatur Ouid. Met. 2, 234. Per vim raptari Idem Ibid. 12, 223. ¶ 2 Raptare *conuiciari eſſe volunt Palmer. et Taubm. ad* Argum. 2 Amphitr. Plauti nae, Atque inuicem Raptant pro moechis *int.* ſe : raptant *autem eſt* rapere *in ius volunt.* Plaut. Aul. 4, 4, 5 Strobilus ad Euclionem, Quid me afflictas ? quid me raptas ? qua me cauſa verberas ? *Societas verborum indicat* raptas *eſſe huc illuc raptis. Sed* Mil. 2, 6, 10 *relinquendum eſt* Plauto, Meamne hic in via hoſpitam, — Tractatam et ludificatam, *vt* v. 30 Tum quod tractauiſti hoſpitam. *i. trahere intro voluiſti, manum miecifti. Iudiciale eſt etiam* Prop. 3, 9, 27 Nam quid ego heroas, quid raptem in crimine *(Sic Broukh. crimina al.)* diuos ? *i. accuſem. Eſſe autem hoc etiam iudiciale Verbum, non modo illa oſtendunt, quae in* OBTORQVEO *et* OBTORTVS *poſita ſunt, ſed* Apul. de Deo Socr. p. 50, 37 Raptare illico et trahere veluti cuſtodiam ſuam *(cuſtodiendum a ſe reum)* ad iudicium, atque illic in cauſa dicenda aſſiſtere.

RAPTĀTVS, a, um. Partic. [διαρπαθεὶς] *Vt*, Bigis raptatus Virg. Aen. 2, 272.

RAPTĪTO, āre. *Aliud* Frequent. Gell. 9, 6.

RAPAX, ācis. Adi. [ἁρπακτικὸς] *Auidus, et rapinis intentus.* Plaut. Perſ. 3, 3, 6 Procax, rapax, trahax. Inopia rapax, metu facilis Sueton. Domit. c. 3. Pſeudo-Salluſt. in Cic. 5 Rapaciſſimae manus. Columel. 8, 17 Rapax lupus. Olim furunculus, nunc rapax Cic. in Piſon. 66. Falces rapaces Lucret. 3, 650. Fata rapacia Senec. Herc. Oet. f. 2. Fluui Virg. Georg. 3, 142. Ignis Ouid. Met. 8, 842. Mors Tibull. 1, 3, 65. Torrens Senec. Theb. 1. Ventus Valer. Argon. 4, 606. Vndis rapacibus committere ſe Ouid. Met. 8, 550. Idemque Thalle turbida rapacior procella Catull. ad Thallum 23, 4. Rapax virtutis ingenium Senec. Epiſt. 96. *quaſi ad magnitem reſpiciat. Sic* Nihil eſt enim appetentius ſimilium ſui, nihil rapacius, quam natura Cic. de Amicit. 50 c. 14. *Superl.* Procuratorum rapaciſſimus quisque Sueton. Veſp. c. 16.

RAPACĪDA, ae. c. *Imitatione patronymicorum, ioco comico fecti.*

Rapacidae, *vt* Aeacidae. Plaut. Aul. 2, 7, 8 Rapacidarum vbi tantum fiet in aedibus.

RAPACĬTAS, ātis. f. [*τὸ ἁρπακτικόν*] Columel. 1, 7 Nisi si maxima vel negligentia serui, vel rapacitas intervenit. Martial. 12, 53 Dirae filius est rapacitatis. Quis in rapacitate auarior! Cic. pro Cael. 13 c. 6. *de Catilina.*

RAPĬDVS, a, um. Adi. [*ἁρμητικὸς*] *Velox: ab eorum, qui rapiunt, celeritate.* Plin. 16, 39 Tantum tempestiuitas etiam in rapida celeritate pollet. Corripiunt, rapidique rotanti turbine portant Lucret. 1, 295. Rapidus in vrbem vectus Tac. Hist. 2, 54, 2. Aequor rapidum Valer. Argon. 4, 270. Aestus Virg. Ecl. 3, 10. Agmen Tac. Hist. 2, 30, 1. Alae Claud. de Rapt. Proserp. 3, 254. Amnis Virg. Aen. 6, 550. Amnes rapidos tranant Lucret. 1, 15. Arma Sil. 5, 98. Aura rapida velocius Ouid. Met. 3, 209. Bella Claud. in Conf. Stil. 1, 188. Canes Lucret. 5, 890. Clamores rapidi Stat. Theb. 5, 96. *Alia exemplaria habent Rabidi.* Currus Virg. Aen. 12, 478. Cursus Idem ibid. 5, 291. Decursus Virg. Aen. 12, 523. Equi Ouid. Epist. 9, 28. Ferae Idem ibid. 11, 111. Flamen Virg. Aen. 4, 241. Flamma Ouid. Met. 2, 123. Flumen Hor. Serm. 2, 3, 242. *Conf.* Virg. Ecl. 1, 66. Flumen rapidissimum Caes. Bell. Ciuil. 1, 50. Gurges Cic. de Nat. Deor. 2, 106. Ignis Virg. Georg. 4, 263. Irae Stat. Theb. 3, 96. Lapsus rapidi fluminum Hor. Carm. 1, 12, 9. Leones Idem de Arte Poët. 393. Lupa Ouid. de Arte Am. 3, 8. Mare Tibull. 4, 1, 141. Cic. de Finib. 2, 3 Quum enim fertur quasi torrens oratio, quamuis multa cuiusque modi rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas, nusquam orationem rapidam coërceas. Passus Virg. Aen. 7, 156. Rotis rapidis insistere Virg. Georg. 3, 114. Sol Idem ibid. 1, 424. Torrens Virg. Aen. 2, 305. Turbo Lucret. 1, 638. Venti Virg. Aen. 6, 75. Vnda rapidior Curt. 4, 9, 18. Volucris rapidissima Ouid. Met. 2, 716. Vortex Virg. Aen. 1, 121. Vortices rapidissimi Curt. 9, 4, 11.

RAPĬDE. Adu. [*ἁρμητικῶς*] Cic. de Legib. 2, 6 Rapideque dilapsus cito in vnum confluit. *de Fibreno fluuio.* Cic. in Orat. 128 c. 37 Quod quum rapide fertur, sustineri nullo pacto potest. *de argumento quod vocatur παθητικὸν. Compar.* Rapidius contracto quod erat militum Tac. Hist. 4, 71, 6. *Add.* Sidon. Ep. 1, 2. Frontin. Strat. 2, 5.

RAPIDŬLVS, a, um. Adi. Mart. Capell. 8 p. 270 Rapiduli sonitus raucitas.

RAPIDĬTAS, ātis. f. [*τὸ ἁρμητικὸν*] *Velox impetus.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 62 Tum etiam rapiditate fluminis ad transeundum impedirentur.

RAPTIM. Adu. [*ἁρπάδην*] *Velociter, cito.* Plin. 17, 14 Semine raptim auium fame deuorato. Liu. 3, 23 Fabius omissis omnibus, praedam ex castris raptim Antium contehit. Cic. Att. 1, 17 Et raptim in eam sententiam pedarii cucurrerunt. Caes. Bell. Ciuil. 1, 5 *pr.* His de causis aguntur omnia raptim atque turbate. Lucret. 3, 1015 Et plani raptim petit aequora campi. Iste se raptim domum suam coniicit Auctor ad Heren. 4, 65. Conquisita nauigia Plin. Paneg. c. 34. Ducere Tac. Ann. 1, 56, 2. *et* Hist. 3, 18, 4. Extingui Tac. Ann. 16, 13, 3. Frui tempore Hor. Epist. 2, 2, 198 Imperia raptim mutata Sil. 7, 21. Raptim mittere Lucret. 1, 663. Cic. Att. 2, 9 Subito quum mihi dixisset Caecilius Quaestor puerum se Romam mittere, haec scripsi raptim.

RAPTIO, ōnis. f. [*ἁρπαξις*] Ter. Adelph. 3, 3, 2 Disperii, Ctesiphonem audiui filium vna fuisse in raptione cum Aeschino. *Vbi* Donatus: Raptio ad personam refertur: Rapina ad rem: Raptus ad vtrumque, si propie loqui volumus. *Sic* Helenae raptus Auson. in Iliad. *pr.*

RAPĪNA, ae. f. [*ἁρπαγμα*] *Ad rem refertur: Violenta rerum ablatio.* Nihil cogitare nisi rapinas Cic. Catil. 2 c. 5. *Et* Diu. in Caec. 3 Quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in suppliciis, auaritia in rapinis, superbia in contumeliis efficere potuisset. Caes. Bell. Gall. 1, 17 Satis habebat in praesentia hostem rapinis populationibusque prohibere. Spes praedae ac rapinarum Cic. Fam. 12, 12. Terra patuit inuita rapinae *Proserpinae* Ouid. Met. 5, 492. Auida rapina Ouid. Trist. 1, 11, 31. Ingens Stat. Theb. 10, 820. Invidiosa Ouid. Amor. 1, 8, 55. Rapina, pro Loco vbi rapum seritur, *vid.* RAPVM.

RAPINĀTOR, ōris. m. *Antiquum, pro Raptor vsurpatum.* [*ἁρπακτὴς*] Lucil. *apud* Non. 2, 468 Homo impudicus impune est rapinator. *Conf. Gothofr. Not. ad* Non. *l. c. Douzae Rel. Lucil. p.* 27. In inuidiam veniant hoc ipso rapinatores Varro *apud* Non. 2, 753.

RAPVM, i. n. [*γογγύλη*] *Radicis escariae genus.* Plin. 18, 13 *post multa alia*, Genera eorum Graeci duo prima fecere, masculum, femininumque, et ea serendi modo, ex eodem semine. Densiore enim satu masculescere, item in terra difficili. Semen praestantius quo subtilius. Species vero omnium tres. Aut enim in latitudinem fundi, aut in rotunditatem globari. Tertiam speciem siluestrem appellauere, in longitudinem radice procurrente, raphani similitudine, et folio anguloso scabroque, succo acri: qui circa messem exceptus oculos purgat, medetur caligini admisto lacte mulierum. — Palma in Nursino agro nascentibus, *etc. sunt enim plura.* Martial. 13, 16 *iocose*, Haec tibi brumali gaudentia frigore rapa Quae damus, in caelo Romulus esse solet. Varro de R. R. 1, 11 Nam ex semine brassicae fato nasci aiunt rapa: et contra ex raporum, brassicam. Columel. 2, 10, 23 Rapa campis in locis humidis lactantur; napus denexam amat, et siccam tenuique propiorem terram: itaque glareosis fabulosisque armis melior exit, locique proprietas vtriusque semen commutat. Nam in alio solo rapa biennio fata conuertuntur in napum, in alio napus raporum accipit speciem. Adrumeti seditione quadam rapa in eum iacta sunt Suet. Vesp. c. 4. *Metaph.* Rapum *Seneca dixit, quod in capite radicis haeret, et fustinet fibras, quibus arboris radix inuoluitur:* Epist. 87 Magnarum, *inquit*, arborum truncos circumcisis ramis et ad vnum redactis pedem cum rapo suo transtulit, amputatis radicibus, relicto tantum capite ipso, ex quo illae pependerant.

RAPA, ae. f. [*γογγύλη*] *Idem.* Columel. 11, 3, 16. *it.* f. 59 Napus et rapa duas fationes habent, et eandem culturam quam Raphanus. *Et* 62 Rapae semina Hyginus putat post trituram iacentibus adhuc in area paleis inspergi debere. Semen rapae Scribon. 176. 177. Rapa *dicta est, si credimus ludenti* Varroni de L. L. 4, 22 p. 28, 14 quasi Ruapa, quod rueret e rure. Lutosa rapa, *vid.* LVTVM.

RAPVLVM, i. n. Dimin. [*γογγύλιον*] Hor. Serm. 2, 8, 8
In primis Lucanus aper leni fuit Austro
Captus, vt aiebat coenae pater: acria circum
Rapula. *Add.* Ib. 2, 2, 23.

RAPISTRVM, i. n. *Planta quaedam, ex raporum genere* Columel. 9, 4.

RAPICIVS, *siue* RAPACIVS, a, um. Adi. *Quod ad* Rapas *pertinet, vt* Rapicium semen Cat. R. R. c. 134. *Subst.* Rapicia, *s.* Rapacia, *intellecto forte* olera, *Raporum frondes, quas homines decoctas in cibum sumunt.* Plin. 18, 13 Quadrupedes et fronde eorum gaudent: et homini non minor rapaciorum suis horis gratia, quam cymarum, *etc. Rursus adiectiue* Cato 35 Rapinam, et coles rapicii vnde fiant, et raphanum in loco stercorato bene, aut in loco crasso ferito.

RAPĪNA, ae. f. *Vbi seminatur rapum.* Columel. 11, 2 Nam et napinae, itemque rapinae siccaneis locis per hos dies fiunt. *Sic modo laudatus* Cato c. 35. Scaeuola l. 98 §. 10 D. de legat. 3.

R A R

RARESCO, *etc. vid. infra* RARVS.

RARVS, a, um. Adi. [*ἀραιὸς, μανὸς, σπάνιος*] *Proprie dicitur, Quod non est densum, non frequens. Vt*, Rarae arbores Nep. 1, 5, 3. Virg. Aen. 4, 131 Retia rara, plagae, et lato venabulo ferro. Virg. Aen. 9, 508 Qua rara est acies, interlucetque corona: Infrequens *interpretante* Non. 4, 388. Rarum *interdum, Quod non vbique reperitur, vnde etiam pro Praestanti sumitur.* Cic. de Amic. 81 c. 21 Rarum genus (et quidem omnia praeclara rara) nec quidquam difficilius quam reperire quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Optimum quodque rarissimum est Cic. Fin. 2 c. 25. Plin. Paneg. 60, 6 Sed in principe rarum ac prope insolitum est, vt se putet obligatum, aut, si putat, amet. Virg. Aen. 1, 122 Apparent rari nantes in gurgite vasto, *hinc inde quidam, pauci.* Rarus reperiebatur, qui *etc.* Quinct. 12 Pr. 3. Virg. Georg. 4, 130 Hic rarum tamen in dumis olus, *etc.* Rarum et Vulgare, *contraria* Cic. in Topic. 69. Id. de Inuent. 1, 81 Oportet animaduertere, ne quum aliter multa sint iudicata, solitarium aliquod, aut rarum iudicatum asferatur. Rarus in potu, *Qui raro potat* Plin. 8, 16. Rarum dictu, esse aliquid, cui profit negligentia, *i. non potest de multis dici* Plin. 18, 16. *Sic* 9, 17 Rarus inuentu. Quinctil. 10, 7, 24 Optimum est, vt quotidie dicamus audientibus pluribus, maxime de quorum simus iudicio ac opinione soliciti. Rarum est enim, vt satis se quisquam vereatur. Iuuenum rarissimus Stat. Silu. 4, 8, 32. Ouid. Met. 14, 337 *de Nympha canente*, Rara quidem facie, sed rarior arte canendi. *§ 2 Substantiua:* Acies rarior Tacit. Hist. 3, 25. Aër rarus Lucret. 2, 106. Animalia Virg. Ecl. 6, 40. Audentia: Tacit. de German. 31 Rara et priuata cuiusque Audentia apud Cattos in consensum vertit. Coniux rarissima Stat. Silu. 5, 1, 11. *Conf.* Ouid. ex Ponto 2, 3, 55. *Brouckhus. ad* Prop. 1, 8, 42. Cribrum Ouid. Met. 12, 437. Fides Hor. Carm. 1, 35, 21. Frutices rari apparent in vertice Ouid. Epist. 10, 25. Gratia fratrum rara est Ouid. Met. 1, 145. Ingenii rarissimi homo Sen. Contr. 28. Lacrima Hor. Carm. 4, 1, 34. Lanugo Plin. 8, 37. Literas raras tuas quidem, sed suaues accipio Cic. Fam. 2, 12 (13) *pr.* Locus rarus et angustus. Cic. in Somn. Scip. 14 Vides habitari in terra raris et angustis in Locis. Racemi Virg. Ecl. 5, 7. Retia Idem Aen. 4, 131. Salus Plin. 7, 4. Tectis raris habitata mapalia Virg. Georg. 3, 340. Quinctil. 9, 4, 17 Neque illud in Lysia dicendi Textum rarum laetioribus numeris corrumpendum erat. Turba rarissima: Ouid. de Arte Am. 2, 281 Sunt tamen et doctae rarissima Turba puellae. Raraque non fracto Vestigia puluere pendent Stat. Theb. 6, 640. *i. admodum exilia. vid.* Schol. Vet. Verba rariora Gell. 18, 8. Vmbra Virg. Ecl. 7, 46. Vocibus raris hisco Virg. Aen. 3, 314. Vsus eius rarissimus Quinctil. 1. 5, 42.

RARE, *melius* RARO. Adu. [*μανῶς, σπανίως, ὀλιγάκις*] Columel. 2, 9, 5 Nam nisi rare conseritur, vanam et minutam spicam facit. *Sed, si vsus est hoc Aduerbio Columella, post Varronem demum illud ortum videtur. Sic enim ille apud* Gell. 2, 25 Item a *probus probe*, a *doctus docte:* sed a *rarus* non dicitur *rare*, sed alii *raro* dicunt, alii *rarenter.* Plin. 17, 27 Caeterae rarius tondentur. *h. e. Infrequentius.* Rarius vimine tenui contextus faciens Columel. 9, 15, 12. Cic. Fam. 1, 7 Quod si rarius fier, quam tu exspectabis, id erit causae, quod non eius generis meae literae sint, vt eas audeam temere committere. Rarissime accidere Columel. 5, 5. *Add.* Charis. p. 193. *Haec etiam derivata esse possunt ab vsitatiore longe* raro, *cuius iam exempla ponimus.* Cic. Off. 1, 136 Si ad hoc genus castigandi raro, inuitique veniamus. Idem pro Rosc. Amer. 37 c. 15 In hoc tanto, tam atroci, tam singulari maleficio, quod ita raro exstitit, vt fi quando auditum sit, portenti ac prodigii simile numeretur. Huc raro in vrbem commeat Ter. Hec. 1, 2, 100. Hor. Od. 3, 2 *extr.* Raro antecedentem scelestum Deserit pede Poena claudo. Valde raro Scribon. 71. Cic. de Inuent. 1, 43 Deinde natura eius euenire vulgo solcat, an insolenter ac raro. Varro de L. L. 8, 42 p. 115, 35 Ab huiusmodi cognominibus raro declinantur cognomina.

RARITĀS, ātis. f. [*σπάνις, μανότης*] Plin. 2, 18 Namque modo multitudo conferta inest circa dimidios orbes lunae, placida nocte lenitet illustrante eas: modo raritas. Mirabilis raritate, *vid.* MIRABILIS. Plin. 11, 27 Cicadae non nascuntur in raritate arborum. *i. Vbi rarae sunt arbores, et non dense consitae.* Foraminum Vitr. 2, 5 *et* 9. Cic. de Nat. Deor. 2, 136 c. 55 In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiis mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima.

RARITVDO, ĭnis. f. [*ἀραιότης*] *Idem quod Raritas.* Columel. de Arboribus 3, 7 Et mediocri raritudine optima est vitibus terra. Varro de L. L. 4, 29 Dictum rete a raritudine.

RARENTER. Adu. [*σπανίως*] *Idem quod* Raro. Gell. 2, 25 A rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. Cato 103 Dato rarenter bibere. Macrob. Saturn. 7, 12. *Conf.* Cic. *ap.* Charis. p. 193. Non. 2, 731. Gell. 3, 13. *et* 10, 15. Apul. Flor. 4 p. 345.

RARO, āre. [*ἀραιόω*] *Rarum facere. Cuius compositae sunt* Disraro, et Interraro, *quod est In medio rarum facio, quo* Columella 4, 32 *vtitur.*

RAREFĂCIO, ĕre. [*ἀραιοποιῶ*] Columel. 5, 9, 2 Hoc autem facile

facile contingit, si prius rarefeceris eas partes, quas supra ramum fecaturus es, foeno aut stramentis texeris. *Nescio undesit haec lectio. Ante Victorium edebatur* varia, *postea* varam feceris. *Vid.* VARVS n. 3. Lucret. 6, 870 Ut rarefecit calido mista vapore. *Per tmesin* Lucret. 6, 238 Rareque facit lateramina vasis. *Pass.* Lucret. 1, 648 Nil prodesset enim calidum denserier ignem, Nec rarescieri, si partes ignis, *etc.*

RAREFACTVS, a, um. Partic. [*ἐξαιώθεις*] Lucret. 2, 1138 Iure igitur pereunt, cum rarefacta fluendo Sunt, *etc.* Conquassatum ex aliqua re ac rarefactum Idem 3, 443.

RARESCO, ere. [*ἐξαιῶμαι*] *Rarum fieri, sive desecere.* Colum. 3, 16 Negligentia cultorum magna pars deperit, ac interim feminum caetera quae virent, rarescunt. Idem 5, 6 Vetustate rarescit. Ne emortuis arboribus rarefcat arbustum Columel. 5, 6 *pr.* Virg. Aen. 3, 411 Ast ubi digressum Siculae te admouerit orae Ventus, et angusti rarescent claustra Pelori. *Vti* Seruius: Rarescent ideo, quia venientibus de Ionio propter curuaturam litorum clausae videntur angustiae, quae paullatim propinquantibus aperiri videntur. *Sed* Ouid. Met. 15, 245 Resolutaque tellus In liquidas rarescit aquas, *tenuior, minus densa, solidaque.* Colles paullatim rarescunt Tacit. de German. 30. Corpus rarescit Lucret. 4, 863. Plin. 11, 59 Pili quadrupedibus senectute crassescunt, lanaeque rarescunt. Sil. 17, 427

Rarescit multo laxatus vulnere miles,
Atque aperit patulas prostrato corpore late
Inter tela vias. *Ad ordines, in acie pertinet.*

Nubila rarescunt pluuiis Stat. Silu. 1, 2, 186. Sonitus rarescit arenae Propert. 3, 15 (12) 33. Tenebrae profundae rarescunt Stat. Theb. 11, 74. Phocis, et Aoniae iaculis rarescitis umbrae Stat. Achil. 1, 421. *iaculatoribus vestris priuamini.* Vmbrae rarescentes Stat. Theb. 1, 343.

RARIPILVS, a, um. Adi. [*ψιλὸς*] *Quod habet raros pilos.* Columel. 1 praefat. 26 Et id ipsum aliter curatur mutilum, et raripilum, aliter cornutum et fetosum, quale est in Sicilia.

R A S

RASILIS, RASITO, *vid.* RADO.

RASIS, [*ῥητίνη*] *Vt ait* Columel. 12, 20, 6 Genus est crudae picis: eaque quanto est vetustior, tanto melior habetur: nam longo tempore durior facta, quum est contusa, in puluerem redigitur, et his medicaminibus admiscetur. *Sed nusquam praeterea repertum nomen est, et hac ipsa causa suspectum.*

RASTRVM, i. n. *Pl.* hi Rastri, *et* haec Rastra. Rastri *est ab* RASTER, *quod exstat in* Gloss. Philox. *et exponitur* δικέλλα. *Etiam* Gloss. Cyrilli Rastel *et* Rastrum. *Est vero Instrumentum rusticum ad glebas confrigendas: dictum quod terram* radat, *vt* Claudo Claustrum. Ter. Heaut. 1, 1, 36 Illos rastros interea tamen depone, ne labora. Ibid. 5, 1, 58 Menedeme, mihi illaec vero ad rastros res redit. Columel. 2, 10 Subactum solum pluribus iterationibus aratri vel rastri, largoque stercore fatiatum postulant. Cornel. Celsus *apud* Nonium 2, 190 Omnes rastra et attollunt, et adigunt. Rastri, quibus dentalibus penitus eradunt terram, atque eruunt, a quo et rutebri dicti Varro de L. L. 4, 31 p. 33, 29. *Hoc dicit*, rastros *dentibus instructos, quibus radatur solum.* Arua obnoxia rastris Virg. Georg. 2, 439. Intacta rastro tellus Ouid. Met. 1, 101. Graues Idem ibid. 11, 36. Quadridens Cato c. 10. Tenaces Virg. Georg. 2, 421. Vulnera rastrorum fert tellus Ouid. Met. 2, 287. Frangere glebas rastris Virg. Georg. 1, 94. Assiduis terram insectabere rastris Virg. Georg. 1, 155. Humus patitur rastros Idem Ecl. 4, 40. Rimari terram rastris Virg. Georg. 3, 534. *Add.* Sen. de Ira 2, 25.

RASTELLVM, i. n. Dimin. Varro de R. R 1, 49 Tum de pratis, *inquit*, stipulam rastellis eradi, atque addere foenificiae cumulum. Columel. 2, 13 Medica obruitur non arauro, sed ligneis rastellis. Rastelli, *inquit* Varro de L. L. 4, 31 p. 33, 27 vt irpices, ferrae leues: itaque homo in pratis per foenificia eo festucas abradit: quo ab rasu, rastelli dicti. Suet. in Neron. c. 19 Tubaque signo dato primus rastello humum effodit, et corbulae congestam humeris extulit.

RASVRA, RASVS, *vid.* RADO.

R A T

RATARIA, ae. f. *Genus quoddam nauium, de quo meminit* Gell. 10, 25. *Cognationem habet cum* rate, v. h.

RATIHABITIO, ōnis. f. *Vox apud ICtos, quae actum* ratum *aliquid habentis indicat, de qua vid.* Iulian. 3 t. 5 l. 6 §. 6 Nihil agitur ratihabitione. *Add.* Ibid. §. 9 *et* 10. Vlp. Dig. 50 t. 17 l. 152. Paull. D. 29 t. 2 l. 48.

RATIO, ōnis. f. [*λόγος, τὸ λογιστικόν*] *Multa significat, quae an sub vnum velut caput redigere liceat tentabimus. Origo est ex* reor, ratus sum, *quod significat* putaui: *primus vsus in numeris et rebus, quae numero continentur, comparandis inter se, addendis, multiplicandis, subtrahendis,* etc. *Est ergo ratio computatio, et quidquid illi simile est, nominatim argumentatio, tum quidquid est, quod responderi potest ad quaestionem cur? et quomodo? Itaque causae omnes, omnes rerum inter se comparationes et relationes, ipsaque adeo circumstantia, et tota conditio rei aut hominis,* Rationis *nomine iudicantur: tam modus et ordo tractandi aliquid, vt illae, quae species vocantur vulgo in arithmetica. Denique,* vt consilium *etiam fontem consiliorum,* prudentiam, *notat: sic* ratio *eam mentis nostrae facultatem, quae, quidquid id est, quod hoc nomine comprehendi diximus, inuenit, ex se producit, tractat, ipsum illud, quod vulgo* Intellectum *dicimus. Non vacuant hoc caput Lexici ita vel dissecare vel exornare, vt optabamus. Sed has interim velut classis ab aliis constitutas expoliamus, et multum distinctiores vberioresque reddidimus. Dignitatis cuiusdam causa ab vltimo, i. recentissimo vsu initium facimus, cum* intellectum *s. intelligentiam notat, vim illam, qua a ceteris animalibus homo disiungitur, itaque praepollet atque imperat.* Cic. Off. 1, 101 Duplex est enim vis animorum atque naturae. Vna pars in appetitu posita est, quae est ὁρμή Graece, quae hominem huc et illuc rapit. Altera in ratione, quae docet et explanat quid faciendum fugiendumque. Ita fit, vt ratio praesit, appetitus vero obtemperet. Idem de Nat. Deor. 3, 69 c. 27 Sic haud scio an melius fuerit, humano generi motum illum celerem cogitationis, acumen, solertiam quam rationem vocamus, quoniam pestifera sint multis, admodum paucis salutaria, non dari omnino, quam tam munifice, et tam large dari. Ratio quasi quaedam lux, lumenque vitae Cic. Acad. 4, 26 c. 8. Societatis humanae vinculum est ratio et oratio Cic. Off. 1 c. 16. Velut *personam facit rationem* Lucret. 2, 14 Nam simul ac ratio tua coepit vociferari, Naturam rerum, *etc.* Homines rationis egentes Ouid. Met. 15, 150. Cic. in Topic. 59 c. 13 Vtentia ratione *opponuntur* Rationis expertibus. *Sic* Vtens ratione Cic. de Vniuers. c. 8. Idem Off. 1, 11 c. 3 Homo autem quoniam rationis est particeps, consequentia cernit, causas rerum videt, earumque progressus et quasi antecessiones non ignorat, similitudines comparat, rebusque praesentibus adiungit atque annectit futuras. Tenor rationis, *vid.* Ius singulare, *in* IVS n. 4. Abstrahere a ratione, *vid.* ABSTRAHO. Adhibere, *vid. h. v.* Lumen. 1, 21 Si placidi rationem Admittitis, edam. Carere ratione Sen. Troad. 903. Confirmare *aliquid* animi ratione, *i. Intelligentia et argumentis adeo* Lucret. 1, 426. Demere vsum rationis alicui Ouid. ex Pont. 3, 6, 47. Exsoluere animi ratione aliquid Lucret. 2, 381. Exspuere ex animo rationem Idem 2, 1042. *Ut* 2, 166 Vt videant, qua quidque geratur cum ratione. Inire impia elementa rationis Lucret. 1, 82. *impias sententias suscipere.* Labi a vera ratione Idem 1, 638. Limabit multum ratio *de operibus ingenii* Quinctil. 2, 4, 7. Obtendere rationem turpitudini, *vid.* OBTENDO. Orta ratio ab sensu falso an valeat Lucret. 4, 485. Tentat enim dubiam mentem rationis egestas Idem 5, 1210. Iuuenal. 10, 4 Quid enim ratione Timemus aut cupimus? Vincere furorem ratione Ouid. Met. 7, 11. ¶ 2 Ratio, *Causa, et quidquid est, quo respondetur interroganti* Cur? Cic. Fam. 15, 4 Quum autem ad Cybistra propter rationem belli quinque dies essem meratus. Caes. Bell. Gall. 8, 6 Quantum hibernorum opportunitas, bellique ratio postulabat. Non sine ratione Scribon. Ep. in. Cic. Off. 2, 21 c. 6 Aut postremo precio et mercede ducimur, quae sordidissima est illa quidem ratio et inquinatissima et iis, qui ea tenentur, et illis, qui ad eam confugere conantur. Cic. Act. 1 in Verr. 24 c. 9 Minari denique diuiseribus ratio non erat: propterea quod, *etc. Non modo causa non erat, sed consultum, prudens, non erat.* Nulla est ratio amittere eiusmodi occasionem Cic. pro Caecin. 15 c. 5. Columel. 3, 5 Tenuissimo solo vitibus fodere minime rationis est, quoniam, *etc.* Tacit. Hist. 3, 22, 1 Confecti nec algore atque inedia hostem postero die profligare ac proruere ratio fuit, *causa ita agendi fuit, pro illo statu rerum s. circumstantia fieri potuit ac debuit: sed non factum est. Verum* Ann. 3, 21, 4 Et dum ea ratio barbaro fuit, *dum hoc obseruauit, ita egit.* Per. Iun. 3, 5, 27 Num parua causa aut Parua ratio est? Iuuen. Sat 13, 39 Abstineas igitur damnandis: huius enim vel Vna potens ratio est, ne crimina nostra sequantur Ex nobis geniti. Cic. Verr. 2, 115 Vidi argenteum Cupidinem cum lampade, quid tandem Habuit argumenti aut rationis res, quamobrem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? Ouid. ex Ponto 1, 3, 59 Amor patriae ratione valentior omni. Idem Fast. 3, 764 Femina cur praesit, non est rationis opertae. *Sic* Lucret. 4, 526 Nunc alii sensus quo pacto quisque suam rem sentiat, haudquaquam ratio Scruposa relicta est, *i. difficilis ad intelligendum. Verba:* Adduci rationibus, *vid. h. v.* Afferre rationem, quam ob rem Cic. pro Caecin. 96 c. 33. Afferre rationes in aliquam rem Idem ibid. c. 24 *extr.* Colligere, rationes, Conligere ratione, *vid. hh. vv.* Dicere rationem Plaut. Truc. 1, 2, 57. Dicam contra illam rationem meam Cic. Fam. 2, 2. Disputare conquisitis rationibus, *vid. sub* CONQVIRO. Dabo alias causas, aliam rationem Quinctil. 4, 2. Duci aliqua ratione Lucret. 4, 597. Inuenire rationem cur Cic. de Legib. 2, 31. Pendent rationes ex coniecturis, *vid.* PENDEO. Subiecimus hanc rationem ideo — Nam si eum Supposuissemus, qua fortasse Vti sunt Cic. de Inuent. 2, 70 c. 23. Videre rationem opinionis suae Quinctil. 2, 15. ¶ 3 Ratio, *Modus, via et forma, mos, consuetudo, conditio.* Cic. pro Quint. 19 Negat fefellia ratione facturum. Consimili ratione Lucret. 6, 881. Eadem ratione Scribon. 10, 151. Cic. Act. 1 in Verr. 27 Verri ne noceri possit multis rationibus esse prouisum. Nulla ratione, *vid.* NVLLVS. Omni Nep. 10, 5. Omni hoc vobis ratione confirmare possum Cic. L. Agr. 2, 14 c. 6. Pari Lucret. 5, 602. Qua ratione Scribon. 47. 178. Duae epistolae in eandem rationem scriptae, *eodem exemplo* Cic. Att. 1, 11. Sallust. Catil. 40 At ego vobis, inquit, si modo vultis esse viri, rationem offendam, qua tanta ista fugiatis. Cic. Att. 6, 1 Tantummodo dissimilitudo meae rationis offendit nominem, *quam sequor in administranda provincia.* Mea ratio in tota amicitia nostra constans et grauis reperietur Cic. Fam. 3, 8. *vid. Minut. a. h. l.* Cic. in Partit. 1 Studeo mi pater Latine ea te audire ea, quae mihi tu de ratione dicendi Graece tradidisti. Assumta tamen a dialecticis argumentandi ratione Quinctil. 2, 4. Componendi ratio Scribon. 169. Modendi ratio Cels. 1 praef. Artificialis ratio Quinctil. 6, 4. Fusa latius Idem 3, 6. Insolita ratio dicendi, *vid.* INSOLITVS. Linearis ratio, *i. Geometria* Quinctil. 1, 10, 36. Lunaris ratio Plin. 18, 32 *extr. i. obseruatio Lunae ad praenoscendas tempestates.* Sideralis ratio *astrologia* Plin. 18, 32 *pr.* Lucret. 6, 760 Omnia quae Naturali ratione geruntur. Idem 6, 1224 Nec ratio remedi communis certa dabatur *contra pestilentiam Atticam.* Vitae ratio laboriosissima Cic. pro L. Manil. 70. Varia vitae commutabilisque ratio Idem pro Milon. 69 c. 26. Ter. Adel. 3, 3, 21 Vostram nequeo mirari satis rationem *(agendi, viuendi.)* SVA. Est hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda. *Hic referas, quod interdum pro eo quod nostra interest ponitur.* Cic. Verr. 2, 10 Vt ego istum accusarem, a quo mea longissime ratio, voluntasque abhorrebat. Idem Fam. 7, 17 Posteaquam mea mutata ratio est. Cic. Act. 1 in Verr. 33 c. 11 Tua ratio est, vt secundum hinos ludos mihi respondere incipias: mea, vt ante primos ludos comperendinem. ita fiet, vt tua ista ratio exsilietur astuta, meum hoc consilium necessarium. Cic. pro Muraen. 83 c. 39 Petunt rationes Catilinae, vt orbetur auxilio resp. *etc. Et* Fam. 2, 18 Magis magisque quotidie de tuis rationibus cogitanti. *Ex hac significatione est illud, quod de* Status ratione *disputare vulgo videmus, qui de eo quod interest resp. agunt. Huc referri potest* Cic. Catil. 2, 25 c. 11 Copiae cum egestate, bona ratio cum perdita, mens sana cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit: *totam conditionem viuendi, et statum complectitur. Sed angustius est, et specialius* Cic. Philipp. 10, 18 Quae enim malum est ista ratio, semper optimis cautis, veteranorum nomen opponere? *vid.* Nep. 1, 3, 7. Tacit. Hist. 3, 22, 1. *et* Ann 2, 21, 4. Cic. pro Domo 88 c. 33 Quid est, quod quisquam mihi se ipsa populari ratione anteponat, *i. causa et conditione, vt magis amicus populo magis carus videri possitis.* Plin. 11, 4 *de insectis,* Quaecumque est ratio vitalis, illa non cernis ineft membris

bris, sed toto in corpore: minime tamen in capite, solumque non mouetur, nisi cum pectore auulsum. Augere rem bonis et honestis rationibus Cic. pro Rabir. Post. 38. Capere rationem oculis, *vid.* OCVLVS. Cognoscere rationem facti Quinctil. 4, 2. Consulere rationibus, *vid.* CONSVLO. Dari istanc rationem volo Plaut. Mil. 3, 1, 175. *i. explicari illam lepidam Sycophantian, quam Palaestrio a se inuentam dixerat.* Duci aliqua ratione, *i. allici, lactari* Lucret. 4, 597. Hor. Sat. 2, 4, 36 Nec sibi coenarum quiuis temere arroget artem, Non prius Exacta tenui ratione saporum. Exponere rationem suam alicui Lucret. 1, 945. — facti sui alicui Cic. de Resp. Aruſp. 3 c. 2 *pr.* Id. Verr. 4, 10 Noli isto modo agere cum Verre, noli eius facta ad antiquae religionis rationem Exquirere. Ter. Eun. 1, 1, 17 Incerta haec si tu postules certa ratione Facere, nihilo plus agas, quam si des operam, vt cum ratione insanias. Facere rem mala ratione Hor. Serm. 2, 6, 6. Fieri celeri ratione Lucret. 3, 181. Idem 1, 128

Quapropter bene, cum, superis de rebus Habenda
Nobis est ratio, Solis Lunaeque meatus
Qua fiant ratione, et qua vi quaeque genantur
In terris, tum, cum primis ratione sagaci,
Vnde anima atque animi constet natura, videndum.

Iacent rationes, *vid.* IACEO. Improba nauigii ratio tum caeca Iacebat Lucret. 5, 1004. Incumbere toto animo et studio omni in aliquam rationem, *i. consilium, rationem agendi* Cic. Q. Frat. 1, 1, 21. Inire rationem, *Inuenire modum* Ter. Heaut. 4, 2, 7. Instituere rationem operis, *vid.* INSTITVO. Labuntur sidera vaga et mutabili ratione Cic. de Vniuers. 32. Omittit Caesar in praesentia rationem insequendi Pompeii Bell. Ciu. 1, 30. Lucret. 4, 831

Omnia peruersa praeposteraque sunt ratione
Nil ideo quoniam natum est in corpore, vt vti
Possemus; sed quod natum est, id procreat vsum.

Poscitur ratio Varro L. L. 5, . . Probare alicui rationem facti sui Cic. pro Muraen. 3. Lucret. 3, 260

Nunc ea quo pacto inter se mista, quibusque
Comta modis vigeant, rationem Reddere auentem
Abstrahit inuitum patrii sermonis egestas.

Repetere altius rationem Quinctil. 6, 2, 2. Scrutari aliquid ratione Idem 5, 10, 2. *i. ordine certo.* Claudian. de Bell. Get. 113 *de ratione eligendi duces*, At vero Italiam quoties circumsterit atrox Tempestas — Non illis vani ratio ventosa fauoris, Sed grauiter Spectata salus. Tractare rem aliquam ratione modoque Hor. Serm. 2, 3, 267. Trahere rationes belli et pacis Sallust. Iug. 97, 2. Lucret. 1, 106 Somnia quae vitae rationes Vertere possint. Temeraria Vsus ratione Nep. 13, 3, 4. ¶ 4 Ratio, *Supputatio vel proprie ita dicta, quae numerorum comparatione, additione, detractione etc. perficitur; vel metaphorice, vbi datis et positis quibusdam efficitur aliquid ab istis diuersum etc. Ipsa quoque negotia, quae ita tractantur, quae* datis *arithmeticorum respondent, et quid quid denique consideratur, respicitur, in summa faciendi, in capiendo consilio,* ratio *dicitur.* Plin. 12, 14 Schoenus patet Eratosthenis ratione, stadia XL. Columel. 11, 3 Ne maiorem agrum, quam ratio calculorum patiatur, emere velit. Previarium rationum Suet. Galba c. 12. *Hae sunt* Rationes Breuiariae Scaeu. l. vlt. D. de peculio leg. Procurator a rationibus Gonsal. ad Petron. c. 30 p. 109. Implicita ratio, *apud Iurisconsultos, est quotiens ex multis et variis causis, vltro citroque facta sunt nomina, qua computata, vel soluitur quod deberi apparet, vel constituitur summae chirographum datur Iacob Cuiacius ad* l. Emtor §. Lucius. de pactis. Hor. de Arte Poët. 325 Romani pueri longis rationibus assem Discunt in partes centum diducere. Numaria, *vid.* NVMVS. Sumtuariae Cic. Att. 13, 45. *Metaphor.* Quinctil. 1, 1, 5 *de nutricibus*, Et morum quidem in his haud dubie prior ratio est: recte tamen etiam loquuntur. Accipere rationes a colono Cic. pro Caecin. 94. Agitandis rationibus exquirendisque alebatur mens Archimedis Cic. Tusc. 5 c. 23. Apparet ratio, *it.* Comparet ratio argenti, *vid.* COMPAREO. Componere rationes familiares, *quod vulgo hodie dicunt* disponere pecuniam, *collocare prout sibi quisque putat conuenire* Tacit. Ann. 6, 16. Computare rationem Columel. 5, 1. Conferre, *vid.* CONFERO. Conficere rationem ad Denarium Volus. Macc. p. 398 *Gron. bis. it.* p. 400 Siue denariaria s. sestertiaria ratio conficeretur, *i. vt summae s. aera indicentur in denariis, sestertiis.* Cic. Verr. 5, 146 Cedo rationem carceris, quae diligentissime Conficitur, quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit. *Add.* Id. Fam. 2, 17. Confingere rationes, Constat ratio, *vid. hh. vv.* Constat auri ratio Cic. pro Flacc. 69 c. 28. Conturbasti mihi rationes omnes Ter. Eun. 5, 2, 29. Conuenit inter eos ratio accepti et expensi, *vid.* CONVENIO. Dare aliquid rationibus domesticis, *i. rei familiaris causa aliquid facere* Quinctil. 1, 12, 7. Deponere rationes Cic. Fam. 2, 17. Dispungere, *vid. s. l.* Plaut. Amph. 2, 2, 38 Vt rationem te Dictare intelligo. *al.* Dictare. *de computando tempore partus sexmo est.* Cic. Fam. 8, 5 Tuus porro exercitus vix vnum saltum tueri potest. Hanc autem nemo Ducit rationem, *nemo perpendit, quid opus sit, quid fieri possit.* Cic. Fam. 7, 17 Si commodi mei rationem Ducerem. Esse: Cum satis haberet, conuenientes manus dissipare, ne quod initium belli nasceretur, quantumque in ratione Esset, exploratum haberet Hirt. Bell. Gall. 8, 6. *i. in numerato.* Exercere Plin. Epist. 10, 86. Exigere Idem ibid. 10, 85. Expedire, *v. v.* Expungere, *v. v.* *Metaphor.* Habeo rationem quid a Populo Romano acceperim Cic. Verr. 5, 36. Habere rationem officii in socios Idem ibid. 2, 154. *i. respicere illud, et curare.* Habenda auctoritatis ratio Quinctil. 6, 1. Rei familiaris Cic. Offic. 2, 64 c. 18. Idem Verr. 5, 38 c. 15 Neque illud rationis habuisti, si forte expergefacere te posses, eam prouinciam — ad summam stultitiam nequitiamque venisse, *i. non perpendisti.* Cic. Fam. 10, 2 Peto a te, vt me rationem habere velis et salutis et dignitatis meae. Liu. 4, 7 Principes plebis ea comitia malebant, quibus non haberetur ratio sui, quam quibus vt indigni praeterirentur. Caes. Bell. Ciu. 3, 53 Cum horum omnium praeliorum ratio haberetur, ad duorum millium numero ex Pompeianis cecidisse reperiebamus. *Vid. omnino* HABEO n. 15. Inducere pecuniam in rationem, *vid.* INDVCO. Inferre rationibus, *est in rationario perscribere, quid, cui, sit erogatum* Suet. in Caes. 47. Colum. 1, 7, 7. Inferre rationes falsas Cic. pro Flacc. 20. Inire rationem, quam sit suaue *etc.* Ter. Phorm. 2, 2, 30. Onerare rationes, *vid.* Onero, *in* ONVS. Ponere rationem cum Orco, *vid.* ORCVS. Rationem Ponitis singulorum, quibus aut pecuniam creditum estis aut beneficia Sen. Ep. 87. Posita breui ratione Suet. Oth. c. 7. *Conf. Gron. ad h. l.* Procurare rationes Galliae Plin. Epist. 7, 16. Putare rationes cum aliquo Cic. Att. 4, 10. Putare rationem argentariam, frumentariam, olearium, vinariam Cato de R. R. 2 *it.* 5. Reddere rationem doctis dictis Lucret. 2, 986. *Add.* 2, 762. Africanus l. 53 D. de condit. et demonstrat. Quamuis (inquit) rationes reddere, nihil aliud sit, quam reliqua soluere, *etc.* Reddere rationem de factis aliorum Cic. Verr. 2, 29 c. 11. *Et paullo ante*, Semper ita viuamus, vt rationem nobis reddendam arbitremur. Referre rationes Cic. Verr. 1, 7. *Plenius idem* in Pison. 61 Rationem ad aerarium retuli continuo, Caesar, sicut lex tua iubebat: neque alia vlla in re legi tuae parui. Quas rationes si cognoris, intelliges nemini plus quam mihi, literas profuisse. *Sed* Referre summam rationibus Suet. Vesp. c. 22 *est idem, quod* inferre, *quod etiam quidam praeferunt.* Reposcere rationem vitae et magistratus gesti Cic. Diu. in Caecil. 27 c. 9. Renocare ad veritatem rationem, *rem recte examinare* Cic. Off. 3, 84. Subducta bene ratione esse ad vitam Ter. Adelph. 5, 4, 1. Donatus: Bene dispositа, bene computata. Ducere enim, est digitis computare: sed ducere, est apud alium et palam: subducere, apud seipsum et secreto; quo magis in verbo isto maioris attentionis et diligentiae signum est. Subducere rationes, *vid.* SVBDVCO. Supputatur ratio cum argentario Plaut. Aul. 3, 5, 33. Venire in rationem Suet. Ner. c. 39 *dicitur, quod redit s. in rationes accepti refertur.* ¶ 5 *Ratio est relatio quanti vnius ad alterum, quam vulgo* Proportionem *dicunt: sed proprie* Proportio *s.* Analogia *est repetita* ratio *s. comparatio.* Cic. Brut. 49 c. 13 Graeciae oratorum partus atque fontes, vides ad nostrorum annalium rationem veteres, ad ipsorum sane recentes. *Sic* Scribon. Epist. med. Ratione cibi dati. Cato de R. R. 1, 5 Ad villam quum venies, videto, vasa, torcula, et dolia multane sient. vbi non erunt, scito pro ratione fructuum esse, *i. Secundum quantitatem.* Ratio verborum Varroni de L. L. 7, 32 p. 95, 27 *est proportio s. analogia.* Pro ratione pecuniae liberius est Brutus tractatus, quam Pompeius Cic. Att. 6, 3. Ad rationem loci et temporis Plin. Epist. 3, 18, 1.

RATIVNCVLA, ae. f. Dimin. Cic. Tusc. 2, 29 c. 12 Concludunt ratiunculis Stoici, cur non sit malum: quasi de verbo, non de re laboretur. *Sic* Tusc. 4, 42. Suggerere ratiunculas Cic. de Nat. Deor. 3, 73. Ratiuncula, *Supputatio.* Beatus videor; subduxi ratiunculam, Quantum aeris mihi est, quantumque alieni fiet. Diues sum si non reddo eis, quibus debeo: Si reddo illis, quibus debeo, plus alieni est Plaut. Curc. 3, 1 *pr.* Ter. Phorm. 1, 1, 2 Erat ei de ratiuncula iam pridem apud me reliquum pauxillulum numorum: *id* vt conficerem: confeci, affero.

RATIONĀLIS, e. Adi.[5] [λογικὸς] *Quod ratione vtitur.* Quinctil. 7, 3 Falsa est finitio, si dicas, Equus est animal rationale; Nam equus est animal, sed irrationale. Homo est animal rationale Sen. Ep. 41. Animus Idem ibid. 92. Ars rationalis Cels. 1 praef. *i. ratione nixa, non experientia.* Disciplina rationalis Cels. 1 praef. *i. rerum naturae cognitio.* Nihil hanc rationalem disciplinam pertinere ad medicinam professus, in vsu et experimentis eam posuit. Medicina rationalis: *vid.* MEDICINA. Philosophia Sen. Ep. 89. *Conf.* Quinct. 12, 2, 19. Quaedam, vt scis, moralibus rationalia immixta sunt Sen. Epist. 102. Causa rationalis Auct. ad Herenn. 2, 18 c. 12 In causa rationali primum quaeretur, ecquid, *etc.* Quaestio rationalis, Quae in re, non in scripto versatur Quinctil. 3, 5, 4. *it.* 3, 6, 54. ¶ 2 *Substant.* Rationales, et Procuratores Caesaris iidem erant, vt ait Lampridius in Alexandro c. 45. Quidam rationalis sibi vltra procurationem omnia vindicans Capitol. in Gord. c. 7. *De his Iac. Gothofr. ad* l. 5 C. Th. de Iurisdict. *et* vbi quis conu. deb. *itemque* Paratit. L. X. Cod. Th. *Certum, qui* rationes *et fiscum principis tractarent, ita dictos, eosdem fere qui olim* Procuratores *vocabantur. Conf. Casaub. ad* Lamprid. l. c. *Torrent. ad* Suet. Domit. c. 11. ¶ 3 Rationalia, *i. rationum libri* Vlp. Dig. 27 t. 3 l. 1.

RATIONALĬTER. Adu. *Cum ratione.* Sen. Epist. 109 Hominem mouere rationaliter. Tertull. de Anima c. 16 Indignabitur Deus rationaliter. *Add.* Id. adu. Marc. 1, 23 *et* 2, 9. *it.* adu. Prax. c. 3.

RATIONALĬTAS, ātis. f. Tertull. de Anima c. 38 Anima habet immortalitatem, rationalitatem, *etc.*

RATIONABĬLIS, e. Adi. Anima rationabilis Apul. de Doctr. Plat. 2 p. 17, 19. Logica siue rationabilia illa sunt, quorum consensu possumus praestare rationem M. Capella 9 p. 321. *Compar.* Rationabilius esse videtur Dig. 45 t. 3 l. 37. *add.* 44 t. 7 l. 34. Vlpian. in l. 2 §. Ei quoque. D. de iudiciis. Et haec sententia vera et rationabilis est. Sen. de Vit. Beat. c. 14 Rationabilem sortiris naturam.

RATIONABILĬTER. Adu. Hieron. Epist. 25 ad Paullam super obit. Blaes. c. 5 Rationabiliter errare. Quantum rationabiliter potuisset Apul. ad Asclep. p. 85. *Add.* Cassiodor. Varr. Ep. 5, 31.

RATIONABILITAS, ātis. f. Apul. de Doctr. Plat. 1 p. 9, 5 Rationabilitatem, mentis optimam portionem capitis arcem tenere. *Sic Elmenh. Al.* Rationabilem.

RATIONARIVS, a, um. Adi. [λογισικὸς] Suet. in August. c. 28 Rursus taedio diuturnae valetudinis, magistratibus ac Senatu domum accitis, rationarium imperii tradidit, *i. librum, codicem, volumen, in quo* rationes, *i. vires, opes, copiae imperii perscriptae: vid.* BREVIARIVM. ¶ 2 Rationarius, *qui rationarium conficit, vel qui rationibus praeest.* Modestin. Dig. l. 27 t. 1 l. 15 §. 5. Marcell. 18, 5 Quidam ex mercatore opulento rationarius apparitor.

RATIONĀTOR, ōris. m. *Qui conficit, tractat certe rationes pecuniarias.* Vlpianus in l. Procuratoris. D. de tribut. action. Sed etsi duas tabernas eiusdem negotiationis exercuit, et ego fui tabernae (verbi gratia) quam ad Bucinum habuit, rationator: alius eius, quam trans Tiberim: aequissimum puto, *etc.*

RATIOCINOR, āri. Dep. [λογοδετῶ Gl. Gr. Lat. ἀναλογίζομαι, συλλογίζομαι] *Rationes colligere, computare quod dicitur.* Hinc quemadmodum ratiocinari didicisset, deinde dispensator factus est Petron. c. 29. Cic. Tusc. 1, 4 c. 2 *extr.* At nos metiendi ratiocinandique vtilitate, huius artis terminauimus modum. ¶ 2 *Argumentis colligere*, vt, Cuius illi conatus, vt ille ratiocinabatur, nec si cuperent, reprimere possent Cic. pro Milon. 32 c. 12. *Vtramque significationem respicit* Cic. de Inuent. 2, 125 De pecunia ratiocinari fordidum est, quum de gratia referenda deliberetur.

RATIOCINĀTVS, a, um. Partic. Pass. Vitruv. 10, 15 Omni proportione eorum ratiocinata ex longitudine.

RATIOCINĀTOR, ōris. m. [λογοθέτης Gl. Gr. Lat. λογιστὴς] *Calculator.* Cic. Att. 1, 9 (12) Libertum ego habeo sane nequam hominem, Hilarem dico ratiocinatorem, et clientem tuum. Vt diligens ratiocinator calculo posito videt Columel. 3, 3. *Metaph.* Cic. Off.

Off. 1, 59 c. 18 Et conſuetudo exercitatioque capienda, vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus: et addendo, deducendoque videre, quae reliqui ſumma fiat. Ratiocinatores magni, qui de omnibus rebus, quas eſſe mirabiles conſtat, poſſint reddere rationem Auguſtin. C. D. 21, 5. *Add.* Nazar. Paneg. Conſtant. c. 12.

RATIOCINATIO, ōnis. f. [συλλογισμός] *Computatio.* Vitruu. 1, 1 Ratiocinationes cognoſcere et percipere. *Item tralate ad mentis actum.* Cic. de Inuent. 2, 18 c. 5 Ratiocinatio autem, eſt diligens et conſiderata faciendi aliquid, aut non faciendi excogitatio, *etc. Conf.* Auct. ad Heren. 1 c. 13. *Saepe vtitur* Quinctilianus *pro argumentatione.* v. g. 7, 8, 3. *it.* 3, 6, 15 *etc. Etiam in figuris ponit* 9, 3, 98.

RATIOCINATĪVVS, a, um. Adi. [συλλογιστικός] Ratiocinatiuum genus orationis Cic. de Inuent. 1, 17. Ratiocinatiua atque collectiua quaeſtio orietur Quinctil. 7, 1, 60. Et ratiocinatiuus Status, id eſt ſyllogiſmus Idem 3, 6, 42. *Add.* Id. 7, 8, 3.

RATIOCINIVM, i. n. *Ipſe ratiocinandi vel computandi actus.* Columel. 5, 1 *extr.* Haec non aliena, nec procul a ratiocinio, quod tradituri ſumus, breuiter praefari oportuit. Aliter ratiocinium ordinare Idem ibid. Ratiocinia ſupputare Hieron. Ep. 2, 7. *Conf.* tit. C. de ratiociniis.

RĂTIS, is. f. *vel* RATES. [σχεδία] Feſtus: Rates vocantur tigna inter ſe colligata, quae per aquam agantur: quo quidem vocabulo interdum etiam naues ipſae ſignificantur. Iſidor. 19, 1 Rates primum et antiquiſſimum genus nauigii e rudibus tignis aſſeribusque conſertum. Ad cuius ſimilitudinem fabricatae naues ratariae dictae. Nunc iam rates abuſiue naues. Feſtus *ex* Afranio *laudat* Vento perculſam ratem. *Idem, ſi recte ſuppletus eſt a viris doctis*, eodem nomine ſignificarunt etiam remos. Attius, Atque ego repercutio ratibus mare. *Et*, Sed iam propellunt caeruleum rates ſalum. *Verum metuo, vt nimis hoc ſubtile et Grammaticum ſit. Certe enim totis ratibus iſta conuenient, nauibusque adeo. Quid ſi Feſtus voluit aliquid ſimile dicere diſputationi* Varronis de L. L. 6, 2 p. 69 ſq. *vbi cum oſtendiſſet* Ratem *dici* nauem longam, *addit*, Ratis dicta Nauis longa propter remos: quod hi, quum per aquam ſublati ſub dextra et ſiniſtra, duas partes efficere videntur. ratis enim, vnde hoc translatum, illic, vbi plures mali aut aſſeres. *Qui videt remos plures ad lineam fere horizontalem ſublatos, ratem e tignis in planum compoſitis compactam videre ſibi videtur.* Cic. Verr. 5, 5 c. 2 Quum aut nauibus aut ratibus conarentur accedere. Ouid. Trift. 1, 1, 2 Dii maris et caeli (quid enim niſi vota ſuperſunt?) Parcite quaſſatae ſoluere membra ratis. Scirpea ratis Plaut. Aul. 4, 1, 9. *Pro Naue* Virg. Aen. 1, 47 Diſiecitque rates. *Sed proprie* Cic. Att. 9, 14 Circumuallatum eſſe Pompeium, ratibus etiam exitus portus teneri. Tanquam ratis in mari immenſo noſtra vehitur oratio Cic. Tuſc. 1, 73. Rates duplices Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 25. *i. binas inter ſe coniunctas.* Cauae Ouid. Epiſt. 18, 8. *i. naues. Sic* Celſa Valer. Argon. 5, 9. Ceratae Ouid. Epiſt. 5, 42. Excelſae Sil. 17, 623. Fractarum ratium fubita ruina Lucan. 2, 574. Frugiferae Claud. de Bell. Gildon. 58. *de claſſe Alexandrina, fruges ex Aegypto vehente in Italiam.* Inſana Valer. Argon. 1, 605. Intrepida Sen. Oedip. f. 11. Lacerae ratis naufraga membra Ouid. de Arte Am. 1, 412. Lacerae ratis fracta membra Idem in Ibin 277. Opitergina Quinctil. 3, 8, 23. *vid. h. v.* Pronae Ouid. Met. 14, 548. Quaſſatae Virg. Aen. 4, 53. Turbata Claud. Conſ. Hon. 4, 61. Veliuolae Ouid. ex Ponto 4, 5, 42. Victrices Claud. de Nupt. Honor. et Mar. 178. ¶ 2 *Verborum formulae:* Varr. de L. L. 4, 7 p. 14, 10 Ex vrbe qui Aduehebantur ratibus, quadrantem ſoluebant. Armare rates Virg. Aen. 10, 165. Committere ratem vento Ouid. Faſt. 3, 579. Committere fragilem ratem pelago Hor. Carm. 1, 5, 11. Credita eſt vento ratis Senec. Agam. f. 6. Nondum Credenda periclis ratis Stat. Silu. 4, 4, 100. Dedere fluctibus ratem Sen. Agam. f. 3. Flectere ratem Ouid. Epiſt. 10, 36. Frenare ratem Senec. Medea 1. Implicuit Auſter rates Stat. Theb. 11, 520. Impulerat aura ratem Ouid. Met. 15, 697. Mergere ratem in ima Idem ibid. 11, 557. Merſa ratis Iuuen. Sat. 14, 301. Nauigare ratibus, *vid.* Nauigo, *in* NAVIS. Ponere carinas ratibus Virg. Georg. 2, 445. Proiecta ratis fertur in altum Senec. Octau. 6. Recurrit laeta ratis Valer. Argon. 1, 170. Reficere rates quaſſas Hor. Carm. 1, 1, 18. Regere ratem in vndis noćturnis Virg. Aen. 5, 868. Regere ratem dubiam Ouid. de Arte Am. 1, 588. Pacuu. *apud* Varr. de L. L. 6, 2 p. 69, 34 Aeges ferme aderant in aequore in alto ratibus Repentibus. Repletum mare euerſis ratibus Senec. Agamemn. f. 13. Submerſis ratibus ſaturata Charybdis Ouid. Amor. 2, 16, 25. Soluere ratem Idem Ep. 15, 213. Subigere ratem conto Virg. Aen. 6, 302. Temperare ratem Ouid. Met. 13, 396. Tenuere altum rates Virg. Aen. 3, 192. Tentare Thetin ratibus Idem Ecl. 4, 32. Tranſnare rates vidit Stat. Achil. 1, 452. Vectus rate parua Ouid. Met. 1, 319. Vectus rate celeri Catull. de Berecynt. f. 61, 1. Vexare rates Virg. Ecl. 6, 77.

RATIARIVS, i. m. [σχεδιαγός] *dicitur vt* Nauicularius, *non opifex, ſed negotiator.* Paullus de Pignorat. act. l. 30 Dig. Qui ratiario crediderat, quum ad diem pecunia non ſolueretur, ratem in flumine ſua auctoritate detinuit: poſteaque flumen creuit, et inde ratem abſtulit. Si inuito ratiario retinuiſſet, eius periculo ratem fuiſſe reſpondi.

RATĪTVS, a, um. Ratitus quadrans. Paullus Feſti, Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, et triente, ratis fuerit effigies, vt nauis in Aſſe. *Plura his a Paullo excerptis addiuntur in* Feſti *reliquiis h. v. ſed Scaligeri potius quam Feſti cum ſint, non transcribimus. Potius ponimus iſta* Varronis L. L. 4, 7 *extr.* p. 14, 16 Vecturae, quas ſoluebant hi, qui ratibus tranſibant (*Tiberim, vbi poſt Velabrum fuit*) Quadrans, ab eo Lucilius ſcripſit quadrantes ratiti.

RATVMENNA porta, a nomine eius appellata eſt, qui ludiero certamine quadrigis victor Etruſci generis iuuenis Veiis, conſternatis equis excuſſus Romae periit: qui equi ferunntur non ante conſtitiſſe, quam peruenirent in Capitolium, conſpectamque fictilium quadrigarum molem, quae erant in faſtigio Iouis templi, quas faciendas locauerant Romani Veienti cuidam artis figulinae prudenti, quae bello ſunt reciperatae, quia in fornace adeo creuerant, vt eximi nequirent. Idque prodigium portendere videbatur, in qua ciuitate eae fuiſſent, omnium eam futuram potentiſſimam. Feſtus. *Nomen auriga fuiſſe* Ratumena, *memorat diſerte* Solin. 45 Excuſſo quoque auriga, quem Ratumenam nominabant. *Sic etiam* Plinius, *qui hanc hiſtoriam narrat* 8, 42 f. 65. *Add.* 28, 2 f. 4.

RATVS, *vid.* REOR.

RAVCA, ae. f. Vermis eſt. Plin. 17, 18 Olea, vbi quercus effoſſa ſit, male pomitur: quoniam vermes qui raucae vocantur, in radice quercus naſcuntur et tranſeunt. *Sic etiam MSS. Harduino teſte.* Erucae *eſt ex coniectura.* Vlpian. in l. Ex conducto. D. Locati et conducti, Si rauci, aut herbis fegetes corruptae ſint. *Alicatus tamen Parerg. 7, 5 legendum putat apud* Vlpianum, Erucis.

RAVCVS, a, um. Adi. [βραγχώδης] *Qui nimio clamore vel ob aliam cauſam, vocem habet compreſſam et impeditam. quaſi tu* rauicum *dicas ſ. raue laborantem: tum dicitur alio omni ingrato atque inconcinno ſono apud* Poetas: *vid. Barth. ad* Stat. Silu. p. 276. Virg. Aen. 11, 458 Dant fontum rauci per ſtagna loquacia cygni. Seruius, raucum eſſe *ait h. l.* canorum: *ſed non perſuadet, vti nec illi, quibus videtur ad clangorem alarum referri hoc epitheton. Quibni enim Poeta aliquando verum de voce cycnorum dixerit? Metaphor.* Cic. Fam. 9, 2 Te vero nolo, niſi ipſe rumor iam raucus erit factus, ad Baias venire. Sonare raucum quiddam Ouid. de Arte Am. 3, 289. Aeris rauci canor Virg. Georg. 4, 71. Aquis raucis feruet mare Ouid. Epiſt. 18, 26. Aquilo raucus Martial. 1, 50. Lucret. 4, 550 Aut reboant raucum retrocita cornua Bombum. Bubones Ouid. Amor. 1, 12, 19. Buxo rauco concita pectora Sen. Agam. 689. Martial. 4, 8 Exercet raucos tertia Cauſidicos. Idem 8, 67 Cum modo diſtulerint raucae vadimonia Chartae, *interpretantur libellos forenſes, in quibus recitandis fiant* rauci, *vt modo* vidimus, cauſidici. *Sed praeſtat Gruteriana lectio* raucae Quartae. Quarta *hora* rauci *ſunt* cauſidici: *hic differuntur* vadimonia *comperendinatione etc.* Cicadis raucis reſonant arbuſta, *i. Clamoſis et multum ſtrepentibus* Virg. Ecl. 2, 12. Cocus Mart. 1, 42. Concentus rauci Stat. Theb. 6, 227. Cornices Lucret. 6, 751. Cornua rauca fonant Claud. in Ruff. 2, 57. Fragor Idem in Eutrop. 2, 163. Fremitus Valer. Argon. 2, 307. Garrulitas Ouid. Met. 5, 678. Guttur Idem ex Pont. 3, 1, 22. Litus Stat. Theb. 5, 291. Male rauci Hor. Serm. 1, 4, 66. *i. Admodum rauci, ex quo ſignificat eos admodum vocales et clamoſos fuiſſe. Lamb.* Mugitus raucos edere Ouid. Met. 14, 409. Murmur Virg. Georg. 1, 109. Ora Ouid. Amor. 3, 6, 52. Cic. de Orat. 1, 259 Itaque nos raucos *oratores* ſaepe attentiſſime audiri video. Palumbes Virg. Ecl. 1, 58. Propert. 4, 8, 49 Cum ſubito rauci ſonuerunt cardine poſtes. Querela longa raucus Idem 1, 16, 39. Riui Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 221. Rogatores Martial. 10, 5. Rumor Cic. Fam. 9, 2. *vid. ſupra.* Sono rauco dedere mugitum *boues* Ouid. Faſt. 1, 560. Stridor Idem Met. 8, 287. Tibia nocturnis ſuccumbat rauca chorcis Propert. 3, 8, 23. Tympana Ouid. in Ibin 458. Vallis rauca ſonat Stat. Theb. 4, 801. Vnda Ouid. Met. 11, 783. Vox Idem ibid. 6, 377.

RAVCIDŬLVS, a, um. Dimin. Hieron. Epiſt. 1, 16.

RAVCISŎNVS, a, um. Adi. [βραγχιζων] Lucret. 2, 619 Concaua rauciſonoque minantur cornua cantu. *Conf.* Id. 5, 1082. Catull. Argon. f. 65, 263 Multi rauciſonis efflabant cornua bombis.

RAVCĬTAS, ātis. f. [βράγχος] *Vocis obtuſio.* Plin. 11, 51 Elephas per nares tubarum raucitati ſimilem elidit ſonum. *Sic* 22, 23 In tuſſi, vua, fellis veteri ſuffuſione, hydropicis, raucitatibus. *Conf.* Celſ. 2, 71. Scrib. 184.

RAVCIO, *vel* RAVCEO. *Raucum eſſe.* [Raucio, ἐραγχιάζω Vet. Gloſſ. raucit, ἐραγχιᾷ *ibid.*] Priſcian. 10 p. 907 *Praeteritum et Supinum format* Rauſi, Rauſum, et Lucilii *eo verſum refert*, Rauſuro tragicus qui carmina perdit Oreſte.

RAVCOR, āri. ἐραγχιῶ Gloſſ. Cyrill.

RAVCESCO, *vnde*

RAVCĔDO, inis. f. Iſidor. 4, 7 Raucedo, amputatio vocis.

RAVDVS, *vel* RODVS, a, um. Adi. [ἀνέργαστος] ſignificat *inquit* Feſtus, Rem rudem et imperfectam. nam Saxum quoque raudus appellant Poëtae. vt Attius — *hinc manibus rapere raudus ſaxeum grande et graue (ſic leg. pro* grandem et grauem) — *Neque quisquam a telis vacuus: ſed vti cuique obuiam fuerat, ferrum alius ſaxum rodum.* Vulgus quidem in vſu habuit non modo pro aere imperfecto, vt Lucilius cum ait, *Plumbi pauxillum rodus, linique metaxam:* ſed etiam pro ſignato, quia in mancipando cum dicitur, *rudiſculo libram ferito*, aſſe tangitur libra. Cincius de verbis priſcis ſic ait: Quemadmodum omnis fere materia non deformata rudis appellatur, ſicut veſtimentum rude non perpolitum: ſic aes infectum rudiſculum. Apud aedem Apollinis aes conlatum iacuit, id ad rudus appellabant: in aeſtimatione cenſoria aes infectum rudus appellatur. Varro L. L. 4, 34 p. 39, 19 Aes raudus dictum: ex eo in veteribus mancipiis ſcriptum, Rauduſculo libram ferito. *Quid ſit* Rudus iacere *apud* Liu. 26, 11 *diſputatur. Ponamus locum: Hannibal* ad lucum Feroniae pergit ire, templum ea tempeſtate inclitum diuitiis — multo auro argentoque id exornatum habebant. His omnibus donis tum ſpoliatum templum. Aeris acerui, cum Rudera milites religione inducti iacerent, poſt profectionem Hannibalis magni inuenti. *Simpliciſſimum eſt dicere, Milites religione vel ſuperſtitione potius tactos, totam vti praedam redderent inducere animum non potuiſſe, ſed tamen, vt ſacrilegium quodammodo expiarent*, ieciſſe, iactaſſe, contuliſſe rudus ſ. raudus, *aes tum rude quod in praeda fuerat, tum laboratum quoque et cuſum. Qui mirantur, quae illa eſſet religio* rudera iaciendi, *in eis, qui* aurum argentumque retinerent: *illi non ſatis Romanam vel quamcunque adeo ſuperſtitionem perpenderunt: quam exemplis declarare promtum eſt, ſed non huius loci. Conf.* Varro L. L. 5, 34.

RAVDVSCŬLVM, i. n. Dimin. Cic. Att. 4, 8 Nam de rauduſculo quod ſcribis, *etc. i. modico illo aere.* Eidem 14, 15 (14) Nec mehercule me rauduſculum mouet, *i. Pecunia. Conf.* ib. 7, 2.

RAVDVSCVLA, Porta Romae appellata eſt, a Raudo, id eſt aere, quod aerata ſit. *Vid.* Val. Max. loco mox citato.

RAVDVSCVLĀNVS, a, um. Adi. *Vide*, Rauduſculana porta Romae, quod aerata fuit, *vt ait* Varro L. L. 4, 34 p. 39, 18. Valer. Max. 5, 6, 3 Genuco Cippo Praetori paludato portam egredienti, noui et inauditi generis prodigium incidit. Namque in capite eius ſubito velut cornua emerſerunt reſponſumque eſt, eum regem fore, ſi in vrbem reuertiſſet; quod ne accideret, voluntarium ac perpetuum ſibimet indixit exilium — Cuius teſtandae rei gratia, capitis effigies aerea portae, qua exceſſerat, incluſa eſt: dictaque Rauduſculana, quod olim aera raudera dicebantur.

RAVENNA, ae. f. [Ῥάβεννα] *Vrbs Italiae, in ora litoris Adriatici.* Sil. 8, 603 Quique graui remo limoſis fegniter vndis Lenta paludoſae proſcindunt ſtagna Rauennae. Rauennae *ridiculum et Satiricum elogium eſt* Sidon. Apoll. 1, 8.

RAVENNAS, ātis. [Ῥαβεννάτης] *Rauennae incola, aut ad Ra-*

vennam pertinens. Rauennate agro Columel. 3, 13, 9. Rauennatis soli ager vliginosus Pall. Ian. 13, 7. Martial. 3, 93 Meliusque ranae garriant Rauennates.

RAVIS, is. f. [βράγχος] *Raucedo vocatur, quae fit aut nimia siccitate propter clamorem, aut vimio humore ad vocis locum fluente.* Plaut. Aul. 2, 5, 10 Huccine detrusisti me ad senem parcissimum, vbi si quid poscamus, ad raucam poscamus prius quam quidquam detur? Idem in Cistellaria *apud* Non. 2, 730 Expurgabo hercle omnia ad raucam rauim.

RAVVS, a, um. Adi. [ἀμβλὺς, μελανόπυξος] *Veteres videntur dixisse Obtusum, idque tum ad vocem tum ad colorem retulisse, vt in* candidi, clari, sinceri, obscuri *appellationibus factum est.* Raua vox, Rauca et parum liquida, proxime eamum latratum sonans: vnde etiam Caudicius pugnaciter loquens Rabula appellatur. Fest. Raua frumenta, *Nimium sicca, torrida et arida appellata esse scribit* Festus *vid.* Raucos ex Verrio, *ex eo, vt suspicatur Turnebus, quod, quemadmodum* rauci *ab ariditate vocis et gutturis appellantur, ab eadem nominatae sint spicarum aristae,* et frumenta raua: *nisi quis in* Festo Stramenta *legat, eodem sensu, quamquam alterum magis illi probetur.* Raui coloris appellantur, qui sunt inter flauos et caesios, *vid.* Fest. Nonius 2, 709 Rauum, Fuluum. Cic. Acad. 4 Quia nobismetipsis tum caeruleum, tum rauum videtur. *Qui locus ita hodie legitur,* Mare illud, quod nunc Fauonio nascente purpureum videtur — nobismetipsis modo caeruleum videbatur, mane flauum, quodque nunc, quia a sole collucet, albescit et vibrat, *etc. Pro* flauum *ex l. c. Nonii* rauum *esse substituendum, diu est cum viri docti monuerunt.* Varro de R. R. 2, 9, 3 *de canibus,* Facie debent esse formosi, magnitudine ampla, oculis nigricantibus, aut rauis. *Quidam legunt* Glaucis. Ibid. 2, 4 Cornibus pronis ad rostrum, rauis oculis, *de arietibus.* Lupa raua Hor. Carm. 3, 27, 3.

RAVĬDVS, a, um. *Aliud* Adi. [μελανόπυξος] *Vt,* Rauidi oculi, *iidem, qui* Raui, *i. vt ex Festo vidimus,* inter flauum et caesium. Columel. 8, 2, 9 *vbi* Gallis gallinaceis *eum posuit oculorum colorem.*

RAVIO, īre. *Raucum esse.* Plaut. Poen. 3, 5, 33 Nego et negando, si quid refert, rauio. *Habet in* Rauim Paullus Festi.

RAVILLVS, a, um. Adi. Rauillae mulieres a rauis oculis dictae, quemadmodum a caesiis, caesillae. Festus.

RAVISCELLVS, a, um. Adi. a Rauo. Plaut. *apud* Festum Quia inquit haec mulier, et ille rauiscellus qui venit? *Legitur et* Raviscellus. *it.* Rauastellus. *Vid. Meurs. Exerc. Crit. P. I p. 117. Vid.* GRAVASTELLVS *post deriuata ex* GRAVIS.

RAVVLVS, a, um. Dimin. Sidon. Epist. 9, 13 Rauuli choraulae.

RAVRACI, *Galliae populi. v. g.* Caes. B. G. 1, 5, 4. *it.* Plin. 4, 17 Augustae Rauracorum *rudera putantur vicus* Augst *prope Basileam. Vid.* Cluuer. Antiq. Germ. 2, 5.

R E

RE *inseparabilis Praepositio, de qua* Priscian. 14 p. 1002 *med.* Re videtur a retro per apocopam factum, sicut et ipse sensus manifestat, respicio retrospicio, reuerto retrouertor, recurro retrocurro; vel ex hac (re) natum esse Aduerbium (retro) quomodo ab ex extra. *Sed multo latius patet eius particulae cum compositis significatio. v. g. Iterationem notat in* repeto, renouo, reputo, repueraſco, resurgo, resideo (*quam solam illi vim tribuere accusatur* Tertull. adu. Marc. 5, 17) *item separationem, vt* reseco, remitto, recipio, redundo, repono: *interdum vicissitudinem, vt* reddo, repugno, reluctor, redamo, redigo, referibo, respondeo: *est etiam vbi significationem verbi sui inuertit, vt* recludo, retego, resigno, retexo, *qua quidem in re cum prima illa ratione conuenit vel proprie, vel certe per translationem. An interdum modo augeat significationem, disputatur ad* Retectos pedes Sueton. Aug. c. 78 *vid.* RETEGO. *Certe in* redoleo, *et* resono *possis hanc vim suspicari, et si qua his sint similia: sed in* remitto *videtur minuere.* ¶ 2 *Cum praeponitur Vocali, solet assumere* D *epentheticum, vt* redamo, redeo, redigo, redimo, redoleo, *etc.* ¶ 3 *In versu* Re *ordinarie corripitur. Productum tamen etiam obseruabimus saepiuscule, non in* Refert *modo, vbi id perpetuum esse volunt Grammatici; sed etiam in aliis: vbi nec geminari Consonantem proximam in optimis libris videas. Quare accipiendum esse hanc Syllabam pronunciarunt Gisan. in Collectan. ad Lucret. et quos laudat praeterea Broukhus. ad* Propert. 4, 8, 44. *it. Drakenb. ad* Sil. 3, 309. *Saepe etiam illud monent Heins. et Burmannus ad Poetas a se editos.* ¶ 4 *Obseruabiles sunt Pleonasmi quidam, quod nunquam, v. g. composita ex* Re *cum* Rursum: Plin. 8, 22 Homines in lupos verti, rursumque restitui sibi. Ibid. 32 Quum prope ventum est, rursus fugae praesidia repetentes. *Ita compositum ex* Re *cum* Iterum, Plin. Epist. 2, 14 Iterum clamor. Iterum reticuit.

R E A

REA, *Mater Deûm, Auentini, Romuli, vid.* RHEA.

READOPTO, *vid.* REDADOPTO.

READVNATIO, ōnis. f. Tertull. de Resurr. carn. c. 30 Recorporatio est readunatio ossium. *al.* Redadunatio.

REAEDIFĪCO, āre. [ἀνοικοδομέω] *Rursum vel denuo aedificare. Metaphor. laudatur* Cic. Att. 6, 1 Caesarem in merito reaedificando diligentiorem fore. *Sed haec incerta lectio est: vid. edit. Graeu. p. 595.* Quia piget reaedificare Liu. 5, 53. *Add.* Tertull. adu. Marc. 5, 3. *et* de Pudic. c. 20 *extr.*

REAPSE. [τῷ ὄντι] Significat Reipsa. Pacuuius, Si non est ingratum reapse quod fecī, Festus. Cic. de Diuin. 1, 81 c. 37 Formae quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt. Quod idem reapse primum est Cic. de Fin. 5 c. 10. Reapse expertus sum Plaut. Truc. 4, 2, 41. *Add.* Id. Rud. 1, 3, 2. *Recipit tmesin:* Re tamen apse Lucret. 2, 658. Sen. Epist. 108 Eosdem libros (*Ciceronis de re publica*) cum Grammaticus explicuit, primum REAPSE dici a Cicerone, id est, RE IPSA, in commentarium refert; nec minus SEPSE, id est, SEIPSE.

REASSŪMO, ĕre. Plin. Epist. 5, 6 Aestate fluminis nomen arenti alueo deserit, autumno reassumit. *al.* Resumit.

REĀTE, is. n. [Ῥεάτιον] *Oppidum Sabinorum, Italiae vmbilicus: vnde* Reatini populi Plin. 3, 12. Varro de R. R. 2, 6 Ego, *inquit*, de asinis potissimum dicam, qui sum Reatinus, vbi optimi et maximi sunt. Sil. 8, 417 Magnaeque Reate dicatum Caelicolûm matri. *Forte alludit nomen ad* Ream *y.* Rheam.

REATĪNI, *Populi, a* Reate *oppido* inter Nomentanos et Trebulanos Plin. 3, 12.

REĀTVS, ūs. m. [ἰσχὺν κατάστασις] *Vox Augusti aetate primum inuenta a Messala, vti tradit* Quinctil. 8, 3, 34: *qua designatur Status et conditio reorum, habitus demissus, squalidus, et miserecordiae aucupator. Vnde reorum* sordes, sordidatique rei *dicebantur.* Modestinus, D. de poenis, in l. Si diutino tempore aliquis in reatu fuerit, aliquatenus poena eius subleuanda erit. *Pars poenae visa est, longa temporis intercapedo in conspicua calamitate et miseranda.* Paullus D. de bonis damnat. l. 7 Cum ratio § 2 Fraudis autem causa adoptio facta videtur, etiam si non reatu, sed in desperatione rerum per conscientiam metu imminentis accusatoris quis adoptet. Iustin. 4, 4 Reuocato igitur ad reatum Alcibiade, duo praelia secunda Nicias et Lamachus faciunt, *i. ad causam dicendam.* Martial. 2, 24 Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum, squallidus haerebo, pallidiorque reo. ¶ 2 *Idem fere quod culpa, vel crimen adeo ea noxa, significat. e. g.* Nemo paternis reatibus obligatur, si purus ipse perseueret et innocens Quinctil. Declam. in Trib. Mar. c. 3 p. 81 *Burm.* Malae conscientiae reatum intra me sublinebo Apul. Met. 7 p. 191. *Add.* ibid. 3 p. 132. Luere reatum Alcim. Au. 2, 180. *i. poenam sustinere.* Soluere reatum Prudent. Hymn. Ieiun. v. 175. *Conf.* Idem Hymn. de Natali Dom. v. 101.

R E B

REBAPTIZO, āre. *Iterum baptizare eum, qui baptizatus iam est.* Si quis rebaptizare quempiam de ministris catholicae sectae fuerit detectus l. 2 Cod. ne sanct. bapt. *Add.* August. Ep. 166.

REBAPTIZATOR, ōris. m. Augustin. Epist. 105.

REBELLO, āre. [ἀφίσταμαι] *Iterum bellare, vel sine perfidia, vel contra fidem datam.* Ouid. Met. 13, 619 *de Mermonis auctor,* Quum sol duodena peregit Signa, parentali moriturae more rebellant. *i. Bellum instaurant.* Si elapsus Philippus foret, mox grauius eum rebellaturum Liu. 33, 12. Carthaginienses ad rebellandum compellere Idem 34, 60. *Sic* Ouid. Fast. 6, 243. Caes. Bell. Gall. 8, 44 Si tali ratione diuersis in locis plures rebellare coepissent. Liu. 8, 14 Quia cum Latinis rebellare noluissent. *Metaphor.* Rebellare vulnera, *seu alia vitia dicuntur, quando semel curata repullulant.* Plin. 25, 13 Creduntque ea rursus fata rebellare, quae curauerit vitia: quo scelere et plantagine vruntur. *Conf.* Id. 21, 20. Plin. 13, 12 Minus forbet politura charta, magis splendet. Rebellat saepe humor incuriose datus, primoque malleo deprehenditur, aut etiam odore, quum fuerit indiligentior. ¶ 2 *Idem et obsequium semel praestitum deserere.* Volsci, ferocior ad rebellandum, quam ad bellandum gens Liu. 7, 27.

REBELLANS, antis. Part. Bellum aduersus rebellantes Aequos gestum est Liu. 19, 9. *Add.* Suet. Aug. c. 21.

REBELLATVS. *Depon. Qui rebellauit.* Val. Max. 9, 10, 1 M. Flauius trib. pleb. ad populum de Tusculanis retulit, quod eorum consilio Veliternos, Priuernatesque rebellatos diceret. *Sic post Manut. ad* Cic. Fam. 8, 9 *Vorstius et Perizon. licet contra libros. Vid. Perizon. ad Sanct. 1, 15 p. 136.*

REBELLATIO, ōnis. f. Valer. 7, 3, 9 ext. Quum crebris rebellationibus meruissent vt eorum vrbem funditus Romani euertere vellent. *Conf.* Idem 7, 4, 1. Tacit. Ann. 14, 31 Commoti ad rebellationem.

REBELLĀTOR, ōris. m. *et* REBELLĀTRIX, īcis. f. *Qui vel quae rebellat.* Liu. 40, 35 Dictu quam re facilius sit, prouinciam ingenio ferocem rebellatricem confecisse. Ouid. Trist. 3, 12, 47 Teque rebellatrix, tandem Germania magni Triste caput pedibus supposuisse ducis.

REBELLIS, e. Adi. [ἀποστατικὸς] *Vt,* Flaminae rebelles Stat. Theb. 1, 35 Rebellis amor Ouid. Rem. Amor. 246. Regio rebellis Curt. 8, 1, 35.

REBELLIO, ōnis. f. [ἀφιστασμὸς] Caes. Bell. Gall. 3 c. 10 Rebellio facta post deditionem. Rebellionem facere Idem ib. 4, 38. Audita rebellione Germaniae Suet. Calig. c. 51. Coeptare rebellionem Tacit. Ann. 3, 40. ¶ 2 Rebellio, *Masc.* ἀποστάτης, ἀπόστασις Gloss. Lat. Gr. *Rebellis.* Istos rebelliones acerrime prosequaris Vulcat. in Au. Cassio c. 10. *Add.* Treb. Poll. in Gallieno Salon. *ex reslit. Salmasii.*

REBELLIVM, i. n. *Idem.* [ἀπόστασις] Liu. 42, 21 Qui deditis contra ius et fas bellum intulisset, et pacatos ad rebellium incitasset. *Quam lectionem contra Gruterum defendit Gronou. et retinet Drakenb.*

REBIBO, ĕre. Theod. Prisc. de Diaeta c. 15.

REBĪTO, āre. [ἄναμι] *Redeo, ex antiquo* Betere, *vt* colligo *ex* lego. Plaut. Capt. 2, 3, 20 Ac si non rebitas huc, vt viginti minas dem pro te. Ibid. 3, 5, 89 At vnum hoc te quaeso, si huc rebitet Philocrates, vt mihi eius facias conueniundi copiam.

REBLATA, *vid.* ANTIOCHIA.

REBOO, āre. [ἀντιβοάω Onomast. Vet. *vel* ἀναβοάω] *Boare graviter, quali sono repercusso.* Virg. Georg. 3, 223 Reboant siluaeque et magnus Olympus. *i. Resonant, remugunt.* Est autem Graecum verbum. Nam apud Latinos nullum verbum est, quod ante o finalem, habeat o, excepto Inchoo: quod tamen maiores aliter scribebant, adspirationem interponentes duabus Vocalibus, et dicebant Incoho. Seruius. Laqueata templa citharis reboant Lucret. 2, 28. Tympana reboant Catull. de Berecynt. t. 61 (64) 21. Sil. 3, 439 *de Hercule,*

— Moesto clamore ciebat
Pirenen: scopulique omnes, ac lustra ferarum
Pirenen reboant. *al. Resonant.* *Vid. Drakenb. ad h. l.*

Ad similitudinem caelestis tonitrui amen reboat Hieron. Comm. 2 in Ep. ad Gal. praef.

REBULLIO, īre. Apul. 5 p. 170 Lucerna feruens oleum rebulliuit in eius humerum. *Et* 1 p. 108, 16 Cum ille impetu teli praefecata gula, vocem, immo flatorem incertum per vulnus effunderet, et spiritum rebulliret.

R E C

RECALCĪTRO, āre. [ἀντιλακτίζω] *Retro Calcitro.* Hor. Serm. 2, 1, 20

— Nisi dextro tempore Flacci
Verba per attentam non ibunt Caesaris aurem:
Cui male si palpere, recalcitrat vndique tutus.

RECALCO, āre. [πταλιμπατέω] *Rursum calcare.* Colum. 2, 2 Si velis ferobibus egestam humum recondere, et recalcare, quum aliquo

quo quasi fermento abundauerit. Limen recalcandum patet Prudent. Cath. 9, 75. *Conf.* Apul. Milef. 6 p. 181.

RECALX, alcis. Improbi semper et dura ceruice recalces Commodian. Instruct. 38.

RECĂLEO, ui, ēre. [ἀναθέρμαι] *Idem quod simplex* Calco. Virg. Aen. 12, 35

Vix vrbe tuemur
Spes Italas, recalent nostro Tyberina fluenta
Sanguine.

Recalent, *fumide calent, cum vix refrixit locus, calere denuo incipit.* Exstinctae recalent vestigia flammae Paullin. Natal. Felic. 8, 397. Aerius multo atque vehementius Theffalici incendii cineres recaluere Florus 4, 2. Recalebant auribus eius parentis effata Ammian. 28, 1. *Add.* 22 c. *vlt.* Si quis et in fudibus recalenti aspergine sanguis Infidet Prudent. Hymn. Hippol. v. 143.

RECALESCO, ĕre. [ἀναθερμαίνομαι] *Rursus calescere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 26 c. 10 Quod noftris quoque corporibus contingit, quum motu atque exercitatione recalefcunt. Ouid. de Rem. Amor. 629 Quid iuuat admonitu tepidam recalefcere mentem? Recalefcere flatu Prudent. Pfychom. v. 59. Nec poft obitum recalefcens Compago fatifcere nouit Id. Hymn. Exfequ. v. 95.

RECALEFĂCIO, fēci, factum, ĕre. [ἀναθερμαίνω] *Rurfus calidum facere.* Ouid. Met. 8, 444 Calidumque prioris Caede recalfecit conforti fanguine telum.

RECALEFĪO, fĭēri. Seribonius Largus c. *vlt.* Rurfus recalfiunt, et colantur per linteum.

RECALEFACTVS, a, um. Statim recalefacto corpore Cael. Aurel. Acut. 2, 10.

RECALVASTER, tri. m. [ἀναφαλαντίας] *Qui fronte caluus eft, non toto capite: eft enim Diminutiuum.* Conatum et crifpulum malis, quam recaluaftrum Sen. Epift. 66. *in aliquibus MSS. deſunt duo poſteriora verba. Occurrit tamen hoc vocabulum apud* Vulgat. Levit. 13, 41.

RECALVVS, a, um. Adi. [ἀναφαλαντίας] *Idem.* Plaut. Rud. 2, 2, 11 Equum recaluom ac filonem fenem, ftatutum, ventriofum, *etc.*

RICALVATIO, ōnis. f. Vulgat. Leuit. 13, 42.

RECALX, *vid.* RECALCO.

RECANDEO, ui, ēre. [ἀναλευκαίνομαι] *Candere, fiue candidum eſſe a percuſſione, vt Praepoſitio habeat vim vicifſitudinis, aut refiſtentiae adeo.* Ouid. Met. 4, 329 Seque fuper Pontum nullo tardata timore Mittit, onusque fuum: percuſſa recanduit vnda. *i. Candeda et alba facta eſt propter ſpumam, quam concitatum mare emittere ſolet.* ¶ 2 Recandefcere, [ἀναπυρέσσω] *Rurſus incalefcere, vt,* Ira recanduit, *Iterum inflammata eſt* Ouid. Met. 3, 707. Idem ibid. 1, 434 Ergo vbi diluuio tellus lutulenta recenti Solibus aethereis altoque recanduit aeftu, *denuo incaluit.*

RECANDENS, entis. Partic. [ἀναπυρώμενος] *Laudatur* Plin. 37, 9 f. 52 *de iride gemma*, Sed eſſe aliquas fcabris lateribus et angulis inaequalibus dicunt, in fole aperto proiectas, radios in fe recandentes difcurrere. *Vetus exemplar legit* Candentes. *Harduin.* in fe eadentes difcutere.

RECĂNO, cinui, centum, ĕre. [ἀναφωνέω] *Iterum canere.* Plin. 10, 33 Adeoque vincit libido etiam fetus caritatem, vt illa furtim et in occulto incubans, quum fenfit feminam aucupis accedentem ad marem, recanat, reuocetque. *de perdice.* Recanere, *pro Incantationem retorquere ac diſſoluere.* Plin. 28, 2 f. 4 *vt legit Turnebus et Hard.* Non pauci etiam ſerpentes ipſos recanere, *etc. Senſus eſt, vt cantu angues rumpi priſci cenſebant, ſic angues ipſos exiſtimabant, ſi id praeſentirent, recanere, et incantationem referre ac dilucre. Quidam legunt* Recantare, *de quo ſtatim.*

RECANTO, āre. [παλινῳδέω] *Eſt Rem incantatam alio carmine liberare.* Plin. 28, 2 f. 4 Non pauci etiam ſerpentes ipſos recantare credunt. *Sed* Recanere *alii, vt modo dictum.* Recantare, *ſimpliciter eſt iterum cantare.* Martial. 2, 85 (80) Nusquam Graecula quod recantat Echo, *h. e. Cantanti vel loquenti reſpondet.*

RECANTĀTVS, a, um. Part. [παλινῳδηθείς] Hor. Carm. 1, 16, 17

Nunc ego mitibus
Mutare quaero triſtia, dum mihi
Fias recantatis amica
Opprobriis, animumque reddas.

Recantatis, i. e. Meliore carmine deletis. Recantantur autem opprobria, quum mutato carmine laudibus corriguntur, *aut* Acron. Porphyrio *vero*, Recantari probra dicuntur, quum contraria probris carmina fiunt in eum, cui maledixerimus. *Sed* Ouid. Rem. Amor. 259 Nulla recantatas deponent pectora curas. *i. Amores magicis carminibus repreſſos.*

RECAPITVLO, āre. [ἀνακεφαλαιῶ] *Summa rerum capita breuiter repetere.* Tertull. adu. Marc. 5, 17 Vt ita dixerim, ſicut verbum illud in Graeco ſonat, recapitulare, id eſt, ad initium redigere vel ab initio recenſere. Recapitulauit Tertull. contr. Iud. c. 8. Recapitulando dicit, tanquam ad id rediens, quod praeterierat Auguſt. C. D. 20, 14. Idem ibid. 20, 21 Recapitulat ab initio. Quinctil. 6, 1 ἀνακεφαλαίων *vertit* Decurrere per capita.

RECAPITVLATIO, onis. f. *Sic Latine redditur* ἀνακεφαλαίωσις. Generalis recapitulatio, *eſt inſcriptio* Caſſiod. Diuin. Lect. c. 24.

RECAPTIVATVS, a, um. Iuſte a deo receptiuatus Interpr. Iren.

RECASVRVS, *vid.* RECIDO.

RECAVIO, ēre. Qui follemni lege ſe vinxerit et recauerit Impp. Cod. lib. 9 t. 3 de exhib. et transmittend. reis l. 2.

RECAVTA, orum. n. *Apochae ſpecies* in Novell. 130, 1 de tranſitu militum, in qua Iuſtinianus *commemorat* recauta de more facta, παρὰ τῶν ὑπατίκων τοῖς ὑποτελέσιν ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτῶν δαπανημάτων. *i. apochas, quibus vicifſim cautur his, qui ſoluerunt quod debebant, non denuo exactum iri. Hinc apud Suidam et in Gloſſis Nomicis* Ῥικαυτον (*ſic nempe legendum pro* ῥικατον f. ῥικαυδον) ἀποχῆς εἶδος. Recautum *quaſi retro et vicifſim cautum.*

RECĒDO, ſſi, ſſum, ĕre. [ἀναχωρέω, ὑπείκω] *Quaſi Retro cedere.* Recedere ab aliquo procul Plaut. Capt. 3, 4, 20. Accedere ad aliquem, *et* Recedere ab aliquo, *contraria* Cic. pro Planc. 15. Ab hoſte recedere Ouid. ex Pont. 3, 1, 131. Ex acie, *vid.* ACIES. Longius Virg. Georg. 4, 191. Plaut. Rud. 3, 5, 7 Iube dum recedere iſtos ambo illuc modo. ¶ 2 *Metaphoras habet frequentiſs.* Virg. Aen. 2, 300 Et magis atque magis (quanquam ſecreta parentis Anchiſae domus, arboribusque obtecta receſſit.) i. e. *inquit* Seruius, a frequentia ſe remouit, *et eſt ſpecies rei mobilis ad immobilem, vel e contra transfertur* [illegible] *gantibus litora etc. recedere videntur.* Prouehimur portu, terraeque recedunt Virg. Aen. 3, 72. *Conf. Broukenh. ad* Sil. 3, 157. Flammae recedunt Virg. Aen. 2, 633. Turpiter victa Venus ſaepe receſſit Ouid. Rem. Amor. 199. Cic. pro Rosc. Amer. 16 c. 6 Poſteaquam ab Armis receſſerunt, in fummo otio, remiſſa a cetera Romae ocenſus eſt. Idem poſt redit. in Senat. 6 Qua ſtrage nonnulli permoti magiſtratus, partim metu mortis, partim deſperatione Reipubl. paullulum a mea Cauſa receſſerunt. Cic. pro Quinct. 67 c. 21 Vsque dum inueniretur, qua ratione res ab vſitata Conſuetudine recederet. Stat. Silu. 3, 5, 55 Sic vt mater amas, ſic nunquam Corde recedit Nata tuo. Cic. Verr. 2, 44 Sin illud dices, te Heraclii voluntate ab Lege receſſiſſe: ipſe te impedies. A Natura Quinctil. 2, 10. Plin. Epiſt. 2, 1 Viuit enim, viuetque ſemper, atque etiam latius in memoria hominum et ſermone verſabitur, poſtquam ab Oculis receſſit. Cic. Off. 3, 19 c. 4 Quam ſi ſequemur in comparatione rerum, ab Officio nunquam recedemus: *nunquam non faciemus officium.* Nullo dolore cogi, vt ab officio recedatur Auctor ad Heren. 3, 5. A vera longe Ratione recedit Lucret. 2, 229. Cic. Att. 12, 4 Si a Sententiis eius dictis, ſi ab omni Voluntate Conſiliisque, quae de Republ. habuit, recedam, *etc.* Idem Off. 1, 37 Hoſtis enim apud maiores noſtros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus, *etc.* quamquam id nomen durius iam effecit ueruſtas: a peregrino enim receſſit, et proprie in eo, qui arma contra ferret, remanſit. Cic. Tuſc. 4, 40 Quippe qui ob eam cauſam a Vita receſſerit. A Vitio longe recedere Plin. Epiſt. 9, 6. Vita receſſit patrio corpore, *i. Mortuus eſt pater* Plaut. Mere. Prol. 73. Cic. Att. 1, 17 Neque de ſtatu nobis noſtrae dignitatis eſt recedendum, neque, *etc.* In otia tuta Hor. Serm. 1, 1, 31. Virg. Aen. 4 *extr.* D lapſus calor, atque in ventos vita receſſit. In ſe receſſit numen Apul. Met. 11 p. 260, 9 (p. 243, 3 *Pric.*) *i. euanuit, oculis ſe ſubduxit.* Plin. 3, 25 Septem millia paſſuum a mari recedens, *i. remotum.* Pictor cum vi artis ſuae effecit, vt quaedam eminere in opere, quaedam receſſiſſe credamus, ipſe ea plena eſſe non neſcit Quinctil. 2, 17, 21. *Vid. vltimum exemplum in* RECESSVS. ¶ 3 Recedo, *pro Diſcedo.* Cic. Att. 2, 13 Tu ſi literas ad Sicyonios habes, aduola in Formianum, vnde nos pridie Non. Maii recedere cogitamus. Sall. Iug. 36 *extr.* Albinus Aulo fratre in caſtris pro Praetore relicto, Romam receſſit. *Sed recte* deceſſit *Cort.* Ante ſinem recedere Plin. Epiſt. 1, 13. In auras tenues recedere Virg. Aen. 2, 791. Cic. pro Rosc. Amer. 112 c. 38 Recede de medio, per alium tranſigam. Quid furis: aut quonam noſtri tibi cura receſſit? Virg. Aen. 2, 595. Illae, vt opes fractae Teucrûm, et fortuna receſſit Virg. Aen. 3, 53. *Et Metaphor.* Recedere, *pro Diminui.* Plin. Epiſt. 6, 3 Receſſit venter. Rarefcunt tenebrae, tantum de luce receſſit Stat. Theb. 11, 74. Recedere, *pro Diſtingi.* Celſ. 8, 7 Sed in aliis quidem oſſibus ex toto ſaepe fragmentum a fragmento recedit: maxillae vero ſemper oſſa etiam vexata aliqua parte cohaerent. Ouid. Faſt. 6, 707 Ante receſſiſſet caput hoc ceruice cruenta, Quam tu, *etc.* ¶ 4 *Paſſ.* Neque ab oppugnatione recedi poſſe Hirt. B. G. 8, 40. Ita ab Illiturgi receſſum eſt Liu. 24, 41. Illa etiam, ſi quando in tergum pulſa receſſit Virg. Aen. 11, 653.

RECĒDENS, entis. Partic. [ἀναχωρῶν] *Vt,* Anni venientes et recedentes Hor. de Arte Poët. v. 175. Rurſus recedens hoſpes Valer. Argon. 7, 118. Ruit ille recedens Virg. Aen. 12, 291. Curt. 4, 1, 6 Maritimam tamen oram, et pleraque longius etiam a mari recedentia, rex eius inſulae Strato poſſidebat.

RECESSVRVS, a, um. Partic. [ἀναχωρήσων, ὑπάξων] Ouid. in Ibin 237.

RECESSVS, a, um. Adi. *Compar.* Vitruu. 5, 8 Receſſior ſcena.

RECESSVS, ūs. m. [ἀναχώρησις, ὕπαξις] *Actus recedendi.* Cic. de Nat. Deor. 2, 34 Beſtiis autem ſenſum et motum dedit, et cum quodam appetitu acceſſum ad res ſalutares, a peſtiferis receſſum. Tum acceſſus ad cauſam facere tum receſſus Cic. Fam. 9, 14. Tacitus receſſus Stat. Silu. 1, 2, 271. Acceſſus et receſſus lunae Cic. de Orat. 3 c. 45. Idem de Diuin. 2, 34 c. 14 Quid de fretis aut de marinis aeſtibus plura dicam? quorum acceſſus et receſſus, Lunae motu gubernantur. Vegeta et ſtrenua ingenia quo plus receſſus ſumunt, hoc vehementiores impetus edunt Val. Max. 3, 6, 1. *Eſt igitur* receſſus *hic, cum impetus capiendi cauſa recedimus.* Plin. 8, 33 Oculi in receſſu cauo, tenui diſcrimine, praegrandes, et corpori concolores. Quinctil. 1, 5, 32 *Κολοσσοὶα (quaſi tu* caui oris *vitium dicas)* cum vox quaſi in receſſu oris auditur. Quinctil. 11, 2, 18 Domus in multos diducta receſſus. Martial. 4, 64, 4 Lati collibus imminent receſſus. Cic. Att. 12, 25 Mihi ſolitudo et receſſus prouincia eſt. Quinctil. 1, 4, 2 Plus habet in receſſu Grammatice, quam fronte promittit. Anguloſi receſſus, *vid.* ANGVLVS. Apricus, *vid.* APRICVS. Longis receſſibus ingens ſpelunca Ouid. Faſt. 1, 555. Magni receſſus et amoeni Curt. 7. Marmoreo ſuperi ſedere receſſu Ouid. Met. 1, 177. Seducti Idem ibid. 13, 902. Tenebroſo receſſu carceris obtecta Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 82. Latebrae et receſſus in animis hominum Cic. pro Marc. c. 7. Plin. Epiſt. 3, 3 Vita hominum alios receſſus, magnasque latebras habet. *i. accurate tegunt homines ſenſus ſuos et conſilia.* Cic. de Orat. 3, 99 Sed habeat tamen illa in dicendo admiratio ac ſumma laus, umbram aliquam aut receſſum, quo magis id, quod erit illuminatum, extare atque eminere videatur. *Vid.* RICLDO *n. 2 extr.*

RECESSIO, ōnis. f. Vitruu. 1, 6 Ventus inclinationibus et receſſionibus varietates mutatione flatus facit.

RECESSIM. Adu. [ἀναχωρητόν] *Retro cedendo.* Plaut. Amph. 5, 1, 60 Ego cunas receſſim rurſum prorſum trahere. Receſſim cedam ad parietem, imitabor nepam Plaut. Caſ. 2, 8, 7.

RECELLO, ui, ĕre. [ἀναχάλω] *Reducere, vt, vt ait* Feſtus, Reclinare. Apul. 10 p. 249 *de Asino*, Illa enim quoties ei parcens nares recellebam, accedens toties mifu rabido et ſpinam prehendens ad eam appliciore nexu inhaerebat. *Introrſitrue*, Liu. 24, 34 Ferrea manus quum iniecta prorae eſſet, grauique libramento plumbi recelleret ad ſolum: ſuſpenſa prora nauim in puppim ſtatuebat. Recelleret, *i. retro ferretur vel rueret.* Terra retro recellit, *i. Reclinat* Lucret. 6, 572.

RECELLICIVNIAE, ārum. f. *Pl.* Meretriculae in Plauto *ap.* Feſtum *eſſe dicuntur. Vid.* Apul. *l. c. in* RECELLO.

RECENS, entis. Adi. [νεαρὸς, πρόσφατος] *Nouum, quod nuper accidit.* Ter. Adel. 3, 2, 14 Vt iram hanc in eos euomam omnem, dum Aegritudo haec est recens. Cic. Fam. 11, 21 Quo circa Seguium negligamus, qui res nouas quaerit: non quo veterem comederit (nullam enim habuit) sed hanc ipsam recentem, nouam, deuorauit. Cic. de Senect. 72 c. 20 Omnis conglutinatio recens, aegre, inueterata facile diuellitur. *Contraria:* Et alios alii deinceps exciperent, integrique et recentes defatigatis succederent Caes. B. G. 5, 14 *f.* Curt. 3 Timere ne non virtute hostium, et lassitudine sua vincerentur. Persas recentes inde successuros, si laxius stare potuissent. *Hinc dicuntur* Equi recentes, *vt paullo post videbis admotatum.* Pullus a partu recens Varro de R. R. 2, 8. Dido recens a vulnere Virg. Aen. 6, 450. Cic. de Nat. Deor. 3, 11 Et quos Homerus, qui recens ab illorum aetate fuit, sepultos dicit Lacedaemone. Cic. Act. 1 Verr. 5 Quum e prouincia recens esset, inuidiaque et infamia non recenti, sed vetere ac diuturna flagraret. Cic. Att. 16, 7 *pr.* Rhegini quidam, illustres homines eo venerunt Roma sane recentes. *Compar.* Cic. de Finib. 2, 12 Horum recentiorum nunquam dictum ab ipso vllo quod sciam. Nonius *in hunc locum*, Recentiorum, id est nouorum. Alius alio recentior est in dolore Auctor ad Heren. 2, 10. Recentiores ex Auctoribus Plin. 12, 17. Recentissima Bella Liu. 38, 45. Quod recentissimum est Liu. 26, 13. Senec. Epist. 91 Non tamen negauerim fuisse alti spiritus viros, *etc.* vt ita dicam, a diis recentes. *Nuper a DIs profecti et demissi in hanc vitam.* Animae recentes *modo interfectorum*, *vt* Vmbrae Ouid. Met. 8, 488. Aegritudo Ter. Adelph. 3, 2, 14. Auctor recentior Liu. 2, 56. Animus, *i. Praeferuidus* Liu. 21, 52. Aqua recens Scribon. 84. Caedes Virg. Aen. 2, 718. Caede recenti locus tepidus Virg. Aen. 9, 455. Candore recenti sol irrigat caelum Lucret. 5, 283. Causa recens accessit ad iras Ouid. Met. 3, 73. *al.* Plaga. Crimen Ouid. Epist. 9, 53. Cura Idem Amor. 3, 9, 32. Dolor Quinctil. 6, 2. Epistola recentissima Cic. Att. 8, 15. Equi recentes, *Non lassi, vel a lassitudine recreati* Ouid. Met. 2, 63. Liu. 38, 25. Equitum recentissimi Tac. Hist. 3, 20, 7. Exemplum Claud. in Eutrop. 2, 547. Factum Ouid. Met. 1, 164. Fama Plin. 10, 43. Flores recentes carpere Hor. Carm. 3, 27, 43. Fluvios recentes, pro Aqua statim hausta Virg. Georg. 3, 301. *vt ait* Seruius. *Nempe vt* aqua recens, *quae non contraxit vitium stando.* Folio velata recenti Ouid. Fast. 3, 141. Homines recentes, *Nuper nati* Hor. Carm. 1, 10, 2. Laudes Ouid. ex Pont. 4, 8, 87. Lectu recenti auctae copiae, *h. e. Delectu quod legunt al.* Tac. Hist. 4, 70. Cic. Att. 6, 1 Recentissimas a Cybistris meas Literas habere ais ad X. Cal. Oct. datas. Malum Ouid. Trist. 4, 6, 22. Maritus Plin. Epist. 8, 23 *extr.* Plaut. . . Nouum dixit. Cic. de Nat. Deor. 6 c. 2 Et recentiore Memoria iidem Tyndaridae Persen victum nuntiauerunt. *i. Haud ita multo ante.* Metu recenti trepidat mens Hor. Carm. 2, 19, 5. Cic. Verr. 1, 101 Datam quidem esse tum inter omnes recenti negotio facile constabat. Pater Plin. Epist. 8, 23 *extr.* Pede recenti recurrere Plaut. Trin. 4, 3, 8. Poma recentissima Columel. 12, 44. Prata recentia incolere riuis Virg. Aen. 6, 674. Cic. Verr. 5, 75 An recenti re Syracusis apud notos, inspectante Sicilia paene tota, securi ferire? *Conf.* Plaut. Trin. 4, 3, 8. Rore recenti gemmantes herbae Lucret. 2, 319. Seditio recens Ouid. Met. 12, 61. *al.* Repens. Cic. pro Murae. 17 Itaque non ex fermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda est memoria nobilitatis tuae. Tempore recenti illio tu omnia, *etc.* Cic. ad Brut. 7. Idem Verr. 3, 79 Praesertim quum in lectulo Decumanae mulieris vestigia viderent recentia, quibus illum inflammari ad perseuerandum intelligebant? Vinum recens Scribon. 271. *de veteri, quod nuper promtum.* Vires recentes Ouid. Trist. 4, 6, 29. Vmbrae recentes, *Quarum corpora nuper erant mortua* Ouid. Met. 10, 48. *de Orpheo, vt p. a.* Animae.

RECENS. [πρόσφατος] Aduerbium *est aliquando, idem quod* Recenter *significans.* Virg. Georg. 3, 156 Sole recens orto. Recens condita Roma, *h. e. Nuper* Suet. in Tiber. Caes. c. 1. Recens natus, *apud* Plaut. Cist. 1, 2, 17. Recens dies Ouid. Amor. 3, 8, 9. *Add.* Sallust. *ap.* Charis. p. 192.

RECENTER. Adu. Apic. 1, 1 Oliuae de arbore recenter fublatae. Pallad. 1, 26 Poma recenter lecta. *Conf.* Id. 5, 4. *Cellar. Cur. Post. p. 121. Superl.* Plin. 18, 23 Quam recentissime stercorato solo.

RECENTOR, āri. [νεογνᾶσαι] *Renouari, et denuo recens fieri.* Matius *apud* Gell. 15, 25 Iamiam albicascit Phoebus, et recentatur Commune lumen hominibus et voluptas. *Add.* Nonius 2, 751.

RECENSEO, ui, sum, ēre. [καταλέγομαι, ἀπαριθμέω] *Recognoscere multitudinem aliquam, et singulatim considerare, atque enumerare.* Liu. 1, 16 Inter haec recenset exercitum, militem instruit. Captivos recensere Liu. 26, 49. Omnemque suorum Forte recensebat Numerum carosque Nepotes Virg. Aen. 6, 682. Numerum Idem Georg. 4, 436. Numerum porcorum Columel. 7, 9. Vellera ad numerum pecoris Idem 12, 3. Recensere, *Narrare.* Cic. Att. 16, 1 Quius enim recenset multa, quae vellem. *Sed editur modo,* Quius enim recens. Is multa, quae vellem. Facta fortia recensere Ouid. Epist. 9, 105. Dinumera fastos, nec parua exempla recense Stat. Silu. 4, 1, 29.

RECENSVS, a, um. Partic. [καταλεχθὲις] Suet. in Vesp. 9 Amplissimos ordines, et exhaustos caede varia, et contaminatos veteri negligentia purgauit, suppleuitque recenso Senatu et equite, submotis indignissimis, et honestissimo quoque Italicorum ac prouincialium allecto. *al.* Recensito *contra MSS. Sed* Recensitus *etiam dici, mox videbimus.*

RECENSVS, ūs. m. [ἀπαρίθμησις] *Recensendi actus, ac recognitio.* Sueton. in Caes. c. 41 Recensum populi, nec more, nec loco solito, sed vicatim per dominos insularum egit. *Conf. Gron. ad* Liu. Epit. 115.

RECENSIO, ōnis. f. [κατάλογος] *Idem.* Cic. pro Milon. 74 c. 27 Eum, qui aedem Nympharum incendit, vt memoriam publicae recensionis tabulis publicis impressam extingueret. Suet. in Iul. Caes. c. 41 Ne qui noui coetus recensionis causa moneri quandoque possent.

RECENSITIO, ōnis. f. *Idem.* Vlpian. in l. 3 §. Si quis noxali D. Ad exhibend. Recensitione seruorum facta. *Sic habent Pandectae Florentinae, et Haloander. Nempe est etiam.*

RECENSĪTVS, a, um. Partic. [ἀπαριθμηθὲις] *quasi a* Recensio, *quartae Coniugationis Verbo.* Suet. in Iul. Caes. c. 41 Instituit quotannis in demortuorum locum ex his, qui recensiti non essent, subsortitio a Praetore fieret. Colonia Frontin. de Colon. p. 332 *et* 354. Claud. in Eutrop. 2, 60 Prisca recensitis euoluite saecula fastis. *Add.* Prudent. Pass. Hippol. v. 147.

RECEPTACVLVM, RECEPTO, *vid.* RECIPIO.

RECESSIM, RECESSVS, *vid.* RECEDO.

RECHAMVS, i. m. *Trochlea, per cuius orbiculum funis ductarius traiicitur. Vtitur* Vitruv. 10, 2. *Conf. Baldi Lex.*

RECHARMĪDO, āre. *Facta vox, apud* Plaut. in Trin. 4, 2, 135 Charmides ego sum — SYC. Postquam ego me aurum ferre dixi, post tu factus es Charmides *(i. finxisti te esse Charmidem, cui debeatur illud aurum)* Prius tu non eras —— Proin tu te itidem vt Charmidatus es, rursum recharmida, *i. Depone nomen Charmidae fraudandi causa adsciturn.*

RECHEDIPNA, *falsa lectio pro* TRICHEDIPNA *v. v.*

RECĪDO, cīdi, cāsum, ēre. [ἀναπίπτω] *Retro sine iterum cadere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 66 Quia et recidant omnia in terras, et oriantur e terris. *Producit primam* Lucret. 1, 557 At neque recidere ad nihilum res posse. Idem 5, 281. Propert. 4, 9, 18 Recidit inque suos mensa supina pedes. *Legitur et* Decidit. *Vid. Hemsterh. ad* Ouid. Her. 14, 46. *et* Rem. Am. v. 611. ¶ 2 *Metaphor. ad euentus omnis generis refertur.* Recidit in caput *medici* parum prosperae curationis euentus Curt. 9, 5, 25. Ouid. Met. 6, 212 Quod in ipsum recidat. Incassum recidit omnis impensa Columel. 4, 3. Liu. 4, 2 Ne id Iupiter Opt. Max. sineret, regiae maiestatis imperium eo recidere. Recidit ad paucas familias attenuata bellis ciuitas Plin. 5, 2. Recidunt febres, *quae inde* recidiuae *dicuntur, Redeunt.* Plin. 28, 16 Quartanis magi excrementa felis cum digito bubonis adalligari iubent: et ne recidant, non removeri septeno circuitu. Recidit, vt cupidos inter denenit amantes Ouid. Rem. Am. v. 611. *de iuuene, qui in* suae portu paene salutis erat. *vid. Hemsterh. h. l.* In fortunam recidere Quinctil. 6, 1, 23. In eandem Fortunam Cic. pro Sext. c. 70. In inuidiam recidere Nep. 7, 7, 1. *i. iterum cadere.* Tela in iugulum Consulum recidissent Cic. pro Planc. 90. Idem pro Sulla 91 Quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ad luctum et lacrimas reciderunt? Ad ludibrium recidit Curt. 9, 7, 23. Hoc in memoriam recidit Cic. Philipp. 13, 19 c. 9 *pr.* In granorem morbum recidere Liu. 24, 29. Cic. Philipp. 7, 28 Hunc tuum tantum apparatum, tamque praeclarum ne ad nihilum recidere patiare. Ramulum adductum vt remissus esset in oculum suum reciste Cic. de Diuin. 1, 123 c. 54. Idem pro Rosc. Com. 43 c. 15 Quorsum recidat responsum tuum, non magnopere laboro, *idem ac*, quomodo cadat, quid responsurus sis. Ad paucos recidit ars musica Ter. in Prol. Hec. 47. In te recident hae contumeliae Plaut. Men. 3, 2, 54. Aetolorum praua consilia, atque in ipsorum caput semper recidentia accusauit Liu. 36, 29. In pristinam causam recidere, *i. In pristinam conditionem* Neratius in l. Quod in litore D. de acquir. rer. domin. Cic. ad Brut. 16 Nonne hoc est in easdem tenebras recidisse? ¶ 3 *An ponitur pro mori?* Rutil. Itin. 1, 312 Quod Lepidum toties recidit ense malum, *i. quod tot Lepidi ferro perire.*

RECASVRVS, a, um. Partic. [ἀναπεσάμενος] Cic. Att. 4, 16 *fin.* Id ego puto, vt multa eiusdem, ad nihil recasurum. Suet. Aug. c. 96 Aduersa cuncta in illos recasura.

RECIDIVVS, a, um. Adi. [ὑπότροφος, παλίνορσος] *Quod post casum resurgit, vires amissas, vitamque adeo recipit, renascitur.* Ilid. 17, 6 Recidiua arborum sunt, quae aliis fectis repullulant. Alii recidiua a cadendo dicunt, quia post casum nascuntur. Alii a recidendo et repullulando dixerunt. Ergo recidiuum, vbi mors aut casus. Id. in Gl. Recidua (*leg.* recidiua) ex ruinis renascentia. Vet. Onom. Recidiuus πτώσιμος. *A* cadendo *deriuari modus syllabae secundae indicat.* Gronou. *ad* Sen. Troad. 472 *multus est in ratione appellationis indaganda, et eo euasit denique,* recidere *hic esse denuo accidere, euenire, nascique adeo, et* recidiuum *idem quod renascens. Quid si veram rationem seruauit* Mela 3, 6, 17 Adeo agri fertiles, vt cum semel fata frumenta sint, subinde recidiuis feminibus fegetem nouantibus, septem minimum, interim plures etiam messes ferant. *Sit error in Melae verbis, quod ille frumentis tribuat, quae ad herbam Medicam pertinent, vt vult Vossius: at illud vero admodum simile videtur,* Recidiua *primum dicta esse* semina, *quae cum temere excidisse videantur, et periisse adeo, resurgunt, et plantam suam instaurant.* Fauct Charis. 1 p. 71 Rediuiua dicemus, quae post interitum redeunt, recidiua, quae ex suo casu restituuntur. *Quare proprie, vt multa, etiam* Recidiua semina *dixit* Prudent. in Symmach. 2, 821. *Iam persequamur auctoritates reliquas.* Virg. Aen. 4, 344 *ex persona Aeneae,* Me si fata meis paterentur ducere vitam Auspiciis — Priami tecta alta manerent, Et recidiua manu posuissem Pergama victis. Seruius, Post casum restituta. *Nam altera glossa,* Quod excisum denuo renascitur, *recentior videtur, cum absit a melioribus. Similia tamen sub* Seruii *nomine leguntur ad* Aen. 10, 58. *Nempe* Recidiua Pergama *repetit Poëta, vt placuisse intelligas 7, 322. et 10, 58: placuerunt etiam* Senecae Troad. 472. *et* Silio 1, 106 Gens recidiua Phrygum. *Ita* Recidiua febris *est, cuius, cum decessisse, et exstincta esse putaretur, semina quaedam relicta sunt, e quibus denuo: cum periculo saepe, oritur.* Celsus 3, 4 Adeo vt Hippocrates, si alio die febris desiisset, recidiuam timere sit solitus. Plin. 30, 11 *vbi de febribus,* Quo genere et recidiuas frequenter abigi affirmant. *Pulchre* Auson. ad Gratianum 33, 2 Quae bona praestas, effieis, ne caduca sint: quae mala adimis, prospicis, ne possint esse recidiua. Tertull. de Anima 24 Post obliuionem recordatio Memoria recidiua est. Idem de Carne Christi 12 *post longam inductionem vicissitudinum naturalium,* Semel dixerim, vniuersa conditio recidiua est. *Et de eadem re* adu. Marcion. 1, 13 Osiris — reciprocarum frugum — et recidiui anni fidem argumentatur, *i. ostendit. Et* ibid. 4, 25 *ad fin. Mortui a Christo suscitati sunt* exempla vitae recidiuae. Idem de Pudic. 16 *med.* Vt intelligas, quanta fecuri censurae omnem sluam libidinem caedat, et eradicet, et excaudicet, nec quidquam de recidiuo fruticare permittat. *Haec certa fide et sine varietate sic leguntur. Sed adamauerat hoc verbum Nic. Heinsius et passim restitui volebat, pro* rediuiuus *vel* repetitus. *Ac recte quidem, certe non sine auctoritate MSS.* Claudian. de Phoen. 66 Continuo dispersa vigor per membra volutus Aestuat, et venas recidiuus sanguis inundat. Corippus 1, 349 *huc forte respicuens,* Ales vt expositos cum Phoenix innouat artus A bullo recidiua suo. Idem Poëta *non semper barbarus,* v. 25 Succesforque boni recidiuaque Gloria

Gloria Petri. *Plura tentat Heinſ. ad Claudian. l. c. et ad* Ouid. Faſt. 4, 45 Ille dedit Capyi recidiua (*al.* repetita) vocabula Troiae: *itemque Gronou. ad* Sen. Troad. 472. *Praecipua damus in* REDIVIVVS, *vbi habes etiam locum* Iuuenal. 6, 363.

RECIDIVĀTVS, ûs. m. *Renouatio, Inſtauratio.* Tertull. de Reſ. Carnis 18 Scripturae recidiuatum carnis pollicentur. *Add.* Ibid. c. 1. *et de* Anim. 28.

RECĪDO, cīdi, cīſum, ĕre. [ἀποτέμνω] *Ex* Re *et* Caedo *compoſitum; Caedendo auferre.* Cato 2 Viam publicam muniri, vepres recidi. Martial. 1, 32 Quam primum longas Phoebe recide comas. Barbam recidere falce Ouid. Met. 13, 766. *de Polyphemo.* Vulnus immedicabile enſe recidendum eſt Ouid. Met. 1, 190. Ornamenta ambitioſa recidere Hor. de Arte Poët. 447. Culpa recidītur ſupplicio Hor. Carm. 3, 24, 34.

RECĪSVS, a, um. Partic. [ἀποτετμημένος] Plin. 16, 34 Itaque quum trunco inaruit reciſa, etiam laetius fruticat. Ab omni parte reciſum Ouid. Faſt. 3, 377. Caput reciſum eſt Ouid. Met. 9, 71. Columnae reciſae Hor. Carm. 2, 18, 4. Coloni enſe recīſi, *Interfecti* Lucan. 2, 194. Fuſtes reciſi Hor. Carm. 3, 6, 40. Nationes partim reciſae, partim repreſſae Cic. de Prou. Conſ. 21. Opus reciſum, *Breue et contractum, vt* Epitome, ἐπιτομὴ *a* τέμνω, *ſeco,* Paterc. 2, 89 Quae magnificentia triumphorum Caeſaris, quae fuerit munerum, ne in operis quidem iuſti materia, nedum huius tam reciſi digne exprimi poteſt. Sceptrum de ſtirpe reciſum Virg. Aen. 12, 208. Vitia reciſa a ſtirpe Claud. in Ruff. 1, 56. Vultus a cervice reciſus Lucan. 2, 112. *Compar.* Calliſtrat. l. 2 D. de termino moto, Poſſunt ad tempus, vt cuiusque aetas patietur, relegari: et ſi iunior, in longius: ſi ſenior, reciſius. *i. breuius.*

RECISVRVS, a, um. Partic. [ἀποτεμάμενος] Hor. Serm. 1, 3, 123

Quum dicas eſſe pares res
Furta latrociniis, et magnis parua, mineris
Falce reciſurum ſimili te.

RECISIO, ōnis. f. [ἀπότμησις] Plin. 21, 4 Omnis autem reciſione atque vſtione proficit.

RECISAMENTVM, i. n. [ἀπότμημα] *Paruum fruſtum et quaſi ramentum ex re aliqua reciſum.* Plin. 34, 11 Ociſſime vero coronarium aeruginem contrahit reciſamentis in acetum additis. *de aere.*

RECINGO, cinxi, cinctum, ĕre. [ἀναζωννύω] *Idem quod* Diſcingere, *quemadmodum ipſum* Reuincio, *et multa alia, ſignificationem habent ſuis ſimplicibus contrariam.* Plin. 17, 28 Primatum autem contra erucas ambiri arbores ſingulas a muliere ineitati menſis, nudis pedibus, recincta, *h. e. Diſcincta.* Ouid. Met. 4, 510 Sumtumque recingitur anguem. *i. iterum deponit anguem, quo ſe antea velut cingulo praecinxerat.* Tunicasque recingunt Ouid. Met. 1, 398. *Inſerat Themis* v. 382 Cinctasque reſoluite veſtes.

RECINCTVS, a, um. Partic. [ἀνεζωσμένος] *Vt,* Veſtis recincta Virg. Aen. 4, 518. Prudent. in Romano v. 236. Tunica recincta Ouid. Amor. 1, 5, 9. *et* 3, 1, 51. Caſtaque fallaci zona recincta manu Ouid. Epiſt. 2, 116.

RICINIVM, *vid.* RICINIVM.

RECINVS, *vid.* RICINVS *ibid.*

RECĪNO, cinui, centum, ĕre. [ἀναφωνέω] *Rurſus, item contra, vel verſus aliquem locum aut hominem canere.* Cic. de Clar. Orat. 171 Illud eſt maius, quod in vocibus noſtrorum oratorum recinit quiddam et reſonat vrbanius. Hor. Epiſt. 1, 1, 55 Haec recinunt iuuenes dictata, ſenesque. Nomen alicuius recinere Hor. Carm. 1, 12, 2. *de Echo.* Parrae recinentis omen Idem ibid. 3, 27, 1. *i. malum auſpicium facientis, impedimentum obicientis.* Recinere vrbanius, *vid.* Vrbanius *in* VRBS.

RECIPERATIO, RECIPERO, *vid.* RECVPERO.

RECĪPIO, cēpi, ceptum, ĕre. [ἀναδέχομαι, ἐκδέχομαι, ὑποδέχομαι] *Rurſum capere ſignificat, vel ab alio capere.* Liu. 9, 11 Recipiant arma quae per pactionem tradiderunt. Vict. Viris illuſtr. 61 Apud Contrebiam oppidum cohortes loco pulſas redire, et locum recipere iuſſit. Anhelitum recipere Plaut. Epid. 2, 2, 21. Animam Quinctil. in Prooem. 6 Animam recipere, auramque communem haurire amplius potui? Animum Ter. Adelph. 3, 2, 26. Animum vultumque Ouid. Faſt. 4, 615. Animum vel animos a vel ex patre Liu. 2, 50. Idem 21, 5 *extr.* Libertatem priſtinam recipere, i. e. Recuperare Caius in l. Adeo in princ. D. de acquir. rer. domin. Mentem Virg. Aen. 11, 899. Idem ibid. 4, 656 Vlta virum, poenas inimico a fratre recepi. Bene Recepi, *inquit* Seruius, quaſi debitas. Res amiſſas Liu. 3, 63. Se recipere, *pro Ad ſe redire, et animum ac vires reſumere.* Cic. in Somn. Scip. 11 Quae quum intuerer ſtupens, vt me recepi. Quis hic, inquam, quis eſt qui complet aures meas tantus et tam dulcis ſonus? *Conf.* n. 6. Spiritum, *i. reſpirare* Quinctil. 11, 3, 39 coll. 32. Vrbem recipere, *Recuperare.* Cic. de Senect. 11 Tarentum vero qua vigilantia, quo conſilio recepit? Tarentum Cic. de Orat. 2 c. 67. Qui ſatis habebant, ſine detrimento diſcedere, quietiſſime ſe receperunt Caeſ. B. C. 3, 46. ¶ 2 Recipere ſe *eſt redire, vel conferre ſe, paritque formulas plures.* Ab vndis ſe recipere Virg. Georg. 2, 404. Ab Actio quum Samum inſulam in hiberna ſe recepiſſet Suet. in Auguſt. c. 17. Ad aliquem fuga recipere ſe Caeſ. Bell. Gall. 1, 15. Ad cocnam ſe recipere ad aliquem, *Ire ad cocnam* Plaut. Capt. 4, 2, 51. Cic. Off. 3, 45 Qui quum ad diem ſe recepiſſet, *etc. i. rediſſet, vadis liberandi cauſa ad ſupplicium.* Ad dominum domum te recipe Plaut. Trin. 4, 8, 8. Ad limina greſſum recipere Virg. Aen. 11, 26. Ad me recipe te Plaut. Perſ. 1, 1, 48. Cic. Verr. 6, 21 Et quum ex hiſce ſe locis reciperent, eodem deferrentur. Ex opere ſe recipere Plaut. Men. 5, 3, 7. Cic. Att. 1, 20 *pr.* Me Romam recepiſſem. *Conf.* Ibid. 5, 20. Ter. Phorm. 2, 3, 11 Percunctatum ibo ad portum quoad ſe recipiat. Cic. de Finib. 5, 15 Ex quo tantus error conſequitur, vt quem in portum ſe recipiant, ſcire non poſſint, *metaph.* quo confugiant. In montem ſeſe Caeſ. Bell. Gall. 1, 25. Si ſine maximo detrimento legiones ſeſe recipiſſent Inde, quo temere eſſent progreſſae Caeſ. B. C. 3, 45. Sub murum ſe Caeſ. Bell. Ciuil. 2, 14. Domo me recipio tempore Cic. Att. 11, 6. Ter. Phorm. 5, 4, 7 Neque me domum nunc reciperem, ni mihi eſſet ſpes oſtenſa. ¶ 3 Recipere, *Capere vel accipere, cum viciſſitudinis quadam notatione, vt intelligatur oblatum id quod capitur. Quamquam interdum vix aliud quam* capere *notet, vel accipere.* Plaut. Rud. 3, 3, 32 In cuſtodiam nos vt tuam recipias et tutere. *Et apud* Plin. in Paneg. . . . Recipere in tutelam. Coenatio Epulum receptura Sen. Ep. 90. Animis recipere conſilia alicuius Liu. 22, 39. Cic. de Vniuerſ. 36 Ita orientur animantes, quos et vinos alatis, et conſumtos ſinu recipiatis. In aures recipere, *Audire* Plaut. Ciſt. 2, 1, 34. Cic. Acad. 4, 118 Plato ex materia in ſe omnia recipiente, mundum eſſe factum cenſet a deo ſempiternum. Plin. 14, 2 Vina primo dulcia auſteritatem annis recipiunt, et rubra fiunt. *Al.* Accipiunt. Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 51 Quae res tamen fortaſſe aliquem reciperet caſum, ne imperatorias ſibi partes ſumſiſſe videretur. Cunctationem non recipit haec res Liu. 29, 24. Detrimentum Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 9. Domum recipere cuſtodiendam Liu. 39, 50. Cic. Att. 12, 36 A te heri duas epiſtolas recepi, alteram pridie datam Hilaro, alteram eodem die a tabellario. Frenum recipit equus Hor. Epiſt. 1, 10, 36. Frigus intima receperunt oſſa Ouid. Met. 11, 417. Plin. 14, 20 Faex vini ſiccata recipit ignes, ac ſine alimento per ſe flagrat. Incrementum Columel. 5, 6. Cic. de Nat. Deor. 2, 141 Aures quum ſonum recipere debeant, qui natura in ſublime fertur, recte in altis corporum partibus collocatae ſunt. ¶ 4 Recipere *aliquem, Admittere, accipere, honoris vel beneficii aut humanitatis cauſa ſuſcipere.* Cic. Off. 3, 48 Cyrſillum quendam ſuadentem vt in vrbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt. Adytis recipere ſuis Columel. 1 in praef. Cic. pro Corn. Balb. 31 Vbi eſt igitur exceptum foedere Gaditano, ne quem Populus Romanus Gaditanum recipiat ciuitate? Hoſpitio recipere aliquem Ouid. Met. 5, 658. Menſa, lare, tecto, *etc.* aliquem recipere Liu. 26, 25. Cic. Verr. 2, 26. Idem pro Cluent. 170 Quem propter animi importunitatem nemo recipere tecto, nemo adire, *etc.* Portis neu recipi, aut duci in moenia poſſit Virg. Aen. 2, 187. Tectis ac ſedibus ſuis aliquem recipere Cic. de Lege Agr. 2, 89. Tectoque animoque recepi Ouid. Epiſt. 6, 55. Thalamo et animo aliquem recipere Ouid de Arte Am. 2, 407. Ad deos recipi Liu. 4, 15. Ad ſe hoſpitio recipere aliquem domum Caeſ. Bell. Ciuil. 2, 20. Virg. Aen. 2, 524 Sic ore effata recepit Ad ſeſe, et ſacra longaeuum in ſede locauit. In Aciem ſecundam aliquem, *vid.* ACIES. Cic. Att. 2, 20 Numeſtium ex literis tuis ſtudioſe ſcriptis libenter in Amicitiam recepi. In Caelum Ouid. Met. 2, 529. In Deditionem Caeſ. Bell. Gall. 3, 21. Cic. Off. 1, 139 Sic in Domo clari hominis, in quam et hoſpites multi recipiendi ſunt, et admittenda hominum cuiusque generis multitudo. Cic. Philipp. 2, 78 c. 32 Si eundem nequiam hominem audacemque cognouerat, hunc in Familiaritatem libentiſſime recipiebat. In Fidem ciuitatem Plin. 7, 26. Caeſ. Bell. Gall. 2, 15 Caeſar honoris Diuitiaci cauſa atque Heduorum, ſeſe eas in Fidem recepturum, et conſeruaturum dixit. Cic. Off. 1, 35 Vt ii, qui ciuitates aut nationes deuictas bello in Fidem recepiſſent, earum patroni eſſent more maiorum. Cic. Fam. 13, 70 Vt igitur eum recipias in Fidem, habeasque in numero tuorum, te vehementer etiam atque etiam rogo. Cic. Fam. 13, 20 (19) Sed eo vehementius a te contendimus, vt Lyſonem in Fidem, neceſſitudinemque tuam recipias. Recipite me in veſtrum Gregem Ter. Eun. 5, 8, 54. Cic. pro Rabir. Poſt. 19 c. 8 Quem ex tantis inimicitiis receptum in Gratiam ſummo ſtudio defenderim, hunc afflictum violare non debeo. Cic. de Nat. Deor. 3, 39 Non iniuria ſibi illud accidere, qui illum in eandem Nauem recepiſſent. In Deorum numerum recipi Celſ. 1 praef. In Ornithona aliquem, *vid. h. v.* Plin. 8, 42 Neminem hic alium quam Alexandrum, regio inſtratus ornatu recepit in ſedem, alios paſſim reiiciens. *de equo Alexandri.* Idem 8, 42 Nec Caeſaris dictatoris quemquam alium recepiſſe dorſo, equus traditur. Cognitio recepta eſt, *i. Admiſſa eſt actio cauſae* Plin. Epiſt. 6, 22 *pr.* Cic. Verr. 1, 121 Quum ſuae partes eſſent hoſpitum recipiendorum. Ignorantiam alicuius recipere, *i. Excuſationem admittere* Vlpian. in l. Si ſideiuſſor. §. 1 D. Mandati, vel contra. ¶ 5 Recipere Seruum (inquit Vlpian. D. de ſeruo corrupto, l. 1) eſt Abſcondendi cauſa ſeruo refugium praeſtare, vel in ſuo agro, vel in alieno loco, aedificioue. Recipere, *Excipere ad vſum ſuum, et reſeruare: quod fit, quum quis venditis caeteris, ſibi quippiam reſeruat.* Cato R. R. 149, 2 Domino (*vendenti pabulum*) paſcere recipitur. *it.* Domini recipitur vſo aſparagis. *i. vti. Vid. Addenda ad h. l. in noſtra editione.* Plaut. Trin. 1, 2, 157 Vbi nunc adoleſcens habet? C. poſticulum hoc recepit quum aedes vendidit. Cic. de Orat. 2, 226 c. 55 Sed dicis te, cum aedes venderes, ne in rutis quidem et caeſis ſolium tibi paternum recepiſſe. Gell. 17, 6 *laudat locum* Catonis Voconiam legem ſuadentis, Principio nobis mulier magnam dotem attulit, tum magnam pecuniam recipit, quam in viri poteſtate non committit: eam pecuniam viro dat mutuam: poſtea, vbi irata facta eſt, ſeruum recepticium ſectari atque flagitare virum iubet. *Poſt aliam deinde ſententiam de* ſeruo recepticio, *ſuam et veram ita proponit.* Quando mulier, inquit, dotem marito dabat, tum quae ex ſuis bonis retinebat, neque ad virum transmittebat, ea recipere dicebatur: ſicuti nunc quoque in venditionibus recipi dicuntur, quae excipiuntur, neque veneunt. *Hoc deinde illuſtrat loco Plauti, quem modo dedimus, et addit, Catonis illuſtrandi cauſa,* Ex ea igitur re familiari, quam ſibi dote data retinuit, pecuniam viro mutuam dat. Eam pecuniam cum viro forte irata repetere inſtituit, apponit ei flagitatorem ſeruum recepticium, h. e. proprium ſeruum ſuum, quem cum pecunia reliqua receperat, neque dederat doti, ſed retinuerat. Non enim ſeruo mariti imperare hoc mulierem fas erat, ſed proprio ſuo. *Eadem vel ex Gellio, vel ex communibus fontibus* Non. 1, 267. *Vid. Drakenb. ad* Liu. 1, 53, 3. ¶ 6 *Alia per lancem ſaturam.* Recipere, *In tutum reducere, liberare.* Virg. Aen. 6, 111 Mediocue ex hoſte recepi. In tutum recipi Liu. 2, 19. Vatin. Cic. Fam. 5, 9 Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti, *clientem patronus. Sic dicitur* Cauſam alicuius recipere Cic. poſt red. ad Quir. 11. *it.* Verr. 2 *pr.* Cic. Verr. 2, 94 Et hac actione quam voletis multi dicent, et qui ex iſto ipſo audierint viri primarii noſtri ordinis, et alii, qui interfuerint, quum abſentis nomen reciperetur, *intell.* inter reos. Valer. 3, 7, 9 de M. Antonio, Lex Memmia eorum, qui Reipubl. cauſa abeſſent, recipi nomina vetabat. *Quod in Candidatis eſt,* Rationem habere alicuius, *hoc in reis eſt* Recipere nomen. Defert nomen *accuſator;* recipit *magiſtratus, qui iudicio vel quaeſtioni praeeſt.* Recipere telum Virg. Aen. 9, 348. *dicitur hoſtis ex corpore a ſe interfecti. Sic* Aen. 10, 383 Haſtamque receptat Oſſibus haerentem. *Sed plane alio reſpectu* Cic. pro Roſc. Amer. 33 c. 12 Aiunt hominem (vt erat furioſus) reſpondiſſe, quod non totum telum corpore recepiſſet, *h. e. admiſiſſet, ſeu intrare permiſiſſet. Conf.* Idem pro Sext. c. 37. *Gronou. ad* Sen. Ep. 7 p. 19. Cic. pro Cael. 28 c. 12 Sed qui totam adoleſcentiam voluptatibus dedidiſſent, emerſiſſe

emerſiſſe aliquando, et ſeſe ad frugem bonam, vt dicitur, recepiſſe. Plin. Paneg. 76, 5 Fortaſſe Imperator in Senatu ad reuerentiam eius componebatur : caeterum egreſſus ſtatim ſe recipiebat in principem, *i. perſonam, maieſtatem, ſeueritatem, principis aſſumebat : vt ſi arx, thronus, vel tale quid eſſet perſona principis.* ¶ 7 Recipere, *Facienda ſuſcipere, et cum obligatione promittere.* Cic. Fam. 5, 8 Quae tibi promitto ac recipio, ſanctiſſime eſſe obſeruaturum. Ter. Phorm. 5, 7, 9 An verebamini ne non id facerem, quod recepiſſem ſemel ? Idem Heaut. 5, 5, 12 Ad me recipio, faciet. *Vox fidem pro alio interponentis, et praeſtantis quod illi faciendum eſt.* *Sic* Cic. Fam. 13, 11 Sed tamen ſeparatim promitto, in meque recipio, fore eum tibi et voluptati et vſui. In me recipio et tibi ſpondeo Cic. Fam. 13, 18. Fidem de aliquo recipere alicui Cic. Att. 2, 22. *Lamb.* dediſſe. Idem pro Roſc. Amer. 112 Quid recipis Mandatum, ſi aut neglecturus, aut ad tuum commodum conuerſurus es? Cic. Verr. 5, 112 Quum et Populo Romano ſatisfactum, et receptum Officium Siculis neceſſariis meis erit perſolutum. Idem in Orat. 35 Volo mihi tecum commune eſſe crimen, vt ſi ſuſtinere tantam quaeſtionem non potuero, iniuſti Oneris impoſiti tua culpa ſit, mea recepti. *Hinc* Recipere, *ſimpliciter eſt promittere.* Cic. Fam. 6, 7 Sed tamen ego filio dixeram, librum tibi legeret et auferret : aut ea conditione daret, ſi reciperes te correcturum. Thermus omnia ſe facturum recepit Cic. Att. 5, 13. Recipio vobis, celeriter me negotium ex ſententia confecturum Planc. ad Cic. Fam. 10, 17. Cic. Att. 5, 13 Vt ego ei coram dixeram, mihique ille receperat. Idem Fam. 13, 3 Velim ita tractes, vt mihi coram recepiſti. *Differunt* Recipere *et* Suſcipere. Cic. Diuin. 26 c. 8 Ego in hoc iudicio mihi Siculorum cauſam receptam, Populi Rom. ſuſceptam eſſe arbitror. Idem de Orat. 2, 101 c. 99 In quo eſt illa quidem magna offenſio, vel negligentiae ſuſceptis rebus, vel perfidiae receptis. Recipimus *nempe rogati*, ſuſcipimus *vltro*. Recipere et Reſpuere, *contraria* Quinct. 6, 5. Idem 8, 6, 24 *de Metonymia loquens*, Ex eo quod continetur, vſus recepit bene moratas vrbes, et poculum epotum, et faeculum ſolix. Cic. Tuſc. 1, 3 Sero igitur a noſtris Poëtae vel cogniti vel recepti. Plin. 22, 22 Scolymon quoque in cibos recipit Oriens. *Et* 10, 26 Africae nouiſſimae iunt peregrinarum auium in menſas receptae propter ingratum virus. Recipere in mores, *Obſeruatione quadam, non legibus confirmare* Quinctil. 5, 10. Plin. 28, 2 Quin et abſentes tinnitu aurium praeſentire ſermones de ſe receptum eſt, *i. vulgo creditur.* Ratione falſa receptum eſt Lucret. 1, 378.

RECEPTVS, a, um. Partic. [προσδεδεγμένος] Maiore religione ſe receptum tueri Nep. 2, 8, 4. Ex facili nulloque vrgente receptus Lucan. 4, 46. Caelo receptus Quinctil. 3, 7. Sede caeleſti receptus Ouid. ex Pont. 3, 5, 53. Amans receptus tota nocte Propert. 2, 14, 28. Enſis receptus pectore. Senec. Thyeſt. ſ. 8 Frugesque receptas Et torrere parant flammis, et frangere ſaxo, i. e. Liberatas, *inquit* Seruius, *vt*, Medioque ex hoſte recepit Virg. Aen. 6, 111. Receptus mos, eſt, Quem ſua ſponte ciuitas alienum adſciuit. Feſtus. Perſuaſio publice recepta Quinctil. 3, 7. Preces receptae Stat. Silu. 4, 1, 9. Somnus receptus parte oculorum Ouid. Met. 1, 686. *de Argo.* Verba aure recepta Ouid. ex Pont. 4, 4, 14. *Compar.* Auctoritas receptior Tertull. adu. Marc. 4, 5. *Superl.* Receptiſſimi ſcriptores Solin. praef.

RECEPTVM, i. n. [ἀναδεχθέν] Cic. Philipp. 2, 79 c. 32 Promiſſum et receptum interuertit, ad ſeque transtulit. Promiſſo ac recepto ſuo ſatisfacere Cic. Verr. 5, 138 c. 53.

RECEPTVS, ūs. m. [ἐκδοχή] Liu. 8, 10 Breuitate ipſa loci, facilique receptu in tam propinqua caſtra, haud aegre militem a multa caede eſt tutatus. Caeſar receptui ſuorum timens Caeſ. B. C. 3, 46. Receptui canere, eſt Tuba e praelio exercitum remouere. [ἀνάκρουσις] Cic. Philipp. 12, 8 c. 3 Quis enim reuocante et receptui canente Senatu properet dimicare ? *Metaphor.* Cic. Tuſc. 3, 33 Vetat igitur ratio tueri moleſtias, abſtrahit ab acerbis cogitationibus hebetem aciem ad miſerias contemplandas : a quibus quum cecinit receptui, impellit rurſum et incitat ad conſpiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates. Receptui ſignum dare Liu. 2, 62. Curt. 4, 6, 10. Receptui ſignum, aut reuocationem a bello audire Cic. Philipp. 13, 15. Ouid. Met. 1, 340 Cecinit iuſſos inflata receptus *Bucina.* Libenter ſe iis tempus daturum fuiſſe ad receptum pertinacis ſententiae Liuius 4, 57 *pr. pro Reſipiſcentia a ſententia pertinaci.* *Alia conſtructione, 28, . .* Receptus a malis conſiliis. Receptus, [καταφυγή] *Locus, in quo ſe tuto recipit exercitus, et ſine periculo hoſtem exſpectare poteſt.* Virg. Aen. 11, 527 Planities ignota iacet, tutique receptus. Propinquitas caſtrorum celerem ſuperatis ex fuga receptum dabat Caeſ. B. C. 1, 82. Habere aliquem receptum Cic. Fam. 10, 11. Idem Att. 8, 19 Neque ex omnibus oppidis contrahere copias expedit, ne receptum amittam. Receptum *pro nido auium, dixit* Solin. c. 12. *et* c. 8.

RECEPTIO, ōnis. f. [ἐκδεξις] Plaut. Aſin. 5, 2, 70 Quid tibi huc receptio ad te eſt meum virum ? *i. Quare recipis ad te virum meum ?*

RECEPTOR, ōris. m. [ὑποδέκτης] *Qui latrones, eorumque ſurrepta recipit, occultatque.* Cic. pro Milon. 50 Suſtinuiſſet hoc crimen primum ipſe ille latronum occultator et receptor (*al.* receptator) locus, dum neque multa ſolitudo indicaſſet, neque caeca nox oſtendiſſet Milonem. Metius Iuriſconſ. tit. De receptoribus, Peſſimum, inquit, genus eſt receptorum, ſine quibus latere nemo diu poteſt. Praedarum receptor Tacit. Ann. 4, 23, 3. *Sed honorifico titulo.* Moyſes receptor ciuium Prudent. Hymn. Epiph. v. 144. Receptor orientis occidentisque Eutrop. 9, 9. *de Aureliano Imp.*

RECEPTRIX, īcis. f. [ὑποδέκτρια] Cic. Verr. 4, 17 c. 8 Tua inquam, tua Meſſana, tuorum adiutrix ſcelerum, libidinum teſtis, praedarum ac furtorum receptrix. *Conf. Ib. 5 c. 62.* *Sed aliter* Terra omnium receptrix Apul. in Aſclep. p. 77. *Conf.* Idem de Mund. p. 66.

RECEPTIBĬLIS, e. Adi. Auguſt. de Trin. 5, 13 Noſtra ſcientia eſt amiſſibilis et receptibilis. *Conf.* Vulg. Sirac. 2, 5.

RECEPTICIVS, a, um. Adi. *Quod recipitur, i. retinetur, excipitur, reſeruatur.* Recepticius ſeruus, *Nuptae mulieris proprius, quem ſcilicet, quum dotem marito daret, ſibi reſeruauit. De quo eſt diſputatiuncula apud* Gell. 15, 6. *et* Non. 1, 267 : *vbi refellitur eorum opinio, qui interpretabantur ſeruum nequam, quem* redhibitum venditor recipere *coactus eſſet, et vera confirmatur, quam declaramus in* RECIPIO. n. 5. Recepticia dos apud Caium l. 31 §. 2 D. de mort. cauſ. donat.

RECEPTO, āre. Frequentat. [ὑποδέχομαι] Ter. Heaut. 5, 2, 15 Ibi tuae ſtultitiae ſemper erit praeſidium Clitipho, victus, veſtitus, quo in tectum te receptes. Idem Hec. 5, 1, 16 Meum receptas filium ad te Pamphilum Liu. 5, 8. Volſcos mercatores vulgo receptando. Obaerati aduerſum creditores receptabantur Tac. Ann. 3, 60, 2. Haſtamque receptat Oſſibus haerentem Virg. Aen. 10, 383. *Vid.* RECIPIO n. 6. Animam receptare Lucret. 3, 504. Sinu ſuo cuncta receptat natura Lucan. 7, 810. *Add.* Varr. *ap.* Prob. in Virg. Ecl. 6, 31. Receptare, *Concedere, probare.* Lucret. 1, 669 Scilicet ex vlla facere id ſi parte receptent, Occidet ad nihilum, *etc. Codices veteres habent* Reparcent, *plane mendoſe, vt ait Lambin.*

RECEPTATIO, ōnis. f. Ammian. Marcell. 20 *ſub fin. Sed varia eſt lectio, de qua vid. Valeſ. in loc. p. 259.*

RECEPTĀTOR, ōris. m. *Idem qui* Receptor, *qui fures, eorumque furta domi ſuae receptat, ſeu recipit et occultat.* Vlpian. ff. de incend. ruin. naufrag. *etc.* Non tantum autem qui rapuit, verum is quoque, qui recepit, ex cauſis ſupra ſcriptis tenetur : quia receptatores non minus delinquunt, quam aggreſſores. Receptator hoſtium atque defenſor Flor. 3, 10, 9. Ille latronum occultator et receptator (*al.* receptor) locus Cic. pro Milon. 50 c. 19.

RECEPTACVLVM, i. n. [ὑποδοχή, δοχεῖον, ὁρμητήριον] Confugium. Cic. Verr. 5, 58 c. 23 Illud tibi oppidum receptaculum praedae. Receptaculum omnium purgamentorum vrbis *cloacae* Liu. 1, 56. Niſi illud et rei frumentariae ſubſidium, et receptaculum claſſibus noſtris pateret Cic. Verr. 2, 3. Exſulum Curt. 8, 2, 15. Hoſtium Liu. 1, 33. *Add.* Iuſtin. 2, 4, 30. Cic. Tuſc. 1, 52 c. 22 Corpus quidem quaſi vas eſt, aut aliquod animi receptaculum. *Conf.* Senec. Ep. 90 *et* 92 *extr.* Mors aeternum nihil ſentienti receptaculum Cic. Tuſc. 5, 117. Cibi receptaculum ventriculus Lactant. de Opific. Dei 11.

RECEPTORIVS, a, um. Adi. Tertull. de Reſ. Carn. 27 Locus receptorius.

RECEPTORIVM, i. n. *Idem ac Receptaculum.* Sidon. Epiſt. 5, 17 Nunciatum eſt progredi Epiſcopum de receptorio.

RECIPRŌCVS, a, um. Adi. [παλίνδρομος, ἀντίστροφος] *Quod eo redit, vnde prodiit. ſ. vt ait* Varro L. L. 6, 5 *pr.* p. 78, 10 Cum vnde quid profectum, redit eo : quod ab recipere reciprocare fictum : aut quod poſcere procare dictum. *Etiam* Feſtus *per* vltro citroque poſcere *explicat.* Amuis reciprocus, *Refluus* Plin. 9, 57. Idem 5, 4 Tertius ſinus diuiditur in geminos, duarum Syrtium vadoſo ac reciproco mari diros. Argumenta reciproca, *Graecis ἀντιστρέφοντα dicta, finit* Gell. 5, 10 Cum argumentum propoſitum referri contra conuertique in eum poteſt, a quo dictum eſt, et vtrumque (*ſeg.* vtrinque) pariter valet : quale eſt permulgatum illud, quo Protagoram Sophiſtarum acerrimum vſum eſſe ferunt aduerſus Euathlum diſcipulum ſuum : *ac deinde totam rem enarrat. Aliud eſt apud eund. 9, 16 cuius ſumma,* Si placet lex, redde : ſi non placet, redde. *Cui reſpondetur,* Si placet lex non reddo : ſi non placet, non reddo. *Tale argumentum excidiſſe etiam* Ciceroni *videtur* Verr. 3 c. 98 Annona pretium niſi in calamitate fructuum non habet. Si autem vbertas in percipiendis fructibus fuit, conſequitur vilitas in vendendis, *etc. Licet enim conuertere, Si calamitas fructuum eſt, eo carius venduntur : ſi eſt vilitas annonae eo maior eſt copia.* Epiſtolae Hieron. Epiſt. 6 *ad* Florent. Spirare et reciprocos Halitus auris commeabilibus ducere Arnob. 7 p. 233. Motus reciproci Sen. Hec. fur. ſ. 12. Piſcinae Varr. R. R. 3, 17, 9. Varro de L. L. *l. c. ex Actio*, Reciproca tendens nervo equino concita tela. *Quod ſic accipit Turnebus, quum arcus tenditur, ſagitta ad nos verſus trahitur, quae mox, dum mittitur, in eam partem, vnde trahebatur, redit, idque eſt, quod reciprocum appellat.* Tethys reciproca Sil. 3, 60. *aeſtus, fluxus et refluxus.* Pronomina reciproca *apud Grammaticos* Sui, ſibi, ſe, ſuus.

RECIPRŌCO, āre. [ἀντιστρέφω, παλινδρομέω] *Repetere, reflectere, remittere, retrogredi.* Liu. 21, 57 Quum iam ſpiritum intercluderet, nec reciprocare animam lineret, auerſi a vento parumper conſedere. Cic. de Diuin. 1, 10 c. 6 *pr.* Si quidem iſta ſic reciprocantur, vt ſi diuinatio ſit, dii ſint : et ſi dii ſint, ſit diuinatio : *honeſta metaphora, qua indicat, poſſe verſa vice ab vno ad alterum argumentum duci.* Idem de Nat. Deor. 3, 24 Quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri poſſe conſtantius ? Liu. 28, 30 Quinqueremem ſatis credens deprehenſam rapido in freto in adverſum aeſtum reciprocari non poſſe. Aërem vitali reciprocare a ſpiritu Arnob. 1 p. 17. Cur a ſole abſcedant, ſaepe ad ſolem reciprocent Plin. 2, 17 *pr.* Quas (*vndas*) auget veniens, refluſque reciprocat aeſtus Sil. 15, 226. Reciprocans fluctus alternis aeſtibus Pall. Nou. 15, 3. Reciprocare coepit mare, magno tractu aquis in ſuum fretum recurrentibus, reddebatque terras paullo ante profundo ſalo merſas Curt. 9, 9, 20. Reciprocare manu telum, *i. antrorſum et retrorſum vibrare* Gell. 9, 50. Reciprocantes aquae Flor. 2, 8. Auras accipere naribus, et per anhelitum reciprocatas reddere Arnob. 2 p. 54. Sol noſtros dies reciprocatis adminiſtrat circuiis Prudent. Periſt. 10, 573. Arnob aduerſ. Gent. 2 Cuius eſt autem pudoris, maledicti et criminis loco dare ea, quae in te poſſint reciprocata viciſſitudine retorqueri ? Nonius 2, 737 *ex vet. Poeta*, Reciproca animum, inquam, odioſe. *Ibid.* Ennius Andromeda, Rufus profus reciprocat fluctus feram.

RECIPROCATIO, ōnis. f. [ἀντιστροφή] *Retrogreſſio.* Plin. 8, 50 ſ. 76 Quum circumactum anguſtiae non caperent, nec reciprocationem longitudo in exilitate caeca. Idem 9, 8 Obſeruata aeſtus reciprocatione. Idem 11, 24 Longitudo fili a culmine, ac rurſus a terra per illud ipſum velox reciprocatio : *de araneis.* Animarum Tertull. ad Nat. 1 c. vlt. *i. μετεμψύχωσις.* Errantium fiderum Gell. 14, 1.

RECIPROCATVS, ūs. m. Reciprocatu inobedientium membrorum Auguſtin. de Geneſi ad lit. 11, 1 *extr.*

RECIPROCICORNIS, e. Adi. *Arietem vocat* Reciprocicornem, laniicutem, reſtitrahum Laber. *ap.* Tertull. de Pall. c. 1.

RECISAMENTVM, RECISIO, RECISVS, *vid.* RECĪDO.

RECĬTO, āre. [ἀναγινώσκω] *Scriptum clara voce, vt alii audiant, intelligantque, legere.* Cic. Verr. 2, 23 Quid ego nunc hic Sext. Pompeii Chlori teſtimonium recitem ? Recitare identidem, *vid.* IDEM. Clare recitare Plaut. in Perſ. 4, 3, 30. Carmen recitare Ouid. ex Pont. 3, 5, 39. Edictum recitare Cic. pro Quint. 39. Credite me Folium vobis recitare Sibyllae Iuuenal. 8, 126.

Cic. Fam. 10, 26 Cane putes vllas literas vnquam graniores, quam tuas in Senatu esse recitatas. Scripta recitant in medio foro Hor. Serm. 1, 4, 73. Recitaturus est Titinius Capito, quem ego audire, nescio, magis debeam an cupiam Plin. Epist. 8, 12 *pr. Vid.* RECITATIO, RECITATOR. Cic. pro Cluent. 135 Cui loco respondere posse vix videor, quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris. Idem Verr. 3, 26 Da quaeso scribae, recitet ex codice. De tabulis publicis recitare Cic. pro Flacc. 40. Plin. 7, 52 Apertoque testamento recitatum heredem minorem fuisse. *Conf.* Cic. pro Caec. 54 c. 19. Idem pro Domo 84 Patrem tuum. *etc.* L. Philippus Censor auunculum suum praeteriit in recitando Senatu. Liu. 29, 37 Censores Senatum recitauerunt. Princeps lectus Q. Fabius Max. Recitare, *Memoriter enuntiare.* Quinctil. Declamat. 6 At ista legem recitat, *de muliere caeca.* Cels. 3, 18 Quin etiam recitare, si qua meminerunt, cogendi sunt. *de phreneticis. Vid. Schulting. ad* Sen. Controu. 1 praef.

RECITATIO, ōnis. f. [ἀνάγνωσις] Cic. pro Cluent. 141 Crassus tum ita Brutum vltus est, vt illum recitationis suae poeniteret. Literarum recitatio Cic. pro Domo 22 c. 9. *Item Lectio priuata scriptorum ad amicos, vt iudicium de iis fieret.* Plin. Epist. 1, 13 *extr.* Possum iam repetere secessum, et scribere aliquid, quod non recitem, ne videar, quorum recitationibus affui, non auditor fuisse, sed creditor. *Conf.* Dial. de Orator. c. 2 *et* 9. *Lipsi. Epp. ad Belg. 2, 48.*

RECITĀTOR, ōris. m. [ἀναγνώστης] Cic. de Inuent. 2, 339 Neque enim vos scripti sui recitatores, sed voluntatis interpretes fore putauit. Idem pro Cluent. 141 c. 51 Duobus recitatoribus constitutis — Tres et ipse excitauit recitatores cum singulis libellis. Acerbus recitator Hor. de Arte Poët. 474. Recitatores *sunt etiam, qui in coetu amicorum scripta sua recitant.* Sen. Epist. 95 Recitator historiam ingentem attulit minutissime scriptam, arctissime complicatam, et magna parte perlecta; Desinam, inquit, si vultis. Acclamatur, Recita, recita ab his, qui illum obmutescere illico cupiunt. Plin. Epist. 1, 13 Subinde sibi nuntiari iubent, an iam recitator intrauerit. *vid.* RECITATIO.

RECLĀMO, āre. [ἀντιλέγω, ἀντιβοάω, ἀναβοάω] *Clamore aduersari, non acquiescere, repugnare, refragari.* Cic. Verr. 4, 41 Reclamat Sicilia tota, propter caelati argenti cupiditatem, reos fieri rerum capitalium. Ibid. 76 Res agitur in Senatu, vehementer ab omnibus reclamatur. Cum ego sensissem *etc.* iidem illi reclamarunt Cic. Fam. 11, 21, 4. Ager canenti domino reclamat, *Respondet ad vocem* Stat. Silu. 4, 5, 20. Feruet iter genitu, et plangoribus arua reclamant Stat. Theb. 3, 120. Aequora scopulis illisa reclamant Virg. Georg. 3, 261. Ratio vera reclamat, *i. Contradicit* Lucret. 1, 617. Cic. de Orat. 3, 194 At in his si paullum modo offensum est, vt aut contractione breuius fieret, aut productione longius, theatra tota reclamant. Reclamare in libertatem, *vid.* PROCLAMO. Plin. Epist. 3, 9, 25 Quum mihi quidam e iudicibus ipsis pro reo gratiosissimo reclamarent *(obstreperent, dicentem impedirent)* Non minus, inquam, hic innocens erit, si ego somnia dixero. Quinctil. 12, 1 Nunc de iis dicendum, quae mihi quasi conspiratione quadam vulgi reclamari videntur. Eius orationi vehementer ab omnibus reclamatum est Cic. Fam. 1, 2, 5. Ab vniuerso Senatu reclamatum est Cic. pro Domo 10 c. 4.

RECLAMATIO, ōnis. f. [ἀντιλογία Gloss. Lat. Gr. ἀναβόησις] Cic. Philipp. 4, 5 c. 2 Praeclara et luculenta reclamatione vestra factum pulcherrimum Martialium comprobauistis. *h. e. Noua acclamatione, iterato clamore.*

RECLAMĀTOR, ōris. m. Apul.

RECLAMĀTRIX, īcis. f. Mart. Capel.

RECLAMĪTO, āre. Frequent. [ἀναβοάω] Cic. pro Rosc. Amer. 66 c. 22 Magna est enim vis humanitatis, multum valet communio sanguinis, reclamitat istiusmodi suspicionibus ipsa natura.

RECLAMITATIO, ōnis. f. Quinctil. . . .

RECLAMITATOR, ōris. m. ICt. in Dig.

RECLANGO, ĕre. Reclangentibus cunctis sonitu ruinarum immenso Ammian. 17, 13.

RECLĪNO, āre. [ἀνακλίνω, κατακλίνω] *Ad aliquid flexum esse, incuruari et reflecti.* Cic. in Arato 417 At Cepheus caput atque humeros, palmasque reclinat. Plin. 29, 3 Candido ouorum in oculis et pili reclinantur ammoniaco trito, admisto que. *Cornarius in Dioscor. 2, 41 Ex Galeno Reclinantur exponit Agglutinantur.* Seneca in Consolatione ad Mariam 2 In quem onus imperii reclinaret.

RECLINĀTVS, a, um. Partic. [ἀνακλινθείς] Hor. Carm. 2, 3, 7

Seu te in remoto gramine, per dies
Festos reclinatum, beāris
Interiore nota Falerni. h. e. Resupinum, recumbentem. Porphyr. Solet obrepere somnus in aliquod adminiculum reclinatis Sen. Ep. 36.

RECLĪNIS, e. Adi. [ἀνάντης] *Idem quod* Acclinis. Martial. 9, 91

Sic in gramine floreo reclinis,
Qua gemmantibus hinc et inde riuis
Curua calculus excitatur vnda.

Cubili reclinis Stat. Silu. 1, 2, 161. *Add.* ibid. 4, 3, 70. *Vbi describitur* Vulturnus *fluuius* Maximo pontis Caesarei reclinis arcu, *i. innixus. Sic* Reclinis hastae Sen. Theb. v. 499. Pectus recline Sen. Herc. Oet. f. 13. Reclinis in sinu iuuenis, *h. e. Reclinata* Ouid. Met. 10, 558. *de Venere in sinu Adonidis recumbente. Al. leg.* Renidens. Reclinis, et nescio similis Tacit. Ann. 13, 16, 5. *In hisce auctorum locis plerisque ueteres quaedam Edd. legunt* Recluis.

RECLINVS, a, um. Adi. Reclinus et resupinus Vopisc. in Firmo c. 4. *vid. Grat. et Salmas. ad h. l.*

RECLINATORIVM, i. n. Vet. Gl. MS. *apud Barth.* Adu. 35, 22 *interpretatur* Fulcrum capitis auersum. *Et* Int. Vulg. Cant. 3, 10 *ita interpretatur* ἀνάκλιτον φορεῖν Ferculi reclinatorium, *tabula illa lecticae, ad quam caput iacentis reclinatur. Possis igitur* Reclinatorium *vocare etiam in fellis, illam partem, ad quam ceruix et dorsum reclinatur.*

RECLIVIS, e. Adi. Campo ad solem recliui Pallad. 1, 6. *conf.* Idem 7, 2. *Vid.* RECLINIS.

RECLIVVS, a, um. Adi. Ipse recliuus ac resupinus et curuatus Vopisc. in Firmo c. 4. *Add.* Fortunat. Mart. 3.

RECLVDO, si, sum, ĕre. [ἀνοίγω] *Aperire.* Plaut. Capt. 4, 4, 10 Cellas refregit omnes intus, reclusitque armarium. Virg. Aen. 8, 144 Infernas referet sedes, et regna recludat Pallida. Artus recludere Sil. 1, 120. Caelum luce aestiua Virg. Georg. 4, 52. Ensem Idem Aen. 4, 646. Ego Iram omnem recludam repagulis Cic. de N. D. 3, 66 c. 26. Iugulum recludere, *Aperire* Ouid. Met. 7, 285. Occulta recludere, *Prodere* Stat. Achil. 1, 498. Operta Hor. Epist. 1, 5, 16. Ora fontana recludere, *Fonti dare curjum* Ouid. Fast. 1, 269. Portas Propert. 3, 19, 24. Ouid. Met. 14, 781. Tellus recluditur dente vnco Virg. Georg. 2, 423. Tellure recludere thesauros Virg. Aen. 1, 362. Viam Ouid. Met. 14, 776.

¶ 2 Recludere, *pro Claudere.* Iustin. 1, 9, 16 Ollanes per internuntios quaerit a filia, quae inter regias pellices erat, an Cyri regis filius rex esset. At illa nec se scire, nec ex alia posse cognoscere, quia singulae separatim recludantur. *sine varietate lectionis.* Pallad Mart. 10, 33 Alii ficus recentes — in nouo vase fictili — a se separatas recludunt. *Possis vtroque in loco librarius tribuere R pro S in* principio ponentibus, *praesertim cum R minusculum longum trahere pedem in quibusdam libris soleat.*

RECLVDENS, entis. Partic. [ἀνοίγων] *Vt,* Virtus recludens caelum immeritis mori Hor. Carm. 3, 2, 21.

RECLVSVS, a, um. Partic. [ἀνεῳγμένος] *Apertus. Vt,* Fores reclusae Ouid. Met. 7, 647. Domo reclusa mane vigilare Hor. Epist. 2, 1, 103.

RECOCTVS, *vid.* RECOQVO.

RECOENO, āre. Fertur, eum, quoad vixit, foris postea non recoenasse Macrob. Sat. 3, 17.

RECOGITO, āre. [ἀναπολέω, ἀναλέγομαι] *Iterum atque iterum cogitare.* Cic. Q. Frat. 2, 2 Sic tu mihi videris in Sardinia de forma Minuciana et nominibus Pompeianis in otio recogitasse. Columel. 1 praef. Quae quum animaduertam saepe mecum retractans ac recogitans, quam turpi consensu deserta exoleuerit disciplina ruris. *Conf.* Sen. de Vita Beata c. 2. Tertull. adu. Marc. 1, 5. *et* ad Vx. 1, 4 *extr.*

RECOGITATVS, ūs. m. A recogitatu verae dignitatis Tertull. Apolog. c. 22. *Conf.* Idem adu. Marc. 4, 43 *fr.*

RECOGITATIO, ōnis. f. Tertull. de Cast. c. 4.

RECOGNOSCO, nōui, nĭtum, ĕre. [ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω] *Rem alias notam denuo agnoscere.* Cn. Magnus ad Cic. Att. 8, 11 Tuas literas libenter legi: recognoui enim tuam pristinam virtutem etiam in salute communi. *Item* Verr. 2, 18 Quum istius in Quaestura fugam et furtum recognosceret. Cic. pro Deiot. 4 Perturbat me C. Caesar etiam illud interdum: quod tamen, quum te penitus recognoui, timere desino. Amorem alicuius erga se in literis Cass. ad Cic. Fam. 12, 12. Dona Virg. Aen. 8, 721. Plura Ouid. Fast. 4, 418. Sacra recognosces annalibus eruta priscis Ouid. Fast. 1, 7. Cic. ad Brut. 16 Verba tua recognosce, et aude negare ferientis aduersus regem istas esse preces. Pseudo-Cic. in Sallust. 2 Quod nullum vos sciatis nouum crimen in Sallustium aduersurus, sed omnia vetera recogniturus. Cic. Verr. 1, 15 Quae qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo, quem sui simillimum produxit, recognoscere potestis. Cic. Tusc. 1, 57 c. 24 Bene interroganti respondentem, declarare se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere. Cic. Catil. 1, 6 Recognosce mecum tandem illam superiorem noctem: iam intelliges multo me vigilare acrius ad salutem, quam te ad perniciem Reipubl. Cic. Verr. 5, 71 Alii quum a multis ciuibus Romanis recognoscerentur, ab omnibus defenderentur, securi feriebantur. ¶ 2 Cic. de Legib. 3, 37 Quamobrem quoniam non recognoscimus nunc leges R. P. sed aut repetimus ereptas, aut nouas scribimus, *i. simpliciter recensemus, hoc agentes, vt incorruptae, et quales latae sunt, legi ab aliis queant.* Idem Verr. 2, 190 c. 77 Haec omnia summa cura et diligentia recognita et collata, et ab hominibus honestissimis obsignata sunt. Cic. pro Corn. Balb. 11 c. 5 Nos Cn. Pompeii decretum, iudicium de consilii sententia pronuntiatum, recognoscemus? *i. an cum illa conueniat, inquiremus?* Cic. Verr. 2, 30 Quum hos sibi quaestus constituisset magnos, atque vbere ex iis caulis, quas ipse instituerat in consilio, hoc est cum sua cohorte recognoscere. *Sed recte a Grutero inde legitur* Cognoscere. Columel. 1, 8 Panis, potionisque bonitatem gustu suo exploret: vestem, manicas, pedumque tegmina, recognoscat, *i. recenseat.* Supellectilem pecuniamque omnem recognouit Curt. 5, 1, 23. Recognoscere equitum turmas, *pro recensere* Suet. Octau. 37. Idem in Calig. 16 Equites Romanos seuere curioseque, nec sine moderatione recognouit, palam adempto equo, quibus aut probri aliquid, aut ignominiae inesset. *Add.* Id. in Aug. c. 29 *et* 32.

RECOGNITIO, ōnis. f. [ἀνάγνωσις, ἀναγνώρισις] Plin. 11, 30 Et quoniam ex diuerso conuehunt altera alterius ignara, certi dies ad recognitionem mutuam nundinis dantur. *de formicis.* Recognitio eorum, quae in familia sunt Columel. 11, 1. Cic. Verr. 4, 110 c. 50 *pr.* Qui tandem istius animus est nunc in recognitione scelerum suorum, quum ego ipse in commemoratione eorum non solum commouear, verum etiam corpore perhorrescam? Recognitio rei iudicatae, *vt monet Budaeus in forensibus, Instauratiuum iudicium et instauraticium dici potest, quae* Reuisio *vulgo dicitur.*

RECOLLĪGO, lēgi, lectum, ĕre. [ἀναλέγομαι] *In vnum colligere dispersa.* Columel. 8, 5 Confestim circumire oportebit cubilia, vt quae mota sunt oua, recolligantur. Plin. Epist. 9, 13, 23 Postea actionem meam vtcunque potui, recollegi, addidi multa. Annos primos recolligere Ouid. Met. 7, 216. *reuuenescere.* Cic. Att. 1, 5 *med.* Quod scribis, etiam si cuius animus in te esset offensior, a me recolligi oportere: quid dicas, ne quid id neglexi, sed est mirio quodam modo affectus. *i. reconciliari.* Ignes sparsos recollegit Lucan. 1, 157. Plin. Epist. 4, 11, 9 *de Vistali damnato,* Quum in illud subterraneum cubiculum demitteretur, haesitsetque descendenti stola, vertit se ac recollegit. Se recolligere dicitur aeger, [ἀναλαμβάνειν] Plin. 20, 5 f. 17 Heraclides contra argentum viuum dedit, et Veneri subinde offensanti, aegrisque se recolligentibus. Se recolligere a longa valetudine, *Resumere et recipere vires* Plin. 23, 7. Vires non recolligere longa aegritudine Plin. 24, 6.

RECOLLECTVS, a, um. Partic. Sparso exercitu, deinde recollecto Frontin. Strat. 2, 13, 4. Recollectorum *ordo sacer, de quo Arnd. Antiqq. Eccles. p. 699.*

RECŌLO, āre. *Iterum colare.* Scribon. Largus Comp. 268 Postea recolare per linteum duplex.

RECŌLO, colui, cultum, ĕre. [ἀνακαινίζω] *Rursum colere. Desertum agrum rursus colere.* Liu. 27, 5 Omnes in vrbes, in agros suos reductos, arare, serere, desertam recoli terram. Tacit. Ann. 3, 72, 2

Quo tum exemplo Lepidus, quamquam pecuniae modicus, auitum decus recoluit. *h. e. Restituit, renouauit.* Tacit. Hist. 1, 77, 4 Et recens ab exilio reuersos nobiles adolescentulos auitis ac paternis sacerdotiis in solatium recoluit. *h. e. Rursus coluit, decorauit, honorauit.* Idem Hist. 3, 7, 3 Galbae imagines discordia temporum subuersas, in omnibus municipiis recoli iussit Antonius. ¶ 2 Recolere, [ἀναλογίζεσθαι, ἀναμιμνήσκεσθαι] *Repetere, meditari, et mente tractare.* Diomedes: Supereſt vt ſingula recolendo, memoria tenus mandentur, ne fruſtra eum tempore euaneſcant. Cic. pro Arch. 13 c. 6 Quantum alii tribuunt tempeſtiuis conuiuiis, quantum denique aleae, quantum pilae: tantum egomet mihi ad haec ſtudia recolenda ſumſero. Idem Philipp. 13, 45 c. 20 Quae ſi tecum ipſe recolis, aequiore animo, et maiore conſolatione moriere. Virg. Aen. 6, 681 Incluſas animas, ſuperumque ad lumen ituras Luſtrabat ſtudio recolens. i. e. Circumibat ſtudioſe retractans, Seruius. Cic. de Orat. 1, 2 c. 1 Neque vero nobis cupientibus atque optantibus fructus otii datus eſt ad eas artes, quibus a pueris dediti fuimus, celebrandas, interque nos recolendas. Liu. 39, 24 Vectigalia regni non fructibus tantum agrorum portoriisque maritimis auxit, ſed Metalla etiam et caetera intermiſſa recoluit, et noua multis locis inſtituit. Plin. Epiſt. 7, 9 Vt enim terrae variis mutatisque ſeminibus, ita ingenia noſtra nunc hac nunc illac meditatione recoluntur. *i. Poſſuntur, renouantur.*

RECVLTVS, a, um. Partic. [ἀναγεωργηθείς] *Vt*, Humus reculta Ouid. Met. 5, 647.

RECOMMINISCOR, ĕris, iſci. [ἀναμιμνήσκομαι] *Reducere in memoriam.* Plaut. Trin. 4, 2, 70 Literis recomminiſcar.

RECOMPINGO, ĕre. Recolligi et recompingi os ad os Tertull. de Reſurr. Carn. c. 30.

RECOMPŌNŌ, ĕre. *Iterum componere et colligere.* Vlpian. in l. 25 Argumento. §. Margarita, Sed ſi in hoc ſunt ſoluti, vt recomponantur: ornamentorum loco ſunt. *de lapillis et margaritis.* Fracturam Veget. Mulom. 2, 47, 3.

RECOMPOSĬTVS, a, um. Part. [ἀνασύνθετος] Ouid. Amor. 1, 7, 68 Pone recompoſitas in ſtatione comas.

RECONCILIO, āre. [καταλλάσσω, ἀνακτάομαι] *In gratiam reſtituere.* Liu. 35, 19 Non mouit modo talis oratio regem: ſed etiam reconciliauit Annibali. Cic. Att. 6, 7 Cicero Q. filius pie ſane, me quidem certe multum hortante, ſed currentem animum patris ſui, ſorori tuae reconciliauit. Tibi auctor ſum, vt, quibus rebus poſſis, eum tibi ordinem aut reconcilies aut miltiges Cic. Fam. 1, 9 *extr.* Te vt plane Deiotaro reconciliet oratio mea Cic. pro Dei. c. 13. Idem de Prouinc. Conſ. 21 Tuus pater, Philippe, nonne vno tempore cum ſuis inimiciſſimis in gratiam rediit, quibuscum omnibus eadem Respub. reconciliauit quae alienarat? Animos populi ſibi reconciliare Liu. 1, 27. Plin. in Paneg. 80, 3 O vere Principis atque etiam Conſulis, reconciliare acmulas Ciuitates. Cic. Act. 1 Verr. 2 In quo reconciliare Exiſtimationem iudiciorum amiſſam poſſetis. Filium reconciliare domum, *h. e. Efficere, vt reducatur domum* Plaut. Capt. prol. 33. Gratia cum Perdicca reconcilianda Curt. 10, 8, 12. Cic. Att. 1, 9 Eo accedebat hortator aſſiduus Salluſtius, vt agerem quam diligentiſſime cum Lucceio de veſtra vetere Gratia reconcilianda. Cic. pro Domo 129 Inimici in Gratiam reconciliabantur. Idem de Prouinc. Conſ. 23 Hic me meus animus in Reipub. priſtinus cum C. Caeſare, reducit, reconciliat, reſtituit in Gratiam. In Libertatem reconciliare Plaut. Capt. 3, 4, 45. Noui conciliantur, Reconciliantur antiqui, Feſtus. Pacem reconciliare Liu. 42, 46.

RECONCILIATVS, a, um. Partic. [καταλλαχθείς] Cic. Fam. 1, 2 Videbatur enim reconciliata nobis voluntas Senatus eſſe. Dextera reconciliati pignus Animi Curt. 6, 10, 11. Pſeudo-Cic. Anteq. iret in exil. 1 Etſi maiores veſtri eos Imperatores, qui militum virtute, hoſtium fregerunt furorem, iucundiſſimo fructu libertatis reconciliato, non ſolum ſtatuis dignos putauerunt. Infirmior fides reconciliatae Gratiae Cic. pro Milon. c. 8. Idem Fam. 5, 2 Quod ſcribis de reconciliata noſtra gratia, non intelligo cur reconciliatam eſſe dicas, quae nunquam imminuta eſt.

RECONCILIATIO, ōnis. f. [καταλλαγή, ἀνάκτησις] Cic. pro Cluent. 100 Irridebatur haec illius reconciliatio, et perſona viri boni ſuſcepta. Cic. in Catil. 3, 25 c. 10 At illae tamen omnes diſſenſiones, quarum nulla exitium Reipub. quaeſiuit, ciusmodi fuerunt, vt non reconciliatione concordiae, ſed internicione ciuium diiudicatae ſint. Significat, reconciliationem eſſe gratiae factam Cic. de Aruſp. Reſp. c. 24. Gratiarum reconciliationes Cic. poſt redit. ad Quirit. 13 c. 5.

RECONCILIĀTOR, ōris. m. [καταλλακτήρ, ἱλαστήριος] Liu. 35, 45 Phaneas reconciliatore pacis et diſceptatore de iis, quae in controuerſia cum Pop. Rom. eſſent, vtendum potius Antiocho cenſebat, quam duce belli. Agrippa populi reconciliator Apul. Apol. p. 286.

RECONCINNO, āre. [ἀνασκευάζω, ἀκέομαι] *Denuo vel rursum concinnare.* Plaut. Men. 2, 3, 72 Ad phrygionem vt referam, vt reconcinnetur. Cic. Q. Frat. 2, 6 Tribus locis aedificio: reliqua reconcinno. Varr. de R. R. 3, 16 Hoc faciundum ſecundum aluos, vt reconcinnatae ad ſuum quaeque opus et domicilium redeant. Caeſ. Bell. Ciuil. 2, 15 Diuturni laboris detrimentum ſolertia et virtute militum breui reconcinnatur.

RECONCLVDO, ĕre. Patrem in monumento Ioſeph reconcludunt Tertull. adu. Praxean c. 16.

RECONDO, condidi, conditum, ĕre. [ἀποτίθεμαι] *Reponere, contegere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 108 Hoc caput hic paullum ſeſe ſubitoque recondit, *ex Arato.* Plin. 7, 53 Flammae vi e rogo eiectus, recondi propter ardorem non potuiſſet. Caput ſtrato recondere Ouid. Met. 11, 649. Cic. de Inuent. 2, 14 c. 4 Gladium prope oppoſitum e vagina eduxit, et illum alterum occidit, numos abſtulit, gladium cruentum in vaginam recondidit. Gladium lateri Ouid. Met. 12, 482 *demergere, interficiendi cauſa.* Glandem recondere tabulatis ſuno, vel ciſternis in aquam Columel. 7, 9. In vaſis aliquid recondere Idem 12, 15. In aliquem locum ſe recondere Quinctil. 10, 3. Interius recondere Venerem *dicuntur equae concipientes* Virg. Georg. 3, 137. Numos aurumque Hor. Serm. 2, 3, 109. Oculos erigere, *et* Recondere, *oppoſita* Ouid. Met. 4, 146. Opes recondere Idem de Arte Am. 1, 628. Mens aliqua ſic recondidit, e quibus memoria oritur Cic. Acad. 4, 30. Multi praeterea, quos fama obſcura recondit Virg. Aen. 5, 362. Se recondere et fores claudere Sen. Epiſt. 8. Plin. 12, 16 Vuas contegunt, et ita in amphoras recondunt.

RECONDĬTVS, a, um. Partic. [ἀπόθετος, ἀποκείμενος] Plin. 10, 33 Merops vocatur, genitores ſuos reconditos paſcens. Cic. Verr. 4, 42 Statuerunt ſe nihil tam clauſum, neque tam reconditum poſſe habere, quod non iſtius cupiditati apertiſſimum, promtiſſimumque eſſet. Quod celari oportebat, habebant ſepoſitum et reconditum Cic. Verr. 4, 23. Idem de Lege Agr. 2, 41 Quid Alexandria, cunctaque Aegyptus! vt occulte latet! vt recondita eſt? Cic. Verr. 3, 193 Angulum mihi aliquem eligas prouinciae reconditum ac derelictum. Idem de Orat. 1, 8 Studia quae reconditis in Artibus verſantur. Caecubum reconditum prome Hor. Carm. 3, 28, 2. Cic. Fam. 15, 21 Multae erant et reconditae Literae. Idem de Clar. Orat. 265 Erant in eo plurimae Literae, nec eae vulgares, ſed interiores quaedam et reconditae. *Conf.* Idem de N. D. 3 c. 16. Cic. de Legib. 1, 26 Tum ſpecimen ita formauit oris, vt in ea penitus Reconditos Mores effingeret. Idem pro Quint. 59 c. 18 Vixit enim ſemper inculte atque horride: Natura triſti ac recondita fuit: non ad ſolarium, non in campo, non in conuiuiis verſatus eſt, *verbo*, ſolitudinem *amabat.* Saltus reconditi Catull. 32, 11. *Compar.* Cic. Acad. 4, 10 c. 4 A me enim ea, quae in promtu erant, dicta ſunt: a Lucullo autem reconditiora deſidero. Brut. ad Cic. Fam. 11, 20 Ad has literas ſtatim mihi reſcribe: tuorumque aliquem mitte, ſi quid recondi-tum magis erit.

RECONDVCO, ĕre. *Iterum conducere.* Vlpian. in l. Item quaeritur. §. Qui impleto. D. Locati et conducti, Qui impleto tempore conductionis remanſit in conductione: non ſolum reconduxiſſe videbitur, ſed etiam pignora videntur durare obligato. Quinctil. Decl. 12 p. 173 Vicinarum prouinciarum copias reconducit.

RECONDVCTVS, a, um. Plin. 29, 1 Vnum agrum ex prouincialibus HS ducentis reconductum.

RECONFLOR, āri. [ἀναχωνεύομαι] *Rursus conflari.* Lucret. 4, 925 Vnde reconflari ſenſus per membra repente Poſſit? *h. e. Reſuſcitari.*

RECONSIGNO, āre. Ideo et reconſignat imprimens Tertull. de Reſurr. Carn. c. 52.

RECONSTRVO, ĕre. Iornand. in Philippo Caeſ.

RECONSVESCO, ĕre. Gloria reconſueuit Tertull. de Cultu Fem. c. 9.

RECONVENIO, īre. Actionem contrariam intentare. *Et*

RECONVENTIO, ōnis. f. Voces apud ICtos.

RECŌQVO, coxi, coctum, ĕre. [ἀνεψάω] *Iterum coquere.* Martial. 11, 46 (53) Altera non deerunt tenui verſata fauilla, *Et* Velabrenſi maſſa recocta foco. Recoquere, per translationem, *Rurſus crudire, polire et formare, tanquam ea, quae iterum coquuntur, vt meliora fiant.* Quinctil. 12, 6 *extr. de Cicerone*, Quum iam clarum meruiſſet inter patronos, qui tunc erant, nomen, in Aſiam nauigavit: ſeque et aliis ſine dubio eloquentiae ac ſapientiae magiſtris, ſed praecipue tamen Apollonio Moloni, quem Romae quoque audierat, reformandum ac velut recoquendum dedit. Cic. de Senect. 83 c. 23 Quo quidem me proficiſcentem haud ſane quis facile retraxerit, neue tanquam Peliam recoxerit: *cum reſpectu ad fabulam, de qua vid.* PELIAS. Val. Flacc. 6, 444 *de Medea*, Recoquit feſſos aetate parentes. *Vid.* AESON. Recoquunt patrios fornacibus Enſes, *i. recudunt* Virg. Aen. 7, 636. *Sic* Spicula recoxit Lucan. 7, 148. *Add. Drakenb. ad* Sil. 4, 15.

RECOQVENS, entis. Part. Pulegium recoquens clementer Samon. c. 2.

RECOCTVS, a, um. Partic. [ἀνεψηθείς, ἕψητος] *Vt*, Paſſum recoctum Stat. Silu. 4, 9, 38. Ferrum Flor. 3, 20, 6. Lana ſaepius macerata et recocta Sen. Epiſt. 71. Senex recoctus Catull. 54, 5 *qui iuuentutem recuperauit, vel recuperaſſe ſibi videtur, vt vult Victorius; aut* Scriba recoctus, *de quo ſtatim, vt putat Scaliger. Sed locus ita abruptus, vel corruptus adeo videtur Iſ. Voſſio, vt eo nihil effici poſſit.* Scriba recoctus Hor. Serm. 2, 5, 55. *i. vt* Vet. Schol. *ait*, ſaepe refectus, et per hoc aſſutus. Recocti autem dicuntur ſcribae, qui ſaepius cum Proconſulibus miſſi exercitatiores facti ſunt ipſo vſu et frequentia. Solent autem mitti quinqueuiri, qui cum rediiſſent, vendebant decurias ſuas, et Quinqueuiri dicebantur. *Haec* Vet. Schol. *Lambinus vero ſic:* Recoctum ſcribam *appellat, vel quod ex quinqueuiro refectus erat ſcriba, quod munus ante quinqueuiratum geſſerat: vel quia hic Coranus, quamuis aliquantum eſſet aetate prouecta, ita firmus erat tamen, et validus, vt recoctus eſſe videretur. Nota autem eſt omnibus de Aeſone a Medea recocto fabula. Alii* Recoctum, *Vafrum et callidum interpretantur, per translationem. Haec ille. Vid. Torrent. ad l. c. et. Heinſ. ad* Sil. 7, 403. Anus recocta vino *eſt in* Fragm. Petron. p. 670 *Burmann.*

RECORDOR, āri. [ἀναμιμνήσκομαι] *Rurſus in cor reuocare, vel iterum rem cordi dare, hoc eſt in mentem reuocare, reminiſci.* Cic. Tuſc. 1, 57 c. 24 Ex quo effici vult Socrates, vt diſcere nihil aliud ſit, quam recordari. Hor. Epiſt. 2, 2, 145 Quocirca mecum loquor haec, tacitusque recordor. Ouid. Met. 13, 705 Inde recordati Teucros, a ſanguine Teucri Ducere principium. Cic. pro Planc. 69 Huius meriti in me recorder. Cum aliquo dolore flagitiorum ſuorum recordari Cic. in Piſon. c. 6. Idem de Senect. 79 Vt pedeſtres nauales que pugnas, vt bella a ſe geſta, triumphosque recordentur. *Et* de Lege Agrar. 2, 72 c. 27 Eſt operae pretium diligentiam maiorum recordari. Si rite audita recordor Virg. Aen. 3, 107. Benefacta priora recordari Catull. 74, 1. Cic. Verr. 3, 6 c. 3 Is non tibi plus etiam, quam inimicus eſſe debeat, quum tua verbera, quum fecures, quum cruces ad ciuium Romanorum ſupplicia fixas recordetur? Virg. Aen. 8, 156 Et vocem Anchiſae magni, vultumque recordor. Cic. pro Cluent. 70 c. 25 Atque haec Iudices, quae vere dicuntur a nobis, facilius credetis, ſi cum animis veſtris longo interuallo recordari C. Staleni vitam et naturam volueritis. Cic. in Orat. 23 Sed ego idem, qui in illo ſermone noſtro, qui eſt expoſitus in Bruto, multum tribuerim Latinis, vel vt hortarer alios, vel quod amarem meos, recordor longe omnibus vnum anteferre Demoſthenem. Cic. pro Planc. 104 Quoniam iſtis veſtris lacrimis de illis recordor, quas, *etc.* Idem Tuſc. 1, 13 c. 6 *extr.* Tu ſi meliore memoria es, velim ſcire ecquid de te recordare. Cic. Verr. 4, 129 Hinc colligere poteſtis, ſi recordari volueritis, quanta religione fuerit, eadem ſpecie atque forma ſignum illud, *etc.* Idem Att. 13, 6 Et (vt recordor) vna, *etc.* Cic. pro Sull. 26 Mihi ne ad ea quidem, quae pro ſalute omnium geſſi, recordanda et cogitanda quidquam relinquitur temporis. *De Futuris* Ouid. Heroid. 10, 79 *ex Ariadnes perſona*, Nunc ego non tantum, quae ſum paſſura recordor: Sed quaecunque poteſt vlla relicta pati. *Nempe* recordor *dicit, quia ſubinde in*

animum reuocat, quid acciderit aliis, quid possit accidere sibi. Sic plane Iustin. 5, 7 *de Athenienſibus*, Iam ipſam patriam perituram — Iam ruinam vrbis et incendia, iam omnium captiuitatem et miſerrimam ſeruitutem recordantes. Recordamur, *quae in aliis vidimus, legimus, cum ſimilia metuendi occaſio eſt.*

RECORDANS, antis. Partic. [ἀναμιμνησκόμενος] Cic. Att. 4, 17 O nauigationem amandam, quam me hercule ego valde tinuebam, recordans ſuperioris tuae transmiſſionis.

RECORDATIO, ōnis. f. [ἀνάμνησις] *Reminiſcentia.* Cic. Fam. 1, 6 Facile ſecundo loco me conſolatur recordatio meorum temporum. Conſcientia bene actae vitae, multorumque beneficiorum recordatio iucundiſſima eſt Cic. de Senect. 9 c. 3 *extr.* Vltimi temporis recordatione et proximi memoria Idem de Prouinc. Conſ. 43. Acerba ſane recordatio veterem animi curam moleſtiamque renouauit Cic. de Orat. 3, 1. Aſſidua recordatio, *vid.* ASSIDVVS. Doloris praeteriti ſecura recordatio Cic. Fam. 5, 12. Veteris memoriae non ſatis explicata recordatio Idem de Orat. 1, 4. Cic. Att. 12, 18 *pr.* Dum recordationes fugio, quae quaſi morſu quodam dolorem efficiunt, refugio a te admonendo. Das mihi iucundas recordationes conſcientiae noſtrae Cic. Fam. 5, 13. Subit recordatio Plin. Ep. 1, 9.

RECORDO, āre. *Ab antiquis vſurpatum.* [Recordat, ἀναμιμνῄσκει Gloſſ. Vet.] Quadrigar. Annal. l. 5 Is vbi Datium cognouit, et patria (*alii* patriae) eum recordauit. *ex Nonio* 7, 65. Recordabunt Galli priorem libertatem Tacit. Agric. 32, 7 *vt legit Lauremb. Antiq. al.* recordabuntur.

RECORDATVS, a, um. Part. Recordatus carmen, verſus ipſos retulit Tac. Ann. 15, 70, 1. ¶ 2 *Paſſ.* Anima male conſcia et per horas ad recordata poenalis vitae debita contremiſcens Sidon. Epiſt. 9, 3.

RECORDĀTVS, ūs. m. Tertull. de Reſurr. Carn. c. 4 Caro recordatui tuo erepta. Quos recordatu Aegyptiarum copiarum exacerbabat Idem de Ieiun. c. 5.

RECORDABILIS, e. Adi. Memoria multitudine recordabilium diſtenditur Cl. Mamertus de ſtatu Animae 3, 14.

RECORDATIVVS, a, um. Adi. Species Mart. Capella 3 p. 85.

RECORPORO, āre. *Corpus reſtituere, vel corpore nouo inſtruere.* Figulo licet argillam temperato ignis adſtatu in materiam robuſtiorem recorporare Tertull. de Reſurr. c. 7. Recorporari animas Id. de Anim. c. 35. Virtus recorporandi Cael. Aurel. Acut. 3, 4 *extr. Conf. Barth. Adu. 58, 3.*

RECORPORATIO, ōnis. f. Tertull. de Reſurr. c. 30. Cael. Aurel. Tard. praef. *it.* 1, 4, 112.

RECORPORATIVVS, a, um. Adi. Cael. Aurel. Tard. 1, 4. *et* Acut. 2, 16.

RECORRĪGO, ĕre. Senec. Epiſt. 50 Si modo ante incipimus formare animum noſtrum et recorrigere, quam indureſcat prauitas eius. Recorrigendi moram praeſtare Hygin. de Lim. conſt. p. 177.

RECRASTINO, āre. [ἀναβάλλομαι] *In diem craſtinum ſaepius reiicere ac differre.* Columel. 2, 21, 2 Propter quae recraſtinari non debet, ſed aequaliter ſtauentibus iam ſatis, antequam ex toto grana indureſcant, quum rubicundum colorem traxerunt, meſſis facienda eſt. *Conf.* Id. 1, 1. Plin. 17, 14 *extr.* f. 24 Punicam et ficum, quamquam alias ſicca ſint, recraſtinare minime vtile, *i. differre inſitionem.*

RECREATIO, *vid.* RECREO.

RECREMENTVM, *vid.* RECRISCO.

RECREO, āre. [ἀναστήω] *Iterum creare.* Lucret. 5, 323 *de caelo*, Nam quocunque (*ſic leg. pro vulg.* quodcunque) alias ex ſe res auget, alitque, (*eo*) Deminui debet; recreari (*autem contra debet*) quom recipit res. *Et* ibid. 757 Solque ſuos etiam dimittere languidus ignis Tempore cur certo nequeat, recreareque lumen Nemeſian. Cyneget. 18 Quis magno recreata tacet cunabula Baccho? *i. poſt immaturum e Semele partum creatam nouam geſtationis ſedem, et velut cunabula, in femore Iouis. An etiam ſic* Cic. de Legib. 3, 19 c. 8 Certe *probabilis admodum eſt lectio, quam poſt Puteanum probauit Gronouius pater, vbi de* Tribunatu plebei, Inter arma ciuium — procreatum videmus. Deinde cum eſſet cito necatus (*pro vulg.* legatus) tanquam ex XII Tabulis inignis ad deformitatem puer, breui tempore recreatus (*vulgo* creatus, *cum re illud bis legendum ſemel ſcripſiſſet librarius antiquus*) multoque tetrior et foedior natus eſt. *Contra ea male legi hoc verbum puto apud* Cic. de Nat. Deor. 2, 10 c. 4 Atqui et noſtrorum augurum et Etruſcorum haruſpicum diſciplinam, P. Scipione C. Figulo Conſulibus, res ipſa probauit: quos cum Ti. Gracchus conſul iterum recrearet etc. *Potuit ſine* recreare *adhiberi in re magiſtratuum non minus quam* reficere, *i. iterum facere. Sed hic reclamant faſti, vnde conſtat* Tiberium Gracchum iterum conſulem *in conſulatu hoc ſuo ſecundo creaſſe* P. Scipionem *et* C. Figulum *non* iterum conſules, *ſed tum primum hoc magiſtratu ornatos. Puto, primo illud* iterum *adiunctum ad* crearet; *deinde* iterum crearet *ab aliquo eſſe explicatum per* recrearet. *Verbo, legendum videtur* crearet. Plin. 34, 15 Praecipua tamen commendatio eius in hygremplaſtro ad purganda vulnera fiſtulasque, et omnem callum erodendum, et raſis oſſibus carnes recreandas. Idem diuinus ignis eadem vi et potentia et cremabit impios et recreabit Lact. Inſt. Diu. 7, 21. Poſtque ſepulcralem tandem recreatus honorem Sedul. Paſch. Carm. lib. 3 *ſub fin. de Lazaro.* Et quos creator opere vno die condidit, hos recreat vno munere Paullin. Nol. ad Cyther. v. 465 *de baptiſmo: qua ſignificatione occurrit etiam apud* Arator. in Act. Apoſt. v. 118, *it.* Anon. de bapt. Babiani v. 40 Vnanimam alloquitur recreato corde ingalem. ¶ 2 *Vſitatior longe metaphorica ratio, qua* Recreare *eſt* [ἀνακτάομαι] *Inſtaurare, et quaſi nouum facere.* Plin. . . Sic enim defecta longis aegritudinibus corpora recreantur. *h. e. reficiuntur.* Idem 12, 1 Ex arboribus recreans membra olei liquor, viresque potus vini. Viribus recreandis, ore, ſtomachoque mulcendo, *etc.* Plin. 22, 24. Cic. Verr. 5, 178 Poſteaquam ille recreari et confirmari viſus eſt, lex ſtatim promulgata eſt. Cic. pro Roſc. Amer. 137 Tum vero in iſto bello non recreatus, neque reſtitutus, ſed ſubactus, oppreſſiſque Pop. Rom. eſt. Cum ex illo metu mortis ac tenebris, quaſi luce libertatis et odore aliquo legum recreatus, reuixiſſet Cic. Verr. 3 c. 61. Idem in Somn. Scip. 1 Cuius ego nomine ipſo recreor. Afflictos bonorum animos recreare Cic. Att. 1, 16. Arbor aeſtiua recreatur aura Hor. Carm. 1, 22, 17. Humerum recreare leni vento Id. ibid. 3, 20, 13. Literis amicorum recreari Cic. Fam. 6, 6. Literis recreari et ſuſtentari Idem Att. 4, 9. Mentem meam conſpectus veſter reficit et recreat Cic. pro Planc. 2. Idem poſt redit. ad Quir. 4 c. 1 Tanquam bona valetudo iucundior eſt eis, qui e grau Morbo recreati ſunt, quam qui nunquam aegro corpore fuerunt. Eumenes Craterum ex acie ſemiuiuum elatum recreare ſtuduit Nep. 18, 4, 3. *Conf.* Tac. Ann. 2, 69 *pr.* Stat. Silu. 1, 4, 63 Ingentem recreare virum tentamus adorti. Perditum recreare Cic. pro Lege Manil. 23. Perditam prouinciam erigere et recreare Idem Verr. 3, 212 c. 91. Cic. Tuſc. 1, 58 c. 24 Quum Se collegit atque recreauit, tum agnoſcit illa reminiſcendo. Se ex magno timore recreare Cic. in Catil. 3, 8. Idem pro Quint. 4 Vt multis incommodis Veritas debilitata, tandem aequitate talium virorum recreetur. Vitam recreare Lucret. 6, 3. Cic. Att. 2, 23 Et quum recreandae Voculae cauſa neceſſe eſſet mihi ambulare, haec dictaui ambulans. Vrbes dirutae ac paene defertae per aliquem recreatae Cic. Q. Frat. 1, 8. Ex vulnere recreatus Id. de Inuent. 2, 154. Recreatum, *παλιγγενές* Gloſſ. Lat. Gr.

RECREATIO, ōnis. f. *παλιγγενεσία* Gloſſ. Lat. Gr. Plin. 22, 23 Ab aegritudine recreationi efficax in cibo.

RECREĀTOR, ōris. m. Tertull. de Anim. c. 43 Somnus recreator corporum. *Vid. Grateri Inſcript. p. 1095 n. 7.*

RECRĔPO, āre. *Vt reſono, auget aliquantum ſimplicis ſignificationem.* Catull. 64, 59 Leue tympanum remugit, caua cymbala recrepant, *i. Crepitum reddunt.*

RECRESCO, crēui, ĕre. [ἀναφύομαι] *Rurſum creſcere.* Plin. 11, 37 Cartilago rupta non ſolideſcit. Nec praeciſa oſſa recreſcunt. Liu. 26, 41 *extr.* Vos modo milites fauete nomini Scipionum, ſoboli imperatorum veſtrorum, velut aciſis recreſcenti ſtirpibus. Terra aucta recreſcit Lucret. 5, 261. Luna quater lauit, toto quater orbe recreunt Ouid. Epiſt. 2, 5.

RECRETVS, a, um. Part. Licet ille fortis poſtea receperit Robur recretis crinibus Paullin. iambo ad Cytherium v. 562. *de Samſone.*

RECREMENTVM, i. n. [σκωρία] *Non a* Recreſco *derivandum nomen, ſed a* Recerno, *i. cernendo, cribrando, ſeparo. Eſt enim velut purgamentum et retrimentum alicuius rei.* Plin. 18, 16 Farrago ex recrementis farris praedenſa feritur. Celſ. 6, 8 Vlcera, illinenda ſunt aut plumbi recremento, aut ceruſſa. *i. Scoria.* Aridiora recrementa in alium conuenire, humidiora per renes in veſicam Gell. 17, 11.

RECRIMĬNOR, āri. *Et*

RECRIMINATIO, ōnis. f. *Apud* Auguſtin.

RECRVDESCO, ui, ĕre. *Renouari. Tractum a vulneribus, quae agitatione nimia, vel male purgata, interdum cruda et noua fiunt.* Cic. Fam. 4, 6 Nunc autem hoc tam graui vulnere, etiam illa, quae conſanuiſſe videbantur, recrudeſcunt. Curt. 7, 1, 7 Recruduit ſoporatus dolor. *h. e. Sopitus.* Nefas recrudeſcit Senec. Phoen. f. 1. Recrudeſcens ſeditio Liu. 6, 18. Recruduit pugna Idem 10, 19.

RECTA, RECTE, RECTIO, RECTOR, RECTVS. *vid.* REGO.

RECŬBO, ui, ĭtum, āre. [ἀνάκειμαι] *Quieſcere, iacere.* Virg. Ecl. 1, 1 Tityre, tu patulae recubans ſub tegmine fagi. Cic. de Diuin. 1, 57 Eum primo perterritum ſomnio ſurrexiſſe: dein quum ſe collegiſſet, idque viſum pro nihilo habendum eſſe duxiſſet, recubuiſſe. *h. e. Rurſus cubuiſſe.* In qua exhedra lectulo poſito, recubuiſſet Cic. de Orat. 3 c. 5. Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit Ouid. de Arte Am. 2, 342. Toro Tyrio recubare Tibull. 1, 2, 77. Recubare et conſidere Columel. 7, 3.

RECŬBANS, antis. Partic. [ἀνακείμενος] Cic. de Orat. 3, 60 Sed in hortulis quieſcet ſuis, vbi vult, vbi etiam recubans molliter et delicate nos auocat a Roſtris, *etc.* Solo recubans Virg. Aen. 3, 392.

RECŬDO, di, ſum, ĕre. [ἀνακολάπτω] *Denuo cudere.* Varro . . Vt hi ſolent, qui vetera metalla recudunt.

RECVMBO, cubui, cubitum, ĕre. [ἀναπίπτω] *Proprie eſt Toto corpore iacere et interdum pro* Accumbendi *verbo vſurpatur.* Hor. Epiſt. 1, 5, 1 Si potes Archaicis conuiua recumbere lectis, *etc.* Plin. Epiſt. 4, 22, 4 Coenabat Nerua cum paucis, Veiento proximus, atque etiam in ſinu recumbebat. Martial. 2, 19 Debet Aricino conuiua recumbere cliuo, Quem tua felicem Zoïle coena facit. Plin. Epiſt. 9, 23, 4 Recumbebat mecum vir egregius Fabius Rufinus, ſuper eum municeps ipſius. Plin. 17, 22 Adeo non recumbat (*vitis*) in eo (*iugo*) nec delicate ſe ſpargat. Cic. de Orat. 2, 287 c. 71 Vt M. Lepidus quum caeteris in campo exercentibus in herba ipſa recubuiſſet, Velleus hoc eſſet, inquit, laborare. Humo recumbere Ouid. Met. 14, 100. Ne in palude recumbat *pons* Catull. 17, 3. Cernix collapſa in humeros recumbit Virg. Aen. 9, 434. Ipſa ſibi eſt oneri cernix, humeroque recumbit Ouid. Met. 10, 195. Onus recumbit in partes proclinatas Idem Triſt. 2, 84. Recumbunt iugera pauca horti, *i. iacent, ſita ſunt* Martial. 4, 64.

RECVBĬTVS, ūs. m. [ἀνάπτωσις] Plin. 24, 13 Itemque baculum ex ea factum, in quoduis animal emiſſum, etiamſi citra ceciderit defectu mittentis, ipſum per ſeſe recubitu propius adlabi.

RECVPĔRO, *vel vt ſaepe eſt in bonis etiam mmentis*, RECIPERO, āre. [ἀνακτάομαι, ἀναλαμβάνω] *A* Recipio derivatur, *ſi audias quosdam Grammaticos: ſed praeſtat forte comparare cum* reciprocus, *et priorem partem compoſiti vtriusque ponere particulam* reci: *poſterior pars enim eſt* parare, *vt in* imperare. *Significat ſane labore vel ſuo, vel alieno* parare *ſibi, quod amiſerimus vel noſtra culpa, vel aliena iniuria.* Ex terra recipientes radices arborum in ſe ſuccum, recuperantur et reſtituuntur in antiquam ſoliditatem Vitruu. 2, 9. Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 91 Quo confecto, ille ſuam dignitatem, et nos noſtram libertatem recuperabimus. Cic. Verr. 2, 86 c. 35 Victoriam recuperare. Liu. 1, 45 Recuperare imperium. *Conf.* Nep. 17, 7, 1. Conſumta replere, et erepta recuperare Cic. pro Muraen. 30 c. 25. Aliquem Nep. 16, 5, 2. *i. liberare captiuum.* Liu. 26, 39 Recuperata vrbe *(de Tarento ſermo eſt)* ab Romanis, *i. erepta iterum Romanis, qui arcem tenebant.* Cic. Verr. 3, 35 c. 14 Ille autem vnde oblatum eſt, iudicio ſuum recuperare nullo modo poteſt. Gloriam Tacit. Hiſt. 3, . . Gratiam liberalitate Curt. 6, 6, 11. Veterem belli gloriam Caeſ. Bell. Gall 7, 1. Ius ſuum Cic. Att. 15, 13. Aliquam honeſtatis ſuae Partem recuperare Idem pro Cluent. 120. Patrimonium Nep. 25, 12, 3. Libertatem Corn. Tacit. Ann. 2, 45. Sommum interruptum Suet. in Aug. c. 78. Valetudinem recuperare Scribon. Epiſt. 11. Victoriam, *ſupra.* Vigorem Curt. 3, 6, 16. Tacit. Hiſt. 3, 22, 1 Et reciperatis cibo ſomnoque Viribus, confectum, algore, *etc.* Tentemus, ſi poſſumus, omnium Voluntates recuperare Caeſ. *apud* Cic. Att. 9, 8. Cic. Q. Frat. 1, 2. Idem Fam. 12, 77 Ego ſi hominem per te recuperaro, ſummo me beneficio affectum arbitrabor. Adoleſcentulos ſimulata laude recuperauit *in partibus*

tibus suis retinuit Nep. 17, 6, 3. *Conf.* Caef. B. G. 3, 8. Val. Max. 5, 2, 5. Frontin. Strat. 8, 1. Cic. Fam. 14, 1 Quem ego diem si videro, et si in vestrum complexum venero, ac si et vos et me ipsum recuperaro. Respub. se adhuc tantummodo vlta est, nondum recuperauit Cic. Philipp. 2, 113. Non expugnatum, sed reciperatum patriam venire Iustin. 18, 7, 5. Vires Id. 22, 2, 6. Varro de R. R. 1, 13 Se quiete reciperare. *Et eodem modo* Tacit. Ann. 12, 34 Reciperandae libertatis initium. *Et* Hist. 2, 24 Gloriam reciperare.

RECVPERATVS, *vel* RECIPERATVS, a, um. Reciperatus pons Tac. Hist. 4, 77, 3. Reciperatum regnum Iustin. 36, 1, 1. *et* 39, 2, 7. Reciperatae cibo somnoque vires Tacit. Hist. 3, 22, 1.

RECVPERATIO, *vel* RECIPERATIO, ōnis. f. [*ἀνάκτησις, ἀνακομιδή*] Festus: Reciperatio est, vt ait Gallus Aelius, cum inter populum et reges nationesque et ciuitates peregrinas lex conuenit, quomodo per reciperatores reddantur res, reciperenturque, resque priuatas inter se persequantur. *Est igitur ratio ius suum recuperandi, de qua conuenit inter populos.* Cic. Philipp. 10, 20 c. 10 Ita praeclara est recuperatio libertatis, vt ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda. Contentus reciperatione vrbium, quas amiserat Iustin. 30, 1, 7.

RECVPERATOR, *vel* RECIPERATOR, ōris. m. *Qui reciperat* f. *recuperat.* Tacit. Ann. 2, 52, 5 Furium *illum* Camillum *vocat* Reciperatorem vrbis. ¶ 2 *Iudicum genus sic dictum est, quod recuperandae rei vel iuris sui causa illos adirent.* Plaut. Bacch. 2, 3, 36 Postquam Praetor recuperatores dedit, Damnatus demum, vi coactus reddidit ducentos et mille Philippûm. Tacit. Ann. 1, 74 *extr.* Patiens tulit absolui reum criminibus maiestatis; de pecuniis repetundis ad reciperatores itum est. *Sic causa Caecinae, qui querebatur, se vi Aebutii e possessione esse depulsum acta est a* Cicerone *apud* Recuperatores, *quos passim alloquitur. Sic* pro Caecin. 8 c. 3 At si quis mihi hoc iudex, recuperatorue dicat, Potuisti enim, *etc. Conf.* ibid. 61 c. 21. Gell. 20, 1, 13 Praetores iniuriis aestimandis recuperatores se daturos edixerunt. Recuperatores *ex omni numero ciuium repente apprehensos litigantibus datos esse, patet ex* Plin. Epist. 3, 20, 9 Nam vt in recuperatoriis iudiciis, sic nos in his comitiis quasi repente apprehensi sinceri iudices fuimus. *Conf.* Cic. Verr. 3, 28 c. 11. *it.* 32 c. 13. *it.* 68 c. 28. *it.* 136 c. 59 sq. *vnde apparet a praetore datos, a partibus more aliorum iudicum reiectos: itemque illud, datos ad recuperandum, quod quis dare iniuria coactus fuisset. Sic* Liu. 26, 48 Contentio *de corona murali* quum prope seditionem veniret, Scipio tres recuperatores cum se daturum pronuntiasset, qui cognita causa testibusque auditis iudicarent, vter prior in oppidum transcendisset; C. Laelio et M. Sempronio aduocatis partis vtriusque P. Cornelium Caudinum de medio adiecit; eosque tres recuperatores considere, et causam cognoscere iussit *etc. videmus* de medio *sumtum Cornelium, vel omnes potius.* Liu. 43, 2 Praetori negotium datum est *a senatu*, vt in singulos, a quibus Hispani pecunias peterent, quinos recuperatores ex ordine senatorio daret, patronosque quos vellent sumendi potestatem faceret, *etc. De tali genere prouinciali* recuperatorum *intelligendus videtur etiam* Cic. pro Flacco 11 c. 4 Inimicus *(Flacco)* M. Caelius, quod, cum in re manifesta putasset nefas esse, publicanum iudicare contra — publicanum, sublatus erat e numero Recuperatorum.

RECVPERATORIVS, a, um. Adi. Quod ad recuperatorem pertinet. Cic. de Inuent. 2, 60 c. 20 Non enim oportet in recuperatorio iudicio eius maleficii, de quo inter sicarios quaeritur, praeiudicium fieri. Iudicium recuperatorium Plin. Epist. 3, 20, 9. *et* Suet. Vesp. c. 3 Ingenuam et ciuem Rom. recuperatorio iudicio pronuntiatam. Val. Prob. c. 25 Quanti ea res erit, tantae pecuniae iudicium recuperatorium dabo.

RECVPERATĪVVS, a, um. Adi. *Vt*, Status recuperatiuus, Aggen. Vrb. de Limit. p. 63. *edit. Goes.*

RECVPERABILIS, e. Adi. *Vnde* Irrecuperabilis.

RECŬPIO, ĭui, ĭtum, ĕre. [*ὑπερεράω*] *Valde cupere, adfertur ex* Plaut. Capt. 4, 2, 76 Quin ita faciam, vt recupias facere sumtum, etsi ego vetem. *Sed Gronouius et meliores* Vt te cupias.

RECŪRO, āre. [*ἀνακομίζω*] *Diligenter et iterum curare.* Plin. 13, 12 Quae non esset ita recurata, in suo mansit amphitheatrica. *de charta.* Otio se recurare Catull. 45, 15. Vulneratis domi relictis et plagas recurantibus Apul. Met. 6 p. 183.

RECVRRO, curri, cursum, ĕre. [*ἀνατρέχω, παλινδρομέω*] *Rursum vel retro currere.* Ter. Adelph. 4, 1, 10 Nunc vbi me illic non videbit, iam huc recurret, sat scio. Cic. Fam. 14, 3 Dexippo quoque ita imperaui, statim vt recurreret. Recurrere cursum ad aliquem Plaut. Cist. 2, 3, 50. Cic. Att. 2, 12 Quare quanquam iam teipsum exspecto, tamen illi puero, quem ad me statim iussi recurrere, da ponderosam aliquam epistolam. Ad suos auctores recurrere, *qui vendidere* Papirius Iustus in l. Imperator. §. 1 D. de administr. rer. ad Remp. pertinent. Cic. de Nat. Deor. 2, 51 c. 19 Lunae species mutatur tum crescendo, tum defectionibus ad initia recurrendo, *ad nouilunium decrescendo.* Ad rationem eam recurrunt Quinctil. 1, 6. In arcem recurrere Liu. 4, 55. Cic. Att. 13, 45 (47) Equidem Cal. in Tusculanum recurram. In contrarium recurrere dicuntur argumenta, quae retrorsum aut reciproce valent Quinctil. 5, 9. Recurrere eodem Columel. 8, 14. Aqua versa recurret ad fontem Ouid. Epist. 5, 30, 2. Et metuit, ne qua versa recurrat hiems, *de hirundine* Ouid. Fast. 2, 854. Luna recurrit Tibull. 2, 4, 18. Opus inceptum saepe recurrit Ouid. de Arte Am. 3, 360. Plin. in Paneg. 88 *extr.* Etenim vt nomine Augusti admonemur eius, cui primum dicatum est: ita haec Optimi appellatio, nunquam memoriae hominum sine te recurret. Recurrere rure Hor. Serm. 1, 2, 127.

RECVRRENS, entis. Partic. [*ἀνατρέχων*] *Vt*, Sol recurrens Virg. Aen. 7, 100. Per annos recurrentes accepta libertas Hor. Epist. 2, 1, 147. *i. singulis annis.*

RECVRSVS, ūs. m. [*ἀναδρομή*] Plin. 16, 25 Natales pomorum recursus annuos versicolori nuntio promittunt. Liu. 26, 42 *extr.* Vt subeunti saepe ad moenia vrbis recursus pateret. Cels. 4, 4 Si vero his morbus leuatus, iamque sauces et cibum et spiritum capiunt, facilis ad bonam valetudinem recursus est. Ad pristinum militiae ordinem recursus Val. Max. 2, 7, 15 *de iis, qui poenae causa ex equitibus pedites, ex peditibus funditores facti fuerant.* Cursus et recursus aduersis spatiis inire Virg. Aen. 5, 583. Lydia persusa Macandri recursibus Plin. 5, 29. Celeres recursus spondere Ouid. Met. 6, 450. Insperati recursus Claud. in Ruff. 1, 331. Dant fata recursum Ouid. Epist. 6, 59. Apul. de Mundo p. 730, 14 *Floridi*, Cum fluctuum concurrentium mole nunc progressibus litora, nunc recursibus sinus caesi quatiuntur.

RECVRSIO, ōnis. f. *Idem.* Mart. Capell. 9 p. 308 Quo gemmata poli voluere sidera Sueuit lege ratâ sacra recursio. *Conf.* Apul. in Asclepio.

RECVRSO, āre. Frequent. [*ἀνατρέχομαι*] Plaut. Mostell. 3, 1, 54 Quid ego recursem? aut operam sumam, aut conteram? Virg. Aen. 4, 4 Multusque recursat Gentis honos, *i. redit subinde in memoriam.* Recursabant animo vetera omnia Tac. Hist. 2, 78, 2. Captaeque recursat Attonitis arcis Facies Sil. 6, 555. Huc et huc recursare Senec. Med. f. 6. Cura sub noctem recursat Virg. Aen. 1, 666. Cura dies noctesque recursans Stat. Theb. 1, 316. Longe recursant Lucret. 2, 105.

RECVRSĬTO, āre. *Idem.* Mart. Capell. 1 p. 10 Hic cursor plerumque recursitans gaudet occupari.

RECVRVVS, a, um. Adi. [*ἀνακαμπύλος*] *Retro curuatus.* Columel. 3, 18 Quidquid recuruum et sursum versus spectans, demersum est, quum tempestiuum eximitur, in modum hami repugnat obluctanti fossori. Plin. 9, 33 *de cochleis*, Ad plausum apertis, ad buccinam recuruis. Aera recurua, *Hami* Ouid. de Rem. Amor. 210. Cornu recuruum Idem Amor. 3, 13, 17. Hasta Ouid. Fast. 2, 560. Pedes Idem ibid. 2, 251. Puppis Ouid. Met. 8, 141. Rostrum Claud. in Eutrop. 2, 230. Tectum Ouid. Epist. 10, 71.

RECVRVO, āre. [*ἀνακαμπυλιάζω*] *Retro.* Columel. 5, 10 Quum ad scrobis solum radix peruenit, duritia huni coërcita recuruatur, et ex summo duûm ramorum ambas radices emittit. Aquas recurvare in caput *magae opus, i. facere vt ad fontem reſluat* Ouid. Amor. 1, 8, 6. Horrentesque situ gladios in saeua recuruant Vulnera Stat. Theb. 3, 582.

RECVRVĀTVS, a, um. Partic. [*ἀνακαμπυλιαθείς*] Columel. 3, 18 Praetorto capite et recuruato semen. Cels. 5, 26, 28 Recuruato articulo curatio adhibita. *Add.* 8, 1 *fub fin.* Os quod pectinem vocant — recuruatum in exteriora in feminis. Vndis recuruatis ludit Maeander Ouid. Met. 2, 246.

RECŬSO, āre. [*ἀναίνομαι, ἀναδύομαι*] *q. d. causam regerere, vel contra causari, i. declarare, se nolle.* Aur. Vict. de Viris illust. 44 Imperatoris nomen a militibus, et a Senatu triumphum recusauit oblatum. Cic. Verr. 2, 5 Quando id, quod imperaretur, recusauit? Ibid. 4, 85 Quum recusaret, vehementer minatur. Virg. Georg. 1, 53 Et quid quaeque ferat regio, et quid quaeque recuset. Vires recusant ferre rem illam Hor. Epist. 2, 1, 259. *Conf.* Id. A. P. v. 39. Cedo equidem, nec nate tibi comes ire recuso Virg. Aen. 2, 704. Longe recusare Virg. Aen. 5, 406. Cic. Verr. 5, 140 Seruilius et recusare et deprecari. Amicitiam alicuius recusare Caes. Bell. Gall. 1, 44. Arma Virg. Aen. 5, 417. Iudicium Callistratus l. 36 ff. de iudiciis, *et* Gaius l. 29 de noxalib. action. Iussa Virg. Aen. 5, 749. Munus legationis Caes. Bell. Ciuil. 1, 33. Periculum Idem ibid. 7, 19. Sortem Caes. Bell. Gall. 8, 1. Verbera Tibull. 1, 9, 37. Vetera omnia recusabant animo Tacit. Hist. 2, 78. Vincla leones recusantes Virg. Aen. 7, 16. Vxorem filius grandi cum dote recusat Hor. Serm. 1, 4, 50. ¶ 2 *Ad* causas *iudiciorum proprie pertinere hoc verbum, ista satis declarant:* Cels. in l. 48 D. mandati, Quintus Mucius Scaeuola ait: Si quis sub vsuris creditam pecuniam fideiussisset, et reus in iudicio conuentus, quum recusare vellet sub vsuris creditam esse pecuniam, et fideiussor soluendo vsuras, potestatem recusandi eas reo sustulisset, eam pecuniam a reo non petiturum. Recusare actionem, *i. Exceptione depellere.* Vlpian. in l. Quod ad heredem D. de magistrat. conuen. Idem l. 4 in princip. D. de re iudicat. *vbi etiam paullo post dicitur*, Rem iudicatam recusare. Cic. Verr. 1, 6 Sin absoluitur, desinemus nos de iudiciis transferendis recusare. Multo plures esse, qui de tributis recusent Cic. Fam. 3, 7. Ne fieret, vehementer recusare Idem ibid. 1, 9, 35. Cic. Att. 2, 1 Neque recusas quin non modo, si opus sit, sed etiam si velim accurras. Non possumus quin alii a nobis dissentiant, recusare Cic. Acad. 4, 7. Idem de Fin. 1, 7 c. 3 Nec vero vt noster Lucilius, recusabo, quo minus omnes mea legant. Cic. pro Flacc. 97 Populum Rom. disceptatorem non modo non recuso, sed etiam deposco. Recusare, *pro Accusationem depellere, ac proprie adeo, dixisse Budaeo videtur* Cic. de Clar. Orat. 90 c. 23 Tum igitur Galba recusans pro se. *Sed nec improbabilis est coniectura Gruteri, ex* Val. Max. 8, 1, 2 *legendum*, nihil recusans. Recusare *etiam significat, quod habueris dimittere, ac nolle amplius habere* Tertull. de Pallio c. 3 *de serpentibus*, Cum squamis et anni recusantur. Commodus in epistola *apud* Spartian. in Pescennio c. 4 Pescennium fortem virum noui, et ei tribunatus iam duos dedi: ducatum mox dabo, vbi per senectutem Aelius Corduenus rempubl. recusauerit, *i. munera, quae iam habet, deprecabitur ac deponet. Plura ipsius* Tertulliani *dedit ad locum e Pallio Salmasius* p. 194. *Passiue* Liu. 1, 24 Cum Trigeminis agunt reges, vt pro sua quisque patria dimicent ferro: ibi imperium fore, vnde victoria fuerit: nihil recusatur: tempus et locus conuenit.

RECŪSANS, antis. Partic. [*ἀναινόμενος*] Cic. Verr. 2, 129 Itaque fit omnibus recusantibus et implorantibus. Rogatus et recusans hoc feci Cic. in Orat. 36. Militibus nullum periculum pro salute Caesaris recusantibus Caes. Bell. Ciuil. 3, 26. Ministri recusantes Ouid. Fast. 2, 387. *Add.* ib. 3, 859.

RECVSĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. Ouid. ex Pont. 4, 13, 27.

RECVSATIO, ōnis. f. [*ἀνάνευσις*] Caes. Bell. Ciu. 3, 98 Quod vbi sine recusatione fecerunt, *etc. Add.* ib. 8, 1. Cic. de Orat. 2, 26. Nam haec ipsa recusatio disputationis, disputatio quaedam fuit mihi quidem periucunda. Sine recusatione ac sine vlla mora negotium susceperunt Cic. Cat. 3, 5 c. 2. Recusatio, *pro Defensione seu exceptione.* Cic. de Legib. 2, 41 Poena vero violatae religionis, iustam recusationem non habet. Idem de Inuent. 2, 12 c. 5 Aliud accusatio aut recusatio conficere debet. *Et* de Orat. 2, 364 c. 89 Adimere, inquit, omnem recusationem Crasso volui. *Metaphor.* Recusatio stomachi Petron. c. 141. *i. nausea, horror.*

RECVSABĬLIS, e. Adi. Tertull. adu. Marc. 4, 35 Reuelatio prima recusabilis, *etc.*

RECVTIO, ĕre. Augustin. Confess. 8, 11 Incutiebat horrorem, sed non recutiebat retro, nec auertebat.

RECVSSVS, a, um. Partic. [*ἀνασειθείς*] Virg. Aen. 2, 53 Vteroque recusso Insonuere cauae gemitumque dedere cauernae. Recusso pro Concusso, *inquit* Seruius, Praepositio pro Praepositione. Aequor recussum Valer. Argon. 5, 167. Recussus somno Apul. Met. 5 p. 170, 27. *i. excussus, excitatus.*

RECVSSVS, ûs. m. Plin. 8, 53 In haec ſe librant, vt tormento aliquo rotati in petras, potiſſimum e monte aliquo in alium tranſilire quaerentes, atque recuſſu pernicius quo libuerit exultant. *de ibicibus.*

RECVSSABĬLIS, e. Adi. Cael. Aurel. Tard. 3, 6, 88 Recuſſabilis ſphaera, quam Italicam vocant, *inter exercitationes ponitur. Quid ſit ea, quam* Corycomachian *alias vocat, ſupra ſ. l. a nobis deſcripta? in ea certe* recuſſatur, *repellitur, relabens ſubinde ſuccus, qui poteſt etiam ſphaericus eſſe.*

RECVTĪTVS, a, um. Adi. [λαπόδερμος, περίτμητος] *Cui reſecta eſt cutis glandem tegens: quo nomine docti ſunt Iudaei, a verendorum cute ſumma reciſa.* Martial. 7, 29 Nec recutitorum fugis inguina Judaeorum: Nec te Sarmatico tranſit Alanus equo. Recutiti, ἀποτετμημένοι, περίτομοι Gloſſ. Vet. *it.* Recutitus ἀπεψωλημένος. *Conf. Io. Britann. ad* Perſ. 5, 184. *Baron. Ann. Eccl. ad* A. C. 57 *et* 70. Martial. 9, 59 Nec ruptae recutita colla mulae, *i. ſubnaſcente nova ſubinde pelle calloſa. Callus enim nihil aliud eſt, quam renaſcens ex multiplici laceratione cuticula. Loquitur Poëta de rebus uſu tritis, quales ſunt* anſae veterum Corinthiorum, *it.* Crus compede lubricum decenni, *etc.*

R E D

REDACCENDO, ĕre. *Iterum accendo.* Commeatus vitae brevior, et facilior ante extingui, quam redaccendi Tertull. de Anima c. 30 *extr.* Redaccenſus eſt animus Hieroſolymam proficiſcendi Hieron. Ep. 6 *pr.* ad Florent.

REDA, *vid.* RHEDA.

REDABSOLVO, ſolui, ſolūtum, ĕre. [ἀπολύω] *Laudatur* Plaut. Cure. 3, 84 Sequere hac, te redabſoluam qua aduenifti gratia. *Sed* ted abſoluam *al.* te abſoluam *Gronou.* d *interpoſuere quidam ad eliſionem impediendam: vnde ortum* redabſoluam.

REDADOPTO, āre. *Iterum ſine denuo adoptare.* Modeſtinus in l. ſi pater filium D. de adopt. Sed nec is in patris poteſtatem (inquit Iuriſconſultus) reuertitur, quem auus retinuerat, filio dato in adoptionem, quem denuo redadoptauit. Nam etſi in vulgaribus legitur Readoptauit, in Pandectis tamen Florentinis legitur Redadoptauit, ac rectius.

REDADVNO, *vide*

REDADVNATIO, *vid.* READVNATIO.

REDAMBVLO, āre. [ἀναβαδίζω] *Reuerti.* Plaut. Capt. 4, 2 *extr.* Cura quam optime potes. LR. bene ambula, et redambula.

REDAMNO, āre. Redamnare ſuam ſententiam Oct. Horatian. 2, 2, 5.

REDĂMO, āre. [ἀντιφιλῶ] In amore reſpondere, Contra vel ſimiliter, ſiue me amantem amare. Cic. de Amicit. 49 c. 14 Quid enim tam abſurdum, quam delectari multis inanibus rebus: vt honore, vt gloria, vt aedificio, vt veſtitu, cultuque corporis: animo autem virtute praedito, eo qui vel amare, vel (vt ita dicam) redamare poſſit, non admodum delectari?

REDANDRVO, *ſ.* REDAMTRVO, āre. *Dubiae orthographiae verbum, quia obſoletum. Apud* Feſtum *ſic editur*, Redentruare dicitur in Saliorum exſultationibus, quum Praeſul ampirnauit, quod eſt motus edidit, ei referuntur inuicem iidem motus. Lucilius: Praeſul vt ampirnet, inde vulgus redemplauit: *quae vt legant viri docti, oſtendimus in* AMTRVO. *Hic modo ponamus, quae habet* Nonius 2, 739 Redandruare, Redire. Lucil. Sat. 9 Vt vulgus redandruet inde. Pacuuius Chryſe, Graecos nihil mediocriter redandruare.

REDANIMO, āre. Tertull. de Reſur. Carn. c. 13 Nec redanimari, ſed reformari exiſtimentur. *Add.* ibid. c. 31.

REDANIMĀTVS, a, um. Partic. Tertull. loc. cit. c. 19 Redanimatus et reuiuificatus.

REDANIMATIO, ōnis. f. Tertull. loc. cit. c. 38 Ad praeſentem gratiam redanimationis.

REDARATOR, oris. m. *Apud* Serv. in Georg. 1, 21 *videtur dici deus aliquis ruſticus. al.* Reparator.

REDARDESCO, ĕre. [ἀναπυρῶμαι] *Iterum ardeſcere, recandeſcere.* Ouid. de Rem. Amor. 734 Sic niſi vitaris quidquid reuocabit amorem, Flamma redardeſcet, quae modo nulla fuit.

REDARGVO, ui, utum, ĕre. [ἐξελέγχω] *Reprehendere, vt convincas.* Cic. Tuſc. 2, 5 Philoſophia naſcatur Latinis quidem literis ex his temporibus, eamque nos adiuuemus, nosque ipſos redargui reſellique patiamur. Idem de Nat. Deor. 3, 88 Improborum igitur proſperitates, ſecundaeque res redarguunt, vt Diogenes dicebat, vim omnem deorum, ac poteſtatem. Poterat autem impune, quis enim redargueret? Cic. de Finib. 2, 55. Redargue me ſi mentior Idem pro Cluent. 62 c. 23. Inconſtantiam alicuius Id. pro Domo 21 c. 9. Verba alicuius redarguere armis Virg. Aen. 11, 688. Quinctil. 6, 4 Refutatio non ſit in negando, redarguendo, defendendo, eleuando.

REDARGVTIO, ōnis. f. *a* Boëthio *hac voce redditur Graecum* ἔλεγχος. *vid. Voſſ. Etymol. f. 43 et de Vit. L. L. 3, 41.*

REDARMĀTVS, a, um. Adi. *Iterum armatus.* Dict. Cretenſ. l. 2 Nonis iaculis manus vtriusque redarmatae ſunt.

REDAVSPĬCO, āre. *et* REDAVSPICOR, āri. [ἐπαλεχραύω] *Denuo auſpicium ſumere vel auſpicari.* Plaut. Capt. 3, 5, 109 Exauſpicaui ex vinculis, nunc intelligo redauſpicandum eſſe in catenas denuo, *i. Coepi ego liber eſſe, iam redeundum eſt in vincula.*

REDDO, reddidi, redditum, ĕre. [ἀποδίδωμι, ἀνταποδίδωμι, ἀμείβω, ἀποτίω] *Proprie eſt ablatum vel acceptum reſtituere.* Ter. Adelph. 2, 4, 16 Reddetur, ne time. SA. at vt omne reddat. S. omne reddet. Mutuari aliquid ab aliquo, et ei viciſſim reddere aliquid aliud Cic. de Fato 3. Ea, quae acceperis vtenda, maiore menſura iubet reddere Heſiodus Cic. Off. 1 c. 15. *Vltionem nunciare* Pythias Ter. Eun. 5, 8, 18 Reddam, hercle! Reddere *eſt egerere aſſumta in cibo, potu, etc.* Plin. 10, 47 Inter aquaticas mergi ſolent deuorare, quae caeterae reddunt. *Vid. n.* 2 Crepitum, Excrementa, Finum, Humorem, Lapidem, Sanguinem, Vrinam. Celſ. de verb. ſignif. l. Verbum, Reddendi verbum, quanquam ſignificatum habet retrodandi, recipit tamen et per ſe dandi ſignificationem. *Conf.* Paull. ICt. l. 11 ff. de Iuſt. et iur. Reddit pratum in pabulo non minus quam in feno Colum. 2, 17, 2 *aeque vtile eſt domino, quod paſcua praebet, quam quod fenum.* Reddunt vinum pulcherrimum Amineae Pallad. Febr. 9, 4. Varro R. R. 3, 3 Vt LX reddiderit eo anno ea pars villae, bis tantum, quantum tuus fundus reddit. *Videntur tales formulae ortae ex eo, quod ſemen, item labor velut creduntur terrae: illa reddit cum fenore.* Plin. 5, 4 Ita appellatur regio — fertilitatis eximiae, cum centeſima fruge agricolis fenus reddente terra. *Vid. mox* Flores *it.* Fructus reddere. *it.* REDDITVS, ûs. Reddere, *Reponere.* Plaut. Moſt. 1, 2, 29 Tempeſtas venit, confringit tegulas, imbricesque: ibi dominus indiligens reddere alias ne volt. Reddere, *pro Referre, ſine recenſere, vid.* Quinctil. 10, 1, 75. Plin. in praef. Tria non amplius, vt opinor, abſolute quae traduntur inſcripta, ille fecit, quae ſuis locis reddam. Inſigne Epponiae vxoris exemplum reddetur ſuo loco Tac Hiſt. 4, 67, 4. Reſtat, vt actherios fines tibi reddere coner Manil. 1, 553. Redde age, quae deinceps riſiſti, *etc.* Hor. Serm. 2, 8, 80. *i. Renuntia.* Perge, Pomponi, de Caeſare, et redde quae reſtant Cic. de Clar. Orat. 258. *Sic* n. 2 Cauſas. Pſeudo-Cic. poſt redit. in Senat. 1 Qui denique nosmetipſos nobis reddidiſtis, *i. feciſtis, vt frui meis animi et corporis bonis queam. Ad ſimilitudines quascunque malecandas verbum* reddere *Poetae et alii ſcriptores adhibent, quod ſermonis genus a ſpeculis tractum videtur, quae* reddunt *illapſas* imagines. *Illuſtrant copioſe hoc genus loquendi viri docti ad* Sil. 2, 634. *Sic* n. 2 Reddere Colorem, Eloquentiam, Exemplum, Imaginem, Nomine. Plin. Epiſt. 7, 19, 9 Tantae feminae matrem rurſus videor amittere, quam haec vt reddit, ac refert nobis, ſic, *etc.* Clodius omnes Catilinas reddidit Cic. Art. 4, 3. *Qui aliquid faciendum conduxerunt, poſtquam fecere,* reddunt *locatori. Hinc* Reddere *ſaepe eſt facere, efficere. Vid.* n. 2 Commotum, Dictum, Dubia, Exercitatum, Ferrum, Impetratum, Incerta, Infectum, Inſignem, Meliorem, Otioſum, *etc.* Vt caritas liberorum, anneiores Reipub. parentes redderet Cic. Fam. 12, 3. ¶ 2 *Nomina elementari ordine diſpoſita:* Anhelitum reddere, ac per vices recipere, *Reſpirare* Plin. 9, 7. Cic. de Nat. Deor. 2, 135 c. 54 Excipiatque Animam, eam quae ducta ſit ſpiritu, eandemque a pulmonibus reſpiret, ac reddat. Plin. 11, 37 Sub corde pulmo eſt, ſpirandique officina, attrahens ac reddens Animam. *Sed etiam* Animam reddere *eſt Mori, exſpirare,* Animas dulces reddunt ad praeſepia Virg. Georg. 3, 495. *Meleagri mater apud* Ouid. Met. 8, 505 Biſque datam, primum partu, mox ſtipite rapto, Redde Animam. Et prius hanc Animam vacuas reddemus in auras Ouid. ex Pont. 2, 11, 7. Animam crudelem per vulnera Ouid. Faſt. 5, 469. *Sed* Idem Met. 2, 644 Animas tibi reddere ademtas Fas erit, *i. vitam reſtituere mortuis.* Hor. Carm. 1, 16, 28

Dum mihi
Fias recantatis amica
Opprobriis, Animumque reddas, h. e. Spem mihi redintegrandi amoris facias, Acron. *Sed quid ſi eſt, ſpem et fiduciam felicitatis reddas, vt* Ter. Andr. 2, 1, 35 Nuptias effugere ego illas malo, quam tu adipiſcier. CHAR. reddidiſti Animum. Cic. Att. 14, 14 Puero quoque hoc a me dabis, ſi tibi videbitur, vt Animum eius conciliatum reddas. Apodixim defunctoriam Petron. c. 132. Celſ. 2, 14 Oportet autem neque recentiores viros in his fraudare; quae vel repererunt, vel recte ſecuti ſunt: et tamen ea, quae apud antiquiores aliquos poſita ſunt, Auctoribus ſuis reddere. Ter. Phorm. 2, 2, 22 Pro maleficio ſi Beneficium ſummum nolunt reddere. Quinctil. 7, 5 In paupere gratior liberalitas, quam in diuite: dante Beneficium, quam reddente. Cic. Off. 1, 48 c. 15 Nam quum duo genera liberalitatis ſint, vnum dandi Beneficii, alterum reddendi. Hor. Serm. 1, 4, 116 Sapiens vitatu, quidque petitu Sit melius, cauſas reddet tibi. Clamorem Liu. 5, 38. *contra vel viciſſim clamare.* Colorem vini Plin. 27, 12. Commotum reddam te, *v. c. acerrime minantis plagas* Ter. Andr. 5, 2, 13 *vbi* Donatus, Commotum, citum, celerem. Corpus ſepulcro reddere Virg. Aen. 2, 542. Crepitus reddere dicuntur aſini, Onopordon ſi comederint Plin. 27, 12 ſ. 87. Data reddere nolunt Ouid. de Arte Am. 1, 433. Delibutum gaudio reddere, *vid.* DELIBVTVS. Depoſitum Cic. Off. 1, 31 c. 10. Dicta reddere, *i. Reſpondere* Lucret. 4, 463. Dictum ac factum reddidi, *perfeci ſtatim, vti dictum fuit* Ter. Heaut. 4, 5, 12. Cic. Acad. 4, 84 Et ſi vna fefellerit ſimilitudo, Dubia omnia reddiderit. Quinctil. 1, 1, 6 Et Laelii filia reddidiſſe in loquendo paternam Eloquentiam dicitur. *i. retuliſſe, ſimili eloquentia vſam in* loquendo. Cic. Att. 1, 20 Cincius noſter eam mihi abs te Epiſtolam reddidit, quam tu Idib. Febr. dederas. Exercementa Plin. 9, 43. Exemplum ac Effigiem virtutis alicuius reddere, *Repraeſentare* Liu. 26, 14 *extr.* Exſequias reddere, *Soluere tanquam debitum* Ouid. ad Liu. 218. Exercitatum te reddam, *vid.* EXERCITOR. Quas hominum Facies reddunt, qualesque colores? *i. efficiunt* Lucret. 6, 812. Farinam reddere dicuntur quae moluntur Plin. 18, 9. Ferociorem et impotentiorem aliquem reddere Cic. Fam. 4, 9. Fungar vice cotis, acutum reddere quae Ferrum valet, exſors ipſa ſecandi Hor. Art. Poët. v. 304. Fimum reddere, *pro Cacare* Plin. 8, 15. Columel. 2, 15, 4. Plin. 16, 26 Abies Flores croci colore circa ſolſtitium, Semen reddit poſt vergiliarum occaſum. Fructum quem Lemni vxoris reddunt praedia Ter. Phorm. 4, 3, 75. Geſtus reddunt brachia Ouid. Met. 6, 308. Columel. 4, 3 Experto mihi credo Syluine, bene poſitam vineam, bonique generis, et bono cultore, nunquam non cum magno fenore Gratiani reddidiſſe. Honorem ſuum cuique et gradum reddere Cic. pro Roſc. Amer. 136. Humorem reddere, *pro Mouere* Plin. 11, 25. Idem 11, 37 Adeoque iis abſoluta vis ſpeculi, vt tam parua pupilla totam Imaginem reddat hominis. Imagines ſiniſtras reddit ſpeculum Quinctil. 11, 3, 68. Imaginibus redditis veris Plin. 35, 7. Impetratum reddere aliquid alicui, *i. Impetrare* Plaut. Epid. 1, 1, 46. Cic. Acad. 4, 110 Itaque non metuit, ne confundere omnia videatur, et incerta reddere. Infectum Hor. Carm. 3, 29, 47. Inſignem arte multa reddere aliquem Virg. Aen. 5, 705. Iura reddere Ouid. Faſt. 1, 252. Iura reddere foro Stat. Silu. 1, 4, 47. Ius vel iudicium reddere populo Ter. Phorm. 2, 3, 57. Caeſ. Bell. Gall. 7, 76 Pro quibus meritis ciuitatem eius immunem eſſe iuſſerat, Iura, legesque reddiderat. Iuſta reddere funeri Plin. 10, 2. *Conf.* Cato *apud* Columel. 11, 1. Lapidem reddere *calculum e veſica* Scribon. 146. Latine reddere, *Vertere ſignificat* Cic. de Orat. 1, 155 c. 34 Vt quum ea, quae legerim Graece, Latine redderem, non ſolum optimis verbis vterer, *etc.* Cic. Fam. 2, 1 Scripta et obſignata iam epiſtola, Literae mihi redditae ſunt a te. Lucem redde tuae, dux bone, patriae, *ad Auguſtum* Hor. Carm. 4, 5, 5. Ludos reddere, *vid.* LVDVS. Me vitae redde priori Hor. Epiſt. 1, 7, 95. Meliorem aliquem reddere Cic. Att. 2, 1. Merces reddita mihi Ouid. ex Pont. 2, 3, 39. O fortunata Mors, quae naturae debita, pro patria eſt potiſſimum reddita Cic. Philipp. 14, 41. Mors iam vitaï reddita Lucret. 4, 767. Mors vitae reddita h. e. Vita cum morte commutata, *inquit* Lambinus. *Sed recte ex* MSS. *Hauere. Quem* Reddita vita iam mors et terra potita eſt: *ex quarta Coniugatione.* Motus genitales Lucret. 2, 228

quos deinde v. 242 *ita describit*, Neque ictus gignere per se, Qui varient motus, per quos natura gerat res. Nitorem Plin. 28, 8. Nomen Idem 7, 21. Nomine aliquem reddere, *Habere idem nomen* Virg. Aen. 6, 768. Odorem reddere, pro Odorem emittere, siue spirare Plin. 36, 23. *Conf.* ibid. c. 19. Onera ciborum, *vid.* ONVS. Plaut. Epid. 1, 1, 22 Te volo percontari, Operam da, opera reddetur tibi. *Gron.* Reddibitur: *quod tamen in nullo codice obseruatum, iam Taubmannus monuit: sed* redditur *aut* reddetur. Cic. Fam. 16, 12 Tu Musis nostris para vt operas reddas. *i. Absoluas pensum.* Idem ibid. 9, 25 Mathonem et Pollionem inimicos habet Fabius: quid multa? non me hercule tam perscribere possum, quam mihi gratum feceris, si Otiosum Fabium reddideris. Cic. de Fin. 3, 12 Qui omnia sic exaequauerunt, vt in vtramque partem ita Paria redderent, nulla selectione vterentur eius, virtutem ipsam subtulerunt. Partum reddere, Parere, *vid.* Partus, *in* PARIO. Perfectum reddere aliquid, *Perficere* Plaut. Asin. 1, 1, 109. Poenas reddere, *vid.* POENA. Plin. Epist. 10, 64 *et* 66 Reddendum Poenae, quam fractis vinculis euasit. Promissa reddere alicui Virg. Aen. 5, 386. Quies nulla reddita est corporibus Lucret. 2, 95. Plaut. Aul. 1, 1, 6 Tibi ego Rationem reddam stimulorum seges? Ratio reddunda est Lucret. 5, 67. Rationem reddere actī, vel suae vitae Cic. de Fin. 3, 12. Idem Diuin. in Caec. 27 c. 9 Nihil est enim, quod minus ferendum sit, quam Rationem ab altero vitae reposcere eum, qui non possit suae reddere. Rationem sententiae suae redderet Cic. Tusc. 1, 39. Idem Acad. 4, 105 Vt etiam si possis Rationem reddere, cur id eueniat, tamen, *etc.* Rationem reddere quare Quinctil. 7, 2. Nec Responsa potest consultus reddere vates Virg. Georg. 3, 491. Acquum est Peccatis veniam poscentem reddere Rursus Hor. Serm. 1, 3, 75. Sanguinem reddidit Plin. Epist. 5, 19, 6 *de pulmonis vitio. Vid.* Scrib. 149. Saporem reddere Plin. 19, 12. Segniorem reddere ad respondendum, *etc.* Cic. de Fin. 1, 34. Semen reddit arbor Plin. 16, 26. Serum reddere in potestatem domini Vlpian. in l. Aut damnum §. vlt. D. de poenis. Se conuiuio reddere Liu. 23, 9 *redire ad conuiuum.* Sese epulis reddere Sil. 11, 368. Se labori reddere Claud. Paneg. 8. Solatia reddita confusae menti Ouid. ex Pont. 1, 3, 3. Somum reddere, *pro Facere et excitare* Plin. 11, 51. Cic. Tusc. 1, 96 Quo Somitu reddito arridens, Propino, inquit, hoc pulchro Critiae, qui in eum fuerat teterrimus. Sonitum plangoris reddere Ouid. Met. 3, 493. *de Echo.* Liu. 28, 34 Vt aut (si ita videatur) reddant Spiritum P. Scipioni ab eodem illo acceptum: aut seruati bis vni debitam vitam pro eo in perpetuum deuouerant. *i. Pro Scipione fundant, quibus, vt ne funderetur, defendit Scipio.* Statua reddita est ei tum a maioribus pro vita Cic. Philipp. 9, 5. Stridorem reddit iamia Ouid. Met. 11, 608. Suggillata reddere colori *restituere eis suum colorem* Plin. 20, 11. Stat. Theb. 9, 121 Tandem intermissa taculantum nube, potestas Reddere Tela fuit, *i. vicissim emittendi in hostes.* Titulum reddere meritis Ouid. Met. 13, 372. Transactum reddere aliquid, *Transigere* Plaut. Capt. 2, 2, 95. Tibull. 1, 3, 34 Reddereque antiquo menstrua Tura lari, *i. in aram dare.* Cic. Att. 12, 44 Sed, quaeso, confice, et te Vacuum redde nobis. *Subaud. Ab omni solicitudine.* Liu. 3, 26 *pr.* Tantam Vastitatem in agro Sabino reddidit, *i. effecit.* Verbum reddere pro verbo, *interpretando* Cic. de Opt. gen. Orat. 14 c. 5. Vicem reddere meritis Ouid. Amor. 1, 6, 23. Vicem alterius reddere, aliter Plin. 2, 8. Vim alicuius herbae reddere, *Saporis vires referre gustu* Plin. 21, 18. Ouid. Met. 10, 203 Atque vtinam pro te Vitam, tecumque liceret Reddere. Cic. Verr. 5, 89 Quod reliquum Vitae viriumque fames fecerat, id ferro potissimum reddere volebant. *i. Reliquum vitae pugnando finire.* Cic. pro Planc. 92 c. 37 Qui pro Repub. Vitam reddiderunt, licet me desipere dicatis, nunquam me hercule eos mortem potius, quam immortalitatem assequutos putaui. Vocem humanam reddit pisttacus Plin. 10, 42. Voces audire, et reddere, Humaniter loqui, *inquit* Seruius *ad* Virg. Aen. 1, 413. Cic. de Legib. 3, 22 Caute Vota reddunto. Curtius 3, 7, 3 Vota deinde pro salute suscepta per ludum atque otium reddens, *etc.* Vrinam reddere Plin. 8, 42. ¶ 3 *Miscella.* Reddere, *interdum est, Id, quod ab aliquo acceperis, ac didiceris, vel recitare, vel cantare.* Hor. Carm. 4, 6 *extr.* Reddidi carmen docilis modorum Vatis Horati. *Et* Epist. 1, 18, 13 Vt puerum saeuo credas dictata magistro Reddere, *etc. Conf.* Terentian. de Anacreontico-Choriambico. Cic. de Clar. Orat. 301 Primum memoria tanta, quantam in nullo cognouisse me arbitror, vt quae secum commentatus esset, ea sine scripto verbis eisdem redderet, quibus excogitauisset. *De Hortensio loquitur. Cuius rei memnit his verbis* Quinctil. 10, 6 Cicero certe Graecorum Metrodorum Scepticum, et Eriphylum Rhodium, nostrorumque Hortensium tradidit, quae cogitauerant, ad verbum in agendo retulisse. *Paullo ante capite eodem dixerat*, Assumendus vsus paullatim, vt pauca primum complectamur animo, quae reddi fideliter possint. Catull. 74, 26 O dii reddite mi hoc pro pietate mea. *Sic apud* Plaut. Rud. 1, 3, 6 Hancine ego partem capio ob pietatem praecipuam? Reddibo, *futurum antiquum, pro Reddam teste* Non. 7, 75 *dixit* in Casina Plautus, item in Men. (5, 7, 49) Salium tibi ita, vt mihi dedisti, reddibo, *vbi nunc* redhibebo *editur.* Plaut. Vidular. Ego seruabo, quasi sequestri detis, neutri reddibo, *apud* Nonium 10, 28. *Add. quae* n. 2 *in* Mors reddita, *et* Operam reddibo *monuimus.*

REDDĬTVS, a, um. Partic. *Vt*, Redditus his terris Virg. Aen. 6, 18. Vox reddita fertur ad aures Idem 3, 40. Votis publicis redditus Plin. Paneg. 60, 1.

REDDITVS, ūs. m. *Pro* reditu *s. fructu agrorum aliquoties* redditus *est in* MSS. Columellae, *v. g.* 3, 2, 3 *et* 5. *it.* 3, 3, 2. *et* 7, 4, 3: *quod non temere videtur esse, cum verbum* Reddere *in ea re satis frequens esse modo obseruatum sit. Add.* REDITVS n. 2.

REDDITŪRVS, a, um. Part. [ἀναδώσων] Catull. de Acme f. 40, 4 Et negat mihi vestra reddituram Pugillaria, si pati potestis.

REDDITIO, ōnis. f. [ἀπόδοσις] Quinctil. 8, 3 Redditio illa rem vtramque comparat. Redditio contraria, quae ἀνταπόδοσις dicitur Idem ibid. Redditionem rationis poscentibus, respondemus Augustin. 21, 7.

REDDĬTOR, ōris. m. August. Epist. 5 Debitorum redditores.

REDEMTIO, REDEMTOR, REDEMTVRA, *vid.* REDIMO.

REDEO, īui, *et frequentius* ii, ĭtum, īre. [ἐπανήκω, ἐπανέρχομαι, ἀποστέω, ἐπάνειμι] *Retroire, reuerti.* Ter. Andr. 1, 1, 110 Redeo inde iratus atque aegre ferens. Virg. Ecl. 9, 23 Tityre, dum redeo (breuis est via) pasce capellas. Redire actutum Plaut. Pseud. 1, 5, 148. Redire rursum Ter. Eun. 4, 2, 6. *Add.* Idem Adelph. 1, 1, 46. Redire retrorsum Plin. 9, 31. Inde domum redeunt sub prima crepuscula moelli Ouid. Fast. 5, 455. Non vnquam grauis aere domum mihi dextra redibat Virg. Ecl. 1, 36. Mature redire Hor. Epist. 1, 7, 97. Tardius Ouid. Met. 10, 674. Redire a foro Plaut. Aul. 2, 3, 6. Redire e suburbano Plin. 8, 40. Plaut. Amph. 2, 2, 32 Redire ad nauim melius est. Ter. Heaut. 2, 3, 37 Ad lanam redit. Itque reditque viam toties Virg. Aen. 6, 122. Cic. pro Muraena 26 Praetor interea, ne pulchrum se ac beatum putaret, atque ipse aliquid sua sponte loqueretur, ei quoque carmen compositum est, cum caeteris rebus absurdum, tum vero nullo vsui, VTRISQVE SVPERSTITIBVS PRAESENTIBVS, ISTAM VIAM DICO, INITE VIAM. Praesto aderat sapiens ille, qui inire viam doceret. REDITE VIAM: eodem duce redibant. Cic. Att. 10, 10 Et dubita si potes, quin ille, seu victus, seu victor redierit, caedem facturus sit. Plaut. Men. Prol. 49 Nunc in Epidamnum pedibus redeundum est mihi. Pedibus inuitis redit Propert. 2, 25, 20. Lucil. 27 *apud* Non. 4, 401 Si tamen non ad te hoc redeunt, tu hoc carebis commodo. *videtur significare, ad te peruenit, tibi lucro fiet. Addit* Nonius Virg. Georg. 2, 401 — Redit agricolis labor actus in orbem. *Prouerbii vim habet*, Quid si redeo ad illos, qui aiunt, Quid si nunc caelum ruat? Ter. Heaut. 4, 3, 41. Atque (vt ad me redeam) meministis, Qu. Maximo fratre Scipionis, *etc.* Cic. de Amicit. 96. Sed redeamus illuc, vnde diuertimus Cic. Fam. 12, 25. Illuc quaeso redi quo coepisti Ter. Adelph. 2, 1, 36. Illuc, vnde abii, redeo Hor. Serm. 1, 1, 108. ¶ 2 *Nomina:* Amores redeunt vel cum odio depositi Plin. 24, 17. Animus mihi redit Ter. Hec. 3, 2, 12. Animi rediere viris Valer. Argon. 3, 468. Aut redit a nobis Aurora, diemque reducit Virg. Georg. 1, 249. Calor Vere redit ossibus Virg. Georg. 3, 272. Carbasa redierunt aduerso vento Ouid. Epist. 21, 71. Plin. 13, 25 Restinctis Colore suo redeunte. Color rediit in ora Ouid. de Arte Am. 3, 730. Febres redeunt Plin. 28, 16. Gramina iam redeunt campis Hor. Carm. 4, 7, 1. Mens redit Ouid. Met. 14, 519. Mos redit Liu. 2, 43. Rabies eadem redit Lucret. 4, 1111. Ter. Phorm. 1, 2, 5 Praesertim vt nunc sunt mores: adeo Res rediit, si quis quid reddit, magna habenda est gratia. *Vbi* Donatus: figurate, pro ita vt loqueris, adeo res rediit dixit, et proprie res rediisse dicitur, quum aliquid peius exspectatione contigit. Res animo redit, *i. obuersatur* Plin. *Epist.* 8, 23, 6. Vires rediere Valer. Argon. 4, 673. Virtus redit in praecordia victis Virg. Aen. 2, 367. Vultus ardore remisso rediit Stat. Theb. 8 518. ¶ 3 *Cum Praepositione.* Ad animum alicuius redire Quinctil. 7, 2. Ad Gladios Caes. B. C. 3, 93. Cic. Tusc. 2, 29 Ad Ineptias redis: illud enim, quod me angebat, non eximis. Ad Ingenium Ter. Adelph. 1, 1, 46. *et* Hec. 1, 2, 38. Saepe ad Magistrum scelera redierunt sua Sen. in Thyeste v. 311. Ad nihilum redeunt res funditus omnes Lucret. 2, 755. Ter. Phorm. 4, 3, 43 Vt ad Pauca redeam, ac mittam illius ineptias. Ad Praecedentia redire Cic. de Amicit. 100. Idem Tusc. 1, 23 Vtrum igitur inter has sententias diiudicare malimus, an ad Propositum redire. Ad Pugnam Virg. Aen. 5, 454. Ad Rationem Quinctil. 6, 1. Ter. Heaut. 2, 3, 78 Syre verum hic dicit: mitte, ad Rem redi. *Vid.* Cic. de Fin. 1, 66. Ad Restim rediit res, *Prouerbium de re desperata* Ter. Phorm. 4, 4, 5. Ad Se redire, *i. ad ordinariam rationem sentiendi, ad tranquillitatem etc.* Cic. Att. 7, 3 Et id, quod animum induxerat, paullisper non tenuit, sed cito ad Se rediit. *Adde* Ter. Andr. 3, 5, 16. *et* Adelph. 5, 3, 8. Liu. 1, 41. Ad Se, et ad mores suos redire, *i. Pristinos mores resumere* Cic. Verr. 1, 57. Ad Somnum res rediit Lucret. 3, 923. Ad Te redit hereditas Ter. Hec. 1, 2, 97. Ad Vestitum suum Cic. pro Sext. 32. Incommoditas omnis Huc redit, si eueniat discessio Ter. Andr. 3, 3, 35. Nempe omnia haec verba Huc redeunt denique; ego excidor *etc.* Idem Eun. 1, 2, 78. In Amicitiam alicuius redire Liu. 25, 16. In Concordiam redire Plaut. Amph. 3, 8, 7. Cic. Verr. 5, 144 Nunquam te in horum Conspectum rediturum, nunquam in forum Populi Rom. venturum, *etc.* In Corda redeunt tumultus Claud. de Bell. Get. 216. In Deditionem Sueton. in Claud. Caes. c. 25. Quinctil. 3, 6 In adoptionem dato redire in Familiam liceat. In Fidem alicuius Liu. 25, 1. Cic. Fam. 1, 9 Vt cum Crasso redirem in Gratiam, *me reconciliarem.* Ter. Phorm. 5, 9 (8) 40 Redeat sane in Gratiam, iam supplicii satis est mihi. *Conf.* Nep. 25, 17, 1. Suet. Tib. c. 61. Cic. Fam. 9, 1 Scito enim me, postea quam in vrbem venerim, rediisse cum veteribus amicis, id est cum libris nostris in Gratiam. In Locum eum res rediit Ter. Adelph. 2, 4, 8. In Magistrum saepe scelera rediere sua Senec. Thyest. 4 v. 311. Ter. Phorm. 5, 3, 19 Non temere dico, redi mecum in Memoriam, *i. Memineris vt ego.* Cic. de Senect. 21 His enim ipsis legendis redeo in Memoriam mortuorum. In Metum redire Plin. Epist. 8, 11 *pr.* In Mores patrios Liu. 29, 1. Idem 35, 5 Obstabant duces, hastilibus caedentes terga trepidantium, et redire in Ordines cogentes. Pers. Sat. 6, 79 Iam mihi quarto, Iam decies redit in Rugam, *i. iam quadruplicatum est patrimonium iam decuplicatum.* Plin. 11, 42 Caseos redire in mustеum Saporem, aceto et thymo maceratos, certum est. *h. e. Recipere saporem recentem et nouum.* In Sedes antiquas primordia redeunt Lucret. 6, 87. Cic. Philipp. 12, 7 c. 2 *extr.* Quod si est erratum P. C. spe falsa atque fallaci, redeamus in viam: optimus est portus poenitenti, mutatio consilii. In Speciem veram rediit, solitumque nitorem Ouid. Met. 4, 231. *de Apolline, qui in feminam mutatus fuerat.* In Statum antiquum redire Liu. 3, 9. In Viam Ter. Andr. 1, 2, 19. ¶ 4 Redire, *Prouenire, vnde fit* Reditus, *Prouentus.* Plin. 14, 4. Varro de R. R. 1, 44 Vt ex eodem femine aliubi cum decimo redeat, aliubi cum quintodecimo: vt in Hetruria, et locis aliquot in Italia. In Sybaritano dicunt etiam cum centesimo redire solitum. Nihil ad me redit ex his Cic. de Fin. 2, 78. *i. Nullum ex his percipio commodum.* Pecunia publica, quae ex metallis redibat Nep. 2, 2, 2. Ex qua regione 50 ei talenta quotannis redibant Idem 2, 10, 3. ¶ 5 Reditur, *Impersonale.* Liu. 3, 5 Romam reditum est, iustitium remissum est. Cic. de Legib. 3, 18 Sed iam si placet, de prouinciis discedatur, in vrbemque redeatur.

REDIENS, euntis. Partic. [ἐπανήκων] *Vt*, Annus rediens Hor. Carm. 3, 8, 9. Lunae redeuntis cornua Ouid. Met. 10, 479. Peregre rediens Ter. Phorm. 1, 5, 13.

REDITŪRVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἐπανήξων] Cic. Att. 13, 9 Ad

Ad quos dies rediturus sim, ad te scribam. Ouid. ex Pont. 4, 5, 43 Fluminaque in fontes cursu reditura supino. Dies non reditura Propert. 2, 15, 24. Vela reditura tenebat Eurus Ouid. Met. 7, 664.

REDĪTVS, ūs. m. [ἐπάνοδος, ἀναχωρήσις, κάθοδος] *Reuersio.* Cic. de Amicit. 15 Idem dicebat semper animos hominum esse diuinos, iisque, quum e corporibus excessissent, reditum ad caelum patere. Cic. pro Cluent. 119 Hominibus ignominia notatis, neque ad honorem aditus, neque in curiam reditus esset. Cic. Att. 15, 5 Quis porro noster itus, reditus, vultus, incessus inter illos? Cic. de Clar. Orat. 227 Inter profectionem et reditum L. Sullae. Ad meum reditum, *vid.* AD, Praepositionem. Haec et quae poterunt reditus Abscindere dulces Hor. Epod. 16, 35. *i. Spem omnem redeundi auferre.* Aperire reditum, Arcere reditu, Cessare ex reditu, Conficere reditum, *vid. hh. ll.* Exclusi reditu Nep. 2, 5, 1. Excusare reditus Ouid. Epist. Sabin. 2, 63. Ferre reditum, *Redire.* Catull. de Coma Berenicae s. 66, 35 Si reditum retulisset is. Ferre reditum in nemora Catull. de Berecynt. s. 61, 79. Morari reditus Hor. Carm. 3, 5, 52. Parare reditum tibi Hor. Ep. 1, 2, 21. Parere sibi reditum, *vid.* Segnis prouidentia, *in* PROVIDEO. Patent reditus populo Ouid. Fast. 1, 279. Perimere reditum, *vid.* PERIMO. Pollicitus maturum reditum Hor. Carm. 4, 5, 2. Prohibere reditum Cic. Philipp. 8, 32. Promittere inanes redditus sibi Ouid. Met. 11, 576. Referre reditum Catull. de Berecynt. s. 61, 47. Retulit animo actuante rursus reditum ad vada. *Alii legunt* Detulit. Referuare ad reditum, *vid.* AD. Rupere reditum Parcae Hor. Epod. 14, 22. Erit non emisso reditus tibi Idem Epist. 1, 21, 6. Solis anfractus, reditusque Cic. de Somn. Scip. 3. Idem Fam. 13, 50 Quid illa tandem popularia? Reditus illustris in gratiam in quo ne per imprudentiam quidem errari potest sine suspicione perfidiae. *Conf.* Idem Att. 2, 3. Gratiae reditus ei patet. Cic. de Arusp. Resp. 52 c. 24 *extr.* Quid existimaris cum, si reditus ei gratiae patuerit, esse facturum? ¶ 2 Reditus, *Prouentus, eo quod singulis annis redeat.* Ouid. ex Pont. 2, 2, 17 At reditus iam quisque suos amat: et sibi quid sit Vtile, sollicitis computat articulis. Plin. 17, 1 Pecuniae reditus Nep. 25, 14, 3. *de Iphicr.* Scaeuola in l. 30 D. de adimend. vel transferend. legat. §. 1 Et si putaueris eam ad bonam vitae consuetudinem reuersam, ita viginti auri libras ei reddere, quum morieris, interim tamen reditus eius, id est vsuras semisses ei praestes. Ouid. ex Pont. 4, 5, 19 Aut populi reditus positam componet ad hastam, Et mirui magnae non finet vrbis opes. Status reditus Plin. Ep. 3, 19. *i. certus.* Plin. 16, 37 Nullius quippe tutior est reditus minorisue impendii, aut tempestatum fecurior. *de fidice loquitur.* Vberiores reditus habere. 2. *In MSS. fere perpetuo scribitur* redditus: *vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 13, 15 p. 290. *Vid.* REDDITVS, ūs. *ex* REDDO.

REDITIO, ōnis. f. Cic. Verr. 1, 16 c. 6. Caes. Bell. Gall. 1, 5 Vt domum reditionis spe sublata, parationes ad omnia pericula subeunda essent. Quid huc reditio est Ter. Eun. 4, 4, 4.

REDĪTO, āre. Frequent. [κατανεύω] *Statim, sine continuo redire. Laudatur* Plaut. Capt. 2, 3, 20 Ac si non reditas huc, *etc. Sed* Rebitas *hoc loco legunt, i.* redeas, *antiqui et noui.*

REDITIVVS, a, um. *Legitur, in nonnullis libris, apud* Anastas. l. 10 C. de haeret. et Manich. *al.* Redituua.

REDHĪBEO, ui, itum, ēre. *Ex* Re *et* Habeo *compositum, D interposita, causa melioris soni;* Habeo *autem eo sensu posuum, vt in* exhibeo, praebeo *f.* praebeo *etc. Est autem, vt ait* Vlpian. De aedilicio edicto, l. Redhibere, Facere, vt rursus habeat venditor, quod habuerat: quia id reddendo fiebat, ideirco redhibitio est appellata, quasi redditio. Festus, Redhiberi dicitur, id quod redditum est, improbatumque. Plaut. Merc. 2, 3, 83 Quid si igitur reddatur illi vnde empta est? D. nomine gentium. C. dixit se redhibere, si non placeat. *de venditore loquitur. i. Pretium restituere, re reddita. Idem* Men. 5, 7, 49 Salium tibi, vt mihi dedisti, redhibeo murfupium. *i. Reftituo, reddo.* Vlp. in l. Pomponius, De acquir. vel amit. poss. Praeterea quaeritur, si quis hominum venditori redhibuerit, an accessione vti possit venditio ex persona eius. Cic. Off. 2, 91 c. 23 In mancipio vendendo dicendane vitia, non ea quae nisi dixeris, redhibeatur mancipium? *Add.* Gell. 4, 2 *vbi aliquoties hoc verbum occurrit et argumentum* Aedilitii edicti tractatur. Festus, *voce* Redhibitur *ita emendandus.* Redhibitum id proprie dicitur quod redditum est, reprobatumque, et qui dedit, idemque rursus coactus est habere id, quod ante habuit.

REDHIBITIO, onis. f. Quinctil. 8, 3, 14 An non pudeat certam creditam pecuniam periodis postulare, aut circa stillicidia atteri, aut in mancipii redhibitione sudare? *h. e. In agendo tanta vti vehementia, vt sudorem emittas. Conf.* l. Pompon. ff. de acquir. poss. *et* l. 11 ff. de aet. cur. Gell. 4, 2.

REDHIBĪTOR, ōris. m. Qui venditum recipit, l. 25 ff. de except. rei iud.

REDHIBITORIVS, a, um. Adi. *Vt,* Actio redhibitoria, Exceptio redhibitoria, Pompon. in l. Si tamen, D. de Aedilic. edict. et Papinianus ibidem in l. Actioni redhibitoriae. Iudicium redhibitorium Caius in l. Si quid venditor, D. de Aedilic. edict. *et alibi saepius eodem titulo.*

REDHOSTIO, īre. *Antiquum. Reddere.* Festus, Redhostire, referre gratiam. *Vitur testimonio Pectarum, quae ponamus statim, vt de exactura Scaligeri legenda videntur:* Naeuius, Vbi Verens regem salutat: Iubeo Albanum Amulium Comiter senem sapientem: contra redhostit Menalus. Attius, Cedo ecquid te redhostit, cum ea seni obiecket facinus. *Pergit* Festus, Nam et hostire pro aequare posuerunt, *vid.* HOSTIO. *Apud* Non. 2, 740 *omnia sunt perturbatora et incerta. Vid. Mercerus.*

REDHOSTIMENTVM, i. n. *Beneficii compensatio, minus probae notae vocabulum.*

REDICVLA, *vid.* RIDICVLA *sub* RIDICA.

REDICVLVS, i. m. *Deus.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad vrbem Hannibal ex eo loco redierit, quibusdam perterritus visis. *Haec* Festus. Campus Rediculi appellatus *memoratur* Plin. 10, 43.

REDĪGO, ēgi, actum, ĕre. [κατάγω] *Ex* Re *et* Ago, *A in I conuersa, et D interposita: Videtur a Pastoribus ortum, qui dispersa pecora subinde* reagunt, redigunt *in vnum gregem. Sed, vt fit, longe iste fu. fusus deinde est vsus verbi, quod non minus quam ipsis exemplis propositis declarari potest. Proprie igitur* Ouid. Fast. 4, 511 Filia parua duas redigebat monte capellas. Liu. 26, 12 Hi supra XXX comprehensi, et cum transfugis nouis multati virgis, manibusque praecisis Capuam rediguntur. Idem 21, 9 Hostem in castra redigere. Pallad. Sept. 8, 2 Redigere semen e farragine, *i. colligere.* Cic. Verr. 2, 4 Syracusani, qui praefuerant his Heraclii bonis verbo redigendis, re dispertiendis, reddebant eorum negotiorum rationem in Senatu. Redigere *nimirum* pecuniam *solemne quasi formula incurrit, qui vel exigunt a debitoribus, vel venditis aliis rebus colligunt.* Cic. Diu. in Caec. 56 c. 17 Deinde bona vendit, pecuniam redigit. *Et mox,* Cogit quaestorem suum pecuniam, quam ex Agonidis bonis redegisset, adnumerare et reddere. Idem Verr. 1 c. 36 Reliqua vendidit, pecuniam exegit. Cum eum ad HS. Vicies quinquies redegisse constaret *etc.* Liu. 2, 42 Quidquid captum ex hostibus est, vendidit: Consul Fabius, ac redegit in publicum. *Et* 38, 59 Tantum auri quantum venditis omnibus bonis redigi non potest. Quinctil. Decl. 5 arg. Pater omnibus bonis in vnum redactis profectus est. *Haec, et multo plura exempla cumulant Bentleius ad* Hor. Epod. 2 *extr. vbi ex MSS. et editis potioribus legit,* Omnem redigit Idibus pecuniam, quaerit Kalendis ponere, *pro eo quod vulg. recentiores* relegit *habent. Inforte hoc factum a Bentleio aut Cunningamus, rationem nondum, puto, reddidit: nisi forte* relegere *non plane ineptum est huic rei verbum, ostendi potest. Locum quidem* Catoris R. R. 150 *huc non conuenire, demonstrauit, puto,* Gronou. *Obss. 1, 20 quem Berthius suae etiam de Horatiano loco sententiae auctorem habet.* Cic. Verr. 3, 171 c. 73 Quum omnis frumenti copia decimarum nomine penes illum esset redacta. Idem de Arusp. Resp. 42 Vnde vt rediit, Quaestum illum maxime foecundum, vberemque campestrem, totum ad se ita redegit, vt homo popularis fraudaret improbissime populum. Rem ad pristinam rationem redigere Caes. Bell. Ciuil. 1, 76. Rem ex difficillima facilem redigere, *i. Facilem reddere* Id. Bell. Gall. 2. Ter. Eun. 4, 4, 23 Eo redigis me, vt quid egerim, egomet nesciam. *Vid.* Idem Phorm. 5, 7, 86. *Et* Eun. 2, 2, 7. Plin. 30, 13 Cornesque exarescentes, ad aequalitatem redigit. Ad Afros redigere farris pretium Plin. 18, 3. Ad Interitum Lucret. 5, 875. Ad Irritum et vanum victoriam redigere, *Irritam victoriam facere* Liu. 26, 37. Varro de R. R. 1, 1, 10 *de libris* XXVIII Magonis, Hosce ipsos vtiliter ad sex Libros redegit Diophanes. Ad Maciem vltimam Colum. 4, 3. Ter. Heaut. 5, 1, 56 Quam hic per flagitium ad Inopiam redigat patrem. Ad Necessitatem Quinctil. 8, 6. Ad Nihilum redigi Lucret. 1, 791. Ad Numerum duorum redigi Ouid. Met. 6, 199. Ad Onus minimum Idem ibid. 14, 149. Ad Paucos redacta familia Cic. pro Marcell. 10 c. 4. Ad, vel in Peregrinitatem redigere Sueton. in Claudio c. 16. Vlpianus De in ius vocando, Sed si per poenam deportationis ad Peregrinitatem redactus sit patronus, putat Pomponius eum amisisse honorem. In Aerarium redigere venditum sub hasta Liu. 4, 53. In Concordiam redigere Plaut. Amph. 1, 2, 13. In Deditionem imperii redigere, Cogere vt se dedant. Cic. Philipp. 4, 13 Potentissimos reges, bellicosissimas gentes in Deditionem huius imperii redegerunt. In Ditionem suam. Cic. pro Corn. Balb. 25 c. 10 Quos Gaditanis adiutoribus armis subegimus, atque in Ditionem nostram redegimus. In Gratiam redigere aliquos Ter. Phorm. 5, 8 (7) 73. In Iura sua Ouid. Fast. 3, 64. *al.* In rura. In Mala antiqua Liu. 3, 9. In Memoriam redigere, *i. Reducere* Ter. Phorm. 2, 3, 36. Cic. Philipp. 2, 8 Qui autem tibi venit in mentem, redigere in Memoriam nostram, te domi Publii Lentuli esse educatum? In Ordinem, *vid.* ORDO. In Ordinem aliquem auctorem redigere, alium omnino eximere numero Quinctil. 1, 4, 3. In Potestatem, vel in seruitium redigere, Sibi subditum et seruum facere. Plaut. Aul. 2, 1, 47 Nihil moror, quae in seruitutem sumtibus redigunt viros. Cic. Off. 3, 79 Si se Consulem fecissent, breui tempore, aut vinum aut mortuum lugurtham se in Potestatem Pop. Romani redacturum. *Conf.* Vell. 2, 94, 4. In Prouinciam Caes. Bell. Gall. 1, 45. In Seruitutem redigere, *vid.* In potestatem redigere. Plin. 14, 4 Durantque adhuc vina ducentis fere annis, iam in Speciem redacta mellis asperi. In Testatum redigere Vlp. in l. 1 §. Cauere, D. Vsufruct. quemad. caueat. In Tranquillum Liu. 3, 40. In Turbam sordidissimam Senec. de Benef. 3, 15. Cic. Philipp. 5, 12 Quibus rebus tanta pecunia Vna in domo conseruata est, vt si hoc genus in Vnum redigatur, non sit pecunia Pop. Romano defutura. In Vrbem Aur. Vict. de Vir. Ill. 23. Sub Imperium redigere Caes. Bell. Gall. 5, 29. Nep. 13, 2, 1. *Vid.* Gruter. Inscript. p. 226 n. 7. Sub potestatem Nep. 1, 1, 4.

REDACTVS, a, um. Partic. Emplastrum in magdalidas redactum Scribon. 201. *vid.* REDIGO.

REDACTVS, ūs. m. *i. Pecunia ex frugibus venditis redacta.* Scaeuola l. 58 §. 1 D. de Vsufructu, Sempronio do lego ex redactu fructuum oleris et porrinae, partem sextam. *Sic enim in Pandectis Hor. et manuscriptis codicibus legitur, non Redita. Vid.* Gronou. Obs. 1, 20. *Brukersh.* Obs. l. R. 1, 25.

REDIMIO, īre. [ἀναδέω, περιάπτω] *Significat Ornare, coronare, circumdare.* REDIMIOR, [σείρομαι Gloss. Vet.] Claud. de Rapt. Proserp. 2, 99 Nec sic innumeros arcu mutante colores Incipiens redimitur hiems, *descriptio irisis ante tempestatem apparentis.* Idem laudes Serenae *sic orditur,* Dic mihi Calliope, cur tanto tempore differs Pierio meritam ferto redimire Serenam. *Alter vsum statim videbimus* Martialem, *qui* 8, 65 *De Roma vel* 12 Hic lauro redimita comas, et candida vultu, *etc. Et* Ibid. 70 *de Poeta modesto,* Pieriam tenui frontem redimire corona Contentus, famae nec dare vela suae. Cic. Tusc. 3, 43 c. 18 Incendes odores, et fertis redimiri iubebis et rosa. Idem in Somn. Scip 15 Cernis autem terram eandem, quasi quibusdam redimitam et circumdatam cingulis. Ausus es hirsutos mitra redimire Capillos Ouid. Epist. 9, 63. Capillos frondibus redimita pax Ouid. Fast. 1, 713. Caput coronis redimire Lucret. 5, 1368. Ceruix redimita iacebat Claud. de Rapt. Proserp. 3, 246. Et redimire Chelyn postesque ornare iuberet Stat. Silu. 4, 8, 38. Comas intonsasque viridi redimita corona Sil. 14, 526. Crinem redimire corymbis Stat. Silu. 1, 5, 16. Fastigium aedis tintinnabulis redimiuit Suet. in Augusto c. 91. Frons redimita corymbis Tibull. 1, 17, 45. Loca redimita filuis Catull. de Berecynt. s. 61 (64) 39. Puppis iam mea votiua redimita corona Ouid. Amor. 3, 11, 29. Tempora vittis et sacra redimitus lauro Virg. Aen. 2, 81.

REDIMITVS, a, um. Partic. *Praeter allata modo,* Sertis redimiti Cic. Catil. 2 c. 5. Floridis corollis redimita domus Catull. 64, 67.

REDIMĪTVS, ūs. m. Solin. c. 33 (46) Mitrata capita, redimitu pari, rasa in cutem barba. *Sed Salmas. legit*, Mitrata capita, pars rasa in cutem barba.

REDIMICVLVM, *i.* n. [ταινία, κάλλυντρον] *Ornamentum capitis et colli mulierum.* Iuuen. Sat. 2, 84

Accipient te
Paullatim, qui longa domi redimicula fumunt
Frontibus, et toto posuere monilia collo.

Cic. Verr. 3, 76 Haec ciuitas mulieri redimiculum praebeat, haec in collum, haec in crines. Virg. Aen. 9, 616 Et tunicae manicas, et habent redimicula mitrae. Redimiculum vocant mulieres Catellam, *(catenulam)* qua maxime vtuntur ornatus causa. Festus. Aurea redimicula demere collo Ouid. Fast. 4, 135. Longa redimicula Iuuen. Sat. 2, 84. Auferre collo redimicula Ouid. Epist. 9, 71. Pendent aure leues baccae, redimicula pectore Ouid. Met. 10, 265. *Per translationem.* Plaut. Truc. 2, 4, 41 Assimulani me esse praegnatem — vt esset aliquis laqueus et redimiculum, *quo retineretur amator. Quum enim redimiculo innexi implexique tenentur crines mulierum*, redimiculum *pro quodam vinculo et nodo, quo velut alligatus teneretur Babylonienſis miles, iucunda suauique translatione dixit, vt vult Turnebus.*

REDIMICVLO, āre. Gloss. Lat. Graec. Redimiculat, ἀναλύει δέσματα.

REDĪMO, ēmi, emtum, ĕre. [λυτρόω, ἀπολυτρόω, ἐξωνέομαι] *Ex* Re *et* Emo, *D interpositā, primo dictum videtur de eo, si quis, quod suum fuerat, sed in manus hostis venisset, denuo velut emeret sibi. Deinde pro simplici positum, tanto magis, quod in emtione omni tamen est mutuam quiddam, quod Praepositione* Re *exprimitur.* Plaut. Men. 4, 3, 6 Ego tibi redimam bis tanto pluris pallam, *aliam nempe.* Paullulo redimere, *vid.* PAVLLVLVM. Caes. Bell. Gall. 1, 44 Quorum omnium gratiam atque amicitiam eius morte redimere posset. Cic. Philipp. 13, 10 c. 5 Eamque non minoris, quam emit Antonius, redimet: redimet inquam Cn. Pompeii domum filius. Hostias redimere Cic. de Inuent. 2, 96. Ius sepulcri auro redimere Ouid. Met. 13, 472. Cic. Qu. Fratr. 1, 1, 27 Aequo animo parte aliqua suorum fructuum pacem sibi sempiternam redimat, atque otium. Potestatem sepeliendi redimere pretio Cic. Verr. 7, 119. Voluntates militum redimere largitione Caes. Bell. Ciuil. 1, 39. Ter. Eun. 1, 1, 29 Quid agas, nisi vt te redimas captum quam queas minimo: si nequeas paullulo, at quanti queas. Curtius 5, 9, 3 Sed medici quoque grauiores morbos asperis remediis curant: et gubernator, si naufragium timet, iactura quidquid feruari potest, redimit. Acerbitatem a Republ. suis priuatis et domesticis incommodis redimere Cic. Fam. 2, 15 (16). Idem Off. 2, 55 Liberales qui suis facultatibus aut captos a praedonibus redimunt, aut aes alienum suscipiunt amicorum. Vt Corpus redimas, ferrum patieris et ignes Ouid. Rem. Amor. 229. Cic. Fam. 10, 8 Praeteritam Culpam redimere dicitur, *qui aliquo egregio facto compensat.* Sen. Qu. Nat. 1, 17 Formosus speculo ad sui cognitionem vtitur, vt vitet infamiam; deformis, vt sciat, redimendum esse virtutibus, quidquid corpori deest. Iuuenal. 4, 2 Monstrum nulla virtute redemtum A vitiis. Plin. Pan. 28, 2 Nullam congiario culpam, nullam alimentis crudelitatem redemisti. Cic. Verr. 5, 117 c. 45 Metum virgarum nauarchus nobilissimae ciuitatis pretio redemit. Mortem morte redimere Ouid. ex Pont. 1, 3, 105. Vt sua per nostram redimat periuria Poenam Ouid. Amor. 3, 3, 21. ¶ 2 Redimere *dicitur, qui pretio accepto aliquid faciendum suscipit, quod et* Conducere *dicimus.* Cic. Verr. 1, 142 Si pupillo opus redimi, mihi praeda de manibus eripitur. Ibid. 31 Etenim qua stultitia fuissem, si quam diem qui istum eripiendum redemerunt, in cautione viderunt, *etc.* Redemerunt, *id est, qui susceperunt procurationem corrumpendorum iudicum, et conduxerunt corrumpendum iudicium.* Vlpian. in l. Plenum D. de vsu et habitation. Quare etsi lanam conduxerit vsuarius expediendam, poterit etiam per vsuarias ancillas opus perficere. Itemque si vestimenta texenda redemerit, vel insulam vel nauem fabricandam: poterit ad hoc operis vti vsuarius. Cic. Verr. 3, 128 *et* 131 Eundemque te memini Censortas quoque leges in sartis tectis exigendis tollere et commutare, ne is redimeret cuia res esset. Cic. Verr. 3, 78 Ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret. Redimere, *pro Corrumpere: vt*, Redimere delatorem, *pecunia cum a delatione deducere* Vlpian. l. 24 D. de iure fisci.

REDIMENDVS, a, um. Partic. [λυτρωτέος] Ouid. Epist. 3, 39 Si tibi ab Atrida pretio redimenda fuissem.

REDIMTVS, a, um. Partic. [λυτρωθείς] Virg. Aen. 9, 213 Sit qui me raptum pugna, pretioue redemtum Mandet humo. Mercede capitis redemtus Ouid. Amor. 1, 8, 63. Plaufor redemtus, *i. Ad plaudendum pretio conductus* Petron. 5. *Vid. Burm.*

REDEMTIO, ōnis. f. [λύτρωσις, ἀνάλυσις] Cic. A. 1 in Verr. 16 c. 6 Vt primum e prouincia rediit, est redemtio huius iudicii facta grandi pecunia, *i. conduxerunt quidam homines hoc iudicium corrumpendum.* Cic. de Prouinc. Conf. 11 c. 5 Itaque P. C. videtis non temeritate redemtionis aut negotii gerendi inscitia, sed auaritia, superbia, *etc.* paene afflictos iam atque euersos publicanos. Aur. Vict. de Viris Illustr. 55 His facile victis, inter captiuas vxor Regis Ortiagontis *(al.* Orgiagontis, Origuntis *etc.)* Centurioni cuidam in custodiam data, a quo vi stuprata de iniuria tacuit. Et post, impetrata redemtione, marito adulterum Centurionem interficiendum tradidit. Valer. Maxim. 4, 3, 1 *de Scipione*, Aurum quoque quod pro redemtione puellae allatum erat, *etc.*

REDEMTOR, ōris. m [λυτρωτής] *Conductor operis.* Festinat calidus mulis, gerulisque redemtor Hor Epist. 1, 2, 72. *Add.* Id. Od. 3, 1, 34. Cic. de Diuin. 2, 47 c. 21 Et redemtor qui columnam illam de Cotta et de Torquato conduxerat faciendam, non inertia aut inopia tardior fuit, sed a diis immortalibus ad illam rem seruatus est. Idem Qu. Fratr. 2, 4 Redemtori tuo dimidium pecuniae curaui. Nunciat, exspectari eum ab architecto et redemtoribus Tac. H. 1, 27, 2. Redemtores *(inquit* Festus) proprie atque antiqua consuetudine dicebantur, Qui quum ad faciendum aut praebendum conduxerant, effecerantque, tum demum pecunias accipiebant. Nam antiquitus Emere pro Accipere ponebatur. At ii nunc dicuntur Redemtores, qui quid conduxere praebendum, vtendumque. *Tales sunt* Liu. 34, 9 *qui* frumentum parabant. Litis redemtor, *qui ex euentu litis sibi certam partem cauet: quod legibus prohibitum est. Vid.* l. 9 §. 1 D. de offic. proconf. *it.* l. 6 §. vlt. D. Mandati. *it.* l. 1 §. 12 D. de extraord. cognit. Pontis redemtor portorium exigebat Labeo in l. Cum in plures §. Vehiculum D. Locati et cond. Siluae redemtor, *qui conduxit operas ad stituam custodiendam, vulgo* Siluanus *dicitur* Alfenus in l. Lege D. Locati et cond. Redemtor *κατ' ἐξοχήν Christus.* Prudent. Cathem. 10, 157 Sequimur tua dicta Redemtor.

REDEMTRIX, īcis. f. Prudent. in Romano v. 774 Prima offeratur in sacramentum necis, Et sit redemtrix prima membrorum omnium. E caelo veniens mundi persona redemtrix Coripp. 4, 298.

REDEMTO, āre. Frequent. Tacit. Hist. 3, 34, 4 A propinquis occulte redemtabantur.

REDEMTĪTO, āre. [λυτρόομαι] *Nouum Frequent.* Plautus, Redemtitauere ad vnum captos. Cato *apud* Festum, Malefacta benefactis non redemtitauere.

REDEMTŪRA, ae. f. *Actus vel confuetudo redimendi publica.* Liu. 23, 48 Exhortandos qui redemturis auxissent patrimonia, vt Reipubl. ex qua creuissent, ad tempus commodarent. Vlp. in l. Quicunque §. 1 D. de institoria actione, Labeo quoque scribit, Si quis iis pecuniis foenerandis, agris colendis, mercaturis, redemturisque faciendis praepositus fuerit, *etc.*

REDIMIAE, arum. f. *Pl.* Gloss. Gr. Lat. λύτρα, Redimiae. *Sunt igitur pecuniae pro captiuo redimendo datae.*

REDINDVO, ĕre. *Denuo induere quod exutum erat.* Redinduti carnem Tertull. de Refurr. Carn. c. 42.

REDINTĔGER, *adfertur ex* Liu. 8, 32 Tunc Papirius redintegra ira spoliari Magistrum equitum ac virgas et secures expediri iussit. *Sed* Redintegrata, *editur etiam in Drakenb. non facta alterius lectionis mentione.*

REDINTĔGRO, āre. *Instaurare, siue innouare et integrum facere.* Plin. in Paneg. 61, 9 Hominis ne istud ingenium est, hominis potestas, renouare gaudia, redintegrare laetitiam, nullamque requiem gratulationis dare? Animum redintegrare, *instaurare, resumere* Caes. Bell. Gall. 2, 25. Brut. ad Cic. Fam. 11, 9 Ne bellum nobis redintegrare possit Antonio sibi coniuncto. Ira redintegrata Liu. 8, 32. Legatum redintegratur Vlp. in l. 4 D. de adimend. legat. Locatio redintegratur Id. in l. Qui ad certum D. Locati. Pacem Liu. 2, 13. Tacit. Ann. 1, 21 Horum aduentu redintegratur Seditio. Spem victoriae Caes. Bell. Gall. 7, 25. Venas fontium arentes redintegrent Sen. de Benef. 4, 25. Vires Caes. Bell. Gall. 3, 26. Redintegro, *plus est quam* Renouo. Auctor ad Heren. 2, 47 Vt renouetur, non redintegretur oratio. ¶ 2 Iucunditas in herba redintegrauit Varro R. R. 2, 2, 11. *Intransitiue. Sic*, redintegrantes *ib. p. a.*

REDINTEGRĀTVS, a, um. Partic. *Vt*, Memoria redintegrata Liu. 3, 56. Acies redintegrata, *vid.* ACIES. Clamor redintegratus Liu. 3, 63. *Conf.* Aggen. de Limit. p. 52.

REDINTEGRATIO, ōnis. f. *Instauratio.* Instauraticius dies dictus a redintegratione, vt Varroni placet Macrob. Sat. 1, 11. Ter. Andr. 3, 3, 24 Amantium irae, amoris redintegratio est. *Sic* Seru. *ad* Virg. Ecl. 2, 14. *et* Acron *ad* Hor. Od. 3, 9. Charis. p. 98 Reintegratio. *Sed* Donatus, *MSS. Faernus, Bentleius*, Integratio. *Metrum admittit omnes lectiones.* Pseudo-Cic. anteq. iret in exil. 10 c. 4 Nam quid ego improborum facta renouem oratione, vt redintegratione illius coniurationis animos vulnerem vestros? Membrorum Tertull. adu. Marc. 4, 10. Verbi Auct. ad Herenn. 4 c. 28. Vt corpori et viribus redintegratio subrogetur Arnob. 7 p. 249.

REDINTEGRĀTOR, ōris. m. Somnus redintegrator virium Tertull. de Anima c. 43. Vet. Inscript. Grut. p. 459 n. 1 RED. INTEGRATORI OPERVM PVBLICORVM. Carnis redintegrator Tertull. de Refurr. Carn. c. 57.

REDINVENIO, īre. Tertull. de Anima c. 46.

REDINVNT, pro Redeunt scripserunt veteres. Festus.

REDIPISCOR, redeptus sum, isci. [ἀναχτάομαι] *Recuperare, Assequi.* Plaut. Trin. 4, 3, 15 Inter eosne homines condalium te redipisci postulas, quorum eorum vnus furripuit currenti cursori solum?

REDITIO, REDITVS, *vid.* REDEO.

REDIVIA, *vel* REDVVIA, ae. f. [παρωνυχία] *Audiamus de ea* Festum, Rediuiam quidam, alii reluuium appellant, quia luere est soluere. *Fuerint secundum haec* reduuiae *resolutae quaedam fibrae cutis circa vngues extremos.* Cic. pro Rosc. Amer. 128 c. 44 Intelligo, me — propemodum errare, qui, cum capiti S. Roscii mederi debeam, reduuiam curem. *In* Vet. Schol. *ad h. l. editur*, redubia curem. Stultitia autem medici est, vt pro capite panaricium *(f. παρονύχιον)* curet. *Et mox*, Redubia est vulnus *(f. vlcus)* ex vngue, quod Graece Panaricium dicitur. *Apud ipsum* Ciceronem Rediuiam *esse in libris veteribus, Hotomannus notat. Laudat* Festus *l. c. ex* Titinio *versum* Lassitudo conferuum rediuiae flagri, *i. cui a flagris inanitis decessit cutis.* Reduuiae *scribitur apud* Plinium *v. g. 29, 2 de* succida lana, Reduuias sanat ex aqua frigida. Vet. Gloss. παρονυχία reduuiae, *it.* redubia. *Et videtur ex eadem origine esse, vnde* exuuiae *et* induo. Solin. c. 45 (32) Trochilos anus est parula. Ea dum reduuias escarum affectat, os belluae huiusce paullatim scalpit, et sensim scalpurigine blandiente aditum sibi in vsque fauces facit, *etc.* Reduuias escarum *dicat Reliquias ciborum inter crocodili dentes haerentium.* Has dormiente crocodilo appetit Trochilus, inde victum sibi parans, *vt scribit etiam* Plin. 8, 23. *Idem* Solinus c. 9 *(al.* 15) Reduuias conchyliorum *vocat, h. e. vt Salmasius p. 109, b D interpretatur, fragmenta et reliquias. Melius fecisset Solinus, si Strabonem pressius secutus non reduuias, sed figuras et typos lapideos conchyliorum dixisset: apparet tamen, eum* reliquias *voluisse in vtroque loco. Caeterum c. 9* reduuias *etiam Salmasius videtur agnouisse, certe anceps haesisse circa lectionem.*

REDIVIVS, *vel* REDVVIVS. *Vermiculum, qui* Ricinus *appellatur, sic vocant quidam vett. libri* Columel. 6, 2, 6. *Vid.* RICINVS.

REDVVIŌSVS, a, um. Adi. *Asper et exstans.* Laeuius *apud* Festum, Scabra in legendo reduuiosaque offendens.

REDIVĪVVS, a, um. Adi. [παλίμψυχος] *Quod ex vetusto renouatur, et velut in vitam redit.* Iuuen. Sat. 6, 361

Prodiga non sentit pereuntem femina censum,
Ac velut exhausta reduuius pullulet arca
Nummus, et e pleno semper tollatur acerno,
Non vnquam reputat quanti sibi gaudia constent.

Sed

Sed hic ex MS. recidinus *legendum putat Sciopp. Verisim. 4, 10. Sic etiam* Sil. 1, 106 Gens *non* rediuiua, *sed* recidiua *dedit post alios Drakenb. qui tamen 10, 257* Bella rediuiua *seruauit, vbi* recidiua *volebat Heinsius: contra cuius sententiam Burmannus quoque* Sammon. 52 *retinet vulgatum*, Et iuuenem praestant rediuiuo flore capillum, *cum non de capillo renascente postquam defluxit, sed colorem iuuentutis accipiente senio sit. Sed audire debebat: puto, Heinsium apud eundem* Sammon. 923 Est etiam alternis febris rediuiua diebus; Recidiua *enim vocatur sollemniter, vt vidimus.* Prud. Cath. 3 *extr.* Dux parili rediuiuus humo Ignea Christus ad astra vocat. *Etiam hic* recidiuus *forte malis, cum* humi *adiecta mentio casum notare videatur.* ¶ 2 *Propriam velut sedem habet hoc nomen in materia aedificandi, vbi* Rediviua *vocantur, quaecunque de aedificio destructo vel collapso adhiberi ad nouam aedificationem possunt.* Vitruu. 7, 1 Rudus si nouum erit, ad tres partes vna calcis misceatur: si rediuiuum fuerit, quinque ad duûm mixtiones habeant responsum. Cic. Verr. 1, 147 (56) Vtrum existimatis minus operis esse, vnam columnam efficere ab integro novam, nullo lapide rediuiuo, an quatuor illas reponere? *Et paullo post*, REDIVIVA SIBI HABETO. Quasi quidquam rediviui ex opere illo tolleretur: ac non totum opus ex rediuiuis constitueretur. *Sic* l. 19 C. Th. de operib. publ. Non effossis nobilium operum substructionibus, non rediuiuis de publico saxis. *Intercedant Imperatores, ne vetera monumenta pereant, si saxa, literata praesertim adhibeantur ad noua aedificia. Confert Gothofredus similia loca* Cassiod. Var. 2, 7. 3, 9 *et* 10. *it.* 3, 49. *et* 4, 24. *Quae pugnare videntur, ita componit Gothofr. stantibus veteribus aedificiis parcendum, eaque excolenda potius: quae autem iacent, iis ad noua opera vtendum.*

REDO, ōnis. m. Genus piscis ignoti. Auson. Mosella v. 89 Et nullo spinae nociturus acumine redo.

REDŌLEO, ui *vel* ēui, ēre. [ὄζω] *Multum olere.* Virg. Georg. 4, 169. *et* Aen. 1, 440 Feruet opus, redolentque thymo fragrantia mella. Foetorem redolet Columel. 12, 18. Situm redolet Plin. 12, 12. Ver vbi perpetuum redolet Prudent. Cath. 3, 103. Cic. Philipp. 2, 63 c. 25 Is vomens fructis esculentis vinum redolentibus, gremium suum et totum tribunal implevit. Virus Plin. 12, 12. *Per translationem.* Ex illius orationibus ipsae Athenae redolere videntur Cic. de Cl. Orat. c. 82. Doctrinam redolet Exercitationemque puerilem Cic. de Orat. 2 c. 25. Idem de Clar. Orat. 82 c. 21 Sed nescio quomodo huius, quem constat eloquentia praestitisse, exiliores orationes sunt, et redolentes magis antiquitatem, quam aut Laelii, aut Scipionis, aut etiam ipsius Catonis. Nihil igitur illa vicinitas redolet? Cic. pro Cael. 47. Sermonem eius redolet: Id. pro Sext. 24 Et quod ita domus ipsa fumabat, vt multa eius fermonis indicia redoleret.

REDŌLENS, entis. Partic. [ὄζων] *Vt*, Plin. 12, 17 *Ladani* fincri odor debet esse ferus, et quodammodo solitudinem redolens. Mella redolentia thymi flore Ouid. Met. 15, 80. Mala redolentia Ouid. Met. 8, 675.

REDOMO, āre. Improbi ac perditi ciues, redomiti, atque victi Cic. pro Sulla *pr. Sic editur ex Mss. Quidam ex coniectura* edomiti. *Sed* redomare *dictum videtur, vt* referre, redigere, redimere, reducere *etc. in quibus non semper illa vis Praepositionis apparet.*

REDONES, um. m. *Pl.* Galliae populi, *vid.* RHEDONES.

REDŌNO, āre. [ἀναδίδωμι] *Denuo donare.* Hor. Carm. 2, 7, 33 Quis te redonauit Quiritem Dis patriis, Italoque caelo? Inuisum nepotem Marti redonabo, *i. Martis caeca non persequar* Hor. Carm. 3, 3, 3.

REDONĀTOR, ōris. m. Inscript. Grut. p. 1095 n. 7 REDONATOR LIBERTATIS.

REDOPTO, āre. Mors redoptanda Tertull. de Resurr. Carn. c. 4 *extr.*

REDORDIOR, orsus sum, īri. [ἀνυφαίνω] *Retexere: Quod orsum est et textum, filatim explicare, et dissolvere. Quod bombyces ordiuntur, nos redordimur: deinde rursum teximus, et pannum conficimus.* Plin. 9, 17 Vnde geminus feminis nostris labor, redordiendi illa, rursumque texendi. *Et* 11, 22 Prima eas redordiri, rursusque texere inuenit.

REDORMIO, īre. [ἀνακοιμᾶμαι] *Rursum dormire.* Plin. Epist. 9, 36 Paullum redormio: dein ambulo, mox orationem Graecam Latinamue clare et intente, non tam vocis causa, quam stomachi lego. Si mane surgendi necessitas fuerit, redormire debet Cels. 1, 2.

REDORMITIO, ōnis. f. [ἀνακάμψις] Plin. 10, 75 f. 98 In redormitione vana esse visa, prope conuenit. *Harduinus legit* Redormitatione.

REDORNO, āre. *Rursus ornare. Pass.* Tertull. de Resurr. Carn. c. 12.

REDOSTIO, *vid.* REDHOSTIO.

REDVCO, xi, ctum, ere. [ἀνάγω, ἐπανάγω, κατάγω] *Retroducere, retrahere, in pristinam conditionem perducere: interdum simpliciter videtur esse ducere, vel deducere: plerumque tamen inuenias rationem aliquam Praepositionis* Re. Suet. in Calig. c. 27 Equitem Romanum obiectum feris quum se innocentem proclamasset, reduxit: abscisaque lingua rursus induxit. A morte reducere aliquem Virg. Aen. 4, 375. Cic. Verr. 5, 31 Curritur ad Praetorium, quo illum e conuiuio illo praeclaro reduxerant paullo ante mulieres cum cantu atque symphonia. Cic. Qu. Fratr. 2, 8 Crassum cum ex Senatu domum reduxi. Vxorem, quae alii tradita fuerat Nep. 10, 6, 2. Cic. Acad. 1, 1 Satis eum longo interuallo ad suam villam reduximus. Plin. 27, 12 Caustica vi exulcerat cicatrices, et ad Colorem reducit. Ad Concilium vitae reducere Sen. de Benef. 3, 9. Ad Diuitias reducere et reuocare Plaut. Cist. 2, 3, 17. Ad Macieni reducere obesum corpus Plin. 34, 8. *Nempe obesitas post maciem venerat, eamque pepulerat.* Ad Officium alios Nep. 14, 2, 2. Ad Planum cicatrices Plin. 22, 9. Ad Salutem reducere aliquem medicina Cic. post red. ad Quirit. 15 c. 6. Ad Tecta vesper vbi e pastu vitulos reducit Virg. Georg. 4, 434. Ad Veritatem varie ac multipliciter verba reducere Quinctil. 1, 6, 32. *i. ad etymon, ad originem suam, quae hic vt caput f. fons rivi consideratur, ad quem retro ducendum sit.* In Arcem reduco me *Iudatur ex Apuleio: non habet Index Florid.* Balbus Cic. Att. 8, 24 (15) Obsecro te Cicero, suscipe curam et cogitationem dignissimam tuae virtutis, vt Caesarem et Pompeium perfidia hominum distractos, rursus in pristinam Concordiam reducas. Ter. Andr. 5, 4, 46 Iamdudum reduxit me ipsa in Gratiam. In Gratiam cum aliquo reduci Cic. pro Rabir. Post. 12 c. 8. Idem de Inuent. 1, 98 Et reducere in Memoriam quibus rationibus vnamquamque partem confirmaris. In Viam reducere Plaut. Pseud. 2, 3, 2. ¶ 2 *Accusatiui.* Adulationem reducere Plin. Pan. 75, 5. Aestas dum mox frondosa reducitur Virg. Georg. , 296. Amicitiam errantem reducere Plin. in Paneg. 85, 3. Amentem scelerum reduxit Lucan. 4, 236. Animum alicuius ad misericordiam reducere Ter. Andr. 3, 3, 28. *Nempe naturalis magis e misericordia, a qua aberrat crudelitas.* Diem reduxit Aurora Virg. Georg. 1, 249. Plin. in Paneg. 78, 3 Haec nempe intentio tua, vt Libertatem reuoces ac reduces. Cic. Verr. 5, 12 Vincti soluantur, exules reducantur. Febrim reducere Hor. Serm. 2, 3, 294. Lucem reducit aurora, iniecta croceis rotis Ouid. Met. 3, 152. Luctus fortuna iterum reduxit Claud. in Eutrop. 2, 551. Memoriam beneficiorum quae exciderunt Sen. de Benef. 1, 3. Morem interdictum Plin. Epist. 9, 13, 21. Numen, *i. reconciliare* Virg. Aen. 2, 173. Passus reducere, *Retrocedere* Valer. Argon. 5, 374. Virg. Aen. 1, 147 Collectasque fugat nubes, solemque reducit. Somnum Hor. Carm. 3, 1, 21. Spem mentibus anxiis Idem ibid. 3, 21, 17. Se reducere vndique, *pro Contrahere* Senec. Epist. 14. *Sic* Reducere, *Attenuare, vel Refraenare, Contrahere, In angustum redigere.* Senec. de Benef. 1, 14 Nemo haec ita interpretetur, tanquam reducam libertatem, et fraenis arctioribus reprimam. *Dicit in eodem argumento* Benignitatis fines introrsus referre, *it.* arctare, minuere. Reddico, *non quidem duplici D, sed prima longa.* Lucret. 4, 990 Et crebras reducunt naribus auras.

REDVCENS, entis. Partic. [ἐπανάγων] *Vt*, Sinum nitidum reducens, *i. aperiens vtrinque reducta* Catull. in Cameriam f. 53, 11.

REDVCTVS, a, um. Partic. [ἐπαναχθείς] *Vt*, Reductus in gratiam Cic. pro Cluent. 110 c. 56. Reductus de exilio Cic. Att. 9, 17. Idem de Finib. 5, 90 c. 30 Haec igitur quum ego tot nominibus a Stoicis appellata, partim nouis et commenticiis, vt illa, producta et reducta: partim idem significantibus, *etc. προηγμένα et ἀποπροηγμένα.* Medium vitiorum virtus est vtrinque reductum, *i. Remotum* Hor. Epist. 1, 18, 9. Sinus reductus, Replicabilis Virg. Aen. 1, 165 Seruius. Telles reductos possum exercere multo liberalitatis tuae Cic. pro Rabir. Post. 47 c. 17. *Sed qui fiat, vt reducti? non satis expeditum est. Forte* in forum reductos *liceat intelligere, quo efferant confracta re sua. Eo collineat etiam Cl. Ernestus in Clauis.* Vallis reducta Virg. Aen. 6, 703. *Sic* Hor. Carm. 1, 17, 17 Hic in reducta valle, *etc. i. quae sinus quosdam flexuosos et recessus habeat, in quibus quis a ventis et iniuria caeli tutus esse queat. Compar.* Reductiora in pictura opponuntur eminentioribus Quinctil. 11, 3, 46. *Similem vsum verbi* Recedo *notauimus.*

REDVCTIO, ōnis. f. [ἀναγωγή] Cic. Fam. 1, 7 Quoniam Senatusconsultum nullum exstat, quo reductio regis Alexandrini tibi ademta sit. *Vid.* Vitruu. 5, 10.

REDVCTOR, ōris. m. [καταγωγεύς] Liu. 2, 33 Reductori plebis Romanae in vrbem, sumtus funeri defuit. Literarum senescentium reductor Plin. Epist. 8, 12.

REDVCTO, āre. Frequent. Aurel. Vict. in Numeriano: Cuius exercitum reductaret.

REDVX, ucis. Adi. [παλίνσος, παλίνορσος] Qui a periculis in tutum ab exilio siue captiuitate reducitur in patriam. Cic. pro Milon. 103 c. 37 Quid me reducem esse voluistis? an vt spectante me expellerentur hi, per quos essem restitutus? Nec quemquam ex his reducem esse Liu. 6, 10. Virg. Aen. 1, 394 Namque tibi reduces socios classemque relatam Nuntio. Ter. Hec. 5, 5 (4) 11 Egone, qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? Idem Heaut. 2, 4, 16 Ergo mea Antiphila tu nunc sola reducem me in patriam facis. Gratari aliquem reducem Virg. Aen. 5, 40. Plin. 8, 5 *de elephantis*, Initur autem biennio, quinis (vt ferunt) et iisque annidiebus: sexto perfunduntur amne, non ante reduces ad pabulum. Carina redux Ouid. Epist. 6, 1. ¶ 2 *Aduue.* Fortuna redux *quae e bello, aut longinqua peregrinatione, exitioue reuersi appellata, eoque nomine illi sacrum in vrbe, de quo* Claudian. de sext Consul. Hon. 1 Aurea Fortunae Reduci si templa precesque Ob reditum tenere ducum *etc.* Mart. 8, 65 Hic vbi Fortunae Reducis fulgentia late Templa nitent *etc.* Idem 8, 15 Dum noua Pannonici narratur gloria belli, Omnis et ad Reducem dum litat ara Iouem. Ouid. Epist. 13, 50 *ex persona Laodamiae*, Et sua det reduci vir meus arma Ioui. Sabin. 1, 78 Iam reduci soluens debita vota Ioui. *Add. Grut. Inscr.* p. 8, 2. *it.* p. 78, 1. Choreae reduces, *Multitudo comitum diuersum aliquem reducentium* Martial. 10, 70.

REDVLCĔRO, āre. [ἀνελκόω] *Curem male coalescentem ex vlcere refricare et lacerare.* Columel. 7, 5, 8 Tepefactumque medicamentum linitur scabrae parti, quae prius aspera testa vel pumice defricata reduleeratur. *Nempe vt facilius medicamentum penetret.* Cael. Tard. 2, 13, 162 Lauacra — recentium glutinationum atque mollium vulnerum reduleerantia (*esse*) probantur. — Inflata parua ex occasione atque turgentia reduleerantur. Vet. Gloss. Reduleerari ἀνέλκεσθαι.

REDVLCERĀTVS, a, um. *Metaphor.* Apul. Met. 5 p. 163 Reduleerato dolore.

REDVNCVS, a, um. Adi. [ἀναγκαμπὴς] *Vt recuruus contrarium est Aduncо.* Plin. 11, 37 Aliis aduncа, aliis reduncа. Rostrum reduncum Ouid. Met. 13, 562.

REDVNDO, āre. [πλεονάζω, περισσεύω] *Abundare, redicere undam.* Cic. Verr. 1. 100 Hinc illae extraordinariae pecuniae, quas nullo duce, tamen aliqua ex particula inuestigamus, redundarunt. Si lacus Albanus redundasset, isque in mare fluxisset, Romani perituram Cic. de Diuin. 2, 100 c. 44. Gutture fac pleno fumta redundet Aqua Ouid. de Rem. Amor. 536. Plin. in Paneg. c. 63 Non alii marcidi somno, hesternaque coena redundantes, comitiorum suorum nuntios opperiebantur? Cic. de Nat. Deor. 1, 110 c. 35 Tuus autem deus non digito vno redundat, sed capite, collo, cervicibus, lateribus, aluo, tergo, poplitibus, manibus, pedibus, femoribus, cruribus, *i. Plus habet et superuacaneum, vt ipse Cicero ibidem dicit.* Eloquio Claud. Cons. Prob. et Olyb. 151. Cic. Fam. 3, 10 Praesertim quum tu omnibus vel ornamentis, vel praesidiis redundares. Pituita redundat Cic. Tusc. 4, 22 c. 10. Idem pro Lege Manil. 30 Tellis est Africa, quae magnis oppressa hostium copiis, eorum ipsorum sanguine redundauit. *Conf.* Idem Verr. 4 c. 11. Cic. in Partit. 6 Numeros aures ipsae metiuntur, ne aut compleas verbis quod proposueris, aut redundes. Cic. in Orat. 117 Nulla neque prae-

praetermittatur, neque redundet. Cic. de Orat. 3, 16 Neque in Antonio defuit hic ornatus orationis, neque in Crasso redundauit. Cic. de Finib. 5, 14 Critolaus imitari antiquos voluit, et quidem est grauitate proximus, et redundat oratio. Sera redundauit veteris vindicta libelli Ouid. Trist. 2, 454. Cic. Off. 3, 91 Nunc fugientes conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant. *Et* Hortens. *apud* Non. 4, 400 Tum intelligas, quam illud non sit necessarium, quod redundat. ¶ 2 *Cum Praepositionibus.* Cic. de Amicit. 78 Erumpunt saepe vitia amicorum tum in ipsos amicos, tum in alienos, quorum tamen ad Amicos redundet infamia. Idem pro Ligar. 8 c. 3 Quod laudem adolescentis propinqui etiam existimo ad meum aliquem Fructum redundare, *virtutem non ipsi modo suam prodesse, sed mihi etiam adferre iucunditatem.* Ad te damni periculum non redundat Imp. Alexand. l. Et si scisses C. De administ. tut. Cic. Verr. 3, 155 Necesse est quod redundaret de vestro frumentario quaestu, ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse. Idem ib. 3, 103 Quibus quod tum aut remissum, aut relictum sit, id fuisse tantum, quantum ex eo, quo istius auaritia contenta fuit, redundarit. Redundabit ex necessitate onus legatorum ad haeredem Vlpian. in l. Si ferus plurimum sit §. Si quis ante D. de legatis 1. Plaut. . . . Hoc facinus in tuum redundabit caput. Cic. in Catil. 1, 29 c. 12 Certe verendum mihi non erat, ne quid, hoc parricida ciuium interfecto, inuidiae mihi in posteritatem redundaret. Idem pro Muraen. 85 Sed quid tandem fiet, si haec elapsa de manibus nostris, in eum annum qui consequitur, redundarint? In cum captio redundat, qui suscepit mandatum Paullus in l. Si mandauero tibi §. vlt. D. Mandati. In genus auctoris miseri fortuna redundat Ouid. Trist. 3, 1, 73. In me commissi poena redundet si scelus est Idem Fast. 6, 451. ¶ 3 *Actiue pro effundere verba* Stat. Silu. 4, 3, 71 Vulturnus (*Iuuius*) leuat ora, maximoque Pontis Caesarei reclinis arcu, Pandis talia faucibus redundat, *i. profert, loquitur.*

REDVNDANS, antis. Partic. [πλεονάζων] Cic. de Fato 7 Inter locorum naturas quantum interfit videmus, alios esse salubres, alios pestilentes, in aliis pituitosos, et quasi redundantes, in aliis excitatos et aridos. Nos redundantes et superfluentes inuenili quadam dicendi impunitate et licentia is repressit Cic. de Clar. Orat. 51 c. 13. *Compar.* Amputatio et decussio redundantioris nitoris Tertull. de cultu fem. 2, 9.

REDVNDĀTVS, a, um. Partic. [πλεονασθείς] Ouid. Fast. 6, 402 Anne redundatis fossa madebat aquis. *al.* Redundanti. Idem Trist. 3, 10, 52 Siue redundatas flumine cogit aquas *Boreas.*

REDVNDATIO, ōnis. f. [περισσεία] Plin. 7, 6 Fastidium in cibis, redundatio stomachi, indices sunt hominis inchoati. i. e. Nausea, vel quae fluctuatio dicitur. Redundationibus referuntur *stellae* Vitruu. 9, 4.

REDVNDANTIA, ae. f. [πλεονασμός] Ad benignitatis redundantiam Tertull. Apol. c. 31. Cic. in Orat. 108 c. 30 Ipsa enim illa pro Roscio iuuenilis redundantia, multa habet attemiata, quaedam etiam paullo hilariora.

REDVNDANTER. Adu. Plin. Epist. 1, 20 Vt illud immodice et redundanter, ita hoc ieiune et infirme. *Compar.* Ambrof. Epist. 82 Pro remedio parcius, pro deliciis redundantius bibendum.

REDVPLICATVS, a, um. Adi. Tertull. de Patient. c. 14.

REDVRESCO, ĕre. Ferrum, cum molle et candens est, si refrigeretur tinctum frigida, redurescit et restituitur in antiquam proprietatem Vitr. 1, 4.

REDVVIA, *vid.* REDIVIA.

R E E

REEXINANIO, īre. *Iterum euacuare.* Apic. 4, 2 Reexinanire in cacabum. *Conf.* Idem 8, 6.

R E F

REFABRICO, āre. Collapsum balneum refabricare enisus est Diocletian. l. 5 Cod. de aedif. priu.

REFECTIO, REFECTVS, *vid.* REFICIO.

REFELLO, ĕre. [ἀναστενάζω, ἀποστενάζομαι] *Ex* Re *et* Fallere. Quod dictum est, arguendo falsum ostendere, *inquit* Donatus *ad* Ter. Phorm. 1, 2, 82 Quum tu horum nihil refelles, vincam scilicet. *i. e. Quum factum non negabis.* Donatus, Refelles, refutabis, redargues. Cic. Tusc. 2, 5 c. 2 Vt refellere sine pertinacia, et refelli sine iracundia parati simus. Virg. Aen. 4, 380 Neque te teneo, neque dicta refello. Et id, quod intenderemus, confirmare; et id, quod contra diceretur, refellere Cic. de Orat. 1 c. 20 *pr.* Exemplis magis quam argumentis refellere Cic. de Orat. 1 c. 19. Refello et Approbo, *Contraria* Quinctil. 7, 4. Ex re ipsa refellere Quinctil. 5, 13. Cic. Acad. 4, 15 Socrates autem de se ipse detrahens, in disputatione plus tribuebat eis, quos volebat refellere. Num ergo opus est ad haec refellenda Carneade? Cic. de Diu. 2 c. 23 *extr.* Idem de Finib. 4 *extr.* Vt audias me quae a te dicta sunt refellentem. Fortunam refellere Stat. Silu. 2, 2, 226. *leg. et* Repellere. *Nam haec duo vocabula confundi a librariis, docet Burm. ad* Ouid. Met. 1, 759. Mendacium alicuius refellere et coarguere Cic. pro Ligar. 16 c. 5. Opprobria non possunt refelli Ouid. Met. 1, 759. Orationem. Vt, Ita enim viuunt quidam, vt eorum vita refellatur Oratio Cic. de Finib. 2, 31 c. 25. Sensus non possunt refelli Lucret. 4, 481. Testimonia refellere, et testes, et tabulas dicebant veteres. Cic. pro Flacc. 17 Nam aut oratio testium refelli solet, aut vita laedi. Tranquillus in August. c. 56 Testem se in iudicis et interrogari et refelli aequissimo animo patiebatur.

REFELLENS, entis. Partic. In quo liceat mihi fingere, si quid velim, nullius memoria iam refellente Cic. de Orat. 2 c. 2 *extr.*

REFERCIO, si, tum, īre. [ἐπιβύω] *Ex* Re *et* Farcio; *significat repetito conatu Implere.* Cic. de Senect. 56 Semper enim boni, assiduique domini referta cella vinaria, olearia, et penaria est, villaque tota locuples est. Plin. Pan. 31, 6 Stupebant agricolae plena horrea, quae non ipsi referssissent. Qui aerarium pecunia referserit Lactant. 6, 6. Cic. pro Sext. 77 Meministis tum Iudices, corporibus ciuium Tiberim compleri, cloacas refertiri. Omnia referferunt libris Cic. Tusc. 2, 6. Idem pro Corn. Balb. . . . Quod eis rebus vrbem Italiamque referserunt. Idem de N. D. 1, 34 Heraclides puerilibus fabulis referfit libros. *Et* 2, 63 Poëtae hominum vitam superstitione omni referserunt. Cic. de Orat. 1, 163 c. 35 Sed hoc nobis da Scaeuola et perfice, vt Crassus haec, quae coarctauit, et peranguste referfit in oratione sua, dilatet nobis atque explicet. Cic. pro Rabir. Post. 40 c. 14 *extr.* Tum subinuisum apud malenolos Postumi nomen propter opinionem pecuniae nescio quam, aestatem vnam complures Aures referfit istis sermonibus.

REFERTVS, a, um. Partic. [ἐπιβεβυσμένος] Cic. Q. Frat. 2, 15 (14) Accepi tuas literas datas Placentiae. Deinde alteras postridie datas Blandenouae, cum Caesaris literis refertis omni officio, diligentia, suauitate. Cic. Verr. 3, 128 Cum prouincia tam locuplete ac referta, non modo rem, sed ne spem quidem vllam reliquam cuiquam feceris. Cic. Acad. 1, 17 Sed vtrique Platonis vbertate completi, certam quandam disciplinae formulam compositerunt, et eam quidem plenam ac refertam. Cic. Verr. 3, 202 c. 87 Tum refertius erit aerarium Populi Romani quam vnquam fuit. Domus referta, *Plena, diues* Senec. Med. f. 17. Domus locuples et referta Cic. de Orat. 1, 161 c. 35. — referta doctissimis hominibus Idem ibid. c. 42. Cic. Q. Frat. 1, 1, 33 Quare quoniam eiusmodi theatrum totius Asiae virtutibus est datum, celebritate refertissimum, magnitudine amplissimum, *etc. Genitiuo iungitur.* Gell. 1, 8 Is librum multae variaeque historiae refertum composuit. Cic. pro Font. 1 Referta Gallia negotiatorum est, plena ciuium Romanorum. Idem Att. 8, 4 Etsi propediem video bonorum, id est lautorum et locupletum vrbem refertam fore. Elephantorum saltus referti Plin. 5, 1. Varr. de vita Pop. Rom. *apud* Non. . . Ipsa Italiae oppida sunt vastata, quae prius fuerunt hominum referta. Praedonum mare refertum Cic. pro Rabir. Post. 20. *Ablatiuo frequentius* Cic. Verr. 1, 137 Domus erat meretricio conuentu, sed Practoria turba referta. Idem Verr. 5, 70 Referta piratarum praeda nauis. Diuitiis puppis referta Claud. Conf. Hon. 6, 134. Inuidis referta sunt omnia Cic. in Orat. c. 41. Idem Verr. 4, 41 Primus annus erat prouinciae: non vt in Sthenio iam refertus pecunia.

REFERINA faba, *vid.* REFRINA.

REFĔRIO, īre. [ἀντιτυπέω] *Repercutere.* Ter. Adelph. 4, 2, 29 Quia miseram mulierem, et me ferulum qui referire non audebam vicit, hui perfortiter! Patitor tu item, cum ego te referiam Plaut. Asin. 2, 2, 108. Phoebus referitur imagine speculi oppolita Ouid. Met. 4, 349.

REFERIVA, *vid.* REFRINA.

REFĔRO, tŭli, lātum, ferre. [ἀναφέρω, ἀνάγω, ἀνακομίζω, ἐπαναφέρω] *Reportare, quasi retro ferre.* Quinctil. Decl. 4, 5 Ad patrem arma non retuli. Tacit. Ann. 14, 24 Quum ex agris fegetes domum referrent. Cic. Att. 6, 2 Itaque sine vlla ignominia suis humeris pecunias populis retulerunt. Is Pateram retulit Idem de Diuin. 1, 54. *de Iure.* Pullos refert in id tectum, in quo pauones habet Varro R. R. 3, 6. Sub tectum Colum. 11, 3. Dextram ad osculum referre, *extensam manum reducere ad os, et denuo porrigere, adorantis gestus* Plin. 28, 2. Cic. Tusc. 1, 119 Si reflantibus ventis reiiciemur, tamen Eodem paullo tardius referamur necesse est. Idem Att. 4, 11 *extr.* Statim vt fit, qui a te mihi Epistolam referat. Gradum referre, *vt* Pedem referre Liu. 1, 14 Et cum velut inter pugnae fugaque consilium trepidante equitatu pedes quoque referret Gradum. *Add.* 3, 70. *Src* Ouid. Fast. 2, 50 Retulit ille Gradus. Manubias Cic. de L. Agr. 2, 61. Manum ad poplitem Plin. 28, 4. Cic. Somn. Scip. 14 Referebam oculos ad terram identidem. Idem pro Quint. 47 Quum ad te C. Aquili, Oculos animumque retuli. Oculos et ora in aliquem Virg. Aen. 12, 657. Ouid. Met. 2, 303 *in Prosopopoeia Terrae matris*, Suumque Retulit Os in se propioraque Manibus antra. Ora retulit ad iuuenem Val. Flacc. 7, 79. Pedem referre et loco excedere non turpe existimarent Caes. B. C. 1, 44. Liu. 3, 22 Vt pariter et fecti rem inciperent, referrentque pedem, si receptui cecinisset. Virg. Aen. 10, 794 Ille pedem referens, et inutilis inque ligatus Cedebat. *Et* Georg. 4, 485 Iamque pedem referens casus euaserat omnes. Quinctil. 6, 4 Pedem quam mollissime referre, *metaph.* Plaut. Epid. 3, 4, 3 Pedem ad me retulit. Cic. Att. 15, 16 Pedes me referunt in Tusculanum, *quasi sponte sua hoc facerent non exspectato mentis imperio.* Ventis me retulit ad Italiam Cic. Fam. 12, 25. *Vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 6, 5 p. 132. ¶ 2 *Transfertur hoc verbum ad sermonem, et cogitationem adeo, vt* referre *sit* narrando, scribendo, *quin* cogitando *aliunde acceptum quidquam ad aliud quasi admouere, tanquam in locum suum, vnde ablatum sit. Exempla ita ordinamus, vt primo ponamus ea, quae Praepositiones* Ad *vel* In *habent. Ergo* Ad aliquem referre *est illi rem narrare, consilii in primis petendi causa.* Plaut. Curc. 2, 2, 4 Tute ipse, si quid somniasti, ad me refers. Quid Caesar acturus sit, cum acceperit ea, quae referenda ad eum data sunt L. Caesari Cic. Att. 7, 16 *pr.* Idem de Diuin. 1, 144 Ex eo euenit, vt et Tarquinius augure Attio Nauio vteretur, et populus de suis rebus ad eum referret. Omnia ego semper ad Corelium retuli Plin. 9, 13, 6. Ad Senatum de re aliqua referre Consules *et alii Magistratus dicebantur, quum rem in Senatu agitandam, deliberandam, decernendamque proponebant, rogantes Senatorum sententias.* Cic. in Catil. 2, 26 c. 12 Reliquis autem de rebus constituendis, maturandis, agendis, iam ad Senatum referemus, quem vocari videtis. *Conf.* Id. Catil. 1 c. 8. Virg. Aen. 3, 58 Delectos populi ad proceres, primumque parentem Monstra deum refero, et quae sit sententia posco. Cic. in Pison. 31 An tum eratis Consules, quum quacunque de re verbum facere coeperatis referre ad Senatum, cunctus ordo reclamabat? ostendebatque nihil esse vos acturos, nisi prius de me retulissetis? Rem omnem ad Patres Conscriptos retuli (*al.* detuli,) Cic. in Catil. 2, 12. De rebus obscuris et incertis ad Apollinem censeo referendum Idem de Diuin. 1, 122 c. 44. Cic. pro Quint. 53 Sed ne ipse quidem te contuluisti, sed ne ipse quidem ad te retulisti. Cic. pro Deiot. 7 Tum est, Caesar, quid nunc mihi animi sit, ad te ipsum referre. *Verum latius patet haec formula:* Ad Animum aliquid Phaedr. 3, 20. Ad Antipatrum refertur Scrib. 167. *i. ei adscribitur.* Cic. Tusc. 5, 81 Omnia ad suum Arbitrium referre, suis stare iudicibus. Quinctil. 2, 11, 26 Theodori schola (vt dixi) omnia refert ad capita. Ad Conscientiam referre omnia Plin. Epist. 1, 22. Ad Dignitatem omnia Cic. Fam. 12, 22. Idem Acad. 4, 60 Nempe Fines constituendi sunt, ad quos et bonorum et malorum summa referatur. Ad Iram Deorum referre morbos Cels. 1 praef. Cic. Verr. 5, 84 Atque haec omnia ad Memoriam vetustatis, non ad contumeliam ciuitatis referri volo: *narro memoriae et historiae causa, non contumeliae.* Ad Rem haec referunt, *i. Pertinent* Plaut. Perf. 4, 4, 44. Cic. de Finib. 4, 32 Introduci enim virtus nullo modo potest, nisi omnia quae leget, quaeque reiiciet, vnam referantur ad Summam. Ad Valetudinem referantur victus cultusque corporis, et ad Vires non ad Voluptа-

Voluptatem Cic. Off. 1 c. 30. Idem de Amicit. 31 Ab iis, qui pecudum ritu ad Voluptatem omnia referunt, longe dissentimus. Ad Vtilitatem suam omnia Cic. Fam. 3, 10. Idem Verr. 1, 149 c. 57 Postquam reus factus est, primo negabat opus In acceptum referre posse, *i. scribere in rationibus et tabulis, esse illud perfectum.* In Acta referri Iuuen. Sat. 2, 136. In Aerarios referre, *vid.* AERARIVS, *Add. in* AES. In Album referre Liu. 1, 32. In Centum aliquid referre Idem 39, 44. Cic. pro Sull. 44 Tibi meo familiari et contubernali prius etiam edituri fuerint indicium feribae mei, si voluisses, quam in Codicem retulerint? *Conf.* Id. pro Rosc. Com. c. 1. Cic. Att. 7, 3 Quod ipse in Tusculano me referre in Commentarium mea manu voluit. In Deterius referre Tacit. Ann. 13, 13 *extr. i. narrare cum inuidia, et in deteriorem partem.* Cic. pro Cluent. 121 Deinde praetores vrbani, qui iurati debent optimum quemque in selectos Iudices referre. Idem Philipp. 1, 19 Nisi forte si quid memoriae causa retulit in Libellum, id numerabitur in actis. Macrob. Saturn. 7, 15 Quod tantum virum in Libros retulisse, mirandum est. Cic. Verr. 4, 14 Turpitudinem summam esse arbitrabantur referri in publicas Literas, pretio adductam ciuitatem. In Melius referre, *i. Conuertere* Virg. Aen. 11, 326. In Musam refertur Scribon. 110. *i. Musae adscribitur.* In Nouocomenses retulit, *i. Adscripsit colonis* Cic. Fam. 13, 35. Plin. Epist. 3, 8 Neque enim adhuc nomen in Numeros relatum est. *i. in matriculam.* In Numero deorum referre Cic. de N. D. 1 c. 12. In Numerum deorum referre, *i. adscribere* Suet. Caes. c. 88. Varro *apud* Non. 4, 394 Forenses decernunt, vt Existimatio nomen meum in fanorum Numerum referat. In Rationes Cic. de Opt. Gen. Orat. c. 7. In Reos referre, *vt* recipere nomen *dicitur.* Vlpian. in l. 15 §. j. D. ad legem Iul. de adult. Legis Iuliae de adulteris c. 7 Ita cauetur, ne quis inter Reos referat eum, qui tum sine detrectatione Reip. causa aberit: neque enim aequum visum est absentem reipublicae causa inter Reos referri, dum Reipub. operatur. Asconius ad Act. 1 in Verr. 5 c. 2 Quid est reum fieri, nisi apud praetorem legibus interrogari? quum enim in ius ventum esset, dicebat accusator apud Praetorem reo, Aio te Siculos spoliasse. Si tacuisset, lis ei aestimabatur, vt victo: si negasset, petebatur a magistratu dies inquirendorum eius criminum, et instituebatur accusatio. *Interea autem eius nomen in Reorum album referebatur, vt causa ex ordine ageretur, dicebaturque in* reos receptus, *vel* relatus. *Vid.* l. 3 D. de accusat. In Spem sibi aliquid referre Plaut. Epid. 3, 2, 3. Cic. Verr. 5, 101 Ille in Tabulas refert, obsignat signis amicorum prouidens homo. Inter divos referri Eutrop. in Vespas. Tito, Nerua, Trai. *etc.* Inter Vitia refertur Scribon. 118. ¶ 3 *Accusatiui nominum:* Acceptum referre alicui, est Fateri se ab eo accepisse, *vid.* ACCEPTVS *fub* ACCIPIO. Cic. Att. 11, 2 Te etiam atque etiam oro, vt me totum tuendum suscipias: vt si ii salui erunt, quibuscum sum, vna cum iis possim incolumis esse, salutemque meam beneuolentiae tuae Acceptam referre. Acceptum refero versibus esse nocens Ouid. Trist. 2, 10. Aliquem ore referre, *i. vultu similem esse* Virg. Aen. 4, 329. Cic. pro Rosc. Amer. 48 c. 10 Age nunc, refer Animum tis ad veritatem, et considera. Sed licet a paruis Animum ad maiora referre Ouid de Arte Am. 3, 499. Animum ad mala sua referre Idem de Rem. Amor. 559. Animum et oculos ad aliquem Cic. pro Quint. 47 c. 14. Aenean animo noxque diesque refert Ouid. Epist. 7, 26. O mihi praeteritos referat si Iupiter Annos, Qualis eram *etc.* Virg. Aen. 8, 560. Cic. de Prouinc. Consul. 38 Qui si ex illa iactatione, cursuque populari, bene gesta Repub. referunt Aspectum in curiam, atque huic amplissimae dignitati commendati esse volunt, non modo non repellendi sunt, verum etiam expetendi. Auxilium Ouid. Her. 12, 194. *i. vicissim praestare.* Caelum et terram in Deos refert Heraclides Cic. de Nat. Deor. 2, 34. Colorem paternum referre Columel. 7, 2. Cic. de Finib. 1, 20 Quid vltimum, quo sint omnia bene viuendi, rectèque faciendi Consilia referenda? Consilia in melius Virg. Aen. 1, 285. Cic. Diu. in Caec. 67 Neque enim magis animos hominum nocentium res vnquam vlla commouit, quam haec maiorum Consuetudo longo interuallo repetita atque relata. *i. In vsum restituta, quae desita et antiquata fuisset.* Controuersiam Iust. 2, 10. *i. vicissim accusare.* Cic. ad Brut. 18 Rogatus sum a prudentissima et diligentissima femina matre tua, cuius omnes Curae ad te referuntur, et in te consumuntur, vt venirem ad se ad VIII Calend. Sext. Virg. Georg. 1, 458 At si quum referetque Diem, condetque relatum, *de Sole oriente et occidente.* Diem inter nefastos referre Aur. Vict. de Viris illustr. 14. Diem prodictam referri, id est, anteferri, religiosum est *etc.* Festus. L. 34 D. de Receptis Arbiter ita sumtus, vt Diem proferre possit, tamen referre non potest. *Qui ergo* refert diem, *ille celerius facit, quod dicunt anticipat, praesumit; qui* profert, *tardius.* Expensum referre, *vid.* EXPENSVM, *in* EXPENDO. Facta referre quae mandata sunt Plaut. Capt. 2, 3, 86. Figuras prouocorum Lucret. 4, 1213 *de similitudine.* Cic. Verr. 1, 149 Quum in eo vestra mihi dignitas Fructum diligentiae referret, id sum assecutus vt, *etc.* Gratiam referre *est reddere beneficium, vid.* GRATIA. Liu. 37, 37 Satiatus tandem complexu filii, Renuntiate, inquit, gratias regi me agere: referre gratiam aliam nunc non posse, quam vt suadeam, non ante in aciem descendat, quam in castra me rediisse audierit. *Add.* Planc. ad Cic. Fam. 10, 11. *In malam partem* Cic. Att. 2, 9 Vt sciat hic noster Hierosolymitarius traductor ad plebem, quam bonam meis putissimis orationibus Gratiam retulerit, quarum expecta diuinam παλιωδίαν. Ter. Eun. 2, 3, 93 Nunc referam Gratiam: atque eas itidem fallam, vt ab illis fallimur. *Vbi* Donatus: Referam Gratiam, non eas, inquit, lacessam: sed quod iustum est, vicem reddam. Gratia referenda est emeritis Ouid. ex Pont. 1, 7, 61. Gratia referatur factis Idem Trist. 5, 4, 47. Gratiam referre in aliquo, *vid.* IN Praepositionem. Gratiam plenius referre Quinctil. 2, 6. Gratiam referre in maius Senec. de Benef. 3. Gratias referre Plaut. Amph. 1, 1, 27. Honorem officii Ouid. Met. 2, 286. Cic. pro Planc. 41 c. 17 An vero nuper clarissimi ciues nomen editi Iudicis non tulerunt, quum ex CXXV iudicibus, principibus Equestris ordinis, V et LXX reus reiiceret, L referret? *An hoc significat* referret, *ipse contra se ret aduersario?* Cic. pro Flacc. 1 Quum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberanda patria Laudem prope quingentesimo anno Reipubl. retulisset? *i. instaurasset.* Liberalitatem introrsus referre. *pro Coarctare, vel in arctum cogere* Sen. de Benef. 1, 14. Mandata referre ad aliquem Caes. Bell. Ciuil. 3, 58. Mandata referre alicui Virg. Aen. 7, 267. Idem ibid. 5, 598 Hunc Morem, hos cursus, atque haec certamina primus Ascanius, longam muris quum cingeret Albam, Retulit. Plin. Epist. 5, 16 Amisit enim filiam, quae non minus Mores eius, quam os vultumque referebat: totumque patrem mira similitudine exscripserat. Mysteria referre Cic. de Orat. 3, 75 c. 20 *iterare, instaurare,* vt Fabulam referre Ter. Prol. Hecyrae 7, *vt* Ouid. Fast. 3, 476 Nomine mutato Causa relata mea est, *querela Ariadnes, se denuo desertam a Baccho, vt a Theseo ante.* Referre Numerum, *Numerare* Virg. Ecl. 6, 85. Cic. pro Lege Manil. 52 Si ad vnum Omnia referenda sunt, dignissimum esse Pompeium: omnia, *int. imperia, curationes.* Cic. de Diuin. 1, 67 Ciues referte Opem, et restinguite. *ex Poeta.* Idem de Legib. 3, 43 Quibus saepe referre Opem possit. *i. Auxilio esse.* Opes in apertum referre Cic. in Parad. 1. Denique tu Par pari referto, quod eam mordeat Ter. Eun. 3, 1, 55. *Sed de beneficiis,* Par referre Ter. Adelph. 1, 1, 48. Cic. de Nat. Deor. 1, 15 Ad quem tum Epicurei Primas ex nostris hominibus referebant. *Sed* Deferebant *hodie editur.* Quaestum maiorem referre Columel. 1, 3. Quaestum vberem Idem 8, 8, 9. Rationes referre *dicitur, qui tabulas rationum, vbi oportet, exhibet.* Caes. Bell. Ciuil. 2, . . Relatis ad eum publicis Rationibus cum fide, quod penes eum est pecuniae, tradit. Cic. Verr. 1, 37 Vt hoc pacto Rationem referre liceret, eo Sullanus repente factus est. Rationes referre ad aerarium, *vid.* AERARIVM, *in* AES. Suet. in Vesp. c. 22 Expugnatus autem a quadam, quasi amore sui deperiret, quum perductae pro concubitu sestert. quadraginta donasset, admonente dispensatore quemadmodum summam Rationibus referri vellet, Vespasiano, inquit, adamato. *Alii tegunt,* Inferri. Paullus in l. Nesennius, ad finem D. de negot. gestis, Maxime si etiam in Rationes impensam eam retulisse aliam apparebit. Cic. Off. 1, 139 Hic summi et clarissimi viri filius in domum multiplicatam non Repulsam solum retulit, sed ignominiam etiam et calamitatem. Cic. Att. 6, 1 Deiotarus etiam mihi narravit, se ad eum legatos mississe de re Bruti: eos sibi Responsum retulisse, illum non habere. Caes. Bell. Gall. 5, 55 His Responsis ad Caesarem relatis, iterum ad eum Caesar legatos cum his mandatis mittit. Cic. Att. 16, 3 *extr.* Atticam nostram cupio suauiari, ita mihi dulcis salus visa est per te nuncia ab illa Referes igitur ei plurimam Salutem. Saporem salis Virg. Georg. 3, 397. Se referre, *pro Redire domum* Idem ibid. 4, 189. Se domum referre, *Redire* Hor. Serm. 1, 6, 115. Se iterum Romam referre Cic. pro Flacc. 50 c. 21. Se ab aestu referre Ouid. Met. 12, 52. Cic. Att. 6, 1 Vellem te in tuum veterem gregem retulisses. Se ad mansuetiores Musas Idem Fam 1, 9. *Et* Acad. 4, 67 Iam enim referam me ad ordinem. *i. Ordine omnia agam vt coeperam.* Cic. Off. 2, 45 Existimaui honestissime posse deponi, si me ad philosophiam retulissem. *i. recepissem. Conf.* Id. Fam. 1, 8. Senium parentis referre *dicitur quod inde nascitur* Columel. 7, 3. *h. e. Imitari, reddere.* Similitudinem referre Plin. 22, 8. Sonum eundem referre in cadendo Cic. in Orat. 38. Idem pro Rosc. Amer. 110 Pro re certa Spem falsam domum retulerunt, *Reportarunt.* Vicem referre, *Rependere* Ouid de Arte Am. 1, 370. Victoriam Liu. 4, 17. Frontin. Strat. 2, 2, 4. Cic. Q. Frat. 1, 1, 33 Theatrum Atiae ita resonans, vt vsque Romam significationes, Vocesque referantur. ¶ 4 *Narrare significat, quod qui facit, accepta velut oculis, auribus, refert ad eum, cui narrat.* Lucret. 1, 76

> *Animus* Omne immensum peragrauit,
> Vnde refert nobis victor quid possit oriri,
> Quid nequeat. *i. narrat: nihil malis ita,* refert *tanquam praedam ex illa velut ex editione. Narrare, indicare certe significat* Virg. Aen. 2, 547 Referes ergo haec, et nuntius ibis Pelidae genitori. Cic. ad Brut. 18 At illa retulit, quaesiuitque quidnam mihi videretur. Ordine referre Ouid. Met. 9, 5. Horresco referens Virg. Aen. 2, 204. Acta memoranda referre Ouid. Met. 13, 956. Dicta referre Idem ibid. 1, 656. Facta Hor. Epist. 2, 1, 130. Palam facta Ouid. Amor. 3, 1, 8. Magna facta Idem ex Pont. 4, 8, 88. Pauca referre Virg. Aen. 4, 333. Pugnas referre Ouid. Met. 12, 160. Responsa cum retulerint legati, haec videbimus Cic. *apud* Non. 4, 391. Versus in ordine referre Virg. Ecl. 7, 20. Vera referre Ouid. Met. 3, 659. Tum senior tales referebat pectore Voces Virg. Aen. 5, 409. Voce referre Idem ibid. 1, 98. Seruius, Pleonasmos est. Virg. Ecl. 3, 73 O quoties, et quae nobis Galatea locuta est? Partem aliquam venti dixere referatis ad aures. *i. Vtinam referatis.* Plin. 7, 41 Vna feminarum in omni aeuo Lampido Lacedaemonia refertur. Ab Asclepiade refertur Scribon. 74. *i. traditur.* ¶ 5 Referre *est respondere in causis et litibus, quod vulgo dicunt* replicare. Cic. pro Caecin. 84 c. 29 In iis ipsis includere insidiis, quas mihi conaris opponere. — Ego enim tibi refero, Si non sum ex eo loco deiectus, *etc.* Gr. ἀνθυποφέρειν. *Ex eo, quod dixit aduersarius, aliquid arripere, quod illi opponas. Et mox:* Hoc totum si vobis versutius — videbitur, sic existimetis, — idque me non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni retulisse. *Plura dedit Passerat. ad h. l. Graeu. ad* Cic. pro Quinct. 44 c. 13 Quid autem a nobis refertur? *it. Burm. ad* Ouid. Met. 1, 759 Pudet haec opprobria nobis et dici potuisse, et non potuisse referri. ¶ 6 *Etiam Conuertere significat, vel etiam Instaurare* Virg. Aen. 11, 425 Multa dies, variusque labor mutabilis aeui, Retulit in melius. Referre, *pro emolumentum praestare.* Ne velim quidem mihi dari lectorem, qui studia referant, computaturum Quinctil. 1, 12. Cum bene cesserit negotiatio, multum militia retulerit Sen. ad Helu. c. 10. *Sic* n. 3 Quaestum referre. *Notabile est illud,* Neque tu illud vnquam Decretum sine nostra caede referes Liu. 3, 45 *extr. i. auferes, non perficies, vt decreto tuo satisfiat, nisi nobis antea caesis. Denique* Si forte refers Ouid. Am. 2, 8, 17 *est recordaris.* ¶ 7 *Supin.* Plin. 32, 11 Praeter haec purgamenta aliqua relatu indigna, et algis potius annumeranda, quam animalibus. Digna relatu Ouid. Met. 4, 792. Foedum, relatu Idem ibid. 9, 167. Horrenda relatu res Ouid. Met. 15, 298. Quod relatu Verum est Val. Max. 1, 6, 11.

REFERT. Impers. [διαφέρει] *Vtile est significat, et Genitiuo iungitur.* Sallustius in Iugurtha c. 111 Faciendum aliquid, quod illorum magis, quam sua retulisse videretur. Festus: Refert quum dicimus, errare nos Verrius ait, esse enim rectum Refert, Dativo scilicet, non Ablativo casu. Sed esse iam vsu possessum. *Fauere videtur Verrio modulus prioris Syllabae, quae in hac significatione semper, quod obseruauerim producitur.* Trampse *iungit rationem* Ouid. Met. 13, 268 Quid tamen hoc refert; si se pro classe Pelasga Arma tulisse refert? *Sed pulchre Verrium refellit Periz. ad Sanct. Minerv. 3, 5 p. 418* seq. *Cum Genitiuis prope frequentissime construitur,* Magni, parui. Lucret. 1, 817 Atque eadem, magni refert, primordia saepe Cum quibus, et quali

quali positura contineantur. *Et* 907 Iamne vides igitur, paullo quod diximus ante, Permagni referre, eadem primordia, *etc.* Cic. Fam. 13, 99 Vt habeamus aliquam Rempub. cuius consiliis magni referebat te interesse. Ter. Phorm. 4, 3, 41 Parui retulit non suscepisse: inventa est quae dotem petat. Cic. Q. Frat. 1, 1, 16 Parui refert abs te ipso ius dici aequaliter et diligenter, nisi, *etc.* Vatin. ad Cic. Fam. 5, 9 Sed Quanti id refert, si tamen fato nescio quo accidit? *Cum his Pronominibus* Mea, tua, sua, nostra, vestra, *quae videntur Accusativi Pluralis esse, non Ablativi, quod alii volunt, Singularis. Supleri enim commodissime possint formulae illae deficientes hoc modo*, Refert *se haec res ad* mea *negotia.* Refert *se ad* illorum *negotia etc. Conf. quae paullo ante de usu verbi cum* ad *Praepositione dicta sunt. Suspicatus tale quid est* Donatus *ad* Ter. Phorm. 4, 5, 11 Quid tua, malum, id refert? CH. Magni, Demipho. Quaere, quomodo dicatur, *Quid mea? Quid tua?* An deest *ad*, vt sit *Ad mea*, aut *Ad tua?* Plaut. Perf. 4, 4, 44 Percontari volo, quae ad rem referunt. *intell.* se referunt, *vel, quod idem est* referuntur. Plaut. Curc. 3, 25 Nam quid id refert mea, an aula quassa cum cinere effossus fiet? Idem Amph. 2, 2, 108 Tua istuc refert si curaueris. Plaut. Bacch. 3, 4, 2 Mea illuc nihilo pluris referet. *Et* Rud. 4, 3, 27 Nihilo pol pluris tua hoc, quam quantum illud refert mea. Plin. in Paneg. 40 Vetuisti exigi, quod deberi non tuo saeculo coeperat. Alius vt contumacibus irasceretur, tarditatemque soluendi dupli, vel et quadrupli irrogatione multaret: tu nihil referre iniquitatis existimas, exigas quod deberi non oportuerit, an constituas vt debeatur: *i. neque augeri neque minui iniquitatem, aeque magnam esse.* Nihil mea refert vtrum tu, *etc.* Cic. in Pison. 29. Non adscripsi id quod tua nihil referebat Idem Fam. 5, 20. *Aliquando his iungitur*, Multum, plus, plurimum, parum, paullum, pauxillum, nihil, aliquid, *et similibus.* Colum. 7, 12, 2 Nec multum refert, an villatici *canes* corporibus graues, et parum veloces sint. Martial. 9, 102 Multum, crede mihi, refert, a fonte bibatur Quae fluit, an pigro quae stupet vnda lacu. Ouid. ex Ponto 3, 4, 61 Nec minimum refert intacta rosaria primus, An fera carpas paene relicta manu. Quinctil. 9, 4 Plurimum refert compositionis, quae quibus anteponas. Cic. de Fin. 5, 90 Tantum refert quam magna dicam. Tantum retulisset reipubl. Vell. 2, 72, 2. *Refert, cum Infinitiuo:* Cic. de Clar. Orat. 110 Neque enim refert videre quid dicendum sit, nisi, *etc.* Quid refert? Sen. Epist. 9. Ter. Andr. 3, 2, 16 Interminatus sum ne faceres? num veritus? quid retulit? *Vbi* Donatus: Retulit, profuit, vel interfuit. Plaut. Truc. 2, 4, 40 Cui rei retulit, te id assimulare? *quorsum spectauit.* Cic. pro Cael. 57 At quibus ferus? refert enim Magnopere idipsum, *q. d.* refert se ad hanc rem. *Sic* Plin. 14, 6 Quibus exemplis, nisi fallor, manifestum est, patriam, solumque referre, non vnam. *i. Ad vini praestantiam maxime pertinet, eligere solum et regionem.* Idem 16, 30 *de arboribus caedendis*, Infinitum refert *(se ad hanc rem)* lunaris ratio, nec nisi a vicesima in tricesimam caedi volunt. Varro de R. R. 1, 8, 1 Refert inquam quod genus vineae sit, quod sunt multae species eius. *conf.* ibid. c. 7, 5. Plin. 21, 11 Diximus et terram referre plurimum. Cic. de Diuin. 2, 97 Fac in puero referre ex qua affectione caeli primum spiritum duxerit. Aues pascantur, necne, quid refert? Cic. de Diuin. 2, 72. Quid refert, scelerata piam si vincit? Ouid. Epist. 6, 137. *i. quid prodest mihi? Sic* 16, 211 Quid tamen hoc refert? si *etc. Et* Met. 13, 268. *Et* Fast. 3, 495. *Add.* Sabin. 1, 29 *et* 77. *it.* 3, 6. Plaut. Rud. 4, 4, 25 Quomodo habeas, Nihil id refert, iure, anne iniuria? Idem Epid. 2, 1, 1 Plerique homines, quos, cum nihil refert, pudet, vbi pudendum est, ibi eos deferit pudor. Sed refert quomodo adhibeatur Cic. Tusc. 3, 42. Nec terrae tantum natura circa has refert Plin. 16, 33. *i. Ad rem non tantum pertinet.* Suet. Othon. c. 4 Nihil referre, ab hoste in acie, an in foro sub creditoribus caderet. Adeone est fundata leuiter fides, vt vbi fim, quam qui fim magis referat? Liu. 2, 7. Sallust. Catil. c. 52 Quare vanum quidem hoc consilium est, si periculum ex illis timuit, si in tanto omnium metu solus non timet, eo magis refert *(se hoc ad mea negotia)* me mihi atque nobis timere. Virg. Georg. 2, 104 Neque enim numero comprehendere refert.

RELĀTVS, a, um. Partic. [ἀναφερόμενος] Cic. de Nat. Deor. 2, 144 Sed duros, et quasi corneolos habent introitus, multisque cum flexibus, quod his naturis relatus amplificatur sonus, *de auribus:* Sonus relatus *est reflexus, repercussus.* Cum relatum legent Nep. praef. n. 1. Exemplum relatum a Cicerone obliuionis, decreto patrum comprobatum est Vell. 2, 58, 4.

RELĀTVS, ūs. m. Tacit. Hist. 1, 30, 1 Neque enim relatu virtutum in comparatione Othonis opus est. Suorum relatu Symmach. Epist. 5, 64. Peto, vt supersedeas gratiarum relatu Ambros. Epist. 8, 73, 2.

RELATIO, ōnis. f. [ἀναφορά, ἐπαναφορά] *Pro varia verbi significatione, notat v. g. opus illud Consulare, cum is ad Senatum refert, quid fieri placeat? vt* Cic. in Pison. 14 c. 7 Crudelitatis tu, furcifer, Senatum Consul in concione condemnas? Non enim me qui *(in Catilinariis puniendis)* Senatui parui. Nam relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis: animaduersio quidem, et iudicium Senatus. *De ead. re ibid.* 29 c. 13 *pr.* Quis audiuit non modo actionem aliquam aut relationem, sed vocem omnino aut querelam tuam? *Nominatim ad accusationes in Senatu pertinet.* Plin. Epist. 9, 13, 7 Quis est ante relationem reus? *et* s. 22 Et relationem quidem de eo Caesar ad Senatum non remisit. *Ad illud ius consulare pertinet* Ius quartae relationis *principi honoris causa tributum, etiam si consulatum non gereret, apud* Capitolinum Pertin. c. 5. *Sic in nobili SCto, quo* Vespasiano decernuntur principibus solita, *quod publicauit etiam Ryck. ad* Tac. Hist. 4, 3, 5 Vtique ei Senatum habere, relationem facere, Senatusconsulta per relationem discessionemque facere liceat. *Nempe* Relatio *simpliciter est propositio in Senatu, vt* Tac. Ann. 3, 53. 13, 26 *etc. Hanc* relationem egredi *dicitur* Idem Ann. 2, 39 *pr. praeter id, de quo relatum est*, quod in commune conducat loco sententiae proferre. ¶ 2 De relationibus *est* tit. C. Theod. 11, 29. *et* Iustin. 7, 61 *id est de epistolis, quibus consulunt principem iudices et magistratus; quales sunt maiorem partem* Plinianae libri 10. ¶ 3 Relatio criminis *apud* Cic. de Inu. 1, 16 c. 11 est, cum ideo iure factum dicitur, quod alius ante iniuria lacessierit. Vlpian. in l. Is qui reus. D. de publ. iudiciis. Is qui reus factus est, purgare se debet: nec ante potest, accusare, quam fuerit excusatus. Constitutionibus enim obseruatur, vt non relatione criminatum, sed innocentia reus purgetur. ¶ 4 *Reliquae etiam verbi significationes in nomine obseruantur. v. g.* Minuc. Felix in Octauio c. 2 Quum, quae per absentiam mutuam de nobis nesciebamus, relatione alterna comperissemus. Gratiae relatio Senec. de Benef. 5, 11. Meritorum relatio Quinctil. 4, 1. Relatio *inter figuras posita a* Cic. de Orat. 3, 207 c. 54 *quid sibi velit, nescire se fatetur* Quinctil. 9, 4, 97. ¶ 5 *Vsu Logicorum significat mutuum rerum inter se respectum.* Ad aliquid, vnde ductae relatio et comparatio Quinctil. 3, 6, 23 *ex lect. Gesneri, Loquitur autem de praedicamento Aristot. πρὸς τί appellato.* Praetor quoque ius reddere dicitur etiam, cum inique decernit, relatione scilicet facta non ad id, quod ita praetor fecit, sed ad illud, quod praetorem facere conuenit Paull. ICt. l. 11 ff. de I. et I.

RELATĪVVS, a, um. Adi. *Relationem habens.* Arnob. 7 p. 221 Honos relatiui est ad alterum generis. Appellatio Augustin. de Trinit. 5, 16. *Conf.* Mart. Capella 4 p. 111.

RELATĪVE. Adu. August. de Trin. 5 c. 7 *et* 11 *pr. et* 12, 13 *etc.* Mart. Capella 4 p. 110.

RELĀTOR, ōris. m. Balb. ad Cic. *sub* Att. 8, 15 Incipiam sperare, etiam consilio Senatus auctore te, illo relatore, Pompeium et Caesarem coniungi posse. *Conf.* Sidon. Epist. 7, 2. Tertull. de Anima c. 46.

RELATORIVS, a, um. Adi. *Relationem continens vt*, Literae Cod. Theod. lib. 13.

REFERENDARII, orum. m. *Apud veteres Imperatores dicebantur, per quos ipsi facilius* singulorum desideria perdiscebant, *teste* Cassiodoro, *qui* Var. 6, 17 *quibus verbis haec dignitas solebat concedi, indicat. Vid.* Nouell. 10. 113. 124. *Alciatus lib. 3 Disputt. et Iureconsulti in* l. Eos. C. de Excusationib. munerum.

REFERVEO, bui, ēre. [ἀναζέω] *Valde et repetita ebullitione feruere.* Plin. 16, 11 Item terebinthinam in fartagine referuenti. *Metaphor.* Cic. pro Rosc. Com. 17 c. 6 Nonne vt ignis in aquam coniectus continuo restinguitur, et refrigeratur: sic referuens falsum crimen in purissimam et castissimam vitam collatum, statim conciditet exstinguitur? *i. calidum admodum et vehemens et velut ebulliens. Aliquando contrarium significat.* Cic. de Clar. Orat. 316 c. 91 *extr.* Nam et contentio nimia vocis reciderat, et quasi referbuerat, *Grut. et Gron.* referuerat oratio. *i. a feruore remiserat.*

REFERVESCO, ĕre. [ἀναζέω] *Incipere referuere.* Cic. de Diuin. 1, 46 c. 23 Ex his Mercurium ex patera quam dextera manu teneret, sanguinem visum esse fundere: qui quum terram attigisset, referuescere videretur, sic vt tota domus sanguine redundaret.

REFESTINO, āre. Qui a tenebris iustissime refestinauit ad lucem suam Paullin. ad Augustin. Epist. 45 *(al.* 44) *extr.*

REFIBVLO, āre. [ἀποκορκόω] *Fibulam tollere, vel soluere.* Martial. 9, 28 Refibulauit turgidum faber penem. *Vid.* INFIBVLO.

REFICIO, fēci, fectum, ĕre. [ἀναστίζω, ἀναλαμβάνω] *Instaurare, renouare, quod corruptum erat, in statum pristinum instaurare.* Verbo item reficiendi tegere, substruere, farcire, aedificare, et advehere, apportareque ea, quae ad eandem rem opus sunt, continentur. *Haec* Vlpianus l. 1 §. 6 D. de riuis. Cic. de Diuin. 1, 4 Quin etiam memoria nostra templum Iunonis Sospitae L. Iulius, qui cum P. Rutilio Consul fuit, de Senatus sententia refecit. Aedes reficere quae vitium fecerunt Cic. in Topic. 15 c. 3. Memoriam iudicum reficere breui repetitione rerum, pro Recolligere Quinctil. in prooem. lib. 4. Muros dirutos Nep. 9, 4, 5. Naues Caes. B. C. 2, 23. Pecuniam reficere ex venditionibus Papin. in l. Tutores §. Patruus D. de administr. tutor. *Et* Cels. l. 88 ff. de V. S. Tantum quisque pecuniae relinquit, quantum ex bonis eius refici potest. *Honesta formula:* Cic. Parad. 6, 1 Nunquam eris dines ante quam tibi ex his possessionibus tantum reficiatur, vt eo tueri sex legiones — possis. Cic. Verr. 3 c. 50 Primo dominus — villico delectetur, quod tanto sibi plus mercedis ex fundo refectum sit. Liu. 35, 1 Caetera *(praeda)* vendenda quaestori data: quod inde refectum est, militi diuisum. *Vindicat idem verbum Gron.* Liu. 1, 53 Vbi cum diuendenda praeda quadringenta talenta argenti aurique refecissent. *Sed aliquantum dissimilia sunt, et magis ad primam et propriam significationem verbi accedunt ista, i. reparaturus.* Varro R. R. 1, 2, 8 Nemo enim fanus debet velle impensam ac sumtum facere in culturam, si videt, non posse refici: nec si potest reficere fructus, si videt eos fore vt pestilentia dispereant. Puppes laceras refeci Ouid. Epist. 2, 46. Rates quassas reficere Hor. Carm. 1, 1, 17. Templa aedesque labantes reficere Idem ibid. 2, 6, 2. Testamentum reficere Vlpian. in l. Idemque erit D. de militari testamento. Villam reficere, vel stabulum Vlpian. in l. Ex conducto in princ. D. Locati. Cic. Verr. 1, 142 Locatur id opus, quod ex mea pecunia reficiatur. Reficere magistratus, *vt* Recreare *iterum creare.* Cic. de Amicit. 65 Papyrius legem ferebat de Tribunis reficiendis. Plebs Voleronem tribunum reficit Liu. 2, 56 *pr. Add.* Idem 3, 21 *pr.* 6, 35 *extr. et* c. 36 *pr.* Cic. pro Planc. 45 c. 18 Neque hoc liberis nostris interdicendum est, ne obseruent tribules suos, ne deligant, ne reficere necessariis suis suam Tribum possint. *i. subinde, et quoties opus est conficere, et parare, i. eo adducere, vt suffragio suo ornent, quos volumus.* ¶ 2 Reficere, *Recreare vel animum vel corpus cibo, medicina, voluptate.* Plin. in Paneg. c. 77 Ad haec tam assiduus in Tribunali, vt labore refici ac reparari videretur. Cic. Fam. 7, 27 Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam: nam et vires et corpus amisi. Caes. Bell. Gall. 7, 83 Milites ex nocturno labore sese reficere iussit. *Et* ibid. 7, 32 Exercitum ex labore atque inopia refecit. Refectus sum quum tua lego Plin. Epist. 4, 3. *Sed Cort. bonis auctoribus* affectus. Equorum reficiendorum causa subsistere Caes. B. C. 2, 42. Herbas teneras aurora refecit Ouid. Fast. 3, 711. Me consilium Cn. Pompeii recreat, et reficit Cic. pro Milon. 2 c. 1. Vt statim mente cogitaret, si paullum modo Res essent refectae, bellum renouare Nep. 22, 1, 4. Salutem communem reficere Cic. pro Sext. 15. Plin. 26, 11 Reficientibus se ab imbecillitate vtilissima. Cic. Q. Frat. 3, 1 Ego ex magnis caloribus (non enim memininus maiores) in Arpinati summa cum amoenitate fluminis me refeci ludorum diebus. Sine dubio post Leuctricam pugnam Lacedaemonii se nunquam refecerunt Nep. 17, 7, 1. Stomachum reficere Scribon. 107. Cic. Verr. 4, 105 Ad ea autem, quae dicturus sum, reficite vos, quaeso Iudices, per deos immortales. Vires reficere cibo Liu. 37, 24. Cic. Att. 12, 14 Sed relaxor tamen, omniaque (*forte* omninoque) nitor, non ad animum, sed ad Vultum ipsum, si queam, reficiendum, *i. ad assumendum vultum moderatum, constantem, a luctu non oppressum.* Plin. Epist. 8, 11 Quamquam vereor, ne post gratulationem quoque in metu redeas, atque ita gaudeas periculo liberatam, vt simul quod periclitata

elitata sit, perhorrescas. Iam hilaris, iam sibi, iam mihi reddita, incipit refici, transmissumque discrimen conualescendo remetiri. Ex longo morbo refici Sen. Epist. 7. Arte Aemonia refectus Telephus, *Sanatus* Stat. Silu. 1, 4, 112. Furiis refecti ardebant *equi aegrotantes* Virg. Georg. 3, 511, quia languentia corpora in vires quodammodo excitat furor, et facit ea in exitium conualescere. Seruius. Lucret. 1, 557 Nam quidnis citius dissolui possi videmus, Quam rursus refici.

REFECTVS, a, um. Partic. Cic. Att. 16, 3 *pr.* Sed tamen idem *σύνταγμα* misi ad te retractatius, et quidem *ἀρχέτυπον* ipsum crebris locis inculcatum et refectum. Ouid. Fast. 4, 610 Haud secus indoluit — longa vixque refecta mora est. Opibus curisque refectus amici Hor. Epist. 2, 2, 136. Nec aut cibo refectus aut potu Curt. 7, 5, 16. *Conf.* Id. 5, 4, 23.

REFECTVS, ūs. m. [*ἀνάληψις*] *Ipsa refectio.* Plin. 18, 7 *sub fin.* Panem ex hordeo antiquis vsitatum vita damnauit, quadrupedumque tradidit refectibus. *Sic etiam Elzevir. Sed Hardum.* quadrupedum fere cibus est.

REFECTIO, ōnis. f. [*ἀνάκτησις*] *Reficiendi et instaurandi actus.* Columel. 12, 3 Caeteraque, si refectionem desiderant, fabris concinnanda tradantur. Capitolii Suet. Caes. c. 15. Ea compluuia habent in refectionibus molestiam magnam Vitruu. 6, 3. Quinctil. 10, 3 Tempora ab ipsa rerum natura ad quietem, refectionemque nobis data, in acerrimum laborem conuertimus. Plin. in Paneg. c. 81 Quod si quando cum influentibus negotiis paria fecisti, instar refectionis existimas mutationem laboris. Valere refectioni Cels. 3, 15. *i. satis virium habere reliquum, vt possis reflci.* Idem 4, 6 Si in refectione quoque manserit tussis, intermittere oportebit vno die.

REFECTOR, oris. m. Sueton. in Vespas. c. 18 Item colossi refectorem insigni congiario magnaque mercede donauit. *Conf.* Inscript. *apud* Spon. Misc. Er. Ant. p. 231.

REFĂCIO, ĕre. [*ἀνασκευάζω*] *Antiquum.* Plaut. Truc. 4, 4, 24 Nam refacere si velim, non est locus. *Taubm. et Gron. diuisim* re facere. Noctibus his vacui refaciamus iter Propert. 2, 24, 22 *vt legunt Scalig. et Broukh. i. redeamus ad consuetudinem.*

REFĪGO, xi, xum, ĕre. [*καταπήγνυμι*] *Pro figere simplici positi, si* Seruio *credimus*, Virg. Georg. 4, 202 Aulasque et cerea regna refigunt. *Burm. post Heins.* refingunt. *Vtrum placeat, repetitio vi detur significari:* figunt *s.* fingunt, *quoties opus est.* Colum. 4, 16, 2 *plane huc non pertinet.* ¶ 2 Refigere, [*ἀποκαθηλόω*] *Quod fixum est auferre.* Cic. Philipp. 13, 5 c. 3 Acta Antonii refecimus, leges refiximus per vim. *Leges enim in tabulis aeneis incisae erant, et fixae parietibus. Sic* Cic. Fam. 12, 1 Cuius aera refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. Hor. Epist. 1, 18, 56 Sub duce, qui templis Parthorum signa refixit. Se crucibus Sen. de Vita Beata c. 19. Leges figere et refigere pretio Virg. Aen. 6, 622.

REFIXVS, a, um. Part. *Vt*, Clipeus refixus Virg. Aen. 5, 360. *et* Hor. Carm. 1, 28, 11. Sidera refixa caelo Virg. Aen. 5, 527. Hor. Epod. 17, 5 Refixa caelo deuocare sidera. *Nempe vt* deuocari, *i. deduci caelo possint magica vi sidera*, retigenda *sunt, loco quo* fixa *s.* defixa *alias sunt, mouenda. Recte igitur Bentleius ex primis editionibus* ref.

REFIGŪRO, āre. *Reformare.* Vulg. Interpr. Sapient. c. 19, 6 Omnis creatura ad suum genus ab initio refigurabatur.

REFINGO, ĕre. Hilari vultu renidens, quantumque poteram, laetiorem me refingens Apul. Met. 3 p. 134, 24.

REFIRMO, āre. Supra ripam Tigridis limes est refirmatus Sext. Ruf. c. 14. *i. denuo constitutus.*

REFLAGĪTO, āre. [*ἀναιτίζω*] *Iterum flagitare.* Catull. 43, 6 Perfequamur eam, et reflagitemus. *Et* Circumfiftite eam et reflagitate ibid. v. 10.

REFLECTO, xi, xum, ĕre. [*ἀνακάμπτω*] *Retro flectere.* Plin. 11, 50 Earum degeneres caudam sub alium reflectunt. Aciem reflectere Sen. Here. fur. f. 8. *aciem oculorum intelligit.* Caput leuiter reflectens Catull. 43, 10. Ceruix reflexa est Scrib. 255. Colla mollia ei reflectunt Virg. Aen. 11, 622. Oculos reflectere Ouid. Met. 7, 342. Pedem reflexit inde Catull. Argon. 62, 112. Visus reflectere Valer. Argon. 5, 454. Auis reflectitur in longos vngues Ouid. Met. 5, 547. *de Ascalapho in bubonem verso. Per translationem* Cic. pro Sull. 46 c. 16 Fero ego te, Torquate, iam dudum, fero: et nonnunquam Animum incitatum ad vleiscendam orationem tuam reuoco ipse et reflecto. Reprimere atque reflectere Ter. Adel. 3, 2, 9. Cic. de Orat. 1, 53 Quae nisi qui naturas hominum, vimque omnem humanitatis, causasque eas, quibus mentes aut incitantur aut reflectuntur, penitus perspexerit, dicendo quod volet, perficere non poterit. *Sed* Nec prius amissam respexi, Animumque reflexi, *i. cogitaui*, Virg. Aen. 2, 741.

REFLEXVS, a, um. Partic. [*ἀνακαμπτός*] *Vt*, Ceruix reflexa Stat. Achill. 1, 382. Telum reflexum rotabat obliquo Marte Sil. 16, 54. Reflexum *et* Rectum, *contraria* Plin. 11, 37. *Ad opticam rationem vsus est* Lucret. 4, 444

Nam quaecunque supra rorem salis edita pars est
Remorum, recta est, et recta superne guberna:
Quae demersa liquore obeunt, refracta videntur
Omnia conuerti, surfumque supina reuerti:
Et reflexa prope in summo fluitare liquore.

REFLEXIO, ōnis. f. Apul. de Syllog. Categ. in doctrina Conversionis.

REFLEXIM. Adu. *Vice versa.* Apul. de Syll. Categor. *etc.* Reflexim inferre.

REFLEXVS, ūs. m. Apul. Florid. 1 p. 242 Prope Oceani reflexus.

REFLO, āre. [*ἀνταπύω*] *Contra spirare.* Cic. Off. 2, 19 c. 6 Nam et quum prospero flatu eius vtimur, ad exitus peruehimur optatos: et quum reflauit, affligimur. Idem Att. 6, 6 Inde quamprimum Athenas, etsi Etesiae valde reflarint. Amicis folles pro accubitis sternebat, eosque reflabat prandentibus illis, ita vt plerumque subito sub mensis inuenirentur prandentes Lamprid. in Heliogab. c. 25 *vbi conf.* Salmas. *Passiu.* Lucret. 9, 936 Interiorem etiam partem spirantibus aër Verberat hic idem quum ducitur, atque reflatur.

REFLANS, antis. Partic. Cic. Tusc. 1, 119 c. 49 Si reflantibus ventis reiicimur. Medicamina reflantia Cael. Aur. Tard. 3, 8.

REFLĀTVS, a, um. Partic. *Vt*, Reflata succositas Cael. Aur. Acut. 2, 29, 151. *i. exsiccata, euaporata.*

REFLANDVS, a, um. Antra per palati Crepulis resfanda buccis Gemit aura tibialis Sidon. Ep. 9, 13 *in subiecto Anacreontico.*

REFLĀTVS, ūs. m. [*ἀντίπνοια*] Plin. 9, 6 Quorum vnum mergi vidimus reflatu beluae expletum vnda. Cic. Att. 12, 2 Hic rumor est T. Marcium periisse naufragio, Afinium delatum vnum in manus militum; L naues delatas in Vticam reflatu hoc.

REFLATIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Tard. 1, 1, 12 Ex alto reflatio quaedam viarum nuditate permittitur. *Transpirationem hodie vocant.*

REFLABĬLIS, e. Adi. *Vt*, Cibi facile reflabiles Cael. Aurel. Tard. 4, 1, 6 *qui digeruntur, et exhalant facile.*

REFLABRI venti Apul. de Mundo: *sed valde dubia est lectio; vid. Elmenh. ad p. 62, 20.*

REFLATILIS, e. Adi. *Ventus* Veron. *vid. Salmas. ad Hist. Aug. p. 193.*

REFLŌREO, ui, ēre. [*ἐξανθέω*] *Item* REFLORESCO, ĕre. *Rursum florere.* Plin. 18, 16 Secatur incipiens florere, et quoties refloruit, *etc.* Idem 19, 8 Cuius natura in carnariis reflorescens saepius dicta est. Iuuenta reflorescente ibat ouans Sil. 15, 728.

REFLVO, xi, xum, ĕre. [*ἀναῤῥέω*] *Rursum fluere.* Plin. 2, 87 Nec vnquam eodem tempore quo pridie refluit. Virg. Aen. 9, 32 Vndis refluentibus stridet mare Idem Georg. 4, 262. Ambiguo lapsu refluitque fluitque *Maeander* Ouid. Met. 8, 163.

REFLVENS, entis. Partic. Tibris Virg. Aen. 8, 87 *intra suum se alueum recipiens.*

REFLVVS, a, um. Adi. [*παλιῤῥόθιος, παλίῤῥοος*] *Vt*, Refluum mare Plin. 2, 97. Gurges refluus Stat. Silu. 5, 1, 91.

REFLVĀMEN, ĭnis. n. Fortunat. 1 Paruula Grammaticae lambens refluamina guttae.

REFLVXVS, ūs. m. *Vt*, Defluxus et refluxus maris.

REFOCILLO, āre. [*ἀναψύχω*] *Recreare.* Plin. Epist. 3, 14 Ipse paucis diebus aegre refocillatus, non sine vltionis solatio decessit, ita vinus vindicatus, vt occisi solent. Arria refocillata Plin. Epist. 3, 16, 12. Lugentem efficacibus remediis refocillare Sen. de Benefic. 3, 9. *Vid.* FOCILLO.

REFOCILLATOR, ōris. m. Apuleio *tribuitur. Non habet Index Floridi.*

REFŌDIO, fōdi, fossum, ĕre. [*ἀνασκάπτω, ἀνορύσσω*] *Fodiendo eruere et in altum proferre.* Plin. 15, 18 Quae mitiore caelo refossae cum arbore, atque in lucem remissae, nouos soles recipiunt. Idem 2, 63. Si vlli essent inferi, iam profecto illos auaritiae atque luxuriae cuniculi refodissent. Solo quam altissime refosso Plin. 19, 5. Columel. 4, 32 Sed illud de integro refodi debet. Radices omnes refodiat Idem 2, 2 *extr.*

REFORMĪDO, āre. [*ὑποπτήσσω*] *Prae formidine refugere.* Cic. de Finib. 3, 7 c. 2 Quippe qui ne reprehensionem quidem vulgi inanem reformidans, in ipsa curia foleret legere saepe. *de Catone.* Idem pro Caecin. 84 Istum locum fugis et reformidas. Pacis nomine Bellum inuolutum reformido Cic. Philipp. 7 c. 6. Crimen amicitiae *(Catilinae)* reformidare Idem pro Cael. 14 c. 6. Ferrum reformidant frondes Virg. Georg. 2, 369. Quorum Mentionem adhuc reformido Curt. 6, 9, 3. Solem insuetum lumina reformidant Ouid. ex Pont. 3, 4, 49. Tactum membra faucia reformidant Idem ibid. 7, 13. Quinctil. 4, 5, 5 Reformidat non alter, quam qui ferrum medici prius quam curetur adspexit. Tempus illud mens reformidat Ouid. Trist. 3, 6, 29. Vulnus humus reformidat Idem Fast. 1, 666. Speculatorem reformidat diligentia mea Cic. Diu. in Caecil. 31 c. 16. *i. ita diligens sum, vt Speculatore mihi non sit opus et ergodioche.* ¶ 2 Reformidat biennio planta depofita Columel. 4, 35, 4. *i. translata non coalescit et comprehendit, certe incrementa non capit. Sic etiam* 4, 9, 1. *et* 24, 15. Id. Colum. 4, 11, 1 Nam illam veterem opinionem damnauit vsus, non esse ferro tangendos anniculos malleolos, quod aciem reformident *etc. Etiam hic primae editiones simpliciter* cum reformident.

REFORMIDATIO, ōnis. f. [*ὑπόπτηξις*] Cic. in Partit. 11 c. 4 In suasione autem aut spem, aut reformidationem deliberantis.

REFORMO, āre. [*ἀναπλάττω, ἀνατυπόω*] *In priorem vel meliorem formam redigere.* Sed dum refolubile corpus renouas, Deus, atque reformas Prudent. Hymn. ad Exseq. v. 156. Plin. in Paneg. c. 53 Vt ostendam, quam longa consuetudine corruptos depraiatosque mores principatus parens noster reformet et corrigat. Ouid. Met. 11, 254 Sed preme, quidquid erit, dum, quod fuit ante, reformet. *i. dum resumat formam priorem: consilium Peleo datum de Thetide.* Quinctil. 12, 6 *de Ciceronе*, Qui tamen Apollonio Moloni, quem Romae quoque audierat, Rhodi rursus reformandum ac velut recoquendum se dedit. *Legitur* fere Rursus formandum. Rursus in facies hominum reformare Apul. Met. 3 p. 93, 15 *Flor. Add.* p. 90, 6. Senec. Ep. 94 Deinde iubetur imitari propofita, et ad illa reformare chirographum. Si tolli tota res potest, cur non et reformari? Vlpian. l. 7 §. 6 de pact. Hermogenianus, de publicanis et vectigalibus l. Vectigalia, Vectigalia sine imperatorum praecepto, neque praetidi, neque curatori, neque curiae constituere, neque praecedentia reformare, et his vel addere vel diminuere licet.

REFORMĀTVS, a, um. Partic. Ouid. Met. 9, 399 Ora, reformatus primos Iolaus in annos.

REFORMATIO, ōnis. f. Apul. Met. 3 p. 95, 8 *Florid.* Facilior huius reformationis medela suppeditat.

REFORMĀTVS, ūs. m. Tertull. adu. Valent. c. 13 Tutelaris reformatus.

REFORMĀTOR, ōris. m. [*ἀναπλάστης*] Plin. Epist. 8, 12 Ipsarum denique literarum iam senescentium reductor ac reformator.

REFORMABILIS, e. Adi. *Vnde* Irreformabilis.

REFORMATRIX, īcis. f. *Idem.* ICt. in Dig.

REFŌVEO, fōui, fōtum, ēre. [*ἀναθάλπω*] *Rursum fouere, siue nutrire.* Columel. 2, 1 Licet enim maiorem fructum percipere, si frequenti, et tempestiua et modica stercoratione terra refoueatur. Artus refouet complexibus Lucan. 8, 67. Corpus refouentque foventque Ouid. Met. 8, 536. Lallitudinem poculis Apul. Met. 2. Membra refouere quiete Sil. 3, 637. Oculos inungere ac refouere Plin. 8, 37. Vites absumtas refouere stercore Columel. 2, 14. Vires dat refouetque deus Stat. Theb. 6, 521. Vires ex itinere Vellei. 2, 113, 2. *Per translationem* Plin. in Paneg. 69 Si quid vsquam stirpis antiquae, si quid reliquiae claritatis, hoc amplexatur, et refouet, et in vsum Reipub. promit. Ibid. 18 Quam speciosum est enim, quod disciplinam castrorum lapsam exstinctamque refouisti, depulso prio-

ris saeculi malo, inertia et contumacia. Animum Apul. Met. p. 61, 7 *Flor.* Ignes tepidos refouerat Ouid. Amor. 2, 19, 15.

REFŌTVS, a, um. Partic. Suet. Neron. c. 27 Refotus saepius calidis piscinis. Animus refotus Gell. 15, 2.

REFRACTARIVS, *vid.* REFRINGO.

REFRAENO, *siue* REFRENO, āre. [ἀναχαιτίζω, ἀναστέλλω] *Freno cohibere, coërcere, retrahere. Vt,* Refrenare libidines Cic. in Parad. 5, 1. *Et* de Lege Agrar. 2, 54 O libidinem refrenandam. Cic. de Diuin. 2, 4 Quod enim munus rei publicae afferre maius melíusue possumus, quam si docemus atque erudimus iuuentutem, his praesertim moribus atque temporibus, quibus ita prolapsa est, vt omnium opibus refrenanda ac coërcenda sit. Aquas refrenat, obliquaque flumina sistit *Medea* Ouid. Epist. 6, 87. Licentiam indomitam refrenare Hor. Carm. 3, 24, 19. Morsus refrenat voluptas, *i. Mitigat* Lucret. 4, 1079. Cic. pro Cael. 76 c. 31 Semper magno ingenio adolescentes refrenandi potius a gloria, quam incitandi fuerunt. Cic. Philipp. 11, 4 A progressu arcuit, a reditu refrenauit. *Metaph.* Lucret. 1, 850 — Neque ab exitio res vlla refrenat, *i. tuetur, defendit. Passiu.* Lucret. 2, 283 Et proiecta refrenatur, retroque resilit? *i. Reprimitur materia.*

REFRENĀTVS, a, um. Partic. [ἀναχαιτιθεὶς] *Vt,* Relligione refrenatus Lucret. 5, 115.

REFRENĀTIO, ōnis. f. Senec. de Ira 3, 15 Necessaria est ista doloris refrenatio, vtique hoc fortitis vitae genus, et ad regiam mensam adhibitis.

REFRĀGOR, āri. [ἀντιπράττω, ἀντιψηφίζομαι] *Sententia sua aduersari, vt* Suffragari *est sententia sua iuuare aliquem. Sed latius extensa significatione est generatim aduersari.* Plin. Epist. 3, 19 Proinde hoc te non moueat, si caetera non refragantur, quae velim quam diligentissime examines. Plin. 19, 8 Quidam eunuchion, quoniam haec maxime refragetur Veneri. Cic. Philipp. 11, 20 c. 9 Etli quis potest refragari non modo non petenti, verum etiam recusanti? Lex petitioni refragata est Cic. pro Mur. 47 c. 23. Ingenium illi refragatur Quinctil. 10, 6. ¶ 2 Refragare, *positum volunt pro* Suffragari, *laudantque auctorem* Non. 7, 2 *qui porro vtitur testimonio* Sisennae 22 Multi populi, plurimae concionis Dictaturam omnibus animis et studiis refragauere, *i. Suffragati sunt. Sed Mercer.* p. 468, 12 Suffragauerunt *legit: vt apparet hoc toto capite nihil aliud agi, quam vt ostendatur, genera verborum confundi, passiue poni actiua, et contra. Potuit ergo hic etiam turbatum esse aliquid vel omissum. Non videtur vel Nonius, vel quisquam, cui pectus sapiat,* refragari *pro* Suffragari *positum a prudenti scriptore existimare.*

REFRAGĀTOR, ōris. m. Tertull. adu. Gnost. c. 1 Omnes martyriorum refragatores ebulliunt. Acerrimi fuerunt et potentissimi Ciceronis refragatores Ascon. in Cic. Orat. in Toga Cand. *de Crasso et Caesare.*

REFRAGATIO, ōnis. f. [ἀντιδίκησις, ἀντιλογία, ἀντιμάχησις Gloss. Cyr.] August. Epist. 177 In re facillima curuam refragationem et nodos difficultatis posuisse, horum orta refragatio est Symmach. Epist. 10, 50.

REFRAGĀTVS, ūs. m. Extorum promissus (permissus) et refragatus Lutat. *in* Stat. Theb. l. 4.

REFRAGIVM, i. n. Interpres Egesippi *oliquoties ap. Gronou. Obs. Eccl. c. 21.*

REFREQVENTO, āre. *Ap.* Suet. Aug. c. 46. *nonnulli legunt: al.* frequentauit.

REFRĪCO, ui, ctum, *vel* āui, ātum, āre. [ἀναψάω] *Rursum, vel saepius* fricare. Cato 87 Id in linteum nouum indito, exprimito cremorem in patinam nouam, aut in mortarium: id omne ita facito, et refricato denuo. ¶ 2 *Metaphor. Renouare dolorem: tractum a vulneribus, quae plerumque fricando recrudescunt.* Cic. Fam. 5, 17 Sin autem omnia quae sentio perscripserim, ne refricem meis literis desiderium ac dolorem tuum. Idem de Lege Agrar. 3, 4 c. 2 Refricare obductam Reipubl. cicatricem. *Add.* Id. pro Flacco c. 23. Nec haec quae refricant, hic me magis angunt Cic. Att. 12, 45. Idem pro Sulla 19 c. 6 Quum cinis patriae versari ante oculos, atque animum memoria refricare coeperat. Veterem Fabulam Cic. pro Cael. c. 30. Idem Att. 5, 15 Appii Vulnera non refrico, sed apparent, nec occuli possunt. *Refricare, neutrum.* Cic. Att. 10, 17 *pr.* Crebro refricat lippitudo, non illa quidem perodiosa, sed tamen quae impediat scriptionem meam. *Corradus ex coniectura mallet* refricatur.

REFRICATIO, ōnis. f. Augustin.

REFRĪGEO, xi, ēre. [ἀναψύχομαι] *vel potius* REFRIGESCO, ĕre. *Frigidum fieri.* Cato c. 105 Vbi iam vinum refrixerit, in dolium quadragenarium infundito. Sanguis ex his, quae in homine sunt, celerrime vel calescit vel refrigescit Cels. 4, 3. Columel. 2, 2 Et boues inhibeat, vt colla eorum refrigescant, quae celeriter conflagrant, nisi assidue refrigerentur: et ex eo tumor, ac deinde vlcera innadunt. Cor refrixit Ouid. Met. 12, 442. Plaga refrigescit cunctando per auras Lucret. 4, 707. *Per translationem,* Cum Romae a iudiciis Forum refrixerit Cic. Att. 1, 1. Idem Qu. Fratr. 3, 8 Sed tota res et timetur et refrigescit. Cic. Fam. 9, 10 Ego caetera qui animo aequo fero, vnum vereor, ne hasta Caesaris refrixerit. Ter. Adel. 2, 2, 24 Vbi illinc rediero: Nihil est, refrixerit res: *i. frigide mihi respondebitur, me sero venire.* Haec tota Res, interpellata bello refrixerat Cic. Att. 1, 19. Idem Qu. Fratr. 2, 8 Nam quod de Pompeio Caninius agit, sane quam refrixit.

REFRIGĔRO, āre. [ἀναψύχω, καταψύχω] *Frigus inducere, rem calidam frigidam facere.* Cic. de Senect. 57 Vbi enim potest illa aetas, aut aeque calescere, vel apricatione melius, vel igni, aut vicissim vmbris aquisue refrigerari salubrius? Cic. de Nat. Deor. 2, 119 Quarum tantus est concentus ex dissimillimis motibus, vt quum summa Saturni refrigeret, media Martis incendat. Cic. Fam. 5, 10 Et eo minus quod me frigus Dalmaticum, quod illinc eiecit, etiam hic refrigerauit. Aestum refrigerare Plin. 20, 7. Artus refrigeratos calfacit Scribon. 271. Calorem refrigerare et exstinguere. Cic. de Nat. Deor. 2, 23 c. 9 Refrigerato autem et exstincto Calore, ocidimur ipsi et exstinguimur. Membra refrigerat vnda Ouid. Met. 13, 903. Piscinas refrigerare Varro de R. R. 3, 17. Testem refrigerare, ad frigus *redigere, id est perturbare et efficere, vt ridiculus potius videatur, quam attentione et fide dignus* Quinctil. 5, 7, 26 Testis, inquit, breui interlocutione patroni refutandus est, aut aliquo, si continget, vrbane dicto refrigerandus. *Vid. mox* REFRIGERATVS. Martial. 3, 25

Si temperari balneum cupis feruens,
Faustine, quod vix Iulianus intraret,
Roga lauetur rhetorem Sabineum:
Neronianas is refrigerat thermas.

REFRIGERĀTVS, a, um. Partic. [ἀναψυχθεὶς] Plin. 12, 15 Myrrha melior radice refrigerata. Cic. de Nat. Deor. 1, 24 Quae si mundus est deus, quoniam mundi partes sunt, dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt. *Metaphor.* Cic. Act. 1 Verr. 31 c. 10 Ita defessa ac refrigerata accusatione rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam. Amor inuentionis refrigeratus Quinctil. Epist. n. 2. Sermone leuissimo hominum prouincialium refrigerato Cic. Fam. 3, 8. Refrigeratus *ex significatione* Frigoris, *quam damus n. 5, est, quem non attente non cupide audiunt homines.* Sueton. Claud. c. 41 Historiam scribere adgressus est. Et quum primum frequenti auditorio commisisset, aegre perlegit, refrigeratus saepe a semetipso. Nam quum initio recitationis defractis compluribus subselliis obsitate cuiusdam, risus exortus esset: ne fedato quidem tumultu temperare potuit, quin ex intervallo subinde facti reminisceretur, cachinnosque renouaret. Auct. Vitae Lucani, Aegre ferens, recitante se, subito ac nulla, nisi refrigerandi sui, causa indicto Senatu, Neronem recessisse *etc. Sed ad* frigus *amicitiae, de quo supra n. 4 dictum, pertinet* Vell. 2, 83, 2 Plancus — in conuiuio refrigeratus ab Antonio ob manifestarum rapinarum indicia, *i. frigide tractatus, vt sentiret, se non amplius gratios sum esse. Vid.* FRIGVS *et* FRIGVSCVLVM.

REFRIGERATIO, ōnis. f. [ἀνάψυξις, ψυγμὸς] Plin. 34, 13 Additur et in emplastra, quibus lenis quaeritur refrigeratio et siccatio. Colum. 11, 1, 16 Qui quum sit vna profectus, vmbras arborum, fonticulorumque amoenitatem, vel aurae refrigerationem captauit. Cic. de Senect. 46 c. 14 Et refrigeratio aestate, et vicissim aut sol, aut ignis hibernus.

REFRIGERIVM, i. n. *Idem.* Pluuia sitientibus refrigerium potumque praebuit Oros. 5, 15. Tertull. de Resurr. Carn. 17 Aliter anima non capiat passionem tormenti seu refrigerii.

REFRIGESCENTIA, ae. f. *Idem.* Tertull. de Anima 43 Sed non refrigescentiam admittam.

REFRIGERĀTOR, ōris. m. *et*
REFRIGERĀTRIX, īcis. f. [ἀναψυκτὴς] Plin. 19, 8 Est quidem natura omnibus refrigeratrix.

REFRIGERATORIVS, a, um. Adi. [ἀναψυκτικὸς] *Vt,* Vis refrigeratoria Plin. 22, 2. *Conf.* Ib. c. 25.

REFRINA, *vel potius* REFRIVA, *vel* REFERIVA, *adeo, apud* Festum Faba dicitur, vt ait Cincius quoque, quae ad sacrificium referri solet domum ex fegete causa auspicii, quasi reuocent fruges, vt domum datantes teuirtito *(Scal. coniic.* data enim est et tritico) ad rem diuinam faciendam. Aelius dubitat, an ea sit, quae prolata in segetem, domum referatur: an quae refringatur, quod est teratur: sed opinionem Cincii adiuuat, quod in sacrificiis publicis quum puls fabata diis datur, nominatur refriua. Haec Festus. *Turnebus, quum illud* te virtito *nihil significet, scribendum putat* e tritico, *hoc sensu, Quum obseuerant segetem, quia in agrum fruges tulerant, quod inauspicatum videbatur domo eas exportasse, vt non redituras, solebant e segete aut statim sementi facta, aut postea auspicii causa domum fabam referre, pro tritico et frugibus. Retulisseque fabam perinde erat ac retulisse fruges,* et *auspicari earum reditum, ominarique eas domum reuersuras, non in agro semper remansuras.* Plin. 18, 12 s. 30 Namque fabam vtique e frugibus referre mos est auspicii causa, quae ideo refrina (referiua, *in MSS. ap. Hard.)* appellatur. *Turnebus in quibusdam legit* Referina: Referuia *R. Stephanus.*

REFRINGO, frēgi, actum, ĕre. [ἀνακλάω, ἀποθραύω] *Frangendo s. rumpendo aperire.* Plaut. Capt. 4, 4, 10 Cellas refregit omnes intus. Plin. Epist. 2, 10 Enotuerunt quidam tui versus, et inuito te claustra tua refregerunt. Plin. Epist. 3, 15 *extr.* Confido tamen, me non sic auribus duci, vt omnes aculei iudicii mei illarum delinimentis refringantur, *etc.* Carcerem refringere Liu. 34, 44. Aditus Valer. Argon. 1, 595. Domos Idem ibid. 8, 320. Mucronem vnguium refringere et hebetare Plin. 8, 15. Portas refringere Caes. Bell. Gall. 2, 32. Hor. Sat. 1, 4, 61 Postquam Discordia tetra Belli ferratos postes portasque refregit. Radius solis refringitur Plin. 2, 59. Siluas refringens pectore Stat. Theb. 4, 139. Virgulta refringit pede vago Catul. de Berecynt. f. 61, 86. Translate. Cic. pro Muraen. 17 Quum vero ego tanto interuallo claustra ista nobilitatis refregissem, vt aditus ad Consulatum posthac, sicut apud maiores nostros fuit, non magis nobilitati quam virtuti pateret. Cic. pro Milon. 5 c. 2 Numquam existimaui spem vllam esse habituros Milonis inimicos, ad eius non salutem modo exstinguendam, sed etiam gloriam per tales viros refringendam. *al.* Infringendam. Plin. Epist. 9, 26, 7 Sed hoc intelligi volo laxandos esse eloquentiae frenos, nec angustissimo gyro ingeniorum impetus refringendos. Opes alicuius Propert. 3, 3, 44. Vim fortunae refringere Liu. 5, 37.

REFRACTVS, a, um. Partic. [ἀνακεκλασμένος] *Vt,* Aquilo refractus Stat. Silu. 4, 5, 8. Claustris pudoris refractis Plin. Ep. 2, 14. Tofus Columel. 4, 33, 1. *Sensu Opticorum* Guberna refracta *dixit* Lucret. 4, 442. *Locum damus in* REFLEXVS.

REFRACTIO, ōnis. f. *Vt,* Refractio seu repercussio luminis, l. 8 Dig. t. 2 l. 17 §. 2.

REFRACTARIVS, a, um. Adi. [αὐθάδης] *a Refringo, quasi Repercutiens ad tactum et reluctans: significat Contumacem, et nimis in sua sententia tenacem.* Senec. Epist. 73 Errant, si qui existimant philosophiae fideliter deditos contumaces esse ac refractarios, et contemtores magistratuum. *al.* Regum.

REFRACTARIŎLVS, a, um. Adi. Dimin. Cic. Att. 2, 1 Fuit enim mihi commodum, quod in eis orationibus, quae Philippicae nominantur, enituerat ciuis ille tuus Demosthenes, et quod se ab hoc refractariolo iudiciali dicendi genere abiunxerat, vt σεμνότερός τις et πολιτικώτερος videretur, curare vt meae quoque essent orationes, quae Consulares nominarentur.

REFRONDESCO, ĕre. Sidon. Apollin. Carm. 22, 46 Sponte refrondescit per brachia rosida palmes.

REFRVTICO, āre. Si barbae refruticent Hildebert. Serm. 6 p. 101.

REFVGIO, fūgi, fŭgĭtum, ĕre. [ἀποφεύγω, καταφεύγω] *Retro fugere.* Plin. 9, 57 Contra venantes refugere *(pisces)* in suas cauernas. Gellius 17, 16 Postea quum praelio victus in vltima regni refugisset.

refugisset. Trepidusque repente refugit Virg. Aen. 2, 380. Cic. Att. 1, 1 Et postea prorsus ab institutura nostra paucorum dierum confectudine longe refugit. A mari refugere Columel. 1, 5. Cic. de Nat. Deor. 2, 120 Quin etiam a caulibus brassicisque, si propter fati sint, vt a pestiferis et nocentibus refugere dicuntur. Cic. pro Deiot. 32 Nonne quum esset productus testis, et quum tecum fuisset, refugit ad legatos? Ad planctus refugit Stat. Silu. 4, 1, 30. Ad vrbem refugere Liu. 23, 47. Cic. Verr. 5, 99 Qui ex illo numero reliqui Syracusas classe amissa refugerant. Caes. Bell. Gall. 8, 36 Magnae felicitatis esse arbitrabatur, neminem ex caede refugisse. In secundam aciem refugere, *vid.* ACIES. Columel. 12, 50, 8 Et si quae sunt alia, quae nunc Memoriam nostram refugiunt. Refugit Romam Liu. 5, 39. Columel. 3, 3, 1 Idque adeo plurimi dubitant, vt multi refugiant et reformident talem positionem ruris. Animus refugit, eaque reformidat dicere, quae, *etc.* Cic. Philipp. 14, 9 c. 3. Fortuna refugit procul haec Lucan. ad Pison. 116. Inuidiam refugere muneris, *Munus recusare propter metum inuidiae* Senec. de Benef. 2, 16. Iurgia vicina refugit Hor. Epist. 2, 2, 171. Periculum refugere ac deprecari Asin. ad Cic. Fam. 10, 31. Cic. pro Caecin. 22 Et iam ingrediens intra finem eius loci, quem oleae terminabant, impetum armati Antiochi, caeterorumque Tela atque incursus refugit. Virum mors ipsa refugit Lucan. 2, 75. Venerem omnem refugerat Orpheus Ouid. Met. 10, 79. Cic. pro Rosc. Com. 45 Quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet: quum testem producam, reprehendere audebit? Cic. Att. 12, 19 Dum recordationes fugio, quae quasi morsu quodam dolorem efficiunt, refugio a te admonendo. Cic. de Orat. 2, 10 Pudore a dicendo et timiditate ingenua quadam refugiti.

REFVGIENS, entis. Partic. [καταφεύγων] Aur. Vict. de Viris illustr. 7 Qua re audita Seruius, dum ad curiam properat, iussu Tarquinii gradibus deiectus, et domum refugiens, interfectus est.

REFVGISCO, ĕre. *Idem quod* Refugere. Commodian. Instruct. 23.

REFVGA, ae. c. [δραπέτης] *Qui aliorum dominium refugit.* Vlpian. in l. Aut damnum, De poenis, Quique refugae ex opere metalli in metallum damnantur. Macer. De re militari, in lege, Milites agrum 13 D. de re milit. §. 5 Quia custodiae refuga, non desertor militiae est. Pietatis refuga Pet. Chrysol. Serm. 1. Angelos refugas, *vocat* Hieron. Epist. 151 Quaest. 10 ad Algasiam. *Add.* Tertull. de Hab. Mul. c. 5. *et* Carm. adu. Marc. 1, 14.

REFVGVS, i. m. [ἀποφεύγων] *Qui se fuga subducit.* Tacit. Ann. 13, 40 Quibus inferat, vt instantibus comminus resisterent, refugos non sequerentur. *h. e. Refugientes.* Tacit. Hist. 3, 61 Quidam in castra refugi, omnia formidine implebant. *Sed proprie est* ¶ 2 Refugus, a, um. Adi. *Quod est reclive, aut* reiectum. Sidon. . . . Capitis apex rotundus, in patulum a planitie frontis verticem caesaries refuga crispatur. Amnis refugus Plin. Paneg. c. 30. Capilli refugi a fronte, *h. e. Reflexi, et velut refugientes, quales sunt crispi Maurorum capilli* Lucan. 10, 132. Flumen refugum Ouid. Epist. 18, 182. Refugo contemnit Honore Prudent. Apoth. v. 581. Mare refugum Stat. Theb. 12, 634. Vmbra refuga Valer. Argon. 4, 41.

REFVGIVM, i. n. [ἀποφυγή] *Locus, ad quem confugimus.* Cic. Off. 2, 26 c. 8 Regum, populorum, nationum portus erat, et refugium Senatus. Suet. in Tiber. 35 Ne refugium in tali fraude cuiquam esset. Refugium abscondendi causa seruo praestare l. 1 §. 2 ff. de seru. corr. Refugia, *sunt Loca domus abditiora, et penitiora, in quae, imminente vi maiore, vel hostium, vel incendii, bona sua refugiendi incendii vel hostium impetus causa, paterfamilias conuehere solet. Huiusmodi loca aperire, et perua facere, vsufructuario non licet.* Vlpian. in l. Si cuius rei, D. de vsufr. et quemadm. quis vtat. fruat. Sed neque dignitas transformare, vel coniungere, easue separare ei permittitur: vel aditus, posticasue vertere, vel refugia aperire, vel atrium mutare, *etc.*

REFVLGEO, si, ēre. [ἀπολάμπω] *Valde fulgere.* Plin. 11, 28 Nunc pennarum hiatu refulgentes. Clara in luce refulsit Virg. Aen. 1, 592. Ceruice rosea refulsit Idem ibid. 5, 406. Fama splendida refulget Propert. 3, 20, 8. Humus refulsit luce purpurea Ouid. Fast. 6, 252. Lucifer refulgens ab occasu Plin. 2, 8. Nubes longe refulget Virg. Aen. 8, 623. Radiis refulget aduersa Id. ibid. 9, 374. Sol refulget in liquida aqua Ouid. de Arte Am. 2, 722. Spes refulsit, *vid.* SPES. Suspectu refulgere. Plin. 9, 38 Color sanguinis concreti, nigricans aspectu, idemque suspectu refulgens. Vmbris refulgere Plin. 37, 5.

REFVLGENTIA, ae. f. Apul. Florid. 4 Lacunarium refulgentia.

REFVNDO, fūdi, fusum, ĕre. [ἀναχέω] *Fundere iterum quod congelatum erat, fundere saepius.* Plin. 2, 101 Glaciem refundat, cunctaque humifico spiritu laxet. *de luna.* Refundat, *i. Regelet, resoluat, liquefaciat.* Cic. de Nat. Deor. 2, 118 c. 46 Quibus (*vaporibus*) altae, renouataeque stellae, atque omnis aether, refundunt eadem, et rursum trahunt indidem. Aquas refudit vrna Propert. 2, 26, 50. Ouid. Met. 11, 488 *de metu naufragii*, Egerit hic (*nauta*) fluctus, aequorque refundit in aequor. Sanguinem alicui refundere et bona, pro Reddere Liu. . . . Vnda fracta amnis refunditur Stat. Theb. 9, 465. Sil. 14, 550 Mox sua ponto Singultante anima propulsa refunditur vnda. *Hinc metaph.* Refundere, *est Reddere, restituere.* Refudimus Nilo suas Copias Plin. Paneg. c. 31. Vlpian. in l. Si pecuniam D. de condit. caus. dat. Consequens est, vt dicamus eum refundere quod accepit.

REFVSVS, a, um. Partic. [ἀναχυθείς] *Vt*, Plin. 36, 26 *fr. de Belo fluuio*, Non nisi refuso mari arenas fatetur. *Non deprehenduntur in eo arenae, nisi quousque mare refluit, et aestu refunditur.* Oceanus refusus Virg. Aen. 7, 225. Ponto fonat vnda refuso Virg. Georg. 2, 163. *h. e. Retro fuso, et molibus oppositis irruente.* Stagna refusa vadis *imis, q. d. in altum fusa* Virg. Aen. 1, 130. Valles refusae Sil. 17, 63. *multitudine hominum quasi vndis impletae.*

REFVSE, ius, issime. Adu. [ἀναχεχυμένως] Columel. 4, 1, 3 Nam semper in plano refusius egesta humus, tumidior est, quam gradus soli crudi, *i. fodiendo resoluta et fermentata.*

REFVSIO, ōnis. f. Macrob. Saturn. 1, 21 *sub fin.* Pluuialis copia est refusio humoris, ad supera tracti.

REFVSORIVS, a, um. Adi. *Vt*, Refusoriae literae, *responsoriae* Sidon. Epist. 9, 10.

REFVTO, āre. [ἀναχεύζω] *Calinae verbum initio fuisse videtur, non minus quam* futo *et* confuto *v. v. nempe affusa aqua frigida ebulli entem reprimere, ac deinde per metaphoram, verbis alium se efferentem reprimere et redarguere. Neque enim audiendus est, de etymologia quidem,* Festus, Refutare, redarguere, compositum a Fando, versa A litera in V, vnde Confutare, et Refutare, id est redarguere, fine non ita esse offendere, reprehendere. *De significatione recte. Sic* Nostra confirmare argumentis et rationibus; deinde, Contraria refutare Cic. de Orat. 2 c. 19. Cic. in Vatinium 1 Nemo enim hoc in te ita refutandum vt grauem aduersarium: aut ita rogandum vt religiosum testem arbitrabatur. Manifesta refutant id Lucret. 2, 866. Res vero refutat id Idem 2, 245. Cic. pro Font. 1 Plus ego in hac causa laboris et operae consumo in poscendis testibus, quam caeteri defensores in refutandis. Cic. de Prouinc. Consul. 32 c. 13 Semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello, quam lacessendas putauerunt. Oratione feroci refutando plebem Liu. 2, 50. Cic. de Orat. 2, 2 c. 1 Quos tum vt pueri, refutare domesticis testibus, patre, et C. Aculeone propinquo nostro et L. Cicerone patruo solebamus. Refutare *est* Reprimere. Reprimere *facto:* Cic. de Aruisp. Resp. 7 c. 4 Et aut concedente, aut *etiam* adiuuante Milone, eius conatum refutabo. *Vid.* Cic. Fam. 1, 9 *extr.* Idem Tusc. 3, 55 In primisque refutetur ac reiiciatur Philoctetes ille clamor. Cic. pro Rabir. Post. 44 Quam quidem vos Iudices, in nouo genere bonitatem, insolitatam claris ac praepotentibus viris, non modo non aspernari ac refutare, sed complecti etiam et augere debetis. *Sic* Quinctil. 10, 6, 6 Vt primum est domo adferre paratam dicendi copiam et certam: ita refutare temporis munera longe stultissimum est, *i. quae in mentem veniunt praeter commentarios, ea, de quibus ante non cogitauimus.* Refutare pacem Ammian. 17, 11. Tradidit mihi illam *etc.* et cum ego refutarem, diceremque me Christianum, nec licere mihi, viuentis vxorem mariti accipere *etc.* Hieron. in Vita Malchi p. 520.

REFVTĀTVS, a, um. Partic. Cic. pro Lege Manil. 52 c. 17 Obsoleuit iam ista oratio, re multo magis, quam verbis refutata.

REFVTĀTVS, ūs. m. [ἀπόσκευή] *Refutatio.* Ancipitique refutatu conuincere falsum Lucret. 3, 524.

REFVTATIO, ōnis. f. [ἀνασκευή] Cic. in Topic. 93 c. 25 Refutatio autem accusationis, in qua est depulsio criminis, quae Graece κάσις dicitur, Latine appelletur status, in quo primum insistit quasi ad repugnandum congressa defensio. Firma refutatio Quinctil. 5, 10.

REFVTĀTOR, ōris. m. Arnob. 1 p. 18 Refutator incredulus.

REFVTATORIVS, a, um. Adi. Refutatoriae preces l. j. C. de relat. l. 18 C. de appell. et Refutatorii libelli, l. 37 §. j. C. eodem tit. l. 8 eod. in C. Theod. Iudex a quo pronocatum erat opinionis suae exemplum litigatoribus dare debebat et acta edere. Quod si cui minus plena, vel contraria viderentur, is refutatorias preces offerebat, quae simul mittebantur l. 18 C. de appellat. Symmach. Epist. 1, 31 Cuius meritum perennitas vestra lectis gestis, ac refutatoriis cohaerentibus aestimabit.

R E G

REGALIŎLVS, *vel* REGAVIOLVS, i. m. *Alius, quam* Trochilum *putant, de qua* Plin. 8, 25. *et* 10, 74 *scribit*, appellari regem auium in Italia, propter diffidia et bella, quae sunt inter eam et aquilam. *Alii putant* Galgulum. Suet. in Iul. Caes. c. 81 Pridie autem easdem Idus, auem regaliolum cum laureo ramulo Pompeianae curiae se inferentem, volucres varii generis proximo nemore professae ibidem discerpserunt. Vet. Gloss. Regaliolus σπίνος. *it.* βασιλίσκος ὀρνύφιον. *Agit de ea auc Simonis Fales. Aurati Epistola ad Scalig. in Sylloge Burm. T. 2 p. 312.*

REGALIS, *vid.* REGO.

REGAMMANS, antis. *Figurâ literae* Γ, *gamma, formatus,* Lineae Var. de Limit. Goes. p. 254. Via, *vel* limes Aggen. ibid. p. 62.

REGAVIOLVS, *vid.* REGALIOLVS.

REGĔLO, āre. *Contrarium est suo simplici, Gelu resoluere.* Columel. 1, 5, 8 Regelari ortu solis. Idem 2, 16 Alter quod assiduis humoribus rigens hoc adhibito regelatur. *Et neutral. 11. 2, 7* Itaque dum hae regelare sinuntur *vites.* Idem 10, 77 Post vbi Rypheae torpentia frigora bromae Candidus aprica Zephyrus regelauerit aura. Varro R. R. 1, 57, 3 Granaria, quae ventus regelare fibris a solo possit. Sen. Epist. 67 Iam aetas mea contenta est suo frigore, vix media regelatur aestate.

REGELĀTVS, a, um. Partic. Martial. 11, 9 Succina virginea quod regelata manu.

REGELATIO, ōnis. f. Aggen. de Limit. p. 57 Gallia immodica Alpium niues in mare transmittit, et subitarum regelationum repentinas inundationes patitur. *Add.* Ibid. p. 70.

REGEMO, ĕre. *Gemitum edere, vt resonare etc.* Regemunt caua buxa Sidon. Carm. 11 *sub fin. Conf.* Stat. Theb. 5, 389.

REGENĔRO, āre. [ἀναγεννάω] *Iterum siue rursum generare.* Plin. 12, 1 Platani fatae regenerauere vitium. Idem 7, 11 Signa quaedam nacuosque et cicatrices etiam regenerari. Plin. 7, 12 Indubitatum exemplum est Nycaei nobilis Pietae Byzantii geniti, qui adulterio Aethiopis nata matre, nil a caeteris colore differente, ipse autem regenerauit Aethiopem, *h. e. Niger natus est, qualis fuerat auus, quum tamen alba esset mater. Sic idem* Plin. 14, 22 Nec alio magis Drusus Caesar regenerasse patrem Tiberium ferebatur.

REGENERATIO, ōnis. f. *Vox ecclesiastica, apud Patres passim, et in Vulg. Nou. Test. Interpr. occurrens.*

REGERMĬNO, āre. [ἀναβλαστάνω] *Iterum germinare.* Plin. 16, 33 Et in Asmaria succisa regerminat.

REGERMINATIO, ōnis. f. [ἀναβλάστησις] Plin. 17, 20 f. 24 *pr.* Regerminatione caedua, vel salice laetior. *cum caeditur regerminat magis quam salix.*

REGĔRO, ssi, stum, ĕre. [ἀντιβάλλω] *Retro portare, reducere, reiicere.* Plin. 2, 9 In coitu quidem non cerni, quoniam hausturn omnem lucis auersa illo regerat, vnde acceperit, *de luna.* Columel. 2, 20 Deinde quum ad alteram partem areae peruenerint, in aceruum culmos regerant. Regerere radices in summum Columel. 3, 11, 4. Oratio similis commentariis puerorum, in quos ea, quae aliis declamantibus laudata sunt, regerunt Quinctil. 2, 11, 7. *Sic est etiam in MS. optimae notae, quem laudat Vossius de Vit. Serm. 1, 18. Et sic plerique ediderunt, ipse etiam Burm. qui malit* digerunt, *quod habet*

bet etiam MS. Gothanus. Vid. mox REGESTVS. ¶ 2 *Metaphor. viciſſim obiicere.* Culpam communem regerere in aliquem Plin. Epiſt. 10, 30. Contagia regerere Plin. 28, 4. Crimen alicui regerere, *i. In aliquem reticere* Senec. Hippol. v. 718. Inuidiam regerere in aliquem Quinctil. 11, 1. Cic. Fam. 15, 19 Pro quo tibi proxima epiſtola tot ruſticos Stoicos regeram, vt Catium Athenis natum eſſe dicas.

REGESTVS, a, um. Partic. Iudiciumque ſuae vocis tellure regeſta Obruit. *Proprie. Sic* Regeſta humus Columel. 11, 3, 5. Idem 3, 11, 7 Etiam duriſſimum tophum vel carbunculum, ſimul atque ſunt confracti, et in ſummo regeſti, — putreſcere — ac reſolui. *Subſtant.* Id. 4, 1, 3 Si ager bipalio moueatur, et deprimantur ſemina in regeſto, quod eſt fermentatum. *Verum* Columel. 3, 13, 8 Cum a ſuperiori parte in inferiorem detrahitur humus, vix iuſtum paſſinationi praebet regeſtum, niſi multo editiorem ripam, quam in plano feceris: *videtur prima poſitio eſſe* REGESTVS, ús. Ouid. Met. 11, 188 Regeſta crapula veſtem inquinare, *i. vomitu reiecta.* Apuleii *eſſe dicitur: negat Index.* ¶ 2 *In librum relatus.* Quinctil. 3, 6, 58 Sunt enim velut res regeſtae in hos commentarios, quas adoleſcens deduxerat ſchola. *de rhetoricis Ciceronis. Sic diſerte in MS. Voſſii laudato in* REGERO, *et aliis libris optimis: et videtur non improbabilis metaphora, a terra ſ.* humo regeſta, *i. ſedibus ſuis mota et repoſita laxius. Add.* REGESTVM.

REGESTVM, i. n. *Significationem, quam habet apud ruſticos, iam declarauimus. Vid.* REGESTVS. ¶ 2 *Recentiori aetate ad literas, ad breuiaria quaedam et lemmata, breuesque adeo commentarios referri ſolet: cuius rei auctoritatem ab ipſo forte Fabio repetendam modo dedimus in* REGESTVS. Regiſtrum *recentium linguarum hinc ortum eſſe, non eſt dubium.* Vopiſc. in Probo 2 Vſus etiam ex regeſtis ſcribarum porticus Porphyreticae. Regeſtum vocatur liber continens memorias aliorum librorum et epiſtolarum in vnum collectas Iſid. in Gloſſ. ad hoc Prudentii in Rom. v. 1131 His in regeſtis eſt liber caeleſtibus. Quae in regeſtis diuerſorum officiorum relata ſunt Theodoſ. Imp. Praef. ſui Cod. *Occurrit quoque ſaepius in eod.* Cod. *Vid. Iac. Gothofr. ad* l. 14 C. Th. de Indulgentiis debitorum.

REGIA, ae. *vid.* REGO.

REGIESCO, *vid.* REGLISCO.

REGIFVGIVM, i. n. Feſtus dies apud Romanos VI Cal. April. quo die fugiſſe Tarquinios Hiſtoria antiquitatis teſtis meminit. *Vid.* Auſon. Ecl. de Feriis Rom. v. 13 Nec Regifugium pulſis ex vrbe tyrannis Laetum Romanis fas reticere diem. *Vid.* Ouid. Faſt. 2, 685 *ſqq. et ſupra* FVGALIA.

REGIGNO, ĕre. [ἀναγεννάω] *Iterum gignere. Hinc Paſſimum* Lucret. 5, 245 Quapropter maxima mundi Quum videam membra, ac partes conſumta regigni.

REGILLA, ae. f. [βασιλική] *Videtur* Veſtis, *ſi* Nonium *audimus* 14, 3 Diminutiue a regia dicta vt et baſilica. *Laudat* Plaut. Epid. (2, 2, 39) An regillam induculam, an mendiculam? Varro . . . Regillam tunicam diſtingitur purpura. Regillis, tunicis albis, et reticulis luteis, vtrisque rectis, tectis ſurſum verſum a ſtantibus pridie nuptiarum virgines indutae cubitum ibant ominis cauſa, vt etiam in tegis virilibus dandis obſeruari ſolet. Feſtus. *Vid. mox* Recta tunica, *it.* RECTVS *ſub* REGO.

REGILLVS, i. m. βασιλίσκος Gloſſ. Vet.

REGILIVS, i. m. [Ὑγίλλος] *Lacus eſt, ad quem Aulus Poſtumius dictator proſpere aduerſum Tarquinium Superbum patria erectum et Latinos bellum inferentes pugnauit.* Liu. 2, 19.

REGILLI, orum. m. *Pl. Oppidum eſt in Sabinis.* Suet. Tiber. c. 1.

REGIMEN, REGINA, REGIO, *vid.* REGO.

REGISTRVM, i. n. *Corrupta vox ex* Regeſtum. *Vid. Voſſ. de Vit. L. L. 1, 18. et 3, 41.*

REGLESCO *vel* REGLISCO, *ſubinde ereſco vel* gliſco, *vnde compoſitum videtur. Fundus verbi eſt* Feſtus, *apud quem ita reſcribit Scaliger*, Regleſcit cum dixit Plautus, ſignificat creſcit, in illo verſu, Nihil ſupereſt, vae miſero mihi, ac regleſcit dolor. Vnde etiam Glires dicti videntur, quibus corpus pinguitudine adcreſcit. *Quidam libri* Regieſcit, *vnde* REGIESCO *in Theſaurum Rob. Stephani venit.*

REGLVTINO, āre. [κολλάω] *Contrarium ſuo ſimplici* Glutinare. Catull. ad Thallum ſ. 23, 9 Quae nunc tuis ab vnguibus reglutina et remitte: *de rebus furto ablatis.* ¶ 2 Reglutinare, *Redintegrare, denuo coniungere.* Prudent. Periſteph. 10, 873 Vel amputatum plaga collum diuidens Rurſus coibit ac reglutinabitur.

REGLVTINĀTVS, a, um. *Vt*, Reglutinatis luminibus Mart. Capel. 6 p. 191. *i. denuo apertis.*

REGLVTINŌSVS, a, um. Adi. [κολλώδης] *Valde glutinoſum volunt ſignificare, laudantque* Plin. 11, 15 Sequens probatio vt ſit odoratum ex dulci aere, reglutinoſum, perlucidum: *ſed* Glutinoſum *recte editur: Syllaba* re *repetita* ex acre.

REGNO, REGNVM, *vid.* REGO.

REGO, rexi, rectum, ĕre. [ἐυθύνω] *A verbo ducere non multum differt: ſignificat enim, vel oſtendere viam, et rationem agendi, vel per illam agere: et hinc gubernare etiam, et imperare etc.* Virg. Ecl. 4, 17 Pacatumque reget patriis virtutibus orbem Nemo poteſt regere, niſi qui regi Sen. de Ira 2, 15. Cic. in Somn. Scip. 19 Siquidem deus eſt qui viget, qui ſentit, qui meminit, qui prouidet, qui tam regit et moderatur, et mouet id corpus, cui praepoſitus eſt, quam hunc mundum princeps ille Deus. Ter. Eun. 1, 1, 13 Here, quae res in ſe neque conſilium, neque modum Habet vllum, eam Conſilio regere non potes. Cic. Att. 10, 7 Hoc autem vitium puto te exiſtimare non noſtra indulgentia, ſed a natura profectum, quem tamen nos diſciplina regimus. Poëta *apud* Cic. pro Muraen. c. 28 Non multa peccas; ſed ſi peccas, te regere poſſum. Aut, ſi non odit, regit, et, veluti pia mater, Plus quam ſe ſapere, et virtutibus eſſe priorem Vult Hor. Epiſt. 1, 18, 26. Scipionem ea auctoritate eſſe, vt non ſolum libere, quae probaſſet, exponere, ſed etiam ex magna parte compellere atque erranteni regere poſſet Caeſ. B. C. 3, 57. Summas, domine, ago gratias, quod iis, de quibus te conſului, me quoque regere dignatus es Plin. Ep. 10, 64 *pr. Conf.* Ibid. Ep. 85. Arua lapis regit certis finibus Tibull. 1, 3, 44. Animum regere Hor. Epiſt. 1, 2, 62. Animos dictis regere Virg. Aen. 1, 157. Bella regere Sil. 7, 47. Curſus Virg. Aen. 6, 350. Auriga Darii, qui ante ipſum ſedens Equos regebat Curt. 4, 15, 28. Lunaque nocturnos alta regebat Equos Ouid. Triſt. 1, 3, 28. Cic. pro Muraen. c. 21 Ille exercitatus eſt in propagandis Finibus, tu in regendis. Fines regi dicuntur *(inquit* Boëthius Topic. 2) quando agri propoſitis terminis finiuntur. Nam Regere antiquae legis XII Tab. ſignificatione, eſt ſuis finibus terminatum habere et ſtatuere. Iuſtinian. l. 4 tit. De officio iud. §. vltimo, Si finium regundorum actum fuerit, *etc.* Habenas regere Ouid. Faſt. 1, 25. Imperium regere Virg. Aen. 1, 344. Italiam imperiis grauidam Idem ibid. 4, 230. Ingenium alicuius Plaut. Baech. 3, 3, 90. Iter rexit lino Theſeus Propert. 2, 14, 8. Mentem ſuam Lucan. ad Piſon. 56. Mores regere ſuo exemplo Ouid. Met. 15, 834. Naturam ſuam verſare et regere ad tempus Cic. pro Cael. 13. Opes Ouid. Met. 14, 773. Ora equi Ouid. Met. 8, 34. Idem Rem. Am. 338 Omne Papillae Pectus habent tumidae: faſcia nulla regat. Populos imperio Virg. Aen. 6, 851. Ratem arte Ouid. Triſt. 1, 4, 12. Rates gubernacula regunt, *h. e. Dirigunt* Plin. 12, 19. Rates reguntur remo Ouid. de Arte Am. 1, 3. *al.* Mouentur. Res imperio. Virg. Aen. 1, 234 O, qui Res hominumque deúmque Aeternis regis imperiis. Cic. Off. 1, 92 Illud autem eſt iudicandum, maximas geri res et maximi animi ab iis, qui Respubl. regunt: quod earum adminiſtratio latiſſime pateat. Semet ipſum Cic. Fam. 4, 14. Senatum conſiliis Quinctil. 2, 16. Vrbes regere in longa pace Virg. Aen. 7, 46. Vrbes conſiliis Quinctil. in Prooem. 1.

REGENS, entis. Partic. Virg. Aen. 6, 30 Caeca regens filo veſtigia. Componitur orbis Regis ad exemplum: nec ſic inflectere ſenſus Humanos edicta valent, quam vita Regentis Claud. Conſ. Hon. 4, 299. Fortuna ita regente Iuſtin. 1, 9, 23.

REGENDVS, a, um. Partic. [ἰθυντέος] Senec. Octau. 8 Regenda magis eſt feruida adoleſcentia. Iuuenem ſuſcipere regendum Cic. Att. 10, 6.

REGITO, āre. Frequentat. [ἰθύνομαι] *Laudatur* Varro de R. R. c. 57 Granaria in agro quidam ſublimia faciunt, vt in Hiſpania citeriore, et in Apulia: ita vt non ſolum a lateribus per feneſtras, ſed etiam ſubtus a ſolo ventus regitare poſſit. *Sed parum rei aptum, et nullius auctoritatis, ne hic quidem verbum:* Regelare *eſt a Victorio.*

RECTVS, a, um. Partic. [ἐυθυντὴς] *Vt*, Rectus ad ingenium bonum Plaut. Baech. 3, 3, 8. Nec vnquam conſilia iudicio exercitus, ſed exercitus prouidentiâ ducis rectus eſt Vell. 2, 115 *extr.* Poſt praetoria recta Galliarum Sidon. Epiſt. 3, 12. ¶ 2 *Sed longe frequentius Adiectiui formam habet, et curuo, obliquo, prauo, vitioſo opponitur.* Plin. 12, 19 Recto curſu. Acies recta oculorum, *vid.* ACIES. Animus rectus iudicii Sen. de Vita beata . . . Coena recta, *quae* Recta *ſimpliciter interdum vocatur, vid.* COENA, *it.* SPORTVLA. *Huic enim opponitur.* Coma rectior, *Criſpae opponitur* Senec. Epiſt. 95 p. 462 Ne quis cui rectior eſt coma criſpulis miſceatur. Cic. Att. 13, 20 In omni vita ſua quemque a recta Conſcientia transuerſum vnguem non oportet diſcedere. Conſilium rectum et tutum capere Ter. Heaut. 2, 3, 86. Idem Andr. 2, 1, 11 Quum valemus, recta conſilia aegrotis damus. Crura rectiora Pallad. Iun. c. 7. Flumine recto et ripis ipſe ego te dicam Virg. Aen. 8, 37. Recto Fronte caeteros ſequi ſi norit Cato *apud* Feſtum *in* Recto: *qui addit* antiquae *id* conſuetudinis *fuiſſe. Videtur idem fuiſſe, quod intrepide, et ſine pudore.* Indoles recta, *i. Bonae naturae* Senec. Hippol. 20. Ingenia recta, *i. Non depraua* Idem ibid. 21. Lux recta aut obliqua Lucret. 2, 799. More recto ſeruat munia vitae Hor. Epiſt. 2, 2, 131. Oratio: *vid.* Sen. Rhet. in Prooem. *Voſſ. Inſt. Or. 4 p. 81.* Ore recto voces emittere foras Lucret. 4, 552. Platea recta ſurſum Ter. Adelph. 4, 2, 35. *vt* Via recta. Saxa Liu. 21, 36 *pr.* Hor. Epiſt. 2, 1, 176 — Poſt hoc Securus cadat, an recto ſtet fabula talo. *i. Parum ſolicitus poſt hoc, vtrum exſibiletur, atque explodatur comoedia, an probetur.* Recto talo *dixit per tralationem, quia qui ſtant*, recto ſunt talo. *Ita dicebant* Stare fabulam, *quae attente audiretur, et quae placeret:* Cadere *et* excidere *hiſtriones, qui explodebantur. Lambinus.* Truncus rectus Ouid. Met. 2, 822. Rectae *intell.* Tunicae. Feſtus: Rectae appellantur veſtimenta virilia, quae patres liberis ſuis conficienda curant ominis cauſa; ita vſurpata, quod a ſtantibus et in altitudinem texuntur. *Vid.* TEXO. Plin. 8, 48 *de Tanaquile*, Ea prima texuit rectam tunicam, quales cum toga pura tironi induuntur, nouaeque nuptae. *Conf.* REGILLA. Ter. Phorm. 2, 1, 80 Eo recta via quidem illuc. Cic. in Catil. 1, 23 Recta perge in exilium. *intell.* via. Ter. Heaut. 4, 3, 28 Immo vt recta Via rem narret ordine. Via rectior Liu. 21, 31. Via recta animi Prop. 3, 5, 10. Vitae rationem rectae, honeſtaeque (vt quidam putauerunt) ad philoſophos relegandum non conceſſerim Quinctil. 1 Prooem. *Compar.* Hor. Serm. 1, 2, 82 Nec magis huic nigeos inter viridesque lapillos, tenerum eſt femur, aut crus Rectius: Longa trabe rectior Ouid. Met. 3, 78. *Superl.* Cic. de Orat. 2, 206 Ego mehercule, inquit, Antoni, ſemper is fui, qui de te oratore ſic praedicarem, vnum te in dicendo videri rectissimum. ¶ 3 Rectum, *Subſtant.* Scribon. 227 In rectum ſurgentes rami. Ouid. Met. 2, 715 Iterque Non agit in rectum, ſed in orbem curuat eundem. *Et per translationem.* Hor. Epiſt. 2, 2, 44 Curuo dignoſcere rectum, *h. e. Quid ſit vitium, quid virtus.* Ea maxime conducunt, quae ſunt rectiſſima Cic. Fam. 5, 19. Neque id putabit prauumne an rectum ſiet Ter. Heaut. 3, 1, 75. Cic. Att. 6, 9 Sauſeium ſine meis literis ad te venire vix rectum erat. *i. Honeſtum.* Rectius pulchriusque eſt, ex communibus iniuriis aliquem odiſſe, quam propriis Plin. Paneg. c. 90, 2. Hor. Epiſt. 2, 1, 63 Interdum vulgus rectum vider, eſt vbi peccat. Cic. Acad. 1, 16 Tertia de diſſerendo, et quid verum, et quid falſum, quid rectum in oratione, prauumue, quid conſentiens, quid repugnet iudicando. Amor recti Stat. Silu. 5, 3, 248. Conſcia mens recti Virg. Aen. 1, 608. Ouid. Faſt. 4, 311. Capeſſere recta Hor. Serm. 2, 7, 7. Colere rectum Ouid. Met. 1, 90. Defendere rectum, *vid.* DEFENDO. Recta et vera Loquere Plaut. Capt. 5, 2, 7. Praeponere rectum vtilibus Claud. in prim. Conſ. Stil. 2, 103. Seruare animi rectum Hor. Serm. 2, 3, 201. Trahat nos quidue ad amicitias, vſus, rectumne Hor. Serm. 2, 6, 75.

RECTA. [ἰθύ, ἐυθύ] *Aduerbium ortum ex Ablatiuo* recta *intell.* via. Ter. Eun. 1, 2, 7 Cur non recta introibas? Cic. de Fin. 5 *extr.* Sed tempus eſt, ſi videtur, et recta quidem ad me. Idem Verr. 5, 159 Si recta iter eſſe Romam, Verri ſe praeſto aduenienti futurum. *Et* Att. 4, 5 Tu de via recta in hortos. E naui recta ad me venit Cic. Att. 6, 8. *Add.* Ibid. 5, 14.

RECTE. Adu. [ὀρθῶς, καλῶς] *Eandem ſignificationis varietatem habet.* Cic. Acad. 4, 98 Recte concluſit, tenco: ſin vitioſe, minam Diogenes reddet. Auguraris recte de me, bene enim tibi cognitus ſum Cic. Att. 9, 19. Recte an ſecus, nihil ad nos Cic. in

in Pison. 68 c. 28. Recte atque ordine facere, *vid.* ORDO. *Proprie de linea recta* Cic. de Fin. 1, 20 Siue aliae declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur. *Et* ibidem, Hoc erit quasi prouincias atomis dare, quae recte, quae oblique ferantur. Recte, *in responsione.* Ter. Hec. 3, 2, 20 Quid tu igitur lacrimas? aut quid es tam tristis? PA. recte mater. *Vbi* Donatus: Recte mater, Sic dicimus, quum sine iniuria interrogantis aliquid reticemus. Alii Recte sic accipiunt, vt intelligant, Nihil est mali. *Nempe* Recte *respondent, qui non volunt amplius interrogari.* Ter. Eun. 2, 3, 49 Dum haec dicit, abiit hora, rogo, Numquid velit? Recte, inquit: abeo. Idem in Heaut. 2, 1, 16 Tum quod ei dem: recte est: nam nihil esse mihi, religio est dicere. *Abrupte loquitur Clitipho:* Tum quod ei *(Bacchidi)* dem: *hic naturaliter debebat dicere* nihil est: *sed cauet omen. Itaque subiungit potius, quod solent respondere, qui non volunt amplius interrogari. Sed etiam sic respondent, qui affirmant.* Ter. Adelph. 3, 3, 79 S. Turus hinc abis? D. recte. Recte facitis, Gratiarum actio est, *interprete* Donato Ter. Eun. 5, 8, 54 Mirum ni illoc homine quoquo pacto opus est. C. idem arbitror. G. recte facitis. *Et conditionem suam probantis, vt* Ter. Adelph. 5, 5, 3 Quis homo? Syre noster, salue: quid fit? quid agitur? S. recte. D. optime est. Idem Hec. 4, 1, 17 Praesertim quum et recte, et tempore suo pepererit. Ter. Andr. 5, 4, 53 Victus est. P. pater, non recte victus est: *improbat factum. Sed ludens pater respondet* At ita iussi, *nempe* recte vinciri *physice, vt victum se sentiat, vt commouere se non possit, sed pendens poenas det.* Ter. Andr. 4, 5, 27 Recte ego semper fugi bas nuptias. Cic. de Aruisp. Resp. 48 c. 23 Augures interrogabant, quae ita lata essent *(cum aliquis de caelo seruaret)* rectene lata essent: illi vitio lata esse dicebant. Quinctil. 5, 10, 6 Potest videri hoc nomine recte abusus. *Nempe* abusus *pro* vsus *ponit.* Tabernaculum recte captum Cic. de Diuin. 2, 75. Recte, *apud Iurisconsultos maxime in stipulationibus, idem fere est, quod sine metu periculi ac damni: Vt* l. 73 de V. S. Haec verba, HIS REBVS RECTE PRAESTARI, hoc significant, ne quid periculum vel damnum ex ea re stipulator sentiret. *Sic* l. iam tamen 5 §. 3 D. iud. sol. Cato de R. R. 144 *et* 146. Varr. 2, 4. *Sic alias*, vt Cic. Fam. 14, 14 Si ille Romam modeste venturus, recte in praesentia domi esse potestis. *Sic mox* n. 2. Dare *et* Esse. Nec recte, *vid.* Necrecte. ¶ 2 *Reliquas formulas elementorum ordine disponimus:* Cic. Verr. 4, 5 c. 3 Sed earum artificem: quemnam? recte Admones, Polycletum esse dicebant. *Simulat haesitare se, memoriam non statim subiicere sibi nomen, deinde a suorum aliquo insusurratum sibi.* Conuiuari recte, *vid.* Recta coena, *in* COENA. Cic. Fam. 1, 7 Quoties mihi certorum hominum potestas erit, quibus recte dem: non praetermittam. *i. Quibus tuto et citra periculum dare possim literas.* Cic. Att. 13, 48 Vt ipse ei Puteolis fundum recte mancipio Dare posset. Dicere non recte alicui, *pro Maledicere* Plaut. Pseud. 4, 6, 23. *et* Asin. 1, 3, 3. *et* Bacch. 4, 4, 83. Ter. Adelph. 4, 3, 18 Et recte et verum Dicis. Plaut. Capt. 5, 2, 7 Recte et vera loquere: sed neque tu vere neque recte adhuc fecisti vnquam. Cic. Att. 14, 16 *extr.* De Attica pergratum mihi fecisti, quod curasti ante scirem ei recte Esse, quam non belle fuisse. Idem de Clar. Orat. 331 Quae si recte Essent. *i. Si omnia bene et commode cederent.* Cic. Att. 16, 9 Qui minus autem ego illic recte Esse possim, quam est Marcellus? Est recte apud matrem Cic. Att. 1, 7. Facere alicui recte Plaut. Aul. 2, 5, 12. *Sic* Ter. Adelph. 3, 3, 72 Illud recte *(intell.* Factum) iterum sic memento. Neque recte aut turpiter Factum celari poterat Caes. B. G. 7, 80. Cic. Acad. 1, 36 Sic inter recte factum atque peccatum, officium et contra officium, media locabat quaedam: recte sola, *etc.* Ferre molestias recte, *i. Patienter* Ter. Eun. 1, 1, 33. Idem Heaut. 5, 2, 43 Sat recte hoc mihi in Mentem venit. Ministrare recte Hor. Serm. 2, 8, 70. Olere recte, *Bene olere* Plaut. Mostel. 1, 3, 113. Idem Bacch. 2, 3, 114 Ille est Oneratus recte, et plus iusto secum vehit. Ponere otia recte Hor. Serm. 2, 7, 118. Cic. Att. 13, 17 Attica nostra quid agat scire cupio, etsi tuae literae (sed iam nimis veteres sunt) recte Sperare iubent, *i. bona omnia.* Suades recte Ter. Heaut. 5, 2, 43. Plaut. Bacch. 2, 2, 14 Quia si illa inuenta est quam amat, vivit, recte Valet. Viuere recte Hor. Epist. 1, 6, 29. ¶ 3 *Obseru. Ad* Logicam *bonitatem, et iustam ratiocinationem speciatim pertinet:* Epicurus circuitione quadam deos tollens, recte non dubitat diuinationem tollere Cic. de Diuin. 2, 40. *Compar.* Fieri rectius Pallad. 11, 4. Plaut. Merc. 4, 4, 62 Eadem licebit mox coenare rectius. Meminisse rem rectius Idem Epid. 4, 1, 26. Perspicere rectius Lucret. 1, 157. Aetate Sapimus rectius Ter. Adelph. 5, 3, 46. Tenere rem rectius Plaut. Amph. prol. 110. Valere rectius Id. Trin. 1, 2, 125. *Superl.* vt, Rectissime animaduertere Cic. de Legib. 3, 12 c. 5. Probare rectissime Vlp. l. 54 §. 4 Dig. pro socio.

RECTO. Adu. Anton. et Verus apud Papir. l. 21 *pr.* D. de Appellat. Appellationes, quae recto ad Principem factae sunt. *Idem quod* recta: recto *itinere*, recta *via.*

RECTIO, ōnis. f. [*ὄρθωσις*] *Administratio, gubernatio.* Cic. de Fin. 5, 11 c. 4 Quum autem tertia pars bene viuendi praecepta quaereret, ea quoque est ab iisdem, non solum ad priuatae vitae rationem, sed etiam ad Rerumpub. rectionem relata. Omnium rerumpubl. rectiones Id. ib. 4 c. 22.

RECTOR, ōris. m. *et* RECTRIX, īcis. f. [*εὐθυντὴρ, εὐθυντρὶς*] *Qui vel quae regit.* Cic. de Nat. Deor. 2, 90 Intelligere inesse aliquem non solum habitatorem in hac caelesti ac diuina domo, sed etiam rectorem et moderatorem, et tanquam architectum tanti operis, tantique muneris. Rectorem quoque solitus est apponere aetate paruis aut mente lapsis, donec adolescerent aut resipiscerent Suet. Aug. c. 48. Columel. 3, 10 Videmus hominibus inspiratam velut aurigam, rectricemque membrorum animam. Plin. 37, 13 (12) Italia rectrix parensque mundi altera. Maiestas rectoris Sil. 15, 417. Diuûm Iuppiter maximus rector Virg. Aen. 8, 572. Elephanti rector Curt. 8, 14, 33. Afranius, Burrhus, et Annaeus Seneca, rectores imperatoriae luuentae Tac. Ann. 13, 2, 1. Iuuenum rectores Virg. Aen. 9, 173. Ael. Seianus, magna apud Tiberium auctoritate, recto Iuueni Tac. Ann. 1, 24, 3. Olympi rector Ouid. Met. 9, 498. Pelagi Idem ibid. 1, 331 Populorum centum Id. ibid. 7, 481. Regum rector maximus Sen. Troad. 10. *Conf.* Rutil. Itin. 1, 555. *et h. l. Barth.* Reipub. rector et consilii publici auctor Cic. de Orat. 1 c. 48. Superûm Ouid. Met. 1, 668. *De varia vocis Rectoris fortuna est commentatio Erici Simonis Henrici a Seelen, Lubecae 1742 edita.*

RECTITVDO, īnis. f. Aggen. in Goes. Agrar. p. 46 Rigor suae rectitudinis naturalis nomen accepit.

RECTIFACIO, ĕre. *ὀρθοποιῶ* Gloss. Gr. Lat.

RECTVRA, ae. f. *Vt*, Rectura limitum, apud rei agrariae scriptores. *Vid.* Goes. Ind. et Rigalt. Gloss. *inpr.* Frontin. p. 331 *et* 335 seqq.

REGIBĬLIS, e. Adi. *Quod facile regitur. vt*, Acies regibilis Ammian. 19, 15. Iuuentus regibilis Idem 15, 2 (16, 12) Miles regibilem se fore pollicitus et morigerum Ammian. 24, 3.

REGĪMEN, inis. n. [*ἴνδυσις*] *Ipsa rectio.* Liu. 3, 33 Regimen totius magistratus penes Appium erat, fauore plebis. Ciuitas, vnde in omnia regimen Tac. Ann. 3, 47, 2. Vobis arma et animus sit: mihi consilium et virtutis vestrae regimen relinquite Idem Hist. 1, 84, 3. Plin. 7, 16 Vocis, sermonisque regimen primores tenent dentes. In quo consilium vitae, regimenque locatum est Lucret. 3, 95. Cruentum regimen manu tractare, Regere in Tyrannide Stat. Theb. 11, 638. Lentum regimen nauis Senec. Agam. 1. 6.

REGIMENTVM, i. n. *Idem quod* Regimen. Arcad. in l. 1 §. 1 De offic. praef. praet. Regimentis Reipub. ad Imperatores perpetuo translatis, *etc. Adde* Ammian. 28, 1. *et* 25, 9. *Conf. Voss. de Hist. L. L. 3, 41.*

REGVLA, ae. f. [*κανὼν*] *Norma, qua lineae diriguntur, quasi mensuram regens.* Pallad. 1, 9, 2 Regula explanaueris aequale. Columel. 5, 13 Nam duas regulas eius latitudinis, qua pastinator sulcum facturus est, in speciem Graecae literae X decussauimus: atque ita mediae parti, qua regulae committuntur, antiquam illam ciconiam infiximus. Lucret. 4, 516 Denique vt in fabrica, si praua est regula prima. *Quo loco Lambinus*, Regula, *lignum est rectum, oblongum, et latum, quo fabri vtuntur ad exigendas rectitudines, et partes aedificiorum dirigendas. Fiunt etiam e ferro regulae. Haec ille. Conf. P. Faber Agonist. 2, 7. Hinc* regulae *dicuntur bacilli quicunque recti, etiam ad aliam rem adhibiti, vt* Columel. 6, 26, 2 Duabus angustis ligneis regulis, veluti forcipibus apprehendere testium neruos. *Tales sunt apud* Pallad. Mai. 7, 1 *et* 4. *it.* Veget. Mulom. 2, 41, 3. *et* 2, 47, 3. *Et in* prelo oleario Columel. 12, 50, 10. *Est et in instrumento chirurgico* Cels. 8, 10. Regula et Norma quid differant, *vid.* NORMA. ¶ 2 *Transfertur, vt ipsum verbum* Rego, *ad alia, in quibus est eis quasdam exempli aut praecepti etc.* Pseudo-Cic. in Sallust. 4 Primum igitur quoniam omnium Crispus Sallustius ad vnum exemplum et regulam quaerit. Cic. Off. 2, 59 In his autem ipsis Mediocritatis regula optima est. Plin. Epist. 9, 26 Sed Demosthenes ipse ille Norma oratoris et regula. Cic. Acad. 4, 29 Hanc esse regulam totius Philosophiae, constitutionem veri, falsi, cogniti, incogniti. Omnium vna regula est, quam cupio tibi esse notissimam, *etc.* Cic. Off. 3, 31. Aberrare a regula et praescriptione vitae Cic. Acad. 4 c. 46. Idem de Fin. 1, 63 Seruata illa, quae quasi delapsa de caelo est ad cognitionem omnium, regula, ad quam omnia iudicia rerum dirigentur. *Conf.* Idem de Opt. gen. Orat. *extr.* Habere regulam, qua vera et falsa iudicentur Cic. de Clar. Orat. 152. Adsit regula, peccaris quae poenas Iroget aequas Hor. Serm. 1, 3, 118. Quinctil. 9, 4 Neque enim loquuti sunt ad hanc regulam et diligentiam primi homines. Paulus ICtus l. 1 ff. de R. I. Regula est, quae rem, quae est, breuiter enarrat. Non ex regula ius sumatur, sed ex iure quod est regula fiat. Per regulam igitur breuis rerum narratio traditur, et, vt ait Sabinus, quasi causae coniectio est. Quae simul cum in aliquo vitiata est, perdit officium suum.

REGVLĀRIS, e. Adi. [*κανονικὸς* Gloss. Cyrill.] *Quod secundum regulam est, vt vulgo capiunt, vel quod* regulae *s.* bacilli *formam habet.* Plin. 34, 8 *s. 20 vbi de* Cyprio aere, Regulare et in aliis sit metallis, itemque caldarium. Differentia, quod caldarium funditur tantum, malleis fragile, quibus regulare obsequitur, ab aliis ductile appellatum, quale omne Cyprium est. Sed et in caeteris metallis distat a caldario. Omne enim purgatis diligentius igni vitiis, excoctisque regulare est. *Apparet*, regulare *esse, quod in* regulas, *i. bacillos formatum est. Conf.* Isidor. 16, 19.

REGVLARĪTER. Adu. [*κανονικῶς* Gloss. Lat. Gr.] Vlpian. in l. Quod si ferius §. 2 D. de in rem verso, Et regulariter dicimus toties de in rem verso esse actionem. Idem in l. Regulariter definiendum est. De petit. hered. *Conf.* Macrob. Somn. Scip. 1, 20. Augustin. de Doctr. Chr. 2, 29.

REGVLĀTIM. Adu. *Idem.* Veget. de Re Vet. 2, 41, 3 Regulatim et sollemniter curare. *Add.* Diomed. 1 p. 402.

REGVLO, āre. Cael. Aurel. Tard. 3, 4, 62 Regulantur vel diriguntur eorum virtutes non natura loci.

REX, rēgis. m. [*βασιλεὺς, ἄναξ*] *Qui regnum possidet et regit: estque summae potestatis et maiestatis nomen, quamquam pro ingeniis, moribus, legibus, personarum et populorum, aut nulli sint, aut admodum plane limites illius potestatis.* Componitur orbis Regis ad exemplum Claudian. 4 Consul. Honor. 299. Cic. Off. 2, 41 Mihi quidem non apud Medos solum, vt ait Herodotus, sed etiam apud maiores nostros iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti. Cic. de Fin. 3, 75 Rectius enim appellabitur rex, quam Tarquinius, qui nec se, nec suos regere potuit. Reges, *de rege et regina* ad Ptolemaeum Cleopatramque reges Liu. 27, 4. *Conf.* Id 44, 19. *Quam etiam liberi et affines, quo tempore nullam adhuc partem haberent imperii.* Caes. Bell. Ciu. 3, 107 Controuersias regum ad Populum Rom. et se, quod esset Consul, pertinere existimans, *de Ptolemaei regis Aegyptiorum liberis. Conf.* c. 109. *it.* Cic. Verr. 4 c. 27. Sall. Iug. 27. *Vid. German. Valens Guellius ad* Virg. Ecl. 3, 106 Dic quibus in terris inscripti nomina Regum Nascantur flores? *Caeterum hoc nomine vtuntur Romani, Graecos imitati, paene specialiter de Persarum regibus, apud* Ter. Eun. 3, 1, 7. *et* Heaut. 1, 5, 64. Nep. 9, 4, 1. *et* 17, 2, 1. Triumphi regum Ouid. Amor. 1, 15, 33. Caelicolûm rex Virg. Aen. 3, 21. Deorum Hor. Carm. 4, 4, 2. Diuûm pater, et rex hominum, Iuppiter Virg. Aen. 1, 69. Olympi magnus rex Idem ibid. 5, 533. Nominis ingentis, *vid.* INGENS. Regum rex, *de Agamemnone apud* Cic. Fam. 9, 14 *pr. s.* Att. 14, 1 *pr. De rege Persarum* Ammian. 17, 5. *conf.* Suet. Calig. c. 5. *Sic* Cic. pro Flacco 54 c. 23 Princeps Principum Macandrius. ¶ 2 *Epitheta quaedam:* Aequaevus Virg. Aen. 2, 561. Fortissimus gentis Sidoniae Sil. 8, 212. Indomitus Lucan. 2, 581. Infernus *Pluto* Virg. Aen. 6, 106. Magni Hor. Serm. 2, 3, 45. Minantes Idem Carm. 2, 12, 12. Nemorensis, *vid.* NEMVS. Populus late rex Virg. Aen. 1, 25. Purpureus, *i. Purpuratus, seu purpura ornatus* Ouid. Met. 7, 103. Semidei Stat. Achil. 2, 363. Superbus Virg. Aen. 11, 15. Timendi Hor. Carm. 3, 1, 5. Tremendus Virg. Georg. 4, 470. Colunt reges, non regna pauci Sen. Herc. Oeth. 616. Constituere regem populis.

populis, *vid.* CONSTITVO. Editus atauis regibus Hor. Carm. 1, 1, 1. Expugnant reges, capiuntur, praelia miſcent Lucret. 4, 1007. Aequum atque iniquum regis imperium Feras Sen. Med. v. 195. Imminent duo reges toti Aſiae, Imponere regem alicui regioni, Inducere regem in regnum, Interceptus mortalitate rex, *vid. hh. vv.* Pati imperia regum Sen. Herc. fur. ſ. 398. Pati famulum et regem, *i. Infimam et ſummam conditionem* Sen. Herc. Oet. 228. Regis mores tota Sequitur regia Iuſtin. 30, 1, 2. Succurrere regis tectis Virg. Aen. 2, 451. ¶ 3 Regis *et* Regni *nomen Romae ab exactis inde Regibus deteſtabile, poſtquam Bruto duce iurauerant, vt eſt* Liu. 1, 59. *et* 2, 1 *Se nec Tarquinios*, nec alium quemquam Romae regnare paſſuros. *Vnum crimen* Sp. Maelii, M. Manlii, Graechorum *affectati regni. Hinc* Rullum *iugulat* Cic. de L. Agr. 2, 15 Nihil aliud actum, niſi vti decem Reges, aerarii, veſtigalium, prouinciarum — domini conſtituerentur. *Haec inuidia Caeſaris. Vid. v. g.* Cic. Fam. 12, 1 Non regno ſed rege *(Caeſare)* liberati videmur. *Add. iocus mordax* Fam. 9, 19 *pr.* Cum Reges tam ſint continentes, multo magis conſules eſſe oportere. Sueton. Iul. 49 Octauius quidam valetudine mentis liberius dicax conuentu maximo quum Pompeium regem appellaſſet, ipſum *(Caeſarem)* reginam ſalutauit. *Poſitus paullatim pudor et vbi erat regia poteſtas, etiam nomen quaſi poſtliminio admiſſum. Sic* Stat. Silu. 4, 1 *extr. ad* Domitianum, Longamque tibi, rex magne, iuuentam Annuit, atque ſuos promiſit luppiter annos. Spartian. Hadrian. c. 2 *inter* Virgilianas fortes *de illo refert*, Crines incanaque membra Regis Romani. *Et* Sors de Diuo Claudio *apud* Treb. Pollion. c. 10 Regnabunt etenim tui minores, Et reges facient ſuos minores. Spartian. in Seuero c. 3 Cum audiſſet eſſe in Syria quandam, quae id geniturae haberet, vt regi iungeretur, eandem vxorem petiit, Iuliam ſcilicet. *Apud* Lamprid. c. 38 Poëta temporum Alexandri (Seueri) haec in eum dixit, Pulchrum quod vides eſſe noſtrum regem, *etc.* Idem Lampridius in Elagab. c. 34 *de praecedentibus imperatoribus*, Et minus boni reges fuerunt, et peſſimi. *Sic* Regillianus, *nonus inter* triginta tyrannos Trebellii, militari ioco regna promeruit. Nam cum milites quidam cum eo coenarent, exſtitit Valerianus tribunus qui diceret, Regilliani nomen vnde credimus dictum? Alius continuo, Credimus quod a regno. Tum is qui aderat Scholaſticus coepit quaſi grammaticaliter declinare, et dicere Rex, regis, regi, Regillianus. Milites — dixerunt, Ergo poteſt Rex eſſe? item alius, Ergo poteſt nos regere? item alius, Deus tibi regis nomen impoſuit. *Sed ſunt talia plura apud hos Scriptores, vbi* Regia *vocant, quae ad Auguſtos pertinerent. Collegerat haec et plura I. F. Gronou. Or. de Lege Regia.* ¶ 4 *Metaphor. praeſtantiam cuiusque rei in ſuo genere notat, vt* Cauſarum rex Hortenſius *apud* Aſcon. argum. Cic. Diuin. in Caecil. Apium rex Colum. 9, 10 *et* 11. Fluuiorum rex Eridanus Virg. Georg. 1, 481. *Quin* Rex armenti *taurus apud* Stat. Achill. 1, 470 Septemque Aiax vmbone coruſcat Armenti reges, *i. ſeptem pelles taurorum ſcuto ſuo intentas iactat. Sic* Regum rex *Stoicus ſapiens apud* Horat. Epiſt. 1, 1, 107. *Quo pertinet illud* Claudian. de 4 Conſ. Hon. 4, 261 Tunc omnia iure tenebis, Cum poteris rex eſſe tui. *Hunc* regem *pulchre pingit* Sen. Thyeſte in choro a v. 336. *Ponamus paucula*, 348 Rex eſt, qui poſuit metus — 388 Rex eſt, qui metuet nihil, rex eſt, qui cupiet nihil. Hoc regnum ſibi quisque dat. ¶ 5 Rex *eſt quicunque diuitiis, opibus, clientibus inſtructus ab aliis colitur, alios regit.* Hor. Carm. 1, 36, 8 Memor Actae non alio rege puertiae: *in ludis puerilibus rex fuerat Lamia. Huc pertinet* Hor. Epiſt. 1, 1, 58 At pueri ludentes, rex eris, aiunt, ſi recte facies. *Sed nempe ille Lamia non ſemel aut aliquoties* Rex *fuiſſe indicatur; ſed perpetuum velut regnum ingenio ſuo et gratia obtinuiſſe.* Donatus *ad illud* Ter. 2, 2, 24 Nemo ſatis pro merito gratiam Regi refert, Rex alias Regnatorem, alias Dominum, alias Diuitem ſignificat. Sed nunc rationem habet nominis ad aliquid dicti, ad ſignificandum Parafitum. Vt enim parafitus regis eſt, et libertus patroni: ſic e contrario rex parafiti eſt, et patronus liberti. Martial. 2, 18

Capto tuam, pudet heu, ſed capto Maxime coenam,
Tu captas alias: iam ſumus ergo pares.
Mane ſalutatum venio, tu diceris iſſe
Ante ſalutatum: iam ſumus ergo pares.
Sum comes ipſe tuus, tumidique anteambulo regis,
Tu comes alterius: iam ſumus ergo pares.
Eſſe ſat eſt ſeruum, iam nolo vicarius eſſe.
Qui rex eſt, regem Maxime non habeat.

Blanditiis et ſeruilibus officiis aliquid quaerere, vt ſcurrae et parafiti. Vicarius, *eſt Serui ſeruus. Add.* Martial. 4, 40. An honeſtius duxerim, mercenarii ſalutatoris mendaciſſimum aucupium circumuolitantis limina potentiorum, ſommumque Regis ſui rumoribus inaugurantis? Columel. l. 1 praef. 9. Coram rege ſuo de paupertate tacentes, plus poſcente ferent Hor. Epiſt. 1, 17, 43. Idem Carm. 2, 14, 12 Siue reges Siue inopes erimus coloni. *Et* Epiſt. 1, 7, 37 Rexque paterque Audiſti coram, nec verbo parcius abſens. Iuuen. Sat. 1, 136

Veſtibulis abeunt veteres laſſique clientes,
Votaque deponunt, quamuis longiſſima coenae
Spes homini: caules miſeris, atque ignis emendus.
Optima ſiluarum interea, pelagique vorabit
Rex horum, vacuisque toris tantum ipſe iacebit.
Nullus iam parafitus erit.

Plaut. Capt. 1, 1, 24 Nam poſtquam meus rex eſt potitus hoſtium, *etc. Sed interdum hic reſpectus non exprimitur diſerte* Ter. Phorm. 1, 2, 20 Regem me eſſe oportuit! *indicare vult, ſe recte vſurum fuiſſe opibus.* Hor. Serm. 2, 2, 44 Nondum omnis abacta Pauperies epulis regum: nam vilibus ouis Nigrisque eſt oleis hodie locus. *Sic* Serm. 1, 2, 86 Regibus hic mos eſt, vbi equos mercantur, opertos Inſpiciunt. Menſae rex, *qui et Dominus conuiuii.* Macrob. Saturn. 2, 1 Ipſe rex menſae, nec in moribus Socrate minor. Varro *apud* Gell. 13, 11 Dominum autem conuiuii eſſe oportet, non tam lautum, quam ſine ſordibus. ¶ 6 Rex Sacrificulus *vel* Sacrorum, *ſacerdotii nomen, de quo* Liu. 2, 2 Quia quaedam publica ſacra per ipſos reges facitata erant, ne vbiubi regum deſiderium eſſet, regem ſacrificulum creant. Id ſacerdotium Pontifici ſubiecere, ne additus nomini honos aliquid libertati, cuius tunc prima erat cura, officeret. Idem 6, 41 *cum exprobratione dicit Appius*, Vulgo ergo Pontifices, Augures, Sacrificuli reges, creentur. *Vnde apparet e patriciis, prima quidem inſtitutione, ſumtos.* REX SACRORVM *vocatur in* Vet. Inſcr. *Grut.* p. 1087, 8. Cic. de Aruſp. Reſp. 12 c. 6 *inter Pontifices duodecimo ſenum loco, poſt* Flaminem Martialem, *ſed ante* Quirinalem *commemoratur* L. Claudius rex ſacrorum. Liu. 40, 42 De Rege ſacrificio ſufficiendo in locum Cn. Cornelii Dolabellae contentio inter C. Seruilium Pontificem Max. fuit, et L. Cornelium Dolabellam, duumuirum nauale, quem vt inauguraret pontifex, magiſtratu ſe abdicare iubebat, *etc. ſunt enim pluſcula.* Plin. 11, 37 ſ. 71 L. Poſtumio Albino Rege ſacrorum — cum rex Pyrrhus ex Italia diſceſſiſſet, eor in extis haruſpices inſpicere coeperunt. *Vid.* REGIA n. 2. ¶ 7 Rex, *cognomen gentis* Marciae: *vid.* Suet. Caeſ. c. 6 *c. not. Torrent.*

REGĪNA, ae. f. [*βασίλισσα, ἄνασσα*] *Regis vxor.* Cic. Att. 14, 8 Reginae fuga mihi non moletta. *Conf.* Flor. 1, 6, 2. Teque particeps connubii, ſocia regni, regina Iuno Pſeudo-Cic. anteq. iret in exil. 24. Regina deûm, Iuno Virg. Aen. 1, 13. Regina *acerbo ioco dictus Iulius Caeſar* ab Octauio quodam *apud* Sueton. c. 49. *De Meſſalina Claudii* reginae *nomen ponit* Plin. 29, 1. Regina, *Domina.* Plaut. Truc. 2, 6, 50 Sed reginae domi ſuae fuêre ambae. Pecunia regina Hor. Epiſt. 1, 6, 37. Omnium regina rerum oratio Cic. de Orat. 2, 187. Siderum regina bicornis Luna Hor. in Carm. ſaecul. 35. Virtutum Cic. Off. 3 c. 6 *de iuſtitia.* Voluerum Martial. 5, 56. Regina ſacrorum *vxor regis* Macrob. Sat. 1, 15. Reginae, Diuites, *inquit* Donatus *ad* Ter. Eun. 1, 2, 88 Eunuchum porro dixti velle te, quia ſolae vtuntur his reginae: repperi.

REGŬLVS, i. m. Dimin. [*ἐασιλίσκος*] *Quaſi Paruus rex.* Cilicum reguli Tac. Ann. 2, 80, 2. Plin. 18, 3 Vt quum regulis Africae bibliothecas donaret. *Conf.* Plin. 8, 10 *extr. c. not. Hard. Conf.* Liu. 21, 2. ¶ 2 Regulus, Auis minima, a quibusdam Regaliolus dictus: alio nomine Trochilus, *ſ. Orchilus, vt* Plin. 10, 74 *docet.* ¶ 3 Regulus, *Serpentis genus, quem Graeci* Baſiliſcum *dicunt.* ¶ 4 Regulus, *cognomen gentis Atiliae, vt* M. Attilius Regulus. *Vid. infra ſuo loco.*

REGIVS, a, um. Adi. [*βασιλικὸς*] *Quod eſt regis quocunque modo, quod rege, dignum eſt, etc.* Regius egregia Priami de ſtirpe Dores Virg. Aen. 5, 296. Cic. Off. 3, 78 Erat autem regius paſtor. *de Gyge.* Fama eum ad regios eſſet perlata Nep. 17, 8, 3. *i. praefecti prouinciarum.* Ales regia, *Aquila* Ouid. Met. 4, 362. Apparatu regio acceptus Cic. de Somn. Scip. 1. Idem pro Lege Manil. 50 Cur non ducibus diis immortalibus eidem, cui caetera ſumma cum ſalute Reipubl. commiſſa ſunt, hoc quoque Bellum regium committimus? *contra Mithridatem regem gerendum.* Chartae regiae Catul. 22, 6 *Genus praeſtantiſſimum.* Ciuitatem regiam Aegyptios inuenifſe, Popularem Atticos, *ſcribit* Plin. 7, 56. *i. Monarchiam.* Cic. Att. 12, 13 Balbi regia Conditio eſt delegandi. Coniux Virg. Aen. 2, 783. Conſuetudo Cic. Verr. 5, 76. Dona Virg. Aen. 1, 700. Honos Idem ibid. 7, 814. Regiae Feriae dictae videntur, quae fiunt fori conuentus et nundinarum cauſa in ciuitate, aliquem per facerdotem, qui ſit regia maieſtate. Sed non ſemper ob hanc vitam (*leg.* vnam) cauſam tantum, qui (*leg.* quia) homini talis maieſtatis cura datur, etiam, cum expiatio fulguris ſit, aut in procurando portento ſimili quo Regiae feriae etiam ſolitae ſunt. *Haec* Feſtus. Regium Imperium pati Sen. Med. 4 v. 189. Inſigne Tacit. Ann. 6, 42. Iuuenis Ouid. Faſt. 2, 761. Moles Hor. Carm. 2, 15, 1. Morbus regius. Plin. 22, 24 Varro regium cognominatum Morbum arquatum tradit, quoniam mulſo curetur: *quaſi commodus morbus et facilis diuitibus ſit, qui tam remedio leni curetur.* Hor. Arte Poët. 453 Aut mala quem ſcabies, aut Morbus regius vrget. *Alias* Aurego *dicitur* Celſ. 3, 24 Aeque notus eſt Morbus, quem interdum arquatum, interdum regium nominant. Nutus regios omnes tuemur interfecto rege Cic. Fam. 12, 1. Olea regia Columel. 8, 5. *it.* 12, 47. Cic. Tuſc. 1, 116 Codrum, qui ſe in medios immiſit hoſtes famulari veſte, ne poſſet agnoſci, ſi eſſet Ornatu regio. Parens Ouid. Met. 13, 484. Poteſtas Cic. Philipp. 1, 3. Idem de Fin. 3, 32 Sed eos, qui in aliquo honore ſunt, quorum ordo proxime accedit, vt ſecundus ſit ad regium Principatum. Progenies Ouid. ex Pont. 2, 9, 11. Puer Virg. Aen. 1, 681. Pira regia, *apud* Columel. 5, 10. *et* 12, 10. Sanguis Hor. Carm. 3, 27, 65. Reprimere alicuius regios Spiritus Nep. 10, 5, 5. Virgo Ouid. Met. 2, 570. Vrbs Plin. 12, 1.

REGIA, ae. f. [*βασίλειον*] *Domicilium et aula regis. Nempe primum intelligebatur* Domus *vel* Aula. Cic. de Fin. 3, 52 Vt enim inquit, nemo dicit in regia regem ipſum quaſi productum eſſe ad dignitatem. Ouid. Met. 12, 214 Feſtaque confuſa reſonabat Regia turba. Contingere Regiam affinitate, *vid.* CONTINGO. Virg. Georg. 1, 503 Iampridem nobis caeli te regia Caeſar Inuidet. Ouid. Met. 2, 1 Regia Solis erat ſublimibus alta columnis. Aurea regia caeli Virg. Aen. 7, 210. Celſa regia Priami Ouid. Epiſt. 1, 34. Opulenta Catull. Argon. ſ. 62, 44. Parua regia Numae hic fuit antiqui Ouid. Triſt. 3, 1, 30. *Vid. de illa* Seru. *ad* Aen. 7, 153. *et* 8, 363. *it.* Vet. Schol. Hor. 1, 2, 83 *vbi* monumenta Regis templaque Veſtae *iunguntur. Putant quidam, huc pertinere* atrium regium, *quod combuſtum narrat* Liu. 26, 26 *et reſtitutum* 27, 11. ¶ 2 Regia *aedificium publicum, in quo Pontifices conueniunt.* Feſtus: Regia dicta, vel quod ſacrorum cauſa tanquam in fanum a Pontifice conuocati in eam conuenirent. *Forte hoc vult, a Pontifice maximo conuocatos Pontifices alios conueniſſe, vt alias in regiam. Addit* Feſtus, aut quod in ea ſacra a rege ſacrificulo erant ſolita vſurpari. Plin. Epiſt. 4, 11, 6 *de Domitiano*, Pontificis maximi iure, ſeu potius immanitate tyranni, licentia Domini, reliquos Pontifices non in Regiam, ſed in Albanam villam conuocauit. Seru. *ad* Aen. 8, 363 Domus, in qua habitat Pontifex, Regia dicitur, quod in ea Rex ſacrificulus habitare conſueſſet. Macrob. Sat. 1, 16 *poſt med.* Granius — ait, Nundinas Iouis ferias eſſe, ſi quidem Flaminica omnibus nundinis in Regia Ioui arietem ſoleat immolare. *Haec eadem videtur, de qua* Sueton. Iul. 46 *pr.* Habitauit poſt Pontificatum maximum in ſacra via, domo publica. *Haec videtur* Regia *fuiſſe, ad quam reſpicit* Auguſtus *apud* Sueton. c. 76 Dum lectica ex Regia domum redeo. *Nam Auguſtus cum non in hac* Regia, *et tamen, quod neceſſe erat Pontificem, in publico, habitare vellet, partem ſuae domus (quin deinde totam domum ſuam) in Palatio publicavit*, Regiam ipſam (*τὴν τῶ βασιλέως τῶν ἱερῶν regis ſacrorum*) *Veſtalibus conceſſit, quarum domus contigua erat, vt docet* Dio 54 p. 541 *pr. Neſcio, an haec eadem fuerit, in qua ſacrarium Martis, de quo* Feſti *locum damus in* OCTOBER equus, *cuiusque mentio apud* Gell. 4, 6 *pr. item apud* Iul. Obſequ. n. 78. 96. 104. 107. 110. *itemque Plutarch. Quaeſt. Rom. 96. Vid. Perizon. de Morte Iudae p. 81 ſq.* ¶ 3 Regia *eſt etiam praetorium regis in caſtris.* Liu. 2, 12 Proinde in hoc diſcrimen, ſi iuuat, accingere, vt in ſingulas horas capite dimices tuo, ferrum hoſtemque in veſtibulo habeas Regiae. Curt. 9, 5, 30 Toto eo die ac nocte, quae ſecuta eſt, armatus exercitus Regiam obſedit. ¶ 4 Re-

¶ 4 Regia *pars theatri, aulae regiae formam habens* Sueton. Aug. c. 31 Pompeii quoque ſtatuam, contra theatri eius Regiam marmoreo Iano ſuppoſuit (*ſ.* ſuperpoſuit). Aſcon. ad Or. pro Scauro, poſt tres partes, de domo Scauri, In huius domus atrio fuerunt quatuor columnae marmoreae inſigni magnitudine, quae nunc eſſe in Regia theatri Marcelli dicuntur. Vitruu. 5, 7 Ipſae ſcenae ſuas habent rationes explicatas, ita vt mediae valuae ornatus habeant aulae regiae. *Βασίλειον etiam Graecis hanc partem dici, patet ex Polluce 4, 124.* ¶ 5 Vrbes ac oppida cognomento velut appellantur Regiae in Vet. Inſcript. ſic, ALBA REGIA, BACTRA REGIA: COLONIA AELIA HADRIANA REGIA: ZAMA REGIA.

REGIVM Lepidi, *Galliae Ciſalpinae oppidum, cuius*

REGIENSES *incolae apud* Plin. 3, 15.

REGIE. Adu. [*Βασιλικῶς* Gloſſ. Cyrill.] *Vt decet regem, vel vt ſolet rex.* Cic. in Catil. 1, 30 c. 12 Si in hunc animaduertiſſem, crudeliter et regie factum eſſe dicerent. Correctius exemplar habet, Non egregie factum. Politum regie aedificium Varr. de R. R. 1, 2. Cic. Verr. 3, 115 c. 48 Nunc vt hoc tempore ea, quae regie ſeu potius tyrannice ſtatuit in aratores Apronius, praetermittam.

REGIFĬCVS, a, um. Adi. [*βασιλικὸς*] *Idem quod regius.* Virg. Aen. 6, 605 Epulaeque ante ora paratae Regifico luxu. Paratus regificus Valer. Argon. 2, 652.

REGIFĬCE. Adu. [*βασιλικῶς*] Cic. Tuſc. 3, 44 c. 19 *ex Poëta*

Vidi ego te, aſtante ope Barbarica
Tectis caelatis, laqueatis,
Auro, ebore, inſtructam regifice.

Regifice exſtructis celebrant conuiuia menſis Sil. 11, 273.

REGĀLIS, e. Adi. [*βασιλικὸς*] *Ad excellentiam et eminentiam pertinet, et ſignificat Dignum rege.* Cic. de Senect. 56 Nihil ei tam regale videri, quam ſtudium agri colendi. Animus regalis Liu. 27, 19. Arma Propert. 4, 4, 21. Armentum Ouid. Met. 2, 842. Atria Idem ibid. 5, 2. Aula regalis Senec. Troad. 771. Carmen Ouid. ex Pont. 4, 16, 9. Cultus Hor. Carm. 4, 9, 15. Diuitiae Idem Epiſt. 1, 12, 6. Domus Ouid. Met. 1, 171. Epulae Id. ibid. 6, 488. Gaza regali ſplendida domus Catul. Argon. 62, 46. Genus ciuitatis regale Cic. de Legib. 3, 15. Imago Iouis Ouid. Met. 6, 74. Impendia Plin. 36, 15. Luxus Virg. Aen. 1, 641. Menſae Idem ibid. 1, 690. Nomen Cic. pro Lege Manil. 24. Nomine regali a Senatu dignus exiſtimatus Deiotarus Cic. de Aruſp. Reſp. 29 c. 13. Ornatus Idem de Fin. 2, 69 c. 22. Poteſtas Cic. de Aruſp. Reſp. 54. Sceptrum Ouid. Met. 5, 422. Et dedimus Scriptum tragicis regale cothurnis Ouid. Triſt. 2, 553. Cic. Off. 1, 38 Regalis ſane, et digna Aeacidarum genere Sententia. Liu. 1, 47 Dii te penates patriique, et patris imago, et domus regia, et in domo regale Solium, et nomen Tarquinium creat, vocatque regem. Ouid. Faſt. 6, 353 Iupiter ad Solium ſuperis regale vocatis. Tecta Ouid. Met. 6, 614. Virgo Idem de Arte Am. 1, 697. ¶ 2 *Obſ. Compar.* Plaut. Capt. 4, 2, 45 Non ego nunc Paraſitus ſum, ſed regum rex regalior, *cum reſpectu ad notionem* Regis, *quam dedimus n. 5.* Regales, *Filii regum* Ammian. 16, 27 Hos ſequebantur poteſtate proximi reges numero quinque, regales decem. Inter regem et regalem hoc intereſt, quod regis puer regalis eſt, rex, qui regit regnum Vet. Auct. de Differ. Voc. p. 2205 *Putſch. Conf. Valeſ. ad* Ammian. l. c. p. 143. *It. Norif. Cenot. Piſ. Diſſ. 2, 9 extr.* Regalia exta appellantur, Quae potentibus inſperatum honorem pollicentur: priuatis et humilioribus hereditates, filiofamiliae dominationem. Feſtus.

REGALĬTER. Adu. [*βασιλικῶς*] *Idem quod Regie.* Ouid. Met. 2, 397 Precibusque minas regaliter addit. Sacrificio regaliter confecto Liu. 42, 51.

REGIO, ōnis. f. [*χώρα, κλίμα*] *Dicta a Regendo, linea mente concepta, qua vel indicamus loca, vt plagas, ventos, orientem, aquilonem, etc. vel circumſcribimus et finimus, vt terminus et finibus: interdum vero ipſum planum terrae certis finibus comprehenſum, ſuis non nunquam etiam cum incolis, hoc nomine intelligitur. Exempla licet promiſcue poſita, facile ſic eſt diſtinguere.* Varro de L. L. 6, 2 p. 67, 10 Intra eas regiones, qua oculi conſpicient. Cic. pro Sext. 66 Quae regio, oraue terrarum erat latior, in qua non, *etc.* Certa regio loci Lucret. 2, 260. Cic. de Nat. Deor. 1, 24 c. 10 Atqui terrae maximas regiones inhabitabiles atque incultas videmus. Quae regio in terris noſtri non plena laboris? Virg. Aen. 1, 460. Iuſtinian. 4, 17 De officio iud. §. vltim. Quod ſi de vna re, veluti de fundo: ſi quidem iſte fundus commode regionibus diuiſionem recipiat, partes eius ſingulis adiudicare debet. Deſerta ſiti regio Virg. Aen. 4, 42. Locupletiſſima Nep. 17, 3, 1. Montoſa, *vid.* Montoſus, *in* MONS. Ignota Ouid. Met. 2, 203. Saltuoſa Nep. 14, 4, 2. Cultu vacantes, *vid.* COLO. Apprehendere, Attingere regionem, *vid. hh. vv.* Defendere regiones ſuas et fines Cic. in Orat. 141. Obire pedibus regiones, Peragrare mente regiones, *vid. hh. vv.* Euryale infelix qua te regione reliqui? Virg. Aen. 9, 390. Cic. de Nat. Deor. 2, 51 Sed etiam regio, quae tum eſt Aquilonaris, tum Auſtralis. *de regione Lunae.* Lituo Romulus regiones direxit, tum quum vrbem condidit Cic. de Diuin. 1, 30. Ara locata ſub media caeli regione Idem in Arato 193. Auſtralis regio, *vid.* AVSTER. Veſpertina Hor. Serm. 1, 4, 30. Arctis regionibus exire Lucret. 6, 119. Cic. pro Planc. 32 Totus ille tractus celeberrimus Veneſranus, Aliſranus: tota denique noſtra illa aſpera et montuoſa et fidelis et ſimplex et fautrix ſuorum regio, *etc.* Regiones dicimus, intra quarum fines ſingularum coloniarum aut municipiorum magiſtratibus ius dicendi exercendique poteſtas Sic. Flacc. p. 1. Viarum regio nota Virg. Aen. 2, 737. Recta regione viae declinare Lucret. 2, 250. Regiones, *Maiores vrbis partes, quarum fuerunt antiquitus quatuor*, Suburrana, Exquilina, Collina, Palatina. *Sub Auguſto vocari coeperunt* XIV. *Vid. ad* Suet. Aug. c. 30 Spatium vrbis in regiones vicosque diuiſit. *it.* et l. 3 ff. de Off. praef. vigil. *Habemus* P. Victoris, *et alterius anonymi* Deſcriptiones vrbis Romae, *per illas* XIV regiones: *et ad illas ampla et luculenta commentaria, Fabricii, Panuinii, Donati, Nardini*, etc. *Sed pergimus* Regionis *nomen illuſtrare.* Cic. Fam. 1, 7 Fam eſſe naturam et regionem prouinciae tuae, vt, *etc.* Idem de Nat. Deor. 2, 9 An Attii Nauii lituus ille, quod ad inueſtigandum ſuem regiones vineae terminauit, contemnendus eſt? *Metaphor.* Cic. de Lege Agrar. 2, 96 c. 35 Singularis homo priuatus, niſi magna ſapientia praeditus, vix facile ſeſe regionibus officii, magnis in fortunis et copiis continet. Cic. de Orat. 2, 67 Sed ita vt ſit circumſcripta modicis regionibus. Idem pro Arch. 29 c. 11 Si nihil animus praeſentiret in poſterum, et, ſi quibus regionibus vitae ſpatium circumſcriptum eſt, eisdem omnes cogitationes terminaret ſuas. Cic. in Orat. 141 *de Iuris ſcientia loquens*, Ea vero, inquit, repugnante eloquentia vix ſuas regiones ſinesque defenderet. Cic. Verr. 5, 175 De omnibus nobis, ſi quis tantulum de recta regione deflexerit. Ibid. 181 Haec eadem eſt noſtrae rationis regio et via, horum nos hominum ſectam atque inſtituta perſequimur. Caeſ. Bell. Gall. 7, 35 Quum vterque vtrique eſſet exercitui in conſpectu, fereque e regione caſtris caſtra poneret. *vt Ex aduerſo vid* E *Praepoſ.* Cic. Acad. 4, 313 Nonne etiam dicitis eſſe e regione nobis e contraria parte terrae, qui aduerſis veſtigiis ſtent contra noſtra veſtigia, quos Antipodas vocatis? *Conf.* Cic. de Fato c. 9 *et* 20.

REGIONĀTIM. Adu. [*κατὰ χώρας* Onomaſt. Vet.] *Per ſingulas vrbis regiones.* Suet. in Caeſ. c. 39 Ludos etiam regionatim vrbe tota et quidem per omnium linguarum hiſtriones. *Vid.* Liu. 40, 51 *extr. et* 45, 30.

REGIONALĬTER. Adu. *Per totas regiones.* Apul. de Mundo p. 68 Quae cum regionaliter videantur eſſe peſtifera. *Conf.* Cael. Aurel. Acut. 2, 29.

REGIONARIVS, i. m. Frontin. de Colon. p. 357 Caſſium oppidum militi regionarii diuiſerunt.

REGNVM, i. n. [*βασιλεία*] *Imperium regis, Regio, quae a rege poſſidetur.* Cic. Fam. 12, 1 Nam vt adhuc quidem actum eſt, non regno, ſed rege liberati videmur. Cic. de Lege Agrar. 1, 35 Nullum regnum fuit vnquam, quod non ſi minus iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur. *Metaphora iocoſa*, Cic. de Orat. 1, 4 Niſi hic in tuo regno eſſemus, non tuliſſem. *it. In Tuſculano.* Plaut. Pſeud. 1, 1, 13 Sub Veneris regno vapulo, non ſub Iouis. Aut dominatus, aut regnum Cic. de Aruſp. Reſp. 54. Ars prima regni, poſſe te inuidiam pati Sen. Herc. Fur. v. 353. Non exercitus, neque theſauri Praeſidia regni ſunt, verum amici Salluſt Iug. c. 10. Cic. Verr. 4, 60 Nationes, quae in eorum regno ac ditione ſunt. Cuſtos regni peruigil canis Sen. Herc. Fur. f. 9. Euerſor regnorum Priami Achilles Virg. Aen. 12, 545. Fructus regni feritas Sil. 1, 148. Nouitas regni Virg. Aen. 1, 567. ¶ 2 *Epitheta:* Adusta regna, *Zona torrida* Sen. Herc. Fur. f. 4. Aeterna Stat. Theb. 1, 1. Barbara Hor. Epiſt. 2, 1, 253. Caeleſtia Ouid. Met. 1, 152. Continua, *vid.* CONTINEO. Diſſona regna, *Linguis diuerſis vtentia* Valer. Argon. 5, 607. Famoſa Lucan. 7, 277. Furentia Sil. 3, 491. Humida Virg. Georg. 4, 363. *Intelligit regna Cyrenes Nymphae ſub aquis.* Ignobile Hor. Serm. 1, 6, 9. Inamabile Plutonis Ouid. Met. 4, 476. Inamoena Plutonis Ouid. Met. 10, 15. Inferna Sen. Herc. Fur. 11. Infelix Erebi Stat. Theb. 8, 22. Inhoſpita regna Ouid. Met. 11, 284. Iniuſta Valer. Argon. 6, 608. Vbi non eſt pudor, Nec cura iuris, ſanctitas, pietas, fides, Inſtabile regnum eſt Sen. in Thyeſte v. 215. Inuia viuis Virg. Aen. 6, 154. *Inferi.* Iudiciale, *vid. n.* 4. Lacerum Claud. in prim. Conſ. Stil. 2, 202. Lamentabile Virg. Aen. 2, 4. Lata Virg. Aen. 4, 199. Liberale regnum, *Munificum, vid. ſub* LIBER, Adi. Magni regni potentia Ouid. Met. 6, 153. Nobile Idem Epiſt. 17, 153. Opulenta Senec. Theb. 1. Pallida Ditis Lucan. 1, 451. Periculoſo regno ſecura ac tuta vita anteponenda eſt Iuſtin. 39, 4, 3. Piceum Ditis Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 90. Potentia Ouid. Amor. 1, 1, 13. Stabile Sen. Herc. Fur. 6. Triſtia regna, *Inferorum* Hor. Carm. 3, 4, 45. Trux regnum Sen. Herc. Fur. 9 Vaſti regni ſilentia Ouid. Met. 10, 30. Vberrima Virg. Aen. 3, 106. Viduata lumine, *Orcus* Sil. 3, 601. Vndoſa regna, *Nandum* Idem 5, 21. ¶ 3 *Verborum formulae:* Abuti regno et licentia ad omnia, *vid.* ABVTOR. Affectare regnum Ouid. Met. 1, 152. Appetere regnum: Cic. pro Milon. 73 c. 27 Incidere in ſuſpicionem regni Appetendi. Idem de Senect. 56 C. Ser. Ahala Sp. Maelium regnum Appetentem et occupare volentem interemit. In ſeruitutem Cadere de regno, grate eſt Sen. Theb. v. 598. Capeſſere regna Virg. Aen. 8, 507. Concutere regna Iouis Senec. Medea 10. Conſidere regnis vultis et his mecum pariter? Virg. Aen. 1, 576. Contribuere in regna, Decernere regnum, Deducere aliquem ex regno, *vid. hh. vv.* Cic. Philipp. 2, 87 c. 34 Ad Lupercalia C. Caeſari Dictatori perpetuo M. Antonium Conſulem Populi iuſſu regnum Detuliſſe, Caeſarem vti noluiſſe. Detrudere ſuperis regnis Iouem, *i. Cacio* Virg. Aen. 6, 585. Diuiditur ferro regnum Lucan. 1, 109. Dare et Adimere regna, *contraria* Cic. pro Milon. 74. Dominari regno capaci Sen Herc. Fur. f. 9. Ereptum Cenſurae regnum, *i. Magiſtratus, quo intemperanter abuti quis poterat* Liu. 4, 32. Exercere regnum Plin. 10, 21. Foedant mea regna ſuis ruinis Sil. 15, 538. Gerere indeſerta regna pectore Ouid. Amor. 2, 9, 52. Gerere regna ſuperba Tibull. 1, 9, 80. Habere regna, *Regnare* Virg. Aen. 1, 350. Idem Aen. 6, 566 Gnoſius haec Rhadamanthus habet duriſſima regna. Impendere regnum totum, *paratus eſt Tereus ſuis amoribus* Ouid. Met. 6, 463. Inducere regem in regnum, Inſtituere regnum, *vid. hh. vv.* Inſurgere regnis alicuius Ouid. Met. 9, 444. Intercipere regnum, *vid. h. v.* Invadere regnum aliquod Ouid. Faſt. 3, 551. Locare aliquem in parte regni Virg. Aen. 4, 374. Cic. Philipp. 5, 17 c. 6 Neque ii, qui regibus exactis regnum occupare voluerunt. Optare locum regno, *vid.* OPTO. Permittere regnum alicui Hor. Serm. 1, 3, 103. Permittere regnum alicui in aliquos Hor. Carm. 4, 4, 2. Pollutum regnum ſanguine Sil. 1, 22. *al.* Crimine. Poſſidere regna Sen. Herc. Fur. 9. Ter. Adel. 2, 1, 21. Prodere regna alicuius Ouid. Met. 7, 38. Pulſata gemino mari regna Pelopis Sen. Herc. Fur. f. 13. Pulſi regnis Virg. Aen. 7, 217. Regere regnum Ouid. Met. 11, 270. Reſurgunt regna Virg. Aen. 1, 210. Sancire regnum Tacit. Hiſt. 5, 2. Sortiri regna vini talis Hor. Carm. 1, 4, 18. Hoc, inquit Porphyr. ad magiſterioruni conuiuia pertinet. *Vid.* TALVS *pro ludo. Nempe is e conuiuis, cui tale regnum ſorte obtigiſſet, leges bibendi ferebat, quibus caeteros omnes parere erat neceſſe. Huiusmodi regem*, Arbitrum bibendi *nominat* Hor. Carm. 2, 7, 25. *Conf.* Lipſ. *in* Tac. Ann. 13, 15, 2. Cic. Att. 7, 27 Niſi eos timere putas, ne ſub regno ſint, qui id nunquam, dummodo otioſi eſſent, recuſarunt. Tenere regna Lucret. 5, 1127. Tenere iniuſta regna Ouid. Met. 5, 277. Torpent regna Virg. Georg. 1, 124. Trahere ad auxilium ſeptem regna Sen. Theb. 12. Viget regnum conſiliis Virg. Aen. 2, 88. ¶ 4 Regnum, *de qualibet immoderata poteſtate.* Hoc vero regnum eſt, et ferri nullo pacto poteſt Cic. Att. 2, 12. Abuteris ad omnia Atomorum regno et licentia Cic. de Nat. Deor. 1 c. 23. Ereptum Cenſurae regnum Liu. 4, 32. Regnum, *In quo quis eminet, vt in eo regnare videatur.* Cic. Att. 1, 1 Aquilium non arbitrabamur, qui denegat

denegat et iurauit morbum, et illud suum regnum iudiciale oppositit. Cic. Att. 14, 7 Post in Cumana et Puteolana regna renauigare. Idem Fam. 9, 18 *pr.* Amisso forensi regno. *Vid.* IMPERIVM n. 5. *De Possessionibus exiguis.* Virg. Ecl. 1, 70 Post aliquot mea regna videns mirabor aristas. *Vid.* Quinctil. Declam. 13, 2. *et ibi* Burm. p. 272.

REGNO, āre. [*βασιλεύω, ἀνάσσω*] *Regnum possidere et administrare.* Cic. Fam. 15, 2 Illum cohortatus sum, vt in vita sua conservanda primum regnare disceret: a quibus perspexisset sibi insidias paratas, in eo vteretur iure regio. Idem pro Lege Manil. 7 Sed ab illo tempore annum iam tertium et vicesimum regnat, et ita regnat, *etc.* Tam fatuus, vt etiam regnare possit Sen. in Apocoloc. Si iudicas, cognosce: si regnas, iube Senec. Medea 194. Meditatus est regnare, Impotenter regnare, *vid. hh. ll.* Hor. Carm. 2, 2, 9 Latius regnes auidum domando Spiritum, quam si *etc.* In otio Sen. Herc. Fur. 7 v. 526. Caelo tonantem credidimus Iouem regnare Hor. Carm. 3, 5, 1. Mundo vacuo Sen. Herc. Fur. f. 1. Cic. Verr. 2, 136 c. 54 Timarchidem in Sicilia omnibus oppidis per triennium scitote regnasse. Per vrbes Graias Virg. Aen. 3, 295. Cic. Fam. 11, 16 Quum equitum centurias tenes, in quis regnas, *i. multum potes.* Cic. Fam. 7, 24 Olim quum regnare existimabamur, *etc.* *Add.* Quinctil. 10, 1, 112. Adiuenae in nos regnauerunt Tacit. Ann. 11, 24, 7. Ardor edendi regnat per fauces et viscera Ouid. Met. 8, 828. Ebrietas geminata libidine regnat Ouid. Met. 12, 226. Oratio in hoc vno regnat Cic. in Orat. 128 c. 37. Hor. Carm. 3, 30, 11 Et qua pauper aquae Daunus agrestium Regnavit Populorum. *Sic emendauit hunc locum Lambinus. Solet enim Horatius structuram Graecam seruare etiam in sermone Latino, vt* Define mollium querelarum, Absineto irarum, *et cactera id genus. Dicerent autem Graeci,* ἐβασίλευσε τῶν λόγων. Regnare, *pro Beatum esse, et suo voto viuere.* Hor. Epist. 1, 10, 8 Quid quaeris? viuo et regno. Phaedr. 3, 8 *extr.* Regnare nolo, liber vt non sim mihi. ¶ 2 *Obs.* Regnatur, *Impers.* Virg. Aen. 1, 276 Hic iam tercentum totos regnabitur annos Gente sub Hectorea. Sil. 3, 592 Hinc Cytherea tuis longo regnabitur aeuo. Regnatum est Liu. 1, 17. Regnor, *Pass. Vt*, Gentes regnantur Tacit. Hist. 1, 16, 7. Idem Germ. 25, 4 Trans Lygios Gothones regnantur, paullo iam addictius, quam caeterae Germanorum gentes, nondum tamen supra libertatem. Plin. 6, 20 Ab iis gens Pandae sola Indorum regnata feminis. *i. Quibus imperauerunt feminae.* Terra regnata Philippo Ouid. ex Ponto 4, 15, 15. Cupido dira regnandi Virg. Georg. 1, 37. Accipere Albam regnandam Virg. Aen. 6, 770.

REGNANS, antis. Partic. Virg. Aen. 1, 269 Tertia dum Latio regnantem viderit aestas. Iustin. 7, 6, 1 Vno ex Amyntae filiis regnante. Regnantibus impiis ruinae hominum Vulg. Proverb. 28, 12.

REGNĀTVS, a, um. Partic. [*βασιλευθείς*] Hor. Carm. 2, 6, 11 Et regnata petam Laconi Rura Phalanto. *Vid.* Idem Carm. 3, 27, 29. *et* Virg. Aen. 3, 14.

REGNĀTOR, ōris. m. [*βασιλευτής*] *Qui regnat.* Plaut. Amph. Prol. 45 Regnator deûm, architectus omnibus Iuppiter. Olympi superi regnator Virg. Aen. 2, 779. *Conf.* Idem Aen. 4, 269. *et* 7, 558. Regnator agelli, pro Possessore Martial. 10, 61. Illyricis regnator aquis, tibi, Nile, secundus Auson. Epigr. 3. *de Danubio.*

REGNĀTRIX, īcis. f. [*βασιλεύταρα*] *Vt*, Domus regnatrix Tacit. Ann. 1, 4, 4.

REGRADO, āre. Hieron. . . *Gradum referre, retrogredi.*

REGRADĀTVS, a, um. Partic. *Vt*, Regradati menses Solin. c. 3. *Conf.* Salmas. *in loc.*

REGRADATIO, ōnis. f. [Gloss. Gr. Lat. *καταβιβασμός*, regradatio.] *Conf.* Theod. Cod. tit. 8 l. 5. *et* Valesi. in Ammian. p. 65.

REGREDIOR, ĕris, gressus sum, ĕdi. [*ἀναχάζω, ἀναχωρέω*] *Retro gradi, reuerti.* Plaut. Aul. 1, 1, 7 Illuc regredere ab oitio. Cic. Att. 8, 19 Quamobrem nolito commoueri, si audieris me regredi, si forte Caesar ad me veniet. Cic. Off. 1, 33 c. 10 Cum vtrisque separatim locutum, ne cupide quid agerent, nec appeterent, atque vt regredi quam progredi mallent. Ad formandos animos, statuendasque vitae leges regressi, partem quidem potiorem (si diuidi posset) retinuerunt Quinctil. Prooem. 1. In infinitum Cic. de Fato c. 15. In memoriam regredi Plaut. Capt. 5, 4, 26.

REGRĔDO, ĕre. *Pro* Reuocare, *si credimus* Nonio 2, 745 *dixit* Ennius Achille, Quo nunc incerta re, atque inorata, gradum regredere conare? *Conf. Turneb. Adu. 13, 24.*

REGRESSVS, a, um. Partic. Iustin. 22, 4, 4 Inde regressus Cretam contenderat. *Conf.* Tacit. Hist. 2, 74, 5.

REGRESSVS, ûs. m. [*ἀναχώρησις*] *Metaphor.* Liu. 24, 26, 15 Neque locus poenitendi, aut regressus ab ira relictus esset. *Proprie* Tacit. Ann. 1, 30 Et Drusus non exspectato legatorum regressu, quia praesentia satis considerat, in vrbem rediit. Cic. de Nat. Deor. 2, 51 c. 20 Nihil errat, quod in omni aeternitate conseruat progressus et regressus, reliquosque motus constantes et ratos. Neque habet fortuna regressum Virg. Aen. 11, 413. Vlp. in l. Quod in heredе, D. de tributor. action. Eligere quis debet, qua actione experiatur: vtrum de peculio, an tributoria, quum scit sibi regressum ad aliam non futurum. Vlpian. in l. 8 Sed si paterfamilias, §. 3 D. ad Senatusconf. Maced. Quia et ipsi mandati habent regressum, *i. confugere possunt ad SCtum. Conf.* l. 6 §. 4 ff. de Tutel.

REGRESSIO, ōnis. f. [*ἀναχώρησις*] Cic. Philipp. 1, 1 Exponam vobis breuiter consilium profectionis, et regressionis meae. Apul. Aur. Asin. 2 Metum istum tibi demam matura regressione. Quinctil. 9, 3 Ἔπάνοδος Graece dicitur; nostri regressionem vocant.

REGVLA, REGVLVS, *vid.* REGO.

REGVLVS, i. m. *Cognomen* Attilii, *de quo* Gell. 6, 4 Eundem Regulum Tubero in historiis rediisse Carthaginem, nouisque exemplorum modis excruciatum a Poenis dicit. In atras (inquit) et profundas tenebras cum claudebant, ac diu post, vbi erat visus sol ardentissimus, repente educebant, et aduersus ictus solis oppositum continebant, atque intendere in caelum oculos cogebant. Palpebras quoque eius, ne comniuere posset, sursum ac deorsum diductas insuebant. Tuditanus autem, somno diu prohibitum, atque ita vita priuatum refert. Idque vbi Romae cognitum est, nobilissimos Poenorum captivos, liberis Reguli a Senatu deditos, et ab iis in armario muricibus praefixo destitutos, eademque insomnia cruciatos interisse. *Hactenus* Tubero *apud* Gellium. Cic. in Pison. 43 M. Regulus, quem Carthaginienses refectis palpebris, illigatum in machina, vigilando necauerunt. Idem de Finib. 5, 82 Qui in potestate hostium, vigiliis et inedia necatus est Regulus? De rebus ab eo gestis, *vid.* Aur. Vict. de Viris Illustr. *et* Valer. Max. 4, 4. *Varias de genere supplicii, quo perierit, sententias attulit* Drakenb. *ad* Sil. 6, 539. *Totum de supplicio crudeli illius in captiuitate fato suo mortui conflictum putat, et ab vxore Reguli vulgatum, vt excusaret crudelitatem suam erga captiuos Carthaginienses, probabilis est sententia Palmerii, Exercit. in scriptores Graecos p. 151 sqq.* Mens prouida Reguli Hor. Carm. 3, 5, 3. *Est ibi pulchra ethopoeia dissuadentis permutationem captiuorum, in quibus ipse fuit.* ¶ 2 *Sunt et alii huius nominis, inter quos ille* M. Regulus, *de quo* Plin. Epist. 1, 5.

REGVSTO, āre. [*ἀναγεύομαι*] *Iterum gustare. Metaphor.* Cic. Att. 4, 16 Nam Vestorio dandi sunt dies, et ille Latinus Ἀττικισμὸς ex internallo regustandus. Eidem 13, 13 *extr.* Sed crebro regusto tuas literas: in his acquiesco, tamen exspecto notas. *i. Crebro tuas literas in manus sumo: iis legendis acquiesco, quia scribis te de Attica aegrotante bene sperare.* Cic. Att. 13, 48 *fin.* Velim M. Varronis et Ollii mittas laudationem. Ollii vtique: nam illam legi: volo tamen regustare. *Conf.* Sen. de Prouid. 3.

REGVSTĀTVS, a, um. Part. Perf. Sat. 5, 138 Regustatum falinum. *al.* Falernum.

REGYRO, āre. *Reuolui.* Flor. 4, 2, 6 Postremo in Hispaniam regyrauit, *quod probant Salmas. Grut. Duker.* Varr. R. R. 1, 57 Quae — ventus regyrare possit. *Sed al.* regelare: *locus incertus.* Gloss. Graec. Lat. *περικάμψαι*, regyrare.

R E H

REHĀLO, āre. [*ἀπαίζω*] *Iterum halo, respiro.* Lucret. 6, 522 Terraque quum fumans humorem tota rehalat. *i. Humorem e caelo delapsum iterum atque iterum sursum halat.*

REHEBETESCO, ĕre. Puto, rehebetescretis, si videretis pulchritudinem angelorum Augustin. Serm. a Sirmondo edit. 4 p. 50. *Ad oculos refertur, qui praestinguuntur, et quasi hebetes fiunt.*

REHISCO, ĕre. *ἀντιχαίνω* Gloss. Gr. Lat. *contra hiscere.*

R E I

REIĬCIO, iēci, iectum, ĕre. [*ἀναβάλλω, ἀπατίθεμαι, ἀποῤῥίπτω, ἀποπέμπομαι*] *Retro iacere.* Virg. Aen. 11, 619 Reiciunt parmas, et equos ad moenia vertunt: *parmis terga tegunt, quae obuertuntur in fuga hosti. Sed* Caes. Bell. Gall. 1, 46 Suisque imperauit, ne quod omnino telum in hostem reiicerent. *h. e. Vicissim iacerent, retorquerent.* E gremio reiicere aliquid Ouid. Trist. 1, 1, 66. Amictum reiecit ex humeris Virg. Aen. 5, 421. Lictores togulis acceptis fagula reiecerunt Cic. in Pison. 54. Membra fatigata reiecit, velut omni vitae debito liberatus Curt. 10, 5, 3. *i. recubuit.* Plin. Epist. 8, 1 Encolpius lector — exasperatis faucibus puluere Sanguinem reiecit. *Et* 5, 19 Dum intente instanterque pronuntiat, Sanguinem reiecit. — Rursus sanguinem reddidit. Reiicere *simpliciter pro vomere* Scribon. 180. 198, 200 *etc.* Vestem de corpore reiicere Ouid. Met. 9, 32. Reiicere ex humeris Vestem Idem ibid. 2, 582. Cic. Fam. 10, 32 Quum quidem pransus nudis pedibus, tunica soluta, manibus ad tergum reiectis inambularet: *otiosi hominis et securi gestus.* Reiicere se in aliquem familiariter, *de puella, quae amplectenti se Pamphilo, dat, non explicare conatur, sed imititur* Ter. Andr. 1, 1, 109. Hostem ab aliquo loco Cic. Fam. 2, 10. Vt domus eorum fores extra aperirentur, et ianua in publicum reiiceretur Plin. 36, 15. *Summus honos olim Romae.* Cic. Att. 16, 6 Quum a Leucopetra profectus stadia circiter trecenta processissem, reiectus sum Austro vehementi ad eandem Leucopetram. *Et* 3, 8 Vento reiectus ab illo in Macedoniam. *Metaph.* Quo vtinam velis passis peruehi liceat: sin reflantibus ventis reiiciemur, tamen eodem paullo tardius referamur necesse est Cic. Tusc. 1 c. 49. Virg. Ecl. 3, 96 Tityre, pascentes a flumine reice capellas, *Dissyllabum. Vid.* Diakenb. *ad* Sil. 8, 671. Ter. Phorm. 4, 5, 5 Nam si altera illa magis instabit, forsitan nos reiiciat. Idem Prol. Phorm. 19 Ille ad famem hunc ab studio studuit reiicere. Spernere et reiicere Cic. de Finib. 1, 4. Aliquid a se reiicere et aspernari Idem pro Rosc. Amer. 153. Quae fueram non reiectura Petentem Ouid. Met. 9, 512. Refutetur ac reiiciatur clamor Cic. Tusc. 2, 55, Deligere bona, et Reiicere, *contraria* Cic. de Legib. 2, 60. ¶ 2 Reiicere iudices, [*ἀπολέγειν, ἀπωθεῖν*] *aliquando positum videtur pro Eligere et accipere iudices. Nempe eo ipso, quod reiiciuntur ex his, qui propositi sunt, quos iudices nostros esse notamus, reliqui* sumuntur. Cic. Verr. 3, 28 Quid praetor? iubet Recuperatores reiicere. Decurias scribamus. Quas Decurias? de cohorte mea reiicies, inquit. Cic. Verr. 3, 136 c. 59 Cum — esset — conuentus honestus Syracusis, multi equites Romani, viri primarii, ex qua copia recuperatores reiici oporteret, qui aliter iudicare nullo modo possent. *Hic sine dubio* reiicere *est* reiectis *quibusdam caeteros* eligere. Idem Act. 1 in Verr. c. 6 Ea mansit in conditione atque pacto vsque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt. *Sed proprie* Ibid. 95 Sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnes qui habitarent in Sicilia, aut qui Siciliam te Praetore attigissent, iudices reiicere. *Hoc ipse* in eadem n. 137 Iniquum eiurare *appellat. Cur autem vtramque significationem habeat*, ex n. 140 eiusdem orationis *intelligi potest.* Apronio permittis, vt quos velit de cohorte fumat Recuperatores. Indignum, vni potius ex iniquis fumendi, quam vtrisque ex aequis reiiciendi fieri potestatem. *Qui enim reiicit, is caeteros quasi electos sumit. Sic* Cic. Verr. 3, 52 c. 13 Si ex omni copia conuentus Syracusani splendidissimorum honestissimorumque hominum faceres potestatem aratori, non modo reiiciundi, sed etiam sumendi aratores; tamen *etc. Ergo* Ascon. Pedian. ad Verr. 1, 4 c. 2 Diligenter reiectis ab accusatore iudicibus, Reiectos iudices pro electis intelligi conuenit. Ibi enim reiectio iudicum, vbi et retentio continetur. In reiectione autem accusatoris vel fides accusationis vel praeuaricationis periidia apparet, *i. prout accusator reiicit vel bonos viros, vel suspectos. Vid.* SVBSORTITIO. ¶ 3 *Formulae diuersae.* Cic. Fam. 10, 16 Tu quamquam consilio non eges, vel abundas potius, tamen hoc animo esse debes, vt nihil huc reiicias: neue in rebus tam subitis, tamque angustis a Senatu consilium petendum putes. In mensem Quinctilem reiecti sumus Cic. Att. 1, 4. *Conf.* Idem *ad* Quint. Fr. 2, 1. Cic. Att. 9, 15 Sed ne bis eadem legas, ad ipsam te epistolam reiicio. *i. remitto, legere te epistolam volo.* Si huc te reiicis Balb. *ad* Cic. Att. 8, 15. *i. Si hanc curam suscipis. Manut.* Liu. 3, 13 Summam

mam pecuniae quantam aequum esset promitti veniebat in dubium, id ad Senatum reiicitur. Idem 39, 7 De ea re consultation. in integram Senatus ad nouos magistratus reiecit. Reiicere sanguinem. Plin. Epist. 8, 1 *ad Septimum*, Encolpius quidem lector ille seria nostra, ille deliciae, exasperatis faucibus puluere sanguinem reiecit. Idem 5 *ad Paulinum*, Hic dum intente, instanterque pronuntiat, sanguinem reiicit. *Paullo post*, Reddidit *dixit*. Reiicere, simpliciter pro Vomere Scribon. 180. 198. 200. *et saepius* Reiicere, Retinere cibum 108. Ab stomacho reiicere 191. Ex stomacho 193.

REIECTVS, a, um. Partic. [ἀπωθητός] Ter. Heaut. 2, 3, 49 Capillus passus, prolixus, circum caput reiectus negligenter. Os reiectum terrae quemadmodum obtegatur Cic. de Legib. 2, 55. Minae Annibalis reiectae retrorsum Hor. Carm. 4, 8, 16. Naues tempestate reiectae Caes. Bell. Gall. 5, 5. Penula reiecta de rheda resiluit Milo Cic. pro Milon. 29. Praeda reiecta Hor. Serm. 2, 3, 68. Rutuli bis reiecti respectant Virg. Aen. 11, 630. Conquesti ad senatum reiectique ad consulem Liu. 39, 3.

REIECTVRVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἀπωθήσων] Ouid. Met. 9, 512 Ergo ego quae fueram non reiectura petentem, Ipsa petam?

REIECTIO, ōnis. f. [ἀναβολή, ἀπώθησις] *Ipse reiiciendi actus.* Cic. de Finib. 3, 12 Demceps vt ea teneat, quae secundum naturam sint, pellatque contraria, quae inuenta selectione, et item reiectione sequuntur. In alium reiectio Cic. de Orat. 3, 204 c. 53. Id. pro Corn. Balb. 29 Quod si ciui Romano licet esse Gaditanum siue exilio, siue postliminio, siue reiectione huius ciuitatis. Reiectio iudicum, *cui* Selectio *coniuncta est, adeo vt pro eadem ponatur.* Cic. Act. 1 in Verr. 16 c. 6 Posteaquam reiectio iudicum facta est, quod et in sortitione, istius spem fortuna Pop. Romani, et in reiiciendis iudicibus, mea diligentia istorum impudentiam vicerat, renunciata est tota conductio. Quinctil. 7, 1, 34 Quae res faciliorem diuisioni viam praestat, eadem inuentioni quoque: exercere quidquid dici potest, et velut reiectione facta ad optimum peruenire. Reiectio sanguinis Plin. 25, 13. *it.* 23, 8 f. 78. Reiectio, *Vomitus* Scribon. 183. Plin. . . Et vernatio vtilis erat, si postquam sorpta fuerat, statim reiectio sequatur. *Non habet Index Hard.*

REIECTVS, ūs. m. [ἀναγωγή] *Idem quod Vomitio.* Cels. . . . Vt reiectus cibi non erit inutilis, si raro fiat. *Conf.* Hygin. Astr. 3, 30. *et ibi* Munker.

REIECTOR, ōris. m. Apul.

REIECTO, āre. Frequentat. [ἀντέχομαι] Lucret. 2, 330 Clamoreque montes icti reiectant voces ad sidera mundi. *i. referunt voces, vt echo ioket.* Capitol. in Ant. Pio c. 12 Quum casum edisset auidius, noctu reiectauit.

REIECTANS, antis. Partic. Virg. Aen. 5, 469 Crassumque eruorem Ore reiectantem, *etc.*

REIECTANTVS, a, um. Adi. [ἀποπρουγμένος] *Sic appellabant Stoici, quae mala vocare nollent, quod illud nomen soli vitio et turpitudini proprium putarent, quae tamen incommoda esse negare non possent, qualia sunt morbus, dolor, etc. quod ab omnibus reiectantur, vel reici debeant.* Cic. de Finib. 4, 71 c. 26 Illa autem, morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed si libet, reiectanea.

REIECTATIO, ōnis. f. Solin. 5 Aeterna reiectatione terram terra euomit.

REIICVLVS, a, um. Adi. [ἀπόβλητος] *Sic vocantur, quae propter quamcunque causam reiiciuntur.* Varro R. R. . , 1 Scire oportet in grege, quot reiiculae sint alienandae. Ibid. Reiiculae soboles. Cato 2 Vendat boues vetulos, armenta reiicula, oues reiiculas, lanam, pelles. Nonius Reiculas *scribit* 2, 757. Dies reiiculi Sen. de Brev. Vitae c. 8. *et* Quaest. Nat. 7, 32. Reiicula mancipia Idem Epist. 47.

REINTEGRATIO, *vid.* REDINT.

REINVITO, āre. Noli vocare diuites, ne forte et ipsi te reinuitent Vulgat. Luc. 14, 12.

REITERO, āre. Apul. Met. 8.

REITERATIO, ōnis. f. [ἀνάληψις] Repetitionem significat. Quinctil. 11, 2 Sola qua exciderunt, retractantur, vt crebra, reiteratione firmentur.

REIVVENESCO, ĕre. *Non proba vox: vid. Voss. de Vit. L. L. 4, 21 p. 764.*

R E L

RELĀBOR, ĕris, lapsus sum, lābi. Depon. [καταδαδάω] *Iterum labi significat.* Ouid. Epist. 15, 95 *Sappho Phaoni*, Huc ades, inque tuus formose relabere nostros. In praecepta alicuius relabi Hor. Epist. 1, 1, 18. Relabi *dicuntur flumina, Quum eo refluunt et reuertuntur, vnde fluxerant.* Hor. Carm. 1, 29, 11

—— Quis neget arduis
Pronos relabi posse riuos
Montibus, et Tiberim reuerti,
Quum tu, *etc.*

RELANGVEO, ui, ēre. [καταδενέω] *siue* RELANGVESCO, ĕre. *Post vigorem languere.* Ouid. Met. 6, 291 Impositо fratri moribunda relanguit ore. Cic. Att. 13, 41 Quod autem ille relanguide se dicit: ego ei tuis literis lectis *σχολὴν ἄγειν* significaui me non fore. Caes. Bell. Gall. 2, 15, 4 Quod his rebus relanguescere animos, eorumque remitti virtutem existimarent. Liu. 35, 45 Vt taedio et impetus relanguescat regis, et Romani tempus ad comparandum habeant. *Conf.* Sen. Qu. N. 5, 8.

RELATIO, RELATOR, RELATVS, *vid.* REFERO.

RELĀVO, lāui, lōtum, āre. *Frequenter lauare. Legebatur* Lucret. 6, 799 Denique si calidis etiam quum te relauaris Plenior. *Sed editur nunc* Cunctere lauacris.

RELAXVS, a, um. Adi. [πολύχρονος] *Valde laxum et solutum significat.* Columel. 11, 3, 46 Relaxa humo plenioris crassitudinis fiat radix.

RELAXO, āre. [ἀραιόω, χαυνόω] *Laxum facere, aperire, liberare, dissoluere.* Vincula tunicarum relaxat Ouid. Fast. 2, 321. Agmina deturbat gladio, campumque relaxat Sil. 7, 715. Densa relaxare, et laxa densare Virg. Georg. 1, 420. Ora fontibus relaxare Ouid. Met. 1, 281. Pelagus relaxans fontes Oceani Sil. 3, 51. Calor relaxat caeca spiramenta, Aperit breues et occultas cauernulas, Seruius. Virg. Georg. 1, 89. Cic. de Nat. Deor. 2, 136 Aliusque adstringitur tum relaxatur. *Metaphor.* Cic. de Senect. 81 c. 22 Ex quo intelligitur, quales futuri sint, quum se plane corporis vinculis reliquerit. Cic. Att. 13, 6 Pater enim nimis indulgens, quidquid ego astrinxi, relaxat. Cic. de Finib. 2, 95 Si longus, leuis: dat enim interualla et relaxat. Idem Acad. 4, 72 Quod idem contingit insanis, vt et incipientes furere, sentiant, et dicant aliquid quod non sit, ita videri sibi: et quum relaxentur, sentiant, atque illa dicant Alemaeonis, Sed mihi neutiquam eor consensit cum oculorum aspectu. Cic. Off. 1, 122 c. 34 Atque etiam quum relaxare animos, et dare se iucunditati volent. Idem Philipp. 2, 39 Veruntamen homines quamvis in turbidis rebus sint, tamen si modo homines sunt, interdum Animis relaxantur. *Sic* de Clar. Orat. 21 Relaxa modo paullum Animum: aut fine, si potes, libera. Mentem relaxare Senec. Hippol. f. 4. Cic. de Diuin. 100 c. 48 Haec me Peripateticorum ratio magis mouebat, *etc.* qui censent esse in mentibus hominum tanquam oraculum aliquod, ex quo futura praesentiant, si aut furore diuino incitatus animus, aut somno relaxatus, soluta moueatur ac libere. Cic. Att. 16, 16 Cum furore ages attentius, si te occupatione vlla relaxaris. A nimia necessitate aliquid faciendi se relaxare Cic. in Orat. 176.

RELAXATIO, ōnis. f. [ἀνάπαυσις] Ad relaxationem cutis fricare Scribon. 10. *Metaphor.* Cic. Fam. 7, 27 Visa est mihi vel loci mutatio, vel animi etiam relaxatio, vel ipsa fortasse iam senescentis morbi remissio profuisse. Idem de Orat. 2, 22 Verum otii fructus est, non contentio animi, sed relaxatio. *add.* Id. de Fin. 2 c. 29.

RELAXĀTVS, a, um. *Vid. supra.*

RELAXĀTOR, ōris. m. Cael. Aurel. Acut. 2, 38 Relaxator fluentium.

RELĒGO, āre. [ἀποπέμπω, ἀποδιοπομπέομαι] *Separare, remouere, in alium locum (poenae in primis causa) mittere.* Virg. Georg. . , 212 Atque ideo tauros procul atque in sola relegant Pascua. Cic. Off. 3. 112 c. 31 Criminabatur etiam, quod Titum filium, qui postea est Torquatus appellatus, ab omnibus relegasset, et ruri habitare iussisset. Caes. Bell. Gall. 5, 30 Ne reiecti et longe relegati ab caeteris, aut ferro, aut fame intereant. ¶ 2 Clodius sub ministerii titulo M. Catonem a rep. relegauit Vell. 2, 45, 4 Nempe Relegare, [ἐξορίζειν] *In exilium mittere. Plerumque tamen mittor poena intelligitur, quae tantum vrbe aut certis regionibus interdicat, reliqua autem ciuitatis iura, rem familiarem, etc. relinquat. Vid. ICti. et mox* RELEGATVS. Plin. Epist. 2, 11, 20 Assenserunt Consules designati, Martianum in quinquennium relegant. Cic. Att. 2, 12 Narro tibi, plane relegatus mihi videor, postquam in Formiano sum. Ouid. Trist 2, 201 Vnde precor supplex, vt nos in tuta releges. Cic. pro Sext. 29 c. 1 L. Lamiam, qui, *etc.* in concione relegauit: edixitque, vt ab Vrbe abesset millia passuum ducenta. Ouid. ex Pont 2, 2, 7 Perlege, nec mecum pariter mea Verba relega, Vrbe licet vestra vestibus esse meis. Relegari in exilium Liu. 25, 6. ¶ 3 Relegare *est velut retro, i. vicissim legare, ἀντιλεγατεύειν, cum maritus, quantum dotis nomine ad se peruenit, tantum dare heredem vxori suae iubet. Sic saepe* Vlpian. *et alii* ICti in titulo Pand. (33, 4) de dote praelegata, *quod q. sum verbum in* relegata *mutari vult Haloander.* ¶ 4 *Assignare, referre tanquam ad auctorem, causam etc.* Tib. 4, 6, 5 Illa quidem ornandi causas causas tibi, Diua relegat: Est tamen occulte cui placuisse velit. Patere. 2, 64, 2 Inuidiam rei in auctorem relegabat. Plin. 7, 1 *extr.* Neque tamen ego in plerisque obstringam fidem meam, potiusque ad auctores relegabo, qui dubiis reddentur omnibus. *Retinet etiam hic primam et solemnem quasi significationem semouendi a se, et mittendi quasi ad alium.*

RELEGĀTVS, a, um. Partic. [ἀποπεφθείς, ἐξωτεταγώς] *vt,* Ambitio relegata Hor. Serm. 1, 10, 84. *h. e. Semota.* Relegatus, *In exilium missus sed mitius, vt dictum:* Quippe relegatus, non exul dicor Ouid. Trist. 2, 137. Ouid. ex Pont. 4, 13, 40 Sed me iam Care niuali Sexta relegatum bruma sub axe videt. Non faeua terris gens relegata vltimis Cic. Tusc. 2, 10. *Ex Poëta.* Relegati dicuntur proprie, Quibus ignominiae, aut poenae causa necesse est ab vrbe Roma, alioue quo loco ab se lege, Senatusque consulto aut edicto magistratus, vt etiam Aelius Gallus, indicat, Festus. *Add.* Vlpian. l. 2 ext. ff. de his, qui sui vel al.

RELEGATIO, ōnis. f. [ἐξορισμός] Liu. 3, 10 Exilio et relegatione ciuium vtentes Tribunos. *Est etiam priuata* relegatio. Cic. pro Rosc. Amer. 43 c. 15 Tot praedia, tam pulchra, tam fructuosa Sext. Roscius filio suo relegationis ac supplicii grati colenda ac tuenda tradiderat? *Et ibid.* Tamenne haec attenta vita et rusticana, relegatio atque amandatio appellabitur? Cic. Att. 2, 7 Haec ieiuna ac bella relegatio datur ei, cuius Tribunatus ad istorum tempora referatur. *Al.* Ieiuna tabellarii legatio, *etc.*

RELEGĀTOR, ōris. m. In Digestis *esse dicitur.*

RELĒGO, lēgi, lectum, ĕre. [ἐπαναγιγνώσκω] *Rursus legere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 72 c. 28 Qui autem omnia, quae ad cultum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, et tanquam relegerent, sunt electi religiosi ex relegendo, vt elegantes ex eligendo. Scripta relegere, et Scripta relecta Ouid. de Rem. Amor. 717. Idem ex Ponto 3, 5, 11 *de oratione Cottae,*

Quae quanquam lingua mihi sunt properante per horas
Lecta satis multas, pauca fuisse queror.
Plura sed haec feci relegendo saepe: nec vnquam
Non mihi quam primo grata fuere magis.

Hor. Epod. 2, 69 Foenerator Alfius,
Iamiam futurus rusticus
Omnem relegit Idibus pecuniam,
Quaerit Calendis ponere.

Tanquam enim eum, *inquit*, Acron, pro foenoris lucro iam receptae pecuniae poeniteret, ita recollectam Idibus, Calendis properat commodare. *Sed alii, praesertim Bentleius,* redegit, *v. v. In loco* Caton. R. R. 150 *nihil esse praestabi, obtendit Gronou. Obss. 1, 20.* Iter relegere, Redire per eandem viam Stat. Achil. 1, 23. Litora errata retrorsum relegens Virg. Aen. 3, 690. Ouid. Trist. 1, 10, 24 Hellespontiacas illa relegit aquas, *i. retro nauigauit, vt* litora legere. *Certe sic pro* reliquit *legendum videtur virtutis doctis.*

RELEGENS *Part. vid* R ELIGENS.

RELECTVS, a, um. Ouid. Met. 8, 173 Ianua difficilis filo est inuenta relecto, *de filo Ariadnes, quo Theseus adiutus reliit ex Labyrintho.*

RELENTISCO, ĕre. Ouid. Amor. 1, 8, 76 Neue relentescat saepe repulsus amor. *i. ex acri lentus fiat, et immutatur.*

RELĒVO, āre. [ἀναπαύω] Leuare *accent m.* E terra corpus releuare Ouid. Met. 9, 318. Humeros paternos releuare Idem Fast. 4, 169. *Ad multa alia transfertur, vt,* Aestus releuare Ouid. de Arte

Am. 3, 697. Cic. Att. 3, 10 Haec eo scripsi, vt potius releuares me, quod facis, quam aut castigatione, aut obiurgatione dignum putares, *quasi laborantem sub onere erigeres.* Animum releuare alicui Ter. Adelph. 4, 4, 11. Plin. Ep. 1 vlt. Scholasticis dominis sufficit abunde tantum foli, vt releuare caput, reficere oculos — possint. *Nempe inter legendum et scribendum dependet quasi cernuum caput.* Casus alicuius releuare Ouid. Trist. 5, 3, 43. Cic. Qu. Frat. 1, 4 Si releuare potes communem Casum misericordia hominum: scilicet incredibile quiddam assequeris. Famem copia nulla releuat Ouid. Met. 11, 129. Fructus dotis releuat onera matrimonii Paullus in l. Quaeris, D. de pactis dotalibus. Labores releuare, *Minuere* Plin. in Paneg. Laborem longum requie releuare Ouid. Met. 15, 16. Mulier pro parte dimidia releuatur, *liberatur onere* Papinianus in l. Quum pater §. Quum existimaret D. de leg. 2. Mulier per senatusconsultum releuatur. Vlpian. in l. Quamuis §. Interdum D. ad senatusconsultum Velleianum. Et releuant multo Pectora sicca mero Ouid. Fast. 3, 304. Cic. de Invent. 1, 25 Cibi Satietas atque fastidium aut subamara aliqua re releuatur, aut dulci mitigatur. Sitim releuare Ouid. Met. 6, 354. Cic. de Diuin. 2, 7 Vt animus molestiis potissimum releuaretur. *Vetus codex habet*, Vt et animus molestiis hac potissimum re releuaretur. Idem in Catil. 1, 31 c. 13 Videbimur fortasse ad breue quoddam tempus cura et metu esse releuati. Dolore releuari Ouid. Met. 9, 674. *al.* Labore. Non est in medico semper releuetur vt aeger Ouid. ex Pont. 1, 3, 17. Releuare aliquem satisdatione Modestinus in l. Si procuratorem D. de Procurat. Vlpian. in l. post rem D. de Transactionib. Etsi transactio non perimit rem iudicatam, tamen in eo quod datum est, releuari rem iudicatam oportet, *vt nempe, quod ex transactione datum est, procedat et imputetur reo.* Vlpian. in l. 4 in princ. D. de Censibus Illam enim aequitatem debet admittere censitor, vt officio eius congruat, releuari eum, qui et in publicas tabulas delato modo frui certis ex causis non potuit; quare et si agri portio chasmate perierit, debebit per censitorem releuari. Releuari, *In integrum restitui* Modestinus in l. Etiam §. 1 D. de Minoribus. Ex causa curationis condemnata pupilla, aduersus vnum caput sententiae restitui volebat: quia videbatur in caeteris litis speciebus releuata fuisse.

RELEVĀTVS, a, um. Partic. [ἀναπεφιδής] *vt*, Mens releuata a cura Ouid. Trist. 1, 10, 12. Releuata mihi et recreata respublica videtur Cic. Catil. 2, 7 c. 4.

RELEVATIO, ōnis. f. Oclau. Hor. 1, 9 Capillorum releuatio.

RELEVĀMEN, ĭnis. n. Priscian. Perieg. Facilis releuamine partus.

RELĪBO, āre. Papinian.

RELIDO, ĕre. *Laedere repugnando.* Quae firmata probant, aut infirmata relidunt Auson. Epist. 25, 43. *add.* Fortunat. Carm. lib. 5.

RELISVS, a, um. Relisa fronte lignum dissilit Prudent. pass. Cassiani v. 48.

RELICĪNVS, a, um. *Significat, in occiput refugiente capillamento recrispum.* Apul. Florid. 1 p. 341, 37 *de Marsya*, Laudauit sese, quod erat et coma relicinus, et barba squalidus, et pectore hirsutus. Ibidem p. 344, 19 *de imaginibus Alexandri*, Et tabulis et toreumatis idem vigor acerrimi bellatoris, idem ingenium maximi honoris, eadem forma viridis iuuentae, eadem gratia relicinae frontis cerneretur. *Vid. supra* Licinus. *Nescio quid sibi velit* Vet. Gloss. Relicinus ὑποδεδυκώς.

RELICTVS, *vid.* RELINQVO.

RELIGENS *Participiali forma, tanquam a verbo* RELIGO *est apud* Gell. 4, 9 *vbi post* Nigidium Figulum *adfert* versum ex antiquo carmine memoria dignum, Religentem esse oportet; religiosum nefas: cuius autem id carmen sit, non scribit, *Gellio teste* Nigidius. *Videtur autem* Religens *plane dictum esse vt* diligens. *Et quam comparationem habet* Legio *ad* legentem, *eam habet ad* religentem religio: *contrarium autem* diligentis *et* religentis *est* negligens. *Fuerit itaque secundum Nigidium* religens, *qui veretur et offendere metuit deos*, religiosus *autem, qui nimium eos metuit, vt* meticulosus *a* metuente *distat.* Religens *porro simile fuerit* reuerenti, *in quo Praepositio itidem incrementum quoddam et augmentum significat. Vid. statim* RELIGIO, *ex* Cic. de N. D. 2, 72.

RELIGIO, ōnis. f. [θρησκεία, θεοσέβεια, ἁγιασμός] *Videtur prima origine significasse magnum gradum* diligentiae: *cum* diligens *et* religens *sint non minus cognata, quam* disputo *et* reputo, dimitto *et* remitto *etc.* Diligit, *qui vnum* legit *prae aliis, et seiungit*; religit *qui saepius. Vid. quae modo in* RELIGENS *dicta sunt.* Ter. Andr. 5, 4, 37 *in recognitione puellae*, CHREMES *pater*, At mihi, *inquit*, vnus scrupulus etiam restat, qui me male habet. PAMPHILVS, *amator impatiens*, Dignus es Cum tua religione odium: nodum in scirpo quaeris. CRITO, Quid istuc est? CHR. nomen non conuenit. Religio *est hic diligentia in quaerendo, cautio non temere credendi. Et ne dicas, hic versari tamen pietatem, quae cognata sit religioni*; Cic. Orat. 25 c. 8 *de Atheniensibus*, Quorum semper fuit prudens sincerumque iudicium, nihil vt possent nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum seruiret orator, nullum verbum insolens nullum odiosum (*an* otiosum) ponere audebat. *Sic* Cic. Bruto 282 Oratio nimia religione attenuata, *i. diligentia. Sed mox* Religioni, *quae est scrupulosa quaedam diligentia, domicilium velut assignarunt in cultu et reuerentia, quae supremae naturae siue Deo debetur, omnique adeo officio, vbi exacta quadam cura et obseruatione, cum metu peccandi connecta opus esse videbatur. Contrarium* religioni *non minus quam* diligentiae *est* negligentia *s.* neglectus. *Cum in* religione *sit metus peccandi, pro ipsa interdum* formidinem *dici, non mirum est. Vid. Dan. Heins. ad* Sil. 2, 82. Virg. Aen. 7, 60 Multosque metu seruata per annos *Laurus.* Stat. Theb. 3, 661 Primus in orbe Deos fecit timor. *Sed videamus de* Religione, *quam docebunt exempla tria praesertim contnere, illam animi vel affectionem vel habitum, quo inducti homines caute circa cultum Dei, fuamque officium versantur; deinde est qualitas obiecti, hoc est* religio *tribuitur rei vel personae, circa quam caute et cum metu peccandi versandum est; denique* religio *et praesertim plurium numero* religiones *sunt caerimoniae et ritus, quibus obseruandis putant homines Deum a se coli, placarive. Sed interdum difficile est distinguere, quid horum proprie spectetur, interdum plura coniunguntur, etc. Cui otium est, farraginem quam referimus exemplorum, disponat accuratius.* Cic. de Inuent. 2, 161 c. 53 *partem facit eius quod* natura ius *est*, quae superioris cuiusdam naturae (quam diuinam vocant) curam caerimoniamque affert. *Etiam* 66 c. 22 *sub* iure naturae *ponit* Religionem, quae in metu et caerimonia deorum sit. Cic. de Nat. Deor. 2, 72 c. 28 Non enim philosophi tantum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separauerunt. Nam qui totos dies precabantur et inmolabant, vt sibi sui liberi superstites essent, superstitiosi sunt appellati: quod nomen patuit postea latius. Qui autem omnia, quae ad cultum deorum pertinerent, *diligenter* pertractarent, et tanquam *relegerent*: sunt dicti *religiosi* ex *relegendo*, vt *elegantes* ex *eligendo*, tanquam a *deligendo diligentes*, ex *intelligendo intelligentes.* His enim in verbis omnibus ineſt vis *legendi* eadem, quae in religioso. Ita factum est in superstitioso et religioso: alterum vitii nomen, alterum laudis. Lactantius 4, 28 a Religando dici Religionem *tradit, carpitque interpretationem Ciceronis: non recte, arbitror.* Idem Cic. de Nat. Deor. 1, 118 *de atheis loquens*, Horum enim sententiae non modo superstitionem tollunt, in qua ineſt timor inanis deorum, sed etiam religionem: quae deorum cultu pio continetur. *Cuius dicti meminit* Augustinus de Ciuitate 4, 30. Idem ibidem 6, 9 Quale autem illud est, quod Varro religiosum a superstitioso ea distinctione discernit, vt a superstitioso dicat timeri deos: a religioso autem tantum vereri, vt parentes; non vt hostes timeri? *Add.* Id. Retract. 1, 13. *et* de vera Relig. c. 55. *Ponitur tamen interdum pro Superstitione.* Iustin. 18, 6, 11 Cruenta sacrorum religione et scelere pro remedio vsi. Idem 22, 6, 1 Terrebat eos portenti religio. *Sed in bonam partem fere Cicero, v. g.* Pietas, sanctitas, religio, quae omnia pure et caste deorum numini tribuenda sunt Cic. de Nat. Deor. 2, 3. Religio est iustitia erga deos Id. in Partit. 78. Superstitio imitatur religionem Idem ibid. 81. Idem pro Dom. 105 c. 40 *asperrima in Clodium Ironia*, Adspicite, adspicite Pontifices, hominem religiosum, et, si vobis videtur, quod est bonorum Pontificum, monete eum, modum quendam esse religionis, nimium esse superstitiosum non oportere. Diuûm religio, *i. Religio erga deos* Lucret. 6, 1274. Caelestes religiones Tacit. Ann. 1, 11. Prisca religione sacer recessus Ouid. Met. 10, 693. Quaeque Aetheris alti religio Virg. Aen. 12, 181. *i. quidquid in caelo colendum est.* ¶ 2 *Verba:* Plin. Epist. 4, 13, 7 Si parentibus — religio (*accurata diligentia*) recte iudicandi necessitate collationis Addatur. *vid.* ADHIBEO. Nondum diuinae religionis, non humani officii ratio Colebatur Cic. de Inuent. 1, 2. Cadit labefacta religio Claud. in Ruff. 1. 14. Cic. pro Planc. 80 Qui sancti, qui religionum Colentes, nisi qui meritam diis immortalibus gratiam iustis honoribus et memori mente persoluunt? Conficere sacra Cereris summa religione, caerimoniaque Cic. pro Balb. 55. Confecrata omnium religione. *vid.* CONSECRO. Discedere a religione (*diligenti obseruatione*) officii Cic. Verr. 3, 2. Idem pro Domo 104 Publiusne Clodius, qui ex Pontificis Maximi domo religionem Eripuit, is in meam intulit? *profanauit sacra Bonae Deae.* Expiare sollemnes religiones supplicio alicuius Cic. pro Milon. 74. Expiabo religionem aedium mearum Cic. de Arusp. Resp. 10. Habere religionem Idem pro Dom. 126. Idem ibid. 105 *in Clodium inuehens*, Quae te tanta mentis imbecillitas tenuit, vt non putares Deos satis posse placari, nisi etiam muliebribus te religionibus Implicuisses? Interponere religionem Cic. in Pison. 50. Introspicere religiones numinum Tac. An. 3, 60. *i. cognoscere de iure asylorum.* Manere in religione Virg. Aen. 3, 409. Cic. pro Domo 124 c. 47 Numquid igitur is bona Lentuli religioni Obligauit. *Sed MSS. quidam* religionibus religauit. Cic. . . . . Qui te impurius, qui religiones omnes Pollueris, *etc.* Possidet religionem paternus maternusque sanguis Cic. pro Rosc. Amer. 66 c. 24. Religare religione, *vid. modo* Obligare. Suscipere cultum deorum, et puram religionem Cic. de Legib. 1, 69. Suscipiunt gentes bella pro suis religionibus Idem pro Font. 20. Tollere religionem Idem de Diuin. 1, 105. Trahere in religionem Liu. 5, 23. Tueri populum antiqua sub religione *dicitur donum Palladis, equus Troianus* Virg. Aen. 2, 188. Cic. de Nat. Deor. 2, 10 Gracchus quum comitia nihilominus peregisset, remque illam in religionem populo Veniſſe sentiret, rem ad Senatum retulit. Violare religionem Cic. Verr. 4, 88. Religionibus suus tenor suaque obseruatio reddenda Val. Max. 1, 1, 8. ¶ 3 *Frequens in primis est vsus, vbi affectionem illam animi notat, quam vulgo dicimus Conscientiae scrupulum, i. metum peccandi,* Cic. de Arusp. Resp. 10 Quae tanta religio est, qua non in nostris dubitationibus, atque in maximis superstitionibus vnius Publ. Seruili ac Marci Luculli responso ac verbo liberemur? Arcti nodi religionum Lucret. 4, 6. Liber religione animus, Afferre religionem, Cepit quosdam religio. *vid. hh. vv.* Constringi religione Curt. 6, 7, 7. *Ita* Religio iudicis *est accurata cautio, ne iusiurandum illud, quo adstrictus est, violet. v. g.* Cic. pro Cluent. 158 c. 58 Religioni potius vestrae quam odio pareatis. Idem pro Caec. 28 Decus atque ornamentum iudiciorum, exemplar antiquae religionis. Callistratus in l. diuus Adrianus D. de re iud. Conspiratione aduersariorum testibus pecunia corruptis, religionem iudicis circumuentam esse. *Parakti vox* Plaut. Curc. 2, 3, 71 Vocat ad coenam: religio fuit, denegare nolui. Ter. Heaut. 2, 1, 16 Tum quod dem ei, recte est: nam nihil esse mihi, religio est dicere *diligenter caueo, ne dicam.* Suet. Aug. c. 6 Huc introire, nisi necessario et caste, religio est, *i. cauent homines, de loco, vbi Augustus nutritus est.* Religio mihi non est, quo minus hoc faciam Cic. in Catil. 3, 15 c. 6. Eximere religionem Liu. 4, 31 *i. Scrupulum, et vanum metum adimere.* Exsoluere religione. *vid.* EXSOLVO. Cic. Off. 2, 51 Nec tamen vt hoc fugiendum est, ita habendum est religioni, nocentem aliquando et nefarium defendere impiumque. *Conf.* Idem de Diuin. 1 c. 35. Impediri religione, *vid.* IMPEDIO. Incessit dein religio Tacit. Ann. 3, 71. Incutere religionem, *vid.* INCVTIO. Cic. Philipp. 1, 13 Vt inexpiabiles religiones in Rempub. Inducerentur? *Metus et poenae ob violata officia.* Infixa animis religio, Iniicere religionem alicuius rei, Mederi religioni, *vid. hh. vv.* Minuere Nep. 17, 4, 8. Cic. Philipp. 2, 83 Obstrinxisti Populum Romanum religione, augur auguri, Consul Consuli obnuntiasti. *vid.* OBNVNTIO, *it.* SERVARE de caelo. Offerre religionem, *vid.* OFFERO. Soluere ciuitatem religione Cic. pro Caecin. 98. Plaut. Merc. 5, 2, 40. Liu. 7, 2. *Vid. Gronou. ad* Liu. l. c. *it. ad* 4, 31. *Taubm. ad* Plaut. l. c. Tangi religione Liu. 1, 45. Idem 26, 11 Et postero die eodem loco acies instructas eadem tempestas diremit. vbi recepissent se in castra, mira ferentas cum tranquillitate oriebatur. In religionem ea res apud Poenos versa est. *i. Poeni interpretati sunt id dis non placere, vt pro vrbe Roma capienda congrederent, vel vt vrbs Roma armis oppugnaretur. Accuratam fidei in testimonis obseruationem notat,* Cic. pro Flacc. 10 Itaque videte, quo vultu, qua confidentia dicant: tum intelligetis, qua religione dicant. Testimoniorum religionem et fidem nunquam ista natio coluit Cic. pro Flacc. 9. Homo sine vlla religione et fide Nep. 12, 8, 2. Seruata religio *iurisiurandi* Nep. 17, 2, 5. *Hinc* Religio *pro ipso iureiurando: vid. Schulting. ad* Quinctil. Declam. 1 p. 11. ¶ 4 Religio, Metus, et solicitudo, inquit Seruius Virg. Aen. 8, 344. Iam tum religio paui-

pauidos terrebat agreſtes Dira loci. *Huc pertinet, cum pro Superſtitione ponitur,* vt Varro *apud* Non. 4, 387

Non fit theſauris non auro pectu' ſolutum
Non demant animis curas ac relligiones
Perſarum montes, non atria diuiti' Craſſi.

Lucret. 1, 64 Humana arte oculos foede cum vita iaceret In terris oppreſſa graui ſub relligione. Religio ſceleroſa Lucret. 1, 84. Refrenatus relligione Id. 5, 115.

RELIGIŌSVS, a, um. Adi. [*θεοσεβής, ἐυσεβής, ἐυλαβής*] Gell. 4, 9 *ex* Nigidio Figulo, Quocirca religioſus is appellabatur, qui nimia et ſuperſtitioſa religione ſeſe alligauerat: eaque res vitio adſignabatur. *Pergit deinde,* Sed praeter iſta, quae Nigidius dicit, alio quodam diuerticulo ſignificationis, Religioſus pro caſto atque obſeruanti, cohibentique ſeſe certis legibus, finibusque dici coeptus. Simili autem modo illa quoque vocabula ab eadem profecta origine, diuerſum ſignificare videntur, *Religioſi dies,* et *Religioſa delubra. Religioſi* enim *dies* dicuntur triſti omine infames, impeditique, in quibus et res diuinas facere, et rem quampiam nouam exordiri temperandum eſt: quos multitudo imperitorum praue et perperam Nefaſtos appellant. Itaque M. Cicero (Att. 9, 5) *Maiores,* inquit, *noſtri funeſtiorem diem eſſe voluerunt Allienſis pugnae, quam vrbis captae, quod hoc malum ex illo. Itaque alter* religioſus *etiam nunc dies, alter in vulgus ignotus.* Idem tamen M. Tullius in oratione de Accuſatore conſtituendo, (Diu. in Caec. 3) *Religioſa delubra* dicit, non ominoſa nec triſtia, ſed maieſtatis venerationisque plena. Maſſurius autem Sabinus in commentariis, quos de indigenis compoſuit, *Religioſum,* inquit, *eſt, quod propter ſanctitatem aliquam remotum ac ſepoſitum a nobis eſt. Verbum a relinquendo dictum, tanquam caerimoniae a carendo.* Hactenus Gellius *apud quem etiam plura.* Religioſi, vt *etiam* Non. 5, 36 placet, dicti ſunt, quaſi relinquoſi caeterorum omnium, ſacrificiis deſeruiant. *Sed haud paullo melior etymologia in* Religens *et* Religio *propoſita eſt. Caeterum* Varro *apud* Auguſt. de C. D. 6, 9 Religioſum a ſuperſtitioſo ea diſtinctione diſcernit, vt a ſuperſtitioſo dicat timeri Deos, a Religioſo autem tantum vereri vt parentes, non vt hoſtes timeri. Religioſus *et* Impius, *contraria. vid.* IMPIVS. Cic. de Orat. 2, 184 c. 43 *poſtquam* reos *dixerat eſſe* omnes, quorum de re diſceptatur, *addit,* Horum igitur exprimere mores oratione, iuſtos, integros, religioſos, timidos, perferentes iniuriarum, mirum quiddam valet. *Nempe talem videri ſuum cientem, patrono optabile eſt.* Cic. de Fin. 2, 22 Atqui reperiemus afotos ita non religioſos, vt edant de patella, *vaſe ſacro, nimirum, in quo Dis offertur, ſacrilegio ablata.* Aures Atticorum teretes et religioſae Cic. in Orat. 27. *vid.* RELIGIO n. 1. Dedicatio eſt religioſa Cic. pro Domo 125. Idem Verr. 4, 124 Herculis templum eſt apud Agrigentinos, non longe a foro, fane ſanctum apud illos et religioſum. Dies religioſi, *vid. paullo ante ex* Gellio 4, 9. Cic. Qu. Frat. 2, 4 Dies erant duo, qui poſt Latinas habentur religioſi. *conf.* Liu. 6, 1. Domum facere aliquam religioſam Cic. de Aruſp. Reſp. 33. Fanum Idem pro L. Manil. c. 22. Limina religioſa deorum Virg. Aen. 2, 365. Res religioſiſſimae, *et* Nefas, *contraria* Cic. de Inuent. 2, 135. Religioſum eſt quod iurari legibus iudicauerunt Idem ibid. 1, 48. Religioſum eſt id facere, *religione prohibitum* Liu. 2, 5. Id. 3, 22 *pr.* Luſtrum, propter Capitolium captum, conſulem occiſum, condi religioſum fuit. Religioſum habere Plin. 28, 4. Cic. pro Caecin. 26 c. 10 Huic ego Teſti gratias agam, quod et in te miſericordem ſe praebuit, et teſtimonio religioſum. Cic. de Fin. 4, 61 Religioſiſſimus Teſtis. *Pro Superſtitioſo* Ter. Heaut. 4, 1, 37. Vt ſtultae et miſerae omnes ſumus religioſae. *Compar.* Agricolae religioſiores Columel. 11 *extr. conf.* Plin. 29, 1 f. 5. *Superl.* Mortales religioſiſſimi Salluſt. Catil. c. 12. Sacra religioſiſſima Paterc. 2, 45, 1. *conf.* Sen. Nat. Quaeſt. 7, 6. Petron. c. 21. *et* Cic. Verr. Diu. in Caec. 3.

RELIGIOSVLVS, a, um. Dimin. Hieronym. adu. Ruffin. 3, 3.

RELIGIOSE. Adu. [*θεοσεβῶς*] *i. Diligenter, ſolicite et accurate,* etc. *vt* religio *et* religioſus. Columel. 3, 10 Nihil curioſe, nihil religioſe adminiſtrant. Cic. pro Cael. 55 Vtrum temeraria, procax, irata mulier finxiſſe crimen: an grauis, ſapiens, moderatusque vir religioſe teſtimonium dixiſſe videatur. Si vos feuere religioſeque iudicaueritis Cic. Verr. 1 c. 1. Religioſe promittere. *i. caute non temere* Nepos 25, 15, 1. Cic. Fam. 13, 18 Faciamque id quod debent facere hi, qui Religioſe et ſine ambitione commendant. Cineres et oſſa religioſe quieſcentia Quinctil. Decl. 10 p. 147. *Compar.* Plin. Epiſt. 3, 7 Natalem cuius religioſius quam ſuum celebrare. Idem Paneg. c. 65. *Superl.* Cic. de Inuent 2, 1 Templum Iunonis, quod religioſiſſime colebant, egregiis picturis locupletare voluerunt. Plin. Epiſt. 3, 15 Poëticen religioſiſſime veneror. *conf.* Petron. c. 117.

RELIGIOSĪTAS, ātis. f. Apul. Doctr. Plat. 2 p. 76 Iuſtitia cum religioſitate, id eſt *ὁσιότητι* copulatur. *conf.* Tertull. Apol. c. 25.

RELĪGO, āre. [*ἀναδέω*] *Ligare retro, i. ne promoueri, prodire queat.* Colum. 2 Diutiusque perennat quae firmis truncorum et idoneis locis religata eſt. Claſſem religauit ab aggere Virg. Aen. 7, 106. Siue iactatam religaret vdo litore Nauim Hor. Od. 1, 32, 7. *Sed etiam* defectam herbam religare Col. 2, 18, 5 *nempe in faſciculos.* Funiculus a puppi religatus Cic. de Inuent. 2, 54. Funis ab humeris religatus Plin. 9, 46. Cic. Tuſc. 1, 105 c. 43 Trahit Hectorem ad currum religatum Achilles Columel. 12, 44, 2. Ad maiores ramos religant mala Punica, vt immota permaneant. Catus, D. de diuiſione rerum l. riparum, Funes ex arboribus religare. Plin. 2, 65 Religetur in mali cacumine. Funem religare in querno ſtipite Ouid. Faſt. 4, 331. Catena religari Idem Epiſt. 10, 89. Claſſem religauit litore, *alligauit* Idem Met. 13, 439. Catull. 65, 14. Manus Pſeudo-Cic. anteq. ir. c. 6. Robora catenis religare Lucan. 2, 671. Religare lineo funiculo Columel. 7, 10. Iuſſu ipſius quadrigis religatus, ac in diuerſa diſtractus eſt Vict. de Viris illuſt. 3. Cic. pro Domo 124 c. 47 Vidimus hoc idem Cn. Lentulo Cenſori Tribunum plebis facere; numquid igitur is bona Lentuli religionibus religauit?

RELIGĀTVS, a, um. Part. [*ἀναδεδεμένος*] *Praeter ſuperiora* Hor. Carm. 4, 11, 5 — Eſt hederae vis Multa, qua crines religata fulges. Nodo religatus brachia Tibul. 1, 8, 5. Si prudentia extrinſecus religata pendeat Cic. Tuſc. 3, 37. Somno religata agmina Claud. Conſ. Hon. 6, 472. Equi religati Virg. Aen. 9, 352.

RELIGĀMEN, ĭnis. n. Prudent. Pſychom. 359 Conbibat infuſum croceo religamine nardum.

RELIGATIO, onis. f. [*ἀνάδεσις*] Cic. de Senect. 53 c. 15 Et ipſa natura delectat, adminiculorum ordines, capitum coniugatio, religatio, propagatio vitium ſarmentorumque.

RELĪNO, lēui *et* lĭni, lĭtum, ĕre. [*ἀποχρίω*] *Quod oblitum et obturatum erat aperire.* Ter. Heaut. 3, 1, 51 Releui dolia omnia omnes ferias. Plaut. Stich. 5, 4, 38 Nolo ego nos pro ſummo bibere: nulli relerimus poſtea: *Pro* Releuerimus. *i. Nulli deinceps vinum depromſerimus.* Cic. Att. 1, 13 *pr.* Quotus enim quisque eſt, qu epiſtolam paullo grauiorem ferre poſſit, niſi eam per lectionem releuerit? *Sed Grut. Gronou.* pellectione releuarit, *cum aliuſione ad grauiorem.*

RELĪNQVO, līqui, lictum, ĕre. [*λείπω, ἀπολείπω, καταλείπω*] *Diſcedere ab aliquo.* Plaut. Moſt. 1, 3, 45 Reliquit, deſeruitque me. Caeſ. Bell. Gall. 5, 9 In litore molli atque aperto deligatas ad ancoras relinquebat. Plaut. Truc. 2, 6, 32 Quae me hic reliquit atque abſtitit. Praetereo ac relinquo Cic. Verr. 3, 105: *non tracto.* Relinquere *de hereditate,* Plaut. Aul. prol. 13 Agri reliquit ei non magnum modum, *etc.* Ter. Phorm. 2, 2, 46 At ſi talentum rem reliquiſſet decem, primus eſſes, *etc.* Relinquere aliquem, *Nolle iuuare* Cic. Fam. 13, 64 Tantum a te petimus, vt agas eam rem, ne relinquas hominem innocentem ad alicuius tui diſſimilis quaeſtum. ¶ 2 *Subſtantiua:* Aculeos relinquere in animis auditorum. *vid.* ACVTVS. Cic. pro Quint. 15 Proterea quod C. frater aliquantum Aeris alieni reliquerat. *i. Mortuus fuerat non perſoluto aere alieno.* Amata relinquere pernix Hor. in Arte Poët. 165 *in iuuenis ingenio deſcribendo.* Cic. de Fin. 2, 45 Quid ages tandem, ſi vtilitas ab amicitia (vt ſit ſaepe) defecerit? relinquesne? Animam relinquam potius, quam illas deſeram. *i. Moriar potius,* Ter. Adelph. 3, 4, 52. Animus relinquit eam, *pro Deficit, ſiue concidit animo* Plaut. Mil. 4, 8, 37. *Et* Men. 5, 2, 6 Reliquere vires. *conf. Burm. ad* Quinctil. Decl. 13, 6 p. 278. Ter Heaut. 3, 3, 42 Ea relicta huic Arrhaboni eſt pro illo argento. *i. In pignus.* Liu. 4, 7 Tribuni plebis certamen ſine effectu in Beneficio apud primores patrum reliquere. Cic. de Fin. 2, 44 Ita caeterorum ſententiis ſemotis relinquitur, non mihi cum Torquato, ſed cum virtute Certatio. Comites in valle reliquit Ouid. de Arte Am. 3, 711. Concio reliquit Curionem Cic. Brut. 26. In Commentariis relinquere Plin. 29, 4. *Jubaud. ſcriptum.* Cic. Att. 5, 21 Illud tamen non deſinam, dum adeſſe putabo de Caeſaris nomine rogare, vt Confectum relinquas. *i. conficias ante diſceſſum.* Cic. Fam. 15, 21 Vt vnam mihi Conſolationem relinquas. Id. Acad. 1, 17 Illam autem Socraticam dubitationem de omnibus rebus, et nulla affirmatione adhibita, Conſuetudinem differendi reliquerunt. Conſultationi relinquere Liu. 25, . . . *Remittere ad conſultationem.* Curionem quondam concio relinquit Cic. de Clar. Orat. 27. Idem Fam. 4, 1 Vrbem ſine legibus, ſine iudicis, ſine iure, ſine fide relictam Direptioni et Incendiis. Ouid. Met. 2, 185 Praecipiti pinus Borea, cui cuncta remiſit Frena ſuus rector, quam Dis, Votisque reliquit. Pinus, *i. Navis pinea.* Dominos vt herifugae famuli ſolent Catul. de Berecynt. f. 61, 51. Cic. Fam. 15, 21 Nullam enim apud me reliquiſti dubitationem, quantum me amaris. Idem Verr. 1, 72 Nemo iam Dolabella, neque tui, neque tuorum liberûm, quos tu miſeros in egeſtate, atque in ſolitudine reliquiſti, miſereri poteſt. Cic. Att. 9, 6 Etſi Ciceroni meo togam puram quum dare Arpini vellem, hanc eram ipſam Excuſationem relicturus ad Caeſarem. A Febre quartana relinqui Cic. Att. 8, 6. Gaudia relinquere Ouid. Epiſt. 16, 204. Cic. pro Quint. 15 Heredem teſtamento reliquit hunc P. Quintium. Incertam relinquere aliquam, et vulnere mentis turbatam Virg. Aen. 12, 160. Incepta fila relinquit Ouid. Met. 6, 34. Infecta ſacra relinquunt Idem ibid. 6, 202. Limen Virg. Aen. 5, 116. Cic. Fam. 1, 1 Sed plane nec precibus noſtris, nec admonitionibus relinquit Locum *i. Nec ſe orari, nec admoneri ſinit: adeo praeſtat, certe vltro poſtuletur, omnem diligentiam in tuo negotio. Sed* Ter. Andr. 3, 4, 22 Nihil eſt preci loci relictum, *i. non auditur deprecatio, occlauſae ſunt aures precibus.* Non admittere preces, vt Ter. Andr. 3, 4 (5) 23. Locum ſubtilitati nullum relinquere Plin. 35, 10. Cic. Qu. Frat. 2, 4 Ne cui iniquo relinqueremus vituperandi locum. *i. Daremus anſam, etc.* Lucem Virg. Aen. 4, 452 *mori.* Mature relinquere aliquid Hor. Epiſt. 2, 1, 100. Cic. pro Cael. 48 Hic ego iam rem definiam: mulierem nullam nominabo, tantum in medio relinquam. *conf.* Id. Acad. 1 c. 10. Cic. Off. 2, 55 Prodigi, qui epulis et viſcerationibus, et gladiatorum muneribus, ludorum, venationumque apparatu, pecunias profundunt in eas res, quarum Memoriam aut breuem, aut nullam omnino ſint relicturi. Memoriam acrem ſui relinquunt Tacit. Ann. 15, 63. *de aſperis facetiis.* Cic. Verr. 3, 19 Quo maximarum rerum frequentiſſimae quotidie aduocationes fiunt: in eo loco, in ſermone hominum, audaciae ſuae Monimentum aeternum relinquere? Negotia longa relinquere Hor. Carm. 3, 5, 54. Neminem ſe vno in terris viliorem, aut improbiorem, aut inquinatiorem reliquit Apul. Apol. p. 321, 26. Nihil de tanto patrimonio relinquere Cic. pro Roſc. Amer. 10. Idem Fam. 10, 33 Antonium turpiter Mutinae obſeſſionem reliquiſſe. Cic. Diu. in Caec. 16 Verum non id mihi ſumo Iudices, et hoc non modo in oratione mea non pono, ſed ne in opinione cuiusquam relinquo, me omnibus patronis eſſe praepoſitum. Opus inceptum dextra reliquit Ouid. de Arte Am. 2, 78. Oſſa pauor reliquit Virg. Aen. 3, 57. Patrimonium filio meo ſatis amplum in memoria nominis mei relinquam Cic. Fam. 2, 15. *conf.* Id. pro Domo c. 58. Cic. pro Lege Manil. 37 Quid hunc hominem, magnum aut amplum de Repub. cogitare, qui Pecuniam ex aerario depromitam ad bellum adminiſtrandum, aut propter cupiditatem prouinciae magiſtratibus diuiſerit, aut propter auaritiam Romae in quaeſtu reliquerit? Caeſ. Bell. Gall. 1, 51 Poſtridie eius dici Caeſar Praeſidium vtrisque caſtris, quod ſatis eſſe viſum eſt, reliquit. Cic. de Clar. Orat. 74 Vtinam exſtarent illa carmina, quae multis ſaeclis ante ſuam aetatem in epulis eſſe cantitata a ſingulis conuiuis de clarorum virorum laudibus, in Originibus Scriptum reliquit Cato. *i. Scripſit. conf.* Nep. 9, 5, 3. Cic. Tuſc. 1, 39 Quam (niſi quid dicis) praetermittamus, et hanc totam ſpem immortalitatis relinquamus. *Sic* Caeſ. Bell. Gall. 1, 51 Ne qua ſpes in fuga relinqueretur. Cic. Diu. in Caec. 26 In quo quid eniti, aut, quid efficere poſſim, malo in aliorum ſpe, quam in oratione mea relinquere. Cic. Acad. 4, 7 Neque nos Studium exquirendi defatigati relinquemus. In Suſpenſo reliqui rem totam, dum te conſulerem Plin. Epiſt. 10, 40. Suſpicionem alicui Suet. Caeſ. c. 86. Terras dulces relinquere Virg. Aen. 4, 281. Teſtamento aliquid alicui Cic. Off. 3, 9 c. 24 Quum ei teſtamento ſeſtertium millies relinquatur. Verbum in ambiguo Lucret 4, 1131. Verba imperfecta reliquit Ouid. Epiſt. 13, 13. Veſtigium amoris Plin. 36, 5. Vitam Virg. Georg. 2, 547. Tacit. Ann. 4, 34. Relinquendae vitae certus. Vita reliquit eum Lucret. 5, 64. Mihi ne vt dubitem quidem relinquitur Cic. Acad 4, 120. ¶ 3 Relinquitur, *in concluſionibus,* Relinquitur, vt ea fortuita diuinari poſſint, quae nulla

nec arte nec sapientia prouideri possunt, *vt* Supereſt, Reſtat. *Nempe in ratione pecuniaria saepe illa conclusio est, et illud quod computatione effecimus, scire quid* relinquatur, ſuperſit, reſtet. Cic. Att. 9, 4 Relinquitur, vt ſi vincimur in Hiſpania, quieſcamus. Donec ſextarius relinquatur Scribon. 127. Relinquendo Ouid. Triſt. 3, 13, 9 Inque relinquendo, quod idem fecere fodales, Tu quoque dixiſſes triſtis in vrbe, vale. *al.* Iamque relinquendâ.

RELINQVENS, entis. Partic. Catull. 36, 3 Relinquens Comi moenia. Patere. 1, 17, 7 Occuparam relinquens materiam quaerit nouam.

RELICTVS, a, um. Partic. [ὑπολαφθείς] Ter. Eun. 2, 2, 55 Eho nummam tu hîc relictus cuſtos, ne quis ſorte internuntius clam a milite ad iſtam curſitet? Pauper iam a maioribus relictus Nep. 15, 2, 1. Plin. Epiſt. 9, 36 *pr.* Ab his quae auocant abductus, et liber, et mihi relictus, non oculos animo, ſed animum oculis ſequor. Solus, inops, exſpes, leto poenaeque relictus Ouid. Met. 14, 217. At tu, oro, ſolare inopem, et ſuccurre relictae Virg. Aen. 9, 290. Cic. pro Rabir. 23 Nemo eſt inquam inuentus tam profligatus, tam perditus, tam ab omni non modo honeſtate, ſed etiam ſimulatione honeſtatis relictus, qui ſe in Capitolio fuiſſe cum Saturnino fateretur. Quid faciat? multum caeli poſt terga relictum Ouid. Met. 2, 187. *de Phaethonte.* Aes alienum relictum Cic. pro Quint. 77. Aetate relicta diſſimilem animum ſubiit Ouid. Met. 7, 170. *de Aeſone ſene priſtinae iuuentuti reſtituto.* Arbitrium relictum cuique intelligendi Plin. 6, 29. Curſus relictos iterare Hor. Carm. 1, 34, 5. Fides relicta Ouid. de Arte Am. 3, 460. Haeredium a patre relictum habebat Nep. 24, 1, 1. *Sic* Poſſeſſiones a maioribus relictae Cic. de L. Agr. 1, 2. Locis relictis Hor. Carm. 2, 1, 37. Mei ſi qua tamen eſt in te pia cura relicti Ouid. Amor. 2, 16, 47. Officiis omnibus relictis Hor. Epiſt. 2, 2, 67. Omnibus relictis mihi frequentem operam dediſtis Plaut. Ciſtel. 1, 1, 6. *conf.* Caeſ. B. C. 3, 102. Rebus relictis; *vſitatum loquendi genus veteribus, quod idem valet atque* Rebus aliis omnibus relictis. Plaut. Epid. 4, 2, 35 Ego relictis Rebus, Epidicum, operam quaerendo dabo. Lucret. 3, 1084 — Iam rebus quisque relictis Naturam primum ſtudeat cognoſcere rerum. *conf.* Ter. Andr. 2, 5, 1. Herus me relictis rebus iuſſit Pamphilum quaerere. *Add.* Donat. ad *h. l.* Poſtes a tergo relicti Virg. Aen. 2, 454. Id. ibid. 5, 321 Inſequitur Salius: Spatio poſt deinde relicto, Tertius Euryalus. *i. intermiſſo, intercedente.* Virtute relicta inuidiam placare paras Hor. Serm. 2, 3, 13. Vita tantummodo relicta eſt mihi Ouid. ex Pont. 4, 16, 48. Repetere relicta Hor. Epiſt. 1, 7, 97. Relicta, Loca ſunt, quae limites non acceperunt, *vt ait* Frontinus de Limitibus p. 62 *Goeſ.*

RELICTIO, ōnis. f. [ἐγκατάλειψις] Cic. Verr. 1, 35 Quibus illam relictionem proditionemque Conſulis, *etc. Paullo ante dixerat,* Conſulem, exercitum, prouinciamque deſeruit. Idem Att. 16, 7 Quod effugiſſem duas maximas vituperationes. Vnam, quam itinere faciendo me intelligebam ſuſcipere deſperationis ac relictionis Reip.

RELICTVS, ūs. m. Gell. 3, 1 Labor virilis exercendique corporis ſtudium prae pecunia relictui ſunt.

RELĪQVVS, a, um. Adi. [λοιπὸς, ὑπόλοιπος] *Quod ſupereſt.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 13 Demonſtrant ſibi praeter agri ſolum nihil eſſe reliqui. *Concludendi formula eſt.* Cic. Fam. 7, 32 Reliquum eſt, vt officiis certemus inter nos. Ter. Adelph. 3, 2, 48 Hoc reliquum eſt, *(intell. commodi, in rebus malis)* ſi inficias ibit, teſtis mecum eſt annulus. Perge reliqua, *vid.* PERGO. Cic. pro Planc. 99 O reliquos omnes dies, noctesque eas, quibus iſte a me non recedens Theſſalonicam me, in Quaeſtoriumque perduxit. Cic. de Amicit. 6 Nec ſicut vulgus, ſed ut eruditi ſolent appellare ſapientem, qualem in reliqua Graecia neminem. Oppida erant mihi complura etiam reliqua, quae adire vellem Cic. Verr. 4, 65. Operam reliquam dare Plaut. True. prol. 15. Ter. Eun. 2, 2, 9 Itane paraſti te, vt ſpes nulla reliqua in te ſiet tibi. Cic. Fam. 11, 5 Spem reliquam nullam video ſalutis. Cic. Verr. 1, 30 Menſes mihi tres quum eripuiſſetis, ad agendum maxime appoſitos, reliquum omne Tempus huius anni me vobis remiſſurum putaſtis. In reliquum tempus ſancit. *i. in futurum* Cic. de Lege Agr. 1, 13. *conf.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 20. Tranquillitatis ipſe reliquae, luctus fugere, *i. futurae* Cic. pro Sext. 73. Id. Verr. 5, 89 Et quod reliquum vitae virumque fames fecerat, id ferro potiſſimum reddere volebat. Vaticinationis reliqua breui confecta ſunt Cic. de Diuin. 1, 68. ¶ 2 *Obſ. Formulae cum verbo facere.* Caeſ. B. G. 2, 26 *extr.* Nihil ad celeritatem ſibi reliqui fecerunt, *i. ſumma celeritate vſi ſunt.* Quibus lubido atque luxuria ex magnis rapinis nihil reliqui fecerant Salluſt. Cat. c 28 *extr.* Cic. Verr. 3, 115 Et quibus nihil non modo de fructu, ſed ne de bonis quidem ſuis reliqui fecit. *i. Omnia abſumſit. conf.* Nep. 25, 21, 5. Nullum munus officii cuiquam reliquum feciſſe Cic. Fam. 3, Epiſt vlt. Cic. Verr. 3, 126 Quid eſſe reliqui poterat ei, qui per hanc iniuriam non modo frumentum omne amittere, ſed etiam omne inſtrumentum vendere cogeretur? *conf.* Id. de Fin. 2 c. 31. Cic. de Orat. 1, 100 Quoniam id, quod difficillimum nobis videbatur, vt omnino de his rebus Craſſe loquerere, aſſecuti ſumus: de reliquo iam noſtra culpa fuerit, ſi te, niſi omnia quae percunctati erimus explicaris, dimiſerimus. Reliquum eſt, vt de me id ſcribam, quod te ex tuorum literis et ſpero, et malo cognoſcere Cic. in quadam Epiſtola. Quinctil. 4, 5 Propoſitis enim probationibus, omnis in reliquum gratia nouitatis praecerpitur. Praeter te neminem habeo reliquum, in quo *etc.* Cic. Fam. 9, 15. Id. Verr. 3, 126 Quos belli calamitas reliquos fecerat. Eum reliquum calamitas fecit Curt. 6, 9, 27. ¶ 3 *Siue Subſtantiuo:* Reliqui, *Plur.* Cic. Acad. 4, 96 Sunt enim multi, qui omnino Graecas non ament literas, plures, qui philoſophiam, reliqui, qui etiamſi haec non improbent, tamen, *etc. In primis ſic ponuntur* Reliqua, [ἐλλείμματα] *reſidua rationum, quae ſubducta ratione adhuc debentur.* Cic. Att. 16, 3 Maxime autem me angit ratio reliquorum meorum: quae quanquam explicata ſunt, tamen quod et Dolabellae nomen in iis eſt, et attributio eſt mihi nominum ignota, conturbor. Idem ad eundem 16, 1 *Etiam ſimul.* Ter. Phorm. 1, 1, 2 De ratiuncula reliquum pauxillulum nummorum. Plaut. Ciſt. 1, 3, 41 Nunc quod reliquum reſtat, volo perſoluere, vt expungatur nomen, ne quid debeant. *conf.* Idem Capt. prol. v. 16 Nunc accipite reliquum, alieno vti nil moror. Plin. Epiſt. 9, 37 ad Paullinum, Nam priore luſtro, quanquam poſt magnas remiſſiones, reliqua creuerunt. Idem Epiſt. 2, 19 Reliqua colonorum minuit ad tempus. Diſpenſator, qui ad reliqua non reſpondet Quinctil. 6, 3, 93. *qui rationem non reddere poteſt reliquorum, quae adhuc debet.* In prouinciis vero etiam ex reliquis ingentes ſummas remiſit Spartian. in Adriano c. 7. *vid. Salmaſ. ad h. l. Spanhem. de Numism. Diſſ. 13 p. 552. add.* Symmach. Epiſt. 10, 47. Accepiſſe ſe reliqua mea Camillus ſcribit Cic. Att. 6, 1. *i. quae mihi reliqua debentur.* Trahere reliqua, *quod alii* Contrahere dicunt Paullus ff. de adminiſtratione et periculo tutorum l. 46 Lucius Titius, Curator Caii Seii tempore curae fundum Cornelianum locauit Sempronio: qui Sempronius reliqua traxit. *Sic enim habent Pandectae Flor. et Haloander. Ibidem paullo poſt,* Ex quibus quidam, quum reliqua traherent, idonei ipſo tempore adminiſtrationis eſſe deſierunt. Papin. in l. Seruus ſi heredi §. 1 D. de ſtatu liberis, Quod reſcriptum ita accipi debet: vt ſi reliqua non trahat, liber ſit. Quod ſi trahat, ita demum, ſi obtulerit eam quantitatem, quae refundi debuit, ex fide veritatis. *Eſt igitur* Reliqua trahere, *idem quod* Reliquari. ¶ 4 Relliquus, *vel* Rellicuus, *ſcribunt, qui metuunt, ne* re *ſolum produci non poſſit. V.* g. Rellicuo tempore Lucret. 1, 560. *Sed etiam* Reliquo *prima longa, et quatuor Syllabis legi poteſt: et ſic Hauerc. Conf. 2, 953 vbi* Relliquiae *ſcribunt quidam.*

RELĪQVOR, āri. Deponens. [λοιπάζομαι] *Aes alienum ex reliquis rationum contrahere.* Paullus de adminiſtratione tutorum, l. L. Titius, Paullus reſpondit, non ex eo, quod adultus eum, qui praedia eius coluit, procuratorem habere voluit: debitum quod ex conditione reliquatus eſt, agnouiſſe eum videri. Vlpianus de Muneribus et honoribus, l. Reſcripto, Eos demum debitores Reip. accipere debemus, qui ex adminiſtratione Reip. reliquantur. *Conf.* Scaeu. l. 20 §. 1 ff. de fundo inſtr.

RELIQVATIO, ōnis. f. [λοιπογραφία Gloſſ. Philox.] *Reliquorum rationes, vel ipſa adeo reliqua, de quibus modo n. 4.* Paullus in l. Qui nominibus, D. de adminiſtr. et peric. tut. Sed et ſi pupillus poſt pubertatem rationibus a tutore acceptis, reliquationem eius ſecutus vſuras acceptauerit: priuilegium ſuum non amittit in bonis tutoris venditis. Tertull. de Anima 56 Aiunt et immatura morte praeuentas *animas* eo vsque vagari iſtic, donec reliquatio compleatur aetatum, quas tum peruiſſent, ſi non intempeſtiue obiiſſent.

RELIQVATOR, ōris. m. *Qui reliqua contraxit: Qui integrum non ſoluit, quod ex rationibus debebat, ſed partem aeris alieni ſeruat.* Scaeuola, De ſolutionibus et liberat. l. Creditor, Valerius L. Titii ſeruus ſcripſit, Accepi a Marino Materno ex ſumma maiore tot aureos. Quaero an haec ſumma in proximum annum ei accepta ferri debeat, quum ſuperioris anni ſit reliquator? *Conf.* Crinit. de *honeſta diſcipl. 15, 3.*

RELIQVATRIX, īcis. f. Tertull. de Anima c. 35 Anima reliquatrix delictorum donec exſoluat nouiſſimum quadrantem.

RELIQVIA, ae. f. Apul. Apol. p. 277 Conuerritorem pridianae reliquiae. *de puluiſculo dentifricio.*

RELIQVIA, orum. n. *Pl.* [λείψανα, κατάλειμμα] *Laudatur* Phaedr. Fab. 1, 22, 6 Vt fruaris reliquiis, Quae ſunt roſturi. *Sed Burm.* Quas. Plaut. Milit. 1, 1, 54 At pedites tibi reliquia erant, ſi viuerent. *Sed* reliquiae *Gron. Nondum igitur certum auctorem haec forma habet.*

RELIQVIAE, ārum. f. *Pl. Quae ſuperſunt, relicta ſunt. De cibis.* Plaut. Stich. 2, 3, 40. *Et* Men. 3, 1, 13. Idem Perſ. 1, 2, 25 Nunc huc intro ibo, viſam heſternas reliquias qui euenerint. Nihil reliquiarum exſtat Lucret. 1, 1102. Animae reliquias reddere omnes Lucret. 3, 656 Belli Paterc. 2, 17. *Honeſta circumlocutione* Cic. de Nat. Deor. 2, 18 Cibi reliquiae depelluntur tum aſtringentibus ſe inteſtinis, tum relaxantibus. Cladis reliquiae Liu. 22, 56. *Metaphor. De conuratione contra Caeſarem,* Cic. Fam. 12, 4 Vellem Idibus Martiis me ad coenam inuitaſſes: reliquiarum nihil fuiſſet. Cic. in Parad. 4 Et reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum ſcelus furoremque conuerſae. Liu. . . . Reliquias duorum exercituum cum cura colligerent. *Conf.* Hirt. Bell. Alex. 40. Febrium reliquiae Celſ. 3, 4. Cic. Verr. 2, 74 *de Timarchide,* Non ſolum numos ſi qui iſti exciderant, tollere ſolebat, ex quibus pecuniam maximam fecit: ſed etiam voluptatum, flagitiorumque iſtius ipſe reliquias colligebat. Generis huius reliquiae, *De viro bono, antiquae honeſtatis* Ter. Adelph. 3, 3, 91. Legionum reliquias conſeruare Paterc. 2, 46, 4. De morbis: Si reliquiae remanſerint Scribon. 131. Reliquias tollit 160. *ſc. podagrae.* Motus vitalis reliquiae Lucret. 2, 954. Vitae reliquias membris ex omnibus aufert Lucret. 6, 825. Vitae alicuius lacerare reliquias et diſtrahere, *vid.* LACER. Colligere velut ex naufragio tantae cladis reliquias Liu. 22, 56. Cic. de Senect. 16 *de Carthaginis euerſione loquens,* Quam palmam vtinam dii immortales Scipio tibi referrent, vt aui reliquias perſequare, *peragas, quae ille non potuit.* Reliquiae, pro Cineribus. Modeſtinus in l. Quidam, De cond. inſtit. Quidam teſtamento ſuo heredem ſcripſerat tali conditione, ſi reliquias eius in mare proiiciat. Plinius ad Traianum, de reliquiis *ſepultorum* transferendis *epiſtolam ſcripſit 10, 73.* Legere reliquias, et legere oſſa Suet. Aug. c. 100. Idem Domit. c. 8 Monimentum, quod libertus eius e lapidibus templo Capitolini Iouis deſtinatis filio conſtruxerat, diruit per milites: oſſaque et reliquias quae inerant, mari merſit. Receptae reliquiae ex ardente Troia Virg. Aen. 7, 244. Colere reliquias ſuorum Idem ibid. 4, 343. *Sic*, Martyrum *vel* Sanctorum reliquiae: *vid. Elmenhorſt. ad* Gennad. p. 168.

RELOCO, āre. *Rurſus locare.* Vlpian. in l. Item quaeritur, §. Si lege, D. Locati et conducti, Si in lege operis locandi comprehenſum eſſet, vt ſi ad diem effectum non eſſet, alii relocare id liceret.

RELŌQVOR, ĕris, lŏqui. [ἀναφθέγγομαι] *Idem quod Eloqui, vt Reſonare.* Varro de L. L. 5, 7 Hinc etiam amplius dicuntur eloqui ac reloqui in fanis Sabinis e cella dei, qui reloquuntur, *etc.*

RELŪCEO, luxi, ēre. [σίλβω, ἐκλάμπω] *Valde lucere.* Virg. Aen. 2, 312 — Sigaea igni freta lata relucent. Cic. de Nat. Deor. 2, 107 Huic non vna modo caput ornans ſtella relucet. *ex Poëta.* Liu. 22, 17 Relucens flamma. Dies reluxit caeco, *h. e. Viſum recepit* Tacit. Hiſt. 4, 81. Barba reluxit flammis Virg. Aen. 12, 300. Focus reluxit viuo torre Valer. Argon. 3, 115. Veſtis fulgore reluxit Ouid. Met. 11, 617. E Veſuuio latiſſimae flammae altaque incendia relucebant Plin. Epiſt. 6, 16.

RELVCESCO, ĕre. Mart. Capell. 8 p. 291 Luna quae ſolem ſpectat pleno lumine relucescit. Idem infra p. 294 Plena luminis effigie relucescit.

RELVCTOR, āri. [ἀντιπαλαίω] *Repugnare, reniti ſiue obniti.* Martial. 5, 36 Suſcitanti reluctatur. Claud. Ruf. 2, 354 — Equites poſcentia curſum Ora reluctantur preſſis fedare lupatis. Draconis reluctantes Hor. Carm. 4, 4, 11. Hoſtis reluctans Ouid. Amor.

Amor. 2, 9, 12. Ore reluctanti it equus Idem ibid. 3, 4, 14.

RELVCTANS, antis. Partic. Femina verecunde reluctans Curt. 6, 2, 6. Multa reluctanti *vitulo* nares obstruere Virg. Georg. 4, 501. Reluctantibus fatis Petron. c. 111.

RELVCTĀTVS, a, um. Partic. [ἀντιπαλαιθείς] Claud. de Rapt. Proserp. 1, 42 Paene reluctatis iterum pugnantia rebus Rupissent elementa fidem, *quae olim, cum chaos esset, reluctatae fuerant.* Diu precibus reluctatum acgre vicerunt Curt. 8, 2, 11. Multa reluctatus itineris difficultati larem patrium salutaui Symmach. Epist. 5, 72.

RELVCTATIO, ōnis. f. Apul. de Mundo, Terrenae reluctationes.

RELVCTO, āre. Apul. Met. 4 *et* 6 Reluctare alicui. Fulgent. de Cont. Virg. Contra omnem furiam sapientiae et ingenii arma reluctant.

RELVDO, ĕre. Temerarios mariti iocos reluli Senec. Contr. 2, 10. Manil. 5, 170 Sibi reludere, *dicitur ex emendatione Scaligeri, quam recepit Bentl. qui per agilitatem membrorum duas velut personas agit, quasi pilam et det et accipiat, expellat et repellat.*

RELVMINO, āre. *Rursus illuminare, visum reddere.* Tertull. Apol. 21 Cum ille caecos reluminaret, leprosos purgaret. Paull. Nolan. Epist. 30 (8) c. 4 Reluminare quod caecatum fuerat.

RELVMINATIO, ōnis. f. Gloss. Lat. Graec. Reluminatio, ἀνταυγασία.

RELVO, ui, ĕre. Est, *inquit* Festus, Resoluere, repignerare. Caecil. in Carine, Vt aurum et vestem, quod matris fuit, reluat, quod vina ipsi opposuit pigneri. *A* Luo *compositum, quod est* Soluo. Plautus, Repignorat, reluit, vendit. *Ius est* Pseudo-Cic. in Sallust. *vt in optimo codice legit Turnob. 17, 8* Vnde tu, *inquit*, qui modo ne paternam quidem domum reluere potueris, repente tanquam somnio beatus, hortos pretiosissimos, villam in Tiburti C. Caesaris, reliquasque possessiones praueris?

RELVVIA, *vid.* REDIVIA.

R E M

REMA, ae. *Sic vocare* Romam *quidam primorum ciuium volebant.* Ennius *apud* Cic. Diu. 1, 107 Certabant, vrbem Romamne Remamne vocarent. *Sed valde variant libri. Vid.* REMORA.

REMACRESCO, ĕre. Suet. Domit. c. 18 Postea caluitio quoque deformis, ventris obesitate, crurum gracilitate, quae tamen ei longa valetudine remanerunt.

REMALEDĪCO, xi, ctum, ĕre. [ἀντιλοιδορῶ Gloss. Graec. Lat. ἀντικακολογέω.] *Maledictum* maledicto retaliare. Suet. Vesp c. 9 de iurgio quodam Senatoris Equitisque Romani ita pronuntiauit: Non oportere maledici Senatoribus: remaledici, ciuile fasque esse. *Conf.* Tertull. de Idol. c. 21.

REMANCĬPO, āre. [ἀναχαιρόω] *Pro Mancipatam sibi rem reddere, et iterum mancipare, hoc est redhibere.* Boëthius Topic. 4 Fiduciam accepisse dicitur, cuicunque res aliqua ea lege mancipatur, vt mancipanti aliquando remancipet. *Vid.* FIDVCIA.

REMANCIPĀTVS, a, um. Part. Remancipatam Gallus Aelius esse ait, quae mancipata sit ab eo, cui in manum conuenerit. Festus. *Est itaque genus diuortii.*

REMANDO, āre. Remandatum Pyrrho a senatu est Eutrop. 2, 7, 6. *Add.* Vulg. Esai. 28, 10 Manda, remanda.

REMANDO, di, sum, ĕre. [ἀναμασσάομαι] *Ruminare, rursus mandere.* Plin. 10, 37 Pontici mures simili modo remandunt. Quintil. 11, 2, 41 Deuoret mitto taedium illud, et scripta, et lecta saepius retoluendi, et quasi eundem cibum remandendi.

REMĀNEO, si, sum, ēre. [καταμένω, ὑπολείπομαι] *Retro manere, sistere.* Cic. Tusc. 1, 36 c. 12 Expone igitur, nisi molestum est, primum si potes, animos remanere post mortem. Caes. Bell. Ciuil. 3, 87 Annon audillis ex iis, qui per causam valetudinis remanserunt, cohortes esse Brundusii factas? Cic. Off. 1, 36 A peregrino recessit, et proprie in eo, qui contra ferret arma, remansit. *de verbo* Hostis *loquitur, quod Peregrinum olim significabat.* Remansit in mente Varro de L. L. 5. Cubito remanere presso Hor. Carm. 1, 8, 7. Amicus remanens in duris rebus Ouid. Trist. 1, 8, 23. Causa iniuriae remanet Cic. Verr. 1, 59. Effigies remansit non cognoscenda Ouid. Met. 9, 263. De medicamento, Remanet Scribon. 25 *pro*, Seruatur. *It. pro*, Haeret 257. Mens animusque remansit Lucret. 3, 403. Res in olumi remanent corpore Idem 1, 147. Species remanens Ouid. Met. 8, 181. Vestigia antiqui officii in illo remanent Cic. pro Rosc. Amer. 27.

REMANSIO, ōnis. f. [καταμονή] *Mansio.* Cic. pro Ligar. 4 c. 2 Profectio certe animum tuum non debet offendere: num igitur remansio? multo minus. *Conf.* Idem ad Qu. Frat. 3, 1, 5.

REMANSOR, ōris. m. pro Emansore dixit Arrius in l. 4 §. 13 de re milit. Edicta faciebant, qui diu absuisset, vt is inter remansores haberetur. *Et* l. 5 §. 6 Si remansor, aut negligens suorum, aut segnis, aut extra contubernium agens, non credetur ei.

REMĀNO, āre. [ἀποῤῥέω] *Refluere.* Lucret. 5, 207 Percolatur enim virus, retroque remanat Materies humoris. *i. Retrocedit. Sic et 6, 635. An Ennii sit, videbimus statim.*

REMANT, Repetant. Ennius l. 1 Desunt rinos, camposque remant. *Haec* Festus. *Sed corrupta fatentur viri docti: quorum coniecturas vide hic et in* Fragmentis Ennii p. 34 *Hesseli.*

REMASCVLATVS, a, um. Adi. Isidor. Gl. Remasculata, virili virtute resumta.

REMEDĬTOR, āri. *ita legit* Lipsius in Sen. Epist. 72 *pr.*

REMEDIVM, i. n. [ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον] *Id quod medendi causa alicui morbo adhibetur.* Ter. Heaut. 3, 2, 28 Quippe quia magnarum saepe id remedium aegritudinum est. Idem Andr. 3, 1, 10 Quod remedium nunc huic malo inueniam? Cic. Verr. 3, 142 Quod est igitur remedium? Nihil aeque sanitatem impedit, quam remediorum crebra mutatio Sen. Ep. 2. Ad dolorem remedium Scribon. 53. Ratio certa remedii Lucret. 6, 1224. Cic. pro Sulla 66 In aduersis fortunis sine vllo remedio atque alleuamento permanere. Incommodorum remedia Cic. Fam. 5, 12. Remedium vnum incommodis. Cic. Verr. 1, 9 Quum hoc vnum his tot incommodis remedium esse arbitrarer, vt homines idonei atque integri causam Reipubl. legumque susciperent. Remedium contra tonitrum, clauus ferreus sub stramine ouorum positus Plin. 10, 54. Acre remedium. Cic. pro Cluent. 67 c. 24 Acrioribus saluti suae remediis subueniendum putauit. Aspera Quintil. 2, 4. Lene Liu. 2, 23. Efficax remedium Cels. 3, 18. Eximium remedium Plin. 27, 12. Praesens, *vid. h. v.* Salutare Firmic. 6, 34. Singulare Plin. 26, 8 Adhibere remedium, *vid.* ADHIBEO. Cedere remediis, *vid.* CEDO. Cic. Verr. 5, 26 c. 10 Primum temporibus hibernis, ad magnitudinem frigorum, et ad tempestatum vim ac fluminum praeclarum sibi hoc remedium comparat. Cic. de Nat. Deor. 2, 126 Auditum est pantheras, quae in Barbaria venenata carne caperentur, remedium quoddam habere, quo quum essent vsae, non morerentur. Cic. Philipp. 13, 25 Veneficum audes appellare eum virum, qui tuis veneficiis remedia inuenit? Lenire molli et leui manu remedia aspera Quintil. 2, 4. Pati remedium Liu. in praef. 1. Cic. Verr. 3, 129 Non inquam, perpeterere, vt homines iniuriae tuae remedium morte ac suspendio quaererent. Quaerere remedium ad aliquam rem Cic. pro Cluent. 27 c. 9. Reperire remedium Caes. Bell. Ciuil. 3, 50. Scatet remediis vrtica Plin. 22, 13. Esse remedio Scribon. 99. Cels. praef. 1 Quod si iam incidat mali genus aliquod ignotum: non ideo tamen fore medico de rebus cogitandum obscuris, sed eum protinus visurum, cui morbo proximum sit, Tentaturumque remedia similia illis, quae vicino malo saepe succurrerunt: et per eius similitudinem opem reperturum.

REMIDIO, āre. *Curare, sanare.* Scribonius Largus 14 Constat inter plures, et crocodili testiculum ex aquae cyathis tribus sumtum multos remediasse. Idem 18 Illud non oportet ignorare, sanari hoc vitium quum cognitum est, aliquibus: viros facilius mulieribus remediari. *Conf.* Apul. de Herb. c. 112. Idem Scribon. Comp. 11 *et* 104. *et saepius. Item* Hieron. vit. Hilar. f. 94. *Et* Tertull. adu. Marc. 4, 35. ¶ 2 Remediari *deponentialiter usurpatur, vt Munckerus probauit ad* Hygin. Fab. 101. *Et Andr. Borrich. Vind. p. 201.* ex Apul. de Herb. 2 Herba quinquefolium contrita, potui si datur cum vino, mire remediatur. Idem 105 Febricitanti mire remediaberis.

REMEDIĀTVS, a, um. Partic. Scribonius Largus 122 Oportet tamen non indifferenter remediatos in futurum viuere. *Paullo post,* Ante quam remediati erunt. *Add.* 1 2. *Conf.* Tertull. ad Scap. 4.

REMEDIATIO, ōnis. f. Scribonius Largus 11 Quod signum est remediationis.

REMEDIĀLIS, e. Adi. Vindicianus ad Valentinianum Imperatorem, Perunctus vnguentis remedialibus. Macrob. Saturn. 7 *extr.* Inest aeri vis quaedam remedialis et siccifica, quam dimittit in vulnere.

REMEDIĀTOR, ōris. m. Tertull. cont. Marc. 4, 8 Remediator valetudinum. Idem c. 35 Remediator languorum.

REMEDIABĬLIS, e. Adi. Sen. Epist. 95 Minora peccantes et leui cura remediabiles. Cassiod. Varr. 3, 14 Remediabile bonum est in peccatum accelerata correctio.

REMELĪGO, ĭnis. f. Festus, Remeligines, et Remorae a morando dictae sunt. Plaut. (Cas. 4, 3, 7) Nam quid illae nunc tam diu intus remorantur remeligines. Afranius in Prodito, Remeligo a laribus missa sum. Lucil. . . . Quaenam vox ex te resonans, meo gradu remoram facit. *Lambinus multi* Remoragines. *Scaligero videbatur, esse ab antiquo* Remello, *retardo: vt* promello *est procrastino.*

REMEMINI, isse. *Quasi retro* memini. Ne rememineritis priorum Tertull. adu. Marc. 4, 1.

REMEMORO, āre: *f. rectius* REMEMOROR, atus sum, āri. Tertull adu. Marc. 4, 43.

REMEMORATIO, ōnis. f. Rememoratio vitiorum Sarisb. 8, 6.

REMEO, āre. [ἀναπορεύομαι] *Retro meare, redire, reuerti.* Plaut. Asin. 1, 3, 75 Remeato audacter, mercedem si eris nactus. Martial. 1, 16, 8 Gaudia non remeant, sed fugitiua volant. Remeare, redire, *vt* Commeare, vltro citroque ire. *Vnde* Commeatus dari dicitur, id est tempus, quo ire, redireque possit. Afranius in Emancipato, Vetuit me sine mercede prosum paucius remeare in ludum. Festus. Virg. Aen. 2, 95 Si patrios vnquam remeassem victor ad Argos. Varro de R. R. 3, 5 Idemque faciunt, quum ex Italia trans mare remeant. Vrbem remeare Virg. Aen. 11, 793. Cic. de Nat. Deor 2, 118 Neque remearet aër, cuius ortus aqua on ni exhausta esse non posset. Calor remeat perstiter Plin. 7, 50. *de febri.* Dies remeat Tibul. 1, 4, 28. Senec. Epist. 36 Obserua orbem rerum in se remeantium: videbis in hoc mundo nihil exstingui, sed vicibus descendere ac resurgere. Remeant aquae Plin. 6, 27. Lucret. 4, 724

Aut quod penetrantibus illis
Exitus ex oculis liber datur, in remeando
Laedere ne possint, *etc.*

REMEANS, antis. Partic. [ἀναπορευόμενος] Tacit. Ann. 1, 3 Caium remeantem Armenia, et vulnere inualidum, mors fato propera, vel nouercae Liuiae dolus abstulit.

REMEĀTVS, ūs. m. *Reditus.* Martianus in l. Relegati, *in fine,* D. de poenis, Nemo potest commeatum remeatumue dare exuli, nisi Imperator ex aliqua causa.

REMEACVLVM, i. n. *Idem.* Apul. Met. 6 pr. p 174, 12 Illuminarum Proserpinae nuptiarum demeacula, et luminosarum filiae inventionum remeacula.

REMEABĬLIS, e. Adi. *Redux, rediens.* Bellum Stat. Theb. 6 v. penult. Saxum Sisyphi Stat. Theb. 4, 538. Prudent. Apoth. 1053 E tumulo cum iam remeabilis adstat Cerno Deum.

REMETIOR, mensus sum, iri. Dep. [ἀναμετρέω] *Rursum vel retro metiri.* Plin. Epist. 9, 11 Iam mihi reddita incipit reflci, transmissumque discrimen conualescendo remetiri: *ex tarditate reconualescendi intelligitur, quantum fuerit discrimen, a quo se recipit.* Astra seruata remetior Virg. Aen. 5, 25. Iter remensus Stat. Theb. 3, 524. Mari remenso ire Virg. Aen. 3, 145. Pelagus remetiri Idem ibid. 2, 181. Stadia XXX fuere, quae remensi sunt Curt. 5, 3 *extr.* Senec. de Ira 3, 36 Quum sublatum e conspectu lumen est, et conticuit vxor, moris iam mei conscia, totum diem mecum ferutor, facta ac dicta mea remetior, *recognoscens perpendo.* Fabulam illam tuam remetire Apul. Met. 1 p. 9. *et* 2 p. 54, 9. *Flor.* Quintil. Decl. 12, 19 *extr.* Frumentum pecunia remetiantur, libertatem nostram addicimus.

REMENSVS, a, um. Partic Martial. 6, 89 Ille fide summa testae sua vina remensus, *de eo, qui vrna sua amphoram, quam eliberat, replent.*

replevit. Lucret. 2, 515 *de spatio*, Finitu' est, retroque pari ratione remensum 'st. *Passive.* Pelagoque remenso Virg. Aen. 2, 181.

REMEX, *vid.* REMVS.

REMIGĔRO, āre. *Reuerti esse dicitur* Plauti Perf. 4, 6, 3 Crumenam hanc emere aut facere, vt remigeret domum. *Sed Gron.* Remigret.

REMIGIVM, REMIGO, *vid.* REMVS.

REMĬGRO, āre. [ἀναποδίζομαι] *Iterum migrare, reuerti.* Cic. Tusc. 1, 118 c. 49 In nostram domum remigremus. Idem Acad. 1, 13 Remigrare in domum veterem e noua. Lucret. 2, 965 Inque locum quando remigrant, fit blanda voluptas. Romam tibi remigrandum est Cic. Fam. 9, 18. Atque ei ne integrum quidem erat, vt ad iustitiam remigraret Cic. Tusc. 5, 62. Plaut. Poen. Prol. 47 Ad argumentum nunc vicissatim volo remigrare. Idem Epid. 4, 1, 42 Remigrat animus nunc demum mihi.

REMĬGRANS, antis. Partic. Senec. Epist. 122 *extr.* Contra aquam remigrantes.

REMILLVS, *vid.* REMVS.

REMINISCENTIA, ae. f. Tertull. de Anima c. 23 Reminiscentiae, *Plur.* Arnob. 2.

REMINISCO, *dictum a* Ruso *rhetore, reprehendit* Auson. Ep. 47. *Conf.* Epigr. sequ.

REMINISCOR, ĕris, iscī. [ἀναμιμνήσκομαι, ἀναμέμνημαι] *Recordari:* quod fit, quum ea, quae mens tenuit, repetuntur, *inquit*, Varro de L. L. 5, 6 quasi iterum rem in mentem reuocare. Cic. Att. 4, 2 Reminiscebantur enim Calendarum Ianuar. Caes. Bell. Gall. 1, 13 Reminisceretur veteris incommodi. Pseudo-Cic. anteq. iret in exil. 11 In nostro euentu aliorum reminiscentes casus. Potius reminiscere, quae digna tua persona sunt Seru. Sulpic. ad Cic. Fam. 4, 5. Ouid. ex Pont. 1, 8, 31 Nam modo vos animo dulces reminiscor amici. Actus miseros reminiscitur Stat. Theb. 12, 391. Accius *apud* Nonium 9, 8 Heu me miserum, quum haec recordor, quum illos reminiscor dies. Tempus illud reminiscitur moerens Ouid. Trist. 5, 4, 30. Cic. de Senect. 79 Magno esse argumento homines scire pleraque antequam nati sint: quod iam pueri quum artes difficiles discunt, ita celeriter res innumerabiles arripiant, vt eas non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari. Cic. pro Ligar. 36 Quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui, te aliquid de huius Quaestoris officio cogitantem, etiam de aliis quibusdam Quaestoribus reminiscentem recordari. Cic. Tusc. 1, 29 Declarare se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere. ¶ 2 *In eum, qui hoc Verbo tanquam Actiuo vel Neutro vteretur, ludit* Auson. Epigr. 48 REMINISCO Rufus dixit in versu suo: COR ergo versus, immo Rufus non habet. *Et* 49 Qui REMINISCO purat se dicere posse Latine, Hic vbi CO scriptum est, legeret COR si cor haberet.

REMISCEO, ui, ēre. [ἀναμίγνυμι] *Idem quod simplex* Misceo. Hor. in Arte Poët. 151 Atque ita mentitur, sic veris falsa remiscet. Animus naturae suae remiscebitur Sen. Ep. 71 p. 265.

REMISTVS, *vel* REMIXTVS, a, um. Partic. Sen. de Const. 7 Venenum mihi dedit aliquis, sed vim suam remistum cibo perdidit. Paullin. Nat. Fel. 6, 80 Remixto corpore.

REMITTO, mīsi, missum, ĕre. [ἀναπέμπω, ἀναστέλλω, ἀνίημι, ὑφίημι, ἀποστέλλω, ἐνδίδωμι] *Retro vel vicissim mittere.* Plauto *tribuitur*, Munera accipit frequens, remittit nunquam. Dona remittunt non leuiora datis Ouid. Met. 13, 702. Idem Her. 15, 53 At vos erronem tellure remittite nostrum. *i. E tellure vestra. Sed fluctuat lectio. Vid.* REMISSVS. Plaut. Casin. 2, 8, 1 Sine modo rus veniat, remittam ad te virum sub furca in vrbem tanquam carbonarium. Cic. Fam. 16, 1 Volebam ad te Marionem remittere, quem quum meliuscule tibi esset, ad me mitteres. *Intelligimus, ante iam cum Tirone fuisse Marionem.* Curt. 4, 11, 15 Captiuos si placet reddi, honestius dono dabimus, quam pretio remittemus. *Quemadmodum ipsum simplex* mittere *late admodum patet, ita etiam ad omnem fere motum, qui retro fit, explicandum* remittere *cohibetur. V. g. de piscibus.* Plin. 9, 18 His *(branchiis)* aquam acceptam ore remittunt. Colum. 1, 6, 23 Lapillis carent et glebulis, quas per trituram fere terrena remittit area. *i. Dimittit, cum calcatur et vim aliam patitur. Sic* Colum. 12, 20, 1 Remittunt aeruginem vasa aenea. Remittunt librum arbores Col. 11, 2, 37. Scribon. 156 Haec radix — ex oleo coquitur, donec succum omnem remittat, et quasi arida sit. *Sic* Vasa ceram remittunt Col. 12, 50, 14. Caseus remittit nimium seri Idem 12, 13, 1. Humorem noctibus remittit humus Columel. 12, 15, 1 *etc. Etiam transitiue* Virg. Georg. 4, 35 Frigore mella Cogit hiems, eademque calor liquefacta remittit. *Vid. Burm. ad* Sammon. 69. ¶ 2 *Metaphor.* Remittere, *Concedere, condonare, dimittere, ignoscere.* Cic. Verr. 3, 219 Verum hoc quoque vobis remitto, negligite praeterita si vultis. Nauem imperare ex foedere debuisti: remisisti in triennium Cic. Verr. 4 c. 9. Vatin. ad Cic. Fam. 5, 10 Meam animaduersionem et supplicium quo vsurus eram in eum, quem cepissem, remitto tibi et condono. Quod debeatur, remissuros Cic. Att. 13, 23 *extr.* Etenim, quibus ego istam laudationem remittam, quoniam sunt leues, eorum testimonium non pertimescam Cic. pro Placco 38 c. 16. In qua tibi remittunt omnes istam voluptatem, et ea se carere patiuntur Cic. de Orat. 1 c. 58. Etiamsi quid ab omnibus conceditur, id reddo ac remitto Idem pro Sulla c. 30. *Conf.* Idem Phil. 8 c. 8 *et* c. 9. Dionysio ego non modo placabilem me praebuissem, sed totum remisissem Idem Att. 10, 16. Plin. Epist. 9, 21, 3 Licebit rursus irasci — Remitte aliquid adolescentiae illius, remitte lacrimis, remitte indulgentiae tuae. Ouid. Met. 11, 376 Sed mora damnosa est, nec res dubitare remittit. Cic. Att. 10, 5 Tullium et Seruium questos esse, quia non idem sibi, quod mihi remisisset. *Vid. Burm. ad* Quinctil. Decl. 2, 1 p. 39. *et* Drakenb. *ad* Sil. 17, 367. Te mihi remittere atque concedere, vt omne studium meum in Plancii honorem consumerem Cic. pro Planc. c. 30. *Add.* Tacit. Ann. 1, 8, 6. Cic. Acad. 4, 106 Sed tibi aut concedendum est ita esse, quod minime vis: aut memoriam mihi remittas oportet, et facile esse ei locum, etiam si comprehensio, perceptioque nulla sit. *i. Concedas mihi memoriam esse.* Remittere, *Cessare.* Ter. Andr. 5, 1, 8 Nam si cogites, remittas iam me onerare iniuriis, *vt* omittas. De custodia remittere, *Negligentiorem fieri* Columel. 1, 8 *ad finem.* Cic. Verr. 5, 168 c. 65 Aliquid de summo supplicio remitteres. *i. Minueres supplicium.* Cic. pro Rabir. Post. 31 Neque fuit Gabinii, remittere tantum de suo; nec regis imponere tantum pati suis. Idem ad Brut. 17 Persuade tibi de voluntate mea nihil esse remissum, de iudicio largiter. Ex eo, quod ipse potest in dicendo, aliquantum remittet, vt tu tamen aliquid esse videare Cic. Diuin. in Caecil. c. 15. Idem Verr. 3, 82 In illo reprehenditur, quod ex ea pecunia remiserit, quam ipse quaesierat. Ex rugis aliquid vis tu remittere? Plin. Epist. 9, 17, 2. Ex virtute pristina remittere aliquid Caes. Bell. Ciuil. 3, 28. ¶ 3 *Reliqua ordine Substantiuorum elementari persequemur.* Aedes remittere *quas emeris, emtione rescissa petenti venditori restituere*, Plaut. Most. 3, 2, 111. Plin. Epist. 7, 16 Ille me in Tribunatu, *etc.* quum mihi Caesar annum remiserit. Animum remittere, Delectare, *inquit* Nonius 4, 398 *cui contrarium est* Intendere. Cic. in Hortens. . . . Quaero enim non quibus intendam animum rebus, sed quibus relaxem, ac remittam. Liu. 39, 24 Nunquam tamen remisit animum a colligendis in pace viribus, quibus quandocunque data fortuna esset, ad bellum vteretur. *i. Nunquam cessauit colligere vires, etc.* Cic. de Legib. 2, 38 c. 15 Et incitat languentes, et languere facit excitatos: et tum remittit Animos, tum contrahit. Ardorem pugnae remittere Liu. 35, 5. *h. e. Minuere.* Aures cum erexere acerrimi auditus; cum remisere, surdi Plin. 8, 32. Beneficium Caes. Bell. Ciuil. 2, 32. Causam integram ad Senatum remittit Tacit. Ann. 3, 10, 5. Contentionem Caes. Bell. Ciuil. 2, 14. *Conf.* Cic. de Cl. Orat. c. 55. Culpam remittens Valer. Argon. 3, 407. *i. Condonans.* Remissa aedilibus talis Cura Tac. Ann. 3, 55, 1. *i. condonata, ablata.* Curas remittens Stat. Silu. 4, 6, 1. Cic. Verr. 4, 137 c. 51 Quum diutius in eo negotio, curaque fueram, vt requiescerem, curamque animi remitterem, ad Carpinatii praeclaras tabulas reuertebar. Cic. Att. 13, 23 Ne existimes eos, qui non debita consectari soleant, quod debeatur remissuros. Decimam remisi illis, qui soluerant Plin. Epist. 8, 2, 7. Dolores pedum remiserunt Cic. de Cl. Orat. c. 34. Cels. 3, 12 Horror autem eas fere febres antecedit, quae certum habent circuitum, et ex toto remittuntur. *Plenius*, Cum Se febris remiserit Cels. 3, 18. Fila incepta remisit Ouid. Fast. 2, 755. Frena remittere equo, *Laxare* Ouid. Trist. 1, 4, 14. Frenos remittere dolori, *per translationem* Plin. Epist. 5, 9. Idem ibid. 2, 5 Idem tamen, qui a te hanc austeritatem exigo, cogor id, quod diuersum est postulare, vt in plerisque frontem remittas, *minus seuerus sis.* Furor ille se remisit Ouid. Epist. 4, 51. Habenas adducere et Remittere, *contraria* Cic. de Amicit. 45. Idem Verr. 1, 121 Hic tu fortasse eris diligens, ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam. Imbres remiserunt Liu. 40. *h. e. Cessarunt, vel Minores fuerunt.* Inimicitias suas remittere Reip. Liu. 39, 5. Interceptionem remittere, *Cessare ab interceptione* Idem 38, 54. Cic. Philipp. 8, 19 Quotidie aliquid Iracundiae remittebat. Iras Virg. Georg. 4, 536. Ius alicui Martial. 1, 96. Idem 10, 82 Parce, precor, lasso, vanosque remitte Labores, Qui tibi nil prosunt, et mihi, Galle, nocent. *de officio assectandi, salutandi etc.* Hiems se remittit Vere Tibull. 3, 5, 4. Curt. 6, 11, 20 Legem se supplicio (*f.* supplicii) coniunctis fontium remittere edixit. Caes. Bell. Ciuil. 1, 10 Illi deliberata respondent, scriptaque ad eum Mandata per eos remittunt. Caes. Bell. Gall. 6, 13 Quod fere plerisque accidit, vt praesidio literatorum diligentiam in perdiscendo ac Memoriam remittant. *i. Memoriam non curent, et negligant meminisse.* Multam remittere, *vid.* Multam dicere, *in* DICO. Neruos remittere, *et* Intendere, *contraria* Plin. 26, 10. Vrgent tamen, et Nihil remittunt, *de contentione et feueritate, intellige* Cic. Fin. 4, 77 c. 28 *pr.* Tacit. Hist. 4 Vim principis complecti, nomen remittere. Cic. de Legib. 1, 11 Quemadmodum Roscius familiaris tuus in senectute numeros in cantu remiserat. Nuntium ad aliquem Plaut. Capt. 2, 3, 15. *Sed* Nuntium remittere vxori, Repudiare vxorem. Cic. in Topic. 19 c. 4 Si mulier quum fuisset nupta cum eo, cui connubii ius non esset, nuntium remisit, quoniam qui nati sunt, patrem non sequuntur. *Conf.* Idem ad Att. 1, 13. Officium non debet ab eo, quem ego parentis loco obseruo, exigere, quod parenti suo remisisset Plin. Epist. 7, 23. Opera remittere Liu. 30, 3. Cic. pro Cluent. 6 c. 2 Deinde si quam Opinionem iam vestris mentibus comprehendistis: si eam ratio conuellet, si ratio labefactabit, si denique veritas extorquebit, ne repugnetis, eamque animis vestris aut libentibus aut aequis remittatis, *i. dimittatis.* Poenam Liu. 40, 10. Repudium Remittere, *Repudiare* Ter. Phorm. 5, 7, 36. Lucil *apud* Non. 4, 398. Cohibet domi moestus se Albinus, repudium quod filiae remisit. Symmach. 6, 8 Actores absentium, quibus Res longinqua remittitur *(committitur)* tanquam soluti legibus viuunt. Saporem remittere, pro Mitiorem reddere vel temperare Senec. de Prouident. Non mutant saporem maris, neque remittunt quidem. Simulac Se remiserat Nep. 7, 1, 4. Sonum vocis intendere, et Remittere, contraria Cic. in Orat. 59. Spiritus remittant, comprimant animos suos, fedent arrogantiam Cic. pro Flacc. 38. Tempus nullum remittis, neque te respicis. *i. Non cessas.* Ter. Heaut. 1, 1, 18. Verba aspera remittere alicui, *i. Non acrius obiurgare aliquem* Ouid. ex Pont. 2, 6, 8. Vincula saeua Ouid. de Arte Am. 2, 291. Voluntate remittere Liu. 35, 45. Vultum Ouid. ex Pont. 2, 2, 65. ¶ 4 *Pass.* Remittor *Interquiesco, occupationes intermitto, et animum remitto.* Plin. Epist. 1, 16 Est ergo mecum per diem totum: eundem antequam scribam, eundem quum scripsi, eundem etiam quum remittor, non tanquam eundem lego. Lege remissum, *Concessum lege* Ouid. de Arte Am. 2, 599. Thyades membra remissae Senec. Oedip. 5.

REMITTENS, entis. Partic. Valer. Flacc. 3, 407 Culpam remittens.

REMISSVS, a, um. Partic. [ἀναμένος, ἄνετος] *Retro missus,* Manil. 1, 757 Terra remissus, *i. a terra.* Virg. Aen. 6, 98 Manes Acheronte remissos. *Supra habuimus* Ouid. Her. 15, 53 Aut vos erronem tellure remittite nostrum. *Sed etiam reliquas verbi significationes habet. v. g. Laxus, non intentus. Sic* Cic. pro Cael. 13 Cum tristibus seuere, cum remissis iucunde: cum senibus grauiter, cum iuuentute comiter: cum facinorosis audacter, cum libidinosis luxuriose viuere. Cic. de Finib. 3, 2 Quanquam in eo sermone, qui cum Torquato est habitus, non remissi fuimus: tamen haec acrior est cum Stoicis parata contentio. In labore remissus nimis parumque patiens Nep. 11, 3, 1. Cic. Att. 16, 15 Ego si me non improbissime Dolabella tractasset, dubitassem fortasse, vtrum remissior essem, an summo iure contenderem. In vlciscendo remissior Cic. post redit. ad Quirit. 23. Remissus animo Caes. Bell. Ciuil. 2, 14. Mente remissus Claud. in pr. Conf. Stil. 2, 143. Nec vllo spectaculi genere communior aut remissior erat

Sueton.

Sueton. Claud. c. 21. Cic. Verr. 3, 214 Remissior aliquanto eius fuit Aestimatio, quam annona. *i. minoris aestimauit frumentum, quam vulgo venibat.* Ouid. Epist. 7, 149 Hos populos potius in dotem ambage remissa Accipe. *i. Omissa. Alii legunt,* Ambage remota. Cic. de Diuin. 2, 81 Haec scilicet in imbecillo remissoque Animo multa omnibus modis confusa et variata versantur. Remissioris Animi vir Laelius Sen. Epist. 11. Animo leni et remisso esse Cic. de Orat. 2, 193. Animo ad otium et ad omnem comitatem remississimo Sueton. August. c. 98. Aqua frigida remissa Scribon. 85. *i. tepida.* Cic. Tusc. 2, 54 Onera contentis Corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt. Digitos inter remissos cecidere pocula Propert. 4, 9, 27. Frigus remissius Caes. Bell. Gall. 5, 12. Cic. pro Sext. 115 Facit, Iudices, vester iste in me animorum oculorumque contuitus, vt mihi iam licere putem remissiore vti Genere dicendi. Humeri remissi. *i. demissi* Quinctil. 11, 3, 159. Ira remissior Liu. 24, 39. Opus remissum, *Humile et non magnae artis, aut magni laboris* Ouid. Trist. 2, 547. Pastillus remissior Scribon. 91. *i. minus efficax.* Pectus remissum. *vid.* PECTVS. Ramus adductus, quum remissus esset, in oculum recidit Cic. de Diuin. 1, 113. Sanguis e pulmone remissus, *i. Electus* Ouid. ex Pont. 1, 3, 19. Sermo senis quietus et remissus Cic. de Sen. Sermones remissiores hilarioresque Sueton. Tib. c. 21. Studia remissa temporibus Cic. Tusc. 1, 1. Ventus remissior Caes. Bell. Ciu. 3, 26. Plin. Epist. 7, 1 Quin etiam quum perustus ardentissima febri, tandem remissus vnctusque, acciperem a medico potionem, *etc.* Quum remedii fuerint Scribon. 93. *de iis, qui cephalalgia correpti. Solutus liquefactus.* Ammoniacum super ignem remissum Pallad. 1, 41, 2. Adeps vulpis remissus et instillatus dolorem sanat Sext. Placidus 1, 31. Cerae remissae Sammon. c. 15 v. 270.

REMISSIO, ōnis f. [ἔνδοσις, ἄνεσις, πάρεσις, ἀποστολή] Plin. Epist. 4, 3 Ego tamen te vel magis in remissionibus miror; nam, *etc.* Arcum inuentio frangit, Animum remissio P. Syrus. Cic. in Catil. 4, 13 c. 6 *extr* Remissio poenae. Idem Fam. 5, 2 Si humanitas appellanda est in acerbissima iniuria remissio animi ac dissolutio. Idem pro Cael. 39 Quem non quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, non conuiuia delectarent. Danda tamen est omnibus aliqua remissio Quinctil. 1, 3. Dolorum remissio Scribon. 99. Febris Sueton. Tib. c. 73. Non inutilis laborum remissio Quinctil. 3, 8. Cic Fam. 7, 27 Visa est mihi vel loci mutatio, vel animi aeterna relaxatio, vel ipsa fortasse iam senescentis morbi remissio profuisse. Cic. Fam. 9, 24 Nec id ad voluptatem refero, sed ad communitatem vitae atque victus, remissionemque animorum, quae maxime efficitur sermone familiari, qui est in conuiuiis dulcissimus. Remissio et moderatio vocis Cic. de Clar. Orat. 313 c. 91. Contentio vocis *et* Remissio, *contraria* Idem de Orat. 2, 261. *Et* Off. 1, 146 Ex oculorum obtutu, ex eleuatione, aut superciliorum remissione, aut contractione. Remissio *pensionis* Suet. Iul. c. 20. Tacit. in Vita Agr. c. 9 Iam vero tempora curarum remissionumque diuisa. Modus sit remissionibus, ne aut odium studiorum faciant negatae, aut consuetudinem nimiae Quinctil. 1, 3. Columel. 1, 7 Nam vbi sedulo colitur ager, plerumque compendium, nunquam detrimentum affert, eoque remissionem petere colonus non audet: *de pensione, quam debet.*

REMISSE. Adu. [ἀνειμένως] *Leniter vel laxe. Sequitur nempe naturam Nominis s. Participii.* Sallust.... Pauca timide, remisseque locutus abscessit. Cic. de Orat. 3, 27 Quis vnquam res praeter hunc tragicas paene comice, tristes remisse, seueras hilare, forenses scenica prope venustate tractarit? Nonius 4, 398 Remisse *hoc loco,* Laeto animo *interpretatur.* Cic. Off. 3, 106 Nemosthenis qui ista differunt, solum audent malum dicere id, quod turpe sit: qui autem remissius, hi tamen non dubitant summum malum dicere Cic. de Finib. 1, 1 Quidam autem non id tam reprehendunt, si Remissius agatur: sed tantum studium tamque multam operam in eo ponendam non arbitrantur. *conf.* Colum. 11, 1. Agere versum leniter, remisse, non actuose Cic. de Orat. 2, 190. Remisse, leniter, vrbane agere cum aliquo, *cui conuenit* Grauiter, seuere, prisce Cic. pro Cael. 33 c. 14. Dicere Quinctil. 12, 10 Remissius et placatius Ferre Cic. Fam. 6, 13. Idem Verr. 4, 76 c. 34 Quum iste nihilo Remissius atque etiam multo vehementius Instaret quotidie. Sueton. Claud. c. 25 Ingredientem destituebant pophtes minus firmi, et Remisse quid vel serio agentem multa debonestabant.

REMISSA, ae. f. *Pro Remissione.* Cyprian. Epist. 8, 14. Tertull. adu. Marc. 4, 18. *conf. Zimmerm. Anal. Miscell. Mens.* 5 §. 1 p. 225.

REMISSARIVS, a, um. Adi. [ἀνετικός] *vt,* Remissarius vectis *in fucula torcularis, qui frequenter remittitur: vel quia ad remissionem factus est.* Cato c. 19 Vectes longissimos pedum decem et octo, secundos pedum sexdecim, tertios pedum quindecim, remissarios pedum duodecim.

REMISSIBILIS, e. Adi. Delicta Tertull. de Pudic. c. 2. Cael. Aurel. Tard. 2, 13, 164 Remissibilis digestio, *i. lenis,* percussibili virtuti *contraria.*

REMISSĪVVS, a, um. Adi. Cael. Aurel. Acut. 3, 4, 31 Remissiuis rebus relaxare tumentia.

REMISSOR, ōris. m. Ambrof. de Off. 1, 7. *et* Chrysolog. Serm. 84.

REMIXTVS. *vid.* REMISCLO.

REMMIA *gens Romae, e qua fuit lator* legis Remmiae *in calumniatores lata, de qua est liber Brencmanni, et ad quam respicit* Cic. pro Rosc. Am. 37 c. 20.

REMOLIOR, īri. [ἀποσείω] *De suo loco pellere.* Ouid. Met. 5, 354 Saepe remoliri luctatur pondera terrae, Oppidaque et magnos deuoluere corpore montes. *de Typhoeo. h. e. Excutere: vel decutere et demoliri.* Arma remolitur Sil. 1, 36. *i. Retractat, et instaurat. conf. in* REMOLLIO.

REMOLITVS, a, um. Partic. *vt,* Orbis remolitus. Sen. Herc. fur. 504.

REMOLLIO, īui, ītum, īre. [ἀναμαλάττω] *Rursus aut ex duro, mollire.* Columel. 2, 12, 9 Nihil itaque amplius in iteratione, quam remolliri terra debet aequaliter. *Sed mihi, cum recenserem h. l. non occurrit alia lectio, nec sententia alia, quam* remoliri, *i. denuo moueri, subigi.* Artus tactos remollit Salmacis Ouid. Met. 4, 286.

REMOLLĪTVS, a, um. Partic. [ἀναμαλαχθείς] Sueton. in Auguſt. c. 79 Vultu erat vel in sermone, vel tacitus, adeo tranquillo seremoque, vt quidam e primoribus Galliarum consessus sit inter suos, eo se inhibitum ac remollitum, quo minus, vt destinarat, in transitu Alpium per simulationem colloquii propius admissus, in praecipitium propelleret. Apul. Herb. c. 3 Grana humore remollita.

REMOLIESCO, ĕre. [ἀναμαλάττομαι] *Molle fieri.* Caes. Bell. Gall. 4, 2 Vinum ad se importari non sinunt, quod ea re ad laborem ferendum remolleſcere homines, atque effeminari arbitrantur. Cera remolleſcit sole Ouid. Met. 15, 285. Sole remolleſcit, quae frigore constirit vnda Ouid. Met. 9, 661. *Per translationem,* Mitem et placatum fieri. Ouid. Met. 1, 377 — Precibus si numina iustis Victa remolleſcunt, si flectitur ira deorum. *Vid. modo* REMOLLIENS.

REMONEO, ēre. *Subinde monere.* Hic tibi cauenda confebam, hic benevole remonebam Apul. Met. 5 p. 169, 23.

REMONIVM f. REMONA, Remi *habitatio. vid.* REMVRIA.

REMORA, *a Remo, Romuli fratre, appellatio.* Ennius *apud* Cic. de Diu. 1, 17 Curabant vrbem Romam Remoramne vocarent. *Sic in manuscriptis. Editi,* Romamne Remamne vocarent. *Turnebus priorem scripturam magis probat.*

REMORA. *appellatium. vid.* REMOROR.

REMORBESCERE. [ἀνασοβεῖν] Festus, Remorbescat Ennius pestuisse videtur, pro in morbum recidat.

REMORDEO, di, sum, ēre. [ἀνταδάκνω] *Mordere subinde, sollicitare.* Virg. Aen 1, 261 — Quando haec te cura remordet. Cura remordet me Claud. de Bell. Get. 302. Praeteritisque admissa malis peccata remordent Lucret. 5, 84. Animus conscius remordet Idem 4, 1129. Libertatis desiderium remordet animos Liu. 8, 4. *Propriae significationis exemplum statim damus in* REMORSVRVS.

REMORSVRVS, a, um. Partic. [ἀντιδήξων] *Proprie* Hor. Epod. 6, 4 Quin huc inanes, si potes, vertis minas, Et me remorsurum petis?

REMŌRES, um. m. Pl. Aues in auspicio dicuntur, quae actum aliquid remorari compellunt. Festus.

REMŌROR, āri. Dep. [ἀναβάλλω, ἐπέχω, ἀνέχω, παρέλκω] *Retardare:* Ter. Andr. 4, 4, 18 Ne quod vestrum remorer commodum. Idem Eun. 2, 3, 10 Vt illum di, deaeque omnes perdant, qui me hodie remoratus est. Hae res, quae caeteros remorari solent, non retardarunt Cic. pro L. Manil c. 14. Ituros remorari Ouid. Met. 13, 220. Verba et preces puellae me remorantur Propert. 1, 6, 5. Cic. in Catil. 1, 4 Num vnum diem postea L. Saturninum Trib. Pleb. et C. Seruilium mora a Reipub. poena remorata est? Gradum remorari Plaut. Perf. 1, 2 28. Iter Ouid. Met. 11, 233. Poenam Vlpian. in l. Si quis filio. §. Quid tamen D. de Iniusto testamento. Cic. Att. 3. 13 Scito te mihi iis epistolis potius, et meas spes solitum esse remorari. Liu. 37, 45 In deteriore sua fortuna pacem faciet rex, quia ferius facit, quam facere potuit; si nunc remoratus fuerit *etc. Vetus codex habet* Moratus. Plaut. Cas. 4, 3, 7 Nam quid illaec nunc tam diu intus remoratur, quasi ob industriam? Nec remorantur ibi Lucret. 2, 74. *conf.* ib. v. 564. Non diu remoratus es Catul. in Epithal. Mallii s. 59, 200.

REMORĀTVS, a, um. Partic. [ἀναβεβλημένος] *vt,* Calamitas remorata longius serpit Pseudo-Cic. anteq. iret in exil. 14 c. 6. Ouid. Met. 4, 137 Sed postquam remorata suos cognouit amores, *i. post moram aliquam. Pass.* Ouid. Met. 10, 671. Et rursus pomi iactu remorata secundi.

REMŌRANS, antis. *aliud* Partic. [ἀναβάλλων] Ouid. Fast. 6, 772 Et fugiunt freno non remorante dies.

REMORATIO, ἀνασοφή, διατριβή.
REMORATOR, παρελκύτης
REMORATRIX, παρελκύστρια.
} In Vet. Gloss. Cyrill.

REMORĀMEN, inis. n. *Id quod moratur, retinet.* Ouid. Met. 3, 567 — Remoraminaque ipsa nocebant. *Vid. Heins. Est enim magna lectionis varietas.*

REMŌRA, ae. f. [παρέλκυσις] *Retardatio.* Lucilius *apud* Festum in schedis s. fragm. Quae vox ex te resonans meo gradu remoram facit? Plaut. Trin. 1, 1, 15 Quae in rebus multis obstant, odiosaeque sunt, remoramque faciunt rei priuatae et publicae. *vid.* Idem Poen. 4, 2, 106. ¶ 2 Remora, [ἐχενηίς] *Piscis, qui nauem, cui adnixus sit, remoratur.* Plin. 32, 1 Tamen omnia haec pariterque eodem impellentia vnus ac parvus admodum pisciculus echeneis appellatus in se tenet. Ruant venti licet, et saeuiant procellae, imperat furori, viresque tantas compescit, et cogit stare nauigia: quod non vincula vlla, non anchorae pondere irrenuocabili iactae. *Et paullo post,* E nostris quidam Latinis Remoram appellauere eum. ¶ 3 Remorae, *aues infaustae: vid.* REMORES *p. a. et Scalig. in Coniectan.* ¶ 4 Remora *proprium a Remo, vid. p. a.*

REMŌVEO, mōui, mōtum, ēre. [ἀποκωλύω, διακωλύω] *Amouere, abducere, auferre.* Cic. Fam. 16, 12 Accepimus conditiones, sed ita, vt remouear praefidia ex his locis, quae occupauit. Idem Qu. Frat. 2, 5 Hunc Catonem Lentulus a legibus remouit, *i. prohibuit, ne leges ferre posset.* Caes. Bell. Ciuil. 3, 21 Senatus Caelium ab Reipub. remouendum censuit. Hoc decreto eum Consul Senatu prohibuit, et concionari conantem de rostris deduxit. *Praetor adhuc fuerat Caelius.* Cic. Off. 1, 127 Quae natura occultauit, eadem omnes qui sana mente sunt, remouent ab oculis. Cic. in Brut. 38 Lysiam primo profiteri solitum artem esse dicendi: deinde quod Theodorus esset in arte subtilior, in orationibus autem ieiunior, orationes eum scribere aliis coepisse, artem remouisse. similiter Isocratem primo artem dicendi esse negauisse, scribere autem solitum alios orationes, quibus in iudiciis vterentur. Artem remouisse, *h. e. Negauisse vllam esse artem dicendi, vt multi alii negarunt: quod* Cic. de Orat. 1, 90 *scripsit. Ita vero interpretandum docet particula,* Similiter, *quae sequitur. Et* Quinctil. 2, 18 *scribit* Lysiam negasse artem esse. Cic. pro Rosc. Amer. 23 c. 8 *extr.* Multa palam domum suam auferebat, plura clam de medio remouebat. Ex vrbe me remoui in montes Hor. Serm. 2, 6, 16. A vulgo et scena in secreta se remouere Idem ibid. 2, 1, 18. Causas desidiae removere Ouid. Trist. 3, 7, 31. Infantem remouere, *A lacte depellere. vid.* INFANS. Inuidiam a se remouere Ouid. Met. 12, 626. Manus remouere ex oculis Ouid. Met. 9, 390. Ministerio sceleris me remoui Ouid. Met. 3, 645. Metum Liu. 2, 2. Moram Plaut. Stich. 2, 1, 37. Nubem animi remouit ipse dolor Ouid. Trist. 1, 3, 13. Cic. pro Corn. Balb. 11 c. 5 Fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis grauissimis viris neminem quin remoueret Oculos, et se totum auerteret. Cic. Acad. 4, 18 Quod si quum fungi munere debeamus, non modo operam nostram nunquam a populari coetu remouemus, sed ne literam quidem vllam facimus nisi forensem. Pudorem Ouid. Met. 8, 157. Remedium remouere Scrib. 11. Cic. Att. 4, 8 Quid sit quod se a me remouit, si modo remouit, ignoro, *i. quod discessit ab amicitia mea,* ut *mox* Remouere se ab amicitia. Cic. Off. 1, 69 c. 20 Multi et sunt et fuerunt, qui cum quam dico tranquillitatem expetentes, a negotiis publicis se remouerunt. Se ab amicitia alicuius

cuius remouere Cic. de Amicit. 79 c. 12. Se a suspicione alicuius commodi Cic. de Lege Agrar. 2, 22 c. 8. Idem in Orat. 5 Ne opifices quidem se (ab *inserit Lambin.*) artibus suis remouerunt, qui aut Ialysi (quem Rhodi vidimus) non potuerunt, aut Coae Veneris pulchritudinem imitari. Soporem cura remouens Ouid. Met. 6, 439. Cic. Verr. 1, 116 Tum iste homo innocens, qui illam suspicionem leuare, atque ab ea se remouere cuperet. Vim procul hinc remoue Ouid. Amor. 1, 14, 29. *Obseru.* Remôsse, pro Remouisse Lucret. 3, 68 — Falso terrore coacti Effugisse volunt longe, longeque remôsse. A vulgo remôrant se in secreta, *i. Remouerant, secessêrant* Hor. Serm. 2, 1, 71. *Syncope est.* Sil. 11, 175 — Hi sunt qui iura dedere Terrore expulso, Sidicinaque bella remôrant.

REMŌTVS, a, um. Partic. Cic. Verr. 5. 80 Remoto atque ablegato viro, non liberius quam ante, *etc.* Cic. Verr. 3, 85 Etiamne haec tam parua ciuitas, tam procul a manibus tuis atque a conspectu remota? Procul vrbe remotus Ouid. ex Pont. 4, 9, 123. Longa regione remotus Ouid. Trist. 5, 4, 72. Longe remotus homo ab Ambitione. *vid.* LONGVS. A culpa remotus, *Qui caret culpa* Cic. pro Muraen. 73. Idem Verr. 1, 35 Quis tam remotus fuit a Cupiditate? Idem Att. 14, 12 Haec conscripsi X. Cal. accubans apud Vestorium, hominem remotum a Dialecticis, in Arithmeticis satis exercitatum. Apulia ab Impetu belli remotissima Cic. Att. 8, 3. Idem Verr. 2, 160 c. 66 Homines quietissimi, qui maxime ab iniurris nostrorum magistratuum Remotissimi consueuerant esse praesidio foederis, *etc.* Cic. Fam. 15, 4 Si quisquam fuit vnquam remotus ab inani laude, et sermonibus vulgi, ego profecto is sum. A vulgari Intelligentia remotiora sunt Cic. de Inu. 2 c. 22 *non intelliguntur a vulgo.* Ab Oratoris Officio procul remotus Cic. de Inuent. 1, 8 c. 6. A Pudore remotus longissime Idem de Lege Agrar. 2, 1 A Memoria, *vid. mox* n. 2 Res remota. Cic. pro Font. 11 Telis, Iudices, non credere cupidis, et iratis, et coniuratis, et ab Religione remotis, non solum potestis, sed etiam debetis. A Sensibus remotum Lucret. 5, 139. A Suspicione minimi errati remotissimus Cic. Verr. 4, 30. Vitio ab omni remotus Hor. de Arte Poët. 384. ¶ 2 *Nomina rerum, quae* remotae *dicuntur.* Ambage remota verum abdidit Ouid. Fast. 3, 337 Antrum remotius Ouid. Fast. 6, 121. Arbitris remotis dicit esse quae secreto agere de Repub. velit, *etc.* Liu. 2, 37. Custos remotus Hor. de Arte Poët. 161. Delectu omni et discrimine remoto officia tollebantur Cic. de Finib. 4, 69. Femina a viris remotissima, *Non dedita libidini* Columel. 12, 1. Ioco remoto tibi haec amicissimo animo praecipio Cic. Fam. 7, 11. *Quod et* Amoto ioco *dicitur.* Locus arbitris remotus Cic. Verr. 5, 79. Postquam exemta fames epulis Mensaeque remotae Virg. Aen. 1, 220. Nimbi remoti Hor. Carm. 4, 4, 8. Pietas remota Lucan. 5, 155. Cic. de Inuent. 1, 39 Quum autem Res ab nostra memoria propter vetustatem remotas ex literarum monumentis repetere instituo, *etc.* Cic. Qu. Frat. 2, 2 Sine dubio Res a Lentulo remota videtur esse: *vt ille eam non consequatur.* Sermo a strepitu forensi remotissimus Cic. in Orat. 32 c. 9 *extr.*

REMŌTE. Adu. *Compar.* Cic. de Nat. Deor. 87 c. 31 *de Stellis,* Aliae propius a terris, aliae remotius eadem spatia conficiunt. *Superl.* Remotissime Augustin. de Trin. 12, 5.

REMOTIO, ōnis. f. [ἀποχήρωσις] Brachii remotio Auct. ad Herenn. 4. *Metaph.* Cic. de Inu. 1, 15 c. 11 Remotio criminis est, cum id crimen, quod infertur, ab se et a sua culpa, vi, et potestate, in alium reus remouere conatur. Id dupliciter fieri poterit, si aut causa, aut factum in alium transferatur. *Similia* de Inuent. 2, 86 c. 29 Quum eius intentio facti, quod ab aduersario infertur, in alium, aut in aliud dimouetur.

REMVGIO, īui *vel* ii, ītum, īre. [ἀναμυκάομαι, ἀναβρύχω] *Vt Resonare, mugitum reddere vel edere.* Virg. Georg. 3, 45 Et vox assensu nemorum ingeminata remugit. Caelum remugit Idem Aen. 9, 504. Mons totus circum remugit Virg. Aen. 12, 928. Nemus remugit ventis Hor. Carm. 3, 10, 5. Nemus remugit bellatore Stat. Theb. 12, 602. Sinus Ionius remugiens Noto Hor. Epod. 10, 19. Tympanum remugit Catul. de Berecynt. f. 61, 29. Vox remugit assensu nemorum ingeminata Virg. Georg. 3, 45. Antro remugit Sibylla Virg. Aen. 6, 99. Ad mea verba remugis Ouid. Met. 1, 657. *Verba Inachi ad filiam mutatam in vaccam: Mugitum reddis, non verba.* Insanis vlulatibus remugit Stat. Theb. 12, 274.

REMVLCEO, ēre. [ἀναγηλέω] *Mulcere, manu velut subinde percurrente. Repetitionem etiam hic indicante Praepositione.* Corda stimulata remulcere Stat. Theb. 8, 93. Minas remulcere Stat. Theb. 8, 93. Virg. Aen. 11, 812

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
Continuo in montes se saltu abdidit altos
Occiso pastore lupus, magnoque iuuenco,
Conscius audacis facti, caudamque remulcens
Subiecit pauitantem vtero, *etc.*

Caudam remulcens, *inquit Turneb. Aduers. 21, 22. i. Reflectens: sic enim lupi et canes timentes reflectunt caudam, vt eam sub verenda reducant.* *Sic et* Demulcere aures *pro Demittere dixit* Lactantius. *vid.* DEMVLCEO.

REMVLCVS s. REMVLCVM. [ἐμπάλιος] *Videtur esse omnis machinatio, qua nauis suo instrumento destituta, et velut exarmata, vel quacunque alia causa sua ope non progredi valens, trahitur. Sic videntur conciliari posse diuersae virorum doctorum sententiae e diuersis locis hauflae, quos proponemus, vt quisque videtur apertior.* Isid. Or. 19, 4 Remulcum funis, qua deligata nauis trahitur, vice remi. De quo Valgius, Hic mea me longo succedens prora remulco Lactantem gratis sistit in hospitiis. Festus in Fragm. Remulco est, cum scaphae remis nauis magna trahitur. Caes. de B. Ciu. 3, 40 Cn. Pompeius submersam nauim remulco, multisque funibus abducit. Liu. 25, 30 Marcellus noctu nauim onerariam cum armatis remulco quadriremis trahi ad Achradinam iussit. Idem 37, 24 Contemplatus Eudamus hostes claudas mutilatasque naues apertis nauibus remulco trahentes. Hyginus *apud* Charis. 1 p. 108 *extr.* Ab Actio nauigantes stadia XL veniunt ad Isthmum Leucadiensium: ibi solent iteris minuendi causa remulco, quem Graece πάντωνα dicunt, nauem traducere. *Quidquid sit de nomine Graeco, intelligi videtur, fossa per Isthmum ducta, adhibitis quocunque modo funibus, vel hominum manu vel iumentorum vsu tractis, transmissas Ionii itinere naues circumnauigationem procurrentis peninsulae compendi factam.* Auson. Mosella 41 Et quum per ripas nusquam cessante remulco, Intendunt collo mulorum vincula nautae. Idem Epist. 2, 9 Profugaeque dabam pia vota carinae, solus adhuc te, nate, videns; celerisque remulci Culpabam properos aduerso flumine cursus. *Vtroque hoc loco iumenta in litore currentia aduerso flumine trahunt naues prora, et forte malo, deuinctas: quale quid me videre memini, vbi ex Fuldae et Werrae confluentibus ad Mundam Vrsurgis oritur. Plura ex Graecorum praefertim comparatione dabunt Scheffer. de Mil. nauali 2, 5 p. 150 et Dion. Voss. ad Caesaris l. c.* Vet. Gloss. Remulcus πάκτων. *vid. mox* REMVLCO. ¶ 2 *Translate* Ammian. 18, 5 Non contis, nec remulco, vt aiunt, id est, non flexiloquis ambagibus vel obscuris, sed velificatione plena in rempublicam ferebatur.

REMVLCO, āre. *Potuerunt dicere Latini ex Graeco ἐμπαλιᾶν non minus quam ἐμπάλιον illorum* remulcum *fecere. Dixerunt autem Polybius et Strabo ἐμπαλιᾶν de eo, cum vel ab altera naui, vel a iumentis in litore currentibus, nauis trahitur:* funis, *qui ad eam rem adhibetur, ἐμπάλιον est. vid. Scheff. l. c. Nondum tamen alia verbi auctoritas prolata, praeterquam* Non. 1, 282 *cui tamen de etymologia credas caue.* Remulcare dictum, *ait,* quasi molli et leui tractu ad progressum mulcere. Sisenna Hist. l. 2 Si quae celeriter solui poterat, in altum remulcare trahit. *Modo non fuerit apud Sisennam,* remulco retrahit. *Et video sic dare Vrsinum in Fragm. Histor.* p. 44. Vet. On. Remulculo ναυλκῶ.

REMVNCVLVS, i. m. Nauigium piscatorium, *inquit* Non. 13, 8. Sallust. Histor. 2 Primo incidit forte super (alii per) noctem in remunculo piscantis. *Meminit et* Gell. 10, 25. *al.* Lemunculus *quod placuit etiam Mercero in Nonii l. c. al.* Lembunculus. *vid. Vrsin. ad* Sallust. Fragm. c. 16 f. 2 *extr.*

REMVLVS, i. m. *Siluius cognomine, Rex Latinorum, ob impietatem fulmine ictus.* Ouid. Fast. 4, 49 Iam tamen Agrippam natum Remulumque nepotem Viderat, in Remulum fulmina missa ferunt.

REMVNĔRO, āre. *et* REMVNĔROR, āri. Depon. [ἀντιμισθόω, ἀντιχαρίζομαι] *Retribuere, compensare, beneficium reddere, gratiam referre, Munere aliquo, munus aliud compensare.* Trai. ad Plin. Epist. 10, 57 Remuneranda est igitur probitas eorum, *etc.* Cic. Post red. in Senat. 30 c. 12 *pr.* Quibus autem officiis T. Annii beneficia remunerabor? Idem Att. 8, 1 Tu si tibi eadem causa est, me remunerare sane velim. Hoc te Officio remunerent Qu. Cic. de Petit. Consul. 29 c. 9 *extr.* Remunerare praemio Caes. Bell. Gall. 1, 44. *add.* Quinctil. Decl. 2. Papin. ICt. D. 17 t. 1 l. 17. Cic. Fam. 9, 8 Vt possem te Remunerari quam simillimo munere. Suppliciis his te remunerabor Catull. ad Caluum 14, 24. Ad remunerandum *nihil* suppetit praeter voluntatem Cic. Fam. 15, 13.

REMVNERĀTVS, a, um. Partic. Gell. 18, 13 Facete Diogenes sophisma remuneratus.

REMVNERATIO, ōnis. f. [ἀντίδωρον Gloss. Lat. Gr. ἀντιδωρεά, ἀντίχαρις] Cic. de Amicit. 49 c. 14 Nihil est enim remuneratione beneuolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorumque iucundius. Idem Off. 2, 68 c. 20 A quo enim expeditior et celerior remuneratio fore videtur, in eum fere est voluntas nostra propensior.

REMVNERĀTOR, ōris. m. Tertull. Apol. c. 36 A Deo remuneratore. *add.* Vulgat. Ebr. 11, 7.

REMVNERABILIS, e. Adi. Sarisb. Ep. 143 Remunerabilius est exulem ad bonorum participium inuitare.

REMVRIA, ōrum. n. Pl. *Remi occisi funesti dies. Apud* Ouid. Fast. 5, 451 *sqq. Remi interfecti vmbra petit, diem sibi festum celebrari:* v. 479

Romulus obsequitur, lucemque Remuria dixit
Illam qua positis *(sepultis)* insta feruntur auis.
Aspera mutata est in lenem tempore longo
Litera, quae toto nomine prima fuit.
Mox etiam Lemures animas dixere silentum,
Is verbi sensus, vis ea vocis erat.

REMVRĪNVS, a, um. Adi. *vt,* Remurinus ager dictus, Quia possessus est a Remo. et Remi habitatio Remona: sed et locus in summo Auentino Remoria dicitur, vbi Remus de vrbe condenda fuerat auspicatus. Paullus *apud* Festum. *Vid. etiam fragm. s. scbedas* p. 86 *vnde etiam* Remonium *vel* Remorium *exsculpunt viri docti, habitationem Remi.*

REMVRMŬRO, āre. [ἀντιμορμύρω] Contra murmurare. Stat. Silu. 5, 1, 153

Qualiter alta comam siluarum gloria pinus,
Seu Iouis igne malo, seu iam radice soluta
Deficit, et nulli spoliata remurmurat aurae.

conf. Fortunat. 3 *extr.*

REMVS, i. m. [Ῥῶμος, Ῥέμος] *Filius Martis et Iliae, a fratre Romulo interemtus, vt scribit* Liu. 1, 5 *etc.* Post cuius mortem, oborta pestilentia, consulto oraculo responsum est, placandos esse manes fratris exsilncti: ob quam rem sella curulis cum sceptro et corona, et caeteris regni insignibus semper iuxta fancientem aliquid Romulum ponebatur, vt pariter imperare videretur: vnde est illud Virg. Aen. 1, 296 Cana Fides, et Vesta — Remo cum fratre Quirinus Iura dabunt. *Haec* Seruius. Tibul. 2, 5, 24 Romulus aeternae nondum firmauerat vrbis Moenia, consorti non habitanda Remo. De ratione nominis ita Victor de Orig. Gent. Rom. Romulum a virium magnitudine appellatum: nam Graeca lingua ῥώμην virtutem dici, certum est: alterum vero Remum dictum a tarditate, quippe talis naturae homines ab antiquis remores dicti. *Conf.* REMORA, REMVRIA, REMVRINVS.

RĒMVS, i. m. [κώπη, πλάτη, ἔρετμός] *Instrumentum quo naues aguntur.* Cic. Verr. 1, 134 Quam multos esse oporteret, ex ipso nauigio, quod erat factum sex remorum numero, coniiciebant. Non. 4, 393 Remi, sunt nauales pedes, *(i. pro pedibus sunt in nau)* sicuti plerumque remos remiges Virgilii auctoritate possimus dicere, vt Aen. 5, 153

— Quam deinde Cloanthus
Consequitur melior remis, sed pondere pinus
Tarda tenet.

Breues remi Iuuen. Sat. 15, 128. Cic. Acad. 4, 19 Neque vero hoc loco exspectandum est, dum de remo inflexo, aut de collo columbae, respondeam. *i. Cur in aqua inflexus videatur.* Lenti remi Sen. Hippol. f. 3. Validi Valer. Argon. 2, 311. ¶ 2 *Verba:* Abstergere remos Curt. 9, 9, 16. Adiicere vela remis Ouid. de Rem. Amor. 790. Admotum fretum remis Ouid. Met. 6, 512. Aptare remos Virg. Aen. 5, 752. Certantibus aequora remis Idem ibid. 3, 668. Confisa minutis remis cymba Propert. 1, 11, 9. Confurgunt ordine terno remi Virg. Aen. 5, 120. Contorsit remum in hostem Lucan. 3, 671. Commulsum remis delituit aequor Virg. Aen. 5, 143. Detergere remos transcurrentes Caes. Bell. Cin. 1, 58 *pr.* Dare aliquem ad remum, *vid. in Praepositione* AD. Ducere

re remos Ouid. Met. 1, 294. Franguntur remi Virg. Aen. 1, 108. Impellere remos Idem ibid. 4, 594. Impellere nauim remis, *i. Remigare* Cic. Tusc. 4, 9. Impellit aequora properantibus remis Ouid. Met. 3, 65. Incumbere remis Idem de Arte Am. 2, 721. Incumbere validis remis Virg. Aen. 5, 15. Incuruans lentos gurgite remos Catul. Argon. 62, 183. Inhibere remos, *vid.* INHIBEO. Ineunt grauibus certamina remis Virg. Aen. 5, 114. Ouid. Met. 5, 558 *pulchra metaphora*, Posse super fluctus alarum Insillere remis Optatsis. *i. Posse volare.* Insurgere remis Virg. Aen. 3, 207. *Nempe vt validiore nixu incumbant remiges, prius insurgunt.* Intenta remis brachia Virg. Aen. 5, 136. Lentandus remus in vnda Trinacria, Virg Aen. 3, 384. *i. fretum Siculum nauigandum. vid.* LENTO. Obsistunt remis freta Ouid. Epist. 13, 5. Peragit freta agili remo Idem ibid. 15, 65. Perstant in verbere remorum Ouid. Met. 2, 662. Petit maria agmine remorum celeri Virg. Aen. 5, 211. Petere aequora summis remis Lucan. 3, 532. Pulsata freta remis resonant Sen. Octau. 6. Propellere remis Cic. Tusc. 4 c. 5. Reducere remum ad pectora Ouid. Met. 11, 402. Reguntur rates remo Ouid. de Arte Am. 1, 3. *al. Mouentur.* Sollicitare freta remis Virg. Georg. 2, 502. Stringere remos Idem Aen. 1, 536. Subducere remos Ouid. Met. 11, 486. Torsit aquas remis Idem Fast. 5, 644. Verrunt vada remis Virg. Aen. 6, 322. Verrebant freta demissi remi Ouid. Amor. 3, 8, 42. Remis ventisque laeuum cuncta cohors petiuit Virg. Aen. 3, 563. *Prouerbialiter:* Cic. Fam. 12, 25 Atque inde Venis remisque in patriam omni festinatione properani. *Vetus codex* Ventis remis *per asyndeton. conf. Interpr. ad* Sil. 1, 566. A remo ad tribunal, *vid.* A *vel* AB *Praepositiones.* Corporis remos, *pro Brachus natantis dixit* Ouid. Epist. 18, 215. Pennarum remos *dixit* Sil. 12, 98.

REMIGO, āre. [ἐρέττω, κωπηλατέω] *Remis nauigare.* Cic. Tusc. 4, 9 c. 4 *extr.* Vtrum igitur mauis: statimne nos vela facere, an quasi e portu egredientes, paululum remigare? Plin. 32, 1 Tenuit et nostra memoria Caii principis ab Astura Antium remigantis. Liu. 6, 4 Qui non remigasset Romam. *Poëtis verbum rarius: nondum obseruatum nisi* Prop. 4, 6, 47 Nec te quod classis centenis remiget alis, Te teat.

REMIGANS, antis. Partic. Sen. Epist. 122 *extr.* Contra aquam remigantes.

REMIGATIO, ōnis. f. [ἐρεσία] Cic. Att. 13, 21 Inhibitio autem rem quamuis tum habet, et vehementiorem quidem remigationis nauem coërcentis ad puppim.

REMEX, igis. m. [ἐρέτης, κωπηλάτης, πρόσκωπος] *Qui remos agit et remigandi ministerio mancipatus est.* Plaut. Merc. 4, 2, 5 Sed coquos quasi in mari solitus est hortator remiges hortarier. Cic. de Diuin. 2, 114 c. 55 Quid, inquies, remex ille de classe Coponii, nonne ea praedixit quae facta sunt? Caes. Bell. Gall. 3, 9 Naues interim longas aedificari in flumine Ligeri, quod influit in Oceanum, remiges ex prouincia instituit, nautas, gubernatoresque comparari iubet. Ictus remigis Ouid. Amor. 3, 6, 3. Officium remigis Idem Met. 15, 367. Classis infirma propter dimissionem propugnatorum et remigum Cic. Verr. 5, 85. Opem remigis addere velo Ouid. de Arte Am. 1, 368. Aeri remige velocem agit Prisim Virg. Aen. 5, 116. Remige iter carpere Ouid. Trist. 1, 9, 4. Exercere remiges Nep. 10, 9, 2. Explere numerum nautarum et remigum Cic. Verr. 3 c. 54. Exstructi remigis ordo quater surgens Lucan. 3, 525. Imperare remiges Cic. de Orat. 2, 40.

REMIGIVM, i. n. [ἐρεσία] *Remorum agitatio et remigatio, item Remiges et Remi adeo.* Virg. Georg. 1, 202 Non aliter, quam qui adverso vix flumine lembum Remigiis subigit. *Sed* Aptae remigio a quae Ouid. de Arte Am. 2, 196. Nudum remigio latus nauis Hor. Carm. 1, 14, 4. *i. detectis remis.* Aptat remigio biremes Virg. Aen. 8, 80. Findere aquas remigio Ouid. Fast. 3, 586. Meo remigio rem gero Plaut. Mil. 3, 1, 152. *Prouerbiale est, Illis velint nolint ea res dum est, quam mei sint.* ¶ 2 Remigium, *ad aues transfertur, quoniam alis, veluti remis quibusdam, ad diffindendum aërem vtuntur.* Virg. Aen. 1, 300 — Volat ille per aëra magnum Remigio alarum. *Conf.* Idem 6, 19. Pennarum remigium Lucret. 6, 742. *Metonym.* Remigium, *Remigum multitudo* Virg. Aen. 3, 71 Remigium supplet, socios simul instruit armis. *Sic* Vitiosum remigium Vlyssis Hor. Epist. 1, 6, 63. *i. Socii, a Circe corrupti. Remiges in ipso opere suo allaborantes notat* Cic. Tusc. 5, 14 Quae pugna, quae acies, quod remigium, qui motus hominum, *etc.*

REMILVS, a, um. i. e. Repandus, *vt docet* Festus, *instar remi, paulum lentatur, aliquantum pandatur, praeterquam quod magis etiam curua esse aqua videtur.*

REMIPES, ēdis. Auson. Mosell. 201 Remipedes lembi. Idem Ep. 2, 13 Anates remipedes. *Sic quoque legendum videtur in* Varronis ap. Non. 6, 65 Neque quassagi pennas anates, tremipedas (*leg.* remipedes) buxeis rostris pecudes.

REMISCAGVS, a, um. *Vt*, Remiuaga celox Varr. ap. Non. 13, 1.

REMVTO, āre. Tacit. de Orat. 10, 2 Vidit namque conditionem operum et diuersitates auctorum, formam quoque ac speciem orationis remutandam. *Al.* Mutandam.

R E N

REN, rēnis. m. [νεφρός] *Renes sunt intestinum illud nigrum, geminum, quod lumbis ad summas coxas inhaeret: dictos volunt ἀπὸ τῆς ῥέοντος, fluere, quod ad vrinae* et *spermatis ab his oriantur.* Plaut. Curc. 2, 1, 21 Sed quid tibi est? C. Iecur necat, renes dolent, pulmones distrahuntur. Dolor renium Scribon. 125. Tumor renium 143. 144. Humores qui ex renibus vesicaque profunduntur, *i. Vrina* Cic. de Nat. Deor. 2, 137. Idem Tusc. 2, 60 c. 25 Quum ex renibus laboraret, ipso in eiulatu clamitabat falsa esse illa, quae, *etc.* Renibus laborantes Scribon. 93. Tentantur renes morbo acuto Hor. Serm. 2, 3, 163. Vexati renum dolore Scribon. 169. ¶ 2 Renes, *pro lumbis ipsis* Nemesianus in Cynegeticis 112 Renibus ampla satis validis, diductaque costas. *Vsus est simili significatione* Ausonius Epigr. 3 *Si probamus lectionem Tollii*, Vtere rene tuo. *Sed melior, honestior quidem videtur illa Aldi*, Dicebam tibi, Galla, senescimus, effugit aetas, Vtere vere tuo: casta puella anus est. *conf.* RIENES.

RENVLVS, i. m. Oct. Horat. 4.

RENICVLVS *et* RENVNCVLVS. Dimin. Marc. Empir. 26.

RENĀLIS, e. Adi. Cael. Aurel. Tard. 5, 3 Renalis pallio. Renalibus laborare vitiis Idem ibid.

RENŌSVS *vel* RIENŌSVS, a, um. Vet. Gloss. Rienosus, νεφριτικός.

RENANCISCOR, ĕris, nactus sum, sci. Reprehendo. Festus, Renancisci significat reprehendit: vnde adhuc nos dicimus Nancisci, et Nactus, id est adeptus.

RENARRO, āre. [ἐπιτίθημι] *Narrando repetere et referre.* Virg. Aen. 3, 717 Sic pater Aeneas intentis omnibus vnus Fata renarrabat diuûm, cursusque docebat. Ouid. Met. 6, 316 Vtque fit, a facto propiore priora renarrant.

RENASCOR, eris, nātus sum, sci. [ἀναφύω] *Iterum nasci.* Plin. 11, 29 Deinde ad Canis ortum obire, et alias renasci. Ibid. 37 Equus septimo anno dentes omnes habet et renatos et immutabiles. Liu. 26, 41 Vt remixtile, aut renatum sibi quisque Scipionem imperatorem dicat. Cic. Tusc. 1, 4 Nam principium exstinctum, nec ipsum ab alio renasceretur, nec a se aliud creabit. Ardor occultus renascitur sub corde Stat. Achil. 2, 315. Cic. ad Brut. 4 Neu semper primi cuiusque mali excidendi causa sit, vt aliud renascatur illo peius. Qui mihi Pennas inciderunt, nolunt easdem renasci Cic. Att. 4, 2.

RENASCENS, entis. Partic. [ἀναφύων] *Vt*, Renascens annus, *pro Primo Vere.* Plin. 16, 25.

RENATVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἀναπεφυκώς] *Vt*, Flumen rursus renatum nouo fonte Lucan. 3, 262 Dentes renati Plin. 11, 37. Dies renatus Senec. Troad. 1. Cic. ad Brut. 13 Renatum bellum est, idque non paruo scelere Lepidi. *Conf.* Idem Fam. 11, 11. Renata vrbs Liu. 6, 1. De nihiloque renata forent quaecunque videmus Lucret. 1, 675. *Hinc,*

RENASCIBILIS, *vnde* RENASCIBILITAS, *apud* Augustin.

RENATO, āre. Rursus post nouem annos eodem renatato stagno Augustin. de C. D. 18, 17.

RENAVIGO, āre. [ἀναπλέω] *Nauigando redire.* Cic. Att. 14, 16 Post in Puteolana et Cumana regna renauigare. Plin. 6, 23 Ex India renaurigant mense Aegyptio Tybi incipiente. Acheron inuius renauigari Sen. Here. Fur. v. 716.

RENAVO, āre. *Affertur* Cic. Att. 1, 14 *extr.* Renauabo operam. *h. e. Diligenter ac celeriter praestabo. Sunt qui fenunctum legunt*, Re nauabo: *sunt qui* Renouabo. *Nunc editur*, Video hominem valde petiturire; nauabo operam.

RENECTO, ĕre. Cornipedis simul hunc lux indifereta renectit Auien. Phaenom. Arat. v. 475.

RENEO, ēre. Stant rata, non vlla fila renenda manu Albinouan. ad Liu. v. 444. *Est igitur diffolcare neta.*

RENIDEO, ui, ēre. [στίλβω] Resplendere. *Proprium esse aiunt aeris, quum politum et laeuigatum fuerit. Quae mihi verior videatur sententia, mox dicam in* RENIDENS. *Interim verum est, de splendore rerum a politura vel aliunde lucentium dici.* Stat. Theb. 1, 654 Emicat effigies, et sparsa orichalca renident. Hor. Carm. 2, 18, 1 Non ebur, neque aureum Mea renidet in domo lacunar. *h. e. Fulget, Porphyrio.* Idem 2, 5, 19 Renidet mari luna. Oratio renidet Quinctil. 12, 10. ¶ 2 *Proprium tamen magis putamus* Renidere, *pro Ridere*, [μαίζειν, μηδᾶν] Catul. in Egnatium f. 39, 1

Egnatius, quod candidos habet dentes,
Renidet vsquequaque: seu ad rei ventum est
Subsellium, quum orator excitat fletum,
Renidet ille: seu pii ad rogum filii
Lugetur, orba quum flet vnicum mater,
Renidet ille: Quidquid est, vbicunque est,
Quodcunque agit, renidet.

Paullo post, Nam risu inepto res turpior nulla est. Renidet *ergo sine dubio est Ridet. vnde* Renidere *dicatur, quid sit, hilarem aliquam speciem prae se fert. quo sensu transfertur etiam ad inanimata.* Hor. Carm. 3, 6, 12 Et adiecisse praedam Torquibus exiguis renidet. *i. gaudet cum risu.* Apul. Met. 6 p. 187, 15 *Flor.* Venus renidens exitiabile.

RENĪDENS, entis. Partic. [στίλβων] Resplendens: *vt*, Domus auro renidens Lucret. 2, 27. Falsum vultu renidens Tac. Ann. 4, 60. Stat. Theb. 12, 688 Fictumque ac tristi renidens. *Etiam* Liu. 35, 49 *de suaui risu narrantis fraudem culmine.* Aere renidenti fluctuat tellus, *i. Splendet armis rutilantibus* Virg. Georg. 2, 281. Renidenti Cortice Chiae *ficus* Calpurn. Ecl. 2, 81. *i. leuiter fissa.* Flores *et* Arbores renidentes Apuleio *restitua vult Herns. ad* Ouid. Fast. 4, 430. Lares renidentes *laudantur* Hor. Epod. 2, 65. h. e. Splendentes, aut vultu, aut garrulitate. Acron. *Sed totus locus insperi iendus est*, Politosque vernas, ditis examen domus, circum renidentes lares: *pertinet ad* Vernas. Ouid. Met. 8, 197

Puer Icarus vna
Stabat, et ignarus sua se tractare pericla,
Ore renidenti modo quas vaga moueret aura
Captabat plumas. *h. e. Ore hilari, laeto, et ridenti. Vtitur et* Flacc. Arg. 4, 234 Ore renidenti lustrans obit, *de vultu ad contemtum cum irrisione composito. Vid. quos laudat Burm. ad h. l.* Acro in illud Hor. Serm. 2, 7, 58 Nasum nidore supinor: Nidor, inquit, a nimio odore tractum, seu risu: vnde et Renidet. Ibid. Porphyr. *licet falso*, Nidorem pro risu posuit, a quo verbum fiat Renideo. Puer renidens Stat. Theb. 4, 789 *non est* Labra contrahens, *vt vult* Lactantius, *sed leuiter os ad loquendum aperiens. Forte huc etiam pertinet* Ouid. Met. 10, 558 Inque sinu mitis posita cervice renidens Sic ait. *Quum et illud, quod de* Ore renidenti *Lari dedimus ex* Met. 8, 197. *Et solicitor putare totum hoc verbum primo ortum a gestu gratum sibi odorem sibi tractis alicuantum naribus, et tripente paullum ore captantium: qui idem contemtum irridentium, et hoc incipientium, blande praesertim, gestus est. Conf.* Ouid. de Arte Am. 2, 49. *et* Sen. Hippol. 277.

RENIDESCO, ĕre. Inchoatiuum. [ἀναστίλβω] Lucret. 2, 328 Fulgur ibi ad caelum se tollit: totaque circum Aere renidescit tellus. *h. e. splendore armorum perfusa hilaritatem quandam prae se fert, et quasi risu diffundit spectatorem. Lambin.*

RENIDENTIA, ae. f. Animadvertere alicuius mutus et renidentiam Tertull. de Anima c. 49.

RENITEO, ui, ēre. [ἀποστίλβω] *Valde nitere, q. d. nitorem reddere.* Plin. 37, 6 f. 23 Arabicae (Sardonyches) excellunt candore circuli praelucido atque non gracili, neque in recessu gemmae aut in delectu renitente, sed in ipsis umbonibus nitente, praeterea subtrato nigerrimo colore. *Hard. leg.* ridente. *Conf.* Solin. c. 52.

RENĪTOR, ĕris, nīsus *vel* nixus sum, nīti. [ἀντερείδω] *Contra, vel aduersum niti.* Liu. 5, 49 Quum illi renitentes pactos iuberent fe, negat eam pactionem ratam esse. Plin. 2, 82 Possesque alterno

pulſu renitentes. Ammian. 18, 2 Renitebatur firmiſſime Caeſar. Celſ. 5, 28 Si magis id renititur. Sanis conſiliis male renitens Sulp. Seu. 1, 20, 8.

RENIXVS, *vel* RENISVS, ûs. m. [*ἀντέρεισις*] Celſ. 5, 28 *de fiſtulis*, At cartilago vbi ſubhaeſit, ipſa ſedes docet, peruentumque eſſe ad eam ex renixu patet.

RENO, āre. [*ἀνανήχομαι*] Iterum nare, aut natando redire Albinou. ad Liu. 432 Nullaque per Stygias vmbra renauit aquas. Hor. Epod. 16, 25 Simul imis faxa renarint Vadis leuata.

RENO, *vid.* RHENO.

RENODIS, e. Fuit ſtatura procerus, capillo renodi et criſpo Capitolin. in Albino c. 13. *i. velut in nodos reflexo.*

RENŌDO, āre. *In nodum conſtringere.* Hor. Epod. 11 *extr.* Aut teretis pueri longam renodantis comam. ¶ 2 *Nodum diſſoluo, nodis ſoluo.* *διαλύω*, renodo, diſſoluo Vet. Gloſſ. Valer. Argon. 5, 38 Teque renodatam pharetris, ac pace fruentem.

RENORMATVS, a, um. Ager iuſſu Caeſaris Auguſti limitibus nominis eius renormatus Frontin. de Colon. p. 104 *et* 137. *i. denuo ad normam exactus.*

RENŎVO, āre. [*ἀνανεόω, ἀνακαινίζω*] *Rurſus ſ. ex antiquo nouum facere.* Cic. Acad. 1, 21 Immo vero et illam, et totam veterem Academiam aqua abſorptam diu, renouari a te, niſi moleſtum eſt, velim. Ager renouatur aratro Ouid. Triſt. 5, 12, 23. Amicitia ac ſocietas renouata Liu. 34, 31. Amores veteres renouamus deſiderio Catul. ad Caluum f. 92, 3. Hirt. de Bell. Afric. c. 18 (17) At cohortes ſuis ex terrore firmatis, rurſusque renouatis animis legionarios conuerſis equitibus, *etc.* Cic. de Orat. 2, 199 Animos Equitum Romanorum, apud quos tum, Iudices, cauſa agebatur, ad Q. Caepionis odium, a quo erant ipſi propter iudicia abalienati, renouabam, atque reuocabam. Idem de Inuent. 2, 49 Animus aut renouatur ad ea quae reſtant, aut omnibus iam dictis exſuſcitatur. Annos renouauerat Titan Tibul. 4, 1, 113. Aratrum renouans terram Ouid. Triſt. 4, 6, 13. *i. nouis ſeminibus ſuſcipiendis parans.* Aruum renouauerat taurus Ouid. Met. 15, 125. Bellum renouare Caeſ. Bell. Gall. 3, 2. Campus renouatur aratris Ouid. Amor. 1, 3, 9. Caſus omnes renouare Virg. Aen. 2, 750. Clamorem renouare Liu. 34. Cic. Fam. 7, 18 Multa mihi crede, aſſequêre: ego enim renouabo commendationem, ſed tempore. Conſilia belli Caeſ. Bell. Gall. 8, 1. Cic. poſt red. ad Quir. 8 Frater erat vnus, qui ſuo ſqualore veſtros oculos inflecteret: qui ſuo fletu deſiderium mei, memoriamque renouaret. Cic. de Lege Agr. 2, 54 Hic quoniam video vos hominis dignitate, et contumelia legis eſſe commotos, renouabo illud, quod initio dixi, regnum comparari, libertatem veſtram hac lege funditus tolli. Virg. Aen. 2, 3 Infandum, Regina, iubes renouare Dolorem *narrandis calamitatibus noſtris.* *Vid. mox* Recordatione renouare. Liu. 1, 14 Foedus inter Romam Lauiniumque vrbes renouatum eſt. Honores Cic. Q. Fratr. 2, 11. Idem pro Deiot. 8 Tu vetus Hoſpitium renouare voluiſti. Humum Martial. 2, 74. Cic. Verr. 1, 68 Hoc inſtitui, atque adeo inſtitutum referri atque renouari moleſte ferunt. Cic. Acad. 1, 11 Haec incluſa habebam, et ne obſoleſcerent, renouabam, quum licebat, legendo. Locationem Vlp. in l. Item quaeritur §. vlt. D. Locati. Luctus renouabantur acerbi Tibul. 2, 6, 41. Cic. pro Muraen. 16 Et vt Scaurus Memoriam prope internortuam generis ſui, virtute renouaret. Idem Verr. 5, 136 Renouabitur prima illa Militia, quum iſte e foro abduci, non vt ipſe praedicat, perduci ſolebat. Operam Cic. Att. 1, 14. Idem pro Muraen. 33 Tantum tamen conſilio atque auctoritate valuit, vt ſe, rege Armeniorum adiuncto, nouis Opibus copiisque renouarit. Nuptias Papin. in l. Inter §. vlt. D. de pact. dotalib. Orationem Cic. de Inuent. 1, 100. Praelium Caeſ. Bell. Gall. 3, 20. Cic. de Fin. 1, 57 Stulti malorum memoria torquentur, ſapientes bona praeterita grata Recordatione renouata delectant. Cic. A. 1 in Verr. 11 c. 4 Quum in Cn. Dolabellam Scelus ſuum illud priſtinum renouauit, et inſtauravit quaeſtorium. Seruitutem Iabolen. in l. Si locus D. Quemadm. ſeruit. amit. Cic. Fam. 12, 7 Quod Societatem Reip. conſeruandae tibi mecum a patre acceptam renouas, gratum eſt. Idem de Diuin. 2, 7 Quod quum accidiſſet noſtrae Reip. tum priſtinis orbati muneribus, haec Studia renouare coepimus, vt et animus moleſtus hac potiſſimum re leuaretur, et prodeſſemus ciuibus noſtris qua re cunque poſſemus. Vlcera renouare Scribon. 217. Vulnera alicuius Ouid. Triſt. 2, 209. Renouare a. Quinctil. 6, 3 *pr.* Animum a fatietate vel a fatigatione renouat. *h. e. Recreat vel inſtaurat, et reficit, de riſu. Obſ. In MSS. permiſcentur* Renouare *et* Reuocare. *vid. Drakenb. ad Sil. 14, 112.*

RENOVĀTVS, a, um. Partic. [*ἀνανεωθείς*] Quinctil. 1, 3 Itaque et virium plus afferunt ad diſcendum renouati ac recentes. Ager renouatus Ouid. Met. 1, 110. Clades domus renouata Iuuen. Sat. 10, 243. Lucifer renouatus vnda Oceani Sil. 7, 639. Senectus renouata in florem redit Ouid. Met. 7, 215. Stellae altae et renouatae Cic. de Nat. Deor. 2, 118. Templum Honoris a M. Marcello renouatum Cic. de Nat. Deor. 2, 61 c. 23. Teſtamentum renouatum Vlpian. in l. In fraudem §. j. D. de milit. teſtam. *Sic quidem habent Pandectae Florentinae*, Renocatum *Haloander.*

RENOVATIVVS, a, um. *Vt*, Renouatiuum fulgur vocatur, Quum ex aliquo fulgure ſunctio fieri coepit, ſi factum eſt ſimile fulgur, quod idem ſignifiect. Feſtus.

RENOVATIO, ōnis. f. [*ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις*] Cic. Att. 6, 1 Conteceram vt ſoluerent centeſimis ſexennii ductis, cum renouatione ſingulorum annorum, *deſcriptio Anatociſmi.* Idem de Clar. Orat. 150 c. 71 Vſurpatione et renouatione doctrinae. Renouatio temporis Cic. Fam. 11, 18.

RENOVĀMEN, ĭnis. n. *Idem.* [*ἀνακαινισμὸς*] Ouid. Met. 8, 729 Forma ſemel mota eſt, et in hoc renouamine manſit.

RENOVĀTOR, ōris. m. Inſcript. apud Fabrett. p. 102 INSTITVTORI NOVOR. AC RENOVATORI OBR. OPERVM PVBLICORVM.

RENOVELLIO, āre. [*ἐπανανεόω*] *Idem quod* Renouare. Colum. de Arbor. c. 6 Eiusmodi itaque vinea ſi non aridos in corpore habet truncos, et flecti poteſt, factis ſulcis optime ſternitur, atque ita renouellatur.

RENVBO, ĕre. *Denuo nubere.* Etſi non delinquas renubendo Tertull. ad Vxor. 1, 7.

RENVDVS, a, um. *Quaſi retro nudus.* A fronte quidem protectae, qua autem proprie caput eſt, renudae Tertull. de Vel. Virg. c. vlt.

RENVDO, āre. *Nudare denuo, quod tectum erat.* Niſi tectum, parietem, ianuas, partesque alias operis renudet Arnob. 2 p. 98. *Add.* Mart. Capella 1 p. 15.

RENVDATVS, a, um. Brachiis humero tenus renudatis Apul. Met. 8 p. 214. *Conf.* Idem ibid. 2 p. 122.

RENVMĔRO, āre. [*ἐπαναριθμέω*] *Retro numerare et reddere, quod ante nobis numeratum fuerat, vt aurum, dotem, etc.* Ter. Hec. 3, 5, 52 Sin alio eſt animo, renumeret dotem huc, eat.

RENVNCIO *vel* RENVNTIO, āre. [*ἀπαγγέλλω*] *Referre quid actum ſit, quid, dixerit, velit, reſponderit aliquis, in primisque conuenit, vbi quis miſſus eſt.* *Vt* Renunciare Legationem. *i. referre, quid ea actum ſit* Liu. 35, 32, 8. Plin. Ep. 4, 9, 20. *Burm. ad* Quinctil. 7, 4 p. 634. Cic. Verr. 3, 132 Fremebat tota prouincia, nemo id tibi renunciabat? Idem pro Cluent. 143 c. 52 Nam hoc perſaepe dixiſti, tibi ſic renunciari, me habere in animo cauſam hanc praeſidio legis defendere. Poſteaquam mihi renunciatum eſt de obitu Tulliae filiae tuae Cic. Fam. 4, 5. Id. Verr. 3, 73 Qua de re Agyrinenſes magiſtratus, et Quinqueprimi, quos tui quaeſtus cauſa euocas, acta et imperia tua domum ad Senatum ſuum renunciarunt: quorum renunciatio legibus illorum literis publicis mandata eſt. Rem geſtam Mileſiis renunciauerat Cic. Verr. 1, 88. Idem pro Cluent. 143 Quisnam tibi hoc renunciauit? quis tam improbus fuit? cui ego autem narraui? Vt nobis renunciatur Cic. pro Cluent. 163. Ter. Andr. 3, 2, 28 Id ego iam nunc tibi renuncio here futurum, vt ſis ſciens, ne tu mihi hoc poſterius dicas, Dani factum conſilio, aut dolis. Cic. Act. 1 in Verr. 2, 19 Renuncio, inquit, tibi, te hodiernis comitiis eſſe abſolutum. Idem de Orat. 1, 230 Pedem nemo in illo iudicio ſupplioſit, credo ne Stoicis renunciaretur. Renunciare alicui de re aliqua Plaut. Men. 2, 3, 67. Renunciare ad patrem, dixit Plaut. 1, 3, 49. *Obſeruatu dignum illud* Quinctil. 12, 11, 10 *vbi poſt obiectionem propoſitam ſubiicit*, Sed hi primum renuncient ſibi, quanta ſit humani ingenii vis *etc. i. cogitent, conſiderent, ad animum reuocent.* ¶ 2 *Saepe vero* Renunciare *eſt, vel verbis vel nuncio irritum reddere, de quo conuentum erat.* Tacit. Ann. 2, 70, 3 Componit epiſtolas, quîs amicitiam ei renunciabat. Ter. Phorm. 4, 3, 72 Illis repudium renunciet, hanc ducat. Cic. Verr. 141 c. 54 Itaque renunciat Rabonius illam deciſionem tutoribus: accurrunt tamen ad tempus tutores, digitum tollit Iunius patruus. *Hic* Conductionem renunciare, *eſt* Irritam renunciare, *vt recte monet* Aſconius. Depoſito Vlpian. l. Si homines §. Quoties D. Depoſiti. Exceptionibus renunciare, *Profiteri, ſe iis non vſurum* Vlpian. in l. Sed et ſi quis §. Quaeſitum eſt D. Si quis caution. Excuſationi renunciare Vlpian. in l. Praetor. §. vlt. D. de vacation. muner. Cic. Verr. 2, 89 Itaque iſte vehementer Sthenio infenſus, Hoſpitium ei renunciat, domo eius emigrat. *i. Denunciat ſeſe nolle amplius hoſpitari in domo eius.* Liu. 25, 18 Badium Campanum T. Quintio Criſpino Rom. palam omnibus renunciare hoſpitium. Nihil ſibi cum eo conſociatum, nihil foederatum hoſti cum hoſte — Si vir eſſet, congrederetur. Legationi renunciare Paullus in l. Si abſenti D. de legation. Ciuilibus Officiis Quinctil. 10, 7. Societati renunciare Vlpian. in l. Si conuenerit, *et* Paullus in l. Actione D. *pro* Socio. Societatem alicui renunciare Liu. 38, 31. Vitae Suet. Galb. 11. *His cognatum illud* Senec. de Clement. 1, 9 Renunciari exemplo Amicis, quos in conſilium rogauerat, imperauit. *i. indicari, mutato conſilio nihil ſe eorum opera in praeſens vſurum.* ¶ 3 *Eſt comitiorum verbum, cum praeconis voce, quis ſuffragiis electus ſit, populo indicatur.* Conſulem renunciare aliquem Cic. de Orat. 2, 260 c. 64. Praetorem Idem de Lege Manil. 2 c. 1. Cic. Verr. 2, 129 *de ſacerdotibus Iouis*, Perfecerat iſte imperio, vt pro ſuffragio Theomnaſtus familiaris ſuus in tribus illis renunciaretur.

RENVNCIĀTVS, a, um. Partic. *Praeter ſuperiora.* Plin. Pan. 92 Tuo iudicio Conſules facti, tua voce renunciati ſumus. *i. Declarati. Ex altera ſignificatione* Cic. A. 1 Verr. 16 c. 6 Redemtio eſt huius iudicii grandi pecunia facta. Manſit in conditione atque pacto vsque ad eum finem, dum reiectio iudicum facta eſt. Quod et in ſortitione iſtius ſpem Fortuna Populi Rom. et in reiiciendis iudicibus mea diligentia iſtorum impudentiam vicerat: haec renunciata eſt tota conditio.

RENVNCIATIO, ōnis. f. [*ἀπαγγελία*] *Relatio.* Cic. Verr. 3, 88 c. 39 Caeſio renunciat ſe dediſſe: cognoſcite renunciationem ex literis. *Vox comitiorum eſt, vt* RENVNCIARE n. 3. Non idem eſt ordo dignitatis et renunciationis Cic. pro Mur. c. 8. Suffragiorum renunciatio Id. pro Planc. 14. Renunciatio dicitur Recuſatio eius rei, quae in pactum et promiſſionem venerat, Aſconius ad Cic. A. 1 Verr. 16 c. 6. Vlpian. in l. Verum eſt, in fine D. Pro ſocio, Voluntate diſtrahitur ſocietas renunciatione. Renunciatio, *Teſtimonii genus, cuiusmodi edere ſolent architecti et magiſtri vniuerſiuſque opificii, quum opus eſt, qui propterea publice ſacramento adiguntur.* Vlpian. in l. 1 in princ. D. Si menſor falſum modum dixerit, Aduerſus menſorem agrorum Praetor in factum actionem propoſuit, a quo falli nos non oportet: nam intereſt noſtra, ne fallamur in modi renunciatione.

RENVNCIĀTOR, ōris. m. Tertull. de Anima c. 57. *et* de Pallio c. 4.

RENVNCIVS, i. m. [*ἀνάγγελος*] *Qui aliquid renunciat.* Plaut. Trin. 2, 1, 22 Cantrices, ciſtellatrices, nuncii, renuncii. Theod. Cod. 3 t. 7 Taciti nuncii, renunciique corrupti.

RENVO, ui, ūtum, ĕre. [*ἀνανεύω, ἀπαγορεύω*] *Reſpuere, et nutu, ſimiliue ſigno aliquo oſtendere, aliquid ſibi diſplicere, et hinc negare, ac per Metonymiam nequire.* Martial. 2, 14 Renuente Deo. Nullum conuiuium renuere Cic. pro Cael. 27 c. 11. Fato renuente nouos furores Sil. 12, 49. Metro renuente Prudent. Periſt. 4, 162. Oculo renuente negaui Ouid. Epiſt. 17, 89. Quibus ſupercilio renuentes huic decem millium crimini? *i. quam ſerio negantes* Cic. pro Rabir. Poſt. 36.

RENŪTVS, ûs. m. [*ἀνάνευσις*] Plin. Epiſt. 1, 7 Nam ego quoque ſimili nutu ac renutu reſpondere voto tuo poſſum. Nutu. *i. Aſſenſu, dum promitto non agere aduerſus Gallum.* Renutu, *dum nolo adeſſe Gallo aduerſus Baeticos, cum reſpectu ad verſum Homericum*, Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ ἕτερον δ' ἀνένευσεν, *alterum dedit, alterum renuit.*

RENŪTO, āre. Frequentat. [*ἀπαγορεύω*] Lucret. 3, 351 Quod ſupereſt, ſi quis corpus ſentire renutat. *Sed* Lucret. 4, 604 Vox Incolumis tranſire poteſt, ſimulacra renutant, *i. nequeunt.* ¶ 2 Ille gradum celerat fugiens, contra illa renutat Prudent. Hamart. v. 774. *de Lothi vxore, i. reſpicit, et retro ire nutu corporis iam parat.*

RENVTRIO, ire. Quem ex rusticanis receptum domi renutrimus Paullin. Nol. Epist. 23 (al. 3) ad Sener. c. 9.

R E O

REOR, rātus sum, rēri. [νομίζω, δοκέω] *Existimare, opinari.* Cic. de Nat. Deor. 3, 15 Rebantur enim fore, vt exercitus imperatorem equo incitato se in hostem immittentem perfequeretur, id quod euenit. Quinctil. 8, 3, 26 Horridum *esse* dicit Reor, tolerabile Autumo. Cic. de Orat. 3 c. 38 Raro habet etiam in oratione poëticum aliquod verbum dignitatem: neque enim illud fugerim dicere — aut vt tu soles, Catule, *non* rebar. Poëtica *ergo et horrida videbantur* Reor *et* Rebar *Fabio et Ciceroni. Hic tamen non refugit* Top. 78 c. 20 *dicere*, Rentur eos esse, quales se ipsi velint. *Et* de Orat. 3, 79 c. . . Quem quidem antea rebar ita dicere. *Et* de N. D. 3, 15 c. 6 Rebantur enim, fore vt exercitus *etc.* *Et* Att. 7, 3 *post med.* Nicias Cous non rebatur, oppidum esse Piraeea. *It.* de Divin. 2, 5 c. 2 Quos quidem plures, quam rebar, esse cognoui. *Et* Acad. 1, 26 c. 7 Quintum genus — dissimile Aristoteles quiddam esse rebatur. *Ac* de Off. 2, 32 c. 9 Idcirco illos, in quibus eas virtutes esse reatur, a natura ipsa diligere cogimur. *Add.* Ouidius *mollis Poeta* Her. 17, 148 Omnes in nostris oculos vultibus esse reor: Nec reor hoc falso. *Et* 18, 132 Ignotum nec me piscibus esse reor *etc.* Virg. Aen. 9, 253 Quae vobis, quae digna, viri, pro talibus ausis Praemia posse rear solui? Quod minime reris Virg. Aen. 6, 97. Ducebam animo, rebarque Idem ibid. 6, 690. Tum restituras fratribus rebor meis animas Senec. Here. fur. 303. Vti tenebras omnes Acherunta reamur Liquisse Lucret. 4, 171. Tibi si rebare pudendum iussa pati Sil. 13, 578. Te antequam me amare rebar, ei rei firmalli fidem Ter. Hec. 4, 2, 5.

RATVS, a, um. Partic. [νομίσας] Priscianus 10 p. 901 *med.* Reor quoque ratus facit Participium, vt puto, differentiae causa: quia Ritus aliud significat, et Retus pro Retitus dicebant, quomodo Sancius pro Sanciatus, Lassus pro Lassatus *etc.* Plaut. Amph. 2, 2, 24 Victis hostibus quos nemo superari posse ratus est. Aduersariorum ratus neminem ad se venturum Nep. 10, 5, 4. Inuenis vicisse dolo ratus Virg. Aen. 11, 712. Metellum esse rati Sallust. Iug. c. 69. *Et* Catil. 57 Optimum ratus in tali re fortunam belli tentare. Abunde ratus, *pro* Satis ratus Tacit. Hist. 2, 95. Obsidionem flagitii ratus Idem Ann. 2, 20. ¶ 2 Festus, Ratus sum, significat putaui: sed aliquando pro Firmo certoque ponitur Ratus. *Ad hoc forte Participum pertinet, quod est apud* Prisc. 8 p. 792 *med.* Reor quoque, — in significatione passiua inuenimus. *Nempe* Ratum, [κύριον] *firmum, constans, certum, fixum.* Ter. Hec. 4, 3, 39 Ne quod egissem, esset ratum. *Add.* Nep. 7, 10, 1. Cic. de Nat. Deor. 2, 99 Qui quum tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines, tamque inter se omnia connexa et apta viderit. Cic. de Nat. Deor. 2, 51 Nihil errat, quod in omni aeternitate conseruet progressus et regressus, reliquosque motus constantes et ratos. Id. de Nat. Deor. 2, 95 Astrorum in omni aeternitate rati et immutabiles motus. Cic. de Diuin. 2, 29 c. 7 Si nihil fieri potest, nihil accidere, nihil euenire, nisi quod ab omni aeternitate certum fuerit *esse* futurum rato tempore, quae potest esse fortuna. Idem pro Caecin. 26 Si populus iusserit me tuum, aut item te meum seruum esse, id iustum, ratum atque firmum futurum? Verum illud certum comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum fuisse vis Cic. Acad. 4, 141. Sen. Exc. Controu. 4 pro. *in Pollione Asinio notat,* strictum eius et asperum et nimis ratum in dicendo iudicium. Cic. de Prouinc. Consul. 45 Cuius Tribunatus si ratus est, nihil est quod irritum ex actis Caesaris possit esse. Idem de Orat. 1, 173 Testamentum ruptum aut ratum. Dicta rata Ouid. Fast. 2, 488. Fides Idem Trist. 3, 1, 36. Leges naturae Senec. Oedip. 12. Ouid. in Ibin 76 Quaeque ratum triplici pollice nectis opus, *de Parcis, quarum immutabilia decreta.* Virg. Aen. 10, 629 Atque haec Turno rata cita maneret. ¶ 3 Habere ratum aliquid, [δοκιμάζειν] Approbare, confirmare. Cic. pro Rosc. Com. 3 Quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit, vt quodcunque retulisset, id ratum haberet? *Conf.* Idem Att. 14, 21. Iudicium habere ratum, *et* Rescindere iudicium, *contraria* Cic. in Partit. 125. Idem de Nat. Deor. 1, 10 Id habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident. Cic. de Diuin. 1, 85 c. 39 Quid habet auspex, cur pulmo incisus etiam in bonis extis diriuat tempus, et proferat diem? Quid augur, cur a dextra cornus, a sinistra cornix faciat ratum? *Subaudi* Augurium. *Sic* Ratae preces *exauditae* Ouid. Fast. 1, 696. Cic. Fam. 7, 24 Attamen illa ipsa, quae te emisse scribis, non solum mihi rata erunt, sed etiam grata. ¶ 4 Pro rata, *siue* Pro rata parte, *idem est quod pro portione, pro ratione,* [κατὰ λόγον] Vlpian. in l. In bis vero, de Soluti. Si vero summa vsurarum debitarum non eadem sit, aequaliter ad vtramque causam proficit, non pro rata. Idem ibidem, Si quis ita cauerit debitori in sortem et in vsuras eius se accipere: vtrum pro rata et sortis et vsurarum decedat. Cic. Tusc. 1, 94 c. 39 Omnia ista perinde vt cuique data sunt pro rata parte a vita, longa aut breuia dicuntur. Liu. 45, 40 Pediti in singulos dati centeni, duplex centurioni, triplex equiti; tantum peditibus datorum fuisse credunt, et pro rata aliis, si aut non refragati *etc.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 17. Pro rata portione Cic. in Somn. Scip. c. 5. ¶ 5 *Super.* Festus, Ratissima quoque ab iis quae rata dicuntur: vnde etiam rationes dictae. Cato in Q. Thermum, Erga Rempublicam multa beneficia ratissima atque gratissima.

RATIFICO, āre. [κυρόω] *Approbare, quod actum est, confirmare, non est probae notae vox. vid. Voss. de Vit. L. L. 4, 19. Veteres* RATARE *videntur dixisse, vnde est* Irritare *contrarium.*

RATIFICATIO, onis. f. *Eiusdem consus. vid. Voss. ib. 3, 41.*

RATO. Adu. *Certo.* Tertull. de Anima c. 35. *et* ad Vxor. 2, 9. *et* adu. Marc. 4, 8.

R E P

REPAGINO, āre. Si carnem, quae corrupta, quae putrefacta est — resurgere repaginari posse credas Chrysolog. Serm. 62 in Symb. extr. *i. rursus compingi et restitui. Vid.* REPANGO.

REPAGVLVM, i. n. [ἀοχλὸς] *quod et* REPAGES *dicitur, Obex,* ex Re *et* Pango *s.* Pago *compositum.* Festus, Repagula sunt, vt Verrius ait, quae patefaciendi gratia ita figuntur, vt ex contrario oppagantur, vt Cicero in Verrem libro quarto (94 c. 43) Postea convulsis repagulis, effractisque valuis, demoliri signum, ac vectibus labefactare conantur: quae Poëtae interdum repages appellant. *Hactenus Festus.* Plaut. Cist. 3, 18 Occludite aedes pessulis, repagulis. Portae repagula ceciderunt Ouid. Met. 14, 783. Conuellere repagula, *vid.* CONVELLO. Laxare repagula Lucan. 1, 195. Perfringere repagula iuris, *vid.* PERFRINGO. Pedibusque repagula Pulsant, *equi emissi carceribus, quae hic sunt* repagula Ouid. Met. 2, 155. Rapta robusta repagula de posse facem ibid. 5, 120. Cic. de Nat. Deor. 3, 66 c. 26 Ille transuersa mente mihi hodie tradidit repagula, quibus ego iram omnem recludam: *ex Poeta, i. tanuam mihi aperuit.*

REPANDO, ere. *Aperire.* Clausi subtracta fores ianuae repandit Apul. Met. 4 p. 150, 37.

REPANDVS, a, um. Adi. [ἀνάκυρτος] *Quod est recuruum et sinuosum, quod retrorsum pandatur.* Plin. 14, 22 f. 28 Ad haec pertinet pectorosa cernicis repandae ostentatio: *de motibus palaestricis, vbi reflexo capite pectus ostentatur.* Idem 9, 7 Dorsum repandum *Delphinus tribuit.* Cic. de Nat. Deor. 1, 83 Quam tu nunquam ne in somnis quidem vides, nisi cum pelle caprina, cum hasta, cum scutulo, cum calceolis repandis: *de Sossita Ianone. Conf.* Solin. 43 (30)

REPANDIROSTRVS, a, um. Pacuuius *apud* Quinctil. 1, 5, 67 Nerei Repandirostrum incurui cerulicum pecus, *in Delphini descriptione.*

REPANGO *s.* REPINGO, pēgi *et* panxi, pactum, ĕre. *Idem quod Pangere.* Columel. de Arborib. 22, 3 In quo ferobe delfinaueris nucem ferere, terram minutam in modum sempedis ponito, ibique semen ferulae repangito. *Repetit 5, 10, 14.* ¶ 2 Oculos pupilla repingit Fortunat. l. 1 de Vita Mart. *i. restituat. vid.* RIPAGINO.

REPARCO, si, sum, ĕre. [ἀναφείδομαι] *Idem quod Parcere, vt retinere, reseruare.* Plaut. True. 2, 4, 25 Vtinam a principio rei item partisses meae, vt nunc reparcis suauiis. Istius muneris operam non reparcam Symmach. Ep. 1, 33. ¶ 2 *Laudatur etiam* Reparcere, *ex contrario sensu, pro Non parcere, vt in* Claudere *et* Recludere, Lucret. 1, 668 Scilicet ex vlla facere id si parte reparcent, *i. vt volunt Turnebus et Lambinus, volent. Sed nimis fluctuat cum lectione sententia.*

REPARO, āre. [ἀνακτάομαι, ἀναλαμβάνω, ἀκέομαι] *Instaurare, et in statum pristinum reducere, quasi rursus parare.* Plin. Epist. 10, 75 Sed quae sunt vetustate sublapsa, reparentur in melius. Cic. Verr. 3, 199 c. 86 Quibus iniuriis grauissimis tamen illud erat miserum solatium, quod id perdere videbatur, quod alio Praetore, eodem ex agro reparare posset. Reparare quod amiseris gratius est Plin. Epist. 6, 8. Amissas res reparare Hor. Serm. 2, 5, 2. Damna tamen celeres reparant caelestia lunae Hor. Od. 4, 7, 13. Exercitum Plaut. Capt. 1, 5, 52. *al.* Imperare. Reparare bellum Liu. 30, 7. Requies reparat vires Ouid. Epist. 4, 90. *Disputatur ad loco* Hor. Carm. 1, 37, 24 *de Cleopatra,*

— Quae generosius
Perire quaerens, nec muliebriter
Expauit ensem, nec latentes
Classe cita reparauit oras.

Bentleius ex coniectura legi vult penetrauit: *blandius videtur* repetiuit. *Sed etiam potest retineri librorum consentiens lectio, et intelligi, demo paranit sibi refugium, et locum vnde repugnare posset Romanis.* Reparare, *rursus emere, de nouo emere est* Alfeno in l. Quidam D. de in rem verso, Quidam fundum colendum seruo suo locauerat, et boues ei dederat. Quum hi boues non essent idonei, iusserat eos vaenire, et his nummis, qui recepti essent, alios reparari. Seruus boues vendiderat: alios redemerat: nummos venditori non soluerat, *etc. Passiue.* Lucret. 1, 1036 Vnde amissa solent reparari in tempore quoque. Ingenia velut attrita quotidiano actu forensi, optime talium rerum blanditia reparantur Quinctil. 10, 1, 27. Reparari labore, ac reduci Plin. in Paneg. 77.

REPARATVS, a, um. Partic. *Vt,* Vina Syra reparata merce Hor. Carm. 1, 31, 12. *h. e. vt interpretatur Diuersus lib. 1 Annuers. Disput.* Vina, *quae sint emta nummis ex venditione Syrae mercis refectis. Iurisconsultis autem,* Parare, *pro emendi verbo in vsu est.* Reparare *igitur, pro parandi verbo ab Horatio est vsurpatum, quemadmodum et* Redimere, *pro eo quod est* Emere, *ponere solemus. Lambinus. Sed magis placent* reparata. *i. condita odoribus et saporibus assyriis, speciatim nardo. Sic Bentl. Al. emta vel permutata.* Maiores copias esse reparatas Curt. 4, 9, 11.

REPARĀTOR, ōris. m. [ἀνασκευαστής] Stat. Silu. 4, 1, 11 Ipse etiam immensi reparator maximus aeui Attollit vultus *etc. Conf.* Fab. Pict. *apud* Seru. Georg. 1, 21.

REPARATIO, ōnis. f. [ἀνασκευή] Sallust. in Iugurth. 31 Sed sane fuerit regni reparatio, plebi sua iura restituere, *verum hic rectius leg.* Paratio. Prudent. Hymn. Exeq. 120 Mors haec reparatio vitae est. Veget. 3, 14 *extr.* Reparationis spes.

REPARABILIS, e. Adi. [ἀνασκευαστὸς] *Vt,* Damnum reparabile Ouid. Amor. 1, 14 *extr. et* Met. 1, 379. Pudicitia nulla arte reparabilis Ouid. Epist. 5, 103. Vitam abire, vt rem supernacuam et reparabilem, finitis Senec. de Breu. vitae c. 6. Reparabilis echo Pers. 1, 102 *actiue, quae reparat et restituit voces.* Calpurn. Ecl. 5, 23 Silua Pallat, et actiuus reparabilis inchoat vmbras: *quamquam hoc etiam passiue potest accipi, dum reparatur.*

REPARTVRIO, ire. Grande bonum, teneris dum virtus creditur annis, Teque reparturiens melius quam corporis aluo Alcim. ad Soror. v. 70. *i. regenerans, nouam vitam praestans.*

REPASCO, ere. Vt pullus aquilae dicitur repascere Cura parentes mutua Paullin. Nol. Iambo ad Cither. v. 853. *Conf.* Idem Epist. 44 (31) c. 1.

RIPASTINO, āre. [ἀνορύσσω] *Subinde, certe iterum, pastinare, i. fodere.* Festus, Repastinari is ager dicitur, vt Verrius existimat, cuius natura mutatur fodiendo, quum aut siluester excodicatur, aut lapis mollitur frangendo, vt fiat pascui, vel pecoribus herba, vel hominibus fatione. Cato in ea quam scribit de suis virtutibus contra Thermum, Ego iam a principio in parsimonia, atque in duritia, omnem adolescentiam meam abstinui agro colendo, saxis Sabinis silicibus repastinandis, atque conserendis. *Hactenus* Festus. Columel. 4, 32 Quum deinde cultus contenuit, repastinandum est. Idem 2, 15 Aestiuis deinde mensibus non aliter ac si repastines, totum sterquilinium rastris permiscere oportet. Plin. 13, 13 Cn. Terentium seribam agrum suum in Ianiculo repastinantem offendisse arcam. *Conf.*

Varro de R. R. 1, 18, 8. *et* 37, 4. Vitam Tertull. de An. c. 50. Vngues Idem de Poenit. c. 11.

REPASTINATVS, a, um. Repaſtinatae vineae dictae veteres, quae refodiebantur — nunc confuetudo, quidquid emoti ſoli vineis praeparatur, repaſtinatum vocat Colum. 3, 18.

REPASTINATIO, ōnis. f. Cic. de Senect. 54 c. 15 Quid agri foſſiones repaſtinationesque proferam? Colum. 2, 2, 13 Iunci et graminis pernicies repaſtinatio eſt: *al.* repaſtinationes.

REPATRIO, āre. *Redire.* Solinus 46 *extr.* Hoc Arabiae fat eſt, hinc ad Peluſium repatriemus. Idem 40 Aſſiduis denique exemplis patet, eos peperciſſe, quum multi captiuorum aliquot Iconibus obviis intacti repatriauerint. *h. e. In patriam reuerſi ſint. vid. Salmaſ. p. 400.*

REPECTO, xi *vel* xui, xum, ĕre. [ἀναπτενίζω] *Rurſum vel retro pectere. Vnde*

REPEXVS, a, um. Partic. [ἀναπτενιδεὶς] Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 3 Sparge diem meliore coma: crinemque repexi Blandius elato ſurgent temone iugales. Coma repexa modo Ouid. de Arte Am. 3, 154. ¶ 2 Repecto, *Quod pexum erat et compoſitum diſſoluo.* Stat. Theb. 6, 418 Colla toris crinita tument, ſtantesque repectit Aura iubas. *h. e.* Diſſergit, *diſſoluit.* Lactantius. *De equis loquitur.*

REPĔDO, āre. [ἀναποδίζω] Pedem retrahere, recedere, *inquit* Feſtus, ſiue reuerti. Pacuu. Paullum repeda, gnate, a veſtibulo gradum. Lucilius 26 Rediiſſe ac repedaſſe, vt Roma vitet gladiatoribus. Non. 2, 738. Cic. de Legib. 3, 18 c. 8 Domum cum laude repedandum. *Obtinet fere hodie* redeunto. *Sed nec deſunt MSS. apud Dauiſium, qui* repedandum *agnoſcunt: et ex lectione Pariſ.* cum laudem pede inno *facilius efficias cum* laude repedanto, *quam* redeunto. *Reuocarunt verbum in uſum recentiores.* Si ad priſtina ſacramenta precum miſeratione maluerit repedare Impp. Honor. et Theod. l. Si quis 11 C. de cohort. Ad propriamque domum repedat, iam certa futuri Inuene. 1, 104. *Conf.* Id. 1, 223. 2, 75. 4, 495. Ad ſigna repedauit ocius miles Ammian. 24, 17.

REPEDABILIS, e. Adi. Extimuit fugitiua virum repedabilis arbor Fortunat. l. 1. *de Tantalo.*

REPELLO, pŭli, pulſum, ĕre. [ἀπωθέω, ἀνακόπτω] *Retro pellere quod ingruit, reiicere.* Plaut. Bacch. 4, 9, 43 Conſilixi, atque hominem repuli. Cic. Verr. 4, 94 Qui primo quum obſiſtere ac defendere conarentur, male multati clauis ac fuſtibus repelluntur. Armis repellere, *Fugare, et auertere aliquem* Cic. pro Caecin. 33 c. 12. Id. Poſt redit. in Senat. 16 Tu meum generum propinquum tuum, tu affinem tuam, meam filiam ſuperbiſſimis et crudeliſſimis verbis a genibus tuis repulliſti. Idem pro Domo 54 Homines audaces ab eius templi aditu atque aſcenſu repulliſti? Cic. de Prouinc. Conſul. 32 Bellum Gallicum P. C. C. Caeſare Imperatore geſtum eſt, antea tantummodo repulſum; ſemper illas nationes noſtri imperatores refutandas potius bello, quam laceſſendas putauerunt. Cic. de Finib. 3, 53 Nec qui defendunt eam, verſuti ſunt in differendo: nec qui contra dicunt, cauſam difficilem repellunt. Contumelia repellatur, feueritas adhibeatur Cic. Off. 1, 137. Idem de Finib. 1, 30 c. 9 Dolorem aſpernari vt ſummum malum, et quantum poſſit a ſe repellere. Facinus Ouid. Met. 15, 777. Famem arte humili repulit Idem ex Pont. 4, 3, 40. Fraus conceſſa eſt repellere fraudem Ouid. de Arte Am. 3, 491. Hiemem ver repellit Idem Met. 10, 164. Impetum aegre repellere Cic. de Prouinc. Conſul. 6. Ictus validos cute reppulit Ouid. Met. 3, 64. Iugum ſeruitutis a corpore ſuo. Cic. anteq. iret in exil. 1 Sit is veſtris animis acceptiſſimus, qui a veſtro corpore iugum acerbiſſimum repulit ſeruitutis. Legatum a ſe Iulian. in l. Si hereditatem D. Mandati. Nefas reppulit ille Ouid. Faſt. 2, 140. *al.* Submouet. Preces alicuius Ouid. Met. 14, 377. Sanguinem repellere, *pro* Depellere, *vel* extrahere Plin. 18, 16. Seruitutem a ciuibus. Cic. ad Brut. 14 Tibi perſuade non te Idib. Martiis, quibus Seruitutem a tuis ciuibus repulliſti, plus profuiſſe patriae, quam ſi mature veneris, profuturum. Tellurem haſta Ouid. Met. 2, 786. Verba faſtidita Idem ex Pont. 4, 1, 19. Cic. pro Sext. 88 c. 17 Non verebar, ne quis aut vim vi repulſam reprehenderet, aut, *etc.* Vim repellere, *et* Inferre vim, *contraria* Cic. pro Milon. 52. Repellere ab impediendo et laedendo Cic. de Petit. Conſ. 42. Idem de Orat. 1, 46 Multi erant praeterea praeclari in Philoſophia et nobiles, a quibus omnibus vna paene repelli voce Oratorem a gubernaculis ciuitatum, excludi ab omni doctrina, rerumque maiorum ſcientia, *etc.* videbam. Quum te a Conſulatu repuli Cic. in Catil. 1, 27 c. 10. *Obſ. A librariis permutatur cum* REFELLO. *v. v.*

REPVLSVS, a, um. Partic. [ἀπωθεὶς] *Vt*, Repulſus foribus, *pro* A foribus, *apud* Hor. Serm. 2, 7, 90. A vera ratione repulſum Lucret. 6, 767. Si quid meque vobisque dignum petieris, haud repulſus abibis Salluſt. Iug. c. 110. Per colloquia repulſus a Lepido Vell. 2, 63, 1. Aera repulſa toties Tibul. 1, 3, 24. Aera repulſa ſonant Idem 1, 8, 22. *h. e. Frequenter pulſata ſeu percuſſa.* Ouid. Met. 3, 532 Aëra aere repulſa. Amor ſaepe repulſus Ouid. Amor. 1, 8, 76. Hoſtis repulſus Idem Faſt. 6, 393. Noxa repulſa effigiat meis ſtabulis Ouid. Faſt. 4, 748. Tellus repulſa eſt Idem Met. 6, 512. Telum repulſum aere Virg. Aen. 2, 545. Repulſior ſecunda conlatione dixit Cato in ea quae eſt contra Cornelium apud Populum. Nec quis (inquit) incultior, religioſior, deſertior, publicis negotiis repulſior. Feſtus.

REPVLSVS, ūs. m. [ἀπώθησις] *Repellendi actus.* Plin. 34, 8 Ceruumque vna ita veſtigiis ſuſpendit, vt limum ſubter pedes trahatur alterno morſu digitis calceque retinentibus ſolum, ita vertebrato dente vtrisque in partibus, vt a repulſu per vices reſiliat. Idem 11, 37 Vipera praegnans veneno, impreſſo dentium repulſu virus fundit in morſus. Repulſu ſcopulorum adaugeſcit denſus ſtridor e vertice montis ortus, *ex Poeta* Cic. de Diuin. 1, 13 c. 7 *extr.* Rauci repulſus vmbonum Claud. de Bell. Gild. 433. Aſſiduus creberque repulſus Lucret. 4, 105. Plin. 8, 43 *de aſinis*, Repulſu durioris materiae clauditatem illico affert.

REPVLSA, ae. f. *Reiectio ab honore vel magiſtratu. Exempla dat* Valer. Max. 7, 5. Cic. Att. 5, 19 Quod ſcribis, libenter repulſam tuliſſe eum, qui cum fororis tuae filii patruo certaret, hoc magni amoris ſignum. Idem pro Planc. 51 c. 21 C. Marius duabus Aedilitatis acceptis repulſis ſepties Conſul eſt factus. Grauior mihi morte repulſa eſt Ouid. Epiſt. 20, 167. Offenſiones et repulſas quaſi quandam ignominiam et infamiam timere Cic. Off. 1, 71. Rara repulſa Ouid. Amor. 2, 19, 6. Hor. Carm. 3, 2, 17 Virtus repulſae neſcia ſordidae Intaminatis fulget honoribus. Triſtes Claud. ſext. Conſ. Hon. 361. Turpis Hor. Epiſt. 1, 1, 43. Afferre repulſam, *vid.* AFFERO. Aſſequi magiſtratum ſine repulſa Cic. in Piſon. 2 c. 1. Ferre repulſam Cic. de Orat. 2, 280. Nepos 4, 2, 5. Cic. Att. 5, 19. Ferre repulſam et praeteriri Idem Philipp. 11, 19. Pati repulſam Ouid. Met. 2, 97. Cic. Off. 1, 139 Hic ſummi et clariſſimi viri filius in domum multiplicatam non ſolum repulſam retulit, ſed ignominiam, *etc.* Dolore repulſae creſcit amor Ouid. Met. 3, 395.

REPVLSIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Chron. 2. 7. 112.

REPVLSO, are. Frequent. [ἀπωθίζω] *Vnde*

REPVLSANS, antis. Partic. [ἀπωθίζων] Lucret. 4, 583 Ita colles collibus ipſis Verba repulſantes iterabant dicta referre. Lucret. 4, 912 Ne — Vera repulſanti diſcedas pectore dicta.

REPVLSORIVS, a, um. Cohortes Ammian. 24, 12 (Valeſ. 4)

REPENDO, di, ſum, ĕre. [ἀνταποδίδωμι, ἀμείβω, ἀμείβομαι, ἀντισκόω, ἀντισταθμίζω] *Retribuere, compenſare.* Virg. Aen. 1, 243 Fatis contraria fata rependens. Plaut. Pſeud. 1, 2, 86 Sine modo, rependam ego cuncta ob haec herele vna opera. *Sed al.* Reprehendam. Plin. 12, 25 *de opobalſamo*, Alexandro Magno res ibi gerente, toto die aeſtivo vnam concham impleri iuſtum erat. Omni vero foecunditate e maiori horto congios ſenos, minore ſingulos, cum duplo rependebatur argento. Ingenio formae Damna rependo meae Ouid. Epiſt. 15, 32. Dona rependere alicui Stat. Theb. 9, 658. Gratia rependatur facto, *Reddatur, Referatur* Ouid. Met. 2, 694. Poenas ſceleribus rependere pares Senec. Oedip. f. 14. Praemia digna Stat. Theb. 9, 50. Pretium pro officiis Ouid. Amor. 2, 8, 21. Vices Propert. 4, 4, 58. Vota alicui rependere pro re aliqua Stat. Silu. 3, 3, 155.

REPENSVS, a, um. Partic. [ἀντισταθμισθεὶς] Repenſum aurum pro capite Gracchi Cic. de Orat. 2, 269 c. 67. Plin. 33, 3 f. 14 Quum Septimuleius C. Gracchi familiaris, auro rependendum caput eius exciſum ad Opimium tulerit.

REPENSVRVS, a, um. Partic. [ἀμείψων] *Vt*, Magna repenſurus Sil. 17, 578.

REPENSO, āre. Frequent. [ἀντισηκόω] Columel. 3, 2 Id tamen incommodum repenſat vuarum multitudine. Paterc. 2, 12, 5 Hac victoria videtur meruiſſe Marius, ne eius nati Remp. poeniteret, ac bona malis repenſaſſe.

REPENSATIO, ōnis. f. Saluian. 4 p. 151 Ad repenſationem viciſſitudinis.

REPENSATRIX, īcis. f. *Vt*, Repenſatrix data Mart. Capell. 9 p. 304.

REPENS, entis. Adi. [αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος, ἐξαπιναῖος] *Subitus et repentinus.* Tacit. Ann. 6, 7 Quid repens, aut vetuſtate obſcurum? Cic. Tuſc. 3, 52 c. 22 Quamquam hoſtium repens aduentus magis aliquando conturbat, quam exſpectatus: et magis ſubita tempeſtas, quam ante prouiſa, terret nauigantes vehementius. Liu. 10, 7 Si quod repens bellum oriatur. Caſus Liu. 33, 2. Cauſa Tacit. Ann. 15, 68. Clades Liu. 22, 8 *pr.* Sil. 3, 220 Extemplo edicit conuellere ſigna repensque Caſtra quatit Clamor. Claud. de Bell. Get. 460 Gauiſa repens per moenia Clamor Tollitur. Cogitatio Tacit. Hiſt. 1, 23, 1. Conſternatio Curt. 10. Cura repens: Cic. Tuſc. 3, 29 Ne me imparatum cura laceraret repens. *ex Poëta.* Defectio Lucanorum Liu. 8, 29. Diſcordia Virg. Aen. 12, 313. Fama repens allata Liu. 6, 42. Nihil eſt immoderatius quam poſt longam triſtitiam repens Gaudium Nazar. Paneg. Conſtant. c. 32. Ictus fulminis repens Lucret. 5, 401. Lacrimas repentes fuderunt ſimulacra Tibul. 2, 5, 77. *al.* Tepentes. Metus Senec. Phoeniſſ. f. 6. Perfidia Tacit. Hiſt. 4, 25, 2. Religio repens ciuitatem eo tempore inuaſerat Liu. 29, 10. Sonus Seneca Medea 12 v. 971. Terror Liu. 21, 30. Tumultus Idem 1, 14. Vox Valer. Argon. 2, 91. *Obſ. A librariis permiſceri* Repens *et* Recens, *notat Drakenb. ad* Sil. 15, 624.

REPENTE. Adu. [αἰφνίδιον, ἐξαίφνης, ἄφνω, αἰφνιδίως] *Subito, ſtatim.* Cic. Fam. 9, 12 Gratulor Baiis noſtris, ſi quidem, vt ſcribis, ſalubres repente factae ſunt. Idem Off. 1, 120 c. 33 Magis decere cenſent ſapientes ſenſim diffluere, quam repente praecidere amicitiam. Repente praeter ſpem dixit Cic. Fam. 4, 4. Sed repente, e veſtigio ex homine, tanquam aliquo Circaeo poculo, factus eſt verres Cic. Diu. in Caecil. 57. Repente tanquam ſomnio Pſeudo-Cic. in Salluſt. 20. Modo egens, repente diues Cic. Philipp. 2, 15 c. 27. Ruere omnia viſa repente Virg. Aen. 8, 525. Lapſa repente turris Id. Aen. 2, 465. De repente, *vid.* DE *Praep.*

REPENTĪNVS, a, um. Adi. [αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος, ἐξαπιναῖος] Res ſubita, et a nemine prouiſa, ſeu de qua nemo cogitauerat. Ter. Andr. 5, 4, 34 Vix ſum apud me, ita animus commotus eſt metu, ſpe, gaudio, mirando hoc tanto, tam repentino bono. Tertull. Apol. 10 Saturno, repentino vbique, caelitem contigit dici. Exſpectatus et repentinus Cic. de Orat. 2, 225. Sumque repentinas eiaculatus aquas Ouid. Faſt. 1, 270. Conſilium Nepos 4, 4, 5. Edictum exoritur peculiare repentinum Cic. Verr. 5, 36. Exitus repentinus et informis Tacit. Ann. 6, 49. Fragor Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 211. Homines: Cic. de Clar. Orat. 242 c. 69 Ignoti homines et repentini, Quaeſtores celeriter facti ſunt, oppidano quodam et incondito genere dicendi. Turnebus, Homo repentinus dicitur, homo nouus, qui ſubito repenteque in hominum cognitionem, famam, commendationemque peruenit. Mala Cic. Tuſc. 3, 45 c. 18. Mors Idem de Diuin. 2, 74 c. 35. *et* pro Cluent. c. 62. Motu repentino accidentia, et Quae meditata inferuntur, *contraria.* Cic. Off. 1, 27 Leviora ſunt ea, quae repentino aliquo motu accidunt, quam ea, quae meditata et praeparata inferuntur. Nuntius: Cic. Verr. 7, 27 Veniunt Syracuſas parentes propinquique miſerorum adoleſcentium, hoc repentino calamitatis ſuae commoti nuntio. Tumultus Ouid. Met. 5, 5. *Compar.* Nimbus quanto repentinior eſt, tanto vehementior Apul. de Mundo p. 240 *Stew.*

REPENTĪNO. Adu. [αἰφνιδίως] Plaut. Pſeud. 1, 1, 37 Repente exortus ſum, repentino occidi. Cic. pro Quint. 14 c. 4 Moritur in Gallia Quintius quum adeſſet Naeuius, et repentino. *Add.* Afran. *ap.* Chariſ. 2 p. 193.

REPENTĪNE. Adu. *Idem. Certe ſic MSS. et primae editt.* Lactant. 1, 11, 55 Quod ſoleamus eos, qui — repentine aduenerint, de caelo caecidiſſe dicere. *Addit Bunem. ex* Cyrilli Gloſſ. Repentine αἰφνιδίως, ἄφνω.

REPENTIM. *Idem.* Vet. Gl. ἄφνω Repente, repentim, repentine.

REPEN-

REPENTALITER. *Idem.* Fulg. Mythol. 3, 2 p. 105 Melius eſt labore partiliter ſecuriore doceri, quam ex neceſſitate veniente repentaliter perterreri.

REPERCŬTIO, cuſſi, cuſſum, ĕre. [ἀντιτυπέω] *Percutientem ferire, vel ſimpliciter retro pellere.* Plin. Epiſt. 4, 30 An vt flumina, quae in mari deferuntur, aduerſantibus ventis, obtuioque aeſtu retorquentur: ita eſt aliquid, quod huius fontis excurſum per momenta repercutiat? Repercutere aciem oculi Senec. Epiſt. 118. *i. praeſtinguere.* Quinctil. 6, 3, 23 Aliena aut reprehendimus, aut refutamus, aut eluamus, aut repercutimus, aut eludimus. Repercutimus, *in ipſum retorqueamus, vt telum in nos emiſſum. Ibid.* 46 Nihil in lacceſſendo dici poteſt, quod non idem in repercutiendo. *Et* 78 Repercutiendi multa ſunt genera; venuſtiſſimum, quod etiam ſimilitudine aliqua verbi adiuuatur; vt Trachallus dicenti Suillio, Si hoc ita eſt, is in exilium: Si non eſt ita, redis. *Intelligimus in exilio iam fuiſſe Suillium.* Repercutere faſcinationes, *Diſcutere* Plin. 28, 4.

REPERCVSSVS, a, um. Partic. [ἀντιτετυπημένος] Plin. 17, 21 Quum vero concreti ademere tranſitum, repercuſſa erumpit. Aëre repercuſſo Ouid. Met. 4, 782. Repercuſſus ſol: Virg. Aen. 8, 23

Sicut aquae tremulum labris vbi lumen ahenis
Sole repercuſſo, aut radiantis imagine Lunae,
Omnia peruolitat late loca.

Vbi Seruius, Repercuſſo, aut vacat RE, aut bene repercuſſum, quia primo aquam ferit, inde poſtea tendit ad tecta. Ouid. Met. 2, 110 — Poſitaeque ex ordine gemmae Clara repercuſſo reddebant lumina Phoebo. Imaginis repercuſſae vmbra Ouid. Met. 3, 434. Altero latere repercuſſum contrarius fluctus in Nauem retulit Val. Max. 1, 9 ext. 11. Repercuſſae clamoribus valles Liu. 21, 33.

REPERCVSSVS, ûs. m. [ἀντιτυπία] *Ipſe repercutiendi actus.* Plin. Epiſt. 282 (10, 69) Nec in flumen, ſed in ipſum mare emittere, repercuſſus maris ſeruabit, et reprimet quidquid e lacu veniet. Repercuſſus colorum. Plin. 37, 2 Sunt qui maxime in iis laudent extremitates, et quosdam colorum repercuſſus, quales in caeleſti arcu ſpectantur. *La reverberation des couleurs.* Repercuſſus ſolis, quae vulgo *Reuerberatio* dicitur Plin. 5, 5. Repercuſſus ventorum Idem 5, 9. Repercuſſu vox intumeſcit Tacit. Germ. 3, 2.

REPERCVSSIO, ōnis. f. Sen. Nat. Quaeſt. 7, 19 Per repercuſſionem vicinorum fiderum. *conf.* Vlp. Dig. t. 2 l. 17 §. 2.

REPERCVSSIBILIS, e. Adi. *Vt*, Repercuſſibilis vſus Cael. Aurel. Tard. 1, 1. Repercuſſibilis ſphaera Idem ibid. 3, 6.

REPĬRIO, repĕri, *vel Poetice*, reppĕri, repertum, ire. [εὑρίσκω] *Idem quod inuenire ſiue caſu, ſiue quaeſitum: cognatum verbo* Aperire, *contrarium certe verbo* Operire. Operire *eſt tegere*, Reperire *retegere.* Plaut. Aul. 5, 1, 10 *de theſauro inuento*, Reperi. L. quid reperiſti? S. non quod pueri clamitant in faba ſe reperiſſe. *Diſtinctionis communiſcendae occaſionem dedit grammaticis locus* Ouid. Met. 1, 654 *vbi ad Io filiam Inachus, vt volunt*, Tu non inuenta, *inquit, cum ſtudio omni te fruſtra quaereremus, ſed praeter ſpem noſtram nouis* reperta *es. Sed* Sed *peruit hanc obſeruatio, et difficultas omnis circa locum euaneſcit, ſi cum Heinſio legamus et diſtinguamus*, Tu non inuenta, reperta *(Ablatiuo Caſu, i. quam reperta)* Luctus eras leuior: *nunc lugebamus te nondum inuentam, quam poſtquam reperta es in voce. Non differre haec verba, indicio eſt etiam* Quinctil. 5, 10, 116 Hoc reperire difficilius, quam cum inueneris argumentis adiuuare. *Sic ad Caſum referri non poteſt illud* Ter. Phorm. 1, 4, 15 Sed vbi Antiphonem reperiam? aut qua quaerere inſiſtam via? Cic. pro Quint. 56 Tamen in iſta populatione et proſcriptione bonorum, improbiſſimus reperiebare. *i. deprehendebare.* Plaut. Perſ. 5, 2, 59 Nec ſatis liber ſibi videtur, — ni grato ingratus repertus eſt. ¶ 2 *Subſtantiua ordine elementorum.* Aditum ſibi reperire, *vid.* ADITVS, *in* ADEO. Auxilium alicui rei Caeſ. Bell. Gall. 3, 15. Ter. Phorm. 2, 1, 4 Quid mihi dicent? aut quam Cauſam reperient? *i. excogitabunt. Sic* Idem Eun. 3, 3, 6 Vbi veni, cauſam vt ibi manerem, repperit. *Et* Cic. de Senect. 15 Quum complector animo, quatuor cauſas reperio, cur ſenectus miſera videatur. *Nec aliter* Plaut. Capt. *extr.* 5 Hunismodi paucas Poëtae reperiunt Comoedias. *Ita* Ter. Phorm. 1, 4, 1 Nullus es Geta, niſi aliquod iam tibi conſilium celere repereris. *Conf.* Idem Heaut. 3, 2, 22. Cic. de Nat. Deor. 1, 108 Nec vos exitum reperitis, resque tota vacillat et claudicat. Gloriam armis Ter. Heaut. 1, 1, 60. Malefacta veſtra repperi radicitus Plaut. Moſt. 5, 1, 62. Aeſopus auctor quam Materiam repperit Phaedr. Prol. v. 1. Cic. Diu. in Caec. 70 Profecto nulla vnquam Medicina his tot incommodis reperietur. Negotium repperi in hac re Plaut. Rud. 2, 5, 26. Cic. Acad. 4, 16 Poſteaquam Archeſilas Zenoni, vt putatur obtrectans, nihil Noui reperienti, ſed emendanti ſuperiores immutationes verborum, *etc.* Occaſionem Plaut. Pſeud. 4, 4, 9. Parentes ſuos Ter. Andr. 4, 6, 11. Pars preſſa ſequuntur Signa pedum, cupiuntque ſuum reperire Periclum Ouid. Met. 8, 333. *de venatu apri Calydonii.* Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 50 In nouo genere belli nouae ab vtriſque bellandi Rationes reperiebantur. Cic. Att. 2, 1 Quod ſi in eam me partem incitarem, profecto iam aliquam reperirem reſiſtendi Viam. Idem Verr. 3, 110 Mihimet iucunda ratio et Via reperienda eſt, qua, *etc.* Virg. Aen. 5, 827 Nec reperire Viam, atque euoluere poſſet In mare ſe Xanthus. ¶ 3 *Formae aliae, in quibus excogitare ſignificat.* Aliquid reperiret, fingeret fallacias Ter. Heaut. 3, 2, 22. Reperiſti, tibi quod placeat Idem ib. 3, 3, 35. Celeriter, quae opus erant, reperiebat Nep. 2, 1, 3. Ferunt multi, ab ipſo primum repertum, vt *etc.* Lamprid. Heliog. c. 11. Hoc non ſecus reperies Plaut. Capt. 3, 4, 93. Non reperiebam quemadmodum poſſet iungi ſententia duorum tam diuerſa cenſentium Plin. Epiſt. 8, 14, 15. *Sic* Cic. de Clar. Orat. 8 Quibus armis quemadmodum vterentur, non reperiebant. Quid ad haec repereris? ſoluamus inquis Cic. Att. 7, 3. Reperire quamobrem Ter. Adel. 4, 3, 1. Cic. de Senect. 10 Quem Tarentum veniſſe L. Aemylio, App. Claudio Conſulibus reperio. *Conf.* Caeſ. B. G. 2, 4. *et* 6, 9. Cic. pro Cluent. 30 Cluentii numus nullus iudici datus vllo veſtigio reperitur. Plin. 10, 54 *extr.* Scitum de quodam potore reperitur, Syraculis tamdiu potare ſolitum, donec cooperta terra foetum ederent oua. Reperiam multos, vel potius innumerabiles, non tam, *etc.* Cic. de Finib. 2, 29. ¶ 4 Reperibitur *teſte* Non. 10, 29 Pomponius *in futuro dixit: item* Plaut. Epid. (1, 2, 48) Quid illa fiet fidicina igitur? aliqua res reperibitur. *Et* Caecil. Obſtate, Nunc enimuero eſt, quum meae morti remedium reperibit nemo. *Haec Nonius. Pro* Reperiri Lucret. 4, 482 Nam maiore fide debet reperirier illud, *etc.*

REPERIENS, entis. Partic. Cic. Acad. 4, 16 c. 6 Zeno nihil noui reperiens, ſed emendans ſuperiores.

REPERTVS, a, um. Partic. *vt*, Carmina labore reperta Lucret. 3, 420. Ciuis repertus frater eius Sulpit. Apoll. in Ter. Eun. Arg. 11. Diuina antiqua reperta Lucret. 5, 13. Diuitiis repertis incumbere Virg. Aen. 6, 610. Fiſtula Ouid. Met. 1, 688. Obſcura reperta Graiorum Lucret. 1, 137. *add.* Id. 1, 732. *Superl.* Apul. Apol. p. 309 Per me licet fuerit repertiſſimum.

REPERTVM, i. n. [εὕρημα] Lucret. 1, 732 Carmina quin etiam diuini pectoris eius Vociferantur, et exponunt praeclara reperta. *i. Inuenta, quae ipſe Empedocles (de quo hic ſit mentio) primus admuenit.* Idem 5 *pr.* Diuina reperta.

REPERTICIVS, a, um. Quod repertum eſt. Salluſt. in Cic. 1 Reperticius, accitus, et paullo ante inſitus huic vrbi ciuis. Reperticius autem appellatur ciuis, Turnebo auctore, Qui non eſt origine civis, ſed iure, vt in ciuitate receptus, quali repertus ciuis et quaeſitus. Alii tamen Repticius legunt eleganter: quidam Irrepticius, non deeſt etiam qui Repeticius, quaſi is ſit, qui quum ſe ciuem Romanum ferat, ab aliis repetatur. Sed Reperticius, quod in veteribus libris perſcribitur, vt ingenium et verum libentius retinuerim.

REPERTOR, ōris. m. [ἑυρετὴς Gloſſ. Gr. Lat.] *Qui reperit.* Ouid. Faſt. 3, 620 Repertor *mellis Silenus.* Plin. 2, 12 Argumenti repertores. Doctrinarum repertores Lucret. 3, 1050. Hominum rerumque repertor Virg. Aen. 12, 829 *Iupiter.* Legum Quinctil. 2, 16. Opis medicae repertor Phoebus Ouid. de Rem. Amor. 76. Orbis Prudent. Cathem. 4, 9. Poenae mirandus repertor Idem Triſt. 3, 11, 51. Tormentorum Claud. in Eutrop 1, 163. Vitis repertor, Bacchus Ouid. Faſt. 2, 329.

REPERTORIVM, i. n. *Quid ſit, declarat* Vlpianus de adminiſtratione et periculo tutorum, l. Tutor, his verbis, Tutor qui repertorium non fecit, quod vulgo *inuentarium* appellatur, dolo feciſſe videtur, niſi forte aliqua neceſſaria et iuſtiſſima cauſa allegari poſſit, cur id factum non ſit.

REPERTRIX, īcis. f. Apul. Apol. p. 285 Paupertas omnium artium repertrix.

REPERTVS, ûs. m. Apul. Met. 11 p. 257 Ceres repertu laetata filiae. Idem Florid. p. 341 Ars iſta repertu nouo oriebatur.

REPERITO, āre. *Frequent.* Varr. R. R 1, 1, 7 Indicabo, a quibus ſcriptoribus reperites, *i.* repares *intell. damnum vel defectum. Sic certe legi vult et explicari Scaliger. Al.* reperias.

REPĔTO, īui, *vel* ii, ītum, ĕre. [ἀπαιτέω, ἐπαναλαμβάνω] *Proprie Reſtituendum petere.* Auctor ad Herenn. 2, 19 Id quod argentario obtuleris expenſum, a ſocio eius recte repetere poſſis. Ter. Eun. 4, 6, 11 Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa abs te quidquam pretii. Cic. Verr. 5, 127 Repetere res ſuas *de ſociis ſermo eſt, et crimine repetundarum. Et mox* ſ. 128 c. 49 Sthenius hic — mentionem tuorum furtorum non facit; ſeſe ipſum abs te repetit, nihil amplius. *Sed eſt etiam ſollemnis et publica formula* Res repetere, *qua vtuntur non modo in rebus per iniuriam ablatis retentisue: ſed quoties ſatis ſibi fieri, aut reparari iniuriam quamcunque volunt, et, ſi id negetur, bellum indicunt. Vid.* Liu. 1, 22 *vbi res inuicem* repetuntur ob praedas inuicem actas *Formulae* res repetendi *ſollemnes et integrae ſunt etiam* Liu. 3, 32 *vbi Ancus Marcius, vt* indicerentur bella aliquo ritu, ius — quod nunc Feriales habent, deſcripſit, quo res repetuntur. Cic. pro Sext. 57 c. 26 *extr.* Rex amicus, nulla iniuria commemorata, nullis repetitis rebus, cum bonis omnibus publicaretur. *Et* de Off. 1, 36 c. 11 Nullum bellum iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum ante ſit, et indictum. *Add.* Serv. *ad* Aen. 10, 14 *et* CLARIGATIO. *Proprie tamen* repetuntur *quae data ſunt.* Cic. Tuſc. 1, 116 At ea quidem dedit vſuram vitae, tanquam pecuniae nulla praeſtituta die. Quid eſt igitur quod querare, ſi repetit quum vult? Beneficium repetere Senec. de Benef. 3, 15. Bona ſua repetere ac perſequi lite atque iudicio Cic. Verr. 3, 32. *Hinc quae noſtro iure petimus,* repetere *dicimur.* Cic. pro Planc. 101 Quid me aſpectas? Quid mea Promiſſa repetis? quid meam fidem imploras? Cic. pro Arch. 1 Si quid eſt in me ingenii — Earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope ſuo iure debet. Fructum et officii praemium repetere Pſeudo-Cic. anteq. iret in Exil. 4. Gratiam pro beneficio repetere Liu. 1, 47. In ſeruitutem vrbes Liu. 34, 58. Cic. Diuin. in Caecil. 18 Ecquid auctoritatis apud vos in ſuo iure repetundo ſocii Populi Romani ſupplices veſtri habere debeant. ¶ 2 *Formulae diuerſae:* Cic. Verr. 5, 16 Verebatur, ne Populus Romanus ab iſto eas Poenas vi repetiſſe videretur, quas verius eſſet, ne iſtis legibus et veſtro iudicio non eſſet perſoluturus. Repetit poenas *iudex, accuſator reſpublicas* dat, perſoluit *etc. reus ſ. damnatus.* Repetere, *Reuocare* Plaut. Truc. 4, 3, 72 Filium inſtinctum te melius eſt repetere. Ter. Andr. 1, 5, 14 Heus repudiatus repetor. Repetere, *Iterare* Columel. 4, 28 Poſtea licet eandem pampinationem repetere. Audita repetens Ouid. Ep. 20, 193. Virg. Aen. 2, 178

Exemplo tentanda fuga canit aequora Calchas:
Nec poſſe Argolicis exſcindi Pergama telis
Omina ni repetant Argis.

Sumtum ex diſciplina Romana, apud quos duces e prouincia et exercitu auſpicorum repetendorum cauſa Romam non nunquam redierunt. Liu. 8, 30 Namque Papirius Dictator a pullario monitus, quum ad auſpicium repetendum Romam proficiſceretur, magiſtro Equitum denunciauit, vt ſeſe loco teneret. Sermonem de annulis repetimus, *i. ad illum reuoluimur* Plin. 33, 1. Cic. Att. 13, 38 Deinde Somno repetito ſimul cum ſole experrectus ſum: *cum denuo obdormiſſem.* Repetere per iudicem Vlpian. l. 3 §. Si liber. D. de Condict. cauſ. dat. Paullus in l. Reum. D. de accuſat. Quod ſi libelli inſcriptione legitime ordinati non fuerint: rei nomen aboletur: et ex integro repetendi Reum poteſtas fiet. *i. Rurſus accuſandi.* Aliquem toxico repetere Sueton. in Claud. c. 44. Dolor repetit Scrib. 122. *Sic* Repeti *dicuntur* gladiatores, *cum vulnerati ictu nouo ictu feriuntur. vid. Lipſ. Saturn.* 2, 20. *Huc pertinet* teſſera percuſſorum Caligulae *apud* Suet. c. 58 Repete. *Sic* Liu. 4, 19 *fr.* Repetitum cuſpide ad terram affixit. ¶ 3 Repetere. [ἐπανήκειν] *de redeuntibus dicitur,* vt Caſtra repetere Liu. 31, 21. Domum Ouid. Met. 3, 204. Praeſepia tauri repetunt Virg. Ecl. 7, 39. Vrbem Idem Aen. 2, 749. Iter Ouid. de Arte Am. 3, 747. Repetere Africam Liu. 25, 27. Miniſteria repetere ſolita, *Redire ad conſuetum opus* Plin. Epiſt. 9, 33, 9. Opus

propositum Ouid. Met. 3, 151. ¶ Relicta repetere, *Redire ad intermissa negotia* Hor. Epist. 1, 7, 97. Colum. 11, 2, 6 Itaque ab Idibus Ianuariis — si maior est vineae vel arbusti modus, quidquid ex autumno putationis superfuit, repetendum est. Studia Cic. de Fato 4 c. 2. Idem A. 1 in Verr. 17 Comitiis factis eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur, *i. Renouantur.* ¶ 4 *E longinquo petere.* Tibul. 1, 3, 39 *in descriptione mercatoris,* Nec vagus ignotis repetens compendia terris, *etc. i. ex longinquis et remotis terris referre studens. Affinis est illa ratio metaphorica, quum* Alte Repetitam orationem dicimus. Cic. de Orat. 3, 89 Quorsum igitur haec spectat, inquit, tam longa, et tam alte repetita oratio? *i. a principiis rerum exorsa:* Ibidem 23 Repetam, et non ab incunabulis nostrae veteris puerilisque doctrinae quendam ordinem praeceptorum. Repetita longius interrogatio, apud Quinctil. 5, 7. Cic. pro Cluent. 66 Repetam paullo altius Iudices, et omnia quae in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiam, vt ea cernere oculis videamini. Altius omnis rei repetenda oratio est Quinctil. 6, 2. Cic. de Legib. 1, 18 c. 6 *pr.* Alte vero, et vt oportet, a capite frater repetis quod quaerimus. Ab initiis Vrbis Caius in l. 1 D. de orig. iuris. Ab origine prima repetens expediam omnem famam Virg. Georg. 4, 286. Ab vltimis, vel Ab vltima antiquitate repetere Cic. de Fin. 1 c. 20. Idem de Diuin. 1, 2 Principio Assyrii, vt ab vltimis auctoritatem repetam. Ab vltimo aliquid repetere, *i. ab initio* Auct. ad Heren. 1, 14. Cic. de Inuent. 1, 1 Quum autem res ab nostra memoria propter vetustatem remotas, ex literarum monumentis repetere instituo, *etc.* Cic. de Legib. 1, 20 Dii immortales, quam tu longe iuris principia repetis! *conf.* Id. Fam. 13, 29. Cic. de Orat. 1, 91 Cum repeteret vsque a Corace nescio quo. *Sic* Acad. 4, 13 Repetunt iam P. Valerium, — commemorant reliquos. Cic. Verr. 4, 105 De quo si paullo altius ordiar, ac repetere memoriam religionis videbor, ignoscite. Memoriam alicuius temporis Cic. pro Deiot. 20. Originem repetere Caius in l. 1 D. de orig. iuris. Liu. in Praefat. 1 Res est immensi operis, vt quae supra septingentesimum annum repetatur. *Sic* Repetita consuetudo et institutum *dicitur, hoc est Longo interuallo relata, siue a longissimis retrorsum temporibus petita.* Cic. Diu. in Caec. 67 c. 22 Neque enim magis animos hominum nocentium res vnquam vlla commouit, quam haec maiorum consuetudo, longo interuallo repetita atque relata. Repetitum est, vt duobus mandaretur consulum nomen imperiumque Liu. 3, 33. Repetita die, *Locutio a Iurisconsultis vsurpata pro eo, quod* antidatam *appellant.* Vlpianus de fide instrumentorum, Repetita quidem die cautionem interponi non debuisse, *i. Die retrorsus mentita. Vbi dies pro tempore intelligi debet, vt in illa locutione,* Annua, bima, trima die. Idem de damno infecto, Videamus si cautio ei offeratur postquam missus est in possessionem, an prius decedere debeat, quam si ei caueatur, etiam de eo damno, quod ei contigerit posteaquam missus est in possessionem: quod quidem magis probatur: repetita igitur die cauendum erit. *i. Referendi retrorsus cautio et in praeteritum. Huic opponitur,* Prolata die, in titulo De edendo *Budaeus.* ¶ 5 Repetere, *pro* Referire. Vnde repetere mulam calcibus, et canem morsu Senec. de Ira 3, 27. *i. Vltissim impetere mulam, et canem remordere* Idem ibid. 2, 34. Repetere, [ἀναμιμνήσκεσθαι] *pro Recordari.* Suet. de Clar. Gram. c. 17 Me quidem adolescentulo, repeto quendam Principem nomine alternis diebus declamare, alternis disputare. *Subauditur Memoriâ, vt* Plin. Ep. 3, 5 Repeto me correptum ab eo cur ambularem. *Sic* Ouid. Epist 20, 193 Audiet et repetens, quae sint audita *etc. Plene* Cic. de Orat. 1, 1 Cogitanci mihi saepe numero et memoria vetera repetenti, perbeati fuisse Quinte frater, illi videri solent, qui *etc. conf.* Sen. Epist. 10. Cic. pro Arch. 1 Nam quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis, et pueritiae memoriam recordari vltimam, inde vsque repetens hunc video, *etc.*

REPETENS, entis. Virg. Aen. 1, 376. *et* 12, 439.

REPETENDVS, a, um. Partic. [ἐπαιτητέος] *vt,* Terra nunquam repetenda Ouid. Met. 13, 947. Vulnera repetenda Sil. 6, 320. *vid. mox* REPETVNDARVM.

REPETITVS, a, um. *aliud* Partic. [ἐπαναληφθείς] *vid. supra.* Per arma repetitus Ouid. Epist. 16, 341. Clades repetita Claud. de Bell. Get. 284. Diuinatio est ab omni aeternitate repetita Cic. de Diuin. 1, 25. Emtio repetita dicitur, *si re vendita pretio nondum soluto, conuenit inter contrahentes, vt discedatur ab ea vendit one, et confistat secunda, et quasi alia non praecesserit. vid.* Pompon. l. 2 ff. de rescind. vend. Exordia repetita Sil. 7, 435. Loci ex intima quaestionum naturalium subtilitate repetiti Quinctil. 1, 4. Cic. in Parad. 4 Effet iuris et aequitatis (quae vincula sunt ciuitatis) repetita memoria. Possessio repetita per interdictum Cic. pro Caecin. 9. *vt restituatur, qui deiectus est.* Succus repetitus Scribon. 83. *i. iterum datus.* Semicremoque nouat repetitum stipite vulnus Ouid. Met. 12, 287.

REPETITVS, ûs. m. Pedato positum pro repetitu vel accessu quasi per pedem Non. 1, 325.

REPETĪTOR, ōris. m. [ἀπαιτητής] *vt,* Ademtae nuptae repetitor Ouid. Epist. 8, 19.

REPETENTIA, ae. f. [ἐπανάληψις Gloss. Lat. Graec.] *Recordatio, et memoria* Lucret. 3, 864 Interrupta semel quum fit repetentia nostra. Amittere repetentiam priorum Arnob. 2 p. 61. Repetentiam detrahere Idem ib. p. 62.

REPETITIO, ōnis. f. [ἀπαίτησις, ἐπαναφορά] Cic. de Orat. 3, 204 c. 54 Et eiusdem verbi crebra tum a primo repetitio, tum in extremum conuersio.

REPETVNDARVM, Repetundis: *hos duos tantum casus agnoscunt Grammatici: cum re vera sint integri Participii* Repetendus *vel* Repetundus. *Nempe* pecuniarum repetundarum, *vel de* repetundis pecuniis *a prouincialibus accusatur is, qui praeses prouinciae alienas pecunias aut vi, aut dolo suas fecit. Vnde* Marcianus l. 1 ff. ad L. Iul repetundar. Lex Iulia repetundarum pertinet ad eas pecunias, quas quis in magistratu, potestate, curatione, legatione, vel alio officio, munere, ministerioue publico cepit, vel cum ex cohorte cuius eorum est. *Caeterum* Pecuniae *nomine, omnia, quibus diuitiae constant, continentur, vt vasa pretiosa, vestes, frumentum, nauigia etc. Et rem, et nominis rationem satis explicat* Cic. Diu. in Caec. 17 *et* 18 c. 5 Illud quaeramus, — ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii Populi Rom. — habere debeant. — quasi vero dubium sit, quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit. Nam ciuibus cum sint ereptae pecuniae, ciuili fere actione et priuato iure repetuntur. Haec lex socialis est, hoc ius nationum exterarum est: ——— Sicilia tota, si vna voce loqueretur, hoc diceret: Quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis vrbibus, aedibus, delubris fuit: quod in vnaquaque re beneficio fenatus populique Rom. iuris habui, id mihi tu, C. Verres, eripuisti atque abstulisti: quo nomine abs te sestertium millies ex lege repeto. Cic. Off. 2, 75 c. 21 Nondum centum et decem anni sunt, quum de pecuniis repetundis a L. Pisone lata est lex, nulla antea cum fuisset. At vero postea tot leges, et proximae quaeque duriores, tot rei, tot damnati; tantum Italicum bellum propter iudiciorum metum excitatum; tanta sublatis legibus et iudiciis expilatio direptioque sociorum, vt imbecillitate aliorum non nostra virtute valeamus. *Sic* Bruto 106 c. 27 L. Piso tribunus Pl. legem primus de pecuniis repetundis Censorino et Manilio COSS. tulit. *Add.* Verr. 4, 56 c. 25 *de hac lege* Cic. Verr. 5, 126 c. 48 Facilis est causa populi. Legem enim sociorum causa iussisse — Hic portus, haec arx, haec ara sociorum: quo quidem nunc non ita confugiunt, vt antea in suis repetendis rebus solebant: non argentum, non aurum, non vestem, non mancipia repetunt, non ornamenta, quae ex vrbibus fanisque erepta sunt. Idem pro Cluent. 104 c. 37 Qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet, de pecuniis repetundis, ea lege accusatus honestissime est absolutus. *Et* 147 c. 53 Quid mea *(Praetoris, quaestio)* de pecuniis repetundis? — Si quis apud me te, T. Atti, reum velit facere: clames, te lege pecuniarum repetundarum non teneri: neque tua haec recusatio confessio sit captae pecuniae; sed laboris, sed periculi non legitimi declinatio. *Cicero igitur* pecuniarum *nomen semper, puto, addit, vt et* Sall. Cat. 18, 3. *Sed* Tac. Ann. 4, 19, 4 Nec dubie repetundarum criminibus haerebant. *Et* Ann 3, 66 *pr.* Silanum repetundarum a sociis postulatum. *Et* 13, 43, 7 Filium eius Nerulinum aggressis accusatoribus per — crimina repetundarum. *Et* Hist. 4, 45, 4 Anton. Flamma Cyrenensibus damnatur lege repetundarum, et exilio ob saeuitiam. *Et sic passim. Ita* Sueton. Caes. c. 43 Concinci repetundarum. Quinctil. 4, 2, 15 Qui repetundarum insimulabitur, — quibus causis prouinciam vniuersam, vel accusatorem, aut testem offenderit, non vtiliter exponet? *Sic* Plin. Ep. 2, 11, 2 Ego et Cornelius Tacitus adesse prouincialibus iussi, existimauimus fidei nostrae conuenire, notum Senatui facere, excessisse Priscum immanitate et saeuitia crimina, quibus dari iudices possent, quum ob innocentes condemnandos, interficiendos etiam, pecunias accepisset. Respondit Fronto Catius deprecatusque est, ne quid vltra repetundarum legem quaereretur. *et* s. 20 Marium repetundarum poenae, quam iam passus esset, censuit relinquendum. *Et* 4, 9, 16 Lege repetundarum Rutilium teneri. *Et sic saepius, nunquam addito nomine* pecuniarum. *Caeterum de crimine, iudicioque, et auctis subinde poenis Repetundarum, ICti ad titulum* ff. ad L. Iuliam repetundar. *et vbi de legibus agunt antiquarii, consuli possunt, nominatim* de Calpurnia, Acilia, Iunia, Glaucia *s. potius* Seruilia, Cornelia, Iulia: *praesertim Manutius de Legib. Nos loca ipsa veterum retulisse contenti erimus.* Val. Max. 6, 9, 10 L. Lentulus Consularis lege Caecilia repetundarum crimine oppressus, censor cum L. Censorino creatus est. Cic. ad Her. 1, 20 c. 11 Lex vetat eum, qui de repetundis damnatus sit, in concione orationem habere. Augur quidam damnatus de repetundis, in demortui locum qui petat nominauit: petitur ab eo multa. *Sed postea exilium, i. aquae et ignis interdictionem fuisse huic crimini propositam, ostendit Manutius, praesertim ex* Ascon. ad Verr 1, 8 c. 5 *vbi* supplicium commune, *quo vtitur Cicero, interpretatur* aestimationem litis et exilium. Val. Max. 9, 12, 7 C. Licinius Macer, vir praetorius, Calui pater, repetundarum reus, dum sententiae dicerentur, in Moenianum conscendit. Siquidem cum M. Ciceronem, qui id iudicium cogebat, praetextam ponentem vidisset, misit ad eum, qui diceret, se non damnatum, sed reum periisse, nec sua bona habitae posse subiici: ac protinus sudario, quod forte in manu habebat, ore et faucibus coarctatis, incluso spiritu poenam morte praecurrit. qua cognita re, Cicero de eo nihil pronuntiauit. *Ponamus adhuc vnum locum* Cic. pro C. Rabir. Post. c. 9 c. 4 Accusaui de pecuniis repetundis, iudex iussi, praetor quaestioni, defendi plurimos: nulla pars, quae aliquam facultatem dicendi *(sic leg. pro* dicendi) afferre posset, non mea fuit. Ita contendo, Neminem vnquam, quo ea pecunia peruenisset, causam dixisse, qui in aestimandis litibus appellatus non esset. In litibus autem nemo appellabatur, nisi ex testium dictis, *etc.*

REPETICIVS. *vid.* REPETIGIVS *in* REPO.

REPIGNĔRO, āre. [ἀνεγχυριάζω] *Pignus recipere soluto pretio* Vlpian tit. Commodati, l. Si vt certo §. Nunc videndum, in quibus speciebus Commodati actio locum habeat: et est apud veteres de huiusmodi speciebus dubitatum. Rem tibi dedi, vt creditori tuo pignori dares: dedisti, non repigneras, vt mihi reddas. *Paullo post,* Si a me culpa absit repignerandi, creditor autem nolit reddere pignus, *etc. Alii legunt* Repignoras, et Repignorandi. Festus, Reluere, soluere, repignerare.

REPIGRO, āre. *Retardare.* Apul. Met. 8 p. 208 Ipso lumine dirarum bestiarum repigratur impetus. *conf.* Zeno Veron. Serm. de Resurrect. c. 13.

REPIGRĀTVS, a, um. Apul. Met. 1 p. 106 Obsepto vtero et repigrato foetu. Mart. Capella 1 p. 13 Stimulabat paullulum Ionem, ne vxoris Cyllenius fotibus repigratus, somnolento repente marcore torperet, et iam veluti maritali vacatione feriatus diffusurae sub praeceptis Iouialibus recusaret.

REPIGRITIOR *apud* Martianum Capellam *paullo post locum modo indicatum* REPIGRATVS *eadem sententia.*

REPINGO *vid.* REPANGO.

REPLASMO, āre. *de nouo formare, i. creare.* Replasmare hominem Vet. Interpr. Iren. 3, 20.

REPLAVDO, ĕre. *Hinc*

REPLAVDENS, entis. Apul. Met. 1 p. 105 Dextra frontem replaudens. *Et* Met 6 p. 185 Quadrupedi cursu solum replaudens.

REPLEO, ēui, ētum, ēre. [ἀναπληρόω] *Implere,* Plaut. Poen. 3, 3, 88 Ibi te replebo vsque vnguentûm ecchcumatis. Corpora replere tosta carne Ouid. Met. 12, 156. Delubra mors replerat corporibus exanimis Lucret. 6, 1270. Dolia replere Propert. 2, 1, 67. Domos exhaustas Cic. de Prouinc. Conf. 4. Fossa repletur humo Ouid. Fast. 4, 823. Femina lacte repletur, quae peperit Lucret 5, 811. Martial. 7, 19 Misto lagenam replet ad pedes vino. Litora voce replet Idem Met. 1, 338. Locum rumore Idem ex Pont. 4, 4, 19. Nemora ac montes siluasque gemitu replebat Lucret. 5, 990. Populos fama replebat multiplici fermone Virg. Aen. 4, 189. Tectum omne gemitu replebat Idem ibid. 2, 679. Repletur ex lege, quod sententiae iudicis deest Vlpian. in l. 4 §. Si quis condemnatus D. de re iudicata. Lucret. 2, 535 Multa licet genere esse in eo numerumque repleri.

REPLĒ-

REPLĒTVS, a, um. Partic. [ἀναπεπληρωμένος] *vt*, Repleta *ab Apolline Cyrene* quatuor pueros peperit Iustin. 13, 7. Alte repletum foramen auris Celſ. 7, 8. Eruditione repletus Suet in Auguſt. c. 89. Terrore trepido repletus Lucret. 5, 41. Cornu repletum pomis et flore Ouid. Met. 9, 87. Genus pietate repletum Lucret. 2, 1167. Insula repleta ſiluis Plin. 12, 10. Lingua voce repleta, *i. iam iamque voluturа* Stat. Theb. 2, 625. Mare repletum ratibus euerſis Senec. Agam. f. 13. Templis omnibus repletis refertoque foro Cic. pro Lege Manil. 44.

REPLETIO, ōnis. f. *vt*, Belliſſima repletio Imp. Cod. 7 t. 2 l. 15 §. 4. *it.* Cod. 6 t. 28 l. 4. *et* Iuſtinian. Praef. 1 de Concept. Dig.

REPLETVRA, ae. f. *Idem. vt*, Accreſcentes repleturae Cod. Theod. lib. 13.

REPLĬCO, āre. [ἀναπτύσσω] *Retrorſum plicare, vel flectere* Plaut. . . . Replica tricam, atque extende. Cato R. R. 41, 4 Eos furculos — in terram demittito, replicatoque ad vitis caput. Idem 21, 2 Replicato in inferiorem partem cupae omnes quatuor Laminas. Replicari in rugas Plin. 17, 14. Senec. de Benef. 1, 4 Chryſippi acumen nimis tenue retunditur, et in ſe ſaepe replicatur. Cic. pro Sulla 27 c. 9 Si quaeris qui ſint Romae regnum occupare conati, vt ne reprehendas annales. *conf.* Idem de Legg. 3 c. 14. ¶ 2 Replicare *apud ICtos eſt reſpondere exceptioni, ſ. vt declarat* Imperator Inſt. de Replicationibus *pr.* reſoluere ius exceptionis. *vid.* l. 35 ff. de Pactis, *etc. Videtur vt multa alia a Graecis hauſta formula, qui* ἀντιδιαπλέκειν *dicunt.* ¶ 3 *Repetere* [ἀνακυκλεῖν] *et ſubinde inculcare eſt* Ammian. 30, 1 Aſſidue Cylaeis necem replicabat et Artabannis. *Sed paullo aliter* 30, 7 *vr.* Replicare nunc eſt opportunum, et ab ortu primigenio patris huiusce Principis ad vſque ipſius obitum actus eius diſcurrere per epilogos breues. *Hic* replicare *eſt redire ad ſuperiora, et ea velut retractare. Huc referendum forte fuerit, ſi inueniatur, quod adfertur ex* Plin. . . . Cum ſaepius ille replicaſſet, tandem perſuaſit.

REPLĬCANS, antis. Part. *vt*: Cic. de Diu. 1, 127 Non illa quae futura ſunt ſubito exſiſtunt: ſed eſt quaſi rudentis explicatio, ſic tractio temporis nihil noui efficientis et primum quidque replicantis. Haec identidem mecum replicans Apul. Met. 3 p. 129. *i. repetens animo. Proprie* Plin. 8, 27 *de angue exuente pellem ſiue ſenectutem*, Exuit autem capite primum, nec celerius quam vno die ac nocte, replicans, vt extra ſiat membranae quod fuerat intus.

REPLICĀTVS, a, um. Partic. *vt*, Intus replicatum Plin. 9, 33 Cerulx replicata Plin. 34, 8.

REPLICTVS, a, um. Partic. *vt*, Tunicae bulborum replictae Stat. Silu. 4, 9, 29.

REPLICATIO, ōnis. f. Cic. de Nat. Deor. 1, 53 c. 13 Modo alium quendam praeficit mundo, eique eas partes tribuit, vt replicatione quadam mundi motum regat. ¶ 2 Replicatio *Iurisconſultis frequens, ad eas allegationes pertinet, quae intentionem ſuſtentant luerſum exceptionis iniquitatem. De qua* Inſtit. Iuſtiniani 4, 14. *vid.* REPLICO n. 2.

REPLVM, i. n. *Architectonicum nomen ſatis adhuc obſcurum. Solus* Vitruu. 4, 6 Item replum, de impage dimidia et ſexta parte. *Et* 5, 17 Chelonii replum, quod eſt operimentum. *In quibus locis* Pelum *legi debere ſuſpicatur Turnebus 11, 4 vt tanquam ornamentum et vestimentum eſſe videatur. Auget coniecturam, quod haec dictio vix apud ullum Latine loquentem reperiatur. Baldi Lex.* Vitr. a replendo *deriuaſſe videtur; interpretatur enim partem profundam inter impages et tympanum ianuae ſ. valuarum.*

REPLVMBO, āre. [ἀναμολίβδω Gloſſ. Gr. Lat.] *Diſſoluere quod lumbatum eſt* Vlpian. in l. 19 Cum aurum D. de aur. argent. mundo legatis. Celſus libro nono decimo Quaeſtionum quaerit, ſi centum pondo argenti fuerint relicta, an replumbari debeant, vt ſic adpendantur? *Et* Proculus et Celſus aiunt, exemto plumbo adpendi debere. Nam et emtoribus replumbatae aſſignantur, et in rationes argenti pondus ſic defertur. *Nempe de eo argento ſermo eſt, quod firmitatis vel quacunque alia cauſa, ferrum, cuprum, vilius metallum adiunctum ſibi habet.* Senec. Nat. Quaeſt. 4, 2 Argentum replumbatur, ſignorum coagmenta ſoluuntur. *de Coloribus Aethiopiae loquitur.*

REPLVMIS, e. Adi. *Quod iterum plumis veſtitur.* Paullius Iambo ad Cytherium v. 853

Vt pullus aquilae dicitur repaſcere
Cura parentes mutua:
Quos vis ſenectae rurſus implumes facit
Nidoque paſcendos refert:
Donec replumi veſtiantur corpore,
Pennisque floreſcant nouis.

REPLVO, ĕre. *Viciſſim pluere.* Senec. Controu. Praef. 5 Quis ferret hominem de ſiphonibus dicentem: caelo repluunt. Repluentes *ſunt* exabundantes *ap.* Iſidor. in Gloſſ.

REPO, pſi, tum, ĕre. [ἕρπω] *Proprie dicitur de animalibus, quae pedibus vt ventre graduntur, vt ſunt vermes: quamuis et ea, quae paruos pedes habent, repere dicuntur, vt ſunt lacertae et ſimilia. Verum etiam infantes* repere *dicuntur* [Vet. Gloſſ. Cyrilli ἕρπω, ἐπὶ βρέφους] *et quoties inceſſum vel laboriosum ex imbecillitate, vel occultum et inſidioſum deſcribere volunt.* Qua vnus homo inermis vix poterat repere Nep. 23, 3, 4. Vulpecula (Nitedula *Bentl.*) per rimam repſerat in cumeram Hor. Epiſt. 1, 7, 29. Genibus repere Plin. 8, 7. In purpuris repere Quinctil. 8, 2 *infans dicitur.* Per iter longum repſere Lucan. 3, 458. Milia tum pranſi tria repſimus, *i. Lente proceſſimus* Hor. Serm. 1, 5, 35. *Metaph.* Columel. . . . Spatium autem radicibus qua repant, lapides praebent. In altitudinem repit vitis Columel. de Arbor. 16, 4.

REPENS, entis. Partic. [ἕρπων] *vt*, Repens humi Plin. 16, 34 *de hedera.* Animantis repentis itus Lucret. 3, 389. Fama Liu. 22, 11. Sermones repentes per humum, *i. Humiles, ſiue ſtili humilioris* Hor. Epiſt. 2, 1, 251. ¶ 2 Repens, *pro Celeri et ſubito, vid.* REPENS *paullo ante alphabetico ordine.*

REPTICIVS, a, um. Adi. [ἑρπυστικὸς] Pſeudo-Salluſt. in Cic. Vbi M. Tullius leges, iudicia Populi Romani defendit, atque in hoc ordine ita moderatur, quaſi vnus reliquus, ex familia viri clariſſimi Scipionis Africani, ac non repticius, accitus, ac paullo ante inſitus huic vrbi ciuis. Repticius, *i. qui vt vermiculus prorepſit, terrae filius, vel qui velut clanculum irrepſit in hanc vrbem nouus homo. Sunt qui legant* Repeticius, *item* Reperticius.

REPTO, āre. Frequ. [ἑρπύζω] *Saepe ſeu perpetuo repere.* Pecudes reptant in colli tondentes pabula Lucret. 2, 318. Per vada reptabat pronus equus Claud. in Eutrop. 2, 443. Solo noſtro reptalli Stat. Silu. 1, 2, 262 *de infante. Add.* Achill. 1, 477 Niue effoſſa reptans *paruus Achilles.* Reptare, *per translationem dicimus eum, qui ſegniter et quaſi teſtudineo paſſu incedit, quales ſunt, qui in hortis aut vineis ſpatiantur.* Hor. Epiſt. 1, 4, 4 An tacitum ſiluas inter reptare ſalubres. Sine cruribus et pennis reptare Plin. 11, 29. *Laudatur* Tacit. Ann. 4, 23 *pr.* Et adhuc reptabat Africam Tacfarinas. *Sed* reptabat, *i. vexabat al. quod magis conuenit.* Caput reptant Plaut. Merc. *Suppoſ.* 4, 6, 9.

REPTABVNDVS, a, um. Adi. [ἑρπύσιμος, ἑρπύζοντι ὅμοιος Gloſſ. Lat. Gr.] *Idem quod* Reptans. Senec. de Vita beata 19 Quo minus virtutem adorem, et ex ingenti interuallo reptabundus ſequar.

REPTĀTVS, a, um. Partic. [ἑρπυσθείς] *vt*, Ager reptatus Stat. Theb. 5, 581. *cum reſpectu ad ſerpentem, qui ibi egit. Sed ad infantis greſſum pertinet.* Cretaque ſe iactat tenero reptata Tonanti Claud. Conſ. Hon. 4, 153.

REPTĀTVS, ûs. m. [ἑρπυσμὸς] Plin. 14, 1 Aliae improbo reptatu atria media complentes. Limaces incedunt ſpumante reptatu Tertull. de Anima c. 10.

REPTATIO, ōnis. f. *Idem.* Quinctil. 1, 12 Nec illa per manus et genua reptatio grauiter atſligit infantium corpora.

REPTĪLIS, e. Adi. [ἑρπυστικὸς] *Quidquid repit, vt*, Cochleae reptiles Sidon. Epiſt. 8, 12.

REPŌLIO, īre. *Rurſus polire.* Columel. 2, 21 Sin protinus vſui deſtinantur (nempe frumenta) nihil attinet repoliri: fatiſque eſt in vmbra refrigerari, et ita granario inferri.

REPONDĔRO, āre. Sidon. Epiſt. 1, 4 Reminiſcaris velle me tibi ſtudii huiuſce viciſſitudinem reponderare. Pro fallitate veritatem alicui reponderare Claud. Mamert. 3, 15. Reponderatur tibi ex hoc conſummatiſſima gloria Sidon. Ep. 5, 1. *add.* 9, 11.

REPŌNO, pōſui, poſitum, ĕre. [ἀποτίθημι, ταμιεύω, θησαυρίζω] *Rurſus ponere, ponere quod modo mouebatur, vt iam quieſcat, ponere ſeorſum.* Virg. Aen. 3, 231 Arisque reponimus ignem, *i. Rurſus adhibemus ignem, et ſacrificamus.* Liu. 1, 34 Rurſus velut miniſterio diuinitus miſſa capiti apte reponit, *pilcum, quem ſuſtuleraf.* Inſigne regium quod ille de ſuo capite abiecerat, repoſuit Cic. pro Sext. 58. Reponere, *i. loco ſuo mota in eum reducere:* Articulamentum repoſitum Scrib. 206. Manus reponi non difficillime poteſt Celſ. 8, 17. Inteſtina repoſita Ibidem. Pontes vetuſtate ruptos Tac. Ann. 1, 63, 6. Lapidem quemque ſuo loco Cic. Verr. 1, 146 c. 56. Grues in tergo praeuolantium capita reponunt Idem de Nat. Deor. 2, 125 c. 49. Ligna large reponere ſuper foco Hor. Carm. 1, 9, 6. Pocula reponere Virg. Georg. 4, 378. Vina reponite menſis Idem Aen. 7, 134. ¶ 2 *In primis de iis dicitur, quae ſeruantur in futurum.* Aceruum farris tecto reponunt Virg. Aen. 4, 403. Alimenta in hiemem Quinctil. 2, 16, 16. Cic. de Nat. Deor. 2, 156 c. 62 *extr.* Neque ſerendi, neque colendi, neque tempeſtiue demetendi, percipiendique fructus, neque condendi ac reponendi vlla pecudum ſcientia eſt. Prouiſa ante reponere Virg. Georg. 1, 167. Seorſum reponere Columel. 9, 15. Vaſa in horreum ſiccliſſimum reponi conuenit Idem 12, 15. *Paullo poſt*, Religatas iunco vel qualibet herba oſſas reponunt in crates. Ibidem, Siccatam in tabulatum reponunt. *Quam locutionem idem ſemel et iterum vſurpauit* Ibidem 12. *Rurſus* c. 16 Quum deinde modice aruerint, in vaſa noua ſicco loco reponito. Hiemi reponere aliquid, *Reſeruare in hiemem* Virg. Georg. 3, 403. ¶ 3 *Alias formulae:* Cic. Fam. 9, 14 Intelligere debes in te repoſitam eſſe Remp. *i. ex te pendere, in te ſolo ſpem habere. Sed* Hor. Carm. 3, 5, 30 Nec vera virtus quum ſemel excidit, Curat reponi deterioribus. *i. permutari.* Cic. Att. 13, 12 Catulo et Lucullo alibi reponemus? ita tamen, ſi tu hoc probas? deque eo mihi referibas velim, *i. reddemus, quod nunc relatum eſt. Sed* Cic. Fam. 1, 9 Cur autem laudarim, peto a te, vt id a me, neue in hoc reo, neue in aliis requiras, ne tibi idem reponam, quum veneris, tametſi poſſim vel abſenti, *i. Ne te viciſſim rogem, ne tibi idem obiciam. Sic* Semper ego auditor tantum? nunquamne reponam? Iuuen. Sat. 1, 1. *i. Nunquam Poetis ſua recitantibus, me auditore, vicem rependam mea recitans? vid. Barth. Adu.* 21, 1. Reponere Amiſſa vrbi Tac. A. 16, 13, 6. *i. reſtituere.* Iniuriam, *i. rependere* Sen. de Ira 2, 28. *Verum* Stat. Theb. 7, 201 Quoties iam torta reponam Fulmina, quam rarus terris hic imperet ignis. *Iupiter loquitur.* ¶ 4 Animas lactis ſedibus reponere *dicitur Mercurius* Hor. Carm. 1, 10, 30. Animum ſuum omniaque ſua in aliquem reponere Valer. Argon. 5, 390. Capillum reponere Quinctil. 8 Pr. 22. *tubatum iterum ordinare.* Ceruicem reponere Id. 4, 2, 39 *Geſtus effeminatus ſibi placentis, et caput reponentis in humerum.* Cic. pro Sull. c. 92 Veſtrae iam ſunt partes iudices: in veſtra manſuetudine atque humanitate cauſam totam repono. Martial. 2, 37 Vllus ſi pudor eſt, repone coenam, *i. Refer quae ſuſtuliſti e menſa. Addit*, Cras te, Caeciliane, non vocaui, *vt auferas, vnde eras coenes.* Donata reponere Hor. Epiſt. 1, 7, 39. *i. reddere.* Hor. in Arte Poët. 190 Fabula quae poſci vult et ſpectata reponi, *i. Primo et ſecundo in ſcena recitari.* Ibidem 123 Honoratum ſi forte reponis Achillem. *h. e. ſi fabulam ſemel de Achille poſitam, rurſus ponere in animo eſt.* An poteris ſiccis mea Fata reponere ocellis Propert. 1, 17, 11 *i. narrare aliis mortem meam. Nam interpretationi Paſſeratii, quam Brouckhuſius probat, vt* Fata reponere *ſit cineres et reliquias componere in vrna, repugnare videtur, quod naufragi nulla ſunt oſſa, vt ipſe ſtatim addit Poeta.* Fiduciam ſuam reponere in aliquo Plin. Ep. 3, 9, 16. Fructum honeſtatis in conſcientia Idem ibid. 1, 8, 14. Lacrimas reponere *ſeruare in futurum.* Stat. Silu. 5, 47. Membra reponunt ſtratis Virg. Aen. 4, 392. Mentem reponere, *Reddere animam* Valer. Argon. 7, 295. Numos reponere, *Reddere, reſtituere* Plaut. Perſ. 1, 1, 38. Odium reponere Tacit. in Vita Agric. 39, 4. *differre in tempus aliud.* Onus mens reponit, *Graues curas deponit* Catul. ad Sirmionem f. 29, 8. Remum reponere, *Ceſſare a remigando* Plaut. Aſin. 3, 1, 16. Senſibus imis reponere Virg. Ecl. 3, 54. Cic. Philipp. 5, 42 Magnam Spem in eius virtute, auctoritate, felicitate reponere, otii, pacis, concordiae, libertatis. Spem ſui in ſeipſo reponere Cic. Tuſc. 5, 36 c. 12 *extr.* Spem vnicam ſenectutis in aliquo reponere Quinctil. Prooem. 6. In Caritate cinnum nihil Spei reponens Liu. 1, 49. ¶ 5 *Formulae ex Praepoſitione* IN. Cic. Philipp. 10, 15 Si qua tui exercitus, de quibus dixi, proterea laudantur, quod pro Populi Rom. libertate arma ceperunt, quid eſt, cur M. Bruti exercitus non in eadem cauſa reponantur? In coronamenta reponere, *pro referre Inter herbas, quibus coronae fiunt* Plin. 22, 21. Cic. de Nat. Deor. 1, 18 Quo quid abſurdius, quam aut res ſordidas atque deformes deorum honore afficere aut homines iam morte deletos reponere in deos, quorum omnis cultus eſſet futurus in luctu?

luctu? In gradum reponi Quinctil. 5, 7. In gremio reponere aliquid Liu. 26, 15. In libris aliquem reponere pro alio *nomen et mentionem illius vsurpare* Cic. Att. 12, 7. Idem ad Brut. 16 Scilicet vt illo prohibito, rogaremus alterum, qui se in eius locum reponi pateretur. In medium quaesita reponunt, *i. Quaesita et parta in commune conferunt, de apibus* Seruius *ad* Virg. Georg. 4, 157. In Memoriam vnius verbi admonitione reponuntur excidentes Quinctil. 11, 2, 19. Cic. de Opt. Gen. Orat. 17 Tamen hunc in numero non repono. *Sic* de Orat. 1, 63 Reponere in numero eloquentium. Cic. pro Sext. 143 Quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono. In numerum fabularum reponere aliquid Idem de Inuent. 1, 39. In ordinem aliquorum Columel. 9, 12. In sceptra reponere aliquem Virg. Aen. 1, 257. In silentio reponere recte facta alterius Plin. Epist. 1, 8. Cic. Att. 10, 13 Sic volo te tibi persuadere, mihi neminem esse cariorem te, excepto Caesare meo, meque illud vna iudicare, Caesarem maxime in suis M. Ciceronem reponere. In vetustatem reponere aliquid Columel. 12, 44. *h. e. vt diu seruetur.* In Vicem alicuius rei aliud reponere Idem 4, 26. Cic. Qu. Frat. 1, 3 Testor omnes deos, me hac vna voce a morte esse reuocatum, quod omnes in mea Vita partem aliquam tuae repositam esse dicebant. ¶ 6 *Obseru.* Reposiui *pro* Reposui Plaut. Asin. 3, 1, 16 Si reposiui remum.

REPOSĬTVS, *et per Syncopen* REPOSTVS, a, um. Partic. [ἀποκείμενος] *vt*, Repositi et frigidi cibi Quinctil. 2. *h. e. Rursum appositi mensae.* Ceruice tereti reposita Lucret. 1, 36. Epulae repostae Virg. Georg. 3, 527. i. e. Abundantes, aut variae, Seruius. *Puto in primis significari binas eodem die epulas*, bis in die saturum fieri, *quod in Siculis Dionysii coenis displicebat Platoni* Cic. Tusc. 5, 100 c. 35. Fora Templaque Tac. H. 3, 34, 4. *i. denuo aedificata.* Honos repositus, *i. Restitutus* Tac. Ann. 14, 61, 3. Virg. Aen. 1, 26 — Manet alta mente repostum Iudicium Paridis, spretaeque iniuria formae. Pecunia in thesauris reposita Liu. 31, 13. Antonius Cons. ad Cic. Att. 14, 13. Et voles P. Claudium in optima spe puerum repositum, existimare, non te insectatum esse, quum potueris amicos paternos. Terras tentare repostas Virg. Aen. 3, 364. i. e. Longe positas. Seruius. Tellure reposti, *i. Sepulti* Idem ibid. 6, 665. Multa ex repositio *(in thesauro)* acquisitoque perdenda sunt Sen. de Benef. 4, 20.

RĔPOSITIO, ōnis. f. Pallad. 1, 32 Repositiones foeni, ligni, *etc. i. horrea, vbi reponuntur.*

REPOSTOR, ōris. m. *Restitutor.* Ouid. Fast. 1, 63 Templorum positor, templorum sancte repostor.

REPOSITORIVM, f. REPOSTORIVM, i. n. *Instrumentum, in quo antiquorum reponebantur fercula, quae vna cum ipso repositorio adferebantur et auferebantur.* Plin. 33, 11 f. 49 Iam vero et mensas repositoriis imponimus, *i. lances magnas instar mensarum argenteas, argenteis quoque repositoriis.* Idem f. 52 Repositoriis argentum addi, sua memoria coeptum Fenestella *tradit*, qui obiit nouissimo Tiberii Caesaris principatu. Sed et testudinea tum in vsum venisse: ante se autem paullo lignea, rotunda, solida, nec multo maiora quam mensas fuisse. Se quidem puero quadrata et compacta aut acere operta aut citro coepisse. Mox additum argentum in angulis, lineasque per commissuras. Tympana vero se iuuene appellata, stateras et lances, quas antiqui Magidas appellauerant. Plin. 28, 2 Bibente conuiua mensam vel repositorium tolli, inauspicatissimum iudicatur. *conf. Gonsal. ad* Petron. c. 33 p. 117 *Burm.* ¶ 2 *Locus secretior aptus ad asseruandas res pretiosas.* Capitol. Anton. Phil. c. 17 Gemmas multas in repositorio sanctiore Adriani repererat.

REPORRIGO, ĕre. Petron. c. 51 f. Fragm. Trag. c. 23. *vid. Scheff. not. p. 115.*

REPORTO, āre. [ἀναχομίζω] *retro, vel in reditu portare, domum portare.* Virg. Georg. 1, 275 Aut atrae massam picis vrbe reportat. Dorso vel collo reportare Columel. 7, 1. Humeris reportat suis exulem Italia Pseudo-Sallust. in Cic. *extr.* Ad aures alicuius reportare aliquid, *i. Nuntiare* Virg. Aen. 7, 167. Frigidissime reportavit puellam patronus, quam in aduersa subsellia transtulerat Quinctil. 6, 1, 39. Cic. Att. 6, 1 Si nihil aliud de hac prouincia, nisi illius beneuolentiam reportassem, mihi id satis esse. Vetus exemplar legit Deportassem. Idem Verr. 4, 6 Vt illis benignis vsus est ad Commodandum, sic ipse diligens fuit ad reportandum. Dicta haec tristia adytis reportat Virg. Aen. 2, 115. Caes. Bell. Gall. 5, 23 Duobus commeatibus Exercitus reportare constituit. *conf.* Cic. Att. 4, 17. Gaudia mente reportare Stat. Silu. 1, 3, 13. Gloriam reportare ex Proconsulatu Plin. Epist. 3, 7. Cic. de Legib. 3, 18 Nihil praeter Laudem bonis atque innocentibus, neque ex hostibus, neque a sociis reportandum. Mandata Propert. 3, 6, 37 Pedem reportat ex hoste Virg. Aen 11, 764. Poenas, *vid.* REPOSCO poenas. Cic. de Lege Agr. 2, 60 c. 23 Si est aequum praedas ac manubias suas imperatores, non in monimenta deorum immortalium, neque in vrbis ornamenta conferre, sed ad Decemuiros tanquam ad dominos reportare, nihil appetit sibi praecipue Pompeius, nihil. Idem pro Lege Manil. 8 c. 3 Adhuc ita vestri cum illo rege contenderunt imperatores, vt ab illo insignia victoriae non Victoriam reportarent.

REPORTATVS, a, um. Partic. *vt*, Equis et curru reportatus Cic. Post redit. in Senat. 27 c. 11.

REPORTATIO, ōnis. f. ICt. in Dig.

REPORTATOR, ōris. m. Apul. *tribuitur.*

REPOSCO, pŏposci, ĕre. [ἀπαιτέω] *Ab aliquo petere quod nobis debet, vel quod a nobis accepit.* Virg. Aen. 7, 606 — Parthosque reposcere signa Ter. Adelph. 1, 2, 52 Nam ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti. Plaut. Cure. 5, 2, 16 Quam virginem me reposcis? Cic. Verr. 4, 115 c. 57 Sese a suis ciuibus haec habere mandata, vt ad Verrem adirent, et eum simulacrum Cereris et Victoriae reposcerent. Idem Post redit. in Senat. 9 Quorum alter a me Catilinam amatorem suum multis audientibus, alter Cethegum consobrinum reposcebat. Auxilium datum reposcere Liu. 3, 23. Foedus reposcite flammis Virg. Aen. 12, 573. Fratrem clamore magno reposcit Sil. 17, 460. Pacta reposcere Stat. Theb. 11, 570. Virg. Aen. 6, 530 Di talia Graiis Instaurate, pio si poenas ore reposco. Catul. ad Licinium f. 50, 20 Precesque nostras, Oramus, cane despuas, ocelle, Ne poenas Nemesis reposcat. *al.* reponat. Promissa sua reposci videt Virg. Aen. 12, 2. Rationem Caes. Bell. Gall. 5, 30. Cic. Verr. 3, 1 Legem sibi ipsi indicunt, innocentiae, continentiae, virtutumque omnium, qui ab altero vitae Rationem reposcunt. Rationem vos reposcitis, quid Achaei Lacedaemoniis bello victis fecerimus? Liu. 39, 37. Vicem Martial. 8, 38. Repoſcere per iudicem, Callistratus in l. Extat D. de eo, quod metus causa, *etc.* Causa reposcit, Exigit Vlpian. in l. in eos D. Ad legem Iul. maiest. Lucret. 6, 920 Quo magis attentas aures animumque reposco. Ad poenas reposcere aliquem Virg. Aen. 2, 139. Ad supplicium aliquem reposcere Id. Ibid. 8, 495. Propensiores ad bene merendum, quam ad reposcendum Cic. de Amicit. 32. *Vt magister* tradere *dicitur cum docet, ita* reposcit, *cum discipulos reddere lectiones iubent.* Tu genus hoc memento Reddere, cum reposcam Terent. Maurus de Anacreontio Choriambico p. 2439.

REPOSCŌNES, um. m. Ammian. 22, 16 Aegyptii controuersi et reposcones acerrimi. *Hi forte iidem, qui* Flagitatores acres, molesti et assidui, *apud* Cic. in Brut. 5.

REPOSITORIVM, *vid.* REPONO.

REPOTIA, orum. n. Pl. [ἐπαύλια, Vet. Gloss.] *Genus epularum, de quo* Festus, Repotia: postridie nuptias apud nouum maritum coenatur, quia quasi reficitur potatio. Hor. Serm. 2, 2, 60

Cuius odorem olei nequeas perferre, licebit
Ille repotia, natales, aliosue dierum
Festos albatus celebret.

Vbi Porphyrio, Repotia dicebatur Dies post nuptias. Acron *vero*, Repotia, *inquit*, dicuntur Septimus dies, quo noua solet nupta redire ad parentes suos. Alias Repotia sunt, quae Graeci dicunt ποδοσρόφια aut mutuae inuitationes: vel dies secundus a nuptiis, quo virgo ad muliebrem habitum componitur. *Hic* pro Festis diebus accipitur. *Sic dedit G. Fabricius. Conuenit* Vet. Schol. *Cruquii, nisi quod vltima quatuor verba omittit. Turnebus, Sed crediderim, inquit*, etiam repotia *celebrari solita liberis natis, et cum maritis noua quotannis prope soboles nascatur, vt renouanda sit epulatio, idcirco ea conuiuia* repotia *appellata. Nec vero Auidieni personae conuenit nuptiale conuiuium. Ea, nisi me fallit augurium, dicere voluit Acron Grammaticus* παιδοτρόφια *Graece vocari, veluti sublatis et suscepti liberis et parentibus eos alere decernentibus. Nam in Graecorum potestate erat liberos exponere, nec alere. Vt autem ita* repotia *interpreter, mihi persuadet* Ausonius *sic scribens*, (Epist. 9, 50) Contugioque dapes, aut sacra repotia patrum. *Ecce eorum epulas dicit, qui susceptis liberis facti sunt parentes. Hactenus ille 3, 6 Sed refellitur a Cruquio ad Horatii l. c. qui etiam illud monet* ποδοτρόφια *forte mutanda apud Vet. Scholiasten in* ποτοτρόφια, *vt vices compotationum indicentur. Sed addit, a Scaligero* ποδοτροφίαν *ex Glossario etiam adferri. Nempe ibi ita legitur*, Reoria ἡ τρίτη τῶν ἀγάμων ποδοτροφία. *Scaliger ad Festi l. c. legi vult* Repotia ἡ τρίτη τῶν γάμων ποδοτροφία. *Quod probat Cuiac. Obs. 16, 39 qui putat* ποδοτροφίαν *dixisse Graecos, qui* repotia *deriuarent a* pedibus *et* repedando *siue redeundo ad conuiuium. Quorsum pertinet etiam altera* Glossa, Reperidia, *et* Reproca *quam ita reconcinnat Scaliger*, Repotia, ἐπίβδα, ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν ποδοτροφία. *Caeterum* Repotia *post nuptias etiam commemorat* Symmach. 7, 19. *Apud* Gell. 2, 24 Nuptiis et repotiis HS mile *lege Iulia sumtuaria* finiuntur. *Vinetus ad Ausonii l. c.* Reportia *esse ait in quibusdam libris Horatii et Ausonii, quasi a* reportando.

REPOTATIO, ōnis. f. Varro de L. L. 5, 8 p. 61, 29 Ab eadem lingua πόσω, vnde Potio, vnde poculum, potatio, repotatio: *etc.*

REPOTIĀLIS, e. *vt*, Liber repotialis *debetur ingenio Scoligeri.* Festus *voce* REPOTIA *verbis, quae modo dedimus, adiungit ista:* Pacuvius in Iliona, Abeo depulsum mamma paedagogandum accipit apportalis liber. *Scaliger* Repotialis liber. *Sed quis esset* repotialis liber, *non docet, neque hic, neque Poët. 3, 101 vbi de repotiis. Suspicatur Dacerius, esse natum ipsis* repotiis liberum *f. puerum; sed quomodo cum Pacuuii fragmento conciliari queat haec interpretatio, non docet.* Turn. 13, 25 *eodem modo emendandum putat, quo Scaliger, additque*, Repotialem *vocari videri, qui ad repotia ventitare solebat, aut in repotiis liber factus esset.*

REPRAECISIO, ōnis. f. Castor se repraecisione genitalium liberat Apul. Met. 1 p. 78 *Stew.* *Sed Elmenh.* p. 106, 12 *praecisione, quod in emendationibus probat.*

REPRAESENTO, āre. [παρίστημι] *Proprie significat in praesentiam reducere, facere vt denuo praesens sit vel esse videatur id, quod praesens fuit, sed iam non est. Sic* Colum. 1, 8, 11 *vult*, Vt villicus semper se repraesentet, *i. praesentiam suam restituat, adsit subinde, cum redituram non putabant operae. Repetit* 11, 1, 26. *Sic* Viridem saporem oliuarum repraesentat, *restituit*, conditura Colum. 12, 47, 8. *In his non ad simulacrum qualecunque, sed ad ipsam rei, de qua agitur praesentiam refertur. Sic* Horat. Epist. 1, 19, 14

Quid? si quis vultu toruo ferus ac pede nudo,
Exiguaeque togae simulet textore Catonem?
Virtutemne repraesentet moresque Catonis?

Ergo aliud est simulare Catonem: *aliud* repraesentare, *praesentem sistere, in vitam ipsam reducere*, vitam et mores Catonis. *Hinc ad* Memoriam *et eam quae Phantasia vocatur a Philosophis, transferri solet.* Quinctil. 11, 2, 1 Nam et omnis disciplina memoria constat, — et exemplorum, legum, responsorum, dictorum — velut quasdam copias, quas in promtu semper habere debet orator, eadem illa vis repraesentat, *i. reducit velut in praesentiam et sistit, quoties opus est.* Idem 6, 1, 31 Vestis illa *(Caesaris)* sanguine madens, ita repraesentauit imaginem sceleris, vt non occisus esse Caesar, sed tum maxime occidi videretur. *Et* 6, 2, 29 Quas φαντασίας Graeci vocant, nos fane visiones appellemus, per quas imagines rerum absentium ita repraesentantur animo, vt eas cernere oculis, ac praesentes habere videamus. *Et* 11, 3, 155 Mouendi ratio aut in repraesentandis est, aut imitandis affectibus. *Distinguit* repraesentare *tanquam maius ac potentius quiddam ab* imitari. *Sed ipse etiam* Cic. pro Sext. 26 c. 11 Erat eodem tempore Senatus in aede Concordiae, quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei, *i. reducebat, instaurabat, vt tanquam praesentes inspicere sibi viderentur actiones Ciceronis in Consulatu.* ¶ 2 *Sed etiam ad similitudinem efficiendam adhibetur, vt* Sen. Epist. 11 Artifices scenici, qui imitantur affectus, qui metum et trepidationem exprimunt, qui tristitiam repraesentant, hoc indicio imitantur verecundiam, deiiciunt vultum, verba submittunt, figunt in terram oculos et deprimunt, ruborem sibi exprimere non possunt. Colum. 8, 17, 6 Quantum comminisci valet hominis ingenium faciem repraesentare *(i. assimilare)* veri maris. Vlpian. l. 1 §. 2 ff. Si is, qui testam. liber esse iussus erit, Culpa dolo proxima dolum repraesentat, *i. dolo aequiparatur, pro dolo habetur.* ¶ 3 Repraesentare *est simpliciter facere, vt aliquid praesens sit, i. exhibere, dare, praestare, cumque sedem in primis habeat in re pecuniaria, et inde reliquae formae possint intelligi, hinc potissimum incipiamus: qua in re more nostro non refellemus aliter sentientes, sed quod verum*

verum videtur, eo diligentius explicabimus. *Ergo* repraesentare pecuniam *est praesentem soluere*, καταβάλλειν, *et numerare, non in diem, non differre etc. sue illud, quod* repraesentamus, *hoc ipso tempore debeatur, sue nondum debitum ante diem numeretur.* Cic. Att. 12, 25 *deliberat de emendo praedio ad monumentum Tulliae suae*, Numerato *ait se malle*, quam aestimatione, *i. praesenti pecunia potius, quam permutatione praedii ulterius, ubi utrumque aestimandum sit, et inaequalitas tollenda pretio. Pergit*, Unde ergo numerato *ememus? Respondet* HS. DC exprimes ab Hermogene, cum praesertim necesse erit, et domi video esse HS. DC. Reliquae pecuniae vel usuram Silio pendemus, dum a Faberio *(soluendam nobis)* vel ab aliquo, qui Faberio debet, repraesentabimus. *De eadem re agitur* Epist. 29 Si qua etiam iactura facienda sit in repraesentando, *vid. ibi Gronou. Et* Epist. 30 Magno etiam adiumento nobis Hermogenes esse potest in repraesentando. *De eadem* Epist. 31 Explicare vel repraesentatione non dubitarem de Silianis, *i. etiam numerata praesentique pecunia emere hortos illos.* Sueton. August. c. 101 *de testamento ipsius*, Legauit — Praetorianis militibus singula millia nummorum — quam summam repraesentari iussit, nam et confiscatam semper repositamque habuerat. Reliqua legata varie dedit — quibus soluendis annuum diem finiit. Sueton. Aug. c. 101 Omnibus plena festertia repraesentata, et quinquagena promissa. Idem Neron. c. 44 Partem census omnes ordines conferre iussit, et insuper inquilinos priuatarum aedium atque insularum pensionem annuam repraesentare fisco, *i. statim tantundem fisco inferre, quantum mercedis pro habitatione annua solerent soluere dominis. Hac esse loca, vbi* repraesentari *dicitur, quod ante diem soluitur: tamen* repraesentantur *etiam quae diu post diem primum dictam soluuntur*, vt Sueton. Cal. c. 16 Legata ex testamento Tiberii, quamquam abolito, sed et Iuliae Augustae, quod Tiberius suppresserat cum fide ac sine calumnia repraesentata persoluit. *Itaque quod* Vlpian. l. 8 §. 6 D. de Transactionib. Repraesentatam pecuniam *vocat, quae ante quam debebatur numerata est, poterat eadem plane ratione recte simpliciter* numeratam *vel* praesentem. *Eadem est ratio, si attendas* l. 36 D. de Conditt. et Demonstrationib. *Agitur ibi omnino de fideicommisso ante diem praestando, et dubium non est, quin hoc etiam sit* repraesentare: *sed hoc nego in* repraesentandi *verbo inesse vim occupandi, praeuertendi, etc. Eadem plane ratio* l. 37 C. de Episcopis et Cler. Quia nec appellatio quidem annui conseruetur, nisi per singulos annos contingat praestari, si semel repraesentatum postea perisse pereat. *In Graeco est* καταβληθὲν, *et plane eadem sententia dixisset Imperator*, numeratum, solutum. *Sed, quam volumus notionem, ICtis pulchre vindicauit D. H. Mullerus in Bibl. miscel. Hamburg. Vol.* 1 p. 90 *sqq. Conf.* REFASTO. ¶ 4 *Ad hanc rationem* repraesentare *significat statim, in praesenti, et nulla interposita mora, facere, dare, praestare aliquid.* Caes. B. G. 1, 40 Se quod in longiorem diem collaturus esset (*pro* fuisset) repraesentaturum, et proxima nocte castra moturum. Cic. Epist. 95 Petis, vt id, quod in diem suum dixeram debere differri, repraesentem, *i. statim faciam.* Frontin. de Aquaed. art. 119 *curatorem aquaeductuum vult aestimare*, quae reprae sentanda, quae differenda sint. Plin. Pan. 25, 2 An mediocris animi est, his potius repraesentare *statim dare)* quibus magis negari potest? A. de B. Alex. 70 Caesar respondet se fere aequissimum Pharnaci, si, quae polliceretur, repraesentaturus esset. Vitruu. 7, 5 *extr.* Chrysocolla, ostrum, Armenium — a domino, non a redemtore repraesentantur, *i. dantur, curantur, in natura, vt loquuntur, i. ipsum corpus, non pretium. Sed operae pretium est formulas adhuc obseruatas elementorum ordine disponere.* Curt. 6, 11, 33 Timuisse, ne pater septuaginta natus annos — exhingueretur — Festinasse ergo se, dum praemium in manibus haberet, repraesentare Consilium. *Sic legendum de sententia Gronou. de Pec. Vet.* 1, 6 p. 31. Cic. Fam. 16, 14 Dies promissorum adest, quem etiam repraesentabo, si veneris, *i. faciam statim quod promisi, vt e manu mittam.* Dolum *vid.* n. 2. Ebrietatem repraesentari narrant cyclamini radice in vinum addita, *i. statim induci, effici* Plin. 25, 5 s. f. 67. Facient maris, *vid.* n. 2. Cic. Att. 16, 2 Mihi quidem videntur istorum animi incendi ad repraesentandam improbitatem suam, *i. statim, ac citius aliquanto, quam fecissent, ostendendam.* Liu. 2, 36 Quum — Minas Irasque caelestes, repraesentatas casibus suis, exposuisset, *non modo minatum sibi Iouem in somnis, sed minas etiam repraesentasse, latumque exegisse denunciatam poenam. Sic* 8, 6 Nam et vera esse, et apte ad repraesentandam Iram Deûm ficta possunt, *vt ostenderetur, Deos statim, et e vestigio vltos esse vicem suam.* Iudicia Quinct. 10, 7, 2. *Statim dare.* Legata, *vid.* n. 3. Cic. Philipp. 2, 118 Quin etiam corpus libenter obtulerim, si repraesentari morte mea libertas ciuitatis potest. Libertatem Vlpian. in l. Si pure D. de fideicomm. libert. et Scaeuol. in l. Thais §. 1 eodem tit. Plin. Epist. 6, 8, 7 *In formula SCti*, Quum Senatui P. Q. R. liberalitatis gratior repraesentari nulla Materia posset, quam si abstinentissimi fidelissimique custodis principalium opum facultates adiuuare contigisset. Medicinam, *i. statim adhibere ac praestare* Cic. Fam. 5, 17 *fin.* Neque exspectare temporis medicinam, quam repraesentare ratione possimus. Memoriam, *vid.* n. 1. Mercedem repraesentare Sueton. in Claud. c. 18. Frontin. Strat. 1, 11, 2 Quantum quisque numeratae pecuniae aut auri argentique haberet, conferret, vt repraesentari merces proditoribus posset. Necem Sueton. Vitell. c. 10. Seneca Epist. 17 Quid in longum te ipse differs? Exspectabisne foenoris, aut ex merce compendium? aut tabulas beati senis? cum fieri possis statim dines. Repraesentat Opes sapientia. Poenam repraesentare, *i. Statim et sine dilatione exigere* Sueton. Claud. c. 34. Val. Max. 6, 5 ext. 4. Praemia Suet. Ner. c. 5. Spectaculum repraesentare, *pro statim exhibere* Sueton. in Calig. c. 58. Supplicium repraesentare, *vt* poenam, *i. statim irrogare* Curt. 10, 1, 39. Sueton. in Claud. c. 34 Tormenta quaestionum, poenasque parricidarum repraesentabat, exigebatque coram. Verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem repraesentantes aduersantibus Suet. Vit. c. 10. Charmidas, quae quis exegerat Volumina in bibliothecis, legentis modo repraesentauit Plin. 7, 24. Idem 28, 10 Nam si oleum non sit, vicem eius repraesentat. Sueton. Ner. c. 21 Flagitantibusque cunctis caelestem Vocem — repraesentaturum se pollicitus est lubens: ac sine mora nomen suum in albo profitentium citharoedorum iussit adscribi, *etc.*

REPRAESENTANS, antis. Partic. Cael. ad Cic. Fam. 8, 2 Me repraesentante pronunciatum est. *Sed nemo intelligit Gronou. suspicatur*, me in re praesente.

REPRAESENTĀTVS, a, um. Sueton. Othon. c. 5 Omnibus dena festertia repraesentata. Minae caelestes repraesentatae Liu. 2, 36.

REPRAESENTATIO, ōnis. f. [ὑποτύπωσις] Plin. 9, 6 Hoc scire orcas, infestam his beluam, et cuius imago nulla repraesentatione exprimi possit alia, quam carnis immensae dentibus truculentae. Plus est euidentia, vel, vt alii dicunt, Repraesentatio, quam perspicuitas Quinctil. 8, 3, 61. *Describit eam, quam Graeci vocant* ἐνάργειαν. Repraesentatio, *pecuniae praesentis et numeratae solutio. vid.* REPRAESENTO n. 3. Cic. Att. 12, 31 Si enim Faberianum venderem, explicare vel repraesentatione non dubitarem de Silianis, si modo adduceretur vt venderet. *Sic* Idem ibid. 13, 29 Nomen Dolabellae iam expeditum videtur, vt etiam repraesentatione confidam.

REPRAESENTĀTOR, ōris. m. Tertull. aduers. Praxean c. 24 Filius repraesentator patris.

REPRAESENTANEVS, a, um. Tertull. Apol. c. 28 *extr.* Repraesentanea potestas *est, quae statim repraesentare se ad poenas vel praemia potest.*

REPRAESTO, āre. *Quasi retro et vicissim praestare.* Si non integras *(materias)* repraestauerit l. 47 D. act. emt. et vend. Fideicommissum eis repraestandum l. 22 pr. D. ad SC. Trebell. *Sed C. H. Mullerus in Bibl. Misc. Hamb.* P. 1 p. 94 *vtroque loco verbum* Repraesentare *substituendum magna cum specie veri contendit. Sic* Iustin. 11, 12 Polliceturque se praestaturum ea Dario, si secundus sibi, non par haberi velit. MSS. praesentaturum: *Gronou. de Pec. Vet.* 1, 6 p. 30 *coniicit* repraesentaturum.

REPREHENDO, *vel per Syncopen* REPRENDO, di, sum, ĕre. [ἀντιλαμβάνω, μέμφομαι, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμάω] *Retrahere, quasi Retro prehendere, et corripere.* Plaut. Pseud. 1, 3, 19 Reprehende hominem, adsequere. Propert. 3, 19, 9 Quam possit nostros quisquam reprehendere cursus. *Aliquem* ab exitio Lucret. 6, 568 *retrahendo seruare.* Phaedr. 5, 8, 3 *de occasione, quam Graeca ratione, καιρὸν, virum facit*, Quem si occuparis, teneas: elapsum semel non ipse possit Iupiter reprehendere. Cic. Verr. 3 c. 20 Quod erat imprudentia praetermissum, id quaestu ac tempore admonitus reprehendisti, *i. revocasti, retractasti.* Versus antiquus *laudatur ab* Hieronymo Ep. 2, 15 it. sq. Aegre reprehendas, quod finis consuescere. Cic. Acad. 4 139 c. 45 Reuocat virtus, vel potius reprehendit manu, pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit Deo. Vel illae, quae me heri Pallio reprehenderunt Plaut. Mil. 1, 1, 59. *add.* Epid. 1, 1, 1. Heins. *ad* Ouid. Met. 13, 235. Verba elapsa reprendere Ouid. Epist. 11, 53.

> Lucret. 3, 598
> Animo malefactum cum perhibetur,
> Aut animam liquisse, vbi iam trepidatur, et omnes
> Extremum cupiunt vires reprendere vinclum.

i. retinere vnionem illam inter corpus et animam. Ter. Adelph. 4, 4, 15 Sensi illico id illas suspicari, sed me reprehendi tamen, ne quid de fratre garrulae illi dicerem, ac fieret palam, *i. continuo. al. eadem sententia* repressi. ¶ 2 *Metaphora frequentissima* Reprehendere *est ab instituto, vel facto noxio alterum verbis et castigationibus reuocare et velut retrahere.* Colum. 11, 1, 9 Reprehendisse peccantem non satis est, si non et recti viam doceas. Cic. Acad. 4, 65 Nam si minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coërcetur. Plerique mortales ad iudicandum satis ingenii habent aut simulant, veruntamen ad reprehendenda aliena facta aut dicta, ardet omnibus animus Sallust. ad Caes. Orat. 1. Reprehendere et exagitare aliquem Cic. in Orat 26. Discussum alicuius reprehendere et subaccusare Idem pro Planc. 86. Factum alicuius Ouid. Epist. 20, 49. Iustius reprehendi Hor. Serm. 2, 4, 86. Se ipse reprehendit Nep. 14, 5, 1. Studia aliena Hor. Epist. 1, 18, 39. In aliquo vitio reprehendi Cic. in Partit. 129 c. 37. Sunt quidam proprii soni, quibus nonnunquam nationes reprehendimus Quinctil. 1, 5, 33. *Burm. putat leg. deprehendimus: sed etiam reprehendunt et irrident se homines, ob diuersitatem sonorum, mutuo.*

REPREHENSVS, a, um. Partic. *Retractus. De fugitiuis* Curt. 4, 14, 2 Reprehensos ex fuga Persas pugnaturos. Plaut. Baech. 2, 3, 130 Si ero reprehensus: *praecedit* Aufugero. Ouid. Met. 15, 526 *de nece Hippolyti*, Membra rapi partim, partim reprensa *(a sturpibus, auelli et sic)* relinqui. Locus reprehensus, qui praeteritus negligentia est, *i. denuo tractatus* Ter. Adelph. Prol. v. 14. *Item Culpatus.* Nepos 4, 1, 3 Pausanias in eo reprehensus, *etc. vid.* Hor. Serm. 1, 10, 55 Cum de se loquitur *(Lucilius)* non vt maiore reprensis. *Ita de se loquitur, vt appareat, ipsum non videri sibi maiorem his, quos reprehendit.*

REPREHENSIO, ōnis. f. [ἐπιτίμησις] Cic. de Finib. 1, 1 Quamobrem differentium inter se reprehensiones non sunt vituperandae. Non indigna laude Quinctil. 3, 11. Leuis reprehensio, *vid.* LEVIS. Abesse a reprehensione temeritatis Cic. Fam. 10, 23. Quinctil. 5, 7 Si reprehensionem non capit ipsa persona, infamare signatores licet. *de testibus.* Fugere reprehensionem Cic. Att. 10, 3. Incurrere in varias reprehensiones Idem de Finib. 1, 1. Vereri reprehensionem doctorum atque prudentium Idem in Orat. 1.

REPREHENSOR, ōris. m. [ἐπιτιμητής] Cic. de Nat. Deor. 2, 20 Nam vt profluens amnis, aut vix, aut nullo modo, concluſa autem aqua facile corrumpitur: sic orationis flumine reprehensoris vitia diluuntur. Factum reprehensore caruit Valer. Max. 6, 3, 9. Delicti reprehensor Ouid. Epist. 17, 219. Cic. de Opt. gen. Orat. 18 c. 6 Duo genera reprehensorum.

REPREHENSO, āre. Frequentat. [ἐπαναλαμβάνω] Liu. 2, 10 Reprehensans singulos, obsistens, obtestansque deûm et hominum fidem, testabatur, nequidquam deserto praesidio eos fugere.

REPREHENSIBILIS, e. Adi. *Vt*, Ebrietas reprehensibilis Saluian. de Gubern. Dei 4 p. 141. *Conf.* Vulg. Galat. 2, 11.

REPREHENSIBILITER. Adu. Rufinus in Apologet. Libellus reprehensibiliter scriptus.

REPRESSOR, REPRESSVS, *vid.* REPRIMO.

REPRĪMO, pressi, pressum, ĕre. [ἀναστέλλω, κατασέλλω, ἐπισομίζω] *Retro premere conantem progredi vel erumpere, continere, cohibere. Metaphorice fere vsurpatur.* Ter. Adelph. 5, 3, 8 Tandem reprime iracundiam, atque at te redi. D. repressi, redii: mitto maledicta omnia. Cic. de Legib. 2, 51 c. 17 Reprimam iam me, nec insequar longius, eoque minus, quo plus poenarum habeo quam petiui. Cic. de Finib. 1, 2 Difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod semel iam missum coërceri, reprimique non potest. Bella nascentia repressit Claud. de Bell. Get. 400. Conatus hominum reprimere Cic. Verr. 2, 64 c. 26. Consuetudinem peccandi Idem Verr. 2, 53. Cursum Caes. Bell. Ciuil. 3, 93. Dextram Virg. Aen. 12, 919. Ensem Stat. Theb. 11, 309. Cic. Philipp. 11, 23 Hanc quaeso pro tua singulari sapientia reprime Famam, atque effice, ne id, quod non

curas, cupere videare. Ferocitatem alicuius Cic. Off. 2, 40 c. 11. Fletu reprimi ne quid scribamus Cic. Att. 11, 5. Fluuium redundantem Idem de Diuin. 2, 69. Furorem exaltantem Cic. pro Sext. 95 c. 44. Gentium virtute Ouid. Met. 9, 163. Impetum populi Cic. de Legib. 3, 27 c. 12. Iram repressit pudore Ouid. Met. 1, 755. Cic. Att. 10, 1 Dubitauerat nostrûm nemo, quin Caesar Itinera repressisset. Liquorem reprimere, cum satis visum fuerit fluxisse, *e naribus* Scribon. 8. Cic. Att. 4, 15 Nunc reprimam susceptam Obiurgationem. Pestis haec Reip. paullisper reprimi, non in perpetuum comprimi potest Cic. Cat. 1, 30. Pedem repressit retro Virg. Aen. 2, 378. Cic. Verr. 5, 73 Fit in eo gemitus omnium et clamor, cum tamen a praesenti supplicio tuo se continuit Pop. Rom. et repressit, et salutis suae rationem Iudicum celeritati reseruauit. Plin. in Paneg. 83 Est magnificum, quod te ab omni contagione vitiorum reprimis, ac reuocas: sed magnificentius, quod tuos.

REPRIMENS, entis. Partic. Reprimentia *medicamenta*, *vt* verbenae, *ap.* Cels. 3, 18.

REPRESSVS, a, um. Partic. [κατεσταλμένος] Cic. pro Lege Manil. 13 c. 3 Tamen impetus hostium repressos esse intelligunt ac retardatos. Fuga repressa Cic. Att. 7, 26.

REPRESSE. Adu. Gell. 12, 11 Repressius pudentiusque peccabitur. *al. Suppressius.* Agere Ammian. 29, 14.

REPRESSOR, ōris. m. [κατασταλτής] Cic. pro Sext. 144 c. vlt. Extinctorem domestici latrocinii, repressorem caedis quotidianae, defensorem templorum atque tectorum, *etc.* Tributorum Eutrop. 10, 8. *de Iuliano.*

REPRŌBO, āre. [ἀθετέω, ἀποδοκιμάζω Gloss. Lat. Gr.] *Improbare, reiicere. Laudabatur olim* Cic. Acad. 4, 4 Qui quum Zenonis fuisset auditor, reprobauit ea, quae ille verbis, Nihil esse bonum, nisi virtutem. *Sed diu est, cum recte ibi editur*, Re probauit, *disiunctim. Idem acciderat* Cic. de Amic. 24 c. 7 Atque hoc quidem omnes mortales et intelligunt, et re probant. *Itaque relinquitur, quod sciam solus locus* Cic. de Finib. 1, 23 c. 7 Confirmat autem illud vel maxime, quod ipsa natura, vt ait ille, asciscat et reprobet, id est *(forte leg.* esse) voluptatem et dolorem. *Est sane verbum bona aetate rarissimum: quo nec* Lucretium, Virgilium, Horatium, Ouidium, Valerium Maximum, Plinium vtrumque, quin ne Apuleium quidem, Claudianum, Ausonium *caet. vsos esse, boni Indices persuadent. Legitur quidem* Quinctil. 6 Pr. 3 Dls reprobantibus; *sed plures libri habent* repugnantibus: *et* Ciceronis *l. c. non satis certus, in his quidem, quae proxime praecedunt, aperte mancus est. Vereor itaque ne ICtis relinquendum sit, apud quos dicitur* reprobari medicus l. 11 §. 3 D. de muner. et honor. Paullus Sentent. 5, 25, 1 Qui vultu principis signatam monetam reprobauerit. Reprobari testimonium *dicitur* l. 21 D. de his, qui not. infam.

REPROBĀTVS, a, um. Partic. Scaeuola ICt. Statuas Imperatorum reprobatas conflare.

REPROBATIO, ōnis. f. Tertull. Apol. c. 13 Nec electio sine reprobatione. *Add.* Idem adu. Iud. c. 14. *Et* adu. Marc. 4, 35. *et* de Fuga in Persec. c. 1.

REPROBĀTOR, ōris. m. Augustin. *Vnde*

REPROBĀTRIX, īcis. f. Tertull. contr. Marc. 4, 36 Disciplina reprobatrix superbiae.

REPROBABILIS, e. Adi. *Dignus, qui reprobetur.* Reprobabili mente Interpr. Iren. 4, 54. Reprobabilem consecrare Sarisb. 7, 20.

REPROBATICIVS, a, um. *Idem.* ἀποδοκιμαστέος Gloss. Lat. Gr.

REPRŌBVS, a, um. Adi. [ἀδόκιμος Gloss. Lat. Gr.] Vulg. Interpr. Rom. 1, 28. Vlpian. l. 24 §. 1 ff. de pign. act. Qui reprobos numos soluit creditori.

REPROMITTO, mīsi, missum, ĕre. *Spondere stipulanti.* Plaut. Asin. 2, 4, 48 Verum istuc argentum tamen mihi si vis denumerare, repromittam istoc nomine solutam rem futuram. *i. Stipulatione a te facta me obstringam.* Cic. de Clar. Orat. 18 c. 5 Non me hercule, inquit, tibi repromittere istuc quidem ausus sim. Aur. Vict. de Viris Illustr. 2 Illa petiit, quod illi in sinistris manibus gerebant, videlicet annulos, armillas: quibus dolose repromissis, Sabinos in arcem perduxit. Ibid. 12 Necem regis repromittens. Cic. pro Rosc. Com. 37 Repromittis tu abhinc triennium Roscio? quid? recita istam restipulationem clarius. Repromittere *et* Promittere *in stipulationibus idem esse, colligitur etiam ex* Plauti Cure. 5, 2, 68 Ille ita repromisit mihi, Si quisquam hanc liberali asseruisset manu, sine controuersia omne argentum reddere. *De eadem re 5, 3, 31* Promisti' si liberali quisquam hanc assereret manu, Te omne argentum redditurum? *etc.* Repromittit *ergo, qui stipulanti promittit, qui nuda stipulatione se obligat.* Paullus ICtus l. Non solum D. De operis noui nunciatione, Si quum iure possem te prohibere nunciauero tibi opus nouum, non alias aedificandi ius habebis, quam si satis dederis. Quod si nunciauero tibi, ne quid contra leges in loco publico facias, repromittere debebis: quoniam de eo opere, alieno iure contendo, non meo: et tanquam alieni iuris petitor, repromissione contentus esse debeo. *conf.* l. 9 §. 7 Dig. quod met. causa, *etc.* Suet. in Claud. c. 20 Quum quidam priuato sumtu emissuros se repromitterent, si sibi siccati agri concederentur. *Conf.* Plaut. Curc. 5, 3, 63.

REPROMISSVS, a, um. Adi. Aurel. Vict. de Vir. Illustr. 2 Annulis et armillis dolose repromissis.

REPROMISSIO, ōnis. f. Cic. pro Rosc. Com. 39 c. 13 Roscius, qui ex iurisperitorum consilio et auctoritate restipularetur a Fannio diligenter, vt quod is exegisset a Flauio, dimidiam partem sibi dissolueret, si quidem sine cautione et repromissione nihilominus id Fannius societati, hoc est, Roscio debebat. *Add. ib. extr.* De repromissione in sponsalibus, *vid. Taubm. ad* Plaut. Aul. p. 183. Terra repromissionis, *i. promissa* Ambros. Serm. 18 T. 5 p. 23. *Conf.* Tertull. adu. Haeret. c. 8.

REPROPITIO, āre. *Expiare.* Tertull. ad Nation. 1, 17 Neque imagines Caesarum repropitiando hostes Populi nuncupamur. Repropitiari, *Pass.* Vulg. Leuit. 19, 22.

REPTABVNDVS, REPTILE, REPTO, *vid.* REPO.

REPVBESCO, ĕre. [ἀνηβάω] *Rursum pubescere, iuuenem fieri.* Colum. 2, 1, 4 Non ergo est exiguarum frugum causa terrae vetustas, si modo quum semel inuasit senectus, regressum non habet, nec rem-reseere, nec repubescere potest.

REPVDIVM, i. n. [ἀποστάσιον, ἀποπομπή] *Proprie dicitur Recusatio ea, qua sponsus sponsam, vel vir vxorem dimittit, et a se reiicit ob rem aliquam pudendam.* Quinctil. 7, 4, 38 Simpliciores illae quaestiones iniusti repudii: sub qua lege controuersiae illud proprium habent, quod a parte accusantis (*v. g.* repudiatae) defensio est *(se non commeruisse repudium)* et defendentis *(repudium a se missum)* accusatio *(vxoris quam repudiauit).* Libellus repudii Vulg. Matth. 19, 7. Gaius l. 2 §. 2 D. de diuortiis et repudiis, In repudiis, i. e. Renunciatione comprobata sunt haec verba, Res tuas tibi habeto. *Item haec,* Tuas res tibi agito. In sponsalibus — Tua conditione non vtor. *Conf.* Isidor. 9, 8. Repudium Verrius ait dictum quod fit ob rem pudendam. Festus. Repudio electa Acc. ap. eundem. Papinian. l. 8 D. de Diuortiis et repud. Diuus Hadrianus eum, qui alienam vxorem ex itinere domum suam duxisset, et inde marito eius repudium *(sine dubio nomine mulieris)* misisset, in triennium relegauit. Repudium alicui remittere Ter. Phorm. 5, 6, 35. Dicitur et Mittere repudium. *Add.* Plaut. Aul. 4, 10, 69. *Vid. post, in* REPVDIO. Repudium renunciare Ter. Phorm. 4, 3, 73. *Metaph.* Plerique naufragio liberati exinde repudium et naui et mari dicunt Tertull. de Poenit. c. 7.

REPVDIO, āre. [ἀποπέμπω, ἀπωθῶ, ἀζοσιόομαι] *Matrimonium dirimere ac dimittere a se coniugem.* Sueton. in Caes. c. 1 Neque vt repudiaret illam compelli a Dictatore Sulla vllo modo potuit. Repudiat *etiam maritum vxor.* Quinctil. 7, 8, 2 Saepe secubanti amatorium dedit, eundem repudiauit. Vlpian. l. 4 De diuortiis, Iulianus l. 18 Digestorum quaerit, an furiosa repudium mittere, vel repudiari possit: et scribit furiosam repudiari posse: repudiare autem non posse, *etc.* ¶ 2 Repudiare *latius patet, vt sit recusare, respuere, aspernari.* Ter. Andr. 4, 4, 12 Repudio consilium quod primum intenderam. Idem Adel. 5, 4, 4 Et quae tibi putaris prima, in experiundo repudies. Idem Andr. 1, 5, 15 Quod modis contemtus, spretus! Facta, transacta omnia: hem, repudiatus repetor. A parente repudiatus Cic. pro Mur. c. 5. Vatin. ad Cic. Fam. 5, 9 Non, puto, repudiabis in honore, quem in periculo recepisti. Reip. qui non paret, ipse est totus repudiandus Cic. Phil. 8 c. 8. Repudiare et Assumere, *contraria* Cic. in Orat. 209. Cic. de Finib. 2, 76 Metrodorum non putant ipsum professum: sed quum appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum Beneficium noluisset. Conditionem repudiare aequissimam Cic. pro Quint. 46 c. 14. Custodem repudiat fides mea Cic. Diu. in Caec. 51 c. 16. *i. ita nota est fides mea, vt custode opus non sit.* Gratiam alicuius repudiare Caes. Bell. Gall. 1, 40. Iracundia omnibus in rebus repudianda est Cic. Off. 1, 89 c. 25 *extr.* Repudiata reiectaque Legatio Cic. Phil. 9 c. 6. Morem patrium contumaciter repudiare, *vid.* CONTVMAX. Cic. pro Font. 38 Cauete, ne periculosum superbumque sit, eius vos obsecrationem repudiare, cuius preces si dii aspernarentur, haec salua esse non possent. Cic. Att. 2, 19 Honestior haec declinatio Periculi, sed ego hoc non repudio. Sensum communem naturae Cic. pro Dom. c. 36. Preces Idem pro Dom. c. 10. Verba repudiata Quinct. 1, 5, 71. *et* 3, 6, 32. Cic. Verr. 1, 98 Eorum ego Voluntatem omnium repudiaui: non modo proditori, sed ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit. Idem pro Cluent. 201 c. 70 Cuius Vota et preces a vestris mentibus repudiare debetis. Auctoritas alicuius repudiata, *h. e. Neglecta ratio illius non habita* Cic. Verr. 1, 153. Funditus repudiare aliquid Idem in Orat. 25. Repudiatus, *pro Repulso in comitiis.* Cic. pro Planc. 30 c. 20 Nunquam enim nobilitas, praesertim integra atque innocens, Populo Rom. supplex, repudiata fuit.

REPVDIATIO, ōnis. f. [ἀποπομπή] Cic. Att. 12, 51 Sed mihi simulatio pro repudiatione fuerit. Repudiatio supplicum superbiam coarguit Cic. pro Mur. c. 4.

REPVDIATOR, ōris. m. *Qui repudiat.* Tertull. adu. Marc. 1, 14 Marcionita repudiator creatoris.

REPVDIOSVS, a, um. Adi. Plaut. Perf. 3, 1, 56 Verum videto, me vbi voles nuptum dare, ne haec fama faciat repudiosas nuptias. *i. Vt nemo velit me habere vxorem propter hanc famam.*

REPVERASCO, ĕre. [ἀναπταίομαι] *In puerilem aetatem vel conditionem reuerti: in contemtum fumitur.* Plaut. Merc. 2, 2, 25 Senex cum extemplo est, iam nec sentit nec sapit: Aiunt solere rursum eum repuerascere. *Sed* Cic. de Senect. 83 c. vlt. Et si quis deus largiatur, vt ex hac aetate repueraſcam, et in cunis vagiam, Valde recusem. *Vetus exemplar legit* Repuerascam. Idem de Orat. 2, 22 c. 6 Quum is diceret socerum suum Laelium semper fere cum Scipione solitum rusticari, eosque incredibiliter repuerascere esse solitos, quum rus ex vrbe, tanquam ex vinculis euolauissent.

REPVGNO, āre. [ἀντιμάχομαι, ἀνθίσταμαι, ἀνταγωνίζομαι] *Pugnare contra aliquem, contradicere, refragari, obsistere.* Cic. de Amicit. 64 Cum omnium rerum simulatio est vitiosa (tollit enim iudicium veri, idque adulterat) tum amicitiae repugnat maxime. Non pugnare, sed repugnare Cn. Magnus Domitio *sub* Cic. Att. 8, 19. Idem Fam. 5, 2 Quare non ego oppugnaui fratrem tuum, sed fratri tuo repugnaui. Dictis et factis repugnare et resistere crudelitati Cic. pro Rabir. 15 c. 5. Idem Fam. 1, 2 Consules neque concedebant, neque valde repugnabant. Vterque *(Caesar et Pompeius)* repugnare vult Cic. Att. 8, 11 p. 785 *Gr. Sed vide tur sphalma pro* regnare. Nimium repugnare Ouid. de Arte Am. 1, 127. Cic. Tusc. 3, 17 His autem perturbationibus, quas in vita hominum stultitia quasi quasdam furias immittit atque incitat, omnibus viribus atque opibus repugnandum est. Amori foedo Ouid. Met. 10, 319. Dictis Idem ibid. 2, 103. In vna parte repugnare Ouid. Met. 15, 854. Repugnant haec inter se Cic. Tusc. 3, 12 c. 29. Idem pro Rosc. Com. 51 c. 17 Hoc cum sentit Saturius esse apertum, resistere et repugnare contra veritatem non audet. Quinctil. 8 prooem. Circa quae, si is, qui instituitur, non repugnarit, primum ad cactera habiturus est cursum. Cum saepe obnitens repugnasset Patere. 2, 89. Cum id censuisset Cassius, Brutus repugnauerat Vell. 2, 58, 2.

REPVGNANS, antis. Partic. [ἀντιμαχόμενος] Plin. 8, 16 Ita vt deuinciatur non repugnans. Cic. Offic. 1, 110 c. 31 Nihil decet inuita (vt aiunt) Minerua, id est, aduersante et repugnante natura. *Add.* Idem Topic. c. 3 *seqq.* Cede repugnanti Ouid. de Arte Am. 2, 197. *Add.* Nep. 15, 9, 2. *Compar.* Quo quid repugnantius dici possit Lactant. de Ira Dei 9.

REPVGNATIO, ōnis. f. *Actus repugnandi.* Apul. de Phil. Platon. p. 9 Repugnationes nociuae.

REPVGNATOR, ōris. m. Beda Hist. Eccl. Angl. 1, 17.

REPVGNATORIVS, a, um. *Ad repugnandum vtilis.* Vitruu. 10 vlt. In repugnatoriis rebus non tantum machinae, sed etiam maxime consilia sunt comparanda.

REPVGNANTIA, ae. f. [ἐναντιότης] Cic. Philipp. 2, 19 c. 8 Sed

ied qui tantarum rerum repugnantiam non videas, nihil profecto sa-
iis. Panaetius induxit eam, quae videretur esse, non quae esset,
epugnantiam, *inter vtilitatem et honestatem* Cic. Off. 3, 34 c. 7.

REPVGNAX, ācis. Adi. [ἀντίμαχος] *Qui obsistit et reluctatur.*
Cic. de Orat. 1, 95 c. 20 *extr.* Quibus dicere Carneades solebat, inge-
ium tuum Crasse vehementer admirans, me sibi persacilem in audien-
lo, te repugnacem in disputando esse visum. *Sed editur a Grutero*
nde Perpugnacem, *sine mentione varietatis.*

REPVGNANTER. Adu. [ἀναντιμάχως] *Cui contrarium est* Pa-
ienter. Cic. de Amicit. 93 c. 25 Vt igitur et monere, et moneri, pro-
rium est verae amicitiae: et alterum libere facere, non aspere: al-
erum, patienter accipere, non repugnanter. Non repugnanter Am-
nian. 20, 19.

REPVLLESCO, *vid.* REPVLLVLASCO.

REPVLLVLO, āre. [ἀναβλαστάνω] *Iterum pullulare, f. furculos mittere, de arboribus.* Plin. 16, 20 Larix vltis radicibus non repullu-
at, picea repullulat. Repullulare e radicibus Plin. 16, 44.

REPVLLVLASCO *vel* REPVLLVLESCO, *seu denique, vt est in optimis libris* REPVLLESCO, ĕre. [ἀναβλαστέω] *Rursum pullu-
lascere, et nouos pullos f. furculos emittere: et de arboribus ac plantis ere semper dicitur.* Columel. 4, 22, 5 Quoniam fere plurimarum stir-
ium natura sic se commodat, vt iuxta cicatricem nouellis frondibus epulleſcant. *Sic est in vetustis. Al.* repullulescant. Ibid. 24, 4 Nam praestat ex vulnere sobolem repullescentem vellere, quam nodo-
am et scabram plagam relinquere.

REPVLSA, *etc. vid. sub* REPELLO.

REPVMĬGO, āre. *Videtur a* Pumice *deductum, vt sit quasi Pumi-
em expolire. Vnde*

REPVMICATIO, ōnis. f. *in arboribus dicitur, quando gemmae irrumpunt propter frigus, expoliuntur ipso Vere.* Plin. 17, 26 *vbi de re-
nediis* arborum, Item succo emisso quibusdam veluti detractio san-
guinis circumrasi corticis, vitium extenuatio, et domitura palmitum. Gemmas si frigus retorridas hirsutasque fecerit, repumicatio, et quae-
am politura. *Leuigationem dicit, qua asperitas tollitur.*

REPVNGO, pupugi *et* punxi, punctum, ĕre. [ἀντιτίζω] *Vicissim pungere.* Cic. Fam. 1, 9 Quoniamque illi haberent suum Publium, da-
ent mihi ipsi alium Publium, in quo possem illorum animos media-
riter lacessitus leuiter repungere.

REPVRGO, āre. [ἀναποδαίρω] *Purgare quod sordidum fuerat, e mundare.* Plin. 19, 10 Enecatur cyminum ab imo dorso, nisi repur-
etur. Hortum Curt. 4, 1, 21. Humum repurgare Ouid. de uce 125. Iter Liu. 44, 4 *extr.* Nomas repurgare Plin. 23, 4. aelum repurgatum Ouid. Met. 5, 286. Repurgatus in sinceriſli-
um nitorem Senec. Epist. 67 (66)

REPVRGIVM, i. n. *a repurgando. Vtuntur* Iustinianus, C. de quaeductibus, *it.* Cod. Theodos. l. 1. h. t. Repurgium formarum icere. *et* Ambrosius ad Theodosium Epist. 17 Non audisti Impera-
or, quia quum iussisset Iulianus reparari templum Hierosolymis, di-
mo qui faciebant repurgium, igne cremarint.

REPVTESCO, ĕre. *Putidum fieri, putrescere.* Ne aliqua sepul-
rae conditione reputesceret Tertull. de Anima c. 32 *fr.*

REPVTO, āre. [λογίζομαι, ἀναλογίζομαι] *Iterum iterumque s. di-
genter putare. Interdum forte verum est illud*, Putamus instantia, re-
utamus praeterita Donat. *ad* Ter. Eun. 4, 2, 4. *Sed multo consue-
tus significat Multum ac diu cogitare, considerare, secum voluere.* Ter. un. 3, 5, 44 Dum haec mecum reputo, accersitur lauatum interea irgo. Idem Andr. 2, 6, 11 Etenim eam secum rem recta reputa-
it via. Cic. Fam. 1, 9 Tamen non reputans quid ille vellet. dem de Nat. Deor. 2, 119 Hunc horum nihil vnquam reputauisse cer-
o scio. Tecum ipse reputa furores Sidonios Sil. 17, 347. Non cile est reputare, vtrum, *etc.* Pseudo-Cic. in Sallust. 14. ¶ 2 eputare, *pro Imputare.* Modestinus in l. Nihil interest, §. Si quum lius, D. de inofficioso testamento, Tamen est aliquid, quod testatoris itio reputetur, vt merito repellendus non sit. Reputare, *Com-
utare, compensare* Vlpian. in l. 1 §. Si pupillus, D. de tutel. et ratio-
ibus distrah. Item sumtus litis tutor reputabit, et viatica, si ex offi-
io necesse habuit aliquo exire vel proficisci Papin. in l. Sed si nondum,). de relig. et sumt. funer. Sed si nondum pater dotem recuperaue-
it: vir solus conuenietur, reputaturus patri, quod eo nomine prae-
iterit.

REPVTATIO, ōnis. f. [ἀναλογισμός] *Consideratio.* Similitu-
inum in mente reputatio est Plin. 7, 12. Qua in reputatione
nisereri fortis humanae subit Plin. 25, 3. *Conf.* Idem 18, 1. *Et*
, 37. Gell. 12, 5 Per incrementa aetatis exorta e femininis suis
atio est, et vtendi consilii reputatio, et honesti contemplatio. Plin.
aneg. 70 Ingenia hebetabat misera sed vera reputatio, *etc.* Repu-
atio, *pro Computatione apud* Caium in l. Item ex diuerso, D. familiae
erciscundae. Si iudex aut reputationes inter eos fecerit, aut curauerit
autiones interponi, quibus inter eos communicentur commoda et in-
ommoda. Marcellus in l. Titia, D. de solutionibus, Titia, quum
propter dotem bona mariti possideret, omnia pro domina egit: redi-
us exegit, et mouentia distraxit. quaero an ea, quae ex re mariti
ercepit, in dotem ei reputari debeant? Marcellus respondit, reputa-
ionem eius quod proponeretur, non iniquam videri.

R E Q

REQVIES, ēi *vel* ētis. f. [ἀνάπαυσις, ἡσυχία] *Quiescendi actus, vel conditio et status. Praepositio indicat, praecessisse laborem.* Cic. de enect. 52 c. 15 Vt meae senectutis requietem, oblectamentumque no-
catis. Charisius 1 p. 52 *extr.* Cicero *requietem* dixit, ad Hostilium. *ic* de Legib. 2, 2 In his ipsis rebus, quae ad requietem animi dele-
tationemque quaeruntur, natura dominatur. *Vid.* n. 2 Habere *et* Quaerere requietem. Labori requies haec erat Ouid. Met. 7, 812. Cic. de Finib. 1, 49 c. 15 Et ad dolores ita paratus est, vt meminerit naximos morte finiri, paruos multa habere interualla requietis. ine requie moueri Scribon. 220. In amicitia Scipionis, requies elena oblectationis mihi fuit Cic. de Amicit. 103. Virg. Aen. 4, 33 Tempus inane peto, requiem spatiumque furori. Tantum emporis quantum ad animi et corporis requiem conceditur Cic. pro Arch. 13 c. 6. Tac. Ann. 2, 33, 4 Quae ad requiem animi aut fa-
ubritatem corporum parantur. Bellorum requies, *i. A bellis* tat. Theb. 3, 295. Doloris feri requies Ouid. de Arte Am. 2, 490. Curarum requies animi oblectatio Cic. Off. 2, 6. Curae medicina t requies Ouid. Trist. 4, 10, 118. Laborum certa requies Virg. Aen. 3, 393. Laboris grata requies Ouid. ad Liuiam 306. Mali nulla requies erat Lucret. 6, 1176. Pugnae requiem sperabant Virg. Aen. 12, 241. Senectae meae sera requies Idem ibid. 9, 481. Ouid. Epist. 4, 89 Quod caret alterna requie durabile non est. Moe-
sta Stat. Theb. 8, 161. Tutior Ouid. Met. 8, 557. ¶ 2 *Verba:* Attulit pugna requiem multorum dierum Ouid. Met. 12, 146. Dare requiem ab opere Columel. 6, 14. Et qui requiemque mo-
dumque Voce dabat remis Ouid. Met. 3, 618. Cic. Att. 1, 15 Ita sum ab hominibus destitutus, vt tantum requietis Habeam, quantum cum vxore et filiola et mellito Cicerone consumitur. Negare re-
quiem Ouid. Met. 10, 135. Petit exiguam requiem Idem ibid. 4, 622. Poscunt requiem socii Ouid. Epist. 7, 175. Cic. de Finib. 5, 54 c. 19 Itaque si aut requietem natura non quaereret, aut eam posset alia quadam ratione consequi. Et sibi dum requiem, dum risus vndique Quaerit Hor. Epist. 1, 7, 79. Cic. Fam. 5, 14 Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiem quaerat ex magnis occupa-
tionibus. *De defunctis:* DIVO CONSTANTIO RE-
QVIES OPTIME MERITO Inscr. Numi Const. Chlori *ap.* Mediobarb. p. 440.

REQVIESCO, ēui, ētum, ĕre. [ἀναπαύομαι, ῥαστωνεύω] *Simplici* Quiesco *addere videtur respectum ad praecedentem laborem. Ac frequen-
ter idem est quod dormire.* Virg. Ecl. 1, 80 Hic tamen hac mecum po-
teris requiescere nocte Fronde super viridi. Lecto requiescere Tibull. 1, 1, 43. Humo Ouid. Met. 10, 556. Somno molli Catul. ad Mallium s. 66, 5. Noctes longas Tibul. 3, 7, 21. *Sed latius patet, et ad omnem remissionem laboris et curarum refertur.* Cic. Verr. 4, 137 c. 61 Quum diutius in eo negotio curaque tueram, vt requiesce-
rem, curamque animi remitterem, ad Carpinatii praeclaras tabulas reuertebar. Cic. Tusc. 1, 107 c. 44 Vbi remissa humana vita cor-
pus requiescat a malis. *Ex Ennio.* A turba rerum Ouid. ex Pont. 4, 5, 27. In lectione Poëtarum Quinctil. 10, 1, 27. *Sed* 1, 12, 4 Stilus requiescit lectione. Cic. Att. 8, 22 Et simul (crede mihi) requiesco paullum in his miseriis, quum quasi tecum loquor. Cic. de Diuin. 1, 104 c. 46 Quum virgo staret, et Caecilia in sella sederet, neque diu vlla vox exstitisset, puellam defatigatam petiisse a matertera vt sibi concederet paullisper, vt in eius sella requiesceret. Cic. de Orat 2, 234 Sed tamen defessus in labore, atque itinere disputationis meae, requiescam in Caesaris sermone, tanquam in aliquo peroppor-
tuno diuersorio. Idem pro Cael. 79 c. vlt. Senex in huius *filii* spe requiescit. Cic. Att. 1, 15 Non sunt permolesti, sed tamen insident et vrgent, et nullius amantis consilio aut sermone requiescunt. Ar-
va requiescunt mutatis foetibus Virg. Georg. 1, 82. Aures requi-
erant omnibus, *a molestia audiendi* Catul. de Ario s. 83, 7. Cum tot sideribus caelum requieuit in illo, *de Atlante* Ouid. Met. 4, 661. Pectora requierunt Stat. Theb. 12, 514. *Metaph. pro mori.* Nun-
ciaui quod S. Pelagius mirabilia faciens requieuisset Eusloch. in Vita Pelagiae. ¶ 2 Requiescere, *Quietum facere, stue retardare, cum Accusatiuo.* Virg. Ecl. 8, 4 Et mutata suos requierunt flumina cursus. *Vbi* Seruius, Requierunt, Cursus proprios retardauc-
runt, et quietos esse fecerunt. *Sic* Sallustius VI Hist. *Paullulum re-
quietis militibus.* Quiesco ego enim duplicem habet significationem: et aliter dico, *quiesco ego*, et aliter, *quiesco seruum*, id est, quiescere fa-
cio. Caluus in primo *Sol quoque perpetuos meminit requiescere cursus. Haec* Seruius. *Eodem modo* Propert. 2, 18, 25 Iupiter Alcmenae ge-
minas requieuerat Arctos.

REQIESCENS, entis. Partic. Requiescens accubuisti vt leo Vulg. Genes. 49, 9.

REQVIĒTVS, a, um. Adi. [ἀναπεπαυμένος] *Qui requieuit.* Sal-
lust. *apud* Seru. *ad* Virg. Georg. Ecl. 8, 4 Paullulum requietis militi-
bus. *Cunf.* Frontin. Strateg. 1, 6, 3. Sed me quoque nequior ipso Exsultat toto non requieta toro Vet. Poëta in Catalect. Ager requietus Ouid. de Arte Am. 2, 351. Aruum vicibus annorum requietum agitatumque alternis Col. 2, 9, 4. Lac requietum Id. 7, 8, 1. Oua Col. 8, 5, 4. Porri requieti Apicio 3, 2. *et* 4, 5 *qui, postquam terra euulsi, aliquo tempore asse-
rati sunt.* Columel. 2, 1, 5 Neque enim ideirco rudis et modo ex siluestri habitu in aruum transducta foecundior haberi terra debet, quod sit requietior et iunior.

REQVIETIO, ōnis. f. *Requies.* Hieron. adu. Iouin. 2, 12 Septi-
mo requietionis anno. *Conf.* Interpr. Iren. 4, 76.

REQVIETORIVM, i. n. *Sepulcrum.* Vet. Inscript. *apud* Gru-
ter. p. 1030 n. 8 SIBI ET CONIVGI CARISSIMAE REQVIETORIVM FECIT.

REQVĪRO, sīui, sītum, ĕre. [ἀναζητέω] *Rursum vel saepius, cer-
te latentem quaerere, aut inuestigare.* Ter. Phorm. 1, 2, 79 Abi Phae-
dria, eum require, atque adduce huc. Cic. de Finib. 3, 10 Tu autem quum ipse tantum librorum habeas, quos hic tandem requiris? Quaerere vt absumant; absumta requirere certant Ouid. Fast. 1, 213. Non. 5, 46 Requirere et Quaerere hoc differunt: quoniam Requirere, est diu quaerere. Afranius Fratriis, Proin tu, quum quaeram, ne requiram te vide. Virg. Aen. 1, 221 Amissos longo socios sermone requirunt. Oculis requirere aliquid Curt. 4, 7, 11. Animo et oculis aliquem Ouid. Met. 4, 159. Cic. Att. 12, 40 Si quis requi-
rit a te, cur Romae non sim? quia discessus est. *i. discedendi facultas.* Idem Acad. 1, 3 Illud autem mihi ante hoc tempus nunquam in men-
tem venit a te requirere. *Conf.* Idem Top. *pr.* Cum requisiuis-
set, vbinam esset Nep. 25, 10, 4. *Conf.* Suet. Oth. c. 8. Cic. pro Cael. 67 c. 28 Ex quibus requiram, quonam modo latuerint. Re-
quisiuit rex, quis supremum diem Athenis obiisset Plin. 7, 29. Ab-
ditas causas vocant, in quibus requiritur, ex quibus principiis nostra corpora sint *etc.* Cels. 1 praef. Illud quoque requisiui, qua ratione ex tot creditoribus nemo neque tum idem fecerit, neque nunc contra-
dicat Cic. pro Quint. 84. Studiose requirere Ouid. de Arte Am. 1, 145. Cau-
sam Ouid. Met. 10, 388. Causas requirit inscius Virg. Aen. 6, 710. Do-
mum lenonis non requirebat ille Cupido, *i. non postulabat in lenonis domo esse* Cic. Verr. 4, 7 c. 4. Id. ib. 5, 70 Abs te officium tuum debitum generi et nomini requiro et flagito. Id. ib. 5, 142 c. 67 Omnes hoc loco ciues Ro-
mani et qui adsunt, et qui vbicunque sunt, vestram scueritatem desi-
derant, vestram fidem implorant, vestrum auxilium requirunt. Di-
vitias Tibul. 1, 1, 41. ¶ 2 *Obs.* Requirere, *pro Inspi-
cere, animaduertere, inquirere.* Caius in l. 4 D. de testament. Si quaeramus an valeat testamentum: in primis animaduertere debemus, an is, qui fecit testamentum, habuerit testamenti factionem: deinde si habuerit, requirennus, an secundum regulas iuris ciuilis testatus sit. Requiri, *pro Necessarium esse:* *et* Requirere, *pro Opus habere.* Cic. de Finib. 1, 61 c. 18 Virtutem autem nixam hoc honesto, nullam requi-
rere

rere voluptatem, atque ad beate viuendum se ipsa esse contentam. Requirere, *pro Desiderare quod non adest.* Cic. pro Lege Manil. 34 Quibus amissis, et pacis ornamenta, et subsidia belli requiretis. *de Vectigalibus.* Idem Fam. 6, 6 Vereor, ne literarum a me officium requiras. *Nam supra dixerat*, Vereor, ne desideres officium meum. Idem in Parad. 1 In quo equidem continentissimorum hominum maiorum nostrorum prudentiam requiro. Cic. de Senect. 50 Denique isto bono vtare dum adsit: quum absit, ne requiras: nisi forte adolescentes, pueritiam: paullum aetate progressi, adolescentiam debeant requirere. Plin. Epist. 2, 7, 6 Amaui iuuenem tam ardenter, quam nunc impatienter requiro. *Idem fere est quod inuisere.* Infirmos visitate, mortuos sepelite, in carcere positos requirite, et de bonis vestris ministrate Anon. editus cum Gennadio Elmenhorstii p. 52.

REQVISITVS, a, um. Quinctil. 11, 2, 7 Quid quod quaedam requisita *(cum quaerantur)* se occultant, et eadem forte fuccurrunt. *de memoria.* Iustin. 1, 6, 3 Requisita origo. *Substant.* Ad requisita respondere Quinctil. 8 prooem. 30. *Sed vid. quae ibi notauimus.* Post requisitum etiam, nisi eiusmodi esset visum verum, quale falsum Cic. Acad. 4, 77 c. 24. Discedere ad Requisita naturae, *dixit* Sallustius *per periphrasin*, *vt notat* Quinctil. 8, 6, 59 Pro Exonerare aluum. Ad requisita naturae discedere Spartian. in Ant. Carac. c. 6. *Add.* Vulg. Deuteron. 23, 12.

REQVISITIO, ōnis. f. Gell. 18, 2 Historiae antiquioris requisitio.

REQVIRÍTO, āre. Frequent. [ἀναζητᾶμαι] Plaut. Most. 4, 3, 11 Quid tu otiosus res nouas requiritas?

R E R

REROGO, āre. Quiduis roga, reroga Plaut. Amph. 2, 2, 76 *legit Pareus, h. e. iterum roga, quoties vis roga: vt in* Vet. Interpr. Iesaiae 28, 13 Manda remanda, exspecta reexspecta. *Sed editur recte*, Quid vis rogare? roga.

R E S

RES, rei. f. [χρῆμα, πρᾶγος, πρᾶγμα] *Generalem habet significationem, vt complectatur, quidquid vsquam est vel esse videtur: nec absurde deduci ipsum nomen videtur a ῥέω dico, vt sit velut ῥῆσις. Certe ita* דבר *Ebraeorum et ῥῆμα (ab eodem ῥέω) Graecorum, et forte Germanorum* Sache, *a* Sagen *deriuantur.* Res *est quidquid potest vel subiectum vel praedicatum esse enunciationis.* Res *vt* Caius *inquit* in l. 1 D. de rerum diuisione, siue corporalia, siue incorporalia comprehendit. Corporales res sunt, quae tangi possunt, vt fundus, homo, vestis: incorporales sunt, quae tangi non possunt, qualia sunt ea, quae in iure consistunt, sicut hereditas, vsus fructus, obligationes. Similitudines plurimis in rebus apparent Cic. Acad. 4 c. 17. Imperium, litem, venerem cur vna notat res? Auson. in Monofyll. Eidyll. 12. *Nempe* rerum potiri *significat imperium nancisci; reus dicitur, qui* rem habet, cum aliquo: rem habere cum Thaide, *improbum est. Sed videamus primo, quibus Substantiuis iungatur.* Abdita rerum Hor. in Arte Poët. 49. *i. res abditae.* Cic. de Orat. 1, 3 Sed tamen in his vel asperitatibus rerum, vel angustiis temporis, obsequar studiis nostris, *rebus asperis.* Caput et fons rerum Hor. Epist. 1, 17, 45. Causas rerum cognoscere Virg. Georg. 2, 490. Concordia rerum discors Hor. Epist. 1, 12, 19. Creatrix rerum natura Lucr. 1, 623. Cursus rerum Cic. Fam. 4, 2. Desiderium rerum Lucret. 3, 931. Edax rerum tempus Ouid. Met. 15, 234. Fama rerum incredibilis Virg. Aen. 3, 294. Fundamina rerum mole sub ingenti ponit Ouid. Met. 15, 433. Grauitas rerum Cic. ad Brut. Inopes rerum versus Hor. in Arte Poët. 322. Inscitia rerum Hor. Epist. 1, 3, 33. Interitus rerum Cic. Fam. 6, 1. Maiestas rerum Lucret. 5, 7. Cic. Acad. 4, 84 Negas tantam similitudinem in rerum Natura esse. Nouatrix rerum natura Ouid. Met. 15, 252. Opifex rerum Idem ibid. 1, 79. Perturbatio rerum vel confusio Cic. Off. 1, 93. Prudens rerum animus Hor. Carm. 4, 9, 35. Prudentia rerum Virg. Georg. 1, 415. Tu Pulcherrime rerum Ouid. A. A. 1, 113. Ratio rerum naturalium Celf. 1 praef. Sepulcrum commune rerum, terra Lucret. 5, 260. Status rerum Cic. Fam. 12. Trepidus rerum Virg. Aen. 12, 589. Cic. Att. 14, 5 Ne deserere viderer hunc rerum tumorem. *i. tumultum, turbas.* Idem Fam. 6, 6 Expone rem etiam quemadmodum hic, et quanta in turba, quantaque in confusione rerum viueremus. Turbine rerum miserarum attonitus Ouid. Met. 7, 614. Varietas rerum Cic. Fam. 2. Vilissima rerum aqua Hor. Serm. 1, 5, 85. *In constructione cum Genitiuo interdum abundare solet nomen* res. Plaut. Amph. 2, 2, 1 Satin parua res est voluptatum in vita: *vt Graeci, τὸ χρῆμα τῆς νυκτὸς ὅσον. Sic saepe apud* Lucretium res Veneris, *vt* 2, 173. *it.* 473 *et* 922 *et* 5, 846. Phaedr. 4, 7, 4 Si qua res esset cibi, *vt alias*, si quid cibi. Cic. pro Cael. 52 Res tanti sceleris. *i. tantum scelus, res scelesta.* ¶ 2 *Epitheta:* Absurda res, *vid.* ABSVRDVS. Acerba Lucret. 4, 665. Amplissimae res Cic. Fam. 5, 2. Angustae res, *Exiguae, non magni momenti*, *rusticae* Virg. Georg. 3, 290. Animales res Vlpian. in l. a diuo, D. de re iud. Ad faciendam fidem res appositae Quinctil. 5, 8. Arcana Ouid. Met. 4, 223. Ardua, *vid.* ARDVVS. Bona, *vid.* BONVS. Bonae res, vel optimae Cic. Fam. 4, 3. Calamitosae res Idem pro Lege Manil. 53. Certa, *vid.* CERTVS. Communis Hor. Serm. 2, 6, 36. Comperendinata res significat iudicium in diem tertium constitutum. Festus. Confessa, *vid.* CONFITEOR. Contorta, *vid.* CONTORQVEO. Contractae, *vid.* CONTRACTVS *sub* CONTRAHO. Conuersae res Cic. Fam. 1, 1. Corporales res, *vid. sub* CORPVS. Corporea Lucret. 2, 185. Credula res amor est Ouid. Epist. 6, 21. Declamatoria res Quinctil. 4, 2. Desperatae res Cic. Fam. 5, 21. Dissociabiles res, principatus ac libertas Tac. Agr. 3. Cic. Att. 4, 15 Senex ad rem Diuinam dicit se velle discedere. *i. sacrificium*, *vid.* DIVINVS. Euersae res Cic. Fam. 6, 21. Facilis Lucret. 2, 1025. Furtiua Quinctil. 5, 13. Furtiuis rebus operam dare Plaut. Amph. 1, 3, 12. *i. Venereis. Conf. Taubm. ad h. l.* Horrenda relatu Ouid. Met. 15, 298. Illiberalis ad cognoscendum, *vid.* ILLIBERALIS. Immoderata res est Cupido Ouid. ex Pont. 4, 15, 31. Implicata res controuersiis, *vid.* IMPLICO. Incognita res turbat animos Virg. Aen. 1, 519. Incommodae res Cic. Fam. 6, 4. *vid.* INCOMMODVS. Incorporales res, *vid.* CORPVS. Incredibilis dictu res Quinctil. in Gladiatore, non procul a fine. Infirma et denugatoria ad probandum, *vid.* INFIRMVS. Ouid. Amor. 1, 8, 62 Crede mihi, res est Ingeniosa dare. Inquisita et comperta, *vid.* INQVIRO. Insolitam rem apportare auribus, *Referre aliquid inauditum antea* Lucret. 5, 101. Inuidiosa, *vid.* INVIDEO. Inuolutae et occultae res, *vid.* INVOLVO. Cic. Att. 4, 15 Est enim res Luculenta. Ludicra Hor. Epist. 2, 1, 180. Manifestas contra res et veras repugnare Lucret. 3, 354. Manifestaria res est, Medicatissima, Mitiles res, *vid. hh. vv.* Molesta et odiosa Quinctil. 5, 13. Naturales res Celf. 1 praef. Nec opinata, Negotiosa, Nouae res, *vid. hh. vv.* Nudae atque inornatae Quinctil. 2, 4. Cic. Qu. Frat. 3, 5 Res operosa est, et hominis, etc. Otii plurimi res Cic. Att. 4, 16. Otiosa, *vid.* OTIOSVS, *in* OTIVM. Parua res Virg. Ecl. 3, 54. Pensitata, *vid.* PENSO. Perditae res Cic. Fam. 6, 1. Periculosa res: Cic. Acad. 4, 68 In magnis, Periculosisque rebus, *etc.* Perturbatae res Cic. Fam. 6, 6. Ridicula et iocosa Catul. ad Catonem f. 54, 1. Salua res est Ter. Eun. 2, 2, 37. Singularum rerum singulae proprietates sunt Cic. Acad. 4 c. 18. Suaves Hor. Serm. 2, 8, 92. Testata, *vid.* TESTOR. Turbulentae res Cic. Fam. 9, 1. Rebus Venereis deditus Nep. 7, 11, 4. ¶ 3 *Verborum formulae:* Abducere a re aliqua ad aliam, Abire in rem aliquam, *vid. hh. vv.* Cic. Att. 7, 3 Quin nunc ipsum non dubito rem tantam Abiicere. Abrumpere ex re aliqua, Abstinere rebus vrbanis, Abesse res videtur, *vid. ff. ll.* Absumere aliquot dies frigidis rebus Plin. Epist. 1, 9. Abundare in re aliqua, Accedere alicui rei, Accipere ab aliquo rem aliquam, Accommodare in rem aliquam, Acquiescere alicui rei, *vid. ff. ll.* Addere nomina rebus Ouid. Met. 5, 525. Adducere rem in locum, vel aeducere Cic. Fam. 16, 12 *pr.* Adducere rem in diserimen Cic. Fam. 5, 21. Adhibere rebus cautionem Idem Att. 1, 16. Agere alias res, *it.* Res aliquas, *vid.* AGO. Ter. Hec. 5, 2, 7 Haec res hic agitur, Pamphilo, ne facere vt redeat vxor, Oportet: *q. d. haec summa est, in hoc versatur cardo negotii.* Cedit illi res, Cogitare rem aliam ex alia, Conferre rem in pauca, Consolatur me haec res, Damnatus rei capitalis, *vid. hh. vv.* Deducere rem aliquo Hor. Serm. 1, 1, 15. Deducta est eo res, Deducere rem aliquam in diuersas partes, *vid. ff. ll.* Deferre rem ad aliquem, *vel alicui committere* Cic. Fam. 1, 8. Differe rem Idem ibid. 10, 16. Diminui rem familiarem, *vel* Re familiari comminui Cic. Att. 4, 3. *Et* Fam. 11, 28. Dissipare rem familiarem Cic. Fam. 4, 7. Esse rem in motu Cic. Qu. Frat. . . . Ita res Erat, faciundum fuit Ter. Eun. 1, 2, 17. Esse rem in integro Cic. Fam. 5, 20. Esse rem loco, id est statu Cic. Fam. 12, . . Exasperare rem verbis Quinctil. 4, 2. Exponere rem verbis Lucret. 1, 833. Facere rem diuinam alicui deo Cic. de Nat. Deor. 3, 47 c. 18. Habere se Cic. Fam. 10, 6. Ita se res Habet Cic. pro S. Rosc. Amer. c. 43. *Add.* Ter. Eun. 4, 7, 30. Iactare rem fermonibus, *vid.* IACTO, *in* IACIO. Imperitare rem aequam Hor. Serm. 2, 3, 188. Impertire de re familiari Cic. Off. 2, 87. Inclinata res est Idem Fam. 1, 1. Increbuit res proverbio, *vid.* INCREBESCO. Inducere chaos rebus Senec. Agamemn. f. 6. Intendere honestis rebus animum Hor. Epist. 1, 2, 36. Cic. Att. 14, 15 Incipit res melius ire quam putaram. Ibat prorsus res Cic. Att. 14, 20 *ad fin. i. procedebat, successum habebat.* Loqui magnis de rebus Lucret. 4, 1012. Mouere res Cic. Qu. Fratr. 2, 3. Ita rem Natam esse intelligo Plaut. Cas. 2, 5, 35. *Add.* Idem Bacch. 2, 2, 40. Vt rem Natam video, hoc accipiendum est, quod datur Plaut. True. 5, 5, 70. *Verum* Ter. Hec. 5, 2, 31 Scit sibi nobilitatem ex eo, et Rem natam, et gloriam esse. Rem, *diuitias.* Notare res nominibus nouis, *vid.* NOTA. Notare insigni aliqua et nota re quippiam, *vid.* INSIGNIS. Pando rem ordine Virg. Aen. 3, 179. Procurare rem Cic. Att. 6, 9. Reddere rationem rei Lucret. 6, 918. Refrixit res Cic. Att. 1, 16. Retinere rem Cic. Fam. 5, 6. Renocare rem ad manus, *vid.* MANVS. Secernere apertas res a dubiis Lucret. 4, 469. Sequar summa fastigia rerum Virg. Aen. 1, 346. Suscipere rem Cic. Qu. Fratr. 3, 1. Tentare rem Hor. Epist. 2, 1, 259. Venire *vel* Ire in rem praesentem, *vid.* PRAESENS n. 4. ¶ 4 *Nempe interdum est* Res, *Negotium, causa ipsa.* Ter. Adelph. 5, 3, 10 Mitto maledicta omnia. Rem ipsam putemus: dictum inter nos hoc fuit, *etc. Vet* Donatus, Res causa litis. Ter. Hec. 3, 5, 18 Omnem rem scio, vt sit gesta. *Conf.* Idem Adelph. 3, 5, 3. *et* 4, 4, 13. Idem Heaut. 1, 2, 23 Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena vt cures, eaque quae ad te nihil attinent? *h. e. Familiariane negotia tua, tantum tibi concedunt otii, vt, etc.* Accingi ad rem aliquam, *vid.* ACCINGO. Agitur res in scenis, aut acta refertur Hor. in Arte Poët. 179. Agere rem quasi alienam Quinctil. 6, 2. *Ad lites et iudicia in primis refertur haec formula, v. g.* Plaut. Aul. 3, 4, 13. *et* Men. 4, 2, 19. Rerum actus Suet. Claud. c. 23. *et* Plin. Epist. 9, 25 *negotia iudicialia.* Agitare res, *vid.* AGITO. Cic. Verr. 3, 115 c. 48 Quod si res tua non Ageretur, a te potius postularent, ne amplius, *etc. Add.* Horat. Epist. 1, 18, 84. Attinet ad rem Hor. Serm. 2, 2, 27. His rebus Effecit, vt Nep. 17, 3, 3. *Add.* Idem 7, 11, 6. Quibus rebus Factum est Idem 7, 7, 3. *add.* 1, 2, 3. Ab initio res quomodo Gesta sit, exponemus Cic. pro S. Rosc. Amer. c. 5. In ipsa turba potasti, quasi re bene Gesta Ter. Adelph. 5, 1, 11. Gerere rem male Hor. Serm. 2, 3, 74. Gerendis in rebus acer, *vid.* ACER, Adi. Gerendis a rebus abstrahere, *vid.* ABSTRAHO. Gerendis rebus minus apta Ouid. de Arte Am. 1, 415. *Vid.* GERO. Interest nihil ad rem, *vid.* INTERFST. Locuti sumus nihil neque ante rem, neque praeter rem Auctor ad Herenn. 4, 1. Ministrare res timide gelideque Hor. in Arte Poët 171. Monet res, Mouentur res magnae, *vid. hh. vv.* Natus rebus agendis Hor. in Arte Poët. 82. Res est mihi cum illo: *agendum, transigendum aliquid* Ter. Phorm. 1, 3, 19. Cic. Fam. 13, 27 Si qui difficiliores erunt, vt rem sine controuersia confici nolint, si eos, quando cum Senatore res est, Romam reieceris. *Affine est* Rem habere cum aliquo, *i. Consuetudinem, amorem* Ter. Eun. 1, 2, 39. *Honesta formula, qua de se vtitur Thais. Huc pertinet* Bellica res Hor. Carm. 4, 3, 6. Frumentaria Caes. B. C. 3, 16. Militaris Nep. 1, 8, 4. Cic pro Mur. c. 9. Militaris res diuinitus constituta, *vid.* CONSTITVO. Militaris rei scientia Cic. pro Lege Manil. 28. Naualis res Cic. Verr. 5, 42. Nautica Cic. de N. D. 2 c. 60. Numaria res, *vid.* NVMVS. Pastoria, *vid.* PASTOR. Pecuniaria, *vid.* PECVNIA. In Rem Praesentem, *vid.* IN *et* PRAESENS. ¶ 5 *Peculiariter obseruari meretur formula* Res prolatae, *et* Rerum prolatio, *quae significat Tempus illud, quum homines feriantur.*

feriantur. *Declarat maxime* Plautus in Capt. 1, 10 *ex persona parasiti*,

Vbi res prolatae sunt, quum rus homines eunt,
Simul prolatae res sunt nostris dentibus.
Quasi quum caletur, cochleae in occulto latent,
Suo sibi succo viuunt, ros si non cadit:
Item parasiti rebus prolatis latent,
In occulto miseri victitant succo suo, *etc.*

Si quando, iudice festo, Turbida prolatis tacuerunt iurgia rebus Lucan. ad Pis. v. 73. Cic. pro Muraen. 28 c. 13 Sapiens existimari nemo potest in ea prudentia, quae neque extra Romam vsquam, neque Romae, rebus prolatis, quidquam valet. Idem Att. 14, 5 *med.* Meam stultam verecundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deserere viderer hunc rerum tumorem. *Et* Qu. Frat. 3, 2 *a fine*, Res prolatae, ad interregnum comitia adducta. Idem Att. 7, 12 Istum quidem, cuius Phalarismum times, omnia teterrime facturum puto. Nec enim rerum prolatio, nec Senatus magistratuumque discessus, nec aerarium clausum tardabit. *Vid. Manut. ad h. l. qui omnes ferias enumerat per hanc occasionem, et add. Pithoc. Adu. 2 vlt. t. Casaubon. ad Theophr. p. 179.* ¶ 6 Res publica, *quidquid ad totum populum pertinet, totius populi interest.* Ouid. Trist. 4, 4, 15 Res est publica Caesar Et de communi pars quoque nostra bono est. Gell. 13, 23 Cum tantam rem publicam agier arbitrarer. Plin. 35, 2 *de Asinio Pollione*, Qui primus Bibliothecam dicando ingenia hominum rem publicam fecit. *Neque enim ferri potest, qui* ingeniorum rempublicam *fouriat, i. ciuitatem.* Liu. 26, 16 Quid magis est re publica duceret, aestimationem sibi permissam. *i. ex vtilitate populi. Sed cum saepe coniunctim scribatur* Respublica, *separatim de eo non dicetur.* ¶ 7 *Formulae cum Praepositionibus, sub ipsis illis quaerendae. Hic pauca exempli causa damus.* E re respondi id quod erat Catull. 10, 8. *i. e vestigio. al. legunt aliter.* Quinctil. 5, 13 Accusator dat testem, patronus ex re ipsa refellit. Redeunti interea ex re ipsa mihi incidit suspicio Ter. Andr. 2, 2, 23. Reque eapse, *pro* Re ipsa. Scipio Africanus Paulli filius, quum pro aede Castoris dixit, hac compositione vsus est: Quibus de hominibus ego saepe, atque in multis locis opera, factis, consiliis reque eapse (saepe) bene meritis spem, *etc.* Festus. Quinctil. 4, 5, 4 Pleraque gratiora sunt, si iuuenta subito, nec domo allata, sed inter licendum ex ipsa re nata videantur. E re nata, i. e. Occasione, *vt aut* Donatus *ad* Ter. Adelph. 3, 1, 8. Ex re consulere Tacit. Ann. 1, 24. *h. e. Prout occasio tulerit.* Pro re pauca loquar Virg. Aen. 4, 337. Cic. Att. 14, 6 Antonii colloquium cum heroibus nostris pro re nata non incommodum. *i. Quantum ad praesens tempus attinet.* Liu. 1, 17 Id ab re (quod nunc quoque tenet nomen) interregnum appellatum. *Conf.* Idem 35, 32. ¶ 8 Res, *Veritas.* Non re ductus es, sed opinione Cic. pro Mur. c. 30. Virtutem non in re, sed in verbo positam esse Flor. 4, 7, 11. *Conf.* Nep. 19, 3, 3. In quos iecit magis haec consul verbotenus, quam vt insimularet coetum Liu. 34, 5. Rem fabularis Plaut. Truc. 2, 4, 87. Dictu quam re facilius Liu. 31. Ter. Adelph. 4, 7, 12 Si non in re ipsa tibi istuc dolet, simulare certe est hominis. *Item* Hec. 5, 2, 7 Haec res hic agitur, Pamphilo me facere vt redeat vxor, oportet. *Vbi* Donatus, Aut sic intelligendum est, quasi dicat. Hoc agebamus, quum tu aduenires. aut cum adseueratione pronuntiandum est, vt sit Res, veritas: quasi dicat, Hic non verba sunt, sed res agitur. Cic. pro Rosc. Amer. 44 Vides Eruci quantum distet argumentatio tua a re ipsa atque a veritate. Res ipsa indicat, *vid.* INDICO, āre. Res ipsa loquitur, *vid.* LOQVOR. Ter. Eun. 4, 6, 4 Vsque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba, Verba dum sint: verum enim, si ad rem conferentur, vapulabit. *Vbi* Donatus: Verba id rem contulit, h. e. Agere quod dicebat, aggressus est. Idem Andr. 5, 1, 5 Vt beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes. Cic. pro Quint. 7 Deinde habet aduersarium P. Quintius verbo S. Naeuium, re vera homines humusce aetatis disertissimos. Idem pro Cluent. 54 c. 19 Verbo ille reus erat: re quidem vera, et periculo, et tota accusatione, Oppianicus. *Conf.* Idem Att. 3, 23. Nep. 18, 1, 5 Apud nos reuera ficut sunt existimantur mercenarii. *Conf.* 9, 2, 2. *et* 17, 2, 3. Cic. Verr. 1, 76 Quod iste M. Marcelli et P. Africani monimenta, quae nomine illorum, re vera Populi Rom. et erant, et habebantur. Re vera *et* Verbo ac simulatione *opponuntur etiam* Verr. 3, 133. Velut si re vera pugnent, *de pictura* Hor. Serm. 2, 7, 99. *Sed* Cic. pro Rosc. Am. 123 Qui recuset, eum profato, tametsi verbo non audeat, tamen re ipsa de maleficio suo confiteri. *Hic* verbo *plus est, nempe quia cum* fateri *ioncturn est, cuius vis in* verbo *praesertim inest. Huc ref. cum* res *et* spes *sibi iunguntur.* Sall. Catil. 21, 1 Neque res neque spes bona vlla. *Et* c. 20 Mala res, spes multo asperior. Ter. Heaut. 1, 1, 34 Crede inquam mihi, aut consolando, aut consilio, aut re iuuero. Re *potest hic etiam esse pecunia, re familiari.* ¶ 9 Res, *Vtilitas.* Ter. Hec. 1, 2, 27 Ita di deaeque faxint, si in rem est Bacchidis. Idem Phorm. 2, 4, 9 Ego quae in rem tuam sint, ea velim facias. In rem suam aliquid conuertere Cic. pro Rosc. Amer. 115 c. 39. E re, *Ex vtilitate, vtiliter* Papin. in l. Donationes, in §. 1 D. de donationib. Nec matrem offensam e re petitionem habere. h. e. Matrem ex leui offensione eas res vtiliter repetere non posse. Ter. Phorm. 2, 1, 41 Si est patruc, culpam vt Antipho in se admiserit, ex qua re minus rei foret, aut famae temperans. Martianus in l. Quum vir, D. de doli mal. et met. except. Quum vir in area ab vxore sibi donata aliquid aedificasset, plerisque placet, doli mali exceptione posita rem seruari posse. Ter. Adelph. 3, 3, 4 Id misero restat mihi mali, si illum potest, qui alicui rei est, etiam eum ad nequitiam abducere. *Vbi* Donatus, Recte: de hoc enim supra dixit, 1, 2, 15 Non fratrem videt rei dare operam, rari esse parcum ac sobrium? Nosti verbum illud egregie vetus, muricam, quae sit abscondita, esse nulli rei Gell. 13, 29. Plaut. Stich. 5, 4, 38 Nulli rei erimus postea: *sic coniicit Grut. pro* nulli referimus. *Affine est, quod* Res *pecuniam significat.* Ter. Phorm. 2, 3, 46 At si talentum rem reliquisset decem. Donatus *interpretatur.* Ter. Adelph. 5, 3, 44 At enim metuas, ne ab re sint tamen omissiores paullo. *i. Negligant curare rem familiarem.* Idem Adelph. 5, 3, 23 Tu illos duos olim pro re tollebas tua. *Vbi* Donatus: Pro re, pro Patrimonii tui qualitate. Paullo omissiorem esse ab re Ter. Adelph. 5, 3, 44. Idem Eun. 1, 2, 51 Eius frater aliquantum ad rem est audior. Ter. Adelph. 5, 3, 48 Solum vnum hoc vitium affert senectus hominibus, attentiores sumus ad res omnes, quam sat est. Cic. in Catil. 2, 10 Res eos iam pridem, fides deficere nuper coepit. Et genus et virtus, nisi cum re, vilior alga est Hor. Sat. 2, 5, 8. Res et aurum Lucret. 5, 1112. Ampla res domi luuen. Sat. 12, 10. Angusta res domi Id. ibid. 3, 165. Arctis in rebus abest pudor, *In magna femina* Valer. Argon. 5, 324. Auita res et patria, *vid.* AVITVS, *in* AVVS. Grandi pecunia et re Bona multa copiosus Gell. 17, 19. *Sed* Boni ac res, *i. electiles cibi, vid. Barth. ad* Gallum Confect. p. 89. Contemtae rei dominus splendidior Hor. Carm. 3, 16, 25. Contractae res, *vid.* CONTRAHO. Curtae nescio quid semper abest rei Hor. Carm. 3, 24, 64. Familiaris res ministra et famula corporis Cic. Tusc. 1, 75. Familiaris res mea Idem de Orat. 2, 97. Familiaris rei naufragia Idem Fam. 1, 9. *conf.* Tac. A. 6, 17, 7. Frumentaria res Cic. Att. 8, 2. Ennius *apud* Cic. Caton. *pr.* Ille vir haud Magna cum re, sed plenu' fidei. Mobiles res Vlpian. in l. a diuo D. de re iud. Modica luuen. Sat. 13, 143. Mouentes res, pro Mobilibus, *vid.* MOVEO. Neque tamen non inprimis bene habitavit, omnibusque Optimis rebus vsus est Nep. 25, 13, 1. Partis rebus alta praestatur quies Sen. Thyest. 5. Paupera res, *vid.* PAVPER. Pauperculae res, modicae et modestae, *vid.* MODVS. Pecuaria, *vid. in* PECVS. Praeclara Filius in re sublatus male alitur Hor. Serm. 2, 5, 45. Priuatae res Cic. Att. 9, 6. Salua res et Perdita, *contraria* Ter. Lun. 2, 2, 26. Ampliare rem Hor. Serm. 1, 4, 32. Homo in Tenui re Hor. Epist. 1, 20, 20. Amplificare rem familiarem, *vid.* AMPLIFICO. Cic. pro Rabir. Post. 3 Ita vt in Augenda re, non auaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur. Communi re familiari, *vid. h. v.* Conficere rem suam non minus strenue quam publicam Cic post red. in Sen. 10. Confringere rem. *vid. fl.* Constabilire Ter. Adelph. 5, 1, 9. Corrumpere rem familiarem, *vid.* CORRVMPO. Curare rebus alienis suo vestimento et cibo Plaut. Truc 1, 2, 45. Dare operam rei Ter. Adelph. 1, 2, 15. Facere rem, *Lucrari.* Ter. Adelph. 2, 2, 12 Nunquam rem facies: abi, nescis inescare homines. Ex Donato. Vt rem Facias, rem, Si possis, recte; si non, quocunque modo rem Hor. Epist. 1, 1, 65. Cic. Off. 2, 73 Illud male dixit, non esse in ciuitate duo millia hominum, qui rem haberent. Intercipere res alicuius Ouid. Met. 9, 122. Mersat membra copia rerum Lucret. 5, 1006. Nitet res magna domino sene Hor. Serm. 2, 5, 12. Obstat virtutibus res angusta domi luuen. Sat. 3, 164. Officient tibi multae res Hor. Serm. 1, 2, 97. Partae sanguine res Ouid. Epist. 1, 92. Perdere rem patriam Hor. Serm. 1, 4, 111. Quaerere rem honeste mercaturis faciendis Cic. in Parad. 6. Stringat praeclaram ingrata malus inglunie rem Hor. Serm. 1, 2, 45. Struere Plaut. Aul 3, 6, 8. Tutari Ter. Andr. 1, 5, 54. ¶ 10 Res, *Status, conditio.* Virg. Aen. 6, 857 Hic rem Romanam magno turbante tumultu, Sistet eques. Vbi Seruius: Rem Romanam, Statum Reip. Tueri animis res Italas Hor. Ep. 2, 1, 2. Forensis res Quinctil. 4, 2. Reuocare se ad curam rei domesticae, rei forensis, Reipublicae Cic. pro Cael. 42. Priuatae ac domesticae res Quinctil. 2, 21. Inuisere res rusticas vel fructus causa, vel delectationis Cic. de Orat. 1, 249. Obire rem priuatam vel publicam *vid.* OBEO. Ordinare publicas res Hor. Carm. 2, 1, 11. *Hinc* ¶ 11 Res, [ἀρχή] *Imperium, cuntas.* Virg. Aen. 3, 1 Postquam res Asiae, Priamique euertere gentem Immeritam visum superis Ibidem 54. Res Agamemnonias, victriciaque arma secutus. Seruius. Solatium proximi motus habebamus, incruentam vrbem, et res sine discordia translatas Tac. H. 1, 29, 6. Adepta rerum, *vid. sub* ADIPISCOR. Domina rerum Roma Ouid. Met. 15, 447. Caput rerum Tacit. Ann. 1, 47. Custos rerum Caesar Hor. Carm. 4, 15, 17. Imperia rerum Hor. Serm. 2, 7, 75. Origo rerum et molitio, *vid.* ORIGO. Pulcherrima rerum Roma Virg. Georg. 2, 534. Potestas summa rerum Id. Aen. 10, 100. *Spectatum* Rem, vel res gerere, *est bellum gerere.* Liuius 21, 60 Malleteque aduersus singulos separatim, quam aduersus duos simul rem gerere. Male rem gerere Darium, premique ab Scythis Nep 1, 3, 3. *conf.* Id. 7, 5, 7. *et* 22, 3, 3. Ouid. A. A. 1, 415. Res Romana erat superior Liu. ... *de praelio.* Plin. 2, 67 In Arabico sinu res gerente C. Caesare Augusti filio, signa nauium ex Hispaniensibus naufragiis feruntur agnita. Res gerere et captos ostendere ciuibus hostes, attin..it solium Iouis, et caelestibus aequat Hor. Epist. 1, 17, 33. Bene gestae res Virg. Aen. 9, 157. Maxima res effecta Id. ibid. 11, 1. Natalis res Tacit. Ann. 15, 46. Rem bellicam administrare Cic. de Diuin. 2, 76. Euentus rerum Lucan. 5, 779. Abscissa res erat, *vid.* ABSCINDO. Tunc res immenso placuit statura labore Lucan. 3, 381. Dare rem in casum Tacit. Ann 12, 52. Diffidere rebus suis Liu. 1, 2. Emittere rem de manibus, *vid.* MANVS. Vtrum repetitum Macedoniam veniret, et eas res Occuparet Nep. 18, 6, 1. Potiri rerum Id. 25, 9, 6. Fessi rerum Virg. Aen. 1, 182. Forma rerum Ouid. ex Pont. 1, 12, 17. Inclinationes rerum et temporum, *vid.* INCLINO. Summae rerum consulere Ouid. Met. 2, 300. Rerum Summa ad Antipatrum defertur Nep. 18, 5, 1. Aduersae res, *vid.* ADVERTO. Afflictae Virg. Aen. 1, 456. Angustae Hor. Carm. 2, 10, 21. Dubiis rebus non deficere Virg. Aen. 6, 1.6. Dura Id. ibid. 1, 567. Duris vrgens in rebus egestas Id. Georg. 1, 146. Egenis in rebus Idem Aen. 6, 91. Extremae Tacit. Hist. 1, 45. Fessis rebus ferre finem Virg. Aen. 3, 145. Fluxae Sil. 7, 17. Fractae Virg. Georg. 4, 240. Humanae Id. Aen. 10, 152. Inclinata, *vid.* INCLINO. Infracta, *vid.* INFRINGO. Iucundae Hor. Serm. 2, 6, 96. Prosperae Nep. 10, 6, 1. Quem res plus nimio delectauere Secundae, Mutatae quatient Hor. Epist. 1, 10, 30. *conf.* Nep. 7, 6, 2. 9, 2, 1. 18, 5, 1. Secundae Virg. Aen. 9, 301. Secundis rebus mersus, *vid.* MERGO. Rem miseram, Aduerbium dolentis Cic. Att. 7, 24. O rem lugubrem! *vid.* LVGEO. ¶ 12 *Obseruatt. variae.* Res, *Modus.* Plaut. Rud. 4, 3, 87 Iam repperi rem, quo pacto nec fur, nec socius ties. Res, [πεῖρα] *Experientia.* Ter. Adelph. 5, 4, 1 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit, quin res, aetas, vsus semper aliquid apportet noui. *De argumentatione*: Te dementem et infantum rebus addicam necessariis Cic. Parad. IV. *pr.* Fraternam res nulla potest defendere caedem Poëta Anon. in Eleg. de Maecio. Horum deliratio manifestis rebus probatur C. Aurelian. Tard. 1, 6. *conf.* Tertull. de Pallio c. 2. *Argumentum sortiendae, s. materia,* Heroi res erat ista pedis Ouid. Fast. 2, 1. 6. Ego plures *fabulas* dilexo, vsus vetusto genere, sed rebus nouis Phaedr. 5, 1, 12. *Vocabulum,* rei, *excipit nonnunquam relativum neutrius generis, vt* Sumtu ne parcas vlla in re, quod ad valetudinem opus sit Cic. Fam. 16, 4 med. *conf. Cort. ad* Sallust. Iug. c. 41, 1. *Gesner. Lex. Rust. h. v.* Res *intrusum a librariis,*

repetitum ab ipsis scriptoribus, docent Gronou. et Drakenb. ad Liu. 2, 18.

RECVLA, f. RESCVLA, ae. f. Imperes pro copia, pro recula Plaut. Clitell. Fragm. v. 29. Apibus curandis reculam auxit Donat. in Vita Virgilii *Jub init.* Pannoſae reſculae Apul. Met. 4 p. 148. *al.* Reculae. Resculas *et* resculis Saluian. l. 5 p. 113 *Baluz. conf. Rittersh. ad* Saluian. p. 546.

RESPVBLICA, ae. f. [πολιτεία] *Propriæ duae voces ſunt, quae ſeparatim ſcribuntur et declinantur, res populi, unde p. a. in* RES n. 6. *illas conſideravimus. Sed ſaepiſſime tamen iunctim ſcribitur, et alioquin ita frequentes habet formulas, ut tanquam nomen compoſitum ſeparatim hic tractari non abſurdum ſit. Iunctimne an ſeparatim ſcribatur, parum refert. Monumenta antiqua parum iuuant, quatenus in iis continuantur etiam dictiones diuerſae. Frequentes tamen transpoſitiones, et analogia* rei familiaris, priuatae, militaris, Romanae *oſtendunt, verius eſſe, ut diſtinguantur. Sed vtamur etiam hic conſuetudine publica; ſcientiam nobis reſeruemus. Significat* res publica *vel totam ciuitatem, vel imperium magiſtratumue, interdum, patricia quadam arte, ſolum Senatum, v. g.* Liu. 1, 35. 5, 7 *etc.* Sed neceſſe eſt, caritate eam praeſtare, res publica nomen vniuerſae ciuitatis eſt: pro qua mori, et cui nos totos dedere, et in qua noſtra omnia ponere, et quaſi conſecrare debemus Cic. de Legib. 2, 5. Id. de Diuin. 2, 6 c. 2 Id ipſum a Platone, philoſophiaque didiceram, naturales eſſe quasdam conuerſiones Rerum publicarum, vt eae tum a principibus tenerentur, tum a populis aliquando a ſingulis. Id. Fam. 3, 11 Quod ad me quaſi Formam communium temporum et totius reipublicae miſiſti expreſſam. Interitus Id. pro Sull. 33. Salus Id. Catil. 4, 4. Status, *it.* Summa reipublicae, *vid. ff. ll. itemque* Aegra Reſp. Beata, Caſtrata, Commutabilis, Conſtituta, Nuda a magiſtratibus, Inclinata, *in verbis indicatis.* Cic. de Legib. 3, 36 c. 16 Vtinam, inquit, *(M. Scaurus ad auum Ciceronum)* M. Cicero, iſto animo atque virtute in ſumma Republica nobiſcum verſari, quam in municipali maluiſſes, *i. Romae, quam Arpini.* ¶ 2 *Verba:* Abducere aliquem a Repub. Accedere ad Remp. Accipere Rempub. Accommodare ſe ad Remp. Adire ad Rempub. *vid. bb. vv.* Adminiſtrari eo cenſu nullius ciuitatis Respublica potuit Cic. Verr. 2, 138 c. 55. Aedificare Remp. *vid.* AEDIFICO. Agere Remp. Paullus l. 35 §. 3 D. ex quib. cauſ. maior. Amplificare Remp. *vid.* AMPLIFICO. Arrodere, *vid.* ARRODO. Cic. Fam. 1, 9 Atque hanc quidem ille cauſam ſibi ait non attingendae Reip. fuiſſe, quod quum offendiſſet populum Athenienſem prope iam deſipientem ſenectute, *etc.* Cadere Reſp. vel occidere *dicitur* Cic. Fam. 6, 6. Capere Remp. *pro Occupare* Salluſt. in Catil. Capeſſere Remp. Cedere de Rep. Celebrare Remp. *vid. ff. ll.* Cenſere e Rep. Tacit. Ann. 3, 53. Conferre ſe ad Rempub. *vid.* CONFERO. Conſlictare Rempub. per plura ſcelera Tacit. Ann. 6, 48. Remp. a me Conſeruatam dolent Cic. Fam. 5, 2, 2. Conſultare Reipub. Continere Remp. *vid. bb. vv.* Conſtituere Remp. *pro Stabilire vel confirmare* Cic. Fam. 6, 17. Convellere Remp. Id. in Piſon. 4. Cruentare Remp. vulneribus, *vid.* CRVENTO. Deficere a Rep. Cic. Fam. 12, 10. Delere Remp. Id. Att. 10, 6. Erigere Id. Att. 8, 19. Excitare Id. pro Sext. 99. Exſurgere Id. Fam. 12, 10. Facere contra Rempub. Id. Qu. Frat. 2, 1. *conf.* Fam. 8, 8, 17. Gerere Remp. Id. Fam. 15, 12. Eſt ars difficilis, recte Remp. Gerere Id. Att. 7, 25. Plaut. Amph. 1, 1, 42. *et* 1, 3, 26. *eſt, adminiſtrare bellum. Et maxime quidem de ducibus dicitur* Liu. 23, 9. Inter COSS. conuenit, vt quem ad modum vno animo remp. geſſiſſent, *etc. Sed tamen etiam de militibus, v. g.* Liu. 2, 64 Et in Volſcis reſp. egregie geſta tum ducis tum militum opera. *Et* 8, 31 Furere *Dictatorem,* quod ſe abſente Reſp. egregie geſta eſſet. Caeſ. B. C. 1, 7 *ad milites* Hortatur, cuius Imperatoris ductu nouem annis remp. geſſiſſent. Gubernare Cic. Fam. 1. Id. ad Brut. 15 Hoc bello victores quam Remp. ſimus Habituri, neſcio, victis certe nulla vnquam erit. Incumbere in Remp. Id. Fam. 10, 1. Interit Reſp. Id. ibid. 6, 21. Labefactare et euertere Remp. Lugere Remp. Mederi Reipub. *vid. bb. vv.* Cic. Fam. 10, 5 Nec quidquam ex omnibus rebus humanis eſt praeclarius aut praeſtantius, quam de Republica bene mereri. Obruere Remp. Salluſt.... Et quam Remp. ſeruitio non potuerat obruere, *etc.* Opprimere Cic. Fam. 4, 3. Oppugnare Id. pro Sext. 120. Pendet Reſp. e Bruto, *vid.* PENDEO. Perturbare Remp. Cic. Fam. 9. Praecipitare Id. pro Sull. 87. Profligare ſuis conſiliis rempublicam Id. de Orat. 3, 3. Regere Id. Acad. 4, 115. Reuiuiſcit reſp. Id. Fam. 6, 10. Saluare Id. in Piſon. 78 c. 31. *omnes MSS. quos inſpexit Faërnus. Sed editur* ſeruare. Cic. Tuſc. 1, 31 c. 14 Ergo arbores ſerét diligens agricola, quarum adſpiciet bacam ipſe nun juam: vir magnus leges, inſtituta, rem publicam, non Seret. Stabilire Id. pro Sext. 143. Suſtinere Id. pro Domo 142. *Temperare* Id. Tuſc. 1, 2 Rem vero publicam noſtri maiores certe melioribus Temperauerunt et inſtitutis et legibus. Tenere Cic. Fam. 1, 9. *it.* 4, . . . Tractare Id. ibid. 6, 6. Trahere funditus Tacit. Ann. 3, 54. Salluſt. . . . Profecto neque Respub. ſicuti nunc vaſtaretur. Violare Cic. Fam. 1, 9. Respublicas multarum ciuitatum pluraliter dixit C. Gracchus in ea quam conſcripſit de lege P. Ennii et peregrinis, quum ait: Eae nationes, cum aliis rebus, per auaritiam atque ſtultitiam, Respublicas ſuas amiſerunt. Feſtus.

RESÄCRO, *vid.* RESECRO.

RESAEVIO, īre. *Iterum ſaeuire.* Ouid. Triſt. 1, 1, 103 Quaeque quieſcebat, ne mota reſaeuiat ira.

RESALVO, āre. Reſaluati Auguſtin. C. D. 18, 31 *Saluati poſt interitum.*

RESALVTO, āre. [ἀναπροσαγορεύω] *Salutantem ſalutare. Laudatur* Plaut. Pſeud. 2, 4, 19 Dic vtrum ſpemne an Matrem reſalutem Pſeudole? *Sed recte legitur* te ſalutem. Pedetentim hunc reſalutem Lucil. *ap.* Chariſ. 2 p. 190 Salutaturi aliquem non reſalutaturum Sen. de Tranqu. An. c. 12. Cic. Philipp. 2, 106 c. 41 Sed tum nimis inter omnes conſtabat, neminem eſſe reſalutatum. Martial. 4, 84 Securus nullum reſalutas, deſpicis omnes.

RESALVTATIO, ōnis. f. Suoton. Neron. c. 37 Neque proficiſcens quenquam oſculo impertiuit, ac ne reſalutatione quidem.

RESĀNO, āre. *Paullo vehementius ſuo ſimplici eſt.* Lactant. 4, 20 *pr.* Ne adduceret eos in poenitentiam, atque reſanaret. Id. 5, 22 *extr.*

RESANESCO, ĕre. Lactant. 5, 2, 6 Vt ſuſceptis Deorum cultibus reſaneſcant. *Gronou. Obſ. 2, 25 reſtituit hoc verbum ex MSS.* Ouid. Amor. 1, 10, 9 — Animique reſanuit error: *et* Ibid. 2, 9, 27. *al. vtrobique* reuanuit.

RESARCIO, ſi, tum, īre. [ἀκέομαι] *Inſtaurare, integrare.* Suetton. in Claud. Caeſ. c. 6 Quod decretum abolitum eſt excuſante Tiberio imbecillitatem eius, ac damnum liberalitate ſua reſarturum pollicente. Ter. Adelph. 1, 2, 41 Fores effregit? reſtituentur: diſcidit veſtem? reſarcietur. *Haec eadem verba habet* Cic. pro Cael. 38. Damna reſarcire Id. Fam. 1, 9. Quaeſtum reſarcire Columel. 11, 1.

RESARRIO, ui, itum, ire. [ἀναπάλλω] *Rurſum ſarrire.* Plin. 18, 20 Quum hieme praegelida captae ſegetes eſſent, reſeuerunt, reſarrientes campos. Varro de L. L. 6, 6 p. 82, 38. Reſarrire, ab Serra dictum, id eſt Aperire. Hinc etiam Serae, quibus remotis fores panduntur. Referare a ſera *ſi legeretur, facilius intelligerem.*

RESCINDO, ſcīdi, ſciſſum, ĕre. [ἀναρρίζω, ἀναῤῥηγνύω] *Scindendo corrumpere, vel deſtruere, certe aperire, et ſoluere.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 7 Pontem, qui erat ad Geneuam, iubet reſcindi. Virg. Georg. 1, 280 Et coniuratos caelum reſcindere fratres. Locum aliquem reſcindere Cic. de Lege Agr. 2, 3. Vias Sen. Theb. f. 1. Id. in Phoeniſſ. v. 226. Columel. 2, 14 Et quod falx reliquerit, prius quam mareſcat, vomis reſcindat, atque obruat: id enim cedit pro ſtercore. Virg. Georg. 3, 453 Quam ſi quis ferro potuit reſcindere ſummum Vlceris os: alitur vitium, viuitque tegendo. *i. Aperire. Sic* Suppuratio ferro reſcinditur Colum. 6, 11, 1. *Sic* Vulnera reſcindere *eſt refricare, ita dure tractare, vt recrudeſcat.* Ouid. Met. 12, 543 Quid me meminiſſe malorum Cogis et obductos annis reſcindere Luctus. *Heinſ. emendat* obductum leuiter reſcindere Vulnus. *vid. Heinſ. hic et ad* Ouid. Tr. 3, 11, 63 *vbi ex MSS. legit,* Ergo quicunque es, reſcindere Vulnera noli, Deque graui duras vlcere tolle manus. *Alii hic legunt* reſcindere crimina, *i. commemorando renouare et refricare: quae nondum aliunde confirmata ratio eſt: niſi ſi ad* Luctus *prouocare placeat, de quo loco modo dictum.* Pectora ferro reſcindere Stat. Theb. 11, 507. Terram reſcindere, *quod et* Proſcindere *dictum eſt* Colum. 2, 2, 23 Vena reſcinditur Id. 6, 30, 5. Vias reſcindere noſtris ſenſibus, *i. aperire* Lucret. 2, 406. Vitem reſcindere Colum. 4, 29. ¶ 2 Reſcindere, *pro Abolere, ſiue abrogari accipitur, per translationem.* Ter. Phorm. 2, 4, 16 Mihi non videtur quod ſit factum legibus, reſcindi poſſe. Cic. Philipp. 13, 5 c. 3 Acta Antonii reſciditis, leges refixiſtis per vim. Beneficium Sen. de Benef. 3, 13. Cic. de Legib. 2, 31 Quid enim maius eſt, ſi de iure quaerimus, quam poſſe a ſummis imperiis et ſummis poteſtatibus comitiatus tollere, et conſilia vel inſtituta dimittere, vel habita reſcindere? Damnationem Cic. Verr. 2, 100. Foedus Paterc. 2, 90. Cic. Verr. 2, 63 Fecerat haec egregie primo aduentu Metellus, vt omnes iſtius Iniurias, quas modo poſſet, reſcinderet et irritas faceret. Iudicia reſcindere, ſiue rem iudicatam Id. pro Planc. 10. Id. in Partit. 125 Negat probari oportere, eos qui leges ſcripſerunt, ratum habere Iudicium, ſi totum corruptum ſit: ſi vnus accuſator corruptus ſit, reſcindere nititur aequitate. *conf.* Id. Verr. 5 c. 8. *et pro* Cluent. c. 21. Iuſſa Iouis Ouid. Met. 2, 677. Cic. de Prouinc. Conſ. 10 c. 5 Pactiones ſine vlla iniuria factas reſcidit. Venditio reſcindenda eſt Scaeuola iu l. Tutor. D. de minoribus. Pandectarum lib. 18 titulus quintus eſt, De reſcindenda venditione. Cic. Verr. 1, 111 c. 43 Solus tu inuentus es cui non ſatis fuerit corrigere voluntates viuorum, niſi etiam reſcinderes mortuorum.

RESCISSVS, a, um. Partic. [ἀνεῤῥηγμένος] Lucan. 4, 328 Reſciſſoque nocent ſuſpiria dura palato. Gloria reſciſſa cunctis *Claud.* de Bell. Get. 586. Fac mea reſciſſo pectora nuda ſinu *Propert.* 3, 6, 8.

RESCISSORIVS, a, um. Adi. *vt,* Actio reſciſſoria, *qua agitur ad reſcindendum contractum.* Vlpian. in l. Exemplo D. ex quibus cauſ. maior. *etc.* Reſciſſoria, *abſolute* l. 21 D. de Donat.

RESCISSIO, ōnis. f. In inſtitutione an in reſciſſione Tertull. adu. Marc. 2, 7. Vlpian. in l. Sed etſi D. Ex quibus cauſ. maior. in integr. reſt. Reſciſſio prioris decreti Calliſtratus in l. pen. D. de decret. ab ordin. faciend. Reſciſſio, *praecipe pro* Reſciſſione *matrimonii poni videtur ab* Vlpian. l. 3 §. 5 D. de bonor. poſſ. contra tab. Si emancipatus filius vxore non ex voluntate patris ducta, filium fuerit ſortitus, dein nepos, patre iam mortuo, ad bonorum poſſeſſionem aui velit venire: admittendus eſt ad eam. Non enim per reſciſſionem is, qui filius iuſtus eſt, efficietur non filius, quum reſciſſio quo magis admittantur *(liberi ad poſſeſſionem, excluſa matre)* non quo minus, adhibeatur. Mortis reſciſſio Tertull. de Reſur. Carn. 57.

RESCIO, *vel* RESCISCO, īui, ītum, īre. [μανθάνω] Factum aliquod occultius, aut inopinatum, inſperatumque cognoſcere *vt vult* Gell. 2, 19 *pr. vel etiam ſimplicius, Rem, poſtquam geſta eſt, ſcire, quam neſciebas quum gereretur, vt interpretatur Valla carpens* Gell. 6, 23 *Et ſane pro Vaila eſt locus* Ter. Hec. 5, 4, 25 PAMPH. Dic mihi, harum rerum num quid dixti iam Patri? BA. Nihil. PA. Neque opus eſt adeo mutito: placet non fieri hoc itidem vt in comoediis, Omnia omnes vbi reſciſcunt. Hic quos par fuerat reſciſcere, ſciunt. Quos non aequum eſt ſcire, neque reſciſcent, neque ſcient. Donatus, *Reſciſcunt,* ad quos pertinet. *Et reſciſcunt,* qui neſciunt. *Sciunt,* qui negligunt. *Et reſciſcimus* ex alio, *ſcimus* etiam per noſtram opinationem. *Reſcire* eſt recognoſcere, et vix inuenire, quod quis neſcierit. *Cum aliqua igitur exceptione verum eſt, quod addit* l. c. Gellius, Aliter dictum eſſe *reſciui* aut *reſcire* apud eos, qui diligenter locuti ſunt, nondum inuenimus, quam ſuper his rebus, quae aut conſulto conſilio latuerint, aut contra ſpem opinionemue vſu venerint. — *Laudat deinde* Naeuii *iſta*

Si vnquam quidquam filium reſciuero
Argentum amoris cauſa ſumſiſſe mutuum:
Ex tempulo illuc te ducam vbi non deſpuas.

Et Quadrigarii, Ea Lucani vbi reſciuerunt, ſibi per fallacias verba data eſſe. *Et alium locum* Quadrigarii, *et iſtum* Catonis, Deinde dictator iubet poſtridie magiſtrum equitum arceſſi. Mittam, te ſi vis, cum equitibus. Sero eſt, inquit magiſter equitum: iam reſciuere. *Haec ex Gellio. Talia ſunt etiam iſta:* Ne reſcirent Carthaginienſes Liu. 29, 14. Ter. Adelph. 5, 3, 5 Reſciuit omnem rem. Cic. Off. 3, 91 Quaerit etiam, ſi ſapiens adulterinos numos acceperit imprudens pro bonis, quum id reſcierit, ſoluturusne ſit eos, ſi cui debeat, pro bonis? Cic. Fam. 8, 12 Id poſtquam reſciit, excanduit. Intelligebat, aduerſarios reſcituros de ſuo aduentu Nep. 18, 8, 5. *add.* Id. 4, 3, 4. *Iuppiter apud* Ouid. Met. 2, 423 Hoc certe coniux furtum mea neſciet, inquit: Aut, ſi reſcierit, ſunt, o ſunt! iurgia tanti.

RESCRIBO, pſi, tum, ĕre. [ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω] *Iterum ſcribere, ſiue retractare ſcriptum ſuum,* μεταγράφαι, *ſignificat* Suet. Iul. c. 56 Pollio — exiſtimat, reſcripturum et correcturum fuiſſe *commentarios ſuos Caeſarem. Sic* Plin. Epiſt. 5, 8, 6 *coll.* 7 Retractare actiones *et* reſcribere *eodem intellectu dictum. Sic* 7, 9, 5 Poteris et, quae dixeris, poſt obliuionem retractare, multa retinere, plura transire; alia

alia interscribere, alia rescribere. ¶ 2 *Vicissim scribere, vel alterius scripto respondere.* Ouid. Epist. 1, 2 Nil mihi rescribas, attamen ipse veni. Manu trepida rescribere Id. Amor. 2, 2, 6. Cic. Att. 5, 12 Nostra negotia (quoniam Romae commoraris) amabo te explica, cui rei fugerat me rescribere. Cic. Fam. 11, 2 Rescribas nobis ad omnia, rogamus. Ad omnia quae quaeruntur rescribere Id. Fam. 1, 9. Id. Att. 2, 1 Tu tamen de Curtio ad me rescribe certius. Id. ibid. 7, 16 Vni tuae disertissimae epistolae non rescripsi. *i. Non respondi. conf.* ib. 13, 2, 3. *et* 1, 10. ¶ 3 *Refutare contra scribere.* Quinctil. 10, 5 Melius hoc quam rescribere veteribus orationibus. *conf.* Sueton. Calig. c. 53 Cuius etiam libris de orthographia rescripsit, non sine infectatione studiorum morumque eius Id. de Clar. Gramm. c. 19. Liu. 9, 10 Rescriptae ex eodem milite nouae Legiones. *Sed* Rescribere legionem ad equum, *est Eum quae peditum erat, in numerum equitum transscribere* Caes. Bell. Gall. 1, 42. Ter. Phorm. 5, 7, 28 Sed transi sodes ad forum, atque illud mihi argentum iube rursum rescribi Phormio. *Vbi* Donatus, Rescribi, reddi, seu per mensae scripturam dari. Quoniam ad numerationem pecuniae antecedit scriptura, rescribere dicebant pro renumerare. Hor. Serm. 2, 3, 76 Dictantis quod tu nunquam rescribere possis: *scribere iubentis ζυγραφὴν, cuius summam tu soluere nunquam possis.* Plaut. Asin. 2, 4, 34 Adducit domum etiam vltro, et rescribit nummos, *i. solvendos retro assignat. Sed al.* scribit.

RESCRIPTVS, a, um. Partic. Cic. Tusc. 4, 3 c. 2 Cantus rescrip.os fuisse vocu. fonis, *i. Notatos et scriptos suis sonis. Fuerit igitur* rescriptos *idem quod* descriptos, *quod substituat quidam volunt, sed contra consensum librorum.* Rescripta Bruto Suet. Aug. c. 85. *i. contra Brutum scripta.*

RESCRIPTVM, i. n. [ἀντιγραφόμενον] *Epistola qua Principes consulentibus vos respondent.* Vlpian. in l. 1 De appellationibus, Quaesitum est an aduersus rescriptum principis prouocari possit: si forte Praeses prouinciae, vel quis alius consuluerit, et ad consultationem eius fuerit rescriptum. Tacit. Ann. 6, 9, 3 Immiti rescripto venas resoluit: *i. cum duriter rescripsisset Princeps?*

RESCRIPTIO, ōnis. f. *Idem* L. 8 D. de Off. Praesidis. Saepe audiui Caesarem nostrum dicentem hac rescriptione. Princeps remittit negotia per rescriptiones Ibid. l. 9.

RESCVIPO, psi, ptum, ĕre. *Quae insculpta fuerant, sed oblimata et obducta sunt, denuo sculpere, et velut sulcos antiquos aperire. Metaph.* Tertull. de Ieiun. c. 5 Populus primi hominis rescul- 40 pserat crimen, *i. imitatione expresserat.* Prudent. Psychom. Praef. . 51 Haec ad figuram praenotata est linea, Quam nostra recto vita rescalpat pede.

RESĔCO, secui, sectum, āre. [ἀνατέμνω] *Rescindere, abscindere.* Colum. de Arboribus c. 6 Veterem vineam, si in summo radices habebit, resecare nolito: alioqui etiam nouella vinea, quae ex resectione enata fuerit, vim inutilem habebit. Alas resecare Ouid. de Rem. Amor. 701. Ferro resecare capillos Ouid. Met. 11, 83. Cic. de Diuin. 2, 96 c. 46 Aut quorum linguae sic inhaererent, vt loqui non possent, hae scalpello resectae liberarentur? Id. in Pison. 43 c. 19 Quem Carthaginienses resectis palpebris, illigatum in machina vigilando necauerunt. *de Regulo.* Reseces spem longam spatio breui Hor. Carm. 1, 11, 7. *i. in tam breui spatio vitae noli spes longas habere.* Vngues resecare, *apud* Valer. Max. 3, 2, 15. Ad vsum resecatur extrema pars vnguis Colum. 6, 12, 3. *Metaph.* Cic. Amic. c. 5 Id sentio, amicitiam nisi in bonis esse non posse, neque id ad vsum reseco, vt illi, qui haec subtilius disserunt, — negant quemquam virum bonum esse, nisi sapientem. Sit ita sane, sed tam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus. Ad vsum resecare *ergo est seuere nimis et districte disputare. Alia* translatione Cic. Tusc. 4, 45 Haec tamen ita disputant, vt resecanda esse fateantur: euelli penitus dicant nec posse nec opus esse. Id. in Catil. 2, 11 Quae sanari poterunt, quacunque ratione sanabo: quae resecanda erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. *Et* Att. , 15 In qua ego nactus (vt mihi videbar) locum resecandae libidinis t coërcendae iuuentutis, vehemens fui. *Sic* Verr. 3, 208 Resecare audacias ac libidines.

RESECANDVS, a, um. Partic. [ἀνατμητέος] Seges falce resecanda Ouid. Epist. 1, 53.

RESECTVS, a, um. *alind* Partic. [ἀνατετμημένος] Farra resecta Ouid. Fast. 2, 520. Barba resecta Id. Trist. 4, 10, 58. Lingua nse resecta Id. in Ibin 441. *Compar.* Apul. Floridor. 23 p. 364, 9 Sic enim ferme adsolet apud prudentes viros esse in operibus elaboratis indicatio restrictior (*quid.* resecatior) in rebus subitariis venia rolixior.

RESECATIO, ōnis. f. Saluian. de Gubern. Dei 7 p. 108 Dum peccata auferre cupiunt, ipsi in peccatorum resecatione peccant.

RESECTIO, ōnis. f. [ἀνατομή] *Idem.* Colum. 4, 29 Is nodus etiam si quatuor digitis a resectione absuerit, illigari tamen cum orius quam vitis findatur, conueniet. *conf.* Ibid. c. 24. *et* de Arbor. c. 6.

RESEGMEN, ĭnis. n. [ἀπότμημα] *Quod ex aliquo resecatur: t* Resegmina vnguium Plin. 28, 1. Resegminibus amputatis Id. 3, 12.

RESEX, sĕcis. m. *Genus palmitis in vite, qui et* Custos *dicitur, et* Praesidiarius *et* Subsidiarius. Colum. 3, 10, 15 Nam confiteor pampinarios quoque quum e duro prorepserint, tempore anni sequentis acquirere foecunditatem, et ideo in resecem submitti, vt progenerare possit. Verum eiusmodi partum comperimus, non tam ipsius resecis, quam materni esse muneris. Pampinum resecem *vocat, qui resectus, recisusque melius prouenit, fitque fructuosior.* Reseces bigemmes Colum. , 5, 11. Id. 4, 21, 3 *vocat* Custodem et praesidiarium. *Dicitur et* Subsidiarius Ibid. 24, 13.

RESĔCRO, *vel* RESĂCRO, āre. [ἀναλιπαρέω] est obsecrationem et preces retractare, *aut contrarias facere.* Plaut. Aul. 4, 7, 4 Nunc te obsecro, fac mentionem eum aumculo mater mea, resecroque mater quod dudum obsecraueram. Festus, Resecrare, resoluere religione, vtique quum reus populum comitiis orauerat per deos, vt eo periculo liberaretur, iubebat magistratus eum resecrare. Nepos , 6, 5 Restituta ergo Alcibiadi sunt publice bona. Iidem illi Eumolpidae sacerdotes resacrare sunt coacti, qui eum denouerant: pilaque illae, in quibus deuotio fuerat scripta, in mare praecipitatae, Resacrare *ibi legitur per primam Vocalem.* Ammian. Marcell. 24, 6 *extr.* ulianus Iouem testatus est, nulla Marti iam sacra sacraturum: nec resecrauit, celeri morte praereptus, *i. non retractauit votum. Sed* Plaut. Perf. 1, 1, 49 Obsecro te, resecroque, *quidquid acute disputent viri docti, videbantur mihi rectius intelligere, qui illud interpretantur, iterum iterumque obsecro. Habent simulem formulam ludicram Germani,* einen hinter Gott, und vor Gott bitten. *conf. P. Pithoei Aduers.* 1, 10.

RESECRATIO, ōnis. f. Augustin.

RESĔDA, ae. f. Plin. 27, 12 *extr.* Circa Ariminum nota est herba, quam resedam vocant. Discutit collectiones inflammationesque omnes. Qui curant ea, addunt haec verba: Resseda morbos reseda, scisne scisne quis hic pullos egerit? radices, nec caput, nec pedes habeant. Haec ter dicunt, totiesque despuunt.

RESĔDO, āre. [ἀναπαύω] Plin. 27, 12 *Idem quod* Sedo *significat. vid. modo* RESIDA.

RESEGMEN, *vid.* RESĔCO.

RESEMĬNO, āre. Ouid. Met. 15, 392 Vna est quae reparet, seque ipsa reseminet ales.

RESEMINATIO, ōnis. f. Columellae *tribuitur.*

RESĔQVOR, ĕris, secutus, sum, qui. [ἀνακολαθέω, ἀνοπυδέω] *Retro sequi.* Solatur nostras echo resecuta querelas Auson. Epist. 25, 68. Et percuntis adhuc gemitum resecuta querelis Idem Epigr. 99 *de eadem echo.* Ouid. Met. 8, 862 Illa dei minus bene cedere sensit, et a se Se quaeri gaudens, his est resecuta rogantem. *i. Sic respondit interroganti.* Ouid. Met. 13, 749 Nereis his contra resecuta Crateide natam est. *conf.* Id. ibid. 6, 36.

RESĔRO, āre. [ἀνοίγω] *Aperire.* Cic. Off. 2, 54 c. 15 Quam obrem nec ita claudenda est res familiaris, vt eam benignitatis aperire non possit: nec ita reseranda vt pateat omnibus. Reserare, *inquit* Nonius Aperire, a sera dictum, qua remota valuae patefiunt. Virg. Aen. 8, 244 Non secus, ac si qua penitus vi terra dehiscens Infernas reseret sedes. Ouid. Met. 6, 664 Reserato pectore diras, Egerere inde dapes, demersaque viscera gestit, *de Tereo perhorrescente cibum, puerum suum a se comestum.* Claudere *et* Reserare, *contraria* Plin. 10, 21. Fores reserare Ouid. Met. 0, 384. Moenia Idem ibid. 8, 61. Vrbem reserare, et pandere portas Virg. Aen. 12, 584. Cic. Philipp. 7, 2 c. 1 Vt conditiones ferret, leges imponeret, reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet. Vt reseret pelagus, spargatque per aequora bellum Lucan. 2, 682. Annum longum reserat Ianus Ouid. ex Pont. 4, 4, 23. Oracula reserabo augustae mentis, *i. Diuinae* Ouid. Met. 15, 145. Secreta referans Valer. Argon. 2, 438.

RESERĀTVS, a, um. Partic. [ἀνεωγμένος] *vt, Ianua reserata patet* Ouid. Fast. 2, 456. Carcere reserato patent posses Idem Amor. 3, 2, 77.

RESERATVS, ūs. m. In voluminis ipsius operisque reseratu Sidon. Ep. 9, 11. *i. in libro legendo et intelligendo.*

RESĔRO, sēui, sītum, ĕre. [ἀναφυτεύω] *Rursus serere, siu rursus plantare.* Plin. 18, 20 Nam quum hieme praegelida captae segetes essent, reseuerunt, resarrientes campos mense Martio. Colum. 3, 11 Nam de vinetis quae longo vsu exoleuerant, inter omnes auctores constitit pessima esse si reserere velimus.

RESERVO, āre. [διαφυλάττω, διατηρέω] *Retro seruare, vel in futurum seruare.* Plin. Epist. 10, 3 Sed hoc votum meum bonitati reseruatum est. Vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi reseruaui Cic. in Orat. 160. Rem totam vobis integram reseruaui Id. Fam. 11, 21. Quaesita reseruare Ouid. Met. 7, 657. Cic. Verr. 5, 66 Quum tamen a praesenti supplicio tuo se continuit Populus Rom. et repressit, et salutis tuae rationem iudicum seueritati reseruauit. Praesenti sermoni reseruentur caetera Cic. Qu. Frat. 2, 8. Supplicia reseruare alicui Stat. Theb. 8, 121. Cic. pro Rosc. Amer. 151 c. 52 Ad eamne rem vos reseruati estis, vt eos condemnaretis, *etc.* Id. Att. 1, 17 Mihi vero vt inuideant Pisonarii nostri, aut scribam ad te alias, aut in congressum nostrum reseruabo. Id. pro Cael. 59 c. 24 Proh dii immortales, cur interdum in hominum sceleribus maximis aut conniuetis, aut praesentis fraudis poenas in diem reseruatis. Ad extremum Caes. Bell. Gall. 3, 3. Ad Maiora reseruare se Virg. Aen. 4, 368. Ad Meliora sese Sil. 10, 56. Cic. Verr. 5, 121 Quos (vt mihi videtur) ab illorum innocentium poena, fortuna ad hanc causam reseruauit. Ad Periculum alterius reseruari Caes. B. C. 1, 2. Quartam partem agri in Pratum reseruare Cato c. 29. Cic. Verr. 1, 20 Ad quam Spem tam perfidiosum, tam importunum animal reseruetis? Id. pro Font 34 c. 15 Nonne et hominem ipsum ad dubia Reip. Tempora reseruandum, et caeteros studio laudis ac virtutis inflammandos putatis? Id. de Nat. Deor. 3, 3 Quare et mundus vniuersus, et sol, et luna, et stellae sensum ac mentem haberent, in idem tempus reseruabo. *conf.* Id. de Prou. Consul. c. 20.

RESERVANS, antis. Part. Nuptiale balsum reseruans Mart. 11, 99.

Naturales reseruans semina Lucret. 1, 607.

RESERVATVS, a, um. Part. Habetis consulem Ex plurimis periculis et insidiis ad salutem vestram reseruatum Cic. Catil. 4 c. 9.

RESERVĀTVM, i. n.
RESERVĀTIO, ōnis. f.
RESERVĀTOR, ōris. m.
} Voces apud ICtos.

RESES, *vid.* RESIDEO.

RESEX, *vid.* RESECO.

RESIBILO, *vide*

RESIBILANS, antis. Contra tonitrus resibilante audebat superos ciere planta Sidon. Carm. 9, 8.

RESĪDEO, sēdi, ēre. [ἀνακαθίζω, ἀνακάθημαι, ἀνάκειμαι] *Sedere post laborem, quiescere, sine motu ac firmum esse.* Virg. Aen. 7, 27 Quum venti posuere, omnisque repente resedit Flatus Residendo apparent magnitudines, si quae reliquae sunt, *de cochlea tusa* Scribon. 122. Residere, deinde spatiari Cic. pro Rosc. Amer. 39. Resideamus si placet Id. de Fin. 3, 9. Asselli tergo Ouid. Fast. 3, 749. Humi Idem ibid. 3, 15. *et* de Arte Am. 3, 696. Ibi, vbi telum erat impositum, resedit Nep. 14, 11, 3. Monte Ouid. Met. 5, 361. Saxo resedit pastor Id. Trist. 4, 1, 11. In corpore mortui nullus residet sensus Cic. Tusc. 1, 104 c. 43 *extr.* Plin. 8, 37 Similiter residentin clunes, et binis pedibus gradiuntur, prioribusque vt manibus vtuntur, *de moribus Ponticis. Alii iegunt* Residunt. Plaut. Truc. prol. 7 In vobis residet mores pristini. In rupe residere Virg. Aen. 5, 180. In solio Ouid. Fast. 6, 613. Lucret. 3, 399 Nam sine mente, animoque nequit residere per artus Temporis exiguam partem pars vlla animai. Acies residet hoc campo, *vid.* ACIES, pro Exercitu. Si quid amnris residet in te erga me Cic. Fam. 5, 5 *extr.* Id. de Senect. 61 Quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas. Bellum horum tectis ac sedibus residet Id. pro Domo 61. Brutus ad Cic. Ep. 16 Cuius Culpa non magis

magis in te resident, quam in omnibus aliis. Cic. Att. 1, 17. Culpa in nobis resedit Lucret. 5, 1424. Culpa resident penes eum Alphenus in l. Si ex plagis §. 2 D. ad l. Aquiliam. Impetus Marcelli resederunt, non inertia sed consilio Cael. ad Cic. 8, 2. Irae resident Liu. 2, 29, 6. *i. Quiescunt.* Pecunia publica resident apud eum, *i. In debitos usus ab eo non erogata* Martianus in l. 4 D. ad legem Iuliam peculatus. *Nempe* resident, *quod* residuum est Sen. de Brev. Vit. 7 Dispunge ac recense vitae tuae dies: videbis paucos admodum et reiiculos apud te residere. *Sic* Cic. Fam. 5, 7 Nulla re tam laetari soleo, quam officiorum meorum conscientia: quibus si quando non mutue respondetur, apud me plus officii residere facillime patior. Cic. in Catil. 1, 31 Videbimur fortasse ad breue quoddam tempus cura, et metu esse releuati: Periculum autem resident, et erit inclusum penitus in venis, atque in visceribus Reipublicae. Pseudo-Cic. anteq. iret in exil. 30 O misera vitae Ratio, quae tamdiu resides in voluptate! Id. Fam. 12, 3 Etiam nunc resident spes in virtute tua. Pseudo-Cic. anteq. iret in exil. 9 Quomodo Spes salutis reliquis resident, quum ciuibus praeclusa sit exspectatio incolumitatis? Res gestae in quibus nulla potest residere inertiae Suspicio Id. Qu. Frat. 1, 1, 22. Tumor animi resident Id. Tusc. 3, 26. *i. Quiescit.* Plaut. Capt. 3, 1, 8 Ita venter, gutturque resident esuriales ferias. *i. Otiantur, aguntque ferias esuriendo, feriantur, quiescunt. Potest esse formula* residere ferias. Cic. de Legib. 2, 55 c. 22 Nec vero tam Denicales, quae a nece appellatae sunt, quia residentur mortui (*f.* mortuis) quam caeterorum caelestium quieti dies, Feriae nominarentur, nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent. *Secundum haec* feriae residentur mortuis. *Nisi probamus coniecturam Lambini,* neci dantur mortui: *quam formulam illustrare licet ex illo praeconio* in funeribus indictiuis *apud* Varron. L. L. 6, 3 p. 73, 27 Ollus leto datus est.

RESIDENS, entis. Partic. Plin. 34, 14 f. 40 Aristonides artifex quum exprimere vellet Athamantis furorem, Learchum filium praecipitare volentis, et praecipitato illo residentis poenitentiam, *etc. Alia exemplaria sic habent,* Quum exprimere vellet Athamantis furorem Learcho filio praecipitato residentem, poenitentiamque, ferrum et aes miscuit: vt rubigine eius per nitorem aeris relucente, exprimeretur verecundiae rubor. *conf. Hard. vid. Torrent. ad* Sueton. Caes. c. 4 Corvus celsa residens Arbore Phaedr. 1, 14, 4. Vertice residens Sil. 7, 366. In vertice residens Id. 5, 206.

RESES, idis. Adi. [ἀνακείμενος] *Qui remanet otiosus a labore, seu opere quod exercere solebat.* Liu. 2, 32 Timere patres residem in vrbe plebem, incerti manere eam, an abire mallent. Viros resides in arma mouere Virg. Aen. 6, 813. Varr. de R. R. 3, 17 Piscinas eius despiciebat, quod aestuaria idonea non haberet, ac in residem aquam et locis pestilentibus habitarent pisces eius. Curas resides soluere Valer. Argon. 8, 220. Piger Virg. Aen. 1, 726 Iampridem resides animos, desuetaque corda. *Vbi* Seruius, Resides, pigros, et ad amandum inertes. *conf.* Fest.

RESIDIA, ae. f. *legitur a quibusdam ap.* Plaut. Merc. Prol. v. 29. *vbi alii* desidia.

RESIDVVS, a, um. Adi. [ὑπόλοιπος] *Quod residet et superest, siue reliquum est.* Liu. 33, 47 *pr.* Omnibus residuis pecuniis exactis, tributo priuatis remisso, *etc.* Cic. Fam. 10, 11 Cupio mehercules, nullam residuam solicitudinem esse. Dolores residui Scribon. 121 Quae residua est sapa 111. Aceto residuo commixta 2. Vinum residuum 161. Quid relatum, quid residuum sit Cic. de Lege Agr. 2, 58 c. 22. Residua et vetus simultas Liu. 29, 37. Sueton. in August. c. 73 Instrumenti eius et supellectilis parsimonia apparet etiam nunc residuis lectis, atque mensis. Quinctil. in Gladiatore, f. Decl. 9, 23 Cum confectum cladibus senem, et tantum poenae suae residuum considero. Superstitem ad poenas talem *dixit* Instit. 6 Pr. 13. ¶ 2 *Subst. intellecto* tributo, Paullus in l. Sacrilegi D. ad l. Iuliam peculat. Lex Iulia residuorum. Papin. ibid. l. vlt. Publica iudicia peculatus, et de residuis, et repetundarum. Martianus ibid. l. 4 Lege Iulia de residuis tenetur is, apud quem ex locatione, emtione, alimentaria ratione, ex pecunia quam accepit, aliaue qua causa pecunia publica refedit. Illud vnum cuiusmodi est de condonatis residuis tributorum? Auson. in Grat. Act.

RESIDO, sēdi, ĕre. [ἀναπαύομαι] *Motum significat* residēre *incipientis.* Plin. Epist. 4, 22 Nam Viennensium vitia inter ipsos residunt, nostra late vagantur. Id. 28, 9 Datur et phthisicis vncia tim cum vini veteris hemina decocta, donec tres vnciae e toto residant, *i. Supersint et remaneant, reliquae sint.* Si montes resedissent, amnes exaruissent Cic. in Pison. 82 c. 33. Retro residit materia Lucret. 2, 283. Residunt in clunes Plin. 8, 37 *de muribus ponticis al.* resident. Corda ex ira residunt Virg. Aen. 6, 407. Omnia quae commouerat, pace et otio resederunt Cic. in Sallust. 10. *conf.* Ouid. Her. 17, 190 *ex lect. Heins.*

RESIGNO, āre. [ἀποσφραγίζω, Gloss. Cyr. παραλύω Onomast.] *Quod signatum erat, aperire, relaxare, patefacere:* Plaut. Trin. 3, 3, 65 Iam si obsignatas non feret, dici potest, apud portitorem eas resignatas tibi, inspectasque esse. Cic. Att. 11, 9 *de literis fratris sui ad alios a se opertis,* Quas si putabis illi ipsi vtile esse reddi, reddes: nihil me laedet. nam quod resignatae sunt, habet, opinor, eius signum Pomponia. Loculi resignati Plin. 14, 13 f. 14. Testamenta resignare *dicitur autumnus, i. mortem multis adferre, quo facto testamenta aperiuntur* Hor. Epist. 1, 7, 9. *Quod* Resignare, [ἐπισφραγίζειν] *Perfecte signare dicunt esse nihil est. Laudant* Colum. de Arboribus 20, 2 Prius quam arbusculas transferas, rubrica resignato, vt iisdem ventis, quibus ante steterunt constituas eas: *sed in castigatis exemplis sic legitur,* Rubrica, vel alia qualibet re signato. *Et tamen* Resignare, Claudere *interpretatur ipse* Seru. *ad* Virg. Aen. 4, 244. Dat somnos, adimitque, et lumina morte resignat. *Verum recte* Turn. 24, 26 *fidem illi habendam hic negat.* resignat *est aperit hic etiam. Claudos mortuis oculos fat notum. An etiam obsignati? Colligunt Germanus Valens et Cerda ex illo* Varronis *apud* Non. 2, 785 Ne filii patribus luci claro sigillent oculos. Sigillent *potius quam suggillent legendum suadet interpretatio* Nonii, obcludere. Sil. 17, 426 Irrumpit Ausonius globus, et periuria Graeca resignat, *i. Graecos periuros dissipat, phalangem clausam et velut obsignatam aperit.* Fata venientia resignare Ouid. Fast. 6, 535. *i. aperire. Similes formulae in Apocalypsi.* ¶ 2 Resignare, pro Rescribere dicebant antiqui, sicuti Subsignare, pro Subscribere: et Resignatum aes dicebatur militi, quum ob delictum iussu Tribuni militum, ne stipendium ei daretur, in tabulas referebatur. Festus. *Potius compararem cum verbo* Assignare, *cui in solutionibus locum esse constat.* Resignare, *est retro assignare, reddere, vt* Hor. Carm. 3, 29, 54 Si celeres quatit Pennas, resigno quae dedit: *de Fortuna.* Id. Epist. 1, 7, 9 Hac ego si compellar imagine, cuncta resigno. *h. e. Reddo, restituo.* ¶ 3 Resignare, [ἀποκυρῶν] *quasi signo s. sigillo ablato irritum reddere.* Cic. pro Arch. 9 c. 5 *pr.* Nam quum Appii tabulae negligentius asseruatae dicerentur, Gabinii, quamdiu incolumis fuit, leuitas, post damnationem, calamitas, omnem tabularum fidem resignasset. Brutus cum in Cassio etiam suum animum perdidisset, ne quid ex constituti Fide resignaret, ipse quoque vni comitum fuorum praebuit latus Flor. 4, 7 *extr. Quid sit* Parem rationem resignare Senec. de Benef. 6, . . *non vacat modo quaerere.*

RESIGNĀTVS, a, um. Partic. Cic. Att. 11, 9 Literae resignatae.

RESIGNĀTOR, ōris. m. [ἀποσφραγιστὴς] Gloss. Cyril.

RESIGNATRIX, īcis. f. Tertull. de Habit. mulier. c. 1 Eua arboris illius resignatrix.

RESIGNACVLVM, i. n. Tertull. adu. Marc. 2, 10 Tu es resignaculum similitudinis, qui scilicet integritatem imaginis et similitudinis resignaueris. *ex* Ezech. 28, 12.

RESILIO, silŭi, *vel* silii, sultum, īre. [ἀναθρώσκω] *Retro salire.* Lucret. 4, 689 Omnia quandoquidem cogit natura referri, Ac resilire ab rebus ad aequos reddita flexus. Piratae in aquas suas resiluerunt Flor. 3, 6, 6. Grando resilit a culmine tecti Ouid. Met. 12, 480. In spatium breue resilire manus Id. ibid. 3, 677 Resilire *dixit, pro Retrahi, seu potius Contrahi.* Vua iacens resilit Scribon. 71. *i. redit ad locum superiorem medicamento roborata. Sic* Plin. 11, 40 Detracto mamma alumno suo sterilescit illico *mamma* ac resilit, *i. contrahitur, eadem plane ratione, vt modo de* Vua *dictum. Laudatur locus* Plinii, Quandoque resilit Vulnus, et curare scalpello oportet. *Forte est* Plinii *illius* Valeriani. *Index certe Hardumi non habet. Caeterum* resilit vulnus *forte significat recrudescit.* Cels. 7, 3 *in Aldina est* Ergo quoties vlcus resiluerit, eluere id — debebit. *Sic etiam Stephan. Sicque citat Rhodius in Lex. Scribon. al.* resoluerit. *Metaph.* Cic. pro Rosc. Amer. 79 c. 29 Vbi scopulum offendis eiusmodi, vt non modo ab hoc crimen resilire videas, verum omnem suspicionem in vosmetipsos recidere intelligas. *Alia Metaphora* Resilire, *a priore emtione discedere, siue abire.* Vlpian. in l. Sabinus D. de in diem addiction. Quid tamen, si hoc erat nominatim actum, vt liceret emtori resilire, meliore conditione allata? Dicendum erit dissolutam priorem emtionem.

RESVLTO, āre. Frequent. [ἀναπηδάω] Saepe resilire, inquit Festus. ¶ 2 *De sono et voce fere adhibent. Ac magis proprie* Plin. 11, 19 f. 21 Inimica est et echo resultanti sono. *Nempe sic ipse* Virg. Georg. 4, 50 *de eadem re, id est de apibus,* vbi concaua pulsu saxa sonant, vocisque offensa resultat imago. Calpurn. Sic. 4, 5 Carmina iam dudum non quae nemorale resultent, Volumus. *Et* 1, 26 Nihil armentale resultat, *i. resonat. Sed Hypallage non absurda* Virg. Aen. 5, 150 Pulsati colles clamore resultant. *Hinc* Claud. Cons. Olybr. 175 Collesque canoris Plausibus impulsi septena voce resultant. Stat. Theb. 2, 714 Oranti nox et iuga longa resultant *et sic sonum repercussu augent.* Plin. Pan. 73, 1 Inde resultantia vocibus tecta. Tac. An. 1, 65 *pr.* Cum barbari laeto cantu subiecta vallium aut resultantes saltus complerent. Apul. Met. 5 p. 161 Crebris eiulatibus saxa cautesque parilem sonum resultabant. *Non absurda, inquam, est haec Hypallage: cum in omni sono inesse percussionem corporis tremuli, eiusque repulsum, olim physici docuerint.*

RESVLTATIO, ōnis. f. August.

RESILVESCO, ĕre. Arentium sterilitas resiluescit, Sarisb. 3, 3.

RESIMPLICATVS, a, um. Adi. Linteolum aqua tingentes, partibus resimplicatum apponunt Cael. Aurel. Tard. 5, 1, 20 *i. duplicatum.*

RESĪMVS, a, um. [ἀνάσιμος] *Quasi* Retro simus, *Qui sursum versus reductas habet nares.* Columel. 6, 1, 3 *in boum descriptione* Naribus resimis, patulisque. Varro de R. R. 2, 9, 3 *de canibus,* Labris subnigris, aut rubicundis, neque resimis superioribus, neque pendulis subtus. Plin. 8, 25 *de Hippopotamo,* Rostro resimo, cauda et dentibus aprorum aduncis, *etc.* Celsus 8, 3 Lamina ferrea est, aenea, firma, paullum resima, *i. Panda.*

RESĪNA, ae. f. [ῥητίνη] *Humor pinguis ex arboribus defluens in iisdemque residens.* Plin. 16, 10 Pinus fert minimum resinae, interdum et nucibus ipsis, *etc.* Plaut. Merc. 1, 28 Resinam ex melle Aegyptiam vorato, saluum feceris. Ex cupressu et pinu resina nascitur Vitruu. 2, 9. Quid faciant vngues? nam certe non potes illos resina, Veneto nec rescecare luto Martial. 3, 74. *conf. Turneb.* 35, 19. Resina terebinthina Colum. 12, 20. Plin. 23, 1 Resina condita, frigidis stomachis vtilia existimantur, *vina resinata* Resina terebinthina vera Scribon. 75. - Ex pinu 187. - Colophonia 206, 212. - Pituina 202, 205 *etc.* Pituina, id est, ex picea arbore 201. -- Vtraque, Ibid. - Fricta, *vid.* F.

RESINŬLA, ae. f. Dimin. Arnob. 7 p. 233.

RESINACEVS, a, um. Adi. [ῥητινώδης] *Quod resinam refert.* Plin. 24, 11 Alterum sterile, alterum cui et caulis et semen resinaceum, quod canchrys vocatur.

RESINĀLIS, e. Adi. Cael. Aurel. Tard. 2, 13 Resinale quid in se continere.

RESINĀTVS, a, um. [ῥητινωτὸς] *Resina illitus.* Iuuen. Sat. 8, 114 Quid resinata iuuentus? *quae resina vellit pilos de cruribus, alit, obscenis.* Resinatum vinum, *Cui resina admixta est* Plin. 23, 1. Martial. 3, 77 Resinata bibis vina, Falerna fugis.

RESINŌSVS, a, um. Adi. [ῥητινώδης] *Quod resina abundat* Resinosa medicamina Colum. 12, 20. *conf.* Plin. 12, 23. *et* 13, 6. *et* 24, 11. Plin. 15, 7 Est eum pinguissima et resinosissima *pix.*

RESINO, ĕre. Fundum audio te hunc velle resinere Cic. ad Qu. Frat. 3, 3. *verum perperam ita allegatur locus.*

RESIPIO, ĭui, *et* ii, ĕre. [ἀνοέω] *Ex* Re *et* Sapio. *Metaphor.* Cic. de Nat. Deor. 2, 46, 17 Epicurus homo minime aptus ad iocandum, minimeque resipiens patriam, *Athenas.* Plin. 14, 1 Iam inuenta vitis per se in vino picem resipiens. Laborauit, vt absurda, concinerent, insulsa resiperent, hiulca congruerent Auson. Technop. praef. *i. saporem aliquem reciperent, insipida esse desinerent.* Vt resipiit Suet. Ner. c. 42.

RESIPISCO, ĕre. [ἀνανήφω, ἐκνήφω] Ad priorem mentis statum, vel ad meliorem mentem redire. Ter. Andr. 4, 2, 15 Resipisco. *vox Mysidis, animum recipientis a metu et desperatione, post promissa Pamphili.* Id. Heaut. 4, 8, 3 Quum te intelligo, resipisse. Cic. pro Sext. 80 c. 38 An quod, quum esset ablatus, primumque resipuisset, non se referri iussit? *al.* resipisset. Id. Att. 4, 5 Vix aliquando te auctore resipui. Liu. 36, 22

't tunc saltem experti regiam vanitatem respiscerent. Respiisse, *ro Respiuisse* Iuuenc. 2,256. Suet. in Tiber. c. 73 Quum extractum sibi ficienti annulum mox respiscens requisisset, *vid.* RESIPISCENTIA.

RESIPISCENTIA, ae. f. *Nomen forte a* Lactantio *fictum.* *a enim ille* 6,24,6 Quem facti sui poenitet, errorem suum pristinum intelligit. Ideoque Graeci melius et significantius μετανοιαν dicunt, uam nos Latine possimus respiscentiam dicere. Respiscit enim, mentem suam quasi ab insania recipit, quem errati piget, castigatque se ipsum dementiae, et confirmat animum suum ad rectius videndum: tum illud ipsum maxime cauet, ne rursus in eosdem laqueos iducatur.

RESISTO, stiti, stitum, ĕre. [ἀντέχω, ἀνθίσταμαι] *Consistere* iu. 1, 12 Restitere Romani, tanquam caelesti voce iussi. Dabo μέχ κακὸν, ni resistis Plaut. Cas. 3, 6, 9. *conf.* Caes. B. C. 2, 35. Restitit ad ostras fessa labore fores Ouid. Fast. 5, 234. Ad fores thalami restere Id. de Arte Am. 2, 704. Cic. de Fin. 4, 50 Quod bonum sit, l esse optabile: quod optabile, id esse expetendum: quod expetendum, laudabile: deinde reliqui gradus: sed ego in hoc resisto. a voce media Virg. Aen. 4, 76. Nihil est iam vnde nos reficiamus, aut vbi lapsi resistamus Cic. pro Muraen. 84 c. 39. Liu. 36, Bacbius restitit ad Pelinetum oppugnandum. ¶ 2 Restere, *Aduersari, Repugnare.* Caesar Bell. Gall. 2, 22 Quum uersis locis legiones aliae alia in parte hostibus resisterent. Id. err. 3, 36 Q. Septicio, honestissimo homine, equiteque Rom. resiente Apronio, et affirmante se plus decima non daturum, exoritur cenitare edictum repentinum. Ne qua sibi statua poneretur, restitit Nep. 25, 3, 2. Resistere et permanere Cic. Att. 2, 1. Age sistitero Peripateticis Id. Att. 4, 115. Amori restitit robur Lucan. 2, 79. Armis resistere Cic. Tusc. 2, 33. Malo resistere Ouid. let. 1, 288. Cic. Verr. 1 *extr.* Cui ego nisi vi populi et hominum amore, atque conuicio restitissem. Arbor resistit ventis Ouid. de rte Am. 2, 651. Sero resistimus ei, quem per annos decem aluius contra nos Cic. Att. 7, 5. Resistere immobilem Plin. 12, 9. duersus resistere Nep. 16, 1, 3. Columel. 1, 5 Perstructa valenter sistent contra ea, quae postmodum superposita incumbent. Contra eritatem resistere et repugnare Cic. pro Rosc. Com. 51 c. 17. Conmaciter resistere, *vid.* CONTVMAX. Cum a Cotta Aeriter resieretur Caes. B. G. 5, 30. Fortiter resistere dolori Cic. Fam. 5, 17. bstirmate resistere, *vid.* OBFIRMO. Paullisper resistere, *vid.* PAVLLIM *in* PARVM. Plin. 8, 27 Cerinus herba cinare venenatis pabulis sistit. Quinctil. 11, 2, 46 Inde interruptus actionis impetus, et resistens falebrosa oratio. *h. e. Intersistens, non perpetuo tenore fluens, sed interdum subsistens et haerens.* Species resistentes, *vid.* ADAERO, āre. esistitur, *Imperf.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 3 Omnibus his resistitur, omnisque oratio cos. Scipionis, Catonis opponitur. Liu. 3, 11 Tamen gi resistebatur. Non facile valenti populo resistitur Cic. de Rep. . Prisc. 15 p. 1014. *Passiue* Solin. c. 24 *Salm.* Fluctus ingrui sistuntur.

RESISTENS, entis. Rursus regressos ac resistentes hostes in fum dederunt Caes. B. G. 2, 23.

RESOLVO, solui, solutum, ĕre. [ἀναλύω] *Quod ligatum erat laere.* Ouid. Met. 1, 382 Et velate caput, cinctasque resolnite vestes. lin 8, 12 Resoluunt illi nodos manu. Vincire *et* Resoluere, *contraria* Columel. 11, 1. Quinctil. 12, 2 Proprietates vocis cuiusque osse, et ambigua aperire, et perplexa discernere, et de fallis iudicare, et colligere ac resoluere quae velis. Ab amplexu resolui uid. Epist. Sabin. 1, 66. Artus nexos resoluere Virg. Aen. 4, 695. ctus et animam Idem ibid. 4, 695. Bella Sil. 8, 277. Claura vitae resoluere, *i. Animum a corpore separare* Lucret. 1, 416. rines Liu. 24, 26. Arida nec vinclis Crura resolue suis Ouid. Arte Am. 3, 272. Curas Virg. Georg. 1, 302. Emtio sub ndition resolvitur, *Ad nihilum redigitur* Vlp. in l. 2 D. de in diem ldictione. Fauces resoluere in verba, *Aperire fauces ad loquenm* Ouid. Met. 2, 282. Fila Idem ibid. 2, 654. Flumen, *v. v.* raudes Sil. 7, 153. Galeam alicui Ouid. Epist. 13, 147. Gle a se resolvit Zephyro Virg. Georg. 1, 44. Columel. 2, 2 Neque um aliud est colere, quam resoluere et fermentare terram. Iudum ferro Ouid. Met. 6, 643. *et* 1, 227. Iura sacrata Virg. Aen. 157. Latus ense Lucan. ad Pison. 132. Literas Liu. 26, 15. ebulae ventis ac sole resoluuntur Ouid. Met. 14, 400. Obligao resoluitur Paullus in l. 3 et 4 D. de rescind. vendit. Ora sono uid. Met. 13, 126. Operata resoluimus ora Idem Fast. 6, 249. enebras Virg. Aen. 8, 591. Tristitiam animi Plin. 23, 6. Vires soluunt Lucret. 4, 950. Vittas capitis Virg. Aen. 3, 370. Vou atque ora Virg. Aen. 3, 457. Vulnera Stat. Silu. 3, 5, 82. Vulera resolui Quinctil. 6, 2. Resoluere corruptam partem a viua elf. 5, 28. Resoluere in puluerem, *Reducere* Columel. 11, 2. esoluere in tabem margaritas Plin. 9, 35. In desidiam nimia uete resolui Valer. Max. 7, 2. Resoluere, *pro Numerare pecunias creditoribus, aut aliis, quibus promissimus.* Plaut. Epid. 3, 2, 16 Nam leno omne argentum abstulit pro fidicina: ego resolui. Cic. hilipp. 14, 38 Senatum quae sit antea pollicitus legionibus exercitibusue nostris, ea summo studio Reipubl. recuperata resoluturum, Reoluere *et* Componere, *contraria* Senec. Epist. 30. Quinctil. 5, 13 esoluere ex parte diuersa dicta difficile erit. *i. refellere, diluere.* 6. esoluere, *pro Absoluere piaculo et flagitio.* Hor. Carm. 1, 28, 34 Teue piacula nulla resoluent. *h. e. Nullis hostiis expiaberis.* Audior resolui *dicitur, cum ad risum hilaritatemque commouetur: vid.* uinctil. 8 prooem. *ibique Burm. p. 660.* Mollire et resoluere ominem: *pro Effeminare* Senec. Epist. 36.

RESOLVTVS, a, um. Partic. [ἀναλελυμένος] *Vt*, Comas resota puella Tibull. 1, 3, 31. *quae resolvit comas.* Amore resolutus, *der ab amore* Tibul. 1, 9, 83. Corpore resoluto neci similis uid. Met. 7, 328. Quiete resolutus, *Dormiens* Idem ibid. 9, 468. rachia resoluta somno Ouid. Fast. 1, 371. Corpora fluxa et reoluta Columel. 1, 1. Gaudia resoluta Sil. 11, 305. Ira reoluta frenis legum Lucan. 2, 145. Mundus Sen. Ep. 9. *fc. per onflagrationem.* Sil. 3, 643 Dat gemitum patiens resoluto pondere oles. *h. e. Saxo putrefacto igni et aëto.* Tellus resoluta rarescit n aquas Ouid. Met. 1, 245. Transactio resoluta Vlpian. in l. 100 leganter, in prine. D. de condition. indebit. Vincla resoluta il. 3, 267. *Compar.* Martial. 10, 98 Resolutior cinaedo. Vaer. Max. 8, 7 ext. 1 *de Demosthene*, Fertur ore insertis calculis multum ac diu loqui solitus, quo vacuum promtius esset et resolutius.

RESOLVTE Adu. *Compar.* Tertull. ad Nation. 1, 19 Quo fadius rideatis et resolutius decachinnetis.

RESOLVTIO, ōnis. f. Gell. 17, 9 Resolutio lori. Sophismatis resolutio Idem 18, 2. Alui Celf 2, 7. Neruorum, quam παράλυσιν Graeci vocant Celf. 2, 1. *add.* 3, 24. 5, 28. Ventris resolutio Celf. 2, 6. *et alibi passim.*

RESOLVBILIS, e. Adi. Artificis quia dextra solubilis illud Caementum struxit resolubile Prudent. Aporth. v. 514. Sed dum resolubile corpus Reuocas deus atque reformas Idem Cathem. 10, 149.

RESŌNO, ui, āre. [ἀνηχέω] *Sonare ex silentio, Contra sonantem sonare.* Virg. Ecl. 1, 5 Formosam resonare doces Amaryllida siluas. Aether clamoribus resonat Virg. Aen. 5, 228. *al.* fragoribus. *conf.* 4, 668. *et* 7, 12. Aether resonat latratibus Ouid. Met. 3, 231. Gloria virtuti resonat tanquam imago gloriae Cic. Tusc. 3, 3. Resonare, *Sonum reddere:* Cic. Tusc. 1, 96 Qui quum coniectus in carcerem, triginta iussu tyrannorum venenum vt sitiens obbibisset, reliquum sic e poculo eiecit, vt id resonaret. Quo sonitu reddito arridens, Propino, inquit, hoc, *etc.* Cornua, quae ad neruos resonant in cantibus Cic. de Nat. Deor. 2, 149. Cantu assiduo Virg. Aen. 7, 12. Ore superbo Sil. 3, 247. Virg. Ecl. 2, 13 At mecum raucis tua dum vestigia lustro, Sole sub ardenti resonant arbuta cicadis, *arbuta repercutiunt sonum cicadarum.* Aula tum resonant auibus virgulta canoris Virg. Georg. 2, 328. Spectacula plausu resonant Ouid. Met. 10, 668. Hor. Serm. 1, 8, 41 Quo pacto alterna loquentes Vmbrae cum Sagana resonarint triste et acutum. Cic. de Clar. Orat. 171 c. 46 Illud est manus, quod in vocibus nostrorum oratorum recinit quiddam et resonat vrbanius. Resonauit *pro* Resonuit Manil. 5, 566 Aura per extremas resonauit flebile rupes. *Imperf. Pass.* In fidibus testudine resonatur, aut cornu Cic. de Nat. Deor. 2, 144 c. 57. ¶ 2 Resŏnĕre, per tertiam Coniugationem ab antiquis reperitur vsurpatum. Accius, Clamore et gemitu templum resonit caelitum. Pacuu. Doloreste Hymenaeum fremunt aequales, aura resonit crepitu musico. Non. 10, 4. Ennius *apud* Prisc. an. 9 p. 863 Clypei resonunt.

RESŌNANS, antis. Partic. [κιέων, ἠχῆσας] *Vt*, Saxa resonantia Virg. Aen. 3, 432. Carmina resonantia chordis Romanis Lucan. ad Pison. 229. Vitruu. 5, 8 *in scena aedificanda cauendo*, Loci resonantes, qui dicuntur ἀντηχοῦντες — in quibus cum in solido tactu percussa (vox) resiliat, imagines exprimendo (*licho, imago vocis*) novissimos casus duplices faciunt auditu. Cic. Qu. Frat. 1, 1, 33 Quare quoniam eiusmodi theatrum totius Asiae virtutibus est datum celebritate refertissimum, magnitudine amplissimum, iudicio eruditissimum, natura autem ita resonans, vt vsque Romam significationes vocesque referantur. Vnda resonante tunditur litus Catul. ad Furium 5. 11, 3.

RESONANTIA, ae. f. Vitruu. 5, 3 Locus vbi non impediatur resonantia. Idem *paullo post*, Voces sine resonantia perueniunt ad aures.

RESONABĬLIS, e. Adi. *Epitheton Echûs, quae non sonare ipsa prior, sed* resonare *tantum potest. Nempe ipsa* Ouid. Met. 3, 358 Vocalis nymphae, quae nec reticere loquenti, Nec prior ipsa loqui didicit, resonabilis Echo. Echo *dici potest* Resonantia. Resonabilis *est* Resonans. *conf.* Auson. Epigr. 99.

RESŌNVS, a, um. Adi. [κατηχὴς] *Vt*, Ictus resoni Valer. Argon. 1, 619. Voces resonae Ouid. Met. 3, 496.

RESŌPIO, īre. *Vigilantem sopire.* Fulgent. Cont. Virg. p. 156 Tricerberum mellitis resopit offulis.

RESORBEO, bui *et* pti, ptum, ēre. [ἀναῤῥοφέω, ἀναῤῥοιβδέω] *Rursum, certe retrorsum sorbere.* Plin. Epist. 4 *ult.* An quae Oceano natura, fonti quoque? quaque ille ratione aut impellitur, aut resorbetur, hac modicus hic humor, vicibus alternis supprimitur, vel egeritur? Ouid. Epist. 12, 125 Quaeque vomit totidem fluctus, totidemque resorbet. Resorbere quae euomimus Plin. 9, 43. Aestum resorbere Lucret. 6, 695. Lacrimas resorbere Stat. Theb. 5, 654. Pontus saxa reuoluta resorbens Virg. Aen. 11, 627. Vocem resorbere Plin. 18, 35.

RESPATIANS, antis. *Scaliger putauit aliquando, vt ipse ait, legi posse apud* Albinou. in Obit. Mace. 128 Respatiantis equi, *vbi recte ita legitur*, Tu mulcere iubas, cum iam torsisset habenas Procedente die respicientis equi.

RESPECTO *et* RESPECTVS, *vid.* RESPICIO.

RESPERGO, si, sum, ĕre. [διαῤῥαίνω] *Idem fere quod adspergo. Vis Praepositionis in eo est, quod impulsus liquor ab vna parte resilit in alteram etc.* Columel. 1, 6 Deinde quum praedictum tectorium inaruit, rursus amurca respergitur. Cic. Verr. 5, 78 c. 58 Quum Praetoris nequissimi inertissimique oculos praedonum remi respergerent. Sanguine respergere dextram Catull. Argon. 5. 62, 230. Liu. 1, 13 Ne se sanguine nefando soceri generique respergerent. Mero respergere tergora Columel. 6, 2.

RESPERSVS, a, um. Partic. [διαῤῥανθεὶς] *Vt*, Respersae matris cruore virgines Liu. 24, 26. Caede fraterna iuuenis respersus Catull. Argon. 5. 62, 181. Puluere respersus Stat. Theb. 8, 8. Sanguine manus respersae Cic. pro Rosc. Amer. 68 c. 24. Comae respersae sanguine Ouid. Fast. 3, 452. Mensa respersa cruore Liu. 39, 43. Idem 1, 48. Vinum respersum dixerunt antiqui, quia vino sepulcrum spargebatur. Festus.

RESPERSVS, ūs. m. [διάῤῥασις] Plin. 10, 3 Haec causa est gregatim auibus natandi: quia plures simul non infestantur, respersu pinnarum hostem obcaecantes.

RESPERSIO, ōnis. f. [ἐπιῤῥάνσις] *Idem.* Cic. de Diuin. 2, 48 c. 21 Habes et respersionem pigmentorum, et rostrum suis, et alia permulta.

RESPERGO, inis. f. *Idem.* Marmora tabenti respergine tincta Prudent. adu. Symm. 1, 502.

RESPĬCIO, spexi, spectum, ĕre. [ἀναβλέπω, ἀνακύπτω] *Retro adspicere, sine flexis oculis adspicere.* Ter. Eun. 2, 3, 50 Quum hue respicio ad virginem. Cic. de Diuin. 1, 49 Tum ei diuum illum praecepisse ne respiceret. Non. 5, 85 prospicere aduorsum videre significat: Respicere vero, quasi retro adspicere. Varr. Manio, Sedens altus alieno sumtu, neque post respiciens, neque ante prospiciens. Respicit Aeneas subito Virg. Aen. 6, 548. Instantem tergo Cloanthum respicit Virg. Aen. 5, 168. Tellus respicitur Ouid. Amor. 2, 11, 23. Tam longe retro respicere non possunt Cic. Tusc. 5, 6 c. 2. A tergo respicere Virg. Aen. 8, 697. ¶ 2 *Saepe modo cum flexu alterius adspicere significat* Ter. Andr. 2, 5, 6 Quasi de improuiso respice ad eum. Cic. de Diuin. 1, 69 ut noctu ad oppidum respicientes. *Saepe per metaphoram ad mentis et cogitationum*

num directionem refertur, vel relationem quamcunque adeo. Cic. pro Arch. *pr.* Quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis. Quinctil. 2, 12 Et quum Latinis studebimus literis, non respiciamus ad Graecas. Periculum rei venditae ad venditorem debet respicere, *i. pertinere* Vlpian. in l. Si quis vina vendiderit, D. de pericul. et comm. rei vendit. Idem ibidem, Periculum acoris et mucoris ad venditorem pertinebit. Caes. B. Ciu. 3, 5 *extr.* Toti officio maritimo M. Bibulus praepositus cuncta administrabat: ad hunc summa imperii respiciebat. Mala sua respicere, *Considerare* Lucret. 4, 1152. Vitae exemplar respicere Hor. in Arte Poët. 317. ¶ 3 *Iuuare, Synecdoche omnibus fere populis communi, cum respicere ante omnia soleamus, quem iuuare volumus.* Ter. Andr. 5, 6, 11 Age, me in tuis secundis rebus respice. Idem Adel. 3, 2, 55 Nam Hercle alius nemo respicit nos. Cic. Fam. 2, 15 Vt respiciam generum meum, adolescentem optimum, mihique carissimum. Lucina respexit domum nullo vlulata dolore Stat. Theb. 3, 159. Cic. ad Brut. 14 Quod ipsum, si Rempublic. cui susceptus es, respicis, tibi iam iamque faciendum est. Ter. Phorm. 5, 3, 34 Di nos respiciunt: gnatam inueni nuptam cum tuo filio. Cic. Att. 1, 13 (16) Nisi quis nos Deus respexerit. Pietas respicit labores humanos Virg. Aen. 5, 689. Cauere alicui, et respicere eum Cic. Verr. 3, 26. ¶ 4 Respicere Caesarem, *est rationem illius habere, illi obtemperare* Caes. Bell. Ciuil. 1, 1. Non soles respicere te, cum dicas iniuste alteri Plaut. Pseud. 2, 2, 18. Ter. Heaut. 1, 1, 4 Nullum remittis tempus, neque te respicis. Cic. de Finib. 2, 79 Ne tum quidem te respicies, et cogitabis sibi quemque natum esse et suis voluptatibus? Aetatem suam respicere Ter. Phorm. 2, 3, 87.

RESPICIENS, entis. Partic. [ἀναβλέπων] Ouid. Trist. 1, 3, 60 Respiciens oculis pignora cara meis. Aeneas moenia respiciens Virg. Aen. 5, 3. Respiciens Fortuna ad opem ferendam, *templum Romae habuit, quod docet* Cic. de Legib. 2, 28 c. 11.

RESPICIENDVS, a, um. Partic. [ἀναβλεπτέος] Ouid. Amor. 1, 8, 38 Quantum quisque ferat, respiciendus erit.

RESPECTVS, ûs. m. [ἀφόρασις] *Actus respiciendi, oculorum coniectus.* Plautus . . . Et me respectu terruit. Effuse ac sine respectu fugit rex Philippus Liu. 32, 12. Respectus honesti Lucan. 8, 490. Cic. de Diuin. 1, 68 Fugientibus miserabilem respectum incendiorum fore. *i. Horrendum spectaculum.* ¶ 2 Respectus, [λόγος] *Ratio, qua ad aliquid agendum mouemur.* Martial. 11, 50 Sit pudor, et tandem veri respectus et aequi.

Comprime motus,

Nec tibi quid liceat, sed quid feciſſe decebit,

Decurrat, mentemque domet respectus honesti Claud. Consul. Honor. 4, 267. Cic. ad Brut. 1 Meus quidem animus in acie est, neque respectum vllum quaerit, nisi me vtilitas ciuitatis forte conuerterit. Mouebat haec multitudo hostium respectu paucitatis suae Iustin. 11, 9, 2. Occultae musicae nullum esse respectum Suet. Neron. c. 20. *Interdum spem et fiduciam auxilii, aut praesidii notat.* Cic. Philipp. 10, 9 c. 4 Graecia — tendit dextram Italiae, summque ei praesidium pollicetur. Idem ibid. 5, 49 Itaque quum respectum ad Senatum, et ad bonos non haberet. *Puto sic interpretandum illud* Cic. Phil. 11 c. 11 Non vt ex ea acie respectum haberemus. *i. non modo, vt ea nos respiceret, vtque in ea nos haberemus spem auxilii propinqui,* sed vt ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum. *i. facile adsciscere posset copias transmarinas.* Liu. 2, 30 Sed factione, respectuque rerum priuatarum, quae semper offecere, officientque publicis consiliis, Appius vicit. Abscindere rerum omnium respectum, *vid.* ABSCINDO. Respectu mei Ouid. Trist. 1, 3, 100. Ouid. ex Ponto 4, 9, 100 *de Tomitis,* Illi me, quia velle vident, discedere malunt: Respectu cupiunt hic tamen esse sui.

RESPECTO, āre. Frequent. [ἀναπαπταίνω] Ter. Adel. 2, 1, 3 Quid respectas? mihi pericli est. Cic. pro Planc. 45 Ne par ab his munus in sua petitione respectent. Lumine obliquo respectare aliquem Stat. Theb. 3, 377. Si qua pios respectant numina Virg. Aen. 1, 607. Sed patet immani, et vasto respectat hiatu Lucret. 5, 376. *i. Ianua leti valde late, et vaste retrorsum patefacta est. Add. abid. v. 973.*

RESPECTANS, antis. Partic. [ἀναπαπταίνων] Lucret. 6, 1232 Funera respectans, animum et mittebat ibidem, *etc. i. cogitans moriendum esse.* *Proprie* Patere. 2, 107 Sine fine respectans Caesarem.

RESPIRO, āre. [ἀναπνέω, ἀναψύχω] *Recipere intro anhelitum, et per hoc ipsum vigorem, animum, vires.* Ter. Heaut. 2, 2, 12 ô Clitipho, timeo, CLIT. respira. Plaut. Epid. 2, 2, 20 Mane, sine respirem quaeso. P. immo acquiesce. E. animo male est, recipiam anhelitum. Cic. pro Rosc. Amer. 22 c. 8 Quum tot tantisque negotiis distentus sit, vt respirare libere non possit. *Sic* de Finib. 1, 53. Quinctil. 1, 8 Quum poëticis voluptatibus aures a forensi asperitate respirent. A metu respirare Cic. pro Cluent. 200 c. 65. Idem Fam. 6, 2 Si armis aut conditione portis, aut defatigatione abiectis, aut victoria detractis, ciuitas respirauerit, et dignitate tua frui tibi, et fortuna vti licebit. *Proprie* Cic. de Nat. Deor. 2, 135 Eaque ad pulmones vsque pertineat, excipiatque animam, eam, quae ducta sit spiritu, eandemque a pulmonibus respiret, et reddat. Idem Att. 2, 24 Item atque eo si potest acrius te rogo, vt plane ad nos aduoles: respiraro, si te videro. Respiraui, liberatus sum Cic. pro Milon. 48. Idem pro Quint. 53 Si mehercule haec tecum duo verba feciſtes, Quid ago? respirasset cupiditas atque auaritia paullulum. Stat. Silu. 2, 2, 78 — Inde malignum Aera respirat pelago circumfluus Nessis.

RESPIRATIO, ōnis. f. [ἀναπνοή] Cic. de Vniuers. 16 Neque erant anima circumfusa extrema mundi, vt respirationem requireret. Cic. de Nat. Deor. 2, 27 *de aëre,* Ipse oritur ex respiratione aquarum; earum enim quasi vapor quidam aër habendus est. Respiratio parua atque anhela Cael. Aurel. Acut. 2, 32, 167. Tardior ac maior cum quodam gemitu C. Aurel. Ac. 2, 3, 16. Cic. in Orat. 53 c. 16 Distincta alios, et interpuncta interualla, morae, respirationesque delectant. *Sic* Quinct. 11, 3, 49 Respiratio fecunda.

RESPIRĀTVS, ûs. m. [ἀνάπνευσις] Cic. de Nat. Deor. 2, 136 c. 55 In pulmonibus autem inest raritas quaedam, et assimilis spongiis mollitudo, ad hauriendum spiritum aptissima: qui tum se contrahunt adspirantes, tum in respiratu dilatant, vt frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. *Aliqua exemplaria habent,* Respiritu; *alia,* Tum spiritu dilatant, *etc.* Apul. Met. 4 p. 74 *Pric.* p. 149 *Elmenh.* Paruis respiratui circa nares et oculos datis foraminibus.

RESPIRĀMEN, ĭnis. n. [ἀνάπνευμα] *pro Halitu seu meatu spiritus.* Ouid. Met. 2, 828 Vitalesque vias, et respiramina clausit. *Add.* ibid. 12, 142.

RESPIRAMENTVM, i. n. Augustin. Confess. 7, 7 Luxamentum et respiramentum.

RESPIRACVLVM, i. n. Claud. Mamert. 2, 12 Redactae paullulum respiraculo pausae vires.

RESPIRIVM, i. n. Gloss. Lat. Gr. Respirium, ἀναπνοή.

RESPLENDEO, ui, ēre. [μαρμαίρω, σίλβω] *Idem quod* Splendere. Cic. de Finib. 2, 23 c. 8 Adsint etiam formosi pueri, qui ministrent, resplendeat iis vestis, argentum, vel Corinthium orichalcum, locus ipse, aedificium. Et tremula infuso resplendent caerula Phoebo Sil. 12, 732. *Add.* Virg. Aen. 12, 741.

RESPLENDENTIA, ae. f. Luculentis ingeniis non desit resplendentia veritatis Augustin. Ep. 52. *ad Macedonium.*

RESPONDEO, di, sum, ēre. [ἀποκρίνομαι, ὑπολαμβάνω, ἀμείβομαι] *Proprie significat praesentem praesenti sermones reddere.* Sen. Epist. 67 *pr.* Sic afficior animo, quasi tibi non referibam, sed respondeam, *coram tecum agam de quaestitis tuis.* Ter. Adel. 2, 1, 26 Responde. Non canimus surdis, respondent omnia siluae Virg. Ecl. 10, 8. Responde quod rogo Plaut. Pseud. 4, 2, 12. Acute respondere, *vid.* ACVO. Benigne Hor. Epist. 1, 7, 63. Incaute Quinctil. 5, 11. Memoriter, *v. v.* Pariter et aequaliter, Paratissime, *vid.* PARATVS, *in* PARO. Propalam aliquid Tacit. Ann. 12, 46. Pudice Quinctil. 5, 11. Varie respondere Cels. 5, 18. Venuste Quinctil. 5, 7. Corde sedato Virg. Aen. 12, 18. Cic. Verr. 5, 147 Quid ad haec cogitas respondere. Ad ea quae quaesita sunt respondere Cic. Phil. 1, 2 c. 1. Idem pro Flacc. 10 *de testibus Graecis,* Nunquam nobis ad rogatum respondent, semper accusatori plus quam ad rogatum. *Vid.* Liu. 3, 4. Caes. Bell. Gall. 1, 44 Ariouistus ad postulata Caesaris pauca respondit. Ad voluntatem alicuius Caes. Bell. Gall. 4, 5. Videat quid de illis respondeat, quos, *etc.* Cic. Verr. 1, 12. Cic. Acad. 4, 104 Item ea, quae interrogati in vtramque partem respondere possumus. Cic. pro Rosc. Amer. 33 Aiunt hominem (vt erat furiosus) respondisse, quod non totum telum corpore recepisset. Respondere pro aliquo. Cic. de Clar. Orat. 122 c. 32 Vt etiam pro Bruto respondeam. Respondere ius publice, *ICti opus* Plin. Epist. 6, 15, 3. Cic. de Clar. Orat. 13 Multaque opera, multaque industria Rutilius fuit, quae erat propterea gratior, quod idem magnum munus de iure respondendi sustinebat. Vrbana militia respondendi, scribendi, cauendi Cic. pro Mur. c. 9. *Huc alludens* Cic. Fam. 7, 16 *ad Trebatium ICtum,* Qui istinc veniunt, *inquit,* superbiam tuam accusant, quod negant, te percunctantibus respondere. *Hoc indicat, in castris non multum operis esse ICto.* Cic. Fam. 11, 28 Respondebo criminibus, quibus tu pro me, vt par erat, tua singulari bonitate et amicitia nostra saepe restitisti. Grauiter respondere contra inimici contumeliam Cic. de Arusp. Resp. 17 c. 8. Hactenus Inuidiae respondimus, *i. inuidis* Ouid. Rem. Am. 397. Maledictis respondere Ter. in prol. Andr. 7. Ad nomina respondere, quod vulgo in iure dicitur, *Comparere* Liu. 7, 4. Non respondere citatum: *est, vt nunc loquuntur in iure, Deficere* Cic. Verr. 1, 19. Non respondere dicitur citatus, Quando non comparet Marcellus in l. penult. D. de in integrum restitution. Ad tempus respondere, *vel* ad diem *debitor dicitur, qui in mora non est.* Cic. Att. 16, 2 Quamquam enim reliqua satis apta sint ad soluendum, tamen fit saepe, vt ii, qui debent, non respondeant ad tempus. Sen. de Benef. 3, 17 *fin. de grato homine,* Nec quaerens, quomodo decoquat, sed quemadmodum plenius vberiusque respondeat. ¶ 2 Respondere, *Conuenire, quadrare, consentire, et parem esse.* Virg. Aen. 1, 585 Dictis respondent caetera matris. Dextra dextris respondent Cic. de Vniuers. 41 c. 14. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant Cic. de Nat. Deor. 1, 50. Idem de Finib. 3, 8 Quid posterius priori non conuenit? quid sequitur, quod non respondeat superiori? Structuram ad normam et libellam et ad perpendiculum respondere oportet. *i. Competere et quadrare* Vitruu. 7, 3. Plin. 36, 20. Varro de L. L. 9, 3 p. 135, 22 Quemadmodum crepat prima ad quartam chordam, sic quarta ad septimam respondet. *de analogia s. proportione.* Respondet frumentum ad pondus et mensuram Senec de Brevitate Vitae . . . Respondet ad spem euentus, *h. e. Secundum exspectationem accidit* Liu. 28, 6. *Sic* Spei respondere, *vid.* SPES. Labori suo fama responsura Hor. Serm. 2, 8, 66. Labori fructus non respondens Ouid. Fast. 4, 642. Laudibus respondere Graecorum Cic. Tusc. 1, 3. Idem ad Brut. 7 Qui vestris paucorum respondeat laudibus. *i. qui vestras aequet laudes.* Meritis fauor non respondet Hor. Epist. 2, 1, 9. Opinioni hominum tua virtus non respondet Cic. Fam. 2, 4. Plin. Epist. 1, 7 Nam ego quoque simili nutu, ac renutu respondere voto tuo possum. *i. Facere quod desideras.* Illa feges demum Votis respondet auari Agricolae Virg. Georg. 1, 47. Si bonitas tua responderit iudicio meo Antonius Cic. Att. 14, 13. Neque quidquam tam obscenum dicere, cui non ab initio pueritiae omni genere facinoris actas sua respondeat Pseudo-Cic. in Sallust. 1. Cic. Fam. 15, 21 Cui ego quidem amori (vtinam caeteris rebus possem) amore certe respondebo. In omnibus tuis rebus meis optatis fortuna respondit Cic. Fam. 2, 1. Par pari respondere Plaut. Truc. 2, 7, 45. Respondere patri, *pro Imitari mores patris, nec degenerare.* Cic. de Finib. 3, 8 Est enim magnae curae (quamquam quidem hoc proprium tuum munus est) vt ita eruditur, vt et patri, et Scipioni nostro, et tibi tam propinquo respondeat. Nobilitati maiorum respondere Quinctil. 3, 7. *Etiam sine Casu.* Male respondent ingenia coacta Senec. de Tranqu. an. c. 6. *Conf.* Plin. 18, 6. In feminam bene respondentibus mentibus non cadit Cels. 6, 6. *Vbique intelligi potest,* voto *vel* optatis. Respondere, Respicere, seu contra positum esse Virg. Aen. 6, 23. Contra elata mari respondet Gnosia tellus, Seruius. Aedificare porticum quae palatio respondeat Cic. de Arusp. Resp. 49. Res ibi respondent simili forma, *etc. de speculo* Lucret. 4, 168. Respondere, *pro Profectum habere, et non fallere consilium et propositum medici.* Cels. 2, 10 Id quod si in cura quoque aquae, quae inter cutem est, ita respondet, quanto magis necesse est in sanguine respondeat? *Alibi* Cedere *vocat.* Cels. 5, 18 Credo autem quo peius id malum est, minusque facile discutitur, eo plura esse tentata: quae in personis varie responderunt. *de malagmate ad strumas. Add.* Scribon. 22. *it. in* Epist. *et* Peror. ¶ 3 *Obs.* Responsum est, *Impers.* Cic. de

de Finib. 1, 2 Quamquam Philosophiae quidem vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo a nobis Philosophia defensa et collaudata est. *In tertia Conjugatione ejus esse putatur* Manil. 5, 736 Sic etiam magno quaedam respondere mundo Haec natura facit. *Sed Bentl.* quaedam res publica mundo est, Quam natura facit. *Quod est* Martial. 3, 4 Si quando veniet, dicet respondе Poëta : *et variat lectio, et sunt plures Imperativi 2 Conj. breves.*

RESPONSV. *Supinum.* Cic. pro Cluent. 164 Videtis haec quam sint haeuia genere ipso, quam breuia responsu.

RESPONDENS, entis. Partic. [ἀποκρινόμενος] *Vt*, Tympana respondentia. *i. Sonantia, quod pulsata reclamant* Stat. Achil. 2, 175. *Vid. supra.* Nihil respondentem mulcauit Petron. c. 134. Alteros respondentes audire sat erat Cic. in Orat. c. 42.

RESPONSO, āre. Frequent. [ἀπολογέομαι] *Ferociter et asperе alteri compellanti respondere. Est in primis seruorum imperia detrectantium, aut obiurgationis impatientium.* Plaut. Men. 4, 2, 57 Num quis seruorum deliquit ? Num ancillae aut serui tibi responsant ? *Hinc Metaph.* Responsare cupidinibus, *i. Resistere, repugnare, contradicere* Hor. Serm. 2, 7, 85. *Sic* 103 Tibi ingens Virtus atque animus coenis responsat optimis. *Et* 2, 4, 18 Gallina dura malum responsat palato, i. e. *(vt exponit* Acron) Resistit, reluctatur in faucibus. *Denique* Fortunae superbae responsare Idem Epist. 1, 1, 68. ¶ 2 *Tamen etiam pro respondere simpliciter posuit* Plaut. Cist. 2, 1, 31 Pro ne responsa (*f.* responsas) tibi. *Et* Most. 2, 1, 56 Neu quisquam responset, quando hasce aedes pulsabit senex.

RESPONSITO, āre. [ἀναποκρίνομαι] *Aliud Frequentativum a* Responso, responsas. *Quod ad ICtorum consuetudinem respondendi in iuris rebus refertur.* Gell. 17, 19 Consulentibus de iure publice responsitavit. Cic. de Legib. 1, 14 c. 4 Egone? summos fuisse in ciuitate nostra viros, qui id interpretari populo, et responsitare soliti sint. Hertur, de iure responsitasse l. 1 §. 3 D. de postulando.

RESPONSVM, i. n. [ἀπόκρισις, ἀπολόγημα] *Responsio.* Ter. in Prol. Phorm. 17 Is sibi responsum hoc habeat. Idem in prol. Eun. 5 Sciat responsum, non dictum esse. Cic. Att. 7, 16 Ex illius ad nostra responsa responsis intelligentur. Liberale responsum, *vid.* 5. v. Vida Virg. Aen. 2, 376. Medium, *vid.* MEDIVS. Torua responsa trucis Senatus Sil. 11, 121. Auferre responsum ab aliquo Cic. de Orat. 1, 239 c. 56. Idem Verr. 4, 85 Senatus Sopatro responsum nullum dat, sed commotus, perturbatusque discessit. Dare petenti Virg. Ecl. 1, 45. Elicere Quinctil. 5, 7. 40 Cic. in Catil. 1, 19 c. 8 A me quoque id responsum tulisti, me nullo modo posse. Cic. pro Planc. 34 c. 14 Quum senatus impediretur quo minus id, quod hostibus semper erat tributum, responsum equitibus Romanis redderetur. Cic. de Nat. Deor. 3, 10 Multa ex aruspicum responsis commemorare possum. Virg. Aen. 9, 134 Si qua Phryges prae se iactant responsa deorum. E responso Tacit. Ann. 3, 24. Perplexum responsum, *vid.* PERPLEXVS. Delusit Apollo animum responso Virg. Aen. 6, 344. Edere responsa Tacit. Ann. 2, 54. Horrent diuum responsis regna Caspia Virg. Aen. 6, 798. Petunt in dubiis responsa Idem ibid. 7, 86. Poscens responsa sacerdos Sil. 1, 121. Reddere responsa Virg. Georg. 3, 491. Responsa atque decreta iurisconsultorum Cic. pro Muraen. 28 c. 13.

RESPONSVS, ūs. m. [ἀναλογία] Verbis obligatio contrahitur ex interrogatione et responsu l. 1 §. 7 D. de oblig. et act. Ad responsum, *officii Palatini nomen, qui respondet nomine principis, quam Graeci Ἀποκρισιάριον vocant. Vid. supra in* AD n. 13. ¶ 2 *Quod de verbo* RESPONDEO n. 2 *obseruauimus, ad proportionem significandam adhiberi : illud etiam de nomine notandum.* Vitruu. 10, 11 Quemadmodum Pythagoricum trigonum orthogonium describitur, sic id habeat responsum. *i. eam habeat proportionem.* Idem 1, 2 Symmetria est ex ipsius operis membris conueniens consensus : ex partibusque separatis ad uniuersae figurae speciem ratae partis responsus. *Conf.* Id. 3, 1. Responsus, certasque ices, sua nomina cuique attribuit Manil. 3, 71. *i. ἀναλογίας. Scalig.*

RESPONSIO, ōnis. f. [ἀπόκρισις, ἀπολογία] Cic. pro Corn. Balb. 36 c. 16. Accusatoris interpretatio indigna responsione. *Et* in Pison. 55 c. 23 Responsione inimica. Quinctil. 9, 1 Sibi ipsi responsio. *ex* Cic. de Orat. 3 c. 54.

RESPONSOR, ōris. m. [ἐγγυητής] *Fideiussorem, qui pro aliquo spondet accipiunt* Hor. Epist. 1, 16, 43 Quo responsore, et quo cauone teste tenentur. *Sed videndum iubent alii, numquid de eo loquatur, qui se iure respondebat ; et ita interpretatus est Torrent. Sed cum* Responsor *non habeat auctorem alium : melius est cum Cruquio et Bentleio legere*, quo res sponsore *etc. Est pulchra boni viri descriptio, quam nonemus totam,*

Qui consulta patrum, qui leges iuraque seruat,
Quo multae magnaeque secantur iudice lites,
Quo res sponsore, et quo causae teste tenentur.

Comparat Bentleius Pers. 5, 78 *quos nec inuidemus lectori.* Marco spondente, recusas Credere tu numos ? Marco sub iudice palles? Marcus dixit : ita est. *Habes utroque in loco iudicem, sponsorem, testem. Quare alium auctorem exspectet* Responsor.

RESPONSIVE. Adu. Ascon. in Verr. p. 106 f. 1, 148 c. 56 Interrogatiue pronuntiandum est, et contra responsiue.

RESPVBLICA, *vid. supra in* RES.

RESPVO, ui, ūtum, ĕre. [ἀναπτύω, ἀποπτύω] *Repudiare, et quasi cum sputo per contemtum reiicere. Proprie* Scribon. 104 Varios liquores ex stomacho respuere. *It.* Stat. Theb. 8, 543 Saucius extremo donec cum sanguine frenos Respuit. Vitruu. 7, 4 Ab se respuere liquorem. *Sed metaphor.* Liu. 2, 41 Adeo propter suspicionem insitam regni, velut abundarent omnia, munera eius in animis hominum respuebantur. Aspernari et respuere aliquid Cic. de Orat. 3, 97. Respuere aliquid, et pro nihilo putare Cic. pro Caecin. 56. Respuunt aliquid aures Quinctil. 11, 1. Respuit hoc sapientissimi cuiusque fides Plin. 28, 2. *h. e. nemo sapiens id credit.* Auribus respuere hominem. Cic. in Pison. 45 Qui vos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernetur ? Cadauer humus reputet inuisum Ouid. in Ibin 170. Conditionem respuere Caes. Bell. Gall. 1, 42. Cic. Tusc. 3, 79 c. 33 Prodest haec quidem consolatio, sed nec semper, nec omnibus : sunt enim qui respuant. Iuram Claud. Cons. Mall. Theod 160. Ictum respuit ferri Plin. 7, 15. *h. e. Ferro non laeditur. Vid. mox* Secures. Tela. Impetum Columel. 6, 2. Cic. Att. 7, 25 Caesaris interdicta si te secundo flumine hic offendero, respuuntur. Munera parua Tibull. 1, 1, 7. Secures respuere dicitur lignum, *Quod securibus non potest findi* Plin. 17, 10. *vt modo* ICtum. *Plus dicit* Lucan. 3, 484 Vt grandine tecta Innocua percussa sonant, sic omnia tela Respuit. *i. reiicit, repellit. Sic plane* Senec. Epist. 54 Quaedam tela Philosophia discutit, et in eum vsque qui misit, respuit. Tergus respuens vulnus : *h. e. Quod nullo vulnere affici aut offendi potest, prae duritie* Plin. 8, 21. *Passiue* Lucret. 2, 389 Praeterea lumen per cornua transit, at imber Respuitur. Iuuenc. 2, 689 Respuor a vobis.

RESPVENS, entis. Partic. [ἀποπτύων] Gell. 6, 15 Communium vocum respuens minus, et fastidiens.

RESTAGNO, āre. [λιμνάζω, πλημμύρω] *Aqua pigra et reses ac nullo motu agitata* restagnare *dicitur.* Columel. 2, 17 Itaque si palus in aliqua parte subsidens restagnat, fulcis deriuanda est : quippe aquarum abundantia atque penuria graminibus aeque exitio est. Idem 8, 15 Ora lacus ne corrumpantur violentia restagnantis vndae, quae semper interfluere debet, opere signino constemuntur. Aquis restagnantibus Plin. 5, 5. Flumina restagnant alto vallo Lucan. 4, 89. Lacus restagnant vasto gurgite Sil. 5, 4. Mare Ouid. Met. 11, 364. Palus Sil. 8, 382.

RESTAGNATIO, ōnis. f. [λιμνασμός] Oceani Plin. 2, 67. Idem 11, 37 f. 66 Ne restagnatio intempestiua alui obstrepat. Plin. 6, 28 f. 32 Restagnatio Euphratis cum Tigri confluit.

RESTAVRO, āre. [ἀνακτίζω, ἀνοικοδομέω] *Renouare, Redintegrare, pro quo* Instaurare *fere malunt aureae aetatis scriptores.* Iustin. 20, 5, 6 Ita facta societate, et auxiliis Gallorum auctus, bellum velut ex integro restaurat. *Sic* 2, 10, 1. 3, 5, 2. *et* 11, 3, 8. *Sed etiam* Tacit. Ann. 3, 72, 2 At Pompeii theatrum igne fortuito haustum Caesar exstructurum pollicitus est, eo quod nemo e familia restaurando sufficeret. Idem Ann. 4, 43, 4 Et Segestani eadem Veneris montem apud Erycum vetustate delapsum restaurari postulauere. Accusationem restaurare Vlp. l. 4 fin. D. ad l. Iul. de adult. Actio furti restauratur Tryphoninus in l. Si alienus 37 D. de noxalibus actionibus. Litem Modest. l. 29 §. 1 D. de minorib. Obligatio vetus restauratur Papinianus in l. Ob eam D. de praescriptis verbis. Vlpian. in l. Licet §. 1 D. de iure dotium, Restauranda erit in diem pristinum obligatio. Seruitutem Iulianus in l. Si maritus fundum D. de fundo dotali Redintegrare seruitutem, *dicitur ibidem, eodem significatu.*

RESTAVRĀTVS, a, um. Partic. *Vt*, Nauis restaurata Vlpian. in l. Quid tamen, §. In nauis D. Quib. mod. vsusfructus, *etc.* Vrbe aedificiis restaurata Vet. Inscript. Hispan.

RESTAVRATIO, ōnis. f. Iulianus in l. Si maritus fundum D. de fund. dotal. Si eundem fundum Titio reddiderit sine restauratione seruitutis.

RESTAVRĀTOR, ōris. m. Spon. Miscell. p. 27 CVRAT. ET RESTAVRATOR.

RESTIBILIS, e. Adi. [πολύβλαστος] *Agri epitheton.* Varro de L. L. 4, 4 p. 11, 26 Ager restibilis, qui restituitur, ac refertur quotquot annis : contra qui intermittitur a nouando noualis ager. *A* restituendo *deriuat.* Festus, Restibilis ager fit, qui continuo biennio feritur farreo spico, id est, aristato ; quod ne fiat, solent qui praedia locant, excipere. Varro de R. R. 1. 44 Illud quoque multum interest in rudi terra, an in ea feras, quae quotannis obsita sit, quae vocatur restibilis, an in veruacto, quae interdum requierit. Arbor restibilis. Plin. 16, 32 *fr.* Est in exemplis, et sine tempestate, vllaue causa alia quam prodigii, cecidisse multas, ac sua sponte resurrexisse. Factum hoc Pop. Rom. Quiritibus ostentum Cimbricis bellis Nuceriae in luco Iunonis, vlmo, postquam etiam cacumen amputatum erat, quoniam in aram ipsam procumbebat, restituta sponte, ita vt protinus floreret. A quo deinde tempore maiestas Pop Rom. resurrexit, quae ante vastata cladibus fuerat. Memoratur hoc idem factum et in Philippis, salice procidua atque detruncata : et Stagiris in Museo populo alba. Omnia fautli omnis. Sed maxime mirum, Antandri platanus etiam circumdolatis lateribus restibilis sponte facta, vitaeque reddita, longitudine quindecim cubitorum, crassitudine quatuor vlnarum. *Ex his* Plinii *verbis probabile fit, vocem hanc*, Restibilis, *ductam esse a Verbo* Restituo. Arui um quod restibile possit fieri Plin. 18, 17 *extr.* Crassitudo restibilis Idem 18, 17 *extr. terra satis crassa et pinguis, vt querte non habeat opus.* Fertilitas Plin. 19, 7. Foecunditas restibilis Idem 18. 29. Locus Cat. R. R. 35, 2. Varro de R. R. 1, 9, 6 Contra in agro pingui, vt in Hetruria licet videre fructuosas segetes, ac restibiles, et arbores prolixas. Terra restibilis quae quotannis obsita sit Varro R. R. 1, 44, 2. *Sed* 3, 16, 33 Vt in aratis, qui faciunt restibiles segetes, plus tollunt frumenti ex interuallis : sic in aluis, si non quotannis eximas, *etc. An hoc dicit statim feminis causa aliquid in agro relinqui ?* Vinea restibilis Columel. 3, 11, 4. *locus, vbi fuit ante vinetum, vitibus denuo conserendus.* Columel. 3, 18, 1 Pastinum vocant agricolae, ferramentum bifurcum, quo semina panguntur, vnde etiam repastinatae dictae fuere Vineae veteres, quae resodiebantur : haec enim propria appellatio restibilis Vineti erat.

RESTIBILIO, īre. *Restituere.* Pacuu. apud Fest. *Voce* Sas, Teucrum regi sapsa res restibiliet.

RESTILLO, āre. Prudent. adu. Symmach. 2, 287 Ad proprium restillet vena metallum, *fundantur instrumenta ferrea rursus in massas informes. In* restillet *est pictura rei ipsius :* stillatim *fluunt summa vi ignis et flatus vrgente metalla. Metaphor.* Cic. Att. 9, 7 Litterae tuae mihi quiddam quasi animulae restillarunt.

RESTINGVO, stinxi, stinctum, ĕre. [ἀπεσβεσία] *Idem quod Exstinguere.* Plaut. Casin. 4, 1, 16 Ignem restinguunt aqua. Liu. 1, 39 Quum quidam familiarium aquam ad restinguendum ferret, ab regina retentum, *etc.* Ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur Cic. pro Rosc. Amer. 17. Faucillas ardentes restinxit lacte Stat. Silu. 5, 5, 17. Flammam restinguere Horat. Serm. 1, 5, 76. Curt. 6, 6, 16. Flamma restinguitur Lucret. 4, 871. *Conf. Ib.* v. 1080. Ignes restinguere fontibus Virgil. Aen. 2, 686. *Conf.* Cic. Cat. 3, 2 c. 1. Ignis vento restinguitur Ouid. de Rem. Amor. 8 7. Incendium restinguere Caes. Bell. Gall. 8, 42. ¶ 2 Restinguere, *per translationem.* Cic. de Fin. 2, 7 Quid ille incendat ? restinguet cicus, si ardentem acceperit, *de Oratore.* Animi hominum morte non restinguuntur Cic. pro Sext. c. 21. Id. de Finib. 1, 43 c. 13 Omnium cupiditatum Ardore restincto. Cic. Verr. 5, 14 Exortam videtur Hannam, paucorum dolore ac morte restinxisse. Gerus suum Plaut. Trin. 3, 2, 50. Cic. Verr. 1, 53 Communi praesidio talis Improbitas, tarquam aliquod incendium, restinguenda est. Incendium, ruina, *vid.* RVINA, *in* RVO. Iracundias restinguere et cupiditates Cic. de Nat. Deor. 2, 128 c. 59. Idem Att. 12, 19 Sermunculum omnem aut restinxerit, aut fedarit :

sunt enim qui loquantur etiam mecum. Cic. de Finib. 2, 9 c. 3 Eademne, inquam, quae restincta Sitis? Immo alio genere: restincta enim Sitis stabilitatem voluptatis habet, inquit. Virg. Ecl. 5, 47 Sitim restinguere riuo. Studia: Cic. in Orat. 5 Nec ipse Aristoteles admirabili quadam scientia et copia caeterorum Studia restinxit. Restinguere incensum, *Sedare, lenire* Ter. Phorm. 5, 8, 82. Idem Eun. 1, 1, 24 Haec Verba *(irata et minacia)* mehercule vna falsa lacrimula, Quam oculos terendo misere vix vi expressit, Restinguet. ¶ 3 Restingui *dicuntur ea, quae ob viciniam maioris lucis videri desinunt, atque adeo maior lux* restinguit *minorem.* Lucret. 3, 1057 *de Epicuro*, Qui genus humanum ingenio superauit, et omnes Restinxit, stellas exortus vti aetherius Sol. *Sic Salmas. Crecch. Hauerc. Vid.* PRAESTINGVO. *Idem* Lucr. 5, 121 Qui ratione sua disturbent moenia Mundi Praeclarumque velint caeli restinguere Solem. *Metaphora alia, de disputantibus.*

RESTINCTVS, a, um. Partic. [ἀποσβεσθείς] Cic. Fam. 11, 12 Ex tuis literis, et ex Graecelii oratione, non modo non restinctum bellum, sed etiam inflammatum videtur. Restinctis iam animorum incendiis Cic. in Orat. c. 8. Restincta est seditio, inuentum est temperamentum Cic. de Legib. 3, 24. *Proprie* Restincto aggere Caes. B. G. 7, 25. *sc. ardente.* Vapor restinctus omnis Virg. Aen. 5, 698.

RESTINGVIBILIS, e. Adi. Augustin.

RESTINCTIO, ōnis. f. [ἀπόσβεσις] Cic. de Finib. 2, 9 c. 3 Illa autem voluptas ipsius restinctionis in motu est.

RESTO, ĭui, ĭtum, īre. *est, Ad referendum, laborandum, colendumue aptum esse. Certe ita interpretari possis, quod est in* Vet. Gloss. Restire παλιμφυεῖν. *Laudatus est etiam* Columel. 3, 21, 9 Nam et quae restire incipiunt tempestiue leguntur: et quae nondum maturitatem ceperunt vuae, sine dispendio differuntur. *Nescio vnde acceperit Calepinus: nam ab hoc Stephanus. Legitur enim in exemplaribus, puto omnibus,* Et quae maturescere incipiunt.

RESTIPVLOR, āri. [ἀντεπερωτάω] *Vicissim stipulari, et mutuam sponsionem exigere.* Valer. Max. 2, 3, 1 Valerius sponsione Lutatium prouocauit, non se petiturum triumphum, nisi suo ductu Punica classis esset oppressa: nec dubitauit restipulari Lutatius. Dotem filiis suis restipulari Apul. Apol. 2 p. 338. *Conf.* l. 43 §. 1 D. de damno inf. Cic. pro Rosc. Com. 35 c. 13 Tua vox est Fanni: quid tu auferri petis a Flauio, si Flauius nihil debet? quid hic porro nunc restipulatur, quod iam pridem ipse exegit? quid vero Flauius tibi daturus est? Varro L. L. 5, 36 p. 42, 36 Qui pecuniam alligat, stipulari et restipulari *dicunt:* qui pecuniam alligat, *obligat, promitti sibi curat.*

RESTIPVLATIO, ōnis. f. [ἀντεπερώτησις] Cic. pro Rosc. Com. 37 c. 13 Quid enim restipulatio clamat? Quod a Flauio abstulero, partem dimidiam inde Roscio me soluturum spondeo. *Et paullo post*, Quis est huius restipulationis scriptor, testis? arbiter quis?

RESTIS, is. f. [χοῖνος, σπάρτον] *in Accusatiuo* Restem *vel* Restim, *Funis.* Plaut. Perf. 5, 2, 34 Restim tibi cape crassam, ac suspende te. Ibid. 2, 4, 11 Caedere hodie tu restibus. Apul. Met. 1 p. 109 Restim, qua grabatulus erat intextus, aggredior expedire. Plin. 17, 10 Eaque intrita restem circumlini. Ad restim mihi quidem res rediit planissime Ter. Phorm. 4, 4, 5. *Summa rerum desperatio significatur; nam in hac solent quidam amentes ad laqueum confugere.* Iuuen. Sat. 6, 30 Ferre potes dominam saluis tot restibus vllam? Alliorum connexa capita, Restes *apud* Plinium *dicuntur*, 20, 6. *vt* SERTA *sub* SERO. *In saltatione* Restim ducere *dicuntur chori puerorum puellarumque manibus conserti. Sic certe Donatus interpretatur illud* Ter. Adelph. 4, 3, 34 Tu inter eas restim ductans saltabis. Liu. 27, 37 *de sacrificio Iunoni reginae facto loquens*, Per manus reste data, virgines sonum vocis, pulsu pedum modulantes incessérunt.

RESTICVLVS, i. m. Dimin. Vlpian. in l. Si vero, §. fin. D. de iis, qui deiecerunt, Si amphora ex resticulo suspensa decidisset, et damnum dedisset. *Alias legitur* Reticulo.

RESTICVLA, ae. f. *Aliud* Dimin. [χοίνιον, σπαρτίον] Varro de R. R. 1, 41 Tum enim resticulas per ficus, quas edimus, maturas perferunt, et eas quum inaruerint, complicant, ac quo volunt, mittunt. Ammian. 14, 23 Hirsutis resticulis cruribus eius innexis.

RESTIARIVS, i. m. RESTICVLARIS, is. *et* RESTIO, ōnis. Vet. Gloss. χοινοπλόκος, resticularis, restio. Fronto, Restiarius, qui facit; restio, qui vendit. Suet. c. 2 Tradit Augusto proauum libertinum restionem exprobratum fuisse.

RESTITO, *vid.* RESTO.

RESTITVO, ui, ūtum, ĕre. [ἀνίστημι, ἀποκαθίστημι, ἐπανορθόω] *ex* Re *et* Statuo; *Reponere, Reddere, in pristinam conditionem, statum, integritatem reducere.* Ter. Andr. 4, 1, 57 Restitue in quem me accepisti locum. Idem Heaut. 3, 1, 83 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, dum id quaero, tibi qui filium restituerem. Caes. Bell. Gall. 1, 28 Ipsos, oppida, vicosque, quos incenderant, restituere iussit. Restituere ac reddere Ter. Eun. 1, 2, 67. Donatus, Restituimus volentem, reddimus volentibus. Restituere aliquem Curt. 8, 6, 26. *videtur poni simpliciter pro ignoscere. Sed nimirum* fratrem *ibi Alexander* restituit *Eurylocho.* Caius de Verb. signif. l. Plus est: Plus est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere est praesentiam corporis praebere: Restituere vero, est etiam possessorem facere, fructusque reddere. Restituere ex toto Cels. 8, 20. *sanare.* Restitui in bona paterna Papin. in l. Si vno, §. vlt. D. de loc. et cond. Ter. Andr. 3, 5, 13 Tu rem impeditam et perditam restituas? Idem Adelph. 1, 2, 40 Fores effregit? restituentur. Cic. pro Milon. 37 Quae fuisset igitur causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eiiciendi? In antiquum statum restitui Cic. A. 1 Verr. 12 c. 4. A limine mortis restituere aliquem Catull. ad Mallium 66, 4. ¶ 2 *Nomina ordine elementorum:* Aciem restituere Liu. 5, 18. Cic. in Topic. 15 Si Aedes exesae corruerunt, vitiumue fecerunt, quarum vsusfructus legatus est, heres restituere non debet. Animum alicui Liu. 25, 18. Cic. pro Rosc. Amer. 61 Restitue nobis aliquando veterem tuam illam Calliditatem atque prudentiam. Colorem corporis Scribon. 125. Comas turbatas Ouid. Fast. 3, 16. Cic. Fam. 9, 10 Nec committam, vt si ego eum condemnaro, tu restituas. Idem pro Domo 86 c. 32 Rursus ab eodem populo placato sunt in suam pristinam Dignitatem restituti. *Conf.* Ibid. 9 c. 4. *et* 87 c. 32. *Sic* Cic. A. 1 in Verr. 12 c. 4 Quam iste per triennium ita vexauit ac perdidit, vt ea restitui in antiquum statum nullo modo possit. Ouid. ex Pont. 3, 6, 36 Exstinctos vel aqua, vel Marte, vel igni, Nulla potest iterum restituisse dies. Caes. Bell. Ciuil. 3, 60 Quam maximas potuerunt pecunias mutuati, perinde ac suis satisfacere, et Fraudata restituere vellent. In Gaudium restituere Plaut. Merc. 5, 2, 44. Ter. Hec. 3, 1, 11 Rem cognosces, iram expedies, rursum in Gratiam restitues. Cic. de Prouinc. Consul. 23 Hic me meus in Rempubl. animus pristinus ac perennis cum C. Caesare reducit, reconciliat, restituit in Gratiam. In Honorem Tribunicium Caes. Bell. Ciuil. 1, 77. Cic. pro Quint. 71 c. 22 Dicendum necessario est, restituendae Horae ad arbitrium nostrum. *Sed hodie legitur*, Praestituendae, *vel* Constituendae. Imperium Populo Rom. Plin. 7, 26. In Integrum restituere, *i. in conditionem et ius prius et maxime pertinet ad eos, qui iudicio damnati fuerant.* Cic. Verr. 5, 12 c. 6 Hos solent exitus exitiales habere, vt damnati in Integrum restituantur, vincti soluantur, exules reducantur. Ter. Phorm. 2, 4, 11 Quod te absente hic filius egit restitui in Integrum, aequum est et bonum. Cic. pro Cluent. 98 c. 36 Quos (ambitus condemnatos) ego non id circo arbitror in Integrum esse restitutos, quod planum fecerint — sed quod iudicibus probarint, quod in eosdem genere in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent, se ad praemia legis venire oportere. Ius restituere ereptum Ouid. Fast. 1, 626. *al.* Exemtum. In Locum antiquum gratiae et honoris restituere Caes. Bell. Gall. 1, 18. Cic. Att. 2, 23 Primum illud te scire volo, Sampsiceramum nostrum amicum vehementer fui status poenitere, restituique in eum Locum cupere ex quo decidit. Nomen suum alicui Caes. Bell. Ciuil. 2, 32. Patientiae veteri aliquem restituere Tacit. in Vita Agric. c. 16. Cic. pro Caecin. 36 In Possessionem in praesentia non restituetur. Praelium, siue pugnam Liu. 6, 8. Idem 4, 38. Cic. pro Rosc. Amer. 114 Nonne si ex eo negotio tantulum in rem suam conuertisset, damnatus per arbitrium, et Rem restitueret, et honestatem omnem amitteret? Cic. Fam. 1, 9 Quum se maximum fructum cepisse dicerent ex libertate mea: meque tum denique sibi visum Reipubl. qualis fuissem, restitutum. *i. fortem et constantem esse in libere loquendo pro Republ. defendenda, qualis fuissem ante exilium meum.* Sanitatem restituere, et Sanitati Plin. 20, 6 *et* 7. Se restituere, ac reuiuiscere apes *dicit* Varro de R. R. 3, 16, 38 f. *extr. Vid. mox* Vina. Tutelam restituere, *pro Rationem et reliqua tutelae, apud* Africanum in l. 10 D. rem pupil. fal. fore. Vina restitui *sibi dicuntur, quae mutata fuerant.* Plin. 14, 18 Vina in apothecis Cauis ortu mutantur quaedam, posteaque restituuntur sibi. Visum restituere Plin. 11, 37. ¶ 3 *Obs.* Restituiri, pro Restitutum iri Iulianus l. 23 D. de action. emti. *Vid. de hoc genere A. Augustinus Emendatt. 2, 2 p. 111 sq. Duker. de Latinit. ICtor. p. 346.*

RESTITVENS, entis. Partic. *Vt*, Capitis vlcera manantia sanitati restituens Plin. 20, 6. Pompeius Hiempsalem restituens Sall. Fragm. c. 2. Regibus bellum restituentibus Iustin. 35, 1, 10.

RESTITVENDVS, a, um. Partic. [ἀποκαταστάτος] Plin. 17, 10 Insitu restituenda. Ouid. ex Pont. 4, 13, 38 Caesaris imperio restituendus eris. Lingua suppressa palato restituenda mero Ouid. Trist. 3, 3, 22.

RESTITVTVS, a, um. Part. *Vt*, Animus restitutus Liu. 21, 53. Restituta acie Plin. 29, 6. Ab Alexandro restituta Smyrna Idem 5, 29. Oppidum restitutum Plin. 6, 16. Potestas restituta Cic. de Lege Agr. 2, 36 c. 14. Lux salusque Idem pro Domo 75 c. 28. *Conf.* Ibid. 71 c. 27. *et* 86 c. 32.

RESTITVTIO, ōnis. f. [ἀποκατάστασις] Cic. Att. 4, 1 Profecto hac restitutione fortunae me ipse non satis dignum iudicabo. Damnatorum Cic. Agrar. 2 c. 4. Nemini est triumphus honorificentius, quam mihi salus restitutioque perscripta Cic. in Pison. 35. Restitutio aedificiorum, pro Instauratione Vlpian. in l. Creditor, Si certum pet. Arnob. 1 p. 2 Se in veteres formas nouellarum semper — restitutione traducere. De in integrum restitutionibus *est* Titulus Digestorum 4, 1 *de quo* Vlpian. l. 1 Vtilitas huius tituli non eget commendatione. Nam sub hoc titulo pluritariam praetor hominibus vel lapsis vel circumscriptis subuenit, siue metu, siue calliditate, siue aetate, siue absentia inciderunt in captionem. *Vid. ICti.*

RESTITVTOR, ōris. m. Cic. pro Milon. 40 c. 15 P. Lentulus vltor sceleris illius, propugnator Senatus, defensor vestrae voluntatis, patronus illius publici consensus, restitutor salutis meae Restitutor orbis, vrbis, prouinciae, Tituli imperatorum in numis. *vid.* Spanh. diss. 13. Tanti operis effector et restitutor deus Apul. in Trism. p. 92.

RESTITVTRIX, icis. f. Terra omnium generum, quae accipit, restitutrix Apul. in Trismeg. p. 77.

RESTITVTORIVS, a, um. Adi. Caius in l. Qui proprio, §. Item, D. de procurator. Item quaeritur, si iudicium acceperit defensor, et actor in integrum restitutus sit: an cogendus sit restitutorium iudicium accipere. Actio restitutoria Vlpian. in l. Quamuis pignori D. ad Senatusconsult. Velleian. Interdictum restitutorium Vlpianus in l. Stipulatio D. de nou. oper. nunciat. *Conf.* l. 3 §. 1 D. de eo per quem factum.

RESTO, as, stĭti, stĭtum, āre. [ὑπολείπομαι] *Superesse, siue reliquum esse frequentissime significat: et vel personaliter, vel impersonaliter sumi videtur. Personaliter.* Cic. pro Quint. 33 Illud etiam restiterat, quod hesterno die fecerunt, vt te in ius adducerent. Idem Off. 3, 9 Qui e diuisione tripertita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiam. *Item* ad Brut. 15 Longa sunt, quae restant. De viginti restabam solus Ouid. Met. 3, 687. Duae noctes restant de mense secundo Ouid. Fast. 2, 758. *Cum Dat.* Quantum infinitae caedi restitisset Cic. Catil. 3 c. 10. *Sic* Virg. Aen. 7, 27 Hoc Latio restare canunt, *i. fatis destinari.* Restat reliquum Ter. Hec. 4, 2, 11. Cic. de Inuent. 2, 109 Quid etiam nobis ex eo genere restet et quare restet, admonendum videtur. Id restat, *ironia est, qua* Terentius *vtentem Aeschinum inducit* Adelph. 2, 1, 34 *qui lenoni dicenti*,

Leno sum, fateor, pernicies communis adolescentium,
Periurus, pestis: tamen tibi a me nulla est orta iniuria: *respondet*
Nam hercle etiam id restat.

Cic. Att. 13, 13 Illud vtique scire cupio, quem intellexeris ab eo ζήλοτυπῆσαι, nisi forte Brutum: id hercle restabat. *Quasi dicat: Inuidia exstitit inter pares: at Varro neutiquam Bruto comparandus: cur igitur illi inuideat?* Cic. pro Marcell. 28 Haec igitur tibi reliqua pars est, hic restat actus, in hoc elaborandum est, vt Rempublicam constituas. Ter. Heaut. 5, 5, 22 Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere. Ter. Phorm. 1, 2, 35. Cic. Qu. Frat. 3, 1 In Maniliano offend Diphilum Diphilo tardiorem, sed tamen nihil ei restabat praeter balnea

ria, et ambulationem, et auiarium. Quid reſtat, niſi porro, *etc.* Ter. Hec. 3, 1, 20. Vnum etiam reſtat amico noſtro ad omne dedecus, vt Domitio non ſubueniat Cic. Att. 8, 7. ¶ 2 Reſtat, *impersonaliter.* Cic. de Diuin. 2, 70 Reſtat etiam de Chaldaeis: ſed primum auſpicia videamus. Hor. Epiſt. 1, 6, 27 Ire tamen reſtat Numa quo peruenit, et Ancus. Cic. Acad. 4, 6 c. 2 Reſtat vt his reſpondeam, qui ſermonibus eiusmodi nolint perſonas tam graues illegari. ¶ 3 *Proprie ſunt* Reſtare, *Retro ſtare, Remanere, immorari, vel remorari.* Ter. Andr. 2, 6, 2 Hic nunc me credit aliquam ſibi fallaciam portare, et ea me hic reſtitiſſe gratia. Id. Eun. 2, 3, 11 Vt illum di deaeque ſenium perdant, qui me hodie remoratus eſt: neque adeo qui reſtiterim. Romae reſtiterunt Cic. Catil. 4 c. 2. Id. pro Ligar. 5 Tertium eſt tempus, quo poſt aduentum Vari in Africa reſtitit. Id. Off. 3, 110 Ita incolumis in patria Regulus reſtitiſſet. Idem pro Mur. 79 c. 37 Non enim deſeruerunt *(exercitum Catilinae)* ſed ab illo in ſpeculis atque inſidiis reliĉti, in capite atque ceruicibus noſtris reſtiterunt. ¶ 4 *Repugnare, vt Reſiſtere, ſignificat.* Ratio nulla eſt reſtandi Lucret. 1, 111. Ter. Heaut. 5, 3, 6 In qua re nunc tam confidenter reſtas ſtulta? Dum vincunt Danai, dum reſtat barbarus Hector Propert. 3, 8, 31. *conf.* Ouid. Met. 3, 626. *et* Faſt. 2, 749. Aur. Victor de Caeſ. c. 42. *vid.* RESTANS. ¶ 5 *Obſeruatt.* Reſtat pro Diſtat *ait* Ennius: Ponere, cum is dicat, Impetus, aut longe mediis regionibus reſtat. Feſtus. Reſtaui, *pro* Reſtiti *tribuitur* Propert. 2, 25, 53. Nec ſi poſt Stygias aliquid reſtauerit vndas. *Sed* Reſtabit ad vndas *Douza et br.*

RESTANS, antis. Partic. Sil. 10, 25 Nunc in reſtantes mucronem cominus vrget, *i. reſiſtentem.* Claustra reſtantia quatit morſu Sil. 7, 130. *i. Obſtantia.* Ita Aera clauſtris reſtantia Lucret. 2, 450. Laminae reſtantes aduerſus pila et gladios Tacit. Ann. 3, 46, 6. Dona reſtantia flammis, *i. Quae ex flammis reliqua fuerunt et relicta incendio* Virg. Aen. 1, 683.

RESTĬTO, āre. Frequentat. [ἰφίσαμαι] *Cunctandi fere ſignificationem habet.* Plaut. Capt. 3, 2, 3 Ita me miſerum reſtitando, retinendoque laſſum reddiderunt. Ter. Eun. 4, 4 *pr.* Exi ora ſceleſte! at etiam reſtitas? fugitiue! prodi, *etc.* Liu. 7, 39 Nihil medium, aut imperium atque honorem, aut, vbi reſtitaret, mortem ni ſequeretur denunciantes.

RESTĬTANS, antis. Partic. Liu. 10, 19 Prope reſtitantes Conſules. Idem 30, 31 Reſtitantem ac tergiuerſantem attraxerim. *conf.* Plin. 8, 16.

RESTITRIX, īcis. f. Plaut. Truc. 4, 2, 5 Ego interim reſtitrix his *(foribus)* praeſidebo, *i. hic reſtabo ad fores.*

RESTRINGO, ſtrinxi, ſtrictum, ĕre. [ἀναστέλλω, καταστέλλω, περισφίγγω] *Retro ſtringere, ſine ſtringere quod laxum fuerat.* Plaut. Capt. 3, 1, 25 Saltem ſi non arriderent, dentes vt reſtringerent, *i. reſtrictis labiis nudarent.* *Dixerat* v. 24 Ne canem quidem irritabam voluit quiſquam imitarier, *vid.* RESTRICTVS. Lucret. 2, 405

Haec magis hamatis inter ſe nexa teneri,
Propterea quae ſolere vias reſtringere noſtris
Sentibus, introitusque ſuo perrumpere corpus.

Ibi pro Aperire poni volunt. Sed meliores habent reſcindere. Si omnino vera ſit lectio, eadem ratione interpreter, atque illud reſtringere dentes. *Nempe contractis et retro pulſis partibus vicinis, aperiri poteſt via.* Plin. Epiſt. 6, 19 Nam ſumtus Candidatorum foedos illos et infames, ambitus lege reſtrinxit, *contraxit, minuit.* Reſtrinxit Bellona faces Stat. Theb. 11, 413 *mel.* Reſtinxit. Sol exortus reſtrinxit ſtellas Lucret. 3, 1057 *mel.* Fracſtinxit. Plin. Epiſt. 1, 8 Nam quum omnes homines ad cuſtodiam pecuniae natura reſtrinxerit. Plin. 8, 27 Draco vernam naufeam lactucae ſilueſtris ſucco reſtringit. *Sed mel.* reſtinguit. Apul. de Mundo p. 720 *pr.* Nimbus quanto repentinior eſt. tanto vehementior: et quanto improuiſior eius praecipitatio eſt, tanto breuiore caſu reſtringitur. *Quod praeterea laudatur ex* Apuleio, lumentum reſtrinxit, *i. ſoluit: itemque,* Et duplici, ne ſolui facile queat, reſtringit: *neutrum verum eſſe puto: certe* reſtringere *non eſt ſoluere.*

RESTRICTVS, a, um. Partic. [ἀναλελυθείς] *vt*, Lacertis reſtrictis ſenſit lora, *i. Vinctis intergum* Hor. Carm. 3, 5, 35. Reſtrictis forte ſi labellis riſeris Apul. Apol. p. 409, 6 Flor. Membra catena reſtrictus Catul. Argon. ſ. 62, 296. *Metaphor.* Tacit. Ann. 15, 48, 3 Idque pluribus probabatur, qui in tanta vitiorum dulcedine ſummum imperium non reſtrictum, nec perſeuerum volunt, *i. Auſterum et rigidum. Sic pro parco ac diligente* Cic. Fam. 3, 8 Quum et natura ſemper ad largiendum ex alieno fuerim reſtrictior. Reſtrictus et tenax Cic. pro Planc. 54 c. 22. *Compar.* Plin. Epiſt. 9, 19, 6 An reſtrictius *(modeſtius)* per orbem terrarum legendam dare duraturam memoriam ſui, quam vno in loco duobus verſiculis ſignare, quod teceris? Sermo tuus ſit reſtrictior Ambroſ. Off. 1, 3. Reſtrictiores in numero deorum Arnob. 7 p. 135. *i. parciores.* *Superl.* Imp. Cod. 1 t. 17 l. 2 §. 10 Reſtrictiſſima regula.

RESTRICTE. Adu. [περισταλμένως, φειδωλῶς] *Parce, cui opponitur* Plene. Plin. Epiſt. 5, 8 Quamuis illud plenissime, hoc reſtrictiſſime feceris. Cic. de Amicit. 58 c. 16 Ditior mihi et affluentior videtur eſſe vera amicitia, nec obſeruare reſtricte, ne plus reddat quam acceperit. Idem de Legib. 2, 45 Sed ego caetera non tam reſtricte praefinio, vel hominum vitiis, vel ſubſidiis temporum victus. Cic. de Fin. 2, 42 c. 13 Nec tamen cur id tam parce tamque reſtricte faciant, intelligo. *Compar.* Rebus praetereuntibus reſtrictius vti Auguſtin. de Doctr. Chriſt. 3, 12 *pr.* *Superl.* Plin. Epiſt. 5, 8 Tum ſi laudaueris, parcus: ſi culpaueris, nimius fuiſſe dicaris, quamuis illud pleniſſime, hoc reſtrictiſſime feceris.

RESTRICTIM. *Aliud* Adu. [κατεσταλμένως] *Idem.* Afranius *apud* Non. 11, 55 Eaque firme federe melius conſultoribus, quam reſtrictim cogitata, atque omnibus rationibus.

RESTRICTIO, ōnis. f. Auguſtin. de Morib. Eccl. Cath. 31 Epularum reſtrictio, *i. moderatio.*

RESTRĪGO, āre. *Non ſtrigare, non interquieſcere.* Senec. Epiſt. 31 Surge et reſtriga, ac clinum iſtum vno, ſi potes, ſpiritu exſupera. *Sic legi vult* Scalig. ad Propert. p. 281. *et* in Catalect. p. 240 *ſeq.* *Sed Gronou.* reſpira *retinuit.* *In Lipſii MSS. erat* inſpira.

RESTRVO, xi, ctum, ĕre. Tertull. Apol. c. 6 Licet aras reſtruxeritis. Id. de Reſ. Carn. c. 31.

RESTRVCTVS, a, um. Partic. *vt*, Altitudo muri reſtructa Nepos 2, 6, 5. *al.* Exſtructa. Tertull. ad Nation. 1, 10 Varro commemorat ſtatuas a Senatu deiectas, non niſi per vim populi reſtructas.

RESVDO, āre. *Idem vere, quod* exſudo. Curt. 7, 10, 3 Solum ſub quo amnis fluit, ne modico quidem reſudat humore.

RESVDANS, antis Partic. Curt. 5, 1, 12 Toto fere ſolo propter venas aquarum reſudante. *conf.* Prudent. Cath. 10, 107.

RESVLCO, āre. *Denuo ſulcare, i. vulnerare.* Prudent. Vincent. 144 Praeſicca rurſus vlcera. Manus reſulcans diruet.

RESVLTO, āre. *vid.* RESILIO.

RESVMO, ſumſi, ſumtum, ĕre. [ἀναλαμβάνω] *Iterum ſumere.* Plin. Epiſt. 4, 13 *pr.* Vereor enim, ne ſi hanc intentionem iam in finem laxauero, aegre reſumam. Idem ibid. 2, 18 Nam beneficio tuo in ſcholam redeo, et illam dulciſſimam aetatem quaſi reſumo. Idem in Paneg. 132 Hic Conſularibus curis exſolutus, principales reſumſit. Ponere *et* Reſumere, *oppoſita.* Ouid. Met. 9, 524 Inque vicem ſumtas ponit, poſitasque reſumit. Gemitus reſumere Stat. Theb. 6, 11. Tela Ouid. Amor. 2, 9, 34. Vires Idem Met 9, 59.

RESVMTVS, a, um. Partic. Ouid. Met. 4, 665 — pennis ligat ille reſumtis Parte ab vtraque pedes. Ibidem 15, 743 — ſpecie caeleſte reſumta.

RESVMTĪVVS, a, um. Cael. Aurel. Tard. 4, 3 Odoramenta reſumtiua, *ἀναληπτικά, quibus reſumuntur vires.*

RESVMTORIVS, a, um. Idem Acut. 3, 8.

RESVO, ui, ūtum, ĕre. [ἀναῤῥάπτω] *Contrarium ſignificat ſuo ſimplici.* Suet. Aug. c. 94 Sumenti virilem togam, tunica laticlavi reſuta ex vtraque parte, ad pedes decidit.

RESVPĪNO, āre. [ὑπτιάζω, ἀναβάλλω] *Supinum aliquid retrorſum facere.* Ter. Phorm. 5, 6, 24 Pone apprehendit pallio, reſupinat: reſpicio: rogo quamobrem retineat me. Liu. 4, 19 Adſurgentem ibi regem vmbone reſupinat. Sen. Ep. 123 Qui per pronum eunt, reſupinant corpora, qui per arduum, incumbunt. Plin. 24, 17 Hac admota, leones reſupinari cum hiatu laxo. Valuas reſupinare Propert. 4, 9, 24. Reſupinare collum Plin. 10, 34. Nares plana manu Quinctil. 11, 3, 80. Reſupinare *obſcenum eſt* Iuuen. Sat. 3, 112 Aniam reſupinat amici. *Sic* Reſupinatus. Reſupinare, A propoſito ſeu incoepto reuocare, differre, Accius, Quid agis? perturbas rem omnem, ac reſupinas ſoror Nonius 2, 734.

RESVPINĀTVS, a, um. Partic. [ἀναβεβλημένος] Os coxarum ab exteriore parte gibbum, ad ſpinam reſupinatum Celſ. 8, 1. *Obſcenum eſt, vt de veroo modo diximus,* Iuuen. Sat. 8, 176 Et reſupinati cedantia tympana Galli. *conf.* Petron. c. 29. *vid.* Vitruv. 3, 3. Solin. c. 65.

RESVPĪNVS, a, um. Adi. [ὕπτιος] *Qui facie, ventre anteriore parte in altum conuerſa eſt.* Plin. 7, 2 Eosdemque ſciopodas vocari, quod in maiore aeſtu humi iacentes reſupini, vmbra ſe pedum protegant. Iacuit reſupinus humi Ouid. Met. 4, 121. Haeret curru reſupinus inani Virg. Aen. 1, 480. Corpora reſupina Ouid. Met. 2, 267. Lucret. 1, 38 Eque tuo pendet reſupini ſpiritus ore. Reſupinus, *pro Molli et effeminato a geſtu et habitu languentium, cedentium libidini, etc.* Quinctil. 5, 12, 20 Quapropter eloquentiam, licet hanc libidinoſam reſupina voluptate auditoria probent, nullam eſſe exiſtimabo quae ne minimum quidem in ſe indicium maſculini et incorrupti, ne dicam grauis et ſancti viri oſtendet. *add. 10, 3, 15. Delicatum quiddam et molle in pronuntiando, neque tamen non laudabile notat* Quinctil. 11, 3, 167 Nam cantici quiddam habent, ſenſimque reſupina ſunt, Saxa atque ſolitudines voci reſpondent. *Rurſus geſtum orantis pingit* Martial. 12, 78 Multis dum precibus Iouem ſalutat Stans ſummos reſupinus vsque in vngues. *De Herculis ſtatua* Martial. 9, 44 Quaeque tulit ſpectat reſupino ſidera vultu. Paull. l. 23 ff. de probat. Qui ſoluit, nunquam ita reſupinus eſt, vt facile ſuas pecunias iacere, *i. negligens.* Plin. 19, 4 f. 20 *iubet hortos* areis diſtingui, easque reſupinis puluinorum toris, *i. faſtigium lene, et declinatatem habentibus.*

RESVRGO, ſurrexi, ſurrectum, ĕre. [ἀνίσαμαι, ἐγείρομαι] *Rurſum ſurgere, poſt caſum aut accubitum.* Victa tamen vinces, euerſaque Troia reſurges Ouid. Faſt. 1, 523. Reſurgere *dicitur herba, vel arbor, quae iterum creſcit.* Plin. 13, 9 Sed praecipua vtilitas, quod caeſa anno tertio reſurgit. *de ſpina Aegyptia. vid.* Reſtibilis Arbor *in* RESTIBILIS. *it.* Ouid. Amor. 2, 16, 9. Amor reſurgens Virg Aen. 4, 531. Incendium reſurrexit, *vid.* INCENDO. Maieſtas reſurrexit Plin. 16, 32. Res Romanae reſurgunt contra ſpem Liu. 24, 45. Vrbs reſurrexit Curt. 5, 7, 9. *Adde* Paterc. 1, 7, 4 *et* Propert 4, 1, 87.

RESVRRECTIO, ōnis. f. Tertull de Reſ. Carn. paſſim.

RESVSCITO, āre. [ἐγείρω] *Iterum ſuſcitare.* Ouid. Met. 8, 474 Poſitamque reſuſcitat iram. Legatum reſuſcitatur Paull. in l. Si ſeruo D. de adimend. legat. Prior obligatio nouo pacto reſuſcitatur. Paullus in l. Si vnus ex §. Sed ſi pactum D. de pactis. Reliquiae reſuſcitandae Prudent. Cath. 6, 126.

RESVSCIPIO, ĕre. Reſuſcipere vſum rei alicuius Arator.

RESVSCITATIO, ōnis. f. Tertull. Reſ. Carn. c. 30 *et* 55.

RESVSCITĀTOR, ōris. m. Idem ibid. c. 30 *et* 57 Beda Hiſt. Eccl. Angl. 2, 1.

R E T

RETAE, arum. f. Plur. *ſunt* Arbores, quae aut ex ripis fluminum eminent, aut in alueis ipſorum exſtant appellatae a retibus, quod praetereuntes naues impedirent, et quaſi irretirent. *Vnde ex edicto Praetorum,* retanda flumina locari ſolita, hoc eſt, purganda, ne quid aut morae aut periculi nauibus in ea virgulta incidentibus fieret. *Haec fere* Gell. 11, 17 ex libro Gabii de Origine vocabulorum.

RETO, āre. *vt*, Retare flumina, *pro Purgare* Gell. *l. c. ex* edicto Qui flumina retanda publice redemta habent.

RETARIVS, i. m. Inſcr. Vet. NEGOTIATOR ET RETARIVS.

RETALIO, āre. *Talionem, ſive par referre.* Gell. 20, 1, 16 Quod per imprudentiam factum eſt, retaliari per imprudentiam debet.

RETARDO, āre. [ἐπέχω, ἀναχάζω] *Remorari, retinere.* Cic. de Senect. 57 Agro bene culto nil poteſt eſſe nec vſu vberius, nec ſpecie ornatius, ad quem fruendum non modo ſe non retardat, verum etiam inuitat, atque allectat feneclus. Plin. Epiſt. 7, 3 Sed quid impru-
dens, quem reuocare conor, retardo? Cic. Att. 1, 7 Sed mihi crede, ſimulatque hoc noſtrum legerunt, neſcio quo pacto retardantur. Idem Philipp. 10, 11 c. 5 Quem niſi in via caduceae hereditates retardaſſent, volaſſe cum, non iter feciſſe diceres. Flumina obiecta retardant equos Virg. Georg. 3, 253. Ora retardare Ouid. Met. 3, 82 — inſtantiaque ora retardat Cuſpide praetenta. Retinere ac re-
tarda

tardare Columel. 2, 2. Cic. de Nat. Deor. 2, 103 Stellarum motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistunt. Idem Verr. 1, 17 Quum iste, atque illius amici homines lauti et vrbani sermones huiusmodi dissipassent, quo animos testium retardarent. Cic. pro Lege Manil. 22 Vt eorum collectio dispersa moerorque patrius, Celeritatem persequendi retardaret. Idem ibid. 13 c. 5 Tamen Impetus hostium repressos esse intelligunt, ac retardatos Hirt. Bell. Afric. 68. Iter retardare Ouid. Trist. 3, 9, 32. *al.* Morari. Loquacitatem Cic. in Vatin. 2. Maritos retardare *dicitur* aura puellae Hor. Carm. 2, 8 *extr.* Menses mulierum Plin. 21, 21. Sed vercor, ne nunc mea te fortuna retardet Ouid. Trist. 3, 7, 22. Aliquantum retardati sunt Boeotii Nepos 15, 9, 2. *conf.* Tacit. Hist. 4, 34, 9. Idem Ann. 6, 35, 5. et Curt. 4, 15, 28.

RETARDĀTVS, a, um. Partic. Sueton. Othon. c. 8 Et primo egressu inundationibus Tiberis retardatus. Idem Galba c. 20 In auxilium aduolauere, sed serius, itinere demo per ignorantiam locorum retardati. *conf.* Hirt. Bell. Afric. c. 66. Iuuenta retardata arte Claud. in Eutrop. 1, 345.

RETARDATIO, ōnis. f. [ἐποχή] Cic. Philipp. 5, 30 c. 11 Vnde est adhuc bellum, nisi retardatione et mora? *Plur.* Retardationes facere Vitruu. 4, 9.

RETAXO, āre. [ἀντεγκαλέω] Suet. Vespas. c. 13 Licinium Mutianum notae impudicitiae, sed meritorum fiducia minus sui reuerentem, nunquam nisi clam, et hactenus retaxare sustinuit, vt apud communem aliquem amicum querens, adderet clausulae, Ego tamen vir sum. Retaxare *ergo est eum, a quo fueris taxatus, suorum vitiorum admonere, et vicissim reprehendere.*

RETE, is. n. [δίκτυον, πλέγμα, ἀμφίβληστρον] *Plexus ille funiculorum, quo aues, pisces, animalia quaecunque capiuntur* Plaut. Rud. 4, 2, 8 Neque piscium vllam vnciam pondo hodie cepi, nisi hoc, quod nunc fero in rete. Cic. de Nat. Deor. 2, 103 Vt in araneolis, aliae quasi rete texunt: vt, si quid inhaeserint, conficiant: aliae ex inopinato obseruant, *etc.* Rete, a rapio, vel a raritate dicitur, *vt ludens ait* Varro L. L. 4, 29. Retis iactus *vid.* IACIO. Fallentia retia Ouid. de Arte Am. 2, 189. *Ablatiuus* Rete *est* Ouid. Fast. 5, 371 Cur tibi pro Libycis clauduntur rete leaenis Imbelles capreae? Plaut. Asin. 1, 1, 86 Iubeas vna opera me piscari in aëre, venari autem reti iaculo in medio mari. *Nemo inquit Turnebus, venari possit in mari, nemo piscari in aëre, sed venari et aucupari.* Rete *autem* iaculum *dicitur ad* verticuli *discrimen. Nam* iaculum iacitur, fundaque *etiam appellatur a Marone.* Verriculum *autem non iacitur, sed* vertitur, *id est trahitur.* Plaut. in True. 1, 1, 14 Quasi in piscinam rete qui iaculum parat. *Hactenus Turnebus. vid.* IACVLVM *in* IACIO. Quae nimis Apparent retia, vitat auis Ouid. Rem. Am. 516. Rara retia Virg. Aen. 4, 131. Exire retibus Lucret. 4, 1141. Retia dolum meditantur ceruis Virg. Ecl. 5, 60. Ponere retia ceruis Virg. Georg. 1, 307. Seruare retia Virg. Ecl. 3, 75. Plin. 9, 8 Saltu nullus conatur euadere, ni summittantur sibi retia. *de delphinis capturam mugilum adiuuantibus.* Tendere retia ceruis Ouid. de Arte Am. 1, 45. Non rete accipitri tenditur neque miluio Ter. Phorm. 2, 2, 16. Tendere distincta maculis retia Ouid. Epist. 5, 19.

RETIS, is. f. *Idem.* Plaut. in Rud. 4, 3, 45 Vbi demisi retem atque hamum, quidquid haesit extraho. Cannabina retis Varro R. R. 3, 5, 11. *Et* 14 Intra retem aues sunt omne genus, maxime cantrices: vt luscinolae, ac merulae, quibus aqua ministratur per canaliculam, cibus obiicitur sub retem. Charis. 1 p. 45 *ergo non bene negat femininum esse.* *Rursus* Priscian. 7 p. 759 Muscolino genere protulisse *ait* Plautum, *laudatque* Rud. 4, 3, 5 Non vides proferre me vuidum retem sine squammoso pecu. *Verum ibi* rete *habent libri hodie.*

RETIA, ae. f. [δίκτυον] *Antiquum pro eodem, vt placet etiam* Prisciano 7 p. 759. Plaut. Rud. 4, 1, 9 Iam nunc et operam ludos facit, et retiam. *Sed hodie legitur* Retia, *neutro genere.* Vet. Gloss. δίκτυον, retium. δίκτυον κυνηγετικόν, plagulae, retium, retia.

RETIACVLVM *videtur librariorum potius error, quam peculiare nomen esse.* De Plauto Asin. 1, 1, 86. *iam dictum in* Rete iaculum. Apicii 8, 6 *nihil inuento.* Vulg. Int. Esa. 19, 8 Expandentes rete *habet editio Sixti V.* Seru. *ad* Georg. 1, 141 *vbi* fundam *explicat,* Genus retis, *inquit,* dictum a fundendo, id est, retiaculum quod dicitur ἕδλος. *Sic etiam Masuic. Sed* iaculum *Dau.* reticulum *B. rm. Nondum ergo idoneum auctorem habet* retiaculum.

RETICVLVM, i. n. *interdum etiam* RETICVLVS. Dimin. [πλεγμάτιον] Plin. 31, 6 Item demissae reticulis in mari concauae e cera pilae, vel vasa inania obturata, dulcem intra se colligunt humorem. Reticulum *in pilae lusu memorat* Ouid. Art. 3, 361 Reticuloque pilae leues fundantur aperto, Nec, nisi quam tolles, vlla mouenda pila est. *De reticulo formae ellipticae ansatae (qualis erat* sistrorum) *intento,* Raquettam *vulgo dicunt, cogitarunt viri docti. Sed non satis conuenit verbis Poetae.* Reticulum *potius intelligam sacculum quo seruantur pilae politae ac leues. Ars est illas collocare, vt nulla auferri possit, quam non sequantur aliae: ars contraria, auferre vnam solam.* Reticulum, [κεκρύφαλος] *Genus retis orbiculati, quo capillos continebant mulieres.* Iuuen. Sat. 2, 96 *de viro effeminato.* Reticulumque comis auratum ingentibus implet. Reticulum, *aut* Nonius 14, 32 Tegmen capitis muliebre. Varro, Suspendit laribus marinas molles pilas, reticula, ac strophia. *Non multum differt illud reticulum, de quo* Cic. Verr. 5, 27 c. 11 Ipse autem coronam habebat vnam in capite, alteram in collo: reticulumque ad nares sibi apponebat tenuissimo lino, minutis maculis, plenum rosae. Reticulum luteum vel lineum Columel. 12, 51. Reticulum, *Sacculus γύγαθος* Gloss. Lat. Graec. Hor. Serm. 1, 1, 47

Non tuus hoc capiet venter plus quam meus; vt si
Reticulum panis vaenales inter onusto
Forte vehas humero, nihilo plus accipias, quam, *etc.*

Vbi Acron, Reticulum, Rete quo in vrbe panis inter vaenales ferios portari solet. ¶ 2 Reticula *etiam appellantur* Cancelli, *quibus loca separantur a communi accessu.* Festus *in voce* Secessita; Sacraria in Templis reticulo aeneo olim sepiebantur, in quo tubae *(cana)* relictae sunt, per quas manibus sacra tangere licet. ¶ 3 Reticulus. m. [γύγαθος καὶ κροκύφαντος Gloss. Lat. Graec.] Non. 3, 188 *huc refert* Cic. Verr. 5, 27 *quem modo edimus* n. 1. *Meliore iure laudatur ibi* Fenestellae Pectoralis reticulus. Plin. 12, 14 At Hercule Alexandriae vbi tura interpolantur, nulla satis custodit diligentia officinas. Subligaria signantur opifici. Persona adiicitur capiti, densusue reticulus: nudi emittuntur. Varro de R. R. 3, 5, 13 Inter columnas exteriores, pro pariete reticuli e neruis sunt, vt perspici in filua possit, et quae ibi sunt, neque auis ea transire. Masculine etiam protulit *de simili plane re agens* Vlpian. in l. fundi nihil D. de action. emt. et vend. Reticuli circa columnas, plutei circa parietes, item cilicia vela aedium non sunt.

RETICVLĀTVS, a, um. Adi. [δικτυωτὸς] *Quod factum est in modum retis.* Plin. 36, 22 Dictyotheton vocant reticulatam structuram, quam frequentissime Romae struunt, rimis opportunam. Fenestrae reticulatae, *Reticulis obductis munitae* Varro de R. R. 3, 7. *conf.* Vitruu. 2, 8.

RETIARIVS, i. m. [δικτυοφόρος, δικτυοπλόκος Gloss. Gr. Lat.] *Genus gladiatorum, quod componi cum* Secutoribus *solebat.* Isid. 18, 54 Retiarius — occulte ferebat rete, quod iaculum appellatur, vt aduersarium cuspide insistente operiret, implicitumque viribus superaret, quae armatura pugnabat Neptuno tridentis causa. Quinctil. 6, 3, 61 Et Pedo de Mirmillone, qui retiarium consequebatur, nec ferebat: Vium, inquit, capere vult, *vid.* GLADIATOR *in* GLADIVS. et SEQVVTOR *in* SEQVOR. *conf.* Tertull. de Spectac. c. 25 *et locum Festi, quem damus voce* MIRMILLO. Martial. in Praef. l. 2 Denique videas an te delectet contra retiarium ferula, *i. rudis, gladius e ferula, contra tridentem, quo pugnat ferreo retiarius.*

RETIVM, i. n. *minutum rete.* Hieron. l. 2 Didymi. *conf. Barth. Adu.* 58, 6.

RETIŎLVM, i. n. Dimin. Apul. Met. 8 p. 202, 33 *Aper* Calcatu retiola, qua primos impetus reduxerat transabiit. *Sed potest etiam Ablatiuus esse: et sic accepit Coluius. A* retia, *quod ex Plauto dedimus,* retiola. Gloss. Cyrill. Retiolum κεφαλοδέσμιον. Seru. *ad* Aen. 4, 138 Veluti retiolum, quod colligat comas. *conf.* Augustin. Epist. 109.

RETĔGO, texi, tectum, ĕre. [ἀποσκέπω, ἀνακαλύπτω] *Nudare, aperire.* Virg. Aen. 1, 360 Caecumque domus scelus omne retexit. Iuuen. Sat. 6, 277 Si tibi zelotypae retegantur scrinia moechae. Animi commenta retegere Ouid. Met. 13, 38. Caput retexit Petron. 17. Consilium Hor. Carm. 3, 21, 15. Damna dies clara retexit Pharsalica Lucan. 7, 787. Diem lucifer retegens Ouid. Met. 8, 1. Insidias Claud. in pr. Cons. Stil. 2, 214. Orbem retexit Titan radiis Virg. Aen. 4, 119. *vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 3. Pectus Ouid. Met. 13, 459. Siluas ferro Stat. Theb. 3, 174. Thecam numariam retegere Cic. Att. 4, 7. Vultus retegit scisso velamine Lucan. 8, 669. *Pass.* Lucret. 3, 30

His tibi me rebus quaedam diuina voluptas
Percipit, atque horror, quod sic natura tua vi
Tam manifesta patens ex omni parte retecta es.

Sic legendum contendit Lambinus. Sed melius, puto, editur, patet e: o. p. retecta.

RETECTVS, a, um. Partic. [ἀνακεκαλυμμένος] *vt,* Res luce retectae Virg. Aen. 9, 461. *conf.* 12, 374. *Idem quod Tectus, reconditus significare putatur* Sueton. August. c. 78 Post cibum meridianum ita vt vestitus calceatusque erat, retectis paullisper pedibus, conquiescebat. *Certe sententia hunc intellectum postulare videtur, nec variat lectio. Inter coniecturas eruditorum facilius equidem admiserim* Praetectis. *Quid si* retecti pedes *hic sunt iterum tecti, praeter calceatum ordinarium? Quin postquam saepius redire ad h. l. contigit, illud videbatur probabilius,* retectos pedes *esse discalceatos, fasciis, corrigiis, ligularum adstrictione solutos, qua ratione liberiorem sanguini commeatum, quietem placidiorem contingere, nemo credo dubitat, nemo non experiri potest quotidie.*

RETEMPERO, āre. Theod. Priscian. de Diaeta c. 19 *de nuo tempero.*

RETENDO, di, sum *vel* tum, ĕre. [ἀνίημι] *Laxare, contrariam habet significationem suo simplici.* Ouid. Met. 2, 419 Exuit hic humero pharetram, lentosque retendit Arcus. Ibidem 3, 166 — Nympharum tradidit vni Armigerae iaculum, pharetramque arcusque retentos. Quinctil. 1, 3, 8 Retendi alterna quiete.

RETENTO, āre. [ἀναπειράω] *Iterum tentare.* Ouid. Met. 1, 746 *Io formae humanae restituta* — Timide verba intermissa *quam diu bos fuerat,* retentat. Id. Epist. 10, 11 *Ariadne loquitur de Theseo suo,* Nullus erat, referoque manus, iterumque retento. Sen. Epist. 73 Diu res ista non retentauit memoriam meam. Studium retentare, *Intermissa studia repetere* Ouid. Trist. 5, 12, 51. Viam leti sine fine retentat *Aeacus in mergum mutatus repetit aquam, in qua suffocatus fuerat* Ouid. Met. 11, 792. ¶ 2 Retento, *Frequent.* a Retineo, *vid. suo loco.*

RETENTĀTVS, a, um. Partic. *vt,* Dominatio retentata Aur. Vict. de Caes. 37, 1. Precibus frustra retentatis Ouid. Met. 14, 382.

RETERGO, si, ĕre. Ammian. 29, 37 (6) Reterfit obrutas ruderibus fossas. *Repurgauit.* Tergere *verbum proprium.*

RETĔRO, trīui, trītum, ĕre. [ἀνατρίβω] *Iterum terere, purgare.* Colum. 2, 21 Pura frumenta, si in annos reconduntur, reteri debent. *Sic MS. et primi editi. al.* repurgari.

RETRIMENTVM, *vid. infra.*

RETEXO, texui, textum, ĕre. [ἀνυφαίνω, ἀναλύω] *Quod textum erat, non textum reddere, i. resoluere.* Telas intertextas retexere Stat. Silu. 3, 5, 9. *add.* Ouid. ex Pont. 1, 3, 30. Penelopes telam retexere, *vid.* PENELOPE. Textum retexo Apul. Apol. p. 313. Properata fata retexere. *Resoluere, vt possit qui mortuus est ad vitam redire* Ouid. Met. 10, 31. *al.* Fila. *Certe inde ducta Metaphora* Cic. de Orat. 2, 158 c. 38 Et ad extremum, ipsi se compungunt suis acuminibus, et multa quaerendo reperiunt, non modo ea quae iam non possint ipsi dissolnere, sed etiam quibus ante exorsa, vel potius detexta prope retexantur. Ouid. de Rem. Amor. 12 Nec nona praeteritum Musa retexit opus. *Sic editur: in MS. est* praetextum, *forte* pertextum *praestat legere. Suauissime idem de reciproca mutatione elementorum* Met. 15, 249

— — Resolutaque tellus
In liquidas roresci aquas, tenuatus in auras
Aëraque humor abit, demto quoque pondere rursus
In superos acr tenuissimus emicat ignes.
Inde retro redeunt, idemque retexitur ordo.
Ignis enim densum spissatus in aëra transit:
Hic in aquas, tellus glomerata cogitur vrda.

Plenum orbem Luna quater retexuit, *Dissoluit* Ouid. Met. 7, 531. Cic. Philipp. 2, 32 c. 13 Itaque iam retexo orationem meam: scribam ad illos, vt, si qui forte, quod a te mihi obiectum est, quaerent sitne verum?

eum? ne cui negent, *i. retracto, quod negabam confiteor.* Id. Fam. 1,14 Noui timores retexunt superiora. Matius ad Cic. Fam. 11, 28 An quod adolescens praestiti, quum etiam errare cum excusatione posſem, id nunc aetate praecipitata commutem, ac me ipse retexam? *Mutem vitae et instituti rationem.* Id. Verr. 2,63 c. 26 Omnia erant Metelli eiusmodi, vt totam suam Praeturam retexere videretur. *Supra dixerat,* Vt omnes iſtius iniurias, quas posſet, retexeret. *Passive* Lucret. 1, 530. *de corpusculis insecabilibus,* Haec neque diffolui plagis extrinsecus icta Possunt, nec porro penitus penetrata retexi. ¶ 2 Retexere *est etiam denuo texere, et per metaphoram, instaurare, repetere, terum dicere.* Stat. Theb. 3, 337 Medias etiam non destitit vrbes — Inflammare odiis? multumque et vbique retexens, Legatum sese — isse, *etc. Et 9,* 148 Sed memor Elysii regis, noxasque retexens Tydeos, *i. in animum subinde reuocans, reuoluens. Sed hic MSS. plures* recensens, *quae potest glossa esse.*

RETEXENS, entis. Partic. [*ἀνυφαίνων*] Hor. Serm. 2, 3, 2 scriptorum quaeque retexens, *retractans, mutans.*

RETEXTVS, a, um. Partic. Ouid. Amor. 3, 9, 30 Turdaque nocturno tela retexta dolo.

RETIARIVS, RETICVLVM, RETICVLVS, *vid.* RETE.

RETICLO, āre. [*ἀποσιωπάω*] *Tacendo reprimere et retinere aliquid, et proprie de iis dicitur, quae dolorem siue sollicitudinem afferunt.* Ter. Heaut. 1, 1, 33 Ne lacruma: atque istuc quidquid est, fac me vt sciam. ne retice Cic. de Legib. 2, 41 Quoniam mihi sermo est apud deos, nihil reticebo. Nihil nec temere dicere, nec astute reticere debeo d. Qu. Frat. 1, 2. Non possum reticere Catull. ad Mallium s. 66 69) 41. Id. Fam. 14, 2 Quod ii, qui ea patefacere possent, proter metum reticuissent. Cic. Verr. 3, 90 Hoc tantum facinus non nodo negare interrogati, sed ne producti quidem reticere poterunt. d. Off. 3, 36 Neque enim id est celare quidquid reticeas: sed quum uod tu scias, id ignorare emolumenti tui causa velis eos, quorum nterfit id scire. Ouid. Met. 3, 357 Quae nec reticere loquenti Nec rior ipsa loqui didicit: *vt respondere.* Magis reticuisse pigeret alluſt. de Ord. Rep. c. 8. Reticere de: Cic. Verr. 1, 139 c. 53 Tamen e Chelidone reticuit, quoad potuit, alio responsionem suam deriuauit. Dolores reticere Propert. 1, 15, 13. *Passiu.* Ouid. Epist. 20, 151 — reticetur formula pacti. *Partic. Compar.* Auctor ad Herenn. 2, 10 c. 7 dius alio reticentior est in dolore. *al.* Recentior. Multa reticenda linguae modestae Ouid. Epist. 19, 63. Arteriae reticendo admiscuerunt Auctor ad Herenn. 3, 21. Crimina reticenda deorum tat. Theb. 1, 230. Propert. 2, 24, 4 Reticendus amor. Matrimonii reticenda publicare Iustin. 1, 7, 15.

RETICENTIA, ae. f. [*ἐκκωφία, ἀποσιώπησις*] *Reticendi actus vel instructio.* Cic. Off. 3, 65 c. 16 A Iureconsultis etiam reticentiae poena constituta est. Plaut. Merc. 5, 2, 52 Dic, enecas me miserum tua reticentia. ex locutione, ex reticentia iudicabimus Cic. Off. 1 c. 41. *Est et Figura rhetorica,* Gr. *ἀποσιώπησις. vid.* Quinctil. 9, 2. *et* Cic. de Orat. 3, 05 c. 53.

RETINEO, tinui, tentum, ēre. [*ἐπέχω, κατέχω*] *Remorari, quod Detinere dicitur.* Ter. Phorm. 1, 3, 3 Cui de integro est potestas iam consulendi, quid velis retinere, amare, amittere. Cic. Att. , 14 Quare nisi iam profecti sunt, reuenebis homines. Venit ad ie id temporis, vt retinendus esset Cic. Att. 13, 33. *fc. ad coenam.* untem retinere Ouid. Epist. 18, 99. Firmus vinclis Id. Rem. Am. 13. Saucius arrepto piscis retinetur ab hamo Id. de Arte Am. 1, 393. balienare et Retinere, *contraria, vid.* ABALIENO. *Vox defectus et labascentis.* Plaut. Curc. 2, 3, 31 Retine, retine me obsecro, *it.* vide vt expalluit? Ter. Heaut. 2, 4, 23 Ah! retine me obsecro. etinere dicitur, qui aduersum aliquem tenet, *inquit,* Donatus *Metaph.* Ter. Adelph. 1, 1, 32 Pudore et liberalitate liberos retinere satius esse redo, quam metu. Plin. Epist. 10, 40 Et in publicis officiis retinere damnatos, non satis honestum putabam. *Sed proprie* Cic. Verr. , 74 Sagittae pendebant ab humero, sinistra manu retinebat arcum. *arsus* Cic. in Orat. 1, 2 Ius omne retinendae Maiestatis, Rabirii causa ontinebatur: ergo in omni genere amplificationis exarsimus. Id. Senect. 37 Ita enim senectus honesta est, si se ipsa defendit, si Ius ium retinet, si nemini mancipata est. *Sic* Retinere *est constanter seruare.* Retinebatur hoc tum quasi communi consilio, vt Cic. Verr. 3 41 *pr.* Ne hoc quidem retinebimus? Id. ibid. *extr. conf.* Quinctil. 5, 60. *et* 1, 6, 20. ¶ 2 *Sed ponamus formulas ordine mentari nominum seruato:* Cic. pro Quint. 59 c. 18 Id egit, vt Amis obseruantia, rem parsimonia retineret. Amore patriae retineri uid. Trist. 1, 3, 49. Cic. Tusc. 1, 1 Retuli me Brute te hortante axime ad ea studia, quae retenta Animo, remissa temporibus, longo teruallo intermissa reuocaui. Id. de Amicit. 72 Quum cognati nt et aut deorum, aut regum filii inuenti, retinent tamen Caritatem pastores, quos patres per multos annos esse duxerunt, *i. Amant fem- r ipsos pastores.* Commissa retinent aures Hor. Epist. 1, 18, 70. ic. pro Planc. 100 Vi me Plancius et Complexu suo retinuit. Id. err. 3, 38 Equitem Romanum scitote bidumm cibo, tectoque prohibuum, biduum Leontinis in foro Custodiis Apronii retentum atque ertum. Decus natiuum retinent inuiolata Ouid. de Nuce 52. Cic. t. 1, 13 Sum enim et ab obseruando homine perueiso liber, et ad Dinitatem in Rep. retinendam contra illius voluntatem solutus. Cic. o Cluent. 56 Affirmabat enim lacrimans, non se cupidiorem esse ciuitis retinendae, quam Existimationis. Id. de Amicit. 50 Vna illa ihilenanda offensio est, vt et vtilitas in amicitia, et fides retineatur, Fide retinere animos sociorum Liu. 25, 41. Gaudia non retire, *Laetitiam prae se ferre* Ouid. Met. 12, 285. Gemitus non renere Id. Fast. 4, 461. Cic. Qu. Frat. 2, 3 Quae tibi eo scribo, uod me de retinenda Sextii Gratia literis saepe monuisti. Id. tt. 1, 1 Vides enim in quo cursu simus, et quam omnes Gratias non odo retinendas, verum etiam acquirendas putemus. Cic. Off. 1, - Rectum est autem etiam in illis contentionibus, quae cum inimiissimis fiunt, etiamsi nobis indigna audiamus, tamen Grauitatem retire, iracundiam repellere. Id. Verr. 1, 65 Hic Philodamus, postam ius suum obtinere non potuit, vt Humanitatem suam retineret, borabat. Cic. Att. 2, 9 Sunt enim illi apud bonos inuidiosi: ego uid improbos meam retinuissem Inuidiam, alienam sumsissem. Id. ct. Verr. 1, 31 Quem ego hominem, si eius fidei diffisus essem, indim non retinuissem. Id. de Finib. 1, 50 Qui suum Iudicium tinent, ne voluptate victi faciant id, quod sentiunt non esse faciendum: Hi voluptatem maximam adipiscuntur, praetermittenda voluate, *i. iusto iudicio perseuerant.* Ius retinere Caes. Bell. Ciuil. 5. Cic. de Inuent. 1, 3 Vrbibus constitutis vt fidem colere, et Iustitiam retinere discerent. Lacrimas Ouid. Met. 1, 648. Manus Id. ibid. 6, 35. Cic. de Legib. 3, 29 c. 12 Ille vero, etsi tuus totus est ordo, gratissimamque Memoriam retinet consulatus tui, pace tua dixerim, non modo censores, sed etiam iudices omnes potest defatigare Id. pro Rosc. Amer. 33 Neque plura tamen dici possunt, quum Pop. Rom. Memoria retinet Nepos 25, 5, 11. Cic. Off. 1, 104 Ludendi etiam est Modus retinendus, vt ne nimis omnia profundamus, clamque voluptate in aliquam turpitudinem delabamur. Morbo retineri Liu. 34, 10. Cic. de Finib. 2, 2 Qui Mos cum a posterioribus non esset retentus, Archesilas eum reuocauit. Id. Verr. 3, 170 Quos de publico Numos acceperat, retinuit omnes. Id. pro Cluent. 133 Neque enim hoc homine sanctior, neque probior, neque in omnibus Officiis retinendis diligentior esse quisquam potest, *i. Obseruandis.* Cic. pro Rosc. Amer. 70 Vt quos natura ipsa retinere in Officio non potuisset, ii magnitudine poenae maleficio summouerentur. Id Cn. Magno Att. 8, 11 Meaque semper fuerit sententia primum de Pace vel iniqua conditione retinenda, deinde de vrbe. Id. in Pison. 69 c. 28 Iste claudus (quomodo aiunt) Pilam, retinere quod acceperat. *Claudus forte pilam excepit: consensus suae infirmitatis retinere illam maluit contra ludi legem, quam in discrimen dare, etc.* Cic. Off. 2, 65 Quam quidem ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt. Id. Verr. A. 1, 46 Obseruant quemadmodum se vnusquisque vestrum gerat in retinenda Religione ceremoniisque legibus. Se retinere, *moderari sibi,* Cic. de Leg. 1, 52 Quin labebar longius, nisi me retinuissem. Id. Att. 4, 15 Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id aetatis in tam longo Sermone diutius retinuisset. Spem retinere Tacit. Hist. 2, 84. Cic. Att. 11, 16 At eas Cephalioni dedi, qui multos menses Tempestatibus retentus est. Id. pro Quint. 75 Vnum tamen hoc cogitent, ita se graues esse, vt si Veritatem volent retinere, grauitatem possint obtinere. Id. de Finib. 3, 61 Neque his qui Virtute retinentur in vita, nec his qui sine virtute sunt, mors est oppetenda. Cic. Fam. 15, 19 Itaque et Pansa, qui *ἡδονὴν* sequitur, Virtutem retinet. Id. Verr. 3, 81 Hic tantum potuit, vt nemo illo inuito, nec bona, nec patriam, nec Vitam retinere posset. Id. ibid. 2, 7 Aut hi, qui contra istum legatos decreuerant, et testimonium publicum, mandataque acceperant, Vt ac metu retinerentur. Vtilitatem haec et gratiam retinent Plin. Epist. 1, 8. *Passive:* Lucret. 2, 453 Nec retinerentur enim inter se glomeramina quaeque, *i. Non cohaerent inter se, neque manent constipatae.* Ouid. Rem. Am. 631 Non facile esuriens posita retinebere mensa, *i. continere te poteris.*

RETINENS, entis. Partic. [*κατέχων*] *vt,* Retinentes pocula rite manu Lucret. 1, 496. Cic. Qu. Fratr. 1, 2, 3 Fert enim graviter homo et mei obseruantissimus, et sui Iuris Dignitatisque retinens. Gell. 10, 20 Sallustius quoque proprietatum in verbis retinentissimus. Ferociam animi in vultu retinens Sallust. Catil. c. 60. Vento retinente morari Ouid. Epist. 13, 3. Membra retinentia aliquid animae Ouid. Met. 6, 644. Modestiae retinens Tacit. Ann. 5, 11

RETINENDVS, a, um. Partic. [*καθεκτέος*] *vt,* Cura retinendae puellae Ouid. de Arte Am. 2, 295.

RETENTVS, a, um. Partic. [*κατασχεθείς*] Martial. 1, 47 Exspectare iube: velocius ibo retentus. Cic. Verr. 1, 29 Potamonem scribam et familiarem tuum retentum esse a Verre in prouincia, quum tu decederes. Sen. Epist. 9 Retentus in nauigatione longa. Equi frustra retenti, dominum trahunt per saxa Ouid. Fast. 6, 741. Lingua retenta metu Id. Epist. 11, 82. Sub lingua retentum *medicamentum* Scribon. 72. Verba dolore retenta Ouid. Met. 10, 474. Hoc retento, reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur Cic. de Legib. 3, 39.

RETENTIO, ōnis. f. [*ἐπίσχεσις*] Cic. Att. 13, 21 Semperque Carneades *προβολὴν* pugilis, et retentionem aurigae similem facit *ἐποχῇ.* Id. Acad. 4, 78 c. 18 Illud certe opinatione et perceptione fublata sequitur, omnium assentionum retentio, vt si ostendero nihil posse percipi, tu concedas nunquam assensurum esse. *conf.* Vitrun. 9, 4. *et* Lactant. 6, 10. Vlpian. 11 D. t. 7 l. 11 §. 6. Tertull. de Orat. c. 10.

RETINTOR, ōris. m. Apul. Florid. 1 p. 343 Retentores suos *(dracones)* toto corpore oblidere *(solent elephanti.)*

RETENTVS, ūs. m. Claud. Ruffin. 2, 438 Vinos imitata retentus.

RETINENTIA, ae. f. *Vis retinendi, memoria.* Lucret. 2, 676 Nam si tantopere est animi mutata potestas, Omnis vt actarum exciderit retinentia rerum, *etc.* Id. eod. v. 874 Interrupta semel cum sit retinentia nostri. *Sed hic al.* repetentia *eod. sensu.*

RETENTO, āre. Frequent. [*ἐπαγχίω*] Cic. de Diuin. 1, 17 Quae penitus sensus hominum vitasque retentat. Lucan. 4, 723 Ipse caua regni vires in valle retentat. *h. e. Retinet exercitum.* Caelum a terris retentare, *Ne caelum cum terris misceatur* Lucret. 2, 728. Frena retentare Ouid. Amor. 2, 9, 30. Lora retentat Sil. 4, 211. Cur me retentas? Plaut. Asin. 3, 3 *pr.* Qui tanquam cochlea abscondens retentat sese tacitus Auct. ad Herenn. 4, 62 c. 49. ¶ 2 Retento, *compositum a* Tento, āre. *vid. suo loco.*

RETENTANS, antis. Partic. Aur. Vict. de Caes. 41, 10 Liberis Caesarum nomina retentantibus, *i. Retinentibus.*

RETENTĀTOR, ōris. m. Cassiod. Epist. 2, 10. *et* Epist. 1 22. Gloss. Cyrill. retentator, *διακάτοχος conf. Sirmond. ad* Ennod. p. 5

RETENTATRIX, īcis f. Macrob. Saturn. 7, 4 Secundae hoc cura virtutis est, quam Graeci, quia retentatrix est, vocant *κατηδεκτικήν. de Digestione.*

RETĬNAX, ācis. Symmach. Epist. 1, 47 Retinax aduenarum lotos.

RETINACVLVM, i. n. [*ἔχωμα, ὄχος*] *Quo aliquid retinetur.* Virg. Georg. 1, 265 Atque Amerina parant lentae retinacula viti. Plin. Epist. 1, 12 Multa ille, sed minora, retinacula vitae abrupit. *h. e. Posthabitis omnibus rationibus, quae eum retinere potuissent in vita, mori decreuit.* Vnca retinacula Stat. Silu. 3, 2, 32. Lora retinacula in plostrum, ad aratrum Cato R. R. 135, 5. Ferit retinacula ferro stricto Virg. Aen. 4, 580. Praerumpere puppis retinacula Ouid Met. 14, 547. Soluere retinacula Id. Epist. 7, 55.

RETINGO, ĕre. [*ἀναβάπτω*] *Lauditur* Stat. Silu. 1, 4, 75 — Nec in otia pacis Pernissum laxare animos, ferrumque retingi. *Sed hic legendum* Reemgi, *i. Discingi. Nec aliter Barth. Gronou. Markl. Nec facile dixeris quid sit* retingere ferrum. *Nec satis video quid sibi velit* Pallad. 12, 2 Vinum myrtite retingemus. Tinguemus *quidem:* retingere *itaque vel* retinguere *fuerit imbuere sapore quodam. Sed a* Tangendo

gendo *ductum eſt, modo verum ſit, illud* Vbi coierint, et altera alteram retigerit Cato R.R. c. 160. *Sic editi quidam: ſed al.* tetigerit.

RETINNIO, īre. *vt*, Reſonare, Retonare *et ſimilia dixiſſe ſuſpicor veteres, legendumque apud* Varron. R. R. 2 Pr. 2 Nec putant ſe habere villam, ſi non multis vocabulis retinniat (*vulg.* retineant) Graecis, quam vocent particulatim loca *προνοιτῶνα, παλαίστραν, etc. In* tinniendi *verbo ſignificatur aliquid molle, quod auriculis blandiatur.*

RETIS, *vid.* RETE.

RETO, āre, *vid.* RETAE.

RETONDEO, di, ſum. *Hinc*

RETONSVS, a, um. Partic. Plin. 18, 17 Retonſarum vero etiam ſemel omnino certum eſt, granum longius fieri *ſed inane caſſumque. De ſegetibus.*

RETŎNO, āre. [ἀναβροντάω] *Contra tonare, vt reſonare.* Catul. de Aty f. 62, 82 Face cuncta mugienti fremitu loca retonent. *Verba Cybeles ad Furorem.*

RETORPESCO, ĕre. Tertull. adu. Gnoſt. c. 1 Priſtini ſenſus retorpeſcunt.

RETORQVEO, torſi, tortum, ēre. [ἀντιστρέφω, ἀνακάμπτω] *Retro torquere.* Cic. de Senect. 83 Quo quidem me proficiſcentem haud ſane quis facile retraxerit, nec tanquam pilam retorſerit. *Sed nunc editur* Neue tanquam Peliam recoxerit. Quinctil. Decl. 17, 18 Tibi imputes, quod me retorſiſti, *i. retraxiſti a conſilio moriendi. Sic* Decl. 15, . . Rurſus in ſe cogitationes meas, rurſus retorſit oculos. Ille dolore ferox, caput in ſua terga retorſit Ouid. Met. 3, 68. Colla retorquere ferocis equi Id. Epiſt. 4, 79. *Heinſ. leg.* recurvas. Currus auerſos retorſit Virg. Aen. 12, 485. Retorqueri ſub terra Plin. 17, 10. *h. e. Reflecti.* Retorquere telam, Diſſoluere, retexere Plin. 11, 22 Prima telas bombycinas retorquere, *etc.* Ex vetuſto codice legendum, Redordiri. Retorquere ſarmentum Columel. lib. 4. Ouid. Met. 10, 696 Sacra retorſerunt oculos, *i. auerterunt a foedo ſpectaculo. Sed* Cic. in Catil. 2, 2 c. 1 Retorquet Oculos profecto ſaepe ad hanc vrbem, quam ex ſuis faucibus ereptam eſſe luget. *Sic* Quinctil. Decl. 8, 8 *extr.* Omnium tamen in ſe retorquet Oculos vnus aeger. Animum ad praeterita Sen. de Benef. 3, 3. Plin. Paneg. 86 Nec dubito quin agitauerit ſecum, an gubernacula retorqueret: et feciſſet, niſi quod paene ipſo contubernio principis felicius, incundiusque eſt deſiderare principem. Vlpian. l. 14 §. 6 Dig. de bon. libert. Si ab eo peritus, retorſit in eum crimina, *i. accuſauit accuſatorem ſuum, ea actio ἀντικατηγορία vocatur, de qua, vid.* ANTICATEGORIA.

RETORQVENS, entis. Partic. Virg. Aen. 8, 460 Demiſſa ab laeua pantherae terga retorquens. *add.* Tertull. de Pallio c. 2.

RETORTVS, a, um. Partic. [καμπύλος] Plin. Paneg. 34 Quum delatorum ſupina ora, retortasque cervices agnoſcebamus, et fruebamur. Brachia tergo retorta Hor. Carm. 3, 5, 22. Manibus retortis trahi Id. Epiſt. 2, 1, 191. Specus in cochleam retorti Columel. 8 c. vlt. Vndae violenter retortae Hor. Carm. 1, 2, 13.

RETORRĬDVS, a, um. Adi. [κατάξηρος] *A calore nimio contractus in rugas.* Columel. de Arbor. 17 Si in olea vnus ramus aliquanto caeteris laetior eſt, niſi eum recideris, arbor tota fiet retorrida. Idem 3, 11 Igitur ſi non retorrida et ſcabra, ſed leuia et nitida, et prolixa ſoecundaque viderimus, eam intelligemus eſſe terram ſurcularem. *conf.* Plin. 15, 29 f. 36. Sen. Epiſt. 12 *pr.* Apparet, has platanos negligi: nullas habent frondes: quam nodoſi ſunt et retorridi rami? *Et valde proprie* Epiſt. 66 Ego dubitem, quin magis laudem truncam illam et retorridam manum Mucii, quam cuiuslibet fortiſſimi ſaluam? Stetit — et manum ſuam in hoſtili foculo deſtillantem ſpectauit. Retorridae frondis oleae Columel. 11, 2, 87. *Add.* 3, 12, 2. Prata retorrida et muſcoſa Varr. R. R. 1, 9, 5. *Tralate ſenex et hinc Veteratorius, verſutus, vaſer* Phaedr. 4, 1, 7 — Venit et retorridus Qui ſaepe laqueos et muſcipulam effugerat, *etc. de mure.*

RETORRĬDE. Adu. [κατεξηρασμένως] Plin. 17, 5 *pr.* Terram amaram ſiue macram ſi quis probare velit, demonſtrant atrae herbae, frigidam autem retorride nata.

RETORRESCO, ĕre. [καταξηραίνομαι] *Retorridum fieri.* Columel. 3, 3, 4 Deinde ſata non ita enutriunt, vt ante conualeſcant ac proſiliant, quam retorreſcant. Id. 3, 5, 1. 3, 17, 4

RETOSTVS, a, um. Partic. [παλίοπτος] Plin. 13, 4 *ſub fin.* Marceſcitque non retoſtus furnis.

RETRACTO, *vid.* RETRAHO.

RETRĀDO, tradidi, traditum, ĕre. *Rurſus tradere.* Pomponius in l. Tenetur D. de action. emt. et vendit. Si aream tibi vendidi certo pretio, et tradidi, ita vt inſula aedificata partem dimidiam mihi retradas: verum eſt, vt aedifices agere me poſſe ex vendito, et vt aedificatam mihi retradas. Si per vim res tradita eſt, retradatur Vlpian. l. 9 §. 7 D. quod met. cauſſa.

RETRAHO, traxi, tractum, ĕre. [ἀνέλκω] *Retro trahere.* Cic. pro Cael. 63 Licinium autem cum iam manum ad tradendum pyxidem porrexiſſet, retraxiſſe. Idem de Senect. 83 Quo quidem me proficiſcentem haud ſane quis facile retraxerit. Non habeo certum quae te res hinc maxime retrahat Cic. Fam. 5, 14. Retrahere ad ſe fugitiuum argentum Ter. Heaut. 4, 2, 11. Ab ictu ſe Ouid. Met. 5, 87. Aliquem a ſtudio Ter. prol. Phorm. *fr. i. Reuocare. Sic*, Retrahere aliquem a Republica Cic. pro Sext. 34 c. 15. Ex fuga retrahere Plaut. Merc. Perioch. 1, 7. Varro de L. L. 4, 1 p. 6, 16 Quare illa, quae iam maioribus noſtris ademit obliuio fugitiua, ſi fedulitas Muci et Bruti, retrahere nequit, non, ſi non potuero indagare, eo ero tardior, ſed velocior ideo ſi quiuero. *Translatio eſt:* fugitiui *enim* ſerui *diſuntur* retrahi, *qui e fuga reducuntur domum ad herum, vnde et apud Varronem de R. R.* Fugitiuarius *dicitur, qui fugitiuum conquirit et ſectatur. De verbis agitur, vt de ſeruis, honeſta praeclaraque translatione loquutus eſt. Turnebus Aduerſ.* 24, 29. Cic. pro Cael. 64 c. 26 Qui minus enim Licinius comprehendi potuit, quum ſe retraxit, ne pyxidem traderet, quam ſi non retraxiſſet? Scipio Annibalem in Africam retraxit, *i. redire coëgit* Cic. de Finib. 2, 36. Aliquem retrahere in conditionem miniſtrorum Plin. Epiſt. 10, 41. Quo fata trahunt, retrahuntque, ſequamur Virg. Aen. 5, 709. Nocturnae quietis imaginem ad ſpem haud dubiam retraxit *pro* traxit Tac. Ann. 16, 3. Retrahere ſe, *Deſiſtere a re aliqua* Catull. ad Alphenum f. 28, 9. Hor. Epiſt. 1, 18, 58 Ac ne te retrahas, et inexcuſabilis abſis, *i. vt Lambinus explicat, Ne te nimis longe abducas ab exercitationibus tuis, etc.* Interdum in conuiuio eſſe, interdum ab eo ſe retrahere Celſ. 1, 1. Retrahere Verba, *pro Reducere et quaſi reſorbere: quum interuentu alicuius ſermonem interrumpimus* Senec. Epiſt. 3 p. 7. Idem ibid. 79 p. 316 Modeſtia — tanta in te eſt, vt videaris mihi retracturus ingenii tui Vires, ſi vincendi periculum ſit: tanta tibi priorum reuerentia eſt. *Paſſiu.* Retrahi ex fuga Salluſt. Catil. 4 *extr.*

RETRĂHENS, entis. Partic. Cic. in Salluſt. 10 c. 3 Ipſa republica manu retrahente me.

RETRACTVS, a, um. Partic. [ἀνελχθείς] Cic. Philipp. 6, 10 c. 4 Neſcio quomodo ſe coniecit in vrbem, atque iſta moeſtus rediit, vt retractus, non reuerſus videretur. Retractis ac reſupinis capitibus Columel. 2, 2. Retractus in tutum animus Sen. de Benef.... Plin. Epiſt. 2, 17 Huius a laeua retractius paullo cubiculum eſt amplum. Liu. 34, 9 Hiſpanis retractior a mari trium millium paſſuum in circuitu murus erat. Liu. 36, 1 Teſpienſium emporium eſt in intimo ſinu Corinthiaco retractum. Retracti, Fugitiui *dicuntur, quum reprehenduntur, vt apud* Cic. Att. 6, 10. Salluſtius Catil. 47 Ceparius (namque is paullo ante ex fuga retractus erat) Cn. Terentio traditur. *Et* 48 Ad Catilinam proficiſcentem ex itinere retractum eſſe aiebant.

RETRACTIO, ōnis. f. Vitruu. 3, 3 Retractiones graduum, *vt vnus altero ſit remotior a perpendiculo.* Macrob. Saturn. 1, 14 *pr.* Modo auctio, modo retractio dierum proueniebat.

RETRACTVS, ūs. m. Tertull. adu. Gnoſt. c. 1 Bellicam machinam retractu tela vegetantem de ſcorpio nominant.

RETRACTO, āre. Rurſus tractare *vt* Feſtus *ait: qua in re non nunquam illud ipſum ſimpliciter indicatur, interdum hoc intelligitur, mutari aliquid, et aliter, vel contra quam antea inſtitui.* Liu. 2, 30 Tutius viſum eſt defendere inermes Latinos, quam pati retractare arma. Tacit. Germ. 22 *extr.* Ergo detecta et nuda omnium mens poſtera die retractatur, et ſalua vtriusque temporis ratio eſt. Virg. Aen. 12, 889 Quae nunc deinde mora eſt, aut quid iam, Turne, retractas? *i. tergiuerſaris, mutato ſubinde conſilio, vid. Cort. ad* Salluſt. Fragm. p. 946. *et conf.* RETRACTANS *et* RETRACTATIO. Plin. Epiſt. 7, 6 Praeceptum eſt Seruiano, vt vacaret finitam cauſam retractanti, ſi quid noui afferret. *Sed* Largitiones retractare, *pro Reuocare, reprobare*, Traianus ad Plin. 10, 112. Columel. 4, 26 *pr.* Tamen in his, haec eorumque ſimilia pedamenta poſt putationem retractanda ſunt, partesque eorum putres dedolandae, *etc. denuo inſpicienda, curanda.* Cic Att. 8, 9 Sed haec omittamus: augemus enim dolorem retractando. Hor. Carm. 2, 1, 38 Sed ne relictis Muſa procax iocis, Ceae retractes munera naeniae, *i. poſt Simonidem, ſummum Poëtam, tractes.* Vulnera cruda retractare, *Rurſus vel frequenter contrectare* Ouid. Triſt. 3, 11, 19. Plin. Epiſt. 1, 16, 2 Omnia haec mire placent — placent ſi retractentur, *i. denuo et diligenter legantur et conſiderentur. conf.* Plin. Epiſt. 4, 9 *extr.* Neue retractando nondum coëuntia rumpe Vulnera Ouid. Triſt. 4, 4, 41. Plin. Epiſt. 5, 8 Egi magnas et graues cauſas, has deſtino retractare. Ibid. Reſcribere vocat. Budaeus. Dicta retractare Virg. Aen. 12, 11 *mutare.* Locus de ambitus criminibus retractandus Cic. pro Mur. c. 26 *iterum tractandus. Sic* Materiam eandem Quinctil. 2, 4. Oratiunculam Plin. Ep. 9, 10. Verba deſueta Ouid. Triſt. 5, 7, 63. Cic. de Nat. Deor. 2, 72 Qui omnia, quae ad cultum deorum pertinerent, diligenter retractarent, et tanquam relegerent, ſunt dicti religioſi ex relegendo. Retractare ac recogitare ſecum Columel. 1 Pr. 13.

RETRACTANS, antis. Partic. [ἀνθελκόμενος] Salluſt. Fragm. c. 7 Vos muſſantes et retractantes verbis, *vid. Cort. ad h. l. conf.* Liu. 3, 49 *pr. et* c. 52 *et* 53. *it.* Aurel. Vict. de Caeſ. *paſſim, vt* 5, 8. *et* 14, 18 *etc.* Retractans iuuencus, et calcitroſus, *Qui non poteſt facile duci, quo volumus, et retractat ac renuit* Colum. 2, 2, 26 *Alii legunt* Retrectantem *per ſecundam Vocalem.*

RETRACTATVS, a, um. Partic. [ἀναμεταχειρισθείς] Quinctil. 2, 4 Quoties eandem materiam rurſus a me retractatam, ſcribere de integro iuberem. *Comp.* Cic. Att. 16, 3 Sed tamen idem σύνταγμα miſi ad te retractatius, et quidem ἀρχέτυπον ipſum, crebris locis inculcatum et refectum.

RETRACTATIO, ōnis. f. *De tergiuerſatione et cunctatione.* Cic. Att. 13, 25 *pr.* Conficies igitur, et quidem ſine vlla dubitatione aut retractatione. Idem Tuſc. 5 c. 29 Sine retractatione libere dicere, *vid. Gronou. ad* Liu. 3, 49.

RETRACTATVS, ūs. m. *Idem.* Sine vllo retractatu praeſcribitis Tertull. Apol. c. 4. *conf.* Id. adu. Marc. 1, 1.

RETRACTABILIS, e. Adi. *Vnde* Irretractabilis, *de quo f. l.*

RETRACTĀTOR, ōris. m. Tertull. de Ieiun. 15 Retractator officii. *conf. Salmaſ. ad* Spartian. Hadr. c. 12 *et ad* Getam c. 4 *pr.*

RETRECTANS, *vid. ſuperius* RETRACTANS.

RETRANSEO, īre. Via retranſit limitem Innocent. de Caſ. p. 222. *i. denuo tranſire.*

RETRIBVO, ui, ūtum, ĕre. [ἀνταποδίδωμι, ἀμείβω] *Reddere.* Cic. pro Roſc. Com. 44 Nihil mihi detraham, quum illis exactae aetatis feueriſſime fructum, quem meruerunt, retribuam. Pſeudo-Cic. anteq. iret in exil. 2 c. 1 Fidei conducit, in loco debitum retribuere. *conf.* Ib. § c. 3. Liu. 2, 41 Pecuniam acceptam retribui populo. Rebus retribuere corpora Lucret. 5, 278. *i. augere illa nouis particulis in locum decedentium.*

RETRIBŪTVS, a, um. Partic. Paullin. Epiſt. Nec retributa ſuis, nec potienda tibi.

RETRIBVTIO, ōnis. f. [ἀνταπόδοσις Gloſſ. Gr. Lat.] Auguſt. Ciu. Dei 22, 23. Tertull. adu. Marc. 5, 4. *et* 2, 18. Lactant. 4, 13. *et* 6, 18.

RETRIBŪTOR, ōris. m. Paullin. Nolan. Epiſt. 11. Saluian. Gub. Dei 1. Tertull. adu. Marc. 4, 29. *et* 5, 16.

RETRICES, um. *Rituli nomen videtur extra vrbem, ex quo aqua irrigandorum pratorum ac hortorum gratia deriuabatur. Certe ita* Feſtus, Retricibus quum ait Cato in ea quam ſcripſit, quum ediſſertauit Fuluii Nobilioris cenſuram, ſignificat aquam eo nomine, quae eſt ſupra viam Ardeatinam, inter lapidem ſecundum, et tertium, qua irrigantur horti infra viam Ardeatinam, et Aſinariam, vsque ad Latinam. *Videtur Nomen proprium, vndecunque ductum ſit. conf. Nardin. Rom. Vet. 3, 3.*

RETRIMENTVM, i. n. [ἀπόκριμα] *a* Retero; *ſicut* Detrimentum *a* Detero. Varr. de R. R. 1, 64, 1 Amurca quum ex olea eſt expreſſa, qui eſt humor aquatilis, ac retrimentum conditum in vas fictile. *Excrementum foeculentum, et ſtercus notat* Macrob. 7, 4 In ventre fit prima digeſtio, cuius faex, retrimenta ſunt, quae per inteſtina inferiora orificio trudente labuntur. *Item*, Aridiora retrimenta in aluum conuenire refert, humidiora in veſicam retrahi. Vrina eſt retrimentum potus Macrob. ibid. c. 15. *Haec*, Recrementa *a Celſo vocantur et Gellio, de quo f. l.*

RETRO. Adu. [ὄπιθεν, ὀπίσω] *Contrarium eſt Ante.* Ter. Heaut. 5, 1, 29 Eſt mihi vltimis conclaue in aedibus quoddam retro. Plin. 28, 6

3, 6 Contra lippitudines retro aures fricare prodeſt. Retro ad lpes verſus iter mihi incidit Cic. Fam. 8, 15. Idem de Diuin. 1,) Tum viſam beluam vaſtam, *etc.* praecepiſſeque vt pergeret proti- us: quid retro, atque a tergo fieret, ne laboraret. Retro inhi- ita nauis Liu. 30, 10. Vocare retro aliquem Virg. Georg. 4, 495. ic. Tuſc. 5, 87 Vt omnia quae ſine ea ſint, longe et retro ponenda :nſeat. Ibid. 6 Quod tam longe retro reſpicere non poſſunt. bduxere retro longe capita ardua ab ictu Virg. Aen. 5, 428. bſcedere retro, *vid.* ABSCEDO. Ambulare retro Plin. 7, 45. edere retro, *ſiue vna dictione, vt aliis placet*, Retrocedere. Liu. 8, Si haſtati profligare hoſtem non poſſent, pede preſſo eos retroce- :ntes in interualla ordinum principes recipiebant. Cedens retro irg Aen. 3, 496. Cic. de Nat. Deor 3, 31 Cumque eadem vicillim :tro Commeant. Dare retro, et Retro reddere Marcellus in l. quis duos D. de ſolution. Diſcedere retro Lucret. 4, 911. Fer- :. Eloquentia retro ſe tulit Sen. Controu. 1 praef. Fluere retro nnes noſtra vidit aetas Plin. 2, 103. Fugit retro Virg. Aen. 11, 405. :e retro Hor. Carm. 3, 10, 10. Properare retro Ouid. Epiſt. 5, 31. in. in Paneg. 38 Cur enim poſteris amplior honor, quam maioribus aberetur? curue retro quoque recurreret aequitas eadem? *i. ad aiores.* :et. v. 48. Inde ad hunc orbem Redii, Vnde retro nemo Sen. Herc. at. Theb. 12, 19. Referri retro Virg. Georg. 1, 200. Ruere retro Quinctil. 10, 3, 6 Expulſuri tela neruos retro endimus. Verſa retro Virg. Aen. 10, 6. Retroago *et plura l genus damus ſeorſim.* ¶ 2 *Frequenter ad tempus praeteri- m refertur. Huc pertinet locus Plinii, quem modo dedimus in* Re- rrere retro. *Sic* Iul. Capitol. in Pertinace: Stipendia, inquit, ſerimis retro debita exſoluit. Pacatus in Paneg. Theodoſii *pr.* um te ſemper vltra omnes retro principes laudari oportuerit. Plin. piſt. 10, 119 Hic quoque, ait, non mediocriter haereo, ne cuius- iam retro habeatur ratio, dandumque quod tunc quum vincerent, on debebatur. Quum id ab aliis retro factum recordarer Ter- ill. ad Vx. 2, 2. *Sic*, Retro-anni, Retro-faecula, *etc. per hyphen cuntur. Vid.* Borrich. Cogit. adu. Sciopp. p. 282. *et* Gruter. Inſcr. . 281 n. 4. *et* p. 283 n. 11 ¶ 3 Retro, *pro Contra, vel conuerſo.* Ab imo ad ſummum ac retro, multi ſunt gradus Quin- il. 11, 3, 15. Africanus in l. Si de eo D. de acqu. vel amitt. poſ- ſſ. Non ideo magis hoc tempore clam poſſidere me videri ait. Nam :tro quoque, ſi ſciens tuum non a domino emerim, *etc.*

RETROĀGO, ēgi, actum, ĕre. [ἀναχωρίζω, ἀναπόδιζω] *Si tamen nefium offerenda ſunt talia.* Plin. 7, 44 Aut quos non honores cur- isque illa ſua violentia fortuna retroēgit, per mediam vrbem Cen- ore tracto? Capillos retroagere Quinctil. 11, 3, 160. Expoſi- onem Idem 2, 4, 15. Ordinem Quinctil. 12, 2, 10. *Conf.* ſcla 3, 1.

RETROACTVS, a, um. Quinctil. 9, 4, 81 Dactylus retro- ctus vocatur Anapaeſtus.

RETROCĒDO, ĕre. Liu. 8, 8 Pede preſſo retrocedentes.

RETROCESSVS, ūs. m. Apul. Doctr. Plat. 1 p. 53 Proceſſus et retroceſſus, *etc.*

RETROCITVS, a, um. Lucret. 4, 546 Aut reboant rau- um retrocita cornua bombum. *i. retro flexa, retrocuruata, quae ſta- m dabimus ex Plinio.*

RETROCVRVATVS, a, um. Pontus Euxinus magno lito- um flexu retrocurnatus in cornua Plin. 4, 12.

RETRODŪCO, ĕre. Vitruu. 10, 6 *extr.* Neceſſe erat rurſus re- oducere.

RETROLO, ĭui, ĭre. [ἀναχωρέω] Plin. 2, 16 Retroire incipiunt ellae. *Ibid.* Et retroire cogit vapor repercuſſas.

RETROFĔRO, fers, tŭli, lātum. Retroferre ſe, *pro Retrocedere.* neca in praef. Decl. Neſcio qua iniquitate et ad malum pronitate aturae eloquentia ſe retrotulerit.

RETROLĀTVS, a, um. Partic. Cod. Theod. 13, 1 Retrolatarum nctionum auctoritas.

RETROFLECTO, ĕre. Petron. 126 Frons radices capillorum :trorlexerat

RETROFLEXVS, a, um. Apul. Met. 3 p. 131, 40 Retroſle- um effligere lapide geſtit.

RETROGRADIOR, ĕris, greſſus ſum, gradi. [ἀναχάζομαι] lin. 2, 15 Ab his retrogradiuntur ad ſolem, et occaſu veſpertino de- teſcunt. Idem 8, 15 Ob id retrograditur in paſcendo.

RETROGRĂDVS, a, um. Adi. [ἀναποδίζων, ἀφοξος] *Vt*, Re- rogradum fieri Mercurium Plin. 2, 17. Firmic. 1 c. 2. Sidon. piſt. 8, 11.

RETROGRĂDO, āre. Mart. Capell. 8 p. 300 *f.* Eas retrograda- e facit.

RETROGRADATIO, ōnis. f. Mart. Cap. 8 p. 298 Retrograda- ione ſui viciniae ſolis admotus.

RETROGRESSVS, ūs. m. Macrob. Saturn. 1, 17 Sol retro- reſſum agit.

RETROLĔGO, ĕre. Quinctil. Decl. 6 p. 80 Curua litora 'etrolego.

RETROPENDŬLVS, a, um. Adi. Apul. Met. 5.

RETRORSVS *vel* RETRORSVM. Adu. [ὀπίσω, εἰς τ' ὀπίσω] *Retro verſum.* Plin. 6, 15 Ab ea gente retrorſus ad Cyrum amnem pro- luntur ducenta viginti millia. Cic. de Nat. Deor. 2, 84 Nam ex erra, aqua: ex aqua oritur aër: ex aëre, aether: deinde retror- ium vicillim, ex aethere, aër, inde aqua: ex aqua, terra infima. lor. Epiſt. 1, 1, 75 Quia me veſtigia terrent Omnia te aduerſum ſpe- tantia, nulla retrorſum. *Conf.* Varro L. L. 4, 30. Cedentem impellit retrorſus in aequora pontum Sil. 11, 512. Retrorſum ad d tempus conuentionem reducere emtoris, quo venditor conuentus it Vlpian. in l. Si ex duobus D. de peculio. Retrorſum ſe actio refert Vlpian. in l. Item illa, §. 1 D. de conſtituta pecunia. Reie- ctae retrorſum Hannibalis minae Hor. Carm. 4, 8, 16. Retrorſum uomo mihi venit Africanus in l. Si duobus D. de diuerſis praeſcri- ptionibus. Retrorſum valere *dicuntur argumenta, quae reciproca ſunt.* Quinctil. 5, 9 Sed quaedam et retrorſum idem valent: vt vi- vere hominem qui ſpirat, et ſpirare qui vnit.

RETRORSVS *f.* RETROSVS, a, um. Adi. [ὀπισθοφανής] Plin. 26, 9 *cum agit de remedus aduerſus paros*, Experti affirmauere, plurimum referre ſi *(inguinariam herbam, etc.)* virgo imponat nuda, ieiu- na ieiuno, et manu ſupina tangens dicat, Negat Apollo peſtem poſſe creſcere, quam nuda virgo reſtinguat! atque ita retrorſa manu ter dicat, totiesque ambo deſpuant. Apul. Met. 2 p. 117 Denique ſae- pe retrorſa reſpiciens ſubſtitit. *i. Reflexa, obliquata. Vid.* Idem 4, 143. *Compar.* Retrorſiores primoribus veſtris ſapientibus Tertull. Apol. c. 19. *i. vetuſtiores.* Retrorſiores *videtur deberi Meurſio. Edti, credo, omnes* Retroſiores *a* retro.

RETROSĔCVS. Adu. Tacit. Germ. 38, 3 Apud Suenos vsque ad canitiem horrentem capillum retroſecus. *Conf. Voſſ. Etym. p. 461.*

RETROSPĬCIO, ĕre. Vitruu. 9, 4 *ſub fin.* Orientis orbem Sol retroſpiciens.

RETROTRAHO, ĕre. Cum omnis ratihabitio prorſus retrotra- batur Iuſtin. Cod. 4 t. 28 l. 7. Idem quaſi ſurſum verſus retroque trahatur Cic. Partit. Orat. 24 c. 7. *al.* dicatur.

RETROTRIMĔTER, tri. m. Quinctil. 9, 4, 90 Sol adeo adiungat retrotrimetros. *Sed druiſm recte legitur: pertinet enim ad* adiungat.

RETROVEHO, ĕre. Senec. Herc. fur. 817.

RETROVERSVS, a, um. Adi. Ouid. Met. 4, 655 Ipſe retrouerſus ſquallentia prodidit ora. *Conf.* Solin. 4. *et* Lactant. 1, 16.

RETROVERSVS, RETROVERSVM. Adu. Haec colonia re- trouerſus creſcit, tanquam coda vituli Petron. c. 44. Retrouerſum cedam Plaut. *ap.* Non. 2, 592. Numero retrouerſum cedente Ma- crob. Sat. 1, 17. Rurſum, eſt retrouerſum: vt prorſum, prius ver- ſum Donat. *ad* Ter. Adelph. 1, 1.

RETROVERSIM. Adu. Retrouerſim cedere Cl. Mamert. 1, 7.

RETRŪDO, ſi, ſum, ĕre. [ἀνωθέω] *Retro trudere.* Plaut. Epid. 2, 2, 64 Coepi rurſum vorſum ad illas pauxillatim accedere, quaſi re- truderet hominum me vis inuitum. Sulp. Seuer. Vita Martin. c. 4 Retrudi in cuſtodiam iubetur.

RETRŪSVS, a, um. Partic. Cic. Verr. 1, 7 c. 3 Simulacra iacent ab iſto retruſa atque abdita. Cic. de Orat. 1, 87 c. 19 Haec au- tem eſſe penitus in media Philoſophia retruſa atque abdita, quae illi rhetores ne primoribus quidem labris attigiſſent.

RETVNDO, tŭdi, tuſum, ĕre. [ἀνακόπτω, ἀμβλύνω] *Repercute- re, cuſpidem vel aciem alicuius rei vſu nimio vel alio caſu perſtringere, atque hebetare.* Plin. 16, 40 Argumentum afferunt, quod crebriſſime aſci- as retundat. Ferrum retundere iugulis Lucan. 6, 61. Cic. in Catil. 3, 2 c. 1 Iidemque gladios in Rempubl. diſtrictos retudimus, mu- cronesque eorum a iugulis veſtris reiecimus. Idem pro Cluent. 123 c. 44 Ne Cenſorium ſtilum, cuius mucronem multis remediis ma- iores noſtri retruderunt, aeque poſthac atque illum Dictatorium gla- dium pertimeſcamus. Improbitatem alicuius retundere, *Repri- mere* Quinctil. 6, 4. Linguam et ſermones quorundam Liu. 35, 33. *Conf.* Cael. ad Cic. Fam. 8, 6. Cic. pro Domo 63 In me omnia quae ego quondam retuderam, coniurationis neſaria tela adhaeſerunt. Cic. Att. 16, 14 In praeſentia belle iſte puer retundit Antonium, *h. e. Reprimit.*

RETŪSVS *vel* RETVNSVS, a, um. Partic. [ἀμβλυνθείς] Co- lumel. 4, 24 *extr.* Quod euenit in retuſo et craſſo ferramento. Au- rum retuſum hebeti mucrone Lucret. 5, 1273. Ferrum Hor. Carm. 1, 35, 39. Plaut. Pſeud. 1, 2, 26 At haec (ſecuris) retunſa eſt. LE. Sine ſiet: itidem vos quoque eſtis plagis omnes *(nempe* retunſi) Tela Ouid. Met. 12, 456. Plaut. Pſeud. 4, 4, 8 Mihi cor retunſum eſt oppugnando pectore. *Ita ſollicitudine et anxietate palpitant et tre- pidant mihi cor, vt frequenti ad pectus appulſu* retunſum *videatur.* Cic. de Diuin. 1, 79 c. 36 Et ſunt partes agrorum aliae peſtilentes, aliae ſalubres, aliae quae acuta Ingenia gignant, aliae quae retuſa. Sil. 16, 21 — Rebusque retuſis Fidas ductoris tenuit reuerentia men- tes. *i. Fractis, et aduerſante fortuna.*

RETŪRO, āre. *Recludere, contrar. obturare.* Varro Agathone, Pueri obſcenis verbis nouae nuptae aures returant. Non. Marc. 4, 330. *Nempe ante hoc tempus verbis nudis et obſcenis aures virgi- num obturatae et occluſae.*

R E V

REVALEO, ēre. *vel* REVALESCO, ui, ĕre. [ἀναῤῥώννυμαι] *Vale- tudinem recipere.* Gell. 16, 13 Quod in eorum finibus ſub ipſo oppido ex capitali morbo reualuiſſet. Ouid. Epiſt. 21, 231 Ne tamen igno- res ope qua reualeſcere poſſis. *Conf.* l. 28 §. 3 ff. de vſur.

REVANESCO, ĕre. [ἀναφανίζομαι] *Iterum euaneſcere, et in ni- hilum redigi.* Ouid. Amor. 2, 9, 27 Quum bene pertaeſum eſt, animi- que reuanuit ardor, Neſcio quo miſerae turbine mentis agor.

REVĔHO, xi, ctum, ĕre. *Reducere.* Plaut. Bacch. 1, 1, 9 Vt vbi emeritum ſibi ſit, ſe reuehat domum. Liu. 3, 70 Conficerent equos virosque, ne quis veheretur inde ad praelium, aut integraret pugnam. Stat. Theb. 2, 734

Figamque ſuperbis
Arma tholis, quaeque ipſe meo quaeſita reuexi
Sanguine.

Aliquem domum reuehere Hor. Epod. 13, 16. In caſtra reuectus Conſul Liu. 2, 47. Curru reuectus eſt triumphali Plin. 7, 26. Equo reuehi Liu. 34, 15 *pr.* Famam reuehere Plin. Epiſt. 177. Manus reuehere, Reducere exercitum Senec. Med. 7. Pecuniam ex re vendita reuehere, *pro* Colligere Liu. 35. Praedam reuehere Idem 1, 35. *Metaphor.* Cic. de Clar. Orat. 225 Sed ad paullo ſuperio- rem aetatem reuecti ſumus, nunc ad eam, de qua aliquantum locuti ſumus, reuertamur.

REVĔLO, āre. [ἀποκαλύπτω] *Contrarium eſt ſuo ſimplici Velo, quod Tego ſignificat.* Frontem reuelare Tacit. Germ. 31, 2. Tem- pus omnia reuelat Tertull. Apol. c. 7.

REVELĀTVS, a, um. Partic. *Vt*, Os reuelatum Ouid. Faſt. 6, 619.

REVELATIO, ōnis. f. [ἐπιφάνεια, ἀποκάλυψις Gloſſ. Lat. Gr.] *Vt*, Reuelatio pudendorum Arnob. 5 p. 182. Auguſtin. Confeſſ. 9, 10 Somnia et imaginariae reuelationes. *Conf.* Hieron. Epiſt. 25, 2. Tertull. adu. Marc. 5, 4.

REVELAMEN, inis. n. Zeno Veron.

REVELATOR, ōris. m. Nec reuelator ipſe erit, qui abſcondi- tor non fuit Tertull. contra Marc. 4, 25.

REVELATORIVS, a, um. Adi. Prophetica, reuelatoria, aedifi- catoria Tertull. de Anima c. 47.

REVELLO, velli *et* vulſi, vulſum, ĕre. [ἀποσπάω, ἀνασπάω] *Vel- lendo ſeparare, atque adeo auferre, detrahere.* Columel. 2, 3 Boues quum ab opere diſiunxerit, ſubſtrictos confricet, manibusque com- primat dorſum, et pellem reuellat, nec patiatur corpori adhaerere. Cic. Verr. 4, 124 Gorgonis os pulcherrimum, cinctum anguibus, re- vellit, atque abſtulit. Acies reuellunt ſigna Lucan. 7, 77. Clau-

ſtra reuellere et effringere multorum fores Cic. Verr. 4, 52 c. 23. *Et* Liu. 5, 21 Reuellere clauſtra portarum. Humum reuellit dente Ouid. Amor. 3, 10, 14. Tabulam reuellere, in qua nomina ciuitate donatorum inciſa ſunt Cic. Fam. 13, 37. Titulum chartae de fronte reuellere Ouid. ex Pont. 4, 13, 7. Cic. in Piſon. 25 c. 11 Et abſentem principe Cn. Pompeio referente, et de corpore Reip. tuorum ſcelerum tela reuellente, reuocarunt. Idem pro Caecin. 70 Nam qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula reuellit non modo iudiciorum, ſed etiam vtilitatis, vitaeque communis. Stat. Silu. 3, 2, 57 *deſcribit diſceſſum amicorum altero nauigante*

Saeuus vbi e puppi longo clamore magiſter
Diſſipat amplexus, atque Oſcula fida reuellit,
Nec longum cara licet in ceruice morari.

Metaphor. Cic. Philipp. 13, 26 In quibus tu es videlicet conſularis, cuius totus conſulatus eſt ex omni monimentorum memoria reuulſus. Dum veteres auias tibi de pulmone reuello Perſ. 5, 92. *i. ſuperſtitiones te dedoceo ab auiis hauſtas.* Reuelli habet Virg. Aen. 12, 787 *etc.* Ouid. Epiſt. 6, 104. *Et* Cic. Att. 5, 20 Perilluſtres fuimus et omnes iniurias reuellimus ſuperiores. *Paſſ.* Lucret. 1, 602 Quae quoniam per ſe nequeunt conſtare: neceſſe eſt, Haerere: vt nequeant vlla ratione reuelli. Reuellatur penitus falſorum recepta perſuaſio Sen. Epiſt. 95.

REVVLSVS, a, um. Partic. [ἀποσπασθείς] *Vt*, Axis reuulſus temone Ouid. Met. 2, 316. Caput a ceruice reuulſum Virg. Georg. 4, 523. Fores Templi reuulſae Suet. Calig. c. 6. Gradibus reuulſis, ſublato aditu Cic. in Piſon. 23. Ianua effracta et reuulſa Cic. pro Muraen. 33 c. 15. Limen reuulſum tellure Ouid. Met. 12, 281. Saxum e monte reuulſum Idem ibid. 12, 341. Statuae reuulſae iacentesque Cic. Verr. 4, 144. Tabula reuulſa Idem ibid. 4, 112.

REVVLSIO, ōnis. f. [ἀπόσπασμα] Plin. 13, 12 *de charta ex papyro*, Sed ratio deprehendit vitium vnius ſchedae reuulſione plures infeſtante paginas.

REVENDO, vendĭdi, venditum, ĕre. *Iterum vendere.* Vlpian. in l. Iulianus, D. de bonis libertorum, Iulianus ait, ſi patronus libertatis cauſa impoſita liberto reuendiderit, filium eius a bonorum poſſeſſione ſubmoueri. *Paullo poſt*, Quoties pater eius donum, munus, operas liberto reuendiderit.

REVĔNEO, īre. *Iterum venire, rurſus vendi.* Neratius in l. Lege fundo vendito dicta D. de lege commiſſoria, Sed ſi fundus reuenirĕt: Ariſto exiſtimabat, venditori de his iudicium in emtorem dandum eſſe.

REVĔNIO, vēni, ventum, īre. [ἐπανέρχωμαι] *Reuerti.* Plaut. Amphit. 1, 1, 33 Victis hoſtibus legiones reueniunt domum. Idem Capt. 2, 3, 87 Et tua huc ornatus reueniam ex ſententia. Cic. de Orat. 1, 175 c. 38 Quum miles domum reueniſſet, egiſſetque lege in hereditatem paternam. *Conf.* Ibid. c. 40. Poſtquam Alexandria reuenerit Apul. Apol. p. 311. Reuenire ex aliquo loco Tacit. Ann. 3, 24 *extr.* Reuenire in gratiam Plaut. Stich. 1, 3, 8. Rurſus reuentum in gratiam Plaut. Amph. 3, 2, 61.

REVENTVS, ūs. m. Macrob. Saturn. 2, 14 Suo poſt inde reuentu.

REVERA, *Ablatiuus ex* Re *et* Verum, *vid.* RES, rei.

REVERBĔRO, āre. *Repellere.* Senec. de Clement. 2, 5 Omnem fortunae impetum reuerberabit, et ante ſe franget. Columel. 3, 13, 7 Ne humus incrementa radicum duritie ſua reuerberet.

REVEREOR, ēris, veritus ſum, ēri. [αἰδέομαι, ἐντρέπομαι] *Timere, vereri, Honorare.* Ter. Phorm. 1, 5, 3 Age, mitto imperium, non ſimultatem meam reuereri? ſaltem non pudere? *etc. Haec eadem verba refert* Cic. Att. 2, 19. Ter. Hec. 3, 1, 10 Sed nunc adventum tuum ambas Pamphile ſcio reuerituras. Difficile eſt primum virtutem reuereri, qui ſemper ſecunda fortuna ſit vſus Auctor ad Herenn. 4, 17. Lectum reuerere parentis Ouid. Epiſt. 4, 127. Cic. de Inuent. 2, 66 c. 22 Obſeruantiam per quam aetate, aut ſapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur et colimus. Reuereri, *Genitiuo iunctum:* Varro Sardis Venalibus: Non te tui ſaltem pudet, ſi nihil mei reuereatur? *apud* Nonium 9, 3 *vbi Genitiuum pro Accuſatiuo poni multis exemplis docet.* Reuereo et Reuereor Priſcianus p. 799. *refert inter ea, quae tam Actiua, quam Paſſiua voce vnum atque idem ſignificant.*

REVĔRENS, ior, illimus. [αἰδόμενος] *Participium eſt, qui defert, ſiue habet honorem.* Dicam, non reuerens aſſentandi ſuſpicionem Cic. de Orat. 2 c. 28. *Alias fere Nominis vicem ſubit.* Plin. Epiſt. 6, 17 Niſi forte aliud iudicas tu: quamquam quis vno te reuerentior huius operis? quis benignior aeſtimator? Idem Epiſt. 10, 18 Probum, induſtrium, atque inter iſta reuerentiſſimum mei. Quis enim vel vno die reuerentior Senatus candidatus, quam tu, cum omni vita, tum illo ipſo tempore, quo iudicas de candidatis? Plin. in Paneg. 69, 3. Illa nulla eſt reuerentior deorum Ouid. Met. 1, 323. *al.* Metie tior. Sermo erga patrem reuerens Tacit. Hiſt. 1, 17, 1. Florus *tum de eo qui exhibet, tum qui meretur reuerentiam. De illo* 2, 12, 11 Nec reuerentior captae maieſtatis alius Paullo fuit. *De hoc* 4, 12, 66 Sanctius et reuerentius viſum eſt nomen Auguſti.

REVERENDVS, a, um. Partic. [αἰδοῦς, αἰδεσίος] *Vt*, Canities reuerenda Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 12. *leg.* Lucida. Nox reuerenda ſpecie tenebrarum Ouid. in Ibin 73. *Superl.* Reuerendiſſimum, *habent* Impp. Honor. *et* Theod. Cod. 1 t. 55 l. 8. *et* Inſcriptio Chriſtiana *apud* Fabrett. p. 145.

REVERENTIA, ae. f. [ἐντροπή, αἶδος, σέβας] *Honor, quem tam verbis, quam factis alicui exhibemus.* Cic. Off. 1, 99 c. 28 Adhibenda eſt igitur quaedam reuerentia aduerſus homines. Magna fuit quondam Capitis reuerentia cani Ouid. Faſt. 5, 57. Propert. 3, 13, 13 Nulla eſt poſcendi, nulla eſt reuerentia dandi. Clauſtra pudoris et reuerentiae refracta Plin. Epiſt. 2, 14 ad Maximum. Plin. Epiſt. 5, 3, 8 Qui recitat, aliquanto acrius ſcriptis ſuis auditorum reuerentia intendit. Vultu placido decens reuerentia Ouid. Faſt. 5, 23. Famae reuerentia Idem Met. 9, 555. Imperii reuerentia Tacit. Hiſt. 1, 55, 4. Columel. 11, 1, 10 Niſi magnitudo rei peperit reuerentiam vel diſcendi, vel profitendi paene immenſam ſcientiam, *h. e. Timorem.* Sacramenti reuerentia Tacit. Hiſt. 1, 12, 1. Abſit reuerentia vero, *i. Secedat perſonae reſpectus, et omnis pudor, vbi quid ex fide narratur* Ouid. Epiſt. 5, 11. Adhibere reuerentiam, *vid.* ADHIBEO. Amittere reuerentiam, *Paſſ. de eo, quem non reuerentur ſui vid.* AMITTO. Conſilat magiſtratibus reuerentia, *vid.* CONSTO. Debetur reuerentia parentibus Quinctil. 11, 1. Iuuen. Sat. 14, 44 Maxima debetur puero reuerentia, ſi quid Turpe paras. Exuere reuerentiam imperii Tacit. Hiſt. 1, 55, 4. Inſeruire reuerentiae alicuius, *h. e. Deferre honorem* Plin. in Paneg. *extr.* Obſtat nobis reuerentia perſonae Quinctil. 9, 2. Praeſtare reuerentiam Plin. Epiſt. 3, 8. Remiſit libertas reuerentiam Stat. Silu. 1, 6, 45. Rumpere ſacramenti reuerentiam Tacit. Hiſt. 1, 12, 1.

REVERENTER. Adu. [αἰδημόνως] *Honorifice.* Plin. Epiſt. 7, 31 Idem quam reuerenter, quam fideliter amicos colat, multorum ſupremis iudiciis, *etc.* Suet. Octau. c. 93 Peregrinarum caerimoniarum, ſicut veteres ac praeceptas reuerentiſſime coluit, ita caeteras contemtui habuit. Auſonius Epigr. 8 Fortunam reuerenter habe, quicunque repente Diues ab exili progrediere loco. *Compar.* Plin. Epiſt. 8, 21 Lego enim omnia, vt omnia emendem: quod contingere non poteſt, electa recitantibus. At illud modeſtius, et fortaſſe reuerentius, ſed hoc ſimplicius, et amantius, *vid* Idem Paneg. 25, 1. *Superl.* Suet. Neron. c. 23 Reuerentiſſime alloquebatur. *Conf.* Plin. Epiſt. 10, 32.

REVERĪTVS, a, um. Gell. 11, 11 Nigidium Cicero ſumme reueritus. Curt. 6, 2, 8 Fortunam captiuae reueritus. Idem 3, 13, 17 Regis vicem reuerĭtus.

REVERECVNDĬTER. Adu. *Ex* Ennio *apud* Priſcianum p. 1010 *extr.*

REVERGO, ĕre. In aliorum commoda reuergit Cl. Mamert. in Epp. Sid. Appollin. 4, 2.

REVERRO, ĕre. Reuerram hercle hoc, quod conuerri modo Plaut. Stich. 2, 2, 64. *Paraſitus, operam dederat verrendae et purgandae domui: audit veniſſe paraſitos alios: ergo retractare vult operam ſuam.*

REVERTOR, ĕris, verſus ſum, ti. [ἀναστρέφω, ὑποστρέφω, ἀναχωρέω, ἀνακάμπτω] *Retro, domum ſuam vertere ſe, et redire.* Ter. Heaut. 1, 1, 70 Domum reuertor moeſtus. Caeſ. Bell. Gall. 1, 54 Suevi, qui ad ripas Rheni venerant, domum reuerti coeperunt. Domum reuertens ſera nocte Virg. Georg. 4, 132. Iterum reuerti Idem Aen. 6, 720. Cum laude reuerti Ouid. Met. 13, 248. Vnde cum honore diſceſſeris, eodem cum ignominia reuerti Cic. pro Muraen. 89 c. 41. Ad priſtinum actum Plin. Epiſt. 10, 37. Cic. Verr. 3, 109 Ad illam quam inſtitui cauſam frumenti ac decumarum reuertar. Ad diem Caeſ. Bell Gall. 6, 32. Cic. de Finib. 2, 104 c. 32 *pr.* Sed vt ad propoſitum reuertamur, *etc.* nunc totum illud concludi ſic licet. Ad vitam Lucret. 2, 960. In ciuitatem Cic. Fam. 6, 6. In gratiam cum aliquo Liu. 8, 35. Eo reuerti, vnde egreſſus es Quinctil. 2, 4. Cic. de Fato 7 Sed Poſidonium, aequum eſt, cum bona gratia dimittamus: ad Chryſippi laqueos reuertamur. *Locus de Chryſippo cum aliis in hoc libro perit.* Reuerſus ſum *pro* Reuerti. Minus diebus triginta in Aſiam reuerſus eſt Nep. 2, 5, 2. Hirt. de Bell. Hiſp. c. 13 Qui cum in oppidum reuerſi eſſent. *Conf.* Ibid. c. 18. Phaedr. 4, 13, 10 Sero domum eſt reuerſus. *vid. Borrich. Vind. p. 204. Diſponti Collectanea in Phaedr. p. 262.*

REVERTO, ti, ĕre. [μεταστρέφω] *Actiue, ſaepe apud Ciceronem legitur: ſed non niſi in Praeterito, aut in temporibus a Praeterito formatis, cum altera forma in his abſtineat, in praeſentibus autem non alia quam deponentiali vtatur. Sed* Non. 7, 68 Reuortit *(Praeſenti tempore)* Pomponius Maiali, Coenam quaeritat: ſi eum nemo vocat, revortit maeſtus ad menam miſeri. Lucret. 3, 1073

Exit ſaepe foras magnis ex aedibus ille,
Eſſe domi quem pertaeſum eſt, ſubitoque reuertit:
Quippe foris nihilo melius qui ſentiat eſſe.

Idem 5, 1152 Circumretit enim vis atque iniuria quemque, Atque vnde exorta eſt, ad eum plerumque reuertit. *Sed reuertimur ad Ciceronem.* *Is* Fam. 3, 10 Conſcendens iam nauem, Epheſo Laodiceam reuertit. Idem Off. 3, 45 c. 10 Vas factus eſt alter iſtendi eius: vt ſi ille non reuertiſſet, moriendum eſſet ipſi. Cic. Att. 8, 3 Ipſe ne quo inciderem, reuerti Formias. Legati Ameriam, re inorata, reverterunt Idem pro Roſc. Amer. 26 c. 9. Ad illum animum meum reuerti priſtinum Cic. Fam. 10, 28. Reuertendi, [τὸ ἀναστρέφειν] Ouid. Epiſt. 1, 80 Neue reuertendi liber abeſſe velis.

REVERTENS, entis. Partic. Virg. Georg. 1, 274 — Lapidemque reuertens — reportat. Ib. 427 Luna reuertentes cum primum colligit ignes. *Controuerſus eſt locus* Cic. Tuſc. 73 c. 30 Itaque dubitans, circumſpectans, haeſitans, multa aduerſa reuertens, tanquam ratis in mare immenſo noſtra vehitur oratio. *Laborat Turn. 10, 14 in explicanda hac lectione, et eo euadit, vt* multa aduerſa *aduerbialiter accipiat pro* multum huc illuc, antrorſum et retro ſe vertens *etc. Facilior certe et planior eſt lectio, quam ex MSS. etiam aſſeruit Dauiſius,* reuerens, *i. metuens.*

REVERSVS, a, um. Partic. Manil. 5, 464 Sol reuerſus. *Adde* Salluſt. *apud* Non. 1, 232. *et* Caeſ. Bell. Gall. 6, 41.

REVERSŬRVS, a, um. Partic. [ἀναστρέψων] Ouid. de Arte Am. 1, 340 Poena reuerſura eſt in caput iſta tuum.

REVERSIO, ōnis. f. [ἀναστροφή, ἀναχώρησις, ἐπαναστοφή] Cic. Philipp. 1, 1 Exponam vobis breuiter conſilium et profectionis et reverſionis meae. Reuerſio *et* Reditus *nonnihil differre videntur.* Cic. Att. 16, 7 *de eadem re, de qua locum ex Philippica protulimus,* Dii immortales quam valde ille reditu, vel potius reuerſione mea laetatus, effudit illa omnia, quae tacuerat. *Qui regreditur ante quam eo peruenit, quo animum intenderat, is non* dicitur, *ſed* reuerti: redire *autem, qui coeptum iter abſoluit.* Reuerſione *igitur. quia quum proceſſiſſet, ab auſtro retro verſus eſt: id quod ipſe luculentiſſime dicit in ipſo ſtatim initio huius epiſtolae.* Febrium reuerſio et motus Cic. de Nat. Deor. 3, 24. Temporum reuerſiones Apul Doctr. Plat. 1 p. 7.

REVERTICŬLVM, i. n. *Vt*, Solis annua reuerticula Apul. Florid. 4. *Et* Met. 3 p. 134, 12 Luſus ille quem — per annua reuerticula celebramus.

REVERSOR, āri. Veget. Mulom. 3, 11 Si dyſenteria iumentum apprehenderit, reuerſatur eius extalis, *i. inteſtinum rectum excidere et conuerti ſolet.* Vulg. Int. Hoſe. 7, 8 Panis ſubcinericius, qui non reverſatur, ἄ μεταστρεφόμενος, *qui non vertit et verſari ſolet.*

REVERSĀTVS, a, um. Part. Plin. Valer. 1, 23 Reuerſata prius palpebra.

REVESTIO, īre. Deſpectum victor ſua luce reueſtit Tertull. f. Cyprian. in Marc. c. 5.

REVESTITVS, a, um. Part. Reueſtitos voluit eadem ſubſtantia, qua fugerant exuti Tertull. de Reſurr. c. 42.

REVIRRO, āre. Inſtar ſpeculi radios reuibrare Mart. Capella 2 p. 41. *Add.* Idem 8 p. 273.

REVIBRATVS, ûs. m. Mart. Cap. 2 p. 27.

REVIBRATIO, ōnis. f. Lunam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant reuiboratione Hygin. de Planet. 4, 14.

REVIDEO, ēre. Nunc ad horam reuidebo Plaut. Truc. 2, 2, 65. Vt cito felices vos reuidere queam Fortunat. l. 10.

REVIGEO, ēre. *aut* REVIGESCO, ĕre. Multa faecula post reuiguit Pythagoreorum nomen Cic. Tusc. 1 c. 16 *fec.* Non. 9, 12. *al.* sic viuit. Hunc similem sancti flatus reuigescere certum est Iuuenc. Hist. Euang. 2, 204.

REVILESCO, ĕre. *Vile fieri.* Sen. de Tranquill. Vitae c. vlt. ed nec virtuti periculum est, ne admota oculis reuilescat.

REVINCIENS, entis. Partic. *Vt*, Mentem amore reuinciens Calul. in Epithal. Iul. f. 59 (62) 33.

REVINCTVS, a, um. Partic. Lucret. 5, 554 Nisi esset Partibus ĕriis mundi, caeloque reuincta.

REVINCO, vīci, victum, ĕre. [ἐξελέγχω] *Conuincere et confutare.* Cic. pro Arch. 12 c. 6 Quaere argumenta, si qua potes: nunquam enim hic neque suo, neque amicorum iudicio reuincetur. Reincere crimen verbis, aut rebus Liu. 6, 26. An confutabunt nates oculisne reuincent? Lucret. 4, 490. Reuinci in culpa Gell. 1, 2. Insimulari quiuis innocens potest, reuinci nisi nocens non potest Apul. Apol. . . . *Conf.* Idem de Syllog. Categ. p. 378. Reincere, *Vicissim vincere et superare.* Lucret. 1, 587 — Nam si primordia rerum Commutari aliqua possent ratione reuicta. *i. Vicissim superata.*

REVICTVS, a, um. Partic. Tac. Ann. 15, 73 Coniuratio reuicta. *i. conuicta.* Apul. Met. 8 p. 205, 36 Simulanter reuicta charite suscipit. *i. conuictam se simulans.* Vires reuictae cadunt lucret. 5, 410. *i. denuo victae.* Apul. de habitud. doctrin. Plat. 637 *Florida*, Vniuersalis *propositio* vtranis (dedicatiua, *i. affirmans* uter *et* Abdicatiua) particularem suam *(subordinatam)* comprobata ique confirmat: reuicta non vtique infirmat. Haereses reuicae Tertull. de Praescript. c. 35.

REVICTIO, ōnis. f. Apul. de Syllog. Cat. p. 377 Vtriusuis harum reuictio confirmat alteram. *i. refutatio; vna falsa, altera vera.*

REVINCIBILIS, e. Adi. *Quod reuinci s. refutari potest.* Materiae literis sacris reuincibiles Tertull. de Resurr. Carn. c. 63.

REVIRESCO, ui, ĕre. [ἀναθάλλω, ἀναθαλέω] *Iterum virescere.* Columel. 2, 1 Non est ergo exiguarum frugum causa terrae vetustas, modo quum semel inuasit senectus, regressum non habet, nec reuirescere nec repubescere potest. Siluae laesae reuirescunt Ouid. Met. 2, 407. Reuirescere, *per translationem, pro Reuiuiscere et nouari ac renasci.* Cic. de Prouinc. Consul. 34 c. 14 Impolitae vero res, et acerbae, si erunt relictae, quamquam sunt absciſſae, tamen referent se aliquando, et ad renouandum bellum reuirescent. Id. Att. 15, 13 Ille enim nunquam reuiruisset, nos timor confirmare eius facta non coegisset. Arte suum paruli reuirescere posse parentem, *Reuiuescere* Ouid. Met. 7, 305. Pignore laudis reuirescens, *audens, et animum recipiens ob promissa* Sil. 8, 228. Pars crescent toruos patrui reuirescere vultus Idem 15, 134. *Conf. Heins. et Drakenb. ad h. l.*

REVIRETO, āre. Albinouan. de morte Maecen. 113 Redditur arboribus florens reuirentibus aetas.

REVIRIDO, āre. *Idem.* Vulg. Int. 4 Esdr. 5, 36.

REVISCERO, āre. *Vide*

REVISCERATIO, ōnis. f. Oportebit ossium quoque credi reiscerationem et respirationem Tertull. de Resurr. Carn. c. 30. *i. furum, vt carnibus iterum vestiantur ossa.*

REVISITO, āre. [ἀνεπισκέπτομαι] *Iterum visitare.* Plin. 18, 3 undinis vrbem reuisitabant.

REVĪSO, si, sum, ĕre. [ἀνεπισκέπτομαι] *Redire ad videndum.* Ter. Eun. 5, 4, 1 Reuiso quidnam Chaerea hic rerum gerat. Cic. Att. 1, 14 Reuise nos aliquando. Eidem 12, 49 Quare quum potes, reuises nos. *Add.* Idem Fam. 1, 10, 3. Saepius aliquem reuisere Virg. Ecl. 7, 67. *Conf.* Hor. Epist. 1, 7, 12. Agrum saepe reuisere Columel. 1, 4. Domos Liu. 7, 39. Ad aliquem Gell. 13, 30. *it.* 7, 17. Sedes suas Virg. Aen. 1, 419. Urbem Lucret. 3, 1080. Crebra reuisit ad flabulum mater vituli lucret. 2, 360. Ad hanc quia signa reuisunt Idem 5, 635. Furor reuisit, *Redit* Lucret. 4, 1111.

REVISENS, entis. Partic. Catull. 65, 376 Non illam nutrix orienti luce reuisens. Ibid. 387 Saepe pater diuum templo in fulgente reuisens. Virg. Aen. 11, 426 — Multos alterna reuisens lusit, et in solido rursus fortuna locauit.

REVISIO, ōnis. f. Claud. Mamert. ad Sidon. Epist. 4, 2 Reuisionis potestas intercluditur.

REVIVISCO, vixi, ĕre. [ἀναβιόω, ἀναζωπυρέω] *Rursum vitam fieri.* Cic. de Finib. 4, 61 c. 22 Quid si reuiuiscant Platonici illi, et deinceps illi, qui auditores eorum fuerunt, et tecum ita loquantur? Ubi galli cantum audiuit, suum suum reuixisse putat Cic. in Pison. 27 c. 23. *Per translationem.* Cic. Fam. 4, 4 Vt speciem aliquam videre videre quasi reuiuiscentis Reip. *Et* Philipp. 7, 1 Senatum volent ad auctoritatis pristinae spem reuiuiscere. Plin. 11, 28 Nullis eorum pennae reuiuiscunt amissae. Reuiuiscere, respirare metu caedis, emergere a fluctibus seruitutis Cic. de Aruisp. Resp. 48. Omnia moribunda reuixit ab alloquiis Ouid. Trist. 4, 5, 3. Adventu nostro reuiuiscunt iustitia, abstinentia clementia tui Ciceronis ac Att. 5, 16. Ad verba alicuius reuiuiscere Ouid. ex Pont. 1, 3, 9.

REVĪVO, ĕre. Paull. Nolan. de obitu Celsi pueri 563 Omnes in ista vixerunt carne reuiuent.

REVIVIFICĀTVS, a, um. Tertull. de Resurr. Carn. 19 Redimatus et reuiuificatus Deo.

REVNGO. *Vide*

REVNCTOR, ōris. m. *Minister et mediastinus eorum medicorum, qui iatralepticen, hoc est reunctorum medicinam tractabant.* Plin. 29, 1 Prodicus Selymbriae natus, discipulus eius, instituens quam vocant iatraleptice, reunctoribus quoque medicorum, ac mediastinis vectigal inuenit.

REVOCO, āre. [ἀνακαλέω] *Interdum est retro vocare euntem, vel absentem: interdum vicissim vocare, qui nos vocauit: interdum retractare, et irritum voce sua facere aliquid. Alias etiam multas parit formas dicendi: quae non nisi exemplis cognosci possunt omnia.* Plaut. Merc. 2, 4, 6 Mane, mane obsecro Charine. C. qui me reuocat? Cic. pro Quinct. 83 Reuocares eum, quem in Galliam miseras? Repetere et reuocare aliquem Cic. pro Domo 44. Vnde tu me ex iure consertum vocasti, inde ibi ego te reuoco Cic. pro Muraen. 26. *Verba iuris.* Ter. Eun. 1, 1, 4 Excludit: reuocat. Cic. Ac. 4, 11 c. 4 Philosophia, quae nunc prope dimissa reuocatur. Plin. Epist. 3, 5, 12 Meminí quendam ex amicis, quum lector quaedam perperam pronunciasset, reuocasse, et repeti coëgisse: huic admonenti meum dixisse, Intellexeras nempe? quum ille annuisset, Cur ergo reuocabas? *Sic ipse* Cic. pro Sext. 120 c. 56 Reuocabatur ab vniuersis *Roscius in scena agens, i. repetere iubebatur, quod placuerat. Et* 123 c. 58 Millies reuocatum est. *Plura ad h. l. Abram.* Cic. pro Arch. 18 c. 8 Quoties ego hunc vidi — magnum numerum optimorum versuum — dicere ex tempore? quoties reuocatum eandem rem dicere commutatis verbis atque sententiis? *Sed* Ouid. Met. 9, 617 Si facta mihi reuocare liceret. *h. e. Si possem efficere, vt facta essent infecta.* Vlp. in l. Si quis postea D. de iudiciis, In ea causa ius reuocandi eorum non habebit. *renunciandi foro semel agnito.* Promittum reuocare, *Negare quod promiseras* Seneca de Benef. 4, . . Quaestio reuocatur inter easdem personas, *quam eadem res, quae priore iudicio petita fuit, secundo petitur.* Vlp. in l. 3 D. de except. rei iud. Quoties inter easdem personas eadem quaestio reuocatur, vel alio genere iudicii. Seneca Epist. 51 Robora in rectum, quamuis flexa, reuocabis. *i. corriges.* Cic. Verr. 3, 213 An me ad M. Antonii aestimationem frumenti, exactionemque pecuniae reuocaturus es? *h. e. Illam iubebis considerare, et cum tua comparare. Dicesne mihi, te imitatum fuisse Antonium in exactione pecuniae, et simile Antonio aliquid fecisse, quod ad aestimationem frumenti attinet?* Reuocare, *auctore* Nonio 2, 751 Per vices mutuo vocare. Varr. Sexagef. Qui nobis ministrarunt pueri diebus festis cicer viride, qui nos prouocare ac vocare cum audeant, nos illos reuocare timemus. Cic. pro Rosc. Am. 52 c. 18 Domum suam iftum non fere quisquam vocabat; nec mirum, qui neque in vrbe viueret, neque reuocaturus esset. Lactant. 6, 12 Idem Deus praecepit, vt, si quando coenam parauerimus, eos in conuiuium adhibeamus, qui reuocare non possint, et vicem reddere. *Conf.* Phaedr. 1, 27, 3. *et* Turneb Aduers. 28, 13. Reuocare, *Instaurare.* Suet. Claud. c. 22 Item circenses omnium ordinum statum, domi forisque, aut correxit, aut exoleta reuocauit, aut etiam noua instituit. ¶ 2 *Cum Praepositionibus varie ponitur.* Ab armis ingenium reuocatur Ouid. Amor. 2, 18, 11. Cic. Att 3, 15 Quod si non modo tu, sed quisquam fuisset, qui me Pompeii minus liberali responso perterritum a turpissimo consilio reuocaret, *etc.* A contagione omni vitiorum reprimis te ac reuocas Plin. Pan. 83, 2. A cupiditate reuocare Cic. pro Cluent. 12. Idem Verr. 2, 99 Commouentur amici Sthenii, sperant fore, vt patris literis nuntiisque, filius ab incoepto furore reuocetur. Idem pro Lege Manil. 4 Non auaritia ab instituto cursu ad praedam aliquam reuocauit. *al.* Deuocauit. *Conf.* Ter. Phorm. 5, 6, 8. Ab errore lapsos Quinctil. 2, 6. Ab exilio Plin. 7, 30. Cic. pro Milon. 80 c. 29 Etiamsi propter amicitiam vellet illum ab inferis reuocare, propter Remp. non feciſſet. Plin. 7, 44 A limine ipso mortis reuocatus. Idem 23, 6 Dysentericos a morte reuocari. Ab ira animum Ouid. Trist. 2, 537. Ab opere reuocare. Caes. Bell. Ciuil. 3, 82 Caesar ab opere legiones reuocat. Cic. de Legib. 2, 16 Quam multos diuini supplicii metus a scelere reuocauit. Idem ad Brut. 4 Quod enim nondum Senatus censuit, nec Populus Rom. iussit, id arroganter non praeiudico, neque reuoco ad arbitrium meum. *i. Nolo arbitratu meo rem peragi.* Cic. pro Domo 15 Nonnulli autem illam rem ad illam rationem, coniecturamque reuocabant. Ad Corpus vnum reuocabis omnia mitia Pallad. 1, 17, 3. Ad curam reuocare aliquid Plin. 28, 9. *i. Cum cura et diligentia facere.* Cic. Verr. 3, 210 Quo me igitur, aut ad quae exempla reuocas? Ad incertum reuocari Cic. pro Caec. 38 c. 13. Idem pro Cluent. 136 Quum Tribunus plebis populo concitato rem paene ad manus reuocauisset. *h. e. Ita commouisset populum, vt propter eam rem paene inter se dimicarent.* Cic. Off. 1, 140 Quarum quidem certe est adhibendus modus, ad Mediocritatemque reuocandus. Idem pro Flacc. 60 Reuocarem animos vestros ad Mithridatici belli memoriam, ad illa vniuersorum ciuium Romanorum per tot vrbes vno puncto temporis miseram, crudelemque caedem. Cic. Tusc. 3, 33 Quod si qui forte quum in luctu esse vellent, aliquid fecerunt humanius, aut si hilarius locuti sunt, reuocant se rursus ad moestitiam, peccatique se insimulant, quod dolere intermiserint. Cic. de Amicit. 60 c. 16 Sed impuri cuiusdam, et ambitiosi, aut omnia ad suam Potentiam reuocantis esse sententiam. Ad Rationem operum operarumque villicum Cato c. 2. Cic. de Finib. 2, 43 Herillus autem ad Scientiam omnia reuocans, vnum quoddam bonum vidit. Ad solicitudinem suam rerum administrationem reuocare. *In se recipere.* Scaeuola in l. Maeuia, D. de annuis legat. et fideicommiss. Cic. de Clar. Orat. 10 c. 3 Nam vestris primum literis recreatus, me ad pristina Studia reuocaui. Idem Att. 7, 2 Sed tamen M. Lepidum, L. Torquatum, C. Cassium Trib. plebis, Philotimi literae ad Vitam reuocarunt. *i. recrearunt.* *Sed* Lucret. 3, 469

Vnde neque exaudit voces, nec noscere vultus
Illorum potis est, ad vitam qui reuocantes
Circumstant lacrimis rorantes ora, *etc. de ritu conclamandi mortuos.* Cic. pro Caecin. 84 Et me ex hoc vt ita dicam Campo acquitatis ad istas verborum angustias, et ad omnes literarum angulos reuocas. Idem de Diuin. 2, 20 c. 8 Quod enim is, qui diuinat, praedicit, id vero futurum est, vt ne illud quidem sciam, quale sit, quod Deiotarum necessarium nostrum ex Itinere Aquila reuocavit. Ex otio reuocare Plin. in Paneg. 82. Cic. pro Rosc. Amer. 113 c. 39 In minimis priuatisque rebus etiam negligentia in crimen mandati, iudiciumque infame reuocatur. Cic. pro Caecin. 76 c. 27 Populi Rom. causa, ciuitatis ius, bona, fortunae, possessionesque in Dubium incertumque reuocabuntur. In Formam priorem Senec. de Benef. 2, 21. In Lucem aliquid Plin. 29, 1. In Vitam reuocare Cic. Att. 7, 23. ¶ 3 *Substantiua rerum, quae reuocari*

reuocari dicuntur : Amor reuocatur admonitu Ouid. de Rem. Amor. 729. *al.* Refricatur. Animum ab ira reuocare Ouid. Trist. 2, 537. Euntem Catull. ad libellum suum. Exordia pugnae Virg. Aen. 7, 40. Gradum reuocare, *Redire* Idem ibid. 6, 128. Ingenium reuocatur ab armis Ouid. Amor. 2, 18, 11. Labores inceptos Valer. Argon. 3, 625. Libertatem reuocare ac reducere Plin. in Paneg. . . . Ouid. de Arte Am. 452 Et reuocat cupidas alea saepe manus, *subinde ad se vocat.* Cic. Tusc. 1, 37 Magni autem est ingenii reuocare Mentem a sensibus, et cogitationem a consuetudine abducere. Idem de Finib. 2, 2 Qui Mos cum a posterioribus non esset retentus, Arcesilas eum reuocauit. Oculos alicuius Ouid. Epist. 16, 252. Opus coeptum, *de tela Penelopes* Idem Epist. Sabin. 1, 54. Pecunias Plin. Epist. 3, 9, 17. *Sic* Quae ante percepérant, non reuocantur Ep. 10, 120. Virg. Aen. 9, 125 Cunctatur et amnis Rauca fonans reuocatque Pedem Tiberinus ab alto. *i. refluit a mari.* Praetermissum reuocare Plin. 18, 6 s. 8. *i. sero facere, quod prius erat faciendum.* Se reuocare, *Mutare sententiam.* Cic. Acad. 4, 52 c. 17 Dubitant, haesitant, reuocant se interdum, hisque quae videntur imbecillius assentiuntur. Studia intermissa reuocare Cic. Tusc. 1, 1. Vires victu reuocare Virg. Aen. 1, 218. Vitis reuocatur Pallad. Febr. 12, 4. *cum superiori parte recisa ex nouo palmite reparatur.* Publice aliquem Quinctil. 6, 11.

REVŌCANS, antis. Partic. Ouid. Met. 1, 503 Neque ad haec reuocantis verba resistit. Ad vetera instituta reuocans, quae iampridem corruptis moribus ludibrio sunt Sallust. de Rep Ord. c. 5.

REVOCĀTVS, a, um. Partic. [ἀνακεκλημένος] *Praeter iam dicta* Petron. c. 10. Caes. Bell. Gall. 5, 7. Ab omnibus ad pristinam dignitatem exspectatus atque reuocatus Cic. pro Domo c. 22. Voce reuocatus de cursu Reip. Cic. Fam. 10, 1. Dum iacet et lente reuocatas ruminat herbas Ouid. Amor. 3, 5, 17. Seruare aliquem reuocatum a morte Virg. Aen. 5, 476. Tardius reuocati, praelio excesserant Sallust. Catil. c. 9. Ausonius in Professor. 1, 30 Narrantem fido per singula puncta recursu Quae data per longas, quae reuocata moras. *de ludo XII scriptorum.*

REVOCĀTIO, ōnis. f. [ἀνάκλησις] Cic. Philipp. 13, 15 c. 7 Receptui signum, aut reuocationem a bello audire non possumus. Idem Tusc. 3, 33 Leuationem autem aegritudinis in duabus rebus ponit, auocatione a cogitanda molestia, et reuocatione ad contemplandas voluptates. *Plur.* Vitruu. 9, 4 A sole reuocationibus.

REVOCĀMEN, ĭnis. n. [τὸ ἀνακλητικόν] *Idem quod Reuocatio.* Ouid. Fast. 1, 561 Accipio reuocamen ait : vocemque sequutus Impia per siluas victor ad antra venit. Idem Met. 2, 596 Talia dicenti tibi, ait, reuocamina coruus, *etc.*

REVOCABĬLIS, e. Adi. [ἀνακλητός] *Qui potest reuocari.* Ouid. ad Liu. 427 Supprime iam lacrimas, non est reuocabilis istis, Quem semel vmbrifera nauita lintre tulit. Carmen fatorum nulli reuocabile Propert. 4, 7, 51. Damnum reuocabile Claud. in Eutrop. 2, 488. Telum non reuocabile Ouid. Met. 6, 264. Verum non reuocabile Stat. Theb. 1, 291.

REVOCĀTOR, ōris. m. *Vt,* Reuocator animarum Quinctil. Decl. 10 *extr.* *Magus, mortuorum excantator.*

REVOCATORIVS, a, um. Adi. *Vt,* Reuocatoria emplastra Theod. Prisc. 2, 32.

REVŎLO, āre. [ἀνίπταμαι] *Retro, vel rursum volare.* Cic. de Nat Deor. 2, 125 c. 49 Eaeque in tergo praeuolantium colla et capita reponunt : quod quia ipse dux facere non potest, quia non habet vbi nitatur, reuolat, vt ipse quoque quiescat. *de gruibus.* Cum medio celeres reuolant ex aequore mergi Virg. Georg. 1, 361. Paterc. 2, 120 Paullo post, Festinanter reuocauit filium. Ille ad patrem exspectato reuolauit.

REVŎLANS, antis. Partic. Manil. 1, 190 Cum Sol aequoreis revolans decurrit ab astris.

REVOLVO, volui, volūtum, ĕre. [ἀνελίσσω, ἀνακυλίνδω, ἀνακαλινδέω] *Rursum s. retrorsum voluere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 106 Toruus draco serpit subter, superaque reuoluens Sese, conficiensque sinus e corpore flexos. *ex Poeta.* Columel. 8, 17 Quoniam gelidum ab imo fluctum reuoluit in partem superiorem. Reuoluere iter Virg. Aen. 9, 391. ¶ 2 *Metaphoras habet frequentes.* Cic. de Orat. 2, 130 Contraque quae pro reo dicentur, omnia necessario a tempore, atque homine ad communes rerum et generum summas reuoluentur. *Gr.* ἀνακυκλεῖν. Cic. Acad. 4, 148 c. 48 Egone ? inquit : ad patris reuoluor sententiam. Victoria ad irritum reuolvebatur Tacit. Hist. 3, 26, 2. Ter. Hec. 4, 4, 69 Nam in eandem vitam te reuolutum demo video esse. *Vbi* Donatus : Non rediisse, sed reuolutum esse, tanquam inuitum aut nescium ; relinquit enim quandam veniam, vt velit esse correctior. Cic. Att. 13, 26 Itaque reuolvor identidem in Tusculanum. Eo reuolui, vel eodem Cic. Acad. 4, 18. *Et* Tusc. 1, 12 Reuolueris eodem. *h. e. Idem dicis.* Ouid. Met. 10, 335 Quid in ista reuoluor ? *in damnatas antea cogitationes iterum incido.* In eundem fontium reuolui Valer. Max. 7, 2. *de Q. Metello.* Retro reuolui Cels. 7, 26. Reuoluitur ad emtorem infecti damni stipulatio Paullus in l. Damni, §. Emtor praedii D. de damno infecto, *etc.* Reuoluere libros, ineptias, *pro* Voluendo *subinde tractare et legere* Liu. 34, 5. Martial. 11, 1. Antiqua reuoluere Sil. 8, 49. Virg. Aen. 10, 61

— Xanthum et Simoënta
Redde oro miseris : iterumque reuoluere casus
Da pater Iliacos Teucris.

Vbi Seruius, Si ad Troiam vis referre, sic dicit, Nobis redde Troiam per naufragia et pericula. i. e. Patiamur denuo quae pertulimus : duntaxat nobis Troia reddatur. Si vero ad Italiam vis referre, sic intellige, Redde nobis Italiam, et libenter repetimus ea, quae in Troia pertulimus. Vulnera sua reuoluere Stat. Silu. 1, 2, 100. *dicitur Poëta, i. amores suos canere.* ¶ 3 *In AISS. permutantur inuicem* Reuoluere *et* Resoluere, v. v.

REVOLŪTVS, a, um. Partic. [ἀνελιχθείς] Liu. 4, 12 Reuoluti ad dispensationem inopiae. Molis obiectu reuolutus Amnis Tac. H. 5, 14, 3. Equo suffosso reuolutus Virg. Aen. 11, 671. Pensa reuoluta Idem ibid. 9, 476. Saecula reuoluta, *Aetates, siue anni iam exacti* Ouid. Fast. 4, 29. Saxa aestu reuoluta Pontus resorbet Virg. Aen. 11, 627. Idem ibid. 10, 256 — Et interea reuoluta ruebat Matura iam luce dies. Reuoluta, aperta : sicut contra, Inuolutum dicimus esse quod clausum est. Seruius. *Sed malim ad illam propriam corporum caelestium reuolutionem referre.*

REVOLVTIO, ōnis. f. Augustin. de Ciuitate Dei 22, 12 *extr.* Post multas per diuersa corpora reuolutiones. *de Animarum illa migratione Pythagorica.* Idem de Trin. 12 c. vlt.

REVOLVBĬLIS, e. Adi. [ὀκνητός] Ouid. in Ibin 191 Sisyphe cui tradas reuolubile pondus habebis.

REVŎMO, ui, ĭtum, ĕre. [ἀνεμέω] *Idem quod Euomere.* Plin. 10, 72 Dracones auibus deuoratis solidis, contentione plumas, et ossa reuomunt. Scylla reuomit carinas Ouid. Met. 13, 731. Ac miseri fluitant reuomentes aequora nautae Sil. 10, 326. Virg. Aen. 5, 182 Et falsos rident reuomentem pectore fluctus. Lucret. 2, 199 Tam cupide furfum reuomit magis atque remittit, *aqua trabes in eam depressas ac vi demersas.*

REVS, i. m. [ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος, ὑπαίθυνος] *Quicunque in litem adducitur, etiamsi nihil admiserit, i. contra quem quispiam agit.* Cic. de Orat. 2, 183 c. 43 Reos autem appello non eos modo, qui quiuntur, sed omnes, quorum de re disceptatur. *Audiamus* Festum, *ex emendatione Scaligeri :* Reus nunc dicitur, qui causam dicit : Et item qui quid promisit spoponditue, ac debet. *At* Gallus Aelius l. 2 significationum verborum, quae ad ius pertinent, ait : Reus est, qui cum altero litem contestatam habet, siue is egit, siue cum eo actum est. Reus stipulando est, idem qui stipulator dicitur ; quippe suo nomine ab altero, qui stipulatus est, non is, qui alteri adstipulatus est. Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quid promisit, quiue pro altero quid promisit. At Capito Ateius in eadem quidem opinione est. Sed exemplo adiuuat interpretationem Numa, in secunda tabula, fecunda lege, in qua scriptum est : SEI QVID HORVM FVAT VNVM IVDICI, ARBITROVE, REOVE, DIES DIFFVNSVS ESTO. Nunc vterque, actor reusque in iudicium euocatur. Petitor et Reus, *contraria* Cic. pro Rosc. Com. 42. Capulares rei, *i. Capulo digni, apud* Fulgent. Expos. Serm. ant. 23. Diuturni rei, *quorum lis diu pendet* Suet. August. c. 32. Nocens reus Cic. Diu. Caec. 1. Solutus reus causam dicit Plaut. Truc. 2, 7, 58. Sontes rei Claud. quart. Cons. Hon. 88. Trepidi rei Ouid. ex Pont. 1, 2, 18. Reus est maximis plurimisque criminibus in iudicium vocatus Cic. Verr. 2, 95. *Fem.* Seneca Controuers. 4, 29 Rea es. Idem mox, Haec rea non mittenda in exilium. *Ibid. Plur.* Comparemus inter se duas reas. *Recurrit subinde ibid. hoc vocabulum.* Reos, *inquit* Nonius 6, 71 non solum crimini et culpae obnoxios, sed etiam honesti vel voti debitores promissi auctoritas voluit. Virg. Aen. 5, 236 Constituam ante aras, voti reus. Reus *etiam interdum pro Expromissore accipitur.* Vlp. in l. 1 §. Exceptionem D. Quarum rerum actio non datur, Exceptionem onerandae libertatis causa, sicut et caeteras, fideiussori non esse denegandam sciendum est : nec ei quidem, qui rogatu liberti reus factus est. Modestinus. Quum seruus pecuniam pro libertate pactus est, et ob eam rem reum dederit, quamuis seruus ab alio manumissus est, reus tamen obligabitur. *Budaeus.* Reus satisdandi, *ab* Vlpiano *dicitur, qui satisdato obligatus est, id est fideiussore dato.* Reus *vero* satisaccipiendi, *qui fideiussores accepit ob debitum.* In l. Qui hominem, §. Quidam, De solutionibus, Dici potest quoties reus satisdandi, reo satisaccipiendi heres exstiterit, fideiussores liberari. Modest. in l. j. D. de duobus reis constit. Qui stipulatur, reus *stipulandi* dicitur : qui promittit, reus promittendi habetur. ¶ 2 *Genitiui rerum, quarum aliquis reus dicitur :* Cic. Att. 4, 15 Candidati consulares omnes rei Ambitus. Idem pro Flacc. 7 Et is est reus Auaritiae, qui in vberrima re, turpe compendium : in maledicentissima ciuitate, in suspicionissimo negotio maledictum omne, non modo crimen effugit. Capitis reus Apul. Met. 3 p. 132. Criminis alicuius reus Ouid. Epist. 16, 324. Culpae reus Caius in l. Ex maleficio, §. vlt. D. de act. et oblig. Culpae alienae Liu. 24, 22. Delicti reus Nepos 7, 8, 4. Desidiae Martial. 10, 70. Facti reus, *Qui factum aliquod commisit* Plaut. Cist. 1, 3, 16. Fortunae eius dici reus Liu. 6, 24, 8. Iniuriarum Quinctil. 4, 2. Maiestatis laesae, *vid.* LAEDO. Peculatus Quinctil. 5, 13. Pugnorum Martial. 10, 87. Sacrilegii reus est Quinctil. 4, 2. Tutandae suae partis, *i. stationis* reus *dicitur, qui stationem ea lege custodit, vt illi imputetur, si quid ibi aduersi acciderit* Liu. 25, 30. Voti reus, *inquit* Macrobius Saturn. 3, 2 Qui susceptо voto numinibus se obligat. Virg. Aen. 5, 237 Constituam ante aras voti *reus. Add. Seru. ad* Aen. 4, 699. *et iam laudauimus* Non. 6, 71. Cic. Att. 2, 24 Nunc reus erat apud Crassum diuitem Vectius de vi, et quum esset damnatus, erat iudicium postulaturus. ¶ 3 *Verba:* Agere reum, *vid.* AGO. Absens quum reus infelix agor Ouid. Epist. 20, 91. Agi ream falsi criminis Ouid. de Rem. Amor. 388. Ouid. Epist. 14, 120 Quid fiet fonti, cum rea laudis agar. *i. accusor facti laudabilis causa.* Agitur spretarum legum reus Ouid. Met. 15, 36. Ampliati rei, Arguere reum, Citare reum, *vid. ff. ll.* Non citatur reus audaciae, virtutis reus citatur Pseudo-Cic anteq. iret in exil. 6. Coarguere reum testibus, Comperendinare reum, Considere in reum, *vid. hh. vv.* Constituere aliquem reum, *i. Facere* Papinian. in l. libertus a patrono reus constitutus D. de in ius vocand. Deferre reum criminis Quinctil. 11, 1. *h. e. Accusare.* Plin. Epist. 6, 5 Addidit etiam petendum a Consulibus, vt referrent sub exemplo legis ambitus, de lege Repetundarum, an placeret in futurum ad eam legem adiici, vt sicut accusatoribus inquirendi, testibusque Denuntiandi potestas ea lege esset, ita reis quoque fieret. Eximere ex, vel de reis Cic. Verr. 2, 99. Tacit. Ann. 1, 58 Violatorem foederis vestri Arminium, apud Varum, qui tum exercitui praefidebat, reum Feci. Cic. Verr. 2, 94 Ea postea quam numerata est, contentus hac iniquitate non fuit : palam de sella, ac tribunali pronunciat, si quis absentem Sthenium rei capitalis reum Facere vellet, sese eius nomen recepturum, et simul vt ad causam accederet, nomenque deferret. Tum cum a me reus Factus sit Cic. Verr. proem. Act. c. 2. Facere aliquem reum de moribus Quinctil. 4, 2 Fieri reum (inquit Asconius) est apud Praetorem legibus interrogari. Quum enim in ius ventum esset, dicebat apud Praetorem accusator reo, Aio te Siculos (verbi gratia) spoliasse. Si tacuisset, lis ei aestimabatur vt victo : si negasset, petebat a magistratu dies accusator inquirendorum criminum, et instruebatur accusatio. Fieri reum, *est Se expromissorem et alieni debiti debitorem constituere.* Vlp. in l. 1 §. Except. D. Quarum rerum act. non dat. Cum enim propositum sit Praetoris, in huiusmodi obligationibus reo succurrere : non seruaturus est propositum suum, nisi fideiussorem quoque et eum, qui rogatu liberti reus factus fuerit, aduersus patronum defenderit. Pendentes rei, *vid.* PENDEO. Plin. Epist. 3, 9, 30 Dum ille peragitur reus, sedimus Postulare reum, Referre in reos, Repetere reum,

eum, *vid. hh. vv.* Subdere reum Tacit. Ann. 1, 6. Suponere se reum Cic. pro Deiot. 42.

REĀTVS, *vid. supra s. l.*

REVVLSIO, REVVLSVS, *vid.* REVELLO.

REX, regis. *vid.* REGO.

REZONO, āre. Rezonare numum. Non. *ap. Salmas. in Hist. Aug.* 1. 153. *i. ex zona promere.*

R H A

RHA, [Ῥᾶ] *Fluuii nomen in Ponto, et radicis nobilis.* Ammian. Marc. 22, 8 p. 340 *Gronou. post mentionem Tanais,* Huic Rha vicinus est amnis, in cuius superciliis quaedam vegetabilis eiusdem nominis gignitur radix, proficiens ad vsus multiplices medelarum. *Putatur ea* Radix Pontica Celsi, *vid.* MEDICI. *et Salmas. Exerc. Plin.* p. 796.

RHABDOS, i. f. [ῥάβδος] *Baculus, Meteoron apud* Apul. de Mundo p. 64, 12 Rhabdos, *inquit,* ad virgae rigorem per longum colorata nubecula.

RHACHIS *spina dorsi,* RHACHITIS *morbus illam infestans, Medicis Graecis quam Latinis familiora.*

RHACINVS, i. m. *Piscis e solo Ouidio commemoratus: ob id forsitan, quod non alibi, quam* in Ponto nascatur, vbi supremis suis temporibus opus hoc Ouidius inchoauit Plin. 32 c. vlt. *vbi* Rhacinumque vllum ex Ouidio laudat.

RHACOMA, atis. n. *Herba,* affertur ex his, quae supra Pontum aut regionibus: radix costo nigro *est* similis, minor et rufior paullo, ne odore, calefaciens gustu et adstringens Plin. 27, 12.

RHADAMANTHVS, i. m. *Iouis ex Europa filius, et rex Lyciae, qui, quod seuerus esset, et iustitiae exsecutor, fingitur a Poëtis apud inferos nocentum explorare culpas.* Virg. Aen. 6, 566 Gnosius haec Rhadamanthus habet durissima regna, *etc. conf.* Ouid. Met. 9, 436. Plin. 7, 56.

RHADINE, es. f. [ῥαδινή] *i. Gracilis, tenella, nomen, quo amatae blanditur amator apud* Lucret. 4, 1160 Ῥαδινὴ vero est iam morta tussi.

RHAETIA, RHAETI, *vid.* RHETIA, *etc.*

RHAGAS, adis. f. *et* RHAGADIA, orum. n. [ῥαγάς] Rhagades *vocantur Scissurae sine fissa, quae in fede, pedibus, labiis, aliaue qua corporis parte prouenunt; dictae a verbo Graeco ῥήσσω, quod significat rumpo.* Plin. 23, 4 Attrita fanat et fursures, rhagadas, condyloмata, articulos luxatos. Ibidem c. 3 Vsus eius cum aceto, aut vino tergere, aut mulso, vt quaeque causa exigat in curatione oris, dentium, aurium, vlcerum manantium, genitalium, rhagadum. *conf.* Ibid. c. 7. Idem 7, 15 Arboris ipsius cinis ex melle fedat rhagadia. *vid.* Cels. 6, 6. Scribon. 223.

RHAGION, i. n. *Aranei species,* acino nigro similis, ore mimo sub aluo, pedibus breuissimis, tanquam imperfectis. Dolor morsu eius qualis a Scorpione Plin. 29, 4. *Sane* Rhagion *vertitur* ricine, *parum acinus.*

RHAGOĪDES, is. f. [ῥαγοειδής] *Tunicula oculi, quam* vueam *tunicam vocare licet.* Cels. 7, 7 Oculus summas habet duas tunicas, ex quibus superior a Graecis κεφαλοειδὴς vocatur. Ea, qua parte alba est, satis crassa, pupillae loco extenuatur. Huic inferior adiuncta est, media parte, qua pupilla est, modico foramine concaua, circa tenuis, vlterioribus partibus ipsa quoque plenior, quae ῥαγοειδὴς a Graecis nominatur. Hae duae tunicae cum interiora oculi cingant, rursus sub his coëunt, extenuataeque, et in vnum coactae, per foramen, quod inter ossa est, ad membranam cerebri perueniunt, eique inaerescunt. Sub his autem, qua parte pupilla est, locus vacuus est, *etc. Caeterum ῥαγοειδῆς dedit H. Stephanus in Medicis Principibus: ῥαγοειδὴς alii.*

RHAMMEI, orum. m. *Populi in Nabathaea, Arabiae regione, eorum originem referunt quidam ad Rhadamanthum, Minois fratrem* Plin. 6, 28. *Sed Hard.* Rhadamei, *ad quam formam nominis certe eius quadrant verba, quae sequuntur,* et horum origo Rhadamanthus putatur, frater Minois.

RHAMNENSES, *vel* RHAMNES, *vel melius, cum non sit Graecae originis, sine adspiratione* RAMNES, f. RAMNENSES, um. m. Plur. [Ῥαμνήσιοι] Hor. de Arte Poët. 342 Celsi praetereant austera poëmata Rhamnes. Aeron, Rhamnes, Luceres, Tatienses, Romanae tribus erant: vel vt verius, Equites. *Hactenus ille.* Propert. 4, 1, 31 hinc Tatles, Rhamnesque viri, Luceresque coloni. Liu. 1, 13 Eorum tempore et centuriae tres equitum conscriptae sunt, Ramnenses Romulo, ab Tito Tatio Titienses appellati. Varro de L. L. 4, 9 § 16, 26 Ager Romanus primum diuisus in partes tris, a quo tribus appellatae Tatiensium, Ramnium, Lucerum: nominatae, vt ait Ennius, — Ramnenses a Romulo — Sed omnia haec vocabula fuisca.

RHAMNVS, i. m. [ῥάμνος] *Genus sentium asperrimum aculeis, flore gratissimum.* Plin. 24, 14 Inter genera rubrorum rhamnos appellatur a Graecis, candidior et fruticosior. Is floret ramos largens rectis aculeis, non vt caeteri aduncis, foliis maioribus, *vid. Virgil.* 1, 119. *et* Columel. 10, 373. Plin. 24, 3.

RHAMNVS, untis. m. *Pagus in Attica, non procul a Marathone* Plin. 4, 7 *et* 12. *Hinc*

RHAMNVSIVS, a, um. Patronym. [Ῥαμνάσιος] *Quod est ex Rhamnunte.* Ter. Andr. 5, 4, 26 Hoc certo scio, Rhamnusium se fuisse. *A cultu in hoc pago dicta Nemesis, s. Adrastea,* Virgo Rhamnusia Catull. Argon. 1. 62, 395. Claud. de Bell. Get. 601 Sed Dea, quae nimiis obstat Rhamnusia votis. Ouid. Trist. 5, 9, 9 Exiget dignas vltrix Rhamnusia poenas, *vid.* NEMESIS.

RHAMNVSIS, idis. f. Patronym. [Ῥαμνησίς] Ouid. Met. 14, 94 Memoremque time Rhamnusidis iram. *b. e.* Rhamnusiae, *s. Nemesis.*

RHANIS, idis. f. *Graece* ῥανὶς Gutta *est, aptum nomen Nymphae, alius Dianae comitum, cuius meminit* Ouid. Met. 3, 171 Excipiunt laticem Nymphaeque, Hyalaeque, Rhanisque.

RHAPEION, i. n. *Herba, alias Leontopetalon* Plin. 27, 11. *al.* Rhapheion.

RHAPHANE, es. f. *Oppidum.* Plin. 6, 14 Reliqua Medorum oppida, Phausia, Agamzua, Apamia Rhaphane cognominata.

RHAPHANĪTIS, idis. f. *Iridis Illyricae genus primum.* Plin. 13, 7 Illyrica quoque *(de* Iride *loquitur)* duorum generum est, Rhaphanitis a similitudine, quae et melior: Rizotomos fubrufa, optima, quae contactu sternumenta mouet. Illa herba caulem habet cubitalem, erectum. Floret diuersi coloris specie, sicut arcus caelestis, inde et nomen habet.

RHAPHANOS AGRIA. [ῥάφανος ἀγρία] Herba, quae alias Apios, sine Ischas dicitur Plin. 26, 8.

RHAPHANVS, *vid.* RAPHANVS.

RHAPHEION, i. n. Herba eadem, quae Leontopetalon Plin. 27, 11.

RHAPHIVS, i. m. Animal. Plin. 8, 19 Pompeii magni primum ludi offenderunt chaum, quem Galli rhaphium vocabant, effigie lupi, pardorum maculis. *Sed Hardum.* Chama, quem Galli Rufum.

RHAPSODIA, ae. f. *Graecum est ῥαψῳδία, quasi tu consutum ex pluribus versibus carmen dicas. Sic nempe singulos libros vocant, literis Alphabeti signatas, vt ῥαψῳδία A sit liber primus, et ita porro. Illam in libros distributionem Pisistrato tribuit etiam* Cic. de Or. 3, 137 c. 34. Nepos 10, 6, 4 Versum illum Homeri retulit ex secunda rhapsodia, *vid. Scalig. Poët. 1, 41. et Salmas. Exerc. Plin.* p. 867.

R H E

RHEA, ae. f. [Ῥέα] *Caeli et Terrae filia, quae alio nomine* Cybele *dicitur. Saturni vxor, mater Iouis et fratrum illius. Nomen hoc Graecis quam Latinis literis magis frequentatum. Vtitur tamen* Ouid. Fast. 4, 201 *qui cum narrasset, a Saturno deuoratos esse suos liberos, addit* Saepe Rhea quaesita est toties secunda, nec vnquam Mater, *intell. nunquam dicta* mater *a suis natis. Esse eandem, quae Cybele, Mater Deûm alias celebratur, etiam indicat ille versus* Stat. Achill. 2, 153 Quater aera Rheae, quater Euia pulsant Terga manu *in descriptione sacrorum aemulantium illa Phrygia.* Idem Achill. 1, 387 Taceasque precor, quo more tacebat Creta Rheae. *Thetis Insulam alloquitur Scyron, cum ei committeret Achillem suum. Nulla praeterea nominis huius mentio apud Ouidium, Virgilium, Horatium, Claudianum, etc. tanto frequentior apud Hesiodum et Graecos alios.* ¶ 2 Rhea Siluia, *quae eadem* Ilia, *Romuli et Remi ex Martis compressu mater, hoc nomen meruisse videtur, ex quo filius eius* Romulus *in Deos relatus est.* Flor. 1, 1 *pr.* Primus ille et vrbis et imperii conditor Romulus fuit Marte genitus et Rhea Siluia. *Add.* Vict. Orig. Gent. Rom. 19 *vbi etiam in Arntzenii editione* Rea *scribitur. Sic etiam* c. 20 *et* 21 *non indicata vlla varietate. Sed* Prudent. in Symm. 1, 174 Et, si Rhea sacram lasciui Martis amore Luisa pudicitiam fluuiali amisit in vlua, *etc.* ¶ 3 *Maior hac, sed quae forte in solidum ingenio Poëtae debetur, de qua* Virg. Aen. 7, 659 *de* Auentino Herculis *filio,* quem Rhea sacerdos Furtiuum partu sub luminis cadit oras Mixta deo mulier, *etc. Hic penultimam producit. Nempe* Ῥέα *et* Ῥεία *est.*

RHEBAS, ae. m. [Ῥήβας] *Fluuius.* Plin. 6, 1 Ergo a faucibus Bosphori est amnis Rhebas, quem aliqui Rhoesum dixerunt. Valer. Argon. 4, 698 — Nigrantia quin iam Litora, longinquique exirent flumina Rhebae.

RHECTAE, arum. m. Plur. [ῥῆκται] Species terrae motuum, quorum impulsu dissilit tellus, *vt habet* Apul. de Mundo p. 65. *Nempe ῥήσσω vel ῥήγνυμι rumpo est.*

RHEDA, *vel, quia Graecum non est, sine adspiratione,* REDA, ae. f. [ἁπήνη] Vocabulum Gallicum, *vt ait* Quintil. 1, 9, 55 *et* 67. *conf.* Casaub. *ad* Suet. p. 34 *Est autem genus leuiculi currus, quo vehebantur in villas suas.* Cic. Att. 5, 17 Hanc epistolam dictaui sedens in rheda, quum in castra proficiscerer, a quibus aberam bidui. Eidem 6, 1 Hic Vedius venit mihi obuiam cum duobus essedis, et rheda equis iunctis, et lectica, et familia magna. Cic. pro Milon. 28 c. 10 Clodius expeditus in equo, nulla rheda. — *Milo* cum vxore in rheda penulatus. — Cum hic de rheda reiecta penula desiluisset. Caes. Bell. Gall. 1, 51 Omnemque aciem suam rhedis et carris circumdederunt. Tollere aliquem rheda *assumere sibi, qui vna vehatur* Hor. Serm. 2, 6, 42. Excussus a rheda Scribon. 101. *vid. Io. Rhod. ad h. l. p. 167.*

RHEDARIVS, i. m. [ἁπηνηλάτης] *Auriga, vector que rhedae.* Cic. pro Milon. 29 c. 10 Statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum, aduersi rhedarium occidunt. *conf.* Capitol. Max. et Balb. c. 5.

RHEDARIVS, a, um. Adi. *vt,* Rhedarius mulus, *qui rhedam ducebat* Varro de R. R. 3, 17, 7.

RHEDONES, um. m. Plur. *Galliae populi, in ducatu Britanniae, de quibus* Caes. Bell. Gall. 7, 75. *Scribitur sine adspiratione melius.*

RHEGIVM, i. n. [Ῥήγιον] *Oppidum situm in margine Italiae, ex aduerso Siciliae, cui Graeci a fractura nomen dedere.* Plin. 3, 8 Sicilia — interfuso mari auulsa — Ab hoc dehiscendi argumento, Rhegium Graeci nomen dedere oppido in margine Italiae sito. Festus: Rhegium appellatur id municipium, quod in freto Siciliae est, quoniam id a rumpendo dictum est, quod est Graece ῥήξαι, eo quidem magis, quia in Gallia Cisalpina, vbi forum Lepidi fuerat, Regium vocatur. *conf.* Iustin. 4, 1. Ouid. Met. 14, 48 Liquerat et Zancles aduersaque moenia Rhegi.

RHEGĪNI, orum. m. [Ῥηγῖνοι] *Populi, qui Rhegium incolunt.* Cic. pro Arch. 5.

RHEGĪNVS, a, um. Adi. [Ῥηγῖνος] Sil. 13, 94 Dum Lybis haud laetus Rhegina ad litora tendit.

RHEGMOCHASMVS, i. m. *Hians ruptura ῥηγμοχασμὸς cum* parte aliqua rupta sanguis exit Cels. 4, 4, 5.

RHENO, *melius sine adspiratione* RENO, ōnis. f. [διφθέρα] *Gallica res, nomen certe Gallicum, si audimus* Varronem de L. L. 4, 35 p. 40, 10 In his *(de vestium nominibus agit)* multa peregrina, vt sagum, reno Gallica. Caes. Bell. Gall. 6, 21 Intra annum XX. feminae notitiam habuisse, in turpissimis habent rebus: cuius rei nulla est occultatio: quod et promiscue in fluminibus perlumtur, et pellibus aut paruis renonum tegumentis vtuntur, magna corporis parte nuda. Isid. 19, 23 Renones sunt velamina humerorum et pectoris vsque ad umbilicum, atque intortis villis adeo hispida, vt imbres respuant, quos vulgo *reptos* vocant, eo quod longitudo villorum quasi *reptat:* de quibus Sallustius, Germani intectum renonibus corpus tegunt. Dicti autem renones a Rheno Germaniae flumine, vbi iis frequenter vtuntur. Sidon. Epist. 4, 20 *Describens* Sigismeris, *qui Athalarici regis comes erat, comitatum,* Viridantia saga — balteis supercurrentibus strinxerant clausa bullatis latera rhenonibus. *Interior itaque hic vestis* rhenones, *iniecta his saga.* Serv. *ad* Georg. 3, 383 Et pecudum fuluis velatur corpora setis, Rhenonibus: nam vt Sallustius dicit in historiis, Vestes de pellibus rhenones vocantur.

RHENVS, i. m. [Ῥῆνος] *Germaniae fluuius celeberrimus, de quo* Caes. Bell. Gall. 4, 10 Rhenus oritur ex Lepontiis, qui Alpes incolunt, et longo spatio per fines Nantuatum, Helueticorum, Sequanorum, Mediomatricum, Tribocorum, Treuirorum citatus fertur: et vbi Oceano appropinquauit, in plures diffluit partes, multis ingentibusque insu-

insulis effectis: quarum pars magna a feris barbarisque nationibus incolitur: ex quibus sunt, qui piscibus atque ouis auium viuere existimantur: multisque capitibus in Oceanum influit. *Hactenus ille, vid.* Tacit. Ann. 2, 6. Hesperiosque amnes, Rhenum, Rhodanumque, Padumque Ouid. Met. 2, 258. Caput luteum Rheni Hor. Serm. 1, 10, 37. Ripae feraces Rheni Lucan. 1, 459. Bicornis Rhenus: propter duo cornua, seu ostia Virg. Aen. 8, 727. Citatus Rhenus, *vid.* CITO. Gallicus Catull. ad Furium 11, 11. Minax Claud. in prim. Cons. Stil. 1, 220. Rebellis Stat. Silu. 1, 4, 89. Spumans vertice Arctoo Lucan. 1, 371. Squallidus Ouid. ex Pont. 3, 4, 108. ¶ 2 *Alius fluuius Italiae Bononiam alluens* Sil 8, 601 — Paruique Bononia Rheni. *conf.* Plin. 3, 36. ¶ 3 Rheni, *Rheni accolae, Germani videlicet et Galli dicti sunt a* Pers. Sat. 6, 47. Flumen Rhenum Hor. de Arte Poët. 18.

RHENĀNVS, a, um. Adi. [Ῥηνᾶος] *Vnde* Cisrhenanus, *et* Transrhenanus, *qua dictione vtitur* Caes. Bell. Gall. 4, 16 Vbii autem, qui vni ex transrhenanis, ad Caesarem legatos miserunt, *etc.* Martial. 9, 36 Rhenana manus.

RHĒSVS, i. m. [Ῥῆσος] Rex Thraciae fuit (inquit Seruius) qui quum ad Troiae veniisset auxilia, clamsisque iam portis tentoria locauisset in litore, Dolone prodente Troiano, qui missus fuerat speculator: a Diomede et Vlysse est interfectus, qui et ipsi speculatum venerant, abductique sunt equi, quibus pendebant fata Troiana. *Hactenus* Seruius *ad* Virg. Aen. 1, 473 Nec procul hinc Rheti, *etc.* Sithonii tentoria Rhesi Ouid. de Arte Am. 2, 137. Nec Rhesi niueae citaeque bigae Catul. 56, 26.

RHETI, s. RHAETI, *quod melius,* orum. m. [Ῥαῖτοι] *inter Alpinas gentes,* Plinio *commemorantur* 3, 20 Rhaetos Tuscorum prolem arbitrantur a Gallis pulsos duce Rhaeto. Hor. Carm. 4, 4, 17 Videre Rhaetis bella sub Alpibus Drusum gerentem Vindelici. Immanes Rheti Hor. Carm. 4, 14, 15. Saeui Claud. in Epithal. Palladii 89. *al.* Geti.

RHETIA, *vel* RHAETIA, ae. f. [Ῥαιτία] *Regio* Claud. de Bell. Get. 330 Prominet Hercyniae confinis Rhaetia siluae.

RHETĬCVS, a, um. Adi. [Ῥαιτικὸς] *vt,* Rheticae vites, *et* Rheticum vinum, *quod inter generosa Italiae vina numeratur:* Virg. Georg. 2, 96 Et quo te carmine dicam, Rhaetica? Arma Rhetica Ouid. Trist. 2, 226. Rheticae vites Plin. 14, 2.

RHETOR, ōris. m. *Accus.* Rhetorem *vel* Rhetora. [ῥήτωρ] *Graeci ipsum oratorem ita vocant; Latini eum, qui artem oratoriam profitetur, et dicendi praecepta tradit.* Cic. de Orat. 1, 84 c. 18 Carneades — significabat, eos, qui rhetores nominarentur, et qui dicendi praecepta traderent, nihil plane tenere, neque posse quemquam facultatem assequi dicendi, nisi qui philosophorum inuenta didicisset. Idem de Fin. 3, 4 Item ipsae rhetorum artes, quae sunt totae forenses atque populares, verbis tamen in docendo quasi priuatis vtuntur ac suis. Martial. 5, 57 Omnes grammaticosque, rhetorasque Diuites moneo. Plin. Epist. 3, 3 Iam circumspiciendus rhetor Latinus, cuius scholae feueritas, pudor in primis, castitas constet. Quinctil. 2 *pr. quem* doctorem eloquentiae dixerat, *mox* rhetorem *appellat. conf. Voss. de Nat. et Const. Rhet.* c. 1. Mar. Victorin. Expos. in 1 Rhet. Cic. Cicero noster dum ego adsum, non cessauit apud rhetorem Cic. Qu. Frat. 3, 1. Eminentissimus rhetor Quinctil. 2, 3. Magnus et nobilis, *vid.* NOBILIS. Congredi cum rhetore, *vid.* CONGREDIOR. ¶ 2 *Sed et Latinis* Rhetor *interdum pro Oratore usurpatur.* Cic. Orat. 61 c. 19 Sed et Graece ab eloquendo ῥήτωρ, et Latine eloquens dictus est. Id. de Fin. 2, 17 c. 6 Zeno rhetoricam palmae, dialecticam pugno similem esse dicebat, quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius. Cic. in Brut. 42 At ille ridens, Tuo vero, inquit, arbitratu, quoniam quidem concessum est rhetoribus ementiri in historiis, vt aliquid dicere possint argutius. Vt enim tu nunc de Coriolano, sic Clitarchus, sic Stratocles de Themistocle finxit. Rhetoribus, *et his, qui docent artem dicendi, et his, qui orant. Vtrumque enim Cicero hic complecti voluit: quod et qui docent, declamationes fingant, ac mentiantur: et qui orant, historias saepe aliter referant. Sic Aeschinem mentitum saepe conuincit Demosthenes.* Idem libro eodem 265 c. 76 Reliqui sunt, qui mortui sint; L Torquatus, quem tu non tam cito rhetorem dixisses (etsi non deerat oratio) quam (vt Graeci dicunt) πολιτικόν. Rhetorem, *id est oratorem, in hoc enim libro catalogum texit oratorum.* Idem de Fin. 2, 17 c. 6 Quasi vero perpetua oratio Rhetorum solum, non etiam Philosophorum sit Iuuen. Sat. 1, 44 Aut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram.

RHETORĪCE, es. *vel* RHETORICA, ae. f. [ῥητορική] Quinctil. 2, 15 Huic eius substantiae maxime conuenit finitio, rhetoricen esse bene dicendi scientiam. Artificiosa eloquentia, quam rhetoricam vocant Cic. de Inuent. 1, 6 c. 5 *pr.* Idem de Finib. 2, 17 c. 6 Zenonis est, inquam, hoc Stoici, omnem vim loquendi, vt iam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes dicere: rhetoricam palmae, dialecticam pugno similem esse dicebat, quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius. Rhetorica, *duplex est, altera* forensis, *altera* philosophica, *quod* de Fin. 2, 17 c. 6 *ostendit* Cicero, *quum ait:* Obsequar igitur voluntati tuae, dicamque si potero rhetorice: sed haec rhetorica philosophorum, non nostra illa forensi, quam necesse est, quum populariter loquatur, esse interdum paullo hebetiorem. *De forensi sic idem* Cic. in Orat. 13 Sic eloquentia haec forensis, spreta a philosophis et repudiata, multis quidem illa adiumentis, magnisque caruit: sed tamen ornata verbis atque sententiis, iactationem habuit in populo, nec paucorum iudicium reprehensionemque pertimuit. *Sensus est, quoniam Philosophi eloquentiam forensem spreuerunt, qui poterant ei plurimum prodesse: populares homines eius studium amplexi, verborum luminibus exornarunt, et populi iudicio contenti, quid de se philosophi sentirent, penitus neglexerunt. Hanc igitur forensem eloquentiam philosophi spreuerunt, non illam doctam et elegantem, quam in Platone et Aristotele videmus. Spreuerunt, inquam, quoniam ab administratione Reipublicae remoti, fuis tantum studiis vacabant. Subdit ibidem* Cicero: Ita et doctis eloquentia popularis, et disertis elegans doctrina defuit. Doctis, *id est, philosophis:* Disertis, *oratoribus, qui tantum forensi eloquentia instructi, philosophiam non attigerant.* Exercere rhetoricen apud Grammaticos Quinctil. 2, 1, 3.

RHETORICVS, a, um. Cic. de Fato 4 c. 2 Rhetorica mihi nostra fat nota. Quinctil. 3, 1, 20 Post quem tacere modestissimum foret, nisi et rhetoricos suos ipse adolescenti sibi elapsos diceret. *de Cicerone. Et* 3, 5, 14 Sicut ex Ciceronis quoque rhetorico primo manifestum est. Cic. de Orat. 2, 10 Rhetoricis nunc quibusdam libris quos tu agrestes putas. Ars rhetorica Quinctil. 2, 17. More rhetorico loqui Cic. de Orat. 1, 133 c. 29. Iuuenal. Sat. 7, 173 Ad pugnam qui rhetorica descendit ab vmbra. *Compar.* Cic. de Orat. 3, 169 c. 43 Quae quum dixisset, in Albucium illudens, ne a me quidem abstinuit. Crassum habeo generum, ne rhetoricotero' tu fis. *Lucilii versus est, in quo* S *finale Latino more eliditur.*

RHETORĪCE. Adu. Rhetorice magis disputare, quam dialectice Cic. de Fin. 2 c. 6. Rhetorice et augeri et ornari Id. ibid. 3 c. 7. Cic. de Clar. Orat. 43 c. 11 Hanc enim mortem rhetorice et tragice ornare potuerunt. Rhetorice, *id est, Elegantes, copiose, electis verbis et ornatis, qualibus oratores uti solent.* Tragice, *Grauiter et verbis grandibus, quibus tragici vtuntur.*

RHETORĪCOR, āri. [ῥητορίζω] *Rhetorum more loqui, i. oratorum, figurate.* Tertull. de Res. Carn. c. 5 Ita nos rhetoricari prouocant haeretici. Nonius Asinio, Age nunc, quando rhetoricasti, respondе, quod te rogo *ap.* Nonium 7, 69.

RHETORISSO, āre. [ῥητορεύω] *Rhetorice loqui.* Pomp. Medico, Dolasti vxorem nunc, et propter me cupis concidere, et iam rhetorissas. *Haec* Nonius 2, 742.

RHETRA, ae. f. [ῥήτρα] *Oraculum proprie: tum dicebatur de legibus Lycurgi.* Ammian. 16, 5 *pr.* Tanquam adstrictus sumtuariis legibus viueret, quas ex rhetris Lycurgi et axonibus Romam translatas diuque obseruatas et senescentes paullatim, reparavit Sulla dictator. *vid. Vales. ad* Ammian. p. 124.

RHETVS, *vid.* RHOECVS *et* RHOETVS.

RHEVMA, atis. n. [ῥεῦμα] *Vnda, fluxus, catharrus, ἀπὸ τῦ ῥέω, quod est fluo.* Hieron. Epist. 46, 2.

RHEVMATĪCVS, a, um. Adi. [ῥευματικὸς] *Qui rheumate siue fluxione laborat.* Plin. 29, 6 Humanissimi eorum cinerem crematarum referuandum ad hos vsus in cornea pyxide censuere, aut tritas clysteribus infundendas orthopnoïcis, aut rheumaticis.

RHEVMATĬDĬO, āre. *Fluxione laborare.* Th. Prisc. 1, 12 Si oculi rheumatidiauerint. *Terminatio est ex Graeco ίζω, vt in* Cato midiare, *etc.*

RHEVMATISMVS, i. m. [ῥευματισμὸς] *Fluxio dicitur.* Plin 22, 18 Radicem eius aliqui concisam seruari iubent funiculis pendentem, decoquuntque in cibo contra fluxiones, quas Graeci rheumatismos vocant. *conf.* Id. 24, 3. Rheumatismus ventris Plin. 27, 12

RHEXENOR, oris. m. [Ῥηξήνωρ] *Naufithoi filius, et frater Alcinoi Phaeacum regis, et pater Aretes, ab Apolline sagitta interfectus* Homer. Odyss. lib. 7.

RHEXIA, ae. f. *Herba, proprio nomine Onocheles, de qua* Plin. 22, 21 f. 25 *quem locum damus in* ARCEBIOS.

R H I

RHIA *pro* RHOEA, *s.* RHOEAS Plin. 20, 19.

RHINA, ae. f. [ῥίνη] *Piscis marinus, alias Squatina.* Plin. 32, 7.

RHINENCHȳTES, ae. m. [ῥινεγχύτης] Rhinenchytes cornu per quod infunditur in nares medicamentum Scribon. 7. *Add. 8. et Rhodium* p. 38.

RHINION, i. n. *Dictum videtur voce Diminutiua, hoc est, a limula, quod ad limae similitudinem cicatrices et callos oculorum deterat. ῥὶν enim lima est.* Celsus 6, 6, 30 Collyrium vero aptissimum est, quod Rhinion vocatur. *Meminit et Galenus 4, 7 de compositione pharmacorum secundum locos. Habet item* Paullus lib. 7 *quod* Rhinarion *vocat.*

RHINŌCĔROS, ōtis. m. [ῥινόκερως] *Animal, dictum a ῥὶν, ῥινὸς, quod nasum significat, et κέρας, cornu.* Plin. 8, 20 Iisdem iudis et rhinoceros, vnius in nare cornu, qualis saepe visus. Alter hic genitus hostis elephanto: cornu ad saxa limato praeparat se pugnae in dimicatione aluum maxime petens, quam scit esse molliorem. Longitudo ei par, crura multo breuiora, color buxeus. *conf.* Solin. c. 43 Festus, Rhinocerotem quidam putant esse bouem Aegyptium. Martial. de Spectac. 22 de Rhinocerote et vrso, Namque grauem gemini cornu sic extulit vrsum Iactat vt impositas taurus in astra pilas. Id. 1, 4 ad Librum suum, Maiores nusquam ronchi: iuuenesque, senesque Et pueri nasum rhinocerotis habent. *Vtuntur naso et famis ad irritandum valide, vt Rhinoceros.* ¶ 2 Martial. 14, 52 Guttu corneus *loquitur,* Gestauit modo fronte me iuuencus, Verum rhinocerota me putabis. *Vnde colligas, in luxuriosa supellectili fuisse guttum, ex cornu rhinocerotis. Sed* Vet. Schol. *ad* Iuuen. Sat. 7, 130

— Exitus hic est
Tongilli, magno cum rhinocerote lauari
Qui solet.

id est, *inquit,* magno gutto, quod, sicut Rhinoceros ingentis nasi *Fuerit ergo ipsum vas, gutturnium,* rhinoceros, *vt* Nasiterna. ¶ 3 Rhinoceros, *per translationem dicitur, qui dente eminente bronchus est* Lucilius, Bronchus bouillanus dente aduerso eminulo, hic est Rhinoceros Non. 1, 102.

RHINOCEROTĪCVS, a, um. Adi. Sidon. Carm. 9 *extr.* Rugato Cato tetricus labello Narem rhinoceroticam minetur.

RHINOCLISIA, ae. f. [ῥινοκλίσια] *Alterum* Callae *herbae genus* Plin. 27, 8 Alterum genus eius, quidam Anchusam vocant, alii Rhinoclisiam. Folia lactucae longiora, plumosa, radice rubra, quae igne sacros cum flore polentae sanat impositа.

RHINOCOLVRA, ae. f. *in Aegypto vrbs, inde ita nuncupata, quod incolae forent* mutilati nares, *vt Stephanus interpretatur, e pluribus exposuit Diodorus. Meminit* ad Dardanum Hieronymus: *vid.* Sen de Ira 3, 20 *cum not. Lipsi.*

RHINTHON, *vid.* RHYNTON.

RHION, i. n. [Ῥίον] *Achaiae promontorium.* Plin. 4, 2 Promontorium Antirrhinum, vbi ostium Corinthiaci sinus minus mille passuum latitudine influentis, Aetholosque dirimentis a Peleponnesc Promontorium quod contra procedit, appellatur Rhion. Liuius *quoque* 28, 7 *huius* Rhii *meminit.*

RHIPHAEVS, f. RHIPAEVS, a, um. Riphaei montes. [Ῥίπαια ὄρη] *Septentrionales Scythiae.* Plin. 4, 12 Arces Rhipeae Virg. Georg 1, 240 *optimi quique libri.* Nix Riphaea Stat. Theb. 11, 115 Pruinae Ripaeae Virg. Georg. 4, 518.

RHIPHAEI, f. RHIPAEI, orum. m. Plur. Populi sunt septentrionales Rhiphaeorum montium accolae. Virg. Georg. 3, 382 Gens effrenatum Rhipaeo tunditur Euro.

RHIPHEVS, *siue* RIPHEVS, i. m. [Ῥιφεύς] *Vnus ex Centauris, Ixionis et Nubis filius* Ouid. Met. 12, 352. ¶ 2 *Fuit et alter* Rhipaeus *Troianus, Iustitiae nomine Troianis omnibus praelatus vt auctor est* Virg. Aen. 2, 426.

RHIZAGRA, ae. f. [ῥιζάγρα] *Forceps, qua Chirurgi dentes radicitus eximunt* Celf. 7, 12, 1.

RHIZIAS, ae. m. [ῥιζίας] *Succus eſt ex radice laſerpitii profluens: nam qui e caulibus exprimitur*, caulias *appellatur*. Plin. 19, 3 uccus duobus modis capiebatur, e radice, atque caule. Et haec duo rant nomina, rhizias atque caulias, vilior illo putreſcens.

RHIZOTOMVS, i. m. [ῥιζοτόμος] *Qui radices ſecat, quo nomine eniebant, qui nunc* Botanici *vocantur. Item herba*, fubrufa iridis ſpe- es Plin. 21, 7.

RHIZOTOMVMĔNA ſcripſit Micton Plin. 20, 23.

RHIZVS, i. m. Oppidum in Magnetia iuxta Meliboeam et Erymas Plin. 4, 9.

R H O

RHODĂNVS, i. m. [Ῥοδανὸς] *Fluuius Galliae*, a Rhoda, Rhoiorum oppido, multo fertiliſſimus, ex Alpibus ſe rapiens per Lemaum lacum, ſegnemque deferens Ararim, nec minus ſe ipſo torren- s Iſaram et Druentiam *etc.* Plin. 3, 4. *Vid.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 1. ſentes ferae Rhodani Lucan. 6, 145. Celer Tibull. 1, 7, 11. Tor- ens Claud. de nulabus Gallicis 1. Velox Claud. in Ruſt. 2, 111.

RHODANICVS, a, um. Adi. Vet. Inſcript. apud Gruter. p. 418 . 3 IIVIR. VIENNENSIVM PATRONO RHODANICORVM ET ARRICOR.

RHODANĪTIS, idis. f. Sidon. Anacr. Epiſt. 9, 13 Rhodanitidas er vrbes.

RHODON, i. n. [ῥόδον] *Graecis roſa eſt. Inde*

RHODĪNVS, a, um. Adi. [ῥόδινος] Rhodinum oleum, *quod* Roeum *noſtri nuncupauerunt*. Plin. 15, 7 *de oleo factitio loquens*, Sic t rhodinum e rotis, iunciuum e iunco, quod eſt roſaceo ſimillimum. lin. 13, 1 Itaque ſimpliciſſima Rhodini miſtura diu fuit, additis omhacio, flore roſae, *etc. int. unguentum.*

RHODITES, is. [ῥοδίτης] *Gemma a roſae rubore nomen ſortita.* lin. l. vlt. 11. *et* Dioſc. 5, 35.

RHODODAPHNE, es. f. [ῥοδοδάφνη] *Frutex eſt, quem alio omine vocant* Rhododendron, *florem habens ſimilem roſae, folium aum indociduum, ſimile lauri ſolus, unde* Rhododaphne *appellatur, nomine ex* roſa *et* lauro *compoſito. Vid.* Plin. 16, 20. *et* 24, 11. *Dioſc.* , 82. Prudent. Hamartig. 234 Viridem qui veſtit flos rhododaphnen. ribon. 55.

RHODODENDROS, i. n. [ῥοδόδενδρος] *Quaſi* Roſa arboreſcens *cta, frutex eſt, qui et* Nerion *et* Rhododaphne *dicitur a flore* roſeo, *et lio* laureo; *officina* oleander *appellatur*. Plin. 24, 11 Rhododendros nomen quidem apud nos inuenit Latinum: rhododaphnen vocant nerium. Mirum, folia eius quadrupedum venenum eſſe, homini ro contra ſerpentes praeſidium, ruta addita, et e vino pota. Pecus iam et caprae, ſi aquam biberint, in qua folia ea maduerint, mori euntur. *Conf. Dioſc. 6, 82.* Plin. 16, 20. 17, 12. 21, 9.

RHODOMELI, n. *Mel roſaceum.* Pallad. in Maio 16. *et ioſc. 5, 35.*

RHODŌPE, es. f. [Ῥοδόπη] *Mons Thraciae, a* Rhodope, *Thram regina, ubi ſepulta. Vide* Rhodope *Strymonis amnis filia, ex qua eptunio Aſton gigantem genuit, qui et ipſe montis nomen dedit. Sed* uidius *ipſam* Rhodopen *conuerſam tradidit, quod deos aſpernaretur. id.* Met. 6, 86. Virg. Ecl. 8, 44 *de Amore*

Duris in cortibus illum
Aut Tmaros, aut Rhodope, aut extremi Garamantes,
Nec generis noſtri puerum, nec ſanguinis edunt.

t Georg. 3, 351 Quaque redit medium Rhodope porrecta ſub axem. e. *inquit* Seruius, Qua Rhodope mons Thraciae protentus in Oritalem plagam, Gammaides in Septentrionalem reflectitur. Nam leo ait, Redit ſub Axem. Nam axis eſt Septentrio, qui Graece *ακξα* nominatur. Nunc vocatur Baſiliſſa, *βασιλίσσα*, quaſi montium ɪgina. Aliis Mons argenti dicitur, propter argentifodinas, quae ilc ſunt frequentes. Glacialis Rhodope Ouid. Epiſt. 2, 113. Thracia Senec. Here. Oet. 12.

RHODOPĒIVS, a, um. [Ῥοδόπειος] *Poſſeſſiuum, quinque ſyllarum, vt* Orpheus Rhodopeius, *i. Thracius* Ouid. Met. 10, 50. dem de Arte Am. 3, 321 Saxa ferasque lyra mouit Rhodopeius Orheus. Rhodopeia ſpicula Sil. 12, 399. Rhodopeiae arces irg. Georg. 4, 461.

RHODŌPIS, idis. f. [Ῥοδῶπις, Suid.] *vel* RHODOPE, es. *Meretrix fuit quaedam Thracia, mirae pulchritudinis, quae una cum ſopo caſtua fuit. Illam Charaxes Mitylenaeus frater Sapphus maxima cumia redemit, vt Herodotus ſcribit l. 2. Cuius rei etiam meminit* Sapho in epiſtola ad Phaonem apud Ouid. Epiſt. 15, 63. *Hanc eandem* lin. 36, 12 Pyramidem laudatiſſimam conſtruxiſſe ſcribit, ne quis pes regum miretur: vt maiore ſit miraculo, eam tantas opes mereticio quaeſtu conquiſiſſe: *tradiqne et ipſe*, illam Aeſopi Philoſophi onſeruam et contubernalem fuiſſe. Iuuen. Sat. 9, 4 *puellae turpia atientis nomen.*

RHODŌRA, ae. f. *Herba.* Plin. 24, 19 Rombotinum arborem emonſtrauimus inter arbuſta. Iuxta hanc viduam vite naſcitur herba, quam Galli Rhodoram vocant: caulem habet virgae ſiculneae nodo geniculatum, folia vrticae in medio exalbida, eadem procedente tempore tota rubentia, florem argenteum. Praecipua contra tumores, feruoresque et collectiones, *etc.*

RHODOS, i. f. [Ῥόδος] *Nomen Inſulae nobiliſſimae, et in ea vrbis, ae* Roſam *cognominem in numis adhuc oſtendit. Ea portubus olim et ne, et moenibus, et reliquis ornamentis tantopere caeteras ſuperauit, vt ulla putaretur aequalis: legum praeſtantia et naualis rei peritia adeo aluit, vt annis multis maris imperio potiretur, et piratarum latrocinia fluderit. Inſula, quam Plinius Lyciae, et primam Cycladum ſcribit ſſe, venientibus ab Oriente, inter Aſiaticas inſulas tertia eſt. Nam esbus et Cyprus maiores habentur. Prius* Ophiuſa *dicta eſt, deinde* Staia, *poſtea* Telchin, *eo quod Telchines inſulam incoluerint. Sed inſiniа ſunt, quae dici de Rhodo poſſunt. Plurima collegit Meurſius, cuius de Cypro, Creta, Rhodo commentarii coniunctim editi ſunt.* Aſpera Rhoos Stat. Silu. 1, 1, 104. *propter ſaxa et montes.* Hor. Carm. 1, 7, Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitilenem: *vel quod in ea* nunquam (*vt ait* Plin. 2, 62) tanta nubila obducantur, vt non aliqua hora Sol cernatur: *vel quod clara, nobilis et illuſtris fuit libertate, re aritima, Romanorum amicitia, rebus geſtis, pictura, et artibus etiam beralibus, quas ibi magni viri iunt profeſſi, et in his Poſidonius et Mo-, cui Cicero et Caeſar operam dederunt. Vid.* Sueton. Iul. c. 4. *Hic Tierius etiam vixit. Vid.* Sueton. c. 11 *ſq.* Nobilis Catull. Phaſelo 4, 8. Phoebea Ouid. Met. 7, 365

RHODIVS, *et* RHODIENSIS, *et* RHODIACVS. Rhodii galli Col. 8, 2, 12 *etc.* Fici Rhodiae Col. 5, 10, 11. *et* 8, 11. *et* Plin. 31, 14. Vitis Col. 3, 2, 1. Virg. Georg. 2, 102 Non ego te meniis et diis accepta ſecundis Tranſierim Rhodia. Rhodium genus dicendi *interiectum velut inter tenuitatem Atticam, et aſianam abundantiam. Vid. quae dedimus ſupra in* ASIANVS.

RHOEA, ae. *vel* RHOEAS, adis. f. *Papaueris genus*, erraticum Plin. 19, 8. *Add.* 19, 36. *et* 21, 23. Apul. de Herb. p. 53. *Conf.* RHIA.

RHOEBVS, i. m. [Ῥοῖβος] *Equus Mezentii apud* Virg. Aen. 10, 861 Rhoebe diu, res ſi qua diu mortalibus vlla eſt, Viximus, *etc.*

RHOECVS, i. m. Vnus Gigantum, apud Hor Carm. 3, 4, 55 *vt vulgo ſcribitur* Rhoetus *probat Bentl. hic et* Od. 2, 19, 23. ¶ 2 Rhoecus, plaſtices inuentor Plin. 35, 12.

RHOETVS, i. m. [Ῥοῖτος] Marrubiorum Rex in Italia, qui Anchemolo filio Caſperiam ſuperduxit nouercam, hanc priuignus ſtuprauit, quo cognito quum eum pater perſequeretur, et ad poenam vocaret, fugiens ille, ſe ad Turnum contulit. *Haec* Seruius *in illud* Virg. Aen. 10, 388 Hinc Helenum petit, et Rhoeti de gente vetuſta Anchemolum, thalamos auſum inceſtare nouercae. ¶ 2 Rhoetus, *Centaurus.* Lucan. 6, 390 Teque ſub Oeteo torquentem vertice volſas Rhoete ferox, quas vix Boreas euerteret, ornos. *Vid.* Virg. Georg. 2, 456. *et* Val. Flac. 1, 140.

RHOETĒVM, i. n. [Ῥοίτειον] Troadis oppidum et promontorium, vbi fuit Aiacis Aſylum, *inquit* Seruius: ſicut in Sigeo, Achillis. Quidam Rhoetum montem Troianum fuiſſe dicunt, in quo Aiax Telamonius poſtquam ſe ipſum interfecit, ſepultus fuit. *Hinc*

RHOETEVS, *et* RHOETĒIVS, a, um. Adi. Vt, Rapax Rhoeteum Ouid. Faſt. 4, 279. *vbi impetuoſum mare eſt.* Litora Rhoetea Virg. Aen. 6, 505. Orae Rhoeteae Id. ib. 3, 108. Profundum Rhoeteum Ouid. Met. 11, 197.

RHOICVS, *vid. ſub* RHVS.

RHOITES, ae. m. [ῥοίτης] *Vinum ex malis punicis expreſſum, quae Graeci ῥοὰς appellant. Dioſcorides 5, 25.* Plin. 14, 16.

RHOLVS, i. m. *Vnus ex his architectis, qui Lemnium Labyrinthum aedificarunt* Plin. 36, 13.

RHOMBVS, i. m. [ῥόμβος] *Graeca vox a ῥέμβειν verbo ducta, quae vertiginoſum circumactum notat. Primo ita dictus fuſus, in quem fila mulieres glomerant, qui cum plenus eſt, in medio nempe craſſiſſimus, decreſcente verſus vtrumque extremum craſſitie, verticalis quaeque illius ſectio per axin inſtituta exhibet eam figuram, quae* Rhombus *inde a mathematicis dicitur, quadrilateram nempe, angulis oppoſitis aequalibus, ſed his, qui ad latus ſunt fuſi obtuſis; acutis, qui verſus extrema.* Martian. Capella 6 p. 230 *inter ſpecies quinque figurarum quadrilaterarum*, Tertia aequilatera eſt, non tamen directiangula, et dicitur ῥόμβος. *Hanc figuram indicat etiam ille vſus Graecorum, quem explicamus verbis Scholiaſtae Apollon. Argon. 1139* Ῥόμβος τροχίσκος, ὃν σφίγγοντες ἑαυτοῖς τύπτουσι. *Hinc* Trochum *Latina coniectudo potius dixit*, et Turbinem, *quem circumplicato loro et ſubito impetu detracto, vel flagello etiam, circumagunt pueri. Iam vſum illum domeſticum feminarum* Fuſi *appellatio frequentior obſcurauit; ſed ſupereſt frequens* Rhombi *mentio in ſacris magicis apud Graecos et Latinos. Ad nos ita tantum pertinent:* Prop. 2, 21, 35 Deiiciunt magico torti ſub carmine rhombi. *Et* 3, 4, 26 Non me moribus illa, ſed herbis improba vicit: Staminea rhombi ducitur ille rota, *i. rotatione, circumactione rhombi, in quod ſtamen glomeratur.* Ouidius Am. 1, 8, 7 Scit bene, quid gramen, quid torto concita Rhombo Licia, quid valeat virus amantis equae. *Et* Faſt. 2, 575 Tum cantata ligat cum fuſco licia Rhombo. *Hoc nempe eſt* Lucan. 6, 460 Tortum magica vertigine filum. Martial. 9, 30, 9 Theſſalico lunam deducere Rhombo. Idem 12, 57 Cum ſecta Colcho Iunia vapulat Rhombo. *Hic eſt igitur, de quo* Horat. Epod. 17, 8 Citumque retro ſolue, ſolue, turbinem. *Ad hunc magicum* Rhombum, turbinem, fuſum *pertinere credo* Plin. 28, 2 Pagana lege in plerisque Italiae praediis cauetur, ne per itinera ambulantes torqueant fuſos, aut omnino detectos ferant, quoniam aduerſetur id omnium ſpei, praecipueque frugum. ¶ 2 Rhombus, *Piſcis, quem Graeci alio nomine ψῆτταν vocant, vt ſcribit Athenaeus l. 7 in extremo, A figura autem* Rhombus *appellatus eſt. Piſcem fuiſſe magni pretii declarat* Hor. Serm. 2, 8, 30. Iuuen. Sat. 4, 39 Incidit Hadriaci ſpatium admirabile rhombi Ante domum Veneris. Martial. 13, 81 Quamuis lata gerat patella rhombum, Rhombus latior eſt tamen patella. Idem 3, 60 Res tibi cum Rhombo eſt; at mihi cum ſparulo. *Et* 10, 30 Rhombum paſcit et lupos vernas. *Sic* Plin. 32, 9. Grandes rhombi Hor. Serm. 2, 2, 95. *Conf.* Idem Sat. 2, 2, 41. *et* 1, 2, 116. Ouid. Halieut. 125.

RHOMBOIDES, is. Adi. *Rhombi formam habens, ap. Geometras. Vid.* Martian. Capella 6 p. 230 Quae ex aduerſo latera ſibi aequalia, et contrarios angulos inuicem ſibi aequales habet, et neque omnia latera inuicem ſibi aequalia, neque angulos directos, et dicitur ῥομβοειδὴς. *Loquitur de figuris rectilineis quadrilateris.*

RHOMPHAEA, RHOMPHĒA, *it.* RVMPIA, ae. f. [ῥομφαία framea, gladius Vet. Gloſſ.] *Genus gladii.* Valer. Flacc. Argon. 6, 98 Aequaque nec ferro breuior, nec rhomphea ligno. *Burm. cum Heinſio* Rumpia. Gell. 10, 25 Rumpia (*Sic Homſ. ad* Val. Flac. *l. c. Sic etiam Gron. alii* rhomphea) genus teli eſt Thracae nationis, poſtumque hoc vocabulum in Qu. Ennii annalium quartodecimo. Romphea *ex inferioris aetatis ſcriptoribus illuſtrat Wetzius ad* Val. Fl. *l. c.* Humerum eius Birrhia rhomphaea traiecit Aſcon. Ped. argum. Miloniana p. 181. *Conf.* Tertull. de Anima 5, 5. *Sed etiam ipſe* Liu. 31, 39 Thracas quoque Rhomphaeae, ingentis et ipſae longitudinis, inter adiectos vndique ramos impediebant. *Vid.* Iſidor. 18, 3. *Claver. Germ. Ant. 1, 44.*

RHOMPHAIALIS, e. Adi. Prudent. Cathem 7, 93 Dextram perarmat rhomphaeali incendio. *i. Rhomphaea flammante. Add. 6, 85.*

RHONCHVS, i. m. [ῥόγχος] *Stertentis it. irridentis ſonus, nomen ex ſono fictum, qui naribus adnuatur.* Martial. 1, 4 Maiores nusquam rhonchi: iuuenesque ſenesque, Et pueri naſum rhinocerotis habent. Nec rhonchos metuas malignorum Martial. 4, 8[6]. Rhonchantes. *Conf.* Vet. Gloſſ.

RHONCHISSO, āre. [ῥογχάζω] *Stertere.* Plaut. . . . Cyathiſſat dum coenat: dum dormit, rhonchiſſat.

RHONCHISONVS, a, um. Adi. *Qui ſonat rhonchos, et derſor eſt.* Sidonius Carm. 5 Nec nos rhonchiſonos rhinocerote notat. *Vid. multo* RHONCHVS.

RHOPALON, i. n. Herba, *de qua* Plin. 25, 7 Nymphaea nata traditur.

traditur, Nympha zelotypia erga Herculem, mortua. Quare Heraclion vocant aliqui, alii Rhopalon, a radice clauae simili. Ideoque eos, qui biberint eam, duodecim diebus coitu genituraque privari. Laudatissima in Orchomeno et Marathone. Boeoti Madon vocant, qui et semen edunt. Nascitur in aquosis, foliis magnis, in summa aqua, et aliis ex radice prodeuntibus, flore Lilio simili, et quum defloruit, capiti papaueris in caule. Secatur Autumno. Radix nigra in sole siccatur, aduersaturque aluinis. Est et alia Nymphaea in Thessalia *etc. Vid. etiam 26, 10 pr. it.* Apul. de Herb. c. 67.

RHOPALĬCVS, a, um. Adi. *Grammaticis* Rhopalicus versus *dicitur, qui a monosyllaba voce incipiens gradatim crescit, et ῥόπαλον, i. Herculis clauam imitatur, ab angusta et tenui in latitudinem desinens, vt, Spes Deus aeternae stationis conscriptor.* Seruius in Centim. p. 1826 Cum Verba, vt sequuntur, per Syllabas crescunt, vt Rem tibi concessi, doctissime, dulcisonorem. *Ita leg. non vt editum*, dulcis honorem. *Vid.* Salmas. ad Solin. p. 942.

RHOSOS, i. f. [Ῥῶσος *Steph.* Ῥωσσός *Strab.*] Oppidum Syriae ad Casium montem, inter Issum Ciliciae et Seleuciam positum Plin. 5, 22. *et Strab. l. 16. Scribitur et* Rhossus.

RHOSIVS, a, um. Adi. Plin. 5, 22 Oppidum Rhosos, et a tergo portae, quae Syriae appellantur, interuallo Rhosiorum montium et Tauri.

RHOSIĂCVS, a, um. Adi. *Vt*, Rhosiaca vasa *fictilia, vt putant viri docti* Cic. Att. 6, 1.

R H V

RHVS, rhois *et* rhus. c. [ῥόος] *Fruticis genus, de quo* Plin. 24, 11 s. 54 Nec rhus latinum nomen habet, cum in vsum plurimis modis veniat. Nam et herba est siluestris, foliis myrti, cauliculis brenibus, quae tineas pellit: et frutex coriarius appellatur, fubrutilus cubitalis, crassitudine digitali, cuius aridis foliis, vt malicorio, coria perficiuntur *etc.* *Deinde* Rhus, quae erythros appellatur, frutex est, et huius fruticis semen vim habet adstringendi, refrigerandiue. Adspergitur pro sale opsoniis, Aluos soluit, omnesque carnes cum silphio suauiores facit *etc.* *Huius* Rhus quo coqui vtuntur *mentio* Scribon. 113. *Conf.* Plin. 13, 6. *et* 20, 3. Cels. 6, 11. Apic. 10, 2 *et* 7. Rhus Syriacus Scribon. 256. Rhus Syriaci sextarii duo III. Rhois, quo coriarii vtuntur, opii *etc.* Scribon. 142.

RHOICVS, a, um. Adi. *Ex* rhoë *s.* rhu, *de quo modo dictum.* Plin. 24, 11 s. 54 Medici rhoicis vtuntur ad contusa, item coeliacos, et sedis vlcera *etc.*

RHVSĬLINON, i. n. [ῥαιόλινον] *Apium rusticum* Apul. de Herb. c. 8.

R H Y

RHYAS, ădis. f. [ῥυὰς] *Morbus oculorum, de quo* Cels. 7, 7, 4 Si abscissa est *cum vngue caruncula ex angulo oculi*, patebit foramen, per quod postea semper humor descendit ῥυάδα Graeci vocant.

RHYNTON, *(quod primis fere editoribus placuit, s. vt post emendatum est) seu* RHINTON, [Ῥίντων] *Poeta hilaro tragoedus patria Tarentinus, cuius versum citat* Cic. Att. 1 *extr.* Nam vt ait Rhinton, vt quinor, Ὅι μὲν παρ' ἀδὲν εἶσιν, οἷς δ' ἀδὲν μέλει. Mihi vero vt inuideant piscinarii nostri. *Hortensium et Lucullum in primis tangit. Huc alludisse putatur, agens de piscinis* Varro de R. R. 3, 3, 9 Quis contra nunc Rhinton non dicit sua nihil interesse, vtrum his piscibus (squalos *et* mugiles *nominauit*) stagnum habeat plenum, an ranis? *Eadem verba habet* Columel. 8, 16, 4 Donatus *s. auctor* de Tragoedia et Comoedia, Latium hominem, actorem fabularum s. histrionem fuisse ait Rhintonem, et certo earum generi nomen dedisse. *Quare olim suspicatus sum, Aesopi histrionis luxuriem taxare sub hoc nomine Varronem voluisse.*

RHYPAROGRĂPHVS, i. m. *Sordidarum humiliumque rerum pictor.* Plin. 35, 10 Piteicus arte paucis postferendus, proposito nescio an destruxerit se, quoniam humilia quidem secutus humilitatis tamen summam adeptus est gloriam. Tonstrinas sutrinasque pinxit, et asellos, et opsonia, ac similia, ob hoc cognominatus Rhyparographus, in iis consummatae voluptatis: quippe eae pluris vaeniere quam maximae multorum.

RHYPŌDES, is. m. Emplastrum ad extrahendum Cels. 5, 19, 15 a similitudine sordium *appellatum. Add. 5, 26, 23.*

RHYPTŪSA, ae. f. [ῥύπτουσα] Celso 5, 26, 23 *in loco emplastri laudata.*

RHYTHMVS, i. m. [ῥυθμὸς] *Latine Numerus dicitur.* Gell. 16, 18 Longior mensura vocis ῥυθμὸς dicitur, altior μέλος. *Nimirum* rhythmus *est ordo quidam, et alternatio sonorum brevium et longorum; si idem soni nunc altiores nunc depressiores sint, orietur cantus. Rhythmus solus est in pulsibus vnius mallei, vel aequalium, in percussione pedum cum saltatur etc.* Quinctil. 9, 4, 46 Rhythmi, id est, numeri spatio temporum constant, metra etiam ordine. *Si de* rhythmo *solo quaeratur, Dactylus, et Anapaestus sunt indifferentes, non item cum de metro.* Metron in verbis modo, rhythmus etiam in corporis motu est. *Sunt plura ad l. c. Fabi a nobis vel disputata vel ind cata.* Vitruu. 1, 1 Est ratiocinatio medicis de venarum rhythmo. *i. De proportione interuallorum.*

RHYTHMĪCVS, i. m. [ῥυθμικὸς] *Qui numeros in cantu vel in prolatione aut sono obseruat.* Cic. de Orat. 3, 190 c. 49 Neque tamen hoc tanti laboris est, quanti videtur: nec sunt haec rhythmicorum ac numerorum acerrima norma dirigenda.

RHYTHMĪCVS, a, um. Adi. *Vt*, Rhythmica musicae pars Isidor. Orig. 2, 16 *et* 21. Tempus rhythmicum Mart. Capell. 9 p. 327.

RHYTHMICI, es. f. [ῥυθμική] Mart. Capell. 9 p. 327 Rhythmice est ars omnis in numeris.

RHYTHMIZOMENON, i. n. Materia numerorum Mart. Cap. 9 p. 336.

RHYTHMIZATIO, ōnis. f. Vet. Interpr. Irenaei 2, 20 Apta rhythmizatio.

RHYTHMOIDES, is. [ῥυθμοειδὴς] *i. Similis numeris* Mart. Cap. 9 p. 327 *et* 328.

RHYTHMOPOEIA, ae. f. [ῥυθμοποιία] Idem l. c.

RHYTIVM, i. n. *Genus vasis cornu simile apud Athenaeum.* Martial. 2, 35 Quum sint crura tibi, simulent quae cornua lunae, In rhytio poteras Phoebe lauare pedes. *al.* Imbricio. *v. v. sub* IMBREX.

R I C

RICA, ae. f. Quadratum vestimentum fimbriatum, et purpureum, quo pro palliolo vtebantur Flaminicae. Alii dicunt quod ex lana fiat succida alba, quod conficiunt virgines ingenuae patrimae, matrimae ciues, et inficiatur caeruleo colore. *Haec* Festus Paulli. Plaut. Epid. 2, 2, 48 Supparum, aut subminiam, ricam, basilicum, aut exoticum. Nonius 14, 15 Rica est, quod nunc fudarium dicimus. *Habet ille auctores plures. Dictum* a ritu, *vt* Varro *auctor est* de L. L. 4, 29 p. 31, 26 quod Romano ritu sacrificia feminae quum faciunt, capita tegunt. Caput rica velatus Gell. 6, 10 *de Euclide Megarensi vestitu mulebri se occultante.* Massurius Sabinus *ap.* Gell. 10, 15 Flaminica — in rica furculum de arbore felici habet. *Conf.* Germanic. in asterismo Virginis v. 122. Serv. *ad* Aen. 4, 137.

RICŬLA, ae. f. Dimin. Festus, Ricae et riculae vocantur parua ricinia, vt palliola, ad vsum capitis facta. Granius quidem ait esse muliebre cingulum capitis, quo pro vitta Flaminica redimiatur. Nonius 14, 16 *pro Capitis quodam velamine positum ostendit, cum laudat* Turpil. Velitern. Ducit me secum, postquam ad aedem venimus, veneratur deos. Interea adspexit virginem gestantem in capite riculam indutam ostrinam.

RICINIVM, *s.* RECINIVM, i. n. *et* RICINVS, *s.* RECINVS, i. m. *auctore* Nonio 14, 33 Quod nunc mafurtium *(vox barbara vid.* MAVORTE) dicitur, Palliolum est femineum breue. *Laudat deinde ex* Varrone, Nihilo magis dicere muliebre, quam de muliebri ricinio pallium simplex: *itemque* Varron. de Vita Populi Romani l. 1 Et quo mulieres in aduersis rebus ac luctibus, quum omneni vestitum delicatiorem ac luxuriosum postea institutum ponunt, ricinia sumunt. Festus, Recinium, omne vestimentum quadratum. Ii, qui duodecim *(tabulas)* interpretati sunt, esse dixerunt virilem togam, qua mulieres vtebantur, praetextam clauo purpureo. *Ad hanc legem XII tabularum pertinet* Cic. de Legib. 2, 59 c. 23 Extenuato igitur sumtu tribus riciniis, et vinculis purpurae, et decem tibicinibus, tollit etiam lamentationem. Varro de L. L. 4, 30 p. 33, 3 Ricinium *dictum putat*, quod eo vterentur duplici, ab eo quod dimidiam partem retrorsum iaciebant, a reiciendo. Seruius *ad* Aen. 1, 282 Togas etiam feminas habuisse, cycladum et recini vsus ostendit. Recinius autem dicitur ab eo, quod post tergum reiicitur, quod vulgo Mauorte *(al.* Maforte) dicunt. *Add.* Isid. 19, 25 *cum de stola dixisset*, Eadem, *inquit*, et ricinium Latino nomine appellatum, eo quod dimidia eius pars retro eiicitur, quod vulgo Mauortem dicunt. Vocatam autem dicunt Mauortem, quasi Martem. Signum enim maritalis dignitatis et potestatis in eo est. Caput enim mulieris vir est: inde et super caput mulieris est. *Respicit, credo, ad ἐξηλαῖαν illam Pauli Corinthiis commendatam. Caeterum, si ea tam contagamus, quae dicta sunt ex antiquis, videtur res eadem fuisse* rica, ricinus, ricinium *siue per secundam Vocalem* reca *etc. vestimenti simplicis genus primo capiti et humeris tegendis factum, vt Palliola: deinde a luxuria auctum. Plura id genus sumsisse videntur mulieres lugentes et in exsequias prodeuntes, quae suo de corpore demta in rogum maritorum miscerent insulturae ipse quoque, si credimus, nisi cari homines alii prohiberent. Lex XII tabularum coercet numerum, et plus tria ricinia adhiberi vetat. Conf. viri docti qui XII tabulas illustrarunt.*

RICINIĀTVS, a, um. Adi. *Ricinio indutus.* Riciniati, *mimi* planipedes Fest. Arnob. aduersus gentes 6 *sub fin.* Fronte lanus ancipiti, riciniatus Iupiter.

RICĪNVS, a, um. Adi. *apud* Non. 14, 15 *vt*, Mitra ricina. Varr. Prometheo l. 1 Aliae mitram ricinam, aut mitram Melitensem.

RICINVS, i. m. [κυνοφαγὶς, κρότων] *Genus vermis, canes ocrius atque boues infestans.* Sanguine seu ricini, quem bos gestauerit ante Sammonic. v. 699. In alio pedicellum vides, in te ricinum non vides Petron. c. 57. *prouerbialiter. Conf. Reinef. ad h. l. p. 81.* Varro de R. R. 2, 9 Quidam nucibus Graecis in aqua tritis perungunt aures, quod muscae, et ricini et pulices soleant (si hoc vnguine non sis vsus) eas exulcerare. Plin. 22. 18 Et ricinos canum necant. Columel. 6, 2. *Conf. Interpp.* Nemesian. Cyneg. v. 209. Ricini *quoque* ouium *sunt* Cato de R. R. c. 96 *et* 103. ¶ 2 Ricinus, [κίκι] *Frutex grana ferens* ricinis *animalibus similia, vnde nomen traxit. Vocatur et* Croton *Graeco nempe nomine, et* CICI, *vbi vid.* ¶ 3 Plin. 23, 7 Mori germinatione prius quam in folia exeant, sinistra decerpi iubentur futura poma, ricinos Graeci vocant. Hi terram si non attigere, sanguinem sistunt adalligati.

RICTO, āre. *vid. in* RINGO.

RICTVS, *vid.* RINGO.

RICOTIA, ae. f. Medicamenti genus Octau. Hor. 1, 5.

RICVLA, *vid.* RICA.

R I D

RIDEO, si, sum, ēre. [γελάω, μειδιάω] *Propriam illam hominum affectionem notat, quae in re iucunda os, genas, oculos, et cum vehementior est, pulmones et arteriam mouet.* Gell. 1, 19 Rex, quasi anus (Sibylla) aetate desiperet derisit — Sed enim Tarquinius id multo risit magis. Cic. Verr. 5, 62 Ridere conuiuae, cachinnari. Pletu misto risit Stat. Theb. 9, 820. Ore ridere catuli Gallicani, *apud* Catull. 42, 10 *Turnebo interprete.* Catull. 60, 219 Torquatus volo paruolus, Matris e gremio suae, Porrigens teneras manus, Dulce rideat ad patrem Semihiante labello. *De eadem re* Virg. Ecl. 4, 68 Qui non risere parentes, *i. ad parentes*, Nec Deus hunc *(quemcunque horum)* mensa, dea nec dignata cubili est. *Est turpiter et late inter ridendum os diducere, vt patulus erat oris rictus conibus Gallicis venaticis.* M. Crassus semel in vita risit, ex quo vocatus ἀγέλαστος Cic. de Finib. 5, 92 c. 30. Cic. Att. 14, 14 Ioca tua plena facetiarum, de haeresi Vestorina, et de Phetriorum more Puteolano, risisse me satis, nihil est necesse scribere. Plaut. Truc. 5, 8 Si mihi rides, *i. arrides.* Non puto esse, qui temporibus his ridere possit Cic. Fam. 2, 4. *i. iocari.* Alicui ridere Virg. Aen. 5, 358. Rideo, inquit Galba, pronerbium est, quod Sinnius Capito interpretatur in iis, qui principio rei alicuius inchoatae deficiunt animo. Sulpicius Galba, quum in prouinciam exiens ad portam ipsam Canterium suum animaduertisset cecidisse, rideo, inquit, Canteri te iam lassum esse, quum tam longum iter iturus, vix sis ingressus. Festus. Ridere aliquem, *pro Deridere* Ter. Adelph. 4, 2, 10. *Sic* Cic. de Aruisp. Resp. 8 c. 4 Quum riferitis impudentiam hominis, tum a me de tota concione audietis. Ille dolum ridens Virg. Ecl. 6, 23. Cum orationem in senatu agressius pronuncians risus esset Spartian. in Hadr. c. 3. Bene risus est in imperio suo Carus Vopisc. in Carino c. 20. Amatorem ridet Lyda puella suum Ouid. Fast. 2, 356. Deos ridere inulte Ouid. Amor. 2, 3, 20. Niuem

si atram, teque hilari animo esse et promto ad iocandum valde me iuuat Cic. Qu. Fratr. 2, 2. Idem Fam. 7, 26 Videris mihi vereri, ne si istum habuerimus, rideamus γέλωτα σαρδόνιον. Tacit. in b. de moribus German. 19 *de seueritate in adulteriis puniend s*, Nemo hic vitia ridet, nec corrumpere et corrumpi, saeculum vocatur. Talis ridens alienis Horat. Sat. 2, 3, 72. Versus alicuius idere Horat. Serm. 1, 10, 54. Ab omni conuentu ideri Hor. Serm. 1, 7, 22. Cic. Fam. 2, 15 Hoc adspersi, vt ires me tamen in stomacho *(in molestia et indignatione)* solere ridere. ntempestiue ridere Quinctil. 6, 1. ¶ 2 Ridere *etiam dicitur quidquid placet sensibus, et velut blanditur.* Omnia nunc rident irg. Ecl. 7, 55. Reddes dulce loqui, reddes ridere decorum Hor. pist. 1, 7, 27. Aequora Ponti tibi rident Lucret. 1, 8. Angus mihi ridet, *i. Arridet, placet* Hor. Carm. 2, 6, 13. Si armerae rident Tritonidis arces Petron. c. 5. *i. si iuuat Athenas proficisci.* omnis ridet argento, *Splendet* Hor. Carm. 4, 11, 6. Fortuna ridet ultu sereno Ouid. Trist. 1, 4, 27. Albaque de viridi riserunt Lilia rato Petron. c. 127. Tempestas ridet Lucret. 5, 1394. Vens dulce ridet Ouid. Epist. 16, 83. Lucret. 3, 22 Semperque inibilus aether Integit, et large diffuso lumine ridet. *Add. Gm. Ind.* Lucret. *Passerat. ad* Catulli Epithal.

RIDENS, entis. Partic. [γελῶν] *Vt*, Hor. de Arte Poët. 101 Vt dentibus arrident, sic flentibus affient Humani vultus. Rientem dicere verum Quid vetat? Hor. Sat. 1, 1, 24. Dulce riens Catul. ad Lesbiam s. 49 (52) 5. Hor. Od. 1, 22, 23. Vne ridentes Lucret. 5, 1003.

RIDENDVS, a, um. Partic. [γελαστέος] Hor. Epist. 1, 1, 9 Solue mescentem mature sanus equum, ne Peccet ad extremum ridendus.

RIDIBVNDVS, a, um. Adi. [γελῶν] Plaut. Epid. 3, 3, 33 Illam ridibundam, atque hilarem huc adduxit simul. *Vid.* Gell. 11, 15 *vbi de his, quae in* BVNDVS *finita sunt differit.*

RIDICVLVS, a, um. Adi. [γελοῖος, καταγέλαστος] *Quidquid, vel quum est, quod ridetur, vel re ipsa et actu, vt aiunt, ridetur. Saepe stat substantiae ponitur, intellecto nempe* dictum *vel* factum. *In quo autem inest* ridiculum, *difficile est vna comprehensione et finitione dicere. Ideoque certe complexus* Aristot. Poët. c. 5 Γελοῖον ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ ψόγος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν. *Conuenit* Festus, Ridiculus proprie dicitur, qui in rebus turpibus ridetur. *Vid.* Quinctil. 6, 3, 7 *et quae ibi annotamus. Totum illud caput bene longum agit* de ridiculis. Cic. de Orat. 2, 235 c. 58 *seqq. pulchre etiam de* ridiculis *praecipit: ac statim* 6 Locus autem, *inquit*, et regio quasi ridiculi turpitudine et deformitate quadam continetur *etc.* Ter. Andr. 2, 1, 6 Hui, tam cito? diculum. Idem Eun. 5, 7, 3 Mihi solae ridiculo fuit, quae, iid timeret, sciebam. Cic. A. 1 in Verr. 19 Aliis illud indinum, aliis ridiculum videbatur. Dicuntur saepe etiam sententiae ridicula Cic. de Orat. 2, 256. Eludere ridiculum ridiculo uinctil. 6, 3. Est ridiculum ad ea quae habemus, nihil dicere, . Cic. pro Arch. 8. Esse in ridiculo, Haberi in ridiculo, *vid.* s. Jacere ridiculum, et Mittere, *vid. hh. vv.* Iteratu ridiulum, *vid.* ITERO. Obtinere regem ridiculis suis Plaut. Stio 3, 2, 2. Cic. Off. 2, 134 c. 37 Quum studiose de absentibus trahendi causa, aut per ridiculum, aut seuere, maledice, contumeoseque dicitur. Idem de Orat. 2, 237 Quatenus sint ridicula actanda oratori, perquam diligenter videndum est. Ter. Eun. 3, 13 At ego infelix, neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. *inf.* Plaut. Capt. 3, 1, 10. Cic. Verr. 2, 143 c. 60 Hoc postulatum status ridiculum esse videatur ei, qui rem sententiamque non perciat. Plaut. Stich. 1, 3, 68 Iocos ridiculos vendo, agite liceini. *al.* logos rid. Nil habet infelix paupertas durius in se, Quam iod ridiculos homines facit Iuuenal. 3, 153. Ridiculus, *etiam dicitur homo facetus, quique diceret ea, quibus homines riderent, non ipse rideretur.* ic. in Brut. 217 Cn. Sicinius homo impurus, sed admodum ridiculus, que aliud in eo oratoris simile quidquam: is quum Tribunus plecus Curionem et Octauium Consules produxisset, Curioque multa disset sedente Cn. Octauio collega, qui deuinctus erat fasciis, et multis edicamentis propter dolorem artuum delibutus: Nunquam, inquit, Octaui collegae tuo gratiam referes: qui nisi se suo more iactauisset, odie te istic muscae comedissent. Libro eodem 114 Longe autem ost natos homines improbissimus C. Serulius Glaucia, sed peracutus, callidus, cumprimisque ridiculus. *i. Facetus, cuius etiam ioci* lib. 2 de rat. 217 *ponuntur.* Facie magis quam facetiis ridiculus Cic. t. 1, 13. Multa Graecorum ridicula et falsa Idem de Orat. 2, 7. Mus ridiculus Hor. de Arte Poët. 139. Poëma ridiculum Hor. Epist. 2, 1, 237. Rem ô ridiculam! Catul. ad Catonem 54 (57) 1. Ridiculissimus, *antiquum.* Plaut. Stich. 2, 2, 58 Enquando adbibero, aliudiabo, tum sum ridiculissimus. *al.* Ridiculosissimus.

RIDICVLARIVS, a, um. Adi. *antiquum.* [καταγέλαστος] *Idem quod Ridiculum.* Plaut. Trin. 1, 2, 28 Sed hoc animum aduorte, auscultare dicularia. *Conf.* Idem Asin. 2, 2, 69. *et.* Truc. 3, 2, 16. Gell. 20 Qui iurabat cauillator quidam, et canicula, et nimis ridicularius uit. *Vid. Borrich. Cogit. p. 224.*

RIDICVLE. Adu. [γελοίως] Ter. Adel. 4, 5, 42

— Haec mi pater
Te dicere aequum fuit, et id defendere.
M. Ridicule: aduersumne illum causam dicerem,
Cui veneram aduocatus?

omo ridicule insanus Cic. Verr. 2 c. 66. Idem de Orat. 1, 243 57 Non modo acute, sed etiam ridicule ac facete.

RIDICVLOSVS, a, um. *Idem.* Arnob. 5 p. 175 Ridiculosa netia defendere. *et* Hieron. adu. Rufin. 3, 4 *pr.* Non ridiculosa, scribis, sed ridicula mihi forte res accidit. Ridiculosissimus aut. Stich. 2, 2, 64.

RISITO, āre. Frequent. *a* Rideo. Naeuius *apud* Non. 3, 116 Clamieunt, irruunt, cachinnos, ioca, dicta risitant.

RISILOQVIVM, i. n. *Sermo ridiculus.* Tertull. de Poenit. 10 risiloquio consistere.

RISIO, ōnis. f. [μαῖλαξις, γέλασις] Plaut. Stich. 5, 2, 10 Quot 30 voluptates fero, quot risiones, quot iocos.

RISOR, ōris. m. [γελαστής] Hor. in Arte Poët. 225 Verum ita fores, ita commendare dicaces Conueniet Satyros.

RISORIVS, a, um. Adi. *Ridiculus.* Fulgent. Mythol. 2 Risoi honores.

RISIBILIS, e. Adi. *Aptus ad ridendum: vtuntur eo philosophi, oethius, aliique vid. Goelen. Probl. Gramm. 2, 57.*

RISVS, ūs. m. [γέλως, μαῖλαγμα] *Idem quod Risio.* Quinctil. 6, 3 *toto de virtute illa oratoris agit*, Quae risum iudicis mouendo et illos tristes soluit affectus, et animum ab intentione rerum frequenter auertit, et aliquando etiam reficit, et a satietate vel a fatigatione renouat. — f. 7 Neque hoc ab vllo satis explicari puto, licet multi tentauerint, vnde risus; qui non solum facto aliquo dictoue, sed interdum quodam etiam corporis tactu lacessitur. Tactu *hoc unice verum esse, ostendimus ad h. l. Ad hunc* tactum *pertinet illud* Nemesian. Ecl. 3, 29 *vbi Bacchum, paruulum alumnum suum* vocat ad risum digito *Silenus. vid.* RIDICVLVS. *Excessus quidam* risus *est* cachinnatio. Cic. Tusc. 4, 66 c. 31 Vt si ridere concessum sit, vitetur tamen cachinnatio. Plaut. Milit. 4, 2, 81 Nequeo hercle quidem risu meo moderarier. Blando risu fraudem praetexere Claud. in Rufin. 1, 99. Gratus risus Hor. Carm. 1, 9, 22. Indecens Sueton. Claud. c. 30. Inepto risu res ineptior nulla est Catull. 39, 16. Lacrimosi Stat. Theb. 6, 164. Lentus Hor. Carm. 2, 16, 26. Multus Idem ibid. 4, 13, 27. Obscoeni Ouid. Trist. 2, 4 9. Soluto risu ludere Virg. Georg. 2, 386. Soluti Hor. Sat. 1, 4, 82. Teneri risus pueri Claud. in pr. Cons. Stil. 2, 346. Tremulus Lucret. 1, 988. ¶ 2 *Verba:* Adimere risum, *vid.* ADIMO. Cic. Tusc. 2, 17 c. 7 Epicurus ea dicit, vt mihi risus Captare videatur. Solutos qui Captat hominum risus Hor. Sat. 1, 4, 82. Compescere mappa *in os intrusa nimirum: gestus parasiticus* Hor. Serm. 2, 8, 63. Componitur non bene risus ore mendaci Tibul. 3, 7, 3. Conciliatur risus Quinctil. 6, 3. Cic. de Orat. 2, 235 c. 58 Atque illud primum quid sit ipse risus, quo pacto concitetur, vbi sit, quo modo exsilat, atque ita repente erumpat. Cic. Fam. 5, 2 Visa est oratio non iniucunda, et mediocris quidam est risus consequutus. Idem Quint. Frat. 2, 7 Magni risus consequebantur. Nimium risus pretium est, si probitatis impendio Constat Quinctil. 6, 3. Consumere risum, Continere, *vid. hh. vv.* Dare risus alicui Hor. Serm. 2, 5, 98. Cic. Qu. Frat. 2, 10 Memini quum hominem portarem ad Baias, *etc.* miros risus nos Edere. Eliere risum alicui Iuuen. Sat. 7, 212. Cic. Philipp. 2, 73 Qui risus hominum de te erat? Fabia risui sorori fuit Liu. 6, 34. Excipere aliquid risu et osculo Quinctil. 1, 2. Excitare risum alicui Nep. 23, 11, 5. Hor. Serm. 1. 4, 34 Dummodo risum Excutiat sibi, non hic cuiquam parcet amico. Cic. Verr. 4, 27 Risus populi atque admurmuratio omnium facta est. Mereri risum Quinctil. 6, 1. Cic. Att. 6, 3 In quo tamen ille mihi risum magis quam stomachum mouere solet. Mouere risum facto aliquo, vel ipso vultu Quinctil. 6, 1. Oriebantur vnde risus, dulcesque cachinni Lucret 5, 1402. Quatere populum risu Hor. Epist. 2, 2, 84. Ridere risum Sardonium, *i. mortiferum, et perniciosum. Graeco vtitur* Cic. Fam. 7, 25 Videris enim mihi vereri, ne si istum habuerimus, rideamus γέλωτα σαρδόνιον. *Originem ita declarat* Serv. *ad* Virg. Ecl. 7, 41 Immo ego Sardois videor tibi amarior herbis: In Sardinia nascitur quaedam herba, vt Sallustius dicit, apiastri similis: haec ora hominum rictus dolore contrahit et quasi ridentes interimit. Solventur risu tabulae Hor. Serm. 2, 1, 86. Cic. de Clar. Orat. 292 Equidem in quibusdam risum vix tenebam. Toῖσγε risum Hor. in Arte Poët. 381. ¶ 3 Risus deus. Apul. Met. 3 p. 134, 12 Nam risus iste, quem publice gratissimo deo Risui per annua reuerticula sollemniter celebramus.

RIDĪCA, ae. f. [χάραξ Gloss. Gr. Lat.] *Pedamentum vinearum ex ligno fisso, et anguloſum, vt* palus *rotundum.* Columel. 2, 12 Palos vna opera caedere, et exputatos acuere centum numero potest: ridicas autem querneas siue oleagineas findere, et dedolatas vtraque parte exacuere numero sexaginta Varr. de R. R. 1, 8, 4 Vnum robustum quod optimum solet asserri in vineam e quercu ac iunipero, et vocatur ridica. Columel. 4, 12 Hic annus nondum vehementem palum aut ridicam desiderat. Plin. 17, 22 Pedamenta optima quae diximus, aut ridicae robore, oleaque: aut si non sint, pali e iunipero, cupresso, laburno, sambuco. *conf.* Cat. R. R. 17, 1.

RIDICVLA, ae. f. Dimin. Senec. Quaest. Nat. 1, 3 *de fullone*, Cum os aqua impleuit, et vestimenta ridiculis diducta leniter adspergit, apparet varios edi colores, *etc. Quidam, etiam Gronou.* rediculis *edidere.*

RIDICVLVS, *vid.* RIDEO.

R I E

RIENES, um. antiqui vocabant Nefrundines, quia Graeci νεφρὸς eos vocant. Plaut. in Satyrione Male tibi euenisse video. Glaber erat tanquam rien. Festus. Rienes *ergo idem, qui* Renes. *vid.* REN.

R I G

RIGEO, RIGIDVS, *vid.* RIGOR.

RIGO, āre. [δεύω, βρέχω, κατίζω] *Madefacere, humore adspergere.* Plin. 17. 11 Rigatur arbor gelidis fontibus. Conspergere et rigare Columel. 5, 6. Agros imbribus quoties Iuppiter vtilibus rigat Ouid. ex Pont. 2, 1, 13. *al.* Iuuat. Arma cruore rigare Virg. Aen. 12, 308. Arua rigare Hor. Carm. 3, 3, 48. Babylonica rigantur Lucret. 4, 1023. Fons circumiectos rigat Campos Curt. 3, 1, 3. Caelum lux solis rigat Idem 4, 203. *conf.* Idem 5, 594. Rigare *posuit pro spargere.* Genas indigno teneras imbre rigante Ouid. de Arte Am. 1, 532. Hortus rigatur fonte Ouid. Fast. 5, 210. Ora rigantur aquis Idem Amor. 3, 9, 26. Ora rigauit fletibus Idem Met. 11, 419. Sanguinem venae rigant vitalem membris Plin. 11. 37. Aquae rigant Solum Curt. 6, 4, 3. Vultum lacrimis et ora rigare Virg. Aen. 9, 251. Cic. de Diuin. 1, 20 *de Lupa Romuli et Remi nutrice*, Quae paruos Mauortis femine natos Vberibus grauidis vitali rore rigabat. *Metaph.* Auctor ad Herenn. 4, 10 c. 6 Isti cum non modo dominos se fontium, sed ipsos fontes esse dicant, et omnium rigare debeant ingenia, non putant fore ridiculum, si quum id polliceantur aliis, arescant ipsi siccitate. Lucret. 2, 262 Nam dubio procul his rebus sua cuique voluntas Principium dat: et hinc motus per membra rigantur, *sparguntur, propagantur. Peculiaris formula est*, Aquam emissam per agros rigare Liu. 5, 1, 4 *extr. i. deducere.* Erymanthus ab accolis rigantibus carpitur: ea causa est, cur tenues reliquias in mare emittat Curt. 8, 9, 10.

RIGANS, antis. Partic. [βρέχων] *vt*, Lucret. 6, 520 Atque aliis aliae nubes, nimbique rigantes.

RIGATVS aliquid madefacere Fortunat. . . .

RIGATIO, ōnis. f. [ῥοχή] Columel. 11, 3 Sin autem seco

loco feri debuerint, quod rigationem miniſtrari non expediat, menſe Febr. ſesquipedali altitudine ſulci faciendi ſunt.

RIGĀTOR, ōris. m. Tertull. adu. Valent. c. 15 O fletum rigatorem. Plantator et rigator Auguſtin. Epiſt. 112 ad Paullinam. Et fitientis humi percuſſa rupe rigator Paullin. Natal. Felic. 8, 239. *conf.* Idem Epiſt. 39 *(al. 30)* n.6. Dracont. Hexaëm. v. 432.

RIGATRIX, īcis. f. Auguſtin.

RIGVS, ŏris. n. Plin. 5, 4 Diarrhytum a Graecis dictum propter aquarum rigus. *al.* Irrigua, *vt ipſe Hard. ne mentione quidem alterius lectionis facta. Optime forte Elzev.* **rigua**: *vnde ratio reddi poteſt inauditi alias nominis* rigus.

RIGVVS, a, um. Adi. [ὑπαίθριος] *Quod aquis irrigatur: cui opponitur* Siccaneus. Columel. 2, 17 *de prato loquens*, Eius igitur, inquit, animaduertimus duo genera: quorum alterum eſt ſiccaneum, alterum rigaum. *add.* ibid. c. 7. Annes rigui Virg. Georg. 2, 485. Hortus riguus Ouid. Met. 8, 646. Saltus **rigui** Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 5. ¶ 2 *Subſtant.* Rigua, *ſunt irrigationes:* Plin. 17, 26 f. 40 Rigua aeſtiuis vaporibus vtilia, hieme inimica, autumno varia *Paullo poſt*, Circa canis ortus rigua maxime profunt, ac ne tunc quidem nimia, quoniam inebriatis radicibus nocent. *Rurſus* 27 f. 46 Vrit vineas finum ſuillum, niſi quinquennio interpoſito, praeterquam ſi riguis diluatur.

RIGOR, ōris. m. [ῥίγος] *Frigiditas vehemens.* Liu. 21, 58 Torpentibus rigore nervis vix flectere artus poterant. Plin. Ep. 8, 8 Rigor aquae certauerit niuibus, nec color cedit. Columel. 9, 14 Quam recentiſſimi rigoris aqua infuſa. Rigore detracto Scribon. 83 *ſc. aquae frigidae.* Humida, vel nimiis rigoribus torporata Lactant. 2, 8, 62. Calor *et* Rigor, *contraria* Plin. 7, 50 Tenet exſangues rigor horridus artus. *de metu, qui frigore tangit membra et torporem adfert.* ¶ 2 Rigor, [σκληρότης] *Durities, qualem inducit humori et humidis frigus.* Virg. Georg. 1, 143 Tum ferri rigor, atque argutae lamina ſerrae. Lucret. 1, 493 Quin labefactatus rigor auri ſoluitur aeſtu. Rigoribus quibusdam torpet corpus Scribon. 187. Arborum Vitruu. 2, 9. Neruorum Celſ. 2, 1. *et* 4, 3 *pr.* *Metaphor.* Modeſtin. in l. Si expreſſim D. de Appell. Si expreſſim ſententia contra iuris rigorem data fuerit. ¶ 3 *Seueritas et velut immobilis quaedam durities in animo, quae vultus conſtantia et non mutato tenore declaratur.* Plin. 7, 19 Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quendam, toruitatemque naturae duram et inflexibilem, affectusque humanos adimit. Idem 9, 3 Oratio habeat rectam quandam, velut faciem, quae ſtupere immobili rigore non debeat. Cn. Piſo fuit memoria noſtra vir a multis vitiis integer, ſed prauus, et cui placebat pro conſtantia rigor Sen. de Ira 1, 16. *Add.* Sueton. Aug. c. 66. Triſte rigor nimius: Torquati deſpue mores Claud. Honor. Conſ. 4, 402. *Sed etiam in laude ponit* Claud. Nupt. Honor. 524 Pudor emicat vna. Formoſusque rigor, vultusque auctura verendos Canities feſtina venit, ¶ 4 *Rectam lineam et perpendiculum, qua cadit aqua, ſignificat.* Stillicidii rigor Scaeuolae in l. Olymp. §. vlt. D. de feruit. vrb. praed. Rigor *eſt etiam Tractus, qui flecti non poteſt.* Vlpian. in l. 1 D. de fluminibus, ne quid, *etc.* Ripa autem recte ita definitur: id quod flumen continet, naturalem rigorem curſus ſui tenens. Idem titulo ſequenti proxime, Quod autem ait, aliter fluat, non ad quantitatem aquae fluentis pertinet, ſed ad modum, et ad rigorem curſus aquae referendum eſt. Frontin. de qualitate agrorum p. 31 *edit. Goeſ.* Rigor eſt, quidquid inter duo ſigna vel in medio lineae, rectum perſpicitur. *Et mox:* Quidquid in agro menſori operis cauſa ad finem rectum fuerat, rigor appellatur. Quidquid ad horum (rigorum) imitationem in forma ſcribitur, linea appellatur. Rigor finalis *eſt apud Goeſ.* p. 296 *ad quem locum diſputat Goeſius, vtrum* rigor acutus *et* hebes *dici poſſit.* Acutus *videtur etiam dici* Pinnalis *apud* Frontin. p. 120. *Certe ſic Rigaltius interpretatur. At* linea *nec hebes nec acuta intelligitur: vnde forte* finalis *magis et h. l. aliis placuit. Quid ſi ſuccurrat locus* Aggeni Vrbici p. 52 *vbi accipitur pro toro, vel puluino inter agros iacente a natura, qui flecti nullo modo poſſit. Sic Goeſius. Finimus in illo* Plaut. Bacch. 2, 3, 46 Longum eſt rigorem maleficum exornarier. *Quae quid ſibi velint, non temere quis dixerit.*

RIGOROSVS, a, um. *Barbara vox, cui falſo quaeritur praeſidium in* Senec. Epiſt. 11.

RIGORĀTVS, a, um. Adi. [σκληρωθείς] Plin. 17, 23 f. 35, 26. Traduces, Gallica cultura, bini vtrinque lateribus, ſi pars quadrageno diſtet ſpatio, quaterni ſi viceno, inter ſe obuii, miſcentur, alliganturque vna conciliati, virgultorum comitatu obiter rigorati qua deficiant. *h. e. rigidiores et firmiores facti. vid. Harduin. qui comparat* Columel. 4, 16, 4 Compluribus arundinum faſciculis connectuntur, vt rigorem habeant.

RIGĪDVS, a, um. Adi. [ῥίγιος] *Frigidus, et vel hac vel alia cauſa, durus ac rigens.* Virg. Georg. 2, 316 Tellurem borea rigidam ſpirante mouerit. Nec poterit rigidas ſcindere remus aquas Ouid. Triſt. 3, 10, 48. Manus rigi la Idem Met. 13, 647. Pruinae Lucret. 2, 520. Virg. Ecl. 6, 28 — Tum rigidas motare cacumina quercus. Aeſculus rigida Hor. Carm. 3, 10, 17. Cic. Tuſc. 1, 37. Per ſpeluncas ſaxis ſtructas aſperis, pendentibus, Maximis, vbi rigida et craſſa conſtat caligo inferûm. *Ex Poëta* Capillis rigidis hirta canities Ouid. Met. 10, 425. Ceruix rigida *morbus, tetanus* Scribon. 155. *Sed* Sueton. Tib. c. 68 Ceruice rigida et obſtipa incedebat. Cornu Ouid. Met. 9, 85. Cruribus rigidis aues ibes Cic. de Nat. Deor. 1, 102. Enſem in rigidum falces conflantur Virg. Georg. 1, 508. Ferro rigido ſodit pectora Ouid. de Rem. Amor. 19. Mons Idem Met. 8, 797. Pectore in rigido nec mite pone caput Idem Amor. 1, 4, 36. Roſtrum Ouid. Met. 5, 673. Silex Idem ibid. 10, 242. Vngues Idem Amor. 2, 6, 4. ¶ 2 *Ad animum et mores pertinent iſta:* Leo rigidus Martial. 10, 65. Fores Ouid. Amor. 3, 7, 24. Innocentia rigida Liu. 39, 40 *de Catone.* Ius eſt rigidum et inexorabile Ouid. ad Liuiam 443. Mente rigida patriae negauit opem. *h. e. Dura et pertinax* Ouid. Epiſt. 3, 96. Minae Idem Amor. 1, 8, 24. Mores Ouid. de Rem. Amor. 762. Mors Lucret. 6, 1194. Pudor Claud. Conſ. Mall. Theod. 246. Plin. Epiſt. 4, 4 Sententiam Macri vt rigidam duramque reprehendunt. Vox *flexibili oppoſita* Quinctil. 11, 3, 69. Vultus trux et rigidus Ouid. Epiſt. 4, 73. *Comparat.* In vita imperatoria paullo rigidior et auſterior Capitolin. in Macrino c. 11. Praeponderant illecebroſa rigidioribus Ambroſ. Epiſt. 3. Signa Canachi rigidiora eſſe quam *vt* imitentur veritatem Cic. de Clar. Orat. 70 c. 18. Signa *intelligit* Statuas, *non molles et riuis ſimiles. conf.* Quinctil. 12, 10, 7. Rigidiſſima Soliditas Arnob. 5 p. 164. *conf.* Tertull. adu. Valent. c. 8.

RIGĪDE. Adu. *vt*, Tectorium inductum rigideque obſolidatum Vitruu. 2, 3. Submouere rigide Ouid. ex Pont. 3, 3, 55. *Compar.* Valer. Max. 9, 7 *extr.* Diſciplinam praefractius et rigidius adſtringere.

RIGIDĪTAS, ātis. f. *Rigor.* Vitruu. 2, 9 Rigiditatem habere.

RIGEO, ēre. [ῥιγέω] *Frigere a frigore, deinde a quacunque alia cauſa durum eſſe ac rigidum.* Plin. 6, 13 Verum Aſiae quoque magna portio appoſita Septentrioni, iniuria ſideris rigentis, vaſtas ſolitudines habet 8, 36. Cic. Tuſc. 1, 69 c. 28 Caeteras partes incultas, quod aut frigore rigeant, aut vrantur calore. *add.* Iuſtin. 2, 1, 6. Frigore rigere Lucret. 3, 904. Frigore perpetuo Sarmatis ora riget Ouid. ex Pont. 2, 7, 72. Liu 21, 32 Homines intonſi et inculti, animalia, inanimaque omnia rigentia gelu, caetera viſu quam dictu foediora terrorem renouauere. *add.* ibid. c. 55. Pruinis hiemis rigens Petron. c. 122. Lingua riget Ouid. de Arte Am. 1, 515. Prata rigent Hor. Carm. 4, 12, 3. Comae rigebant terrore gelido Ouid. Met. 3, 100. Capilli metu rigent Ouid. Faſt. 1, 97. Ceruix horrida riget Idem Met. 8, 284. Hor. Epod. 8, 17 Illiteratium minus nerui rigent? *de re venerea.* Ianua riget duris fulta robo-ribus Idem Amor. 1, 6, 38. Virg. Aen. 5, 405. Terga boum, plumbo infuſo, ferroque rigebant.

RIGENS, entis. Partic. [ῥιγῶν] *vt*, Artus rigentes imbri ventoque Stat. Theb. 1, 387. Bruma rigens Lucan. 1, 16. Capite praeduro ac rigente barbaries quaedam mentis oſtenditur Quinctil. 11, 3, 69. Idem 2, 13, 9 A ſummo ad imum rigens corpus. *Alii legunt melius* A ſummis ad ima rigens opus. *de Statuis et picturis.* Membra rigentia Lucan. 2, 25. Oculi rigentes Plin. 11, 37. Palla rigens ſignis et auro Virg. Aen. 1, 652. Veſtes auro et ostro rigentes Idem ibid. 11, 72. Vngue rigente ſecui genas, *i. Duro* Ouid. Epiſt. 5, 72. *Superl.* Damnata pars mundi, aquilonis conceptaculis rigentiſſima Solin. c. 15.

RIGEFĂCIO, ĕre. Frontin. Strat. 2, 5, 23 Iciunium exercitum in maximo frigore tranſitu fluminis rigefecit. *Alii*, Rigere fecit

RIGESCO, ĕre. [ῥιγῶμαι] *Indurari.* Virg. Georg. 3, 367 Aeraque diſſiliunt vulgo, veſtesque rigeſcunt. *Vbi* Seru. Rigeſcunt Durantur, vt frangi potius, quam ſcindi poſſe videantur. Plin. 17, 22 Vua quae naſcatur e duro rigeſcente. Ouid. Met. 2, 363 *de sororibus Phaethontis, ſ. Heliadibus, in arbores verſis*, Inde fluunt lacrimae ſtillataque ſole rigeſcunt De ramis electra nouis. Vbera ſenſit rigeſcere Ouid. Met. 9, 357. *conf.* Celſ. 8, 10. Senec. Q. N. 3, 10. Pallad. 1, 7.

RIGIDOR, āri. *Rigidum fieri.* Senec. Epiſt. 72 (71) Flexuram non recipit? rigidari quidem, amplius intendi non poteſt. *Alii legunt* Rigida eſt.

RIGVVS, a, um. *vid.* RIGO.

R I M

RIMA, ae. f. [ὀπή, τρῆμα, ὄρυγμα] *Fiſſura.* Rimae *proprie dicuntur, exiguae diſtantiae tabularum in iunctura. Vnde tractum eſt vt omnes fiſſurae,* rimae *dicantur.* Ruma improbe Dudta Petron. c. 26. Plin. 15, 8 Amurca ſubigi arcas terendis meſſibus, vt formicae, rimaeque abſint. Hiantes rimae Lucan. 1, 619. Agere rimas Ouid. Met. 2, 211. Cic. Att. 14, 9. *Metaphor.* Cic. in Orat. 231 c. 69 Neque infercient verba, quaſi rimas expleat, nec minutos numeros ſequens concidat, delumbetque ſententias. Iam clarum mane feneſtras intrat, et anguſtas Extendit lumine rimas Perſ. 3 *pr.* Facere, Recipere rimas Vitruu. 7, 3. Fatiſcunt naues rimis Virg. Aen. 1, 127 Plaut. Curc. 4, 2, 24 Rogitationes plurimas propter vos populus ſcruit: quas vos rogatas rumpitis, aliquam reperitis rimam, *qua elabi poſſitis, et effugere vim legum. Lepide Parmeno* Terent. Eun. 1, 2, 25 *interroganti Phaedriam Thaidi*, Pontin' eſt hic tacere? *ita reſpondet,*

Quae vera audiui, taceo et contineo optime,
Sin falſum, aut vanum, aut fictum eſt, continuo palam eſt.
Plenus rimarum ſum, hac atque illac perfluo
Proin tu, tacere ſi vis, vera dicito.

vid. RIMOSVS.

RIMŬLA, ae. f. Dimin. Celſ. 8, 4 Ne paruae rimulae fallant. Exiguae cauernarum rimulae Lactant. de Opif. 8, 14.

RIMOSVS, a, um. Adi. [διῳδηκώς, διάτρητος] *Quod eſt rimis plenum.* Columel. 1, 5 Quidquid ab inferiore mox appoſueris, fiſſum erit rimoſumque. Hor. Serm. 2, 6, 46 Et quae rimoſa bene deponuntur in aure: *Cum reſpectu ad formulam* Terentianam *de rimis, quibus ſe plenum ait Parmeno. Locum modo dedimus in* RIMA. *Nempe dicit Horatius Maecenatem ſecum non temere loqui, niſi de his, quae poſſint cuicunque etiam loquaci committi,* Hoc genus, Hora quota eſt? Threx eſt Gallina Syro par? Matutina parum cautos iam frigora mordent. Et quae *etc.* Cynipa rimoſa Virg. Aen. 6, 414. Prudent. Hippolyto v. 69. *conf.* Virg. Georg. 4, 45. Propert. 2, 15, 72. Vitruu. 2, 3. *Compar.* Gell. 17, 11 Pulmo rimoſior.

RIMO, āre. *Citatur* Feſtus *in voce* Ruſpari: Et ego ibo, vt latebras ruſpans rimarem optimas. *Ita in ſchedis legi teſtatur Dacerius, ſed Scaliger legere cupit*, Rimer maritimas. *Alii* Rimer amaptimas. *Nihil certi.*

RIMOR, āri. [ἐκζητέω, ἐρευνάω] *Diligenter quaerere, ſcrutari, quaſi rimas quasque perquirere.* Tractum a ſuibus, qui glandes rimantur de rimis terrarum, *auctore* Seruio *ad* Virg. Georg. 1, 385 Dulcibus in ſtagnis rimantur prata Cayſtri. i. e. Paſcuntur in pratis cibum per terrae rimas requirentes: *inquit* Seruius. *At* Nonius 4, 395 Rimantur *exponit hic*, Inhabitant. Volucres, quae Stagna et Paludes rimantur Colum. 8, 15. Cic. de Diuin. 1, 130 c. 57 Sed tamen id quoque rimatur quantum poteſt, *ſcrutatur, diſputat.* Diligentiſſime rimari Quinctil. 5, 13. Iuga rimari canibus Claud. de Bell. Gild. 357. Partes apertas rimari Virg. Aen. 11, 748. Vultus alicuius rimari lumine acerbo Stat. Theb. 11, 526. Rimari, Scindere, et quaſi In rimas agere Virg. Georg. 3, 534. Ergo aegre raſtris terram rimantur. Seruius. *conf.* Stat. Theb. 8, 760 *c. ſchol.* Lutat. Virg. Aen. 6, 599 Rimaturque epulis habitatque ſub alto Pectore. *Seruius. ſ. potius* rimatur in Epiſt. *Plura loca, vid ap.* Non. 4, 395.

RIMANS, antis. Partic. *Quaerens.* Virg. Aen. 7, 507 — Quod cuique repertum Rimanti, telum ira facit.

RIMĀTVS, a, um. Paſſiue. Sidon Epiſt. 7, 2 Diligenter, quae ad forum pertinuerant, rimatis conuafatisque.

RIMĀTIM. Adu. Martian. Capella 2 Rimatim ab oſtio ſpe-
ılari, *i. per rimam.*

RIMĀTOR, ōris. m. *Qui rimatur.* Arnob. 5 p. 161 Varro in anti-
uitatis indagatione rimator. Morum Caſſiodor. Varr. 3, 6.

RIMABVNDVS, a, um. *Intente contemplans.* Apul. Met. 2
. 116 Dum haec identidem rimabundus eximie delector.

R I N

RINGO, rictum, ĕre.[σήφω] *velcertius,* RINGOR, ĕris. Deponens:
*s torquere, vt dentes appareant, quod canes faciunt latraturi, vel quum
e ira in rugas deducunt os. Hinc* Ringi, Iraſci, et tacitum ſtoma-
hari, *vt ait* Donatus. Ter. Phorm. 2, 2, 27 Quum ille et cura et
mitu abſumitur, dum tibi ſit quod placeat, ille ringitur, tu rideas.
idonius Carm. 23, 87 Multum ringitur otioſa virtus. Horat.
piſt. 2, 2, 128 Praetulerim ſcriptor delirus inersque videri, Dum mea
electent mala me, vel denique fallant; Quam ſapere et ringi.

RINGENS, entis. Partic. Petron. c. 75 Me non facies ringen-
em, amaſiuncula.

RICTO, āre. Frequent. *Eſt leopardorum, quum vocem emittunt.*
partianus in Geta c. 5 Leopardi rictant.

RICTVS, ûs. m. [τὸ σταμὸς, *ſiue τὸ* κεχηνὸς] *Eſt Oris diſtentio,
ualis eſſe ſolet non in* ringentibus *modo animalibus, ſed etiam in homi-
ibus, praeſertim in ridentibus.* Martial. 3, 93 Quum comparata
ictibus tuis ora Niliacus habeat crocodilus anguſta. Rictus, Ri-
ae, Rixoſae, Ringitur, dici videntur, quia in diuerſum rumpantur,
ontrariaque ſint recto, quod vocabulum dictum videtur a regendo,
eſtus. Ferarum rictum dici volunt, *inquit* Non. 6, 43 cum Ti-
nnius auctor ſit, etiam hominis dici debere: vt Pomponius Proſti-
ulo, Quis hic eſt, quamobrem hic proſtat? rictum et labia quum
onſidero? *Sunt ibi plura. Ipſe* Cic. Verr. 4, 94 *de Herculis ſtatua,*
sque eo iudices vt rictus eius ac mentum paullo ſit attritius. *al.* ri-
um *ex* Nonio. Quinctil. 1, 11 Obſeruandum, ne labra diſtor-
eantur, ne immodicus hiatus rictum diſtendat, *i. Os in ringentis mo-
um formet.* Tum ille rictu oris labiorumque ductu contemni
ſe oſtendens et rem, de qua quaereretur; et hominem ipſum, qui
uaereret Gell. 18, 4. Columbi rictus Plin. 10, 9. Canimus
ictus luuen. Sat. 10, 272. Crudi Senec. Agamemn. f. 9. De-
iſcens rictus ad aures Plin. 8, 21. Flexibiles rictus quadrupedis
ne equi Lucan. ad Piſon. 53. Fluidi ſanguine Ouid. Met. 14, 168.
ulmineus lupi Idem ibid. 11, 367. Immanes Claud. Conſ. Hon.
, 249. Lati Ouid. Met. 3, 673. Letiferi Claud. in Ruff.
261. Modici Ouid. de Arte Am. 3, 283. Niger Sil. 13, 560.
blitus ſpumis Ouid. Met. 11, 367. Patuli Idem ibid. 6, 378. Pe-
iferi Idem ibid. 3, 74. *de ſerpente Cadmeo.* Spumantes Idem ibid.
, 98. Tabido rictu moeſta iacens Fames Senec. Herc. fur. f. 9.
iducere riſu rictum, *Ad hilaritatem impellere* Hor. Serm. 1, 10, 7. Di-
ere rictum, *Os aperire* Iuuen. Sat. 10, 230. Diſtendere rictum
uinctil. 1, 11. Reddere rictum alicuius in loquendo Plin. 7, 12.
uunt nimboſque ſpumantia flumina rictu, *i. Ore vehente nimbos et
uas* Sil. 1, 207.

RICTVM, i. n. Lucret. 5, 1063 Mollia picta fremunt duros nu-
antia dentes. *Adde* 6, 1193. *et* Cic. Verr. 4, 94 c. 43 *de Herculis ſigno,*
't rictum eius ac mentum paullo ſit attritius, quod — non ſolum
l venerari, verum etiam oſculari ſolent.

R I P

RIPA, ae. f. [ὄχθη] *Extremitas terrae, aquae vicina. Et proprie
f fluminum vel fontium, ſicut* Litus *maris.* Ouid. Met. 1, 42 —
ampoque recepta Liberiori ſis aquae, pro ripis litora pulſant. Ripae
otius ſunt quam litora Mela 3, 10. Caeſ. Bell. Gall. 6, 6 Erat inter
abienum atque hoſtem difficili tranſitu flumen, ripisque praeruptis.
ic 5, 18. *Tamen* Ripa *et* Litus, *pro eodem accipi videntur apud* Colum.
5, 5 Villa ſemper mare recte conſpicit, quum pulſatur, aut fluctu
eſpergitur; nunquam ex ripa, ſed paullum ſummota a litore. *De
ari Pontico* Plin. 9, 15 Thynni dextra ripa intrant, laeua exeunt.
igger ripae gramineus Virg. Aen. 7, 106. Anfractu riparum in-
aruus fluuius Stat. Theb. 4, 52. Margo riparum Ouid Faſt. 2, 222.
ſurus riparum Plin. 16, 37. *h. e. Ripae vicem murorum praebentes.*
'eſtitus viridiſſimi riparum Cic. de Nat. Deor. 2, 98. Abruptiſ-
mae ripae Plin. Epiſt. 9, 39. Algentes Stat. Silu. 1, 3, 44. Arentes
'irg. Georg. 3, 555. Arundineae Stat. Theb. 6, 274. De-
liues Ouid. Met. 5, 591. Fluuiales Idem Epiſt. 5, 25. Frondentes
'laud. Conſ. Hon. 6, 194. Geli dae Hor. Serm. 2, 3, 294. Li-
oſae Ouid. Amor. 3, 6, 1. Maeoniae Idem Met. 2, 252. *i. Cayſtri,
uminis Maeoniae ſiue Lydiae.* Opacae Sil. 4, 85. Pendens ripa
Ouid. de Arte Am. 1, 620. Peregrina Idem Met. 2, 357. Tacens
tat Silu. 4, 3, 90. Trementes ripae verbere- *i. Undis et ventis
erberatae* Hor. Carm. 3, 27, 24. Tumentes aeſtate ripae Nili Lu-
an. 8, 826. Virides Ouid. Met. 2, 371. Viridiſſima gramine
'irg. Georg. 3, 144. Vmbroſa Hor. Carm. 3, 1, 23. ¶ 2 *Ver-
orum formae:* Aſcendit eodem equo aduerſam ripam Cic. de Diu. 1, 58.
Aſſuetae volucres ripis Virg. Aen. 7, 33. Caret taciturna ripa ventis
agis Hor. Carm. 3, 29, 24. Cingere obliquis ripis flumina Ouid.
Met. 1, 39. Coërcere fluuium extra ripas diffluentem Cic. de Clar.
Orat. 316 c. 91. Effuſus capacibus ripis amnis Ouid. Amor. 3, 6, 19.
Habitare ripis Virg. Georg. 3, 430. Inambulare in viridi et opaca
ipa Cic. de Legib. 1, 15. Intrare ripas fluminis Virg Aen. 7, 201.
abuntur altis ripis aquae Hor. Epod. 2, 25. Rodunt flumina ra-
entia ripas Lucret. 5, 257. Stringens Tiberis ripas flumine pleno
Virg. Aen. 8, 63.

RIPVLA, ae. f. Dimin. [ὀχθίδιον] Cic. Att. 15, 6 (16) Itaque
ne referunt pedes in Tuſculanum, tamen haec τοπογραφία ripulae, vi-
letur habitura celerem ſatietatem.

RIPARIVS, a, um. Adi. *vt,* Ripariae hirundines Plin. 30, 4.
'ta vocant in riparum cauis aedificantes. De milite ad ripam poſito.
Riparius, ὀχθοφύλαξ Vet. Gloſſ.

RIPARIŎLA, ae. f. Hirundo riparia Marcell. Emp. c. 15.

RIPARIENSES, um. m. *De quibus mentio* fit C. de Re militari L.
le caſtris Riparienſibus, *erant Milites, qui in imperii limitibus excubabant
ro Republica aduerſus Barbaros: puta in ripis Danubii, ad tuendas Pannonio-
s aduerſus Sarmatas: et in ripis Euphratis, aduerſus Parthos. Herodia-
us 6. Alciatus. Mentio illorum etiam apud* Vopiſc. Aurel. c. 38. *vid.
ac. Gothofr. ad* l. vlt. C. Theod. de re milit. *it. ad* l. 14 de erogat. milit.
nn. *et* l. 7 de tironib.

RIPENSIS, e. Adi. Iuxta ripam, cui opponitur Mediterraneus
Ammian. 26, 30. Dacia ripenſis.

RIPATĬCVM, i. n. *Tributum, quod accipitur in ripis.* ICti.

RIPHAEI *montes, et* RIPHAEI *populi, vid.* RHIPHAEVS, a, um.
RIPHEVS, *vid.* RHIPHEVS.

R I S

RISCVS, i. m. [ῥίσκος] *Auctore* Donato, eſt Ciſta pelle contecta.
Nomen Phrygium Ter. Eun. 4, 6, 16 Abi tu, ciſtellam Pythia
domo effer cum monumentis. P. vbi ſita eſt? T. in riſco. Riſcus,
loca in parietibus anguſta Nonius 2, 736. Riſcus in mundo muliebri
ponitur ab Vlpiano in l. 25 §. 4 D. de auro, et argent. leg. *Poſſus etiam
ῥίσκον inter arculas muliebres memorat.* Κιβωτὸς μεγάλη Vet. Gloſſ. Lat. Gr.
λάφναξ Gloſſ. Gr. Lat. *conf. Cuiac. Obſ.* 8, 1.

RISVS, *vid.* RIDEO.

R I T

RITVS, ûs. m. [θεσμὸς, θεσμοθεσία] *Mos, ratio agendi, con-
ſuetudo, ſollemnis caerimonia.* Feſtus, Ritus, mos eſt comprobatus in ad-
miniſtrandis ſacrificiis, ſiue ritus eſt mos vel conſuetudo. Viuere
latronum ritu Cic. Phil 2, 62 c. 25. Plaut. Men. 2, 3, 44 Certe
haec mulier cantherino ritu aſtans ſomniat Quadrupedum ritus
Lucret. 4, 1260. *geſtus in Venere.* Ritu Naturae capite hominem
gigni mos eſt, pedibus efferri Plin. 12, 8. Tempeſtatis ritu
mobilia Horat. Serm. 2, 3, 268. ¶ 2 *Peculiariter ad
religionem et caerimonias ſacrorum pertinet.* Cic. de Legib. 2,
22 c. 9 Ex patribus ritibus optima colunto. Deique Ritibus inſtrui-
tur Ouid. Met. 6, 591. Morem ritusque ſacrorum Adiciam Virg.
Aen. 12, 836. Quin et propago degener, Ritum ſecuta inconditum
Prudent. Hymno de Epiphania v. 193. *Sic* Antiquus ritus luuen. Sat.
10, 335 *nuptialis.* Barbarici Lucan 1, 445. Profani Tacit. Ann. 2,
85, 4. Edifcere ritus nouos Ouid. Faſt. 2, 546. Exigere ritus
humanos ad caeleſtia Ouid. Met. 9, 500. Exuere ritus Tacit Ann.
2, 85. Indere ritus Idem Hiſt. 5, 4. Luſtrari magico ritu Ouid.
Met. 10, 398. *Obſ.* Rituis, pro Ritûs, Genitiuus antiquus. Varro
Cato, vel De liber. educand. Itaque domi rituis noſtri, qui per deum
fidium iurare vult, prodire ſolet in compluuium Non. 8, 93.

RITES, is. m. *Idem.* Stat Theb. 11, 285 Hei mihi primitiis
ararum, et rite nefaſto Libatus, *etc.* Priſcian. 14 p. 983 *fin.* Rite,
inquit, laudato hoc loco, pro ritu poſuit. *Sed* Vet. Schol. Impio et
abominabili oraculo ſeu reſponſo. Rite fiebat, quod ſecundum or-
dinem religionis et monita numinum fiebat.

RITVALIS, e. Adi. Cic. de Diu. 1, 73 c. 33 Quod Etruſcorum
declarant et haruſpicini et fulgurales, et rituales libri, noſtri etiam
augurales. Feſtus, Rituales nominantur Hetruſcorum libri, in quibus
perſcriptum eſt, quo ritu condantur vrbes, arae, aedes ſacrentur, qua
ſanctitate muri, quo iure portae, quo modo tribus, curiae, centuriae
diſtribuantur, exercitus conſtituantur, ordinentur, caeteraque eiusmodi
ad bellum, ac pacem pertinentia.

RITVALITER. Adu. Ammian. 29, 5 Ritualiter conſecratus.

RITE. Adu. [κατὰ θεσμὸν] *Eſt Ablatiuus nominis* Rites, *quod
modo declarauimus.* Priſc. 15 p. 1011. *A* Rito verbo, *ſignificat* Recte,
quia nihil traditur ritibus, quod non rectum eſſe credatur. Varro
de L. L. 6, 5 Quia quod fit rite, id ratum et rectum eſt. *Significa-
tionem recte indicat* Feſtus, Rite, bene ſignificat, ac recte. Id vt
rite intelligas Afran. *ap.* Chariſ. 2 p. 193. Cic de Finib. 2, 37 Quam
igitur pronuntiabit ſententiam ratio? Adhibita primum diuinarum
humanarum que ſcientia, quae poteſt appellari rite ſapientia. Affluerunt
teſtes rite, teſtamentum ipſo praeſente conſcribunt Auctor ad Herenn.
1, 23. Coli rite Ouid. Met. 13, 633. Colere deos rite Cic. de Di-
uin. 1, 21 c. 13. Perpetrare rite ſacrificium Liu. 44, 37 *extr.*

R I V

RIVĀLIS, is. m. [ἀντεραστὴς Gloſſ. Lat. Gr. ἀντίζηλος] *Qui eandem
amat cum aliquo: quemadmodum* Procus, *qui eandem petit.* Plaut. Stich.
3, 1, 30 Eſt amica ambobus: riuales ſumus. Ter. Eun. 2, 2, 37 Sed
Parmenonem ante oſtium Thaidis triſtem video riualis ſeruum. Ri-
vales dicti ſunt, *inquit* Nonius 1, 137 Quaſi in vnum amorem deri-
vantes. Ter. Eun. 2, 3, 62 Miles Thraſo, Phaedriae riualis. Amare
nullo riuale Ouid. Amor. 1, 8, 95. Sine riuale diligere *dicuntur,
qui ſtulte mirantur, quod nemo alius concupiſcat.* Cic. Qu. Frat. 3, 8 *de
Hirro,* O dii quam ineptus, quam ſe ipſe amans, ſine riuali? Hor.
in Arte Poët. 444 Nullum vlira verbum aut operam fumebat inanem
Quin ſine riuali, teque et tua ſolus amares. *Translatio ſumta* vel a
beſtiis, quae ſitientes, quum ex eodem riuulo hauſtum petunt, in prae-
lium contra ſe inuicem concitantur, Donat. *ad* Ter. Eun. 5, 842. *Vel a
re ruſtica: nam* riuales *dicuntur ii, quorum agros riuus aliquis determinat,
qui incerto et mutatione crebra curſu, lites ſaepe inter eos fuſcit it. vid.
poſt* RIVVS. At tu riualem noli tibi fingere quenquam Ouid. Rem.
Am. v. 769. Poppaeam adeo dilexit, vt ne riualem quidem Nero-
nem aequo tulerit animo Sueton. Oth. c. 3. *Etiam ad animalia trans-
fertur.* Colum. 7, 3, 4 Riualem ferre nequit aries.

RIVALĬTAS, ātis. f. [ζηλοτυπία] *Dicta eſt Aemulatio illa
inter amatores.* Cic. Tuſc. 4, 56 c. 26 Obtrectare vero alteri, aut illa
vitioſa aemulatione, quae riualitati ſimilis eſt. Scaeua Apul. Met.
10 p. 250. Riualitates defendere Tertull. de Pudic. c. 5.

RIVARIVS, i. *i. riualis.* Riuaria ζήλη Gloſſ. Vet.

RIVĪNVS, i. m. [ζηλότυπος] *Idem qui Riualis.* Plaut. Aſin.
Perioch. 6 Riuinus, amens ob praereptam mulierem. Riuinus
ἀντίζηλος Vet. Onomaſt.

RIVVS, i. m. [ῥύαξ] Eſt Locus (*inquit* Vlpianus D. de riuis
l. 1) per longitudinem depreſſus, quo aqua decurrat: cui nomen eſt,
ἀπὸ τῆς ῥύσεως. Feſtus, Riuus vulgo appellatur tenuis fluor aquae, non
ſpe conſilione (*leg. cum Turn.* ſpecu incilione) factus, verum naturali
ſuo impetu. Sed et ii riui dicuntur, qui manufacti ſunt, ſiue
ſuper terra in foſſa, ſiue ſuper ſpecu: cuius vocabuli origo ex Graeco
pendet. *conf.* Vitruu. 8, 7. Cic. in Topic. 33 c. 8 Tanquam ri-
vorum a fonte deductio. Subſtructiones riuorum Frontin. de Aquaed.
faciun. Aquae purae riuus Hor. Carm. 3, 16, 29. Ruris riui
Hor. Epiſt. 1, 10, 6. ¶ 2 *Epitheta:* Apertus riuus Paull.
in l. 2 D. de riuis. Arens, Siccus fere Virg. Aen. 7, 350. Cae-
menticius Vlpian. in l. 3 D. de riuis. Fluens Virg. Ecl. 8, 87. Gar-
rulus Ouid. Faſt. 2, 316. Integer Vlpian. in l. 1 D. de riuis. La-
pido-

pidosus Ouid. Fast. 3, 273. Mobiles Hor. Carm. 1, 7, 14. Obliquus Idem ibid 2, 3, 12. Proni Idem ibid. 1, 29, 11. Rauci Claud. Conf. Prob. et Olyb. 221. Saliens riuus dulcis aquae Virg. Ecl. 5, 47. Signinus Vlpian. in l. 1 D. de riuis. Structilis Idem in l. 3 D. de riuis. Subterranei Frontin. de Aquaed. *saepe* Terrenus Vlpian. in l. 3 D. de riuis. ¶ 3 *Verba:* Agit aquas riuus Ouid. Fast. 1, 404. Claudere riuos Virg. Ecl. 3, 111. Deducere riuos, *vid.* DEDVCO. Ouid. ex Pont. 2, 5, 22 Ingenioque meo, vena quod paupere manat, Plaudis, et e riuo flumina magna Facis. *Habet formam Prouerbii.* Fugiens tenuis per gramina Virg. Georg. 4, 19. Gaudent potis riuis intyba Idem ibid. 4, 120. Indigens riuus purgatione et refectione Vlpian. in l. 1 D. de riuis. Inficere Gelidos riuos sanguine Hor. Carm. 3, 13, 104. Labens riuus cum murmure Ouid. Met. 2, 456. Morari celeres riuos Hor. Carm. 3, 11, 14. Reficere riuos Vlpian. in l. 3 D. de riuis. Trepidat aqua cum murmure per pronum riuum Hor. Epist. 1, 10, 21. ¶ 4 *Nomina, fere translata:* Argenti riuus et auri Lucret. 5, 1255. Lactantius de Opific. Dei c. vlt. Tenuis in nobis facundiae riuus est. Fortunae riuus Hor. Epist. 1, 12, 9. Lacrimarum riuus Ouid. Met. 9, 655. Lactis vberes riui Hor. Carm. 2, 19, 11. Sanguinis riuus Plin. 11, 37. Sanguinis riuos vomens Virg. Aen. 11, 668. *conf.* Ibid. 9, 456.

RIVŬLVS, i. m. Dimin. [ῥυάκιον] Almonis vsque peruenitis riuulum Prudent. in Rom. v. 160. Cic. Acad. 1, 7 c. 2 Vt ea a fontibus potius hauriant, quam riuulos consectentur. Tardi ingenii est, riuulos consectari, fontes rerum non videre Cic. de Orat. 2 c. 27. Idem pro Cael. 19 Nam si ipse orietur et nascetur ex sese, fortasse vt soleo, commouebor: sine autem vt riuulus arcessitus et ductus ab ipso capite accusationis vestrae, laetabor.

RIVALIS, e. Adi. *Riuos frequentans.* Colum. 8, 15, 6 Datur cammarus, et riualis alecula, vel si qua sunt incrementi parui fluuiorum animalia. *Item* Riuales, *Qui eodem riuo vtuntur.* Vlpian. in l. 1 D. de aqua quotidian. et aestiu. Si inter riuales, id est, qui per eundem riuum aquam ducunt, sit contentio de aquae vsu, *etc.* Idem l. 3 eodem tit. is qui ius aquae quotidianae habet, vel fistulam in riuo ponere, vel aliud quodlibet facere potest: dummodo ne fundum domino, aut aquagium riualibus deterius faciat. *vid.* Gell. 14, 1 Negoria quoque alicuius, quod ei forte de aquae ductu cum riualibus, aut de communi pariete cum vicino apud iudicem est. ¶ 2 Riuales, *Amator, vid. p. a. ordine al. habetica.*

RIVĀTIM. Adu. Macrob. Saturn. 7, 12 Quae igitur ratio facit, vt riuatim aquae de Ponto fluant, quum foris influentes aquas Pontus accipiat?

RIVORVM, i. n. *Minor riuus. vt,* In monte posita tria riuora, *etc.* Vet. Auct. Rei agr. *Goes.* p. 235 *et alias.*

RIVŌSVS, a, um. Gloss. Lat. Gr. Riuosus, ῥευδώδης.

RIVIFINĀLIS, e. *Obiectu riui fines inter vicinos faciens.* Siculus Flacc. de Condit. Agr. *Goes.* p. 12 Per omnem tractum riuifinalem.

R I X

RIXA, ae. f. [μάχη Gloss. Lat. Gr.] *Nomen e sono fictum, vel a ringendo, quod est proprium canum, quando irritantur. Sed* Festus, Rictus, rixae, rixosae, ringitur, dici videntur, quia in diuersum rumpantur, contrariaque sint recto. Iurgia primum, mox rixa Tac. Histor. 1, 64, 4. Cic. Verr. 4, 148 Ecce autem noua turba atque rixa. *h. e. Contentio et pugna.* Calidae rixae Hor. Carm. 3, 27, 70. Dulcis rixa *cum puella amata* Propert. 3, 6, 1. Ouid. de Arte Am. 3, 71 Nec tua Nocturna frangetur ianua rixa. Sanguineae rixae Hor. Carm. 1, 27, 4. Vecors Catull. ad Rauidum 38, (41) 4. Ciere Vell. 1, 2, 2. Committere rixam, *vid.* COMMITTO. Committere se rixae Lucan. ad Pison. 187. Concitus ad rixam, *vid.* CONCIO. Excitare Catull. ad Rauidum 38 (41) 4. Inferere rixas Tibull. 1, 1, 88. *i. occipere, committere.* Est rixa cum eo magna Cic. Fam. 9, 22. Sedata rixa Liu. 2, 29.

RIXĀTOR, ōris. m. Firmic. 5, 8 Homines erunt mali, litigiosi, rixatores, contentiosi. Quinctil. 11, 1, 29 Videas rixatores quosdam, neque iudicum reuerentia, neque agendi more ac modo contineri.

RIXĀTIO, onis. f. Tacito *adscribitur.*

RIXŌSVS, a, um. Adi. [ἐριτικὸς, δύσερις] *Contentiosus.* Aues rixosae, *Pugnaces, et ad ineunda inter sese certamina procliues, cuiusmodi erant apud Graecos,* qui ferociissimum quemque alitem *(de gallinaceo genere sermo est)* certaminibus et pugnae praeparabant. Nos censemus instituere vectigal industrii patris familias, non rixosarum auium lanistae, cuius plerumque totum patrimonium, pignus aleae, victor gallinaceus pyctes abstulit. *Haec* Colum. 8, 2, 5.

RIXO, āre. *Antiqui pro* Rixor *sunt vsi.* Varr. *apud* Non. 7, 82 Armorum iudicio, Ille viros hortari, vt rixarent, praeclari philosophi. Idem Serrano, Dormit altius, nimirum vigilant, clamant, calent, rixant. Idem de Rerum Natur. lib. 1 Ne familiae rixent cum vicinis. *add.* Minuc. Felix p. 344.

RIXOR, ari. Dep. [ἐρίζω, ἐριδαίνω] *Pugnare, verbis manibusque contendere.* Rixatur, μάχεται Gloss. Vet. Hor. Ep. 1, 18, 15 Alter rixatur de lana saepe caprina, Propugnat nugis armatus *Sed quid. leg.* rixator, *vid.* LANA. *Ad sanguinolentam rixam pertinet* Cic. de Orat. 2, 240 c. 59 Quum esset cum eo Tarracinae de amicula rixatus. *Metaphor.* Rixari, *est renuti, etiam vbi de inanimatis sermo est.* Plin. 16, 2 *de silua Hercynia,* Constat attolli colles occurfantium inter se radicum repercussu: aut vbi secuta tellus non sit, arcus ad ramos vsque et ipsos inter se rixantes, curuari portarum patentium modo, vt turmas equitum transmittant. Cum corpore anima rixatur properans, *i illud odit, vult relinquere* Quinctil. Decl. 48. Varro de R. R. 1, 47, 1 Aridae factae berbae rixantur, ac celerius rumpuntur, quam sequuntur. *Suspicabar, nec poenitet,* adolefactae rixantur *i. renituntur.* Rixantur Consonantes quoque, eaeque praecipue, quae sunt asperiores, in Commissura verborum Quinctil. 9, 4, 37. *Similia* Diomedes 2 p. 463.

RIXANS, antis. Partic. [ἐρίζων] Lucret. 6. 1284 Rixantes potius quam corpora defererentur. Rixantis modo dixit Quinctil. 11, 3, 172. *add* Petron. c 28.

RIZONICVS, a, um. *vid.* RHIZINIVM.

ROBĪGO, ROBIGVS, ROBIGALIA, *vid.* RVBIGO, *quamquam prior scriptura per* O *melior est.*

ROBOR, *vel* ROBVR, *it.* ROBVS, ŏris. n. [δρῦς] *Species quercûs durissimae.* Robus *est* Catonis 17 *pr. it. apud* Festum *cuius locum damus in* ROBVS, a, um. Quis robur illud Cecidit, Dolauit Cic. de Diu. 2 c. 41. Plin. 16, 2 Roborum vastitas intacta aeuis et congenita mundo. Cic. de Diuin. 2, 85 Itaque perfracto, saxo fortes erupisse in robore insculptis priscarum literarum notis. *Add.* Colum. 4, 26. Pallad 1, 37. Acutum robur, *vid* CVO. Ambesa flammis Virg. Aen. 5, 753. Cauum Idem ibid 2, 260 *Sic vocat Equum duratum.* Congesta robora Virg. Georg. 3, 377. Fissile robur cuneis scinditur Idem Aen. 6, 181. Graue robur aratri Idem Georg. 1, 162. Indurata flammis Stat. Theb. 4, 64. Infabricata Virg. Aen. 4, 399. Innata rupibus Ouid. Ep. 7, 38. Magnum Senec. Her. fur. f. 9 *Clauum intelligit trinodem.* Nodoso robore fregit illi tempora Ouid. Met. 12, 349. Solidum Virg. Georg. 2, 64. Mouere conuulsa robora terra Ouid. Met. 7, 204. Succidere robur Idem ibid. 8, 752. ¶ 2 Robur quoque in carcere, Is dicitur locus, quo praecipitatur maleficorum genus, quod antea arcis robusteis includebatur. *Haec* Festus, *qui forte illustrari potest ex* Plaut. Curc. 5, 4, 13 At ego vos ambo in robusto carcere vt pereatis: *genus supplicii, quod idem* Plaut. Poen. 5, 3, 34 Codicem robustum *vocat. Certe a munitissima firmitate dictum, apparet.* Liu. 38, 59 Vt in carcere inter fures nocturnos et latrones vir clarissimus Scipio includatur, et in robore et tenebris exspiret Calpurn. Flacc. Decl. 4 p. 297 *Burm.* Video carcerem publicum, saxis ingentibus structum, angustis foraminibus tenuem lucis vmbram recipientem. In hunc coniecti Robur Tullianumque prospiciunt: et quoties iacentes ferrati postis stridor excitat, exanimantur, et alienum supplicium spectando suum discunt. *Est igitur locus supplicii* Robur, *non minus quam* Tullianum: *quin sunt libri, qui plane iungunt* robur Tullianum: *quam lectionem probat etiam Lipf. ad illud* Tacit. Ann. 4, 29 Vulgi rumore territus, robur, et saxum, aut parricidarum poenas minitantium. *Eriam hic nempe supplicium in carcere, ipsoque adeo Tulliano, fumendum potest intelligi. Sed* Valer Max. 6, 3, 1 De Tiberio et Caio Gracchis, Quin etiam familiares eorum, ne quis Reipub. inimicis amicus esse vellet, de robore praecipitati sunt. *Qui locus negotium facessit interpretibus, cum* in robur coniici de saxo *autem* praecipitari *alias dicantur nocentes. Itaque varia conantur. Sed sunt plura apud hunc scriptorem, vel ab ipso male narrata, vel corrupta a sequioris aetatis descriptoribus. Et tamen etiam* Lucanus *fauere videtur* 2, 125 Saeuâ tribunicio maduerunt robora tabo, *si loquitur de* Sexto Licinio, *quem, vt ait* Epit. Liu. 80 Marius de saxo deiici iussit. *Hinc* Apuleius in secunda Apologia p. 325 O mirum commentum, ô subtilitas digna carcere et robore. *conf. Turneb. Adu.* 23, 21. Lucret. 3, 1030 Carcer et horribilis de saxo iactu' deorsum, Verbera, carnifices, robur, pix, lamina, tedae. *Sed Turnebus Adu. 20, 26 fustem hic intelligit.* ¶ 3 Robur, [τὸ ἀνδρεῖον μένος] *per translationem, pro animi fortitudine, qua quis durat aduersus pericula, pro firmitate corporis, et eo quod unaquaque re validissimum est.* Cic. pro Font. 16 Equites Rom. quos non vidimus, *etc.* habuerunt tantum animi, tantum roboris, vt *etc.* Idem de Orat. 2, 343 Aliae quae in ingenii aliqua facultate: aut animi magnitudine et robore. Idem Fam. 6, 1 Quantum in cuiusque animo roboris est atque neruorum. Animi ineft robur Lucan. 5, 18. Incredibili quodam robore animi homo Cic. pro Milon. 102 c. 37 *conf.* Idem Tusc. 1 c. 40. Cic. pro Rosc. Amer. 149 Fori iudiciique rationem Messala, vt videtis, Iudices, fuscepit: qui si iam satis aetatis ac roboris haberet, ipse pro Sext. Roscio diceret. Idem Philipp. 10, 16 Alter virtutis robore firmior, quam aetatis, cum istis ipsis veteranis ad D. Brutum liberandum profectus est. Colum. 2, 9, 2 *de feminibus,* Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipere manifestum est. Seruius, Omne quod forte est, robur vocamus *ad* Virg Aen. 7, 610 Aeternaque ferri Robora. *conf.* Lucret 2, 449. Saxi robur Lucret 1, 881. Verba plena roboris Senec. Epist. 10. Cic. pro Lege Manil. 10 c. 4 Sed tamen alterius partis periculum Sertorianae atque Hispaniensis, quae multo plus firmamenti ac roboris habebat, Cn. Pompeii diuino consilio ac singulari virtute depulsum est. Cic. pro Muraen. 58 Venio nunc ad Catonem, quod est firmamentum et robur accusationis. Soboles et robur militum interiit Cic. Fam 10, 33, 3. *conf.* Liu. 7, 12. Quinctil. 3, 5 p 64 Cic pro Cael. 73 c. 30 Quum autem paullum iam roboris accessisset Aetati, in Africam profectus est. Aetatis firmius robur Quinctil. 1, 8. Aetatis quam maturrimum robur Tacit Ann. 12, 65 Arboris robur Ouid. Met. 3, 94. Aeternaque Verbi robora Virg. Aen. 7, 601. Corporum robora Cels. 1 praef. Herba expers roboris Ouid. Met. 15, 202. Adultum, *vid.* ADVLTVS, *in* ADOLEO. Antiquo robore quercus Virg. Georg. 3, 332. Non expugnabile Stat. Theb. 6, 103. Illibatum robur hominis, *vid.* ILLIBATVS. Rude Valer. Argon. 3, 680. Virili robore aucta proles Stat. Silu. 4, 8, 26. Assumere robora Ouid. Met. 15, 422. Capere robur, *vid.* CAPIO. Collectum robur viresque receptae Virg Georg. 3, 235. Habere robur Cic. pro Rosc. Amer. 149. Mentiri inani fagina verum robur Quinctil. 2, 15. Ponebat imuictum non pectore robur, *i Deponebat* Sil. 11, 157. Prosequi honore verborum robur Quinctil. 3, 7. Stant vires solidae suo robore Virg. Aen. 2, 639. Subest robur illi aetati Celsus 2, 10. Sumere robur corporibus Liu 1, 4. Cic. de Finib 5, 12 Dummodo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit firmitatis et roboris. ¶ 4 Robur *est morbus iumentorum.* Veg. Mulom. 3, 24, 3 Quorum nerui recenti dolore et frigore compellente, et spasmum patiuntur, et obdurescunt in robur. *Et mox* contactis neruis patiuntur spasmum et robur incurrunt. *conf. mox* ROBOROSVS. ¶ 5 *Est etiam tritici genus* Columel. 2, 6, 1.

ROBOREVS, a, um. Adi. [δρύινος] *Quod est ex materia roboris.* Columel. 6, 19, 1 Est autem talis machinae forma, roboreis axibus compingitur solum. *Add.* Idem 11, 2, 13. Pons roboreus Ouid. Fast. 5, 622. *Add.* Gell. 2, 10. Pallad. 1, 21.

ROBVRNEVS, a, um. *Aliud* Adi. *Quod ex robore nascitur. Vt,* Fruges roburneae, Columel. 9, 1, 5. *Mox* querneam glandem et iligneam *appellat.*

ROBVSTEVS, a, um. *Denominat. a* Robur. Robustea materies, Varro de R. R. 1, 38. Alii legunt Robusta. *Vid.* Vitruu. 3, 3. 2, 1. 5, 12.

ROBVSTVS, a, um. Adi. *Quod e* Robore *arbore est.* Columel. 2, 15, 6 Sed eodem medio loco robustam materiam defigere conuenit. Robu-

obuſtus codex Plaut. Poen. 5, 3, 34. *Et* Robuſtus carcer Id. Curc. 5, 3, .. *h. e. Ex robore arbore.* *Vid.* ROBVR n. 2. ¶ 2 Ro-uſtus, [εὔρωστος, ἐῤῥωμένος, εὔτονος, ἰσχυρός] *Quod eſt multi roboris.* olumel. 2, 9 Neque dubium eſt, ex robuſto ſemine poſſe fieri non obuſtum. Ad incurſum robuſtus Plin. 11, 37. Cic. Diu. in aecil. 48 In clamando quidem video eum eſſe bene robuſtum atque exercitatum. Cic. Philipp. 5, 31 Magni honores habiti Cn. Pompeio, ium eſſet adoleſcens, et quidem iure: ſubuenit enim Reipubl. ſed tate multo robuſtior. Idem in Catil. 2, 20 Tertium genus eſt, tate iam confectum, exercitatione robuſtum. Cic. de Diuin. 1, 35 uae eſt igitur iſta calliditas, res vetuſtate robuſtas calumniando velle truertere? Nep. 7, 2, 3 Cum robuſtior eſt factus. Aetas roſtior Claud. quart. Conſ. Hon. 360. Animus Cic. Off. 1, 67 c.). Ouid. Met. 15, 206 Tranſit in aeſtatem poſt ver robuor Annus. Collum Catull. Argon. 62, 332. Robuſtiſſima rs Exercitus Iuſtin. 25, 4, 6. Cic. Philipp. 2, 63 25 Sed haec, quae robuſtioris improbitatis ſunt, omittamus. Leones robuſtiſſimae Cic. Fam. 7, 3, 8. Idem Philipp. , 63 Omne Malum naſcens facile opprimitur: inueteratum plerumque robuſtius. Plauſtra Hor. Epiſt. 2, 2, 74. Roſtiſſima Oppida Flor. 1, 12, 3. Puer robuſtus acri militia Hor. rm. 3, 2, 2. Satelles robuſtus, et valens, et audax Cic. de Le- Agrar. 2, 84 c. 31. Semen robuſtius facere Pallad. Oct. 11. ineae robuſtiſſimae Colum. de Arb. c. 3. Viribus robuſtis adoſit aetas Lucret. 3, 450.

ROBVSTE. Adu. Natio ita raptim adoleuit robuſteque recreata t Nazar. Paneg. Conſtant. c. 17.

ROBŌRO, āre. [τονόω, ἰσχυρίζω] *Robur addere, firmare.* Plin. 10, *pr.* Hirundines nidos luto conſtruunt, ſtramento roborant. Ars adulta aetas roborat Lucret. 4, 1032. *Conf.* Pallad. Iul. 2. Cic. Off. 112 c. 31 Catoni autem cum incredibilem tribuiſſet natura grauitam, eamque ipſe perpetua conſtantia roborauiſſet, ſemperque in proſito, ſuſceptoque conſilio permanſiſſet, moriendum potius quam tymni vultus adſpiciendus erat. Mas roborandus eſt largo cibo olum. 6, 27. Cic. in Orat. 42 Sed quod educata eiusmodi nuimentis eloquentia eſt, ipſa ſe poſtea colorat et roborat, non alieum fuit de oratoris quaſi incunabulis dicere. Vox roboratur in. 11, 51.

ROBORĀTVS, a, um. Partic. Sarisb. 7, 1 Humanis viribus roorati intumuerunt. *Compar.* Tertul. de Anima 25 Robor exitus.

ROBORASCO, ĕre. Naeuius *apud* Nonium 2, 378 Cuius vox gallaſcit, eius iam ramus roboraſcit, *i. nerui rigere in Venerem ſtipiunt.*

ROBORARIVM, i. n. [παράδεισος] *Audiamus* Gell. 2, 20 Roraria aliquot Romae doctos viros dicere audiui id ſignificare, quod os vinaria dicimus, appellataque eſſe a tabulis roboreis, quibus ſea eſſent — *Ponit deinde verba* Scipionis — Vbi agros optime ltos atque villas expolitiſſimas vidiſſet, in his regionibus excelſiſſimo co murum ſtatuere aiebat; inde corrigere viam, aliis per vineas edias, aliis per roborarium, atque piſcinam, aliis per villam.

ROBORĒTVM, i. n. Gloſſ. Gr. Lat. δρυμών, Quercetum, boretum.

ROBORŌSVS, a, um. *Vt*, Roboroſa paſſio Veget. de Re Vet. 24, 1 Quae animal rigidum facit, ad ſimilitudinem ligni (roboris) *ſt nempe idem quod* Robur, *vbi vid.* n. 4. *Poſt verba ibi laudata ſtim ſequitur* Veg. 3, 24, 4 Ex nimia quoque pruina — fieri adſont roboroſi.

ROBVS, a, um. [ἐρυθρός] Feſtus, Robum rubro colore, et quae ſo ſignificari, vt bouem quoque ruſtici appellant, manifeſtum eſt. nde et materia, quae plurimas huius coloris venas habet, dicta eſt rous: et homines valentes, ac boni coloris, robuſti.

ROBVS, i. m. *Genus frumenti.* Columel. 2, 6, 1 Tritici genera mplura cognouimus. Verum ex his maxime ferendum eſt, quod rous dicitur, quoniam et pondere, et nitore praeſtet. *Vel a lore robeo dictum, vel quod* robur *ſ.* robus *eſt, i. potentiſſimum praeſtantiſſimum ſui generis. Nam poteſt etiam Neutrum eſſe* Robus, *vis. v. c. n ſ.*

ROBEVS, a, um. Adi. Robeus color Varro de R. R. 2, 5, 8 *in bus probatur. Vid. ibi Scal. qui ex* Seruio MS. *adfert* Nitela mus reſtis robeus. *Itemque alium eiusdem* Seruii e MS. *locum ad illud* Ecl. 23 Sanguineis frontem moris, *quem ita dedit Burm.* Multi ob hoc ctum putant, quod rubeus color deorum ſit; vnde et triumphans facie minniata, et in Capitolio Iupiter in quadriga miniata. *Pro ii eius autem Scaliger citat* robus. *Caeterum etiam in* Varronis l. c. *pro* obeo colore *euaſuit in editis* rubeo. *Sed liber praeſtantiſſimus Poliani* robeo.

ROBVSTEVS, ROBVSTVS, *vid.* ROBOR.

R O D

RŌDO, ſi, ſum, dĕre. [τρώγω, κατατρώγω] *Proprie Murium eſt, qui ſtribus fere ſemper aliquid atterunt vel comminuunt.* Cic. de Diuin. , 59 c. 27 Quali vero quidquam interſit mures diem et noctem aliquid odentes, ſcuta an cribra corroſerint. Dentem dente rodere, *dicit, qui carpit eum, qui neque laedi queat, neque ſentiat: aut qui mordet ri mordacitate praeditum quempiam.* Martial. 13, 2 *in obtrectatorem,* — Quid dentem dente iuuabit Rodere? carne opus eſt, ſi ſatur le velis. Pollicem rodens Hor. Epod. 5, 78. *Metabor.* Ripas rodunt flumina Lucret. 5, 257. Hor. Serm. 1, 10, 71 r in verſu faciendo Saepe caput ſcaberet, viuos et roderet vngues, *er translationem, pro Obtrectare alicui.* Cic. pro Corn. Balbo 57 c. 26 lore hominum inuident, in conuiuiis rodunt, in circulis ideirco velcant. Amicum abſentem rodere Hor. Serm. 1, 4, 81.

RODOR. Paſſ. Lucret. 5, 259 Praeterea, pro parte ſua quodcunue aliud auget, Roditur, *etc. i. minuitur, atteritur.* Ferrum oditur ſcabra rubigine Ouid. ex Pont. 1, 1, 71.

ROSIO, onis. ſ. Plin. 20, 14 Stomachi autem ex aqua item roſiones ſiſtit, et vomitiones cum aceto et polenta. Ibid. c. 21 Succus cenſtae neruis prodeſt, et veſicae, et inteſtinorum roſionibus. *Conf.* idem 28, 9. Praecordiorum roſiones Idem 23, 1. Spumans iſis aluo cum roſione redditur Celſ. 7, 23.

ROSOR, ōris. m. *Qui rodit.* Ambroſ. Serm. 81 p. 380 Mures, hororum roſores.

RODVS, *vid.* RAVDVS.

R O E *et* R O G

ROECVS, *vid.* RHOECVS.

ROGO, āre. [δέομαι, ἀξιόω] *Duo ſignificat, quaerere ſ. interrogare, et petere: puto quod interrogandi formulis etiam petimus,* Visne mihi hoc tribuere? *Sic* Quaeſo *eſt ipſum* Quaero, *quod ex* quaeſiui *et* quaeſtus *ſatis apparet. Eſt igitur* Rogare *petere, in primis commodato.* Moleſtum verbum eſt et demiſſo vultu dicendum, Rogo Sen. de Benef. 2, 2. Plin Epiſt. 1, 9 Ille me ad ſignandum teſtamentum, ille in aduocationem, ille in conſilium rogauit. Cic. Fam. 7, 24 Eſt ne aut tui pudoris aut noſtri, primum rogare de die, deinde *etc.* Plaut. Rud. 2, 3, 73 Ego, quod mihi imperauit ſacerdos, id faciam, atque aquam hinc de proximo rogabo: Nam extemplo ſi verbis ſuis peterem, daturos dixit. Lucil. *ap.* Non. 4, 397 Ferri tantum ſi roget me, non dem, quantum auri petit. Cic. Fam. 12, 27 Hoc te vehementer rogo. Audaeler Deum roga, nil illum de alieno rogaturus Sen. Epiſt. 10. Nihil Deum roga, niſi quod rogare poſſis palam Idem ibid. Cic. Qu. Fratr. 3, 1 *Vt* mul Taurum, quem tibi audio promiſiſſe, qui nunc Romae erat, de aqua per fundum eius ducenda rogabo. Caeſar dixit, ſe ſenatui roganti de Marcello ne hominis quidem cauſa negaturum Cic. Fam 4, 4, 7. Caeſ. B. G. 1, 11 Legatos ad Caeſarem mittunt rogatum Auxilium. Beneficium hoc meo iure te rogo Cic. Att. 14, 13. Martial. 4, 33 Nunquam diuitias deos rogaui. Finem rogant exoris Ouid. Met. 12, 484. Bonam Mentem Sen. Ep. 10. Opem rogauit ſummiſſa voce Ouid. ex Pont. 4, 3, 41. Cic. Diuin. in Caec. 3 Rogare et orare, ne illos ſupplices adſpernarer, quos me incolumi nemini ſupplices eſſe oporteret. Idem Fam. 13, 67 Te oro atque rogo, vt cum et in reliquiis veteris negotiationis colligendis inues. Ac te illud primum rogabo, ne quid, *etc.* Cic. Fam. 13, 1. Ter. Heaut. 2, 3, 64 Vbi dicimus rediſſe te, et rogare vti veniret ad te mulier, *etc.* Cic. Qu. Fratr. 1, 2, 3 Hoc te ita rogo, vt maiore ſtudio rogare non poſſim. Voce ſupplice rogare Ouid. Met. 6, 33. Blande et Concinne Cic. pro Roſc. Com. 49 c. 16. Concinne rogare, *vid.* CONCINNE, *in* CONCINNVS. Impudenter rogare, et impudentiſſime poſtulare, *vid.* IMPVDENS. Leuiter rogare Senec. de Benef. 1, 1. Miſerabiliter rogare Sen. de Benef. 2, 14. Cic. Att. 1, 17 Iam illud moleſte rogo, quod maxime cupio, vt quam primum venias. Moleſte. *i. Cum moleſtia tua* Nominarim rogare, *vid. h. v.* Te Penitus rogo Cic Fam. 16, 8. Idem Verr. 5, 58 Quo tempore in tanta inopia nauium tantaque calamitate prouinciae, etiam ſi precario eſſent rogandi, tamen ab iis impetraretur. Suppliciter rogare deos Ouid. ex Pont. 1, 10, 44. Occidere aliquem rogando Hor. Epod. 14, 5. *i. Moleſtum eſſe, et inſtare ſemper rogando.* Omittere rogare, *vid.* OMITTO. ¶ 2 *Vt diximus,* Rogare, *ſpeciatim eſt petere vtendum* Cic. Verr. 4, 12 c. 6 *extr.* Profecto hinc natum eſt, Malo emere, quam rogare. Rogare vtendum Cato c. 5. Mutuum aliquem rogare, *vid.* MVTVVS. Gell. 13, 20 Crepidarium cultellum rogauit a crepidario ſutore. Plaut. Aſin. 4, 1, 33 Speciandum ne cui annulum det, neque roget. Pecuniam mutuam aliquem rogare Celſ. in l. Si me D. Si certum petatur. Cic. Verr. 4, 41 Mittit rogatum vaſa ea, quae pulcherrima apud illum viderat, ait ſe ſuis celatoribus velle oſtendere. ¶ 3 *Prima notio videtur* [ἐρωτᾶν] *Interrogare.* Plaut. Amphit. 2, 2, 76 Alcumena vnum rogare te volo. Al. quiduis roga. Rogabit me, vbi fuerim Ter. Adelph. 4, 1, 11. *al.* rogitabit. Rogaui, perueniſſentne Agrigentum: dixit peruenſſe, quemadmodum reuertiſſent Cic. Verr. 4, 123. Plaut. Perſ. 4, 4, 90 Iam de iſtoc rogare omitte: non vides, nolle eam loqui? Cic. in Vatin. 10 Tum reſpondeto ad ea, quae de te ipſo rogaro. Roget quis. *Modus eſt loquendi, et veluti quaedam dilutio eorum, quae obiici poſſent:* Ter. Eun. 3, 3, 5 Roget quis, quid tibi cum illa? *Eſt modi potentialis, Poſſit aliquis rogare. Add.* Non. 4, 397. ¶ 4 *Comitiorum verbum eſt.* Feſtus, Rogat, eſt Conſulit populum, vel petit ab eo, vt id ſciſcat, quod ferat. Vnde nos quoque in conſuetudine habemus pro Petere et orare. Cato in diſſuaſione, ne lex Baebia derogaretur, ait, Hoc potiis agam, quod hic rogat. *Haec ille.* Vti rogas, *quo ſenſu dici ſoleret, nunc intelliges.* Cic. Att. 1, 14 Quum dies veniſſet rogationi ex Senatusconſulto ferendae, concurſabant barbatuli iuuenes, totus ille grex Catilinae, duce filiola Curionis: et populum, vt antiquaret, rogabant. Piſo autem Conſul lator rogationis, idem erat diſſuaſor, operae Clodianae pontes occuparant: tabellae miniſtrabantur, ita vt nulla daretur, Vti rogas. Hic tibi Roſtra Cato aduolat, *etc. Nempe quum populus in campum Martium conuenerat, vti rogationem aliquam aut acciperet, aut antiquaret: tabellae ſingulis binae dabantur, diuerſe inſcriptae: altera ſic,* V. R. *h. e.* Vti Rogas: *qua ſignificabant, ſe rogationem accipere, et velle, vti rogaſſet is, qui rogationem tuliſſet: altera, cum litera A, quae erat* antiquatae, *id eſt iubilatae rogationis nota.* Liu. 10, 8 *extr.* Ego hanc legem, Quirites, quod bonum, fauſtum, felixque ſit vobis ac Reipublicae, vti rogas, iubendam cenſeo. *Vid. Drakenborch.* Idem 33, 25 Ea rogatio in Capitolio ad plebem lata eſt, omnes quinque et triginta tribus, vti rogatae, iuſſerunt. Idem 30, 43 Tum — Tribuni pl. ad populum tulerunt, Vellent iuberentne ſenatum decernere, vt cum Karthaginienſibus pax fieret — De pace, Vti rogaſſent, omnes tribus iuſſerunt. Idem 31, 8 *pr.* Ab hac oratione in ſuffragium miſſi, vti rogarat, bellum iuſſerunt. *Vid. hic Gron.* Id. 38, 54 Omnes tribus, vti rogaſſet, iuſſerunt. *Hinc* Legem rogare, *interdum idem eſt, quod legem ferre.* Gell. 2, 24 Lex deinde Licinia rogata eſt. Cic. Philipp. 2, 72 Ego leges perniciioſas rogaui. Idem de Legib. 2, 23 Et ſi quae forte a me hodie rogabuntur, quae non ſint in noſtra Republ. nec fuerint, tamen erant fere in more maiorum, qui tum vt lex valebat. *Conf.* ABROGO, ARROGO, DE ROGO, IRROGO, OBROGO, PRAEROGATIVA: *quae omnia ad hanc comitialem rationem pertinent. Sic* Magiſtratum aliquem rogare, *eſt Rogatis ſuffragiis creare.* Cic. Att. 9, 9 Id aſſequitur, ſi per Praetores Conſules creantur. Nos autem in libris habemus non modo Conſules a Praetore, ſed ne Praetores quidem creari ius eſſe, idque factum eſſe nunquam: Conſules, eo non eſſe ius, quod maius imperium a minore rogari non ſit ius: Praetores autem, quum ita rogentur, vt collegae Conſulum ſint, quorum eſt maius imperium. Gell. 13, 15 *ex Meſſii e auguris libro,* Praetor etſi collega conſulis eſt, neque Praetorem neque Co- ſulem iure rogare poteſt — quia imperium minus Praetor, maius habet Conſul; et a minori imperio maius aut maior collega iure rogari non poteſt. Nos his temporibus Praetores Praetore creante, veterum auctoritatem ſumus ſecuti, neque iis comitiis in auſpicio fuimus. Cic.

de Diuin. 1, 33 Comitia Conſulibus rogandis habuit. Liuius 6 *in fine* Factum Senatusconſultum, vt duo viros Aediles ex patribus Dictator populum rogaret. Cic. de Legib. 3, 10 Tribunisque quos ſibi plebes rogaſſit, ius eſto cum patribus agendi. *Verba ſunt XII Tabul.* Rogaſſit, *id eſt Creauerit.* *Eadem ſententia* Prouincia Piſoni rogata eſt Cic. pro Sext. c. 24. *Sed* ¶ 5 Militem ſacramento rogare Liu. 35, 2. *eſt idem fere, quod* ſacramento adſtringere *vel* obligare. *Nempe etiam qui* iurare *vel* coniurare *potius cogit milites (vid.* CONIVRO) *ille rogat*, velintne apud ſigna manere, iniuſſu imperatoris non diſcedere *etc.* *Sic* Liu. 32, 26 Cum quinque legatis profectus, obuios in agris ſacramento rogatos, arma capere et ſequi cogebat. Caeſar Bell. Gall. 6, 1 Ab Cn. Pompeio PROCOS. petit, vt — quos ex Ciſalpina Gallia Conſulis ſacramento rogauiſſet, ad ſigna conuenire, et ad ſe proficiſci iuberet. *Videtur leg.* Conſul is, *i. quos ille, Pompeius*, Conſul *cum eſſet, collegerat.* ¶ 6 Sententiam rogare, *in ſenatu* Conſul, *vel illo impedito aut nolente, Praetor ſolet : qua de re audiamus* Gell. 4, 10 Ante legem, quae nunc de Senatu habendo obſeruatur, ordo rogandi ſententias varius fuit. Alias primus rogabatur, qui a Cenſore princeps in Senatum lectus fuerat, alias qui deſignati COSS. erant: quidam Conſulum ſtudio aut neceſſitudine aliqua adducti, quem iis viſum erat, honoris gratia extra ordinem ſententiam primum rogabant. Obſeruatum tamen eſt, quum extra ordinem fieret, ne quis quemquam ex alio quam ex conſulari loco ſententiam primum rogaret. C. Caeſar in conſulatu, quem cum Bibulo geſſit, quatuor ſolos extra ordinem ſententiam rogaſſe dicitur : ex iis quatuor principem rogabat M. Craſſum ; ſed poſtquam filiam Cn. Pompeio deſponderat, primum coeperat Pompeium rogare *etc.* *Sunt enim et alia ibi, quae ad ſententiae rogandae rationem pertinent.* *Conf. etiam 14, 7.* *Videtur Ciceroni proximo a Conſulatu ſuo anno hic eſſe bonos habitus, vt primus rogaretur ſententiam, credo, ob recens meritum oppreſſae coniurationis.* *Sed de anno, qui hunc ſecutus eſt, ipſe ad* Att. 1, 13 Primum ergo ſcito, primum me non eſſe rogatum ſententiam, praepoſitumque eſſe nobis pacificatorem Allobrogum, idque admurmurante *(indignationem aliquam ſignificante)* ſenatu, neque me inuito, eſſe factum. Sum enim et ab obſeruando *(propter talem honorem)* homine peruerſo *(Pisone Conſule)* liber, et ad dignitatem in Rep. retinendam contra illius voluntatem ſolutus : et ille ſecundus *(quem illi tributum tamen, hinc intelligitur)* in dicendo locus habet auctoritatem paene — principis, et voluntatem non nimis deuinctam beneficio conſulis. Tertius eſt Catulus, quartus, ſi etiam hoc quaeris, Hortenſius. *Et Catulus et Hortenſius diu ante Ciceronem Conſules fuerant.* Quinctil. 6, 3, 97 Cicero — in eum, qui, cum antea ſtultiſſimus eſſet habitus, poſt acceptam hereditatem primus ſententiam rogabatur, *(dixit verbis noti tum verſiculi ex parte mutatis)* Cuius *hereditas* eſt, quam vocant ſapientiam ; pro illo, *facultas* eſt. *Caeterum vter Conſul rogaret ſententias, i. ſenatum haberet, illud varia ratione iudicari poterat : qui prior renunciatus eſſet, qui illo die faſces haberet, comparare inter ſe potuerunt, etc.* ¶ 7 *Peculiare eſt* Cic. pro Flacco 30 c. 13 Nos hic in mare ſuperum et inferum ſeſtertium ter et quadragies rogabamus. *Recte in Claui Erneſtus aut* rogabamus *intelligendum vidit* erogabamus, *aut ſic legendum etiam.*

ROGANS, antis. Partic. [*δεόμενος*] *Vt*, Veniam dare roganti Ouid. Met. 6, 33. Animi ficta grauitate rogantes Idem ibid. 7, 308. Facilis rogantibus Ouid. Amor. 2, 3, 5. Partes rogantis agere Id. Faſt. 6, 70. Verba rogantia Ouid. Epiſt. 20, 93. Voce rogante flectitur iratus deus Idem de Arte Am. 1, 442.

ROGANDVS, a, um. Partic. [*δεητέος*] Ouid. Triſt. 3, 8, 20 Tunc quoque ſollicita mente rogandus erit. Cic. de Diuin. 1, 53 Qui quum tabernaculum vitio cepiſſet imprudens, quod inauſpicato pomarium transgreſſus eſſet, comitia Conſulibus rogandis habuit. Liu. 38, 42 Comitia conſulibus rogandis fuerunt ad XII Calend Mart. Creati Conſules M. Aemilius Lepidus, C. Flaminius. *i. Creandis. Vid.* ROGO n. 3.

ROGĀTVS, a, um. Partic. [*ἐρωτηθείς*] *Vt*, Cic. de Amic. 2, 9 c. 11 Aeque nefas ſit tale aliquid facere rogatum, et rogare. *Sic* Rogatus ſententiam in Conſulatu Plin. 7, 48. Cic. Verr. 1, 113 Erat in conſilio etiam aequiſſimus iudex, ipſe Verres : erant nonnulli rogati creditores Graecorum, quibus ad exigendas pecunias improbiſſimi cuiusque legati plurimum prodeſt gratia. *Emendatiora exemplaria legunt* Togati. Leges rogatas rumpere Plaut. Curc. 4, 2, 24. *Conf.* Gell. 10, 20. Puellae gaudent eſſe rogatae Ouid. de Arte Am. 1, 345.

ROGĀTVS, ūs. m. [*ἀξίωσις*] Cic. de Nat. Deor. 1, 15 c. 7 Nam quum feriis Latinis ad eum ipſius rogatu accerſituque veniſſem, offendi eum ſedentem in exhedra. Impetrauit rogatu meo Cic. Fam. 13, 36 (37). Non reſpondere ad rogatum, *Ad interrogationem* Cic. pro Flac. 10 c. 4. Venire ad aliquem ipſius rogatu Cic. de Nat. Deor. 2, 15.

ROGATIO, ōnis. f. [*δέησις, δέημα, λιτανεία*] *Interrogatio.* Rogationis *etiam nomine continetur Lex, plebiſcitum, priuilegium in quantum* rogantur *in Comitiis, vid.* ROGO n. 3. Suet. Caeſ. c. 5 Reditum in ciuitatem rogatione Plotia confecit. *i. Lege a Plotio lata.* *Non ſatis accurate, certe praeter conſuetudinem aliorum.* Feſtus, Rogatio ea dicitur, quum populus conſulitur de vno, pluribusue hominibus, quod non ad omnes pertineat : et de vna pluribusue rebus, de quibus non omnibus ſanciatur. Nam quod in omnes homines resue populus ſcivit, lex appellatur. Itaque Gallus Aelius ait, Inter legem et rogationem hoc intereſt, rogatio eſt genus legis : quae lex non continuo eſt, ea rogatio eſt : non poteſt non eſſe lex, ſi modo iuſtis comitiis rogata eſt. Haec Feſtus. *Qualis hodie eſt. Emendatiora ſunt* Gell. 10, 20. *Cum dixiſſet de* Lege *et* Plebiſcito, *addit*, Sed totius huius rei — caput ipſum et origo, et quaſi fons, rogatio eſt. Iſta enim omnia vocabula cenſentur rogationis principali genere et nomine continenturque. Nam niſi populus aut plebes rogetur, nullum plebis aut populi iuſſum fieri poteſt *etc.* *Si quid ergo diſtinguere placet, eſt illud, quod videtur voluiſſe Aelius Gallus, quod* Rogatio *vocatur etiam, ante quam accipiatur a populo, quo facto,* Lex *fit.* *Sed neque hoc ſeruatur ab antiquis diſcrimen.* Cic. de Finib. 4, 77 Et eadem imbecillitate et conſtantia L. Tubulum fuiſſe, qua illum, cuius condemnatus eſt rogatione, P. Scaeuolam. Cic. in Brut. 89 de C. Galba : Rogatione Manilia, lugurthinae coniurationis inuidia, oppreſſus eſt. *Paullo poſt*, Inuidioſa lege Manilia quaeſtione C. Galbam Gracchani iudices ſuſtulerunt. Rogationes et plebiſcita Quinctil. 7, 14. Cic. Att. 1, 14 Vt Conſules populum cohortarentur ad rogationem accipiendam, *vid.* ACCIPIO. Ferre rogationem ad populum Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 1. Cic. Qu. Fratr. 2, 2 Sed tamen ſuſpicor per vim rogationem Caninium perlaturum. Tribuniciae rogationes Cic. poſt Red. ad Quir. 10 c. 4. Promulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie Cic. pro Sext. 25 c. 10. ¶ 2 Rogatio, *pro Supplicatione, et prece.* Valer. Max. 6, 4, 4 *de Publio Rutilio*, Quum amici cuiusdam iniuſtae rogationi reſiſteret, atque is per ſummam indignationem dixiſſet, Quid ergo, inquit, mihi opus eſt amicitia tua, ſi quod rogo, non facis ? reſpondit, Immo quid mihi tua, ſi propter te aliquid inhoneſte facturus ſum ? *Sic* Alicuius rogatione aliquem diligere Cic. Qu. Fratr. 3, 1. Rogatio et huic finitima percontatio Cic. de Orat. 3, 201 c. 53. Idem Off. 3, 44 c. 10 Itaque praeclarum a maioribus morem accepimus rogandi iudicis, (ſi eum teneremus) quae ſalua fide facere poſſit. Haec rogatio iudicis ad ea pertinet, quae paullo ante dixi, honeſte amico a iudice poſſe concedi. *Parentheſis illa continet querelam de moribus ſaeculi, quam tentare non debebat vir hic nimis bonus Graeuius.*

ROGATIVNCVLA, ae. f. Dimin. [*δεημάτιον*] Cic. pro Domo 51 c. 20 Te meam domum conſecraſſe, te monimentum feciſſe, in meis aedibus te ſignum dedicaſſe, eaque te ex vna rogatiuncula feciſſe. *Conf.* de Fin. 1, 39 c. 11.

ROGĀTOR, ōris. m. [*αἰτητὴρ*] *Vt*, Rogator comitiorum, *qui ea habet, populumque rogat.* Cic. de Diuin. 1, 33 Qui recentibus comitiis in Senatum introducti negauerunt iuſtum comitiorum rogatorem fuiſſe. *Sed etiam* Rogatores *illi, qui in centuria aliqua rogabant ſuffragia, et renunciabant Magiſtratui comitia habenti.* *De his* Cic. poſt Red. in Sen. 28 c. 11 *cum dixiſſet de Lentulo* COS., *qui comitia, quibus reuocatus fuit, habuit, addit*, Quando tantam frequentiam in campo, — quando illa dignitate rogatores, diribitores, cuſtodesque vidiſtis. *Vtrumque genus memoratur* de Nat. Deor. 2, 11 c. 4 Atqui et noſtrorum Augurum, et Etruſcorum, et haruſpicum diſciplinam P. Scipione C. Figulo COSS. res ipſa probauit. Quos cum Ti. Gracchus conſul iterum recrearet, primus rogatorum (*al.* rogator, *eadem ſententia*), vt eos *(Conſules, ſine dubio, modo dictos)* retulit, ibidem eſt repente mortuus. Gracchus cum comitia nihilo ſecius peregiſſet, remque illam in religionem populo veniſſe ſentiret, ad ſenatum retulit. Senatus, quos ad ſoleret, referendum cenſuit. Haruſpices introducti reſponderunt, non fuiſſe iuſtum comitiorum rogatorem. Tum Gracchus incenſus ira, Itane vero ? ego non iuſtus, qui et conſul rogaui, et augur, et auſpicato! *etc. poſt enim narrat, vt ſententiam mutarit Gracchus.* *Hoc maneat*, Rogator *eſt hic ipſe conſul, qui habet comitia.* *Sunt et* rogatores *alii, qui centuriarum ſuffragia* rogant *et referunt.* *Dubitationem omnem duplicis huius ſignificationis eximit ipſe* Cic. de Diuin. 2, 74 *ſq.* c. 35 *in eiusdem rei commemoratione*, At haruſpices diuini : quos cum Ti. Gracchus propter mortem repentinam eius, qui in praerogatiua referenda ſubito concidiſſet, in ſenatum introduxiſſet, non iuſtum rogatorem fuiſſe dixerunt. Primum vide, ne in eum dixerint, qui rogator centuriae tuiſſet : is enim erat mortuus. *Quidquid ſit de ratiocinatione, illud quidem apparet*, Rogatorem centuriae *eſſe*, qui praerogatiuam centuriam *(rogauit, et eius ſuffragium)* retulit. *Talis* rogator *poſterioris generis fuit* Maluginenſis ille Scipio, *de quo* Cic. de Orat. 2, 260 c. 64 Cum ex centuria ſua *(cuius adeo* rogator *eſſet)* renunciaret *(T. Manlium)* Acidinum conſulem, praecoque dixiſſet, Dic de L. Manlio : *(ille non reſpondit, quod ad rem hanc pertinebat, ſed, quod nemo hic exſpectabat)* Virum bonum, egregiumque ciuem eſſe arbitror. ¶ 2 Rogator, *mendicus.* Plaut. . . . Vt rogator oſtiatim petam panem? Cic. Att. 16, 16 Quamquam haec epiſtola non ſuaforis eſt, ſed rogatoris. Baianos ſedet ad lacus rogator Martial. 4, 30. Add. 10, 5 Inter raucos vltimus rogatores.

ROGATORIVS, a, um. Adi. *Vt*, Rogatoriae literae Alcuin. de Diu. Offic.

ROGATŪRA, ae. f. Gloſſ. Gr. Lat. *ἀσπασμός*, Rogatura.

ROGATRIX, icis. f. Sidon.

ROGĀMEN, ĭnis. n. Gloſſ. Gr. Lat. *δέημα*, Rogamen.

ROGAMENTVM, i. n. *Idem.* [*πεῦσις* Gloſſ. Gr. Lat.] *Sed* Apul de Syllog. Categ. p. 29 *eſt* Axioma. p. 31 Rogamentum proponere, *i propoſitionem categoricam.*

ROGĪTO, āre. Frequent. [*ἀξίωμαι*] *Saepe rogare. Precari* Ter. Eun. 2, 2, 35 Sed ego ceſſo ad Thaidem hanc deducere, et rogitare ad coenam vt veniat. *Citatur etiam, adſcripto* Plin. . . . *neſcio vnde*, Patrem adit, rogitat vt ſui miſereatur. Rogitare, *Sciſcitari.* Ter. Andr. 1, 2, 57 Rogitabam, heus puer, dic ſodes, quis heri Chriſidem habuit ? Idem Adelph. 1, 2, 2 Rogitas me, vbi nobis Aeſchinus ſiet, quid triſtis ego ſim ? In rogitando moleſtus Cic. Fam. 13, 1. Plaut. Aul. 2, 8, 3 Venio ad macellum, rogito piſces, indicant caros. Prop. 1, 8, 23 Nec me deficiet nautas rogitare citatos, Dicite, quo portu clauſa puella mea eſt. Rogitare ſuper aliquo, *de aliquo interrogare* Virg Aen. 1, 754.

ROGITATIO, ōnis. f. [*ψήφισμα, νομοθεσία*] *Lex, plebiſcitum.* Plaut. Curc. 4, 2, 23 Rogitationes plurimas propter vos populus ſciuit.

ROGITATOR, ōris. m. Auguſtin.

ROGVS, i. m. [*πυρά*] *Strues lignorum ad cremanda cadauera.* Plaut. Men. 1, 2, 44 Age ſane igitur quando aequum oras, quam mox incendo rogum. Cic. de Finib. 3, 76 f. *extr.* Nam ſi beatus vnquam fuiſſet, beatam vitam vsque ad illum a Cyro exſtructum rogum protuliſſet. Quinctil. Decl. 6 Refertur rogus, *hoc eſt, lignum cremando cadaueri aduectum refertur domum.* Auidi rogi Ouid. de Rem. Amor. 58. Flagrans Senec. Herc. fur. f. 1. Idem Octau. f. 6 Laceroque ſeni violenta rogos nata negauit. Ouid. Faſt. 4, 856 Vltima Plorato ſubdita flamma rogo eſt. Tepidi Idem Epiſt. 6, 90. Triſtis Lucan. 8, 762. Accendere rogum Id. 9, 55. Cic. de Diuin. 1, 27 c. 23 Siquidem ad mortem proficiſcens Calanus Indus, quum aſcenderet in rogum ardentem, O praeclarum diſceſſum, inquit, e vita, quum (vt Herculi contigit) mortali corpore cremato, in lucem animus exceſſerit! Conſumtus rogis *crematus* Ouid. Epiſt. 7, 193. Dare corpus plebeio rogo Ouid. in Ibin 154. Exſtruere rogum Lucan. 6, 825. Imponere aliquem in rogum Cic. Tuſc. 1, 85 c. 35. Impoſiti rogis iuuenes Virg. Georg. 4, 477. Proſequi vsque ad rogum Cic. pro Quint. 99 c. 31. Rogum etiam Neutro genere dicitur, *vt auctor eſt* Nonius 3, 186 Afran. Epiſtola, Pulchre hoc incendi rogum, ardet, tenetur, hoc ſepulcro ſepeli licet.

ROGĀLIS, e. Adi. [*ὁ τῆς πυρᾶς*] *Vt*, Ignis rogalis Stat. Theb. 1, 112. Flammae rogales Ouid. Amor. 3, 9, 41. Deformior Cadauere rogali Sidon. Epiſt. 3, 13. *Conf.* ibid. ep. 3.

ROGARIVS, i m. *Qui rogum curat, corpus comburit.* Gloſſ. Gr. Lat. *νεκροκαύστης*, Rogarius, buſtuarius.

ROMA, ae. f. [Ῥώμη] *Orbis aliquando caput, et amplissimi imperi domicilium,* Quo tandem narrari debet opere ? *dixit de ea* Plin. 37, f. 6. *Operis sane magni et multorum voluminum fuerit de ea agere. d nos pauca, quae ad ipsam quodammodo linguam pertinent, pro nostri eris ratione ponimus. Nomen Graecum* Ῥώμη *Latine extulere quidam* alentiam. *Hinc* Solin. 1 *pr.* Sunt qui videri velint, Romae vocabulum ab Euandro primum datum, cum oppidum ibi offendisset, quod structum antea Valentiam dixerat iuuentus Latina, seruataque significatione impositi prius nominis Romam Graece Valentiam nominam. *Haec ille. vid. Salmas. p. 5 sq.* *Sed* Plin. 3, 5 Romae nomen erum dicere arcanis caerimoniarum nefas habetur, optimaque et saluri fide abolitum enunciauit Valerius Soranus, luitque mox poenas. *ld.* Serv. *ad* Aen. 1, 276 Romulus — Romanosque suo de nomine cet. Macrob. 3, 9 Romani et Deum, in cuius tutela vrbs Roma , vt ipsius vrbis Latinum nomen ignotum esse voluerunt *etc. ne euoci posset Deus. Vid.* EVOCATIO. *Alii mulieris nomen dicunt* Rotum *Troianae, quae nupta Latino, Aboriginum regi, Romulum et Remum perit, apud Dionys. Halic. lib. 1.* Plin. 3, 4 *habet descriptionem rbis, qualis ea aetate erat. v. g.* Vrbem tris portas habentem Romulus reliquit, aut quatuor — complexa montes septem, ipsa dilitur in regiones quatuordecim — Exspatiantia *(vltra moenia et ptas)* tecta multas addidere vrbes. *De magnitudine vid. Lipsius pe. libro. Is. Voss. Obseruatt. c. 1 - 7 etc. Nam origines, antiquites, historiam, magnitudinem Romae alii reliquimus. Hinc nihil pertet praeter illa elogia, quae ad facultatem loquendi et scribendi aliquid cferunt. Quamquam haec etiam,* si pro materia dicantur, alterum eus, *vt de* Roma *ait* Mela 2, 4, 21 *h. e. peculiaris libri opus. Ante gustum Roma non tam aedificiis splendida erat, quam clara hominibus.* c. de L. Agr. 2, 96 c. 35 Romani in montibus positam et conuallibus, coenaculis sublatam, atque suspensam, non optimis viis, angustiis semitis, prae sua Capua, planissimo in loco explicata irridebunt ae contemnent. *Et tamen* Cyneas *Pyrrhi legatus a domino suo* inrogatus *apud* Iustin. 18, 2 qualis Roma esset ? respondit, Regum bem sibi visam. *Caeterum* Augustus *teste* Suet. c. 28 vrbem neque o maiestate imperii ornatam, et inundationibus incendiisque obnoxiam, excoluit adeo, vt iure sit gloriatus, Marmoream se relinquere, cum Latericiam accepisset. Tutam vero *(ab incendiis et inundationibus)* quantum prouideri humana ratione potuit, etiam in posterum prestitit. *Haec omnia deinde persequatur. Ab hoc igitur tempore potuit um videri splendidum* Claudiani *elogium* de secund. Cons. Stilich. 131

Proxime Dis consul, qui tantae prospicis vrbi,
Qua nihil in terris complectitur altius aether:
Cuius nec spatium visus, nec corda decorem,
Nec laudem vox vlla capit : quae luce metalli
Aemula vicinis faltigia conferit astris.
Quae septem scopulis Zonas imitatur Olympi.
Armorum legumque parens : quae fundit in omnes
Imperium, primique dedit cunabula iuris *etc.*

Septem scopuli, *sunt* septem montes, *de quibus eodem libro* 65

— Septem circumspice montes
Qui Solis radios auri fulgore facessunt,
Indutosque arcus spoliis, aequataque templa
Nubibus, et quidquid tanti struxere triumphi.

Vos Roma Hor. Carm. 3, 5, 12. Aeterna *in monimentis dici coepit sub Antoninis, vid. Ez. Spanh. Diss. 3 p. 138.* Altae Romae moenia Virg. Aen. 1, 11. Arx omnium gentium Cic. Catil. 4, 11 c. 6. Regum ac nationum caeterarum pro Sulla 23 c. 11. Beata Horat. Carm. 3, 29, 12. Bellatrix Ouid. Trist. 2, 321. Caput orbis terrarum Liu. 1, 16. *et* 21, 30. Caput rerum Tac. Hist. 2, 32, 5. Terrarum Dea gentiumque Roma, Cui par nihil, et nihil secundum Hor. Art. 12, 8. Inter sidereos Roma recepta polos Rutil. 1, 48. Ista, *templis culta. vid.* Tac. An. 4, 56. *et ibi Lips. Prosopographia urbis pulcherrimae* Claud. de Cons. Probin. et Olyb. 75 *sqq. Vid. Spanh. de usu et praest. num. Diss. 3 p. 138 sq. et Diss. 13 p. 655.* Dardania Ouid. Met. 15, 431. Domicilium imperii et gloriae Cic. de Orat. 1, 105 c. 3. *Add.* pro Sulla 33. Domina Roma, Dominans Hor. Carm. 4, 14, 4. *Sic* Virgil. *de Romanis ait,* Populum late regem Aen. 1, 25. Lux Hor. Carm. 3, 3, 44. Lux orbis terrarum Cic. Cat. 4, 11 c. 6. Magna Martial. 12, 69. Martia Ouid. ad Liu. 236. Potens Hor. Epist. 2, 1, 61. Princeps vrbium Idem Carm. 4, 3, 13. Pulcherrima rerum Virg. Georg. 2, 534. Regia Hor. Epist. 1, 7, 44. Regina Rutil. It. 1, 48. ¶ 2 Rome, ῥώμη, *Canis nomen* Cum. 7, 12, 13.

ROMĀNVS, a, um. Adi. [Ῥωμαῖος] *Qui e Roma est, vel Romam habitat.* Romanus sedendo vincit *Prouerbium, a Fabio forte Cunctatore ortum* Varro R. R. 1, 2, 2. Domini rerum Romani Virgil. Aen. 1, 286. Achilles Romanus, *vid.* ACHILLES. Aeer Virg. Georg. 3, 346. Arces Idem ibid. 2, 172. Calendae Romanae Imprid. Commodo 12. *i. Nouembres.* *Hunc enim mensem* Romanum *vocauerat Commodus, qui caeteris etiam nomina immutauit. Vid. Gronou. et Salmas. ad* Lamprid. l. c. c. 11 *praesertim ex Dione* l. 72 p. 84. Gens Virg. Aen. 1, 37. Linguae Romanae facundia Ouid. ex Pont. 1, 2, 69. Mensis, *vid.* Calendae Romanae. Ore Romano profluit Graecia, *i. Homo Romanus Graece loquitur* Lucan. ad Pis. 77. Populus Hor. Epist. 1, 1, 70. *et mollius apud omnes.* Romanam Portam vulgus appellat vbi ex epistylio deiluit aqua. Qui Ius ab antiquis appellari solitus est Statuae Cinciae, quod in eo fuit Fulcrum eius familiae. Sed porta Romana instituta est a Romulo iuxta cliuo Victoriae, qui locus gradibus in quadram formatus est. Is autem appellata Romana a Sabinis praecipue, quod ea proximus ad tus erat Romam. *Haec* Festus. *Conf.* ROMANVLA. Potentia Ouid. Met. 15, 877. Pubes Hor. Carm. 4, 4, 46. Sermo Cinctil. 2, 14. Tellus Virg. Aen. 4, 275. Vrbis Romanae creditor Ouid. Met. 14, 849. Vincit Romanus sedendo ; Prouerb. ideos, qui tranquilli atque otiosi, tamen, quae volunt, efficiunt Varro R. R. 1, 2 *pr.*

ROMĀNE. Adu. Gell. 18, 21 Haec Romane et feuere dixit.

ROMANICVS, a, um. Adi. [Ῥωμανικὸς] *Videtur epitheton earum rerum, quae Romae elaborantur, certe venales sunt.* Cato c. 135 Arat in terram validam Romanica bona erunt, in terram pullam Campana, iuga Romanica optima erunt. *Sic* Romanicum oleum, *apud eumd.* c. 152 in lege oleae pendentis.

ROMANENSIS, *f.* ROMANIENSIS, e. [Ῥωμανήσιος] *Qui aut ortus, Romae versatur.* Cato in l. de R. R. c. vlt. Salem Romanensem appellat, non Romae factum, sed qui Romae vendebatur. Grut. Inscript. p. 41 n. 7 PISTOR ROMANIENSIS. Tertull. de Praescript. 30 Romanensis ecclesia, *quae Romae collecta erat, vt* Hispaniensis *exercitus.*

ROMANIA, ae. f. *Barbariae opponitur.* Fortunat. Carm. 6, 4, 7 Hinc cui barbaries, illinc Romania plaudit.

ROMANITAS, ātis. f. *pro Orbe, siue Imperio Romano, ponitur a* Tertull. de Pallio c. 4 *pr.*

ROMANVLA porta *teste* Varrone l. 4 de L. L. in Palatino monte fuit, gradus habens in naualia ad Voluptae sacellum.

ROMILIVS, a, um. *Gentis Romanae nomen : vnde* Romilia lex : *al.* Romuleia v. v. Tribus Romilia, *vid.* TRIBVS.

ROMIPETA, ae. c. *Qui Romam peregrinationem instituit* Sarisber. 6, 1.

ROMPHAEA, *vid.* RHOMPHAEA.

ROMVLA, *Arbor dicebatur, sub qua Remus et Romulus pueri inuenti sunt. Vid.* RVMINALIS.

ROMVLEIVS *vel* ROMVLIVS, a, um. *Gentis Romanae nomen, e qua ortum habere putabatur lex* Romuleia *vel* Romulia, de triumviris epulonum creandis : *quam exsculpunt ex* Liu. 33, 42 *pr. v. g. Manutius et Merula. Sed ostendunt Sigonius, Gronouius, Drakenborchius illum* T. Romuleium *diberi librariis, qui illum saepissime inculcarint pro* Tr. Plebei. *Ergo nulla lex est secundum hos* Romilia, Romulia, Romuleia.

ROMVLENSIS, e. *Colonia Romanorum in Celtica Hispaniensium.* Plin. 3, 1 Et a laeua Hispalis colonia, cognomine Romulensis.

ROMVLVS, i. m. [Ῥωμύλος] *Martis et Iliae filius, frater Remi, primus rex Romanorum. Cuius et Remi fratris historiam sic scribit* Seruius, Amulius et Numitor fratres fuerunt. Amulius fratrem imperio pepulit, et filium eius necauit : filiam vero eius Iliam, Vestae sacerdotem fecit, vt spem sobolis auferret, a qua se puniri posse cognouerat. Hanc, vt multi dicunt, Mars compressit, vnde sunt nati Remus et Romus, quos cum matre Amulius praecipitari iussit in Tiberim : tum, vt quidam dicunt, Iliam sibi Anien fluuius fecit vxorem : vt alii, inter quos Horat. Tiberis : vnde ait (Carm. 1, 2, 17) Iliae dum se, — Vxorius amnis. Pueri vero expositi sunt ad ripam vicinam : hos Faustulus reperit pastor, cuius vxor erat nuper meretrix, Acca Laurentia, quae susceptos aluit pueros. Hi postea auum suum Numitorem occiso Amulio in regna reuocauerunt. quibus dum cum eo angustum Albae videretur imperium, recesserunt, et captatis auspiciis vrbem condiderunt. Sed Remus prior sex vultures vidit, Romus postea duodecim : quae res postea bellum creauit, in quo extinctus est Remus : et a Romi nomine Romani appellati. Vt autem pro Romo, Romulus diceretur, blandimenti gratia factum est, quod gaudet diminutione. Quod autem a lupa dicuntur nutriti, fabulosum figmentum est, ad celandam auctorum Romani generis turpitudinem : nec incongrue factum est : nam et meretrices lupas vocamus, vnde et lupanaria. Et constat hoc animal in tutela esse Martis. *Hactenus* Seruius *enarrans illud* Virg. Aen. 1, 274

— Donec regina sacerdos
Marte grauis geminam partu dabit Ilia prolem,
Inde lupae fulua nutricis tegmine laetus
Romulus excipiet gentem, et Mauortia condet
Moenia, Romanosque suo de nomine dicet.

Caeterum historiam vel fabulam copiosius longe elegantiusque enarrat Liu. 1, 3 *sq.* Romulus, Martis filius, educatusque a Lupa dicitur Quinctil. 3, 7. Romulus post excessum suum dixit Proculo Iulio, se Deum esse, et Quirinum vocari, templumque sibi dedicari in eo loco iussit Cic. de Legib. 1, 3. *Narrat historiam vel fabulam* Liu. 1, 16. Mauortius Romulus Virg. Aen. 6, 778. ¶ 2 *Alius inter reges Albanos* Romulus Siluius, *de quo* Liu. 1, 3.

ROMVLĔVS, a, um. Possessiuum. [Ῥωμύλειος] *Vt,* Colles Romulei Ouid. Met. 14, 845. *i. Romani.* Virg. Aen. 8, 654 Romuleoque recens horrebat regia culmo. Ense Romuleo cadit Amulius, *i. Ense Romuli* Ouid. Fast. 3, 67. Muri Romulei Sil. 7, 485. Vrbs Romulea Ouid. Met. 15, 625.

ROMŬLVS, a, um. Adi. pro Romuleus. *Vt,* Tellus Romula Virg. Aen. 6, 876. Gens Romula Hor. in Carm. saecul. 60.

ROMVLIDAE, arum. m. [Ῥωμυλίδαι] *Dicti sunt Romani a Romulo.* Pers. Sat. 1, 31 Ecce inter pocula quaerunt Romulidae saturi quid dia poëmata narrent. Arx Romulidarum Lucret. 4, 687.

ROMPOTINVM, *vid.* RVMPOTINVM.

R O R *et* R O S

RORO, āre. *Vid.* ROS.

ROS, rōris. m. [ὁρόσος, ψεκάς, ἔρση] *Humor, qui sereno tempore, serena nocte, non gelu, neque ardoribus, neque ventis exsistentibus, in plantis colligitur, s. lapsus ex aere s. ex ipsis exhalatus.* Apuleius lib. de Mundo p. 61, 9 Ros nocturnus humor, quem serenitas temitter spargit. Rore alumtur cicadae Plin. 11, 26 Cic. de Diu. 1, 14 c. 8 Cum primum gelidos rores aurora remittit. Virg. Ecl. 8, 15 Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est. Ouid. Fast. 3, 885 Canuerint herbae rore recente quater. Virg. Georg. 2, 202 Et quantum longis carpent armenta diebus, Exigua tantum gelidus ros nocte reponet. Nocturni Plin. 21, 17 *ad finem.* Vitreoque madentia rore Tempora noctis eunt Ouid. Amor. 1, 6, 55. ¶ 2 *Pro quouis alto humore interdum* Ros *dicitur : vt de aqua lustrali* Virg. Aen. 6, 22 . Claud. fest. Conf. Honor. 226. *Sic* Ouid. Met. 3, 164 Fons erat a dextra — Hic Dea siluarum — solebat Virgineos artus liquido perfundere rore. *Sic* Virg. Georg. 4, 431 Rorem amarum *dixit de aqua marina.* Hor. Carm. 3, 4, 61 *de Aqua ex* Cic. Qui rore puro Castaliae lauit Crines solutos *De Lacte* Cic. de Diuin. 1, 20 c. 12 *de lupa,* Quae paruos Mauortis semine natos Vberibus grauidis vitali rore rigabat. Ros genitalis Firmic. 2, 12. *de semine.* Obscoeni ex virgine rores Sammon. 168. *i. vrina. Vid. hic Keuchen. et Burm. ad* Grat. 37. Sanguinei rores Sil. 14. 487. *Sanguis aqua marina mistus.* Stillauit sanguineis roribus arbor Lucan. 7, 837. *ambus carnificoris praedam de cadaueribus eo ferentibus.* Lacrimarum rore madidae coronae Ouid. Met. 14, 728. *Sic* Met. 10, 360 Tepido fudit de lumina rore. *De Aqua marina* Lucret. 4, 449 Nam quaecunque supra rorem salis edita pars est Remorum, recta fit, *etc.* Marino rore respersus Apul. Met. 11 p. 262. *de aqua maris.* Ros meri, *vinum* Sidon. Carm. 22, 25. ¶ 3 *Sed* Ros marinus, Ros maris, Ros terrae *planta odorata, vid* ROSMARINVS. Ros syriacus *non in recto sensu casu, vbi facilis est confusio, sed in obliquis etiam*

etiam passim inuenitur. v. g. Colum. 9, 13, 5 Vuae passae cum rore Syriaco, (*quidam libri* Sutorio: *ut sit* rhus coriariorum) *it.* 12, 41, 4 Roris Syriaci tres heminae. *Sic* Pallad. Mar. 15, 1. *Vix videntur talia solis imputanda librariis, sed consuetudo saeculi paullatim pro* rhoë *Graeca introduxisse Latinum* rorem. *Vid. Lex. rust. h. v. In* rore Syriaco *criticam fevveritatem cohibere* Ros marinus *vel maxime debet.*

RORĀLIS, e. Adi. Ouid. Fast. 4, 28 *de lustratione in sacris*, Virgaque rorales laurea misit aquas. *Alii legunt* Roratas. *Et sic Burm.*

RORĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. [*δροσοφόρος*] *Vt*, Aura rorifera Senec. Hippol. v. 11. Biga Lunae rorifera Stat. Theb. 1, 338. Vmbris roriferis terram nox obruit Lucret. 6, 864.

RORIFLVVS, a, um. *Vt*, Rorifluam sectemur carmine lunam Vetus Poëta Catalect. 2 p. 239. edit. Scalig.

RORVLENTVS, a, um. Adi. [*δροσερὸς, δροσώδης, πολύδροσος*] *Plenum rore.* Columel. 5, 6 Cauendum, ne aut Septentrionalibus ventis, aut rorulentae, sed siccae serantur Vites. Idem 12, 38 Ne rorulentae Baccae legantur, cauendum. Terrae Acc. *ap.* Non. 4, 427. Vua Plin. 18, 31.

ROSCĬDVS, a, um. Adi. [*δροσερὸς, δροσήεις*] *Quod est rore conspersum;* vnde Nox roscida, *rore humecta* Plin. 18, 28. *et* 2, 62. *it.* 3, 122 Roscidis collibus. Antra roscida Ouid. Fast. 2, 332. Aurora Ouid. ad Liuiam 282. Sil. 15, 439. Gramina Claud. de Rapt. Proserp. 2, 104. Herba roscida Varro de R. R. 2, 2. Iris Virg. Aen. 4, 700. *Physice, quia in nube rorulenta conspicitur.* Mala roscida, *matutino rore humecta* Virg. Ecl. 8, 37. Plin. 11, 11 Itaque tum prima aurora, folia arborum melle roscida inueniuntur. Mella Virg. Ecl. 4, 30. Poma Propert. 2, 20, 36. Pruina roscida foliis excussa Ouid. Fast. 5, 215. Solum roscidum Columel. 3, 2. Tellus roscida Senec. Hippol. 1. *Conf.* Columel. 3, 1. *et* 7, 7. Pallad. Ian. 13.

ROSĬDVS, a, um. *Idem.* Columel. 5, 6, 10 Rosidum et nebulosum solum. *Et* 3, 1, 6 Rosida caeli qualitas. *Et* Virgae rosidae 4, 30, 6.

RORĬDVS, a, um. *Idem.* Propert. 2, 23, 27. *Vid. ibi Brouckhus.*

RORARIVS, a, um. Adi. Rorarii milites dicebantur, Qui armatura leui praelium primi committebant: quod vt ante pluuias caelum rorare solet, sic illi ante grauem armaturam qui prodibant, rorarii appellabantur, qui et ferentarii. *Haec* Festus. Liu. 8, 8 Primum vexillum Triarios ducebat, veteranum militem spectatae virtutis: secundum Rorarios, minoris roboris aetate factisque: tertium Accensos, minimae fiduciae manum. Varro de L. L. 6, 3 Rorarii dicti a rore, qui bellum committebant ante, ideo quod ante rorat, quam pluit. *Eadem, et plura* Non. 18, 3. *Vid.* Plaut. Fragm. Friuolar. v. 4. Symmach. Ep. 8, 7. Vinum rorarium, Quod rorariis dabatur Festus. *Vid. Heinf. ad* Sil. 1, 564. *Stewech. ad* Veget. 1, 20. *et Dalechamp. ad* Plin. 2, 60.

RORO, āre. [*δροσίζω, ψεκάζω, ῥαίνω*] *Humorem instar roris paullatim destillare.* Virg. Aen. 8, 645 — Et sparsi rorabant sanguine vepres. Columel. 11, 2, 45 IIII. Id. Iun. Delphinus vespere exoritur: Fauonius: interdum rorat. *Et* 76 Idibus Octob. Nonnunquam rorat. Plin. 17, 10 Periculum tantum eo die est, si rorauerit quantulumcunque imbrem. *Conf.* Suet. Aug. c. 92. Sen Qu. Nat. 1, 6. Vndique dant saltus, multaque aspergine rorant Ouid. Met. 3, 683. *de delphinis.* Oculi rorantur lacrimis Ouid. Epist 15, 97. *i. Rigantur. Add.* Idem Met. 1, 267. Sil. 10, 263 Quum videt in scopulo rorantem saxa cruore, Toruoque obtutu labentem in Tartara Paullum.

RORANS, antis. Partic. [*δροσίζων, ῥαντίζων*] Lucret. 3, 470 Lacrimis rorantes ora, genasque. Antra rorantia fontibus Ouid. Met. 3, 177. Guttis Columel. 10, 287. Astra rorantia Virg. Aen. 3, 567. Capilli rorantes Ouid. Fast. 4, 141. Rorantes sanguine Cristae Virg. Aen. 11, 9. Lacrimis rorantibus spargunt ora Lucret. 2, 976. Pocula minuta et rorantia Cic. de Senect. 46 c. 14. *in quibus minutae bullulae pellucidae ab infusione surgunt, vt in generosis quibusdam vinis fit. Galli* petiller *vocant.*

RORATVS, a, um. Partic. [*ῥαντισθὲς*] Ouid. Fast. 3, 357 Mollis erat tellus rorata mane pruina. Alii legunt Roratae, *vt referatur ad* Tellus. Rosae roratae Ouid. ex Pont. 2, 1, 36. *Conf.* Idem Heroid. 19, 124.

RORATIO, ōnis. f. [*ῥαντισμὸς*] *Morbus est vitium, quem vulgo* Colaturam *vocamus.* Plin. 17, 24 Siderationis genus est in vitibus deflorescentibus roratio. Aut quum acini priusquam crescant, decoquuntur in callum. *Theophrastus lib. 4 de plantis, Roratio, inquit, fit, quum vitis deflorescens irrorat. Fit autem id genus affectionis, quum acini defluunt: et qui remanent, paruuli sunt. Propter hoc vitium* Floralia, *ab antiquis instituta sunt.* Plin. 18, 29 Floralia quarto Cal. Maii instituerunt, anno vrbis quingentesimo sextodecimo ex oraculis Sibyllae: vt omnia bene deflorescerent, Roratio, *generatim Roris destillatio. vt,* Nocturnae rorationes Apul. Met. 9 p. 232.

RORAMENTVM, i. n. Capitolin. in Vero 10 Capiti auri roramenta respergere. *Alii* Ramenta, *quod merito praeferunt Cajaub. et Salmas.*

RORESCO, ĕre. [*δροσίζομαι*] *Rore adspergi. Vox dubiae auctoritatis.* Plin. 18. 34 *fin.* Aquilonem praenunciat terra siccescens, sed rorescens repente, *etc. Sic leg. in veteri edit. A. D. 1491. sed hodierna exemplaria omittunt voces*, Sed rorescens. *Conf. Dalechamp. Not.* Ouid. Met. 15, 245 — Resolutaque tellus In liquidas rorescit aquas. *al.* Rarescit, *quam lectionem recepit Robertus Stephanus. Vid.* RARESCO. *Heinf. et Burm.* Rorescit *ex MSS.*

RŎSA, ae. f. [*ῥόδον*] *Flos e spina nascens, cui ῥόδος Graecum nomen est.* Plin. 21, 4 Rosa nascitur spina verius quam frutice, in rubo quoque proueniens, illic etiam iucundi odoris, quamuis angusti. Germinat omnis primo inclusa granoso cortice: quo mox intumescente, et in virides alabastros fastigiato, paullatim rubescens dehiscit ac se se pandit, in calicis medio sui stantes complexa luteos apices. *Vid.* Epigr. Flori *editum a Salmas. ad Spartian. Adrian. 16 p. 155 Hack.*

Venerunt aliquando rosae. Proh veris amoeni
Ingenium! vna dies oltendit *Spicula* florum,
Altera *Pyramidas*, *nodo* maiore tumentes,
Tertia iam *calathos*, totum lux quarta peregit
Floris opus. Pereunt hodie, nisi mane legantur.

Spicula *igitur gemmae sunt tenuissimae adhuc et acutissimae*, pyramides *maiores, et ima parte crassiores*, calathi *iam supra tument inferiore parte angustiore, explicantibus se iam et intra debiscentem calicem latiora sibi spatia quaerentibus foliis.* Cic. Verr. 5, 27 Sed quum rosam viderat, tunc incipere Ver arbitrabatur. Contemnunt spinam, cum cecidere rosae Ouid Fast. 5, 354. Rosae virgines Apul. Met. 3 *extr.* p. 142. Quam longa vna dies, Aetas tam longa rosarum, Quas Pubescentes iuncta senecta premit Auson. Eid. 14. Flos rosarum Hor. Carm. 3, 29, 3. Rosae luteus flos Scribon. 61. Atria plena rosarum Ouid. M. t. 2, 113. Albentes rosae Idem de Arte Am. 3, 182. Amoenae Hor. Carm. 2, 3, 14. Arentes Virg. Georg. 4, 268. Confusa rubore, *vid.* CONFVNDO. Hibernae pretium sic meruere rosae Martial. 4, 29, 4. *Conf.* Flor. 2, 8, 9. Mamert. Paneg. Iuliani c. 11. Pacat. Paneg. Theod. c. 14. Plena nimium pudoris rosa, Nimium rubra Columel. 10, 102. Punicea Hor. Carm. 4, 10, 4. Sera Idem ibid. 1, 38, 3. Siluatica rosa, quam caninam quidam vocant Scribon 85. ¶ 2 *Verba:* Armat spina rosas, mella tegunt apes Claud. de Nupt. Hon. Alcaic. v. 108. Carpere rosam Virg. Georg. 4, 134. Deligere primam tenui vngue rosam Ouid. Epist. 4, 30. Dicere an tu me in viola putas aut in rosa? Cic. Tusc. 5, 73. Fulgent quale rosae inter sua lilia mistae Ouid. Amor. 2, 5, 37. Perlucidus puluinus Melitensi rosa Farctus Cic. Verr 7, 17. Potans in rosa Thorius idem Fin. 2 c. 20. Redimiri fertis et rosa Cic. Tusc. 3, 43. Spargere rosas Hor. Carm. 3, 19, 22. ¶ 3 *Metaph.* Viuere in rosis, *i. Florere, et omni felicitate affluere.* Martial 8, 77 — In aeterna viuere digne rosa. Rosam suam *vocat amicam amator apud* Plaut Asin. 3, 3, 74. *blandiendi gratia.* ¶ 4 Rosa, *pro Oleo rosaceo.* Cels. 8, 3 Neque alienum est instillare paullum rosae, vel lactis, quo magis lubrico circumagatur. Ibid. 4 Quod si membrana per inflammationem intumuerit, infundenda erit rosa tepida. *Conf.* Idem 4, 5. *Sic saepissime* Scribon. *Conf Rhod.* Pota rosa 194.

ROSVIA, ae. f. Dimin. Dracont. Hexaëm v. 597 Qui rosulis stellare nemus vel floribus agros Imperat Autumni.

ROSEVS, a, um. Adi. [*ῥόδινος*] *Quod est coloris rosae.* Plin. 28 19 Asini a coitu spuma collecta roseo panno, et inclusa argento, Venerem stimulat. Idem 14, 1 Hic purpureo lucent colore, illic fulgent roseo. Cerulx rosea, *i. Pulchra*, Seruius, Virg. Aen. 1, 406 Connalles roseae, *i. Florulentae, species pro genere* Claud. de Rapt Proserp. 3, 85. Dea rosea, *Aurora* Ouid. de Arte Am. 3, 84. Face rosea sol infert lumina caelo Lucret. 5, 974. Genae roseae Virg. Aen. 12, 606. Labella Catul. de Berecinth. f. 61, 74. Os roseum Virg. Aen. 2, 593. Panno roseo cooperire Pallad. 1, 35 Rubor Ouid. Amor. 3, 3, 5. Vinum Isidor. Orig. 20, 3.

ROSACEVS, a, um. Adi. [*ῥόδινος*] *Quod ex rosa factum est. vnde* Rosaceum oleum, quod ex rosis expressum est, quod Graeci Rhodinon vocant Plin. 20, 3. Oleum rosaceum Scribon. 227. 234. Plin. 21, 3 L. Fulvius argentarius, bello Punico secundo, cum corona rosacea interdiu e pergula sua in forum prospexisse dictus. Vnguentum Isidor. 4, 12.

ROSACEVM, i. n. *subaud.* Oleum Plin. 21, 29. *et* 37, 3.

ROSARIVS, a, um. Adi. Absorptio rosaria Suet. Neron. c. 27. *Vid.* ABSORPTIO *sub* ABSORBEO.

ROSARIVS, i. m. *ῥοδοπώλης* Gloss. Lat. Gr. *Venditor rosarum.*

ROSARIVM, i. n. [*ῥοδὼν*] *Copiam fruticum significat, vno loco* rosas *gignentium: vel Locum in quo sunt huiusmodi frutices.* Plin. 21, 11 Rosaria a fauonio fossa oportet esse, iterumque solstitio. *Add.* Idem 18, 26. Columel. 11, 2, 29 Rosarium ferotinum, perfossum et cultum habere iam tempus est. Amoena rosaria Ouid. Trist. 5, 2, 23. *Conf* Ouid. Met. 15, 708. Virg. Georg. 4, 119. Martial. 12, 31. Suet. Neron. c 27. Columel. praef. 1. Pallad. Febr. 6021. *et* Non. 11. Apul. Met. 4 p. 142.

ROSO, āre. Varro Attacin. Carm. de defectu lunae. *Hinc*

ROSĀTVS, a, um Partic. *Vt*, Propoma rosatum Pallad. Febr 32. *it. absolute, rosatum, de vino rosato*, Pallad. Iun. t. 13. *et* Octob t. 15. *Vid.* Lamprid. Heliogab. 19 *et* 21. *et* Apic. 1, 1.

ROSĒTVM, i. n. [*ῥοδωνιὰ*] *Locus rosis consitus.* Virg. Ecl. 5 17 Puniceis humilis quantum saliunca rosetis. *Conf.* Tertull. de Pallio c. 2. *et* Pallad. 11, 11.

ROSVLENTVS, a, um. Adi. Mart. Capella lib. 1 p. 19 Rosulenti splendoris gratia. Floribus vt rosulenta putes prata pubescere Prudent. in Pass. Eulal. v. 199.

ROSEA, ae. f *auctore* Festo, Campus in agro Reatino appellatur, quia in eo arua rore humida semper seruntur. Varro de R. R. 1, 7 *extr.* Caesar Vopiscus Aedilicius, causam quum ageret apud Censores, campos Roseae, Italiae dixit esse lumen, in quo relicta pertica postridie non appareret propter herbam. *Ead.* Plin. 17, 4 *extr.* Lex Roscia *laudatur* Hor. Epist. 1, 1, 62.

ROSEĀNVS, a, um. Adi. *Vt*, Roseani equites Varro de R. R. 2. 7, 6.

ROSCIDVS, *vid.* ROS.

ROSCIA *gens Romae, e qua v. g.* Roscius Otho, [*Ῥώσκιος Ὄθων*] *Tribunus plebis legem tulit, vt Equitibus Romanis in theatro XIIII gradus proximi assignarentur, qui censum CCC. HS. haberent. Vid.* Cic Att. 2, 1. Plin. 7, 30 *Ipse* Cicero pro Muraen. 21 L. Otho vir fortis meus necessarius equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem. Roscius Comoedus, *Ciceronis praeceptor in pronunciationis et gestus exercitatione, eo praestantiae venit, vt perfectus in arte aliqua*, in suo genere Roscius *dicatur, teste* Cicerone de Orat 1, 130. *Hic* a Cicerone *defensus est, oratione, quae exstat; in causa pecuniaria.* Doctus Roscius Hor Epist. 2, 1, 82. *Nobilis est etiam* Roscius Amerinus, *in causa parricidii defensus a Cicerone.*

ROSCIĀNVS, a, um. Adi. Roscians imitatio Cic. de Orat. 2, 242

ROSEVS, *vid.* ROSA.

ROSIO, *vid.* RODO.

ROSMARINVM, i. n. *vel* ROSMARĪNVS, i. m. [*λιβανωτὶς*] *Frutex.* Plin. 19, 12 Libanotis odorem turis (*habet, quod est λιβανωτὸν*) — Libanotis, locis putridis et macris ac roscidis seritur semine. Radicem habet olusatri, nihil a ture differentem. Vsus eius post annum stomacho saluberrimus. Quidam eam nomine alio rosmarinum appellant. Dioscorides 3, 89 *Λιβανωτὶς ἣν Ῥωμαῖοι καλοῦσι ῥοσμαρίνον, καὶ οἱ στεφανοπλόκοι χοῦνται.* Plin. 24, 11 Est et Rosmarinum: duo genera eius, alterum sterile, alterum, cui et caulis et semen resinaceum, quod cachrys vocatur: foliis odor turis. Ros *illud an tractum ex Graecorum ῥοῦς, ῥῶς, quam vocant* Rhus *vel* Rhois *etiam Latini? Vid.* ROS n. 3. *Sed sic etiam optima aetas.* Hor. Od. 3, 23, 15 Parnos coronantem marino Rore Deos, fragilique myrto. Ouid.

rt. 3, 690 Ros maris, et lauri, nigraque myrtus olent. Rosmarini folia Scribon. 268. Rori marini radix ibid. 165. Rosmarini fesquilibra Columel. 12, 36. Idem 9, 4, 2 Rosmarinus: *sed* 6 Marinus ros. *conf.* Pallad. 1, 37, 1. *it.* Martial. 15, 1. Ros rrae *vocatur* Apul. de Herb. 79.

ROSTELLVM, *vid* ROSTRVM.

ROSTRVM, i. n. [ῥύγχος, ῥάμφος] *A rodendo dictum. Os nempe, quo aues bum capiunt. Nec solum de auibus, sed etiam de reliquis animalibus, et de so homine interdum dicitur.* Cic. de Nat. Deor. 1, 102 c. 36 Procero coreoque rostro aues. Acumen rostri, *vid.* ACVMEN *in* ACVO. Acies ostri Plin. 11, 37. *de Hippopotamo.* Idem 8, 25 Rostro resimo, nda et dentibus aprorum, *etc.* Arietis Varro R. R. 2, 2, 4. Idem ,3, 2 Duo enim genera caprarum, sub rostra duas vt mammulas penles habeant. Plin. 8, 40 Ventos et odorem captantes, prodentesue rostro cubilia. *de canibus.* Cernorum Idem 8, 32. Delphinorum Idem 9, 8. Draconum piscium Idem 9, 27. Malorum rostrum Idem 34, 14. *i. Caput, s. Ferreum illud in malleis, quo opprie ad percutiendum vtimur.* Columel. 7, 9 Sues *vult eligi* Roris breuibus et resupinis. Sus rostro si humi, A literam imresserit, num propterea suspicari potes, Andromacham Ennii ab ea osse deseribi? Cic. de Diuin. 1, 23. *et* 2, 48. Testudinum piscium lin. 9, 10. Tursionum piscium Idem 9, 9. Tragelaphorum lem 8, 33. *Eminet rostrum vt in parvo sit haud dissimile suillo.* Rorum *de Homine* Plaut. Men. 1, 1, 13

Quem tu asseruare recte, ne aufugiat, voles,
Esca atque potione vinciri decet
Apud mensam plenam homini rostrum deliges.

etron. 75 p. 277 Vt celerius rostrum barbatum haberem labra de luerna vngebam, *vid.* Non. 6, 41. Vlpian. l. 17 § 9 de actionib. emti vend. Personas, ex quorum rostris aqua salire solet. ¶ 2 *Epieta, pleraque auium rostris propria, nisi vbi monemus.* Acutum ostrum, *vid.* ACVTVS *in* ACVO. Aptum rapinae Ouid Fast. 153. Corneum, *vid.* CORNEVS *in* CORNV. Crepitante ipsa oi plaudat ciconiae rostro Ouid. Met. 6, 97. Immodicum Idem id. 6, 673. Obuncum vulturis Virg. Aen. 6, 597. Pandum uid. Met. 14, 282. Nunc *canes* demissi nare fagaci Captent auras, illraque Presso quaerant rostro Senec. Hippolyto v. 39. Nec cretur vili filua cani, nili qui Presso vestigia rostro Colligit Lucan. 4, 42. Ouid. Amor. 2, 6, 22 *de Psittaco,* Tincta gerens rubro punica ostra croco. Reducum Ouid. Met. 12, 562. Rigidum Idem id. 6, 673. Contingere cibum terrestrem rostris facile Cic. de at. Deor. 2, 122. Occallescere osque meum sensi pando rostro uid. Met. 14, 282. Prominet immodicum pro longa cuspide rorum Idem ibid. 6, 673. Exacuunt spicula rostris *apes* Virg. Georg. , 74. Cic. de Legib. 2, 6 Sed ventum in Insulam est. Hac vero hil est amoenius. vt enim hoc quasi rostro finditur Fibrenus, et difsus aequaliter in duas partes latera haec alluit, *etc.* *Sic* Plin. 10, f. 49 Insulae rostrum palea et stramento firmant hirundines, ne nnis laceret. ¶ 3 *A similitudine rostri auium, aut aliorum animalium dictum est* Rostrum Falcis Columel. 4, 25, 3 *pars acuta et flexa.* Mallei Plin. 34, 14 *quod alias caput est, quo proprie pulsatur.* 4 *Tum praesertim pars illa nauis exporrecta atque acuta e prora, a qua Naues ipsae,* Rostratae *dicuntur.* Caes. Bell. Gall. 3, 13 Rostro um noceri non posse cognouerant. *vid. Scheffer. de re naual.* 2, 5. lauium rostra Plin. 16, 4. Aequata Virg. Aen. 5, 232. Nauis ostro Percussa fidere coepit Nepos 12, 4, 2. Erepta roa carinis Virg. Aen. 7, 186. Stridentibus rostris et remis aetor conuulsum dehiscit Idem ibid. 5, 143. ¶ 5 Rostra, ἐμβατα] *In foro Romano quae fuerint, sic docet* Liu. 8, 14 Naues ntiatiuni, partim incensae, rostrisque earum suggestum in foro exructum adornari placuit; Rostraque id templum appellatum. Plin. , 4 s. 3 Antea rostra nauium tribunali praefixa fori decus erant, velpopulo Rom. ipti corona *(rostrata)* impositа. Postquam vero ibunicits seditionibus calcari ac pollui coepere — tum a pedibus orum subiere in capita ciuium rostra. *Ita magnifice an tumide dicit, ronas rostratas inuentas post esse, quam rostra tribunorum furoribus promota sint. conf.* Varro de L. L. 4, 32. Vet. Schol. in Horat. Epod. 16. ru. 8, 14 *extr.* Plin. 34, 5. Flor. 1, 11. Cic. in Pison. c. 3 *extr.* t semper in Rostris curiam, in Senatu populum defenderim. Idem ll. 3, 80 Confecipserunt communiter edictum cum poena atque iudio, constituuntque, vt omnes simul in Rostra post meridiem descenrent. Ascendere in rostra, Connocare ad rostra, Deludere de ostris, *vid. hh. vv.* Peroraßet quum Vectius descendissetque de ostris Cic. in Vatin. 26 c. 11 *pr.* Statuere in rostris statuam alicui lem ad Brut. 15. Idem Phil. 9, 15 *in formula* SCti Senatui placere, er. Sulpicio statuam pedestrem aeneam in Rostris ex huius ordinis ntentia statui, circumque eam statuam ludis gladiatoribusque liberos osterosque eius quaqua versus pedes quinque habere, *etc.*

ROSTRATVS, a, um. Adi. [ῥυγχωτὸς] Cic. de Inuent. 2, 98 , 32 Lex est apud Rhodios, vt si qua rostrata in portu nauis deprehensa t, publicetur. Columnae, *vid. s. l.* Corona rostrata Plin. 16, f. 3. Falces rostratae Columel. 2, 21, 3 *denticulatis opponuntur: cumine quodam instructae, quod* rostrum *vocatur.* Plin. 10, 23 *de gmine anserum et olorum volantium,* Liburnicarum more rostrato impetu feruntur, facilius ita findentes aëra, quam si recta fronte impelerent. Virg. Aen. 8, 685 Cui belli insigne superbum, Tempora nauali ilgent rostrata carina. Sextus Pompeius, Pompeii filius, in Sicilia iraticam exercuit, contra quem primo cum Agrippa pugnauit Augus. Postea Agrippae cura data est, qui eum deleuit: ob quod ugustus ei rostratam dedit coronam, quia vicerat nauali certmine, Seruius.

ROSTRĀLIS, e. Adi. Sidon. Ep. 1, 11 Dignum poëma, quod apibus perennandum auratis iusse tabula rostralis acciperet, aut etiam Capitolina, *i. quod aureis literis descriptum ad aeternam memoriam proponatur in Rostris vel in Capitolio.*

ROSTRO, āre. [ῥυγχόω] *Hinc*

ROSTRANS, antis. Partic. Plin. 18, 19 In collibus transuerso antum monte aratur: sed modo in superiora, modo in inferiora rotrante vomere. *i. Rostrum impingente, vt ait Budaeus.*

ROSTELLVM, i. n. Dimin. [ῥαμφίδιον] *Parvum rostrum.* Plin. 30, 11 Muris rostellum, auriculasque summas rosco panno, ipsumue dimittunt. Columel. 8, 5 Die vicesimo animaduertat, an pulli ostellis ova percuderint.

ROTA, ae. f. [τροχὸς, κύκλος] *Orbis, quo currus omnis generis promouentur, machinae mouentur, etc. Dicta a ruendo: ruit enim facile in suos orbes.* Plaut. Capt. 2, 3, 9 Pro rota me vti licet: vel ego huc, vel illuc vortar, quo imperabitis. Plin. 16, 40 Sed lignum non alio paene quam ad radios rotarum vtile. Curuatura summae rotae Ouid. Met. 2, 107. Orbis rotarum Plin. 8, 16. Radii fractarum rotarum Ouid. Met. 2, 317. Strepitus rotarum Hor. Ep. 1, 18, 7. Vestigia rotae Ouid. Met. 2, 133. Aquariae rotae, *apud* Caton. 11, 3. *it.* Paullum Sentent. 4, 6. *sunt, Per quas tollitur aqua.* Aquilega rota Tertullian. de Anima 33. Hor. Carm. 3, 10, 10 Ingratam Veneri pone superbiam, Ne currente rota funis eat retro. Effusae rotae, Currentes Propert. 4, 8, 18. Errantes Stat. Theb. 1, 220. Radiata Varr. R. R. 3, 5, 15. Volucres Claud. de Rapt. Prof. 3, 431. Euitata feruidis rotis meta Hor. Carm. 1, 1, 5. Inducere rotam, *vid.* INDVCO. *Metaphora an Metonymia, est in his:* Per varios praeceps casus rota volvitur Aeui Sil. 6, 121. Ouid. de Arte Am. 1, 40 *proposita materiae et argumento operis,* Hic modus, haec nostro signabitur arca curru, Haec erit admissa meta terenda rota. *Hinc forte mutatus, pro volubilitate et celeritate quadam linguae, et eloquentia adeo videtur posuisse* Auson. Profess. 4, 16 p. 155 *Toll.* Doctrina nulli tanta in illo tempore, Cursusque tot fandi et rotae. Sidon. Apoll. 9, 15 *ad fin.* Homericaeque par et ipse gloriae Rotas Maronis arte fectans compari: *nisi tamen currum triumphalem cogitaret. Sed vid.* ROTATVS. *Et* Sidon. 9, 13 Vis vt nostra dehinc curuitet orbita, Qua Flaccus Lyricos Pindaricum ad melos Fremis flexit equos plectri potentibus. *Nempe ponitur* Rota *pro rotatione et circumactu. Sic etiam* Prop. 3, 4, 26 Staminea rhombi ducitur ille rota. *Sic* Fortunae rota *etiam videtur accipienda apud* Cic. Pison. 22 c. 10 Ne tum quidem cum illum fuum saltatorium versaret orbem, fortunae rotam pertimescebat *Sic apud Hesych.* ῥόμβος, περιφορᾶς, κινήσεως. *Respicit ad Appollon. Rhod.* Argon. 1, 1139. *vbi conf. Schol.* Versa rota Fortunae ante vesperum potest esse miserrimus Ammian. 26, 25. ¶ 2 Rota, *pro Solis orbe a Latinis usurpatur, sicut διαυλος pro eodem a Graecis.* Sidonius . . . Inde patefecit radiis rota candida caelum *i. Sol exortus caelum noctu clausum aperuit luce sua: noctu enim coelum claudi censebant. Hinc illud* Maronis Aen. 1, 378 Ante diem clauso componet vesper Olympo. *Turnebus 18, 27. conf.* Brouckhus. ad Tibull. 1, 10, 62. ¶ 3 Rota, *Supplicii genus apud Graecos, quo distento corpore homines torquebantur,* sicque definiebant, Τροχὸς ἐστι βασανιστικὸν ὄργανον, διατάνοντα σώματα τῶν βασανιζομένων. Cic. Tusc. 5, 28 c. 9 In eo etiam putatur dicere, in rotam beatam vitam non escendere. *Tormenti genus fuisse ad verum exprimendum, apparet.* Apul. Met. 3 p. 133, 8 Prohinc tormentis veritas eruenda. — Nec mora, cum ritu Graeciensi ignis et rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Idem 10 p. 243, 2 Nec rota vel eculeus more Graecorum tormentis eius apparata iam deerant. *Apud Iosephum in Maccabaeis, eius supplicii crebra mentio est. Meminit et Aristophanes: sed et Plutarchus quoque in Nicia.* ¶ 4 *Figulorum est* rota Hor. A. P. 22 Amphora coepit institui: currente rota cur vrceus exit? Pers. 3, 24 Vdum et molle lutum es, nunc nunc properandus, et acri Fingendus sine fine rota. ¶ 5 Rotae, *Genus caprarum.* Varro de R. R. 2, 1, 5 Etiam nunc in locis multis genera pecudum ferarum sunt aliquot, vt in Phrygia ex quibus, vbi greges videntur complures: vt in Samothrace, caprarum quas Latine rotas appellant. *Sed quantius pretii est emendatio, quae verba* Latine rotas *in* Platycerotas *mutat.* ¶ 6 Rota, *Piscis* Plin. 32, 11. *add.* Idem 9, 4.

ROTVLA, ae. f. Dimin. [τροχίσκος, τροχίδιον] Plaut. Perf. 3, 3, 38 Iam a foro argentarii abeunt, quam in cursu rotula circumvortitur. Plin. 18, 18 *sub fin.* Galliae aratro duas addiderunt rotulas. *Conf.* Colum. 11, 3, 52 Possunt valis maioribus rotulae subiici, quo minore labore producantur, et rursus intra tecta recipiantur. *Sed* Pallad. 1, 20, 1 *incertum* rotuli *ne an* rotulae *intelligantur* Trapetis et rotulis et praelo nata est forma, *etc. in instrumento oleario. vid. mox* ROTVLVS.

ROTVLVS, i. m. *Cylindrus est, quod ostendit illa vulgaris appellatio apud ICtos,* Rotulus testium, *i.* volumen, *in quo testium dicta consignata sunt: testificatio: vt* volumen *a voluendo, etc. Videtur hoc nomen restituendum* Calpurnio Sic. 7, 51. Sternitur adiunctis *(ad murum et lodium amphitheatri)* ebur admirabile truncis, Et coit *(cum truncis ligneis quibus inducitur)* in rotulum, tereti quo lubricus axe impositos fubita vertigine falleret vngues, Excutereteque feras. *Cylindri eboreis lamellis inductis lenissimi, et axibus mobilibus suspensi ad lineam horizonti parallelam, tutos praestant spectatores arenae proximos ab insultu efferatarum bestiarum, quae dum asperum parant, non modo vngues figere in ebore non possunt, sed fallente lubrico vestigio a circumactu talis cylindri, retro coguntur cadere, et ex periculo voluptatem parant spectatoribus. Ita intellexit h. l. Lips. de Amphith.* c. 12 *et eo accommodauit iconas. Caeterum legem. um coniicit,* Et coit in rotulam teretem, quo lubricus axis; *quo facto sane facilia omnia et expedita.* Rotulam *enim esse Columellae et Palladii, modo vidimus. Sed propositа modo ratio ideo nobis praeferenda videtur, quod minus discedit a libris. Sententiam eandem tenet de re ipsa Salmas. ad* Vopisci Probum 19 p. 676. *coll.* p. 705 *b. sed rutulum legit.* ¶ 2 *Trochaeus pes.* Diomedes 3 p. 474 *cum dixisset,* Trochaeum — ex rotae situ et volubili modo *dictum, addit:* Aiunt hunc Trochaeum Aurunços Rotulum nuncupasse, nimirum simili ratione, qua Graeci a rota imitati, *etc. Huc forte respicions, vel ad* trochum, *puerorum ludicrum,* rotatiles Trochaeos *dixit Sidonius, vt s. l. monemus.*

ROTVLO, āre. Sarisb. 8, 12 In orbe rotulari quam incedere magis idoneus est.

ROTO, āre. [κυκλόω, γυρόω] *In modum rotae versare, vertere, circumagere.* Columel. 8, 11, 8 Signa sunt existimulatae libidinis, quum semetipsum veluti mirantem caudae gemmantibus pinnis, protegit: idque quum facit, rotare dicitur. *de pauone.* More fundae rotare aliquem Ouid. Met. 4, 517. Canes rotat aper Ouid. de Arte Am. 2, 374. Caput ense rotare Lucan. 8, 673. *i. rotato ense abscindere.* Strictum Ensem Virg. Aen. 10, 577 Flammas venti rotant cauis fornacibus Lucret. 6, 201. Siluas rotare Stat. Silu. 4, 3, 79. Sanguinea praeceps dura Se rotat versus arena Martial. Spect. 11. Telum immane rotat Stat. Theb. 9, 802. Circum et infra rotare Idem Achil. 1, 56. Cardo septimus annum rotat Prud. Cathem. praef. 3. *i. septimus annus agitur.*

ROTANS, antis. Partic. [κυκλόων] Flammae rotantes fumum Hor. Carm. 4, 11, 11 Turbine rotanti portant res venti Lucret. 1, 294. Clypeum rotans Val. Flacc. 6, 551. Qua saxa rotantia late intulerat torrens

torrens Virg. Aen. 10, 362. *Hic intransitiue ponitur, vt* Voluentibus annis, Vertente anno, *etc.*

ROTĀTVS, a, um. Partic. [κυκλωθείς] *vt*, Cervix rotata *equi subito flexi.* Lucan. ad Pison. v. 53 Ignis rotatus Ouid. Met. 12, 296. Rotata annalium millia Prudent. Cath. 11, 29. *descriptio longi temporis.* Iuuen. Sat. 6, 448 Et curtum sermone rotato Torqueat enthymema. *i. celeriter effuso, et instar teli vibrato.* Prudent. Perist. 10, 537 Quandoque caelum ceu liber plicabitur. Cadet rotati solis in terram globus: *est imago globi praecipiti lapsu et vertiginoso ruentis. Add.* Idem Psychom. v. 272. Claud. Cons. Honor. 4, 330. *Buchner.* in Prudent. Hymn. de Salu. Nat. v. 29. Viri rotatio, *i. in vertiginem acti et prostrati caestibus* Valer. Flacc. 4, 181.

ROTĀTIM. Adu. *Rotarum modo.* Apul. Met. 10 p. 253 In orbe rotatim flexuosi.

ROTĀTVS, ûs. m. Claudian. de Consul. Mallii 77 Rapido caeli rotatu. Linguae rotatus Hieron. Epist. 61, 4 ad Pammach. *de facundia.* Praeceps rotatus Auson. Mosella v. 362. *conf.* Stat. Achill. 2, 416.

ROTATIO, ōnis. f. *Idem.* Vitruu. 10, 8 Sine porrecto rotationis. *Et in fine capitis*, Per rotationem circini. *vid.* Idem. 9, 4. Apul. Apol. p. 303. Mart. Capella 8 p. 287.

ROTĀTOR, ōris. m. Stat. Silu. 2, 7, 7 *de Baccho*, Et tu Basaridum rotator Euan. *conf.* Cassiodor. Varr. Epist. 7, 5.

ROTĀLIS, e. Adi. *vt*, Carpentum rotale Capitolin. in Macrin. 12. *rotis impositum.*

ROTATĪLIS, e. Adi. *quod rotatur, volubilis.* Sidon. Ep. 2, 9 Inter rotatiles catastropharum gyros. Rotatiles trochaei Prudent. Peristeph. praef. v. 8. *i. celeres, volubiles, vid.* ROTVLVS n. 2.

ROTABĪLIS, e. *Idem.* Ammian. 23, 4 (Vales. c. 4 f. 356 Lindebr. p. 260) Agiliter rotabilis.

ROTVNDVS, a, um. Adi. [στρογγύλος, περιφερὴς, περίτροχος, κυκλόεις, κυκλοτερὴς] A rota dictum est, et est rotundum collectum, et per omnem circuitum leue sine offensione asperi anguli. *Sic* Non. 1, 297. Plin. 10, 52 Aquatilium ouа rotunda. Ibidem Oua exeunt a rotundissima sui parte dum pariuntur. Quadratum et Rotundum, *contraria* Cic. de Finib. 2, 36. *Etiam in vestibus, vt v. g.* Toga rotunda *est. vid.* Quinct. 11, 3, 139. Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis Hor. Epist. 1, 1, 100. Lances rotundae Hor. Sat. 2, 4, 40. Rotundam Aedem Vestae Numa Pompilius rex Roman. consecrasse videtur, quod eandem esse terram, qua vita hominis sustentaretur crediderit, eamque pilae forma esse, vt sui simili templo Dea coleretur. Ambitus rotundus Cic. de Vniuers. 23. Bacae rotundiores Hor. Epod. 8, 13. Caelum rotundum Cic. de Orat. 3, 176. *et* de N. D. 3 c. 45. Deus volubilis et rotundus Cic. de Nat. Deor. 2, 46. Figurae rotundae *praestantia et perfectio laudatur a* Cic. de Vniu. 15 c. 6 *et* de Nat. Deor. 2, 47 Quid pulchrius, inquit, ea figura, quae sola omnes alias figuras complexa continet, quaeque nihil asperitatis habere, nihil offensionis potest, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum? Cumque duae formae praestantes sint, ex solidis globus, (sic enim sphaeram interpretari placet) ex planis autem circulus aut orbis, qui κύκλος Graece dicitur: his duabus formis contingit solis, vt omnes earum partes sint inter se similimae, a medioque tantum absit extremum, quantum idem a summo, quo nihil fieri potest aptius: huius enim figurae extremitas paribus a medio radiis attingitur. *Hactenus Cicero.* Stellae globosae et rotundae Cic. Somn. Scip. 6 c. 3. Forma rotunda vllam negat esse pulchriorem Plato Cic. de Nat. Deor. 1, 24 c. 10. *Vt igitur Deo rotundam figuram adscripsere stoici, ita etiam Sapienti, qui Dei similis est.* Hor. Sat. 2, 7, 86 In se ipso totus, teres atque rotundus, Externi ne quid possit per leue (*propter leuitatem et aequabilem tenorem*) morari. *Diuerso respectu sapiens* quadratus *est, quem nihil possit loco, statuque suo mouere;* rotundus *est, cuius cursum nihil impediat, etc.* ¶ 2 Rotundum *in oratione, bene compositum, vbi prima vltimis bene connexa sunt, vnde ipsa* Periodus *nomen habet.* Quinctil. 8, 5, 27 Illa rotunda et vndique circumcisa insistere inuicem nequeunt. *Sed* 3, 4, 16 Distributio celeris et rotundae magis quam vera, *in qua sibi pulchre respondere partes videntur et proportionem habere aequabilem.* Cic. Brut. 271 Constructio verborum apta et quasi rotunda. Hor. A. Poët. 323 Graiis ingenium, Graiis dedit ore rotundo Musa loqui. Cic. in Orat. 40 c. 12 Thucydides autem praefractior, nec satis, vt ita dicam, rotundus, *i. elegans et compositus. Compar.* Cic. de Vniuers. c. 6 Ita tornauit, vt nihil effici possit rotundius. Rotundiores scillae Plin. 19, 5. Tuberculum rotundius Cels. 5, 29, 9. *add.* Idem 5, 28, 9. *et* 8, 1. *Superl.* Capita rotundissima Cels. 8, 1.

ROTVNDA, ae. *Subst. pro ea, quam* turundam *alias vocant, posita a* Scribon. 201 Emplastrum manibus subigetur, et redactum in rotundas ampliores — reponetur. Turneb. 17, 7 *hinc etiam* Turundas Catonis *in* rotundas *mutari velit.*

ROTVNDVLA, ae. f. 3. Dim. Apul. de Herb. 13 Ilis bene commixtis facies exinde velut rotundulam.

ROTVNDITAS, ātis. f. [τὸ κυκλοτερὲς] Plin. 9, 30 Cornibus quae sunt propria rotunditate praecipilata, ad latera porrectis. Ibidem c. 36 Rotunditas oris. Idem 16, 23 Folia in iuuenta circinatae sunt rotunditatis. Caeli Vitruu. 9, 4. Extra rotunditatem Idem 10, 14. *conf.* Plin. 2, 65. Sidon. Epist. 1, 1. Pallad. Mart. t. 13.

ROTVNDO, āre. *Rotundum facere.* Cic. de Vniuers. 31 c. 10 Quumque similem vniuersi naturae efficere vellet, ad volubilitatem rotundauit, *i. rotundam fecit, vt volubilis esset.* Vitruu. 10, 11 Id ad circinum rotundatur. Caput rotundare, *Rotundum habere, vel producere* Plin. 20, 18. Rotundare, *pro Implere, et perficere numerum perfectiorem* Horat. Epist. 1, 6, 34 Mille talenta rotundentur, totidem altera, porro Tertia succedant, *vid.* CORROTVNDO. *Add.* Mela 1, 18.

ROTVNDĀTVS, a, um. Partic. *vt*, Solis orbis rotundatus Vellei. 2, 59, 6 Hendecasyllabi rotundati Sidon. Epist. 8, 4. *add.* Ib. Epist. 2. Ammian. 1, 20. Apul. Met. 11 p. 261.

ROTVNDATIO, ōnis. f. Vitruu. 10, 11 Sic et in rotundatione et in longitudine aequalia spatia fient. Circulorum rotundationes infinitae Vitruu. 5, 3. *Add.* Idem 1, 5. *conf.* Idem 1, 6 *passim, et* 3, 3. *et* 10, 1.

ROTVNDE. Adu. [στρογγύλως] Cic. de Finib. 4, 7 c. 3 Illa ipsa, quae tu breuiter Regem, dictatorem, diuitem, solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde, quippe: habes enim a rhetoribus. *i. Concinne, vt collecte, vt ait* Nonius 2, 727.

ROTVNDIFOLIVS, a, um. *vt*, Phlomides rotundifoliae Apul. de Herb. c. 71.

R R *et* R V B

RR. R duobus in compluribus orationibus, quum de actis differitur, quae etiam perscribi solet, id est, Rationum relatarum, quod iis tabulis docentur iudices, quae publice data atque accepta sint.

RVBEA, vimina, *vid.* RVBI.

RVBEAS, *Promontorium est in Ponto.* Plin. 4, 13 Philemon Mocimarusam a Cimbris vocari, hoc est mortuum mare, vsque ad promontorium Rubeas: vltra deinde Cronium.

RVBEDO, RVBEFACIO, *vid.* RVBEVS.

RVBELLVS, a, um. Adi. [ὑπέρυθρος] Dimin. *a* Ruber, bra, brum. Caluitium rubellum Mart Capella 8 p. 271. Martial. 1, 104 Et Veientani bibitur faex crassa rubelli. Plin. 14, 2 Proxima dignitas Nomentanis rubente materia, *(palmitibus, flagellis)* quapropter quidam rubellas appellauere vineas.

RVBELLVLVS, a, um. *Aliud* Dimin. Vmbilicus rubellulus Mart. Capell. 5 p. 187.

RVBELLIANVS, a, um. Adi. Colum. 3, 2 Sed earum quoque feracior est minor, cuius et folium parcius scinditur, et materia non ita rubet, vt amineis: a quo colore rubellianae nuncupantur.

RVBELLIO, ōnis. m. *it.* RVBELLVS, i. m. [ἐρυθρῖνος] *Piscis.* Plin. 32, 10. Apic. 10, 7.

RVBENS, RVBER, *vid.* RVBEVS.

RVBENSIS, e. Adi. vt, Rubensis lacus *in Narbonensi prouincia, quem praeterlabitur Atax.* Plin. 3, 4 Flumen Atax e Pyrenaeo Rubensem permeans lacum.

RVBĒTA, ae. f. [φρῦνος] *Rana venenata, ruborum incola.* Plin. 8, 31 Ranae quoque rubetae, quarum et in terra et in humore vita, plurimis refertae medicaminibus. Idem 32, 5 Sunt quae in vepribus tantum viuunt, ob id rubetarum nomine, vt diximus, quas Graeci phrynos vocant, grandissimae cunctarum, geminis veluti cornibus, plenae veneficiorum. Mira de his certatim tradunt auctores. *Ponamus quaedam specimmis causa:* Illatis in populum, silentium fieri: officulo, quod sit in dextro latere, in aquam feruentem deiecto refrigerari fas, nec postea feruere, nisi exemto — Et aliud esse in sinistro latere, quo deiecto feruere videatur, apocynon vocari. Canum impetus cohiberi, amorem concitari, *etc.* Iuuen. Sat. 1, 70 Quae molle Calenum Porrectura viro miscet sitiente rubetam. Rana rubeta Plin. 25, 10. Auxiliantur contra ranam rubetam. *conf.* Idem 11, 18. 18, 17 *et* 29. Propert. 3, 6, 27.

RVBETVM, *vid.* RVBVS.

RVBEVS, a, um. Adi. [ἐρυθρὸς] *Idem quod rubens s. ruber. Suspectum vocabulum, quod defenditur a Borrichio in Cogitatt.* p. 226 *ex* Plin. 9, 28 Rubeus color nigrante deterior. *Sed editur post Hermolaum Barb.* rubens. Gell. 2, 26 Rufus color et ruber nihil a vocabulo rubei differunt. *Ita Ald. Sed aliter posteriores. In his igitur nihil certi.* Hygin. Fab. 136 Vitulum, qui ter in die colorem mutaret, per quaternas horas, primum album, secundo rubeum, deinde nigrum. *Pluscula ad h. l. in seruoris aeui testimonia collegit Munckerus.* Colum. 6, 1 *extr. boues vult esse* colore rubeo vel fusco. Pallad. Mart. 11, 2 *de eadem re*, rubei maxime coloris vel fusci. *Et 14, 3 Asinum admissarium commendat* nigri vel murini maxime coloris, aut rubei. *In quibus omnibus nihil varietatis obseruaui. Addit Borrich.* Firmic. 4, 12 Mars — faciet asperos — rubeis capillis. *Sed* Robeus *fere magis placet accuratioribus, de quo sub* ROBVS. *Et si verum est, quod Scaligero ita videtur, et MS. Politiani comprobat, apud* Varron. 2, 5, 8 *in bouis colore non* rubeo *legendum, quod fere vulgatum est*, sed robeo: *trahet forte Varro etiam Columellam et Palladium, relinquenturque soli Hyginus et Firmicus et horum similes, vel etiam his inferiores.* ¶ 2 Rubeus *a* Rubo *frutice. vid.* RVBVS

RVBEO, ēre. [ἐρυθριάω, ἐρυθραίνομαι, ἐρεύθομαι] *Rubrum esse.* Gell. 2, 26 Sed quum aliter rubeat ignis, aliter sanguis, aliter ostrum, aliter crocus, *etc. vid.* RVFVS. Virg. Georg. 2, 430 Sanguineisque inculta rubent aduaria baccis. Cic. Att. 15, 4 Rubeo, mihi crede: sed iam scripseram, delere nolui. Rubet, *qui erubuit.* Idem Verr. 2, 187 c. 76 Haerere homo, aduersari, rubere. Facies rubet igne sacri veneni Stat. Theb. 9, 748. Prata ante nouis rubeant, quam coloribus Virg. Georg. 4, 306. Terra rubet sanguine Ouid. Fast. 2, 212. *conf.* Cels. 7, 1 *et* 27. Sen. Q. N. 1, 5. Solin. c. 33 *et* 46.

RVBENS, entis. Part. [ἐρυθριῶν] *vt*, Dulce rubens Stat. Theb. 4, 224 Sublimis agebat Dulce rubens, viridique genas spectabilis aeuo. Color rubens Plin. 9, 56. Dextera Hor. Od. 1, 2, 2. Hiacynthus suane rubens Virg. Ecl. 3, 63. *conf.* ibid. 4, 43. Ferrum rubens igne Ouid. Met. 12, 277. Luna Hor. Od. 2, 11, 10. *it.* Sat. 1, 8, 25. *Recens nati Periphrasis* Iuuenal. 7, 196 Modo primus incipientem Edere vagitus, et adhuc a matre rubentem. Nupta rubens dulci probitate Stat. Silu. 1, 2, 12. Vina rubentia Ouid. Fast. 5, 511. Zona semper sole coruisco rubens Virg. Georg. 1, 234. *Comp.* Superficies locustarum maris crustis rubentior Plin. 37, 6.

RVBESCO, ĕre. [ἐρυθραίνομαι] *Rubrum fieri.* Plin. 9, 35 Miror ipso tantum eas caelo gaudere, sole rubescere, coloremque perdere vt corpus humanum. *conf.* Idem 18, 29. 28, 12. 37, 2. Pallad. Nou. 7. Aurora rubescebat Virg. Aen. 3, 571 Mare radiis rubescit Idem ibid. 7, 25. Ouid. Met. 2, 116 *de incendio Phaethontis* Tum pater vt terras mundumque rubescere vidit. *Add.* Id. Fast. 4, 165.

RVBIFACIO, feci, factum, ĕre. [ἐρεύθω, ἐρυθραίνω] *Ruborem afferre* Sil. 16, 137 — Vixque Atlantiadum rubefecerat ora forum. *De Aurora loquitur, quae parae luci Atlantiadum, i. Pleiadum s. Hyadum, Atlantis filiarum aliquid umbrae admiscet, et ex candidis rubras facit primo, deinde plane visui Sol subducit.* Setas rubefecit sanguine Ouid. Met. 9, 383.

RVBIFACTVS, a, um. Partic. [ἐρυθρανθείς] Ouid. Met. 13, 394 Expulit ipse cruor, rubefactaque sanguine tellus.

RVBĪDO, ĭnis. f. Firmic. 2, 12 Leo significat colorem croceum, atque ad rubedinem declinantem. *vid. Voss. de Vit. Serm.* p. 602.

RVBER, bra, brum. Adi. [ἐρυθρὸς] *Idem quod* Rubens: *magis Latinum est* Ruber, *quam* rubeus. Martial. 1, 56 Flauaque rubro ponere mella cado. Auctor ad Herenn. 4, 64 Hunc dico rubrum, breuem, incuruum, canum, fuscrispum, caesium. Martial. 12, 54 Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine laesus, Rem magnam praestas, Zoile, si bonus es. Aequor rubrum Virg. Georg. 3, 359. Aurora rubra Propert. 3, 13, 16. Deus ruber hortorum Ouid. Fast. 1, 415. Flamma rubra Idem Met. 11, 368. Humor ruber occupat os Lucret. 4, 1044. Mare Rubrum Plin. 6, 23 *ad finem,*

rumpit deinde et in hac parte geminum mare in terras, quod Rubrum xere noſtri. Graecia Erythraeum, a rege Erythra, aut (vt alii) ſolis percuſſu talem reddi colorem exiſtimantes: alii ab arena terraque: ii tali aquae ipſius natura. Cic. de Nat. Deor. 1, 97 c. 35. *Conſ.* ort. 8, 9, 14. *et* 10, 1, 13. *Relandi Diſſ. de Mari Rubro.* Medica- entum rubrum Scribon. 213. Sanguis ruber Hor. Carm. 3, 13, 7. *impar.* Plin. 10, 63 Colorem ilico mutant rubriore pilo. *Superl.* , Vua ruberrima Scribon. Larg. Compoſ. 249. Nitrum quam uberrimum Celſ. 5, 18, 31.

RVBRVS, a, um. *Idem quod* Ruber. Solinus c. 53 (40) Colores o ſunt, quos fingere non valet, rubrus et candidus: caeteros fa- e mentitur. *de chamaeleonte.*

RVBOR, ōris. m. [ἐρύθημα, ἔρευθος, φοινιγμὸς] *Color rubens, qui poſteriori aetate et* Rubedo *dictus.* Plin. 11, 37 In malis maxime oſten- cur rubor. Idem 2, 18 Ardentior circulus tingit appropinquan- m *ſibi planetam* in ruborem. *Add.* Celſ. 7, 1. Plin. 11, 27. Hutus rubor, *debilis, et velut aqua permiſta parum intenſus atque ar- ens.* Plin. 22, 22 *et* 23 *de fungis*, Tutiſſimi, qui rubent callo, mi- rs diluto rubore quam boleti. Igneus rubor Lucan. 5, 214. Iſtus candore, *vid.* MISCEO. Tyrii rubores, *Purpura* Virg. Georg. 3, 307. Virgineus rubor, *pro Pudore* Idem ibid. 1, 430. *uere* ruborem, *ſplendidiorem reddere, vid.* Gell. 2, 26 *quem damus ſtim in* RVBIDVS. Confeſſus fecreta rubor Claud. de Nupt. Ho- r. et Mar. 9. Conſequitur pudorem rubor Cic. Tuſc. 4, 19 c. 8. Fectus rubor attrita de fronte luuen Sat. 13, 240. Incanduit ore ubor Claud. de Nupt. Honor. et Mar. 8. Notauit ſubitus rubor ci Ouid. Met. 6, 46. Rubor grauiſſimis quoque viris ſubitus Cfunditur Sen. Ep. 11. Praeſtet ingenuitatem et ruborem ſuum, verborum turpitudine, et rerum obſcenitate vitanda Cic. de Orat. 2, 22 c. 59. Audienti rubor Suffuſus Liu. 30, 15 *pr.* Traxerunt p lora tenuem percuſſa ruborem Ouid. Met. 3, 482.

RVBICVNDVS, a, um. Adi. [ἐρυθηνὸς, ἐρυθρίας] *Rubenti ſimili et paullo minus adeo quam rubens, ſi audimus* Priſcianum 4 p. 636: t, *vt inductione exemplorum videtur poſſe colligi continuationem et con- ſuetiam quandam notat illa terminatio* cundus, *quam ex* bundus *leuiter i nutatam putat idem Grammaticus l. c.* Excipitur (*a definientibus in* Undus) alternitatis cauſa rubicundus, quod in penultima Syllaba pro IC habet, ne ſit abſonum, ſi *rubibundus* dicamus. *Certe valet haec ratio etiam in* facundus, fecundus, iucundus (*q. d.* inuicundus) *in qui- b Syllaba proxime antecedens certe labialem literam habet.* Ter. Hec. 3, 4, 26 Magnus, rubicundus, criſpus, craſſus, caeſius. Habitus c rietae rubicundior Sen. Q. N. 7, 11. Varro de R. R. 2, 8 Hin- i qui appellatur, ex equo et aſina, minor eſt, quam mulus corpore, p runque rubicundior. Martial. 14, 114. Rubicunda Ceres Virg. Org. 1, 297. Rubicundiora Corpora Plin. 20, 6 *extr.* Tumor r icundus Scribon. 138. *Conf.* Celſ. 5, 21. Plaut. Rud. 2, 2, 8. S. Q. N. 1, 5. Spartian. in Nigro c. 6. Colum. 8, 2. Cor- n rubicunda Hor. Epiſt. 1, 17, 8. Coniux rubicunda Vmbri ma- r Ouid. de Arte Am. 3, 303.

RVBICVNDVLVS, a, um. Adi. Dimin. Iuuen. Sat. 6, 425 — ndem illa venit rubicundula, totum Oenophorum ſitiens.

RVBIDVS, a, um. Adi. [ἐρυθρόζωνος] Quod eſt colore rufo ore multo miſtum. Gell. 2, 2, 26 Fuluus, et Flauus, et Rubidus, e Phoeniceus, et Rutilus, et Luteus, et Spadix, appellationes ſunt rufi coris, aut acuentes eum, *etc. vid.* RVFVS. Plaut. Stich. 1, 3, 77 Ibiginoſam ſtrigilem, ampullamque rubidam. Iubar rubidum Iuſtin. in Feſto Afcenſ. Serm. 5. *Sic* Sympoſ. Aen. 86 Rubida, Cua capax *etc. epithetha* Strigilis. Feſtus: Scorteae ampullae uſtate rugoſae, et coloris eiusdem. (*intell. cuius* panis rubidus) r idae dici ſolent. *Nempe* Idem Feſtus Rubidum panem Plauti *inter- pretatur* parum coctum. *Sed vitii ſuſpectum facit* Iſid. 20, 2 Rubidus p is recoctus et rubefactus. *Locus eſt* Caſin. 2, 5, 2 Vna edepol o ra in furnum calidum condito, Atque ibi torreto me pro pane ru- b o: *qui certe Iſidori ſententiam probabiliorem facit.*

RVBIA, ae. f. [ἐρυθρόδανον, ἐρευθέδανον] *Herba.* Fiunt etiam p purei colores infecta creta rubiae radice *etc.* Vitrum. 7, 14. *Conf.* Sen. v. 707 *et* 1065. Plin. 24, 11 Erythrodanus quam aliqui e uthodanum vocant, nos rubiam, qua tinguntur lanae, pellesque p ficiuntur: in medicina vrinam ciet. *Add.* Plin. 27, 12. *et* 19, 3. *Pharmacopolae* rubram maiorem, *et* rubram tinctorum *vocant.*

RVBICON, ōnis. m. [Ῥουβίκων] *Fluuius Galliam citeriorem a reli- a diſterminans Italia, cuius multa mentio eſt apud Plutarchum in vita Pompeii et Caeſaris.* Sueton. in Caeſ. c. 31 Conſecutusque cohortes ad Rbiconem flumen, qui prouinciae eius finis erat, paullum conſtitit, a reputans, quantum moliretur, conuerſus ad proximos, Etiam nunc, i uit, regredi poſſumus: quod ſi ponticulum tranſierimus, omnia a iis agenda erunt. *Sunt ibi plura tum in ipſo Suetonio, tum in commen- tario Burmanni memorabilia.* *Nobis ſatis ſit* Lucan. 1, 213

Fonte cadit modico paruisque impellitur vndis
Puniceus Rubicon, cum feruida canduit aeſtas:
Perque imas ſerpit valles, et Gallica certus
Limes ab Auſoniis diſterminat arua colonis.

Pulcri *appellatio videtur ad nomen* Rubiconis *alludere: hoc autem ori- i a colore aquarum turbidarum.*

RVBICVNDVS, RVBIDVS, *vid.* RVBEVS.

RVBĪGO, *ſ. melius* ROBIGO, ĭnis. f. [ἰὸς] *Vitium metallo- rum, ferri praecipue, quod ab humore et ſitu contrahitur, ipſum metallum paullatim abſumens. Dicta* Robigo *a colore, nam veteres* robum, *ru- bum dicebant, vt oſtendimus h. v. Rem conficit illud, quod* Ruber, Ru- bundus, *et reliqua habent primam breuem: ſed* Robus, Robeus, *non minus quam* Robigo *longam. Auctoritates pro O, vid. ap. Brouckh. ad* Propert. 2, 19, 55. Plin. 17, 4 Ferroque omnis (*terra*) rubigi- nem obducit. *Eſt tamen aliorum etiam metallorum, vt* Veteris gran- di templi Pocula, adorandae robiginis, *i. venerandae antiquitatis.* Iuuen. Sat. 13, 148. Nigrae robiginis morſu ſcabri enſes Lucan. 1, 243. Putris Stat. Theb. 3, 582. Virg. Georg. 2, 220 Nec ſubie ac falſa laedat robigine ferrum. Squallida Catull. Argon. 5, 42. Ferrum rubigo Conſumit Curt. 7, 8, 15. Corripit ru- ſo ferrum Solin. c. 4. Deterſa Sil. 4, 12. Exeſa inueniet ſibra robigine tela Virg. Georg. 1, 495. Sentit rubiginem ferrum Ior. 2, 3, 2. *Metaph.* Ouid. Met. 2, 776 Liuent robigine den- t. *Et* Art. 1, 515 Careant robigine dentes. *vbi* rubigine *editur, t et* Ingenium rubigine laeſum Ouid. Triſt. 5, 12, 21. Catull. 6, 151 Ne voſtrum ſcabra tangat robigine nomen Haec atque illa dies, a ue alia, atque alia. *Sic de prauis conſortiis* Sen. Epiſt. 7 Malignus comes quamuis candido et ſimplici robiginem ſuam affricuit. ¶ 2 *Peculiariter Morbus ſegetum et frumentorum eſt* Robigo, *cum nigreſcunt grana et in pulueren abeunt.* Virg. Georg. 1, 150 Mox et frumentis labor additus, vt mala culmos Eſſet robigo, *vbi* Seruius: Robigo ge- nus eſt vitii, quo culmi pereunt, quod a ruſticanis calamitas dicitur. Hoc autem genus vitii ex nebula naſci ſolet, cum nigreſcunt, et con- fumunt (*leg.* conſumuntur) frumenta. Inde Robigus Deus, et ſacra eius ſeptimo Kalendas Maias Robigalia appellantur. Plin. 18, 17 Ru- bigo quidem maxima ſegetum peſtis lauri ramis in aruo defixis, tranſit in earum folia ex aruis. Sterilem rubiginem non ſemiet feges Hor. Carm. 3, 23, 7. *Prima Syllaba perperam corripitur a* Prudentio Pſychom. v. 105. *In loco autem* Martialis 2, 61 *pro* rubigine, *plures legunt* aerugine. ¶ 3 *Aduerſus hunc morbum ſegetum inuocabatur* Ru- bigo Dea, *quae et* Robigus *eſt.* Ouid. Faſt. 4, 907

Flamen in antiquae locum Robiginis ibat
Edidit haec flamen verba, Quirine, tuus:
Aſpera Robigo, parcas Cerealibus herbis —
Vis tua non leuis eſt, quae tu frumenta notaſti,
Moeſtus in amiſſis illa colonus habet. —
— Si culmos Titan incalfacit vdos
Tum locus eſt irae, diua timenda, tuae.
Parce precor, ſcabrasque manus a meſſibus aufer
Neue noce cultis, poſſe nocere ſat eſt.
Nec teneras fegetes, ſed durum amplectere ferrum,
Quodque poteſt alios perdere, perde prior *etc.*

Vix continuimus manum ab illis precibus totis deſcribendis, in quibus ad- mirabilis Poëtae et dulcedo et facilitas emineat. Add. ſtatim ROBIGVS. ¶ 4 *Peculiare eſt, quod obſeruat* Seruius *ad* Georg. 1, 151 *cum de vitio frumenti dixiſſet, quae poſuimus, addit*, Sed haec abuſiue *Robigo* dici- tur: nam proprie Robigo eſt, vt Varro dicit, vitium obſcenae li- bidinis, quod vleus vocatur: (id autem abundantia et ſuperfluitate humoris ſolet naſci, quae Graece σατυρίασις dicitur) *Quae inclujimus, ea abeſſe a quibusdam libris, monuit Burmannus.* Vleus *poni de pruritu Venereo, etiam ſine morbo qui eſt, ſuo loco obſeruamus.*

RVBIGVS, *melius* ROBIGVS, i. *Deus, cuius eaedem partes, quae Deae Robiginis. Locum* Varronis *dedimus voce* FLORA. *Alium* Var- ronis *et* Feſti *ſtatim ponemus voce* ROBIGALIA. *Add.* Gell. 5, 12. Tertull. de Spectac. c. 5.

RVBIGALIA, *vel potius* ROBIGALIA, um. n. Feſtus, Ro- bigalia dies feſtus ſeptimo Kalendas Maias, quo Robigo deo ſuo, quem putabant robiginem auertere, Romani ſacrificabant. Varro de L. L. 5, 3 p. 47, 21 Robigalia dicta ab Robigo. Secundum fegetes huic deo ſacrificatur, ne robigo occupet ſegetes.

RVBIGINŌSVS, a, um. Adi. [ἰώδης] *Plenum rubigine.* Plaut. Stich. 1, 3, 77 Rubiginoſam ſtrigilem. *Apud* Martial. 5, 29 Rubigi- noſi dentes. Telum ſanguine rubiginoſum Apul. de Deo Socrat. p. 45. Rubiginoſi aura marſupii Sidon. Epiſt. 5, 7.

RVBIGINŌ, āre. [ἰᾶσθαι] *Rubiginem contrahere.* Apuleius Florid. 3 p. 357 Profecto vt gladius vſu ſplendeſcit, ſitu rubiginatur, ita vox in vagina ſilentii condita, diutino torpore hebetatur.

RVBOR, *vid.* RVBER.

RVBRANS, antis. *Rubens.* Alcim. Auit. 5, 525 Rubranti profundo.

RVBRICA, ae. f. [μίλτος] *Terra rubentis coloris, et minio pro- xima.* Colum. 2, 10, 3 *de Lupino*, Exilem amat terram, et rubricam praecipue. Columel. de Arboribus 17 *ad finem*, Omnes arbuſculas prius quam transferas, rubrica notare conuenit: vt quum ferentur, easdem caeli partes adſpiciant, quas etiam in ſeminario conſpexerant. Plin. 35, 6 Ex reliquis rubricae generibus fabris vtiliſſima Aegyptia et Africana: quoniam maxime forbentur. Picturis autem apta naſcitur et in ferrariis metallis *Conf.* Pallad 6, 12. Perſ. 1, 66 Scit ten- dere verſum Non ſecus, ac ſi oculo rubricam dirigat vno. *Nempe qui rubrica tinctam lineam ſ. fumiculum intendunt fabri, et ſic praeſignant ſibi velut terminos, ii velut collineantes alterum oculum claudunt.* Col. 5, 10, 10 Rubricam amurca diluere. Lemnia rubrica Scribon. 100. Sinopis rubrica Id. 42. Lateres faciendi de rubrica Vitr. 2, 3. *Add.* Idem 7, 7. Rubricâ picta praelia Hor. Sat. 2, 7, 98. Res rubri- ca delibuta Ad Herenn. 3, 37 c. 22. ¶ 2 Rubrica, *pro Iure ciuili et publico* Perſ. Sat. 5, 90

Vindicta poſtquam meus a praetore receſſi,
Cur mihi non liceat iuſſit quodcunque voluntas
Excepto ſi quid Maſuri rubrica vetauit?

Quod de Iureconſulto Maſurio Sabino eſt intelligendum, cum vt aliorum ſcriptorum inertia et fumma capita, ita et legum titulos rubrica ſine minio ſcriberent. De aliis libris Sidon. 7, 12 *pr.* Iure vobis in hoc opere primae titulorum rubricae — dedicarentur. *De legibus* Idem 6, 8 Peremtorias rubricas *dixit.* Prudentius adu. Symmach. 2, 461

Dicant cur condita ſit lex
Bis ſex in tabulis, aut cur rubrica minetur
Quae prohibet peccare reos?

Quinctilianus 12, 3, 11 Quorum alii ſe ad album ac rubricas transtule- runt, ac formularii, ac (vt Cicero ait) leguleii quidam eſſe maluer- runt. Album *pro iure praetorio dixit*, rubricas *pro iure ciuili.* Vet. Gloſſ. Rubrica ἡ διὰ μίλτου ἐπιγραφή. *Huc* Iuuen. 14, 193 Perlege ru- bras maiorum leges.

RVBRICĒTA, ae. f. [ἀνδρείκελος] *Vt volunt, Color quo mulie- res ad conciliandum ſibi rubores vtuntur. Laudant* Plaut. Truc. 2, 2, 39 Buccas rubriceta omne corpus intinxit tibi, peſſumae eſtis. *Sed legitur*, Buccas rubricae; cera omne corpus intivit tibi. *Scaliger coniiciebat*, Buccas rubrica, cera omne corpus intinxti tibi.

RVBRĪCO, āre. *Rubrica tangere. Claudiano tribuit Paſſeratius: negat Index Pyrrhonis.*

RVBRICĀTVS, a, um. *Vt*, Herba rubricata Marc. Empir. c. 33. Libri rubricati, *i. quorum capita et tituli ſunt minio notati.* Petron. Fragm. Tragur. p. 18 c. 46. *Vid. Not. Scheff. p. 106.* Mutinus Priap. 73.

RVBRICŌSVS, a, um. Adi. [μιλτώδης] *Vt*, Rubricoſus Ager Cato R. R. c. 34. *Cui multum rubricae admixtum, terra rubra.* Plin. 18, 17 In ſolo autem rubricoſo lupinum. Columel. 4, 33 Spiſſum ſolum et rubricoſum reformidat. *Conf.* Idem 2, 16.

RVBRIVS, a, um. *Gentis Romanae nomen. Hinc*

RVBRIANVM Senatusconſultum *Traiani temporibus factum*, Ru- brio Gallo et Caelio Piſone COSS. *cuius ſententia habetur* l. 26 *et* 28. *it.* 33 §. 1 D. de fideicommiſſariis libertatib. *it.* l. 3 D. de tutorib.

RVBVS, i. m. *vel* f. [βάτος] *Sentis genus.* Columel. 11, 3, 5

de sepibus hortorum, Ea *semina* sint vastissimarum spinarum, maximeque rubi et paliuri, et eius quam Graeci vocant κυνόσβατον, nos fentem canis appellamus. Horum autem ruborum semina quam maturissime legi oportet. Ibidem *in Femin. gen.* Alternis ordinibus seruias, alterius rubos in hortis consitas habere. Gell. 19, 12 Videt forte vicinum rubos late atque alte obortas excidentem. *Differt a cynosbato: vid.* Colum. 3, 11. 4, 31. 7, 6. Apul de Herb. c. 87. Cels. 6, 14. *et* 7, 27. Pallad. 1, 34. Cauliculi rubi Scribon. 113. 128. Succus cauliculorum rubi 113. Acuta rubus, *vid.* ACVTVS, *in* ACVO. Asper rubus Virg. Ecl. 3, 89. Caninus rubus Palladius 1, 34. Columella *l. c* cynosbaton *vocat*, *et* sentem canis. Duri rubi Ouid. ex Pont. 4, 4, 4. Horrentes rubi Virg. Georg. 3, 315. Idaeus rubus, *ab Ida monte Phrygio. Dioscorid. 4, 34. et* Plin. 24, 14. Mordax rubus Ouid. de Medic. faciei 4. Punicei rubi Propert. 3, 13, 28. *i. Mori silvestres.* ¶ 2 *De ipso fructu.* Ne fraga rubosque colligerem Calpurn. Ecl. 4, 31. ¶ 3 Rubi, orum. *Oppidum Campaniae, a* ruborum *frequentia forte dictum.* Hor. Sat. 1, 5, 94 Inde Rubos fessi peruenimus.

RVBEVS, a, um. *Spinosus, vt*, Virg. Georg. 1, 266 Nunc facilis rubea texatur fiscina virga: a Rubo, frutice, vel a Rubis oppido Campaniae, *vt putat* Seruius.

RVBĒTVM, i. n. [βατών] *Locus, in quo rubi sunt, vt*, Dura rubeta Ouid. Met. 1, 105. *Conf. Keuchen. ad* Sammon. v. 235.

R V C

RVCTA, vel frumen in homine, rumen in bestia, pars gutturis, gurgulioni proxima Isid. Gloss.

RVCTVS, ūs. m. [ἐρυγή] *Cibi et potus in stomacho male concocti ventosa per os effiatio.* Cels. 4, 5 *ad finem*, Sed si coacuit intus cibus, aut computruit (quorum vtrumlibet ructus ostendit) efficiendus est. Plin. 19, 5 s. 26, 1 *de raphano*, Et vis mira colligendi spiritum, laxandique ructum: ob id cibus illiberalis. Idem 20, 18 Anethum quoque ructus mouet, et tormina sedat. Cic. Fam. 9, 22 *extr.* Stoici crepitus aiunt aeque liberos ac ructus esse oportere. Ructus Nonio 2, 733 a Ructando ductus. Plaut. Pseud. (5, 2, 9) Pergin' ructare in os mihi. PS. Suauis ructus mihi est, sic sine modo. Lucilius Satyra, Exhalas tum acidos ex pectore ructus. Crebri ructus, eruditatis indicium Columel. 6, 6 *pr.* Ructu grauis herba, *h. e. Grauem odorem ipso ructu ori referens, quale est allium* Plin. 24, 15. Mouere ructum Scribon. 116. Tertull. de Ieiun. *ad fin.* Deus enim tibi venter est, et pulmo templum, et aquaiculus altare, et sacerdos cocus, et Sanctus Spiritus nidor, et condimenta charismata, et ructus prophetia.

RVCTO, āre. [ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι] *Ructus emittere.* Plaut. Pseud. 5, 2, 9 Pergin' ructare in os mihi? Cic. Fam. 12, 25 Quem ego ructantem et nauseantem, conieci in Caesaris Octauiani plagas. Iuuen. Sat. 3, 108 Laudare paratus, Si bene ructauit, si rectum minxit amicus. Nunquam ructasse dicitur Pomponius consularis Poëta Plin. 7, 9 s. 8. *Conf.* Solin. c. 4. Cui ructare turpe esset, is vomuit Cic. Philipp. 2, 63 c. 25. Conser fudantes, ructantes, refertos epulis tanquam opimos boues Cic. Tusc. 5, 100 c. 34. *Add.* Sidon Ep. 4, 7. Iuuenc. 2, 834.

RVCTOR, āri. Depon. [ἐρυγγάνομαι] *Idem significat.* Festus Paulli, Ructare non ructari dicendum est. Flaccus, Videres alios ructare, ac respuere, pulcherrima superbia. Cicero tamen Ructaretur dixit. *Humanitatis vox est* Varr. R. R. 3, 2, 3 Te praesertim cuius aues hospitales etiam nunc ructor, quas mihi apposuisti paucis ante diebus in villa *etc.* Versus ructari *Translate dixit* Hor. in Arte Poët. 457. *Conf.* Sidon. Epist. 4, 17. Tertull. de Resurr. Carn. c. 16.

RVCTĀTVS, a, um. Partic. Pass. [ἐρευχθείς] *Vt*, Sil. 15, 432 Permisceatque mero ructatos ore cruores. ¶ 2 *In bonam partem de re omnium sanctissima* Prudent. Apoth. 93

Immo animus Patris, et ratio, et via consiliorum,
Quae non facta manu, nec voce creata iubentis,
Protulit imperium patrio ructata profundo. *Vid.*

ERVCTO, EVOMO.

RVCTĀTOR, ōris. m. [ἐρευτής] *et* RVCTĀTRIX, īcis. f. Ructatrix herba, *quae ructus inducit.* Martial. 10, 48 Nec deest ructatrix menta, nec herba salax.

RVCTĀMEN, inis. n. Prudent. Hamartig. 466 Carnis et immodicae spurco ructamine crudos.

RVCTĪTO, *quod ex* Colum. 6, 6, 4 *adfertur, ex corrupta lectione est, cuius nullam plane auctoritatem adhuc inueni.*

RVCTVŌSVS, a, um. Adi. [ἐρευγματώδης] *Vt*, Marc. Caelius *ap.* Quinctil. 4, 2, 123 Ipsum offendunt temulento sopore profligatum, totis praecordiis stertentem, ructuosos spiritus geminare.

R V D

RVDENS, entis, *vid.* RVDO.

RVDERO, RVDETVM, *vid.* RVDVS.

RVDIAE, ārum. f. [Ῥαδίαι] *Vetus Apuliae oppidum.* Pomponius Mela 2, 4 Post Barium (inquit) Egnatia, et Ennio ciue nobiles Rudiae.

RVDIVS, a, um. Adi. Hominem Rudium, Cic. pro Arch. 22 Ennium *vocat.*

RVDĪNVS, a, um. Adi. *Idem.* Auson. Eidyll. 12 Vnde Rudinus ait diuum domus altifonum cael.

RVDIARIVS, *vid.* RVDIS, *Substantiuum.*

RVDIMENTVM, *vid.* RVDIS, *Adiect.*

RVDIS, is. f. [ῥάβδος, σπάθη] *Virga s. baculus.* Cato de R. R. c. 94 Haec rude misceto ter in die, dies quinque continuos. *Conf.* Ibid. c. 79 Rudibus ferreis aut ferulaceis verbera Plin. 34, 18. Rudibus *solitos* pugnare gladiatores, *testis est* Lampridius, *quum ait* Commodum in arena rudibus inter cubiculares gladiatores depugnasse, c. 9. *Conf* Suet. Calig. c. 32. Ferro, non rudibus dimicantes Auct Dial. de Orat. c. 34, 5. Cic. Philipp. 2, 74 c. 30 Tam bonus gladiator rudem tam cito accepisti? Rudis *nempe signum, dimissum alicuem e ludo, et remissam illi pugnandi necessitatem: quod genus* Lanistae *facti alios docebant artem.* Pseudo-Cic. ad Octau. *fin.* Veteres vulneribus et aetate confectos Iulianos gladiatores, egentes reliquias Caesaris ludi ad rudem compulisset? quibus ille septus omnia misceret, nulli parceret, sibi viueret. *An hoc vult declamator,* ad rudem *suam qui esset magnus lanista*, compulisse? *Vt* Hor. Epist. 1, 1, 2 Spectatum satis, et donatum iam rude, quaeris Maecenas iterum me antiquo includere ludo. *Item* Iuuen. 7, 171 Ergo sibi debit ipse rudem, si nostra mouebunt Consilia. Martial. 3, 36 Hoc merui Fabiane toga, tritaque, meaque, Vt nondum credas me meruisse rudem. *h. e. Vacationem, vel cessationem ab officio praestando et salutationibus.* Ouid. Amor. 2, 9, 22 Fessus in acceptos miles deducitur agros: Tutaque deposito poscitur ense, rudis. Varro R. R. 1, 2, 12 Docete nos — Ad se enim rudem esse agriculturae nunc olim ad Stolonem fuisse, dicunt. Ad te, *i. apud te*: rudem, *insigni vt lanistae, ita alterius in sua arte consummati. Ita Scaliger, cuius hic ratio prae Gronouiana mihi placebat.*

RVDICVLA, ae. f. Dimin. [σπαθίδιον] *Parua virga. v. g. admovenda et agitanda ea, quae super igne decoquuntur:* Cato de R. R. 9 Convolulus in vinea ne fiet, amurcam, igni leni coquito, rudicula agitato crebro, vsque adeo dum fiat tam crassa quam mel. Plin. 29, 3 Non est opus in hoc vsu lanas rudiculis esse curatas. *Sed hic locus aliter nunc legitur.* Columel. 12, 46. Cato c. 95. Cels. 6, 19.

RVDIARIVS, i. m. [ἄθετος] *Qui impetrarunt missionem arti gladiatoriae, donati rude.* Sueton. in Tiber. c. 7 Rudiariis quoque qui busdam reuocatis auctoramento centum millium. ¶ 2 Rudiarius, qui saga *rudia* et noua polit, Cincius *apud* Festum. Rudiarius, Qui ruderarium cibrum facit, et rudiora linteamina.

RVDIS, e. Adi. [ἀπάλευστος, ἀμαθής, *it.* rude, ἄγναφον Gloss. Vet. *Imperitus, indoctus, insciis, ignarus.* Festus in Rodus *ex* Cincio Omnis fere materia non deformata rudis appellatur, sicut Vestimentum rude, non perpolitum (Vet. Gloss. rude ἄγναφον *fullonem non expertum*). *Haec habentur etiam in fragmento p. 73, vbi illud quoque,* Haminem imperitum rudem dicimus. Cic. pro Flacc. 16 c. 8 Quum in theatro homines imperiti, homines rerum omnium rudes, ignarique confederant. Plin. 2, 7 Sedere coepit sententia haec, paritique et eruditum vulgus et rude in eam cursu vadit. Ad bella rudis Liu. 24, 48. Ad mala iampridem non sumus vlla rudes Ouid. ex Pont. 3, 7, 18. Ad seditiones rudis Liu. 28, 25. Cic. Orat. 1, 40 Quem tu adolescentulus perpulisti, ignarum legum, haec tantem in maiorum institutis, rudem in iure ciuili. *Et* de Orat. 1, 32 Quid esse potest in otio aut iucundius, aut magis proprium humanitatis, quam sermo facetus ac nulla in re rudis? Rudis et videbar in causa Cic. Fam. 4, 1. In re nulla orator tiro ac rudis nec peregrinus atque hospes esse debet Cic. de Orat. 1, 218 c. 50. Rudes, et omnium ignari Quinctil. 1, 8. Iuuen. Sat. 11, 143 Tunc rudis, et Graias mirari nescius artes. ¶ 2 *Ponitur cum G nitiuo et Ablatiuo.* Artium rudes homines Liu. 1, 7. Artium bonarum rudis Tacit. Ann. 1, 3. Belli rudis, *Inexpertus armorum* Hor. Epist. 2, 2, 47. Coniugii rudis iuuenca Ouid. Fast. 4, 33 Dicendi rudis Tacit. Ann. 1, 29, 1. Cic. pro Corn. Balb. 47 Dicere non imperitum foederis, non rudem exemplorum, non ignarum belli fuisse. Literarum Graecarum rudes Cic. Off. 1, 1. Oppidum rudes iuuenci Ouid. Fast. 1, 83. Cic. Verr. 2, 17 Nolebat in agendo discere, tametsi non prominciae rudis erat et tiro. Rerum rudis Valer. Argon. 1, 771. Rerum omnium rudis Cic. Tusc. 1, 57. Idem Acad. 4, 2 c. 1 Quum esset Roma profectus rei militaris rudis. *Item* Arte rudis Ouid. Trist. 2, 424. Adolescens Studiis rudis Vell. 2, 73, 1. Sensibus celebris, Verbis rudis Idem 2, 9, 5. Tractandi rudis militares animos Curt. 4, 3, 17 ¶ 3 *Iam videamus, quorum Nominum epitheton sit* Anni rudes Quinctil. 1, 1, 5. *et* 20. *i. pueritia. Conf.* Claud. Cons. Hon. 3, 25. Argentum *non laboratum* Plin. 33, 3. Campus rudis, *vid.* CAMPVS. Capilli rudes, *Non comti* Senec. Hippol. 31 Carmen rude, *Inemendatum* Ouid Trist. 1, 7, 22. Discipulum rudem atque integrum accipe Cic. de Nat. Deor. 3, 7 c. 3. Epicurus nebes ac rudis Idem de Diuin. 2, 103. Forma ingenii admodum impolita et plane rudis Cic. de Clar. Orat. 295. Genus humanum rude, hebes et impolitum Idem de Orat. 2, 133. Ingenium rude, *Nullis adhuc excultum* Hor. de Arte Poët. 410. Lanae rudes Ouid. de Arte Am. 2, 220. *et* Heroid. 1, 78. *i. Impolitae.* Materia rudis, *Chaos informe* Lucan. , 8. Moles rudis indigestaque Ouid. Met. 1, 7. Pectus Ouid. Epist. 4, 23. Populi Idem Fast. 1, 38. Puer rudis ignoto amore tactus Ouid. Amor. 2, 1, Simplicitas Idem de Arte Am. 3, 113. Terram rudem proscindere Varro R. R. 1, 27. Vestimentum *habuimus* n. 1. *ex Festo.* Vestas Ouid. Fast 1, 131. Vulgus Idem Fast. 2, 292. *Superl.* Ammian. 29, 6 In rabido corde rudissimus, nec reddendae nec accipiendae rationis capax.

RVDITAS, ātis. f. [ἀμαθία, σκαιότης] *Imperitia.* Apul. Flor. 4 p. 363, 7 Prima cratera literatoris ruditatem eximit. *i. prima disciplina Grammatici efficit, vt rudes esse desinant, qui ea imbuuntur.*

RVDIMENTVM, i. n. [προπαίδευμα] *Principium artis, prima disciplina, quae rudibus datur: quod et tirocinium appellatur.* Clarae rudimenta primae militiae Stat. Silu. 5, 2, 9. Bellique propinqui Dura rudimenta Virg. Aen. 11, 157. *i. Difficilia.* Turpe rudimentum patriae praeponere raptam Ouid. Epist. 5, 97. Dicendi rudimenta Quinctil. 2, 1 Lucis rudimentum, *pro Initio vitae* Plin. 7 in Prooem. Militiae rudimentis imbutus cum aliquo actae Interc. 2, 129, 2. Regni puerilis rudimentum Liu. 1, 3. *Add.* 1, 31, 11. Pseudo-Cic. in Sallust. 8 c. 3 An vlla alia putas esse rudimenta et incunabula virtutis? Tale rudimentum tanto sub nomine Debes Ouid. A. A. 2, 193. Deponere rudimenta tirocinii fori aliquo Iustinus 9, 1 *extr. Specimen dare, se non iam rudem.* Pseudo-Cic. in Sallust. 2 Verum eo magis odisse debetis hominem, qui incipiens quidem peccare minimis rebus potuit rudimentum, sed ingressus est, vt neque ab alio vinci possit, *etc.*

RVDO, ere. [ὀγκάομαι] *Animalium quorundam vox v. g. asinorum* Asini rudunt Spartian. in Geta c. 5. Pers. Sat. 3, 9 Vindor, Arcadiae pecuaria rudere credas. Rudiui fortiter Apul. Met. p. 193. Ouid. Fast. 6, 342 *de asello*, Intempestiuo cum rudit ille sono. Vt rudit a scabra turpis Asella mola Ouid. de Arte Am. 290. Rudere, abusiue et de leonibus, et de hominibus dicitur Virg. Aen. 7, 16 Genitus iraeque leonum Vincla recusantum, et sub nocte rudentum. Idem Aen. 8, 248 *de caco, quem hoc ipso cum belua comparat*, Inclusumque cauo saxo, atque insuetа rudentem *Ergo* Virgilius *primam semper corripit, quam producit, vt vidimus, Pe sius. De ceruis* Virg. Georg. 3, 374 Grauiterque rudentes Caedunt. ¶ 2 Rudeo, ēre, *per secundam coniugarum antiqui.* Lucilius, Haec inquam rudet ex rostreis, atque hinnilitab Varr. de L. L. 6, 5 p. 81, 33.

RVDENS, entis. Partic. [ὀγκώμενος] *vt*, Virg. Aen. 3, 561 — rimusque rudentem Contorsit lacuas proram Palinurus ad vndas, *i.* ridentem ac fonantem, *ait* Seruius. Asellus rudens Ouid. Fast. 1, 33. Leones rudentes Virg. Aen. 7, 16. *Substant.* Rudens, *id. mox seorsim.*

RVDĪTVS, ûs. m. *Clamor asini.* Apul. de Asino 8 p. 215 Audito iditu meo. *Penultima longa est, a* rudiui.

RVDOR, ōris. m. *Idem.* Apul. Florid. 3 p. 357 Vox hominis et iba rudore toruior, et lyra concentu variatior.

RVDENS, entis. tam m. quam f. [πέσμα, κάλως, πρότονος] *Funis nauticus.* Virg. Aen. 1, 91 Insequitur clamorque virûm, stridorque rudentum. Plaut. Rud. 4, 3, Heus mane. G quid mancam? T. um hanc tibi rudentem, quam tralxis, complico. *conf.* Non. 3, 187. ic. Tusc. 5, 40 Non sane optabilis est quidem, inquit, rudentibus ota fortuna. Rudentes ea causa sapientissimi dictos volunt, quod mes, quum vento verberentur, rudere existimentur: atque hunc onum proprium funium non asinorum putant Nonius 1, 254. Aptare mos et rudentes Virg. Aen 5, 753. Excutere rudentes Idem oid. 3, 682. Cic. de Diuin. 1, 127 c. 56 *de fato loquens*, Non enim lla, quae futura sunt, subito existunt; Sed est quasi rudentis explicatio, sic tractatio temporis nihil noui efficientis, et primum quidque plicantis. Iactare rudentes Ouid. ex Pont. 4, 9, 73. Immittere rudentes, *vid.* IMMITTO. Laxare excussos rudentes Virg. en. 3, 267. Porrexit innumeros rudentes puppis vtrinque Stat. ilu. 5, 1, 243. Quatere Lucan. 2, 698. Sustollunt intorti rudentes vela Catul. Argon. f. 62, 235. Tractare duros rudentes Iuen. Sat. 6, 102.

RVDENTISIBĪLVS, i. m. *Dictio composita, qua vsus Pacuius, vt auctor est* Varr. de L. L. 4, 1 p. 7, 2.

RVDVS, ĕris. n. [ὕλος, χῶμα, καὶ χαλκὸς ἀνέργαστος, καὶ γῆς σωρὸς Ioss. Lat. Gr.] *Proprie significat rem rudem, asperam et imperfectam, tales sunt glebae illae terra, lapide, metallis constantes, e quibus metalla ura in metallicorum fornacibus excoquuntur: itemque materia ex ruinis dificiorum arena, calce, caementis, lateribus mixta. De illis* Prudent. poth. 725 Non secus ac sculptor ab aeris Rudere decoctam confuefcit *i. confuefacit, docet, facit)* viuere massam. Idem Peristeph. 2, 90 Aurum effossa gignunt rudera: Et de metallis squalidis Poenalis cendit labor. Festus *h. v.* Apud aedem Apollinis aes conflatum cuit, id *(forte leg.* ideo) ad rudus appellabant. *Puto templum ipsum ab altis Apollinis aedibus distinguendum*, Aedem Apollinis ad rudus catum. ¶ 2 *Peculiarem sedem et domicilium quasi habet in dificandi ratione* Rudus *enim vocant materiam, quae ad pauimenta ebantur.* Ilid. Orig. 16, 3 Rudus *(sic vid. leg. pro* Rudos *hic et 19, 10)* rifices appellant lapides contusos calci admixtos, quos in pauimentis iciendis superfundunt: vnde et *Rudera* dicuntur. *Vid.* Vitruu. 7, 1 Primum incipiam de ruderatione — Et si plano solo sit rudendum — inducatur cum statumine rudus —— Rudus si nouum erit, ad tres partes vna calcis misceatur, si rediuiuum fuerit, *in alio aedificio adhibitum)* quinque ad duum mixtiones *(forte* mixtionis) habeat responsum *(ad quinque partes ruderis duae calcis adhibeantur)* Deinde rudus inducatur et vectibus ligneis — pinsatione sodetur. *De eadem re agens, qui Vitruuium in talibus solet sequi*, Pallad. 9, 4 Tunc superstatuminabis rudus, id est faxa contusa duabus partibus, et vna calcis temperante constitues. *vid. reliqua et conf.* Plin. 5, 25 Ruderi nuo tertiam partem testae tusae addi: deinde rudus, quo duae quintae calcis misceantur pedali crassitudine fistucari, *etc. Eandem ipse audiatur* Cato R. R. 18, 7 Fundamenta primum fistucato, ostea caementis minutis et calce arenato semipedem vnum quodque orium struito. Pauimenta ad hunc modum facito, vbi libraueris, e glarea et calce arenato primum corium facito: id pilis subigito, *c. Illud apparet*, rudus *esse minutias quasdam caementorum, glareae, enae, testae contusae, etc. Sed totam etiam massam calce et aqua affusa mperatam*, rudus *esse, liquet ex* Pallad. Mai. 11, 2 Pedaneum super rus inducimus, et assiduo vecte densamus: tunc antequam rudus siccetur, *etc. Vias sternendis* rudus *adhibitum docet* Lucil. *apud* Non. 1, 65 Viam sternendam et iaciendum huc aggerem, et id genus rudus. *Male hic* Nonius, *vel si quis interpolauit*, rudus *interpretatur* sterces; *ale a* radendo *deriuat. Caeterum ad* Lucilii *versum facit, quod* Plinio *ribuitur, non bona, puto, fide, si fideles hic indices*, Complanatae veri rudere viae. *Sic* Tacit. An. 15, 42, 3 *vbi de restituenda post incendium Neronis Roma*, Ruderi accipiendo Hostiensis paludes destinat, utque naues, quae frumentum Tiberi subuectassent, omittae rudere ecurrerent. Rutil. Itiner. 1, 412 Sola manent interceptis vestigia uris: Ruderibus latis tecta sepulta iacent. Colum. 10, 81 Rucere tum pingui, fulido vel stercore asselli, Armentine fimo satures ciunia terrae. Rudus pingue *intelligo, cui argilla multa admixta est de arietibus craticiis. Haec sunt, quae de rudere sic satis diligenti inquisitione inuenire potui. Nihil autem occurrit, vnde probari possit, recte os loqui, cum vulgo aedificiorum etiam stantes reliquias parietumque rueerum nomine appellamus. Nec aliud ex libris iuris annotatum inuenio.* Ver. Gloss. Rudera sunt illa, quae decidunt discussis moenibus fragmenta apidum, et demolimenta caementorum Rudera egerere l. 7 §. 2 D. de amno infecto. Tollere l. 6 eod. In cuius aedes rudera deciderint l. 7 . vlt. eod. ¶ 3 *Aes etiam factum et laboratum antiquis* udus *dictum, non ea modo indicant, quae supra, voce* RAVDVS, *et quae ide deriuantur, dedimus, praesertim* Varro. de L. L. 4, 34 p. 39, 19 orta Raudusc̃ula, quod aerata fuit: aes Raudus dictum. *Vix enim ubium est* Raudus, Rudus *et* Rodus *eandem vocem esse: deriuarique a* uendo, *quod* ruitur, eruitur, *etc. vt ab* ὕω *est* vdus *itemque* fudor. *Non aliter differunt, puto, quam* claudo *et* cludo, Claudius *et* Clodius. 90

RVDĚRO, āre. *Rudus inducere.* Vitruu. 7, 1 Tunc insuper atuminetur, ne minore saxo, quam quod possit manum implere, ilaminationibus inductis ruderetur.

RVDERATIO, ōnis. f. Vitruu. 7, 1 Primumque incipiam de uderatione, quae principia tenet expolitionum, *vid. loca in* RVDVS 95 . 2 *citata.* Ruderationi Statuminatio *fundamenti loco subiicitur.* tatuminatio *fit lapidibus et caementis libralibus et manualibus, sine calce t arena*: Ruderatio *vero* statumini *superinducitur cum calce et arena, ut rudere noua aut rediuiuo, id est, ex vetere aedificio sumto, non nuper ffosso, quod constat e caemento, ad differentiam* nuclei, *qui e testa con-* 100 *sa constat, et tertio loco inducitur. De his omnibus* Vitruu. 7, 1.

RVDERĀTVS, a, um. Adi. Ruderatus ager, *qui rudere s. verum aedificiorum materia abundat, qualem* amat rosa Plin. 21, 4.

RVDETVM, *vel, vt scribitur non nunquam* RVDECTVM, i. n. *Locus plenus ruderibus.* Cato 35 Lentim in rudeto et rubricoso loco, 105 qui herbosus non fiet, ferito. Idem c. 34, 2 Ager rubricosus, et terra pulla, materina, rudeta, arenosa. *Possis etiam pro Adiectiuo habere*, RVDECTVS, a, um.

RVDERARIVS, a, um. Adi. Ruderarium cibrum, Apuleius *dixit* Met. 8 p. 212 *quo vtuntur ad* Rudus.

RVDERATA arenosaque loca primum arari *iubet* Cato R. R. 131 *Possis suspicari* ruderata. *Sed* Rudeta *vel* Rudecta *in bonis libris est*

RVDVSCVLVM, *vid.* RAVDVSCVLVM.

R V F

RVFILLVS, i. m. *Nomen viri delicati apud* Hor. Serm. 1, 2, 27 Pastillos Rufillus olet, Gorgonius hircum. *Est deminutum nomen ex*

RVFINVS, *quod* Iuniorum, Liciniorum, Memmiorum *aliorumque cognomen est. Nobilis ille Hieronymi aduersarius, et ille, in quem Claudianus scripsit.*

RVFRAE, arum. f. *Oppidum Campaniae, cuius meminit* Virg. Aen. 7, 739. *vid.* Sil. 8, 568 *et ibi Drakenb*

RVFRENI, orum. m. *Incolae.* Cic. Fam. 10, 71.

RVFRI MACERIAE, arum. f. *Oppidum Campaniae.* Cato 22, 4 Venduntur ad Rufri macerias numis centum octoginta, temperantur numis triginta, tantidem Pompeiis emuntur. Idem c. 155.

RVFVS, a, um. Adi. [πυῤῥός] *Color idem qui ruber.* Gell. 2, 26 Fauorinus *ita disputat*, Rufus color a rubore quidem appellatus est. Sed cum aliter rubeat ignis, aliter sanguis, aliter ostrum, aliter crocum, has singulas Rufi varietates Latina oratio singulis propriisque vocabulis non demonstrat, omniaque illa significat vna ruboris appellatione — *Russeus* enim color et *Ruber*, nihil a colore *Rufi* differunt — Tum Fronto ad Fauorinum — Non haec sunt sola vocabula rufum colorem demonstrantia — sed alia quoque habemus plura, — *Fuluus* enim, et *Flauus* et *Rubidus*, et *Phoeniceus*, et *Ruticus*, et *Luteus* et *Spadix* appellationes sunt rufi coloris, aut acuentes eum quasi incendentes, aut cum colore viridi miscentes, aut nigro infuscantes aut virenti sensim albo illuminantes, *etc.* Martial. 14, 129 Roma magis fuscis vestitur, Gallia rufis. Rufus quidam Plaut. Pseud. 4, 7, 120 *ad colorem capilli, supercilionum, barbae.* Ter. Phorm. 1, 2, 1 Si quis me quaeret rufus. Idem Heaut. 5, 5, 17 Rufamne illam virginem, *etc. Quidam scribunt duplici* F, Ruffus. *Sed* Martial. 8, 51 *aperte docet, Vocatiuum* Rufe *constare tantum literis quatuor. Damus totum epigramma in* BIBO. Agna rufa Hor. Serm. 2, 3, 214. *al.* Nitida. Color Plin. 12, 12. *Add.* Scribon. 213. *et Conf. Rhod. in Lex. it.* Vitruu. 8, 3. Pallad. 1, 10. Emplastrum Cels. 5, 9, 5. Gingiua Catul. in Egnatium f. 37, 19. *al* Russa. Medicamentum rufum fit Scribon. 212. Sputum siue rufum est siue cruentum Cels. 2, 8. Lucret. 4, 73 Et vulgo faciant id lutea, rufaque Vela. *al.* Russa. *Compar.* [πυῤῥότερος] Plin. 16, 14 Namque et materies maris dura, rufiorque, ac nodosa. Radix rufior paullo Plin. 27, 2. Siligo rufior Campana, at Pisana candidior Idem 18, 9. ¶ 2 Rufus *est cognomen Romanum, vt in* Curtio *illo* Rufo, *in* Virginiis, *etc. sine dubio a colore pilorum primo ortum.*

RVFŬLVS, a, um. Dimin. [ὑπόπυῤῥος] Plaut. Amphit. 4, 4, 63 Vt primum coiuit cicatrix rufula. *Conf.* Idem Asin. 2, 3, 20. Plin. 25, 13. Tunicae Vopisc. in Probo c. 4. Rufuli appellati sunt Tribuni militum, non a populo, sed a Consule facti, quod de eorum iure Rutilius Rufus legem tulerit: hi postea mutatione vnius literae, Rutuli sunt appellati. Festus. *vid.* Liu. 7, 5. *et* 9, 30. Ascon. in Verr. p. 56.

RVFO, āre. [πυῤῥοποιέω] *Rufum facere.* Plin. 15, 22 Rufatur capillus primum prodeuntibus nucleis. *Et* 23, 2 Tunc addito lentiscino oleo illita vna nocte rufat capillum. *add.* ibid. c. 4.

RVFFO, ēre. *a quo* RVFESCO, ĕre. [πυῤῥοποιέομαι] *Rufum fieri.* Plin. 10, 29 Grues senectute nigrescunt, Merula ex nigra rufescit. Donec rufescat Idem 28, 12. *add.* Idem 36, 19.

R V G

RVGA, ae. f. [ἔυτις, πτυχή] *Sulcus veluti quidam, quam senectus in laxata cute efficit.* Cic. de Senect. 92 c. 18 Non cani, non rugae repente auctoritatem arripere possunt, sed honeste acta superioris aetas, *etc.* Aniles rugae Ouid. Met. 14, 96. Canae Ouid. Met. 7, 291. *al.* Venae. Deformes Claud. in Eutrop. 2, 67. Cum bene vir traxit vultum rugasque Coëgit Ouid. Amor. 2, 2, 33. Senilis Ouid. Fast. 5, 58. Cogitur densissima ruga in frontem Iuuen. Sat. 13, 215. Decipere aliquem rugis et supercilio Cic. post red. in Senat. 14 c. 7 *de Pisonis vultu seuero et in rugas contracto.* Exarat senectus frontem rugis Hor. Epod. 8, 3. Excutere rugas Ouid. Amor. 1, 8, 45. Inducit rugas senectus Tibul. 2, 2, 20. Laxantur corpora rugis Ouid. de Arte Am. 3, 73. Portare rugas Idem Am. 1, 8, 45. Remittere aliquid ex rugis, *i. de seueritate* Plin Epist. 9, 17. Trahere rugam Iuuen. Sat. 14, 325. Turpant te capitis nives et rugae Hor. Carm. 4, 13, 11. Venient iam rugae quae tibi corpus arent Ouid. de Arte Am. 2, 118. ¶ 2 Ruga, *non solum in corporibus duci solet, sed etiam in vestibus.* Plin. 35, 8 Praeter quae in veste et rugas et sinus inuenit. Idem 12, 7 Deest tota illa maturitas, ideoque et rugarum colorisque similitudo. Pers. 6, 79 Rem duplicat! feci: iam triplex, iam mihi quarto, iam decies Redit in rugam, *i. multiplicatur:* Ruga plica *est, a qua res* duplicari, triplicari, *etc. dicuntur.*

RVGOSVS, a, um. Adi. [ἐυτιδώδης, πτυχώδης, ἐυτιδωτός] *Rugis plenus.* Plin. 12, 13 Amomum laudatur quam maxime punici mali foliis simile, nec rugosis. Acina rugosa Columel. 13, 43. Cortex rugosus Plin. 16, 31. Ouid. Heroid. 5, 28. Facies rugosior vna passa Claud. in Eutrop. 1, 111. Folium rugosum Plin. 13 c. vlt. Frons rugosior Martial. 3, 93. Genae Ouid. Amor. 1, 8, 112. Palmae Idem Met. 8, 674. Piper Pers. 5, 55. Senecta rugosa ora pallent Tibull. 3, 5, 25. *add.* Cels. 2, 8. 5, 26. *et* 28. 7, 19. Ouid. Fast. 1, 185.

RVGINŌSVS, a, um. Idem Cael. Aurel. Acut. 1, 11 Cutis veluti ruginosa vel fulcata pannositas.

RVGOSĪTAS, ātis. f. pro *Scuritate posuit.* Tertull. de Patient. 15 Frons nulla moeroris aut irae rugositate contracta.

RVGO, āre. Rugare *dicitur vestis, quam multos sinus facit.* Plaut. Casin. 2, 3, 30 Vide palliolum vt rugat. *add.* Fragm. *ap.* Gell. 18, 12.

RVGĀTVS, a, um. *vt*, Rugata testa, *apud* Plin. 9, 33.

RVGIO, īre. [ἐρυχάομαι] *Rugire dicitur leo, quam vocem emittit.* Auctor Philomelae v. 49 Tigrides indomitae rauant, rugiuntque leones,

nes. *conf.* Spartian. in Geta 5. Numquid rugiet onager, cum habuerit herbam? Vulg. Iob. 6, 5. Rugiunt clamantes contra deos suos, sicut in gehenna mortui Firmic. de Error. prof. relig. p. 38 *de sacerdotibus gentilium.*

RVGIENS, entis. Diabolus tanquam leo rugiens circumit Vulg. 1 Pet. 5, 8. Catulus leonis saeuus et rugiens Vulg. Iud. 14, 5. *add.* Psalm. 104 (103) 21. Zephan. 3, 3.

RVGĪTVS, ūs. m. [ἐρυχηθμός] Vopisc. in Prob. c. 19 Rugitibus tonitrua excitare. Leonum Prouerb. 20, 2. Intestinorum Hieron. Epist. 22, 5 *ad* Eustochium.

RVGVSCI, orum. m. Alpini populi *inter eos quos Caesar subegit* Plin. 3, 20.

R V I *et* R V L

RVĪDVS, *siue* RVVĪDVS, a, um. Adi. [ἄξεστος] Plin. 18, 10 s. 23 *de pictura*, Maior pars Italiae ruido vtitur pilo. *Hermolaus, non tam quod sine ferro est, id nomen habet, quam quod asperum, impolitumque. Nam* et Ruuidus panis *Plauto (vt ait Festus)* eum significat, qui parum coctus, rugosusque sit, *quanquam* Rubidus *fere scribitur, v. v.*

RVINA, *vid.* RVO.

RVLLA, ae. f. *Instrumentum ferreum, stimulo rusticorum additum, ad vomerem detergendum.* Plin. 18, 19 Purget vomerem subinde stimulus cuspidatus rulla. *Diminutiuum a* Runa, *quod est* teli genus, *vt ait* Festus. Ennius Runata recedit. *Habet vt videtur hoc telum latiorem cuspidem. Sed conf.* RALLA.

RVLLVS, i. m. [Ῥάλλος] *Cognomen Romanum* Seruiliorum. Plin. 8, 51 Solidum aprum Romanorum primus in epulis appposuit, qui Ciceronis Consulatu legem Agrariam promulgauit. *Videtur fuisse forma diminuta ex* Rurus, *i. ruralis, rusticus.* Rullus, mendicus, ἀγύρτης *vel* ἀγροῖκος Vet. Gloss. *sed vid. Voss. in Etymol.* p. 438.

R V M

RVMA, ae. f. *Idem quod* Rumen. Seruius *ad* Virg. Ecl. 6, 54 Rumatio dicta est a ruma eminente gutturis parte, per quam demissus cibus a certis reuocatur animalibus. *Conf.* RVMINATOR. *Add.* Isidor. 12, 1. ¶ 2 *Mamma est*, vt Rumen *et* Rumis. *Fluctuat enim vox non tam scriptoribus vsitata, quam iactata inter paruos et nutrices.* Varro de R. R. 2, 11, 5 Mammae enim Rumis siue Rumae. *Diffusiorem ex Nonio locum, vid. in* RVMINA DEA.

RVMBOTINVS, *vid.* RVMPOTINVS.

RVMO, āre. [ἀναμασσάομαι, μηρυκάζω] *Idem quod* Ruminare *dicebatur apud veteres.* Festus *in* RVMEN. ¶ 2 *Est etiam* Rumare, *Lactare, quasi mammam in rumen immittere. conf.* IRRVMARE.

RVMEN, ĭnis. n. Festus: Rumen est pars colli, qua esca deuoratur: vnde et rumare dicebatur, quod nunc ruminare. ¶ 2 Rumen, *Mamma dicitur.* [μαστὸς] Plin. 15, 18 s. 20 *de* Ficu Ruminali, Magisque ob memoriam eius, quae nutrix fuit Romuli ac Remi conditoris appellata: quoniam sub ea inuenta est lupa infantibus praebens rumen (ita vocabant mammam) miraculo ex aere iuxta dicato, tanquam in comitium sponte transiisset. ¶ 3 Rumen, Nonius 1, 64 docet esse Locum in ventre, quo sumitur cibus, et vnde redditur. Pomponius Postibulo, Ego rumorem paruifacio, dum sit rumen qui impleam.

RVMĬNO, āre. [μηρυκάζω] *et* RVMĬNOR, āri. *est Reuomere, ac rursus consumere; quasi cibum ad rumen reuocare, iterumque conficere.* Columel. 6, 6 Propter quae bos neque ruminat, neque lingua se detergit. Scarus solus piscium dicitur ruminare Plin. 9, 17. *conf.* Idem 10, 73. 11, 37. Herbas ruminare Ouid. Amor. 3, 5, 17. *et* Virg. Ecl. 6, 54. Ruminari, per translationem, In memoriam reuocare. Varro Tanaquile, Non modo absens quidquam de te saepius cogitabit, sed etiam ruminabitur hunamtatem. Liuius Aegisstho, Nemo haec voster ruminabitur mulieri. *Alii legunt*, Vostrae ruminetur. *Haec* Nonius 2, 746. *conf.* Idem 7, 103. *Sic* Sermo intellectu ruminandus Tertull. de Resurr. carn. c. 37. Ruminare carmina, libros veterum Sidon. Epist. 3, 13. *et* 1, 3. *i. recensere, retractare.*

RVMINATIO, ōnis. f. [μηρυκασμός] Plin. 11, 37 Quibus neque dentes vtrinque, nec ruminatio. Idem 17, 22 Si faucias recenti medicina mordeat quaedam hiemis ruminatio, *i. Frigoris reiteratio. ducta metaphora a cibi repetitione et reuocatione. Similis metaphora* Cic. Att. 2, 12 Quanto magis vidi ex tuis literis, quam ex illius sermone, quid ageretur de ruminatione quotidiana, de cogitatione Publii, *etc.*

RVMINĀTOR, ōris. m. Arnob. 7 p. 230 Aerumnae (*al.* Rumae) sunt prima in gurgulionibus capita, qua deiicere cibos et referre natura est ruminatoribus saeculis, *i. animalibus ruminantibus. conf.* Voss. Etym. p. 438.

RVMINĀLIS, e. Ficus ruminalis, [Ῥωμινάλιος ἐρινὸς] sub qua Lupa Romulo et Remo dicitur mammam praebuisse, *vt ait* Festus: *quae et* Romula *vocitata est. vid.* Seru. *ad* Aen. 8, 90. *et Salmas. ad Solin.* p. 800. Ouid. Fast. 2, 411 Arbor erat, remanent vestigia, quaeque vocatur Romula nunc ficus, Rumina ficus erat. Ruminalis arbor deminuta et reuiresens Tac. A. 13, 58, 1. *conf.* Liu. 1, 4. Plin. 15, 18 *quem locum damus, voce* RVMEN n. 2. Ruminales hostiae, *eorum animalium quae ruminant* Plin. 8, 51.

RVMINVS *inter Iouis cognomina est* Augustin. de C. D. 7, 11 *fr.* Dixerunt eum Victorem — Almum, Ruminum, et alia. *quia cum* Almo *iungit, forte intelligi voluit, qui velut lactaret, quasi rumine praebito, omnia.*

RVMĪNA, ae. f. *Dea eadem, quae* Rumia. Varr. Cato, vel de Liberis educandis: Hisce manibus lacte sit, non vino, Cuninae propter cunas, Ruminae propter rumam, id est, prisco vocabulo, mammam, a quo subrumi etiam nunc dicuntur agni. *Haec* Nonius 2, 756.

RVMIS, is. f. [θῆλυ] *Idem quod* Ruma, *ist est, mamma, sed proprie animalium.* Varr. R. R. 2, 11, 5 Mammae enim rumis, siue rumae, vt ante dicebam, a rumi, et inde dicuntur subrumi agni lactentes, a lacte. *Respicit ad 2, 1, 20. Vterque locus varietate lectionis laborat. Hinc legendum arbitror* Iuuenal. 11, 106 Geminos sub rume Quirinos, *pro rupe, quod vix conuenit. conf.* Tert. de Resurr. Carn. c. 4.

RVMIA, ae. f. [Ῥωμία] *Dicta est, Dea, quae rumis, id est, mammis, hoc est, pueris lactentibus praesidebat. Huius meminit* Augustin. de Ciuit. Dei 4, 11. *et* 6, 10. Varr. de R. R. 2, 11, 5 Non negarim inquam, ideo apud diuae Rumiae facellum a pastoribus fatam ficum. Ibi enim solent sacrificare lacte pro vino, et pro lactentibus, *vid.* RVMINA *paullo ante.*

RVMENTVM, i. n. *Abruptio, ap.* Festum, *cuius locum lacerum ita fanandum putat Scaliger*, Rumentum in auguralibus significare videtur abruptionem: Dum verberat anciliorum aerimen *(i. aes)* auis canerit *(cecinerit)* interea, id eo augurio rumentum esto.

RVMEX, ĭcis. m. [λαπάθον] *Lapathi siluestris genus.* Plin. 19, 12 Solum vero ex omnibus lapathum siluestre melius, hoc in sativis rumex vocatur, nasciturque fortissimum. *conf.* Idem 11, 8. *et* 26, 4 *et* 20. Apul. de Herb. c. 13. Apic. 1, 1. Radices rumicis Scribon. 111, 127. Erraticae radices rumicis 253. *i. agrestes.* ¶ 2 Rumex, Genus teli, simile spari Gallici, cuius meminit Lucilius Tum spara, tum rumices portantur, stragula porro. *Haec* Festus, *e quo restituti sunt* rumices *etiam* Gellio, 10, 25 *vbi inter* telorum nomina — gesa, lancea, spari, rumices, trifaces. *In MSS. erat* rumi gestri faces: *vnde Turnebus exscidpserat* runae, cestri.

RVMIGESTRI, *Teli genus laudatur e* Gell. 10, 25. *Sed. vid.* RVMEX n. 2.

RVMĬGO, āre. *apud* Apul. de Asino aureo 4 p. 153 Iam fere tertium palam rumigabam, *i. vt interpretor, Ruminabam.*

RVMIFERO, RVMIGERO, *vid.* RVMOR.

RVMON, *nomen antiquum Tiberis.* Seru. *ad* Aen. 8, 63 Stringentem ripas: Radentem, imminuentem: nam hoc est Tiberini fluminis proprium, adeo vt ab antiquis *Rumon* dictus sit, quasi ripas ruminans et exedens: in sacris etiam *Serra* dicebatur: vnde ait nunc Et pinguia culta secantem: in aliqua etiam vrbis parte *Terentum* dicitur, eo quod ripas terat. *Ad* Aen. 8, 90 Ergo iter inceptum celerant rumore secundo, Aut, *inquit*, Rumore pro Rumone prosuit: nam, vt supra diximus, Rumon dictus est, vnde et ficus Ruminalis, *etc.* Ergo si fuerit Rumone secundo, fauente fluuio intelligimus. *Codex Virgilii Mediceus, cui principatum in eo genere tribuunt, vt est a Fogginio publicatus* Rumone *habet a prima manu: literae* N *iugulatae* R *superpositum. Sed vid.* RVMOR Secundus.

RVMOR, ōris. m. [ῥόος, ῥῆμα] *Sermo in populo sine certo auctore, in bonum vel in malum, de re recenti dispersus.* Cic. Verr. 3, 98 Multa sunt imposita huic ordini munera, multi labores, multa pericula, non solum legum ac iudiciorum, sed etiam rumorum ac temporum. Cic. de Finib. 2, 49 Honestum quid sit, si id non est in voluptate, negat fe intelligere: nisi forte illud quod multitudinis rumore laudetur. Idem Fam. 12, 9 Nihil perfertur ad nos praeter rumores de oppresso Dolabella, satis illos quidem constantes, sed adhuc sine auctore. Cic. pro Lege Manil. 45 Sinite hoc loco Quirites, sicut Poëtae solent, qui res Romanas scribunt, praeterire me nostram calamitatem, quae tanta fuit, vt eam ad aures L. Luculli non ex praelio nuntius, sed ex sermone rumor afferret. Cic. pro Muraen. 35 Totam opinionem parua nonnunquam, commutat aura rumoris. ¶ 2 *Epitheta.* Aduersus Tac. Hist. 2, 26, 4. *et* Ann. 14, 11, 6. Amaro rumore accensus, *a finistra fama irritatus* Virg. Aen. 4, 203. *conf. Barth. ad* Claud. p. 1107. *contrarium est* secundus, *de quo mox.* Atrox Tac. Hist. 1, 54. Cic. Fam. 8, 1 Quod ad Caesarem attinet, crebri, *et* non belli de eo rumores veniunt: alius equitem perdidisse: *alius, etc.* Celebris, *vid. h. v.* Clarus Tac. Ann. 15, 48. Clemens Sallust. Iugurth. c. 22. Constans, *vid. h. v.* Crebri rumores, *vid.* Bellus RVMOR. Fallax Claud. in prim. Conf. Stil. 2, 294. Cic. Att. 11 vlt. Illum discessisse Alexandria rumor est non Firmus, ortus ex Sulpicii literis. Frigidus Hor Serm. 2, 6, 50. *languidus:* manat enim *non ruit, non currit.* Gemmeus Martial. 10, 3. *i. bona fama* Iniquus Ouid. Fast. 4, 307. Iniucundus, *vid. mox* Tristis. Magnus, *vid.* MAGNVS. Miserabilis Claud. de Bell. Get. 199. Cic. Fam 12, 10 Nos de Dolabella quotidie quae volumus, audiumus: sed ad huc sine capite, sine auctore, rumore Nuntio. Cic. Fam. 9, 2 T vero nolo, nisi ipse rumor iam Raucus erit factus, ad Baias venire *i. resederint paullatim et moderatiores erunt sermones de victoria Caesari. Paullo ante dixerat,* Dum deferuescit haec gratulatio. Secundus rumor, *cum de nauigatione sermo est, murmur illud aquae a tergo impellentis, idemque fere significat ac secundo cursu.* Vet. Poëta *ap.* Cic de Diuin. 1, 29 c. 17 Soluere imperat secundo rumore atque aduersa aui. Virg. Aen. 8, 90 Ergo iter inceptum celerant rumore secundo. *Comparat cum hoc versu* Macrob. 6, 1 *versum veteris Poetae* Suaeuii, Redeunt, referunt petita rumore secundo. Rumorem *tribuit fluuio etiam* Auson. Mosella 21 Et virides Baccho colles, et amoena fluenta interlabentis tacito rumore Moselae. *Conf. Gronou. Obs.* 2, 17. *Alia ad famam pertinet bonam.* Tacit. Ann. 3, 29 Vtque haec secundo rumore, ita aduersis animis acceptum, quod filio Claudii socer Seianus destinaretur, *vid.* Horat. Epist. 1, 10, 9. *Ita* Honestiorem et rumoris secundi esse Apul. Dogm. Plat. 2 p. 25. Sine capite Cic Fam. 12, 10. *i. ἀδέσποτος, cuius nescitur auctor s. origo.* Sinister Lucan. 8, 52. Tac. Hist. 2, 93, 3. Tristis Cic. Fam. 15, 17. Rumore tristiores, sed ἀδέσποτοι. Idem Qu. Frat. 3, 8 Rumor Dictatori iniucundus bonis. Vagus Tacit. Ann. 2, 39. Validus Idem ibid. 4, 10. ¶ 3 *Verborum formulae:* Omnem infimae plebis rumorem in theatro, vt spectator, in circo vt fautor, Affectauit Tac. H. 2, 91, 2. Afferre rumores, Affingere rumoribus, *vid. hh. vv.* Cic. Att. 16, 5 Sed tamen rumoris nescio quid Afflauerat, commissionem Graecorum frequentiam non fuisse. Affluit rumor Idem Qu. Fratr. 3, 3. Martial. 3, 80 Rumor ait linguae te tamen esse malae. Aucupari inanem rumorem, Calent rumores, Colligere rumorem, *vid. hh. vv.* Diditur hic subito Troiana per agmina rumor Virg. Aen. 7, 144. Differre rumorem Tranquillus in Oct. c. 7. Ter. Heaut. prol. v. 16. Dissipatis rumoribus improbissimis Cic. Philipp. 14, 10 c. 4. Effertis quae vos ad caelum rumore secundo Hor. Epist. 1, 10, 9. It facti rumor per oppida Ouid. Met. 6, 147. Cic. pro Deiot. 25 c. 9 At eo, inquit, tempore ipso Niceam Ephesumque mittebat, qui rumores Africanos Exciperent, et celeriter ad se referrent. Exstinguere rumorem Idem Att. 15, 10. Flagrare rumore malo Hor. Serm. 1, 4, 125. Incedit rumor Tacit. Ann. 1, 5. *et* 6, 23, 4. *h. e. Subit.* Increbescit, *vid.* INCREBRESCO Inflat animos, *vid.* INFLO. Plaut. Casin. prol. 11 Nos, postquam populi rumore Intelleximus, Studiose expetere vos Plautinas fabulas *al.* rumorem. Manat frigidus a rostris per compita rumor Hor Serm. 2, 6, 50 *vt* Serpit. Narrat rumor, Ortus rumor, *vid. ff.* Perferret multa etiam ipse rumor Cic. Fam. 2, 8. Nihil Perfertur ad nos praeter rumores Idem ibid. 12, 9. Perstrepit rumor in aula Stat. Achil. 2, 76. Pertulit hoc idem nobis Germanice rumor Ouid ex Pont. 2, 1, 49. Pernaserat rumor, ipso tempore flagrantis vr-

bis

is, *etc.* Tacit. Ann. 15, 39, 3. Cic. de Nat. Deor. 3, 13 Rumoribus, inquit, mecum pugnas Balbe, ego autem a te rationes requiro. eneſcunt rumores Tacit. Ann. 2, 77, 2. *h. e. Vaneſcunt, et conſumuntur.* Serere varios rumores Virg. Aen. 12, 228. Serpit umor Cic. pro Mur. 45. *vt* Manat. Seruire rumori, *i. Famae* Plaut. Trin. 5 ,2,14. Spargere rumorem Cic. pro Deiot. 25. Subdere rumorem Tac. liſt. 3, 25. Sum: Erat claro apud vulgum rumore Id. Ann. 15, 48. *de Piſone.* ſt rumor in ambiguo Ouid. Met. 3, 253. Ter. Andr. 1, 2, 14 Meum natum rumor eſt amare. Idem Phorm. 5, 8, 18 Nam qui erit umor populi inquit, ſi feceris? Cic. Fam. 1, 8 Rem te valde 10 ene geſſiſſe rumor erat. *Sic* Martial. 4, 16. Surrexit rumor Tacit. liſt. 2, 42, 1. Vagantur rumores Ouid. Met. 12, 55 Miſtaque cum eris paſſim commenta vagantur Millia rumorum. Quos rumor lba gemmeus Vehit penna Martial. 10, 3. Venit rumor, datum 15 i gladiatores Terent. in Hec. prol. 39.

RVMVSCVLVS, i. m. Dimin. Cic. pro Cluent. 105 c. 38 Tum iam illi quinque, qui imperitorum hominum rumuſculos aucupati, im illum abſoluerunt, iam ſuam clementiam laudari magnopere no- bant. Rumuſculi populares Cic. de Legib. 3, 35 c. 16.

RVMIFĔRO, āre. [ϑρυλλέω] *Rumoribus ferre: antique.* Plaut. 20 mph. 2, 2, 46 Quamque adeo ciues Thebani vero rumiſerant probam, *id.* Non. 2, 748.

RVMIGĔRO, āre. [διαϑρυλλέω Gloſſ. Gr. Lat.] *Idem, ſed obſoleum, vid.* Feſt. *in voce* RVMITO.

RVMIGERATIO, ōnis. f. Lamprid. Heliogab. c. 10 Inſami 25 mmigeratione paſci. *vid.* Voſſ. de Vit. Serm. Lat. 44, 22 p. 769.

RVMIGERŬLVS, i. m. [ϑρυλλητὴς Gloſſ. Lat. Gr.] Ammian. 4, 1 Per clandeſtinos rumigerulos. Me ſuſpicioſum et rumigerulum clamitas Hieron. Epiſt. 47 de vitando ſuſpecto contubernio c. 4.

RVMĪTO, āre. Feſtus, Rumitant, rumigerantur. Naeuius, Simul 30 ius aliunde rumitant inter ſe.

RVMPO, rūpi, ruptum, ĕre. [ῥήγνύω, ῥήσσω] *Frangere, certe vim icere.* Virg. Aen. 10, 223 Rupimus inuitae tua vincula Hor. rm. 2, 7, 70 Rumpere catenas. Cic. Verr. 5, 78 Quid ſi auſuſſet, ſi vincula rupiſſet. Cic. in Vatin. 10 c. 4 Vt aliquando iſta, 35 tae ſunt inflata rumpantur. *Ad inuidiam Vatinii et ſtrumas ſimul reicit. Vid. mox* RVMPI inuidia. Rumpitur rana *in fabula ab ſtatione* Phaedr. 1, 14. *Hyperbola frequenti, quae nititur conſuetudine conotus verba ponendi pro actu et effectu, vt in* enecare, obtumere, *etc.* Rumpere *interdum non multo plus eſt, quam Defatigare.* Plaut. 40 ere. 1, 1, 40 Opera licet experiri, qui me rupi currendo tua cauſa. er. Hec. 3, 4, 21 Vt me ambulando rumperet? Ego me tua cauſa on rupturus ſum Plaut. Capt. prol. v. 14. Omne animal eſt debile rumpitur Veget. Muſom. 3, 1, 9. Rupit Hiarbitam Timagenis aemula ngua Hor. Ep 1, 19, 15. *Talia ſunt:* Virg. Georg. 3, 328 Et cantu 45 ierulae rumpent Arbuſta cicadae, *hyperbole, pro vehementer impleluntur, t mouebunt adeo. Sic* Iuuen. 1, 18 Conuulſaque marmora clamant rmper, et aſſiduo ruptae lectore Columnae. *Simile* Iuuen. 7, 86 d cum fregit ſubſellia verſa, Eſurit. *Similia Graecorum dedit Graecus Lect. Heſiod.* c. 20 *ad v.* 203. *Forte etiam huc referas* Virg. 50 l. 8, 71 Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis, *i. a nocendo cohibetur. Sic apud ICtos* Rupiſſe videtur, qui corrupit Vlpianus vi nor. rapt. l. Practor. Idem in l. Si ſeruus ſeruum §. inquit D. l. Aquil. Inquit lex, ruperit: quod verbum fere omnes veteres ſic ntellexerunt, Corruperit. Alphen. in l. Qui inſulam Locati, Qui 55 ulas ad certum pondus oneris locarat, quum maiore onere conductor is rupiſſet. ¶ 2 *Formulae cum Nominibus:* Aditus rumpere, *vid.* ADEO, īre. Aëra ictibus rumpit Ouid. Met. 4, 124. mnes fontibus rumpuntur Virg. Georg. 3, 428. *i. erumpunt, vid. mox* rumpere. *it.* Diem rumpere. Amores tantos rumpi non ſperet 60 irg. Aen. 4, 292. Caelum *et* Nubes *in tempeſtate* rumpi *dicuntur ictis: vid. Drakenb. ad* Sil. 3, 196. Ouid. Met. 10, 723 Pariterque ius, pariterque capillos Rupit. Conditiones pacis Veſl. 2, 48, 5. rſum Val. Flacc. 1, 3. *vbi vid. Burm.* Fulmen emicuit, et rupit iem, *i. Erumpendo emiſit lucem igneam* Lucan. 1, 153. *vt* fontibus 65 mnes rumpi *modo vidimus.* Edicta rumpere Hor. Carm. 3, 15, 22. idem Liu. 9, 40. Foedus Idem 3, 25. Virg. Aen. 12, 585. Ibid. 540. Foedera negligere, violare, rumpere Cic. pro Corn. Balb. c. 5. Frena pudoris Propert. 3, 19, 3. Funem ab litore rum- re, et fugere Virg. Aen. 3, 640. Germen rumpit *intell. corticem* 70 ſtantem Pallad. Mart. 1, 3. *i. erumpit.* Guttura cultro Ouid. Met. , 464. Horrea rumpunt immenſae meſſes Virg. Georg. 1, 49. d. n. 1. *et* FRANGERE Subſellia. Imperium Tac. Ann. 13, 36. Iter rum- re ad litora Ponti Adriaci *dicitur* Auſidus Per clypeos, galeasque virûm ieſosque per artus. Sil. 1, 54. *vid. Drakenb. ad* Sil. 7, 568. *Iter* um Ouid. Am. 75 6, 88. *ad amnem iter amantis remorantem*, Quid coeptum, ruſtice, mpis iter, *i. abrumpis tranſitu prohibendo. Sic* Hor. Od. 3, 27, 5 umpat ſerpens Iter inſtitutum. Ius rumpere Liu. 4, 17. Moras rumere *h. e. Feſtinare*, Virg. Georg. 3, 43. Martial. 2, 64 Eia age, rumpe ioras, quo te ſpectabimus vsque? Mulas rumpere, *i. corrumpere,* 80 *id.* n. 1. Graecia coniurata rumpere Nuptias Hor. Carm. 1, , 7. Patientiam rumpere, *vid.* PATIENTIA *in* PATIOR. Pectora rumpere enſe Virg. Aen. 9, 452. Pectora fremitu rumpere ueret. 3, 298 *de leonibus.* Praecordia ferro Ouid. Met. 6, 251. ueſtus pectore rumpere Virg. Aen. 4, 553. *i. In quaeſtus repente et* 85 *are erumpere.* Reuerentiam ſacramenti rumpere Tacit. Hiſtor. 1, 12. e: Non ſi te ruperis: *parua rana ad matrem, etc.* Hor. Serm. 2, 3, 319. umpere ſe *dicuntur* amnes *pro* Erumpere. *Certe variant libri, et ntentiae interpretum, vid.* ERVMPO n. 3. *et add. Burm. ad* Grat. 432 uptique ambuſtis faucibus amnes. *Et iam dedimus ex* Virg. Georg. 90 428 Rumpuntur fontibus amnes. Virg. Aen. 10, 64 Quid me alta ilentia cogis Rumpere, et obductum verbis vulgare dolorem? Sientia ſermone rupit Ouid. Met. 1, 208. Somnos Lucan. 3, 25. elum rupit terga nouena boum clypei Ouid. Met. 12, 97. Cic. e Orat. 1, 241 c. 57 Quia conſtat agnoſcendo rumpi Teſtamentum, 95 rgo in hoc genere iuris iudicia nulla ſunt. Teſtamentum rumpi icitur, quum permanente ſuo in ſtatu teſtatore caſu aliquo euertitur 3 §. 2 D. de iniuſto, rup. et irrito teſtamen. Tunicas Virg. eorg. 2, 75. Veſtes Ouid. Met. 6, 131. Vincula Virg. Aen. , 233. Cic. Catil. 4 c. 4. Vocem rumpere, *de eo dicitur, qui cum* 100 *iu tacuerit, repente quidpiam edit.* Virg. Aen. 2, 129 Compoſito umpit vocem, et me deſtinat arae. Seruius, h. e. Erumpit in vocem. t dictum eſt per contrarium. Nam ſi Silentium rumpere, eſt loui: Vocem rumpere, eſt tacere. Sed aliqua interdum ſimpliciter, nterdum per contrarium intelliguntur. Idem Aen. 3, 246 — Rupitque hanc pectore vocem. h. e. Cum indignatione loquitur, *vt ait* Seruius. *conf. Drakenb. ad* Sil. 4, 528. ¶ 3 *Obſeruatt.* Invidia rumpi Virg. Ecl. 7, 26. Rumpatur quisquis rumpitur invidia Martial. 9, 98. Ouid. Rem. 389 Rumpere, liuor edax, iam magnum nomen habemus. Malis rumpi, et Non moueri, *contraria* Cic. Qu. Fratr. 3, 9. Hor. Serm. 1, 3, 136 Vrgeris turba circum teſtante: miſerque Rumperis, et latras. *Similia dedimus* n. 1. Ter. Eun. 5, 6, 26 Ceſſo huc intro rumpere? *h. e. vt adhibita certe celeritate, intrare.* Plin. 30, 4 *de bupreſti*, Deuoratumque tacto felle ira bouem inflammat, vt rumpat, *i. a nimia inflatione perniciem afferat. Metaphor.* Martial. 10, 79 *de* Otacilio *paupere* Torquatum *diuitem aemulante, ita finit,*

Conſul Torquatus, vici ſuit ille magiſter
Nec minor in tanto viſus honore ſibi.
Grandis vt exiguam bos ranam ruperat olim,
Sic puto Torquatus rumpet Otacilium.

i. occaſionem praebebit, vt aemulatione ſtulta ſibi interitum rei familiaris adferat. Rupſit, pro Ruperit, Praeteritum antiquum in XII Tab. *apud* Feſtum, Si membrum rupſit, *etc. i. Ruperit.*

RVMPTVS, a, um. pro Ruptus. Vlpianus l. 3 §. 4 Dig. de iniuſto, rumpto, irrito facto teſtamento. *Add.* ibidem l. 4.

RVPTVS, a, um. Partic. *vt*, Rupta pacis fides Liu. 24, 29. Aggeres rupti Virg. Aen. 2, 496. Comis ruptis exululare Ouid. Epiſt. 15, 114. *al.* Scilſis. Idem Epiſt. Sabin. 2, 96 Rupi, quam ruptam ſum mihi queſta, Fidem. Virg. Georg. 1, 510 Vicinae ruptis inter ſe legibus vrbes Arma ferunt. Montes rupti Lucan. 3, 63. Obiicibus Virg. Georg. 2, 480. Puſtula rupta laedit teneras manus Tibul. 2, 3, 10. Quies populis rupta Lucan. 1, 239. Teſtamentum ruptum, et Ratum, *contraria* Cic. de Orat. 1, 173 c. 38. *Eſt titulus Pandectarum* De iniuſto, rupto, irrito facto teſtamento. Rumpto *ibi ſolere ſcribi, modo obſeruatum.* Ouid. de Rem. Amor. 598 Ruptaque ſingultu Verba loquentis erant, *i. interrupta.* Vincla rupta Virg. Aen. 8, 651. Plin. 20, 6 Conuulſis et ruptis, cum ſale et oleo. Sanare ruptos Martial. 10, 56.

RVPTVRA, ae. f. *barbarum, pro agro proſciſſo, vid. Gloſſar. C. du Freſne.*

RVPTIM. Adu. *Laudatur* Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 5 Aguntur omnia ruptim atque turbate. *Sed videtur ſphalma pro* raptim.

RVPTOR, ōris. m. Liu. 4, 19 Hiecine eſt, inquit, ruptor foederis humani, violatorque gentium iuris? *Adde* Idem 21, 40. Tac. Hiſtor. 4, 57. Ruptores pacis Idem Ann. 2, 13, 2. *add.* Sidon. Epiſt. 3, 13.

RVPTIO, ōnis. f. Vlpianus in l. Si ſeruus §. rupiſſe D. ad legem Aquiliam, Aquilia, enim eas ruptiones, quae damna dant, perſequitur.

RVMPI, orum. m. *qui et* Traduces *dicuntur.* Varro de R. R. 1, 8, 4 Quartum pedamentum eſt natiuum eius generis, vbi ex arboribus in arbores traductis vitibus vinea fit, quos traduces, quidam rumpos appellant. *Ab his* Rumpis *ductum videtur nomen*

RVMPOTINVS, RVMBOTINVS, ROMBOTINVS, *vel denique* RHOMBOTINVS, a, um. Columel. 5, 7, 1 Eſt et alterum genus arbuſti Gallici, quod vocatur rumpotinum: id deſiderat arborem humilem, nec frondoſam: Cui rei maxime videtur idonea opulus. Ea eſt arbor corno ſimilis: quin etiam cornus, et carpinus, *etc. Apparet* rumpotinum Columellae *eſſe generale nomen arboris humilis, nec frondoſae, ad quam vitis diſponatur.* Arbores rumpotinas *mox vocat, quae verba ſtatim damus in* RVMPOTINETVM. *Sed* Plin. 14, 1 ſ. 3 *videtur peculiarem ſpeciem facere* Rumbotinum: *ſic habent libri, vel* rnombotinum, *vel* rombotinum. Rumbotinus, *inquit*, vocatur, et alio nomine populus (*al.* opulus: *ſed illud defendit ex MSS. Harduinus*) arbor Italiae Padum transgreſſis, cuius tabulata in orbem patula replent, *vites, etc.* Plin. 24 vlt. ſ. 112 *ad hunc ipſum locum reſpiciens,* Rombotinum, (*al.* Rumpot.) arborem demonſtrauimus inter arbuſta: iuxta hanc viduam vite naſcitur herba, quam Galli rhodoram vocant. Plin. 24 vlt. ſ. 112. *vid. ſequentia.*

RVMPOTINĔTVM, i. n. *Locus arboribus rumpotinis conſitus.* Columel. 5, 7, 2 Nam fere ita conſtitutum rumpotinetum animaduerti, vt ad octo pedes locis ſiccis et eluoſis, ad duodecim locis planis et vliginoſis tabulata diſponantur, plerumque autem ea arbor in tres ramos diuiditur, quibus ſingulis ab vtraque parte complura brachia ſummittuntur, tum omnes paene virgae, ne vmbrent eo tempore, quo vitis putatur, abraduntur. Arboribus rumpotinis ſi frumentum non inferitur, in vtramque partem viginti pedum ſpatia interueniunt.

RVMVSCVLVS, *vid.* RVMOR.

R V N

RVNA, ae. f. Genus teli ſignificat, *auctore* Feſto. *Turnebus ſuſpicabatur, reſtituendum hoc nomen* Cic. de Legib. 3, 20 c. 9 C. vero Gracchus ruinis et ſicis iis, quas ipſe ſe proieciſſe in forum dixit, quibus digladiarentur inter ſe ciues. *Sed retinuit tamen et probauit* ruinis. *At Dauiſius* runis *in ipſo textu.*

RVNATVS, a, um. Ennius, Runata recedit, i. e. Pilata, Feſtus Paulli.

RVNCA, ae. f. pro Runcina veteres vſurpauerunt, teſte Feſto.

RVNCĪNA, ae. f. [ῥυκάνη Gloſſ. Lat. Gr. *et* Gr. Lat.] *Inſtrumentum fabrile*, planulam *ſemibarbari dicebant, qua aſſes ſ. tabulae raduntur et poliuntur*, Rabot, *Galli vocant, Germani* Hobel. *Diſerte admodum* Plin. 16, 42 ſ. 82 *de abiete*, Eadem et valuarum repagulis, et ad quaeque libeat inteſtina opera aptiſſima — ramentorum crinibus pampinato ſemper orbe ſe voluens ad incitatos runcinarum raptus. *Videmusne fabrum, vt totis viribus impellit runcinam, vt per ipſum cauum runcinae exeunt illa ramenta in helices et ſpiras, pampini, i. capreoli more ab ipſo runcinantis impetu flexa?*

RVNCĪNO, āre. [ῥυκανίζω Gloſſ. Gr. Lat. runcinat ῥυκανίζει καὶ ῥυγχάδει] Varro de L. L. 5 *extr.* Runcinare a runcina, cuius origo Graeca, ῥύγχος. *Et* Arnob. 5 p. 177 Ex arbore ramum dolat, runcinat, *etc.* Deus ligneus caeditur, dolatur, runcinatur Min. Felix c. 23 n. 9.

RVNCO, āre. [ξυρανίζω] *Eruere, euellere noxias herbas.* Cornutus *ad* Perſ. 4, 36 Runcari proprie ſegetes vel herbae dicuntur. Plin. 18, 21 Siliginem, far, triticum, ſemen, hordeum occato, ſarrito, runcato quibus dictum erit diebus. *Apud* Caton. c. 2 Runcare ſpinas. *conf.* ibid c. 161. Colum. 2, 11. *et* 11, 2, 40. Varro. R. R. 1, 50 Pallad. Febr. 6. Plin. 18, 18.

RVNCANS, antis. Perf. 4, 36 *virum mollem et loca obſcena vellentem deſcribit*, Penemque arcanaque lumbi Runcantem. Inter buſequas ruſticanos ſubulcosque runcantes Sidon Epiſt. 1, 6. *Colvius p. 21 emendat* roncantes *aut* ronchantes: *et ſic edidit Sirmond.*

RVNCATIO, ōnis. f. [βοτανισμὸς] *Eunuſſio ipſa.* Plin. 18, 21 Runcatio, quum ſeges in articulo eſt, eunuſſis inutilibus herbis, frugum radicem vindicat, ſegetemque diſcernit a caeſpite. *conf.* Columel. 2, 9 *et* 12. *item* 11, 3, 19. Pallad. Mart. t. 9.

RVNCĀTOR, ōris. m. [ξοτανιστὴς] Columel. 11, 3, 19 Quaeque praeteriero, intelligi oportebit nullam operam poſtulare, runcatoris. *conf.* Idem 2, 13, 1.

RVNCINA Dea, *tum placabatur, quum frumenta runcanda eſſent* Auguſtinus de C. D. 4, 8.

RVNCO, ōnis. m. Pallad. 1, 43, 3 Runcones, quibus vepreta perſequimur. *conf.* Iſidor. 20, 16.

R V O

RVO, rui, rutum, ĕre. [πίπτω, ἅλτω, ὁρμῶ] *Concidere, ſed etiam impetu quocunque ſurſum, deorſum, in quamcunque plagam ferri* Virg. Aen. 2, 290 Ruit alto a culmine Troia. Ter. Heaut. 4, 3, 41 Quid ſi nunc caelum ruat? Ruere illa non poſſunt, vt haec non eodem labefacta motu concidant Cic. pro Lege Manil. 19. Et ſubito caſu, quae valuêre, ruunt Ouid. ex Pont. 4, 3, 36. Aether arduus ruit Virg. Georg. 1, 324. *i. pluit vehementer.* Caelum ruit imbribus Martial. 3, 100. Dies ruit Virg. Aen. 10, 256. *i. celeriter aduenit.* Ita ruit reſoluta frenis legum Lucan. 2, 145. Rara fides, vbi iam melior Fortuna ruit Sen. Herc. Oet. v. 602. Nox ruit Virg. Aen. 6, 539. Sol ruit interea, et montes vmbrantur opaci Idem ibid. 3, 508. Venti ruunt qua data porta Idem ibid. 1, 87. Venti ruant liceat, et faeuiant procellae, imperat furori viresque tantas compeſcit Plin. 32, 1 *in fabulaſae echeneidis exaggeratione.* Ver ruit, *Praecipitatur, declinat, in finem vergit* Virg. Georg. 1, 313 Vel quum ruit imbriferum Ver. Idem Aen. 6, 44 Vnde ruunt totidem Voces reſponſa Sibyllae, *i. funduntur, exeunt.* Amnes de montibus ruunt Virg. Aen. 4, 164. Flumina ruunt per apertos campos Ouid. Met. 1, 285. Impetus vnde ruit Idem ibid. 11, 530. *Frequenter de his dicitur, qui non ratione iam ducuntur, ſed cupiditate, et velut furore quodam feruntur impulſi.* Virg. Aen. 10, 811 Quo moriture ruis? maioraque viribus audes? *conf.* ibid. 9, 438 *etc.* Ter. Heaut. 2, 3, 128 Vide ſis ne quid imprudens ruas. Cic. Att. 7, 19. *de Caeſare*, At illum ruere nuntiant, et iam iamque adeſſe. *ap.* Tacitum *frequens eius hoc ſenſu vſus eſt: vid. Pichen. ad* Agric. n. 68. Cic. pro Marcell. 14 c. 5 Tantumque apud me grati animi fidelis memoria valuit, vt nulla non modo cupiditate, ſed ne ſpe quidem prudens et ſciens tanquam ad interitum ruerem voluntarium. Quo, quo ſceleſti, ruitis? Hor. Epod. 7, 1. Cic. Att. 2, 14 Nihil eſt iam, quod magis timendum nobis putem, quamne ille noſter Sampſiceramus (*Pompeius*) quum ſe omnium ſermonibus vapulare videbit, ruere incipiat, *i. imprudenter per iracundiam agere omnia.* Cic. Offic. 3, 25 Emtorem pati ruere, *cupiditate excaecatum nimis caro emere.* ¶ 2 *Cum Praepoſitionibus ſaepe ponitur.* Ad naues Tacit. Hiſt. 3, 77, 3. Ad vrbem ruere infeſto agmine Liu. 3, 3. In agendo ruere, et ſaepe peccare Cic. pro Domo 141. In arma media ruere Virg. Aen. 2, 353. In bella Idem ibid. 7, 782. In facinus Senec. Octau. 17. In fata media Liu. 8, 24. In ferrum Virg. Aen. 8, 648. In fugam Liu. 26, 40. In furias et ignem Virg. Georg. 3, 244. In perniciem ſuam Liu. 37, 45. In praelium auidi ruunt Idem 7, 14 *extr.* In rixam Quinctil. 2, 12. In hoſtium tela Liu. 7, 15. In vulnera ac tela Id. 26, 44. Per fas omne nefasque ruere Lucan. 5, 313. Per medios ruit Virg. Aen. 4, 647. Per nefas vetitum gens humana ruit Hor. Carm. 1, 3, 26. Sine lege ruere Ouid. Met. 2, 204. Portis (*ex portis*) mane ruunt Virg. Georg. 4, 185. Portis ruere *etiam* Liu. 27, 41. ¶ 3 *Tranſitiue ſignificat facere vt aliquid ruat, impellere.* Plaut. Trin. 4, 1, 18 Imbres fluctusque atque procellae infenſae frangere malum, Ruere antennas, ſcindere vela. Lucret. 1, 173 Venti vis verberat incita pontum, Ingentesque ruit naues, et nubila differt. Hor. Sat. 2, 5, 22 Tu, protinus, vnde Diuitias aerisque ruam dic, augur, aceruos, *i. eruam: nam* vnde *eſt* ex quo. *Vt* Virg. Aen. 11, 211 Moerentes altum cinerem, et confuſa ruebant Oſſa focis: *quod per* eruere, leuare *interpretatur* Seruius. Virg. Georg. 1, 105 Quid dicam, iacto qui ſemine cominus arua Inſequitur, Cumulosque ruit malepinguis arenae? *i. mouet, diruitque.* Virg. Georg. 2, 308 *de igni*, Et totum inuoluit flammis nemus: et ruit atram Ad caelum picea craſſus caligine nubem. i. e. Egerit, emittit, et ruere facit. nam modo Ruit, agentis eſt. Seruius. Ter. Adelph. 3, 2, 21 Caeteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, proſternerem, *vid. Donat. ad h. l.* Cedentemque ſequens inſtat, turbatque, ruitque, Attonitoque negat requiem Ouid. Met. 12, 134. Plin. 11, 37 Cornea et acuta volucribus roſtra. Eadem rapto viuentibus aduncа; collecto, recta; herbas ruentibus, limumque lata, vt ſuum generi. Spumas ſalis aere ruebant Virg. Aen. 1, 35. Laxabat ferro, campoque pericla ruebat Sil. 6, 319. Curuatas glacie ſiluas vmbone ruebat Claud. de Laud. Stilic. 1, 128. *conf. Cort. ad* Salluſt. Iugurth. 85, 26. Quaerit, quorſum potiſſimum in praedam ſuperne ſe ruat Apul. Flor. p. 341, 6 *de aquila. Ab hac ſignificatione tranſitiua* Rutrum *dictum eſt; item compoſita*, Deruo, Diruo, Eruo, Obruo.

RVENS, entis. Part. Virg. Aen. 4, 401 Migrantes cernas, totaque ex vrbe ruentes. *conf.* Catull. 65, 392. Hor. Carm. 1, 16, 12 Nec faeuus ignis, nec tremendo Iuppiter ipſe ruens tumultu. Danai ad tecta ruentes Virg. Aen. 2, 440. Ninnio ruentium onere preſſae naues Tacit. Hiſt. 3, 77, 4. Aceruus ruens Horat. Epiſt. 2, 1, 47 *eſt* Sorites. Accedat ſtomacho fultura ruenti Idem Sat. 2, 3, 154. Imperium ruens Lucan. 5, 200. Ira ruens Propert. 3, 14, 44. Dextra Suſtentare ruentem Virg. Aen. 10, 338. Nilus Idem Georg. 4, 292. Fulcire ruentem Sil. 11, 234.

RVTVS, a, um. Partic. Paſſ. *cuius vſus praeſertim, et forte ſolus eſt, in formula* ruta caeſa, *quam ita interpretantur cum* Scaeuola *ſuo ICti* l. 66 D. de contrah. emtion. Quae neque aedium, neque fundi ſunt. *Et* l. 241 de V S. Quae terra non tenerentur, quaeque opere ſtructili tectoriue non continerentur. Feſtus Ruta caeſa dicuntur, quae venditor poſſeſſionis ſui vſus gratia concidit, ruendo contraxit. *Prioris generis itaque fuerint ligna et ſupellex omnis generis; huius fruges in granariis, arena, calx, etc. Ac reliquam diſputationem ICtis relinquimus. Vid. v. g.* Vlpian. l. 17 §. 6. *et* l. 18 §. 1 D. de action. emti. *etc.* Cic. de Orat. 2, 226 c. 55 *Craſſus ad Brutum*, An iuri ciuili? (*te ſtudere dices?*) Eſt paternum. Sed dicet, te cum aedes venderes, ne in rutis quidem et caeſis ſolum tibi paternum recepiſſe. *Vna ergo vendidit* ruta et caeſa, *et in his etiam ſolium, in quo pater ſedens conſulentibus operam dare conſueuerat.* Cic. Topic. *extr.* Plura, quam a te deſiderata erant, ſum complexus, fecique, quod ſaepe liberales venditores ſolent, vt cum aedes fundumue vendiderint, rutis caeſis receptis, concedant tamen aliquid emtori, quod ornandi cauſa apte et loco poſitum eſſe videatur. Sic tibi ad id, quod quaſi mancipio dare debuimus, ornamenta quaedam voluimus non debita accedere. Cic. Partition. 107 c. 31 Cum ex lege praedii quaeritur, quae ſint ruta caeſa? non ſcripti genus, ſed verbi interpretatio controuerſiam parit. Varro de L. L. 8, 60 p. 122, 36 In venditionis lege fundi ruta caeſa ita dicimus, vt V producamus.

RVITVRVS, a, um. Partic. *vt*, Pons ruiturus Lucan. 2, 499.

RVES, is. f. *pro ruina, in* Gloſſ. Cyrilli.

RVĪNA, ae. f. [πτῶσις, πτῶμα] *Proprie Caſum ſignificat alicuius rei, quae ruit, ſ. concidit.* Cic. de Diuin. 2, 40 Eos enim ipſos iocandi cauſa inducit Epicurus perlucidos et perflabiles, et habitantes tanquam inter duos lucos, ſic inter duos mundos propter metum ruinarum. *de diis loquitur.* Hor. Od. 2, 19, 15 Non leui ruina diſiecta tectat Plin. 17, 25 *extr.* Prodigium in noſtro aeuo (*nempe aeuo*) Neronis principis, ruina factum in agro Marrucino, Vectii Marcelli — oli veto vniuerſo viam publicam transgreſſo, acuisque inde e contrario in locum oliueti profectis. Ruina *eſt labes terrae et ſubita, tanquam a terrae motu concuſſio. Tempeſtates* caeli ruinam *vocari, non eſt mirum poſtquam* aethera, caelumque ruere *vidimus, vid.* RVO. Virg. Aen. 1, 133 Fluctibus oppreſſos Troas, caelique ruina, i. e. Tonitribus quorum ſonus ſimilis eſt ruinis. Seruius. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 1, 251 *Metaphor.* Cic. in Catil. 1, 14 c. 6 Praetermitto ruinas fortunarum tuarum. Mentis illa fuit prima ruina meae Ouid. Epiſt. 12, 32. Patriae ruina Idem Met. 8, 498. In ruinam prona ſunt, quae ſine fundamento creuere Senec. de Ira 1, 16. Auida Stat. Theb. 8, 132. Gr ves Horat. Serm. 2, 8, 54. Impendens Ouid. ad Liu. 363. I nocens, *vid.* INNOCENS. Perlucens Iuuen. Sat. 11, 13. Probroſ Hor. Carm. 3, 5, 40. Putres Lucret 2, 1145. Triſtes Vir Aen. 1, 242. ¶ 2 *Verba:* Cadunt properante ruina ſumm Lucan. 5, 746. Collabi ruina, *vid.* COLLABOR. Connul loca ruina Virg. Aen. 3, 414. Dedit ruinam domus Idem ibi 2, 310. Dare fonitu ingenti ruinam Idem ibid. 11, 613. Ede ruinas Cic. de Legib. 1, 39. Facere ruinam, *Ruere* Horat. Serm 2, 8, 54. *Hinc Metaphor.* Lucret. 1, 741 Principiis tamen in rerm fecere ruinas, *i. Grauiter ceciderunt, lapſi ſunt.* Fit quaſi paullati nobis per membra ruina Lucret. 4, 940. Si fractus illabatur orbi Impauidum Ferient ruinae Horat. Od. 3, 3, 8. Horum Conſulu ruinas, vos, Conſules, veſtra virtute Fulliſtis Cic. poſt Red. in Sena c. 8 *pr.* Impendet magna ruina Idem Att. 11, 22 (24). Incide ruinae capitibus noſtris, *vid.* INCIDO. Labent cuncta quaſſat ruina Senec. Thyeſt. 9. Opprimi ruina, *vid.* OPPRIMO. Pe ire ruina Lucan. 5, 637. Reſtinguere incendium ruina, Catilina *apu* Salluſt. in Catil. c. 31 *extr.* Cic. pro Mur. c. 25 *Vt in magno pera culo, ne incendium euagetur latius, vicinarum vtrinque domuum deſtructione et ruina cauetur: ita minatur Catilina, ſe non ſolum periturum, et illo velut incendio conflagraturum eſſe, ſed potius tentaturum omnia, ſumma imis miſturum, vt ſolatium haberet remp. ſibi non eſſe ſuperſtitem certe multos vt reſtinguatur illud incendium, vna* ruituros. Sarcir generis lapſi ruinas Virg. Georg. 4, 249. Vt extra ruinam Sin quae impendet Cic. Att. 11, 24. Subdere caput ruinae, *Periculo exponere* Curt. 5, 10, 9. Tonat horrificis Aetna ruinis Vir Aen. 3, 571.

RVINŌSVS, a, um. Adi. [ἐρειπώδης] *Quod ruinam minatu* Cic. Off. 3, 54 c. 13 Male materiatae, ruinoſae *Aedes. Vid.* Vitruu. 2, Sen. de Ira 3 c. 35.

R V P

RVPES, is. f. [ῥώξ, ἀπόῤῥωξ, ἀποῤῥωγάς] *Praerupta pars terre vel ſcopuli, aut ſaxi praegrandis, propter altitudinem ac procliuitate inacceſſa, quod veluti abrupta ſit, a rumpendo dicta.* Caeſ. Bel Gall. 2, 29 Quod quum ex omnibus in circuitu partibus altiſſimas ru pes, deſpectusque haberet, vna ex parte leuiter acclinis aditus in alti tudinem non amplius ducentorum pedum relinquebatur. Vir Ecl. 10, 14 Pinifer illum etiam ſola ſub rupe iacentem Maenalus, gelidi fleuerunt ſaxa Lycaei. Acuta Senec. Agamem. f. 6. Aër *in multum aera aſſurgens* Virg. Georg. 5, 508. Alta Idem E 1, 57. Ardua Ouid. Faſt. 5, 293. Cauata Virg. Aen. 1, 314. Exe Lucan. 3, 216. Frigida Propert. 1, 18, 27. Frondoſae S 7, 468. Ex magnis rupibus nactus planitiem Caeſ. B. C. 1, 7 Maxima Horat. Serm. 2, 3, 59. Nubifera Valer. Argon. 4, 59 Praeceſſa Virg. Aen. 3, 647. Scopuloſa Lucan. 2, 619. Vaſt Virg. Aen. 1, 166. Vndiſonae Stat. Achil. 1, 198. Exſcinde rupes Stat. Silu. 3, 1, 124.

RVPICĀPRA, ae. f. [αἰξάγρως] *Capra ſilueſtris, quaſi ru um capra.* Plin. 11, 37 Rupicapris in dorſum aduncа cornua, Dan in aduerſum. *add.* Idem 8, 53. *et* 28, 17.

RVPEX, icis. m. *Auis charadrium, ſicut vertit* Gaza Leuit. *et* Deut.

RVPICES, um. m. Rupices a rupibus dicebantur et ruſtici, et Petrones a petrarum aſperitate appellabantur. Feſtus. Gell. 9 Sed enim veteres noſtri non vsque adeo rupices et agreſtes fuerun *vid.* Tertull. de Pallio c. 5. *et* Idem Apol. c. 21. *et* de Anima c. Lucil. *ap.* Feſt in Squarroſi. *Salmaſ. ad* Tertull. de Pallio *l. c.* S vian. de Gubern. Dei 1 p. 34 *de tabulis decalogi vſurpat.*

RVPĬCO, onis. m. *Idem.* Apul. Florid. p. 344, 34 Rupicon bainli, tabernarii *iunguntur.*

RVPILIVS, a, um. *Gentis nomen, ex qua vnus cognomento* Re *de quo* Horat. Serm. 1, 7, 1 Proſcripti regis Rupilî pus atque venenu Hybrida quo pacto, *etc.*

RVPINAE, arum. f. Pl. *Abrupta montium.* Apul. Met. p. 184 Vides iſtas rupinas proximas et praeacutas in his praeminent ſilices. *conf.* 7 p. 193. *vid. Voſſ. Etym. in* Rupes.

RVPITIO, īre. Rupitias in XII (Tab.) ſignificat Damnum d deris. Feſtus. *Sed incerta omnia. Scal. ſuſpicatur*, rupſit.

RVPTOR, RVPTIO, RVPTVS, *vid.* RVMPO.

R V R *et* R V S

RVRESTRIS, RVRICOLA, RVRO, are. *vid.* RVS.

RVRINA, *vid.* RVSINA.

RVRSVS, *et* RVRSVM. Adu. [*αὖ, ἄψορρον, αὖθις, πάλιν*] *gnificant Retro.* Ter. Hec. 3, 1, 35 Tace, trepidari ſentio, curſari irſum prorſum. Donatus, Rurſum proprie Retro, Prorſum Ante gnificat, et eſt prouerbiale, vt dicimus, Surſum deorſum, Intro foras, ac illac, et ſimilia. Rurſus, et Prorſus, *contraria.* Varr. Andabat. lortales multi rurſus ac prorſus meant. *vid.* Non. 4, 402. *ibidem-e* Enn. Rurſum vorſum Plaut. Epid. 2, 2, 63. Rurſus, E ontrario, *vt vult* Donatus. Ter. Eun. 4, 4, 45 Heus tu, negato rur-um. *i. Contrarium ſuperioribus dicto.* Ibid. 2, 2, 20 Quidquid ieunt, laudo: id rurſum ſi negant, laudo id quoque. Quem ca-m neque, vt plerique fortium virorum, ambitioſe, neque per lamen-rurſus ac moererem muliebriter tulit Tacit. Agric. c. 28. *Conf.* lem Hiſt. 2, 43, 2. Rurſus, *Denuo, iterum.* Ter. Eun. 1, 1, 16 imicitiae, induciae, bellum, pax rurſum. Cic. pro Muraen. 15 acis vt rurſus plebs in Auentinum ſeuocanda eſſe videatur. Virg. en. 2, 655 Rurſus in arma feror. Scandunt rurſus equum Virg. en. 2, 401. *Add.* Naeu. *ap.* Chariſ. 2 p. 193. *Abundat* Plaut. en. Prol. 79 Reuertor rurſus denuo Carthaginem. Recidit rur-is Suet. Caeſ. c. 17. Rurſus reducere legiones Caeſ. B. G. 6, 1. *a cum* Referre Tac. Germ. c. 18 *extr.* Renouare Caeſ. B. C. 3, . Repetere Suet. Caeſ. c. 2. Reuerti Caeſ. B. G. 4, 4. euocare Claud. in Rufin. 1, 359. Petron. c. 23 *vbi vid. Erhard.*

RVS, rūris. n. [*ἀγρός*] *Locus extra vrbem, vbi agri ſunt et villae.* Ter. Eun. 1, 2, 107 Rus ibo. Rura, veteres Inculſtos agros dice-ant, id eſt, ſiluas, et paſcua. Ex libello variorum auctorum, de Li-itibus *apud Rigalt.* p. 299. Solatia ruris Aues Ouid. Faſt. 1, 441. *d ordinarie loca culta:* vt Amatores ruris Hor. Epiſt. 1, 10, 2. Cic. o Roſc. Amer. 133 c. 46 Habet animi relaxandi cauſa rus amoenum ſuburbanum. Aprica Hor. Carm. 3, 18, 2. Aſpera dumis irg. Aen. 4, 527. Cretoſa rura Cimoli Ouid. Met. 7, 463. De-a Ouid. Met. 1, 676. Diuini gloria ruris Virg. Georg. 1, 168. xiguum, *vid. mox* Ingentia. Ferax Ouid. Met. 1, 694. Flo-a Virg. Aen. 1, 434. Fluuialia Sil. 13, 85. Frigida Virg. eorg. 3, 324. Gaudentia Stat. Silu. 3, 1, 78. Inambitioſa uid. Met. 11, 766. Laudato Ingentia rura, Exiguum colito irg. Georg. 2, 412. Innocui ruris labor Sen. Herc. fur. f. 11. Me-ni, *homo plane ruſticus* Plaut. Truc. 2, 2, 14. Obſita pomis uid. Met. 13, 719. Opaci ruris vmbrae Virg. Georg. 1, 156. pulenta Senec. Troad. 1021. Parua Hor. Carm. 2, 16, 37. ıfcua Lucret. 5, 1247. Saturum Perſ. Sat. 1, 71. Sobria, *In ibus non naſcatur vinum* Stat Silu. 4, 2, 37. Sordida Virg. Ecl. 28. Suburbana Hor. Epiſt. 1, 7, 76. ¶ 2 *Verba:* oducere rus, *vid.* ABDVCO. Auellere rus ab aliquo, *vid.* AVELo. Carpere rura, *vid.* CARPO. Continere ſe ruri Ter. ıorm. 2, 2, 16. Euolare rus ex vrbe, tanquam ex vinculis Cic. Orat. 2, 22 c. 6. Habitare ruri Cic. Off. 3, 112 c. 31. In-icere in rura oues et armenta, *vid.* INDVCO. Mittere aliquem is Quinctil. 2, 8. Morans rure Martial. 4, 45. Nutrit rura Ce-s, almaque Fauſtitas Hor. Carm. 4, 5, 18. Paſcuntur omni rure olumel. 8, 10. Peragrare rura, *vid.* PERAGRO. Scindere ra bubus Senec. Troad. 11. Secedere rus Scribon. 163. Red-e vel venire rure Ter. Eun. 5, 5, 25. Cic. Fam. 5, 20 Quum ullius rure redierit, mittam eum ad te. Hirtius Ciceroni Att. , 6 Rure iam redierim. Eſt ruri: Cic. pro Cluent. 141 c. 51 Fo-euenit vt ruri in Priuernate eſſemus. Rure eſſe autumant ant. Merc. 4, 5. ſuppoſ. 2, 18. Tendit rus Quinctil. 11, 2. 3 Rus, *per tralationem, pro Sermone inconcinno, inuenuſto, illepido, ornato, et ruſticitatis pleno.* Rus merum Plaut. Truc. 2, 2, 14. *de mmne agreſti.* Catull. in Annales Voluſii f. 34, 19 Pleni ruris, et ificetiarum Annales Voluſi, cacata charta. Inficeto inficetior ire Catull. 22, 14. Hor. Epiſt. 2, 1, 160 — Sed in longum ta-en acuum Manſerunt, hodieque manent veſtigia ruris. Ruri rure, *aduerbialiter*, vt Peregre et peregri. Feſtus, Ruri eſſe non ire, dicendum. teſtis eſt Ter. in Phorm. (2, 2, 17) quum ait, Ruri continebat, ibi agrum de noſtro patre, *etc.* *Nullum fere d ſeri-n obſeruari in vſu* rure *et* ruri, *notat Maſſp. ad* Cic. Att. 13, 49. *iam* Chariſ. 1 p. 115 *cum multis exemplis oſtendiſſet non modo dici* Ru-veni; *ſed et* filium negat eſſe rure: *addit*, Tamen contra, *Ruri re vitam, perparce ac duriter ſe habere*, Mitionem Terentius in delph. (1, 1, 20) loquentem de fratre commeminit. non *rure.*

RVSCVLENTIA, ae. f. *Ruſticitas, ap.* Plaut. 3, 2, 7. *vulgo* uculentia: *ſed vid. Taubm. ad* Plaut. p. 1435. *Parei Lex. Cr. p. 1102.*

RVSCVLVM, i. n. Dimin. Gell. 19, 9 Sub vrbe in ruſculo.

RVRINA, ae. f. *Dea agrorum, vid.* RVSINA.

RVRO, āre: [*ἀγραυλέω*] *et* RVROR, āri. Depon. *Ruri age-e, et opus facere.* Plaut. Capt. 1, 1, 16 Dum ruri rurant homines, arro Serrano, Dum in agro ſtudioſius ruror, adſpicio Triptolemum ulponeatum bigas ſequi cornutas. *Vid.* Non. 2, 731.

RVRĀLIS, e Adi. *Quod ad rus pertinet.* Macrob. Saturn. 5, 2 Virgi-us Theocritum ſibi ſecit paſtoralis operis auctorem, ruralis Helio-um. Caeſ. Bell. Gall. 3, 14 Falces praeacutae, inſertae, affixae-ae longuriis, non abſimili forma ruralium falcium. *Sic legit Ro-rtellus, non* Muralium, *idque ex tribus vetuſtis codicibus.* Edere ceſtas ſolitus ruralibus Aruis Iuuenc. 1, 325. *de Io. Baptiſta.* Ru-dia Negotia Ammian. 30, 7. Ruralium Operum negotioſus Sidon. 8. Firmicus 8, 11 In Virginis parte decima oritur Spica. Qui-inque ſub hoc ſidere natus fuerit, erit ruralibus officiis ſemper appli-tus, et ad agrorum cultum patientia laboris adiunctus.

RVRALITER. Adu. Caſſiodor. Epiſt. 3, 51 Necdum fundatis aedi-iis ruraliter.

RVRATIO, ōnis. f. Apul. Apol. p. 310 Iſte nec diis rurationis, ui eum paſcunt ac veſtiunt, ſegetis vllas, aut vitis, aut gregis pri-itias impertit. Ruratio omnis in farculo et furculo Apul. lor. 2 p. 350.

RVRESCO, ĕre. Enn. *ap.* Chariſ. p. 105. *al.* rareſcunt.

RVRESTRIS, e. Adi. [*ἐπάγρος*] *Quod eſt ruris, vel eorum pro-rium, qui ruri degunt:* Apuleius Met. 4 p. 143 Rureſtri vocabulo ilgus indoctum *Roſas aureas* appellat. Campi Apul. Met. 7 p. 4. Tibia Mart. Capella 9 p. 307. Opus rureſtre, *i. Ru-ſcum.* Paullus in l. Seruis vrbanis §. mulionem D. de legat. 3 Mulio-nes de vrbano miniſterio ſunt: niſi propter opus rureſtre teſtator eos deſtinatos habebat.

RVRICŎLA, ae. c. [*ἄγραυλος*] *Qui colit rus.* Columel. 10, 359 Haec ne ruricolae paterentur monſtra. Boues ruricolae Ouid. Met. 5, 479. Aratrum ruricola Idem Triſt. 4, 6 *pr.* Formicula ruricola Apul. Met. 6 p. 177. Lupae Prudent. aduerſus Symm. 1, 105.

RVRICOLĀRIS, e. Adi. Fortunat. de Vita Martin. 1, 326 Cultores ruricolares.

RVSTICVS, a, um. Adi. [*ἄγροικος*] *Cultor ruris, aut moribus, ſermone, ſententiis eorum ſimilis, qui ruri ſemper, remote ab vrbana vita, degunt. Licet ſubſtantiue interdum poni videatur, praeſertim cum aliud ſibi Adiectiuum adiunctum habet, tamen veri nominis Adiectiuum eſt.* Virg. Georg. 2, 406 Iam tum acer curas venientem extendit in annum Ruſticus, *etc.* Vrbani fiunt ruſtici Plaut. Merc. 4, 3, 17. Ruſticus, abnormis ſapiens, craſſaque Minerua Horat. Sat. 2, 2 *pr.* Catus, quantumuis ruſticus Idem Epiſt. 2, 2, 39. Rufticus exſpectat Hor. Epiſt. 1, 2, 42. Ruſtica Phidile Idem Od. 3, 23, 2. Et poterit dici petulans, quae ruſtica non eſt. Et poterit dici ruſtica, ſi qua proba Ouid. Rem. Am. v. 350. *Conf.* Idem Am. 3, 10, 17. Ruſtici, *in genere pro indoctis et indiſertis, ap.* S. Hieron. *vid. Gronou. Obſ. Eccleſ. c. 19.* Virg. Ecl. 2, 56 Ruſticus es Corydon. Sermo vrbanorum, *et* Ruſticorum, *contraria* Cic. in Orat. 81. Idem pro Quint. 12 Erat ei pecuaria res ampla et ruſtica, ſane bene culta et fructuoſa. Aratra ruſtica Ouid. de Arte Am. 2, 184. Coniux Ouid. Epiſt. 1, 77. Comicia Idem Met. 14, 522. Corda Propert. 4, 1, 12. Dona Ouid. de Arte Am. 2, 264. Gallina ruſtica *quae ſit, diſputatur ad* Varron. 3, 9, 16 Gallinae ruſticae ſunt in vrbe rarae, nec fere manſuetae ſine cauea videntur Romae, ſimiles facie non his villaticis gallinis noſtris, ſed Africanis, *etc.* *An eadem auis, de qua* Martial. 13, 76 Ruſtica ſum perdix: quid refert, ſi ſa-por idem eſt? Carior eſt perdix? ſic ſapit illa magis. Homines ruſtici et agreſtes Cic. Philipp. 10, 22 c. 10. Manus indoctae ac ruſticae Quinctil. 1, 11, 16. Mores Cic. pro Roſc. Amer. 75 c. 27. Pollio amat noſtram, quamuis eſt ruſtica, Muſam Virg. Ecl. 3, 84. Populus Ouid. Faſt. 3, 783. Prouerbium Liu. 23, 47. Quaerela Ouid. Epiſt. 17, 12. Res ruſticas vel fructûs cauſa, vel delectationis inuiſere Cic. de Orat. 1, 249 c. 58. Ouid Faſt. 6, 534 Ruſtica Sedulitas gratior arte fuit. Silua ruſtica Ouid. Epiſt. 4, 102. Titulus ruſticior Senec. Epiſt. 88. Vinalia ruſtica, *vid. ſ. l.* Vita ruſtica et agreſtis Cic. pro Roſc. Amer. 75 c. 27. Quinctil. 2, 4. *Comparat.* Sermonari rufticius videtur, ſed rectius: fermocinari, crebrius eſt, ſed corruptius Gell. 17, 2.

RVSTICE. Adu. [*ἀγροίκως*] *Vt ſolet ruſticus, Imperite.* Cic. de Orat. 3, 42 Ex quo ſic locutum eſſe eius patrem iudico, ſic maiores, non aſpere, vt ille quem dixi, non vaſte, non ruſtice, non hiulce, ſed preſſe et aequaliter, et leniter. Ruſtice facere Cic Att. 12, 36. Squalere Apul. Met. 5 p. 172. Vrgent ruſtice ſane Cic. Off. 3 c. 9. *Compar.* Hor. Serm. 1, 3, 31 Rideri poſſit eo quod Ruſticius tonſo toga deſſuit.

RVSTICĪTAS, ātis. f. [*ἀγροικία*] *Contraria eſt Vrbanitati.* Martial. 7, 57 Quaere aliquem Curios ſemper, Fabiosque loquentem, Hirſutum et dura ruſticitate trucem. Plin. 35, 4 f. 9 Poſt eum M. Agrippa, vir ruſticitati quam deliciis proprior. *deinde* toruitatem *dicit.* Vrbanitati contraria eſt ruſticitas Quinctil. 6, 3, 17. Ruſticitas ſermonis Idem 11, 3, 10. Vultus pudentes ſine ruſticitate Ouid. Epiſt. 20, 59. *Hic eſt* Ruſticitas, *timida quaedam et indecens verecundia. Sic* Ouid. Amor. 1, 8, 44 Et ſi ruſticitas non vetat, ipſa rogat. Ruſticitas, non pudor ille fuit Ouid. A. A. 1, 672. Excutienda eſt ruſticitas Ouid. Epiſt. 17, 186. ¶ 2 In laude eſt Plin. 1, 14, 4 Brixia multum adhuc verecundiae frugalitatis atque etiam ruſticitatis antiquae retinet. Hieron. Epiſt. 43 Non adeo hebetis me fuiſſe cordis, et tam craſſae ruſticitatis. Idem Epiſt. 1 Quanto magis nos, expolito iam artibus mundo, id non debemus omittere, quod illi ſibi praeſtiterunt, apud quos erat cruda ruſticitas, et qui humanitatem quodammodo neſciebant. ¶ 3 Ruſticitas, *Opus ruſticum, et tractationem rei ruſticae notat* Pallad. de inſit. 6 *vbi ſuos libros vocat* Pura tantum ruſticitate rudes. *Et in ipſo fine*, Carmina tu duros inter formata bidentes Aſpera, ſed miti ruſticitate, leges. Pro *ruſticis* Pallad. 1, 31 Et ſi qua ruſticitas conſuecuit infundere. *Sic* Lege 3 §. 3 Cod. de defenſ. ciuit. Vtili ratione proſpectum eſt, vt innocens et quieta ruſticitas peculiaris patrocinii, id eſt, defenſoris locorum beneficio fruatur.

RVSTICŬLVS, a, um. Dimin. Cic. pro Sext. 82 c. 38 Senſit ruſticulus non incautus, *etc.* Ruſticulo cuidam, forte humilitatis obſcuro Arnob. 7 p. 244. Lupae Prud. adu. Symm. 1, 105. *al.* ruricolae. Nomen Auſon. Eidyll. 7, 4. Martial. 10, 19

Nec doctum ſatis, et parum ſeuerum,
Sed non ruſticulum nimis libellum
Facundo mea Plinio Thalia
Iſ, perſer, *etc.*

RVSTICELLVS, i m. Dimin. Varro apud Plin. 7, 20 f. 19 Ruſticellus, inquit, Hercules appellatus.

RVSTICĀNVS, a, um. Adi. [*ἀγρότερος*] *Idem quod Ruſticus.* Cic. Verr. 5, 34 Vnum illud quod ita fuit illuſtre, notumque omnibus, vt nemo tam ruſticanus homo, L. Lucullo, et M. Cotta Conſulibus, Romam ex vllo municipio vadimonii cauſa venerit, *etc.* Buſequae Sidon. Epiſt. 1, 6. Homines ruſticani ex municipiis Cic. Verr. 1, 127. *Conf.* Idem Att. 8, 13. Municipia Cic. S Roſc. Am. c. 15. Parſimonia ruſticana Cic. pro Quint. 92. Idem de Orat. 3, 39 Et illud quod loquitur, priſcum vſum iri putat, ſi plane fuerit ruſticanum. Cic. pro Roſc. Amer. 44 c. 15 Tamenne haec attenta vita et ruſticana, relegatio atque amandatio appellabitur?

RVSTICARIVS, a, um. Adi. [*ἀγροικικὸς*] *Quod ad ruſticum pertinet.* Cato 11, 4 Falces ſiluaticas quinque, arborarias tres, ruſti-carias decem. *Sic primae edtt. Sed a Victorio* Ruſcarias. Varro de R. R. 1, 22, 5 Ruſticariae falces. *Et hic* Ruſcariae *legitur. Vid. ſub* RVSCVM.

RVSTĬCOR, āri. [*ἀγραυλέω*] *Ruri agere.* Cic. Fam. 16, 23 Liceat modo ruſticari. Idem pro Arch. 16 c. 7 Pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Dies ad ruſticandum dati Cic. de Legg. 1 c. 2. *Conf.* Idem de Orat. 2 c. 6. Colum. 11, 1. Sidon. Epiſt. 8, 6.

RVSTICATIO, ōnis. f. Columel. 11, 1, 6 Scientia ruſticationis. Idem 11, 1, 10 Ruſticationis magna et diffuſa materia. *Add.* 11, 1, 28. 11. 1 Pr. 13. 1, 1, 6 *etc.* Cic. de Amicit. 103 c. vlt. Neque ſolum militia,

militia, sed etiam peregrinationes, rusticationesque communes. Auson. Epigr. 10.

RVSTICĀTIM. Adu. [ἀγροίκως] *pro* Rustice. Pomponius, Aleonibus, At ego rusticatim tangam, vrbanatim nescio. *Haec* Non. 2, 747.

RVSTICĀTVS, ûs. m. *Rusticatio.* Cic. Att. 12, 1 In rusticatu garrire et scribere. *Alii aliter legunt.*

RVSCINO, ōnis. f. Oppidum in extremis Galliae finibus, non procul a Pyrenaeis montibus, *cuius meminit* Plin. 3, 4.

RVSCVM, i. n. *siue* RVSCVS, i. m. [χαμαιδάφνη, κυνόσβατον, εἶδος βοτάνης Gloss. Lat. Gr.] Festus, Ruscum est, vt ait Verrius, amplius paullo herba, et exilius virgultis fruticibusque, non dissimile iunco. *Quae sequuntur apud Festum de colore, damus in* RVSSEVS. Virgultum vnde vites ligantur, *auctore* Seruio. Virg. Georg. 2, 413 Nec non etiam aspera rusci Vimina per siluam. Horridior rusco Virg. Ecl. 7, 42. *vbi* Seru. Virgulta breuia, acutis foliis et pungentibus; vnde et in sacris scopae fieri solent. Rusto legit Gisan. Ind. Lucret. *Conf.* Colum. 7, 10. Plin. 21, 16. *et* 23, 9. Rusco *etiam sepes munichantur antiquis.* Columel. 10, 375 Hirsuta sepes nunc horrida rusco Prodit.

RVSCARIVS, a, um. Adi. *Vt*, Falx ruscaria, *i. Ruscis secandis apta* Cato R. R. 11, 4. *vbi satis hanc lectionem videmur stabiliisse.*

RVSCO, āre. *i. Runcare. Ita legit Hauercamp. ad* Tertull. Apol. 4 Nouis principalium edictorum et rescriptorum securibus ruscatis et caeditis.

RVSINA, ae. f. *Dea*, Cui rura committebant antiqui, *vt ait* Augustinus C. D. 4, 8. *Eam quidam* Rurinam *vocitarunt.*

RVSPO, āre. *et* RVSPOR, ari. [ἐξερευνάω] Saepe seu diligenter scrutari Accius Meleagro, Vagent rusparites siluas. *Haec* Nonius 2, 744. Festus, Ruspari esse crebro quaerere, hoc versu indicatur, Et ego ibo, vt latebras ruspans rimer amaptimas. Alibi stipantem copiam, alibi deserentem runcare atque ruspare Tertull. de Pall. c. 2. *Conf. Iunii not. p. 9.*

RVSSATVS, *vid.* RVSSVS.

RVSSVS, *et* RVSSEVS, a, um. [Vet. Gloss. πυῤῥός] *Coloris nomen est rubri, ignei, sanguinei, in equis etiam* probati. *Vnde dictus sit non definiam: a* rhoë *id est malo Punico, an, quod placet Scaligero Coniect. in Varron. p. 147 pr. a* rusco, *quasi* rutceus? *Nempe* Festus *in descriptione* rusci, *quam dedimus, addit*, Cuius coloris rebus vti mulieres solitae: *et laudat locum e* Catonis Originum septimo, *quem ita constituit Scaliger, vt tribuat mulieribus* russeas fascias. *Sic* Fotis Apuleiana Met. 2 p. 117, 33 Linea tunica mundule amicta, et russea fasciola praenitente — succinctula. *Ridiculum facit Trimalchionem suum* Petron. 27 *pr.* Senem caluum, tunica vetitum russea. Pallad. Mart. 13, 4 Colores *equorum*, hi praecipui, badius, aureus, albineus, russeus, murteus, ceruinus *etc. Apud* Isid. Orig. 12, 1 Roseus *legitur, sed vitiose, vt* Cassiod. Var. 3, 52 *vbi tamen notat Fornerius, in Vett. editt. esse* russeum. Corippus 1, 324 *vbi de quatuor factionibus Circi*, Roseus aestatis rubra sic veste refulgens. *Ruizius transponit*, Aestatis roseus *etc. Sed videtur dedisse auctor* Russeus. Russeus *etiam firmat apud* Tertull. de Spectac. 9 *Pamelius. Et* Russata *factio nimis nota. Bochartus Hieroz.* 1, 2, 7 *pr.* Russeos equos *esse Graecorum πυῤῥὰς luculenter ostendit.* Catullus 39, 17 Quod quisque minxit, hoc solet sibi mane Dentem atque russam defricare gingiuam. *Placuit praesertim hic color in vestibus militaribus. Locum Isidori dabimus statim in* RVSSATVS. *Nempe etiam de Romanis verum quoque erat illud* Sil. 3, 236 Rubrae velamine vestis Ars erat in pugna fusum occuluisse cruorem. *Vid. quos hic laudat Drakenb.* Tunicas russas militares *memorat* Trebell. Pollio in Claud. 14 p. 383 *Hack. Φοινικᾶς χιτῶνας i. purpureas vocari Graece, ostendit Salmasius et laudat* Martial. 14, 129 *cuius lemma*, Canusinae rufae (russae) Roma magis fuscis vestitur, Gallia rufis (russis) Et placet hic pueris militibusque color. Russae *et* russis *vnde habeat, non indicat, ne varietatem quidem indicat Salmasius. Repetit ad* Vopisci Aurel. 46 p. 563. *De* factione russea, *vid.* FACTIO n. 2. *Add. Fabrett.* Inscripti. 10, 2 Decurionibus et familiae panni russei. *Caeterum docent exempla, non obtemperatum esse* Grammaticis *apud* Charis. 1 p. 57 *med.* Qui russeum non magis dicendum putabant, quam albeum aut prasineum. *Vid. Munker. ad Hygin. fab. 69 vbi de illo e inferto in pluribus agit. Sed recte, et Grammaticorum ad regulam*, Lucret. 4, 73 Et volgo faciunt id lutea, russaque vela, Et ferrugina, *etc.*

RVSSĀTVS, a, um. *Russata vestis.* Isid. Or. 19, 22 Russata, quam Graeci phoenicam [φοινικίδα, φοινικῆν] vocant, nos coccineam, reperta est a Lacedaemoniis *(quorum alio qui* Purpura *nobilis)* ad celandum coloris similitudine sanguinem, quotiens quis in acie vulneraretur, ne contemplanti aduersario animus augesceret. Hac sub consulibus Romani vsi sunt milites, vnde etiam russati vocabantur. Solebat enim *(leg.* etiam) pridie quam dimicandum esset, ante principia poni, quasi admonitio et indicium futurae pugnae. *Quidquid sit de nomine, rubri coloris fuisse saga, sagula, et paludamenta, satis constat. Caeterum huc alludens* Tertull. de Coron. mil. Christiani 1 *pr.* Et nunc sanguine suo russatus, spe calceatus *etc. De* factione russata, *vid.* FACTIO n. 2.

RVSSVLVS, a, um. Adi. *Idem quod Russus, vt*, Fasciolae russulae Capitol. in Albino 5. Tunicae russulae Vopisc. in Probo 4.

RVSSEOLVS, a, um. *Idem. vt*, Sanies russeola Prudent. Peristeph. 11, 130.

RVSTVM ox rubus *apud* Festum: *hinc dictae, vt quibusdam videtur*,

RVSTARIAE falces, *apud Varronem* R. R. 1, 22, 5 *quibus ruri secantur rubi, qui per agros serpunt. Sic* Turnebus 13, 26. *Sed* Ruscum *et* Ruscariae *praeferendum, videor probasse ad* Caton. 11, 4.

RVSTO, āre. *Legitur a quibusdam ap.* Tertull. de Pall. c. 2. *et* Apol. c. 4. *vbi vid. Hauercamp. it. Salmas. ad* Tert. de Pallio p. 117. *et Consut. Cercocr. p. 122. Gesner. ad* Cat. 11, 4. *Gosf. Ind. in Scriptores* Rei Agr. *voc.* Subrunciui. *Vid.* RVSCO, *quod praeferendum videtur. Est autem idem quod runcare*, ruscum *exscindere.*

R V T

RVTA Caesa, *vid.* RVTVS, a, um. *sub* RVO.

RVTA, ae. f. [πήγανον] *Herba, inter communissimas vna, de qua* Plin. 20, 13 In praecipuis medicaminibus ruta est: latiora satiuae folia, rami fruticosiores: siluestris horrida est ad effectum, et ad omnia acrior. — Inter prima miscetur antidotis *etc. Multa versabatur circa eam herbam superstitio. v. g.* Plin. 19, 7 *extr.* Rutam furtivam tantum prouenire fertilius putant, sicut apes furtiuas pessime. Pallad. Mart. 4, 9, 13 *et* 14 *pluscula, et hoc etiam*, Prosequimur *(interferendum)* maledictis *etc.* Col. 11, 3, 38 Velata manu debebit runcari: quam nisi contexeris, perniciosa nascentur vlcera. *Conf.* Scribon. 118. 188 *sq. Apud quem etiam* Siluatica *memoratur 117. et* viridis *5 etc.* Cels. 4, 21 *fin.* Neque alienum est . . . cataplasmata immo ventri inguinibusque circumdare, praecipueque ex aceto rutam: vitare etiam, ne supinus obdormiat. *Ita enim legendum et interpungendum esse monet Morgagn. Ep. 1 in* Cels. *De prouerbio* Cic. Fam. 16, 23 *vid.* PVLEGIVM. Coniici in rutae folium Petron. c. 37 *et* 58. *Prouerbii speciem habet, et forte significat, In spatium minimum cogi et contrahi posse. Certe nihil dixisse melius puto interpretes.* Acuentes lumina rutae Ouid. Rem. Am. v. 801. Capelliana ruta Mart. 11, 32. *Botanici hodierni* Rutam caprariam *habent.*

RVTVLA, ae. f. *Ruta pusilla.* Cic. Fam. 9, 22 Volo mentam pusillam ita appellare, vt rutulam.

RVTACEVS, a, um. Adi. *Ex ruta, aut mixtum, aut omnino confectum.* Oleum rutaceum Plin. Valer. 2, 28.

RVTĀTVS, a, um. *Aliud* Adi. [πηγανωτὸς] *Ex ruta factum s. conditum.* Plin. 19, 8 Inuenio multum rutatum populo datum. *h. e. In quo macerata est ruta, siue ruta medicatum.* Martial. 10, 48, 11 Secta coronabunt rutatos oua lacertos.

RVTABRI, orum. m. Dicti sunt olim Rastri, quod eradant terram atque eruant, *teste* Varrone de L. L. 4, 31.

RVTABVLVM, i. n. *Instrumentum ruendo aptum* Instrumentum, quo vtuntur rustici in proruendo igne, panis coquendi gratia, Festus. *Vtuntur* Cato c. 11. *et* Columel. 12, 18 *et* 20 *et* 31. *Inter munera ridicula Saturnalicia refertur a* Suet. Aug. c. 75. ¶ 2 *Apud* Festum, Naeuius obscoenam viri partem describens, Vel (inquit) quae sperat se nupturam iri adulescentulo, ea licet senile tractet retritum rutabulum.

RVTILIVS, a, um. *Gentis Romanae nomen: e qua ille, de quo* Cicero in Brut. 113 Rutilius in quodam tristi et seuero dicendi genere versatus, magnum munus de iure respondendi sustinebat. Sunt eius orationes ieiunae, multa praeclara de iure, doctus vir, et Graecis literis eruditus, Panaetii auditor, prope perfectus in Stoicis. *Hic est, de quo* Ouid. ex Ponto 1, 3, 63 Et graue magnanimi robur mirare Rutili. *Al.* Rutilli. *Sed vno l Heins. ac Bu. m. hic et* Fast. 6, 563 Hanc tibi, Quo properas? memorant dixisse, Rutili. *Sed* Martial 5, 57 Famae Rutilium suae relinquat. *Versus est Phalaecius. Est hic* Rutilius Lupus *Rhetor nobilis. Plures laudant* Cicero, Val. Maximus, *etc.* Rutilius Geminus in Pontificalibus libris *laudatur a* Fulgent. Expos. Serm. Ant. p. 172 *Munk.* Festus, Rutilum, rufum significat: cuius coloris studiosae etiam antiquae mulieres fuere, vnde traxere, cognomina Rutiliae, vt indicat frequenter Afranius. *Sed Color. ad* Val. Max. 2, 7, 3 Rutilum *legit, et omittit* Rutiliae.

RVTILO, āre. [πυῤῥίζω] *Splendere: vnde dicit*, Aurum rutilare Plin. 16, 11. Arma rutilant Virg. Aen 8, 529. Varro de L. L. 6, 5 p. 78, 29 Apud Actium, lamque auroram rutilare procul cerno. Aurora dicitur ante solis ortum, ab eo, quod ab igne solis tum aureo aër aurescit. Quod addit Rutilare, est ab eodem colore. Aurei enim rutuli: et inde etiam mulieres valde rufae Rutilae dictae. ¶ 2 Rutilare, *Actium, pro Rutilum facere.* Val. Max. 2, 1, 5 *dematronis Romanis*, Quo formam suam concinniorem efficerent, summa cum diligentia capillos cinere rutilarunt. *Vid. Is. Voss. ad Catull. p. 142.* Caligula *apud* Suet. c. 47 Rutilare comam *cogit eos, qui Germani videri debebant.* Plin. 18, 12 *de sapone*, Gallorum hoc inuentum rutilandis capillis ex sebo et cinere. *i. Sapone: de qua re* Martial. 14, 26 Caustica (Cattica *al.*) Teutonicos accendit spuma capillos: Captiuis *(abscissis e Germanico corpore)* poteris cultior esse comis. *(Vid.* SPVMA n. 2.) Accendit *igitur idem est quod* rutilat. *Ergo* rutilare comas *non est* crispare, *quod videbatur Gronouio, summo viro, ad* Sen. Herc. fur. 948: *sed colorem* rutilum, *ξανθὸν s. πυῤῥὸν inducere: quod egisse* Gallos *et Germanos, dilucide ait Diod. Sic. 5, 28 pr.* Se flammi *solis* Arnob. 1 p. 7.

RVTILANS, antis. Partic. Stat. Theb. 11, 514 Atuaque sanguineo scribit rutilantia gyro. *Compar.* Fortunat. 8, 5 Vellere candidior niueo, rutilantior auro.

RVTILĀTVS, a, um. Tacit. Hist. 4, 61, 1 Ciuilis, barbaro voto propexum rutilatumque crinem patrata demum caede legionum, deposuit. Comae promissae et rutilatae Liu. 38, 17. *i. rutilae a cultu et sapone, vid.* RVTILO n. 2. Rutilato Colore coruscare Tertull. de Anima c. 9.

RVTILESCO, ĕre. [πυῤῥαχῶμαι] *Rutilum fieri.* Plin. 8, 5 In Alpibus candidi lepores, quibus hibernis mensibus pro cibatu niuem credunt esse: certe liquescente ea rutilescunt annis omnibus. Sacr. fulgura cur rutilescant Mart. Capella 2 p. 21.

RVTILVS, a, um. Adi. [πυῤῥὸς, πυῤόεις] *Rubri s. rufi coloris species, quod robigini, capillis, auro, sanguini etc. tribuitur. Vid.* Gell 2, 26. *Seruulus veru tergens apud* Plaut. Rud. 5, 2, 14 Nam hoc quidem pol e robigine non e ferro fabrefactum est: ita quanto magis extergeo, rutilum, atque tenuius fit. In fidem maiestatis adeo permulsisse malas, vt e nigro rutilum aerique assimilem capillum redderent: quod insigne mansit et in posteris eius et magna pars rutilae barba fuerunt Suet. Ner. c. 1. *de Aenobarbis.* Plin. 8, 18 Albis maculis rutilum colorem distinguentibus. Idem 6, 22 Ipsos vero excedere hominum magnitudinem, rutilis comis, caeruleis oculis, oris sono truci. Aurei rutili, et inde etiam mulieres valde rufae, rutilae dictae Varro de L. L. 6, 5 p. 78, 32. Canes rutilae, id est non procul a rubro colore, immolantur, vt ait Aeuius Capito, Canario sacrificio pro frugibus deprecandae faeuitiae causa sideris Canicularis. Festus. Capilli rutili Ouid. Met. 2, 319. Cerulx *leoni.* Sen. Herc. fur. 948. Comae Tac. Germ. 4, 2 *vbi vid. Lipsius et* Agric. c. 11, 2. Sint rectis rutilisque Cristulis Colum. 8, 2. *de gallis gallinaceis.* Cruor Ouid. Met. 5, 83. Flamma Idem Fast 3, 285. Mars rutilus et horribilis terris Cic. in Somn. Scip. 9 c. 4 *de sidere.* Paleae ex rutilo albicantes Colum. 8, 2. Squamae Virg. Georg. 4, 93. *Comparat.* Cato in Originib. *apud* Charis. Mulieres nostrae capillum cinere inungitabant, vt rutilior esset crinis *Sic laudat Voss. ad* Catull. p. 142. *Sed Putschius p. 78 med* rutilus *dedit.*

RVTRVM, i. n. [σκάφη] *Instrumentum, quo quid rutitur.* Varro de L. L. 4, 31 p. 35, 15 Rutrum vt rutitum a ruendo. *Scaliger* falcem *interpretatur (hoc enim χρωπίον est) itemque* hottorium. Festus, Rutrum tenentis iuuenis effigies in Capitolio Ephebi fuit, more Graecorum

corum arenam eruentis, exercitationis gratia, quod signum deportavit ex Bithynia Romam Pompeius Bithynicus. Cato c. 11 Oportet habere villicum palas sex, rutra quatuor, rastros quadridentes duos. Idem c. 128 *Lutum, ad habitationem delutandam*, rutro concidito. Plin. 36, 23 s. 55 Experimentum marmorati est in subigendo, donec rutro non cohaereat. *Conf.* Vitruu. 7, 3. Pallad. 1 tit. 15 *vbi* Calci subigendae *adhibetur*. *Adde* Liu. 28, 45 *vbi* Secures, rutra, falces *in instrumento nautum*. Sarculo *valde cognatum ostendit proverbialis, vt videtur, versus* Pomponii *apud* Non. 1, 66 Sarculum hinc illo profectus, illinc redditi rutrum. *Ponit idem ex* Varrone, Cui celer *di' ἑνὸς λήμματος λόγος (enthymema)* Antipatri Stoici filius *(inventum)* rutro caput displanat.

RVTELLVM, i. n. Dimin. [σκαφίον] *Parvum rutrum*. Non. 1, 66 *laudat ex* Lucilio, Frumentarius est, modium hic fecum, atque rutellum, Vna adfert, *vbi vel est instrumentum hostorium ad aequandam mensuram et deruendum quod superest : vel instrumentum, quo fruges corruuntur in modium, id est, coniiciuntur.*

RVTVLVS, i. m. *Idem quod* ROTVLVS *v. v.*

RVTVBA, ae. m. [Ῥάτυβα] *Fluuius Liguriae ex Apennino fluens, cuius meminit* Plin. 3, 5. Lucan. 2, 422 Dexteriora petens montis declinia Tibrim Vnda facit, Rutubamque canum. ¶ 2 Rutuba Perturbatio. Varro Sexagesima, Ergo tum Romae parce, pureque pudentis viuere in patriam : nunc fumus in rutuba. *Haec, nescio quam sana*, Nonius 2, 750. *Apparet, Distichon elegiacum fuisse. Quid si legamus* Pudentes Viuere, et in patria. *Et tamen, ipsa* Rutuba *pro perturbatione, miror, si plane usquam inueniatur.*

RVTVLI, orum. m. Antiquissimi Italiae populi, qui Latium tenuerunt, *teste* Plin. 3, 5.

RVTVLVS, a, um. Adi. *Vt*, Castra Rutula Tibull. 1, 5, 47. Colles Rutuli Virg. Aen. 7, 798. Hostes Rutuli Ouid. Trist. 1, 5, 22.

RVTVPIAE, arum. f. [Ῥατάπιαι] *Britanniae insulae portus, apud Ptolemaeum 2, 3. Hinc*

RVTVPĪNVS, a, um. Adi. [Ῥατάπινος] Lucan. 6, 67 Aut vaga quum Thetys, Rutupinaque litora feruent, Vnda Caledonios fallit turbata Britannos.

S.

Litera S.

S *LITERA*, S sibilum facit dentibus verberatis Mart. Capella 3 p. 58. *Tantam habet cum H sine adspiratione cognationem, vt veteres eam loco ipsius adspirationis posuerint*, in huiusmodi vocibus et aliis ; ἅλς, sal : ἕξ, sex : ἑπτά, septem : ὕλη silua, ὑλίας solea, ὕραξ sorex, ὀλκὸς sulcus, ὗς sus, ὑπὸ sub, ὑπὲρ super, ἕρπω serpo, ἅλλομαι salio, ἕ, οἷ, ἐ sui, sibi, se *etc.* ¶ 2 *In Latinis vocibus Graecae originis, additur interdum, vt in* scruta, *ex* γρύτη *vid. Gronou. ad* Plin. 22, 2. *vbi ex* Galatico *cocco* Scarlatum *deriuat. Sic* scribo *ex* γράφω *duces etc.* ¶ 3 S *literam in fine dictionis veteres elidebant subsequente Consonante.* Quinctil. 9, 4, 37 Caeterum Consonantes quoque, eaeque praecipue, quae sunt asperiores, in commissura verborum rixantur, et S vltima cum X proxima, *(Hic aliquid corrupti esse, ad Quinctilianum fassus sum mihi videri)* quarum tristior, etiam si binae collidantur, stridor est ; vt Ars studiorum. Quae fuit causa et Seruio (vt dixi) subtrahendae S literae, quoties vltima esset, aliaque Consonante susciperetur. Quod reprehendit Lauranius : Messala defendit. Nam neque Lucilium putant vti eadem vltima, quum dicit Serenu' fuit, et Dignu' loco. Quin etiam Cicero in Oratore plures antiquorum tradit sic loquutos. *Hactenus Quinctilianus.* Cic. in Orat. 161 c. 48 Quin etiam, quod iam subrusticum videtur, olim autem politius, eorum verborum, quorum eaedem erant postremae duae literae, quae sunt in Optumus, postremam literam detrahebant, nisi Vocalis sequebatur. Ita non erat ea offensio in versibus, quam nunc fugiunt Poetae noui. Ita enim loquebamur,

Qui est omnibu' princeps. non, Omnibus princeps. et,
Vita illa dignu' locoque. non, Dignus. *Vid. et* Gell. 12, 4 *qui hoc affert* Ennii *exemplum*, Suauis homo, facundu', suo contentu', beatus. *Add.* Varro *ap.* Non. 2, 98. Tollebatur etiam in dictionibus, quibus annexa est Coniunctio enclitica NI, vt Scin' pro Scisne ; Satin' pro Satisne. Tollebatur etiam in dictionibus, quae a Graecis deriuatae fuerunt, vt a ποιητὴς, Poeta ; a προφήτης, Propheta ; a σοφιστὴς, Sophista. *Contra ea* Ciceronis temporibus, paullumque infra *(vt docet* Quinctil. 1, 7, 20*)* fere quoties S litera media Vocalium longarum, vel subiecta longis esset, geminabatur : vt *Causſi, Cassus, Diuisſiones ;* quo modo et ipsum, et Virgilium quoque scripsisse, manus eorum docent. Atqui paullulum superiores etiam illud quod nos gemina S, dicimus *Issi*, vna dixerunt, *isi*. ¶ 4 *Huic literae magna cum T cognatio est, et cum R. De hoc prius :* Varro de L. L. 6, 3 p. 70 *vbi docuit* Camenas *esse quasi* Carmenas, *pro quo* Casmenas *dixerint, addit*, Vt in multis verbis, in quo antiqui dicebant s, postea dicunt R. Vt in carmine Saliorum sunt haec, *Cosauli, (Chosauli) Dolosi, Ipso.* — Iam *Cusiatii, Muses, Ruse* — post *Melios, Melior ; Foedesum, Foederum ; Plusima, Plurima ; Asena, Arena ; Iamtos, Iamtor.* Quare *Casmena, Carmena*, inde *Carmina. Haec Varro.* Quinctil. 1, 4, 13 *Arbos, Vapos*, et *Clamos* ac *Lases* aetatis fuerunt. *Nec hoderni editores talia plane refugiunt. v. g.* Sallust. Iug. 100, 4 Quam vti militibus exaequatus cum imperatore labos volentibus esset. *Ad quem locum plura ex eo genere notat Cortius. Addit Fabius l. c.* Et haec ipsa S litera ab his nominibus exclusa, in quibusdam ipsi alteri succellit : nam Mertare, atque *Pultare* dicebant. *Sic est lepidus libellus Lucrani, Iudicium Vocalium, vbi litera Σ vicinam T de vi et rapina honorum suorum in ius vocat. Nempe Attici ea fere ratione, qua hodie inferior Germania pro S amabant T. Huc refero etiam* Illas circa S literam delicias, *quas magister in paruis non ferat, si audit* Quinctilianum 1, 11, 6 *qua* blaesum *quid ex D assumunt infantes et feminae : sed totae nationes. Nonnunquam transiit in X, vt Αἴας, Ajax ; πάσσις, Pistrix.* ¶ 5 *Sono literae S vel St silentium vti in veteres Latinos imperasse, indicant ista* Festi, Silere tacere significat, ficto verbo ab S litera, quae nota silentii est. ¶ 6 *In notis S nunc praenomen* Sextus *significat, nunc* Sacrum, Sacellum, Sacerdos, Scilicet, Scriptus, Semis, Semuncia, Senatus, Sententia, Sepulcrum, Sequitur, Seruius, Sibi, Sine, Sit, Situs, Siue, Soluit, Sodalis, Stipendium, Stultus, Stupidus, Sub, Suis. *ꝺ iacens* Vncia *vel* Centuria. S—Bes. SA. Salus, Sua, Sanguis, Sacerdos, Sententia. SABatina *tribu*. SACerdote VRBano Sibi Praeeunte. S. A. D. Sub Aſcia Dedicauit. S. A. S. Saturno Augusto Sacrum. SA Furnalia. SC. Senatus Consultum : *(etiam sic*, S. VE. C. SenatusVe Consulto) Sententia Constitutionis. Sumtu Communi. SCAptia *tribu*. S. C. D. Senatus Consulto Decretum. S. C. D. S. Sibi Curauit De Suo. S. C. E. C. Simul Cum Eo Conditus. S. C. F. E. Senatus Consultum Factum Est. SC. L. CM. Sacrae Largitionis Comes. SC. MM. Sanctae Memoriae. S. C. P. S. Senatus Consulto Plebiscitum. SCRibendo ADFuere. S. D. Sacrum Deo *vel* Dis. Salutem Dedit, Sententiam Dixit, Sibi Dedit. S. D. S. Soli Deo Sacrum, Sibi De Suo. SENtentia SENatus.

Litera S.

SERratus *numus*, Sergia *tribu*, Sergius, Seruilius, Seruius, Seruus S. E. S. O. Sibi Et Suis Omnibus. S. E. T. L. Sit Ei Terra Leuis. SEVerus, Seuir. S. F. Satis (Sibi, Suis) Fecit, Sine Fraude, Sacris Faciundis. S. G. Satis Gestum, Sine Genitalibus. S. H. L. Sibi Hoc Legauit. SICuti Voluit. SIGNifer LEGionis. SIGnum PRo SAlute. S. I. M. Soli Inuicto Mithrae. SI. P. P. S. F. Signum Posuit Pecunia Sua Factum. S. I. R. Sua Impensa Restituit, Sacrum Iunoni Reginae. SI. V. G. V. Si Vales, Gaudeo, Valeo. S. L. Sacrorum Ludorum, Sacrarum Largitionum, Senatus Legitimus, Soluit Lubens, Suis Liberis (Libertis) S. L. M. Soluit Lubens Merito. S. L. M. N. Sibi Locum Monumenti Nuncupauit. S. M. Sacrum Manibus (Memoriae) Sine Malo, Soluit Merito, Sacra (Signata) Moneta. S. M. A. G. (L.) S. Sacrum Memori Animo Gratus (Lubens) Soluit. S. M. D. Sacrum Matris Deum. S. M. P. E. Sibi Monumentum Publice Elegit (Erexit) S. M. T. S. Sacra Moneta Treuiris Signata. SN. Senatus, Sententia, Sine. S. N. C. Sestertii Numi Centum. SN. D. Sine Dubio. S. N. Q. L. Sociis Nominique Latino. S. N. S. Q. Si Negat Sacramento Quaerito. S. O. Sine Occasione, Sine Oculis. SPurius, Spectatus, Spectauit, Sportula, Stipendium, Supra. S. P. Sacerdos Perpetua, Sacri Palatii, Sacrum (Sibi) Posuit, Sua Pecunia, Sumtu Proprio (Publico) Sodales Posuerunt. S. P. C. S. Sibi Posuit Cum Suis, Sua Pecunia Curauit Sibi. S. P. D. Salutem Plurimam Dicit. SPD. Supra Dictus. S. P. D. D. Sua Pecunia Donum Dedit. S. P. EIVS C. C. Q. Q. Solo Priuato Eius Collegium Consensu Quinquennaliciorum. S. P. F. Sua Pecunia Fecit. S. P. P. Sibi Posteris Posuit. S. P. P. D. D. Sumtu Proprio Positum Dono Dedit. S. P. Q. R. CL. V. Senatus Populus-Que Romanus Clipeum Vouit. S. P. Q. S. C. P. S. Sibi Posteris-Que Suis Curauit Pecunia Sua. S. P. V. T. S. Sua Pecunia Vsus, Titulo Suo. S. Q. D. E. R. A. P. P. V. L. O. E. COSS. PRR. TR PL. Q. N. S. Q. E. V. A. P. P. V. F. Si Quid De Ea Re Ad Populum PlebemVe Latu Opus Est, Consules Practores Tribuni Plebis, Qui Nunc Sunt, Quod Eis Videbitur, Ad Populum PlebemVe Ferant. S. Q. SS. E. Q. N. I. R. S. E. H. L. N. R. Si Quid SacroSancti Est, Quod Non Iure Rogatum Sit, Eius Hac Lege Nihil Rogatum Sit. *(Al.* Q. I. N. S. R. Quod Ius Non Sit Rogari). S. R. L. E. E. I. C. Q. O. R. E. Si Rem *(f.* SiRemps *v. v.)* Lex Ex Eius Iussu Causaque Omnium Rerum Esto. SS. Sanctissimus, Sestertius, Suauissimus, Suis. S. S. Sacri Scrinii, Sententia Senatus, Sibi Suis, Suo Sumtu, Supra Scriptus. S. S. C. S. D. E. T. V. Secundum Suam Causam, Sicut Dixi, Esse Tibi Vindictam. S. S. S. Sancto Siluano (Soli Sanctissimo) Sacrum. Supra Scriptae Summae, Supra Scripta Sunt. S. S. T. N. Supra Scriptorum Tantum Nomine. ST. *Silentium imperat.* Sententia, Stipendium, Stlitibus, Stadium, Statuit, Status. S. T. Sine Testibus (Testiculis) S. T. A. Sine Tutoris Auctoritate. STellatina *tribu*. STF. Satisfecit. STipendio MIStus. S. T. T. L. Sit Tibi Terra Leuis. S. TS. Statutum Tempus. S. T. V. B. E. E. Q. V. Si Tu Vales Bene Est, EgoQue Valeo. SVBurana *vel* SVCusana *tribu*. SVFfectus. S. V. F. (P.) Sibi Vivus Fecit (Posuit). S. V. G. E. V. Si Vales, Gaudeo Ego (Et) Valeo. S. V. L. Q. Sibi Vxori LiberisQue. S. V. L. Q. V. V. B. E. E. E. V. V. Si Vos LiberiQue Vestri Valetis, Bene Est : Ego Exercitusque Valemus. S. V. P. HAC F. Sponsione Vtriusque Partis Hac Facta. S. VR. Sine Virilibus (*vt* S. G. Sine Genitalibus. S. T. Sine Testiculis). SVSCeptum EX VISu. S. V. T. L. Sit Vobis Terra Leuis.

S A B

SABA, *vnde dicti* SABAEI *memorantur vix aliter, quam cum ture.* Plin. 12, 14 *pr.* Tura praeter Arabiam nullis, ac ne Arabiae quidem vniuersae : in medio eius fere sunt Atramitae, pagus Sabaeorum, capite regni Sabora, in monte excelso, a quo octo mansionibus distat regio illorum turifera, Saba appellata, quod significare Graeci myserium dicunt, *etc. An huc referendum, quod* Seruius *ad illud* Virg. Georg. 1, 57 India mittit ebur, molles sua tura Sabaei, *ait*, dicti Sabaei ἀπὸ τοῦ σάβεσθαι, quod apud eos tus nascitur, quo Deos placamus. Dociles ferunt Sabaei Claud. quart. Cons. Hon. 305. Leues Sabaei Claud. in Eutrop. 1, 521. Turiferi Sabaei Valer. Argon. 6, 138. *Sed etiam* Virg. Aen. 1, 420 Centumque Sabaeo Ture calent arae. Flores Sabaei Stat. Silu. 5, 1, 211. Myrrha Sabaea Sen. Here Oct. 376. Odor Colum. 10, 262. Ros Sabaeus Flacc. Argon. 6, 709. *Sic Heinſ. pro* Flore *a rorum. Vid. Burm.*

SABAIA, ae. f. *Apud Illyricos Cerealisiae genus vocatur.* Ammian. 26, 8 Est sabaia ex hordeo vel frumento in liquorem conuersis pauper-

tinus in Illyrico potus. *Add.* Hieron. in Esai. 6, 19. *Vbi explicat ζύθον*, genus potionis ex frugibus aquaque confectum, et vulgo in Dalmatiae Pannoniaeque prouinciis gentili barbaroque sermone appellatur Sabaium. *Vid. Lindebrogius ad h. l. qui genera ac nomina eiusmodi potuum copiose persequitur. Hinc*

SABAIARIVS, i. m. Ammian. 26, 8 Iniurioſe compellabatur vt ſabaiarius. *Ponit deinde, quae modo dedimus in* SABAIA.

SABĂNVM, i. n. *Lineae veſtis genus.* Marc. Empir. 26 In ſabanis conſtitutus. Pallad. Iun. 7, 3 Nunc mella conficimus, congeſtis in mundiſſimum Sabanum fauis, ac diligenter expreſſis. *Vid. Schoetg. ad h. l.* Iſid. 19, 26 Sabanum Graecum nomen eſt, facitergium et manutergium vocatur. *Add. Caſaub. ad* Suet. Aug. c. 83. *Meurſ. Auct. Philol. p. 172.*

SABAOTH. f. Pl. [σαβαώθ] *Militiae vel exercitus: unde* Dominus ſabaoth. *Vid.* Tertull. aduerſ. Iud. 13. Hic eſt, quem Sabaoth Deum vocamus Prudent. Cathem. 4, 7. Eſt impoſſibile, ſpectare profunda Sabaoth Idem Apoth. v. 901. *vbi penultimam producit, et tanquam eſſet nomen Dei in Caſu recto tractat.*

SABĀTA, *Ptolemaeo* 3, 1. Sabatium Plin. 3, 4. Sabatia Pomponio 2. *Maritima ciuitas Liguriae. Hinc*

SABATIVS, a, um. Adi. Sil. 8, 491 Quique tuos Flauina focos, Sabatia quique Stagna tenent. *Strab. lib. 4 Ad Genuam Ligusticum emporium, et Sabatia vada nuncupata, quae paludes ſunt, Apennnus quidem a Genua, Alpes vero a Sabatiis initium capiunt: Inter Genuam vero et Sabatios ducenta ac ſexaginta ſtadia interſunt.*

SABATINVS lacus *eſt* Columel. 8, 16, 2 Inde Velinus, inde etiam Sabatinus, et item Volſinienſis, et Ciminus, lupos, auratasque procreauerunt.

SABATINA Tribus. *vid.* TRIBVS.

SABATHRA, *Ptolemaeo 4, 3 Vrbs paruae Syrtis.* Plinio Sabrata *dicta. Vid. Drakenb. ad* Sil. 3, 256.

SABAZIVS, i. m. *Nomen commune* Ioui *et* Baccho. Valer. Max. 1, 3, 2 *de* Cornelio Hiſpalo, Praetore peregrino, Idem, qui Sabazii Iouis cultu ſimulato mores Romanos inficere conati ſunt, domos ſuas repetere coëgit. *Poſtea tamen admiſſum* Iouem Sabazium *teſtantur* Inſcriptiones antiquae Grut. p. 22, 4. 5 *et* 6. *itemque Reines. 1, 256 vbi illuſtrat. Simile huius Iouis factum fuiſſe Athenis docet* Cic. de Legib. 2, 37 c. 15 Nouos Deos, et in his colendis nocturnas peruigilationes ſic Ariſtophanes, facetiſſimus Poëta veteris comoediae vexat, vt apud eum Sabazius et quidam alii DI peregrini iudicati e ciuitate eiiciantur. *Sed hic* Sabazius *forte* Bacchus *eſt, qui paſſim apud Graecos hoc nomine celebratur. Vid. ſtatim* SABAZIA.

SABAZIA, orum. n. *Sacra in honorem Bacchi inſtituta; de quibus* Cic. de Nat. Deor. 3, 58 c. 23 Dionyſos multos habemus *(i. Bacchos)* — tertium Caprio patre, eumque regem Aſiae praefuiſſe dicunt: cui Sabazia ſunt inſtituta. *Vid. hic, ex Graecis praeſertim, Daviſius.* Arnob. 5 p. 171 *cum narraſſet Iouem in Draconem mutatum e Proſerpina (quam ſub tauri ſpecie latens e Cerere, ſua matre, genuerat) ſuſcepiſſe taurum, probandi cauſa citat primo* Tarentinum notumque ſenarium, Taurus draconem genuit, et taurum draco: *additque*, Ipſa nouiſſima ſacra et ritus initiationis ipſius, quibus Sabadiis nomen eſt, teſtimonio eſſe poterunt veritati, in quibus aureus coluber in ſinum demittitur conſecratis, et eximitur naſus ab inferioribus partibus *etc.* Sabadius, Sebadius, Sebazius, Sabazius *eſſe idem plane nomen, non indiget probatione.* Iul. Firm. de errore profan. relig. p. 15 Sebazium colentes Iouem anguem cum initiantur per ſinum ducunt. Apul. Met. 8 p. 213, 9 Omnipotens et omniparens dea Syria, et Sanctus Sabacius, et Bellona, et mater Idaea, cum ſuo Adone Venus domina, *furioſa omnes numina, coniunguntur.* Macrob. Sat. 1, 18 In Thracia eundem haberi Solem atque Liberum accipimus, quem illi Sebadium nuncupantes magnifica religione celebrant. *Vid. Selden. de DIs Syris c. 3. Dan. Heinſ. Ariſt. 5, 1 etc.*

SABBĂTHVM, *vel* SABBĂTVM, i. n. [τὸ σάββατον] *Vox Hebraica, inflexione Latina declinata, ſignificans quietem, ceſſationem ab opere. Eſt autem Septimus dies, quo requieuit Deus ab operibus ſuis.* Plin. 31, 2 In Iudaea rinus ſabbatis omnibus ſiccatur. *Antiqua ergo eſt fabella, quam habent Iudaei de ſuo Sambataione. Non ſatis attendiſſe Auguſtum rebus Iudaeorum, i. Sabbati nomen etiam ieiuniis illorum tribuiſſe, apparet ex epiſtola illius, quam ſeruauit* Sueton. in Auguſt. c. 76 Ne Iudaeus quidem mi Tiberi, tam diligenter ſabbatis ieiunium ſeruat, quam ego hodie ſeruaui. Idem in Tiber. c. 32 Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, *etc. Mentio Sabbati etiam*, Hor. Serm. 1, 9, 69. Iuſtin. 36, 2, 14. Tertull. Apol. 18. Sen. Epiſt. 95. Rutil. Itin. v. 389. *De Sabbato gentilium peculiaris eſt Syrbii diſquiſitio. poſt Selden. de* I. N. *et* G. 3, 15. *Conf. item Brouckh. in* Tibul. 1, 3, 18. *Sam. Petit. Var. Lect. 2, 2. A. Riuet. de Sabbato.* Iuuen. Sat. 6, 158 Obſeruant vbi feſta mero pede ſabbata reges. Ouid. Rem. Amor. 219 Nec pluuias opta, nec te peregrina morentur Sabbata, nec damnis Allia nota tuis.

SABBATARIVS, i. m. [ὁ σαββατίζων] *Qui ſabbatum colit et obſeruat, Iudaeus.* Martial. 4, 4 *in foedo odore deſcribendo*, Quod ieiunia ſabbatariorum, Moeſtorum quod anhelitus reorum, *etc.* Dicitur adiectiue Sabbatarius luxus, *i. Magnus et Feſtiuus* Sidon. Epiſt. 1, 2. *Add. Sirmondi not. p. 9.*

SABBATISMVS, i. m. *Sabbati celebratio.* Auguſtin. de Ciu. Dei 22, 30.

SABBATIZO, āre. Incircumciſum, nec ſabbatizantem laudauit Tertull. adu. Iud. c. 2. *Add.* Vulg. Exod. 16, 30. *et* Leuit. 25, 2. *Eſt nempe Sabbatum colere.*

SABELLVS, SABELLICVS, *vid.* SABINVS.

SABIDIVS, *Gentis nomen: cuius erat is, quem* Martial. *inſectatur 1, 33 (89)*

Non amo te Sabidi, nec poſſum dicere quare:
Hoc tantum poſſum dicere, non amo te.

Idem 3, 17 Circumlata diu menſis ſcriblita ſecundis,
Vrebat nimio ſaeua calore manus.
Sed magis ardebat Sabidi gula, protinus ergo
Suſſlauit buccis terque quaterque ſuis.
Illa quidem tepuit, digitosque admittere viſa eſt:
Sed nemo potuit tangere, merda fuit.

SABĪNA, ae. f. [τὸ βρέθυ] *Herba, de qua* Plin. 24, 11 Herba Sabina brathy appellata a Graecis, duorum generum eſt. Altera tamaricae ſimilis folio eſt, altera cupreſſo, *etc.* Columel. 6, 4 Alii ſabinam herbam, rutamque cum mero diluunt. *Conf.* Plin. 16, 20. *et* 17, 13. Apul. de Herb. c. 85.

SABĪNA, *Telum, vid.* SIBYNA.

SABĪNI, orum. m. *Antiquiſſimi Italiae populi ſunt, et indigenae atque aborigines, vicini Latio, quos* Apennini montis iuga vtrinque vallant, *vt ait* Plin. 3, 12 *extr.* Sabini, vt quidam exiſtimauere, a religione et deorum cultu, [ἀπὸ τῆς σέβεσθαι] Seuini appellati Plin. 3, 12. Silius *a* Sabo, *gentis auctore*, Sabinos *dici putat*, 8, 423

Pars laudes ore ferebant
Sabe tuas: qui de patrio cognomine primus
Dixiſti populos magna ditione Sabinos.

Sabum *iſtum Sanci vel Sancti eſſe filium tradit Dion. Halicarn. Antiq. 2, 51.* Hos *vocat* fortiſſimos et florem Italiae Cic. pro Ligar. 32. Seueriſſimi homines Cic. in Vatin. c. 15. Triſtem et tetricam diſciplinam *antiquis* Sabinis *tribuit* Liu. 1, 18. *Mulieres* Sabinae *(ex quo numero primas ſibi rapuerunt Romani) prae caeteris placuerunt tanquam pudicae et caſtae; vid.* Ouid. Amor. 1, 101 *etc.* Hor. Epod. 2, 39. Martial. 1, 63. Ardui Sabini Hor. Carm. 3, 4, 21. Bacifero Sabino nutrita gens Sil. 3, 596. Incultae Sabinae Ouid. Amor. 1, 8, 39. *al.* Immundae. Rigidi Sabini Hor. Epiſt. 2, 1, 25. Tetricae Sabinae Ouid. Amor. 3, 8, 61. Veteres Sabinae Iuuen. Sat. 10, 299. Veteres Quirites Sabini Colum. 1 Pr. 19. ¶ 2 *Adiectiue:* Ager Sabinus Hor. Serm. 2, 7, 118. Varro R. R. 1, 14, 4. Caelum Hor. Epiſt. 1, 7, 77. Diota Idem Carm. 1, 9, 7. Ficus Varro R. R. 1, 67. Gens Sabina Ouid. Met. 15, 4. Herba Sabina Propert. 4, 3, 58. *Sed de hac ſeparatim agimus.* Oleum Pall. Mart. 9, 8. Salix Col. 4, 30, 4. Sol Sabinus Stat. Silu. 5, 1, 123. Hor. Carm. 1, 20, 1 Vile potabis modicis Sabinum Cantharis. *Subaudi*, Vinum. ¶ 3 *Cognomen* Sabini *aſſumebant quidam commendationis cauſa.* Cic. Fam. 15, 20 Oratorem meum Sabino tuo commendaui. Natio me hominis impulit, vt ei recte *(commendari)* putarem: niſi forte candidatorum licentia hic quoque vſus hoc ſubito cognomen arripuit: etſi modeſtus eius vultus, fermoque conſtans, habere quiddam a Curibus *(quae vrbs* Sabinorum *quondam caput fuit, Numae patria)* videbatur. *Hinc* Sabini *in* Albiis, Albutiis *aliisque pluribus gentibus:* Sabinarum *vero nomen hodie inter mulierculas frequentatur, quasdam etiam non valde tetricas.*

SABELLVS, a, um. *Aliud* Adi. *Diminutiui forma.* Iuuen. Sat. 3, 169 Fictilibus coenare pudet, quod turpe negauit Translatus ſubito ad Marſos, menſamque Sabellam. Virg. Georg. 2, 167 *de Italia:*

Haec genus acre virûm Marſos, pubemque Sabellam,
Aſſuetumque malo Ligurem Volſcosque verutos
Extulit, *etc.*

Idem Aen. 8, 510 Gnatum exhortarer, ni miſtus matre Sabella Hinc partem patriae traheret. Anus Sabella Hor. Serm. 1, 9, 29. Carmina Sabella Idem Epod. 17, 28. Iaculator Sabellus Sil. 4, 221. Ligonibus Sabellis verſare glebas Hor. Carm. 3, 6, 38. Pubes Sabella Virg. Georg. 2, 167.

SABELLĬCVS, a, um. *Aliud* Adi. *Vt*, Virg. Georg. 3, 255 Ipſe ruit, dentesque Sabellicus exacuit ſus.

SABELLIVS, i. m. Hereticus Trinitatem Perſonarum in Deitate negans. *Vid.* Arat. Apoſt. 1 v. 924.

SABIVSA, Porta dicebatur, quae recta in Sabinos ducebat.

SABRATHA, *vid.* SABATHRA.

SABVCVM Scribon. 160. *pro*, Sambucum.

SABŬLVM, i. n. [ἄμμος] *Arena tenuior et minutior.* Plin. 17, 4 Inuicem ſabulum album in Ticinenſi, multisque in locis nigrum, itemque rubrum, etiam pingui terrae permiſtum, inſoecundum eſt. Curt. 4, 6, 9 Defidens ſabulum. Tenaciſſimum ſabulum, praealtum et veſtigio cedens, aegre moliuntur pedes Curt 4, 7, 7. *Add. ib. n 11.* ¶ 2 Sabulum *pro inſtrumento muſico ap.* Apul. Flor. *accipit Ioſ. Scalig. in Coniect. ad Varr. p. 121. Sed Elmenhorſt. p. 351, 9 legit* pulſabulum, *i. plectrum*, Dextra pſallentis geſtu ſuo pulſabulum citharae admouet, ceu parata percutere.

SABŬLO, ōnis. m. *Idem.* Colum. 4, 33 *de caſtanea*, Pullam terram et reſolutam deſiderat, ſabulonem humidum, vel refractum tophum non reſpuit. Varro de R. R. 1, 9 In quis lapis marmor rudus, arena, ſabulo, argilla, *etc.* Ibidem 4 Praeterea diſcrimina etiam omnium horum generum ſubtiliora alia, vt in ſabuloſa terra quod ibi reſert, ſabulo albus ſit, an rubicundus. Columel. 3, 11, 9 Nigrum tamen et rutilum ſabulonem, qui ſit humidae terrae permiſtus, probauerunt antiqui. Faciendi lateres de maſculo ſabulone Vitr. 2, 3. *Add.* Id. 8, 1. Pallad. 1, 6 *et* 9. *it.* Ian. 4, 13. ¶ 2 *Item qui* ſabulo *canit* Macrob. Saturn. 2, 1 *vt Scalig. Coniect. in Varr. p. 121 contucit: Sed vid.* SVBVLO.

SABVLŌSVS, a, um. Adi. [ἀμμώδης] *Plenum ſabulo.* Colum 2, 9 Nec in ſabuloſo ſolo, ſed in arena quoque proueniunt modo humido caelo, vel riguo ſolo. Plin. 13, 4 Palma gignitur leui ſabuloſaque terra. *Apud* Columel. 6, 23 Stabula ſabuloſa. Latere non de arenoſo, neque calculoſo, neque ſabuloſo luto ſunt ducendi Vitr. 2, 3 *pr. Add. ib. c. 14.*

SABVLĔTVM, i. n. [ὁ ἀμαθών] *Locus qui ſabulo abundat.* Plin. 27, 8 Crocodilium naſcitur in ſabuletis.

SABŬRA, ae. m. *Nomen viri proprium, apud Numidas.* Lucan. 4, 723

Mittitur exigua qui praelia prima laceſſat,
Eliciatque manu, Numidis a rege ſecundus,
Vt ſibi commiſſi ſimulator Sabura belli.

Vid. Voſſ. ad Caeſ. B. C. 2, 38. *et ad* Sil. 15, 44 *Drakenb. It.* Frontin. Strat. 2, 5, 40.

SABVRRA, ae. f. [ἔρμα] *Arena craſſior, qua naues onerari vſque ad certam menſuram, quo ſtabiliores ſint, conſueuerunt.* Plin. 10, 2. Certum eſt, Pontum transuclaturas, primum omnium anguſtias petere inter duo promontoria Crim metopum, et Carambin: mox ſaburra ſtabiliri. *de grauibus.* Liu. 37, 14 Se in animo habuiſſe tota claſſi Epheſum petere, et onerarias ducere multa ſaburra grauatas, atque ea in faucibus portus ſupprimere. Virg. Georg. 4, 195.

— Et ſaepe lapillos
Vt cymbae inſtabiles fluctu iactante ſaburram,
Tollunt. *Add.* Vitr. 8, 7.

SABVRRALIS, e. Adi. *Saburra conſtans* Vitruu. 9, 9.

SABVRRO, āre. [ἐρματίζω] *Saburra ſtabilire.* Plin. 18, 35 Echini affigentes ſeſe, aut arena ſaburrantes, tempeſtatis ſigna ſunt. Solin. c. 15 Grues volaturae arenas deuorant, ſublatisque lapillis ad moderatam grauitatem ſaburrantur.

SABVRRĀTVS, a, um. Partic. [ὁ ἐρματιζόμενος] *Saburra oneratus per translationem*, Plaut. Ciſtell. 1, 2, 2 Quae vbi ſaburra

ac ſumus, largiloquae exemplo ſumus, *i. cibo et potu bene appletae.*

SABVS, *vid.* SABINI.

S A C

SACAE, ārum. m. Plur. *Scythiae populi.* Plin. 6, 17 Vltra ſunt Scytharum populi, Perſae illos Sacas vniuerſos appellauere a proxima gente, antiqui Arameos, Scythae ipſi Perſas, Chorſaros. Mela 3, 7 *pr.* Scythae ſunt Androphagi et Sacae, diſtincti regione, quia feris caret inhabitabili.

SACAL, *Electrum, lingua Aegyptiorum* Plin. 37, 2.

SACATOS, i. m. *Rosmarinum infructuoſum ap.* Apul. de Herb. c. 79.

SACCATVS, SACCARIVS, *etc. vid.* SACCVS.

SACCHARVM, i. n. [τὸ σάκχαρον] *Mel in arundinibus collectum, gummi modo candidum, ac fragile.* Plin. 12, 8 ſ. 17 Saccharum et Arabia fert, ſed laudatius India. Eſt autem mel in arundinibus collectum, gummium modo candidum, dentibus fragile. Amplifſimum, nucis auellanae magnitudine, ad medicinae tantum vſum. *Ibid. Hardum. ad loc. et peculiaris libellus Cl. Salmaſii de manna et ſaccharo* Pariſ. 1663. 8. *et ſub exercitatt. Plin.*

SACCVS, i. m. [ὁ σάκκος] *Receptaculum ad pecuniam, frumentum, quidquid pluribus rebus minutis, non fragilibus, etc. conſtat, continendum; nec non ad vinum percolandum et defaecandum.* Hor. Serm. 1, 1, 70 Congeſtis vndique ſaccis Indormis inhians. Idem ibid. 2, 3, 149 Menſam poni iubet, atque Effundi ſaccos nummorum. Plin. 14, 22 Quinimmo vt plus capiamus, ſacco franguntur vires. Colum. 5, 15 Saligneus qualus, vel tenui vimine rarius contextus ſaccus interſae metae ſimilis. Idem 12, 17 Poſtea in iunceis ſiſcellis, vel parteis ſaccis percolant. Cic. Verr. 1, 95 Quum iſte ciuitatibus frumentum, coria, cilicia, ſaccos imperaret, neque ea ſumeret: pro his rebus pecuniam exigeret. Saccus niuarius, *lemma eſt* Martial. 14, 40 Attenuare nives norunt et linteа noſtra, Frigidior colo non ſalit vnda tuo. Idem 12, 61 Turbida ſollicito transmittere Caecuba ſacco. Vet. Gloſſ. διυλίζω defaeco, ſacco percolo. Sen. Epiſt. 87 Nihil intereſt, centum per veſicam tuam an mille amphorae transeant: ſaccus es Plinius 19, 4 Heu, inquit, prodigia ventris. Hi nives, illi glaciem potant, poenasque montium in voluptatem gulae vertunt. Seruatur algor aeſtibus, excogitaturque, vt alienis menſibus nix algeat. Decoquunt alii aquas, mox et illas hiemant. *Paullo ante dixerat*, Inueterari vina, faciſque caſtrari. *Tunc autem caſtrari vina dicuntur, quum vires jacco franguntur.* Plin. 23, 50 Vtiſſimum omnibus facco viribus fractis. *conf.* ibid. c. 1. *et* 14, 22. Saccus vinarius Plin. 24, 1. [ὑλατὴρ Vet. Gloſſ.] ¶ 2 *Obſ.* Plaut. Capt. 1, 1, 22 Vel ire extra portam trigeminam ad ſaccum licet. *Al.* ſacculum. *Mendicitatem indicari, probabile eſt. Sed neſcio, an probatum ſit alunde etiam,* ſaccum *eſſe inſigne mendicantium.* ¶ 3 *De genere veſtis rudi, duro, quo vtuntur, qui durius in ſe vellent conſulere,* Saccum *appellant eccleſiaſtici. Vid.* CILICIVM. *it. Heinſ. Arthar. 5, 5. Salmaſ. ad* Tertull. de Pall. p. 72.

SACCVLVS, i. m. Dim. [σακκίον] Cic. de Fin. 2, 23 c. 8 Hir, ſiphon, Cui nihil deeſſet, ius et ſaeculus abſtulerit. *Vetus codex legit* sarculos. *In magna caeteroquin lectionis varietate illud videtur conſtare inter eruditos,* ſaeculum *eſſe* ſaccum, *quo* vires vini, vt *modo vidimus e Plinio,* franguntur. Martial. 5, 40 Excuſſi loculosque ſaeculumque. Non ſentit ſaeculus iſta meus Idem 11, 4. Plaut. Capt. 1, 1, 20 Vel extra portam ire trigeminam ad ſaeculum licet, *vid.* SACCVS n. 2. Pleni ſaeculus eſt aranearum Catul. 13, 8. Pleno cum turget ſaeculus ore Iunen. Sat 14, 138.

SACCVLVM, i. n. [βαλάντιον, βαλαντίδιον *Idem.* Vet. Gloſſ. Graec. Lat.

SACCELIVS, i. m. *Aliud* Dimin. [βαλάντιον Vet. Gloſſ.] Petron. Vnde plani autem, vnde lenatores viuerent, niſi aut locellos *paruos loculos, arculas cum loculamentis) aut* ſonantes aere ſaccellos pro hamis in turbam mitterent. *Sic enim leg. pro* ſacellos, *bene viri docti monuerunt.* Salem calidis cum ſacellis ſuperponere Celſ. 4, 7. *conf.* Commodian. Inſtr. 9, 3.

SACCIA, *pro ſacco, in* Gloſſ. Graec. Lat.

SACCIBVCCIS, c. Buccarum cumulatione faccibuccees Arnob. 3 p. 108.

SACCIPERIO, ōnis. m. *vel* SACCIPERIVM, i. n. *Marſupium maioris modi; a* Sacco *et* Pera. Non. 12, 50 Nubentes veteri lege Romana aſſes tres ad maritum venientes ſolere peruehere, atque — tertium, quem in ſacciperione condidiſſent, compito vicinali ſocere rezonare. *i. Zona, quae continet ſacciperium, ſoluta ſoluere, vel deponere. vid. Salmaſ. ad H. Aug. p. 153.* Plaut. Rud. 2, 6, 64 Meum marſupium, quod plenum argenti fuit in ſacciperio.

SACCOPHORVS, i. m Saccophori, *haeretici ap.* Impp. Theodoſ. *et* Valent. Cod. 1 t. 5 l. 5. *Cael. Rhodig. 25, 20 circa fin.*

SACCELLO, āre. *i. ſaccellos imponere, ap. medicos, vid. Reineſ. Var. 3, 4.*

SACCELLATIO, onis. f. Saccellationibus caput vaporare Veget. Mulom. 2, 11, 3.

SACCARIA, ae. f. [ἡ τῶν σάκκων ἐμβόλησις] *Saccorum mercatura vt volunt,* Apul. de Aſino Saccariam faciens merebam. *Sed Elmenhorſt.* p. 105 Sagariam.

SACCARIVS, i. m. *Baiulus vel gerulus* [ὁ σακκοφόρος] *qui faccis geſtandis victitat.* Paullus in l. 40 Qui fundum, De contrahend. emt. §. 3. Caeterum fecundum verba non eſſe exceptum quod ex ſtipula naſceretur, non magis, quam ſi quid ex eo quod ex ſacco ſaccarii cecidiſſet, aut auibus ex ore cecidiſſet, natum eſſet. *Item, qui faccos conficit* Vet. Gloſſ. Lat. Gr. σακκοπλόκος.

SACCARIVS, a, um. Adi. *vt,* Saccaria nauis. Quinctil. 8, 2, 13 Fallunt etiam verba, vel regionibus quibusdam magis familiaria, vel artium propria, vt Atabulus ventus et nauis Saccaria, *i. mercatoria, ſaccos frumentorum, aliarumque rerum vehens, qua coniectura Cavlii Rhod. 25, 20 nihil dum melius prolatum videtur.*

SACCVLARIVS, i. m. [ϑαλαμοκλέπτης] *Quid ſignificet, declarat* Vlpianus, De extraordin. criminibus, L. Sacculatii, his verbis, Sacculatii, qui vetitas artes exercentes in ſacculos partem ſubducunt, partem ſubtrahunt, *vid. Gothofred. ad h. l.* Equeſter ordo pro Cinnanis partibus contra Sullam ſteterat, multasque pecunias abſtulerant, ex quo ſacculatii erant appellati Aſcon. in Anton. *et* Catil. p. 149. *ſ. vt nunc laudari ſolet* in toga cand. circa med.

SACCO, āre. Sacco percolare, *vt explicat* Colum. 12, 17. ſaccat διϋλίζει Gloſſ. Vet. Martial. 2, 40 Caecuba faccentur, quaeque annus coxit Opimi, *vid. Turneb. 23, 25.* Plin. 29, 2 Quae pinguitudo in linteo faccatur, *vid.* CASTRARE Vinum.

SACCĀTVS, a, um. Partic. [ὁ διὰ σάκκα κεχυμένος] Vinum Falernum non ſaccatum Scribon. 122. Plin. 20, 19 *de diacodio,* Fit autem huius papaueris aut cuiuscunque ſilueſtris capitibus CXX in aquae caeleſtis ſextariis tribus biduo maceratis, in eademque discoctis: deinde faccatis, iterumque cum melle decoctis ad dimidias partes vapore tenui. Idem 29 c. vlt. Saccatusque lineis ſaccis, et in fictili nouo repoſitus loco frigido, minus putreſcit addito melle. *de adipe auium praeparando.* Saccatus, *i. per ſaccum colatus.* Sen. Epiſt. 86 Non ſaccata aqua lauabatur, ſed ſaepe turbida. *Sed MSS; ſed alia eſt lectio quorundam exemplarium.* Saccatus corporis humor. Lucret. 4, 1022. Sammon. v. 77. *i. urina. vid. Keuchen et Burm. ad* Sammon. Saccatum Liquor eſt aquae faeci vini admixtus, ſacco expreſſus Iſidor. 19, 3. *Pro lotio ſimpliciter* faccatum *dixit* Arnob. 2 p. 69. *vt* Saccatus corporis humor.

SACELLVM. [τὸ ναΐδιον] *vid.* SACER.

SACER, cra, crum. [ἱερὸς] *Venerabilis, conſecratus, diuinus* Virg. Aen. 8, 591 *de Lucifero ſtella,* Suſtulit os ſacrum caelo. Plaut. Men. 5, 5, 38 At ego te ſacram coronam furripuiſſe Ioui ſcio. Plin. Ep. 8, 34, 3 Reuerere gloriam veterem, et hanc ipſam ſenectutem, quae in homine venerabilis, in vrbibus ſacra eſt. Confundere ſacra profanis Claud. Conſ. Honor. 4, 238. Miſcere ſacra profanis Hor. Epiſt. 1, 16, 54. Gallus Aelius, *apud* Feſtum, ait, ſacrum eſſe quocunque modo atque inſtituto ciuitatis conſecratum ſit, ſiue aedis, ſiue ara, ſiue ſignum, ſiue locus, ſiue pecunia, ſiue quid aliud, quod dis dedicatum atque conſecratum ſit. Quod autem priuati ſuae religionis cauſa aliquid earum rerum deo dedicent, id pontifices Romanos non exiſtimare ſacrum, *etc. Junt enim pluſcula apud Feſtum.* Aedes ſacra Cic. Fam. 13, 12. Amor ſacer Valer. Arg. 3, 367. *Sphalma erat: recte editur nunc* Acer. Virg. Georg. 3, 160 Aut Aris ſeruare ſacris aut ſcindere terram. *Sic quidam, ſed in Romano et Mediceo codice legitur* Sacros, *quod potius arridet viris doctis: et ad* boues *pertinet.* Arium ſacrum Martis Ouid. Met. 7, 100. Chorus ſacer Idem Faſt. 2, 156. Dies ſacer Dianae Hor. Carm. 2, 12, 20. Effigies ſacrae diuûm Virg. Aen. 3, 148. Eſculus Ioui ſacra Plin. 16, 4 ſ. 5. Fontes ſacri Virg. Ecl. 1, 53. Horror ſacer Claud. Conſ Hon. 6, 33. Ignibus ſacris imponit libamina Virg. Aen. 6, 244. Iura ſacerrima lecti Ouid. Epiſt. 9, 159. Locus ſacer, *et* Locus profanus, *contraria* Cic. de Inuent. 1, 38. *et* Nep. 2, 6, 5. Lucus late ſacer Virg. Aen. 5, 761. Medicamen ſacrum, *Diuinum* Ouid. Met. 2, 122. Idem Faſt. 6, 6 Eſt deus in nobis, agitante calefciuus illo, Impetus hic ſacrae ſemina mentis habet, *i. Divinae.* Signa ſacra et religioſa Cic. de Legib. 3, 31. Voce ſacra profatur Tellus Ouid. Met. 2, 278. *Alii* Voce ſicca locuta eſt. Vrbes: *vid. Spanhem. de Numiſm. 9 p. 659.* Vulgus ſacrum, *Coetus dearum* Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 71. Sacer, *cum Genitiuo:* Illa inſula horum deorum ſacra putatur Cic. Verr. 1 c. 18. O Chriſti Valerianae ſacer Prudent. Hippol. v. 2. *vid. Heinſ. ad h. l. p. 58.* Plin. 8, 71 Feram nomine Axim, hinnuli pelle, pluribus candidioribusque maculis, ſacram Liberi patris. *Cum Datiuo* Idem 16, 4 Ciuica *corona* iligna primo fuit, poſtea magis placuit ex eſculo Ioui ſacra. Ibidem c. 33 Diti ſacra cupreſſus. Liu. 3, 55 *pr.* Caput Ioui ſecrum. Plin. 11, 37 Morientibus oculos operire, rurſusque in rogo patefacere, Quiritium magno ritu ſacrum eſt. ¶ 2 *Hinc porro* ſacrum *dicitur, quod deorum proprium eſt, et ad praerogatiuam naturae illorum pertinet. vid. Burm. ad illud* Ouid. Met. 2, 122 Tum pater (*Phoebus*) ora ſui ſacro medicamine nati (*Phaethontis*) contigit, et rapidae fecit patientia flammae. *Qua notione* arcanum *et* ſacrum *promiſcue vſurpari, oſtendit idem Burm. ad* Val. Flacc. 4, 15. *et* 6, 477. *Sed* Veri ſacra fides Claudian. de B. G. 554. *potius* ſera *eſt Heinſio et Gronou. iudicibus. Nempe etiam res magicae, quae in arcano tractari vel maxime ſolent,* ſacrae *dicuntur, vt* Sacrum venenum Val. Flacc. 7, 165. *Et* Sacra Venena Culchidos Nemeſ. Cyneg. 42 *vbi vid. Barth. et Burm. Hoc reſpectu* Val. Fl. 7, 358. Sacer cruor *Promethei dicitur. Tale quid vidiſſe videtur* Horat. Epod. 7 *extr.* Vt immerentis fluxit in terram Remi Sacer nepotibus cruor: *qui tanquam venenum aliquod inficit, vrit, in furorem concitat poſteros, velut illa tunica, Neſſi centauri ſanguine infecta, Herculem. Sic* Voces ſacrae Horat. Epod. 17, 6 *ſint carmina magica veneficae.* ¶ 3 Sacer, *exſecrandus ſceleſtus* [ἐναγὴς] *non, quod volunt quidam, per euphemismum aut antiphraſin: ſed quod Dis conſecrata nemini licet attingere:* ſacrum *ergo, quod attigiſſe nefas. Item* Sacri *ſunt, quos interficere ſacrificium eſt:* ſacra *ſunt propter aliquam cum Dis communionem, Magorum opera et inſtrumenta:* ſacra *eadem quae horribilia, item quae occulta. Non licet modo ſeparatim omnia exſequi: ſed velut fontes aperuiſſe praecipuos contenti, iam loca veterum et exempla promiſcue ponemus.* Plaut. Moſt. 4, 2, 67 Vnus iſtic feruus eſt ſacerrimus, is vel Herculi conterere quaeſtum poſſit. Homo ſacerrimus Plaut. Poen. prol. v. 90. Hor. Serm. 2, 2, 181 *pater moriens filio denuntiat,* Vter aedilis fuerit, vel Veſtium praetor, is inteſtabilis et ſacer eſto. Feſtus *h. v.* Homo ſacer is eſt, quem populus iudicauit ob maleficium, neque fas eſt eum immolari, ſed qui occidit, parricidii non damnatur. Nam lege tribunicia prima cauetur, SI QVIS EVM, QVI EO PLEBISCITO SACER SIT, OCCIDERIT, PARRICIDA NE SIT: ex quo quiuis homo malus atque improbus ſacer appellari ſolet. Macrob. Sat. 3, 7 Quidquid deſtinatum eſt DIs, ſacrum vocatur. Pervenire autem ad deos non poteſt anima, niſi libera ab onere corporis fuerit, quod niſi morte fieri non poteſt. — Hoc loco non alienum videtur, de conditione eorum hominum referre, quos leges ſacros eſſe certis DIs iubent: quia non ignoro quibusdam mirum videri, quod cum caetera ſacra violari nefas ſit, hominem ſacrum ius fuerit occidi. Cuius rei cauſa haec eſt. Veteres nullum animal ſacrum in finibus ſuis eſſe patiebantur, ſed abigebant ad fines deorum, quibus ſacrum eſſet: animas vero ſacratorum hominum, — DIs debitas aeſtimabant — Sic animas, quas ſacras in caelum mitti poſſe arbitrati ſunt, viduatas corpore quam primum illo ire voluerunt. ¶ 4 Sacrum, *quod violari non poteſt aut non debet.* Plin. 2, 63 *in elogio terrae,* Nullo magis ſacra merito (*ita Hard. ex MSS. pro* ſacramento) quam quo nos quoque ſacros facit, *i. inuiolabiles, cum reſpectu ad religionem ſepulcrorum. Sic* Lucan. 9, 985

O ſacer, et magnus vatum labor! omnia fato
Eripis, et populis donas mortalibus aeuum.
Inuidia ſacrae, Caeſar, ne tangere famae, *Pompei.*

Hinc Sacrosancti, *v. v.* Sen. Controu. 1 praef. 67 Sacerrimam eloquentiam, quia praestare non possunt, violare non desinunt: *acumen in* sacerrimam violare. ¶ 5 *Ob similem causam, sed etiam maiestatis et reuerentiae ergo Principes ipsi pariter et res illorum* sacrae, sacratae, *etc. dicebantur. v. g.* Sacrae occupationes Tiberii *apud* Suet. c. 27 *extr. Quod enim ille tum prohibuit, illud paullo post in morem et legem transiit. vid. Glossar. Nomicum, quod* Codici Theodosiano *subiecit Iac. Gothofr. voce* SACRILEGIVM. ¶ 6 Sacrum *est* θεῖλατον *diuinitus immissum malum, cui frustra fere proponuntur humana remedia. Sic* ἱερὰν νόσον *Graeci appellant, comitialem morbum. Sic* sacer ignis, *de quo vid.* IGNIS n. 5. Cels. 5, 28, 4 *qui locus classicus est.* Columel. 7, 5, 16 Est etiam insanabilis sacer ignis, quam pusulam vocant pastores. ea nisi compescitur intra primam pecudem, quae tali modo correpta est, vniuersum gregem contagione prosternit: sic quidem nec medicamentorum, nec ferri remedia patitur: nam paene ad omnem tactum excandescit. Lucret. 6, 1165 Et simul vlceribus quasi inustis omne rubere Corpus, vt est, per membra sacer quum diditur ignis. *Sed etiam ad animi morbos videtur referri.* Virg. Aen. 3, 56 Quid non mortalia pectora cogis Auri sacra fames! *Quidquid* Seruius *hic de* hominibus sacratis, *nominatim de illis, qui apud Massilienses saginati, deinde cum execrationibus auferendae pestilentiae causa necati sunt:* sacra fames *est morbus animi, in poenam diuinitus immissus, vt illa* fames Erisichthonis, *vt* sacri morbi *sunt apud Medicos, quorum ratio et curatio diuinitus repetitur. Eadem* fames auri *est exsecrabilis, desperanda, vt* morbus *etiam* sacer *s. epilepsia* despuitur. *vid.* DESPVO. *Caeterum aliudst ad Virgilii dictum* Plin. 33, 1 *pr. de auro,* Vtinamque posset e vita in totum abdicari, sacrum fame, vt celeberrimi auctores dixere. *Sic ex MSS. Hard. pro vulg.* aurum, sacra fames: *nisi malis* auri sacra fames. *Sic forte interpreteris* Sacros vatum errores Sil. 8, 100 *diuinitus immissos. Sic* Val. Flacc. 1, 798 Sacer effera raptat Corda pauor. ¶ 7 *Nomina locorum format* Sacri *appellatio. Nobilis est* sacer mons, *in quem populus secessit* Liu. 2, 32. *it.* 3, 52. Cic. in Brut. 54 Videmus item (inquit) paucis annis post reges exactos, quum plebs prope ripam Anienis ad tertium miliarium consedisset, eumque montem, qui Sacer appellatus est, occupauisset, M. Valerium Dictatorem dicendo sedauisse discordias, eique ob eam rem honores amplissimos habitos, et eum primum ob eam ipsam causam Maximum esse appellatum. *Hactenus Cicero.* Sacer mons, *inquit* Festus. Pompeius, appellatur trans Anienem fluuium paullo vltra tertium miliarium, quod cum plebes, quum secessisset a patribus, creatis Tribunis plebis, qui sibi essent auxilio, discedentes, Ioui consecrauerunt. Sacri Portus, *vid. mox* SACRIPORTVS. Sacra Via *qua e foro ibatur in Capitolium.* Cicero pro Planc. 17 Equidem si quando, vt fit, iactor in turba, non illum accuso, qui est in summa Sacra via, quum ego ad Fabium fornicem impellor: sed eum, qui in meipsum incurrit atque incidit. Hor. Serm. 1, 9, 1 Ibam forte via sacra, sicut meus est mos. Idem Od. 4, 2, 35 *in descriptione triumphi* Concines — Caesarem, quandoque feroces Per sacrum cliuum merita decorus Fronde Sicambros. *vid.* Festus, *voce* SACRAM Viam.

SACRVM, i. n. [τὸ ἱερὸν, θῦμα] *Substant. vel intellecto nomine Opus, quidquid peragitur aut efficitur elaboraturue in honorem dei vnius, aut plurium deorum. Frequens imprimis est de sacrificiis et cultu externo.* Virg. Aen. 3, 19 Sacra Dionaeae matri diuisque ferebam. Idem ibid. 4, 638 Sacra Ioui Stygio, quae rite incoepta parauit, Perficere est animus Macrob. Saturn. 1, 16 Sacra celebritas est, vel quum sacrificia diis offeruntur, vel quum dies diuinis epulationibus celebratur: vel quum ludi in honorem aguntur deorum, vel quum feriae obseruantur. Ne quid de sacrorum religione mutetur Cic. pro Domo 36. Vates sacrorum Ouid. Met. 11, 68. Tacit. Ann. 1, 42 Hostium quoque ius et sacra legationis, et fas gentium rupisse. *Hic* iura *intelligam.* Idem ibid. 13, 17 Quanquam intra sacra mensae, *etc.* properata sit, *sc. Mors.* Mensa *est ara quaedam genii, larum, Iouis hospitalis.* Arcessita sacra, *vid* ARCESSO. Anniuersaria sacra Cic. Att. 1, 18. Annua sacra Virg. Georg. 1, 338. *et* Aen. 8, 173. Arcana sacra Ouid. Met. 10, 436. Familiare sacrum, erat Sacrificium priuatum singularum familiarum, *vid.* Macrob. Saturn. 1, 16. Fera sacra Ouid Met. 15, 454. Funebria sacra Idem Trist. 4, 4 *ad finem.* Liu. 5, 52 An gentilicia sacra, *(Gentis s. familiae propria)* ne in bello quidem intermitti, publica sacra et Romanos Deos etiam in pace deseri placet? *vid.* Macrob. Saturn 1, 16. Non Gratum sacrum Lucan. 1, 611. Horrida sacra Sil. 3, 140. Iugalia sacra, *Nuptiarum celebritas aut celebratio* Ouid. Met. 7, 720. Municipalia sacra, *vid. h. v. sub* MVNVS. Mystica sacra Ouid. Epist. 2, 42. Nefanda sacra Idem Met. 10, 227. Nouendiale sacrum, *vid. h. v. sub* NOVEM. Nuptialia sacra Quinctil. 1, 7. Peregrina sacra, *vid. h. v.* Liu. 29, 19 Praetor Legatique Locros profecti, primam, sicuti mandatum erat, religionis curam habuere. Omnem enim sacram pecuniam, quaeque apud Pleminium, quaeque apud milites erat, conquisitam, cum ea, quam ipsi secum attulerant, in thesauris reposuerunt, ac piaculare sacrum fecerunt. Priuata sacra perpetua manento Cic. de Legib. 2, 22. Popularе sacrum dicebatur Publicum, quia pro populo publice fiebat. Festus. Publicum vocabatur, Quod publico sumtu pro populo fiebat. quodque pro montibus, pagis, curiis et sacellis. Festus. Pura sacra Ouid. Met. 2, 713. Sancta sacra generis Sen. Here. fur. 13. Sepultum sacrum fuit, quod Graeci Mysterium vocabant. Festus. Sollenne, Quod certis temporibus annisque fieri solet. Festus. *Vocabatur etiam* Statum. *vid. infra.* Socialia sacra, *Coniugium* Ouid. Epist. 21, 155. Sollemne, et necessarium sacrum Tacit. Ann. 9. Sollemne sacrum lustri Troici Sen. Troad. 8. Stata sacra, *dicuntur, quae statoet certo tempore singulis annis recurrunt, diuersa ab illis, quae* Indictiua *vocantur, celebranda die a Pontificibus quotannis, vel quoties opus esset, indicto.* Ouid. Fast. 1, 660

Ter, quater euolui signantes tempora Fastos,
Nec Sementinae est vlla reperta dies.
Tum mihi (sensit enim) lux haec indicitur inquit
Musa, quid a Fastis non stata sacra petis?

Veneranda sacra Sil. 7, 382. ¶ 2 *Verba:* Accedere factis sacris Stat. Achil. 1, 371. Alligari sacris, *vid.* ALLIGO. Astringere se sacris, *vid.* ASTRINGO. Virg. Aen. 2, 239 — circum pueri innuptaeque puellae Sacra canunt. i. e. Hymnos dicunt. Seruius. Conficere sacra, *vid.* CONFICIO. Cic. de Aruisp. Resp. 57 c. 15 Itaque ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum posset, ac te sacra illa tua facientem videre, tollam altius tectum, *vid.* Liu. 29, 19. *Sic* Duumuiri, *it.* V, X, XV viri sacris faciundis Liu. 3, 10 *pr.* 5, 13. 6, 37 *extr.* Frequentare sacra Ouid. Met. 3, 581. Initiari sacris Quinctil. 1, 2. Instaurabat sacrum diis loci Tacit. Hist. 2, 70. *h. e. Adornabat.* Iurare per commune sacrum doloris Stat. Theb. 12, 392. Obire sacra, *vid.* OBEO. Parare sacra Ouid. Met. 12, 11. Parcere sacris Hor. Serm. 1, 1, 75. Peragere sacra de more Ouid. Fast. 5, 444. Peregisse mihi videor sacra tradentium artes Quinctil. 5, 14. Procurare Nep. 2, 2 *extr* De sacris autem (qui locus patet latius) haec sit vna sententia, vt conseruentur, et deinceps familiis Prodantur, et (vt in lege posui) perpetua sint sacra Cic. de Legib. 2, 42. Violare Nep. 7, 4, 3. Sine Sacris hereditas, Festo *auctore,* in prouerbio dici solet, cum aliquid obuenerit sine vlla incommoda appendice: quod olim sacra non solum publica curiosissime administrabant: Sed etiam priuata: relictusque heres sic pecuniae etiam sacrorum erat, vt ea diligentissime administrare esset necessarium. Sacrum *dicitur Templum;* [ἱερὸν] Paullus Iureconsl. D. Ad legem Iuliam peculatus, L. Sacrilegi capite puniantur. Sunt autem sacrilegi, qui publica sacra compilarint. At qui priuata sacra, vel aediculas incustoditas tentauerint, amplius quam fures, minus quam sacrilegi, merentur. Sacrum, sacroue commendatum qui clepserit rapseritque, parricida esto Cic. de Legib. 2, 22. *conf. Barth. ad* Stat. Theb. 2, 219. *Burm. ad* Quinctil. 1, 4 p. 39. Sacrum, Magicum quoddam ad compescendas detrahentium linguas. Ouid. Fast. 2, 571 Ecce anus; in mediis residens annosa puellis, Sacra facit tacite, nec tamen ipsa tacet. Magica sacra Virg. Ecl. 8, 66 ¶ 3 *Pro simulacris:* Sacra retorserunt oculos Ouid. Met. 10, 696. *conf.* Iustin. 36, 2, 13. ¶ 4 *pro Dis manibus, ap.* Propert 3, 1, 1 *vt putat Broukhus.* Inter sacrum et saxum stare: prouerbialis locutio, pro In periculo esse. Plaut. Capt. 3, 4, 85 Nunc ego inter sacrum saxumque sto, nec quid faciam scio. *i. In summo vitae periculo sto.* Apuleius Met. 11 p. 271 Plurimum ergo duritia paupertatis intercedente, quod ait vetus proverbium, Inter sacrum et saxum positus, cruciabar. *Sumtum ex priscis foederis feriendi caerimoniis, in quibus Fetialis porcum saxo feriebat. Cogita Fetialis manum cum saxo sublatam ad feriendum, inter hanc autem et inter* sacrum, *i. hostiam, subito intercedere aliquem, etc.*

SACELLVM, i. n. [τὸ ναΐδιον] Dimin. *a* Sacrum, *significat Locum paruum deo sacratum cum ara. Ludit Varroniano more apud* Gell 6, 12 Trebacius, *cum post finem, quem modo dedimus, addit,* sacellum ex duobus verbis arbitror compositum, sacri et cellae, quasi sacra cella. *Quod recte refellit Gellius.* Sacella dicuntur loca DIs sacrata sine tecto, Fest. *Non videtur autem hoc esse perpetuum.* Plin. Epist. 8, 8 Sparsa sunt circa sacella complura, totidemque dei: sua cuique veneratio, suum nomen. Cic. de Lege Agr. 2, 36 Sunt enim loca publica vrbis, sunt sacella, quae post restitutam Tribuniciam potestatem nemo attigit: quae maiores in vrbe partim, pericli perfugia esse voluerunt. Idem de Diuin. 1, 104 c. 46 Quum vellet fororis suae filiam in matrimonium collocare, exisse in quoddam sacellum omnis capiendi causa. quod fieri more veterum solebat. Plin. 6, 29 Delubrum Ammonis est ibi religiosum, et toto tractu sacella. Propert. 4, 3, 57 Flore sacella tego. Virg. Ecl. 3, 9 Nouimus et qui te, transuersa tuentibus hircis, Et quo, sed faciles Nymphae ridere, sacello. Tacit. Hist. 3, 74 Modicum sacellum Ioui conseruatori, aramque posuit. *add.* Nep. 2, 6, 6. Solin. c. 2.

SACRO, āre. [ἱερόω] *Deo dicare, et sacrum facere.* Plin. 36, 11 Eiusdem remanet et alius *(obeliscus)* centum cubitorum, quem post caecitatem visu reddito, ex oraculo Soli sacrauit. Cic. de Diuin. 1, 22 Quod patriae vocis studuis, nobisque sacrasti. Aras sacrare Virg. Aen. 5, 305. Carmina sacrarunt anum tuum, *Immortalem fecerunt.* Ouid. ex Pont. 4, 8, 64. Haud frustra te, Iupiter, hac fede sacrauimus Liu. 8, 6. *i. religiosum cultum tibi decreuimus.* Sen. de Benef. 3, 11 Parentum conditionem sacrauimus, quia expediebat liberos tolli. *Parentes liberis inuiolabiles et deorum instar colendos esse voluimus.* Septimum Diem ieiunio sacrauit Iustin. 36, 2, 14. Liu. 38, 3 Foedus quod in Capitolio, quod Olympiae, quod in arce Athenis sacratum fuisset, irritum per illos esse. Virg. Aen. 12, 413 — hunc illi rex aetheris altus Honorem Iuppiter erepta pro virginitate sacrauit. Martial. 1, 117 Condidit hic natae cineres, numenque sacrauit. Sanctiones sacrandae sunt Cic. pro Balbo 33 c. 14. *vid. mox* SACRATAE Leges. Plin. 8, 16 f. 21 Libero patri Templum in Samo Elpis sacrauit. Virg. Aen. 8, 715 Votum immortale sacrabo. Vrbem Mineruae Iustin. 2, 6, 9. ¶ 2 Sacrare, [ἐναγίζειν] *Deuouere, et detestabile decernere, et ita morti addicere, vt impune violari et occidi possit.* Liu. 2, 8 Ante omnes de prouocatione aduersus magistratus ad populum, sacrandoque cum bonis capite eius, qui regni occupandi consilia iniisset, gratae in vulgus leges fuere. *Sed* 5, 25 Eum praedam Veientanam publicando, sacrandoque ad nihilum redegisse, absentes ferociter increpant. *Caput aliter sacrari quam bona, ex his etiam constat, quae diximus, voce* SACER n. 3. ¶ 3 *Pass.* Ouid. Fast. 1, 535 Vtque ego perpetuis olim sacrabor in aris, Sic Augusta nouum Liuia numen erit. Spei aedes sacratur Tacit. A. 2, 49, 4.

SACRĀTVS, a, um. Partic. [ὁ ἱερωθείς] Virg. Aen. 3, 371 *de Heleno vate,* Exorat pacem diuûm, vittasque resoluit Sacrati capitis *fui.* Ouid. ex Pont. 4, 14, 55 Tempora sacrata mea sunt velata corona, *i. Corona hederacea Baccho sacra, qua coronabantur Poetae.* Caesaris alma Dies, et luce sacratior illa, Conscia Dictaeum qua tulit Ida Iouem Martial. lib. 4 *pr.* Dona ducum sacrata Lucan. 1, 138. Virg. Aen. 2, 157 Eas mihi Graiorum sacrata resoluere iura, *i. Iusiurandum militare.* Homines sacrati, *morti deuoti* Macrob. Saturn. 3, 7. *vid.* SACER n. 3. Augustin. de Ciu. Dei 2, 26. Leges sacratae, quibus sanctum est, qui quid aduersus eas fecerit, sacer alicui deorum sicut (*leg.* fit, cum) familia pecuniaque. *Addit,* Sunt qui esse dicunt sacratas, quas plebes iurata in monte sacro sciuerit. *De illis Romanorum* sacratis legibus. *Vid. Perizon. Animadu. c. 10 p. 418. et Ernest. Clauc, Ind. leg h. v. Breuiter* Leges sacratae *apud Romanos proprie illae sunt, quibus libertas ciuium et vis tribunorum plebis sancita est. Locus classicus est* Cic. Fragm. pro Cornel. *non procul a fine,* Tanta igitur in illis virtus fuit, vt anno XVI post reges exactos, propter nimiuam dominationem potentium, secederent, leges sacratas ipsi sibi restituerent, duos tribunos crearent, montem illum trans Anienem, qui hodie mons sacer nominatur, in quo armati confederant, aeternae memoriae causa consecrarent, *etc.* Idem pro Balbo 33 c. 14 Sanctiones sacrandae sunt aut genere ipso, aut obtestatione et consecratione legis, aut poenae, cum caput eius, qui contra facit consecratur. *Historia est* Liu. 2, 33. *Add.* 2, 54. *et* 3, 32. *it.* Cic. pro Domo 43 c. 17. Idem pro Sext. c. 30. de Offic. 3 c. 31

31. de Legib. 3, c. 7. Plin. 16, 44. Leges sacratae *etiam apud alios populos memorantur, temporariae, in delectu habendo, vt de Aequis et Volscis* Liu. 4, 26 *pr. De Etruscis* 9, 39. *De Liguribus* 36, 38. *In primis autem de Samnitibus* 10, 38 *vbi tota caerimonia luculenter describitur. Summa est*, Vt qui iuniorum non conueniret ad imperatorium dictum, quique iniussu abiisset, caput soui sacratum esset. *Alia* lex sacrata militaris Liu. 7, 41 *popularis, et illis superioribus pro libertate vium latis adiungenda*, Ne cuius militis scripti nomen, nisi ipso vente, deleretur: additumque legi, ne quis, vbi tribunus militum iisset, postea ordinum ductor esset. Numen nullum sacratius Sil. 228. Opus alicui sacratum Ouid. Trist. 2, 552. Pontices sacratissimi Sidon. 7, 6. Princeps sacratissimus *titulus prope ollemnis Imperatorum Romanorum, quo vtuntur v. g. ICti de suo Iustiano frequentissime: antiquior longe est. v. g.* Gaius l. 8 D. ad SC. ertull. Sacratissimi principis nostri *(Hadriani)* oratione cauetur. *t de Traiano* Frontin. *in* Script. Rei Agrar. p. 276 Clara sacratissimi mperatoris nostri expeditio. Sede sacrata recondere Virg. Aen. 685. *Compar.* Plin. 16, 44 Nihil habent Druidae (ita suos appellant magos) viseo et arbore in qua gignatur sacratius. *Superl. raeter allata*, Plin. 33, 4 Aurea statua prima omnium nulla inanitate, t ante quam ex aere aliqua illo modo fieret, quam vocant holosphyrum in templo Anaitidis posita dicitur, quod in situ terrarum nomine oe significaumus, numine illis gentibus sacratissimo.

SACRATE. Adu. Auguſt. Epiſt. 22 *ſub fin.* Aliud bene, aliud crate viuere. An magis sacrate accipiendus sit numerus, *i. mystice.* Idem Doctr. Chr. 2, 16.

SACRATIO, ōnis. f. Macrob. Saturn. 3, 7 Sacrationis vocabulo obseruantiam diuini iuris impleuit.

SACRĀTOR, ōris. m. Auguſt. Epiſt. 140 Sacrator iustitiae. 2 Item nomen proprium apud Virgil. Aen. 10, 747 Caedicus Alcathoum obtruncat Sacrator Hydaspen.

SACRARIVS, i. m. Inſcript. *apud* Gruter. p. 308 n. 1 SACRARIVS IVNONIS QVIRITIS, *i. custos sacrarii.*

SACRARIVM, i. n. [*τὸ ἱεροφυλάκιον τὸ ἄδυτον*] Locus in mplo, in quo sacra reponuntur, *vt definit* Seru. *ad* Aen. 12, 199. lpian. l. Sacra, De diuisione rerum, Sacer locus est, locus consecratus. Sacrarium, est locus in quo sacrae res ponuntur. Liu. 7, 20 acre sacrarium Populi Rom. diuersorium sacerdotum, ac receptaculum Romanorum sacrorum, intactum, inuiolatumque crimine belli, ospitio Vestalium, cultisque diis darent. *Sed multo latius patet.* tc. pro Milon. 86 c. 31 Sacrarium Bonae deae, *locus in domo Caesaris, bi tum sacra Bonae deae fiebant.* Propert. 3, 23, 19 Mens bona (si ta dea es) tua me in sacraria condo. Diri sacraria Ditis Virg. en. 12, 199. Probro vetito remerat sacraria: *Templum polluat violat conculitu nefario* Ouid. Met. 10, 695. Sacrarium [*καισκέ* *a* Gloss. Lat. Gr.] *pro Sacello*, Sueton. Aug. c. 5 Natus est Augustus l capita bubula, vbi nunc sacrarium habetur, aliquanto postquam ccellit constitutum. Sueton. Tib. c. 51 Liuia veteres quosdam ad Augusti codicillos de acerbitate et intolerantia morum Tiberii e fario protulit, *i. loco vbi memoriam eius diuino honore prosequebatur*, *et ualia ab eo relicta asseruabat.* Idem Vesp. c. 5 Neronem diebus timis monitum per quietem, vt thensam Iouis O. M. e sacrario in mum Vespasiani — deduceret. Cic. Verr. 4, 4 c. 2 Erat ud Heium sacrarium cum magna dignitate in aedibus a maioribus tratum perantiquum. *Ibidem*, Sacrarium Cereris est apud Catenses, eadem religione qua Romae, qua in caeteris locis. *conf.* Tac. nn. 2, 41, 1. Stat. Theb. 3, 246. Sidon. Epist. 8, 4. Sacrarium idei fuit in vrbis regione prima Liu. 1, 21. Sacrarium Martis radui *fuit locus in ipsius templo, in quo* Ancilia *seruabantur. Vid.* ruium *in* Virg. Aen. 7, 603. *Pro ipsis templis* sacraria *dixit* Salan. de Gub. Dei lib. 3. Sacrarium, *pro* Larario *in aedibus priatis* Cic. Fam. 13, 2 *fr.* Caio Auiano Euandro, qui habitat in tuo crario, et ipso multum vtor, et patrono eius M. Aemilio familiaissime. *c. cf.* Suet. Tib. *c.* 51. *c. not. Casaub. et Torrent.* Tessor mentis eraria, *Iouis iusiurandum* Stat. Theb. 3, 246. Cic. in Catil. 2, 6 Quum aquilam illam argenteam (cui ille etiam sacrarium scelerum omi suae fecerat) scirem esse praemissam. ¶ 2 Sacrarium principis, *o Interiore eius consilio vsurpatur* l. 11 C. Th. de poenis. *De aerario ero* l. 49 C. Th. de haereticis. *De aula vel cubiculo principis* l. 9 §. egati D. de mun. et honor. l. 8 C. Th. de Legatis et deer. legat. Sarium imperialis oraculi Auson. Grat. Act. *pr. i. consistorium, s. locus i ius docebat imperator.*

SACRIS, e. Adi. *q. d. sacrabilis. Sincerus, ad sacrificium idoneus.* Festus *vt suppletus est a Scaligero*, Sacrem porcum dici ait Verius, vbi iam a partu habetur purus, *etc.* Plaut. Men. 2, 2, 16 quibus hic pretiis porci veneunt sacres, sinceri? *Et* in Rud. 4, 6, Sunt domi agni et porci sacres. Varr. de R. R. 2, 1, 20 Fere i quatuor menses a mamma non disiunguntur agni, haedi tres, porci uo, e quis, quoniam puri sunt ad sacrificium, vt immolentur, olim ppellati sacres: quos appellat Plautus quum ait, Quanti sunt porci acres? Idem 2, 4, 16 Porci, qui a partu decimo die habentur uri, ab eo appellantur ab antiquis sacres, quod tum ad sacrificia lonei dicuntur primum. *vid. Turneb. Aduers.* 29, 32. *Muret. Var. ect. 3, 7. Raeuard. Conject. 3, 1.*

SACRAMENTVM, i. n. [*ὅρκωμοσία, ὁ ἱερὸς ὅρκος*] Quod isiurandi sacratione interposita geritur, *vt ait* Festi *epitomator* Paullus acramentum militare. [*ὅρκωμόσιον* Gloss. Lat. Gr. *ὅρκος στρατιωτικὸς* id.] Veget. de Re Milit. 2, 5 Milites iurare solent, et ideo militiae acramenta dicuntur. Iurant autem, se omnia strenue facturos, quae praeceperit Imperator, numquam deserturos militiam pro Romana Rebl. Plin. Epist. ad Traianum 8, 10, 29 *de seruis inter tirones mutatis*, ose enim dubito ob haec maxime, quod vt iam dixerant sacramento ilitari, ita nondum distributi in numeros erant. *Antiquitus* Sacramentum *militare a iurerurando diuersum fuit. Vid.* Liu. 22, 38 *qui cus classicus est, ex quo apparet etiam coniurationis genus fuisse. Vid. lum in* CONIVRO. *Recentiora tempora respicit* Seru. *ad* Aen. 7, 614 Tria sunt militiae genera: *Sacramentum*, in quo iurat vnusquisque iles, se non recedere, nisi praecepto consulis, post completa stipendia, id est, militiae tempora. *Alia duo sunt* Coniuratio, *et* Euocatio, *de quibus ff. ll. Coniuratum etiam fuisse in* Sacramento, *quin hanc esse* Sacramenti *veteris naturam, intelligitur ex illo* Hor. Carm. 2, 17, 10 le dies vtramque Ducet ruinam: non ego perfidum Dixi sacramentum. imus, ibimus, Vtcunque praecedes, supremum Carpere iter comites rati. Liu. 10, 38 *de Samnitibus*, Deorum etiam adhibuerant pes, ritu quodam sacramenti vetusto, velut initiatis militibus: *qui deinde copiose describitur: vid.* SACRATA lex. Iustin. 20, 4 *de Pythagoreis Crotone*, Sed CCC ex iuuenibus cum sodalitii iuris sacramento quodam nexi separatam a caeteris ciuibus vitam exercerent, quasi coetum clandestinae coniurationis haberent, ciuitatem in se conuerterunt; quae eos cum in vnam domum conuenissent, cremare voluit. *Hoc intellectu* Plin. 10, 97, 7 *de Christianis, nihil se* Sacramento non in scelus aliquod obstringere, sed ne furta, ne latrocinia, ne adulteria committerent, ne fidem fallerent, ne depositum appellati abnegarent. Petron. c. 83 Ego mori deboo, qui amicitiae sacramentum deleui. Quinctil. Decl. 357 Accessisse nouum amori suo sacramentum, *i. causam et qua. vinculum amoris. Sic et* Decl. 17, 18 Ablata sunt sacramenta pereundi, *i. rationes et causae, quibus tanquam sacramentis obligatus pertre veneno hausto volebam. Quidquid hic mutaueris, sensum corruperis. Haec ducta sunt ex illa notione* sacramenti militaris, *quatenus coniurationis genus erat. Sed postea* iusiurandum militare *et* sacramentum *promissae dictae. Vid.* Gell. 16, 4. Curt. 7, 1, 29. *Torrent. ad* Sueton. Calig. c. 15. Longo sacramento Caesarum imbutus miles, *i. diuitiis iurare et fidem praestare assuetus* Tacit. Hist. 1, 5. Sollemne sacramentum Idem ibid. 1, 55. Accedere sacramento alicuius, *vid.* ACCEDO. Adigere sacramento alicuius, *vid.* ADIGO. Tacit. Hist. 4, 59 Inflantibus Tribunis dixit sacramentum. Idem Ann. 1, 36 Perennione, et Vibulcno sacramentum dicturi fumus? *vid.* DICO, ere. Tacit. Hist. 3, 42, 4 Cuius sacramentum cunctis circa hostilibus non exuerat. Obligare sacramento Cic. Off. 1, 36 c. 11. Obstringere religione sacramenti Iustin. 1, 9, 18. Tacit. Ann. 1, 8 Addebat Metilla Valerius, renouandum per annos sacramentum in nomen Tiberii. Quinctil. 12, 2 Sed haec inter ipsos, qui velut sacramento rogati, vel etiam superstitione constricti, nefas ducunt a fuscepta semel persuasione discedere, *i. iureiurando adacti et iurati, vid.* ROGARE n. 4. Neglecto sacramento, quo nunc Tenemini respicitis illud, quod sublatum est Caes. B. C. 2, 32. Suet. in Caes. c. 42 Sanxit, ne quis eius maior viginti annis, minorue decem, qui sacramento non teneretur, plus triennio continuo Italia abesset. *Hinc* Sacramenta *Milites a* Iuvenale *dici volunt* Sat. 16, 36 Praemia nunc alia, atque alia emolumenta notemus Sacramentorum. *h. e. Militum iuratorum et sacramento rogatorum. Sed malim dicere cum* Veget. 2, 5 Militiam *vel* militias sacramenta *dici. Quin simpliciter dicere licet*, emolumenta sacramentorum *esse commoda, quae quis consequitur in eo ipso, quod* sacramento *adigi se patitur, et in verba militibus consueta iurat. Hinc* Scribon. Epist. p. 2 Ne hostibus quidem malum medicamentum dabit, qui sacramento medicinae legitime est obligatus. *Notus est locus, Iusiurandum Hippocratis: illud* Sacramentum *est.* ¶ 2 *De Christianorum ritibus.* Marem et feminam ad sacramentum baptismatis et eucharistiae admittens Tertull. adu. Marc. 4, 34. *conf.* Idem contra Valent. c. 27. *et* de Cor. milit. c 3. Recordare tirocinii tui diem, quo Christo in baptismate confessultus in sacramenti verba iuratli Hieron. Ep. 1 ad Heliod. Vocati sumus ad militiam Dei vim iam tunc, quum in sacramenti verba respondimus Tertull. ad Martyr. c. 3. *Add.* Idem de Spectac. c. 4. *Cum illa* sacramenta *sua occultarent Christiani, vt sua Graeci μυστήρια, hinc reliquam etiam* Mysterii *notionem, i. rei occultae*, sacramento *tribuerunt. v. g.* Velum scissum est, et omnia Legis sacramenta, quae prius tegebantur, prodita sunt Hieron. in Matth. c. 27, 27. *conf.* Idem in c. 2. Sacramentum Numeri ternarii Zeno Veron. Serm. de Iuda. *conf.* Id Serm. de Abraham. Redemtionis sacramentum, pro Mysterio Redemtionis Fulgent. de Incarn. c. 2. *add.* ibid. c. 3. Casaub. contra Baron. Exerc. 16 sect. 43. ¶ 3 Sacramentum *(Actus quid sit, docet* Varro de L. L. 5, 36 p. 42, 13 Ea pecunia, quae in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro. Qui petebat, et qui instituiabatur de aliis rebus, vterque quingentos aeris (*al.* quinquagenos) ad pontem (*al. rectius* pontificem) deponebat: de aliis rebus item certo alio legitimo numero assium. Qui iudicio vicerat, suum sacramentum a sacro auferebat, victi ad aerarium redibat. Festus, Sacramentum aes significat, quod poenae nomine penditur, *tum rectatis* Legis Papiriae *verbis, qua* tresuiri sacramenta exigere *iubentur, pergit*, Sacramenti autem nomine id aes *(adhuc descriptum)* dici coeptum est, quod et propter aerarii inopiam, et sacrorum publicorum multitudinem consumebatur id in rebus diuinis. *Possis alioquin suspicari*, sacramenti *appellationem inde ortam, quod haec pecunia* Sacramenti *instar, i. iurisurandi esset et fidem faceret iudicibus, non temere litigari. Caeterum quod vim et naturam* sponsionis *habeat hoc genus depositi, hinc ab* Hid. Orig. 5, 24 pignus sponsionis vocatur. *Hinc* pignore contendere *et* sacramento *idem est.* Cic. Fam. 7, 32 Pugna, si me amas, nisi — arguta apparebunt, vt sacramento contendas mea non esse. *vid. Io. Frid. Schreiteri* Sacramentorum *in veteris Romae iudiciis sollemnium antiquitates, duabus disputationibus Lipsiae 1730 explicatae.* ¶ 4 *Sed etiam pro tota lite et causa positum deprehendas.* Cic. pro Caecin. 97 c. 33 Quum Arretinae mulieris libertatem defenderem, et Cotta decemuiris religionem iniecisset, non posse Sacramentum nostrum iustum iudicari, quod Arretinis adempta ciuitas esset, et ego vehementius contendissem, ciuitatem adimi non potuisse — sacramentum nostrum iustum iudicauerunt. Idem pro Domo 78 c. 29 Quin etiam si decemuiri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent. *i. totam causam et vindicias libertatis. Et in* Miloniana 74 c. 27 Qui non calumnia litium, non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos; sed castris, exercitu, signis inferendis petebat. *Huc respicit* Cic. de Orat. 1, 41 c. 10 Quod vero — quasi tuo iure fumsisti, Oratorem in omnis sermonis disputatione posse copiosissime versari, id, nisi hic in tuo regno essemus, non tulissem, multisque praecssem, qui aut interdicto tecum contenderent, aut te ex iure manu consertum vocarent, quod in alienas possessiones tam temere irruisses. Agerent enim tecum lege primum Pythagorei omnes, atque Democritici, caeterique in suo genere Phytici, vindicarentque ornati in dicendo homines et graues, quibuscum tibi iusto sacramento contendere non liceret. — Et cum vniuersi in te impetum fecissent, tum singulae familiae litem tibi intenderent.

SACRAMENTĀLIS, e. Adi. *Ad sacramentum pertinens.* Gloss. Somneri.

SACROSANCTVS, a, um. *Sanctione legis* sacer *et inviolabilis: a* sacro *et* sanciendo. *vid.* Fest. Dacer. Macrob. Sat. 3, 3. Accusator velut sacrosanctus Tac. Ann. 3, 36, 4. Liu. 29, 20 Sacrosancta potestas. Sacrosanctum Festo *auctore* dicitur, quod iureiurando interposito est institutum: si quis id violasset, morte poenas penderet, cuius generis sunt Tribuni pl. aedilesque eiusdem ordinis: quod affirmat M. Cato in ea *f. oratione*, quam scripsit

Aedilis plebis sacrosanctos esse. *Haec* Festus. *Pluribus hoc explicat Dion. Halic.* l. 6 p. 410 *sq. vbi* sacrosanctum *ἱερὸν καὶ ἄσυλον reddit. Sed locus classicus est* Liu. 3, 55 Et quum plebem hinc prouocatione hinc tribunicio auxilio satis firmassent, ipsis quoque tribunis, vt sacrosancti viderentur, (cuius rei prope iam memoria aboleuerat) relatis quibusdam ex magno interuallo caerimoniis, renouarunt; et quum religione *(caerimoniis)* inuiolatos eos, *(i. sacros)* tum lege etiam fecerunt, sanciendo *(a quo sancti dicuntur)* vt qui tribunis plebis — nocuisset, eius caput Ioui sacrum esset, familia ad aedem Cereris, Liberi Liberaeque venum iret. — Tribunos vetere iureiurando plebis, quum primum eam potestatem creauit, sacrosanctos esse. Cic. pro Corn. Balb. 35 c. 14 Quid tuit in rogatione ea, quae de Pompeio a Gellio, et a Lentulo COSS. lata est, in qua aliquid sacrosanctum videretur? Primo enim sacrosanctum nihil esse potest, nisi quod populus, plebesue sanxisset, *etc.* Plin. 7, 44 Quum resistendi sacroque sanctum repellendi ius non esset, virtutis suae opera et censura periturus, *etc.* Hi Postulant, vt sacrosancti habeantur, quibus ipsi DI neque sacri neque sancti sunt Liu. 3, 39. Idem 9, 8 Tum Postumius, Interea dedite, inquit, profanos nos, quos salua religione potestis: dedetis deinde et istos sacrosanctos, quum primum magistratu abierint. *Ibid.* Pro eo, quod spondendo pacem, seruassent exercitum Populi Romani, poenam nullam meritos esse: neque ad extremum, quum sacrosancti essent, dedi hostibus violarique posse. *Ideo principes Romanos videmus Tribunitiam potestatem assumere sibi solitos: vt augustiores se et sacrosanctos facerent.* Cic. in Catil. 2, 18 c. 8 Ergo in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? *h. e. Intactas, et ab omni iniuria tutas. Hinc etiam* Sacrosanctas Ecclesias *esse dicique voluerunt de quibus est* titulus Cod. Iustin *vid.* l. vn. C. Th. de bonis clericor. Liu. 29, 20 Comprehendere Tribuni inberent, ac iure sacrosanctae Potestatis reducerent. Testem sacrosanctum *vocat Domitianum* Stat. in Epist. ad Stellam. Sidon. 4, 3 Sacrosanctos Patres Hieronymum, *etc. De quantitate antepenultimae ambigi potest; Corripitur a Vossio Arte Gram. 2, 20. Compar.* Valer. Max. 5, 3 *de Phocione,* Honore arae decoratos cineres sacrosanctiores colis.

SACERSANCTVS, a, um. *Pro sacrosanctus* Tertull. de Corona Milit. c. 13.

SACRŌVIR, iri. m. *Cognomen* Iulii *apud* Tacit. Ann. 3, 40 l. *et* 3, 44, 3.

SACROVIRIĀNVS, a, um. *vt,* Bellum sacrouirianum Tacit. Ann. 4, 18, 1.

SACRICŎLAE, arum. m. Pl. [*ἱεροσυλοι*] *Cultor sacrorum, Sacerdos.* Tacit. Hist. 3, 74, 1 Domitianus prima irruptione apud aedituum occultatus, solertia liberti lineo amictu turbae sacricolarum immistus, ignoratus apud Cornelium Primum paternum clientem, iuxta Velabrum delituit. Macrob. Saturn. 5, 19 Velut ad sacricolarum Sagarumque carmina et deuotiones fugientem. Et ipsi Ciceroni hanc vocem refert Guiliel. Verr. 4, 111 c. 50 Omnes sacricolae et Antistites Cereris esse videntur. *Vulgo,* Accolae. Sum non ignotus illius *Dei* sacricola Apul. Flor. p. 361, 35. *add.* Solin. c. 23. Ammian. 22, 14. Prudent. adu. Symm. 1 praef. v. 47.

SACRIFACIO, ĕre. *Pro sacrificare, ap.* Hieron.

SACRIFĬCO, āre. [*ἱεροποιέω, ἱερουργέω, θύω*] *Sacrum f. rem sacram facere.* Plaut. Mostel. 1, 3, 84 Edepol summo Ioui si viuo argento sacrificassem. Idem Capt. 2, 2, 4 Quin etiam, vt magis noscas, genio vbi suo quando sacrificat, ad rem diuinam quibus est opus Samtis vasis vtitur. Deae Forti sacrificare Ouid. Fast. 3, 850. Suem sacrificare Idem ibid. 4, 414. Plaut. Poen. 2, 1, 2 Si Hercle istuc vnquam factum est, tum me Iuppiter faciat, vt semper sacrificem, neque vnquam litem. Plin. 3, 5 Namque diua Angerona, cui sacrificatur ad diem XII Cal. Ianuarii, ore obligato, *etc.* Orco sacrificare Plaut. Epid 2, 1, 7. *vid.* ORCVS. Sacrificare absolute, *Immolare hostias* Nepos 23, 2, 4. Sacrificor *pro* Sacrifico Nonius *ex* Varrone 7, 98. *conf.* Varro L. L. 8, 61 p. 122 *sq.* Gell. 18, 12. *et* 6, 41. Plin. 36, 5. Solin. c. 2. Lactant. 4, 14.

SACRIFICANS, antis. Liu. 25, 1. Vulg. Interp. Isai 66, 3 Sacrificans de grege.

SACRIFICĀTVS, a, um. Partic. Cypr. Epist. 52. *it.* lib. de Lapsis.

SACRIFICĀTVS, ūs. m. Apul. Met. 7 p. 196 Nullum pecus sacrificatui habere.

SACRIFICATIO, ōnis. f. [*τὸ ἱερούργημα*] Cic. de Nat. Deor. 2, 67 c. 27 Itaque in ea dea, quod est rerum custos intimarum, omnis et precatio et sacrificatio externa est.

SACRIFICĀLIS, e. Adi. [*ὁ ἱερουργικὸς*] *vt,* Tacit. Ann. 2, 69, 2 Sacrificalem apparatum, festam Antiochensium plebem per lictores proturbat. *Al.* Sacrificialis. Apul. Met. 9 p. 217 Epulae sacrificiales. *Vid.* Tertull. adu. Haeret c. 40. Macrob. Saturn. 3, 2. Termini sacrificales Auct. de Limit. p. 308.

SACRIFICĀTOR, ōris. m. Tertull. de Spectac. c. 8.

SACRIFICVS, a, um. Adi. [*ἱερατικὸς*] *vt,* Sacrificae tibiae, *quibus vtebantur in sacrificiis.* Plin. 16, 36 Nunc sacrificae Tuscorum e buxo tibiae. Arae sacrificae Valer. Argon. 8, 243. Dies sacrifici Ouid. Met. 13, 590. Os sacrificum Idem Fast. 1, 130. Preces sacrificae Sen. Med. f. 2. Rex sacrificus Liu. 40, 42. *qui alias* Sacrificulus. Ritus sacrifici Ouid. Met. 15, 483. Vestis sacrifica Sil. 3, 27.

SACRIFĬCVS, i. m. [*ἱερεύς, ἱεροποιὸς*] *Qui sacra facit.* Ancus sacrificus Ouid. Fast. 6, 803. Des mihi sacrificos calituras- que ignibus aras Idem Met. 13, 590.

SACRIFICVLVS, i. m. [*ὁ ἱερωσύνιον*] *Diminutiua forma, etiam vbi non notat contemtum.* Liu. 2, 2 Quia quaedam publica sacra per ipsos reges sactitata erant, ne vbinbi regum desiderium esset, regem sacrificulum creant. Id sacerdotium pontifici subiecere, ne additus nomini honos libertati officeret. *Idem* Rex sacrificiorum 9, 34. Sacrorum 27, 6 *et* 36. Rex sacrificus 40, 42. Gell. 10, 15 ex Fabio Pictore, Super Flaminem dialem in comitio, nisi rex sacrificulus, haud quisquam alius accumbit Liu. 16, 41 Vulgo ergo pontifices, augures, sacrificuli reges creentur, cuilibet apicem Dialem, dummodo homo sit, imponamus. Sueton. in Domit. c. 1 Ardente templo, apud aeditimum clam pernoctauit: ac mane Isiaci celatus habitu, interque sacrificulos vanae superstitionis, *etc. add.* Fest. *c. not. Dacer.* Liu. 39, 8 Sacrificulus Graecus *contemtim dici videtur. Sic* Sacrificulus et vates Idem 25, 1, 8 *add.* Lactant. 5, 20.

SACRIFICIVM, i. n. [*ἡ ἱερουργία*] *Sacrum, seu res diuina.* Liu. 1, 28 Sacrificium lustrale in diem posterum parat. Cic. de Clar. Orat. 56 c. 14 Quum M. Popilius sacrificium publicum cum laeneaceret, quod erat flamen Carmentalis. Idem Fam. 15, 11 In eoque sum maiorum exemplum secutus, qui hunc honorem mulieri Laurentiae tribuerunt, cuius vos Pontifices ad aram in velabro sacrificium facere soletis. *Et* de Aruſp. Resp. 12 De illo ipso sacrificio, quod fit pro salute Pop. Rom. Anniuersaria sacrificia Cic. Verr. 4, 128 c. 57 Penetrale sacrificium, *vid.* PENETRALIS *in* PENETRO. Liu. 45, 3 In monte sacrificio rite perpetrato. *Add.* Columel. 1, 8. *et* 2, 22 Sidon. Epist. 8, 14.

SACRĬFER, a, um. Adi. [*ἱεροφόρος*] *Qui fert sacra: vt,* Ouid. Fast 4, 252 Quum Troiam Aeneas Italos portaret in agros, Est dea sacrifera paene secuta rates.

SACRILĔGVS, a, um. Adi. [*ἱερόσυλος*] *Qui sacra, aut de sacro legit id est tollit, furatur: quae res cum graui poena digna censeatur; hinc est, vt conuicti locum obtineat, quo non hoc indicetur, aliquem commisisse, sed tam impium esse, qui committere possit sacrilegium.* Ter. Adelph. 2, 4, 1 Vbi est ille sacrilegus? Plin. 24, 17 Ophiusam in Elephantine eiusdem Aethiopiae, liuidam, difficilemque adspectu, qua potu terrorem minasque serpentium obuersari, ita vt mortem sibi eo metu conscisceant, ob id cogi sacrilegos illam bibere Cic. Verr. 1, 5 c. 3 Non Sacrilegum, sed hostem sacrorum religionumque. Idem de Legib. 2, 40 Sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendat m, quod et nunc multis fit in fanis. Sacrilegorum numero haberi Nep. 17, 4, 8. Cic Verr. 3, 69 c. 28 Quorum ciuis Rom. nemo erat, sed Graeci, sacrilegi, iam pridem *(modo)* improbi: repente Cornelii, *i. a* Cornelio *Verri ciuitate donati, et in nomen illius ob eam causam adoptati.* Haec ibi si non sunt, minor exstat sacrilegus, qui Radat inaurati femur Herculis, *etc.* Iuuen. Sat. 13, 150. Artes sacrilegae meretricum Ouid. de Arte Am. 1, 435. Cic. Verr. 5, 187 c. vlt. Caeteros iterum deos deasque omnes imploro atque obtestor, quorum templis et religionibus iste nefario quodam furore et audacia instinctus, bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum. Martial. 9, 86 Quum tua facrilegos contra Norbane furores Staret pro domino Caesare sancta fides Ignes sacrilegos admouere templis Tibul. 3, 5, 11. Lingua sacrilega Ouid. de Rem. Amor. 367. Literae Lactant. 5, 4 *pr.* Manus sacrilega Hor. Carm. 2, 13, 2. Cic. Philipp. 12. Sanguis sacrilegus Virg. Aen. 7, 595. *Superl.* Exi e fano, natum quantum est hominum sacrilegissime Plaut. Rud 3, 4, 1.

SACRILEGE. Adu. Tertull. Apol. c. 12 Contumelioſissime et sacrilege.

SACRILEGIVM, i. n. [*ἡ ἱεροσυλία*] Rerum sacrarum Furtum. In sodalitium sacrilegii alicuius abire Pseudo-Cic. in Sallust. 14 c. 5. Quinctil. 4, 2, 8 In eo, qui, cum pecuniam priuatam ex aede sacra furripuerit, sacrilegii reus est, confessio verecundior quam expositio: Non negamus pecuniam de templo esse sublatam; calumniatur tamen accusator actione sacrilegii, cum priuata fuerit, non sacra. Vos autem de hoc cognoscetis, An sacrilegium sit admissum? Committere sacrilegium Quinctil. 7, 3. Genere quodam parricidium ac sacrilegium Committere Scribon. Ep. m. Damnare aliquem sacrilegii Nepos 7, 6, 4. Quinctil. 5, 10 Si quis *sacrilegium* faciet, faciet et furtum. *conf.* Sen. de Vita Beata c. 27. Sacrilegium vertus quam sacrum videbatur Curt. 4, 3, 23. Prope sacrilegium ratus sum Liu. 4, 20. ¶ 2 *Vt* sacri principes, et res principum: *ita* Sacrilegium *dicitur de violatoribus constitutionum et legum, itemque de maiestatis crimine, etc. Exemplorum affatim dabit Iac. Gothofred. in Glossario nomico, quod* Thedosiano Codici *subiecit, h. v.*

SACRIMA appellabant mustum, quod Libero sacrificabant pro vineis, et vasis et ipso vino conseruandis. Sicut praemessum de spicis, quas primum messuissent sacrificabant Cereri. *Haec* Festus. *Nec multum abeunt, quae in schedis supersunt.*

SACRIPORTVS, ūs. m. *Locus in vrbe Roma sic dictus.* Varr. de L. L. 4, 8 p. 16, 18 In hac regione sacriportus est. *Sed* Aur. Vict. Vir. ill. 68. *it.* 75. *est oppidum prope Praeneste.* Lucan. 1, 134 Iam quot apud Sacri cecidere cadauera portum?

SACERDOS, ōtis. c. [*ὁ ἱερεύς, ὁ ἱεροφάντης*] *Qui deo dicatus est ad sacra facienda.* Varro de L. L. 4, 15 p. 22, 32 Sacerdotes vniuersi a sacris dicti. *Deinde sub hoc genere ponit* Pontifices, Curiones, Flamines, Salios, Lupercos, Fratres Aruales, Sodales Titios, Fetiales. *O im* Sacerdotes *omnes patricii. Sed A. V. C. 452.* apud Liu. 10, 6 Rogationem promulgarunt *tribuni pl.* vt quum quatuor augures, quatuor Pontifices ea temp. state essent, placeretque augeri Sacerdotum numerum, quatuor pontifices quinque augures, de plebe omnes allegerentur. *Ponit deinde orationem* P. Decii Muris *pro illa rogatione habitam, e qua tum alia discuntur, tum illud c. 8* Decemuiros sacris faciundis *etiam plebeios iam tum fieri potuisse, etc. Ergo* sacerdotes Pontifices, Augures, Decemuiri sacris faciundis. *Sed etiam* Rex sacrificulus, Vestales, Septemuiri epulonum, tum Flamines Diales, Martiales, Quirinales, Galli *qui Cybeles sacra faciebant,* Bellonarii *et* Lucan. 1, 595 *sqq. multa sacerdotum genera describit.* Cic. Acad. 4, 121 Sed quum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos? Et a phyſicis et a philosophis et ab sacerdotibus iudicatur, ex potestate aquae omnes res constare Vitruu. 8, 1. Purus Musarum, Phoebique sacerdos Ouid. Amor. 3, 8, 23. Musarum sacerdos; *Poëta, vates* Hor. Carm 3, 1, 3. Casti Sacerdotes Virg. Aen. 6, 661. Doctus sacerdos Claud. Cons. Hon. 6, 326. Religiosus libertatis sacerdos *ironia in Clodium* Cic. pro Domo 111. *De eodem* pro Sext. 39 Cum fororis adultero, cum stuprorum sacerdote, cum venefico. Maximum sacerdotem creare Cic Verr. 2, 128. Furiata sacerdos Stat. Theb. 2, 21. Magna sacerdos Virg. Aen. 6, 544. Longaeua sacerdos Idem ibid 6, 321. Regina Idem ibid. 1, 272. Veneria, *i. Veneris* Plaut. Rud. 2, 2, 23. Sacra Cereris per Graecas semper curata sunt sacerdotes Cic. pro Corn. Balb. 53 c. 24. Plin. Epist. 2, 1 Illo die, quo sacerdotes *(augures)* solent nominare *conf.* Ep. 2, 8. *vid.* NOMINO *it.* COOPTO. ¶ 2 *Est etiam* Sacerdos *Licinionum. v. g. antecessoris Verris, in quem refertur locus Ciceronis* Quinctil. 6, 3, 55. Cic. Verr. 3, c. 92.

SACERDOTISSA, ae. f. *Laudatur* Vet. Inscriptio Hispanica; CORNELIAE CLEMENTIS FILIAE TVSCAE SACERDOTISSAE PERPETVAE. *Sed dubitare licet, an sit satis antiqua. Certe cum frequentissima sit mentio* Sacerdotum *virorum et feminarum in Gruteriano thesauro,* Sacerdotissam *non habent Scaligerani Indices. Elegans coniectura Birrii,* SACERDOTI SSAE, *i. sanctissimae. Laudatur etiam* Gell. 10, 15 Eaedem ferme caerimoniae sunt, quas Flamini-

minicas (facerdotiſſas) Dialis ſeorſum aiunt obſeruitare. *Sed omittit Cronou. Et* Idem 13, 19 Sacerdotes feminas dicit: *et iſtud* Sacerdotiſſa *vt vitioſſema reiicitur merito.*

SACERDOTVLA, ae. f. Varro de L. L. 4, 29 p. 32, 25 Sacerdotulae in capite capital nunc ſolent habere.

SACERDOTIVM, i. n. [ἡ ἱερατεία, τὸ ἱερᾶτευμα, ἡ ἱερωσύνη] *Sacerdotis munus ac dignitas.* Liu. 30, 26 *cum narraſſet mortem Qu. Fabii Maximi*, Augur in locum eius inauguratus Qu. Fabius Maximus filius: in eiusdem locum Pontifex (nam duo Sacerdotia habuit) creatus Sulpicius Galba. Idem 9, 29 Gens Potitia, cuius ad aram Herculis familiare sacerdotium erat. Auctus sacerdotiis et honoribus, *vid.* AVGEO. Inire sacerdotium Cic. pro Domo 135 c. 52. Iaudare sacerdotia per religionem populus non poterat Cic. de Lege agr. 2, 18. *Conf.* Cic. Att. 8, 3. Vitr. 2, 8. Tac. Ann. 3, 19, 1. *et* 4, 64, 4. *it.* Hiſt. 5, 8, 6. Petron. c. 137. Sidon. Ep. 2, 6. Cic. pro Domo 136 c. 52 Quum Licinia virgo Veſtalis ſummo loco nata, nobiliſſimo ſacerdotio praedita, T. Flaminio, Q. Metello COSS. aram Pudicitiae et puluinar ſub ſacro ſaxo dedicaſſet. Idem de Diuin. 1, 89 In qua et reges augures, et poſtea priuati eodem ſacerdotio praediti Rempubl. religionum auctoritate rexerunt. Tum hic bonus augur eo ſacerdotio ſe praeditum eſſe dixit, *vt* Cic. Phil. 2 c. 32. *conf.* Sen. Ep. 4, 8. Tacit. Ann. 11, 11 Iisque intentius aſſui ſacerdotio quindecimuirali praeditus. Cic. pro Domo 37 Cur enim quisquam vellet Tribunum plebis ſe fieri non licere? anguſtiorem ſibi ſe petitionem Conſulatus? in ſacerdotium quum poſſit venire, quia patricio non ſit is locus, non venire.

SACERDOTALIS, e. Adi. [ἱερατικὸς] *Quod ad ſacerdotem pertinet. Laudatur* Liu. 5, 40 Virgines, ſacraque in pluſtrum impoſuit, vehi caere quo iter ſacerdotalibus erat, peruexit. *Sed Gron. et Drakenb.* ſacerdotibus, *ne mentione quidem alterius lectionis facta.* Lex ſacerdotalis Tertull. adu. Iud. 5. Nomen ſacerdotale Macrob. Saturn. 3, 5. Ludi Plin. Ep. 7, 24. *vid. Iuret. ad* Symmach. p. 122. *Sirmond. Ep. p. 156.*

SACODIOS, ii. f. *Gemma hyacinthini coloris.* Plin. 37, 10.

SACOMA, atis. n. [τὸ σάκωμα] *Eſt aequipondium, hoc eſt quod in libra apponitur ad aequilibrium faciendum, vel quod lanci trutinae vnum latae adiungitur, vt grauiori fiat aequalis.* Teſtis Iulius Pollux 9, 24. *Ariſtoteles in Mechanicis dicit* σάκωμα ποιῶν, *pro aequilibrium facere.* Vitruuius 9, 3 *de Hierone*, Quum aureum coronam votiuam ex is immortalibus in quodam fano conſtituiſſet ponendam, immani pondere locauit faciendam, et aurum ad ſacoma appendit redemtori. Is cum tempus opus manufactum ſubtiliter, regi approbauit, et ad ſacoma pondus coronae viſus eſt praeſtitiſſe. *Al gen. femin.* ad ſacomam: *vid. Voſſ. Inſt. Orat. p. 258.* Idem eod. lib. cap. vlt. Pendet ex vna parte phellos ſine tympanum, quod ab aqua ſubleuatur, ex altera aequo pondere phelli ſacoma ſaburrale. Parcus Lex. Crit. *h. v. Digit* Veget. 1, 5 Proceritatem tironum ad Sacomam ſemper ſcio eſſe factam, *vt ſit* Sacoma *menſura quaedam. Sed haud paullo probabilior Scio Scriuer. et Beſſel. in Miſcellan.* a Conſule Mario.

SACOPOENIVM, i. n. *Idem quod* Sagapenum, *v. v.*

SACRAMENTVM, *vid.* SACER.

SACRĀNI, *Populi, quorum origo ſic* Seruio *narratur in illud* Virg. Aen. 7, 795 Et Sacranae acies, et picti ſcuta Labici. Dicunt quendam Corybantem veniſſe ad Italiam, et tenuiſſe loca, quae nunc vrbi vicina ſunt. Et ex eo populos ducentes originem, Sacranos appellatos. Iam ſacrati ſunt Matri deûm Corybantes. Alii Sacranas acies Ardeorum volunt, qui aliquando quum peſtilentia laborarent, Ver ſacrum vouerunt, vnde Sacrani dicti ſunt. *Hactenus* Seruius. Feſtus, Sacrani appellati ſunt Reate orti, qui ex Septimontio Ligures Siculos ex agro exegerunt. Nam vere ſacro nati erant

SACRATVS, SACRIFICO, SACRILEGVS, SACRO, SARVM, *vid.* SACER.

SACRIVM, i. n. *Succinum ap. Scythas, ſec.* Plin. 37, 2.

S A D

SADDVCAEI, [Σαδδουκαῖοι] dicuntur, Qui Sadducaeum quendam magiſtrum legis ſequentes, neque reſurrectionem credebant, neque angelos, neque ſpiritus eſſe. *Vid.* Hieron. in Matth. c. 22. Tertull. de Haeret. c. 45. Ecce Phariſaei Sadducaeique doloſi Iunc. 3, 222.

SADOR. *Verbum neſcio cuius ſignificationis.* Lucil. *ap.* Non. 2, 202: *vid Douſa in Reliqu. p. 40. et Turneb. Adu. 29, 22* Rador.

SADYATTES, fuit Ardyos filii Gygis filius, qui poſt patrem regnauit in Lydia. *Vide* de hoc Herodotum lib. 1 Hiſtoriarum.

S A E

SAECVLVM, *vid.* SECVLVM.

SAEPE. Adu. [πολλάκις] ius, iſſime. *i. Frequenter.* Ter. Phorm. 5, 2, 34 Saepe ex huiusmodi re quapiam, et ex malo principio, magna familiaritas conflata eſt. Idem Heaut. 3, 4, 53 Non licet hominem eſſe ſaepe ita vt vult, ſi res non ſinit. Cic. de Inuent. 1, 1 Saepe et multum hoc mecum cogitaui, bonine, an mali plus, *etc.* item pro Quint. 3 M. Iunius, *etc.* in hac multum et ſaepe verſatus. Saepe ac diu Cic. pro Quint. 96. Semel, atque iterum, ac ſaepius item pro Font. 16 c. 8. Caeſar Ciceroni Att. 9, 6 Etſi hoc et feci ſaepe, et ſaepius mihi facturus videor. Quod etſi ſaepe dictum eſt, dicendum tamen eſt ſaepius Cic. Off. 3, 69 c. 17. Saepiſſime aliquid experiri Salluſt. Iug. c. 63. Saepe fugam Danai moliti Virg. Aen. 2, 108. *Add.* Idem Georg. 1, 379. Iterum et ſaepius rogo Cic. Fam. 13, 43. Idem de Fin. 2, 41 Interdum, vel potius plerumque ſaepe, *vid.* NIMIS. Cic. Fam. 1, 7 Scis temporibus illis iam ſaepe in Senatu fuiſſe.

SAEPIOR, us. *et*

SAEPISSIMVS, a, um. Adiectiua antiqua ab Adu. Saepe, vt teſtatur Priſcian. 15 p. 1016.

SAEPICVLE. Adu. *Sic ſatis ſaepe. Frequens vox* Apuleio *v. g.* et. 6 p. 185. *et* 9 p. 235 *Occurrit et ſemel in* Plaut. Caſ. 3, 5, 59 Sepicule peccas.

SAEPIVSCVLE. Adu. Priſcian. 3 p. 611 a Saepius *deriuat; et ſic legit* Plaut. *l. c.*

SAEPENVMĔRO. Adu. [πολλάκις] *Idem quod ſimplex* Saepe: Plin. 11, 37 Septimo menſe genitis ſaepenumero foramina aurium et nares defuere. Cic. Fam. 16, 21 Sum totos dies cum eo, noctisque ſaepenumero partem. Cic. de Senect. 4 c. 2 *pr.* Saepenumero mirari ſoleo, *etc.* *Add.* Idem pro Roſc. Am. c. 29 *et* 41. Salluſt. Catil. c. 52. Caeſ. B. G. 1, 33. Colum. Praef. 1 *pr.* Gell. 3, 16 Gigni hominem ſeptimo rarenter, nunquam octauo, ſaepe nono, ſaepiusnumero decimo menſe.

SAEVIO, SAEVITIA, *vid. poſt* SAEVVS.

SAEVVS, a, um. Adi. [ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, χαλεπὸς, δεινὸς] *Durus, crudelis, certe vehemens in laedendo: nec enim ſemper ad animi crudelis furorem pertinet, ſed ſaepe ſimpliciter ad noxam, et nocendi vel voluntatem et conatum, vel actum etiam ſine conſilio. Vanus cum Nonio Seruius, cum* ſaeuum *eſſe* fortem, magnum, potentem, *contendunt.* Virg. Aen. 5, 270 Quum ſaeuo e ſcopulo multa vix arte reuulſus. *in quo nauis nec ſine damno adhaeſerat:* Ter. Adel. 5, 4, 12 Ego ille agreſtis, ſaeuus, triſtis, parcus, truculentus, tenax. Virg. Aen. 1, 8 Saeuae memorem Iunonis ob iram. Idem ibid. 1, 105 Saeuus vbi Aeacidae telo iacet Hector. Tibull. 1, 10, 67 Sed manibus qui ſaeuus erit, ſcutumque, fudemque ſe gerat. Virg. Aen. 1, 462 Et ſaeuum ambobus Achillem, *iratum, infenſum.* Idem ibid. 12, 117 Maternis ſaeuus in armis. Seru. *ad* Aen. 1, 4 *laudat verba* Ennii Indutus fuit ſaeua ſtola, *et interpretatur* magnam. *Iſſe viderit.* Virg. Aen. 1, 142 Non illi imperium pelagi, ſaeuumque tridentem, Sed mihi ſorte datum. Saeuum tridentem *dicit, vt* iras maris *et ſimilia: vim et impetum notat.* ¶ 2 *Subſtantiua:* Tacit. Ann. 4, 20 Nam pleraque ab ſaeuis Adulationibus aliorum, in melius flexit. *de Lepido.* Amor ſaeuus Virg. Ecl. 8, 47. Amore ſaeuo ſaucia Medea Cic. pro Cael. 18. Armis ſaeuis commus certare Virg. Aen. 12, 890. Beluae ſaeuae Hor. Carm. 1, 12, 22. Belli ſaeui certamina Lucret. 1, 476. Caedes ſaeua Ouid. Met. 1, 161. Catenae ſaeuae Hor. Carm. 3, 11, 45. Dolor ſaeuus Sil. 13, 234. Dolores ſaeui animo exciderant Virg. Aen. 1, 29. Facies ſaeua ac deformis Tacit. Hiſt. 3, 83. Faces ſaeuae Virg. Aen. 4, 566. Ferae ſaeuae Ouid. Met. 7, 387. Gelu ſaeuum Valer. Argon. 1, 512. Gens ſaeua Cic. Tuſc. 2, 20. Hiems ſaeua Valer. Argon. 7, 52. Horror ſaeuus Virg. Aen. 2, 556. *i. magnus.* Iocus ſaeuus Hor. Carm. 1, 33, 12. Idem Epiſt. 2, 1, 148. Ira ſaeua Ouid. Met. 1, 453. Lea ſaeua Idem ibid. 4, 102. Militia ſaeua Hor. Epiſt. 1, 18, 55. Neceſſitas ſaeua Idem Carm. 1, 35, 17. Noverca ſaeua, *vid.* NOVERCA. Odor vini ſaeuus, *vid.* ODOR. Paupertas ſaeua Hor. Carm. 1, 12, 42. Rabies ventorum ſaeua Ouid. Met. 5, 6. Scopulo e ſaeuo reuulſus Virg. Aen. 5, 270. Tempeſtates ſaeuae Tacit. in Vita Agric. c. 22, 2. Turbines ſaeui Cic. de Orat. 3, 155 c. 39. *ex Poëta.* Venenum ſaeuum Virg. Aen. 12, 857. Ventus ſaeuus Cic. Att. 5, 12 Ad VIII Idduum ab Ceo iucunde inde ad Gyarum ſaeuo Vento, non aduerſo. Verbera ſaeua Virg. Georg. 3, 252. Verba ſaeua Hor. Epod. 12, 13. Cic. de Diuin. 2, 115 c. 56 Sanctè Apollo, qui vmbilicum certum terrarum obſides, vnde ſuperſtitioſa primum ſaeua exalit *(ſcrupt, exſtitit)* Vox fera. Saeua *et* fera *epitheta videntur ex Graeco verſa* δεινὰ καὶ ἄγρια. *Oracula ſaepe denunciarunt hominibus calamitates.* ¶ 3 *Obſeruatt.* Saeua et deteſtanda alicui clamitare Tac. A. 3, 23, 2. *Aduerbialiter. vt*, Cui ſaeuum arridens Sil. 1, 398. Saeuum fremere Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 285. *et* 2, 242. *Compar.* Iuvencis indomitis ſaeuior Ouid. Met. 13, 798. Peſtis nulla ſaeuior Virg. Aen. 3, 214. Quibusuis lupis et vrſis ſaeuiores Apul. Met. 8 p. 209. *Superl.* Centaurorum ſaeuorum ſaeuiſſimus Eurytus Ouid. Met. 12, 219. Dominus Plin. Paneg. c. 52. Nobiſſimum ſaeuiſſimus L. Sulla Tac. H. 2, 38, 3. Liu. 34, 32 Et eo tyranno, quam qui vnquam fuit, ſaeuiſſimo et violentiſſimo in ſuos? Iuno ſaeuiſſima Virg. Aen. 2, 612. Iuſſa ſaeuiſſima matris ferre Valer. Argon. 3, 47.

SAEVE. Adu. Suet. Tiber. c. 59 Multa ſaeue et atrociter factitavit. *Compar.* Aut ſaeuius aut lenius agendo Columel. 11, 1. *Superl.* Quaedam loca aeſtate ſaeuiſſime candent Idem 1, 4 *extr.*

SAEVITER. Adu. [ὠμῶς] Plaut. Pſeud. 5, 2, 31 Magis cogito ſaeuiter blanditerne alloquar. *Conf.* Idem Poen. 1, 2, 121. *et* Trin. 4, 3, 53. Nimium ſaeuiter, *vid.* NIMIS.

SAEVITIA, ae. f. [ἡ ὠμότης] *Crudelitas.* Plin. 6, 17 Proxima inculta ſaeuitia gentium. Idem 18, 31 Hoc non tam ſaepe prouentu nimio euenit, quam ſaeuitia inſidiantium caritati ciuili. Tibull. 1, 6, 3 Quid tibi ſaeuitiae mecum eſt? Cic. in Partit. 11 Quas res ſibi proponet in iſtis tribus generibus orator? C. P. Delectationem in exornatione: in iudicio, aut ſaeuitiam, aut clementiam. Quis neſcit aliorum imperatorum hilarem diritatem, Cachinnantemque ſaeuitiam? a quibus ingenita crudelitas figmento laetitiae tegebatur Mamertin. Paneg. Iuliani c. 24. Iactati ſaeuitia Maris Vell. 1, 2, 7. Inteſtabilis ſaeuitia, ſed obtectis libidinibus Tacit. Ann. 6, 51. Intolerabilis ſaeuitia, *vid.* INTOLERABILIS. Nefandae ſaeuitiae mos, parcere morti pereuntis. *i. Crudele eſt hominem ita cruciare, vt non ſtatim moriatur, ſed efficere, vt elangueat, quo ſint cruciatus grauiores, vt ſentiat ſe mori* Lucan. 2, 180. Adhibere ſaeuitiam in aliquem Cic. Off. 2 c. 7. Afflictat ſaeuitia: Tacit. Ann. 13, 50 Italiam luxuria, ſaeuitiaque Afflictauiſſet. Demere aliquid ſaeuitiae Catull. ad Iuuentium 96, 6. Da breue ſaeuitiae ſpatium, pelagique, tuaeque Ouid. Epiſt. 7, 73. Gliſcit ſaeuitia. Tacit. Ann. 6, 19 Quantumque ſaeuitia Gliſceret, miſeratio arcebatur. Relinquere ſaeviriam, et vires, iramque, animosque minaces Ouid. Met. 6, 688. Tacit. Ann. 3, 22 Exemit etiam Druſum Conſulem deſignatum dicendae primo loco ſententiae, quod alii ciuile rebantur, ne caeteris aſſentiendi neceſſitas fieret: quidam ad ſaeuitiam trahebant.

SAEVITAS, ātis. f. *Idem quod* Saeuitia. Cum ſaepe morbos maior armet ſaeuitas Prudent. Romano v. 483. *Conf. Hemſ. not.* Firmicus 5, 5 Semper ad arma parati vnde alios ſua fortitudine aut ſaeuitate deterreant. Apul. Met. 9 En rei ſaeuitatem. *Al.* ſaevitatem: *ſicut et l. 3. Vid. Elmenhorſt. p. 135 et 221. Berovald. p. 357.*

SAEVITIES, ēi. f. *Idem.* Tacit. Ann. 11, 10, 8 Per ſaeuitiem et luxum adegit Parthos. Socrus ſaeuitiem exſecrata Apul. Met. 6 p. 181.

SAEVITVDO, inis. f. Plaut. *apud* Non. 2, 796 Mole ſaeuitudo mala ſit peior.

SAEVIDĪCVS, a, um. Ter. Phorm. 1, 4, 36 Ne te iratus ſuis ſaeuidicis dictis protelet. *Al.* Saeuidictis, *aut* Saeuis dictis.

SAEVIO, ĭui, ītum, īre. [μαίνομαι, χαλεπαίνω] *Crudeliter in aliquem agere, aut vehementius irasci.* Ter. Andr. 5, 2, 27 Ah ne ſaeui tantopere, *ad patrem minantem filio et ſeruo dicitur.* *Sic* Virg. Aen.

6, 544 Ne saeui, magna sacerdos, *i. noli irasci.* *Sed* Aen. 12, 387 *Aeneas* *uulneratus* Saeuit, et infracta luctatur arundine telum Eripere, auxilioque viam, quae proxima, poscit. Orpheus rapta grauiter pro coniuge saeuit Virg. Georg. 4, 456. Liu. 7, 19 In Tarquinienses acerbe saeuitum, multis mortalibus in acie caesis. Idem 28, 34 Caeterum se neque arma iis ademturum, neque se in obsides innoxios, sed in ipsos, si defecerint, saeuiturum. Liu. 3, 45 Saeuite in tergum, et in ceruices nostras, pudicitia saltem in tuto sit. Flagellis saeuire Iuuen. Sat. 10, 187. Rabie fameque saeuit Ouid. Met. 11, 369. Accipiter in aues omnes saeuit Idem ibid. 11, 345. Amor resurgens saeuit Virg. Aen. 4, 532. Dolor saeuit in erepto amore Propert. 2, 8, 36. Ouid. Met. 14, 193 — ō si quis referat mihi casus Vlyssem, Aut aliquem ex sociis, in quem mea saeuiat ira. Quo fortuna magis saeuit, magis ipse resistis Ouid. ex Pont. 2, 3, 51. Latratus canum saeuit in auras Virg. Aen. 5, 257. *Passiue praeter dicta:* In Perusinos magis irâ militum quam voluntate saeuitum est ducis Vell. 2, 74, 4. Etiam in tecta saeuitum est Curt. 8, 10, 6.

SAEVIENS, entis. Procellam fortunae saeuientis euadere Apul. Met. 10 p. 240. Merum saeuienti ventri auiditer ingurgitare Id. 4 p. 145. Saeuiente pelago Tac. A. 15, 46, 3. Purpurati barbara ferocitate saeuientes Curt. 3, 8, 15. Lupi nimia ferocitate saeuientes Apul. Met. 8 p. 208. Interpellare saeuientium minas Petron. c. 108.

S A G

SAGA, ae. f. [ἡ φαρμακὶς, ἡ φαρμακεύτριξ, ἡ ἐπῳδὸς] *Maga, diuinatrix.* Cic. de Diuin. 1, 65 c. 31 Sagire sentire acute est: ex quo sagae anus, quia multa scire volunt, et sagaces dicti canes Festus, *voce* SAGACIS. Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum. *Nempe* Magica *etiam sunt* sacra. *Rursus* Sagae sunt praecantatrices *(quae praecunt et docent,* praecantant *certe carmina magica)* quae vel arcessere carminibus mala hominibus possunt, vel expellere Vet. Schol. *ad* Hor. Carm. 1, 27, 21 Quae saga, quis te soluere Thessalis Magus venenis, quis poterit deus? Vt mihi verax Pollicita est magico saga ministerio Tibull. 1, 2, 41. Columel. 11, 1 Sacrificia nisi ex praecepto domini facere nesciat, aruspicem sagamque sua sponte non nouerit: quae vtraque genera, vana superstitione rudes animos infestant. *Add.* Idem 1, 8. Rapacis sagae praecepta Tibull. 1, 5, 59. Thessala saga Propert. 3, 24, 10. Sagarum superstitione interpretari somnia Cic. de Diuin. 2 c. 63. *Vid. mox* SAGVS, a, um. ¶ 2 Saga est etiam, virorum Indagatrix ad libidinem, *vt interpretatur* Nonius 1, 86. Lucil. Aetatem et faciem vt saga et bona conciliatrix. Turpilius, Non ago hoc per sagam, pretio conductam, vt vulgo solent *Nempe magica vanitas saepe amoribus conciliandis aut reuocandis seruit Hoc argumentum* Pharmaceutriae Virgilii Ecl. 8, . . *ex Theocrito repetitae.* ¶ 3 Sagam *pro* Sagum *edebatur ante Victorium* Caton. R R. 59. *Sed vid.* SAGVM.

SAGAPENVM, i. n. [σαγάπηνον] *Succus est herbae ferulaceae, quae in Media nascitur. Optimum est translucens, fuluo formosum colore, et intus alto, nescio quid inter laser et galbanum redolens, gustu acri. Auctor Dioscorides 3, 79.* Sagapeni *meminit* Plin. 20, 18. 12, 25. 19, 3. 28, 11. Cels. 6, 6. *It.* Scribon. 69. 100. 167 *etc.*

SAGANA, ae. f. Priscian. 4 p. 622 Sagana et Saga idem significant. *Iure ergo nomen est celebris Veneficae apud* Hor. Epod. 5, 25. *et* Sat. 1, 8, 25 *et* 41 *et* 48. *qui primam semper corripit. Tanto minus obstare debet modus illius Syllabae, quo minus cognatae originis sint* Sagio, Saga, Sagana, Sagax: *quorum duo priora producuntur, corripiuntur altera. Etiam* Petronio c. 58 *a quibusdam tribuitur* Sagana tibi irata sit. *Sed fluctuat lectio.*

SAGARIA, SAGARIVS, *vid.* SAGVM.

SAGARIS, SAGARIS, *Fluuius, vid.* SANGARIVS.

SAGATVS, *vid.* SAGVM.

SAGVS, a, um. *Antiquum forte nomen, e quo* Saga *(intell.* mulier) *ortum esse potest, et in vsum reuocatum a recentioribus; vel etiam ab his e* Saga *formatum. Significat enim idem fere quod* praefagos, *et ad futurarum rerum significationem refertur.* Nunc sagas affatur Aues Stat. Achil. 1, 519. Nec sago Clangore loquax et stridula cornix Prudent. Apoth. v. 298. Ipse nihil certum sagis Clangoribus aether Praecinet Stat. Theb. 8, 204.

SAGIO, īre. *Acute sentire, praesertim naribus.* Cic. de Diu. 1, 65 c. 31 Sagire sentire acute est: ex quo sagae anus, quia multa scire volunt: et sagaces dicti canes. Is igitur, qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire, id est futura ante sentire. Priscian. 6 p. 638 In AX verbalia inueniuntur ab omni conjugatione — Pellicio pellicis pellax, Sagio sagis sagax. Vet. Schol. inedit. *ad h. l.* Sagio prospecto, praeuideo.

SAGAX, ācis. Adi. [ἐχέφρων, ἀγχίνους, πανοῦργος, προγνωστικὸς Gloss. Lat. Gr.] *Acutus, solers. Est enim vt* Rapax *a* rapio, *ita a* Sagio sagax, *licet modus Syllabae primae variet. Sedem habet in primis in naribus canum et similium animalium. v. g.* Lucan. 7, 829 *post descriptionem praelii cruenti ad Pharsalum,*

Tunc vrsae latebras, obscoeni tecta domusque
Deseruere canes, et quidquid nare sagaci
Aëra non fanum motumque cadauere sentit.

Non. 1, 86 Sagaces canes dicuntur ferarum vel animalium quaesitores. *Simulta* Festus, *qui addit:* Sagaces appellantur, multi ac solertis acuminis. *Conf Scaliger. Exerc. 252 f. 2.* Cic. Att. 6, 3 Quaesitorem nemo dignum putat: etenim est leuis, libidinosus, sagax. *Sed recte hic reflictutum* tagax *i.* furax. Martial. 12, 87 Excogitauit homo sagax et astutus. Cic. de Finib. 2, 45 c. 14 Homines enim, etsi multis aliis, tamen hoc vno a bellis plurimum differunt, quod rationem habeant a natura datam, mentemque et acrem et vigentem, celerrimeque multa simul agitantem, et vt ita dicam, sagacem, quae et causas rerum, et consequutiones videat. Cic. Fam. 10, 23 Sed certe nimia eius indulgentia in Lepidum, ad haec pericula perspicienda fecit eum minus sagacem. Cic. in Catil. 1, 19 c. 8 Quem tu videlicet et ad custodiendum te diligentissimum, et ad suspicandum sagacissimum, et ad vindicandum fortissimum fore putasti. In coniectu-ris sagacissimus Iustin. 1, 9, 14 Plin. 8, 37 *de moribus,* Quorum palatum in gustu sagacissimum, auctores quonam modo intellexerint, mirror. Acies oculorum sagax, *vid.* ACIES. Lucret. 1, 403 *cum respectu ad canum sagacitatem,* Verum Animo satis haec vestigia parua sagaci Sunt, per quae possis cognoscere caetera tute. Ouid. Rem. Am 201 Nunc leporem pronum Catulo sectare sagaci. *Et* Met 11, 599 Nec voce silentia rumpunt Sollicitine canes, Canibusue sagacior Anser. Curae sagaces Hor. Carm. 4, 4, 75. Cura sagaci aliquid videre Cic. de Diuin. 1, 22. Mens sagax Lucr. 1, 1021 Ratione sagaci videndum est Idem 1, 131. Columel. 1, 1 praef Nam qui se in hac scientia perfectum volet profiteri, sit oportet rerum naturae sagacissimus, declinationum mundi non ignarus. Plaut. in Curc. 1, 2, 17 Canem esse hanc quidem magis par fuit: Nasum ede pol sagax habet.

SAGACITAS, ātis. f. [ἡ εὐαισθησία] *Calliditas.* Cic. Verr. 4 29 Tuam tantam fuisse sagacitatem, vt eas per illum ipsum insperes vbi erant depositae, *etc.* Idem Verr. 1, 105 Vtrum admonitus, an tentatus, an (qua est iste sagacitate in his rebus) sine duce vllo, sine indice peruenerit ad hanc improbitatem, nescio. Ea erat sagacitate, vt decipi non posset Nep. 7, 5, 2. Narium sagacitas Cic. de Nat. Deor. 2, 158 c. 63. Sagacitas etiam sensuum corporis Sen. Epist 96. Vigili sagacitate occulta facinora perquirere Firmic. 5, 5.

SAGACITER. Adu. [ἀγχίνους] *Prudenter, callide* Cic. de Orat 1, 123 c. 51 Acuto homine nobis opus est, et natura vsque callido, qui sagaciter perueltiget, quid sui ciues, iique homines, quibus aliquid dicendo persuadere velit, cogitent, sentiant, opinentur, exspectent Columel. 7, 12, 7 Satisque pulchre funguntur officio, si et aduenientes sagaciter odorantur *(sic enim legendum ostendimus, pro vulg.* adoriuntur) et latratu conterrent. Liu. 27, 28 Ibi duo duces sagaciter mot sunt, alter ad inferendam, alter ad cauendam fraudem. *Compar* Odorari sagacius Hor. Epod. 12, 4. Cic. Att 6, 6. *Superl* Cic. de Orat. 2, 186 c. 44 Omni mente in ea cogitatione curaque ver sor, vt odorer quam sagacissime possim quid sentiant, quid existimen quid exspectent, quid velint.

SAGDA, ae. f. Plin. 37, 10. *et* Solin. c. 50. *gemma porracei colori.*

SAGENA, ae. f. [ἡ σαγήνη] *Genus retis piscatorii. σαγήνην Graeci, Latini Verriculum appellant* Manilius 5, 678 Excipitur vasta cir cumuallata sagena. *Conf.* Vlpian. Dig. 47 t. 3 l. 13 §. 7.

SAGENON, i. n. *Gemmae species.* Plin. 37, 9. *al.* argenon.

SAGINA, ae. f. [τὸ λῖπος, τὸ πῖος] *Cibus, quo animal pinguescit.* Symposius Aen. 36 *de Porco,* Setigerae matris secunda natu in aluo, Desuper ex alto virides exspecto saginas. *i. glandes.* Co lum. 6, 27, 9 Sagina hilaris admissarius. Sagina anserum Var R. R. 3, 10, 1. *Et* Col. 8, 14, 11 *ratio saginandi.* Sagina vit Varr. R. R. 3, 17, 7 *Pisciculi minores, maiorum cibus.* Iuuenal. Sa 4, 67 Genialis agatur Iste dies, propera stomachum laxare saginis Plaut. Most. 1, 1, 62 Bibite, pergraecamini, Este, effercite vos, sagi nam caedite. *i. Salmasio interprete,* cibum caedite, *a quo* cibicida *dicti sunt voraces.* Ibid. 1, 3, 79 Diesque noctesque estur, Bibi tur, neque quisquam parsimoniam adhibet: sagina plane est. *i. nihi agitur, quam vt sagiuent se homines.* *Et* Trin. 2, 3, 96 Aut aliquen ad regem in saginam herus se coniiciet meus: *pro cibo ill. addicet ope ram suam, vt gladiatores.* Plaut. Mil. 3, 2, 31 Postules sagina eii cere cellaria. Plin. 9, 56 Saginam cochlearum commentatus es sapa et farre, aliisque generibus. Dulcior herba saginâ roris aur fluminis Pallad. Mai. c. 7. Columel. 8, 14 *extr.* Est facilis harum auium sagina. *Add. Vlit. et Burm. ad* Nemesian. Cyneg. v. 166. Propert. 4, 8, 25 Qui dabit immundae venalia farta saginae. *Metaph.* Quinctil 10, 5, 17 Forensibus certaminibus exercitatos, et quasi militantes reficit ac reparat haec velut sagina dicendi, *de exercitationibus rhetoricis liberioribus.* Cic. pro Flacc. 17 c. 7 Qui multitudinem illam non auctoritate, sed sagina tenebat, *de Mithridate quodam* Inanis sagina *dicendi* Quinctil. 2, 15. ¶ 2 Sagina, [πα ραπλήρωμα Gloss. Lat. Gr.] *Pinguedo superuacua, arte non natura au cta, per totum corpus dispersa.* Nimia tendis mole saginam At son. Ephem. v. 9. Iustinus 21, 2 *pr.* Sublatis deinde aemulis i segnitiem lapsus, saginam corporis ex nimia luxuria, oculorumqu valetudinem contraxit.

SAGINVM, i. n. Pallad. Mai. t. 7. *edidit Aldus: sed praest legere* sagina

SAGINO, āre. [σιτεύω, σιτίζω, πιαίνω, λιπαίνω] *Pingue facio* Columel. 6, 38, 4 Ea herba viridis, nec tarde tamen arida, foeni vic saginat iumenta, verum modice danda, ne nimio sanguine strangule tur pecus. Ibid 27 Ordeo saginandus equus. Ibid. Qui dam eti m praecipiunt eodem ritu, quo mulos admissarium saginare, vt hac sagina hilaris plurimis feminis sufficiat. Varro de R. R. 3, 3 Et nata nutricare, saginareque in macellum vt perueniant. Pisce sanguine humano Sen. de Clem. 1, 18. Saginare exquisitis epuli Plin. 9, 35. Saginari sanguine ciuium Cic. pro Sext. 78 c. 36 Saginare plebem populares suos vt iugulare ntur Liu 6, 17 *pr.*

SAGINATVS, a, um. Partic. [ὁ σιτευτὸς] *Pi*t, Porcus saginatu Propert. 4, 1, 23. Saginati corporis inutilis belua Curt. 9, 7, 16 Boues altiles ad sacrificia publica saginati Varro R. R. 2, 1. *Add* Solin. c. 8. Petron. c. 125. Colum. 2, 1. *Compar.* Sagina tior Christianus, vrsis et leonibus forte, quam Deo, erit necessariu Tertull. de Icium. *extr.* *Conf.* Idem de Idolol. c. 6. *et* ad Psychic. c. 17.

SAGINATIO, ōnis. f. [λιπασμὸς, πιασμὸς] Plin. 8, 51 Pingue sunt sexaginta diebus, sed magis tridui inedia saginationem orsa *Add.* Tertull. de Pall. c. 4.

SAGIMEN, inis. n. *pro Sagina afferebatur ex* Colum. 6, 38 N nimio sagimine strangulentur pecora: *Sed editi, puto omnes,* Ne ni mio sanguine stranguletur pecus.

SAGINARIVM, i. n. [τὸ σιτευτήριον] *Locus, vbi saginantur alti lia.* Varro de R. R. 3, 10, 7 Ad saginandum eligunt pullos circite sesquimense qui sunt natu, eos includunt in saginario, ibique polen tam et pollinem aqua madefacta dant cibum, ita vt perinde se faturent.

SAGINARIVS, a, um. *vid.* SAGMARIVS.

SAGINATOR, ōris. m. *βοῶν σιτευτὴς* Gloss. Gr. Lat.

SAGIO, *vid. sub* SAGA.

SAGITTA, ae. f. [τὸ βέλος, ὁ ἰὸς, τὸ βέλεμνον] *Iaculi genus, quod arcu emittitur.* Isidor. Orat. 18, 8 *pr.* Sagitta a Sagaci iactu, id est, ve loci ictu vocata: *cui fauere videtur, quod quidam libri Virgiliani, Pie rio teste,* Sagittam *scribunt. Sed magis placet, quod Vossio, σάγη τὸ ὅπλον Si enim armorum omne genus notat σάγη, facile* Sagitta *paruum illud te lum, quod arcu mittitur, notabit.* Aculeus sagittae, *vid.* ACVLEVS. Acuta sagitta, *vid.* ACVO. Hamatae Ouid. Trist. 3, 10, 63. In festae Iuuen. Sat. 15, 74. Leues Virg. Aen. 5, 68. Missilem Hor. Carm. 3, 6, 16. Pennigerae Sil. 8, 375. SceleratæOuid. de

e Arte Am. 1, 199. Volucris sagitta Sil. 7, 646. ¶ 2
Verborum formulae: Acuere sagittas, *vid.* ACVO. Aptare ner-
o sagittas Virg. Aen. 10, 131. Armatus sagittis, ac face. Quin-
til. 2, 4 Et quid ita crederetur Cupido puer ac volucer, et sagittis ac
ice armatus. Asperare sagittas ossibus. Tacit. de Germ. 46 Sola
i sagittis spes, quas inopia ferri ossibus Asperant. Conficere sa-
ittis Cic. Acad. 4 c. 2. Configere sagittis, *vid.* CONFIGO.
eleres sagittas Corripere Virg. Aen. 1, 191. Depromere sagittam
aeetra Virg. Aen. 11, 858. Idem ibid. 5, 503 Primaque per cae-
im neruo stridente sagitta Hyrtacidae iuuenis volucres Diuerberat
ras. Emittere sagittas arcu, *vid.* EMITTO. Expellere sa-
ttas arcu, *vid.* ARCVS. Stat. Silu. 3, 5, 4 Non metuo ne laesa
des, aut pectore in isto Alter amor, nullis in te datur Ire sagittis.
nbuit sagittas Phoebi primus draco, *i. Tinxit cruore suo* Sen. Herc.
ir. f. 6. Imponere sagittam neruo Ouid. Met. 8, 380. Virg.
en. 12, 856 Non secus ac neruo per nubem Impulsa sagitta. Infi-
ie sagittarum venabula praetereuntibus, *vid.* INFIGO. Pende-
nt sagittae ab humero Cic. Verr. 4, 74. Promere celeres sa-
ttas Hor. Carm. 3, 20, 9. Volans sagitta Ouid. Trist. 3, 10, 55.
ti nudis sagittis ad bella Ouid. Rem. Amor. 25. ¶ 3 Sa-
ittam, *inquit* Columel. 3, 17 rustici vocant nouissimam partem furcu-
: sine qua longius recessit a matre, et quasi emicuit atque prosiluit:
u quia cacumine attenuata, praedicti teli speciem gerit. Idem
10 Nam si sagittam, id est superiorem partem malleoli, vituperan-
mi censebant, quum esset eadem pars furculi frugiferi: quanto ma-
is vel ex optima vitis parte natum flagellum, si est sterile improba-
m ab his ratio ipsa declarat? *Sic* Plin. 17, 21. ¶ 4 Sa-
itta, *Signum caeleste.* Manil. 1, 349 Hinc imitata nitent cursumque
abitumque sagittae Sidera. *Add.* 5, 293 *vbi* Parte octaua chelarum
am oriri docet. Plin. 18, 26 Pridie Nonas Ianuarii Caesaris Del-
phinus matutino exoritur, et postero die Fidicula, quo Aegypto Sa-
itta vesperi occidit. *Conf.* Idem 8, 51. ¶ 5 Sagitta,
erba. Plin. 21, 17 Item pistanam dicit a Graecis vocari, quam inter
uas sagittam appellamus.

SAGITTVLA, ae. f. Dimin. Apul. Met. 10 p. 254 Pinnulis
sagittulis.

SAGITTARIVS, a, um. Adi. Plin. 16, 36 Suum genus sagitta-
o calamo. *i. idoneo, vt ex eo fiant sagittae.*

SAGITTARIVS, i. m. [*ὁ τοξότης*] *Qui sagittas emittit.* Cre-
e sagittarii, et funditores Baleares Caes. B. G. 2, 7. Cic. Att.
18 Magna tormentorum copia, multis sagittariis, magno labore, ap-
aratu, multis fanciis nostris, incoluuni exercitu negotium confecimus.
letaphor. Idem pro Sext. 133 Neque putaui, quum omnibus machi-
s ac tormentis, vi, exercitu, copiis oppugnaret, de vno sagittario me
ieri conuenire. *hostem minorem, quasi leuis armaturae, et contemtibi-
m, intelligit. Sed proprie* Idem Fam. 15, 4 Vsusque multis tor-
entis, multis sagittariis, magno labore meo, sine vlla molestia sumtu-
fociorum, septimo et quinquagesimo die rem confeci. *Add.* Idem
iil 5 c. 6. ¶ 2 Sagittarius, *Numisma erat Persicum, a
tae genere ita nuncupatum. Quod genus nummi idem erant, qui Darici
oque dicuntur, auctore Plutarcho in Apophthegmatis. Ex quo celebre
manet Agesilai dictum, se ex Asia pulsum triginta milibus sagittariorum,
um Persarum rex ea numorum summa corruptis per Timocratem Athe-
enibus effecisset, vt is de prouincia decederet. Videri possunt tales nu-
i cum sagittario apud Spanh. diss. 6 p. 324 sq.* ¶ 3 Sagit-
rius, *Signum caeleste.* Plin. 17, 24 Quum sit Luna in Leone, Scorpi-
ne, Sagittario. Semiferum centaurum *vocat* Manil. 4, 230. *Sed* Hy-
n Poët. Astron. 2, 27 Hunc complures Centaurum esse dixerunt:
ii autem hac de causa negauerunt, quod nemo Centaurus sagittis tit
us. *Ipse deinde* Crotum *videtur probare, v. v. Add.* Macrob.
t. 1, 21 *extr.*

SAGITTIFER, a, um. Adi. [*βελοφόρος*] *Qui fert sagittas: vt*
doni sagittiferi Virg. Aen. 8, 725. Pecus sagittifera Claud. de
istrice 48. Pharetrae sagittiferae Stat. Achill. 1, 416. *Et*
aid. Met. 1, 468.

SAGITTIGER, Auien. Arat. v. 842.

SAGITTIPOTENS. [*βελοκράτωρ*] *Sagittarius.* Cic. in Arato
311 Mense sagittipotens solis quum sustinet orbem. *Conf.* Q. Cic.
. Auson. in Eclogario p. 559.

SAGITTO, āre. *Sagittas emittere.* Curt. 7, 5, 42 Sagittandi ce-
eris vsus. *Conf.* Iustin. 41, 2, 5. Veget. de Re Mil. 3, 9. So-
. c. 31. Voss. de Vit. Serm. 1, 23. *et* 4, 23.

SAGITTĀTVS, a, um. Partic. Plaut. Trin. 2, 1, 16 Quam extem-
o fauiis sagittatis percussus est, *i. tanquam ex arcu emissis, letiferis.*
*d Taubm. Et notus nemini non est Cupido Sagittarius. Sed vulne-
tus sagitta est* Cael. Aurel. Tard. 2, 12 Quidam in bello sagittatus.

SAGMA, ae. f. *vel* SAGMA, atis. n. [*σάγμα*] *Fulmentum, et
rtum quoddam, quod subiicitur oneribus, vt ea commodius et sine lae-
ne cutis gestari dorso iumentorum possint, clitellae molliores: Gr.
σαγμα farcire est.* Veget. Mulom. 2, 59, 1 Exceptis his, qui deputati
nt circo, reliquum mulorum, equorum, asinorumque genus sub sel-
a aut sagmis solo tergo praestat officium. — Sagmarum vel sella-
um mensura conueniens et apta qualitas debet adhiberi. Si enim
a minora fuerint vel maiora, angustiora vel vltra modum lata, vel
iae non congruunt, grauiter nocent. *Mox* Strata *vocat. Et* Cento-
s vel saga sufficientia et mollia *etc. a* sagmis *et* sellis *distinxerat.*
ulg. Leuit. 15, 9 Sagma, super quo sederit, immundum erit, *ex Gr.*
*ὑποσάγμα ὄνου. Ergo ephippii etiam genus, f. sellae: certe posset tale
id Ebraica veritas.* Isid. 20, 16 Sagma, quae corrupte vulgo dicitur
lma, a stratu sagorum vocatur. Vet. Gloss. *σάγματα, καυδήλια*
itellae aut strata iumentorum. *Diligenter etiam hanc partem argu-
enti sui tractant Scheffer. de re vehic. 2, 2.* ¶ 2 Sagma
uti theca *teste* Vet. Schol. Stat. Theb. 9, 730. *et Barth. ibid.*

SAGMARIVS *epitheton iumentorum, quibus* Sagma *imponitur, pro
o fere locum occupauit* Saginarius Lamprid. Elag. 4 *inter* ridicula
natusconsulta ridicula de legibus matronalibus, quae, quo vestitu
cederet, quae, cui cederet; quae, ad cuius oculum veniret; quae
lento, quae equo sagmario veheretur. Serv. *ad* Aen. 1, 417
gmarius mulus: *vbi laudat Burmannus Salmasium Exerc. Plin. p. 824,
ad* Vopisci Aurel. c. 7. *it. Goldast. Rer. Alem. T. 1, 1 p. 119. Omnia
quae Scheffer. l. c.* ¶ 2 *Sunt etiam* Sagmarii *homines
rendis farcinis et annonae destinati, apud* Veget. R. Mil. 2, 10 *de qui-
is Stewech. p. 118 et 200.*

SAGMARIVM *idem quod* Sagum *apud* Serv. *ad* Aen. 1, 417 *aut
rte onus tumento in sagma impositum.*

SAGMEN, inis. n. [*ὁ περίστεμμα*] Festus, Sagmina vocantur ver-
benae, id est herbae purae, quia ex loco sancto arcebantur (*vid.* AR-
CEO n. 3) a Consule, Praetoreue, legatis proficiscentibus ad foedus
faciendum, bellumque indicendum. Vel a Sanciendo, id est confir-
mando. Naeuius, Ius sacratum Iouis iurandum sagmine. Paullus
ex Festo *addit*, Naeuii *versum*, Scapos atque verbenas sagmine sun-
ferunt. Liu. 1, 24 Fetialis Tullum ita rogauit, Iubesne me rex
cum Patre patrato populi Albani foedus ferire? Iubente rege: Sagmi-
na, inquit, te rex posco. Rex ait, Puram tollito. Fetialis ex arce
graminis herbam puram attulit: ita postea regem interrogauit: Rex,
facisne me tu regium nuntium Populique Rom. Quiritium? vasa, co-
mitesque meos? Rex respondit, Quod sine fraude mea, Populique
Rom. Quiritium fiat, facio. *Hactenus Liuius.* Idem 30, 43 Sena-
tusconsultum in haec verba factum est: vt *Fetiales* primos lapides si-
lices, priuasque verbenas secum ferrent: vti Praetor Romanus his
imperaret, vt foedus ferirent; illi Praetorem sagmina poscerent.
Addit de suo Liuius, Herbae id genus ex arce sumtum dari Fetialibus
solet. *De* surdis *i. ignobilibus et vulgaribus* herbis. Plin. 22, 2 Quo-
niam non aliunde sagmina in remedis publicis fuere, et in sacris, le-
gationibusque verbenae. Certe vtroque nomine idem significatur,
hoc est Gramen ex arce cum sua terra euulsum. Martianus in l. 8
Sanctum D. de diuisione rerum, Sanctum est, quod ab iniuria homi-
num defensum atque munitum est. Sanctum autem dictum est a sagmi-
nibus. Sunt enim Sagmina quaedam Herbae, quas legati Populi Ro-
mani ferre solebant, ne quis eos violaret. Sicuti legari Graecorum
ea quae vocantur cerycia. *Quod aut ICtus*, a sagminibus dictum esse
sanctum, *illud forte conuersum fuerit verius, vt a* sanciendo *dicta sint*
sagmina, *vt* fragmina *a* frangendo. *G et C alternant, vt in* Ago, actus,
agmen, Seco, segmen *etc.* Sagmina *eadem* Verbenae *v. v.*

SAGRA, *Fluuius est in ora magnae Graeciae in Italia. Auctor* Plin.
3, 10. Cic. de Nat. Deor. 2, 6 Quum ad fluuium Sagram Crotoni-
atas Locri maximo praelio deuicissent, eo ipso die auditam esse eam
pugnam ludis Olympiae, memoriae proditum est. Ibid. 3, 13 De
Sagra, Graecorum est vulgare prouerbium, qui quae affirmant certio-
ra esse dicunt, quam ea, quae apud Sagram.

SAGVM, i. n. [*τὸ σάγος vel σάγιον*] *Vestimentum apertum et
infibulatum, quod reliquas vestimentis superinduceretur. Gallica vox, si
audimus* Isid. 19, 24. *Ipse* Varro de L. L. 4, 35 p. 40, 10 peregrinum *esse dicit. Germanis etiam tribuit* Tac. Germ. 17, 1. *Romanis ve-
stis militum.* Caes. B. C. 1, 75 Reliqui — repentino periculo ex-
territi, sinistras sagis inuoluunt, gladiosque distringunt, atque ita se
a cetratis equitibusque defendunt. *De militibus, qui ad colloquium et
pacem extra sua castra processerant.* Non. 14, 10 Sagum vestimentum
militare, *quod deinde probat testimoniis. Ergo* Sagum *fuit Index belli,
vt* Toga *pacis, quod tamen Consulares non gestabant.* Cic. Philipp. 8,
32 c. 11 Equidem Patres Conscripti, quamquam hoc honore vti, to-
gati esse solent, quum est in sagis ciuitas: statui tamen a vobis, caete-
risque ciuibus in tanta atrocitate temporis, tantaque perturbatione Rei-
publ. non differre vestitu. Non ita nos gerimus hoc bello Consulares,
vt aequo animo Pop. Rom. visurus sit nostri honoris insignia. Ad
saga ire, *et* redire ad togas Cic. Philipp. 14, 2 c. 1. *Conf.* Idem
Phil. 5 c. 12. Vell. 2, 16, 4. Hor Epod. 9, 28 Terra marique
victus hostis Punico Lugubre mutauit sagum. Sueton Augusto c. 26
Consulatum vicesimo aetatis anno inuasit: admotis hostiliter ad vr-
bem legionibus, missisque qui sibi nomine exercitus deposcerent.
Quum quidem cunctante Senatu, Cornelius Centurio princeps legatio-
nis, reiecto sagulo, ostendens gladii capulum, non dubitasset in curia
dicere, Hic faciet, si non feceritis vos. Cic. Verr. 5, 93 Tum
iste excitatus exit; audit rem omnem ex Timarchide, sagum sumit.
*Conf. Turneb. Adu. 2, 6. Humiliorum etiam, seruorumque vestis fuit.
Sic* Cato R. R. 59 Familiae saga alternis annis *dari iubet. Quod enim*
Sagam *memorant, nihil esse videtur.* Rusticum sagum Hieron. in
Vita Hilarion *bis.* Grabatus ille verus fit, et sagum, et panis
durus ac fordidus Sen. Ep. 18. Primores sagis velantur, vulgus
bestiarum pecudumque pellibus Pomp Mela 1, 8 *de Afris barbaris.*
Columel. 1, 8, 9 Quae cuncta prohibentur pellibus manicatis, centoni-
bus confectis, vel sagis cucullis: *forte* cucullatis *hic et 11, 1, 21.*
¶ 2 Sagum, *est etiam Vestis stragulae genus, non dissimilis ciliciо.*
Suet. in Oth c. 2 Ferebatur et vagari noctibus solitus, et inualidum
quemque obuiorum vel potulentum corripere, ac diffento sago impo-
situm in sublime iactare. Audieris cum grande sophos, cum balia
captas, Ibis ab excusso missus in astra sago Martial. 1, 4, 7. *Est illud
ludi contumelioси genus, de quo agit Libanii Sophistae Oratio περὶ τῶ
πυγτος contra iuuenes, qui hoc ludibrii genere paedagogum suum affecerant.*
Plin. 16 *vlt. ad finem, de visco loquens*, Sacerdos candida veste cultus
arborem scandit, falce demetit, candido id excipitur sago. Cic.
Fam. 7, 10 Valde metuo, ne frigeas in hibernis: quamobrem ca-
mino luculento vtendum censeo. Idem Mucio et Manilio placebat,
praesertim qui sagis non abundares: quamquam vos nunc istic
satis calere audio. *De tegumentis s. coopertoriis equorum: vid.
Casaub. ad* Capitolin. Verum 6 *Vbi is* Equum Veri sagis fuco tinctis
coopertum *memorat.* Saga et centones sub sellis et sagmis Veget. Mu-
lom. 2, 59, 2. *Vsus eorum quoque est ad calefacienda iumenta, vt videre
licet ap.* Veget. Mulom. 1, 42, 4. *it.* 3, 15, 16. *De sagis hoc genus
plane detritis intelligi potest* Varro de L. L. 4, 35 p. 40, 4 Postea quam
transierunt ad culcitas, quod in ea sagum, aut tomentum, aliudue
quid calcabant, ab inculcando culcita dicta. *Cum sit in libris antiquis*
fagus, *coniecerunt inde Scal. et Turnebus, legendum* quod in eas acus
etc. Acus, aceris, *res culcitris apta. Sed* Sagum *seruat Scioppius.*

SAGOCHLAMYS, idis. f. Vestis composita ex Sago Romano, et
Chlamyde Graecanica Treb. Poll. in Claud. c. 14.

SAGVS, i. m. *Vestimenti genus.* Ennius *apud* Non. 3, 201 Ter-
gum fagus pinguis operiat. Cum neque aptam humeris fibulam
mollis fagus ferret Varro ibid.

SAGVLVM, i. n. Dimin. *Quod indifferenter pro sago poni videtur.*
Virg. Aen. 8, 660 Virgatis lucent sagulis. Caes. Bell. Gall. 5, 41
Gladiis caespites circumcidere, manibus, sagulisque terram exhaurire
cogebantur. Cic. in Pison. 54 c. 23 Togulae lictoribus ad portam
praesto fuerunt: quibus illi acceptis, sagula reiecerunt, et cater-
vam imperatori suo nouam praebuerunt. *Germani* nudi aut sa-
gulo leues Tac. Germ. 6, 3. Sil. 17, 527

Addit clipeumque iubasque Romulei ducis,
Atque humeris imponit honorem
Fulgentis sagули. *i. paludamenti.*

Sic etiam 4, 519 Humeroque refulget Sanguinei patrium sagули decus.

Rursus Sil. 9, 420 Et iuxta fagulo circumuolitare rubenti Lictorem. *Fuit itaque* Saguli, *vt* paludamenti *appellatio communis imperatoriae vesti et lictoris. Vid.* PALVDATVS lictor. Liu. 7, 34 Haec omnia fagulo gregali amictus, centurionibus item manipularium militum habitu ductis, ne ducem circumire hostes notarent, perlustrauit. Sagulum Hispanum Liu. 27, 19. Idem 21, 4 Multi saepe militari fagulo opertum, humi iacentem, inter custodias, stationesque militum conspexerunt.

SAGATIO, onis. f. *παλμὸς* Gloss. Lat. Gr. *vid.* SAGVM.

SAGĀTVS, a, um. Adi. [*σαγαφόρος*] *Qui sago indutus est.* Suet. in Caes. c. 48 Conuiuatum adhibe duobus tricliniis, vno quo fagati, palliatique, altero quo togati cum illustrioribus prouinciarum discumberent. Deinde eras fagati prodeamus Cic. Philipp. 14, 1. Cic. ad Caesarem iuniorem *apud* Non 14, 10 Pridie Nonas Februarias, quum ad te literas mane dedissem, descendi ad forum togatus, quum reliqui Consulares fagati vellent descendere. Capitolin. Antonin. Phil. 27 Per Brundusium veniens in Italiam, togam et ipse sumsit, et milites togatos esse iussit : nec vnquam fagati fuerunt *(in vrbe, in Italia)* milites. Galli fagati, braccatique Cic. pro Font. 23 c. 11. Martial. 6, 11 *comparat suam paupertatem cum Marci luxuria*, Te Cadmaea Tyros, me pinguis Gallia vestit, Vis te purpureum, Marce, fagatus amem ? Cultam vestitamque familiam vtiliter magis habeat quam delicate, id est, munitam diligenter a frigoribus et imbribus : quae vtraque prohibentur optime pellibus manicatis et fagatis cucullis Colum. 11, 1, 21. Sagis cucullatis *mihi magis probari, ostendi, vid.* CVCVLLATVS.

SAGVLĀTVS, a, um. Adi. [*σάγανον ἐνδεδυμένος*] *Sagulo indutus.* Suet. in Vitell. c. 11 Vrbem denique ad classicum introiit paludatus ferroque succinctus, inter signa atque vexilla, fagulatis comitibus, ac detectis commilitonum armis.

SAGARIVS, i. m. [*σαγοπώλης*] *Qui saga vendit.* Gruter. Inscript. p. 650 n. 2 MERCATOR SAGARIVS. COLLEG. SAGARIOR. Spon. Misc. p. 67.

SAGARIA, ae. f. [*σαγοπωλεία*] *Est proprie Adiectiuum*, Negotiatio Sagaria, *vt ab* Argento, Argentaria. Vlp. in l. procuratores D. de Tributaria actione, Duas negotiationes exercebat, puta fagariam et lintearium. Sagaria communio : Vlp. in l. Cum duobus §. Quidam D. pro socio, Quidam fagariam communionem inierunt. Facere fagariam Apul. Met. 1 p. 105. Senatus auctoritate fagaria Sisenna *apud* Non. 14, 10 *forte de tali perturbatione agens, vbi Senatus fagis sumendis periculum Reip. indicaret.*

SAGESTRE, is. n. *Huc refert* Turnebus 12, 16 *et sic explicat; Operimentum crassum, vt sagorum erat crassior pannus. Fundus est versus* Lucilii *apud* Non. 14, 3 Penula, si quaeris, cantherius, seruus, fegestre. *Sic Mercer. p. 537. et sic legendum. Vid.* SEGESTRE.

SAGVNTIA, ae. f. [*Σαγεντία*] *Ptolemaeo 2, 4. et* Plin. 3, 3 *Hispaniae vrbs. Eidem etiam* Sarguntia *dicta c. 1.*

SAGVNTVS, *vel* SAGVNTVM. [*Σάγεντος*] *Hispaniae ciuitas vltra Iberum fluuium a Zacynthus condita.* Florus 2, 6 Saguntus vetus Hispaniae ciuitas, et opulenta, fideique erga Romanos magnum quidem sed triste monumentum. Strabo 3 *Saguntus (inquit) occurrit a Zacynthiis condita, quam Annibal contra Populi Romani foedera diruens, belli Punici secundi fuscitauit incendium. Vrbis situm eleganter describit* Silius 1, 271 *sqq.* Liu. 21 *ab initio per bonam partem libri res et fatum vrbis describit.*

SAGVNTINVS, a, um. Saguntini *ciues Sagunti* Liu. 21, 2 *etc.* Saguntinae ficus Cato R. R. 8, 1.

S A I

SAIONES, *ministri iudiciorum, lictorum quoddam et exactorum genus.* Cassiod. Var. 12, 3 *officium praescribit* Vniuersis Saionibus, qui sunt Cancellariis deputati.

S A L

SAL, salis. m. *et* n. [*ἅλς*] *Densatus ille liquor, qua in condiendis cibis vtimur. A Graeco ἡ ἅλς, Spiritu aspero, vt sollemne est, in sibilum transeunte. Neutra genere etiam dictum, ostendit* Non. 3, 197 Varro, Commentario veteri Fabii Pictoris legi, Muries fit ex sale, quod sale sordidum fusum *(leg.* tunsum) est, et in ollam rudem fictilem adiectum est, et postea id sal Virgines Vestales ferra ferrea secant. *Ponamus etiam locum* Festi, *cum in* MVRIES *omissus sit*, Muries est, quemadmodum Veranius docet, ea, quae fit ex sale sordido in pila pinsato, et in ollam fritilem coniecto, ibique operto gypsatoque et in furno percocto, cui Virgines Vestales ferra ferrea secto, et in seriam coniecto, quae est intus in aede Vestae, in penu exteriore, aquam iugem, vel quamlibet, praeterquam quae per fistulas venit, addunt, atque ea demum in sacrificiis vtuntur. *Plerumque tamen Masculini generis est.* Cato *apud* Prisc. an. 5 p. 659 Ex sale, qui apud Carthaginienses fit. Idem R. R. 88 Salem candidum sic facito. Amphoram — impleto aquae purae, in sole ponito : ibi siscellam cum sale populari suspendito, et quassato, — donec sal desiuerit tabescere — — Ea muries erit, vel carnem, vel caseos, vel salsamenta quo condias. Eam muriam — in sole ponito. Vsque adeo in sole habeto, donec concreuerit : inde flos salis fiet. Floris salis *mentio etiam* Plin. 31, 10. Idem 31, 9 Nihil vtilius sale et sole totis corporibus, dicunt : *quod ad Podagras in primis applicat. Sed plurima de* sale *ibi* Plinius, *nempe, 31, 7 - 10 qui est locus classicus.* Sallustius in Iugurtha c. 89 Neque salem, neque alia gulae irritamenta. Plaut. Casin. 3, 2, 8 *in senem nullius pretii*, Non ecastor vili est emtus, modio qui venit salis. *Serui vilissimi apud Graecos ἁλώνητοι sale paruo emti. Ergo auget vilitatem, cum dicit* non vili esse emtum, *licet* venerit vno salis modio. Cic. de Amicit. 69 c. 19 Verumque est illud quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, vt amicitiae munus expletum sit. Concha salis puri Hor. Serm. 1, 3, 14. Animam pro sale datam sui ait Chrysippus Cic. de Nat. Deor. 2, 160 c. 64. *Add.* de Fin. 5 c. 13. Varr. R. R. 2, 4, 10. *et mox* SALILVM. ¶ 2 Ammoniacus sal Scribon. 45 *etc.* Fossicius sal Scribon. 60. 206. Marinus 217. Fractus Col. 7, 5, 9. Vesco sale saxa peresa. Lucret. 1, 327 *de aqua marina.* Sal torridus Columel. 7, 5, 8. Sal fossilis Cels. 6, 13. *et* Columel. 6, 33, 1 *vbi alii* Fusilis. Coctum Col. 12, 53, 4. Varro R. R. 1, 7, 8 In Gallia transalpina — aliquot regiones accessi, — vbi salem nec Fossicium nec Marinum haberent ; sed ex quibusdam lignis combustis carbonibus salsis pro eo vterentur. Sal montanus, Hispanus, Ammoniacus, Cappadocus minute tritus et immistus melli Colum. 6, 17, 7. *Sec* Auson. Eid. 17 p. 481 Irritamentum quibus additur, aequoreum Sal Plin. 31, 7 Sed et summa fluminum denfantur in salem, amne relique veluti sub gelu fluente, vt apud Caspias portas, quae salis flumina appellantur. Idem 33, 4 Torretur et cum salis grumo. Gran Salis Scribon. 135. Plin. 32, 7 f. 59 Sunt et Montes natiui salis vt in Indis Oromenus, in quo lapicidinarum modo caeditur renascens maiusque regum vectigal ex eo est, quam ex auro atque margaritis Adspergere salem carnibus, *et* Sale carnes, *vid.* ADSPERGO. Qua plurimum habentia salis Scribon. 185. *i. probe salita.* Obruere sale *vid.* OBRVO. Salem Lingere, *de tenuissimo victu. vid. Lambin ad* Hor. Od. 1, 16. *Meurs. de Luxu Rom. Mantiss. c. 2.* Sales *Plur. pro Condimento ipso.* Columel. 7, 8, 4 Adspergitur tritis salibus *Add.* Varr. 2, 11, 5. Colum. 7, 4, 8 *etc.* ¶ 3 Sal, *Vitium in gemmis.* Plin. 37, 2 *de murrhinis*, Translucere quidquam, aut pallere vitium est : item sales verrucaeque non eminentes, sed, vt in corpore etiam, plerumque fessiles. *Fuerint ergo* Sales *asperitates quaedam tactu deprehensae.* Calor, sanguis, sudor auiditatem animalium naturali sale, augent Plin. 10, 72 f. 93. *quod Hardum. interpretatur de naturali incitamento s. stimulo ad cibum potumue.* ¶ 4 Sal [*σοφία*] *pro Sapientia.* Ter. Eun. 3, 1, 10 Labore alieno magnam partam gloriam, verbis saepe in se transmouet, qui habet salem, qui in te est. Vbi Donatus ; Sal neutraliter Condimentum : Masculinum pro Sapientia. *Sed Bentl.* Qui Sal habet, Quod in te est, *etiam contra hunc et* Priscianum, *et* Nonium 3, 197 *defendit. Mureto* Sale *placuerat. Vid. mox n. 6. Notat autem non simpliciter sapientiam, sed hilarem quandam, et placentem in primis quodam mordaci acumine sapientiam. Est igitur* Sal *Venustas quaedam viuida et agilis, sensum afficiens iucunde, tum Vrbanitas, iocus, et dicta ad risum vel delectationem composita, tam Singulari quam Plurali numero.* Afranius *apud* Priscian 5 p. 659 Vt quidquid loquitur sal merum est ! Lucret. 4, 1156 Parvula, pumilio, *χαρίτων ἵα*, tota merum sal. Catull. de Quintia (87) 85 Totum illud, formosa, nego : nam nulla venustas, Nulla in tam magno est corpore mica salis. *Vid.* Quinctil. 6, 3. *Victorius Variar. lect. 12, 13* Salem *apud* Catullum *interpretatur Venustatem, ar gutiamque ac leporem : quomodo Graeci salsam sua voce quae huc respondet, acremque pulchritudinem appellabant, ἁλμυρὸν καὶ δριμὺ καλὸν intelligentes non inertem, nec parum aptam ad conciliandos sibi eos, qui vi dissent : sed contra mistam venustate quadam, ac factam ad alliciendum quaeque tanquam pungit ac vehementer commouet, vt dapes sale condita delectare magis excitareque desiderium cibi consueuerunt. Id testatus est Plutarchus in 5 lib. συμποσιακῶν capite extremo. Haec Victorius.* Plin 31, 7 Ergo hercule vita humanior sine sale nequit degere, adeoque ne ceffarium elementum est, vt transierit intellectus ad voluptates animi quoque. Nam ita sales appellantur, omnisque vitae lepos et summa hilaritas, laborumque requies non alio magis vocabulo constat. Martial. 3, 20 Lepore tinctos Attico sales narrat. Homo ingeniosus, acutus, acer, et qui plurimum in scribendo et salis habet et fellis Plin. Ep. 3, 21, 1. *de Martiale.* Salis enim satis est, sannionum parum Cic. Fam. 9, 16. *i. satis materiae ad ridendum, satis ingenii, sed pauci audent ridere ob metum, pauci possunt ob calamitatem temporum.* Cic. Orat. 87 c. 26 Huic generi orationis adspergentur etiam sales. Idem Q. Fratr. 1, 2, 2 Quibus quidem in rebus si apud te plus auctoritas mea, quam tua, siue natura paullo acrior, siue quaedam dulcedo iracundiae, siue dicendi sal, facetiaeque valuissent, nihil sane esset quod nos poeniteret. In cauillando natura inuenustus, nec arte conditus, diluri salis et fellis ignaui Auson. Epist. 11. Librorum sales Propert. 3, 21, 28. Cic. Att. 1, 10 Pure loquuntur *epistolae tuae*, cum humanitatis sparsae sale, tum insignes amoris notis. Idem Tusc. 5, 55 C. Caesaris in quo mihi videtur fuisse specimen humanitatis, salis, suauitatis, leporis. Idem Off. 1, 135 c. 37 Sale vero et facetiis Caesar Catuli patris frater vicit omnes. Cic. de Finib 1, 8 Quem quidem locum cum multa venustate et omni sale, *etc* Amari sales, *vid.* AMARVS. Adsperfi sales Claud. in prim. Cons Stilich. 2, 170. Facetus sal Plin. 36, 63. Seneca Suasori prima, Callisthenem occidit Alexander propter intempestiue Libero sales. Sale Nigro delectari, *iocis amaris* Hor. Epist. 2, 2, 60. Sen de Tranquill. Vitae 1, 4 Quidam vrbanitatem nescium continere, nec periculosis abstinere salibus. Stat. Silu. 1, 6, 6 Et ridens iocus, et sales proterui. Vehemens salibus natis intra pomoeria, *h. e. Vrbanis, non rusticis* Iuuen. Sat. 9, 11. Tota illa comicorum Poëtarum manus in me Venenatos sales suos effudit Sen. de Vita beata c. 27. Versiculi habent salem ac leporem Catul. ad Aurelium f. 16, 7. Vrbani sales Cic. Fam. 9, 15. *Peculiari ratione* Nep. 25, 13, 2 Tectum antiquitus constitutum plus salis quam sumtus habebat : sali *i. venustatis ab arte et ingenio architecti et domini. Affine tamen est illud amici Nepotis,* Catulli 85 Nulla in tam magno est corpore mica salis. ¶ 5 Sal, *aliquando Mare dicitur, quia salsum est, e ex cuius aqua sal elicitur, plane vt ἅλς Graecorum.* Virg. Aen. 1, 39 E spumas salis aere ruebant. Idem Aen. 5, 848 Mene salis placid vultum, fluctusque quietos Ignorare iubes ? Idem Aen. 3, 383 *et* 10, 214. Catull. Argon. f. 63, 67 Fluctus salis alludebant. *Et* 12, Tum tremuli salis aduersas procurrere in vndas. Vesco sale saxa peresa Lucret. 1, 327. ¶ 6 Sal, *quatenus Masculinum est esse ab integro* Salis : *quatenus Neutrum a Nominatiuo* Sale, *probabilius est.* Ennius *apud* Gell. 2, 26 Caeruleum spumat sale conferta ratis pulsum. *Quam lectionem firmat* Priscian. 5 p. 639 Etiam *hoc Sale* Ennius protulit *etc. Quin* Charis. 1 p. 13 *extr.* Sale *semper, vt* mari et laete dici debere *contendit. Murctus etiam* Ter. Eun. 3, 1, 18 *legit*, qui sale habet. Sal *Monosyllabum produci, ait* Beda de metris p. 2359 *bis.* Auson. Epigr. 86 Sal, oleum, panis, mel, piper herba, nouem.

SALIFODINA, ae. f. *Locus vbi sal effoditur, vt* Aerifodina. Vitruu. 8, 3 Per salifodinas percurrentes fontes et lacus.

SALARIVS, i. m. [*ἁλοπώλης*] *Qui salem vel salsamenta vendit* Martial. 1, 42 Quod viles pueri salariorum.

SALARIVS, a, um. Adi. [*τῆς ἁλὸς*] *Quod ad salem pertinet* Liu. 29, 37 Vectigal etiam nouum ex salaria annona statuerunt Plin. 31, 7 Sicut apparet ex nomine Salariae viae, quoniam illa sal in Sabinos portari consueuerat. Salaria via Romae est appellata, quia per eam Sabini sal a mari deferebant Liu. 7, 9. *Memorat illam* Varro R. R. 1, 14, 3. 3, 1, 6. 3, 2, 14. *Conf.* Fest. *et* Suet Ner. c. 48.

SALARIVM, i. n. [*μισθὸς*] *Stipendium, seu Merces, quam quis pro opera vel ministerio accipit : a* Sale *originem habere vel ipsius vocabul*

li sono notum est: Plin. 31, 7 Honoribus etiam militiaeque interponitur salariis inde dictis. Vopiscus in Aureliano 9 Nam illi Romam venienti salaria sui ordinis sunt decreta. *Deinde*, Panes militares numero sedecim, panes militares castrenses quadraginta, vini mensilis sextarios quadraginta, porcellum dimidium, gallinaceos duo, porcinae pondo triginta, *et quae sequuntur, e quibus intelligimus, annonam cuique destinatam et assignatam* salarium *dici. Latius tamen tenuit hoc vocabulum, significauitque non tantum annonam, verum etiam commoda et stipendium.* Plin. 34, 3 *pr.* Nec pudet tribunorum militarium salariis emere. *Quod* Iuuenalis *dicit*, Sat. 3, 133 Alter enim tantum in legione Tribunus Accipiunt, donat Caluinae vel Catienae. salario aliquem sustentare Sueton. Tiber. c. 46. Salarium Proconsuli solitum offerri Tacit. Agric. 42, 5. Salarium annuum, et salarium constituere Scaeuola in l. vlt. D. de act. et obligat. *add.* Sueton. Ner. c. 10. Capitol. in Anton. Pio c. 7. *et* in Alb. c. 10. Spart. in Nigro c. 7. Sidon. 5, 7.

SALARIARIVS, i. m. *Cui salarium soluitur.* Vlpian. Nisi salariarius fuit, et hoc conuenit, vt sumtus de suo faceret ad haec onera. hoc est, de salario l. 17 Dig. t. 1 leg. 10 §. 9.

SALSVS, a, um. Adi. [ἁλικός, ἁλυκός, ἁλμυρός, ἁλμυρώδης] *Quod salis saporem habet, siue quod sale conditum aut aspersum est. Habet formam participii a* Sallo, *vt a* Fallo falsus. Plaut. Rud. 2, 7, 31 *de naufrago ridicule locans*, Quasi vinis Graecis *(quae muria vel aqua marina imperantur)* Neptunus nobis suffudit mare: Itaque aluum prodi (*leg.* prohi) sperauit nobis saltis poculis. Hoc salsum est parum Ter. Eleiph. 3, 3, 72. Aequora salsa Hor. Epod. 16, 34. Fluctus salsos vectore reuomere Virg. Aen. 5, 182. Ius salsissimum Scribon. 185. Lacrimae salsae Lucret. 1, 126. Robigo salsa Virg. Georg. 2, 220. Corporis salsi humor Lucret. 4, 223. Sudor salsus Virg. Aen. 2, 273. *Compar.* Marina aqua salsior Plin. 31, 7 *extr. Superl.* Mare salsissimum Plin. 31, 6. ¶ 2 Salsus *etiam pro Faceto.* Quintil. 6, 3, 18 Salsum in consuetudine pro ridiculo tantum accipimus: natura non vtique hoc est: quamquam et ridicula oporteat esse salsa. Sunt et Cicero omne quod salsum sit, ait esse Atticorum; non quia sint maxime ad risum compositi: et Catullus cum dicit, Nulla in tam magno est corpore mica salis, non hoc dicit, nihil in corpore eius esse ridiculum. Salsum igitur erit, quod non erit insulsum velut quoddam simplex orationis condimentum, quod sentitur latente iudicio, et velut palatum excitat, quod et a taedio defendit orationem. Sane nolle in cibis paullo liberalius aspersus, si tamen non sit immodicus, habet aliquid propriae voluptatis: ita hi quoque in dicendo habent aliquam, quod nobis faciat audiendi sitim. Ciceronis *locus est* Orat. c. 26 Quidquid est salsum aut salubre in oratione, id proprium Atticorum est: e quibus tamen non omnes faceti. Cic. Philipp. 2, 42 Salsus homo. Idem Fam. 9, 15 Accedunt non Attici, sed salsiores etiam illi Atticorum, Romani veteres atque vrbani sales. Si admodum est ambiguum, sit salsius Cic. de Orat. 2 c. 63. Quae dicuntur, salsiora videri solent Idem ibid. 2 c. 71. Fuit, vt mihi quidem videtur, salsissimus Idem ibid. c. 63.

SALSE. Adu. [ἁλμυρῶς] Cic. de Orat. 2, 275 c. 68 Valde haec salse dicentur, et hercule omnia quae a prudentibus, quasi per dissimulationem non intelligendi, subabsurde salseque dicuntur, *i. Acute, et est cum quodam morsu.* Dicere salse Quintil. 6, 3 *extr. Compar.* Nihil dicitur saltius Quintil. ibid. Salsissime dici Cic. de Orat. 2 c. 54.

SALSVLVS, a, um. Adi. Mela 2, 5 *in Gallia Narbonensi*, Salinae *(aquae)* fons non dulcibus, sed salsioribus etiam, quam marinae fit, aquis defluens. Ammian. 28, 4 Aqua salsula.

SALSVSCVLVS, a, um. Adi. Dimin. Augustin. Confess. 8, 3 Lecti salsiuscula comedunt.

SALSAMEN, inis. n. Arnob. 7 p. 230 Pulpamenta et salsamina.

SALSAMENTVM, i. n. [ταρίχιον, ὄψωμα, ὀψώνιον] *Quod sale conditur ad vsum diuturnum, vt pisces, et cetera id genus.* Ter. Heaut. 2, 3, 27 Salsamenta haec Stephanio fac macerentur pulchre. Ver. de R. R. 3, 17 Praeterea salsamenta in eas piscinas cinticia conici debet. *Sic* Cic. de Diuin. 2, 117 c. 57 De vino aut salsamento ne loqui, quae euanescunt vetustate. *Adde* Columel. 12, 53, 4. Gell. 2, 7.

SALSAMENTARIVS, a, um. Adi. [ταριχοπωλικός] *Quod ad salsamenta pertinet.* Plin. 32, 8 Quin et testis cadi salsamentarii pus cum axungia vetere, mirum in modum prodest. Columel. 12, 16 In vasis oleariis, salsamentariisque. Plin. 28, 9 Panis admista farina salsamentariae testae. Subaud. Sanat. *Add.* Plad. Iun. t. 3.

SALSAMENTARIVS, i. m. [ταριχοπώλης] *Qui salsamenta vel facit, vel vendit.* Auctor ad Herennium 4 c. 54 Vt si salsamentario filio dicas: Quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat. Sueton in Vita Hor. Patre, vt vere creditum est, salsamentario.

SALSILĀGO, inis. f. *Humor salsus, vel sale abundans.* Plin. 31, 7 Salsilago tota liquida. Ciceris natura est, gigni cum salsilagine Idem 18 12. *add.* 35, 13. *et* 36, 23.

SALSŪGO, inis. f. Plin. 31, 7 *extr.* Appellatur in salinis salsedo. Remittere salsuginem Vitruu. 2, 4.

SALSITVDO, inis. f. *Conditio, natura salsi corporis.* Plin. 20, 14 Salsitudo corporis. Vitruu. 1, 4 Inconsueta salsitudo.

SALSIPOTENS, *Neptuni epitheton.* Plaut. Trin. 4, 1, 1.

SALSVRA, ae. f. [ταρίχευμα] *Idem quod Salsamentum.* Columel. 8, 17, 13 Nulla tamen aeque quam praedictae salsurae pabulum, commode dantur, quoniam odorata sunt. *Idem frequenter* 12, 53 Salsura suillae carnis Idem 12, 21. *Et* Varro de R. R. 2, 4, 18 Corpus suis in salsura fuit. Plaut. Curc. 2, 1, 27 Nondum salsura sat bona est. Idem Stich. 1, 2, 35 Ita meae animae salsura euenit, *i. habitus vitae, o filiae, bono et sano tam euenit oculis vestris salsura quaedam et condimentum sensui animae meae.*

SALSŪDO, inis. f. *Ipse salis sapor.* Vet. Onom. Salsedo ἅλμη. SALĪNA, ae. f. *et frequent. plur.* SALINAE, arum. [ἅλαι ὑ ἁλαί, Vet. Gloss.] [ἅλυκες] *Locus vbi fit sal.* Cic. Att. 5, 12 Structae salinarum plane rogo. Idem pro Lege Manil. 16 c. 6 Cum publicani familias maximas, quas in salinis habent, quas in agris, quas in portubus atque custodiis magno periculo se habere arbitrantur. *al.* Saltibus. *Vid. Turneb. Aduerf. 1, 5. Lipf. de Magnit. Rom. 2, 1.* Salinae ab ora maritima remotissimae Cic. de Nat. Deor. 2, 132 c. 53. Salis magna vis ex salinis congesta Caes. Bell. Ciu. 2, 37. Stagnum salinarum Hirt. Bell. Afric. 8. *Me-*

taphor. Cic. Fam. 7, 32 Quibus in literis omnia mihi periucunda fuerunt, praeter illud, quod parum diligenter possessio salinarum mearum a te procuratore defenditur. *Sed proprie* Salinas celebrare Manil. 5, 682. *qui classicus est. Conf.* Rutil. Itin. 1, 475 *segq.* Vitruu. 12, 9. Solin. c. 11. Columel. 2, 2. Gai. ICt. D. 3 t. 4. l. 1.

SALINACIDVS, *vid.* SALMACIDVS.

SALĪNVM, i. n. [ἁλοδοχεῖον] *Vasculum in quo sal reponitur, tum ad mensae vsum, tum ad sacrificia paratum.* Perf. Sat. 3, 25 — Purum et sine labe salinum. Liu. 26, 36 Vt salinum patellamque deorum causa habere possint. Exiguum salinum Stat. Silu. 1, 4 *extr.* Regustatum salinum digito terebrare Perf. Sat. 5, 158 *parce nimis et tenuiter vtere.* Hor. Carm. 2, 16, 13 Viuitur paruo bene, cui paternum Splendet in mensa tenui salinum. Vterque patellam Deorum et salinum habuit Val. Max. 4, 4, 3. Salinum in mensa pro Aquali solitum esse poni ait Verrius *apud* Festum cum patella, quia nihil aliud sit sal, quam aqua. *Pergit* Festus, Salinum, cum sale in mensa ponere figulis religioni habetur, quod quondam in Esquilina regione figulus, cum fornax plena vasorum coqueretur, atque ille proxime eam contiuuatus super modum potus somno esset oppressus cum coniuis suis, praeteriens quidam petulans ostio patente ex mensa salinum coniecit in fornacem, atque ita incendio excitato figulus cum suis concrematus est. *Haec ille.*

SALILLVM, i. n. Plaut. Trin. 2, 4, 91 Verum nos hominculi salillum animae. *An ad eos respicit, quibus anima pro sale est, vt de suibus Chrysippus. Vid.* SAL. Purior salillo *culus* Catull. ad Furium f. 23, 19.

SALINARIVS, a, um. Adi. *Ad salem spectans* Vitruu. 8, 3.

SALINARIVM, i. n. *Locus, vbi sal exhauritur.* Vtinam submergatur in thermis aut sepeliatur in salinario Heduorum Sarisber. Epist. 196.

SALINĀTOR, ōris. m. *Qui rei salariae operam dat.* Arnob. inter artifices numerat 2 p. 10. *Et hinc* Liuio Salinatori *cognomen est.* Liu. 29, 37 *de M. Liuio, et C. Claudio censoribus loquens.* Vectigal etiam nouum ex salaria annona statuerunt, Sextane sal et Romae, et per totam Italiam erat. Romae pretio eodem, pluris in foris et conciliabulis, et alio alibi pretio praebendum locauerunt. Id vectigal commentum alterum ex Censoribus satis credebant, populo iratum, quod iniquo iudicio quondam damnatus esset: et in pretio salis maxime oneratas tribus, quarum opera damnatus erat, credebant. Inde Salinatori Liuio inditum cognomen. *Haec Liuius.* Cic. in Bruto 73 Ludi iuuentutis quos Salinator Senensi praelio vouerat. *Quo in loco παράληψις est; nam quum ludos vouit, nondum Salinator dicebatur, vt ex verbis Liui apparet, scribentis eum, quum Consor esset, id est annis tribus postquam Consul ludos vouerat,* Salinatorem *appellatum fuisse. Sic* Tarquinius *eidem de* Legibus 1, 4 *dicitur, qui nondum* Tarquinius *appellabatur. Praelium autem Senense describit* Liu. 27, 46.

SALIO, *vel* SALLIO, īre. *itemque* SALIO, ēre. [ἅλίζω] *Sale condire significant: et non nisi orthographia et coniugatione differeta sunt.* Prisc. an. 10 *extr. Sallio fallitum* facit, *Sallo salsum*, quomodo *vello vulsum. (Commodius exemplum est.* Fallo falsum) Sisenna, Sic in eam paludem multi piscium saliendorum causa a nauibus semiones (*f.* navibus semionustis) commeant. A *sallio salliendorum* dixit, non *sallendorum.* Sallustius vero in 3 Histor. Parte consumta reliqua cadauerum ad diuturnitatem vsus salleret; *sallerent* dixit a *Sallo* non a *Sallio.* Similiter Lucilius in 8 *Sallere murenas mercem in frigidaria ferre.* Inde etiam Futuri Participia, *Salliturus* et *Salsurus.* Naeuius, *Salliturus istaec mittam Salem.* Mummius, *Istaec sum multo sale salsurus.* Sed etiam Praeteriti Participium *Sallitus* et *Salsus.* Cornelius Seuerus in 8 de statu suo, *Ad quem salliti pumiliones afferebantur. Haec* Priscianus. Cato R. R. 23 Oleae caducae salliantur. *Et* 162 Sallire pernas. *Add.* Varro R. R. 1, 2 *extr. vbi* Salire *quidam, quidam* Salere. *Etiam* Varro de L. L. 4, 22 p. 28, 28 Nam id pecus primum occidere coeperunt domini, et vt servarent, salere. *Sic Scal.* Colum. 12, 53, 2 Cocto sale — diligenter salito. *Al.* insallito. *Et* 7, 7, 2 Pecora ferro necanda, et salienda. Salire oliuam Idem 12, 48, 3. Cels. 2, 18 Item pisces omnes, qui salem non patiuntur solidiue saliuntur. ¶ 2 Salio, Salii, Saltum. *Vid. infra s. l.*

SALIENS. Partic. *Huc refertur* Hort. Od. 3, 23 *extr.* Mollire auersos penates Farre pio et saliente mica. *Sic* Ouid. Fast. 4, 400 Farra deae, nitaeque licet salientis honorem Detis, et in veteres turea grana focos. *Denique* Tib. 3, 4, 10 Omina noctis Farre pio placant, et saliente sale. *Sed videntur haec referri ad alterum quoque verbum* Salio *posse, cum sit natura* Salis, *vt refutet ab igne cum crepitu quodam; quin possis putare, hanc naturam* Salis *appellationi occasionem dedisse. Apud Graecos etiam* ἅλς, ἁλίζω, ἅλλομαι *cognata sunt.*

SALITVS, a, um. Salita oliua Pallad. Oct. t. 10, 1. Salitus thynnus Colum. 6, 32, 1. Sallitus *habuimus in Verbo.*

SALITOR, ōris. *Afferebatur ex* Cic. Att. 4, 17. *Sed ibi* ita *legitur*, Accepi — literas — datas a litoribus Britanniae. *Vnde fecerant* data salitoribus.

SALITŪRA, ae. f. [ταρίχευσις] *Condiendi sale ratio* Columel. 12, 21, 3 Foenum graecum quum est aridum factum, molitur, et ex eo molito post saliturami musti cochlear cumulatum.

SALACACCABIA, orum. n. *i. salsitia, intestina farta: vid.* Apic. 4. 1.

SALACIA, ae. f. [Σαλαχία] *Amphitrite, Dea aquae.* Festus Paulli Salaciam dicebant Deam aquae, quam putabant salum ciere, holt est mare mouere: vnde Ouidius, — Nymphaeque falaces. quo vocabulo Poëtae pro aqua vsi sunt. Pacuuius, Hinc facultatem Salaciae fugimus. *Haec ille.* Oceanus et Salacia, caeli fatu, terraeque conceptu generati Cic. de Vniuers. 35. Gellius 13, 22 In Romanis comprecationibus, quae ritu Romano fiebant, *nominari ait* Luam Saturni, Salaciam Neptuni, Horam Quirini. *Est ergo* Salacia, *quam Poetae* Amphitriten *appellant.* Salmacia *item dicitur, vt in antiquo Latio legisse se Turnebus scribit. Vid.* Augustin. de Ciuit. Dei Iam vtique habebat Salaciam Neptunus vxorem, quam inferiorem aquam maris esse dixerunt. — Venilia unda est, quae ad litus venit: Salacia, quae in salum redit. ¶ 2 Salacia *Vrbs ad Tagum Lusitaniae fluuium* Plin. 4, 22.

SALACOMA, atis. n. [σαλάκωμα] Cic. Att. 14, 2 Altera epistola de Madaro scripta: apud quem multum salacoma, *i. apud quem nulla mea fuit inanis iactantia, tanquam interitu Caesaris recuperata Republica. al.* φαλάκωμα.

SALĂCON, *vel* SALĂCO, onis. m. *Autolyci pater, molliculus,*

et deliciis diffluens, infamatusque propterea. Aristoteles in Rhetoricis a Delicato disparare Salaconem *videtur; nam diutium mores exprimens, eos esse ait* Trypheros, *id est delicatos et* Salaconas. *Et* Trypheros *quidem ob delicias et felicitatis ostentationem:* Salaconas *autem et* Soloecos, *quia insueuerint, omnes circa id, quod amant immorari, quodque admirantur ac putare eisdem caeteros affici quibus ipsi.* Cael. Rhodig. 12, 16 *Hesychio et Suidae, is dicitur* Salacon, *qui totidem fere literis* ἀλάζων *vocatur, id est Superbus, arrogans, gloriosus, iactabundus, insolens, praeferox.* Cic. Fam. 7, 24 Cognosti meam causam et istius Salaconis iniquitatem. *Etiam 16, 18 Victorius* Salaco *malit, vbi nunc est* Helico nequissimus.

SALAMANDRA, ae. f. [σαλάμανδρα] Plin. 10, 67 Sicut salamandra, animal lacerti figura, stellatum, nunquam nisi magnis imbribus proueniens et ferenitate deficiens. Huic tantus rigor, vt ignem tactum exstinguat non alio modo quam glacies. Eiusdem sanie, quae lactea ore vomitur, quacunque parte corporis humani contacta, toti defluunt pili: idque quod contactum est, colorem in vitiliginem mutat. Marcianus ICt. l. 3 §. 3 D. ad L. Cornel. de sic. Alio SCto effectum est, vt pigmentarii, si cui temere cicutam, Salamandram, aconitum — dederint, poena teneantur huius legis. *Ergo inter venena est. Vid.* Plin. 29, 4 *et* 32, 4. *Rhod. ad* Scribon. Compos. 187. Petron. c. 107. *c. not. Barth.*

SALAMBO, ōnis. Salambonem *Babylonii Venerem dicunt.* Lampridius in Heliogabalo 7 Salambonem (inquit) omni planctu Syriaci cultus et iactatione exhibuit.

SALĂMIS, vel SALĂMIN, īnis: *siue* SALAMINA, ae. f. [Σαλαμίς] *Insula in mari Euboico contra Athenas sita, in qua vrbs est eiusdem nominis, vbi Telamon Aiacis et Teucri pater regnauit. Sed quum reuc teretur Teucer a bello Troiano, nec inimicos Aiacis vltus fuisset, expulsus a patre, in Cyprum nauigauit: ibique vrbem aliam condidit nomine Salaminam. Inde* Iouis Salaminii *cognomen Teucro auctore, qui ad Salaminem huic deo insigne, et magnificum templum exstruxit, vt auctor est* Tacitus Ann. 3, 62. *Nobilitauit eam victoria Graecorum Persica.* Cic. Off. 1 c. 18 Citeturque Salamis clarissimae testis victoriae. Idem Tusc. 1, 110 c. 46 Ante enim Salaminam ipsam Neptunus obruet, quam Salaminii tropaei memoriam: priusque Boeotia Leuctra tollentur, quam pugnae Leuctricae gloria. Hor. Carm. 1, 7, 28

— Teuter Salamina patremque
Cum fugeret, *etc.*
Certus enim promisit Apollo,
Ambiguam Tellure noua Salamina futuram.

SALAMINIVS, a, um. Possess. [Σαλαμίνιος] Cic. pro Arch. 19 Homerum Colophonii eiusem esse dicunt suum, Chii suum vendicant, Salaminii repetunt, Smyrnaei vero suum esse confirmant. *De Cypria vrbe vt* Att. 5, 21. *Sed* Nepos 3, 2. Salaminia pugna.

SALAMINIĂCVS, a, um. *Aliud* Adi. [Σαλαμινιακὸς] *vt*, Mare Salaminiacum, *i. Mare Salaminis insulae* Lucan. 5, 109. Salaminiaca tropaea Sil. 14, 283.

SALAPIA, Vrbs est Apuliae Daunorum meretricio Hannibalis amore nobilitata Plin. 3, 11.

SALAPITTA, *vel* SALPITTA, ae. f. *Alapa.* [Vet. Gloss. Salapitta ῥάπισμα] Delectantur *Dii* stupidorum capitibus rasis, salapitarum sonitu atque plausu Arnob. 7 p. 239. *conf. Herald. ad h. l. ex* Tertull. de Spectac. 23. *et Gronou. ad* Plin. 35, 2. *Conf.* SALPICTA *sub* SALPINX *it.* SALPITTIVM.

SALAPITTIVM, SALAPVTIVM, SALICIPPIVM, SALIOPVGIVM. *Haec sunt praecipuae varietates conuicii iocosi, et in laude ipsa contumelioſi apud* Catullum 53

Risi nescio quem modo in corona,
Qui, quum mirifice Vatinianа
Meus crimina Caluus explicasset,
Admirans ait haec manusque tollens,
Di magni, Salaputium disertum!

Hic homo miratur tantam eloquentiam in paruo corpusculo. Senec. Contron. 3, 19 p. 257 *de hoc Caluo,* Idem — imponi se supra cippum iussit. Erat enim paruulus statura, propter quod etiam Catullus in hendecasyllabis vocat illum Salaputium disertum. Salaputium *posuimus vtroque loco, quae lectio et libris nititur, et Scaligeri auctoritate. Is enim ad* Catal. p. 245 *sq. contendit,* Salaputium *esse nutricum ὑποκορισμὸν tractum a* putus, (πόθων, *vnde* praeputium *est*) *a qua parte suos alumnos per lasciuiam non modo* putos, *sed etiam* Salaputia, *quasi tie* falaces caudas *dicas appellarint. Vid.* PVTVS n. 2. Salicippium placuit *viris doctis apud Andr. Schottum ad Sen. l. c. p. 621. quod derivant ex eo, quod in* cippum insiluerit *ad augendam quodammodo staturam, vt Itali hodie* Saltimbaneos *nominant nugiuendulos circumforaneos.* Salopugium, σαλοπύγιον, *motacilla, a motu perpetuo caudae dicta auis, placuit Salmasio ad Solin. p. 50* bB: *cum* motacilla *sit eadem quae* fritilla, *a quo nomine est Gallicum* fretiller, *quod dicunt in homines multum agiles et fatagentes. Probat Salmasianam sententiam Gronouius ad Senecam l. c. Is. Vossius ad Melam 2, 7, 152 p. 518* Salicippium *probat, refellit Salmasium: sed ad Catullum p. 118* Salpittium *putat verius, et a* σαλπίζειν, *f.* σαλπίττειν *deriuat, quod tuba canere significat.* Salpittas, Salapittas, Salpittones, Saluitones, Salutiones *dictos, qui buccis (tubicinum instar) inflatis alapas (quae et ipsae* Salapittae *v. v.) exciperent; a quo etiam* Busones *et* Suffletones *recentioribus dicti sint: illud quod inflarent se* Busonum *s. ranarum rubetarum instar; hoc ab ipso* sufflandi *verbo, etc. Ignobilliores sententias videre licet apud Voss. etymol. et Schottum ad l. c. Senecae.*

SALAR, aris. m. *Piscis.* Auson. Mosel. v. 881 Purpureisque salar stellatus tergore guttis, Rapacissimi salares Sidon. Epist. 2, 2. *ex tructarum genere illum esse, vt stellae et rapacitas indicant.*

SALARIA VIA, *vid. in* SAL.

SALARIA, *Regio Italiae, suis* castaneis *Romae nobilitata; quas* Salarianas appellarunt. Plin. 15, 23 Pura et plana est ex eis et Salariana.

SALARIVM, *vid.* SAL.

SALAVCES. *Colchorum rex ditissimus ob peritiam auri inueniendi. De eo sic* Plin. 33, 3 Iam regnauerat in Colchis Salauces et Esubopes, qui terram virginem nactus, plurimum argenti aurique eruisse dicitur in Samnorum gente, et alioquin velleribus aureis inclyto regno. Sed et illius aureae camerae, et argenteae trabes narrantur, et columnae atque parastatae, victo Sesostre Aegypti rege tam superbo, vt prodatur annis quibusque forte reges singulos e subiectis iungere ad currum solitus, sicque triumphare.

SALAX, ācis. Adi. [ἀφροδισιαστικὸς] *Libidinosus, lasciuus.* Salio *est* Salax; *vt ab* Audeo, Audax: *Vid.* SALIO n. 2. Colum. 7, 9 *pr.* Maximeque quod ad rem pertinet, quum falacissimos oporteat esse mares, qui et annicula aetate commode progenerant. *Conf.* Idem 8, 2. Quid est, quare apud Poëtas falacissimus Iupiter defierit Liberos tollere Sen. *ap.* Lactant. 1, 16. Aquae falaces, *i. Scaturientes, quasi e terra prosilientes, nescio vnde laudantur.* Aries falax Ouid. Fast. 4, 771. Galli Varro R. R. 3, 9, 5. *Cibi* falaces, *Venerem concitantes: vt*, Erucae falaces Ouid. de Rem. Amor. 799. *add.* Martial. 3, 75. Herba falax Ouid. de Arte Am. 2, 422. Tabernae falax Catull. *ad contubernales 37, 1. Compar.* Si ita effet, falaciora pluteorum habuissent Lactant. de Opif. D. c. 14. Salacissimi mares Columel. 8, 2, 9.

SALACĬTAS, ātis. f. *Lasciuia et propensio in Venerem,* [ἀφροδισιαστικὸν] Plin. 10, 36 Passeri minimum vitae, cui falacitas par. *Conf.* Colum. 8, 2. Pallad. 1, 29.

SALE, Stagnum est Maeoniae eodem in loco, in quo olim Sypilus totius regionis caput, terrae hiatu defedit Plin. 5, 29.

SALEBRA, ae. f. [ἐκφύματα Gloss.] *a* Saltu dicta, *vt ait* Nonius 2, 828. *Loca inaequalia et aspera, quae quasi sine saltu praeterire non possunt. Metaphor.* Martial. 11, 91 Carmina nulla probas, molli quae limite currunt, Sed quae per salebras, altaque saxa cadunt. *Prae prie* Propert. 3, 15, 15 Luna ministrat iter, demonstrant astra salebras Hor. Epist. 1, 18, 53 Qui queritur salebras et acerbum frigus. *Rursus metaphor.* Cic. de Finib. 2, 30 c. 10 Hic si definire et diuidere did cisset, si loquendi vim, si denique consuetudinem verborum tenere nunquam in tantas salebras incidisset, *i. In tantas asperitates et incultas infolentesque orationis formulas. De Epicuro.* Valer. Max. 6, ext. 5 Tristitiae salebra. Apul. Met. 1 Verborum salebra. Ci de Finib. 5, 84 c. 28 Quod vestri non item, tria genera bonorum procliuius currit oratio, venit ad extremum, haeret in salebra.

SALEBRĀTVS, a, um. Adi. *Salebris asper.* Sidon. Epist. 2, Salebratis saxorum obicibus anfractus. *Sic Colu.*

SALEBRATIM. Adu. Sidon. Epist. 2, 2. *in edit. Sirmond.*

SALEBRĬTAS, ātis. f. *Asperitas viae.* Apul. Met. 6 p. 1 Inaccessa salebritate lubricus.

SALEBRŌSVS, a, um. Adi. [ἐκφυματώδης] *Quod multas habet salebras, asperum.* Nec me salebrosa mouebunt Saxa Ouid. Heroid. 4, 1 Semita Apul. Met. 8 p. 708. Martial. 11, 3 Lectores tetrici salebrosum ediscite Sanctram: *difficilem, morosum.* Quinctil. 11, 46 Inde interruptus actionis impetus, et resistens ac salebrosa orati Salebrosa et exsiliens oratio Sen. Epist. 100. Omissa epithalam teneritudine, per asperrimas philosophiae et salebrosissimas regulas si lum traxi Sidon. Carm. 13. *Conf.* Sidon. Epist. 9, 7.

SALEIVS, i. m. *Pauper quidam Poeta.* Iuuen. Sat. 7, 1 — Tenuique Salio Gloria quantalibet. *Conf.* Quinctil. 10, 1.

SALENTIA. [Σαλεντία] *Vrbs Messapiorum, a qua*

SALENTINVS, a, um. [Σαλεντικὸς Steph.] *Nomen gentile.* Ouid. Met. 15, 51 Praeterit et Sybarim, Salentinumque Neaethum. Co hortes Salentinae Sil. 8, 576. Virg. Aen. 3, 400 Et Salentinos ob sedit milite campos.

SĂLERNVM. [Σάλερνον] *Picentinorum oppidum in Italia.* Plin. 3, 5 A Surrento ad Silarum amnem XXX. M. pass. ager Picentinus fuit. Tuscorum templo Iunonis Argiuae sub Iasone condito insignis. Intus oppidum Salerni, Picentia. Sil. 8, 583 Ille et pugnacis laudauit tela Salerni.

SĂLGAMA, orum. n. Pl. [σάλγαμα] *Appellantur quaecunque conditanea ad victum in vasis seruantur, interdum sicca, saepe cum liquamine et iure: vt puta mala, pyra, fici, vuae, rapae.* Colum. 10, 11

Tempore non alio vili quoque salgama merce,
Capparis, et tristes inulae, ferulaeque minaces
Plantantur.

Idem 12, 4 Post hoc praeceptum, locum et vasa idonea salgamis parari iubent. Locum esse debere auersum a sole, quam frigidissimum et siccissimum, ne situ penora mucorem contrahant. *Conf.* Auson Epigr. 125. In codice Imperatorio, lib. 12 tit. 41 Salgami nomine contineri culcitram, lignum, oleum. *Vid. Gothofred. ad* C. Theod. l. 3 de Salgamo hospitibus non praebendo.

SALGAMARIVS, i. m. [παντοπώλης Gloss. Gr. Lat.] Colum. 12, 44 Libros tres edidit, quos inscripsit nominibus coci, et salgamarii. *Add* Idem ibid. c. 54. *Vid. Vinet. in* Auson. p. 238.

SALGAMENTARIVS, i. m. Si mutuum a te quippiam propola aut salgamentarius postularet Saluian. contra Auar. 4 p. 307.

SALI, orum. m. *Auiculae, quas Aristoteles* αἰγίθους, *et* αἰγιθάλους *appellat, fecunditatis magnae, vt Perdices, gallinaceque.* Plin. 10, 5 Plurima oua pariunt struthiocameli, gallinae, perdices, sali.

SALICIPPIVM, *vid.* SALAPITTIVM.

SALICA LEX, *vid.* SALII Germaniae populi.

SALICASTRVM, i. n. [ἀγριάμπελος] *Herba.* Plin. 23, 1 Labruscae similis, sed in salictis nascens, ideo distinguitur nomine quum eosdem vsus habeat, et salicastrum vocatur.

SALICETVM, SALICTVM, SALIGNEVS, *vid.* SALIX.

SALII. [Σάλιοι] *Sacerdotes Martis, Curetibus et Corybantibus Graecorum similes sic dicti, quod in portandis Ancilibus saltare eos mos esset.* Varro de L. L. 4, 15 p. 23, 8 Salii a saltando, quod facere in comitio in sacris quotannis et solent et debent. Idem 5, 3 p. 4 35 Libros Saliorum *memorat,* quorum cognomen Agonensium. *Et* 6 p. 53, 29 Salii qui cantant Manurium Veturium, significant veteres memoriam. Festus Salios a saliendo et saltando dictos esse, quam vis dubitari non debeat, tamen Polemon ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuuenes Italicos ἐνόπλιον (*armatam*) saltationem docuerit. At Cretolaus Saonem ex Samothrace cum Aenea deos penates, qui Lauinium transtulerit, saliare genus saltandi instituisse, a quo appellatos Salios quibus per omnes dies, vbicunque manent, quia amplae ponuntur coenae, si quae aliae magnae sunt, Saliares appellantur. *Vid. ad h. Gisb. Cuperus Obss. 4, 2 vbi plura de Saliis, quos etiam libro singulari illustrauit Tobias Gutberlethus. Nobis modo satis erit, vnum alterumque locum laudasse.* Liu. 1, 20 Numa item Salios duodecim Marti Gradiuo legit, tunicaeque pictae insigne dedit, et super tunicam aeneum pectori tegumen, caelestiaque arma (quae Ancilia appellantur) ferre ac per vrbem ire canentes carmina cum tripudiis sollemnique saltatu iussit. *Vid.* Plin. 21, 3 Cic. de Orat. 3, 197 c. 51 Vt epularum sollemnium fides ac tibiae, Saliorumque versus indicant Ouid. Fast. 3, 387 Iam dederint Saliis (a saltu nomina dicta) Exsultantes Sali Virg. Aen. 8, 285. Curia Saliorum Cic de Diuin. 1, 30 c. 17

SALIVS, Adi. *eſſe volunt* Hor. Carm. 1, 36, 12 Neu morem
: Salium ſit requies pedum. *Sed poteſt etiam intelligi Genuinus plur.*
ıtractus. *Sed* Salias virgines Cincius ait eſſe Conducticias, quae
i Salios adhibeantur cum apicibus paludatae, quas Aelius Stilo ferit ſacrificium facere in regia cum Pontifice paludatas cum apicibus in odum Saliorum. *Haec* Feſtus.

SALIĀRIS, e. Adi. *Ad Salios pertinens*, Saliare Numae carmen Tacit. Ann. 2, 83, 1. *conf.* Hor. Epiſt. 2, 1, 86. *it.* Feſt. Curſus
liaris Sen. Epiſt 15. Saliares Coenae, Dapes, Epulae, [Σαλικοὶ δᾶπνοι] auctore Feſto, Magnae et copioſae coenae dicebantur, et
iparae, quales ſolebant facere Salii ſacerdotes Martis. Hor. Carm. 36 (37) 2

— Nunc Saliaribus
Ornare pulvinar Deorum
Tempus erat dapibus.

ınſ. Interpp. it. Torrent. ad Sueton. Claud. c. 33. Saliares coenae
enas Apul. Met. 4 p. 152. *add.* ibid. 7 p. 192. *et* 9 p. 227. Epulari
liarem in modum Cic. Att. 5, 9.

SALIATVS, ûs, m. *Munus Salii.* Capitol. in M. Anton. Philoſ. c. 4 ſaliatu omen accepit imperii, coronas omnibus in pulvinar ex more
ientibus; aliae aliis locis haeſerunt; huius veluti manu, capiti
lardis aptata eſt. Fuit in eo ſacerdotio et praeſul et vates et maſter; et multos inaugurauit atque exaugurauit, nemine praecunte, iod ipſe carmina cuncta didiciſſet. *Paullo ante dixerat*, octauo tatis anno in Saliorum collegium *ab Hadriano eſſe relatum.*

SALII, orum. m. [Σάλιοι] *Germaniae populi, qui et* Franci *dicuntur*, donius, Salius pede, falce Gelonus. Ammianus Marcellinus
). 17 *de Conſtantio*, Quibus paratis, petit primos omnium Francos, s videlicet, quos conſuetudo Salios appellauit. *Ab his* Saliis *putat* ceatus Legem Salicam *nomen duxiſſe, quaſi dicas* Francicam. *conf. Clu-*
r. Germ. Ant. 3, 17 etc.

SALINAE, *et* SALINVM, *vid.* SAL.

SALIO, ſalŭi, *vel* ſalii, *vel* ſalui, ſaltum, īre. [πηδάω, ἅλλομαι] *Subito*
altum ſe mouere. Virg. Georg. 2, 383 Mollibus in pratis vnctos
ere per vtres. *Meliores* legunt Saluere. *Vid. Heinſ. et Burm.*
compoſitis etiam Praeteritum Perf. frequenter, ui, *formatur. Vid.*
akenb. ad Sil. 7, 46. Plin. 10, 38 Saliunt aliquae aues, vt paſſeres.
ſtrepitum tibicinae ſalire Hor. Epiſt. 1, 14, 26. Saliendo ſe
ercere Plaut. Bacch. 3, 3, 25. Salire de muro Liu. 25, 24.
ire e terra Lucret. 1, 188. *i. Prodire, emitti. De* aqua *etiam* Varro
R. 1, 13, 3. *de compluuio.* Grando ſalit in tectis Virg. Georg.
449. Salit mihi cor: *per translationem* Plaut. Ciſtel. 2, 6, 62.
2 Salire *dicuntur animalia, quando mares ineunt feminas, nam ſali-*
lo aſcendunt. Ouid. de Arte Am. 2, 485 Laeta ſalitur ouis, tauro,
oque laeta iuuenca eſt. *Sic et* Varro 2, 2, 14. Salire matrem;
equo dictum Idem de R. R. 2, 7, 8. Salire in aqua Idem ibid.
5. *de anſeribus.*

SALIENS. Partic. [ἁλλόμενος] *vt*, Aqua ſaliens, Plin. Epiſt.
17, 24. *et* Suet. Auguſt. c. 82 Grandine ſaliente graues ceciderunt
nbi Ouid. Met. 14, 543. Piſcem ſalientem ducere ſeta Martial.
56. Riuo ſaliente ſitim reſtinguere Virg. Ecl. 5, 47. *Conf.*
lumel. 1, 5, 4. Vena ſaliens ſanguine Virg. Georg. 3, 460.
2 Salientes *Subſtantiue, vel per ellipſin nominis* tubi, *genere maſcu-*
lo: [χρανοί] Vitruuius 8, 3 p. 159 Haec maxime conſiderantur
henis: ibi enim ex eiusmodi locis fontibus, et in Aſty, et ad por-
n Piraeeum, ducti ſunt ſalientes, e quibus bibit nemo, ſed lauatio-
ous et reliquis rebus vtuntur, bibunt autem ex puteis. Ibidem
7 In medio ponentur ſiſtulae in omnes lacus et ſalientes. Cic.
. Fratr. 3, 1 Equidem hoc, quod melius intelligo, affirmo, mirifica
uitate te villam habituram piſcina et ſalientibus additis palaeſtra,
e. Vid. Keuchen ad Frontin. de Aquaed. p 377.

SALTO, āre. Frequ. [ὀρχέομαι] *Tripudiare.* Cic. in Catil. 2,
: Hi pueri tam lepidi, ac delicati, non ſolum amare et amari, neque
otare et ſaltare, ſed etiam ſicas vibrare, et ſpargere venena didice-
nt. *Vetus exemplar legit*, Pſallere. Idem Off. 3, 93 At ſi dares
he vim M. Crallo, et digitorum percuſſione heres poſſet ſcriptus eſſe,
i reuera non eſſet heres, in foro mihi crede ſaltaret Ad tibi-
is modos Liu. 7, 2. Commode Nep. Praef. n. 1. Ele-
nter Salluſt. Catil. c. 25. Nemo fere ſaltat ſobrius Cic. pro Muraen.
c. 6. Nudus in conuiuio ſaltaret Idem in Piſon. 22. ¶ 2
. hiſtrionicos illos motus refertur, qui in manuum in primis geſtu ſpe-
ntur, quibus hiſtorias totas vel fabulas Pantomimi etiam ſine voce ex-
mebant. Paſtorem ſaltare Cyclopa Horat. Sat. 1, 5, 63. Sal-
turus Virgilii Turnum Sueton. Ner. c. 54. Si vox eſt canta: ſi
ollia brachia, ſalta Ouid. A. A. 1, 595. Quis dubitet, quin ſcire
lim ſaltare puellam, Vt mouerat polito brachia iuſſa ſono Idem ibid.
349. *add.* Propert. 2, 22, 5. ¶ 3 *Eſt vitium orationis, in*
qua incidunt, qui numeroſam comprehenſionem *(periodum longiorem)*
ctiunt, quorum nunquam acquieſcit, ſubſultat ſemper oratio. Vid. Cic.
Cat. 226 c. 67 A. Dial. de Orator. 26 Neque enim oratorius iſte,
imo hercule ne virilis quidem cultus eſt, quo plerique temporum
ſtrorum actores *(cauſarum, oratores)* ita vtuntur, vt laſciua ver-
rum, et leuitate ſententiarum, et licentia compoſitionis, hiſtrio-
es modos exprimant. Quodque vix fas auditu eſſe debebat, laudis
-- loco plerique iactant, cantari ſaltarique commentarios ſuos.
Impe haec laus Poetae, vt Ouid. Tr. 2, 519 Et mea ſunt populo ſal-
ta Poëmata ſaepe. *Et* 5, 7, 25 Carmina quod pleno ſaltari no-
ſa Theatro, Scribis. *Ad vtrumque forte genus, tum hoc, tum illud, quo n. 2, pertinet* Plin. Pan. 54 *fr.* Et quis iam locus miſerae adula-
nis manebat ignarus, cum laudes imperatorum ludis etiam et com-
ſſionibus *(ſic leg. pro* commiſſationibus) celebrarentur, ſaltaren-
, *etc. conf.* SALTITO, SALTATIO, SALTATIVNCVLA.

SALTANS, antis. Brachia ſaltantis, vocem mirare canentis
Cid. Arte Am. 2, 305. Saltantes ſatyros imitabitur Alphesiboeus
Vrg. Ecl. 5, 73.

SALTĬTO, āre. Frequent. A Salto. Macrob. 3, 14 Sed quid
luor de hiſtrionibus, quum Appius Claudius vir triumphalis, qui
Sius adusque ſenectutem fuit, pro gloria obtinuerit, quod inter col-
las optime ſaltitabat. Arnob. lib. 2 p. 73 Saltitaret et caneret.
de Quinctil. 9, 4, 42 Duram potius atque aſperam compoſitionem
lim eſſe, quam effeminatam et eneruem, qualis apud multos: et
otidie magis laſciuimus Syntonorum modis ſaltitantes. *Vid.* Vopiſc.
Aurel. c. 6.

SALITIO, ōnis. f. *Actus ſaliendi.* Veget. de Re Milit. 1, 18 Salitio equorum, *i. initur.*

SALISATIO, ōnis. f. [παλμὸς] *Palpitatio.* Gloſſ. Gr. Lat. Cordis pulſus ſiue ſaliſatio Marc. Empir. c. 21.

SALISATOR, ōris. m. Gloſſ. Iſid. 8, 9. *conf. Sariſber. 1, 12. Scaliger. Lect. Auſon. 1, 16.*

SALTATIO, ōnis. f. [ὄρχησις, ὄρχημα] Cic. pro Muraen. 13 c. 6 Intempeſtiui conuiuii, amoeni loci, multarum deliciarum, comes eſt extrema ſaltatio *Add.* Id. de Fin. 3, 24. Ambroſ. Ep. 6, 36. Cordax ſaltatio, *vid.* CORDAX, *ſub* COR. Quinctil. 11, 3, 66 Saltatio frequenter ſine voce intelligitur. *Nempe illa Pantomimorum, de qua eſt Luciani περὶ ὀρχήσεως, de ſaltatione, libellus.* Quinctil. 1, 11, 18 Lacedaemonios etiam ſaltationem quandam, tam quam ad bella quoque vtilem, habuiſſe inter exercitationes accepimus. *Et quid aliud ſibi volunt illae bodie in tempora ſua et numeros accurate deſcriptae exercitationes: milites bene coëxercitati ſaltationem pyrrhicam cum incedunt, cum arma tractant, etc. Addit* Quinctil. *l. c.* Neque id *(ſaltare)* veteribus Romanis dedecori fuit. Argumentum eſt ſacerdotum nomine ac religione durans ad hoc tempus ſaltatio. *De* Saliis *loquitur. Vid.* SALVA res eſt, *voce* SALVVS. *Sed conferre etiam operae pretium eſt, quae contra* Saltationem *diſputantur* Macrob. Sat. 2, 10. Cic. de Clar. Orat. 225 c. 62 Quos Sex. Titius conſequutus, homo loquax ſane et ſatis acutus, ſed tam ſolutus et mollis in geſtu, vt ſaltatio quaedam naſceretur, cui ſaltationi Titius nomen eſſet. *Conf.* Quinctil. 11, 3, 128. Armatam ſaltationem Curetes docuere: Pyrrichen Pyrrhus Plin. 7, 56. *Conf.* Serv. *in* Virg. Ecl. 5.

SALTATIVNCŬLA, ae. f. Dimin. Vopiſc. in Aurel. c. 6 Pueri ſaltatiunculas in Aurelianum componerent, quibus diebus feſtis militariter ſaltarent,

Mille mille, mille, mille, mille decollauimus.
Vnus homo mille, mille, mille decollauimus.
Mille, mille, mille! viuat, qui mille, mille occidit.
Tantum vini habet nemo, quantum fudit ſanguinis.

Hos ergo trochaicos cantu et motu corporis ſimul expreſſerunt. Poſt paullo talem ſaltatiunculam *(cantilenam ibi vocat) alteram profert.*

SALTĀTOR, ōris. m. [ὀρχηστής] *Apud Romanos nomen contemtum inſinuans. Vid.* Cic. pro Muraen. 13 c. 6. Idem Off. 1, 150 Adde huc, ſi placet, vnguentarios, ſaltatores, totumque ludum talarium. *Conf.* Sueton. Calig. c. 54. Plin. 35, 11. Quinctil. 6, 3. *et* 11, 3, 89. Facere aliquem ſaltatorem Idem 1, 12. Motus certus datus ſaltatori Cic. de Fin. 3, 24.

SALTATORIVS, a, um. Adi. [ὀρχηστικὸς] *Quod ad ſaltationem pertinet: vt* Ludus ſaltatorius, *in quo ſaltare docetur.* Scipio Afric. *apud* Macrob. 2, 10 *in querela de corruptis moribus* Eunt in ludum ſaltatorium inter cinaedos virgines puerique ingenui. Cic. in Piſon. 22 c. 10 Quumque ipſe nudus in conuiuio ſaltaret, in quo ne tum quidem, quum illum ſuum ſaltatorium verſaret orbem, Fortunae rotam pertimeſcebat. Orbes ſaltatorios vertere Arnob. 2 p. 73.

SALTATORIE. Adu. Saltatorie procurrens Apul. Met. 10 p. 253.

SALTĀTRIX, īcis. f. [ὀρχήστρια] Cic. in Piſon 15 c. 8 Tu ex tenebricoſa popina Conſul extractus, cum illa ſaltatrice tonſa, Senatum Reip. occaſum atque interitum lugere vetuiſti. Macrob. Sat. 2, 10 Ante cuius triclinium modo ſaltatricem vel ſaltatorem te vidiſſe meminiſti. *conf.* Iuſtin 9, 8, 2. 13, 2, 11. 38, 15, 5. Plin. 10, 23. Prudent. Pſychom. v. 385.

SALTATRICVLA, ae. f. [ὀρχηστρίδιον] Dimin. *a* Saltatrix. Gell. 1, 5 Dionyſiamque eum notiſſimae ſaltatriculae nomine appellaret.

SALTĀTVS, ûs. m. [ὄρχησμός] *Saltatio.* Liu. 1, 20 *de Saliis* Per vrbem ire canentes carmina cum tripudiis ſollemnique ſaltatu inſſit. Ouid. Met. 14, 637 Quid non et ſatyri ſaltatibus apta iuventus Fecere? Qui vel in honeſto ſaltatu tripudiant Lacedaemonii. 1, 21, 45.

SALTVS, ûs. m. [ἅλμα, ὀρχηστύς, πήδημα] *Saliendi actus, qualis eſt ceruorum et leporum* Virg. Aen. 9, 554 — Saltu ſuperat venabula fertur. *Dicitur et de hominibus. Sic* Virg. de Turno Aen. 9, 815 Tum demum ſaltu praeceps, ſeſe omnibus armis In flumen dedit. Superbus ſaltu Virg. Aen. 12, 326. Sen. Epiſt 15 *in generibus exercitationis eſt* Curſus — et ſaltus, vel ille, qui corpus in altum leuat, vel ille, qui in longum mittit, vel ille, vt ita dicam, Saltaris, aut, vt contumelioſius dicam, Fullonius. Agreſtis ſaltus Ouid. Met. 14, 521. Facilis ſaltus Claud. de Bell. Get. 178. Rapidus ſaltus Stat. Achil. 1, 178. Volucer ſaltus Idem Theb. 6, 519. Dare ſaltum Ouid. Faſt. 1, 507. *i. Salire.* In vrbem hoſtium plenam praecipiti ſaltu ſemet ipſe immiſit Curt. 9, 5, 2. Inſilire ſaltu, *vid.* INSILIO. Superare viam ſaltu Virg. Georg. 3, 141. Vti excurſione et ſaltu Cic. de Senect. 19. ¶ 2 Saltus, *Silua, vid. ſuo ordine.*

SALTĪCVS, a, um. Tertull. adu. Gnoſt. c. 8 Contumelioſa cade truncatur in puellae ſalticae lucar, *i. mercedem puellae ſaltatriculae datam.*

SALTABVNDVS, a, um. Gell. 20, 2 Saltabundi canebant, quae nunc ſtantes canunt.

SALTVĀRIS, e. Adi. [πηδηματικὸς] *Saltus edere ſaltus.* Plin. 2, 95 Sunt et in Nymphaeo parvae inſulae, ſaltuares dictae, quoniam in ſymphoniae cantu ad ictus modulantium pedum mouentur. *Vid.* CALAMINA.

SALTVĀTIM. Adu. [πηδηματικῶς] *h. e. Per ſaltus.* Gell. 9, 4 Atque item eſſe alia apud vltimas Orientis terras miracula: homines qui monomeri appellantur, ſingulis cruribus ſaltuatim currentes, vivaciſſimae pernicitatis. *Metaph.* Siſenna Hiſtor. lib. 1. *apud* Non. 2, 758 Nos vna actate in Aſia et Graecia geſta literis idcirco continentia mandauimus, ne vellicatim, aut ſaltuatim ſcribendo, lectorum animos impediremus. *Vid.* Amm. 26, 12. Sidon. 4, 3. *et* 8, 3.

SALISVBSVLVS. *Mars dictus a ſaliendo ſubſultandoque, ſi audimus Muretum ad illud* Catull. 17, 6 Sic tibi bonus ex tua pons libidine fiat, in quo vel Salisubſuli ſacra ſuſcipiunto. Muretus, *inquam, ita interpretatur, pons ita latus firmusque, vt poſſit etiam Martis ſacra peragentes* Salios *ſuſtinere.* Saliſubſulum *vocat Martem.* Pacuuius, Pro imperio ſic Saliſubſulus veſtro exoubet. *Arripit verſum Scaliger, ſed* Saliſubſulos *hic intelligit ipſos* Salios, *qui non minus quam Mars ſuus ita dicti ſint. Cum verſus Pacuui nusquam comparent, conjectum eſſe a Mureto, et hic quoque, vt in Trabeae carminibus, os ſublitum Scaligero, exiſtimat Iſ. Voſſius ad Catull. p. 46. Ipſe ita legit,*

In quo vel Salii ipſulis ſacra ſuſcipiunto; *et* ipſulas *interpretatur eas, quas* Ipſullices *vocat* Feſtus. *Locum illius damus in* IPSVLLICES *et in* SVBSILLES. *Quid verum ſit, hic videre difficile eſt.* Saliſubſuli *eſſe in libris omnibus, fatetur etiam Voſſius, qui certe hoc boni habet, quod ſacra in pontibus adminiſtrata illuſtrauit. Catullus optat pontem coloniae ita firmum, in quo illa ſacra poſſint peragi. Scimus* Pontifices *unde dicti ſint. quid ſi ita approbandus, inaugurandusque, vel ſtato tempore explorandus fuit pons ſublicius, vt ſua ibi* Salii *ſacra cum ſaltu peragerent.*

SALĪVA, ae. f. *vel* SALIVVM, i. n. [πτύελον, σίαλις, σίαλος] *Sputum: quod fere ſalis ſaporem habeat: Vel a* ſaliendo, *quod in ore ſaliat et creſcat.* Catull. 23, 16 A te ſudor abeſt, abeſt ſaliua, Mucusque et mala pituita naſi. Abundare ſaliua Scribon. 104. Fluere ſaliuam pati Idem 9. Iungere ſaliuas oris Lucret. 4, 1101. Saliua humani oris ieiuni Plin. 7, 2. Ieiuna ſaliua Idem 28, 4. Matutina Sammon. v. 161. *vbi conf. Interpp.* Tertull. de ieiunio c. 6 Ipſa natura enunciabit, quales nos ante pabulum et potum in Virgine adhuc Saliua exhibere conſuerit. *Res eadem* Saliua ieiuna, matutina, virgo. *Caeterum bona pars medicinae ſuperſtitioſae fuit in* Saliua ieiuna. *Locus velut claſſicus eſt, quem modo citauimus* Plin. 28, 4 *ſed paullo longior.* Longam Manantia labra ſaliuam Iuuen. 6, 622. Mercurialis ſaliua, *pro Lucro* Perſ. Sat. 5, 12. Spurca ſaliua lupae commixtae Catull. ad Iuuentium ſ. 96, 10. ¶ 2 *Item in genere pro quouis Succo aut humore* Plin. 9, 36 Purpurae conchae viuunt ſaliua ſua. Succis herbarum et concharum ſaliuis incoquere lanas Tertull. de Cult. Fem. c. 10 *pr.* Saliua lacrimationum, *Humor lacrimarum* Plin. 11, 37 ſ. 54. Idem 11, 12 Siue eſt caeli ſudor, ſiue quaedam ſiderum ſaliua. ¶ 3 *Sapor, qui ſaliuae ope percipitur:* Plin. 23, 1 Sua cuique vino ſaliua innocentiſſima, ſua cuique aetas gratiſſima, hoc eſt media. Et Methymnaei Graia ſaliua Meri Propert. 4, 8, 38. Plin. 14, 6 *de vino Setino*, Non temere cruditatibus noxiis ab ea ſaliua. *In quibus locis* ſaliua *ſapor eſt, et hinc vinum certi ſaporis. Gratum cibum praeſagientibus ſaliua moueri et affluere ſolet, velut parata ad officium. Vnde vulgaris formula, qua etiam metaphorice* Seneca *vtitur* Epiſt. 79 p. 316 Aetna tibi ſaliuam mouet, *te allicit ad ſcribendum. Vid. Caſaub. ad* Perſ. p. 486 ſ. 6, 24 Tenuis ſaliua turdorum. *Sed* Vna ſaliua Hieron. Epiſt. 61, 4. *i. vno oris haltu: vid. Caſaub. ad Theophraſt. Char. p. 153.*

SALIVŌSVS, a, um. Adi. [σιαλώδης] *Quod ſaliuae ſaporem habet, vel ſaliuae eſt ſimile.* Plin 16. 38 Humor vlmis ſaliuoſus. *Sub finem carminis obſceni*, in Catalect. Virg. p. 87 Quibus repletus vt ſaliuoſis aquis Obeſam ad vxorem redis. *Scalig. ad h. l. p. 229 interpretatur* Saliuoſum, *quidquid guſtum reficit. Sed* Cael. Acut. 2, 2, 12 Saliuoſus *eſt cui nimia ſaliua fluit.*

SALĪVO, āre. [σιαλόω] *Saliuam facere, ſiue emittere.* Plin. 9, 36 Congregantur verno tempore purpurae, mutuoque attritu lentorem cuiusdam cerae ſaliuant. *de purpuris conchis.* ¶ 2 Saliuare *etiam eſt, quod* Saliare *male ſcribitur, medicamentis quibusdam* ſaliuam *pecudum mouere, ſubducere, et purgare, eaque ipſa re appetentiam cibi augere. De hac ſcribendi ratione diximus in Lexico ruſtico, laudauimusque in primis Victorium ad* Colum. 6, 9, 1. *et Harduin. ad* Plin. 27, 11 ſ. 76. Columel. 6, 5, 2 Tunc panacis et eryngii radices foeniculi ſeminibus miſcendae, et cum defruti ac molti tritici farina, candentique aqua conſpergendae, eoque medicamine ſaliuandum aegrotum pecus. Saliuatur tenero olere — foeta vacca *vel* tener vitulus Columel. 6, 24, 5. Ibid. 37, 9 *de aſino admiſſario*, Et defecto viridi pabulo, et largo ordeo firmandus, nonnunquam etiam ſaliuandus erit.

SALIVATVM, i. n. *quod* SALVIATVM *ſaepe ſcribitur, medicamentum, quo* ſaliuantur *animalia, i. numia ſaliua et pituita liberantur. Ruellius in Hippiatricis ποτόν, πόμα, προπότισμα* ſaliuatum *reddere ſolet. Sed non ſola poculenta ſic vocari, exemplorum inductione patet.* Colum. 6, 10, 1 Saliuatum farinae hordeaceae. Pallad. Apr. 7 Saliuati more praebendum milium. *Add.* Veg. Mulom. 3, 4. *In his potio poteſt intelligi. Sed* Colum. 6, 9, 1 Saliuati more demitti *debent* braſſicae coliculi. *Et* 6, 25 Poteſt etiam cum arida fico et eruo conteri herba Santonica, et formata in offam ſicut ſaliuatum demitti. *Add.* Plin. 27, 11 ſ. 76. Colum. 6, 5, 2. *collato* Veget. 3, 2, 25.

SALIVATIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Acut. 3, 2, 7 Plurima ſaliuatio, *i. copioſae ſaliuae fluxus.*

SALIVARIVS, a, um. Adi. [σιαλικὸς] Plin. 9, 51 Quae durioris teſtae ſunt, vt murices, purpurae, ſaliuario lentore proueniunt, *i. Viſcoſitate ſaliuae ſimili.*

SALIVNCA, ae. f. [πόδος Κελτική] *Herba.* Saliunca, *pro Nardo ſilueſtri* Scribon. 153. 166. 195. Nardi Celticae, id eſt, ſaliuncae Idem 258. Plin. 21, 7 Saliunca foliоſa quidem eſt, ſed breuis, et quae necti non poſſit. Radici numeroſae cohaeret: herba verius quam flos, denſa veluti manu preſſa, breuiterque caeſpes ſui generis. Pannonia hanc gignit, et Norici, Alpiumque aprica. Humilis ſaliunca Virg. Ecl. 5, 17. Neglectisque roſis ſaliuncam fumitis agri Sedul. 1, 30.

SALIVS, *vid.* SALII *paullo ante.*

SALIX, icis. f. [ἰτέα] *Arbor aquatica, facillimi prouentus, vſus quotidiani ad viendum, plectendum, etc. Vid.* Plin. 16, 37 *vbi octo illius genera enumerat, et vtilitates recenſet. v. g.* In proceritatem magnam emittunt iugis vinearum perticas, pariuntque baltheo corticis vincula: aliae virgas ſequacis ad vincturas lentitiae: aliae praetenues viminibus texendis ſpectabili ſubtilitate: rurſus aliae firmiores corbibus, ac plurimae agricolarum ſupellectili, candidiores ablato cortice leuique tractatu: vilioribus vaſis, quam ſi e corio fiant, atque etiam ſupinarum in delicias cathedrarum aptiſſimae, *etc. Conf.* Colum. 4, 30. Virg. Ecl. 10, 40 Mecum inter ſalices lenta ſub vite iaceret. Salicem, Verrius, Virgulti genus, non Arboris dicit, et ridicule interpretatur dictam, quod ea celeritate creſcat, vt ſalire videatur. Feſtus. *Melius derivatur a Graeco ἑλικὴ, quo nomine* ſalicem *Arcades dicebant, ab ἑλίσσω: quaſi tu* flexilem, vitilem, *dicas.* Amnicolae ſalices Ouid. Met. 10, 96. Amarae ſalices Virg. Ecl. 1, 79. Curua ſalix Ouid. Met. 5, 594. Erratica Vitruu. 8, 1. Fecundae ſalices viminibus Virg. Georg. 2, 446. Frugiperda ſalix, *vid.* FRVGIPERDA, *in* FRVGES. Glaucae ſalices Virg. Georg. 4, 182. Lenta ſalix Idem Ecl. 3, 83. *et* 5, 16. Munda ſalix apud *Iuriſconſultum* l. 12 Gaius D. de annuis legatis *ea dicitur, quae a frondibus forte et corticibus liberata et purgata eſt, apta ad viendum et alligandum.* Perticalis ſalix, *vid.* PERTICALIS, *in* PERTICA. Tenerae ſalices Lucret. 2, 361. Viminalis ſalix, *vid. in* VIMEN.

SALIGNVS, a, um. Adi. [ἰτεινὸς] *Quod ex ſalice factum e* Colum. 7, 1 Quippe vel foliis, ſpinisque, vel perticis ſaligni alitu Crates umbonum ſalignae Virg. Aen. 7, 632. Falx ſaligna Ide Georg. 4, 110. Fores ſalignae Stat. Theb. 4, 161. Fuſ ſalignus Hor. Serm. 1, 5, 22. Lectus ſalignus Ouid. Met. 8, 6 Liber Colum. 7, 10.

SALIGNEVS, a, um. *Aliud* Adi. [ἰτεινὸς] *Idem.* Colu 7, 10, 2 Deinde ab ictu virgae oportet tumentem venam ferro reſcin detractoque ſanguine colligari ſaligneo libro, vel etiam vlmeo. I 11, 3. *et* 6, 2. Salignea claua. *Conf.* Idem 7, 1. 4, 16. 9, 15. Petro c. 135. Vitruu. 10, 11. Pallad. 1, 38. *et* Febr. 17. *et* Nou. 17. Virg ſalignea inſtituendi ſalicti cauſa ſi quis defixerit, haeque radices eg rint Vlpian. in l. 3 §. 3. D. arb. furt. caeſar.

SALICĒTVM, *et* per ſyncopen, SALICTVM, i. n. *Quod uſtatius,* [ἰτεών] *Locus ſalicibus conſitus.* Cato R. R. 9 Salicta loc aquoſis humectis, vmbroſis, propter amnes: ibi ſeri oportet. Va ro . . . Idoneus locus eligendus vbi faciat ſalictum. Flos ſ licti Virg. Ecl. 1, 55. Amoena ſalicta Cic. de Diuin. 1, 40. *con* Idem Agr. 2 c. 14. Canentia ſalicta fronde glauca Virg. Geor 2, 13. Denſis ſalictis obſeſſa palus Ouid. Met. 11, 365. Humi ſalictum Iuuen. Sat. 11, 67. Incultum ſalictum Virg Georg. 415. Vdum ſalictum Hor. Carm. 2, 5, 8 *Add.* Liu. 25, 17. Ca R. R. c. 33. Plaut. Aul. 4, 6, 9. Colum. praef. 1 *et* 4, 30. *et* 11, 2. Oui Met. 5, 590. Inſtituere ſalictum. *Vid paullo ante* Virgas ſalignea

SALICTARIVS, a, um. Adi. *Qui ſalictum curat, et ex eo materia ſaligna viti pedandae iugandaeque parat.* Meminit Cato de R. R. *vbi de* vinea inſtruenda *loquatur. Adiectiue apud* Plin. 21, 15 Lupus ſ lictarius; *Herba.*

SALICTETVM, *i.* n. Vlpian. l. 3 §. 2 ff. arbor. furt. caeſ.

SALLIO, SAILO, *vid.* SAI.

SALLVSTIVS, i. m. [Σαλλούστιος] *Gentis Romanae nome quam illuſtrauit* C. Criſpus Salluſtius, *de quo* Martial. 14, 19 Criſp Romana primus in hiſtoria. *Saepe laudat illum* Quinctilianus. *v.* 2, 5, 19 Et hic hiſtoriae maior eſt auctor *(quam Liuius)* ad que tamen intelligendum iam profectu opus ſit. Tacit. Ann. 3, 30 C ſpium Equeſtri ortum loco, C. Salluſtius rerum Romanarum florentiſ mus auctor, ſororis nepotem in nomen adſciuit. Subtiliſſim breuitatis artifex Gell. 3, 1.

SALLVSTIĀNVS, a, um. Adi. Tacit. Ann. 13, 47 Horti Sall ſtiani. Salluſtiana breuitas Quinctil. 4, 2.

SALMACIDVS, a, um. [ἁλμυρός] *Salem acidum reſipien* Plin. 31, 3 ſ. 22 Nam nitroſas atque ſalmacidas in deſertis Rubru mare petentes addita polenta vtiles, intra duas horas faciunt, ipſaqu veſcuntur polenta. Gloſſ. Phil. Salmacidum ἁλμυρόν, Salmacidus ἁ μυρός, , ἁλιώδης. *Et* Gloſſ. Graec. Lat. Ἁλμυρὸς ſalmacidus, ſalſu Ἁλμυρὸν ſalmacidum. *Huc forte refer. ibid* Salmacia aqua ἅλμυρ ὕδωρ *pro* Salmacida. *Reinef. Var. Lect. 3, 4 p. 408 non modo* Pl nio Valer. 5, 41 *ſed etiam Plinio ipſi Secundo l. c. et Goſſis abiudicatu it hoc nomen, et vbique illud mutat in* Salinacidus, *vel* Salmaceus. *Qu cum facit etiam Salmaſ. in Solin. f. 81. et Graeuius ad* Cic. Off. 1 c. 18 *Sed durum videtur tot loca mutare, cum ἅλμη et ἁλμυρὸς Graecorum poſſim originem dediſſe voci Hybridae. Certe Harduinus ſeruauit* Salmacidas. *Scal. ad* Auſon. Epigr. 69 *f. Lect. Auſon. 1, 28 plane* Ennio *tribuebat apud* Cic. Off. 1 c. 18 *quaſi* Salmacida ſpolia *ſint ἐυδήρατα facilia captu, quia marina. Sed vid.* SALMACIS.

SALMĂCIS, idis. f. *Fons Cariae, quem ingreſſi putabantur effe minati et molles exire: quae Poetis fuit occaſio fingendi Nymphan eo no mine, quae Hermaphroditum, Mercurii et Veneris filium arte complexa cum illo coaluerit. Molliſſime narrat fabulam* Ouid. Met. 4, 285 *ſqq* Vnde fit infamis, quare male fortibus vndis Salmacis enerues, tacto que remolliat artus, Diſcite, *etc. Breuior* idem 15, 319 Cui no audita eſt obſcenae Salmacis vndae? Auſon. Epigr. 69 Vidit fem virum fons Salmacis Hermaphroditum. *Et* Epigr. 111 Salmac optato concreta eſt nympha marito, *etc. Caeterum refutat narrati nem* Strabon. l. 14. Vitruuius *autem* 2, 8 p. 30 *honeſtam originem ac fert, nempe ad eum fontem taberna a Graeco homine inſtructa omnibu copius allectos barbaros e duro feroque more ad Graecam ſuauitatem mo litos. De hac Nympha, et aqua cognomine* Feſtus, Nympha Cael et Terrae filia, fertur cauſa fontis Halicarnaſſi aquae appellandae fuiſſ Salmacidis, quam qui bibiſſet vitio impuditiae molleſceret, ob eam rem, quod eius aditus anguſtatus parietibus, occaſionem largitur iu venibus petulantibus antecedentium *(alias* accedentium) puerorum puellarumque violandarum, quia non patet refugium. Ennius. Sal maci, da ſpolia ſine ſanguine et ſudore. *Haec* Feſtus: *in verſu En nii* Salmacida *vno nomine legi vult Scaliger, vt modo monuimus. Vid* SALMACIDVS. *Caeterum vtitur illo verſu etiam* Cic. Off. 1, 6 c. 18 Intelligendum eſt autem cum propoſita genera ſint quatuor, quibus honeſtas officiumque manaret, ſplendidiſſimum videri, quoc animo magno elatoque, humanasque res deſpiciente factum ſit. Itaque in probris maxime in promtu eſt, ſi quid tale dici poteſt, *Vos etenim iuuenes animum gerntis muliebrem: Illa virago viri.* Et, ſi quic eiusmodi, *Salmaci da ſpolia, ſine ſudore et ſanguine. Haec Cicero. Vi in priore loco mollities quaedam viris obiicitur: Ita poſterior videtur ha bere conuicium in hominem mollem, qui* Salmaci *vocandi caſu compellatur.*

SALMACIVS, a, um. *Vi . paullo ante* SALMACIDVS.

SALMO, ōnis. m. *Genus piſcis, qui hoc nomen fere per Europam retinet.* Plin. 9, 18 In Aquitania ſalmo fluuiatilis marinis omnibus praefertur. Auſon. in Moſel. 97

Nec te puniceo rutilantem viſcere ſalmo
Tranſierim, latae cuius vaga verbera caudae
Gurgite de medio ſummas referuntur in vndas.

SALMŌNA, ae. f. *Fluuius in Moſellam profluens.* Auſon. Moſell. 366 Nec faſtiditos Salmonae vſurpo fluores.

SALMONE. *Vna ex octo vrbibus Piſanae regionis, in qua olim Salmoneum imperaſſe auctor eſt Strabo lib. 8.*

SALMŌNEVS, i. m. triſyllabum. [Σαλμωνεύς] Aeoli filius, non regis ventorum, ſed cuiusdam apud Elidem, vbi regnauit: qui fabricato ponte aereo, ſuper eum agitabat currus, ad imitanda tonitrua: et in quem iaculatus eſſet faciem, eum iubebat occidi. Hic poſtea verum expertus eſt fulmen. *Huctenus* Seruius *enarrans locum* Virg. Aen. 6, 580 Vidi et crudeles dantem Salmonea poenas, *etc.*

SALMŌNIS, idis. f. Patronym. Nympha Salmonis, *Tyro Salmoneos ſilia.* Valer. Argon. 5, 478 *Ex hac et Cretheo natus eſt Aeſon Iaſonis pater.* Siccus vt amplecti Salmonida poſſet Enipeus Ouid. Amor. 3, 6, 42.

SALO,

SALO, ōnis. m. *Fluuius apud Celtiberos non procul a Bilbili oppido, optima ferri temperatura nobilis.* Martial. 10, 96 Auriferumque Tagum fitiam patriumque Salonem.

SALOMON *et* SOLOMON, ōnis. m. [Σολομών] *Vtroque modo scribitur nomen Regis Iudaeorum nobilissimi apud Tertullianum, Lactantium etc. magis tamen videtur recepta antiquis Graeca ratio per O scribendi primam Syllabam. Vid. v. g.* Tertull. adu. Marc. 4, 11 *vbi* Salomonem *habes. Sed* de Praescript. 3 *est* Solomon. *Sic* Lactant. 4, 16, 7 Solomon in libro sapientiae. Hieronymus *Frobenianus semper, exceptis* Salomon.

SALOMONIVS, a, um. Adi. Possess. [Σολομώνιος] *Vt*, Templum Salomonium, *apud* Lactant. 4, 13, 26. *vbi meliores* Solomonium.

SOLONA, ae. *vel* SALŌNAE, arum. f. Pl. [Σαλῶναι] *Vrbs Dalmatiae, capta olim ab Asinio Pollione. Respicit* Hor. Carm. 2, 1, 15 Cui laurus alternus honores Dalmatico peperit triumpho. *Vid.* Iela 2, 3 *extr.*

SALONINVS, a, um. [Σαλονῖνος] Serv. *in* Ecl. 4 *pr.* Asinius Pollio, iquit, ductor Germanici exercitus, quum post captas Salonas Dalmae civitatem, primo meruisset lauream, post etiam Consulatum eptus fuisset, eodem anno suscepit filium, quem a capta ciuitate, Soninum vocauit, cui nunc Virgilius Genethliacon dicit, quem conat natum risisse statim: quod parentibus omen est infelicitatis: nam fum puerum inter ipsa primordia periisse manifestum est.

SALONIANI, Catones, Catonis Censorii genus apud Romanos lebre, ex Salonio cliente Catonis, cuius ille filiam vxorem duxit, que genuit anno suae aetatis LXXX Plin. 7, 14.

SALOPVGIVM, *vid.* SALAPITTIVM.

SALOR, *vid.* SALVM.

SALPA, ae. f. [σάλπη] *Genus piscis, qui* principatum obtinet rea Ebusum, obscenus alibi, et qui nusquam percoqui possit, nisi rula verberatus, *vt ait* Plin. 9, 18. Ibid. 31 Salpae Autumno gnuntur. *Conf.* Idem 32, 11 Merito vilissima salpa. Ouid. Hal. 121. *Vid. Bruyerin. de re Cib. 20, 11.*

SALPINX, ingis: *vel* SALPIX, icis. f. *Tuba.* Salpicis Apostocae clangor Adelhelm. de Virginit. c. 28.

SALPISTA *vel* SALPICTA, ae. m. *Tubicen.* Exhibuit centum salpistas vno crepitu concinentes Vopisc. in Carino c. 19. Salictas reddet, fed qui in bello confolli moriantur Firmic. l. 8. Salictas *etiam ap.* Arnob. 7 p. 239. *aliqui legunt, vbi alii* salapittas, *v. v.*

SALPVGA, ae. f. Genus formicarum Plin. 29, 4 *extr. et* 34, 4. *d.* SOLPVGA.

SALSAMENTVM, SALSI, SALSILAGO, SALSITVDO, ALSVRA, *vid.* SAL.

SALTATOR, SALTATRIX, SALTATRICVLA, *vid.* ALIO, *et* SALTO.

SALTEM. [γέ, γᾶν, ἀλλὰ μήν, ἀλλ' ἦν, τὸ ἔλαττον, τ'ὀλάχιστον] *Particula concedentis alia, vt vnum certe obtineat, quam vim alias ipsum* e certe *vel* minimum, *habere solet.* Seruius *ad illud Didonis* Aen. 4, 7 Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset Ante fugam soboles. Item, Vel hoc. Est autem fermo tractus a captiuis, qui quum tenentur ab hostibus, dicebant, sublatis manibus, (*Burm.* omnibus) Saltem concede. Inde per synaeresin, hic natus est fermo, vt in commutu rerum multarum petituri aliquid saltem dicamus. Donatus *l* Ter. Andr. 3, 2, 14 Desperatis rebus, solam petentes salutem, oc verbo vtimur. *Add.* Idem *ad* Adelph. 2, 2, 42. *Vid.* Gellium 14. *Pincier. Ot. Marp. 3, 42.* Ter. Eunr. 3, 2, 14 Itane ndem idoneus tibi videor, quem tam aperte fallere incipias dolis? ltem accurate, vt metui videar. Idem Phorm. 2, 1, 3 Itane tanem vxorem duxit Antipho inimico meo? Nec meum imperium . . age, mitto, imperium: non simultatem meam reuereri saltem? ic. Att. 8, 16 Quare nunc saltem ad illos calculos reuertamur. Eim 9, 6 Eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem. Atque iquo si non bono, ac saltem certo statu ciuitatis haec inter nos ttua exercere possemus Cic. Fam. 9, 8. ¶ 2 *Paullo latius tum particulae extendi*, Quinctiliani *vsus docet, vt cum* quidem *fere* nuenit. *V. g.* 6, 4, 15. Idem 6, 5, 1 *Locus de iudicio* adeo partis operis huius omnibus connexus ac mixtus est, vt ne a sententiis ndem, aut verbis saltem singulis possit separari: *ne hoc quidem condi potest, vt vel vnicum singulum verbum ponatur sine iudicio.* Illud x saltem praecipiendum videtur, *i. ne quidem.* Nihil superbum, hil elatum saltem ac sublime desideret Quinctil. 6, 2, 19. *i. ne quidem elatum quidquam. Tale est* Nec vero saltem iis, quibus ad cuitantvitia iudicii satis fuit, sufficiat imaginem virtutis effingere Idem 10, 15. *i. ne iis quidem.* Vt ipsum iter non imperuium, neque ltem durum putent Idem 12, 11, 11. *i. ne durum quidem. Disputatur de significatione* solum, tantum, modo, *excludendi an minuendi: d. Borrich. Cogit. p. 206. et Anal p. 19. Vorst. de Lat. Iusp. c. 18. Ilar. Cur. Post. p. 421. A. Borrich. Vind. p. 206. Tutius certe abstinere ab vsu illo, quem non satis probasse, certe bonae aetati non leruisse videtur Borrichius. Nonnulli scribunt* Saltim. *Vid.* ifician. 15 p. 1013. *Add. Vorst. l. c.*

SALTITO, SALTO, SALTVARES, SALTVS, *etc. vid.* ALIO.

SALTVS, us. m. [ὕλη, δρυμός] *Densior silua et inuia, in qua ipsi et aestiuare pecudes solent: De etymo dubitas an salio? vid.* Varr. L. 4, 4. Voss. Etymol. Virg. Georg. 3, 143 Saltibus in vais pascant, et plena secundum Flumina. *Praesertim hoc nomine uocant angustiae illae ac fauces, quibus non sine periculo intrantur regiones naturali quadam illo aggere munitae. Talis est* Saltus *ille* Graius, *a Alpes* trantierat Hercules *apud* Nep. 23, 3. *et ibidem* Saltus Pyreeus, *quem* transiit Hannibal. *Sic* Liu. 44, 22 Quae loca praesidiis occupanda; quando aut quo saltu intranda Macedonia? *Hinc turpis metaphora* Plaut. Cas. 5, 2, 35 Vbi illum saltum video obseptum, ego vt alterum sinat adire. Saltum, Gallus Aelius libro secundo ignificationum, quae ad ius pertinent, ita definit: Saltus est, vbi luae, et passiones sunt, quarum causa caeae quoque. Si qua particula eo saltu pastorum, aut custodum causa aratur, ea res non permitit nen saltui, non magis, quam fundi, qui est in agro culto, et eius cauhabet aedificium, si qua particula in eo habet siluam. Festus. Salus, salti, secundae Declinat. antiquis. Accius Menalippo, Hi Menapum interea traiectus nemorum in salti faucibus. Nonius 8, 18. emorum saltus Virg. Ecl. 6, 57. Apti saltus venantibus Ouid. Fast. 5, 17. Floriferi saltus Lucret. 3, 11. Graius Nep. 23, 3, 4. Inoxius saltus, *vid.* INNOXIVS. Inuii saltus, *vid.* INVIVS. Iofundi Virg. Georg. 2, 391. Pyrenaeus Nep. 23, 3, 3. Pyraei Caes. Bell. Ciu. 1, 37. Vmbriferi saltus Iuuen. Sat. 10, 194. Cingere saltus indagine Virg. Aen. 4, 121. Circumdare magnos saltus canibus Virg. Georg. 1, 140. Depascere saltus Ouid. Fast. 5, 283. Detrudi de saltu agroque communi Cic. pro Quint. 28 c. 6. Occupare saltus, *vid.* OCCVPO. Peragrare virides saltus Lucret. 2, 355. Sepire saltum plagis Lucret. 5, 1250. Vno in saltu apros duos venari Plaut. Cas. 2, 8, 42. *i. geminum ex vnare locum petere.* ¶ 2 Saltus *est modus agri.* Varro R. R. 1, 10, 3 Quatuor centuriae coniunctae, vt sint in vtramque partem binae, appellantur in agris diuisis viritim publice saltus. *Huc pertinet* Catulli Carm. 112

Firmano saltu non falso Mentula dites
Fertur: qui quot res in se habet egregias!
Aucupia omne genus, pisces, prata, arua, ferasque.
Nec quidquam: fructus sumtibus exsuperat.
Quare concedo, sit dives, dum omnia desint.
Saltum laudemus, dum tamen ipse egeat.

¶ 3 Saltum *pro lustris ferarum dici, frustra probatur ex* Plin. 8, 32 f. 50 Editos partus *cerua* exercent cursu et fugam meditari docent: ad praerupta ducunt, saltumque demonstrant, *i. quomodo* saliendum *sit vel in altum, vel de alto.*

SALTVARIVS, i. m. [ὀρεσκῴλαξ Gloss. Lat. Gr.] *Siluarum seu saltus custos.* Pomponius de Vsu et Habit. l. 7 l. Si ita. Dominus proprietatis, etiam inuito vsufructuario vel vsuario, fundum vel aedes per saltuarium vel insularium custodire poterit. Petron. 53 Saltuariorum testamenta. *Conf. Goes. ad h. l.* Vlpian. D. 33 t. 7 l. 8 §. 1. *et* l. 12 §. 4. Alfen. Dig. 32 t. 1 l. 60 §. 3.

SALTVENSIS, e. Adi. *Qui saltus a publico redimit, conducitue,* Arcadius et Honorius l. 3 C. Qui militare poss. Cura peruigili obseruare debebit Sublimitas tua, ne coloni, vel saltuenses, vltro etiam se offerentes ad militiam suscipiantur armatam, aut cogantur inuiti. *Ide* l. j. C. de fugit. Colon. *Est etiam* Tit. Cod. (11, 61) de fundis patrimonialibus et saltuensibus. *Vid. ibi* l. 13 *vbi sunt* Patrimoniales f. limitrophi vel saltuenses fundi.

SALTVOSVS, a, um. Adi. [ναπώδης] *Locus saltibus plenus.* Liu. 27, 12 Aperta erat regio sine vllis ad insidias latebris: itaque in loca saltuosa cedere inde coepit. Nepos 14, 4, 2 Regio saltuosa. *Conf.* Plin. 6, 7. Tac. Ann. 4, 45, 2. *et* 6, 34, 2. Sidon. Epist. 9, 9.

SALVATOR, SALVBER, SALVEO, SALVO, *vid.* SALVS.

SALVIA, ae. f. [ἰλλισφακον] *Herba odorata, dentibus et gingiuis vtilis.* Plin. 22, 25 Nostri qui nunc sunt herbarii elelisphacon Graece, Latine saluiam vocant, mentae similem, canam, odoratam: partus emortuos ea appolita extrahunt. Item vermes aurium vlcerumque. *Vid.* Idem 26, 6. Apul. de Herb. c. 101.

SALVIĀTVM, *vid.* SALIVATVM.

SALVIVS, *gentis Romanae nomen, e qua* M. Saluius Otho Caesar. Plin. 7, 20 Fusius Saluius duo centenaria pondera pedibus, totidem manibus, et ducenaria duo humeris contra scalas ferebat. Saluius Iulianus *cognomento* Seuerus, *iuris peritissimus, qui perpetuum edictum composuit sub Hadriano.* Saluia *mater* Apulei *etc.*

SALVIANVS, a, um. Adi. *Vt*, Saluianum interdictum, *de quo est* Dig. 43 tit. 33. *quo de pignoribus quaedam constituta sunt.*

SALVM, i. n. [ἅλς] *Mare dicitur a sapore salis. Vel a Graeco σάλος, vnde σαλεύω, quod significat mouere, fluctuare. Est enim* Salum *mare, quatenus commotum et inquietum fluctuat.* Liu. 25, 25 Bonilcar noctem eam nactus, qua propter vim tempestatis stare ad ancoram Romana classis non posset. Virg. Aen. 1, 541 Perque vndas superante salo. Cic. Tusc. 3, 67 c. 28 Nec tam aerumnoso naufragassem salo. Diem noctemque procul ab insula in salo nauem tenuit in ancoris Nep. 2, 8, 7. Spumante salo sit fontus Virg. Aen. 2, 209. Salo nauseaque confecti Caes. B. C. 3, 28. Solin. 55 (*al.* 65) *de serpentibus*, Idque ipsum palam est potentia amplissimae magnitudinis fieri, vt per tantam sali latitudinem ad loca permeent destinata. *Metaph.* Cum in isto Cogitationis salo fluctuarem Apul. Met. 4 p. 142. Miro mentis salo in diuersas sententias eram Idem 9 p. 225. ¶ 2 Salus, Masculine protulit Ennius, Hecuba vndantem salum Nonius 3, 199.

SALOR, oris. m. *Color sali, inter viridem, et caeruleum medius,* Perluentis vitri salor Mart. Capella l. 1 *apud Barth. ad* Stat. Theb. 6, 146.

SALVO, *vid. post derivata ex* SALVS.

SALVS, utis. f. [σωτηρία, ἀλεωρή] *Incolumitas. Vitae et bonorum omnium conseruatio vel restitutio, vitaque adeo ipsa, et quidquid ad illam seruandam pertinet.* Plaut. Capt. 3, 3, 3 Hic ille est dies, quum nulla vitae salus sperabilis est mecum. Ter. Adel. 4, 1, 3 Vtinam quidem (quod cum salute eius fiat) ita se defatigarit velim, vt, *etc. h. e. Sine malo aliquo. Vid.* Ibid. 3, 2, 2. Salus, *contrarium habet* Exitium Cic. pro Rosc. Amer. 149. *Sic vitam notat in illis:* Ciuium libertatem antetulit fratris saluti Nep. 20, 1, 3. Si illi redderet salutem Nep. 18, 12, 2. Rerum salus Lucan. 2, 221. Cic. Verr. 3, 207 c. 89 Reip. salus deerit, si improborum exemplis improbi iudicio ac periculo liberabuntur. Salus omnis in fociis Plin. 9, 46 Cum salute, *vid.* CVM, Praepositionem. Custodia salutis Scribon. 84. Dubius salutis Aeneas Ouid. Met. 15, 437. Incertus sum salutis meae Ouid. Trist. 3, 2, 4. Socius salutis Virg. Aen. 5, 174. Via prima salutis Virg. Aen. 6, 96. Accipere pecuniam a salute Cic. Verr. 2, 69 c. 28. *i. propter absolutionem.* Afflicta salus, *vid.* AFFIGO. Dulcis salus Ouid. Trist. 5, 7, 3. Inuita alicui sua salus, *vid.* INFESTVS. ¶ 2 *Verborum formulae.* Cic. de Legib. 3, . . . Cui ne reditus quidem ad bonos, salutem a bonis potuit afferre. *Conf.* Idem 1 pro Cornel. *ap.* Ascon. p. 134. Amittere salutem, Confidere de, Consilia salus, *vid. ss. ll.* Cic. Att. 2, 19 Saluti, si me amas, consule. Consulere de salute alterius, *vid.* CONSVLO. Continetur salus publica incolumitate illius, *vid.* CONTINEO. Cic. de Orat. 1, 32 c. 8 Dare salutem, liberare periculis. Debere salutem suam alicui Ouid. ex Pont. 4, 15, 3. Cic. Fam. 1, 7 Multum enim interest, vtrum laus minuatur, an salus Deferatur. Desperare salutem Ouid. ex Pont. 3, 7, 23. Lucret. 5, 1214 Moenia mundi — An diuinitus aeterna donata salute? *An mundus potest durare aeternum?* Ferre opem et salutem indigentibus Cic. de Finib. 2, 118. *Et* pro Arch. 1 Hinc profecto ipsi, quantum est situm in nobis, et opem et salutem ferre debemus. Fulcire salutem Lucret. 3, 125. *i. vitam conseruare.* Habere salutis rationem Cic. Fam. 1, 6 Iacere salutem in reliqua, Imperare precibus salutem, Incumbere ad salutem Reipubl. *vid. bb. vv.* Inuisa est mihi ipsa quoque salus Ouid. ex Pont. 4, 14, 5. Iuncta salus nostra est Idem Epist. 20, 232. Virg. Aen. 2, 387 O

socii, qua prima, inquit, fortuna salutis Monstrat iter. Periclitanda salus, *vid.* PERICLITOR. Petere salutem Cic. Fam. 6, 19. Ponita est nostra salus in te vno Ouid. Met. 3, 648. Potiri stabili salute, Firma esse valetudine Idem Epist. 20, 179. Quaesita salus fuga Ouid. Met. 14, 236. Recuperare salutem Cic. Fam. 14, 1. Redimere salutem Idem Verr. 2, 69 c. 28. *i. pecuniam dare iudici, vt absoluatur.* Cic. post redit. ad Quirit. 15 c. 6 An ego quum mihi esset exploratissimum, *etc.* dubitarem, quin is me consectum consularibus vulneribus, consulari medicina ad salutem Reduceret. Restituere salutem Cic. pro Domo 75. Retinere salutem Cic. Fam. 6, 21. Virg. Aen. 2, 354 Vna salus victis nullam Sperare salutem. Cic. Att. 9 Quum ei saluti qui mihi fuerit, fuisses tamen lectis eius literis, quas, *etc.* *Conf.* Idem de Orat. 2 c. 49. *Sed* Virg. Aen. 12, 653 Turne, in te suprema salus, *vltimum remedium.* Supersit salus Quinctil. 3, 8. Vocari ad perniciem, *et* Ad salutem, *contraria.* Cic. de Orat. 2, 35 Eadem facultate fraus hominum ad perniciem, et integritas ad salutem vocatur. Vtitur medicis suis non ad salutem, sed ad necem Cic. de Aruſp. Resp. 35 c. 16 *extr.* ¶ 3 *In formulis bene precandi frequenter adhibetur, praesertim sollemnioribus illis, quibus in aduentu, in principiis epistolarum etc. vti solemus: vnde etiam verbum* salutare *ortum est. Hinc illa in epistolis* Salutem. Salutem Dicо. Salutem Plurimam. Dicо. Plaut. Capt. 2, 3, 29 Omnium primum salutem dicito matri et patri. Idem Tusc. 5, 90 Anacharsis Hannoni salutem. *Sic* Att. 4, 47 Dionysio plurimam salutem Accepta redditaque salute Liu. 7, 5. Cic. Att. 6, 20 Filiola tua gratum mihi fecit, quod tibi diligenter mandauit vt salutem mihi adscriberes, *vid.* ADSCRIBO. Cic. Fam. 7, 33 Quas si vt volumus exceperimus, ego vero multam salutem et foro dicam, et curiae: viuamque tecum, et cum communibus nostris amatoribus. *h. e. Iubebo valere curiam: nihil mihi amplius cum curia erit commune. Ergo etiam discedentes dixere salutem.* Dic a me illi salutem Cic. Fam. 14, 1. Dare salutem alicui Ouid. Epist. 4, 1. Data redditaque salute Liu. 3, 26. Impertire salutem alicui, *et* Impertire aliquem salute Cic. Att. 2, 12 *extr.* Ter. Eun. 2, 3, 39. Mittere salutem alicui Ouid. Epist 16, 1. Mittere salutem, et Referre salutem: pro Salutare, et Resalutare. Cic. Att. 16, 3 *extr.* Atticam nostram cupio suauiari: ita mihi dulcis salus visa est per te missa ab illa: Referes igitur et plurimam salutem. Nuntiare salutem, *vid.* NVNTIO. *Sic etiam* Prosequi salute bibentem Apul. Met. 10 p. 246, 40. Imprecari salutem sternutantibus Apul. Met. 9 p. 228. Bona salute, *formula εὐφημισμῶ ad omen deprecandum.* Si quid (bona salute) vsu venerit, benigne defendent Cato R. R. c. 4 *extr. et* 141, 3. *potest accipi pro inuocatione Deae Salutis. Nempe* ¶ 4 Salus, *Dea,* Martianus Cap. 1 p. 16 In sedecim discernitur caelum omne regiones, in quarum prima, sedes habere memorantur post lotium dei Consentes, Penates, Salus ac Lares. *Ferebatur Aesculapi filia, et hanc precari solebant, vt morbos depelleret.* Ter. Hec. 3, 2, 2 Male metuo, ne Philumenae magis morbus ingraueſcat, quod te, Aesculapi, et te, Salus, ne quid sit huius, oro. *Et* Plaut. Capt. 3, 3, 14 Neque iam seruare, Salus si vult, me potest. *Conf.* Idem Asin. 3, 3, 137. Salutis augurium, *caerimonia, de qua* Cic. Diu. 1 c. 47. Suet. Aug. c. 31. Tac. Ann. 12, 23, 2. *Vid. Torr. et Casaub. ad* Sueton. *l. c. De hac dea exstat singularis Diss. Guil. Musgraue.*

SALVBER, bris, bre: *vel* SALVBRIS, bre. Adi. [ὑγιανὸς, σωτηριώδης] *Quod praebet praestatque Salutem, in primis sanitatem, vnde Aer, Cibus, Locus,* Salubres *dicuntur: sed aeque late patere atque ipsam* salutem, *Substantiua declarant, quibus tangitur.* Adoptio salubris pupillo, *i. vtilis* Vlpian. in l. Nec ei §. Et primum D. de adoption. Ager Varr. R. R. 1, 4, 3. Annus salubris, *et* Pestilens, *contraria* Cic. de Diuin. 1, 130. Aquae salubres Hor. Carm. saecul. 31. Aura salubris Ouid. de Arte Am. 3, 693. Brassica ad omnes res Cato 156, 1. Caelum Col. 1, 2. Cic. Att. 8, 12 Quare nunc saltem ad illos calculos reuertamur, quos tum abiecimus, vt non solum gloriosis Consiliis vtamur, sed etiam paullo salubribus. Factum salubre Ouid. Rem. Amor. 316. Fluuius Virg. Georg. 1, 272. Herbis salubribus sanare curas Tibull. 2, 3, 13. Leges, res salubrior meliorque inopi quam potenti Liu. 2, 3. Mori salubris tela Grat. Cyneg. v. 121. *i. mediocris magnitudinis. vid. Burm. ad h. l.* Pretium Martial. 10, 104 *ex emend. Scriuer. i. modicum. Conf.* Colum. 7, 3, 22. Liber studiis salubrior, quam dulcior Quinctil. 3, 1. Locus Varr. de R. R. 1, 2. Lympha salubris Propert. 3, 22, 26. Maluae salubres corpori Hor. Epod. 2, 58. Sententia Reipubl. saluberrima Cic. pro Domo 16 c. 7. Verba salubria Ouid. Fast. 6, 753. Salubris huic rei Plin. 8, 27. Vestigia domini res agro saluberrima Colum. 4, 18. ¶ 2 *Interdum* Salubris *intransitive ponitur pro sano, vel translata ad mores significatione, vel propria, de corporibus.* Quidquid salsum aut salubre in oratione, id proprium Atticorum est Cic. in Orat. 90 c. 26. *i. sanum, moderatione quadam temperatum, Gr.* σῶφρον. Liu. 3, 8 Grauiore tempore anni iam circumacto, defuncta morbis corpora salubriora esse coepere. *Conf.* Tac. Hist. 5, 6, 2. *Sed* Cic. Fam. 9, 12 Gratulor Baiis nostris, si quidem, vt scribis, salubres repente factae sunt. *vid. I. F. Gronou. ad h. l. quo auctore opponitur luxuriosо. Nempe haec quoque est* Sanitas. Sopitum fuisse regem subito ictu: ferrum haud alte in corpus descendisse: iam ad se rediisse: inspectum vulnus absterso cruore: omnia salubria esse Liu. 1, 41. Minimum vsus minimumque profectus ars medentis habet in iis gentibus, quae firmissima valetudine et saluberrimis corporibus vtuntur Auctor Dial. de Oratorib. c. 41.

SALVBRITAS, ātis. f. [ὑλότης, τὸ ὑγιὲς] *Sanitas, tum illa, quae in corporibus vel animis messe solet, tum facultas illa efficiendae sanitatis, quam rebus externis tribuimus.* Plin. 37, 13 Iam situ ac salubritate caeli atque temperie, accessu cunctarum gentium facili, *etc.* Cato 157 De brassica Pythagorea, quid in ea boni sit, salubritatisque. Ex colore tum salubritatis tum pestilentiae signa percipi Cic. Diu. 1 c. 57. Salubritas Corporum Tac. Ann. 2, 33, 4. *i. sanitas. Add.* Vitr. 8, 4. Colum. 1, 3. Gell. 2, 1. Val. Max 1, 8, 2. Pallad. 1, 3. Varr. R. R. 1, 4. Caes. Bell. Gall. 8, 52. Vrbis *vel* loci salubritas Cic. de Lege Agrar. 2, 94. *Conf.* Plin. 18, 5. Afferre salubritatem, *vid.* AFFERO. Vini salubritas Plin. 14, 6. Salubritates in Plur. dixit Vitruu. 5, 3 *pr.* *Per translationem:* Cic. de Clar. Orat. 51 Ita peregrinata tota Asia est, vt se externis obtineret moribus: omnemque illam salubritatem Atticae dictionis, quasi sanitatem perderet, ac loqui paene dedisceret. *Vid.* SVCCVS orationis.

SALVBRITER. Adu. [ὑγιανῶς] Liu. 3, 62 Et trahi bellum salubriter, et mature perfici potest. Plin. 2-, 3 Sed maiores, occ lorum quoque medicamentis aconitum misceri saluberrime pronulga vere. *Conf.* Colum. 1, 8. *et* 2, 9. Suet. Claud. c. 21. Emer salubriter Plin. Epist. 1 *vlt. i. pretio modico.* Mei nusquam salu brius Degunt Plin. Ep. 5, 6. Turdi salubrius in eo rure Pascuntu in quo capti sunt Colum. 8, 10 *pr.* Cic. de Senect. 57 Vbi enn potest illa aetas aut aeque calescere vel apricatione melius, vel ign aut vicissim vmbris, aquisue refrigerari salubrius?

SALVTĀRIS, e. Adi. [σωτήριος, σωτηριώδης] *Idem quod* Salubri *hoc est sanitatem praebens, vel ad sanitatem praebendam in vsum.* Pfei do-Cic. ad Octau. Nulla enim remedia, quae vulneribus adhibentu tam faciunt dolorem, quam quae sunt salutaria. Cultura agrorum generi vniuerso salutaris Cic. de Senect. 56 c. 16. Idem de Diuin 1, 85 Quid astrologus, cur stella Iouis aut Veneris coniuncta cum Lun ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisue contraria? Ac cessus ad res salutares, A pestiferis recessus, *contraria* Cic. de Na Deor. 2, 34. Ciuis beneficus et salutaris Cic. pro Milon. 20. S lutares literae, *quae consolationem afferunt.* Cic. Att. 6, 9 Sic ergo h beto, salutares te mihi literas misisse: neque solum has longiores, qu bus nihil potest esse explicatius, nihil perfectius, sed etiam illas breu ores, *etc.* Idem de Nat. Deor. 2, 27 Salutaris calor. *Et* de Fi 3, 66 Salutaris Iupiter. Salutaris litera dicitur A, *vid.* A, Pra positionem. Salutaris digitus, *qui pollici est proximus, qui et I. dex dicitur* Suet. August. c. 80. *Sic certe interpretatur probabilit Reines. Epist. ad Hofm. 25 p. 96.* Salutaris feueritas vincit inane speciem clementiae Cic. ad Brut. 2. Salutaris porta appellata e ab aede Salutis, quae ei proxima fuit. Paullus. Salutaria bib re Apul. Met. 2 p. 128 *El.* 41, 28 *Pric. Credo propinationem hilariore intelligi. Vid.* Salute prosequi. Διὸς σωτηρίᾳ poculum notum e Pollu Nihil est eo *(mundo)* pulchrius, nihil nobis salutarius, nihil ornati adspectu Cic. N. D. 3 c. 9. *Compar.* Cic. Att 14, 17. *J.* Fam. 9, Nihil magnificentius, nihil praeclarius actum vnquam, nihil Reipu salutarius.

SALVTARĬTER. Adu. [σωτηρίως] Cic. de Clar. Orat. 8 c Tum arma sunt ea sumta, quibus illi ipsi, qui didicerant eis vti glori se, quemadmodum salutariter vterentur, non reperiebant. C Fam. 10, 23 *et* 24. Sen. de Clem. 1, 13. Val. Max. 5, 2, 3. Pli 28, 9. Salutarius Charis. p. 194.

SALVTARIVM, i. n. *Munus a conualescentibus* datum. Tertu Apol. 46 Statuis et salutariis remunerari. Salutaria bibere Apu Met. 2 p. 128 *de propinatione: sed hic potest etiam esse a* salutaris.

SALVTO, āre. [ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, δεξιόομαι] *Salutem dic re, alloqui, quod non accedentibus solum, sed abeuntibus quoque attributu nec ad homines tantum refertur, quibus in aduentu vel d jussu bene prec mur, verum ad res etiam, quas tacti conspicamus, quin ad deos, quos ad ramus et alloquimur.* Ter. Eun. 2, 2, 19 Salutant, ad eosdem vocan aduentum gratulantur. Idem Adel. 3, 3, 92 Opperiar hominem hic, vt salutem, et colloquar. Virg. Aen. 3, 524 Italiam laeto so cii clamore salutant. Cic Att. 4, 12 Domus te tota nostra saluta Idem de Vniuers. 2 Venissetque eodem Mitylenis me salutandi et vi sendi causa Salutare benigne, comiter appellare vnumquemque Cic. Philipp. 13, 4. Agros salutare Ouid. Met. 3, 25. Iden Met. 15, 687 Affluetasque domos, habitataque templa saluat. Va de liber, verbisque meis loca grata saluta Ouid. Trist. 1, 1, 15. Plin 28, 2 Cur sternutamentis salutemur? *h. e. Quum sternutamus.* D. rium regem salutauerunt Iustin. 1, 10, 9. Cum primum se Iou filium salutari iussit rex Curt. 6, 11, 23. *i. inter salutandum appellar* Plaut. Milit. 4, 8, 29 Etiam nunc saluto te familiarius, priusquam e conserui, conseruaeque omnes bene valete et viuite. Stat. The 4, 31 Stant tamen, et nota puppim de rupe salutant, *i. discedenti be precantur.* Salutare deum *est venerari* Ter. Phorm. 2, 1, 81. Plau Curc. 1, 1, 70. *et* 1, 3, 10. Idem Stich. 4, 1, 29. Cic. pro Ro Amer. 55 c. 20 Quod si luce quoque canes latrent, quum deos salut tum aliqui venerint, opinor iis crura suffringantur. Plaut. Bacc 2, 3, 113 Salutatum ire Deos. Ter. Phorm. 1, 5, 81 At ego De Penates salutatum domum deuortar. Salutare deum precibus Ma tial. 12, 74. Deum laeto clamore salutare Ouid. Met. 15, 731. *Ad* Plin. 11, 3. *et* 28, 2. Salutari, *passiue.* Cic. de Senect. 62 Salutar appetii, decedi, *etc.* Hor. de Arte Poët. 87 Descriptas seruare vi ces, operumque colores Cur ego, si nequeo, ignoroque Poëta salutor *i. appellor, propter honoris causa, inter salutandum.* Visne salutar sicut Scianus? Iuuen. Sat. 10, 90. Esse salutatum te vult me litera primum Ouid. ex Pont. 2, 7, 1. Salutanti mutuam salutati nem reddere Senec. de Tranquill. Vitae 2 c. 13. ¶ 2 *P seruare poni videtur* Plin. 17, 22 f. 35, 11 Sequenti anno palmites sal tentur pro viribus matris singuli aut gemini. *Sic omnes ante Hardi num, qui ex ingenio mutauit in* saluentur *eodem sententia.*

SALVTANS, antis. Ambitio salutantium A. Dial. de Oratorib. 29, 5. Foribus domus alta superbis Mane salutantum totis vom aedibus vndam Virg. Georg. 2, 461. Voxque salutantum Oui Met. 5, 296.

SALVTATIO, ōnis. f. [ἀσπασμὸς, προσαγόρευσις] Cic. in Piso 96 c. 40 Quis enim te aditu, quis vllo honore, quis denique commu salutatione dignum putet? Cic. Fam. 7, 29 Quum enim salut tioni nos dedimus amicorum, *etc.* Tempus consumere salutation bus, *vid.* CONSVMO. Facere salutationem Liu. 1, . . *et* Cur 10, 8, 23 Salutatione mutua tacta. *De* Salutatione *Deorum matutina vespertina* Arnob. 7 p. 237 Quid sibi volunt excitationes illae, qu canitis matutini, collatis ad tibiam vocibus? — Quid dormition illae, quibus bene vt valeant auspicabili Salutatione mandatis et *Vid.* Scal. ad illud Tib. 1, 3, 31 Bisque die resoluta comas tibi d cere laudes.

SALVTĀTOR, ōris. m. [προσαγορευτὴς] Cic. de Petit. Consu 28 c. 9 Deductorum officium, quod maius est quam salutatorum. M grabit ad aliud limen salutator Sen Ep. 19. Columel. in praef. l An honestius duxerim mercenarii salutatoris mendacissimum auc pium, circumuolitantis limina potentiorum, *etc.* Eos notat, qui spo tularum spe singulis matutinis veniebant potentiores salutatum. *Con* Sueton. Claud. c. 35. Capitol. in Anton. Pio c. 13. Regum s lutator Stat. Silu. 2, 4, 29.

SALVTĀTRIX, īcis. f. Turba salutatrix Iuuen. Sat. 5, 21 Cha ta salutatrix Martial. 9, 101 *epistola.*

SALVTATORIVS, a, um. Adi. [ἀσπαστικὸς Gloss. Gr. Lat.] Pli 15, 11 Omnia iam et virorum salutatoriis cubilibus inclusa, *ita vocat videtu*

idetur non cubicula, *vt vulgo interpretantur, sed vel aediculas deorum, e quibus supra accepimus, voce* CVBICVLVM, *vel lectos, in quibus se salutari paterentur lauti homines a minorum clientium turba.* Salutatorius casus, qui et Vocativus dicitur : vt, Salue Aenea Prisc. ian. Casu 5

SALVTABVNDVS, a, um. Adi. Mart. Capel. l. 7 *post pr.*

SALVTATORIVM, i. n. Senec. de Tranquil. Vitae 2. *f.* de onst. Sap. c. 14 Itaque illi quoque quisquis erit, qui salutatorium iblicum exerceat, donabit. Qui salutatorium publicum exerceat, *is l, quem* Seneca *et* Ianitorem *et* Ostiarium *appellat. Lipf. malit* lutationum.

SALVTIFER, ĕra, ĕrum. [ἅλιος, σωτήριος] *Ferens salutem.* quae salutiferae. *i. salubres* Martial. 5, 1. Herbae Stat. Achill. 1, 117. ier salutifer orbi Ouid. Met. 2, 642. *de Aesculapio.* Venit vrbi salufer Id. Met. 15, 744. Opem salutiferam dare Idem Epist. 21, 174. une funditus perii, nunc Spei salutiferae renunciani Apul. Met. 4 p. 3. Sorte salutifera succurrere rebus miseris Ouid. Met. 15, 632. *dd.* Lactant. 4, 12. Macrob. Sat. 1, 20. Auson. Epigr. 10, 8.

SALVTIFICATOR, oris. m. Tertull. de Carne Chr. c. 14. de Resurr. c. 47. *et* adu. Marc. 5, 15. *et* de Pudic. c. 2.

SALVTIGER, ĕra, ĕrum. [σωτηρίαν φέρων] *Qui salutem nuntiat.* pul. de Deo Socr. p. 45, 23 *de daemonibus,* Inter terricolas caelicolasie vectores — ceu quidam vtriusque interpretes et salutigeri. *d pro* Seruatore Auson. Ecl. de Nom. VII dier. Sexta salutigerum quitur Venus alma parentem. Salutigerum Carmen Eugen. To-t. Carm. 26. Salutigeri ortus Prudent. Hippol. v. 235.

SALVTIGERVLVS, a, um. Adi. [ὑπασπίστης Gloss. Lat. Gr.] aut. Aulul. 3, 5, 28 Aequum est salutigerulos pueros, vehicula, qui hat. *i. Seruos, qui iussu dominae hunc illum salutant, simulque Nuntii Remissii. al.* Sandaligeruli.

SALVE. [χαῖρε] *Verbum defectiuum, quo vtuntur in salutando mines, res alias, Deos.* Ter. Phorm. 2, 1, 56 Here salue, saluum adueniſſe gaudeo. D. ô bone custos salue. Hor. Epist. 1, 10, 1 bis amatorem Fuscum saluere iubemus Ruris amatores. Mulmi salue, *vid.* MVLTVS. Salue cura deûm Tibul. 3, 4, 43. lue laeta dies Ouid. Fast. 1, 87. Salue sancte parens Virg. Aen. 80. Dionysium saluere iubeas Cic. Att. 4, 15. Saluebis a eo Cicerone Cic. Att. 6, 2 *extr.* Saluere omnes Romulum Deum bent Liu. 1, 16 *pr.* Sueton. in Galba c. 4 Vt liberti seruique bis e frequentes adessent : ac mane saluere, vespere valere sibi singuli cerent. *Vtrumque* Virgilius *posuit* Aen. 11, 97 Salue aeternum mimaxime Palla, Aeternumque vale. Varro *apud* Seruium *ad l.* ideo mortuis *salue* et *vale* dici ; non quod aut valere aut salui e possint ; sed quod ab his recedimus, eos nunquam visuri. *Pri- etiam persona* Plautus *vtitur* in Trucul. 2, 2, 4 Salue. s. satis est hi tuae salutis, nihil moror, non saluco. *Sic* Cic. Att. 6, 2 *extr.* lebis igitur, et valere Piliam et Caeciliam nostram iubebis literis, et uebis a meo Cicerone. *i. Cicero meus te salutat.*

SALVVS, a, um. Adi. [σάος, σῶος, σῶς] *i. Sanus. Incolumis, sanem habens integram. Cum in occursu amicorum bene sibi precantium haberetur, ipsum inde* Salutandi *verbum ortum videtur.* Ter. Phorm. 1, 56 Saluum te aduenisse gaudeo. Idem Andr. 4, 6, 7 O Mysis me. M. saluus sis Crito. *Vbi* Donatus : Saluus sis, Affectatio utantis est, non quasi responsio. *Conf.* Ter. Andr. 5, 4, 3 Saluos , Crito. Sum saluus, si haec vera sunt : *h. e. Tutus, sine p-ulo* Ter. Andr. 5, 6, 9. Ne sim saluus, si aliter scribo, ac sentio c. Att. 16, 13. Saluus et incolumis Cic. de Inuent. 2, 169. Salus qui interfuerunt, non est mendacio locus, *i. superstitibus, et memoria suo refellere mentientem paratis,* Quinctil. 11, 2, 39. *Add.* , 1, 40 *et* 42. Saluos praestare socios Cic. pro L. Manil. c. 18. e saluum veniſſe in Epirum vehementer gaudeo Cic. Att. 5, 20. em pro Caecin. c. 7 Caecinnae placuit et amicis, quoad videretur uo capite fieri posse, experiri. Salua res est, saltat senex ; *verbium apud* Seru. *ad* Aen. 3, 279. *et* 8, 110. *Audiatur prae cae ris* lus ex Verrio : *Salua res est, quum saltat senex,* quare Parasiti ollinis in scena dicitient causam Verrius reddit : quod P. Sulpicio Cn. Fuluio consulibus, M. Calpurnio Pisone Praetore vrbis facienludos, subito ad arma exierint, nunciato aduentu hostium, victoresie in theatrum redierint, soliciti, ne intermissi religionem adferrent, staurandique essent, inuentum esse ibi C. Pompinium libertinum miim, magno natu, qui ad tibicinem saltaret. Itaque gaudio non terruptae religionis editam vocem nunc quoque celebrari. *Dede dissentionem quandam Verrii a se ipso notat.* Saluus, *ad inanitransfertur.* Plaut. Merc. 1, 2, 62 Quid alia armamenta. A. salet sana sunt. *h. e. Integra.* Ter. Eun. 2, 2, 27 Quibus re salet perdita profueram. *h. e. Dum diuites erant.* Auspicii proiptionem illam saluis rogatam esse dicebant Cic. de Prouinc. Conſ. Agere principi gratias, qui Clementia sua salua vltionem minum terrarumque Dis maris commendasset Plin. Paneg. c. 35. ic. de Finib. 2, 97 Simulatque ipse graui vulnere exanimari videret , vt primum dispexit, quaesiuit saluusne esset clipeus ? Quum esse ntes sui respondissent, *etc. de Epaminonda.* Cic. Fam. 7, 26 uod epistolam confiſſam doles, noli laborare : salua est domi. ercitu saluo Vell. 2, 46, 3. Cic. Off. 3, 44 Itaque praeclarum maioribus morem accepimus rogandi iudicis, si eum teneremus, quae lua Fide facere posſit. *Conf.* Idem pro Rosc. Amer. c. 34. Quinil. 11, 1, 71 Quum aliquid detrahere salua Gratia velis, concedas alia nnia. Gratia quod vestro salua pudore queat Ouid. ex Pont. 1, 68. Cic. Fam. 13, 77 Quum his temporibus non sane in senum ventitarem, tamen vt tuas literas legi, non existimaui me saluo re nostrae amicitiae veteris multorumque inter nos officiorum facere posſe, vt honori tuo deesſem. Cic. Fam. 3, 6 Et vt habere raonem possis, quo loco me salua Lege Cornelia conuenias. Idem um. 1, 2 Ne quid agi cum populo aut saluis auspiciis, aut saluis Lebus, aut denique sine vi posſit, *etc.* Magnitudine salua tua dorine, descendas oportet ad meas curas, quum ius mihi dederis refendi ad te Plin. Epist. (10, 40) Officio saluo aliquid facere ic. pro Rosc. Amer. 4 c. 1. Ouid. Met. 15, 109 Corpora missa ci salua pietate fatemur. Res salua est Plaut. Capt. 2, 2, 34. er. Eun. 2, 2, 37. Satin' saluae ? *Formula finistrum aliquid mentis, et ex eo, quod videt augurantis, pro pleno* Satisne saluae res nt ? *Sic* Perseus — regiam ingressus, perturbato vultu procul tit : cui pater, Sarin' saluae ? Liu. 40, 8 *Conf.* Idem 1, 58. 26. 6, 34. Ter. Eun. 5, 5, 8. *Vid. Brisson. de Form. p. 745. Et* SALVE. Respublica sana ac salua Cic. Fam. 12, 23. Re-

verentia salua sit artoptae Iuuenal. 5, 72. *i. nemo attingat conuiuarum humilitatem. Vid. de hac formula Schulting. ad* Quinctil. Declam. 2, Sp. 45 *Burm.* Ouid. Her. 16, 160 Vel mihi virginitas esset libata, vel illud, Quod poterat salua Virginitate rapi. *Compar.* Aegrotare malim, quam esse tua salute saluior Plaut. Truc. 2, 2, 5. *Sicut Pareus Lex. Crit. p. 1112 in MSS. esse testatur : al.* sanior.

SALVE. Adu. Plaut. Men. 5, 2, 26 Saluen' arcessi iubes ? Apul. Milef. 1 p. 114 Quum salue agit, Demeas noster ? *Conf.* Idem Apol. p. 302. *Huc etiam referri debet, de Donati certe sententia, illa formula* Satin' salue, *de qua modo in* Saluae res *dictum est.* Ter. Eun. 5, 5, 8 Hem quid est ? quid trepidas ? satin' salue ? *Sic, non saluae, post alios etiam Bentl. Et diserte* Donatus, Salue, integre, recte, commode. Plautus in Trinumo (5, 2, 53 Quis homo tam tumultuoso fonitu me excitat subito foras ? CA.) Benenolens tuus atque amicus. LI. Satin' salue ? Nunc Aduerbium est : producta est e litera. Sallustius, Inde ortus sermo, percontantibus vtrimque, Satin' salue ? quam grati ducibus suis ? quantis familiaribus copiis agerentur ? (*f.* agerent) *Diuersas sententias obsequentium Donato, et reclamantium longo ordine recenset ad* Liu. 1, 58 *Dukerus. Ex MSS. tanto difficilius res potest confici, quod Diphthongos negligenter exprimunt. Quod Donato fauet maxime, illud est, quod* Recte *in simili genere interrogandi adhibetur.*

SALVO, āre. [σάω Gloss. Cyr.] *Saluum et incolumem reddere, verbum cum Christiana inter Latinos disciplina, vt videtur, introductum, ac deinde a monachis, descriptoribus librorum veterum, passim inculcatum. Vt* Cic. in Pison. 78 c. 31 Me posse iterum rem publicam saluare, si cessissem. *Sic omnes libri scripti, quos inspexit Faernus. Sed Grut. et rel.* seruare. Plin. 17, 22 f. 35. 1 Sequenti anno palmites saluentur pro viribus matris singuli aut gemini, *i. seruentur, relinquantur, reliquis resectis. Sic Harduinus ex ingenio pro vulg.* saluentur. *Ac certe* saluentur *magis ad rem facere videtur, quam* saluentur. *Forte* Seruentur *in* saluentur *primo corruptum est, hoc in* saluentur. Epit. Liu. 55 Quum spes nulla seruandi exercitus esset. MS. saluandi, *vbi notat Drakenb. verbum hoc antiquis scriptoribus insitatum a librariis alteri Latino substitutum. Sic* Quinctil. 12, 10, 44 Quod si non eueniret, omnes pares essent, et idem omnes deceret. At loquuntur, et saluant personarum discrimen, ita quo quisque plus efficit dicendo, hoc magis secundum naturae eloquentiam dicit. *Sic Ionson. et MSS. Sed recte in castigatis exemplaribus legitur* seruant. *Sic* Cic. de Nat. Deor. 2, 9 Itaque maximae Reipubl. partes in iis bellis, quibus Reipubl. salus continetur, nullis auspiciis administrantur, nulla perennia saluantur. Seruantur *editur bodie, sine alterius lectionis mentione. Sic* Quinctil. Decl. 5, 7 Perdiderunt pulchritudinem sanctitatemque naturae, qui putant illis parentibus iura succurrere, quibus apud liberos saluandi est de mutua caritate reuerentia. *Castigatiores codices habent* Salua est, *etc. Relinquatur ergo Ecclesiae hoc verbum.* Vulg. Gen. 19, 17 Salua animam tuam. Lactant. de Ira Dei 5, 7 Laudabile videtur prodesse potius, quam nocere — saluare quam perdere.

SALVANS, antis. Deus iustus et saluans non est praeter me Esai. 45, 21. *Conf.* Ibid. v. 20. Iesus populum de terra Aegypti saluans Vulg. Epist. Iud. v. 5.

SALVATVS, a, um. Part. Exultatio h[a]c, qui saluati fuerint de Israël Es. 4, 2. Gratia vobis saluati per fidem [D]eo Ephes. 2, 8.

SALVĀTOR, ōris. m. [σωτὴρ Gloss. Stephani et Cyrilli] *Verbale, pro quo* Seruator *Latine magis dicitur.* Cic. Verr. 2, 234 c. 63 *negat exstare* Latinum nomen, *quod respondeat Graeco vocabulo* σωτήρ. *Conf.* Mart. Capella 5 p. 166. *Vid.* SOTER. *Sed* Lactantius, Arnobius, *aliique Patres Latini hac voce vtuntur. V. g.* Tertull. adu. Iud. c. 10. *et* adu. Marc. 3, 18. *et* 4, 14. Sedul. 2, 155. *Vetus Inscriptio apud Gruter. p. 19, 5 si est antiqua, forte a Semichristia vis facta, certe a Christianis hoc nomen accepisse videtur :* IOVI CVSTODI QVIRINO SALVATORI PRO SALVTE CAESARIS NERVAE TRAIANI AVG. COL. SARM. Qui est hebraice Iesus, Graece σωτὴρ, nostra autem locutione saluator : quod verbum Latina lingua antea non habebat, sed habere poterat, sicut potuit, quando voluit Augustin. de Trin. 3, 10. Saluator *quidem plus significat quam* Seruator ; Seruare *enim est vox militaris, denotans Parcere in bello, quos interimere poteras, vel ex hostis potestate victum captumque eripere :* Saluare *autem est non tantum Vitam, sed et Felicitatem et meliorem omnino statum impertire.*

SALVĀTRIX, īcis. f. Fulgent. de Natiu. Christi. *Et* Prosper Aquit. Epist. 16 Saluatrix gratia Christi.

SALVIFĬCVS, a, um. Adi Alc. Auit. ad Soror. v. 180.

SALVIFĬCO, āre. Vulg. Ioh. 12, 27. Sedul. 5, 7.

SALVIFICĀTOR, ōris. m. *Saluator.* Tertull. de Pudic. c. 2 *pr. Rigalt.*

SALVTATIO, ōnis. f. Beda Hist Eccl. 1, 30 *pr.* Protector saluationum Christi sui Vulg. Psalm. 27 (28) 8.

SALYES, um ; *vel* SALYI, orum m. Pl. [Σάλυες] *Straboni et Ptolemaeo Populi sunt Ligyribus finitimi,* Plinius 3, 5 Ligurum celeberrimi vltra Alpes Salyi. *Vid.* Liu. 21, 26. Flor. 2, 3, 5.

S A M

SAMA, ae. f. Creta Italica. Isidor. 20, 4.

SAMARA, *vid.* SAMERA.

SAMARDACVS, i. m. *Impostor.* Augustin. contra Academ. 3, 15. *Cum sortilegis iunguntur* samardaci *a* Vet. Interpr. Horatii. Terminus, si bifurcus fuerit, samardacus dicitur Auct. de Limit. p. 303. *al.* samartiacus. *Conf. Gesn. Ind.*

SAMARIA, ae. f. [Σαμαρία] Iudaeae Palaestinae regio est, *vt scribit* Plin. 5, 13.

SAMAROBRĪNI *aut* SAMAROBRĪVI, orum. m. Pl. [Σαμαροβρῖναι] *Fuerunt Populi in Gallia inter Belgas, vbi Caesar Gallorum concilium induxit. Vid.* Bell. Gall. 5, 24. *et* Cic. Fam. 7, 2.

SAMBVCA, ae. f. [σαμβύκη] *Auctore* Festo, Organi et instrumenti musici genus. Vitruv. 6, 1 Schema est trigoni mundo, vti organi, quam σαμβύκην Graeci dicunt. Sambuca, *inquit Porphyrius in Ptolemaei harmonica, Triangulum instrumentum est, quod ex inaequalibus longitudine sicut et crassitudine neruis efficitur. Vid.* Isidor. 3, 20. *et* Barth. Aduerf. 55, 9. Prudent. Apoth. v. 148. Sambucam citius caloni aptaueris alto Pers. Sat. 5, 95. Sambucae, *eodem* Festo *auctore,* Machina, qua vrbs expugnatur, similiter vocatur, nam vt in organo chordae, sic in machina intenduntur funes. *Conf.* Veget. 4, 21. *Athenaeus 14, 8. et Polyb. 8, 5.* Lipſ. Poliorc. 1 Dial. 6.

SAMBVCĪNA, ae. f. [σαμβυκίστρια] *Quae sambuca canit.* Plaut. Stich. 2, 3, 57 Fidicinas, tibicinas, sambucinas aduexit secum forma eximia. *Quaedam exemplaria* Sambucas *legunt. Male.*

SAMBVCISTRIA, ae. f. [σαμβυκίστρια] *Apud* Festum, *eadem quae* Sambucina. Liu. 39, 6 Tunc psaltriae, sambucistriaeque, et conuiualia ludionum oblectamenta addita epulis. *Conf.* Arnob. 2 p. 73.

SAMBVCVS, i. f. [ἄκτη] *Arbor.* Vid. Plin. 24, 8. Colum. 4, 26. *et* 12, 44. Pallad. Mart. t. 10. Mart. Capella l. 9. *Scribitur et* Sabucus. Seren. c. 4 v. 50. Vel frons lentisci, vel trifolia poma Sabuci. *Vid. Rhod. ad* Scribon. 160.

SAMBVCEVS, a, um. Adi. [ἀκτινός] *Quod ex sambuco est.* Aur. Vict. Viris Illust. c. 10 Iuuenibus regiis Delphos euntibus, ridiculi gratia comes adscitus, baculo sambuceo aurum infusum deo donum tulit. Sambucea arbor Plin. 24, 4.

SAMBVCETVM, i. n. Io. a Ianua in Cathol.

SAMBVCATVS, a, um. Adi. Vinum Th. Priscian. de Diaeta c. 12.

SAMBVCELAEON, i. n. *Oleum ex sambuco,* Constant. Afer 1, 12.

SAMI, [Σάμη] *Insula ante sinum Ambracium, quae et* Samos, *et* Cephalenia *dicitur, non procul ab Ithaca, si* Ouidio *credimus* Trist. 1, 4, 67 Nec mihi Dulichium domus est, Ithaceue Same. Dulichiumque Sameque Virg. Aen. 3, 271. *Hic etiam cum Ithaca memoratur. De hac forte* Sueton. Aug. c. 17. *Item,* Oppidum eiusdem insulae a Romanis diruitum Plin. 4, 12. *Alia* SAMOS, *v. v.*

SAMĔRA, ae. f. [πτελέας σπέρμα] *Vlmi arboris fructus et semen.* Columel. 5, 6, 2 Atineam vlmum Trimellius Scrofa non ferre sameram (quod est semen eius arboris) falso est opinatus. *Add.* 5, 6, 6. 7, 6, 7. 9, 13, 2. Plin. 16, 17 Atineae, inquit, non ferunt sameram: ita vocatur vlmi semen: omnesque radicum plantis proueniunt: reliquae semine. *Add.* 17, 11. *Scribitur et* Samara.

SAMIA, SAMIATOR, *etc. vid.* SAMOS.

SAMIO, SAMIOS, *vid.* SAMOS.

SAMNĪTES, um *et* ium. m. [Σαυνῖται] *Populi in Samnio, quod nunc* Apruntium *vocatur, regio Italiae inter Picenum, Campaniam et Apuliam. Gens, quae diu Romanis negotia et pericula facessiuit, donec in potestatem redigeretur. Vid.* Liu. 7, 29. Flor. 1, 16. Sammites, (inquit Festus) ab hastis appellati sunt, quas Graeci σαυνία appellant: has enim ferre adsueti erant: siue a colle Samnio, alias Samo, vbi ex Sabinis aduentantes consederant. Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites quum attulissent, repudiati sunt Cic. de Senect. 55. ¶ 2 Sammites, *Gladiatorum genus fuit, dictum a Samnitibus illis, qui diu anceps Marte cum Romanis bella gesserunt.* Liuius 9, 40 *post narratam victoriam de illo populo,* Et Romani quidem ad honorem Deûm insignibus armis hostium vsi sunt: Campani ab superbia et odio Samnitium, gladiatores, quod spectaculum inter epulas erat, eo ornatu armarunt, Samnitiumque nomine appellarunt.

SAMNIVM, i. n. *Regio Samnitium.* Flor. 1, 16 Populus Romanus ruinas ipsas vrbium diruit, vt hodie Samnium in ipso Samnio requiratur. *Conf.* Varro de R. R. 2, 1.

SAMNITĪCVS, a, um. Adi. Flor. 1, 16 Bellum Samniticum. Suet. Vitell. c. 1.

SAMNITIVS, a, um. Adi. *Laudatur* Liu. 7, 29 Samnitium bellum. *Sed al.* Samniticum: *et si sit* Samnitium, *quod sane probant Gron. et Drakenb. videtur esse Genitiuus Pluralis.*

SAMONIVM, i. n. *Cretae insulae promontorium.* Rhodo aduersum, sicut contrario litore Cyrenas versus, κρὶῷ μέτωπον prominet. Pomponius Mela 2.

SAMOS, i. f. [Σάμος] *Insula in mari Icario, modica, Iunoni dicata, quod in ea nata fuerit et educata, et Ioui nupta. Vnde* Virg. Aen. 1, 20 *de Carthagine,* Quam Iuno fertur terris magis omnibus vnam Posthabita coluisse Samo. *Polycratis tyranni, et Pythagorae patria etc. Non confundenda est cum ea, quam laudat* Virg. Aen. 7, 208 Threiciamque Samum, quae nunc Samothracia fertur: *nec cum altera,* Samos *quibusdam dicta, quae* SAME *est v. v. De nobili hac Iunonis Samo Ioniae vid.* Plin. 5, 31. Apul. Florid. 2, 15 p. 350, 23 *Elmenhorst.* Samos Icario in mari modica insula est — Fanum Iunonis antiquitus famigeratum. — Ibi donarium Deae perquam opulentum: plurima auri et argenti ratio, in lancibus, speculis, poculis, et huiuscemodi vtensilibus *etc.* Cic. Verr. 4, 71 c. 32 Miramur Athenis Mineruam, Deli Apollinem, Iunonem Sami — ab isto — violatos, qui a Capitolio manus abstinere non potuerit? Concinna Samos Hor. Epist. 1, 11, 2.

SAMIVS, a, um. [Σάμιος] *Quod e Samo insula est. Vt,* Afferit his Samius, *i. Pythagoras* Sidon. Carm. 15, 52. Bathyllus Samius Hor. Epod. 14, 9. *de cuius statua* Apul. Florid. p. 350 *sq.* Lucumo Samius *apud* Auson. Epist. 4, 68. *est Pythagoras.* Terra Samia Plin. 35, 16. duplex *memoratur et distinguitur:* vtraque vritur, et lauatur — Profunt sanguinem exspuentibus *etc.* Testae Samiae Tibull. 2, 3, 51. Vasa Samia Plaut. Capt. 2, 2, 41. Cic. pro Muraen. 75. Non. 4, 434 Samium, est Testeum. Lucil. . . . Et non pauper vti Samio, curtoque catino. Cic. de Republ. 6 Exstat oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus, quam simpuuia pontificum diis immortalibus grata sint, Samiaeque (vt is scribit) capedines. Confringi vas cito Samium solet Plaut. Bacch. 2, 2, 24. Vasa Samia, *i. Fictilia* Plin. 35, 12. *Conf.* Plaut. Men. 1, 2, 65. Gell. 17, 8. Plin. 36, 21. Isidor. 20, 4. Samia *simpliciter* A. ad Her. 4, 64 c. 32 Aedes commodaui, familiam dedi, argentum quoque vult? Tametsi hospites habeo, tamen vtatur licet: nos Samiis delectabimur. ¶ 2 Samium, Acutum, *teste* Nonio *l. c.* Vnde et Samiare dicimus Acuere, quod in Samo hoc genus artis polleat. Lucil.

Hanc vbi vult male habere, vlcisci pro scelere eius
Testam sumit homo Samiam, sibique illico telo
Praecidit caulem, testesque vna amputat ambo.

In altero versu sibique pro telo *Vossius ad Catullum p. 124 legit. Adde n. 3 dicenda.* ¶ 3 Samia, ae. f. *Placentae genus, veteribus nobilitatae.* Tertull. adu Marc. 3, 5 Non tamen vt de Glebis credas te vnquam placentas et Samias coacturum. *Graeci vero* Σάμιος πλακοῦς *apud* Athenaeum 14 p. 644 C. *De Samiis omnis generis vid.* Salmas. in Vopisc. Aurel. 7. *vbi etiam* Samiam *putat esse dictam* cotem, *et unde in* Gl. Samiare ἀκονᾶν *etc. negatque* Samium *vnquam dictum esse* acutum; *sed* Lucilii testam Samiam, *quam modo dedimus ex* Nonio, *esse* testam *ex terra* Samia, *qua non minus demetere sibi* colem et testes *praecidere potuerit, ille* Lucilianus *homo, quam alii Galli, quos testa ad eam rem vsos constat.*

SAMIOLVS, a, um. Adi. Dimin. [Σαμίδιον] Plaut. Stich. 5, 4, 12 Nos nostro Samiolo potorio tamen viuimus.

SAMIO, āre. Veteres pro Acuere ponebant, et quasi Samiare stae acumen inducere, *auctore* Nonio 4, 434. *Vid. paullo ante* S. MIVM *n. 2 et 3. Conf.* Veget. 2, 14 *et ibi Scriuer.*

SAMIATVS, a, um. Vopiscus in Aureliano c. 7 Ferramenta samiata. *Acuta et mucronata.*

SAMIĀTOR, ōris. m. *Qui arma acuit et tergit.* ἀκονητὴς Sanarius, cotiarius, acutiator. Gloss. Vet. *Vid.* Salmas. in Vopisc Aurel. c. 7.

SAMIARIVS, i. m. *Idem. vt modo vidimus in* Vet. Glo Turneb. Adu. 27, 21 *ex antiqua Inscriptione,* SAMIARIIS DE RYPHORON.

SAMŌLVS, i. m. *Herba.* Plin. 24, 11.

SAMOSATA, ae. f. [Σαμόσατα] *Vrbs Asiae ad Euphratem, a Strabone l. 14 Luciano et illo* Paullo *haeretico, alumno nobilis.*

SAMOTHRACIA, ae. *siue* SAMOTHRACE, es. f. [Σαμοθρᾴκη] *Insula maris Aegei Thraciae adiacens ea parte, qua Hebrus mare influit. Olim* Dardania *dicta a* Dardano *Troiano, qui Palladium secum ferens eo traditur confugisse.* Samothrace *est* Varronis, *cuius cum damus in* Samothraces. Virg. Aen. 7, 208 Threiciamque Samum, quae nunc Samothracia fertur. *Fuit haec insula religione et templo celeberrima; vbi Cereris et Proserpinae mysteria celebrata fuerunt. Vid. Strab. et* Liu. 45, 5. *Diod. Sic. 5, 47. Sic annulorum genus ferreorum in hac insula inuentum.* Lucret. 6, 1042 Exsultare etiam Samothracia ferrea vidi. Samothracia et Eleusinia mysteria iung Tertull. Apol. 7.

SAMOTHRACIVS, *proprie Adiectiuum.* Plin. 37, 10 Samothracia insula, eiusdem nominis gemmam dat nigram ac fine pondere, similem ligni

SAMOTHRACES, um. m. Pl. *Populi huius Insulae.* Curt. 8, 26 Dii Samothraces *vulgo putabantur* Castor et Pollux: *Sed refellit hanc opinionem* Varr. de L. L. 4, 10 *et potius ita statuit:* Hi mas femina; et hi quos augurum libri scriptos habent sic, Dini potes, sunt pro illis, qui in Samothrace θεοὶ δυνατοί. Haec duo caelum terra, quod anima et corpus, humidum et frigidum. *Add. erudita disputatio* Macrobii Sat. 3, 4. *et quae diximus in* CABIRI. *It. Diod. Sic. 5, 47 seq. et* Augustin. de C. D. 7, 28. *Omnium copiosissime Strabo 10 p. 324 sqq.* Tertull. de Spectac. 8 *de Circo,* Tres arae trium Diis parent, Magnis, Potentibus, Valentibus. Eosdem Samothracas existimant. Macrob. Saturn. 3, 4.

SAMOTHRACĪCVS, a, um. Adi. Macrob. Saturn. 3, 4 Samothracicis religionibus mystice imbutus.

SAMPSA, *vid.* SAMSA.

SAMPSICERAMVS, i. m. *Bassi Caecilii filius, qui iuxta Apamiam et Arethusam regnauit: Phylarchae quoque genti Emesinae praefuit. Strab. l. 16. Ab hoc deducto sic per iocum vocatus est* Pompeius Cic. Att. 2, 14 *vbi vid. viri docti.*

SAMPSŪCHVM, i. n. *siue* SAMPSYCHVS, *it.* SANSVCV SANSVCHVS, i. m. [σάμψυχον] *Herba, quae et* Amaracus *dicitur* Plin. 21, 22 Sampsuchum siue amaracum in Cypro laudatissimum et odoratissimum. Sampsucum Scribon. 3. Sansucum Scribon. 25: Flos Sansuci 268. Columel. 10, 172 Nataque iam veniant hilares sampsucha Canopo. *Conf.* Apul. de Herb. c. 99. Cels. 5, 11.

SAMPSVCHINVS *vel* SANSVCHINVS, a, um. Adi. [σαμψύχινος] *Vt,* Sampsuchinum oleum Plin. 21, 22. *Add.* Idem 13, 1.

SAMSA, *siue* SAMPSA, *siue* SANSA, ae. f. *Oliua conditurae causa contrita et in massam quandam redacta.* Columel. 12, 49 Et quum est in samsam redacta, tunc sal coctus, tritusque manu permiscetur cum caeteris aridis condimentis. Idem 12, 50 Et aut regulis, si consuetudo erit regionis, aut certe nouis fiscinis sampsae exprimi. Ibid c. 47. *Lemma antiquum est* Sampsa vt fiat: *docetur autem conditura olivarum suspensa mola tritarum.*

SAMVLA, ae. f. *Ob diuturnam vitam (vixit enim centum decem annis) ab* Afconio Pediano *primum, deinde a* Plinio 7, 48 *nobilitata mulier.*

S A N

SANABILIS, SANATIO, *vid.* SANO.

SANĀTES, um. m. Pl. *dicti sunt,* Qui supra, infraque Romam habitauerunt: quod nomen iis fuit, quia quum defecissent a Romanis, breui post redierunt in amicitiam, quasi sanata mente. Itaque in XII cautum est, vt idem iuris esset Sanatibus quod fortibus, id est, bonis, et qui nunquam defecerant a Populo Romano. Festus Pauli: *sed exstat etiam fragmentum ipsius* Festi *verbosius, quod vid. et Scal. et* Gell. 16, 10. *Ap.* Ouid. Fast. 6, 685. *an recte legatur, controuersia est vid. Heinsius ad h. l. Vossius de Arte Gramm. 2, 17.*

SANCAPTIS, *Aromatis ficti nomen ap.* Plaut. Pseud. 3, 2, 4: SANCHROMATON, i. n. *Herba, al. dracontea.* Apul. de Herb. c. 14.

SANCIO, īui, ītum, *vel* sanxi, sanctum, īre. [κυρόω, ἐπικυρόω *Confirmare, religione vel poena adiuncta firmare, ne violetur.* Cic. de Amic. 40 Haec igitur prima lex in amicitia sanciatur, vt neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. Virg. Aen. 12, 200 Qui foedera fulmine sancit. *Vbi* Seruius; Sancit, Confirmat, sancta esse facit: quia quum fiunt foedera, si coruscatio fuerit, confirmantur. Vel certe quia apud maiores arae non incendebantur, sed ignem diuinum precibus eliciebant. Sancire autem proprie est Sanctum aliquid id est, consecratum facere, fuso sanguine hostiae: et dictum sanctum, quasi sanguine consecratum. *Hactenus* Seruius. Cic. de Legib. 1, 20 Populariter interdum loqui necesse erit, et eam legem, quae scripto sanciat quod vult, aut iubendo, aut vetando, vt vulgus appellare. Cic. de Finib. 2, 101 Quum reliqui nihil sit omnino, quod pertineat ad nos, tam accurate, tamque diligenter caueat et sanciat. Sanxerunt, ne quis emeret mancipium, nisi in demortui locum. *i. Vetuerunt et interdixerunt.* Sancire ne Cic. Verr. 4, 114. Idem Verr. 2, 123 In quibus multa sanxit de aetate hominum. Augurem sancire aliquem Cic. Philipp. 13, 12. Idem Tusc. 1, 27 c. 12 Quas (Caerimonias) maximis ingeniis praediti, nec tanta cura coluissent, nec violatas tam inexpiabili religione sanxissent. Caesar digna scelere hominum perditorum sancit, *i. Senatusconsulto sancienda censet, vt* damnare *dicitur alterum accusator, vel vnus de pluribus iudicibus* Cic. in Catil. 4, 8. Carmina sancire alicui, *Dicare, consecrare* Stat. Silu. 3, 3, 215. Dictis his connubia sancit *Venus* Claud. in Epithal. Pallad. 129. Conspirationem sacrificiis et caedibus Tacit. Agric. 27, 3. Dolore suo sancire militaris imperii disciplinam Cic. de Fin. 1, 33. Idem de Lege Agr. 3, 13 Quae dubia sunt, per vos sancire vult. *i. Possessiones dubii iuris confirmare legis auctoritate.* Cic. pro Flacc. 6 c. 28

Praetor

traetor sanxit Edicto, ne ex Asia exportari liceret de frumento. Cic. Div. 3, 55 c. 13 Viam erranti non monstrare, quod Athenis Exsecrationibus publicis sanctum est, *legi adiecta exsecratio in peccantem.* Exitium sancire Tacit. Ann. 1, 65. Fidem sancire Stat. Theb. 5, 155. Eadem dextra sancire Liu. 28, 35. Idem 25, 8 Congressi cum Annibale, rursus fide sanxerunt, liberos Tarentinos, leges, suaque omnia habituros. Virg. Aen. 12, 200 Audiat haec genitor qui Foedera numine sancit. Liu. 25 Nisi imperatoris, et eiusdem hospitis proditi capite, ac sanguine Foedus cum hostibus sanxisset. Iurando gratiam Curt. 7, 8, 29. Iureiurando sancire Liu. 39, 37. Cic. Tusc. 2, 33 Cretum quidem Leges, quas siue Iupiter, siue Minos sanxit de Iouis quidem sententia, vt Poëtae ferunt. Leges de amicitia sancire Cic. pro Planc. 44 c. 18. *conf.* Tac. A. 3, 54, 1. Hor. Serm. 1, 3, 67 — eheu Quam temere in nosmet Legem sancimus iniquam. Leges de Iouis sententia sancitae Cic. Tusc. 1. Quae omnimelio Necessitudinem eorum sanxit Nep. 25, 19, 4. *firmam, inviolabilem, fecit.* Orbem purgatum sanxerat Hercules Propert. 4, 9, 73. *Id.* SANCVS. Pacem victoria sancit mundo Claud. de Bell. Get. 572. Poenas sancire malorum Stat. Theb. 3, 244. Poena sancire aliquid Cic. pro Planc. 47 c. 18. *Et* Att. 10, 1 Ego vero Solonis populiris tui, vt puto, etiam mei, legem negligam, qui capite sanxit, *i. e. capitis poena adiecta legi, constituit.* Quinctil. 2, 13 Neque enim legationibus, plebisue scitis sancta sunt ista praecepta. Regnum Antonio Herodi datum victor Augustus sanxit Tacit. Histor. 5, 9. Clementium vitae periculo Curt. 4, 6, 6. Sen. de Benef. 1, 4 Quibus tam conuenit haec adhortatio, quam vobis, societatem humani generis sanctientibus. Cic. de Legib. 2, 65 Id quoque ne fieret, lege sancitum est. Templum sancire Coripp. 4, 264. Quod per populum plebemue sancitum est Cic. pro Balbo c. 15. Id. de rusp. Resp. 32 c. 14 Hoc si minus iure Ciuili perscriptum est, lege tamen naturae, communi iure Gentium sancitum est.

SANCTVS, a, um. [κυρωθεὶς] Partic. *proprie est, vt* Liu. 10, 9 e prouocatione legem diligentius sanctam. *Frequentissime Adiectum nomen est, et eorum hominum, earumque actionum ac rerum epiteton, quas vel propter legis constitutionem, vel propter quandam cum diuina natura coniunctionem, vel propter puritatem suam et innocentiam, violare nefas habetur.* Martian. in l. Sanctum ff. De diuisione rerum, *ait* Sanctum proprie dici, Quod ab iniuria hominum defensum atque munitum est. *Sed addit, non bene puto,* Tractum a sagminibus Urbis, quas legati Populi Romani ferre solebant, ne quis eos violaret Iuuen. Sat. 14, 68 — Et Sanctam filius omni Adspiciat sine labe domum, vitioque carentem. Rara est concordia formae Atque pudicitiae sanctos licet horrida mores Tradiderit domus, et veteres imitata Sabinas Iuuenal. 10, 291. Vlpian. ff. de diuisione rerum Sacra loca, *scribit* Sanctum esse, Quod nec sacrum, nec profanum est, sed sanctione aliqua firmatum: vt, Sanctae leges, h. e. sanctione quadam subnixae. *Ponamus hic discrimen* Sacri, sancti *et* religiosi *ex* Macrob. 3, 3 *qui auctorem laudat* Trebacium, Sacrum est, quidquid est, quod deorum habetur, *cui* profanum opponit — Sanctum est interdum idem quod sacrum, idemque quod religiosum; interdum aliud, h. e. nec sacrum nec religiosum est — sed, *vt mox ait,* incorruptum — Religiosum *denique*, quod propter sanctitatem aliquam remotum ac sepositum sit, *etc. quasi a* relinquendo *dicta* religio. *Concinnius, puto,* Gallus Aelius *ap.* Festum, *voce* religiosus, Sacrum *ait* aedificium, consecratum Deo; Sanctum murum, qui sit circum oppidum; Religiosum sepulcrum, vbi mortuus conditus, *etc. sunt enim ibi plusscula. Ac patitur se in definitionum antiquas vsus scriptorum reliqui praestatque exemplis sapere, quam definitionibus. Hic videamus de* sancto. Virg. Aen. 12, 648 Sancta ad vos anima, atque istius insciа culpae Descendam, *i. incorrupta.* Id. 11, 158 Tuque ô sanctissima coniunx Felix morte tua, *i. Castissima.* Consulis sanctissimae Inscript. *passim.* Darius, vt erat sanctus et mitis, si vero tantum facimus negat esse facturum Curt. 3, 8, 5. Praecepit rem eligere sanctissimum quemque Quinctil. 1, 2 *pr.* Donatus: Sanctum dicitur, Quod omni obseruatione inuiolatum est. Cic. Philipp. 2, 60 Tanta enim est caritas patriae, vt vestris etiam legionibus sanctus essem, quod eam a me seruatam esse meminissent. Nihil tam sanctum, quod non violari possit Cic. Verr. 1 c. 1. Sanctus a me integer Idem pro Rosc. Amer. 109. Illo nemo neque interior neque sanctior Idem de Orat. 1 c. 53. Sanctus et innocens Liu. 22, 27. Nihil iam sanctum atque sincerum in ciuitate Cic. pro Quinct. 5 c. 1. Aetate grandis natu, natura sanctus et religiosus homo Idem pro Rosc. Com. 44. Sanctum, augustum, et religiosum Idem de Aruisp. Resp. 12. Idem Verr. 4, 140 Primum mihi literas publicas, quas in Acrario sanctiore conditas habebant, profregit. Sanctus, *quod attingere non licet sine summa necessitate. conf.* Caes. B. C. 1, 14. Amicitiae sanctum nomen et venerabile Ouid. Trist. 1, 8, 15. Cic. de Fin. 3, 61 Ne Amores quidem sanctos a sapiente alienos esse arbitrantur, *castos, puros.* Animal sanctius *i. cognatum* Ouid. Met. 1, 76. Antiquius et sanctius Cic. Att. 12, 19. Martial. 5, 6 Admittas timidam, breuemque chartam Intra lumina sanctioris aulae, *quam intrare non cuius integrum, vt* Aerarium. Concilium sanctum patrum *augustum, DIs simile* Hor. Carm. 4, 5, 4. Cic. in Catil. 1, 9 Hic, hic sunt in nostro numero P. C. in hoc orbis terrae sanctissimo grauissimoque consilio. Di sancti Ouid. Amor. 3, 8, 54. Martial. 4, 2 Cum plebs et minor ordo maximusque sancto cum Duce cardidus foederet. *Blanditur imperatori, vt DIs proximo, inuiolabili.* S. Val. Flacc. 1, 11 Sancte pater, *ad Vespasianum superstitem.* Fides iurciarum sancta Liu. 8, 36. *inuiolabilis.* Fidem sanctam violata Catul. 74, 3. Flumen sanctum Virg. Aen. 8, 72. *quod Deus sit fecit.* Cic. Tusc. 5, 36 Ex hoc igitur Platonis quasi quodam sacro anguistoque Fonte nostra omnis manabit oratio. Ex Homeris grauissimi et sanctissimi disciplina Idem pro Deiot. c. 7. Ius sanctum atque integrum Idem pro Rosc. Amer. 109. Leges sanctae Hor. Serm. 2, 1, 81. Libertas Liu. 3, 52. Manus Val. Max. 2, 2, 8. *i. quae prouincialium muneribus non corruptae sunt.* Memoria sancta Tacit. Histor. 4, 10. Muri *et* Portae sanctae res *apud* Gaium pr. D. de diuis. rerum, *i. quae violari nullo modo debent, et ob sanctiones legum diuum iuris fiunt, licet alio respectu neque* sacrae *neque* religiosae *sint. H. Grotius Flor. Sparsi. ad* §. 10 Iust. de rer. diuis. *Ita opponit Plutarchum Qu. Rom. 21. vbi ille Muris s. moenibus sanctitatem tribuit, portis non item, per quas cadauera efferantur feliciter. Sed fallit est diuersas relationes inspicere. Portae certe sanctae custodiendae.* Mali vinculum cum eo est, quasi sanctioris cuiusdam Necessitudinis Cic. Fam. 13, 17. Numina sancta Palladis Virg. Aen. 3, 543. Officium sanctum et sollemne Cic. pro Quint. 26. Quinctil. 8, 3 Hic ornatus virilis, fortis et sanctus sit, nec effeminatam lenitatem, nec fuco eminentem colorem amet. Portae, *vid. modo* Muri sancti. Praemia virtutis sancta et casta esse oportet, Cic. de Inuent. 2, 114. Pietas sancta Sen. Octau. f. 4. Poëtae Cic. pro Arch. c. 8. Pudicitia Liu. 3, 52. Sententia sancta Lucret. 3, 572. Cic. pro Rosc. Com. 43 c. 15 Firmissimis enim et sanctissimis testimoniis virorum optimorum causa Roscii communita est: *in corruptis.* Vates sanctissima Virg. Aen. 6, 65. Veteres et sancti Viri Sallust. Fragm. c. 15. Crassus, Vir caetera sanctissimus Vell. 2, 46, 2. Vir sanctissimus Cic. Fam. 10, 21. At Laterensis, Vir sanctissimus, suo chirographo mittit mihi literas, meisque. Plin. Epist. 2, 9 Nam pater eius Erucius clarus vir, sanctus, antiquus, disertus. *Ad Mores perfectissimos, vitaeque integritatem refertur.* Sanctior Vsus templorum Prudent. adu. Symm. 2, 539. Vxor Phaedr. 3, 11, 29. Sanctus, *i. venerandus: vid. Cleric. Art. Crit. 2, 1, 7. 9. Propter diuinitatis opinionem defunctorum manibus tribuitur. Vid. Brouckhus. ad* Tibull. 2, 7, 13. *De Christianis; vid. Pamel. ad* Tertull. ad Vxor. 2, 1 *not. 3 p. 283.* Sanctum, *i Silendum.* Liu. 23, 22 Et si quid vnquam arcani sanctiue in curia fuerit.

SANCTVLVS. Adi. Dimin. Hieron.

SANCTE. Adu. [ὁσίως] Cic. pro Font. 12 Cum his vos testibus vestram religionem coniungetis? ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Virgines et reginas excellentis formae tam sancte Habuit, quam si eodem, quo ipse, parente genitae forent Curt. 3, 12, 21. Sanctius et multo certa ratione magis quam Pythia, quae tripode e Phoebi lauroque profatur Lucret. 5, 112. Pie sancteque Deum colere Cic. de Nat. Deor. 1, 57 c. 20. Auguste sancteque consecrare aliquem Idem ibid. 2, 62. Sancte, Firmiter Ter. Hec. 2, 2, 26 Sancte adiurat, non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare. Cic. Fam. 5, 8 Meque ea, quae tibi promitto ac recipio, sanctissime esse obseruaturum, diligentissimeque esse facturum. Idem Fam. 13, 20 Quam ego necessitudinem sancte colendam puto.

SANCTOR, ōris. m. [κυρωτὴς] *Qui aliquid sancit.* Tacit. Ann. 3, 26, 5 Sed praecipuus Seruius Tullius sanctor legum fuit.

SANCTIO, ōnis. f. [κύρωσις] *Lex cum terrore poenae.* Cic. pro Corn. Balb. 33 c. 14 Primum enim sacrosanctum nihil esse potest, nisi quod populus, plebsue sanxisset. Deinde sanctiones sacrandae sunt, aut genere ipso, aut obtestatione et consecratione legis aut poena, quum caput eius, qui contra facit, consecratur. Idem Verr. 4, 149 Nisi vehementius homini minatus essem, nisi legum sanctionem, poenamque recitassem, tabularum mihi potestas facta non esset. Liu. 4, 51, 4 Aegerrime plebs ferebat iacere tamdiu irritas sanctiones, quae de suis commodis ferrentur. Foederis sanctio Cic. pro Corn. Balb. 36 c. 16. *add.* Arnob. 2 p. 91. Papinian. Dig. 48 t. 9 l. 41. Legum eas partes, quibus poenas constituimus aduersus eos, qui contra leges fecerint, sanctiones vocamus Imp. Iustinian. l. 2 Instit. 1. *conf. Mauffac. ad Harpocration. p. 269. Eadem varietate dicitur, qua sanctus. Interdum*

SANCTITAS, ātis. f. [ὁσία, ἁγιότης, ὁσιότης] est, *vt ait* Cic. de Nat. Deor. 1, 116 c. 41 Scientia colendorum deorum. Idem post Red. in Senat. 33 Mecum libertas, mecum etiam frugum vbertas, mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones adfuerunt. *Sic* pro Cael. 32 Si matremfamilias? foeus quam matronarum sanctitas postulat, nominamus: *dignitas ob castitatem, ἀσυλία.* Item Philipp. 3, 15 Quod in iuuentute habemus illustrius exemplum veteris sanctitatis? Sanctitas *est Innocentia, integritas, iustitia, castitas.* Nepos 6, 4, 1 Petiit vt sibi testimonium daret, quanta sanctitate bellum gessisset. *conf.* Sueton. Caes. c. 6. Sen. Thyeste v. 214. Sidon. 6, 10. Tacit. Ann. 13, 60, 3. Constituere sanctitatem patriam in aliquo, *vid.* CONSTITVO. *Vt* sancti *sint* Manes, *ita* Cic. Top. 90 c. 23 *extr.* Aequitas tripartita, vna ad superos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinere: prima pietas, secunda sanctitas, tertia iustitia aut aequitas nominatur.

SANCTIMONIA, ae. f. [ἁγιασμὸς] *Idem.* Cic. pro Rabir. perd. reo 30 Quae mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem et sanctimoniam demigrasse. Idem pro Quint. 55 c. 17 Quid mihi inquit, cum ista summa sanctimonia ac diligentia. Habere domum clausam pudori et sanctimoniae Id. pro Quint. 93. Nuptiarum sanctimonia Auct. ad Herenn. 4, 45 c. 33. Femina sanctimonia insignis Tacit. Ann. 12, 6, 1. *add.* Gell. 17, 2. Tertull. de Resurr. c. 47.

SANCTIMONIĀLIS, e. Adi. *Sanctimoniae addictus. Virginum religiosarum appellatio.* Augustin. de Ciu. Dei 1, 16 *c. not. Coqu. conf.* Augustin. Retract. 2, 22 *pr.* Sanctimoniales *appellant* Imperatores Virgines Deo deuotas, dicatas et consecratas Rubr. de Rapt. Virg. et l. vnic., ad finem lib. 9 C. tit. 13. Vt haec tantummodo lex *(inquit Princeps)* in hoc capite pro omnibus sufficiat, quam de sanctimonialibus et virginibus et viduis locum habere sancimus. *add.* Cod. Iust. t. 2 l. 13. Sanctimonialis formam suscipere Augustin Epist. 169.

SANCTIMONIALĪTER. Adu. Iust. Cod. 1 tit. 3 l. 56 §. 1.

SANCTESCO, ĕre. *apud* Non. 2, 576 Ac per nos sanctescat genus.

SANCTIFICO, āre. Tertull. de Orat. c. 3. *et* Exhort. Cast. c. 10. Iuuenc. Hist. Euang. 1, 594.

SANCTIFICĀTVS, a, um. Partic. Tertull. de Orat. c. 2. *et* Exhort. Cast. c. 7.

SANCTIFICANS, antis. Vulg. Ezech. 20, 12 Prudent. hymn. ante cib. v. 15.

SANCTIFICATIO, ōnis. f. Tertull. de Exhort. Cast. c. 1. *et* de Bapt. c. 10. Sidon. Epist. 8, 14.

SANCTIFICATOR, oris. m. Tertull. adu. Prax, c. 2. Augustin. Epist. 168 med.

SANCTIFICVS, a, um. Paullin. Petrocor. de vita Martini 5, 119. Iuuenc. praef. v. 25. *Conf. Cellar. Cur. Post. p. 258.*

SANCTIFICIVM, i. n. Tertull. de Resurr. Carn. c. 47. Vulg. Psalm. 78, 69.

SANCTILŌQVVS, a, um. Prudent. Apoth. v. 1002. Arator in Act. Apost. c. 19.

SANCTITVDO, inis. f. [ἁγιασις] *Idem ac* Sanctimonia. Accius Terco, Alia hic sanctitudo est, aliud nomen et numen Iouis. Idem Phoenissis, Delubra caeli tu maris sanctitudines. Cic. de Rep. 4 Eosdem terminos hominum curae, atque vitae, sic pontificio iure sanctitudo sepulturae. Turpil. Sanctitudo Apollinis.

Afran. Tuam maiestatem, et nominis matronae sanctitudinem. *Haec omnia* Nonius 2, 805. *conf.* Gell. 17, 2. *et* 13, 3. Marcus venit, vt fratri *(debacchanti)* venerabilem morum suorum et imitandam offenderet sanctitudinem Capitolin. in L. Vero c. 8. Turba vana sanctitudinis Apul. de Deo Socr. p. 43.

SANCTVARIVM, i. n. [ἁγιαστήριον] *Sacer locus, sacrarium.* Extra fanum, extra sanctuarium profanum dictum est Aggen. de Limit. p. 61 *Goes.* *add.* Vulg. Exod. 15, 18. Sanctuaria Mithridatis *appellauit* Plinius, *quae alio loco arcana* 23, 8 In sanctuariis Mithridatis maximi regis deuicti, Cn. Pompeius inuenit in peculiari commentario ipsius manu compositionem antidoti. Sic. Flacc. de Conditionibus agror. p. 16 *Goes.* Quod si quis contradicat, Sanctuarium Caesaris respici solet Omnium enim agrorum et diuisorum et adsignatorum formas, sed et diuisionem commentarius et principatus in sanctuario habet. Qualescunque enim formae fuerint, si ambigatur de earum fide, ad sanctuarium principis reuertendum erit. Sanctuarium *est illud, quod alias* Tabularium, *hodie fere* Archiuum *dicitur.*

SANCVS, SANCTVS, *vel* SANGVS, i. m. *Hercules est* Varr. de L. L. 4, 10 p. 19, 6 Aelius Gallus, Dius Fidius, dicebat, Diouis filius, vt Graeci Διόσκουρον Castorem: et putabant hunc esse Sanctum (Sangum *al.*) ab Sabina lingua, et Herculem ab Graeca. *Plane concinit* Ouid. Fast. 6, 213

Quaerebam, Nonas Sanco Fidione referrem,
An tibi, Semo pater? cum mihi Sancus ait:
Cuicunque ex illis dederis, ego munus habebo.
Nomina trina fero; sic voluere Cures.

Multa ibi viri docti. *Etiam* Festus in Propter viam, Herculem *et* Sancum *eundem dicit.* Propert. 4, 9 *extr. Cum celebrauit toto carmine Herculem,* Nunc quoniam manibus purgatum fanxerat orbem, Sic Sancum Tatii composuere Cures. Sanxerat *interpretari licet tutum et inuiolabilem in posterum monstris ac latronibus fecerat.* *Statuas* et *titulos* Semonis *huius* Sanci *vel* Sancti *ad Simonem Magum retulisse putantur Iustinus Martyr, et* Tertull. Apol. c. 13 *extr.* *Vid. Castalio Obseruatt. 3, 10. Voss. de Idolol. 1, 12. Fabric. Cod. Apocr. N. T. T. 1 p. 419. vid. etiam p. p.* SANQVALIS.

SANDALĪDES, um. f. Pl. [σανδαλίδες] *Palmae genus, a similitudine sandalii dictum.* Plin. 13, 4 Quarta auctoritas, sandalidum a similitudine appellatarum.

SANDALION, *Insula in mari Ionio auctore* Plin. 5, 31.

SANDALIOTIS. [Σανδαλιῶτις] Sardinia *insula denominata est* ab effigie *sandalii, hoc est* soleae, *quam nonnulli* Ichnusiam vocant, a similitudine vestigii, *quod Graece* ἴχνος *dicitur,* Plin. 3, 7.

SANDALIVM, i. n. [σανδάλιον, βλαῦτα] *Calceamenti genus, Graecum.* Ter. Eun. 5, 8, 4 Vtinam tibi commitigari videam sandalio caput. *Vid. Lindebrog. ad h. l. Turneb. Adu. 29, 8. Pet. Victor. Var. 14, 15.*

SANDALIGERVLVS, a, um. Adi. [σανδαλιοφόρος] *Qui sandalia gerit domini puer.* Sandaligerulae *inter ancillarum nomina* Plaut. Trinum. 2, 1, 22. *Legit etiam ap.* Plaut. Aul. 3, 5, 28 Sandaligerulos *Donza, vbi* Salutigerulos *alii.*

SANDALIARIVS, i. m. Reines. Inscript. class. 1 n. 299 GENIO VIARVM L. LVTATIVS L. L. PACCIVS SANDALIARIVS: *cognomen forte a negotiatione.* Apollinis sandaliarii *mentio ap.* Sueton. Aug. c. 57. Vici *nomen* Gell. 18, 4. *it.* Sext. Rufo Fest. In Regionib. vrbis Rom.

SANDALVM, i. n. *Farris Gallici genus.* Plin. 18, 7 Galliae quoque suum genus farris dedere, quod illi brance vocant: apud nos sandalium nitidissimi grani: quod — plus reddit panis, quam far aliud.

SANDAPĬLA, ae. f. [νεκροφορεῖον Gloss. Lat. Gr.] *Genus feretri.* Cadauer eius populari sandapila per vespillones exportatum Sueton. Domit. c. 17. *Mordaci ioco* Martial. 2, 81 Laxior hexaphoris tua fit lectica licebit; Cum tamen haec tua sit, Zoile, sandapila est: *tu enim cadauer plebeium et humile.* Martial. 8, 75 Permutatur onus, sustipataque tollitur alte Grandis in angusta sarcina sandapila. Fabri sandapilarum Iuuen. Sat. 8, 175. Sandapila antiqui dici voluerunt Feretrum mortuorum, id est, Loculum, non in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorum atque damnatorum cadauera portabantur, sicut Stesimbrotus Thasius de morte Polycratis Samiorum regis scripsit, dicens, Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam deportatus est. Ex Fulgentio de prisco Serm. *pr. conf. Salmas. Exerc. Plin. p. 848.*

SANDAPILARIVS, i. m. Sidon. Epist. 2, 8 Vespillonum sandapilariorum ministeria.

SANDAPILO, onis. m. [νεκροθάπτης Gloss. Lat. Gr.] *Idem.*

SANDARACA, f. SANDARACHA, *Res* apibus gratissima, quam alio nomine Cerinthum appellant Plin. 11, 7. *vid.* CERINTHVS, ERITHACE. ¶ 2 *Inter pigmenta est* Sandaraca f. Sandaracha. *Nam eadem varietas etiam hic est. Graeci tamen constanter, puto,* σανδαράχη. Plin. 34, 18 *post mentionem cerussae,* Sandarachae quoque propemodum dicta natura est. Inuenitur autem et in aurariis, et in argentariis metallis, melior quo magis ruffa, quoque magis virus redolens, ac pura friabilisque. Valet purgare, sistere, excalefacere, perrodere, *etc.* *Sunt enim plusculа.* *Memorat etiam inter pigmenta* 35, 6 Colos esse debet flammeus, *etc.* Vitruuius architecturae lib. 7, 12 Cerussa vera quum in fornace coquitur, mutato colore ad ignem incendii sandaracha fit. Id autem incendio facto ex casu didicerunt homines: et ea meliorem vsum praestat, quam quae de metallis per se nata foditur. *Hinc conicere licet duplicem iam tum fuisse sandaracham, metallicam, factitiam. Vid. Philander ad h. l.* *Eius* quae foditur *mentio* Vitruu. 8, 3 p. 161. *Celebratur eo nomine Pompeiopolis in Ponto, vbi excauatus mons* Sandaracurgium *inde dictus, de quo Strabo 12 p. 387, 16.*

SANDARACEVS, a, um. Adi. Fibrae iecinoris sandaracei coloris dum fuant Fulgent. de Prisco Serm. n. 4.

SANDARACĪNVS, a, um. Adi. [σανδαρακῖνος] *Coloris appellatio.* Festus, Sardaracam ait (Verrius) esse genus coloris, quod Graeci sandicem appellant. Naeuius, Merula sandaracino ore. Festus.

SANDARACATVS, a, um. *Aliud* Adi. [σανδαρακωτὸς] *Cui sandaracha admista est.* Plin. 35, 15 Item lendes tollit in palpebris aeris, aceto sandaracato admisto. *al.* sandarachato.

SANDARESOS, *it.* SANDASEROS, *et* SANDASERIOS, *itemque*

SANDASER, *seu* SANDAZERION, Gemmarum nomina, quae expolita, ad Sandastri splendorem quamproxime accedunt Plin. 37, 7 *Nempe*

SANDASTROS, *Gemma, de qua* Plinius de Carbunculis 37, 7 Cognata est huic Sandastros, quam aliqui Haramantitim vocant: nascitur in India, loco eiusdem nominis. — Commendatio summa, quod velut in translucido stellantes intus fulgent aureae guttae, semper in corpore, nunquam in cute: accedit, religio narrata a siderum cognatione, *etc.*

SANDIX, (*al.* SANDYX) icis *et* īcis. f. [σάνδυξ] *Herba et pigmentum.* *De herba* Virg. Ecl. 4, 45 Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos. Plin. 35, 6 f. 23 Sandicem herbam intellexisse *putat Virgilium: et, est concinnior sententia, agnos inter pascendum eius herbae, quam comedant, fuco colorari.* *Contra tendunt grammatici recentiores: censent enim Sandicem esse colorem sandaracha et rubrica temperatum, quod et Plinius retulit l. c. neque herbae alias mentionem facit.* *Interim videtur de herba loquutus potius, quam de Pigmento etiam* Gratius Cyneg v. 86 Interdum Libyco fucantur sandice pinnae. *Quasi ea stirps in Lybia proueniat: nisi si quis censeat, metallum illius pigmentum illic fuisse, aut officinam, quando in factitiis pigmentis erat: sed illud alterum de planta ita visum videtur* Gratio, *vt et* Vopisco Aurel. c. 2 Dicitur enim sandix Indica talem purpuram facere, si curetur: *Vbi et iam Salmasius fruticem esse ostendit: De pigmento* Plinius 35, f. 23 Sandaracha, *inquit,* si torreatur, aequa parte rubrica admista sandicem facit. Propert. 2, 25, 45 Illaque plebeio vel sit sandix amictu. *Vid. Salmas. ad Solin. p. 810 sqq.*

SANDONICA, *vid.* SANTONICVS.

SANE. [τῷ ὄντι] *Aduerbium asseuerandi, vel certe cum fiducia quadam concedendi.* *Qui illud a* sanus *deriuant, et cum Aduerbio* sane *quod sane inde venit, et de quo s. l. dicetur, congruere putant Grammatici, duram si id probare velint, prouinciam sibi sumsere: nec audiendi qui diuersas alias illi significationes tribuunt, vt* Satis, valde, multum *quae particulae substitui interdum possunt; sed ideo* sane *nihil aliud, quam quod diximus notat, nempe asseuerationem, et concessionem cum fiducia coniunctam fere, vt* Quidem. Hor. Serm. 2, 3, 138 Quin ex quo habitus male tutae mentis Orestes, Nil sane fecit, quod tu reprehendere possis. Idem Epist. 1, 15, 5 Sane murteta relinqui — vicum gemit. *Et* Epist. 2, 2, 64 Quod petis, id sane est inuisum acidumque duobus. *Et* Epist. 1, 7, 61 Non sane credere Mena, *etc.* Epist. 2, 1, 206 Dixit adhuc aliquid? Nil sane. *Et* 2, 2, 132 Bonus sane vicinus, amabilis hospes. *Et* A. P. 206 Quo sane populo numerabilis — coibat. *Et* ibid. 418 Mihi turpe relinqui est Et quod non dedici sane, nescire fateri. *In his omnibus si quidem vel* omnino *substitueris, nihil de sententia immutaueris.* *Nec alia puto, rationem habent reliqua.* Cic. Fam. 1, 9 Sane molestе Popeium id ferre constabat. Idem in Verr. 4, 182 Sane homini praeter opinionem improuiso incidi. Herennius tribulis tuus sane homo nequam Idem Att. 1, 19. Cic. . . . Quid enim habet eo modi, quid non potius laboris? sed habeat sane. Quinctil. Decl. 6, 9 p. 136 Tulerit sane filius noster merito poenas, dederit spiritu supplicio. *h. e. Esto tulerit, fac tulerit.* Acutus sane homo C. de Fato c. 5. Quum hoc illi improuisum accidisset, commotus est sane Cic. Verr. 2 c. 28. Idem de Senect. 3 Rem haud sane Scipio et Laeli, difficilem. *conf.* Idem de Orat. 2 c. 66. C. Tusc. 3, 74 Mediocritatem vel perturbationem vel morborum mi non sane probant, *i. Non valde eos probo.* Idem de Finib. 2, Post enim Chrysippum non sane est disputatum. Idem *pro Quin* 12 c. 3 Erat ei pecuaria res ampla, et rustica, sane bene culta et fructuosa. Sane autem vellem obsequi voluntati tuae Cic. Fam. 3, Quinctil. 1, 2 Et sane concipiat quis vel declamantis habitum, vorantis vocem, incessum, pronuntiationem, illum denique animi corporis motum, nonne, *etc.* Sane quam pro eo ac debui graviter molesteque tuli Ser. Sulpicius ad Cic. Fam. 4, 5. *Et de quam in MSS.* Brut. ad Cic. Fam. 11, 13 Sane quam sum gauisus *add.* Cic. de Legg. 2 c. 10 *pr.* Nam quod de Pomponio Cannio sane quam refrixit Cic. Qu. Fratr. 2, 5. Ter. Andr. 1, 2, 24 Nemo ergo aperte vis, quae restant, me loqui? D. Sane quidem. C. de Legib. 2, 8 Sane quidem hercle, et est ista recte dicendi via. Sane quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est, ne metuas Ter. Eun. 4, 7, 15. Cic. Acad. 4, 84 Negas tantam similitudinem in rerum natura esse: pugnas omnino cum aduersario facili: nega sane, videri, certe potest. Nec sane multum interest, vtrum id teneget, an eos omni procuratione atque actione priuet Cic. de N. Deor. 2, 44 c. 16. Cic. in Partit. 3 Semperne igitur ordinem colligandi, quem volumus, tenere possumus? C. P. non sane. Cic. Partit. 2 Si ego te vicissim eisdem de rebus Latine interrogem? C. Sane si placet. Quinctil. in Mathematico Sane tamen claritas paratriae priuatos vicerit metus. Ter. Eun. 1, 2, 9 Quid taces? P. sane quia vero hae mihi patent semper fores. *Ironicon est.* *Laudatur.* Sane *continuandae modo sententiae causa positum in principio* Cic. Nat. Deor. 2, 45 c. 17 *pr.* Sane restat, vt qualis eorum natura sit, cognoscamus. *Sed abest illud* Sane *a MSS. bonis, et reiecit sententiae.* *Inculcatum autem hic ex sententia praecedente,* Esse igitur deos, ita perspicuum est, vt, id qui neget, vix eum *sanae* mentis esse existimem Cic. Verr. 2, 69 c. 28 Sopater, cum hoc belli improuisum accidisse commotus est sane. Ter. Andr. 1, 4, 2 Sane pol illa temulenta est mulier et temeraria. Non ita sane vetus Cic. de Clar. Orat. Ter. Adelph. 4, 2, 48 Vbi potetis vos. D. recte sane. *Vbi* Dorotus: Recte sane, hic ironia est, non approbatio. *Obseruabile non videri vsos hac particula libenter Poetas.* *Certe semel tantum vsus, in blanda et velut familiari oratione Veneris ad patrem* Virg. Aen. 10, 48 Aeneas sane ignotis iactetur in vndis — Hunc, *(Ascanium* tegere, et dirae valeam subducere pugnae. *Apud Ouidium, Fast. canum, Valerium Fl. plane non obseruant Indices.* *Horatius aliquoties vsus, sed non in Odis, Iuuenalis ipse quoque satiras scribit, h. e. sermones,* etc. *Idem de Comicis iudicium.* *Semel* Claudianus in Eutrop. 2, 347. *sed vbi humilis et ipse, in deridendo Hosio ex culina ad summam dignitatem protracto.*

SANESCO, *vid.* SANVS.

SANGA. [Σάγγα] Plinio 4, 20 Fluuius Cantabrorum in Hispania citeriori. ¶ 2 *Est etiam Serui nomen* Terent. in Eunucho.

SANGARIS, SANGARIVS, SAGARIS. [Σαγγάριος] *Fluvius nobilis, de quo* Plin. 6, 1 Sagaris fluuius ex inclutis. Oritur Phrygia, accipit vastos amnes, inter quos Tembrogium et Gallum. Idem Sangarius a plerisque dictus. Claudian. in Eutrop. 262 Didyma fundunt Sangarium, vitrei qui puro gurgite Galli Auctus Amazonii defertur ad ostia Ponti. Ouid. ex Pont. 4, 10, 47 Hunc Lycum hunc Sagaris, Peniusque, Hypanisque Cratesque Influit, et crebro vortice tortus Halys.

SANGARIVS, a, um. Adi. *i. Phrygius ad* Sangarium *natus vt,* ngarius puer, *Ganymedes* Stat. Silu. 3, 4, 41.

SANGÉNON, i. n. *Gemma ex Opalorum genere.* Plin. 37, Sunt et qui priuatum genus eius faciunt, Sangenonque ab Indis voari dicunt. Traduntur vero nasci et in Aegypto et in Arabia, et illissimi in Ponto. Item in Galatia ac Tharso et Cypro.

SANGVALIS, *vid.* SANQVALIS.

SANGVEN, inis. n. *Idem quod* Sanguis: *vox antiqua.* Lucret. 1, 836 Visceribus viscus gigni, sanguenque creari. *Sic citat etiam* Charisius 1. p. 70. Sanguen illi feruet Petron. 59. *conf.* Hon. 3, 203. Cic. Fin. 5 c. 11. Arnob. 1 p. 36 Hic sanguis et hoc sanguen. Priscian. 6 p. 708 *Hic sanguis huius sanguinis*, quod veres *hoc sanguen* dixerunt. Cic. in Hortensio, vt ait Ennius: *Regiat timidos (leg.* timidus) *sanguen atque exalbescat metu.* Idem Il Annalium, *O genitor, o sanguen DIs oriundum.*

SANGVIS, inis. m. [αἷμα] *a* Sanguen *veteri, vnde* Sanguinis *Genitiuo: Humor est in venis contentus.* Celsus 5, 26 Malus est nguis nimium aut tenuis, aut crassus, colore vel liuidus vel niger: it pituita missus et varius. Optimus, calidus, rubeus, modice lassus, non glutinosus. Itaque protinus eius vulneris expedita mas curatio est, ex quo sanguis bonus fluxit. Ad sanguinem Scribon. 1. *i. eruptionem sanguinis.* Amore sanguinis asper Sil. 1, 148. *i. crudelitate.* Dulcedine sanguinis asper lupus Ouid. Met. 11, 402. Deactio sanguinis, et Sanguinis missio Cels. 2, 8. Quintil. 2, 10. cribon. 22. 67. Eruptio sanguinis Scribon. 47. 77 *etc.* Fluxio nguinis Plin. 23, 1. *et* 20, 17. Habitus sanguinis: Cels. 2, 10 icidenda ad medium vena est: ex qua cum sanguis erumpit, colorem us habitumque oportet attendere. Profluuium sanguinis, per ires Colum. 6, 33. Tenuitas sanguinis Plin. 11, 39. *Metaphor.* ic. Verr. 3, 83 Quae quum de Populo Romano victu, de vectigalium ruis, de sanguine detraxisset aerarii, Tertiae mimae condonauit. mittere omnem succum et sanguinem Ciuitatis Cic. Att. 4, 16. Sanuine Ciuium exercere imperium Curt. 10, 8, 19. Plenus sanguinis omo Plaut. Bacch. 1, 2, 45. *iuuenis sanus, et a sanguine copioso cadus.* Sanguis erant lacrumae, quas dedit illa, meus Ouid. Amor. 7, 60. Vt quidam Boni sanguinis sunt, ita quidam Incitati et lobilis et cito in os Prodeuntis Sen. Epist. 11. ¶ 2 *Epiheta:* Altilis sanguis, *vid. sub* ALO. Ater sanguis, Captiuus nguis, Conglobatus sanguis, *vid. ss. ll.* Corruptus sanguis laud. in Eutrop. 2, 17. Crassus sanguis, *vid.* CRASSVS. Fando que Nefando sanguine respersae arae Liu. 10, 41. Fluens sanuis per nares Plin. 26, 15. Generosus sanguis Ouid. Met. 13, 57. Integer acui sanguis, *vid.* INTEGER. Iuuenilis sanguis uid. Met. 3, 334. Largus sanguis Claud. Cons. Mal. Theod 309. iger sanguis Ouid. Met. 12, 526. Pinguis, pinguior, pinguissius sanguis Plin. 11, 38. Rapidus sanguis Claud. Cons. Hon. 3, 101. arilis sanguis Lucan. 1, 610. Salsus sanguis: Ennius in Crehonte, *apud* Macrob. Saturn 6, 2 Neque miserae lauere lacrimae lsum sanguinem. Tenuis sanguis Plin. 11, 38. Tetri sanuinis profluuium Lucret. 6, 1203. Venalis sanguis Valer. Argon. 558. *Metaphor. de oratore nimis cauto* Cic. de Clar. Orat 282 82 Metuensque ne vitiosum colligeret, verum sanguinem deperdebat. Cels. 2, 10 Nam si is Crassus et niger est, vitiosus est *subaud.* Sanguis) ideoque vtuliter effunditur. ¶ 3 *Verba:* bundat sanguis per nares Scribon. 46. Adstringit rigens sanguis ecta vulnera Lucan. 4, 291. Auertere aliquo profusionem sanuinis Cels. 2, 11. Auertitur interdum sanguis, vbi alia parte prorumpens, alia emittitur Idem 2, 10. Augere sanguinem Plin. 7. Bibere sanguinem ex vena sua Scribon. 16. Coagulant nguinem, et ideo reiicientibus sanguinem prosunt Plin. 23, 11. *de omnium generibus.* Coit celerrime taurorum sanguis, atque durat, ideo pestifer potu maxime. Aprorum et cernorum, caprumque et bubulorum omnium non spissatur Idem 11, 38. Cohere sanguinem vulnerum Idem 22 vlt. Concrescere sanguinem on patitur thymum e melle Idem 21, 21. Concretum sanguinem ueris, aut vesicae absumit heliochrysum Idem 21, 25. Concreti nguine crines Valer Argon. 3, 286. Concutitur sanguis. *al. gatur* Lucret. 3, 250. Conquieuit sanguis Cels. 4, 4 *ad finem.* enfari sanguinem prohibet Balsaminum Plin. 23, 4. Detrahere sanuinem Cels. 2, 10. Scribon. 106. Detractus sanguis venit Lucret. 3, 443. ffunditur sanguis per venas in omne corpus Cic. de Nat. Deor. 2, 138. iscutit conglobatum sanguinem acetum Plin. 23, 1. Dare sanuine poenas Virg. Aen. 2, 366. Dandus inuidiae est sanguis, hil ne ego quidem moror, quo minus Decemuiratu abeam Liu. 3, 54. ire alternum sanguinem *dicuntur, qui se inuicem vulnerant* Sen. Thyest. 8 Quis vos exagitat furor, alternum dare sanguinem, sceptrum scere aggredi? Duratur sanguis, *h. e. Concrescit* Quintil. Decl. 2. bibere alicui sanguinem Plaut. Curc. 1, 2, 65. Editur sanguis per uum Cels. 2, 7. Fortissimi viri, qui multum pro rep. sanguinis ffudistis Cic. pro Mil. c. 37. Effunditur sanguis Cels. 2, 10. Egeus sanguis per immensos ictus Ouid. Met. 10, 136. Emanat nguis Scribon. 46. Emicat sanguis Lucret. 4, 1043. Emitre sanguinem Cels. 2, 10. Erumpit sanguis Idem 2, 10. Erumit grauiter sanguis Idem 4, 4. *de tussi.* Exsereare sanguinem umantem Idem 2, 7. Exit sanguis ex gingiuis, ex ore Idem 4, *de tussi.* Exonerare oculos suffusos sanguine Plin. 8, 5. Vestis ifecta sanguine, quo feminae per menses Exsoluuntur Tacit. istor. 5, 6, 8. Ne iudicio iniquo Exsorbeatur sanguis tuus ic. de Orat. 1, 225. Exspirans sanguinis flumen de pectore Lucret. 2, 354. Exsereans sanguinem Scribon. 169. Exspuere sauinem Cels. 4, 4. *de tussi.* Plin. 26, 7. Extrahunt inutilem sanguinem phani Plin. 20, 4. Extrahit densatum sanguinem abiga pota Idem 6. Extundit sanguinem frequens tussis Cels. 4, 4. *de tussi.* us in vrbe sanguinis promiscua omnium generum caede, quam in sa dimicatione Factum Liu. 2, 30. Fertur sanguis ex pectore, t ex latere, aut ex iecinore Cels. 4, 4. *de tussi.* Feruescit sauis Pers. Sat. 3, 115. Fluere mihi solet sanguis Cels. 4, 4. *de ssi.* Fluit mihi sanguis ex naribus Idem 2, 7. Fundere nguinem vena *dicitur* Idem 2, 10. Fuso per venas sanguine exinguitur Tacit. Histor. 4, 11 *de caede Calpurnii Galeriani.* Tum ro multum sanguinis Fusum est Curt. 3, 11, 5 *de praelio. Dicitur de vno: vid. Petron. c. 97. Andr. Borrich. Vind. p. 211 sqq.* ndere sanguinem de rege, *h. e. Ob regem* Curt. lib. 10. Sen. ed 135 Funestum impie quam saepe Fudi sanguinem. *Sed* Cic. uin. 1, 46 c. 25 Mercurium e patera sanguinem visum esse fundere, qui cum terram attigisset, refluescere videretur sic, vt tota domus sanguine redundaret. Hebet gelidus sanguis tardante senecta Virg. Aen. 5, 395. Incitatur sanguis ex ea parte Scribonius Largus 84. *i. euocatur.* Incitatur sanguinis eruptio Idem 84. Inficere aequor sanguine Hor. Carm. 3, 6, 34. Inficere riuos rubro sanguine Hor. Carm. 3, 13, 8. Sulla erat violentissimus, cum faciem eius sanguis Inuaserat Sen. Epist. 11. Luere quippiam sanguine, *vid.* LVO. Madens vestis sanguine, *vid.* MADEO. Manat cicatrix multo sanguine Sen. Troad. 121. Minuere sanguinem Plin. 32, 9. Miscetur lethifero sanguine orbis Ouid. Fast. 1, 123. Cels. 2, 10 Mitti vero is debet, si totius corporis causa fit, ex brachio: si partis alicuius, ex ea ipsa parte, aut certe quamproxima: quia non vbique mitti potest, sed in temporibus, in brachiis, iuxta talos. Mittere ex brachio sanguinem: *i. Venam secare in brachio* Cels. 2, 10. Missus sanguis e corpore Lucret. 2, 194. *Metaphor.* Cic. Att. 1, 16 Missus est sanguis inuidiae sine dolore, *i. leuata est inuidia ex gloria consulatus mei collecta, per absolutionem Clodii, contra quem testimonium dixeram.* Quintil. 8, 6, 51 *de allegoria,* Illa agendis causis iam detrita, Pedem conterit, et Iugulum petere, et Sanguinem mittere, inde sunt: nec tamen offendunt. Obstiterit frigidus circum praecordia sanguis Virg. Georg. 2, 484. Occupare sanguinem: Cels. 8, 4 Inter quae si sanguis fertur, spongia subinde in aceto tincta cohibendus est, Occupandusque obiectis linamentis, et caput altius excitandum. Occurrit vitio sanguinis quinquefolii succus Plin. 26, 7, Pellere sanguinem per vrinam Idem 35, 15. Pellit copiosum sanguinem per nares Idem 27, 8. *de crocodilo.* Perfudere manus fraterno sanguine fratres Catull. 64, 395. Perfusus sanguine Quintil. 6, 1. Persolues calido sanguine poenas mihi Virg. Aen. 9, 422. Poscere poenas cum sanguine Virg. Aen. 2, 72. Proceedit sanguis ex ore Cels. 4, 4. *de tussi.* Profluit sanguis Idem 4, 4. *de tussi.* Prorumpit ex naribus sanguis Idem 4, 4. *de tussi.* Redditus sanguis per os Plin. 26, 13. Reddere sanguinem per vrinam, vel aluum Scribonius Largus 121. 149. Refugere sanguinem in metu, certum est: multisque non transfluere transfossis Plin. 11, 38. Reiicientibus sanguinem datur succus porri Idem 20, 6. Reiicere sanguinem Scribon. 90. 92. *i. vomere.* Reiicientibus sanguinem occurrit quinquefolii succus idem 2, 7. Reliquit sanguis corpus Ouid. Met. 3, 39. Cels. 4, 4 Saepe feminae, quibus sanguis per menstrua non respondet, hunc exspuunt. *de tussi.* Revocetur sanguinis cursus Cels. 5, 26. *de curatione aduersus profusionem sanguinis in vulneribus.* Saliens vena sanguine Virg. Georg. 3, 460. Satiare ferrum sanguine Ouid. Fast. 5, 575. Sistere sanguinem Plin. 25, 8. Sistit sanguinem ex vulnere glycyrrhiza commanducata Idem 22, 9. Sistit sanguinem interiorem ruta pota, narium tudita Idem 20, 13. Sistit aeque maribus ac feminis sanguinem menta Idem 20, 14. Sistunt sanguinem vulnerum folia vitium Idem 23 prooem. *Sic* 31 vlt. Sitire sanguinem Sen. Troad. 5. 10. Subiectus venis sanguis Scribon. 84. Supprimere sanguinem Id. 121. Sumit poenam scelerato ex sanguine Virg. Aen. 12, 949. Trahere sanguinem Cels. 2, 10. Plin. 21, 19. Venit sanguis Cels. 2, 10. Vocatus in corpus sanguis Ouid. Met. 2, 235. Vomens globos sanguinis idem ibid. 12, 238. Vomere sanguinem Cels. 2, 6. Vomens riuos sanguinis Virg. Aen. 11, 668. ¶ 4 Sanguis, *metaphorice pro Vigore et vi.* Cic. Att. 4, 16 Amisimus, mi Pomponi, omnem succum et sanguinem, sed etiam colorem et speciem pristinam ciuitatis: nulla est Resp. quae delectet, in qua acquiescam. *Frequenter in primis ad orationem transfertur.* Cic. in Brut. 56 c. 9 Succus ille, et sanguis incorruptus vsque ad hanc aetatem oratorum fuit, in qua naturalis inellet, non fucatus nitor. Incorruptus, *h. e. Purus, sanus, integer, non vitiosus. Hinc eodem in dialogo 51 dixit,* Salubritatem Atticae dictionis, quasi Sanitatem, et Sanum genus dicendi in Callidio: in libello vero de Opt. gen. Orat. 8 Incorruptam sanitatem, et bonam valetudinem. Semper enim Atheniensium, *vt in* Orat. 25 *scribitur,* ita prudens sincerumque iudicium fuit, vt nihil possent, nisi incorruptum et elegans, audire. Quintil. 12, 1, 60 *de Archilochi elocutione,* Plurimum in ea sanguinis atque neruorum. *Et* 115 Nimia contra se calumnia verum sanguinem perdidisse, *de Caluo. Et* 10, 2, 12 Quo fit, vt minus sanguinis ac virium declamationes habeant, quam orationes, *vid. n.* 3 Sanguis vitiosus. ¶ 5 *De succo, quo herbae virent vegetque.* Et viridis nemori sanguis decedit et herbis Manil. 5, 212. *Conf. Barth. Adu. . . . et ad* Stat. Silu. p. 77. ¶ 6 Bacchaeus sanguis Stat. Theb. 1, 329. *i. vinum.* Turgentes sanguine baccae Nemesian. Ecl. 2, 50. *de oliua.* Terrae sanguis Plin. 14, 5 *de vino.* Vuarum frigidus sanguis Cassiodor. Epist. 12, 4. *conf. Burm. ad* Nemesian. *l. c.* ¶ 7 Sanguis, *Progenies, stirps, cognatio.* Virg. Aen. 1, 19 Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci Audierat. Auctor sanguinis Virg. Aen. 7, 49. Cic. post Redit. in Sen. 14 Is non me, quanquam equidem non cognorat eum propter Pisonum affinitatem, quam longe hinc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset. Degener sanguinis Stat. Theb. 9, 619. Gradu sanguinis propior Ouid. Epist. 5, 28. Nomina sanguinis, *i. affinitatis vel consanguinitatis. vt pater, frater, socer, etc.* Ouid. Met. 9, 465 *de Byblide, quae fratrem amabat,* Iam dominum appellat, iam nomina sanguinis odit, Byblida iam mauult, quam se vocet ille sororem. Vincula cari sanguinis, *Consanguinitas* Propert. 1, 15, 16. Alto a sanguine genus Virg. Aen. 4, 230. Aureus sanguis, *Proles aurea sub Saturno* Stat. Theb 3, 559. Claro sanguine genitus Sen. Oetau. 90. Cognatus sanguis Virg. Aen. 12, 29. Ouid. Met. 8, 444 — Calidumque prioris Caede recalfecit conserti sanguine telum. *i. Occidit etiam fratrem eius.* Obscuri sanguinis deformes ortus Stat. Silu. 5, 2, 116. Cic. pro Rosc. Amer. 66 Magnam vim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus, maternusque sanguis Regius sanguis Hor. Carm. 3, 27, 65. Attingere aliquem sanguine, *vid.* ATTINGO. Cohaerere sanguine alicui, pro Affinem esse Quintil. 8, 3. Coniungi sanguine alicui Idem Cic. de Inuent. 2, 66 c. 53. Hortamur fari quo sanguine cretus Virg. Aen. 2, 74. Rumpere vincula sanguinis Propert. 1, 15, 16. ¶ 8 *De filio, aut aliquo ex posteris.* Clarus Anchisae Venerisque sanguis Horat. Carm. Saec. v. 50. Proiice tela manu, sanguis meus Virg. Aen. 6, 835. *conf. Drakenb. ad* Sil. 11, 177. ¶ 9 *Vltima in* Sanguis *frequenter producitur in caesura; sed etiam* Sen. Med. 775 Vectoris iste perfidi sanguis inest, Quem Nessus exspirans dedit, *vid. Brouckhus. ad* Tib. 1, 7, 72. Sil. 12, 23 Et color et sanguis, et tela minora periclo. *Sic* Ouid. Fast. 6, 488. *et* Met. 10, 459

SANGVINEVS, a, um. Adi. [αἱματικὸς] *Ad corpus aliquando refertur, et Plenum sanguine significat: aliquando ad colorem: aliquando ad animum, sanguinis fundendi cupidum.* Aciem oculorum sanguineam voluens Dido *desperabunda* Virg. Aen. 4, 642. Bellum sanguineum Stat. Theb. 5, 5. Caedes sanguinea Ouid. Met. 13, 65. Caput sanguineum Idem Trist. 3, 9, 30. Color sanguineus Plin. 14, 3. Cometae sanguinei Virg. Aen. 10, 273. Frutices sanguineae, *vid.* VIRGA, *etc. infra.* Guttae sanguineae Ouid. Met. 2, 360. Imber sanguineus Cic. de Diuin. 2, 60 c. 28. Sanguineam quatiebat Lampada Petron. c. 124. Maiors Virg. Aen. 12, 233. Mora sanguinea Virg. Ecl. 6, 22. Pulmo sanguineus Plin. 11, 37. Rixae sanguineae Hor. Carm. 1, 27, 4 Virga sanguinea, *Cuius cortex ad sanguinis similitudinem rubet* Plin. 24, 10. *Sic*, Frutices 16, 18.

SANGVICVLVS, i. m. [αἱματίον] *Sanguis haedi siue suis in cibum formatus.* Plin. 28, 14 Vruntur ad vtrumque vitium et coagulo haedi in vino myrtite, magnitudine fabae poto: et sanguine eiusdem in cibum formato, quem sanguiculum vocant, *i. botulum, sic. Hardum.*

SANGVINOLENTVS, a, um. Adi. [αἱματώδης] *Idem fere, quod* Sanguineus. Varro de Vita Pop. Rom. *ap.* Non. 6, 101 Magistratus grauatim seditionibus sanguinolentis vrbem perturbauere. Auctor ad Herenn. 4, 52 c. 39 Sanguinolenta palma. Sanguinolenti et ex acie redeuntes Sen. Epist. 66. Ille premit duram sanguinolentus humum Ouid. Fast. 4, 844. *add. ibid.* 6, 602. Cadavera Sidon. 1, 5. Color sanguinolentus Ouid. Amor. 1, 12, 12. Idem in Ibin 4 Nullaque, quae pollit, scriptis tot millibus, exstat Litera Nasonis, sanguinolenta legi, *i. quae ad vulnerandum laedendumve quemquam pertineat.* Prudent. in Symmach. 1, 452 Deos, quos sanguinolentus edendi Mos iuuat. Pectora sanguinolenta Ouid. Ep. 3, 50 *de interfecto.* Sanguinolentos *appellant* Iurisconsulti et Principes, *Infantes recenter editos, quique vix dum sordes materni vteri amiserunt, cum aut venduntur aut exponuntur.* Constantinus, Si quis propter nimiam paupertatem, egestatemque victus causa filium, filiamue sanguinolentos vendiderit l. 2 C. de patribus. qui fil. distraxer. *non enim ibi* Sanguinolentus *legendum est*: sed fanguinolentos. *Auctor est* Rubrica C. 8, 52 De infantibus expositis, liberis et seruis, et de iis, qui sanguinolentos nutriendos acceperunt. *Itemque* Cod. Theod. 5, 8 De his, qui sanguinolentos emtos vel nutriendos acceperint. *Vid. Gothofredi ad fium quisque Codicem: et Cuiac. ad* Iul. Paulli Recept. Sent. lib. 5 t. 1 sent. 1.

SANGVILENTVS, a, um. *Aliud* Adi. *a Genit. antiquo* Sanguis. *Idem.* Scribon. Largus Compos. 102. 143. Etiamsi sanguilentam vrinam faciant. Idem, Oculi sanguilenti conspiciuntur 182. *Semperque ita vsurpat hic auctor.* Sanguilenta reiicere 182.

SANGVINARIVS, a, um. *Aliud* Adi. [φιλαίματος] *Saeuus, crudelis, sanguinem sitiens.* Cic. . . . Itaque grauem illam ac sanguinariam vocem audiuimus. Saeuus et sanguinarius natura Sueton. Claud. c. 34. Imentus sanguinaria Cic. Att. 2, 7. Nuntius saeuus sanguinarius Plin. 19, 4. Id. Ep 4, 7 De huius nequitia, sanguinariisque sententiis in commune omnes super coenam loquebantur. *conf.* Plin. 4, 22. Sen. de Clem. 1, 12. Sidon. 8, 11. ¶ 2 Herba sanguinaria *dicta est, cuius succus infusus naribus, supprimit sanguinem.* Columel. 7, 5, 19 Est etiam grauis pernicies herbae sanguinariae, quam si pasta est ouis, toto ventre distenditur, contrahiturque, et spumam quandam tenuem tetri odoris exspuit. *conf.* Plin. 28, 12. Apul. de Herb. c. 18.

SANGVINĀLIS, e. [πολύγονον] *Herba eadem, quae* Sanguinaria. Columel. 6, 12, 5. *Inde nomen habet, quod sanguinis fluorem, vndecunque feratur, sistat. Vid.* Cels. 3, 22. 4, 8. 5, 1. 6, 7, 3 *et* 4.

SANGVINO, āre. [αἱμάσσω Gloss. Gr. Lat.] *Sanguine manare.* Quinctil. in Declam. 10, 8 p. 219 Tum repetitis sanguinauere planctibus iam conualescentes lacerti. *Ibid. non procul a fine,* Quando non liuidum pectus et sanguinantes vidit lacertos? *Burm. ad h. l. alios laudat.* Spumea purpurei dum sanguinat vnda profundi Solin. Poëta in Pontico. Eloquentia lucrosa et sanguinans *delatorum, qua illi ad pericula et crudelitatem vtuntur* Dial. de Orat. 12, 3. Plin. 30, 9 Si pedes sanguinent. Sed varia est lectio. *Vid. Hard. Emend. 20 p. 774.* Lex a contactu feminae sanguinantis submouet Tertull. adu. Marc. 4, 440. Coluber veneno noxio colla sanguinans Apul. Met. 5 p. 166.

SANGVINATIO, ōnis. f. *Fluxus sanguinis.* Cael. Aurel. Tard. 4, 6. *et* 1, 4 Gingiuarum sanguinatio.

SANGVINŌSVS, a, um. *Idem.* Acut. 3, 4.

SANGVISŪSA, ae. [βδέλλα] *Vermis in aqua degens, qui et Hirudo dicitur.* Irudinem, quam quidam sanguisugam vocant, deuoratam, *etc.* Scribon. 199. *Vtitur et* Colum. 6, 18, 2. Plin. 32, 7 Idem praestare sanguisugarum cinis ex aceto illitus putatur. Id. 8, 10. *conf.* Cels. 5, 27. Pallad. 1, 35.

SANGVS, *vid.* SANGVIS.

SANIES, ēi. f. [ἔρυσις, ἰχώρ] Sanguis tenuior *vel recens vel iam corruptus.* Cels. 5, 26, 20 Sanguis omnibus notus est. Sanies est tenuior hoc, varie crassa, et glutinosa, et colorata. Pus crassissimum albidissimumque, glutinosius et sanguine et sanie. Exit autem sanguis ex vulnere recenti, aut iam sanescente: sanies est inter vtrumque tempus. Pus ex vlcere iam ad sanitatem spectante. Cato R. R. 157, 3 Saniem spurcam mittit cancer. Virg. Aen. 8, 487 — Et sanie taboque fluentis. Complexu in misero longa sic morte necabat. Cic. in Pison. 43 Saxa spargens tabo, sanie, sanguine atro, *ex Poëta.* Iocinoris recentis inassati sanies, *vid.* INASSATVS. Putris sanies Stat. Theb. 12, 569. Serpentium sanies Sen. Med. 732. *inter mala medicamenta.* Lucan. 3, 658 *de eo,* Quem diuersae rostris fixere carinae, ne Elisо ventre per ora Iectat saniem permixtus viscere (*Cort.* viscera) sanguis. Emittere saniem conicto ferro Ouid. Met. 7, 338. Eructare saniem Virg. Aen. 3, 632. Exspirant saniem tabificam Sil. 6, 276. Vomunt saniem serpentes Ouid. Met. 4, 493. *Conf.* Columel. 6, 12. Vitruu. 2, 9. ¶ 2 Sanies, *pro Infectura.* Plin. 9, 38 Rursusque mergitur carminata, donec omnem ebibat saniem: *vt* venenum, virus. Pro Pestifero serpentis atilatu Sil. 12, 10 Serpens — saniem sublatis faucibus efflat. *Vid Drakenb. ad h. l.* Oleae sanies amara, *pro Fece* Plin. 15, 3. Sanies aurireae Colum. 1, 6, 24.

SANIOSVS, a, um. Adi. [ἰχωρώδης] *Sanie et impuro sanguine conspersus.* Plin. 7, 15 Ergo quum grauidis fluxit, inualidi, aut non vitales partus eduntur, aut fantoli, vt auctor est Nigidius. *add.* Oct. Horat. 1, 7.

SANITAS, *vid.* SANVS.

SANNA, ae. f. [χλεύη, χλευασία] *Derisio gestu mimico expres naso praecipue.* *Hinc* Iuuen. Sat. 6, 306 I nunc, et dubita q forbeat aëra sanna Tullia: *rhonchos irrisores notat.* Rugosa san cadat naso Pers. Sat. 5, 91. *i. Subsannatio quae fit cum crispatione et rugatione nasi, remittatur.* Pers. 1, 58

O Iane, a tergo quem nulla iconia pinsit,
Nec manus auriculas imitata est mobilis albas,
Nec linguae, quantum sitiat canis Apula, tantae.

Et mox, posticae occurrite sannae. Vet. Schol. Tria, *inquit*, genera sannarum: aut manu significare iconiam; aut appositо tempribus pollice auriculas asininas; aut linguam sitientis canis. San autem dicitur os distortum cum vultu, quod facimus, cum alios dedemus. Inde sanniones dicti, qui non rectum vultum habea *Vid. Casaub. hic p. 102 et 106. itemque ad* Sueton. Calig. c. 56 *extr.*

SANNALI, *in Vet. Cod. apud* Turneb. 6, 19 *vocantur, qui in p risque sunt* SATMALI *apud* Melam 3, 5. Quibus magnae aures, et ambiendum corpus omne patulae, nudis alioqui pro veste sunt. *locus vexatae admodum lectionis. Quae verior videtur lectio, eam dimus in* PAROTII. *Sed add. Voss. et Gronou. ad l. c. Melae.*

SANNĀTOR, ōris. m. [μυκτηριστὴς Gloss. Gr. Lat.] *Derisor tanquam a verbo* Sannare, *cuius compositum est* subsannare.

SANNIO, ōnis. m. [χλευαστὴς] *Qui soluto risu, et contorto oris ac corporis totius partibus immoderatam quandam alios deridendi facultatem effingit, et aliorum mores inepto quodam gestu per contemtum exprimit, vt stultus propemodum videatur, ac ridiculus.* Cic. de Orat. 251 c. 61 Quid enim potest esse tam ridiculum, quam sannio est? ore, vultu, imitandis moribus, voce, denique corpore ridetur ip Idem Fam. 9, 16 *extr.* Salis enim satis est, sannionum parum. *Co h. l. Gronou.* Sanniones, dicuntur a Sanniis, qui sunt in dictis tui, et in motibus, et in scenis, quos μωρὰς vocant Graeci, *inquit* N nius 1, 302. *add. Demster. Paralip. ad Rosin. 5 c. 6.*

SANO, āre. SANOR, āri. *vid.* SANVS.

SANQVĀLIS, is. f. *Auis.* Plin. 10, 7 Sanqualem auem que immussulum, augures Romani in magna quaestione habent. I mussulum aliqui vulturis pullum arbitrantur esse, et sanqualem o fragae. Massurius sanqualem ossifragam dicit esse, Immussulu autem pullum aquilae prius quam albicet cauda. *Sic Hard. al.* Mussrius, *et* Sangualis. Liu. 41, 13 (17) Prodigia eo anno nuncia in Crustumino auem sangualem *(sic Drakenb.)* quam vocant sacru lapidem rostro cecidisse. *A* Sanco *Deo* Sanqualem *dici ait* Festu Sangualis auis appellatur, quae in commentariis auguralibus ossifra dicitur, quia in Sangi Dei tutela est. *Sic supplent A. Augustini Sed Scal. ita:* Sanqualis auis a quibusdam Ossifraga appellatur. E dem in Commentariis auguralibus Sanga dicitur, quia in Dei Sangi tela est. *Addimus locum* Festi, Alites volatu auspicia facientes, istae p tabantur, buteo, sanqualis, immusculus, aquila, vulturius. *Conf. sup* IMMVSCVLVS *et* IMMVSSVLVS. ¶ 2 Sanqualis porta appellat proxima aedibus Anci. *Sic* Paullus ex Festo. *Sed Scaliger fragmentu* Festi *ita explet*, Sanqualis porta appellata est ab aui sanquali, ideoqu eodem est nomine, quo auis ipsa appellatur.

SANSVCVS, *vid.* SAMPSVCHVM.

SANTERNA, ae. f. [χρυσοκόλλα] *Eadem quae chrysocolla* Plin. 33, 5 Chrysocollam et aurifices sibi vindicant agglutinando auro et inde omnes appellatam similiter vtentes dicunt. Temperatu autem ea Cypria aerugine, et pueri impubis vrina, addito nitro Teritur Cyprio aere in Cypriis mortariis: santernam vocant nostri Idem 34, 12.

SANTŌNES, *et* SANTŌNI. [Σάντωνες] *Populi Galliae,* nc longe a Tolosatium finibus, quae ciuitas est in prouincia, *vt ait* Cae Bell. Gall. 1, 10. Santoni *sunt eid.* 3, 11, 5. Lucan. 1, 422 — Gaudetque amoto Santonus hoste. *Hinc*

SANTONIVS, a, um. Iuuen. Sat. 8, 145 Tempora Santonico velas ad perta cucullo. *add.* Martial. 14, 133. Oceani littora Santonici Tibul. 1, 8, 1 ¶ 2 Santonica Herba, [Σαντωνικὸν] *quam* Absinthium Santonicum *voc* Plin. 27, 7. Columel. 6, 25 Potest etiam cum arida fico et eru conteri herba Santonica, et formata in offam, sicut faliuatum demitt

SANVS, a, um. Adi. [ὑγιὴς, ὑγιεινός] *Integer et incorruptus. bene habens, ad corporis pariter valetudinem, et animi statum inconcussu pertinet.* Cic. pro Sext. 135 c. 65 Non ea est medicina, quum sanae parti corporis scalpellum adhibetur. Idem pro Sext. 97 Qu integri sunt, et sani. Cic. Off. 3, 92 c. 24 Si quis medicamer tum cuipiam dederit ad aquam intercutem, pepigeritque, si eo medica mento sanus factus esset, *etc.* Idem Philipp. 2, 101 c. 39 Qua medicus ille te sanum fecisset. Fieri sanum ex morbo Cato c. 15 Strumae sunt sanae Scribon. 228. Nec quisquam ex illo vulner sanus abit Propert. 2, 12, 12. ¶ 2 *Ad animum translatu* Ter. Eun. 3, 5, 8 Quid mihi quaeram: sanus sim: anne insaniam Idem Heaut. 4, 3, 29 Satin' sanus est, aut sobrius? *Sic* Cic. d Diuin. 2, 94 Sanus homo. Pro sano aliquid facere Caes. Bel Gall. 5, 7. Homo sanus, *cui opponitur* Furiosus Cic. Acad 4, 8 c. 28 *pr. Conf.* Idem de Inuent. 2 c. 45. Male sanus, *i. Insanien* Cic. Att. 9, 15. Mentis sanus Plaut. Trin. 2, 4, 53. Mens ben sana Hor. Serm. 1, 9, 44. Si sana Mens esset Nep. 17, 5, 2. Cic de Nat. Deor. 2 Esse igitur deos ita perspicuum est, vt id qui neget vix eum sanae Mentis existimem. Orandum est, vt sit Mens san in corpore sano Iuuenal. 10, 356. Mentis sanae vix compos Ouid Met. 8, 35. Cic. Att. 9, 18 Misi etiam Caesaris ad eos sana mente scriptas literas, quomodo in tanta insania? Cic. Fam. 12, 2 Nullam partem et aetatem sanae ac saluae Reip. gustare potuisti. Sa num genus dicendi Cic. in Bruto 272. *i. Incorruptum. Compar* Hor. Serm. 2, 3, 241 — Qui sanior, ac si Idem illud in rapidum flumen, iaceretue cloacam? Qui ad philosophorum scholas venit, aut sanior domum redeat, aut sanabilior Sen. Epist. 108. Saniores oratores Cic. de Clar. Orat. 51 c. 13. *Superl.* Etiam sanissimo dari debet cibus Cels. 3, 4. Crescebat interim indies Sullae exercitus, confluentibus ad eum optimo quoque et sanissimo Vell. 2, 25, 2. Sanissimi iuuenes Augustin. de C. D. 20, 2. *Conf.* Ambros. Serm. 90 *sub fin.* Cic. Acad. 4, 89 *pr.* c. 28 *pr.*

SANE. Adu. [ὑγιῶς] Plaut. Curc. 1, 3, 20 Bonum est pauxillum amare sane, insane non bonum est. Eutemon dixit sanius quam Glycon Sen. Controu. 34. *Compar.* Hor. Carm. 2, 7, 26 — Non ego sanius, Bacchabor Edonis, *i. Libet mihi Edonos illos Thraciae populos bibaciissimos intemperanter bibendo imitari.* ¶ 2 *De illa affeuerandi et concedendi particula* Sane *vid. supra suo loco.*

SANI-

SANITER. Aduerbium priſcum *auctore* Nonio 11, 51 Afran. Melenſibus, Adeſto, aſſentio te non amare me, at adorare ſaniter.

SANĬTAS, ātis. f. [*ὑγεία, ὑγιωσία, ῥώσις, ῥώμη*] *Proprie ad corporis valetudinem pertinet, deinde ad animum transfertur.* Quinctil. 5, 7 Si robur corporibus bonum non eſt, minus ſanitas. Petere ſanitatem aegri Quinctil. 2, 17. *De Animo: nam* Dementia res eſt ſanitati contraria Celſius *ap.* Sen. Controu. 12. Cic. Fam. 12, 10 Quibus tamen ad ſanitatem redeundi ante Cal. Septemb. poteſtas facta eſt. *ad partes meliores in Rep.* Cic. Tuſc. 3, 9 c. 5 Ita fit, vt ſapientia ſanitas ſit animi, inſipientia autem quaſi inſanitas quaedam, quae eſt inſania eademque dementia. Metri ſanitas, *vid.* METRVM. Inſulſitatem et inſolentiam tanquam inſaniam quandam orationis odit, nitatem autem et integritatem quaſi religionem et verecundiam oratoris probat Cic. de Clar. Orat. 283. *Vid.* Succus orationis, *in* SVCCVS. Eloquentia omnem illam ſalubritatem Articae dictionis quaſi nitatem perdidit Cic. de Clar. Orat. 51. Qui incorrupta ſanitate ut Cic. de Opt. Gen. Orat. 8 c. 3. *Sic* Quinctil. 12, 10, 15. num quemque ſcelus de ſanitate ac mente deturbat Cic. in Piſon. 46. Reddere ſanitatem veram Celſ. 8, 2. Reddita ſanitas Celſ. 5, 20. Cic. pro Sulla 83 Adeone vobis alienus a ſanitate, adeo oblitus continentiae meae, adeo immemor rerum a me geſtarum eſſe videor?

SANO, āre. [*ὑγιόω, ἰάομαι*] *Sanum facere.* Cic. Tuſc. 4, 82 Ciſque repentinus oculorum tumor ſanatur, quam diuturna lippitudo pellitur. Nihil reliqui feci, quod ad ſanandum me pertineret ep. 25, 21, 5. Corpora vix ferro quaedam ſanantur Ouid. Rem. mor. 527. Medicina ſanat dolores Propert. 2, 1, 57. Medimentum ſanare *dicitur* Scribon. 99. Sanandi ſcientia vnius artis Idem Ep. m. Carmine et herbis ſanare Ouid. Met. 10, 397. ulnera ſanare Idem ex Pont. 1, 5, 22. Sanare vulnera Reipublicae; *per translationem* Cic. de Fmib. 4, 66 c. 24. Quos quidem o, ſi vllo modo fieri poſſet, non tam vlciſci ſtudeo, quam ſanare, et ſos placare Reip. Cic. in Catil. 2, 17. Animos ſanare et mens confolatione Caeſ. Bell. Gall. 8, 38. Idem Bell. Ciuil. 1, 55. iras ſanare Tibull. 2, 3, 13. Cic. Fam. 5, 16 Quae leuare Dolorem tuum poſſet, ſi minus ſanare potuiſſet. Malum ſanabunt vi- Propert. 3, 17, 10. Malum natiuum ſanare Cic. pro Domo 12. rempublicam aegram et labentem ſanare et confirmare Cic. pro Mur. 69 c. 25. Idem Verr. 5, 120 c. 46 Auaritiae vulnera crudelitatis remediis poſſe ſanare. *Paſſiue* Lucret. 3, 509 Et quoniam ventem ſanari, corpus vt aegrum Cernimus, *etc.* Pars ſanitatis, ille ſanari, fuit Sen. Hippol. v. 249. Vbi turpis eſt medicina ſanari piget Idem Oed. v. 517. Domi ſanata diſcordia u. 2, 32.

SANANS, antis. Partic. Omnia ſanantem appellant Druidae Teutatem Plin. 16, 44 f. 95 Circumibat Ieſus, ſanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo Vulg. Matth. 4, 23.

SANATVS, a, um. Part. Qua radicula inuenta et Ptolemaeus ſanatus dicitur, et multi milites vulnerati Cic. Diuin. 2 c. 66. *Add.* ind. Rem. Am. v. 113 *et vlt.*

SANĀTOR, ōris. m. Vulg. Interp. Exod. 15, 17 Ego Dominus ſanator tuus.

SANATIO, ōnis. f. [*ἴασις*] Cic. Tuſc. 4, 35 c. 15 *extr.* Eorum tur malorum in vna virtute poſita ſanatio eſt. Ibid. 60 Haec propria, et certa ſanatio, ſi doceas, *etc.* *Conf.* Tertull. de Fuga Perfec. c. 3.

SANABĬLIS, e. Adi. [*ἰάσιμος*] *Quod facile ſanatur.* Cic. Tuſc. 80 c. 37 Qui autem natura dicuntur iracundi, aut miſericordes, aut tidi, aut tale quid, ii ſunt eiusmodi conſtituti quaſi mala valetudine imi, ſanabiles tamen. Quisquis dolor deorſum tendit, ſanabi- eſt Celſ. 2, 8. *Conf.* Idem 7, 4. Sen. de Ira 2, 13. *et de* en. 2, 7. *vt. ſupra in* SANVS. Genus vulneris ſanabile Ouid. ex nt. 2, 2, 59. Vulnus Sanabile Idem Rem. Amor. 101.

SANISCO, ēre. [*ὑγιάζω*] *Sanum fieri.* Columel. 6, 7 *extr.* Sed lnera facta igne, dum ſaneſcunt, detricare bubula vrina conuenit. ln. 17, 23 Diu enim dolent talia quoque vlcera et difficile ſaneſcunt. *Ide* Celſ. 5, 18. *et* 5, 26. *et* 8, 4. Saneſcunt dentes, dum tauri le iuuantur Sammon. v. 231.

SANATES, *vid. in ſuo loco.*

SANATIVVS, a, um. Adi. *Sanabilis.* Conducere ſanis et ſanat is Sarisb. 7, 10.

SANIFER, a, um. Adi. *Sanitatem afferens.* Virtus Paullin. Nol. 7 tal. Felic. 7, 224.

S A P

SĂPA, ae. f. [*ἕψημα, σίραιον*] Potio facta ex muſto Scribon. 111. *muſtum coctum ad tertiam partem, vt deſcribit* Plin. 23, 2 f. 30 Vino ignata res ſapa eſt, muſto decocto, donec tertia pars ſuperſit. Ex eo hoc melius. Columel. 12, 19 *fr. ita loquitur, vti hoc nomine comprehendat, ſiue quarta, ſiue tertia, ſiue denique dimidia pars muſti decocta fuerit* Defrutum *autem ita deſcribit, vt Plinius* ſapam. *Caetum* Plin. 9, 56 *de cochleis*, Quin et faginam earum commentatus eſt ſoa et farre, aliisque generibus. *Vid.* Varro de R. R. 3, 14 *extr.* In. 14, 9 f. 11. Pallad. Ian. 15. Sapa quod nunc mellaceum dimus, muſtum ad mediam partem decoctum. Varro de Vita p. Rom. l. 1 Sapam appellabant, quod de muſto ad mediam partem decoxerant. Nonius 17, 14. Purpurea ſapa Ouid. Faſt. 4, 778.

SAPAI, orum. m. *Populi ſunt in Thracia.* Plinius 4, 11 Inter Etos, Diobeſos, Carbyleſos, inde Bryſas, Sapaeos. Exta canum vi Triuiae libare Sapaeos Ouid. Faſt. 1, 389.

SAPERDA, ae. m. [*κωλίδος*] Non. 2, 823 Saperdae, quaſi Sapices et elegantes Varro Modio, Omnes videmur nobis eſſe belli, ſaperdae, feſtiui, quum ſimus *σαπρὸι*. *Sic Merc. pro vltima voce* copriae *et Lipſius; i. Scurrae, vt exponit Scaliger. Vid. Voſſ. Inſtit. Or. 5 p.* 3. *σαπρὸι, i. Putidi, legit et exponit etiam Iunius.* ¶ 2 Sperda, *piſcis nomen.* Perſ. Sat. 5, 134 Et quid agas, rogitas? saperd adiuehe Ponto. *Athenaeus* Saperdam *appellat* Coracinum. *Vid. Caub. 7, 17. Ponticum opſonium ποντικὸν ὄψον vocat Archeſtratus apud Athen. 3, 30.*

SAPHON, onis. m. Funis in prora poſitus vt ex Caecilio habet Hor. 19, 4. *Iſ. Voſſ. ad Catull. p. 13 ineptiarum poſtulat Iſidorum, e.* Saphonem, Safonem *ſ.* Sauonem *flumen Campaniae accipit inter Liri et Vulturnum. Vid.* SAVO.

APHIRVS, *vid.* SAPPHIRVS.

APIDVS, SAPIENS, SAPIENTIA, *vid.* SAPIO.

SAPINOS, *Gemma ex genere Iaſpidum.* Plin. 37, 9 Dilutior ex eodem ſapinos vocatur.

SAPINVS, i f. [*ἔλατη*] *Arbor.* Plin. 16, 39 f. 761 Abietis quae pars a terra fuit, enodis eſt: haec qua diximus ratione illuuiata decorticatur, atque ita ſapinus vocatur: ſuperior pars nodoſa duriorque, ſiſterna. Et in ipſis autem arboribus robuſtiores Aquiloniae partes. Et in totum deteriores ex humidis opacisque: ſpiſſiores ex apricis et diuturnae. Ideo Romae infernas abies ſupernati praefertur *Conf.* Vitruu. 1, 2. ib. c. 12. Varr. de R. R. 1, 6, 6 (vbi ſappinus) *Bald. Lex.* Vitr. *p. 104.*

SAPINVS, a, um. Adi. [*ἐλάτινος*] Columella 12, 5 Alii nucibus ſapineis ardentibus idem efficiunt. *Conf.* Vitruuius 2, 9. Plin. 15, 10.

SAPIO, ui, ĕre. [*χυλίζω*] *Proprie pertinet ad ſenſum guſtûs: dicunturque res ipſa ſapere, quae aliquem habet ſaporem.* Iuuen. Sat. 11, 81 Qui meminit, calidae ſapiat quid vulua popinae. Anas, v. v. Iucundiſſime ſapit Columel. 7, 8. Mare ſapit Plin. 14, 7. Laudatiſſimi conchylium ſapiunt Plin. 9, 17. Oleum male ſapiet Cato de R. R. c. 66. *Verum* ¶ 2 Cic. de Finib. 2, 24 c. 8 Nec enim ſequitur, vt cui cor ſapiat, ei non ſapiat palatus. *h. e. De ſaporibus recte iudicet.* ¶ 3 Sapio, *interdum refertur ad odorem:* vt Cicero *apud* Plinium 17, 5 f. 3 Meliora, inquit, unguenta eſſe, quae terram ſapiunt, quam quae crocum. Plaut. Pſeud. 2, 4, 47 Sed iſtic ſeruus ex Cariſto hic qui aduenit quid ſapit? CH. hircum ab alis. *Al.* Vsque a cunabulis, *nullo aut inepto ſenſu. Vid. Turnebus et Gronou. ad l. c. et add.* Quinctil. 6, 3, 107 Atticiſmos ille redolens Athenarum proprium ſaporem. ¶ 4 Sapere, [*φρονεῖν, πέπυσθαι*] *ad animum ſaepiſſime transfertur, pro Sapientem eſſe, ſeu Rectam ſententiam vel opinionem habere.* Ter. Adel. 3, 3, 37 Illuc eſt ſapere, non quod ante pedes modo eſt videre, ſed etiam illa, quae futura ſint proſpicere. Ibid. 5, 3, 41 Video eos ſapere, intelligere, in loco vereri, inter ſe amare. Feliciter is ſapit, qui periculo alieno ſapit Plaut. Mere. 4, 7, 40. Cic Fam. 14, 1 Nam quid ego de Cicerone dicam? qui quum primum ſapere coepit, acerbiſſimos dolores miſeriasque percepit. Martial. 9, 6 Nubere vis Priſco, non miror, Paulla, ſapiſti: Ducere te non vult Priſcus; et ille ſapit. Nemo mortalium omnibus horis ſapit Plin. 7, 40. Pectus ſapit illi Plaut. Bacch. 4, 4, 12. Idem Pſeud. 1, 5, 81 Deſiſte, recte ego meam rem ſapio. *h. e Scio, quid mihi agendum ſit.* Cic. de Diuin. 1, 133 Qui ſibi ſemitam non ſapiunt, alteri monſtrant viam. *Ex Poëta.* Ter. Heaut. 5, 1, 50 Nonne id flagitium eſt, te aliis conſilium dare, Foris ſapere; tibi non poſſe auxiliarier? Sapiunt Male miſeri Plaut. Merc. 4, 6, 8. Sapere pleno pectore Plaut. Epid. 2, 2, 101. Sapitis plus, vel ſatis Idem ibid. 2, 2, 77. Plaut. Trin 3, 3, 10 Nemo ſolus Satis ſapit Idem Mil. 3, 3, 12. Cic. Att. 14, 5 Nam iſta quidem Caeſaris libertorum coniuratio facile opprimeretur, ſi recta ſaperet Antonius. Haud Stulte ſapis, ſi quidem id ſapere eſt Ter. Heaut. 2, 3, 81. Plaut. Perſ 1, 3, 28 Sapis multum ad genium. *h. e. Noſti probe curare cuticulam et indulgere genio.* Ad alia omnia aetate ſapimus rectius Ter. Adelph. 5, 3, 46. Plaut. Truc. 4, 4, 1 Blittea et lutea eſt meretrix, niſi quae ſapit in vino ad rem ſuam. Cic. Off. 2, 48 Quem qui audiunt, intelligere etiam et ſapere plus quam caeteros arbitrantur. Cic. Fam. 7, 29 Quamquam quis, qui aliquid ſapiat, nunc eſſe beatus poteſt? Qui ipſe ſibi ſapiens prodeſſe nequit Nequidquam ſapit Cael. ad Cic. Fam. 8, 6. Cic de Diuin. 2, 81 c. 39 . . . Quaſi vero quid nam ſit tam valde, quam nihil ſapere, vulgare. Idem Verr. 1, 55 Hic plane nihil ſapit. Per ſe ſapere Hor. in Arte Poët 267. ¶ 5 Sapiui, pro Sapui antiquis. Nouius Virgine praegnante, Quando ego plus ſapiui, qui ſullonem compreſſi quinquatribus Nonius 10, 31. *Huc referendum illud* Sapiſti, *quod habuimus ex* Mart. 9, 6.

SAPIENS, entis. Adi. [*σοφὸς, ἀξιὸς, ἄλλων*] *Qui ſapit.* Cic. Off. 1, 16 c. 5 Vt enim quisque maxime perſpicit, quid in quaque verissimum ſit, quique et acutiſſime, et celerrime poteſt videre et explicare rationem, is prudentiſſimus et ſapientiſſimus rite haberi ſolet. Idem pro Cluent. 84 c. 31 Sapientiſſimum eſſe dicunt eum, cui quod opus ſit, ipſi veniat in mentem: proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet. Miſera mors ſapienti non poteſt accidere Cic. in Catil. 4, 3. Idem Philipp. 10, 17 Quis aut ſapientior ad coniecturam rerum futurarum? Ad normam alicuius ſapiens, *vid.* NORMA. Facere ſapientem Quinctil. 1, 10. Formare ſapientem Idem 1, 10. Iudicatus ſapiens, *vid.* IVDICO. Dictum ſat ſapienti Plaut. Perſ. 4, 7, 19. Aetas ſera et ſapientior Ouid. de Arte Am. 1, 65. Conſilium ſapiens Idem Met. 13, 433. Excuſatio ſapiens Cic. Att. 1, 16. Mores ſapientes Plaut. Rud. 4, 7, 25. Nutrices ſapientes Quinctil 1, 1. Populus ſapiens Hor. Epiſt 2, 1, 18. Puella ſapiens Ouid. Met. 10, 622. Vir bonus et ſapiens Hor. Epiſt. 1, 7, 22. Sapientes *κατ' ἐξοχὴν apud Graecos fuere, Cleobulus, Solon, Chilo, Pittacus, Thales, Bias, Periander: quorum multae ſunt ſententiae, quas* leges vitae *vocat* Quinctil. 5, 11. Lactantius 4, 1 Temere eos ſibi Sapientum nomen tribuiſſe *affirmat. Eſt inter* Auſonii *carmina* Ludus ſeptem Sapientum, *vnde modo vltimos verſus ponemus,*

> Chilon, cui patria eſt Lacedaemon, Noſcere ſe ipſum.
> Periander, Trepidam moderare, Corinthius, iram.
> Et Mitylenaeis, Nimium nil. Pittacus, oris.
> Menſura optima, ait Cleobulus Lindius, in re.
> Exſpectare Solon finem docet, ortus Athenis.
> Plures eſſe Bias prauos, quem clara Priene.
> Mileti, fugiſſe, Thales, vadimonia, alumnus.

SAPIENTIA, ae. f. [*σοφία*] *In primo ſenſu ad ſenſus corporeos pertinet, et de ſapore dicitur. Sic lalit in hac voce* Ter. Adel 3, 4, 62 Hoc ſalſum, hoc aduſtum eſt, hoc lautum eſt parum: illud recte: ſedulo moneo, quae poſſum pro mea ſapientia. De fumo facies, ſapientia de mare nata eſt Sympoſ. Aenigm. 83. *de perna.* ¶ 2 *Sed plerumque ad animum refertur, et eſt, vt ait* Cic. Tuſc. 4, 51 Rerum diuinarum et humanarum ſcientia cognitioque, quae cuiusque rei cauſa ſit. *Vid.* Idem Off. 2, 5. *Sed quo diligentius attenderis, tanto magis intelliges, ſapientiae nomen late admodum patere, vt omnium cognitionem veri et boni, mentisque ad verum bonum applicationem comprehendat.* Ita fit mater omnium bonarum rerum ſapientia: a quovis amore, Graeco verbo Philoſophia nomen inuenit Cic. de Legib. 1, 58 c. 22. Sapientia, hominis cuſtos et procuratrix Idem de Fin. 4, 1. Sapientia, moderatrix omnium rerum Cic. de Inuent. 1, 5.

Princepsque omnium virtutum est illa sapientia, quam σοφίαν Graeci vocant Cic. Off. 1, 153 c. 43. Primus sapientiae Gradus est, falsa intelligere: secundus, vera cognoscere Lactant. 1, 23. Doctores sapientiae, pro Philosophis Tacit. Ann. 14, 16. Morbus Sapientiae Plin. 7, 51 f. 52. *cum homines* per sapientiam moriuntur, *vt loquatur p. a. c. 50 f. 51. i. integris sensibus et mente sana. Opponit enim* furoris morbum. Praecepta sapientiae Quinctil. 1, 4. Professores sapientiae Idem in Prooem. l. 1. *de Philosophis.* Sapientia custodiendae ciuitatis Cic. de Orat. 2, 154. Studia sapientiae Tacit. Ann. 14, 56. Studium Celsi. 1 praef. Vbi sapientiae consultissima Via? Petron. c. 88. Caelestis sapientia Hor. Epist. 1, 3, 27. Plin. 18, 3 *in fine;* D. Syllanus Sapientiae Compositissimae. *Sed post editum,* Sapientes vero complures. Consummata sapientia, *vid.* CONSVMMO. Cic. Philipp. 13, 6 Nae ego illam Eruditam sapientiam non audiam. Fracta sapientia cadet Ouid. Trist. 5, 12, 13. Inops dicendi sapientia, *vid.* INOPS. Insanientis sapientiae consultus Epicureus Hor. Carm. 1, 34, 2. Cic. de Orat. 2, 144 c. 33 Illam otiantem et dormitantem sapientiam, Scaeuolarum et caeterorum beatorum otio concedamus. Sapientiam *vult accipi Iurisprudentiam*, Otiantem et dormitantem, *quia languet otio, domique secura manet. Signum* languoris et securitatis *est* otiatio. *Significat Iurisconsultos non agitari tumultu forensium causarum dictionumque: sed in otio securaque tranquillitate de iure consultionibus domi respondere.* Peruersa sapientia Tuberonis Cic. pro Muraen. 75. Virtus est vitium fugere, et sapientia Prima stultitia caruisse Hor. Epist. 1, 1, 41. Apul. Apol. p. 328, 4 Est ille Poëtae versus non ignotus, Odi puerulos praecoci sapientia. Plaut. Trin. 2, 2, 88 Non aetate, verum ingenio Adipiscitur sapientia. *i. paratur.* Compilare sapientiam alienus, *vid.* COMPILO. Sapientia vino Obumbratur Plin. 23, 1. *prouerbium.* Sapientiam, *pro Iudicio videtur ponere* Cic. in Orat. 70 Sed est eloquentiae, inquit, sicut reliquarum rerum, fundamentum sapientia. Vt enim in vita, sic in oratione nihil est difficilius, quam quid deceat videre. πρέπον appellant hoc Graeci, nos decorum sane decorum. *Pro prudentia:* Nunquam temeritas cum sapientia commiscetur, nec ad consilium casus admittitur Cic. pro Marc. c. 2. *Conf.* pro L. Manil. c. 7. *Pro Clementia, lenitate:* Re iniquum est, sed tua sapientia fit aequissimum Cic. pro Deiot. c. 2. *Add.* Idem pro Marc. c. 6. *Nempe verum est, quod diximus,* Sapientia *omne studium veri et boni, omnem possessionem, complectitur.*

SAPIENTIĀLIS, e. Adi. *Sapientia pollens.* Tertull. de Anim. 15 Summus in anima gradus vitalis et sapientialis. *Add. ib p. p.*

SAPIENTIPŎTENS, entis. Adi. [σοφοκράτωρ] Cic. de Diuin. 2, 116 c. 56 Postremo quamquam semper fuit, vt apud Ennium est, stolidum genus Aeacidarum, bellipotentes sint magis quam sapientipotentes, tamen hanc amphiboliam versus intelligere potuisset.

SAPIENTER. Adu. [σοφῶς] Plaut. Men. 5, 7, 2 Imperium meum sapienter habeatis curae. Vitam sapienter instituere Ter. Andr. 1, 1, 40. Cic. pro Domo 77 Quia ius a maioribus nostris, qui non ficte et fallaciter populares, sed vere et sapienter fuerunt, ita comparatum est, *etc.* Agendum sapienter Ouid. Met. 13, 377. Amare sapienter Idem Epist. 21, 57. Facere sapienter Cic. pro Rosc. Amer. 70. Facere aliquid sapienter et fortiter Idem Fam. 1, 7. Monere sapienter Cic. de Finib. 3. Vti ratione sapienter Quinctil. 2, 5. *Compar.* Cic. Fam. 2, 6 (7) Nemo est qui tibi suadere sapientius possit te ipso. Quod difficilius putatur, multo sapientius tulit secundam quam aduersam fortunam Nep. 20, 1, 2. *Superl.* Seruius sapientissime perfecit, vt *etc.* Cic. de Clar. Orat. c. 42.

SAPOR, ōris. m. *a* Sapio. [χυλὸς, χυμὸς] *Qualitas illa, quae lingua siue gustu deprehenditur. Interdum etiam ipse Sensus, quo aliquid sapimus, et gustu quale sit dignoscimus.* Plin. 15, 27 Interim, quae sunt communia et pomis omnibusque succis saporum genera, tredecim reperiuntur, dulcis, suauis, pinguis, amarus, austerus, acer, acutus, acerbus, acidus, salsus. *Deinde peculiariter de* vini, lactis, aquae, sapore *disputat.* Cic. de Finib. 3, 34 c. 10 Vt enim mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis, non comparatione cum aliis, dulce esse sentitur. Sapor oris Plin. 30, 4. Acumen saporis, *vid.* ACVMEN *in* ACVO. Asper in ore sapor Virg. Georg. 4, 277. Acidulo sapore iucunda pira Plin. 15, 15 f. 16. *et* 2, 100 Sapor maris Asper. Asperrimus sapor, Calidus ac vinosus sapor, Cerealis sapor, Cibarius sapor, *vid. ff. ll.* Dulcis sapor Hor. Carm. 3, 1, 19. Durus sapor Virg. Georg. 4, 102. Ferruginei saporis aqua Plin. 31, 2. *vid* FERRVM. Foedus sapor Lucret. 2, 401. Horridus sapor Plin. 3, 13. Ingrati saporis caseus, *vid.* INGRATVS. Inirmi saporis vinum, *vid.* INFIRMVS. Inimitabilis sapor Quinctil. 2, 10. Iucundus, Medicatus, Mulseus sapor, *vid. ff. ll.* Salsi saporis humor Lucret. 6, 928. Caseus Sciti saporis Apul. Met. 1 p. 104. Tardus sapor Virg. Georg. 2, 126. Tristis sapor Ouid. Trist. 4, 6, 12. Vinosus sapor Plin. 12, 13. Adiudicare saporem, *vid.* ADIVDICO. Capi aliquo sapore Cic. pro Cael. 42. Conspurcare tetro sapore omnia Lucret. 6, 21. Domare saporem durum Virg. Georg. 4, 102. Imbuere sapore Quinctil. 1, 1. Infuscare saporem, *vid.* INFVSCO. Nosse saporem, *vid.* NOSCO. Perficere saporem Quinctil. 1, 10. Redolere saporem Idem 6, 3. ¶ 2 Sapor, *per translationem, pro Iucunditate sermonis.* Cic. de Clar. Orat. 172 c. 46 Tincam Granius obruebat nescio quo sapore vernaculo. Vrbanius recinere et resonare, *vid. sub* VRBS. Sermonem habes non publici saporis Petron. 3. *i. non placentem vulgo, sed sapientibus. Ad sensum communem et intelligentiam refertur.* Arnob. 3 p. 108 Quisquamne est hominum rationis alicuius sapore contactus. *Et* Ennod. Epigr. 15 Tu mea vel tenui perfundis corda sapore. *Conf. Barth. Aduers. 43, 19.*

SAPORO, āre. *Sapore imbuere.* Petr. Chrysol. Serm. 157 Christus in nuptiis aquas saporauit in vinum. Autumni, qui dulcia poma saporat Dracont. Hexaëm. v. 539.

SAPORĀTVS, a, um. Petron. Fragm. p. 675 Mille saporatam medicatis frugibus offam. *Haud multum differt ab illo* Virg. Aen. 6, 420 Melle saporatam et medicatis frugibus offam Obiicit. *Sed alii legunt* Soporatam: de qua lectione *vid. Turnebi Aduers. 28, 45. et 29, 6 quocum consentit Hadr. Iunius. Conf. Barth. ad* Stat. Theb. 6, 235. *Sed auctoritate et ratione* saporatam *apud Virgilium praefertur.* Saporatos cibos dixit Ammian. 3, 1, 2. Pulmenta bene saporata Tertull. de Spectac 27. Comparatiuo *vsus est* Arnob. 5 p. 164 Ex sanguine saporatiore genus ducunt.

SAPŌRVS, a, um. Adi. Lactant. 3, 16, 15 Vocat Piper et Palma merces saporas. Nil est dulcius ac magis saporum Prudent. C them. 4, 49.

SAPOROSVS, a, um. Adi. Constant. Afer de Febr. c. 4 Sangu est omnibus elementis saporosior.

SAPĪDVS, a, um. Adi. *Quod gratum habet saporem.* Apic. 9, 1 Ius sapidum. *et* c. 11 Pisces sapidiores. *Add. 6, 6. Conf.* Apu Met. 2 p. 117. *et* 10 p. 244. ¶ 2 Sapidae puellae Alcin Auit. ad Soror. v. 458. *i. sapientes, ex Matth. c. 25.* Sapidus tepidus *permutantur a librariis: Burm. ad* Sanmon. v. 170.

SAPIDE. Adu. *Superl. apud* Apul. Met. 8 p. 216 Femur sapidissim concoctum.

SAPIS, is. m. *Fluuius Italiae* in Flaminia prope Cesenam vrbe Plin. 3, 15. *Est et* Sapis, *Galliae Cisalpinae fluuius Senogalliam v bem subterlabens, iuxta quam et Isaurus fluit.* Lucan. 2, 406 Cruftumque rapax et iunctus Sapis Isauro. *Add.* Sil. 8, 45 Plin. 3, 15.

SAPIVM *vel* SAPPIVM, i. n. *Picis genus.* Plin. 16, 12 *ext* Inter haec genera proprium quidam fecere sapium, quoniam ex cogn tione earum feritur, qualis dicta est in nucleis.

SAPLVTVS *vel* ZAPLVTVS, a, um. Adi. [ζάπλατος] *Va de dues.* Petron. Fragm. Tragur. c. 37 Adeo saplutus est. *Con Scheffer. Not. p. 73.*

SAPO, ōnis. m. [σμήλη, σμῆγμα] *Massa, illa vulgaris ex pingu et lixiuo cinere cocta.* Plin. 28, 12 f. 51 Prodest et sapo: Galloru hoc inuentum rutilandis capillis, ex seuo et cinere. Optimus fagin et carpino duobus modis, spissus ac liquidus: vterque apud German maiore in vsu viris quam feminis. Attrito sapone genas purga mento Sammon. c. 12 v. 155.

SAPONARIVS, i. m. Plin. Valer 1, 21.

SAPONATVM, i. n. Theod. Priscian. 1, 18.

SAPOR, *vid.* SAPIO.

SAPPHĪRVS, i. f. [σάπφειρος] *Lapis pretiosus, qui nomen se vat in plerisque Europae linguis, caelestis coloris etc.* Plin 37, 9 In aliquando et aureus puluis, non qualis in sapphirinis. Sapphirus eni et aureis punctis collucet. Caeruleae et sapphiri, raroque cum pu pura. Optimae apud Medos, nusquam tamen perlucidae. Praeter inutiles scalpturae interuenientibus crystallinis centris. *Conf.* Dio 5, 100. Tertull adu Marc 2, 10.

SAPPHIRĪNVS, a, um. Adi. [σαπφειρινὸς] *Vt*, Lapis sappl rinus Plin. 37, 9.

SAPPHIRĀTVS, a, um. Adi. [σαπφειρωτὸς] *Sapphiris inte textis variegatus.* Sidonius Epist. 2, 10 Ac si sub versicoloribus figur vernans herbida crusta sapphiratos.

SAPPHO, ūs. f. [Σαπφῶ] *Mulier non minus Lyrici carmin suauitate nobilis, quam amoribus, partim impuris in suum sexum, inf mis: cuius de vita et rebus omnia collegit diligentia Io. Christia Wolfii.* Hor. Carm. 2, 13, 25 *inducit apud inferos,* Aeoli fidibus querentem Sappho puellis de popularibus. Masc la Sappho Hor. Epist. 1, 19, 28. Lesbia Sappho Ouid Trist. 2, 365

SAPPHICVS, a, um. Adi. [Σαπφικὸς] *Vt*, Carmen Sapphi eum Diomed. p. 508. Musa Sapphica Catull. ad libellum 35, 17.

SAPROS, *putridus est Graecis,* σαπρὸς. *De caseorum generibus* Plin. 28, 9 f. 34 Sapron vocant, qui cum sale et forbis siccis e vino tr tus potusque medetur coeliacis.

SAPROPHĀGVS, i. m. [σαπροφάγος] *Qui* saprum, *i. putridu deuorat, quod* σαπροφαγῶν *vno verbo Graeci dicunt, quo verbo vtit* Martial. 3, 27 Nescio quod stomachi vitium secretius esse Suspice vt quid enim Baetice, σαπροφαγῶς.

SAPSA, *a veteribus dictum esse pro* Ipsa, *vel* sua ipsa, *colligas* Festo *voce* SAS. *Post ea enim, quae damus voce* SAS, *ita perg* Idem cum ait Sapsam pro ipsa: nec alia (*f.* aliter) ponit in lib XVI Quo res sapsa loco sese ostentatque, iubetque. *Et* Pacuui in Teucro, Nam Teucrum regi sapsa res restibiliet. *Haec ille.*

S A R

SARABALLVM, i. n. *Vestis erat Parthorum fluxio* Hieronymus in Danielem c. 3. *et* Ep. ad Innocent. de mulier septies icta.

SARABARA, ae. f. *Vestis eodem vid.* Isidor. 19, 23 Alii interpr tantur crurum Operimenta et indumenta. Eius mentio apud Sept mium Florentem de Pall. c. 4. *et* de Refurr. Carn. c. 58. Mom Turneb. 7, 20.

SARCASMVS, i. m. [σαρκασμὸς] *Latine dicitur Iocus cum am ritudine, in primis in mortuum vel statim moriturum. Vt apud* Vi Aen. 2, 547

— Referes ergo haec, et nuntius ibis
Pelidae genitori: illi mea triftia facta,
Degeneremque Neoptolemum narrare memento.

Vid. Charis. p. 247. Diomed. p. 458. Quinctil. 8, 6. I dor. 1, 36.

SARCINA, ae. f. *vid.* SARCIO.

SARCIO, si, (farcinii Val. Prob. Cathol. p. 1482 *Putsch.*) tum, *it* [καταρτάω, ἀκίσμαι] Integrum facere, inquit Festus. *Proprie Vestes consuere. Transfertur tamen etiam ad alia.* Plin. 11, 10 Ap ruentes ceras fuleiunt, pilarum intergerinis a solo fornicatis, ne det aditus ad farciendum. Cato c. 31 Vimina matura: salices per ten pus legantur, vti sit vnde corbulae fiant, et veteres farciantur. *Ad* c. 23. Deinde impudentia profequor: sed idem farciam Cic. Fan 13, 62. Centones, *vid. h. v.* Damna farcire, *Reparare* Colume 9, 15 *Sic* Caes. Bell. Ciuil. 1, 45 Dum farcire acceptum detrimen tum volunt, temere infecuti fugientes, *etc. Add.* Idem Bell. G. 6, Fideicommissum farcire Vlpian. in l. Fideicommissa §. si quis alic decem ff. de legat 3. Vt acceptum Incommodum Virtute farciret Caes. B. C 3, 73. Infamiam farcire Idem Bell. Ciuil. 3, 74. Ru nas farcire generis lapsi Virg. Georg. 4, 449. Cic. Fam. 3, 1 Quo cum ita sit, perficiam profecto, vt longi temporis vsuram, qua carnim interuissa nostra consuetudine, et gratia, et crebritate, et magnitudin officiorum meorum farciam.

SARTVS, a, um. Partic. [ἐπισκευασθὲις] *Vt*, Male farta grati nequidquam coit, et refcinditur Hor. Epist. 1, 3, 31 Vulnus sar tum Scribon 206. Sarta tecta [ἐπισκευὴ, κατασκευὴ] *vocabat tu*

.., auctore Festo, *voce* SARTI, Opera publica quae locabantur, vt integra praestarentur. Sarta tecta *exigendi cura ad Censores spectab, interdum etiam ad Aediles, raro ad Praetores, nec nisi quum Senatus areuerat*, Cic. Verr. 1, 128 c. 50 Quum L. Octauius, Caesar Aurelius Consules, aedes sacras locauissent, neque potuissent omnia sarta tecta egere, neque ipsi, neque ii Praetores, quibus erat negotium datum, C. Verdos, et M. Caesius: factum est Senatusconsultum, quibus de sarti tectis cognitum et iudicatum non esset, vti C. Verres, P. Caelius Pretores cognoscerent, et iudicarent. *Idem paullo post*, Quaestiuit, qs aedem Castoris sartam tectam deberet tradere. *Et rursus*, Monumentum illa amplitudine, illo opere quamuis sartum tectum, interumque esset: tamen aliquid se inuenturum, in quo moliri praedique posset, arbitrabatur. *Ex cuius orationis lectione, facile intelligitur, quomodo sarta* tecta locari *solerent* exigique. Liu 42, 3 Censem moribus regendis creatum, cui sarta tecta exigere sacris publicis elloca tuenda more maiorum traditum esset. Censores sarta tecti acriter et cum summa fide exegerunt Liu. 29, 37 *fr.* Quibus sarta tecta aedium sacrarum locorumque communium tueri possunt C. Fam. 13, 11. Idem Verr. 1, 136 c. 50 *de Cheludone meretrice*, Cui illo praetore — in his sartis tectisque dominata est. *Sic lendum, cum dicat* Asconius, Addiditque, vt esset plenum dictum: m sarta tecta dicuntur. Vopisc. Aurel. 35 De proprio possessos, quas in Mauritania habuit, sartis tectis Capitolio deputauit. *Spe eo vtuntur ICti. V. g.* l. 17 D. de vsu et habit. *etc. Metaph.* C. Fam. 13, 50 Hoc mihi da atque largire, vt M. Curium sartum et tum, vt aiunt, ab omni incommodo, detrimento, molestia sincerum ingrumque conserues. Plaut. Trinum. 2, 2, 36 Sarta tecta tua precepta pater vsque habui mea modestia.

ARTE. Adu. Integre. Festus. *Add.* Charis. 2 p. 195.

ARTOR, ōris. m. Non. 1, 24 Sartores dicuntur non solum a sarriendo, verum etiam a farriendo, *vid. in* SARRIO, SARRITOR.

ARTRIX, īcis. f. *apud* Frontonem p. 1327.

ARTŪRA, ae. f. *Refectio, instauratio.* Per sarturas veteris linteffluens Sen. de Vita Beata c. 25. Columel. 4, 26, 2 Iugo, si n erit opus noua sartura, recentia vincula inserantur. *Add.* P. . 18, 27.

ARSŪRA, ae. f. *Idem.* Varr. R. R. 3, 9, 1 Ego quae requiro f urae assurae membra de palumbis. *Vid.* Turnebi Aduers. 24, 22. *q vtcunque hanc lectionem Victorianam interpretatur*, requiro sarsurae *i. l farciendum id, quod deest tractatui nostro. Sed melius sententiae* c iditur, *si legamus cum primis editt.* farturae *vel* farsurae *a* f iendo.

ARCINA, ae. f. [*Φορτίον ὑδροφορικὸν* Gloss. Lat. Gr. farcinae, *σκεύη ὑδροφορικὰ* Gloss. Vet.] *A* Sarcio, *nescio quam bene, derivatur, et proprie est eorum, quae ad cultum, ad ornatum, et ad reliquum vsum pertinent, vti Fascis, quem quis in itinere faciendo portat.* Plaut. Mostel. 2, 1, 83 V e aduenienti farcinam imponam seni. *i. illum mendacio fallam. F c simpliciter* imponere *dicebant pro fallere.* Caes. Bell. Gall. 2, r egionem adoriri sub farcinis. Prop. 4, 3, 46 Romanis vtin patuissent castra puellis, Essem militiae farcina fida tuae. *Sic* B eis ad Achillem, Ouid. Epist. 3, 68 Non ego sum classi farcina n pia tuae. *Metaph.* Sarcinaque haec animo non sedet apta n Ouid. Heroid. 4, 24. Vxor farcina praegnationis onerata A l. Met. 10 p. 249. *Add.* 1 p. 106, 20. *et* 5 p. 164, 17. Consingere farcinam Plaut. Trin. 3, 2, 93. Sarcinas *etiom vocant R domi cistis capsisque compositas.* Quinctil. in Pastu cadauerum, lacer relictae sine herede farcinae.

ARCINAS, *vid.* SARSINAS.

ARCINŬLA, ae. f. Dimin. [σκευάριον] Iuuen. Sat. 3, 161 Quis g r hic placuit censu minor, atque puellae Sarcinulis impar? *Ita ce emtum diuitias appellat.* Aptae farcinulae, et expeditae Catul. ad eranium 28, 2. Collige farcinulas! Iuuen. Sat. 6, 145. *Formi duortii denuntiandi. Conf.* Petron. 81. Sumo farcinulam m m Apul. Met. 1 p. 108. *Add.* Ibid. 8 p. 210.

ARCINVLATVS, a, um. Adi Equi Brito Armoric. Phil. 12, 25.

ARCINĀLIS, e. Adi. *Ad farcinas pertinens.* Ammian. 15, 7 S inalium iumentorum actuarius. *Conf.* Idem 29, 34.

ARCINOSVS, a, um. Adi. Apul. Met. 8 p. 208 Lupi vastis corpobus farcinosi. Sarcinosior Priapei. 79, 4. *i. mentulatior.*

ARCĪNO, āre. [σκευάζω Vet. Onom.] *Conf. Colu. ad* Apul. M. 5 p. 76.

ARCINATVS, a, um. Adi. [σκευοφορῶν] *Sarcinis onustus.* Pl t. Poen. 5, 2, 19 Viden' homines farcinatos consequi?

ARCINARIVS, a, um. Adi. [σκευοφορικὸς] *Quod ad farcinas pe met.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 81 Illi et inopia pabuli adducti, et quo ci ut ad id expeditiores, omnia farcinaria iumenta interfici iubent.

ARCINĀTOR, ōris. m. [σκευοφόρος, *it.* ῥάπτης Gloss. Cyr.] *Sa or, qui farcit ac reparat; vel qui farcinas compingit.* Plaut. Aul. 3, 41 Petunt fullones, farcinatores petunt. Lucilius *apud* Non. 2, 81 Sarcinatorem esse summum, fuere centonem optime. Paullus de urtis: in L. Fullo, Fullo vel farcinator, qui polienda et farcienda v inenta accepit, ex contrectatione eorum furtum facit.

ARCINĀTRIX, īcis. f. [ἐπέρεια, καλλωπίστρια, ῥάπτις Vet. Gl.] *Quae vestes sunt et reficit.* Caius in l. Et ancillarum, De peculio, Et ancillarum nomine, et filiarumfamilias in peculio actio datur: maxime si qua farcinatrix, aut textrix erit, aut aliquod artificium vulgare exerceat. Sarcinatricis in machinis Non. 1, 276. *Conf.* Fest. *in* AVS. Cyprian. Epist. 42 *edit. Oxon.*

ARCĪTOR, ōris. m. *Idem qui Sarcinator.* Inscript. apud Fabret. p. 753 M. PVPIVS. M. L. VRBANVS. SARCITOR. SIBI. ET. CLARAE. CONLIBER. ET. LAVRNTINAE. F.

ARCITRIX, īcis. f. Non. 1, 276.

ARCITECTOR, ōris. m. Isidor. 19, 19 Sarcitector dictus, quod consultis hinc inde coniunctis tabulis vnum tecti faciat corpus; idem etignarius.

ARCĪMEN, ĭnis. n. [ῥαφή] *Sutura.* Apuleius Met. 4 p. 149, 2 Tunc tenui farcimine summas oras eius adaequauimus, et iunctura ri am fetae densitate sepsimus *de latrone vrinae pelli infuendo.*

ARCION, [σαρκίον] *Est vellati Carnosa quaedam gemmarum ve- itium que Carchedonius et Smaragdus admodum peculiare.* Plin. 37, 5 Peculiare erat in his vitium Sarcion appellatum, hoc est, quaedam gemmae caro. Σαρκίον *caruncula.*

ARCITES, Gemma, quae bubulas carnes repraesentat Pl. 37, 10.

SARCOCELE, es. f. *Herniae genus* Cels. 7, 18 *cum* caro quoque inter tunicas increscit.

SARCOCOLLA, ae. f. [σαρκοκόλλα] *Lacrima arboris in Persida nascentis, inquit Dioscorides; dicta ab effectu, quem praestat, et vi potestateque sua, nempe a vulneribus glutinandis, hoc est carnibus, quas Graeci σάρκας vocant, κόλλαν enim illi glutinum vocant.* Plin. 24, 14 Sunt qui et sarcocollam spinae lacrimam putent, pollini turis similem, cum quadam acrimonia dulcem. Idem 13, 11 Fit et ex sarcocolla (ita vocatur arbor) gummi vtilissimum pictoribus ac medicis, simile pollini turis. *Vides quemadmodum Plinius et Arborem ipsam et Gummi, eodem nomine appellet. Conf. Dioscor. 3, 90.* Apul. de Herb. 31. Scribon. 22.

SARCOGRAPHIA, ae. f. Figurae, quae Sarcographia dicitur, vis in eo consistit, quod rebus incorporalibus corporis lineamenta licenter attribuit Sarisber. 7, 24.

SARCŌMA, atis. n. Isidor. 4, 7 Superfluum carnis incrementum, quo vltra modum corpora stagnantur.

SARCOPHĂGOS, i. m. [σαρκόφαγος] Sepulcrum, Cepulum *auctore* Nonio 1, 13. Macer in l. Funeris sumtus D. de relig. *etc.* Sarcophagus, *Lipsius.* Plin. 2, 96 At circa Assōn Troadis lapis nascitur, quo consumuntur omnia corpora: sarcophagus vocatur. *Conf.* Id. 28, 9 f 37. *et* 36, 17. Iuuen. Sat. 10, 172 Vnus Pellaeo iuueni *(Alexandro M.)* non sufficit orbis — Cum tamen a tigulis munitam intrauerit vrbem, Sarcophago contentus erit. *Vrnae fictilis satirica descriptio.* Funereo quieseere sarcophago Prudent. Cathem. 3 *extr.*

SARCOPTES, ae. m. *Titulus libri* 2 Apicii, σαρκόπτης *quasi tu* Carnium allatorem *dicas.*

SARCOSIS, eos. f. [σάρκωσις] Sarcosis talis est passio: iumentum cum biberit inflatur, et tussilat. Hac cum ratione curabis *etc.* Veget. Mulom. 3, 26 *fr.*

SARCŬLVM, i. n. *et* SARCVLVS, i. m. [σκαλὶς] *a Sarriendo dicitur, Instrumentum rusticum, quo segetes purgantur: id enim sarriendo agitur.* Cato de R. R. c. 10 Sarcula octo, palas quatuor. Plaut. Trucul. 2, 2, 21. Cic. de Fin. 2, 23 c. 8 Cui nihil dum fit, ius et sarculos abstulerit Cessant sarcula Ouid. Fast. 1, 699. Dispersa per agros sarcula Ouid. Met. 11, 36. Arare sarculis Plin. 18, 19. Agros findere sarculo patrio Hor Carm. 1, 1, 11. Sarculi vel simplices vel bicornes Pallad. Ian. t. 43. *Conf.* Colum. 2, 12.

SARCŬLO, āri. [σκάλλω, σκαλίζω] *Sarculo fodere et purgare.* Si ficeas segetes farculaueris Pallad. Ian. t. 9. Lupinus si farculetur Ibid. Sunt farculanda frumenta Ibid.

SARCVLATVS, a, um. Partic. Nata in hortis farculatis Prudent. in Romano v. 264.

SARCVLATIO, ōnis. f. [σκάλυσις] *Idem quod Sarritio.* Plin. 18, 21 Sarculatio induratam hiberno rigore soli tristitiam laxat temporibus vernis. *Videtur legendum* Teporibus. Caulis gaudet stercore et farculatione Pallad. Febr. t. 24

SARDA, ae. f. [σάρδιος] *Genus gemmae.* Plin. 37, 7 Omnia autem haec genera, scalpturae contumaciter resistunt, partemque cerae in signo tenent. E diuerso ad haec Sarda vtilissima, quae nomen cum sardonyche communicauit. Ipsa gemma vulgaris et primum Sardibus reperta. *Est etiam* ¶ 2 *Genus cepae, ap.* Plin. 19, 6. *Item* ¶ 3 *Genus cretae, ap.* Plin. 35, 17. ¶ 4 Sarda, *Piscis ex genere pelamidum* Plin. 32, 4. *it.* 7 *et* 11. Colum. 8, 17, 12 Sardiniam *dicere videtur.*

SARDACHATES, Gemma Achates a Sardinia nomine accepto, quod ibi inueniatur a caeteris degenerans Plin. 37, 10.

SARDANAPĂLVS, i. m. [Σαρδανάπαλλος] *Vltimus Assyriorum rex, de quo* Iustinus 1, 3 Fuit hic omnis generis luxuriae deditus: nec erubuit inter scortorum greges nere, et muliebri habitu feminas omnes lasciuia anteire. Quamobrem indignati Assyrii tali feminae parere, duce Arbace defecscentes, bellum Sardanapalo intulerunt. Qui victus, in regiam se recepit, et exstructa pyra, se atque diuitias in incendium misit. *Hic, vt fertur, moriens condidit hoc epitaphium, Ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas.* Cic. Tusc 5 Quomodo igitur iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia, absit moderatio? Ibid. *hoc ei tribuitur Epitaphium*, Haec habui, quae edi, quaeque exsaturata libido Hausit, at illa iacent multa et praeclara relicta. *Vid. Athenaeus 12, 7. Max. Tyr. Diss. 29 extr. et Clem. Strom. 1, 2 extr. In primis Strabo* l. 14 p. 462. Iuuen. Sat. 10, 362

Et potiores
Herculis aerumnas credat, saeuosque labores,
Et Venere, et coenis, et plumis Sardanapali.

SARDANAPALĬCVS, a, um. Adi. Sidon. Epist. 2, 13 Sardanapalicum in morem.

SARDI, orum. m. [Σαρδῶοι, Σαρδιανοὶ ἄνιοι] *Qui in Sardinia nati sunt.* Aur. Vict. de Vir. Ill. 57 Tiberius Sempronius Gracchus, altero consulatu Sardiniam domuit, tantumque captiuorum adduxit, vt longa venditione res in prouerbium veniret, Sardi venales. Plutarchus in Rom. p. 33, E. *aliam affert causam, numerum olim moleuisse morem apud Romanos sollemnem, vt qui ludos ederent in Capitolio, sardos venales pronuntiarent, prodiretque senex quispiam, per ludibrium fuerile insigne habens, quam bullam vocant. Eum morem hinc ortum putat, quod Veientes Hetruscorum populi coloni Sardorum in bello cum Romulo duce ob senium imbecillo et prope deliro vsi essent. Vsus est hoc adagio* Cic. Fam. 7, 24 Habes, *inquit*, Sardos venales, alium alio nequiorem, *de contemtis et improbis, et patria quoque Sardis. Nam ita paullo ante hunc locum*, Id ego in lucris pono, non ferre hominem pestilentiorem patria sua.

SARDINIA, ae. f. [Σαρδώ] *Sardorum patria, Insula maris Mediterranei.* Sallustius, Sardinia, in Afro mari facie humani vestigii in Occidentem quam in Orientem latior prominet. *De ea* Plin. 3, 7 *vbi inter alia* Timaeus Sandaliotin appellauit ab effigie soleae; Myrsilus Ichnusam, a similitudine vestigii. Claud. de Bello Gildon. 508 Humanae speciem plantae sinuosa figurat Insula: Sardiniam veteres dixere coloni. *Ferax est, et inter subsidia frumentaria Romae, vt scribit* Varro de R. R. 2 praef. *Conf.* Plin. 3, 7. Opima Sardinia Hor. Carm. 1, 31, 3. *Aere fuit in faluberrimo infamis. Vnde* Cic. Fam. 7, 27 Sardum quendam patria sua pestilentiorem *dixit. Et in hoc* Martialis *Sardiniam Tiburi opponit 4, 60* Nullo fata loco possis excludere quum mors Venerit, in medio Tibure Sardinia est. *Et* Claud. de Bello Gildon. *extr.* Hinc hominum pecudumque lues, hinc pestifer aer Saeuit, et exclusis regnant Aquilonibus Austri. *Vid. et* Tacit. Ann. 2, 85.

SARDVS, a, um. Adi. Hor. de Arte Poët. v. 375 Mel ſardum, *i. Peſſimum.* De Sardis *incolis, vid. ſupra* SARDI.

SARDIVS, i. m. *Pretioſus lapis, ap.* Tertull. adu. Marc. 2, 10. *Add.* Vulg. Exod. 28, 20.

SARDŌVS, a, um Adi. *Herba Sardoa.* Virg. Ecl. 7, 41 Immo ego Sardois videar tibi amarior herbis. Regna Sardoa Ouid. Faſt. 4, 289.

SARDONIVS, a, um. *Idem.* Solin. 4 Sinus Sardonii Claudian. B. Get. 218. Sardonius riſus, [Σαρδάνιος γέλως] *Prouerbium de riſu exitiali, qualem, i. conuulſiones riſui ſimiles, efficere dicitur herba* Sardoa. Seruius *ad* Virg. Eclog. 7, 41 Immo ego Sardois videar tibi amarior herbis. In Sardinia naſcitur quaedam herba, quae Sardoa dicitur, vt Salluſtius dicit, apiaſtri ſimilis : haec comeſa hominum rictus dolore contrahit, et quaſi ridentes interimit. Cic. Fam. 7, 25 Videris mihi vereri, ne ſi iſtum habuerimus, rideamus γέλωτα Σαρδώνιον, *i. exitiabilem, morte luendum.*

SARDINIENSIS, e. *Aliud* Adi. Nepos 24, 1, 4 Triumphus Sardinienſis, *e Sardinia relatus.*

SARDONICVS, a, um. Adi. Rutil. 1, 354 Nec quae Sardonico ceſpite maſſa fluit.

SARDINIA, ae. f. *Piſcis genus, ad condimenta et ſalituras vtilis, apud Italos plurimus.* Columel. 8, 17, 12 Tabentes haleculas, et ſalibus exeſam chalcidem, putremque ſardiniam. *Videtur idem, qui* SARDA.

SARDIS, is. *et Pl.* SARDES, ium. f. [Σάρδεις] *Vrbs Lydiae magna, ad latus Tmoli montis maxime celebris, regia Croeſi Lydorum regis.* Hor. Epiſt. 1, 11, 2 Quid concinna Samos, quid Croeſi regia, Sardis? *Frequentius legitur Plaralis Sardes.* Nepos 1, 4, 1 Athenienſium auxilio Iones Sardes expugnaſſent. Ouid. Met. 11, 157 Vade ait, ad magnis vicinum Sardibus amnem. *Intelligit Pactolum.*

SARDIANVS, a, um. Adi. Sardiani balani a Graecis dictae ſunt Caſtaneae, quod circa Sardis primum fuerint inuentae Plin. 15, 23.

SARDO, āre. *Antiquum verbum.* Feſtus Paulli, Sardare, intelligere : Naeuius, Quod bruti nec ſatis ſardare queunt.

SARDŌNYX, ўchis. m. *et* f. [σαρδόνυξ] *Lapis pretioſus. Componitur ex* Sarda, *quae lapis fuit in Sardinia primum compertus, coloris rubri, et* Onyx *gemma, cui eſt candor ſubcandidus, vnguis humani ſimilitu dine, quaſi vtriusque colorem obtineat.* Iuuen. Sat. 6, 282 In manibus denſi radiant teſtudine tota Sardonyches. Perſ. Sat. 1, 16 Et natalitia tandem cum ſardonyche albus. Plin. 37, 7 f. 31 E diverſo ad haec ſarda vtiliſſima, quae nomen cum ſardonyche communicauit. *Conf.* Idem ibid. c. 12. Solin. 36. Iuuenal. 7, 143. Sardonycha, *Accuſ.* Vipian l. 6 ff. de bon. damnat. *Gen. Plur.* Iuuen. Sat. 13, 139 Arguit ipſorum quos litera gemmaque princeps Sardonychum, loculis quae cuſtoditur eburnis. *i. ſignum gemma impreſſum, quam ob pretium* principem Sardonychum *vocat.*

SARDONYCHĀTVS, a, um. Adi. [σαρδονυχωτὸς] *Sardonyche ornatus.* Martial. 2, 29 Cuius et hinc lucet ſardonychata manus.

SARDOVS, *vid.* SARDINIA.

SAREPTA, ae. f. *Sidonis vrbs, vnde*

SAREPTĀNVS, a, um. Poſſeſſ. [Σαρεπτανὸς] Sidonius Apoll. Carm. 17, 15 Vina mihi non ſunt Gazetica, Chia, Falerna, Quaeque Sareptano palmite miſſa bibas.

SARGVS, i. m. [σάργος] Piſcis genus (inquit Feſtus) qui in Aegyptio mari fere naſcitur. Lucil. in Sat. Quem praeclarus clops, quem Aegypto ſargu' monebit. Inſignis ſargusque notis, inſignis et alis Ouid. Hal. v. 105. Plin. 9, 51. Ibid. 17 Lutarium ſemper comitatur ſargus nomine alius piſcis : et coenum fodiente eo, excitatum deuorat pabulum. *Add.* Apul. Apol. p. 299 *Elmenh.*

SARI. n. Indecl. [σάρι] *Genus fruticis prouenientis in aqua, radice dura intortaque, ferrariis officinis vtile, de quo* Plin. 13, 23 Fruticoſi eſt generis et Sari, circa Nilum naſcens duorum cubitorum altitudine, pollicari craſſitudine, coma papyri, ſimilique manditur modo, radice ferrariis officinis praecipua, carbonis vſu propter duritiam.

SARISSA, ae. f. [ἀκόντιον Μακεδονικὸν Gloſſ. Cyr.] Haſtae Macedonicae genus, *auctore* Feſto. Liu. 9, 19 Arma, clipeus, ſariſſaeque illis : Romano ſcutum maius corpori tegumentum. Idem 37, 42 Ibi ſimul perturbati ordines, et impeditus intercurſu ſuorum vſus praelongarum haſtarum (ſariſſas Macedones vocant) intulere ſigna Romanae legiones. *Conf.* Idem 38, 7. Veget. 3, 24. Macedonia ſariſſa Ouid. Met. 12, 466 *et* 479. Lucan. 8, 298 Primi Pellaeas arcu fregere ſariſſas. Idem 10, 47. *Add. Scal. Lect. Auſon. 1, 23.*

SARISSOPHORVS, i. m. *Sariſſam gerens, ſariſſa armatus.* Liu. 36, 18 Macedonum robur ſariſſophoros appellabant. *Add.* Curt. 4, 15, 13.

SARMATIA, ae. f. *Sarmatarum regio. Sunt autem duae* Sarmatiae *ſecundum Ptolemaeum : quarum vna eſt in Europa, altera in Aſia, ad Septentrionalem orientem vtraque porrecta etc.*

SARMĀTAE, arum. m. Pl. [Σαρμάται] *Populi ad Iſtrum et Tanain collocantur ab antiquis : Graecis* Sauromatae, *Scythicae nationis.* Plin. 4, 12. *it.* 6, 7. Ouidius Scythas, Sauromatas *et* Getas *exilii ſui vicinos fere indifferenter appellat. Vid. v. g.* ex Ponto 1, 2, 78 *ſq. Deſcribit vtcunque* Mela 2, 1 Sarmatae, *quos ad Iſtrum et ipſe collocat*, auri et argenti, maximarum peſtium, ignari, vice rerum commercia exercent : atque ob facua hiemis admodum aſſidue demerſis in humum ſedibus, ſpecus aut ſuffoſſa habitant, totum braccati corpus, et, niſi qua vident, etiam ora veſtiti. *Sed latius paullatim extenſum nomen* Sarmatarum : *vt hodie* Poloni *eo ſoleant vel maxime appellari.* Diſcors Sarmata Claud. quart. Conſ. Hon. 484. Frigidus Sarmata Sen. Here. Oet. f. 2. Intonſi Sarmatae Sen. Here. fur. f. 7. Refugi Sarmatae Stat. Silu. 4, 7, 50. Vagus Sarmata Sen. Hippol. f 1

SARMATĬCVS, a, um. Adi. [Σαρματικὸς] *Vt*, Belli Sarmatici ieiunia Lucan. 3, 282. Braccae Sarmaticae Valer. Argon. 5, 424. Hiemes Sarmaticae Stat. Silu. 5, 1, 128. Iuga Sarmatica Ouid. Trift. 1, 7, 40. Nec mea Sarmaticum contegat oſſa ſolum Idem ex Ponto 1, 2, 60.

SARMATICE. Adu. [Σαρματικῶς] Ouid. Trift. 5, 12, 59 Iam didici Graece, Sarmaticeque loqui.

SARMĂTIS, idis. f. Patronym. [Σαρματὶς] Ouid. ex Pont. 1, 2, 114 Terreat hic manes Sarmatis vmbra meos. Tellus Sarmatis Ouid. Trift. 1, 2, 82.

SARMENTVM, i. n. [κλῆμα ξηρὸν Gloſſ. Gr. Lat. Sarmenta κλήματα ἢ φρύγανα Gloſſ. Vet.] *Sarmenta ſunt rami arborum, praeſertim vitium ſuperuacui abſcindendi, vel abſciſſi a* ſarpendo *dicti, tanquam* ſarpimenta. *Deinde nonnunquam omnem ramum, vel palmitem etiam cundum notat.* Varro de R. R. 1, 31 Iuncidum enim ſarmentum p pter infirmitatem ſterile, neque ex ſe poteſt ciicere vitem, quam norem vocant flagellum, maiorem etiam vnde vuae naſcuntur, palma Deuecta ſarmenta cremare Virg. Georg. 2, 408. Cinis ſarm torum Scribon. 182. 184. Ligna et ſarmenta circundare, ign ſubiicere coeperunt Cic. Verr. 1, 69. Codrus ſarmenta collo rens Iuſtin. 2, 6, 19. Sarmentum *pro ſurculo vel ſemine vitis* lum. 4, 24, 7. 5, 5, 16 *etc. Pro Palmite*, Columell. 3, 16 Nec tam eam vitem feracem dixerim, cuius ſingulae vuae in ſingulis ſarmen confpiciuntur : ſed ſi per vnumquemque pampinum maior vuar numerus dependet. *Sic* Idem 3, 10. *Et* 4, 6. Pallad. Fe t. 9 *et* 10. Celſ. 7, 1. Amputatio ſarmentorum, *et* Immiſ *contraria* Cic. de Senect. 52 c. 15. In vitibus noua Sarmenta e tura excitantur Cic de Orat. 2, 88 c. 21. Idem de Senect. 52 c. Vitis, quae natura caduca eſt, et niſi fulta ſit, ad terram fertur : eade vt ſe erigat clauiculis ſuis quaſi manibus, quidquid eſt nacta comp ctitur : quam ſerpentem multiplici lapſu et erratico, ferro amputa coërcet ars agricolarum, ne filueſcat ſarmentis, et in omnes partes nia fundatur. Sarmenta lata Colum. 4, 24, 7. *it.* Arb. 17, *et* Pallad. Febr. 12, 2 *interpretatur Pontedera* Epiſt. 59 p. 523 *bina ac lita, et ob id ipſum ſterilia.* Sarmenta mali terrae Scribon. 20 Myrrhae Solin. c. 33. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 7, 31. Sarmen *Lignoſi illi ramuſculi, quibus ſtipatum affiguntur vuarum acini.* Plin. Sarmenta earum, in quibus acini fuere, adſtringendi vim habe efficaciora ex ollis.

SARMENTICIVS, a, um. Adi. [φρυγάνιος] *Quod eſt ex ma ria ſarmentorum.* Columel. 6, 26 Verum vulnera eius ſarmenticio nere cum argenti ſpuma linienda ſunt. *Chriſtianos* Sarmenticios et S maxios *appellatos*, quod ad ſtipitem dimidii axis reuincti, ſarmentor ambitu exurerentur *docet* Tertull. Apol. c. 50.

SARMENTŌSVS, a, um. *Aliud* Adi. [φρυγανώδης] *Quod plu mum habet ſarmenti.* Plin. 25, 11 Pſyllion alii cynoides, a cryſtallion, alii ſicelion, alii cynomyian appellant, radice tenui, pernacua, ſarmentoſum.

SARMENTVS, i. m. [Σάρμεντος] *Nomen ſcurrae apud* H *Serm.* 1, 5, 52

— Nunc mihi paucis
Sarmenti ſcurrae pugnam, Meſſique Cicerri,
Muſa velim memores.

SARNVS, i. m. [Σάρνος] *Campaniae fluuius.* Strabo 5. Pli 3, 5. Mitis Sarni opes Sil. 8, 539. Pompeianus Sarnus Stat. Sil 1, 2, 265. *Hinc*

SARONĬCVS, i. m. [Σαρωνικὸς] *Portus vel Sinus adeo, Achaia, ad Iſthmum Corinthiacum.* Plinius 4, 5 Sinus Saronicus oli querno nemore redimitus, vnde nomen, ita Graecia antiqua a pellante quercum.

SARPĒDON, ŏnis. m. [Σαρπηδών] *Homero* Iliad. 16 *Iouis filii ex Laodamia Bellerophontis filia. Herodotus vero in Polyhymnia ſcrib. fuiſſe Iouis filium ex Europa, ac Minois fratrem. Hic quum rex eſſet Lycíae, Troianis contra Graecos fauit, a Patroclo tandem interfectus.* Sar pedon Iouis progenies Virg. Aen. 10, 471. Ingens Sarpedon Virg Aen. 1, 100. Lycius Sarpedon Ouid. Met. 13, 256. ¶ 2 *Eſt et* Sarpedon, *Ciliciae promontorium*, finis aliquando regni Sarpedo nis, et quod Ciliciam a Pamphilia diſtinguit Mela 1, 13.

SARPA, ae. f. *Falcis nomen, quin ipſum Graecorum ἅρπη, ſpiritu aſp ro in S tranſeunte, vt in ἅρπω ſerpo, et multis aliis.* Pallad. 1, 43, 2 *inſtrumentis ruri neceſſariis memorat* Serrulas manubriatas minores m ioresque — quibus facile eſt, quod per ſarpam fieri non pote *etc. Sic Medicus Codex a Politiano tractatus pro vulg.* Serram. Sar *hodie in vſu eſt Italorum et Gallorum.*

SARPO, ĕre. *Idem quod* Putare. Feſtus, Sarpuntur vineae, id e putantur, vt in duodecim : quandoque ſarpta, donec demta erunt.

SARPTA vinea putata, id eſt pura facta. Virgulae enim relicta impedimento vitibus ſolent eſſe, quae ideo abſcinduntur : inde etia Sarmenta ſcriptores dici putant, ſarpere enim antiqui pro purgare d cebant. *Haec* Feſtus.

SARRA, ae. f. [Σάρρα] *Nomen ciuitatis, quae poſtea Tyrus dict eſt, teſte* Gellio 14, 6 *a qua* Sarranum Oſtrum *eſt nominatum.*

SARRĀNVS, a, um. Adi. [Σαρρανὸς] *Quod ex* Sarra *eſt. Vnde* Sarranae veſtes, *Tyriae dictae ſunt, quae et* Oſtrinae *et* Purpureae Virg. Georg. 2, 506 — Sarrano dormiat oſtro. Sarrano cla rior oſtro roſa Col. 10, 287. Iuuen. Sat. 10, 38 — Aut picta Sarrana ferentem Ex humeris aulaea togae. *i. Togam pictam et pu pura diſtinctam, vt ſit periphraſis Togae triumphalis.* Gens Sarra Sil. 1, 72. Numina Sarrana Sil. 8, 46. Viola Sarrana Col mel. 9, 4, 4.

SARRĀCVM, i. n. [Sarraca, ἅμαξα Gloſſ. Vet.] *Plauſtri genu quo ligna, marmora, et grandiores lapides vehi conſueuerunt.* Iuuen. Sa 3, 255 — Longa coruſcat, Sarraco veniente abies. Idem Sa 5, 23 Frigida circumagunt pigri ſarraca Bootae. Quinctil. 8, 3, An quum dicit in Piſonem Cicero, Quum tibi tota cognatio in ſarrac aduehatur, inciſiſſe videtur in ſordidum nomen, non eo contemtu hominis, quem deſtructum volebat, auxiſſe? *Conf.* Vitruu. 10, Capitol. in Anton. Philoſ. c. 13. Sidon. Ep. 4, 17. Vlpian. a L. Aquil. *Nonnulli ſcriptum eſſe potius* Soracum *volunt, ducente a Gr.* ζώρακος. *Et* Soracum *habet* Plaut. Perſ. 3, 1, 64 Librorum eccil lum habeo plenum ſoracum : — Dabuntur dotis tibi inde ſexcent logi. Necnon et Feſtus. Soracum eſt, Quo ornamenta portan tur ſcenicorum.

SARRASTES. [Σαράστιοι] *Populi Campaniae, Sarno amni vicini a quo et nomen acciſſe putantur.* Virg. Aen. 7, 738 — Late ian tum ditione premebat Sarraſtes populos, et quae rigat aequo ra Sarnus.

SARRIO, *vel* SARIO, ŭi, ītum, īre. [σκάλλω, σκαλίζω, σκα λεύω] *Sarculis fodere, purgare, quod ſit, quum ſegetes leuiter ſcalpendo et raſtris a noxiis herbis purgamus.* Sarrit, βοτανίζει, Gloſſ. Vet. *Sae pe vno tantum R ſcribitur.* Plaut. Capt. 3, 5, 5 Nam ſemper occan prius quam ſarriunt ruſtici. In ſariendo iterum et tertio Varro R. R. 1, 18, 8. Idem de R. R. 1, 29 Prata purgari, ſalicta ſeri ſegetes ſarriri. Fabam ſarriuiſſe nimium teneram, non expedi Columel. 11, 2. Sarrire Frumenta Cato 37, 5. Sarrire Saxum Martial. 3, 93. Panicum occatur et ſarritur Plin. 18, 21.

SARRITVS, a, um. Planta ſaepius ſarrita et ſtercorata meliu conualeſcit Colum. 11, 3. Seges ſeritus ſarrita Idem 2, 2 *extr.*

SAR-

SARRITOR, *vel* SARITOR, ōris. m. [σαλπιστής] Colum. 2, 13 *pr.* Tri- i modii quatuor vel quinque bubu'eorum operas occupant quatuor, oc- oris unam, farritoris duas primum, et unam quum iterum farriuntur. l genus praedii per faritores occare solent Varro R. R. 1, 29. *Scri- tur et pro* Sarritor, Sartor *apud* Plaut. Capt. 3, 5, 3 Sator sartorque flerum, et messor maxime: *a* Sarriendo *certe deduxit respondens do- mino suo* Tyndarus, Non occatorem dicere audebas prius? Nam per occant prius quam farriunt rustici. *Sed est ille vernilis lusus.* Stor scelerum *videtur potius a farciendis et confundis mendaciis dici.*

SARRITORIVS, a, um. Columel. 2, 13 Opera farritoria.

SARRITVRA, ae. f. [σκάλισις] Columel. 11, 2, 27 Sarritura coque frumentorum iteratur egregie, modios tres vna opera recte frit. *Et apud* Plin. 18, 27 *Legitur etiam* Sartura.

SARRITIO, *vel* SARTIO, ōnis. f. [σκάλευσις] *Idem.* Colum. d R. R. 2, 12, 1 Peracta sementi, sequens cura est farritionis. Co- Iuel. 2, 9 Frequentem tamen exigunt farritionem. *add.* ibid. 11, 2, 9. *Spe esse in MSS.* Sartio, *etc. obseruaui in Lex. rustico b. v.*

SARSENNA, *vid.* SASERNA.

SARSINA, ae. f. [Σάσσινα] Plin. 3, 14 Oppidum in Vmbria, *e qua Plautus ortus est.* Sil. 8, 463 — His Sarsina diues La- ci, *etc. Vid. Drakenb. ad loc. qui ostendit, quosdam hunc locum nomi- re* Saſſinam. Martial. 9, 59 Nec tua Baianas Sarſina malit aquas.

SARSINAS, atis. m. *Ibi natus.* Plin. 3, 14 Sarſinas Vmbra tuti *velut cognomen a patria: ad quod ille alludere videtur* Moſt. 3 2, 83 Nec mihi vmbra vsquam est, nisi in puteo quaepiam est. Quid? Sarſinatis (*antique pro contracto* Sartinas) ecqua est, si Vmbram non habes? *quasi de* Vmbra *muliere quaereretur, quales sunt* Sarſinates.

SARSVRA, *vid.* SARCIO.

SARTAGO, inis. f. [τήγανον] *Vas, in quo caro frigitur.* Plin. , 11 Item terebinthinam in sartagine referuenti. Iuuen. Sat. 1 64 Fiunt vrceoli, pelues, sartago, patellae. *add.* Vlpian. L. 19 §. 12 de auro, arg. mundo *etc.* Sidon. Epist. 8, 14. ¶ 2 Sar- o loquendi Perſ. Sat. 1, 79

Hos pueris monitus patres infundere lippos
Quum videas, quaerisne vnde haec sartago loquendi,
Venerit in buccas?

l. Hic linguae stridor, qualis ex sartagine, cum aliquid frigitur, sonat: t, Hic corruptus ac deprauatus loquendi mos. Frigendo enim sa tago e fusum et diffusum reddit streptum, vid. Casaubon. ad loc.

SARTOR, *vid.* SARTIO, *et* SARRIO.

S A S

SAS. [σάς] Verrius putat significare Eas, teste Ennio, qui dicat ro primo, Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet sas: m Suas magis videtur significare. Sicuti eiusdem libro septimo ndum est Eam significari, quum ait, Nec quisquam sophiam, sa- tia quae perlubetur, in somnis vidit prius, quam sam dicere coe- Festius *ex emendatione Scalig. Add.* SAPSA.

SASERNA, ae. *Hostiliae gentis cognomen.* Saſernae *duo* pater ilius *scriptores rei rusticae passim laudantur a* Varrone v. g. 1, 2, 22 28. *item a* Columel. 1, 1, 4 *etc. et* Plin. 17, 23. *quamquam ibi male* Sisenna *legitur.*

SASON, ōnis. [Σάσων] *Insula inter Epirum et Brundusium, vt auctor Strabo lib. 6.* Sil. 7, 480 Adriaci fugite infaustas Saſonis arenas.

S A T

SAT. [ἄλις] Adu. *vt Satis; significat quantum opus est.* Virg. . 10, 70 Haec fat erit diuae vestrum cecinisse Poëtam. Sat bo- m te facit Cic. pro Rosc. Amer 89. Sat Cito, si sat Bene Cat. a Hieron. ad Pammach. Epist. 26, 4. Sat Commode Ter. Andr. 3, 17. Sat Diu vixit Plaut. Capt. 4, 2, 12. Cic. Att. 15, 3 *f* Modo et libenter fuerit, et sat Diu. Ter. Andr. 1, 1, 143 Sat est, abo. Cic. de Senect. 48 Quantum sat est. Sat est ofeuli Plaut. Sch. 1, 2, 34. Sat litium, *apud eundem in* Rud. 2, 7, 25. Cic. o Fin. 2, 62 c. 19 Testium sat est. Non mihi facti Fama sat est Vg. Aen. 9, 195. Sinum laetis et haec te liba, Priape, quot- annis Exspectare, sat est Idem Ecl. 7, 35. Non ego tam facilis, sat erit mihi cognitus vnus Propert. 2, 29, 33. *add. Barth. ad* Stat. Theb. 1 p. 78. Sat fecit officium Ter. Eun. 4, 5, 3. *conf.* Idem 4, 5, 12. Ter. Andr. 4, 2, 22 Sat habeo. Idem Eun. 3, 2, 32 Vi tempus tibi erit, Sat habet, si tum recipitur. Ter. Adelph. 33, 6 Perſuasit ille impurus, Sat scio ibid. 4, 1, 10.

SATAGO, ēgi, ĕre. [περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω, διαπονέομαι] *Sibi habere quod agas, Anxium esse, anxie distorqueri difficultate alicuius rei conficiendae. ἀγωνιᾶν* Gloss. Lat. Gr. *et* Gr. Lat. Ter. Heaut. 2, 3 Nam hic Clinia, etsi is suarum rerum satagit. Plaut. Asin. 2, 2 34 Nunc satagit, adducit domum etiam vltro, et scribit nummos. Cell. 9, 11 Consulibus de vi ac multitudine hostium satagentibus. *h. e. Sicitis.* Quinctil. 6, 3, 54 Aſer venuste Manlium Suram mul- tum in agendo discurrantem, salientem, manus iactantem, togam de- icientem et imponentem, non agere dixit, sed satagere. *h. e. Anxie ita simul agere, sed ita, vt nullum pro dignitate conficiat. Repetit 3, 126.* Ille satagit, hic negligit Tertull. de Poenit. c. 7.

SATAGINS, entis. Part. Interea haec satagens Petron. c. 137. Cesar mittit, qui satagentibus celeriter occurreret Hirt. B. Afric. c. 78. Secularibus satis agentes sumus Tertull. ad Vxor. 1, 1. *Dissoluta voce, quod etiam ab aliis factum ostendit Cerda.*

SATAGVS, i. m. *i. Satagens.* Istos satageos ac sibi molestos scribam tibi Sen. Epist. 98.

SATAGITO, āre. *In quo verbo tmesin adhibet* Plaut. Bacch. 4, 23 Nunc agitas sat tute tuarum rerum.

SATANAS, ae. m. [σατανᾶς] *Hebraicum verbum a* שטן, *quod aduersari, hostemque esse significat. Quo nomine appellatus est Diabolus, quod bonorum aduersarius sit: nam διάβολος calumniantem impostoremque significabat.* Satanas princeps huius mali generis Tertull. Apol. c. 22.

SATANARIA, ae. f. *Herba, ap.* Apul. de Herb. c. 94. *al. sucedanos.*

SATARCHAE, arum. m. [Σατάρχαι] *Populi Septentrionales, ad paludem Maeotin vergentes, vt scribit* Pomponius Mela 2, 1. Valer. Flacc. Argon. 6, 144 Exomatae, Torinique, et flaui crine Satarchae.

SATARNEI, *Gentes circa Maeotin* Plin. 6, 7.

SATAROS, *nostrore nomine* Patara, *Vrbs Lyciae apud* Plin. 5, 27.

SATELLES, itis. m. [δορυφόρος Gloss. Lat. Gr.] *Miles mercede conductus, vt ab imperatoris latere non discedat.* Plin. 12, 14 Sed praeter hos et custodes satellitesque, et ostiarii, et ministri popu- lantur. Liu. 2, 12 Comprehensum regii satellites retraxissent ad tribunal regis. Ouid. Fast. 5, 538 Ille deae custos, ille satelles erat. Stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis Cic. Agrar. 2 c. 13. Administri et satellites Idem pro Quint. 90. Vides tamen tyranni satellites in imperiis Idem Att. 14, 5. Aurum per medios ire satellites amat Hor. Carm. 3, 16, 9. Rigidus sa- telles Idem Epist. 1, 17. *Conf.* Sueton. Caes. c. 49. Sen. de Tranquill. c. 3. Iustin. 2, 8, 10. 5, 8, 10 *etc.* C. Manlius audaciae satelles atque adminiſter tuae Cic. in Catil. 1, 7 c. 3. Satelles Iouis, *Aquila* Id. Tusc. 2, 24 c. 10 *ex Aeschylo*, Tristi aduolatu aduncis lacerans vnguibus Iouis satelles pastu dilaniat fero. *Vbi obseruat genere femmino cum respectu ad aquilam, addi*, Iecore opimo farta et fatiata affatim. *Sic* de Diuinat. 1, 106 c. 47 ex Mario, Hic Iouis altisoni subito pinnata satelles — serpentis saucia morsu. Satellitem Furoris sui ali- quem facere Flor. 3, 16, 4. Diligentissimus satelles Scelerum mini- ster cupiditatum Cic. de Prou. Conſ. c. 3. Id. Verr. 3, 21 Qui primus certos instituerit, nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupidatum suarum. Hos omnes immanissimi Facinoris sa- tellites habuit *Catilina* Flor. 4, 1, 3. Satellites voluptatum, vir- tutes Cic. de Fin. 2, 37. *conf. Iac. Gothofred. Diss. ad* L. Quisquis Cod. ad L. Iuliam maiest. c. 9.

SATELLITIVM, i. n. [Gloss. Lat. Gr. τὸ δορυφορικόν] *Collectuum nomen est, ipsos significans Satellites, tuendi corporis causa adhibitos, quemadmodum* Seruitium *accipitur pro ipsis* Seruis, Sodalitium *pro ipsis Sodalibus.* Gloss. Vet. Satellitium δορυφόρημα.

SATELLIVS Quadratus, *vt aut* Seneca Epist. 27 fuit quidam stul- torum diuitum arrosor, et quod sequitur arrisor, et quod duobus his annexum est, derisor.

SATHIMNVS *et* SATHIMVS *leguntur apud* Macrob. Sat. 1, 8 *extr.* Propter abscisionis pudendorum fabulam — Saturnum voci- tarunt, παρὰ τὴν σάθην, quae membrum virile declarat, velut Sathi- mum, vnde etiam Satyros veluti Sathimnos, *etc.*

SATIAS, SATILTAS, *vid. post* SATIO.

SATIN', *vid.* SATIS.

SATIO, āre. [κορέννυμι, χορτάζω] *A* Sat *deduci videtur; significatque, vt* Saturare, *explere, et dare quod satis sit. Pertinet ad omnes sensus, et frequenter ad animum quoque.* Colum. 8, 9 Satiatque semodius cibi in diebus singulis vicenos et centenos turtures. Cibus, quem occupant, satiat Curt. 3, 2, 15. *Ad animum* Cic. de Senect. 52 Satiari delectatione non possum, vt meae senectutis requietem, oblectamentumque noscatis. Illa, quae mirando non satiamur Plin. praef. p. 5, 10 *Hard.* Legendo non posse satiari Cic. de Fin. 3, 7 c. 2. Nunquam expletur nec satiatur cupiditatis fitis Cic. in Pa- rad. 1 c. 2. Fretum non satiatur aquis Ouid. Met. 8, 836. Nu- merus primo agnoscitur, deinde satiat, postea cognita facilitate con- temnitur Cic. in Orat. 215 c. 63. Animum non posse satiare in lacerando alicuius corpore Idem Philipp. 11, 8. Nec volo, quod cruciat: nec volo, quod satiat Martial. 1, 58. Cor satiare Ouid. Met. 9, 178. Cupiditatem satiare Plin. 34, 8. Cic. de Fin. 2, 15 Veniebat enim ad coenam, vt satiaret animo quieto desideria naturae. Iram sa- tiare Ouid. Trist. 3, 8, 19. Lumina satiauit longo visu Stat. Silu. 4, 6, 34. Oculos satiemus amore Propert. 2, 12, 23. Ex longa fame satiare Se auro Curt. 5, 1, 6. Odium satiare, cupiditates explere Cic. in Partit. 96. Pectora sua satiare luctu alterius Ouid. Met. 6, 281. Satia Te sanguine, quem sitisti Iustin. 1, 8. Sa- tiari et expleri *quid differant ex* Non. 5, 13 *posuimus voce* EXPLEO. ¶ 2 Satiare *videtur a* Plinio *positum pro* Abundare 5, 9 f. 10 Praeter- ea obseruatum est, prout in Mauritania nines imbresue satiauerint, ita Nilum increscere. *Sic omnes etiam quos Harduinus confudit.*

SATIĀTVS, a, um. Partic. [κεκορεσμένος] *vt*, Cruore hostium satiatus Tacit. Ann. 2, 21, 5. Satiato Antonio, poena finita Vell. 2, 64, 3. Longo ludo satiatus Hor. Carm. 1, 2, 37. Sa- tiata Sanguinis hasta Sil. 4, 437. Somno satiatus Liu. 2, 65 *pr.* Suppliciis satiati nocentium Idem 8, 20. Senex et prosperis ad- versisque satiatus Tac. Hist. 3, 66, 4. Ira nondum satiata caedi- bus Lucan. 7, 803. Libido mentis satiata Catul. Argon. f. 62 (65) 147. Senecta vita longa satiata Sen. Herc. Fur. f. 10.

SATIATE. Adu. Vitruu. 2, 9. *Superl.* Caetera Hermippus Berytensis quinione voluminum satiatissime exhibebit Tertull. de Anima c. 46.

SATIANS, antis. Partic. Apul. Met. 5 p. 162.

SATIANTER. Adu. Apul. Met. 7 p. 195 Satianter pastus.

SATIĔTAS, ātis. f. [κόρος, πλησμονή] *Fastidium ex copia aut abundantia, odium* Cic. Verr. 5, 99 Posteaquam e portu piratae non metu aliquo affecti, sed satietate exierant. Cibi satietas et fastidi- um, aut subamara aliqua re releuatur, aut dulci mitigatur Cic. de Inuent. 1, 25 c. 17. Omnibus in rebus similitudo est satietatis mater Idem ibid. 1, 76. Mortalibus suarum Rerum satietas est, aliena- rumque auiditas Plin. 12, 17. Satietas vitae Plin. 4, 12. Satietas hominum Ter. Eun. 3, 1, 13. Satietas nostri et Desiderium, con- traria Cic. Att. 2, 5. Satietas et Auiditas, contraria Plin. 12, 17. Citra satietatem, *vid.* CITRA Praepositionem. Abire in satieta- tem Plin. 8, 16. Affert haec res multum hominibus satietatis ac fastidii Cic. pro Muraen. 22. Ter. Eun. 3, 1, 13 Sicubi eum sa- tietas hominum, aut negotii si quando odium Ceperat. Satietas vo- luptatibus non Deest Plin. 5, 1. Defatigari satietate, *vel* Defessum esse Cic. de Orat. 2, 177. *et* Fam. 2, 3. Dare satietatem Cic. de Nat. Deor. 3, 90. Explere naturam satietate viuendi Idem pro Marcell. 28. Omnium rerum satietas, vitae Facit satietatem Cic. de Senect. 76 c. 20. *al.* studiorum. Quinctil. 5, 14 Et odium ex quadam seruitute, et ex copia satietatem, et ex amplitudine fastidium tulerit. Cic. . . . Facillime Fugiant satietatem. Ha- bere satietatem, *pro Afferre* Idem Att. 15, 16. Occurrit satietati varietas Idem in Orat. 174 c. 52. Parere satietatem Idem ad He- renn. 4, 7. Idem pro Muraen. 21 Ego mei satietatem magno meo labore superaui. Tenet me alicuius rei satietas Sallust. in Iugurth. 31. Trucidare ad satietatem Liu. 24, 38. Vincere satietatem Cic. de Orat. 3. . . Vitare satietatem Idem ad Herenn. . . .

SATIES, ēi. f. [πλῆσμον] *Idem. Laudatur* Nec finis sa- tiesue Sil. 4, 110. *Sed* Satias *Drakenb. Heinsio auctore ex MSS.* Sa-

tie necari Plin. 8, 51 s. 77. *Sed locus non satis sanus videtur.* Proveniet semen his saties potusque cibique Iuuenc. 1, 638. *add.* Idem 3, 216

SATIAS, ātis. f. [πλησμονή] *Pro Satietas aliquando ponitur, vid.* Non. 2, 791. Ter. Eun. 5, 6, 3 Vbi satias coepit fieri, commuto locum. Idem Hec. 4, 2, 13 Satias me iam tenet studiorum istorum. Lucret. 5, 40 Nil, vt opinor, ita ad satiatem, *etc.* Festus satiate videndi Lucret. 2, 1037. Sallust. *apud* Non. 2, 791 Frumentique ex inopia graui satias Facta. Satias eum cepit amoris in vxore Liu. 30, 3. *add.* Tacit. Ann. 3, 30, 7. Solin. c. 25. Sen. Thyest. v. 974. Cibi satias Lucret. 5, 1390. *conf. Drakenb. ad* Sil. 4, 110. Macrob. Saturnal. 7, 12 Cur qui auidius vorant, *(eos)* facilius satias capit, quam qui eadem quietius ederint.

SATICVLVS, i. m. *Populus Campaniae moribus asper, de quo* Virg. Aen. 7, 729 — Amnisque vadosi Accola Vulturni: pariterque Saticulus asper.

SATIO, ōnis, *vid.* SERO, seui.

SATIS. Adu. [ἄλις, ἱκανῶς, ἀδδην, ἀγαπητῶς, ἀποχρώντως] *Idem quod* Sat, *de quo s. l. nempe quantum opus est.* Plaut. Men. 5, 5, 49 Accerse homines, qui illum ad me deferant. s. quot sunt satis? Non ego sum satis ad tantae praeconia laudis Tibull. 4, 1, 117. Satis sunt mihi pauci, satis est vnus, satis est nullus *Democritus ap.* Sen. Epist. 7. Cic. Verr. 3, 172 c. 74 Sed ab iis, quos repudias, exigis tantum pecuniae, quantum ad eum numerum frumenti satis sit, quem ciuitati imperas. Mihi autem ad vincendum satis est, fuisse procuratorem, qui cum experiri posset, quales is, *etc.* Cic. pro Quint. 68. Quod ad ea colligenda satis sit Scribon. 169. Quod ad ea excipienda satis sit Id. 167. Satis Audacter Plaut. Amph. 3, 1, 208. Satis Bene Plaut. Poen. 1, 2, 73. Satis Certe, *vel* certo scio Ter. Adelph. 2, 3, 3. Idem Heaut. 1, 1, 19 Haec non voluptati esse, satis Certo scio. Conuenit satis Scribon. 105. Ter. Eun. 5, 9, 21 Gaudeo. c. Satis Credo, nihil est Thaide tua dignius, quod ametur. Prodest satis Scribon. 246. Satis anxia viuas, Mouerit e votis pars quotacunque deos Tibull. 1, 7, 35. *vid. h. l. Brouckh.* Satis Cum periculo Ter. Andr. 1, 1, 104. Satis iam Delusum censeo: nunc rem, vt est eloquamur Plaut. Asin. 3, 3, 141. Satis Diu hoc iam saxum voluo Ter. Eun. 5, 9, 55. Hor. Epist. 1, 2, 46 Quod satis Est cui contingit, nihil amplius optet. Ter. Eun. 4, 7, 39 Hic furti se alligat. CH. satis hoc tibi Est. Cic. de Amicit. Satis Frat respondere magnas, ingentes inquit. Quod satis Est sapio mihi Pers. Sat. 3, 78. Responsa non dabantur Fida satis Virg. Aen. 2, 375. Satis Fortis homo, et satis plane frugi Cic. Verr. 3, 67. Satis habeo Plaut. Capt. 2, 3, 86. Ter. Adelph. 3, 2, 15 Satis mihi id Habeam supplicii, dum illos vlciscar modo. Sallust. in Iugurth. Satis Habeatis animam retinere. *Conf.* Nep. 15, 8, 4. *et 20, 2, 4.* Imbrem satis Largum caelo demittere Virg. Georg. 1, 23. Cic. Off. 1, 25 Vt nuper M. Crassus negabat vllam satis magnam pecuniam esse ei, qui in Repub. princeps vellet esse. Ter. Eun. 3, 4, 9 Quid illud mali est? nequeo satis Mirari. Cic. Fam. 11, 10 Satis me Multa scripsisse, quae literis commendari possint, arbitror. Idem Acad. 4, 50 147 Et quoniam satis Multa dixi, est mihi perorandum. Nec satis, extremas Coriti penetrauit ad vrbes Virg. Aen. 9, 10. Non est satis: nisi praesens confirmassem; ne id quidem satis est Cic. Verr. 3, ... Id. de Nat. Deor. 1, 73 c. 26 Sed quum agellus eum Non satis aleret, vt opinor, ludimagister fuit. *de patre Epicuri.* Non satis est id, cur alia percipi posse dicas, alia non posse Cic. Acad. 4, 44. Non est satis aestimare parens melior homini, an tristior nouerca fuerit. Plin. 7 praefat. *h. e. Non satis aestimari possit.* Cic. Acad. 4, . . Me quoque ioeansne, an ita sentiens (Non enim satis intelligebam) coepit hortari, vt sententia desisterem. Et Ne satis habeas semel circuire Cato R. R. 1. Non dum satis pernosti qualis sim Ter. Adelph. 3, 2, 23. Satis Prospicere oculis, Satis cernere, Satis videre Plaut. Amph. 5, 1, 7. Ter. Adel. 3, 3, 85 Estne hic Hegio tribulis noster? si satis cerno, is hercle est. Vtrum ego desipio, et Plus quam satis est doleo Cic. Verr. 5, 123 c. 46. Satis Praeceptum Plaut. Poen. 3, 2, 17. Satis Recte mones Plaut. Perf. 4, 4, 53. Satis Saepe iam et virtutem militum et fortunam tentatam Sallust. in Iugurth. . . . Satis ne Sani essent, qui tam proterue sibi illuderent? Curt. 4, 1, 23. Ter. Heaut. 3, 1, 30 Non possum; Satis iam, Satis pater durus fui. Liu. 1 *pr.* Nec satis Scio, nec si sciam dicere ausim. Cic. Verr. 2, 128 Satis putabat se ad comitia Tempori venturum, si pridie venisset. *h. e. Satis tempestiue.* Quum hominem nomino, satis mihi Videor dicere Cic. pro Quint. 40. ¶ 2 *Obseruatt.* Quare de hoc satis *(intell.* dictum sit) Cic. Att. 6, 9. *Add.* Nep. 7, 11, 6. Satis, *cum Genitivo:* Ter. Andr. 1, 1, 111 Nec satis ad obiurgandum causae. Satis exemplorum alienae clades praebent Liu. 32, 21. Satis historiarum est? Plaut. Bacch. 1, 2, 50. Orationis satis est, *vid.* ORATIO *in* ORO. Satis est mihi tuae Salutis, nihil moror Plaut. Truculi. 2, 2, 4. Satis Temporis ad dicendum Cic. Verr. 2, 1. Satis iam Verborum est Plaut. Capt. 1, 2, 16. Ter. Phorm. 2, 2, 89. *Cum Accus.* Amor amara dat tibi satis Plaut. Trin. 2, 1, 27. Si satis consilium quadam de re haberem Cic. Att. 12, 50. Abstinentiae erit hoc satis testimonium Nep. 15, 4, 6. *add.* Idem 23, 5, 4. Lucret. 1, 241. Fortunamque dies habuit satis Ouid. Met. 3, 149. *conf. Burm. h. l.* Satis superque [ἐξαρκέντως, κάρτα] Virg. Aen. 2, 642 — Satis vna superque Vidimus excidia. Cic. de Nat. Deor. 2, 2 c. 1 Nam contra Epicurum satis superque dictum est. Hor. Epod. 1, 31 Satis superque me benignitas tua Ditauit. Dedi satis superque poenarum Idem Epod. 7, 19. Satis abundeque coërceri mensorem visum est, si *etc.* Vlpian. in l. 1 §. Haec actio ff. Si mensor falsum modum dixerit. Papinianus, Tutores qui post §. 1 ff. de Administratione Tutorum, Quum satis abundeque sit, vel in vna specie per amici laborem domino consuli. ¶ Satin' *per Syncopen, pro* Satisne. Ter. Eun. 5, 2, 12 Satin' id tibi placet? c. non. Id. Andr. 4, 5, 10 Satin' famules, qui me id rogites? *Add.* Plaut. Amph. 2, 2 *pr.* Satin' saluae? *Modus loquendi, vbi quid turbati erat aut alioqui suspicioſi, vid.* SALVE. *Aduerb.* ¶ 4 Satis *interdum diminuendi vim habet. Sic gradus deorsum numerantur in illo* Caton. *apud* Cic. Off. 2, 89 c. 25 Bene pascere, Satis bene pascere, Male pascere. *Locum totum damus in* PASCO. Id. Cato de R. R. 137 In loco bono parte octaua corbi diuidat, satis bono septima, tertio loco sexta. Idem Att. 1, 19 Videor mihi nostrum illum consularem exercitum bonorum omnium, et satis bonorum, habere firmissimum. *Rursum tres gradus enumerat* Cic. de Orat. 3 c. 22 Quare si me vultis esse oratorem, si etiam sat bonum, si bonum denique, non repugnabo.

SATISACCĬPIO, ēpi, eptum, ĕre. [ἱκανῶς λαμβάνω, συγγνώμαι, κατεγνάω. *Quod quidam separatim malunt scribere: (in antiquissimis quidem libris discerni non potest, cum vno omnia tenore, vt continuatione scribantur indiscretis vocibus)* Satis accipere *igitur* dictum est eodem modo, quo Satisfacere. Nam quia id, quo quis contentus erat, ei praestabatur, Satisfieri dictum est: ita quia tales, quibus contentus quis futurus esset, sic dabantur, vt verbis obligarentur, Satisaccipi dictum est. *Haec* Pomponius in l. stipulationum aliae de verbor. obligat. Cic. pro Rosc. Com. 40 Qua de causa Flavius, quum de tota lite faceret pactionem, neque satisacciperet a Rescio, neque iudicio absolueretur a Fannio. Idem pro Quint. 4 c. 13 Si veretur, vt res iudicio facto parata sit, iudicatum solui satisacciat. Cato R.R. c. 2 Quae satisaccipienda sient satisaccipiantur. Satis acceptum, *per translationem pro Certum, compertum, et firmum velati datis fideiussoribus et sponsoribus.* Satis *enim* accipit, *cui praeconsulitur, et sponsores dantur.* Plaut. Mostell. 1, 3, 67 Si tibi sat acceptum est, fore victum tibi sempiternum, *etc. i. si vsque quaque certum et firmum. Et* ibid. v. 90 Si acceptum sat habes, tibi fore illum annum sempiternum. *Et in* Stich. 4, 1, 4 Satis abs te accipiam, nisi vieeam mihi te amicum esse Antipho.

SATISACCEPTIO, ōnis. f. [ἱκανοληψία] Satisacceptione appellat Pomponius in l. Stipulationum aliae. de Verb. obligat. Stipulationem, quae ita obligat promissorem, vt expromissores quoque eo accipiantur: in est, qui idem promittunt.

SATISAGENS, *vid.* SATAGENS.

SATISDO, dĕdi, datum, are. [ἱκανὸν διδόναι] *Significat apud ICtos fideiussore dato securum reddere eum, qui aliquid a nobis petit, vel* cauere *vel* cautionem sistere *dicunt.* Caius ff. Qui satisdare cog. l. 1 Satisdatio eodem modo appellata est, quo Satisfactio. Nam Satisfacere dicimur ei, cuius desiderium implemus: ita Satisdare dicimur aduersario nostro, quum pro eo, quod a nobis petit, ita cauemus vt eum hoc nomine securum faciamus, datis fideiussoribus. C. Att. 5, 1 De satisdando te rogo quoad eris Romae, tu vt satisdes. Id. pro Quint. 30 c. 7 Iudicatum solui satisdare. Idem Verr. 2, 3 Amici, si quis quid peteret iudicio, secum agi passuros, iudicatum solui satisdaturos esse dicebant. Cic. pro Quint. 8 c. 28 vellet pecuniam petere, P. Quintium iudicatum solui satisdaturum. 29 c. 7 Ille postulat, vt procurator iudicatum solui satisdaret. C. Verr. 1, 146 Qui redemerit, satisdet damni infecti *scilicet* Nomine. *Conf.* Plin. 36, 2 s. 2.

SATISDATIO, ōnis. f. [ἱκανοδοσία] Cic. Att. 5, 1 De satisdando vero te rogo, quoad eris Romae tu vt satisdes: et sunt aliquot fatisdationes secundum mancipium, in his Mennianorum praediorum vel Atilianorum. Capitalis fatisdatio, *Cum aliquid in nos recipimus cum obstrictione capitis.* Plin. 16, 5 Nec minor quaestio e in Septis, Olympum et Pana Chironemque cum Achille qui fecerint praesertim quum capitali fatisdatione fama iudicet dignos. *Hoc autem et ipse* Plinius 34, 7 *apertius declarat* Aetas nostra vidit in Capitolii priusquam id nouissime conflagrauit a Vitellianis incensum, in cella Iunonis, canem ex aere, vulnus suum lambentem: cuius eximium miraculum et indiscreta veri similitudo, non eo solum *intelligitur* quod ibi dicata fuerat, verum et noua fatisdatione: nam *summa* nulla par videbatur: capite tutelarios cauere pro ea, instituti *publici* fuit Satisdationem implere non potuit Papinian. in l. 2 ff. de custod. reor. Vlpian. in l. si fideiussor. §. si necessaria ff. qui satisd. cog. Si necessaria fatisdatio fuerit, et non facile possit reus ibi praestare, vbi convenitur: potest audiri, si in alia eiusdem prouinciae ciuitate fatisdationem praestare paratus sit. Si autem fatisdatio voluntaria est, nec in alium locum remittitur.

SATISDĀTVM, i. n. [ἱκανοδοτὲν] Cic. Att. 16, 15 Sed et iturpe arbitror, eo nomine, quod fatisdato debeat, procuratores ei non displicere. Pomponius in l. Et magis ff. de solut. Potius eni eo nomine exsoluisse videor, quod fatisdato, quam quod sine fatisdatione debeo. Satisdato promittere Papinian. in l. 2 in princip. de custod. reor. Vlpian. duob. loc. in l. §. Sed et si quis §. Quaesitum est Si quis caution. Satis exigere, vel non exigere; ea forma dicitur, qu Satisdare vel non dare Vlpian in l. Iulian. §. Si tibi ff. ad exhibendum Paullus in l. Lucius Titius §. Cum in testamento ff. de administrat. t torum, A quo magistratus satis exegerunt rem saluam fore.

SATISDĀTOR, ōris. m. [ἱκανοδότης Gloss. Gr. Lat.] Sidon Epist. 4, 24 Curatori necdum fatisdator est inuentus.

SATISFĂCIO, ēci, actum, ĕre. [ἱκανῶς ποιέω] Tantum facere quantum satis sit irato ad vindictam, inquit Asconius ad Cic. Verr. 79 c. 31 Nisi publice satisfactum sit, ei ciuitati bellum indici, et *Sed generale verbum est, et quemcunque modum significat expediendi debiti amouendae culpae, s. excusando et deprecando, siue defendendo, refere dae gratiae e. i. g. a* Plaut. Amph. 3, 2, 8 Quin ego illum aut deferam, aut satisfaciat mihi. Cic. Att. 7, 23 Cui nos valde satifacere multi ad me scripserunt. Vide, quomodo satisfiat ei, cui scis me satisfieri velle Cic. Fam. 14, 6. Satisfacere quibus debemus Idem Att. 11, 13. Aliter de seruo satisfit, aliter de libero vindicta sumitur Vlpian. l. 9 ff. si ex noxali causa agatur. Satisfacere *pro Dissoluere aes alienum* Caes. Bell. Ciuil. 3, 60 Quam maximas potuerunt pecunias mutuati, perinde ac satisfacere, et frater data restituere vellent. Cic. Qu. Fratr. 1, 3 Sentio quid sceleris admiserim, quum de visceribus tuis et filii tui satisfacturus sis, quibus debes, ego acceptam ex aerario pecuniam tuo nomine frustra dissiparim. Cael. ad Cic. Fam 8, 12 Vt si mihi in pecunia minus fidei tisfecisset, per hanc speciem simultatis eum consectarer. De re aliqua plene et statim satisfacere *dicitur orator, cum dicit quae exspectat auditor* Quinctil. 4, 5, 18. Iam pro iis *(omnis venditis)* satisfeci Sticho? Plaut. Asin. 2, 4, 31. Cic. Philipp. 2, 49 c. 20 *pr.* Ac ceperam enim iam ante Caesaris literas, vt mihi satisfieri paterer a te *i. Vt acciperem tuam excusationem et purgationem. Saepe deprecari est:* Catonem quidam in balneo percussit imprudens: — postea satisfacienti Cato: non memini, inquit, percussum me Sen. de Ira 2, 32. Val. Catullum, a quo sibi versiculis de Mamurra perpetua stigmata imposita non dissimulauerat satisfacientem eodem die adhibuit coenae Sueton. Caes. c. 73. Consularem satisfacientem sibi, et per genua orare conantem ita suffugit, vt caderet supinus Id. Tib. c. 27 *Conf. Turneb. Adu. 18, 25. Pet. Nann. Misc 2, 7. Herald. Digress 2, 4.* Satisfacere cumulate alicui Cic. Qu. Fratr. 2, 4. Idem in Topicis. Caes. Bell. Gall. 5, 1 Seseque paratos esse demonstrant omnibus rationibus de iniuriis satisfacere. ¶ 2 *Dativus quibus iungitur hac verbum:* Amicitiae satisfacere Cic. Fam. 10, 1

cisae et officio suo satisfacere Cic. Diuin. in Caec. Verr. 40 c. 14. Id. Im. 14, 7 Cui quidem tu Deo, quemadmodum soles, pie et caste facias: *id est Apollini et Aesculapio.* Idem de Legib. 1, 5 Nec eum satis fieri censent huic Loco, qui nunc est in manibus, nisi hoc eum naturae ius esse disputarint, *i. huic parti disputationis.* Cic. Verr. 3, 133 Commoneri te oportuit vocare Apronium, nec illum ante rei satisfacere, quam tu omnium Existimationi satisfeciſſes. Id. Fin. 13, 17 Nunc autem incensus studio rerum tuarum, eas literis Caecis mandare cupiebat: posse arbitror. valet ingenio: habet rem: iampridem tu eo genere studii, literarumque versatur: satisfacere Immortalitati Laudum tuarum mirabiliter cupit, *i. Laudes tuas ita scribere, vt immortales esse per illum possint.* Cic. Att. 6, 1 Mihi enim putare, me quidquam maluisse, quam vt Mandatis tuis satisfacerem, nec vlla de re plus laborasse. *Vetustum exemplar,* Vt mandatis facerem. Cic. pro Cluent. 29 c. 10 Qui et Naturae et Legibus satisfecit: quem leges exsilio, natura morte multauit. Id. C. Fratr. 2, 2 In ea re nos et Officio erga Lentulum mirifice, et Voluntati Pompeii praeclare satisfecimus. Opinioni omnium vt satisfiat Idem pro Rabir. Post. 45. Promisso nostro ac recepto satisfactum est Cic. Verr. 5, 138. Idem Verr. 1, 70 Sed aliqua ex parte violatus sit, nisi publice satisfactum sit, ei ciuitati bellum indici atque inferri solere. Cic. pro Rabir. Post. 45 Sed vt omnium vel Suspitioni, vel Maleuolentiae, vel Crudelitati satisfiat, occultat pecuniam Plumus, latent regiae diuitiae. Vitae satisfacere Cic. Fam. 10, 1. Voluntati voluntate satisfacere Sen. de Benef. 2, 35. *Sine casu,* Histriones in dissimillimis personis satisfaciunt, *intell. spectatoribus, cum spectent et probantur* Cic. in Orat. 109.

SATISFĪO, ēri. *Praeter dicta* Ouid. de Rem. Amor. 698 Qui satur est, est firmus, qui dicit multa puellae Probra, satisfieri postulat ille sibi. Quanquam a te quidem cumulate satisfit et mihi et omnibus C. Fam. 13, 33. Satisfacitur, pro Satisfit Varr. *apud* Prisc. 8 p. 789.

SATISFACTIO, ōnis. f. [πληροφορία, πλήρωμα] *Purgatio, excusatio.* Cic. Fam. 7, 13 Hic tu me etiam infimulas, nec satisfactionem meam accipis. Idem Att. 4, 6 Et simul ne βαθύτης mea, quae in agendo apparuit, in scribendo sit occultior, et aliquid satisfactionis leuitatis habere videatur. In accipienda satisfactione facilliores Vell. 2, 29, 4. Satisfactionem ex nulla conscientia de culpa proponere Sallust. Cat. c. 5. *Conf. Cort. Excurs. 5.* Fraudem parat, non satisfactionem Petron. c. 107. Luitur homicidium certo armento aut ac pecorum numero, recipitque satisfactionem vniuersa domus Tac. Germ. 21, 2. *Conf.* Arnob. 4 p. 152. Tertull. de Patient. c. 10. Suas. 6, 40. Vlpian. D. 46 t. 3 l. 53. Isidor. 6, 19.

SATISFACTIONALIS, e. Cassiodor. Hist. Tripl. l. 9.

SATISHABEO, ēre. Satisshabere *aliquid, est illo contentum esse.* Sis habuerit huius quoque promissionis praeiudicium Tertull. adu. Marc. 3, 24. Tam ingratus es, vt voluptates a Deo contributas tibi satis non habeas Idem de Spectac. c. 29. *Sed saepius diuisè vsurpat Conf* Curt. 4, 9, 20. Nep. 15, 4, 5.

SATIOR, us. ōris. *Melior.* Plin. 17, 5 Erit igitur haec optima, quae operi satior. *De terra tenera. Sed Hard.* et operi et satis, *i. segetibus.*

SATIVS. Adu. [κρεῖττον] *Compar. a* Satis, *et significat Melius, quod sit vltra id, quod opus est.* Ducere, Putare satius Nep. 4, 5, 16, 1, 3. 18, 6, 5. Ter. Heaut. 3, 1, 66 Et tibi perdere rem hoc pacto satius est, quam illo minam. Virg. Ecl. 2, 15 Nunc scit fuit satius tristes Amaryllidis iras, Atque superba pati fastidia? Cic. Att. 7, 1 Video cum altero vinci satius esse, quam cum altero vincere. Iuuenal. 7, 13 Hoc satius, quam si dicas sub iudice, Vidi, Quod non vidisti. Non igitur satius esset, dicet aliquis, ab initio, praesertim quum scribas, ad optimum et electissimum verbum deuenire? Est quum non est satius, si *etc.* Auctor ad Herenn. 4, 37. Nimio satius est Lucret. 5, 1126. Nimio satius, *vid.* NIMIS.

SATOR, SATIVVS, *vid.* SERO, seui.

SATRĂPES, *vel* SATRĂPA, ae. m. [σατράπης Gloss. Gr. Lat.] *Edio Persica, quae apud nos Praefectum significat.* Ter. Heaut. 3, 1, 43 Satrapes si fiet amator, nunquam sufferre eius sumtus queat. Macedonius satrapes regius natione Medus, regis gener Nep. 4, 1, 2. Gell. 10, 18. Plin. 6, 26. *Freinsh. Ind. Curt. et quem laudat Isson. de Persar. Princip. n. 168 sqq.*

SATRAPS, apis. m. *Idem.* Donec miratus cessare incendia satrapa Alcim. Auit. 6, 589. Sidon. Carm. 2, 78 Quisque sedet, sub rege satraps. Non est praetercundum factum Pharnabazi satrapis regii Nepos 6, 4, 1 Sed de hoc Genitiuo, *qui vel a* Satraps, *vel a* Satrapes *dedi potest, vid. Voss. de Anal.* 2, 3.

SATRAPIA, ae. f. [σατραπεία] *Regio, et Praefectura.* Plin. 6, 20 Etenim plerique ab occidente non Indo amne determinant, sed a septemtrione quatuor satrapias, Gedrosos, Arachotas, Arios, Paropamisadas. *Dicitur et* Satrapa, *vid. Varia lectio* Curt. 5, 1, 44 Mazeum transfugam satrapea Babyloniae donat Idem 6, 2, 11.

SATRICVM, i. n. Clara Latii ciuitas *apud* Plin. 3, 5.

SATRĂCVS, i. m. *Quidam a* Silio *memoratus, quem filius suus interfecit* Sil. 9, 68. 77. 104. 111.

SATRVS, *vid.* SVRVS n. 2.

SATVLLO, *et* SATVLLVS, *vid.* SATVR.

SATVR, ura, urum. Adi. [κορεσθείς, ἐμπλεως] *Cibo plenus, qui satis edit.* Ter. Hec. 5, 2, 2 Sed quum tu satura atque ebria eris, pro vt satur sis, facito. Ire quo saturi solent Plaut. Curc. 2, 3, 83. Cic. de Diuin. 1, 77 Praeclara vero auspicia, si esurientibus pullis regeri poterit, saturis nihil geritur. Altilium satur Hor. Epist. 1, 15, 35. *i. e. Saturatus altilibus.* Satur anseris Extis Pers. Sat. 6, 71. Rerum satur omnium Ter. Adel. 5, 1, 3. Fricando satur Plaut. Poen. 1, 2, 21. Capellae saturae Virg. Ecl. 10, 77. Omnia satur Hor. Serm. 1, 1, 119. Cor saturum *laudatur ex* Coll. ad Inuentium 48, 4. *Et edebatur* Nec vnquam saturum inde ex futurum est (*de hostiatione agitur*) *Sed Voss. ex MSS.* Nec vnquam inde ero satur futurus: *quod transpositum al. legitur,* Nec vnquam satur inde ero futurus. Martial. 2, 90 Sit mihi verna satur; si non doctissima coniux; Sit nox cum somno; sit sine lite dies. Cic. in Orat. 123 c. 36 *pr.* Eloquens nec satura ieiune dicet, nec grandia minute, nec item contra: sed erit rebus ipsis par et aequalis oratio. Res saturae, *quae magna dicendi copia explicari possunt, cum respectu ad* ieiune. Perf. Sat. 1, 71 Nec rus saturum laudare. *Metonymice, quod saturos facit.* Virg. Georg. 2, 197 Saltus et saturi pecoris longinqua Tarenti. Vbi Seruius: Saturi, aut Fecundi: aut Quod iuxta oppidum Saturum. Tarentum enim et Saturum vicinae sunt Calabriae ciuitates. Praesepia satura Virg. Georg. 3, 214. Messes Seuer. in Aetna v. 12. Coloni saturi Tibul. 2, 1, 23. *conf.* Catull. 21, 9. Satur color, *Plenus, vehemens, diluto oppositus.* Plin. 37, 10 Ion apud Indos violacea est, sed raro saturo colore lucet. Gestus Manil. 5, 480. *i. varius, de pantomimis, vid. Scalig. p. 406. qui παντοίων ὑποκρίσιν intelligit. Sed Bentl. (cui est 479) ex MS.* Externis tamen aptus erit nunc voce Poëtis, Nunc tacito gestu. Vellera fucata saturo colore Virg. Georg. 4, 335. Saturior lactis agnus Columel. 7, 4. Senec. Qu. Nat. 1, 5. *ad fin.* Purpuram Tyriam, quo melior saturiorque est, eo oportet altius tolli, vt fulgorem suum ostendat. ¶ 2 *De* Satura lance, lege per saturam, saturo carmine, *mox dicetur seperatim.*

SATVLLVS, a, um. Dimin. Varr. de R. R. 2, 2, 15 Vt agni satulli fiant lacte. *Sic Victor. Ante cum* Saturi.

SATVLLE. Adu. Apponere satulle Apul. Met. 7 p. 114 Colu. *i. copiose. Elmenh. Emendat. p. 192 probat* scitule.

SATVLLO, āre. *pro* Saturare, *vid. post* SATVRO.

SATVRA *et* SATVRVM *ad Adiectiuum* Satur, *quod modo tractauimus, referri possunt et debent: commodius tamen seperatim hic tractantur.* Satura *igitur* Lanx *memoranda primum est, a qua veteres quidam* Satyram *p.* Satiram *dernabant.* Vet. Schol. *Cruqu.* Horat. ad Serm. 1 *pr.* Satura (*scribitur fere* Satyra) dicitur lancis genus, tractum a choro Liberi patris, qui est dator vini et laetitiae. Ab ea autem lance, quae plena diuersis frugibus in templum Cereris inferebatur, nomen accepisse *Satyram,* plerique dicunt. Diomed. 3 p. 483 Lanx Satyra (*sic est, ibi pro* satura) referta variis multisque primitiis in sacro apud priscos Diis inferebatur — cuius generis lancium meminit Virg. Georg. (2, 194) Lancibus et pandis fumantia reddimus exta. *Et* (ibid. 394) — Lancesque et liba feremus. *Nimirum vt hinc intelligimus, mos erat, quando Cereri, Baccho, aut aliis Diis agri annua vota soluerent, pro laeto frugum fructuumque prouentu, vt primitias rerum collectarum in lancem congestas, cuique Deo pro ratione eius cultus, afferrent. Hae cum lances refertae essent variarum rerum copia,* saturae *appellabantur. Et hinc aliarum quoque rerum mixturas, vocasse* Saturas *videntur. Sic ap.* Diomed. *l. c.* Satura Farciminis genus multis rebus refertum, *laudat* Varronis Plautin Quaest. 2 Satura est, vua passa et polenta, et nuclei pinei ex mulso conspersi: ad haec, *inquit,* addunt alii de malo Punico grana. Festus, Satura et cibi genus, ex variis rebus conditum est, et lex multis aliis legibus conserta. Diomedes *l. c. et ipse* Legem Satyram (saturam *credo voluit*) *vocat,* quae vno rogatu multa simul comprehendat. *Sic hi Grammatici, et* Isid. 4, 16 *et.* Vet. Gloss. Satura, *νόμος πολλὰ περιέχων. Sed* legis *nomen additum nondum,* puto, *prolatum est ex antiquo auctore.* Lucilius *apud* Diomed. *l. c.* Per Saturam aedilem factum, qui legibus soluat: *i. per turbam, confusis suffragiis. De loco Sallustii, quem etiam citat, statim.* Festus, *addit his, quae posuimus,* Itaque in sanctione legum adscribitur, neue per saturam abrogato aut derogato, *id est, interprete Cuiacio Obss. 14, 7 extr. ne commixtis rebus pluribus, ne confuse, sed specialiter, explicate, diserte. Huc spectasse videtur* Lex Didia et Caecilia *apud* Cic. pro Domo 53 c. 20 Ne populo necesse sit in commixtis rebus compluribus aut id quod nolit accipere, aut id quod velit repudiare. *Pergit,* Festus, T. Annius Luscus in ea, quam dixit aduersus Tiberium Gracchum, Imperium quod plebes per saturam dederat, id abrogatum est, *etc.* Sallustius Iugurth. 29, 3 Rex — reliqua cum Bestia et Scauro secreta transigit: dein postero die, quasi per saturam exquisitis (*a Consule sui consilii*) sententiis in deditionem accipitur. Per saturam *est perturbate, confuse, vt non audirentur ordine, qui forte monere aliquid vellent. Imitatus videtur* Ammian. Marc. 16, 6 Cum res in inquisitionem veniret, et — obiectorum probatio sperneretur, tanquam per saturam subito suffragantibus cubiculariis — vinculis sunt solutae personae, *etc.* Eumen. Paneg. 8, 11 *pr.* Separate igitur vtraque dicam: neque enim quasi per saturam confundenda sunt tanta beneficia. Lactant. 1, 21, 13 Persennius Festus in libris historiarum per saturam refert, Carthaginienses Saturno humanas hostias solitos immolare, *etc.* Libri historiarum per saturam *sunt πανείλης ἱστορίας, vbi memorabilia quaedam, sine ordine, vt ab Aeliano factum, referuntur.* Charis. Gramm. 3 p. 175 *med.* Cum aduerbium Stoici *παυδέκτην* vocent. Nam omnia in se capit quasi collata per saturam (Satyram *scribitur*) concessa sibi rerum varia potestate. *Hac formula, ex antiquitate reuocata, vsus etiam his est* Imperator Iustinian. in Constit. Omnem Reip. s. Prooem de Rat. disc. Iur. §. 1 Et primi anni hoc opus legentibus tradebatur non secundum edicti perpetui ordinationem; sed passim et quasi per saturam collectum, vtile cum inutilibus mixtum. *Et* Const. s. l. vn. Cod. de Lat. lib. toll. s. Cum dediticii liberti iam sublati sint, ea propter imperfecta Latinorum libertas incertis vestigiis titubat, et quasi inducta per saturam adhuc remanet, *i. permixta aliis, non satis distincta. Secundum haec* Satura *Latinum fuerit, significetque varium quiddam et copiose permistum,* farrarigem *quandam. Sed etiam hanc significationem a Graecis deriuat Dan. Heinsius de Satyra Horat. 1 p. 11 cum apud Hesychium sit σάτυραι σκάφαι ξυτρίων παρὰ λάκωσιν. Sed Higgensis editio habet σατήραι. Viderit, et forte iam vidit Cl. Editor Hesychii, Albertus.* ¶ 2 *Nos vnum hic addimus, pro Adiectiuo accepisse hoc nomen, in quo versamur, veterem* Scholiasten Horatii, *quem* Acronis *nomine dedit Fabricius ad* Ser. 1, 1 *pr. Certe ibi legas,* Satyrum carmen a primo omnium auctore Lucilio repertum est. *Et sub* Porphyrionis *nomine* Quamuis satyrum esse opus hoc confiteatur *etc.* Saturum *voluisse videtur ille Acro certe, quatenus a* saturando *et* saturis, *i. ebriis hominibus, ipsum* Satyrae *nomen deriuat. vid.* SATYRA. ¶ 3 Satura, *Palus vna Pomptinarum.* Virg. Aen. 7, 801

— Queis Iupiter Anxurus aruis
Praesidet, et viridi gaudens Feronia luco,
Qua Saturae facit alta palus, gelidusque per imas
Quaerit iter valles atque in mare conditur Vfens.

conf. Sil. 8, 382.

SATVRIO, ōnis. m. [διακορὴς] *Idem quod Satur.* Plaut. Perf. 1, 3, 23 Nam esurio venio, non aduenio saturio. *Ludit in etymologia nominis sui, quod est* Saturio.

SATVRĬTAS, ātis. f. [πλησμονὴ] *Status et conditio saturi.* Plaut. Capt. 4, 2, 85 Proin tu deum hunc saturitate tranquillum facias tibi. *Parasiti vox, qui se louem dixerat modo.* Idem ibid. 4, 2, 97 Ita me amabit sancta Saturitas, itaque suo me semper condecoret cognomine. *i. velut Deam facit. Coloris, qui* saturatus *dicitur, attributum est.* Plin. 9, 39 Sic gignitur laudatus ille pallor saturitate fraudata. Cic. de Senect. 56 c. 16 Neque solum officio, quod hominum

num generi vniuerſo, cultura agrorum eſt ſalutaris, ſed etiam delectatione quam dixi, et faturitate (*abundantia, quae faturare homines poſſit*) copiaque rerum omnium, quae ad victum hominum, et cultum etiam deorum pertinent. Saturitas, *pro Excrementis ventris*. Plin. 10, 33 *de hirundinibus* Notabili munditia egerunt excrementa pullorum, adulterioſque circumagi docent, et foris ſaturitatem emittere.

SATVRO, āre. [ἑλκόω, χορέω, χορτάζω] *Explere. Ad omnes ſenſus pertinet, proprie tamen ad guſtum.* Cic. Philipp. 2, 59 c. 24 Verſatus in bello eſt, ſaturauit ſe ſanguine diſſimillimorum ſui ciuium. Virg. Ecl. 10, 30 Nec cytiſo ſaturantur apes, nec fronde capellae. Nuper nati mammas appetunt, earumque vbertate ſaturantur Cic. de Nat. Deor. 2, 118. Famem epulis ſaturare Claud. de Phoenice 13. Cic. pro Domo 44 Expleui animos inuidorum, placaui odia improborum, ſaturaui etiam perfidiam ſceleris proditorum. Idem pro Flace. 95 Mactare victimam gratiorem, quam ſi L. Flacci ſanguine illius nefarium in vos omnes Odium ſaturaueritis? *conf.* Idem in Vatin. c. 3. Saturnus appellatus quod ſe ſaturat annis, *Stoica etymologia apud* Cic. de Nat. Deor. 2, 64. Sola ſimo pingui Virg. Georg. 1, 80. Stercore ſaturare noualia Columel. 2, 9, 15. Saturare ieiunia terrae Idem 10, 82. Prata laetamine Pallad. Febr. 1 Saturari multo ſtercore amat beta Idem ibid. 24, 10. *add.* Vitruu. 10, 11. Catull. 69, 82. Pallad. 1, 35, 11 Mures ruſticos, ſi querneo cinere aditus eorum ſatures, attactu frequenti ſcabies occupabit, et perimet, *i. opplear.* Haemorrhoides *dicuntur* ſaturari Scribon. 227. *i. illini.*

SATVRĀTVS, a, um. [διάκορος, χορτασθείς] Partic. *Metaphor.* Virg. Aen. 5, 608 Multa mouens, necdum antiquum ſaturata dolorem. Cic. Verr. 3, 100 Vt aliquando ex eorum agris, atque vrbibus expleti atque ſaturati, cum hoc cumulo quaeſtus decederent. Caede armenti ſaturati leones Ouid. Met. 10, 541. Homines ſaturati honoribus Cic. pro Planc. 20 c. 8. Mens ſaturata bonarum cogitationum epulis Idem de Diuin. 1, 61 c. 29. Nondum Lumina ſunt gnati cara ſaturata figura Catul. Argon. ſ. 63, 220. Saturatae veſtes murice, *i. Tinctae* Martial. 8, 48. *Compar. vt* Saturatior color Plin. 21, 8.

SATVLLO, āre. [χορτάζω] *Idem quod* Saturare. Varro *apud* Non. 2, 786 Neque in puluere mythico (*Merc.* mitico) coquam carnes, quibus fatullem corpora, et famem ventris.

SATVRĀTIM. Adu. *ad ſaturitatem.* κατακόρως Gloſſ. Gr. Lat.

SATVRANTER. Adu. *Idem. Compar.* Fulgent. Mythol. 3 Haec faturantius Apuleius enarrauit.

SATVRATIO, ōnis. f. χορτασία τροφῆς Gloſſ. Vet. Lat. Gr.

SATVRABĪLIS, e. χορτάτικος Gloſſ. Vet. Lat. Gr.

SATVREIA, ae. f. [θύμβρα Gloſſ. Lat. Gr.] *Herba fragrantis odoris, quae et* Cunila *quibusdam dicitur, et* Origanum Heracleoticum: Scribon. 124. Colum. 10, 233 Et ſatureia thymi referens thymbraeque ſaporem. Plin. 19, 8 Thymbram vero quae ſit cunila. Haec apud nos habet vocabulum et aliud, ſatureia dicta in condimentario genere. Seritur menſe Februario, origano aemula. *conf.* Celſ. 2, 21 *et* 31. Columel. 9, 4. 11, 3. 12, 7. Pallad. 1 t. 37. *et* Febr. t. 24. *et* Mart. t. 9. Apic. 1, 3. 3, 13. 6, 6.

SATVREIVM, i. n. *Idem.* Ouid. de Arte Am. 2, 415 Sunt qui praecipiunt herbas, ſatureia, nocentes Sumere, *ad Venerem roborandam.* Martial. 3, 74 Improba nec proſunt iam ſatureia tibi.

SATVREIVM, i. n. *Vrbs in Apulia. Scribitur et* Saturum. *Hinc*

SATVREIANVS, a, um. *vt*, Caballus Satureianus Hor. Serm. 1, 6, 59.

SATVRCHEI, Populi ſunt circa Maeotim *apud* Plin. 6, 7.

SATVRNVS, i. m. [Κρόνος] *Caeli filius.* Cicero de Nat. Deor. 2, 63 c. 24 Vetus haec opinio Graeciam opplenit, ſcilicet exſectum Caelum a filio Saturno, vinctum autem Saturnum ipſum a filio Ioue. Phyſica ratio non inelegans incluſa eſt in impias fabulas. Caeleſtem enim altiſſimam aethereamque naturam, id eſt igneam, quae per ſeſe omnia gigneret, vacare voluerunt ea parte coporis, quae coniunctione alterius egeret ad procreandum. Saturnum autem eum eſſe voluerunt, qui curſum et conuerſionem ſpatiorum, ac temporum contineret, qui deus Graece id ipſum nomen habet: Κρόνος enim dicitur, qui eſt idem χρόνος, id eſt ſpatium temporis. Saturnus autem eſt appellatus, quod ſaturetur annis. Ex ſe enim natos comeſſe fingitur ſolitus, quia conſumit actas temporum ſpatia, annisque praceritis inſaturabiliter expletur. Vinctus eſt autem a Ioue, ne immoderatos curſus haberet, atque vt eum ſiderum vinclis alligaret. *Hactenus Cicero ex perſona Stoici, vid. omnino de rebus et cultu Saturni dicta opera diſputantem* Macrob. Saturn. 1, 7 *et* 8. *Alii ſatis nugaciter interpretantur* Saturnum Cronon, *veluti a ſatietate intellectus, eo quod Graece* ſatietas κόρος; *intellectus vero ſiue mens νῦς dicitur, vt ſit nomen compoſitum* Saturnus *ex prima parte Latina, et poſteriore Graeca, ipſa* Satietas mentis. Feſtus *voce* Saturnia: Faunus in Saliaribus Saturnus appellatur, videlicet a fationibus. *Quidam apud* Macrob. Sat. 1, 8 *extr. a verbo quod Graeci dicunt σάθην nomen* Saturni *ducunt, quo virilia ſignificantur, quod patris pudenda abſcidiſſe, atque in mare proiecciſſe dicitur: vnde Venerem procreatam ferunt, quae a ſpuma, vnde coaluit,* Aphrodites *nomen accepit, vid.* SATHIMVS. *Rariſſime Saturnus in monumentis veterum apparet. Alias* pingebatur vt homo ſenex, canus, barba prolixa, curuus, triſtis et pallidus, tecto capite, colore glauco, qui vna manu, ſed dextra, falcem tenebat, et in eadem ſerpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebat. Altera vero filium parumlum ad os applicabat, et eum devorare videbatur. Qui iuxta ſe habebat filios, Iouem, Neptunum, Platonem, et Iunonem: quorum virilia abſciſſa proiiciebat, de quibus Venus pulcherrima puella naſcebatur. *Haec* Albricus de Deor. Imag. c. 1. *Victima commentum nouum videntur* cum falce aduncа. Virg. Aen. 7, 179 Vitifator curuam ſeruans ſub imagine falcem Saturnusque ſenex. Dies Saturni *infauſtus habebatur rebus agendis, quod ex Iudaica diſciplina deriuatum videtur.* Tibull. 1, 3, 17 Aut ego ſum cauſatus aues, aut omina dira, Saturni aut ſacrum me tenuiſſe diem. Dens curuus Saturni, *i. Falx* Virg. Georg. 2, 406. Saturnus regnis a Ioue pulſus erat Ouid. Faſt. 3, 796. Aureus Saturnus Virg. Georg. 2, 538. *Quia ſub Saturno fuit aetas aurea.* Grauis Saturnus Perſ. Sat. 5, 50. Impius Saturnus Hor. Carm. 2, 17, 22. Senex Saturnus Virg. Aen. 7, 180. Saturni ſtella, Phaenon Graece, XXX fere annis curſum ſuum conficit Cic. de Nat. Deor. 2, 53. Sidus graue Saturni Propert. 4, 1, 84. Stella Saturni frigida Virg. Georg. 1, 336. Stella quae Saturnia nominatur Cic. de Somn. Scip. 9.

SATVRNIVS. Adi. [Σατέρνιος, Κρόνιος] *vt*, Arua Saturni Virg. Aen. 1, 573. Coniux Saturnia Sil. 10, 338. Iuno Saturnia Virg. Aen. 3, 380. *Etiam ſimpliciter* Ouid. Tr. 1, 2, 7 Ode Aenean propior Saturnia Turno. Metrum Saturnium in honore Dei Naeuius inuenit, addita vna Syllaba ad Iambicum verſum, Summas opes qui regum regias refregit Diomed. 3 p. 512. Sed Cent. p. 1825 *ponit exemplum* Iſis pererrat orbem crinibus profuſis. Terentianus p. 2439

Et Naeuio Poëtae Sic ferunt Metellos
Cum ſaepe laederentur, Eſſe comminatos
Dabunt malum Metelli Naeuio Poëtae.

vid. mox Verſus Saturnius. Mons Saturnius, Tarpeius et Capitolinus, Romae notiſſimus. Pes, *alio nomine* Palimbachius, *it* Latius, — — *apud* Diomed. 3 p. 476 *pr.* Regna Saturni Virg. Ecl. 4, 6. Tellus Saturnia frugum parens Idem Geor. 2, 173. Verſus Saturnii quoque antiquiſſimi, quibus Faunus fa ceciniſſe hominibus videtur, Saturnii appellantur, quibus et a Naeu bellum Punicum ſcriptum eſt, et a multis aliis plura compoſita fu Feſtus, *voce* SATVRNO. *Vide quae modo de metro* Saturnio *dixim et add.* Atil. Fortunatian. p. 2679 *ſq.* Noſtri antiqui vſu ſunt eo n obſeruata lege, nec vno genere cuſtodito inter ſe verſus: ſed praeto quam quod duriſſimos fecerunt, etiam alios breuiores, alios longioresi ſeruerunt, vt vix inuenerim apud Naeuium, quos pro exemplo ponere — Apud noſtros autem in tabulis antiquis, quas triumphaturi duces Capitolio figebant, victoriaeque ſuae titulum Saturnis verſibus pr ſequebantur, talia reperi exempla ex Regili tabula, *Duello magno di mendo, regibus ſubigendis* — in Acilii Glabrionis tabula, *Funa fugat, proſternit maximas legiones, etc.* ¶ 2 Saturnia, N *men regionis, et oppidi.* Varro de L. L. 4, 6 p. 13 *de monte Capitoli eodemque Tarpeio cum dixiſſet, pergit,* Hunc antea montem Saturni appellatum prodiderunt, et ab eo late Saturniam terram, vt etiam E nius appellat. Antiquum oppidum in hoc fuiſſe Saturniam fe bitur. Eius veſtigia etiam nunc manent tria: quod Saturni fani in faucibus; quod Saturnia porta, quam Iunius ſcribit, quam nu vocant Pandanam; quod poſt aedem Saturni in aedificiorum legib parietes poſtici muri ſunt ſcripti, *i. in formulis venditio earum aedium, quae ſunt poſt aedem Saturni, ſit mentio muri moenium antiquae vrbis, ad quae parietes illi poſtici reſpicerent. A diamus etiam* Feſtum, Virg. Aen. 8, 358 Ianiculum huic, illi fuerat S turnia nomen. Saturnia, Italia: et Mons, qui nunc eſt Capi linus, Saturnius appellabatur, quod in tutela Saturni eſſe exiſtimati Saturnii quoque dicebantur, Qui caſtrum in imo cliuo Capitolino i colebant, vbi ara dicata ei deo ante bellum Troianum videtur, qu apud eam ſupplicant apertis capitibus. Nam Italici auctore Aen velant capita, quod is, cum rem diuinam faceret in litore Lauren agri Veneri matri, ne ab Vlyſſe cognitus interrumperet ſacrificiu caput adoperuit, atque ita conſpectum hoſtis euitauit. *Haec Feſti* Aur. Victor. de Or. G. R. 4 Faunus — ſolet futura praecine verſibus, quos Saturnios dicimus, quod genus metri, in vaticination Saturniae primum proditum eſt. Sed vrbem Saturnus, cum in It liam veniſſet, condidiſſe traditur.

SATVRNALIA, iuin, *et* ōrum. *(Vtramque terminationem G nitiui auctoribus idoneis probat* Macrob. Saturn. 1, 4. *vt tamen* Saturn liorum *dicat vſitatius)* n. Pl. [Κρόνια] *Sacra antiquiſſima apu Romanos Decembri menſe per ſummam hilaritatem celebrari ſolita: de qu rum origine et ritibus claſſicus locus eſt* Macrob. Saturn. 1, 7 *ſqq.* i Stat. Silu. 1, 6. *et ex recentioribus Lipſius Saturnal. 1, 2 ſqq. Breuiter* S turnalia *per dies ab vno ad ſeptem diuerſo tempore celebrata memoriam ferebant illius temporis, quo Saturnus in regni ſocietatem a Iano recept felicem et quaſi auream aetatem Italiae populis praeſtitit. Igitur va bant a labore omni, conuiuia agitabant, dona miſſitabant, ſeruos vt aequ les tractabant, etc.* Tu in ſcholam reuocas, ego adhuc Saturna extendo Plin. Epiſt. 6, 7. Sueton. in Auguſt. c. 75 Saturnalibus, et ſi quando alias libuiſſet, modo munera diuidebat, veſtem aurum et argentum: modo numos omnis notae. *conf.* Idem Ve c. 19. Cic. Att. 5, 20 Saturnalibus mane, *etc. vid.* Hor. Ser 2, 3, 5. *add.* Cic. Catul. 3 c. 4. Cato R. R. c. 57. Sen. Epiſt. Sueton. Claud. c. 5. Solin. c. 3. Tertull. de Idolol. c. 10. C Att. 13, 52 Sed quum ſecundis Saturnalibus *(i. die ſecundo Saturnali rum)* ad Philippum veſperi veniſſet, villa ita completa militibus e *etc. Paullo poſt,* Ille tertiis Saturnalibus apud Philippum ad horas nec quenquam admiſit. Hilara Saturnalia Cic. Att. 5, 20. his vnus cum vidiſſet capita conferentes et fortunas ſuas deplorant cauſidicos, accedit et ait: dicebam vobis, non ſemper ſaturnalia eru Senec. de Morte Claud. *Feminarum* Saturnalia alia *erant, Kal. Ma vid. Torrent. ad* Hor. Od. 3, 8. *Barth. ad* Stat. Silu. p. 153.

SATVRNALITIVS. Adi. [Κρόνιος] *Quod ad Saturnalia pe tinet.* Martial. 5, 20 Saturnalitiae ligulam miſiſſe ſelibrae Ibid. 2 — potiusque videtur Saturnalitias perdere Varro nuces. *add.* Ide 7, 90. *vid.* Gell. 18, 2. Spartian. in Hadr. c. 7.

SATVRNIGĒNA, ae. m. *Nomen Iouis a Saturno geni* Auſon. Eidyll. 15, 22 Teſtatur Saturnigenam nec nomine ceſſat Inc ſare Iouem. *conf.* Sidon. Carm. 9, 132.

SATVRNINVS, *Cognomen Romanum. v. g.* Voluſius, Vrb praefectus, a Plinio 11, 38. *commemoratur* quotannis ſanguinem per miſiſſe, tametſi nonageſimum exceſſerit annum. L. Apulcius S turninus, *Tribunus plebis ſeditioſus, qui cum perniciosis legibus rempub cam perturbaret, ſumtis ex Senatusconſulto armis, in Capitolio occiſus a Scaeua quodam Q. Croton's ſeruo, cui idcirco libertas praemii loco da eſt. Fuerunt multis poſt annis, qui a Caio Rabirio occiſum dicerent quo nomine ille a T. Labieno in iudicium vocatus, et perduellionis re factus, a Cicerone defenſus eſt pulcherrima illa oratione, quae* pro Cai Rabirio Poſtumo perduellionis reo, *inſcribitur, vid.* Flor. 3, 16. Aur. Vict. c. 73. ¶ 2 Saturnini *etiam* fuerunt Populi i Etruria Plin. 3, 5. *a quibus forte id cognomen ortum.*

SATVRO, *vid.* SATVR.

SATVS, *vid.* SERO, ſeui.

SATYRA, SATIRA, SATVRA, ae. f. *Tot enim modis ſcr bitur, eſt genus carminis, Romanis proprium, cuius diuerſos quaſi grad diſtinguere et genera conuenit duce* Liuio 7, 2 *quem totum locum inte poſitis interpretamentis quibusdam hic proponere placet. Loquitur ludiis ludorum ſcenicorum, et A. V. C. CCCXLI.* Sine carmin vllo *(verbis, quae canerentur)* ſine imitandorum carminum actu (*geſtu*) ludiones ex Etruria acciti ad tibicinis modos faltantes, haud i decoros motus more Tuſco dabant. Imitati deinde eos iuuenc ſim

nul inconditis *(non exactis ad metrum et legem poëticam)* inter se cularia fundentes versibus *(brevibus dictis, utcunque modulatis)* coëre: nec absoni a voce motus erant. Accepta itaque res, saepiusque vsurpando excitata. Vernaculis *(Romanis, Latinis certe)* artificibus, quia hister Tusco verbo ludio vocabatur, nomen histrionibus ditum: qui non, sicut ante, Fescennino versu similem, incompositum (inconditum *modo dixit*) temere ac rudem alternis iaciebant, *quae fuerat prima infantia Satirae*) sed impletas iam modis saturas (*ta hic optimi libri, sed nec desunt, qui* satiras *vel* satyras *habent*) decripto iam ad tibicinem cantu, mottuque congruenti peragebant. *Hae* tur saturae, *cantilenae, versus sunt ioculares, decantati ludis scenicis* cn cantu tibiarum et motibus actorum. Liuius *(Andronicus Graecus* cno, *Liuii Salinatoris libertus)* post aliquot annos (A. V. DXIII) ci ab saturis *(modo descriptis discedens et reuocans populum)* ausus est imus argumento fabulam ferere *(i. more Graecorum fabulam comicam* t' *tragicam argumento constantem et velut historia, contexere)* —— Vtquam lege hac fabularum ab ritu ac soluto ioco *(quem habuit* satira) res auocabatur, et ludus in artem paullatim verterat; iuuentus Histrionibus fabellarum actu relicto, ipsa inter se more antiquo *(saturarum)* ridicula intexta versibus iactitare coepit, quae inde exodia ipstea appellata, consertaque fabellis potissimum Atellanis sunt. *Narcadem* Val. Max. 2, 4, 4 *vnde haec modo ponimus*, Paullatim deinde Hicra ars ad Satyrarum modos perreptit: a quibus omnium primus Vetta Liuius ad fabularum argumenta spectantium animos transtulit. ¶ 2 *Primum genus eorum carminum, quibus* Satirae nomen datum est. *Alterum genus est* Satirae, *quod describemus verbis* Diomedis 3 p. 483 *pr.* Olim carmen, quod ex variis poëmatibus constabat, Satyra *(sic Putsch.)* vocabatur, quale scripserunt Pacuuius et Ennius. *Ac* de *Pacuuii saturis nihil superesse Casaubono facile credimus l. c. 2, 2. De Enianis supersunt pluscula, vnde Diomedis dicta firmari possunt, colle*ctio *etiam ab Hier. Columna: vnde etiam apparet, toto genere hanc Satiram a superiore illa diuersam esse. Huc pertinet* Quinctil. 9, 2, 36 Sed primas quoque fingimus saepe, vt Famam Virgilius — vt Martem a Vttam, quas contendentes in Satyra tradit Ennius. ¶ 3 *Tertium et celeberrimum genus, quod reliqua fere obscurauit, est* Lucilia*na illa* Satira, *et velut κατ' ἐξοχὴν hoc nomen merita.* Quinctil. 10, 1, 93 Satira quidem tota nostra *(Romanorum)* est, in qua primus insignem adem adeptus est Lucilius. — Eruditio in eo mira, et libertas, ne inde acerbitas, et abunde salis. Multo est tersior, ac purus magis Horatius, et ad notandos hominum mores praecipuus. Multum verae gloriae, quamuis vno libro, Persius meruit. Sunt clari hoque, et qui olim nominabantur. Iuuenalem *videtur signare. Certe* Horatii, Persii *et* Iuuenalis Satiras *legem et canonem huius generis carnium habemus.* ¶ 4 *Peculiare genus constituit* Satira Varriana, *quam* Menippeam *etiam vocamus.* Quinctil. 10, 1, 95 Alterum id est et prius *(non aetate, puto, quod tamen placet Casaubono l. c. 2, 2. 196, sed praestantia)* satirae genus, quod non sola carminum varitate *(sed etiam prosa oratione)* mixtum, condidit Terentius Varro *Ex fragmentis* Satirarum Varronis *apparet, verum illum de se praedicare apud* Ciceronem Acad. 1, 8 c. 2 *extr.* Et tamen in illis veteribus nostris, quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilarite conspersimus, multa admixta ex intima philosophia, multa dialectice *etc.* Macrob. Sat. 1, 11 *de Seruis philosophis*, Ex quibus ille Menippus fuit, cuius libros M. Varro in Satyris aemulatus est; eis alii Cynicas, ipse appellat Menippeas. *Ex hoc genere sunt* Senecae lus in mortem Claudii, *ex hoc* Petronii *quae supersunt;* Martianus Capella Satiram *vocat opus suum* de nuptiis Philologiae et Mercurii ac artibus liberalibus, *vid. H. Grot. in pr. notar. In hoc genere est* Boethii opus de consolatione Philosophiae. ¶ 5 *Iam de ratione appellationis magna olim fuere sententiarum dissortia: quas com*plexus est Diomedes 3 p. 483 *pr.* Satyra dicta *s.* a Satyris, quod similia in hoc carmine ridiculae res pudendaeque dicuntur, quae velut a Satyris proferuntur et fiunt: siue a Satura *(sic leg. pro* Satyra) lance, — siue a quodam genere farciminis — Alii a lege fatura — et *Reliqua enim dedimus in* SATVRA. *Videtur illa a* Satyris, *lasciui vel animalibus vel DIs, deriuatio pluribus placuisse, quod Vocalis Graeca fere vbique mediam syllabam occupat: ipsi vero Poetae* Satyrici, *qui exstant, nusquam, puto opus suum* Satyris *adscribunt, vel ad eos admittunt: quae enim sunt in* arte poëtica Hor. 221 *sqq. ea ad* Satyricorum Graecorum *Poësin pertinent, de qua mox s. l. Caeterum Ios. Scaliger, (cuius pater Poët. 1, 12 ipsam* lancem Satyram *a* Satyris, *qui eam gerant, deriuabat) ad Manil. p. 408 literam Graecam in* Satura *damnat (im a* Satira *differre ait, vt* maximum *a* maxumo) *et* Saturam *dicit ei omnigeni argumenti poësin. Is. Casaubonus summis ingenii et doctrinae viribus* Satirae *nomen et rem Romanis vindicat, et* Satyricam poëlin *Graecis, quod ipse titulus operis indicat, de Satyrica Graecorum poesi, et Romanorum Satira libri duo. Fauct huic sententiae illud* Iuuenalis 1, 85 Quidquid agunt homines, votum, timor, ira, voluptas, Gaudia, discursus, nostri est farrago libelli. Farrago *miscellum quiddam est, non minus quam* lanx illa fatura. *Dan. Heinsius contra ea de Satyra Horatiana libris duobus inter alia de affinitate eius cum Graecorum Satyris disputauit, et ab eorum ludis dictum esse poëma illud* ludicrum *diuersi generis, persuadere studuit: quam Nicolaus illius filius tuetur p. 355 sq. et persuadet Graeuio. Nec tamen videtur effecisse, vt non Scaligeri et Casauboni sententia magnam certe veri similitudinem habeat.* ¶ 6 *Superest vt exempla quaedam ponamus. Ab* Satira *vocarit sua poëmata Horatius, non est dubium propter* Serm. 2, 1, 1 Sunt quibus in Satira videor nimis acer *etc. Sed titulum non hunc posuit, sed libris Vet. libris et* Vet. Scholiastae: *verum duobus libris* Sermonum *vt formam ita nomen dedit, duobus aliis* Epistolarum. Iuuenalis 1, 22 Cum tener vxorem ducat spado, *deinde longa series simillima rerum, et v. 30* Difficile est satiram non scribere. *Et* 4, 106 Impudentior satiram scribente cinaedo. *Et* 6, 634 Fingimus haec, altera Satira fumente cothurnum. Stat. Silu. 1, 3, 103 Liuentem fatim nigrae rubigine turbae.

ATYRICVS, *vel* SATIRICVS, i. m. *Qui satiras scribit.* Sidon. 4, 1 Si quid satiricus figuratum condidit. Materia Satirica Sidon. 8, 11. *Add.* Lactant. 2, 4. *Add.* Isidor. 8, 7. ¶ 2 Satricus *a* Satyris, *vid. p. p.*

ATYROGRAPHVS, i. m. *Vt*, Satyrographum te aut exsecutur aut reformidant Sidon. Ep. 1 *vlt. Add.* 4, 8.

ATYRICE. Adu. [σατυρικῶς] Acriter, cum conuitio.

ATYRI. [Σάτυροι] *Monstra quaedam poetica, quibus archetypi nullum, sui quidem generis et perpetuum, in rerum natura respondet. Eudae enim merae sunt* Plin. 7, 2 Satyri Subsolanis Indorum montibus, pernicissimum animal, tum quadrupedes tum recte currentes humana effigie, propter velocitatem nisi senes aut aegri non capiuntur: *aut sunt ex humanorum genere, vt* Plin. 8, 54. *Illique* Solin. 34 *qui* de hominibus nihil aliud praeferunt quam figuram; *et quos* c. 30 *extr. memorat*, Inter finitas habentur —— quas vocant Satyros, facie admodum grata, gesticulatis motibus inquietae. *Vid.* ALCIPAN. *Ex hoc genere forte fuit, de quo Plutarchus in Sulla memorat, captum, et ad Sullam adductum. At de quo* Hieronymus in vita Paulli Eremitae, *quem S. Antonio colloquentem ait, forte illusio fuit ieiuni hominis: is denique, quem sub rege Constantino captum dicit l. c.* Hieronymus, *potest monstrum fuisse. Certe Casaub. de Poesi Satyrica 1, 2 negat*, Satyros *esse alios, nisi in carminibus Poetarum, quos faciunt Semideos quosdam, filacistres, ruricolos, capripedes, auribus et corniculis caprorum, caetera homines adsutos, celerrimos, irrisores, libidinosos, nympharum amatores, quorum dux quidam* Pan, *cognati* Fauni, Siluani, *etc. Multa de iis Casaubon. l. c.* Ouid. Met. 1, 192 *Iupiter hominibus iratus, et eluuionem immissurus, ait*

> Sunt mihi semidei, sunt rustica numina, Nymphae,
> Faunique, Satyrique, et Monticolae Siluani,
> Quos quoniam caeli nondum dignamur honore,
> Quos dedimus, certe terras habitare finamus.

Cic. de Nat. D. 3, 43 c. 17 Nymphae, Panisci et Satyri *iunguntur.* Hor Carm. 2, 19, 3 Aures Capripedum Satyrorum acutas. *i. attentas docenti Baccho.* Iuuentus Satyrorum in Venerem prona Ouid. Fast. 1, 397. Agrestes Satyri Hor. in Arte Poët. 221. Dicaces ibid. 225. Lasciuus Satyrus Sil. 3, 103. Leues Satyri Ouid. de Arte Am. 1, 542. Proterui Satyri Hor. in Arte Poët. 233. Saltantes Satyros imitari Virg. Ecl. 5, 73. *De signo vel imagine*, Cic. Verr. 4, 135 c. 60 Satyrus, qui apud Tarentinos in aede Vestae est.

SATYRISCVS, i. m. Dimin. Cic. de Diuin. 1, 39 c. 20 Dionysii mater somniauit, se peperisse Satyriscum.

SATYRICVS, a, um. [σατυρικὸς] *A* Satyris *ductum denominatiuum.* Vt Fabula Satyrica apud Graecos, in qua Tragici Poëtae non reges aut heroas, sed Satyros induxerunt, ludendi causa iocandique simul, vt spectator inter res Tragicas seriasque Satyrorum quoque iocis et lusibus delectaretur, vt et Horatius sentit his versibus (A. P. 220)

> Carmine qui Tragico vilem certauit ob hircum,
> Mox etiam agrestes Satiros nudauit, et asper
> Incolumi grauitate iocum tentauit eo, quod
> Illecebris erat et grata nouitate morandus
> Spectator *etc.*

Hucusque Horatii versus posuit, cuius et superiora sunt, Diomedes 3 p. 488. *De hac Satyrica Graecorum poësi est liber Is. Casaubonus, cui adiunxit Euripidis Cyclopem, fabulam ex hoc genere vnicam, quae supersit, ex interpretatione Flor. Christiani. Ad hoc genus fabularum pertinet* Satyrica scena *apud* Vitruu. 5, 8 *a* Comica *et* Tragico *differt*, ornaturque arboribus, speluncis, montibus, reliquisque agrestibus rebus, *vt* regalibus Tragica, *et* Comica priuatorum aedificiorum specie. *Et* 7, 5 Scenarum frontes Tragico more aut comico, seu Satyrico designarent. Satyricum signum, *Satyri vel adeo Priapi effigies, quae in hortis constitui solet ad fascinationes hortorum arcendas, Graece* σατυρικὸν ἄγαλμα. Plin. 19, 4 s. 19, 1 Quam rem comitata est et religio quaedam, hortoque et foco tantum contra inuidentium effascinationes dicari videmus in remedio Satyrica signa, quamquam hortos Veneris tutelae Plauto adsignante. *Vid. Hordum. in loc. et not. m. 9.*

SATYRIDES, ium, f. *Insulae, in quibus inhabitant Satyri, apud Graecos.* Dicebat *Euphemus apud Pausaniam* Attic. 1, 23 *cum in Italiam nauigaret, se vi ventorum et tempestate abreptum, a recto cursu longe admodum aberrasse, atque in mare peregrinum, et inauditum, in quo denique nauigari non solet, delatum esse. In eo mari insulas esse multas desertas atque incultas, in quibus habitarent tamen homines feri, et agrestes, et ruffi: quibus caudae, non multo caudis equinis minores, ad coxas vsque propenderent: insulas autem illas appellari Satyridas. Vid. Ptolem. 7, 2.*

SATYRIASIS, is. *vel* SATYRIASMVS, i. m. [σατυρίασις, σατυριασμὸς, σατυρισμὸς] Satyriasis est vehemens Veneris appetentia. vocatur autem ab herbae virtute, quam satyrion vocant: hanc enim accipientes in Venerem prouocantur cum testigine generalium partium Cael. Aurel. 3, 18. *Add.* Theod. Prisc. 2, 11. *Quae apud Graecos disputantur, huc non pertinent. Vid. v. g. Poesii Oeconomia Hippocratis.*

SATYRION, i. n. [σατύριον] *Herba.* Plin. 26, 10 Concitatricem vim habet satyrion. Duo eius genera: vna longioribus foliis quam oleae, caule quatuor digitorum, flore purpureo, radice gemina, ad formam hominis testium, alternis annis intumescente ac residente. Altera satyrion, orchis cognominatur, et femina esse creditur: distinguitur internodiis, et ramosiore frutice, radice fatemis vtili. Nascitur fere iuxta mare. *Rura, inquit Rutilius 3, 65 vocant testiculum sacerdotis.* Satyrion bibisse, *ad libidinem esse incitatum et inflammatum, e vi illius herbae.* Petronius 8 Vbique omnes mihi videbantur satyrion bibisse. *Conf.* Apul. de Herb. c. 15. Petron. c. 20 *et* 21.

SATYRVS, i. m. *Insignis architectus, quem memorat* Plin. 36, 9 A Satyro (inquit) architecto aliqui deuectum tradunt rate.

S A V

SAVCIO, ire. [τραυματίζω, κατατραυματίζω] *Vulnerare.* Plaut. Bacch. 1, 1, 50 Animum fodicant, bona dissimulant facta, et famam fauciant. Idem Rud. 3, 4, 53 Quid causae est, quin virgis te vsque ad saturitatem fauciem? Cic. Verr. 1, 67 c. 26 Serui nonnulli vulnerantur, ipse Rubrius in turba fauciatur. Idem de Fato 36 Ex his igitur necesse est inuito Epicuro, alterum verum esse, alterum falsum: vt fauciabitur Philoctetа, omnibus ante saeculis verum sit non fauciabitur, falsum. Cic. in Vatin. 13 Omniaque mea tela sic in te conicientur, vt nemo per tuum latus (quod soles dicere) faucietur. Columel. 4, 24 Si neque is reperiatur, fauciandа ferro est, atque exulceranda vitis in ea parte, qua pampinum studemus elicere. Vites fauciare Columel. 4, 4. Genas fauciat vngue Ouid. de Arte Am. 3, 708.

SAVCIATVS, a, um. Partic. [τραυματίας] Columel. 11, 1 Siue quis (quod plerumque accidit) fauciatus in opere noxam ceperit, adhibeat fomenta. Id temporis, quo de die epulatis iam vinoque fau-

ciatis principium somni esset Liu. 25, 25. *al.* Iam vini satias, principiumque. *et sic Gronou. ac Drakenb.*

SAVCIATIO, ōnis. f. [τρῶσις] Cic. pro Caecin. 41 c. 15 Et sauciatio quaeretur, quum fugam factam esse constabit ?

SAVCIETAS, atis. f. Cael. Aurel. Tard. 2, 13, 179 Cum neque grauedo — aut singultus, vel quaepiam sanitati impedita saucietas aegrum sequi videbitur.

SĂVCIVS, a, um. Adi. [τρωθείς, τραυματισθείς] *Quod nascitur à Participio* Sauciatus : *quomodo* Lassus, *a* Lassatus, *et* Lacerus *vel* Lacer, *a* Laceratus. *Verbo* Saucius *est Vulneratus, vel propria significatione vel translata.* Virg. Aen. 2, 223 Quales mugitus, fugit quum saucius aras Taurus. Cic. pro Caecin. 40 Nemo inquit, occisus est, neque saucius. Regina graui iamdudum saucia Cura, Vulnus alit venis Virg Aen. 4 *pr.* Saucia vena mero Martial. 4, 66, 12. Leuiter saucius, *vid.* LEVIS. Vulnere graui saucius Virg. Aen. 12, 5. Pectus saucia Bellona Tibull. 1, 6, 49. Saucius facio amore Cic. pro Cael. 18 c. 8. Saucius, *de Labore etiam dicitur.* Apuleius Met. 2 p 121 Mihi vero fatigationis hesternae etiam nunc saucio da veniam. Psyche animi saucia Apul. Met. 4 p. 157. Cic. Att. 1, 17 Subesse nescio quid opinionis incommodae, sauciumque eius animum, et infedisse quasdam odiosas suspiciones. Brachia direpta saucia fecit acu Ouid. Amor. 1, 14, 18. Gladiator confectus et saucius Cic. in Catil. 2, 24 c. 11. Mens saucia amore Lucret. 4, 1041. Nubila diuiduis clarescunt saucia fulcis Claud. Conf. Prob. 102. Terra saucia vomeribus Ouid. Met. 1, 102. Trabs securi saucia Ouid. Met. 10, 372. Saucius *pro Ebrio :* Saucia Terpsichore Martial. 4, 66. Mulieres sauciae Petron. c. 62. *Conf.* Iustin. 24, 8. Apul. Met. 7 p. 193.

SAVFEIVS, *gentis Rom. nomen, e qua v. g. ille*, qui cum a balneo reuersus multum bibisset, ouumque forberet, *morte repentina periisse* Plin. 7, 53 *commemoratur.* Licet me Saufeium putes esse, nihil est me inertius Cic. Att. 2, 8. *Conf.* Nepos 25, 12, 3. Cic. Att. 4, 6. *et* 7, 1.

SAVILLVM *vel* SVAVILLVM, i. n. *Apud* Catonem de R. R. c. 81 *Genus placentae quoddam est, a suauitate nomen habens.* Nostrum enim suauium *s.* sanium *appellare solemus nostras delicias.* Sauii *vero Diminutiuum est* Sauillum, *vt et* Sauiolum. *Haec Turnebus Adu. 23, 10. Si inspicias Catonem plus potius videtur.*

SAVIOR, SAVIVM, *vid.* SVAVIVM.

SAVO, onis. m. *Fluuius est in finibus Campaniae* Plin. 3, 5. Piger Sauo Stat. Silu. 4, 3, 66. *Conf.* SAPHON.

SAVRA, ae. f. [σαῦρα] *Lacerta, quae in maceriis et in sepibus delitescit. Est et* Pisces nomen, quem et Latini Lacertam nominant Dioscor. 2, 57.

SAVRION, i. n. *Herba, al. sinapi.* Plin. 19, 8.

SAVRITES, ae. m. [σαυρίτης] *Quasi tu* lacertariam *dicas, Gemmae species*, quae in ventre viridis lacertae traditur inueniri Plin. 37, 10. *Harduin.* Sauritis.

SAVROCTONON, i. n. *Signum quod Praxiteles mira arte fabricasse dicitur.* Plin. 34, 8 Fecit et puberem subrepenti lacertae cominus sagitta insidiantem, quem Sauroctonon vocant. *interfectorem lacertae.*

SAVROMĂTAE, arum. m. *Pl.* [Σαυρομάται] *Iidem dicuntur, qui et Sarmatae. Vid.* SARMATAE. Inter Sauromatas Getasque Ouid. Trist. 3, 3, 6. Truces Sauromatae Iuuen. Sat. 15, 125. Auidi Sauromatae Stat. Theb. 3, 352.

SAVRVS, i. m. *Nobilis statuarius, cuius opera commemorat* Plin. 36, 5. ¶ 2 *Item Latro ab Hercule interfectus Pausan. 6.* ¶ 3 *Item Piscis ita vocatus* Plin. 32, 8.

SAVVS, i. m. [Σαῦος] *Fluuius, qui ex Alpibus defluit in Germaniam, mox intrat Illyricum : et Taurisco.* Strabo 4. *labitur per mediam Segestem, Pannoniam* Pannonius potorque Sani Claudian. de Laud. Stil. 2, 192.

S A X

SAXŎNES, um. m. *Pl.* [Σάξονες] *Ptolemaeo 3, 11 Germaniae Populi, non longe a Cimbris, in Oceani Septentrionalis litoribus et paludibus inuiis.* Domitus Saxo Claud. in Eutrop. 1, 392.

SAXVM, i. n. [πέτρα, πέτρος, λίθος] *Lapis : sed fere maius, quiddam asperius, duriusque quam Lapis.* Cic. de Fato 6 c. 3 Quid mirum igitur, ex spelunca saxum in crura eius incidisse ? Liu. 1, 24 Porcum saxo silice percussit *Fetialis.* Radices validae saxi Lucret. 2, 102. Robur saxi Idem 1, 881. Adamantina saxa, *vid.* ADAMAS. Antiqua saxa, *Ingentia* Virg. Aen. 12, 897. Arentia Ouid. Met. 13, 691. Aulsa saxis saxa Virg. Aen. 2, 608. Circumlita musco saxa Hor. Epist. 1, 10, 7. Cruda Valer. Argon. 2, 542. Dura Virg. Georg. 3, 230. Frigida Stat. Theb. 10, 52. Graue Ouid. Met. 13, 26. Ingens Virg. Aen. 6, 616. Intemerata gradu inaccessa Sil. 3, 499. Liquefacta saxa Virg. Aen. 3, 576. Liquefacta saxa voluit Aetna Virg. Georg. 1, 472. Lucida saxa Stat. Silu. 3, 3, 200. Missilia saxa, *vid.* MISSILE *in* MITTO. Obliqua saxa Ouid. Met. 8, 552. Obluctantia saxa Stat. Silu. 3, 1, 20. Praeruptis oppida saxis Virg. Georg. 2, 156. Putria saxa Claud. in Eutrop. 2, 277. Quasi saxum Scribon. 181. Rigidum Saxum Ouid. Met. 4, 517. Rubrum saxum quadratum Vitruu. 2, 8. *vid.* ORTHOSTATA. Scissile *Agricol.* Scruposa saxa Lucan. 5, 675. Surda saxa Ouid. Amor. 3, 7, 58. Venerabile tumuli saxum Lucan. 8, 855. Ouid. Met. 14, 712 Durior et ferro quod Noricus excoquit ignis Et saxo quod adhuc Vtuum radice tenetur. *h. e. quod nondum e terra est effossum, vel excisum.* ¶ 2 *Verba et Participia :* Adhaerere saxis Scribon. 151. Lucan. 2, 452 Saxorumque orbes, et quae super eminus hostem Tela petant, altis munerum turribus Aptant, *i. saxa globosa e machinis deiicienda in oppugnatores, vel deuoluenda adeo.* Asperari saxo pugionem vetustate obtusum, et mucronem ardescere iussit Tacit. Ann. 15, 54. Aulsa saxis saxa Virg. Aen. 2, 608. Ouid. de Arte Am. 1, 476 Dura tamen molli saxa cauantur aqua. Coniicere grandia saxa Virg. Georg. 4, 76. Defendere saxis Virg. Aen. 10, 130. Ouid. Fast. 3, 832 Quique Vacis docta mollia saxa manu, *Statuarii paraphrasis :* mollia saxa, *i. quae mobilia videantur, vt* Spirantia mollius aera. Frangere corpora ad saxum, *dicitur Polyphemus sociorum Vlyssis* Virg. Aen. 3, 625. Ingerere saxa, *vid.* INGERO. Intorquere saxum Sil. 7, 623. Perrumpere saxa amat aurum Hor. Carm. 3, 16, 10. Pertundunt guttae saxa Lucret. 4, 1281. Peti saxis Ouid. de Nuce 2. Potitus inter Sacrum et Saxum, *i. in praesenti et anciputi periculo, vid.* SACRVM. Reuulsum saxum e monte Ouid. Met. 12, 341. I tare moenibus aulsa saxa Stat. Theb. 10, 528. Signare carm saxum, *Insculpere epitaphium* Ouid. Met. 2, 326. Structum sa Virg. Aen. 3, 84 Templa Dei saxo venerabar structa vetusto. Su gere saxum, *Rotare, voluere* Sil. 13, 610. Volant faces et s Virg. Aen. 1, 154. Voluere saxa infesto pondere Idem ibid. 9, Ter. Eun. 5, 9, 55 Satis diu iam hoc saxum voluo. Donatus *monet*, prouerbium fuisse dictum in eos, qui inextricabili sudore a gerentur : tractumque putat a notissima Sisyphi fabula, saxum a inferos sursum ac deorsum voluentis. *Vnde* Virg. Aen. 6, Saxum ingens voluunt alii. Saxum *genus cretae* Plin. 35, ¶ 3 Saxum, *pro Scopulo.* Virg. Aen. 1, 112 Tres Notus abreptas saxa latentia torquet. Ibid. 541 Perque vndas superante salo, p que inuia saxa Dispulit. Ardua saxis insula Virg. Aen. 3, Acuta saxa Hor. Carm. 3, 27, 61. Cic. in Pison. 43 Tu naul gio expulsus vspiam, saxis fixus Asperis, *etc. ex* Ennio. Asp saxa Ouid. Met. 6, 76. Caeca saxa, *occulta et eo periculosi* Virg. Aen. 5, 165. Candentibus late saxis Anxur impositum H Serm. 1, 5, 26. Caua saxa Virg. Aen. 3, 566. Dolosa sa *Sub undis latentia* Sen. Troad. 857. Fera Valer. Argon. 4, Gelida Lucret. 3, 905. Immania, *vid.* IMMANIS. Inuia Vi Aen. 1, 541. Laeuia saxa Virg. Georg. 1, 110. Late saxa Idem Aen. 1, 112. Nauisraga saxa Stat. Theb. 5, 415. Pe sa Lucret. 1, 327. Praecipitia Ouid. in Ibin 495. Proc rentibus in saxis infelix haesit Virg. Aen. 5, 204. Rauca Id ibid. 5, 866. Resonantia Virg. Aen. 3, 432. Rigentia s Sen. Herc. Oet. 2. Salebrosa saxa Ouid Epist. 4, 103. Vn sonum saxum Valer. Argon. 4, 44. Illidere saxis, *vid.* ILLI ¶ 4 Saxum, *pro Monte.* Virg. Aen. 2, 307 — Stupet insciis al Accipiens sonitum saxi de vertice pastor. Apricis in saxis m coquitur vindemia Virg. Georg. 2, 522. Concaua saxa Idem A 5, 677. Hirta dumis saxa Stat. Silu. 3, 1, 13. Immobilis xum Capitolii Virg. Aen. 9, 448. Nubilosa saxa Lucan. 6, Ducere saxa, ac siluas Quinctil. 1, 10. *Speciatim de Tarpeio m te, ap.* Liu. 25, 7. Aur. Victor. 2, 27, 9. Plaut. Trin. 2, 1, Tac. Ann. 2, 32, 5. Deiicere de saxo, Praecipitare de saxo, *p na publica, de qua S. Fr. Dresigii commentatio de praecipitatione, po Romanorum publica Lipsi. 1737.* Hor. Sat. 1, 6, 39 Dionysi fil audes Deiicere e saxo ciues *etc. De Capitolio* Sil. 1, 54 *vbi Dan. Heins.*

SAXVLVM, i. n. Dimin. [πετρύδιον] Cic. de Orat. 1, 196 c. Vt Ithacam illam in asperrimis saxulis, tanquam nidulum affixam, SAXĒTVM, i. n. [τραχών] *Locus saxosus et petrosus.* C pro Lege Agr. 2, 66 c. 25 Quod solum tam exile et macrum est, qu aratro perstringi non possit ? aut quod est tam asperum saxetum, quo agricolarum cultus non elaboret ?

SAXEVS, a, um. Adi. [πετρώδης] *Quod est e saxo.* Plin. 12, 1 xeae intus crepidinis corona muscosos complexa pumices. Disse saxea domorum Lucret. 6, 951. Effigies saxea Catul. Argon. 61. Imber saxeus ingruit Sil. 13, 181. *de lapidibus in pugna iac latis.* Moles saxea Ouid. Met. 12, 283. Moles ex profun saxea Cic. N. D. 2 c. 35. *Add.* Sidon. Ep. 5, 7. Pons saxeus L can. 4, 15. Septa saxea : Lucret. 4, 703 — Quoniam per saxe septa Non penetrat. Strata saxea detrita vulgi pedibus Lucre 1, 317. Tecta saxea Ouid. Epist. 10, 128. Vmbra saxea Vir Georg. 3, 145. *quam saxum imminens efficit.* ¶ 2 *Metapho durus, stupidus.* Quem tu nisi concupiscis cognoscere, saxeus fe reusque es Plin. Ep. 2, 3.

SAXŌSVS, a, um. Adi. [πετρήεις, πετρώδης] *Quod abundat xis.* Plin. 5, 24 Mox vbi perfregit Euphratem, vltra quoque saxosi et violentum. Columel. 5, 10 Loca aprica, calculosa, glareosa, terdum et saxosa amat. Flumina saxosa Virg. Ecl. 5, 84. F tex saxosus, *In saxis crescens, vel saxosis locis* Plin. 15, 7. Inc dia saxosa torquet Phlegethon, *i. flumen ignium inter saxa* Sil. 13, 5 Montes saxosi Virg. Georg. 2, 111. Turres Messi. Coruin. post Valles Virg. Ecl. 5, 84. *Metaph.* Loca saxosa in capite *iume appellantur ex MS. in margine editionis Sambuci apud* Veget. Mulom. 13, 4 not. g, *vbi in contextu orationis est* in locis offuosis et commissu libus. Viam saxosam terere Propert. 4, 5, 20. *Conf.* Colum 8, 16. Pallad. Febr. 4, 24. Aggen. in Frontin. p. 49. *A verb.* Hypanis sonans saxosum Virg. Georg. 4, 370.

SAXOSITAS, ātis. f. Cael. Aurel. Tard. 3, 6.

SAXITAS, ātis. f. Idem 3, 4.

SAXVŌSVS, a, um. Adi. Flacc. *Goes.* p. 4 Loca saxuosa. *Ad* Ib. p. 11 *et* 49.

SAXIALIS, e. Adi. Frontinus de Colon. p. 355 (Goes. p. 132)

SAXETĀNVS, a, um. *Aliud* Adi. [πετρικός] *Quod inter sa habitat.* Martial. 7, 77 Quum saxetani ponatur cauda lacerti. C lias saxetanus Plin. 32, 11. *al.* Saxitanus.

SAXATĪLIS, e. Adi. [πετρώδης] *Quod saxa incolit.* Colum 8, 16 (17) Rursus optime saxosum mare nominis sui pisces nutrit, q scilicet quod in petris flabulentur, saxatiles dicti sunt, vt merula turdique, nec minus melanuri. *Sic* Plin. 9, 15. *Add.* Solin. c. 16 Ce 2, 18 *et* 21. Varro de R. R. 3, 7 Vnum (*columbarum genus*) agr sle, vt alii dicunt saxatile, quod habetur in turribus ac columinibi villae, a quo appellatae columbae. Saxatilis piscatus, *qui in saxa fit* Plaut. Rud. 2, 1, 10.

SAXĪFER, ĕra, ĕrum. Adi. Valer. Flacc. Argon. 5, 608 — Sa xiferae surgat quibus imber habenae. *i. copia lapidum fundi excussorum.*

SAXIFĪCVS, a, um. Adi. [πετροποιός] *Vt*, Os saxificum, *Vultus temere adspicientes in saxa vertens* Sen. Herc. fur. 11 v. 90 Saxifica Medusa Lucan. 9, 670 In quo saxificam iussit spectare Medu sam. *Conf.* Sil. 10, 178. Mart. Capell. 6 p. 188. Vultu saxificus Ouid. Met. 5, 217. *Add.* Id. in Ibin 554.

SAXIFRĂGVS, a, um. Adi. Saxifragae vndae Cic. de Orat. 3 167 c. 42 *quae alliduntur ad saxa.* ¶ 2 Saxifraga, *vel* Sa xifragum, *herbae nomen valde controversum, certe plurima habet homo nyma, an Synonyma ?* Plin. 22, 21 f. 30 *De* Adianto — aquas re spnit, persusum mersumue sicco simile est — Quidam calliticho vocant, alii polytrichon, vtrumque ab effectu — aliqui tricho manes vocant. — Calculos e corpore mire pellit, frangitque, vti que nigrum. Qua de causa potius, quam quod in saxis nasceretur, a nostris saxifragum appellatum crediderim. *Nominum magnam vim habet* Apul. de Herb. 47 *et* 97. Seren. Sammon. 602

Si

Si vero in lapides denſus conuertitur humor,
Qui retinet curſus gemitumque dolore frequentat,
Saxifragam ſeu ſontigenam ſuccurrere credunt.

I verbo ſontigenam *ſunt horribilia paene lectionis et ſententiarum diuortia.*

SAXIGENVS, a, um. Adi. Incuſſu ſilicis lumina nos tamen noſtras ſaxigeno ſemine quaerere Prudent. Cath. 5, 7. Saxigenum ſemen luminis *ſunt ſcintillae e ſilice natae et excuſſae.*

S C A

SCABELLVM, *vid.* SCAMNVM.

SCABER, bra, brum. [τραχύς, τραχώδης] Adi. *a* ſcabendo, *vt* Sabies *deducitur; et Aſperum ſignificat: quod aſperitas inducitur ſcabendo rebus quibusdam: itaque* ſcaber *etiam pro ſcabioſo dicitur.* Vg. Georg. 1, 495 Exeſa inuenies ſcabra rubigine pila. Celſ. 6, *ad finem*, At vbi ſcabri vngues ſunt, circumaperiri debent qua corpus contingunt. *Add.* Idem 7, 12. Intonſus et ſcaber Hor. Eſt. 1, 7, 90. Adſpectu ſcabro res, *pro Re quae adſpectu ſcabra dicitur* Plin. 12, 25. Corticem ſcabrum myrrhae quidam dixere Plin. 12, 15. Dentes ſcabri rubigine Ouid. Met. 8, 802. Pelagonius c. 124. Lucan. 1, 243 Et ſcabros nigrae morſu rubiginis oras. Molae ſcabrae Ouid. Faſt. 6, 312. *i. aſperatae.* Oues ſcabrae Plaut. Trin. 2, 2, 140. Colum. 7, 3, 10. Os ſcabrum Scribon. 201. Pectus ſcabrum. Cic. Tuſc. 3, 26 Atque intonſa cani ſcabrat pectus illuuie ſcabrum. Pecus ſcabrum, *pro Scabioſo.* Cato R. R. 96 Si haec ſic feceris, non ſcabrae fient, et lanae plus, et meliorem habebunt. *Sic* Pallad. Mai. 8, 2. Rubigo ſcabra Virg. Georg. 1, 495. Verſus ſcabri, *vid.* VERSVS *in* VERTO. Vnguis ſcaber Ouid. de Arte Am. 3, 276. *Compar.* Plin. 33, 6 ſ. 33 Lapis ſcabrior et horridior.

SCABRE. *Aduerbium laudatur ex* Varrone *apud* Non. 2, 761 Dereliqueretur, ac periret, ſquale, ſcabreque illuuie et vaſtitudine. *Ad titulum poſuit Nonius* Scabre, *illud videtur induxiſſe homines, vt pro Aduerbium putarent. Sed vid. mox* SCABRES.

SCABRATVS, *formaparticipialis a Verbo* Scabrare. [τετραχυσμένος] Columnel. 4, 24, 22 Quo plerumque fit, vt quod praecidi debeat, perdurigatur, et ſic vitis laniata ſcabrataque putreſcat humoribus, nec vuae ſatis conſanentur.

SCABRITIA, ae. *vel* SCABRITIES, ei. f. [τραχύτης] *Aſperitas.* Plin. 20, 7 Communia autem ſponte naſcentibus, candor, cauli interdum cubitali longitudine, et ipſo et foliis ſcabritia. Arte ſcabritias ſanat ex paſſo Plin. 17, 12. Cutis ſcabritias in face emendat oleum raphaninum Plin. 23, 4. Faucium ſcabritiae Ioan 29, 3. Genarum ſcabritia Plin. 23 prooem. *Add.* Idem 31 t. Linguae Plin. 31, 9. *Add.* Idem 37, 6. Oculorum ſcabritias ac prurigines emendare Plin. 28, 7. Vnguium ſcabritii expolit Idem 24, 4 ſ. 6. Columnel. 7, 5 Poteſt etiam ſcabritii tollere ſuccus viridis cicutae. *Add.* Plin. 31, 9.

SCABRĒDO, inis. f. *Idem quod* Scabrities, hoc eſt aſperitas et inqualitas, τραχύτης, quo verbo Hieronymus eſt vſus in Diui Hilarionis vita. *Et* Apul. de Herb. 73.

SCABRES, ei. f. *i. ſcabrities.* Ager derelinqueretur ac periret ſquale ſcabreque, illuuie et vaſtitudine Varro *ap.* Non. 2, 761. Sordes et ſcabre patiar tabeſcere tali Virg. Ciri v. 249. *ex emend. Scaligeri.* Infandi morbi putredine in ſerpentium ſcabrem ſoluius Apul. Flor. 2 *ſub f. vt legunt Colu. p. 231. et Voſſ. Etymol. p. 451: contra Enthorſt. p. 352.* ſcabiem. *Loquitur autem de Pherecyde phthiriaſi acto. Add. Turneb. Adu. 15, 15. et 29, 20.*

SCABRĒO, ēre. Pacuu. *ap. Turneb. Adu. 29, 20.*

SCABRVM, i. n. [τὸ τραχύ] *Idem.* Plin. 37, 2 Inſeſtantur primis vitiis, ſcabro, ferrugine, maculoſa nube, *etc. Hard.* Scabri ferrumine. *Quid ſi* ſcabra ferrugine. *De cryſtallis.*

SCABRO, ōnis. m. l. 12 §. vlt. D. de aedil. edict. *Qui illuuie laborat, nec os colluit. Voſſ. Etym. Vid. Cuiac. Obſerv. 2, 10.*

SCABRŌSVS, a, um. Adi. [τραχώδης] *Idem quod* Scaber. Plin. 22 21 Hippolapathi radices priuatim vngues ſcabroſos detrahunt. *Hard. h. l. hic legit* Scabros.

SCABIES, ēi. f. [ψώρα, ψωρίασις] *a Scabo, vel a corporis aſperita dicta eſt, quae, vt* Celſus *ſcribit 5, 28, 16* eſt Durior cutis rubicundae ex qua puſtulae oriuntur, quaedam humidiores, quaedam ficiosae Exit ex quibusdam ſanies, ſitque ex his continuata exulceratio pariens, ſerpitque in quibusdam cito. Atque in aliis quidem ex toto denit, in aliis vero certo tempore anni reuertitur. Quo aſperior et quoque prurit magis, eo difficilius tollitur. Itaque eam, quae eas eſt, ἀγρίαν Graeci appellant, id eſt, ferain Plin. 20, 17 *iunt* Scabiem, pruriginem, pſoras. Locus ſcabiei Scribon. 253. Vuſta ſcabie leuis canis Iuuen. Sat. 8, 34. Cadit totus grex vnus porci ſcabie Idem Sat. 2, 79. Ferre ſcabiem Virg. Georg. 3, 299. Habere ſcabiem Scribon. 134. Laborare ſcabie Celſ. 5, 28, 15. Tentat turpis oues ſcabies Virg. Georg. 3, 4[4]. Tollere ſcabiem Scribon. 250. Vrget illum mala ſcabies Hor. de Arte Poët. 453. *Metaphor.* Cic. de Legib. 1, 47 c. 7 At vere animis omnes tenduntur inſidiae, vel ab iis, quos modo emerauit, *etc.* vel ab ea, quae penitus in omni ſenſu implicata, inſidiatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium: cuius blanditiis corrupta, quae natura bona ſunt, quia dulcedine hac et ſcabie carent, non cernuntur ſatis. *Modo haud multum abſimili Scabiem dat* Horatius *nimio Lucri ſtudio, quod, ſcabiei ad inſtar, animum ſollicitat ac pungit,* Epiſt. 1, 12, 14 Cum tu inter ſcabiem tantam et contagia lucri Nil parum ſapias.

SCABITŪDO, inis. f. *Idem.* Petron. 99 Omnem ſcabitudinem animo, tanquam bonarum artium magiſter, deleret ſine cicatrice.

SCABIOSVS, a, um. Adi. [ψωράλεος] *Qui ſcabie laborat.* Plin. 20 2 Vtile tale exiſtimantes eroſis, et duris genis, angulis ſcabioſis et acrimantibus. Apul. Met. 9 p. 223 *pr.* Aſini — totum corpus veterno atque ſcabioſa macie exaſperati. Perſ. 2, 13 Nam quid eſt ſcabioſus, et acri Bile tumet.

SCABO, ſcabi, ĕre. [κνάω, κνήθω] *Paullo minus quam Scalpere, et ſcabus fere peragitur.* Plin. 8, 27 Si vero ſquamae obtorpuere, ſpinis iumperi ſe ſcabit. *de angue. De crocodilo* Ibid. 25 Mox dentes, et in is fauces quoque ad hanc ſcabendi dulcedinem quam maxime hiant. Hor. Serm. 1, 10, 71 Et in verſu faciendo Saepe caput ſcabit, vuis et roderet vngues. Aliae ſcabentes teſe, *columbae* Pl. 36, 25.

SCABILE, SCABILLVM, *vid.* SCAMNVM.

SCADIRA, ae. f. *Vna ex Sporadibus inſulis in ſinu Pagaſico.* Plin. 4, 12 Sed Cycladum et Sporadum extimam, Gerontiam, Scadiram, *etc. Hardum. legit* Scandilam.

SCAEA, ae. f. [Σκαιὰ] *Porta Troiana.* Vitruu. 1, 5 Curandum — vti portarum itinera non ſint directa, ſed σκαιά, *i. obliqua. Hinc* Virg Aen. 2, 612 Hic luno Scaeas ſaeuiſſima portas Prima tenet. Sil. 13, 73.

SCAEVA, ae. f. *Omen et augurium ſignificat, eſtque et* bona ſcaeva *et* mala. Bona ſcaeua Plaut. Pſeud. 4, 7, 39. *et* Stich. 5, 2, 24. *Bonum augurium ſ. omen, et fortuna adeo bona eſt.* Scaeuam vulgus quidem et in bona et in mala re vocat, cum aiunt bonam et malam ſcaeuam. At ſcriptores in mala ponere conſueuerunt Feſt. Plaut. Caſ. 5, 4, 4 Hac ibo, caninam ſcaeuam ſpero meliorem fore. *i. augurium, quod facit canis. Dubitans ſenex moechus introducitur, quem hoc ipſum augurium ſuum facit incidere, in vxorem rixoſam, quam paſſim canem appellat Plautus.* ¶ 2 Scaeua, [σκαιὰ] Latine dicitur Siniſtra *apud* Feſt. *et* Varr. de L. L. 6, 5. ¶ 3 Scaeuae, arum. m. Pl. Qui ſiniſtra manu pro dextera vtuntur: *quos* Vlpianus l. Qui clauum, De Aedilicio edicto, *ait*, non eſſe morboſos aut vitioſos, praeterquam ſi imbecillitate dexterae validius ſiniſtra vtuntur: ſed hos non ſcaeuas, ſed mancos dici. *Hinc* Scaeua *etiam in Cognomen tranſiit.* Hor. Epiſt. 1, 17, 1 Quamuis, Scaeua, fatis per te tibi conſulis, et ſcis. *In quem locum obſeruat Torrentius illud* Iuniorum *et* Caſſiorum *cognomen fuiſſe.*

SCAEVVS, a, um. Adi. [σκαιὸς] Feſtus Paulli, Scaeua res dicitur Mala, quaſi ſiniſtra, σκαιὸς enim Graece, ſiniſtrum dicitur Varro de L. L. 6, 5 Dicta ab ſcaeua, id eſt ſiniſtra, quod quae ſiniſtra ſunt, bona auſpicia exiſtimantur. Gell. 12, 14 (13.) Scaeuus profecto et caecus animi forem. Scaeui ominis femina Apul. Apol. p. 332. Dicuntur augures obnuntiare, qui aliquid mali omnis ſcaeuumque viderint, Donat. *ad* Ter Adelph. 4, 2, 7. Scaeuiſſimo ſomnio nunc etiam redintegratur infortunium meum Apul. Met. 4 p. 154. *Add.* Idem l 8.

SCAEVITAS, ātis. f *Peruerſitas.* Ammian. 30, 12 Artium ſcaeuitas. *i. Peruerſa earum abuſio.* Gellii Praefat. Male doctorum hominum ſcaeuitas. *Add. 6, 2 vbi* ſcaeuitas *et* voluntarius impetus *coniunguntur. Vtroque loco intellectus, non voluntatis vitium notari, puto, quod monui ad* Plin. Epiſt. 6, 18, 3. *Vid.* SINISTERITAS. Scaeuitas, iniquitas Gloſſ. Iſid. Arnob. 2 p. 76 Scaeuitas innumerabilis vitiorum. Apul. Met. 9 p. 221 En indignae rei ſcaeuitatem. *Conf.* Idem 3 p. 138.

SCAEVOLA, ae. m. [Σκαιόλας] *a* Scaeua *appellatus eſt, vti docet* Varro de L. L. 6, 5 Vnde ita dictus eſt Mucius nobilis vir Romanus, qui debilitata dextra, ſiniſtra vſus eſt Liu. 2, 12. *Vid.* MVTIVS.

SCALA, ae. *vel* SCALAE, arum. f. [κλίμαξ, κλίμακες Gloſſ. Lat. Gr. *et* Gr. Lat.] *Gradus plures iuncti, ſine mobiles ac portatiles, ex funibus, longuriisue et bacillis, ſine aedificio continentes, lignei vel lapidei: dicuntur a ſcandendo, quod eis altiora ſcandamus.* Liu 26, 45 Rarae ſcalae altitudini aequari poterant: et quo quaeque altiores, eo infirmiores erant. Itaque cum ſummus quiſque cuadere non poſſet, ſubirent tamen alii, onere ipſo frangebantur. Quidam ſtantibus ſcalis, quum altitudo caliginem oculis offudiſſet, ad terram delati ſunt. Et cum paſſim homines ſcalaeque ruerent *etc.* Caecil. ad Cic. Fam. 6, 7 Quemadmodum ſcalarum gradus, ſi alios tollas, alios incidas, nonnullos male haerentes relinquas, ruinae periculum ſtruas, non adſcenſum pares: ſic tot malis eum vinctum tum fractum ſtuditum ſcribendi, quid dignum auribus aut probabile poteſt afferre? Plaut. Rud. 3, 1, 10 Rogare ſcalas vt darem vtendas ſibi. Lapſu ſcalarum examinatus, *vid* LABOR, laberis. Gemoniae *cum dicuntur, intelliguntur* Scalae. Applicare ſcalas moenibus Curt. 4, 2, 9. Admouere Idem 9, 1, 18. Adſcendere ſcalis muros Virg. Aen. 9, 5[7]. Sil. 13, 112. Deuolutus ſcalis Scribon. 101. Haerent parietibus ſcalae Virg. Aen. 2, 442. Induerat ſcalas, lecturum poma putares Ouid. Met. 14, 650. *Qui ſcalas ferunt, videntur eas inducere, quum collo per interſtitium graduum transmiſſo, ferunt. Singulari vtitur* Caius Iureconſ. in l. Si pignore D. de furtis, Vel ſcalam ſciens accommodauerit ad adſcendendum. Col 1, 6, 10 Granaria ſcalis adeantur. Plin. 14, 1 Etiam nunc ſcalis tectum Epheſiae Dianae ſcanditur. Salluſt. in Iugurth. 60 Deinde vbi vnae atque alterae ſcalae comminutae ſunt: qui ſuperſteterant, afflicti ſunt *Vid.* Caeſ. Bell. Gall. 7, 81. Horat. Epiſt. 2, 2, 15 *de ſeruulo*, In ſcalis latuit metuens pendentis habenae. *Sic* Cic. Phil. 2, 21 c. 9 Niſi ille ſe in ſcalas tabernae librariae coniecciſſet, hiſque oppilatis impetum tuum compreſſiſſet. *De eadem re* Cic. pro Milon. 41 Quum ſe ille fugiens in ſcalarum tenebris abdidiſſet. *In apparatu* oleae legendae ſcalae *ſunt* Columnel. 12, 50, 8. *Conf.* Celſ. 8, 15. Tac. Ann. 12, 17, 2.

SCALARIS, e. Adi. Vitruu. 10, 13 Regulae ſcalari forma compactae.

SCALARIVM, i. n. [κλιμακεῖον Gloſſ. Gr. Lat.] Scalaria Vitr. 5, 6 *eadem, quas* Scalas *et* aſcenſus *vocat in Theatris. Conf Lipſ. de Amphith. c. 13.*

SCALDE *vel* SCALDIS. is m. [Σκάλδη] *Fluuius Galliae Belgicae, ex Caeſaris commentariis notiſſimus.* Plin. 4, 17 A Scalde ad Sequanam Belgica, *etc.*

SCĀLI, orum. m. Pl. Piſces plani, qui ſupine veſcuntur Plin. 9, 24.

SCALMVS, i. m. [σκαλμὸς] *Lignum teres, cui nauiae remos τροπωτῆρες, i. loro quodam alligant, quod ex Graecis oſtendit Scheffer. 2, 5 p. 138 ſq. ſiue, vt alii volunt, Lignum crenatum ac feneſtratum in aſſidem capiens remum, vt facilius ac ſolidius impellatur.* Vitruu 10, 8 Remi circa ſcalmos ſtrophis religati. Cic. Off. 3, 59 c. 14 Venit ipſe mature: ſcalmum nullum videt. Idem de Clar. Orat. 196 c. 53 At vero vt contra Craſſus ab adoleſcente delicato, qui in litore ambulans, ſcalmum reperiſſet, ob eamque rem aedificare nauem concupiuiſſet, exorſus eſt: ſimiliter Scaeuolam ex vno ſcalmo captionis centumuirale iudicium haereditatis effeciſſe. Naticula duorum ſcalmorum Cic. de Orat. 1, 54 c. 38. Quatuor ſcalmorum nauis Vell. 2, 43, 1. Cic. Att. 16, 3 *extr.* Haec ego conſcendens e Pompeiano tribus actuariolis decem ſcalmis. *Al. forte melius* decem ſcalmorum. *Al. formant Adrectium nomen* Decemſcalmus. *Illud intelligitur, tot* ſcalmorum *eſſe nauem, quot habet remos.*

SCALPHAS, ae. f. eſt Aſopiae terrae locus apud Strabonem 9.

SCALPO, pſi, ptum, ĕre. [ξέω, κνήθω, ἀποξέω, ἀποξύω, ἐπιξέω, ἐπιξύω] Fodere, et vnguibus pruritum auferre: ſcalpunt enim homines vngui-

bus, et gallinae pedibus. Plin. 9, 45 Contactos pisces attritusque petrae scalpentes pruritum, innuadit. Caput scalpere vno digito Iuuen. Sat. 9, 133. *mollius ornatorum, qui metuunt, me comas in gradus et cincinnos structas scalpendo turbent.* Terram scalpere vngulbus Hor. Serm. 1, 8, 26. Scalpere morsu Columel. 7, 5. Cic. de Nat. Deor. 2, 150 c. 60 Itaque ad pingendum, fingendum, ad scalpendum, ad neruorum eliciendos sonos ac tibiarum, apta manus est admotione digitorum. Phidiam tradunt scalpsisse marmora Plin. 36, 5. Cic. Acad. 4, 100 c. 31 Non enim est e saxo scalptus aut e robore dolatus: habet corpus, habet animum, mouetur mente. Vetus codex legit Sculptus: et sic optima exemplaria. Hor. Carm. 3, 11, 50 I secundo Omine, et nostri memorem sepulcro Scalpe querelam. Infabre scalptum, aut fusum durius Hor. Serm. 2, 3, 23. Scalpo *semper dicendum esse, non* Sculpo, *vult* Diomedes 1 p. 374 *post med.* Nec solum Coniugationes, verum etiam ipsam positionem verborum compositio mutat, vt *calco* facit *inculco, conculco,* non *incalco* vel *concalco;* et *calcio discalcio, scalpo insculpo:* quare *gemma scalpta* dicendum est, non *sculpta,* adiecta enim Praepositione facit *sculpta. Sed Vossium potius audiero, qui vt γλύφω et γλάφω, ita Latinis deriuatum inde* sculpo *et* scalpo *eadem significatione placuisse, arbitratur. Ab hac Grammaticorum obseruatione interim videtur illa varietas librorum exparte deriuanda, qua A et V in hoc verbo et compositis ita saepe permutantur. Conf. inprimis Salmas. ad* Iustin. 15, 4, 4.

SCALPENS, entis. Part. Scalpens gemmas Plin. 37, 5.

SCALPTVS, a, um. Part. Flores et acanthi eleganter scalpti Vitruu. 2, 7. *Conf. supra: et* Diomed. p. 374.

SCALPTOR, ōris. m. [γλύπτης] *Qui scalpit.* Plin. 37, 4 *de adamantibus,* Expetuntur a scalptoribus, ferroque includuntur, nullam non duritiem ex facili cauantes. Plin. Epist. 3, 10 Sed tamen vt scalptorem, vt pictorem, qui filii vestri imaginem faceret admoneretis, *etc. Add.* Plin. 36, 6. 20, 13. 7, 9. Solin. c. 55. Vell. 1, 17, 4.

SCALPTORIVM, i. n. *Instrumentum, quo scapulae prurientes fricantur.* Martial. 14, 83 *habet titulum s. lemma,*

Scalptorium.

Defendet manus haec scapulas mordente molesto
Pulice, vel si quid pulice sordidius.

SCALPTVRA, ae. f. [γλυφή] *Scalpendi actio vel ratio.* Plin. 37, 7 Omnia autem haec genera, scalpturae contumaciter resistunt, partemque cerae in signo tenent. *Add.* Idem 36, 8. Vitruu. 4, 1. *et* 3, 3. Solin. c. 33. Pallad. Nou. t. 15.

SCALPTVRARIA, ae. f. *Ars scalpendi. Apud* Fortunatum *legit Reinesius.*

SCALPTVRO, āre. [γλύφω] *Certe forma Participii, ab hoc verbo ducti,* Plin 36, 25 Pauimenta credo primum facta, quae nunc reuocamus barbarica, *etc.* Romae scalpturatum in Iouis Capitolini aede primum factum est post tertium Punicum bellum initum. *Hoc est, variis scalpturis ornatum et excultum.*

SCALPVRIO, īre. *Idem quod* Scalpere, *proprie est galli gallinacei, quum terram frequentibus ictibus percutit.* Plaut. Aul. 3, 4, 8 Vbi erat haec dessa, occoepit ibi scalpurire vngulis circumcirca. *al.* Scalpurire *legit Mercer. ap.* Non. 2, 789.

SCALPER, pri. m. [ἐγκοπεύς] *Instrumentum cuneatum, quo malleo adacto quid exciditur.* Cels. 8, 3 Tunc excisorius scalper ab altero foramine ad alterum malleolo adactus, id quod inter vtrumque medium est, excidit. Ibid. 4 Ab eoque scalper duabus lineis ad rimam agendus. *Vnde apud eundem* Scalpellus *pro Ferramento venisecae identidem accipitur* 2, 9.

SCALPRVM, i. n. [σμίλη] *Ferramentum sutorium.* Hor. Serm. 2, 3, 106 Si scalpra et formas non sutor. *In* falce vinitoria Columellae 4, 25, 2 *pars illa,* quae a flexu procurrit, *inter sinum et rostrum, qua vtitur vinitor,* cum alleuare aliquid vult, *vocatur* scalprum. *Vid. figura nostrae editionis.* Cato de R. R. 42 Ficos et oleas altero modo. Quod genus aut ficum, aut oleam esse voles, inde librum scalpro eximito. Vermes circa arborem aureo scalpro semel rasi, non vltra nascentur Pallad. Febr. t. 25. Tac. Ann. 5, 8, 3 Spem ac metum iuxta grauatus Vitellius, petito per speciem studiorum scalpro, leuem ictum venis intulit, vitamque aegritudine animi finiuit. *De eodem* Suet. in Vitell. c. 2 Ac post Praeturae honorem inter Seiani conscios arreptus, et in custodiam fratri datus, scalpro librario venas sibi incidit. *Conf. Casaub. ad h. l.* Scalprum fabrile, quo magistri elephantos interimebant Liu. 27, 49. Medicinale scalprum Scribon. 53. Scalprum *inter* Instrumenta chirurgica *etiam numerat* Cornelius Celsus 8, 4 Tum demum ad manum scalprumque veniendum est. *Sed hic potest esse a Nominat.* Scalper, *quo illum uti vidimus.*

SCALPVRIGO, inis. f. *Prurigo.* Solinus c. 45 (32) Os beluae huiusce paullatim scalpit, et sensim scalpurigine blandiente aditum sibi in vsque fauces facit. *vid. Salmas. p. 316. Al.* scalpturigine.

SCALPRĀTVS, a, um. Adi. [κολαπτηροειδής] Ferramentum scalpratum Columel. 9, 15, 9 *ad similitudinem scalpri formatum, quo ait opus esse ad castrandos apum alueos: cum a* cultro *distinguat, et* aduersa fronte imprimi velit, *similitudinem habet illius, qui* Scalper Celso *dicitur, qui malleolo solet adigi, qui forte a* Caelo *nihil differt.*

SCALPELLVS, i. m. *vel* SCALPELLVM, i. n. Dimin. [σμίλιον, Vet. Gloss. φλεβότομον] Cic. pro Sext. 135 c. 65 Non ea est medicina, quum sanae parti corporis scalpellum adhibetur, atque integrae. Manubriolo scalpelli deducenda Chalazia Cels. 7, 7, 4. *Add.* 7, 7, 5 *in cura* vnguis oculorum, *de quo ita:* Non nimium adducto vngue, scalpellus adhibendus est, deinde sic excidenda membranula *(haec nempe ipsa* vnguis *est)* ne quid ex angulo laedatur. Ibid. c. 19 Sed primo rectus scalpellus quam leuissima manu teneri debet, donec scrotum ipsum diducat. Columel. 5, 11 Medium truncum acuto scalpello permodice findito. Resecare linguam scalpello Cic. de Diuin. 2, 96. Scalpellus, *Ferramentum, quo chirurgi venas incidunt.* Cels. 2, 10 At si timide scalpellus demittitur, summam cutem lacerat: neque venam incidit. *Add.* Idem 6, 6. Sen. Ep. 20. *Et* de Ira 3, 39. Tertull. adu. Gnost. c. 5.

SCALTVS, i. m. *i. Impetigo ap.* Papiam.

SCALTICVS, a, um. Adi. *Impetigine laborans.* Theod. Priscian. de Diaeta c. 9.

SCAMANDER, dri. m. [Σκάμανδρος] *Fluuius Troiae ex Ida monte descendens, quem Hesiodus Διὸς Σκάμανδρον, id est,* diuinum *appellauit.* Catull. 63, 357 Testis erit magnis virtutibus Vnda Scamandri. Parui Scamandri frigida flumina Hor. Epod. 13, 14.

SCAMANDRIA, ae. f. [Σκαμάνδρια] *Vrbs parua, a portu Iliaci parum remota.* Plin. 4, 30.

SCAMANDRVS, i. m. [Σκάμανδρος] *Hectoris et Andromaches filius, quod nomen ei pater Hector imposuerat, teste Homero l. 5 Iliados, caeteri* Astyanacta *vocari maluerunt, quod solus illius pater vrbem tutaret*

SCAMBVS, i. m. [σκαμβός, scaurus, valgus, curuus, vat Vet. Gloss.] *Qui crura deprauata habet curuaque.* Suet. in Othon. vlt. Fuisse, inquit, traditur et modicae staturae, et male pedatus sca busque. *Quam lectionem prae altera* caluusque *tuentur viri docti ad* Nonius 1, 109 Strabones sunt, quos Scambos nunc dicimus. Mcer. p. 27 Strambi.

SCAMBOSVS, a, um. Adi. Veget. Mulomed.

SCAMMA, ātis. n. [σκάμμα, Fossum, Gloss. Gr. Lat.] *Spati definitum certamini, et fossa circumscriptum.* Hieron. Epist. 61, 5 scammate egredi, est E proposito diuagari. *Conf.* Ambros. Ofi 1, 16. *et* de Helia et Iehu. Serm. c. 13. *Pet. Faber Agon Octau. Falconer. in Inscript. Athlet. Interdum sic ipsum Certam athleticum intelligitur.* Tertull. ad Martyr. 3 Epistates vester vos ritu vnxit, et ad hoc scamma produxit, *in quo nempe decertetis. V. Faber l. c. 2, 5 p. 126.*

SCAMMONIA, *vel* SCAMMONEA, ae. f. *vel* SCAMMNIVM, i. n. [σκαμμώνιον] *Herba in transmarinis regionibus, pr sertimque Asia in Colophonio agro crescens, cuius succus valet ad medi nas. Quidam* Scammoniam, *Fem. gen. pro Herba:* Scammonium *tem Neutro, pro Succo radicis ponunt.* Scammonia Scribon. 140. Plin. 24, 15 Sed Graeci clematidas et alias habent, vnam quam a qui echitem vocant, alii laginem, nonnulli tenuem scammoniam: pedales, folioso, non dissimiles scammontae ramos habet, nisi qu nigriora, minoraque sunt folia. Cic. de Diuin. 1, 16 c. 10 Qu scammoneae radix ad purgandum, quid aristolochia ad morsus serpe tum possit. *Adde* Caton. de R. R. 157, 12. Cels. 3, 24. *et* 5, Plin. 26, 8. 27, 9. Isidor. 17, 9.

SCAMMONITES, ae. m. *Idem cum scammonio ap.* Plin. 14, 16.

SCAMNVM, i. n. [βάθρον Gloss. Lat. Gr.] *Quod lecto vel gradus apponitur, vt per id in lectum facilius ascendatur.* Varro de L. 4, 35 p. 40, 15 Quia simplici scansione in lectum non altum scand bant, scabellum, in altiorem, scamnum. Ouid. de Arte Am, 162 Et caua sub tenerum scamna dedisse pedem. *Mobilia fuisse versatilia aut ductilia* Scamna lectorum *docet* Id. Art. 2, 211 Nec dul ta tereti *(puluinato)* scamnum producere lecto, *cum vult ascendere descendere)* Et tenero foleam deme *(si ascendere velit)* vel adde *descendere)* pedi. ¶ 2 Plin 18, 19 Scamna inter duos s cos cruda ne relinquantur, glebae ne exsultent. Columel. 2, 2, Sed ita necubi crudum solum et immotum relinquat, quod agricol scammnum vocant. *Vid.* Idem 2, 4, 3. 3, 13, 2 *et* 10. ¶ Scamnum, *pro Subselliis.* Ouid. Fast. 6, 305 Ante focos olim s mnis considere longis Mos erat *Hinc* Ennius *apud* Cic. de I vin. 1, 108 c. 48 Auspicio regni stabilita scamna solumque. ¶ Scamna *in arboribus dicuntur, Rami et brachia, per quae vites ascend* Plin. 12, 1 Aliud exemplum Caii principis in Veliterno rure mira plantani vnius tabulata, laxisque ramorum trabibus scamna patul *Add.* Idem 17, 23. ¶ 5 *In disciplina agrimensorum,* Qui quid in longitudinem est delimitatum per strigas appellatur, quidqui per altitudinem, per scamna. *Haec verba* Frontini *ita interpret tur* Aggenus p. 46 *Goes.* Strigatus ager, est qui a septentrione in lon gitudinem in meridianum decurrit. Scamnatus autem, qui eo mod ab occidente in orientem crescit, et altitudinem hanc secundum idio ma artis voluit Frontinus in Orientem intelligi. *Add.* Hygin. d limitib. p. 198.

SCAMNATVS ager *qui esset agrimensoribus, modo dictum verb* Aggeni, *in* SCAMNVM n. 5.

SCAMILLVM, *vel quod Prisciano placet* SCAMELLVM, SCAMNELLVM *adeo,* i. n. Dimin. *Parvum scamnum.* Prisc nus 3 p. 615 *extr.* Alia habent E in penultima — vt bonum b lum, geminum gemellum, scamnum scammellum. *Deinde lauc* Apuleium in 1 Hermag. Verum infirma scammellorum obice fult fores. *Negotium viris doctis fecerunt* Scamilli impares Vitruuia *de quibus ita 3, 3 p. 55* Stylobatam ita oportet exaequari, vti habe per medium adiectionem per scamilios impares. Si enim ad libe lam dirigetur, alueolatus oculo videbitur. *Et* 5, 9 p. 93 *ext* Stylobatisque adiectio, quae fit per scamillos impares ex descriptione quae supra scripta est in libro tertio, sumatur. *Periit ista descr ptio. Artifices vehementer dissentiunt. In editione Laeti Elzeuiriana, pagina inde 145, est iusta Bern. Baldi dissertatio, ad quam studiosos re mittimus, si plus inde sapiant, quam mihi contigit, ad Vitruuii verb intelligenda. Pulcherrima sunt, quae hic dedit Perraltus, graphidis ingenii specimina. Sed vereor vt Vitruuium iuuent. Si licet hic etia nostram hariolationem interponere, putabamus* Scamillos impares *esse pr tuberationes quasdam in planis alioquin stylobatae parietibus, vt illi ia non ad libellam respondeant, sed curuis aliquantum lineis contineantu quae per opticas rationes rectae contuentibus videantur. Ratio appella di a* scamnis *latentibus agrorum.* Adiectio *sic ponitur 3, 2 extr.*

SCABELLVM, *vel* SCABILLVM, i. n. Dimin. Scabillur ὑποπόδιον Vet. Gloss. Nec miretur puer, cur ex scamno fiat scabellu Quinctil. 1, 4, 12. *Vnde apparet, eandem rem esse* Scamellum *et* sc bellum, scamillum *et* scabillum. Cato de R. R. 10 Scamnum in c biculo vnum, scabilla tria, sellas quatuor. *al.* Scabilia, *sed mal* ¶ 2 *Est instrumenti sonantis genus, quo in scena et ad saltationes ut bantur.* Cic. pro Cael. 65 c. 27 Mimi ergo est iam exitus, non fabu lae: in quo cum clausula non inuenitur, fugit aliquis e manibus deinde scabilla conrepant, aulaeum tollitur. Sueton. Calig. Saltabat nonnunquam etiam noctu: et quondam tres consulares secur da vigilia in palatium accitos — super pulpitum collocauit: d inde repente magno tibiarum et scabellorum crepitu, cum palla tun caque talari prosiluit, ac desaltato cantico abiit. Arnob. 2 p. 7 *pr.* Idcirco animas misit, — cantionibus vt praeirent obscenis, nt merosos iterarent scabillorum concrepationibus sonores, quibus an marum alia lasciuiens multitudo incompositos corporum dissluereturi motus, saltitaret et cantaret. *Etiam in honore deorum adhibita esse dit* Arnob. 7 p. 237 *med.* Quid efficiunt crepitus scabillorum, vt cur eos audierint numina, honorifice secum existiment actum? Au gustin. de Musica 4 Quaero abs te, vtrum possint copulati sibi pede quos copulari oportet *(de pedibus rhythmicis, dactylo, spondeo etc. se mo est)* perpetuum quendam numerum creare, vbi nullus finis certu appareat: veluti cum symphoniaci scabella et cymbala pedibus feri antur, certis quidem numeris, et his, qui sibi cum aurium voluptat iunguntur, sed tamen tenore perpetuo, ita vt si tibias non audias — *Ergo numeros tantum et rhythmos exprimere possunt illa* Scabella, *na*

los, non cantum, vt tibia. Est ergo probabile scabellum vel scabillum illud σιδηρᾶν ὑπόδημα ferream solcam, qua humum ferire solitos, doc Lucian. de Saltat. c. 83. Conf. c. 63. et quae ibi a me adnotata sunt. sisse etiam e ligno scabella, colligas ex Vet. Schol. Stat. Theb. 7, 171. de bacchantibus, Ad inspirata rotari Buxa. Tibiae intelliguntur id dubie, e buxo solitae fieri: Sed Schol. Tibia, inquit, vel scabellum, quod in sacris tibicines pede sonare consueuerunt. De Scablorum vsu in sacris dedimus locum Arnobii: quod inspirata buxa vat Statius, illud facit, vt tibias intelligere paene cogamur. Sed si Scablus est cuius figuram dedit Rubenius de re vestiar. 2, 17 et inde Bartin. de tibiis Vet. 23, 4 p. 365 videtur non male inspiratus dici posse, ea fissura illa repraesentare videatur aliquid folli simile, quo et concipi fritus, et cum strepitu quodam elidi possit. Vid. Salmas. ad Vopisc. c. p. 839 Hack. Plane autem aberrare a vero arbitramur, qui Scamillo volunt esse tibias, quas Germani Schalmeyen vocant, quod nomen potius cum Gallorum chalumeau conuenit. Scabellorum autem vestigia sunt in Hispanorum Cascaveles et Gallorum Cascaveaux, de quo Menag. Origg. Franc.

SCAMILLARII apud Gudium p. 99, 7. vbi est Praefectus operum Scamillarium Theatri: aut SCABELLARII, vt in Doniano lapide p. 325, 4 legendum contendit Gorius, videntur artifices rythmici et saltatores, q motus illos decoros sonorosque ederent.

SCANDĂLVM, i. n. [σκάνδαλον, πρόσκομμα] Graeca vox est, q m Offendiculum, vel offensionem dicas. Vox religionis nostrae p pria, etc. Vtuntur tamen antiquissimi, vt Tertull. de Virg. vel d. c. 3. et alibi saepe. Vulg. Exod. 32, 33.

SCANDALIZO, āre. [σκανδαλίζω] Offendere. Tertull. de vel. Vg. c. 3 etc. Vulgat. Matth. 5, 29.

SCANDALIZATVS, a, um. Nequitiae angelorum scandalizatum in filias hominum Tertull. adu. Marc. 5, 18.

SCANDIA, vel SCANDINAVIA, ae. f. Regio in Europae p tibus Borealibus, quam veteres Insulam credidere. Ita Plin. 4, 13 rt Insulam esse incompertae magnitudinis; sed compertum est tra m esse telluris satis amplum, et reuera Continentem; quae diuiditur Sueciam et Norugiam.

SCANDIANVS, a, um. Adi. vt, Colum. 5, 10, 19 Praeterea r lorum genera exquirenda, maxime Scandiana, Matiana, orbiculata. d. Cato 7, 3. Varro 1, 59. Apud Catonem Scantiana fere legitur: Sndina Scribon. 104 fe. mala. A Scandio quodam dicta ait Plin. 1 14 Scandiana, et a Scantianis Catonis distinguit.

CANDIX, īcis. f. Herba, quae inter olera siluestria a Graecis p tur. Plin. 21, 15 Reliqua vulgarium in cibo apud eos (Aegyp) herbarum nomina condrylla, hypochoeris, et caucalis, anthrisi m, scandix, quae ab aliis tragopogon vocatur, foliis croco simillin . Idem 22, 22 Scandix quoque in olere siluestri a Graecis po nit, vt Opion et Erasistratus tradunt.

CANDO, di, sum, ĕre. [βαίνω, ἀναβαίνω] In altum niti. Cic. d Sen. 27 c. 6 Vt si qui gubernatorem in nauigando nihil agere dicant, q m alii malos scandant, alii per foros current. Virg. Aen. 2, 2 — Scandit fatalis machina muros. In aduersum scandere, c . ADVERTO. In subreptum scandere, felium modo arborum c atores (animum genus) ait Plin. 10, 18 pr. i. latenter subrepere. I ggerem scandere Liu. 3, 67. In arces Tarpeias scandere Ouid. e Pont. 2, 1, 57. Scandenda est torui publica cymba Canis Pro t. 3, 18, 24. Equum scandere Virg. Aen. 2, 401. Montem ndere Carul. 102, 1. Muros scandere Virg. Aen. 2, 237. et 37. Gradus aetatis paullatim scandere adultae Lucret. 2, 1121. er titulos maiorum suorum scandere Lucan. ad Pison. 33. Scande versum, apud Grammaticos est, Digitis metiri. Pass. Plin. 14, 1 Et i nunc scalis tectum Ephesiae Dianae scanditur vite vna Cypria. Sic 2, 16 ae quum ita sint, manifestum erit ab exortu matutino latitudines scandi.

CANDENS, entis. Part. Vites marinas complexae atque per ramos ulorum procacibus brachiis geniculato cursu scandentes Plin. 14. Scandentes de vallibus arces Propert. 4, 1, 65. add. ibid. v. 125.

CANSILIS, e. Adi. [ἀναβατός] Per quod facile ascenditur. Plin. 1 n f. 16 Ficumque sic etiam scansilem fieri, quae scandi facile sit: εὐβατωτέαν Theophrastus dixerat. Scansilis annorum lex, quam climacteras appellant Plin. 7, 49.

CANSIO, ōnis. f Ascensio per gradus. Vitruu. 6, 1 Scansiones fanorum. Conf. Varr. L. L. 4, 35.

CANSOR, ōris. m. [καταστρωτής] Strator, qui equum parat, v nscendatur Vet. Gloss.

CANSORIVS, a, um. Vitruu. 10, 1 Scansorium (machinarum genus) est, cum machinae ita fuerint collocatae, vt ad altitudinem tionis statutis, et transuersariis colligatis sine periculo scandatur ad apparatus spectationem. Add. Veget. de Re Milit. 4, 21.

CANDVLA, ae. f. [σχίδαξ] Scandulae, Paruae tabellae, hoc est parua laminas scissae, quibus tecta teguntur a scindendo, sec. Isid. 17, 3. et 19, 19. Lt sane Pallad. 1, 22 in MSS. scindulae vocatur. Plin. 16, 10 Scandulae e robore aptissimae, mox e glanderis aliis, fagoque: facillimae ex omnibus quae resinam ferunt, si minime durant, praeter quam e pinu. Scandula contectam fuisse Romam vsque ad bellum Pyrrhi annis quadringentis LXX, Cornelius Nepos auctor est. Ibid. Piceae commendantur ad fissiles scandulas. Clumel. 8, 3, 6 Ab cohorte forinsecus praedictis feneſtellis scandulae fissiliter iniungantur, quibus irrepant aues ad requiem nocturnam: Arcuios formatis gradibus asperatos vocauit. De gallinariis autem loquatur. Sed ordinarie ad tecta pertinent, vid. Caes. Bell. Gall. 8, 42. et Vitr. 2, 1 et 23. Bald. Lex. Vitruu. p. 106. Voss. de Vit. Serm. 3, 47.

CANDVLARIVS, i. m. Faber est lignarius, qui scandulas tegendis domibus aptas fabricat. Scandularios iure immunitatis gaude testatur Aurelius Arcadius libro singulari de muneribus ciuilibus. (c Haloander: Gothofr. Taruntenus Paternus, l. 1 Militarium) l. 6 ff. de ite immunitatis, Quibusdam, inquit, aliquam vacationem munerum guiorum conditio tribuit, vt sunt mensores, carpentarii, scandulai, gladiatores, aquilices, etc.

SCANDVLĀRIS, e. Adi. Apul. Met. 3 p. 137 Tectum scandulare. Colu. autem legit scindulare.

CANDVLACA apud Festum genus herbae frugibus inimicae, qod eas velut hedera implicando necat. Orobanche putatur.

SCANTIANVS, a, um. Adi. Scantiana poma, a Scantio inventore dicta, quae Cato tradit in doliis optime condi, referente P . 15, 14. vid. SCANDIANA. Scantiana vua a Varrone dicta est, quae alio nomine Amminea maior appellatur, vt refert idem Plin. 14, 4. vid. Cato 7, 2.

CAPHA, ae. f. [σκάφη] Nauicula ex ligno cauata: a σκάπτω, fodio, cauo. Aluus, Linter, qui nauim maiorem sequitur. Et, Paruae ad piscandum naues, Scaphae dicuntur. Liu. 25, 3 Quum mersissent eas in alto, exceptis in praeparatas scaphas nautis, multiplices fuisse merces mentiebantur Cic. de Inuent. 2, 154 c. 51 Vt dominus nauis, cum idem gubernator esset, in scapham confugeret, et inde funiculo, qui a puppi religatus scapham annexam trahebat, nauim, quoad posset, moderaretur. Biremis scapha Hor. Carm. 3, 29, 62. conf. Non. 13, 11. Gell. 10, 25. Conscendere in scapham Auctor ad Herenn. 1, 19 c. 11. Scapha piscatoria Iustin. 2, 14, 10. Proverbium Scapham scapham appellare Graecum est, cuius hanc originem refert Plut. Apophth. p. 178, b. Conquerebantur Lasthenes et alii Olynthii, se proditores ab ipsis Macedonibus appellari. Philippus ait, σκαιὰς φύσει καὶ ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας.

SCAPHARII, vid. post SCAPHIVM.

SCAPHE, es. f. Horologii genus, quod et SCAPHIVM, de quo mox Vitruu. 9, 9 pr. Vas concauum ad hemisphaerii formam confectum, vid. Salmas. ad Solin. p. 448 bG.

SCAPHĔLA, ae. f. Dim. Veget. de Re Mil. 3, 7. Paullin. Nol. Ep. 49 (36) c. 1.

SCAPHISTERIVM, i. n. Sic sunt qui vocent Instrumentum Columellae purgandis feminibus aptum, vt Cael. 8, 3: quod damus in CAPISTERIVM.

SCAPHIVM, i. n. [σκάφιον] Diminutiuum Graecum est, Scaphulam aut alueolum dixeris, et rebus pluribus ob similitudinem tributur. Vasa vel alueolos intelligit, ad vsum domesticum comparatos, Lucret. 6, 1044 de magnetis natura

Exsultare etiam Samothracia ferrea vidi,
Et ramenta simul ferri furere intus ahenis
In scaphiis, lapis hic magnes cum subditus esset.

Tale est Scaphium aereum, aut plumbeum Vitruu. 8, 1 p. 153 pr. ¶ 2 Pro poculis nauigii vel cymbae (vid. CYMBIVM) formam habentibus Cic. in Verr. 4, 37 c. 17 Scaphia cum emblematis Lilybaei vtrum emta esse dicis, an confiteris erepta? In primis ita Plaut. Bacch. 1, 1, 37 Pro galea scaphium, pro insigni sit corolla plectilis. Sic Stich. 5, 4, 11 Quibus diuitiae domi sunt, scaphio, cantharis, bibunt. Et Pers. 1, 3, 44 Ampullam, strigilem, scaphium, soccos, pallium Marsupium habeat parasitus. ¶ 3 Vas vrinae excipiendae mulichre cur scaphae formam habuerit, non opus est diuinatione subtili. Pollux 10, 45 cum sellas et lasana memorasset, addit τῇ δὲ γυναικὶ σκαφίον, idque auctoritatibus comicorum probat. Hoc intellectu Iuuenal. 6, 264 Et vide mulierem (athletice exercitam) positis scaphium cum fumitur armis. Magis Satyricum est hoc, quam nescio quod ornamentum capitis intelligere. Martial. 11, 12 Qui Mentora frangit In scaphium moechae, i. pocula a Mentore caelata frangi iubet, et inde fieri vas obscenum. Sic intellexisse Raderum quoque, indicio est, quod omisit. Vlpian. l. Q. Mucius 27 §. 5 D. de auro arg. Argento legato non puto ventris causa habita scaphia contineri: quia argenti numero non habentur. ¶ 4 Scaphia dicuntur rotunda ex aere vasa, quae horarum ductus stili in medio fundo sui proceritate discriminant, qui stilus gnomon appellatur. Haec Martian. Capell. 6 p. 194 extr. De hac re plura Salmas. in Solin. p. 448 bF sq. conf. SCAPHE. ¶ 5 Apud Graecos σκαφεῖον, quasi tu fossorium dicas, ligo est: quam significationem quidam non bene ad Iuuenalis Scaphium applicant. Sic Graecis, non Latinis, σκάφιον caput est, item tonsurae genus, vnde ornamentum capitis quidam exsculpsere. Scaphium Plutarcho etiam scamma esse, ostendit. P. Faber Agonist. 2, 8.

SCAPHARIVS, i. m. Qui scaphis negotiatur. Gruter. Inscript. p. 258 n. 1 SCAPHARII QVI IVLIAE ROMVLAE NEGOTIANTVR. Conf. ibid. p. 257 n. 12. Reines. Cl. 3 n. 26.

SCAPHVM an SCAPHVS? i. Vitr. 9, 9 p. 200 Acqualiter per id cauum influens aqua subleuat scaphum inuersum, quod ab artificibus phellos s. tympanum dicitur. Quid si Scaphium? In indice Scapus laudatur.

SCAPOS, i. f. Insula est maris mediterranei, non procul a Cherroneso Plin. 4, 12.

SCAPTENSVLA, s. SCAPTESVLA, ae. f. Festo, Locus est vbi argentum effoditur in Macedonia ita dictus a fodiendo, quod est Graece σκάπτειν Lucretius (6, 810) Quales exspirat Scaptesula subter odores. Lambinus ad l. c. Lucretii Scaptesula legendum contendit, et addit, Vt autem notior sit huius vocabuli origo, Scaptesula dicta est quali σκαπτὴ ὕλη, id est, fossilis materia, mutata est enim adspirationis nota in s, Scapte hula, Scaptesula, vt in ὗς sus, ὑπὲρ super, etc. Et est sane Scaptesula σκαπτησύλη ap. Stephanum Byzantinum vrbs Thraciae, quae cum Macedonia frequenter confunditur, a metallifodinis forte dicta. Scaptensulam tamen ex libris Lucretii et Festi tuetur Gifanius. Et potest vtriusque viri docti sententia stare. Scaptensula Latinis placuit, σκαπτησύλη Graecis, qui etiam Ὀρτήσιον malunt, quam Hortensium. Potest idem nomen proprium esse, et appellativum.

SCAPTIA, [Σκαπτία] apud Plin. 3, 5 Oppidum in Latio, a quo SCAPTIVS, a, um. vt Scaptia Tribus, vid. TRIBVS. Pubes Scaptia Sil. 8, 397. P. Scaptius, homo de plebe Ardeatium, agrum testimonio suo ad Pop. Romanum transtulit Liu. 3, 71.

SCAPVLA, ae. f. [ὦμος, ὠμοπλάτης] Humerus. Celf. 8, 1 Rursus a ceruice duo lata ossa vtrinque ad scapulas tendunt: nostri scutula operta, ὠμοπλάτας Graeci nominant. — Latum scapularum os deinde appellat. Videtur itaque non peculiare aliquod os denotari hac voce, sed tota illa regio suprema dorsi cerutcibus subiecta. Hic est veluti Sedes plagarum. Scapulae gestibant mihi Plaut. Asin. 2, 2, 49. Qui saepe ante in nostras scapulas cicatrices indiderunt Idem ibid. 3, 2, 7. Plaut. Trin. 4, 3, 2 Ne subito metus exoriatur scapulis, stultitiam abde. Ter. Phorm. 1, 2, 26 Seni fidelis dum sum, scapulas perdidi. Claudian. in Eutrop. 1, 76 Qua miseri scapulas tutabimur arte? Et forte dictae sunt a scapis, i. fustibus, vid. SCAPVLVM sub SCAPVS. Ouid. Art. Am. 3, 273 Conueniunt tenues scapulis analectrides altis. Scapulae altae sunt vitium, quod dissimulatur per analectridas, quaecunque illae sint demque. Varro de R. R. 2, 7, 5 Lumbis deorsum versum pressis, scapulis latis, spina maxime duplici. de equo. Radiantibus scapulis gestati enses Claud. in 1 Cons. Stil. 2, 91 nihil est: capulis enim meliores. Metaph. Machinarum scapulae Vitruu. 10, 3. Montium Tertull. de Pallio c. 2.

SCAPILIVM, i n. [μετάφρενον] Non habet auctorem: sed quae est inter scapulas quaeſi vallicula, Interscapilium dicitur.

SCAPVLVM, vid. sub SCAPVS.

SCAPVS, i. m. Prima origine sua (vt docet Salmas. ad Vopisci Firmum p. 699 Hack.) est Doricum σκάπος, aliorum Graecorum σκῆπος, vnde et σκήπων, et σκάπτεον fustis, baculus, ramus teres. Hinc pluribus rebus hanc formam habentibus. Ita in columna scapus est ipse truncus,

inter ſtylobaten *et* epiſtylium *non modo, ſed inter* baſin *ſuam et* capitulum, *porrectus*, corpus *columnae omnibus ornamentis detractis. Ita ſemper* Vitruuius v. g. 3, 2. ¶ 2 *In plantis* ſcapus *eſt, quod eſt inter radicem et cacumen interiectum, caulis erectus etc.* Varro de R. R. 1, 31, 5 Quibus quum ſurſum ſerpit, ad ſcapum lupini vel alium. *de vicia loquitur.* Plin. 18, 10 Inuentus eſt iam et ſcapus vnus centum fabis onuſtus. Albuci ſcapus cubitalis Idem 21, 17. Aſphodeli ſcapus Colum. 9, 4, 4. Ferulae ſcapus Idem 22, 4. Loti ſcapus Idem 13, 8. ¶ 3 *Hinc ad multa artis opera transfertur.* v. g. Candelabrorum ſcapi *ſunt* Plin. 34, 3. Scapi ſcalarum Vitruu. 9, 2 *ſunt trunci in cochlidibus quidem perpendiculares, in aliis autem ad angulum acutum obliquati, in quibus gradus tanquam rami quidam nituntur.* Trutinae *ſ. librae, vid.* AGINA. Valuarum ſcapus Cardinalis, *Rectum illud et paullo craſſius lignum in valuis, quo fores ipſae ſuſtinentur et reguntur praecipue, et cuius capitibus ſeu ambabus extremitatibus in ſuperiori et inferiori cardine inſertis, valuae ipſae voluuntur aut aperiendae aut claudendae.* Vitruu. 4, 6 Fores ita compingantur, vti ſcapi cardinales ſint ex altitudine luminis totius duodecima parte. Inter duos ſcapos tympana ex duodecim partibus, *etc. vid. Lexicon Vitruu. voce* REPLVM. ¶ 4 Scapus, *in chartarum ratione, pro Plagularum congerie.* Plin. 13, 12 Premitur deinde prelis, et ſiccantur ſole plagulae, atque inter ſe iunguntur, proximarum ſemper bonitatis diminutione ad deterrimas. Nunquam plures ſcapo quam vicenae. *Etiam hic cogitanda eſt figura* ſcapi *naturalis*, cylindrus *nempe ſ. volumen, quod efficitur vicenis illis plagulis ſibi agglutinatis, vt longiſſimum parallelogrammum fiat, ſimile telae lineae vel laneae, quod in bacillum deinde conuoluitur, et ſic formam cylindri accipit. Hinc apparet, cur* ſcapus chartae *vulgo dicatur, hodie, qui Germanis* liber, manus *autem Gallis eſt, vid. Scal. Auſon. Lect. 2, 31. Salmaſ. ad Vopiſc. p. 699 Hack. vid.* CHARTA. ¶ 5 Scapi, *Inſtrumenta textoris, vel quorum pulſu tela coarctatur et condenſatur, vel quibus inuoluta ſunt fila, apud* Lucret. 5, 1352 Inſubula, ac fuſi, radii, ſcapique ſonantes: *illud Lambinus in locum tuetur, hoc Salmaſ. in Vopiſcum p. 699 Hack.* ¶ 6 Scapus *equi pro veretro ſ. cole et fiſtula vrinali* Veget. Mulom. 3, 15, 17 *in MS. Corbeienſi, vbi veretri alii.* ¶ 7 Scapi *a quibusdam vocantur petioli, a quibus vuarum acini pendent. Sed hi ſunt* Scopi *et* Scopiones. *v. v.*

SCAPVLVM, *ſ.* SCAPOLVM, *in* Gl. Iſid. *eſt* fuſtis longus. *Barth. Adu. 55, 9* Scapulium *legi vult; quod probat Reineſ. V. L. 1, 8 extr. p. 29. et firmat loco Chronici Conſtantinop. ap. Meurſ. Gloſſar. p. 636* φέρσα ἐπὶ τῶν ὤμων σκαπέλιον, καὶ πτύον ἐν τῇ χειρί: *vt ſit flagellum triturantium, fuſtis breuis et craſſior alligatus ad longurium, excutiendis granis.*

SCAPOSOLIDVS. *Fecerunt monſtroſum nomen ex illo* Apul. de Herb. c. 16 Gentiana tactu molli, guſtu amaro, ſcapo ſolido.

SCARA, ae. f. *Turma aut cuneus, Schaar, ap.* Aminian. 4, 36.

SCARDIA, ae. f. *Herba, al. ariſtolochia* Apul. de Herb. c. 19.

SCARABAEVS, i. m. [κάνθαρος] *Inſectum criſta tectum.* Plin. 11, 28 ſ. 34 Quibusdam pennarum tutelae cruſta ſuperuenit, vt ſcarabaeis: quorum tenuior fragiliorque penna; his negatus aculeus. Sed in quodam genere eorum grandi cornua praelonga, bifulcis dentata forcipibus, in cacumine, quum libuit ad morſum coëuntibus, infantium etiam remediis ex ceruice ſuſpenduntur. Lucanos vocat hos Nigidius. Aliud rurſus eorum genus, qui e fimo ingentes pilas auerſis pedibus volutant: paruosque in iis contra rigorem hiemis vermiculos foetus ſui nidulantur. Volitant alii magno cum murmure ac mugitu. Alii focos et prata crebris foraminibus excauant, nocturno ſtridore vocales. Lucent ignium modo noctu, laterum et clunium colore lampyrides, nunc pennarum hiatu refulgentes, nunc vero compreſſu obumbratae, non ante matura pabula, aut poſt defecta conſpicuae. Auſon. Epigr. 70 in Marcum *turpiſſimum puerorum corruptorem*, Si *(de Pythagorae ſententia)* redeat vitam rurſus in aëriam — Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus, Non caper aut aries, ſed ſcarabaeus erit: *cum reſpectu ad genus illud*, qui e fimo pilas volutant, *etc. Aelian. de Animal. 10, 15* Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῷόν ἐστι· σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν ἣν κυλίει. Plin. etiam 30, 11 ſ. 30 *nominat* Scarabaeum, qui pilas voluit. Propter hunc Aegypti magna pars ſcarabaeos inter numina colit, curioſa Apionis interpretatione, qua colligat, Solis operum ſimilitudinem huic animali eſſe, ad excuſandos gentis ſuae ritus. Sed et alium adalligant Magi, cui ſunt cornicula reflexa — Tertium, qui vocatur fullo, albis guttis.

SCARDONA, ae. f. *Vrbs, it.* Amnis, Liburniam a Dalmatia ſegregans Plin. 3, 22. *Ab ea ſit attributum*

SCARDONITANVS, a, um. Plinius 3, 21 Conuentum Scardonitanum petunt lapides.

SCARIFICO *vel* SCARIFO, *ſ.* SCARIPHO, āre. [ἐπιξέω, ἐπιγράφω, ἀποξέω] *Scalpello aperire, quo aliquid facilius exeat.* Plin. 22, 23 Pedum clauos circum ſcarificatos ferro miſtum cerae extrahit. *Legitur et* Circumſcarificatos, *vnica dictione.* Idem 32, 7 Dentium dolores ſedantur oſſibus draconis marini, ſcarificatis gingiuis. *Item,* Viri interenti dente gingiuas in dolore ſcarificari Apollonius efficaciſſimum ſcripſit. Cato c. 52 Quem radicem capere voles ſcarificato, traiicitoque. Truncus arboris ſcarificandus eſt, vt poſſit humor effluere Pallad. Mart. t. 10 *de ficu.* Scarificare etiam dolorem, *h. e. Scarificando dolorem expellere* Plin. 28, 11. *add.* ibid. c. 1. *et* 30, 3. *et* 31, 7. Columel. 12, 55, 1. Plin. 37, 13 ſ. 76 Obſidianae fragmenta veras gemmas non ſcarificant. Fictitiae ſcarificationes candicantium fugiunt. *Monet Harduinus, hic, vt alias quoque, in MSS. eſſe* ſcariſant. *Salmaſ. ad* Solin. p. 417 Scarifare *deriuat* σκάριφος, σκαριφᾶσθαι *et laudat* Vet. Gloſſ. Scarifat καταιγίζει, καταπίζει, καταχαράσσει, *et* Scarifo χαράσσω, κατακνίζω. *Omnibus locis ergo reponi vult* ſcarifare *et* ſcariſatio. *Et fauent obſeruationes Harduini etiam ad 17, 27. et 22, 23. Variant etiam Codices* Colum. 6, 17, 4. *Quare paria ſaltem iura debent habere* ſcarifare *et* ſcarificare. Scaritare *etiam Voſſio magis placuit de Vit. Serm. 4, 24.*

SCARIFICATIO, ōnis. f. Apertio facta tenui vulnere, vt ſanguis facilius exeat. Columel. 6, 12 Poſt ſcarificationem ferro factam. *conf.* ibid. c. 17, 27. *et* 37, 13.

SCARIFIO, ēri. Scribonius Largus 262 Malagma ad lumborum dolorem, qui ante leniter ſcarifiant, *i. ſcarificentur, quaſi verbum ſit* Scarifacio. *Sed ſuſpectus eſt locus Rhodio, et putat forte legendum* ſcariſentur.

SCARITES, ae. [σκαρίτης] Gemma eſt, quae Scari piſcis colorem refert, *vt ait* Plin. 37, 11.

SCARIZO, āre. *Salio, palpito.* Quaſi vermiculus ſcarizaret Interpr. Iren. 1, 22. *Eſt ex Graeco* σκαίρω.

SCARVS, i. m. [σκάρος] *Piſcis.* Scarus, principalis hodie P 32, 11. Nunc ſcaro datur principatus Id. 9, 17. Plin. 32, 2 Mihi dentur mira et quae Ouidius prodidit piſcium ingenia, in eo volum quod Halieuticon inſcribitur. Scarum ineluſum naſſis non fre crumpere, nec inſeſtis viminibus caput inferere: ſed aduerſum c dae ictibus crebris laxare fores, atque ita retrorſum erumpere. Qu luctatum eius ſi forte alius ſcarus extrinſecus videat, apprehenſa m dicus cauda adiuuare nixus erumpentis. *Supereſt locus de* Ou Halieut. 11 *ſq.*

Non audet radiis obnixa occurrere fronte,
Auerſus crebro vimen ſed verbere caudae
Laxans ſubſequitur, tutumque euadit in aequor.
Quin etiam ſi forte aliquis dum pone nataret,
Mitis luctantem Scarus hunc in vimine vidit,
Auerſam morſu caudam tenet, *etc.*

Primam corripit, etiam Hor. Sat. 2, 2, 22. *vbi inter delicias ciborum fertur.* Martial. 13, 84 Hic ſcarus, aequoreis qui venit obeſus vndis, Viſceribus bonus eſt, cetera vile ſapit. Petron. 93 Vlti ab oris Attractus Scarus, atque arata Syrtis, Si quid naufragio de probatur. *Et* c. 119 Siculo ſcarus aequore merſus Ad menſam vi perducitur. *Sed primam producit* Ennius *apud* Apul. Apol p. At quid Scarum praeterii? cerebrum Iouis paene ſuppreſſi: Neſt ad patriam hic capitur magnusque bonusque. *Diphilus apud A naeum libro 8. Scarus molli, ſeu tenera carne praeditus eſt, friat dulcis, leuis, ad concoquendum facilis, facile redditur, ventrem mo Addit idem, recentem ſcarum eſſe ſuſpectum propterea, quod lepores rimos captat, iisque veſcitur, idcirco eius inteſtina vim bilis effectri habent. Idem libro 7 hunc ſolum ex omnibus piſcibus dormire dicit, propter eam cauſam nunquam noctu capi. Oppian. lib. 1* Ἁλιευτ. *ſo vocalem eſſe, ſcribit.*

SCATEBRA, Fluuius appellatur in Caſinate, frigidus, abund tior aeſtate. In eo, vt in Arcadiae Stymphali enaſcuntur aquati muſculi. *Haec* Plin. 2, 103. ¶ 2 Scatebra *Nomen c mune, vid. poſt* SCATEO.

SCATEO, ui, ēre. [βρύω, θράζω, ἀτμίζω] *Ebullire, et ita num eſſe, vt exſiliat quod continetur. Sic proprie* Scatere *dicu* Caelio Aureliano, *quae bulliunt, v. g.* Chron. 4, 3, 39 p. 506 T donec ſcatere tenret, coquenda. Cic. Tuſc. 1, 69 c. 28 For ſcatere, herbis prata conueſtirier. *Ex Poëta. Hinc per metaph* abundare, *ſignificat* Colum. 6, 16 Solent etiam neglecta vlcera ſcat vermibus. Amore ſcatet tuus animus Plaut. Perſ. 2, 1, 9. Iuis pontus ſcatens Hor. Carm. 3, 27, 26. Miraculis ſcatet P 7, 2. Nilus ſcatet Piſcibus Mela 1, 9. Remediis ſcatet tica plurimis Plin. 22, 13. Gell. 1, 15 Videas quosdam ſic ſcat Verbis ſine vllo iudicii negotio, cum ſecuritate multa et profunda, loquentes plerumque videantur loqui ſeſe neſcire. Plaut. Aul 6, 22 Tibicinam, Quae mihi inter bibere ſola, Si Vino ſcatet, Cor thienſem fontem Pirenen poteſt. *Cum Genit.* Gell. 1, 17 Irarū que et moleſtiarum muliebrium per diem, perque noctem ſcateb Terra ſcatet ferarum Lucret. 5, 41.

SCATO, ēre. per tertiam. *Idem quod* Scateo. Lucret. 597 — Ita ad ſatiatem terra ferarum Nunc etiam ſcatit, et trepi terrore repleta'ſt. *Et* ibid. 950 Largifluum fontem ſcatere, atq erumpere flumen. *Add.* 6, 896.

SCATEBRA, ae. f. [θρασμὸς] *Ebullitio aquae ſurgentis.* Vir Georg. 1, 110 — Scatebriſque arentia temperat arua. *Vbi* Seruiu Scatebris, Ebullitionibus: quae fiunt, quum aqua in aliquas rimas def xerit. Plin. 19, 10 Mirum eſt et illud, ſcatebra fonticuli ſemper en eante, lacum nec augeri, nec effluere. Fontium ſcatebrae Pl 5, 1. Idem 19, 4 ſ. 20 *iubet* Ambiri ſingulas *areas hortorum* ſul qua detur acceſſus homini, ſcatebriſque decurſus. ¶ 2 P *prium* Scatebra, *vid. ante* SCATEO.

SCATESCO, ēre. Bellis vndique ſcateſcentibus Oroſ.

SCATVRĪGO, inis. f. *Idem quod* Scatebra. Colum. 3, 13, 9 N praeſtat non conferre, quam in ſumma terra ſuſpendere: niſi tamen ſcaturigo paluſtris obuia (ſicut in agro Rauennate) plus quam ſesqui dem prohibeat infodere. Plin. 31, 3 In nigra ſcaturigines non fere ſi perennes. Scaturigines turbidae et tenues emicare coeperi Liu. 44, 33.

SCATVRIGINŌSVS, a, um. Adi. Colum. 5, 8, 6 Creta ex to repudianda eſt, magis etiam ſcaturiginoſa, et in qua ſemper vlig conſiſtit.

SCATVRREX, *vel* SCATVRRIX, īcis. f. *Scaturigo.* Varr. I modus matulae, *etc.* Ismenias hic Thebogenes fluit ſcaturex. H Non. 2, 794.

SCATVRIO, īre. [ἕλύω, βλύζω, φλύζω, ἀναβλύζω] *Idem qu* Scatere. Colum. 3, 1, 8 Modice tamen roſcidum ſolum, quod fontil non in ſummo, non in profundo terrae ſcaturiat, ſed vt vicinum dicibus humorem ſubminiſtret. *Metaphor.* Coel. ad Cic. Fa 8, 4 Totus, vt nunc eſt hoc ſcaturit: *id eſt, rebus et verbis prae fert. Sic Graeu. et Gronou. Alii legunt,* Hoc ſtatu erit, *Alii,* H ſcaturit. *vid. Turneb. Aduerſ. 13, 20.*

SCATVRIENS, entis. Aqua Pallad. 1, 33. Cunni vermicul ſcaturientes Priapei. 46. Scaturientes perdat vt loquacitas ſermo auras Prudent. Periſt. 10, 552.

SCATVRIES, ei. f. *de ſcabie ſuccreſcente ap.* Guil. Brit. 4, 2

SCATINIVS, a, um. *Gentis nomen: ſic melius ſcribitur, qu* Scantinius. *Huic debetur* Scatinia Lex, *vel, vt nonnulli,* Scantinia, *ſtupratores ingenuorum puerorum lata, cuius hiſtoriam dedit Io. Fr Chriſtius Halae 1727. 4. qui etiam veriorem ait ſcripturam* Scatinii Prudent. Periſt. 10, 204 *de Ioue*

Qui ſi citetur legibus veſtris reus
Laqueis minacis implicatus Iuliae,
Luat ſeueram vinctus et Scatiniam.

Conf. Sueton. Domit. c. 8. *Apud* Val. Max. 6, 1, 7 *eſt* C. Scatini Trib. Pl. *cui* diem dixit ad populum M. Claudius Marcellus, quod lium ſuum de ſtupro appellaſſet — *Is* vno teſte, qui tentatus era damnatus eſt. *Sunt qui putent, ab hoc* Scatinio, *an* Scantinio *(var ant et hic libri) legem dictam, qua nimirum ille primum damnatus eſſe Sed probabile vel ideo eſt, a latore nomen eam habere, quod* Cic. Philipp. 16 c. 6 *in commendatione* municipii Aricini *dicitur*, Hinc Voconia hinc Scatiniae leges. *Modo non variaret lectio*, Atiniae, Santonia Sanctiniae. Iuuen. Sat. 2, 44 Quod ſi vexantur leges ac iura: e tari Ante omnes debet Scatinia. Vet. Schol. Lex de inſanibus pun endi

elis. Postulandum me lege Scantinia curant Cael. ad Cic. Fam. 8 12. *Conf. ibid. 14. Vtroque loco* Scantinia *scribitur.*

SCAVRVS, i. m. [σκαμβός, σκελλός, σκελόπους Gloss. Lat. Gr.] *Ci talos pedum depravatos habet.* Hor. Serm. 1, 3, 48 — Hunc Vrum distortis cruribus, illum Balbutit Scaurum pravis fultum male ..s. Acron, Scauri sunt Qui extantes talos habent. Alii dicunt Suros esse, Qui habent talos inuersos. *Horatius autem hoc modo, Scauri appellatione, quod id est etiam cognomen magnorum aliquot hominum, solatur patrem, et aequo a se animo ferri testatur, vitium filii sui.* Fn. 11, 45 Vola homini tantum, exceptis quibusdam. Namque nunc cognomina inuenta Planci, Plauti, Scauri, Pansae. *add.* Theod. Prician. de Diaeta c. 8. ¶ 2 *Cognomen gentis* Aureliae, *unque* Aemiliae: *e quibus* M. Aemilius Scaurus Princeps Senatus *saepe laudatus* Ciceroni, *qui eius cognominem filium* oratione *defendit, cuius figmenta, ab* Asconio Pediano *seruata exstant.*

SCAZON, ontis. m. [σκάζων] *Genus Iambici versus veluti claudicans, quod et* Choliambum *appellant. habet enim in fine pro Iambo Spondeum: Sed tum in quinta regione est semper Iambus. Hanc legem accurate seruauit* Persius *his versibus claudis, in* Praefat. 1 Nec fonte labra prolui Caballino, Nec in bicipiti somniasse Parnasso, *etc. Huius carminis* inuentor *fuisse dicitur* Hipponax. Martial. 1, 97 Si non molestum Nec, teque non piget, Scazon, *etc. alloquitur epigramma suum hoc versu* septum. *Sic* 7, 25 Apollinarem conueni meum, Scazon. Plin. Ep. 5, 11 Caue, ne illos libellos, quos tibi hendecasyllabi nostri nouitii elicere non possunt, conuicio Scazontes extorqueant.

S C E

SCELĔTVS, i. m. [σκελετὸς Vet. Gl.] *Vt finiunt post Galenum medici, ordinem humani corporis ossium commissorum et colligatorum coordinatio: quae libros suos de ossibus περὶ σκελετῆ veteres inscribebant. Hinc accuratius est* Apuleius Apol. p. 313 *fin.* Sigillum habere ad magica maleficia Deci forma turpe et horribile. *Ipse deinde ostendit, esse* Mercurii Illum, *et prolato illo p. 315 pr. ait,* En vobis quem sceleſtus ille sceum nominabat. — Hiccine est sceletus? haeccine est larua? Hunc qui sceletum audet dicere, profecto ille simulacra deorum la videt, aut omnia negligit. Hunc denique qui laruam putat, est larnatus. *Est igitur* Sceletus *compages ossea, qua forma mortalium προσωποποιεῖν et repraesentare olim solent pictores.*

SCELERATVS, SCELESTVS, *etc. vid.* SCELVS.

SCELIO, onis. m. [σκυλᾶν] Petron. Fragm. c. 50 Annibal ho vafer et magnus scelio, *i. praedo, a* σκυλάω. *Heinsio* Stelio *et, i.* Stellio. *Reines.* Scelero, *quod edidit Burm.*

SCELOTYRBE, *f.* SCELETYRBE, es. f. [σκελοτύρβη *vel* στύρβη] *Morbi genus, quo compages in genibus resoluuntur.* Plin. 2. In Germania trans Rhenum castris a Germanico Caesare promotis mitimo tractu, fons erat aquae dulcis, qua pota intra biennium des deciderent, compagesque in genibus soluerentur, stomacacen ici vocant, et sceletyrben. *Hoc mali genere Aelii Galli exercitum lasse ex Arabicorum fructuum esu, auctor est Strabo lib. 15. Fit et mali huius mentio in medicis definitionibus Galeno attributis.*

SCELVS, ĕris. n. [μύσος, ἀνόσημα, ἀσέβημα, μοχθηρία Vet. Gloss.] *Facinus, facinus, in primis, quidquid contra pietatem in Deos, patriam, parentes, sanguine coniunctos, designatur.* Cic. Verr. 4, 71 c. 32 Quid huic sacri vnquam fore, aut quid fuisse religiosi putatis, qui in tanto scelere se obstrictum esse non sentiat. *Et* Cat. 2, 25 c. 1155 Hae fides, illine fraudatio: hinc pietas, illine scelus. *In* Verr. 4 8 c. 41 Est *crimen* sceleris, quod religiones maximas violauit. *Et* 11 c. 50 In quibus erant omnia, quae sceleri propiora sunt, quam reliqui. *In* Cluentiana *passim* Sassiae scelus, *i. in filium filiamque inquisitas obiicitur, vid. v. g. n. 12 c. 5 etc. Est enim frequentissimum. Sic* Pro Rosc. Amer. 62 c. 22 *fin.* Plaut. Stich. 1, 2, 24 Aduersari *(patri)* sui dedecore et scelere summo haud possimus. Virg. Ecl. 9, 17 Hic cadit in quemquam tantum scelus? *interficiendi bonum ciuem. Sic ad impietatem in affinem pertinet.* Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes Virg. Aen. 1, 351. Ministri sceleribus Tacit. Ann. 6, 36. Affinis scelerum Cic. pro Sulla 70. Artifex scelerum Sen. Troad. f. 8. Ad Auctorem redit sceleris coacta Culpa Idem ibid. v. 870. Conatus scelerum Stat. Silu. 5, 2, 87. Ferox scelerum Tacit. Ann. 4, 12. Hortator scelerum Virg. Aen. 6, 529. Impio sceleris Quinctil. 6, 1. Instinctor sceleris Tacit. Histor. 1, . Lugubris sceleris Iouis hospitis ara Ouid. Met. 10, 224. Machinator vel architectus scelerum Cic. pro Cluent. 60. Molimen sceleris Ouid. Met. 6, 473. Ministri atque socii scelerum Lucret. 3, 61. ¶ 2 *Epitheta:* Clandestinum scelus, *vid.* CLANDESTINVS *in* CLAM. Crudele scelus Virg. Aen. 2, 124. Detestabile scelus Cic. de Amicit. 27. Exitiale scelus Lacenae Virg. Aen. 6, 511. Grauissimum scelus Quinctil. 4, 3. Impe unum scelus, *vid.* IMPORTVNVS. Nullum scelus Impunitu est, quoniam sceleris in scelere supplicium est Sen. Epist. 97. Inunita scelera, *vid.* IMPVNITVS. Infandum scelus Senec. Agam. f. 13. Infectum scelus et immane Cic. pro Cluent. 188. Inmus scelus Sen. Octau. 3. Inuisum scelus Idem Herc. Fur. 1. Luc scelus Idem Theb. 2. Nefandum scelus Lucan 4, 228. Nefa um scelus Cic. Fam. 1, 9. Prosperum ac felix scelus vocatur vius Sen. Herc. Fur. 251. Regia res, scelus est Ouid. Fast. 5, 25. Sacuum scelus Lucan 7, 766. O semper Timidum ecus! Stat. Theb. 2, 690. Non Visitatum scelus Sen. Phoen. f. 2. ¶ *Verba:* Abesse ab aliquo scelere, *vid.* ABSVM. Ouid. Fast. 1, 2. Abuti scelere, *vid.* ABVTOR. Abuti scelere et re dia ad alicuius exitium, *vid.* ABVTOR. Accepi scelus maius rium sceleris Sen. Phoen. f. 1. Addere scelus in scelus, *vid.* AD O. Admittere scelus Hor. Serm. 2, 3, 212. Affluere scelere Ci pro Cluent. 189. Aggredi scelus Ouid. Amor. 2, 2, 63. Algare se scelere Cic. pro Flacc. 41. Anhelare scelus, *vid.* ANHO. Arcere scelus Senec. Thyest. 1. Adstringi scelere Ci pro Sext. 108. Coarguere sceleris, *vid.* COARGVO. Commiere scelus Quinctil. 3, 6. Conari scelus Idem 5, 3. Concipere scelus, *vid.* CONCIPIO. Cic. de Prouinc. Consul. 14 He statuit senatus primum homini sceleribus flagitiis contaminatissimo nihil esse credendum, *etc.* Conuictus scelere Sen. Oedip. f. 12. Copertus sceleribus, Cruentari scelere, Cumulare scelus scelere, *vid. ll.* Damnare aliquem sceleris Ouid. Fast. 5, 624. Defu i scelere aliquo Sen. Phoen. f. 2. Deuincire se scelere Cic. de ruisp. Resp. 5. Edere scelus in aliquem Idem pro Sext. 58. Est in scelere Idem pro Sulla 38. Exercent curae supplicium sceleris parati Stat. Theb. 3, 4. Expendere scelus Virg. Aen. 2, 229 — et scelus expendisse merentem Laocoonta ferunt. h. e. Supplicium: ab eo quod praecedit, id quod sequitur. Seruius, Meritas sceleris poenas dedisse. Expiare scelus Cic. in Pison. 85. Facere scelus: Idem pro Rosc. Amer. 25 Intelligitur, Iudices, id quod iam ante dixi, imprudente L. Sulla scelera haec et flagitia fieri. Cui prodest scelus is fecit Sen. Med. 501. Facere potest aliquod scelus Quinctil. 5, 10. Imbuere scelere Cic. Philipp. 5, 20. Diu non Latent scelera Flor. 3, 1, 6. Liberare scelere, vel A scelere Idem pro Marcell. ... Loquuntur mera scelera, *vid.* MERVS. Moliri scelus Cic. Sexcenta alia scelera moliri. Obligare aliquem scelere, *vid.* OBLIGO. Pendere eos poenas immani pro scelere omnes Lucret. 5, 119. Perficere scelus. Cic. pro Cluent. 194 Neque ad scelus perficiendum caesis hostiis posse placari. Praetermittere, vel Praeterire scelus Cic. Fam. 1, 9. Saepe in magistrum scelera Redierunt sua Sen. Thyeste v. 311. Refugere Ouid. Fast. 3, 51 Anne iubet mergi geminos, scelus vnda refugit. Relinquere monimenta scelerum Ouid. Amor. 1, 7, 31. Rependere poenas sceleribus pares Senec. Oedip. 14. Quod quisque fecit, patitur: auctorem scelus Repetit, suoque premitur exemplo nocens Sen. Herc. Fur. v. 735. Resistere sceleri Ouid. Met. 10, 322. Soluere breues poenas magnis sceleribus Sen. Oedip. 12. Suscipere scelus aliquod Cic. Philipp. 11, 2. Suspectare scelus alicuius Tacit. Ann. 1, 5. Tegendis sceleribus obscurum Idem ibid. 6, 24. Velandum scelere scelus Sen. Hippol. 5. Vlcisci scelera Idem Thyest. 3. Volutari in scelere Cic. Fam. 9, 3. ¶ 4 *Obseruatt. Vt* Iniuria, *sic* Scelus *etiam inanimatis rebus tribuitur, pro noxa etiam sine consilio illata.* Plin. 25, 3 *pr. post mentionem Serpentium,* Nec bestiarum solum ad nocendum scelera sunt, sed interim aquarum quoque et locorum. *Deinde fontes noxios memorat, vid.* Scelestus Annus: Sceleratum Frigus. Scelus, *pro* Scelerato *aliquando ponitur.* Scelus viri Plaut. True. 2, 7, 59. *De muliere sceleſta* Plaut. Bacch. 5, 2, 57. Terent. Andr. 5, 2, 3 Scelus quem hic laudat? *Vbi* Donatus: Non est hic tolocecismus, ad sensum enim, non ad verba respexit. Ibid. 3, 5, 1 Vbi illic scelus est qui me perdidit? Donatus: quia Scelus, Scelestus intelligitur, Qui subiunxit, non Quod. Scelus *et* Flagitium, *differunt.* Flagitium, *peccatum est ab aliqua animi mollitie, aut ignauia profectum, quod dedecus ac turpitudinem affert:* Scelus *autem, vel cum aliqua crudelitate et caede, vel cum impietate coniunctum est.* Cic. Att. 9, 12 Spes me sustentabat fore, vt aliquid conueniret potius, quam aut hic *(Caesar)* tantum sceleris, aut ille *(Pompeius)* tantum flagitii admitteret.

SCELESTVS, a, um. Adi. [ἀνόσιος, ἀθέμιτος, ἀθέμιτος, ἀλιτήριος, ἐμπυος.] *Qui scelus committit, foletue committere: sed etiam epitheton ipsarum actionum est.* Plaut. Milit. 3, 1, 139 Et minus audacter sceleſta facerent facta. *Et paullo ante,* Atqui improbi et sceleſti, iis adimerent animam cito. Hor. Od. 3, 2 *extr.* Raro antecedentem sceleſtum Deseruit pede Poena claudo. Quo, quo sceleſti ruitis? Hor. Epod. 7, 1. *i. infesti patriae et ciuibus.* Annum sceleſtiorem locando argento foenori ego nunquam vllum vidi, quam hic mihi annus obtigit Plaut. Most. 3, 1, 1 *ea ratione, vt* Scelus. n 4. *i. magis mihi infaustum, etc.* Cuius sceleſtus Cic. in Sallust. 6. Plaut. Rud. 2, 6, 24 Sceleſtiorem coenam coenaui tuam, Quam quae Thyestae quondam ante posita est et Tereo. Facinus sceleſtum ac nefarium Cic. pro Rosc. Amer. 37 c. 13. Manus sceleſtas euitare Sen. Agam. f. 11. Pectus sceleſtum Idem Oedip. f. 12. Plebs sceleſta Hor. Carm. 2, 4, 17. Res sceleſta, atrox, nefaria Cic. pro Rosc. Amer. 62. Seruitus sceleſta Plaut. Curc. 1, 1, 40. *Compar.* Liu. 5, 27 Sceleſtior sermo. Sceleſtius iudicare aliquid Scribon. Epist. m. *Superl.* Sceleſtissimum schisma August. Ep. 162. *add.* Tertull. de Carne Chr. c. 5. Plaut. Amph. 2, 1, 2 Sceleſtissimum te arbitror.

SCELESTE. Adu. [ἀνοσίως] Cic. Att. 6, 1 Illud de gestu histrionis tu sceleste suspicaris, ego ἀφελῶς scripsi. Si quid sceleste fecit, lingua pro illo peierat Plaut. Asin. 2, 2, 27. Sceleste atque impie Liu. 24, 25 *pr. Compar.* Illic non quadrupes, non sanguis humanus, sed multo sceleſtius pudor humanus, tanquam immolatus interit Augustin. Epist. 202. *de spectaculis gentilium.*

SCELERŌSVS, a, um. Adi. [κατάρατος] Proprie dicitur, *vt ait* Donatus, Auctor sceleris. Ter. Eunuch. 4, 3, 1 Vbi ego illum sceleroſum misera atque impium inueniam? *conf.* Lucil. *et* Afran. *apud* Non. 2, 809. Sceleroſae mulieris contagio maculari Apul. Met. 10 p. 252. Facta sceleroſa atque impia Lucret. 1, 84.

SCELERITAS, atis. f. Facti sceleritatem esse obnoxiam Marcian. Dig 48 t. 21 l. 3.

SCELĔRO, ōnis. m. Cic. Att. 9, 18 In qua erat Eros scelero. *Sed varia est Lectio. Lambinus legit,* Eros celeris; *alii,* Eros celeri; *alii,* Oratio celeris; *alii,* Area scelerum; *alii* ἄλως scelerum, et MS. Pal. Aero scelerum. *Gronouius autem* l. ἀχρεώση leti, *vid. Barth. Adversf. 11, 17. Reinesius in Petron. p. 74. Conf.* SCELIO.

SCELĔRO, āre. [μιαίνω] *Polluere.* Virg. Aen 3, 42 Parce pias scelerare manus. Dextram sanguine scelerare Stat. Theb. 9, 656. Sanguine vitio fauces scelerare Idem ibid. 8, 761. Animum scelerare Sil. 16, 122. Catull. in Argon. f. 65, 404 Impia non verita est diuos scelerare penates.

SCELERĀTVS, a, um. [ἐναγής, ἐπάρατος, ἀσυμπαθής, μιαρός, μιάστωρ] *Scelere suo vel alieno pollutus, atque adeo Sceleſtus et nefarius.* Crudelis Castor, ne dicam sceleratum et impium Cic. pro Deiot. c. 1. Cic. Att. 9, 15 Ego autem illum male fanum semper putaui, nunc etiam impurum et sceleratum puto. Facto prius et sceleratus eodem Ouid. Met. 3, 5. Amor habendi sceleratus Ouid. Met. 1, 131. Arma scelerata denouere Idem ibid. 5, 102. Audacia scelerata Plin. 7, 44. Campus sceleratus, Romae appellatus est, proxime portam Collinam, in quem virgines Vestales, quae incestum fecerunt, defossae sunt viuae. Festus. *Add.* Liu. 8, 15 *ht,* Sceleratus Vicus Romae, in quo quum Tarquinius Superbus interficiendum curasset Seruium regem socerum suum, corpus eius iacens filia carpento superuecta est, properans in possessionem domus paternae. Festus. Causa parricidii sceleratior parricidio Iustin. 10, 2, 1. Virg. Georg. 2, 256 — At sceleratum exquirere Frigus, Difficile est. h. e. Nocens, omnia exurens. Seruius. *vid.* SCELVS n. 4. Gens scelerata Virg. Aen. 9, 137. Cic. Off. 2, 29 c. 8 Idem sexto et tricesimo anno post a sceleratiore Hasta *(Proscriptionis)* non recessit. *conf.* Att. 7, 2 *et* de Resp. Aruspic. c. 3. Herba Apul. de Herb. c. 8 Si quis homo eam gustauerit, ridendo exanimatur: est enim caustica. Ignes scelerati *quibus ardebat templum*

Veſtae Ouid. Faſt. 6, 439. Mens ſtulta, non ſcelerata nobis fuit Idem Triſt. 1, 2, 100. Miles ſceleratus Lucan. 3, 130. Porta ſcelerata, quae et Carmentalis dicitur, vocata, quod per eam ſex et trecenti Fabii cum clientium millibus quinque egreſſi aduerſus Hetruſcos, ad aunem Cremeram omnes ſunt interfecti: qua ex cauſa factum eſt, vt ea porta intrare egrediue omen habeatur. Feſtus. *vid. et* Seru. *ad* Virg. Aen. 8, 337. Praelia ſcelerata Lucan. 2, 251. Puellae ſceleratae facta Ouid. Rem. Amor. 299. Idem Faſt. 5, 575 Mars ades, et fatia ſcelerato ſanguine ferrum. Sedes ſcelerata Tibull. 1, 3, 67. *conf. Brouckhuſ. ad h. l.* Plaut. Pſeud. 3, 2, 28 Teritur Sinapis ſcelerata cum illis: qui terunt, Priusquam triuerunt, oculi vt exſtillent facit: *vt modo* Frigus *et* Herba. Terra ſceleratа Virg. Aen. 3, 60. Telum ſceleratius Senec. de Ira 3, 14. Vicus ſceleratus Liu. 1, 48. *vid. paullo ante* Campus ſceleratus. *it.* Ouid. Faſt. 6, 609. Vox inhumana et ſcelerata Cic. de Finib. 3, 64. *Compar.* Alio ſceleratior Ouid. Met. 11, 781. *Superl.* Homini poſt homines natos ſceleratiſſimo Cic. pro Domo 23 c. 9. *conf.* Quinctil. Declam. 10 *et* 372. Salluſt. Iugurth. c. 102. Auguſtin. Epiſt. 202 ad Nectarium. ¶ 2 *Obſeru.* SCELERATAS *ſe vocant* matres *in monumentis liberorum apud Reineſ. Inſcr. 12, 122. et 13, 47: et Fabrett. 3 p. 237. Sic* Liuia *apud* Albinouan. 135 Tene ego ſuſtineo poſitum ſcelerata videre? Tene meae poterunt vnguere, nate, manus. *Duritiae cuiusdam, et impietatis adeo ſ. ſceleris accuſat ſe in acceſſione affectus mater, ſi poſſit ſuperſtes eſſe filio, et illa ei officia praeſtare, quae potius ab illo exſpectanda erant. Ita* ſceleratam *ſe vocat* mater *apud* Quinctil. Decl. 10, 6 p. 218 *Burm. quae filium ſemel morte, ac deinde (ex ſua perſuaſione) rumpendo ſilentio amiſerat.* Sceleratam *in tali re infelicem interpretantur docti viri, quod tales vel ſint vel certe videantur, qui liberis ſuis ſunt ſuperſtites. Sed mihi perſuadet* Quinctil. 6 Pr. 3. *vbi* impiam vitacitatem *ſibi ipſe obiicit, et, quod ſuperſtes funeribus familiaribus eſſe ſuſtinuerit, ſe accuſat:* ſceleratum *et* impium *hic etiam habere notionem intermiſſae pietatis. Putabant autem per aeſtum triſtitiae, pietatis eſſe mortem ſibi conſciſcere in funere liberorum. Fauet huic interpretationi quod* Liuia *l. c.* Suſtineo *dicit, et* Poterunt. *Addamus hic differentias, neſcio quam bonas,* Donati *ad* Ter. Eun. 4, 3, 1 *Sceleroſus* eſt multorum: *Sceleſtus* vel vnius [Sceleroſus proprie eſt] auctor ſceleris: *Sceleratus,* in quo ſcelus ſit conſtitutum vel commiſſum. *Quae incluſimus ea vndecunque inculcata abeſſe debere putamus.*

SCELERĀTE. Adu. [*μιαιφόνως*] Cic. pro Sext. c. 64 Omnes eſt inſidias ſceleratiſſime machinatus. *Et* Qu. Fratr. 1, 3 Quare peccaui, ſcelerateque feci. Domus per ſcelus erepta — ſceleratius etiam aedificata Cic. pro Domo c. 58. *add. ibid. c. 55.* Bellum ſcelerate ſuſceptum Cic. in Catil. 1, 26.

SCĒNA, ae. f. [*σκηνή, θυμέλη*] *Proprie, et prima ſignificatione eſt tabernaculum, vmbraculum: certe apud Graecos: his cum vterentur, qui primi fabulas agerent et ludos; nomen mox ad ſpectacula et illum locum, in quo actores agunt, translatum eſt.* Virg. Aen. 1, 164 Tum ſiluis ſcena coruſcis Deſuper, horrentique atrum nemus imminet vmbra. Seruius: Scenae, id eſt, inumbratio. Et dicta eſt ſcena *ἀπὸ τῆς σκιᾶς.* Apud antiquos enim theatralis ſcena parietem non habebat, ſed de frondibus vmbracula quaerebant. Ouid. Art. 1, 105 Illic quas tulerant nemoroſa palatia frondes Simpliciter poſitae: ſcena ſine arte fuit. Caſſiod. Varr. 4, 51 Frons theatri Scena dicitur, ab vmbra luci denſiſſima, vbi a paſtoribus inchoante verno tempore, diuerſis ſonis carmina canebantur. *Quam late pateat* Scena, *ſic definitur* a Labeone *apud* Vlpianum l. 2 §. 5. De his, qui notantur infamia. Qua ludorum faciendorum cauſa quolibet loco, vbi quis conſiſtat, moueaturque, ſpectaculum ſui praebiturus, poſita in publico, priuatoque, vel in vico: quo tamen loco paſſim homines ſpectaculi cauſa admittat. Hactenus Labeo. *Haec autem, vt ait* Seruius, verſatilis erat, aut ductilis. Verſatilis, quae ſubito tota quibusdam machinis vertebatur, et aliam picturae faciem oſtendebat. Ductilis, quae tractis tabulis hac atque illac, interiorem picturae ſpeciem denudabat, *ad* Virg. Georg. 3, 24 Vel ſcena vt verſis diſcedat frontibus. Vitruu. 5, 7 *extr.* Scenae ſuas habeant rationes explicatas, ita vti mediae valuae ornatus habeant aulae regiae, dextra ac ſiniſtra hoſpitalia *(hoſpitibus excipiendis apta cubicula)* Secundum ea autem ſpatia adornatus comparata (quae loca Graeci *περιάκτους* dicunt, ab eo, quod machinae ſunt in iis locis verſatiles trigonos habentes) in ſingula tres ſint ſpecies ornationis, quae cum aut fabularum mutationes ſunt futurae, ſeu deorum aduentus cum tonitribus repentinis, verſentur, mutentque ſpeciem ornationis in frontes. *Tum* c. 8 *pr.* Genera autem ſunt ſcenarum tria, vnum quod dicitur Tragicum, alterum comicum, tertium Satyricum — Tragicae deformantur columnis, faſtigiis, et ſignis, reliquisque regalibus rebus; Comicae autem aedificiorum priuatorum et moenianorum habent ſpeciem — Satyricae vero ornantur arboribus, ſpeluncis, montibus, reliquisque agreſtibus rebus, *etc. Perſequitur enim reliquam ſcenae, et totius theatri, deſcriptionem. De magnificentia ſcenarum, vid.* Val. Max. 2, 4, 6. Plin. 34, 7. 35, 4. 36, 1. 2. 5. 6 *et* 15. *quo vltimo loco deſcribit* Scauri theatrum. Scena ei triplex in altitudinem, CCCLX columnarum — ima pars ſcenae e marmore fuit, media e vitro — ſummae tabulis inauratis columnae, *etc. Ad illum luxum reſpicit* Virg. Aen. 1, 433 Immanesque columnas Rupibus excidunt, ſcenis decora alta futuris. ¶ 2 *In his itaque* ſcenis *theatrorum fabulae ſ. dramata trium generum, quae ex Vitruuio memorauimus, Comica, Tragica, Satyrica agebantur. Acceſſere Mimi et ſimiles ludi, qui cantu et ſaltatione ſ. geſtibus conſtant.* Scenae ſpectacula amantur Ouid. de Arte Am. 3, 351. Cic. de Nat. Deor. 3, 69 Nec ſolum ſcena referta eſt iis ſceleribus, ſed multo vita communis paene maioribus. Idque tum in vita, tum in ſcena intelligi poteſt ex iis fratribus, qui in Adelphis ſunt Cic. de Senect. 65. Oreſtes agitatus ſcenis Virg. Aen. 4, 471. Ire ad ſcenam, Prodire in ſcenam Nep. Praef. n. 4. 5. Agere geſtum in ſcena Cic. de Orat. 2, 233. Stare in ſcena Hor. Epiſt. 2, 1, 205. In ſcenam producere, et Reducere in ſcenam Plin. 7, 48. Redditi ſcenae pantomimi Tac. Ann. 14, 21, 7. Cic. pro Qu. c. 25 Etenim cum artifex eiusmodi ſit, vt ſolus dignus videatur eſſe, qui in ſcena ſpectetur, tum vbi eiusmodi eſt, vt ſolus dignus videatur, qui eo non accedat. *de Roſcio Comoedo. Add.* Id. Off. 1 c. 31. Nos quoque habuimus ſcenam competitricem Cic. pro Mur. c. 19. Scena *ſunt ludi Scenici, quibus Competitor Ciceronis gratiam populi adeptus eſt. In partibus fabularum* Scena *vocatur quoties perſona vel accedit, vel abit: vt* Actus *quoties diſcedunt omnes et ſcenam relinquunt vacuam.* ¶ 3 *Metaphora elegans eſt, qua actiones et negotia ſeria hominum, quatenus praeſertim fictum quiddam habent, et ad fallendos alios compoſitum, ſcena vocantur.* Coelius ad Cic. Fam. 8, 1 Scena rei totius haec: Impeius tanquam Caeſarem, *etc.* Quod ſi in ſcena, id eſt in concion qua rebus fictis et adumbratis loci plurimum eſt, tamen verum Cic. de Amicit. 97 c. 26. Diſcutiendae tamen oratione huiusſcenae Quinctil. 6, 1, 49. Cic. ad Brut. 9 Tibi nunc popu ſcenae, vt dicitur, ſeruiendum eſt, *i. agenda quam commodiſſime ſuſtinenda perſona, quam ſuſcepiſti.* Ne quid ſcenae deeſſet, *i. paratus ad fallendum compoſitus* Petron. c. 117. *Conf. Gonſal. ad* Pe p. 193. Scena minore, *pro Minore apparatu et oſtentatione* Suet. Calig. *Ex parte huc referas* Liu. 5, 21 *enarrata fabula fidem ſuperante,* Hac oſtentationem ſcenae gaudentis miraculis aptiora quam ad fidem. *de Veiis narrantur ibi, apta ad ſcenicam repraeſentationem, aut ſim illi narrationem, non facile fidem inuenturi apud prudentiores. comparatio potius eſt et Icon, quam metaphora.* Tac. Ann. 13, Domitia — per concubinum Atimetum, et hiſtrionem Par quaſi ſcenae fabulas componit. *Sed* Ann. 14, 8, 6 Ipſe — nam criminis vltro parat, gladiumque dum mandata perfert, ab inter pedes eius, *etc. de Nerone Anicetum perdente. vid. locus Apuleii, damus in* SCHEMA, ae. Dial. de Oratorib. 35 *pr.* At nunc a ſcentuli noſtri deducuntur in ſcenas ſcholaſticorum, qui Rhetores cantur. Omitto illa, quae ſi minus in ſcena ſunt, at certe, ſunt prolata, laudantur Cic. pro Planc. c. 12. Ouid. Triſt. 48 Scena manet dotes grandis, amice, tuas. Plin. Epiſt. 7, Vtique ſi latior ſcena et corona diffuſior, *de oratore.* Scenam genus fuiſſe cultri manifeſtum eſt: ſed vtrum ſecuris a labra ſit, ambigitur: quam Cincius in libro, qui eſt ei de v priſcis, dolabram ait eſſe Pontificiam. Liuius in Lydio, Cor quaſi ictus ſcena, haud multo ſecus. *Haec* Feſtus. *Sed eſt alia q ſub ipſius, vt et* Paulli *nomine obſeruatio,* Scena ab aliis, a quibu Sacena appellatur dolabra pontificalis. *Quid ſi* Secena *a Secando gnata* Seceſpitae. ¶ 5 Scenas (Scenſas) Sabini coena cebant, quae autem nunc prandia ſunt, coenas habebant, et pro ce veſpernas appellabant. *Haec* Feſtus Paulli. *Scaliger malebat* ceſu *inde deriuabat* Silicernium *pro* Silicesnium: Scefnas *Voſſius, quod pius ad* Scenſas *accedit, vt eſt in libris. Caeterum arripit hoc Meu et facit Sabinorum dialectum, quam ad* Scenaculum, *et* Scenicolas, *accommodat, vid.* SCHOENICOLA.

SCENĀLIS, e. Adi. *vt,* Lucret. 4, 77

Namque ibi conſeſſum caueai ſubter et omnem
Scenalem ſpeciem patrum matiumque deorumque
Inficiunt.

h. e. Colorant omnem ornatum et cultum ſcenae.

SCENARIVS, a, um. *Idem.* Aminian. 28, 4 Artifices ſce per ſibilos exploduntur.

SCENATĪCVS, a, um. *Idem.* Comici nitidi, ſcenatici V *apud* Non. 2, 822.

SCENATĪLIS, e. Adi. *Idem.* Varro *apud* Non. 2, 822 Sed trulle ne meum taxis librum Si te pigeat hic Modi ſcenatilis.

SCENĪCVS, a, um. Adi. [*σκηνικὸς*] *Idem. Quod ad ſcenam pert. qui in ſcena agit.* Cic. pro Planc. 30 Quod dicitur Atinae factu a iuuene, vetere quodam in ſcenicos iure, maximeque oppidano. Off. 1, 114 Suum igitur quisque noſcat ingenium, acremque ſe et norum et vitiorum ſuorum iudicem praebeat, ne ſcenici *plus* quam videantur habere prudentiae. *Sic* Quinct. 11, 3, 158. *Plene,* Actores nici Quinctil. 6, 1, 26. *et* 11, 3, 8. Adulteria ſcenica Ouid. Triſt. 2, Cic. pro Arch. 10 Quod ſcenicis artificibus largiri ſolebat, id huic ma ingenii praedito gloria noluiſſet. Artifices ſcenici imitantur ctus, *etc.* Sen. Ep. 11. Decor ſcenicus Quinctil. 2, 10. Dicacitas ſce Id. 6, 3. Geſtus et motus Id. 1, 11, 3. Modulatio Id. 11, 3, 57. Nihil nicum apud Graecos pudori eſt Liu. 24, 24. Oſtentatio ſcenica Id. Plebs ſcenica Stat. Silu. 1, 6, 73. *actores vulgares.* Cic. de Orat. c. 8 Quis vnquam res praeter hunc tragicas paene comice, triſte miſſe, ſeueras hilare, forenſes ſcenica prope Venuſtate tracta Scenicum eſt Quinctil. 11, 3, 123. *i. ſcenam et ſcenicos decet, non torem. conf.* Sueton. Neron. c. 21. Tac. Ann. 15, 59.

SCENICE. Adu. [*σκηνικῶς*] *vt,* Facere aliquid ſcenice Q ctil. 6, 1, 38.

SCENIFACTOR *aut* SCENAEFACTOR, oris. m. Ar in Act. Apoſt. 2, 506. *de Paullo.*

SCENOFACTORIVS, a, um. Adi. [*σκηνοποιητικὸς*] Ars nofactoria, *qua fiunt vmbracula et tabernacula, quaecunque re fiant, vt laeis vel pellibus. Legitur in* Vulg. Int. Act. Apoſt. 18, 3 *de Paullo.*

SCENOPEGIA, orum. n. Pl. [*σκηνοπηγία*] *Feſta tabernac rum, in quibus Iudaei faciebant tabernacula ad ſimilitudinem illorum quibus habitauerant, quum ex Aegypto peregrinarentur in eremo.* Ab *σκη et πήγνυμι* Vulg. Int. Ioh. 7, 2.

SCENĪTAE, *Populi ſunt Arabiae Felicis, auctore* Plinio 6, 28 linus 63 Scenitae cauſas nominis inde ducunt, quod tentoriis ſu dunt, nec alias domus habent. Ipſa autem tentoria Cilicina f ita nuncupant velamenta e caprarum pilis texta. Praeterea carn ſuillis prorſus abſtinent. Sane hoc animalis genus, ſi inuec illo fuerit, moritur ilico. *Hos* Scenitas deinde Saracenos ap latos, *indicat* Ammianus 22, 15. *et* 23, 6. *Scribitur et* Schenitae.

SCENOGRAPHIA, ae. f. *Dicitur ex definitione* Vitruuii 1, 2 eſt Frontis et laterum abſcedentium adumbratio ad circinique trum omnium lincarum reſponſus. *Quomodo differt ab* Ortho phia *et* Ichnographia. *Vid. Salmaſ. Exerc.* Plin. p. 577.

SCENSA, *pro* COENA *antiqui dicebant, vid.* COENA.

SCEPTICVS, a, um. [*σκεπτικὸς*] *Nomen a verbo σκέπτεσθαι ctum, quod conſiderare ſignificat, et diſpicere, tribuiturque illi phi phiae, atque* philoſophis *illis, qui ſemper* diſpicere, conſiderare, d tare *ſe dicunt, nihil ponunt, nihil affirmant, aliorum modo dogmata e tere conantur. vid. Diogenes Laertius in Pyrrhonis vita.* Gell. 5 *pr.* Quos Pyrrhonios philoſophos vocamus, ii Graeco cognome *σκεπτικοὶ* appellantur. Id ferme ſignificat, quaſi Quaeſitores conſideratores. Nihil enim decernunt, nihil conſtituunt; ſed quaerendo ſemper conſiderandoque ſunt, *etc. Ibidem quaerit,* q inter Pyrrhonios, et Academicos philoſophos interſit. Viri enim *σκεπτικοὶ* — nihil affirmant, nihilque comprehendi putant. ex omnibus rebus perinde viſa fieri dicunt, quas Phantaſias appell non vt ipſarum natura eſt, ſed affectio animi corporisue eſt eorum, quos ea viſa peruenium. — *Tandem reſpondet, in hoc potiſſim* differre inter ſeſe, quod Academici quidem ipſum illud, nihil p comprehendi, quaſi comprehendunt: et nihil poſſe decerni, qu

cernunt: Pyrrhonii ne id quidem vllo pacto videri verum dicunt, od nihil esse verum videtur. *vid. Sext. Empiric.* Quinctil. 10, 1, 14 Scripsit non parum multa Corn Celsus Scepticos secutus.

SCEPTOS, i. m. [σκηπτὸς] Generale omnibus, quae de nubibus dunt, nomen est Apul. de Mundo p. 64.

SCEPTRVM, i. n. [σκῆπτρον, σκηπάνιον] *Hasta, Baculus, rga, est, qua reges maiestatis gratia vtuntur; res primo ad percutiendum facta, vnde Graecum nomen est, item ad arcendum, dirimendum, ubo regendum gregem; inde regum gestamen, qui sunt, Homerica etiam bellatione, pastores quidam populorum.* Iustin. 43, 3, 3 Reges mi Romanorum hastas pro (recentiore) diademate habebant, quae Graeci sceptra dixere. Nam et ab origine rerum pro DIs immortibus veteres hastas coluere, ob cuius religionis memoriam adhuc orum simulacris hastae adduntur. *Conf.* Serv. *ad* Aen. 12, 206. C. pro Sext. 57 c. 26 Sedens cum purpura et sceptro et insignibus il- l regiis. *de rege Ptolemaeo. Etiam de* Augusti statua (*forte triphali*) Sueton. Galba c. *extr.* Augusti Sceptrum e manibus excussum e. *Triumphantium in habitu fingendo* Iuvenal. 10, 43 Da nunc et voorem (*tu talem*) sceptro quae surgit eburno. Grauitas sceptri Ovid. Met. 2, 847. Eburno sceptro innixus Idem ibid. 1, 178. itiale sceptrum tyrannis Stat. Theb. 1, 34. Gemmantia sceptra Ovid. Met. 3, 264. Regale sceptrum Idem Amor. 3, 1, 13. Subhe sceptrum Iouis Claud. Conf. Stilich. 2, 210. Superba sceptra Ioret. 5, 1136. *Per metonymiam vsurpatur pro ipso Imperio, vt* Virg. Aen. 7, 173 Hic sceptra accipere, et primos attollere fasces Reous omen erat. Capit sceptra loci, rerumque moderamen Ouid. Met. 6, 677. Potiri sceptris Virg Aen. 9, 267. Potiri perni sceptro et regem esse Ouid. Met. 15, 585. Qui sceptra duro ius imperio Regit, Timet timentes, metus in auctorem redit Sen. Oedip. v. 705. Reponere aliquem in sceptra, Regno restituere Virg. Aen. 1, 257. Tenere sceptra Idem Aen. 1, 61. Transfere sceptrum alio Stat. Theb. 11, 649. Sceptrum *Tragoediae flamen, quae reges et eorum casus canat.* Ouid. Am. 2, 18, 13 Sceptra men sumsi, curaque Tragoedia nostra Creuit. *Et* Am. 3, 1, 14 *Prosopopoeia Tragoediae*, Lacua manus sceptrum late regale tenebat. 63 Altera me sceptro decoras, altoque cothurno.

SCEPTRIFER, ĕra, ĕrum. Adi [σκηπτροφόρος] Vt, Manus ptrifera Ouid. Fast. 6, 480. Sceptrifero sub diademate Mart. pella 9 p. 309. Sil. 17, 143 Sceptriferas arcta palmas vinre catena.

SCEPTRIGER, ĕra, ĕrum. Adi. Sil. 16, 234 Sceptrigero cum re pari sub honore residunt.

SCEPTVCHVS, i. m. [σκηπτοῦχος] *Sceptrum tenens.* Tac. Ann. 33, 3 Contra Pharasmanes adiungere Albanos, accipere Sarmatas, orum sceptuchi vtrinque donis acceptis more gentico diuersa induere. *Conf. Leunclau. ad Xenoph. p. 1041. et in Pand. Turc. c. 223 et 199.*

SCERIA, *vid.* SCHERIA.

S C H

SCHASTERIA, ae. f. [σχαστηρία] *Pars nauis, vbi interquiescente rogatione reponebantur remi.* Plaut. Asin. 3, 1, 16 Quin pol ti, remi rum remum sola ego in schasteria. *Sic legit Turnebus Aduers. 4, 13 Scherperam; nam codices omnes castigatiores exhibent* Cafteria. *v. v.*

SCHEDA, ae. f. [σχέδη, σχίδος] *Philura papyri nondum conglutinata.* Plin. 13, 11. *Vid. locus, quem damus in* CHARTA. ¶ 2 Ino plagula *vel particula chartae iam confectae.* Cic. Att. 1, 20 *extr.* me, si amas me, si te a me amari scis, enitere per amicos, clientes, spites, libertos denique ac seruos tuos, vt scheda ne qua depereat, n et Graecis his libris quos suspicor, et Latinis, quos scio illum reliquisse, mihi vehementer opus est. *Vetus codex* Scida: *quemadmodum etiam ap.* Cic. Fam. 15, 16 *fr. legunt Victor. et Graeu. Conf. Interpp. et Graeu. Epp. ad Heinf. quae occurrunt in Sylloge Burm. T. IV.* Martial. 4, 91 Nec summa potes in scheda teneri. *h. e. in fine ipso primae contabulati, ex quibus constat volumen.* Quinctil. 1, 18, 19 Nam qui omnes, etiam indignas lectione Schedas excutit, anilibus oque fabulis accommodare operam potest. *Videtur ad h. l. accommodari posse, quod est apud* Hiod. 6, 14 Scheda est, quod adhuc emendata, et nondum in libris (*cf. libros*) redactum est.

SCHEDVLA, ae. f. Dimin. [σχεδάριον] Cic. Fam. 15, 16 Haec tertia iam epistola ante oppressit, quam tu schedulam aut literam. *Vor.* Scidulam: *al.* Schedam.

SCHEDIA, ae. f. [σχεδία] Genus nauigii inconditi, trabibus tum inter se connexis facti, quo mercimonia circumferunt post aliam nauim. Vnde schedia quoque vsus poëmata dicit et versus, ni satis perfecti qui essent. *Haec* Festus. Vlpian. in l. 1 §. 6 de exercit. act. Nauem accipere debemus, siue marinam, siue in alico stagno nauiget, siue schedia sit. *Sic Budaeus et Haloander, et Indices Florentinae.* Synedria, *vnde vel vbi sint, nescio.*

SCHEDION, i. n. *Dicitur a Graecis Extemporaneum, id est, quidquid inelaboratum, quidquid temere factum est, nec satis confectum.* Σχέδιον, ex tempore dictum Gloss. Vet. Sed ne me putes improbe Lucilianae humilitatis schedium Petron. c. 4. *Vid. Burm. ad h. l.* S Ausonius *Libellum Epigrammatum gratis puellae conscriptorum vocat* Schedium, Bissula in hoc schedio cantabitur, aut Erasinus. Sidn. 9, 16 Si quod schedium temere iacens chartulis putribus ac veterni is continebatur. *Vid. Cresoll. Theatr. Rhet. 3, 11.*

SCHEDICVS, a, um. Adi. [σχέδιος] *Extemporarius, subitarius, insultuarius, inelaboratus:* Apuleius Florid. p. 364, 34 Etiam in isto, vnt Lucilius Schedico *(Sic editt. Roman. et Aldin. al.* schedio) et indicto experimini, an idem sim repentinus, qui praeparatus.

SCHEMA, atis. n. [σχῆμα] *Forma, figura, cultus, ornatusue.* Primus Graeci σχήματα dicunt Vitruu. 1, 6. *Add.* Idem 3, 1. *et* 85. Geometrica schemata Vitruu. 6 praefat. Quinctil. 1, 94 Figura est conformatio quaedam orationis, remota a communi et primum se offerente ratione. *Et* n. 11 Proprie Schema dicitur in situ vel sermone aliqua a vulgari et simplici specie cum ratione mutato: sicut nos sedemus, incumbimus, respicimus. *Videan totum hoc caput.* Cic. de Clar. Orat. 274 c. 79 Erant eam et verborum et sententiarum illa lumina, quae vocant Graeci σχήματα, quibus tanquam insignibus in ornatu distinguebatur onis oratio. *Conf.* Ibid. 69 c. 17 *extr. et* 141 c. 37. Schemata vsitatius dicimus quam figuras Augustin. de Trin. 15, 9. Ornamenta verborum, sententiarumque, quae appellantur σχήματα C. in Topic. 54. Non iniucunda schemata Quinctil. 4, 5. ¶ 2 *Est angustior quaedam huius vocis significatio, de qua* Quinctil. 9, 1, 14 Verum id ipsum angustae Zoilus terminauit, qui id solum putauerit *Schema*, quo aliud simulatur dici quam dicitur: quod sane vulgo quoque sic accipi scio: vnde et *figurate controuersiae* quaedam vocantur. *Locus classicus est 9, 2, 65* Iam ad id genus, quod et frequentissimum est, et exspectari maxime credo, veniendum est, in quo per quandam suspicionem, quod non dicimus accipi volumus, non vtique contrarium, vt in Ironia, sed aliud latens, et auditori quasi inueniendum, quod iam fere solum schema a nostris vocatur, et vnde *controuersiae figuratae* dicuntur. Eius triplex vsus est, vnus si dicere paulam parum tutum est; alter, si non decet; tertius qui venustatis modo gratia adhibetur *etc. Multa enim deinde de tota re Fabius. Ad alterum illum vsum pertinet* Martial. 2, 68 Schemate non dubio, sed aperte nominat illam, Quam recipit sexto mense superba Venus: *quae Priapi f. mentulae periphrasis est.* Sextus mensis *est Augustus, quo mysteria Eleusinia celebrabantur, in quibus phallorum vsum fuisse constat. Quod enim dicunt, VII Kalendas Augusti extra portam Collinam cum pompa a mulieribus portatum ad Veneris fanum, et repositum in sinu illius, Priapum, nescio an probari possit. Neque hic faciunt, quae laudant ex* Prud. in Symm. 1, 123 *sq. et* Augustin. de C. D. 7, 21. *Sed redimus ad* schema. Quinct. 5, 10, 70 Quo schema, si intelligitur? Quo, si non intelligitur? *Conf.* FIGVRA. ¶ 3 Schemata cognationum, *non* Stemmata *dicit putat Alciatus* Parergôn 2, 30 *sequi apud* Paullum in l. penult. de gradib. *legendum esse admonet.*

SCHEMA, ae. f. *Idem. Sensu rhetorico.* Petron. 44 Nec schemas loquebatur. *Vid. Burm. et* SCHEMA, atis. n. 2. *Pro Ornatu et habitu* Plaut. Amphit. Prol. 117 Nunc ne hunc ornatum vos meum admiremini, quod ego huc processi sic cum seruili schema. *In antiquioribus codicibus* Scema *absque adspiratione scriptum vsitatur, non minus quam alias locis. Add.* Plaut. Pers. 4, 11, 2. Apul. Met 4 p. 151, 30 *de Thrasyleone in vrsina pelle latente*, Scenam, quam Sponte sumserat, cum anima retinens, nunc fugiens nunc resistens, variis corporis sui schemis ac motibus tandem domo prolapsus est. Schemae *hic non extrinsecus assumtum aliquid notat, sed ipsam corporis figurationem et habitum. Sic* Sueton. Tib. c. 43 Cubicula — tabellis ac figillis lasciuissimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis instruxit, ne cui in opera edenda exemplar imperatae schemae deesset. *Multa hic de re et nomine Viri docti.*

SCHEMATISMVS, i. m. [σχηματισμὸς] *Figuratio.* Quinctil. 1, 8 Vitia in carmine metaplasmos, et schematismos et schemata vocamus. *vid. Burm. p. 97.*

SCHENITAE, *vid.* SCENITAE.

SCHERIA, ae. f. Insula est ex aduerso Thesprotiae, a Buthroto XII. M. pass. distans, quae aliis nominibus Phaeacia et Corcyra dicitur, Alcinoi hortis celeberrima, olim etiam Drepane appellata Plin. 4, 12.

SCHESIS, is. f. [σχέσις] *Habitudinem significat vel Affectionem. Accipitur autem pro* Figura *non absimili* anthypophorae, qua aduersariorum affectum quemlibet fingimus, cui mox respondemus. Vt in illo (Virg. Aen. 10, 75) Indignum est Italos *etc.* Haec non ita Inno proposuit, quasi manifeste Venus indignum esse dixisset, sed quasi indignum esse Veneri fingeret, vel suspicaretur. Haec Latine dicitur Adfictio. *Hactenus* Rutilian. p. 36 *sq. Pithoei.*

SCHIASIS *vel* SCIASIS, is. f. *i. ischiadicum malum.* Arthriticos schiasinque curat Macer 1, 12. *Conf. 1, 2, 9.*

SCHIDIAE, arum. f. *Pl. Sunt Fragmenta f. assulae, quae fabri materiarii ex ligno dolabrunt.* Vitruu. 2, 1 Internallaque quae relinquuntur propter crassitudinem materiae, schidiis et luto obstruunt. *Et 7, 10* Sarmenta aut taedae schidiae comburantur.

SCHINOS, [σχῖνος] *Arbor eadem, quae* Lentiscus, *mastichen exsudans, ex cuius ligno cuspides fiunt, purgandis dentibus accommodatae, vnde σχινοτῆγας a Graecis dicti sunt Homines delicatiores, qui, vt dentibus candorem conciliet, perpetuo lentiscum arrodunt. Vid. Dioscor. 1, 77. Fabric. ad* Hieron. de Scriptor. Eccles. c. 63 *not. l.*

SCHINVSSA, ae. f. Insula est Asiatici maris, *auctore* Plin. 4, 12 *forte a multitudine harum arborum dicta.*

SCHISMA, atis. n [σχίσμα] *Latine Scissura, a Graeco σχίζω, quod est scindo: hinc Diuisionem in Religione* Schisma *dicimus, cum varii varia de eius partibus sentiunt, integris nihilominus principiis.* Samaria defecerat ab Israële, habens schisma illud ex decem tribubus Tertull. adu. Marc. 4, 35. Apostolus dissensiones et schismata increpat Tertull. de Praescr. adu. Haer. c. 5. *Add.* Sidon. Epist. 8, 14. *Hinc,*

SCHISMATICI, *dicti sunt, qui in Ecclesia diuisionem et discidium faciunt.* Tertull. adu. Marc. Hieron. Ep. 21 ad Paullum Concordiensem *sub fin.* Schismaticum *accurate definit* Augustinus *et ab* Haeretico *distinguit* de Fide et Symb. c. 10.

SCHISTVS, a, um. Adi [σχιστὸς] *Fissus, vel fissilis, graecum epitheton, quod pluribus rebus tribuitur.* P. g. Plin. 28, 9 Medici speciem vnam addidere lactis generibus, quod schiston appellauere. *Docet deinde facere, et finit*, ablatum deinde igni refrigeratione diuiditur, et discedit ferum a lacte. *Vnde apparet ratio nominis. Sic* Schista *genus caparum* Plin. 19, 6 *haud dubie fissilis, instar alti.* Plin. 29, 3 *de Ouis*, Fiunt et tota lutea, quae vocant schista, quum triduo incubata tolluntur, *forte a rupto vitello.*

SCHISTON, i. n. *aluminis genus, ap.* Plin. 35, 15. Schistum alumen Cels. 5, 2. Haematitae genus Schiston Plin. 36, 20. *Sed* in pr. capitis Haematites et schistos cognationem habent. *Add. 33, 4 ad fin. it. Dioscor. 5, 145.*

SCHOENEVS, i. m. [Σχοινεύς] *Qui et* Iasius, *rex Arcadiae fuit, filius Abantis et Atalantae pater. Hinc*

SCHOENEIVS, a, um. Adi. [Σχοινήϊος] *Vt*, Virgo Schoeneïa, *Atalanta* Ouid. Trist. 2, 399. *Add.* Met. 10, 611 *et* 665.

SCHOENEIS, idis. f. Patronym. [Σχοινηΐς] *Eadem.* Ouid. Am. 1, 7, 13. Idem Epist. 16, 263 Vt tulit Hippomenes Schoeneida, praemia cursus.

SCHOENICŎLAE, *vel* SCHOENICVLAE, ārum. f. *Pl.* Plautus *(si* Festum *audimus)* sic videtur appellare meretrices, propter vsum vnguenti schoeni, quod est pestini generis, itaque dixit diobolares schoenicolae, miraculae, cum extritis talis, cum todellis cruscullis: item Prosedas, pistorum amicas, reliquias halicarias, miseras, schoeno delibutas, seruolicolas, sordidas. *Prior locus non exstat alias. Videri potest, qui illum emendet et concinnet Scaliger ad Varron. p. 134 sq. Probat certe* schoenicolas, *et eas restitui pro* coenicolis *vult in* Plauti Poenulo. *Hic est alter locus a* Festo *prolatus, nempe 1, 2, 55 vbi primo*

mae editt. Miseras schoeno delibutas, schoenicolas, sordidas. *Camer.* Coeno delibutas, seruilicolas: Schoeno delibutas seruolicolas *Grut. it. Gronou. Meursius autem totum illud de* Schoeno vnguento *meras esse nugas decernit: scoenum dixisse Sabinos pro* coeno, *et* scoenam *pro* coena, scoelum *pro* coelo. *Nempe sic etiam* Amphitr. 3, 1, 3 scenaculum *esse pro* coenaculo. *Vid.* SCENA n. 5 *Ergo legit* scoeno *s.* coeno delibutas, *vt* Poen. 4, 2, 4 Neque tam luteus, neque tam coeno collitus. *Et Scaliger vsurpasse videtur libros, in quibus* coenicolae *essent, i. in coeno et sordibus habitantes. Sed vnguentum in h. l. ipse* Varro *agnoscit, apud quem* de L. L. 6, 3 p. 76, 7 *ita dedit Scaliger,* Scaeniculae ab Scaeno nugario vnguento, *et in coniectan. l. c. monet legendum* Schoenicolae. *Caeterum adspirationem in nomine* Schoeni *omitti videas etiam in quantum longitudinis mensura est, vt mox dicemus.*

SCHOENVS, i. m. *siue* SCHOENVM, i. n. [σχοῖνος] *Latine dicitur iuncus.* Plaut. Rud. 2, 1, 5 Hi schoeni enim atque hae arundines sunt nobis quaestu et cultu. *Sed variat lectio. Gron.* Hisce hanni, atque *etc.* Cato de R. R. 105, 2 Schoenum et calamum in pila contundito, quod siet sextarium vnum. *Add.* 113, 1. Columel. 12, 20, 2 *et* 5. *it.* 12, 51, 2. Scribon. 70. 120. 125 *etc. etc.* Flos schoeni Idem 167. 170. Plin. 12, 14. 6, 26. 5, 10. Solin. c. 56. Apul. de Herb. c. 14. *Est Vnguenti genus ex* σχοίνῳ *seu iunco odorato confectio. Vid. quae modo dicta sunt, voce* SCHOENICOLAE. ¶ 2 Schoenus, *Mensura est Aegyptiaca, sexaginta stadia capiens auctore Herodoto 2, 6.* Plin. 5, 10 Stadia triginta *assignat* Schoeno. *Sed* 12, 14 *ita:* Schoenus patet Eratosthenis ratione stadia XXXX. h. e. passuum quinque millium: aliqui XXII stadia singulis schoenis dedere. *Conf. Henr. Dodwell. Diss. de Isid. Characeno, praemissa Geographis ab Hudsonio editis, §. 12 seqq.* ¶ 3 *Est etiam vrbium et fluuiorum nomen. Vide Geographos.*

SCHOENOBĀTES, ae. m. [σχοινοβάτης] *Qui per funes ludendo graditur,* ὁ σχοῖνος *funis, et* βαίνω *gradior: vt funambulus.* Iuuen. Sat. 3, 77 Augur, schoenobates, medicus, vagus omnia nouit. Sidon. Carm. 23, 30 Quid dicam citharistrias, choraulos, Mimos, Schoenobatas, gelasianos.

SCHOENOBATĬCVS, a, um. Adi. [σχοινοβατικὸς] *Quod ad schoenobatem pertinet. Sunt, qui legunt apud* Cael. ad Cic. Fam. 8, 1 Ego, qui scirem Q. Pompeium Baulis schoenobaticam facere, et vsque eo, vt ego misererer eius esuriei. *id est, eum propter paupertatem factum schoenobaten, id est funambulum. Sed variat lectio. Vid.* EMBAENETICA.

SCHŎLA, ae. f. [σχολή] *Literarum ludum significat; ad verbum* otium, *quia caeteris rebus omissis, vacant liberalibus studiis, qui eas frequentant.* Paullus. Auson. Eidyll. 4, 6 Graio schola nomine dicta est, Iusta laboriferis tribuantur vt otia Musis. *Sic* Virg. Georg. 4, 564 Studiis florentem ignobilis oti. *Ideo et* Ludus *vocatur.* Festus: Scholae dictae sunt non ab otio ac vacatione omni, sed quod caeteris rebus omissis vacare liberalibus studiis pueri debent: vt etiam Ludi appellantur, in quibus minime luditur, ne tristi aliquo nomine fugiant pueri fungi suo munere. *Est ergo* Schola *conuentus docentis et discentium quascunque literas, aut artes.* Cic. in Orat. 95 E Philosophorum scholis tales fere euadunt. Coetus scholarum Quinctil. 2, 9. Consuetudo scholarum Idem 4, 2. Exercitationes scholarum Quinctil. 3, 8. Frequentia scholarum Idem 1, 2. Magnae scholae Quinctil. 1, 2. Assidere in schola Cic. de Orat. 1 c. 22. Audire hominem de schola Cic. de Orat. 2, 28 c. 7. Idem de Finib. 5, 89 Nec ego solus, sed tu etiam Chrysippus in foro, domi, in schola definis. Hoc de genere a Philosophis in schola disputatur Cic. Off. 2 c. 25. Eligere scholas Quinctil. 1, 1. Explicare scholam, Praecepta doctrinae exponere Cic. de Finib. 2, 1. Fugere scholas Quinctil. 1, 2. Institutae seuere scholae Idem 2, 2. Homo politus e schola Cic. in Pison. 59 c. 25. Vitare scholas Quinctil. 1, 2. A Philosopherum scholis virtutis praecepta petere Quinctil. 1 prooem. 17. ¶ 2 Schola *locus otiosorum, exspectantiumue. Talis* Plin. 35, 10 s. 37 *vbi memorat picturas tabulas* in Schola, in Octauiae porticibus. *Et* 36, 5 s. 4, 5 Cupido *Thespiensis* in Octauiae scholis positus. *Tales etiam videntur* Scholae *in balneis, de quibus* Vitruu. 5, 10 Quanta longitudo fuerit, tertia demta latitudo sit, praeter scholam labri et aluei — Scholas autem labrorum ita fieri oportere spatiosas, vt cum priores occupauerint loca, circumspectantes reliqui recte stare possint. *Illi optime sentire videntur, qui existimant, has* scholas *velut porticum fuisse labro s. alueo balnearum circumdatam. Et videtur ab his ipsis* scholis *porticuum, palaestrarum, balnearum primum orta ea ratio, vti* Scholas *dicerent loca otiosa de Philosophia aut literis differentium.* ¶ 3 Scholae, pro Disputationibus et controuersiis atque dissertationibus, quae in scholis inter doctorem et discipulos otiose agitari solent, accipitur apud Cic. Tusc. 1, 8 c. 4 Ponere iubebam de quo quis audire vellet, et id aut sedens, aut ambulans disputabam. Itaque dierum quinque scholas (vt Graeci appellant) in totidem libros contuli. Ibid. 3, 81 Separatim autem certae scholae sunt, de exilio, de interitu patriae, *etc.* Cic. Fam. 9, 22 Habes scholam Stoicam, *vt nunc dicunt,* lectionem. Quinctil. 3, 6, 58 Sunt enim velut regestae in hos commentarios, quas adolescens deduxerat scholae. De Ciceronis rhetoricis. Alii sic legunt, Sunt enim velut res regestae in hos commentarios, quas adolescens deduxerat schola. Cic. in Pison. 60 c. 25 Vertes te ad alteram scholam, differes de triumpho. *Et* 65 c. 27 Sibillum metuis? vbi sunt vestrae scholae? Pomeridianis scholis Aristoteles praecipere artem oratoriam coepit Quinctil. 3, 1, 14. *h. e. Disputationibus et praelectionibus pomeridianis.* ¶ 4 *Pro secta quadam et velut factione hominum eruditorum, qui vnum Magistrum sequuntur,* Plin. Epist. 7, 24, 8 Domus C. Cassii, huius qui Cassianae scholae princeps et parens fuit. *Sic* Venuleius l. 138 D. de Verbor. obl. Sabinus ait. Proculus autem et caeteri diuersae scholae auctores. *Sed non multum diuersa ratione ipse* Cic. de Orat. 1, 56 Clamabunt, credo, omnia gymnasia, atque omnes Philosophorum scholae, sua haec omnia esse propria. *Sic* Quinctil. 3, 11, 26 Schola Theodori. *Sic* Plin. 29, 1 s. 5 *de Medicis.* ¶ 5 *Sequiore aetate multo latius patuit* Scholae *nomen, cum poneretur pro omni ordine Militiae vel fagatae vel togatae s. palatinae, forte quatenus sub vno* magistro officiorum *alteri, alteri* militum, *continerentur. Egerunt hac de re, de diuersis generibus scholarum, diligenter Pancirollus in* Notit. Imp. Orient. c. 63 *et* 64. *Guther. de Officiis domus Aug. 2, 14 et al. Vales. ad* Ammian. Marcell. 14, 7 p. 38. *Iac. Gothofr. in Glossar. nomico ad Cod. Theodos. et locis, quae ibi indicat. Nobis satis est paucis exemplis rem, quae proprie non est nostri operis, declarasse. Ad Palatinam ergo Militiam pertinent ista* Corippi 3, 158

Ornata est augusta domus, iussique regentis
Acciti proceres omnes, scholaque ipsa palati est
Iussa suis adstare locis: iamque ordine certo
Turba Decanorum, cursorum, in rebus agentum,
Cumque palatinis stans candida turba tribunis,
Et Protectorum numerus, mandante magistro,
Omnis sacrorum vis adfuit officiorum
Ornatu vario, cultuque, habituque, modoque.

Tum demum de militibus praetorianis, Ingens excubitus diuina pal
seruans *etc. Talis est praesertim* Schola Agentium in rebus, *de*
Pancirollus l. c. c. 64 integro. Vid. l. 1 C. de agentib. in reb. *et*
C. de Praepos. agent. in reb. Schola societatis sacrar. largitionum
l. 13 C. de palatinis sacrar. largition. Schola silentiariorum l. 4 C.
Silentiar. Schola Exceptorum l. 1 §. 8 C. de Offic. Praef. Praet. Afr.
est praeterea Schola singularium, Mittendariorum, Cursorum,
menculatorum, Stratorum. *Sed transimus ad Scholas militum.*
get. 2, 21 *manifeste* Scholas *vocat, qui sunt in antiqua militia* ordi
Nam quasi in orbem quendam per diuersas cohortes, et diuersas Sc
las milites promouentur, ita vt ex prima cohorte ad gradum qu
piam promotus, vadat ad decimam cohortem *etc. Sed mutatis c*
de rebus pariter ac nominibus variae Scholae *exortae.* Iustinian. l.
C. de Locat. et Conduct. Milites appellamus tam eos, qui sub exc
magistris militum tolerare noscuntur militiam, quam qui in vnde
deuotissimis scholis taxati sunt, nec non eos *etc. In* Notitia Imp.
Agentium in rebus, Scutariorum tres, Armaturarum seniorum et
niorum, Gentilium seniorum et iuniorum, Sagittariorum, Clib
riorum, Fabricensium. L. 1 §. 8 C. de Off. Praef. Praet. Afr. est s
la Praetorianorum, *it.* Draconariorum. *Sed iam excessimus*
stros limites.

SCHOLARIS, e. Adi. Scholari declamatione Hieron. Ep. 125
Damas. quaest. 2. Scholaria inchoamenta Mart. Capella 3 p.
Scholaria rudimenta Fulgent. Mythol. l. 1 praef. Sulp. Seu. Vita M
tin. 1, 1 Ipse armatam militiam in adolescentia secutus inter schol
alas sub rege Constantio, deinde sub Iuliano Caesare militauit.
l. 38 C. Th. de Decurionib. *it.* l. 31 C. Th. de erogat. milit. anno
etc. ¶ 2 *Ad eos, qui literarias scholas frequentant,*
duxit posterior aetas. Quod enim apud Quinctil. 2, 9, 2 *est in qui*
dam (etiam Ionsoniana, quod me fugisse deprehendo) In ipsos deni
coetus scholarium laeti et alacres conuenient; *a Regio mutatum*
Scholarum. *Quidam MSS.* Sodalium, *cuius glossa potest fuisse* Sch
rium. *Qui inter* Boëthii *opera editur Liber* de disciplina Scholari
longe recentioris et barbari hominis esse videtur hodie omnibus. It
forte bonus auctor fuerit Fridericus Imperator in sua l. Habita, *quae*
licitur tit. Ne filius pro patre lib. 4 C. tit. 13 Omnibus (inquit)
causa studiorum peregrinantur scholaribus, et maxime diuinarum
que sacrarum legum professoribus, *etc.*

SCHOLĬCVS, a, um. Adi. Gell. 4, 1 Ostentabat quispiam Gra
maticae rei doctior scholica quaedam nugalia, de generibus et casib
vocabulorum differens. Auribus scholica dape ebriis Varro *ap*
Non. 6, 22.

SCHOLASTICVS, a, um. Adi. [σχολαστικὸς, σχολάσης] *Vel reb*
attributum nomen est, vel hominibus. Quinct. 11, 1, 82 Scholastica
materiae sunt, *quae in schola declamatoria tractantur. Et ellipti*
Idem 4, 2, 30 *post mentionem fori,* Sed in scholasticis quoque ne
nunquam euenit, vt pro narratione sit, propositio. *Et* 7, 1,
Nam quaedam in Scholasticis ponuntur, ad coniungendam modo act
rei seriem. *Vtroque loco pro* in scholasticis *licebat dicere* in dec
mationibus. Plin. Epist. 9, 2 Scholasticae atque vmbraticae liter
¶ 2 *Cum personis tribuitur, interdum discipulos notat, vt* Quinct.
11, 16 Cognoscere, et praecepta dicendi (*sic videtur leg. ex MS.*
viuendi) perdiscere, et in foro nos experiri potuimus, dum schola
ci sumus. *Add.* Petron. 6 *pr. Interdum doctores* vt Plin. Epist
vlt. Scholasticis porro dominis, vt hic est, sufficit abunde tantum sc
de Suetonio *loquitur Rhetore et Grammatico. Sic de* Isaeo Idem 2
Annum sexagesimum excessit, et adhuc Scholasticus tantum est: q
genere hominum nihil aut simplicius, aut sincerius, aut melius. N
enim, qui in foro verisque litibus terimur, nusquam malitiae, quamu
nolentes, addiscimus. Schola et auditorium et ficta causa res inermi
innoxia est, nec minus felix, scenibus praefertim. Nihil indecen
tius, quam vbi scholasticus, quod non nouit, imitatur Sen. Controv
l. 5 praef. At nunc adolescentuli nostri deducuntur in scen
scholasticorum, qui rhetores vocantur Auctor Dial. de Orat. c. 3
Declamatorem generatim significat interdum, siue doceat, siue discat. S
neca Controu. 3 (7) prooem. p. 121 *de* Albucio, Nihil putabat es
quod dici in declamatione non posset. Erat autem illa causa: tim
bat, ne scholasticus videretur, *i. nimis cultus, nimis studiosus, part*
negotiis aptus, vt etiam hodie videntur vereri quidam, ne parum vel Pi
losophi vel pragmatici, ne Pedantae (sic enim loquuntur) videantur, si ci
tum orationis adhibeant. ¶ 3 *Verum etiam generatiori signi*
ficatu hominem eruditum notat. Seuer. Sulp. Dial. 1, 5 Quia Scholasti
cus es, non immerito te versu Comici illius admonebo. *Et c. v*
Caeterum cum sis scholasticus, hoc ipsum quasi Scholasticus artificio
facis, vt excuses imperitiam, qui exsuperas eloquentia. *Sic le*
pro quia exsuperas. *Alium Sulpicii locum damus, voce* TRIPETA
Vid. Saluian. de gubern. dei praef. Non id facere adnisi sunt, vt sali
bres et salutiferi, *sed* vt Scholastici ac diserti haberentur. Alexan
der Aurelius ad Mammaeam matrem *apud* Capitolin. Maximino iun.
Sed timeo, ne foror mea Graecis munditiis erudita barbarum socerum
ferre non possit, quamuis ipse adolescens et pulcher et scholasticus a
Graecas munditias eruditus esse videatur. *Vid. Casaubonus hic, et ti*
primis Rittershus. ad Saluian. l. c. p. 3 *sq. Add. Wouwer. et Erh. a*
Petron. 6 *pr.* ¶ 4 Scholasticus *est Patronus causae.* Au
gustin. tr. 7 in Ioan. Qui habent causam et volunt supplicare Impera
tori, quaerunt aliquem Scholasticum iuris peritum, a quo sibi precem
componantur. *De hoc genere vid. Rittershusius l. c. Voss. de Histori*
cis Graecis in Agathia, *qui hac ratione vocatur* Scholasticus: *copiosissi*
me autem, ex Graecis praesertim, Iac. Gothofr. ad l. 2 C. Theod. de
concussionib. Aduocator. ¶ 5 *Denique propter quorundam*
mores, iniuriae et contumeliae nomen factum est Scholasticus, *non apud*
Graecos modo v. g. Epictetus Arriani 1, 11 vocat ζῶον, ἅπαντες κατα γε
λῶσι, *et 3, 26* Ἄρον ἐκεῖνα τὰ τῶν σχολαστικῶν καὶ τῶν μωρῶν· *et Hiero*
clis facetiae sunt de ridiculo Scholasticorum *stupore narratiunculae: sed*
ita etiam accipit illa Apuleiana Fotis Metam. 2 p. 119 8 Heus tu scho
lastice *etc. Nec, puto, aliud voluit* Petronii Trimalchio c. 39 *cum tri*
buit

bis, qui nascuntur Arietis signo caput durum, frontem expansiorata, cornu acutum, *ac deinde addit*, Plurimi hoc signo scholastici nascuntur.

CHOLIVM, i. n. [χόλιον] *Interpretatio brevior, breve scriptum.* C. Att. 16, 7 Velim χόλιον aliquod elimes ad me, oportuisse te istuc facere. *Haec verba reperit Cicero ex Attici epistola: tum addit*, Itane, mi Attice, defensione eget meum factum, praesertim apud te, qui id tam abiliter approbasti? ego vero istum ἀπολογισμὸν συντέξομαι, sed ac eorum aliquem, quibus inuitis et dissuadentibus profectus sum. Si quid iam opus est χόλιον, si perseuerassem, opus fuisset. Eidem 3, 8 Hic autem iam languescit, et ait tibi illum iure iratum: sed vide tuo consilio. χόλια enim tibi video placere.

CHYTANVM, i. n. Medicamentum forbere cogens *pigmenta* in *pocillam, vt fiat, quemadmodum ait*, bibula docilisque, et rapiat saporem. Plin. 33, 5. Scytatum *legit Hard.*

S C I

CIADEVS, i. m. [σκιάδιος] *Piscis quidam ap.* Plin. 32, 11.

CIAENA. [σκιαινα] *Piscis nomen* Plin. 9, 16. *et* 32, 11. *Vid. Utroque Casaub. ad Athen. 7, 10.*

CIAGRAPHIA, ae. f. [σκιαγραφία] *Umbrae delineationem ad picturam significat, et videtur ortum hoc verbum ex rudibus illis picturae primordiis, quod dicitur Dibutadis Sicyonii figuli filia amatoris sui discessionem parantis* umbram ex facie eius ad lucernam in pariete lineis circumscripsisse, *etc. apud* Plin. 35, 12 f. 43. *Sed quod* Vitruuio *tributur* Scenographia *aut* Sciographia *et cum* ichnographia *conuenire dicitur, eum rem esse arbitramur, iam notatum a Salmasio ad Solin.* p. 577, aE. Non Vitr. 1, 2 p. 6 *pr.* Scenographia *est v. v. Rem, quam nos* Sciamachiam *putamus, pulchre dixit* Quinct. 10, 2, 7 *Si nihil inuentis addere homines*, Non esset pictura, nisi quae lineas modo extremas umbrae, quam corpora in sole fecissent, circumscriberet.

CIAMACHIA, ae. f. [σκιαμαχία] *Umbratilis pugna, vt vel* Gellius, *vel antiquus aliquis librarius aut corrector, transtulit 13, 22* laudatur Varronis Satira Menippea, quae inscribitur σκιαμαχία. *Legitur in collectione Scaligerana titulorum Varronis, ἢ περὶ σκιαμαχίας, περὶ ὧν, ex quo forte colligas, actum ibi de superborum pugnis, arietum instar furentium, sed saepe etiam umbram suam aut alienam petentium: nam σκιαμαχεῖν videtur significare oppugnare umbram. Vulgo tamen ad pugnas non feriales, non in sole et pulvere, sed in umbra commissas refertur: vtque* Iuuenalis 7, 173 Ad pugnam qui rhetorica descendit ab vmbra. *Talem* sciamachiam *esse volunt, quae describitur* Virg. Aen. 5, 13. *Sed ibi satis scitae res geritur.*

CIAPODES, *siue* SCIOPODES, um. m. [Σκιάποδες ἢ Σκιόποδες] Populi Troglodytis finitimi, *vt ex Ctesiae sententia tradit* Plin. 7, qui et Monosceli a singulis cruribus sunt appellati, mirae pernicitatis ad saltum. Sciapodes inde dicti, quod in maiore aestu humi iacentes resupini, vmbra pedum se protegant Augustinus de Civ. Dei.

CIARE, es. f. Herba, *alias Chamaeleon.* Apul. de Herb. c. 25. *Ex Graecum σκιαὴ* = *umbrosa.*

CIATERICON, i n. [σκιατηρικὸν] Horologium *apud* Plinium *dicit 2, 76. i. Umbrae indagatorium. Est autem* Solarium, *quo hodie utimur, ad horas aequales aequinoctialesque colligendas: antiqui autem multum operosiore ac difficiliore, ad inaequales et temporales.* Alii Sciothericon *legunt apud Plinium, vel* Sciotericon.

CIATHERAS, ae. m. *siue* SCIOTHERON, i. n. [σκιαθήρας ἢ σκιάθηρον] *Instrumentum gnomonicum, quo vmbras indagamus.* Vitr. 1, 6 p. 13 Collocetur ad libellam marmoreum annulum, aut locus ita expoliatur ad regulam et libellam, vt annulum non desiderem, supraque eius loci centrum collocetur aeneus gnomon, indagator umbrae, qui Graece σκιαθήρας dicitur *etc. Docet ibi lineam meridianam et per hanc plagas caeli reliquas inuenire.*

CIATHOS, i f. [Σκιάθος] *Insula est in mari Aegeo, teste* Plin. 4, .. *et Herodoto in Polymnia.* Valer. Argon. 2, 8 Iam Sciathos subiecta aquis. *Add.* Mela 2, 7.

CIATICA, ae. f. *Lumbago, quae vocatur et Morbus* sciaticus. *Ischias corrupta est a medicis, pro* Ischiacus, *ab ἰσχίον coxendix. Vid. Voss.* de .. L. 1, 1 *et 2.*

CIBILLIS, *vid.* SCIO.

CIBONES, *Teli genus antiquis apud* Gellium 10, 25. *vid.* SIVNA.

CIDA, *vid.* SCHEDA.

CIENS, SCIENTER, SCIENTIA, *vid.* SCIO.

CILICET. [ἀκούλα, δηλαδή] *Confirmandi Aduerbium, idem quod* Scilicet *vel Certe: sed saepe per amaritudinem quandam cum derisu pronunciatum, vt sit Aduerbium negandi per ironiam.* Virg. Aen. 4, 379 Scilicet is superis labor est. Ter. Andr. 1, 2, 14 Meum gnatum rogat? hoc est amare D. id populus curat scilicet. *Sine ironia* Cic. pro Mur. 48 Scilicet me latronem ac sicarium abiecti homines et perditi deterrebant. *Et* Acad. 4, 96 Quid enim faceret huic conclusioni, si scilicet lucet: lucet autem, lucet igitur? Crederet scilicet. *Amaru est, sed sine ironia etiam illud* Ouid Met. 2, 471 Scilicet hoc etiam restabat adultera, dixit, Vt foecunda fores, *etc. Interrogat cum ironia, s. negatione* Cic. pro Rabir. perd. reo 14 Scilicet tibi gratiosiore dolorem patrui tui mors attulit, quam C. Graccho fratris? Quis? tu ipse scilicet laudator et factorum et scriptorum meorum Cic Att. 7, 1. Quid ad haec Naeuius? ridet scilicet nostram auuntiam Cic. pro Quint. 55 c. 17. ¶ 2 Scilicet, *non nunquam sine amaritudine dicitur, et irrisione: et Aduerbium affirmandi est vel consentientiam significandi, vt* nempe, nimirum *Sic* Ter. Ad. 5, 4, 48. Idem Eun. 5, 8, 10 Fratris igitur Thais tota est? Scilicet. Cic. Att. 4, 6 Si taceo, oppressus et captus, quo dolo esse debeo? quo fum scilicet. Ter. Heaut. 4, 5, 44 Nequitu scilicet eo nunc confugies; quid mea? De Lentulo scilicet sic fero vt debeo, virum bonum et magnum hominem perdidimus Cic Att. 4, 6. Peto igitur a te, tanto scilicet studio, quanto intelligis debere me petere pro homine tam mihi necessario et tam familiari Cic. Fam. 13, 26. Suspenso animo exspecto primum te scilicet deinde Marionem Idem ibid. 16, 3. *Etiam ab inutio periodi* Cic pro Sulla 67 c. 24 Scilicet *(si audimus Torquatum)* is fum, qui existimem *etc. Hic* Nempe *vel* Nimirum *eadem sententia substituas.* Scilicet id agitur, vtrum hac petitione, an proxima Praetor fias Cic. Fam. 10, 26. Scilicet si ista Iupiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteret Cic. de Diuin. 2, 44. Idem in Catil. 2, 19 Quibus hoc praecipiendum videtur vnum scilicet et idem, quod caeteris omnibus, vt desperent, se id quod conantur consequi posse Idem Quint. Fratr. 2, 5. Quid tu in eo potes? nihil scilicet Cic. Att. 1, 7 *Etiam pro* Scilicet, *aliquando* Nimirum *posuit* Cicero, vt pro Rosc. Amer. 128 Opinor enim esse in lege, quam ad diem proscriptiones, venditionesque fiant: nimirum ad Calend. Iunias. *Aliquando*, Videlicet; *vt* pro Cluent. 148 Qui eorum, quorum? videlicet qui supra scripti sunt. *Nonnunquam eleganter* Cicero *subiicit ipsum* Scilicet; *vt* pro Muraen. 66 Quem non poenitebat facere idem, quod tu, habere eruditissimum hominem, cuius oratione asperior non est factus. *h. e. Habere scilicet hominem.* Et scilicet *iungit* Cic. Quint. Frat. 1, 2 Et Flauii causa, et scilicet Pompeii omnia facies. ¶ 3 Scilicet *cum Infinitiuo, pro* scire licet. Ter. Heaut. 2, 3, 117 Scilicet facturum me esse. Idem Heaut. 5, 1, 19 Nam vbi desponsam nunciasti filio, continuo iniecisse verba tibi Dromonem, scilicet, sponsae vestem — opus esse. Plaut. Rud. 2, 3, 64 Nunc eam cum navi scilicet abiisse pessum in altum. Sall. Iug. 4, 6 Scilicet non ceram illam, neque figuram tantam vim habere. *Et* 102, 9 Cui scilicet placuisse, et vim et gratiam nostram experire. *Et* 113, 3 Quae scilicet tacente ipso occulta pectoris patefecisse. *Add. Gronou. Obss. 3, 9. et Graeu. ad* Cic. Att. 13, 5. *Conf.* VIDELICET.

SCILLA, ae. f. [σκίλλα] *siue* SQVILLA; *Herba et terra et mari crescens. Radix tamen sit, an bulbus, an cyma, siue fructus, a Theophrasto dubitatur.* Bulbus scillae crudus Scribon. 79. — Coctus, detracta parte exteriore Idem 134. *Sic mox* Scilliticum bulbum *videbimus.* Plin 21, 17 Notabilis et scillae crocique natura, quod quum omnes herbae folium primum emittant, moxque in caulem rotundentur, in iis caulis prior intelligitur, quam folium. Et in croco flos quidem impellitur caule, in scilla vero caulis exit, deinde flos ex eo emergit. Idem 15, 5 Nobilissima est scilla, quamquam medicamini nata, acetoque exacuendo. Nec vlli amplitudo maior, sicut nec vis asperior. Duo genera medica: Masculus albis foliis, femina nigris: et tertium genus est cibis gratum: epimenidium vocatur, anguilus folio, ac minus aspero: Seminis plurimum omnibus. Varro R. R. 2, 7, 8 *de equo admissario*, Si fastidium faliendi est, scillae medium conterunt cum aqua ad mellis crassitudinem: tum ea naturam equae tangunt, contra ab locis equae nares equi tangunt. Columel. 5, 10 At si iam arborem fatam habueris, scillam secundum radicem arboris ferito. *Add.* Plin. 20, 19. *et* 27, 12. Colum. 6, 4. *et* 12, 33. Cels. 3, 21. 5, 28. 6, 8. Pallad. Iul. 8. *Sed* Squilla *piscis, v. v.*

SCILLÍNVS, a, um. Adi. [σκιλλινὸς] *Quod ex scilla factum est.* Plin. 23, 2 Acetum scillinum inueteratum magis probatur: prodest super ea, quae diximus, acescentibus cibis: gustatum enim discutit poenam eam, *etc.* Saepe et scillino pelluntur noxia Baccho Sammon. p. 17. *vbi secunda perperam producitur: vid. Borrich. de Lingua Pharmacop. in Xerampelum. Burmann. legit* scillite.

SCILLITICVS, a, um. *Aliud* Adi. [σκιλλιτικὸς] *Idem. Vt*, Acetum scilliticum Columel. 12, 34. Cels. 5, 19, 19 Bulbus scilliticus Apul. de Herb. c. 42. *Vid. mox* SCILLITVS.

SCILLĪTES, ae. m. [σκιλλίτης] *Vinum factitium ex* scilla, Columel. 12, 33 Vinum scillites ad coquendum, et ad corpus reficiendum: itemque ad veterem tussim, et ad stomachum hoc modo condire oportet. *Breuiter* scillites *est, in quo scillarum bulbi infusi sunt.* Plin. 32, 10 Vrtica marina trita ex aceto scillite, *etc. Conf.* Idem 24, 8. Pallad. Iun. t. 8.

SCILLITVS, a, um. Adi. Scillito decies non si purgeris aceto Auson. Epist. 4, 67. *Sed* scillite, *legendum vidit Scaliger, qui et alteram lectionem* Scilitico *explodit.*

SCIMPODIVM, i. n. *Grabatulus.* Offendimus eum cubantem in scimpodio Graecienfi Gell. 19, 10.

SCINCVS, i. m. *Animal Niliacum.* Plin. 8, 25 Similis Crocodilo, sed minor etiam Ichneumone, est in Nilo Scincos natus contra venena praecipuus antidotis: item ad inflammandam virorum Venerem. *Conf.* Plin. 28, 8. *et* 32, 5. Solin. c. 30 *et* 35.

SCINDO, scidi, scissum, ĕre. [σχίζω, διαχίζω] *Cum findo habet affinitatem, vt soni ita significationis: sed latius patet; est enim idem fere quod secare. Interim confundi saepe a librariis obseruatur.* Cic. Fam. 5, 20 *extr.* Hanc epistolam cur non scindi velim, causa nulla est. Cuneis robur fissile scinditur Virg Aen. 6, 181. Ouid. Trist. 3, 10, 48 Nec poterit rigidas scindere remus aquas. Capillos scindere Ouid. Trist. 3, 3, 51. Crines scindere Virg. Aen. 12, 870. Dolorem suum scindere, *i. refrendere, vel refricare.* Cic. Att. 3, 15 Nolo commemorare, quibus rebus sim spoliatus, non solum quia non ignoras, sed etiam ne scindam ipse dolorem meum. *Nempe vt* Vulnus. Flumios scindere natatu Claud. quart. Conf. Hon. 346. Fretum scindens Glaucus Ouid. Met. 13, 904. *al.* Findens. Gaudia florentesque manu scidit Atropos Annos Stat. Silu. 3, 3, 128. Humum scindere vomere Ouid. Epist. 12, 95. *al.* Findere. Latus scindere flagello Ouid. in Ibin 184. Mare scindere nauigiis Idem de Arte Am. 2, 671. *al.* Findere. Nebulas scindere, *Ire per nebulas* Ouid. Met. 2, 159. Necessitudines scindere Plin. in Paneg. 37 *extr.* Penulam scindere, *impensius retinere hospitem, atque mature profectus: quod qui faciunt, manu in penulam iecta, quasi vi conantur remorari.* Cic. Att. 13, 33 *de Varrone loquens*, Venit enim ad me, et quidem id temporis, vt retinendus esset: sed ego ita egi, vt non scinderem penulam. Memini enim tuum, et multi erant, nosque imparati. Quid refert? Paullo post C. Capito cum T. Carrinate. Horum ego vix attigi penulam, tamen remanserunt. Sententiam scindere Cic. Att. 13. Sententia discors scinditur vario motu Stat. Theb. 12, 1. Solum scindere Virg. Georg. 2, 399. Studium deinde se scidit Quinctil. 1 prooem. Tellurem mare scindit Lucan. 3, 61. Terram scindere vomere Ouid. de Arte Am. 2, 671. Verba fletu scinduntur Ouid. ex Pont. 3, 1, 137. Viam scindere Virg. Aen. 12, 765. Vnda scindit se in sinus reductos Virg. Georg. 4, 420. Idem Aen. 2, 39 Scinditur incertum studia in contraria Vulgus: *i. Diuiditur, et in diuersas sententias velut partes quasdam it.* Ouid. Rem. 729 Admonitu refricatur amor, Vulnusque nouatum Scinditur. Scindere *pro Laniare et vellere, vt in illo versu* Accii *apud* Cic. Tusc. 3, 62 c. 26 Scindens dolore identidem intonsam comam. *Addit* Cicero, In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu sibi capillum euellere, quasi caluitio moeror leuaretur. ¶ 2 *Obseru.* Scindidi, *Praeteritum antiquum apud* Plaut. Pseud. 3, 2, 42 Nam ego cicilendrum quando in patina scindidi. *al.* Indidi *al.* scifcidi. Verustissimi tamen *apud* Priscian. 10 p. 890 *med.* etiam *scifcidi* profetebant, quod solum quoque

in vſu putat Aſmonius — ſed errat. *Ponit deinde teſtimonia* Lucan 2, 61 Qua mare tellurem ſubitis aut obruit vndis, Aut ſcidit, et medias fecit tibi litora teras. Stat. Theb. 9, 344 Oraque pectoraque et viridem ſcidit horrida veſtem. *Et* 11, 197 Alloquio. Scidit orſa nouo terrore eruenta Eumenis. Martial. 3, 12 Vnguentum fateor bonum dediſti Comitiis here, ſed nihil ſcidiſti. Sed Afranius more antiquo dixit in Homine, Satis fortiter paullo veſtras ſciſcidiſtis colus Accius Sotadicorum 1 Num ergo aquila, ita vt hi praedicant, ſciſciderat pectus. *(Hunc verſum etiam laudat* Gell. 7, 9) Naeuius in Teſticularia, Immo quo ſciſcidimus, conſcindam atque abiiciam. Ennius in Menalippa, Cum ſaxum ſciſciderit. *Haec Priſcianus.*

SCINDENS, entis. Nilus ſeptem in ora ſe ſcindens Mela 1, 9.

SCISSVS, a, um. Partic. [*χιδάς*] Liu. 3, 58 Teſtis productus qui ſeptem et viginti enumeratis ſtipendiis, octies extra ordinem donatus, donaque ea gerens in conſpectu populi, ſciſſa veſte, tergum laceratum virgis oſtendit. Sciſſis comam, *per Synecdochen* Virg. Aen. 9, 478. Alumen ſciſſum Columel. 6, 13. Capilli ſciſſi Tibull. 1, 10, 55. Tunica ſciſſa Ouid. Epiſt. 11, 57. Sciſſo nauigare Velo Senec. Epiſt. 30. Veſtis ſciſſa Virg. Aen. 12, 609. Viſcera ſciſſa Ouid. in Ibin 280. Sciſſa reſultat Vnda Petron. c. 89.

SCISSIM. Adu. Prudent. Tetraſt. 9 Ecce Dei famulis ſciſſim freta rubra dehiſcunt.

SCISSVS, ûs. m. [*χισμὸς*] *Quae et Sciſſura.* Varro, Sciſſu materiae fatigatus, quieſcebat lectulo. *i. lignis ſcindendis.* Vet. Gloſſ. Cyrill. *χίσμα*, ſciſſura, ſciſſus.

SCISSIO, ōnis. ſ. [*τμῆσις* Onomaſt. Vet.] Macrob. Somn. Scip. 1, 6 Ratione ſciſſionis.

SCISSOR, ōris. m. [*χαρνόμος*] *Qui opſonia conſcindit.* Petron. 36 Proceſſit ſtatim ſciſſor, et ad ſymphoniam ita geſticulatus lacerauit opſonium. *Vid. Douſ. in loc. et Lipſ. Sat. 2, 2.*

SCISSILIS, e. Adi. [*χισὸς* ſciſſile, *τμητὸν* Onomaſt.] *Quod ſcindi poteſt; vel quod ſciſſum eſt: vt,* Sciſſile alumen, *apud* Celſum 6, 11 *vbi quinquies hac dictione vſus eſt. Add.* Idem 5, 22. 6, 5. 6. 7. 9. Palliaſtrum ſciſſile Apul. Met. 1 p. 104.

SCISSIBILIS, e. Adi. Facilitas ſciſſibilis Octau. Horat. 4.

SCISSŪRA, ae. f. [*χίσμα* Gloſſ. Lat. Gr.] Plin. 11, 28 Pennae inſectis omnibus ſine ſciſſura. Quae res ſciſſuris lateres faciet aperiri Pallad. Maio t. 12. *i. rimis.* Sciſſura Nili Plin. 5, 9. *Adde* Celſ. 6, 18. *et* Senec. Q. N. 3, 14.

SCINDVLA, ae. f. Vegetius *et alii dixerunt pro* Scandula, *quod vid. conf. Turneb. Aduerſ. 22, 18.*

SCINDVLĀRIS, e. Adi. Apul. Met. 3 Tectum ſcindulare. *At Pric.* p. 54. *et Elmenh.* p. 137 *leg.* ſcandulare.

SCINIFES, is. f. [*σκνῖφες*] *Inſectorum genus, quo Aegyptii vexari ſunt.* Illic, Quas ſciniſes vocitant Alcim. Auit. 5, 164. *Conf. C. du Freſne Gloſſ. Lat. et ſupra* Ciniphes.

SCINIS *vel* SINIS, is. m. *Latro Corinthius, quem memorarunt* Propert. 3, 20, 37. Ouid. Met. 7, 440. *et* Stat. Theb. 12, 576.

SCINTILLA, ae. f. [*σπινθὴρ*] *Proprie eſt ignita et candens particula, quae e ſilice, quum is caeditur, exſilire ſolet.* Ouid. Faſt. 4, 795 Pars quoque quum faxis paſtores ſaxa feribant, Scintillam ſubito proſiluiſſe ferunt. Pſeudo-Cic. anteq. iret in exil 14 c. 6 Et quoniam animaduertiſtis, illam conſpirationem conflatam ita eſſe reſtinctam, vt nulla ſcintilla compareat incendii, vos quoque Tribuniciam ſedate temeritatem. Cic. Acad. 4, 61 Iſti autem, quos tu probas, tantis offuſis tenebris, ne ſcintillam quidem vllam nobis ad adſpiciendum reliquerunt. Scintillis plurimis carbo Plin. 16, 66. Agere ſcintillas Lucret. 2, 674. Excudere ſilicis ſcintillam Virg. Aen. 1, 174. Proſiluit ſcintilla Ouid. Faſt. 4, 796. *Metaph. Vt, fomes, flamma, fax etc.* Cic. Fam. 10, 14 Scintilla belli, *pro Reliquiis, quae facile inflari poſſunt.*

SCINTILLVLA, ae. f. Dimin. [*σπινθήριον*] Cic. de Fin. 5, 43 c. 15 Non ſine cauſa eas quas dixi in pueris virtutum quaſi ſcintillulas videmus, e quibus accendi Philoſophi ratio debet. Tertull. de Anima c. 23.

SCINTILLO, āre. [*σπινθηρίζω*] *Splendere, micare, et veluti ſcintillas quasdam emittere.* Plaut. Men. 5, 2, 77 Vt oculi ſcintillant vide. Plin. 20, 1 Hoc enim veri experimentum eſt, ſi admotum prius quam exſtinguat, ſcintillare ſurſum ac deorſum cogat. Criſtae ſcintillant Sil. 7, 593. Oleum ſcintillat ardente teſta Virg. Georg. 1, 392.

SCINTILLATIO, ōnis. ſ. [*σπινθηρισμὸς*] Plin. 20, 9 Prodeſſe tradit capitis doloribus, oculorum caligini, ſcintillationibusque, vel ſtomacho, praecordiis crudam ex aceto, *etc.*

SCIO, ſciui, ſcitum, īre. [*οἶδα, ἐπίσταμαι*] *Noſſe, cognitum habere.* Ter. Andr. 1, 1, 68 Scias poſſe habere iam ipſum ſuae vitae modum. Idem Hec. 3, 2, 25 Non ſciunt ipſi viam, domum qua redeant? Tu pol, ſi ſapis, quod ſcis, neſcis *(i. neſcire te ſimulabis)* Ter. Eun. 4, 4, 54. Scire de argento vt factum ſit, *pro Quid factum ſit de argento* Plaut. Aſin. 3, 3, 153. Calui in Vatinium ſententia *apud* Sen. Epiſt. 94 Factum ambitum ſcitis, et hoc vos ſcire omnes ſciunt. Cic. pro Sulla 39 c. 13 Atque hoc perſpicuum eſt, cum is, qui de omnibus ſcierit, de Sulla ſe ſcire negauit; eandem vim eſſe negationis huius, quam ſi extra coniurationem hunc eſſe, ſe ſcire dixiſſet. Plaut. Curcul. 2, 2, 7 Nam quod ſcio, omne ex hoc ſcio. *Vid.* Ter. Heaut. 3, 1, 2. Cic. Fam. 15, 19 Velim ſcire, vtrum iſta ſolicito animo an ſoluto legas. Ordine rem ſcire, *vid.* ORDO. Scite certum de cognitione virginis Ter. Eun. 5, 3, 12. Cic. de Orat. 1, 222 c. 51 Nihil certum ſciri, nihil plane cognoſci et percipi poſſit. Mortalium ſapientiſſimi multa ſciſſe dicuntur, non omnia Columel. 12 *extr.* Qui omnia ſe ſimulant ſcire, nequidquam ſciunt Plaut. Trin 1, 2, 68. Scire pro certo Liu. 25. Certe et certo ſcire, *vid.* CERTVS. Incerto ſcio, *vid.* INCERTVS. An *ſimpliciter pro* forte *vel* fortaſſe *ponere ſolet Cicero. V. g.* de Orat. 2, 72 Magnum eſt quoddam opus, atque haud ſciam an de humanis operibus longe maximum, *vid.* HAVD. *Conf.* NESCIO. Quantum ego ſcio Scribon. 171. Cic. Att. 16, 2 Sed non venerat, quod ſciam. Idem Att. 2, 23 Primum igitur te ſcire volo, Sampſiceranum, *etc.* Idem pro Muraen. 22 Ille tenet et ſcit vt hoſtium copiae: tu vt aquae pluuiae arceantur. *conf.* Ter. Hec. 5, 3, 14. Scit omnes linguas, *h. e. Nouit, ſiue callet* Plaut. Poen Prol. 112. Antidotos optimas ſcire Scribon. 178. Remedia ſcire Id. 52. Scire ſidibus, Vetuſta ecliplis, *inquit* Donatus Ter. Eun. 1, 2, 53. Cic. de Clar. Orat. 140 c. 37 Non enim tam praeclar eſt ſcire Latine, quam turpe neſcire. Idem de Finib. 2, 15 Quum Graece vt videor, luculenter ſciam. Idem Att. 5, 16 Euerſ in perpetuum prouinciam nos inueniſſe ſcito. *Et* Fam. 5, 6 Itac nunc me ſcito tantum habere aeris alieni. Cic. Verr. 4, 77 Ag Segeſtanos repertum eſſe Iudices ſcitote, neminem neque liberum, que ſeruum, neque ciuem, neque peregrinum, qui illud ſignum deret attingere. Perſ. Sat. 1, 27 Adeone ſcire tuum nihil eſt, te ſcire hoc ſciat alter? Quicquid ſcire meum potuit Alcim. Au. 2, 4 *Paſſ.* Cic. de Orat. 2, 30 Ars enim earum rerum eſt, quae ſciuntu oratoris autem omnis actio opinionibus, non ſcientia continetur. C de Orat. 1, 222 c. 51 An vero — nihil certum ſciri, nil plane cognoſc percipi poſſit. Nihil eſt opertum, quod non reuelabitur; et occultu quod non ſcietur Vulg. Matth. 10, 26. Sciri poteſt de aliquo Cic. Att. 2 *Obſeruant Grammatici Futurum* Scibo. Ter. Heaut. 5, 2, Aut ſcibis cuius ſis. Idem Phorm. 5, 1, 38 Nemo ex me ſcil Idem Eun. 4, 4, 59 Ego ſcibo ex hoc, quid ſiet. Magis ſcibo, MAGIS. Sciuiſſe *vt* audiuiſſe *qui dicant, iis* moleſtiſſimae dilig tiae peruerſitatem *tribuit* Quinctil. 1, 6, 17. Quae ſcierim, ſciuerim *ipſe dicit* 12, 11, 8. *Imperſ.* Plaut. Capt. 4, 2, 5 Qu quum ſcibitur, per vrbem irridebor. Sciebatur interfectum e Quinctil. 6, 1, 31. Ter. Eun. 4, 7, 30 Scin' tu vt tibi res ſeſe habe Scire *pro noſſe, intelligere, etc.* Poſſum ſcire, quo profectus, quo ſis, aut quid veneris? Plaut. Amph. 1, 1, 190. Scin', me tu eſſe herum Amphitruonem? BR. ſcio. AM. Vide etiamnum. BR. ſ Idem ibid. 5, 1, 30. *i. cognoſco.* Sciui exemplo, rem de pacto g Idem Capt. 3, 1, 24. Vt ſalubrem magis quam ambitioſum ſci Sueton. Aug. c. 42. Si ludum literarium intraueris, ſcies, i quae ingenti ſupercilio philoſophi tractant, in puerili praeſcripto Sen. Epiſt. 94. Plerisque afferentibus, ſcire ſe quidem Hilar nem, — ſed vbi eſſet, ignorare Hieron. de vita Hilarion. ne ſe ſcire Arium Hilarius contra Arrianos. Sciſſe *dicendum, non* viſſe, *docere videtur* Quinctil. 1, 6, 17.

SCIENS, entis. Partic. [*ἐπιστήμων, γνωμονικὸς*] *Cui contrari eſt Neſcius.* Ter. Andr. 3, 2, 28 Id ego iam nunc tibi renunt here, futurum, vt ſis ſciens. Idem Adel. 4, 5, 78 Itaque ac magnam mihi iniecit ſua commoditate curam, Ne forte imprudens ciam quod nolit: ſciens cauebo. *Sic* Phorm. 2, 1, 7 Verum entem, tacitum, cauſam tradere aduerſariis, etiamne id lex coëg *Item* Heaut. 4, 7 (8) 32 Nam te ſcientem faciam quidquid ege Ibid. 5, 5, 6 Egon' mea bona vt dem Bacchidi dono ſciens. Verr. 5, 25 c. 10 Certe nihil ſciens praetermiſi. Si ſciens fallo *j* multa ſollemnis in iure iurando Cic. Acad. 4, 147 c. 47. Id. Fam. 7, 1. 22, 53. Feſtus in Lapidem ſilicem. Nullum a me ſciente faci occultatur Cic. pro Sulla 86 c. 31. Coel. ad Cic. Fam. 8, 16 Etiam que etiam Cicero cogita, ne te, tuosque omnes funditus euertas, te ſciens Prudensque eo demittas, vnde exitum vides nullum eſſe. C pro Roſc. Amer. 55 Quum enim aliquid habeat, quod poſſit crimin et ſuſpicioſe dicere, aperte ludificari, et calumniari ſciens non deatur. Contra foedera ſcientem et inſcientem facere Cic. p Corn. Balbo 13. Scientibus omnibus Cic. Verr. 4, 37. Sciens pr denſque Vlpian. in l. Si procuratorem §. Si ignorantes ff. Mandat. Sc entes et prudentes auxilium appellationis omiſerunt. Idem in l. j. vlt. ff. de ventr. in poſſ. mittend. Si ſciens prudensque ſe praegnante non eſſe, conſumſerit. Sciens, *cum Genitiuo:* Varro de R. R. 3 Primum, inquit, dominum ſcientem eſſe oportet eorum animaliu quae in villa, circumue eam ali poſſunt. *Sic* Gell. 18, 5 Sciens l tinae linguae. In Macrobio tamen legitur 6, 9 Linguae Latir ſcius. Sciens agendi. Paterc. lib. 2 Vir, vbi res vigillam exigeret, ſ exſomnis, prouidens, atque agendi ſciens. *de Maecenate loquitur.* S ens citharae Hor. Carm. 3, 9, 10. Fieri ſcientem conſilii alien Sen. Thyeſte 3. Sciens pugna Hor. Carm. 1, 15, 24. *conf.* Qu ctil. 9, 3, 10. *Compar.* [*ἐπιστημονέστερος*] Cic. pro Lege Manil c. 10 Quis igitur hoc homine ſcientior vnquam aut fuit, aut eſſe buit? Venefica ſcientior Hor. Epod. 5, 72. *Superl.* Cic. Orat. 1 c. 49 Regendae Reip. ſcientiſſimus. Gubernator ſcienti mus Cic. de Inuent. 1 c. 34. Columel. 11, 3 Sit oportet idem entiſſimus, robuſtiſſimusque. Parendi Vellei. 2, 79, 1. Sci tiſſimus regionum Salluſt Iugurth. c. 100.

SCITVRVS, a, um. Me nulla res delectauit, quam mihi vi ſciturus ſim Sen. Epiſt. 6.

SCIENTIA, ae. f. [*ἐπιστήμη, γνῶσις*] *Qua aliquid ſcitur;* Coniurationis ſcientia Tacit. Ann. 16, 17. Futurorum malor ignoratio vtilior eſt quam ſcientia Cic. de Diuin. 2, 23 c. 9. Sci tia, *Alicuius rei cognitio.* Cic. de Nat. Deor. 1, 117 Sanctitas aut eſt ſcientia colendorum deorum. *Hoc intellectu plurium etiam num dici interdum videtur.* Cic. de Orat. 3, 60 c. 16 *de Socrate*, Is, haec — docerent, cum nomine appellarentur vno — hoc co mune nomen *(philoſophiae)* eripuit, ſapienterque ſentiendi et orn dicendi ſcientiam, re cohaerentes diſputationibus ſuis ſeparauit. *Fa itaque* duas ſcientias cohaerentes. *Poſſis etiam dubitare, an* ſcient *dixerit* de Orat. 1, 61 c. 14 Phyſica iſta ipſa, quae paullo ante et mati matica, et caeterarum artium poſuiſti, ſcientiae ſunt eorum, qui i profitentur. *Sed poteſt etiam Gentilius ſingularis eſſe. Maiorem iam ſpeciem habet illud de* Senect. 78 c. 21 Cum tanta celeritas animori ſit, tanta memoria praeteritorum, futurorumque prudentia, tot art tantae ſcientiae, tot inuenta, *etc. Sed cur non dixit* tot ſcientia *annon hoc voluit, vnamquamque* artem *eſſe* magnae ſcientiae *rem vel gotium? vt* Artis ſcientiam *dixit* Scribon. Epiſt. *et* Comp. 199. Officio. 1, 153 Prudentia eſt rerum expetendarum, fugiendarumque ſcie tia. Idem Acad. 1, 41 Et ſi ita erat comprehenſum, vt conut ratione non poſſet, ſcientiam: ſin aliter, inſcientiam nominab Citra ſcientiam, *vid.* CITRA. Hominibus nihil eſt incundius ſ vitate ſcientiae Cic. de Orat 3, 53. Idem Off. 1, 18 Omnes en trahimur et ducimur ad cognitionis et ſcientiae cupiditatem. Id de Finib. 5, 48 Tantus eſt innatus in nobis cognitionis amor et ſcie tiae, vt nemo dubitare poſſit, *etc.* Sumus beati cognitione r turae et ſcientia Cic. in Hortenſ. *ap.* Auguſtin. de Trin. 4, 2. Id de Diuin. 1, 91 Nec quisquam rex Perſarum poteſt eſſe, qui non a Magorum diſciplinam, ſcientiamque perceperit. Iuris Ciuilis ſ entia; *cui opponitur* Ignoratio iuris Cic. de Legib. 1, 18 c. 6. M chinalis ſcientia, *vid.* MACHINA. Militaris rei ſcientia Cic. p Lege Manil. 28 c. 10. Officiorum ciuilium ſcientia Quinctil 2, Bene dicendi ſcientia Idem 2, 15. Recte loquendi ſcientia Id. 1, Medendi ſcientia Celſ. 1 *praef.* Sanandi vnius partis ſcientia Ep.

C. pro Sulla 39 Cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo, purgatio debet videri: *i. qui de omnibus sciuit.* Effixa scientia Hor. Epod. 17, 1. Multa scientia Quinctil. 5, 10. Adhuc Rudis et vulgaris Cels. 1 praef. Trivialis scientia Idem 1 4. ¶ 2 *Verba:* Afferre scientiam, *vid.* AFFERO. Comprehendere aliquid scientia Cic. Fam. 6, 12. Consequi omnium rerum atque artium scientiam Idem de Orat. 1, 20. Consecui magnum scientiae titulum Scribon. Epist. in. Cic. de Divin. 2, 125 Musae scribendi, legendi, caeterarum artium scientiam seniantibus non dabunt. Idem ibid. 1, 2 Chaldaei diuturna observatione siderum scientiam putantur Effecisse, vt praedici posset, quid cuique euenturum, et quo quisque fato natus esset. Excolere pullo subtilius scientiam Cels. 1 praef. Quinctil. 1, 4 Sed Exercebit altissimam quoque eruditionem ac scientiam possit. Habere scientiam magnarum artium Cic. Fam. 7, 3. *Et* de Divin. Si dii ea nobis obiiciunt, quorum neque scientiam, neque explanationem Habemus. Habeo scientiam natandi Cels. 5, 27, 2. Cic. Philipp. 2, 8 Quo me tecte conuinces? An chirographo, in quo Habes scientiam quaestuosam? Profiteri scientiam Idem de Orat. 2, 36. Id. in Brut. 160 Quum extorta mihi veritas esset, vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi Reseruaui. Auctor ad Herenn. 4, 54 Vestium est, Iudices, his in vnum locum collatis, certam fumere scientiam, non suspicionem maleficii. Sulpic. ad Cic. Fam. 4, 5 Qui alienis morbis profitentur Tenere se medicinae scientiam, ipsi se curare non possunt. Tenere stabilem rerum scientiam Idem de Fib. 1, 65. Tentare auguratus scientiam Cic. de Divin. 1, 32.

CIENTIŎLA, ae. f. Dimin. Arnob. 2 p. 56 Concinnauit scientiolas artium.

CIENTER. Adu. [ἐπιστημονικῶς] *Cum scientia.* Plin. Pan. 4 Explanauitque verba, quibus caput suum, domum suam, si scienter fefellisset, deorum irae consecraret. *Sic omnes MSS.* ¶ 2 Scienter, Scite, diserte, perite. Iis, quibuscum congregamur, modeste et scienter vti Cic. Off. 2, 18 c. 5. Idem de Clar. Orat. 190 Nemo enim ex neruorum sono in fidibus quum scienter ii pulsi sint, intelligi solet. Sueton. in Tito c. 3 Sed ne musicae quidem rudis, vel qui cantare et psalleret iucunde scienterque. Cic de Clar. Or. 197 Quam omnino multa de conseruando iure Ciuili? quae quisque de omnia cum perite et scienter, tum ita breuiter et presse et satis ornate et pereleganter diceret. *add.* Id. de Orat. 2 c. 2. Animaduertere et interpretari aliquid scienter Cic. de Diuin. 1, 92 c. 41. Cenare iucunde et scienter Sueton. Tit. c. 3. Cantare iibiis Nep. praef. 1. Scienter in duas partes se Distribuunt, alii, vt praedae subsidio sint; alii vt venientibus resistant Caes. B. C. 1, 55. *Compar.* Cic. in Orat. 175 c. 52. Nam neminem in eo genere scientius versatum Isocrate contendum est, *i. Eruditius, peritius.* Eo scientius aggerem cuniculis subtrahebant Caes. B. G. 7, 22. *Superl.* Cic de Diuin. 1, 92 c. 41 Hetruria autem caelo tacta scientissime animaduertit. Idem de Fin. 4 c. 9 Perge porro, sequentur enim, quae tu scientissime complexus es.

CIVS, a, um. [εἰδὼς Gloss. Lat. Gr.] *Sciens.* Macrob. 6 vlt. Ludius vir apprime linguae Latinae scius. *Apud* Gellium 18, 5 Linguae Latinae sciens. Scius omni artificio Hygin. Fab. 92. Mulier scia atque prudens Gell. 13, 4. Mulieres plus sciae Petron. c. 8. Daemonas grammatici dictos aiunt quasi δαήμονας, i. e. peritos ac rerum scios Lactant. 2, 14. *conf.* Idem 3, 23. Vulgat. Eccles. 21, 18. Zeno Veron. Serm. de Resurr. 5, 13. Augustin. de Doctrina Christ. 1, 6 *extr. Taubm. ad* Plaut. Cas. p. 368 *Borrich. Cogit.* p. 303. Scius et Conscius hoc differunt, quod Scius secum: Conscius cum alio scius est: licet Conscium indifferenter positum legerimus Non. 5, 29.

CIŎLVS, um. Adi. Dimin. *Scientia minuta inflatus.* Qui pueres sunt et tenui substantiola, videnturque sibi scioli, eorum ferculis similes procedunt in publicum Hieron. Epist. 2, 13 p. 292. Asciolis nonnullis et plurimum sibi arrogantibus dicitur Arnob. 2 p. 6. *Sed quod e* Frontino Strat. 3, 13, 6 Militem nandi sciolum *aiunt, illud abest ab optimis quibusque libris.*

CIBILIS, e. Adi. *Quod sciri potest.* Tertull. aduerf. Marc. 5, 16 Nam quam nisi in euangelio reuelatus, non omnibus scibilis. Alicuius rei scibilis scientia est Mart. Capella 4 p. 111.

CITVS, a, um. Adi. [σοφὸς, εὐζωνὸς] *Sciens et argutus. Formam habet Participii pass. sed actiue significat, vt* Cautus, consideratus, *etc.* Ter. Eun. 1, 2, 36 Scitum hercle hominem, hic homines prius ex stultis insanos facit. Interrogationes scitae Quinctil. 5, 7, 28. Sycophanta Plaut. Amph. 1, 2, 8. Scitus lyrae, *Sciens lyrae canere* Ouid Fast. 5, 51 Et curuae scita Thalia lyrae. Vadem scitus Ouid. Met. 9, 108. *h. e. Peritus.* Pugnandi Quinctil. 9, 3, 10. *sic explicat Horatianum* sciens pugnae. ¶ 2 Scitum est, *Argutum, elegans, et prudenter factum.* Ter. Heaut. 1, 2, 5 Hoc scitum est, periculum ex aliis facere tibi quod ex vsu fiet. Idem Phorm. 5, 4, 2 Quam scitum est, eiusmodi parare animo cupiditates, quas quum res aduersae sient, paullo mederi possis? Plaut. Trin. 3, 3, 35 Scitum, vt ego opinor, consilium inueni. Cic. de Orat. 3, 226 Scitum est enim causam conferre in tempus, cum, *etc.* Idem in Orat. 51 Scitum est enim, quod Carneades noster dicere solebat. Idem de Diuin. 2, 51 Vetus autem illud Catonis admodum scitum est. Idpro Planc. 35 Ego autem, si quid est, quod mihi scitum esse videatur, et homine ingenuo dignum atque docto, non aspernor. Scitus Placens, elegans. Plaut. Merc. 4, 4, 15 Satis scitum filum mulieris. Ter. Andr. 3, 2, 6 Percallor scitus puer natus est Pamphilo. *Compar.* Non sum scitior, quae hos rogem Plaut. Cist 4, 2, 2. Ecquid is homo scitus est? CH. plebiscitum non est scitius Idem Pseud. 2, 4, 58. Mulierculae formae scitioris Lamprid. Commodo c. 2. Animi scitiores Tertull. de Anima c. 25. *Superl.* Scitissimus chorus Apul Met. 10 p. 254. Oratio optima animo meo et scitissima Plaut. Stich. 1, 3, 30.

CITVM, i. n. *Pro Iussu vel Decreto, vid. paullo infra sub* SCISCO.

CITE. Adu. [ἐυφυῶς] *Docte, artificiose, venuste.* Ter. Haut. 4, 5, 16 At si scias, quam scite in mentem venerit. Cic. Fam. 11, 16 Satis scite et commode tempus ad te coepit adeundi. Id. Var 2, 87 Capella quaedam, ea quidem mire, vt etiam nos, qui rudes harum rerum sumus, intelligere possumus, scite facta et venuste. Scite acuteque Dicere Gell. 12, 13. Scite perquam atque enucleate Dicere Idem ibid. Scite vno verbo Exprimere Sen. Epist. 9. Plin. Casin. 3, 1, 8 Eho nimirum scite scitus es. Scite et literate perscriptae literae Cic. in Pison. 61 c. 25. *Comp.* Scitius arbitrari Gell. 4, 11. *Superl.* Scitissime separare Gell. 10, 11. Vinum euanclare Plaut. Stich. 1, 3, 116. Discursus obire Apul. Met. 9 p. 222.

SCITVLVS, a, um. Adi. Dim. Plaut. Rud. 4, 1, 3 Qua sunt facie? S. scitula. Ibid. 4, 1, 3 Atque ambas forma scitula atque aetatula. Fusiones Arnob. 5 p. 179. *conf.* Id. 3 p. 112.

SCITVLE. Adu. Dimin. Fercula copiosa puellae scitule ministrantes Apul. Met. 2 p. 123, 7. *vid.* Id. 7 p. 192, 37. *et* 10 p. 253, 38.

SCITVRVS, a, um. Partic. [σιδόων] Lucan. 6, 168 — Sequuntur Scituri inuenes.

SCISCO, scīui, scītum, ĕre. [εἴδω] *Inchoatiui formam habet, scire incipio. Sic* Plaut. Amph. 5, 1, 17 Ocius accurro, vt sciscam quid velit. ¶ 2 *Vt* cognosco *idem saepe est quod iudico, sententiam dico; ita hoc verbo frequentissime vtuntur: hinc* Scisco, Sententiam dico, Festus. *Tributim autem populo in primis, vt sit* Sciscere, [κυρῶν, νομοθετῶν] *iubere, sancire, edicere.* Plaut. Curcul. 4, 2, 23 Rogitationes plurimas propter vos populus sciuit. Cic. pro Flacc. 15 Quae sciscere plebs, aut quae populus iuberet summota concione, distributis partibus, *etc.* Idem de Prouinc. Consul. 36 c. 15 Simul ostendit etiam se sciscere legem, quam esse legem neget. Idem de Legib. 2, 13 c. 5 Quid quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis, quae non magis legis nomen attingunt, quam si latores aliquas conceptu suo sanxerunt? Qui nihil sciscunt, nec pronunciant vnum Arnob. 2 p. 48. *Sic* Cic. pro Planc. 35 Planeus primus legem sciuit de publicanis. Sil. 7, 543

— Nunc munera Martis
Aequent imperio, et Solem concedere nocti
Sciscant, *etc.*

De Fabio, cui Magister Equitum aequatur. Felicem sciui, non qui, quod vellet, haberet: Sed qui per fatum non data non cuperet Auson Eidyll. 2, 23. Sciscor *et* Scisco in eadem significatione fuerunt apud veteres, *teste* Prisc. 8 p. 799. *Sed passime* Antiquis opinionibus scitum est Arnob. 2 p. 57.

SCITVM, i. n. [δόγμα, ψήφισμα] *Iussum, decretum, sanctum, vid. Scalig. Lect. Auf. 1, 20.* Liu. 10, 22 Et L. Volumnio ex Senatusconsulto et scito plebis prorogatum in annum imperium est. Cic. pro Corn. Balb 42 c. 18 Potuit magis fundus populus Gaditanus fieri, *etc.* si tum sit fundus, quum scita ac iussa nostra sua sententia comprobat, quam quum hospitium fecit? Fatalis sciti lex Firmic. 1, 3. Cic. de Opt. gen. Orat. 29 De hoc igitur Cteliphon scitum [ψήφισμα] fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, vt corona aurea donaretur. Sen. Epist. 95 Praeterea nulla ars contemplatiua sine decretis suis est, quae Graeci vocant dogmata: nobis vel decreta licet appellare, vel scita, vel placita. Scitum populi Liu. 45, 25. Scita plebis appellantur, Ea quae plebs suo suffragio, sine patribus iussit; plebeio magistratu rogante Festus. *Ex Formula rogationis tribuniciae.* Cic. Att. 3, 23 SI QVID IN HAC ROGATIONE SCRIPTVM EST, QVOD PER LEGES PLEBISQVE SCITA PROMVLGARE — NON LICEAT.

SCITO, āre. Frequent. *pro Scire velle, vt* noscitare. *Laudatur* Ammian. Marc. 30, 5. *Sed ibi Valef. et Gronou.* p. 649 Genuino percunctando sermone, quos noscitabat, vbinam ille esset, *etc. Certius est*

SCITOR, āri. Dep. [πεύθομαι] *Scire velle, ideoque Interrogare.* Tum vero ardemus scitari et quaerere causas Virg. Aen. 2, 105. Idem ibid. 2, 114 Suspensi, Eurypilum scitatum oracula Phoebi Mittimus. Ouid. Met. 10, 357 — Scitatur ab ipsa Nominibus dictis, cuius velit esse mariti. Scitari libet ex ipso quodcunque refers Hor. Epist. 1, 7, 60. Scitantes causam viae Ouid. Met. 2, 511. *conf.* Ammian. 26, 1. Nomen scitari Ouid. Met. 2, 741. Oraculorum scitari Responsa Ammian. 22, 12.

SCITĀTIO, ōnis. f. *Interrogatio.* Ammian. 18, 9

SCITĀTOR, ōris. m. Ammian. 22, 8. *Valef.* scrutatores.

SCISCITOR, āri. Dep. [πεύθομαι, περιεργάζομαι] *Idem quod Scitari.* Cic. in Orat. 33 Quod quidem ego Brute ex tuis literis sentiebam, non te id scisciari, qualem ego in inueniendo et in collocando summum esse oratorem vellem: sed id mihi quaerere videbare, quod genus ipsius orationis optimum iudicarem. Ter. Eun. 3, 4, 10 Nisi quidquid est, procul hinc libet prius quid sit scisciari. Cic. de Nat. Deor. 1, 17 c. 7 Epicuri ex Velleio scisciabar sententiam. Issem scisciatum ad istos Gell. 12, 13. Scisciari aliquem Sueton. in Domit. c. 15.

SCISCĪTO, āre. [πεύθω] *Actiuum protulit* Plaut. in Merc. 2, 3, 52 Imo mane: paucula etiam scisciare prius volo. Scisceto, sententiam dico, *ap.* Fest.

SCISCITANS, antis. Part. Scisciians causam Tac. Hist. 3, 38, 3 Turba heredipetarum scisciantium Petron. c. 124

SCISCITATVS, a, um. Part. *Pass.* Ammian. 25, 8 Omnium sententiis scisciatis. *Actiue apud* Petron. c. 137 Scisciata causam tristitiae.

SCISCITATIO, ōnis. f. Petron. c. 24 Diligentissima scisciatione quaerere. Ammian. 25, 4 Praesagiorum scisciationi nimiae deditus.

SCISCITĀTOR, ōris. m. Martial. 2, 82, 16 — Scisciator vrinae. *al.* Suscitator. Artium minutissimus scisciator Ammian. 22, 16. Explorat arte scisciator callidus Prudent. Hymn. Iciun. v. 193.

SCITAMENTVM, i. n. [κοσμήτης] *Proprie aliquid scite factum in artibus et lepidum videtur significare, deinde translatum in culinam ad bellaria.* Gell. 18, 8 Ὀψιοτέλευτα, καὶ ἰχνηλάλητα, καὶ πάρισα, καὶ ὁμοίπτωτα, caeteraque huiusmodi scitamenta, quae isti ἀπαιδεύτοις, qui se Isocraticos videri volunt, in colloeandis verbis immodice faciunt et rancide, cum sint insulsa et inertia, et puerilia, *etc. Sed ad ciborum delicias pertinent* Scitamenta ἡδύσματα Onomast. Vet. mellita scitamenta Apul. Met. 10 p. 245. Popinatores scitamentorum Macrob. Sat. 7, 14. Scitamenta exiguae lancis apponere Symmach. Epist. 1, 23. *conf. Iuret. ad h. l.* Plaut. Men. 1, 3, 26 Aliquid scitamentorum de foro opsonarier.

SCIOGRAPHIA, *vid.* SCIAGRAPHIA.

SCIONE. Plin. 4, 10 Oppidum Macedoniae in sinu Thermaico.

SCIOPODES, *vid.* SCIAPODES.

SCIOTERICON, Horologium, *vid.* SCIATERICON.

SCIPIO, ōnis. m. [σκίπων] *Baculus.* Plaut. Asin. 1, 1, 110 Nam ego illud argentum tam paratum filio scio esse, quam me hunc scipionem contui. Idem Amph. 1, 3, 22 *Amphitruonem personatum fecit manare Pseudo-Sosiae,* Quid tibi hanc curatio est rem — Quoi

ego iam hoc scipione — . *Nempe scipio sceptrum est. Hinc Scipio eburneus, aquilam sustinens, fuit inter Insignia consularis potestatis, apud Romanos. Veteres autem consules Scipionem tantum gerebant die triumphi. Dionys. 5. Triumphanti tribuit* Iuuen. Sat. 10, 43 Da nunc et volucrem, sceptro quae surgit eburno. *conf.* Scholiast. *it.* Isidor. 7, 2. *Sed posteriores quotidie gestabant, et cum Scipione curiam ingrediebantur. vid.* Serv. *ad* Virg. Aen. 11, 238. Liu. 5, 41 *extr.* M. Papirius vnus ex his *(principibus, triumphali habitu praesidentibus in atriis)* dicitur Gallo barbam suam (vt tum omnibus promissa erat) permulcenti, scipione eburneo in caput incusso, iram mouisse. Id. 30, 15 Ibi Masiniſſam primum regem appellatum, eximiisque ornatum laudibus, aurea corona, aurea patera, fella curuli, et scipione eburneo, toga picta, et palmata tunica donat *add.* Val. Max. 4, 4, 5. Vopisc. in Aurel. c. 13. Tac. Ann. 4, 26, 4. ¶ 2 Scipio, *in vineis est* Scopio *potius v. v.* ¶ 3 Scipio *Cognomen gentis Cornelliae.* Macrob. Sat. 2, 6 Cornelius, qui patrem luminibus carentem pro baculo regebat. Scipio cognominatus, nomen ex cognomine posteris dedit. *Nempe* cognomen *primo proprium est personae, cui primum tributum est, deinde cum transit ad posteros, fit pars nominis,* nomenque *adeo laxiore significatu dici potest. Caeterum* Scipiones, *enarrare alterius operae est,* Africanos, Aemilianos, Naſicas, *etc.* Scipio *ille, cuius* Somnium e Ciceronis sexto de republica *excerptum seruauit et illustrauit* Macrobius, *est* Africanus *iunior, Pauli Aemilii Macedonici natura filius, ab* Africani *maioris filio cognomine adoptatus,* Africanus *etiam suo iure post Carthaginem deletam cognominatus,* Aemilianus, *autem in gentis, e qua exierat, memoriam. Sed, vt diximus,* Scipiones *recensere alterius operae est: quanta illa sit, aestimare possunt, qui Indices Liuianos et Ciceronianos voluerint inspicere.*

SCIPIĀDAE, arum. m. Pl. [Σκιπίαδαι] Patronoym. *pro Scipionibus.* Virg. Aen. 6, 844 Quis — geminos, duo fulmina belli Scipiadas, cladem Libyae *indictos* relinquat? Idem Georg. 2, 170 Scipiadas duros bello. Fortis Scipiada Hor. Serm. 2, 1, 17. Gentis Scipiadae fulmina Sil. 7, 106. Scipiadae duces rapidi Virg. in Culice v. 369.

SCIRESSA, *Mons in Achaia, de quo* Plin. 4, 5.

SCIRŌMA, *vid.* SCIRRHOMA.

SCIRON, ōnis. m. [Σκίρων] *Latro fuit, cuius ossa, quum in mare eecidissent, in scopulos conuersa feruntur, quae adhuc* Scironia saxa *in Megaride vocantur.* Ouid. Met. 7, 443

Tutus ad Alcathoën Lelegeïa moenia limes
Composito Scirone patet: spartisque latronis
Terra negat sedem, sedem negat ossibus vnda.
Quae iactata diu fertur durasse vetustas
In scopulos, scopulis nomen Scironis inhaeret.

vid. viri docti ad h. l. Scironem Theseus interemit, vid. Meurs. Thes. c. 6. *qui Graecorum narrationes adfert.* Ouid. Epist. 2, 69 Quum fuerit lectus Sciron, tormusque Procrustes. Propert. 3, 14, 12 Nec tamen est quisquam sacros qui laedat amantes, Scironis media sit licet ille via. ¶ 2 *Ventus Caurus, spirans a saxis Scironis haud procul Athenis.* Sen. Quaest. Nat. 5, 17 Athenas infestat, Sciron. *vid. et Dalechamp. ad* Plin. 2, 47.

SCIRONIVS, a, um. Adi. Scironia saxa, [Σκειρωνίδες πέτραι] *Scopuli non procul Megaris et Athenis, de quibus Strabo 9. Post Crommyonam igitur Scironides Atticis finibus imminent petrae, iuxta mare transitum non relinquentes. Super eas autem via est in Atticam atque Megara ab Isthmo ducens. Adeo autem magis ac magis via petris propinquat, vt in multis eius partibus praecipitium viatori minetur: tam excelsus et transitu periculosus mons incumbit. Hoc in loco Scironis res in monte gestae, latronumque, et flectentium ad terram arbores pinus, fabulis memorantur, quos Theseus obtruncauit. Ab hisce locis extremis flantem, procellasque cientem Iacuum Caurum produnt, Athenienses* Scironem *appellant. Hic paullo ab Argeste deflexus esse dicitur, qui et Olympius vocatur, et a nonnullis Hellespontius.* Claud. de Bell. Get. 188 Vallata mari Scironia rupes.

SCIROS, *Pro scirrhus, ap.* Theod. Priscian. de Diaeta c. 15.

SCIRPVS, *vel omisso* C, SIRPVS, i. m. [φλοὸς πάπυρος Gloss. Lat. Gr.] *est, vt, ait* Donatus *ad* Ter. Andr. 5, 4, 39 Sine nodo, et leuis iunci species, palustris res. Festus, Scirpus est id, quod in palustribus locis nascitur, leue et procerum, vnde tegetes fiunt. Inde prouerbium est in eas res, quae nullius sunt impedimenti. Ennius Quaerunt in scirpo (soliti quod dicere) nodum, et Plautus in Aulularia (4, 19) Quasi pueri, qui nare discunt, scirpo (*editur* scirpea *vel* sirpea) induitur ratis. Nouius, fune arma: Quid est? an occidam clava scirpea. *Haec* Festus. *Versum Naeuii dedimus ex emendatione Vossii.* Plin. 16, 37 Nec in fruticum — neque in alio vllo quam suo genere, numerentur iure scirpi fragiles palustresque ad tegulum tegetesque, e quibus detracto cortice candelae luminibus et funeribus seruiunt. Firmior quibusdam locis eorum rigor: namque iis velificant, *etc.* Plaut. Rud. 2, 6, 39 O scirpe, scirpe, laudo fortunas tuas, Qui semper seruas gloriam aritudinis. *Laudat naufragus scirpi fortunam prae sua, qui bene permadescat: ita* fortunam amatinam dixit. *Iam illud* In scirpo nodum quaeris, *i. difficultatem, vbi nulla est, habetur* Plaut. Men. 2, 1, 22. *et* Ter. Andr. 5, 4, 38 Dignus es cum tua religione odium: nodum in scirpo quaeris: *vbi* Donatus *etiam adfert ex* Lucilio, nodum in scirpo insane facere vulgus. *Idem ergo significat atque illud* Ter. Phorm. 4, 5, 3 Vt cautus est, vbi nihil opus est! ¶ 2 Scirpi, [γρίφοι] *dicuntur Captiunculae, Argutiaeque, vel Aenigmata.* Gell. 12, 6 Quae dicunt aenigmata, hoc genus quidam e nostris veteribus scirpos appellarunt *Exemplum ponit, quod hic locum meretur:*

Semel minusne, an bis minus, non sat scio,
An *vtrumque eorum*, vt quondam audiui dicier,
Ioui ipsi regi noluit concedere.

Vtrumque eorum, *i.* τἄ femel *et* τἄ bis *efficit* ter. *Nempe* Terminus noluit Ioui concedere, *etc. Petrus Crinitus et Cactus legunt* Scrupos *sine idonea ratione. Audiendus potius Scaliger Coniectan. ad locum Varronis, quem damus in* SCIRPEA. E Sirpo, *inquit*, γρίνη, *omne* πλέγμα *fiebat. Vnde quaestiones obscurae* sirpi *olim Latinis, Graecis vero* γρίφοι *dicebantur: quod vt* γρίφοι *erant* πλέγματα ἁλιευτικὰ *ex sirpo, ita etiam ex* sirpis *nassae piscatoriae, quae et* sirpiculi. *Secundum haec* Scirpi *sunt velut nassae, in quibus captuntur non intelligentes, quaedam captiones f. captiuncidae.*

SCIRPEVS, a, um. Adi. [σπαρτινὸς] *Ex scirpo factum.* Varro de L. L. 6, 3 p. 73, 25 Argei sunt e scirpeis virgultis simulacra. *De adem re* Ouid. Fast. 5, 659 Scirpea — Tiberi iactatur imago. Plautus Aulul. 4, 1, 9 Quasi pueri, qui nare discunt, scirpea . duitur ratis.

SCIRPEA, SIRPEA, SCIRPIA, SIRPIA, Substant. *dici Crates.* Quae virgis scirpatur, *(Scal.* sirpatur) hoc est colligan implicatur, in qua stercus, aliudue simile vehitur iumentis Varro L. 4, 31 p. 34, 14. Ouid. Fast. 6, 680 — In plausto scirpea l fuit. Cato de R. R. 10, 2. *et* 11, 4 *Crates* stercorarias *vimine c textas appellat* Scirpeas. *al.* Sirpeas. ¶ 2 Vannorum sirpearume vinctores Arnob. 2 p. 70. *conf.* Iustin. 43, 4, 6 *et* 9. *vbi* scirp (Sirpiis, Scirpis) latentes *milites in vehiculis.*

SCIRPICVLA, *vel* SIRPICVLA, ae. f. [δρεπανὶς] Falx, c in scirpandis, hoc est ligandis vineis vtuntur, ad amputanda superf ligamentorum Varr. de R. R. 1, 22, 5. Falces dicuntur vineati opus esse sex, scirpiculae quinque Cato de R. R. c. 11.

SCIRPICVLVM, i. n. [σπαρτινὸν, σκευάριον] *Canistrum, scirp aut viminibus confectum.* Columel. 10, 304 Cauo iam vim textum Scirpiculum ferrumineis onerate hyacinthis. *Alii scrib* Sirpiculum. Scirpiculis medio puluere ferre rosam Propert. 2, 40. Scirpiculis *Brouckh.*

SCIRPICVLVS, i. m. *Paruus scirpus f. corbis e scirpo plex* Lucil. *apud* Non. 8, 57 Tintinnabulum abest hinc sirpiculique ho rorum *(pro* olerorum *f.* olerum). Neque tintinnabulum *est vehic genus, neque* Sirpiculus *vel* Scirpiculus: *Sed qui olera vendebant, ea ha bant in* scirpiculis *f. capsis plexilibus ex scirpo, et* tintinnabulo *inu bant emtores. vid. Gronou. ad* Plaut. Pseud. 1, 3, 98. *et qui hunc lau Scheffer. de Re vehic. 2, 20* p. 262. *Ne cum Scaligero Coniect. in Va* p. 60 *putes, esse vehiculi nomen* Scirpiculum: *non magis sane qu* scirpea. *Nempe* scirpus *est etiam corbis e scirpo factus;* scirpea *spartea, craticula cuiuscunque formae, vel corbicula, vel teges e* scir scirpicula *falx ad* scirpos *defecandos (modo ea non sit* sarpicula *pot* scirpiculum *canistrum,* scirpiculus *corbis* e scirpo. *Hinc explicat* Varron. de R. R. 2, 2, 10 Cum inter haec bina loca, vt iugum conti scirpiculos, sic calles publice distantes pastiones, *etc.* Scirpic *sunt duo corbes iugo ligneo vel loreo iuncti, ab vtroque latere iumenti, hominis adeo bauuli pendentes, cui* iugo *comparatur* callis, *qui duas* stiones *iungit.* Eis ego ora verberabo scirpiculis piscariis Pl Capt. 4, 2, 36. *vid.* SCIRPVS n. 2. *Al.* Surpiculis.

SCIRRPO *vel* SIRPO, āre. *Verbum antiquum, quod explicat* Varro de L. L. 4, 31 p. 34, 14 Sirpea, quae virgis sirpatur, *i.* co gando implicatur, *etc. Idem* Varro *apud* Non. 2, 113 Cupas vinar sirpare noli, *quod prouerbii formam habet prohibentis operam stolid scopo contrariam, vt* aquam cribro haurire, *vel* in dolium pertus infundere, *etc.*

SCIRPVLA, ae. f. *Vitis genus apud* Columel. 3, 2, 27. Pl 14, 3 f. 4, 8 Scirpula passo acino. *it.* c. 9 Passum fieri certum est ex v — scirpula. *Variat vehementer lectio apud Columellam.* Scrip *etiam boni libri in loco priore Plinii.*

SCIRRHŌMA, atis. n. [σκίῤῥωμα] *aut* SCIRRHVS, i [σκίῤῥος] *Tumor doloris expers ab humore melancholico, vt finit G racus.* Plin 7, 15 *postquam de* Mola *egit, mulierum morbo,* Simi quiddam et viris in ventre gignitur, quod vocant scirrhon. Ide 25, 8 Buphthalmos — quidam cachlam vocant: haec cum ce scirrhomata discutit. *Add.* Theod. Priscian. de Diaeta 15.

SCIRTARI, *Populi Liburniae apud* Plin. 3, 22.

SCISCITOR, SCISCO, SCITOR, SCITVM, *vid.* SCI

SCISSILE, *vid.* SCINDO.

SCIVRVS, i. m. [σκίουρος] *Animal paruum: sic dictum ἀ τῆς σκιᾶς, καὶ τῆς οὐρᾶς, id est ab vmbra caudae. Nam quoties sub d atque non sub tecto est, cauda illi pro tecto est atque vmbra.* Plin. 38 f. 58 Praeuident tempestatem et sciuri: obturatisque qua spiratu est ventus cauernis ex alia parte aperiunt fores: de caetero ipsis v lositor cauda pro tegmento est. *Add.* Idem 11, 43 f. 9 Mart 5, 38 Puella — Cui comparatus indecens erat pauo, Inamab sciurus, et frequens Phoenix. *Ergo Martiali iudice vel maxime an* bilis *et in deliciis haberi dignus* sciurus.

S C L *et* S C O

SCLOPVS, i. m. [ψόφος] *Sonus, qui ex inflatione buccarum erum pit.* Pers. Sat. 5, 13 Nec sclopo tumidas intendis rumpere bucca *Melius* STLOPVS *vbi vid.*

SCOBINA, *vid.* SCOBS.

SCOBS, *et* SCŎBIS, is. f. *secundum* Priscianum p. 751: SCOBIS, is. m. *secundum* Phocam; *(vt aiunt: in edit. Putschia frustra quaerebam)* [πρίσμα, ξύσμα] *Id quod ab aliqua materia nutissimum decidit, dum vel seruatur, vel terebra perforatur: non quod oritur ex attritione laterum* scobs *dici posse videt* Hc Serm. 2, 4, 81 Vilibus in scopis, in mappis, in scobe quantus Consi sumtus? *etc.* Plin. 34, 18 Alii elimatam scobem in fictili cru coquunt in caminis, donec percoquatur figlinum. Columel. 10, 4 Nauseantibus quoque salutaris habetur eburnea scobis sale fricti *etc. Sic* 12, 43, 4 Abiegna scobe. Iligneа Colum. 12, 44, Centrosa scobs, *vid.* CENTRVM. Eboreae scobis hemi Scribon. 16. Semodium scobis Iuuen. Sat. 14, 64. Scobe facit terebra Columel. 4, 29, 15. *Add.* Cels. 5, 5. *et* 8, 2 *et* 3. Scol omni educto *est in plerisque libris* Pallad. Febr. 17, 7.

SCOBĪNA, ae. f. [ξύση] *a* Scobs *inquit* Varro L. L. 6, 3 Lin dicitur. Plin. 11, 37 f. 68 *extr.* Postea arteria et stomachus dem culatus callo, in modum rubi ad conficiendos cibos, decrescentibu crenis quidquid appropinquat ventri. Nouissima asperitas, vt sc bina fabri. *conf.* Tertull. Apol. c. 12. Vnguis deradiris later Christianorum? At in deos vestros per omnia membra validius i cumbunt asciae, et runcinae, et scobinae.

SCOENA *pro* COENA, *etc. vid.* SCHOENICOLA.

SCOLAX, acis. m. *Funale.* Isidor. 20, 10 Funalia Grae scolaces vocant, quod sint scoliciae, id est mortis. *Sic vulgo l gitur. Al.* Quod sint σκολιοὶ id est intorti. *Neutrum sanum videtu*

SCOLECIA, ae. f. [σκωληκία] *quasi tu* verminationem *vel* ver miculationem *dicas.* Plin. 34, 12 Est et alterum genus aeruginis quam vocant scoleciam, in Cyprio aere: hoc trito, alumine et sale aut nitro pari pondere cum aceto albo quam acerrimo, *etc.* Teri tur autem donec viride fiat contrahatque se in vermiculorum speciem vnde et nomen. Hactenus Plin. σκώληξ *Graece*, Vermis *Latine dicitu Harduin. leg.* scoleca.

SCOLECIVM, i. n. [σκωλήκιον] *Vermiculus.* Plin. 24, 4 *pr*

Cetum autem ilicis, vulneribus ex aceto recentibus imponitur. Epiporis ex aqua et oculis suffusis sanguine instillatur. Est autem gus ex eo in Attica fere, et Asia nascens, celerrime in vermiculum somutans, quod ideo scolecion vocant, improbantque.

COLIBROCHON, i. n. *Herba, al. callitrichon aut scolopendrion* Ail. de Herb. c. 47.

COLOPENDRA, ae. f. [σκολόπενδρα] *Insecti genus.* Plin. 11. In nullo genere plures sunt pedes, et quibus ex his plurimi, diuti viuunt diuulsa, vt in scolopendris videmus. *Haec eadem* Centipeda *videtur, vel certe* scolopendrae *species* centipeda. ¶ 2 *Piscis.* Plin. 9, 43 Scolopendrae terrestribus similes, quas centipedes vocant, hamo deuorato omnia interanea euomunt, donec hamum egerant, deinde reforbent. *Add.* Idem 32, 11.

COLOPENDRION, i. n. [κόπηνον] *Herba, quam totus officinarum chorus herbariorumque,* Ceteracum *vocant, vel* Ceterac, *sine caule, sit flore, sine semine, pediculo nigro, etc.* Ruellius 3, 67. *conf.* Ail. de Herb. c. 4. 47. 56. 92. Ad calculosos herba scolopendrion, quam nos calcifragam appellamus, belle facit contusa Scribo. Larg. 150.

COLVS, i. *Conuenire videtur hoc nomen cum Gr.* σκόλοψ, *venis.* Corpus squalebit scolis olidum Theodulf. paraen. *vid. Reuef. ad Daum. Epist. 23.*

COLYMOS, i. f. [σκόλυμος] *Herba, quae et Strobilus, quod semen habeat nuci pineae simile:* et Cinara, *quod cineribus gaudet, seritur.* *Theodorus Gaza* Cardum *vertit. Est enim vetera carduus satiuus.* Plin. 22, 22 Scolymon quoque in cibos recipit Orion et alio nomine limanion appellat. Frutex est nunquam cupressi altior, crustisque foliorum ac radice nigra, sed dulci. *Add.* Id. 22 c. 23. *it.* 21, 16. Apul. de Herb. c. 96 *et* 97. *vid.* CINARA.

COMBER, *vel* SCOMBRVS, i. m. [σκόμβρος] *Genus piscis marini.* Plin. 9, 15 Cum thynnis hae et pelamides in Pontum ad meliora pabula intrant gregatim cum suis quaeque ducibus, et primi agmen scombri, quibus est in aquis sulphureus color, extra qui caeteros. Plin. 31, 8 *pr. de Garo,* Nunc e scombro pisce laudatissimum — sociorum id appellatur — Scombros quidem et Mauritania Baeticaque — capiunt, ad nihil aliud vtiles. *Laudatur* Scomber *etiam* Plaut. Capt. 4, 2, 71. Plin. 32, 11 Scomber, salpa, sparus *etc. vid.* Columel. 8, 17, 12. *et* Catul. 96, 8. Iberum piscem vocat Hor. Serm. 2, 8, 46. Scomber, *Ruellio significat eum piscem, quem apud Gallos dicitur Maquereau, a frequentibus sceleste maculis.*

COMMA, atis. n. [κόμμα] *Latine dicitur* Caullum. Est (ait Macrob. Saturn. 7, 3) Morsus figuratus, qui saepe fraude vel vitiositate tegitur, vt aliud sonet, aliud intelligas, nec tamen semper ad insaniarum dinem pergit: sed nonnunquam in quos iacitur et dulce est. *ὁ κόμμα.*

COMMATICE. Adu. *Per scommata.* Si quid scommatice magis an seuerius in eos dici potest Sarisber. Metal. 1, 5. Scommatice aliquid retorquere Idem Epist. 237.

COPAE, arum. f. Pl. [σάρωθρον, κόρημα, κόρηθρον] *Instrumentum, quo pauimenta verruntur.* Scopae, *quasi* Scobae *dicuntur, quia his purgamenta veluti scobem educimus.* Plaut. Stich. 2, 3, 23 Mendicitas volo fieri hic: ferte huc scopas, simulque arundinem vt opstruam omnem aranearum perdam. Scopa, *singul.* Charis. *et* Onom. Vet. In scopa terens Vulgat. Esai. 14, 13. *Sed antiqui pluriuum tantum numero.* Viles scopae Hor. Serm. 2, 4, 81. Cic. Att. 7, 3 L. Caesarem vidi Minturnis ad VIII. Calend. Febr. mane, cum ab rudissimis mandatis, non hominem, sed scopas solutas, vt id ipsum mihi ille videatur irridendi causa fecisse. Idem in Orat. 235 c. *agens contra eos, qui numeros orationis contemnunt,* Scopas dissolvendas dixit, *pro eo quod est, Rem prorsus inutilem efficere. Nam* Scopae colligatae *ad verrendum sunt accommodatae: porro si dissolueris, nihil erunt nutilius.* Cato de R. R. c. 152 Facito scopas virgeas vlmeas aridas, in asserculo alligato, cubus (*i.* vis) latera dolis intrinsecus vsque bene perfricato, ne faex in lateribus adhaerescat. Plin. Valer. 2, 10 Superspergas scopas cypressi in testa oui calefactas. *Et* 1, 4 Marrubii scopas cum pane decoques, easque bibes. *Hic non ad iam aliquem verrendi respicitur, sed* scopae *iunt manipuli herbarum.* Apul. Met. 9 p. 300, 14 *Floridi,* Lactucae veteres et insuaues illae, quas feminis enormi senecta ad instar scoparum in amaram coenoli faciem exolescunt. ¶ 2 Scopa regia, *Herba,* Scopa regia, oxymyrsine Scribon. 153. Plin. 25, 5 De Achilleo herba, quae et millefolia appellatur, etiamnum aliam similem huic, sed candidioribus foliis et pinguioribus, tenuioribus cauliculis, in vineis nascentem. Aliam vero binûm cubitorum, ramulis exilibus, triangulo, folio filicis, pediculo longo, betae femine, omnes vulneribus principuas. Nostri eam, quae est latissimo folio, scopas regias vocant. *add.* Idem 21, 6.

SCOPELISMVS, *vid. post* SCOPVS.

SCOPVLA, ae. f. Dimin. [σκάφιον] Columel. 12, 18, 5 Deinde peniculo detergitur, et feruentissima pice infusa, nouo alio scrupulo et scopula picatur. Idem 12, 38, 4 Scopulis aridae myrti fasciculus suffriatur. *Add.* ibid. c. 36. Cato R. R. c. 26 Scopulae doliis sint. *purgandis.*

SCOPIO, ōnis. *forte etiam* SCOPIVM, *certe etiam* SCOPI, orum. *Sic vocantur pediculi s. petioli, a quibus acini pendent in vuis.* Cato R. R. 112, 3 Tum acina de vuis misscellis decerpito de scopio: *quae emendatum in antiquo libro* de scopione. *Sed* Varro R. R. 1, 54, 2 Quae calcatae vuae erunt, earum scopi cum folliculis subiiciendi sub torcular. Columel. 12, 39, 3. *et* 43, 10 *restituendos etiam* scopiones vuarum *pro* scipionibus, *viri docti monuerunt: sicut* Columel. 11, 2, 46 *de asparagis* Collectis seminibus ipsis, scopiones vti sunt in suo loco perurendi sunt, *vbi* scorpiones *legebatur.* Scopos *vocauit in ipso hoc argumento* Pallad. Febr. 24, 8 Et has annis omnibus incendamus in scopis. Petron. c. 23 p. 73 Non sentientis labra humentesque scopionibus *(peruslis, et exsiccatis, vel etiam in atramentum tinctis)* pinxit. Scopi *hoc sensu etiam sunt, nempe* vuarum Varr. 2, 1, 16. *Nempe res eadem* Scopae, Scopulae, Scopium, Scopus, Scopiones *luxuriante, vt fit inter rusticos, seu fluctuante potius apud scriptores, propter rarum inter vrbanos vsum, forma vocabuli. Tale quid in* scirpo, *an* sirpo, *et quae eo referuntur, licet obseruare. Formae, vt ita dicamus, ratio est,* stirps *una* scapus *unus, in plures furculi sparsus.*

SCOPO, āre. *Scopis verrere, vel euerrere.* Vulg. Int. Iesa. 14, 23 Hieronymus, Scopabo eam in scopa terens. *Addit* Hieronymus, Dominus scopauit eam vehementissime terens, et quasi quodam verriculo ad purum vsque mundauit. *Sic Aristoph.* Pac. 59 ὦ Ζεῦ, *κατάδε τὸ κόρημα, μὴ κόρει τὴν ἑλλάδα, Ne scopes Graeciam, i. Ne in desolationem redigas. Verum* Vulg. Psalm. 76, 7 Scopebam spiritum meum, *ἐσκαλλον τὸ πνεῦμά μου, videtur agitationem et vehementem cogitationem notare.*

SCOPARIVS, i. m. [σαρωθής] *Minister, cuius ministerium est, vt deuerrat pauimenta sordentia.* Vlpian. in l. Instrumento fundi D. de fund. instruct. Quibusdam in regionibus accedunt instrumento, si villa cultior est, etiam atrienses, scoparii.

SCOPAS. [Σκόπας] *Statuarius eminentissimus, qui Mausoleum caelauit.* Plin. 35, 5. Hor. Carm. 4, 8, 6 Quas aut Parrhasius protulit, aut Scopas, Hic saxo, liquidis ille coloribus. Solers nunc hominem ponere, nunc Deum. *conf.* Vitruu. 9, 9.

SCOPĔLOS, *Insulae nomen, quae est* ante Troada Aeaniae *ap.* Plin. 5, 31.

SCOPES, um. f. Pl. [σκῶπες] *Aues feruntur nocturnae ex genere noctuarum, eaedem cum his, quos Bubones Latini appellant. Dictae* Scopes, *quasi σκαιὰν ὄπα ἔχοντες: sunt enim raucae et minime canorae,* Plin. 10, 49 Nominantur ab Homero (Od. E 66) Scopes animum genus; neque harum Satyricos motus, cum insident, pleriique memoratos facile conceperim mente: neque ipsae iam aues nosc untur. *Sic leg. melius quam* nascuntur.

SCOPIVS, i. m. *Mons in Macedonia apud* Plin. 4, 10.

SCOPTŬLA, orum. n. Pl. Scoptula operta [ὠμοπλάται] *quae medicis dicantur, docet* Celsus 8, 1 A ceruice duo lata ossa vtrinque ad scapulas tendunt, nostri scoptula operta, ὠμοπλάτας Graeci nominant. Ea in summis verticibus sinuata, ab his triangula, paullatimque latescentia ad spinam tendunt: et quae latiora quaque parte sunt, hoc hebetiora. *Haectenus* Celsus. Latos humeros *quidam vocant, alii* Ossa humeraria.

SCOPVS, i. m. [σκοπός] *Locus, in quem emittendo tela dirigimus: a Graeco* σκοπέω, *quod est considero, contemplor, speculor.* Macrob. in Somn. Scip. 1, 4 *pr.* Nunc ipsam eiusdem somnii mentem, ipsumque Propositum, quem Graeci σκοπὸν vocant, tentemus aperire. Cic. Att. 8, 11 Neutri σκοπὸς est ille, vt nos beati simus; vterque regnare vult. *Eidem* 15, 18 Σκοπὸς hic est enim huic nostro, nihil praebere. Idem Philipp. 12, 22 *quid sit scopus declarat his verbis,* Quum omnes actiones horum mensium, omnes sententiae meae peruenerint ad eum exitum, qui mihi fuit propositus. Idem Fam. 16, 24 *scopum designat ita,* Mihi prora et puppis, vt Graecorum prouerbium est, fuit a me tui dimittendi, vt rationes nostras explicares. *Illud ergo apparet, vt* Graeco, *et Graecis literis scribendo tantum vsos esse veteres.* ¶ 2 *De* Scopis vuarum, *vid.* SCOPIO.

SCOPŬLVS, i. m. Dimin. [σκόπελος, σκοπιά] *Proprie* speculа. Saxum est eminens, *vt* ait Seruius *ad* Aen. 1, 45 *et* 180 a speculando ita vocatus, *σκοπᾶν* enim speculari est. Plin. 12, 14 Saba regio a dextra maris scopulis inaccessa. Caes. Bell. Gall. 3, 13 Et eadem de causa minus incommode scopulis continebantur. Virg. Aen. 1, 45 Scopulosque infixit acuto. Vertex scopulorum Catull. 62, 244. Altus Virg. Aen. 5, 220. Exesi Sen. Herc. Fur. 2. Frequentes Iuuen. Sat. 13, 246. Immanis Ouid. Met. 14, 180. Piscosi Virg. Aen. 4, 255. Saetius Idem ibid. 5, 270. Sonantes Idem ibid. 1, 204. Surdior Icari scopulis Horat. Od 3, 7, 21. Turriti Virg. Aen. 3, 536. Vomentes aequor scopuli Lucan. 6, 24. Accedere ad scopulos, *vid.* ACCEDO. Appellere ad scopulos, *vid.* APPEPLO. Virg. Aen. 1, 180 Aeneas scopulum interea Conscendit, et omnem Prospectum late pelago petit. Virg. Aen. 3, 566 Ter scopuli clamorem inter cauа saxa Dedere. Excutere aliquem praecipitem scopulo Virg. Aen. 12, 532. Exstruere immanes scopulos Claud. Cons. Hon. 4, 103. Minantur scopuli gemini in caelum Virg. Aen. 1, 163. i. e. Eminent. Seruius. Pendere minaci scopulo Virg. Aen. 8, 668. Tanquam scopulum, sic fugias inauditum atque insolens verbum Caes. *apud* Gell. 1, 10. *Sic Metaphor.* Cic. pro Rosc. Amer. 79 Restare tibi videbatur seruorum nomen, quo quasi in portum reiectus a caeteris suspicionibus confugere posses: vbi scopulum offendis eiusmodi, vt non modo ab hoc crimen resilire videas, verum omnem suspicionem in vosmetipsos recidere intelligas. Cic. pro Rabir. perd. reo 25 e. 9 Nec tuas vnquam rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos Sexti Titii afflictam nauem, et in quibus C. Deciani naufragium fortunarum videres. Scopulus securitatis publicae Antonius Flor. 4, 9, 1. *Sic* Ire ad scopulum *simpliciter est interire.* Lucret. 2 *extr. exprobrat rustico desertitatae querenti, quod non teneat,* Omnia paullatim tabescere, et ire Ad scopulum spatio aetatis defessa vetusto. *Sed hoc forte melius de meta explicatur, de qua ratione mox* n. 2. Gestare scopulos in corde, *dicitur, qui nulla mouetur misericordia* Ouid. Met. 7, 33. ¶ 2 Scopulus *vt* Scopus, *quod eiusdem originis est, pro meta* Lucret. 2 *extr.* Omnia paullatim tabescere, et ire Ad scopulum spatio aetatis defessa vetusto. *vid. Salmas. hp. 48.* Sueton. Domit. c. 19 Nonnunquam in pueri procul stantis, praebentisque pro scopulo dispansam dextrae manus palmam, sagittas tanta arte direxit, vt omnes per interualla digitorum innocue euaderent. *Miram librorum in hac voce constantiam refert Casaubonus: et tamen multi mutarunt in* scopo. Scopulum *pro meta etiam ex* Glossis *produxit Barth. ad* Stat. Theb. 9, 761.

SCOPVLŌSVS, a, um. Adi. [σκοπελώδης] *Scopulis plenum.* Plin 9, 18 Deiectumque per scopulosa et abrupta, vbi primum mollis planities contingat, in quodam lacu hospitari. Colles scopulosi Sil. 7, 274. Limes scopulosus Stat. Theb. 1, 332. Rupes scopulosa Lucan. 2, 619. *Metaph.* Cic. Verr. 1, 36 Intelligo quam scopuloso difficilique loco verser: nam cum omnis arrogantia odiosa est, tum illa ingenii, atque eloquentiae multo molestissima. Id. de Orat. 3, 66 c. 19 *pr.* Oratores autem in inferum hoc Tuscum et Barbarum, scopulosum, atque infestum laberentur, in quo etiam ipse Vlysses erraret.

SCOPELISMVS, i. m. [σκοπελισμός] *Scopulorum, metarumue positio.* Vlpian. l. 9 D. de extraord. crim. Sunt quaedam, quae more prouinciarum coërcitionem solent admittere: vt puta in prouincia Arabia σκοπελισμὸν crimen appellant, cuius rei admissum tale est. Plerique inimicorum solent praedium inimici σκοπελίζειν, id est lapides ponere, indicio futuros, quod si quis eum agrum coluisset, malo leto periturus esset insidiis eorum, qui σκοπέλους posuissent: quae res tantum terrorem habet, vt nemo ad eum agrum accedere audeat, crudelitatem timens eorum, qui σκοπελισμὸν fecerunt. Hanc rem praefides exsequi solent grauiter vsque ad poenam capitis: quia et ipsa res mortem comminatur.

SCORDALVS, i. m. *Videtur notare hominem impudentem in vino et clamoribus turbantem omnia.* Sen. Epist. 56 p. 192 *in describendo tumul-*

tumultu et vario clamore balnei, Adiice nunc ſcordalum, et furem deprehenſum, et illum, cui vox ſua in balneo placet. *Et* Ep. 83 p. 345 *vbi docet* falſum eſſe, ei qui ſolet ebrius fieri, non committi fermonem ſecretum, *vtitur exemplo* Tullii Cimbri, *aſſumti in conſilium interficiendi Caeſaris*, Tullius Cimber, *inquit*, et nimius erat in vino et ſcordalus. In hanc rem iocatus eſt ipſe: Ego, inquit, quemquam feram, qui vinum ferre non poſſum? *Addit* Seneca, Sibi quisque nunc nominet, quibus ſcit et vinum male credi, et fermonem bene. *Etiam* Sen. Rhetor Suaſor. 7 *extr.* p. 57 *de M. Tullio filio, Ceſtium inter epulas vlciſcente, patris ſui obtrectatorem*, Erat autem etiam, vbi pictas non exigeret, ſcordalus, *i. ferox, et clamoſus in vino.* Petron. c. 95 *Eumolpus per vinum in rixam ſanguinolentam inciderat:* Ego autem, *narrare pergit* Encolpius, Eumolpum excludo, redditaque ſcordalo vice, *etc. Eſt ad h. l.* vetus Gloſſa, Scordalus homo alliatus *(quaſi eſſet ex σκόροδον)* et illuuie ſqualoreque foedus, ſordidus, impurus. *Puto melius* Gl. Iſid. Scordalus ferox. *Eſt enim certe clamoſitas praeſertim in vino, et ferocia, quae facit* ſcordalum. *Sic* Trimalchio Petron. c. 59 *rixam conuiuarum ſedaturus;* Agite, inquit, Scordalias de medio. Sueton. 65 Agrippam ob ingenium ſcordalum ac ferox abdicauit. *Sic legi vult poſt Salmaſ. Graeuius pro vulg.* ſordidum. *Etiam* Fulgent. de Virg. Contin. p. 757 *Stauern. reſtitui vult Schulting. ad* Sen. Suaſor. 7 p. 56 *probante, vt ait Gronouio*, Cerberus forenſis erat cauſidicus ——— Sed melle ſapientiae ſcordali *(pro vulg.* ſcandali) dulcoratus reſipiſcat rancor. *Emendationis huius mentionem nullam facit Stauerius.*

SCORDALIA, ae. f. *Indecora rixa in vino, vt modo dictum, vid.* SCORDALVS. Agite ſcordalias de medio Petron. c. 59.

SCORDASTVS, i. f. *Arbor Perſici maris, ap.* Plin. 12, 9.

SCORDILON *Pro ſcordion, ap.* Apul. de Herb. c. 70.

SCORDISCVS, i. m. Ephippium Vet. Gloſſ. Scordiſcum, *cori*um crudum Iſidor. in Gloſſ. *Hinc*

SCORDISCARIVS, *apud* Hieronymum, Qui ſtrata vel coactilia facit et tegumenta. Turnebus.

SCORDISCI, *Populi Pannoniam incolentes* in montis Claudii fronte, quo monte diuiduntur a Tauriſtis, Σκορδίσκοι Plin. 3, 25.

SCORDIVM, i. n. [σκόρδιον] *Herba eſt apud Dioſcoridem, tam in montoſis, quam in paluſtribus locis naſcens, foliis Triſſaginis, maioribus tamen, et in ambitu non vsque adeo diuiſis, caule quadrangulo, flore ſubrubro. Dictum* Scordion *ἀπὸ τῆ σκορόδε, hoc eſt ab allio, cuius odorem refert, et acrimoniam Galen. Simplic. facultat. 8. Vtitur illo* Scribon. *v. g. 169. 170. 177. Vid.* Plin. 25, 7 *et* 26, 9. *it.* 11 *et* 14. Apul. de Herb. c. 70. *Penultima longa eſt, ſec. Borrich. de lingua Pharmacop.*

SCORDOTIS, Herba magnitudine cubitali, caule quadrangulo, ramoſa, quernae ſimilitudine, foliis lanuginoſis, amari guſtus: reperitur in campis pinguibus. Ea a quibusdam appellatur Scordion. *vid.* Plin. 25, 6. *et* 26, 5.

SCORIA, ae. f. [σκωρία] *Metallorum quoddam vitium, et recrementum quaſi faex, ſicut ſpuma, quae ex feruefcente materia tollitur.* Plin. 33, 4 Quae e catino iactatur ſpurcitia, in omni metallo vocatur ſcoria. Scoria, ferri ſtercus Scribon. 188. Sordibus et ſcoria patiar tabeſcere tali Virg. in Ciri v. 249. *add. Voſſ. de Arte Gramm. 2, 38.* Aeris ſcoria Plin. 34, 11. Argenti ſcoria Idem 33, 6. Plumbi ſcoria Idem 34, 18. *conf.* Celſ. 5, 19.

SCORODON. [σκόροδον] *Herba notiſſima*, Allium, *Latini appellant.* Scorodon Argiue ſunt allia dicta Latine Pſeudo-Macer 1, 5, 1. *Eſt et Silueſtris allii genus, quod Graeca appellatione, ὀφιοσκόροδον, quaſi* allium anguinum, *vocitatur Dioſc. 2, 141.*

SCORPAENA, *Genus piſcis apud* Plin. 32 vlt. *Meminit eius* et Ambroſius: Scorpaena *(inquiens)* quoque caſtitatem immaculati connubii generi ſuo ſeruat, non percutit ſed reficit.

SCORPIO, ōnis. *et* SCORPIVS, i. m. [σκορπίος] *Animal venenoſum, cauda feriens.* Plin. 11, 25 Semper cauda in ictu eſt, nulloque momento meditari ceſſat, ne quando deſit occaſioni. *Vid. plura in eodem capite, vid. etiam* Celſ. 5, 27. Tertullianus *librum ſuum, contra gnoſticos, cui titulum fecit* Scorpiace, *ita incipit*, Magnum de modico malum, Scorpios, terra ſuppurat *(quaſi pus terrae eſſent Scorpii)* Tot venena, quot genera; tot pernicies, quot et ſpecies; tot dolores, quot et colores Nicander ſcribit et pingit. Et tamen vnus omnium violentiae geſtus, nocere de cauda; quae cauda erit, quodcunque de poſtumo corporis propagatur, et verberat. Proinde ſcorpii ſeries illa nodorum, venenata intrinſecus venula ſubtilis, arcuato impetu ſurgens, hamatile ſpiculum in ſummo tormenti ratione ſtringit. Vnde et bellicam machinam, retractu tela vegetantem, de ſcorpio nominant. Id ſpiculum et ſiſtula eſt, patula tenuitate in vulnus et virus, qua figit effundit. *Haec poſtrema ad animal ſcorpium pertinent. Ita loquitur etiam de culice*, cuius tuba pariter *ſit* lancea, *vt loquitur ipſe de* Anima 10. Plin. 11, 2 Telum perſodiendo tergori quo ſpiculauit ingenio *natura*, vt ſodiendo acuminatum pariter, forbendoque ſiſtulatum eſſet. *Male igitur, certe non ex mente Tertulliani ad* Scorpionem ſagittam *iſta tranſtulit* Iſid. 18, 8. *Nec ſatis proinde illum ſecutus Lipſius Polior. 3, 4.* Metuendus acumine caudae ſcorpius Ouid. Faſt. 4, 163. Noxii in Africa Scribon. 164. ¶ 2 Scorpius, *ſiue* Scorpio, *Signum caeleſte* Columel. 11, 2. Sol ingreditur Scorpium XIIII Calend. Nouemb. Plin. 17, 24 Quum ſit Luna in Leone, Scorpione, Sagittario. *conf.* Cic. in Arat. v. 317. Ardens Scorpius Virg. Georg. 1, 35. Cauda minax ſcorpius Lucan. 1, 654. Concauat brachia Scorpius Ouid. Met. 2, 195. Formidoloſus Scorpius Hor. Carm. 2, 17, 17. ¶ 3 *Tormenti genus eſſe ſatis conſtat: ſed qua in re a* catapultis, baliſtisque, *quibus ſingitur, diuerſum fuerit, ipſorum auctorum diſſenſus, ſiue vſus diuerſus incertum fecit. Deſcriptio non indiſerta, neque tamen ſatis explicata, eſt* Ammian. Marc. 23, 4 *quam ponemus, longiuſculam licet, ſi explicationem reddere forte queamus.* Dolantur axes duo quernei vel ilicei, curvanturque mediocriter, vt prominere videantur in gibbas, hique in modum ferratoriae machinae *(qualibus hodie vulgo adhuc vtuntur fabri menſarii)* connectuntur (*trabe ad angulos rectos interpoſita, vt oriatur*

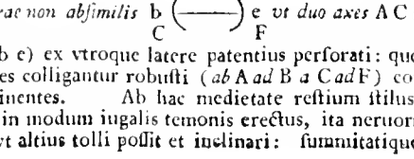

forma H *literae non abſimilis vt duo axes* AC *et* DF *iungantur trabe* b e) ex vtroque latere patentius perforati: quos inter per cauernas funes colligantur robuſti (*ab* A *ad* B *a* C *ad* F) compagem ne diſſiliat continentes. Ab hac medietate reſtium ſtilus exſurgens obliquus, et in modum iugalis temonis erectus, ita neruorum nodulis implicatur, vt altius tolli poſſit et inclinari: ſummitatique eius vnci ferrei copulantur, e quibus pendet ſtuppea vel ferrea funda — Ci igitur ad concertationem ventum fuerit, lapide rotundo fundae inſito, quaterni altrinſecus iuuenes repagula, quibus incorporati ſi funes, explicantes, retrorſus ſtilum paene ſupinum inclinant: itaque demum ſublimis adſtans magiſter, clauſtrum — referat mal forti percuſſum: vnde abſolutus ictu volueri ſtilus — ſaxum c torquet, quidquid incurrerit colliſurum. Et tormentum quid *(communi nomine)* appellatur ex eo, quod omnis explicatio torquet ſcorpio autem, quoniam aculeum deſuper habet erectum *(ſtilum illi qui fundam rotat)* cui etiam onagri vocabulum indidit aetas noue ea re, quod aſini feri cum venatibus agitantur, ita eminus lapi poſt terga calcitrando emittunt, vt perforent pectora ſequentium, *Hinc etiam* Scorpionis *appellationem duxerim: nam veluti cauda no Hoc quidem apertum* Ammiani ſcorpionem *eſſe tormentum proprie dicti vti ab elatere neruorum intortorum vi octonorum iuuenum, a ſtilo mec neruis inſerto rotatur funda, lapidem rotundum proiiciens. Nec v dubium, qui varia ab ingenio artificum hic vel in maius mutata, vel verſos ad vſus diuerſo genere inſtituta ſint. Pulchre Tertullianus, q modo laudauimus, et breuiter*, Machina bellica retractu tela vegeta *Quae ibi ſequuntur de* ſpiculo, eadem ſiſtula, *ea improuide ad machin ſcorpionem translata a viris doctis, iam monuimus. Iam dabimus ſtoritates.* Plin. 7, 56 In tormentis ſcorpionem Cretas inuen dicunt. Caeſ. B. G. 7, 25 Quidam — Gallus — ſcorpi ab latere dextro transiectus exanimatusque concidit — Eadem tione ictu ſcorpionis exanimato altero, ſucceſſit tertius, et ter quartus. Transiectus, *credo, non diceretur, ſed* eliſus, oppre *vel tale quid, ſi magnum ſaxum hoc ſcorpione excuſſum eſſet.* H B. Afr. 31 Scorpionum, catapultarum, caeteroruinque telorum, q ad defendendum ſolent parari, magnam copiam habebat. It c. 29 Quum forte ante portam turma denſa adſtitiſſet, ſcorpione ac ratius miſſo, atque eorum decurione percuſſo et ad Decumanam (terram) defixo, reliqui perterriti, fuga ſe in caſtra recipiunt. ſcorpionem *ipſum telum machina emiſſum poteſt intelligi.* Liu. 47 Captus et apparatus ingens belli, catapultae — baliſtae ſcorpionum maiorum minorumque — ingens numerus. truu. 1, 5 p. 11 A turribus, quae erunt dextra et ſiniſtra ſcorpioni reliquisque telorum miſſionibus hoſtes reiiciantur. Eid. 10, 15 tapultarum *et* Scorpionum *eadem videtur ratio, vtrisque autem exp quaedam iacula ſ. ſagittae, vti* baliſtis *quas* c. 17 *deſcribit lapides. Vtr que genus exſpectat lucem ab Illuſtriſſimo Poleno.* Idem 10, 1 Sc pionem *ad* organa *referre videtur*, quae vnius operae *(ſic lego pro* ope prudenti tactu perficiunt quod propoſitum eſt. *An forte illum* giſtrum *intelligit*, qui ſublimis adſtans *etc. vt ex* Ammiano *modo dimus.* Sen. Qu. Nat. 2, 16 Nam baliſtae quoque et ſcorpio tela cum ſono expellunt. *Vidimus*, onagrum *et* ſcorpionem A miano *eſſe rem eandem. Iam* onager, *quod ſuo loco non ſatis d genter tractatum, teſte* Veget. 4, 22 dirigit lapides; ſed pro neruor craſſitudine et magnitudine ſaxorum pondera iaculatur. N. quanto amplior fuerit, tanto maiora ſaxa fulminis more contorqu — Scorpiones dicebant, quos nunc manubaliſtas vocant: ideo nuncupati, quod paruis minutisque ſpiculis inferant mortem. *I verſarum ergo pro diuerſis temporibus hominibusque machinarum nom* Scorpio: *tormenti tamen vtique genus, quod vim in neruis contortis et ſubi remiſſis omnem habeat, a quo deſcribendo cum refugerit* Lipſ. Pol. 3, 4 *magis elaborandum nobis putabamus.* ¶ 4 Scorpio, Piſ Plin. 32, 11. ¶ 5 Scorpius, Scorpio, Scorpioides. [σκ *πιοειδὲς*] Herba eſt ſemen habens ad ſimilitudinem caudae ſcorpior quae valet aduerſus animal ſui nominis. Plin. 22, 15 *et* 16. *it.* 3. Apul. de Herb. c. 113. ¶ 6 Scorpiones ſ. Scorpio *dicuntur etiam congeſti lapidum acerui, quibus termini deſignantur*, Sic. Flacc. p. 4 *et* 6 *Goeſ. it. Goeſ. Indic.* Scriptt. Rei Agrar. *et Keuch ad* Frontin. p. 414. ¶ 7 Scorpio *inſtrumentum ad perc endum.* Vulg. Int. 1 Reg. 12, 11 Pater meus cecidit vos flagellis, autem vos caedam ſcorpionibus. Iſid. Or. 5, 27 Virga — nodoſa vel aculeata ſcorpio rectiſſimo nomine vocatur, qui arcu vulnere in corpus infigitur.

SCORPINACA, ae. f. *Herba, al. Proſerpinaca* Apul. Herb. c. 18.

SCORPIOCTONON, i. n. *Eadem herba, quae heliotropio* Apul. c. 49.

SCORPIACE, es. f. [σκορπιακὴ] *Sic enim melius legitur qua*

SCORPIACVM. *Medicamentum ad ictum Scorpiorum, vt* Theria *θηριακὴ contra viperas, cum quo medicamento ſuum librum aduerſus G ſticos, quem* Scorpiacen *inſcripſit, ipſe* Tertullianus *in princ libri comparat.*

SCORPIONIVS, a, um. Adi. Plin. 20, 1 Aliqui etiam ab ſcorpionium cucumim vocant, efficaciſſimum contra ſcorpionum ict

SCORPITES. [σκορπίτης] Gemma eſt ſcorpionis col Plin. 37, 11.

SCORPIVRVS. Herba, quam Tricoccum appellant, foliis p vis, in terram declinantibus: ſemen ei eſt effigie ſcorpionis cauda qua ex re ei nomen Plin. 22, 21. Apul. de Herb. c. 49 *et* 72.

SCORTATOR, *vid. poſt* SCORTVM.

SCORTVM, i. n. [πόρνη, πόρνος, ἑταιρὶς, κατατύγων] *Prop Corium eſt animalium, praeſertim eorum, quae craſſiorem pellem habe ac duriorem.* Tertull. de Pallio 4 Qualis ille Hercules in ſeri Omphales fuerit, iam Omphale in Herculis ſcorto deſignata deſcript *i. pelle leonina.* Varro de L. L. 6, 5 p. 78, 35 Scortari eſt faepi meretriculam ducere, quae dicta *(eſt ſcortum)* a pelle. Id eni non ſolum antiqui dicebant ſcortum, ſed etiam nunc dicimus ſcort ea, quae ex corio et pellibus facta ſunt, *vid.* SCORTEVS. *mox*, In Atellaneis licet animaduertere ruſticos dicere, ſe adduxi pro ſcorto pelliculam. *Nempe* Scortum *dicitur etiam Meretrix.* Plat Aſin. 4, 2, 5 Is apud ſcortum corruptelae et liberis luſtris ſtudet. C in Catil. 2, 10 c. 5 Quod ſi in vino et alea comiſſationes ſolum ſcorta quaererent, eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamen eſſent rendi. Exercere ſcortum Plaut. Amph. 1, 1, 1232. Scorta a pellantur Meretrices, quia, vt pelliculae, ſubigantur. Omn namque ex pellibus facta, ſcortea appellantur. Scortes id eſt pell teſtium arietinorum ab eisdem pellibus dictae. *Haec* Paullus Feſto. *Conf.* Donat. *ad* Ter. Eun. 3, 1, 34. Scortum denique; *n proſtitutum in propatulo omnium libidini, ſed honeſtius minusque vulga ab* Horatio *dicitur* Carm. 2, 11, 21 *κατάκλειτος. Sic Salm. ad* Tertu Pall. p. 177. Tibull. 4, 10, 4 Preſſum quaſillo Scortum, *i. Sc tillum egenum, et ſi meretricio quaeſtu male tolerans, lanificioque n ſer.*

...i trahens vitam. Scortum *etiam dicitur de Pueris muliebria pa-*
...ti bus Liu. 39, 42. Philippus nobile scortum. Meritoria scorta
...uon. Claud. c. 15. *et* Vitell. c. 3. *add.* Curt. 6, 7, 33. Ho-
...est m officium scorto postponere Hor. Epist. 1, 18, 34. *add.* Idem
...de, 1, 21.

SCORTILLVM, i. n. Dimin. [στεαρίδιον] Catull. de Varro et
...amica 10, 3 Scortillum mihi tum repente visum est Non sane illep-
...id n, nec inurbanum.

SCORTVLVM, i. n. πόρνη Gloss. Vet. Lat. Gr.

SCORTEVS, a, um. Adi. [σκύτινος, δερμάτινος Gloss. Vet.] Quod
...x pellibus factum est, *vt ait* Fest. Varro de L. L. 6, 5 *praeter*
...ea quae in SCORTVM *modo dedimus,* Inde in aliquot sacreis et sacelleis
...eritum habemus, Ne quid scorteum adhibeatur, ideo, ne morticini-
...um (morticinum) quid adsit. Ouid. Fast. 1, 629 Scortea non
...laas est inferre sacello, Ne violent puros exanimata focos. Mar-
...al 14, 130 Ingrediare viam caelo licet vsque sereno, Ad subitas mus-
...sa scortea desit aquas. *Subaud.* Penula. Fascinum inferere
...etin. c. 138. Numi: *vid. Cael. Rhodig. 6,* 2. *Boccat. de Ge-*
...a Deor. 8, 1. Pulvinum subiicere Cels. 8, 12. Homo in
...oris Vestibus Tertull. adu. Marc. 2, 11. Scorteum, Pellicea
...um quo sagittae reconduntur, appellatum ab eadem causa, qua
...eum. σκύτος enim Graece pellis dicitur, vnde Scuticae et Scuta,
...u non sine pellibus sunt Paullus *ex* Festo. *Legitur etiam* Scrau-
...m quod est idem, quod Scrotum *sollemni mutatione diphthongi* AV *in* O.

SORTEA, ae. f. *Penula scortea.* δερματοχατῶν Gloss. Lat.
...r vid. SCORTEVS.

SCORTVM, i. n. *Idem.* Quid exspectas? vt homines ad pe-
...ua discurrerent aut ad scortea? Senec. Quaest. Nat. 4, 6. *de*
...ri dine imminente.

SCORTOR, āri. [στειρέω, πορνεύω, παλλακεύομαι] Varro de L.
...5 exponit, vt in SCORTVM *vidimus,* Saepius meretriculam ducere.
...e Heaut. 1, 2, 32 Scortari crebro nolunt, nolunt crebro conuiua-
...ri Idem Adel. 1, 2, 22 Non est flagitium (mihi crede) ado-
...lescentulum scortari. *Dicit ista ad fratrem vehementius commotum*
...rio. *Sed notent, quibus ista verba vel* placent *nimis pro sua cu-*
...ra te, vel ita displicent, vt propterea Terentium excutere velint de
...ingenuis adolescentulorum, respondere Demeam, Pro Iupiter! tu homo
...quid is me ad insaniam! Non est flagitium, facere haec adolescentulum?
...Ver flagitium *est non vnumquodque peccatum, sed insignis turpitudo.*

SCORTĀTOR, ōris. m. [πορνευτὴς] *Meretricum sectator.*
...Ci in Catil. 2, 24 c. 11 O bellum magnopere pertimescendum, quum
...ha sit habiturus Catilina scortatorum cohortem Praetorianam Hor.
...Se 1. 2, 5, 75. *Consilium Vlyssi dat Tiresias,* Scortator erit, *cuius*
...ber itatem captas? Caue te roget: vltro Penelopam facilis potiori
...tra. *Ergo* scortator *etiam de adultero, et alieni matrimonii subsce-*
...sor dicitur.

SCORTATVS, ūs. m. Apul. Milet. 5 p. 171.

SCOTI, [Σκότοι, Ἀλεξάνδρου] *Britanniae populi, quondam Anthro-*
...po agi. Hieronymus contra Iouinianum lib. 2 Quid loquar de ca-
...teris nationibus, quum ipse adulescentulus in Gallia viderim Sco-
...to gentem Britannicam humanis vesci carnibus: et quum per siluas
...po orum greges et armentorum, pecudumque reperiant, pastorum
...na s, et feminarum papilias solere abscindere, et has solas ciborum
...de lias arbitrari. *Haec ille. Chrysostomus in sermone Pentecostes, sub-*
...sci it, *Ante hoc (inquit) quoties in Britannia humanis vescebantur*
...ca rnibus? *Nunc ieiunis reficiunt animam. Lingua omnibus sibila. Ideo*
...St bo lib. 4 *Britannos balbutientes vocat, quos ipse Romae viderit.*

SCOTICVS, a, um. Claud. de Laud. Stil. 2, 254 Ne tela
...ti rem Scotica, vel Pictum tremerem.

SCOTIA, ae. f. [σκοτία] *Obscuritas, tenebrae: it. cautas vm-*
...br ae. Vitruuius 3, 3 *scribit,* Scotiam a Graecis trochilon appel-
...lat *Add. 3, 3. Est membrum cauum, eaque de causa vmbrosum et*
...ob scurum.

SCOTINVS. [σκοτανὸς] *Obscurus. Sic dictus Heraclitus Ephe-*
...sius *de quo vide Strabon. lib. 14. conf.* Sen. Epist. 12. Cic. de Fin.
...2 5. Vitruu. 2, 2.

SCOTOMA, atis. n. [σκότωμα] *Siue* Scotodinia, *affectio cum*
...sua causa externa tenebrae offundi oculis videntur. Vertigines *appel-*
...dau nostri, quoniam ob oculos eorum vorticosa quaedam et rotatilia cir-
...cumagi videantur. conf. Isidor. 4, 7. *Vossi. Etymol.* p. 457.

SCOTOMATICVS, a, um. Scribonius Largus 99 Item fanat,
...qui bus subitis tenebris obscurantur oculi cum vertigine: scotomaticos
...ho Graeci vocant.

SCOTOMO, āre. Falsum vinum caput scotomat Theod. Priscian.
...de diaeta c. 12.

SCOTOS, i. m. [σκότος] *tenebrae: pro* scotomate *s.* Scotodinia
...Mi cell. Empir. c. 20 p. 333 E, *H. Steph.* Antidotum acharistum *com-*
...mendat inter alia ad Scotum.

SCOTVSSA. [Σκότουσα] *Oppidum est in confinio Macedoniae ad*
...Num amnem locum habens, quem, κυνὸς κεφαλὰς, hoc est Canis capita
...appellant, in quo Romani et Aetoli T. Quintio duce, Philippum De-
...metrii filium, Macedoniae regem ingenti praelio superarunt. Auctor
...Strabo lib. 9.

SCOTVSSAEI, Populi liberi in Macedonia *apud* Plin. 4, 10.

S C R

SCRACIA *vel* SCRANCIA, ae. f. *Meretricis epithetkon: aeque*
...de spicienda ac contemnenda vt, ferea sputaque, *sic vocata quasi* Screacia.
...Si Turneb. 23, 18 *explicans versum* Accii *apud* Varron. de L. L. 6, 3 Sera-
...ci, scrupedae, stricabillae, tantulae. *Videtur inquit* Varro Scra-
...ci *explicare* Siccam. *Nam in eo videtur legendum,* Scracia siccam
...significat, vel exsiccam significat. *Nam cum siccae sunt et arentes fauces magno et difficili strepitu et roncho velut* troclea *screatum trahimus.*
...Hic Turnebus. *At aliter legitur hic versus in edit. Scalig.* p. 76, 95
...ne Scrantiae, scrupedae, stritabillae, Tantalae. Ab screando
...Scantiae sic adsignificat. *Nihil itaque certi praeter hoc, meretricum*
...cognomina esse: quae etiam sic leguntur apud Gell. 3, 3 *ex* Neruolaria Plauti *cetatur ita,* Scrattae, scrupedae, strictiuillae, sor-
...dae. *Sed horribilis ibi quoque varietas. v. g.* Strateae, scrupedae,
...stituolae, sordidae, *Apud* Non. 2, 765. *ita:* Scraptae, Scrupedae,
...stiuellae sordidae, Exprobratio vitii aut deformitatis meretricum.
...Scriptae, dicebantur Nugatoriae, ac dispiciendae mulieres, vt ait
...Varius ab iis, quae screa idem appellabant, id est, quae quis ex-
...screare solet, quatenus id faciendo se purgaret. Titinius in Prilla:
Rectius mecastor piculetae, Postume lectum hodie stratum vidi scraptiae mulieris. Festus. *Sed faciessant malae bestiae, vigiliis nostris indignae.*

SCREO, āre. [χρέμπτομαι Onomast. Vet.] *Cum conatu quodam*
de pectore sputum emoliri et eiicere. Nonio 2, 811 Screare idem est ac
Exspuere. Plaut. Curc. 1, 2, 22 Vini pollens lepidus Liber, qui
screanti tibi siccae, semisomnae potionem affert, atque it sedatum te.
Laudatur Plin. 23, 1 f. 17 *de radice asparagi,* Eadem in iumento homi-
neque phlegma aut sanguinem, qui screatur, talos circumligata sanat.
Sed Hard. ex MSS. Flemina, aut sanguinem, qui se ad talos deiece-
rit. *Verbum rarum, quod nec apud Plinium, nec Apulcium, nec Me-*
dicum veterem offendunt Indices. Sed vsitatum EXSCREO.

SCRIĀTVS, ūs. m. [γρέμψις] Ter. Heaut. 2, 3, 132 Gemitus,
screatus, tussis, *etc. amantis indicia. De Neronis circa screatum diligen-*
tia, vid. Suet. Neron. c. 24. Tacit. Ann. 16, 4, 4.

SCREĀTOR, ōris. m. [γρεμπτὴς] *Qui screat.* Plaut. Milit. 3,
1, 52 Screator sum itidem minime mutceidus.

SCRIBA, *vid.* SCRIBO.

SCRIBLĪGO, *vid.* STRIBLIGO.

SCRIBLĪTA, *s.* STRIBLITA, ae. f. *Genus cibi appellatum,*
vt quidem volunt, quibus stribita *placet, a* τρέφω (*vid.* STREBLA *s.*
STRIBVLA) *torqueo, vnde et* Tortae *nostrae: quod in circuitu ad re-*
stis modum torquerentur. Sed cum Scriblita *magno consensu sit in libris*
Catonis, Petronii, Plauti: *malunt alii* Scriblitam *velut* scribillitam
dici, notis quibusdam, punctis, scriptis, distinctam. Sic fere Turn.
23, 10. Cato 78 Scriblitam sic facito. In balteo tracta ex *(sic leg.*
pro tractes) caseo ad eundem modum facito, vti placentam, sine mel-
le. Martial. 3, 17 Circumlata diu mentis scriblita secundis Vre-
bat nimio saeua calore manus. Plaut. Poen. Prol. 43 Nunc dum
scriblitae aestuant. Sequens seculum fuit scriblita frigida Petron.
c. 66. *Conf.* Idem c. 35. *Quod sibi vult* Tertull. cont. Marcion. 5,
169 *de Iesu cruci affixo,* Potatur scriblita, et fel miscetur aceto: *vbi*
hyssopo substituitur, nullo assentiente, vt ait ad h. l. G. Fabricius. In
notis Tironis *est* scerbilita p. 176.

SCRIBLITARIVS, i. m. Qui scriblitas conficit Afran. *apud*
Non. 2, 483.

SCRIBO, psi, ptum, ĕre. [γράφω] *Notae significationis Verbum,*
e γράφω corruptum, vetinente tota fere Europa. Plaut. Asin. 4, 1, 10 Ad-
de, vt scribas vide plane et probe. Idem Pseud. 1, 5, 131 Quasi in
libro quum scribuntur literae calamo. Scripsti Plaut. Asin. 4, 1,
87. Corticibus scribere Propert. 1, 18, 22. Scribere *in iudicio,*
et Senatu alioqui Scribarum *erat, ordinis honesti, sed non primi in repu-*
blica. Interim in re graui Senatores quoque ad scribendum adhibiti. Vid.
Cic. pro Sulla 41 c. 14 Vidi ego hoc, nisi —— auctoritatem huius
indicii monumentis publicis testatus esset, fore —— Itaque intro-
ductis in Senatum indicibus, constitui Senatores —— quos scie-
bam, memoria, scientia, consuetudine et celeritate scribendi facilli-
me quae dicerentur persequi posse *etc. Alias* Adesse scribendo *so-*
lent in SCtis ii, in quorum ea sententiam facta sunt. Vid. v. g. Cic.
Fam. 15, 6. Idem Att. 5, 14 Antequam aliquo loco consedero,
neque longas a me, neque semper mea manu literas exspectabis. Ib.
7, 2 *pr.* Accepi aliam alia iucundiorem, quae quidem erat tua manu.
Idem in Catil. 3, 10 Leginus, erat scriptum ipsius manu. Liu.
37, 10 Polyxenidas sua manu scripsit. Ad aliquem scribere *(epi-*
stolam, vel in epistola, libro) quemadmodum Cic. Fam. 14, 2. Ad
aliquem scribere de rebus, *etc.* Idem Acad. 4, . . . Cic. Qu. frat.
3, 1 In eius sermone ego vtcunque soleo admirari, et te de suburbano
emendo quum ad illum scribas, non modo ad me non scribere, sed
etiam aliam in sententiam de suburbano scribere: et quae ad illum
scribas, nihil te recordari de se, de epulis illis, quas tu in Tusculano
eius mihi ostendisti. Cum R vno scripta *Terra* in augurum libris
Varro de L. L. 4, 4 p. 9, 21. In animo scribere *metaph.* Ter.
Andr. 1, 5, 49 Etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chry-
sidis de Glycerio, *i. accurate, et cum affectu memini. Contra ad incon-*
stantiam et leuitatem pertinet illud Catulli 69 Dicit: sed mulier cupido
quod dicit amanti In Vento et rapida scribere oportet Aqua, *i. pro non*
dicto putare. ¶ 2 *Aduerbia:* Ambitiose scribere, Caute,
Commodius, *vid. ss. ll.* Enucleate Cic. Qu. frat. 3, 3. Ex-
plorate Idem ibid. . . . Frustra Cic. Att. 13, 13. Grauiter
Idem Qu. Frat. 1, . . . Humane Cic. Fam. 3, . . . Idem
Fam. 2, . . . Scripsit ad me Caesar perhumaniter. Quae In-
fra scripta sunt Scribon. 269. Liberius Cic. Fam. 5, . . Id.
ibid. 10, 4 Gratissime mihi tuae literae fuerunt, quas ex Furnii ser-
mone te scripsisse animaduerti. Ego autem praeteriti temporis excu-
sationem affero, quod te profectum audieram: nec multo ante
redisse sciui, quam ex epistola tua cognoui. Notis scribere Quin-
ctil. 11, 2. *Vid.* NOTA. Varro *apud* Seruium Aen. 6, 74 *de Si-*
bylla, In foliis palmae interdum Notis, interdum Sermonibus, *i. ver-*
bis explanatis) scribebat. *Add.* l. 40 D. de testam milit. Offi-
ciose scribere, *vid.* Officiosus *in* OFFICIVM. Plane Cic. Fam. 2,
13. Quam plenissime ad me scribas Cic. . . . . Idem
Fam. 2, 12 Haec eo pluribus *(verbis)* scripsi, quod non nihil signifi-
cabant tuae literae subdubitare, qua essem erga illum voluntate. Ca-
put est, quam Plurimum scribere Cic. de Orat. 1 c. 33. *de exercitatio-*
ne. Quod in buccam Cic. Att. 7, 10. Quod in mentem
venerit Idem ad Q. Frat. . . . Raptim Idem Att. 2, 9. Cic.
. . . Id ipsum scire cupio, quod ad tempus recte ad te scribere
possim. Salutem alicui scribere Plaut. Bacch. 4, 4, 79. Subti-
liter Cic. ad Att. . . . Summatim Idem Att. 5, 16. Supra
scripta Scribon. 190. Tectis verbis Cic. Fam. 9, 22. Vacuo
animo Idem Qu. frat. 1, 8. Velociter ac bene Quinctil. 1, 2.
Verbose Cic. Fam. 7, 3. Verbosius Idem ibid. 7, 3. ¶ 3
Obseruat, Etiam qui dictat, tamen scribere *dicitur.* Cic. Tusc. 5, 118
c. 39 *de Cn. Aufidio coeco,* Graecam scribebat historiam, et videbat
in literis. ¶ 4 Scribere, *proprie est eorum, qui librum, carmen, fabulam, opus quodcunque denique scribunt et faciunt.* Ter. Eun.
Prol. 36 Qui magis licet currentes seruos scribere, *etc.* Cic. Fam.
12, 7 Sed proxime scripsit de optimo genere dicendi. Idem Fam.
1, 9 Scripsi etiam versibus tres libros de temporibus meis. Scri-
psere alii rem versibus Enn. Annal. l. 1: *vid. Hesselb. p.* 7. Accu-
rate, et cogitate, *vid.* COGITO. Summa haec est rei: Cito
scribendo non fit, vt Bene scribatur; bene scribendo fit, vt cito
Quinctil. 10, 3, 10. Concinne, *vid.* CONCINNVS. Licenter
Hor. de Arte Poët. 265. Luculente, *vid.* LVCVLENTVS. Men-
dose, *vid.* MENDA. Separatim de re aliqua Quinctil. 4 Prooem.

Idem 2, 4 Expertus sum prodesse, quoties eandem materiam rursus a ne retractatam scribere de integro iuberem. Cic. de Finib. 1, 8 Sed ex eo credo, quibusdam vsu venire, vt abhorreant a Latinis, quod inciderint in inculta quaedam et horrida de malis Graecis Latine scripta deterius. De hac re in vtramque partem et dicta sunt, et scripta multa Cic. Acad. 4, 124. Idem Qu. Frat. 1, 19 Cyrus ille a Xenophonte non ad historiae fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperii. Carmina secessum scribentis, et otia quaerunt Ouid. Trist. 1, 1, 41. Historiam scribere Cic. de Cl. Orat. 262 c. 75. Orationes Cic. de Cl. Orat. 48 c. 12. Poëmata Hor. Epist. 2, 1, 117. Amor scribendi te rapit Hor. Serm. 2, 1, 10. Laborem scribendi ferre Idem ibid. 1, 4, 12. Nulla voluptas scribendi est mihi Ouid. ex Pont. 4, 2, 29. Atque In Thesauro *(comoedia)* scripsit, *(Zoilus meus)* causam dicere prius, vnde petitur Ter. Eun. Prol. v. 9. Cic. de Diuin. 1 Scriptum est item, cum Critonis, *etc.* ¶ 5 *Alia etiam multa scribuntur in negotiosa vita.* Dicam alicui scribere, *vid.* DICA, Cic. Verr. 2, 37. Formulam alicui scribere, *vid.* FORMVLA, *in* FORMA. *Etiam simpliciter* Scribere *ICti dicuntur, cum cauent Clientibus.* Cic. Fam. 7, 14 Quod si scribere oblitus es, minus multi iam te aduocato causa cadent. *Iocatur cum Trebacio. Vid. Victor. et Manut. ad h. l. et add. pro* Muraen. c. 9. *Sed* Martial. 1 praef. Absit — malignus interpres, nec epigrammata mea scribat, *ad hoc nempe, vt ea in iudicio tanquam instrumenta quaedam contra me vel alium proferat.* Heredem aliquem scribere; *Statuere, Facere.* Mart. 10, 97 Magis Heres fidus, nascitur, quam scribitur P. Syrus. Quinctil. 3, 6 Haeredi scripto opponitur lex. Idem Declamat. 1 Neque grauissimum patrem suprema sua iuueni iactasse crediderim, vt heredem filiam scriberet Hor. Serm. 2, 5, 48. Vt scribare secundus Heres. Heredem aliquem testamento scribere Hirt. Bell. Alex. c. 33. Regem Populo Rom. Laudes atque Gratias scripsisse Gell. 3, 8. Libellum scribere Ouid. ex Pont. 4, 13, 19. Libertatem seruo scribere, est, Ei libertatem testamento relinquere Vlpian. in l. Si seruum D. de acquir. vel omittenda hered. Cic. pro Rosc. Amer. c. 25 Eius porro ciuitatis sapientissimum Solonem dicunt fuisse eum, qui leges, quibus hodie quoque vtuntur, scripserit. Cic. de Legib. 2, 10 Nec si regnante Sext. Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris, idcirco non contra illam legem sempiternam Sext. Tarquinius vim Lucretiae Tricipitini filiae attulit. Isthoc Nomine dum scribo Plaut. Curc. 3, 39. *i. dum ei cauco per syngraphum ob acceptam pecuniam. Conf. Barth. ad* Stat. Theb. 2 p. 249. Nummos alicui scribere, *Per mensae scripturam dare: vt ait Budaeus.* Plaut. Asin. 2, 4, 34. i e. Nummos non praesentes soluere, sed pro his in certum diem soluendis per scriptum se obligare. *Vid. Turneb. Adu. 4, 13.* Donat. *ad* Terent. Adelph. 2, 4, 13. *Vid.* PERSCRIBO, RESCRIBO. Scribere Exercitus tres Liu. 6, 32. *Sic 8, 6* Duobus scriptis exercitibus. *Add. 42, 10.* Idem 10, 25 Quatuor millia peditum, et sexcentos equites scribere in animo est. *Et 35, 2* Cum militem ab se ipso scriptum adiecisset *etc.* Cic. Fam. 3, 3 Censebant enim omnes fere, vt in Italia Supplementum meis et Bibuli legionibus scriberetur. Cic. Verr. 3, 77 De qua muliere versus plurimi supra tribunal et supra praetoris caput scribebantur. *Conf.* Horat. Epist. 2, 1, 111. ¶ 6 Scribere, *vt γράφειν, pingere significat etiam* Stat. Silu. 1, 1, 100 Apelleae cuperent te scribere cerae, *i. dignus es, qui ab Apelle pingaris. Et* Silu. 1, 3, 9 Visa manu tenera tectum scripsisse voluptas. *Et* 3, 1, 94 Scripto viuentes limine ceras. *Sic etiam composita* Describere, Exscribere, Transscribere. Plin. 35, 10 *de Nicomacho pictore*, Scripsit et Apollinem et Dianam, deumque Martem in Icone sedentem. *Vnde et* Picturam legere *dicimus.* Virg. Aen. 6, 33 — Quin protinus omnia Perlegerent oculis. *Tanto minus mirum, si* scribere *est sculptura vel caelatura literas exarare*, vt Nep. 4, 1, 4.

SCRIBENS, entis. Partic. Consilium scribentis inuenire Iustin. 2, 10, 16. Penna scribente ad sidera tollere Martial. 9, 14. Gaudent scribentes Horat. Epist. 2, 2, 107.

SCRIPTVS, a, um. Partic. Cic. de Diuin. 1, 62 c. 18 Nonne vt C. Gracchus filius eius scriptum reliquit, duobus anguibus domi comprehensis aruspices conuocauit? *Add.* Nep. 9, 5, 4. *et* 23, 8, 2. Cic. Acad. 4, 129 Cuius, vt scriptum video, princeps Xenophanes, quem modo nominaui, deinde eum secuti Parmenides et Zeno. Diligentissime scripta Quinctil. 1 prooem. Scriptum ad parotidas Scribon. 162. *de epithemate.* Scripta in hoc libro Id. 58. Notae scriptae ad fratrem Ouid. ex Pont. 3, 2, 90. *i. epistola.* Absumere igne scriptos libellos Ouid. Trist. 5, 13, 61. Diem scriptum proferre, *i. definitum* Sen. Herc. fur. 190. Scriptum, Lapidem esse ait, et ita vocari, Antistius Labeo in agro Menullino, vbi Scribae diuinam rem facerent. Festus.

SCRIPTVM, i. n. *Substantiue varie accipitur.* Naeuianis scriptis intelligi potest Cic. de Cl. Orat. c. 15. Veterum scriptorum Musae Catull. ad Manl. f. 66, 7. Copia magna scriptorum Catull. 66, 33. Antiquissima scripta Hor. Epist. 2, 1, 28. Electissima scripta Poëtae pessimi Catul. in Annal. Volusii 34 (37) 6. Nefaria scripta Catull. ad Fundum 42, 18. Optima scripta Graecorum Hor. Epist. 2, 1, 28. Regale scriptum Tragicis cothurnis Ouid. Trist. 2, 553. *i. Tragoedia.* In scripto essem crebrior, *i. in scribendo, in literarum officio* Cic. Att. 1, 19 *pr.* Abdicare sese scripto Piso *apud* Gell. 6, 9. *i. Officio scribae renunciare. Contrarium* Facere scriptum. *Sed melius Gronou.* scriptu. Ouid. de Arte Am. 1, 469 Si non accipiet scriptum, illectumque remittet. Adire aliquem scripto Tacit. Hist. 4, 39. Debueram scripto certior esse tuo Ouid. Epist. 6, 4. Dicere de scripto, *vid.* DE Praepositionem. Ouid. de Arte Am. 3, 481 Ah quoties dubius scripti exarsit amator. Facere scriptum, *Scribam esse* Gell. 6, 9. *Vid.* SCRIPTVS, ûs. Vt mea tibi scripta Mittam Cic. Fam. 1, 9. Mandare scriptis, *vid.* MANDO. Peccare scripto Quinctil. 3, 5. Recitare scripta Hor. Serm. 1, 4, 75. Relinquere scriptum aliquid Quinctil. 6, 1. Sequi scripta oculis Idem 2, 5. Tradere aliquid scripto Quinctil. 1, 5. ¶ 2 Scriptum, *Substantiue idem significasse antiquis videtur, quod* linea, *vt nempe a γράφω scribo, est γραμμή, quod* lineam *notat. Huius rei duo vestigia sunt in primis*, ludus duodecim scriptorum, *et diminutum* scriptulum, *de quibus iam agemus.* Ludus *ergo* duodecim scriptorum *diserte hoc nomine vocatur a* Quinctil. 11, 2, 38 An vero Scaeuola in lusu duodecim scriptorum (seruorum *vulgo, sed* Scriptorum *edit. Lond. et. Burm. et mea Gesneri, suffragante MS. Bodl. ap. Hydium de Nerdil. p. 10*) cum prior calculum promouisset, essetque victus, dum rus tendit, repetito totius certaminis ordine, quo dato erasset recordatus *etc. Nimirum licebat retract calculum male datum, vt mox videbimus. Etiam* Cic. de Orat. 50 *de eod. Mucio*, pila bene et duodecim scriptis ludere, *quam le nem ex libris optimis erut P. Victorius* V. L. 5, 13. *Non audie Pearcius, qui* Scriptos *lapides s. calculos intelligit. Nihil tale Fe quem laudat. Quin* Scripta *sunt* lineae *in* tabula *s.* alueo *lusorio forum malis.* Ouid. Art. 3, 363 Est genus in totidem tenui ra ne redactum Scriptula, quot menses lubricus annus habet. *A dubites, exstat* vetus Epigramma *in Pithoei Collectione p. 134 edit. po p. 160 prior. cui lemma appositum*, de tabula, Discolor ancipiti sul ctu calculus adstat, Decertantque simul candidus atque rubens *(sic pro monstroso* praeueus, *vidit Salmasius ad* Vopiscum *p. 758 Ha)* Qui quamuis parili scriptorum tramite currant, Is capiat palm quem bona fata *(Gron. de Pec. Vet. 3, 15 p. 234 malit* bene iacta*)* vant. *Sunt ergo* Duodecim scripta *totidem lineae, quibus diuisu* Alueus. *Adhibentur* calculi *diuersi coloris: ii ponuntur et promo tur, id est* dantur, *ad* numeros, *qui talis iactantur, ita tamen,* dando *locus sit arti, in iactando certe esse non debeat, sed* alea *vere Vid. h. v. Hoc tangit* Ouid. Art. 2, 203 Seu ludet, numerosque iactabit eburnos; Tu male iactato, tu male iacta dato. *Diser* Ter. Ad. 4, 7, 21 Ita vita est hominum, quasi si ludas tesseris. S lud, quod maxime opus est iactu, non cadit: illud quod cecidit te, id arte vt corrigas. *Huc itaque pertinet illud de Scaeuola apud bium*, Quo dato erasset. *Et illud* Ciceronis in Hortensio *apud* 2, 781 Itaque tibi concedo, quod in duodecim scriptis olim, vt ca lum reducas, si te alicuius dati poenitet. *Graphica descriptio ius ludi est* Auson. Professor. 1, 25 *vbi* Mineruio *eandem memoriam buit, quam* Cicero *paullo ante* Scaeuolae Mucio,

Vidimus et quondam tabulae certamine longo
Omnes, qui fuerant enumerasse bolos.
Alternis vicibus quae praecipitante rotatu
Fundunt excisi per cana buxa gradus:
Narrantem fido per singula puncta recursu
Quae data, per longas quae reuocata moras.

Excisi gradus *sunt* Pyrgus *s.* Turricula. Puncta *sunt ipsi* numeri *per* puncta *notati in talis.* Reuocata *sunt* reducta. *Sed legi etiam meretur* Vetus Epigramma *e MS. editum a Salmasio ad* Vopisci Procu *p. 744* Hack.

In parte alueoli pyrgus velut vrna resedit
Qui vomit internis tesserulas gradibus.
Sub quarum iactu discordans calculus exit
Certantesque fouet fors variata duos.
Hic proprium faciunt ars et fortuna periclum,
Haec *(ars)* cauet aduertis casibus, illa *(fortuna)* fau
Composita est tabulae nunc talis formula belli,
Cuius missa facit tessera principium.
Ludentes vario tum exercent praelia fato,
Russeus an nitidus praemia sorte ferat.
Pascitur a multis auide damnosa voluptas,
Ne foedet glisceus otia segnities.
Hoc opus inuentor nimium Palamedis amauit,
Et parili excellens Mucius ingenio.

Ad hunc lusum pertinet etiam locus Petronii c. 33 Sequebatur puer ci tabula terebinthina, et crystallinis tesseris: notauique rem omniu delicatissimam: pro calculis enim albis ac nigris aureos argenteosq habebat denarios. Interim dum ille omnium testorum (*i.* calculoru iter lusu consumit *etc. Sic vltima legit Gronouius l. c. p. 233 pro* in lusum. *Haec de* duodecim Scriptorum *lusu primus docuit et eru tione multa e Graecis praesertim probauit* Salmasius *l. c. Addidi emendauit quaedam loco, quem ipsum quoque laudauimus Gronouius. caeteris vid.* ALEA: *et conf.* Isidor. Orig. 18, 60 - 68.

SCRIPTVLVM, i. n. *Diminutum e* Scripto. *Ratio nominis te ea, quod* lineam *minimae diuisionis in pede Romano notaret.* S ptum *autem γραμμήν, i.* lineam *esse, modo vidimus.* Scriptulum *non* scripulum *aut* scrupulum *cum habent libri optimi, vid.* Victor. L. 5, 13. *tum inde probatur, quod Graeci γράμμα vocarunt, et nota signarunt ex prima, vel primis duabus, illius vocabuli literis corrup quas notas dant Gronouius de Pec. Vet. 3, 15 p. 395. Eisenschmid Bernardus etc. Graeci tanto magis γράμμα dixerunt, quod est, vt h ra Alphabeti, ita vnciae scriptulum pars quarta et vicesima.* Q. Rh mnius Fannius de ponderibus 25 Grammata dicta, quod haec vigin quatuor in se Vncia habet: tot enim formis vox Graeca notatu Horis quot mundus peragit noctemque diemque. Volus. Mae *apud Gron.* p. 397 Vnciae diuisio fit — in Scriptula viginti q tuor. *Caeterum mature usus loquentium hanc vocem corripiendo c rupit.* Fannius v. 9 Semobuli duplum est obolus, quem pondere plo Gramma vocant, Scriptum nostri dixere priores. *Et sic s per (forte pro* scriptum) scriplum *posuit vt* saeclum. *Antiquitat illius corruptionis satis etiam indicat* Charis. l. 1 p. 81 Scriptulum, qu nunc vulgo sine T dicunt, Varro in Plautorino dixit. Iden Annali, Nunum argenteum conflatum primum a Seruio Tullio cunt. Is quatuor Scriptulis maior fuit, quam nunc est. Caper de Orthogr. p. 2246 Scriptula dicendum est, non Scripu *Itaque* Scripula *et Poet.* Scripla *forte antiquitate erroris se tueri possu* scrupula *quidem recentioris barbarici sunt.* Cic. Att. 4, 16 *de B tannia*, Etiam illud iam cognitum est, neque argenti scripulum e vllum in illa insula. *Sic MSS.* Martial. 4, 89 *Iam Hadrian Iunius obseruauerat* argenti sex scriptula: *et sic ediderat* Scriueri *Tamen posteriores* scrupula *reduxere. Sic etiam* Ouid. Med. fac Profuit et marathros bene olentibus addere myrrhis Quinque traha marathri scrupula, myrrha nouem, *reliquit Burm. Et Torrent* Val. Max. 4, 4, 9 Eadem gens (Aelia) nullum ante scrupulum argen habuit, quam Paullus *etc. Nos* scripula *reliquimus apud* Columel lam 5, 1, 8 *sqq. quod in Florentinis MSS. obseruauerat Politianus, ca alii dedissent* scrupula. *Idem plane facium* Varron. de R. R. 1, 10, *Quibus locis ad mensuram agri et partes iugeri refertur. Nempe hab iugerum, vt as*, scripturla 288. *Ad pondus pertinent* Col. 12, 23, Sex scripula picis. *Et* 12, 28. 1 Scripula gypsi octo. *In* Plinio scr pulum *ita inualuit, vt plerisque locis retinuerit etiam Hardumus v.* 33, 3 f. 13 Ita vt scrupulum auri valeret sestertiis vicenis, *vbi tamen m net esse in MSS.* Scripulum. *Quum* 19, 1 f. 4 Scripula *in ipso contex Plinii dedit. Variatur etiam in genere* Prisc. de Ponder. p. 134 Scripulus, filiquae sex. *Sic apud Fabrettum p. 96 est* Inscr SILVANAQVE HIC DORMIT. VIXIT ANN. XX MENS. III. HOR. IV. SCRVPVLOS VI.

CRIPVLARIS, e. Adi. Plin. 33, 8 f. 43. His coticulis periti cu e vena vt lima, rapuerint experimentum, protinus dicunt, quantu auri sit in ea, quantum argenti, vel aeris scripulari differentia, m abili ratione non fallente. *Sic etiam Hard. Sed pro* CRIPVLATIM, *quod fatetur esse in omnibus MSS. tamen reliqu idem Harduinus*, Scrupulatim quidem colligere ac miscere vires (*dicamentorum*) non coniecturae humanae opus, sed impudentiae est Pl. 22, 24 f. 56.

CRIPTVS, ûs. m. *Scribae officium.* Gellius ex Pison. Annal. 6, p n. Flauius Annii filius dicitur tabulas posuisse, scriptu sese abdi- a.. *Alii codices habent* Scripto. Scriptum facere; *i. Exercere cripturam, Scribam agere* Liu. 9, 46 *pr.* Censorium Scholiast. rnal. 5, 1. Quaestorius Auctor vitae Horatii, *qui nonnullis vi- ere esse* Suetonius. *Conf. Rutgerf. in Notis Horatianis; Ruben. t. 2, 28.*

CRIPTO, āre Frequentat. *Laudatur* Hor. Serm. 1, 6, 122 Aut g lecto, Aut scripto, quod me tacitum iuuet. *In quem versum sic er it* Vet. Scholiast. Lecto producta syllaba enunciare debemus, u frequentatiuum est, ab eo quod est Lego. *Bentleio autem* Lecto t scripto *haud paullo elegantius sunt Ablatiui Participiorum* Lectus *et* obtus; *eumque illorum miserer, qui* Lecto *hic et* Scripto *verba esse ibunt, pro* Lectito *et* Scriptito, *quoniam (inquit) verba sunt inaudita, on vltimam barbariam releganda. Scribitur quidem* Non. 2, 781 c tat, constat esse rarum: *sed contextum orationis postu- at* cripta.

CRIPTĬTO, āre. [συγγραφέω] Frequent. *a* Scribo. Cic. nat 7, 12 *extr.* Et haec, et si quid aliud, ad me scribas, vel potius criptites. Idem de Orat. 1, 152 Neque ea quisquam, nisi diu n tumque scriptitarit, etiam si vehementissime se in his subitis di- ribus exercuerit, consequetur. *Conf.* Ibid. 2 c. 23. Ora- ices Cic. in Bruto c. 46. *Add.* Gell. 11, 8. Lactant. 1, 6. robus. Sat. praef.

CRIPTIO, ōnis. f. [συγγραφή, συμεώσις] *Actus scribendi.* ero *apud* Nonium 2, 807 Auarus foenerator spe lucri rem scriptio- ne uplicarat. *Add.* Idem 8, 16. Nulla res tantum ad di- ne um proficit, quantum scriptio Cic. de Cl. Orat. c. 24. Idem 9, 12 Oratiunculam pro Deiotaro, quam requirebas, habebam n um, quod non putaram: itaque eam tibi misi: quam velim sic e s, vt rem tenuem et inopem, nec scriptione magnopere dignam. pro Arch. 14 c. 6 Quam multas nobis imagines, verum etiam ad in andum fortissimorum virorum expressas scriptiones et Graeci et L ni reliquerunt. *Sic citabant. Sed iam diu est, cum editur* scriptore *vt* expressas *referatur ad* imagines. Idem de Orat. 2, 5 Illud au m est huius institutae scriptionis. Cic. Tusc. 5, 121 Ad Brutu nostrum hos libros alteros quinque mittemus, a quo non modo m ssi sumus ad philosophicas scriptiones, verum etiam lacessiti. Ci in Orat. 37 c. 11 Quoniam plura sunt orationum genera, eaque di rsa, neque in vnam formam cadunt omnia, laudationum, scripti um, et historiarum: *etc.*

CRIPTIVNCVLA, ae. f. Saluian. de Gub. Dei praefat.

CRIBILLO, āre. *vnde* CONSCRIBILLO, *nondum habet auctorem.*

CRIPTĬLIS, e. Adi. Ammian. 17, 8 Elementa scriptilia. *i. Quae scribi possunt.* Elementorum viginti quatuor scriptiles formae Idem 29, 1. Litera est mitium scriptilis vocis Vel. Longus in Orthogr. *sub init. Conf.* Diomed. p. 413.

CRIPTIONĀLIS, e. Adi. Ad scriptionem pertinens Mart. Capell. 1, 5.

CRIBA, ae. m. [γραμματεύς] *Qui scriptum facit, cuius munus est scribere.* Festus: Scribas proprio nomine antiqui et librarios et poetas vocabant. At nunc dicuntur scribae quidem librarii, qui rationes publicas scribunt in tabulis. Itaque quum Liuius Andronicus bello Punico secundo scripsisset carmen, quod a virginibus est cantatum, quia prosperius res Pop. Rom. geri coepta est, publice attributa est (et) in Auentino aedes Mineruae, in qua liceret scribis histrionibusque consistere, ac dona ponere in honorem Liuii, quia is et scribebat fabulas et agebat. *Hactenus* Festus. *Hoc autem docet*, Scribae *in illius legis verbis esse Poëtas. Sed* Liu. 2, 12 *de Cn. Mutio loquens*, Ibi quum militibus stipendia forte darentur, et scriba cum rege sedens pa fere ornatu multa ageret. *Et paullo post*, Scribam pro rege obuncat. Cic Fam. 5, 20 Ad ea quae scripsi commodius equidem possem de singulis ad te rebus scribere, si M. Tullius scriba meus esset. Scribae *siue* Librarii, *fuerunt diuersi a* Notariis, *vt* Librae *a* Notis. Notis *enim excipiebatur celerrime, quod deinde vulgaretur, vt ab omnibus legi posset*, Literis *describebatur.* Paullus l. 40 D. de Testam. milit. Lucius Titius miles notario suo testamentum secundum notis dictauit: et antequam literis praescriberetur (*an* prescriberetur?) vita defunctus est. *Sed tamen non tam qui ad describendum adhibebantur* scribae *dicti; hi enim potius* librarii: *quam, qui* leges, edicta, rationes, epistolas *etc. in scriptum referrent, vt adeo* nomen *iis, quos* Copistas *aut* Cancellistas *adeo, gradu paullo altiore, vocat Germania; sed cum iis, qui* Secretarii *dicuntur, comparandi sint. Hum* Decuriae *memorantur, de quibus vid.* DECVRIA n. 2. *Locus* Scribae *fuit* Cic. Verr. 3, 182 c. 78 *sq. et* pro Dom. c. 28. *Add.* Liu. 39, 6. *et* Nep. 18, 1, 5 *vnde constat*, Apparitorum *ex numero illos fuisse. Diuersa illorum genera et appellationes iam notamus.* CAPITON SCRIBAE AEDILITIO *Reinef.* Inscr. 11, 17. *Vid.* Turne Aduers. 11, 10. Aerarius, *vid. h. v.* AVGVSTALIS SCRIBA LIBRAR. Inscr. *ap.* Grut. p. 94 n. 11. Censualis r., *apud quem testamenta aperiebantur, publicabantur, seu actis insebatur* l. 18 C. de Test. Cubicularius Inscript. *apud Gruter.* p. 575, 7

IANVARIVS DOMITIANI CAESARIS
L. SCRIB. CVB CONTVBERNALI
OPTIMAE FECIT.

Epistolaris Inscr. *apud Gruter.* p. 577, 8

TI. CLAVDIVS ALCIBIADES. MAG.
A. BIBLIOTHECA. LATINA. APOLLINIS.
ITEM. SCRIBA. AB. EPISTVLIS. LAT.

Lugdunensis Inscr. *apud Gruter.* p. 582, 1

TI. CLAVDIO. TI AVGVSTI. LIB.
ARRIO. CLAVDIANO. SCRIB. LIBELL.

SCRIBA A LIB. PONTIFICALIBVS

Inscr. *ap. Gruter.* p. 578, 6. Naualis *vocabatur*, qui in naue apparebat, inter aliud genus scribarum minimae dignitatis habebatur, quod periculis quoque eius ministerium esset obiectum. Plautus, Non ego te noui, naualis scriba columbari impudens? siue quod columbaria in naue appellantur, in quibus remigent, siue quod columbariorum quaestus temerarius incertusque. Festus *voce* Naualis. Praetorius, *qui praetori apparebat.* Inscript. Iaderae,

C. MODIVS. S. C. R.
PR. VERRONA.
ANN. XX.

Quaestorius, *qui Quaestori.* SVLPICIANO SCRIBAE QVAESTORIO. Reinef. Class. 11, 16 *et* 120. *Not. vero, omnes, qui Magistratibus et Sacerdotibus publicis ministrabant*, Scribas publicos *et absolute* Publicos *appellatos fuisse.* Vetus Lapis *apud Gruter.* p. 306, 7 Q. INGENVVS. MAXIMIANVS. SCRIB. PVBLICVS. PONTIF. ET. CVRATOR. AERARI. Insanus scriba Hor. Serm. 1, 5, 35. Recoctus scriba Idem ibid. 2, 5, 56. *vid.* RECOQVO.

SCRIBĀTVS, ûs. m. *Scribae munus et officium.* Imp. Philipp. in l. Si ad scribatum C. de appellationibus. *Add.* l. 1 §. 2 ff. de muneribus, *cum notis.*

SCRIPTOR, ōris. m. [συγγραφεύς] *Qui scribit, siue texit epistolam, orationem, librum, opusue aliquod.* Liu. 1 Prooem. Etsi in tanta scriptorum turba, mea fama in obscuro sit. Donatus in Prologo Terentii, Indifferenter, *inquit*, omnis qui aliquid scripsisset, scriptor a veteribus dicebatur. Martial. 3, 20 An quae Neroni falsus adstruit scriptor? Cic. Att. 7, 16 Qui quum scriptor luculentus esset, tantas res, atque eas, quae in omnium manus venturae essent, Sestio nostro scribendas dederit. Idem de Orat. 1, 158 c. 34 Omnium bonarum artium scriptores ac doctores et legendi et pervolutandi. *Et* in Orat. 29 Vetustissimus ille scriptor et politissimus Lysias. Idem de Clar. Orat. 35 Scriptor subtilis atque elegans. Carminum scriptores Quinctil. 1, 5. Belli Troiani scriptor, *Homerus* Horat. Epist. 1, 2, 1. Artium scriptores Quinctil. 2, 13. Assiduus scriptor, *vid.* ASSIDVVS. Delirus inersque scriptor Horat. Epist. 2, 2, 126. Nobilium scriptorum auditor Idem ibid. 2, 19, 39. Scriptor, *simpliciter pro ho, qui scribit* Cic. Fam. 2, 4 Domesticarum rerum habes et scriptores et nuncios. Scriptor, *A manu seruus.* Cic. de Orat. 1, 136 Neque precibus vnquam, nec insidiando, nec speculando assequi potuit, *etc.* ex eius scriptore et lectore Diphilo suspicari liceret. Scriptor legum, *pro Legumlatore.* Cic. ad Brut. 15 Neque solum vt Solonis dictum vsurpem, qui et sapientissimus fuit ex septem, et legum scriptor solus ex septem.

SCRIPTORIVS, a, um. Adi. [γραφικὸς] *Vt*, Atramentum scriptorium Celsus 6, 4 *extr. al.* sutorium. Calamus scriptorius Idem 5, 28, 12. *de fistulis. Add.* Idem 7, 5 *et* 17. 8, 4.

SCRIPTVRA, ae. f. [γραφή] *Id quod scribimus.* Auctor ad Heren. 3, 27 Non sum nescius, quantum susceperim negotii, qui motus corporis exprimere verbis, et imitari scriptura conatus sum voces. Scriptura, *i. Scribendo.* Idem 4, . . Reliquum scripturae consumetur in exemplis. *i. Eius quod scribendum est.* Ter. in Prol. Adelph. 1 Postquam Poëta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari, *etc.* Diurna actorum scriptura Tacit. Ann. 3, 3. Cic. Fam. 15, 21 Quum vero ea, quae scriptura persecutus es, sine summo amore cogitare non potueris. Cic. Fam. 6, 7 Genus autem hoc scripturae non modo liberum, sed incitatum atque latum esse debere quis ignorat? Genus scripturae leue et non satis dignum summorum virorum personis Nep. praef. n. 1 *de libro suo.* Leuis scriptura Ter Phorm. Prol. 5. Scriptura, *pro Inscriptione.* Vell. Paterc. 2, 61, 3 Statuae aetatem scriptura indicat. ¶ 2 Scriptura, *pro Vectigali, quod percipitur e pascuis: vel ipsa ratio eorum, qui praesunt huiusmodi vectigalibus, qui* Magistri scripturae *dicebantur.* Ita neque ex portu, neque ex decimis, neque ex scriptura vectigal conseruari potest Cic. pro L. Manil. c. 6. Plaut. Truc. 1, 2, 42 Nam aduersum legem a me, ob meam scripturam, pecudem accepit, aeraque. A. Idem quod tu facis, faciunt reni male gerentes: vbi non est scriptura, vnde dent, incusant publicanos. *Pecuarii et qui greges habebant, certam in singula pecudum capita pecuniam pendebant publicanis pro pastione, quae pecunia* scriptura *vocabatur.* Cic. Att. 2, 10 P. Terentius meus necessarius operas in portu, et scriptura Asiae pro magistro dedit. *h. e. Portorio et scripturae Asiae magistri loco praefuit.* Idem Verr. 2, 69 In scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius. Ibidem, Portum autem, et scripturas eadem societas habebat. Asconius, Mancipes, sunt publicanorum principes, Romani homines, qui quaestus sui causa decumas redimunt, aut qui portoria, aut pascua publica: quorum ratio scriptura dicitur. Hi exigenda a sociis suo periculo exigunt, et Reipublicae repraesentant: prouidentes etiam in illa redemtione commodis suis. Cic. Attic. 5, 15 Magister scripturae et portus, quidam Lucius Carpinatius. *Vid.* MAGISTER.

SCRIPTVRARIVS ager dicitur, In quo vt pecora pascantur certum aes est, quod publicanus scribendo conficit rationem cum pastore. Festus. ¶ 2 *Substantiue* Scripturarius *est* magister scripturae, *vel certe*, qui *commentarium conficit eius vectigalis, quod* Scripturam *dici ostendimus.* Lucil. Sat. 26 *ap.* Non. 1, 17 Publicanus vero vt Asiae fiam, vt Scripturarius. *Non audiendus hic est* Nonius, *cum* Scripturarios, *inquit*, veteres, quos nunc tabularios dicimus, dici volunt; quod Scripturis vel commentariis omnia vel vrbium vel prouinciarum complecterentur. *De* vectigalium scriptura *sermonem esse*, publicani *adiecta mentio ostendit: et viderunt Turnebus atque Fr. Douza ad fragm.* Lucil. 26, 6. *et Burm. de Vectigal.* Pop. Rom. c. 4 p. 42. *et* c. 9 p. 140.

SCRIPTVRIO, īre. Sidon. Epist. 7, 18.

SCRIBONIA *gens, e qua v. g.* Scribonia, Libonis *filia, quae prius Augusti vxor fuerat.* Scribonius Consul Plin. 2, 35 *etc.*

SCRIBONIANVS, a, um. Adi. Tacit. Ann. 2, 27 Ala Scribouiana.

SCRINIVM, i. n. [σκρινίον, καβάτιον] *Armarium, capsa, in qua seruantur pretiosa ac secreta.* Plin. 7, 25 Captis apud Pharsaliam Pompeii Magni scriniis epistolarum. Ibid. 29 Inter spolia Darii Persarum regis vnguentorum scrinio capto, quod erat auro, gemmisque ac margaritis pretiosum. *Plerumque tamen libris et scriptis asseruandis adhibetur.* Hor. Epist. 2, 1, 113 — Et prius orto Sole, vigil calamum, et chartas, et scrinia posco. Librariorum scrinia Catull. 14, 17. Scrinium cum literis Sallust. Catil. 46 *extr.* Clausa scrinia Propert. 3, 6, 14. Compilare scrinia *alicuius* Hor. Serm. 1, 1, 120.

1, 1, 120. *plagii literarii descriptio.* Retegere scrinia Iuuen. Sat. 6, 277. Scrinia, *sunt Plutei, vel Loculi, in quibus acta Principum, libelli et commentarii asseruantur. De his* Scriniis Principum et scriniorum Magistris, *vid. Salmas. ad* Hilt. Aug. *saepius.*

SCRINIARIVS, i. m. *Qui scrinium custodit. In Iure Ciuili* Scriniarii *dicuntur, qui iidem* Chartularii *appellantur. Etenim chartae in scrinia referuntur, et ab* Scriniariis, *i. Scriniorum custodibus, custodiuntur. Vid.* l. vlt. C. de Castrens. pecul. *et* l. 8 *et* 10 C. de numerat. l. vlt. de appar. praefecti praetor. Alexander Vlpianum suum scriniarium appellat Lamprid. in Alex. c. 31. *Vide* l. vltima C. de testam. milit. Scriniarius ab epistolis, a libellis Inscriptt. *Add.* Isidor. 20, 9. *Sed omnia docet Iac. Gothofr. ad* Tit. C. Theod. (6, 11) de Magistris scriniorum, *et Paratitlo ad* tit. (8, 1) de Numerariis, Actuariis, Scriniariis *etc.*

SCRIPLVM, SCRIPVLVM, *vid.* SCRIPTVM *in* SCRIBO.

SCRIPVLA, *Vitis genus. vid.* SCIRPVLA.

SCROBS, scrōbis, m. *et* f. *secundum* Priscianum 7 p. 751 *extr. Sed frequentius Masculini.* [ὄρυγμα] *Sunt autem* Scrobes, *Fossiones vt putei vel foueae, intra terram manu factae ad vineas vel arbores conserendas, vel ad metalla et quaecunque alia fodienda.* Columel. 4, 1, 1 Nimium me profundos censuisse fieri scrobes. *Ibidem* 5 Contenti bipedaneo scrobe. *Ibidem* Melius consurgunt altioribus demissa scrobibus; nam bipedanei etiam prouincialibus agricolis vix approbari possunt. Idem 4, 15 Ex alto scrobe submersa perducitur ad vacantem palum. *conf.* Idem 7, 5. Plin. 9, 51 Mus marinus in terra scrobe effossa, parit oua, et rursus obruit terra. *Sic* Pallad. 1, 5, 5. Columel. 11, 2 Scrobes omnis generis, quos eris Autumno consiturus, hoc tempore praeparare oportebit (mensem Martium intelligit.) Eorum quaternarii, hoc est quoquouersus pedum IIII. si est commodum terrenum XIIII. ab vno fiunt: ternarii autem XVIII. Repletae scrobes Virg. Georg. 2, 235. Subactae scrobes Idem ibid. 2, 50. Inuertere scrobes oleis, *vid.* INVERTO. Scrobis *etiam in Nominatiuo dicitur* Columel. 5, 6, 8 Sed arboris maritandae causa scrobis viuiradici fieri debet latus pedum duorum. Ibid. c. 10 Sed scrobis clibano similis fiat. *Add.* 5, 5, 4. *in Var. Lect.* Non. 2, 207. *exempla profert masculini generis aliquot.* Virginalem effodientibus maritis Arnob. 4 p. 131.

SCROBICVLVS, i. m. Dimin. [ὀρυγμάτιον] *Ex* Varrone *adfert* Non. 3, 207. Plin. 21, 5 Atque ita in scrobiculis seruntur, heminis saccis circumfusis. Columel. 4, 15, 3 Et id quod a matre abscissum recens erit, confestim alte circumfoditur, et scrobiculo facto ad imum solum praeciditur. *Add.* Idem 5, 6, 8. *et* de Arbor. c. vlt.

SCROFA, *vel* SCROPHA, ae. f. [χοῖρα] *Porca, feta in primis, f. quae peperit.* Varro de R. R. 2, 4 Scrofa in sua quaeque hara, suos alat oportet porcos. Plaut. Capt. 4, 2, 29 *de pistoribus,* Eorum si cuiusdam scrofam in publico conspexero, *etc.* Columel. 7, 9, 7 Scrofae probantur longissimi flatus, et vt sint reliquis membris similes descriptis vetribus. *add.* Varr. 2, 4, 4. Candida scrofa Iuuen. Sat. 12, 73. Scrofa foecundior alba Idem 6, 176. *conf.* Plin. 28, 11. Gell. 18, 16. Apul. de Herb. c. 123 p. 369. Petron. c. 40. ¶ 2 *Est cognomen Tremelliorum.* Scrofa Tremellius *ponitur in* Varronis de R. R. 2, 4 *vbi de auo suo,* Auus, *inquit,* meus primum appellatus est Scrofa: qui Quaestor quum esset Licinio Neruae Praetori, in Macedonia prouincia relictus, qui praeesset exercitui, dum Praetor rediret, hostes arbitrati occasionem se habere victoriae, impressionem facere coeperunt in castra. Auus quum hortaretur milites, vt caperent arma, atque exirent contra: dixit celeriter se illos, vt scrofa porcos, disiecturum, id quod fecit: Nam eo praelio hostes ita fudit atque fugauit, vt eo Nerua Praetor, Imperator sit appellatus: et auus cognomen inuenerit vt diceretur Scrofa. Itaque proauus, et superiores de Tremelliis nemo appellatus Scrofa. Nec minus septimus sum deinceps Praetorius in gente nostra. *Hactenus Varro.* Macrob. Sat. 1, 6 *extr.* Tremellius Scropha cognominatus est euentu tali. Is Tremellius cum familia atque liberis in villa erat. Serui eius, cum de vicino scropha errarer, surreptam conficiunt. Vicinus aduocatis custodibus omnia circumuenit, ne qua efferri possit; isque ad dominum appellat, restitui sibi pecudem Tremellius, qui ex villico rem comperisset, scrophae cadauer sub centonibus collocat, super quos vxor cubabat, quaestionem vicino permittit. Cum ventum est ad cubiculum, verba iurationis concipit, nullam esse in villa sua scropham, nisi istam, inquit, quae in centonibus iacet; lectulum monstrat. Ea facetissima iuratio Tremellio scrophae cognomentum dedit. Scrofa *aliquis scripsit* de Re rustica libros, *quos* Plin. *allegat* 17, 23.

SCROFINVS, a, um. Stercus Marc. Empir. c. 4.

SCROFIO, *f.* SCROPHIO, onis. m. Scrophiones *dicuntur in re agraria, vbi duo fines cuneati iunguntur: vid.* Auct. Rei Agr. p. 147. 213. 225. 254. Scorosiones *appellantur* Frontino de Colon. p. 339. *et* 341 *Keuch.*

SCROFIPASCVS, i. m. [χοιροβοσκὸς] *Qui pascit scrofas.* Plaut. Capt. 4, 2, 27 Tum pistores scrofipasci qui alunt furfure fues.

SCROFVLA, ae. f. [γαγγάνη] *quid Morbi sit, vide* STRVMA, *ex* Cels. 5, 28, 7. Veget. Mulom. 2, 53, 1 Scrofulas *dici a* Scrofa *sus, palam est: quoniam eas Graeci ab eo animali χοιράδας appellarunt.*

SCROTVM, i. n. [ὄσχεον] *Pellis, quae testiculos continet, vid.* Celsum 7, 19 *et* 20. *vbi frequenter vsurpat.*

SCRVPĔDA, ae. *a Scauro pede, quasi* Scauripeda. Accius *apud* Varr. de L. L. 6, 3 p. 76, 10 Scraciae, scrupedae, strictabilae, tantulae. *Ad haec verba notat* Gellius 3, 3 Poetam delectatum faceta verborum antiquitate, meretricum vitia atque deformitates significantium, *vid. supra* SCRACIA. *Addit* Varro, Scrupedam Aurelius scribit Auscaripedam. Iuuentius Comicus dicebat a vermiculo pilosо, qui solet esse in fronde cum multis pedibus (*An forte et illae* Ασκαρίδες?) Valerius a pede ac scrupea. *Add. quae ponemus mox, voce* SCRVPEA.

SCRVPEVS, SCRVPOSVS, SCRVPVLVS, *vid. mox post* SCRVPVS.

SCRVPVS, i. m. [λίθαξ, λιθάριον] *Lapis minor, praesertim et asper calcatu.* Festus: Scrupi dicuntur Aspera saxa et difficilia attrectatu; vnde et Scrupulosam (*f.* scruposam) rem dicimus, quae aliquid in se habet asperi. *conf.* Serv. *ad* Aen. 6, 236. Scrupus sola creber iniqua asperat Auien. Descript. Orb. v. 503. Per omnes scrupos Petron. c. 79. ¶ 2 Scruporum lusus *potius est* Scriptorum. v. v. ¶ 3 Scrupus, [ἄθυγμα] *Acnigma apud* Gell. 12, 5 *legebat Petr Crinit. lib. 9 c. vlt. Sed est* Sirpus, *v. v.*

SCRVPŌSVS, a, um. Adi. [λιθακώδης] *Plenum scrupis.* Lucan. 5, 675 Scruposisque angusta vacant vbi littora saxis Imposuit terrae. Ager Apul. Flor. 2 p. 348. Scruposus, *Difficilis asper. Trito a viis. Vid.* Festus *modo laudatus voce* SCRVPI. Lucr. 526 Haudquaquam ratio scruposa relicta est. Saxum scr. sum Apul. 6 p. 187. Plaut. Capt. 1, 2, 82 Meus scruposam v. commeat viam. *conf.* Ammian. 20, 10. *et* 31, 18.

SCRVPEVS, a, um. Adi. [λιθακὸς] *Scruposus.* Ennius *ap.* l. 2, 769 Scrupeo inuestita saxo, atque ostreis squamae scaprent. *scabrent.* Virg. Aen. 6, 236 Spelunca alta fuit, vastoque immanhiatu, Scrupea tuta lacu nigro. Difficultas scrupea Auson. Epist. Technopaegnio praemissa. ¶ 2 *Substant.* Scr. Varr. de L. L. 6, 3 p. 76, 15 *statim post ea, quae modo in* SCRVPI *attulimus,* Ex eo ab Accio positum, Incuriosa itaque es, Menali; Reiicis abs te religionem scrupeam pone. *Sic Turnebus:* scrupeam imponas. *Hoc videtur tamen recte posse colligi,* scrup. *idem fere esse quod* scrupulum. *conf.* Tertull. de Pallio c. 4. Sid. Epist. 8, 6.

SCRVPVLVS, i. m. Dim. [ψῆφις, λιθὶς] *Proprie Lapillus brevis et asper, qui in calceo latens, nos laedit: pressusque pede, creat molestiam. Hinc metaphor.* Scrupulus, [ἀνοχύρωμα] *pro Solicitudine, dubitatione, et difficultate ponitur.* Ter. Phorm. 5, 7 (8) 30 Ea res tem obiit; e medio abiit, qui fuit in re hac scrupulus? scrupulo Columel. 5, 11, 1. *i. sine dubio.* Nec me tamen medio Carpebat scrupulus, contemplatione comminatae mihi mortis A Met. 6 p. 184. Odiosus scrupulus, *vid.* ODIOSVS *in* ODIV Cic. Att. 1, 15 At domesticarum quidem solicitudinum Aculeos on et scrupulos occultabo. Idem pro Rosc. Amer. 6 c. 2 Hunc ex animo scrupulum, qui se dies noctesque stimulat, ac pungit, vt E latis postulat. Idem Att. 5, 13 Exime quaeso, quoad potes, de domestico, scrupulum quem non ignoras. Ter. Adelph. 2, 2 Timet, inieci Scrupulum homini. Cic. pro Cluent. c. 28 tum iniectus est hominibus scrupulus et quaedam dubitatio, quid esset actum. Denique mihi quoque non paruam incussisti solicitudin immo vero formidinem, Iniecto non scrupulo, sed lancea Apul. M p. 107. Scrupulus vnus restat Ter. Andr. 5, 4, 37. *Pro scrupulosa diligentia* Apul. Apol. p. 291, 11 Qui magum, qualem isti dicunt in discri capitis deducit, quibus comitibus, quibus scrupulis, quibus cust bus perniciem caecam et ineuitabilem prohibeat. *Et* p. 305, 25 facti reus apud bonum iudicem scrupulo quaestionis liberatur, si r fuit ei ratio peccandi, *i. inquisitione.* ¶ 2 Scrupulus, Scrupulum, *vid.* SCRIPVLVM *sub* SCRIPTVM *ex* SCRIBO.

SCRVPVLŌSVS, a, um. Adi. [λιθακώδης] *Plenus scrupis.* Plaut. Capt. 2, 2, 82 Nam meus scrupulosam victus commeat vi *Scalig. et Gronou. hic legit* Scruposam. *Sic* Scrupulosae cotes (f posae *Lambin. et Bentl.*) *apud* Cic. Tusc. 4, 33 c. 14. *Et* Plin. 15 23 Caeterae suum pabulo gignuntur, scrupulosa corticis intra nuc quoque ruminatione, *i. diligenti, accurata. de castaneis.* Scru losus, *Solicitus et anxius.* Plin. Epist. 3, 5 Miraris, quod tot v mina, multaque in his tam scrupulosa homo occupatus absoluerit. *Plinio auunculo suo.* Disputatio scrupulosa Quinctil. 9, 1. Q rundam Fides aut simplicior aut scrupulosior Tertull. de Specta *pr.* Scrupulosissima saltatio Columel. 1 praefat. *i. Quae anxie et c cura et studio exercetur.* Profana philosophiae turba scrupulosissi cultu deos negligit Apul. de Deo Socr. p. 43. Ventorum paul scrupulosior obseruatio Plin. 18, 33.

SCRVPVLŌSE. Adu. [ὑπερακριβῶς] Columel. 9, 8 At qu dono vel aucupio contingunt minus scrupulose probantur, *i. minus xie, vid.* Plin. 8, 14. Scrupulosius, quam instituto fortassis c veniat operi, tractabo ventos Idem 2, 46. *Superl.* Scrupulo sime Disputare Augustin. Retract. 1, 19. — Explorare Apul. Me p. 114. — Requirere Colum. praef. p. 2. Minutius et scru losius scrutantur omnia Quinctil. 5, 14.

SCRVPVLOSĬTAS, ātis. f. [ὑπεροκρίβεια] Anxietas, d cultas Columel. 11, 1, 32 In hac autem ruris disciplina non desidera eiusmodi scrupulositas. *Vtitur et* Tertull. adu. Haeret. c. 27. adu. Psych. c. 2. *et* Apol. c. 7. Vlpian. Dig. 28 t. 3 l. 12.

SCRVPVLARIS, e. *vid.* SCRIPVLARIS *sub* SCRIPTV *ex* SCRIBO.

SCRVPVLATIM, *vid. ibidem.*

SCRVTA, orum. n. Pl. [γέντη Gloss. Gr. Lat.] *Attritae vsu s tes, dimidiatae strigiles, et iumentorum soleae, resixi claui, idque gen alia, quae vilissimi proxenetae venalia habent, quos antiqui scrutarios a pellabant. Cael. Antiq. Lect. 10, 56. Verbo, Veteramenta omnifaria, q cum vsu iam detrita sint, pretio item deminuta censentur.* Hor Epist. 1, 7, 65 Valia vendentem tunicato scruta popello. *conf. T vent. ad h. l.* Lucil. *apud* Gell. 3, 14 Quidni? et scruta quid vt vendat, scrutarius laudat Praefractam strigilem, solcam improl dimidiatam. Sidonius Apollinaris Epist. 7, 2 Nunc friuola quaeda nunc ludo apta virgineo scruta donabat. *Quo in loco sunt qui It gunculas pueriles operis dulciarii posse accipi, augurentur. Vid. Burm ad* Petron. cap. 62.

SCRVTARIA, ae. f. [γρυτοπωλία] *Scruta vendendi professio,* fagaria, coenacularia, lintearia Apul. Met. 4 p. 146, 17 Enimu vos bonae frugi latrones inter furta parua atque seruilia timidic per balneas et aniles cellulas reptantes, scrutariam facitis.

SCRVTARIVS, i. m. [γρυτοπώλης Gloss. Gr. Lat.] *Scrutor venditor* Gell. 3, 14. *vid. supra in* SCRVTA.

SCRVTARIVM, i. n. γρυτοπωλεῖον Gloss. Gr. Lat.

SCRVTILLVS, i. m. Isidor. Gloss. Scrutulus, vel Scrutillus ventriculus fartus. *conf.* Fest. *et ad eum Dacer. p. 518.*

SCRVTATOR, SCRVTINIVM, *vid. post* SCRVTOR.

SCRVTOR, āri. Dep. [ἐρευνάω, ἐξετάζω, μεταλλάω] *Inquiro* Plaut. Aul. 4, 4, 24 Euclio *cum dixisset,* Excute pallium — Ne inter t nicas habeas — ostende huc manum dextram, *etc. tandem* lam, *i quit,* scrutari mitto: redde huc. Idem Amph. 4, 2, 30 Scrutabo eho dic mihi, quis videor? Totum diem mecum scrutor Se de Ira 3, 36. Abdita terrae ferro scrutantes Lucret. 6, 80 Arcanum alicuius scrutari Hor. Epist. 1, 18, 37. Argumenta scr tari et quaerere Cic. in Partit. 8. Thracas praecedere iussera scrutarique Calles, ne occultus hostis in subeuntes erumperet Curt. 4, 13. Fretum scrutari Lucan. 2, 698. Ignem gladio scruta Hor. Serm. 2, 3, 276. Locos, ex quibus argumenta eruantur Ci de Orat. 2 c. 34. Mentes deûm scrutantur in extis Ouid. Met. 136. Orbem scrutari Plin. 5, 5. Cic. Fam. 10, 31 Tamen n quaquam tanta in mora est, quanta qui locis omnibus dispositi a

vtique parte ſcrutantur tabellarios et retinent. Disiectam ſtu-
item̃que Teſtudinem lanceis contisque ſcrutabantur Tac. Hiſtor.
3, 7, 5. *i. explorabant, vbi potiſſimum perrumpi poſſet.* Veſtigia
ſcrutari domini ſui dicitur canis Plin. 8, 40. *add.* Nep. 14, 11, 2. Tac.
An. 1, 61, 2. *et* Hiſtor. 3, 25, 4. Cic. pro Roſc. Amer. 97 c. 34
Nn excutio te, ſi quid forte ferri habuiſti: non ſcrutor, nihil ad me
attinet pertinere Idem Qu. Fratr. 1, 1. ¶ 2 Scruto,
adue dixerunt Veteres ἐρευνῶ, vid. Non. 7, 6. *et* Priſcian. 8 p. 799.
Hc Paſſ. Non niſi ſuppliciis aerioribus pernicioſa facinora ſcrutari
poſſe Ammian. 28, 1. *conf.* Varr. L. L. 4, 1.

CRVTANS, antis. Part. Scrutantem, num ira deorum ad tan-
tum nefas actus eſſet, ſubit, *etc.* Curt. 8, 2, 6. Scrutantibus, quid occu-
let, offendit Idem 8, 3, 12. Scrutantium eludere manus Petron.
c. 7. *Superl.* Militaris rei ordinum ſcrutantiſſimus Ammian. 30, 30.

CRVTANTER. Adu. Ambroſ. Epiſt. 40 Scrutanter diſcutere.

CRVTĀTVS, a, um. Partic. Paſſ. Aur. Vict. Or. Gent. Rom.
Scrutatis omnibus latebris. Qui futurus ſit colligebant, velut
ſcitatis veteribus libris Ammian. 15, 8. *Item actiue.* Curt. 6,
5, 7 Ille venantium modo latibula ſcrutatus. *conf.* Idem 9, 9, 5.

CRVTATIO, ōnis. f. Seneca de Vita beata c. 23 Ita dico, ſi
aut et ſecurus ſcrutationem populo praebuerit, *i. Permiſerit ſua ſcru-
tanda.* Odioſa ſcrutatio Gell. 9, 10.

CRVTĀTOR, ōris. m. [ἐξετασής] *vt*, Pallidus ſcrutator auri
Lucan. 4, 298. Stat. Silu. 3, 1, 84 Quodque legit merſus pelagi ſcru-
tator Eoi. *i. Vrinator ſcrutans vniones in mari Indico. conf.* Quinctil.
Inſt. 18. Cauſarum intelligibilium Ammian. 20, 3. Cordis
ſcrutati Paullin. Natal. Felic. 3, 7. Sueton. Claud. c. 35 Reliquo au-
tem tempore ſalutatoribus ſcrutatores ſemper appoſuit. Sueton.
Vaſp. c. 12 Conſuetudinem ſalutantes ſcrutandi manente adhuc bello
ciuili omiſerat.

CRVTĀTRIX, īcis. f. Alcim. Auit. 2, 326 — Scrutatrix
malorum.

CRVTABILIS, *vnde* Inſcrutabilis.

CRVTINO, āre. Vulg. Int. 4 Eſdr. 16, 63 *et* 65.

CRVTINIVM, i. n. [ζήτησις Gloſſ. Lat. Gr. ἐξερώτησις Ono-
maſt.] *Inueſtigatio.* Apul. Met. 9 p. 237 Poſtremum magiſtratibus
obſtitit obſtinate denegantem ſcrutinio detegere. Ammian. 29, 2
ſcrutinia ſupellectilis.

S C V

SCVLCAE, arum. f. Plur. *i. Excubiae.*

SCVLCATOR, *ſ.* SCVLTATOR, oris. m. *Speculator, ap.* Ve-
gel. re Milit. 2, 15 *et* 17. *quanquam variante lectione. conf. Turneb.*
Ad. 24, 12. *vid.* EXCVLCATOR.

SCVLCATORIVS, a, um. Adi. Naues Caſſiodor. Var. 2, 20. *conf.*
Sca. de Milit. p. 224.

SCVLNA, ae. f. *Antiquum verbum et* ſordidum *dictum* quaſi Se-
quina: quem qui elegantius loquuntur Sequeſtrem appellant. Vtrum-
que vocabulum a ſequendo factum eſt: quod eius, qui electus ſit
vtique pars fidem ſequatur. *Haec* Gell. 20, 11. *conf.* Macrob. Sat.
2, *Buchner. ad* Prudent. Hymn. de Nat. Chr. p. 25 *et* 26.

SCVLPO, pſi, ptum, ĕre. [γλύφω, γλάπτω] *Caedendo imaginem*
aliquam effingere. Plin. 36, 4 Marmore ſculpendo primi omnium
inclaruerunt Dipoenus et Scyllis, geniti in Creta inſula. *Alii legunt*
Sculpendo. Ebur ſculpſit mira arte Ouid. Met. 10, 248. Scalpo,
non Sculpo *dici debere, auctor eſt* Diomedes p. 374. *Locum damus in*
SCALPO.

SCVLPTVS, a, um. Partic. [γεγλυμμένος] *vt*, Animalia ſculpta
Lucan. 3, 224. E ſaxo ſculptus Cic. Acad. 4 c. 31.

SCVLPTOR, ōris. m. [γλυφεύς] *Qui ſculpit.* Plin. 36, 5 Iam
ſummo in Chio inſula Malas ſculptor, deinde filius eius Micciades, *etc.*
Id. 12, 13 Sculptores et pictores vtuntur. *Alii legunt* Scalptores.

SCVLPTVRA, ae. f. [γλυφή] *Eſt ars, quae auro, argento*
aere, ferro, ligno, ebore, marmore, vitro, gemmis opera diuerſa efficit.
Plin. 36, 4 ſ. 77 Habent in ſculpturis facilitatem. *Sic* 35, 12. Vitruu.
4, *cum not Philandri.*

SCVLPTILIS, e. Adi. [γλυπτός] *vt*, Opus ſculptile Ouid. ex
Pont. 4, 9, 28. *add.* Tertull. adu. Gnoſt. c. 2.

SCVLPTVRATVS, a, um. Fortunat. Carm. 9, 15 Et ſculptu-
rata luſit in arte faber.

SCVLPONEA, ae. f. *Apud* Catonem de R. R. c. 59 Calceamento-
rum genus eſt: Fulgentius de Priſc. Serm. c. 21 Sculponeas *explicat*
Deos eſſe plumbo ligatos, *quod ita poteſt accipi, vt proprie ſint lora,*
qui ſ retinciantur pedes, quare etiam ad pulſandum et batuendum os aptae
ſint, quorſum vtitur hac voce Plautus Caſ. 2, 8, 59. *Locum damus in*
BALVO.

SCVLPONĀTVS, a, um. Adi. Sculponeis calceatus dicitur a
Vatione in Serano; Dum in agro, inquit, ſtudioſius ruror, adſpicio
Ptolemum ſculponeatum bigas ſequi cornutas, *etc.* Non. 2, 731.

SCVRRA, ae. m. [ἐυσμος, γελωτοποιὸς, ἐυτράπελος Gloſſ. Lat. Gr.]
Scurra *dictus eſt, vt quidam volunt*, a ſequendo, quod et tenuioris for-
tunae homines, et caeteri alioqui, qui honoris gratia proſequerentur
quempiam, non antecedere, ſed ſequi ſint ſoliti, Feſtus. *Itaque*
Scurra *nihil aliud fuit, quam Sectator aut Pediſequus; neque primum*
ſtrictum ſenſum habebat, ſed Homines denotabat vrbano otio aſſuetos,
et iocandum, ridendumque aptos. Plaut. Moſt. 1, 1, 15 Tu vrbanus vero
es, deliciae populi, rus mihi tu obiectas? Epid. 1, 1, 13 T. Scurra es.
S. Eo te eſſe quidem hominem militarem. Trin. 1, 2, 165 Quam vrbani
illi ciues, quos ſcurras vocant, *vid. Gronou. ad h. l. add.* Plaut. Curc. 2,
3, 1 *Poſtea, cum otioſi diuites effuſos riſus ex omni materia quaererent,*
adeque in omnem licentiam iocandum ſtudia erumperent, male audire Scur-
rarum *nomen coepit, et iis ſolis attribui; qui riſum ab audientibus captant,*
non habita verecundiae ratione aut dignitatis. Cic. Fam. 9, 20 *pr.* Me
autem a te, vt ſcurram velitem, malis oneratum eſſe, non moleſte
ferre *v. h. l. Graeu. et Gronou.* Idem pro Quint. 55 Memini, vetus
eſſe, ſcurra multo facilius diuiteſcere, quam patremfamilias fieri poſſe.
Ita de Carbone *vt, videtur, . . .* quoniam frequentiſſime vſus eſt io-
cis et nocentiſſimos ſaepe hoc dicendi genere tutatus eſt, ſcurra ab
omnibus iocis ſuis eſt dictus. *Et* Verr. 3, 146 Albam habebo iudicem,
eum hominem, qui ſe ipſe ſcurram improbiſſimum exiſtimari vult, qui
a ſcurris potius ſemper gladiator, quam ſcurra appellatus ſit. Arri-
pere maledictum ex ſcurrarum conuicio Cic. pro Mur. c. 6. *add. Grut.*
ad l. Facetus non parum ſcurra Cic. pro Quint. c. 3. Fa-
cetus ut ſcurra Iuuen. 13, 111. Fugitiuus ſcurra Iuuen. Sat. 13, 111. Im-
probus atque petulans ſcurra Cic. pro Cluent. . . . Hor. Epiſt. 1, 18, 4
Vt matrona meretrici diſpar erit atque Diſcolor, infido ſcurrae diſta-
bit amicus. Idem Epiſt. 1, 15, 28

Maenius — vrbanus coepit haberi,
Scurra vagus, non qui certum praeſepe teneret:
Impranſus non qui ciuem dignoſceret hoſte,
Quaelibet in quemuis opprobria dicere faecus.

Plin. Epiſt. 9, 17 Scurrae, cinaedi, moriones menſis inerrabant: —
ſi quid molle a cinaedo, petulans a ſcurra, ſtultum a morione pro-
fertur. Cic. de Nat. Deor. 1, 93 c. 34 Zeno — Socratem
ipſum, parentem philoſophiae, Latino verbo vtens, ſcurram Atticum
fuiſſe dicebat. *Zeno hic Sidonius, ille Epicureus eſt. Add.* Lactant. 3,
10, 15. ¶ 2 Scurrae etiam vocabantur, *Qui geſtu et imi-*
tatione (vt mimi et geſticulatores) riſum mouere conati ſunt. Sic Phae-
drus 5, 5, 27 Scurram *vocat, qui porcelli vocem imitabatur.* Scur-
rae mimarii Capitol. in Vero c. 8. — mimici Idem in Maximin. c. 9.
conf. Scalig. ad Catull. Epigr. 19. ¶ 3 Scurra, *vt* Aſſecla,
vt Buccellarius *etiam ſatellitem, et cruentarum operarum miniſtrum ſignifi-*
cat. Lamprid. Heliog. 33 Occiſus eſt per ſcurras, et per plateas
tractus eſt ſordidiſſime. Idem Alex. Seuero 61 Vnus ex Germa-
nis, qui ſcurrarum officium ſuſtinebat, ingreſſus — Cui Alexan-
der, Quid eſt, contubernalis? —— At ille — ad contubernales
ſuos venit, eosque ad durum principem interimendum exhortatus eſt:
qui ſubito plures armatique ingreſſi, inermes et obſiſtentes contruncа-
verunt. *Satellites igitur fuerunt hi* Scurrae, *corporis cuſtodes, quos*
contubernales *ſuos honoris cauſa Imperator appellet, etc. Vid. Salmaſ.*
ad vtrumque locum, in primis ad poſteriorem. Add. Carpzou. de Ari-
ſtone p. 458 *ſqq. vbi omnem* Scurrae *ſignificationem perſequitur.*

SCVRRVLA, ae. m. Dimin. Arnob. 6 p. 206 Vrbanus ſcur-
rula. Apul. Met. 10 p. 246.

SCVRRĪLIS, e. Adi. [βωμολοχικὸς] *Ridiculum cum humilitate,*
leuitate. Cic. de Orat. 2, 239 c. 59 Ne aut ſcurrilis iocus ſit, aut mimicus.
Dicacitas ſcurrilis et ſcenica Quinctil. 6, 3. Luſus ſcurriles Va-
ler. 7, 8, 9. Strepitus ſcurrilis Auctor Philomelae v. 34.

SCVRRILĪTER. Adu. [βωμολοχικῶς] Plin. Epiſt. 4, 25 Quid
hunc putamus domi facere, qui in tanta re, tam ſerio tempore, tam
ſcurriliter ludat? Iuſtin. 24, 6, 4 Scurriliter iocatus.

SCVRRILĪTAS, ātis. f. [βωμολοχία] *Vrbanitatis exceſſus pro-*
cax et petulans dicacitas. Auctor Dialog. de Orat. c. 22 Foeda et
inſulſa ſcurrilitas.

SCVRROR, āri. Dep. [βωμολοχέω] *Scurram agere.* Hor. Ep. 1,
17, 19 Scurror ego ipſe mihi, populo tu.

SCVRRANS, antis. [βωμολοχῶν] Hor. Epiſt. 1, 18, 2 Si bene te
noui, metues — Scurrantis ſpeciem praebere profeſſus amicum.
h. e. Turpiter adulantis. Porphyrio.

SCVTALE, SCVTARIVS, *etc. vid.* SCVTVM.

SCVTĪCA, ae. f. [σκυτάλη] *Flagellum ex pelle.* Martial. 10,
62 Scuticaque loris horridis Scythae pellis, Qua vapulauit Marſyas
Celenaeus. Habenis ſcuticae tremefactus Ouid. Epiſt. 9, 81. Ru-
bere ſcutica Iuuen. Sat. 6, 478. Hor. Serm. 1, 3, 117 Nec dignum
ſcutica horribili ſectere flagello.

SCVTILVS, a, um. Adi. Tenue, et macrum, et in quo tantum exilis
pellicula cernitur. Paullus Feſti. Feſti *fragmentum nimis corruptum.*

SCVTRA, ae. f. [χαλκίον Gloſſ. Lat. Gr.] *Vaſis genus.* Cato
R. R. c. 157, 11 Vbi in ſcutra feruefeceris. Plaut. Perſ. 1, 3, 8
Commiſce mulſum, ſtruthea, coluthraque appara bene et in ſcutris
concaleat et calamum iniice. *In quem locum tradit Camerarius, a*
Scutris *duci forma diminutiua* Scutulas, *vt a* Culcitra *dicitur* Culcitula.
Certe a Mitra *fic fit* Mitella, *a* Capra Capella. Seruius *ad* Virg. Georg.
1 *a* Scaturire *deducit, ſed minus recte. a σκύτρα Siculorum pro χύτρα,*
Salmaſius ad Vopiſc. Car. p. 861 *Hack. Quidquid ſit de etymologia,*
vas non profundum valde, ſed planum videtur fuiſſe, cum mediocri mar-
gine, in quo facile calefieret iniecta. Conuenire mihi videbatur cum
Belgarum Schotel, *quae Germanis aliis eſt* eine Schüſſel. Cato de R.
R. 157, 11 Vbi in ſcutra feruefeceris, ſub ſellam ſupponito pertuſam,
eo mulier aſſidat, operito, circum veſtimenta eam dato. Vulg.
Int. 1 Reg. 7, 45 Scutras *reddidit, quae Graecis ſunt* ἑψήτρα, *a cale-*
faciendo, vt videtur, et ipſa dicta.

SCVTRISCVM, i. n. [ἀγγεῖα γένος] *Vaſis genus apud* Catonem
10, 2. *et* 11, 3. *In inſtrumento oliueti et vineae.*

SCVTVLA, ae. f. *Parua* Scutra, *vt vidimus ſecundum Camera-*
rium. Sed Videndum de Priſcian. 3 *extr.* Hic canis, haec Canicula:
hoc ſcutum, vel *haec ſcuta*, id eſt forma rotunda, *ſcutula*, et *ſcutella.*
Lucilius in VI. *(Douſa ad VII. refert* n. 22) Scutam ligneolam cerebro
infixit. *Popma ad* Caton. 10, 2 Scutram *legit: qua auctoritate, non*
dixero. Certe apud Priſcianum ab Aldo, Caeſario et Putſchio Scutam
editum. Scutum *firmat* Conſentius p. 2027 *extr.* Poſitiuo *hoc ſcutum*
dicis: ſi diminuas, ſcutella facis: *nempe primum* Scutula, *deinde ex*
hoc ſcutella. *Eſt ſane ſimilitudo inter* ſcutum, *quo tegitur latus, ſ.* cly-
peum, *et inter patinam, ſ. lancem. Modus Syllabae mutatur etiam*
in aliis. Patella *certe vel ſimile vas ex argento fuit, de quo* Martial. 8,
71 Beſſalem ad ſcutulam ſexto perueniemus anno, *Pondus indicat.* Id.
11, 32 Sic implet gabatas, paropſidasque, et leues ſcutulas, cauasque
lances. ¶ 2 *Ad diuerſa* ſcutularum *in menſis poni ſolitarum*
forma ductum videtur, vt etiam ad ſimilitudinem variarum rerum ſignan-
dam adhibeatur. Tac. Agric. 10 Scutulae oblongae Britanniam
comparat: eſt autem forma illa, ſi quatuor lineis rectis includere tentes,
trapezium. *Et eſt alioquin res eadem* Trapezium, ὀλοπλέγον σχῆμα,
aheno cognatum (vid. Pollux 10, 105 ſq.) et ſcutra, ſcutula, ſcutella.
Scutulas *fuiſſe maculas in vetibus dictas, colliginus ex vſu nominis* ſcu-
tulatus. *Vtrum veſtium* ſcutulae *maculae retiformes fuerint, a quibus*
ſcutulatae *dicuntur, quod placet Scaligero Coniectan p. 67; an* virgae
vt probabile facit Salmaſ. ad Vopiſc. p. 571 et 861 Hack. non facile di-
xerim. Quin placet illud, quod ipſe Salmaſius monet, etiam maculatum
retiformium ſeriem virgam eſſe: et quis non vidit rhombos, certe in ſcur-
rarum et morionum veſtibus, diuerſicolores in virgas diſpoſitos? Tanto
magis placuit nomen cum, vt mox videbimus, ſcutula *etiam* Scytale *ſ.*
virga fit. Scutularum *nomine in hac re vſus eſt* Prudent. Hamart.
290 Gaudent et durum ſcutulis perfundere corpus. Plin. 8, 48
ſ. 74 Plurimis liciis texere, quae polymita appellant, Alexandria inſti-
tuit; ſcutulis diuidere Gallia. *Voluit, credo, aliud dicere, quam virgas.*
Porro in pauimentis, vt marmora et teſſeras, ſic ſcutulas, *rhombos arbi-*
tror, commendant Vitruu. 7, 1. *et* Pallad. 1, 9; *vel rhombordes, de*
quo vix dubitandi locus eſt: ſed obſcurum, quid ſibi velit Vitruu. 10,
17 *in balliſtae deſcriptione, niſi quod ibi quoque rhomboidis quiddam velut*

per nebulam videre mihi videor. Plin. 17, 15 f. 26 Emplaſtri *f. emplaſtrationis rationem tradens*, Nitidiſſima in parte — exemta ſcutula — cortici, imprimitur ex alia cortex par cum ſui germinis mamma *etc.* *Addit deinde menſuram*, cortices ſcalpro excidi quatuor digitorum longitudine et trium latitudine. Colum. 5, 11, 10 Emplaſtrum *vocat illum corticem*, qui parti delibratae conueniat. *Sic etiam* Pallad. Iun. 5, 3. Plinius *paullo poſt l. c.* exemtam cortici teſſellam vocat: *eadem nempe ratione, qua in pauimentis iſta iungi et miſceri obſeruanimus. Ergo qui* ſcutulam *dicit, nec rotundum dicit ſimpliciter, neque quadratum, neque rhombum etc. Sed aliquid horum, loco et ordine ſuo poſitum.* ¶ 3 Scutulam *dixere quae Graecis σκυτάλη eſt, cylindrum, baculum teretem.* Caeſ. B. C. 3, 40 Quatuor biremes ſubiectas ſcutulis impulſas vectibus in interiorem partem transduxit. Scutulae *ſunt cylindri, palangae.* Iſo in Gl. Prud. Hamartig. 290 Scutula, virga, baculus. Gloſſ. Cyr. *σκυτάλη* ſcutula. *Ab hoc torro eſt* Scutulatus, *de quo mox.*

SCVTELLA, ae. f. Dimin. *ex* Scutra. [*παροψίδιον*] *Genus vaſis cibarii.* Cic. Tuſc. 3, 45 c. 19 Eripiamus huic aegritudinem. Quomodo? collocemus in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, hedychrum incendamus, demus ſcutellam: dulciculae potionis aliquid videamus et cibi. *Vid.* SCVTRA. *Add.* l. 19 §. 10 de auro, arg. mundo *etc.*

SCVTVLATVS, a, um. Adi. Scutularum *formas habens, idem fere quod* maculoſus. *Certe in reti* ſcutulae *eaedem eſſe debent, quae* maculae. *De eo, quod aranea texit* Plin. 11, 24 Quanta arte celat pedicas ſcutulato rete graſſantes, *etc.* Veſtis ſcutulata *virgatane ſit an maculis retiformibus diſtincta, modo in* SCVTVLA n. 2 *diſputatum eſt. Iam auctoritates ponimus. Igitur* Plin. 8, 48 Iſtriae, Liburniaeque pilo propior quam lanae, pexis aliena veſtibus, et quam Salacia ſcutulato textu commendat in Luſitania. Iuuen. Sat. 2, 97 Caerulea indutus ſcutulata, aut galbana raſa. Palladius Martio 13 Colores hi praecipui, albineus, ruſſeus, murteus, ceruinus, gilbus, ſcutulatus, albus, guttatus, candidiſſimus, niger, preſſus. *De coloribus equorum loquitur. Videtur autem* Scutulatus equus, *qui nunc vulgo pomulatus vocatur: maculis rotundis inſignis.*

SCVTVLVM, *vid. in* SCVTVM.

SCVTVM, i. n. [*ἀσπίς, σάκος, θυρεὸς*] *Clypeus, niſi quod hic fere aereus,* ſcutum *vero dictum ἀπὸ τῆ σκύτος, id eſt a pelle, quod non ſine pellibus fiat. Vid.* CLYPEVS. *Mirabilem etymologiam Varronis damus in* SECTVRA. *Certe Polybius ſcuta Romana* [*θυρεὰς*] *ex duplici linteo taurino glutine compacto, inductaque pelle vitulina, componit, margineque ea et vmbone ferreo munit. Vid. Lipſ. de Mil. 3, 2.* Plin. 35, 3 Scutis enim qualibus apud Troiam pugnatum eſt, continebantur imagines. Caeſ. Bell. Gall. 5, 43 Quo percuſſo et exanimato, hunc ſcutis protegunt hoſtes, et in illum vniuerſi tela coniiciunt. Cic. Tuſc. 2, 54 c. 23 Ignauus miles ac timidus ſimul ac viderit hoſtem, abiecto ſcuto fugiat quantum poſſit. Quinctil. Decl. 3, 12 Vides munitum gladio latus —— inſcriptum in ſcuto C. Marii nomen, totum denique virum Martio habitu horrentem. Hic tibi cultus proſtituti videtur? Scutorum impulſus, *vid.* IMPELLO. Fulgentia ſcuta Virg. Aen. 8, 98. Longa ſcuta Idem ibid. 8, 539. Caelare ſcuta auro, *vid.* CAELO. Incumbere in ſcuta, *vid.* INCVMBO. Ponere Auct. de Bello Hiſp. c. 13. Reclinare ſcuta Virg. Aen. 12, 130. Reiicere ſcutum *eſt fugientium, et tergum aduerſus tela ſequentia munire volentium.* Cic. de Orat. 2, 294 c. 72 Ita cedere, vt non modo non abiecto, ſed ne reiecto quidem ſcuto fugere videar. Idem Tuſc. 2, 54 c. 23 Ignauus miles ac timidus, ſimul ac viderit hoſtem, abiecto ſcuto fugit. *Conf. Gron. ad* Cic. Fam. 10, 30. Vitare periculum ſcuto Caeſ. Bell. Ciuil. 2, 35. Scutus, Maſculino genere dixit Turpil. Demiurgo, Quia non minus res hominem, quam ſcutus tegit. *Ex* Non. 3, 233. *Etiam* Scuta, ae. *Vid. Priſciani locus, quem damus in* SCVTVLA *mox ab initio.* Scutum eleganter pro quouis Praeſidio. Liu. 3, 63 Scuto magis vobis quam gladio opus eſt, *Vox Legatorum Senatus ad plebem.* Scutum imperii, *agnominatus* Fabius Cunctator *ap.* Flor. 2, 6, 27.

SCVTALE, is. n. *quid eſſet apud* Liu. 38, 29 *quaeritur. Ponamus verba:* Centum funditores — acciti — *Eorum funda* eſt non ſimplicis habenae, *i. non ſola et ſimplici habena ſine loro conſtat, cuius vnaquaeque pars lapidem accipere poſſit,* vt Balearica aliarumque gentium funda: ſed triplex *(tribus ſcutulis coriaceis ſibi impoſitis)* ſcutale *(mediocriter cauatum quiddam ad inſtar parui ſcuti)* crebris futuris duratum, ne fluxa *(fluctuante)* habena *(vbique plana et aequabili)* volutetur in iactu glans; ſed librata cum fecerit *(in ſcutali, tanquam ſinu quodam aut fundo in ipſa excuſſione impulſa a duro et valde elaſtico ſcutali)* velut neruo *(tormenti)* miſſa excutiatur.

SCVTARIVS, i. m. [*ἀσπιδοποιὸς* Gloſſ. Cyr.] *Qui ſcuta facit.* Plaut. Epid. 1, 1, 35 Id modo videndum, vt materies ſuppetat ſcutariis. Scutarius *fuit et Miles, qui Principem comitabatur.* Zoſ. 3, 29. *Conf.* Suet. Aug. c. 56. Ammian. 20, 5 *et* 21 *etc.*

SCVTARIVS, a, um. Adi. [*ἀσπιδάριος*] Veget. 2, 11 In Romana militia habebant fabricas ſcutarias et loricarias, quibus armorum genera fociabantur.

SCVTĀTVS, a, um. Adi. [*ἀσπιδοφόρος*] *Scuto tectus et munitus.* Cic. Philipp. 2, 108 c. 42 Agmine quadrato cum gladiis ſequuntur ſcutati milites, ſicas portari videmus. *Vid.* Liu. 28, 2. Virg. Aen. 9, 370. Caeſ de Bell. Gall. 1, 39.

SCVTIGERVLVS, a, um. Adi. *Scutum geſtans.* Scutigerulum Plaut. Caſ 2, 3, 44 *pro Armigero vſurpat, nempe pro eo ſeruo, qui* ſcutum *domini gerit,* Qui (malum) homini ſcutigerulo dare lubet.

SCVTVLVM, i. n. Dimin. [*ἀσπίδιον*] Cic. de Nat. Deor. 1, 82 c. 29 Cum pelle caprina, cum haſta, cum ſcutulo, cum calceolis repandis: *habitus* Iunonis Soſpitae.

S C Y

SCYATHOS, *vid.* SCIATHVS.

SCYBILITES, ae. m. [*σκυβελίτης*] Vinum dulce, in Galatia naſcens, muſti ſaporem referens *apud* Plin. 14, 9 f. 11. *Sic Hard. Legebatur ante* Cibilites.

SCYDRA, *Oppidum Macedoniae, in ora Heraclea* Plin. 4, 10.

SCYLACAEVM, i. n. *Oppidum Calabriae; de quo* Virg. Aen. 3, 553 Gaulonisque arces, et naufragum Scylacaeum. *Al.* Scyllaeum; ſed vide Turneb. Aduerſ. 19, 21. Valer. Flacc. Argon. 3, 36 Spumoſumque legunt fracta Scylacaeon ab vnda. *al.* Scylaceon vnda.

SCYLLA *Herba, vid.* SCILLA.

SCYLLA, [*Σκύλλα*] Scylla, Niſi Megarenſium regis filia *f.* contra quos dum deuictis iam Athenienſibus pugnaret Minos, proj filii Androgei interitum, quem Athenienſes et Megarenſes dolo n verant, adamatus a Scylla eſt Niſi filia: quae, vt hoſti poſſet placi comam purpuream parenti abſciſſam ei obtulit: quam Niſus ita hab rat conſecratam, vt tamdiu regno potiretur, quamdiu illam habui intactam. Poſtea et Scylla a Minoë contemta, vel dolore, quod c tenita eſſet, vel quod quaſi parricida a Minoë ad puppim religata ſta ſit, in auem Cirin conuerſa eſt: et Niſus exſtinctus, deorum c miſeratione in aquilam piſcariam [*Haliaeetum*] mutatus eſt, quae a hodie flagrant inter ſe magna diſcordia. *Haec* Seruius *ad* Ecl. 6, *Ipſe* Virg. Georg. 1, 405 Et pro purpureo poenas dat Scylla capi *Vid. fabulam apud* Ovid. Met. 8 pr. *narratam, vt e Seruio poſuim Sed* ¶ 2 Virg. in Ciri 46 ſqq. *contra illos Poëtas diſputat, qui rin, Niſi filiam, pro Scyllaeo monſtro habeant. Totus locus huc pe net: plures enim de Scylla ſententias commemorat, et illam, quam pr ſuimus, toto carmine exſequitur. Viderint itaque, qui Virgilio eam dicant, quomodo concilient illud* Ecl. 6, 74

Quid loquar, aut Scyllam Niſi, aut quam fama ſecuta eſt
Candida ſuccinctam latrantibus inguina monſtris
Dulichias (*Vlyſſis*) vexaſſe rates, et gurgite in alto
Ah! timidos nautas canibus laceraſſe marinis.

Nempe etiam altera eſt Scylla, *de qua* Seruius l. c. Scylla Phorci et Ch teidos Nymphae filia pulcherrima. Hanc quum amaret Glauc marinus deus, dum ipſe amaretur a Circe, et illam contemneret, irata fontem, in quo ſe Scylla ſolebat abluere, infecit venenis, quem cum deſcendiſſet puella, media ſui parte in feras mutata eſt. C dam Scyllam hanc a Neptuno amatam dicunt, et per Amphitrit coniugem Neptuni, metuentem pellicis formam, venenis Circes monſtrum marinum eſſe mutatam. *Copioſius more ſuo narrat* O Met. 14 *pr.* Conf. Virg. Cir. 66 ſeqq. *qui ſe ſum fabulae ita vid exprimere* 77

Seu vero, vt perhibent, forma cum vinceret omnis
Et cupidos quaeſtu paſſim ſpoliaret amantes
Piſcibus & canibus rabidis vallata repente
Horribiles circum vidit ſibi ſiſtere formas.

Conf. CHARYBDIS. Hanc poſtea Glaucus deam marinam fe quae claſſem Vlyſſis et ſocios euertiſſe narratur. Caerulea Scylla V Aen. 5, 122. Informis Virg. Aen. 3, 432. Rapax Ouid. Epiſt. 12, Vorax Catull. 62, 156. Propertius *ex ambabus vnam fecit*, 4, 4 Quid mirum in patrios Scyllam faeciſſe capillos, Candidaque in ſae inguina verſa canes? Lucret. 5, 890 Aut rapidis canibus ſuc ctas feminarinis Corporibus Scyllas. Biformes Scyllae V Aen. 6, 286.

SCYLLAEVS, a, um. Adi. [*Σκυλλαῖος*] *vt,* Monſtra Scylla Stat. Silu. 5, 3, 280. Litora Scyllaea Ouid. Met. 15, 702. Scylacea. Rabies Scyllaea. Virg. Aen. 1, 200. Vndis S laeis clauditur Italia Lucan. 2, 433.

SCYLLAEVM, i. n. [*Σκύλλαιον*] Promontorium, in Peloponne *vt* Plin. 3, 5 *Straboque lib. 6. teſtantur, ſed ſinu Argolico juxta Hern nem, quo Scylla Niſi filia fluctibus iecta creditur. Eſt et Oppidi* Brutiorum in Italia Pomponius Mela 2, 4.

SCYLLIAS, *vel* SCYLLIS [*Σκυλλίας*] *Herodoto lib. 8 Vir quidam Sc naeus, omnium ea tempeſtate hominum optimus vrinator, qui etiam in naufr gio ad Pelium facto, multam pecuniam Perſis ſeruauit, multa et ſibi lucrat eſt: hunc Pauſanias Scyllin vocat, de quo inquit Scyllis Scyonaeus hor cum Cyane filia claſſis Perſicae, qua Xerxes Graeciae bellum intulet anchoras natando vrinandoque praecidit ad Pelidum montem et Sepi Magneſiae: idque ſignum in Apollinis templo poſitum ab Amphyctionu quod erat commune Graeciae concilium, a Neronе principe Romam tr latum. Hinc intelligimus* Plin. 35, 11 Androbius pinxit Scyllin ance Perſicae claſſis praecidentem. ¶ 2 *Scalptor egregius.* Plin. 3 Marmore ſcalpendo primi omnium inclaruerunt Dipoenus et Scyllis niti in Creta inſula.

SCYMNVS, i. m. [*σκύμνος*] *ſignificat Catulum leonis, vt a rum ferarum* Lucret. 5, 1035 At catuli pantherarum, ſcymnique leoni

SCYPHVS, i. m. [*σκύφος*] *Vaſis potorii genus, quo veteres ſunt in conuiuiis.* Cic. Verr. 4, 54 Hinc illa Verrea nata ſunt, hinc conuiuium Sextum Cominium protrahi iuſſit, in quem ſcyphum manu iacere conatus eſt. Plin. 33, 11 L. vero Craſſus orator duos ſc phos Mentoris artificis manu caelatos feſtertiis centum habuit. Ca latus Scyphus, *vid.* CAELO. Capaciores adfer huc puer ſcyph Hor. Epod. 9, 33. Inter ſcyphos Cic. Fam 7, 22. *in vino f. conui* Faginus ſcyphus Tibull. 1, 11, 8. Nati in vſum laetitiae H Carm. 1, 27, 1. Sacer ſcyphus Valer. Argon. 2, 272. Virg. Aen. 8, 2 ¶ 2 Macrob. Sat 5, 21 *extr.* Scyphus Herculis poculum eſt ita, Liberi patris cantharus — non ſolum, quod is heros bibax fu perhibetur; ſed etiam quod antiqua hiſtoria eſt, Herculem poc tanquam nauigio, immenſa maria tranſiſſe. — Ego tamen arbitr non poculo Herculem maria transuectum, ſed nauigio, cui ſcyp nomen fuit; ita vt cantharum, et carcheſium, et a cymbis deriu Cymbia aſſeruimus eſſe nauigiorum vocabula.

SCYRETICVM Metallum. Plin. 31, 2 In Scyretico metallo ar res quaecunque flumine alluuntur, faxa fiunt cum ramis.

SCYRI, Populi ſunt in Arabia, Indorum lingua loquentes, a Plin. 6, 23.

SCYRITAE, [*Σκυρῖται*] Gentes ſunt inter Nomadas Indos, q narium loco habent foramina tantum Plin. 7, 2.

SCYRON, *pro Gypſo poſitum inueniri notat Cael. Rhodig.* 15, *unde et* Scyra terra, *pro Alba dicatur.*

SCYROS, i. f. [*Σκύρος*] *Inſula eſt contra Magneſiam, in m Aegaeo, vna ex Cycladibus, Lycomedis regis patria, in qua eſt u eiusdem nominis.* Scopuloſa Scyros Stat. Achill. 2, 17. *In Achilles ſub puellari habitu adoleuit: atque Lycomedis regis filiam D damiam vitiauit, quae ab inſula et ipſa* Scyrias *eſt appellata.* Ouid. Arte Am. 1, 682.

SCYRIADES, [*Σκυριάδες*] *mulieres, ex* Scyro *inſula.* Sc Achill. 2, 147 Nec minus egreſſae thalamis Scyriades ibant Oſtenta choros.

SCYRIVS, a, um. Poſſeſſ. [*Σκύριος*] Ouid. Epiſt. 8, 112 Igna tetigit Scyria membra manu. Propert. 2, 9, 16 Scyria nec vid Deidamia viro. Pubes Scyria, A Scyro inſula Virg. Aen. 2, 47

SCYRICVS, a, um. [*Σκυρικὸς*] *Aliud* Poſſeſſiuum. *Vnde,* Sc ricum, Genus coloris caerulei Plin. 33, 7 *et* 8.

SCYRPVS, [*σπάρτη*] *vid.* SCIRPVS.

SYTĂLA, ae. *vel* SCYTĂLE, es. f. [σκυτάλη] *Bacillus est vel rotundus cylindrus, eadem quae* Scytula, *vbi vid. n. 3. Locum praeterea habet in epistola Laconica, quam copiose describit* Gell. 17, 9. *Breuiter*, circa furculum teretem — lorum — complicabant — Literas deinde in loro per transuersas iunctura rum oras — inscribebant. Id lorum — reuolutum ex furculo imperatori — mittebant — Ille furculo compari, quem habebat, — circumvolubat — atque ita literae per ambitum eundem furculi coalescentes rursum coibant, integramque epistolam et facilem legi praestabant. Hoc genus epistolae Lacedaemonii σκυτάλην appellabant. *Hunc* Sen. 4, 3, 4 Mittunt Lacedaemonii Legatos ad Pausaniam cum Scytala. *Ad Pausaniam Herculis* Scytalam *dictam, ostendit Nomen* Scytalosagittiger *v. v.* ¶ 2 *Genus serpentis forte inde dictum, quod longitudine instar bacilli iacere videatur.* Solinus 40 (27) Scytale, tanta pulchritudine fulget tergi varietate, vt notarum gratia videntes retardet: et quamuis iam reptando pigrior est, quos assequi nequit, miraculo sui capit, stupentes. In hoc tamen squamarum nitore hiemales exuuias deponi a ponit. *Add.* Lucan. 9, 717. Ammian. 22, 15. *Sed* pro Colum. 6, 17, 1 *quod vulgo legebatur* Mus araneus, quem σκυτάλην appellant, *recte in μυγαλῆν mutatum est. Nec sine causa dubites, an* σκυτάλην *subsituere oporteat* Plin. 32, 5 f. 19 Eadem vis contra venatorum omnium morsus, priuatim scytalen et angues.

SYTALOSAGITTIPELLIGER, i. m. *Quo nomine Hercules Scytalam appellat* Tertull. de Pall. c. 4 p. 19 *Salmaf. Hic* Scytala *est.*

SYTATVM, *vid.* SCHYTANVM.

SYTHES, [Σκύθης] Plin. 7, 56 Iouis filius, qui primus arcum sagittarumque vsum reperisse dicitur.

SYTHIA, ae. f. [Σκυθία] *Regio Septentrionalis, Europae atque Asiae: cui adsignabant, quidquid incognitorum ad Septentrionem populorum esset, vt* Indiae *omnia versus Orientem incognita.*

SYTHAE, arum. m. [Σκύθαι] *Populi Scythiam i. remotum Septentrionem incolentes.* Campestres Scythae Hor. Carm. 3, 24, 9. Sueui Scythae Hor. in Carm. saecul. 55. Vagi Scythae Sen. Herc. f. 1. 1.

SYTHICVS, a, um. Possess. [Σκυθικὸς] Cic. Tusc. 5, 90 c. 32 Scythicus amictui est Scythicum tegmen. Aura Scythica Ouid. Trist. 3, 10, 19. Gens Stat. Theb. 12, 519. Herba Plin. 25, 8. Mores Scythici Ouid. Met. 15, 285. Orbis Scythicus Idem Trist. 3, 10, 51. Poli Scythici sidera Martial. 6, 58. Pontus Scythicus Ouid. Trist. 3, 4, 46.

SYTHES, ae. m. [Σκύθης] *Idem qui* Scytha, *vt*, Anacharsis Scythes, *apud* Cic. Tusc. 5, 90. *et* Phaedr. Prol. 3, 53. Gelidus Scythes Hor. Carm. 4, 5, 25. Profugus Idem ibid. 4, 14, 42.

SYTHIS, idis. f. Patronym. [Σκυθὶς] Ouid. Met. 15, 360 Exercere artes Scythides memorantur easdem.

SYTHISSA, ae. f. Corn. Nep. 14, 1 Datames matre Scythissa nat.

SYTHICE, es. f. *Herba, quae cum ex Scytharum solertia cognita sit ab illis proprium nomen accepit.* Plin. 25, 8 Inuenere herbas et vniuersae gentes: Scythia primum eam, quae Scythice vocatur, circa Maeotin nascens, praeduleis. Idem 26, 5 Peucedani succus pectoris doloribus, et acorum subuenit, et ideo antidotis miscetur, tussi datum: Item Scythica herba. *Vid.* 27, 1.

SYTHON, onis. m. [Σκύθων] *Nomen viri, nescio cuius, quem Poetae fabulantur pro suo arbitrio modo in feminam sese commutasse, modo versus in virilem formam redisse.* Ouid. Met. 4, 280 Quid loquar, vt mendondam naturae iure notato Ambiguus fuerit modo vir, modo femina Scython.

SYTHOPŌLIS, is. f. [σκυθόπολις] *Vrbs in Decapolitana Syriae regione, nomen habens a* Scythis *in eam* deductis, *quam antea a* Liber patris nutrice ibi sepulta Nysa *dicebatur* Plin. 5, 18. *Sed* Scytopolis *non aspiratum, Libyae oppidum est, vt ex Polybistoris sententia tradit* Stephanus, Σκυτόπολις.

SYTHOTAVRI, orum. m. *Pl.* [Σκυθόταυροι] *Populi* Scythiae Tauricae *regionis iuga incolentes, qui vt* Solinus *refert* c. 20 *pro hostis aduenas caedunt. Meminit horum et* Plinius 4, 12.

SYZINVM, *Vinum*, cuius *(cum ex herba fieret)* obliterata ratio est Plin. 14, 16.

S E

SE. [ē] *Pronomen Accusatiui casus, a Sui, vid.* SVI. ¶ 2 Se, pro διὰ Graeca Praepositione, separatiua est: *vt* Separo, Seduco. Est iam abnegatiua, vt Securus, Sine cura. Praeterea *seorsum* fit Adverbium a *se*, vt a *de deorsum. Haec Priscianus 14 in fine.* ¶ *Etiam separatis vocibus* Se *dicebant veteres pro* Sine. Cic. de Legib. 2, 60 c. 24 Ast im cum illo sepelire vereue, se fraude esto. *Verba ex* legis XII Tabularum, *vt et illa apud* Gellium 20, 1 Tertiis nundinis partes secanto. Si plus minusue secuerint, se fraude esto. *Sic tum legendum, non* Sine, *quod vulgo Gelliani habent codices. Porro in primo exemplo* Im *Accusatiuus est antiquus pro* Eum, *a Nominatiuo* Is. ¶ 4 Se, *Particula, interdum valet Dimidium: vt in* Sesqui ra, Semodio, Semuncia. *Illuc respiciebant, qui* Se a Semis *vocabut* profectum *apud* Priscian. 14 *extr.*

S E B

SEBASTE, es. f. [Σεβαστὴ] *Vrbs Iudaeae, ante Samaria dicta, quam Herodes in honorem* Augusti Sebasten *i. Augustam appellauit. Autor Strabo 16. Meminit* Plin. 5, 13.

SEBASTĒNI, orum. m. *Pl. Samaritani a Sebasta, id est, Augusta ciuitate Iudaeae extremae. Eorum meminit* Iurisconsultus Scaeuola in l. De annuis legatis in P.

SEBENNYTVS, [Σεβέννυτος] *Stephano, Vrbs in Aegypto, vbi et pagus et amnis sunt cognomines. Vnde* praefectura *quoque* Sebennyticae, Σεβεννύτος νόμος, *et* Sebennyticum Nili ostium Σεβεννυτικὸν στόμα, *vocari constat, quod in duo alia diuiditur, scilicet* in Saiticum *et* Mendesium: *Herodotus l. 2* Non niti in Sebennytico Aegypti nomo charta, *i. papyrus* nascitur Plin. 13, 11 f. 21.

SEBĒTHOS, i. m. [Σεβήθος] *Fons apud Neapolim, cuius aqua vicinum decurrens, omnes fere vsus Neapolitanis praestat.* Stat. Silu. 1, 2, 263 — et pulchra tumeat Sebethos alumna. *Tabella marmorea Neapoli in muronum fundamentis reperta, quae habet,* P. MEVIVS EVTYCHVS AEDICVLAM RESTITVIT SEBETHO.

SEBĒTHIS, idis. f. [Σεβηθὶς] Virg. Aen. 7, 734 Nec tu carminibus nostris indictus abibis Oebale, quem generasse Telon Sebethide Nympha Fertur.

Item Adiectiue. Columel. 10, 134 Doctaque Partbenope Sebethide roscida lympha, *etc.*

SEBĪNVS, [Σήβινος] Lacus, quem facit fluuius Lollius apud Sarnicum, vallis Calepinae oppidum. Plin. 3, 19.

SEBVM, i. n. [σέβω] *vid.* SEVVM. *Vnde,*

SEBO, āre. Columel. 2, 22 Feriis autem ritus maiorum etiam illa permittit, far pinsere, faces incidere, candelas sebare: *legitur et* Seuare.

S E C

SECĀLE, is. n. *Frugis genus, quod, auctore Ruellio, Galli detrita vna littera* Seelam (Seigle) *vocant.* Plin. 18, 16 Id autem quod secale atque farrago appellatur, occari tantum desiderat. Secale Taurini sub Alpibus Asiam vocant, deterrimum, et tantum ad arcendum famem vtile: foecunda, sed gracili stipula, nigritia triste, sed pondere praecipuum. Admiscetur huic far, vt mitiget amaritudinem eius, et tamen sic quoque ingratissimum ventri est. Nascitur qualicunque solo, cum centesimo grano ipsumque pro laetamine est. *Haec Plinius. Vid. Ponted. ad* Colum. 2, 9, 14 *vbi* hordeum hexastichum *esse* Secale, *ostendit: cum Germanorum* Korn *s.* Roggen *conuenire ibi notauit.*

SECAMENTVM, SECARIVS, *vid.* SECO, āre.

SECĒDO, ssi, ssum, ĕre. [ἀναχωρέω, ἀποχωρέω] *Seorsum ire, vel Seorsum venire; Retrocedere.* Trabes pondere commoto secessere Stat. Theb. 12, 436. A lusu secedere Propert. 1, 10, 9. A corpore sensus secedent Catull. Argon. f. 62, 189. Secessit ab vrbe XVII millibus passuum *villa Plinii* Epist. 2, 17, 2. Secedere de via Plaut. Cure. 2, 3, 2. Secede huc Idem Capt. 2, 1, 23. Deinde secessi *deliberandi causa* Plin. Epist. 5, 1, 6. Secedere et secernere se a bonis Cic. in Catil. 1, 32 f. *extr. Est in primis ciuilis discordiae verbum, vt cum* in sacrum montem *Romani ciues* secessérunt Liu. 7, 40. Idem 27, 17 Eadem causa — relicto Asdrubale, secedendi in imminentes castris eius tumulos, *etc.* Secedunt, *qui ad tempus, vel perpetuo in otium et secretum se conferunt.* In hortos vacuum secedere Ouid. Trist. 4, 8, 27. Ad stilum secedere Quinctil. 1, 12, 12. Secedentem (ex vrbe in patriam Martialem) viatico prosecutus eram Plin. Epist. 2, 21, 2. Nec secedere nec studere me patiuntur negotia amicorum Idem 8, 9. *Sic* 1, 9, 3. 2, 11, 1. 3, 7, 6. 5, 15, 1. 7, 16, 2. *Sed* Sen. Epist. 117 *pr.* Antequam incipio secedere, et in aliam partem considere. *Translatum a discessionibus quae fiebant in Senatusconsultis.*

SECESSIO, ōnis. f. [παραχώρησις, μεταχώρησις] Cic. pro Muraen. 49 c. 24 Etenim te inquirere videbant tristem ipsum: moestos amicos, obsecrationes, testificationes, seductiones testium, secessionem subscriptorum animaduertebant. Cic. pro Ligar. 10 Secessionem tu illam existimauisti Caesar initio, non bellum. *Ciuilis nempe discordiae vox est, vt de verbo* Secedo *obseruauimus.* Liu. 7, 40 Nondum erant tam fortes ad sanguinem ciuilem, nec praeter externa nouerant bella: vltimaque rabies secessio ab suis habebatur. *Et deinde 41* Cautum est, ne fraudi secessio esset. *Indiscretum* Seditionis *et* Secessionis *verba adhibet* Caes. B. C. 1, 20 Milites secessionem faciunt. Tacit. Ann. 16, 22 Secessionem iam id, et partes, etsi idem multi audeant, bellum esse dictabat. ¶ 2 Secessiones, Narrationes dicebant Paullus Festi *ex eo fonte, vnde est* Insece, *v. v.*

SECESSVS, ūs. m. [ἀναχώρησις] *Proprie loci appellatio est, quem remotiorem, vel otio aptum sic indicant, siue ad tempus illo vtaris, siue plane ciuilibus negotiis in perpetuum renuncies: tum ipse ille vitae otiosae et priuatae tenor etc. Exempla rem declarabunt. Simpliciter Sinum secretiorem notat* Virg. Aen. 1, 163 Est in secessu longo locus. Secessus auium Plin. 10, 29. Magna ei praemia et secessus amoenos promittit Tac. Ann. 14, 62, 4. *i. agros, villas, in quas secedat, si velit. Sic* SECRETA. *Conf.* Suet. Ner. c. 33. *Sed* Carmina secessum scribentis et otia quaerunt Ouid. Tr. 1, 1, 41. Vita meliore magis in secessu fruare, quam in promtu Tertull. de Pallio c. 5. *De vita a negotiis aulicis forensibusque vacua,* Secessus Apolloniae Augusti Suet. in Vita c. 94. Rhodius Tiberii Tac. Ann. 4, 15, 2. Plin. Epist. 2, 13, 5 Ille meus in vrbe, ille in secessu contubernalis. *Et* Epist. 3, 15, 1 Petis vt libellos tuos in secessu legam. *Sic* 2, 17. 29. 3, 5, 14. 6, 10, 1. 6, 31, 2. 7, 9, 1. 8, 1, 3. 9, 10, 2. Secessu tegere nomen ingens, pares virtutes Plin. 9, 13, 3. Quando secessus mei non desidiae nomen, sed tranquillitatis accipient Plin. Epist. 2, 23, 4. *Sic* 6, 4, 2. Ex Secessibus ad honores meos adcucurrit Plin. Epist. 2, 1, 8. Secessum repetere et scribere aliquid Plin. Epist. 1, 13, 7. Idem ibid. 1, 3 Quin te in alto illo pinguique secessu studiis adseris? In secessibus agere, *i. Morari* Vlp. in l. Quid tamen §. Si arbiter iusserit D. de recept. arbit. ¶ 2 *Peculiaria sunt ista:* In Secessus studiorum excurrit Cicero Quinctil. 10, 5, 16. *i. declamauit, carmine lusit, dialogos scripsit.* Moras, et secessum, et silentium quaeret Quinctil. 10, 7, 2. *de eo, qui ex tempore dicere debet potius.*

SECENA, *vid.* SCENA n. 4.

SECEPISTA, *vid.* SECESPITA.

SECERNO, crēui, crētum, ĕre. [κρίνω, ἐκκρίνω] *Diuidere, separare, vt ea, quae cribri ope separantur.* Cic de Amicit. 95 Secerni autem blandus amicus a vero, et internosci tam potest adhibita diligentia, quam omnia fucata intimulata a sinceris atque veris. *Add.* Idem Catil. 1 *extr.* Dedit natura beluis et sensum, vt secernerent pestifera a salutaribus Cic. N. D. 2 c. 47. *Sic* de Fin 4, 63 Itaque illa non dico me expetere, sed legere: nec optare, sed sumere: contraria autem non fugere, sed quasi secernere. Varro de R. R. 2, 2 Arietes quibus lis vsurus ad foeturam, bimestri tempore ante secernendum et largius pabulo explendum. Aliquem populo secernere, *eximium facere* Hor. Carm. 1, 1, 32. E grege secernere Liu. 35, 14. *i. excipere.* Facultatem dicendi a maiore, ac magis expetenda vitae laude secernunt Quinctil. 2, 15. Iniquum secernere iusto Hor. Serm. 1, 3, 113. Cato c. 10 Pilum feminarium vnum, qui nucleos secernat, *h. e. Quo nucleos a putaminibus separet: de fabis.* Publica priuatis secernere Hor. de Arte Poët. 397. Res apertas a dubiis secernere Lucret. 4, 469. Voluptatem a bono secernere Cic. de Fin. 2, . . Est ratio secernendi, seorsumque

ſumque viuendi Lucret. 2, 472. Hor. Epod. 16, 63 Iuppiter illa piae ſecreuit litora genti : *deſtinauit, et ſepoſuit.*

SECRĒTVS, a, um. Partic. [ἐκκεκριμένος, κριτὸς] *Separatus.* Cic. de Nat. Deor. 2, 55 Habent igitur ſuam ſphaeram ſtellae inerrantes ab aetherea coniunctione ſecretam et liberam. Pars ab igne ſecreta Iuſtin 2, 1, 15. Secreta a voluptate humanarum quaedam ſimulacra virtutum Cic. de Fin. 2, 110 c. 33. Seiunctum et ſecretum ab inani Lucret. 1, 432. Secretum et extra vulgarem vſum poſitum Quinctil. 9, 3. Nec ſingillatim poſſunt ſecreta videre Lucret. 4, 87. Conſultant ſecretae, *i. Seorſum* Plaut. Bacch. 5, 2, 35. Firmabat domi ſecretus animum aduerſus ſuprema Tacit. Ann. 15, 59. ¶ 2 *Subſtantiua :* Aure ſecreta diuiſos ſtridere ſuſurros Hor. Serm. 2, 8, 78. Colloquium ſecretum Aur. Vict. de Viris Illuſt. Secretos vitare Congreſſus Tac. 14, 3, 1. Cubilia ſecreta Ouid. Faſt. 1, 427. Domus ſecreta Virg. Aen. 2, 299. Epiſtolae ſecretae et familiares Quinctil. 1, 1 p. 22. Iter ſecretum vitae Hor. Epiſt. 1, 18, 103. Interpretatio Linguae ſecretioris, quas Graeci γλώσσας vocant Quinct. 1, 1 p. 23. Cic. de Legib. 2 Loco publico priuatone, celebri an ſecreto, aliena ciuitate an tua, in caſtris an foro dicas, intereſt plurimum. Loca ſecreta petere Hor. de Arte Poët. 298. *Sed ad* Secretum iudicum *reſpicit* Ouid. ex Ponto 4, 9, 46 Haec *(mens)* modo te populo reddentem iura videbit, Et ſe ſecretis finget adeſſe locis. Secretiora Germaniae Tac. Germ. 41, 1. Libertus ex ſecretioribus Miniſteriis Idem Agric. 40, 2. Pabulationes ſecretiſſimae, *Longiſſime remotae* Col. 9, 4 *pr.* Queſtus ſecreti Tac. Ann. 3, 17. Studia ſecreta Quinctil. 2, 18. *Superl.* Inuadit etiam ſeeretiſſimos Tumultus Sen. Epiſt. 92 *pr.*

SECRĒTVM, i. n. *Pro Seceſſu.* Plin. Epiſt. 3, 1 Quam pulchrum illud, quam dulce ſecretum, quantum ibi antiquitatis. Captare ſecretum Sueton. Oth. c. 10. Crebra cum amicis ſecreta Habere Tacit. Ann. 13, 18, 3. Deſiderare ſecretum Sueton. c. 10. Secretum Petenti dedit, denegauit Idem Tib. c. 26 *extr. et* Calig. c. 23. Petito ſecreto futura aperit Tac. Hiſtor. 2, 4, 3. Venire in ſecreta Ouid. Met. 13, 555. Sumere ſecretum Sueton. Domit. c. 13. Stilus ſecreto gaudet Quinctil. 10, 7, 16. *Et* 10, 3, 30 Quare in turba, itinere, comitiis etiam faciat ſibi cogitatio ſecretum. *Sed paullo ante* ſ. 27 Eſt tamen lucubratio, quoties ad eam integri et refecti venimus, optimum ſecreti genus. Sed ſilentium, et receſſus, et vndique liber animus *etc.* Secretum agens Suet. Tib. c. 60. *i. ſolus. quod* c. 40 *dixerat* Secreti licentiam nactus. Animus etiam ſecretum ſuum ſanctius faciat Sen. Epiſt. 11. Primus ac Varus crebris nunciis ſalutem et pecuniam et ſecreta Campaniae offerre Vitellio Tac. H. 3, 63, 4. ¶ 2 Foecundiora nemora lucosque, ſicut orientis ſecretis, ita et occidentis inſulis terrisque ineſſe crediderim Tac. Germ. 45, 9. *Vid.* SECESSVS. Secretum, [ἀπόῤῥητον] *pro re ſecreta, et ſeparata, quam apud nos tacitam ſeruamus :* Quinct. 11, 1, 30 Profert enim mores plerumque oratio, et animi ſecreta detegit. Ouid. Met. 2, 556 Et legem dederat ſua ne ſecreta viderent. Mentis ſecreta ore confuſo exſerit Senec. Herc. Oet. ſ. 4. Eſt mihi libertas tecum ſecreta loquendi Ouid. Met. 9, 558. Occulte ſecretum Senec. Hippol. ſ. 7. ¶ 3 Secretum iudicis *vel* iudiciale *ponitur pro loco iudicii etiam in clara luce poſito, ſed nempe gradibus, vt tribunal, vel cancellis etiam ſeparato et a turba munito. Vid.* Ammian. Marcellin. 15, 7 p. 97 *Gron. it.* l. 14 C. de teſtibus. *Heſych.* σέκρετον συνέδριον. *Gloſſae Nomicae* σέκρετον δικαστήριον. *Conſiderari etiam poteſt* Caſſiod. Var. 11, 6. *Hinc dicti quidam miniſtri* a Secretis l. 5 C. qui militare poſſunt *extr. Sed alia ſunt* Secreta iudiciorum Vlpiani l. 41 pr. ad L. Aquiliam, *nempe teſtamenti tabulae* ante tempus publicatae. *Legetur, ſpero, non ita multo poſt inter opuſcula noſtra libellus, quo* Secreta, Secretaria, *et* Secretarii *quatenus huc pertinent, illuſtrantur.* ¶ 4 *Obſeruatt.* Ad ſecreta ventris ſecedere Aur. Victor Epit. c. 62 *honeſta periphraſis. Aliter* Stat. Theb. 2, 606 Nullum vulnus vitae in ſecreta receptum, *i. parti vitali illatum. Rurſus aliter,* Quorum *voluminum* pauca admodum ſtudioſi attingunt propter ſecretum materiae Plin. praef. p. 3 lin. 36 *Hard. i. res vulgo ignotas.*

SECRETIO, ōnis. f. [ἀπόκρισις] Cic. Tuſc. 1, 71 c. 29 Eſt enim interitus quaſi diſceſſus et ſecretio, ac direntus earum partium, quae ante interitum iunctione aliqua tenebantur. Secretio rerum natura iunctarum Diomed. 2 p. 431.

SECRETO. Adu. [ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν] *Sine arbitris.* Cic. Att. 7, 8 Vna Formias venimus, et ab hora octaua ad veſperum ſecreto collocuti ſumus. Idem Fam. 7, 25 Secreto hoc audi, tecum habeto, ne Apellae quidem liberto tuo dixeris. *Item* Verr. 4, 100 Ex his quaeritur ſecreto in curia, quid eſſet actum. Ambulare Sen. Epiſt. 10. *i. ſolum.* Loqui cum aliquo ſecreto Hor. Serm. 1, 9, 67. Secreto narrare. Cic. Fam. 8, 1 Inter paucos quos tu noſti, palam ſecreto narrantur. Secreto rogare Plin. Epiſt. 3, 1. Secreto occidere filium Quinctil. 9, 2. Secreto ab aliis coquere conſilia Liu. 3. *Compar.* Secretius, [ἰδιαίτερον] *Separatius.* Columel. 11, 2 His diebus commode inſtruuntur horti, de quibus ſuo loco dicam ſecretius. Iuſtin. 21, 4, 3 Vt ſecretius ſenatum et ſine arbitro interficeret. *Conſ.* Sen. Quaeſt. Nat. 5, 4.

SECRĒTE. Adu. Tertull. de Orat. 1. *et* de Pallio 4.

SECRETIM. Adu. Ammian. 29, 1.

SECRETARIVM, i. n. *Locus, in quo* Secreta iudiciorum, *i. in quo Iudex ſiue Praefectus ipſe Praetorio, ſ. Rector Prouinciae, ius dicit, conuenitque adeo quod ad rem pertinet, cum tribunali, et cum auditorio : pro quo Conſtantini aetate, vt ipſum* Secreti *nomen adhiberi videtur coepiſſe. Ipſe Imp.* Conſtantinus l. 1 C. Th. de Officio Rect. Prouinc. Non ſit venale iudicis velum, non ingreſſus redemti, non infame licitationibus Secretarium. *Sic Impp.* Valentinianus et Valens l. 2 C. Theod. Iudex non in receſſu domus — ſed apertis Secretarii foribus intro vocatis omnibus, aut pro tribunali locatus, et ciuiles et criminales controuerſias audiat. *Hinc* Secretaria publica *vocantur* l. vlt. C. Th. de denunciat. et edit. reſcripti, *etc. Sed et alii ita loquuntur.* Lactant. de Mortib. c. 15 p. 119 Ne cui *(Chriſtiano)* ius diceretur, arae in Secretariis ac pro tribunali poſitae, vt litigatores prius ſacrificarent, atque ita cauſas ſuas dicerent. Tib. Donat. *ad* Aen. 1, 505 Tum foribus diuae, *haec adſcripſit,* Quomodo eſt iudiciorum omnium conſuetudo. Ducuntur iudices vsque ad fores Secretarii Sulpic. Seu. Dial. 3, 4, 2 S. Martinus tendit ad Praetorium Auitiani comitis, *et* 8, 2 Secretarium eius ingreditur. Caſſiod. Var. 11, 26 Cornicularium *ita commendat,* Praeſuit cornibus Secretarii Praetoriani, vnde ei eſt nomen deriuatum. ¶ 2 *Sunt et alia* Secretaria. Apul. de Mundo p. 64, 39 Ignes, qui terrae Secretariis continentur, praetereuntes aquas vaporant. *Et* Florid. 358, 20 Auibus haec ſecretaria magis congruerint. *Hic ſunt loc* creta, *i. ſepoſita et occulta.* ¶ 3 *Eccleſiarum* Secretari *rii vſus ad nos non valde pertinent. Vid. Voſſ. de Vitiis ſermon. 3 Sauaro ad* Sidon. 5, 17 p. 531. *Valeſ. ad* Ammian. 15, 7 p. 97 *pioſiſſime Ducangius h. v. Nobis hic ſatis eſt* Sulpic. Seu. Dial. *vbi B. Martinus* Secretarium ingreſſus, cum ſolus, vt erat illi co tudo, reſideret (hanc enim ſibi etiam in eccleſia ſolitudinem per Clericis libertate praeſtabat) cum quidem in alio Secretario Pr teri ſederent, vel ſalutationibus vacantes, vel audiendis negotii cupati — Illud non praeteribo, quod in Secretario ſedens quam Cathedra vſus eſt.

SECRETARIVS, i. m. *qui* A ſecretis *Latinius dic Quae appellatio a Graecis conſeruata eſt. Vid. Cangius Gr.* Ασηκρήτις. Secretarius *igitur, (quod hodie nomen omnium rum eſt, qui interioribus actibus in omni genere imperiorum magiſtratuum adhibentur, eosque in literas redigunt, vel cu redigi) non habet auctorem antiquum. Citatur* Gregor. M. Epil ad Natalem Epiſcopum Salonitanum, Tom. 2 p. 503 D. *edit. Bene Sed verba ita habent,* Geſta quae nobis in Concilii veſtri confecta cretario direxiſti etc. Secretarium *locus eſt concilii. Primus qui adhuc ſe obtulerit, auctor eſt* Io. Sarisber. Polier. 2, 24 *pr.* mea, inquit aſtrorum Secretarius, intereſt, *h. e. aſtrologus. Hin men colligas, notam fuiſſe hodiernam appellandi rationem.*

SECERPO, ĕre. De tertio libro locum ſecerptum his literis i ram Auguſtin. Ep. 128 ad Hieronymum. *Idem fere quod* decerptu

SECESPĪTA, *vel* SECEPISTA, ae. f Culter ferreus oblo manubrio eburneo, rotundo, ſolido, vincto ad capulum auro ar toque, fixis clauis aeneis, aere Cyprio, quo Flamines et Flamin virgines Pontificesque ad ſacrificia vtebantur : a ſecando dicta. Paullus Feſti : *eadem* Seru. *ad* Aen. 4, 262. Sueton. in Ti c. 25 Nam et inter Pontifices ſacrificanti ſimul pro ſeceſpita plumb cultrum ſubiiciendum curauit. Paullus Feſti, Seceſpitam alii Secu alii Dolabram aeneam, alii Cultellum putant.

SECESSIO, SECESSVS, *vid.* SECEDO.

SECIVM, Libum eſt, quod ſeceſpita ſecabatur, Feſtus.

SĒCIVS. Adu. *Videtur idem eſſe quod* SEQVIVS, [Vet. G Sequius χεῖρον] *a quo non magis differt, quam* cocus *a* coquo. *igitur* ſequior *ſit deterior, minus perfectus aut bonus :* ſecius *idem quod deterius vel minus : id quod exempla oſtendent.* Varro *ap.* N 2, 746 Non modo abſens quidquam de te ſequius cogitabit, ſed et ruminabitur humanitatem. Liu. 2, 37 Inuitus quod ſequius fi meis ciuibus loquor. Colum. 3, 4, 3 Id enim quaſi caput et lumen eſt impenſarum, quoniam in eo conſiſtit, melius an ſequ terrae mandauerit paterfamilias pecuniam. Chariſ. 2 p. 195 cius pro minus Afran. Repudiato, Perdit ingens imbecillitas tua quo ſecius me colligam. Sequius Idem in eodem, Sin id quod ſpero, ratio talis ſequius eeciderit. *In primis vero cum non iu tur, vt* non minus. Virg. Georg. 3, 367 Interea toto non ſec aequore ningit. *Et* Aen. 7, 781 Filius ardentes haud ſecius aeq re campi Exercebat equos : Seruius, non ſegnius patre : non *quaſi ſe* ſecius *ſit ſegnius : verum hoc in loco ſubſtitui poteſt. Interim* ſecius *ſaepe* ſegnius *eſſe in libris, obſeruant viri docti, v. g. Heinſ.* Ouid. Met. 2, 809 Felicisque bonis non ſecius vritur Herſes, Qua cum *etc. quod videtur ex altera ſcriptione* ſequius *ortum eſſe.* Vi Aen. 9, 441 Inſtat non ſecius, ac rotat enſem Fulmineum. Et *hic illa confuſio obſeruata viris doctis.* Aen. 5, 862 Currit iter tut non ſecius aequore claſſis. *Sic pro* nihilominus Ter. Andr. 3, 2, 31. Hoc ego ſcio vnum, neminem peperiſſe hic. DA Sed nihilo cius mox puerum deferent huc ante oſtium. *Et Subſtant.* Pl Menaech. 5, 7, 57 Haec nihilo mihi eſſe videntur ſecius, quam ſomn *Sed Aduerbialiter* Lucret. 6, 314 Nec quod frigida vis ſit ferri, ſecius illa ſemina concurrunt calidi fulgoris ad ictum. Caeſ. B 3, 26, 3 Neque vero ille ob eam cauſam conatu deſiſtebat, ſed lab et perſeuerantia naturarum ſe vim tempeſtatis ſuperare poſſe ſperab praeterueſtosque Dyrrhachium magna vi venti, nihilo ſecius ſeque tur. *Saepius ita* Nepos, *vt* 1, 2, 3. 9, 5, 4. 25, 22, 3. *Loca Poë rum plura dedit Heinſ. ad* Ouid Met. 2, 809. *Conf. infra* SEQVIO ¶ 2 *Cognationem cum hoc Comparatiuo habere videtur* Secus, non cius : *ſed repugnat modus primae Syllabae, quae in* ſequior, ſequius, ſ cius *ſemper longa eſt, breuis in* Secus : *quod ſeorſim ideo tractamu Conf. praeſertim n. 3.*

SECLŪDO, ſi, ſum, ĕre. [ἐκκλείω] *Seorſum claudere.* Cic. Tu 1, 72 c. 30 Nam qui ſe humanis vitiis contaminaſſent, et ſe toto bidinibus dediciſſent, *etc.* iis denique quoddam iter eſſe ſecluſum concilio deorum. Propert. 1, 20, 29 Ille ſub extrema pendens cluditur ala. Intus ale, et ſimiles inter ſeclude puellas St Achill. 1, 359. *Thetis ad Lycomeden de ſuo Achille.* Nemus ſecluſ in valle reducta Virg. Aen. 6, 704. A conſpectu parentum liberûm, denique a libero ſpiritu et communi luce ſecluſum Cic. Ve 5, 23 c. 9. Virg. Aen. 1, 561 Solute corde metum Teucri, ſecl dite curas. Plaut. Rud. 1, 4, 1 Quid magis in rem eſt meam, qua corpore vitam ſeeludam ? *i. Quam vt me occidam ?*

SECLVSVS, a, um. Virg. Aen. 6, 703 — videt Aeneas valle reducta Seclusum Nemus, *i. ſeparatum.* Secluſa ſacra dic bantur, quae Graeci μυστήρια, appellant, Feſtus.

SECLVSORIVM, i. n. [ἐκκλειστήριον] *In quo aliquid ſecludit* Varro de R. R. 3, 5, 5 Quum opus ſunt ex hoc auiario, vt ſumantur idoneae, excluduntur in minuſculum auiarium, quod eſt coniunctum cum maiore oſtio et lumine illuſtriore, quod ſecluſorium appellant.

SECO, ſecui, ſectum, āre. [τέμνω, πρίω] *Idem fere quod ſcindere diuidere.* Cic. Timaeo 21 c. 7 Atque ita permiſtum illud, ex qu haec ſecuit, iam omne conſumſerat. Columel. 2, 11 Quum ſecueri autem herbam medicam, ſaepius eam rigato. In fruſta ſecar Virg. Aen. 1, 212. Infinite ſecare atque diuidere, *vid.* INFI NITVS. Aequora vltima ſecare fuga Virg Aen. 5, 28. *Pr prie dictum : nam infima pars nauis, carina ſecat, ſcindit, diuid mare : inde ad omnem tranſitum refertur.* Aequora ſecare aerat naue Virg. Aen. 10, 166. Aethera pennis ſecare Idem Georg. 408. Secuit ſub nubibus Arcum Id. Aen. 5, 658. Campo ſalis aere ſecare, *Secare mare nauibus aeratis* Id. Aen. 10, 214. Ca pillos ſecare Martial. 5, 49. Congeriem diſpoſitam Deus ſecui Ouid. Met. 1, 33. Corpora ſecant hirſuti vepres Virg. Georg. 444. Crinem ſecare Virg. Aen. 4, 704. Culta pinguia ſeca fluuius Idem ibid. 8, 63. *Quid eſſet in* LL. XII tabularum ſecar

torem, disputatur. Gell. 20, 1. *et* Quinctil. 3, 6, 84. *mihi per-*
ent, *re ipsa permissum fuisse creditoribus*, secare in partes ipsum cor-
debitoris: *sed nunquam eo deuentum: qualia etiam in Germanorum*
egibus veteribus fuisse accepimus. Herbas secare Virg. Georg. 3, 126.
Mimora secanda Hor. Carm. 2, 18, 17. Ouid. in Ibin 275 Sic ali-
qui sua membra secet, Saturnius vt illas Subfecuit partes, vnde crea-
uerat. Pabulum secare Caes. Bell. Gall. 7, 14. Plantas te-
nes secat glacies Virg. Ecl. 10, 49. Terga secare verbere in-
lato Tibul. 1, 9, 22. Martial. 12, 57 Dicet, quot aera verberent
genitus vrbis, Cum secta Colcho Luna vapulat rhombo. Varices
secare alicui Cic. Tusc. 2, 35 c. 15. Ventos secare Virg. Aen. 4,
5. *conf.* Stat. Theb. 8, 717. Virg. Aen. 6, 899 Ille Viam secat
ad naues: Gr. τέμνειν ὁδόν. Hinc velut diuersae secari coepe-
runt Viae Quinctil. 3, 1, 14. *Dausqu. ad Basil. Seleuc. interpretatur,*
compendium ire. conf. Drakenb. ad Sil. 2, 86. ¶ 2 *Obss.*
Aen. 10, 107 Quae cuique est fortuna hodie, quam quisque secat
spem. *Vbi* Seruius: Secat, Sequitur, tenet, habet: vt, Ille viam
secat ad naues. Vnde et Sectas dicimus, Habitus animorum, et
instituta philosophica circa disciplinam, *vid. quae monemus voce* SEC-
TOR. Magnae lites secantur bono viro iudice, *i. dirimuntur*
Ep. 1, 16, 42. Ridiculum acri Fortius ac melius magnas plerum-
que secat res Id. Sat. 1, 10, 14. Exsors secandi cos Id. de Arte
v. 305.

SECANS, antis. Part. Fluuius pinguia culta secans Virg. Aen.
add. ibid. 7, 717. Vndae vada nota secantes Ouid. Met. 1, 370.

CTVS, a, um. Part. [πεπρωμένος] Cic. Tusc. 2, 53 At vero C. Marius
canus vir, sed plane vir, quum secaretur, vt supra dixi, principio
it se alligari, nec quisquam ante Marium solutus dicitur esse sectus.
is sectus *dimidiatus Proserpinae*, *dimidio anno apud maritum, al-*
r parte apud matrem commorantis Stat. Theb. 8, 64. Capilli
Ouid. Met. 3, 506. Compita secta in multas vias Ouid. Amor.
18. Corpus sectum Hor. Carm. 4, 4, 61. Diuisio seru-
e in partes secta Quinctil. 4, 5. Herbae sectae Hor. Serm.
67. Virg. Georg. 2, 278 Arboribus positis secto via limite
ret. Pellis secta, *lorum* Ouid. Fast. 2, 31. Vnguis se-
Hor. Epist. 1, 1, 104. ¶ 2 Sectius, *instar Comparatiui,*
Gell. 18, 9 *ex* Plauti, *vt videtur*, Men. 5, 7, 57. *Sed ibi* secius
factius *autem* Trin. 2, 3, 6. *Vid. Parei Lex. Crit.* p. 1132.

CATVRVS, a, um. [τμῆξαι] *Pro Secturas.* Columel. 5, 9, 2
quam ramum secaturus es.

CAMENTVM, i. n. [πρίσμα] *Quod secando diuiditur.* Plin.
f. 18 Piceae ad fissiles scandulas cupasque, et pauca alia seca-
a, *sc. commendantur.*

CARIVS, a, um. Adi. *In quo secamenta vel segmenta ponun-*
tur Cato c. 11 Villicum habere oportet, sportas secarias tres, molas
arias tres, trusatiles unas. *Sed* Vetus exemplar habet Faecarias.

CTIO, ōnis. f. [τμῆμα, τομὴ σώματος, ἀσκήσεως Gloss. Lat. Gr.]
Plin. 25, 13 Bibitur *mandragora* et contra serpentes, et ante sectiones,
pulsionesque, ne sentiantur. In infinitum sectio Quinctil. 1, 10,
49 *est inter argumenta Geometrica: nempe vtrum quod extensum est*
insecta velut progressione diuidi possit? an ad atomos veniatur denique?
Diuisectionibus Vitruv. 2, 2. ¶ 2 Sectiones a veteri-
bus appellatas, quas Narrationes dicimus *affirmat* Gell. 18, 9.
¶ Sectio, *venditio bonorum publica, inde vt videtur, dicta, quod quae*
quis uniuersa emisset, v. g. bona proscripti ab Imperatore, ea singulatim
vel certa, qua ratione secari *illa bona videbantur. Sic* distrahendi *verbo*
vti tur ICti. Cic. Philipp. 2, 64 c. 26 Exspectantibus omnibus,
quis iam esset tam impius, tam demens, tam diis hominibusque hos-
tis qui ad illud scelus sectionis auderet accedere, inuentus est nemo
praeter Antonium, praesertim quum tot essent circa hastam illam, qui
alio omnia auderent. Cic. de Inuent. 1, 85 c. 45 Hoc commode
reprehenditur, si dici possit ex hostibus equus esse captus, cuius prae-
dae sectio non veniret, *i. vbi quis pro se quod reperisset retineret, non*
collata in unum praeda, et diuendita deinde a quaestore.. Interdum
nec sectio sunt ipsae res, quae diuenduntur et distrahuntur. Tac.
Hist. 1, 90 Reliquias sectionum Neronianarum nondum in fiscum con-
versa revocatis ab exilio concessit. Caes. Bell. Gall. 2, 33 Postri-
die eius diei refractis portis quum iam defenderet nemo, atque in-
ermibus militibus nostris, sectionem eius oppidi vniuersam Caesar
vendidit, *i. Bona oppidi vendidit sub hasta.* Sectionibus et co-
gnitoris vberius compendium nactus Sueton. Vit. c. 2. Pactus qui-
dam exercendis apud aerarium sectionibus famosus Tac. Ann. 13, 23.
De talibet venditione sub hasta. Aerario exhausto, cum largitionem
nullus haberet, neque iudici prouincialibus aut senatui aliquid vellet,
instrumenta regii cultus, facta in foro D. Traiani sectione distraxit
Eutrop. 8, 6. ¶ 4 Sectio, *i.* Caesura, *vid. h. v. sub*
CADO.

SECTOR, ōris. m. [τομεύς, πρίστης] *Qui secat.* Asconius: Sec-
tores dicti sunt, qui spem lucri sui secuti, bona condemnatorum
sectionabantur, proque his pecunias pensitabant singulis (*i.*
omnibus) ac in posterum pro compendio suo singula quaeque pecu-
nia populo venditura. *conf.* ibid. p. 84. *Vnde a* Cicerone Phi-
lipp. 2, 65 Antonius, Sector Pompeii appellatur, quoniam in subha-
stationem bona Cn. Pompeii redemerat. Idem pro Rosc. Amer. 80
c. 2 Nescimus per ista tempora eosdem fere sectores fuisse collorum
et bonorum? *Nempe, qui bona proscriptorum emerant, eorum erat cu-*
rare ne ea aliquando veteres domini possent repetere. Cic. pro Rosc.
Am. 80 c. 29 Nonne cogitas, te a sectoribus huc adductum esse? *Et*
Philipp. 2, 39 Et eius viri nomine me insectari audes, cuius me ami-
cum te sectorem esse fateare. Idem Fam. 15, 19 *Sullam* sectorem
voc., vbi Io. Fr. Gronouius Sectorem *ita, vt a nobis hic factum, describit.*
Ad unc Sullam *pertinet locus, quem mox ponimus voce* SECTRIX. Vbi-
que hasta et sector, et inquieta vrbs auctionibus Tac. H. 1, 20, 4. *de*
reuocatis donationibus Neronianis. Populus sui fauoris sectorem Lu-
cani, 178. *i. Venditor, siue auctionator suffragiorum comitialium.*
Volet Annibal contra fiduciam imitari; subiecitque argentarias Vrbis
tabernas; nec sectori inuentus est Flor. 2, 6, 28. Sector Zo-
narius, *de quo vid.* ZONARIVS. ¶ 2 *Qui emit bona*
damnati aut proscripti, sectione vendenda. Cic. Verr. 1, 52 c. 20
pr. Quid tum hos de te iudicaturos arbitratus es, cum viderent, te
iam non contra accusatorem tuum, sed contra quaestorem sectoremque
pugnare. *Signa e domo sua iusserat Verres, ne illa se repetundarum*
damnato, cum reliqua re familiari sua redigerentur a quaestore in publi-
cum et a sectore emta venderentur. Ad hunc locum Asconius, Sectorem
dicit aestimatorem redemtoremque bonorum damnati atque proscripti,
qui spem sectans lucri sui, id est secutus spem aestimationis suae,
bona omnia auctione vendit, et simul infert pecuniam vel aerario vel
sociis. *Deriuat ergo* sectorem et sectionem a sequendo, s. sectando:
sed ab his secutor *et* secutio, *vel* sectator *et* sectatio *effet potius. Malim*
a secando *s. distrahendo deriuari haec nomina: vel si omnino a* sequendo;
cogitandum tamen, etiam verbo secare *hanc notionem videri inesse, vid.*
Seruiana obseruatio, quam damus voce SECO n. 2. *Add.* Cic. Verr.
1, 61 c. 23 *extr.*

SECTRIX, īcis. f. Plin. 36, 15 Vnde enim illi vitricus Sulla, et
Metella mater, proscriptionum sectrix?

SECTVRA, ae. f. [τμῆσις] *Idem quod* Sectio. Varr. L. L. 4,
23 p. 29, 28 Scutum a sectura, vt secutum, quod minute confectum
sit tabellis. Plin. 17, 17 Vt sectura inferior ponatur semper, *vid.*
Idem 37, 8. Caes. Bell. Gall. 3, 21 Illi alias eruptione tentata,
alias cuniculis ad aggerem vineasque actis, cuius rei longe peritissimi
sunt Aquitani, propterea quod multis locis apud eos aerariae secturae
sunt. *Videtur, pro Fodinis accipere, vbi* secant *et persequuntur*
vias aeris.

SECTILIS, e. Adi. [τμητὸς] *Quod sectum est, aut secari solet. vt,*
Sectile porrum Iuuenal. Sat. 3, 293. Plin. 16, 39 *de quibusdam ar-*
boribus, Ad fabrorum intestina opera Medulla sectilis. Ebur sec-
tile Ouid. de Medicamine faciei v. 10. Plin. 16, 43 Magna autem
et glutini ratio, propter ea quae sectilibus laminis, ac in alio genere
operiuntur. Id. 16, 43 *de lignis*, Durabilia ac sectilia, quae mo-
dice humida. Ibid. Dat et almus tuber sectile, sicut cedrus acer-
que. *Sunt etiam* Lapides sectiles Plin. 36, 22. Sueton. in Iul.
c. 46 Multi eum prodiderunt in expeditionibus tessellata et sectilia pa-
uimenta circumtulisse. Vitruu. 7, 1 Ad regulam et libellam exa-
cta pauimenta struantur siue sectilibus seu tesseris. *Per* Sectilia
intelligimus Sectas paruas marmoreas crustas in varios interdum colores.

SECTĪVVS, a, um. Adi. *Idem. vt*, Sectiuum porrum, quod folia
eius saepius secantur, vt profundius crescat Columel. 11, 3. Apud
Martialem titulus est, Porri sectiui 13, 18. Plin. 19, 10 Sectiui duo
genera. *add.* Idem ibid. c. 6 *et* 31, 11. Columel. 12, 47. Pallad.
Febr. t. 24.

SECABILIS, e. Adi. Lactant. de Ira Dei 10 Diuidua et se-
cabilia sunt. Auson. Ecl. 1, 7 Secabile segmen.

SECĀLE, is. n. *Frumenti genus, vid. supra s. l.*

SECAMEN, ĭnis. n. Idem. Sidon.

SECVLA, ae. f. *Instrumentum rusticum.* Varro de L. L. 4,
31 p. 33, 32 Seculae falces, a secando.

SEGMEN, ĭnis. n. *Quidquid ab aliquo resecatur: a* secando,
quasi Semen *dictum*, C *in* G *mutato.* Plin. 13, 12 s. 23 Segmi-
bus vtrinque amputatis. *Harduin.* resegminibus. Gell. 10, 15
Vnguium Dialis et capilli segmina subter arborem felicem terra
operiuntur.

SEGMENTVM, i. n. [ἀποκόμματα Onomast. Vet.] Plin. 36,
6 Crallior arena laxioribus segmentis terit, et plus erodit marmoris.
Plin. 6, 33 *extr.* Plura sunt autem haec segmenta mundi, quae nostri
circulos appellauere, Graeci parallelos. Idem, Quod superest ter-
rarum, tribus adsignatur segmentis. ¶ 2 Segmentum, *Or-*
namentum colli quod monile *vocatur, secundum* Serv. Aen. 1, 658. *Sic dic-*
tum, quod ex segmentis *fieri consueuit, id est ex bracteolis argenteis,*
aureisue. Val. Max. 5, 2, 1 *In Coriolani mentione*, Senatus matro-
narum ordinem benignissimis decretis adornauit. Sanxit namque,
etc. Permisit quoque his purpurea vestis, et aureis vti segmentis.
Muliebria haud dubie ornamenta sunt. Iuuen. Sat. 2, 124 Segmenta et
longos habitus, et flammea sumit. Vet. Schol. simbria s *intelligit. Sunt*
qui interpretantur Fasciolas, quae in vestis extrema parte assutae, iun-
ctaeque ornamento sint indumentis muliebribus, vel quibus noua nupta ami-
ciatur. Nihil puto definiri potest, praeter hoc fuisse ornatum ex mi-
nute sectis taeniis, panniculis, laminisue constantem, quo delicatiores et
fastigii alicuius mulieres, non item humiliores, nisi dissimulaturae forte
humilitatem, uterentur. Ouid. Am. 3, 169 Quid de veste loquar?
nec vos, segmenta, requiro: Nec quae bis Tyrio murice, lana,
rubes. *conf.* Auson. Mosell. v. 119. *Ferrar. de Re Vest. 3, 17. Salmas.*
ad Vopisc. Aurel. c. 46.

SEGMENTĀTVS, a, um. Plautus . . . Quam pulchre seg-
mentatam vestem. Velamina sacri pontificis, Queis segmentatus
medtis altaribus adstat Arator in Act. Apost. c. 16. *i. variis lacinis et*
segmentis distinctam. Martial. 6, 74 *in descriptione hominis sene-*
ctutem dissimulare ac tegere studentis, Caluam tripilem segmentatus un-
guento, *i. cum tres modo pili supersunt in calua potius quam capite, un-*
guento paullum tenaci, nigri, puto coloris illito, et ietis vel pectine in
formam qualemcunque pilorum diuiso, et sic segmentatus *aut* fimbriatus
potius quam comatus *aut* capillatus. *Sed cum* Scazontes *quarta sede*
iambum postulent ordinarie; semitatus alius magis placet, semitactus,
in quantum tangere *est illinere, Scaligero.* Iuuen. Sat. 6, 89 Et seg-
mentatis dormisset parvula cunis, Vet. Schol. Segmenta dixit vittam
pendentem vestibus intextam auro. *Itaque fascias etiam interpretatur*
Grangaeus. Sed nec damnare ausim, qui dicunt segmentatis, *i. Ver-*
miculato emblemate pictis, vel praesegminibus, id est tenuissimis ligna-
mentis, ac versicoloribus depictis. Pagmae Tulliano segmentatae
auro Symmach. 3, 12.

SECORDIA, SECORS, *vid.* SOCORS.

SECRETARIVM, SECRĒTARIVS, SECRETO, SECRE-
TVS, *vid.* SECERNO.

SECTA, SECTARIVS, SECTATOR, *vid.* SEQVOR.

SECTILIS, SECTIO, SECTOR, SECTVS, *vid.* SECO.

SECTOR, āri. *vid.* SEQVOR.

SECVBO, ui, itum, āre. [ἀποκατᾶ] *Separatim siue seorsum cu-*
bare, diciturque de coniugibus et amantibus, cum non vtuntur concubitu.
Propert. 2, 25, 5 Miles depositis annosus secubat armis. Liu. 39,
10 Per iocum adolescens vetat eam mirari, si per aliquot noctes se-
cubuisset. Sueton. in Tiber. c. 7 Cum Iulia primo concorditer
et amore mutuo vixit: mox dissedit, et aliquanto grauius, vt etiam
perpetuo secubaret. Secubans angulo Apul. Met. 2. In vacuo
toro secubare Ouid. Amor. 3, 9, 34 *conf.* Tibull. 1, 3, 24. Catul.
60, 105 Non tuus leuis in mala Deditus vir adultera Probra turpia per-
fequens, A tuis teneris volet Secubare papillis.

SECVBITVS, ūs. m. [ἀποκοίτησις] *vt*, Catul. Argon. 379 An-
xia nec mater discordis maesta puellae Secubitu. Tristes secu-
bitus ferre Ouid. Amor. 3, 10, 43.

SECVBATIO, onis. f. Solin. c. 33.

SECVBĬTO, āre. Frequent. Lucil. *apud* Non. 4, 397 Si fecubitet, sic quoque a me, quae roget, non impetret.

SECVLA, *vid. supra in* SICO.

SECVLVM, *siue per Sync.* SEGLVM, *f. quod Graecorum vsus σαίκλον, et numi atque lapides suadent,* SAECLVM *vel* SAECLVM, i. n. [αἰών] *Pro Certo annorum ambitu vsurpari solet. Videtur idem Latinis significare, quod* γενεὰ, *vel* αἰὼν generatio *vel* aeuum: *siue a sequendo* sequiculum *sit, h. e. successio quaedam, suboles, vel soboles: siue, quod Varroni placet,* seniculum *a senum aetate. De modo s. numero annorum, quo pro diuersis institutis gentium contineretur* saeculum, *vid.* Censorin. de Die nat. 17. *et quae ibi Lindebr. Romanis fere placuit spatium centum annorum.* Varr. de L. L. 5, 2 p. 46, 4 Saeculum spatium annorum centum vocarunt, dictum a sene, quod longissimum spatium senescendorum hominum id putarunt. *Et* 4, 1 p. 6, 13 Tertium saeculum non videt eum hominem, quem vidit primum. Liu. 1, 18 *scribit,* Numam Pompilium ante Pythagoram ducentis ferme annis fuisse. *De eadem re* Cic. de Orat. 2, 154 c. 37 Ex quo etiam quidam Numam Pompilium regem nostrum fuisse Pythagoraeum ferunt, qui annis permultis ante fuit, quam ipse Pythagoras: quo etiam maior vir habendus est, quum illam sapientiam constituendae ciuitatis, duobus prope saeculis ante cognouit, quam eam Graeci natam esse ferunt, *vid.* SAECVLARES Ludi. *Nempe hoc circiter longissimum est spatium vitae humanae. Hoc vero spatio dimensos esse* saecula *prisci, narrat* Censorinus *l. c.* In vna quaque ciuitate quae sint naturalia saecula, rituales Etruscorum libri videntur docere: in quibus scriptum fertur, initia sic pon.i saeculorum. Quo die vrbes atque ciuitates constituerentur, de his, qui eo die nati *(i. in vita)* essent, eum, qui diutissime vixisset, die mortis suae primi saeculi modulum finire: eoque die qui essent reliqui in ciuitate, de his rursum eius mortem, qui longissimam aetatem egisset, finem esse saeculi secundi: sic deinceps tempus reliquorum terminari. *Illud certe hinc etiam colligitur,* saeculi *nomine spatium vitae humanae designari.* Seruius *in illud* Virg. Aen. 8, 508 Sed mihi sera gelu, saeclisque effoeta senectus. Notandum, inquit, dicta saecula etiam in vno homine, secundum eos, qui dicunt saeculum triginta annos habere. Nam alii volunt centum et decem: alii mille annis putant saeculum contineri. *Haec ille. Caeterum* Saeculum, *mille annos habere frustra probatur ex nugaci versu* Plaut. Milit. 4, 2, 87 Quin mille annorum perpetuo viuunt, ab saeculo ad saeculum: *potius hoc dicit, multa* saecula *aliorum viuendo illos complecti.* Millenarium saeculum *in numis Philippi Aug. ad ludos saeculares illius millesimo vrbis Romae anno celebratos respicit. Pro tempore vitae* Apul. Met. 11 p. 242, 26 *Pric.* Cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis. *Sic Scalig. interpretatur* Manil. 2, 584 *de Pylade et Oreste,* Lis vna fuit per saecula mortis, *i. toto vitae illorum tempore. Sed Hustius de omnibus* saeculis *interpretatur, quasi id nunquam vsu venerit.* Cic. Verr. 3, 21 Verres tot annis atque adeo saeculis inuentus est, qui haec non commutarit, sed euerterit: *per tot hominum generationes f. successiones, non vult finire tempus.* Cic. Verr. 4, 122 Parietes, quorum ornatus tot saecula manserat. Idem Acad. 4, 15 Nihilne tot saeculis, summis ingeniis, maximis studiis explicatum putamus? Cic. de Clar. Orat. 74 Atque vtinam exstarent illa carmina, quae Multis saeclis ante fuam aetatem in epulis esse cantitata a singulis conuiuis, *etc.* Idem Fam. 11, 14 In multa saecula videbamus Remp. liberatam. *Add.* in Catilin. 2, 11. Saeculis multis ante gymnasia inuenta sunt, quam in his philosophi garrire coeperunt Cic. de Orat. 2, 21 c. 5. Idem Verr. 4, 73 Aliquot saeculis post P. Scipio bello Punico tertio Carthaginem cepit. Idem de Vniuers. 1 Quum aliquot saecula in Italia viguisset. Crescat opus totisque exspectent saecula ripis Stat. Theb. 11, 592. Magnus ab integro saeclorum nascitur ordo Virg. Ecl. 4, 5. Proximo saeculo Pisistratum Themistocles infecutus est Cic. Bruto 41. Sempiternis saeculorum aetatibus non immutari Cic. de Nat. Deor. 2, 53. Vitae vestrae tot saecula aguntur Ouid. Met. 3, 444. Proinde licet quotuis viuendo condere saecla Lucret. 3, 1103. Multaque viuendo vitalia vincere saecla Lucret. 1, 203. ¶ 2 *Pro hominibus vna viuentibus, praesertim in quantum mores et studia illorum laudamus vel vituperamus. Saepe ita* Plinius Consul, *vt* Epist. 10, 1 *et saepe in* Panegyrico saeculum Imperatoris Traiani, *i. homines, quales sub tali Imperatore esse deceret. Ita* 4, 15, 8 Saeculum ferax bonis artibus. *Et* 5, 17, 6 Faueo enim saeculo, ne sit sterile et effetum, *etc.* Cic. in Parad. 6 Etiam ipse fortasse in huius saeculi errore versor. Id. Philipp. 9, 13 Huius saeculi infolentia. Aereum saeculum, *vid.* AES. Serere arbores quae alteri saeculo prosint Cic. de Sen. 24. Aspera tum positis mitescent saecula bellis Virg. Aen. 1, 295. Aurea saecula, *vid.* AVRVM. *it.* AETAS, AVREA. Euerso succurrere saeclo Virg. Georg. 1, 501. Foecunda culpae saecula Hor. Carm. 3, 6, 17. Impia saecula Virg. Georg. 1, 467. O saeclum Insipiens et Inficetum Catull. 41, 9. Pronum in omnia mala et in luxuriem fluens saeculum Flor. 4, 12, 65. Rude saeculum Quinct. 2, 5. Martial. 10, 19 *ait scribi a Plinio* Hoc, quod saecula posterique possint Arpinis quoque comparare chartis. Tac. Germ. 19 *verba faciens de eorum in puniendis adulteris feueritate:* Nemo illic vitia ridet, nec corrumpere et corrumpi, saeculum vocatur. ¶ 3 Saeculum, *siue* Saeclum, *saepius Lucretius vsurpat pro Genere, sobole, multitudine: Sic* 3, 980 Materies opus est, vt crescant postera saecla: quae tamen omnia te vita perfuncta sequentur. *Et* 3, 629 Priora saecla scriptorum, *i. scriptores priores. Et* 2, 77 Animantum saecla in breui spatio mutantur. Serpentia saecla 6, 766. Bucera saecla Lucret. 5, 864. *vid.* BVCERVS *in* BOS. Desiperent homines, saperent fera saecla ferarum Lucret. 3, 753. Et muliebre oritur patrio de femine saeclum Idem 4, 1221. Et genus humanum parit omnia saecla ferarum Id. 2, 994. Vt propagando possit procudere saecla Idem 5, 848. Efficis vt cupide generatim saecla propagent Idem 1, 21. Sacua saecla leonum Lucret. 5, 861. *Hinc audacissime* Arnob. 7 p. 230 *explicat* Aerumnas, prima in gurgulionibus capita, qua deiicere cibos et referre natura est ruminatoribus saeculis, *i. animalibus ruminantibus. Etiam animae in quantum sibi succedunt, et ex ἅδῃ s. inferis in lucem veniunt.* Claudian. de Raptu Pros. 2, 311 Cunctaque praecipiti stipantur Saecula cursu Insignem visura nurum, *i. animae omnium saeculorum apud inferos, suo tempore ad superos nascendo venturae.* Stat. Theb. 11, 592 *de inferis,* Totisque exspectent saecula ripis. Claudian. in Rufin. 2, 473 Huc post emeritam mortalia saecula vitam deueniunt. *Vtroque loco animae defunctorum notantur. Etiam de* generibus *rerum inanimatarum* Lucret. 2, 1112

Nam sua cuique locis ex omnibus omnia plagis
Corpora distribuuntur, et ad sua Saecla recedunt:
Humor ad humorem; terreno corpore terra
Crescit, et ignem ignes producunt, aetheraque aether.

Saecula *sunt aetates, generationes, genera.* ¶ 4 *Ex ratione, quam n. 2 explicauimus est, quod* Saeculum *Christiani scripto ponunt, vt Graeci αἰῶνα pro hac vita naturali et ciuili, tum pro hominibus, in quantum non ad alteram vitam videntur respicere; spes ac metus suos hac mortali vita terminare. Sic* Digredi fi culo, educi saeculo Tertull. *i. mori.* Demorari in saeculo Ze Veron. Serm. de S. Arcadio, *in fine.* Inquietum saeculi pelag Caesarius Arelat. Homil. 18. Salum saeculi Ruric. Epist. 2, 12. eo Prudent. Peristh. Hymn. 3 *extr. et* Cathem. 5, 109. Paullin. Nolan. Nicet. v. 173. Petitis a me in saeculo iudicium, cum ego i Christi iudicium exspectem Optatus Mileu. l. 1. Pompa saec Tertull. *Nonnunquam strictiore significatione de gentilibus ad betur.* Videmus etiam saeculi exempla Tertull. Exhort. ad C c. 13. *add.* Hieron. adu. Iouin. 3, 26 *seq. Sic,* saeculo mo *de monachis.*

SECVLĀRIS, *vel* SAECVLARIS, e. *Epitheton in primis l* dorum saecularium, *de quibus* Censorin. 17 Romanorum saecula q dam ludis saecularibus putant distingui; cui rei fides si certa modus Romani saeculi est incertus: temporum enim interualla, q bus ludi isti debeant referri, non modo quanta fuerint retro ig ratur: sed ne quanta quidem esse debeant, scitur, *etc. Est en locus bene longus et classicus: cui si adiungas* Carmen saeculare Hora *quod Epodis iubici solet (quod aliis quibusdam eius Poëtae carmini coniunctis ingeniose amplificatum Sanadonus dedit) itemque locum i gnem Zosimi 2, 1-6 qui carmen etiam Sibyllinum ponit, cuius praefcri celebrati dicuntur: habebis velut fundum praecipuum eorum, quae ab Panuinio, Pet. Taffino, Turrettino, a me etiam Gesnero, et aliis pecul ribus libellis de annis ludisque saecularibus disputata sunt. Multa i rum in Numis* Augusti, Domitiani, Seueri, Philippi *memoria: ipf etiam nomen* SAECVLARES LVDI, *vel* SAECVLARIA S CRA. Plin. 7, 48 Minus miror Stephanionem — vtrisque f cularibus ludis saltasse, et diui Augusti, et quos Claudius Caesar C sulatu suo IV fecit, quando LXIII non amplius aeui interfuere. *niamus verbis* Censorini, *postquam recensuit ludos,* Hinc animaduer licet, neque post centum annos, vt hi referrentur ludi statum neque post centum decem. ¶ 2 *Auctores Christiani vt tur, vt* saeculo. Viri saeculares Tertull. de Corona c. 7. dices saeculares, *i. Profani* Hieron. Epist 22, 13. Feminae culares Tertull. Exhort. ad Cast. c. 13. *i. gentiles.* Militia sae laris Vinc. Lirin.

SECVM. [μεθ' ἑαυτὸ] *Dictio composita ex Ablativo* Se, *Pro minis* Sui: *et Praepositione* Cum, *quasi dicas* Cum se Cic. Att. 8, Carinis aliquid secum aduehere Virg. Aen. 2, 179. Habeat sec Virg. Aen. 4, 29.

SECVNCIVS, *vid.* SESQVIVNCIVS.

SECVNDVS, a, um. Adi. [δεύτερος] *Quod sequitur primu et tam numerum, quam ordinem denotat.* Si te secundo lumine l offendero Poëta *apud* Cic. Att. 7, 26. *i. sequenti.* Plaut. Poen 1, 2, 118 Primum prima salua sis, et secunda tu secundo salue in pret Cic. in Orat. 50 c. 15 Quoniam id secundum erat de tribus. Prin sequentem, honestum est in secundis tertiisque consistere Idem Orat. c. 1. *conf.* Quinctil. 12, 11. Nep. 16, 4, 3. Secundus alic re quapiam Virg. Aen. 11, 441. Nulli virtute secundus Sil. 7, Forma nulli secunda Ouid. Amor. 1, 8, 25. Secundus a rege Hi Bell. Alex. 66. Cic. de Finib. 3, 32 c. 16 Nemo dicit in regia gem ipsum quasi productum esse ad dignitatem, sed eos, qui in aliq honore sunt: quorum ordo proxime accedit vt secundus sit ad gium principatum. Auctoritatis secundae Plin. 35, 6. cundum Genus Hominum Flor. 3, 20, 1. *i. serui.* Heres cundus, *vid.* HERES. Cic. pro Caecin. 23 Maxime fuit opt dum Caecinnae, recuperatores, vt controuersiae nihil haberet: cundo loco, vt ne cum tam improbo homine: tertio, vt cum stulto haberet. Locus in dicendo secundus: Cic. Att. 2 Et ille secundus in dicendo habet auctoritatem paene principis, et lunate non minus deuinctam beneficio COS. *conf.* ibid. 1, 13. Att. 14, 6 Haec ad te scripsi appolita secunda Mensa. Idem Fa 16, 21 In lacinia seruantem ex mensa secunda semina. Georg. 2, 101 Non ego te diis, et mensis accepta secundis Transieri Rhodia. *conf.* Nep. 17, 8, 4. Notae secundae vites. *h. e. Bon tatis et praestantiae* Columel. 3, 2. Panis secundus, *idem qui S cundarius* Hor. Epist. 2, 1, 123 — viuit siliquis, et pane secun Partes tractare secundas, Tragoediae scilicet. Hor. Epist. 1, 18, *conf.* Suet. Calig. c. 57. *it. Torrent. ad* Horat. l. c. Cic. Diuinat. Ve 48 c. 15 Vt in actoribus Graecis fieri videmus, saepe illum, qui est cundarum aut tertiarum partium, quum possit aliquanto clarius dice quam ipse primarum, multum summittere, vt ille princeps quam m xime excellat. *conf.* Ascon. in Diu. Cic. p. 34. *Vid.* PARS. *Int dum reticetur Substantiuum.* Plin. 7, 12 Eiusdem familiae Scipioni p eum cognomen Salutio minus dedit: sicut Spinter secundarum, tiarumque Pamphilus, collegio Lentuli et Metelli COSS. Secun agere, *pro Assenturi alicui et paene assentari.* Senec. de Ira 3, 8 Caeli oratorem fuisse iracundissimum constat: cum quo coenabat in cubic lectae patientiae cliens: sed difficile erat illi in crapulam coniecto xam eius, cum quo edebat, effugere. Optimum iudicauit, quidq dixisset sequi, et secundas agere. Non tulit Caelius assentientem, exclamauit, Dic aliquid contra, vt duo simus. Secundae Sortis in nia Sen. ep. 52. Id. de Benef. 5, 25 Moneri velle et posse secun Virtus est, *nempe cum prima sit non indigere monitore. Plura ad h. l. Sin lia Gronou.* ¶ 2 Secundus, *pro Paullo minore* Hor. Car 1, 12, 18 *de Ioue,*

Vnde *i. e. ex quo* nil maius generatur ipso,
Nec viget quidquam simile, aut secundum:
Proximos illi tamen occupauit
Pallas honores.

Aliter et magis proprie Eumen. Paneg. 4, 14, 3 Fronto Romanae el quentiae non secundum sed alterum decus, *vid.* ALTER n. *Nempe apud Horatium* secundus *ex etymo suo est, qui sequitur et fine i teruallo adhaeret, cum aliquis esse possit* Proximus e longo, sed proxim interuallo: *Eumenio* secundus *post alterum est,* alter *diuersus quidem, par.* Animal pulcherrimum et dis secundum Sen. ep. 92 *de homi Ad similitudinem fortunae et fati pertinet illud,* Infelix fidei, misera que secunda Sagunto *Petilia* Sil. 12, 431. ¶ 3 Secundu *Benevolus et faxens, item laetus et facilis. Translatio a vento secun*

cursum adiuuante, et nautis optabili: quare etiam Amnem et Auram et Flumen etc. huc retulimus. Felix nauigatio, si ventus sequatur, et puppi impellat nauem. Si quid secundi euenisset Nep. 7, 8, 4. Cic. Q. Fr. 2, 1 Multa feci verba de toto furore latrocinioque P. Clodii: tanquam reum accusaui multis et secundis Admurmurationibus cuncti Senatus. Actiones secundae Quinctil. 4, 1. Amni secundo caetera defluit Virg. Aen. 8, 549. Amni secundo missus defluit aries Virg. Georg. 3, 447. Defluit, Cum aqua scilicet. Seruius. Amor summe secundus Lucret. 4, 1135. Auribus secundis, de auguris Liu. 6, 12. Aura secunda, *Grata, adspirans, prospera* Plin. 8, . Secunda vis Aquae Sen. Q. Nat. 3, 26. Liu. 6, 40 Omniane secundae magistratus ille dicet, secundis Auribus: quae ab nostrum alitio dicentur, aduersis accipietis? Auspicia secunda Hor. Carm. 4, 14, 16. — Secundissima Suet. Galba c. 9. Clamor secundus Virg. Aen. 5, 591. Ita instruxit aciem, vt Romanis adversis haec omnia obuertis quasi secundum Caelum tenens, vento, pulvere, sole pugnaret Flor. 2, 6, 16 *de Hannibale*. Virg. Aen. 1, 160 Flectit equos, curruque volans dat lora secundo. i. e. *inquit* Seruius, Obsecuenti Troianis. Et tractus est sermo a sequentibus seruis, i. e. perfectis quis secundis. Vnde et Secundam fortunam dicimus: quod secundum nos est, i. e. prope nos. *Vide, an simplicius sit dicere etiam hic translationem esse a nauigatione.* Sic Cursus secundos dare Virg. Aen. 5, 0. Di faciles, et in amore secundi. Ouid. Epist. 18, 3. Existimatio secunda, *h. e. Fama prospera* Suet. in Claud Caes. c. 7. Exitus secundi Hor. Carm. 4, 14, 38. Fama secunda, *Felix, prospera* 27, 10 Flumen secundum Tacit. Hist. 5, 23. Flumine secundo remis augetur cursus euntis. Ouid. ex Pont. 4, 15, 27. Cic. Verr. Si nulla religionem fors habebit, nullam societatem coniunctio sec dae dubiaeque fortunae, nullam auctoritatem mores atque instituta maiorum. Fortuna aduersa, et Secunda, *contraria* Virg. Aen. 2. Nep. 9, 5, 1. *et* 20, 1, 2. Gell. 7, 3. Laboribus secundis are t Romana pubes, *i. Prosperis* Horat. Carm. 4, 4, 45. Lesecundissimae plebi, aduersae nobilitati Liu. 8, 12. Mare secum 29, 7. Tacit. Ann. 15, 34 Prouidum potius, et secundis nibus euenit. Omine secundo ire Hor. Carm. 3, 11, 50. secunda, *Grata, plausibilis* Sallust. in Iugurth. 65. Plausu volat fremituque secundo Virg. Aen. 5, 338. Cic. Tusc. 2, 4. Philosophia paucis contenta Iudicibus, multitudinem consulte fugiens, eique ipsi et suspecta et inuisa: vt vel si quis vniuersam vituperare, secundo id Populo facere possit. *conf.* Flor. 3, 15, 3. Hist. 4, 79 Secundum Praelium fecit. Res secundae, *Prospe e, ex animo succedentes.* Dictae (*ut ait Festus*) non a numero, sed ma vt velimus sequantur. Res aduersae, secundae Nep. 7, 6, 2. Sedae Res sapientum animos fatigant Sallust. Catil. c. 11. Cic. de Am it. 22 Nam et secundas res splendidiores facit amicitia, et aduers partiens, communicansque leuiores. Ter. Andr. 5, 6, 11 Age, me in s secundis rebus respice. Hor. Epist. 1, 10, 30 Quem res plus nimi delectauere secundae, Mutatae quatient. Ter. Heaut. 2, 2, 1. Si mi secundae Res de amore meo essent, iamdudum scio venissent. Hor. Ep . 1, 10, 9. Virg. Aen. 8, 90. Ergo iter incoeptum celerant rumore secundo. *Vid.* RVMOR. Etesiae et austri anniuersarii Sole secundo fla Nigid. *ap.* Gell. 2, 22. *i. Soleos sequntur. Vid. Salmas. Exercit.* Plin. p. 0. Squama secunda Nigid. *de piscibus, quae nihil offendit. co Rutgerf. Var. Lect.* 3, 16. Causa iubet melior Superos sperare secundos Lucan. 7, 49. Tempestas secunda Tacit. in Vita Agric. 38. Tempora secunda Horat. Carm. 4, 9, 35. Sapienter cogitant, qui Temporibus secundis casus aduersos reformidant A. ad Herenn. 4 c. 17. Ter. Merc. 5, 2, 34 Hic Ventus nunc secundus est, cape modo verfor m. Cic. Att. 2, 16 Quid si etiam Caesarem, cuius nunc Venti va sunt secundi, reddo meliorem? *per translationem.* Idem de Nat. Deor. 3, 83 c. 34 Isque quum secundissimo Vento cursum teneret, rid s, Videtisne, inquit, amici, quam bona a diis immortalibus nauigatio crilegis detur? Verba secunda loqui alicui Ouid. A. A. 1, 584. Victoria Sep. 16, 5, 4. *quae a nobis stat, in nostram partem mutata est.* Ve intendere ventis secundis Virg. Aen. 3, 683. Verba irae secunda, *pro Apta et congruentia.* Liu. 2. Vires secundae Virg. Ae 2, 617. Caesar Bell. Ciuil. 2, 17 Tanta ac tam secunda in Caesarem Voluntas prouinciae reperiebatur. Cic. Fam. 13, 19 Pansam no um secunda Voluntate hominum paludatum ex vrbe exisse cum ipsi causa gaudeo, tum mehercle etiam omnium nostrum. *conf.* Id. Att., 17. *Compar.* Suet. in Iul. cap. 2. Reliqua militia secundiore fan fuit. *i. Felicure et magis prospera seu meliore.* Secundio praelio Caes. B. G. 2, 9. Secundiores res concedere Caes. Bell Gall. 1, 14. *Superl.* Hirt. Bell. Alex. c. 11 Praelium secundissimum. Res secundissimae Cic. Off. 1 c. 26. Omnia secundissima nobis accidisse videntur Caes. *ap.* Cic. Att. 10, 8. ¶ 4 Secundus, *Cognomen apud Romanos, v. g. in* Pliniis.

SECVNDVM. [*κατὰ, μετὰ, ἐγγὺς*] *Praepositio Accusatiuo casui seruiens, pro* Iuxta *siue* Prope. Sulpic. ad Cic. Fam. 4, 12 Duo vulnere accepisse, vnum in stomacho, alterum in capite secundum aurem, Plaut. Rud. 1, 2, 60 Quid illuc est Seepario hominum secundum litis? Pompeius in Cic. Att. 8, 19 (12) Etsi secundum mare ad me ire coepisset, confestim in Samnium ad me venturum. Pascant secundum flumina Virg. Georg. 3, 143. ¶ 2 Secundum, *Post.* Plaut. Ca . 2, 1, 42 Nam secundum patrem tu es pater proximus. Cic. Offic. 2, 1 c. 3 Proxime autem et secundum deos, homines hominibus maxi vtiles esse possunt. Liu. 28. Secundum haec Scribon. 193. Liu. 32, 3. Secundum reiectionem Scribon. 183. *i. post vomitum.* Cic. Verr. 3, 4 Appellat heredem L. Annium, qui erat institutus secundum fili . Cic. de Orat. 1, 264. *f. extr.* Hoc facilius nobis expones ea, qu abs te de officiis, praeceptisque oratoris quaesita sunt: sed opinor secundum hunc diem: satis enim multa a nobis hodie dicta sunt. Secundum hanc orationem iubet corpus cruci adfigi Petron. 112. Secundum fratrem illis plurimum tribuebat Cic. Acad. 4. Secundum ea quaero, seruarisne in eo fidem, *i. Postea, vel Praeter haec* Cic. in Vatin. 15. Idem Pro. Sest. in Verr. 33. Tua ratio est, vt secundum binos ludos mihi respondere incipias: mea, vt ante primos ludos conferendinem. Secundum te nihil est mihi amicius solitudine Cic. Att. 12, 15. ¶ 3 Secundum, *Pro. vt*, Secundum te litem lo, *i. Pro te:* Secundum me iudica, *i. Pro me. vid.* Cic. pro Rosc Co . c. 1. Suet. in Claud. Caes. c. 15 Absentibus secundum praesentes abat. Cic. Verr. 2, 41 Vtatur instituto suo, ne cogat ante horam dicnam de absente secundum praesentem iudicare. Vlpianus, Et pol edictum secundum praesentem iudicabitur, ac si praesens esset. Ex bella pronunciasse creditur, secundum eos se fentire, qui vera pro-

posuissent Suet. Claud. c. 15. Secundum causam multa disputare Cic. Att. 4, 2. Idem Att. 4, 2 Nuntiat iam populo, Pontifices secundum se decreuisse. Secundum Buthrotios iudicauit Cic. Att. 16, 18. Principia belli secundum Flauianos Tac. Hist. 3, 7, 1. Cic. de Diuin. 1, 126 c. 24 Quumque solidam inuenissent, statuissetque tollere: ei secundum quietem visam esse Iunonem: praedicere ne id faceret. Secundum quod possibile est Paullus in l. 1. D. De fundo dotal. Ter. Eun. 5, 9, 60 Postquam eis mores offendi tuos, et collaudaui secundum facta et virtutes tuas, impetraui. Liu. 30, 31 Dii testes sunt: qui et illius belli exitum secundum ius fasque dederunt. Quae consules decreuerunt secundum Caesaris decreta Cic. Att. 16, 16. Secundum arbitrium tuum Cic. Verr. 5, 163. Sententiam secundum Plotium dicere Cic. pro Flacc. c. 21. Secundum vota Parthorum perire Hor. Epod. 7, 9. Sallust. in Iugurth. Secundum ea, vti deliberetis.

SECVNDO. Adu. [*δεύτερον*] *vid.* Charis. 1 p. 92. *it.* p. 195. Cicero... Semel hominem allocutus fueram: an secundo mihi redeundum esset, ignorabam. Equidem primum, vt honore dignus essem, laboraui: Secundo, vt existimarer Cic. pro Planc. c. 20.

SECVNDVM. Adu. *Idem.* Varro *apud* Non. 2, 621. Est obscuritas in Aduerbiis, vt puta, secundo factus est, consul, et, secundum fuit consul. Secundo autem ad ordinem pertinet, Secundum ad numerum Augustin. de Grammatica, in Aduerbio.

SECVNDE. Adu. *Idem.* Cato *ap.* Gell 7, 3.

SECVNDAE, ārum. f. pl. [*ὕστερα*] *Membrana illa, qua partus obvolutus utero prodit, quae et* SECVNDINA *vocatur. Dictae* secundae, *quod nascentem infantem sequantur.* Vsque ad eas, quas Secundas vocant, quod velamentum infantis intus fuit Cels. 7, 29 fub f. Haerentes Secundas trahere Scribon. 169. Si Secundae a partu non sequuntur Apul. de Herb. 92, 10. Plin. 20, 9 Brassicae succus contra ardorem febrium et stomachi vitia, vtilissime imponitur, et ad secundas. Idem 20, 13 Feminarum etiam purgationes, secundasque, etiam emortuos partus, vt Hippocrati videtur, ex vino dulci nigro pota. *Conf.* Sen. Ep. 92 *supra* in RECEPTACVLVM Plin. 27, 8.

SECVNDARIVS, a, um. Adi [*δευτέριος*] *quasi Secundi ordinis, vt*, Panis secundarius Suet. in August c. 76. Plin. 18, 9 Praeterea floris semodium, et cibarii, quod secundarium vocant, sextarios quatuor, furfuris sextarios quatuor. *Sic*, Secundarium minium, *apud* eundem 33, . Secundarium Mel, Oleum, Passum Colum. 12 c. 11. 39. 52. Cic. de Clar. Orat. 244 c. 69 Quod idem faciebat Q. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius. *i. Secundae, et a Crasso proximae Classis. Sed legendum* Secundarum *intell partium actor. Vid. Gronou. Obss. ad Scriptt. eccles. c. vlt.* p. 287 fq. Cic. de Inuent. 2, 24 In hoc autem loco, caput illud erit accusatori, si demonstrare poterit, alii nemini causam fuisse faciendi: secundarium, si tantam, aut tam idoneam nemini.

SECVNDANVS, a, um. Adi. Plin. 3, 4. In mediterraneo coloniae Arelate sextanorum, Bliterae septimanorum, Arausio secundanorum. *h. e. Sextae, septimae, et secundae legionis vel cohortis militum,* Liu. 34, 46. Dum repetunt enixe signum, priores secundani se porta eiecere. Secundani, *Secundae legionis milites* Liu. 34, 15.

SECVNDICERIVS, *sic enim, non* Secundocerius, *aut* Sericerius, *legendum est in* Codice Iustiniani 12, 7. in Rub. *Est autem* Secundicerius, Secundarius; *sicut* Primicerius, Primarius: *i.* Secundum gradum inter Notarios *vocat* Ammian Marc. 29 *pr. Sunt primi inter* Spectabiles. *Vid.* l. Scriniis omnibus C. §. Scrinii, de palatinis. *De his Cangius in Gloss. et Iac. Gothofred. ad* l. 21 C. Th. de petitionib.

SECVNDILLA, *mulieris nomen apud* Solin. c. 5 Licet plerique desiniant, nullum posse excedere longitudinem pedum septem, quod intra mensuram istam Hercules fuerit, deprehensum est Romanis temporibus sub Diuo Augusto Pusionem, et Secundillam denos pedes et amplius habuisse proceritatis, quorum reliquiae adhuc in conditorio Sallustianorum videntur. *vid.* PVSIO.

SECVNDO, āre. [*ἐπευφιάζω*] *Prosperum reddere. Proprie de vento cum* secundus *est f. a puppe venit.* Propert. 3, 21, 14 Iam liquidum nautis aura secundat iter. Virg. Aen. 7, 259 Di nostra incepta secundent. Aura blanda secundat aquas Ouid. Epist. 13, 156. Visus secundare, et omen leuare Virg. Aen. 3, 36. Deus secundet votum nostrum Senec. Here. fur. 645. Secundare, In melius conuertere, vel obsequi, *vt aut* Donatus Ter. Adelph. 5, 9, 37 Haec reprehendere et corrigere me, et secundare in loco. *Sed hodie Bentleio etiam auctore, legunt* Obsecundare. Tempus ei rei secundat Plaut. Rud. 4, 2, 3.

SECVNDANS, antis. Partic. [*ἐπευφιάζων*] *vt*, Vento secundante Tacit. Ann. 2, 24, 4.

SECVNDATVS, ûs. m. *Locus secundus.* Tertull. de Anima 27 Alteri primatum damus, alteri secundatum.

SECVNDATIO, ōnis. f. Augustin.

SECVNDATOR, ōris. m. Hieron.

SECVNDVM *v. p. supra.*

SECVRIDACA, ae. f. Herbae *nomen, quae* circumligendo se enecat lentem, *legitur* Plin. 18, 17 f. 44, 3 quam Graecia similitudine pelecinon vocant. *MSS. ap. Hardiun.* fecuriclata. *Quod iam Turnebo* placuerat. *Add. 27, 5 f. 18.*

SICVRIS, is. f. [*πέλεκυς*] *Instrumentum ad secandum ligna, ad caedendas hostias, bellicum etiam, cognatum* Bipenni: *certe utrique in iisdem rebus et actionibus mentio: quod ostendit Drakenb. ad* Sil. 16, 264. *Nempe* Bipennis est fecuris habens vtrinque aciem, *vt f. l. dictum. Telum est in illo* Virg. Aen. 11, 676 Aeratam quatiens Tarpeia securim. *Instrumentum summi supplicii, capitis amputandi,* Cic. Verr. 1, 7 Agunt eum praecipitem poenae ciuium Romanorum, quos partim fecuri percussit, partim in vinculis necauit. Acies fecurium Cic. Verr. 5 c. 43 *extr.* Amazonia fecuri obarmat mos dextras Hor. Od. 4, 4, 19. *Securis illa tum simplex, tum anceps f. bipennis, frequens in monumentis, quae videri possunt apud Petitum de Amazonibus.* Anceps fecuris Ouid. Met. 8, 397 *Ex vtraque parte incidens, vtrinque acuta, verbo Bipennis.* Curuae fecures Virg. Aen. 7, 184. Ex adamante facta fecuris Ouid. Fast. 3, 805. Hebetes fecures Iuuen. Sat. 8, 137. Impacta fecuris caedit rotas bigarum Iuuen. Sat. 1, 59. Laurigerae fecures Claud. Cons. Hon. 4, 14. Pacificae fecures Lucan 7, 64. Rara fecuris eo fertur, *i. Eo raro venitur caedendorum lignorum gratia* Hor. Serm. 1, 7, 27. *Ad sacrificia pertinet* Virg. Aen. 2, 223 Quales mugitus fugit cum saucius aram Taurus, et incertam excussit cervice fecurim. Ouid. Tr. 4, 2, 5 Candidaque adducta collum percussa fecuri Victima. *Haec est* Sacrifica fecuris Ouid. Met. 12, 249 Veluti qui candida tauri Rumpere sacrificia molitur

molitur colla securi. Saeuae secures Virg. Aen. 6, 819. Thermodontiaca, *i. Amazonia* Claudian. de Raptu Pros. 2, 66. Valida securis Virg. Aen. 11, 696. *conf.* Colum. 4, 25. Horat. Od. 3, 23, 12. *et* Sat. 1, 1, 99. Caedere securi Virg. Georg. 3, 364. Cic. in Pison. 83 c. 34. Quum miser ille securibus hospitis sui ceruices subiicere gestiret. Infligere securim, *vel* iniicere, *dicuntur, qui vehementer laedunt, impediuntque, se ipsos in primis.* Cic. pro Muraen. 48 c. 24 *pr.* Sed tamen, Serui, quam te securim putas iniecisse petitioni tuae, quum tu populum Rom. in eum metum adduxisti, vt pertimesceret, *etc. Atque paullo superius:* Atque ex omnibus illa plaga est iniecta petitioni tuae, non tacente me maxima. *Item* pro Planc. 70 c. 29 Grauiorem potuerunt Reip. infligere securim. Idem Q. Frat. 2, 10 Tenediorum igitur libertas, securi Tenedia praecisa est. Percutere caput securi Cic. in Pis. c. 34. Secures, *magistratuum insigne, fascibus inserebantur.* Liu. 24, 9 Consul admonuit cum securibus sibi fasces praeferri. Idem 2, 18 Creato Dictatore primum Romae, postquam praeferri secures viderunt, magnus plebem metus incessit. Hor. Carm. 3, 2, 19 Nec sumit, aut ponit secures Arbitrio popularis aurae. Sil. 11, 62 Aequatumque decus, geminasque videre secures *volunt Campani, h. e. alterum Consulem Capua sumi.*

SECVRICVLA, ae. f. Dimin. [πελέκιον] Plin. 18, 19 Securiculam in stiua pendere oportet, qua intercidantur radices. Securicula ancipes, *i. anceps, bipennis* Plaut. Rud. 4, 4, 114. Fecerunt sibi rastra securiculas, vomerem Arnob. 2 p. 56. ¶ 2 Securicula, *est genus deuinciendi et compingendi figilla, a similitudine dictum, quod talis figura repraesentet* *Triangulum illud truncatum* securicula *vocatur.* Vitruu. 4, 7 Eaeque trabes compactiles ponuntur, — et ita sint compactae subscudibus et securiculis *etc.* Subscus *est velut geminata* securicula, *habetque* bipennis *quandam similitudinem, qua iunguntur duae trabes vel tabulae hoc modo* 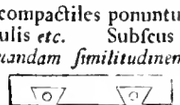 *A* securicula *dicuntur* Securiculati *vel* Securiclati cardines.

SECVRICVLATVS, *vel contracte*, SECVRICLATVS, a, um. *Securiclis compactus.* Vitruu. 10, 15 p. 224 Securiclati cardines. *Conf.* SECVRIDACA.

SECVRĬFER, a, um. Adi. [πελεκυφόρος] *Qui fert securim: vt* Pyracmon securifer Ouid. Met. 12, 460.

SECVRĬGER, a, um. *Aliud* Adi. [πελεκυφόρος] *Idem.* Cateruae securigerae Valer. Argon. 5, 137. Dextra securigera Sil. 16, 48. Puellae securigerae, *Amazones* Ouid. Epist. 4, 117. *add.* Sen. Agam. v. 214.

SECŪRVS, a, um. Adi. [ἀσφαλής, ἀδεής, ἀκίνδυνος, ἀμέριμνος,] *Qui sine cura est, et nihil metuit, vel quod causas non habet metuendi, vel propter ieuitatem animi. Quid differt a tuto vulgaris versiculus indicat,* Ne sit securus, *qui non est tutus ab hoste.* Plin. Epist. 3, 14 Vides, quot periculis, quot contumeliis, quot ludibriis simus obnoxii: nec est quod quisquam possit esse securus, quia sit remissus ac mitis. Securus a metu somnus Plin. 28, 9. Securae ab Annibale res Liu. 24, 19. Securus ab Afflatu Plin. 12, 1. Securior Ab hostibus Liu. 9, 22. Nunquam apud vos verba feci aut pro vobis solicitior aut pro me securior Tac. Hist. 4, 58 *pr.* Securus de bello Liu. 36, 41. Cic. Fam. 10, 24 Si Africanae legiones celeriter venerint, securos vos ab hac parte reddemus. Aether terris securior ne foret, Affectasse ferunt regnum caeleste gigantes Ouid. Met. 1, 151. Aeuum securum agere Lucret. 6, 57. *de DIs. Sic* Illum et securi circumspexere fragorem Elysii Stat. Theb. 8, 14. Cic. Att. 12, 52 De lingua Latina securi es animi, dices, qui talia scribis. Damno securo ruit porticus, *cum nihil praeter damnum iam adfert domino, qui paullo ante ruinam excesserat* Martial. 1, 83. Dies securos ire tibi non finit puella Tibull. 3, 4, 54. Domus securae ac patentes Plin. in Paneg. 62, 7. *quae nullam vim aut insidias metuunt. Sed* c. 51, 1 Stant securae domus *a ruina propter moles transuectas.* Gentes securae mollia peragebant otia Ouid. Met. 1, 100. *al.* mentes. Otia secura agere Virg. Georg. 3, 376. Somnos securos rumpere Lucan. 3, 25. Testamentum securum Plin. in Paneg. 34 *cui non est metus a tyranno vel delatore.* Virtus secura Lucan. 3, 25. ¶ 2 *Saepe cum Genitiuo rei iungitur.* Quinctil. *de Tautologia loquens* 8, 3, 51 Haec enim quanquam non magnopere summis auctoribus vitata, interim vitium videri potest, in quod saepe etiam incidit Cicero, securus tam paruae obseruationis. *i. Negligens et contemtor.* Lucan. 1, 212 *de Leone loquens,* Per ferrum tanti securus vulneris exit. Amorum securus Virg. Aen. 10, 329. Tacit. Hist. 1, 86 Non modo iacentia, et plana vrbis loca, sed secura huiusmodi casuum impleuit. Coniugii secura Valer. Argon. 8, 206. Damni secura libido Claud. in Eutrop. 2, 52. Decoris securus Tacit. Hist. 3, . . Famae securus, *Sine cura comparandae laudis* Ouid. Trist. 1, 1, 49. Fortunae secura virtus Claud. de Cons. Mall. Theod. 1, 2. Futuri secura Ouid. Met. 6, 137. Odii securus, *non timens odium* Tacit. in Vit. Agric. 43. Poenae securus Hor. Epist. 2, 2, 17. Potentiae securus Tacit. Ann. 3, 28, 3. Tripolim, contusis bellicosissimis gentibus, securissimam reddidit Spartian. in Seuero c. 18. Veniae securus Lucan. 8, 784. Securissimus *apud* Sidon. Epist. 8, 12. Tertull. de Anima c. 50. *et* August. Retract. 1, 13. *add.* Quinctil. Decl. 267. *fec. Borrich. Vindic. p. 320. A librariis confundi solent* Securus *et* Secretus: *vid. Drakenb. ad* Sil. 11, 326.

SECVRE. Adu. Paterc. 2, 129, 4 Secure aliquid continere. Iustin. 5, 9, 10 Securius pugnare pro aliena domo. Securius diuites erimus, si fecerimus, quam non sit graue pauperes esse Sen. Ep. 18. Haec *fenestra* subiacens mare, longius quidem, sed securius intuetur Plin. Ep. 2, 17, 6. *conf.* Pallad. 3, 9.

SECVRĬTAS, ātis. f. [ἀσφάλεια, ἄδεια, ἀφροντισία] *Curae et anxietati opponitur: estque animus malorum impendentium cura vacans.* Plin. 9, 47 Certissima est securitas vidisse planos pisces: quia nunquam sunt, vbi maleficae bestiae. Cic. de Fin. 5, 23 Democriti autem securitas, quae est animi tanquam tranquillitas, quam appellant εὐθυμίαν. Idem Tusc. 5, 42 c. 14 Qui autem illam maxime, optatam et expeditam securitatem (securitatem autem nunc appello vacuitatem aegritudinis, in qua vita beata posita est) habere quisquam potest, cui aut adsit, aut adesse possit multitudo malorum? *conf.* Id. de N. D. 1 c. 20. Infelix securitas, *cum nihil amplius metuit, qui nihil iam potest perdere* Quinctil. Prooem. 6. Inhumana securitas Tacit. Hist. 3, 85. Publica Agr. 3, 1. Tanta temporum securitas est, vt *etc.* Plin. Paneg. c. Compositus in securitatem Tac. Ann. 3. . . . Consequi securitat Vlpian. in l. Si seruus communis D. de noxalib. action. Par securitatem Quinctil. 2, 2. Me securitatem omnium quieti meae Prae fisse Nerua *ap.* Plin. Ep. 10, 66. Cic. Fam. 15, 5. *extr.* Vale, et nos lige: et instituto itinere securitatem, diligentiamque sociis et Reip praesta. *al.* seueritatem. Vt tranquillitas animi adsit, et securitas Off. 1, 69. *Plur.* Somno ac securitatibus iamdudum vinum profuit Plin. ¶ 2 Securitates *pro apochis.* Cum videretur omnibus securitatibus vehementior imperatoris assertio Symmach. Ep. 10, 43. Susceptorum lium more securitates accipiens pro illatis Ammian. 17, 10.

SECVS. n. *Nomen indeclin. Nomin. et Accusatiuo casu, Graeco re, ab antiquioribus praefertim positum, pro Genere vel Sexu.* Sisenna Non. 3, 193 Tum in muro virile ac muliebre secus populi multitud omni collocata. Sallustius *ap.* Macrob. 2, 9 (*al.* 3, 13) At Metellu vlteriorem Hispaniam post annum regressus, magna gloria concurr tibus vtrinque virile et muliebre secus, per vias et tecta omnium febatur. Varro *apud* Gell. 3, 10 Post deinde quarta hebdomade (*a ceptu*) quod eius virile secus futurum est, caput et spina, quae est dorso informatur. Sempron. Asellus *ap.* Gell. 2, 13 Eum, quem vi secus tum in eo tempore habebat, produci iussit. *Amator antiquit* Arnob. 5 p. 174 *extr.* Baubo — partem illam corporis, per quam se femineum et subolem prodere, et nomen solet acquirere genti Auson. Epigr. 70 Corrupit totum qui puerile secus. *Et* Technop. 487 Nota et paruorum cunis, muliebre secus, strix. *Et* Eidyll. 1 Vesta, Ceres, et Iuno, secus muliebre, sorores. *Sed etiam* Liu. 26, *pr.* Liberorum capitum virile secus ad decem millia capta. *M disputantur a viris doctis ad h. l. quis Casus sit secus: nihil videtur lius, quam statuere, vbi Nominatiuo locus non sit, esse Accusatiuum G cum s. synecdochicum.* Plaut. Rud. 1, 2, 19 Filiolam ego vnam hal eam vnam perdidi. Virile secus (*liberum s. natum*) nunquam lum habui.

SECVS. [Vet. Gloss. πλησίον] *Praepositio antiqua, pro qua p rioribus placuit* Secundum. Ennius *ap.* Lactant. 1, 11, 34 Iupiter perum Neptuno dat maris, vt insulis, et omnibus, quae secus n essent locis regnaret: *quam lectionem taetur post alios Bunem.* Cato R. 21, 2 Dextra sinistra foramina, vtrinque secus laminas — pam — vtrinque secus imbricibus ferreis quatuor defues. — Su imbrices extrinsecus cupam pertundito —— pertusum *ferrum* vtr que secus, qua clauus eat. —— Intrinsecus cupam — facito. *his, casum an regat* secus, *non apparet satis. At* secus *esse iuxta, per se, tum in compositione, satis, puto, apparet.* Solin. 64 Arcent afflatum noxium colles, quae salubri apricitate vndique secus obi prohibent auras pestilentes. Sempron. Asellio *apud* Charis. 2 p. 195 possent aut stationes facere hoc secus: *quod ipse interpretatur* non n to post. *Puto ad verbum esse* iuxta hoc: *sed etiam* iuxta *interdum habet eandem quam post.* Plin. 24, 15 *de* chamaeleuce, Nascitur se fluuios. *Ita antiquae editt. postea mutatum in* secundum. Vulg. Psal. 1 Tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquar *Ipse* Quinctil. 8, 2, 20 Conductus est caecus secus viam stare. *Q quid sit in hac φράσει s. dictione ἀδιανόητον s.* occulti sensus, *illud qui non habet dubium,* secus viam *esse idem, quod secundum vel iuxta viam. derit igitur* Charisius *de scuera illa editione sua* 1 p. 61 *med.* Caeteru id, quod vulgus vsurpat, Secus illum sedi, hoc est, secundum illum, nouum et fordidum est. *Itaque illum refutarunt Pincier. Parerg. 4 Vaassor in Antibarb. h. v.*

SECVS. [Vet. Gl. ἕτερως] Adu. aliter, *vt etiam interpretatur C risi.* 2 p. 195 *et ponit exempla* Secus si vnquam quidquam feci, cari cem cedo. Plautus in Caeco, Nihil feci secus, quam me decet. C de consul. Secus aetatem agerem, quam illi egissent. *Haec ille.* Pl Epid. 2, 2, 94 Vbi erit eruta, vt aliquo ex vrbe amoucas: nisi tua secus sententia est. Cic. Brut. 229 Nemo dicet secus. Plautus fin. prol. 46 Educauit magna industria, quasi esset ex se nata, non secus. Id. Aul. 3, 2, 22 Quid diximus tibi secus quam velles. Att. 6, 2 Mihi erit maximae curae, ne quid fiat secus, quam volur quamque oportet. Plaut. Capt. 2, 2, 23 Nec mihi secus erat, quas essem familiaris filius. Cic. pro Muraen. 10, 4 Non secus ac si n frater esses. Id. de Orat. 2, 24 Non dixi secus ac sentiebam. V Aen. 3, 236 Haud secus ac iussi faciunt. Cic. de Orat. 3, 117 c. 30 S paullo secus a me atque ab illo partita ac distributa. *Et* de Nat. Dec 2, . . . Quoniam coepi secus agere, atque initio dixeram. Liu. Volsci haud secus, quam si in insidias incidissent, turbati vertunt ga. *Et sine* si 8, 8 Triarii sub vexillis considebant, hastas subrecta spide in terra fixas, haud secus quam vallo septa inhorreret acies, nentes. *Componitur etiam cum* longe, multo. Cic. de Orat. 2 c. 90 esse concedam, quae sunt longe secus. *Et* pro Milon. c. 10 Milo obuiam Clodio ante fundum eius hora fere vndecima, aut non m secus. *Et* Epist. 9, 11 Id ego suspicari coepi ex tuis literis, hoc ip esse, aut non multo secus. ¶ 2 *Interdum propter dis ctionem et oppositionem idem videtur esse, quod* minus recte, male, deter Cic. in Pison. 68 c. 28 Recte an secus, nihil ad nos. Plin. Epist. 7, 17 R an secus, nihil ad me *Sed* Pan. 44 Pauci adeo ingenio valent, vt turpe honestumque prout bene ac secus cessit, expetant fugiantue: ac *illud in* aut *mutandum, certatim suadent viri docti. Vid. praef. Arn nius.* Cic. de Fin. 3, 44 c. 13 Nobis aliter videtur: recte secu postea (*scil. videbimus*). Cic. de Fin. 4, 59 c. 21 Non esse in his tem maximam ponitam aut beate aut secus viuendi. Liu. 7, 6 Peri vt euenirent res, ita communicatos honores pro bene aut secus consi habitura. *Et* 10, 19 Vt omnis rei bene aut secus gestae decus de cusque ad L. Volumnium sit delegatum. Sueton. Tib. c. 2 Multa mu rum Claudiorum egregie merita: multa etiam secus admissa in rempt exstant. *Al.* fecius *it.* Sequius. Cic. pro Rab. Post. 1 Cui bene pro ferit, multum illum prouidisse, cui secus, nihil sensisse dicamus. *talibus* secus *pro* aliter *potest accipi, vt ex ipsa comparatione intellig demum illud* male, minus recte, *aut simile quiddam.* ¶ 3 *nondum oblatum est exemplum, quale iam desiderabat Vaassor Antib h. v. vbi ita ponatur,* male an secus, praue an secus, *aut ex eo ge quodcunque, vnde intelligamus, istuc reciprocum esse, et secus nihil natura significare, quam aliud. Porro pro illo* secus *etiam* secius *vel* quius *esse in libris* Suetonii Tib. c. 2, *modo obseruauimus: vt suspicio ipsum* secus, *vnde sit* sequior *et* sequius, *vel* secius, *iam vitium, aut fectum certe, significare. Ponamus iam exempla, vbi expressa dunta comparatio vel disiunctio non est.* Salust. Iug. 20, 5 Prius tamen om pati decreuit, quam bellum sumere, quia tentatum antea secus cesse

Et

n sic MS. habet secius. Cic. Fam. 3, 6 De tuo in me animo ini- secus existimandi videris non nihil loci dediſſe. *Sed hic locus ad em classem reuocari potest, si addas, quae praecedunt*, Ego, vt me amicissimum esse et aequi et iniqui intelligant, curabo. *Sed nihil t. est* Tac. An. 2, 50 Interrogatus a consule, quid de his censeret, quae de matre eius locuta secus argueretur. *Et* 2, 80 Nec Piso, quamquam coepta secus cadebant, omisit tutissima e praesentibus. *Nec illa conparatio locum habet* Liu. 8, 33 M. Furium — non solum in praesentia moderatum irae esse, ne quid de collega secus populo aut senatui faceret. Apul. Apol. p. 329, 12 *edebatur*, Dicat hic pius filius, quid in eo tempore secus agentem vel loquentem matrem suam propter insaniam viderit. *Sed Elmenh.* sequius. *Pricaeus* p. 97 Secus *ille quidem et uit: sed in annotatione* secius *vel* sequius *substituendum, suasit: eo- quilias vti Apuleium, ostendit. Caeterum* Cic. Att. 1, 19 *extr.* Q. frater u at se multum per literas, et affirmat, nihil a se cuiquam de te se- us esse dictum. *In omnibus quidem, quae hoc paragrapho posuimus,* se- iu *s.* sequius *locum habere apparet.*

ECVSSES, Populi sunt in Alpibus Plin. 3, 20.

S E D

ED. [ἀλλὰ, ἀτὰρ, αὐτὰρ] Coniunctio aduersatiua: aliquando ransitum significat ad mentionem alterius rei, *inquit* Donatus *ad* Ter. m. 1, 4, 38 Sed quis hic est senex, quem video in vltima platea? . Andr. 3, 1, 4 Fidelem haud ferme mulieri inuenias virum. *Et ato post*, Sed hic Pamphilus. S. quid dicit? M. firmauit fidem. Idem 45 Haud scio an quae dixit, sint vera omnia, sed parui pendo. Ecl. 9, 55 *Cum dixisset* Moeris, Nunc oblita mihi tot carmina *addit*, Sed tamen ista satis referet tibi saepe Menalcas. Ter. Andr. 112. Tu si hic sis, aliter sentias. B. age age, vt lubet. C. Sed Pam- hum video. Donatus in Captiuum *vocat hoc* sed, pro Atque. Idem ane, quasi Incipientis, demonstrantisque aliquid noui se inue- Ter. Andr. 4, 1, 59 At iam hoc opus est. D. hem sed mane: con- it a Glycerio ostium. Donat. Sed quid hoc! non Interro- s, sed Mirantis et non intelligentis est, Donat. *ad* Ter. Andr. 4, Sed videon' ego Philotion? Sic solet (*inquit* Donatus) dubi- ar aduenientibus ipsis, quos post multum temporis interuallum vi- Ter. Hec. 1, 2, 6. Sed, *interdum auget. Vid.* Certus homo, ERTVS. Plaut. Rud. 2, 5, 15 Sed autem, quid si hanc hinc abstu- er quispiam sacram vnam Veneris? Cic. Acad. 1, 35 Zeno igitur modo is erat, qui vt Theophrastus, nemos virtutis inciderit, ed contra qui, *etc. Transitum facit*, Sed de perceptione hactenus Acad. 4, 17. *Concedit, quod ante negabatur* Cic. Acad. 4, 75 mihi quidem non videtur: sed dissoluerit sane, certe tam multa ollegisset, quae nos fallerent probabilitate magna. Idem pro Li- 15 Sed ierit ad bellum, dissenserit non a te solum, verum etiam a bus. Plaut. Curc. 1, 3, 19 Sed enim nequeo durare, quin herum ac- meum. *al.* Enimuero, *eadem Significatione.* Cic. Att. 6, 1 Sed *ἐκνομία* si perturbatior est, tibi assignato. Omnis spes Danaum cepti fiducia belli Palladis auxiliis semper stetit: impius ex quo des sed enim *etc.* Virg. Aen. 2, 162. *add.* Id. Aen. 5, 395. Gell. 1, ic. pro Cael. 60. Sed reuertar ad crimen: sed enim haec facta *, etc. al.* Etenim. Sed enim vir egregie doctus et veterum lator meminerat Apul. Apol. p. 294. *Elmenh. add. ib.* p. 325. 45, 19 Sed enimuero quum detestabilis altera res et proxima par- to sit, quid ad deliberationem dubii superesse? ¶ 2 *fre ent eius usus post negatiuas.* Cic. Verr. 3, 67 Sunt homines Siculi no contemnendi, si per nostros magistratus liceat, sed homines et sa- tis rtes, et satis plane frugi ac sobrii. Cic. Att. 1, 15 (18) Non odio ad ctus alicuius, sed animo corrigendae et sanandae ciuitatis. Magna eiu in me, non dico officia, sed merita Id. Fam. 11, 17. Cic. Acad. 4, 66 Sed non de me, vt dixi, sed de sapiente quaeritur. Idem de rat. 2, 299 Sed non de praestanti quadam et eximia, sed pro- pe : vulgari et communi prudentia disputo. Sed vellem non olum, *etc.* sed etiam, *etc.* Cic. Fam. 1, 9. *vid.* NON. Non me dignitas nulla erat, sed etiam summa deformitas Cic. Fam. 16, *conf.* NON MODO. Cic. pro Rabir. perd. reo 13 Non modo huius lib tatis mansuetudinisque non sunt, sed ne Romuli quidem aut Numae Pompilii, sed Tarquinii, *vid.* NON n. 3. Sed siue est ars, siue artis quam similitudo, non est quidem ea negligenda, verum intelligendum, *re.* Cic. de Orat. 1, 109. Id. Verr. 5 c. 6 O praeclarum imperatorem, ecum cum M. Aquilio fortissimo viro, sed vero cum Paullis, Scipioni- us Mariis conferendum. Curt. 3, 6, 10 Rex, inquit, semper ui m spiritus meus ex te pependit: Sed nunc vero (*al.* vere) arbitror ac et venerabiliore trahitur *Verba sunt Philippi medici ad Alexan- Iru* Cic. de Nat. Deor. 1, 110 c. 35 Tuus autem deus non digito nc edundat, Sed capite, collo, cruricibus, poplitibus, manibus. Idem at 1, 6 Non interfuit modo, sed praefuit. Cic. pro Milon. 62 . 2 Obliti estis Iudices recenti illo nuntio necis Clodianae, non modo ni icorum Milonis sermones et opiniones, Sed nonnullorum imperito- nr Idem in Pison. 64 Senatus odit te, quod eum tu facere iure con- ed', afflictorem et proditorem non modo dignitatis atque auctoritatis, ed animo ordinis ac nominis sui. ¶ 3 Sed, *in obiectione onar, et in anthypophora.* Cic. Philip. 12, 26 Sed effugi insidias, ier ipi Apenninum: nempe in Antonii congressum, colloquiumque ve- ie lum est. *i. Verum esto, vt effugerim, vel effugiam*, etc. *Alias respon- ion ad obiectionem subiicitur, s. ad illud, quo alter contra nos vti poterat.* Cic. er 3, 109 In quo etiam erat aliquis quaestus, Sed honestus atque con- est. Iuuenal. 15, 94 Vascones (haec fama est) alimentis talibus *(carnis ium ae)* Produxere animas: Sed res diuersa, sed illic Fortunae inuidia st. Sedulo faciam: sed fortuna fortes: quare conare o Cic. de Fin. 3 c. 4. Sed, *inchoatum sensum et longo tractu produ- tum aut interpellatum interiectione, et distractum reuocat et continuat.* Hor. er. 1, 1, 27 Sed tamen amoto quaeramus seria ludo. Cic. Tusc. 2, 3 te m si orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus: polaris est enim illa facultas, et effectus eloquentiae audientium ppobatio). Sed si reperiebantur nonulli, qui nihil laudarent, nisi quod se miri posse confiderent, quemque et sperandi sibi, eundem et benedi- ren finem proponerent, — quid futurum putamus, cum adiutore po- pul, quo vtebantur antea, nunc minime nos vti posse videamus? Se- der id mensam *humiliorum est, aut liberorum, cum apud parentes sunt Lipſ. ad id* Tac. An. 13, 16 Mos habebatur, principum liberos cum caete- ris em aetatis nobilibus sedentes vesci in adspectu propinquorum, pro- pri t parciore mensa. *Sed pro* Quinctiam Plin. 7, 30 Sed et nostro- rum loriam percenseamus, *vid. Gesner. ad* Colum. 12, 44, 7. *Burm. ad* Grat. v. 48. ¶ 4 *Obs.* Charis. 1 p. 87 *pr. Sed* particula *d* ter- minata est litera. *Sedum* enim antiqui pro *Sed* ponebant, demtaque nouissima parte, literam tamen immutare non voluerunt, veluti *Sat* pro *Satis, etc.*

SEDATE, SEDATIO, SEDATVS, *vid.* SEDO, āre.

SEDĔCIM, *vel* SEXDECIM. n. *Indecl.* Ter. Eun. 2, 3, 20. Annos nata est sedecim Liu. 37 *extr.* Sexdecim elephanti. Decem et sex Cic. pro Cluent. c. 27.

SEDECIES. Adu. Plin. 6, 29 Sedecies centena millia passuum. Quamuis sedecies denis et mille peractis, Annus praeterea iam tibi nonus eat Rutil. Itin. 1, 135.

SEDECENNIS, e. Adi. Auson. Epitaph. Heroum tit. 32 In tumulum sedecennis matronae.

SĔDEO, sēdi, sessum, ēre. [ἧμαι, κάθημαι, ἕζομαι, καθέζομαι] *Proprie habitus quidam medius inter stationem et cubationem hoc verbo notatur, cum corporis moles non pedibus, sed illi, quae hinc sedes vocatur, innititur.* Plaut. Capt. prol. 12 Si non, vbi sedeas, locus est: at est vbi ambules Virg. Ecl. 10, 71. Dum sedet, et gracili fiscellam texit hibisco. *Ante repertam accumbendi rationem* sedebant *etiam in* epulis, *vid.* Ouid. Fast. 6, 305 *seq.* Ad aliquem sedere Ouid. de Arte Am. 1, 421. Cic. Verr. 5, 106 c. 41 Atque eum vident Sedere ad latus praetoris, et ad aurem familiariter, vt solitus erat, insusurrare. *Metaphora quidem est, sed vnde constructionem propriam discamus,* Cic. pro Rosc. Amer. 51 c. 18 Cum apud maiores nostros summi viri, clarissimique homines, qui omni tempore ad gubernacula Reip. sedere debebant, tamen in agris quoque aliquantum operae temporisque consumserint. Cic. pro Rabir. Post. 10 c. 5 Modo vos iisdem in A. Gabinium Iudices sedistis. *conf.* Id. pro Cluent. 105 c. 38. *it.* de N. D. 3, 74 c. 30 *pr.* In subselliis, sella, rheda sedere Plaut. Poen. prol. 5. Cic. Att. 4, 9 Maloque in illa tua sedecula, quam habes sub imagine Aristotelis, sedere, quam in istorum sella curuli Idem pro Milon. 55 Quum alter veheretur in rheda penulatus, vna sederet vxor. In proximo Senatui sedere Plin. 16, 4. Cic. Verr. 5, 27 Vt eum nemo vnquam in equo sedentem videret. Mart. 3, 3) Vno credis equo posse sedere duos? Liu. 1, 34 Ibi ei carpento sedenti cum vxore, aquila suspensis demissa leniter alis pileum aufert. *Subauditur Praepositio In.* Cels. 4, 19 In hoc autem affectu corporis, neque ambulatione, neque frictione opus est: vehiculo sedisse, vel magis etiam equo prodest. Post aliquem sedere: A tergo alicuius sedere Hor. Carm. 3, 1, 40 Sedere super Quinctil. 2, 4. Plin. 35, 4 Nemeam sedentem supra leonem, palmigeram ipsam, *etc.* Super arma Virg. Aen. 1, 299. Nube sedens idem Aen. 8, 640. Patria Sede sedens Virg. Aen. 7, 193. Altis sedibus sedere Ouid. Met. 6, 73. Gremio tuo sedi Ouid. Epist. 8, 94. Humo sedere Idem Met. 4, 261. Sella curuli sedere Liu. 29, 37. *Aues etiam pedibus nixae tamen* Sedere *dicuntur* Virg. Aen. 12, 864 Nocte sedens, serum canit importuna per vmbras. Sedere in ouis *est incubare* Plin. 9, 51. ¶ 2 *Metaphoras habet varias.* Quinctil. 11, 3 Vox clara, pura, secans aëra, auribus sedens. Ouid. f. Sabin. Epist. 3, 23 Nondum Tyndaridis nomen mihi sederat aure, *i. Nondum audieram ita, vt meminissem.* Stat. Theb. 12, 114 Vnum Polynicis amati. Nomen in ore sedet. *i. Nil aliud loquitur quam, etc.* Animo sedet fixum, immotumque, *Sic statui* Virg. Aen. 4, 15. Id in Animo fideliter sedet Sen. Ep. 2. In ingenio alicuius sedere, *Haerere in memoria alicui* Ouid. Epist. 2, 76. Sedere, *de locis depressis usurpatur, vt,* In radice magnae peninsulae sedens Lysimachia Pomp. Mela 2, 2. Hic trepidas Artes et vix nouitate sedentes, Vidit Grat. Cyneg. v. 217. Mediisque sedent conuallibus arua Lucan. 3, 380. Per vdos alba sedet campos Sil. 8, 508. *Add.* Id. 12, 162. *similiter de ruinis, collapsis, etc.* Nondum rogus ille deorum sederat Stat. Silu. 5, 3, 200. Sedent niues Plin. 17, 2. Flumina sederunt viso Iouis nutu Stat. Theb. 9, 115. Longe grauior Poena sedeat coniugis socero mei Sen. Med. v. 746. Martial. 1, 90 Adeone penitus sedit hic tibi morbus, Vt saepe in aurem Cinna Caesarem laudes. Sedere vestis *dicitur, quae Apta est* Quinctil. 11. *vt.* Nam et ita sedet melius toga, et continetur. Sarcinaque haec animo non sedet apta meo Ouid. Heroid. 4, 24. Plin. in Paneg. 10, 6 Quum abunde expertus esset, quam bene humeris tuis sederet imperium. Sedere, *aliquando cunctationem cessationemque denotat,* Ars sedendi Sil. 8, 13 *de Fabio Cunctatore.* Virg. Aen. 12, 15 Sedeant, spectentque Latini. Sedit, qui timuit, ne non succederet Hor. Epist. 1, 17, 37. *vid.* Ter. Adel. 4, 5, 38. Cic. Fam. 16, 7 His ventis istinc nauigatur, qui si essent, nos Corcyrae non sederemus. An potest vlla esse excusatio, non dicam male sentienti, sed sedenti dormienti, cunctanti in maximo reip. motu consuli? Cic. in Pis. c. 5. Totos dies sedere in villa Cic. Att. 12, 43 (44) *conf.* Sen. Ep. 8. Continenter sedere Catul. 35, 6. Principis angusta Caprearum in rupe sedentis Iuuenal. 10, 93. *conf. h. l.* Schol. Sedere, *de miseris lugentibusque, etc. v. Burm. ad* Quinctil. Decl. 17 p. 335. Sedere, *pro Placere, Datiuo construitur* Virg. Aen. 5, 418 Idque pio sedet Aeneae, probat auctor Acestes. Idem Aen. 2, 660 Et sedet hoc animo. Versanti subito vix haec sententia sedit Virg. Aen. 11, 546. *Sic* Sedet iudicium Sen. Epist. 46 Plin. 2, 7 s. Sedere coepit sententia haec pariterque et eruditum vulgus, et rude in eam cursu vadit. Seditque sententia, quoquo modo rebellandum Flor. 2, 15, 9 Cum bellum sederet, de belli fine tractatum est ib. n. 4. Haec vbi sedere Sil. 15, 352. *i. decreta sunt.* ¶ 3 Sedere, *Figi, firmari, haerere,* Flor. 4, 2 Egregia virtus Sceuae centurionis emicuit, cuius in scuto centum atque viginti tela sedere. *De hoc sic ait* Caesar Bell. Ciuil. 3. 53 Scutoque ad eum relato Sceuae centurionis, inuenta sunt in eo foramina CCXXX. *Sic de libra* Tib. 4, 1, 41

Nec tamen hinc aut hinc tibi laus maiorue minorue:
Iusta pari premitur veluti cum pondere libra,
Prona nec hac plus parte sedet, nec surgit ab illa.

¶ 4 Sedere, *vox militaris pro Castra habere.* Liu. 22. . . . Poenis sedentibus ad Trebiam. Idem 2, 12 Sedendoque expugnaturum se vrbem spem Porsenna habebat. Valer. Max. 7, 4, 5 Apud moenia armatum sedendo. Quamuis fortissima pubes Hic sedeat castris Lucan. 2, 473. *conf. Hemſ. et Drakenb. ad* Sil. 12, 64. Plaut. Amph. 2, 1, 52 Ordine omne, vt quid quid actum est, dum apud hostes sedimus, edissertauit. Sedere *dicuntur iudices, cum iuri copiam faciunt et cognitionibus vacant: horum sunt vel* sellae curules, *Praetorum nempe et maiorum omnium magistratuum, vel* subsellia. Cic. pro Cluent. 105 c. 38 Sedissent iudices in C. Fabricium Liu. 3, 46. Ne eius rei causa sedisse videretur. Plin. 10. Epist. 8. Vbi cum sedissem cogniturus. Sedeo miserrimus pater iudex inter duos filios Liu. 40, 8. conf. Apul. Apol. p. 286. *Sic potestatem aliquam significat in illo* Virg. Aen. 1, 60 Celsa sedet Aeolus arce: i. e. Curat, *vt ait* Seruius. Idem Seruius *ad illud* Aen. 9, 4. Turnus sacrata valle sedebat: *pluscula de huius verbi, vsu disputat:* Sedebat, ut Asper dicit, *erat:* quae clausula antiqua est, et de vsu remota. Secundum

Plautum in Moſtellaria . . . Sedere, eſt conſilium capere, qui inducit ſervum dicentem, Sine iuxta aram ſedeam, et dabo meliora conſilia. Sed ſecundum augures, eſt Augurium captare: nam poſt deſignatas caeli partes, a ſedentibus captantur auguria: quod et ſupra ipſe oſtendit latenter, inducens Picum ſolum ſedentem: vt, (7, 187) Paruaque ſedebat Succinctus trabea. *Concludit* ſedebat *ſignificare*, Aut erat, aut conſilia capiebat, aut augurabatur. *Caeterum quod* erat *dicit Grammaticus, illud volebat puto* morabatur. *De Fragmento Plauti ſuſpicor, fuiſſe illud partem ſcenae vltimae, vbi* in aram confugerat, *tanquam in aſylum, Tranio.* Sedere *autem ſupplicum eſt, vt καθέζεσθαι apud Graecos, cui contrarium eſt ἀναστῆναι ἱκέτας, de quo Waſſ. ad Thucyd.* 1, 133. Nep. Pauſan. 5. 4, 4 Quem cum ſupplicem dei videret in ara ſedentem. *Add.* Plaut. Rud. 2, 3, 56 *et* 3, 4, 2. Virg. Aen. 2, 525. ¶ 5 Sedere *eſt ventrem exonerare.* Marcell. Empir. c. 29 Qui propter perfrictionem aſſidue ſedere cupiunt, et nihil deiiciunt. ¶ 6 *Gerundia.* *Iam laudata eſt* Ars ſedendi, *i. Cunctatio* Sil. 8, 13. Ouid. Met. 2, 820 *de Aglauro*, At illi Surgere conanti partes quascunque ſedendo Flectimur, ignaua nequeunt grauitate moueri. *Supinum*, Aſin. ad Cic. Fam. 10, 32 Herennium Gallum hiſtrionem ſimmo ludorum die annulo aureo donatum in quatuordecim ſeſſum deduxit. Vos in aram abite ſeſſum Plaut. Rud. 3, 4, 2.

SEDEOR, ēri. *Paſſ.* Gell. 2, 2 In domeſtica re atque vita ſedetur. Quum ab equario ſuo alias etiam molliter ſederetur *bucephalus* Solin. c. 57.

SEDENS, entis. Partic. Martial. 10, 48 Sedens lactuca legitur, quae et Seſſilis etiam dicitur. Cic. de Amicit. . . . Prope limina lecti ſedens ianitor Ouid. Faſt. 1, 137. Aduerſus ſedens Catul. 49, 2.

SESSVRVS, a, um. Partic. [ἑδρευσόμενος] Hor. de Arte Poët. 154. Si plauſoris eges aulaea manentis, et vsque Seſſuri, donec cantor, vos plaudite, dicat.

SĔDES, is. f. [ἕδρα, καθέδρα, θρόνος, θᾶκος] *In qua ſedemus. Sed vt* ſedendi *verbum, ita* ſedis *quoque appellatio, patet latius, et quemcunque etiam habitationis, commorationisue locum denotat.* Tac. A. 4, 16 Vt gliſceret dignatio ſacerdotum — decretum — quoties Auguſta theatrum introiſſet, vt ſedes inter Veſtalium conſideret. Sedes aurea in curia et pro tribunali *inter ea refert* Suetonius Caeſ. c. 76, *quae ille* humano faſtigio ampliora decerni ſibi paſſus eſt. Plin. Paneg. 52 Horum vnum ſi praeſtitiſſet alius, illi iamdudum radiatum caput, et media inter deos ſedes, auro ſtaret, aut ebore. *De ephippio* Bucephalus neminem alium, quam Alexandrum recepit in ſedem Plin. 8, 42 ſ. 64. Locare in ſede ſacra Virg. Aen. 2, 525. Caeſar . . . . Creſcente enim populi multitudine, mutare ſedes ſtatuerunt. Cic. Tuſc. 1, 19 c. 9 Alii in cerebro dixerunt animi eſſe ſedem & locum. Aethereae ſedes Ouid. Met. 15, 449. Auguſta ſedes, *vid.* AVGVSTVS. Beatae ſedes Virg. Aen. 6, 639. Celſa ſedes Perſ. Sat. 1, 7. Dulcis ſedes Stat. Silu. 1, 1, 40. Exiguam ſedem pariturae terra negauit *Latonae* Ouid. Met. 6, 187. Horrida ſedes inuiſi Taenari, *i. inferi* Hor. Carm. 1, 34, 10. Imae ſedes Erebi Virg. Georg. 4, 471. Infauſta ſedes Sen. Thyeſt. 1. Inferna Ouid. Met. 4, 433. Infida inſtabilisque, *vid.* INFIDVS. Laetae ſedes *Elyſium.* Hor. Carm. 1, 10, 17. Maligna ſedes Stat. Silu. 4, 3, 45. Moribunda ſedes Piſauri, *vrbs peſtilens* Catull. 79, 3. Nemoralis ſedes Ouid. Amor. 2, 6, 57. Optatae ſedes *Elyſium* Virg. Aen. 6, 203. Patria ſedes, *thronus* Virg. Aen. 7, 193. Peregrina ac ſordida ſedes Lucan. 5, 9. Placidae *ſepulcrum* Virg. 6, 371. Quietae ſedes, *habitatio, patria* Virg. Aen. 1, 209. Sanctae ſedes deûm Lucret. 5, 147. Sereta Virg. Aen. 2, 568. Solida Ouid. Met. 2, 147. Cic. pro Marcel. 29 Sedem quidem Stabilem, et domicilium certum non habebit. Superae ſedes, *Caelum* Ouid. Faſt. 3, 324. Siderea ſedes Virg. Aen. 10, 3. Tenebroſa ſedes Ouid. Met. 5, 359. Verendae ſedes Lucan. 5, 123 *Pro fundamento* ſ. *baſi*: Sequitur, vt cito intercidant, quia ſine fundamento et ſede creata ſunt Sen. Qu. Nat. c. 1. Deus haec fortaſſe benigna reducet in ſedem vice Hor. Epod. 13, 8. Remp. in ſede ſua ſiſtere Suet. Auguſt. c. 28. ¶ 2 *Verba*: Capere ſedem, *vid.* CAPIO. Commouere ſedibus, *vid.* COMMOVEO. Conſidere in ſedibus Cic. de Orat. 1, 29. Conuellere ex ſuis ſedibus, *vid.* CONVELLO. Deſerere ſedem Virg. Aen. 3, 190 Deſtituere ſedem Claud. de Bell. Get. 509. Exuere aliquem ſedibus Tacit. Ann. 13, 39. Figere ſedem alicubi Iuuen. Sat. 3, 2. Habere ſedem Caeſ. Bell. Gall 1, 44. Habent ſedem affectus in prooemio atque epilogo Quinct. 6, 1, 51. Pſeudo Cic. anteq. iret in exil. 24 c. 10 Dii deaeque mortales, qui excellenti tumulo ciuitatis ſedem Capitolii in ſaxo Incolitis conſtitutam. Lucidas Inire ſedes Hor. Carm. 3, 3, 33. Labeſactare animam ſedibus Lucret. 6, 798. Mutare ſedem, *vid.* MVTO. Ponere ſedes, *condere vrbem* Virg. Aen. 3, 8. Praebere ſedem et domicilium Cic. de Prouinc. Conſ. 24. Reponere in ſedem ſuam oſſa Celſ. 8, 10. Reuiſere ſuas ſedes Virg Aen. 1, 419. Succedere ſedibus alienius Virg. Aen. 4, 10. Tenere ſedem Iouis Optimi Max. *pro Vincere, ſtue captam obtinere* Tacit. Hiſt. 3, 72. Transferet regnum a ſede Lauini Virg. Aen. 1, 275. ¶ 3 *Obſeruatt.* Cic. contra Rull. 2, 96. Coloni Capuae in domicilio ſuperbiae atque in ſedibus luxuriae collocati. Idem pro Arch. 9 At domicilium Romae non habuit is, qui tot annis ante ciuitatem datam, ſedem omnium rerum et fortunarum ſuarum Romae collocauit. Fuluia Sedem belli Praeneſte ceperat Vell. 2, 74, 3. Tacit. Hiſt. 3, 8, 1 Quaeſitum inde, quae ſedes bello legeretur. Oppidum, quod ſedem bello delegerat Suet. Galba c. 10. Sedes, *ſtatio militum* Veget. 3, 4. Qui in ſedibus otioſe delicateque vixerunt, armorum exercitia declinant. Sedes, *aliquando pro tota ea parte corporis accipitur, ſuper qua ſedentes innituntur.* Plin. 24, 7 Lacrima ſedis vitiis prodeſt, ne quid ſiccari, excalfieriue opus ſit. Procidentia ſedis, *vid.* PROCIDO. Plin. 21, 20 *adſinem* Teſtes vero, vt ſedem prociduam, quaeque ibi ſint vitia, *etc.*

SEDĔCVLA, *vel* SEDICVLA, ae. f. Dimin. [ἑδράνιον] *Parua ſedes.* Cic. Att. 4, 10 Sic literis ſuſtentor et recreor, maloque in illa tua ſedecula, quam habes ſub imagine Ariſtotelis, ſedere, quam in iſtorum ſella curuli *Valla* 1, 5 *mauult* Sedicula.

SEDICVLVM, i. n. Sedile. Feſtus. *Sed* Varro de L. L. 7, 30 p. 94, 38 Cum debuerit eſſe *(per analogiam)* vt a cubatione cubiculum, ſic a ſeſſione Sediculum: non eſt.

SEDĪLE, is. n. [ἕδρανον] *Super quod ſedemus.* Plin. Epiſt. 5, 6. Sunt locis pluribus diſpoſita ſedilia e marmore. Sedile auium Varr. de R. R. 3, 5. Sedilia viuo ſaxo Virg. Aen. 1, 167. Complere ſedilia Claud. in Eutrop. 1, 470. Fuſi per dura ſedilia nautae Virg. Aen. 5, 837. Facta de viuo ſaxo ſedilia Ouid. Met. 5, 317. Releuare membra ſedili Ouid. Met. 8, 639. Spiſſa ſedilia Hor. de Poët. 205. Vitrea ſedilia Virg. Georg. 4, 350. *add.* Celſ. 1, 3. Ep. 70. Hygin. Aſtrol 4, 6.

SEDĪMEN, ĭnis. n. Cael. Aurel. Tard. 5, 4. *Id quod fundum peti*

SEDIMENTVM, i. n. Plin. 36, 10 *extr.* Inundationibus Tiberi dimento molis facto *(i. moli ſubſidente)* quamquam ad altitudinem poſiti oneris in terram quoque dicantur acta fundamenta.

SEDVLARIVM, i. n. Sedularia ſunt, *vt interpretatur Anto Auguſtinus Emendat.* 1, 4 p. 42 *quae in rheda ſedenti ſubiiciebantur.* Pau in l. Inſtrumenti 4 De ſupellectile legata, Rhedae et Sedularia ſup ctili adnumerari ſolent. *Male repoſuerant* Sellularia, et Seliquaſtra.

SEDVM, *ab* Sedendo, *inquit* Varr. de L. L. 4, 28 p. 32, 5. Sedendo appellantur Sedes, Sedile, Sedum (*al* Solium) Sella, S quaſtrum. ¶ 2 *Veteres poſuere* Sedum *pro* Sed.

SED. n. 4.

SEDENTARIVS, a, um. Adi. [ἑδραῖος] *Quod ſedendo fit.* Apul. 1 1 *pr. De equo* in pedes deſilio, Vt etiam fatigationem ſedentariam ir ſus vegetatione diſcuterem Plin. in Paneg. 76. Caeteri quidem defi attoniti ipſam illam mutam ac ſedentariam aſſentiendi neceſſitatem, cum dolore animi, quo cum totius corporis horrore perpetieban Opera ſedentaria, *quae ſedendo fit* Columel. 12, 3, 8. ¶ 2 dentarii, *qui ſedendo opus faciunt* Plaut. Aul. 3, 5, 39 Calceolarii, ſede rii, ſutores.

SESSIO, ōnis. f. [ἕδρευσις] *Sedendi actus, locus.* Cic. de Orat. Num tandem aut locus hic non idoneus videtur, in quo porticus haec vbi inambulamus, et palaeſtra, et tot locis ſeſſiones, gymnaſiorum et G carum diſputationum memoriam quodammodo commouent? Seſſi quaedam contra naturam ſunt Cic. de Fin. 5 c. 12. Idem de Nat. Dec 94 Accubatio, inclinatio, ſeſſio. *Sic* Off. 1, 129 c. 35 Status, ince ſeſſio, accubatio. In his locis matres familiarum cum lanificiis ha ſeſſiones Vitr. 6, 10. Seſſio, *pro Mora, et cunctatione, vt* SEDERE Nam Sedere quandoque valet Nihil agere, tempus otioſe terere Cic. 14, 14 Illam ſeſſionem Capitolinam mihi non placuiſſe, tu teſti *Reprehendit Brutum et Caſſium, qui illo ipſo primo die, poſt Cae ſectum, ſenatum in Capitolium non vocarint, ſed otioſi tempus conſumſe* Dies ſeſſionum ſunt, *In quibus ius dicitur. Vox apud ICtos frequens.* Vl L. 36 Dig. t. 4. l. 19. *et* L. 38 t. 15 l. 1. ¶ 2 Cael. A Chron. 4, 3, 50 p. 511 Retenta (deſluxio incendioſa) Seſſionis in l quam Graeci hedram vocant longaonem exurit

SESSIVNCVLA, ae. f. *Iucundus conſeſſus amicorum.* Cic. de Fini 56 c. 20 Circulos aliquos et ſeſſiunculas conſectari. *Sic poſt Scal. etiam Dauiſ. Ante erat* Semicirculos.

SESSVS, ūs, m. Apul. Flor. 3 p. 353 Locum ſeſſui impertiunt. ſeſſu in terram eliditur Marcell. et Fauſtin. libello Precum ad Impp. Aſin. ad Cic. Fam. 10, 32 Herennium in XIV ſeſſum deduxit. *Ba et ita equitem eſſe iuſſit hiſtrionem. Eſt alias quoque ſpectaculorum* Plaut. Poen. prol. 10 Nimia eſt ſtultitia ſeſſum *(in theatro)* impran incedere. *Et* v. 20 Neu diſſignator — ſeſſum ducat. *Rurſus* Cic N. D. 3, 74 c. 30 *in ſimulatione iudicii*, Veniamus in forum. Seſſum precor. Quid? vt iudicetur, qui tabularium incenderit.

SESSOR, ōris. m. [ἑδρευτής] Hor. Epiſt. 2, 2, 130 In vacuo la ſeſſor, Plauſorque theatro. Seſſores veteres ex vrbe eiecit, *i. H tatores* Nep. 5, 2, 5. Vna ducentos irrumare ſeſſores Catull. 37. Seſſorem recuſare Sen. de Conſ. 12.

SESSORIVM, i. n. *Sella baiulatoria.* Petron. Fragm. 77 Viperae ius ſeſſorium. *vid. Remeſ. ad h. l.* p. 119. Quolibet ſeſſorio leniter veri Cael. Aurelian. Acut 1, 11.

SESSĬTO, āre. Frequent. [καθέζομαι] Cic. de Clar. Orat. 59 c. 15 autem Cethegum medullam fuiſſe vult, vt quam deam in Periclis la ſcripſit Eupolis ſeſſitaſſe, huius hic medullam noſtrum oratorem f dixerit *i. Saepius ſediſſe.* Ipſa ſeſſitandi regio Apul. de Dogm. Pla 62. *i. podex.*

SISSIBVLVM, i. n. [ἑδρασήριον] *Super quod ſedemus et quieſci* Plaut. Poen. 1, 2, 56 Qui tibi oleant ſtabulum, ſtatum, ſellam et ſeſ lum merum. Prae metu latronum nulla ſeſſibula, ac ne ſufficienter pellectilem parare nobis licet Apul. Met. 1 p. 112 (Pric. p. 17.)

SESSILIS, e. Adi. [ἕδραῖος] *Quod ſedet, vel ſedere videtur.* Plin. 15, 16 *de piris.* Incerta nominum cauſa eſt barbaricis venereisque, colorata dicunt: regiis, quae minimo pediculo ſeſſilia: patriciis, vo niis, viridibus, oblongisque. Tergum ſeſſile, *Latum, in quo poſſit ſedere* Ouid. Met. 12, 401. *de Cyllaro Centauro dixit.* Seſ lactuca, quae et Sedens dicitur; *h. e. Quae ita humi proiecta eſt, vt ſedere deatur, neque ſurſum erecta eſſe, aut in ſublime aſcendere* Martial. 3, 4 Maluae Pallad. Octob. t. 10. Obba, *v. v.* Verrucae. . . .

SESSIMONIVM, i. n. *Vbi ſimulacra reponuntur.* Vitruu. prael In deorum ſeſſimonio.

SESSICIVS, a, um. Sidon. . . .

SESSIVS, a, um. Tertull. de Spect. c. 8. Columnae *Circi* Seſſias l ſuſtinent, a Sementationibus *dictas.*

SESSĪVVS, a, um Sext. Placit. Illinitum in ſeſſiua mulieris. *i. ſe partem qua ſedetur.*

SEDIGĪTVS, i. m. [Σεδίγητος] *dictus eſt* Volcatius, *illuſtris Poët ſex digitis.* Plin. 11, 43 Digiti quibusdam in manibus ſeni: C. He tii ex patricia gente filias duas ob id Sedigitas appellatas accepi: Volc um Sedigitum, illuſtrem in Poëtica.

SEDITIO, ōnis. f. [στάσις, διάστασις, κατάστασις] *Eſt morbus reipublicae ciuium pars negat obſequium regibus aut magiſtratibus. A* Se, *id eſt, ſeorſum* Itio. *Eadem ratione interpoſito, qua in* prodeo, prodeſſe, redeo, *etc. Eſt fortaſſe verbum* Sedire *eiusdem ſignificationis, cuius* Secedere *etc.* Non 96 Seditionis proprietas a M. Tullio manifeſtata eſt in libro de Rep Eaque diſſenſione ciuium, quod ſeorſum eunt alii ad alios, ſeditio dicit *Add.* Iſid. 5, 26. Virg. Aen. 1, 153

Ac veluti magno in populo quum ſaepe coorta eſt
Seditio, ſaeuitque animis ignobile vulgus:
Iamque faces et ſaxa volant, furor arma miniſtrat.

De diſſenſione coniugali: Filiam dare in ſeditionem atque incertas nupt Ter. Andr. 5, 1, 11. *conf.* Plaut. Amph. 1, 2, 16 Vulgat. Act. 15, 2. *Com laſciuia* Seditionem ſacit lien, *dixit* Plaut. Merc. 1, 2, 14. *i. intumeſ et inflatur cum dolore.* Incurſio ſeditionis, *vid.* INCVRRO. Ad ta ſeditio, *vid.* ADOLEO. Clamoſa Claud. de Bell. Get. 467. F cens Ouid. Met. 12, 61. Turbida ſeditio Idem Met. 9, 4 ¶ 2 *Verborum formulae*: Abſtinere ſeditionibus, Afferre ſe tiones, Agitare ſeditionibus plebem, *v. ſſ. ll.* Ardent ſedit nes Liu. 6. Colere ſeditiones, *vid.* COLO. Commota ſedi Cic. Att. 2, 1. Comprimere ſeditionem Tacit. Ann. 1, 69, 5. Co ci

ir seditionem, *vid.* CONCIEO. Concitare seditionem et discor-
dia Cic. pro Muraen. 89 c. 39. Conserre seditionem, *vid.* CONFE-
Conflare seditionem *vid.* CONFLO. Deflagrante paul-
atim seditione Tacit. Hist. 2, 29. Patere. 2, 81 Subita deinde exer-
iti seditio, partim seueritate, partim liberalitate principis Discussa est.
extinguere seditione Liu. 6. Cic. Fam. 10, 32 Singulae quaedam
olortes seditionem Fecerunt Idem ad Brut. 2 Quod scribis de sedi-
tione, quia facta est in legione quarta de Caeniis (quod dicam, in bonam
partem accipies) magis mihi probatur militum seueritas, quam tua.
Ardente seditione Liu. 6, 14. Tacit. Ann. 1, 16 Quum Pannonicas le-
gionis seditio Incessit. Inducere seditionem in ciuitatem, *vid.* IN-
DVCO. Inducere seditionem, *i. facere* Tacit. Ann. 2, 15 *fr.* Le-
uis seditionem Liu. 6, 16. Oritur seditio Caes. Bell. Gall. 7, 28.
Non integratur seditio Tacit. Hist. 4, 34. Restincta seditio est Cic.
de Legib. 3, 24. Sedata militum seditio ab Appio Cic. Att. 5, 14.
Sustinere seditionem Liu. Dec. 4. Prope seditionem ventum Tacit.
Hist. 3, 21. Juxta seditionem ventum Idem Germ. 6. Maris
seditio Stat. Theb. 9, 142.

¶ SEDITIŌSVS, a, um. Adi. [σασιώδης, σασιαστὴς] *Qui seditionem facit vel est.* Seditiosus ac turbulentus ciuis Cic. de Orat. 2 c. 11. *Id.* Cic. Verr. 3 Malus ciuis improbus Consul, seditiosus homo Cn. Carbo fuit. de Legib. 3, 44 Initis seditiosis Tribunispl. Seditiosa vita, multuosa Cic. de Inuent. 1, 4. Seditiosis Vocibus regem increpat Curt. 9, 4, 17. *Add.* Id. 10, 2, 12. *Comparat.* Eius seditiosior fuit oratio Ascon. in Cic. pro Mil. p. 200. *Superl.* Val. Max. 3, 8, 3. Tacit. Ann. 1, 44, 3. *et* Hist. 2, 66, 6.

SEDITIŌSE. Adu. [σασιωδῶς] Cic. pro Cluent. 2 Altera autem, quae a iudicio remota est, quae concionibus seditiose concitatis accommodatior est, quam tranquillis, moderatisque iudiciis. Africanus a C. Carbone trib. pl. seditiose interrogatus Cic. pro Mil. c. 3. Seditiosius Tac. Hist. 5, 12, 3. Cic. Att. 2, 21 Multa quum seditiosissime dixerit, vocem exprimere non potuit.

SEDITIOSITAS, atis. f. Tribuniciae potestatis, *ap.* Flor. 3, 13 *lemma* Vis quam antiquum.

SEDITIONOR, ari. σασιάζω Gloss. Gr. Lat.

SEDITIONARIVS, i. *m. δημαγώγημα* Gloss. Gr. Lat.

SEDO, āre. [παύω, καταπαύω, καταστέλλω, καταστέννύω, κοιμίζω, ἐρεμίζω] *Mitigare, placare, lenire, exstinguere, pro diuersitate nominum, quibus iungitur: desinere facere aliquid vel simpliciter, vel qua molestum est.* Sallust. Catil. 15 *fin.* Namque animus impurus, diis hominibusque infestus, neque vigiliis, neque quietibus sedari potuit, ita conscientia mentem exagitabat vexabat, *i. ad tranquillitatem redigi.* Cic pro Flacc. 53 Remittant animi, comprimant animos suos, sedent Arrogantiam. Cic. in Catil. 2, 28. 13 Atque haec omnia sic agentur, Quirites, vt res maximae minimo motu, pericula summa nullo tumultu: Bellum intestinum ac domesticum post hominum memoriam crudelissimum et maximum, me vno togato duce et imperatore sedetur. Cic. de Legib. 1, 54 c. 20 Hoc dico, Contra furiam totam istam posse sedari. Discordias Cic. Philipp. 1, 1. Dolores / dolores Scribon. 53, 4 p. 90. Flamma per mensas citius sedetur arista ropert. 3, 14, 5. Fletus Propert. 2, 16, 30. Ieiunia canis Ouid. Met. 15 83. Ignis sedatur Scribon. 20. *fcil. morbi.* Incendia Ouid. de Rem. Amor. 117. Cic Verr. 2, 1 Quod vnum ad inuidiam vestri ordinis, infamiamque iudicium sedandam maxime pertinebat, id non humano consilio, sed prope diuinitus datum atque oblatum vobis summo Reipub. tempore videtur. Ir. Plaut. Merc. 5, 4, 1. Latitudinem Idem Baech. 1, 1, 75. Nep. 18, 6. Lites Cic. Verr. 5, 132. Mentes commotas Plin. 20, 13. Metum sedat dies Sen. Thyest. 8. Miserias Plaut. Poen. 5, 93. Motus animi Cic. Tusc. 3. *et* de Orat. 1 c. 46. Pauore Liu. 1. Questus Sen. Herc. Oet. f. 14. Sitim Lucret. 4, 8. Tempestatem Cic. Verr. 3. Tumultum Caes. Bell. Civ. 3, 106. Vulnera, *Cohibere dolorem* Stat. Silu. 2, 1, 208. *Paue s. intransit.* Cn. Gellius *apud* A. Gell. 18, 12 Postquam tempestas sedata est, Atherbal taurum immolauit. *Plane passiue* Cic. de Legib. 3, 24 At liquando incenditur, et quidem saepe sedatur *int.* populus a tribunis pl.

SEDĀTVS, a, um. Part. [ἡσύχιος, πεπαυμένος] Amnes sedati Virg. Aen. 9, 30. Animo sedatiore scribere Cic. Att. 8, 3 Bellum Non. 14, 8, 6. Corde sedato respondere Virg. Aen. 12, 18. Cupidinem sedatum *in sua dote* numerat Alcumena Plaut. Amph. 2, 2, 210. Cura sedatae Stat. Theb. 12, 514. Hor. Epist. 1, 18, 90. Oderunt sedati Ouid. Met. 15, 49. Sedatissima voce vti Auct ad Heren. 3, 24 c. 14.

SEDĀTE. Adu. [ἡσυχαίως] *Placide.* Cic. Tusc. 2, 58 c. 20 Non constanter et sedate feres? *Sic* in Orat. 92 c. 27 Cuius oratio cum sedate placideque loquitur, *etc.* Exercitu sedatius procedente Ammian. 25.

SEDĀMEN, ĭnis. n. *Sedandi remedium.* Sen. Hippol. v. 1183 O mors omnium vna sedamen mali.

SEDĀTIO, ōnis. f. [ἡσύχασις] Cic. de Finib. 1 c. 19 Sic e physicis fons iudicii fluit contra mortis timorem, et constantia contra metum religionis, et sedatio animi omnium rerum occultarum ignoratione subiecta Cic. Tusc. 3, 65 c. 27 Vt apud Homerum quotidianae neces interitus sint multorum sedationem moerendi afferunt. Perturbationum sedatio Cic. Off. 1, 93 c. 27.

SEDĀTOR, ōris. m. Arnob. 3 p. 115 Sedator militaris insaniae.

SEDVCO, xi, ctum, ĕre. [ἀπάγω] *Seorsum ducere ab aliis, quasi de re-bus aliquibus locuturus.* Ter. Hec. 1, 2, 69 Post Pamphilus me solum seduxit foras. Ibid. 4, 1, 7 Vxor vbi me ad filiam ire sensit, seduxit foras: Cic. Att. 5, 21 Quum haec disseruissem, seduxit me Scaptius. Seuere seducere Cic. Fam. 1, 9 *extr. fcil. ad colloquendum familiariter de rebus arcanis. conf. ib.* 10, 28 *fr. c. not. Manut.* Manu blanda secxit eum Ouid. Met. 2, 691. Castra seducere, *separare, in duas partes luidere* Ouid. Met. 13, 611. Seducit terras hic breuis vnda duas Ou. Heroid. 19, 142. *de Hellesponto.* Quippe vbi non liceat vacuos seducere ocellos Propert. 1, 9, 27. Mors seducit artus anima Virg. Aen. 4, 38 Cic. Tusc. 1, 75 Quum a negotio omni seiocamus animum, quid, in am, tum agimus, nisi animum ad seipsum aduocamus, secum esse cogimus, maximeque corpore seducimus? Legitur alibi Abducimus. ¶ Seducere, *per translationem significat Decipere, corrumpere: sed non apud antiquos. Laudatur quidem* Cic. Att. 10, 15 *extr.* Me vero adiumentis in angustiis seductum. *Sed locus non obscurus modo, sed corruptus. Qui habent hanc vocem, seductos habent, non* seductum. *Victorius coniciebat,* Sed DI istos! *quos I receptum e posterioribus: Ch.* Sed tu istos! Ter. Andr. 4, 1, 20 Etiam nunc me seducere istis dictis postulas. *Verum recentes modo seducere habent Faerno visse, antiqui* ducere: *quod etiam carminis ratio postulat: de scriptorum est dubium. Mallem quod in libri* Quinctil. 7, 2, 21 *habent,* Quod ipsum me fecisse seductum iuuenili cupiditate gloriae fateor: *ultima syllaba ex* fecisse *applicata etiam ad verbum sequens. Exulat ergo a bona Latinitate: eo frequentius apud Christianos scriptores est pro Corrumpere vel In vitia ducere. v. g.* Tertull. adu. Marc. 2, 8 Angelus qui seduxit.

SEDVCTVS, a, um. Part. [ἀπηχθημένος] *Seorsum ductus, diiunctus* Cessaque seducto stupide flamma perit Ouid. Rem. Am. v. 446. Quae nisi seductis nequeas committere diuis Perf. 2, 4 *n. Casaub. ad h. l. p.* 177. Liu. 39, 5 Singulos deinde separatim, Lacilium ac Mutinium, seniores obtestatur, vt quantum nox prouidentiae adimat, tantum diligenti explicant cura. *Sic* Suetonius in Claud. Caes. c. 37. Recessus seducti, *loca secreti* Ouid. Met. 13, 912. Terrae seductae, *separatae, seiunctae* Ouid. Met. 4, 602. Sen. Epist. 113 (117) Si proprium habent quiddam et a corporibus seductum. *Comp.* A tuba seductior Perf. 6, 42.

SEDVCTIO, onis. f. [ἀπαγωγή] Cic. pro Muraen. 49 c. 24 Monstros amicos, obseruationes, testificationes, seductiones testium, successionem subscriptorum animaduertebant. Mors est corporis animaeque seductio Lactant. 2, 12. ¶ 2 *Corruptio apud scriptores ecclesiasticos.* Tertull. adu. Marc. 2, 2 Adam confessus est seductionem.

SEDVCTVS, ūs. m. *pro Secessu* Senec. de Tranquil. vitae c. 3. Sic hominum quorum maximae in seductu actiones sunt, *etc.*

SEDVCTOR, ōris. m. [ἀπατητὴς, πλάνος, ἀνδραποδιστὴς] Gloss. Vet. Lat. Gr. *conf.* Commod. Instruct. 1.

SEDVCTRIX, īcis. f. Tertull. adu. Marc. 2, 2.

SEDVCTĪLIS, e. Adi. [ἐυεξαπάτητος Onomast. Vet.] Augustin. Conf. 3 Seducebat me, quia seductilis erat. Ergo vbi mortiferum seductilis Eua venenum Auribus accipiens eludi confessit iniquae Alc. Auit. 2, 166.

SEDVCIBILIS, e. Adi. Mulieres, quae habent timorem dei et non sunt seducibiles Vet. Interpr. Iren. 1, 9.

SEDVCVLVM, i. n. quasi Sudaculum, Flagelli genus est, quod vapulantes sudare faciat, dictum. Festus.

SEDVLARIVS, *vid.* SEDO.

SEDVLVS, f. SEDOLVS, a, um. Adi. [ἀλεξανὸς, ἐπιστροχὸς, σπουδαῖος] *Qui ex animo et bona fide,* festolo, *h. e.* sine dolo, *nihil intergue intentus est alicui rei. Potest hic Aduerbium* Sedulo *i.* Sedolo *antiquius fuisse. Quamquam* securus *plane eadem velut monens pereiussum est. Prob. ne* fere *hanc etymologiam veteres. vid.* SEDVLO; *et* Aeron *ad illud* Hor. Epist. 1, 13, 5 Ne studio nostri pecces, odiumque libellis Sedulus importes opera vehemente minister. Cic. de Clar. Orat. 176 c. 47 Eloquentes enim videbare, non sedulos velle conquirere. Anus sedula Tibull. 2, 84. Apis Ouid. Met. 15, 708. Turba sedula Ouid. Rem. Amor. 782.

SEDVLITAS, ātis. f. [σπουδὴ, περιεργία] *Industrius et fidus officium, et diligentia, assiduitas.* Sulla sedulitatem multi Poetae duxit aliquo tamen praemio dignam Cic. pro Arch. c. 10. Id. pro Caecin. 14 Quis igitur? ille quem supra deformaui, voluntarius amicus nullis rebus, non necessitudine aliqua, sed ficto officio, simulataque sedulitate omnibus, magis opportuna opera nonnunquam, quam aliquando fideli Hirt. Bell. Alex. 11, Quae si non essent sedulitate effectae, et leuitate adolescentiae, facere tamen debuisse in solitudines aliquas. Non tenuitate sedulitate labor Ouid. Fast. 4, 4 Sedulitas autem stulte quem diligit, vocat Hor. Epist. 1, 1, 260. Apta sedulitas Ouid. Met. 1, 401. Arguta sedulitas Cic. Fam. 1, 1. *Nimis verbosa.* Blanda sedulitas Ouid. de Arte Am. 2, 313. Mundae sedulitatis anus Ouid. Fast. 3, 668. Officiosa sedulitas Hor. Epist. 1, 7, 8. Senilis sedulitas Sil. 7, 187. Placere sedulitate Ouid de Arte Am. 1, 581.

SEDVLE. Adu. [σπουδαίως] *Idem quod* Sedulo. Columel 9, 6 Semper quidem custos sedule circumire debet aluearia. *conf.* Prudent. in Vinc. 407 *c. n. Heins.*

SEDVLO. Adu. [ἀδόλως, ἀκακοήθως, ἁπλῶς, ἀκριβῶς, ἐπιστροχῶς Gloss.] Ex animo et sine dolo, instanter, inquit Donatus. *Ad* Adelph. 3, 3, 59 *conf.* Non. 1, 171. Nihil credis, quod ego sedulo fodulo Plaut. Capt. 4, 2, 106. Idem Aul. 1, 2, 35. Nam nunc, quum celo fedulo omnes ne sciant, omnes videntur scire. Ter. Phorm. 2, 4, 13 Ego fedulo hunc dixisse credo. i. e. Simpliciter, *inquit* Donatus. *Hic etymologica illa ratio pulchre conuenit. Sic etiam* Cic. pro Cluent. 58 c. 21 Hoc quamquam sedulo faciebat, tamen interdum non defendere, sed praevaricari accusationi videbatur. *Sed diligentiam et intentionem notat* Ter. Hec. 4, 2, 2 Etsi ea dissimulas sedulo. *Sic* Fingat cautus, vt det sedulo Ter. Eun. 1, 2, 50. Idem Eun. 2, 2, 70 Obsecro hercle Parmenonem sedulo mihi vt reddas faciam sedulo, ac dabo operam, adiuuabo. Plaut. Men. 5, 7, 2 Propterea heri imperium exsequor, bene et sedulo seruio. Cic. de Inv. 1, 13 Sedulo inquam faciam, sed fortuna fortis. Id ago sedulo Ter. Andr. 3, 5, 8. Fit sedulo Ter. Adelph. 3, 3, 59.

SEDVM, i. n. [ἅλωσις] *Herba, quae* Semperuiuum *dicitur,* a semper *virendo.* Maius *memorat* Plin. 25, 13. Idem 25, 17 Democritus succo herbae, quae appellatur aizoon in tegulis nascens, subulisne, I utone vero sedum aut digitellum, medicata seri iubet omnis fenestra. Columel. 2. 9 Id ne fiat, remedio est mistus succus herbae, quam rustici sedum appellant. *Add.* Id. 11, 3 *et* 10, 356. Plin. 26, 11. Varr. L. L. 4. 24 Festus: Sedum, alii Sadum appellant herbam, quam Opilius Aurelius Sesinium vocari ait, eamque in tegulis seri.

SEDVNI, Populi in Alpibus, *quos commemorat* Plin. 3, 20.

S E G

SĔGĔS, ētis. f. [λήιον, καρπὸς, γενήματα Vet. Gloss.] *Satu, stirpes eorum seminum, ex quibus conficitur panis, omnium dom. fer.* Varro L. L. 5, 1 p. 11, 17 Seges ab satu, id est femine. Plin. 18, 17 Si in articulum seges ire coeperit, runcare remedium est, ne herbae vincant. *Le gallo gall.* Lusuria segetum cattigatur dente pecoris in herba duntaxat. Virg. Aen. 2, 304 In segetem velati cum flamma furentibus austris Inquirunt. Cic. Tusc. 5, 91 c. 31 At enim, qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest. Ne seges quidem igitur spicis vberibus et crebris, si auenam vtpote *sic recte post alios Dauis. pro vulg.* ipsam videris: nec mercatura quaestuosa, si in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit. Luxuries segetum Virg. Georg. 1, 112. Rapinae praematurae segetum Lucan. 7, 95. Aegra seges negabat victum Virg. Aen. 5, 112. Altae segetes Virg. Georg. 2, 198. Ouid. Met. 2, 213 Materiemque suo praebet seges Arida damno, *scilicet Phaethontea.* Cana Ouid. Met. 15, 655. Dura Hirod. 2, 5. Fertilior seges est alienis semper in agris Ouid. de Arte Am. 1, 351.

Grauida Virg. Georg. 1, 319. Immatura Sil. 15, 536. Virg. Aen. 7, 808 Illa vel intactae segetis per summa volaret Gramina, nec teneras curſu laeſiſſet ariſtas. Virg. Georg. 1 *pr.* Quid faciat Laetas segetes, *etc.* Opimae segetes Hor. Carm. 1, 31, 4. Tenerae segetes Ouid. Faſt. 4, 923. ¶ 2 *Verborum formulae:* Cingenda eſt altis ſepibus iſta ſeges Ouid. de Arte Am. 3, 562. Quid faciat lactas segetes Virg. Georg. 1, 1. Facit mora validas segetes Ouid. Rem. Amor. 84. Feret iſte segetes, iſte ferendus ager Ouid. de Arte Am. 2, 668. Fluctuat adulta leni Zephyro seges Sen. Herc. fur. f. 9. Indui segetibus dicitur terra, *vid.* INDVO. Intereunt segetes Virg. Georg. 1, 152. Metere segetem Sil. 16, 616. Obducunt herbae segetem Virg. Georg. 2, 2, 411. Occare segetes Horat. Epiſt. 2, 2, 167. Pectinare segetem, *vid.* Pectino in PECTEN. Praetendere ſepem ſegeti Virg. Georg. 1, 270. *Niſi tamen hic* ager *potius intelligi debet.* Proculcare creſcentes segetes Ouid. Met. 8, 290. Reſecanda falce ſeges Ouid. Epiſt. 1, 53. Runcare segetes Varro de R. R. 1, 30. Seneſcit seges nimio imbre Stat. Silu. 5, 1, 147. Sternuntur segetes Ouid. Met. 1, 272. Surgentium ſine fruge ſegetum marcor Sen. N. Q. 3, 27. Surgit matura ſeges Senec. Thyeſt. f. 5. Veniunt hic segetes, illic felicius uuae Virg. Georg. 1, 54. Vrit campum ſeges lini Virg. Georg. 1, 77. *Obſ.* Seges, *de leguminibus* Columel. 2, 14 Quod praedictorum leguminum segetibus fatiſcit. ¶ 3 *Frequenter etiam pro agri ea parte accipitur, quae frugum cauſa conſeritur: conſeritur, inquam, ἀορίστως, vt non finiamus, deſtinatusne tantum ſit ſeminibus accipiendis, an paratus iam vna alteraque aratione; an iam habeat ſemina, eaque latentia, adulta, matura; an ea iam demeſſa ſint.* Varro, *vt ſolet, occaſiones diuinare bene male appellationum, non ſines ponere ſignificationibus,* de R. R. 1, 29, 1 Seges, *inquit*, dicitur, quod aratum ſatum eſt: aruum, quod aratum nec ſatum eſt. *Haec lectio Victorina, i. optimis ab auctoribus accepta eſt. Hoc autem dicit, Segetis nomen cum a Serendo ductum ſit, et* aratum *ſignificat, i. fundum, ſolum, quod aratum cum eſt, ſemen accipit, et ſatum i. ipſum ſemen in agro alitum ex agro eductum, verbo et* agrum *et* fructum, *interdum ſimul ſumta, interdum ſola: cum contra ea* aruum *de ſolo arato potius dicatur, quam de prouentu. Qui ſegetem dicunt* ſementis *quamcunque relationem includunt; qui* aruum, *his* arandi *modo notio obuerſatur. Nec aliter accipiendus eſt* Feſtus, Seges dicitur ea pars agri, quae arata et conſita eſt, a ſerendo videlicet. *Iam exempla videamus, vibi* ſeges *ager eſt.* Cic. Tuſc. 2, 13 c. 5 Nam vt agri non omnes frugiferi ſunt, qui coluntur, falſumque illud Attii, *(damus locum ex Mureti praeclara emendatione recepta etiam Dauiſio)* Probae etſi in ſegetem ſunt deteriorem datae fruges, tamen ipſae ſuapte natura enitent. Seges *ager eſt ſeminibus accipiendis paratus. Agrum dum paratur ſementi, intelligit* Virg. Georg. 1, 47 Illa ſeges demum votis reſpondet auari Agricolae bis quae ſolem, bis frigora paſſit. Id. Georg. 4, 129 Nec Cereri opportuna ſeges, nec commoda Bacchо: *non acceſſum ſolum bubus aratoribus, non aptum vineae.* Non. 4, 427 Segetem terram *interpretatur laudatque* M. Tull. Hortenſio, Vt enim ſegetes agricolae ſubigunt aratris multo ante quam ferant: *item, poſt alios,* Aceium: *cuius de verſibus cogitata Voſſii ad Fragm. Tragg.* p. 172 *et Iulii Pontederae Epiſt.* 10 p. 126 *videri poſſunt: nobis hoc ſatis hic eſt,* In ſegetem *ibi* cieri *vel ruſticos, vel boues, vt terras proſcindant, etc. Citat porro* Nonius *eiusdem* Accii *hoc,* Quod beneficium haut ſterili in ſegete rex te obſeſſe (obſeuiſſe) intelligis. *Sunt ibi plura.* Cic. Verr. 3, 20 c. 8 Lex acutiſſime et diligentiſſime ſcripta, quae omnibus cuſtodiis ſubiectum aratorem decumano tradit, Vt neque in ſegetibus *(cum fruges adhuc in agro ſtant vel iacent)* neque in areis *(vbi defectae triturantur)* neque in horreis, neque in amouendo, neque in aſportando frumento, grano vno poſſet arator ſine maxima poena defraudare decumanum. Cato 29 Stercus diuidito ſic: Partem dimidiam in ſegetem, vbi pabulum feras, inuehito. Cato 36 Quae ſegetem ſtercorant. Stercus columbinum ſpargere oportet in pratum, vel in hortum, vel in ſegetem. *Et* 37 Hordeum, foenum Graecum, eruum, haec omnia ſegetem *(agrum frumentis poſtea conſerendum)* exſugunt, et omnia, quae velluntur. Nucleos in ſegetem ne indideris. — Ex ſegete cuellito ebulum, cicutam *etc. Et* 38 *extr.* Virgas et ſarmenta, quae tibi viſioni ſupererunt, in ſegete comburito: vbi eas combuſſeris, ibi papaver ſerito. Varro R. R. 1, 6, 5 Segetes meliores exiſtimantur eſſe campeſtres, vineae collinae, ſiluae montanae. *Plenius* 1, 23, 5 Segetes frumentarias *vocat.* 1, 37, 4 Ad alia faciendi ſerobes — ad alia arandum, aut fodiendum, vt ſi ſegetes inſtituas. *Et* 1, 50, 1 Stramenta relinquunt *defecta* in ſegete. *Et mox* Stramenta ſtantia in ſegete relinquit. *de meſſe faciendа ſermo eſt. Sunt plura, quae ad* 1, 29, 1 *collegit Pontedera, qui diligenter hanc* ſegetis *ſignificationem illuſtrauit, quod fecerat inter alios etiam Salmaſ. ad Solin.* p. 259, b C. *et ſatis copioſe Bronckhuſ. ad* Tib. 4, 1, 172 Tondeturque ſeges maturos annua partus, *vt tondetur caput (ſecundum) crines. Addimus e* Vet. Gloſſ. Seges ἄρουρα, ſegetibus ἀρούραις. ¶ 4 *Quid ſi in illo* Catonis oraculo de R. R. 5, 4 *et* Plin. 18, 24 f. 55 ſegetem ne defrudet: *intelligatur* ſeges *ipſum id, quod ſeritur, ſ. ſemen? Certe Graecis eſt* κλέπτειν ἀπὸ τὲ σπέρματος, *vt monui ad Catonem. Sed qui de ſemine furatur, eodem* ſegetem *i. agrum conſerendum defraudat. vid.* DEFRVDO *et* DEFRVGO. Plin. 18, 11. Segetes, quae interquieuere, fundunt roſam odoratiorem ſatiua: adeo terra non ceſſat parere. Foecundae ſegetis ſemina Lucan. 6, 521. Cic. in Orat. 48 Segetes foecundae et vberes, non ſolum fruges, verum herbas etiam effundunt inimiciſſimas frugibus. ¶ 5 *Metaphora conſueta eſt multitudo rerum eiusdem generis,* Clipeata ſeges virorum Ouid. Met. 3, 110, Ferrea ſeges ſtrictis horret mucronibus Virg. Aen. 12, 663. Claudian. de Hyſtrice 11 Stat corpore toto Silua minax, iaculisque rigens in praelia creſcit Picturata seges. Stimulorum ſeges Plaut. Aul. 3, 1, 6 *Conuicium ſeruile, in cuius tergo multi ſtimuli aut virgae haerere ſoleant.* Telorum ferrea ſeges Virg. Aen. 3, 45. Virum ſeges horruit denſis haſtis Virg. Georg. 2, 142. *de fratribus Cadmeis e dentibus draconis tanquam e ſemine natis. De iisdem,* Virorum segetes feminibus iactis adoleſſe Ouid. Epiſt. 6, 31. *Alia metaphora, in quantum ſeges ager eſt.* Cic. pro Milon. 36 c. 13 Quid enim odiſſet Clodium Milo ſegetem ac materiam ſuae gloriae.

SEGETALIS, e. Apul. de Herb. 78 Gladiolus ſegetalis, *i. in ſegete creſcens.*

SEGESTA, *vel* SEGETIA, ae. f. [Σεγέσα] *Deae nomen.* Plin. 18, 2 Seiam a ſerendo, Segeſtam a ſegetibus appellabant: quarum ſimulacra in Circo videmus. Macrob. Saturn. 1, 16 Segetiam *vocat.* Auguſtinus Ciuitatis diuinae 4, 8 Sata, *inquit*, frumenta quamdiu ſub terra eſſent, praepoſitam voluerunt habere deam Seiam. Quum vero iam eſſent ſuper terram, et ſegetem facerent, deam Segetiam. Frumentis vero collectis atque conditis, vt tuto ſeruarentur, deam Tutilinam praepoſuerunt. *Poteſt etiam hoc nomen cum* Segeſtre *deduci a ſegerendo: vid. Voſſ.* Etymol. p. 462. DEAE SEGETIAE *eſt in numo* Saloninae Auguſtae: *quem ingenioſe, vt ſibi videbatur, interpretatus eſt Hard. ad Plin. l. c.* curiones Ediae Auguſtae Edicto Senatus Egnatio Gallieno Egregiis Triumphis Inſignem Arcum Erexere. *Hinc diſce, qui neſcis, ingenium viri.* ¶ 2 Segeſta, quae nunc appellatur, Oppidum Sicilia eſt, quod videtur Aeneas condidiſſe praepoſito ibi Egeſto, qui Egeſtam nominauit, ſed praepoſita eſt ei S litera, ne obſcoeno nomine appellaretur, vt factum eſt in Maleuento, quod Beneuentum dictum eſt et in Epidamno, quod vſurpant Dyrrachium. *Haec* Feſtus. *Vid.* Plin. 8. Cic. Verr. 4, 72 Segeſta eſt oppidum peruetus in Sicilia, quod Aenea fugiente a Troia — conditum eſſe demonſtrant, *etc. Sunt plura.*

SEGESTANVS, a, um. Adi. [Σεγεσανὸς] *Qui Segeſtam incolit* Verr. 4, 72 Segeſtani non ſolum perpetua ſocietate, *etc.*

SEGESTENSIS, e. *Aliud* Adi. Cic. Verr. 3, 83 Multo etiam in dentius in decumis Segeſtenſium verſatus eſt.

SEGESTRE, is. n. *vel* SEGESTRVM, i. n. [διφθέρα, στέγασμον Gl.] *Quo aliquid inuoluitur.* Varr. de L. L. 4, 35 p. 39, 38 *de lectis a* Quod inuoluebant, quod fere ſtramenta erant e ſegete, ſegeſtria a labant, vt etiam nunc in caſtris: niſi forte a Graecis: nam στέγασμον Feſtus, Δέρις Graeci appellant pelles nauticas, quas nos vocamus Varro ap. Nonium Marcellum 1, 35 Lecticam quo inuoluebant, appellabant *al.* ſegeſtra. Paenula, ſi quaeris canteriu', ſernu' ſegeſtre lior mihi quam ſapiens Lucil. ap. Non. 14, 13. *Conf.* SEGESTA. Pli 12 *de chartarum generibus,* Nam emporetica inutilis ſcribendo, in cris chartarum ſegeſtriumque vſum praebet, et ideo a mercatoribus minata. Suet. Aug. c. 83 Auguſtum *refert* exercendi corporis cauſa bulaſſe ſegeſtro, et lodicula inuolutum. Al. Seſtertio. *Vid. Caſaub. a Scalig. ad* Feſt. *et in Coniect. ad* Varr. p. 65. Voſſ. Etymol.

SEGETIA, *vid.* SEGESTA Dea.

SEGMEN, SEGMENTARIVS, SEGMENTATVS, SEGMENTVM, *vid.* SECO.

SEGNESCO, ĕre. Cael. Aurel. Acut. 2, 18, 110 Segneſcentibus, *i. parcius fluentibus.*

SEGNIS, e. Adi. [Ἐρασὺς, κυρίως δὲ ὁ ἀδρανὴς καὶ ἀργὸς Vet. Gl.] *Tardus ignauus; cuius contrarium Ardens, qui feſtinans, et acuto ingenio eſt.* gnis *eſt* ſe *f.* ſine igne. *Vid. Scalig. Comment. ad* Aetnam, *Brouckh. ad* bull. 2, 1, 20. *Burmann. ad* Nemeſ. Cyneg. v. 212. Virg. Aen. 3, 513 segnis ſtrato ſurgit Palinurus, et omnes Explorat ventos. Att. 8, 13 Ego ſi cui adhuc videor ſegnior fuiſſe, dum ne tibi videar, laboro. Segnes *opp.* promtis *ap.* Caeſ. B. C. 1, 3. Haud illo ſegnior Virg. Aen. 4, 150. Heu, Meliboee, iaces letali frigore ſegnis Nemo Ecl. 1, 49. Ad credendum ſegnis Liu. 24, 13 *extr.* Cic. Font. 7 c. 3. Segniores ad imperandum Poſthac caeteri ſint, quum vi eos oppugnari, quibus oppreſſis Populi Roman. imperiis, incolume non poſſit. Segnis et iacens Quinctil. 1, 3. Acta ſegnia, *ig* Ouid. Met. 12, 500. Animus ſegnis Plin. 11, 52. Anni In *quibus nihil praeclari geſtum* eſt Ouid. ad Liuiam 449. Ca ſegnis ſitu dureſcit Virg. Georg. 1, 72. Carduus ſegnis horr aruis, *qui retardare ſolet, quibus adhaereſcit, vt lappa* Virg. Georg. 1, Cic. de Legib. 2, 45 Terrae cultum ſegniorem ſuſpicor fore, ſi ad tuendam ferroque ſubiiciendam, ſuperſtitionibus aliquid acceſſ Dextra non ſegnis dare vulnera, h. e. Ad vulnera inferenda Ouid. T 5, 7, 19. Diſcordia non ſegnior domi Liu. 2, 43 *ad etymon al. videtur. Cum igni comparari ſolet diſcordia.* Epiſtola non ſeg lenta mors Stat. Silu. 4, 4, 1. Exitus ſegnis Stat. Silu. 5, 5, Indoles ſegnis Tacit. Ann. 12, 26. Iter lucis non ſegne Valer. gon. 1, 788. Mens ſegnis ad laetitiam Ouid. ex Pont. 3, 4, 50. 25, 8 Suſpecta eſſe iam ſegnis mora eius deſierat. Moras ſegnes pere Virg. Georg. 3, 42. Mors ſegnis Liu. 40, 4. Otium Ouid. ex Pont. 1, 5, 43. Pes ſegnis Hor. Carm. 3, 12, 8. ſegnior Liu. 3. Radii Nemeſ. Cyneg. *v.* 212. *i. qui faciunt ſe* Sopor ſegnis Lucan. 5, 689. ¶ 2 *Obſ.* Segnis, *cum Genitiuo.* Tac. An 14 Inquietus animo, et occaſionum haud ſegnis. *Superl.* Lana ſegniſſimi poris excrementum Apul. Apol. 1 p. 310. Segne, *aduerbialiter.* differendum, nec agendum ſegne, ratus Ammian. 21, 10 *pr.*

SEGNITIES, ēi: *vel* SEGNITIA, ae. f. [νωθρότης, ῥᾳθυ Tarditas ac negligentia ad agendum, *inquit*, Donatus: *quod, vt ait* Fe ſit ſine nitendo quid vtile et honeſtum: *cui quidem etymologiae longe p. ferimus alteram, q. d.* ſe igni, *ſine igne.* Plaut. Trin. 3, 3, 67 In hu modi negotio diem ſermone terere, ſegnities mera eſt. Ter. Andr. Enimuero Daue nihil loci eſt ſegnitiae, neque ſocordiae. Cic. de 1, 5 c. 2 Rudem enim eſſe omnino in noſtris Poëtis aut inertiſſimae ſe tiae eſt, aut faſtidii delicatiſſimi. *Pro ſtupiditate, vecordia, ap.* Suet. Cla 5. *conf.* Plaut. Trin. 2, 3, 67. Mela 1, 5. Colum 9, 5. Cic. de Orat. 185 Et niam de imprudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum atqu ertiam. Sera ſegnities Virg. Aen. 2, 374. *i. tarda, ſero agens quod eſt.* Immunda ſegnities, *vid.* IMMVNDVS. Segnities v Quinctil. Decl. 12, 11 p. 252. *quod atrocitati rei ſignificandae impar* Plin. . . . Hinc negligentia cultorum, hinc agrorum ſegnities. *i. rilitas. Sic translatum ex Perotto. Forte ex memoria citauit quod eſt* Segnitiem priores domini pro emtore eſſe arbitrantur. Nihil eſt dan ſius deſerto agro.

SEGNITAS, antiquis pro Segnitia. Acc. Aenead. *apud* Non. 2, Eo nunc quod eorum ſegnitate ardet focus. *Vid. Nonium, ſi plura deſide* Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitatem homin atque inertiam Cic. de Orat. 1 c. 41. *Sed al.* Segnitiem.

SEGNITER. Adu. [νωθρῶς] Liu. 2, 58 Segniter, otioſe, negligen contumaciter, omnia agere, nec pudor, nec metus coërcebat. Plin. 14, 22 ſegniter vita in eo elaborauit Virg. Aen. 9, 441. Mitis et iniuriam ſegni laturus Tac. Hiſt. 2, 71, 3. Poſiti artus ſegniter Stat. Silu. 4, 1 Segnius oppugnare Liu. 40, 27. Segnius irritant animos demiſſa aures Hor. de Arte Poët. 180. Ire non ſegnius ſagitta Scythica Ou Met. 10, 588. Nihilo ſegnius Nepos 14, 3, 5. Liu. 7, 18. Salluſt. Iug 75. Curt. 4, 6, 25. *Multis auctorum in locis Heinſ. pro* non ſegn *emendat* non ſecius: *vid. ad* Ouid. Met. 2, 809. Segniſſime ſorp Caſſiod. Edict. 1, 25.

SEGNE, *pro Segniter ex* Ammian. 21, 10. *dedimus in* SEGNIS.

SEGNĬPES, ĕdis. c. [νωθρόπους] *Qui tarde incedit.* Iuuen. Sat. 8, Tritoque trahunt epirhedia collo Segnipedes.

SEGRĔGO, āre. [ἀφορίζω ἐκκρίνω] *Ab aliorum numero, vel ſocietate grege ſeparare.* Ter. Andr. 1, 5, 56 Te obteſtor, ne abs te hanc ſegreg neu deſeras: *de coniugio promiſſo.* Segregare e ſenatu aliquem Pla Moſtel. 5, 1, 9. Ab agmine ſemet ſegregare Stat. Theb. 12, 184. iungi et ſegregari Lucret. 1, 453. Segregare ab ſe culpam vel ſuſ ciones Plaut. Trin. 1, 2, 142. Cic. pro Arch. 4 c. 2 Quod ſi mihi a

tribui, concedique sentiam, perficiam profecto, vt hunc A. Licinium non modo non segregandum, quum sit ciuis, a numero ciuium, verum etiam, si non esset, putetis ascisc endum fuisse. Virtutem segregare a summo bono Cic. de Fin. 3, 30. Pugnam segregare Liu. 1, 25 *Sesim congredi cum singulis.* Sermonem segregare, *non loqui, loquendi finere* Plaut. Milit. 3, 1, 61. Idem Poen. 1, 2, 136. Segrega seriem: taedet. *h. e. Tace.* Seque gregari, *pro* Segregarique apud Lucret. 1, 453 Dissidio potis est seiungi, seque gregari.

SEGREGATVS, a, um. Part. Vita sola relicta, comitatu pulcherrimo segregata Cic. Tusc. 5 c. 28.

SEGRĔGIS, *an* SEGREX? *Nondum enim prima positio inuenta est, segregatus a grege separatus, solitarius, soliuagus.* Sen. de Benef. 4, 18 Quocunque vaga nascuntur, et actura vitam segregem, armata sunt: homini ——— nudum et infirmum societas munit. *Heliam* fragore ab omni remotum ac segregem Prudent. Cathem. 7, 28. Segrege regno Id. Hamart. v. 66. *i. separato. conf. ibid.* 803. Ciuitates situ segreges Sidon. Ep. 9, 3. *Audaciter* Sen. Hippol. 1208 Qui noua natum nece Segregem Ponti per agros. *i. discerptum a monstro.*

SEGRĔGVS, a, um. Auson. Parent. Carm. 9. Ipse tuo viuens segregus arbitrio.

SEGREGĀTIM. Adu. Prudent. in praef. Hamart. v. 39. Et semiratim numen aeternum colens. *Add.* Cod. Theod. l. 16 t. 3.

SEGREGATIO, ōnis. f. Tertull. de Anim. 42.

SEGREGATOR, ōris. m. Idem.

SEGVLLVM, i. n. Plin. 33, 4 s. 21 Aurum qui quaerunt, ante omnia illum tollunt, ita vocatur indicium. Alueus hic est, arenaeque latitur, atque ex eo, quod resedit, coniectura capitur. *Secundum haec* Seium *putabimus esse fossam, vel egestam humum lauandi causa, vt appareat habeatne aliquid diuitis metalli.*

S E I

SEIA, et Segesta, *Dearum apud veteres nomina, de quibus sic* Plinius 3, Seiamque a ferendo, Segestam a segetibus appellabant, quarum figura in circo videmus. *vid.* SEGESTA.

SEIA *Gens Romae, vnde ductum*

SEIANVS Aelio rum *quorundam cognomen. Nobilissimus ille Tiberi amicus, de quo praeter* Tacitum Sueton. Tiber. c. 48, 61 *et* 62. Iuuen. 10, 66 —— Seianus ducitur vnco Spectandus. ¶ 2 Seianus equus *a primo possessore* Cn. Seio *dictus, cuius domini omnes infelicis Historiam copiose narrat ex* Gabio Basso *et* Iulio Modesto, Gell. 3, 9 *Ciuilit narrationem,* Hinc prouerbium de hominibus calamitosis ortum, quod dicique solitum: *Ille homo habet equum Seianum.* Eadem sententia est illi quoque veteris prouerbii, quod ita dictum accepimus, *Aurum Tolosanum, etc. Talem agrum fingit* Stasimus *ille* Plautinus Trin. 2, 4, 83: Neque vnquam quisquam est, quoius ille ager fuit, Quin pessime ei rem corterit, quoiam fuit. Alii exulatum abierunt, alii emortui: Alii se pendere. Hem! nunc hic, cuius est Vt ad incitas redactus, *etc.*

SEĬVGI, siue SEIVGES. m. pl. [ἕξιπποι] *dicuntur Equi seni ad currum iuncti.* Apuleius in Floridis 3 Vni cui omnes prouinciae, quibus seiuges et seiuges currus vbi gentium ponere gratulantur. Plin. 34, 5 Sed hoc, et in his non nisi a diuo Augusto seiuges, sicut et elephanti. *Sed* ¶ Seiuges gentes ad vnum morem coniugare Solin. c. 10 *i. separatas.*

SEIVGATVS, a, um. *Idem quod seiunctus. Verbum* SEIVGO *dicit esse apud* Solinum. Cic. de Diuin. 1, 70 c. 32 Humani autem animam partem, quae sensum, quae motum, quae appetitum habeat: nec esse ab actione corporis seiugatam. Si spiritus corpore semel fuerit seiugatus Apul. Met. 6 p. 180.

SEIVGATIO, ōnis. f. Augustin.

SEIVNGO, nxi, nctum, ĕre. [διαχωρίζω] *Disiungere, seorsum ponere, separare.* Cic. Fam. 1, 9 Tibi autem multo notior atque illustrior mens in te animus esset, si hoc tempore omni quo seiuncti fuimus, et vna esse omnes fuissemus. Dissidio perniciali seiungi Lucret. 1, 453. Seiungendus ab Antonio Cic. Att. 15, 12 *extr.* Fortunam nemo ab inconstantia et temeritate seiunget Cic. N. D. 3 c. 24. Dummodo ista tua priuata sit calamitas et a reip. periculo seiungatur Cic. Catil. 1 c. 9 Id. Acad. 1, 7 c. 2 Quid sit illud verum et simplex bonum, quod non possit ab honestate seiungi. A spe pariendarum voluptatum seiungi non potest Cic. de Finib. 1, 33.

SEIVNCTVS, a, um. Partic. [διεζευγμένος] Propert. 2, 16, 23 Dolor seiunctus abest corpore Lucret. 2, 18. Etsi seiunctum a re proposita Nep. 16, 3, 1. Nullam seiunctam sibi ab eo vult esse fortunam Nep. 25, 10, 5. Seiunctum et secretum a corpore Lucret. 1, 432. Separata, et seiuncta a rebus nostris Lucret. 1, 59

SEIVNCTIO, ōnis f. [διάζευξις] Cic. de Orat. 3, 201 c. 53 Propositione quid sis dicturus, et ab eo quod est dictum seiunctio, et reditus ad propositum, et iteratio, et rationis apta conclusio.

SEIVNCTIM. Adu. Multa cauernoso seiunctim carcere grana Strabo Ga, *de cucurbita.*

S E L

SELAS, ātis. n. [σέλας] Selas Graeci vocant incensi aëris lucem Apul. de Mundo p. 63. *conf.* Sen. Qu. Nat. 1, 15.

SELAGO, ĭnis. f. Herba Sabinae similis. Legitur sine ferro dextrae manu per tunicam, qua sinistra exuitur, velut a furante, candida veste vestito, pureque lotis nudis pedibus, sacro facto prius quam legatur, pane vinoque. Fertur in mappa noua. Hanc contra omnem periculum habendam prodidere Druidae Gallorum, et contra omnia malorum vitia fumum eius prodesse Plin. 24, 11. f. 62.

SELECTIO, SELECTVS, *vid.* SELIGO.

SELENION *it.* SELENOGONON, i. n. [σελήνιον, σεληνόγονον] *herba,* Poeonia *alias dicta,* Apul. de Herb. 64.

SELENITES, ae. m [σεληνίτης] Gemma in Arabia nascens, ex carido translucens melleo fulgore imaginem Lunae continens, redeuntque in dies singulos crescentis minuentisque numero Plin. 37, 10. Solin. c. 40.

SELENITIVM, i. n. Hederae genus, cuius est minor acinus, sparsior racemus Plin. 16, 34.

SELENVSIVM, i. n. *praecipuum genus tritici.* Plin. 18, 7.

SELEVCIA, ae. f. [Σελεύκεια] *Multarum vrbium nomen a Seleuco vel conditarum, vel appellatarum certe. Nobilis praesertim prima Syriae ad Orontem.*

SELEVCIĀNVS, a, um. Adi. Cic. Att. 4, 18 Perspice aequitatem animi mei et ludum, et contemtionem Seleucianae prouinciae. *Macedoniam intelligit I. F. Gronouius a Seleuco Nicatore, victore Lysimachi dictam.*

SELEVCIDES, Aues vocantur, quarum aduentum ab Ione precibus impetrant Cassii montis incolae, fruges eorum locustis vastantibus. Nec vnde veniant, quoue abeant, compertum, nunquam conspectis, nisi cum praesidio earum indigetur. *Haec* Plin. 10, 27.

SELEVCVS, i. m. [Σέλευκος] *Vnus ex principibus amicis Alexandri, qui post Alexandri mortem primus in Syria regnauit. Cuius deinde nomine usi posteri* SELEVCIDAE, *cognominibus* Callinici, Cerauni, Philopatoris *distincti, quemadmodum ipse gentis conditor* Nicator *a victoriis dictus est. Vid.* Iustin. 13, 4. 15, 4 *etc.* ¶ 2 *Citharoedi nomen apud* Iuuen Sat. 10, 211.

SĔLIBRA, ae. f [ἡμίλιτρον] *Dimidia libra.* Plin. 14, 16 Malobathri selibris in musti congios duos additis. Liu. 5, 74 Selibra farris. Gell. 7, 18 Darent argenti pondo libram scilicet et selibram. Farinae Cato R. R. c. 84. *Add.* Colum. 12, 5. Suet. de Grammat. c. 11. *Fit autem* selibra e Semi libra, *per syncopen et primam contra naturam originis breuem habet. Certe sic* Martial. 5, 20 Saturnaliciae ligulam missilis selibrae. *Et* 4, 46 Et turis, piperisque tres selibrae. Argenti libram mittebas: facta selibra est Martial. 10, 57.

SELICASTRVM, SELIQVASTRVM, SILIQVASTRVM, (*his enim modis scriptum inuenitur*) i. n. [δίφρος, καθέδρα] *Sedile angustius, arbitror, et vilius: idque ex diminutiua et vilitatem indicante terminatione colligo.* Festus, Seliquastra antiqui generis, appellantur D litera in L conuersa, vt etiam in *sella* factum est, et *subsellio*, et *solio*, quae non minus a *sedendo* dicta sunt. *Ipse* Varro de L. L. 4, 28 p. 31, 6 Ab sedendo appellantur Sedes, Sedile, Sedum (*forte* Solium) Sellae, Seliquastrum. (*Scripp.* Siliquastrum). Arnob. adu. Gentes 2 p. 59 Quid arquata si Sellula, acus, strigilis, pollubrum, siliquastrum, trulla, Caucicula. Paullus L. 4 D. de supellect. leg. Rhedae et Seliquastra supellectili adnumerari solent. *Sic Haloander ex Cod. Norico. Sed Florentina lectio* Sedularia. *Antiquoties vsus est* Hyginus in Poët. Astron. Nempe 2, 10 de Cassiepeia, pro quo facto inter sidera, sedens in siliquastro constituta est: quae propter impietatem, vertente se mundo, resupinato capite ferri videtur. *A* siliqua *hic deriuat Scheffer us, et a* Selicastro *distinguit, intelligitque instrumentum cauum, cui poenae causa, vt granum in siliqua inclusa sit Cassiepeia. Sed* Graeci δίφρον *et* καθέδραν *vocant; pictura e antiquae reclamant; satis poenae est, quod resupinato capite fertur. Sedile appellat* Hyginus *reliquis locis*, 2, 9 Cassiepeia sedens in siliquastro collocata est, cuius sedilis, et ipsius Cassiepeiae pedes positi in ipsa circumductione circuli —— Capite cum sedili resupina ferri perspicitur. Add. 4, 6 *vbi itidem* sedile *vocatur. Hoc, puto, manet, esse Sedile non honoris, sed necessitatis. Vetus pictura in* scholiaste Germanici *alligatam facit ad iugum post fellam constitutum, ex duabus farcis et transuersario tigillo constans.*

SELĬGO, ēgi, ectum, ĕre. [ἀποκρίνω] *Seorsum legere, secernere.* Cic. in Orat. 103 c. 29 Quae exempla selegissem, nisi vel nota esse arbitrarer, vel posse eligere qui quaererent. Idem in Orat. 47 c. 15 Nec vtetur vero imprudenter hac copia, sed omnia expendet et seliget. *Et* de Finib. 3, 23 c. 6 Sed hoc quasi vltimum, quale nos summum in vita bonum dicimus: illud autem vt feliat, quasi seligendum, non expetendum. Quid. Amor. 3, 11, 49 —— tu selige tantum.

SELECTVS, a, um. Partic. *vt,* Selectae, breuesque sententiae *Epicuri,* quas appellabis κυρίας δόξας Cic. de Nat. Deor. 1, 85 c. 30. Pectora selecta, patres Ouid. Fast. 5, 71. Selecti DI *quidam dicebantur.* August. de C. D. 7, 1 Fieri potest, vt saltem Deos selectos atque praecipuos, quos Varro volumine complexus est vltimo —— quisquam colendos —— opinetur. Qua in re non dico, quod facetius ait Tertullianus fortasse quam verius, si Dî seliguntur vt bulbi, vtique caeteri improbi iudicantur. ——— Sed animaduertendum potius, quinam isti sint, et ad quam rem selecti videantur. *Deinde* c. 2 Hos certe deos selectos Varro vnius libri contextione commendat, Ianum, Iouem, Saturnum, Genium, Mercurium, Apollinem, Martem, Vulcanum, Neptunum, Solem, Orcum, Liberum patrem, Tellurem, Cererem, Iunonem, Lunam, Dianam, Mineruam, Venerem, Vestam: in quibus omnibus ferme viginti duodecim mares, octo sunt feminae *etc. Sunt enim plusculi.* Selecti iudices, *triplici ratione dicuntur, primo a Praetore lecti omnes in decurias iudicum. Ita accipit* Cic. pro Cluent. 121 c. 43 Deinde Praetores tantum vrbani, qui iurati debent optimum quemque in selectos iudices referre. *Ita* Hor. Serm. 1, 4, 123 Habes auctorem, quo facias hoc, Vnum ex iudicibus selectis obiiciebat. *Huc referas* Cic. Verr. 2, 32 c. 13 Caeterarum rerum selecti iudices ex ciuium Romanorum contentu proponi solent. *De omni genere iudicum, quorum copia in prouincia haberi potest, agitur. Deinde* Ascon. Pedian in Act. 1 in Verr. c. 6 Selectos iudices *illos vocat, qui facta rei actione ab ipsis litigatoribus* selecti *fuerant. Denique euersa resp.* Selecti iudices *dicti, qui Senatorii ordinis erant, vt* iudices *peculiariter, qui equestris. Docet hoc* Plin. 25, 2 Decuriae quoque ipsae pluribus diiectae nominibus fuere: Tribunorum aeris (*ex plebe*) et Selectorum, et Iudicum. *Triplicem illam rationem huius appellationis declarauit recte et erudite Io. To. Krebsius, quem laudauimus voce* IVDEX.

SELECTIO, ōnis. f. [ἀπόκρισις] Cic. de Finibus 2. 43 c 13 Dum enim in vna virtute sic omnia esse voluerunt, vt eam rerum selectione exspoliarent: nec ei quidquam aut vnde oriretur, darent, aut vbi niteretur. Idem de Legib. 3, 32 c. 10 Selectio vitiorum.

SELINON, i.n. [σέλινον] *a Graecis appellatur herba notissima, quam Latini* Apium *nominant. Inde fiunt composita* Petroselinon, Hipposelinon. *vid. Dioscor.* 2, 206. Apul. de Herb. c. 8. Selinon hydacion Id. c. 106 *et* 118 *et l. c.*

SELINOEIDES, is. [σελινοειδής] *Brassicae genus crispum, Selino, id est apio, simile.* Plin. 20, 9 In tres species diuisere eam (de Brassica loquitur) Graeci antiquissimi Crispam, quam Selinoidea vocauerunt a similitudine apii foliorum, stomacho vtilem, alium modice mollientem. *vide* Cat. de R. R. 157, 1. *vbi nomen σελινοειδής a quibusdam inseritur. Sed nimis variatur.*

SELĪNVS, untis. f. *vt inquit* Seruius, Ciuitas iuxta Lilybaeum, abundans palmis, quibus vescuntur, et apio *ad* Virg. Aen. 3, 705 Teque datis linquo ventis palmosa Selinus, Et vada dura lego saxis Lilybeia caecis. Palmis onusta Selinus Sil. 14, 199. *Add.* Lucan. 8, 260. ¶ 2 Selinus, [Σελινοῦς] Duorum fluuiorum nomen in Asia, qui in mare influentes Dianae Ephesiae templum vtrinque complectuntur Plin. 5, 29.

SELINVSIVS, a, um. [Σελινούσιος] attributum; vt, Terra Selinusia, quae a Galeno 9 simplicium Medic. inter Medicamenta ophthalmica ponitur. Plin. 35, 16.

SILINVSIVS, est Lacus post Caystri ostia ex pelago refusus. Strabo Lib. 14.

SELINOPHYLLON, i. n. *Herba, al. callitrichon.* Apul. de Herb. c. 47.

SELIQVASTRVM, i. n *Vid.* supra SELICASTRVM.

SELLA, ae. f. [ἕδρος, δίφρος, φορεῖον] *quasi* Seda, *a sedendo. vid. modo dicta in* SELICASTRVM. *et. vet. in* Virg. Ecl. 1, 2. Plaut. Curcul. 2, 3, 32 Vide vt expalluit, datin' isti sellam, vbi assidat cito? Cic. de Divin. 1, 104 c. 46 Vt in eius sella requiesceret. Cato cap. 10 Scabilia tria, sellas quatuor, solia duo, *etc.* Duabus sellis sedere, *prouerb. vid.* Sen. Controu. 3, 18. Erat apud Romanos magistratus Aedilis, et Praetoris sedes, qua per vrbem ius dicentes comportabantur. Graeci autem θρόνον dicunt sellam. Cic. Verr 3, 119 Quod vos oblitos esse non arbitror, quae multitudo, qui ordo ad Pisonis sellam isto Praetore solitus sit conuenire. In eundem 5, 135 Iam antea in sella sedens Praetor, quum prouinciam Siciliam obtineret. *conf.* Id. Verr. 1 c. 47. Aurea sella Propert. 4, 11, 28. Ionis epulo ipse in lectulum, Iuno et Minerua in sellas ad coenam inuitantur Val. Max. 2, 1, 2. Curulis sella Quinctil. 6, 3. *vid.* CVRVLIS. Gestatoria sella, *vid.* Gestatorius in GERO. Sella, *ad exonerandum ventrem apta* Scribonius Largus 173 Qui id biberint primum ab ore sanguinem exspuunt, deinde ex stomacho cruorem reiiciunt, postea per sellas abundantius eundem deiiciunt. Defidere ad sellam Id. 227. *vid.* ASSELLO. Sella pertusa Cato 157, 11. *Hae* Sellae familiaricae. In terquilinio quidam sellas familiaricas ponunt Varro R. R. 1, 14. *Vid. Scalig. Erant et publicae, vt* Patroclianae *ap.* Martial. 12, 78. *dictae forte ab illo sordido Patrocle, de quo Aristophanes Pluto* 84. Sellae *etiam Ephippia* Veget. Mulom. 1, 56, 34. *Add.* 4, 6, 2.

SELLARIS, e. Gestatio Cael. Aurelian Tard. 1, 4.

SELLARIA, ae. f. [ἑδραία] *Loca, in quibus sedes disponi solebant.* Plin. 34, 8 s. 19 Violentia Neronis in vrbem conuecta, et in sellariis domus aureae disposita. Sueton. in Tiber. c. 43 Secessu vero Capreensi etiam sellariam excogitauit, sedem arcanarum libidinum. *add.* Plin. 36, 15 s. 24, 5 *vbi Harduinus*, Quorum agri quoque minorem modum obtinuerunt, quam Sellaria istorum. *Al.* Cellaria.

SELLARIVS, i. m. Gloss. Gr. Lat. διφροφόρος.

SELLARIVS, a, um. Adi. Sellaria iumenta Veg. Mulom. 1, 56, 34 *quae sellas, ephippia, clitellas, portant. Meretrices* sellariae, *quae sedentes in sellis emtores captabant. Vnde* Iuuen. Sat. 3, 13 Et dubitas alta Chionem deducere sella.

SELLARIÖLVS, a, um. Dimin. [ἑδραῖκὸς] Martial. 5, 71 In sellariolis vagus popinis. *In quibus desident homines ignaui ad libidinem et luxum.*

SELLISTERNIVM, i. n. [σελλάστρωσις Gloss. Gr. Lat.] *Caerimonia publica, quae cum* lectisternio, *conuenit, v. v. DI enim accumbunt, his lecti sternuntur: assident Deae, in sellis.* Festus ait, Solla sternere dicuntur, qui sellisternium habent *al.* sollisternium.

SELLVLA, ae. f. Arquata sellula Arnob. 2 p. 59. In domum vxoris sellula defertur Tac. Hist. 3, 85, 1.

SELLVLARIVS, a, um. Adi. [ἑδραῖος] *vt*, Sellularii opifices, *qui sedendo opus faciunt, quos* Liuius 8, 20 *scribit* militiae minime aptos. Artes Apul. Flor. p. 346 Artifices Id. ib. 2 p. 351. Quaestus Gell. 3, 1. *add. Elmenhorst. ad* Arnob. p. 117.

SELLAE, *Oppidum est Epiri, cuius incolae* SELLANI *dicuntur.* Lucan. 3, 179 —— Quercusque silentes Chaonio veteres liquerunt vertice Sellae.

S E M

SEMAXIVS, a, um. Semaxii Christiani vocabantur, quod ad stipitem dimidii axis reuincti exurerentur Tertull Apol. 50. *Vid.* SARMENTICIVS; *et Cael. Rhodig. Lect. Antiq.* 10, 9.

SEMBELIA, ae. f. [ἡμίλιτρον] Quod sit libellae dimidium, *inquit* Varro de L. L. 4. Idem quod Semis assis.

SEMEL. Adu. [ἅπαξ, ἐφάπαξ] *Est principium Aduerbiorum numerandi*, Semel, bis, ter *etc.* Plaut. Capt. 3, 5, 99 Satis sum semel deceptus. Ter. Heaut. 1, 2, 34 Vbi animus semel se cupiditate deuinxit mala, necesse est Clitipho consilia consequi consimilia. Cic. Verr. 7, 63 Verum hoc erat, si ille semel vetus archipirata securi percussus esset, pecuniam illam non haberes. Semel in vita risit Crassus Cic. de Fin. 5 c. 30. Plin. 12, 14 Tus meti semel anno solebat. Cic. pro Cluent. 49 Cognoscite nunc ita reum citatum esse illum, vt re semel atque iterum praeiudicata, condemnatus in iudicium venerit. *Add.* Id. pro Font. c. 8. Iustin. 1, 10, 21. Liu. 1, 19 Semel T. Manilio consule, post Punicum primum perfectum bellum: iterum, quod nostrae aetati dii dederunt vt videremus. Semel, iterum, tertio Liu. 23, 9. Semel, cum a nutricis vbere, item, cum a sinu matris auferretur Suet. Tib. c. 6. Plin. 7, 48 Idem sella curuli semel ac vicies sedit, quoties nemo alius. Plin. 2, 35 Semtillam e stella cadere — Dein quum in caelum se reciperet, lampadem factam, semel vnquam proditur, Cn. Octauio, C. Scribonio COSS. *i. Semel ab omni tempore.* Semel, *inquit* Afconius, vicinum est ad Paene nunquam. Vt vero semel attingam primordia rerum Marius Victor Genes. 1, 43. *i. tandem.* Cic. Verr. 1, 5 Semel ait se in vita pertimuisse, tum quum primum a me reus factus sit. Quasi dicat, Fere nunquam. Simile est quod semel in vita risisse Crassum scribit Lucilius. Semel, *Omnino et prorsus, ita vt iterum obtineri non necesse sit.* Cic. pro Deiot. 9 Cum facile exorari, Caesar, tum semel exorari soles. Plin. 7, 34 Vir optimus semel a condito aeuo iudicatus est Scipio Nasica a iurato Senatu. Ibid. 35 Pudicissima femina semel matronarum sententia iudicata est, Sulpicia Paterculi filia. Quinct. 9 *vlt.* Denique vt semel finiam, sic fere componendum, quomodo pronuntiandum erit. *Et* 11, 1 Et vt semel omnia complectar, *id est, vt in summa dicam, semel, vt postea non oporteat quid addi. Et* 1, 2, 24 Nec de hoc semel decretum erat: tricesimus dies reddebat victo certaminis potestatem. Virg. Aen. 11, 417 Qui, ne quid tale videret, Procubuit moriens, et humum semel ore momordit. Ouid. Epist. 5, 103 — Nulla reparabilis arte Laesa pudicitia est, deperit illa semel. Lucan. 9, 578 — Dixitque semel nascentibus auctor Quidquid scire licet. *conf. Bentley. ad* Hor. Sat. 2, 8, 24. *Burm. ad* Quinct. 1, 2 p. 30 *et* Declam. 6, 2 p. 129.

SEMĔLE, es. f. [Σεμέλη] *Filia Cadmi, regis Thebarum, ex qua Iupiter Bacchum genuit: vide fabulam totam* Ouid. Met. 3, 260 *sqq.* Hor. Carm. 1, 19, 2 Thebanae Semeles puer. *i. Bacchus.* Proles Semeles Tibul. 3, 4, 45.

SEMELIVS, a, um. Adi. [Σεμελήϊος] *Bacchi epitheton. vt*, Thyoneus Semeleius Hor. Carm. 1, 17, 23. Proles Semeleia Ouid. Met. 5, 329.

SEMEN, inis. n. [σπέρμα, γόνος, γονή, θορὸς] *a Sero, quasi* Serimen, *ortum aliquid in corpore naturali et inde decerptum, vnde simile fiatur: complectitur enim et grana illa, et furculos, et quidquid ab arbore decerptum propagationi seruit, et* principium generandi est, *vt loqui* Varro R. R. 1, 40 *pr. qui alias* de L. L. 4, 4 p. 11, 17 *finit*, quod non plane id, quod inde. *Nimirum* Varro de R. R. 1, 39 et 40 *quatuor nera feminum persequitur:* naturale *illud, quod matura corpora gignolent, tum in plantis* (1, 39, 3) quae transferuntur e terra in terra viuiradices; quae ex arbore demta demittuntur in humum, (*vt talea oleaginae*) quae inferuntur ex arboribus in arbores, (*Surculi, of f. gemmae*). Plin. 17, 10 Semen *angustius accipit.* Aut femine proniunt arbores aut plantis radicis, aut propagine, aut anulione, aut furcu aut insito et confecto arboris trunco *Videamus primum de* semine *illo turali, quod granis fere constat.* Columel. 3, 7 Et caetera pecora male pascu nec industrie terram vertunt, longeque plus imputant feminis iacti, qu quod seuerint. Pinguia femina Hor. Epod. 16, 55. Abire in semen Plin 11. Committere semina sulcis Virg. Georg. 1, 223. Degenerant sem etiam lectissima Colum. 3, 10, 17. Iam in semine est herba Scribon. Differere semina in areolas Columel. 11, 2, 30 Data semina rudi hu Ouid. Met. 5, 646. Eruere rostro semina Ouid. Met. 15, 112. Ex in semen Plin. 19, 6. Terra semen sparsum Excipit Cic. de Sen c. 15. Iactare semen, Ingerere semen solo, Mand semina terrae, *vid. hh. vv.* Mittere rude semen in ignotam mum Ouid. Trist. 3, 8, 2. Mollit humus semina valido praetin veneno Ouid. Met. 7, 123. *de dentibus serpentis, quos Cadmus s nauerat.* Perceptum semen Ouid. Met. 11, 144. Permiste mine constant omnia Lucret. 2, 585. Reddere semen Plin. 16, Spargere semina per arua Ouid. Epist. 12, 45. Spargere sem frustra Quinctil. 2, 9. Turgescere semen in agris prima C docuit Ouid. Amor. 3, 10, 11. Versata Cerealia semina terra O Rem. Amor. 173. Vitiata semina Ouid. Met. 5, 480. Semina, *vt ex dictis intelligitur, dicuntur etiam de virgultis et furc* Virg. Georg. 2, 354 Seminibus positis superest deducere terram pius. Ibid. 2, 14 Pars autem posito surgunt de semine: vt Castaneae. Columel. de Arboribus, 3, 2 Si compluribus vinde eundem tenorem seruauerint, ex eiusmodi vitibus lecta semina tum bonumque vinum praebebunt. Ibid. cap. 1 Semina appellat culos depactos, qui quum radices egerunt, in vineam transferu Idem 5, 10 Arbores et semina cum radicibus Autumno ferito. gineum semen, *vid.* OLEAGINEVS in OLEA. Ordinaria sem *vid.* ORDINARIVS in ORDO. Columel. de Arboribus 20 Quum se depones, dextra sinistraque vsque in imum scrobem fasciculos sar torum brachii humani crassitudine demittito. Columel. *penult.* culos sic inserito, vt semipede, nec amplius de arbore exstent: f deinde muscum imponito, et ita ligato, ne pluuia dilabatur. C dam tamen magis delectat in trunco arboris locum seminibus ferr cere, infectasque partes tenui scalpello leuare, atque ita furculos re. *Paullo post*, Surculos vtraque parte derasos demittito, sic vt lib seminis libro arboris aequalem facias. *conf.* Plin. 17, 14 s. 23. *et* 21 ¶ 3 *Sed latius etiam patet, et varie adhibetur.* Quaeritur argent men, nunc aurea vena Corn. Seuer. in Aetna 270. Flammae strusa semina in venis silicis Virg. Aen. 6, 6. Boëth. *Conf. Phil.* 3 M 11 Haeret profecto semen introrsum veri, Quod excitatur ve lante doctrina. Semina limus habet virides generantia ra Ouid. Met. 15, 375. Colum. 8, 16 *pascium jobotem hoc vocabulo appe* Semina in corporibus humanis diuina dispersa sunt, quae si bonus tor excipit, similia origini prodeunt, et paria his, ex quibus orta surgunt Sen. Ep. 73 *extr.* Cic. Philipp. 2, 55 c. 23 Vt igitur in nibus causa est arborum et stirpium, sic huius luctuosissimi belli s tu fuisti. Cic. Att. 7, 2 Veni igitur quaeso, ne tamen semen vt tatis vna cum Rep. intereat. Idem de Fin. 5, 18 c. 7 Quorum si sunt prima in animis, quasi virtutum igniculi et semina. tiae semina languidiora Ouid. Amor. 3, 4, 10. Probationum se spargere Quinctil. 4, 2. Sceleris semen *conuicium seruile* Rud. 2, 2, 21. ¶ 4 Semen *pro Genere.* Virtus, quae pria est Romani generis et seminis Cic. Phil. 4 c. 5. Non ingener hominibus mores tam a stirpe generis ac seminis Cic. Agr. 2 c. 35. ton. in Calig. c. 25 Nec vllo firmiore indicio fui seminis esse cred quam feritatis. Aetherium semen Virg. Aen. 7, 281. cepta semina Ouid. Fast 4, 771. Caelesti sumus omnes sem nati Lucret. 2, 990. Diffona partu semina Claud. in Eutrop. 2 Diuinum semen Ouid. Met. 1, 78. Generoso semine implere rum Ouid. Met. 9, 280. *al.* Germine. Impia semina ferre Ouid. Met. 10, 470. Sil. 13, 30 Inclyta namque Semina ab Oene ctoris stirpe trahebat. Mortale semen Ouid. Met 3, 105. rile semen Lucret. 4, 1203. *de humore genitali. Sic* Veterino se partum genus Lucret. 5, 863. ¶ 5 *Semina quoque* v tur *illa minuta* corpuscula s. elementa s. atomi, mundi ejusque tium principia. *Vid.* Lucret. 1, 54 *et passim. Barth. ad Cl. Ma* p. 228. ¶ 6 Semen *etiam est Genus quoddam frumenti, a Graecis ζεία dicitur.* Plin. 18, 8 *s.* 19 Qui Zea vtuntur, non h far. Est et haec Italiae, in Campania maxime, Semen que appel — Amylum quoque ex ea fit. Ouid. Med. Fac. 65 Semen Tu *vocat. Vid.* ZEA.

SEMINIVM, i. n. *Non puto a* Semine *distare, nisi quod latissime patet, vt ostendimus;* feminium *ad generationem et suboles mantium videtur pertinere. Certe* Varro Seminium *non nisi* p *dixit. Sic* 2, 1, 14 Quo sint feminio *pecudes* quaerendum. Hoc no enim asini Arcadici *etc. Et* 2, 3, 3 De feminio *caprarum* dico ea quae Atticus in ouibus. Hoc aliter ouium semen tardius es *i. progeniem. Et* 2, 6, 1 Ego de asinis potissimum dicam, quod Reatinus, vbi optimi et maxime fiunt, e quo feminio ego hic ereaui pullos, et ipsis Arcadibus vendidi aliquoties. *Denique de gallis gallinaceis*, Nec tamen sequendum in feminio legendo gricos ac Medicos *etc.* Lucret. 3, 764 Si non certa suo cum semi minioque Vis animi pariter crescit cum corpore quoque. nitale feminium Apul. de Dogm. Plat. 1 p. 11. Puerperia Morum mili feminio concepta Id Apul. ib. 2 p. 27. *Iterum* Lucret. 3, 742. nique cur acris violentia triste leonum Seminium sequitur. Plaut 4, 2, 68 Dixi hoc nihi dudum, et nunc dico, nisi huic verri affertur ces, non, hic suo feminio quamque proculenam impartiturus est. Lucretius 3, 746 Haec aliquo sine feminio grauiore coorta est. Varro R R. 2, 6 *pr.* Seminium, *Seminis lucrum adfertur tan* Plaut Rud. . . Venundatur merces non hoc suo feminio. *Sed esse videtur.*

SEMINĀLIS, e. Adi. [σπερματικὸς] *Quod ad semen pertinet.*

11 Priap. 25. Seminalia *absolute intell.* membra Tertull. adu. Marc.
Columel. 11, 2 Viciae pabularis modios ſeptem vel octo, viciae ſeminalis modios quinque vel ſex. *Vid.* Macrob. Saturn. 2 *vlt.* Perquae aelum, perque terram, perque pontum ſubditum Peruinm ſui tenorei ſeminali tramite Imbuit (Venus) iuſſitque mundum noſſe naſcendi viaPeruig. Ven. *Add.* Auguſtin. de Gen. ad Lit. 9, 17.

SEMINARIVM, i. n. [*φυτευτήριον*] *Locus ſubactus, in quo ſemina aut vitium aut arborum panguntur: vt quam ad certum modum excreuerint, in vinetum, vel arbuſtum, vel pomarium transferantur.* Columel. de arboribus *pr.* Qui vineam vel arbuſtum conſtituere volet, ſeminar prius facere debebit: ſic enim ſciet cuius generis vitem poſiturus ſit. Idem 5, 6 Operam dabit, ne emortuis arboribus rareſcat, ac prima quamque ſenio aut tempeſtate afflictam ſummoucat, et inuicem nouellam ſobolem ſubſtituat. Id autem facile conſequi poterit, ſi vlnonum ſeminarium paratum habuerit. De ſeminario transferre plaſolum. 3, 15. Quod ſi quis ex ſeminario ſtirpitus arborem transtulit l. 3 §. 4 D. Arbor. furtim caeſ. *conf.* l. 9 §. 6 D. de vſufr. et iuradm. Varro de R. R. 3, 16 Quidam thymum contundunt in pila, cocunt in aqua tepida: ea conſpergunt omnia ſeminaria conſita pi n cauſa. Idem 1, 29 In primo interuallo inter Fauontium et Aequinoctium vernum haec fieri oportet, Seminaria omne genus vt ſerantur, uri in primis, circum vites ablaqueari, *etc.* Cato 46 Seminarium d me modum facito: Locum quam optimum et opertiſſimum et ſterilliſſimum poteris, et quam ſimilliſſimum genus terrae eae, vbi ſemina ol rus eris, et vti ne nimis longe ſemina ex ſeminario ferantur, m locum bipalio vortito, delapidato, circumque ſepito bene, et in rcie ſerito, in ſesquipedem quoquo verſum taleam demittito, opri itoque pede: ſi parum deprimere poteris, malleo aut mateola aditt digitum ſupra terram facito ſemina emineant: ſimoque bubulo m am taleam oblinito, ſignumque apud taleam apponito, crebroque rri o. Si voles cito ſemina creſcant, ad eundem modum alia ſemina ri . ¶ 2 *Metaphor.* Dicturi laudes principis, habetis eh ſeminarium, vnde orationum veſtrarum iugera compleatis Aun Grat. Act. Hilaritatis ſeminarium, vinum Varr. *ap.* Non. 1, 115 t *malam partem*, Cic. in Catil. 2, 23 c. 10 Qui niſi exeunt, niſi peretiam ſi Catilina perierit, ſcitote hoc in Repub. ſeminarium Cali rium futurum. Omnium ſimulationum architectus, omnium a rum ſeminarium Apul. Apol. p. 32. *Rurſus* Cic. in Piſon. 67 Ex lc onte et ſeminario triumphorum, quum arida folia laureae retuſſ , quum ea abiecta ad portam reliquiſti, tum tu ipſe de te ſententiam tuliſſe videris, tum iudicium pronuntiauiſti. Cic. Off. 1, 54 c. 17 d tem eſt principium vrbis et quaſi ſeminarium Reip. Bellaric n illam viris armisque nobilem Hiſpaniam, illam ſeminarium hotill exercitus, illam Hannibalis eruditricem Flor. 2, 6, 38. Cohors vel ſeminarium ducum Curt. 8, 6, 6.

SMINIFLVVS, a, um. S. Bernhard.

SMINIVERBIVS, i. m. [*σπερμολόγος*] Quid vult ſeminiverbius nc dicere? Vulg. Act. Apoſt. 17, 18. Sarisber. 7, 19 Apoſtolus dic : eſt Seminuerbius.

SMENTIS, is. f. [*σπορά*] *Ipſa Satio, ſeu Seminatio, ſed praecipit frugum et leguminum.* Plin. 18, 14 Sunt qui properent, atque ita pre ntient, feſtinatam ſementem ſaepe decipere, ſerotinam ſemper. Co nel. 11, 2, 54 Quibus magna ſementis praeparatur. Caeſ. Bell. Gal 1, 3 Sementes quam maximas facere, vt in itinere copia frumenti ſup teret. Vos dare perpetuos teneris ſementibus auctus Ouid. Fat 1, 679. Vt ſementem feceris, ita et metes Cic. de Orat. 2 c. Idem Att. 4, 7 In agro Sabino ſementem fieri proſcriptionis, Senat es multos eſſe Romae, nos quoque audieramus. *de Caeſare.* Colum . 2, 9 Prima ſementis rarius ferere permittit: nouiſſima ſpisſus poſtulat. Sementis, *pro Segete.* Gell. 2, 29 In ſen tes forte conſederat tempeſtiuiores. Sementis, *Semen ipſum am terrae mandatum.* Columel. 2, 8 Nam quod ſicco loco ingeſtum, t ſiccatum eſt, perinde ac ſi repoſitum in horreo non corrumpitur: t vi venit imber, multorum dierum ſementis vno die ſurgit. Semne m, *in Accuſatiuo* Columel. 2, 10. Cato *ſaepe* 27 Sementim facito ta. Cic. de Nat. Deor. 3, 75 c. 30 Hanc igitur tantam a diis immorali is arbitramur malorum ſementim eſſe factam. Sementi *in Ab uo.* Columel. 2, 9 Media fere ſementi, *etc.* *Sic* ibidem 10 *et* 12 per ta ſementi.

SMENTICA frumenta, *quae afferuntur ex* Plin. 18, 17 *nihili eſſe* uti Sementiua *enim ſunt in optimis quibusque.*

SMENTIFER, ra, rum. Virg. in Ciri 477 Sementifera Semipls. *Al.* Serpentifera. *Sic legit Taubm. cum Scalig.*

SMENTĪNVS, *et, quod magis probabile,* SEMENTIVVS *(quae hoc ſignificatione diſtant, et in libris perpetuo fere miſcentur)* a, um. Adi. *ſel ionem ad* Sementim *indicat*, vt Pira Caton. 7, 3 *et* Varr. R. R. 1, 9, *quae tempore Sementis matura eſſent, vt putant. Sed* Plin. 15, 15 *nt ea referre videtur, quorum affectionis cauſa incerta ſit.* Sementiu *frumenta*, triticum, hordeum, faba, napus, rapa Plin. 18, 7. *Nihil item eſt celebrius* feriis Sementuis, *de quibus more ſuo* Ouid. Faſt. 6, *ſqq. vbi lectionem per V mu tis adſtruit Heinſ.* Ter quater cuolmantes tempora faſtos, Nec Sementiua eſt vlla reperta dies. *Nempe* ad tiuae *ſunt hae* feriae, Seminibus iactis eſt vbi fetus ager. *Sed le is eſt totus ille locus inter pulcherrimos huius operis.* Feſtus, Sementu feriae fuerant inſtitutae, quaſi ex iis fruges grandeſcere poſſint. ſato de L. L. 5, 3 p. 49, 17 Sementiuae feriae dies is, qui a or ficibus dictus, appellatur a Semente, quod ſationis cauſa ſuſceta Id. de R. R. 1, 2, 1 Sementinis feriis in aedem Telluris venem *Paulo poſt*, Num feriae ſementiuae otioſos vos hue adduxeir Tertull. de Ieiun. 4 *ex* Geneſ. 1, 29 Ecce dedi vobis omne oe m ſementinum, ſeminans ſemen quod eſt ſuper terram, et omne gi m, quod habet in ſemet ipſo fructum ſeminis ſementiui vobis ritu eſcam.

SMENTO, āre. [*σπερματίζω*] Semen producere Plin. 18, 23 f. 67 ſt im in primis inutile naſci herbas ſementaturas. *Modo non legendus ſit*, Semen daturas.

SMENTATIO, onis. ſ. Tertull. de Spectac. cap. 18.

SMINO, āre. [*σπείρω, φυτεύω*] *Semen terrae mandare.* Columne 2, 9 Seminari debet hordeum poſt Aequinoctium. Seminatur utem hordeum, et ſeminatur ager, ſicut adſpergitur humor et adſper- git humore veſtis. Idem 2, 4 Neque in lira, ſed ſub ſulco talis ager ſer nandus eſt. *Et* 2, 8 Ne ſeminarentur agri, niſi cum terra pluuiis na iſſet. Virg. Aen. 6, 20 Quale ſolet ſiluis brumali frigore vir m Fronde virere noua, quod non ſua ſeminat arbos. Semi re marem, *Generare* Columel. 6, 24. *de tauris.* Plaut. Amph. 1, 2, 19 Alter decumo poſt menſe naſcetur puer, quam ſeminatus. Venit malus et rapit, quod ſeminatum eſt Vulg. Matth. 13, 19.

SEMINANS, antis. Part. Exit ſeminans ad ſeminandum Vulgat. Mare. 4, 3. Seminanti iuſtitiam merces fidelis Prouerb. 11, 18.

SEMINATIO, ōnis. f. [*σπορά*] Varro de R. R. 2, 6 Ad ſeminationem onagrus idoneus, quod e fero fit manſuetus facile, et e manſueto ferus nunquam. *Adde* Tertull. adu. Marc. 5, 10.

SEMINATOR, ōris. m. [*σπορεύς*] Cic. de Nat. Deor. 2, 86 Omnium autem rerum, quae natura adminiſtrantur, ſeminator et ſator, et parens, vt ita dicam, atque educator et altor eſt mundus, omniaque ſicut membra et partes ſuas nutricatur et continet. *Metaphor.* Cic. de Nat. Deor. 3, 66 c. 26 Qui eſt verſus omnium ſeminator malorum.

SEMINATRIX, icis. ſ. Sarisber. Epiſt. 61.

SEMINOSVS, a, um. Adi. *Seminibus abundans. Auctor* Priap. n. 15
Nec ſeminoſas ad cucurbitas quemquam,
Ad ocimumue, cucumeresue humi fuſos
Venire credo, ſeſſilesue lactucas.

SEMESTRIS, e. Adi. [*ἑξάμηνος*] *Quod eſt ſex menſium.* Tribunatus ſemeſtris Plin. Epiſt. 3, 4, 2. Plin. Hiſtor. Nat. 10, 25 Temporum magna differentia auibus: perennes, vt columbae: ſemeſtres, vt hirundines: trimeſtres, vt turdi et turtures: et quae quum foetum eduxere, abeunt, vt galguli, vpupae. Aurum Iuuenal. 7, 89 *eſt* Tribunatus, *de quo modo vidimus locum Plinii: nempe ius annuli aurei ab illo tribunatu.* Cenſura annua ac ſemeſtris Liu. 4, 24. Dictatura ſemeſtris Idem 9, 34. nſans ſemeſtris Idem 21, 62. Cic. Att. 10, 8 Sed tamen ea pone ante oculos, iam intelligere id regnum vix ſemeſtre eſſe poſſe. Vitam ſemeſtrem excedere Plin. 8, 39. Semeſtria D. Marci, *in libris Giulis inris, ſic accipienda ſunt, quae in* ſemeſtribus conſiliis *conſtituta ab eo, et reſcripta erant. Auguſtum quoque ſemeſtria ſibi conſilia inſtituiſſe* Suetonius c. 35. *ſcribit. vid. Dionem 53.* L. 46. ff. De pactis L. vlt. De feriis exportan. l. 12 de acquir. heredit. §. Item Diuus de Excuſat. tutorum, libro 1 Inſtitutionum Ciuilium.

SEMESTRIVM, i. n. *Dimidia menſis pars* Columel. 11, 2.

SEMENSTRVVM, i. n. *ἑξαμηνίδιον* Gloſſ. Gr. Lat. *Idem.*

SEMĒSVS, a, um. Adi. [*ἡμίεφτος*] *Semicomeſtum Eadem enim forma dicitur qua* Ambeſum *et* Comeſum. Sueton. Tiber. c. 34 Sollemnibus ipſe coenis pridiana ſaepe ac ſemeſa opſonia appoſuit. Virg. Aen. 8, 297 Oſſa ſuper recubans antro ſemeſa cruento. Fruſta lardi ſemeſa Hor. Serm. 2, 6, 85. Membra ſemeſa Sil. 6, 338. Praeda ſemeſa Virg. Aen. 3, 244. Piſces ſemeſi Hor. Serm. 1, 3, 81.

SEMET. [*ἑαυτόν*] *Pronomen Accuſatiui, vel Ablatiui caſus, a* Suimet *Genitiuo.* Sueton. de Claris Grammat. . . . Ab ſemet nominatus. Vict. de Viris Illuſt. . . . Mox a Sulla Pergami oppreſſus, corrupto exercitu deſertus, ſemet occidit. Liu. 2, 12 Timens ſciſcitari vter Porſena eſſet, ne ignorando regem ſemet ipſe aperiret quis eſſet. Nonnulli ſemet eodem illo pugione interemerunt Sueton. Caeſ. c. 88 *extr. conf.* Salluſt. Catil. c. 44. Semet ipſi Numidas appellauere Salluſt. Iugurth. c. 18. Auaritia ſemet ipſa praecipitauit Idem ibid. c. 41. *add.* Curt. 6, 11, 37.

SEMETRVM, i. n. *Quod eſt ſine menſura.* Diſſona ſemetra Prudent. Pſychom. 829.

SEMIACERBVS, SEMIANIMIS, *et caetera a* Semis, *ſiue* Semi *compoſita, vid.* SEMIS.

SEMIGRO, āre. [*ἀποικέω*] *Seorſum Migro.* Cic. pro Cael. 18 c. 7 Reprehendiſtis, a patre quod ſemigrarit: quod quidem iam in hac aetate minime reprehendendum eſt, qui quum ex Reipub cauſa iam eſſet, mihi quidem moleſtam, ſibi tamen glorioſam victoriam conſecutus, et per aetatem magiſtratus petere poſſet: non modo permittente patre, ſed etiam ſuadente ab eo ſemigraunt.

SEMINARIVM, SEMINIVM, SEMINO, *vid.* SEMEN.

SEMIRĀMIS, is *et* ĭdis. ſ. *Accuſ.* Semiramin *vel* Semiramidem: [*Σεμίραμις*] *Aſſyriorum regina, Ninī regis vxor, quae mortuo viro res praeclaras geſſit, quas breuiter comprehenſas legere licet apud* Iuſtin. 1, 2. Iuuen. Sat. 2, 108 Quod nec in Aſſyrio pharetrata Semiramis orbe. Propert. 3, 11, 21 Perſarum ſtatuit Babylona Semiramis vrbem, *etc.*

SEMIRAMIVS, a, um. Adi. [*Σεμιράμιος*] Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 162 Noſtra Semiramiae timeant inſignia turres. Sanguine Semiramio cretus Ouid. Met. 5, 85.

SEMIS, *vel* SEMI. Indecl. [*ἥμισυς*] *Dimidium ſignificat: quo extra compoſitionem raro vtuntur. A Graeco deducitur ἥμι, et* S *habet pro adſpiratione Graeca.* Duum, trium ſemis Scribon. 177. *vid.* Vitruu. 4, 1. Duorum ſemis pedum altitudo Pallad. Ian. t. 10. Alta vno pede ſemis area Idem ibid. t. 15. Semis, Semodius, Semuncia: ex Graeco trahuntur, ſicut et alia nonnulla, quae s literam pro adſpiratione eorum habent, vt *ἑπτά*, Septem: *ὕλη*, Siluа: ſic iſta ab eo, quod illi dicunt *ἥμισυ*, declinata ſunt. Feſtus Paulli.

SEMIACERBVS, a, um. Vuae Pallad. Aug. 13.

SEMVS, a, um. *Idem.* Semum *ἥμισυν* Gloſſ. Vet. Semum mihi opuſculum videbatur, ſi non inde aliquid in codiculo haberetur Eugen. Praef. *ad* Dracont. *vid. Barth. Adu. 55, 11.*

SEMISTRIS *et* SEMISVS *modo dedimus.*

SEMIADAPERTVS, a, um. Ouid. Amor 1, 6, 4 — Aditu ſac ianua parno Obliquum capiat ſemiadaperta latus. *al.* ſemadoperta.

SEMIADOPERTVLVS, a, um. Semiadopertuli oculi Apul. Met. 3.

SEMIAGRESTIS, e. Aur. Vict. in Dioel. c. 39 Maximianum quanquam ſemiagreſtem, imperatorem iubet.

SEMIAMBVSTVS, a, um. Adi. Sil. 2, 681 Semiambuſta iacet nullo diſcrimine paſſim, Infelix obiens permiſto funere turba. Semiambuſtum cadauer Sueton. Calig. c. 59.

SEMIAMICTVS, a, um. Apul. Met. 1 p. 104. *et* 7 p. 193.

SEMIAMPVTATVS, a, um. Baculum ramulis ſemiamputatis nodoſum Apul. Met. 1 p. 104.

SEMIANĪMIS, e. *et* SEMIANIMVS, a, um. [*ἡμίπνους, ἡμίψυχος* Gloſſ. Lat. Gr.] *qui dimidiam modo animam propter terrorem, vulnus, etc. habere videtur.* Aur. Vict. de Viris Illuſt. 39 Ipſe cum trecentis pugnans cecidit, et poſtea ab Attilio ſemianimis inuentus et ſanatus, magno poſtea terrori hoſtibus fuit. Lin. 3, 57 Vbi tollentes corpus ſemianime virginis. Idem 28, 23 Quum turbam feminarum, puerorumque imbellem, inermen ciues ſui caederent, et in ſuccenſum rogum ſemianima pleraque iniicerent corpora, *etc.* Hic cum ſemianimis de templo elatus eſſet Nep. 4, 5, 2. Media procubuit

cubuit domo semianimis Ouid. Trist. 1, 3, 92. Cic. de Diuin. 1, 106 c. 47

Arboris e trunco serpentis saucia morsu,
Subigit ipsa feris transtigens vnguibus anguem
Semianimum, et varia grauiter ceruice micantem.

Ex Ennio. *de aquila. Secundum versum metro reddere diuersa ratione conantur critici.* Artus semianimes Ouid. Met. 14, 209. Clamor semianimis Stat. Theb. 8, 598. Corpore semianimo languida membra Lucret. 6, 1266. Cruor semianimus Stat. Theb. 10, 477. Equi semianimes voluuntur Virg. Aen. 11, 635. Heram semianimem attollere terra Lucan. 8, 66.

SEMIANNVVS, a, um. Mart. Capell. 6 p. 194 Nox semiannua.

SEMIAPERTVS, a, um. Adi. [ἡμιφανοικτος] Liu. 26, 39 Pancos ex multis trepida fuga incendentes, semiapertis portarum foribus in vrbem compulit.

SEMIASSIS, *vid.* SEMISSIS.

SEMIASSVS, a, um. Adi. [ἡμίοπτος] Cic. Tusc. 1, 106 c. 44 Heu reliquias semiasli regis denudatis ossibus. *Ex Poëta.*

SEMIATRATVS, a, um. Ipsum liberti semiatrati exsequantur Varr. *ap.* Non. 2, 298. *Non plane atrati, s. lugubria induti. Add. Turneb. Adu. 28, 12.*

SEMIBARBARVS, a, um. Adi. Quosdam e semibarbaris Gallorum recepit in curiam Sueton. Caes. c. 76. Leges Romanis moresque constituit, qui consuetudine praeliorum iam latrones ac semibarbari putabantur Eutrop. 1, 2 *de Numa.*

SEMICAECVS, a, um. Io. de Ian. in Cathol.

SEMICANVS, a, um. Adi. Comae semicanae Apul. Met. 9 p. 231. *conf.* Idem 8 p. 212.

SEMICANALICVLVS, i. m. Vitruu. 4, 3.

SEMĬBOS, ŏuis. c. [ἡμίβους] Ouid. Trist. 4, 7, 18 Centimanumque Gygen, semibouemque virum. Idem A. A. 2, 24 Semibouemque virum, semiuirumque bouem, *i. de Minotauro.*

SEMICĂPER, pri. m. Ouid. Fast. 5, 101 Semicaper coleris succinctis Faunc Lupercis. Deus semicaper Idem ibid. 4, 752. Pan semicaper Idem Met. 14, 515.

SEMICINGO, ĕre. *Ex dimidia parte cingo.* Lugdunensis Aquitanicam prouinciam semicingit Aethicus in Cosmogr. de Gallia.

SEMICINCTIVM, i. n. [ἡμιζώνιον Vet. Gloss. ὑπόζωμα] Isid. 19, 33 Cinctus est lata Zona, et minus lata semicinctium, et vtrisque minima, cingulum. *Sub lemmate* Semicinctium. Martial. 14, 153 Det tunicam diues: ego te praecingere possum, Essem si locuples munus vtrumque darem. *Sic* Suspendio vitam finire constituit: et iam semicinctio, stanti ad parietem, sponte me iunxeram, cerucesque nodo condebam Petron. c. 95. *conf. Gonsal. p. 152 Burm.* Apul. de Herb. c. 100. *coll.* Cat. R. R. c. 159. *c. not. Gesner. Casaub. ad* Vopisc. Aurelian. c. 48.

SEMICIPIVM, i. n. ἡμικεφάλιον Gloss. Lat. Gr.

SEMICIRCVLVS, i. m. [ἡμίκυκλος] *Dimidius circulus.* Columel 5, 2. Cic. de Fin. 5, 56 c. 20 Quumque non habeant ex doctrina oblectationes, circulos aliquos, et semicirculos consectari. *conf.* Cels. 7, 26. *Interpretantur* Semicirculos *consessus quosdam in exedris semicircularibus. Et sane* Hemicyclium, *quod idem est, sic vsurpauit Cicero. Interim libri quidam habent* Sessiunculas.

SEMICIRCVLĀRIS, e. Adi. [ἡμικύκλιος] Colum. 5, 2 Semicircularis agri forma. *in lemmate.*

SEMICIRCVLĀTVS, a, um. Adi. Cels. 7, 26, 2 *extr.* Ferramentum fecit rectum in summam partem labrosum, in imam semicirculatum acutumque.

SEMICLAVSVS, a, um. Adi. Semiclauso ore balbutiens Apul. Met. 10 p. 243.

SEMICLVSVS, a, um. Adi. Inscr. Fabrett. p. 230.

SEMICOCTVS, a, um. Adi. [ἡμίεφθος] Plin. 18, 11 Ex tritico candidissima atque grandissima eligunt grana, et semicocta in ollis. Columel. 8, 5 *pr.* Semicoctum ordinem. *Et* Plin. 22, 25 Semicocta aqua.

SEMICOMBVSTVS, a, um. Prudent. Roman. v. 859 Alunt oliuo semicombustas faces.

SEMICONFECTVS, a, um. Sementem semiconfecto cespiti iniicere Sidon. Epist. 6, 10. *i. non recte subacto, scamna habenti.*

SEMICONSPICVVS, a, um. Apul. Met. 3 p. 130 Nonnulli per fenestras semiconspicui.

SEMICORPORĀLIS, e. Adi. Firmic. 2, 12 Aries est signum in caelo masculinum, semicorporale, oculis languidis, erraticum. Aries *vt* Taurus *non totam animalium sui nominis formam habent; sed* Protomas *modo repraesentant, dimidiam partem anteriorem; hoc vocat* Firmicus *Semicorporale.*

SEMICORPOREVS, a, um. Adi. Firmic. 2, 12 Cancer signum est in caelo femininum, mobile, semicorporeum, irrationale. *Rursus* ibid. Libra signum est in caelo masculinum, mobile, semicorporeum, rationale.

SEMICRĔMVS, a, um. Adi. Ouid. Met. 12, 287 Semicremoque nouat repetitum stipite vulnus, *i. qui dimidia ex parte crematus erat.*

SEMICREMĀTVS, a, um. Adi. [ἡμίφλεκτος] *vt*, Membra semicremata Ouid. in Ibin v. 634. *Et* Martial. 11, 55 Turaque de medio semicremata rogo.

SEMICRŪDVS, a, um. Adi. [ἡμίωμος] Columel. 6, 26 (25) Si iam tali vitio laborant, lupini semicrudi conteruntur, et offae salviati more faucibus ingeruntur. Caro Flor. 2, 18, 12. Exta Sueton. Aug. c. 1. Stat. Silu. 4, 9, 48 Quid si cum bene mane semicrudus Illatam tibi dixero salutem? *Cibo nondum plane per somnum concocto. Etiam pro* illatam *placet* illotam *vel* illutam.

SEMICVBITĀLIS, e. Adi. Liu. 42, 65 Bipalme spiculum hastili semicubitali infixum.

SEMICVPA, ae. f. *Conuicium scurrile.* Ammian. 28, 4.

SEMIDEVS, a, um. Adi. [ἡμίθεος] *vt*, Canes semidei. Lucan. 8, 831 Nos in templa tuam Romana accepimus Isin, Semideosque canes. *Anubim intelligit.* Manes Lucan. 9, 7. Ouid. in Ibin v. 80 Nos quoque plebs superûm Fauni, Satyrique, Laresque Fluminaque, et Nymphae, semideumque genus. Hoc tibi semidei munus tribuere Parentes Stat. Theb. 9, 376. Reges semidei Stat. Achil. 2, 362.

SEMIDEA, ae. f. Ausonius Gripho v. 21 Tres volucres, tres semideae, tres semipuellae.

SEMIDIES, ei. m. Semidiemque duosque dies Auson. Eclog. de ratione dierum v. 5.

SEMIDIGITĀLIS, e. Adi. Vitruu. 10, 22 Terebratur fora semidigitale, *etc.*

SEMIDOCTVS, a, um. Adi. [ἡμιμαθής] Cic. de Ora 177 c. 42 Haec vt et properans et apud doctos et semidoctos ipse curro, vt aliquando ad illa maiora veniamus. Plaut. Asin. 34 Culpa tua isthaec, quae discipulum semidoctum abs te semoues.

SEMIEBRIVS, a, um. Petron.

SEMIERMIS, *vel* SEMERMIS, e. Adi. [ἡμίοπλος] *Partim tam armatus.* Liu. 25, 19 Haud dubia res est, quippe inter Annibalem ducem et centurionem, exercitusque, alterum vincendo veteranum alterum nouum totum, et magna ex parte etiam tumultuarium semiermem. Semermes ac palantes trucidati sunt Tac. Ann. 3, Liu. 22, 50 Binis in castris quum multitudo semiermis sine duce esset, *etc.* Dicitur *et* Semermis *vt* 30, 28 Ex agrestium mermi turba.

SEMERMVS. Tac. Ann. 1, 68, 4. *et* 3, 45, 3.

SEMIFACTVS, a, um. Adi. [ἡμίπρακτος] *vt*, Opera facta Tacit. Ann. 15, 7, 3. Portae semifactae Hirt. Bell. Afric.

SEMIFASTIGIVM, i. n. Vitruu. 7, 5.

SEMĬFER, *vel* SEMIFERVS, ĕra, ĕrum. Adi. [ἡμιθήριος] *taurorum et similium monstrorum epitheton.* Ouid. Met. 2, 633 Serg interea diuinae stirpis alumno Laetus erat. *de Chirone Centauro.* Stat. Theb. 9, 220. Plin. 8, 57 Semiferum et ipsum animal viuaria in doliis idem qui apris instituit. Caput semiferum Lucret. 4, 591. *Est enim Semicaper Pan.* Corpus semiferum V Argon. 6, 51. Cic. de Nat. Deor. 2, 121 *ex Arato,* Tum geli valido de pectore frigus anhelans Corpore semifero magno Capr nus in orbe. Fremitus virorum semiferi Valer. Argon. 6, Lupi semiferi Idem ibid. 1, 455. Pectus semiferum Virg. 10, 212. Species hominum semiferae Lucret. 2, 701.

SEMIFORMIS, e. Adi. [ἡμίμορφος] Columel. 4, 25 Cui si posita semiformis lunae species, securis dicitur, *de falce vinitoria.* 8, 5 Pullique semiformes interimuntur, ante quam totis partibus consummentur.

SEMIFVLTVS, a, um. Adi. [ἡμισήρικτος] Martial. 5, 14 sellioque semifultus extremo, *etc.*

SEMIFVMANS, antis. Sidon. Epist. 1, 7 Qui adhuc in eo fumantem praefecturae nuper extortae dignitatem venerabatur.

SEMIFVNIVM, i. n. Cato R. R. c. 135.

SEMIGERMANVS, a, um. Adi. [ἡμικασίγνητος] Liu. Vtique quum quae ad Apenninum ferant obsepta gentibus semige nis fuissent.

SEMIGRAECVS, a, um. Adi. [ἡμέλλην] Varro de 2, 1 Vt semigraecis pastoribus dicam Graece. Semigraeca ci Flor. 1, 18, 6.

SEMIGRAECE. Adu. Lucil. *ap.* Vel. Longum de Orthogr. in

SEMIGRĂVIS, e. Adi. [ἡμιβαρύς] Liu. 25, 24 Quia n pars in turribus epulati, aut fopiti vino erant, aut semigraues pota biae semihiantes Apul. Milet. 10 p. 252. Vox semihians Id. 5 p

SEMIHIVLCVS, a, um. Adi. Gell. 19, 11 Dum semihiulco vio, *etc.* Semihulco *vel* Semhiulco *pronunciandum metri causa.*

SEMIHŌMO, ĭnis. c. [ἡμίανθρος] Columel. 10, 19 Quan semihominis vesano gramine foeta Mandragorae pariat flores, n flamque cicutam. Cacus semihomo Virg. Aen. 8, 194. N mones semihomines Sil. 11, 36. Artus semihominum patulis faucibus atri Ferrent Alcim. Auit. 4, 99.

SEMIHŌRA, ae. f. [ἡμιώριον] Cic. pro Rabir. perd. reo Nunc quoniam Tite Labiene diligentiae meae, temporis angustii stitisti, meque ex comparato et constituto spatio defensionis, in horae curriculum coëgisti, parebitur, et quod iniquissimum est fatoris conditioni, et quod miserrimum inimici potestati. *Adde* 28, 29. Ammian. 17, 13. *et* 18, 8. Cels. 3, 21.

SEMIIEIVNIVM, i. n. Stationum semiieiunia interpon Tertull. Adu. Psych. c. 13.

SEMIIVGĔRVM, i. n. [ἡμίπλεθρον] Columel. 5, 1 At candetum appellant in areis vrbanis, spatium centum pedum, in stibus autem pedum CL; quod aratores candetum nominant: iugerum quoque arepennem vocant. Idem 4, 18 Vel in se gera omnibus modis dirimatur.

SEMIINĀNIS, *vel* SEMINANIS, e. Adi. Plin. 2, 18 Itaqu quadrato solis diuidua est, in triquetro seminani ambitur orbe, pletur autem in aduerso. *de Luna.*

SEMIINTĔGER, gra, grum. Adi. Ammian. 20, 11 (Valer Pauca quae semiintegra sunt relicta.

SEMILĂCER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἡμίρραπτος] Ouid. Met. 7, 34 cruore fluens, subito tamen alleuat artus, Semilacerque toro consurgere.

SEMILATER. *Pl.* Semilateres Vitruu. 2, 3.

SEMILAVTVS, a, um. Adi. Semilauta crura Catull. 55, 2.

SEMILĪBER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἡμιελεύθερος] Cic. Att. Obsecro abiiciamus ista, et semiliberi saltem simus. *conf.* Sene Breu. Vit. c 5.

SEMILIBRA, ae. f. Adipis ceruini semilibra Apul. de Herb.

SEMILIXA, ae. m. [ἡμισκευοφόρος] Liu. 30, 28 Sed ill mum non Anniim Vmbrum semilixam, nominis etiam abomini ducem, sed Decium Iubellium Tribunum militum secuti sunt.

SEMILIXVLA, ae. Varro L. L. 4, 22 p. 27, 37 Lixulas et lixulas *videtur vocare panificii genus* magis inconditum *quam* ci *quos ibid. describit.*

SEMIMADIDVS, a, um. Adi. [ἡμίβροχος] Columel. Ne lutosus ager tractetur, neue exiguis nimbis semimadidus.

SEMIMARĪNVS, a, um. Adi. [ἡμιάλιος] Lucret. 5, 890 rapidis canibus succinctas semimarinis Corporibus Scyllas. *Tan canes, Scyllam circumlatrantes, sint partim pisces, partim terrena anim*

SEMĪMAS, āris. m. [ἡμιάρρην] *Castratus, euiratus.* Var R. R. 3, 9, 3. *et* Columel. 8, 2, 3 Capi semimares: Ouid. Fast. Semimaris flammis viscera libat ouis. *i. veruecis. it. Androgyni.* Liu. Ante omnia abominati semimares, iussique in mare extemplo depo Ouid. Met. 4, 381 *de Hermaphrodito,* Ergo vbi se liquidas, quo vi scenderat, vndas Semimarem feciise videt, *etc. conf.* Colum. 8,

SEMIMASCVLVS, i. m. Berecynthia Attin castrando sem sculum fecit Fulgent. Mythol. 3, 5.

SEMIMATŪRVS, a, um. Adi. Pallad. Iun. 12 Hordeum semimatu

SEMIMEDVS, i. m. Mixto genere fuit, semimedus et semi Apol. Apol. p. 289.

SEMIMETOPIA, orum. n. [ἡμιμετώπια] *Ornamenti genus, quod dimidiatarum Metoparum adhibetur. Memorat* Vitruv. 4, 3 *in genere Dorico.*

SEMIMITHRA, ae. f. *Apud* Vlpian. l. 25 §. 10 Dig. de auro, argento mundo, *Tanquam Dimidium mitrae est: minor quaedam* Mitra, *vt* micinctium.

SEMIMORTVVS, a, um. Adi. [ἡμιθανὴς] *vt*, Membra semimortua Catul. ad Licin. f. 47 (51) 14. *conf.* Petron. c. 108. Ipp. Met. 1.

SEMINEX, *(Si tamen exstat talis Nominatiuus)* ἐcis. [ἡμινέκυς] *Semimortuus, parum adhuc viuens post acceptum vulnus.* Liu. 29, 2 Eadem postquam ii, qui circa regem femineccm restantem, deinde terrae affixum pugnabant, obruti telis occubuerunt. Idem 31, 35 Semineccm cum ad Cannas in acerno caesorum corporum inuenum, curatumque benigne etiam cum donis Annibal domum remisisset. Semineces cum exspirantibus voluuntur Tac. Histor. 3, 83. Artus semineces Ouid. Met. 1, 228. Corpora semineca Paullin. Petrocor. 5, 800. Oculi semineces Albinou. Pentam. 394.

SEMINVDVS, a, um. Adi. [ἡμιγύμνος] Liu. 9, 6 Primi Consulq propere seminudi sub iugum missi, tum vt quisque gradu prono erat, ita ignominiae obiectus. Idem 31, 35 Ita nec eques pedes equiti par erat, insuetus ad stabilem pugnam, nec pedes contortor, et vagus, et prope seminudus, genere armorum veliti Romano parmam gladiumque habenti. *conf.* Idem 24, 40.

SEMIOBOLVS, i. m. Semioboli duplum est obolus Fann. apud. v. 8.

SEMIOBRVTVS, a, um. Adi. Dolium semiobrutum Apul. Mund. 9 *post pr.*

SEMIONVSTVS, a, um. Adi. Naues semionustae Prisc. p. 909.

SEMIORBIS, is. m. *Semicirculus.* Senec. Quaest. Nat. 1, 8 Semiorbe nihil prohibet adspici totam pilam. Ostendere semiorbem Ammian. 20, 4.

SEMIPAGĀNVS, a, um. Adi. [ἡμικωμήτης] Persius in prol. v. 6 — Ipse semipaganus Ad sacra vatum carmen affero nostrum. Sarisber. prol. libri 6. *vid.* PAGANVS *in* PAGVS.

SEMIPALLIDVS, a, um. Adi. Semipallidae oliuae Zeno Veron.

SEMIPATENS, entis. Semipatentibus iacere vestibulis Epist. 7, 6.

SEMIPĂTER, ătris. m. *Laudatur* Ouid. Fast. 6, 214 Quaerebam Sancto, Fidione referrem, An tibi semipater: tunc mihi Sanctu ait, *etc. Sed leg.* Semo Pater.

SEMIPERACTVS, a, um. Adi. Semiperactus homo Paullin. Nol. 7 v. 305. *i. non integris membris natus.*

SEMIPEREMTVS, a, um. Adi. Semiperemta illic iugera Tertull. (Cyprian.) in Sodom. c. 4.

SEMIPERFECTVS, a, um. Adi. *vt*, Opera semiperfecta Sueton. Cal. c. 21. Sententia semiperfecta Ambros. Off. 2, 3 *pr.* Virtutes semiperfectae Apul. Dogm. Plat. 2 p. 17.

SEMIPERSA, ae. m. Apul. Apol. p. 289.

SEMĬPES, ĕdis. m. [ἡμίπους] Semipedis spatio Pallad. 4, 1. Interuallum facito semipedem latum Cato R. R. c. 121. Verticuli spissi ipsius *beluae* latitudinem semipedem sunt supergressi Solin. c. 47. *al.* Columel. 3, 19 Paullo minor dodrante, longior vtique semipede. Plin. 12, 19 Varro de R. R. 3, 8 Infimum ordinem oportet abesse a terra non minus tres pedes, inter reliquos dodrantes, a summo ad meram ad semipedem. Altae semipedem aperturae Vitruu. 5, 5.

SEMIPEDĀLIS, e. Adi. [ἡμιποδιαῖος] *Quod medii pedis longitudinem habet.* Plin. 13, 4 Semipedales ramorum relinquentes truncos. Ibid. 36, 25 Materia crassitudine semipedali ad regulam et libellam dexigitur. Internallum Plin. 19, 8.

SEMIPEDĀNEVS, a, um. *Idem.* Columel. 4, 1 Abunde est, si pedaneam consitis resolutam vitibus terram subiicere. Arrectaria pedanea Vitruu. 10, 19.

SEMIPHALARICA, ae. f. *Inter* Tela *recensetur* Gell. 10, 75.

SEMIPISCINA, ae. f. Varro R. R. 1, 13.

SEMIPLACENTĪNVS, a, um. Adi. [ἡμιπλακεντῖνος] *Conuicii dictum a* Cic. in Pison. 14 Quum esses interrogatus, quid sentires de consulatu meo, grauis auctor, Catalinus credo aliquis, aut Africanus, dixit saximus, et non Caesonius semiplacentinus Caluentius, respondes, atque ad frontem, *etc. Nempe* Placentia *nondum eo tempore municipium.*

SEMIPLĒNVS, a, um. Adi. [ἡμίπλεως] Liu. 25, 30 Qui improsperi dorti semiplenas stationes, et adapertas fores portae. Legio Gell. 2, 80, 1. *et* 112, 2. Cic. Verr. 5, 62 c. 25 Semiplenae naues. Columel. 5, 5 Semiplenae scrobes. *conf.* Idem 9, 15. Pallad. Febr. t. 32.

SEMIPLENE. Adu. *Idem.* Sidon. Epist. 4, 22 Praeterita inuenose, praesentia semiplene dicuntur.

SEMIPLOTVS, a, um. Semiplora crura Catull. 5, 2. *i. breuia, et esecula. Sed post Scalig. legitur* semilauta, *vid.* PLAVTVS, PLOTVS.

SEMIPLOTIA, orum n. Pl. Latinis Soleae dimidiatae, quibus utuntur in venando. Fest. *vid. Turneb. Aduers. 19, 19.*

SEMIPVELLA, ae. f. de Harpyiis, Auson. Gripho v. 21 Tres soli res, tres semideae, tres semipuellae.

SEMIPVILATVS, a, um. Accusatores semipullati Sidon. Ep. 1, 7.

SEMIPVLSVS, a, um. Semipulsus onere graui Censorin. a. n. c. 14.

SEMIPVTATVS, a, um. Adi. [ἡμικλάδευτος] *vt*, Virg. Ecl. 7 Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo est.

SEMIQVINARIVS, a, um. Adi. [πενθημιμερής] Semiquinaria *pes est, quum in scandendo post duo et dimidium pedes, s. post quintum semipedem, vox finita est, vt* Arma virumque cano. Semiseptenarius *autem, quum post tres primos pedes syllaba similiter relinquitur dimidium terminans: vt* Arma virumque cano Troiae.

SEMIRASVS, a, um. Adi. Apuleius Met. 9 p. 222 *de seruis Syrino* Frontes literati, et capillum semirasi, et pedes annulati. Ibid. 60, 5 A semirasо tonderetur vstore.

SEMIREDVCTVS, a, um. Adi. [ἡμιαναχθείς] Ouid de Arte Amand. 614 Ipsa Venus pubem, quoties velamina ponit, Protegitur laeua semireducta manu, *i. Semicontracta.*

SEMIREFECTVS, a, um. Adi. [ἡμιανασκεύαστος] *vt*, Classis semirefecta. Ouid. Epist. 7, 176 Et socii requiem poscunt; laturique classis Postulat exiguas semirefecta moras.

SEMIREMEX, migis. Semiremex Herculis Ser. Sammon. *ap.* Seru. *ad* Aen. 5, 116.

SEMIROSVS, a, um. Adi Semirosus panis Apul. Met. 6 p. 202.

SEMIROTVNDVM. Apul Met 5 p. 160, 7 Viso proximo semirotundo. *Intelligit Hemicyclium s. Sigma, Stibadium, in quo accumbitur cibi capiendi causa.* Apul Met. 11 p. 260 In ipso subterraneo semirotundo. *h. e. Hemisphaerio.*

SEMIRVPTVS, a, um. Adi. Semiruptis moenibus Dict. Cret. 5, 11 *sec. Dacer. al.* semirutis.

SEMIRŬTVS, a, um. Adi. [ἡμιδαλής] *Quasi Semidirutus.* Liu. 32, 17 Purgato loco qui strage semiruti muri cumulatus erat. *Et* lib. 28, 44 Semiruta castella. Plus negotii fuit cum semiruta Carthagine quam integra Flor. 2, 15, 13. *Conf Freinshem. in Ind.* Flori. Liu. 26, 32 Quum vbi semirutam ac spoliatam patriam respexerit, ingrediens Romam, *etc.* Lucan. 1, 24 At nunc semirutis pendent quod moenia tectis. *Add.* Liu 10, 4. Vultus semiruti Stat. Silu. 5, 3, 104. *Conf. Barth. ad* Rutil. Itin. 1, 226 p. 96.

SEMISAVCIVS, a, um. Adi. Semisauciam versare et iactare voluntatem Augustin. Conf. 8, 8.

SEMISĔNEX, *vel* SEMISENEVS. *antique.* [ἡμιγέρων] *Laudatur* Plaut. Milit. 3, 1, 54 O lepidum semisenem, nae si quas memorat, virtutes habet. *Quaedam exemplaria* Semisenem *legunt. Alii* Semicem, *in his Gronou.*

SEMISEPVLTVS, a, um Adi. [ἡμιθαφής] *Vt*, Ouid. Epist. 1, 55 Semisepulta virûm curuis feriuntur aratris Ossa: ruinosas occulit herba domos.

SEMISERMO, onis. m. Hieron. Epist. 1, 37 *et* 43. *i. dimidiatus sermo.*

SEMISICCVS, a, um. Adi. Talli adhuc semisicci Pallad. Febr. t. 24.

SEMISICILICVS, i. m. *Quod ap.* Pallad Nou. 22, 3 *legi iubet Hermol. Barbarus in Gloss. Plin. vbi vulgo* semicicilicus, *v. d. Voss. Etymol. p. 470. Bald. Lex. Vitruu. p. 114.*

SEMISOMNVS, a, um. Adi. [ἡμίυπνος] *Fere adhuc dormiens, vixdum experrectus satis.* Plaut. Curc. 1, 2, 22 Vini pollens lepidus Liber: qui sereanti tibi siccae, semisomnae potionem affert. Semisomnus sopor, *vbi nempe* neque dormire excitatus, neque vigilare ebrius poterat Caelius *ap.* Quinctil. 4, 2, 124. *Add.* Apul. Met. 1 p. 109 (Pric. p. 11.) Cic. Fam. 7, 1 Quum illi interea, qui te istic reliquerunt, spectarent communes mimos semisomni, *i. vix somnum tenentes prae taedio.* Liu. 40, 15 E conuiuio et comessatione prope semisomnus raptus fui ad causam parricidii dicendam. Tacit. Ann. 1, 51 Sine vulnere milites, qui semisomnos, inermes, aut palantes caeciderant. *conf.* Liu. 30, 5 *extr.*

SEMISOMNIS, e. Adi. *Idem.* Cic. Verr. 5, 94 Confirmant ipsi se, cum is etiam tum semisomnis stuperet, arma capiunt. Turpis, qui alto sole semisomnis iacet Sen. Epist. 122 *pr.* Liu. 37, 20 Sparsos per negligentiam et semisomnes prope adorti sunt.

SEMISŌNANS, antis Adi. *Vt*, Literae semisonantes Apul. de Mundo p. 66 *quae vulgo* Semiuocales.

SEMISONARIVS, i m. *Interpretantur qui crotalia sonitat, quae veluti medii tintinnabuli formam gerit.* Plaut. Aul. 3, 5, 42 Sarcinatores petunt, ferophorii adstant, semisonarii *Gronou.*

SEMISOPĪTVS, a, um. Adi. [ἡμικοίμητος] Liu. 25, 39 Pars semisopitos hostes caedunt. *Gronouius ex MSS. restituit* Semisomnos. Ouid. Amor. 1, 14, 20 Purpureo iacuit semisopita toro. *Sed Heinsius metri gratia legit* Semisupina. *Sic itidem ap.* Ouid. Heroid. 10, 10.

SEMISOPŌRVS, a, um. Adi. *Idem.* Sidon. Carm. 11, 60 Semisopora leui fealpebat lumina penna.

SEMISPATHA, ae f. *et* SEMISPATHIVM, i. n. [ἡμισπάθιον] *Breuior ensis; quasi dimidiata spatha.* Veget. 2, 15 *et* 19. Isidor. 18, 16.

SEMISVPĪNVS, a, um Adi. [ἡμισύπτιος] Martial. 6, 35 Ampullis potas semisupinus aquam. Ouid. de Arte Am. 3, 788 Quum iacet in dextrum semisupina latus. *Conf. modo* SEMISOPITVS.

SEMITACTVS, a, um. Adi. Martial. 6, 74. *al.* Semitatus. *Vid.* SEGMENTATVS *sub* SECO.

SEMITECTVS, a, um. Adi. *Vt*, Capuli semitecti Apul. Met. 4 p. 150, 26. *Conf.* Arnob. 6 p. 299. Ammian. 19, 11. *Dubia est lectio ap.* Sen de Vita Beata c. 25.

SEMITONIVM, i. n. Macrob. in Somn. Scip. 2, 1 Sonum tono minorem veteres semitonium vocitare noluerunt.

SEMITRACTATVS, a, um. Adi. Semitractata materia Tertull. de Fuga in Persec. *in pr.*

SEMITRIPIDVS. Apul. Met. 7 p. 191.

SEMITRĪTVS, a, um. Adi. [ἡμιτριβεὶς] Columel. 1, 6 Huic autem nubilarium applicari debet, maximeque in Italia propter inconstantiam caeli, quo collocata semitrita frumenta protegantur, si subitaneus imber incesserit. *Conf.* Pallad. 1 t. 36.

SEMIVIĒTVS, a, um. Adi. *Mollis, fere consumtus.* Columel. 12, 16 Alii foliis vitigineis, nonnulli plataninis semiuietas vuas contegunt, et ita in amphoras recondunt.

SEMĬVIR, iri. m. [ἡμάνηρ] *De centauro.* Ouid. Epist. 9, 141 Semiuir occubuit vi, Lernaeroque veneno Nessus. Semibouemque virum, semiuirumque bouem Ouid. A. A. 2, 24. *de Effeminato.* Phryx semiuir Virg. Aen. 12, 99. *de Paride.* Semiuiri poterant qualia ferre Phryges Martial. 9, 21. *de sacerdotibus Cybeles.* Liu. 33, 28 Errare vt ait homines, qui tam atrocem cadem pertinere ad illos semiuiros crederent. Virg. Aen. 4, 215 Et nunc ille Paris cum semiuiro comitatu. Ouid. Met. 4, 386 Quisquis in hos fontes vir venerit, exeat inde Semiuir, et tactis subito mollescat in vndis. Chorus semiuir Sil. 17, 20. *de sacerdotibus Cybeles.*

SEMIVIRIDIS, e. Adi. ἡμίχλωρος, ἡμιθαλὴς Vet. Gl.

SEMIVĪVVS, a, um Adi. [ἡμιζωὸς] Cic. in Pison. 31 Qui non admurmuratione, sed voce et clamore abiecti hominis et semiuiui, *etc.* Idem Verr. 1, 45 Ibi hominem ingenuum, domi nobilem, Populi Romani socium atque amicum, fumo excruciatum, semiuiuum reliquit. Semiuiuum recreare studuit Nep. 18, 4, 4. Cic. pro Sext. 126 c. 59 Et quum erat reclamatum semiuiuis mercenariorum vocibus, *etc.*

SEMIVOLVCRIS, e. Adi. Triclinium semiuolucrium puellarum Symmach. 1, 47. *i. Sirenum*

SEMIVNCIA *vel* SIMVNCIA, ae. f. [ἡμιγυία] Pers. Sat. 5, 121 — Sed nullo ture litabis, Haereat in stultis brevis vt semuncia recti. Auri Cic. Verr 4 c. 25. *vnde annulus conficitur.* Id. pro Caecin. 17 Facit haeredem ex deunce et semuncia Caecinnam. Columel. 5, 1 Pars vicesima quarta, pedes mille ducentos. hoc est sem-

semuncia, in qua sunt scrupula duodecim. *Conf.* Colum. 6, 38. Cato R. R. c. 10. Frontin. de Aquaed. *passim.*

SEMVNCIĀLIS, e. Adi. [ἡμιγκιαῖος] Plin. 33, 3 Mox lege Papiriana semunciales asses facti. Solin. 56 Vniones semunciales.

SEMVNCIARIVS, a, um. Adi. [ἡμιγκιάριος] *Idem.* Liu. 7, 27 Semunciarium tantum ex vnciario foenus factum.

SEMIVSTVS *vel* SEMVSTVS, a, um. Adi. Liu. 22, 44 Se populare incendium priore Consulatu semiustum effugisse. *Vid.* AMBVSTVS n. 2. Cadauer semiustum Suet. Domit. c. 17. Castra semusta Sil. 17, 104. Semusta Fax Ouid. Fast. 4, 167. Pauca tectorum Vestigia lacera et semusta Tac. Ann. 15, 40, 4.

SEMIVSTVLANDVS, a, um. Adi. [ἡμιοπτιτέος] Suet. in Tiber. c. 75 Corpus vt moueri a Miseno coepit, conclamantibus plerisque Atellam potius deferendum, et in amphitheatro semiustulandum, Romam per milites deportatum est, crematumque publico funere.

SEMIVSTVLATVS, a, um. Adi. [ἡμίοπτος] Cic. pro Milon. 34 c. 13 Tu P. Clodii cruentum cadauer eiecisti domo, tu in publicum eiecisti, tu spoliatum imaginibus, exequiis, pompa, laudatione, infelicissimis lignis semiustulatum, nocturnis canibus dilaniandum reliquisti. Corpus Prudent. Peristeph. 2, 348. Nauicularius Varro *ap.* Non. 4, 76. *de fulmine tacto.*

SEMVSTVS *vel* SEMIVSTVS, a, um. Adi. [ἡμίκαυσος] *Vt,* Corpus semustum fulmine Virg. Aen. 3, 578. Membra semusta Lucan. 9, 3. *legitur* Semiusta. Fax semusta Ouid. Fast. 4, 167. Robora semusta Lucan. 8, 745. *al.* Semiusta.

SEMIVVLSVS. Martian. Cap. 1 p. 5.

SEMISSIS, is. m. [ἥμισυ] *Idem quod* Semias, *i. as dimidius, vel dimidiatus adeo: in primis vbi de numis sermo est. Nominatiuum non puto exstare, siue ille* Semis *fuerit, pro* Semias, *siue similis Genitiuo.* Cic. Att. 15, 29 Sed sicubi inciderit, de Tulliano semisse M.Axianum adhibebis, vt scribis. *Hic de parte dimidia cuiuscunque summae intelligi potest, hereditatis, pretii rei venditae, aeris alieni etc. De* Semissibus aureorum *dignus qui hic quoque legatur locus* Lampridii Alexandro 39 Vectigalia publica in id contraxit, vt qui decem aureos sub Heliogabalo praestiterant, tertiam partem aurei praestarent, hoc est triceſimam partem. Tunc que primum semisses aureorum formati sunt: tunc etiam quum ad tertiam partem aurei vectigal decidisset, tremisses *(i. trientes)*: dicente Alexandro etiam quartarios *(quadrantes)* futuros, quod nimis non posset, quos quidem iam formatos in moneta detinuit, exspectans, vt si vectigal contrahere potuisset, et eos ederet. Sed quum non potuisset, per publicas necessitates, conflari eos iussit, et tremisses tantum, solidosque formari. Formas binarias *(binorum assium etc.)* ternarias, quaternarias, et denarias etiam atque amplius vsque ad bilibres quoque et centenarias, quas Heliogabalus inuenerat, resolui praecepit, neque in vsu cuiusquam versari. atque ex eo iis materiae nomen inditum est: quum diceret plus largiendi hanc esse imperatori causam, si quum multos solidos minores dare posset, dans decem vel amplius vna forma, triginta et quinquaginta et centum dare cogeretur. *Ergo* Semissis *est pars dimidia,* binarius *alterum tantum.* Cic. pro Sext. 55 c. 25 Sed ab vno gladiatore innumerabilia alia noua conscriberentur: vt remissis semissibus et trientibus, quinta prope pars vectigalium tolleretur. *Soluebantur in modios frumenti* semissis *et* quadrans, *qui* dextantem *efficiunt: sed numus* dextans *nullus erat, vt qui* dextantem *deberet, necessario* semissem *dare et* quadrantem *cogeretur. Hos* semisses *et* quadrantes *cum remitteret populo Clodius, in eam rem quinta fere pars Populi Rom. impensa est, i. vectigalia quinta parte minuta sunt.* Cic. Fam. 5, 10 Simius, non semissis homo, contra me arma tulit, et eum bello cepi. Semissis *est Genitiuus, vt dicitur homo nullius pretii.* Vsura *dicitur* semissis, *quoties de centum numis numus* semis *vsurae nomine in singulos menses percipitur: qui sunt in annos sex integri. vid.* AS n. 1. *it.* VSVRA. Cic. Fam. 5, 6 Omnino semissibus magna copia est: *i. qui* semisses *vsuras soluere vult, et alioqui bonum nomen habetur, qui inuenire mutuam potest pecuniam, quantam vult.* Plin. 14, 4 Vsura semissibus ciuilis et modica est. Scaeuol. in l. Qui semisses D. de vsur. et fructib. Qui semisses vsuras promiserat, *etc. Est etiam hoc nomine instrumentum veterinarium, cuius* AS *videtur* Cyclus: *de quo* Cyclo Veget. Mulom. 2, 5, 3. *et* 2, 6, 11. Vritur ad mensuram semissis Veg. 3, 41, 3. *Et* 2, 11, 4 Semisse inuris cauterio. *Hinc est* Semissare.

SEMISSĀLIS, e. Adi. Modestin. in l. Septitia D. de pollicitat. Septitia certamen patriae suae pollicendo, sub hac conditione pollicita est, vti fors apud eam remaneret, et ipsa vsuras semissales ad praemia certantium exsolueret. Termini semissales *memorantur apud* Frontin. de Coloniis p. 113 *pr. Goes. in Var. Lect. et* p. 131 *med.* Colonia Spoletina — terminis lapideis longis, quos semissales vocant, *an ad* semissem *perticae refertur?*

SEMISSO, āre. Veget. de Re Vet. 1, 26, 4 Semissantur pedes equorum, *i.* semisse cauterio, *de quo modo dictum, post venaesectionem inuruntur. Add.* 1, 38, 9.

SEMISSARIVS, a, um. Adi. Florentinus in l. Legatum 116 De legat. 1 A coherede vero semissario duobus extraneis concurrentibus non amplius tertia parte. *i. qui est heres ex* Semisse.

SEMITOGIVM, i. n. Brevis et quasi dimidiata toga, a quo Semitogatus, ἡμιτέβεννος.

SEMIVOCĀLIS, e. Adi. [ἡμίφωνος Gloss. Gr. Lat.] *Literarum quarundam appellatio, quod proxime ad Vocalem sono accedant: quarum numero sex sunt, vel septem.* Priscian. 1 p. 540 *med.* Sunt septem semivocales, quae ita proferuntur, vt inchoent ab e litera, et desinant in naturalem sonum, vt ef, el, em, en, er, es. Sed ix ab i incboat *etc.* Mutae autem a se incipientes, et in e Vocalem desinentes, exceptis k et q. Martian. Capella 1 p. 54 sex memorat, demto x. *Lepide, vt solet, ad rem rusticam transfert illam rationem Grammaticorum* 1, 17 Alii in tres partes *(diuidunt)* instrumenti genus — Vocale, in quo sunt serui; semiuocale, in quo sunt boues; mutum, in quo sunt plaustra.

SEMIVOCABĪLIS, e. Adi. *Idem.* Vet. Interpr. Irenaei 1, 10 Literae inloquibiles nouem: octo semiuocabiles.

SEMIZONARIVS, i. m. *Qui semizonia, siue* semicinctia *conficit.* Plaut. Aul. 3, 5, 42 Strophiarii adstant, semizonarii, *etc. Alii legunt* Semisonarii.

SEMĪTA, ae. f. [τρίβος, ἄτραπος] *Quasi* Semiiter, *arcta via.* Martial. 7, 60 Iussisti tenues, Germanice, crescere vicos, Et modo quae fuerat semita, facta via est. De via in semitam degredi Plaut. Cas. 3, 5, 40. Idem Cas. 1, 33 Post id locorum, quando ad villam veneris, dabitur tibi amphora vna, et vna semita, fons vnus, *i. via assignabitur vna, qua eas, redeas. Nam Meursiana emendatio* semina, *i.* hina, *licet condones illi de quantitate, ad sensum profecto non est necesse.* Caes. Bell. Gall. 7, 27. Angustissimae semitae Cic. Agrar. 2 Cedere semita Sen. Epist. 64. Ferri semitis Quinctil. Cic. Verr. 2, 57 c. 23 Attendite, iam intelligetis, hanc pecuniam via modo visa est exire ab isto, eadem semita reuertisse. Qua *et ea aduerbialiter ponuntur.* Pecunia exiit via, *publice, aperte; redi*mita *clanculum, sine strepitu.* Rara per occultos ducebat se calles Virg. Aen. 9, 383. *Hinc metaph.* Semita certe tranquillae per virtutem patet vnica Vitae Iuuenal. 10, 363. *Imitatur* Epist. 1, 18, 103 An secretum iter, et fallentis semita vitae? — *Spiciunt ad Graecum illud λάθε βιώσας.* In semitam rectam deuerti, metaphorice dicitur a Plauto Casin. . . Nunc pol ego dec in rectam redii semitam. Spumea subsequitur fugientis se clausi Valer. Argon. 2, 430. *i. Vestigium gubernaculi nauis abeo. Praecedit enim,* Iam remi rapuere ratem, iam flumina portant. Iox semita Lunae, pigra Saturni, *i. Cursus, vel motus* Claud. Pr. Stilic. 2, 438. *Semitae sunt in vrbe, qui* Limites *etiam dicuntur. Inde*

SEMITĀLIS, e. Adi. Semitales dii, *Semitarum praesides.* Hector Iambici, de Sabino in Catalectis p. 89 Neque vlla vota semitales Deis Sibi esse facta.

SEMITARIVS, a, um. Adi. *Qui semitas percurrit.* Catus Contubernales f. 35, 15 Omnes pusilli et semitarii moechi, *qui vulgo scorta et in semitis prostituta sectantur. Conf.* Turneb. Adu. 1341

SEMĪTO, āre. *Eo modo dictum, quo* Limitare, *b. e.* Semita, *est* Limite *angustior via distinguere.* Plin. 17, 22 f. 35, 7 Vineas tari decumano XVIII pedum latitudinis ad contrarios vehicul transitus, aliisque transuersis limitibus denum pedum distingui pe dia iugera. Aut si maior modus sit, totidem pedum cardine quo cumano limitari. Semper vero quintanis semitari, hoc est, vt q quoque palo singulae iugo paginae includantur. *Sic vetustae e nes et MSS. quod male, a Gelenio arbitror, mutatum in* seminari *null su, quantumuis laboret Harduinus.*

SEMITĀTVS, a, um. Adi. *Diuisus in semitas.* Martial. Caluam trifilem semitatus vnguento. *Alii legunt* Segmentatus *sub* SECO.

SEMITATIM. Adu. Titinnius *apud* Sosipatrum 2 p. 194 atque effugi semitatim. *Vid.* Turneb. Adu. 3, 20.

SEMIVIVVS, SEMIVSTVS, *et caetera a* Semis *comp vid. in* SEMIS.

SEMNESERTEVS *f.* SENNESERTEVS, i. m. *Rex Aegypti, quo regnante Pythagoras nauigauit in Aegyptum.* Plin. 36, 9 I tem obeliscus, quem Diuus Augustus in circo magno statuit, e est a rege Semneserteo, quo regnante Pythagoras in Aegypto fuit tum viginti quinque pedum, et dodrantis, praeter basim eiusde pidis. Is vero, qui est in campo Martio, nouem pedibus minor, sostrido. Inscripti ambo rerum naturae interpretationem Aegy rum opera Philosophiae continent.

SEMNION, i. n. *Herba* a potentiae maiestate *appellata, alias* ombrotion, Pauonis picturis similis, odore eximio. Hanc a Persa regibus comedi, aut bibi contra omnia corporum incommoda, i bilitatemque mentis commemorant. *Ista* Plin. 24, 17.

SEMODIVM, i. n. ἡμιάδιον Gloss. Lat. Gr.

SEMO, onis. *et* SEMONES, um. m. Pl. Fulgentius Ex Serm. ant. 11 Semones dici voluerunt deos, quos nec caelo adscrerent ob meriti paupertatem, sicut sunt Priapus, Epona, Vertumnus, nec terrenos eos deputare vellent pro gratiae remuneratione, Varro in Mysticor. lib. *ait,* Semoneque inferius derelicto pennato attollam orationis eloquio. *Haec ille.* Censere bona feceranda Semoni Sanco Liu. 8, 20. *Vid.* Ouid. Fast. 6, 213. SANCVS.

SEMODIVS, i. m. [ἡμιάδιος] *Quasi* Semimodius. Iuuet 14, 67 Et tamen vno Semodio scobis haec emundat seruulus Columel. 2, 11 *extr.* Martial. 7, 52 Semodiusque fabae cum ne picenarum. Plin. 18, 9 Praeterea floris semodium. Cato R. R. c. 10 *et* 40 *et* 162. Colum. 7, 5. Pallad. 1, 26.

SEMODIĀLIS, e. Adi. *Semodium continens. Vt,* Olla semelis Marcell. Emp. 16. Placenta semodialis Cato de R. 76 *extr.*

SEMŌVEO, ōui, ōtum, ēre. [ἀποκινέω] *Seorsum mouere.* Pl Asin. 1, 3, 74 Culpa tua isthaec, quae discipulum semidoctum ab femoues. *Alii legunt* Amoues. Ter. Andr. 1, 5, 51 Acceſſi: femotae: nos foris. Cic. de Arusp. Resp. 26 c. 12 Itaque antea voce praeconis a liberis semouebantur, tuis ludis non voce manu liberos segregabant. A contemplatu mali semouec Ouid. Trist. 5, 7, 66. *Alii legunt* Submouco. Cic. Acad. Nam Strato eius auditor, quamquam fuit acri ingenio, tamen disciplina omnino semouendus est. Idem de Orat. 3 c. 5 N res lumen habere possunt, si Verba semoueris. Voluptas est tur semouenda, non solum vt recta sequamini, sed etiam vt loqu ceat frugaliter Cic. de Fin. 2, 39.

SEMŌTVS, a, um. Partic. [ἀποκινηθείς] *Vt,* A curis sen Lucret. 1, 46. Arcana semotae Dictionis A. Dial. de Orat. Sententiis semotis Cic. de Fin. 2, 44. *Compar.* Lactant. 5, 1 hil a sapientis ratione semotius.

SEMOTE. Adu. *Separatim.* Plin. Valer. 3, 4 Terere semot

SEMPER. Adu. Temporis. [ἀεί, αἰεί, αἰσαεί, διαπαντός] Andr. 4, 5, 27 Recte ego semper fugi has nuptias. Cic. Tu 53 c. 23 *pr.* Quod semper mouetur, id aeternum est. Idem O 31 Ea quum tempore commutantur, commutatur officium, et semper est idem. Apul. Flor. p. 357, 7 Vti laudes benefact — vbique gentium semper annorum repraesentet. *Cum nominibus Adiectiuis pariter et Substantiuis interdum ita iung vt vnam dictionem efficere videatur: et scribitur etiam a quibu* Semperflorens, Semperlenitas. *Sed cum totum illud de contin dis vel distinguendis vocibus recentioris sit instituti, nihil equidem niam, non magis quam in* ius iurandum, res publica *etc.* Lu 1, 124 Vnde tibi exortum semper florentis Homeri Commemorat ciem. *Imitatur* Ouid. Met. 7, 702. Ter. Andr. 1, 2, 4 rabor hoc si sic abiret: et heri semper-lenitas verebar quorsum deret. *Vna* dictio, *ait* Donatus. *Sic* Sempertuuenis. Prud Hamart. v. 630. *Ita* Inter dulcia vinum est, quod Graeci ἀειγλυκ vocant, hoc est, sempermustum Plin. 14, 9. Sospes eas semque parens Ouid. Fast. 4, 519. Numquid luna desiuit redi

se ipsam atque in veteres formas nouellarum semperrestitutione
raccere Arnob. 1 p. 2.

SMPERFLORIVM, i. n. Herba semper viridis atque vigens
Apu de Herb. c. 123.

SMPERVIVA, ae. f. *vel* SEMPERVĪVVM, i. n. [ἀείζωον]
Fert. Plin. 25, 13 Aizoi duo genera, Maius in fictilibus vasculis se-
itu *Et paullo post*, Alterum minusculum quod erithales vocant,
lii ritales, quia ter floreat, alii chrysothales, aliqui ifoëtes: sed
izem vtrumque, quoniam vireat semper, aliqui sempervivum.
fais cubiti altitudinem excedit, crassitudine plus quam pollicari.
on Pallad. 1, 35. Apul. de Herb. c. 123.

SMPERVIVVS, a, um. Adi. Deus, et Sapientia vera, Spiritus
fi cius, res semperuiua Prudent. Hamart. v. 164. *Sed*

SMPITERNVS, a, um. Adi. [ἀΐδιος] *Perpetuus, semper du-*
m Quod semper mouetur, id sempiternum est Cic. Tusc. 1, 53 c.
p Plaut. Merc. 2, 3, 2 Homo me miserior nullus est, aeque
ir, neque aduorsa cui plura sint sempiterna. Ter. Andr. 5, 5, 3.
lo ae sempiternae per aliquem commendari: Cic. Fam. 5, 12
ece autem ego sum ita demens, vt me sempiternae gloriae per eum
mpendari velim. Potentia sempiterna Tacit. Ann. 3, 30. Ra-
o rfecta et sempiterna Cic. Acad. 4.

SMPITERNVM. Adu. Quod tibi sempiternum salutare sit
at Aul. 2, 1, 26.

SMPITERNE. Adu. *antiquam, pro Semper.* Pacuuius Medo,
p oque vt Medum sempiterne sospitent Nonius 2, 778. Amoe-
Vir a sempiterne virentis paradisi Augustin. Conf. 9, 3. *Conf.* Cl.
ert. de Statu An. 1, 3.

SMPITERNO. Adu. Ego mihi monumenta haec sempiterno
of Cato *ap.* Charis. 2 p. 194. Solinus 53 At iuxta Ilium Me-
is stat sepulcrum, ad quod sempiterno ex Aethiopia caternatim
iduolant, quas Ilienses Memnonias vocant. Idem 48 Tena-
foliis sempiterno inumbrantur. *Add.* Vitr. 9, 4.

SMPITERNITAS, ātis. f. Apul. in Trismegisto p. 94 Mun-
abili sempiternitate viuendi circumuallatus. *Add.* Cl. Mamert.
itu An. 1, 3. *et* 2, 1.

SMPRONIVS, i. m. [Σεμπρώνιος] *Gentis Rom. nomen. V. g.*
atres nobilissimi, Caius *et* Tiberius Gracchi, *qui perierunt propter*
gerimium populares: item ille, de quo Pomponius De origine iuris,
Cessarium, Sempronius quem Pop. Rom. σοφὸν appellauit: nec
ui uam ante eum hoc nomine cognominatus est. Leges Sem-
pro ae Cic. Verr. 5, 162. Horrea Sempronia, qui locus dicitur,
n fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici. Festus.

SMPRONIANVS, a, um. Adi. *Vt*, Sempronianum senatus-
on Itum Cic. Fam. 12, 29.

SMVRIVM, i. n. *Campus Romae propinquus, quem legarat Po-*
pulo m. Larentia. Cic. Philipp. 6, 14 Quis est iste ordo? multi
fue nt multis in legionibus per tot annos: his quoque diuisit Semu-
riu Macrob. Saturn. 1, 10 Post excessum suum Pop. Romano
agr Thuracem, Semurium, Lincrium, et Solnoium reliquisse
feri t. *Hinc*

SMVRĪNVS, a, um. Adi Martial. 9, 49 Campis diues Apollo
Sem inis, *quam lectionem probat Turnebus 31, 3. Sed editur*
sic yrinis.

SMVS, *vid.* SEMI.

S E N

SNA, ae. f. In Britannico mari *insula*, Ossinicis aduersa litori-
bus Gallici numinis oracolo insignis est, cuius antistites perpetua vir-
gin te sanctae numero nouem esse traduntur: Gallicenas vocant,
bus tque ingeniis singularibus praeditas maria ac ventos concitare
car nibus, feque in quae velint animalia vertere, sanare quae apud
alic insanabilia sunt, scire ventura et praedicare, sed non nisi edi-
tas uiganubus, et in id tantum, vt se consulerent profectis. *Haec*
Pomponius Mela 3, 6. *Turnebus in notis ad Plutarchum de Oraculo-*
rum defectu, non Gallicaenas, *aut*, Gallicenas, *legi debere statuit: sed*
Ga Senas *aut* Zenas, *distinctis verbis. Add. Voss. ad h. l.*

SNA, ae. f. [Σαῖνα] *Vrbs Hetruriae. Profertur etiam* Senae,
ien um, *vid.* Plin. 3, 5.

SNENSIS, e. Adi. *Vt*, Colonia Senensis Plin. 3, 14. Praelium
gen se Cic. de Clar. Orat. 73. *Alii legunt* Senonense.

SNACVLVM, i. n. [βουλευτήριον] *Vbi Senatores consultandi*
ra: consistebant. Antea senatus assiduam stationem eo loci peragebat,
qui iodie quoque senaculum appellatur Val. Max. 2, 2, 6. *Nempe*
t cnaculum *est locus, vbi cocnatur, ita* Senatorum *locus est* Senacu-
um Varro de L. L. 4, 32 p. 37, 27 Senaculum vocatum, vbi Sena-
us aut vbi Seniores consisterent, dictum vt γερουσία apud Graecos.
Ita de ratione nominis. Sed in his, quae proxime praecedunt, locum si-
gnat, qui proprie ita dictus videtur, et de eo agere puto Valerium, Sena-
ul n supra Graecostasin, vbi aedes Concordiae *et* basilica Opimia.
in 41, 27 (32) *memorat* porticum ab aede Saturni in Capitolium ad
ser ulum, ac super id curiam *Fuit ergo in* Capitolio etiam Senacu-
um *fuit* supra id Curia. *Silent, vt queritur ad h. l. Dukerus, qui*
de be scripsere. Sed Senatum in Capitolio habitum cum Philippicam 14
abet Cicero, *videtur indicari* c. 3 Quaeque esset facturus in hac vr-
e, iti eum hic ipse Iupiter ab hoc templo atque moenibus reputisset.
tio pse *inquam, non* hinc, *vt legendum vidit Ferrarius, vt demonstra-*
et una statuam. Caeterum si Varronem, Liuium, Valerium Ma-
im *audiamus*, Senaculum *fuit diuersum ab ipso Senatus solemniter*
ab eo loco, locus vbi consisterent patres et sermones inter se agitarent,
ua vbi considerent, et sententias rogati dicerent. Verum Festus:
en ula tria fuisse Romae, in quibus Senatus haberi solitus sit, me-
no ae prodidit Nicostratus in libro, qui inscribitur, De Senatu ha-
ber o. Vnum vbi nunc est Aedes Concordiae inter Capitolium et fo-
rum in quo solebant Magistratus D. T. (duntaxat *interprete Scali-*
ger cum senioribus deliberare. Alterum ad portam Capenam.
Ter tium citra aedem Bellonae, in quo exterarum nationum legatis,
quc in vrbem admittere nolebant, Senatus dabatur. *Haec* Festus.
Sen ulum, *de mulierum senatu Elagabali: vid.* Lamprid. c. 4. Vo-
pis in Aurel. c. 49. *Barth. ad* Stat. Theb. 5 p. 63 *seq.*

SNARIVS, *vid.* SEX.

SNĀTOR, ōris. m. [βουλευτής, συνάτωρ] Vlpian. D. de Sena-
tor us l. Nuptae, dici senatores *ait*, qui a Patriciis et Consularibus
vsq ad omnes viros illustres descendunt, quia hi soli in senatu dice-
re sententiam possunt. Appellatique sunt ab aetate prouecta, quod ta-
les in principio in senatum electi fuere. Festus: Senatores a Sene-
ctute dici satis constat, quos initio Romulus elegit centum: quorum
consilio Remp. administraret. Itaque etiam Patres appellati sunt, et
nunc quum Senatores adesse iubentur, quibusque in senatu sententiam
dicere licet: quia hi, qui post lustrum conditum ex iunioribus magi-
stratum cepere, et in senatu sententiam dicunt, et non vocantur sena-
tores, antequam in senioribus sint censi. *Haec ille.* Cic. de Senect.
56 c. 16 In agris tum erant senatores, id est, senes. *Al.* iidem senes.
Sententia eadem. Cic. de Legib. 3, 40 c. 18 *Senatori* tria nissi sunt,
Vt adsit; nam grauitatem res habet, quum frequens ordo est, Vt
loco dicat: id est rogatus. Vt modo: ne sit infinitus. Cic.
Phil. 1, 12 c. 5 De supplicationibus referebatur: quo in genere Sena-
tores deesse non solent: coguntur enim non pignoribus, sed eorum,
quorum de honore agitur, gratia. *De numero Senatorum Romanorum,*
Vid. Carol. Sigon. de Antiq. Iure Ciu. 2, 2. et Bernegg. ad Suet. Aug.
c. 35. Allegere senatorem Suet. Caes. c. 80. ¶ 2 Se-
nator *est etiam cognomen* M. Aurelii Cassiodori *vel* Cassiodorii.

SENATORIVS, a, um. Adi. [βουλευτικὸς] Cic. Verr. 1, 4 Socios, leges, Remp. senatorio consilio maxime posse defendi. Actas
senatoria Tacit. Ann. 15, 28, 4. Decuria senatoria Cic. Verr. 2, 79.
Dignitas Suet. Claud. c. 24. Iudicia senatoria Cic. pro Cluent. 61.
et Act. 1 in Verr. c. 3. Lex senatoria Cic. pro Rabir Post. 17.
Literae senatoriae Idem Off. 2, 3. Munera senatoria Cic. Tusc.
1, 1. Ordo senatorius Cic. pro Cluent. Idem pro Flacc 43.
Et in Verr. Act. 1 c. 3. Suet. Aug. c. 35. Vir Ordinis sena-
torii Vell. 2, 19, 5. Potentia senatoria Cic. Att 2, 24. Sena-
torii Seminis homo Sidon. Ep. 1, 6. Sententiae Cic. Fam. 1, 9 *pr.*

SENĀTVS, ūs *et* i. m. [σύγκλητος, βουλή, γερουσία] *Jam Locum,*
in quem Senatores conueniunt, quam ipsos Senatores, significat. Vt con-
silium Reip. penes senes esset, qui ex auctoritate, patres; ob aetatem,
Senatus appellabantur Flor. 1, 1, 15. Cic de Arusp. Resp. 158
Senatus princeps salutis mentisque publicae. Idem Fam. 4, 1 Atque
ipse ad te antea scripsissem, te frustra in Senatum siue potius in con-
ventum senatorum esse venturum. *Et* de Legib. 3, 18 Nam ita se
res habet, Senatus dominus publici consilii, *etc.* *Item* in Catil. 1, 2
Hic tamen vixit: vixit? immo in Senatum venit publici consilii
particeps. In Senatu deorum summae esse auctoritatis primaeque
sententiae Lactant. 1, 10. *De ordine rogandi sententias, vid.* ROGO
n. 5. *Reliqua de* Senatu *et* Senatus consultis, *prope infinita per-*
nent ad scriptores antiquitatum, tum caeterarum, tum iuris Rom.
Senatus *nomen, vt* Consulis *non communicabatur cum municipiis et coloniis.*
Et tamen S. P. Q. L. *in Gruteriano Indice explicatur a Scaligero* Senatus
Populusque Lanuuinus, *citaturque p.* CCCIXX, 2. *Sed fallunt numeri.*
Princeps senatus, *vid.* PRINCEPS. Senatus frequens diuinus fuit
in supplicatione Gabinio deneganda Cic. Q. Frat. 2, 8. *conf.* Cael. ad
Cic. Fam. 8, 5. Propert. 4, 1, 11 Curia praetexto quae nunc nitet alta
senatu, Pellitos habuit rustica corda patres. Praetexto *i. praetextato.*
Stat. Silu. 2, 7, 47 Et doctos equites, et eloquente Cantu pur pureum
trahes senatum. Sanctus senatus Virg. Aen. 1, 45 Senatus ordo
ille Sanctissimus Quinctil Decl 329 p. 669. Floreat, et claro cingatur
Roma senatu Claud. Conf. Prob et Olyb. 19. Cogere senatum *dicuntur*
Consules i. senatores in consilium conuocare. Cic. Fam. 5, 2 Recordare caete-
ra, quam cito senatum illo die facta sortitione coëgerim. *Et* de Fin. 3,
7 Quippe qui ne reprehensionem quidem vulgi reformidans, in ipsa curia
soleret legere, dum senatus cogeretur. *de Catone.* Consulere Senatum *pro-*
prium opus Consulis Gell. 14, 7 Cn. Pompeius Consul primum — designatus
— quoniam per militiae tempora senatus habendi consulendique — expers
— fuit, M. Varronem rogauit, vti commentarium faceret εἰσαγωγικὸν (*intro-*
ductorium) — ex quo disceret, quid facere dicereque deberet, cum Se-
natum consuleret. *Deinde satis copiose argumentum eius commentarii enar-*
rat, eaque ratione plura de illo genere antiquitatis docet, videndum omnino est
totum illud caput bene longum. Cic. Fam. 10, 12 Senatus est continuo conuocatus, frequensque conuenit propter famam atque exspectationem tuarum
literarum. Id. Fam. 12, 28 Nam quum Senatum ad XIII Cal. Ianuar. Tribu-
nipl. vocatissent, deque alia re referrent, totam Remp. sum complexus, *etc.*
Cic. Verr 2, 122 Quum haberent inter se controuersias de senatu Coo-
ptando: leges a senatu nostro petiuerunt. Cic. . . . Tum in ipsum discessum senatus incidisse credo meas literas. Dare senatum alicui,
facere illi copiam adeundi senatus, et ibi agendi, quod opus sit. Vid. Liu. 30, 40.
Cic. Q. Frat. 2, 13 Eodem igitur die Tyriis est senatus datus frequens.
conf. Nep. 23, 7, 6. Senatus idibus Martiis in Pompeii curiam edictus est
Sueton. Caes. c. 80, *Add.* Liu. 3, 38 *extr.* Cic. Fam. 8, 5 Marcellus idem
illud de prouinciis vrget: neque adhuc frequentem Senatum Efficere potuit. Expulsus senatus Lucan. 5, 270. Cic. Off. 3, 3 Nostrum
autem otium negotii inopia, nec requiescendi studio constitutum est.
Exstincto enim Senatu, deletisque iudiciis, quid est, quod dignum nobis
aut in curia aut in foro agere possimus? Cic. Fam. 1, 4 Senatus haberi
ante Calend. Feb. per legem Pupiam, id quod scis, non potest. Item Q.
Frat. 2 Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi non po-
tuit. Legere senatum, *vid.* LEGO. legis. Lectio senatus Suet.
in Aug. c. 54 Lectius senatus Ouid. de Arte Am 1, 453. Cic.
Fam. 13, 54 Hoc autem tempore eum Caesar in senatum legit: quem or-
dinem ille ista possessione amissa tueri vix potest: *i. Senatorem fecit. Sed*
Fam. 6, 18 Cum qui hodie haruspicinam facerent, in Senatu Romae lege-
rentur. Cic. Q. Frat. 2, 1 Sed fecit humaniter Licinius, quod ad me, misso se-
natu vesperi venit. Idem de Amicit. 12 Quum senatu dimisso domum reduc-
tus ad vesperam est a Patribus Conscriptis. Mouere senatu. *et* Ex
senatu eiicere *idem est.* Aur. Vict. de Viris Illust. 47 L. Flaminium Consu-
larem senatu mouit. Cic. pro Domo 123 c. 47 Atqui C. Atinius patrum me-
moria, bona Q. Metelli, qui eum ex Senatu Censor eiecerat (reiecerat *est*
a libratio, vltimam in Censor *repetentibus*) aui tui Q. Metelle, et tui P.
Seruili, et proaui tui P. Scipio, confecerunt; foculo posito in Rostris, adhi-
bitoque tibicine, *vid.* MOVEO. Id. pro Cluent. c. 43. Regere consi-
liis senatum Quinctil. 2, 16. Cic. Fam. 10, 28 Senatum iam languen-
tem et defessum ad pristinam virtutem consuetudinemque reuocaui.
Cic. Fam. 1, 2 Eo die senatus erat futurus. Idem Fam. 12, 25 Eo die non
fuit Senatus, neque postero. Venire in senatum, *pro Senatorem fieri*
Cic. pro L. Flacc. 42 c. 18 Tenui vsque ad illam aetatem in Senatum ve-
nire non potui. Ibid. 43 Pari felicitate vna legatus Nicomedes, qui
neque in senatum vlla conditione pernenire potuit, et furti, et pro socio
damnatus est. *Conuocabitur* Plaut. Epid. 1, 2, 56 Iam Senatum conuo-
cabo in corde consiliarium. *h. e. Consulam apud me, quid agendum sit. Sic*
de conuocatu magnatum etc. Plaut. Mil. 2, 6, 109 *et* 111. ¶ 2 Senatum *pro*
sed. libus senatoris posuisse Suet. Claud. c. 25 *Casaub. et Torrent. volunt: sed*
praestat, de consessu ipso senatorum in orchestra interpretari, quod ad rem ipsam
nihil

nihil differt, In orcheſtram ſenatumque deſcendit Suet. Ner. c. 12. ¶ 3 *Obſ. Genit.* ſenati: *vt* Beneficio ſenati Cic. Diuinat. Verr. c. 5. Senati decretum Salluſt. Catil. 30, 3. 36, 5. Id. Iugurth. c. 40 *et* in Fragm. c. 30. Senati dux Cic. Ep. ad Brut. 2. *Conf.* Quinctil. 1, 6 p. 78 *Burm. Sic* Senati conſultum *mox videbimus.*

SENATVSCONSVLTVM, i. n. *vel, ſi mauis ſeparatim,* Senatus conſultum [*δόγμα τῆς συγκλήτου*] *Senatus ſententia* vniuerſi, *in quantum nec interceſſione tribunicia impedita, nec aliam ob cauſam vitiata eſt: nam alte. utrum ſi accideret,* Senatus auctoritas *vocabatur.* Senatus decretum a Conſulto Aelius Gallus ſic diſtinguit, vt id dicat particulam quandam eſſe ſenatusconſulti: vt cum prouincia alicui decernitur, quod tamen ipſum ſenatusconſulti eſt. Feſtus. Pompon. l. 2 de O. I. §. 9 Deinde quia difficile plebs conuenire coepit, — in tanta turba hominum: neceſſitas ipſa curam rei publicae ad Senatum deduxit. Ita coepit Senatus ſe interponere, et quidquid conſtituiſſet, obſeruabatur: idque ius appellabatur Senatusconſultum. *Vid. viri docti ad h. l. praeſertim Rupertus* c. 10. *Nos formulas praecipuas interpretamur: vt hanc,* Per diſceſſionem facere SCtum *(ſic enim ſcribi, ſupra monuimus) dicitur magiſtratus, cum non perrogat ſententias ſingulorum, ſed ſtatim* per ipſam diſceſſionem *explorat, vid.* DISCESSIO. Cic. Phil. 3, 24 c. 9 Fugere feſtinans Senatusconſultum de ſupplicatione per diſceſſionem fecit, cum id factum eſſet antea nunquam. *Nempe otioſe ornare ſuis ſententiis ſolebant imperatorem, cui ſupplicationem decernerent. Hic nihil aliud, quam diſceſſione in hanc vel illam partem ſignificata cuiusque Senatoris ſententia.* Gell. 3, 18 *pr.* Cum SCtum per diſceſſionem fiebat, nonne vniuerſi Senatores ſententiam pedibus ferebant? *Add.* 14, 7 *qui locus claſſicus eſt.* Flauius Vopiſcus de Aureliano c. 20 Deinde aliis manum porrigentibus, aliis pedibus in ſententiam euntibus, plerisque verbo conſentientibus, conditum eſt ſenatusconſultum. Cic. de Diuin. 1, 59 Vt audiuiſſes in monumento Marii de tuo reditu magnificentiſſimum illud ſenatusconſultum eſſe factum. Caeſ. B. C. 1, 5 Decurritur ad illud extremum atque vltimum SC. quo, niſi paene in ipſo vrbis incendio atque deſperatione omnium ſalutis, latorum audacia, nunquam ante diſceſſum eſt, Dent operam Conſules, Praetores, tribuni plebis, quique pro conſulibus ſunt ad vrbem, ne quid Resp. detrimenti capiat. *Hoc eſt illud SC. quo armatus Cicero potuit Catilinariam coniurationem opprimere: de quo* Sall. Catil. 29 Itaque quod plerumque in atroci negotio ſolet, Senatus decreuit, darent operam COSS. ne quid Resp. detrimenti caperet. Ea poteſtas per Senatum more Romano magiſtratui maxima permittitur, exercitum parare, bellum gerere, coërcere omnibus modis ſocios atque ciues: domi militiaeque imperium atque iudicium ſummum habere; aliter, ſine populi iuſſu, nulli earum rerum conſuli ius eſt. *Vid. omnino* Cic. Catil. 1, 3 *ſeq. vbi poſt enumerata ſimilia exempla addit,* Habemus enim huiusmodi Senatusconſultum, veruntamen incluſum in tabulis, tanquam in vagina reconditum: *qui locus firmat opinionem viri docti, putantis, hoc genus SCtorum fuiſſe etiam illud Tacitum, de quo ponemus quaedam ex* Capitolin. Gord. Sen. 12 p. 95 *Hack.* Hunc morem apud veteres neceſſitates publicae repererunt, vt ſi forte aliqua vis ab hoſtibus imineret, quae vel cogeret humilia captare conſilia, vel aliqua conſtituere, quae non prius oporteret dici quam effici, vel ſi nollent ad amicos aliqua permanare, Senatusconſultum tacitum fieret: ita, vt non ſcribae, non ſerui publici, non cenſuales illis actibus intereſſent; ſenatores exciperent, Senatores omnium officia cenſualium ſcribarumque complerent, ne quid forte proderetur. *De ratione SCta faciendi locus claſſicus* Gell. 14, 7. Senatusconſultum fuit vetus, ne liceret Africanas in Italiam aduehere Plin. 8, 17. Honorificum ſenatusconſultum Cic. Verr. 2, . . Senatusconſultum facere contra aliquem Cic. de Aruſp. Reſp. 8 c. 5. *Formulae* ICtorum *exſtant plures, vt in* Caelii *ad* Ciceronem Epiſt. 8, 8. Cic. Phil. 9 *extr.* Phil. 10 *extr.* Phil. 11, 29 c. 12. Phil. 14 *extr. quae cum multis aliis excerpſit et repraeſentauit in opere de formulis Pop. Rom. Briſſonius. Inter ea, quae ex tabulis antiquis eruta ſunt, nobiliſſimum eſt illud de* Bacchanalibus, *cuius ſummam exhibet* Liu. 39, 19 *formula autem ipſa in tabula aenea exſtat in Muſeo Caeſareo Vindobon. vnde denuo edidit et Commentario illuſtrauit Matthaeus Aegyptius: retulit autem in ſeptimum Liuii ſui volumen Drakenborchius.* Praeſcriptio Senatusconſulti quae *eſſet, diximus ſ. l.* ¶ 2 *Obſ.* Senatusconſultum *eſt* Cic. Fam. 2, 7 *extr. it.* 5, 2 *extr. it.* §, 8. Salluſt. Catil. 42, 3. *Cortius dedit,* Q. Metellus Celer Praetor ex Senaticonſulto: *vt* Plin. 3, 20 *extr.* Sed interdictum id vetere conſultu Patrum. *(ſ.* Non. 8, 10.*)*

SENATVRIO, ire. Totus, vt nunc eſt, fenaturit Caelius ad Cic. Fam. 8, 4. *Sic belle Lambinus: eſſet enim* Senaturire *Senatorem ſpirare etc. Sed al.* Scaturit.

SENECA, Annaeorum *cognomen, in quibus duo praeter cacteros nobiles* M. Annaeus rhetor, *cuius* Controuerſiae, Suaſoriae, *etc. exſtant: alter* L. Annaeus Philoſophus, *Neronis praeceptor.* De *Tragoediarum auctore diſputatur.* Princeps eruditionis *vocatur a* Plin. 14, 4. *Philoſophum intelligit, vt quicunque ſimpliciter* Senecam *dicunt.* Et docti Senecae ter numeranda domus Martial. 4, 40. Facundi Senecae potens amicus Martial. 7, 44. Duosque Senecas vnicumque Lucanum Facunda loquitur Corduba Martial. 1, 62. Quinctil. 10, 1, 125 *iudicium de illo exſtat notatu digniſſimum. Sed haec alterius ſunt loci.*

SENECIA, ae. f. *dicunt eſſe labium piſcis, vel rubrum ſub aure, vnde prouerb.* Manducare fenecias: Hieron. in Ezech. praef. *extr. Sed in edit. Clement. ita editur, Sed* vercor, ne illud eis eueniat, quod Graece ſignificantius dicitur, vt vocentur *φαγολοίδορα*, quod eſt manducantes Sennas.

SENECIO, ōnis. f. [*ἡφυγέρων*] Plin. 25, 13 f. 106 Erigeron noſtris vocatur ſenecio. *Et paullo poſt,* Herba eſt trixaginis ſpecie et mollitia, cauliculis ſubrubicundis, naſcitur et in tegulis et in muris. Nomen hoc Graeci dederunt, quia Vere caneſcit. Caput eius numeroſa diuiditur lanugine (qualis eſt ſpinae) inter diuiſuras exeunte. *Vid.* Iſidor. 17, 9. Apul. de Herb. c. 75. ¶ 2 *Eſt et Cognomen Romanum, vt,* Claudius Senecio, Tullius Senecio, *etc. quorum meminit* Tacitus. *Et ſic* Herennius Senecio *apud* Plin. Epiſt. 3, 11.

SENECTA, SENECTVS, SENESCO, *vid.* SENEX.

SENEX, is. [*γέρων, γεραιός, πρέσβυς, πρεσβύτης*] *omn. gen. ſecundum* Priſcianum 3 p. 602. Cic. pro Cael 38 Huic triſti ac decrepito ſeni reſponderet Caelius. Et pro Sext. 24 Imbecillus ſenex. Idem de Senect. 20 c. 10 Nec enim vnquam ſum aſſenſus illi veteri, laudatoque prouerbio, quod monet mature fieri ſenem, ſi diu velis eſſe ſenex. *Quot annis opus ſit ad hoc, vt aliquis* Senex *dicatur, non facile eſt dicere, vt in toto illo genere numerum,* multus, diues, nobilis, doctus, *etc.* Cenſorin. *tamen* c. 14 *ex* Varrone, In quarto *(gradu ab anno XLV)* ad vsque LX annum, ſeniores eſſe vocitatos, quod tunc primum ſeneſcere corpus incipiat. Inde vsque finem vitae vniuscuiusque, quintum gradum factum, in quo qui eſſent, Senes appellatos, quod ea aetate corpus ſenio iam laboraret. Annibal *apud* Liu. 30, 30 *Se dicit* Senem in patriam reuertentem, puer profectus *ſit: qui paullo poſt* c. 37 Nouem, *inquit*, annorum a bis profectus, poſt trigeſimum ſextum annum redii. *Habemus erg* nem, *qui ex* Varronis *diſciplina vir* Senior *eſſe incipiebat. Minor vi teroque anno Traianus, cum imperium ſuſciperet,* Senex ad imperium ve *dicitur* Tacito *imperatori apud* Vopiſc. 8 *extr.* Cic. de Sen. 38 c. 11 adoleſcentem, in quo eſt ſenile aliquid; ſic ſenem, in quo eſt adoleſ tis aliquid, probo: quod qui ſequitur, corpore eſſe ſenex poterit, an minquam erit. Ingenio ſenex Plaut. Mil. 3, 1, 37. Varro d L. 6, 3 p. 70 *extr. Genere feminino bis poſuit,* Ridiculum eſt, cum te ſcam tua dicit amica — ipſa ſenex puerum, *etc. Totum damus,* CASCVS. *Citat illud in hanc rem etiam* Priſcian. 3 p. 602. *Etiam* Ca 9, 4 Fratresque vnanimes, ſenemque matrem *MSS. Vaticani, vbi a repoſuere alii. Vid. Brouckh. ad* Tib. 1, 7, 88 Hanc animo gaudente dent — Tot mala ferre ſenem: *vbi Adiectiuum eſſe docet, vid. mox* ¶ 2 *Cum ſubſtantiue ponitur, varia habet epitheta, vt* Acherontic nex, *vetus, decreptus* Plaut. Merc. 2, 2, 20. Anheli Virg. Ge 2, 135. Annoſus Ouid. de Arte Am. 1, 14. Aprici ſenes Sat. 5, 179 *h. e. Sole gaudentes, ſiue Qui libenter apricantur.* mici ſenes, *vid.* Comicus, in COMOEDIA. Delirus Hor. S 2, 5, 71. Grandaeuus Lucan. 3, 518. Inualidus Virg. Aen 132. Iuſtus Ouid. Epiſt. 1, 29. Longaeuus Virg. Aen. 5, Maturus Hor. in Arte Poët. 115. Miſerabilis Quinctil. 4, 1. oſus Ouid. de Rem. Amor. 461. Parcus Hor. Carm. 2, 8, 20. ſcus Ouid. Met. 10, 646. Rugoſi paſſique ſenes Lucil. *apud* N um 1, 38. Sanctus Claud. in pr. Conſ. Stilich. 2, 71. Si Hor. Serm. 2, 3, 261. Verendus Claud. in pr. Conſ. Stilich. 2, 433. bull. 1, 9, 50 In Veteres eſto dura, puella, ſenes. VIETO. ¶ 3 *Reuera eſſe Adiectiuum iam monuimus, la to Brouckhuſio ad* Tib. 1, 7, 88. *Iam videamus exempla:* Autumnus ſe Martial. Epigr. 3, 58, 7. Ceruus Lucret. 3, 614. Dies ſi Plaut. Stich. 5, 1, 8. *i. Iam ad occaſum perductus.* Ouid. Amor. 1, Turpe ſenex Miles, turpe ſenilis amor. Memoria. *Certe tres l et ed. vet.* Cic. pro Sext. 21 c. 9 *ita legunt,* Et quia valet apud nos clar hominum et ſenex (*al.* bene) de rep. meritorum memoria. Oppidu tus et ſenex Plaut. Bacchid. 4, 4, 60. *conf.* Pſeud. 2, 1, 13. *et* 1, 4, 19. *etiam retulerim illa, quae ſupra poſuimus,* Senex animo, corpore, i nio. Senes *propter auctoritatem appellantur homines ſcriptoresue ex clariſſimique, e. c.* Lucilius *ab* Horat. Sat. 2, 1, 34. *v. Interpp. ad h. l. Bo ad* Stat. Silu. p. 90. *Drakenborch. ad* Sil. 1, 564. *Vid. n. 5.* ¶ 4 *parat. etiam adiectiue non nunquam ponitur:* Aeui ſenioris miratrix f Sen. Hippol. 742. Anni Seniores Ouid. Met. 15, 470. Cic. in Brut. Exſtat in eam legem ſenior (ita dicam) quam illa aetas ferebat, ora *quam putares a maiore natu ſcriptam, non ab adoleſcente. Vid. max* Vis S or. Seniorem *eſſe interdum eum, qui nondum ſit ſenex, ſed ad eam aet. paullatim accedat, ex Cenſorino paullo ante oſtendimus. Sed* valde ſener gnificat Ouid. Met. 12, 182 Tum ſenior, quamuis obſtet mihi longa tuſtas. Quinctil. 3, 1, 14 *de Iſocrate,* Eoque iam ſenore, octauum e et nonageſimum impleuit annum. Cic. de Legib. 3, 9 Sed vero telligi ſic oportet et haec, et alia iuſſa ac vetita populorum, *vim* non bere ad recte facta vocandi, et a peccatis auocandi: quae *vis* non inc ſenior eſt quam aetas populorum et ciuitatum, ſed qualis illius caeli atque terras tuentis et regentis Dei. ¶ 5 *Auctoritatis ab arte ſapientia, nomen eſt* Senior *non minus quam* Senex: *vt* Stat. Silu. 1, 1, Atticus ſenior *i. Phidias. Et* Silu. 1, 3, 94 Gargettius, *Epicurus.* Achill. 2, 382 Theſſalus, *Chiron. conf.* Sil. 2, 143. *Sic* Seniores, *pro S tu:* Liu. 34, 60 Scriptum erat: Ariſtonem priuatim ad neminem, blice ad Seniores (ita Senatum vocabant) mandata habuiſſe. *Add.* Va L. L. 4, 32 p. 37, 29 Senaculum vocatum, vbi Senatus, aut vbi ſeni conſiſterent. *Etiam* Diocletianus et Maximianus Imperatores *in n* Seniores *vocantur, i. Auguſti, reſpectu Caeſarum, iuniorum. Vid. S hem. Diſſ.* 12 p. 513. *Sed paullatim plane neglecta illa relatione* Senior *minum ſignificare toti Europae coepit,* Sennor *Hiſpanis, Gallis* Seign Signore *Italis etc. vid. Geuart. Stat. Lect.* 1, 10. ¶ 6 *qui declinabant etiam* Senex Senecis. Plaut. Mil. 3, 1, 54 O lepidum S cem. Idem Ciſtellaria *apud* Priſcian. 3 p. 616 *pr.* Datores belliſſimi gotioli Senicis (*an* Seneces?) ſoletis eſſe. *Adfertur etiam ex* Luci *apud* Non. 2, 229 Nec nos ſeneces putare. *Sed pulchre Mercer. p. 98, et Douza Fragm. Lucil.* p. 56 Ex nimbo auſtellos nec noſſe nec eſſe pu re. ¶ 7 Senior *et* Genitor *confundi a librariis, dictum in* GENITO

SENECTA, ae. f. [*γεροντικὴ ἡλικία*] *Senectus, ſenilis aetas.* Sidi mus, ſenecta, aut addendum aetas, aut intelligendum, Seru. *ad* Aen. *vid.* SENECTVS, a, um. Virg. Aen. 6, 114 Vires vltra forteme ſenectae. Plin. 16, 27 Eſt etiannum aetatis differentia. Am dala enim et pirus in ſenecta fertiliſſimae, vt glandiferae, et quodd genus ficorum. Cura fertilitatem adducit, fertilitas ſenectam Plin. 29. Non illud Culpa ſenectae Stat. Silu. 1, 4, 52. Amara ſenec pondera Ouid. Met. 9, 436. Annoſa ſenecta Idem Met. 7, Curua Ouid. de Arte Am. 670. Extrema Catull. Argon. 62, Frigens Sil. 5, 570. Grauis Ouid. Met. 7, 259. Infirma bull. 1, 4, 31. Longae ſenectae extrema tempora Ouid. Met. 6, Neſtorea ſenecta Stat. Silu. 1, 3, 110. Occiduae ſenectae declinei Ouid. Met. 15, 227. Orba ſenecta luminibus Plin. 9, 22. *vid.* ORB Rugoſa ſenecta Tibull. 3, 5, 16. Sacra ſenecta Iuuen. Sat. 13, 59. T da ſenecta Ouid. Triſt. 4, 8, 23. Sen. Herc. fur. 9. Tardante ſe ecta gelidus ſanguis Virg. Aen. 5, 395. Lenior, et melior ſis accede ſenecta Horat. Epiſt. 2, 1, 211. Confectus longa ſenecta Ouid. Met. Finire ſenectam morbis Lucan. 5, 282. Trahere inopem ſenectam Ouid. Met. 7, 2. Venturam diſcite iam nunc ſentire ſenectam P pert. 4, 12, 93. Venturae memores iam nunc eſtote ſenectae Ou de Arte Am. 3, 59. *Add.* Virg. Georg. 1, 186 *et* Aen. 10, 182. 11, 165. *Obſ.* Senecta dies *laudatur ex* Plin. 2 *extr. quod etiam nos in* Dies *oſſi ſimus. Vid.* SENECTVS, a, um. *Sed ita hodie editur, ita olim editum. Dionyſodoro* Senecta diem obiit in patria: *pro* in ſenecta, *vt* Plin. 7, Naturam feciſſe conſuetudinem, et ſenecta caruiſſe potu. ¶ Senecta, *Serpentium vernatio, ſiue Corium illud, quod verno tempore exuu* Plin. 20, 23 Foeniculum nobilitauere ſerpentes, guſtatu, vt diximus, nectam exuendo, oculorumque aciem ſucco eius reficiendo. Idem 11 Alii cum ſenecta ſerpentium et aceto includunt lanas, ante aqua cali collutas. *Add.* Senectus n. 3.

SENECTVS, ūtis. f. [*γῆρας*] *Idem.* Ter. Phorm. 4, 1, 9 Senect ipſa eſt morbus. Cic. in Topic. 32 Senectus eſt occaſus vitae. Balba ſen ctus Hor. Epiſt. 1, 21, 18. Cana Ouid. Epiſt. 14, 109. Cario Ouid. Amor. 1, 12, 29. Cruda ac viridis Tacit. in Vita Agric.

fota Sen. Herc. fur. 13. Effoeta faeclis Virg. Aen. 8, 708. Exfan-
uis Lucan. 1, 343. Exhausta Stat. Silu 3, 3, 156. Infesta, *vid.*
NESTVS. Longa Hor. Carm. 2, 16, 30. Longa et ceruina
um. Sat. 14, 251. Loquax, *vid.* LOQVOR. Placida Hor.
a Crm. faec. 46. Prouecta Tacit. Ann. 1, 4. Queribunda
il. 583. Sera Sen. Herc. fur. f. 11. Tarda Hor. Serm. 2, 2, 88.
ra nilla Hor. Serm. 2, 1, 58. Triftis Virg. Georg. 3, 67. Tur-
s Virg. Georg. 3, 96. Vinax Sen. Herc. fur. 11. Cic. de
nec. 25 Hoc enim onere (quod mihi tecum commune eſt) aut iam vr-
nt aut certe aduentantis ſenectutis, et te et me ipſum leuari volo.
2 *Verba:* Cic de Senect. 4 c. 2 Quo in genere in primis eſt ſene-
us quam vt Adipiſcantur, omnes optant, eandem accuſant adepti.
dit at ſenectus iners baculo gradum Sen. Herc. fur. f. 9. Confe-
us enectute Cic. de Finib. 5, 32 c. 11. Conſitus ſum ſenectu-
iuſtum gero corpus, vt aetas mala merx mala eſt Plaut. Men. 5,
4. Degere turpem ſenectutem Hor. Carm. 1, 31, 20. Cic.
m 1, 9 Quod quum offendiſſet populum Athenienſem prope iam De-
ie em ſenectute, *etc.* Exarat frontem rugis vetus ſenectus Hor.
oi 8, 4. Cic. in Orat. 169 c. 50 Habet autem vt in aetatibus auctо-
aqu ſenectus, ſic in exemplis antiquitas. Obrepit non intelle-
ſectus Iuuen. Sat. 9, 129. Venit aegra ſenectus tremulo gradu
ii Met. 14, 143. Viuere ad ſummam ſenectutem Cic. de Clar. Orat.
9 48. *Et* Philipp. 8, 31 Quum eſſet ſumma ſenectute et perdita va-
tune ¶ 3 *Per Metonymiam* Senectus *pro auſteritate et*
ſi a, quae obiicitur Senibus. Horat. Epod. 13, 7 Dumque virent
m Et decet, obducta ſoluatur fronte ſenectus. Senectus ora-
n, *Maturitas, grauitas.* Cic. de Clar. Orat. 8 c. 2 Quumque oratio
n ultra caneſceret, haberetque ſuam quandam maturitatem et quaſi
e atem. Plena literatae ſenectutis oratio Cic. de Clar. Orat.
5 76. Senectus, *Pellis quam verno tempore ſerpentes exuunt, quae*
V natio *dicitur. Vnde* Senectutem exuere *dicuntur. vid.* Plin. 9,
ex. f. 49. Idem 29, 5 Membrana ſiue ſenectus anguium, verna-
n xuta, cum cancro maſculo trita. *Vid.* SENECTA, *it.* ANGVIS n. 3.
s SECTVS, a, um. *Participium a* ſeneo: Priſcian. 9 p. 869.
Anal. p. 202. Lucret. 3, 773 Quidue foras ſibi vult membris exire
es? Vis animi. Aetas ſenecta Plaut. Aul. 2, 2, 75. Idem Trin. 1, 2,
Hille eſt, ſenecta aetate, qui factus eſt puer. Lucret. 5, 884. Poſt
ipsum validae vires aetate ſenecta, Membraque deficiunt, *etc.*
Id. 4, 844 *et* 894. *Ergo cum ſubſtantiue ponitur* Senecta, *ellipſis eſt.*
or s ſenectum Salluſt. *apud* Priſc. 10 p. 887. Dies ſenecta, *vid. modo*
ENCTVS. n. 1. Infirmitas Apul. Met. 7. *Conf. Colu. not. p. 90.*
S SIVM, i. n. [πρέσβειον] *Idem quod* Senectus *ſ.* Senecta. Stat. Theb.
9, 90 Ceu lubricus alta Anguis humo verni blanda ad ſpiramina
olis Erigitur liber ſenio, et ſquallentibus annis Exutus. De-
olit enim pelle dicuntur ſerpentes in iuuentutem redire. Herba
quae in dicitur Mathios, quam cum comederint, ſenium deponunt
etat Lactantius *ad h. l. Hinc* ſenecta *et* ſenectus *de ipſa pelle.*
Curi a ſemo Membra Tac. Ann. 1, 34, 3. Mens ſenio fluxa
lden Ann. 6, 38. Deformi ſenium Sen. Hippol. v. 823.
Stat. ilu. 3, 5, 13 Senium patria componere terra, *in patria mori*
Sene ¶ 2 *Pro aetate ac periodo* Plin. 7, 43 Annum alii
vnum eſtate determinabant, et alterum hieme — quidam Lunae Se-
nio, Aegyptii: itaque apud eos aliqui et ſingula millia annorum vixiſ-
ſe p duntur. ¶ 3 *Vt* Senectus *ſ.* Senium *antiquis*
mal. etas *dicta; ſic contra* Senium *pro miſeria, taedio, etc.* Non. 1, 1
huc dat Titinnio, Quot peſtis, ſenia, et iurgia ſeſemet diebus emi-
grar it. Accii, Mors amici ſubigit, quae mihi eſt ſenium multo acer-
rimu . Pomponii, Huic ſeni ſenium et metum. Lucilii, febris, ſeni-
um, omitum, pus. Turpilii, Quia enim odio ac ſenio mihi nuptiae.
fact i, Metus, egeſtas, moeror, ſenium, exilimque et ſenectus. Nae-
nii, nium ſonticum, *vt morbum nempe.* *Hinc*, Feſtus, Senium a ſenili
ſcer ate, et vitiis dictum poſuit Caecil. in Hymnide, Sine (inquit)
nam enectutem ducat, vtique ad ſenium ſorbitio. *Sic* Morum ſenium
gilet adſpectu graue Sen. Hippol. v. 912. Torpeſcere ſenio rerum
il. 14. Surge et inhumanae ſenium Depone Camenae Horat.
pil , 18, 47. Emori ſenio Gell. *de legibus.* Senium *ad conuicium re-*
ur. er. Eun. 2, 3, 10 pro improbo et moroſo ſene; Vt illum di, de-
qu ſenium perdant, qui me hodie remoratus eſt. Lucil. At quidem
ſe um, atque inſulſe ſophiſta. Senium, *pro Triſtitia et ſqua-*
re, c. pro Milon. 20 c. 8 Luget Senatus, moeret Equeſter ordo, tota ci-
tas onfecta ſenio eſt, ſqualent municipia, afflictantur coloniae.
SI ICA, ae. m. Senex, *teſte* Nonio 1, 59 Pompon. Praecon. poſter.
d exercet ſenica nequam, neque illo quid faciam ſcio. *Obſoletum.*
SIICVLVS, i. m. Demonſtro ſeniculum in angulo ſedentem Apul.
et. p. 113.
SIEO, ui, ēre. [γηράω] *Senem fieri.* Catul. 4, 26 *de Phaſelo,* Quiete
co ita ſenet. Auus, municipalibus magiſteriis contentus, abundan-
pa monio, tranquilliſſime ſenuit Suet. Aug. c. 2.
SINESCO, ēre [γηράσκω, καταγηράσκω] *Senem fieri.* Plin. 7, 42
em as gigni celerius, quam mares, ſicut celerius ſeneſcere. Sene-
im', effugit aetas Auſon. Epigr. 13 *pr.* Aeuo et macie ſeneſcere
ier 1, 326. Ouid. Faſt. 6, 771 Tempora labuntur, tacitisque ſene-
im annis *Metaphor.* Liu. 29, 3 Annibalem ipſum iam et fama ſe-
ere et viribus. Amor ſeneſcet Ouid. de Arte Am. 3, 594. Caſeus
ſa n ſeneſcens Plin. 11, 42. Ciuitas otio ſeneſcit, *Torpeſcit otio*
iu. 22 Idem 35, 12 Ne cunctando ſeneſcerent conſilia, *i. mora vana*
re Ne deſiderio matrum ſeneſcant agni Varro R. R. 2, 2, 17. *i. tabe-*
ant Equus ſeneſcens Hor. Epiſt. 1, 1, 8. Fama ſeneſcens Tacit.
ill. 24, . Liu. 27, 20. Forma, niſi admittas, nullo exercente
ne ſt Ouid. Amor. 1, 8, 53. Vrbium imperiorumque nunc floret Fortu-
n ne ſeneſcit Vell. 2, 11, 3. *Add.* Sen. Ep. 91. Humus laſſa ſe-
ſci Ouid. ex Pont. 1, 4, 14. Cic. de Nat. Deor. 2 c. 19 Et ea duo
mp a, quorum alterum Hiemi ſeneſcendi adiunctum eſt, alterum
ſta Cic. de Orat. 2, 7 Vel mehercule etiam vt laudem eorum
am pe ſeneſcentem, quantum poſſem ab obliuione hominum, atque
ſe io vindicarem. *Add.* Id. Tuſc. 2 c. 2 Leges ſeneſcunt. *i. euileſcunt,*
id. ret. ad Symm. Ep. 2, 13. Varr. de R. R. 1, 37. Quaedam facienda in
gri otius creſcente luna, quam ſeneſcente. *conf.* Plin. 2, 9 *pr.* Lucret. 3, 447
reſ re ſentimus, pariterque ſeneſcere mentem. Cic. Fam. 7, 26,
Si viſa eſt mihi vel loci mutatio, vel animi etiam relaxatio, vel ipſa
orta iam ſeneſcentis Morbi remiſſio profuiſſe. Opes Nep. 7, 5, 3.
ſugr ſeneſcit Liu. 5, 21. Rumores ſeneſcunt Tacit. Ann. 2, 77.
ſege ta imbre nimio ſeneſcit Stat. Silu. 5, 1, 147. Studium cum
pe ſeeſcit Vell. 1, 17, 7. Virtus paullatim euicta ſeneſcit Sil. 3,
81 Vitia ſeneſcunt, matureſcunt virtutes Liu. 3.

SENESCENS, entis. Partic. Plin. Epiſt. 8, 12 Literarum ſeneſcenti-
um reductor ac reformator. *Add. plura exempla in* SENISCO.
SENISCENDVS, a, um. Saeculum dictum a ſene, quod longiſſimum
ſpatium ſeneſcendorum hominum id putarunt Varro L. L. 5, 2 p. 46, 6.
SINILIS, e. Adi. [γεροντικός, γηράσκος, πρεσβυτικός] *Quod ad ſenem*
pertinet: vt, Senilis ſtatua Cic. Verr. 2, 87. Animus ſeni
lis Claud. in Conſ. Prob. et Olyb. 174. Annis ſenilibus ſellus
Ouid. Met. 7, 163. Corpus ſenile Plin. 34, 18. Cic. Tuſc. 1, 7
Vt enim antea declamitabam cauſas, quod nemo me diutius fecit, ſic
haec mihi nunc ſenilis eſt Declamatio: *intell. ſcribere de philoſophia.*
Vtile Doctrinis praebere ſenilibus aures Mantuan. Ecl. 9, 33. Ge-
nae ſeniles Ouid. Met. 8, 210. Guttur ſenile Hor. Epod. 3, 2.
Hiems ſenilis tremulo venit horrida pallu, *i. Senectus hiemi ſimilis*
Ouid. Met. 15, 212. Cic. pro Sext. c. 52 Te fororis filius Poſtumius
adoleſcens grauis ſenili iudicio notauit, quum in magno, *etc.* Cic. de
Diuin. 3, 30 Is autem Tages, vt in libris Hetruſcorum, puerili ſpecie
dicitur viſus, ſed ſenili fuiſſe prudentia. *conf.* Id. ibid. 2 c. 23. Ruga
ſenilis Ouid. Triſt. 3, 7, 34. *et* Faſt. 5, 58.
SENILITER. Adu. [γεροντικῶς] *vt,* Tremere ſeniliter Quin-
20 ctil. 1, 11.
SENIDENI, *vid.* SENI.
SENI, ae, a. SENIO, *vid.* SEX.
SENIPES, edis. Hic dum ſenipedem ſtilum polibat Sidon. Carm.
23, 131. *de Menandro, verſibus ſenarius ſ. ſex pedum ſcribente.*
25 SENITES, ae. m. *Gemma apud Aegyptios.* Plin. 37, 9. *Har-*
dum. leg. tenites.
SENIVM, *vid.* SENEX.
SENOGALLIA, ae. f. [Σενογαλλία] *Italiae vrbs,* Pomponius Mela
2, 4 Senogallia maritima ad Aterni fluminis oſtia. Senogallia *autem*
30 *eſt dicta* a Senonibus Gallis, *qui eam condiderunt. Vid.* Sil. 8.
SENŌNES, um. m. pl. [Σένονες] Populi Galliae Lugdunenſis, *vt,*
ſcribit Plin. 4, 17, *qui olim vrbem Romam incenderant, et Capitolium ob-*
ſederunt. Hos Furius Camillus aggreſſus cecidit. Senonas Gallos Ver-
rius ait (*apud* Feſtum) exiſtimari, appellari, quia noui venerunt ex
35 Tranſalpina regione, ac primum appellatos *ξένους,* poſtea Senonas.
Sil. 4, 160 Sociata examina denſant Infandi Senones. Motus
Senonum Lucan. 1, 254. Et Senonum furias Latiae ſenſere cohor-
tes Stat. Silu. 5, 3, 198.
SENSIBILE, SENSIM, SENSVS, *etc. vid.* SENTIO.
40 SENTA, *vel* Fenta *in quibusdam libris vocatur, quae in melioribus*
Fatua Fauna *eſt* Lactant. 1, 22, 9. *et* Epit. 22, 1.
SENTENTIA, SENTENTIOSVS, *vid.* SENTIO.
SENTIA, *quaedam Dea, quae* Sententias inſpirando *hoc nomen me-*
ruit apud Auguſt. C. D. 4, 11.
45 SENTĪNA, ae. f. [*κέντλα πλοία* Gloſſ. Lat. Gr.] *Pars nauis in-*
ferior: in quam, quidquid eſt humoris, deſluat, corruptumque male olet:
vel ipſe potius humor ille foetidus. Plin. 10, 70 f. 90 Sentinam nauium
odorem procul fugiunt piſces. Iuuen. Sat. 6, 59 Si iubeat coniunx, du-
rum eſt conſcendere nauim: Tunc ſentina grauis, tunc ſummus ver-
50 titur aër. Conflictari ſentinae vitiis Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 28. *Modo*
dixerat nauſea confectos. Sentina, *per translationem, ſceleratorum*
hominum multitudo. Cic. Cat. 1, 12 c. 5 Exhaurietur ex vrbe tuorum
comitum magna et perniciosa ſentina reipublicae. Cic. in Catil. 2, 7
c. 4 O fortunatam Rempub. ſi quidem hanc ſentinam huius vrbis eie-
55 cerit, vno mehercle Catilina exhauſto, releuata mihi et recreata
Resp. videtur. Idem de Lege Agr. 69 Hoc enim verbo eſt vſus, quaſi de
aliqua ſentina, ac non de optimorum ciuium genere loqueretur. *Alia*
metaph. Sentina *pro loco infimo in Repub.* Cic. Fam. 9, 15 Sedebamus
enim in puppi, et clauum tenebamus: nunc autem vix eſt in ſentina lo-
60 cus: *vbi nempe conſtituti humillimi quique antlia exhauriunt aquam.*
SENTINO, āre. Satagere: dictum a Sentina nauis, quam quis vt
aqua liberet, euacuare contendit. Caecilius in Aethrione, Cum Mer-
curio capit conſilium, poſtquam ſentinat ſatis. Eſt itaque ſentinare, Peri-
culum ſubtilitate vitare. Feſtus. Sentinatur nauis in pelago Auguſtin.
65 Serm. c. 54, 13. Senex ſentinando deputatus Paullin. Nol. Epiſt. 49 de
nauſragio, ad Marcarium, c. 1. Complorantibus noſtris omni-
bus atque ſentinantibus dies quidem tandem illuxit Gell. 19, 1. *Sic*
legi vidi Scaliger ad Feſtum. Sed Gron. in ſentina ſatis agentibus.
SENTINATOR, ōris. m. *Qui ſentinam exhaurit.* Paullin. Nolan.
70 Epiſt. 49, 12 Quid huic quaeſo obſuit ſeni perſona ſentinatoris, et in
nautis viliſſima.
SENTINŌSVS, a, um. Adi. *Sordibus plenus.* Cato *apud* Non. 2,
645 Naues putidae et ſentinoſae. Vetus et ſentinoſum nauigium Am-
broſ. Orat. de obitu fratris.
75 SENTINACVLVM, i. n. *Inſtrumentum ad ſentinam exhauriен-*
dam comparatum, Antlia. Paullin. Nol. Epiſt. 49 c. 3.
SENTINVS, *Deus apud* Auguſtinum de Ciuitat. Dei, 7, 2 qui ſen-
ſus puerperio largiri crederetur.
SENTIO, ſi, ſum, īre. [αἰσθάνομαι] *Senſu percipere, ſic tamen,*
80 *vt frequenti metaphora etiam ſenſu carentibus tribuatur, cum qualemcun-*
que mutationem ſubeunt. Plaut. Cure. 1, 2, 69 Sentio ſonitum. Al-
nos canatas ſenſere fluuii Virg. Georg. 1, 136. Cariem ſentit eares
Plin. 12, 7. *h. e. Efficitur carioſa.* Clauem ſenſit ianua Tibul.
2, 4, 31. Dolorem lateris ſentire Scribon. 94. Liu. 25, 13 Fa-
85 mem Campani ſentiebant, quia fementem eos facere prohibuerant
Rom. exercitus. Ne ignem quidem admotum ſenſiſſet Petron. c. 79.
Labor non ſentitur ſedulitate, *Vehemens ſtudium laborem fallit* Ouid.
Faſt. 4, 434. Lactitiam toto pectore ſentire Idem Met.
10, 443. Medicinam ſentire, *pro melius habere poſt medicinam,*
90 *apud* Celſum 3, 21. *vid. Rhod. ad* Scribon. 113 *Sic* Plin. 22, 25 Quae ci-
bum non ſentiunt. *Et* 29, 5 Vermiculo qui lytta vocatur, exemto in-
fantibus catulis, nec rabidi fiunt, nec faſtidium ſentiunt. Lucret. 1,
299 Tum porro varios rerum ſentimus odores. Teredinem ſen-
tire dicitur herba, caro, aut res alia, *vid.* TEREDO. Vetuſtatem
95 non ſentire Plin. 11, 42. *i. Non ſeneſcere.* ¶ 2 Sentire,
intelligere, iudicare. Ter. Andr. 1, 2, 2 Si ſenſero hodie quidquam in
his te nuptiis fallaciae conari. *add.* Id. ib. 1, 1, 136. Idem Adelph. 3,
3, 8 Si me ſenſerit eum quaeritare, nunquam dicet carnufex. Cic.
Fam. 1, 5 Te videre et ſentire eandem fidem eſſe hominum in tua di-
100 gnitate, quam ego in mea ſalute ſum expertus, ex tuis literis intellexi.
Quanto eſſet ornamento ſibi, ſentiebat Nep. 10, 2, 1. Commendari
ſe verecundia oris adeo ſentiebat, vt *etc.* Suet. Domit c. 18. *i. delectа-*
batur. Ouid. Met. 2, 545 Senſit adulterium Phoebeius, vtque laten-
tem, *etc.* Thraces, poſtquam eum cum magna pecunia veniſſe ſenſe-
105 runt Nep. 7, 9 *pr.* Cum ſentiret antidotis praemunitum Suet. Ner.

c. 34. Plerique censebant, posse prius ad angustias peruenirí, quam sentirentur Caes. B. C. 1, 67. *i. animaduerteretur, ipsos in propinquo esse.* Villicus sentit te dominum Hor. Epist. 2, 2, 160. Cic. de Amicit. 10 Sed hoc primum sentio, nisi in bonis, amicitiam esse non posse. Recte sentire Quinctil. 2, 15. Cic. de Amicit. . . . Haetenus mihi videor de amicitia quod sentirem, potuisse dicere. Idem Off. 1, 149 Bene de Republica sentientes ac bene meritos, aut merentes, aliquo honore aut imperio affectos, obseruare et colere debemus. Cic. de Amicit. 81 c. 23 De amicitia omnes ad vnum idem sentiunt. Plaut. Rud. 4, 4, 56 Omnia ego facile patior, dum hic hinc a me sentiat: *i. a meis partibus sit, mihi faueat.* *Sic* Gell. 5, 10 Si iudices pro causa mea senserint. Ter. Andr. 2, 1, 26 Sponsam hic tuam amat. P. nae iste haud mecum sentit. Cic. de Inuent. 1, 6 Nam neque cum iis sentimus, qui ciuilem scientiam eloquentia non putant indigere. Caes. Bell. Ciuil. 2, 32 Quid enim irati grauius de vobis sentire possent, quam vt eos prodatis, qui se nobis omnia debere iudicant: et in eorum potestatem veniatis, qui se per vos periisse putant? *i. grauius in vos statuere.* Male sentire de aliquo Quinctil. 2, 2. Plaut. Trin. 3, 2, 13 Scio ego et sentio ipse, quid agam, neque a me officium migrat. Ibid. 2, 3, 29. Ter. Eun. 1, 1, 21 Sine modo, mori me malim: sentiet qui vir siem. Mature sentire, *vid.* MATVRVS. Cic. de Fin. 1, 55 Nam corpore nihil nisi praesens, et quod adest sentire possumus: animo autem et praeterita et futura.

SENTIENS, entis. Part. Vis quaedam sentiens atque diuina, quae toto confusa mundo sit Cic. de Diuinat. 2 c. 15. Libertatem ridens sentiensque accepi Quinctil. Decl. 9, 20 p. 209. Fratre non sentiente iniuriam Petron. c. 79. *add.* id. c. 22. Sentiente eius valetudine Scribon. 113. *Vid. supra* SENTIRE medicinam.

SENSVS, a, um. Partic. *pass.* Cic. de Orat. 3, 165 Non vt dictum est in eo genere intelligitur, sed vt sensum est. *Legitur* et Sensitus *apud* Frontin. de Colon. p. 333 Sensiti sunt, *pro senserunt aut censuerunt.*

SENSVRVS, a, um. Partic. [*αἰδησόμενος*] Ouid. Met. 13, 287 Est animus certe vestros sensurus honores.

SENTISCO, ĕre. Meditatiuum. [*αἰδάνομαι*] Lucret. 3, 394 Quam primordia sentiscant concussa animai. Idem 4, 587 Et genus agricolum late sentiscere, quum Pan Vnco saepe labro calamos percurrit hiantes.

SENSVS, ûs. m. [*αἴδησις, νῶς* Gloss. Lat. Gr. *αἴδημα*] *Quo sentimus: aeque late patet ac verbum sentio. Vnde dicimus quinque esse sensus,* Tactum, Gustum, Visum, Odoratum, Auditum. Plin. 10, 69 Ex sensibus ante caetera homini tactus, deinde gustus: reliquis superatur a multis, Aquilae clarius cernunt, vultures fagacius odorantur, liquidius audiunt talpae obrutae terra, tam denso atque surdo naturae elemento. Cic. de Nat. Deor. 2, 145 Gustatus praeclare septus est: ore enim continetur, et ad vsum apte, et ad incolumitatis custodiam. omnisque sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum. *Huc pertinet* Sen. Epist. 124 Quaeritur, vtrum sensu an intellectu comprehendatur bonum, *vid.* SENSIBILIS. Cassa sensu simulacra Lucret. 4, 127. Cic. Verr. 1 c. 18 Non dubito quin, tametsi nullus in te sensus humanitatis, nulla ratio vnquam fuit religionis, nunc tamen in metu periculoque tuo, tuorum tibi scelerum veniat in mentem. Accensi sensus, *incitati, vegetati, anima et vitalitate donati* Lucret. 2, 958. Acerrimus sensus, Integer sensus, *vid. hh. vv.* Claud. de Cons. Mall. Theod. 193 *ad Iustitiam,* Nitidis quisquis te sensibus hausit, *i. pura mente combibit.* ¶ 2 *Formulae Verborum:* Abalienare sensus Scribon 180. Abstulit timor mihi omnem sensum Ouid. Met. 14, 177. Accendere sensus, *vid.* ACCENDO. Quinctil. 6, 1 Non enim audire iudex videtur aliena mala deflentes, sed sensum ac vocem auribus Accipere miserorum. Cic. Verr. 7 (5) c. 46 An vos quoque hic acerbissimus innocentium cruciatus et moeror pari sensu doloris Afficit? Assiluit corpus sensu Lucret. 3, 685. Amittere sensum humanitatis, *vid.* AMITTO. Auertere sensus infandos non fani pectoris. Sen. Here. fur. f. 11. Auertere fanos sensus alicuius sacris magicis Virg. Ecl. 8, 67. Seruius: Auertere, A sanitate mutare: aut Auertere ait, pro Conuertere, vt sit mutata Praepositio. Ausertur sensus partis Scribon. 11. Cic. in Orat. 109 Detrahit praeterea actionis dolorem, Aufert humanum sensum actoris. *Sensus est, Iudiciis non conuenit concinna et composita oratio, quoniam non patitur, vt orator indignetur, conqueratur, supplicet, doleat, illacrimet: quae res ab humano sensu proueniunt. Dum enim in numeris et concinnitate occupatus est, affectus illi grauiores euanescunt. Ita neque actor ipse mouetur, neque alios mouet, secundum illud* Hor. Arte Poët. 102 Si vis me flere, dolendum est Primum ipsi tibi. Carere omni sensu Scribon. 181. Cesserunt attonito pectore sensus Lucan. 5, 760. Credere sensibus Lucret. 4, 437. Deducere sensum membris Lucret. 3, 534. Deperdere vitalem sensum membratim Lucret. 3, 526. Deponere sensum Cic. Fam. 1, 8. Fruatur mens iucundo sensu. *i. iucunditate, et delectatione* Lucret. 2, 19. Fugiunt sensus et consilium cum re Ouid. ex Pont. 4, 12, 48. Haurire sensibus Iustitiam Claud. de Cons. Mall. Theod. 193. Impellunt sensum vox et sonitus Lucret. 4, 530. *i. lacessunt, commouent.* Inest sensus formicis *i. ratio, intelligentia,* Plin. 7, 15. Intendere sensus ad res percipiendas, *vid.* INTENDO. Labefactantur sensus Lucret. 4, 437. Laedere sensus Lucret. 2, 429. Obstruere sensus, *vid.* OBSTRVO. Orbare sensibus Cic. Acad. 4, 61. Pellere sensum, *Mouere,* Lucret. 4, 528. Plin. Epist. 1, 10 Neque enim ego, vt multi, inuideo aliis bonum, quo ipse careo: sed contra. sensum quemdam voluptatemque percipio, si ea, quae mihi denegantur, amicis video superesse. Praebere sensum et materiam malis Ouid. ex Pont. 4, 16, 50. Reconsilatur sensus, *i. Resuscitatur* Lucret. 4, 925. Reducere sensum, *Redire ad se* Claud. in Eutrop. 2, 518. Reddere vitalem sensum Lucret. 2, 889. Redire paullatim in sensus Lucret. 3, 504. Titillare sensus Lucret. 2, 429. Idem 3, 536 At locus ille tamen quo copia tanta animai Cogitur in sensu debet maiore Videri. ¶ 3 Sensus, *cogitatio, vis cogitandi, tum qua ad intellectum refertur, tum qua in volendo inest, nec solum in genere cogitationem, sed etiam singulares, et individuas (si ita licet dicere) cogitationes, etiam quatenus verbis expressae sunt.* Cic. Acad. 1, 41 Quod autem erat sensu comprehensum, id ipsum sensum appellabat. Quinctil. 8, 5 *pr.* Sententiam veteres quod animo sensissent vocauerunt. Id cum est apud oratores frequentissimum, tum etiam in vsu quotidiano quasdam reliquias habet. Nam et iuraturi ex animi nostri sententia, et gratulantes ex sententia dicimus. Non raro tamen et sic loquuti sunt, vt sensa sua diserent: nam sensus, corporis videbantur. Sed consuetudo iam vt mente concepta, sensus vocaremus: lumina autem, praecipue clausulis posita, sententias. Quapropter edulcare conuenit Curasque acerbas sensibus gubernare Matius *ap.* Gell. 15, 25 *i. tionibus. Laudatur, falso, arbitror,* Plin. . . . Nihil enim tam idiculum, quam verborum sonitus inanis sine sensu ac scientia. *dem quidem re* Cic. de Orat. 1, 51 c. 12 Quid est enim tam sur quam verborum vel optimorum atque ornatissimorum sonitus nulla subiecta sententia, nec scientia. Ter. Adel. 4, 1, 17 Q otiosus es: ego illius sensum pulchre calleo. *i. Quid ille* Ex Animi sensu Cic. pro Rosc. Amer. c. 44. Egregia dicta circ dem fere sensum Sen. Ep. 7. Ambiguitas turbare potest sensum ctil. 8, 2 p. 675 *Burm.* Sensus testamenti Phaedr. 4, 4, 19. Ve Gell. 7, 2. *conf. Cellar. Cur. Post.* p. 89. Manus est minist sus *i. Voluntatis, seu Animi. Literis enim exprimit quod habe animo* Ouid. Epist. 18, 24. Arcanus sensus, *vid.* ARC. Communis sensus, *quo sentimus, cogitamus, intelligimus, quae consuetudine homines sentiunt etc.* Quinctil. 1, 2, 20 Sensum ipsum communis dicitur, vbi discet, quum se a congressu, qui non hom solum, sed multis quoque animalibus naturalis est, segregarit? de Orat. 2 c. 16 Sensus hominum communis, *vid.* Quinct. 8 Pr. 2 primum philosophia promittit, sensum communem, humanitat congregationem Sen. Ep. 5. Phaedrus 1, 8, 3 Hoc illis dictu quibus honorem et gloriam, Fortuna tribuit, sensum commun stulit. Carere communi sensu Hor. Serm. 1, 3, 68. *de stu imperitis dictum est.* Rarus enim ferme sensus commu illa Fortuna Iuuenal. 8, 73. *i. ciuilitas s. popularitas, sec. bon. Verum* Cic. pro Plancio c. 14 Communis ille sensus in ali tasse latuit. *h. e. alii fortasse dissimulabant, quid sentirent, q affecti animo essent.* Cic. de Aruisp. Resp. c. 9 Domesticus nati sensus gentis ac terrae *videtur συμπάθειαν quandam notare, qu quisque patriae, sua cuique patria ad rem gerendam aptior, commo videtur.* Cic. Fam 1, 9. Idemque memineram nobis priuatis vs Caesarem et Bibulum Consules, cum sententiae nostrae magi senatu pondus haberent, vnum fere sensum fuisse bonorum or Nemo est mihi tam Consentientibus sensibus Cic. Att. 4, 16. eodem, quo Alcibiades, sensu Nep. 6, 5, 3. Vu mi sensus Quinctil. 2, 4, 28 *Sententiae vulgares. Sed ad in cogitata pertinent ista:* Ipse pater sensus, ipsi stupuere magistr Silu. 2, 1, 119. Sensibus celebris, verbis rudis Vell. 2, 95. *conf. Adu.* 44, 26. 16, 26 *et* 30. Id. *ad* Stat. Theb. p. 51. *Pro senten riodo absoluta,* Ridendi, qui velut leges prooemiis omnibus dec vt intra quatuor sensus terminarentur Quinctil. 4, 1 p. 312. rire alicui sensus suos Nep. 10, 8, 2. *i. cogitata.* Cic. Verr. Non mehercule criminis augendi causa dicam Iudices, sed qu cepi ipse oculis, animoque sensum, hunc vere apud vos, et vt p planissime exponam. Conuertere se ad sensum alterius, *vid.* VERTO. Expromit varios sensus animus Lucret. 2, 886. teri alicui suos sensus Oid. Epist. 21, 204. Gerere sensus al *vid.* ABDITVS, in ABDO. Iudico de meo sensu, *vid.* IVI Orta a falso sensu oratio Lucret. 4, 485. Offendere sensum Plaut. Most. 5, 1, 22. Remota a sensibus nostris natura Lucret. 5, 149. Suffugere sensum res dicitur, quam sensu p pere non possumus Lucret. 4, 361.

SENSVM, i. n. *Vix legitur, nisi in numero Plurali.* Cic. de 1, 32 c. 8 Hoc enim vno praestamus vel maxime feris, quod coll mur inter nos, et quod exprimere dicendo sensa possumus. Il 52 c. 14 Sensa mentis et consilia sic verbis explicat. *Vid. paull* SENSVS n. 3 *ex* Quinctil. 8, 5 *pr.* Cic. de Orat. 1, 32 c. 8 Et exprimere dicendo sensa possumus. *Quo loco vtitur* Non. 5, 41. sus, *inquit,* sunt, qui sentiunt: Sensa, quae sentiuntur.

SENSICVLVS, i. m. [*νοημάτιον*] Dimin. *a* Sensus. Qu 8, 5, 14 Inde minuti, corruptique sensiculi, et extra rem petiti: *tentiae, cogitationes.*

SENSIM. Adu. [*ῥέμα*] *Paullatim, quia ea maxime sensi ciunt, quae morantur, quasi cum meditatione et sensu.* Plin. in 1 23, 2 Gratius tamen quod sensim et placide, et quantum respectan turba pateretur, incederes. Cic. Off. 1, 120 Magis decere cense pientes amicitiam sensim discedere, quam repente praecidere. *Li* 52 c. 14 Sensa mentis et consilia sic verbis explicat. *Vid. paull* SENSVS n. 3 *ex* Quinctil. 8, 5 *pr.* Cic. de Orat. 1, 32 c. 8 Et exprimere dicendo sensa possumus. *Quo loco vtitur* Non. 5, 41. sus, *inquit,* sunt, qui sentiunt: Sensa, quae sentiuntur.

SENSICVLVS, i. m. [*νοημάτιον*] Dimin. *a* Sensus. Qu 8, 5, 14 Inde minuti, corruptique sensiculi, et extra rem petiti: *tentiae, cogitationes.*

SENSIM. Adu. [*ῥέμα*] *Paullatim, quia ea maxime sensi ciunt, quae morantur, quasi cum meditatione et sensu.* Plin. in 1 23, 2 Gratius tamen quod sensim et placide, et quantum respectan turba pateretur, incederes. Cic. Off. 1, 120 Magis decere cense pientes amicitiam sensim discedere, quam repente praecidere. *Li* Non sensim sensum, vt ante, per centurionum principes postulant passim omnes clamoribus agunt. Cic. Verr. 3, 158 Quibus rebus sensim atque moderate ad istius amicitiam arrepserat, sed breui pore totum hominem, totamque eius praeturam possederat. sim et modice crescere Plin. 5, 9. Sensim ad montes su Liu. 1, 27. Sensim progredi Cic. de Fin. 5, 41 c. 15. S erit pedetentimque mutatio Facienda Cic. Off. 1 c. 33. Rec Quinctil. 11, 3, 127. *add.* ib. 167. Reprehendi Nep. 25, 9, 7.

SENSĀTVS, a, um. [*νευρώδης* Gloss. Gr. Lat.] Sensu *non muni modo, sed acutiore velut et ampliore praeditus.* Firmic. 3, 10 fatos quidem et intelligentes, et quorum dicta et rationes ab om comprobentur. Idem 5, 12 Mars homines faciet sensatos, cal astutos. *conf.* Vulgat. Sirac. 7, 27.

SENSIBILIS, e. Adi. [*αἰδητός*] *Quod sentit, et Quod sentitur.* Trismeg. ad Asclep. p. 97 Mundus, qui dicitur sensibilis, recep lum est omnium sensibilium specierum. Id. ib. p. 87 Sensibilia bilibus annexa sunt. Vitruu. 5, 3 Vox est Spiritus fluens et aëris sensibilis auditui. Sen Epist. 124 *pr.* Quaeritur vtrum sensu an lectu comprehendatur bonum? — Quicunque voluptatem in mo ponunt, sensibile iudicant bonum: nos contra intelligibile, qu lud animo damus. *Vtitur et* Solin. 49. *Hinc* Insensibilis.

SENSIBILITER. Adu. Arnob. 7 p. 234 Nec odor sensibil commouere eos potest aura nidoris alicuius.

SENSIBILITAS, ātis. f. *Sensus significatio.* Nonio 12, 30 sibilitatis eius non leuis ratio est. *conf.* Id. 2, 800 *Vbi* Sententiam sibilitatem *ipse interpretatur.*

SENSILIS, e. Adi. [*αἰδητὸς*] *Idem quod Sensibile, quod sensui iectum est.* Lucret. 2, 887 Ex insensibilibus ne credas sensile gigni *Corpus sensum habens. add.* ib. 961.

SENSIFICO, āre. Rupes sensificare tonis potuit Harmonie, *respectu ad Orphea,* Mart. Capella 9 p. 308.

SENSIFICVS, a, um. Adi. [*αἰσθηματοποιὸς*] *Quod sensus fam praestat.* Macrob. Saturn. 7, 9 Spiramentum sensificum ad quaeque loca naturali lege ducentes. *Add.* Mart. Capella 2 p. 43.

SENSIFER, ĕra, ĕrum *Aliud* Adi. [*αἰσθηματοφόρος*] Lucret 273 Ideo concussa mouebunt Sensiferos motus. *i. Motus, qui faci*

fe ius. Lucret. 937 Longe ab fenſiſeris primordia motibus errant. *Ad.* ib. 223 *et* 241.

ENSILŎQVVS, a, um. Non. 2, 898.

ENSVĀLIS, e. Adi. *Senſu praeditus.* Tertull. de Anim. 43 *pr.* Sic ſomnum refolutionem ſenſualis vigoris affirmant. Eadem ſibi *Deus* mente in hominis condidit Viuam, ſerenam, ſenſualem, lem Prudent. in Romano v. 346. *Conf.* Tertull. adu. Hermog. c. 45. . Aurel. Tard. 5, 1.

ENSVALITER. Adu. Coli Sarisber. 5, 3.

ENSVALITAS, ātis. f. Tertull. de Anim. 17 *pr.* Plato irrationa- pronuncians ſenſualitatem. *conf.* ib. c. 38 *extr.*

ENTENTIA, ae. f. [γνώμη, διάνοια, δόγμα, ἀπόφασις, βέλημα] *quod animus ſentit, ſ. in quantum intellectus vocatur, vt ſit Iudicium ſeuertum, vel opinio: ſiue comprehenſa etiam voluntate, vt ſit conſilium, ide re noſtra, vel de publica, in ſenatu prolatum, in animo retentum: in votum et deſiderium et propoſitum etc.* Plaut. Pſeud. 1, 3, 145 Haec ſententia eſt, vt hinc porro quid agas, conſulas. Cic. Off. 3, 116 his, velis equisque (vt dicitur) ſi honeſtatem tueri ac retinere entia eſt, decertandum eſt. Ter. Phorm. 2, 2, 21 Alere nolunt ho- lem edacem, et ſapiunt mea quidem ſententia. Cic. pro Roſc. er. 88 c. 31 Poſtremo Iudices, id quod ad rem mea ſententia ma- e pertinet, vtrum inimicus potius, an filius? Ter. Adel. 3, 5, 5 naliter de hac re eſt eius ſententia. Idem Andr. 1, 3, 2 Quantum llexi ſenis ſententiam de nuptiis. Teſtis mearum centimanus es ſententiarum Hor. Carm. 3, 4, 69. ¶ 2 *Epitheta:* eignior ſententia Vlpian. 1. Per feruum ff. de vſu et habitatione. ors ſententia Stat. Theb. 12, 173. Diuina futuri ſententia . in Arte Poët. 219. Domeſtica et Forenſis *lepide opponuntur* t vt Vellitus, v.v. Dubia eſt ſententia nobis Ouid. ex Pont. 3, . Exquiſita ſententia Tacit. Ann. 12, 23. Fallax homi- o ſententia Ouid. Faſt. 5, 191. Idem Met. 13, 318 —— non a ſententia tantum Fida, ſed et felix quum ſit, facit eſſe fidelem. ſententia puer, *vid.* LEVIS. Libera ſententia Quinctil. 2, 8. or ſententia menti Virg. Aen. 2, 35. Molles ſententiae, *vid.* LIS. Muliebris ſententia, *vid.* MVLIER. Nulla ſit hac or ſententia Hor. Epod. 16, 17. Populares ſententiae Quinctil. Praecipites vel obſcurae ſententiae Quinctil. 5, 2. Saluber- ſententia, *vid.* SALVBER, in SALVS. Salutaris ſententia Lin. 6. ta ſententia Lucret. 3, 372. Velox ſententia Lucan. ad Piſon. ¶ *Verborum formulae:* Abeſſe a ſententia Cic. de Orat. 1, 255. Liu. 36, 12 ſententia accepta eſt, *i. probata: de conſulentibus et conſentibus ſe o eſt.* Adducere in ſententiam Cic. Fam. 2, . . Liu. 36, 11. Virg. Ae 9, 220. Nec mea iam mutata loco ſententia cedit. Cic. Phi- lip. 1, 7 Cum hominis amplißima fortuna, auctoritate, gratia, Flu- entem ſententiam conſi maſſem, *etc.* Conſtat animo ſententia Vi . Aen. 5, 748. Tacit. Ann. 14, 59 Non ideo aut Conſules muta- ve relationem, aut Thraſea Deceſſit ſententia (*quam dixerat in Se- na*). Deducere de ſententia Cic. de Clar. Orat. 97. Deii- ce de ſententia Idem Tuſc. 2, 28. Depellere de ſententia Cic. Fi t, . . Deſiſtere ſententia, vel de ſententia Idem de Fin. 1, 63 Deſtinare ſententiam Cic. Tuſc 2 Deterrere de ſen- te a Id. de Diuin. 2, 81. Detrudere de ſententia Cic. Fam. 14 . . Dicere ſententiam de re aliqua Quinctil. 1, 10. Cic. de egib. 3, 42 Quod vero actoris eſſe iubeo fraudem, id totum Dixi ex Traſi ſapientiſſimi hominis ſententia. Diſcedere a ſententia Caeſ. Bc. Ciuil. 1, 2. Diſcrepat ſententia Hor. in Arte Poët. 219. D det et variat ſententia Ouid. Met. 15, 648. Cic. Fam. 1, 2 Itaque qu n ſententia prima Bibuli pronunciata eſſet, vt tres legati Regem re ucerent, *etc.* Poſtulatum eſt, vt Bibuli ſententia Diuideretur. Qua- re s de religione dicebat, ei rei Bibulo aſſenſum eſt De tribus le- ga , frequentes ierunt in alia omnia. *Senſus hic eſt: Quum Bibulus ſe ntia ſua duas res complexus eſſet, de religione, et de tribus legatis: po datum eſt, vt eius ſententia diuideretur. i. Vt ſingulis de rebus ſepara n referretur. Ac de religione quatenus dixit, vt ſcilicet ne contra Sullanos libros decerneretur, qui Regem Aegyptium cum exercitu reduci ve rent: aſſenſum eſt. Caput illud, de tribus legatis, Qui Regem reduce nt, improbatum, vid.* DIVIDO. Ducere in ſententiam Cic de In nt. 1, . . Idem Fam. 1, 4 Quum in ſenatu pulcherrime ſta- ere as, quod iam illam ſententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius di Fregeramus. Habuit ſententiam hanc oratio Cic. Verr. 4, 139 Illigari ſententiam verbis, Inclinat ſententia, *vid. hh.* uu Verſibus Incluſa eſt voti ſententia compos Hor. in Arte Poët. 76. Plit. Mil. 2, 1, 51 Ego quoniam Inſpexi mulieris ſententiam, ascri tabellas, *etc.* Intelligere ſententiam alicuius, *vid.* INTEL- LIO. Ire in ſententiam Cic. Fam. 1, 2. Loqui in can- de ſententiam, Manere in ſententia, Manent in ſententia ph ſophorum, Mouere aliquem de ſententia, Mutare ſerentiata, Nata eſt ſententia, *vid. hh. vv.* Numerantur ſententiae, non ponderantur Plin. Epiſt. 2, 12. Ornare aliquem ſeentiis, *vid. h. v.* Oſtendere ſententiam ſuam, *vid.* OSTENDO. T Heaut. 2, 1, 7 Non vt meus, qui mihi per alium Oſtendit ſuam ſen- te iam. Sil. 7, 223 Stat Penſata diu belli ſententia Peragere ſe entiam ſuam alicui, *vid.* PERAGO Perducere ad ſententiam Ci Att. 16, 8. Perſeuerare, Perſtare in ſententia, *vid. hh. vv.* Quinctil. 3, 1 Non tamen poſt tot ac tantos ſcriptores pigebit meam quousdam locis Poſuiſſe ſententiam. Plaut. Epid. 3, 4, 80 Quid nunc quin tantis poſitus ſum ſententiis, eumne ego ſinam impune? *qui au- ſit tot ſententiarum et decretorum ſum, quibus nomen meum pro more prae- ſcriptum eſt.* Repudiare ſententiam Cic Philipp. 6, 3. Salluſt. Cat. 52 At Porcius Cato Rogatus ſententiam, huiusmodi orationem habuit. Quinctil. 3, 8 Et primum, aut propter ipſam rem, de qua ſententiae Rogan- tu conſultabitur, aut, *etc.* Plaut. Ciſt. 2, 1, 32 Scis iamdudum omnem me- am ententiam. Ter. Phorm. 5, 9, 54 Immo vt iam Scias meam ſententiam. Se ii ſententiam Cic. Philip 6, 3. Sic Stat ſententia Ouid Met 1, 243. Ci de Legib. 3, 33 Nam ego in iſta Sum ſententia, qua te fuiſſe ſemper ſci. Eſſe in eadem ſententia Cic. Fam. 16, 3. Idem de Fin. 2, . . Vi acile intelligi poſſit, eos, qui aliquid ſibi videri dicant, non ipſos in a ſententiae Eſſe, ſed audire velle contraria. Liu. 1, 8 Eorum ma- gi ſententiae Sum, qui, *etc.* Plaut. Trin. 3, 2, 90 Ego amicus nunc qu n tibi ero alio pacto: ſic ſententia Eſt. *i. Ita ſtatui in animo.* Haec ſe entia Eſt mihi cordi Sil. 16, 649. Virg. Aen. 1, 586 Nate dea, qu : nunc animo ſententia Surgit? *i. Oritur.* Tenere vel reti- ne ſententiam Cic. de Fato 29. Traducere ad ſententiam Idem pr Cluent. 144. Variant ſententiae, *vid.* VARIVS. Virg. Aen. 1, 11 Quae te genitor ſententia Vertit? Idem Aen. 10, 7 Caelicolae magni, quianam ſententia vobis Verſa retro? ¶ 4 Sententia, *pro Voto.* Sic Nepos 7, 7, 1 Minus ex ſententia rem geſſit. Ter. Adel. 3, 4, 57 Piſces ex ſententia nactus ſum. Cic. Acad. 4, 3 § 8 c. 31 Quid enim conſcendens nauem ſapiens, num comprehenſum animo habet atque perceptum ſe ex ſententia nauigaturum? *Hoc ille cauillator apud* Gell. 4, 20 *illudens Conſoris adiurationi*, vt tu ex animi tui ſententia, vxorem habes? *reſpondit*, Habeo equidem vxorem, ſed non herele ex animi mei ſententia: *negat vxorem ſibi talem eſſe, qualem optet, cum vere, et vt rem ſe habere ſentiat (hoc enim eſt ex animi ſententia in tali formula) cenſori reſpondere iuſſus eſſet.* Quinctil. 8, 5, 1 Nam et iuraturi *ex animi noſtri ſententia*, et gratulantes *ex ſententia* dicimus, *vid. Briſſon. de Form.* 8, 9 p. 689. ¶ 5 *Peculiariter in iudicis locum et quaſi domicilium habet* Sententia, *tributurque tum ſingulis iudicibus et aſſeſſoribus, tum Praeſidi, cum is, quod maiori parti viſum eſt, tanquam legem, quae litem dirimat, aut cauſam, ex parte certe, finiat, pronunciat.* Dicere ſententiam, *inquit* Paullus ff. De arbitris aeſtimatur is, qui ea mente id pronuntiat, vt ſecundum hoc diſcedere eos, qui litigant, a tota controuerſia velit. Quinctil. 5, 13 Apud iudices quidem ſecundum leges dicturos ſententiam, de conſeſſis praecipere ridiculum eſt. Candida ſententia, *Qua quis abſoluitur. Alludit ad calculos.* Ouid. Met. 15, 47. Abſolui omnibus ſententiis, *vid. h. v.* Papinian. in l. Iudicatae. § fin. D. De except. rei iud. Si debitor de dominio rei, quum pignori dedit, non admonito creditore cauſam egit, et Contrariam ſententiam Acceperit: creditor, *etc.* Vlpian. in l. 1. D. De feriis et dilationibus. Sed ſi praetor ſententiam Dixerit, praeſentibus illis, et ſponte litigantibus: ſententia valebit. Sin vero quum abeſſe perſeuerauerint, ſententiam protulerit, etiam abſentibus illis: conſequens erit dicere, ſententiam nullius eſſe momenti Citra igitur appellationem ſententia infirmabitur. Dicere ſententiam Quinctil 1, 10. Idem 2, 15, 6 Facies aliqua miſerabilis, vel formae pulchritudo dictat ſententiam. *i. efficit, vt iudex hanc vel illam ſententiam ferat.* Ferre ſententiam de re aliqua Quinctil. 3, 6. Triſtis ſententia Lata eſt, *Condemnatus eſt* Ouid. Met. 15, 43 Pars vtraque ſententias Habet Sen. Ep. 102. *i. Suffragia.* Inclinabant eo ſententiae, *vid.* INCLINO. Tacit. Hiſt. 4, 9 Quum Perrogarent ſententias Conſules, Vulcatius Tertullinus, *etc.* Omnibus ſententiis Cic. Fam. 12, 10. Idem Q. Frat. 2, 4 Omnibus ſententiis abſolutus eſt. *Et* Verr. 4, 100. Papin in l. 29 Iudicatae in prin. D. de except. rei iud. Nec in ſeruitutem videtur peti poſt rem pro libertate iudicatam, nondum ex cauſa fideicommiſſi manumiſſus: ſed Praetoris oportet in ea re ſententiam Seruari, quam pro parte victi praeſtare non poteſt. ¶ 6 *De intellectu et ſignificatione verborum, vid. mox* SINTENTIOSE. Lucret. 4, 565 Ergo ſit, ſonitum vt poſſis ſentire: neque hilum Internoſcere verborum ſententia quae ſit. Niſi ei tu ſigna doloris tui verbis, ſententiis, voce *etc.* oſtenderis Cic. de Orat. 2 c. 45. Hor. Serm. 1, 10, 8 Eſt breuitate opus, vt currat ſententia: neu ſe Impediat verbis laſſas onerantibus aures. *Speciatim* ¶ 7 Sententia, *Lumen orationis dicitur, quod in clauſulis praeſertim breuiter collectum eſt*, vt Ter. Andr. 1, 1, 41 Obſequium amicos, veritas odium parit, *vid. paullo ante*, SENSVS. Auctor ad Herenn. 4, . . Sententia eſt oratio ſumta de vita, quae aut quid ſit, aut quid eſſe oporteat in vita, breuiter oſtendit, hoc modo, Difficile eſt primum virtutem reuereri, qui ſemper ſecunda fortuna ſit vſus Inde dictae ſunt ſententiae, quod ſimiles ſunt conſiliis et decretis Quinctil. 8, 5 *locus claſſicus eſt. Vid.* Cic. Fam. 10, 16 *et* 19. Acutae Crebraeque Cic. de Orat. 2 c. 8. Gell. 9, 16 Sententia eſt v. g. *illa*, Si placet lex, redde: ſi non placet, redde. Grandes ſententiae Quinctil. 2, 11. Otioſae ſententiae, *vid.* OTIOSVS, in OTIVM. Ducere ſententias ex quaeſtionibus Quinctil. 4, 1. Idem 2, 12 Sententiae quoque ipſae, quas ſolas petunt, magis eminent. *Et* 4, 3 Ne ſententia quidem velut fatigatum intentione ſtomachum iudicis reficere diſſuaſerim.

SENTENTIŎLA, ae. f. Dimin. *contemtus.* [γνωμίδιον] Cic. Philipp. 3, 21 c. 9 At in rebus triſtiſſimis quantos excitat riſus? ſententiolas edicti cuiusdam memoriae mandati, quas videtur ille peracutas putare. Quinctil. 5, 13, 37. 9, 2, 98. 11, 1, 52. 12, 10, 73. Gell. 9, 16 *et* 17, 12.

SENTENTIALĬTER. Adu. Macrob. Saturn. 5, 6 Sententialiter proferri. Tertull. de Carne Chriſt. c. 18. Sententialiter et definitiue pronunciare.

SENTENTIŌSVS, a, um. Adi. [γνωμολογικός, ἀποφθεγματικός] *Quod ſententiis abundat, et dictis quibusdam breuiter et argute collectis.* Cic. de Clar. Orat. 325 c. 95 Genera autem Aſiaticae dictionis duo ſunt. Vnum ſententioſum et argutum, ſententiis non tam grauibus et ſeueris, quam concinnis et venuſtis.

SENTENTIOSE. Adu. [γνωμολογικῶς] Cic. de Orat. 2, 268 c. 71 Saepe etiam ſententioſe ridicula dicuntur. Idem in Orat. 236 c. *vlt.* Res autem ſe ſic habet (vt breuiſſime dicam quod ſentio) compoſite et apte, ſine ſententiis dicere, inſania eſt: ſententioſe autem ſine verborum et ordine et modo, infantia.

SENTIFICO, āre. *Senſu inſtruere.* Claud. Mamert. de Statu Anim. 1, 17 Vniuerſum corpus mouere et ſentificare. Nec alia pars animae ſentificat oculum, et alia vitiificat digitum Id. 3, 2.

SENTIS, is. m. [ἄκανθα] *Spina. Nomen inde volunt, quod a tangentibus quamprimum ſentiatur.* Plaut. Caſ. 3, 6, 1 Vide ſur, vt ſentis ſub ſignum ducas. C. Qui vero ſentes? O. quia quod tetigere, illico rapiunt: ſi eas ereptum, illico ſcindunt. Idem Capt. 1, 2, 79 Aſper meus victus ſane eſt. E. ſentesne eſitas? Virg. Aen. 2, 379

Improuiſum aſpris veluti, qui ſentibus anguem
Preſſit humi nitens, trepidusque repente refugit
Attollentem iras, et caerula colla tumentem.

Denſi complerant vndique ſentes Virg. Aen. 9, 382. Ouid. Met. 2, 769 Pectusque manu ferrugine tincta Tangit, et hamatis praecordia ſentibus implet. Incultisque rubens pendebit ſentibus vua Virg. Ecl. 3, 39. Secant crura ſentes Ouid. Met. 1, 529. Liberantur arua ſentibus, qui aeſtiuo tempore per Caniculae ortum reciſi, plerumque intereunt radicitus Columel. 6, 3. Sentis canis, *deſcribitur* Columel. 11, 3, 4 Modum altitudinis et latitudinis eorum (*ſulcorum, quibus ſepes ſeruantur*) abunde eſt eſſe bipedaneum, ſed eos vacuos perhiemare patiemur, praeparatis ſeminibus, quibus obſerantur: ea ſunt vaſtiſſimarum ſpinarum, maximeque rubi, et paliuri, et eius quam Graeci vocant κνώδαλον, nos ſentem canis appellamus.

SENTIX, icis. *Idem.* Senticem *habet* Apuleius de Herb. 87.

SENTICŌSVS, a, um. Adi. [ἀκανθώδης] Sentibus plenum, ſpinoſum et aſperum. Afran. *apud* Feſtum, Quam ſenticoſa verba pertorquet turba. *Conf.* Apul. Flor. 4 p. 361. *et* Mart. Capell. 2 p. 59.

SENTOSVS, a, um. Fulgent. Mythol. prolog. Paullin. 6, 310.

SENTICĒTVM. i. n. [ἀκανθών] *Locus, in quo sentes sunt.* Plaut. Capt. 4, 2, 80 Non enim es in senticeto, eo non sentis. *conf.* Apul. Flor. 2 p. 348.

SENTVS, a, um. Adi. [λάσιος, δασὺς, ἐυρώδης] *Horridus, inquit* Donatus: quasi spinosus, Laceras vestes habens. Ter. Eun. 2, 2, 5 Video sentum, squallidum, aegrum, pannis annisque obsitum. Loca senta situ Virg. Aen. 6, 462. *vid.* Serv. Exstirpanus enim sentos de pectore vepres Prudent. adu. Symmach. 2, 1039.

SEORSVM. Adu. [χωρὶς] *Separatim; a* Se *et* vorsum. Plaut. Epid. 3, 3, 2 In aediculam seorsum isthaec eat iube. Liu. 22, 52 In castra hostes acceperunt: traditique in custodiam omnes sunt, sed seorsum ciues, sociique. Seorsum a patre si filiusfamilias habitet Caius in l. ex maleficio. §. penult. D. de actionibus et obligationibus. Seorsum a domino rationem habere Pompon. in l. 4. in princ. D. de pecul. Cic. Fam. 8, 9 Hoc vehementius laboro nunc, quod seorsum a Collega puto mihi omnia paranda. Ter. Adel. 5, 9, 14 Omnibus gratiam habeo, et seorsum tibi praeterea Demea. Plaut. Capt. 3, 5, 52. Sed malene id factum arbitrare? AB. pessume. T. at ego aio, recte: qui abs te seorsum sentio. *h. e. Aliud sentio, quam tu.*

SEORSVS. *Idem quod* Seorsum, *antique.* Plaut. Rud. 5, 2, 27 Praeterea centum minae Philippicae in pasceolo seorsum. Lucret. 4, 2, 497 Seorsus item sapor oris habet vim: seorsus odores, Nascuntur, seorsum sonitus, *etc. Vbi notanda Synizesis, qua* E *primae syllabae dissimulatur.*

SEORSVS, a, um. Adi. *Separatus.* Auson. Eidyll. 17, 5 — seorsis Obsistunt studiis Nunc quia, quae potui, videor tractasse seorsa Terentian. Maur. de Carm. Iamb. extr. p. 2439 *extr.* Id. p. 2398 *post med.* Sed duae fient Seorsae Syllabae per se breues. *Et* p. 2404 *extr.* Nec dabit per se seorsam ac residuam *etc.*

S E P

SEPA, ae. f. Lacerti genus Plin. 32, 4.

SEPAR, āris. Adi. *Separatus.* Flacc. 5, 58 Ossaque nec tumulo nec fepare contegat vrna. Tu fepare coetu Stat. Theb. 4, 482. Duo in Boeotia flumina, natura fepari Solin. c. 12. *i. diuersa.* Est ratio fepar, ait, ac diuersum genus Phaedr. 1, 31, 7. *Sed in plerisque Codd. legitur*, Est ratio feparata; *Burm.* ftatio feparata.

SEPĀRO, āre. [ἀφορίζω, ἀποκρίνω, χωρίζω] *Diuidere, distrahere; a* Se *et* Paro *Compositum.* Plin. 13, 17 Mox feparant lauando, et ficcata tundunt. A perpetuis suis historiis ea, quae dixi, bella feparaverunt Cic. Fam. 5, 12. A domina feparari Ouid. Amor. 1, 4, 60. Cic. Acad. 4, 111 Quoniam vera a falsis nullo discrimine feparantur. Ab studio sapientiae disciplinam hanc (*medendi*) feparauit Cels. praef. Cogitatione magis quam re ab aliquo feparari Cic. Off. 1 c. 27. Idem de Inuent. 1 c. 74 Separatum quiddam est extra assumtionem approbatio. Duo maria pertenui discrimine feparantur Cic. Agr. 2 c. 32. Lato non feparor aequore Ouid. Heroid. 18, 173.

SEPARĀTVS, a, um. Partic. [κεχωρισμένος] Cic. Tusc. 4, 34 c. 15 Quando igitur virtus est affectio animi, *etc.* et virtus ipsa per se sua sponte feparata etiam vtilitate laudabilis. Idem Att. 14, 18 Ista vero, quae tu contexi vis, aliud quoddam feparatum volumen exspectant. Separatis in iugis Horat. Od. 2, 19, 18. *Compar.* intellectus feparatior Tertull. de Anima c. 18. Origo inferior et ordo feparatior Augustin. de Immort. animae c. 6.

SEPARĀTIM. Adu. [χωρὶς] Caes. Bell. Gall. 7, 36 At Vercingetorix, castris pro oppido in monte positis, mediocribus circum se interuallis feparatim singularum ciuitatum copias collocauerat. Quae feparatim quisque de eo, apud se dixerit Caes. B. G. 1, 19. Separatim pueri, fenes mulieresque Caes. B. G. 1, 29. Cic. de Finib. 3, 44 c. 13 Etenim si valere et faepe et magis expetendum sit, quam sapere solum: neque tamen si vtrumque sit aestimatione dignum, pluris sit coniunctim, quam sapere ipsum feparatim. *Legitur et* Coniunctum *et* Separatum. Cic. Fam. 13, 12 Videor mihi quum feparatim de probitate eius et moribus dicturus fuissem, si prius causam, cur eam tantopere diligerem, tibi exposuissem, in ipsa causa exponenda satis etiam de probitate scripsisse. Ibid. 15, 2 Alia epistola communiter tibi commendaui ligatos Arpinatium, vt potui diligentissime, ac feparatim Q. Fusidium, quocum mihi omnes necessitudines sunt, diligentius commendo. Cic. Fam. 2, 16 Nihil accidet ei feparatim a reliquis ciuibus.

SEPARATE. Adu. *Compar.* Cic. de Inuent. 2, 156 c. 51 *extr.* Quaedam feparatius ad finem adiungentur.

SEPARATIO, ōnis. f. [διαχωρισμὸς Gloss. Lat. Gr.] Cic. de Inuent. 2, 55 c. 18 Facti ab illa definitione feparatio. Gell. 2, 8 Separatio animi et corporis. *Adde* Quinctil. 7, 1 *et* 9, 3. *et* Columel. 3, 21. Frontin. de Colon. p. 335.

SEPARĀTVS, ūs. m. Apul. Flor. p. 350.

SEPARĀTOR, ōris. m. [χωριστὴς, διαχωριστὴς Gloss. Lat. Gr.] Tertull. de Praescript. 30 Factum feparatum ostendit feparatorem.

SEPARĀTRIX, īcis. f. Augustin. de Trin. 11, 10 Voluntas coniunctrix ac feparatrix huiusmodi rerum.

SEPARATĪVVS, a, um. Adi. διαζευκτικὸς Gloss. Gr. Lat.

SEPARABĪLIS, e. Adi. Cic. Tusc. 1, 21 c. 10 A corpore feparabilem esse.

SEPĔLIO, fepelīui, fepultum, īre. [θάπτω, ἐνταφιάζω:] *Humo iniecta contegere, in fepulcrum inferre, tumulo mandare mortuum.* Nec tumulum curo: fepelit natura relictos Maecenas *ap.* Sen. Ep. 92 *extr.* Cic. de Legib. 2, 75 c. 23 Hominem mortuum inquit lex in XII Tabb. in vrbe ne fepelito, neue vrito. *Et paullo post*, Non qui vratur fepeliri, fed qui humetur. Plin. 17, 54 Sepultus intelligitur quoquo modo conditus: humatus vero, humo tectus. *conf. Cuper. Obs.* 1, 7. *vbi ostendit* fepelire, fepulcrum *etc. ad omnem rationem et ritum funeris condendi pertinere.* Sepelire dolorem, *per translationem, pro Deponere, abolere* Cic. Tusc. 2, 43 c. 13. Amittenda igitur fortitudo est, aut fepeliendus dolor. Illic si qua meum fepelissent fata dolorem Propert. 1, 17, 19. Cuncta tuus fepeliit amor Propert. 3, 15, 9. Plaut. Most. 5, 2, 20 Vbi somnum fepeliui omnem, atque obdormiui crapulam. Se vino et epulis fepelire Sen. Epist. 12.

SEPVLTVS, a, um. Partic. [ἐνταφεὶς] Cic. in Pison. 10 Haec sunt ó carnifex in gremio fepulta Consulatus tui. Bella fepulta, *vid.* BELLVM. Templis et auro fepultus Lucan. 8, 859. Custos fepultus, *Cerberus fopitus* Virg. Aen. 6, 424. Lucret. 1, 134 Nam simul expletus dapibus, vinoque fepultus, Ceruicem inflexam posuit. Inuadunt vrbem somno, vinoque fepultam Virg. Aen. 2, 265. Stupeant multo corda fepulta mero Ouid. de Rem. Amor. 806. duo lingua fepulta mero Propert. 3, 11, 56. Sepultus fum, *pro* Ter. Phorm. 5, 7, 50 Lemni habuit aliam. C. nullus fum. P. e filiam fuscepit, et eam clam educat. C. fepultus fum. Vbi Do αὔξησις, plus est enim quam Nullus fum. Cic. pro Lege M 30 c. 11 Quod Bellum exspectatione Pompeii attenuatum atque i nutum est, aduentu fublatum ac fepultum. *Add.* Vell. 2, 90, 1. 66, 94 Tecum vna tota est nostra fepulta domus. Fama fepulta Epist. 7, 92. Inertia fepulta Hor. Carm. 4, 9, 29. *conf. Bur* Petron. Fragm. p. 676. Tacit. Hist. 3, 35 Caeterum adde pultae vrbis ruinis noxia tabo humus haud permisit. *De vrbe e* Sepelitus pro Sepultus, Cato vsus est, *teste* Priscian p. 909.

SEPVLTO, āre. Venant. Fortunat. l. 8 hymno de ga vitae aet.

SEPVLTVRA, ae. f. [ταφὴ, ἐνταφιασμὸς] *Funus et exsi proprie denotat.* Cic. Philipp. 1, 5 Qui illam insepultam fe ram refecerant *i. illegitimam, quae id nomen non mereretur.* Gr. ἄταφος. *Et* de Legib. 2, 65 Nec de mortui laude, nisi in pu fepulturis, nec ab alio, nisi qui publice ad eam rem constitutus dici licebat. *Aliquando* Sepulcrum *significat.* Sulpic. ad Cic. 4, 12 At Atheniensibus locum fepulturae intra vrbem vt darent petrare non potui. *Sed pro fepeliendi actu et ritu* Cic. de L 2, 56 c. 22 Antiquissimum fepulturae genus id fuisse videtur, quo Xenophontem Cyrus vtitur. Redditur enim terrae corpus, et i catum ac situm, quasi operimento matris obducitur: eodemque — regem nostrum Numam conditum accepimus: gentemque C liam vsque ad memoriam nostram hac fepultura scimus esse vsam Marii sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla victor – Quod haud scio an timens suo corpori posse accidere, primus e ciis Corneliis igni voluit cremari *etc.* Cic. Tusc. 1, 102 Cuiu dicto admoneor, vt aliquid etiam de humatione et fepultura dum existimem. Otium sine literis mors est, et viui homi pultura Sen. Ep. 82. Honorem fepulturae decernere Cic. P c. 6. Tribuere Suet. Aug. c. 17. Mos fepulturae Luci 1276. Afficere fepultura, *vid.* AFFICIO. Fata fepulturae pert. 2, 28, 26. Martian. in l. Diui fratres. D. de relig. et funer. Diui fratres edicto admonuerunt, ne iustae fepulturae tum, id est terra conditum, corpus inquietetur.

SEPVLTVRARIVS, a, um. Fines fepulturarii siue cin Auct. de Limit. p. 296 *Goes.*

SEPVLTOR, ōris. m. *Qui fepelit.* August. de Trin. 4, 3. pultores corporis mortui. Si libitinarius, quos Graece νεκροδά id est, mortuorum fepultores vocant *etc.* l. 59, 8 D. de institor. act. lium turbinum fepultor, *Octauianus Caesar dicitur* Tertull. de Anima

SEPVLTORIVS, a, um. Adi. ταφικὸς Gloss. Gr. Lat.

SEPVLCHRVM, *vel* SEPVLCRVM, i. n. [τάφος, τύ σῆμα, θήκη] *Locus, in quo corpus, ossaque mortuorum corporum r duntur. Dicitur a* Sepeliendo; *vt* Simulacrum *et* Lauacrum *a* S lando *et* Lauando. *Adspiratio in* Sepulchro *iam veteribus* C *visitata 2, 3. vid.* LACHRYMA. *Itaque* Sepulcrum *probamus, dam non audemus* Sepulchrum. Ad fepulcrum mortuo dicere iocum Pl Bacch. 3, 4, 21. Clausum fepulcrum Ouid. Met. 15, 389. C mune fepulcrum rerum terra Lucret. 5, 260. L. 5 D. de relig Familiaria fepulcra dicuntur, quae quis sibi familiaeque suae co tuit. L. 5 *et* 6 D. de relig. Hereditaria autem, quae quis heredibusque suis constituit: vel quod paterfamilias iure here rio acquisiuit. Inane fepulcrum Ouid. Met. 6, 658. Patr fepulcrum Idem Met. 15, 405. Adsterni fepulcro, *vid.* AST NO. Condere corpus fepulcro Ouid. Met. 8, 234. Condere mam fepulcro Virg. Aen. 3, 67. Donare cinerem fepulcro Silu. 3, 3, 216. Effossis mirabitur ossa fepulcris Virg. Georg. 1, Exeire animas fepulcris, *vid.* EXCIO. Latere post magna s cra Hor. Serm. 1, 8, 36. Reddere corpus fepulcro Virg. Ae 542. Neue merere meo subscribi causa fepulcro Ouid. Met. 9, Sepulcri appellatione, Omnis fepulturae locus continetur, *vt ait* pianus De fepulcro violato, l. Praetor ait. Idem de Religiosis et s fum. l. Locum, Sepulcrum est, vbi corpus ossaue hominis condita Cic. Philipp. 9, 17 Vtique locum fepulcro in campo Esquilino C. sa Consul, seu quo alio in loco videtur, pedes triginta quaque ver defignet, quo Seruius Sulpicius inferatur. Quod fepulcrum ipsius, berorum, posterorumque eius sit, vti quod optimo iure fepulcrum blice datum est. Idem de Senect. 21 c. 7 Nec fepulcra legens reor (quod aiunt) ne perdam memoriam. Hoc miserae p stabat commune fepulcrum Hor. Serm. 1, 8, 10. *vid. Barth. ad* Theb. p. 1189. *Sacra fuisse Romanis iura fepulcrorum, conf eamque bonam partem fuisse iuris Pontificii.* Tabulae XII. *multa re: et qui eas illustrarunt etc. Nos antiquitatem hic non tracta Sed satis habemus loca quaedam indicare, vnde recta loquendi ratio possit. In primis huc pertinet* Cic. de Legib. 2, 55 c. 22 sqq. tanta religio est fepulcrorum, vt extra sacra et gentem inferri fas gent esse. —— Neque necesse est edisseri a nobis —— quo t pore incipiat fepulcrum esse, et religione teneatur. —— Siti di tur ii, qui conditi sunt: nec tamen eorum ante fepulcrum est, qu iusta facta, et corpus incensum est. —— Priusquam in eos ini gleba est, locus ille, vbi crematum est corpus, nihil habet reli nis. *Sed debent totum locum studiosi inspicere. In agri vend ne: qui venderet, sibi tantum agri excipiebat, quantum aedund fulcro satis esset:* Cic. pro Rosc. Amer. 24 Cui de tanto patrim ne iter quidem ad fepulcrum patrium relictum est. *hac autem i de re* Pomponius iurisconsultus l. 5 de fepulcro violato: Dom fundorum, in quibus fepulcra fecerint, etiam post venditos fundos eundorum fepulcrorum ius est. *Sed totus ille titulus* Digestorum, *est* 47, 12 *huc pertinet: Ponimus modo ex* edicto praetoris l. 3 *ista:* quis in fepulcro dolo malo habitauerit, aedificiumue aliud, quam qu fepulcri causa factum sit, habuerit; in eum, si quis eo nomine agere let, — iudicium dabo.

SEPVLCRĀLIS, e. Adi. [ἐνταφιος] *Quod ad fepulcrum pertinet:* Arae fepulcrales Ouid. Met. 8, 480. Fauillae Prudent. adu. Sym 1, 97. Fax fepulcralis Ouid. Epist. 2, 120. Honor Sedul. Ioh. c. 11.

SEPVLCRĒTVM, i. n. *Locus, vbi multa sunt fepulcra.* Catul. 60 Vxor Meneni, saepe quam in fepulcretis Vidistis ipso rapere rogo coenam.

SEPELIBĬLIS, e. Adi. [ἐνταφιαστὸς] *Quod fepeliri debet.* Plaut. C Et 1051, 1, 64 Indidem, vnde oritur facito vt facias stultitiam fepelibile

atim explicatur, In latebras abscondas pectore penitissimo: Tuam
am sola facito, vt scias sine aliis arbitris.
SPES, pĕdis. Sepedes populi Apul. Met. 6 p. 177. *i. formicae, sex pe-*
ingredientes.
SPES, is. *vel* SEPS, sepis. f. [φραγμὸς] *Quae obiecta inter agrorum*
rigues, vel hortos, aut circum posita cuicumque fundo, introitum prohi-
septum, Sepes, Sepimentum *vix distant, vide locum* Varronis
R, 14 *quem damus in* SEPTVM. Cic. de Nat. Deor. 1, 120 Praetereo
nbraciam eaque, quae Lemni nocturno aditu occulta coluntur silue-
bi sepibus densa Columel. 10, 27 Talis humus vel parietibus vel
is hirtis Claudatur, neu sit pecori, neu pernia furi Virg. Ecl. 8, 37
is in nostris paruam te roscida mala (Dux ego vester eram) vidi
natre legentem. Longae sepes Ouid. Fast. 3, 267. Portarum
ceptum Ouid. Trist. 4, 1, 81. Opaca sepes, *vid.* OPACVS. Sini-
pes Ouid. Fast. 2, 501. *Al.* Nubes sinistrae. Structiles sepes, *vid.*
epes. Texendae sepes Virg. Georg. 2, 371. Virgea sepes Columel.
Id. 11, 3 Vetustissimi auctores viuam sepem structili praetule-
at Cingenda est altis sepibus ista seges Ouid. A. A. 3, 562.
ndere sepem segeti Virg. Georg. 1, 270. Seps legitur apud
140, 11 *et* Solin. 30. Bucolico sepes dixit Maro: cur Cicero
Auson. in Monosyll. Seps *pro* Serpente, *vid. infra.*
ICVLA, ae. f. Apul. Met. 8 p. 2, 10. (Pric. p. 167.)
PIO, sepsui, sepsitum, vel sepsi, septum, īre. [φράττω, περιφοδο-
lictum a Sepibus, quae obiectae iter cludunt, inquit Nonius 1, 193.
Nat. Deor. 2, 142 Quae primum oculos membranis tenuissimis
sit et sepsit, quas primum perlucidas fecit, vt per eas cerni posset.
43 Latent praeterea vtiliter, excelsis vndique partibus sepiuntur.
praesidiis classium sepserat Vell. 2, 51, 1. Cic. Fam. 15, 4 Vallo
a circumdedi: sex castellis, castrisque maximis septi. Acri-
amque custodiis domum et vias sepserat Liuia Tacit. Ann.
Vrbem muris Nep. 2, 7, 4. *conf.* Nep. 10, 9, 1. Abitus
vid. ABITVS *in* ABEO. At Venus obscuro gradientes aëre
Virg. Aen. 1, 415. Vbi eum locum omnem cogitatione sepse-
m de Orat. 2 c. 34. Id. Att. 3, 23 Neque enim vlla est lex, quae non
sepiat difficultate abrogationis. Cic. de Orat. 3, 156 Quando qui-
le circumuestit dictis, sepit sedulo: *ne adiri possit ad intelligentiam.*
PTVS, a, um. Partic. [πεφραγμένος] Stat. Silu. 1, 1, 32 Ipse
te puro celsum caput aëre septus. A gentibus belligeris septus
Trist. 3, 11, 13. Liu. 1, 28 Ad haec Albana pubes inermis ab
is sepsta in variis voluntatibus, communi tamen metu cogente,
um tenet. Aggere septus Sil. 16, 2. Armis septus Virg.
, 508. Plin. in Paneg. 49 Frustra se terrore succinxerit, qui
caritate non fuerit. Armis enim arma irritantur. Cic. in Pa-
d. Non denique animus ipse, qui tot virtutum praesidio, tantoque
atu virtutis septus. *In quibusdam exemplaribus desiderantur haec*
erit Virtutis septus. Fossa et Vallo septus Cic. Att. 9, 12. Fraude
occum septi Sil. 7, 279. Deus septus ingenti quodam et inexplicabi-
i Nro Sen. de Benef. 4, 19. Nebula septus Virg. Aen. 1, 443.
Cic. Finib. 1, 51 Quod si qui satis Opibus hominum sibi contra con-
cie iam septi esse, et muniti videntur, deorum tamen numen horrent,
etc. Praesidiis philosophiae septus Cic. Fam. 16, 23. Nullis
Pra diis septi multis afficiuntur iniuriis Cic. Off. 2 c. 11. Auri sa-
tis gnum pondus Saxo quadrato septum, in Capitolio sacrauit. Liu.
17, Loca septa Lucret. 6, 87.
SPTVM, i. n. [φράγμα] *Idem quod* Sepes: *nisi quod latius patet, et*
ipsa quoque loca quomodocunque ab accessu munita significat. Inde Stabula,
Ouilia, Bubilia, Caprilia, et id genus reliqua, Septa *nuncupantur.* Virg.
Ecl. 3, 34 Quamuis multa meis exiret victima septis. *Quin* Lucret. 1, 490
Tr sit enim fulmen caeli per septa domorum. *Conf.* Id. 6, 227 *et* 859.
Cel praef. lib. 1 *et* 5, 26 *et* 8, 3. *In Martio campo loca inclusa, in quibus*
Pop. Rom. suffragia ferre consueuerat, septa *dici meruerunt, vt* Ouilia v.
Comitiis in campo, cum ille vi in septa irruisset Cic. pro Mil. c. 15 *extr.*
videris forum multitudine ciuium refertum, et septa concursu omnis
entiae plena Sen. de Ira c. 7. Mart. 9, 60 In septis Mauurra diu, mul-
ue vagatus, Hic vbi Roma suas aurea vexat opes. *conf.* Stat. Silu. 4, 6, 2.
dere populum septis Ouid. Fast. 1, 53 *i. comitia habere.* Varro de
1, 1 Intra septa villae habeat aquam. *Apud eundem* inscriptio s.
est, De fundo et septis 1, 14. Septum, Sepes *et* Sepimen-
idem significare apparet ex Varr. de R. R. 1, 14 *pr.* Nunc de septis,
ua tutandi causa fundi, aut partis fiant videamus, Earum tutelarum
en a IV: vnum naturale, alterum agreste, tertium militare, quar-
um fabrile. Horum vnumquodque species habet plures. Primum
at ale sepimentum, quod obseri solet virgultis, aut spinis, quod ha-
bet adices, *etc.* Secunda sepes est ex agresti ligno, sed non viuit —
Te ium militare sepimentum est fossa, et terreus agger — Hoc ge-
ne sepes fieri secundum vias publicas solent — Quartum fabrile
epimentum est macceria, *etc.* Septa *pro Obicibus et claustris, quibus*
ti ir ad impetus fluuiorum coërcendos, accipiunt Iurisconsulti. Vlpia-
D. de riuis l. prima, Septa sunt, quae ad incile opponuntur, aquae
lendandae compellendaeue ex flumine causa, siue ea lignea sunt siue lapi-
de, siue ex alia qualibet materia ad continendam transmittendamque
aquam excogitata.
PIMEN, ĭnis. n. Apul. Flor. p. 340.
PIMENTVM, i. n. [ἔρίγγος, ἐριγκὸς] *Id omne dicitur, quo aliquid*
sepitur. Varro de R. R. 1, 14 Primum naturale sepimentum quod ob-
ei solet virgultis, aut spinis, quod habet radices viuae sepis. Cic. de
Le b. 1, 62 c. 24 Atque haec omnia quasi sepimento aliquo vallabit,
dii rendi ratione veri et falsi, iudicandi scientia.
PTIO, ōnis. f. *Actio sepiendi.* Vitruu. 5, 12 Locus, qui in ea septi-
on finitus fuerit. Structurarum septiones Id. 6, 11. *add.* Id. 5, 12 *ite-*
rum Item Murus Vopisc. Aurel. 22 Quae ad septiones atque vrbis
stam pertinent.
PTATVS, a, um. Mart. Capel. 2 p. 46 Culmen septatum.
PTVOSE. Adu. *a* Sepio, *i. Obscure.* [ἀσαφῶς] Liuius Antiopa,
Ita septuose dicto abs te datur, quod confecutam sapiens aegre contu-
lit Son. 2, 777. *conf. in* SEPIO *laudatum* Cic. de Orat. 3, 156.
EPIA, ae. f. [σηπία] *Lolligo. Genus piscis atrum cruorem ex se fundens,*
cu deprehendi metuit, quo piscatoribus iter veluti sepit et occludit. Perf.
Sa 3, 13 Nigra quod infusa vanescat sepia lympha. Plin. 9, 29 Sepiarum
ge ris mares varii et nigriores, constantiaeque maioris. Percussae triden-
te minae auxiliantur, at femina icto mare fugit. Ambo autem vbi
se ere se apprehendi, effuso atramento, quod pro sanguine his est, infu-
scat aqua absconduntur. Cic. de Nat. Deor. 2, 127 c. 50 Aliae fuga se, aliae
occultatione tutantur, atramenti effusione sepiae, torpore torpedines. *conf.*
Cum. 6, 17 *et* 33. Apic. 2, 1. 5, 2. 4, 9. Tertull. adu. Marc. 2, 20.
Furia sepia Auson. Epist. 4, 74. *i. atramentum.*

SEPIŎLA, ae. f. Dimin. [σηπίδιον] Plaut. Casin. 2, 8, 57 Emito sepiolas lepidas, lolliguncula ordeias. *Add.* Seren. Sammon p. 6.
SEPIATICVM, i. n. Redde quod sepiaticum debes Fulgent. . .
SEPIO, *vid.* SEPES.
SEPLASIA, ae. f. [Σεπλασία] *fuit Forum Capuae, in quo vnguentarii negotiabantur,* cuius deliciis fractam fuisse Punicam ferociam, testatur Valer. Max. 9, 1 extern. 1. Cic. de Lege Agr. 2, 95 c. 34. Iam vero qui metus erat tunicatorum illorum? et in Albana, et Seplasia, concursatio, *etc.* Plin. 33 *extr.* Demetrium a tota Seplasia accusatum apud COSS. *i. ab omnibus pigmentariis et pharmacopolis.* Plin. 34, 11 f. 25 Nunc quoties incidere in libellos, componere ex his volentes aliqua, hoc est impendio miserorum experiri commentaria, cum Seplasiae omnia fraudibus corrumpenti, iam quidem facta emplastra et collyria mercantur, tabesque mercium aut fraus Seplasiae sic exteritur. *Sic Hard. h. e. per imperitos medicos officinae pigmentariorum corruptis et adulteratis mercibus sic liberantur. Al. sic legunt,* factaque iampridem emplastra est collyria mercantur. Idem 16, 10 Et inde fraus Seplasiae. *Add.* Cic. in Pis. c. 11 Seplasia hercule te vt primum adspexit, Campanum Consulem repudiavit. *Et mox* At fuit — incestus saltem Seplasia dignus et Capua. *Vid.* Ascon. *ad h. l. et* pro Sext. c. 8. Auson. Epigr. 123. Petron. c. 76. *Vinet. ad* Auson. l. c. *Scheffer. in* Petron. Fragm. p. 157.
SEPLASIVM, i. n. *Idem.* Varr. *apud* Non. 3, 234 Doti dato insulam Chium, agrum Caecubum, Seplasia Capuae, macellum Romuli.
SEPLASIARIVM, i. n. *Idem.* [μυροπώλιον Glosſ. Lat. Gr.] Seplasiaria *quidam legunt ap.* Petron. c. 76. *vbi alii* Seplasia.
SEPLASIARIVS, i. m. *Vnguentarius.* Lamprid. Heliog. 30 Pinxit se, vt seplasiarium. *al.* Finxit. *In* Glossis Philoxeni *et* Cyrilli *exponitur* παντοπώλης, *i. Qui omnia vendit, si. res omnis generis.*
SEPŌNO, posui, positum, ĕre. [ἀποτίθημι] *Seorsum ponere.* Cic. Att. 11, 22 Sed equidem venire nunc nil posse, sed seponi et occultari possunt, vt extra ruinam sint eam, quae impendet. Curas sepositisse graues Ouid. Met. 3, 318. De mille Sagittis Vnam seposuit Ouid. Met. 5, 380. Cic. de Orat. 1, 22 c. 6 Graeci seposuerunt a caeteris dictionibus eam partem dicendi, quae, *etc.* Cic. Att. 15, . . Quodque ex istis fructuosis rebus receptum est, id ego ad illud tantum sepositum putabam. Liu. 6, 37 Seponendum extra certamen alterum Consulatum, ad quem plebi sit aditus. Liu. 1, 53 Captiuam pecuniam in aedificationem eius templi seposuit. Diuitiae sepositae Stat. Silu. 2, 2, 150. Cic. in Orat. 143 Alteros enim respondentes audire sat erat, vt ii, qui docerent, nullum sibi ad eam rem Tempus ipsi seponerent: sed eodem tempore et discentibus satisfacerent, et consulentibus. Cic. de Orat. 3 c. 22 *extr.* Nec vllum vnquam habuisse sepositum tempus ad discendum. Phaedr. 4, 4, 21 Seponit moechae vestem, mundum muliebrem, *etc.* Onus tutum coniugii seponere, *i. Vxorem in loco tuto* Lucan. 5, 724. Scimus inurbanum lepido seponere dicto, *i. discernere* Hor. Arte Poët. 273. Cic. Verr. 4, 23 Quod celari oportuerat, habebant sepositum ac reconditum. Idem de Diuin. 2, 112 Quamobrem Sibyllam quidem sepositam et conditam habeamus, vt id, quod proditum est a maioribus, *etc.* Fontis sepositi aquam quaerere Propert. 1, 20, 24. Seponi *etiam dicuntur, qui vt odiosi et graues remouentur, et procul relegantur.* Sueton. Aug. c. 65 Agrippam ob ingenium sordidum ac ferox abdicauit sepositique Surrentum. Tacit Hist. 1, 13, 5 Mox suspectum in prouinciam Lusitaniae specie legationis sepositi. Sepositus per eos dies C Dolabella in colonium Aquinatem Tac. Hist. 1, 88, 1.
SEPOSITVS, a, um. *Pro Remoto, qui in longinquas habitat finibus.* Martial. 2, 3 Quae tam sepulta est, quae gens tam barbara Caesar, Ex qua spectator non sit in vrba tua? Mare sepositum Sen. Med. 339. Sepositae vestes, *quae non sunt quotidiani vsus* Tibul. 2, 5, 8.
SEPOSITIO, onis. f. Si decesserit ante sepositionem Vlpian. l. 2 §. 2 D. de pollicitat.
SEPS, sepis; *pro* Sepe, f. g. *vid.* SEPES.
SEPS, sepis. c. [σήψ] *Paruus serpens, ex cuius ictu membra percussa putrescunt: a σήπω putrefacio. Nam quidquid momorderit, resoluitur in putredinem.* Lucan. 9, 723 Ossaque dissoluit cum corpore tabificus seps. Seps infueta subit Prudent. in Symmach. 1 praef. v. 74.
SEPTICVS, a, um. [σηπτικὸς] *Corrosiuus vulgo dicitur a medicis, ad verbum* putrefactorium *dicas. Sunt enim medicamenta σηπτικὰ, quae corruptionem putredini similem inducunt partibus, quibus applicantur.* Plin. 28, 9 Quin et sanguis equorum septicam vim habet. *Et* 34, 18 Summa eius dos septica. *Add.* 28, 38. 21, 23. 27, 12. Cels. 5, 19, 18 Quaedam sunt emplastra exedentia, quae σηπτικὰ Graeci vocant. *Et* 7, 21, 1 Si omentum super vinculum illinitur medicamentis, quae exedunt, nec erodunt, σηπτικὰ Graeci vocant. *Ita Almelou. Wed. Vulp. ed Aldus* Quae sic exedunt ne erodant, σηπτὰ Graeci vocant. *Viderint medici. Passim certe* erodentia *et* corrosiua *dicunt Medici.*
SEPSE *id est* SE IPSI, *Ciceronem dixisse* in libris de republica, *observat* Seneca Ep. 108. *Locum damus in* REAPSE.
SEPTA, orum, *vid.* SEPIO *in* SEPS.
SEPTAS, adis. f. *pro* ἑπτὰς, *ap. veteres* Latinos, *teste* Macrob. in Somn. Scip. 1, 6. *Septenarius, hebdomas.*
SEPTEM, *Numerale nomen, indecl. VII. Graeci* ἑπτὰ *dicunt, Latini spiritum asperum in* S *mutant.* Obloquitur numeris septem discrimina vocum Virg. Aen. 6, 646. Qui septem appellantur, eos, qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent Cic. de Amic. 7 c. 2.
SEPTEMBER, bris. m. [Μαιμακτηριών] *Mensis dictus est, quod sit septimus in ordine a Martio, qui olim primus fuit.* Cic. Att. 1, 1 Mense Septembri. *Aliquando sumitur adiective:* vt, Kalendis septembribus Cic. Fam. 14, 22. Hor. Epist. 1, 16, 16 Hae latebrae dulces, etiam (si credis) amoenae Incolumen tibi me praestant Septembribus horis.
SEPTEMDĔCIM, *Nomen indecl.* XVII. Liu. 38, 33 Septemdecem interfecti sunt. Septemdecim populi Siciliae Cic. Verr. 5 c. 47. Per tribus septemdecim Id. Agrar. 2 c. 7. *Notandum est scribi etiam duodecim* Septem et decem.
SEPTEMFLVVS, a, um. Adi. [ἑπτάῤῥους] *Quod septem alueis, riuis, aut fontibus fluit.* vt, Ouid. Met. 15, 753 Perque papyriferi septemfluus flumina Nili Victrices egisse rates.
SEPTEMGEMĪNVS, a, um. *Aliud* Adi. [ἑπταπλῆς] vt, Roma Stat. Silu. 1, 2, 191. Septemgemino Roma iugo Stat. Silu. 4, 1, 6. Catul. ad Furium f. 11, 8. Virg. Aen. 6, 801 Et septemgemini turbant trepida ostia Nili.
SEPTEMMESTRIS, e. Censorinus 11 Partus septemmestris. Septemmestres infantes Censorin. c. 8.
SEPTEMNERVIA, *vel* SEPTENERVA, ae. f. Apul. de Herb. c. 1.
SEPTEMPEDĀLIS, e. [ἑπταποδιαῖος] *Longum septem pedes.* Plaut. Curc.

Curc. 3, 1, 61 Ibi nunc ſtatuam vult dare auream ſolidam faciundam ex auro Philippeo, quae ſiet ſeptempedalis.

SEPTEMPLEX, ĭcis. Adi. [ἑπταπλοῦς] *In ſeptem partes diuiſum, ut* Virg. Aen. 12, 925 Et clipei extremos ſeptemplicis orbes Per medium ſtridens tranſit femur. Ouid. Met. 13, 2 Surgit ad hos clipei dominus ſeptemplicis Aiax. Iſter ſeptemplex Ouid. Triſt. 2, 189. Nilus ſeptemplex Ouid. Met. 5, 187.

SEPTEMVIR, ĭri. m. [ἀπὸ τῶν ἑπτὰ] *ea forma dictum, qua* Triumuir; Septemuirorum *officium erat facere ſacrificium epulare*, et Septemuiri epulonum *nominabantur, vid.* Cic. de Orat. 3 c. 19. Plin. Epiſt. 2, 11 *et* 17, 8. Cic. Att. 15, 25 Caius Antonius noluitne fieri ſeptemuir? Idem Philip. 5, 21 Iudicandumque nullos Septemuiros fuiſſe.

SEPTEMVIRĀLIS, e. Adi. [τῶν ἑπτὰ] Liu. 24, 45 Vt proditio pro ſeptemuirali iudicio eſſet, ſemperque aliud ſentiret, infidus ſocius, vanus hoſtis, *etc.*

SEPTEMVIRĀTVS, ûs. m. [ἑπταρχία] *Septemuirorum dignitas.* Cic. Philip. 2, 99 c. 38 Eundem in ſeptemuiratu nonne deſtituiſti? interuenit enim. *Vid.* Plin. Epiſt. 10, 8.

SEPTENDĔCIM, *vid. ſupra* SEPTEMDECIM.

SEPTENNIS, *vel* SEPTVENNIS, e. Adi. [ἑπτέτης] *Quod eſt ſeptem annorum.* Plaut. Bacch. 3, 3, 36 At nunc prius quam eſt ſeptuennis. Idem Men. prol. 24 Poſtquam iam pueri ſeptuennes ſunt, *etc. Sic enim legitur in multis exemplaribus. Conf.* Idem Men. 9, 57. *Sed* Poen. Prol. 66 Puer ſeptennis ſurripitur Carthagine.

SEPTENNIVM, i. n. *Interuallum ſeptem annorum.* Prudent. Tetraſt. Vet. Teſt. 6.

SEPTENTRIO, ōnis. m. [Ἄρκτος] Septentriones *ſunt ſeptem ſtellae polo noſtro vicinae, ex quibus quaſi iuncti* triones *figurantur. Scribit* Varro de L. L. 6, 4 Triones ruſticorum vocabulo boues vocari, quaſi teriones, hoc eſt, arandae terrae ac colendae idonei. Vel ideo magis hae ſeptem ſtellae Triones appellatae ſunt, quoniam ita ſitae ſunt, vt ternae quaeque ſtellae proximae inter ſe trigona, id eſt triquetram figuram conſtituant, quam recentiores vocant triangulum. Ex ſeptem ſiquidem ſtellis duae pariles vno in loco videntur, quae pro bobus accipiuntur: reliquae figurae plauſtri figuram deſignant. Itaque et proximum huius ſidus, bubulcus, id eſt bootes appellatur, qui more bubulci currum ſequitur. Hoc ſidus a figura, quia ſimile plauſtro videtur, antiqui Graecorum ἅμαξαν id eſt plauſtrum dixerunt: noſtri a bobus iunctis, Septentriones appellarunt, *vid.* Gellium 2, 21. *Add* Feſt. *it.* Seru. *ad* Virg. Aen. 1, 748. *Plaga*, quae ad ſeptentriones ſpectat Plin. 17, 23. Liu. 26, 45 Acer Septentrio ortus, *etc. Sic* Plinius 2, 47 A Septentrionibus Septentrio *ſpirat. Add.* Apul. de Mundo p. 63. *De Sidere* Plaut. Amph. 1, 1, 117 Nam neque ſe Septentriones quoquam in caelo commouent. Regio caeli, quae ſub ſeptemtrionibus eſt, *Auguſtus ap.* Plin. 2, 25. Ventus aquilo a ſeptentrionibus oriens Nep. 1, 1, 5. *Conf.* Varro in Catalect. Plin. 2, 68. Caeſ. Bell. Gall. 7, 83 Erat a Septentrionibus collis. Cic. de Nat. Deor. 2, 50 Inflectens autem Sol curſum tum ad Septentriones, tum ad Meridiem, aeſtates et hiemes efficit. Talis Hyperboreo Septem ſubiecta trioni Virg. Georg. 3, 581 *per Tmeſin. Pro ipſo Polo Septentrionali*, Plin. 6, 22 Siderum in nauigando nulla obſeruatio, Septentrio non cernitur. Vertex *caeli*, qui ſeptentrio vocatur Id. 2, 68. *Add.* Id. 15, 25. Quarta caeli regio eſt ſeptentrio Ampel. de Mundo. *Add.* Sen. Q. N. 5, 16. Vitr. 9, 6 *et* 7 Gell. 2, 22 *pr.* Cic. Att. 9, 4 Ex ea die fuere Septentriones verti: naves quibus vſus non eſt, omnes aut praecidiſſe aut incendiſſe dicunt.

SEPTENTRIONĀLIS, e. Adi. [Ἀρκτικός] *vt*, Septentrionalis ventus, *a Septentrione flans* Plin. 9, 17. Septentrionalis pars terrae Iuſtin. 2, 1, 15. Boreas Apul. de Mundo p. 57.

SEPTENTRIONARIVS, a, um. *Ventus qui a Septentrione flat quem Graeci* Ἀπαρκτίαν *vocant. De hoc* Gellius 2, 22.

SEPTĒNVS, a, um. Adi. *diſtributat.* [ἀνὰ ἑπτά] Cic. in Somn. Scip. 3 (c. 2) Quum actas tua ſeptenos octies Solis anfractus reditusque converterit. Idem Verr. 2, 122 *Sic* Plin. 7, 25 Epiſtolae ſeptenae. *Add.* Liu. 5, 30. Colum. 3, 3. Plin. 23, 16. Fiſtula diſpar cannis ſeptenis Ouid. Met. 2, 683. Virg. Aen. 6, 21 Tum pendere poenas Cecropidae iuſſi (miſerum) ſeptena quotannis Corpora natorum: ſtat ductis fortibus vrna. Propert. 2, 16, 23 Non quia ſeptenas noctes ſeiuncta cubaris. Portae ſeptenae Stat. Theb. 3, 39. Volumina anguis traxit ſeptena Virg. Aen. 5, 85.

SEPTENARIVS, a, um. Adi. *diſtributat.* [ἑπταδικός] Septenarius numerus Macrob. Somn. Scip. 1, 6. Cic. Tuſc. 106 c. 44 Non intelligo quid metuat, quum tam bonos ſeptenarios *verſus, ſeptem pedum* fundat ad tibiam. Martial. 4, 46

Piceno quoque venit a cliente
Parcae ciſtula non capax olivae,
Et craſſo figuli polita caeno
Septenaria ſynthefis Sagunti:

vel Septenorum *vaſorum velut ſyſtema, vel tot vaſa, quae ſepties mutari poterant pro vario menſae ornatu.*

SEPTIANVS, a, um. Adi. *vt*, Septiana mala Columel. 5, 10, 19 *potius* Seſtiana *ſunt v. v.*

SEPTICEPS, cipitis, *vid.* BICEPSOS.

SEPTICOLLIS. [Ἑπτάκλινος] *vrbs Roma, quod ſeptem colles habeat, Palatinum, Quirinalem, Auentinum, Caelium, Viminalem, Exquilium*, et *Ianicularem.* Quum fundaret arcem ſepticollem Romulus Prudent. Periſt. 10, 413.

SEPTIES. Adu. [ἑπτάκις] Plin. 16, 40 Septies reſtituto templo. Cic. Philipp. 2, 93 Vbi eſt ſepties millies ſeſtertium, quod in tabulis quae ſunt ad Opis, patebat. *conf.* Liu. 28, 6. Lamprid. Commodo c. 11.

SEPTICVS, *vid.* SEPS.

SEPTIFARIAM. Adu. *vt Multifariam.* Santra de Verborum antiquitate, In quod volumen vnum nos lectitauimus, et poſtea inuenimus ſeptifariam diuiſum Nonius 2, 779.

SEPTIFLVVS, a, um. Adi. *Olim legebatur ap.* Petron. c. 133 *vbi nunc ex emendatione Turnebi Adu.* 26, 6 veſtifluus.

SEPTIFOLIVM, i. n. Apul. de Herb. c. 116.

SEPTIFORIS, e. Adi. Habens ſeptem foramina Sidon. Epiſt. 2, 12. Septiforem vultum rationis ſenſibus aptans Alcim. Auit. 1, 83.

SEPTIFORMIS, e. Adi. Septiformis ſpiritus gratia Ambroſ. in Luc. 11, 26. Tu ſeptiformis munere Hymno vet. Eccl. Iſidor. Orig. 7, 3.

SEPTIMVS, a, um. Adi. [ἕβδομος] *Numerus ordinalis.* Plin. 7, 52 Vt tamen in ſeptimum et quinquageſimum atque centeſimum vitae duraret annum. Plaut. Pſeud. 2, 2, 3 Aedes eſſe ſeptimas a porta. Aeſtas Virg. Aen 1, 769.

SEPTIMVM Adu. [ἑβδομον] Cic. de Nat. Deor. 3, 81 c. 32 Cur enim Marius tam feliciter ſeptimum Conſul domi ſuae ſenex eſt mortuus?

SEPTIMĀNA, ae. f. *Vox apud recentiores haud infrequens, vt* C. Theod. l. 5 de Spectac. *it.* Vulgat. Bibl. Interpr. *ſed veteri ta; qui pro ea vſurparunt* Hebdomas *vel* Hebdomada. *Vid.* Vit. L. L. 1, 3.

SEPTIMĀNVS, a, um. Adi. *Septemueſtris.* Arnob. 3 p. 10 propero partu ſeptimanae foeturae. ¶ 2 *Miles ſeptimanae gionis* Plin. 3, 4.

SEPTIMANIA, ae. f. *Locus, quem Septimani occuparunt.* Epiſt. 3, 1. *conf. Scal. Lect. Auſon.* 1, 24.

SEPTIMATRVS, ûs. m. Feſtus dies Mineruae ſeptimo Martii. *vid.* Varr. de L. L. 5, 2. Feſt. *et* Paul. *in* Quinquatrus.

SEPTIMIVS. [Σεπτίμιος] *Romanae gentis nomen, vnde* tor Septimius Seuerus. *A quo*

SEPTIMILLVS. Dimin. Septimii. Catul. de Acme ſ. 45 inquit, mea vita Septimille, Huic vni domino vsque ſeruiam

SEPTIMVLEIVS, i. m. *C. Gracchi interfector, tametſi anteliaris.* Is auro repenſum caput Gracchi ad Opimium tulit, plu in os addito, parricidio Rempublicam etiam circumſcripſit Pl

SEPTIMONTIVM, i. n. Varro de L. L. 5, 3 p. 49, 7 D quit, Septimontium nominatus ab his ſeptem montibus, in qu vrbs eſt: feriae non populi, fed montanorum, *quos a* paganis *guit etiam Cicero. Vid.* PAGVS. *Hoc etiam teſtatur* Feſtus *a citans* Antiſtium Labeonem. *In menſem Decembrem mcidiſſe montium, ipſe Ordo Varronis indicat.* Tertull. de Idc Etiam ſtrenae captandae, et Septimontium, et brumae, et ca gnationis honoraria exigenda omina: *quae et ipſa ſuadent Dece vt et Sueton. quem mox laudamus in* SEPTIMONTIALIS: *itemque* mella *ibidem laudatus, vt qui ſtatim* Brumae *mentionem iniiciat* Pallad. Dec. 1 Et Faba circa Septimontium ſeri poteſt. Na exactam brumam male feminantur. Plutarchus in Problem. man. . . . Quid eſt, quod Septimontio vehiculis iunctis vi bant, et nunc etiam qui vetera non contemnunt, cauent? Sep tium vero diem feſtum agunt Romani, quod quum ſeptimus coll attributus eſt, ſepticollis Roma facta eſt. An, vt quidam Lati piunt, quod vrbs nondum ſuis partibus penitus coniuncta erat hoc quidem ad Dionyſium non eſt? Magna vero re effecta, co ciuitate, quod vrbem iam augeri, et quaſi vlterius progredi exiſtimarent, cum ſe ipſos, tum vero iumenta, quibus fuerant vſi te affecerunt, et communis feſti otio frui voluerunt? An quo omnes dies feſtos ciuium praeſentia ornari ac celebrari ſemper runt, tum illum praecipue, qui propter ciuitatis habitationem tur? Quapropter ne vrbem, cuius dies feſtus ageretur, relinqu eo die vehiculis vti permiſſum non eſt.

SEPTIMONTIĀLIS, e Adi. Columel. 2, 10, 8 *de fabis l* Media ſementi ſeri, et pars vltima debet, quae ſeptimontiali dicitur. Suetonius in Domitiano c. 4 Septimontiali ſacrorum die, ſenatui, equitique panariis, plebei ſportellis cum op diſtributis, initium veſcendi primus fecit, *etc.*

SEPTIMONTIVS, i. m. *Deus, ap.* Tertull. ad Nation.

SEPTINGENTI, ae, a. DCC. [ἑπτακόσιοι] Plin. 35, 2 Varro beniginiſſimo inuento infertis voluminum ſuorum foecunc nominibus tantum ſeptingentorum illuſtrium. Liu. 23, 20. ſeptingenti Gell. 20, 1.

SEPTINGENTESĪMVS, a, um. Adi. [ἑπτακοσιοστὸς] *Se centeſimus.* Liu. 1 in prooemio, Res eſt praeterea et immenſi eris, vt quae ſupra ſeptingenteſimum annum repetatur.

SEPTINGENTIES. Adu. Plin. 36, 15. *et* Lamprid. in Commo

SEPTINGĒNI, ae, a. DCC. Plin. 33, 3 Auri vnciae in ſept nas et quinquagenas bracteas. *conf.* Lampr. Commod. 10.

SEPTINGENARIVS, a, um. Adi. *Quod ſeptingentorum merum complectitur*, [ὁ ἑπτακοσιάριος, ἑπτακοσιαπλάσιος] *vt*, Sep narius grex Varro de R. R. 2, 10. *In quo ſeptingentae ſunt oues.*

SEPTIPES, ĕdis. *Septem pedes longus.* Spernit ſemipedem Thalia, Ex quo ſeptipedes videt patronos Sidon. Carm. 13, 19. Id. Carm. Epiſt. 8, 9. *Conf. Caſaub. ad* Suet. Tib. c. 68 *vbi dat, qui ſeptimum pedem implerent, enormes paene pr gigantibus habi*

SEPTIZONIVM, i. n. *Aedificium* ſeptem Zonarum *ſiue pr ctionum, totidem contignationibus ſibi mutuem impoſitis, quarum vt qu ſuperior eſt, ita eſt contractior. Videtur duplex fuiſſe minimum Ro vnum vetus, de quo* Sueton. Tit. c. 2 Natus eſt — prope *Sept* nium. Ammian. Marcell. 15, 7 Plebs excita — vini cauſa inopiam ad Septizonium cum conueniſſet, celebrem locum, vbi ris ambitioſi Nympheum Marcus condidit imperator. Septizon *nomen ſub Palatio a Seuero conditum.* Spartian. c. 19 Opera blica praecipua eius exſtant, Septizonium, et thermae Seueria *Multa diſputant de his antiquarii.*

SEPTVAGINTA. Indecl. LXX. [ἑβδομήκοντα] Cic. Verr. c. 52 Vnus ager Agyrinenſis centum ſeptuaginta aratoribus ina quum ſit, vos coniecturam totius prouinciae non facietis? cus pedum longus ſeptuaginta Columel. de Arbor. c. 4.

SEPTVAGESIMVS, a, um. Cic. de Diuin. 1, 46 c. 23 C ad ſeptuageſimum peruenit, cum XL annos natus regnare coep Poſt ſeptuageſimum octauum annum Aur. Victor. Epit. c. 7.

SEPTVAGĒNVS, a, um. Adi. Diſtrib. [ἀνὰ ἑβδομήκοντα] Plin. 26, 10 Septuageno coitu durare libidinem contactu herbae cu dam, *etc.* Columel. 5, 2 Hoc in ſe multiplicato, ſeptuagies ptuageni fiunt quatuor millia et noningenti.

SEPTVAGIES. Adu. [ἑβδομηκοντάκις] *Vid. proxime pra dens exemplum.*

SEPTVAGENARIVS, a, um. Adi. *Annos ſeptuaginta natus.* Dig. de Iure immun. §. 7. Antequam ſeptuagenarius fieret.

SEPTVNX, uncis. m [ἑπτάγκιον] *Pars aſſis, quae ſeptem decimas* $\frac{7}{12}$ *continet, id enim eſt* ſeptem vncias: *Sequiturque natura aſſis, ac de omnibus illis dicitur, quae in duodecim partes diuiſa poſſi intelligi. Ad iugerum refertur* Columel. 5, 1 Pars dimidia et v duodecima, pedes ſexdecim millia et octingentos, hoc eſt ſeptunx, quo ſunt ſcripula CIXVIII. Liu. 5, 24 Triumuirique ad id cre terna iugera et ſeptunces viritim diuiſerant. Septuncis auti ſingulos pretium conuenit Liu. 23, 19. Septuncem bibere, *vid.* BI *De hoc* Martial. 3, 82, 29 Septunce multo deinde perditus ſtert

SEPTVNCIĀLIS, e. Adi. [ἑπταγκιαῖος] *Sed* Septuncialis tio? Columel. 2, 10, 28. *nihili eſt, vid.* SEPTIMONTIALIS.

SEPTVPLVS, a, um. Adi. [ἑπταπλάσιος Gloſſ. Cyrilli.] Vul Interpr. Prou. 6, 31 Septuplum reddet fur. *conf.* Id. Geneſ. 4, 2 Hieron. Epiſt. 1, 8.

SEPVLCRVM, SEPVLTVRA, *vid.* SEPELIO.

SEPVM, *vid.* SEVVM.

SPATIVS, a, um. Adi. [sexties] Quod ex sepo est: *ut* ambulatio sepatiae. Aul. Gell. Tota domus completur taedis, lucernis, [illegible], sepatiis, et caeteris nocturni luminis instrumentis. Quidam [illegible] Sebatiis.

S E Q

SQVACITAS, *vid.* SEQVOR.

SQVĂNA, ae. m. [Σηκκάνα] *Fluuius Belgarum in Gallia, a quem habitantes*, Sequanici *dicti sunt: et* Sequani Caes. B. G. 1, 1 (Celtas) a Belgis Matrona et Sequana diuidit. Plin. 4, 17 A Scaldi ad Sequanam Belgica. Ab eo ad Germanam Celtica usque Lugdunensis. Sidon. Paneg. Maior. 208 Rhenus, Arar, Sequanus, Mosa, Matrona, Sequana, Ledus.

SQVANICVS, a, um. Adi. Martial. 4, 19 Hanc tibi Sequanicae, [illegible] angem textricis aluminam.

SQVĂNVS, a, um. Adi. Lucan. 1, 425 Optima gens flexis in [illegible] Sequana frenis. Plin. 14, 1 *fub fin.* Aruerno Sequanoque, Huico generibus non pridem illustrata. *de vitium generibus.*

SQVAX, SQVELA, *vid.* SEQVOR.

SQVESTER, is, *et* c. *vel* SEQVESTRIS, e. *et* SEQVESTER, tra, trum. [μεσέγγυος, προσαγωγεύς] dicitur (*inquit* Modestinus Verb. signific....) Apud quem plures eandem rem, de qua controversia est, deposuerunt. Dictus a Sequendo, *ut* vult Gell. 20, 10 [illegible] eius, qui electus sit, vtraque pars fidem sequatur. Plaut. Rud. 355 Tu istunc hodie non feres, nisi das sequestrum aut arbitrum, [illegible] haec res arbitratu fiat. Idem Merc. 4, 3, 36 Immo sic sequestro mihi data est. Carne sequestra paulisper Prudent. Hamart. 849. Hic (*Christus*) sequester Dei atque hominum Tertull. de Resurr. Carn. c. 51. *conf. Buchner. ad* Prudent. de Natali Dom. v. 6 p. 25. Sequestra, dixit Virg. Aen. 11, 133 Inducias intelligens, quod sit inter bellum praeteritum et futurum. Seruius. *conf.* Stat. Theb. 7, 541; *cum not. Barth. p.* 499 seqq. *Add.* Theb. 7, 542. Pacis [illegible] ester, *Mediator* Sil. 6, 347. Lucan. 1, 472. Reddendo [illegible], quasi sequestros futuros ordinandae pacis Frontin. Strateg. 1, 1 Sequestrem vocat Asconius in Cic. p. 59. Apud quem [illegible] dia deponitur: *Budaeus, Commentariorum tribuum conductorem.* Verr. 2, 108 c. 44 Qui tabulas tenet? qui scribit? qui monet? qui proximus est? is est Caius Clodius, qui in Sicilia sequester illius, [illegible] ores, confector negotiorum, prope Collega Timarchidi, nunc [illegible] ur. Idem pro M. Cael. 16 c. 7 Quod haud scio an de ambitu, de criminibus illis sodalium ac sequestrium quoniam hue incidi, [illegible] ter respondendum putem. Idem pro Cluent. 25 c. 8 Quo sequester in illo iudice corrumpendo dicebatur esse vsus. *Et* Act. 1 Verr. 36 c. 12 Adulter, impudicus, sequester, conuiciuum est, non accusator Cic. pro Coel. c. 13 *pr.* *Hinc extenfa latius fignificatione,* Sequestres et consoci in quibusdam malis Firmic. Astr. 3, 13. Sequestres [illegible] pium libidinum ministri Id. 6, 31. *Hinc* Apul. Met. 6 p. 187 finus virginalis fugae sequester, *i. adiutor et socius.* ¶ 2 Sequester, *apud* Quinctilianum, *pro ho, qui a litigatore doctus, docet patronum,* 12, 8 Quo modo autem sequester ille et media litium manus et quidam interpres impendit aequo animo laborem in alienas actiones, quum dicturus ipse non sit? ¶ 3 Fortunam Sequestrem *viri docti* Tacito *reddunt pro* Equestri An. 3, 71 *quae depositum apud se felicitatem, incolumitatemque tueatur. Multa etiam de hac voce Nic. Heinf. ad* Ouid. Fast. 1, 287.

SQVESTRA, ae. f. Fidei Pacis Stat. Theb. 7, 542. Anus quaedam stupri sequestra Apul. Met. 9 p. 224.

SQVESTRARIVS, a, um. Adi. *vt,* Sequestrariae actio, *quae aduersus sequestrem datur.* l. 12 D. Depositi §. cum sequestre. Cum sequestraria (inquit Pomponius) recte agetur depositi sequestraria actione. [illegible] Seium conuenire potes l. 9 §. 3 D. de dolo malo.

SQVESTRATIO, ōnis. f. *est Res controuersae quaedam depositio. Eiusdem duplex, Voluntaria, quando partium consensu deponitur res litigiosa. Et haec semper potest fieri ante iudicium, vel pendente iudicio. Item principio D. depositi l. Si soluturus. D. de solutionib. Quae-[illegible] ro est Contentiosa, seu vt nonnulli vocant, Necessaria sequestratio, [illegible] per iudicem decernitur causa cognita, etiam inuitis vtrisque litigatoribus, aut altero eorum petente. Vid.* tit. C. de prohibit. sequestrat. [illegible] stratio ecclesiae Ambros. de Spiritu S. 1, 1.

SQVESTRATOR, ōris. m. Symmach. Epist. 8, 54.

SQVESTRATORIVM, i. n. *Locus, vbi aliquid deponitur.* Tertull. de Resurr. Carnis 52 Sequestratorium feminibus terra est illa, [illegible] ponendis et inde recipiendis.

SQVESTRVM, i. n. *Idem fere quod Sequestratio.* Paullus lib. A Edictum, Proprie *(inquit)* in sequestro est depositum, quod a [illegible] nus in solidum certa conditione custodiendum reddendumque tradi- [illegible] l. 6. Depos. vel contr. *Et omissa Praepositione* Cato de Prole- [illegible] contra Thermum, Per deos immortales, nolite vos sequestro po- [illegible] *apud* Gellium 20, 10. Sequestro mihi data est Plaut. Merc. [illegible], 536. Aut ad arbitrum reditur aut sequestro ponitur Plaut. [illegible], 3, 79.

SQVESTRO, āre. *Deponere.* Prudent. Hymn. Exeq. 127 Horrea tibi membra sequestro. Corpora medicata monumentis et [illegible] bolcis sequestrantur Tertull. de Resurr. Carn. c. 26. *add.* Id. adu. Valentin. 25. Vir ab infamia sequestrandus Sidon. Epist. 1, 11. *i. semouendus.*

SQVESTRATVS, a, um. Macrob. Saturn. 7, 11. Sequestrata crumina. *i. Sepolita.* Ammian. 20, 7 Sequestrata ira. Sequestratae solicitudines bellicae Id. 18, 1.

SQVESTRĂTIM. Adu. *Separatim.* Cassiodor. Varr. 11, 1 Quae [illegible] natis forsitan sequestratim Principis bona.

SQVIOR, us. *Deterior.* Vlp in l. 8 Cum hi. §. 11 Sed et per- [illegible] um. D. de transact. Sed et personarum contemplatio habenda [illegible], oc est, cuius vitae sint hi, quibus alimenta relicta sunt: vtrum [illegible] vitae, et qui alias sufficere sibi possint: an sequioris, qui de alie- [illegible] ners pendeant. *Defendit hanc lectionem Cuiac. Obs.* 1, 3 *ab emendatione in segnioris aut* nequioris. Apul. Met. 7 p. 191, 8 [illegible] veste muliebri florida — et in sequiorem sexum insertus atque [illegible] conditus *etc.* *Et* 10 p. 249, 38 Mandauit vxori suae — vt [illegible] si eius sequioris edidisset foetum, protinus quod esset editum necaretur. Ammian. Marc. 18, 6 p. 215 *Gron.* Vt si Persae fruitra habiti [illegible] red ent ad sua, Ducis noui virtuti facinus assignaretur egregium: si [illegible] forma sequior ingruisset, Vrsicinus reus proditor reip. deferretur. *Lautior etiam Iuuet. ad* Symmach. 10, 49. ¶ 2 Sequius [illegible], *in multo frequentius per C scriptum inueniatur, damus in* SECIVS.

SQVOR, sequutus, *vel vt plerumque scribitur,* secutus sum, sĕqui. [ἕπομαι, ἀκολαθέω, ὀπηδέω, ὁμαρτέω,] *Comitari ita, vt posterior sis, altero quem sequaris praecedente: deinde facere, quod alius vel faciendo vel iubendo, suadendo etc. praecipit, vt et imitationem complectatur, et obsequium. Denique significat aliquid petere tanquam finem sibi propositum, tanquam feram, quam capere velis.* Ter. Andr. 1, 1, 101 Funus interim procedit, sequimur, ad sepulcrum venimus. Varro de R. R. 1, 47 Nam aridae factae *herbae* rixantur, ac celerius rumpuntur, quam sequuntur. Cic. Off. 1, 110 Neque enim attinet repugnare naturae, nec quidquam sequi, quod assequi non queas. Perque nines Alium perque horrida castra secuta est Virg. Ecl. 10, 23 *de amica. conf. Gronou. ad* Liu. 28, 18. A tergo sequi Virg. Aen. 1, 190. Amicum sequi, *Facere quod amico placet, quod ipse facit.* Cic. de Amicit. 43 Quare e lis improborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius omni supplicio vindicanda est: vt ne quis concessum putet, amicum bellum patriae inferentem sequi. Plaut. Merc. 4, 6, 5 Quidquid complacitum, id sequuntur, *tanquam finem.* Cic. de Finib. 2, 39 c 13 Huius ego nunc auctoritatem sequens, idem faciam, *vid.* AVCTORITAS. Auspicium, *vid* MOX Sectam sequi. Campum sequi, *i. frequenter adire* Sil. 2, 87 *vbi multa simuata Drakenb.* Ex noto fictum Carmen sequar Hor. A. P. 240 *tanquam finem, quem efficere studeam.* Cibum sequitur somnus *tempore, et tanquam causam* Lucret. 4, 951. Compendia temporis sequi Columel. 9, 4. *studere breui tempore efficere.* Cogitationes lactus euentus sequatur Plin. Epist. 10, 9. Consilia alicuius sequi Vell. Paterc. 2, 72, 3. Consuetudinem sequi Plin. Epist. 2, 6. Disciplinam Philosophorum sequi Cic. Acad. 4, 7. Discordia vadit, hanc Bellona sequitur Virg. Aen. 8, 703. Ducem Agamemnonem secuti bello duo filii Aesculapii Cels. 1 praef. Caes. Bell. Ciuil. 3, 102 Quicunque Ex fuga Pompeium sequerentur, atque in insulam venissent, oppido ac portu recepti erant. *i. Quicunque fugerent, et sequerentur Pompeium.* Famam sequi Hor. in Arte Poët. 119. *ea scribere, quae fama perhibet. Sed aliter* Virg. Ecl. 6, 7. Quid loquar aut Scyllam Nisi, quam Fama secuta est — Dulichias vexasse rates. *Nempe vt vmbra corpus sequitur, sic fama ea, quae gesta sunt.* Scyllam sequitur fama, vexasse: *cum Scyllae mentio sit, haec additur etc.* Fames sequuta est Plin 7, 3. Feras sequi Ouid. Met. 2, 498. Caes. Bell. Gall. 5, 2 Ex qua Mandubratius adolescens Caesaris fidem sequutus, ad eum in continentem Galliam venerat. *i. promissionibus illius fretus. Conf. ibid. c. 54.* *Et* Bell. Gall. 4, 21. Cic. de Diuin. 2, 17 Quod fidem sequutus amicitiamque Populi Romani functus sit officio. Fidem *ergo alterius sequi, est amicum illi esse, quem fidelem putes. Contra* Fortunam suam sequi Liu. 22, 27. *adiungere se felicibus.* Quinctil. 12, 11, 4 Neque enim minores eum, cum id fecerit Fructus studiorum sequentur. Gratiam Caesaris Caes. Bell. Ciuil. 1 *pr.* Imperium, *vid. mox* Sectam sequi. Interuallo magno sequi aliquem Caes. Bell. Gall. 1, 32. Cic. ad Brut 8 Optimus enim quisque vir, et cuius maxime sequitur tuum iudicium, tibique omnes fortes viri natuare operam et studium volunt. Lites sequi Ter. Adel. 2, 2, 40. *facere litium causa, quae alias nolis.* Vt Magistrum sequi Plin Epist. 5, 15. *imitari, sectari audiendi causa etc.* Matrimonium diuitis sequi Idem ibid. 8, 18. Virg. Aen. 3, 188 Cedamus Phoebo, et moniti Meliora sequamur, *vt scopum.* Cic. pro Muraen. 19 Seruius hic nobiscum hanc vrbanam Militiam respondendi, scribendi, cauendi, plenam scientiae ac stomachi sequutus est. *Ab hoc genere* sequendi sectae *nomen.* Mores, *vid.* Studia sequi. Cic. Off. , 22 In hoc Naturam ducem debemus sequi, et communes vtilitates in medium afferre. Idem de Legib. 1, 56 Sed certe ita res se habent, vt ex natura viuere, summum bonum sit, id est, vita modica et apta virtute perfrui, aut Naturam sequi, aut eius quasi lege viuere, id est, nihil quantum in ipso est praetermittere, quo minus ea, quae natura postulet, eo sequatur. Nomen alicuius Cic. Fam. 13, 35. *i. assumere, eo vti vt suo.* Necessitas militandi sequitur vos, quam fugitis Liu. 3, 68. Nos sequitur non nisi necessarius librorum numerus Scribon. Ep. *fin i. habemus ad manum.* Obscuritas sequitur hoc male imitantes Quinctil. 8, 3, 82. *tanquam effectus causam.* Cic. de Finib. 2, 68 Tamen ea faciatis, e quibus appareat, non voluptatem vos, sed Officium sequi, *et finem. Sic* Idem Off. 1, 35 Sed credo illos secutos Opportunitatem loci, maxime ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari. Ordinem vitae sequi Plin. 12 prooem. Otiose sequi, *vid.* OTIOSVS, *in* OTIVM. Pedibus sequi Liu. 34, 7 Poena damnatum sequitur Caes. Bell. Gall. 1, 4. Pone sequi Claud. in prin. Cons. Stil. 2, 453. Promissa sequi Liu 24, 20. *vt* Fidem. Cic. pro Quint. 91 Non vsque eo tamen, vt in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur hi, qui relicta bonorum virorum disciplina, et Quaestum et Sumtum Gallonii sequi maluerunt. Extremam Rationem belli sequens Caes. B. C. 3, 44. *i. persequens.* Ratione sequi voluptatem Cic. de Finib. 1, 17. Sectam, Imperium, Auspicium que alicuius sequi Liu. 29, 27. Caes. Bell. Ciuil. 1, 2 Inuiti et coacti Scipionis sententiam sequuntur. Cic. de Finib. 2, 55 Vnde si secutus esset eorum sententiam, qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponerent, nunum nullum attigisset. Sponte sequi Quinctil. 5, 10. Cic. de Amicit 76 Dispares enim Mores disparia Studia sequuntur, quorum dissimilitudo dissociat amicitias. Idem de Amicit. 101 Amare autem nihil aliud est, nisi eum ipsum diligere, quem ames, nulla indigentia, nulla vtilitate quaesita: quae tamen ipsa efflorescit ex amicitia, etiam si tu eam minus sis sequutus. Verba praecisam rem haud inuita sequentur Hor. Art. Poët. 311. *Vid. Burm. ad* Quinct. Decl. 13, 1 p. 292. Cic. pro Caecin. 49 Nonne si Verbum sequi volumus, hoc intelligamus necesse est, eum detrudi, cui manus afferantur? *i. interpretari formulam ex vi verborum.* Vestigiis sequi hostem Liu. 9, 45. Voce aliquem sequi Virg. Aen. 9, 17. ¶ 2 *Obseruationem ineleganter merentur ista:* Sequitur, *absolute positum pro conuenienter, vtile est, item pro facile est, putant viri docti* Ouid. Her. 4, 9 Qua licet, et sequitur, pudor est miscendus amori. *Sed retrahendus est Nominatiuus* Pudor. Pudor sequitur *celare innocentem, aut vocantem. Saepe ita* Quinctilianus, *v. g.* 2, 14, 1 Non omnia nos ducentes a Graeco sequuntur, sicuti ne illos quidem, quoties suis vtique verbis signare notitia voluerunt. *Et* 8, 6, 24 Refert autem in quantum dictus tropus oratorem sequatur, *i. in quantum adhiberi se patiatur.* *Et* 10, 2, 26 In tanta rei difficultate vnum intuentes vix aliqua pars sequitur. *Vid. p. a.* Verba sequuntur. *Caeterum absolute s. intellecto Pronomine demonstratiuo, interdum ponitur, omnino interdum* sequitur. *Ponamus primo vnum alterumque exemplum, vbi exprimitur:* Cic. Acad. 2, 78

Illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium assentionum retentio. Hoc tuum officium cum mihi gratissimum esse dicam, sequitur illud, vt te existimare velim *etc.* Cic. Fam. 3, 5, 4. *Alias Pronomen intelligitur :* Sequitur videre *(illud, vt videamus)* de eo, quod veteres constituerunt Paull in l. Si seruum §. sequitur ff. de verbor. obligat. Cic. de Finib. 2, 24 Nec enim sequitur, vt cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. Idem de Fato 18 Nec si omne enunciatum verum aut falsum est, sequitur illico, esse causas immutabiles et aeternas. Sequo *in actiua forma etiam dixisse veteres, testis est* Prisc. 8 p. 799. *vnde et* Insequo *de quo s. l. Vid.* Gell. 18, 9.

SEQVENS, entis. Partic. Annus sequens Caes. Bell. Gall. 8, 50. Anni sequentes Quinctil. 1, 1. Annona Stat. Silu. 4, 9, 17. Curator l. 7 §. 2 D. de curat. furios. Oculi sequentum Virg. Aen. 6, 200. Panis sequens Lamprid. in Alexandro Seu. c. 37. *i. secundarius.* Africanus sequens Plin. 7, 44 *et* 59. *i. minor s. iunior. Vid.* Quinctil. 4, 5, 13 *et* 17. *it.* 4, 3, 9. Sequens *est ab eadem origine, e qua* Secundus.

SEQVENTIA, ae. f. Multiplicatio in amplioribus modulis seruare sequentiae suae regulam debet Frontin. de Aquaed. p. 233. *Add.* Iustinian. de iur. dic. rat. §. 1.

SEQVĒTVS *vel* SECVTVS, a, um. Partic. Plin. 13, 22 *ad finem*, Nero Caesar claritatem ei dedit initio imperii nocturnis grassationibus conuerberatam faciem illinens sibi cum ture ceraque, et sequuto die contra famam cutem sinceram circumferens. *de Thaesia.* Amicitiae causa Caesarem secuti Caes. B. G. 1, 39. Heluetii cum omnibus suis carris secuti Idem B. G. 1, 24. *Add.* Pallad. Aug. 4, 8.

SEQVENDVS, a, um. Partic. Pass. Tryphonius in l. penult. D. de curatoribus furioso dandis, Per omnia iudicium testatoris sequendum est. Vlpian. in l. Item videndum D. de petitione hereditatis, Octauieni sententia sequenda esse videtur. ¶ 2 *Ex* Sequendus, *i. qui sequi debet, sequiturque adeo, s.* sequundus, *ortum videtur numerale* Secundus. *v. v.*

SEQVĪTIO, *vel* SECVTIO, ōnis. f. Gell. 18, 9 Secta et secutio consuetudine loquendi differunt. Secutio Dei appetitus beatitatis est : consecutio autem, ipsa beatitas Augustin. de morib. eccl. Cathol. c. 11 *pr.*

SEQVĪTOR, *vel* SECVTOR, ōris. m. [ἀκόλαθος Gloss. Lat. Gr.] Acerrimum relinquens vxori sequutorem, securam dirigit profectionem Apul. Met 9 p. 224. *i. obseruatorem. Add.* Idem l. 4 p. 148 *Elm. Gladiatorum quoddam genus* Secutores *dicti.* Ilid. 18, 55 Secutor est ab insequendo retiarium dictus. Gestabat enim cuspidem et massam plumbeam, quae aduersarii iaculum impediret, vt antequam ille ferret recte, ille superaret. Ista armatura sacrata erat Vulcano : Ignis enim semper insequitur, ideoque cum retiario componebatur, quia ignis et aqua semper inter se inimica sunt. *Conf.* MIRMILLO *et* RETIARIVS. Iuuen. Sat. 8, 209 Ergo ignominiam grauiorem pertulit omni Vulnere, cum Graccho iussus pugnare sequutor. *Sunt plura in l. c. Iuuenalis, quae ad totam rem declarandam pertinent.* Altius impressio dum palpitat ense secutor Prudent. adu. Symm. 2, 1100. Suet. in Calig. c. 30 Retiarii tunicati quinque numero gregatim dimicantes, sine certamine vllo, totidem sequutoribus succubuerant, quum occidi iuberentur, vnus resumta fuscina, omnes victores interemit. *Conf. P. Victor. ad* Cic. Att. 7, 14 p. 716. *Lipf. Saturn.* 2, 7.

SECVTVLEIA, ae. f. *Quae virum sectatur.* Petron. 81 Tanquam mulier secutuleia vnius noctis pactu omnia vendidit.

SEQVĒLA, ae. f. [ἀκολαθία] Scaeuola in l. 93 Si duo rei ff. §. 3 de solut. Vt vbi ea obligationi, quae sequelae obtinet locum, principalis accedit, confusa sit obligatio : quoties vero duae sint principales, *etc.* Vlpian. l. 14 D. §. 15 de furtis, Item si iumenta tibi commodauero, quorum sequela erat equuleus. *Est igitur* Sequela *appendix, accessorium. Pro ipsa re, quae ex alia naturaliter oritur, eamque adeo sequitur,* Lactant. de Opific. Dei 4 Mors sequela morborum est. Immortalitas, non sequela naturae, sed merces praemiumque virtutis est Lactant. 7, 5. *Conf.* Tertull. de Patient. c. 5.

SEQVAX, ācis. Adi. [ἀκολαθητικός] *Quod facile sequitur.* Plin. Paneg. 45 Flexibiles quamcunque in partem ducimur a principe, atque vt ita dicam, sequaces sumus. *Vid.* Plin. 11, 37. Bitumen sequax, *Lentum, et quod attactum digitos sequitur, picis vel visci more* Plin. 7, 5. Capreae sequaces, i. e. Persecutrices, *vt ait* Seruius. *Vincta enim sequuntur, et eis plurimum nocent,* Virg. Georg. 2, 374. Curae sequaces Lucret. 2, 47. *Nam* neque Decedit aerata triremi, et Post equitem sedet atra cura Hor. Od. 3, 1, 35. Virg. Aen. 8, 432 — Sonitumque metumque Miscebant operi, flammisque sequaci bus iras. h. e. Persequutricibus. Seruius. Fumi sequaces Virg. Georg. 4, 230. Hederae sequaces, *quae repunt ad alias arbores et se applicant* Pers. in Prol. 6. Lanae sequaces Martial. 13, 57. *in mendo.* Latio dare terga sequaci, *Latinis persequentibus* Virg. Aen. 10, 265. Malum sequax, *de scabie* Grat. Cyneg. v. 410. Materia sequax, pro Inhaerente Plin. 11, 2. Mores sequaces, *Qui sequuntur cuiusque naturam* Lucret. 3, 316. Oculi sequaces Stat. Theb. 3, 500. Calpurn. Ecl. 1, 31 Oculoque sequaci Quam primum nobis diuinum perlege carmen. Telum sequax Sil. 15, 723. *quo persequimur hostem.* Vndae sequaces, i. e. Persecutrices, Seruius *ad* Virg. Aen. 5, 193. *Compar.* Plin. 36, 26 Nec est alia nunme materia sequacior, aut etiam picturae accommodatior, *tractabilior, quae facilius accipiat figuras omnes. De vitro et similibus loquitur.*

SEQVACITER. Adu. Arnob. 2 p. 49 Concludere acutissime syllogismos, ordinare sequaciter inductiones suas. *Rursus* lib. eodem, p. 73 *extr.* Non enim si negemus nuscas, scarabeos, et cimices omnipotentis esse opus regis : sequaciter postulandum a nobis est, vt quis ea fecerit dicamus. *Vulgo dicunt* Consequenter *Dialectici.*

SEQVACITAS, ātis. f. Sidon. Epist. 4, 11 Pigra sequacitas. Saltuosa scribarum Sidon. Ep. 9, 9.

SECTOR, ari. Frequent. [αἱρετίζω, αἱρετίζω] Sectari *dicitur, qui aliquem sequitur quacunque causa frequenter.* Cic. Verr. 4, 148 c. 66 Qui illic eiusmodi est, vt eum pueri sectentur, vt omnes, quum loqui coeperit, irrideant. Idem in eund. 2, 169 Is praetorem circum omnia fora sectaretur. *Et* pro Muraen. 70 c. 34 Sectari aliquem totos dies. Aliquem pennis sectari Ouid. de Arte Am. 2, 57. Foecundi leporis sapiens sectabitur armos Hor. Serm. 2, 4, 44. Leuia sectantem nerui deficiunt Hor. in Arte Poët. 26. *i. Enervatos versus scribit, qui dat operam, vt scribat delicatos et molles.* Aratrum sectari Tibull. 2, 5, 17. Plaut. Milit. 2, 2, 27 Respondit se sectari simiam. Ter. in Prol. Phorm. 6 Adolescentulum c videre, fugere, et sectari canes. Virg. Ecl. 3, 75 Si, dum tu ris apros, ego retia seruo. Leporem sectari Hor. Serm. 2, *Speciatim ad disciplinam omnem pertinet v. g.* Ter. Eun. 2, 2, 31 mo coepit me obsecrare, vt sibi liceret discere id de me. iussi, Si potis est, tanquam Philosophorum habent disciplinae e Vocabula, parasiti itidem vt Gnathonici vocentur. Sectabe discendi gratia Gell. 13, 17. *Add.* Idem 6, 6.

SECTO, āre. *Actiue apud antiquos, teste* Prisciano l. 8 p. 79 Sector *Passiue, apud* Varr. de R. R. 2, 9 Velle se a cane sectari.

SECTĀTIO, ōnis. f. Tertull. ad Vxor. 1, 6 Homines etian sectationibus perdere, *dicitur Satanas, i. dum bona sectantur.*

SECTĀTOR, ōris. m. [ἀκόλαθος, αἱρετιστής] *Qui sectatur ciatim, qui honoris, et suffragiorum parandorum causa Candidat ducit, comitatur, affectatur.* Lex Fabia de numero sectatorum pro Mur. 70 c. 34. Cato ibid. Quid opus est, inquit, s ribus. Plin. 18, 28 Hoc postea Sestius e Romanis sapientiae toribus Athenis fecit eadem ratione. Gell. 1, 3 Sect Philosophiae. Philosophorum Idem 1, 9. Eloquentiae 19, 5 *pr. Conf.* INSECTATOR.

SECTANS, antis. Part. Spem sectans lucri Ascon. Ped. in V Praet. Vrb. p. 84.

SECTANTIA, ae. f. Erroris fui vitare sectantiam Virg. *Barth. Adu. 14, 3.*

SECTATVS, ūs. m. In sectatu auaritiae Sarisb. 5, 15.

SECTATRIX, icis. f. Apul.

SEQVIPEDA, ae. c. Sequipeda canis Sarisber. 1, 13. pedarum comitatu stipari Idem 3, 6. *Idem quod* Pedisequa.

SECTA, ae. f. [αἵρεσις] *Disciplina, aut institutum quodcum quantum pluribus commune est, et ab imitatione alicuius profici Saepe de Philosophorum familiis, vt* Cic. Bruto 120 c. 31 Quo ma um, Brute, iudicium probo, qui eorum, id est ex vetere Aca Philosophorum, sectam secutus es. Quinctil. 1, 10, 15 Et ei ctae, quae aliis feuerissima, aliis asperrima videtur, principes i fuere sententia. Idem 5, 7, 33 Secta Epicuri. *Et* t Quaestio exoritur, quae secta conferre plurimum eloquentiae *Et vniuersim de studio Philosophiae* 12, 2, 6 Qua propter haec exho mea non eo pertinet, vt esse oratorem Philosophum velim, q non alia vitae secta longius a ciuilibus officiis, atque ab omni m oratoris recessit. *Nempe* Secta *est institutum et propositum. Si* ceat tibi semper haec secta Plin. Paneg. c. 85. Cic. pro Ca Qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis sec mus. *Conf.* Plin. Paneg. c. 45. Quos *(latrones)* ad sectam paupertatis necessitas adegit Apul. Met. 4. *Rursus in partem* Sectam *vocant Christiani suum institutum.* Christi Pr Romano v. 125. Christiana Tertull. Apol. c. 40. Dei ibid. c. 39. *Conf.* ibid. c. 46 *cum notis Heraldi.* In Catonis secta Lucan. 2, 381. Exsequi sectam alicuius Catu Berecint. f. 61, 15. Cic. de Nat. Deor. 2, 57 Omnis natura ciosa est, quod habet quasi viam quandam et sectam, quam sequ Hostes omnes iudicati, qui M. Antonii sectam secuti sunt Cic. ad Ep. 3. Idem Verr. 5, 180 c. 70 *extr.* Horum nos hominum sec atque institutа persequimur. Qui meam sectam, imperium, spiciumque sequuntur Liu. 29, 27. Colum. 2, 2, 21 Quare quissimi fere omnes formam huius operis conscripsere, quam sectam legemque in proscindendis agris sequantur agricolae. *Sic editt. A Victorio inde editur* scita.

SECTARIVS, a, um. Adi. *Vt,* Veruex sectarius, Qui gr agnorum praecedens ducit, Festus. Plaut. Capt. 4, 2, 40 troni nomen indunt verueci sectario. Cato de R. R. 150 sectarios *habent editt. vett. Sed a Victorio est* Serarios, *qui* sero *ouilli pascuntur.*

SECTACVLA, ae. f. [αἱρεσίδιον] Dimin. a Secta ; quae quela *quaedam et propagatio. Auctor vnus laudatur* Apuleius Met 80, 17 *Colu.* Occipiunt scitcitari, qualis ei maritus, et vnde natalin ctacula proueniret. *Sed Elmenh. p. 165,* 32 Secta cuia. *Nihil nec sanus locus.*

S E R

SER, [σῆρ] *Graecis dicitur vermiculus apud* Seres, *qui* Seric *procreat. Vid. Bayf. de Re vestiar. 5. Salmas. ad Tertull. Pall. p. sq. Item nominis* Seres *singulare.* Sidon. Carm. 5, 43 Assyrius mas, Ser vellera, tura Sabaei. *Vid.* SERES.

SERA, ae. f. [μοχλὸς θύρας Gloss. Lat. Gr.] *Instrumentum, quo duntur ostia : proprie vectis vel pessulus transuersus valuae haerens immitti posti queat : clatheres, claues etc. accessoria sunt.* Oppositа fulta sera Ouid. A. A. 2, 244. Excute poste feram, *aliqu ad ianitorem* Ouid. Am. 1, 6, 24 *sqq.* Iuuen. Sat. 6, 346 Pon ram, cohibe, sed quis custodiet ipsos Custodes ? Varro de l 6, 6 p. 82 *extr.* Nec fatis Refarrire (referare ?) ab Serra (Sera ctum, id est aperire : hinc etiam Serae, quibus remotis fores duntur. Asserere manum est admouere, quod ea quoque, qua terram dimittuntur, seri dicuntur : vnde etiam ferae appellan quia foribus admotae opponuntur, defixae postibus, quemadmo ea, quae terrae inferuntur. Festus. Sera *ergo* posti defixa *dit, ne aperiri iamua queat.* Transuersae Colum. 9, 1, 6. *i. per vacerras transmissi.* Dura fera Tibul. 1, 2, 6. Rigi ferae Ouid. Fast. 1, 124. Mille domos claufere ferae Met. 8, 629. *Primam indifferentem perperam statuit. Erythr Ind. in* Virg. *vid. Drakenb. ad* Sil. 13, 252.

SERVLA, ae. f. Ignem Prometheus in ferula detulit in terras gin. fab. 144. *Sic nescio vnde ponitur. Sed est sine dubio ibi fer Ergo nondum habet auctorem* Serula.

SERĀNVS, *an* SERRĀNVS, i. m. [Σερανὸς] *Romanum cog men : v. g.* Qu. Atilius Cincinnatus Seranus : *cui quum suum agr et araret et fereret, Dictatura ei a Populo Romano delata est. Vnde a rendo* Seranus *appellatus est. Vid.* SERRANVS. *Conf.* Plin. 1 Sil. 6, 62. Seranus, Satira Varronis.

SERAPEVM, i. n. [σαράπειον] *Templum Serapidis* mian. 22, 16.

SERAPHIM. *Vox est Hebraica Pluralis numeri, idem significa quod Igniti, candentes, a verbo* שרף saraph, *succendo, uro, exuro, c buro. Vt* Numeri 21 *Misit Dominus in populum hamneasim haseraph id est ignitos serpentes. Significat et certum ordinum Angelorum,*

i am Masculini quam Neutri. Isaiae 6 Seraphim stabant subter *Ibidem*, Et volauit ad me vnus de Seraphim. Diuus Hieronymus ad Furiam: Haec sunt duo Seraphim ter gloriscantia trinitatem.

SERAPIAS, ae. f. [ὄφις, σεφαπίας] *Herba, quae et* Orchis *dicitur, quod (inquit Dioscorides) eius radix inter pauca sit vtilis. Dicitur* Triorchis, Latine Testiculus canis, *quod nomen vulgus retinet. Alii et Paullus Aegineta* Triorchin *appellant, a tribus testiculis in radice pendentibus.* Plin. 26, 10.

SERAPINVS, *vid.* SERAPIS *infra.*

SERAPION. [Σεφαπίων] *Pictor cognominatus* Rhyparographus, Iuu. 5, 10. ¶ 2 *Medicamentum ap.* Cels. 5, 28, 17 *extr.* Serapion, *herba* Serapias *sic vocatur apud* Apul. de Herb. 15.

SERĀPIS, idis. f. [Σεφάπις] *Serpens; Deus apud Aegyptios, filius, qui apud Graecos Pluto, quem colunt, qui Nilum inhabitant.* Hist. 4, 84 Monitu Serapidis Dei, quem dedita superstitionibus gens ante alios colit. Martial. 9, 30 Heu quae lingua silet? non tam mille catastae Vincebant, nec quae turba Serapin amat. Mart. Capella *ausus est corripere penultimam*, lib. 2 Te Serapin Nilus, Memphiticus generatur Osiris. Plin. 37, 5 Apion cognominatus Plistonices, qui ante scriptum reliquit, esse etiam in labyrintho Aegypti colossum Serapin e smaragdo nouem cubitorum, *vid.* OSIRIS. *Huius meminit* Cic. de Nat. Deor. 3 c. 19. Idem de Diuin. 2, 123 c. 59 An Serapius, an Serapis potest nobis praescribere per somnium curationem valetudinis: Neptunus gubernantibus non potest *etc.*

SERĀPICVS, *vel* SERAPINVS, a, um. Adi. Coena Serapica, *Sumtuosa, vt Romanorum Pontificales* Tertull. Apol. 39. *Al.* Serapia aca. Serapini Ammian. 28, 4 *inter nomina corruptorum ex Graecorum hominum.*

SERAPTA *vrbis Sidoniae nomen, quae nostris fere* Sarepta *vocatur. Hinc*

SERAPTENVS, a, um. Adi. *Vini praesertim nobilis epitheton.* Carm. 17, 15 Vina mihi non sunt Gazetica, Chia, Falerna, Sed quae Serapteno palmite missa bibas. *Sed* Fulgent. Mythol. 2, 1 is assignat Seraptenum et Meroitanum. *Vid. hic Munckerus, it. ad Sidon. l. c. et Rittershus. ad* Corippum 3, 88. *Reland. Palaest. lib. 3 p. 985 sq.*

SERĒNA, ae. f. [Σεφήνη] *Vxor Stiliconis, socrus Honorii Imperatoris, Mariam filiam ipsius, vxorem duxit, cuius laudes eleganti carmine celebrat Claudianus.* Docta Serena Claud. de concha 3.

SERĒNVS, a, um. Adi. [εὔδιος, αἴθριος] *Significat Tranquillum, sine imbre, forte quod id maxime tempus fationi sit seruiendo aptum sit.* Plaut. Merc. 5, 2, 35 Hic Fauonius serenus est, hic Auster imbrius. Aestas serena Virg. Aen. 6, 707. Caelum serenum Mart. 1, 170. — Serenius Idem 4, 64. Color serenus, *Lucidus* Plin. 35. Sil. 15, 53 Sed current albusque dies horaeque serenae. *Vita felix et sine perturbatione.* Hiemes serenae Virg. Geo. 1, 100. Lumen serenum Lucret. 2, 149. Lux serena Virg. Aen. 5, 105. Lux serena et tranquilla ex turbido die Liu. 1. Nullae serenae, Siccae Virg. Georg. 1, 461. Nonius. Sidera serena Lucret. 4, 213. Tempestas serena Sueton. Vesp. c. 10. Venti sereni Ouid. Fast. 1, 681. Vnde serenus Ventus agat nubes Virg. Georg. 1, 461. Ver serenum Idem Georg. 1, 340. ¶ 2 *Ad animum transfertur, quae a tranquillitate, benignitate, felicitate laudare vsi sunt.* Animus serenus Ouid. Trist. 1, 1, 39. Doctrina serena Lucret. 2, 8. Cic. Tusc. 1, 31 c. 15 Nec vero eadem frons erat, quae M. Crassi illius veteris, quem semel ait in omni vita risisse Lucilius sed tranquilla et serena. Martial. 7, 11. Grauitate serena plus quam Lucan. ad Pison. 88. Ore sereno annuere Martial. 7, 24. Pectora facta serena Ouid. Trist. 1, 9, 40. Nubila nulla grauant nostrum sub Rege sereno Fortunat. 3, 2. Lucret. 2, 1093 Nam pectora sancta deûm tranquilla pectora pace Quae placidum degunt aeuum, vitamque serenam!) Vultu sereno fortis Hor. Carm. 3, 3, 26. — Seremor Apul. Met. 8 p. 204. Vultu ridet sereno Ouid Trist. 1, 4, 27. ¶ 3 Serenissimi, *Vitae Principes honorantur in vtroque* Codice, *ap.* Symmachum *etc.* Symm. Auctor. 143, 3. Serenissimo principi supplicare, *dixit* Ammianus in l. Imperialis beneuolentiae §. similis vero De nuptiis, sed si *(inquit)* non serenissimo principi supplicauerim, *etc.*

SERENVM, i. n. [αἰθρία, εὐδία Gloss. Lat. Gr.] Virg. Georg. 1, 394 Nec minus ex imbri soles, et aperta serena Prospicere. Blandi salubre Ver zephyris, tepido mulcebat rura sereno Sil. 12, 4. Malum in terras nitido resoluta sereno Sil. 5, 58. Sereno, *Ablativo* Sereno tempore, *cui* Nubilo *opponitur.* Plin. 11, 24 Araneorum rete non texunt, nubilo texunt. Liu. 31, 12. *Conf.* Sen. Nat. Quaest. 2, 18. Plin. 11, 24. Pallad. 1, 30.

SERĒNE. Adu. *Compar. ap.* Augustin. de Trin. 8, 9.

SERĒNO, āre. [αἰθρίω] *Serenum reddere, et clarum.* Virg. Aen. 12, 2 Olli subridens hominum fator, atque deorum, Vultu quo caelum tempestatesque serenat. Plin. 2, 6 *de Sole*, Atque etiam nubila humani animi serenat. Domum serenare largo igne, *Lactificare illustrare* Stat. Achill. 1, 120. Afflatibus viuis ora serenat Phoebus. 2, 57. Virg. Aen. 4, 477 Consilium vultu tegit, ac spem fronte serenat. Tristia fronte serenare Sil. 11, 369. *i. dissimulare.*

SERENĀTVS, a, um. Part. [ἠθριωμένος] Sil. 12, 637 Ecce serenatorum iubar emicat axe. Serenata caeli temperie Ammian. 17, 7. Blanda serenatum circumdant gaudia vultum Fortunati. 4. Phoebus serenatus, *pro* Placato Sil. 5, 181.

SERENĀTOR, ōris. m. *Iouis cognomentum apud* Apul. de Mundo 75.

SERENITAS, ātis. f. [αἰθρία, εὐδία, γαληνότης Gloss. Lat. Gr.] *Tranquillitas, claritas.* Plin. 10, 67 Salamandra magnis imbribus prouenit, serenitate deficiens. *Add.* Idem 18, 35. Tempestatem subi serenitate discussit, *ortus principis* Curt. 10, 9, 5. Cic. de Diuin. 2, 94 c. 45 Haec igitur cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli estne eorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? quod certe non pertinet. Tranquilla serenitas est Liu. 2, 6 Idem 26, 11 Acies instructas tempestas diremit: vbi recepisset se in castra, mira serenitas cum tranquillitate oriebatur Non minus credere serenitati praesentis fortunae, prudentis hominis est Liu. 2, 62. *Plurali* Columel. 3, 1 *extr.* Vitis imbribus magis quam serenitatibus offenditur. ¶ 2 *In titulis honorum:* Sagandi peritiam in serenitate tua Persa miratur Veget. de re Milit. 3 ep. ad Imperatorem. Imp. Iustinianus Nou. 115 *pr.* Peruenit ad scientiam nostrae Serenitatis. *Et* c. 5 Sola est nostrae Serenitatis intentio. *Quod* l. 2 C. Th. de pactis et transact. Praefecto vrbis *tribui videtur ab* Impp. Valentiniano et Valente *titulus* Serenitas tua, *emendandum vidit Iac. Gothofredus* Sinceritas tua.

SERENIFER, ĕra, ĕrum. Adi. Amen. in Arati Phaenom. 989 Axe sereniferi descendit sol Aquilonis. *Conf.* Prognost. Arati v. 413.

SERES. [Σῆρες] *Scythae Asiaticae populi, a quibus* Sericum. Marcellinus 23, 6 Agunt ipsi quietius Seres, armorum semper et praeliorum expertes: vtrique hominibus sedatis et placidis est otium voluptabile; nulli finitimorum molesti. Caeli apud eos iucunda salubrisque temperies: aëris facies nunda, leniumque ventorum commodissimus flatus, et abunde siluae fublucidae: a quibus arborum fetus aquarum asperginibus crebris velut quaedam vellera mollientes, ex lanugine et liquore mistam subtilitatem tenerrimam pectunt: nentesque subtemina, conficiunt Sericum ad vsus antehac nobilium, nunc etiam infimorum sine vlla discretione proficiens. Ipsi praeter alios frugalissimi pacatioris vitae cultores, vitant reliquorum mortalium coetus: quumque ad coëmenda fila, vel quaedam alia, transeunt tiemen aduenae, nulla sermonum vice, propositarum rerum pretia solis oculis aestimantur: et ita sunt abstinentes, vt apud se tradentes gignentia nihil ipsi comparent aduenticium. *Haec ille veterem errorem secutus de origine Serici*, et Plin. 6, 17 *caeterosque, de quo hodie alia omnia constant. Vid. Salmas. ad Tertull. Pall. p. 241 sqq. Caeterum de Singulari* Ser, *huius* Seris, *vid. s. l.* Virg. Georg. 2, 121 Sub iuga iam Seres, iam Barbarus isset Araxes. Ad Seras aliquid petere, *vid.* AD. Colorati Seres Ouid. Amor. 1, 14, 6. Nobiles vellere Seres Sen. Thyest. f. 4.

SERICVS, a, um. Adi. [Σηρικὸς] Hor. Carm. 1, 29, 8 Doctus sagittas tendere Sericas Arcu paterno. *h. e. Parthicas.* Hostis Sericus Propert. 4, 3, 8. Carpenta Serica Idem 4, 8, 23. Vestes sericae Plin. 21, 3. *i. quas Seres texunt.* ¶ 2 *Saepe Subst. vel intellecto* textum, *ponitur.* Serica variis textilibus Propert. 1, 14, 22. Isidor. 19, 27 Sericum dictum, quia id Seres primi miserunt. Vermiculi enim ibi nasci perhibentur, a quibus haec circum arbores fila ducuntur. Vermes autem Gr. βόμβυκες nominantur. *Plus itaque vidit Isidorus Ammiano, nondum tamen verum, quod Imperatoris Iustiniani saeculo plane innotuit in Rom. imperium translatis vermiculis. Vid. Salmas. ad Solin. c. 63. et ad* Hist. Aug. *it. ad* Tertull. de Pall. *Vossius de Idolol. 4, 90.* Pallia serica Stat. Silu. 3, 4, 89. Pulvilli serici Hor. Epod 8, 15. Quinctil. 12, 10, 47 Do tempori, ne crassa toga sit; non *(do vt sit)* serica. Lamprid. Heliog. 29 Ita vt sericam vestem donaret *(de viris sermo est)* quae tunc et in raritate videbatur, et in honore.

SERICĀTVS, a, um. Adi. [σηρικοφόρος Onomast. Vet.] *Serica veste indutus.* Suet. de Calig. c. 52 Armillatus in publicum processit, aliquando sericatus et cycladatus. *Add.* Sidon. Epist. 2, 13.

SERICARIVS, i. m. [σηρικοπλόκος Onomast. Vet.] *Textor sericorum.* Iulius Firmicus Matheseos 8, . . refert sericarium textorem nasci, qui habuerit horoscopum in 28 parte Arietis.

SERICOBAPTAE. m. Pl. *i. Serico tincti, debentur librariis aut Alciati ingenio. Nam in libris melioribus* l. 13 C. Th. et l. 10 C. Iustin. de Murilegulis *aut* serica blatta *est, aut* SERICOBLATTA, *id est sericum coloris purpurei. Vid.* BLATTA, *et Iac. Gothofr. ad l. c.* Cod. Theod. Tom. 3 p. 541 *sq.* *De* Baptis *autem Iuuenalis, quos huc aduocat Alciatus, etiam s. l. dictum.*

SERESCO, ĕre. [ξηραίνομαι Onomast. Vet.] *aut a ξηρὸς est, aut ex* Sereneſco, *per Syllabae detractionem curtatum*, valet *quidem* siccari Lucret. 1, 307 Vestes — dispansae in sole seresciunt. Non. 2, 812 Seresci positum pro siccatur, quod serenitas sicca sit. *Turn. 6, 14 Significare et hoc verbum potest, In serum abire materque, quae tenuissima pars lactis est; vt si* lac serescere *dicetes, qua notione accipi in veste non potest; nisi si quis vt casseus exeunte sero siccatur, sic exeunte humore siccari vestem diceret: quam translationem vix probauerim. Probabile est a* sero, *priore correpta*, serenum *deductum, a quo et* seresco: *sed et* serum casei *est eius siccatio, et tanquam* serenum *cum exit foras. Haec ille. Firmatur illud, quod aut* seresceret *esse, In serum abire, ex* Plin. 11, 41 Omne autem (lac) igne spissatur, frigore seresci. *Sed deberi illud* Seresci *ingenio Hermolai Barbari, obseruat Handuinus: cuius vid. Not. mai. 105. Interim nihil melius, et res est probabilis.*

SERGESTVS, i. m. *Aeneae nauta apud* Virg. Aen. 4, 288. Et 5, 121 Sergestusque, domus tenet a quo Sergia nomen. Nam a Sergesto Sergia familia fuit, a Cloantho Cluentia. Seruius. *Conf.* Aen 1, 514.

SERGIA, *Romana gens et tribus, vid.* TRIBVS.

SERIA, ae. f. [ὀινόχοημα] *Vas vinarium vel olearium fictile. Ipse* Seria *feriarum etiam ad salsos carnes: vid.* Plaut. Capt. 4, 4, 9. Liu. 24, 10 Seriae doliaque. Ter. Heaut. 3, 1, 51 Relicti dolia omnia, omnes serias. *Conf.* Pers. Sat. 2, 11 *de olla argenti plena.* Amphorarum septenum seriae Colum. 12, 28, 1. Idem 12, 18, 4 Dolia quoque et seriae, caeteraque vasa ante quadragesimum vindemiae diem picanda sunt. *Add.* 12, 50, 14 *coll.* 17. *vnde testaceas fuisse, apparet Add.* Seriae olearieae Varro de R. R. 3, 2, 8. *Conf.* Cato R. R. c. 10 *et* 12 in torcularii instrum. Pallad. Mart. 1, 10, 9. Arnob. 5 p. 168. l. 15 §. 6 ff. de Vsufr.

SERIŎLA, ae. f. Diminin. [ὀινοχοημάτιον] Persius Sat. 4, 29 Seriolae veteris metuens deradere limum. *Add.* Pallad. 4, 10, 9. Isidor. 20, 6.

SERICHATVM, i. n. *Aromatis genus, quod in vnguenta additur*, Plin. 12, 22 f. 45. *et* 13, 2 *quo loco a quibusdam legitur* sarichatum. *Quid sit, nescio an quis explicet.*

SERIES, ēi. f [εἰρμὸς] *Ordo et quasi quaedam rerum continuata progressio, a* serendo, *id est, ordinando dicta.* Quinctil. 1, 5, 3 Vni verbo vitium saepius quam virtus inest. Licet enim aliquid dicamus proprium speciosum, sublime; nihil tamen horum, nisi in complexu loquendi sericque contingit. Valer. Max. Prooem. . . . Quis compos mentis domesticae peregrinaeque historiae seriem felici superiorum stylo conditam, vel attentiore cura, vel praestantiore facundia traditurum se sperauerit? *Vid.* Plin. 7, 16 Seriem structurae atque magnitudinem *linguae* excipiunt *dentes.* Cic. de Diuin. 1, 125 c. 55 Fatum autem id appello, quod Graeci εἱμαρμένην, id est ordinem seriemque causarum. Idem de Nat. Deor. 1, 9 c. 4 *extr.* Est enim admirabilis quaedam continuatio seriesque rerum, vt alia ex alia annexa, ei omnes inter se aptae, colligataeque videantur. Cic. Partit. 37 Tanta series artis est: et sic inter se sunt pleraque connexa et apta, *etc.* Cic. Acad. 4, 21 Caetera series deinde sequitur maiora nec dens, vt haec quae quasi expletam rerum comprehensionem ample-

ctuntur, Si homo eſt, animal eſt, mortale, rationis particeps. Cic. de Legib. 1, 52 *poſt argumentationem, qua oſtendit, quid e propoſitione, quam arguit, ſequatur*, Videtisne, quanta ſeries rerum ſententiarumque ſit? atque vt ex alio alia nectantur? Atra ſeries tuae vitae Ouid. in Ibin 64. Immenſa ſeries laborum Idem Epiſt. 9, 5. Inexplicabiles ſeries Quinctil. 5, 14. Innumerabilis amorum ſeries Hor. Carm. 3, 30, 4. Longiſſima ſeries rerum Virg. Aen. 1, 645. Longe porrecta viarum ſeries. Viae longo tractu ſternendae Stat. Silu. 3, 3, 102. Euoluere ſeriem fati Ouid. Met. 15, 132. Vidi quam ſeriem morantis aeui, Pronectant tibi candidae ſorores Stat. Silu. 4, 3, 145.

SERIETAS *a* Serius *v. v. poſt* SERIO.

SERIOLA. [Ἰσχιὰ πλοῖα] Verrius *ap.* Feſtum appellari putat Nauigia Iſtrica, ac Liburnica, quae lino ac ſparto condenſantur, a conferendo et contexendo dicta, quia dicat Pacuuius in Niptris, Nec vlla ſubſcus cohibet compagem aluei, Sed ſuta lino et ſparteis ſeriolis. Quum *περιφραστικῶς* et ficto vocabulo vſus ſit, pro Funiculis, qui ſparto conſeruntur. *Haec ille. Nempe σπάρτον a σπείρω, id eſt* ſero *deducitur: hinc* Funiculi ſpartei *Graecis σπάρτα vocantur.*

SERIO. Adu. *vid.* SERIVS, Adiectiuum.

SERIOLA, *vid. ſupra* SERIA.

SERIPHOS, i. f. [Σέριφος] *Inſula vna ex Sporadibus in Aegaeo mari: quam notiorem fecerunt* ranae Seriphiae, *quae illic non coaxant, orto inde adagio*, Rana Seriphia, *in mutos aut taciturnos.* Plin. 8, 58 Mutae, inquit, etiamnum ſunt ranae in Seripho inſula. Iuuenal. 6, 564 *de relegato*, Cui vix in Cyclada mitti Contigit, et parua tandem carutiſſe Seripho. *Durius ergo hic exſilium.* Humilis Seriphos Stat. Achill. 1, 205. Plana Seriphos Ouid. Met. 7, 465.

SERIPHIVS, a um. Adi. [Σεριφιος] *Vt in illo* Themiſtoclis, Neque enim vel tu, ſi Athenienſis eſſes, clarus exſtitiſſes: aut ego, ſi Seriphius eſſem, ignobilis. Tacit. Ann. 4, 21 Saxo Seriphio conſenuit *in exilio.*

SERĪPHIVM, i. n. [σεριφιον] *Genus* abſinthii, *quod et* Marinum *dicitur.* Plin. 27, 7. *et* 32, 9. Apul. de Herb. c. 100.

SERIS, is. f. [σέρις] *Genus cichorii. Vocant autem Latini* Intybam, *ſiue* intybum. Varro de R. R. 2, 10 Anſeres paſcunt in humidis locis, vbi pabulum ferunt, quod aliquem fructum ferat, ſecuntque his herbam, quae vocatur ſeris, quod ea aqua tacta, etiam quum eſt arida, ſit viridis. *Conf.* Plin. 20, 8. Colum. 8, 14.

SERIVS, a, um. Adi [σπουδαῖος] *Quod cum aſſeueratione, et non per iocum dicitur, vel agitur.* Accius . . . Vos nugas aſſeritis, nos ſeria loquimur. Nonius 1, 144 Serium, triſte, et quaſi ſine riſu, vel ſine ridiculo. Plaut. Poen. 2, 51. Ter. Eun. 3, 3, 7 Ait rem diuinam feciſſe, et rem ſeriam velle agere mecum. Plin. in Paneg. 82 *extr.* Simul cogito, quum ſint iſta ludus, et auocamentum huius: illae feriae et intentae, et a quibus ſe in tale otium recipit, voluptates. Res in ſerium verſa eſt Curt. 5, 7, 10. Verba ſeria Tibull. 3, 7, 20. Vir Ammian. 26, 2. *Add.* Non. 1, 144. Cic. Off. 1, 134 Ludo autem et ioco vti illo quidem licet, ſed ſicut ſomno, et quietibus caeteris, tum cum grauibus ſeriisque rebus ſatisfecerimus. *Ibidem*, Ac videat in primis quibus de rebus loquatur: ſi ſeriis, ſeueritatem adhibeat: ſi iocoſis leporem. Quinctil. 6, 4 Dictorum vrbanorum alia ſeria, alia iocoſa, alia media. Cic. de Fin. 2, 85 c. 26 Ac quicum ioca et ſeria, vt dicitur, quicum arcana, quicum occulta omnia? Tecum optime, deinde etiam cum mediocri amico. Eraſmus. Hor. de Arte Poët. 107 Triſtia moeſtum Vultum verba decent; iratum plena minarum; Ludentem laſciua; ſeuerum ſeria dictu. ¶ 2 Seria *Subſtant.* Ouid. Faſt. 5, 341 Nulla coronata peraguntur ſeria fronte. Hor. Serm. 1, 1, 27 — Sed amoto quaeramus ſeria ludo. Seria ac iocos celebrare Liu. 1, 4 Laxare ſeria Perſ. Sat. 5, 44. Poſthabui tamen illorum mea ſeria ludo Virg. Ecl. 7, 17. Vertere ſeria ludo Hor. de Arte Poët. 226. Seria ac iocos celebrare Liu. 1, 4. Per ſeria et ludum Curt. 9, 7, 16.

SERIO. Adu. [σπουδαίως] *Sine ioco.* Plaut. Amph. 3, 2, 9 An id ioco dixiſti? equidem ſerio ac vero ratus. Vereor Naeu. *apud* Chariſ. 2 p. 165. Ter. Eun. 3, 3, 22 Miſit porro orare vt venirem ſerio. Cic. Att. 5, 15 Inde ad Taurum cogitabam, vt cum Mophragine ſignis collatis, ſi poſſem, decernerem. *Vetus exemplar*, Si poſſem, de ſeruo tuo decidere. *Vid.* Plin. 9, 35. Serio rem agere Liu. 4, 25. Dic mihi verum ſerio Plaut. Amph. 2, 2, 223. *Add.* Bacch. 1, 2, 42.

SERIĔTAS, ātis. f. *a* Serius; Grauitas Auſon. Parent. 2, 6 Et grauitas comis, lactaque ſeritas. Sidon. 23, 440 Riſus ſeritas, dicacitas. Cum ſeritate dictare Idem Epiſt. 9, 3.

SERMO, ōnis. m. [λόγος] *Oratio a compoſitis et contextis, conſertisque verbis.* Varr. de L. L. 5, 7 p. 57, 7 Sermo eſt a ſerie — Sermo enim non poteſt in vno homine eſſe ſolo, ſed vbi oratio cum altero coniuncta. *Ad cognationem cum verbo* Serendi *ibidem alludere videtur.* Seruius *in* Virg. Aen. 4, 277 Sermo eſt confertio orationis, et confabulatio duorum vel plurium. *Et in illud* Virg. Aen. 6, 100 Multa inter ſeſe vario ſermone ferebant: *ſic ait*, Hinc proprie dictus eſt Sermo, qui inter duos feritur et inter vtrumque agitur. *Sed ſine reſpectu ad illam alternationem ſ. altercationem.* Sermo conſtat ratione, vetuſtate, auctoritate, conſuetudine Quinctil. 1, 6 *pr.* Cic. de Senect. 28 Sed tamen decorus eſt ſermo ſenis, quietus et remiſſus. *Ita* Tractare aliquid Graeco ſermone vel Attico Cic. de Fimb. 1, 1. Idem Fam. 1, 19 Hac me mente fuiſſe, et Senatus ex me te Coſ. audiuit, et tu in noſtris Sermonibus, colloquutionibusque ipſe vidiſti. Sermo *et* Oratio *differunt. Eſt enim* Sermo, *locutio, qua communiter omnes vtuntur:* Oratio *vero propriè oratorum eſt.* Cic. in Orat. 64 Mollis eſt oratio philoſophorum, et vmbratilis: nihil iratum habet, nihil inuidum, nihil atrox, nihil mirabile, nihil aſtutum. Itaque ſermo potius quam oratio dicitur. Quanquam omnis locutio oratio eſt, tamen vnius oratoris locutio hoc proprio ſignata nomine eſt. *Hactenus Cicero.* Auct. ad Her. 3, 23 c. 13 Sermo eſt oratio remiſſa, et finitima quotidianae locutioni. *Opponit deinde* Contentionem *et* Amplificationem. *Mox* Sermo diuiditur in partes quatuor, dignitatem, demonſtrationem, narrationem, iocationem: *quae ſunt virtutes orationis remiſſioris. Indifferenter ad contentioſam orationem et illam remiſſam*, Cic. de Aruſp. Reſp. 34 De Alexandrinis video eſſe ſermonem, quem ego non refuto. Idem in Somn. Scip. 17 Quid autem intereſt ab iis, qui poſtea naſcentur, ſermonem fore de te, quum ab iis nullus fuerit qui ante nati ſint? Cic. in Vatin. 3 Cum Albinouano ſermonem non modo de Seſtio accuſando, ſed nulla vnquam de re fuiſſe, paullo ante imprudens indicaſti. Sermo omnis cum literis Idem Att. 12, 15 *extr.* Cic. Fam. 12, 16 C mihi in ſermone inieciſſet, ſe velle Aſiam viſere, *vid.* INII Eccum tibi lupum in ſermone: *h. e. de quo loquebamur, adeſt* Stich. 4, 1, 71. Inprimis prouideamus, ne ſermo vitium ali indicet ineſſe moribus Cic. Off. 1 c. 37. Plaut. Trin. 1, 2, 62 dictitatur tibi vulgo in ſermonibus. Cic. Att. 1, 13 Vsque noſtri iſti coniſſatores coniurationis barbatuli iuuenes illum i moribus Cn. Ciceronem appellent. Hac vice ſermonum roſe rora quadrigis Virg. Aen. 6, 535. Affluentia ſermonis ve Firmic. 8, 10. Caput et pes ſermonis, *pro* Principio *et* Fine Aſin. 3, 3, 139. Connubio ſermonum Cic. Fam. 4, 16. ctus ſermonis vtriusque linguae Hor. Carm. 3, 8, 5. Hone monis Idem de Arte Poët. 69. Inſolentia ſermonis, *vid.* SOLENS. Litera ſermonis fida miniſtra mei Ouid. Triſt. Pudet, ſupra Modum ſermonis attolli Quinctil. 1, 2 *extr.* ceps ſermonis Cic. de Orat. 3. ¶ 2 *Epitheta:* Acc ſermo, *vid.* ACCVRATVS *in* ACCVRO. Amari ſer homo Hor. Serm. 1, 7, 7. Quinctil. 4, 1 Sermonem a pe iudicis auerſum, qui ἀποστροφὴ dicitur, quidam in totum a proc ſubmouent. Benignus ſermo Hor. Epiſt. 1, 5, 11. Bl ſermo, Breuis ſermo, *vid. ſſ. ll.* Comis ſermo Tacit. Ann. Communis ſermo Quinctil. 2, 10. Compoſiti ſermones ad guendos qui contra diſputant, a Graecis ἐλεγκτικοὶ vocantur: Compoſiti ad praecipiendum ſermones, qui δογματικοὶ appell Quinctil. 2, 15. Concinnus ſermo vtraque lingua Hor. 1, 10, 23. Credibilis ſermo Ouid. de Arte Am. 1, 467. C ſermo, *vid.* CVRO. Dilucidus ſermo Quinctil. 5, 14. ſtinctus ſermo Idem ibid. Doctiſſimus ſermo Idem 1, 1. deles ſermones, *Quibus fides haberi debet* Catul. Argon. ſ. 62 Fortuiti ſermones Tacit. Ann. 4, 68. Graecus ſermo Qui 1, 1. Nep. 25, 4, 1. Quinctil. 9, 4 Neque ignoro quosdan qui curam omnem compoſitionis excludant, atque illum Hor ſermonem vt forte effluxerit, modo magis naturalem, modo magis virilem eſſe contendant. Imperitus ſermo Cic. in Or Inceptus ſermo Virg. Aen. 6, 470. Iniqui ſermones, *vid.* QVVS. Intentior ſermo, *vid.* INTENTVS *in* INTE Intimus, *vid. in* INTRA. Iocoſus Hor. Serm. 1, 10, 11. tialis, *vid.* LATIVM. Latinus ſermo Quinctil. 1, 1. 25, 4, 1. Quinctil. 5, 14 Argumenta ſermone puro, et dili et diſtincto, caeterum minime lato, ornatoque putant eſſe di Longinquus, Longus, Medius ambiguusque ſermo, *vid. hi* Cic. in Orat. 12 Solebant Academici de rebus omnibus in vtra partem diſputare: atque ideo ſermones eorum Cicero multipli varios appellat. Cleanthis verſus mihi in Noſtrum ſermonen tare permittitur Senec. Epiſt. 107. Obſcoeni ſermones Hor. 2, 1. 127. Otioſi ſermones Quinctil. 1, 12. Lucan. 3, 30 Duramque viri deflectere mentem Pacifico ſermone parant, *etc.* trius ſermo Lucret. 1, 832. Pedeſtris ſermo, *Humilis, non m loquax* Hor. de Arte Poët. 95. Perpetuus ſermo Lucret. 4, Politi ſermonis mella Claud. Conſ. Mall. Theod. 251. Pro ſermo Iuuenal. Sat. 3, 73. Purus, dilucidus, et diſtinctus ſe Quinctil. 5, 14. Purus et nihil ſe ſupra modum extollens ſermo 1, 9. Quotidianus et in quemcunque etiam indoctorum ca ſermo Quinctil. 4, 2. Cic. Fam. 1, 1. Rectus et ſecundum a turam enuntiatus ſermo Quinctil. 2, 5. *et* Cic. Fam. 1, 1. Ron ſermo Quinctil. 2, 14. Plin. Epiſt. 1, 9 Nemo me apud q quam ſiniſtris ſermonibus carpit: neminem ipſe reprehendo. ſtis ſermo Hor. Serm. 1, 10, 11. Truncus ſermo Stat. Theb. 12. Vetus ſermo Quinctil. 1, 6. Vitioſus ſermo Idem 1, 1. garis ſermo Idem 12, 10. Vulgati ſermones Idem ¶ 3 *Verba:* Abrumpere ſermonem Virg. Aen. 4, 388. Abſ ſermonem de re aliqua, Aburi aliquo ſermone pro mandatis, *hh. vv.* Accedere ad ſermonem Cic. de Orat. 2. Acc ſermonem ab ipſa rerum natura Quinctil. 3, 2. Adiunge ſermonem Cic. Fam. 12, 16. Agere aliquid dignum ſermone Serm. 2, 3, 4. Arripere ſermonem, *vid.* ARRIPIO. tere ſe a ſermone, *vid.* AVERTO. Captare ſermonem Met. 3, 279. *vid.* CAPTO *in* CAPIO. Ter. Heaut. 2, 3, terea dum ſermones Caedimus, illae ſunt relictae, *i. dum colloqui vid.* CAEDO. Cic. pro Cluent. 35 Id multo ſermone Celebra Cohaeret ſermo, *vid.* COHAEREO. Commeant ſermones cit. Ann. 2, 28. Communicare ſermones Cic. de Inuent. 2, Id. Off. 1, 136 Maximeque curandum eſt, vt eos, quibuscum ſermo conſerimus, et vereri et diligere videamur. *conf.* Idem ibid. 2 Conficere ſermonem, Confundere ſermones in vnum. Cop ſermonem cum aliquo, *vid. hh. vv.* Crebreſcit ſermo Virg. 12, 222. Declament medio ſermone diſerti Ouid. de Arte 2, 507. Deferre ſermones ad aliquem Cic. Fam. 3, 8. deficiens ſermoni Ouid. Triſt. 5, 13, 28. Caeſ. Bell. Gall. Aditum ſermonemque Defugiunt. Cic. de Orat. 1, 96 Inſper mihi, inquit, et Cottae, ſed valde optanti vtrique noſtrûm cecidi in iſtum ſermonem Craſſe Delaberemini. Detinuit ſermone Ouid. Met. 1, 683. Deuenire ſermonem in alienas manus Att. 1, 13. Dictitare in ſermone Cic. Fam. 1, 9. Differ ſermonibus, *Diſſipare vulgare*, Liu. 34, 49. Diſperſus ſine certo auctore ſermo Quinctil. 5, 1. Diſſipatus ſermo Cic. pro Flacc Diuulgare ſermonibus rem aliquam, *vid.* DIVVLGO. ſermo per ciuitatem, *Diffuſus, diſſeminatus* Liu. 2, 2. Cic. . . . 9, 3 Dabimus ſermonem iis, qui neſciunt, nobis quocunque in l ſimus, eundem cultum, eundem victum eſſe: *i. occaſionem ſimil nobis loquendi et exiſtimandi.* Dare aliquem teſtem ſermoni O Amor. 1, 8, 21. Cic. Brut. 21 Nempe igitur hinc tum Pomp Ductus eſt ſermo, *i. occaſio loquendi et diſputandi.* Cic. . . . C frater germanus ſermones iniquorum Effugere potuit. Em ſermo, *vid.* EMANO. Cic. ad Qu. Frat. 1, 2, 1 Sentire pot Sermones iniquorum in ſuum potiſſimum nomen Erumpere. citare ſermonem Cic. Fam. 8, 10. Plaut. in Trin. 2, 2, 5 N ego cum improbis te viris, gnate mi, neque in via, neque in vllum ſermonem exſequi, *i. e. diutius, et velut dedita opera loqui.* Qu. Fratr. 1, 2, 1 Exhauſtus eſt ſermo hominum, *i. conſumtus.* Att. 9, 18 Meumque ſermonem Expreſſum ſtatim mittam. ſermonem, *vid.* FACIO. Ferre ſermonibus Liu. 4, 5. peri ſermone vario Ouid. Met. 9, 418. Cic. de Senect. 30 quid

n apud Xenophontem eo sermone quem Habuit moriens. Cic. Acicit. 3 c. 1 Itaque tum Scaeuola, cum in eam ipsam mentionem incidit, exposuit nobis sermonem Laelii de amicitia Habitum ab illo ceu, et cum altero genero C. Fannio, M. F. paucis diebus post iorem Africani. Habuit primus annus de hac reprehensione lum sermonis Cic. Qu. Fratr. 1, 1. Habere sermonem per idem Quinctil. 1 prooem. Habere multum sermonem de aliquo, id. VLTVS. Tacit. Ann. 4. 68 Latiaris lacere fortuitos prin fermones. Iactis sermonibus irae intumuere Stat. Theb. 4 Imbuere aures alicuius honestis sermonibus Tacit. Hist. 4, 7. itus sermones hominis turdus, *vid.* IMITOR. Incidere nobis ri sermones Catul. 10, 5. Incidit sermo, *etc. vid.* INCIDO. cere in sermonem aliquem fortuito Cic. de Orat. 1, 111 c. 24. de sermonem, Increbuit sermo, Inferre sermonem, *vid. hh. vv.* iere sermonem, et inicere in sermone Cic. Fam. 12, 16. Insi ae se familiariter in sermonem aliquem, *vid.* INSINVO. Insti ri sermonibus alicuius, *vid.* INSTIGO. Instituere sermonem m liquo Cic. de Orat. 2, 296 c. 73. Intercipere medium ser onn, *vid h. v.* Interesse sermoni Cic. Fam. 11. Labare rmne, Lacessere sermones, *vid. hh. vv.* Legere sermonem ecus, *vid.* LEGO, ĕre. Manat sermo Cic. pro Corn. Balbo ... ittere sermonem Idem de Orat. 3, . . . Mittere aliquem in fa le et sermones Quinctil. Declam. 14 p. 302 *Burm.* Moritur rn, Moueri sermonibus alicuius, *vid. hh. vv.* Cic. . . . en ue etiam de sermonibus hominum nisi obmutuerint. Ordiri rmonem Cic. de Orat. 1, 98. Oritur sermo ab iis, *vid.* ORIOR. rir sermo de re aliqua Hor. Serm. 2, 6, 71. Percelebrata ser onis res est Cic. pro Cael. 69 c. 29. Percrebuit omnium ser or, *vid.* PERCREBRESCO. Perserre sermonem alicuius quem Cic. Fam. 1, 9. Perferuntur sermones, *vid.* PER EO. Perhibet se vel nobis nolentibus Latinus sermo Quin , 1. Peruagatus sermo Cic. pro Milon 29. Probare ali largo sermone Lucret. 5, 156. Producere sermonem Cic. n. Scip. 17. Profari medio viri sermone Sil. 6, 295. Ter. , 3, 10. Mihi sese dare, sermonem quaerere. Referšit aures nibus cataplus ille Puteolanus, *etc.* Cic. pro Rabir. Post. 40 c. 14. re sermones aliquorum Id. Fam. 1, 9. Refrigeratus est sermo e ibid. 3, 8 *pr.* Relinquere verba imperfecta sermonis Ouid. r. 1, 3, 69. Virg. Aen. 4, 189 Haec *(Fama)* tum multiplici os sermone replebat. Reprimere sermonem Cic. Fam. 3, 8. ec runt sermone amissos socios Virg. Aen. 1, 221. Restringere rem Cic. Att. 13, 10. Rumpere sermone silentia Ouid. Met. , 2 . Scribere contra aliquem scito sermone et Attico Cic. de Nat Deor. 1, 93. Sedare sermonem Idem Att. 13, 10. Serere rmones, *vid.* SERO, seui. Serebant multa inter sese vario err ne Virg. Aen. 6, 160. Subire sermonem Cic. Att. 11, 6. Sum : *vt*, c. Philipp. 10, 14 c. 7 Erat enim in desiderio ciuitatis, in ore at que i sermone omnium. De Alexandrinis video sermonem Esse Ide de Resp. Aruspic. c. 16 *pr.* Sermo Est omnibus Plaut. Pseud. 1, Cic. de Legib. 2, 41 Tamen quoniam mihi sermo Est apud deo nihil reticebo. Plurimus ei de honesto ac bono sermo Sit Qu til. 2, 2. Cic. Att. 7. 3 Sed haec coram : nam multi sermonis Sum Sermo Est cum reginam amare, *etc.* Plin. 35, 11. Mul tus t sermo, me iudicium iam de causa publica fecisse Cic. Att. 7, 12. Sus ere sermonem Quinctil. 2, 15. Sustinebit absens facilius ho mi m sermones Cic. Fam. 15, 14. Extendere noctem aestiuam ber no sermone Hor. Epist. 1, 5, 11. Trahere noctem vario ser mo Virg. Aen. 1, 752. Vapulare sermonibus Cic. Att. 2, 14. Id. err. 4, 13 c. 7 In sermonem hominum atque in tantam vituperatio n veniret. Verberatae aures sermonibus Tacit. in Vita Agr. 41. Cic. pro Milon. 33 c. . . An vero Iudices vos soli ignoratis? vos ospites in hac vrbe versamini, vestrae peregrinantur aures, neque hin le peruagato ciuitatis sermone Versantur? Vitare sermonem Cic Fam. 9, . . Vsurpare sermonibus Idem pro M. Mar cel. Vtendumque plane sermone, vt numo, cui publica forma erit Quinctil. 1, 6.

SERMVNCVLVS, i. m. Dimin. [λογίδιον] Plin. Epist. 5, 1 Nonne intelligis Caesar, ex vrbanis maleuolorum sermunculis, quae ab istis esse collecta? Idem Att. 13, 11 Sermunculum enim om m aut restrinxerit, aut sedarit.

SERMONĀLIS, e. Adi. Tertull. in Prax. c. 5 Non sermonalis, ed rationalis Deus.

SERMŌNOR, āri. Dep. Gell. 17, 2 *Sermonari* rusticius videtur, sed ecē is : *sermocinari* crebrius est, sed corruptius. *Annotat ista ad* oc Q. Claudii, Cum his consermonabatur.

SERMOCĪNOR, āri. Dep. [καθομιλέω] *Loqui, colloqui.* Plin. 10, 42 uper omnia humanas voces reddunt, psittaci quidem etiam ser mocinantes. Cic. de Inuent. 2, 54 c. 17 Et quibus in rebus ho mi s in consuetudine scribendi aut sermocinandi eo verbo vti so lea , considerabitur. Idem Verr. 1, 138 c. 52 Respondit illa, vt me rix, non inhumane : libenter ait se esse facturam, et se cum ist diligenter sermocinaturam : reuerti iubet. Cui sermocinari Lal liter cordi est Sidon. Epist. 4, 3. Diuersa censentes sermo cinamur Id. ibid. 2, 9.

SERMOCINANS, antis. Part. Dixit sermocinans vir apprime do us Gell. 5, 21.

SERMOCINANTER. Adu. Sidon. Epist. 8, 6 Sermocinanter ho s extrahere. *i. sermocinando.*

SERMOCINATIO, ōnis. f. Quinctil. 9, 2 Sermones homi nu assimulatos dicere διαλόγους malunt, quam quod Latinorum quidam dix unt sermocinationem. *add.* Auct. ad Herenn. 4 c. 43 *et* 52. Ma cr. Sat. 1, 6. Sermocinatio quidem leui de re, sed a Latinae Lin ae studio non abhorrens Gell. 19, 8. Plato in alia sermoci nat ne scriptum reliquit Apul. Apol. 1 p. 290. Volumina perco pic s scaturientia sermocinationibus Sidon. Epist. 1, 1.

SERMOCINATOR, oris. m. *vnde*

SERMOCINĀTRIX, īcis. f. Quinctil. 3, 4, 10 Plato adiecit περιαλητικήν, quam sane permittamus dicere sermocinatricem. Sermocinatrix immodica anus Apul. Met. 9 p. 224.

SERNIA, ae. f. *Scabies. vnde*

SERNIOSVS, a, um. Adi. Serniosos, quos nos petiginosos dicimus, et asperitatis vitio simili laborantes curare Theod. Prisc. 1, 12. *conf. Reines. Var. Lect. 3, 11 p. 522.*

SERO, āre. *a Sera; Claudere.* Laudatur Columel. 6, 38, 3 Feminae ferari et interdum inuri solent. *Sed recte legitur* Femina (suffraginosae mulae) secari — solent. *Nondum ergo habet auctorem verbum simplex* Sero : *licet* Referare *non sit infolitum.*

SERO, sēui, satum, ĕre. [σπείρω, φυτεύω] *Semenare et plantare significat.* Columel. 11, 1, 29 Vulgare illud de arborum positione rusticis vsurpatum, Serere ne dubites, id villicus ad agri totum cultum referri iudicet. *Nempe est* Catonianum *illud praeceptum* R. R. 3, 1 Prima adolescentia patrem familiae agrum conserere studere oportet. Plin. 12, 3 Qualiter omnia transitura longius, seri arcissime, transferrique meminisse conuenit. Cic. Tusc. 1, 31 c. 14 Serit arbores, quae alteri saeculo prosint. Et dubitant homines serere, atque impendere curam Virg. Georg. 2, 433. Manu serere Caes. Bell. Ciuil. 3, 44. Densa serere Virg. Georg. 2, 275. Fruges serere Tacit. Ann. 14, 38. Hordea campis serere Virg. Georg. 1, 210. Oculos *vel* oculo serere Cato R. R. 45, 3. *Sed locus valde dubius.* Pisces serere Plin. 9, 17 f. 29. Vitem serere Columel. 3, 20. ¶ 2 *Per translationem est occasionem rei praebere.* Liu. 21, 10 Incusauerat bella ex bellis seri, ne pace vnquam frui plebs posset. Liu 4, 5 Si haec impediet aliquis, serite sermonibus, et multiplicate fama bella. *Alia exemplaria habent,* Ferte. Est liberale officium, serere Beneficium, vt metere possis fructum Auct. Orat. anteq. iret in Exil. Liu. 27, 12 Annibal turmatim per equites, peditumque iaculatores leuia Certamina serens, casum vniuersae pugnae non necessarium ducebat. Certamina serere cum aliquibus, *Mouere lites et dissensiones* Liu. 2, 1 Idem 24, 31 Quae licentia Cretensium esset rogitantes serendi Colloquia cum hoste? *Sic* lib. 34. Crimina serere in Senatum Liu. 24, 23 *extr.* Curas Erycina serens in pectore Catull. 62, 72. Discordias serere Liu. 3, 40 Fabulam serere argumento Idem 7, 2. *i. comoediam vel tragoediam cohaerentis argumenti scribere. Sic* 38, 56, 8 Alia tota ferenda est fabula Gracchi orationi conueniens, et illi auctores sequendi, *i. aliter instituenda illa de Scipionis extremis rebus narratio.* Lites serere Plaut. Poen. 3, 2, 10. Mentionem alicuius rei serere ad vulgus sermonibus occultis Liu. 3, 43. Negotium serere Plaut. Most. 5, 1, 51. Praelium serere, *vt* Conserere Tacit. Hist. 5, 11. Rumores varios serere Virg. Aen. 12, 228. Sermonem serere, *Locutio* Plauto *ignota : et a* ferendo sermonem *declinatum esse, probabile est.* Plaut. Mil. 3, 1, 106 Quae huius similes sermones serunt. Idem Aul. 4, 5, 7. *Et* Curc. 1, 3, 37 Quod quidem mihi pollutus virgis feruos sermonem ferat? Sermonibus occultis serere aliquid Liu. 7, 39. Vulnera serere Lucret. 5, 1289. Seritur, *Impers.* Plaut. Epid. 2, 2, 80 Mihi istic nec seritur, nec metitur : nisi ea quae vis, noso. *vid.* METO, ĕre. ¶ 3 Sero, seui *et* Sero, serui *confundi solent a librariis : vid. ad* Colum. 3, 4, 2 *et* 3. *Item mox* SERO, rui.

SERENS, entis. Part. Semina vidi equidem multos medicare serentes Virg. Georg. 1, 193. Ex aeternitate causa causam ferens hoc erit effectura? Cic. de Fato c. 12.

SERENDVS, a, um. Partic. [φυτευτέος] *vt*, Arua serenda Tibul. 2, 3, 8.

SATVS, a, um. Partic. *Pass.* [πεφυτευμένος] Plin. 12, 1 Satae platani regeneratae vitium. Frumenta fata manu Virg. Georg. 3, 176. Messes satae Idem Ecl. 8, 99. Terrane aut fata aut concreta videtur Cic. Tusc. 1 c. 25. Satus, *Genitus* Virg. Aen. 2, 540 At non ille, satum quo te mentiris, Achilles. Satus Anchisa Virg. Aen. 7, 152. Sate sanguine diuûm Tros Anchisiade Idem Aen. 6, 125. Genitore Lucifero satus Ouid. Met 11, 271. Cic. Tusc. 1, 118 Non enim temere nec fortuito fati et creati sumus. Animi fati et quasi sparsi Idem de Vniuers. 35. Aetas aurea fata est prima Ouid. Met. 1, 89.

SATA, ōrum. n. Pl. *Pro segetibus.* Quinctil. 8 Prooem. Et velut laeto gramine, fata strangulant. Virg. Georg. 1, 113 Quique satis largum caelo dimittitis imbrem. Dulce satis humor Idem Ecl. 3, 82. Dare stragem satis, et ruinas arboribus Virg. Aen. 12, 454. Sternit torrens fata laeta Idem ibid. 2, 306. *conf.* Idem Georg. 1, 325. Tollent animos fata Idem Georg. 2, 350. Vrere fata Id. ibid. 4, 331. *add.* Pallad. 1, 43. Varro R. R. 1, 45 *et* 47.

SATVS, ūs. m. [σπορά] *Actus serendi.* Plin. 17, 17 Quapropter de talearum satu nunc dicendum est, *i. Plantatione.* Cic. de Senect. 52 Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem? Idem de Diuin. 1, 93 c. 42 Ob eandem causam multa inusitata partim e caelo, alia ex terra oriebantur : quaedam etiam ex hominum pecudumue Conceptu et fatu. Genitalis fatus Lucret. 4, 1227. Cic. de Vniuers. 15 Oceanum, Salatiamque Caeli fatu, terraeque conceptu generatos, editosque memoremus. Idem de Diuin. 2, 93 Herbam autem asperam credo animi congestu, non Humano fatu. Hercules Iouis fatu editus Idem Off. 1, 118. A primo fatu Id. de Fin. 5, 65 c. 23. Cic. Tusc. 2, 13 Cultura autem animi Philosophia est, quae extrahit vitia radicitus, et praeparat animos ad fatus accipiendos. Idem de Finib. 5, 65 c. 23 Et ipsa caritas generis humani, quae nata a Primo fatu, quo a procreatoribus nati diliguntur. Plin. 3, 4 *de palma,* Et ab radice auulsae vitalis est fatus, et ramorum tenerrimus. *conf.* Idem 16, 12. Cato R. R. c. 5. Accius *ap.* Non. 2, 806.

SATIO, onis. f. [σπορά] *Idem quod* Satus. Cic. de Vniuers. 35 Post autem eam sationem, diis, vt ita dicam, iunioribus permisit, vt corpora mortalia effingerent. Idem Verr. 3, c. 17 Ne si tempus sationis praeteriisset, granum in prouincia Sicilia nullum haberemus. *Add.* ibid. c. 47. Varro R. R. 1, 39 *et* 69. Pallad. 1, 6. 11, 1. 12, 1. Specimen sationis Lucret. 5, 1360. Optima vinetis satio est quum, *etc.* Virg. Georg 2, 319. *conf.* ibid. v. 215. Perpetua atque aequabilis satio, *vid.* PERPETVVS. Iugera sationum suarum profiteri Cic. Verr. 3, 38. Tritici Columel. 2, 8. Vitis duorum generis Idem 3, 14. Haec melior est Vitibus satio Columel. de Arb. c. 3. Sationibus implere campos Senec. Epist. 60.

SATIONALIS, e. Adi. Sationalia praedia Sarisber. 1, 4.

SATOR, ōris. m. [σπορεύς] *Qui serit, aut plantat.* Varr. de R. R. 1, 45 Idque ita esse docent filuellria, ad quae sator non accessit. Columel. 3, 15 Satoris officium est primum, *etc.* ¶ 2 Sator caelestium, *Creator, genitor* Cic. Tusc. 2, 21 Videte cuncti dii, tuque caelestium sator, iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis. Aeui Sil. 9, 306. *i. Iupiter.* Sator mundi, *Ianus* Martial. 10, 28. Omnium rerum sator et seminator mundus Cic. de Nat. Deor. 2, 86 c. 34. Rerum Sil. 4, 432. *i. Iupiter.* Hominum sator atque deorum Virg. Aen. 1, 258. Diuûm sator, *Iupiter* Propert. 4, 2, 55. Sator litis, *per translationem, Qui litem dissemmat et creat, vel litis causa est* Liu. 21, 6. Turbarum Sil. 8, 259.

SATARIVS, a, um. Quala fataria Cato c. 11.
SATORIVS, a, um. Adi. [σαφεντικὸς] *Quod ad fatorem pertinet: vt* Trimodiae fatoriae Columel. 2, 9. *et* 12, 50.
SATĪVVS, a, um. *Aliud* Adi. [σπόριμος] *Quod seritur: siue plantatur et excolitur: cui contrarium est* Agrestis. Plin. 15, 7 Eadem ratio et in satiua myrto. Satiuum tempus, *Sationi aptum* Plin. 19, 8.
SESSIVS *vel* SESIVS, a, um. *a serendo.* Columnae Sessias *(deas)* a sementationibus *(dictas)* sustinent Tertull. de Spectac. c. 8. *vid. Harduin. ad* Plin. 18, 2 *no. mai. 1.*
SERO, serui, sertum, ĕre. [πλέκω] *Texere, connectere, adiungere. Ac nescio, an multum differat ab altero,* Sero, seui. *Nam qui* plantas serit *aut* semina *quaecunque, ille connectit, adiungit, tanquam motri aut nutrici, terrae, vel arbori adultae, etc. Si quid sit discriminis, illud non intelligitur, nisi in Praeterito, vbi* seui *et* satus *ad illud genus connexionis pertinent, cum manu sibi admouentur duo corpora, in quibus deinde ipsa natura coalitura et concretionem praestat:* serui *et* sertus *autem tota sint ab arte. Neque tamen id ipsum sine exceptione est, si recte legitur* Columel. 3, 4, 3 Non minore cura vitem conferat, et cum seruerit, summa sedulitate culturae seruiat. *Et p. a.* Is qui conseruerit. *Sed variant codices. Interea ex dictis apparet, quaedam superius allata forte melius huc referri, v. g.* Serere fabulam, Sermonem, *etc.*
SERTVS, a, um. Partic. [πλεκτὸς] *Contextus, compositus. vt,* Serti flores, Sertae coronae Lucan. 10, 164. Flores serti *et* soluti Apul. *Add.* Seru. *ad* Aen. 1, 421.
SERTOR, *vid. in suo loco.*
SERTVM, i. n. *et* SERTA, ae. f. [στέφανοι, στέμματα Gloss. Vet.] Serta *dicuntur Coronae; a* Sertis, *id est, digestis inuicem floribus frondibusque, ex quibus ab initio fieri coronae solebant.* Charisius 1 p. 83 Serta neutro genere dicuntur, *vt* Virg. Ecl. 6, 16 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant. *Sed* Propert. (2, 24, 37) *feminine extulit,* Quum tua praependent demissae in pocula fertae. *Et* Corn. Seuerus, Huc ades Aonia crinem circumdata serta. *Haec Charisius. Sed* Propertii *locus sic legebatur* Quum tua praependent demissa in pocula serta. *Sed certatim ad Charisii mentem a viris doctis restitutus est.* Sertam Campanicam bene odoratam contundas Cato R. R. c. 107. *conf.* Seru. *ad* Aen. 1, 421. *Burm. ad* Sanuinon. 17 *Lipsi. Ant. Lect. lib. 3. add.* SERVIA. Plaut. Asin. 4, 1, 58 Tum si coronas, serta, vnguenta iusserit ancillam ferre Veneri. Incendes odores, et sertis redimiri iubebis, et rosa Cic. Tusc. 3, 43. Delapsa capiti serta Virg. Ecl. 6, 16. Flaventia serta Claud. de Rapt. Proserp. 3, 126. Florida Tibul. 1, 1, 12. Genialia Ouid. Met. 13, 929. Recentia Virg. Aen. 1, 421. Spicea Ouid. Amor. 3, 9, 36. Stellantia serta Claud. de Nupt. Honor. et Mar. 274. Textilibus sertis omne rubebat iter Martial. 6, 80. Variis sertis florentia limina Virg. Aen. 4, 202. Tibul. 2, 4, 48 Annua constructo serta dabit tumulo. Gerit myrtea serta Idem 1, 3, 66. Innectunt odoratis tempora sertis Ouid. Trist. 5, 3, 3. Intendere locum sertis, *vid.* INTENDO. Legere serta Virg. Ecl. 10, 41. *i. flores.* Ponere laurea serta in coma Ouid. Trist. 2, 172. Texere serta Sen. Med. 10. Redimiti sertis Cic. Catil. 2 c. 5. Vinctus Hymen tempora sertis Ouid. Epist. 6, 44. ¶ 2 Serta, ae, *vel* Sertum *adeo, an pro fune vel resti dicatur, videndum.* Tibul. 2, 5, 97 Aut e veste sua tendunt vmbracula sertis Vincta. *Sed possunt hic* sertae *vel* serta *esse series florum, fructuum, foliorum, quibus illa vmbracula coronata sunt: nam addit,* Coronatus stabit et ante calix. *conf.* Donat. *ad* Ter. Adelph. 4, 7, 37. *Scalig. ad Varr. Coniectan. p. 240.* Pallad. Iul. 6, 2 Quidam *(vt vinum scillite faciant)* velamina ipsa (folia, quibus pars extrema velatur) filo inserta suspendunt, vt — post XL dierum spatium serta, quae appensa sunt, auferantur. *Hic* serta *sunt ipsa illa folia funiculo traiecta et suspensa. Superest* Pallad. Mart. 10, 28 Mense Iunio, circa solstitium caprificandae sunt arbores fici, id est suspendendi grossi ex caprifico, lino velut serta pertusi. *conf. Gesner. ad h. l. Potest hic grammatica ratione* serta *Ablativus esse. Sed non satis intelligitur, cur dicat* lino velut serta; *cum* linum *notius sit quam* serta. *Ergo* Serta *potius videtur Pluralis esse a* sertum. Grossi pertusi *sicut* serta *alia* florum fructuumque, *etc. Add. quae dicuntur voce* SERRA *ad locum* Varron.
SERTO, āre. Sertat, στεφανοῖ Gloss. Vet.
SERTATVS, a, um. Caput regali maiestate sertatum Mart. Cap. 5 p. 136. *vid.* SERRATVS *sub* SERRA.
SERTVLA Campana, *vid. post* SERTORIVS.
SERO. Adu. SEROTINVS, *vid.* SERVS.
SEROPTA, *et* SEROPTANVS, *vid.* SERAPTA.
SERPENS, *vid.* SERPO.
SERPERASTRVM, i. n. *Instrumentum, quod geniculis puerorum ambulare discentium alligabatur, ne vari fierent, aut compernes.* Varr. de L. L. 8, 5 Non sequitur vt stulte faciant, qui pueris in geniculis alligent serperastra, vt eorum deprauata corrigant crura, *etc. Translate,* Cic. Att. 7, 3 De serperastris cohortis meae nihil est quod doleas. Serperastros *interpretatur Turneb. 21, 7 Homines auaritissimos et sordidissimos Praetorum et Proconsulum comites, velut omnia radentes, assimiles rastris per humum serpentibus, et radentibus: tocoseque sic appellatos, ad illa interim alludendo,* serperastra, *quae geniculis infantium adminicula iuuandi gressus causa alligata adhibebantur, ne compernes fierent. Paul. Manut. explicat, Homines, qui nihil sublime cogitent, sed humi serpant, pecoriae, qua nihil sordidius, addicti. Suspicatur tamen legi posse,* Cerberastris, *quasi* Cerberi *imitatoribus, famelicis videlicet hominibus, et ad pectoram, tanquam Cerberus ad offam latrantibus.*
SERPILLVM, *vid.* SERPYLLVS.
SERPO, psi, tum, ĕre. [ἕρπω, ἑρπύζω] *Repere, paullatim progredi.* Plin. 9, 13 Pinnis, quibus in mari vtuntur, humi quoque vice pedum serpunt. Cic. de Finib. 5, 42 Serpere anguiculos. Vtque latens ima Vipera serpit humo Ouid. ex Pont. 3, 3, 102. *de Liuore.* Serpit draco subter supraque reuoluens sese Cic. de. Nat. Deor. 2, 106. Serpere per humum dicitur herba Plin. 21, 16. Ad humum serpere Ouid. Met. 15, 689. Humi serpere Hor. de Arte Poët. 28. ¶ 2 *Metaph. habet frequentissimas de rebus, quarum occulti sed magni progressus et celeres.* Ad alios etiam haec res serpit Vlpian. in l. Si quis pecuniam §. Quanquam D. Si quis omissa causa. Cic. de Nat. Deor. 3, 52 Ergo hoc aut in immensum serpet, aut nihil horum recipiemus, nec illa infinita ratio superstitionis probabitur. Serpit enim nescio quo modo per omnium vitam amicitia Cic. de Amicit. 88 c. 23. Ardor Id. Tusc. . . Cic. de Nat. Deor. 1, 98 c. 35 Etenim si semel Vellei susceperimus genus hoc argumenti, attende quo serpat. Cancer serpit latius Scribon. 62. 206. Cic. Diuin. Verr. 1, 68 c. 22 Putant fore vti si paullatim haec Consuetudo ac prodire coeperit, *etc.* Virg Georg. 3, 469 Dira per inc serpunt Contagia vulgus. Cura altius serpit Plin. 14, 11. *getur.* Liu. 30, 6 Ignibusque in proxima tecta coniectis, Flamma primo veluti sparsa pluribus locis reluxit: dein per eo serpens, vno repente omnia incendio hausit. Flammae serpunt in viscera Ouid. Rem. Amor. 105. Cic. de Amicit. pit enim deinde res, quae procliuius ad perniciem, quum semel labitur. Virg. Ecl. 8, 13 Atque hanc sine tempora circum victrices hederam tibi serpere lauros. Idem Verr. 2, 53 facile serpat Iniuria, et consuetudo peccandi, quam non facile matur, videte Iudices. Lacrimae serpunt per vulnera Stat. II, 608. Martial. 1, 79 Indignas premeret pestis quum tabid ces, Inque ipsos vultus serperet atra Lues. Cic. Verr. 3, 53 I pit illud insitum in natura Malum consuetudine peccandi libera, vt audaciae statuere sibi non possit. Idem in Catil. 4, 6 c. tius opinione disseminatum est hoc malum: manauit non solu Italiam, verum etiam transcendit Alpes, et obscure serpens multi prouincias occupauit. Murmur serpit per agmina Virg. Aen. Rem serpere latius Liu. 28, 15. Cic. Att. 1, 10. Idem pr raen. 45 c. 21 *extr.* Iacet, diffidit, abiecit hastas: serpit hic R Cic. Att. 14, 16 Sustulisse mihi videtur simulationem desiderii, quae serpebat in dies, et inueterata, verebar ne periculosa nost rannoctonis esset. Vlcera serpentia, Graeci herpetes vocant 34, 15. Celsus 5, 28, 3 *de Theriomate,* Atque id quoque serpit — Fitque ex his vlcus, quod ἕρπητα ἐσθιόμενον Graeci v quia celeriter serpendo, penetrandoque vsque ad ossa, corpus Serpentia vlcera oris, quae ἄφθας Graeci nominant. Cels Vlcera serpere desierunt Sen. Epist. 8. Vlcus serpit alte atqu Celsus 6, 18. ¶ 3 *Pass.* Solin. 35 Cum insula nulle patur angue.
SERPENS, entis. Part. [ἕρπων] Cic. de Senect. 52 c. 15 Quar pentem multiplici lapsu et erratico, ferro amputans coërcet ars a larum ne silvescat sarmentis. *de vite.* Saecla serpentia fer Lucret. 6, 766.
SERPENS, entis. c. Subst. [ὄφις] *Generale nomen est a um, quae serpunt, i. mouent et trahunt corpus, citra vsum pedum.* 8, 14 Nota est, in Punicis bellis ad flumen Bagradam a Regulo ratore, balistis tormentisque, vt oppidum aliquod, expugnata se CXX pedum longitudinis. Idem 8, 23 Nec pedibus pauenda tum serpentes, sed et missili volare tormento. Adflatus, Ict Morsus *Serpentis* Scribon. 165. Lapsus serpentum, *vid.* LABE ĕris. Oculi serpentium ignei Sen. Herc. Fur. 219. Pare pentum spirae Virg. Aen. 12, 848. Sen. de Ira 1, 16 *de hoc ipso ctu,* Primi eius ictus acres sunt, sicut serpentis, venena e cubili r tium nocent; innoxii dentes sunt, cum illos frequens morsus exh Celsus 5, 27, 10 Illud ignorare non oportet, omnis serpentis ictum iuniet ieiuno magis nocere, *etc.* Immani corpore serpens Lucret. Atris ille malum virus serpentibus addit Virg. Georg. 1, 129. manoque cadit serpens Aflata veneno Lucan. 6, 491. Atte minas serpens, *vid.* ATTOLLO. Caeruleus serpens Ouid. 3, 58. Dira Idem ibid. 2, 651. Laetiferi serpentes Li 9, 384. Lubrica Lucret. 4, 58. Minax vibrante lingua 3, 658. Pigra Ouid. Amor. 2, 13, 13. Tumens Claud. Pane Imperauit, quam plurimas Venenatas serpentes viuas colligi Nep 10, 4. A serpente laesus Scribon. 170. — tutus 270. pentium, *Genit. Plur. exstat ap.* Nep. 23, 11, 5. Celsus 5, 27, 3. Vit 8, 4. Iustin. 32, 4, 6. Plin. 11, 37 *etc.* ¶ 2 Serpe *pro Pediculis,* Plin. 7, 51 Morborum vero tam infinita est multi vt Pherecydes Syrius copia serpentium ex corpore eius erumpent spirauerit. *Loquitur de Phthiriasi s. pediculari morbo, quo pertussi recydem constans Graecorum sermo est: qui cum ἕρπητα dicere et soleant pediculos, eorum imitatione* serpentes *vocauit Plinius, vid. A V. H. 4, 28. et 5, 2. Sic etiam* Apul. Florid. 2 p. 352, 4 Infandi m putredine in serpentium scabiem solutam *dicit.* ¶ 3 *asperismo* Vitruu. 9, 6.
SERPENTĪGER, ĕra, ĕrum. Adi. [ὀφιώχος] Ouid. 4, 7, 17 Sphingaque, et Harpyias serpentigerosque Gigantes. *al. et B* Serpentipedes.
SERPENTIGĔNAE. m. Plur. [ὀφιογενεῖς] *Ex serpent nati.* Ouid. Met. 7, 212 Vos serpentigenis in se fera bella dedit *De Cadmeis fratribus, e serpentis dentibus qui prognati fuerant.*
SERPENTĪNVS, a, um. Adi. Iustin. 32, 4, 6 Omne serpentin genus. *al.* Serpentium. Serpentinum oris vlcus, *ex* Celso *quod datur, videtur sumtum ex 2, 1 ad fin.* Infantes tenerosque adhuc pu serpentia (*sic* Ald. Steph. Almelou.) quae ἄφθας Graeci nominant exerceant. *Nondum ergo habet auctorem.*
SERPENTARIA, ae. f. *Herba, quae vocatur et* Viperina A de Herba cap. 5.
SERPENTĪFER, ĕra, ĕrum. Adi. Virg. in Ciri 477 Seri serpentifera. *Sic enim legendum est cum Scaligero; non vt qui* Sementifera.
SERPENTIFORMIS, e. Adi. Vulg. Interpr. Irenaei 1, 34.
SERPENTIPES, edis. *vid.* SERPENTIGER.
SERPICVLA, ae. f. *Laudatur* Propert. 4, 2, 40 Se culis medio puluere ferre rosam. *Sed leg.* Sirpiculis, *vid.* SCIRPVS.
SERPVLA, *a verbo* Serpo; Serpens *dicitur apud* Festum M falla, Serpula serpserit, serpens inrepserit.
SERPYLLVS, i. m. *vel* SERPYLLVM, i. n. [ἕρπυλλον] *He paruorum foliorum.* Plin. 20, 22 Serpyllum a serpendo putant ctum. Quod in siluestri euenit, in perris maxime. Satiuum serpit, sed ad palmi altitudinem increscit. Pinguius voluntarium, caudidioribus foliis, et ramis aduersus serpentes efficax, maxime chrin. Varro de R. R. 1, 35, 2 A Fauonio vsque ad Arctum ortum recte serpyllum e seminario transferri: quod dictum ab quod serpit. Virg. Ecl. 2, 10 Allia, serpyllumque herbas contun olentes. Olentia serpylla Idem Georg. 4, 31. *conf.* Cels. 5, Colum. 6, 4. *et* 9, 4. 11, 3, 39. Apul. de Herb. c. 10. *Quidam per i num scribi malunt, vt* Scribon. 1. 5. 165. *Etiam pro litera Graeca u libent, vid.* Cat. R. R. 37.
SERPYLLIFER, a, um. Sidon. Epist. 8, 11 *in carmine.*
SERRA, ae. f. [πρίων] *Instrumentum dentatum, quo ligna lapides secantur.* Ouid. Met. 8, 243 *de Perdice Daedali, discipulo,*

Ille etiam medio ſpinas in piſce notatas
Traxit in exemplum, ferroque incidit acuto
Perpetuos dentes, et ſerrae reperit vſum.

f. Aenig. 160
Dentibus innumeris ſum toto corpore plena,
Frondicomam fobolem morſu depaſcor acuto,
Mando tamen fruſta, quia reſpuo praemia dentis.

el. 5, 6 Vno ictu arborem praecidi: ſi minus ſerra deſecari.
rt. Epigr. 14, 143 Et pingues tunicas ferra ſecare poteſt. Co-
ne de Arborib. c. 9 Vitem ſerra praecidito, et plagam lacuato.
le recidito. *conf.* Vitruu. 2, 5. Veget. de Re milit. 3, 19. La-
nt 4, 11. ¶ 2 *A ſimilitudine pluribus rebus hoc nomen*
bulum eſt. A figura aciei *militaris genus* Serra *eſt. De hac* Ve-
319 Item ſerra dicitur, quae ab ſtrenuis directa ante frontem op-
nit hoſtibus, vt turbata acies reparetur. *Non ſatis intellexiſſe*
r *uletur* Feſtus, *quo auctore* Serra praeliari dicitur, cum aſſidue
edur, receditur que, neque vllo conſiſtitur tempore. Cato de
M it. Siue forte opus ſit cuneo, aut globo, aut forcipe, aut tur-
ns aut ferra, vti adoriare. *Quin* Cuneus, globus, forceps, turris,
ra *vniuerſa a figura dicuntur.* ¶ 3 Varr. de R. R. 3,
De Pauone libere licet dicas, quia diſceſſit Fircellius, qui ſecus
diceres de iis, gentilitatis cauſa fortaſſe an tecum duceret ſer-
Quidam explicant de Serra militari, Feſti *ſenſu accepta*, cum
acceditur ad hoſtem et receditur. *Turnebus* 8, 7 *exiſtimat*,
rem dicere, Fircellium Pauonem propter nomen commune et gentili-
tem quae ei cum Pauonibus intercedebat, ſi quis de eis ſecus loqueretur,
pem et odioſum putaturum fuiſſe, neque libentius hominem eum audi-
turum quam ſtridentem et obſtrepentem ſerram, cuius argutia auribus mo-
Haec ille: qui nempe legat, fortaſſe ante eum ſerram duceret.
libris optimis reſtitutum cum ſit, fortaſſe an tecum duceret ſer-
ibil videtur melius, quam intelligere ſimpliciter altercaretur, *con-*
cui non ſubit imago fabrorum duorum ſerram vicibus ad ſe tra-
et repellentium? qua imagine vſus etiam eſt ad illam naturae pu-
eraclitticam (ἐναντιοτροπὴν) *declarandam Hippocrates de Diaeta.*
Probat hanc interpretationem etiam Gronou. Obſſ. 4, 5 p. 74 *et*
inde alium locum Varronis *apud* Non. 1, 95 Aes detraudaſſe co-
coponam (*pro* bonam) luto obleuiſſe, cum portitore ſerram
e. duxiſſe, pro eo quod eſt in libris tum portitores erram duxe.
rram ducere cum alio *in priore loco Varronis retinendum vide-*
e opus eſſe, vt cum Scaligero in ſertam *mutetur, h. e. funem ſ.*
Nam illam funis ſignificationem non ſatis probatam eſſe, patet,
e his, quae in SERTVM n. 2 *diſputauimus. Addimus locum* Ter-
Coron. 2 *extr. et* 3 *pr.* Nam ſi ideo dicetur Coronari licere,
on prohibeat ſcriptura, aeque retorquebitur, ideo coronari non
quia ſcriptura non inbeat —— Sed quod non prohibetur
ermiſſum eſt! Immo prohibetur, quod non vltro eſt permiſ-
Et quam diu per hanc lineam ſerram reciprocabimus? *Imago*
uma argumenti ancipitis et ἀντιστρέφοντος, *quod quisque ad ſe tra-*
¶ 4 Serra, *Genus piſcis marini, apud* Plin. 32, 11.
Tribulae ruſticae genus eſt Serra. Vulg. Eſa. 28, 27 Non enim in
riturabitur git. Hieron. *ad h. l.* Cum metendi tempus ad-
, Gith et cuminum, quae infirmiora ſunt ſemina, non rotis
rum teruntur, quae in ſerrarum ſimilitudinem ferreae circum-
et trahuntur ſuper demeſſas ſegetes, ſed virga excutiuntur et
, quae vulgo flagella dicuntur. ¶ 6 Serra, *Tibe-*
uii cognomen. Seruius *in illud* Aen. 8, 63 Ego ſum pleno, quem
e cernis Stringentem ripas, et pinguia culta ſecantem,
ibris, caelo gratiſſimus amnis. Stringentem, *inquit* Radentem,
uentem. Nam hoc eſt Tiberini fluminis proprium, adeo vt ab
Rumon dictus ſit, quaſi ripas ruminans et exedens: in ſacris
Serra dicebatur: vnde ait nunc, Et pinguia culta ſecantem: in
etiam vrbis parte *Terentum* dicitur, eo quod ripas terat. *Ha-*
Seruius.
ERVLA, ae. f. Dimin. [πρίων Onomaſt.] Columel. de
6 Et ſi fieri poteſt, iuxta aliquem nodum ſerrula defecato. Cic.
uent. 180 c. 64 Quidam ex amicis Safliae recordatus eſt, ſe nuper
tione quadam vidiſſe in rebus minutis aduncam ex omni parte
m, et tortuoſam vaenire ſerrulam, qua illud potuiſſe ita circum-
ar videretur. Id ſerrula praecidendum eſt Celſ. 7, 33. Ser-
ae nanubriatae minores maioresque Pallad. 1, 43. ¶ 2
bra, quae alias Melilotos, *v. v.*
ERO, āre. [πρίω, πρίζω Gloſſ. Lat. Gr.] *Serra ſecare.* Materia
pa dedolantur atque ſerrantur Veget. de Re mil. 2, 25.
ERRANS, antis. Habens roſtra ſerrantia Vulg. Ieſ. 41, 15. *i. ſerrata.*
ERĀTVS, a, um. [πριονωτὸς] *Ad modum ſerrae factus.* Plin.
entium tria genera, Serrati, aut continui, aut exerti. Ser-
i eſtimatim coëuntes, ne contrario occurſu atterantur, vt ſerpen-
us piſcibus, canibus. Continui, vt homini, equo. Exerti, apro,
p otamo, elephanti. Serratum ferramentum Celſ. 8, 3.
rro vexare Morſu Petron. c. 136. Serrato ambitu folia Plin.
Tacit. de Morib. German. 5, 7 Pecuniam probant vete-
t diu notam, ſerratos bigatoſque. *Qui eſſent* Serrati, *multum*
ſpectum eſt. Maior pars eo inclinat, vt fuerint numi, quorum mar-
es nciſi eſſent lacunis quibusdam, vnde ſerrae formam acciperent. Eas
rro ſiones factas eſſe ad fraudem detegendam, ſi qua fubaerati es-
Veniebat in mentem, an ſertati *ſint potius dicendi, ab impreſſa fi-*
ra certi f. coronae, quod genus in Auguſti praeſertim numis frequens
ta eadem plane ratione dicti fuerint vt bigati. Eſt locus Taciti
Serram *impreſſam nemo, credo, vidit. Serratura marginis mu-*
ndus. Viderint, qui poſſunt.
SERRATIM. Adu. Folia ſerratim ſciſſa Apul. de Herb. c. 2.
rginis ſerrae figuram habeant. Vitruu. 6, 11 Serratim conſtrui.
SERATVRA, ae. f. *Actus ſerrandi* Pallad. 3, 17.
SERABĬLIS, e. Adi. *Quod ſerra facile ſecari poteſt.* Plin.
43 ſerrabilia ac ſectilia, quae modice humida. *Sic Harduinus.* Gr.
πρὸς καὶ ἔνυγρα.
SERACVM, i. n. Quod ſerrae inſtar radit Sidon. Epiſt. 18, 4
ulla ſerraca, nulla eſſeda ſubuehendis oneribus. *Sic Sauaro et*
Sed ſunt certe ea, quae Sarraca *vel* Sorraca *alias vocantur:*
a nimirum ſ. currus.
SERACVLVM, i. n. [Gloſſ. Vet. πηδάλιον, gubernaculum, cla-
us. *Hanc vocem reponunt Viri docti* Vlpiano l. 25 §. 2 D. ad L. Aquil.
uce uiscio V. L. 9, 10. *et* 14, 13. *Adde Labbei Obſſ. ad Synopſin*
aſil p. 164. *Duker. de Latinit. ICtorum* p. 394. *Eynkers-*
oeck obſeruatt. 4, 16.

SERRĀGO, inis. f. *Ramenta, quae decidunt, cum quid ferra ſcin-*
ditur. Plin. 37, 2 Inſeſtantur pluribus vitiis, ſcabro, ferragine. *al.* ferrugine. Cael. Aurel. Acut. 1, 14 Cornu caprinum nigrum, ſed ferrago eius alba. Cum ceruini cornu ferragine adſperſa Id. Tard. 4, 8.
SERRARIVS, i. m. λιθοτρίτης Gloſſ. Cyrilli
SERRATORIVS, a, um. Ammian. 23, 4 Serratoria machina.
SERRATRINA, ae. f. Non. 1, 320. *videtur reddendi vox pro* ferratrina *vel* feratrina: *et ſignificare locum, vbi* ferra ſecantur arbores.
SERRĀNVS. *Attiuorum cognomen. Vel a* Serendo *dictum.* Virg. Aen. 6, 844 Paruoque potentem Fabricium, vel te ſulco Serrane ſerentem? *vid.* SERANVS, *ſuo loco.* SERRAN. *eſt in numo.*
SERRATA, ae. f. [χαμαίδρυς] *Herba a ſerrata foliorum tex-*
tura ſic dicta. Plin. 24, 15 Chamaedrys herba eſt, quae Latine triſ-
fago dicitur. Aliqui eam Chamaerepem, alii ſerratam, *etc. appellauere.*
SERRATVLA, ae. f. [κίσιον] *Herba.* Plin. 25, 8 ſ. 46 Vet-
tones in Hiſpania eam, quae Vettonica dicitur in Gallia, in Italia au-
tem ſerratula, a Graecis ceſtron, aut pſychotrophon, ante cunctas
laudatiſſima.
SERTOR, ōris. m. *Praenomen* Aequicolarum, *eoque appellatus* eſt
Sertor Reſius, qui primus ius fetiale inſtituit. Fuit vero ita vocatus,
qui per ſationem natus eſt. *Verumque dicit* A. Epitomes de Nom. rat.
ſub Val. Max. p. 876 *et* 880 *Torren.* Feſtus: Sertorem quidam pu-
tant dictum a prendendo, quia cum cuiquam adferat manum, edu-
cendi eius gratia ex ſeruitute in libertatem, vocetur adſertor; cum
veriſimilius ſit dictum, quod ſereret aliquid, ac potius adſertorem a
ferendo accepiſſe nomen, cum aliquem ferat, petendo in libertatem
eandem, qua ipſe ſit, id eſt iungat, quia fruges cum feruntur terrae iun-
git. Quod totum Verrius ἀπαθῶς introducit. *Haec ſic apud Feſtum. Verum*
hoc eſt, in hoc verbo ſationis et coniunctionis notionem fere conuenire
SERTORIVS, i. m. *Nomen Romanum a* Sertore *ductum. Hu-*
ius nominis celeberrimus fuit C. Sertorius, *partium Marianarum una cum*
Cinna, qui Sulla redeunte e bello Mithridatico, vrbeque potito, in Hiſpa-
niam aufugit, et longo bello cum ſuperari non poſſet, per proditionem perijt.
Veram eius habemus a Plutarcho ſcriptam. Lucan. 2, 549 Quique
feros mouit Sertorius exul Iberos.
SERTVLA Campana. [μελίλωτον] *Herba, quae* Meliloton *alias*
dicitur. Meliloti, quod a nobis ſertula campana dicitur Scribon. 258.
Plin. 21, 9 Celſ. 5, 11.
SERTVM, *vid.* SERO, ſerui.
SERVIA, ae. f. [σίφανος] *Sertum floribus.* Plin. 21, 2 Te-
nuioribus vtebantur antiqui ſtrophia appellantes, vnde nata ſtrophiola.
Quin et vocabulum ipſum tarde communicatum eſt, inter ſacra tan-
tum et bellicos honores coronis ſuum nomen vindicantibus Quum
vero e floribus fierent ferta, a ſerendo ſeruiae appellabantur: quod
apud Graecos quoque non adeo antiquitus placuit. *Harduin. leg.* ſe-
rieue: *Quid ſi?* ferta ſertaeue.
SERVILIA, *Gens Romae, e qua v. g. M. Bruti mater, cuius me-*
minit Sueton. Caeſ. c. 50. Lex Seruilia, *Agraria, quae lata eſt a*
Seruilio Rullo, *quam* Cicero *tribus orationibus oppugnauit, vid.* Ta-
cit. Ann. 12, 60. Seruilius, Lacus appellabatur ab eo, qui eum
faciendum curauerat in principio vici Iugari continens Baſilicae Iu-
liae, in quo loco fuit effigies Hydrae poſita a M. Agrippa. *Haec* Feſtus.
SERVILIANVS, a, um. Adi. Tacit Ann. 15, 53 Horti Seruiliani.
SERVILIS, SERVILITER, SERVIO, SERVITIVM, SER-
VITVDO, SERVITVS, *vid.* SERVVS, in SERVO, āre.
SERVIVS, [Σέρβιος] *Praenomen, cuius qui mortua matre in vte-*
ro ſeruatus eſt A. Epitom. de Nominibus *ſub* Val. Max. Rex Rom. Ser-
vius Tullius praecipuus ſanctor legum fuit Tacit. Ann. 3, 26.
SERVIANVS, a, um. Adi. *A nomine* Seruius. *v. g.* Seruiana Actio
§. item Seruiana. De Actionib. lib. 4. Inſtitutt. ciuilium l. vlt.
SERVM, i. *vid.* SERVS, Adi.
SERVO, āre. [σώζω, τηρέω, φυλάττω, περιχείω] *Retinere et tueri,*
atque adeo a malis vel praeſentibus vel imminentibus liberare. Sed multo
latius patet, vt ſeruare *dicamus de omni aduerſione animi et attentione,*
ſiue illa effectum ſuum habeat, ſiue minus. Plaut. Epid. 3, 2, 23 Me
quidem certo ſeruauit conſiliis ſuis. Cic. Att. 1, 12 Clodium Ap-
pii filium credo te audiſſe cum veſte muliebri deprehenſum domi C.
Caeſaris, quum pro populo fieret, eumque per manus ſeruulae ſer-
vatum et eductum. Ope noſtra ſeruare aliquem Ouid. Met. 7, 39.
Inuitum qui ſeruat, idem facit occidenti Hor. in Arte Poët. 467.
Haedos paſcentes ſeruare Virg. Eclog. 3, 12. Ter. Heaut. 4, 4, 12
Dic me hic oppido eſſe inuitam, atque ſeruari, *i. cuſtodiri, ne aufugere*
poſſim. Virg. Georg. 1, 335 Hoc metuens, caeli menſes et ſidera
ſerua, *i. obſerua.* Idem Aen. 6, 338 Qui Lybico nuper curſu dum
ſidera ſeruat Exciderat puppi. *conf.* Cic. in Vat. c. 6 *et* 7. Plaut.
Amph. 1, 1, 157 Quid, ſi ego illum tractim tangam, vt dormiat? s. ſer-
vaueris: Nam continuas has tris noctes peruigilani: *i. beneris,*
magno beneficio me afficeris. Virg. Georg. 4, 383 Centum quae
ſiluas, centum quae flumina ſeruant, *tanquam domicilium ſuum et ha-*
bitationem videlicet. Sic fere Nemo natus in aedibus ſeruat Plaut. Moſt.
2, 2, 21 Solus Sannio ſeruat domi Ter. Eun. 4, 7, 1. Virg.
Aen. 7, 179 Curuam ſeruans ſub imagine falcem: Sub imagine *hac re-*
praeſentatus Sabinus falcem ſeruat. *i. tenet. Pro obſeruare, cuſtodire*
ne peccetur ponunt Poetae. V. g. Cura ſeruandi dominam penes
Bagoum Ouid. Amor. 2, 2, 1. Dare ſeruandam aliquam alicui
Idem Met. 1, 624. Hei mihi, quod dominam, nec vir, nec fe-
mina ſeruas Idem Amor. 2, 3, 1. Vxor ſceleſta me omnibus ſer-
vat modis Plaut. Rud. 4, 1, 4. Ter. Eun. 5, 8, 19 O Iupiter,
Serua obſecro haec nobis bona. Plaut. Rud. 2, 3, 52 Etiam qui
it lauatum in balineas, ibi quum ſedulo ſua veſtimenta ſeruat, tamen
ſurripiuntur. Cic. Fam. 14, 2 Te nunc mea Terentia ſic vexari,
ſic iacere in lacrimis et fordibus: idque fieri mea culpa, qui caeteros
ſeruaui, vt nos periremus! Idem Att. 8, 2 Non expulſi, ſed euo-
cati e patria, quam non ſeruandam ad reditum noſtrum, ſed diripien-
dam et inflammandam reliquimus. Idem Offic. 2, 75 Vtinam, in-
quit, C. Pontius Samnis, ad illa tempora fortuna me ſeruaſſet. ¶ 2
Seruare de caelo *augurum eſt, vel magiſtratuum, qui vtuntur auguribus,*
ſi ipſi non ſint, cum obſeruant, ecquod ſignum auſpicium ue ſe oblatum
ſit. Cic. de Div. 2 c. 35 Iam de caelo ſeruare non ipſos cenſes ſoli-
tos, qui auſpicabantur? nunc imperant pullario, ille renuntiat. Id.
pro Domo 40 c. 15 Te interrogante augures reſponderunt, cum de
caelo ſeruatum ſit, cum populo agi non poſſe, Tibi M. Bibulus quae-
renti, ſe de caelo ſeruaſſe, reſpondit Id. Phil. 2, 81 c. 32 Quis-
quam ne diuinare poteſt, quid vitii in auſpiciis futurum ſit, niſi qui
de caelo ſeruare conſtituit? quod neque licet comitiis per leges, et ſi

quis seruauit, non habitis comitiis, sed prius quam habeantur, debet nuntiare. Cic. in Vatin. 16 c. 7 Tribunus pl. fuisti — collegas habuisti viros fortes nouem. Ex his tres erant, quas tu quotidie sciebas seruare de caelo, quos irridebas, quos priuatos esse dicebas. *Sermo hic etiam est de lege ferenda comitiis, quae impediunt collegae de caelo seruantes. Etiam* de Prou. Consul. 47 c. 19 Si illud iure rogatum dicere ausi sunt, quod nullo exemplo fieri potuit, nulla lege licuit, *(hac sola ratione)* quia nemo de caelo seruarat: oblitine erant, tum, cum ille, qui id egerat *(Clodius)* plebeius est lege curiata factus, dici de caelo esse seruatum? *(vt modo vidimus ex* pro Domo 40) — Quare aut vobis statuendum est, legem Aeliam manere, legem Fusiam non esse abrogatam, non omnibus fastis legem ferri licere: cum lex seratur, de caelo seruari, obnuntiari, intercedi licere: — aut mihi concedant homines oportet *etc. Sic etiam* pro P. Sextio 129 c. 61 Est decretum in curia populi ipsius Romani — admonitu, ne quis de caelo seruaret, ne quis moram vllam afferret. *Add.* In Vatin. c. 6 *et* 7. *Ad* Att. 4, 3 Proscripsit *(Sestius, non Marcellinus)* se per omnes dies comitiales de caelo seruaturum. Gell. 13, 15 In edicto Consulum, quo edicunt, qui dies comitiis centuriatis futurus sit, scribitur ex vetere forma perpetua, ne quis magistratus minor de caelo seruasse velit. Arnob. adu. Gentes 2 p. 91 Seruatis de caelo, aut otiosas facitis obnuntiationibus actiones? *His omnibus in locis adiuncta est nota illa impediendi comitia. Cum vero, vt est apud* Cic. Diuin. 1, 43 c. 18 Ioue tonante fulgurante comitia populi habere nefas *fuerit: et,* Comitiorum solum vitium sit fulmen, quod idem omnibus rebus optimum auspicium *habent*, si siniſtrum *esset: facile persuadeor, ad fulmina et tonitrua vel obseruanda vel ementienda in primis intentos fuisse, qui de caelo seruarent. Totum autem eo comparatum erat, vt actiones magistratuum impedirentur, et quasi sufflaminarentur, dum metuendum esset, ne vetarent DI secundum illud vulgare, Conscientia dubia nihil esse agendum etc. Caeterum Poetae* caelum seruare *paullo laxius posuere, vt totam paene auspicandi rationem videantur complexi. Sic* Lucan. 1, 601 *Et* doctus volucres augur seruare siniſtras, *quae simpliciter auguris descriptio est. Sed de proprio Comitiorum negotio* 5, 395 Nec caelum seruasse licet, tonat augure surdo *(h. e. dissimulante se audire)* Et laetae iurantur aues bubone siniſtro. *Rursus generale est illud* 6, 429 Quis prodat aues, quis fulgura caeli seruet, et Assyria scrutetur sidera cura. Ouid. Tr. 1, 9, 50 Haec mihi non ouium fibrae, tonitrusue siniſtri, Linguaue seruatae pennaue dixit auis: Augurium ratio est *etc.* Inseruare *hoc sensu dixit Statius, vbi vid. Add. mox* SERVATOR n. 2. ¶ 3 *Substantiua nomina reliqua ordine elementorum dispositа:* Amicitiam seruare Cic. de Amicit. 25 c. 7 *extr.* Amicos seruare et retinere Hor. Serm. 1, 1, 89. Amorem nati seruare Virg. Aen. 2, 789. Animi rectum seruare Hor. Serm. 2, 3, 201. Caelum seruare, *vid.* n. 2. Cic. de Fin. 4, 75 Vt, inquit, in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta numeris sit, vt Concentum seruare possit, omnes aeque incontentae sint. Virg. Aen. 3, 319 Hectoris Andromache Pyrrhin' Connubia seruas? *an adhuc Pyrrhi coniux es?* Columel. 11, 3 Seruantque adhuc antiquorum Consuetudinem religiosiores agricolae. Vatinius ad Cic. Fam. 5, 9 Si tuam Consuetudinem in patrociniis tuendis seruas, P. Vatinius cliens adueniet. Qui Consulta patrum, qui leges, iuraque seruat Hor. Epist. 1, 16, 41. Cic. Tusc. 1, 72 c. 28 Tum in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque ferri stellas, eosdem Cursus constantissime seruantes disparibus inter se motibus. Idem Att. 5, 17 Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas: itaque eo me seruaui *i. scribere distuli.* Fidem seruare, *Praestare promissum* Plaut. Mostel. 4, 3, 29. Ter. Andr. 1, 5, 45 Neque amor, neque pudor commoueat, neque commoneat, vt seruem Fidem? Fidem seruare, et manere promissis Virg. Aen. 2, 161. Fidem seruare in eo, quod dixeris Ter. Hec. 3, 3, 42. Cic. in Vatin. 15 Secundum ea, quaero seruarisne in eo fidem. Fidem seruare de re aliqua Caes. Bell. Gall. 6, 35. Fidem veritatis seruare Quinctil. 3, 8. Foedera seruare Ouid. Fast. 2, 159. Fructus seruandi Gratia hortis custodem imponere Nep. 5, 4, 1. Plaut. Rud. 2, 6, 40 Qui semper seruas Gloriam aritudinis. Institutum seruare Caes. Bell. Ciuil. 3, 75. Cic. Acad. 4, 123 In eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque ciuitatibus, tanta aequitas, vt hodie stet Asia Luculli Institutis seruandis, et quasi vestigiis persequendis. Integra omnia bonitati tuae DI seruarunt Plin. Epist. 10, 2. Intus serua, *vid.* INTVS. Iura induciarum seruare Caes. Bell. Ciuil. 1, 85. Iusiurandum seruare Nepos, 17, 2, 5. Linen seruare Virg. Aen. 6, 402. Modum, *h. e. Mensuram tenere et obseruare* Columel. 8, 5. Morem ab antiquis traditum seruare Hor. Serm. 1, 4, 117. Muros tuto aggere seruare Virg. Aen. 9, 43. Hor. Epist. 1, 2, 69 Quo semel est imbuta recens seruabit Odorem Testa diu. Cic. Off. 1, 34 Sunt autem quaedam Officia etiam aduersus eos seruanda, a quibus iniuriam acceperis. Ordinem Liu. 26, 51. Ossa fracta seruare Scribon. 209. Otia intrepido vultu seruare Sil. 11, 230. *de Decio, qui quum Annibalem sibi offensum intra moenia suscipi audiret, non solum non fugiebat, sed otiose in foro ambulabat.* Pecudes seruare vallibus Ouid. de Arte Am. 1, 28. Promissum Plaut. Amph. 5, 3, 1. Cic. Off. 1, 51 Nec Promissa igitur seruanda sunt ea, quae sint iis, quibus promiseris, inutilia. Pudicitiam Virg. Georg. 2, 524. Retia seruo dum tu sectaris apros Virg. Ecl. 3, 75. Religionem seruare Nepos 13, 2, 5. Plin. 15, 3 Qui medium Temperamentum in hoc seruant, perticis decutiunt. Vices descriptas seruare, et operum labores Hor. in Arte Poët. 86. Vinum seruare in vetustatem Cato 114. Columel. 12, 28. Vulnera sine tumore emplastrum seruat Scribon. 212. Vulnus aeternum seruare sub pectore Virg. Aen. 1, 40. ¶ 4 Seruare suum, *pro Recuperare dictum volunt. Sed si rem bene consideres, quae loca laudantur, in iis de his agitur, quae nondum plane nostra esse desierunt. Nempe citatur* Vlpianus D. de fideiuss. et mandat. in l. si mandatu meo, x. Titio credideris: et cum Titio egeris, ego non liberabor. Sed in id duntaxat tibi obligatus ero, quod a Titio seruare non potueris. Modest. 95 in l. si fideiussores D. eod. tit. Si fideiussores in id accepti sunt, quod a curatore seruari non possit, et post impletam legitimam aetatem tam ab ipso, quam ab haeredibus eius Solidum seruari potuerit. Cic. Fam. 5, 20 Sed ego putaui, esse viri boni, quum populus Suum seruaret, consulere fortunis tot vel amicorum vel ciuium. Idem Q. Frat. 3, 1 Calvus aiebat aqua demta, et eius aquae iure constituto, et seruitute illi fundo impoſita, tamen nos pretium seruare posse, si vendere vellemus.

SERVANS, antis. Partic. [τηρῶν] Lumina seruantia Ouid. Met. 1, 684. Curuam seruans falcem Virg. Aen. 7, 179. Solis occasum seruans Virg. Georg. 1, 402. Aequi seruantissimus Idem Aen. 2, 427. *i. Obseruantissimus.*

SERVĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. [σεσωσμένος] *vt,* Centum seruata vina Hor. Carm. 2, 14, 25. Seruatos ciues indica ope Ouid. Trist. 3, 1, 48. *Sic numi Augusti habent coronam q ciuicam, cui inscriptum,* OB CIVIS SERVATOS. Seruatusque venis, seruauerat annos Ouid. Met. 8, 459. *de ramo, qui quama turus erat, tamdiu etiam victurus Meleager.* Amores ad finem Ouid. Met. 11, 750. Odium seruatum perenni studio S Vitam seruatam dote aliqua rependere Ouid. Met. 5, 15.

SERVATIO, onis. f. *Obseruantia, consuetudo.* Quam pe seruationem meam quaedam necessitas rupit Plin. Epist. 10, 121,

SERVĀTOR, ōris. m. [σωτήρ] *Qui seruat et liberat.* He Seruator Plaut. Pseud. 3, 2, 84. Liu. 34, 50. Quorum agmen tor secutus, perfequentibus cunctis, seruatorem liberatoremqu mantibus, salutatis dimissisque eis, eadem qua venerat via, rediit. Sen. Conf. ad Marc. 17 Et si fortasse tibi multi nascen esse ex illis aliquis tam seruator patriae, quam proditor poteri de Benef. 2, 18 Si seruasti me (inuitum) non ideo seruator nec. . . . Nec seruatoris illum loco numerabo, sed foeneratc sciam reddendum quod accepi. Salutis alicuius seruator Pont. 4, 15, 41. Ioui seruatori Inscr. Grut. p. 18 n. 6. *Medic folet: vid. Barth. ad* Stat. Theb. 5 p. 19. ¶ 2 *Pro obseruatore* D haec fatur taciti seruator Olympi Lucan. 8, 171. *Vid.* SERVARE

SERVĀTRIX, īcis. f. [σώτειρα] Ter. Hec. 5, 4, 15 O Ba mea Bacchis, seruatrix mea. Cic. de Fin. 5, 29 Non dubitemqu omnem naturam esse seruatricem sui, idque habere propositu finem et extremum, se vt custodiat quam in optimo sui gener Inscript. Gruteri p. 97 n. 7 PROSERPINAE SERVATRICI. seruatrix Prosp. Aquit. de Prouid. v. 557. *i. Baptismus. Conf.* de Resurr. c. 12 Apul. de Philosophia p. 69.

SERVABĪLIS, e. Adi. [σώσιμος] *Res, quae potest seruar* Trist. 4, 5, 21. Et tutare caput nulli seruabile Plin. 14, 3 E sine vllis vasis in vite seruabilis. Seruabilia Aurel. Acut. 1, 17 *vando cognita.*

SERVACVLVM, i. n. *pro Ancora vel pro scapha dici volu* σωτήριον. Vlpianus l. 29 §. 1 D. ad leg. Aquil. Parui refert nau mittendo, aut seruaculum ad nauem ducendo, an tua manu dederis. *Vid. Turneb. Adu.* 27, 31. *Sed adde, quae diximus in* CVLVM *sub* SERRA.

SERVATŌRIVM, i. n. [φυλακτήριον Gloss. Gr. Lat.] *Intell. mentum, quod vim seruandi, et muniendi contra morbos habet.*

SERVVS, i. m. [δοῦλος, θεράπων, λάτρης, οἰκέτης] *Homo non libe iuris, sed qui est in potestate et dominio peculioue alterius. Putant ab eo quod* seruati *in bello hostes, cum occidi possent, in dominium victori rent. Vid.* Donat. *ad* Terent. Adel. 2, 1, 28. Quinctil. 5, 10, seruus, quem tibi vindicas, aut verna tuus est, aut emtus, au tus, aut testamento relictus, aut ex hoste captus, aut alienus. 26 Quaeretur, An addictus, quem lex seruire donec soluerit, iub vus sit? Altera pars finit ita, Seruus est, qui est iure in se Altera, qui in seruitute est eo iure, quo seruus, aut, vt antiqui di qui seruitutem seruit. ——— Seruus cum manu mittitur fit nus; addictus recepta libertate est ingenuus: seruus inuito d libertatem non consequetur; addictus soluendo citra voluntate mini consequetur: ad seruum nulla lex pertinet *(quae ius restringat, quo minus illo abuti possit suo arbitrio)* addictus habet, *etc. Conf.* 5, 10, 60. Homini seruo suos domitos re oportet oculos et manus orationemque Plaut. Mil. 2, 6 Vt serui suum volunt herum esse, ita est: Bonus cum probis est Most. 4, 1, 16. Crede mihi, plures dominos serui comedere, qu nes Varro *ap.* Non. 4, 328. Quot serui, tot hostes *prouerb. ap* Nec bellua terrior vlla est, quam serui Rabies in libera colla f Claud. in Eutrop. 1, 183. Multorum dominus, plurium seruus Sen Libertorum libertus, seruorumque seruus Vell. 2, 73, 1. Cic. Ve Quum vero hoc nemini persuadere possis, te tam amentem fuisse, vt nium et Turpionem seruos homines, tuo, liberorumque tuorum p diuites fieri velles. Ad limina seruus, *vid.* LIMEN. Non ber mihi, seruo seruitur Amico Martial. 2, 31. Comicus seruu Comicus testis in TESTIS. Fallax seruus Ouid. Amor. 1, Infidus seruus, Lautiores serui, *vid. hh. vv.* Mali serui pars pessima Iuuen. Sat. 9, 120. Mediastinus seruus, *vid. h.* dinarius seruus, *Qui praeest aliis.* Iustinian. l. 2 C. de legatis. §. ancillas. Peculiaris, Peculiosus seruus, *vid. in* PECVLIVM. serui Hor. Epod. 9, 10. Manumittere seruum, *vid. MA* MITTO *in* MANVS. Mercari seruum Hor. Epist. 50. Libidinum seruus Plin. Epist. 8, 22 *pr.* Cic. 4 c. 50 *extr.* Neque tam serui illi dominorum, quam tu libid *Ita disputabant Stoici,* Omnes stultos. *i. omnes non Sapientes* esse *Vid.* Cic. Parad. 6 *vbi v. g. ita* c. 1 Serui igitur omnes improl Non ita dicunt eos esse seruos vt mancipia, quae sunt dominor acta nexu, aut aliquo iure ciuili: sed si Seruitus sit, sicut est, ob tia fracti animi et abiecti, et arbitrio carentis suo, quis neget leues, omnes cupidos, omnes denique improbos esse seruos, *etc. totum illud Paradoxon huc pertinet. Vid.* SERVIO n. 2. *Metaph.* Vi *Qui seruiebat seruo ordinario, ciusque vices gerebat. Huc respicit* tial. 2, 18, 7 Esse fat est seruum iam nolo vicarius esse. Sen *genera omnia persequi longum est, et alterius instituti, quod diligen sequutus est Laur. Pignorius de Seruis commentario: vbi de (Quam proprie Seruorum dici suo loco ostendimus)* vrbana *et* rustica *finitis illorum ministeriis et artibus, de vernis, fugitiuis, etc. ex om nere monumentorum disputatur, quae augere ex tot monumentis po lucem prodita non difficile fuerit. Quantum enim vel solum Cato um illud Liuiae a Gorio publicatum suppeditat? Specimen etiam potest, ex nostris collectaneis ad Praepositionem* A *vel* AB n. 35. *nobiliores* Medici, Chirurgi, Ocularii, Aliptae s. Iatraliptae, Vnc *etc.* Anagnostae, Comoedi, Symphoniaci; *tum* Coquorum *omne* Opsonatores, Structores, Carptores, *etc. Porro* Paedagogi, Gram ci, Capsarii, Scribae, Librarii, Notarii, Glutinatores. *Item* Nc clatores, Actores, Arcarii, Procuratores, Rationales, Atrienses, rii: *Genus omne opificum, etc. Neque enim hoc agimus Sic* Seru *dam sunt* publici, *quorum mentio v. g.* Cic. Phil. 13, 26 c. 12. Non aliter. De adoption. in Pandectis, et aliis multis in iure locis. *De* Priuatis: *vid. Lipsi. Elect.* 1, 12 *et ad* Taciti Annal. 2 Burm. *ad* Petron. c. 97 p. 462 *seq.* Serui poenae *sunt, ad operas ser vt metalla, damnati, de quibus, vid. ICti, v. g.* Paullus Sentent. 4, Vlp. l. 1 D. de Sententiam passis, *etc.* Seruorum feriae, Idibus fi, Romae celebrabantur, quia eo die Rex Tullius filius ancillae a

...na dedicauerit in Auentino, cuius tutelae sint cerui, a quorum ce-
...ita fugitiuos vocent seruos. Festus.

SERVVS, a, um. Adi. [δηλεύων] *vt*, Cic. de Lege Agrar. 3, 9 c. 2 ...rtio enim iure ea sunt profecto praedia, quae optima conditione ...ibera meliore iure sunt quam serua. Serua, *in quae etiam alii ...iete dominum, aliquid iuris est, vid.* SERVITVS n. 2. Lucan. 6, 162 ...quir. rer. domin. Aedes seruae Martianus in l. si bi- ...aculi turpes, seruum pecus. Aedes seruae Martianus in l. si bi- ...pist. ...ncur D. de seruit. vrb. praed Ouid. Amor. 1, 6, 26 Nec tibi perpetuo ...liberat ...ua ibatur aqua: *optat ianitori seruo libertatem.* Area serua Iulian. in l. ...rma aeq...quas D. de seruit. vrb. praed. Fundus seruus Vlp. in l. traditio §. 1 ...de ...equir. rer. domin. Manus serua Ouid. Fast. 6, 558. Pectus ...ui vitiis Ouid. Rem. Amor. 54. Hor. Epist. 1, 19, 19 O imitato- ...ll. ...ll. Idem Fin. 4, . . . At quid inter parentem et seruulum inter- ...ntelligi et potest et debet. Infelix seruulus Iuuen. Sat. 3, 253. ...Seruuli tui fumus *vox venustae humanitatis, qua vtitur tenu- ...aticus, sed liber tamen, ad diuitem apud* Quinctil. Decl. 301 *Burm.*

SERVVLA, ae. f. Dimin. [θεραπνίδιον] Cic. Att. 1, 12 Eum- ...manus seruulae seruatum et eductum. *Sic Victor. al.* Seprullae.

SERVICVLVS, i. m. Tertull. de Idolol. c. 10.

SERVILIS, e. Adi. [δηλιος, δηλικός, ἀνδραποδώδης] *Quod ad seruum perti- ...*Cic. de Legib. 2, 60 Quae seruilis vnctura tollitur, omnisque ...u potatio. *de sepultura.* Hor. Serm. 2, 7, 111 Qui praedia vendit, Nil ...gulae parens habet? Animi seruiles alte tumescunt Claud. in ... 1, 177. Cic. pro Lege Manil. 28 Seruile nauale bellum, va- ...diuersa genera et bellorum et hostium. Capita seruilia Liu. ... Cic. in Pison. 1 Non enim nos color iste seruilis, non pilosae ...a non dentes putridi deceperunt. Horror seruilis praecordia con- ...t Claud. de Bell. Get. 372. Indoles minime seruilis Liu. 1, 5. ...u seruile Cic. Philip. 1 c. 2. Manus seruilis Hor. Epod. 4, 19. ...d seruiles Idem Serm. 1, 8, 32. Officia seruilia facere Propert. ...10 47. Supplicio seruili animaduertere Liu. 24, 14. Ver- ...it seruilis Quinctil. 1, 11.

SERVILE. Adu. Fractos inglorius armos Suppositi, seruile ge- ...em Claud. de B. Gild. v. 364.

SERVILITER. Adu. [δηλικῶς] *Seruorum more.* Cic. Tusc. 2, 55 ...23 ed hoc quidem in dolore maxime est prouidendum, ne quid ab- ...ecte e quid timide, ne quid ignaue, ne quid seruiliter muliebriterue ...acia us. *Conf.* Petron. c. 117. Tac. Hist. 1, 36, 4. Sidon. Epist. 2, 1.

SERVILICOLA, ae. c. Miserae, coeno delibutae, seruilicolae Plaut Poen. 1, 2, 53 *de scortis.*

SERVITITIVS, a, um. Stabulum Plaut. Perf. 3, 3, 13. *Sed ...vari lectio. Conuicium in lenonem esse apparet.*

SERVITVS, ūtis. f. [δηλεία, ἐφεδεία, λατρεία] *Ipsa seruiendi vel ser- ...uoru conditio.* Charis. 1 p. 54 Seruitium multitudo est seruorum, Seru...is conditio seruiendi. *Est autem* Seruitus *vel priuata, et proprie ...fic a...a, mancipiorum: vel* ciuilis, *eorum qui a tyranno oppressi, vel sub ...regn...nati non arbitrio suo, sed alieno imperio viuere cuiusmodi vitam co- ...gunt. De hac* Cic. Phil. 10, 19 c. 9 Si veteranorum nutu mentes hu- ...us ...dinis *(Senatus)* gubernantur, optanda mors est, quae ciuibus Rom. ...em...e fuit seruitute potior. Omnis est misera seruitus. Sed fuerit ...uad im necessaria: ecquodnam principium putatis libertatis capes- ...nd? Ter. Andr. 1, 1, 9 Ego postquam te emi, a paruulo, vt semper ...bi ...oud me iusta et clemens fuerit seruitus, Scis Cic. Philipp. 2, 113 ...4. Pax est tranquilla libertas: seruitus, postremum malorum omni- ...um, ...on modo bello, sed morte etiam repellendum. Intolerantior ...ae Ann. 3, 45. Muliebris Liu. 34, 7. Perfica seruitus ...ne de Benefic. 2, 2. Abducere, Abstrahere, Addicere, Addu- ...re Asserere in seruitutem, *vid. hh. vv.* Attineri velut vinculo seruitu- ...is, ...os Patroni vindicta non liberauerit Tac. An. 13, 27. Adstrin- ...re: ad seruitutem iuris Quinctil. 2, 16. In seruitutem Cadere de ...gn graue est Sen. Theb. v. 598. Colere seruitutem, *vid.* COLO. ...u seruitus Crescit tibi Hor. Carm. 2, 8, 18. *i. noui amatores succre- ...nt* In seruitutem pauperem ad ditem Dari, *de coniugio impari* Ter. ...ot... 4, 3, 48. Exuere seruitutem Liu. 34, 7. Habere in ser- ...itu, *vid.* IN Praepositionem. Imponere, Inmingere seruitutem, ...ratte e vrbes in seruitutem. *vid. hh. vv.* Pati seruitutem Tacit. ...inst 1, 16. Cic. Phil. 6 c. 7. Reddere leuem seruitutem, *vid.* ...m V. Retrahi merito ad seruitutem conuictos criminum Tac. Ann. 13, ...el ex... Seruire seruitutem Quinctil. 7, 3, 26. *vid.* SERVVS. ¶ 2 Ser- ...atu...*st Ius agendi quidquam habendiue in praedio alieno, ad sui praedii ...vtilitatem, quod iure communi agere, habere non liceat. Est haec apud ...Sabinum materia amplissima, de qua inter alia agunt toto libro octauo Digestho- ...rum. Sui est de* Seruitutibus, *quae sunt* aut personarum *(quibus debentur)* ...t vsus et vsusfructus, aut rerum *(quibus debentur)* vt seruitutes rusticorum praediorum et vrbanorum. *Haec* Marcian. l. 1 de ...ser...utibus. Paullus l. 3 eod. Seruitutes praediorum aliae in ...solo aliae in superficie consistunt. *A* Gaio l. 5 eod. Via, iter, actus, ...aqueductus aquae *huc referuntur.* Vlpian. l. 7 eod. Ius cloacae mittendae ...rursus est. L. 14 eod. Seruitus itineris ad Sepulcrum. *Et* § 2 Pu- ...blico loco interueniente *(inter praedium dominans et seruiens)* vel via ...vel...bla, haustus Seruitus imponi potest, aquae ductus non potest. — ...ser...et religiosi loci interuentus etiam itineris seruitutem impedit: ...interuitus per ea loca nulli deberi potest. Pompon. l. 15. eod. §. 1 ...rustitutum non ea natura est, vt aliquid faciat quis, (veluti viridaria tollat, ...aut a...oniorem prospectum praestet, aut in suo pingat) Sed vt aliquid pati- ...atur ut non faciat. *Sed* Seruitutium vindicatio est l. 1 §. 5 D. de arb. caed. SERVITVM, i. n. [δηλεία] *tam* Multitudinem *significat* seruo- ...rum *quam* Seruiendi conditionem Charis. 1 p. 54. *De hoc prius.* ...Ter Andr. 4, 1, 51 Ego Pamphile, hoc tibi pro seruitio debeo, *quia ...et tatenus seruus tuus sum.* Acre seruitium Pers. Sat. 5, 127. Cru- ...um Tacit. Ann. 1, 8. Durius seruitium Tacit. Ann. 11, 10. ...ra seruitium Senec. Octau. 5. 6. Molle Tac. Hist. 4, 57. Gra- ...s tus in seruitium de regno Sallust. Iug. c. 62. Nobile serui- ...um Stat. Silu. 1, 2, 109. Superbum seruitium, *i. sub domino superbo ...rop...t.* 3, 17, 41. Datur triste seruitium Tibul. 2, 4, 1. Ser- ...tic...nixae tulimus superbum dominum Virg. Aen. 3, 327. Exi- re seruitio Virg. Ecl. 1, 41. Ferre seruitium Ouid. Amor. 1, 2, 18. Genitus in seruitio Plin. 7, 39. *i. In seruili conditione.* Vlle in seruitio Vlp. in l. Aediles §. ii. D. de Aedil. edict. Iugum seruitii ferre Stat. Silu. 3, 4, 34. Leuare aliquem longo seruitio Hor. Serm. 2, 5, 99. Premere seruitio Virg. Aen. 1, 288. Esse e seruitio alicuius Tacit. Ann. 1, 23. ¶ 2 Seruitium *et frequentius* Seruitia, *in Plurali, dicuntur* Serui *ipsi.* Cic. in Catil. 4, 13 c. 6 Hic ad euertenda fundamenta Reipublicae, Gallos accersiunt, seruitia concitant, Catilinam euocauit. Idem Verr. 5, 9 c. 4 Et tamen coeptum esse in Sicilia moueri aliquot locis seruitium suspicor. *et* in Catil. 4, 4 c. 2 Sollicitantur Allobroges, seruitia excitantur. Seruitia fugitiuosque in numerum exercitus sui recipere Vell. 2, 73, 3. *Add.* Colum. 11, 1 *pr.* Infida seruitia, *vid.* INFIDVS. Seruitia recentiora, politioraque immenso pretio comparant Suet. in Caes. c. 47. Ampliare seruitia, *numerum seruorum augere* Tacit. Hist. 2, 78.

SERVITVDO, inis. f. *Idem.* [ἀμεφος] Liu. 24, 22 Seruitudinis indignitatisque homines expertos aduersus notum malum irritatos esse. *Sed Iuspectum nomen Lipsio et aliis, qui varia machinantur. Habetur tamen etiam in* MS. 39, 37 Vestrae enim illae deformes veluti cicatrices seruitudinis erant. *Vbi al.* Seruitutis. Festus, eritudo vt seruitudo. Vet. Gl. Δηλεία seruitus, seruitium, seruitudo.

SERVIO, iui, itum, ire. [δηλεύω] *Proprie seruorum est, quatenus sunt serui, in primis, dum imperata faciunt. Sed etiam seruire dicuntur toti populi, cum sub alieno, vel ciuium suorum vnius, imperio sunt: denique* Seruire *dicitur rei, qui propter illam facit omnia.* Plaut. Men. 5, 6, 17 Propterea heri imperium exsequor bene, et sedulo seruio. Idem True. 1, 2, 25 Tibi seruio, atque audiens sum imperii. Alcibiades Athenas victas Lacedaemoniis seruire, non poterat pati Nep. 7, 9, 4. Benigne seruire alicui Catul. ad Ianuam 65, 3. Fideliter seruire Propert. 3, 25, 3. *De liberali etiam ministerio,* Quo quisque est propior, seruitque fidelius aegro Ouid. Met. 7, 563. *Ad mensae ministerium* Seruire *retulit, si fana lectio est* Sen. de V. B. 17 Nec temere et vt libet, collocatur argentum, sed perite seruitur, et est aliquis scindendi opsonii magister? *Sed haud paullo melius cum oratione Senecae conuenit* struitur, *quae Lipsii coniectura est.* Cic. Att. 13, 49 *extr.* Est bellum — non omnibus seruire. Etli mehercule, — magis mihi isti *(amici Caesaris)* seruiunt, si obseruare seruire est. *Indicat se abuti verbo: nam de illo obsequio et obseruatione* seruiendi *verbo, ad personas relato, non solet vti, nec ipsi neque alius, puto, aetatis aureae.* Ingrate seruire Ouid. de Arte Am. 2, 435. Seruire liberaliter Ter. Andr. 1, 1, 11. Vtiliter seruire Hor. Epist. 1, 16, 70. Puellae seruire Ouid. Amor. 2, 17, 1. Vni domino seruire Catul. de Septimio s. 43, 14. Mens mea tibi dedita seruit Tibul. 1, 2, 101. Seruio apud te Plaut. Aul. 1, 1, 12. *De illa Philosophorum seruitute* Hor. Epist. 1, 10, 42 Sic qui pauperiem veritus —— Seruiet aeternum, paruo quia nescict vti. *Hinc* ¶ 2 Seruire alicui rei, *propter illam facere omnia.* Caes. Bell. Gall. 7, 34 Omnibus omissis rebus huic Bello seruirent. Cic. de Fin. 1, 27 Haec igitur nobis explicanda sunt: sed si emendatius, vos ignoscetis: huius enim aetati, et huic non hoc primum fortasse audienti, seruire debemus. Diligentius Amicis famaeque seruiens Nep. 2, 1, 3. Cic. in Catil. 2, 8 Qui alias amabat turpiliue, aliorum Amori flagitiosissime seruiebat. Auribus alicuius seruire, *blandiri* Caes. Bell. Ciuil. 2, 27. Commodis alterius seruire Ter. in prol. Heaut. 50. *et* Hec. 3, 5, 45. Cic. Diu. in Verr. 1 c. 20 Etenim si probabilius est eorum causa, qui iniurias suas persequi volunt, qua in re Dolori suo, non Reipub. Commodis seruiunt. Culturae seruire Columel. 3, 4. Cic. de Amicit. 82 c. 22 Cum homines beneuolentia coniuncti, primum Cupiditatibus iis, quibus caeteri seruiunt, imperabunt, *etc.* Defensioni patriae seruire Plin. Epist. 2, 5. Domino vni seruire Catull. 45, 14. Cic. Att. 5, 11 Videntur mihi nosse nos, nostram causam, et conditionem professionis suae, plane seruiunt Existimationi suae. Cic. A. I in Verr. 1, 29 Non solum effugiemus inquit hominem in quaerendo nimium diligentem, nimium seruientem populi Existimationi, M. Glabrionem. Cic. Att 5, 10 Persuasum est omnibus meis seruiendum esse Famae meae, belle adhuc. *Et* Nep. 2, 1, 3. Cic. Tusc. 5, 9 Alios Gloriae seruire, alios pecuniae, raros esse quosdam, qui caeteris omnibus pro nihilo habitis, rerum naturam studiose intuerentur. Cic. Verr. 1, 5 Itaque mihi videor magnam, et maxime aegram et prope depositam Reip. partem suscepisse, neque in eo magis meae quam vestrae Laudi existimationique seruisse. Idem Fam. 14, 4 Sed certe quomodo se res habebit, illius miserae et Matrimonio et Famae seruiendum est. Cic. de Diuin. 1, 110 Sed vigilantes animi vitae Necessitatibus seruiunt, disiunguntque se a societate diuina vinculis corporis compediti. Cic. Act. I in Verr. 124 Petitioni toto animo seruire propter iudicium non licebat. Cic. Tusc. 1, 35 Cum optimus quisque maxime posteritati seruiat, esse aliquid, cuius is post mortem sensum sit habiturus. Quaestui ac reditibus seruire Columel. 9, 1. Cic. pro Rosc. Amer. 43 Patres familias, qui liberos habent, praesertim homines istius ordinis ex municipiis rusticanis, nonne optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maxime seruire? *vid.* RES. Ter. Hec. 2, 1, 27 Rus habitatum abii, concedens vobis, et Rei seruiens *mt. familiari.* Incertis Rumoribus Caes. B. G. 4, 5. Rumori seruire Plaut. Trin. 3, 2, 14. Cic ad Brut. 9 Ac mihi tum Brute Officio solum erat et Naturae: tibi nunc Populo et Scenae, vt dicitur seruiendum est, *vid.* SCENA. Cic. Att. 2, 1 An libertinis atque etiam seruis seruiamus? Plaut. Aul. 4, 1, 6 Nam qui amanti hero seruitutem servit. Gell. 1, 1 Item cuius parentes alter ambone seruitutem seruierunt, *vid.* SERVITVS. Cic. Tusc. 3, 66 An est vllum Tempus, cui non ponendae curae aegritudinis causa seruiamus? *vid.* TEMPVS. Idem Att. 8, 3 Et quum sit necesse seruire Tempori, et non amittere tempus, quum sit durum. Cic. Q. Frat. 1. *fin.* Reliquum est, vt te orem, Valetudini tuae, si me et omnes tuos valere vis, diligentissime servias. ¶ 3 Seruire *dicuntur integro vel aliis partibus partes i. connexae esse, et rationem ad illa habere. De initus orationis.* Quinctil. 9, 4, 63 Non enim cohaerent aliis, nec praecedentibus seruiunt. Plin. Epist. 1, 3, 1 Subiectus et seruiens lacus. It. 5, 6, 23 Piscina quae fenestris seruit. Stat. Silu. 2, 2, 75 Seruit sua terra fenestris. ¶ 4 *Obseruatt. Grammatt. Supin.* Graiis seruitum matribus ibo Virg. Aen. 2, 786. *Passiue* Senec. de Tranquil. Anim. Assuescamus ergo coenare posse sine populo, et seruis paucioribus seruiri. *Imperf.* Cic. Off. 1, 31 Primum vt ne cui noceatur, deinde vt communi vtilitati seruiatur. Martial. 2, 32 Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico. Seruibo *et* Seruiam *in Futuro facit.* Plaut. Men. 5, 9, 42 Tanquam si emeris me argento, liber seruibo tibi. Ter. Hec. 3, 5, 45 Matris seruibo commodis.

SERVITŪRVS, a, um. Partic. [δουλεύων] *vt*, Capitolia seruitura fuo Canopo Ouid. Met. 15, 828.

SERVIENTIA, ae. f. Paupertatem et seruientiam tolerare Plaut. Rud. 4, 2, 13. *i. seruitutem. Caeterum est ex coniectura Camerarii, quam recepere viri quidam docti. Al.* Sententiam.

SĒRVS, a, um. Adi. [ὄψιος, ὄψιμος, ὀψιτέλεστος] *Proprie vltimam partem diei significat, vt in titulo* Satirae Varronis, Nescis quid serus vesper ferat. *Deinde* serum *dicitur, quidquid tardius fit, quam solet, debet, exspectatur, optatur, metuitur, etc.* Plaut. . . . Quid tam sera aduenis? Cic. Fam. 2, 7 Sera gratulatio reprehendi non solet, praesertim si nulla negligentia praetermissa est. Martial. 1,16 Sera nimis vita est crastina, viue hodie. Ouid. Met. 6, 30 Seris venit vsus ab annis. Martial. 8, 39 *ad Domitianum.* Esse velis oro serus conuiua Tonantis, *i. sero per mortem abire in caelum.* Crepuscula sera Ouid. Met. 1, 219. Frondes serae, i. e. Sero cadentes Virg. Georg. 2, 408. Seru. Ira fera Stat. Theb. 5, 688. Virg. Georg. 1, 251 Sera rubens accendit lumina vesper. Sera *igitur lumina, quae sero s. vespere accenduntur.* Virg. Georg. 2, 521 Tarda venit, seris factura nepotibus vmbram. *de arbore.* Nox sera Virg. Ecl. 8, 88 *post vesperam ingruens.* Pedes seros, serasque assimere pennas Ouid. Met. 15, 384. Poena tamen tacitis sera venit pedibus Tibull. 1, 10, 3. Posteritas sera Ouid. ex Pont. 1, 4, 24. Segnities sera, *Quae seros, id est tardos, facit* Virg. Aen. 2, 373. Spectator serus Martial. 1, 24. Serum est cauendi Tempus in mediis malis Sen. Thyeste v. 487. Vesper serus Virg. Georg. 1, 462. Vires serae ad aliquid agendum Id. Aen. 8, 509. Virg. Georg. 4, 144 Ille etiam seras in versum distulit vlmos. Maiores *interpretatur* Seruius. *Nempe quas differre et transplantare vulgari agricolae* serum *visum esset.* Mart. 4,40 Nil facis, et serum est alium mihi quaerere regem *intempestiuum, nimis tardum. Conf. Brouckhus. ad* Tibull. 1, 9, 41. Seri studiorum Horatio Sat. 1, 10, 21 *sunt Indocti, qui sero discunt, aut didicerunt scilicet, neque sunt παιδομαθεῖς, sed ὀψιμαθεῖς.* Quinctil. 1, 12, 9 Quare qui in sua quidque arte optime faciunt, *παιδομαθεῖς* dicuntur. Virg. Aen. 5, 524 Seraque terrifici cecinerunt Omina vates, *exitum diu post habitura.* Idem 12, 864 *de noctua,* Serum canit importuna per vmbras, *i. vesperi: Aduerbialiter. Sic* Virg. Georg. 4, 122 Nec sera comantem Narcissum, i. e. sero flores habentem, Seru. ¶ 2 *Substantive ὀψία, δείλη,* Extrema pars diei. Suet. in August. c. 17 In serum dimicatione protracta, vt in naui victor pernoctauerit. *i. In horam vespertinam.* Liu. 7, 8 Castrorum oppugnatione quia serum erat diei, abstinuere. Ibid. lib. 10. In serum, *vid.* IN. Iamque sero diei ex acie subducit legionem faciendis castris Tac. Ann. 2, 21, 5. Rem in serum trahere Liu. 32. ¶ 3 *Compar.* Columel. 2, 10 *de Lente,* Sationes eius duas seruamus: alteram maturam per mediam sementim, seriorem alteram mense Februario. *Conf.* Id. 4, 23. Sic ad Lethaeas nisi Nestore serior vndas Non eat Martial. 7, 95. Aetas serior Tibul. 1, 4, 33. Hora serior Ouid. Epist. 19, 14. Id spe omnium serius fuit Liu. 2, 3 *pr. Superl.* Plin. 15, 15 Patriae nomina habent serissima omnium Amerina. Serissimi successores Vell. 2, 31, 1. ¶ 4 *De quantitate Syllabae prioris notandum, eam non ancipitem esse, vt Erythraeo visum est Indice Virgilii: sed in Adiectiuo semper longam, breuem semper in Substantiuo* Sera *pro pessulo. Erythraeus vtebatur locis corruptis vel male intellectis: Vid. Drakenb.* ad Sil. 13, 252.

SERA, ae. f. *subint. hora.* ἑσπέρα, Sera, vespera, crepusculum Gloss. Vet.

SERVM, i. n. [ὀρρός] *Aqua lactis.* Plin. 11, 41 Mirum, Barbaras gentes, quae lacte viuant, ignorare aut spernere casei tot faeculis dotem, densantes id alioquin in acorem iucundum, et pingue butyrum: spuma id est lactis, concretiusque quam quod serum vocatur. Idem 28, 9 Quidam et ipsum serum iam multo potentissimum decoquunt ad tertias partes, et sub dio refrigerant. Virg. Georg. 3, 406 Acremque molossum Pasce sero pingui. Liquidum serum Ouid. Fast. 4, 770. ¶ 2 *Sed detestabilis turpitudo est in* Catull. 78 Emulso labra notata sero.

SERO. Adu. [ὀψέ] *Tarde, amissa opportunitate.* Plaut. Trin. 2, 4[2] 14 Sero atque stulte. Cic. Fam. 2, 7 Longe enim absum, audio sero. Idem Q. Frat. 3, 1, 4 Reddita etiam mihi est peruetus epistola, sed sero allata. Cic. Q. Frat. 1, 2 Hoc de genere nihil te nunc quidem moneo: Sero est enim. Cic. pro Quint. 43 De rationibus et controuersiis societatis vult iudicari: Sero, verum aliquando tamen concedamus. Quinctil. 3, 6, 49 Cum obiiceret Miloni accusator in argumentum factarum Clodio insidiarum, quod Bouillas ante horam nonam deuertisset, vt exspectaret, dum Clodius e villa sua exiret, et identidem interrogaret, quo tempore Clodius occisus esset? respondit Cicero Sero. *Nempe non modo vesperi, quod quaerebatur, sed tardius, quam res publica id exigeret.* Caes. Bell. Gall. 5, 29 Contra ea Titurius sero facturos clamitabat. Nimis sero, *vid.* NIMIS. Sero Medicina paratur: Cum mala per longas conualuere moras Ouid. Rem. Amor. 91. Sero post tempus venis Plaut. Capt. 4, 2, 90. *Proprie* Cic. Att. 7, 20 Eo die venit sero alter Consul, *i. vesperi, ingruente nocte.* Sero sapiunt Phryges: prouerbium est natum a Troianis, qui decimo denique anno velle coeperant Helenam, quaeque cum ea erant rapta reddere Achiuis. Fest. *Compar.* [ὀψαίτερον] Accius *ap.* Fest. Ne si forte paullo quam tu veniam serius. *Add.* Plin. 16, 26. Cic. de Orat. 3, 75 Ad mysteria bidno serius veneram. *conf.* Id. de Orat. 1 c. 23. Egredi serius Ouid. Met. 4, 105. Mittit serius quam constituerat Cic. Q. Frat. 3, 1, 3. *Superl.* [ὀψαίτατα] Plin. 17, 2 Tarentina serissime legi. Caes. Bell. Ciuil. 3, 75 Vt quam serissime eius profectio cognosceretur. *conf.* Plin. 15, 17.

SEROTĪNVS, a, um. Adi. [ὀψινός, ὀψίτερος] *Vespertinus, et generatim Tardus.* Tempus serotinum Columel. 11, 2. Serotinae Ficus Colum. de Arb. c. 21. *Quae post legitimum tempus, consuetumque caeteris pomis, vel tarde matureſcunt:* Idem 8, 5, 24 Item serotini pulli, qui a Solstitio nati, eapere iustum incrementum non potuerunt. *De quantitate penultimae lis inter doctos orta est. Vulgo corripitur,*

> Omnia cum tegeret nigrum chaos, altaque moles
> Desuper vrgeret informis corpora mundi,
> Et caliganti premeret serotina nocte Hilar. in Genesi v. 17.

At Iul. Scaligero de L. L. 4, 98 *produci videtur; eadem ratione ac* Vespertinus, Matutinus: *Sed recte notat Vossius Scaligerum in errorem incidisse,* Art. Gramm. 2, 23. *Nam quae ab Aduerbiis ducuntur, vnum eandemque sequuntur normam, scil. vt corripiant penultimam. sic a* Diu Diutinus: *a* Perendie, Perendinus; *et similiter a* Sero, Serotinus. *Sed quae a Nominibus sunt, eandem producunt, vt a* Vesper, Vespertinus; *a* Collis, Collinus; *ab* Adulter, Adulterinus; *et sic de caeteris.*

SERĪTAS, ātis. f. Symmach. Epist. 3, 28 Define animi nostrum epistolarum feritate metiri.

SERESCO, *vid.* ordine alphabetico.

SERVVS, *vid.* SERVO.

S E S

SES. *In Compositione antiquis significabat* Semis, *vt mox videbimus.* Sestertium *esse* Semis tertium, *vt duo sint integra, duo asses, sed tertium non integrum, verum* semis *tantum. Hinc* Sesque, *pro quo* Sesquiplum *malunt, idem est quod* Semisque, *vt mox videbimus in* SESQVI. *Sequente vocali* V *mutant interdum* QV *in* C. *Hinc* Sesculysses, Sesculplum, *de quibus statim post* SESCENAR. *Vid. Gronou. ad Pet. Vet.* 1, 3 p. 15.

SESĀMA, ae. f. *it.* SESAMVM, i. n. [σήσαμος] Genus *frumenti Indici.* Plin. 18, 10 Aestiua frumenta diximus, sesamum, panicum. Sesama ab Indis venit, et ex ea oleum conficitur. Color eius candidus. Huic simile est in Asia, Graeciaque eryngion idemque erat, nisi pinguius esset, quod apud nos vocant ir. medicaminibus adnumerandum potius, quam frugibus. Plin. Poen. 1, 2, 112 Nihil nisi laterculos, sesamum, papauereque, tr et fractas nuces. Mellitos verborum globulos et omnia factaque quasi papauere et sesamo sparsa Petron. c. 1. Sesam *nere Neutro, et* Sesama *in Plurali saepius apud* Columellam, Sesami sextarius. *add.* Plin. 15, 7. Cels. 5, 15 *et* 18 n. 27. A Herb. c. 49. Sesama *a* Columella 2, 7 inter Legumina re tur. Idem 2, 10 Sesama, quae rigantur maturius, *etc.* Sesamum [Σησάμιον *Steph.*] Vrbs Paphlagoniae postea Amast pellata Plin. 6, 2. Sesamus, Melae 1, 20.

SESAMĪNVS, a, um. Adi. [σησάμινος] *vt*, Sesaminum Plin. 23, 4. Idem 28, 11.

SESAMOĪDES, is. f. [σησαμοειδής] Herba a similitudine accepit, grano amaro, folio minore. Nascitur in glareosis. hit bilem in aqua potum. Semen illinitur igni sacro, discutit Est etiamnum, aliud Sesamoides Anticyrae nascens, quod ideo Anticyricon vocant: caetera simile erigeronti herbae. *Haec* Pl 25. *conf.* Id. 25, 5.

SESANIVM. Oppidum Cataduporum in Arabia regione Plin

SESCENAR, aris. m. Liu. 41, 15 (19) *Consul narrat,* Bo scenaris, quem immolauisset, iecur defluxisse. *i.* Sescena, *vel pontificiali percussi: vt interpretatur Gutherius. Nempe fundum pretationis huius habet* Festum in Scena, *apud quem legi etiam pu tat pro* Sacena sescenam, *vid.* SCENA n. 4. . *Succenturiat etiam emendationem, nempe* Sagenaris *pro* Saginaris *i. Saginali. Sed mu babilius est cum Graeuio praef. ad Tom. 5 Thes. Ant. legere* Sescen Sexcenarii *h. e. Sexcentarum librarum, ad indicandam illius mag nem, augendumque miraculum. Nihil nouat Drakenb.*

SESCENTI, *vid.* SEXCENTI.

SESCVLYSSES, *pro* SESQVIVLYSSES, is. m. Varr tur *pro Astutissimo quasi vnus Vlysses cum dimidio. vid.* Plin. in

SESCVNX, *quasi* SESQVIVNX, uncis. m. *et* SESCVNC ae. f. [τριημιάγκιον] Vnciam *significat et vnciae dimidium, vid.* bon. 50. 60. 118. *etc.* Sescunx *est* Plin. 36, 25. Columel. Laseris radicis quod σίλφιον Graeci vocant, sescuncem. Quae summa efficit iugeri sescunciam, *etc. add.* Vlpian. l. 8 §. 8 inoff. testam. Frontin. de Aquaed. 1 p. 231.

SESCVNCIĀLIS, e. Adi. [τριημιαγκιαῖος] Plin. 13, 15 crassitudine sescunciali, *h. e. Vnius pollicis et dimidii.*

SESCVPLEX, *vid.* SESQVIPLEX.

SESCŬPLVS, a, um. *quod et* SESQVIPLVM *it.* SES PLEX *et* SESCVPLEX, ἓν ἥμισυ μέρος Gloss. Vet. *dicitur,* Ses ter, *vt quum dicimus* senarium sesquiplum *esse* quaternarii: *contin eum totum, et insuper dimidiam eius partem.* Sesculplam facit tionem *nouem dies cum sex collati* Censorin. de Die Nat. c. 11. 9, 4, 47 *in descriptione* Paeonis, *qui* Sesculplex *vel* Sesculplus *illi (variat enim lectio)* —— ex tribus breuibus et longa, vel ali quo modo tempora tria ad duo relata Sesculplum faciunt. *vid.* SE Cic. Orat. 193 c. 57 Modus aut sesquiplex, aut duplex, aut par. tii ad solem sesquiplum Plin. 2, 22.

SESE. [ἑαυτόν] *Accusatiuus a* Sui *Pronomine v. v.*

SESĒLIS, is. f. [σέσελι] *Herba est, quam vulgo* Saxifragam iorem *appellant.* Cic. de Nat. Deor. 2, 127 c. 49 Cernaeque ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur. *idem Aristoteles confirmat, in libris de Natura animalium. et* Pl 32. Seseli Creticum Scribon. 121. *Conf.* Plin. 20, 5 *et* 25, 8.

SESOPIA. In Augurali et Saliari carmine appellantur, quae Esopia pro Sedilibus dicere habemus nunc adhuc in consuet *Haec* Festus. *Vid.* ESOPIA.

SESOSTRIS. [Σεσώστρις] *Rex Aegypti, qui regibus captiu ru iunctis uectus triumphasse dicitur; conatus est nauigabilem alue Rubro mari in Nilum producere, vt scribit Herod. 2.* Vale gon. 5, 418 Quum prima Sesostris Intulerit Rex bella Getis Plin. 33, 3. Lucan. 10, 276. Auson. Epist. 19, 19.

SESQVI. [ἡμιόλιον, τρίτημι] *Assem s. vnum totum et semis cat. vid.* SES. Cic. in Orat. 188 c. 56 Pes enim, qui adhibet numeros, partitur in tria, vt necesse sit partem pedis, aut aeq esse alteri parti, aut altero tanto, aut sesqui esse maiorem: ita fit a lis dactylus, duplus iambus, sesqui paeon. *Ad h. l. ita Budaeus,* qui *appellauit* paeona, *quia pes omnis* paeon *longa vna syllaba et bus tribus constat, at longa syllaba in temporum metricorum ratione breues aequare dicitur. Ita fit, vt tres breues longam vnam dimidio rent. nam ternarius ad binarium relatus sesquialteram proportione bet. Quomodo igitur dactylus aequalibus partibus constat, quia longa, duabus breuibus aequalis est: sic paeon alteram partem di maiorem habet. Iambus etiam altero tanto maiorem, hoc est du breuis enim syllaba longa est dimidiata. Fortasse autem illa verba ronis sic legerentur rectius,* Aut altero tanto maiorem, aut sesqui *sensu, vt pes altero tanto maior, in secunda sui parte sit duplus: autem non altero tanto, sed dimidio maior est,* sit sesqui, *ad rem partem posteriore parte relata: non autem* sesqui maior: *sesquiplum minus est duplo. Conf. Scal. Art. Poët. 2, 26. inprimis nou. de Pec. Vet.* 1, 3.

SESQVIALTER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἡμιόλιος] *Idem sign. at, quod* Sesqui *ipsum, nempe totum vnum cum dimidio, assem cum se* Cic. de Vniuers. 21 c. 7 Vnam principio partem detraxit ex toto

ind autem primae partis duplam: deinde tertiam quae esset secunic sesquialtera, primae tripla. *Ibidem sunt* Interualla sesquialtera. pul Apol. p. 330, 26 Falsa audes et sesquialtera? *reprehendit Acemnu. qui* Sexagenariam *dixerat pro* quadragenaria. *conf.* Vitr. 3, 1.

SESQVICVLEARIS, e. Sesquiculeare dolium. [τριημιολιαῖος θος Columel. 12, 18 Sunt autem satis sesquiculearibus doliis picis iracpondo vicena quina.

SESQVICYĀTHVS. Cels. 6, 7 Mellis sesquicyathus. *add.* Id. 6, 18.

SESQVIDIGITVS, i. m. Vitruu. 8, 6 Canalis altus sesquidigitum.

SESQVIDIGITĀLIS, e. Adi. Vitruu. 10, 22 Terebratur fone sesquidigitale.

SESQVIHORA, ae. f. [τριημιώριον] Plin. Epist. 4, 9 Egeram risibus et dimidia: supererat sesquihora.

SESQVIVGĔRVM, i. n. [τριημιπλεθρον] Plin. 18, 19 Iterari qugerum.

SESQVILĪBRA, ae. f. [τριημίλιτρον] Columel. 12, 36. Serin. 22 Sat erit autem rorismarini sesquilibram in duas vrnas musti ic e. Plin. 14, 20 Pulegii vel salis sesquilibra.

SESQVIMENSIS, is. m. [τριημίσηνον] Varr. de R. R. 1, 27 is ussus annalis primum fere circiter ternis mensibus ad fructus d. ius in quatuor partes, et idem subtilius sesquimensibus in octo. m, 10, 7 Ad saginandum eligunt pullos circiter sesquimense qui t atu.

SESQVIMODIVS, i. m. [τριημιμόδιος] Varr. de R. R. 1, 42 il ut opus esse medicae sesquimodium. Cic. Verr. 3, 215 Nun- am grati hi sesquimodii Q. Hortensi fuissent. *Add.* Colum. 2, 13, 4.

SESQVIOBŎLVS, i. m. [τριημιόβολον] Plin. 26, 8 Deiecto- e uod supernatat, reliquus sucus purgat, vtraque parte sesquio- i aqua mulsa.

SESQVIOCTĀVVS, a, um. Adi. [ἐπόγδοος] *Septimus cum di-* Cic. de Vniuers. 21 c. 7 Sesquialteris autem interuallis, et ertiis, et sesquioctauis, suntis ex his colligationibus, in priruallis sesquioctaui interuallo sesquitertia omnia explebat.

SESQVIOPĔRA. n. pl. [τριημιέργιον] Columel. 2, 13, 2 Occantur opera, farriuntur sesquiopera, iterum farriuntur vna opera, et ieuna, metuntur vna: summa fit operarum, octo vel septem.

SESQVIOPVS, eris. n. Ibi cum alii octonos lapides effodiunt, ri sesquidianus sesquiopus conficeris Plaut. Capt. 3, 5, 66. *i. duo- effoderis.*

SESQVIPES, ĕdis. m. [τριημιπόδιον] Varro de R. R. 1, 43 Cy- eritur in terra bene subacta tanquam semen brassicae: inde dist et in sesquipedem ponitur. Sesquipedis altitudine Pal- d. 34. Sesquipedis spatio distare Id. 3, 10. Martial. 8, 60 mni Palatini poteras aequare Colossi, Si fieres breuior Clauia quipede.

SESQVIPEDĀLIS, e. Adi. [τριημιποδιαῖος] Sesquipedalis rali do Plin. 16, 40. *it.* Vitr. 10, 21. *Et apud* Catonem 10 esq pedalis paries. Dentes sesquipedales Catul. 94, 5. Tetula Vitr. 5, 10. Tigna sesquipedalia Caes. Bell. Gall. 4, 17. e. *pedis vnius et dimidiati: quod ad crassitudinem est referendum.* dine *verba* sesquipedalia *Turnebus non tam intelligit. Longa et extensa,* uam *turgida et inflata ac praetumida. Ab architectis esse translatio*em mtam, *apud quos sunt* Tigna sesquipedalia, *materies crassior: vt* opar *non raro Vitruuius. Inde igitur Horatium explicandum est, qui* n e Poët. 97 Proiicit ampullas et sesquipedalia verba. Ampul- *fiat summa, de qua* Liu. 22, 23 Conuenerat inter Duces Romanos Poaru *figura, quae tumidae sunt, haec congruit interpretationi. Sed cum* n A pullus *iam sit illa tumoris notio, praestat sane, ipso non repugnante* Turbo, sesquipedalia *de longis accipere, qualia sunt dithyrambica. Ad* ong dinem *certe respicit illud* Martial. 7, 13 Mentula cui nonesquipedalis erat.

SESQVIPEDANEVS, a, um. *Idem.* Plin. 9, 27 Attollit e esquipedanea fere cornua.

SESQVIPLAGA, ae. f. Ille multum tremens, quum vix duotibus caput amputauisset, facinitiam apud Neronem iactauit, fesga interfectum a se dicendo Tac. Ann. 15, 67, 5.

SESQVIPLĀRIS, e. *vel* SESQVIPLARIVS, a, um. Adi. *vatus est, Qui annonam vnam semis, nimirum in duo capita: vnam , alteram calonis vel serui accipiebat.* Veget. 2, 7 Sesquivnam semis consequebantur annonam. *Sic enim legitur in mnus, apud Scriuer. qui etiam ex* Hygino Gromat. *adfert* Sesqui- Ita ἡμίλιον *annonam vel stipendium auctum dimidio vocat* ri. Tactic. 64. Inscriptio Romae in hortis Iustin.

D. M.
TITO. AVRELIO.
SPERATO. EQ. SING.
TVRMA. AERELI.
SABINIANI. NATIONE.
RAETO. VIX. A. XXXVII.
MILITAVIT. A. XVIIII.
AVRELIVS. QVINTVS.
DVPLICARIVS. HAERES.
ET. AVRELIVS. AVRIANVS.
SESQ. SECVNDVS. HAERES.
AMICO. OPTIMO. F. C.

ad. Vincf. Inscript. *classf.* 8 n. 13.

SESQVIPLEX. *vid. paullo ante* SESCVPLVS.

SESQVISĔNEX, *pro Plus quam anus. Restituit hoc nomen, Scaliro laudante, Turnebus Epigrammati quod damus voce* SENEX *ex* ar ne de L. L. 6, 3 p. 70. *extr. cum secundum versum ita legat,* Fili tetrii, sesquisenex puerum. *Non modo senex s. anus est amica tua, aeas cadcam vocat, sed plus quam senex, anus integra et iusta, cum unt accessione vel annorum vel turpitudinis, quae paene adduc vnam dure possit.*

SESQVITERTIVS, a, um. Adi. [ἐπίτριτος] *Vid.* SESQVOCTAVVS.

SESQVIVLYSSES, is. m. *pro Astutissimo et callidissimo in cauusu Satyrae titulo Varro posuerat.* Turneb. Aduers. 17, 24 *vid.* SESQVISSES. *Passim citat* Nonius.

SESQVIVNCIVS *s.* SESCVNCIVS, *videtur restituendum* Plauto Iid. 5, 1, 11 In manibus gestant copulas secuncias. *Leg.* sescuncias. *i. Semiunciam pedis latas, quibus me alligent ac caedant.*

SESSILIS, SESSIO, *etc. vid.* SEDEO.

SESSIMONIVM, i. n. *Est Templum et sedes, deducitur que a* Sess *vel sedeo vel a* Merce, Mercimonium. Vitruu. 7. in praef. Suspectis habent in deorum sessimonio: *id est in deorum aedificandis tem-*

plis: et sedibus statuendis: ac sessimonium *dici videtur*, vt ἕδος *Graece.* Turneb. Aduers. 2, 3. *Nec aliud post riores.*

SESTERTIVS, a, um. *proprie Adiectiuum est, significans duo cum dimidio. Certe ita dictum videtur* Sestertium bipalium, *i. duos semis pedes altum.* Colum. de Arb. 1, 5. *Vid. quae ad h. l. disputauimus.* Augustus *apud* Sueton. c. 83 *exercitationis causa decurrebat* Sestertio vel lodicula inuolutus. *Haec constans omnium horum lectio, quam ipse Perizonianio codici, apud Barm. adscripta interpretatur,* Tela constructa ex duobus filis integris et dimidio. *Sed haec et rara, et non satis certa.* ¶ 2 *Sollemni significatione* Sestertius (nummus) dicitur quarta pars denarii, quo tempore is decussis valebat, id est dupondius et Semissis. *Haec* Festus Pauli. *Conf. ipsius* Festi *fragmentum, et ad illud Viri docti. Nempe in hac quoque significatione* Sestertius, dicitur quasi Semis tertius, eo quod contineat in se asses duos et dimidiatum tertium. Vnde nota vetus pro sestertio ponebatur, IIS, scil. duae lineae et dimidia, qua vtitur Harduinus in Plin. vt in MSS inuenit. Deinde hoc modo HS, *vel* LLS, *i. librae duae semis*, quae tandem coaluit in HS notam hodie vulgatissimam. *Sed audiamus etiam* Priscian. de Ponder. p. 1347 Sestertius numus duarum semissis librarum, (*notatus*) per duas LL et S ex qua incipit *Semis*, perscriptas ℔S : vnde Sestertius dicitur Semistertius: de quo Arruntius haec ait, Sestertius olim dupondius et Semis, quasi semistertius, quo tempore denarius decussis valebat: hoc est, post duo Sequens tertio loco est semis. Hoc quoque secundum Atticos et Ionas, qui ἥμισυ τρίτον dicebant, pro δύο ἥμισυ — Vnde et Herodotus *etc. Laudat nempe* 1, 50 *vbi τρία ἡμιτάλαντα sunt* duo semis: *et cum dixisset. Leonem aureum olim habuisse decem talenta, illum ait iam pendere ἕβδομον ἡμιτάλαντον i. sex semis, et arguit peruisse τέταρτον ἡμιτάλαντον, tria semis. Habet ibi plura Priscianus, quibus doctrinam illam firmet. Sic etiam* Charisius lib. 1. p. 58 Sestertius vnde appellatur, solet quaeri. Quod manifestum erit, si sciamus, apud antiquos denarium decem asses habuisse. Ideoque in rationibus faciendis denarium decussi x inductum notamus, (*leg.* decussi * inducto *vid* DENARIVS) cuius quarta pars, dupondius semis, sestertius dicitur, quod de tribus assibus semis deficiat Denique et nota nihil aliud quam dupondium et semis H-S. ostendit. Varro de L. L. 4, 36 p. 42, 9 Dupondius enim et Semis antiquus Sestertius est. Est veteris consuetudinis, vt retro aera dicerentur, ita vt semistertius, semisquartus pronunciarent. Sestertius igitur ab Semistertius dictus. *Iam de pretio Sestertii nihil melius, accuratius, quodue facilius cum hodiernae pecuniae rationibus comparetur, est sententia, post diligens examen recepta et dilucide proposita ab Eisenschmidio, secundum quam* Sestertius *Romanus aequat pretio* grossum imperialem, *cuius generis* x *implent libram Turonensem*, XX *florenum imperii*, XXX *thalerum; mille itaque Sestertii aequantur centum libris Turonensibus s. florenis fmuncialibus quinquaginta, s. unciabilus quos ipsos quoque Thaleros vocamus, (Ludovicios veteres argenteos) viginti quinque etc. Hinc nihil facilius, quam Sestertiorum summas mutare in libras Turonenses, cum v. g.* 5000 HS *sint* 500 *librae etc.* ¶ 3 *Porro illud obseruandum*, Sestertium *genere Neutro significare mille Sestertios: cuius rei haec est ratio.* Denarius *Romanus, vt suo loco diximus, aequiparatur vulgo* Drachmae *Atticae, licet tantillo maiori. Iam sicut μνᾶ* s. libra *Graeca, (*minam *dicunt Latini) habebat* centum drachmas, *sic* libra pondo *quod etiam simpliciter* pondo *effertur, tot habet denarios. Igitur* Sestertium pondo *s.* pondus *habet* CCL Denarios, *h. e.* Sestertios mille. Sestertium *pronde* Denarius *Romanus, vt suo loco diximus, aequiparatur vulgo* Drachmae *Atticae, licet tantillo maiori. Iam sicut μνᾶ* s. libra *Graeca, (*minam *dicunt Latini) habebat* centum drachmas, *sic* libra pondo *quod etiam simpliciter* pondo *effertur, tot habet denarios. Igitur* Sestertium pondo *s.* pondus *habet* CCL Denarios, *h. e.* Sestertios mille. Sestertium *pronde fiat summa, de qua* Liu. 22, 23 Conuenerat inter Duces Romanos Poenumque, vt quae pars plus *(captiuorum)* reciperet quam daret, argenti pondo bina et Selibras in militem praestaret *Plutarchus in Fabio vocat* δραχμὰς πεντήκοντα καὶ διακοσίας. *Vt ergo* Sestertius *est* denarius femistertius, *ita* Sestertium pondo. *Haec luculenter praestitum demonstrauit Io. Fr. Gronouius de Pec. Vet. 1, 4. Denique illud obseruandum est, summas minores plerumque numeratas per* Sestertios, *licet nomen ipsum raro occurrat, sed figurae, quas diximus, in quibus millenarii vel per superpositam numeralibus notis lineam transuersam, vel per adiectum M exprimuntur: cum vero eo creuit numerus, vt* millies mille Sestertii, *vel* mille millia Sestertium, *i.* Sestertiorum, *dicendum esset, maluerunt dicere* decies, *et* centena millia, *vel apponere, vel intelligere. vid.* DECIES. *Hoc deinde continuatum, vt dicerent* vndecies, vicies, centies, millies *etc.* ¶ 4 *Superest, vt exempla ponamus.* Cic. pro C. Rabir. Post. 45 c. 17 Ecquis est, qui bona C. Rabirii Postumi nunio sestertio sibi addici velit? Gell. 3, 17 Aristotelem traditum libros paucos Speusippi — emisse talentis Atticis tribus: ea summa fit numi nostri HS duo et septuaginta millia. Cic. Verr. 3, 119 c. 50 Vt si quis villicus ex eo fundo, qui HS dena meritasset, excisis arboribus ac venditis —— domino XX millia nummûm pro X miserit. *Plenus est exemplorum hic* liber 3 in Verrem. *Cum in soluta oratione sibi indulserint librarii per notas scribere, ponamus epigramma licet longiusculum* Martial. 10, 75

Millia viginti quondam me Galla popposcit,
Et fateor, magni non erat illa nimis.
Annus abit, bis quina dabis Sestertia, dixit,
Poscere plus visa est, quam prius, illa mihi.
Iam duo poscenti post sextum millia mensem,
Mille dabam numos: noluit accipere.
Transierant binae forsan trinaeue Kalendae,
Aureolas vltro quatuor ipsa petit. (400 HS)
Non dedimus: centum iussit nec mittere numos;
Sed visa est nobis haec quoque summa grauis *etc.*

Hor. Epist. 2, 2, 33 Accipit et bis dena super sestertia nummûm. Intercepta decem quereris sestertia fraude Iuuen. Sat. 13, 17. ¶ 5 Sestertium *simpliciter et indefinite pro pecunia dicebat aetas sequior.* Solin. c. 27 Denique basilisci reliquias amplo Sestertio Pergameni comparauerunt, *i. magna vi pecuniae. Nihil enim aliud hic latere, monet Salmas.* p. 263, bF.

SESTERTIŎLVM, i. n. Dimin. Martial. 1, 59 *suam allo-quens mentulam*: Sed sestertiolûm donauit mentula Phoebo Bis decies, hoc da tu mihi, pluris emam.

SESTERTIARIVS, i. m. *Pauper, qui nil nisi sestertium in censu habet. Sic* Sestertiarium hominem *interpretatur Schefferus. apud* Petron. 45 *vbi etiam* Gladiatores Sestertiarii *p. p. per contemtum dicuntur, vbi idem Schefferus intelligi ait, qui* vno Sestertio *i. mille numis sestertiis emi possint. Mihi videbatur simplicius, vtrobique intelligere homines, quos* sestertio *numo vix dignos dicere vellet auctor.*

SESTIVS, *vid.* SEXTIVS.

SESTOS. [Σηστὸς] *Vrbs in litore Thracio ad Hellespontum sita e regione Abydi, Leandri et Herus amoribus nobilitata, apud Musaeum. Strabo*

Strabo 13. Mela 2, 2. Xerxes pontibus admouit Seſton Abydo Lucan. 2, 674.

SESTIAS, ădis. *Patronym.* Stat. Theb. 6, 547 Contra autem fruſtra ſedet anxia turre ſupremis Seſtias in ſcopulis, *i. Hero.*

SESTIACVS, a, um. Adi. Auſon. in Moſell. 287 Seſtiacum pelagus.

S E T

SETA, ae. f. [χαῖτα] *Pilus craſſior, rigidiorque, atque erectus, qualem habent ſues.* Quaſi ſetis labra mihi compungit barba Plaut. Caeſ. 5, 2, 49. Cic. Tuſc. 5, 62 c. 20 In hoc medio apparatu ſulgentem gladium e lacunari ſeta equina aptum demitti iuſſit, vt impenderet illius beati ceruicibus. Piſcem tremula ſalientem ducere ſeta Martial. 1, 56. Denſae et nigrae ſetae Grex Colum. 7, 9. Hirtae ſetae Ouid. Met. 15, 850. Idem ib. 8, 428 Protinus exuuias rigidis horrentia ſetis Terga dat. Cic. de Orat. 3, 220 Oculos autem natura nobis, vt equo et leoni ſetas, caudam, aures ad motus animorum declarandos dedit. *conf.* Virg. Aen. 7, 667. Seta *pro penicillo e ſetis compoſito* Vitr. 7, 9. Setis os hirtum muſculis marinis Plin. 11, 37. Vellera hirſuta ſetis Ouid. Faſt. 2, 339. In obſita ſetis Virg. Aen. 7, 790 *conf.* Ouid. Met. 1, 739.

SETVLA, ae. f. Dimin. Arnob. 7 p. 226 Vulſae ex hoſtiis ſetulae.

SETIGER, ĕra, ĕrum. Adi. [χαιτοφόρος] *Quod ſetas gerit.* Martial. 13, 93. Ouid. Met. 8, 376 *de Apro*, Vulnera feciſſent, niſi ſetiger inter opacas Nec iaculis iſſet, nec equo loca pernia ſiluas. Latus Val. Flacc. 3, 50. Pecus ſetigerum Ouid. Met. 14, 289. Sus ſetigera Virg. Aen. 12, 170. Setigeros ſues *dixit* Sil. 3, 23. Frons ſetigera Stat. Theb. 8, 532.

SETŌSVS, a, um. Adi. [χαιτήεις, χαιτόεις] *Quod ſetis abundat.* Plin. 8 c. 45 Tauris in adſpectu generoſitas, torua fronte, auribus ſetoſis. Celſ. 2, 8 Corpus tenue, maximeque lati pectoris, et ſetoſi. Aper ſetoſus Virg. Ecl. 7, 29. Pecus Colum. Prooem. Propert. 4, 1, 25 Verbera pellitus ſetoſa mouebat arator, *i. Scuticas ex caprina pelle villoſa. conf.* Pallad. 2, 24.

SETĀBIS, *vel* SAETĀBIS, is. [Σεταβὶς Strabo. Σαιταβὶς Ptolem.] *Fluuius eſt Hiſpaniae ſecundum Strabon. Ptolem. et* Melam. 2, 6. ¶ 2 *Eſt et Oppidum Hiſpaniae lino tenuiſſimo et arte texendi maxime celebris.* Plin. 19, 1 A Setabi tertia in Europa lino palma. Sil. 3, 373 Saetabis et telas Arabum ſpreuiſſe ſuperba Et Peluſiaco ſilum componere lino.

SETABVS, a, um. Catull. ad Aſin. f. 12, 14 Nam ſudaria Setaba ex Hiberis, *etc. Sed Voſſ. p. 35 probat* Setabe *vel* Saetabe *ex* Ibera, *vt ſit ipſum vrbis nomen.*

SETANIA, ae. f. *aut* SETANIVM, i. n. *Meſpilorum genus, vid.* Plin. 15, 20. Non poſſunt militares pueri ſetanio educier Plaut. Truc. 5, 1, 16. *conf. Muret. Var. Lect. 9, 13.* Setania *pro caepa* Plin. 19, 6. Setanium, *bulbi ſpecies* Plin. 19, 5.

SETIA, ae. f. [Σητία] *Vrbs Campaniae*, ex cuius agro Setinum vinum commendatur Plin. 3, 5. Martial. 13, 112 Pendula pampineos quae ſpectat Setia campos, Exigua vetulos miſit ab vrbe cados.

SETĪNVS, a, um. Plin. 3, 5 Agri Setini, *vid. ſupra* SETIA.

SETIGER, SETOSVS, *vid.* SETA.

S E V

SEV. [ἢτοι] *Diſiunctiua Particula.* Cic. pro Quint. 31 c. 8 Quemadmodum ſolent homines nobiles ſeu recte, ſeu perperam facere coeperunt, ita in vtroque excellunt, vt nemo noſtro loco natus aſſequi poſſet. Quinctil. 8 Prooem. Figuras ſeu translationes mutuamur. Seu *et* Siue *alternatim ponuntur*, Ter. Andr. 1, 5, 59 Siue haec te ſolum ſemper fecit maximi, ſeu tibi morigera fuit in rebus omnibus. Virg. Ecl. 8, 6 Tu mihi, ſeu magni ſuperas iam ſaxa Timaui, Siue oram Illyrici legis aequoris. *conf.* Idem Ecl. 10, 38. *et* Aen. 1, 222.

SEVACEVS, *vid.* SEBACEVS.

SEVECTVS, a, um. *Laudatur*, Propert. 3, 2, 21 Cur tua praeſcripto ſeuecta eſt pagina gyro? Seuecta *dicitur eſſe Egreſſa, et ſeorſum vecta quam ire debebat. Sed olim editur* Praeſcriptos euecta gyros.

SEVĒRVS, a, um. Adi. [σεμνός, ἀνένδοτος] *Significat exceſſum aliquem veri, receſſionem a vero, ſed non ad leuitatem et remiſſionem, verum ad duritiem et aſperitatem: itaque non tantum iocoſo, ſed interdum etiam humano* ſeuerus *opponitur.* Plaut. Poen. 5, 3, 51 Opinor hercle hodie, quod ego dixi per iocum, id euenturum eſſe, et ſeuerum et ſerium. Ter. Heaut. 5, 3, 20 Sed ipſe egreditur, quam ſeuerus: rem quum videas cenſeas. Virg. Aen. 8, 638 Romulidis, Tatioque ſeni, Curibusque ſeueris. *in laude grauitatis.* Cic. Act. 1 Verr. c. 10 L. Caſſius ex familia tum ad caeteras res, tum ad iudicandum ſeueriſſima. Id. Off. 3, 112 c. 31 Magnus vir in primis, et qui perindulgens in patrem, idem Acerbe ſeuerus in filium. Virg. Georg. 3, 37 Inuidia infelix furias amnemque Seuerum Cocyti metuet. *Quae apud inferos ſunt* ſeuera *quod immutabilia, quod riſus et voluptatis expertia. Vid. etiam* n. 2. Agricolae ſeueri Lucret. 5, 1356. Plin. 11, 52 Addidit morum adſpectus ſimili modo apud nos Trogus et ipſe Auctor ſeueriſſimus. Canities ſeuera Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 49. Comas ſeueras ligare fronde Stat. Achil. 1, 288. Compoſitio ſeuera Quinctil. 9, 4, 63 *ad regulam exacta, puto, et quam nemo reprehendat. Eodem ſenſu mox ait*, ſed propria ſunt, ideo ſeueriora. *Ita nunc malim, quam, quod ad l. c. monui*, ſeueriora *eſſe eminentia magis, oculosque ferientia.* Severum *in tali re videtur caſtigatum eſſe, non exſultans, non luxurians, etc. Vid. mox* Vngues ſeueros, *item locum Fabiani apud Senecam, quem damus voce* SEVERE. Cic. Qu. Fratr. 3, 1 Annali pergratae literae tuae fuerunt, quod et curarcs de ſe diligenter, et tamen Conſilio ſeueriſſimo iuuares. Idem Verr. 1, 10 Cuius legis non modo a Pop. Rom. ſed etiam ab vltimis nationibus iampridem ſeueri Cuſtodes requiruntur. Eques ſeuerus Ouid. Amor. 3, 8, 56. Falernum ſeuerum Hor. Carm. 1, 27, 9 *quod furioſos facit, certe rixoſos: ita malim, quam cum* Vet. Schol. *interpretari* auſterum. Fidibus voces crevere ſeueris Hor. de Arte Poët. 216. *quae antea modeſtiores erant.* Frons ſeuera Ouid. Triſt. 2, 241. Homo ſeuerus Cic. de Finib. 2. Hiems ſeuera Quinctil. Decl. 4, 14. Imperii ſeueriſſimi vir Liu. 4, 26. Cic. Verr. 3, 121 Si ex prouincia tota centum ſeptuaginta eiecciſſes, poſſesne ſeueris Iudicibus ſaluus eſſe. *add.* Idem pro Cluent. c. 20. Iuuenes ſeueri et luxurioſi opponuntur Quinctil. 11, 3, 74. Lex ſeuera Ouid. ex Pont. 3, 3, 37. Mons ſeuerus Virg. Aen. 7, 713. *proprio nomine dicitur.* Ouid. Epiſt. 18, 63 Non ſinit Endymion te pectoris eſſe ſeueri. Senes ſeueriores Catull. ad L. ſ. 5, 2. Silentia ſeuera noctis Lucret. 4, 462. *quae nihil aut turbat.* Supercilium ſeuerum Ouid. Triſt. 2, 309. Amor. 2, 10, 16 Hoſtibus eueniat Vita ſeuera meis. Vng veros effundit iunctura per laeue Perſ. 1, 64. *Adeo expolitus eſt, vt ſeuerus explorator vngue percurrens iuncturas, nihil dep lacunam nullam ſentiat, vid.* SEVERE. Vultus ſeuer vertere Stat. Theb. 1, 88. Vultus exuere ſeueros Ouid. 3, 4, 43. ¶ 2 Seuerus *pro ſaeuo, vid.* Plaut. Ciſt *et* Trin. 4, 1, 6. *Sic* Hiemes Quinctil. Decl. 4, 14 p. 96 *Burm. ad h. l.* Pelage Lucret. 5, 36. Furiae, turba Propert. 4, 11, 22. Vncus Hor. Od. 1, 35, 19.

SEVERITAS, ātis. f. [σεμνότης, ἀποτομία] *Ipſa ſeu grauitas.* Cic. Verr. 5, 178 Quum iſte veſtra ſeueritate per multa ſigna dederat, quamobrem reſponſurus non videretur, *etc.* leus ſeueritatis, *vid.* ACVLEVS. Laetiſſimae vir ſeuerita terc. 2 *ſub finem.* Cic. Fam 9, 14 Contigit enim tibi, quo ſcio an nemini, vt ſumma ſeueritas Animaduerſionis non mo inuidioſa, ſed etiam popularis eſſet. Diſciplinae ſeueritas ctil. 2, 2. Cic. de Finib. 3, 15 Ne blanditiis eius, illecebrisq pediatur Diſputandi ſeueritas. Emendationis nimia ſe Quinctil. 2, 4. Exempli Cic. Verr. 5, 7. Idem ibid. 5 Summae diligentiae ſummam Imperii ſeueritatem addidit. audire plerumque Iudicum nimia ſeueritas ſolet, nec vnquam i vicium niſi aſperae ſententiae veniunt Quinctil. Decl. 300. ſeueritas cum ſumma humanitate iungatur Cic. Fam. 12, 27. lutaris ſeueritas vincat inanem ſpeciem clementiae Cic. ad F Plin. 13, 3 In M. Ciceronis monumentis inuenitur, vnguenta g eſſe, quae terram, quam quae crocum ſapiant: quando etiam ptiſſimo in genere magis tamen iuuat quaedam ipſius vitii ſe Cic. Off. 1, 88 c. 25 Et tamen ita probanda eſt manſuetudo atq mentia, vt Adhibeatur Reip. cauſa ſeueritas: ſine qua adminiſtr vitas non poteſt. *conf.* Idem ibid. c. 37. Tacit. Ag Omnia ſcire, non omnia exſequi, paruis peccatis veniam, magni ritatem Commodare. Contorquere tanquam machinatione ad ſeueritatem *iudices debet orator* Cic. de Orat. 2, 72. Brut. 148 Craſſus in ſumma comitate Habebat etiam ſeueritat Mitigare ſeueritatem Cic. Qu. Fratr. 1, 1. Reuocare ad ſeue Idem Att. 1.

SEVERITVDO, ĭnis. f. [σκυθρωπασμὸς] *Idem.* Plaut 5, 1, 5 Quid illuc eſt, quod illi caperat frons ſeueritudine? Apul. Met. 1 p. 113.

SEVĒRE. Adu. [σεμνῶς] *Grauiter, aſpere.* Diligente reque domeſticam diſciplinam regere Sueton. Caeſ. c. 48. Finib. 2, 60 Ita Grauiter et ſeuere voluptatem ſecernit a bono. Tuſc. 3, 72 Video enim ab eo dici multa ſeuere, multa pra *conf.* Idem Off. 1 c. 37. Lites ſeuere aeſtimatae Cic. pro M c. 20. Idem de Legib. 3, 34 Primum enim obſiſtitur, quum ſeuere: deinde opprimi in bona cauſa eſt melius, quam male c Seuere *ad accuratam exactamque diligentiam refertur in illo* F Fabiani *apud* Sen. Controu. 9 p. 154 In hos ergo exitus varius i catur lapis, vt tenui fronte parietem tegat: at *quam iunctus* re! in hos pauimentum teſſellatum, et infuſum tectis au *Sic emendauit h. l. Caſaubon. ad* Sueton. Caeſ. c. 47. *Vid. ante* Seuera Compoſitio, *et* Seueri Vngues. Seuerius actur *galius, modeſtius*, Tacit. Ann. 4, 2, 2. — Matrimonia coëcer ſtin. 3, 3, 8. — Increpare Gell. 19, 5. — Scribere ad ſuos B. C. 3, 25. — Ius dicere Sueton. Caeſ. c. 43. Cic. pro Com. 44 c. 15 Nihil mihi detraham, quum illis exactae aetatis riſſime fructum quem meruerunt, retribuam.

SEVERITER. *Aliud* Adu. [ἀποτόμως] *Idem.* Titinniu Non. 11, 5 Seueriter hodie ſermonem amica mecum contulit. Idem Non. 11, 16. Apul. Met. 2 p. 126.

SEVERIĀNVS, a, um. Adi. *a* Seuero *cognomine*, Seu *pira a* Seuero *mytore dicta*, Plin. 15, 15. ¶ 2 De rianis *Haereticis, matrimonio penitus abſtinendum praedicantibus,* nym. et Sophronius, *vid.* Iſid. 8, 5.

SEVIR, iri. m. *Dignitatis Nomen, quaſi* Sexuir; vt Dui Decemuir. *Sic dicebatur, qui alae vniuerſae equitum praeerat.* Capi Anton. Philoſ. 6 Seuirum turmis equitum Romanorum iam com deſignatum creauit. *Sex antiquitus erant Romanorum equitum* Rhamnenſes, Tatienſes, Luceres, primi *omnes* ſecundique: *praeerant* Seuiri *videntur dicti Viris doctis. Sed ſerius illorum fit illa antiqua diuiſione turmarum olim ſublata. Diſputandi occa in primis dederunt* Vett. Inſcriptt. *in quibus* Plinius iunior EQ. V. ROM. item SEVIR EQVITVM. . . . *vocatur apud* p. 454 *et* 1028. *Reineſius ad Inſcript. Append.* n. 21 p. 1023 *fuiſſe magiſterium autumat. Ac ſane nihil aliud, quam Collegiu virorum nomen indicat frequens in Inſcriptionibus.* Seuiros *aute* guſtales, *qualis fuit etiam* Patronianus Trimalchio c. 30 *Sacer fuiſſe a Tiberio primum in honorem Auguſti Romae creatos: ac dei coloniis et municipiis ad exemplum vrbis inſtitutos, quorum* VI *primi dicti, ſumtique ex decurionibus, atque in* Iuniores *et* Seniores *diſ Haec diligenter perſecutus, eſt Noriſius ad Cenotaph. Piſan. Diſſ. 1, 6 laudat Burm. ad* Petron. *l. c.*

SEVIRALIS, e. Adi. *Ad ſeuiros ſpectans.* Capitol. in M Ludi Seuirales. ¶ 2 *Subſtant.* P. Numerius Mart Aſſigitanus Seuiralis Inſcript. *Grut.* p. 1.

SEVIRĀTVS, ûs. m. *Dignitas Seuirorum.* Petron Huic Seuiratus abſenti decretus eſt. *Et* Vet. Inſcriptio *apud G* p. 400, 7 HIC PRO SEVIRATV IN REMP. DE HS ∞ ∞.

SEVO. *vid. infra* SEVVM.

SEVŌCO, āre. [ἀποκαλέω] *Seorſum, ſeu in alterum partem v* Seuocabo herum Plaut. Men. 5, 9, 25. *add.* Idem Poen. 4, 2 Egreſſus triclinio cum maxime placitam ſeuocaſſet Sueton. Cal. Seuocare ſingulos, hortarique Caeſ. B. G. 5, 6. *add.* Liu. 7, 6 Plaut. Aul. 3, 6, 13 Quid tu te ſolus e Senatu ſeuocas? Met. 2, 836 Seuocat hunc genitor, nec cauſam faſſus amoris. pro Muraen. 15 Facit vt turſus plebs in Auentinum ſeuocanda eſt deatur. Catull. ad Ortalum f. 63 (66) 2 Etſi me aſſiduo confe Cura dolore Seuocat a doctis, Ortale, virginibus, *i. a muſis.* Merc. 2, 3, 45 Quid illud, quod ille a me ſolus ſe in conſilium ſeu Cic. Tuſc. 1, 75 Quum a re familiari, quae eſt miniſtra et famula poris, quum a Repub., quum a negotio omni ſeuocamus Anim

ufc. 1, 72 c. 30 Quibusque fuiſſet minima cum corporibus conſeſeque ab his ſemper ſeuocaſſent: eſſentque in corporibus is vitam imitati deorum. Cic. pro Quint. 13 Itaque herlud mediocriter de communi quidquid poterat, ad ſe in priuaomnum ſeuocabat. Idem de Diuin. 1, 63 Quum ergo eſt ſomno otus animus a ſocietate et contagione corporis, etc.

SE'OCATVS, a, um. Seuocatum decoro exornauit capillament Petron. c. 110.

SE'OCATOR, ōris. m. ἀποχωριστὴς Gloſſ. Gr. Lat.

SEVM, i. n. quod et SEPVM, vel SEPVM dicitur. [σίαρ] lipp. 5, 3. Plaut. Poen. prol. v. 67. Sagina ex animalium omentis detracta, et elota ac curata, vt in vſum hominum conuertatur: v. g. cum è ſeuo candelas concinnamus et compoPlin. 15, 15 Seuum ex omento pecudis. Idem 28, 9 Sebaceo adipis, eadem in his quae ruminant, ſeui eſt, aliis modis tenuioris potentiae. conf. Idem 26, 6. et 29, 5. Celſ. 5, 3. Pal. 117. Plaut. Capt. 2, 2, 31 Quid diuitiae? Suntne opimae? PH. Ne excoquat ſeuum ſenex. Alludit ad opimi propriam ſignificationem, et obiter docet, ſeuum excoqui e partibus pinguioribus. Seuum edes Colum. 7, 5, 13. i. ſeruens. Caprinum et bubulinum Veg. Mul. 3, 4, 8. Hircinum Idem 3, 1, 8. et 3, 4, 25. Etiam Sebum Sipum ſcribitur.

SE'ALIS, vel SEBALIS, e. Adi. Fax ſebalis Ammian. 18, 14.

SE'ACEVS, vel SEBACEVS, a, um. Taedis, lucernis, cereis, ac ſi nocturni luminis inſtrumentis clareſcunt tenebrae Apul. Met. 4 Pric. qui Pricaeus cum Elmenhorſtio, ex MSS. ſupplere iubent, ſeei et caeteris noct.

SE'ŌSVS, a, um. Adi. [σεσάδης] Quod inſtar ſeui vngit. Plin. Seuoſa cornigeris medulla.

SE'O, āre. [σεσάζω] Seuum inducere. Columel. 2, 22 Feriis ritus maiorum etiam illa permittit, far pinſere, faces incidere, is ſeuare. Legitur et Sebare.

S E X

SEX. [ἕξ] Numerale Nomen indecl. cuius vis ita indicatur, VI, Sex cum Antiocho ſui Cic. in Bruto c. 91. Bis ſex Virg. Aen. Sex, numerus perfectus, ap. Vitruu. 3, 1. Sex ſuppellantur in Equitum centuriis, quae ſunt adiectae ei numero arum, quas Priſcus Tarquinius rex conſtituit. Feſtus. Sex ſacerdotes conſtitutae ſunt, vt populus pro ſua quaque parte miniſtram ſacrorum, quia Ciuitas Romana in ſex eſt diſtributa in primos ſecundosque Titienſes, Rammenſes, Luceres. Idem. is Scribon. 26. Sex ſeptem, pro Sex ſeptemue. Horat. , 1, 56 Si quadringentis ſex ſeptem millia deſunt, Plebs eris.

SEAGINTA. Indecl. LX. [ἑξήκοντα] Sexies decem. Cic. , 125 Poſſum ſexaginta decreta proferre, in quibus vt ego penia non dicam interceſſiſſe, ipſa decretorum nouitas, iniquitasque ela t. Sextarii Columel. 12, 51. Annos numerare Mar. 8. Annos natus es Ter. Heaut. 1, 1, 10.

SEAGENĀRIVS, a, um. Natus LX annos. Sueton. Claud. 23 n ſexagenarius generare poſſit? conf. Lactant. 1, 16. Obiit naio ſexagenario Eutrop. 8, 3, 8. Sexagenarios de ponte deiieba, vid. DEPONTANI.

SEAGĒNVS, a, um. Adi. diſtribut. [ἀνὰ ἑξήκοντα] Plin. 8, 40 Geru vtero ſexagenis diebus. Liu. 8, 8 Ordo ſexagenos miites, duo centuriones, vexillarium vnum habebat. Sexagena millia nod um Cic. Verr. 5, 52. Sexagenos denarios plebi dedi Inſcrip Gruter. p. 231. Sexageni dies Plin. 10, 17. Bis ſexaena partes Manil. 2, 324.

SEAGESIMVS, a, um. Numerus ordinalis a Sexaginta. Quarto ſexageſimo anno Cic. de Clar. Orat. c. 94. Idem Att. 6, 1 extr. e ſexagenteſimo ſexageſimo quinto. i. DCC. LX. V. Add. Idem . 15. Gell 15, 7. Intra ſexageſimum diem Flor. 2, 2, 7. ſagima menſis Martial. 6, 70. et 4, 79.

SEAGIES. Adu. Mart. Capell. lib. 6.

SEAGIES. Adu. [ἑξηκοντάκις] Idem. In ratione feſtertiaria eſt autem centena millia nummum. Cic. Philipp. 2, 45 c. 18 ab, vt te contra ſuum patrem, ſi feſtertium ſexagies peteret, deide m. Add. Lampr. Comm. c. 12.

SEANGVLVS, a, um. Adi. [ἑξαγώνιος] Quod habet ſex an. Plin. 11, 11 Apum ſexangulae omnes cellae. add. Idem 37, 2. id. Met. 15, 382 Nonne vides, quos cera tegit ſexangula foetus Melra m apum ſine membris corpora naſci? Cryſtallus Solin. c. 25.

SEANGVIĀTVS, a, um. Idem. Solinus cap. 46 Inuenit et er in mari Rubro, ſicut cryſtallum ſexangulatam, quae radiis lis, etc.

SEATRVS, Sextus dies eſt a feriis, vt Triatrus, tertius. Feſt. vid. QVINQVATRVS, in QVINQVATRIA.

SEGENTI, ae, a. [ἑξακόσιοι] Sexies centum: interdum indefinitum numerum notat, vt μύριοι. Cic. de Diuin. 2, 34 Sexcenta licet ſi ardi proferre. Ter. Phorm. 4, 3, 63 Sexcentas perinde potius ſeriotas. Vbi Donatus, Apud nos Sexcenta dicere pro Infinito numero, e itatum eſt. Cic. pro Roſc. Amer. 90 Sexcenti ſunt, qui inter puri et de veneficiis accuſabant. Sexcenti muli Idem Fam 7, 1. tt. 6, 4. Sexcenta ſunt, quae memorem, ſi ſit otium Plaut. D. I. 4, 41. Proprie Equites ſexcenti Curt. 6, 4, 2. Tantum etigo habuit opum ſexcentos fere annos Cic. apud Non. 12, 30. ur. igatur Poſt annos ſexcentos Gell. 10, 16 vd. Steph. Pariſ. al. ſexc.

SEGENTĒNVS, a, um. Aliud Adi. [ἑξακοσιαπλάσιος] Colu. 3; Qui ducentos quadragenos pedes obtinent, ſexcenteni malleoli ingedi ſunt, i. Sexcenti vnicuique. conf. Sueton. Claud. c. 32.

SEGENI, ae, a. Adi. [ἑξακόσιοι] Pro Sexcenteni. Cic. Verr. 5, 25 Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas debite, certo pretio ſexcenos numos nautarum miſſione conſtituere. ſexcentenos. Vid. Columel. 3, 3, 2. Denarii Curt. 5, 1, 45. Sexcenta millia numûm Eumen. pro reſt. Schol. c. 11.

SEGENTESIMVS, a, um. [ἑξακοσιοστὸς] Plin. 8, 7 Anno vrbis ſexcenteſimo quinquageſimo quinto. Sic 14, 12. Sed Poſt annum apl. s ſexcenteſimum Gell. 10, 16. ed. Steph. al. ſexc.

SEGENTIES. Adu. [ἑξακοσιάκις] Cic. Att. 4, 15 (16) Vt ruri laxaremus, et vsque ad atrium Libertatis explicaremus, conſi us ſexcenties H-S. conf. Lamprid. Comm. c. 15.

SEGENTOPLAGVS, a, um. [ἑξακοσιάπληγος] Fictum a laut nomen in Capt. 3, 5, 68 Sexcentoplago nomen indetur tibi. e. excentas plagas accipies.

SEXDECIES, vel SEDECIES. Adu. [ἑκκαιδεκάκις] Plin. 6, 29 Sebaſus ab Aegypti extremis ſexdecies centena LXXV. M. paſſuum.

SEXDĔCIM, vel SEDĔCIM, indecl. XVI.

SEXENNIS, e. Adi. [ἑξαετὴς] Sex annorum. Plaut. Poen. 4, 2, 80. Inde ſurreptus fere ſexennis. Add. ibid. 5, 2, 27. Plin. 8, 32.

SEXENNIVM, i. n. [ἑξαετία] Tempus ſex annorum. Cic. de Diuin. 1, 100 Quod quidem ſexennio poſt Veios captos factum eſſe vidimus. Idem Att. 6, 1 Confeceram vt ſoluerent centeſimis ſexennii ductis cum renouatione ſingulorum annorum. conf. Idem Phi-

SEXIES. Adu. [ἑξάκις] Sex vicibus, vt vulgo dicunt. Liu. 4, 32 Veientem hoſtem ſexies victum pertimeſcant. Vid. Colum. 5, 2. Sexies conſul Vellei. 1, 15, 5.

SEXPRIMI, orum. Plur. i. Sex principes in ſenatu. Cic. de Nat. Deor. 3, 74 c. 30 L. Alenus chirographum Sexprimorum imitatus eſt. Ita plerique edunt. Sic Decemprimi ſ. Decaproti. v. v.

SEXTANS, antis m. [ἕκτημόριον] Sexta pars aſſis. v. g. Nummus duas uncias valens. Plin. 33, 10 ad finem, Nam quod Agrippae Menenio ſextantes aeris in funus contulit, honoris id, neceſſitatisque propter paupertatem Agrippae, non largitionis eſſe dixerim. Liu. 2, 33 Extulit eum plebs ſextantibus collocatis in capita. Pondo ſextans Scribon. 4. 42. 47 et ſaepiſſime. Plin. 26, 11 Prodeſt et vino myrteo fouere: mentae Sextans, viui ſulphuris vncia. Sextans, Duorum cyathorum menſura, vid. SEXTARIVS. Sueton. in Auguſt. c. 77 Vini quoque natura parciſſimus erat. Non amplius ter bibere eum ſolitum ſuper coenam in caſtris apud Mutinam, Corn. Nepos tradit. Poſtea quotics largiſſime ſe inuitaret, ſenos ſextantes non exceſſit: aut ſi exceſſiſſet, reiiciebat. Senos ſextantes pro Sextario dixit, ſed ſignificare voluit, Senis hauſtibus ſextarium tantum bibere eum ſolitum. Sextans agri, Pars ſexta iugeri: vid. Varr. de R. R. 1, 10. et de L. L. 5, 36. Columel. 5, 1 Pars ſexta, pedes quatuor millia et octingentos, hoc eſt ſextans, in quo ſunt ſcripula XLVIII. conf. Vitruu. 3, 1. Seſtans a veteribus interdum ſcriptum eſt.

SEXTANTARIVS, a, um. Adi. [ἑκτημοριαῖος] Quod ſextantis habet pondus. Plin. 33, 3 f. 13 Librae autem pondus aeris imminutum bello Punico primo, quum impenſis Respub. non ſufficeret, conſtitutumque vt aſſes ſextantario pondere ferirentur. Sextantarii aſſes (inquit Feſtus Pompeius) in vſu eſſe coeperunt ex eo tempore, quo propter bellum Punicum ſecundum, quod cum Hannibale geſtum eſt, decreuerunt patres, vt ex Aſſibus, qui tum erant librarii, herent ſextantarii, per quos cum ſolui coeptum eſſet, et populus aere alieno liberaretur, et priuati, quibus debitum publice ſolui oportebat, non magno detrimento adficerentur. Septennio quoque (anno) vſus eſt, vt priore numero: ſed id non permanſit in vſu, nec amplius proceſſit in morem. Difficile eſt haec in concordiam reuocare cum Plinianis, vid. Antonii Auguſt. notas ad Feſtum.

SEXTANTĀLIS, e. Adi. Vitruu. 10, 6 Fuſi ſextantales: ſextantem pedis, i. duo digitos craſſi. Sic materiam trientalem vocat, etc.

SEXTARIVS, i. m. [ξέστης] Sexta pars congii, quae menſura cauat tam liquidis quam aridis ſeruiebat. Capit autem ſextarius cotylas binas, quae Latine Heminae dicuntur. Cum nomina bibebant, Sextarius inſtar Aſſis in XII uncias diuidebatur: vide, quae copioſe dedimus in BIBO. Hic tantum ponemus verſus Rhemnii 80 ſq.

Sextarî cyathus pars eſt, quae eſt vncia librae:
Nec non Oxybaphi ſimilis ſeſcuncia fiet.
Siciliquumque tibi Myſtro ſimulare licebit.
Cochlear extremum eſt, Scriplique imitabitur inſtar.

Continet ergo Sextarius XII Cyathos, VIII Oxybapha ſ. acetabula, Myſtra XLVIII, Cochlearia CCLXXXVIII. conf. CONGIVS. Sextarius, aridorum menſura, Columel. 2, 9 de Panico et Milio verba faciens, Nec impenſa grauî ſationem cultoris onerant, quippe ſextarius fere quatuor ingerum implent. Idem 12, 5 Salis ſextarium ſubterito. Paullo poſt, Quidam hordei toſti ſextarios quatuor. Cato c. 105 Schoenum et calamum in pila contundito, quod fiet ſextarium vnum, eodem in dolium infundito, vt odoratum fiet. Conf. Celſ. 6, 7. Vitruu. 9, 3. Columel. 4, 8. 12, 16 et 51. Cic. Off. 2, 56 16 At ii, qui ab hoſte obſidentur, ſi emere aquae ſextarium cogerentur, hoc primo incredibile nobis videri. Sextarius olearius Cato c. 13. Sextarius vini Hor. Arte Poët. 74. Ducere ſextarium, Ebibere, Iuuen. Sat. 6, 426. Lauare lanam ſextario vini Scribon. 161.

SEXTARIŎLVS, i. m. Auguſt. apud Sueton. in Vita Hor.

SEXTĪLIS, is. m. Dicebatur, qui nunc Auguſtus menſis, vid. Sueton. Aug. c. 31 quod ſextus eſſet in ordine menſium a Martio. Hor. Epiſt. 1, 7, 2 Quinque dies tibi (pollicitus) me rure futurum, Sextilem totum mendax deſideror. Menſis ſextilis Idem ibid. 1, 11, 19.

SEXTILIVS, Nomen a Sexto deductum, vt Quinctilius a Quincto. Vnde Sextilia Vitelliorum mater Tac. Hiſt. 2, 64.

SEXTŬLA, ae. f. Sexta pars vnciae. Cic. pro Caecin 18 c. 6 Facit heredem ex deunce et ſemuncia Caecinam, ex duabus ſextulis M. Fulcinium libertum ſuperioris viri, Ebutio ſextulam adſpergit. Hereditatem, i. aſſem in deunceni, ſemunciam, et tres ſextulas diuiſit. Ex quo liquet, ſextulam tertiam eſſe partem ſemunciae, et vnciae ſextam. Duas ſextulas dixit pro tertia parte vnciae: quum tamen aliud vocabulum Latinum haberet, duellam ſcil. Nam duae ſextulae duellam faciunt, quae tertia pars eſt vnciae, vid. Bud. in Aſſe. In Mensura agri, Columel. 5, 1 Pars ſeptuageſima ſecunda, pedes CCCC hoc eſt ſextula, in qua ſunt ſcripula quatuor.

SEXTŬPLVS, a, um. ἑξαπλᾶς Gloſſ. Cyrilli.

SEXTŬPLEX, ĭcis. Idem.

SEXTVS, a, um. Adi. [ἕκτος] Numerus ordinalis a Sex, vt, Sextus ab Hercule Vellei. Paterc. 1, 3, 3. Sexta olympiade Vellei. 1, 8, 4. conf. Plaut. Moſt. 4, 2, 41. Sexta decuma legio Tac. Ann. 1, 37, 4. Sexto decimo Calend. Ian. Colum. 11, 2. ¶ 2 Eſt etiam Praenomen, vt Quinctus, etc.

SEXTVM Conſul, [ἑξάκις ὕπατος] vt Tertium Conſul. Cic. in Piſon. 20 c. 9 Qui C. illi Mario fortiſſimo viro et Conſuli, et ſextum Conſuli, etc.

SEXTĀNVS, a, um. Plin. 5, 4 Sextani, ſcil. Milites, ſextae Legionis.

SENI, ae, a. [ἀνὰ ἕξ] Sex in diſtributione. Cic. Verr. 2, 22 Ab iſto, et praeco qui voluit, iſtum ordinem pretio mercatus eſt, et pueri annorum ſenûm ſeptenúmque denûm, Senatorium nomen nunc nati

sunt. Qua terna, sena Columel. 8, 11. Pondo sena Scribon. 142. Senos viros singuli currus vehebant Curt. 8, 14, 3. Anni decies seni, *Sexaginta* Ouid. Fast. 3, 165. Stipendia sena dena facere Tac. Ann. 1, 36, 4. Festus: Senis: crinibus nubentes ornantur, quod is ornatus vetustissimus fuit. Quidam, quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis *spondent illibatam fore* a caeteris. *Quae typo distinximus sunt ex coniectura suppleta:* seni crines *sunt sex sortae crinium vittae implexae. Sic Scal.*

SENARIVS, a, um. Adi. [ἕξ, ἑξαδικὸς] *Quod constat sex rebus, vt* Senarius numerus Cic. in Orat. c. 55. Senarii versus, *qui et* Senarioli *dicti sunt a sex pedibus.* Idem Tusc. 5, 64 c. 23 Tenebam enim quosdam senariolos, quos in eius monumento esse inscriptos acceperam, qui declarabant, in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro.

SENARIŎLVS, i. m. Dimin. *vid.* SENARIVS.

SENIO, ōnis. m. *Sex puncta in tesseris et talis, vid. Casaub. ad* Sueton. Aug. c. 71 *et ad illud* Pers. Sat. 3, 48 — Quid dexter senio ferret. Martial. 13, 1 Senio nec nostrum cum cane quassat ebur.

SEXTIVS, *Nomen Romanum, v. g.* P. Sextius, *qui in tribunatu Ciceroni aduersus Clodium contractis armatis auxilio fuit, quo nomine in iudicium vocatus, defensus fuit a Cicerone in Oratione, quae exstat. Quaedam exemplaria exhibent* Sestium, *sed minus recte, vid. Gruteri nota in Inscriptionem huiusce Orationis.* Sextius Caballus, *Scurra maximus, qui a calcitratu,* Caballi *cognomen adeptus est* Martial. 1, 42. Cic. pro Quint. 25 Tabula Sextia.

SEXTIANVS, a, um. Columel. 5, 10 Mala Sextiana. *al. Sestiana.*

SEXVNGVLA, *rapacis ancillae epitheton comicum* Plaut. Truc. 2, 2, 57.

SEXVS, ūs. m. [γένος, διαφορὰ τῦ ἄῤῥενος, καὶ τῆ θήλεος] *Genus illud, quo mares a feminis natura discreuit.* Columel. 6, 24 Certis signis comprehendere licet, quem sexum generauerit. Sexus a Graeco dicitur ἕξις, quod est habitus: significatque naturam et habitum, *auctore* Festo. Orbus virili sexu Afran. *apud* Fest. Pacuuius ibid. Triplicem virili sexu partum procreat. Aur. Vict. de Viris Illustr. 2 Ad quos quum vtriusque sexus multitudo conueniisset, dato suis signo virgines raptae sunt. Sexum muliebri motu mentiri Columel. 1 *Praef. vid.* Arnob. 3 p. 104. Adolescens ambiguo sexu Liu. 27, 11. *et* 31, 12. Sequior Apul. Met. 10 p. 249. *i. femineus. Pluraliter* Lactant. 1, 16 *extr.* Ex duobus sexibus alter fortior, alter infirmior est. *Peculiariter dici de Femineo sexu, notat Dan. Heinf. ad* Sil. 3, 114. *Sed non adfert nisi* Vet. Gloss. χῆμα γυναικεῖον. *Neutro Gen.* Plaut. Rud. 1, 2, 19 Virile sexus nunquam habui vllum. *Sed Gronou.* secus. *v. v.* Affluxere auidi talium virile et muliebre sexus Tacit. Ann. 4, 62. *Add.* Idem H. 5, 13, 5. *Gronou. ad* Liu. 26, 47. *Veteres interdum pro* Sexus *dixere* Secus, *vbi vid.*

SEXVĀLIS, e. Adi. *Ad sexum spectans.* Cael. Aurel. Acut. 3, 18, 184. Manibus sexualibus, *i. Alterius feminae.*

SEYA, *vid.* SEIA.

S I

SI. [εἰ, ἂν ἐὰν, ἤν, αἴνε, αἶνα] Coniunctio *conditionalis: Sed late accepto vocabulo conditionis, vt omnia etiam causarum genera complectatur, tempus item, et omnem aliam circumstantiam, a qua euentus aliquis quocunque modo pendere intelligitur. Quod ad constructionem attinet, Indicatiuus modus adhibetur in re certa ac definita, Coniunctiuus pendere conditionem, incertamque esse, indicat. Sed hic etiam notandum tempora, in* ro, fuero, dixero, venero, *male vulgo ad Coniunctiuum referri, cum sint* Futura exacta *Indicatiui modi, etc. Iam ponentur exempla, quae inuenimus, quae exactius disponere iam non licet. Incipiamus ab eo, quod de Futuro exacto diximus* Cic. pro Cael. 49 c. 20 Si quae non nupta mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati, palamque se in meretricia vita collocauit, virorum alienissimorum coniuitio vbi instituerit, si hoc in vrbe, si in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciet, si demque ita se se geret, *etc. Non iungit diuersos modos,* Cic. in Catil. 1 c. 3 Si illustrantur, si erumpunt omnia. *Non dubitat, an illustrantur: sed quia illustrantur, suadet, vt mutet Catilina mentem.* Virg. Aen. 6, 119 Si potuit manes arcessere coniugis Orpheus. *Affirmat potuisse.* Cic. Fam. 2, 6 Nunquam labere, si te audies: *sperat auditurum. Sic* ibid. 2, 17 Si me audies, vitabis inimicitias: et posteritatis otio consules. Cic. pro Cluent. c. 26 Tum ei quadraginta millia, si esset absolutus Oppianicus, pollicetur. *Pendet conditio. Tamen Finitiuis, τοῖς ὁριστοῖς, id est Indicatiuis etiam iungitur, quum conditio, ita tamen, vt nexum conditionis cum consequente suo certum indicet.* Ter. Andr. 1, 3, 5 Si illum relinquo, eius vitae timeo: sin opitulor, huius minas. Idem ibid. 2, 1, 24 Pamphile si id facis, hodie postremum me vides. Idem Eun. 1, 1, 6 Si incipies, neque perficies nauiter. Virg. Georg. 1, 219 At si triticeam in messem, robustaque farra Exercebis humum. Bibe, si bibis Plaut. Stich. 5, 4, 28. Ite, si itis Id. Poen. 5, 4, 67. Quin datis, si quid datis Idem Cas. 4, 1, 7. Si, *in principio orationis,* Cic. pro Cael. *pr.* Si quis, iudices, forte nunc adsit. Ibid. . . . Si auctoritates patronorum in iudiciis valerent, ab amplissimis viris, *etc.* Pro Archia *pr.* Si quid est in me ingenii, *etc. Fiduciam Indicatiuus indicat,* Si deus, si dea es Cato de R R. 139 Sic verba concipito: Si deus, si dea es. *Verba in precibus Romanorum sollemnia: in quo ab* Arnobio *illuduntur merito,* Nam confectis in precibus, Siue tu deus, siue tu dea, dicere: quae dubitationis exceptio dare vos Dis sexum, diiunctione ex ipsa declarat. *Locus est* lib. 3 p. 104. *Illustrauit totum hoc ad Catonis l. c. Meursius. Add.* Inscript. Fratrum Arual. *apud Phil. a Turre Antiquitt. Vet. Antii p. 389 sq.* ¶ 2 *In concessionibus, cum negatiuis ponitur.* Cic. Verr. 1, 152 Hic illius scelerata locatione nefarioque latrocinio bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus, venit in iudicium: si nihil aliud, saltem vt eum, cuius opera ipse multos annos est in foribus, paullo tamen obsoletius vestitum videret. *Compendiaria locutio sumta a Graecis, teste Budaeo.* Idem pro Cluent. 15 c. 6 Non timuisse, si minus vim deorum, hominumque famam; at illam ipsam noctem, facesque illas nuptiales? *Et* Fam. 2, 5 Propter ipsius excellentem in eo genere vel gratiam vel diligentiam, nostram suffragationem si minus potentem, at probatam tamen. *Modestiae signos est in illo* Cic. Att. 14, 19 Quae diligenter a me expressa acumen habent Antiochi, nitorem orationis nostrum, si modo is est aliquis in nobis. Si non *cum ellipsi* Plin. Epist. 3, 6 Si adsunt amici, honestissimi sermones explicantur: si non *(adsint)* liber legitur. *Plenius* Caes. Bell. Ciuil. 1, 2 Vti ante certam diem Caesar exercitum dimittat, non faciat, eum aduersus Rempubl facturum videri. C Orat. 103 Nulla est enim vllo in genere laus oratoris, cui nostris orationibus non sit aliqua, si non perfectio, at conatus t Idem de Orat. 14 Alicui si nequaquam parem illius ingenio, at p stro tamen studio meritam gratiam debitamque referamus. in Orat. 98 Hoc vno perfecto magnus orator est, si non max ¶ 3 Cic. Diu. in Verr. 56 c. 17 Iudicium dat statim, si pareret se et sua Veneris esse dixisse: iudicant Recuperatores id, quo cesse erat *Sic legendum viderunt viri docti ex* Festo *in dictione per R liquidam, non* Pateret, *vt quidam libri.* Plin. Epist. 3, ber legitur, interdum etiam praesentibus amicis, si tamen illi no uantur. Cic. pro Rosc. Amer. 57 Sed si ego hos bene noui ram illam, cui vos vsque eo inimici estis, vt etiam omnes eas od ita vehementer ad caput adfingent: vt postea neminem alium, ni tunas vestras accusare possitis. Idem Acad. 4, 6 c. 2 Quod si fungi munere debeamus, non modo operam nostram nunquam a lari coetu remouemus *etc. Sed de* Quod si *agimus in* QVOD n. 3. *ditionem absurdam ponit* Cic. pro Quint. 7 Qui communi studio, mis opibus Sext. Naeuium defendunt: si id est defendere, cupi alterius obtemperare, quo is facilius, quem velit, iniquo iudici primere possit. *Parenthesis blanda est* Cic. Fam. 5, 11 De D sio, si me amas, confice. *Vt et illa* Cic. Acad. 1, 35 Eam que (si videtur) correctionem explicabo, sicut solebat Antio Idem Fam. 4, 2 Tu (si videbitur) ita censeo facias. Idem 2, 142 Neque enim si maxime statuae deiectae essent, eas ego vobis p iacentes ostendere. Si per commodum Reip. posset Liu. 31, Si vlli rei sapiens assentietur vnquam, aliquando etiam opina Cic. Acad. 4, 136. Idem Qu. Frat. 1, 2 Intelliges esse nihil a nisi orationis acerbitatem et iracundiam, et si forte, raro liter missarum indigentiam reprehensam. *Plane dubitare videri vult praeterea aliquid reprehenderit. Potentialem vim habet illud* Andr. 4, 2, 12 Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes mines. *Sed* Ouid. de Arte Am. 1, 1 Si quis in hoc artem p non nouit amandi. Cic. Offic. 1, 21 Eo si quis sibi plus acc petet, violauit ius humanae societatis. Ter. Eun. 5, 2, 2 si ego digna hac contumelia sum maxime, at tu indignus qui f tamen. *Vbi* Donatus, Deest ET, vt sit, Etsi. Si herus m tu, atque ego me tuum esse fertum assimulo, tamen viso opus est Capt. 2, 1, 28. Idem Merc. 4, 2, 4 Decem vocasset si ad co fummos viros, nimium opsonauit. ¶ 4 Si, *pro* Cum *non conditionem, sed tempus significet.* Hor. Epist. 1, 7, 10 Quod si ma niues Albanis illinet agris. *i. Cum bruma aduenerit. Vid. apud Lambinum in hunc locum.* Si diis placet; proprium ei clamantis propter indignitatem alicuius rei, siue temeritatem, et gnantis, *inquit* Donatus *ad* Ter. Eun. 5, 3, 11 Vide vt otiosus f diis placet. Cic. de Orat. 3 c. 24 n. 93 Etiam Latini, si dii cet, hoc biennio magistri dicendi exstiterunt. Idem Tusc. Qua gloria commotus Epicurus exoritur, cui etiam, si diis place detur semper sapiens beatus. Si est vt, Ter. Hec. 3, 5, 51 vt velit reducere vxorem, licet. *i. Si velit.* Idem Phorm. 2, Si est, patrue, culpam vt Antipho in se admiserit, *etc.* pro, Si adm *vt* Donatus *interpretatur. Vid. rursum* Hec. 4, 1, 44. *Si in sis precum vel adhortationum allegandis adhibetur.* Sic dicimus, *in* Donatus, quando praestitimus aliquid, et tamen nolumus exprobr Ter. Andr. 1, 5, 57 Ne abs te hanc segreges, neu deseras, si te in mani fratris dilexi loco: siue haec te solum semper fecit max Virg. Aen. 9, 406 Si qua tuis, *etc.* Idem ibid. 4, 317 Si bene de te merui. Virg. Georg. 1, 7 Liber et alma Ceres, vest munere tellus Chaoniam pingui glandem mutauit arista: *Vbi* Si, Siquidem: nam si confirmantis est. Idem Aen. 5, 798 Si cessa peto, si dant ea moenia Parcae. *Add.* Idem 6, 525. Cic Arch. c. 12. *et* pro Domo c. 57. *et* Verr. 5 *extr.* Si, *pro quam.* Ter. Phorm. 1, 2, 69 Non si redisset pater ei veniam d Virg. Aen. 5, 64 Praeterea si nona diem mortalibus almum A extulerit. Si hoc ita fato datum erat Liu. 30, 30. *Conf.* 1, 15. Si Deus est animus, nobis vt carmina dicunt Cato in 1. Si sapis, pro Si sapias, *ait* Donatus Ter. Eun. 1, 1, 51. Ibid. 4, 4, 54. Si redierit, pro Si rediit Ter. Adel. 4, 2, 11. nat. Dicis, si facies modo Plaut. Trinum. 5, 2, 63. Ter. A 4, 5, 51 Ne me attingas sceleste: si pol Glycerio non omnia h *Ante* Si *omissum moriar, aut similis imprecatio.* Ter. Adel. 5, Si tu sis homo, hic faciat. *Vbi* Donatus: Si sis, pro Si esse volu et si credi homo volueris. Rursum idem, Si tu sis, non Si tu es, di quasi in eo se hominem sit Aeschinus probaturus. ¶ 5 pro An positum Graecorum more. Liu. 33, 35 Percunctatus si cc lium, non vtile solum, sed etiam salutare, admittere auribus posset, Cic. de Orat. 2, 283 c. 70 Vide, Scaure, mortuus rapitur, Si p esse possessor. *i. an forte possis bonorum illius possessionem, nullo iure soles, adipisci.* Ter. Heaut. 5, 1, 5 Abi — atque illa, si ian verit, nuntia. Hor. Epist. 1, 7, 39 Inspice si possum donata r nere laetus. *Add.* Idem Epist. 1, 2, 30. *et* 1, 6, 41. *et* 1, 1 Ter. Heaut. 3, 4, 7 Visam si domi est. *Vid.* Columel. 8, 5. adeunt fere omnes, si quid velis Cic. Fam. 3, 9. *Vid. Graeu. ad* Sed fatis incerta feror, si Iupiter vnam Esse velit Tyriis vrbem V Aen. 4, 110. Illi vadum fluminis Sicoris tentare, si transire po Caes. B. C. 1, 83. Qui si in ea re sit error, communis existim est Liu. 4, 20 *pr. Conf. Periz. Animadu. c. 7 p. 279.* Et prin si sit, circumspicit illic Ouid. Met. 11, 678. *Add.* Idem Heroid. 93. Propert. 2, 29, 23. *Frequentissime sic vtuntur Vulg. Bi interp. et Patres.* Si, *pro Vtinam.* Virg. Aen 6, 187 Si nunc nobis ille aureus arbore ramus Ostendat nemore in tanto. Serv. Si, Aduerbium rogantis et optantis est per se plenu ¶ 6 Si, *aliquando subauditur.* Dare denegaris: ibit ad illud illi Quo maxime apud te se valere sentiet Ter. Heaut. 3, 1, 78. H aliquis iuuenum dixisset amantia verba, Reddebat tales protinus i sonos Ouid. Fast. 6, 113. *Conf.* Idem Rem. Am. v. 745. vere rem aestimare velit Liu. 3, 19. *i. si qui. Add.* Priscian. 18 *Burm. ad* Ouid. Am. 3, 2, 9. *Id. et Vlit. ad* Grat. Cyneg. v. *Longol. ad* Plin. Epist. 10, 82, 2. *Conf.* Absque te esset, *in* ABSQV Hor. Serm. 1, 3, 17

— Decies centena dedisses,
Huic parco paucis contento quinque diebus
Nil erat in loculis.

SIN, SIQVA, SIQVANDO, SIQVIDEM, SIVE, *vid. ss.*

S I A *et* S I B

SIAGON, ŏnis. n. [σιαγών] *Mala s. maxilla Graecis est. Vtitur etiam* Cael. Aurel. Chron. 1, 1, 37 Tunc — buccarum vel temporum musculis, quos Siagonas appellant — dropacem apponemus. *Et* 4, 90 Tum buccarum musculos, quos siagonas appellant *etc.*

SIAGONITAE musculi *idem* Caelio Acut. 2, 10, 59 Musculorum, quibus buccae colligantur, conductio, quos appellant Siagonitas.

SIBARIS, *vid.* SYBARIS.

SIBDE, es. f. [Σίβδη] Cariae oppidum, Halicarnasso ab Alexandro Magno attributum Plin. 5, 29.

SIBI. [σοί] *Dativus a Sui. v. v.*

SIBILVS, i. [συριγμὸς, ῥόιζημα] *In Singulari* m. g. *est, in Plurali* n. n. *Est autem sonus oris, qui emisso spiritu appulsu compressis dentibus, et parum deductis labris fieri solet.* Columel. 2, 3 Sibiloque allectat quo libentius bibant. Sibilis *contemtum indicare solebant in spectaculis et concionibus.* Cic. *apud* Charis. 1 p. 61 Nunciabantur gladiatori sibili. Cic. pro Sext. 115 Ei vero, qui pendet rebus leuissimum, qui rumore, et (vt ipsi loquuntur) fauore populi tenetur et dubium, plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est. Scindere sibilis, *vid.* CONSCINDO. Cic. Att. 2, 18 Fusium maledictis, et conuiciis, et sibilis consectantur. Idem pro Rosc. Com. 30 c. 11 Qui posteaquam e scena non modo sibilis, sed etiam conuicio explodebatur, *etc. Lepide* Caelius ad Cic. 8, 2 In theatrum Curionis Hortensius introiit — Hic tibi strepitus, fremitus, clamor tonitruum et rudentum sibilus *(verbis Poetae in tempestate describenda vtitur, ad motum popularem notandum)* Hoc magis animadvertendum est, quod intactus a sibilo peruenerat Hortensius ad senectutem. Sed tum ita bene, vt in totam vitam cuiuis satis esset. Per sibilos explodere Ammian. 28, 4. *Add.* Sen. Ep. 56. Valer. Max. 3, 5, 3. Liu. 25, 8 Vt quocunque noctis tempore sibilo dedisset signum, porta aperiretur. Edere sibilum Catull. 4, 12. Ore horrenda sibila *serpens dicitur* Ouid. Met. 3, 38. Pastoria sibila Idem ibid. 13, 785. Lucan. 9, 634 — Angues Stridula mittunt vibratis sibila linguis. Trepidantia sibila torsit draco Argon. 7, 525. Vibrata sibila faeuis linguis Sil. 3, 185. Idem 2, 99. Ouid. Met. 15, 684. Charis. p. 61. Sibila *poetice, pro Venti flatu.* Virg. Ecl. 5, 82 Nam neque me tantum venientis sibilus Austri, *etc.*

SIBILVM, i. n. *Vt apud* Serenum, Suaue sibilum. Auctor. Nouatian. 3, 200.

SIBILVS, a, um. Adi. *Vt,* Ora sibila, pro Sibilantia, *inquit* Seruius ad Virg. Aen. 2, 211. Colla sibila Virg. Georg. 3, 421. *Add.* Ouid. Met. 5, 277. Toruae comae sibila frontis : *i. Sibilans* Val. Flacc. Argon. 3, 50.

SIBILO, āre. [συρίττω] *Sibilum emittere.* Cic. Att. 2, 19 Populari isti iam etiam modestos homines sibilare docuerunt. Populus e sibilat : at mihi plaudo Ipse domi quoties numos contemplor in arca Hor. Serm. 1, 1, 66. Ore sibilat draco Virg. Aen. 11, 754. *Add.* Idem ibid. 7, 447. Lampr. Comm. c. 1.

SIBILĀTVS, ûs. m. Cael. Aurel. Acut. 2, 27 Cum quodam vehementi sibilatu.

SIBILĀTOR, *vnde*

SIBILĀTRIX, īcis. f. Mart. Capell. 9 p. 307 Sibilatrix fistula.

SIBINA, *vid.* SIBYNA.

SIBVS. Sibus (inquit Festus) Callidus, vel acutus, *vid.* PERSICVS n. 6. *Potest alicui in mentem venire, ab eadem origine diminutiue dici esse* Sibyllas. *Et video, iam hoc factum ex Fabric. B. 1, 29, 9.*

SIBYLLA, ae. f [Σίβυλλα] *Sensu appellatiuo est Virgo fatidica.* Lactant. 1, 6, 7 M. Varro — in libris rerum diuinarum — Sibyllinos libros ait non fuisse vnius Sibyllae ; sed appellari vno nomine byllinos, quod omnes feminae vates Sibyllae sint a veteribus nuncupatae ; vel ab vnius Delphidis nomine, vel a consiliis deorum enuntiandis. σὺς enim deos, non θεὸς, et consilium non βαλὴν, sed βουλὴν appellabant Aeolico genere sermonis. Itaque Sibyllam dictam esse quasi θεοβάλην. Caeterum Sibyllas decem numero fuisse : easque omnes enumerauit sub auctoribus *etc. Persequitur eas deinde omnes Lactantius quoque. Verum non hoc agimus. Qui volunt cognoscere quae de Sibyllis et libris Sibyllinis scripta sunt, omnia eos adire opor. t Fabricium Bibl. Gr. 1, 29-33. Nos loquendi vsum paucis illustraus. Quae* Sibylla Cumaea *vocatur* Virg. Aen. 6, 98 *ea* v. 36 *est* Deiphobe Glauci Phoebi Triniaeque Sacerdos. *Haec vaticinatur Aeneae Deo plena, haec illum ad inferos comitatur. Hanc eandem* Erythraeam *aut* Seruius, *et fabellam narrat* ad 6, 321 *vbi* Longaeua sacerdos *vocatur. Add.* Ouid. Met. 14, 121 *sqq. Insignis locus est* Cic. de Diuin. 2, 110 c. 54 Sibyllae versus obseruamus, quos illa furens fudisse dicitur, quorum interpres nuper falsa quaedam hominum fama dicturus Senatum putabatur, eum, quem reuera regem habebamus, appellaturum quoque esse regem. si salui esse vellemus. Hoc si est in libris, in quem hominem, in quod tempus est ? Callide enim, qui illa compposuit perfecit, vt, quodcunque accidisset, praedictum videretur, hominum et temporum definitione sublata. Adhibuit etiam latebram obscuritatis, vt iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur. *Deinde quae esset* ἀκροστιχὶς *explicat. Vid.* ACROSTICHIS. Quam ob rem Sibyllam quidem sepositam et conditam habebamus, vt id quod proditum est a maioribus, iniussu Senatus ne legamur quidem libri, valeantque ad deponendas potius, quam ad suscipiendas religiones : cum antistitibus agamus, et quiduis potius ex illis oris quam regem proferant *etc. Caeterum narratio de Sibylla nouem libros offerente venales Tarquinio Superbo, quorum ille tres de foro reliquos eodem pretio emerit, quod pro nouem vniuersis abnuerat, habetur* Gell. 1, 19 *qui ita finit,* Libri tres in sacrarium conditi Sibyllini appellati. Ad eos, quasi ad oraculum, Quindecimuiri adeunt, cum Di immortales publice consulendi sunt. Plin. 13, 13 Inter omnes conuenit, Sibyllam ad Tarquinium Superbum tres libros attulisse ex quibus igni duo cremati ab ipsa, tertius cum Capitolio Sullanis temporibus. Liu. 38, 35 *de Cn. Manlio Legati dicunt,* Cupientem rantire Taurum aegre omnium legatorum precibus, ne Carminibus Sibyllae praedictam superantibus terminos fatales cladem experiri vellet, retentum. Horrendae secreta Sibyllae Virg. Aen. 6, 10. Ca Sibylla Virg. Aen. 5, 735. Vinax Sibylla Ouid. Fast. 4, 875.

SIBYLLĪNVS, a, um. Adi. [Σιβυλλινὸς] Sibyllini libri, *de quorum origine modo dictum in* SIBYLLA. *Exempla vbi* ex Senatusconsulto sunadiri, *vid.* Liu. 5, 13. 10, 7. 7, 27 *etc.* Cic. Verr. 4, 108 c. 49 Cum — magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur, aditum est ad libros Sibyllinos, in quibus inuentum est *etc. Illa* religio, *de qua in primis* Ciceronis epistolis, *ad libros Sibyllinos pertinet.* Cic. de Aruisp. Resp 26 Ne hoc quidem in mentem tibi venierat Sibyllino facerdoti, haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetiisse ? Sibyllinum sacerdotem *vocat Quindecimuirum sacrorum, cui ius erat, Sibyllinos libros aperire et proferre, si quando vaticinium aliquod petendum erat.* Versus Sibyllini Hor. in Carm. sacc. 5.

SIBYNA, ae. f. [σιβύνη] *Genus erat hastae Graecis.* Festus Sibinam appellant Illyrici telum venabulo simile. Ennius, Illyrii restant ficis sibimisque fodentes. Sibyna *accuratius. Apud* Gellium 10, 25 Scibones *vel* Sibones *in* Sibynas *mutarat Turn. Sed Gron. ex MS.* Sibones *restituit, putatque, vtrumque verum forte esse. Conf.* Tertull. adu. Marc. 3, 21. *et* 4, 1.

S I C

SIC. Adu. *affirmantis.* [ὡς, ἅτω, ἅτως, ἀτωσὶ, ἀτωσὶπως, ταύτη, ὧδε, ὡδέπως] *Conuenientiam notat. Itaque affirmat, comparat, demonstrat etc. quod exempla ostendent.* Ter. Phorm. 2, 2, 2 Itane patris ais conspectum veritum hinc abisse ? G. admodum. P. Phaniam relictam solam ? G. sic. Plaut. Amph. 3, 2, 20. Esse autem inimicos ? A. sic est, vera praedico Ter. Andr. 2, 1, 2. Idem Adelph. 3, 4, 2 Proh dî immortales facinus indignum : Geta quid narras ? G. Sic est factum. Idem Andr. 3, 4, 9 Simulaut, vos vt pertentarem. D. quid ais ? S. sic est res. Sic meritum est meum Ter. Heaut. 1, 1, 40. Cic. pro Rosc. Amer. 66 Sic res habet, iudices : magnam vim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis. *Comparat* Virg. Aen. 2, 496 Non sic aggeribus ruptis quum spumeus amnis Exiit. Ter. Eun. 3, 5, 16 Nostin' hanc quam amat frater ? A. noui : nempe opinor Thaidem. C. istam ipsam. A. sic commemineram. *Vid.* Plaut. Stich. 1, 2, 27. Cic. pro Quint. 77 c. 23 Sic cogitabam : cum contra dicturus esset Hortensius — fore, vt multis in rebus timore prolaberer. Ter. Phorm. 1, 2, 90 Ad precatorem adeam credo, qui mihi sic oret : nunc omitte quaeso hunc, *etc. Sic* Andr. 1, 1, 83 Sic cogitabam, Hic paruae consuetudinis causa, mortem huius tam fert familiariter, *etc.* Sic satis *est frigida responsio ad eum, qui vehementer rem auget.* Ter. Heaut. 3, 2, 12 Et quidem hercle forma luculenta. C. sic satis. *Senile frigus pingitur. Etiam omittitur* Satis. Cautum Marcellum, me sic : non tamen cautissimum Cic. Att. 15, 13. *Conf. Corrad. ad h. l.* ¶ 2 *Cum aliquid ab altero petimus, id vt facilius impetremus, ea solemus illi precari et optare, quae scimus ei esse optatissima, addita Particula* Sic. Hor. Carm. 1, 3, 1 Sic te diua potens Cypri. Virg. Ecl. 9, 30 Sic tua Cyrnaeas fugiant examina taxos. *Vid. plura apud Lambinum in Horatium v. g.* Horat. Sat. 2, 3, 300 Stoice, post cannum sit vendas omnia pluris ! Quam me stultitiam — Insanire putas ? *rogat, vt se doceat.* Sidon. Carm. 5, 600 Annue sic vestris respiret Byrsa tropaeis : Sic Parthus rectum fugiat. *Imitatur illud* Tib. 2, 5 *extr.* Annue, Sic tibi sint intonsi, Phoebe, capilli : Sic tua perpetuo sit tibi casta soror. Sic, *demonstrat,* Ter. Eun. 3, 5, 54 Ego limis aspecto sic per flabellum clanculum, et simul alia circumspecto. Idem Phorm. 1, 2, 95 Quid ille paedagogus, qui citharistriam ? quid rei gerit ? G. sic tenuiter. D. non multum habet quod det fortasse. Ter. Phorm. 1, 2, 20 Cui tanta erat res, et supererat ? G. desinas : sic est ingenium. Idem Andr. 1, 1, 35 Sic vita erat, facile omnes perferre, ac pati. Idem Phorm. 3, 2, 42 Itane tandem facere oportet ? D sic sum : si placeo, vtere. Sic sum, vt vides Plaut. Aul. 2, 4, 44. Cic. pro Rosc. Com. 29 Sic est vulgus, ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat. Idem pro Rosc. Amer. 84 Sic vita hominum est, *etc.* Quiduis melius est, quam sic esse, vt sumus Cic. Fam. 16, 12. Sic Crito est Ter. Andr. 5, 4, 16. *i. talis.* Sic ago, sic me decet Plaut. Poen. 2, 13. Sic ago, sic egere nostri Idem Epid. 3, 2, 4. Ter. Andr. 1, 2, 4 Mirabar hoc si sic abiret. Sic agam Ter. Adelph. 5, 2, 11. Virg. Aen. 1, 226 Iuppiter aethere summo Despiciens mare veliuolum — sic vertice caeli Constitit, *dum hoc agit, hoc habitu.* Plaut. Trinum. 3, 1, 42 Nihil sic celere est, nec volat. *de amore.* ¶ 3 Sic, *Connectio illatiua videtur.* Cic. Tusc. 4 c. 6 *post enumerationem institutam,* Sic quatuor perturbationes sunt, tres constantiae. *Non multo ante in simili re dixerat,* Partes perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci, et ex duobus opinatis malis : ita esse quatuor. *Laudatur etiam* Cic. . . . Sic tot simul virtutes continentiae, grauitatis, iustitiae, fidei defecerunt. Cic. Fam. 7, 17 Sic ei te commendaui, et tradidi, vt grauissime diligentissimeque potui. Sic vt quinus, quando, vt volumus, non licet Ter. Andr. 4, 6, 9. Catull. 21, 5 Nec sic, vt sit, in palimpsesto relata. Hor. Serm. 2, 8, 36 Tum parochi faciem nil sic metuentis vt aeres Potores, *etc.* Sic tamen vt, Vlp. in l. Si quis pecuniam D. Si quis omissa caus. Et maxime, si ob euertenda iudicia id fecit, aduersus possessorem competere actionem : sic tamen, vt ibi quidem pecunia accepta repudiauit, *etc.* Virg. Aen. 4, 660 Sed moriamur, ait : sic, sic iuuat ire sub umbras. *Vbi* Serv. Quasi interrogatio et responsio, Et placet sic inultam perire ? Placet. Plaut. Amph. 2, 2, 51 Sic salutas atque appellas, quasi dudum non videris. Cael. ad Cic. Fam. 8, 4 Ego tamen sic nihil exspecto, quomodo Paullum Consulem designatum primum sententiam dicentem. Virg. Aen. 6, 154 Sic demum lucos Stygios, regna inuia viuis Adspicies. *his conditionibus impletis.*

SICINE *vel* SICCINE. Adu. *interrogantis.* [μῶν, ἆτω] *pro* An sic ? vel Sicne ? Ter. Eun. 4, 7, 34 Am' vero canis ? siccine agis ? Ibid. 1, 2, 19. Cic. de Fin. 1, 34. Siccine lente faces Propert. 2, 15, 8.

SICVT, *vid. s. l.*

SICA, ae. f. [μάχαιρα Gloss. Lat. Gr. *it.* θρακικὸν ξίφος ἐπικαμπὲς *ib.*] Genus gladii brenioris, quasi Seca. Cic. in Catil. 3, 8 E quibus ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit. Ibid. 2 c. 1 Non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur. *Et* de Nat. Deor. 3, 74 Tum haec quotidiana, sicae, venena, peculatus, *etc. Conf.* Schol. Horat. Sat. 1, 4, 4. *it. Torrent. ibid.* Sicam sub veste tegit Prudent. Psychom. v. 689.

SICILA *vel* SICVLA, ae. f. Dimin. [ξιφίδιον] Plaut. Rud. 4, 4, 125 Post est sicula argenteola, et duae connexae manticulae. *Al.* Sicilicula. Siculae sunt Falces Varronis de L. L. 4, 31. *Sane hoc nomine, quidquid secandi vim habet, venire videtur. Petulans est illud* Catul. 68, 21 Languidior tenera cui pendens sicula beta.

SĪCĪLIS, is. f. (*aut forte* SĪCĪLIX, īcis. f.) *it.* SICILA, ae. *it.* SICILIVM, *a* Sica *omnia dicta videntur: significant quidem secandi et vulnerandi instrumenta.* Festus *f.* Paullus *potius*, Sicilices hastarum spicula lata. Ennius, Incedit veles vulgo Sicilibus latis. *Alterutrum falsum videtur. Syllabae modus in* Sica *suadet, versum Ennii recte habere: Si enim* Sicilicibus *legamus, primae duae corripiantur. Apud* Gell. 10, 25 *inter telorum nomina sunt etiam* Siciles, *quod ex MS. regio restituit Stephanus, cum ab Aldo inde legeretur* Sicilices. *Scaliger ad Festum ista notat:* Glossarius, Sicila σμίλα, ἀρβίλιον. Sicilium ξυρὸν σκυτέως. Sicila σμίλα χαρτοτόμος. *Est autem vox magnae Graeciae. Eo nomine intelligebant, quidquid secandi vim habet: inde* Sicilia *dicta, quia ab Italia abscita. Inde* Sicilire *prata secare. Salmas. ad* Capitolin. Max. et Balbin. 17 p. 164 *Hack. Laudat etiam alias* Glossas, ἀρόπλον Ficilis, *quod legendum* Sicilis: *it.* Sipilus nouacula, ξυρὸν, *leg.* Sicilus *vel* Sicilis. *Itaque ipse etiam probat in versu Ennii* Sicilibus. *Et quid si* Sicilis *et* Securis *inter rusticos promiscue dicta initio, deinde distincta a Grammaticis?*

SICILICVLA, ae. f. Diminut. *Vt,* Securicula *a* Securis, *apud* Plaut. Rud. 4, 4, 125 *inter crepundia, vt* ensiculus, *et* securicula.

SICILATVS *vel* SICILLATVS, *i.* Sicila *f.* Sicula *armatus, legi vult Salmas. apud* Iulium Capitolin. Max. et Balbin. 17 Nam quod nobis vita per vos reddita est, quam dimissis passim per prouincias Carnificibus Sicelatus latro sic petiit *etc. pro vulgato* quum ——— sic elatus latro surrexit.

SICILIO, īre. *quid esset, dicemus verbis* Varronis R. R. 1, 49 *post* foenificiae *praecepta*, Quo facto sicilienda prata, id est falcibus consectanda, quae foenisfeces praeterierunt, ac quasi herba tuberosum reliquerunt campum. A qua sectione arbitror dictum sicilire pratum. Colum. 2, 22, 3 *inter ea, quae feriis facere licet, refert* prata sicilire. Plin. 18, 28 s. 67 Praeterea quoties secta sint *prata*, siciliri, hoc est, quae foenisfeces praeterierunt, secari.

SICILIMENTVM, i. n. *Quod sicilitur.* Cato de R. R. 5 *distinguit inter* Foenum *et* Sicilimentum.

SICARIVS, i. m. [σφάκτης, ἀνδροφόνος, σφαγεύς, λῃστὴς Gloss. Lat. Gr.] *Qui sicam gerit maleficii alicuius gratia, et pro Interfectore accipitur.* Cic. pro Rosc. Amer. 8 Ab his hoc postulare homines sicarios atque gladiatores, non modo vt supplicia vetent, *etc.* Idem pro eodem c. 14 Vetus videlicet sicarius, homo audax, et saepe in caede versatus. Nisi liberatores populi sint, — plus quam sicarios esse Cic. Phil. 2 c. 13. *de Caesaris interfectoribus.* Hor. Serm. 1, 4, 4. Sicarii appellantur a Sica, quae significat Ferreum cultrum. *Auctor* Iustin. 4 Instit. De public. iud. *Sicarii* per abusionem, qui eadem telo quocunque commiserint Quinctil. 10, 1, 12. *Conf.* tit. Pand. ad L. Corn. de sicar. Suet. Caes. c. 11. Immittere in forum sicarios, *vid.* IMMITTO.

SICAMBRI, ōrum. m. Pl. [Σικαμβροι] *Populi Germaniae, Menapiis finitimi, ad vtramque Rheni ripam habitantes. Hodie Geldrenses vel Cliuenses volunt esse.* Crinibus in nodum tortis venere Sicambri Martial. de Spectac. 3. Caede gaudentes Sicambri Hor. Carm. 4, 14, 51. Indomiti Sicambri Ouid. ad Liu. 17.

SICAMBRIA, ae. f. *Regio Germaniae, quae hodie Geldria.* Claud. in Eutrop. 1, 383 Militet vt nostris detonsa Sicambria campis.

SICANI. [Σικανοί] Populi Hispani, a fluuio Sicori dicti. Hi duce Siculo, exclusis Aboriginibus, Italiam tenuerunt: ipsique postea ab ipsis pulsi, quos ante pepulerant, insulam vicinam Italiae occupauerunt, et eam Sicaniam a suo nomine nuncupauerunt. *Haec fere* Serv. *ad* Aen. 8, 326.

SICANIA, ae. f. [Σικανία] *Siciliae quaedam pars, in finibus Agrigentinis. Et amnis in ea* Sicanis *olim fuit. Sed et insula tota,* Sicania *dicta est, a Briarei Cyclopis filio* Sicano: *vel a* Sicanis *populis Hispanis.*

SICANVS, a, um. Adi. *Siculus.* Virgilius *primam semper corripit, secundam producit: vt* Aen. 5, 23 Fida reor fraterna Erycis, portusque Sicanos. Idem Aen. 8, 328 Tunc manus Ausoniae, et gentes venere Sicanae. *Contra* Silius 14, 259 *primam producit, secundam corripit*, Caetera Elysacis aderit gens Sicana votis. Horatius *secutus est Virgilium, quoad vtriusque Syllabae quantitatem*, Epod. 17, 32 Nec Sicana feruida Furens in Aetna flamma. Fluctus Sicani Virg. Ecl. 10, 4. Sit licet et Saxo patientior ille Sicano Propert. 1, 16, 29.

SICANIVS, a, um. *Aliud* Adi. [Σικανὸς] Virgilius, *quem secuti sunt alii, primam producit, secundam corripit*, Aen. 3, 691 Sicanio praetenta mari iacet insula. Arenae Sicaniae Ouid. Met. 15, 279. Populi Sicanii Lucan. 3, 177. Sinus Sicanius Virg. Aen. 3, 692. Vrbes Sicaniae Lucan. 3, 59.

SICARIS, *vid.* SICORIS.

SICARIVS, *vid.* SICA.

SICCA, ae. f. *Vrbs Numidiae, Romanorum colonia, apud* Plinium 5, 3.

SICCANEVS, SICCATIO, SICCESCO, *vid.* SICCVS.

SICCINE, *vid.* SIC.

SICCVS, a, um. Adi. [ξηρὸς, αὖος, αὐχμηρὸς, ἄβροχος] Aridum et sine humore, *inquit* Nonius. Virg. Aen. 5, 180 Summa petit scopuli, siccaque in rupe resedit. Egon' salua sim, quae sicca sum siti? Plaut. Curc. 1, 2, 24. *Add.* Ibid. v. 22. Agri sicci Hor. Serm. 2, 4, 15. Arena sicca Virg. Georg. 1, 589. Cibi siccissimi Cels. 1, 3. Corpora siccissima Plin. 34, 8. Fauces siccae fluminum Virg. Georg. 4, 427. Feruores sicci Ouid. Met. 1, 119. Herba siccissima Plin 19, 40. Hiems sicca Ouid. Amor. 3, 6, 106. Litus siccum Virg. Aen. 3, 135. Loca siccissima Cato de R. R. c. 50. Colum. 11, 3 p. 389. Luna sicca Plin. 17, 9 *eadem quae* Catoni sitiens: *vid. omnino Meurs. ad* Cat. R. R. c. 29. Manus siccae Scribon. 130. Medicamentum siccum Id. 71. *i. siccans.* Mortarium siccum Idem 85. Ocelli sicci Propert. 1, 17, 11. Os siccum, *vid.* OS, oris. Pedibus siccis currit super aequora Ouid. Met. 14, 50. Pocula sicca Tibul. 3, 6, 18. Puluis siccus Ouid. Trist. 1, 4, 48. Rupes sicca Virg. Aen. 5, 180. Senex siccus Hor. Serm. 2, 3, 281. Sitis sicca Ouid. Trist. 4, 8, 26. Solum siccissimum Columel. 2, 18. Tempora sicca aestiui Canis Tibul. 1, 4, 6. Vua siccior Cels. 2, 18. In sicco, *i. extra aquam* Plin. 9, 8. Virg. Georg. 1, 363. Alueum tenuis in sicco aqua defluit Liu. 1, 4. *Add.* Curt. 9, 9, 22. Virg. Georg. 1, 363. ¶ 2 Siccus, Sobrius. Hor. Carm. 1, 18, 3 Siccis omnia nam dura deus proposuit. *h. e. Sobriis et nunnis, vino abstinentibus.* Plaut. Asin. 5, 2, 6 Praeter alios meum virum sui rata siccum, frugi, continentem, amantem vxoris maxime. Cic. Acad. 2 Alius adultis, alius se alius aegris, alius siccis, alius vinolentis. Ibid. 4, 87 c. 27 mientium et vinolentorum et furiosorum visa imbecilliora esse bas, quam vigilantium, siccorum, sanorum. *Conf.* Idem Agrar. Sicci *et* Vncti *opponuntur*, Hor. Epist. 1, 17, 12 Si prodesse tuis, que benignius ipsum Te tractare voles, accedes siccus ad vr Vncti *sunt, qui lautius victitant;* Sicci, *qui sumtibus parcunt, a profunt suis. Ita* siccam *et* lautam *opponit* Plaut. Curc. 1, 2, 21. tron. 37 *de Fortunata*, Prouidet omnia, et vbi non putes est: fobria, bonorum consiliorum. *Modo haud absimili* Sicci *et opponuntur ab* Horat. Carm. 4, 5 *extr.*

——— Dicimus integro
Sicci mane die, dicimus vuidi
Cum Sol oceano subest.

Plautus in Pseudolo 1, 2, 51 Vino modo cupidae estis: Eo vos v panticesque adeo madefacitis, cum ego sim hic siccus. Sicci *qui nondum biberunt*; Vuidi, *qui aduenient bene poti. Ita actum, non ad habitum pertinet. Sic* Plaut. Curcul. 1, 2, 22 qui fereanti, siccae, semissomnae affert potionem, *i. sitienti.* tron. 111 Sicca aliquot dierum abstinentia mulier. *Nomen ad ipsum Veneris actum, et excretionem humoris obsceni refert* Mart 82 Cum sene communem vexat Spado Dindymus Aeglen, Et ia medio sicca puella toro, *non suscitatur in illa mutua libido.* C *rium est* Vda puella Martial. 11, 17. *Sic Burmannus* Ouid. H 134 *de somnio amatorio*, Vlteriora pudet narrare, sed omnia fiun iuuat, et sine te non libet esse mihi, *legit* siccae non licet, *i. re in plenam Venerem: Confert* Art. Am. 2, 686 Odi quae praebet, sit praebere necesse Siccaque de lana cogitat ipsa sua. Ad Pressum et castum orationis genus transfert Cicero de Clar. 202 c. 55 Nihil erat in eius oratione nisi sincerum, nihil nisi si atque sanum. *Eodem modo* Quinctil. 2, 4, 6 Audeat haec plura et inueniat et inuentis gaudeat, sint licet illa non satis sic seuera. Siccus *et* sobrius orator Macrob. Sat. 5, 1. Elo tia Maronis ad omnium mores integra est, nunc breuis, nunc co nunc sicca, nunc florida Idem ibid. *extr. Conf.* Gell. 14, 1.

SICCE. Adu. [ξηρῶς] Columel. 6, 12 Maximeque datur ne in aquam pedem mittat, et vt sicce stabuletur. Sicce *per translationem, cuius excessus est* Ieiune. Cic. de opt. gen. O c. 4 Id vero desinant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos Atti cere, id est quasi sicce et integre: et ample, et ornate et copiose eadem integritate Atticorum est.

SICCITAS, ātis. f. [αὔανσις, ξηρότης, ἀβροχία, αὐχμὸς, αὐ *Humoris absentia. Frequenter ad tempestatem refertur.* Cic. Qu. F 1 Aquamque, quam ii ducebant non longe a villa, belle sane flue vidi, praesertim maxima siccitate, vberioremque aliquanto sese cturos esse dicebant. Aptissima insitis siccitas Plin. 17, 15. bores siccitatibus exsuctae solidantur Vitruu. 2, 10. *Conf.* 2, 1. Plin. 15, 3. *it.* Col. 2, 4, 5. ¶ 2 *Pa letudinis et vigoris in humano corpore est* Siccitas. Varro de ris educandis *apud* Non. 4, 426 Perfae propter exercitationes pu modicas eam sunt consecuti corpore siccitatem, vt neque spuerent que emungerentur, sufflatoue corpore essent. *Ita* Cic. de Se 34 c. 10 Nullo imbre, nullo frigore adduci, vt capite operto sit: nam esse in eo corporis siccitatem. Adde siccitatem, quae sequitur hanc continentiam in victu Cic. Tusc. 5 c. 34. Sic orationis Cic. de Nat. Deor. 2, 1.

SICCO, āre. [ἀζω, αὐαίνω, ξηραίνω, ἐξικμάω] *Priuare hu* Columel. 2, 2 Si humidus erit, abundantia vliginis ante siccetur f In sole siccari Plin. 12, 13. Colum. 12, 14. Calices si Hor. Serm. 2, 6, 68. Capillos rorantes siccabat Ouid. Fa 141. Lucil. *ap.* Non. 4, 426 Quum stadio, in gymnasio, i plici Corpus siccassem pila. Cruores siccabat vesse Virg. Ae 687. Lacrimas siccauerat ardor Ouid. Met. 8, 469. *Conf.* ibid. 2, 2. Lumina humida siccabat impressa lana Propert. 17. Vbera ouis capreoli siccant Virg. Ecl. 2, 42. Vul siccabat lymphis Idem Aen. 10, 834. *Conf.* Id. ibid. 3, 95. 13, 7 Caesa statim stagnis mergitur (hoc est, eius siccari) et prin dit, postea fluitare incipit: certoque fugit eam alienus humor, alias omnes rigat. *de ficu Aegyptia.*

SICCANS, antis. Part. Adspicit siccantem sole capillos O Met. 11, 770.

SICCATVS, a, um. Partic. [ξηρανθεὶς] *Vt,* Fontes siccati C Met. 13, 690. Modo siccata ouis Idem Amor. 3, 5, 14. C siccatis Hor. Od. 1, 35, 26. *Add.* Colum. 12, 15.

SICCĀTIO, ōnis. f. Plin. 34, 13 Additur et in emplastra, bus lenis quaecritur refrigeratio et siccatio.

SICCĀMEN, inis. n. *Idem.* Isidor.

SICCESCO, ĕre. [αὐαίνομαι] Columel. 12, 28 Foenum Grae vetere vino macerato: deinde in sole exponito, aut in furno, vt cescat. Nunquam siccescere oculos Cels. 7, 7, 15. Arb siccescendo recipiunt in se diuturnitatem Vitruu. 2, 9. C Idem 2, 3 *et* 10.

SICCOCVLVS, a, um. [ξηροφθαλμὸς] Plaut. Pseud. 1, 1, 75 nus nostrum semper siccoculum fuit. *Nomen videtur a Plauto fict pro eo, quod est siccis oculis, id est nec lippis, nec lacrimosis. Dixe* Pumiceos oculos habeo, non quco Lacrumam exorare, vt exspi vnam modo.

SICCANEVS, a, um. Adi. [ἐξικμασμένος] *Cui contrarium est* guum *et* humidum. *Quod est naturaliter siccum, nulloque humore i guum.* Hortus irriguus, siccanens Colum. 11, 3. Idem Eius prati animaduertimus duo genera: quorum alterum est sic neum, alterum rigium. *Add.* Ibid. 2. *et* 4, 30. Pascua rig siccanea Colum. 6, 27.

SICCĀNVS, a, um. *Idem.* Plin. 16, 17 *de vlmorum generib* Italia Atinias vocat excellissimas, et ex iis siccanas praefert, quae sint riguae. *Al.* Siccaneas.

SICCABĬLIS, e. Adi. Cael. Aurel. Tard. 5, 1 Siccabile humori *Siccans. Add. Renes. Var. Lect. p. 649.*

SICCATĪVVS, a, um. Idem Acut. 4, 3 Malagma siccatium

SICCATORIVS, a, um. Th. Prisc. de Diaet. 10 Origanum siccatorium.

SICCIFĪCVS, a, um. Adi. Macrob. Saturn. 7, 16 Ineft aeri quaedam remedialis et siccifica. *i. vt loquuntur Deficcatiua.*

SICELION, [ὑύλλιον] *Herba, quae alio nomine* Pulicaris *dicit a femine pulicis similitudinem referente, vid.* Plin. 25, 11 *vbi describitur*

SIEI, *ap.* Petron. c. 14 *legitur*, Sed praeter vnum dupondium ſi-
, c. Et ſane Sicel, qui Latino ſermone ſiclus dicitur, Hebraeum
me eſt, habens apud eos vnciae pondus. *etc.* Vet. Bibl. Gloſſ. *Sed*
tronium legitur iam, Sed praeter vnum dupondium ſiciliumque.
iod Burmannus recepit, quo cicer, *etc.* *Videndus enim eſt locus in-*
cruptiſſimos vnus, ſi quid pronunciare velis.

SIELIS, *vid.* SICILIA.

SIENDVS, *Lacus eſt Theſſaliae, mutas habens ranas, quae tamen*
ſimilatae coaxant, vocalesque ſunt Plin. 8, 58.

SIERA, ae. ſ. *Omnis potus factitius inebrians, praeterquam ex*
Ambroſ. de Helia et Ieiun. c. 15. Hieron. ad Nepotian *vid.*
Luc. 2, 15. Tertull. adu. Pſych. c. 9 *ex* Leuit. 10, 9. *Nempe*
ralem vocem retinuere Graeci et Latini.

SICHAEVS, i. m. [Σιχαῖος] *Didonis maritus, qui et* Sicharbas *dictus*
e Seruio *apud* Virg. Aen. 1, 347 Huic coniunx Sichaeus erat
iſſimus agri Phoenicum, *etc.*

SICHAEVS, a, um. Adi. Virg. Aen. 4, 552 Non ſeruata fides ci-
romiſſa Sichaeo.

SICHEM, [Σιχέμ] Filius Chanaan, qui ciuitatem ſui nominis aedi-
in Phoenice, quae Sidon a Graecis appellata eſt.

SICILIA, ae. ſ. *in antiquo Lexico exponitur σμίλα ἀρβήλιον, σμί-*
λη στοτόμος.

SICILIA, ae. ſ. [Σικελία] *Inſula maris Tyrrheni, quae vocatur et*
Trinacria; nempe ex eius figura, quod tria ἄκρα *habet ſ. promontoria, vn-*
de et Triquetra *vocatur. Vid.* Ouid. Faſt. 4, 420. *Olim habita eſt*
Italiae. Claudian. de Rapt. Proſerp. 1, 140 Trinacria quondam
pars vna fuit; ſed pontus et aeſtus Mutauere ſitum. *Hinc*
Sicanen quaſi Sicilita, *hoc eſt reſecta, vt Scaliger coniecit ad* Plaut.
d., 4, 1 5. Nam olim agro Brutio annexa, mox interfuſo mari Siculo
Ob hoc Graeci Rhegio *nomen dedere a ῥήγνυμι. Vid.* Virg.
, 414. Plin. 3, 8 Sicilia quondam agro Brutio cohaerens, mox,
ſo mari auulſa eſt. Siciliam Italiae, Cyprum Syriae, Euboe-
eotiae, Euboeae Atalantem et Macrim, etc. creditum eſt, *vt idem*
, 88 *annotauit.* Sicania *etiam dicta eſt, v. v. Haec a principio,*
inus ſcribit, Cyclopum patria fuit: quibus exſtinctis, Aeolus re-
inſulae occupauit. Vid. Virg. Aen. 3, 569. *Elegantiſſima eſt eius*
deſcriptio apud Claudianum de Raptu Proſerpinae 1, 140. *Memi-*
Lucret. 1, 718. *Add.* Silius Italicus 14. *in primis* Cic. *in* Verri-
ſſim: peculiariter vero 2 pr.

SCELIS, idis. f. [Σικελίς] *Patronym forma Graeca.* Virg. Ecl. 4
Icelides muſae, paullo maiora canamus.

SICILIENSIS, e. Adi. *poſſeſſ.* [Σικελιώτης] *Qui in Sicilia verſatur.*
Clar. Orat. 318 Interim me Quaeſtorem Sicilienſis excepit an-
qui in Sicilia tranſigendus fuit. Cic. Verr. 5, 18 Punicis Sicili-
nſi que Bellis. Fretum Sicilienſe Cic. de Nat. Deor. 3, 24 c. 10
ſtatius Siculum *vocatum.* Cic. Act. 1 in Verr. 24 Reperiebam ſi-
os complures cum Pecunia Sicilienſi a quodam Senatore ad equitem
eſſe anslatos. Cic. Verr. 2, 17 c. 6 De iſtius Praetura Sicilienſi non
recu, quin ita me audiatis: *et titulus totius libri eſt* de Prae-
tura Sicilienſi, *i. quam in Sicilia geſſit Verres.* Quaeſtura mea Sici-
lien Cic. Att. 13, 38. Idem Verr. 3, 22 Adſpicite iudices vultum ho-
min et adſpectum, et ex ea contumacia, quam hic in perditis rebus
reti, illos eius Spiritus Sicilienſes quos fuiſſe putetis, cogitate ac
recordamini.

SICILISSO, āre. [Σικελίζω] *Sicula lingua loqui.* Plaut. Men.
pro 12 Hoc argumentum Graeciſſat, tamen non Atticiſſat, verum
Sicil*at*, *alii* Siculiſſitat.

SICVLVS, a, um. [Σικελιώτης] *Qui e Sicilia eſt, vel incola vel indigena.*
Laſ et dicaces Siculi Quinctil. 6, 3. Hor. in Arte Poët. 463 Si-
cul ae Poëtae, Narrabo interitum, *Empedocles. Et* Epiſt. 2, 1, 58
*Pla*us ad Exemplum Siculi properare Epicharmi. Dapes Siculae
Hor Carm. 3, 1, 18. *i. delicatae.* Montes Siculi Virg Ecl. 7, 21. Re-
ios Siculae Virg. Aen. 1, 553. Tyranni Siculi Hor. Epiſt. 1, 2, 58.
Ma Siculum purpureum Poeno ſanguine Hor. Carm. 2, 12, 2.

SICILIMENTVM, SICILIO, SICILIS, SICILICES, *vid.*
ICA.

SICILICVM, i. n. *vel* SICILICVS *vel* SICILIQVVS, i. m.
[δίδ χιον] *Eſt quarta pars vnciae, atque adeo* $\frac{1}{48}$ *aſſis: cumque ſemunciae*
vul quatuor *drachmae aſſignentur, duae cedent* Sicilico. *Ad pedem accom-*
mod Plin. 13 15 Tribus ſiciliciis infra quatuor pedes. *Conf. Hardum.*
id in. 31, 31. Vitr. 10, 17. Priſcian. p. 1348. Priſcianus in libel-
o Ponderibus: Drachmam ſi gemines, aderit quem dicier audis
ſicilicus. Voluſius: Diuiditur vncia in quatuor ſicilicos, id eſt quatuor
quas as. Feſtus: Sicilicum dictum, quod ſemunciam fecet. *Sed melius*
Scaliger a Siclo *Ebraeorum deriuat.* Columel. 5, 1, 9 Sicilicum iugeri
decorat. Eſt nempe pedum quadratorum 600 cum in aſſe, iugero, ſint
Sicilici lectorum quid ſint, *vid.* SILICVS. ¶ 2
Eſt iam inter Grammaticorum notas Sicilicus. Marius Victorin. Art.
Gr. 1. 1 p. 2478, 1 Quoties ante diſtinctum *(i. finem periodi, vt praece-*
dens oſtendunt) mora fuerit neceſſaria, inter duas literas ἁπλῆν auer-
ſa id eſt Sicilicum ponite ——— in ima parte verſus. *Hic itaque*
deſcribitur illud, quod nunc comma *dicitur, cuius ſemiluna caua ſui par-*
te, accedentem literam ſpectans, ſignum eſt. Conuenit nota ſicilici, *in*
quantum fundus eſt, repraeſentata etiam ab Eiſenſchmidio Tab II, 2 *Hinc*
intelligi poteſt alius eiusdem Marii *locus* p. 2456, 12 Conſonantes literas
no geminabant, vt in his Annus ——— ſed ſupra literam, quam ge-
mi ri oportebat ſcilicet, Sicilicum imponebant, cuius figura haec eſt,
quod erat ſignum geminandi, ſicut apparet in multis adhuc veteribus
ſcriptis libris. Poſt verba figura haec eſt *lacunam aliquot literarum*
habet Putſchiana editio, qua nihil opus eſſe videtur, cum ſemilunula, qua
hoc inciſum ſignamus, ſit nota Sicilici.

SICIMINA, *vid.* SYCAMINVM.

SICINNIVS Dentatus, [Σικίννιος Δέντατος] *quibusdam eſt, qui aliis*
libr Siccius, *vir fortiſſimus, de quo* Plin. 7, 28 *et* 22, 5.

SICINNIVM, i. n. [σίκιννις, ιδος] *Saltationis ſatyricae genus, de*
quo Graecis Meurſ. Orcheſtra h. v. it. Reineſ. V. L. 1, 23. Gell. 20,
3 Vos Siciniſtas vulgus dicit, qui rectius locuti ſunt, Sicinniſtas litera
N*emina* dixerunt. Sicinnium enim genus veteris ſaltationis fuit.
Saltabundi autem canebant, quae nunc ſtantes canunt. Poſuit hoc verbum L. Accius Poëta in Pragmaticis, appellarique Sicinniſtas ait nebulo-
ſo omine: credo propterea nebuloſo, quod Sicinnium cur diceretur,
ei obſcurum eſſet. *Hos* Sicinniſtas *cum* Siticinibus *miſcet Scal.*
Po. 1, 8. Iſid. Or. 6, 19 p. 970, 14 Cum vnus canit Graece mono-
di. μονῳδία) Latine *Sicinium* dicitur. *Dertuaſſe videtur a* Se *et* cano.

CINNISTA. *Vid. quae modo in* SICINNIVM *dicta ſunt.*

SICLVS, i. m. [τετράδραχμων] *Hebraeorum numiſma, quatuor drachmas Atticas valens, vt ait Ioſephus Antiq.* 3, 10. Vulg. Geneſ. 23, 16 *et* Exod. 30, 13 *et de valore i pondere, l ſ inſchmid.*

SICORIS, *ita enim melius, quam* SICARIS, is. m. [Σίκορις] Plin. 3, 3 *Fluuius Hſpaniae, iuxta Ilerdenſes* Lucan. 4, 14 Heſperios inter Sicoris non vltimus amnes.

SICRICA, a ritu, quod Romano ritu feminae facientes ſacrificium, ea capita velabant. *Verba ſic laudant* Varronis de L. L. 4, 29 p. 32, 25. *Sed duas dictiones*, Sic Rica, *in vnam contraxerunt.*

SICVBI. Adu. [ἄπαξ, ἀ ὁπαδή] *i. Si alicubi.* Ter. Eun. 3, 1, 4 Tum ſicubi cum ſatietas hominum, aut negoti ſiquando odium ceperat, requieſcere vbi volebat, quaſi, *etc.* Virg. Georg. 3, 332. Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus Ingentes tendat ramos. *Conf.* Suet. Calig. c. 3. Val. Flacc. 4, 105.

SICVLA. *vid.* SICA. SICVLVS, *vid.* SICILIA.

SICVNDE. Adu. [ἄποθεν] *Si alicunde.* Liu. 26, 38 Nec Conſul Romanus tentandis vrbibus, ſicunde ſpes aliqua ſe oſtendiſſet, deerat. Cic. Art. 13, 30 Sicunde potes eruere qui, *etc.* Non mediocrem fore conſternationem, ſicunde hoſtis appareret Suet. Calig. c. 51.

SICVT, SICVTI. [ὡς, ὥσπερ, καθά, καθότι, καθότιπερ] *Aduerbia conuenientiae et ſimilitudinis.* Plaut. Rud. 4, 2, 23 Sic faciam ſicut conſilium eſt, ad herum vt veniam. Ibid. 4, 4, 68 Quibuscum parua periit Athenis, ſicut dixi. *Vid.* Idem Bacch. 4, 4, 67. Quae *epiſtola* cum iam accubanti in conuiuio eſſet data, ſicut erat, ſignatam in puluinum ſubiiciens Nep. 16, 3, 2. Eodem comitante, ſicut erat, cruenta veſte in Macedonum caſtra peruenit Curt. 8, 3, 9. Sicut erat, ſparſis furiali caede capillis Profiluit Ouid. Met. 6, 657. Nonnullis occiſis, ſicut erant, cruenti, vbinam imperator eſſet, requirentes, perruperunt in triclinium vsque Suet. Oth. c. 8 Sicuti erat togatus Id Claud. c. 34. Rem, ſicuti fuerat, denarrat Gell. 1, 23. *Conf. Geuart. ad* Stat. Silu. 2 c. 7. Sicut eſt contundere Scribon. 75. *i. ſimpliciter et per ſe, nulla re adiecta.* Cic. de Orat. 2, 310 Reliquae duae ſicuti ſanguis in corporibus, ſic illae in perpetuis orationibus ſuſtae eſſe debebunt. *Conf ibid.* c. 44 Sicut *et* Sicuti, *interdum non res ſimiles, ſed diuerſas et plane contrarias denotant: et* Ita *in ſecundo membro ponitur.* Quinctil. 10, 1 Sed haec eloquendi praecepta, ſicuti cognitionem ſunt neceſſaria, ita non ſatis ad vim dicendi valeant, niſi illis firma quaedam facultas, quae apud Graecos ἕξις nominatur, acceſſerit. Idem 1, 3 Sed ſicut firmiores in literis proſectus alit aemulatio, ita incipientibus atque adhuc tenebris iucundior eo ipſo, *etc.* Cic. pro Lege Manil. 14 c. 9 Simile hoc loco Quirites, ſicut Poëtae ſolent, qui res Romanas ſcribunt, praeterire me noſtram calamitatem. Idem Acad. 1, 35 Eam quoque (ſi videtur) correctionem explicabo ſicut Antiochus. Sicut tuum vis vnicum gnatum tuae ſupereſſe vitae Soſpitem et ſuperſtitem, Ita te obteſtor Plaut. Aſin. 1, 1, 1. Cic. pro Roſc Com. 30 Qui poſtea quam e ſcena non modo ſibilis, ſed etiam conuicio explodebatur, ſicut in aram confugit in huius domum, diſciplinam, patrocinium, nomen. Quinct. 10, 1 Ennium ſicut ſacros vetuſtate lucos adoremus. Sicuti iurgio laceſſitus foret Salluſt Catil. 51, 5. *Vid. Cort. Proportionem indicat*, Sicuti acies mouebatur, magis magisque appropinquare Salluſt. Iug. 53, 1. *Interdum ſimpliciter connectit. Vulg* Quinctil. 1 Prooem. 27 Sed nonnunquam ita deſunt, vt bona etiam ingenii ſtudiique corrumpant, ſicut et haec ipſa ſine doctore perito, ſtudio pertinaci, legendi, ſcribendi, dicendi multa et continua exercitatione per ſe nihil profunt. Plin. 7, 19 Ferunt Craſſum, auum Craſſi, in Parthis interemti nunquam riſiſſe, ob id ἀγέλαστον vocatum, ſicut nec fleſſe multos.

SICYA, ae. ſ. [σικύα] *Graeca vox eſt, Medicis Cucurbitam ſeu cucurbitulam ſignificans, quae materiae exinaniendae in corporibus humanis aptiſſima eſt. Vſus eſt Horatius ex Lambini ſententia*, Epiſt. 2, 2, 53 Quae poterunt vnquam ſatis expurgare ſicyae. *Senſus eſt, quibus cucurbitis ſatis expurgari potero? quae cucurbitae ſanguinem vitioſum ex vniuerſo meo corpore exhaurire poterunt, niſi melius putem dormire, quam verſus ſcribere? Sed retinuere poſſeri* Cicutae. *v. v. n.* 2.

SICYNVS [Σίκινος] Inſula eſt non procul a Creta, vna Sporadum, antea Oenoe dicta teſte Plinio 4, 12.

SICYON, ōnis. ſ. [Σικυών] *Vrbs vetus Achaiae, a qua* Sicyonii: *quorum vetuſtiſſimus rex Aegialeus terram illic late tenuit. Iuxta* Sicyonem *Aſopus fluit, olea lauoque virens.* Oliuifera Sicyon Ouid. in Ibin 317. Stat. Theb. 4, 50 Qui Drepani ſcopulos, et oliuiferae Sicyonis Culta ferunt. Sicyonem, fuiſſe officinarum omnium metallorum patriam Plin. 36, 4 *ſcribit.*

SICYONIVS, a, um. Virg. Georg. 2, 519 Venit hiems, teritur Sicyonia bacca trapetis. Sicyonia *intellecto Subſt.* Calceamenta *dicta ſunt.* Lucilius apud Feſtum, Et pedibus laeua Sicyonia demit honeſta. Cic. de Orat. 1, 231 c. 54 Sed, *in quit*, vt ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non vterer, quamuis eſſent habiles et apti ad pedem, quia non eſſent viriles: Sic illam orationem diſertam tibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri. Lucret. 4, 1118. —— et pulchra in pedibus Sicyonia rident.

SICYONAGRION, i. n. *Cucumis ſilueſtris.* Apul. de Herb. c. 113. *Sunt duo verba* σίκιον ἄγριον.

S I D

SIDA, ae. *ſiue* SIDE, es. ſ. [Σίδη] Pamphyliae vrbs *teſte* Plinio 5, 27 *et* Pompon. Mela 1, 15 *attribuit* Lyciae.

SIDENVM, Flumen quo alluitur oppidum Polemonium in Themiſcyrena regione, ab Amiſo CXX. M. paſſ. diſtans. *Inde*

SIDENI, populi. *Auctor* Plin. 6, 4.

SIDERARI, SIDERATIO, SIDERATVS, SIDEREVS, *vid.* SIDVS.

SIDEROS, σίδηρος, *Ferrum eſt Graecis. Hinc*

SIDERITES, ae. m. [σιδηρίτης] *Lapidis appellatio, ſiue gemmae potius, quam inter adamantes genera refert* Plin. 37, 4 Ferrei ſplendoris, pondere ante caeteros, ſed natura diſſimilis: nam et ictibus frangitur, et alio adamante perforari poteſt. *Et* 37, 10 Siderites ferro ſimilis, litigio illata diſcordias facit: quaeque naſcitur in Aethiopia Sideropoecilos ex ea fit variantibus guttis. *Add.* Solin. 37. *et* Iſid. 16, 14.

SIDERITIS. [σιδηρίτις] *Herbae nomen vulnerariae, ſ. ad vulnera ferro facta.* Plin. 25, 5 *de Achillea herba*, Aliqui et hanc panacen Heracleon, alii ſideritin, et apud nos millefolium vocant, cubitali ſcapo, ramoſam minutioribus quam foeniculi foliis veſtitam ab imo. — Alii ſideritin in maceriis naſcentem, cum teratur, foedi odoris. *Conf.* Apul. de Herbis 3, 26. 72. 81.

SIDERITESIS, is. *Sic cognominatur heliotropion ab* Apul. de Herb. c. 49.

SIDERION Heracleon, [σιδήριον Ἡρακλῆον] Herba est ab Hercule inuenta, caule tenui, digitorum quatuor altitudine, flore puniceo, foliis coriandri, iuxta amnes et lacus, et omnia vulnera ferro illata efficacissime sanat. *Haec* Plin. 25, 4. *Laudat etiam* 26, 14.

SIDEROPOECILOS, Gemma, quae nascitur in Aethiopia, Sideropoecilos, ex Siderite fit, *h. e. Sideritae similis est, tanquam inde orta, tantum additis* variantibus guttis Plin. 37, 10.

SIDICINVM, [Σιδικηνόν] Apulorum Dauniorum ciuitas mediterranea, quod et Teanum dicitur, *teste* Plinio 3, 5.

SIDICĪNVS, a, um. Adi. [Σιδικηνός] *Vt*, Sidicina bella Sil. 11, 176. Aequora Sidicina Virg. Aen. 7, 727. *i. campi.*

SĪDO, sēdi *vel* fīdi, sessum, ĕre. [ἱζάνω, καταζέρομαι, ὑφίσαμαι] *Deorsum tendere significat, et quadam sensum, vt qui* Sedere *volunt.* Virg. Aen. 6, 203 *de columbis*, Sedibus optatis, gemina super arbore sidunt. Plin. 6, 22 Mare interest vadosum, senis non amplius altitudinis passibus, sed certis canalibus adeo profundum, vt nullae anchorae fidant. Idem 2, 103 Eiusdemque ponderis alia fidere, alia inuehi. *Et* 10, 54 *de ouis*, Et in aqua est experimentum, inane fluitat, itaque fidentia, hoc est plena, subiici volunt. In aqua fidit Plin. 12, 25. Sidere ad ima vasis Plin. ibidem. Nauis rostro percussa fidere coepit Nep. 12, 4, 2. Iam fidere limo nauigia Albinouan. *ap.* Sen. Suas. 1. *Add.* Tac. A. 1, 70, 1. Submersae federe rates Claudian. 4 Conf. Honor. 628. Prius caelum fidet inferius mari Hor. Epod. 5, 79. Sideo *habet proprium Praeteritum, nempe* Sidi, Columel. 12, 24, 2 Deinde patiemur picem confidere, et quum siderit, aquam eliquabimus. *Conf.* Priscian. l. 10 p. 893. *Burm. ad* Petron. c. 96 p. 458. Drakenb. *ad* Sil. 5, 3 *dedit* Siluarum anfractus caecis insiderat arnis, *et laudat, qui similia obseruarint.*

SIDENS, entis. Partic. *vt*, Sidentia pessum corpora caesa Lucan. 3, 674. *Metaphor.* Aduersus vitia ciuitatis degenerantis et pessum sua mole fidentis Sen. de Const. Sap. c. 2. *Sic* Sidens fundamentum imperii, *metaphoricos dicitur* a Plinio 15, 18.

SIDON, [Σιδών] *Vrbs Phoenices.* Mela 1, 12 Adhuc opulenta Sidon, antequam a Persis caperetur maritimarum vrbium maxima.

SIDONIVS, a, um. [Σιδώνιος] *vt*, Vestis Sidonia, *i. Purpurea. Et licet* DO *syllabam correptam habeat, vt* Virg. Aen. 4, 75 Sidoniasque ostentat opes, *inuenitur tamen etiam producta, vt apud eundem* Aen. 1, 613 Obstupuit primo adspectu Sidonia Dido. *Sicut in primitiuo,* Aen. 623 Teucrum memini Sidona venire. Stat. Theb. 10, 648 Sic Lydia coniux Amphitryoniaden exutum horrentia terga Perdere Sidonios humeris ridebat amictos. Virg. Aen. 4, 137 Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo. Equus Sidonius Virg. Aen. 5, 575. Moenia Sidonia, Ouid. ex Pont. 1, 3, 77. Ostro Sidonio fulget Ouid. Trist. 4, 2, 27. Vrbs Sidonia Virg. Aen. 1, 682. ¶ 2 *Substant.* Sidonii, *ciues Sidonis. Vid.* Iustin. 18, 3. Sidonia *regio f. regnum Sidonis, vt* Iustin. 11, 10, 8 Rex Sidoniae constitutus.

SIDŌNIS, is. f. Patronym. *pro Gentili.* [Σιδωνίς] Ouid. Fast. 5, 610 Sidoni sic fueras adspicienda Ioui. *Et* 618 Taurus init caelum, te, Sidoni, Iupiter implet. *de Europa.*

SIDVS, ĕris. n. [ἄστρον] Sidera *sunt*, quae in aliquod signum complurium stellarum compositione formantur: vt Aries, Taurus, Andromeda, Perseus, Corona, et quaecunque variarum genera formarum in caelum recepta creduntur. *Haec* Macrobius in Somn. Scip. 1, 14. *Vid.* Plin. 2, 18. Virg. Georg. 1, 32. Anne nouum tardis sidus te mensibus addas, Qua locus Erigonem inter chelasque sequentes Panditur. Sidera, *inquit* Varro de L. L. 6, 2 p. 66, 18 quod quasi insidunt, atque ita significant aliquid in terris perinde aliudue. *Itaque Graecum certe nec originem nec literam agnouit Varro. Caeterum sit ista verbi proprietas, quam ex Macrobio posuimus. Interim exempla docebunt, etiam singulas stellas, etiam planetas, cometasque, a Poetis praefertum, appellari* Sidera: *vt nec eorum satis firma sit ratio, qui dicta volant* sidera *a* fidendo, *quod fixa subsidant, nec moueantur.* Regina siderum Luna Hor. Carm. Saec. 35. Plin. 2, 67 Sub eodem Sidere, *i. Arcto, septentrionibus.* Affixa mundo sidera Plin. 2, 8. Alta sidera Virg. Aen. 3, 619. Amicum sidus Hor. Epod. 10, 9. Aurea sidera Virg. Aen. 1, 496. *al.* Cingula. Candida sidera Lucret. 5 1209. Conuexa sidera, *vid.* CONVEHO. Clarum sidus Tyndaridae Hor. Carm. 4, 8, 31. *i. Gemini.* Claud. in Epithal. Pallad. 120 Violas — quibus ipse peperit Sirius, et teneras clementi Sidere fouit. Decidua Plin. 2, 8 Aliquem exstingui significant *ex opinione vulgi, quam refellit, et causam phaenomeni reddit lepidam*, Illa nimio alimento tracti humoris igneam vim abundantius cum reddunt, decidere creduntur, vt apud nos quoque id luminibus accensis liquore olei notamus accidere, *vid. mox* Volantia. Decretorium sidus, *vid.* DECRETVM. Feruidum sidus, *Canicula* Horat. Epod 1, 27. Insana sidera Caprae *tempestuosa* Id. Carm. 3, 7, 6. Laetabile sidus Valer. Argon. 6, 606. Lugubre refulsit sidus Idem Argon. 8, 85. *de eo, qui Cometen se videre putat.* Lucida sidera Hor. Carm. 1, 3, 2 *Gemini.* Micantia sidera Catul. in Epithal. Mallii 59, 207. Ninosium sidus Pliadum Stat. Silu. 1, 3, 95. Palantia sidera Lucret. 2, 1030. Publica sidera, *Quae omnes adspicere possunt* Ouid. Epist. 18, 150. Radiantia sidera Idem Met. 7, 325. Sparsa mundo sidera Sen. Hippol. 961. Surgentia sidera Virg. Aen. 6, 850. Sublime sidus Arctos Sen. Herc. Fur. 7. Timendi sideris crinis Lucan. 1, 524. Vaga sidera caelo fulgens aurora fugat Sen. Octau. 1. Virg. Aen. 5, 528 Caelo ceu saepe refixa Transcurrunt crinemque Volantia sidera ducunt. *de meteoro illo, quod* stellas *cadentes vocant.* ¶ 2 *Verba:* Adire vsque ad sidera, *vid.* ADEO. Non Apparet sidus amicum nocte atra Hor. Epod. 10, 9. Consici sidus, intelligimus tempestatibus Plin. 2, 41 *pr. i. certum locum caeli et velut metam attingere, vid.* CONFECTVS. Auct. de Bello Afr. 47 *pr.* Namque Vergiliarum signo confecto, circiter vigilia secunda noctis, nimbus cum saxea grandine subito est exortus ingens. Plin. 18, 28 *vbi de Solstitio*, Magnus hic anni cardo — decebatque hoc discrimen indubitatis notis signasse naturam. Quam ob rem eas manibus ipsis agricolarum ingessit, vertique iussit ipsa die solia, et esse confecti Sideris signum. Decidere *vid.* n. 1. Decidua. Ducunt volantia sidera crinem Virg. Aen. 5, 528. Ferit sidera clamor Virg. Aen. 2, 488. Ferire sidera vertice, *Contingere caelum vertice, de felicibus et honoratis* Hor. Carm. 1, 1, 36. *Vid. statum* Tangere. Ferre ad sidera nomen alicuius, *Summis laudibus celebrare* Virg. Ecl. 9, 29. Pallent sidera turbata vicino die Stat. Theb. 12, 406. Pascet dum sidera polus Virg. Aen. 1, 612. Suadent cadentia sidera somnos *sub auroram* Virg. Aen. 2, 9. Ouid. Met. 7, 61 Quo coniuge felix Et dis cara ferar, et sidera vertice Tangam: *vt Feruet.* Tegunt sidera latitantia nubes Ouid. Met. 10, 449. Sidera Testo Aen. 9, 429. Transcurrunt *vid.* n. 1. Volantia. Voluuntur lapsu Virg. Aen. 4, 524. ¶ 3 *In primis et per emi* Sol *et* Luna *sic vocantur.* Plin. 7, 60 Inclinato sidere sup pronuntiauit. Idem 8, 1 Atque ita salutato sidere in siluas reuert lin. 28 *de elephantis*, Siderum seruant disciplinam. Luna nitescente tim amnes petunt, mox adspersi liquore solis exortum motibus bus possunt salutant. Plin. 8, 54 Defectum siderum pauent qua des. Masculum sidus *Sol* Plin. 2, 100. *Pro* Sole Flor. 4, 3, 8. *vt negg. ad* Iustin. 13, 7, 10. Femineum ac molle sidus, *Luna* 2, 101. Torrentia agros sidera Hor. Carm. 3, 1, 32. sidere Idem Carm. 3, 1, 42. Pulchrior sidere Idem Carm. 3 Aethereoque recens exarsit sidere limus Ouid. Met. 1, 424. ra *de Planetis* Plin. 2, 6 Inter hanc terram, caelumque eodem pendent certis discreta spatiis septem sidera, quae ab incessu vc errantia, quum errent nulla minus illis. Aemulum solis et lu dus Veneris Plin. 2, 8. Salubre sidus Veneris hebet Lucan. ¶ 4 *Cum* Solis *aperta vis iuuandi vel nocendi esset, similitudine q que ducti homines primo Lunae, tum aliis etiam sideribus, potestatem sibi subiectas tribuerunt: quin omnem caeli et aeris constitutionem, sideribus attribuerent nimium*, sideris *nomine complectebantur: splendida translatione ad alias quoque rerum vtilium vel noxiarum ictus aut contagiones adeo traductum est.* Apul. Met. 8 p. 204, 36 Charite — velut graui tonitru, procellaque sideris, vel etian diali fulmine percussa. Martial. 2, 86 Sidere percussa est subit Zoile lingua. *Et* 7, 93 Hoc opus est, subito fias vt sidere mutus. *bum, qui* Sideratio *vocatur intelligit.* Loquacitas ventosa et en animos iuuenum velut pestilenti quodam sidere Afflauit Petron Ferae gentes non telis magis quam suo caelo, suo sidere Armantur Paneg. c. 12. Diuersam aquarum temperiem vt patrios fontes umque sidus Ferre consueuisti Id. ib. c. 15. Virg. Georg. 1, 204. terea tam sunt Arcturi sidera nobis Haedorumque dies seruand *Vbi* Seruius: Arcturi, inquit, ortus et occasus tempestates graui facit: vnde Sidera, i. e. Tempestates, vt Aen. 11, (260) —— triste Mineruae Sidus, et Euboicae cautes. *Haec ille.* Sideru tum instante brumali Ammian. 22, 13 *extr. Add.* Claud. in Eut 424. Plin. 9, 22 Autumnali sidere hiemato lacu, *i. tempestate, qua dere a sideribus putaretur.* Virg. Aen. 12, 451 Qualis vbi ad terrai pto sidere nimbus It mare per medium, *i. subita tempestate.* Hoc sidere belli Mota tempestas Flor. 2, 8, 8. Tribus, vt sic dixerim ribus Agitatum est facinus Flor. 3, 21, 3. Dextro sidere editus Stat 3, 4, 63. *Finiamus in loco* Plin. 2, 8 Sidera, quae affixa di mundo, non illa, vt existimat vulgus, singulis attributa nobis, et diuitibus, minora pauperibus, obscura defectis, ac pro sorte que lucentia, adnumerata mortalibus: nec cum suo quaeque h orta moriuntur *(vti arbores cum illis, quae* Hamadryades *dicu* nec aliquem exstingui decidua significant. Non tanta caelo so nobiscum est, vt nostro fato mortalis sit ille quoque siderum gor. ¶ 5 *Alia Metaphora* Gentis suae sidus, *Dec ornamentum* Ouid. ex Pont. 3, 3, 2. Sidus, *Vox blanditiae* Suet. Calig Laetissimo obuiorum agmine incessit, super fausta nomina, sid pullum et puppum et alumnum appellantium. Hor. Epod. 17 Tu pudica, tu proba Perambulabis astra, sidus aureum. *Burman. ad* Val. Flacc. 1, 19.

SIDEREVS, a, um. [ἀστρῶος] *Quod ex sidere est, vel cum sidere coniunctum.* Virg. Aen. 10, 3 Conciliumque vocat Diuum pater a hominum rex Sideream in sedem, *i. In astriferum circulum.* A sidereus, *Calor solis* Ouid. Met. 6, 341. Arx sid *Caelum* Idem Amor. 3, 10, 21. Canis sidereus *Canicula* Fast. 4, 941. Caelum sidereum Idem Met. 10, 140. siderei Ouid. Met. 1, 779. Lux siderea Idem Met. 4, 169. Ius sidereus Valer. Argon. 4, 643. Vultus siderei Stat. Achi 135. ¶ 2 *Varie transfertur.* Martial. 1, 2 Hic vbi reus propius videt astra colossus, *i. altus, vt* aërius. Virg. Aen. — nec lucidus aethra Siderea polus, *vt stellae appareant.* reus Pedo Ouid. ex Pont. 4 vlt. v. 6 *de Poeta, i. diuinus, sublimis.* tus siderei Stat. Silu. 1, 2, 141. *Veneris.* Aues sidereae Iu Claud. in Eutrop. 2, 230.

SIDERĀLIS, e. Adi. [ἀστρικός] *Quod ad sidus pertinet.* Plin. 18 Prius tamen sideralis difficultas subiicienda contemplationi est. I 7, 49 *et* 6, 26. Scientia sideralis Apul. Flor. p. 351. Omnem istam cem mundi sideralis imis tartari et in vetustum chaos submergere n Apul. Met. 2 p. 116.

SIDĔROR, āri. [ἀστροβολίζομαι Onom. Lat. Gr.] *Sidere afflari.* Pli 16 Fluuiatilium filurus Caniculae exortu sideratur, et alias fulgure sopi *i. Obtorpescit. Conf. Wower. ad* Petron. c. 2.

SIDERĀTVS, a, um. Partic. [ἀστρόβλητος] Plin. 28, 16 f. 63 Sider vrina pulli asinini, nardo admisto, perunctione prodesse dicitur. deratum iumentum Veg. Mulom. 2, 39 *vbi tradit signa morbi et cur nem.* Signa *ponit*: Labia eius et maxillae, nec non etiam nares deprauantur in parte, ita vt vix cibaria dentibus illidat. Quae et humoribus plena reperies, et cum voluerit bibere, os vsque ad n demerget in aquam, quia infirma sunt labia, quibus haustus attr tur. *Conf.* SIDERATIO.

SIDERATIO, ōnis. f. [ἀστροβολία, ἀστροβόλισμός] *Morbus est a rum afflatarum sidere, quocunque modo id acciderit.* Plin. 17, 24 *in n bis arborum*, Sideratio tota caelo constat. Quapropter et grando in causis intelligi debet, et carbunculatio, quod pruinarum iniuria e nit. Haec enim verno tempore inuitatis et erumpere audentibus tis mollibus insidens, adurit lactescentes germinum oculos, quod flore carbunculum vocant. Proprium tamen siderationis est ortu canis siccitatum vapor, cum insitae ac nouellae arbores riuntur, praecipue ficus et vites. —— Siderationis genus est in *(vitibus)* defloresscentibus roratio, aut cum acini, priusquam crescat decoquuntur in callum. Sideratio, *Morbi genus, partem aliquam cor ris percutientis subito, atque naturali motu priuantis: quod quum repen no quodam euenit impetu, e caelo vi quadam sideris prouenire putat* Siderationc tentati vtralibet Scribon. 101 *quam ipse interpretatur* rel lutionem s. paralysin. *Conf.* Marcell. 20. *Vid.* PERCVSSVS sidere

PERCVTIO. *Quem morbum σφακελισμὸν in equis dici ait, ac descril Apsyrtus Hippiatr. 2, 109 et cum hominum Epilepsia comparat, cum inve stione Latina* sideration*em, nescio quam bene, aut quo auctore, facit Ru lus c. 106. ¶ 2 Sideratio, *Siderum coniunctio.* Iul. Firmi 4, 13 Maximos sane ex tali sideratione pollicebuntur homines, *i. Ti siderum coniunctione.*

SIDERATICIVS, a, um. Adi. *Sidere percussus.* Iumenta sideraticia Veget. de re Veterin. 3, 35.

SIDEROSVS, a, um. ἀσχοπλής, ἐπιπληκτικὸς Gloss. Lat. Gr.

S I F

SFILO, āre. Sifilare inquit Nonius 12, 49 (quod nos vilitatem vitantes Sibilare dicimus, et est maledica vocis significatio, vel potius nelioſa popularium, cum ſiſilationibus quis explodit*ur*) a Graecis originem inuenimus. Huius auctor est Homerus Iliad. Ξ, 42 Αλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε. Haec Non. *ad cultum respicere videtur* Priscian. 1 p. 560 *Sifilum* quoque pro *sibilum* esse Nonio Marcello de doctorum indagine (*sic inscribitur* c. 3) credebant.

S I G

SIGALION, *s.* SIGALEON. [σιγαλέων] *Harpocrates, Silentii deus quem digito labellum comprimere finxerunt Aegyptii.* Ausonius Epist. 25, 27 Tu velut Oebatiis habites taciturnus Amyclis. Aut Sigalion Aegyptius oscula signet. Obnixum, Paulline, taces.

SIGEVM, i. n. [Σίγειον] *Troiae promontorium.* Duo sunt Troiae promontoria, Rhoeteum et Sigeum, quod dictum est propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hospitio, simulauit abscessum, et inde contra Troiam per silentium venit, quod dicitur σιγή. *Hactenus* Seruius *carinis illud* Virg. Aen. 2, 312 Sigea igni freta lata relucent.

SIGEVS, a, um. Adi. [Σίγειος] *Vt,* Litora Sigea Ouid. Fast. 4, 279.

SIGEVS, a, um. *Aliud* Adi. [Σιγήιος] *Vt,* Tellus Sigeia Ouid. Trist. 1, 33. Litora Sigeia Idem Met. 13, 3.

SIGILLVM, SIGILLO, *etc. vid.* post SIGNVM.

SIGILLATIM, *vid.* SINGVLVS.

SIGLVM, i. n. *vel* SIGLA, ae. f. *et in Plurali* SIGLA, *vel* SIGLAE, *a* Sigillo *per contractionem; Notae sunt, quibus vti librarii in scribendo solebant.* Iustinian. in Const. P. priore. §. Ne autem. Nec enim per specialia figla numerorum manifestari, sed per literarum intellectum explanari concedimus. Et in constit. Omnem. §. Illud autem. Nemo audeat eorum, qui libros conscribunt, figla in his ponere, aut per compendium ipsi legum interpretationi, vel compositioni malitiam adferre discrimen. Idem in Const. Tanta. §. Hoc autem. verumtamen. Eandem autem poenam falsitatis constituimus et aduersus eos, si in posterum leges nostras per siglorum obscuritates ausi fuerint subuertere: omnia enim, id est et nomina prudentium, et titulos, et librorum numeros per consequentias literarum volumus, non per figla manifestari, ita vt qui, *etc.* Per siglorum captiones et compendiosa aenigmata texere conscribere Iustinian. de Concept. Dig. 1 §. 13. Siglae *autem sunt singulariae sine coagmentis syllabarum: vt cum literarum initio scribi solet* S. *i. Salutem; vel* S. P. D. Salutem plurimam dicit. *Vid. Voss. de Art. Gramm. 1, 40.*

SIGMA, atis. n. [σίγμα] *Coenatio vel lectus aut stibadium, quod septem caperet conuiuas, in similitudinem elementi Graecanici factum. Huius antiqua figura non modo visitata illa* Σ, *sed etiam illa, quae tertiae Latinae similis est* C. Lampridius de Heliogabalo 25 Primus inuenit sigma in terra sternere. *Paullo post,* Habuit et hanc consuetudinem, vt octo caluos rogaret ad coenam, item octo luscos, et item octo podagrosos, octo surdos, octo nigros, octo longos, et octo pingues, quum capi non possent vno figmate, vt de his omnibus risus citaret. *Vid. adh. Casaub. et Salmas.* Martial. 10, 48 Septem sigma capit: sex sumus, addo supremum. Alto figmate epulantur Pet. Chrysolog. Serm. 83.

SIGNANTER, SIGNATIO, *etc. vid.* SIGNVM.

SIGNIA, ae. Plin. 5, 20. Mons est, in cuius radicibus sita est Apania ¶ 2 Est item Latii oppidum Plin. 14, 6. Liu. 1, 56.

SIGNINVS, a, um. Adi. [Σιγνῖνος] *Vt,* Signinum opus, *quod conflatur e tusque testa addita calce consistebatur.* Columel. 1, 6 Cuius formam prius quam conternatur perfossum, et amurca recenti non ilsa madefactum, velut Signinum opus, pauiculis condensatur, *vid.* de 8, 17. Celsi. 4, 5 Potui quidem aptissimum est Vinum frigidum, et rte bene calidum meracum, potissimum Rheticum vel Allobrogiaum aliudue, quod et austerum, et resina conditum est: si id non est pus asperrimum: maximeque Signinum. *Eadem quoque ratione* Signina ntabantur. *Vid.* Iuuen. Sat. 11, 73. Plin. 15, 15 Patriae nomina hab scriptissima omnium Amerina, *etc.* et in iis Tarentina, Signina, quaedii colore Testacea appellant. Signini, Incolae oppidi Signiae Plin. 3, 5.

SIGNIFER, SIGNIFICO, *etc. vid.* SIGNVM.

SIGNVM, i. n. [σημεῖον, δεῖγμα, σῆμα, σημεῖα, σκοπὸς, σύμβολα, τεκμήριον, χαρακτὴρ] *est, vnde aliud quid esse vel fuisse intelligitur* parua quaedam significatio, indicans totius rei qualitatem, *inquit* Donatus *ad* Ter. Andr. 5, 3, 7 Vide num eius color pudoris signa vsquam indicat? Quae adsolent, quaeque oportet Signa ad id autem esse *Salutis prognostica* Id. ib. 3, 2, 2. Morborum caussae signa Virg. Georg. 3, 440. Mortis signa Lucret. 6, 1180. Idem signum, *vid.* CLARVS. Dubia signa Virg. Georg. 4, 253. Immutabilia Quinctil. 5, 10. Insolubile signum Idem 5, 9. Magnum signum, *Argumentum, vid* MAGNVS. Pastorale signum, *vid.* PASTOR. Colligere aliquid signis Quinctil. 3, 6. Comprehendere signis, *vid.* COMPREHENDO. Conuenerat id signum, *vid.* CONVENIO. Dicam signa tibi, tu condita mente teneto Virg. Aen. 3, 388. Dicere aliquid signo Ouid. Met. 15, 595. Dare signa manifesta Id. ib. 5, 468. Dare signa, quamobrem Cic. Verr. 5, 57 Ouid Met. 2, 450 Sed silet, et laesi dat signa rubore pudoris. Dare signum militibus Ter. Eun. 4, 7, 11. Caes. B. G. 3, 19 Certiae aciei, totique exercitui imperat, ne iniussu suo concurrerent se cum id fieri vellet, vexillo signum Daturum. *Sic* Silius 5, 5 Tacitum Dat ressera signum. *Add. Heinf. et Drakenb. ad* Sil. 5, 10. Exspectant signum intenti Virg. Aen. 5, 137. *signum quod certaturis solet dari.* Id. ibid. 8, 1 Vt belli signum Laurenti Turnus arce extulit. Facere coniecturam ex signis Ter. Adel. 5, 3, 3 Loqui nutu et signis Ouid. Met. 4, 63. Signa doloris vultu Ostendere Cic. de Orat 2 c. 45. Ponere signa notis praeceptis Hor. Serm. 2, 4, 2. Sequentur certissima signa solem Virg. Georg. 1, 439. Signi id erit, me, *etc.* Cic. pro Rosc Amer. Nosce id signi satis est? Ter. Hec. 2, 1, 39. ¶ 2 *Annulus, vel aud instrumentum, quo ad obsignandum vti licet, quod hodie* Sigillum *frequentius dicitur.* Cic. pro Quint. 25 c. 6 Tabulae maximae signo hominum nobilium consignantur. Adulterina signa, *vid.* ADULTER. Impressis signis pacta conuentaque custodire Senec. de Benef. 3, 15. Sub signo habere *volumen epistolarum* Cic. Att. 9, 10. *Affine est* Imprimere signum pecori Virg. Georg. 1, 263. *Itemque illud* Quinctil. 6, 4. Tabernae autem erant circa forum, ac scutum illud signi Gratia positum. ¶ 3 Signa *dicuntur Sculpturae, sive fusae effigies animalium, et aliarum rerum.* Plaut. Rud. 3, 3, 27 Hic in fano Veneris signum flentes amplexae tenent. Cic. de *Cupidinis imagine aenea* Verr. 4, 1 In auctione signum aeneum non magnum H-S. CXX millibus vaenire non vidimus? Ibid. 1, 48 c. 17 Delum venit: ibi ex fano Apollinis religiosissimo noctu clam sustulit signa pulcherrima atque antiquissima, eaque in onerariam suam nauem coniicienda curauit. Liu. 2, 21 Signum inde factum esse, et inscriptum, EX CASSIA FAMILIA DATVM. Aspera signis pocula, *quae et* Sigillata *dicebantur, hoc est,* signis *hominum, Deorum etc. decorata et ornata* Virg. Aen. 9, 263. Cimbiaque argento perfecta, atque aspera signis Idem ibid. 5, 267. Ahenea signa Hor. Epist. 2, 1, 248. Daedala signa Lucret. 5, 1450. Nobile signum Ouid. de Arte Am 3, 223. Cic. de Clar. Orat. 70 Quis non intelligit Canachi signa rigidiora esse, quam vt imitentur veritatem? Calamidis dura illa quidem, sed tamen molliora quam Canachi. Nondum Myronis satis ad veritatem adducta, iam tamen quae non dubites pulchra dicere. Pulchriora etiam Polycleti, et iam plane perfecta. Rigidioribus *opponit* Molliora, *quae intuentibus videntur* mollia, *i. mobilia, vivaque adeo.* *Sic* Stabunt et Parii lapides, spirantia signa Virg. Georg. 3, 34. Exsculpere signum Quinctil. 2, 19. Factum de marmore signum Ouid. Met. 14, 313. Formatum e marmore Pario signum Idem Met. 3, 419. *Sed etiam de textilibus f. aut pictis* Idem ibid. 3, 112. Sic vbi tolluntur festis aulaea theatris, Surgere signa solent, primumque ostendere vultus. *Add.* n. 6. ¶ 4 Signum *in Re militari figura sculpta vel textilis, aeuae picta, colore conspicua, quam respicere et sequi iubentur milites, quam deserere summa ignominia est.* Signi vnius milites Liu. 25, 23 *i. manipulus.* *Sic etiam* Liu. 33, 1 *et* 9. *Graeci hinc* σημαίαν vocant manipulum. Lucan. 1, 7 Infestisque obuia signis, Signa: pares aquilas, et pila minantia pilis. Cic. pro Font. 34 c. 16 *pr.* Ac infestis prope signis inferuntur Galli in Fonteium, et instant atque vrgent summo cum studio. Hor. Epist. 1, 19, 65 Cantabrica bella tulisti Sub duce, qui templis Parthorum signa *adempta Romanis, et in victoriae memoriam ibi suspensa,* refixit. Militaria signa Hor. Epod 9, 15. Minantia pugnam signa Lucan. 6, 9. Abesse a signis, Attollere signa, *vid. hh. vv.* Amplexus signa et aquilas religione se tutabatur Tac. An. 1, 39. *Sic* Iure iurando Cautum apud signa Id. ibid. 15, 16. Canunt signa *vid.* CANO, n. 5. Conferre signa Cic. Fam. 7, 3. Constituere signa Liu. de Bell. Pun. Conuellere, *vid. Gronou. ad Liu.* 3, 54. Contenire ad signa iubentur milites, *ad suos quique manipulos atque ordines* Caes. Bell. Gall. 6, 1. Conuertere signa Liu. 4, 29. Defigunt vallo infelicia signa Sil. 8, 625. Dilabi a signis Liu. de Bell. Pun. Ducere legiones sub signis Cic. Att. 15, 8. Expedire signa Liu. de Bell. Pun. Habere signa, pro Constituere Idem ibid. Inferre signa Cic. Philipp. 5, 23. Nep 14, 6, 5. *i. inuadere hostem.* Liu. 3, 70 Agrippa Consul — accepta signa a signiferis ipse inferre, quaedam iacere etiam in confertos hostes coepit. *Nempe sic incitabantur milites ad fortiter inuadendum hostem, dum recuperare sua signa studerent. Vid. mox* Proiecta signa. Militare sub signis Liu. de Bell. Pun. Aurea purpureo longe radiantia velo signa micant Nemesian. Cyneg. v. 84. Mouere signa Liu. de Bell. Pun. Signa in medios hostes vel intra vallum hostium Proiecta Liu. 3, 70 *extr.* Referens signa Camillus Virg. Aen. 6, 825. Revellere signa Lucan. 7, 77. Renocare ad signa Liu. de Bell Pun. Sequi signa Idem. ibid. Sublatis signis ad Caesarem se contulerunt Vell. 2, 61, 2. Tollere signa Liu. de Bell. Pun. His omnibus ad bene sperandum quasi signum aliquod sustulit Cic. pro Marc. c. 1. *conf. Gouart. Lect. Papin.* 4, 4. Vellere signa castris Virg. Georg. 4, 108. ¶ 5 Signum, *pro Ostento et augurio* Cic. de Diuin. 1, 77 Equus eius repente concidit: nec eam rem habuit religioni, obiecto signo vt peritus videbatur, ne committeret praelium. Prospera signa Ouid. Epist. 19, 152. ¶ 6 Signum, *pro Sidere* Id. Met. 13, 619 — Quum sol duodena peregit Signa. *Haec Sidera duodecim velut κατ' ἐξοχὴν* signa duodecim *nominari possent.* Orientia signa noctis Virg. Aen. 7, 138. Rabiosi tempora signi, *Dies caniculares* Hor. Serm. 1, 5, 126. *Est igitur* signum *Sirius.* Splendida signa, *Astra* Lucret. 4, 446. Vaga signa Ouid. Fast. 1, 310. Diffundere nox caelo signa parat Hor. Serm. 1, 5, 10. Speculari obitus signorum Virg. Georg. 1, 257. Ortus signorum suspicere Idem Ecl 9, 46. *conf.* Cic. de Inu. 1 c. 34. Ouid. Fast. 5, 113 Nascitur Oleniae signum plutiale Capellae; Illa dati caelum praenia lactis habet. *Proximo carmine* Stellam *vocarat,* Prima mihi nocte videnda Stella est in cunis officiosa Iouis. *Certe* Hyginus Poët. Astr. 2, 13 de Auriga sine Heniocho *sic ait,* Habet praeterea stellam vnam in capite: in vtroque humero vnam, sed in sinistro clariorem, quae vocatur Capra. *Idem quoque tradit Aratus, et eius interpres* Germanicus, In hoc signo, *inquit,* et Capra est, quam in humero portat, quae Iouem nutriuit. *Et paullo post:* Auriga stellas habet, in capite vnam, in singulis humeris singulas: sed ea est clarior, quae in sinistro humero est, et appellatur Capra. *Sed* Ouid. Fast. 5, 494 *de Ovone,* Quorum si mediis Bocoton Oriona quaeris, Falsus eris: signi causa canenda mihi. *h. e. Canam, quis fuerit Orion, et qua causa locatus sit in caelo. Constat Orion,* Hygino *teste,* stellis decem et septem. *Rursus* 724 *de Canicula,* Nocte sequente diem Canis Erigoneius exit; Est alio signi reddita causa loco. *Est ergo* signum *Sidus h. e. vel stella solitaria, vel figura ex pluribus stellis.* ¶ 7 Signum *nomen est apud* Lamprid Diadum. 4 Quamuis non multum adhorruerit ab illo signo Diademati nomen Diadumeni. *Sic legi inter pro* Diadematis Salmasius, *et similia* Lampridii, Capitolini *et* Spartiani *loca profert.* ¶ 8 Signum (σημεῖον) *punctum Geometrarum.* Martian Capella 6 p. 228 *Geometria loquitur de Arithmetica,* Nam Monas eiusdem insecabilis procreatio numerorum est, mihique Signum vocatur, quod, vtpote incomprehensibile parte nulla discernitur. *Sic et* Augustin. de Quantit. animae c. 18 p. 34 (Tom. 1 edit. Benedd.) *et distinguit a puncto, quod pro* centro, *i. e. medio circuli puncto ponit.*

SIGILLVM, i. n. Dimin. [σφραγίς, σημαντὴρ] *Parvum signum.* Cic. Verr. 4, 48 c. 22 Appositi patellam, in qua sigilla erant egregia. Martial. 14, 182 titulus est, Sigillum Gibberi fictile. *Sic lege pro* Gibberii. Sigillum *i. diploma Sigillo munitum, certe* symbolum *quodcunque, quo prolato* cursu publico *et vti tuendus est, apud* Lact. de Mort. Persec. 24. Virgula egrediens sigillum ostendit horas Vitr. 9, 9.

Aedificiorum sigilla Plin. 36, 24. Ad sigillorum pedes iacere Prudent. in Rom. v. 151. Perparuula sigilla, *vid.* PERPARVVLVS. Imprimere sigilla annulo, *vid.* IMPRIMO. Hor. Epist. 1, 20, 3 *ad librum suum*, Odisti claues, et grata sigilla pudico. *Nempe obsignantur etiam ianuae cubiculorum, armaria etc.*

SIGILLIŌLVM, i. n. Dimin. *nouum* a Sigillis: *paruum signum, aut simulacrum, effigies, idolum.* Arnob. 6 p. 197 Abstinetis a risu cum pro Diis immortalibus sigilliolis hominum formis supplicatis humanis. Quinimmo Deos esse sigillaria ipsa creditis.

SIGILLO, āre. [σφραγίζω, ἐπισφραγίζω] *Sigillum alicui rei apponere. Vnde*

SIGILLATVS, a, um. Partic. Scyphi sigillati *dicuntur, emblematis et incrustamentis ornati.* Cic. Verr. 4, 32 c. 14 Accurrit Venerius: iubet me scyphos sigillatos ad Praetorem flatim afferre. *i. In quibus erant sigilla: vt ibidem,* Patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum. *Alias* Sigillare, Claudere. Varr. *apud* Non. 2, 785 Contra, lex minus impia est, ne filii parentibus luce sigillent oculos. *Sic legendum, non* Suggillent, *suadet interpretatio Nonii*, obcludere. *vid. Voss. de Vit. L. L.* 4, 25. *Salmas. de Modo Vsur. p.* 486. Cic. Att. 1, 10 Praeterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioli possim includere, et putealia sigillata duo. *Alii legunt* Sigilla. Eburneis lectis et plagis sigillatis Varro *ap.* Non. 4, 361.

SIGILLARIA, ōrum *et* ium. n. pl. *Paruae imagines fictiles.* Arnob. aduerf. gent. 6 p. 197 Quinimmo deos esse sigillaria ipsa censetis. Cum perinde faciant nationes, adoratis sigillaribus suis residendo Tertull. de Orat. c. 12. ¶ 2 Sigillaria, *Viculus Romae, vbi sigilla vendebantur.* Gell. 5, 4 Apud Sigillaria forte in libraria, ego et Iul. Paullus Poëta, vir memoria nostra doctissimus, consederamus. Idem 2, 3 Ostendisse mihi librum Aeneidos secundum mirandae vetustatis, emtum in Sigillariis XX aureis. Argenteum effedum ad sigillaria venale Suet. Claud. c. 16. Lances de sigillaribus emtae Scaeuola l. penult. §. 1 D. de Legat. 3. *Add.* Auson. Eidyll. 13 Epist. ad Paullum. Turneb. Adu. 28, 28. ¶ 3 Sigillaria, *Dies Festi Saturnalibus additi, vt testatur* Macrobius Saturn. 1, 10 *ad finem. Et* ibid. 11. *extr.* Pelasgos — coepisse — in Sacellum Ditis arae Saturni cohaerens oscilla quaedam pro suis capitibus ferre: ex illo traditum, vt —— Sigilla arte fictili fingerentur, ac venalia pararentur, quae homines pro se atque suis piaculum pro Dite Saturno facerent. *Haec* Sigilla *etiam muneri mittitabant.* In his sigilla, id est, parua signa mittitabant amici, vt in Saturnalibus cereos. Sueton. in Claud. c. 5 Tiberius patruus petenti honores, Consularia ornamenta detulit. Sed instantius legitimos flagitanti, id solum codicillis rescripsit, quadraginta aureos in Saturnalia, et Sigillaria misisse ei. ¶ 4 *Munuscula ipsa.* Ego sum Felicio, cui solebas sigillaria afferre Sen. Ep. 12. Spartian. Anton. Carac. 1 Quae a parentibus gratia sigillariorum acceperat, ea vel clientibus vel magistris sponte donauit. *Etiam locus modo laudatus* Suet. Claud. c. 5 *ita potest accipi.*

SIGILLARITIVS, a, um. Adi. Vopisc. in Aurel. *extr.* Saturnalitia et sigillaritia frequenter amicis inopinantibus misit, et ipse ab his libenter accepit Spartian. in Adriano c. 17. *Iubint. munera. Ita nonnulli emendant* Spartian. Anton. Carac. 1 *vbi legitur* Sigillariorum.

SIGILLIARIVS, i. m. Inscript. Reines. class. 11. n. 89. FLA. TVARIO SIGILLIARIO; *i. Confectori sigillarium, vel Sculptori.* In Gloss. Gr. Lat. legitur Sigillarius.

SIGILLARIARIVS. Inscr. Fabrett. p. 243.

SIGILLIARIARIVS. ib. p. 177.

SIGNATIO, SIGNATOR, *etc. vid.* SIGNO.

SIGNIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ζωφόρος] *Qui fert signum militare.* Signifer legionis sextae signum ad eum transtulit Tac. A. 2, 81, 2. Cohortis centuriombus occisis signiferoque interfecto Caes. B. G. 2, 25. Cic. Tusc. 4, 55 Et quidem ipsam illam iram Centurio habeat aut signifer, vel caeteri, de quibus dici non necesse est, ne rhetorum aperiamus mysteria. Idem de Diuin. 1, 77 Quo tempore quum signifer primi hastati signum non posset mouere loco. Qui causae nostrae duces et quasi signiferi fuissent Cic. pro Planc. c. 30. *conf.* Id. pro Mil. c. 33. Ouid. Amor. 2, 12, 14 Ipse eques, ipse pedes signifer ipse fui. Saenus signifer Stat. Theb. 10, 555. *Sed et* Caelum signiferum Lucan. 7, 363. *vt stelligerum.* Puppis signifera Idem 3, 558. Polus signifer Id. 3, 254. Crater signifer, *Ornatus signis* Valer. Argon. 1, 337. Signifer circulus Vitruu. 6, 1 *it.* Plin. 2, 4 *in quo* XII *signa sunt, qui Graece* Zodiacus *appellatur, ab effigie animalium, quae in eo sunt.* Cic. de Nat. Deor. 2, 54 c. 20 Infra autem hanc stella Mercurii est, quae anno fere vertente, signiferum lustrat orbem. Idem de Diuin. 2, 89 c. 42 Vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece ζωδιακὸς, dicitur, talem, vt eius orbis vnaquaeque pars alia alio modo moueat immutetque caelum, perinde vt quaeque stellae in his finitimisque partibus sint quoque tempore *etc.*

SIGNIFEX, ĭcis. m. *Signorum seu statuarum fabricator, statuarius.* Arnob. lib. 6. aduerf. gent. p. 199 Inter significes ille memoratus Phidias. Apul. Met. 2 p. 116 Egregius ille signifex. *conf.* Mart. Capella l. 2. Sidon. Epist. 6, 12.

SIGNO, āre. [σημαίνω, σίζω, σιγματίζω, τυπόω, χαράττω] *Signum imprimere, vel quocunque modo addere.* Virg. Georg. 3, 171 Et summo vestigia puluere signent *rotae.* Area signabitur nostro curru Ouid. de Art. Am. 1, 39. Cera signatur figuris Idem Met. 15, 169. Humum signare limite Ouid. Amor. 3, 8, 42. Martial. 9, 89 Iam signat meus annulus lagenam. *i. obsignat.* *Sic* signare tabulas Quinctil. 5, 11, 32. Testamentum *etc. Vid.* Plin. Epist. 2, 20, 8 *et* 10. Moenia aratro signat Romulus Idem Fast. 4, 819. Nomina signata saxo, *Epitaphium in saxo sculptum* Idem Met. 8, 539. Saxum carmine signare Id. ib. 2, 326. Vas signare, ne vires euanescant Scribon. 269. *i. obsignare, f. signo impresso munire.* Argentum signare, *monetae verbum.* Cic. Fam. 15, 29 Quum signaretur argentum Apolloniae, non possum dicere eum praefuisse, neque possum negare affuisse. Imago signatur titulo Ouid. Epist. 2, 73. Signare ex auro denarium Plin. 33, 3. Cic. Acad. 4, 71 Nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo possit a falso: *de notionibus, tanquam Characteribus in animos nostros impressis.* ¶ 2 Signare, *Ostendere, signo indicare.* Plaut. Cist. 4, 2, 28 Eccam locum signat, vbi ea excidit. Idem, Hic meretricem deperit, signat tamen se eam non amare. Oculis signare Virg. Aen. 12, 3. Diem signare honore celebri Ouid. Fast. 5, 474. Signare numeris praeceptum vetus, *Versibus declarare, et exprimere* Columel. 1, 3, 9. Carmine rem signare *Sepulcri saxo epitaphium inscribere* Virg. Aen. 5 Verba Latina Graecis verbis signare Quinctil. 2, 14, 1. Vota re *est scripto ea comprehendere, vt exstet memoria* Plin. ad Traian 44 Sollemnia vota pro incolumitate tua, qua publica salus cont et suscepimus, Domine, pariter, et soluimus, precati deos, vt ea semper solui, semperque signari. Signare appellatio quid Quinctil. 4, 1, 2. Idem 6, 2, 20 Et vt proxime vtriusq ferentiam signem, illud comoediae, hoc tragoediae simile. gnare significat modo Scribere, modo Annulo signa imprimere, Pecora signis notare. Paullus *apud* Fest.

SIGNANS, antis. Partic. Cera Vitr. 9, 3. Stella signa Virgil. Aen. 2, 697. Gentes notis signantes corpora Plin. *Vid.* Quinctil. 5, 7, 3.

SIGNANDVS, a, um. Partic. [σιγτέος] *vt*, Iura si Propert. 3, 19, 5. *quod hodie dicunt contractum scribere.*

SIGNĀTVS, a, um. Partic. [σφραγιδεὶς] Vlpianus, De eorum, qui sub tutela vel cura sunt. l. Ad testium. Argentum tum Quinct. 5, 10, 62. 5, 14, 26. Signatas tabulas accipi o et si linteo, quo tabulae inuolutae sunt, signa impressa fuerint. stola, Liber Nep. 16, 3, 2 *et* 6, 4, 2. Iuuen. Sat. 14, 132 D in tempora Coenae. Alterius conchem aestiuam cum parte lac gnatam *i. in armario obsignato inclusam.* Limina Proper 146. Signata saxo Nomina Ouid. Met. 8, 539. Pectus tum sanguine Idem de Arte Am. 1, 384. Tabellis signatis m aliquid Tibull. 4, 7, 7. Cicatrix signata in stirpe Virg. 2, 13. Signatus, [δείξιμος] pro insigni aliquando captum ribus legitur: vnde Signatam virginem dicebant, quasi Insignem nitate, et integram, *vt ait* Non. 2, 783. Plaut... Negat se puellan tam domum reuersuram Lucil. 29. Primum Chrysidem negat si reddere. Non. loc. cit. Pubertas signata manet Prudent. v. 573. Signata sacra esse defierunt Varro *ap.* Non. 4, 43 *Pareï Lex. Crit.* p. 1156. *Compar.* quid expressius et signatius causam Tertull. de Resurr. Carn. c. 13.

SIGNĀTE. Adu. *Diserte ac dilucide, vt id signetur propr opus est.* Macrob. Saturn. 6, 7 Qui proprie et signate locu *Eadem omnino verba sunt apud* Gell. 2, 6. *Compar.* Forma b cabulo signatius appellata Ammian. 22, 15. Non, quid si explicet, ferutatur Id. 23, 6 *pr.*

SIGNANTER. Adu. Signanter et breuiter omnia indica fon. Gratiar. Act. Hieronym. adu. Iouin. 1, 7 *extr.* Signa proprie supra dixerat.

SIGNATIO, ōnis. f. Dial. de Orat. 16 Sed primum ho bo, quos vocetis antiquos, quam oratorum aetatem signatione i terminetis. Furtiua Tertull. ad Vxor. 2, 9.

SIGNĀTOR, ōris. m. [σημάντωρ, σφραγιστὴς] *Qui testi signando adhibetur.* Sallust. in Catil. 16 *pr.* Ex illis testes, f resque falsos commodare. Suet. in Tiber. c. 23 Illatum dein gusti testamentum, non admissis signatoribus nisi Senatorii o Cum de falso testamento ageretur, omnesque signatores lege Co tenerentur Suet. Aug. c. 33. *Conf.* Iuuenal. 10, 335. Val. 7, 7, 2. Sen. de Benef. 2, 23. Prudent. Cathem. 12, 87. Si terrae lumen Manil. 5, 632 *vbi plura id genus Scaliger. Sed in Bentleius,* Signabit terrae limen.

SIGNĀTORIVS, a, um. Adi. [σφραγιστικὸς Onomast.] *signat, seu quo ad signandum vtimur.* Paul. Iureconsl. Annulus torius ornamenti appellatione non continetur *l.* 74 Dig. de verb.

SIGNATVRA, ae. f. Suet. in Neron. c. 17 Cautum vt in mentis primae duae cerae testatorum modo nomine inscripto, signaturis ostenderentur.

SIGNACVLVM, i. n. *Signum.* Tertull. Apol. c. 21 Si lum corporis. Fidei Id. de Spect. c. 24. *conf.* Id. de Ora Scrutari dei signacula Prudent. Apoth. v. 294. *conf.* Id. Psych 360. *et* adu. Symm. 1, 568. Vlpian. Dig. l. 16. t. 3 l. 1 §. 36. Flor. 2 p. 346.

SIGNARIVS, i. m. ζωδιοποιὸς Gloss. Gr. Lat. *Signifex.*

SIGNIFĀCIO, ĕre. *pro Significare:* Metianus l. 65 §. iij. SC. Trebel. Nam si auditus capaces sunt, vel interrogati nut sint significare, velle se periculo suo hereditatem adire.

SIGNIFICO, āre. [σημαίνω, μηνύω] *Signum facere, sig signa notum facere, Demonstrare.* Plaut. Truc. 4, 3, 14 Eten istuc volo: ne inter vos significetis, ego ero paries, *i. ne nutu signis aliis colloquamini.* Cic. Verr. 3, 213 Hoc e im mihi si casse et annuisse visus est. Itaque hoc saepius dicendum, ti non significandum solum, sed etiam declarandum arbitror Cic. 5, 13. Quod tu non dicendo mihi significasti Caelius sub Ci 10. *i. obscure, ita vt subintelligi oportuerit. Add.* Suet. Aug. Cic. ad Brut. *pr.* Scribis mihi, mirari Ciceronem, quod nihil cem vnquam de suis actis. Res significanda per gestum Trist. 5, 10, 36. Cic. pro Rosc. Amer. 97 c. 34 Quid haec cita celeritas festinatioque significat? Idem Verr. 2 c. 60 praetura primum nata est haec postulatio: qua quum vtuntur significant, atque adeo aperte ostendunt, sese ad statuas pecuniat tu ac malo coactos inuitissimos contulisse. Caes. Bell. Gall Nam vbi maior atque illustrior incidit res, clare per agros, nesque significant. *al.* clamore. Cic. pro Font. 29 *de* Pison gi, Is igitur vir, quem ne inimicus quidem fatis in appellando si care poterat, nisi ante laudasset. Idem Att. 1, 11 Ac ne illu rere, cur, quum ego antea tibi significarem per literas, me spera lum in nostra potestate fore, nunc idem videar diffidere. pro Rosc. Amer. 56 Anseribus cibaria publice locantur, et canes tur in Capitolio, vt significent, si fures venerint. ¶ 2 Signi *patiendi verbum pro actiuo* Significo *potuisse veteres testis est* Gell.

SIGNIFICANS, antis. Partic. [σημαίνων] Nomen aut verbum latum proprio significantius est Quinctil. 8, 6. Idem 8, 1. nihil inueniri potest significantius. Idem 4, 2 Verbis propri significantibus. *Et* 9, 2, 44 Dilucida et significans defer Vocabulum significantissimum *dixit* Gellius 1, 15.

SIGNIFICANTER. Adu. [σημαντικῶς] Quotidiano v fatis significanter vsus est Sen. Contr. 3, 20. Quinctil. 6, 3 parum significanter etiam illa in scholis ἤδη dixerimus. Di significanter atque ornate Quinctil. 1, 7 Idem 3, 6 Colli tantum eadem, ac disponere paullo significantius. Acrius, a tius, significantius dignitatem tuam defendissem Cic. Fam. 3, 12. Gell. 1, 25 *et* 17, 2. Lactant. 6, 5 *extr.* Significantissime prehendite Quinctil. Decl. 247.

SIGNIFICANTIA, ae. f. [ἐμφασις, ἔννοια Gloss. Vet.] *Usi sunt frequenter scriptores ecclesiastici: vt* Arnobius 4 sub init. *et* p. 134 *et* 7. 230. Tertull. adu. Valent. c. 6. *et de* Resurr. Carn. c. 21. Lactan. 4, 26 n. 3 *et* 17. Varro *ap.* Non. 4, 384. *conf. et* Non. 1, 2. *et* 6, 91.

SIGNIFICATVS, a, um. Quae fato manent, quamuis significat non vitantur Tac. Hist. 1, 18, 2. Duobus aduentibus eius significatis Tertull. Apolog. c. 21.

SIGNIFICATVM, i. n. [σημασία, δήλωσις Gloss. Lat. Gr.] *conf.* rmo. 1 p. 3 *extr.*

SIGNIFICATIO, ōnis. f [σημασία, Gloss. Vet. ἔμφασις] *Indicatio, indicium.* Auctor ad Herenn. 4 c. 53 Exclamatio est, quae emittit significationem doloris. Nutu significationeque Appellare Sic. am. 1, 9 *fin.* Dare significationem Idem de Orat. 2, 153. coque significatione Subtracta Tac. A. 1, 81, 3. Habere significationem Cic. Fam. 5, 7. Inuetterauit aliena verbi significatio, *Argd.* NVETERO. Cic. de Amicit. 49 Quum autem contrahat amicitiam, vt supra dixi, si qua significatio virtutis eluceat, ad quam se similis animus applicet et aditumgat, id cum contigerit, amor oritur necesse est. Significatio aduentus Caes. Bell. Gall. 6, 28. significationes, *vid.* IACIO. Caes. Bell. Ciuil. 1, 86 Id vero illibus fuit pergratum et iucundum, vt ex ipsa significatione potuit fieri. *Statim sequatur*, Et voce et manibus significare coeperunt. nuntio, atque vna literarum significatione, ciues Romanos necandos, andosque denotauit Cic. pro Lege Manil. 7 c. 3. Idem Off. 1, quibus magna significatio fit, non adesse constantiam. Falsa aliena verbi significatio Gell. 1, 22 *pr.* ¶ 2 Auct. ad m. 67 c. 53 Significatio est, quae plus in suspicione relinquit, positum est in oratione. Ea fit per exuberationem, ambiguum, quentiam, abscissionem, similitudinem, *quae deinde exsequatur.* go *haec* Significatio *ea, quae Fabio vocari solet* Emphasis, *v. v. est etiam simpliciter* Significatio, *s. ἐνσημασία (quo vtitur* Cic. 16.) *fauoris s. plausus declaratio.* Cic. ad Q. Fr. 1, 1, 14 Quoniam eius modi theatrum totius Asiae virtutibus est datum natura ita resonans, vt vsque Romam significationes vocesque reantur: contende quaeso, vt his rebus dignus fuisse videare. Liu. Deinde ex dignitate magis visum, scribere eum —— quam entem aut referendis suis in ciuitatem beneficiis erubescere, aut cationibus acclamationibusque multitudinis, adsentatione immodorem onerantis.

SIGNIFICATĪVVS, a, um. *Vim significandi habens.* Vlp. in VI *in princ.* D. de verb. obligat. Quo fit, vt boni appellatio non tae rei significativa. *Paullo post*, Quae res efficit, vt ea appellatio rti significativa fit. *Conf.* Gaius l. 232 ff. de verb. signif.

SIGNIFICATŌRIVS, a, um. *Idem.* Tertull. adu. Hermog. 2 rbum significatorium.

SIGNIFICABILIS, e. Adi. Varro de L. L. 5, 7 Homo significa lem ore emittit vocem. *i. Loquelam, qua res significatur.*

SIGNIFICATVS, ūs. m. [σημασία] Plin. 18, 25. Ipsi dies rar ion aliquos tempestatum significatus habent. *conf.* Vitr. 9, 7. Plin. 2, 25 Acontiae iaculi modo vibrantur ocissimo significatu. *Et* 18, gt hementissimo significatu. Astrorum cum significatibus spatia con rehendere Apul. Doctr. Plat. 1 p. 10. *Vsu Grammatico*, Verrius Fla is in libro de significatu verborum Gell. 5, 16. Ve particula duj em significatum, eundemque inter se diuersum capit Id. 5, 12.

SIGNIFICVS, a, um. Adi. Apul. de Deo Socrat. *conf. Elmenhorst. not.* p. 54.

SIGNILIS, e. *i. Signatus, ap.* Mart. Capell. 6 p. 192.

SIGNITĔNENS, entis. Ennius *apud* Varr. de Lingua Latina 4, 9, 13 *de Luna*, Quae caua caeli signitenentibus conficis bigis, *Quae fert a XII percurrentibus.*

SIL

SIL, silis. n. *Genus pigmenti, terra luteum colorem, quemadmodum ch reddens.* Auson. Eidyll. 12 de Monosyllabis, Estne peregrini o nominis, an Latii Sil? Plin. 33, 12 In argenti et auri metallis ſcuntur etiamnum pigmenta, sil et caeruleum. Sil proprie limus sil. Optimum ex eo, quod Atticum vocatur. Ibid. 13 Sile pinger primi instituere Polygnotus et Mycon. Attico duntaxat. *Adde* Vitru. 7, 7 *et* 14. Plin. 33, 22. *Conf. Lexicon Vitruu. et Philand. ad* 7, 7. *Ex* Vitr. 7, 11 *et* 14 *colligitur, etiam ad purpureum colorem* Sile *vsos.* ¶ 2 Sil montanum, *quod alias vocatur* Sesili Apic. 3, 5. *conf.* Cels. 5, 21. Plin. 12, 26. 26, 7. 35, 6. Scribon. 126.

SILACEVS, a, um. *vt*, Silacei cunei, *ad colorem* Vitruu. 7, 5. Silaceus color Plin. 35, 6.

SILA, ae. f. *Mons est siluae Lucaniae.* Virg. Aen. 12, 715 Ac vel i ingenti Sila, summoue Taburno. Sallust. de fugitiuis, In ili Sila fuerunt. Cic. in Bruto 85 Cum in silua Sila facta caedes esset. *Sic editur hodie ex emendatione Turn.* 11, 1 *et* 26, 12.

SILANVS, i m. *Tubus et fistula dicitur, e quibus erumpit aqua.* Lucr. 6, 1263 Proque voluta Corpora silanos ad aquarum strata iacent. Cels. 3, 18 Confert etiam aliquid ad somnum silanus guttam cadens. *Vid. etiam* Hygin. Fab. 169. Festus, Tullios alii dicerunt esse Silanos, alii riuos, alii vehementes proiectiones sanguinis cruentatim fluentis, quales sunt (*intell.* proiectiones aquarum) Tiburtinae in Aniene *etc. vid.* TVLLIVS. *Caeterum in* Vet. Gl. Siluanus *pro* s, *quod mouet viros doctos, vt* Siluanum *dici putarent signum vel statuam* Siluani *aquam eiaculantis quacumque parte corporis: quales personae* Martyae, Tullii, Chirones, Hermae, Atlantes; *quod placuit in* Operis Curtio Obsc. 2, 2 *et* 13, 3. *Sed aliae glossae cum* Silanum *habeant, ea nihil varietur apud Lucretium, Celsum, Hyginum, tutius videtur nihil mutare: pro qua sententia multus est Morgag. Epist. 1 in Celsum* p. 16. *Tanto minus illud opus videtur, cum* Silanus *et* Siluanus *eadem persona esse possit: vel etiam* Silanus *ex* Silano *leuiter inflexus. Vid.* SILVANVS. *In hanc suspicionem adducit me series notarum et interpretationum in otis* Tironis p. 171 Pan —— Faunus —— Satirus —— Silinus (Silenus) Silvius, Siluinus, Siluanus *etc De toto genere personarum aquas eiaculantium, vid. Visi docti ad* Petron. 36 p. 151.

SILĂRVS, *vel* SILĂRIS. m. [Σίλαρος] Lucaniae amnis, cuius hanc natura est, vt in eum non virgulta modo immersa, verum et folia decidant, alias salubris potus eius aquae Plin. 2, 103. *Vid.* Sil. 8, 568 Virg. Georg. 3, 146 Est lucos Silari circa, ilicibusque virentem, Plurimus Alburnum volitans, *etc.*

SILATVM, i. n. antiqui pro eo, quod nunc lentaculum dicimus, appellabant, quia ieiuni vinum Sili (herba) conditum ante meridiem absorbebant. *Haec* Festus.

SILAVS, *vt nonnulli apud* Plin. *legunt* 26, 8 Herba est in perennibus et glareosis riuis nascens Apii similitudine. *Hermolaus tamen in Castigationibus Plinianis exemplaria corrupta ait, contendit que* Lauer *esse legendum: Jumitque* Lauer *pro ea herba, quam vulgus* Cressionem *vocat. Officinae* Berulam, Sium *Dioscorides* 2, 119.

SILENI. m. pl. Populi sunt Indum accolentes *auctore* Plin. 6, 2.

SILENTIVM, *vid.* SILEO.

SILĒNVS, i. m. [Σίληνος] *Bacchi nutricius, vel paedagogus. De quo* Virg. Ecl. 6 *quae* Silenus *inscribitur. Vid.* Ouid. *in fabula Midae* Met. 11, 90 sqq. Famulusque dei Silenus alumni Hor. de Arte Poët. 239 Nysigenae Sileni Catul. 63, 252 *plurium numero in comitatu Bacchi, i. Satyri Seniores.* Pater Silenus Propert. 3, 3, 29. *Vid.* Perizon. *ad Aelian.* 3, 18. *Silenos cum fistulis et tibiis, cauos effigiebant Graeci artifices, qui aperti honestas deorum imagines haberent, quali comparat Socratem Alcibiades in Platonis conuiuio ad fin.* p. 333 sq. *Nominat in eadem re Satyrum Marsyam, quasi* Silenus *generis nomen sit, Specici aut classis cuiusdam* Satyrus, Marsyas *autem individui. Quid si illae fistulae atque tibiae occasionem dedere, vt saltantibus adhiberetur nominatim Marsyas, quid si* Silenus *Aeolica Doricaeue ratione in* Silanum *transiit?*

SILVNCVLVS, *vid. sub* SILO.

SILEO, silui, ēre. [σιωπάω, σιγάω] Silere *dicitur, qui nondum coepit loqui. Frequenter Praepositione* De *adnngitur.* Cic. Verr. 4, Me non solum silere de vestris monumentis oportebit, sed etiam laetari, *etc.* Plin. 16, 21 Idque mirum est, Graecis auctoribus proditum, apud nos postea sileri. Alium silere quod voles, primus sile Sen. Hippol. v. 873. Silere, Tacere significat, licto verbo ab S litera, quae nota silentii est. Paul. Muta silet virgo Ouid. Met. 1, 389. Facti culpam silere Ouid. Trist. 2, 208. Causa mala silenda est Id. ex Pont. 3, 1, 147. Ille nefastus erit per quem tria verba silentur Id. Fast. 1, 47. Et nunc omne stratum silet aequor Virg. Ecl. 9, 57. Cic. pro Milon. 10 c. 4 Silent enim leges inter arma, nec se exspectari iubent. Iura silent Ouid. ad Liu. 185. Leges bello siluere coactae Lucan 1, 277. Loca late silent Virg. Aen. 9, 1 10. Nec caeterae nationes silebant subita per Pontum arma barbarum manipium mouerat Tac. H. 3, 4 *pr.* Cic. Acad. 1, 2 c. 1 Silent enim diutius Musae Varronis quam solebant. *h. e. Nihil scribit, nihil edit Varro.* Hirt. de Bell. Hispan. 3. Vnus ex nostris respondit, vt sileat verbum facere. *Pro, Ne verbum faciat. Rarum.* Silere *dicuntur plantae, dum latent illorum flores vel germina, translatione ab audatu ad oculos facta.* Colum. 4, 30, 6 Dum silent virgae, *vid.* SILENS. Siletur, *Imperf.* Ter. Phorm. 5, 2, 13 De iurgio siletur. Cic. Fam. 11, 6 Nefas esse duxi, aut ita haberi Senatum, vt de tuis divinis in Remp. meritis sileretur, aut, *etc.* Sileatur ille, *apud* Plin. Epist. 8, 22 Quisquis ille, qualiscunque, sileatur: quem insignire, exempli nihil: non insignire, humanitatis plurimum refert. Plin. 12, in prooem. Nullum sileatur rerum naturae opus

SILENS, entis. Partic. [σιγῶν] Ego abscessi silens Plaut. Epid. 2, 2, 53. Ouid. Fast. 5, 483 Mox etiam lemures animas dixere silentum, *h. e. Mortuorum.* Anni silentes, *vid.* ANNVS. Coetus silentum Ouid. Met. 15, 66 *de discipulis Pythagorae.* Concilium silentum Virg. Aen. 6, 432. Sedes silentum Ouid. Met. 15, 772. Vulgus silentum Senec. Med. f. 10. Aerarium silens et quietum Plin. Paneg. c. 36. Caelum silens, *pro Tempore sereno* Idem 18, 28. Dies silens a ventis Columel. 4, 29. Silens *nondum emittens germen, vt in verbo vidimus.* Columel 12, 7, 1 Item ferulae cum coliculo silentes, quam tenerrimum florem pastinacae agrestis, vel satinae cum coliculis, silentem florem vitis albae, et asparagi, *etc.* Luna silens, *quando non apparet propter Solis propinquitatem, in interlunio, nobis non lucens.* Plin. 16, 39 Inter omnes vero conuenit vtilissime in coitu eius sterni, quem diem alii interlunium, alii silentis lunae appellant. *Add.* 28, 7. Cato R. R. c. 29. 40, 1. 50, 1 *et* Colum. 2, 10. Luci silentes Sil. 17, 22. Nox silens Virg. Aen. 4, 517. Sarmentum Colum. 4, 29, 1. *nondum germinans.* Idem 3, 19 Verumtamen praestat eligere sationi silentis vel certe placidi spiritus diem. Surculi silentes, *Nondum germinantes.* Columel. 11, 2, 26. Venti silentes Idem 12, 25. Vineae silentes Idem 4, 27, 1. *i. Nondum gemmantes.* Vmbrae silentes Virg. Aen. 6, 264. *add. ib.* v. 432. Vnda silens Valer. Argon. 5, 522.

SILENTIVM, i. n. [σιγή, σιωπή] *Status et velut actio silentis, virtus in silendo, taciturnitas.* Plin. 10, 69 Silentium in mari piscantibus. Nullam difficiliorem quam silentii credo virtutem, adeoque promtissimo fermone facile delinquimus Quinctil. Decl. 19. Silentium noctis, *pro Intempesta nocte; quam alii Concubium, alii Conticinium vocant.* Liu. 5, 3 Eodem anno M. Caedicius ex plebe enuntiauit Tribunis, se in noua via, vbi nunc sacellum est, supra aedem Vestae vocem noctis silentio audisse clariorem humana. *Conf.* Id. 8, 23 *c not. Gron.* Somni silentia Ouid. Fast. 4, 549. Aere silentium, et intentum, et cupidum vlteriora audiendi Plin. Epist. 2, 10. *vid.* AGER, Adi. Alta silentia Ouid. Met. 1, 349. Virg. Aen. 10, 63. Alti et egregii silentii homo Hor. Serm. 2, 6, 58. Amica silentia tacitae lunae Virg. Aen. 2, 255. *Vid.* Silens Luna. Caeca silentia Sil. 7, 350. Fideli silentio tuta merces est Hor. Carm. 3, 2, 25. Muta silentia noctis Ouid. Met. 7, 184. Rabiosa silentia Pers. Sat. 3, 81. Sacrum silentium Hor. Carm. 2, 13, 29. Seuera silentia noctis Lucret. 4, 462. Suspicax silentium Tacit. Ann. 3, 11. Taciturna silentia Ouid. de Arte Am. 2, 505. Tranquilla silentia noctis Stat. Theb. 1, 441. Vastum silentium Tacit. Hist. 3, 13. ¶ 2 *Verba:* Per silentium Adesse aequo animo Ter. Phorm. Prol. v. 81. Agere silentium de aliquo Quinctil. 10, 1. Agere per silentium Ter. Heaut. Prol. v. 36. Agere alta silentia Ouid. Met. 1, 349. Ammaduertere cum silentio Ter. Eun. Prol. 44. Audire silentio, *vid.* AVDIO. Consteri silentio Quinctil. 4, 2. Continere suos silentio, *vid.* CONTINEO. Conuenisse silentio videtur, inter locatorem et conductorem. *i. Tacite, quamuis dixerte non sit verbis expressum.* Labeonus in l. Ea lege. D. locati Dare silentium Ter. Hec. Prol. v. 55. Descendere in silentium Quinctil. 10, 3. Dissimulare aliquid silentio Idem 5, 13. Egredi castris silentio Caes. B. G. 7, 58. *add.* ib. c. 60. Facere silentium Quinctil. 2, 5. Silentium Facere ib. 2, 5. *i. efficere, vt alii sileant. conf.* Liu. 2, 45. Curt. 10, 6, 3. Phaedr. 5, 5, 15. Facta tectis silentia Virg. Aen. 1, 734. Fa-cere longa silentia Ouid. Fast. 1, 183. *i. Tacere.* Facere silentia maie-

maiestate manus Perſ. Sat. 4, 7. Ferre aliquid silentio Cic. Tuſc. 2, 46. Habere silentium Curt. 10, 7, 3. Ire per silentia Virg. Aen. 2, 255. Armati per vrbem silentio in Auentinum perueniunt Liu. 3, 54. Per silentium haud modice Querendo grauior erat Tac. A. 15, 1, 15. Iubere silentia Lucan. 1, 298. Exigua eſt virtus praeſtare silentia rebus Ouid. de Arte Am. 2, 603. Praeterire silentio Cic. in Partit. 82. *et* Phil. 13 c. 6. Praeteruehi silentio Cic. Philip. 7. Hor. Epod 5, 51 Diana quae silentium Regis. *Ex ritu ſacrorum dictum eſt, in quibus imperabatur a Praecone, vt qui aderant, linguam paſcerent, id eſt tacerent, et linguis fauerent. Spectatricem igitur et arbitram magici ſacri Lunam inuocat.* Rumpere silentia fermone Ouid Met. 1, 208. Rumpere alta silentia Virg. Aen. 10, 63. Rumpere taciturna silentia Lucret. 4, 587. Suadere silentia digito Ouid. Met. 9, 691. Silentium eſſe a. *vid.* A, Praep. Silentium eſt cauſarium et iuris Cic. Verr. 5, 31 *quod ſit in iuſtitio.* Cic. Att 5, 16 De Partho silentium eſt, ſed tamen conciſos equites noſtros a barbaris nuntiabant ii, qui veniebant. Coram te altum nobis de illo silentium eſt Sen. ad Marc. c. 5. Tenuere silentia cuncti Ouid. Met. 1, 206. Torquent illam furibunda silentia Stat Theb. 10, 890. Transmittere aliquem silentio Tacit. Ann. 1, 13. Tranſire quidpiam silentio Quinctil. 2, 3 *pr.* Cic. Att. 2, 19. Tranſigere vitam silentio, *i. Otioſe et obſcure* Salluſt. Catil. *pr.* Venimus per silentium ad aetatis terminos Tacit. Agric. 3, 5. *i. nulla re notabili geſta.* Idem praeturae tenor et silentium Tac. Agric. 6, 5 *modeſtia, tumultus et turbarum expers.* Liu. 37, 38 Silentium deinde biduum fuit, neutris transgredientibus animum. *Intelligit, non fuiſſe ad certamen congreſſos.* Studia fori et ciuilium artium decus in silentium acta Tac. Agric. 39, 3. ¶ 3 Augurale *verbum eſt.* Cic. de Diuinat. 2 c. 34 Hic (in auſpicio) apud maiores noſtros adhibebatur peritus, nunc quilibet. Peritum autem eſſe neceſſe eſt eum, qui, Silentium quid ſit, intelligat: id enim silentium dicimus in auſpiciis, quod omni vitio caret. Hoc intelligere perfecti auguris eſt. Illi autem, qui in auſpicium adhibetur, cum ita imperauit is, qui auſpicatur, *Dicito, ſi Silentium eſſe videbitur;* nec ſuſpicit, nec circumſpicit: ſtatim reſpondet, *Silentium eſſe videri etc.* Feſtus, *voce* Silentio ſurgere, Hoc eſt proprie silentium, omnis vitii in auſpiciis vacuitas. *Poterat aliquis ſuſpicari, non recte intellexiſſe hoc* silentium *tribunos, vel ipſum adeo* Liuium 8, 23 Nec tamen ab Dictatore comitia ſunt habita, quia, vitione creatus eſſet? in diſquiſitionem venit: conſulti augures vitioſum videri dictatorem, pronunciauerunt. Eam rem tribuni ſuſpectam infamemque criminando fecerunt. Nam neque facile fuiſſe id vitium noſci, cum conſul oriens (*i. ſurgens*) nocte silentio diceret dictatorem —— Cui non apparere, quod plebeius dictator ſit, id vitium auguribus vitium. *Certe ad temporis rationem et ſilentium, quod a media nocte eſſe ſolet, videtur reſpici hic et* 9, 38 Nocte silentio, vt mos eſt, L. Papirium Dictatorem dixit.

SILENTIARIVS, i. m. [*δυσχρηστὸς* Gloſſ. Gr. Lat. *it. σιλεντιάριος*] *eſt miniſterii nomen in aula Conſtantinopolitana, de quo ICti ad* Cod. Iuſtin. de Silentiariis et Decurionibus eorum, *et in primis Iac. Gothofr. ad* l. vlt. C. Th. de Decurionibus et Silentiariis. *Breuiter excubias agebant ante cubiculum Principis, cum vel in Conſiſtorio ageret, vel cum Legatis tractaret: τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάται ab Agathia dicti. Sed eſt res inferioris aeui et Byzantinis, i. Graecis fere propria. Videntur autem etiam in priuatis familiis fuiſſe* Silentiarii, *lautioris conditionis ſerui, quibus interiora quaedam crederentur, et committerentur* ſilenda. Saluian. de Gubernat. Dei 4 p. 96 Ad fugam ſeruos non miſeriae tantum, ſed etiam ſupplicia compellunt. Pauent quippe actores, pauent Silentiarios, pauent Procuratores, prope vt inter iſtos omnes nullorum minus ſerui ſint, quam dominorum ſuorum — Multi ſeruorum ad dominos ſuos fugiunt, dum conſeruos timent.

SILENTIŌSVS, a, um. Adi. *Tacitus.* Apul. Met. 11 p. 257 Opacae noctis silentioſa ſecreta.

SILENTVS, a, um. Adi. Gell. 19, 7 Loca silenta *ex* Laeuio *antiquo Poeta.*

SILESCO, ĕre. [*σιωπάω*] *Tacitum fieri.* Ter. Adelph. 5, 2, 10 Niſi dum hae ſileſcunt turbae *i. Sedabitur hic tumultus.* Deûm domus Ioue dicente ſileſcit Virg. Aen. 10, 101. Furor caeli ſileſcit Catul 47, 2.

SILER, ĕris. n. *Frutex nonnunquam arboreſcens.* Virg. Georg. 2, 12 *inter ſponte naſcentia*, Vt molle ſiler, lentaeque geniſtae. Plin. 24, 10 Sileris ſolia illita fronti, capitis dolores ſedant. *conf.* Celſ. 5, 23. Colum. 10, 236.

SILEX, ĭcis. c. [*πυρίτης*] *Lapis durus, ex quo ignis excuti ſolet. Dictus, quod de eo ignis ſaliat: vel quod latentem et velut ſilentem intra ſe ignem habeat, qui attritu aut percuſſu excitetur. Generis communis eſſe, docent* Serv. *ad* Virg. Aen. 8, 233. *Burm. ad* Quinctil. 1, 6 p. 72. *Heinſ. ad* Ouid. Met. 9, 225. *et* Triſt. 4, 6, 14. *Sed et iſta:* Ouid. Met. 7, 107 Aut vbi terrena ſilices fornace ſoluti. Virg. Aen. 8, 233. Stabat acuta ſilex praeciſis vndique ſaxis. E ſilice ignem Pyrodes inuenit Plin. 7, 9. Acutus ſilex Catul. 61, 5. Atra ſilex Virg. Aen. 6, 602. Durus ſilex Ouid. Met. 2, 706. Impenetrabilis ſilex ferro, *vid.* IMPENETRABILIS. Nuda ſilex Virg. Ecl. 1, 17. Numidicus ſilex, *vid.* NVMIDIA. Ordinarius ſilex, *vid.* ORDINARIVS in ORDO. Rigidi ſilices Ouid. Met. 9, 225. Validi ſilices Lucret. 1, 572. Excudere ſcintillam ſilicis Virg. Aen. 1, 178. Et ſilicis venis abſtruſum excuderet ignem Idem Georg. 1, 135. *Add. l.* Id. Aen. 6, 471. Colum. 3, 11. Pallad. Ian. t. 13. Tenuantur ſilices ab vſu Ouid. de Arte Am. 3, 91. Stat tibi ſilex in corde Tibul. 1, 1, 64.

SILICEVS, a, um Adi. [*πυριτηκὸς*] Quod eſt ex ſilice Cato de R. R. 18. Colum. 12, 46. Plin. 9, 47. Vitr 7, 7. Impudicorum coctus ſortem quoque et ſilicem virum emollit Sen. de Ira 3, 8. Saxa ſilicea Vitruu. 8, 3.

SILICIO *aut* SILICEO. Quis tam ſilicio? Laeu. *ap.* Gell. 19, 7 *i. durus.*

SILICARIVS, i. m. *inter opifices refert* Frontin. de Aquaeduct. 2 p. 256.

SILICERNIVM, i. n. [*νεκρικὸν συμπόσιον*] *Conuiuium eſt in Senem.* Terent. Ad. 4, 2, 48 I ſane ego te exercebo hodie vt dignus es, Silicernium. *Ad hunc locum reſpiciens dicit* Non. 1, 235 Silicernium peſſime intelligentes ita pofuiſſe Terentium putant, quod incuruitate ſilices cernat ſenex. Silicernium eſt proprie conuiuium funebre, quod ſenibus exhibetur. Varro Meleagris, Funus exſequialis laude ad ſepulcrum antiquo more ſilicernium confecimus, id eſt *περίδειπνον*, quo pranſi diſcedentes dicimus aliis alii Vale. Feſtus *ait*, eſſe Farciminis genus, quo familia in luctu a fletu purgatur: quia cuius nomine inſtituebatur ea res, is iam ſolum (ſilicem *al.* tium *al.*) cerneret. Caecil. Credidi me ſilicernium eius eſſe eſurum. Donato *ad l. c. eſt* Coena, quae infertur diis manibus: vel quod e lentes cernant, i. e. vmbrae poſſideant, vel quod qui haec inf cernant tantum, neque deguſtent. nam de his, quae libantur i quisquis ederit vel biberit, funeſtatur: *aut* Senex erit ſilicer qui iam iamque ſilentibus cernendus ſit. Serv. *ad* Aen. 5, *de inferis Anchiſae*, Leuiter guſtauit ſerpens epulas ſuperpoſitas, ſilicernium vocantur, quaſi ſilicenium, ſuper ſilicem poſitae: peractis ſacris ſenibus dabantur, vt ſe cito morituros cognoſc *In hoc ergo conuenit, fere Grammaticis*, ſilicernium *eſſe epulum ſepu proprie, deinde poni pro ipſis ſenibus.* ¶ 2 *Sed etſa audimus* Fulgent. Expoſ. Serm. ant. 8 Silicernios, dici voluerunt incuruos, quaſi iam ſepulcrorum ſuorum ſilices adſpicientes. Cincius Alimentus Hiſt. de Gorg. Leont. ferebat dicens, Qui dur ſilicernius fui finem temporis exſpectaret, etſi morti non potuit, infirmitatibus inſultauit. *Cui iſta non ſufficiunt, Voſſii Etymol adeat, vbi mueniet tum alia, tum etiam a* ſilicea hernia, *i. dura, ſilicis, dictos videri ſenes Philelpho, etc.*

SILICIA, ae. *Herba, de qua ſic* Plin. 24, 19 Nec foenog minor auctoritas, quod telin vocant, alii carphos, alii buceras acgoceras, quoniam corniculis ſemen eſt ſimile, nos ſiliciam. Idem 18, 16 *et* 21. *Non videtur differre a* Siliqua, *v. v.*

SILICIVS, i. m. Plin. 16, 16 f. 27 Si magnitudinem men caperet (*de* Molluſco *agit*) haud dubie praeferretur cedro. intra pugillares, ſectorumque ſilicios aut laminas raro vſu ſpec *Sic libri omnes, manuſcripti etiam, apud Salmaſium et Harduinum. cui videtur legendum* Sicilicos, *a verbo* Sicilio, *quod a verbo* Seco, *vatur.* Sicilicos, *autem* interpretatur *Segmenta et teſſellas. nulli legere mahunt* Silaceas laminas, *i. Silis colore tinctas.*

SILIGO, ĭnis. f. [*σιλίγνις*] *Frumenti genus, ex quo optimus fiebat.* Columel. 2, 6, 1 Tritici genera complura Secunda conditio eſt habenda ſiliginis, cuius ſpecies in pane prae (*candor, vt videbimus*) pondere deficitur. *Et* 2, 9, 13 *de t* Granum autem rutilum, ſi cum diffiſſum eſt, eundem colorem in rem habet, integrum eſſe non dubitamus. Quod extrinſecu dum; intus etiam conſpicitur candidum, leue ac vanum intelli bet. Nec nos tanquam optabilis agricolis fallat ſiligo. Na tritici vitium (*deterius genus*) eſt, et quamuis candore praeſtet, dere tamen vincitur. — Omne triticum ſolo vliginoſo poſt te fationem conuertitur in ſiliginem. Plin. 18, 8 f. 20, 1 Sili proprie dixerim tritici delicias. (*etiam* deliciae *et* delicati *in vit nunquam*) Candor eſt et ſine virtute (*nutriendi*) et ſine poi conueniens humidis tractibus. *Et* c. 9 E ſiligine lautiſſimus piſtrinarumque opera laudatiſſima. *Et* c. 10 Siligo nunquam reſcit pariter, *etc. Ibi etiam de* Siligine excepta, an excepticia, Laconica appellatur. *Conf.* ORYZA. Iuuenal. 6, 471 *in fi conſuetudinem inuehtus*

Sed quae mutatis inducitur atque ſouetur
Tot medicaminibus, coctaeque ſiliginis offas
Accipit et madidae, facies dicetur, an vlcus?

SILIGINARIVS, i. m *Siliginis venditor, vel diſtributor.* pian. in l. Si quis Vxori §. Apud D. De Furtis. Siliginario quis dis *etc. conf.* Inſcr. *ap. Spon. Miſc. Erud. Ant. p.* 64.

SILIGINEVS, a, um. Adi. [*σιλιγνίτης*] *Ex ſiligine factum.* 18, 9 Siligineae farinae modius Gallicae XXII libras panis reddit. fures ſiliginei Scribon. c. 66. Siligineum panem *pro* De *ſumit* Seneca: *vnde* Plebeio *opponit*, Epiſt. 120. *Item* Epiſ (123) Malum panem dicis: exſpecta, bonus fiet, etiam tenerum t ſiligineum fames reddet. Varro Catone ſ. de liberis educ *apud* Non. 2, 149 Vel maxime illic didici, et ſitienti videri a mulſam, eſurienti panem cibarium ſiligineum, et exercitato ſor ſuauem.

SILIQVA, ae. f. [*κεράτιον, κεράτιον καὶ κυάμια καὶ φασῆλε καὶ ξυλόγλοκον. λόβος τῶν χεδρόπων* Gloſſ. Lat. Gr.] *Folliculus ſ tegumentum, quo grana leguminum includantur, et ſi quid leguminu mile.* Plin. 18, 12 *de fabis*, Nam ſiliquae, caulesque gratiſſim pabulo pecori. Hor. Epiſt. 2, 1, 123 Viuit ſiliquis, et pa cundo. Perſ. Sat. 3, 55 Iuuentus — ſiliquis et grandi polenta, *carnibus abſtinens.* Quaſſans legumen ſiliqua Georg. 1, 74. *vid. Serv. ad h. l.* Idem ibid. 1, 195 Grandi foetus ſiliquis fallacibus eſſet, *i. Quae fallere ſolent. Interdum leguminum folliculi maiores videntur, quam pro ſeminibus, quae tinent.* Nos oleris coma, nos ſiliqua Foeta legumine multir Pauerit innocuis epulis Prudent. Cath. 3, 63. ¶ 2 Sil *Foenumgraecum:* Columel. 2, 11 Foenumgraecum, quod ſiliquan cant ruſtici, duo tempora fationum habet, quorum alterum e ptembris menſis (quum pabuli cauſa feritur) iisdem diebus q vicia circa Aequinoctium. Alterum autem menſis Ianuarii vl vel primo Februarii, quum in meſſem ſeminatur. Idem 2, 2 quae modii ſex vel ſeptem totidem operis obruuntur, metuntur ¶ 3 Siliqua, *Arbor, Latinis etiam* ſiliqua Graeca, *quod fructum ſiliqua obtectum fabae cuiusdam more.* Columel. 5, 10 Silic Graecam, quam quidam ceration vocant, et perſicum, ante bru per Autumnum ſerito. *Add.* Idem de Arbor. 25. Pallad. de v. 117. *Eadem de Rhodi poſt Salmaſium ſententia* Syriaca ſi Scribon. 121. *Hinc* Siliqua, *Fructus dictae arboris lignoſus, catus, digitali longitudine, latitudine pollicari, quatuor intus grana tinens, qui* ceration *a cornu ſimilitudine appellatur.* Plin. 15, 2 *poſt Caſtanearum mentionem*, Haud procul abeſſe videantur et praed ſiliquae, niſi quod in iis cortex ipſe manditur: digitorum hon longitudo illis, et interim falcata, pollicari latitudine: *quae deſ ſatis exprimit illum fructum, qui* S. Iohannis panis *inter noſtros voc* ¶ 4 Siliqua *alia arbor* Plin. 13, 8 Similis his ſiliqua, quam Iones cera am vocant, trunco et ipſa fertilis, ſed pomo ſiliquae, *etc. Praeceſſ ficu Aegyptia et Cypria.* ¶ 5 *Pro minimo pondere*, Ponde pars minima calculus eſt, qui conſtat ex granis ciceris duobus, et quosdam ſiliqua penſante, qui tribus granis hordei declaratur in dere, *etc.* Vet. Auctor de Ponderib. *apud Goeſ. Agrar.* p. 322. CERATIVM. Semina ſex alii ſiliquis latitantia curuis Attribu ſcrupulo Fann. de Ponderib. v. 10. Iſid. 16, 24 Siliqua XXI pars ſolidi eſt, ab arboris ſemine vocabulum tenens. *Vt po rum nomina alia, ad rem pecuniariam tractum hoc etiam nomen eſt in auro ſignificaret, quod dixit Iſidorus, ſiue XII ſolles, licet non numus peculiaris ita minutus: ſed nempe vel in computationibus tan*

…el itur, vel pensabant argento. *Vid. copiose disputantem Gronou. de* …, *18 p. 389 sq.* Hinc dictum Siliquaticum *de quo mox.*

SILICVLA, *vel* SILIQVVLA, ae. f. Dimin. Varr. de R. R. …23, Lupinum cum necdum siliculam cepit.

SILIQVOR, āri. [κερατία ποιῶ] *Siliquas facere, quod de leguminibus dicitur.* Plin. 17, 9 Inter omnes autem constat, nihil esse vtilius …r, …piperis sapore. Plin. 19, 12 Panax piperis saporem reddit, …gustiam siliquastrum, ob id piperitidis nomine accepto, *vid.* Idem …1 Siliquastrum, *vel potius* Seliquastrum *stella est, vid.* SE…ASTRVM.

SILIQVATICVM, i. n. [κερατισμός] *Vectigal, quod in nundinis penditur fisco ob venditionem.* Cuiac. Obser. 16, 2, *Primus integram* … *Theodosii et Valentiniani constitutionem protulit, relatam post…de quellas alias. Breviter in nundinis quibusque ex qualibet mercium …tione, fisco in singulos solidos venditor dimidiam siliquam, ac simi…etor alterum dimidiam siliquam inferre iussi. vid.* Cassiod. Var. 2, …et 2, 5, 31.

SILIVS. *Nomen gentis Romanae, e qua* C. Silius *Cognomine* Italicus, …a consularis, *cuius exstant libri XVII de Bello Punico.* Martial. 8 …ilius Ausonio non femel ore potens.

SILLANION, *vel* SILANION. *Statuarius.* Plin. 34, 8 Silanion …lord.) Apollodorum fecit, fictorem et ipsum, sed inter cunctos …gerrimum artis, et inimicum sui iudicem, crebro perfecta signa …agitem, dum fatiare cupiditatem nequit artis, et ideo infanum …cognatum.

SILI. [Σίλλοι] *Genus carminis mordacis, quod plura cum Satira …habere communia, affirmat Casaubon. de Rom. Satira 2, 3, p. 217 …bi plura fragmenta Sillorum Timonis referuntur. Res Graeca …memorata etiam* Gell. 3, 17 Timon amarulentus conscripsit maledicentissimum, qui Sillos inscribitur. *Add. Voss. Instit. …* p. 105.

SILLOGRAPHVS, i. m. [σιλλογράφος] Sillorum *scriptor.* …n. Marc. 22, 16 p. 375 *de Didymo,* Nonnunquam imperfecte …m intell…m reprehendit, Sillographos imitatus scriptores maledicos.

SILYBVS, i. m. [σίλλυβος] Membranula, ex qua indices …praebit *ut ait* Cic. Att. 4, 4 *in quem locum sic scribit Graecius: Legendum* σίλλυβα, *non, vt quidam,* σύλλαβα. *Dicuntur aliter* πιττάκια …*pices sive membranae, quibus inscribebantur nomina auctorum, et …gluminibus adglutinabantur.* σίλλυβοι *et* σίλλυβα *sunt etiam Pelles, …ae vestium adsuebant, vt ex Polluce, Hesychio, et Eustathio docuit …us ad Historiam Augustam. Sicut autem pelles oris vestium …ntur, sic etiam pelliculae seu membranulae cum nominibus scri…orum et operum affigebantur tergis voluminum et codicum. Hinc etiam …et* ic. Att. 4, 4 *it.* 5 *et* 8 Bibliothecam *suam tabulis* sillybis *illustra…m picturam fuisse ob his librariis. Nam et in illis sic legendum est, …m sittybis, vt libri prae se ferunt. Haec Graecius. Probat …anc ostentam Christian. Gottl. Schwarzius Dissert. 2 de ornamentis …bro…m* §. 22.

SILO, onis. m. Qui prominentia habet supercilia, a Sileno, …quet hirsutis superciliis fuisse tradunt: *vt auctor est* Festus. Non. …, 10 Silones superciliis pro minuentibus dicti, significatione mani…festa Varro, Nonne non vnum feribunt esse grandibus supercilis, …lonem, quadratum, quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur. Plau Rud 2, 2, 11 Eccum recalvum, ac silonem ferem statutum. Si…one *quidam Naso repando hominem dicunt: quod* Plinius *fortasse vi…detu 1, 37 Certe a nasone tracta aut* cognomina Simorum, Silonum, *vid. …H.V. it.* SIMVS.

SILON, Insulam Indiae *dicit esse* Augustinus de Civit. Dei 21 Quae …et caeteris terris praefertur, quod omnis arbor, quae in ea gigni…tur, unquam foliis nudatur.

SILPHIVM, i. n. [σίλφιον] *Idem quod* Laserpitium, *vid.* LA…SER Plin. 19, 3. *et* 22, 23. *et* 24, 11. Columel. 2, 10. *et* 6, 17. …2 Silphium, *Regio Libyae, ab insula Plateae usque ad os Syrtium pro…nos teste Herod. lib. 4.*

SILVA, SILVANVS, SILVESTRIS, *etc. vid.* SYLVA.

SILVNCVLVS. Dimin. *vel a* Silone, *vt* latrunculus *a* latrone: …*vel* Sileno, *vt a* lagena lagunc…ula. Arnob. 3 p. 108 Capitones, Si…lunc os, Frontones, Labeones coniungit.

SILVRES, um. m. Plur. *Britanniae populi, quos memorat* Tac. Ann 2, 32 Silurum colorati vultus, *vid.* Idem Agric. 11, 3. Silures …*ute Cambdenus statuit in Herefordia, Radnoria, Brechonia, Monume…thia, Glamorgiana.* Silurum insulae Solin. c. 35.

SILVRVS, i. m. [σίλουρος] *Piscis, de quo* Plin. 9, 15 *post thyn…norum mentionem.* Sunt et in quibusdam amnibus haud minores, si…luri in Nilo, esox in Rheno —— Silurus grassatur vbicunque …est omne animal appetens, equos natantes saepe demergens, prae…cipue in Moeno Germaniae amne protelis boum *(damus lectionem Har…duini)* et in Danubio marris extrahitur, porculo marino simillimus. …In Borysthene memoratur praecipua magnitudo, nullis ossibus spi…nis interfitis, carne praedulci. *Conf.* 5, 9. 19, 17. 32, 9. *it.* Apic. …9, 4 Iunen. Sat. 4, 33 Vendere municipes fracta de merce siluros. …Idem Id. 14, 132. Nunc pecus aequoreum celebrabere, magne Si…lur Ausun. in Mosella v. 135. Annes siluris piscibus abundantes …Sol. c. vlt. f.

SILVS, i. m. [σιλὸς Gloss. Lat. Gr.] Nasus sursum versum ad…uncus. *Unde,* Galeae quoque a similitudine, Silae appellatae sunt. …*Ita* Festus. Cic. de Nat. Deor. 1, 81 c. 29 Equos silos, flaccos, fron…tones, capitones, quae sunt in nobis? *conf.* Plin. 11, 37 *quem dedimus …sine* LO: *cum sint qui legant* Silorum. *Laudatur* Sil. 10, 413 Et …siluro occulitur caecum in vestigia telum. *Vbi Marsus* Silum *inter…pretatur Telum in terram infixum, habens aciem sursum versam. Sed …Sti…s sine dubio legendum et legitur.*

SILYBON, *Lata spina est, folia ferens Chamaeleontis albi. Haec …res cum sale oleoque cocta estur.* Dioscorides 4, 154. Plin. 22, 22.

SILYS, *Fluuius Europam ab Asia discriminans, quem notiore …nomine* Tanaim *appellamus.* Plin. 6, 7 Tanaim Scythae Syri vocant.

S I M

SIMA, ae. f. *a* σιμὸς *declinis. Membrum architectonium, quo or…natur Epistylia.* Vitruu. 3, 3 Simae, quas Graeci ἐπιστύλιδας dicunt, faciendae sunt altiores octaua parte coronarum altitudinis. *Conf.* Idem 4, 3.

SIMAETHVS, *vid.* SYMAETHVS.

SIMBELLA, ae. f. *melius* SEMBELLA. *quasi* Semilibella, *hoc est dimidia libella.* Varr. de L. L. 4, 36 p. 31, 13 Num denarii decuma libella, quod libram pondo as valebat, et erat ex argento parua. Sembella, quod sit libellae dimidium, quod semis assis: *vt ita se habet* sembella *ad* libellam, *vt* semis *ad* assem. *Ipse* Varro 9, 3 p. 133, 36 Cum diximus eandem rationem habere assem ad semissem, quam habet in argento libella ad sembellam, quid sit analogon, ostendimus. *Vid. Gronou. de Pec. Vet. 3, 12 p. 203 sq.* Simbellam *ne plane damnemus facit* Sinciput, *quod est ipsum quoque* Semicaput.

SIMBRVINA stagna. Tacit. Ann. 14, 22 Nam quia discumbentis *Neronis apud* Simbruina stagna, cui Sublaqueum nomen est ictae dapes mensaque disiecta erat.

SIMENVS, Caelator argenti *apud* Plin. 34, 8.

SIMIA, ae. f. *et* SIMIVS, i. m. [πιθηκὸς] *Hominum figuris proxima animalia, quae cauda carent, et in Libya nascuntur, vt de similis* Plin. 8, 54. 11, 44. Solin. c. 27. Ennius *apud* Cic. de Nat. Deor. 1, 97 c. 35 Simia quam similis turpissima bestia nobis. *Dictae quod* simae *sint, id est naribus depressis: vel quasi* minae, *id est imitatrices.* Martial. 14, 202 Callidus emissas eludere simius hastas. Cic. de Divin. 1, 76 Simia quam rex Molossorum in deliciis habebat, et fortes ipsas, et caetera quae erant ad fortem parata diffurbauit, et aliud alio dissipauit. Simulator humani oris simius Claud. in Eutrop. 1, 303. ¶ 2 *Conuicium in eos, quos dicere volunt similitudinem modo qualemcunque hominis habere, homines non esse, nomine eo dignos.* Homo simius Vatin. ad Cic. Fam. 5, 10, 3. Argentarius Cestii simius est Sen. Contr. 4, 26. Malui collegae me obligare, quam illius simiae vultum subire Cael. ad Cic. Fam. 8, 12. Plin. Epist. 1, 5 In quo Rusticum infectatur, atque etiam Stoicorum simiam appellat. Hor. Serm. 1, 10, 18 Simius iste Nil praeter Caluum et doctus cantare Catullum.

SIMIOLVS, i. m. Dimin. [πιθήκιον] *Contemtus indicandi causa fictum.* Cic. Fam. 7, 2, 5 Hic simiolus animi causa, me, in quem mutcheretur, delegerat.

SIMINIVS, a, um. Adi. Julius Obsequens in lib. de Prodigiis c. 103 C. Mario et C. Flacco COSS. in Lucanis duo agni equinis pedibus nati, alter siminino capite. *Al.* semitrino: *Hesm.* feminino. Herba siminina Apul. de Herb. c. 86. *quae al. cynocephalion. al. pithecion.*

SIMILA Dea *legitur* Liu. 39, 12 Expromeret sibi quae in luco Similae Bacchanalibus in sacro nocturno solerent fieri. *Sed cum* Similia dea *nulla adhuc innotuerit,* Stimula Augustini, *de qua s. l. et ipsa non satis certa; videtur commodissimum legere* Semelae, *quam Bacchi matrem esse notum est. Sic etiam Schurzfleischius* Vet. Schol. Iuuen. 2, 3 *ita restituit,* Nam sacra Bacchanalia ex SCto damnata sunt, cum probatum esset Senatui, honestissimas feminas, ad Semelae Deae lucum foede adulterari. *Pith. et Hennin.* Stimulae.

SIMILA, ae. f. [σεμίδαλις] *Farina alba et flos, seu, deliciae farinae triticeae.* Martial. 13, 10 Nec poteris similae dotes numerare, nec vsus. E tritico firmissima siligo, deinde simila Cels. 2, 18. *add.* Idem 8, 5. Sidon. 8, 14.

SIMILAGO, inis. f. [σεμιδαλὶς Gloss. Vet. Lat. Gr.] Plin. 18, 8 Aegyptus similaginem conficit e tritico suo. *add.* ibid. c. 10. *et* 29. 4. Cato R. R. 75. Additur excussus niuea similagine furfur Sammonic. c. 16.

SIMILAGINEVS, a, um. Adi. *vt,* Panis similagineus *apud* Senecam Epist. 119.

SIMILAX, *vid.* SMILAX.

SIMILIS, e. Adi. [ὅμοιος] *Habet hoc nomen cognationem cum Adverbio* Simul, *et notat conuenientiam quorundam attributorum, quibus alias distingui res solent, excepta plerumque quantitate, cum possint res similes esse, quae non sint aequales, vt paruula imago magno exemplo, infans patri: sicut* aequales *esse possunt homines dissimillimi, aequalia pondera auri et plumbi: par autem magnum gradum nunc similitudinis, nunc aequalitatis videtur notare. Vid. Freinsh. ad* Curt. 5, 5, 7. Similis *ergo de quocunque gradu conuenientiae dicitur.* Ter. in prol. Phorm. 32 Ne simili vtamur fortuna, atque vsi sumus. Plaut. Mostel. 1, 2, 21 Sibi quisque simile sumit. Simili poena commissa luere Virg. Aen. 1, 136. Gustus nitri similis Scribon. 199. *intell.* gustui. Similis atque eadem, *vid.* IDEM. Magis similis, *vid.* MAGIS. Te similem, *abjolute tuam imaginem dicit, Gronou. ad* Stat. Silu. 1, 6 p. 33 *seqq.* Similis, *Genitiuo iunctum, ad morum, vel doctrinae, vel huiusmodi, imitationem refertur.* Ter. Eun. 3, 2, 43 Domini similis es. Idem ibid. 4 Deos esse similes tui putas? Cic. Fam. 12, 22 Spes tamen vna est, aliquando Populum Romanum maiorum similem fore. Similis, *Dativo iunctum, de forma, vel aetate, vel fortuna, aut aliis huiusmodi rebus.* Virg. Aen. 1, 593 Os humerosque deo similis. Plinius, Effigie ac lineamentis corporis patri similis. *Haec differentia* Diomedis 1 p. 292 *et* 293 Sum similis tui, moribus; similis tibi, figura: *non semper vera est: quia utrumque indifferenter reperitur.* Cic. de Legib. 1, 29 Nihil est enim vnum vni, tam simile, tam par, quam omnes inter nosmetipsos sumus. Id. Verr. 5, 30 Sed non video, cur non potuerit patri similis esse filius. *conf.* Liu. 5, 28 *pr. De figura in Genitiuo,* Plaut. Men. 5, 9, 32 Nec aqua aquae, nec lacte lacti (crede mihi) vsquam similius, quam hic tui est, tuque huius. Cic Tusc. 1, 81 Quaererem ex eo, cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos, facie patris: vita, iste omnium perditorum ira similis, vt esset facile teterrimus. Anhelanti similis Virg. Aen. 5, 254. Hinnuleo similis Hor. Carm. 1, 23, 1. Nimbo similes Virg. Aen. 5, 317. Primus ad extremum similis sibi Hor. in Arte Poët. 254. *Saepius tamen per Genitiuum mores significamus,* Ter. Adel. 3, 3, 57 Saluus sit filius: spero est similis maiorum suum. Cic. Acad. 4, 15 Quum aliquos ex antiquis claros viros proferunt, quos dicunt fuisse populares, vt eorum ipsi similes esse videantur. Idem de Fin. 4, . . . Stoici autem, quod finem bonorum in vna virtute ponunt, similes sunt illorum. Plin. 9, 8 Tristis, et moerenti similis, ipse quoque (quod nemo dubitaret) desiderio exspirauit. Cic. Acad. 4, 99 Etenim is quoque, qui a vobis sapiens inducitur, multa sequitur probabilia, non comprehensa, neque percepta, neque assensa, sed similia veri. Verique simile est Celsi. 1 praef. *Sed* Quinctil. 6, 3 Vero similis dolor. Id. 3, 10 Quod est vero similius. *Add.* Cic. Fam. 7, 2. Idem de Fin. 4, 31 Nec si ille sapiens ad tortoris eculeum a Tyranno ire cogatur similem habeat vultum, ac si ampullam perdidisset. Liu. 6, 28 Similem pauorem inde, fugamque fore, ac bello Gallico fuerat. Cic.

pro Rabir. perd. reo 14 Et similis viri tu vlciscēris patrui mortem, atque ille persequeretur fratris sui, si ista ratione agere voluisset? Idem de Fin 5, 40 Itaque et similis erit finis boni atque antea fuerat. *Conf.* Caes. B. G. 2, 38. Forma haud dissimili In dominum Tac. Ann. 2, 59, 3. Puella vultu honesto in deae Isiaonis speciem similis Apul. Met. 10 p. 253. Cic. Acad. 4, 118 Anaxagoras materiam infinitam, sed ex ea particulas similes inter se minutas, eas primum confusas, postea in ordinem adductas mente diuina. Idem pro Cluent. 40 c. 16 Homines inter se cum forma, tum moribus similes, municipum autem suorum dissimillimi. Cic. Fam. 1, 7 Simillimamque in re dissimili tui temporis nunc, et nostri quondam fuisse rationem. Similes sunt, vt si qui gubernatorem in nauigando agere nihil dicant, quum alii malos feardant, alii per foros curfent, alii fentinam exhauriant: ille autem clauum tenens fedeat in puppi quietus, *etc.* Cic. de Senect. 17 c. 6. ¶ 2 *Obs.* Simile est pro Similis *positum ait* Non. 3, 205 *laudatque* Titinnium Fullonib. Formicae pol persimile est rusticus homo. Naeuium Militibus. Tu pueri pusilli simile es: Quia enim ad os fers, quidquid nactus es. *Nempe Graecissmus est, vt* Triste lupus stabulis, *etc. intelligitur πρᾶγμα,* negotium. *Peculiare est* Simili drachma Sammon. v. 388. *i. aequali pondere. Compar.* Quinctil. 12, 10, 42 Poëtis similiores. Plin. 12, 17 Mastiche tertia in Ponto bituminis similior. Per omnia deis quam hominibus similior Vellei. 2, 130, 5. Ex vno puteo similior nunquam potest aqua aquae fumi, quam haec est atque ista hospita Plaut. Mil. 2, 6, 70. *Superl.* Cic. pro Marcel. c. 3 Haec qui faciat, non ego eum cum summis viris comparo, sed simillimum deo iudico. Furtis et fraude simillimus illi Ouid. Met. 13, 32. Amni puro simillimus Hor. Epist. 2, 2, 20. Buxo simillimus Ouid. Met. 11, 417. Arbos simillima lauro Virg. Georg. 2, 131. Flos violae simillimus Ouid. Met. 4, 268. Pallor simillimus buxo Idem ibid. 11, 417. Quies simillima morti placidae Virg. Aen. 6, 522. *Substant. Similitudo, apud rhetoras,* Simile vitiosum est, quod ex aliqua parte, dissimile est: *it.* Exornatio constat ex similibus Auct. ad Herenn. 2 c. 29. *Add.* Cic. de Finib. 4 c. 27. ¶ 3 Simile, [παραπλήσιον] *Aduerbialiter positum.* Cic. Acad. 4 c. 5 Simile vos quum perturbare, vt illi Remp. sic vos philosophiam bene iam constitutam velitis, Empedoclem, Anaxagoram, Democritum, *etc.* profertis. *Sic Victor. et MSS. Sed al.* Similiter. *Superl.* Cic. Tusc. 2, 54 c. 23 Simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum: remissione autem sic vrgetur, vt se nequeat extollere. Idem pro Lege Agr. 1, 13 c. 4 Hic tamen excipit Pompeium: simillime vt mihi videtur, atque in illa lege, qua peregrini Roma eiiciuntur, Glaucippus excipitur. Adulterantur vitro simillime Plin. 37, 7.

SIMILIGENVS, a, um. Admiscere sibi similigena Cael. Aurel. Acut. 2, 19. *Vulgo* Homogenea *vocantur, f.* similaria.

SIMĬLO, āre. [ὁμοιόω Onomast. Vet.] *Referre aliquid, i. similem esse.* Martial. 2, 35 Quum sint crura tibi, similent quae cornua Lunae, *etc.* Piscículus, qui equum marinum similat Marc. Empir. c. 8. *Sed, quod in* ASSIMILO *obseruauimus, fere malunt viri docti*

SIMVLO *v. v.*

SIMILITŪDO, ĭnis. f. [ὁμοιότης, ἐμφέρεια] *Rei similis forma.* Cic. Off. 1, 56 c. 17 Nihil autem amabilius, nec copulatius quam morum similitudo bonorum. Species similitudinis Scribon. c. 199. Ad similitudinem, *vid.* AD Praepositionem. Similitudo periculi Cic. Verr. 5, 94 c. 36. *i. simile periculum.* Similitudo veri Plin. 34, 7. Abripere a parentis similitudine filium natura *dicitur* Cic. Verr. 3 c. 12. *i. dissimilem reddere.* Accedere ad similitudinem alicuius rei, Arripere alicuius similitudinem, *vid. hh. vv.* Similitudine veri capi Liu. 25, 16. Eludere similitudines Quinctil. 5, 13. *de figura rhetorica.* Ducere similitudinem Cic. in Orat. 9. *vid. Formam alicuius facere, in* FORMA. Habere similitudinem Inter se Idem Phil. 13 c. 13. Cic. Tusc. 2, 54 c. 23 Sunt enim quaedam animi similitudines cum corpore.

SIMILĬTAS, ātis. f. [ὁμοίωσις] *Antiquum pro Similitudine.* Caecil. *apud* Non. 2, 827 Vide quid ferat morum similitas. Ne caeterae easdem habeant inter se naturae rerum similitates Vitruu. 9, 9.

SIMILĬTER. Adu. [ὁμοίως, καραπλησίως] *Pariter, eodem modo.* Cic. pro Rosc. Amer. 3 Ego etiam si omnia quae dicenda sunt, libere dixero, nequaquam tamen similiter oratio mea exire atque in vulgus emanare poterit. Idem de Nat. Deor. 3, 8 c. 3 Tu autem quid quaeris? similiter facis, ac si me roges, cur te duobus contucar oculis. Cic. Philipp. 1, 9 c. 4. Neque vero illum similiter atque ipse eram, commotum esse vidi. Idem Off. 1, 87 c. 25 Similiter facere eos, qui inter se contenderent, vter Remp. potius administraret, vt si nautae inter se certarent, quis eorum potissimum gubernaret. Plin. 11, 25 Similiter his et Scorpiones terrestres, vermiculos ouorum specie pariunt. Capitibus similiter Scribon. 193. *i. veluti capita. Compar.* Scurra multo similius imitatus Phaedr. 5, 5, 34.

SIMITV. [ἅμα] *pro* Simul *posuere veteres.* Plaut. Stich. 1, 3, 94 Vt mecum simitu ires ad sese nunc domum. *Sic* Amphit. 2, 1, 137 Non enim ego eum vino simitu ebibi imperium tuum. Id. Trinum. 52, 1, 1 Multas res simitu in meo corde verso. *conf.* Idem Men. 5, 1, 45. *et* Merc. 1, 2, 8. *et* Truc. 1, 2, 6. Lucil. *apud* Non. 2, 814.

SIMIOLVS, SIMIVS, *vid.* SIMIA.

SIMO, ōnis. m. Simones. [σίμωνες] *Iidem, qui et* Simi *dicti videntur, id est, qui nares habent pressas. Comicus senex est in* Andria Terentii. *Ex Graeca fabula* Horat. A. P. 235 Audax Pythias, emuncto lucrata Simone talentum. Simones *alios, v. g. Magum illum et haeresiarchum, commemorare, alius est operae.* ¶ 2 Plin. 9, 8 f. 7 *de Delphinis,* Rostrum simum; qua de causa nomen Simonis, omnes miro modo agnoscunt maluntque ita appellari. *Alias iam obseruaui, haec non videri ad viuum resecanda, quasi putauerit Plinius, a Delphinis intelligi, quid* Simo *significet; seque simos naribus esse; eamque pulchritudinem esse. Sic habent sua quaedam nomina animantes aliae, ad quorum pronuntiationem accurrere solent.*

SIMO, āre. *Deprimere, antiquum.* Lucil. *apud* Non. 2, 771 Simauit taxim ad nares delphinus vt olim. *Sic emendat Turnebus, cum in Nonio legatur* Simat. *Mouere se dicit et sententia, et quod delphini simi sint, vnde et* simonis *nomine eos gaudere Plinius refert. Haec ille.* Simauit *etiam MSS. Mercer.*

SIMŌIS, entis. m. [Σιμόεις] *Fluuius, qui ex Ida monte Troiano defluens, iuxta Troiam labitur: et mari appropinquans, commiscetur Xantho, et in paludem cogitur. Deinde exit in mare iuxta Sigaeum promontorium.* Virg. Aen. 6, 88 Non Simois tibi, nec X nec Dorica castra Defuerint. Lubricus Simois Hor. Epod Phrygius Simois Virg. Aen. 1, 622.

SIMONIĀNI, *Simonis magi assectae* Isidor. Orig. 8, 5.

SIMONĪDES, is. m. [Σιμωνίδης] *Ceus Poëta Melicus,* Orat. 2, 351 Simonides Ceus primus artem memorandi inuenisse *Vide ibidem Thura. Conf.* Quinctil. 11, 2, 11 *sq. Idem de quantum Iambicus Poëta fuit, iudicat 10, 1, 64. De Somnio illius rabili* Cic. de Diuin. 1, 56 c. 27. *Plinius octauam chordam inuenisse scribit: Eustathius vero tres duplices literas, ξ, ψ, θ.*

SIMONIDEVS, a, um. Adi. Catul. 38, 8 Moestius l Simonideis.

SIMPLEX, ĭcis. Adi. [ἁπλᾶς, ἀφελὴς Gloss. Lat. Gr.] *neque ex pluribus conflatum; adeoque opponitur* Duplici *aut* mul *dicituque quasi* Sine plica. Ter. in Prol. Heaut. 6 Duple ex argumento facta est simplici. Crinis simplex collectus in nodum Ouid. Met. 8, 319. Simplex, *Verum et sincerum* Falsum *opponitur.* Cic. Fam. 11, 28 *extr.* Trebacio nostro magi gratias, quod tuum erga me animum simplicem atque amicum a *Vbi plicae sunt in vestimento; charta etc. aliquid vitii delitescere* animus simplex, *in quo nihil latet, nihil subdolum, corruptum, mulatum quidem etc.* Idem de Fin 2 c. 14 His initiis omnia vera diligimus, id est fidelia, simplicia, constantia: tum falsa, fallentia odimus, vt fraudem, periurium, malitiam, ini O virum simplicem, qui nos nihil celat! Cic. in Orat. c. 69. Serm. 1, 3, 52 — At est truculentior, atque Plus aequo simplex fortisque habeatur. *Vt sunt cognata virtutibus vitia, nunquam de* stultis, luxuriosis, nepotibusque, et omnibus vitiis callidis *vsurpatur, sec.* Sen. de Ira 2, 16 *extr.* Fuit pr stultitiam simplicissimus Aur. Victor Epit. c. 46 *extr.* In do simplicem esse Quinctil. 2, 2, 5. *Virtus est. Hinc e co* Duplex *est dolosus. Certe, quod supra ponere oblitus sum, ita inte cum Lambino et Torrentio, antiquoque ipso Scholiaste* Vlyssei d cursus per mare *apud* Hor. Od. 1, 6, 7 *non simplicis, sed Ostendit Lambinus, διπλᾶν ita poni a Graecis. Hoc sane simplic et dignius Horatio, quam* cursus duplices, *(nam emendatio Bentl ducis nimium audax videtur) aut* duplex Vlysses, *i. geminus, cum ne ad Messalam et Agrippam, quod Sanadono placet.* Munditi plex mulier Hor. Carm. 1, 5, 5. Aetas simplex Stat. Theb. Martial. 10, 20 Tu mihi simplicibus Mani dilectus ab annis, textata cultus amicitia, *i. Puerilibus, vbi simulationi, ambitioni, bus, nondum locus est.* Bonum simplex et verum Cic. Aca Cibus simplex, *nullo condimento corruptus,* Martial. 4, 30. 11, 53 Homini cibus vtilissimus simplex. *Conf.* Tac. Germ Quinctil. 6, 3, 18 Salsum igitur erit, quod non erit insulsum. quoddam simplex orationis condimentum. Domus simplex scia fraudum Stat. Silu. 3, 1, 32. Homo simplex, *apertus, n ctum, nihil simulatum habens* Cic. Acad. 4, 112. Idem de Nat 2, 144 Flexuosum iter habet, ne quid intrare possit, si simplex e ctum pateret. Medicamenta simplicia Scribon. 67. 105. 178. bilitas Ouid. Fast. 2, 225. Natura simplex pollet vnius De dent. in Romano v. 324. Natura vocis simplex Quinctil. Res simplex Scribon. 19. *al.* Simplex medicamentum. Rur plicia Plin. 1, 1. Verba Suet. Tib. c. 61. Via morti erat simplex Virg. Georg. 3, 482. Vtilitas simplex Quinctil. Simplicia Scribon. Ep. *fin. ii.* Comp. 72. *i. medicamenta non co ta. Compar.* Hor. Serm. 1, 3, 63 Simplicior si quis, quale saepe libenter Obtulerim tibi Mecaenas. *Conf.* Martial. Quanto est simplicius, beneficium acceptum augere Senec. nef. 2, 28 *fin.*

SIMPLICĬTAS, ātis. f. [ἁπλότης, ἀφέλεια] *Virtutis f men est illius, quae malam omnem dissimulationem, et occultationem tiae nostrae excludit.* Martial. 10, 47 Prudens simplicitas, pares Supereſt alterutra ex parte iudicium tuum: in quo mihi aeq cunda erit simplicitas dissentientis quam comprobantis auctorita Epist. 3, 4 *extr.* Fabularum coniugalium simplicitas Tacit 6, 5, 3. Inerat simplicitas et liberalitas: quae, nisi adsit n in exitium vertuntur Tac. H. 3, 86, 3. Conuictus Plin. 31. *Conf. h. l. Buchn.* Vir simplicitatis Generosissimae 2, 125, 5. Iocantium Senec. de Benef. 3, 26. Hanc simpl tuae veritatique gratiam relaturi, vt te, quae vis, velle; qua vis, nolle credamus Plin. Paneg. c 54. *Add.* ibid. c. 4. de Tranqu. An. c. 15. Nuda simplicitas Ouid. Amor. 1, Vir in tantum bonus, in quantum Humana simplicitas intelligi Vell. 2, 43, 4. Rudis simplicitas Ouid. de Arte Am. 3, 113. Martial. 1, 39. Gloriari simplicitate Quinctil. 5, 7.

SIMPLICĬTER. Adu. [ἁπλῶς, ἁπλοικῶς, εἰσάπαξ, ἁπλῇ] *aperte.* Cum simplici homine simpliciter Agerem Cic. Acad. 4 Plin. Epist. 5, 3 Amice et simpliciter reprehenderunt. Idem 5, 2 Recipies ergo epistolas steriles et simpliciter ingratas, *h. e. i fatentes, me nihil habere quod reponam.* Cic. in Topic. 84 autem quaeritur, quale id sit, aut simpliciter quaeritur, aut comp *Conf.* Idem Acad 1 c. 2. Dicere simpliciter Martial. 1. De causa pro mea consuetudine breuiter simpliciterque Dixi Ci Arch. *extr.* Plin 8, 4 Elephas homine obuio forte in solit et simpliciter oberrante clemens placidusque etiam demonstrare traditur: *i. sine consilio venandi.* Simpliciter ad necessario quisque Scripserat, vt sentiebat Curt. 7, 2, 36. *Add. ib. p. p.* ebria simpliciter Martial. 1, 88. *i. Sine dissimulandi conatu.* Off. 1, 92 Haec praescripta seruantem, licet grauiter, magnifice moseque viuere, atque etiam simpliciter, fideliter, et vitae hom amice. Multum interest simpliciter vinas an negligenter Se Ira 2, 16. Sequi docentes simplicius Quinctil. 2, 12. pliciter, *quasi dicas Generaliter, sine alia adiectione aut interpret* Paullus in l. Lecta D. Si cert. petat. Pactum autem, quod subic esset, quidam dicebat ad fortis solutionem tantum pertinere, non ad vsurarum, quae priore parte simpliciter in stipulationem veni Vlpian. in l. Ab hostibus §. vlt D. ex quib. caus. maior. *etc. par.* Simplicius et antiquius permutatione mercium vtuntur T Germ. 5, 6. *Add.* Quinctil. 1, 3. Gell. 4, 19. Curt. 8, Ego ac tu simplicissime inter nos hodie loquimur Tac. H. 1, 15, SIMPLICĬTVS. [ἁπλῶς] *Antiquum, pro Simpliciter.* Mercat. Sed eam simplicitus dicam, si opera est auribus *ap.* 2, 825. *In fabula quae exstat* 2, 2, 15 Dicam, si videam, tibi esse ram aut otium.

SIMPLICO, āre. Lapis subter vel testa ponenda est, vt radicem non uplicet, sed repercussa respergat Pallad. 2 t. 16. *Conf. Barth. Idu. 8, 4.*

SIMPLVS, a, um. Adi. [ἁπλᾶς] *Vnicus, vel singulus.* Plaut. Ioft. 2, 2, 73 Sceleftae hae funt aedes, fimpla eft habitatio. Varr. e R. 2, 10 Aut fi mancipio non datur, dupla promitti: aut fi ita nihil fimpla. ¶ 2 *Subftant.* Liu. 29, 15 Simplum impere quod duplicato militum numero aut vectigalium opponitur. aut Poen. 5, 6, 25 Obfecro te, vt liceat fimplum foluere. *Conf.* ud Hymn. 14, 878.

SIMPLARIVS, a, um. Simplariae venditiones *funt, pro quibus ceff venditor non habet de dupla emtori repromittere, quarum meminit* lpi us in l. Emtori D. de euictionibus. *Ita enim* fimplariae venditio ne *a* Pomponio *dicuntur, vt* fimplariae actiones, duplariae, *et* quadruplariae *dicebantur, quae in fimplum, duplum, quadruplum dabantur.* ld. 48 §. vlt. ff. de aedil. ed. *Eadem ratione* armaturae fimplares, pllesque *a* Vegetio *dicuntur,* de Re militari 2, 7 quas qui geftabant, gu s et duplas conſequebantur annonas. *Et a* Modeſto, De vocabulis i nilitaris, Torquarii fimplares, duplaresque.

SIMPLVDIARIVS, a, um. Feſtus, Simpludiaria funera funt, qui- hibentur D. T. *(i. Scaligero interprete,* duntaxat) ludi corbito- q . Quidam ea dixerunt eſſe, quibus neutrum genus intereſſet dom: nam indictiua funt, quibus adhibentur non ludi modo, l am defultores, quae funt ampliſſima. *Dicuntur ergo quaſi* fimpli licia, *quod* fimpli ludii *adhiberentur. Nempe* ludi *legendum videtur,* l i. *Conf. Scalig. Lect. Auſ. 1, 28 p. 81. Kirchm. de Fun. Rom. 4, 35 et 37.*

SIMPŌLO *vel* SIMPVLO, ōnis. m. Simpolones dicuntur Conia: nam et Amicus ſponſi, qui cum eo per conuiuia ambulat, nitor dicitur. Sutrius in comoedia Piſcatoria, Summates viri ones facti ſunt ganei. Eſt autem Ganeum Taberna. *Haec* lg. de Priſco Serm. n. 49. *Hinc*

SIMPVLĀTOR, ōris. m. Amicus ſponſi aſſiduus cum eo in conſpi Iſid. Gloſſ.

SIMPVLĀTRIX, īcis. f. Mulier rebus diuinis dedita. Feſtus, mplum: *vbi e* Schol. Iuuenal. 6, 342 Simpuuiatrix.

SIMPVLVM, *ſiue* SIMPVVIVM, i. n. [Vet. Gloſſ. Simpulum, Vaſis *nomen ad liquida vſurpati in ſacris. Magnos in hoc* Simluctus mouerunt *critici, tum quod ad ſcriptionem, tum quantum ad mologiam. Scribitur enim* Sympinum, Sympultum *et* Sympuuium, *v Hadr. Iun. Animaduerſor. 2, 10. Nos orthographiam poſtumus, storibus fere placuit: de etymo nihil legi, quod praeferre audeam* rianae *ſententiae, Coniect. in Varr. p. 54 ab Ebraeo* Sephel ספל, *ſi eadem qua* Ambubaiae, Camphora, Sambuca *ex Oriente deriuant. Sed ponamus potius auctoritates huius nominis.* Varro *igitur* e l. L. 4, 26 p. 31, 23 Quo vinum dabant, vt minutatim funderent, gus Guttum appellabant: et quo fumebant minutatim, a fumendo ner e Sumere *eſt* bibere) Simpulum nominauere. In huiusce locum n quinis e Graecia ſucceſſit Epichyſis *(ad fundendum)* et Cyathus *(ad mendum ſ. bibendum)* in ſacrificiis remanſit Guttum et Simpum *Hoc itaque apparet,* Simpulum *eſſe paruulum vaſculum ad ſumendum ibendumue aut libandum adeo vinum. Paruum ſatis oſtendit locus* Cic. e Legib. 3, 36 c. 16 Et auus quidem noſter, ſingulari virtute in hoc unicipio, quoad vixit, reſtitit M. Gratidio, cuius in matrimonio ſorc m auiam noſtram habebat, ferenti legem Tabellariam. Excitabat im fluctus in ſimpulo, vt dicitur, Gratidius, quos poſt filius eius Mar s in Aegeo excitauit mari. *In parua re turbauit pater: totam Rem. fil. filius concuſſit.* Feſtus, Vas paruum, non diſſimile cyatho; quo inum in ſacrificiis libabatur: vnde et Mulieres diuinis rebus edi e, Simpulatrices dicuntur. Simpulo et catino fictili ſacrificari Apul. Apol. p. 285, 41. Plin. 35, 12 ſ. 46 In ſacris quidem etiam ter has opes non murrhinis, cryſtallinisue, ſed fictilibus proluti ſimpuuiis. Cic. de Haruſp. 23 c. 11 Si aedilis verbo aut manu aberrauit, ludi ſunt non rite facti. *Reſpicit ad h. l.* Arlob idu. gent. 4 p. 148 Si per imprudentiae lapſum aut in verbo uiſ am aut ſimpuuio deerrarit *etc.* MS. Sympuuio, *quod fuit* Symini *Iunii.* Idem 7 p. 235 Date quaeſo immortalibus Dis bibant, fcyl os, brias, pateras, ſimpuuiaque depromite. *Ap.* Non. 15, 12 ar, Non vides ipſos deos, ſi quando volunt guſtare vinum derepere d minum fana, et tamen tum ipſi illi Libero ſimpuuio vinitari. ort inuitari *verum eſt, hoc ſenſu, ab ipſo illo Libero ſ. Baccho inuitari imo illo poculo, non amphoris, aut maioribus certe poculis.* Iuven. 6, 342

Et quis tunc hominum contemtor numinis, aut quis
Simpuuium ridere Numae nigrumque catinum,
Et Vaticano fragiles de monte patellas,
Auſus erat?

et Schol. Vas ſacrificiis aptum, in quo Pontifices lauare *(leg.* libare) olent. ——— *Simpuuiatrix* illa dicitur, quae porrigit poculum ipſum. *Caeterum ex h. l.* Iuuenalis Simpuuium Numae *repetiſſe* uidetur Prudent. Periſt. 2, 513 Quidquid Quiritum fuerat Orare Simbrium Numae, Chriſti frequentans atria *etc.*

SIMVL. Adu. *congregandi.* [ὁμᾶ, ἅμα, ὁμόσε] Ter. Eun. 2, 2, 10 am l conſilium cum re amiſti. Plin. Epiſt. 7, 16 *pr.* Simul imita mus. Virg. Ecl. 9, 18 — Heu tua nobis Paene ſimul ecti ſolatia rapta Menalca? Totos dies ſimul eſſe Cic. Att. 5, 10. dd. Idem Fam. 9, 1, 8. Simul tecum Plaut. Amph. 2, 2, 122. ic pro Font. 23 Niſi aliquoties ex ipſis accuſatoribus vobiſcum ſimul des auditſem. Idem pro Domo 79 Sed etiam optimi cives utur nobiſcum ſimul hac ciuitate. *Conf.* Idem Fam 15, 9. ic de Amicit. 13 Neque enim aſſentior iis, qui haec nuper differere orunt, cum corporibus ſimul animos interire, atque omnia morte elvi. Idem Tuſc. 3 c. 18 Quod ſi cui, vt ait idem, ſimul animus ur re concidit, *etc.* Simul cum nuncio dilabi Nep. 18, 3, 4. on Idem 3, 2, 2. 11, 3, 3. 23, 6, 4. ¶ 2 Simul, *pro Statim Ablatiuum regit.* Sil. 5, 418 — Auulſa eſt protinus hoſti Ore iml ceruix. Tacitus *ſaepe ita locutus eſt: vt* Ann. 3, 64, 3 Quindecimuiri ſeptemuiris ſimul. Et Ann. 4, 55, 3 Verum Hypaceni, Trallianique Laodicenis ac Magnetibus ſimul transmiſſi. Idem Ann. 6, 9 Acerbatim ex eo Annius Pollio, Appius Sillanus, Scauro amerco ſimul, ac Sabino Caluiſio, maieſtatis poſtulantur. *Sic ἅμα, Graeci cum Datiuo copulare ſolent, vt, ἅμα δὲ χιτῶνι ἐνδυομένῳ ἐκάστῳ καὶ τῇ αἰδοῖ ἡ γονή.* Ouid. Tr. 5, 10, 29 Quippe ſimul nobis habitat diſcrimine nullo Barbarus. Virg. Aen. 5, 357 Et ſimul his dictis faciem oſtentabat. *Et* 11, 827 Simul his dictis linquebat habenas. Val. Flacc. 4, 88 Quo ſimul aſſumta pulſus fide luctus. Sen. Troad. 1045 Cum ſimul ventis properante remo. Stat. Silu. 5, 1, 214 Palaeſtinis ſimul Hebraeique liquores. *Sic Gronou. Al.* Palaeſtini, *quod non damnauerim, cum ſequatur* S *in principio proximae vocis, quod more ſuo geminare ſemel poſitum aeque facile potuerit librario, quam bis poſitum ſemel omittere.* Sil. 3, 268 His ſimul, immitem teſtantes corpore ſolem Exuſti venere Nubae. Stat. Theb. 1, 107 Vera ſimul falſis permixtaque triſtia blandis. Seuer. Aetna 57 Geminatque fauentes Vndique diſcordes comitum ſimul agmine ventos. Nemeſian. Cyneg. 158 Genetrice ſimul. Auien. Deſcr. Orb. 283 Connubibus natisque ſimul. ¶ 3 Simul, *interdum ſimpliciter contingit plures propoſitiones, vel verba adeo. Laudatur* Vatin. *ad* Cic. Fam. 5, 13 Cines Romanos occidit, abripuit, diſperdidit, regiones vaſtauit, ſimul vero ſemiſſis homo contra me arma tulit. *Sed vetus exemplar legit* Semius, *al* Simius, non Semiſſis homo. Salluſt. Cat. 16 His amicis, ſociisque confiſus Catilina, ſimul quod aes alienum, per omnes terras ingens erat. *i. Etiam. Vid.* Ter. Andr. 1, 1, 132. Cic. pro Balbo c. 25. Liu. 3, 66 *pr.* Quinctil. 10, 1 Qualis ferri fulgor quo mens ſimul viſusque pertringatur. Plin. 9, 35 Superbo ſimul ac procaci faſtu, vt regina meretrix. Idem Epiſt. 2, 7 Sordidum ſimul et ſumtuoſum. *Poterat hic plane omitti, ſaluo ſenſu, vt in illo* Ter. Andr. 3, 2, 31 Multa concurrunt ſimul. Simul, *pro Eadem opera.* Plaut. Merc. Prol. 1 Duas res ſimul nunc agere decretum eſt mihi. ¶ 4 Simul *geminatum diſtributionibus ſeruit.* Tacit. Agr. 36, 1 Simul conſtantia, ſimul arte Britanni ingentibus gladiis et breuibus cetris miſſilia noſtrorum vitare vel excutere. Idem Agr 25, 2 Simul terra, ſimul mari. *Et* 41, 1 Simul virtutibus ſimul vitiis. *Et* Ann. 14, 40, 2 Domitius Balbus ſimul longa ſenecta, ſimul orbitate et pecunia inſidiis obnoxius. *Cum totas propoſitiones iungit, habet eandem paene vim, quam* Cum *et* Tum, Ille ſimul manibus tendit diuellere nodos, Clamores ſimul horrendos ad ſidera tollit Virg. Aen. 2, 220. Quinctil. 1 Praef. Simul vt pleniore obſequio demererer amantiſſimos mei: ſimul ne vulgarem viam ingreſſus, alienis demum veſtigiis inſiſterem. Liu. 1, 9, 5 Nusquam benigne legatio audita eſt, adeo omnes ſimul ſpernebant, ſimul tantam in medio creſcentem molem tibi ac poſteris ſuis metuebant. Idem 27, 3 Milites aedificiis emotos, ſimul vt cum agro tecta vrbis fruenda locarentur: ſimul metuens, ne ſuum quoque exercitum, ſicut Annib. *etc.* Cum ſimul terra ſimul mari bellum impelleretur Tac. Agric. 25, 2. *Conf.* Idem Ann. 1, 49, 1. Caeſ. B. G. 4, 13. Liu. 2, 10 *et* 65. Curt. 4, 1, 11. *et* 6, 7, 15. ¶ 5 Simul ac; *ſignificat Quamprimum, vel Statim quum, ſiue Poſtquam.* Cic. Verr. 1, 27 c. 10 Verres ſimul ac tetigit prouinciam, ſtatim Meſſanam literas dedit. Idem Fam. 6, 18 Simul ac accepi a Seleuco tuo literas, ſtatim quaeſiui e Balbo per codicillos, quid eſſet in lege. Virg. Aen. 4, 90 Quam ſimul ac tali perſenſit peſte teneri. *Conf.* Nep. 16, 5, 3. Cic. Verr. 1, 34 c. 13 Simul ac poteſtas primum data eſt, adeunt hi, quos dixi. Idem de Nat. Deor. 2, 124 Quaedamque ſerpentes ortae extra aquam, ſimul ac primum niti poſſunt, aquam perſequuntur. *Conf* Suet. Caeſ. c. 30. Simul atque. *Idem.* Cic. de Fin. 1, 51 Omne animal ſimul atque natum ſit voluptatem appetere, eaque gaudere vt ſummo bono. Idem Verr. 5 Vt temporibus illis ſimul atque hoſtis ſuperatus eſſet, ager araretur omnis. *Add.* Nep. 17, 2, 1. *et* 18, 4, 3. Simul et, *pro Atque etiam, vel praeterea.* Cic. Verr. 1, 106 Quemadmodum ſine periculo ſuo dare poſſent, non videbant, ſimul et iſtum fore tam improbum non arbitrabantur. Simul primum, *vt* Cum primum, Liu. 6, 1 Quum ciuitas in opere ac labore reficiendae vrbis teneretur, interim Quint. Fabio ſimul primum magiſtratu abiit; ab C. Martio Tribuno pleb. dicta dies eſt. Cic. de Fin. 2, 33 c. 11 Omne autem animal ſimul vt ortum eſt, et ſe ipſum, et omnes partes ſuas diligit. Idem Acad. 4, . . . Itaque ſimul vt experrecti ſumus, viſa illa contemninus. *Conf.* Idem Att. 10, 4 *extr. Etiam ſine particulis* Ac *vel* Atque. Liu. 26, 43 Qui ſimul in poteſtate veſtra erunt, extemplo omnia quae nunc ſub Carthaginenſibus ſint, in ditionem tradunt. Simul *dixit pro* Simulac. Cic. Acad. 4, 51 c. 27 Et ſimul inflauit tibicen, a perito carmen agnoſcitur. Simul accepi literas tuas, ſtatim Idem Fam. 6, 18. *conf. Manut. ad h. l. it. Graeu. ad* Cic. Att. 2, 20 p. 264. *add.* Liu. 10, 35. 24, 38. 25, 29. Hor. Od. 1, 4, 17. *et* 4, 7, 9. Ouid. Met. 6, 511. *et* Trift. 1, 4, 29. *et* ex Pont. 2, 3, 23.

SIMTV, *antiquum pro* Simul, *vid. in ſuo loco.*

SIMPHAX, ācis. f. *Hoc nomine apud Dacos appellatur plantago aut arnoglofſa.* Apul. de Herb. c. 1.

SIMVLACRVM, i. n. [ἐικόνισμα, εἴδωλον, ἄγαλμα Gloſſ. Lat. Gr.] a Simulo; *proprie dicitur Imago alicuius rei fictа.* Simulacra, *enim principio ex deſiderio mortuorum orta ſunt, vt qui iam defecerant, viuere viderentur.* Cic. pro Domo 111 Mulieris ſimulacrum e marmore. Ibid. 110 Libertatis ſimulacrum in ea domo collocabas. Effigies, ſimulacrumque Mithridatis Cic. Verr. 2, 159. Diuûm ſimulacra Virg. Aen. 2, 517. Deorum Nep. 17, 4, 7. *Conf.* Ouid. Her. 6, 91. Non ita antiqua ſimulacra, *vid.* NON. Auguſta ſimulacra, *vid.* AVGVSTVS. Aurea ſimulacra Lucret. 2, 24. Inania ſimulacra Ouid. Met. 3, 668. Lignea ſimulacra deorum Idem Met. 10, 694. Nitentia ſimulacra fragili cera Iuuen. Sat. 12, 88. Vaſta ferarum ſimulacra Ouid. Met. 2, 194. Imbecilla ac mortalia vultus ſimulacra Tacit. in Vita Agric. 46. Infelix ſimulacrum, atque ipſius vmbra Creuſae Virg. Aen. 2, 772. *vbi* Seruius: Simulacra, ſunt Deorum; Vmbrae, Inferorum; Animae, quae caelum petunt. *Add.* Idem ad Aen. 4, 654. *et* 10, 819. ¶ 2 *Quidquid fictum et ſimulatum eſt, appellatur* Simulacrum. Gell. 7, 5 *de Polo hiſtrione,* Lugubri habitu Electrae *(Oreſtis reliquias geſtantis)* indutus, oſſa atque vrnam e ſupulcro tulit filii *(ſui, quem modo eluxerat)* et quaſi Oreſti *(vrnam)* amplexus oppleuit omnia non ſimulacris neque imitamentis, ſed luctu atque lamentis veris et ſpirantibus. Cic. Fam. 10, 1 In qua nec Senatus, nec populus vim habet vllam, nec leges vllae ſunt, nec iudicia, nec omnino ſimulacrum aliquod ac veſtigium ciuitatis. Corporis ſimulacra ignotis nota faciebant Cic. Fam. 5, 12. Ciuilitatis particulae ſimulacrum Quinctil. 2, 15. Cic. pro Arch. 30 Statuas et imagines non animorum ſimulacra, ſed corporum, ſtudioſe ſummi homines reliquerunt. Libertatis Tac. Ann. 1, 7, 2. Cic. de Finib 2, . . . Ergo in beſtiis erunt ſecreta a voluptate humanarum quaedam ſimulacra virtutum: in ipſis hominibus virtus niſi voluptatis cauſa nulla erit? Belli ſimulacra cientes Lucret. 2, 42 *et* 318. Virg. Aen. 5, 585. Martia Claud. de Conſ. Hon. 4, 538. Mortis Stat. Theb. 8, 341. Pugnae ſimulacra

Quinctil. 2, 10. Natalis simulacrum edere Liu. 29, 22. *Conf. Drak. in* Sil. 7, 119. Multa modis simulacra videt volitantia miris Virg. Aen. 7, 19. Cic. in Orat. . . . Atque vtinam in Latinis talis oratoris simulacrum reperire possemus : esset egregium non quaerere externa, domesticis esse contentos. Simulacrum *vocat, Quod ad perfectae eloquentiae simulitudinem formatum sit.* Homo dei simulacrum est Lactant. 6, 10 *pr. qui est facer significatus.*

SIMVLATE, SIMVLATOR, *etc. vid. paullo post.*

SIMVLO, āre. [σκήπτομαι, ὑποκρίνω, προσποιέομαι] Imitari *et* referre. *A* Similis *deriuatur, vel vt quidam volunt, a* Simul. *Nempe ipsum* similis *cum* simul *cognationem habet non minorem, quam Graecum* ὅμοιος *cum* ὁμᾶ. *Quin ipsum* Simul *et* similis *ex Graeco* ὁμᾶ *et* ὁμαλὸς *orta videri possint, Spiritu aspero in sibilum mutato, et vocali verso.* Hor. A. P. 19 Simulare Cupressum, *i. pingere.* Idem Epist. 2, 1, 241 — Duceret aera Fortis Alexandri vultum simulantia. *i. referentia. Sic* l. 12 C. Th. de Paganis, sacrif. Ridiculo exemplo metuens, quae ipse simulauerit. *i. simulacra a se facta Deorum. Huc pertinent, quae relata sunt in* SIMILO. *Est enim vnum idemque verbum : nec magis differunt* Similo *ac* Simulo, *quam* maximus *et* maxumus. *Vid.* ASSIMILO. Simulare aegrum Liu. 25, 8. Simulare anum Ouid. Met. 3, 275. Si quis vultu toruo simulet Catonem Hor. Epist. 1, 19, 2. Lumine tecto somnus simulatur Ouid. Epist. 21, 199. Simulare, Fingere, ac pro vero falsum tradere, vt ait Donatus. Ter. Heaut. 4, 1, 23 Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vitae dare. Quid est, quod amplius simulatur ? Ter. Heaut. 5, 1, 28. Qui se simularet Dioni inimicum Nep. 10, 8, 2. Cic. de Amicit. 99 c. 26 Et litigare se simulans, blandiatur. Idem Verr. 1, 12 Vt tertius dies sic hominem prosterneret vt morbo simulato nunquid responderet, sed quemadmodum non respondere deliberaret. *Sic* Caes. Bell. Gall. 1, 44 Simulare Amicitiam. *Et* Cic. A. 1 in Verr. 15 Simulat his se rebus considere, sed video quid agat. *Conf.* Idem Off. 1 c. 30. Nimbos et non imitabile Fulmen simularat Salmoneus Virg. Aen. 6, 590. Gaudia vultu simulare Ouid. de Arte Am. 1, 678. Vultu spem simulat Virg Aen. 1, 213. Votum pro reditu Idem Aen. 2, 17. Piscem simulare Scribon. 185. *i. fingere, imitari.* Simulo non sentire, *pro Dissimulo* Plin. Epist. 3, 14. Non es quod simulas, *inquit* Hor. Serm. 2, 7, 56. Plaut. Amph. 1, 1, 45 Verum quasi affuerim, tamen simulabo, atque audita eloquar. Idem Curc. 3, 21. Simulare est fingere scire, quae nescias : Dissimulare, fingere nescire, quae scias. Sallust. in Catil. . . Cuius rei libet simulator, ac dissimulator. Nonius 5, 72. Virg. Aen. 1, 520 Dissimulant et nube cana speculantur amicti. *In quem locum* Seruius, Dissimulamus nota ; simulamus ignota : Dissimulamus quod sumus ; simulamus quod non sumus. ¶ 2 *Pro referre similem esse :* Cum sint crura tibi, simulent quae cornua lunae Martial. 2, 35. *Al.* Similent, *v. v.*

SIMVLANS, antis. Partic. [ὑποκρίνων] Hor. Epist. 2, 1, 241 — Aut alius Lysippo duceret aera Fortis Alexandri vultum simulantia. Hos remisit, simulans, ex vinculis effugisse Nep. 4, 2, 2. *Add.* Idem 9, 5, 3. *et* 23, 9, 3. Ouid. Amor. 2, 6, 23 Non fuit in terris vocum simulantior ales. *al.* Simulacior. Bonum publicum simulantes, pro sua quisque potentia certabant Sallust. Cat. c. 38.

SIMVLANTER. Adu. Apul. Met. 8 p. 205. Quod simulanter suscipit.

SIMVLAX, acis. *Vnde* simulacior, *quod quidam legunt ap.* Ouid. Amor. 2, 6, 23 Non fuit in terris vocum simulacior ales. *Vid. Heins. plura similia afferens, quae suspecta merito habet Burm.*

SIMVLĀTVS, a, um. Partic. Pass. [ὑποποίητος, προσποίητος] *Vt,* Dolor simulatus Lucan. 10, 83. Amicitia Nep. 10, 3, 1. 14, 11, 5. Ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt, nec simulatum quidquam potest esse diuturnum Cic. Offic. 2 c. 12. Amorem simulatum fingere Propert. 2, 24, 47. Simulatae nescius Artis Lucan. 4, 744. Conscientia simulata Tacit Ann. 2, 40. Laudatio Nep. 17, 6, 3. Verba simulata Virg. Aen. 1, 714.

SIMVLĀTE. Adu. [σκηπτομένως] *Cui opponitur* Ex animo. Cic. de Nat. Deor. 2, 168 *extr.* Mala enim et impia consuetudo est, contra deos disputandi : siue ex animo id fit, siue simulate. Simulatius exit proditionis opus Petron. in Fragm. p. 680 B.

SIMVLĀTIO, ōnis. f. [ὑπόκρισις, σκῆψις, προσποίησις] *Fictio, simulata et ficta alicuius rei internae per vultum aut signa alia, repraesentatio.* Per simulationem amicitiae me prodiderunt Cic. ad Quir. post Red. c. 9. Cic. Fam. 1, 9 A quibus tuendus fuerat, derelictus : idque non solum fronte, atque vultu, quibus simulatio facillime sustinetur. Ter. Heaut. 4, 5, 34 Non mea est simulatio. Ex omni vita simulatio dissimulatioque tollenda est Cic. Off. 3 c. 15. Quam non est facilis virtus ? quam vero difficilis eius diuturna simulatio ? Cic. Att. 7, 1. Prodit se, quamlibet custodiatur simulatio Quinctil. 12, 1, 29. Quos in sua simulatione pudor magis quam voluntas tenet Sen. de Tranqu. An. c. 2. Nominis simulatione Alexandri Nep. 18, 7, 2. Simulatione officii, *etc.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 9. Cic. Verr. 1, 39 Nullae sunt occultiores insidiae quam hae, quae latent in simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine. Simulatione contra eos, animo pro iis stetit Vell. 2, 48, 4. Fallax imitatio, simulatioque virtutis Cic. Acad. 4, 140. Induere simulationem alicuius rei, *vid.* INDVO. Simulatio, *pro Simultudine.* Cic. de Fin. 2 c. 22 Pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis. Plin. 11, 44 Simiarum genera perfectam hominis simulationem continent, facie, naribus, auribus, palpebris, *etc.* Plin. Pan. 63, 5 Liberae ciuitatis ne simulationem quidem ferues ?

SIMVLĀTOR, ōris. m. [ὑποκριτὴς] Cic. Off. 1, 108 De Graecis autem dulcem et facetum, festiuique sermonis, atque in omni ratione simulatorem, quem ἄφωτα Graeci nominauerunt, Socratem accepimus. Idem Qu. Frat. 1, 3 *extr.* Messalam tui studiosum esse arbitror, Pompeium etiam simulatorem puto. Cuiuslibet rei simulator ac dissimulator Sall. Catil. c. 5. Tantum ne pateas verbis simulator in illis Ouid. de Arte Am. 2, 311. Artifex et simulator figurae Morpheus Ouid. Met. 11, 634.

SIMVLĀTRIX, īcis f. Simulatrices, *scribit* Festus, *voce* Piatrix, *esse* Mulieres fugas et expiatrices, vel sacerdotes, quae expiare sunt solitae, *quod verbum putatur ex eo natum, quod in sacris multa simulentur, et simulata pro veris haberentur.* Seru. *ad* Aen. 2, 116 Virgine caesa. Non vere ; sed vt videbatur. Et sciendum, in sacris simulata pro veris accipi : vnde cum de animalibus, quae difficile inueniuntur, est sacrificandum, de pane, vel cera fiunt, et pro veris accipiuntur. Hinc est etiam illud Virg. Aen. 4, 512 Sparserat et latices simulatos fontis Auerni, *vbi hoc ipsum obseruat* Seruius. Dicebantur et Simpulatrices. *v. v. Conf.* ARGEVS n. 3 *sub* A *imprimis videndus nobilis locus* Ouid. Fast. 2, 339 *sqq.* Paull. Stat. Theb. 4, 551 Colchis et Aeaeo simulatrix litore Circe. *i. vi sec. Scalig. ad* Cirin. *Barth. ad formas ab ea immutatas refert*

SIMVLĀMEN, ĭnis. n. [προσποίημα] *Simulacrum.* Ou *Adonide interemto ab apro,* Met. 10, 726 Annua plangoris peragetur lamina nostri. *Singulis annis Adonia, id est sacra in Adonis celebrantur : in quibus Adonis plangebatur, ac luctus Veneris re tur.* Ipsa suo gaudet simulamine nautica pubes Auson. in la v. 228. *i. imagine, quam in aqua limpida conspicatur.*

SIMVLAMENTVM, i. n. Gell. 15, 22 in tit. De comme simulamentis.

SIMVLATILIS, e. Adi. *Simulatus, fictus.* Nec stat imaginis latilis vmbra figuris Fortunat. de Mart. 2.

SIMVLTER, *antique pro* Similiter Plaut. Pseud. (1, 3, 14 ossabo ego illum simulter itidem, vt muraenam coquus. Nonius 2, 780. *Sed Gronou. in Plauto* Similiter.

SIMVLTAS, ātis. f. [ἔχθρα] *Odium longum et, quod aiu bituale, siue illud lateat, siue apertum sit.* Festus, Simultas est O dicta ex contrario, quia minime sint odientes se simul. Potest e mulatione dicta existimari, quia simulata loquuntur ădim Plaut. Pseud. 1, 3, 50 Nam hic id metuit, ne illam vendas ob si tem suam. Saepe simultates ira morata facit Ouid. Amor. 1, Cic. pro Lege Manil. 71 f. *extr.* Vt multas etiam simultates, parti scuras, partim apertas intelligam mihi non necessarias, vobis no tiles accepisse. Idem Qu. Frat. 1, 1 Ex quibus nonnullas si tes cum magna mea laetitia susceptas habemus. Vetus atque qua simultas inter finitimos luuen. Sat. 15, 33. Deponere si tem Cic. Fam. 2, 19 Exercere simultatem Idem pro Fla Gerere simultates cum aliquo Quinctil. 4, 1. Habere simu cum aliquo Cic. pro Cluent. 80. Intercedit simultas hui Curione Caes. Bell. Ciuil. 2, 25. Subire simultatem Cic. pro Manil. . . . Esse simultatem alicui cum aliquo Idem F 6. Esse in simultate cum aliquo Nep. 25, 17, 1. Su simultatem Cic. Qu. Frat. 1, 1.

SIMVS, i. m. *Pictor.* Plin. 35, 11 Simus pinxit inuenem escentem in officina fullonis, Quinquatrus celebrantem *etc.* Simus *herba est, de qua* Plin. 22, 22 Simus lapides renum in vino cta atque pota eximit. Mures enecat cauerna eorum simo prae Vlcera iumentorum simi radix tollit.

SIMVS, a, um. Adi. [σιμὸς] *Nasi epitheton, cum est in f inter oculos, depressior.* Plin. 11, 37 Et altior homini tantum, que vi mores subdolae irrisioni dicauere, nasus. Non alii animaliu res eminent. Auibus, serpentibus, piscibus foramina tantum ad ctus, sine naribus. Et hinc cognomina, Simorum, Silonum. Ecl. 10, 7 Dum tenera attondent simae virgulta capellae. ille suma nare, turgidis labris Martial. 6, 39. ¶ 2 *na Comica vel Mimica, rustici, sordidi etc. vt* Simo. Sueton. Galb Atellanis notissimum carmen exorsis, Venitio Simus e villa, c simul spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt saepius versu repetito egerunt. *Fuit aliquid in ipso carmine, quo deretur Galba, non* Simi *appellatio. Ipsi enim* aduncum nasum *trit* Sueton. c. 21 *et mimi.*

SIMVLVS, a, um. Diminut. Martial. 5, 63 Simulus iste est, vxori semper adhaeret Qui, Menedore, tuae. Simula, si ac satira est Lucret. 4, 1162. *Haec ad nasi formam pertinent. proprium est,* Simulus exigui cultor cum rusticus agri Moret. v. 3.

S I N

SIN. [ἢν δὲ, κἂν, εἰ] *Conditionalis Coniunctio, a* Si *non m diuersa, nisi quod fere, fere inquam, non plane semper, in apodos altam conditionem ponitur.* Ter. Hec. 4, 4, 13 Ego Pamphile es ter nos, si fieri potest, affinitatem hanc sane perpetuam volo : si vt aliter tua fiet sententia, accipias puerum. *Vid.* Ibid. 4, 1, 44 vt dicat velle se, Redde. Sin est autem, vt nolit, recte ego cons meae. Cic. Fam. 7, 12 Si plane a nobis deficis, molestе fe sin Pansae assentari commodum est, ignosco. Id. Tusc. 2, 5 24 Si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, vtem sin erit ille gemitus lamentabilis, si imbecillus, si abiectus, si fleb ei qui se dederit, vix eum virum dixerim. Idem Epist. 4, quid rectissimum sit, quaeritur, perspicuum est : si, quid maxim pediat. Cic. Att. 9, 15 Si mihi veniam quam peto, dederit, illius conditione : sin minus, impetrabo aliquid a me ipso. *positum non praecedente* Si : *non tamen simpliciter sine conditione a praecedente,* Sin, cum potuero, non venero Cic. Att. 9, 2. autem id actum est Idem pro Rosc. Am. c. 47. *Add.* Idem 14, 3. Sin is virilem sexum non reliquisset Nep. 17, 1, 3. de Orat. 3, 134 Nunc contra plerique ad honores adipiscendos Remp. gerendam nudi veniunt atque inermes, nulla cognitione rei nulla scientia ornati. Sin aliquis excellit vnus e multis, effert se, *Certe* Quod si *in talibus locum habeat.* Sin *elliptice pro* Si non, Si minus, *vel* Sin aliter. Cic. Att. 10, 13 Verumtamen, si pares ac inter se ; quiescendum : sin, latius manabit, et quidem ad nos, inde communiter. Priapeiorum auctor,

Donec proterua nil mei manu carpes,
Licebit ipsa sis pudicior Vetta.
Sin : haec mei te ventris arma laxabunt.

Sin aliter, *plene* Cic. Fam. 11, 14 Si ita est, omnia faciliora : sin ter, magnum negotium. *Add* Nep. 18, 6, 2. *et* 8, 6. Sin tem. Cic. Att. 10, 6 Si vir esse volet, praeclara synodia : sin aute erimus nos qui solemus. Sin minus Scribon. 67. 114. *Notabile conuugium particularum* Primum, sin. Ter. Adelph. 3, 4 Haec primum vt fiant, deos quaeso vt vobis decet. Sin aliter anim vetter est, *etc.* Cic. de Amicit. 80 Quamobrem primum da opera est, ne qua amicorum dissidia fiant : sin tale aliquid euene vt exstinctae potius amicitiae, quam oppressae videantur. *Tale* Cic. Fam. 2, 10 Quare, mi Rufe, vigila primum, ne nobis succedat Sin id erit spe ferius, id quod facile est, ne quid mihi te poris prorogetur.

SINAPI. n. *Indecl.* [σίναπι] *Planta, cuius cognomine semen m dax tritum cum dulcibus succis, mensis etiam nostris familiare est.* N excastratum Scribon. 9. Exaceto tritum Id. 189. Alexand

n lin. 12, 7. Idem 20, 22 Sinapi cuius in fatuis tria genera
xii is, Pythagoras principatum habere ex his, quorum sublime
s statur, iudicauit, quoniam non aliud magis in nares et cerebrum
ne et. *Add* Tertull. adu. Gnost. c. 60. Pallad. Febr. t. 24.
Mt. t. 9. et Oct. t. 11.

SINĀPIS, *etiam legitur* Plaut. Pfeud. 3, 2, 28 Teritur sinapis
lenta cum illis. Seque lacessenti fletum factura sinapis Co-
m. 9, 122. Plin. 19, 8 s. 40.

SINĀPE, is. n. [*σίναπι*] Columel. 11, 3 Sinape atque corian-
um nec minus erucam et ozimum, ita vti fata sunt, sua sede immo-
pe manent. Sunt acres sinapis sapores Plin. 19, 12. Varr.
R. 1, 59, 4 Seruare rapa conicēta in sinape, nuces iuglandes in are-
Sed legitur hodie confecta *vel* confecta. *Proinde* Sinape *Accu-
sui non est, sed Ablatiuus, qui a Nominatiuo* Sinapis *etiam
potest.*

SINAPISO *vel* SINAPIZO, āre. [*σιναπίζω*] *Sinapi tanquam
ulcero impositio erosionem cutis et feri emissionem procurare (quod hodie
vesicatoriis quae vocant, et vsu cantharidum obtinent) curationis causa.*
Cael. Tard. 5, 1, 26 Item alternis sinapizat diebus, et in omnibus vl-
timum cutis existimat faciendam. *Et* Tard. 1, 4, 117 Sinapi-
zat etiam manus aegrotantium atque pedes. *Vtitur etiam* Ve-
getin. Philom. 2, 6, 11. *it.* 3, 34.

SINAPISMVS, i. m. [*σιναπισμός*] *Curatio per Sinapi.* Cael.
Tard. 3, 8, 112 Item Sinapismus vsque ad cutis humorem adhibendus,
proxime vehementem fortitudinem locis humore corruptis, atque
ita dixerim hebentibus (*sic lego pro* habentibus) admouet
manifestrat.

SINCERASTVM, *vid.* SYNCERASTVM.

SINCĒRVS, a, um. Adi. [*εἰλικρινής, καθαρός*] *Cum I enim non Y
habetum est, vti probat Vossius in Etym. contra Vallam, qui pro Y con-
tra σὺν compositionis parte deducens. Significat autem Incorruptum
sine fucatum, interpolatum, vulneratum, integrumque aduo.* Donatus
ad Eun. 1, 2, 97 Sincerum, Purum, sine fuco, et simplex, vt mel
et aqua. Ex amphora primum, quod est sinceriſſimum, effluit;
minimum quodque turbidumque subsidit Sen. Ep. 108. Plaut.
Mil. 4, 51 *in contentione ferulae, vter habeat tergum a vibicibus, cica-
tricibus, plagarum et tormentorum vestigiis purius*, Postea adspicito ne-
quando ego tuum inspectauero, ni erit tam sincerum, vt quiuis
imperator impullarius optumum esse opere faciendo eorum, et sinceriſſi-
mum. *Add.* Sen. Ep. 66. Gell. 15, 1. *et* 20, 6. Cor-
pus sincerum, et sine vulnere Ouid. Met. 12, 100. Sinceriore
corpusculo factum, *dicit conualescentem* Gell. 18, 10. Sincerius
quid in capere Iustin. 10, 1, 3. Genae sinceae Ouid. de Arte
2, 202. Membra sincera Lucret. 3, 717. Truncus sin-
cerus Ouid. de Nuce 35. Cic. de Diuin. 2, 118 Quod licet existi-
mare in aliis quoque oraculis Delphicis aliquid non sinceri fuisse.
Epist. 1, 2, 55 Sincerum est nisi vas, quodcumque infundis, acescit.
Cur lacchid. 3, 4, 11 Sincera mens. Propolis sincera Scribon.
194. Porci sinceri Plaut. Men. 2, 2, 16. *i. Puri.* Cic. Att. 10,
Mi bilia multa, nihil simplex, nihil sincerum. Apparet nihil
sinceri esse Liu. 3, 35. Nihil est tam sanctum atque sincerum in
quite Cic. pro Quint. 5, c. 1. Sincerus, verus, Simulatus, et
sincat, *contraria* Idem de Amicit. 95. Sanum, sincum ac since-
rum c. de Clar. Orat. 208. *de genere dicendi.* Fide sincera agere
Liu. 3, 4. Sinceriſſima Fide dixerim Symmach. 4, 56. For-
tuna sincera Lucan. ad Pison. 242. Iudicium subtile et sincerum
Suet. m. 15, 6. Iudicium prudens sincerumque Idem in Orat.
Sinc. Laus sincera Claud. de Sext. Cons. Hon. 404. Pro-
cor sincerus et grandis Thucydides Cic. de Clar. Orat. 286.
Parsit simplicior et sincerior Gell. 13, 26. Voluptas nulla est sin-
cera Ouid. Met. 7, 453. Cic. Fam. 13, 50 Si me a tuis omnibus
amari vides, hoc mihi da atque largire, vt M. Curium fartum et te-
rentem aiunt, ab omnique incommodo, detrimento, molestia since-
rum integrumque conserues. Lucret. 3, 886 Scire licet non since-
rum nere, atque subesse Caecum aliquem cordi stimulum. *i. Intel-
lectores verba illius non ex animo, et vere dici.* Pers. Sat. 5, 25
Quid crepare dixit. *Est a vasis fictilibus desumta locutio, quae tin-
nula cognoscuntur, sintne solida et sincera, an fracta et rimosa.*

SINCĒRE. Adu. [*εἰλικρινῶς*] *Pure et integre.* Caes. Bell. Gall.
20 Haec vt intelligatis, inquit, sincere a me pronunciari, audite Ro-
nos milites. Si illud crederem sincere dici Ter. Eun. 1, 2, 97.
Corpus sincere est Scribon. 113. *i. sine febre.* Temperate, prudenter
et sincere agere Cic. Att. 9, 10. Idem ibid. 3, 15 Crassi liber-
num nihil puto sincere locutum. Hos sincerius exploratiusque
Deus corrigere poterit vel probare Gell. 7, 3. Sinceriſſime diligere
Ingu. Ep. 3. Suades vt quid Sinceriſſime Id. ib. 11.

SINCLĒRITER. *Aliud* Adu. [*καθαρῶς*] *Idem quod Sincere.* Gell.
15 Quas qui sinceriter cupiunt.

SINCLĒRITAS, ātis. f. [*εἰλικρίνεια*] *Puritas, integritas.* Plin.
7 *sub fin.* Salinarum sinceritas summam fecit suam differentiam.
Capit firma sinceritas Pallad. 1, 3. *i. sanitas.* Sinceritatem ha-
rere *i. Integritatem* Columel. 4, 26.

SINCINIA, ae. f. Sinciniam cantionem solitariam *interpretatur*
Titu *Sed* Sicinium *legi volunt viri docti. Vid.* SICINIVM *et* SI-
CINNAE.

SINCIPVT, ĭtis. n. [*βρέγμα*] Quasi Semicaput, *inquit* Phocas
Grammaticus *itemque* Velius Longus p. 2237 *pr. significatque Partem ca-
pitis eam dimidiatam s. fissam, conditam et ad edendum paratam.* Plin. 8, 51
Erectaque coenis abdomina, glandia, testiculi, vuluae, sincipita ver-
tina. *In deliciis coenae* Sinciput Plaut. Men. 1, 3, 28. Iuuen. Sat.
85 Comedam, inquit, flebile nati Sinciput elixi, Parioque madenti
Caseo. Fumosum sinciput Pers. Sat. 6, 70. Cornut. in
Pers. 76 Sinciput anterior: occipitium, dicitur posterior pars ca-
pitis. *Non satis accurate, vereor. Certe* sinciput porci *dimidiatum vti-
que partem dextram et sinistram, non anteriorem et posteriorem.*
Plaut. Mil. 3, 2, 41 Non tibi sanum est sinciput. *Et* 4,
69 Negabas mihi esse sanum sinciput.

SINDA, ae. f. [*Σίνδα*] Oppidum Lycaoniae, in confinio Gala-
tiae, atque Cappadociae, *teste* Plin. 5, 27.

SINDON, ŏnis. f. *Textile linteum. Sera illius et rara mentio apud
Latinos. Forte antiquissima* Martial. 4, 19 Nec sic in Tyria sindone
Maeotis. Auson. Ephem. p. 96 Puer eia surge, et calceos, Et
mantea da sindonem, Da quidquid est amictui. *In historia Euange-
lica* Linteis *mentio sepulcralis in Domino nostro* Matth. 27, 59. Marci
15, 46 *et* Lucae 23, 53 vulgato interprete *vocem Graecam retinente, vt
et* Marci 14, 51 *vbi est iuuenis* περιβεβλημένος σινδόνα, amictus
sindone.

SINE. Praepositio *separatiua, vt* Absque. [*ἄνευ, χωρίς*] Ter.
Heaut. 2, 3, 47 Sine auro tum ornatam. Imperium sine fine dedi
Virg. Aen. 1, 279. Hor. Serm. 1, 4, 120 — Simul ac duraue-
rit aetas Membra, animumque tuum, nabis sine cortice. *i. Citra cu-
stodem ac paedagogum ipse te reges ac moderaberis.* Acron *prouerbii
admonet, putat* metaphoram sumtam a iuuenibus, qui quum primitus
nare discunt, corticibus aut suberibus ventri subligatis natant: de-
inde exercitatiores, citra huiusmodi adminicula natare incipiunt. Si-
ne Dote vxor veniet Ter. Ad. 4, 7, 41. Sine Comite Idem Hec.
5, 3, 25. Sine nostra Cura maxima Idem Phorm. 5, 1, 34. Non
potest sine Malo fateri Idem Eun. 4, 4, 46 *in feruum per crucacem, cui
sic cruciatum minatur dominus.* Sine Periculo non sit facinus magnum
et commemorabile Ter. Heaut. 2, 3, 73. Sine delectu Vlp. in l.
1 §. 1 D. de postulando. Sine dubio Pomp. in l. Liber homo D.
de acquir. rer. domin. Sine riuali amare, *vid.* RIVALIS. Age
iam, cum fratre an sine Cic. Att. 8, 3.

SINGENTIANVS, a, um. Adi. Radix Singentiana Apul. de
Herb. c. 7. *i. acorus.*

SINGVLARIS, *vid. infra* SINGVLVS.

SINGVLTVS, ūs. m. [*λύγξ, λυγμός*] *Dicitur Sonus ille ex su-
bita commotione et velut conuulsione faucium, stomachi praesertim, ortus,
voci gallinarum parturientium, vel fetarum, pullos suos vocantium similis.*
Colum. 8, 5, 3 Singultibus crebris interiecta voce acuta, gallinae se
parturire significant. Idem 8, 11, 15 Singultus nutricis sequuntur
pulli. *Apud homines cum fletu coniunctus esse solet* singultus. Cic.
pro Planc. 76 c. 31 Non modo lacrimulam, sed multas lacrimas, et fle-
tum cum singultu videre potuisti. Catul. Argon. s. 65, 131 Frigi-
dulos vdo singultus ore cientem. Coarctans membra singultus
Lucret. 6, 1158. Concutiente singultu sonant ora Ouid. Amor 2,
9, 12. Facit crebros singultus Scribon. 190. Frequens sin-
gultus corripit neruos Lucret. 6, 1158. Impediente singultu medi-
os sonos Ouid. Trist. 1, 3, 42. Crebris singultibus Plin. Epist. 4, 95.
Longis singultibus ilia pulsat Virg. Aen. 9, 416. Assiduis singul-
tibus ilia Quatiens mihi etiam lacrimas excussit Apul. Met. 4 p. 153.
Ruptaque singultu verba loquentis erant Ouid. Rem. Amor. 598.
Tendere ilia singultu Virg. Georg. 3, 507. Sen. Ep. 47 *a prine.
de silentio ferendi*, Ne fortuita quidem verberibus excepta sint, tussis,
sternutamentum, singultus.

SINGVLTIO, iui, ītum, īre. [*λύζω* Gloss. Lat. Gr.] *Singultum
emittere.* Plin. 23, 1 s. 24 Nec singultientibus, nec si cum febre
dispnoea sit, *etc.* Aut bilem vomunt aut singultiunt Cels. 5, 26, 19.
*Non ad sonum, sed ad motum subsilientem, et exonerationem quaerentem
pertinet obscenum illud* Pers. 6, 72 Cum morosa vago singultiet inguine
vena: *nempe etiam coitum paruam Epilepsian dixere.*

SINGVLTIENS, entis. Partic. Vt, Colum. 8, 11, 15 Singultien-
tem matrem sequuntur pulli.

SINGVLTO, āre. [*λύζω, ἀπηβολίζω* Gloss. Lat Gr.] *Idem.* Si-
don. Epist. 2, 2 Vis vndae frementis singultat. *Add.* Prudent. Cath.
12, 124. Actiue, *pro Emittere cum singultu.* Stat. Theb. 5, 260
Trepidas in limine vitae Singultant animas.

SINGVLTANS, antis. Partic. [*λύζων*] Quinctil. 10, 7, 10 Si
non interfitentes offensantesque breuia illa atque concisa singultantium
more electuri sumus. Virg. Aen. 9, 333 Tum caput ipsi aufert
domino, truncumque relinquit Sanguine singultantem. i. e. Cum
singultu animam efflantem, *vt ait* Seruius. Singultans animam
Ouid. Met. 5, 134 *etc. cum singultu exhalans.* Ora singultantia
Stat. Theb. 8, 753. Verba singultantia Idem Silu. 5, 5, 26.

SINGVLTĀTVS, a, um. Adi. Onid. Trist. 3, 5, 16 Brachiaque
excepi presso pendentia collo, Et singultatis oscula mista fonis. *h. e.
Cum frequenti singultu emissis.*

SINGVLTIM. Adu. [*μετὰ λυγμῶν*] Hor. Serm. 1, 6, 56 Vt ve-
ni coram, singultim pauca locutus. *Est autem* Singultim loqui, *Ser-
mone interrupto, et velut voce identidem compressa loqui: quod vsu ue-
nire solet verecundis et timidis natura.* Lamentabiles quassatus singul-
tim instrepebat Apul. Met. 2 p. 126. Isidor. Gloss. Singultim qui
loquitur per gluttuos.

SINGVLVS, a, um. Adi. [*ἷς μόνος, ἕκαστος μόνος, οἱ καθ' ἕκαστον, τὸ
κατὰ μέρος*] *Dicitur autem* Singulus, *Vnum quodque per se, et se-
paratum ab aliis. Paullo rarior est Singularis numerus: eo diligentius
ponemus exempla.* Plaut. Cist. 4, 2, 29 Atat singulum video vesti-
gium. *h. e. Vnum tantum, vel vnius tantum hominis* Binae pro-
vinciae singulo decretae Liu. 42, 1. Caelum et triticum singulo
semper numero dicenda sunt Gell. 19, 8. *Conf.* Idem 18, 13. Non.
2, 787. Singulus quisque homo Augustin. Serm. 286. *Add.*
Idem de Doctr. Chr. 1, 5. Cic. de Orat. 3, 209 c. 55 Refert etiam
qui audiant, Senatus, an populus, an iudices, frequentes, an pauci, an
singuli. Idem in Orat. 224 Saepe singulis vtendum est, plerumque
binis (et vtriusque addi pedis pars potest) non fere terms amplius.
Lustrare singula Virg. Aen. 1, 457. Et quae non prosunt singula,
multa iuuant Ouid. Rem. Am. v. 420. Pandere singula ordine
Virg. Aen. 6, 723. Cic de Nat. Deor. 2, 102 c. 40 Sol binas in
singulis annis reuersiones ab extremo contrarias facit. Idem ibid.
2, 88 Quod efficitur in caelo singulis diebus et noctibus. Idem pro
Muraen. 25 Qui singulis diebus edifcendos fastos populo proposuit.
Cic. Att. 5, 7 Quotidie vel potius in dies singulos, bruiores literas ad
te mitto. Idem Verr. 2, 126 Lex est de religione, quae in annos
singulos Iouis sacerdotem sortito capi iubeat. *Et* in Catil. 1, 5
c. 2 Crescit in dies singulos hostium numerus. Idem Att. 6, 3 Scaptius centesimis renouato in singulos annos foenore contentus non fuit.
Verba inter singula fudit lacrimas Virg Aen 3, 348. Duo singuli
singulos sibi consules asseruandos desumunt Liu. 4, 55. Exegit etiam, vt, quoties consulatus sibi daretur, binos pro singulis collegas
haberet Suet Aug. c. 37. *De iis, qui secum ipsi in solitudine
agunt*, Proderit tamen primo, in se ipsum secedere: meliores eri-
mus singuli Sen. de Ot. Sap. c. 27. *i. soli.* *Sic* Quod est miserri-
mum, nunquam sumus singuli Idem Qu. Nat. 4 *praef* Ad singula
quaeque vitia Scribon. Ep. in. Singulas vncias omnium sumere
Id. 3. Singulorum vncias admiscere Id. 3. Singulorum re-
cipit Id. 37. Singulorum Idem 72. *pro eo, quod vulgo,* Ana *scribunt.*

SINGVLĀRIS, e. Adi. [*ἑνικός* Vet. Gloss.] *Vnicus.* Plin. 28,
10 Democritus etiamnum affectus auget eius, qui singularis natus fit.
Certamen singulare, Praelium singulare, *vid. suis locis.* Singularis

rerum Conditor Lactant. 5, 5 *pr.* Singulari Deo seruire Idem 5, 14. Locus Suet. Aug. c. 72. Singulares milites vocat Caes. Bell. Gall. 4, 26. *qui ab aliis separati sunt, singulos; opponit enim* Universis. *Sic* Cic. Acad. 1, 26 Quintum genus esse dicunt, e quo astra sunt mentesque singulares. *i. Singulorum.* Singularis Oculus *cyclopis* Cassiod. Epist. 7, 5. Potentia Nep. 10, 9, 5. *i. monarchia.* Pugna singularis, *vid.* PVGNA. Rate singulari fluctum secans Sen. Troad. f. 11. *i. Unica.* ¶ 2 Singularis, [διάφορος] *accipitur aliquando pro Excellenti: et tam in malum quam in bonum sumitur. In laude summa est* Filia singularis Cic. Att. 11, 17 *pr.* Idem pro Sulla 35 Me singulari immanitate et crudelitate praeditum. Cic. Verr. 2, 13 c. 7 Quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis. *Sic* pro Cluent. 56 Singulare scelus. *Et* de Finib. 5 Singulari nequitia praediti. Virtus Cic. pro L. Man. c. 1. Idem in Catil. 4, 5 Primum quod mihi gratias egistis singularibus verbis, et mea virtute atque diligentia perditorum hominum patefactam esse coniurationem decreuistis. Cic. Verr. 3, 206 c. 88 Sunt quaedam omnino in te singularia, quae in nullum alium hominem neque dici, neque conuenire possint: quaedam tibi cum multis communia. Cic. Acad. 4 c. 43 Omitto per ipsum Aristotelem, meo iudicio in Philosophia prope singularem. Petrus Chrysol. Serm. 136 Habet hoc Adelphi antistitis sanctus animus et plena pietate dignatio, vt diues pauperis intret hospitium, pauperis se ponat ad mensam, vt humilibus se faciat communem, quem diuitiae, potestas, honor, fecit et reddidit singularem. ¶ 3 *Obs.* Singulares equites *passim memorantur in* Inscriptionibus. *Haec* Ala singularium Tac. Hist. 4, 70, 3 excita olim a Vitellio, deinde in partes Vespasiani transgressa. *Vid. Schelius ad* Hygin. Geom. p. 45. *it.* 160. *Reinesius ad* Inscr. 1, 16. *Gorius ad Inscr. Donii* Cl. 6 p. 18. *Videtur Corpus quoddam delectum vt* Selecti *illi s.* Ablecti. *Multa collegit Io. Gothofr. Richter. in Exegesi Inscriptionis antiquae Lipsi. 1739 edita. An huc pertinet Vet Gloss.* μονομάχος Singularis? *Sed quid in iisdem* Glossis ἀπρόσοπος; *vid.* SINGVLATOR.

SINGVLARIVS, a, um. Adi. *antiquum.* [ἑκάστοις μόνος] Plaut. Capt. 1, 2, 3 His indito catenas singularias. *h. e.* Singulis catenam vnam. *Vtitur et* Cassiodorus Varr. 11. *it.* Turpil. *ap.* Non. 8, 60. Literae Gell. 17, 9 *pr.* Homo singulariae velocitatis Gell. 9, 4.

SINGILLARIVS, a, um. Adi. Tert. de Anima c. 6. *et* adu. Valent. c. 18. *Vt* Singulatim *in* Singillatim *velut noua deminutione transiit.*

SINGVLARIE, *pro Singulariter, quasi Vnice,* Ciceroni *tribuit* Maximus *apud* Charis. 2 p. 195.

SINGVLARITER. Adu. [ἑνικῶς] *Magnopere, mirum in modum.* Plin. Epist. 3, 5 De vita Pomponii Secundi duo: a quo singulariter amatus, hoc memoriae amici, quasi debitum munus explenit. Cic. Verr. 2, 117 c. 47 Quem ego in Praetura mea singulariter dilexissem. Singulariter et mirari et diligere aliquem Plin. Epist. 1, 22. *Add.* Idem 4, 15 *pr.* ¶ 2 *Apud Grammaticos, v. g.* Charis. 1 Sunt quaedam, quae singulariter quum declinantur, in Pluralibus mutant genera: hic locus, Pluraliter haec loca, et hi loci. *Sic et* Quinctil. 8, 6. De pluribus singulariter, *patriis acer Romanus in armis* Idem 9, 3. *Tale est illud* Vlpiani in l. 1 D Quod falso tutor. Item hoc edictum licet singulariter scriptum sit, si tamen plures interuenerint, qui tutores non erant, locum habere debere Pomponius scribit. Singlariter, *pro* Singulariter, *per syncopen* Lucret. 6, 1065 Quae memorare queam inter se singlariter apta. *Ita* 4, 263 Vniversum, *pro* vniuersum, *et* 6, 1086 coplata *pro* copulata.

SINGVLARITAS, ātis. f. Tertull. adu. Gnost. 10 Salua et proprietate generis et singularitate. *Conf.* Idem de Cast. c. 1. *et* de Carne Chr. c. 13. Salvian. contra Au. 2 p. 70. Singularitate carere Charis. p. 72. *i. numero Singulari.* Singularitatem honore multitudinis decorare Sarisber. Polier. 3, 10.

SINGILIO, onis. f. *Vestis simplex.* Treb. Poll. in Claud. c. 17. *Conf. Salmas. ib.*

SINGVLATIM, *quod etiam* SINGILLATIM, *velut noua deminutione, item* SIGILLATIM *scribitur.* Adu. [καθ' ἕνα, κατὰ μόνας] *Vnumquodque per se.* Cic. Diu. in Verr. 71 Vt ea, quae singulatim ac diu collecta sunt, vno tempore vniuersa perdamus. Singulatim vnicuique respondere Cic. ibid. 50 c. 15 *extr.* Singulatim de vnoquoque genere in secundo libro dicemus Cic. de Inuent. 1, 49 c. 30. *Conf.* Vitr. 2, 8. Sidon 8, 6. Pallad. Mart. t. 9. Cic. Tusc. 5, 94 Haeque voluptates singillatim extenuantur. Idem Verr. 5, 142 Quaerit ex his sigillatim, quot quisque nautas habuerit. *Et* 4, 76 Sigillatim vnicuique calamitati fore se denuntiabat, vniuersam se funditus euersurum esse ciuitatem minabatur. *Add.* Id. Verr. 3 c. 42. Ter. Phorm. 5, 9, 43 Quid ego nunc commemorem Demipho singillatim qualis in ipsum fuerim? *Faern. et Bentl.* Singulatim. *Et haec fere perpetua varietas.* Cic. Verr. 5, 142 c. 55 Nam quid ego de caeteris ciuium Rom. suppliciis sigillatim potius, quam generatim atque vniuerse loquar? *Add.* Suet. Tib c. 61. Singillatim nostrum vnusquisque mouetur Lucil. *apud* Non. 2, 820. *qui plura antiquorum loca seruauit.*

SINGVLATOR, oris. m. [ἱππασὴς κέλης Vet. Gloss.] *vid.* SINGVLARIS n. 2.

SINISTER, tra, trum. [εὐώνυμος, ἐπαρίστερος, ἐναντίος Gloss. Lat. Gr.] *Nomen relatum ad dextram, quod primum de manu cum dictum esset, mox totum latus, et omnem adeo plagam et regionem dextrae oppositam notauit.* Sinistrum Cornu Liu. 3, 70. Cubitus sinister Ouid. ex Pont. 3, 3, 11. Lateri sinistro affixus Virg. Aen. 10, 160. Manus *propria, vt indicauimus,* sinistra *dicitur expresse quidem* Catull. 12, 1 Manu sinistra non belle vteris, *etc. sed saepe admodum* Sinistra *simpliciter vocatur, vt* manum et regionem s. plagam *includat. De ratione appellationis, vid.* SINVS n. 2. Natum ad furta sinistram Ouid. Met. 13, 112. *Conf.* Catull. 12, 1. Martial. 12, 29. *Barth. Adu.* 46, 20. *Alcuat. Parerg.* 11, 7. Infirma sinistra Ouid. Fast. 3, 869. Cic. de Diuin. 1, 85 c. 39 Cur a dextra coruus, a sinistra cornix faciat ratum. Idem Philipp. 6, 12 c. 5 Adspicite a sinistra. Ad sinistram Plaut. Merc. 5, 2, 39. *Sic etiam Ablatiuo simpliciter dicunt* Sinistra, *pro A parte sinistra.* Cic. Acad. 2, 125 c. 40 Et quum in vno mundo ornatus hic tam sit mirabilis, innumerabilis, supra, infra, dextra, sinistra, ante, post, *etc.* Pars sinistra murorum Virg. Aen. 9, 468. Columel. 1, 5, 8 Fere pestilens habetur quod est remotum ac sinistrum soli, et apricis flatibus, *i. non satis expositum, vt ea, quae sinistra tantum manu attingere licet, non ita facile molimur; vel simplicius sinister est Septentrio ad orientem solem conuersis. Compar.* Varr. de R. R. Siquidem si inas est, in dexteriorem partem abit: si femina, in sinisteriorem. Cor in pectore sub sinisteriore mamma situm Cels. Cic. in quadam Epist Cornu sinisterius quod erat infirmius. ta sinisterior Ouid. Met. 2, 139. Sinistrior Priscian. l. mit. ¶ 2 Sinistrum *quantum ad augurium pertinet; cat Prosperum.* Plaut. Pseud. 2, 4, 72 Omnes ordines sub signacam, legiones meas aui sinistra auspicio liquido, atque ex sent Cic. de Legib. 3, 9 Is aue sinistra dictus populi magister est. Id Diuin. 2, 82 c. 36 Quanquam haud ignoro quae bona sint, sinistr dicere, etiamsi dextra sint: sed certe nostri sinistrum nominau externi dextrum. *Conf.* Serv. *ad* Virg. Aen. 2 Intonuit laeuum. 5, 12. *Barth. ad* Stat. Theb. 3 p. 807 *seq. Ponamus hic, quae apu stum habentur hodie:* Sinistrum in auspicando significare ait Capito, Laetum et prosperum auspicium. At silentium dubii xat vacat vitio. Igitur silentio surgere cum dicitur, significat n terpellari, quo minus rem gerat. Ad sinistrum hortari quoque cia ad agendum, quod animo quis proposuerit. *Item* Sinistrae sinistrumque et sinistimum auspicium id est, quod sinat fieri. libro 5 Epistolicarum Quaestionum, ait, A deorum fede quum in m em spectes, ad sinistram sunt partem mundi Exorientes, ad dexteram dentes, factum arbitror, vt sinistra meliora auspicia, quam dexterea est sumentur. Idem fere sentiunt Sisinius Capito et Cincius. *Haec* F Liquido exeo foras auspicio aui sinistra Plaut. Epid. 2, 2 *pr.* Fulm nistrum, auspicium optimum habemus ad omnes res, praeterquam ad tia Cic. de Diu. 2 c. 35. Tonitrus sinistri Ouid. Trist. 1, 8, 49. *rum etiam* Sinistrum, *Aduersum, noxium: quod quae sinistra manu minus recte fieri videmus.* Virg. Georg. 1, 445 Arboribusque, sat Notus, pecoribque sinister. Plin. Epist. 7, 28 Igitur ad alios han stram diligentiam conferent. Idem Epist. 1, 9 Nemo me apud quam sinistris sermonibus carpit. *Conf.* Tac. Hist. 5, 5, 1. Vir 9, 15 Ante sinistra caua mouisset ab ilice cornix. Aues sin Ouid. Epist. 2, 115. *Apparet igitur, nunc* Sinistra auspicia *esse nunc contra mala. Nempe tota illa auguralis disciplina ad ar et fraudem composita, vt ipsa oracula quoque. Vid. omnino* Cic vin. 2 c. 39. *et quae ibi Dauis. itemque quae de* Templo augurali *vamus. Sed quid proprie dextrum, quid sinistrum dixerint, de e* DEXTER. ¶ 3 Sinistrum, *i. deterius, notae petoris, vel ab aus vel ab infirmitate manus sinistrae.* Fama sinistra Tacit. Ann. 6, 3 fuit ad coeptas hora sinistra vias Ouid. Epist. 21, 68. Libe sinistra Catul. 27 (29) 15. Omen sinistrum Ouid. Epist. 13, 49.

SINISTERITAS, ātis. f. [σκαιότης] Plin. Epist. 6, 18, 3 S ritas, ac potius amentia. Id. 9, 5, 2 Plerique autem dum verent gratiae potentium nimium impartire videantur, sinisteritatis atq iam malignitatis famam consequuntur. *Vtroque loco intellectus vitium quam voluntatis notare videtur, quod ibi monui, et* scaeui *eodem modo interpretatus sum.*

SINISTRE. Adu. [σκαιῶς] *Vt,* Accipere eaedem sinistre Hist. 1, 7, 3. *i. in malam partem.* Exceptus sinistre Hor. *in* Arte 452. *de Poeta, cui intempestiue plausum est, et persuasum se e num Poëtam.*

SINISTRORSVM. *Aliud.* Adu. [ἐπ' ἀριστερά] *Versus sinistram.* Festum Sinistrorsus *etiam legitur.* Caes. Bell. Gall. 6, 24 Hinc cit sinistrorsus, diuersis a flumine regionibus. Hor. Serm. 2, 3, 50 sinistrorsum, hic dextrorsum abit. *Conf.* Id. Epod. 9, 20. Fronti Aquaed. p. 16, 21 *Polen.*

SINISTIMVM. *Veteres dixerunt* pro sinistro, *quod modo ex vidimus. Nempe* Sinistimus *dicebant pro* Sinisterrimus, *vt* Dext *ap.* Priscian. 3 p. 605.

SINISTROVERSVS. Adu. Lactant, 3, 6 Omnes aut dext sinistrouersus eeciderunt. *Hinc contractum* Sinistrorsus.

SINO, siui, situm, ĕre. [ἐάω] *Permittere, non impedire.* Ter. And 126 Sine nunc meo me viuere interea modo. Ibid. 5, 3, 30 S hoc exorem. s. sino. Qui ne penetrare sinerent Cic. Phil. 11 Sine vt veniat Ter. Andr. 3, 5, 16. Sed paullulum sine ad me v eam Idem Eun. 4, 6, 1. Non feram, non patiar, non sinam Cic. 1 c. 5. Si quem numina laeua sinunt Virg. Georg. 4, 6. *Sic in pr* Cat. R. R. 141, 2 Vtique tu fruges —— grandire beneque en sinas, *vel potius* siris. *Subintellecto* esse, Mulier, quae haud facile *ii* quibus nata erat, humiliora sineret ea, quae innupsisset Liu. 1, 3 ¶ 2 *Obseru.* Sirim, siris, sirit Plaut. *et* Liu. *ap. Gronou. ad* Liu. Si doceri se sinerent Liu. 3, 18. Siris *pro* sinas *etiam habent libri o* Cato. R. R. 141, 2. *Passiu.* Acetum ibi sinitur fermentari Colu 17. Dum materiae regelare sinuntur Id. 11, 2. Vt intra terrarum nitalium terminos otiose viuere sinerentur Ammian. 22, 7. *Pec est, et sequioris aeui* Iuuenc. 2, 24 Et sine *(relinque)* defunctis c ctos condere terra. *Sic* Apul. Met 10 p. 318, 6 *Floridi* Bono m sinuntur aurei opportuni somni pretium, *i. relinquantur, non re tur aut exiguntur.*

SITVS, a, um. [ἐαθείς] *Permissus.* Cic. pro P. Sext. c. 44 A re eum moderate, a quo ipse nefarie accusatur, per Senatus auct tem non est situs.

SITVRVS, a, um. *Aliud* Partic. Cic. Q. Frat. 2, 6 *fin.* Cato cons tus comitia haberi non sinurum.

SINODONTES, *Pisces.* Plin. 37, 10.

SINODONTITES, e cerebro piscium est, qui Sinodontes voca

SINON, ōnis. m. [Σίνων] *Insignis proditor.* Autolycus dam fur fuit, qui se varias formabat in species Hic h liberos, Sisyphum, vnde natus est Sinon: et Autollani, de Vlysses. Consobrini ergo sunt: nec immerito Virgilius Sinon et fallaciam, et proditionis officium, ne multum discedat a fal quia secundum Euphorionem Vlysses hoc fecit. *Haec* Seruius *ad* Aen. 2, 79 Nec si miserum fortuna Sinonem Finxit, vanum mendacemque improba finget. Periurus Sinon Virg. Aen. 2,

SINONIA, ae f. Insula vltra Tiberina ostia in Antiano Plin.

SINŌPE, es. f. [Σινώπη] *Vrbs Ponti, Cynici Diogenis patria, mnasio olim clarissima fuit, et rubrica Sinopica cognominata celebrit.* cero pro Lege Manil. 21 *haud obscure indicat, in Sinope et Amiso, thridatis olim domicilia fuisse omnifariis rebus ornatissima refertissi que.* Magna Sinope Valer. Argon. 5, 108. Optima Sinope ler. Argon. 5, 109.

SINŌPEVS, a, um. *trisyllabum.* [Σινωπεύς] *Qui est ex* Sin Ouid. ex Pont 1, 3, 66 Non doluit patria Cynicus procul esse S peus. *de Diogene.*

SINŌPIS, idis. f. [σινωπίς] *Color quidam s. pigmentum natiuum, rub*

lim. 5, 6 Nascuntur sinopis, rubrica, paetonium, melinum, eretria, uri gmentum. Sinopis inuenta est primum in Ponto, inde nomen Sinope vrbe. Nascitur et in Aegypto, Baleribus, Africa: sed optima i Lemno et in Cappadocia. Effosa et in speluncis. Quae saxis dha it, excellit. Glebis suus colos, extra maculosus. Haeque vsi 5 nt teres ad splendorem. Species sinopidis tres, rubra, et minus ubre, et inter has media. Pretium optimae in libras XIII denarii. fus penicillum, aut si lignum colorare libeat.

SINOPICVS, a, um. Adi. [σινωπικὸς] Sinopicam rubricam *vocare* ocit Vitruu. 7, . . *de qua Strabo* 12. *In Cappadocia nascitur ea, quae* 10 nop a rubrica *dicitur, omnium optima quae cum Iberia decertat. Idcirco* nop a *appellatur, quod eam mercatores eo deferebant prius, quam Ephesio* m portum *tam celebre esset.*

SINVESSA, ae. f. [Σινόεσσα] *Teste* Plin. 3, 5 Ciuitas mediterranea Cam ni, vino satis abundans, quod Sinuessanum dicitur. Liu. 10, 21 15 fu Vestino Falernum contingente agrum, Sinope dicitur Graeca bs isse, Sinuessa deinde a Romanis colonis appellata. Hor. Serm. 1, 5, 40 ot s et Varius Sinuessae, Virgiliusque Occurrunt. Tepens Sinuessa l. 529 *propter thermas f. balneas calidas, de quibus* Plin. 31, 2. Tac. a. 6 *et* Hist. 1, 72.

SINVESSĀNVS, a, um. Adi. [Σινοεσσανός] Hor. Epist. 1, 15, 5 te Minturnas, Sinuessanumque Petrinum.

SINVO, SINVOSVS, *vid.* SINVS.

SINVS, ūs. m. [κόλπος, κόλπωμα] *Pars illa, quae est intra pectoris ac orumque complexum, inquit Valla* 4, 37. *Et complexum amantium* 25 *sint exprimere.* Ter. Adel. 4, 5, 76 Hic non amandus? hiccine standus in sinu est? Ouid. Epist. 3, 114 Te tenet in tepido mollis luca sinu. *Et* A. A. 2, 360 Helene ne sola iaceret Hospitis est pi nocte recepta sinu. Abstrahere sinu vel gremio, Comple tu, *vid. hh. vv.* Fouens nepotem blando sinu Sen. Troad. 30 12 Ouid. Amor. 1, 4, 5 *de accubitu mensae* Alterius sinus apte sub ouebis. Inque mei cupido rapta Ferere sinu Ouid. Epist. 20, *Quod pro Gremio etiam h. e. Cauo femorum dici putat Sinum Borrich. p. 237 non satis firmum est.* Ouid. Am. 3, 8, 34 *de Danae,* Sed am sapiens in munera venit adulter, Praebuit illa sinus *vestis ad ac* 35 *tum aurum*, et *tum demum* dare iussa, dedit. *Hoc posterius demum est.* Id. Fast. 5, 256 *de flore, quem Iunoni monstrauit Chloris,* itur, et tacto concipit illa sinu. *Potest hic etiam* Sinus *vestis no m is esse, et sic indicatus locus corporis, quem tegit:* vt Iuuenal. 9, 32 ati est in partibus illis, Quas sinus abscondit. *Huc etiam pertinet* Pe 40 or 2. 24 Mox manum demisit in sinum pueri, et pertrectato vasculo mundi, *etc. Nempe* ¶ 2 Sinus *in veste est omne illud ud ex plicis ortum, quo capi, tegi, occultari aliquid potest: primum Huc quod ex plicis togae ortum procurrit ab humero dextro, et exserto ht chio per pectus versus manum sinistram, quam si quis forte ab hoc* 45 *ipso* nu, *quem sustinere solebat, dictam putet, cum* scaeua *antea et* laeua *esset ubi, puto, absurde dixerit. Hic* sinus *pulchre respondet illi, quem modo explicauimus: tegit enim pectus et quidquid est inter brachia; in hoc u aliquid gesti tegique potest, hoc adducto sinu potest aliquis faciem dem im occultare, et sic* in sinu gaudere, *etc. Sed non solius* Togae si 50 nus, *quem adhuc descripsimus. Sed est etiam* Sinus Tunicae, *quem* eae *efficit.* Cic. ad Quint. Frat. 2, 13 *pr.* Mihi, crede, in sinu est, quae ego discingor, *vt excidere possit, quod est in sinu.* Catullus in Epithal. Iuliae 60, 53 *ad Hymenaeum,* Tibi virgines Zonula solvum nus: *est igitur* sinus, *quem* Zonula *effecit. Huc etiam referendus videtur* eton. c. 52 *vbi* Caesar *vulneratus* Sinistra manu sinum ad ima crura de dux *cum* toga caput obuoluerat. *Vid. quae hac de re disputamus ad* Qui hil. 11, 3, 140 *seq. quo ex loco apparet,* Sinum *esse illud, quod dixi mus cauum, et fluctuantem, nisi comprehendatur vel manu vel cingulo, art vestimentorum, etc.* Virg. Aen. 1, 320 Nodoque sinus collecta 60 ue os. Nemesian. Cyneg. 92 Corrugesque sinus gemma s Ithetus artet Nexibus. Sen. Hippol. 390 *de Phaedra,* Breuis xp itos Zona constringat sinus. Stat. Theb. 4, 266 Vndantemque nu nodis irrugat Iberis, *i. fibulis colligit vestem fluctuantem.* Liu. 1, Tum Romanus sinu ex toga facto. Hic, inquit, vobis bellum 65 em portamus ——— Daret, vtrum vellet, fuse amatum est. Et, uu is iterum, sinu effuso, bellum dare se dixisset, *etc.* Haec gre nio, laxos degrauat illa sinus Ouid. Fast. 4, 456. Gremium, *puto, fe lens* sinus *progredientis: de puellis flores legentibus.* Ouid. Fast. 1, 408 Alter diffuto pectus aperta sinu. Enormes sinus, *Vestes laxiores* Stat. 70 silu 2, 1, 131. Lacer sinus Ouid. Epist. 15, 122. Laxo sinu erre nuces Hor. Serm. 2, 3, 172. Praetentare sinus Suet. Aug. c. 5 *ferrum ibi lateat.* Purpurei sinus, *Vestes* Ouid. Epist. 14, 51. der Fast. 4, 432 Et mecum vestros flore Replete sinus. Rumpe e tum Idem Met. 10, 722 *i. vestes.* Sen. Thyest. 430 Quae causa 75 ng genitor a patria gradum referre visa? cur bonis tantis sinum ubicis? *i. non excipis ea sinu.* Luctus *extremi habitum signat ex per* on. Hecubae, Sen. Troad. 88 Veste remissa Substringe sinus, vteroque en pateant artus. Cui conugio pectora velas, captiue pudor? Cin at tunicas *interiores* Palla *supermecta* solutas *zona ordinaria.* 80 ¶ 3 Sinus, *pro ipsis Praecordiis* Ouid. Epist. 5, 37 Attoniti micue e nus: gelidusque cucurrit, Vt mihi narrasti, dura per ossa ti mo Et Epist. 1, 45 Vsque metu micuere sinus. Prop. 4, 8, 70 lla uit, qualis celerem prope Thermodonta Strymonis *(Amazon)* ab cis fertur aperta sinus. Abscissi sinus *pectus mamma altera prius* 85 *um* ¶ 4 *Hinc ad amorem et intimam familiaritatem re* ert. Cic. Verr. 127 Calumniatores ex sinu suo apposuit, qui illam ier it tem Veneri Erycinae commissam esse diceret. Ibid. 4 Qui e Chelonis sinu in prouinciam, profectus esset. Idem in Catil. 2, 22 s. 1 De eius delectu, immo vero de complexu eius ac sinu. *Iam ante* 90 *osinus illud* Cic. ad Quint. Frat. 2, 13 *pr.* In sinu meo est. In si um spuere *est Symbolum se ipsum contemnentis, et ita auertentis Nemesin.* Plin. 28, 4 Veniam quoque a deis spei alicuius audacioris peti nu in sinum spuendo. *Idem* eodem capite *scribit ex auctoritate* Sal pae Corporem sedari quocunque membro instupente, si quis in sinum 95 exs at. Sen. de Benef. 7, 28 Fortasse vitium, de quo quereris, si te dili nter excusseris, in sinu inuenies. *i. te ipsum iustus reum.* Plin. Epi. 2, 1 Necesse est tanquam immaturam mortem eius in sinu tuo de im, *te ioto arbitro.* In sinu gaudere, *est tacitam apud se voluptatem sen e, vid.* GAVDEO. In tacito cohibe gaudia clausa sinu Propert. 100 2, 7, 30. Seneca. . . Non recipit fordidum virtus amatorem: so lu ad eam sinu veniendum est. *i. Plena liberalitate et copia effusa.* Plin. Paneg. 56 Gestus consulatus non in hoc vrbis otio et intimo sinu pacis. *Et* Confugit in sinum tuum concussa Resp. Sallust. in Catil. c. 52 Alii int moenia, atque in sinu vrbis sunt hostes. ¶ 5 *Late-* 105

bras omnes, et loca denique, in quae conferri et abscondi aliquid possit, sinus *vocant.* Sen. de Vit. B. c. 12 Luxuriam suam in philosophiae sinu abscondunt: *sententiae pessimi, horum obtentu valent iuris libertinus, vt Epicuri.* Plin. 36, 15 f. 24 M. Scaurus pater — Mariana sodalitiis rapinarum prouincialium sinus. Tac. Hist. 2, 92 Abditis pecuniis per occultos aut ambitiosos sinus. *Vid. Liv.* 3. Hist. 3, 1, 4 Sed opes Cremonensium in sinu praefectorum legatorumque fore. *Vid. Bachm. ad* Prudent. H. de Nat. Christi v. 28. *Sed etiam in bonam partem* Scaeuola in l. Qui testamentum D. de Probationibus Titio centum do, lego, quae mihi pertulit, quae ideo ei non cani, quod omnem fortunam et substantiam, si quam a matre susceperat, in sinu meo habui, sine vlla cautione. ¶ 6 Sinus, *vocantur litora, quae curua sunt ad similitudinem sinus, et quasi brachiis mare amplectentia.* Plin. 12 10 Pylos insula in eodem sinu est. Virg. Aen. 11, 6 6 Extremam que sinu perfudit arenam. Seruius, Curuatione et flexu vndarum. Sinus *igitur, sunt flexuosi litorum anfractus: excauati maris in terram recessus: terra spatiose in mare excurrens: curua litora mare quasi brachiis amplectentia.* Plin. 3, 13 *de Oceano,* Europam recessibus crebris excauans, sed in quatuor praecipue sinus. Quorum primus a Calpe Hispaniae extimo monte Locros et Brutium vsque promontorium immenso ambitu flectitur, *etc. Tum* c. 11 A Lacinio promontorio secundus Europae sinus incipit, et Acroceraunio Epiri finitur promontorio *etc. Hic est mare Adriaticum.* Lib. 4 *pr.* Tertius Europae sinus Acroceraunii incipit montibus, finitur Hellesponto. Lib. 6 *pr. quartum denique, Pontum Euxinum, persequitur.* Quatuor maria *vocat* Mela 1, 1 *et toto oppositu exsequitur.* Orbis extremi sinus Virg. Georg. 2, 123. Angustus sinus Idem Georg. 2, 76. Ater sinus Adriae Hor. Carm. 3, 27, 19. Abscisso fertur aperta sinu Propert. 4, 4, 72. Beati Campaniae sinus Tac. Hist. 3, 66, 5. *i. recessus.* Curui sinus Stat. Theb. 6, 217. Falcatus sinus Ouid. Epist. 2, 131. Gelidi sinus Ouid. ex Pont. 1, 9, 52. Immenso sinu labitur amnis Sen. Herc. Fur. 9. Monstriferos agit vnda sinus Lucan. 5, 620. Persicus sinus, *vid.* PERSICVS *in* PERSIA. Profundus sinus Sen. Troad. 6. Reductos in sinus vnda se feindit Virg. Georg. 4, 420. *Et* Aen. 1, 165. *Vid* Serv. *ad* Aen. 2, 23. Vadosi sinus Sen. Troad. 1. 10. Vastus sinus Virg. Georg. 4, 362. ¶ 7 *Quidquid inflexum et vel concauum vel conuexum est,* Sinus *dicitur. De capillis fero crispandis* Ouid. Am. 1, 14, 26 Quam se praebuerunt ferro patienter et igni, Vt fieret torto flexilis orbe sinus. Laxant arua sinus, Zephiri tepentibus auris. *Terrae visera calore soluuntur* Virg. Georg. 1, 331. Sen. Octau. 404 Et ipsa tellus laeta fecundos sinus Pandebat vltro. Id. Hippol. 1019 Nescio quid onerato sinu Grauis vnda portat, *de aduentante et longinquo monstro.* Sinus vlceris *cauum.* Cels. 5, 28 Sequitur enim sub medicamentis erodentibus crusta, vndique a viua carne diducta, quae trahit secum quidquid corruptum erat, purusque iam sinus curari potest implentibus. Sinus veteres et fistulae Scribon. 208. Iungit sinum Id. 209. *Praeceps sunt* Cels. 7, 2 Sinus incidendi, Imus sinus exitum habeat, Late se sinus suffudit. *Si audimus* Seruium, *etiam sunt* Sinus oculorum, scilicet palpebrae Virg. Aen. 4, 30 Sic effata, sinum lacrimis implent obortis. *Sed naturae rei magis conuenit,* Sinus *intellegere proprie: tristis et verecunda Dido demittit vultum: quid magis naturale, quam lacrimas cadere in sinum Sic* Ouid. Her. 8, 62 Perque sinum lacrimae flumnis instar eunt. Sinus, *de Cassibus et plagis venatorum,* Gratio 33 Ingrati maiora sinus impendia fument. *Proprie ille recessus intimus, vbi capta fera exitum non habet. Sic* Plin. 11, 24 Atque vt in plagis lineae offensae praecipitant in sinum Martial. 13, 101 Pulcher adest onager: mitti venatio debet Dentis Erythraei: iam remouete sinus. Sinus *Velum, quod ventis flantibus curuatur, et sinum facit.* Iuuen. Sat. 1, 150 Totos pande sinus. Plenaque curuato pandere vela sinu Ouid. de Arte Am. 3, 500. Crepantes sinus carbasei Virg. Aen. 11, 775. Sinus Implere secundos Idem Aen. 3, 455. Obliquat sinus in ventum Idem Aen. 5, 16.

SINVS, *vel* SINVM. *Vasis genus ventris tumidioris et rotundioris formae.* Virg. Ecl. 7, 33 Sinum lactis et haec te liba Priape quotannis Exspectare sat est. *Idem nomen et in* Plaut Curc. 1, 1, 82 *et* Rud. 5, 2, 32. *Conf.* Varr. L. L. 4, 26 *et ap.* Non. 15, 34. *A Graeco δῖνος deflexisse auctor est Turneb. Aduers.* 1, 16.

SINVOSVS, a, um. Adi. [κολπώδης] *Quod habet multos sinus, curuationes, cauitates etc.* Claud. de Rapt. Proserp. 1, 179 — sinuosa draconum Membra tegens. *i. Nodosa.* Plin. 11, 37. Cor prima domicilia intra se animo et sanguini praebet, sinuoso specu, et in magnis animalibus triplici, in nullo non gemino. Aequora sinuosa Valer. Argon. 3, 277. Arcus sinuosus Ouid. Amor. 1, 1, 23. *vehementer curuatus ad emissionem sagittae.* Rutil. Itin. 1, 322 Nec sinuosa graui Cura labore caret. *Sed probabilis est coniectura Burm.* Ripa. Flexu sinuoso elabitur anguis Virg. Georg. 3, 244. Narratio sinuosa Quinctil. 2, 4 *ambages habens.* Pectore in sinuoso te mihi fixi Pers. Sat. 5, 7. *i. intimo: verbo, valde te amo.* Terga sinuosa draconis Stat. Theb. 5, 520. Vela sinuosa Propert. 4, 1, 15. Vestis sinuosa Ouid. Met. 5, 68. Volumina sinuosa serpentis Virg. Aen. 11, 753. Vorago sinuosa Stat. Theb. 9, 504.

SINVOSE. Adu. *Compar. apud* Gell. 12, 5 Dicturum puto sinuosius atque solertius.

SINVO, āre. [κάμπτω] *Curuare, in sinus flectere* Virg. Aen. 2, 208 Sinuatque immensa volumine terga. *i. In sinus flectit.* Ioma aliquot se ambagibus sinuat Mela 1, 17. Ouid. Met. 2, 875 Tremulae sinuantur flamine vestes, *vt vela expandantur.* Claud. de Rapt. Proserp. 1, 268 Coperat et vitreis summo iam margine texti Oceanum sinuare vadis. Plin. 9, 33 Densata, porrecta, sinuata, breui nodo ligatis, toto latere connexis. In orbem luna sinuata Idem 2, 9. Serpens sinuatur in arcus saltu immenso Ouid. Met. 3, 42. Arcus sinuare Idem Met. 8, 30. Campus inaequaliter sinuatur Tac. Ann. 2, 16, 1. Sinuare, Canare, Cels. 7, 2 Dandaque opera, vt imus sinus exitum habeat, ne quis humor intus subsidat, qui proxima et adhuc sana rodendo sinuet.

SINVĀTVS, a, um. Partic. [κεκαμπύλος] *Vt,* Gurges sinuatus in curuos arcus Ouid. Met. 14, 51. Chlamydem sinuatam implere re aliqua. Stat. Theb. 10, 132. *Conf.* Cels. 4, 1 *et* 8, 1. Sen. de Vita B. c. 4.

SINVĀTIO, ōnis. f. *Incuruatio.* Fulgent. Myth. 1. Corniculata lunae sinuatio.

SINVĀMEN, ĭnis. n. *Idem.* Prudent. Psych. 873 Sinuamine fubrer Subductus conchae in speciem. *Ipsa* conchae *appellatio, quod sit* Sinuamen, *satis indicat. Add.* Iuuenc. 1, 87. Paull. Petrocor. de Vita Mart. 2, 95.

SION, i. n. [σῖον] *Herbae nomen.* Plin. 22, 22 f. 41 His adnume-

rant sion, latius apio, in aqua nascens, pinguius, nigriusque, copiosum semine, sapore nasturtii. Prodest vrinis, renibus, lienibus, mulierumque mensibus, *etc.*

SION, ōnis. *Collis Hierosolymitanus. Vnde saepe ponitur in SS. Literis et scriptis ecclesiasticis pro ipsa Ecclesia Iudaica.*

S I P

SIPARIVM, i. n. [*περιπέτασμα*] *definiente* Donato de Com. et Trag. *extr.* est Velum minimum, quod populo obstitit, dum fabularum actus commutantur. *Et p. a.* Siparia, pro Aulaeis, postera aetas vsurpauit. Cic. de Prouinc. Consul. 14 c. 6 Itaque ille alter, aut ipse est homo doctus, et a suis Graecis subtilius eruditus, quibuscum iam in orchestra heluatur, antea post siparium solebat. Quinctil. 6, 3, 72 Manius Curius, cum eius accusator in siparii omnibus locis aut nudum eum in neruo, aut ab amicis redemtum ex alea pinxisset, Ergo ego, inquit, nunquam vici? *Docet hic ipse locus, forum nonnunquam, tribunal certe munitum esse non minus, quam theatra, atque atria priuatorum, velis et siparis. Est in hunc locum Prolusio mea Opusc. Tom.* 1 p. 85 *seq.* Pulchre etiam apud Quinctil. 6, 1, 32 *Fr. Car. Conradus ita legendum censet Nou. Miscell. Lipsi. Vol.* 4 p. 517 Vidi depictam in tabula siparioue imaginem rei, cuius atrocitate iudex erat commouendus, *pro vulg.* depictam tabulam supra Iouem in imaginem rei. Apul. Met. 1 p. 106 *pr.* Oro te, aulaeum tragicum dimoueto, et siparium scenicum complicato, et cedo verbis communibus. *Ponit ergo pro verbis scenae siue Tragicae s. comicae aptioribus, quam sermoni communi. Hausit, puto,* e Seneca de Tranq. An. 11. Publius *(mimus)* Comicis Tragicisque vehementior ingeniis, quoties mimicas ineptias, et verba ad summam caneam spectantia reliquit, inter multa alia cothurno, non tantum siparo, fortiora, et hoc ait, Cuiuis potest accidere, quod cuiquam potest. *Tragoediae tamen etiam tribuere videtur* Tertull. Adu. Valent. 13 Haec intra coetum pleromatis decucurrisse dicuntur, prima Tragoediae scena: alia autem trans siparium cothurnato est. Apul. Met. 10 p. 253, 23 Aulaeo subducto, et complicitis sipariis. *Etymologiam* Siparii *talem adfert Salmas. ad Tertull. Pall.* p. 252 *φάρος* s. Parus *est* Pallium, Separium *s.* Siparium *est* semipallium, *vt* semodius, Semimodius. Supparum *autem esse* sub parum, *quod* sub paro *gestetur. A* parus *est* parula, palla, pallium, *etc. Fuerit igitur ex hac sententia* Siparium *primo* Separium, Semiparium *sed mature a vestimenti ratione ad vela traductum.* Iuuenal. Sat. 8, 185. Consumtis opibus vocem Damasippe locasti. Sipario clamosum ageres vt phasma Catulli.

SIPARVM, SIPHARVM, SIPPARVM, SVPPARVM, SYPHARVM, *vid.* SVPPARVM.

SIPHNOS, i. f. [Σίφνος] *Insula est maris Aegei, non procul a Scyro* XXVIII. M. pass. ambitu. ante Meropia et Acis appellata, *vt tradit* Plin. 4, 12. *Haec insula locupletissima erat, teste Herod. 3. Vt in qua auraria et argentaria metalla essent: vnde tantum pecuniae fiebat, vt ex decima eius parte reponeretur apud Delphos thesaurus locupletissimo cuique aut par, aut superior, Siphniis pecuniam quae quotannis conficiebatur distribuentibus.*

SIPHO, *vel* SIPHON, *etiam* SIPO, *vel* SIFO *denique*, ōnis. m. [σίφων] *Canalis, fistula, vel tibia, per quam, vrgente embolo, aqua vel alius liquor emittitur. A sono vocis dictus σίφων. Ad incendia restinguenda adhibitum, docet* Plin. Epist. 10, 42 *De Nicomediensi incendio,* Nullus vsquam in publico sipho, nulla hama, nullum denique instrumentum ad incendia compescenda. Sen. Quaest. Nat. 2, 16 Solemus duabus manibus inter se iunctis aquam concipere, et compressa vtrinque palma in modum siphonis exprimere. Isid. Orig. 20, 6 Siphon vas appellatum, quod aquas fusilando fundat. Vtuntur enim hoc orientales: nam vbi senserunt domum ardere, *etc. Quod dicit* fusilando: *nescio an aëris etiam viribus in hoc genere vsi sint. Caeterum* Sipho *est etiam hydraulicum illud vulgare instrumentum, quo ad traiiciendos liquores ope aëris e siphone excusi, et humorem exhauriendum prementis, vtimur.* Vet. Gl. σίφων μεθ' ἧς τὸν οἶνον ἀντλᾶσι, *quo vinum hauriunt.* Iuuen. Sat. 6, 308 *Metaphor. de meientibus,* Effigiemque deae longis siphonibus implent. Plin. 2, 65 *de aqua in summis iugis erumpente,* Quo spiritu acta, et terrae pondere expressa, siphonum modo emicat. Columel. 3, 10 Naturali enim spiritu omne alimentum virentis quasi quaedam anima per medullam trunci, veluti per siphonem, quem diabetem vocant mechanici, trahitur in summum. *Vid.* Idem 9, 14, 15.

SIPHVNCVLVS, i. m. Dimin. [σιφώνιον] Plin. Epist. 5, 6 Ad Apollinarem, In hoc fonte crater, circa siphunculi plures miscent iucundissimum murmur. *al.* sipunculi.

SIPO *vel* SVPO, āre. *Obsoletum verbum relictis compositis* Dissipo, Insipo, et Obsipo: *Spargere, in partes divellere.* σκεδάζειν, πάσσειν, *vid.* Fest. in Prosapia.

SIPOLINDRVM, i. n. *Fictum nomen alicuius aromatis* Plaut. Pseud. 3, 2, 43.

SIPONTVM. [Σιπᾶς] *Vrbs Apuliae iuxta Gargarum montem a Diomede aedificata, quae et Sipus, et a Graecis (ob multitudinem sepiarum, quae ibi capiuntur)* Sepius, Sepiuntis, *dicitur. Vid.* Pompon. 3, 1. Lucan. 5, 377 Et subdita Sipus Montibus. Sil. 8, 634 Quaesiuit Calaber — et terram et litora Sipus.

SIPYLVS, i. m. [Σίπυλος] *Vrbs est et Mons Phrygiae. Strab.* 1 *Ingentes quosdam olim circa Lydiam et Ioniam vsque Troadem factos terrae motus scribit, a quibus et vici sunt absorpti, et Sipylus submersa regnante Tantalo. Nobilitauit montem fatum Niobes, quae, vt canit* Senec. Agam. 576 Stat nunc Sipyli vertice summo flebile Saxum. *Sic et* Herc. Oet. 184. *Vid.* NIOBE.

SIPYLEIVS, a, um. Adi. [Σιπυλήϊος] *Vt,* Genitrix Sipyleia, *Niobe* Stat. Silu. 5, 1, 33. *De* Matre Deûm SIPYLENE, σιπυλήνη, *quae in numis praesertim Graecis celebratur, est docta dissertatio Henr. Aug. Zeibichii.*

S I Q

SIQVANDO, *vt* SIQVIS *v. v.* [ἄποτε] *voce composita efferunt saepe libri scripti et impressi, i. Si aliquando, vel aliquo tempore.* Ter. Eun. 3, 1, 14 Tum sicubi eum satietas hominum, aut negoti siquando odium ceperat. Cic. de Amicit. 52 Non ergo erunt homines diuitiis ditiluentes audiendi, siquando de amicitia, quam nec vsu, nec ratione habent cognitam, disputabunt. *Et* de Fin. 3, 15 Et tamen puto concedi nobis oportere, vt Graeco verbo vtamur, siquando minus occurret Latinum. *Item* Verr. 4, 142 Siquando taceant omnes, tunc coguntur fortito dicere. *Conf.* Id. Fam. 2, 16. *In argumento* Liu. 10, 14 Si quando vsquam equestri ope adiutam remp. meminerint, illo die tantur. *Add.* 8, 4 *et* 6. *it.* 3, 53. *Et* Plin. Epist. 1, 10.

SIQVIDEM. [*ἄγε*] *Coniunctio, et ipsa non nunquam iunctim tur. V. g. etiam in Bentleiana editione scribitur.* Ter. Heaut. 2 Quid aliud tibi vis? CLIT. Siquidem hoc sit. S. Siquidem: exp do scies. Cic. Fam. 9, 12 Gratulor Baiis nostris, siquidem vt salubres repente facti sunt. Idem Tusc. 1, 3 c. 1 Antiquissimum ctis genus sit Poëtarum: siquidem Homerus fuit et Hesiodu Romam conditam. *Conf.* Id. de Sen. c. 16. *et* Off. 3 c. 12 Siq hercle possis Ter. Eun. 1, 1, 5. Siquidem me amaret Ter. Eur 56. O morem praeclarum, siquidem teneremus Cic. pro Flacc Plaut. Curc. 1, 3, 55 Si quidem hercle mihi regnum detur, nu id potius persequar. Ter. Eun. 1, 2, 102 Biduum saltem vt co solum. PH. si quidem biduum. O fortunatam remp. siquidem sentinam eiecerit Cic. Catil. 2 c. 4. *In his omnibus non causalis ticula, sed conditionalis tantum: et sic semper, puto, aetas aurea.*

SIQVIS, siqua, siquod *vel* siquid. Pronomen. [*ἄτις*] *Si a Probabilis est haec scriptura vel hoc nomine, quod* quae *in qua m non minus post* Si, *quam post adiectionem* Ali, *quae sine dubio co cum pronomine. Caeterum variant libri.* Plin. Epist. 3, 6 Nec vitia sunt, celant. Siqua venit fero magna ruina venit Propert. 2, Siqua laboriosa est, ad me curritur Ter. Heaut. Prol. v. 44. Ouid. Her. 9, 32. Sueton. in Claud. c. 40 Siquem alium, et si rum esse, *etc.* Cic. Att. 16, 3 Itaque non mihi videor errasse, qu Balbum scripsi apertius: vt siquid tale accidisset, vt non concur nomina, subueniret: neque tibi etiam mandasse, vt siquid eiu accidisset, cum eo communicares. Siquid cum periculo periri velis in Care id potissimum esse faciendum Cic. pro Fla *Conf.* Plaut. Poen. 3, 6, 16. Cic. Att. 1, 9 Et nebulonem illum, pacto potes, ex istis locis amoue. Liu. 40, 26 Imperatum, vt classe mo quoque tempore duceret in Ligurum oram, siquo vsui esse l milio, atque eius exercitui posset. *Ita* 26, 9 Siquo vsus Opera *Et* 27, 28 Siquo opera eorum opus esset. *Nempe ita ponitur, v* mihi diuitiae? *etc.* Virg. Aen. 1, 18 Siqua fata finant. Char 192 *siquo, si aliquo modo.*

S I R

SIRAEVM, i, n. *Genus factitii vini,* quod alii Hepsema, nos pam vocant Plin. 14, 9.

SIRAPA, ae. f. Sirapa quomodo fiat Colum. 12, 49 *in lem summario, al. Samsa: agitur autem de reliquiis olearum, expresso ole*

SIRBON, onis: *siue* SIRBONIS, idis. [Σιρβών, *καὶ* Σιρβωνὶς *phano Palaestinae lacus, non procul a Casio monte, olim* CL. M. *pal cuitu: Plinii vero aetate in exiguae paludis angustiam contractus. dotus* Serbonitidem *vocat. Vid.* Plin. 5, 13. Strab. 16.

SIREDON, ŏnis. f. Siredŏnes *pro Sirenibus* Auson. Eid. 11, 2 Sirenides.

SIREMPS *et* SIREMPSE, *vox antiqua in legibus vsurpata quis, et inde aliis restituta a viris eruditis. Ponamus primo leges.* Gruterum p. 108 in fragm. legis iudiciariae, PRAETORI QV STORIQVE OMNIVM RERVM QVOD EX H LEGE FACTVM NON ERIT SIREMPS LEX SET. Ibid. p. 628 e tabula aenea QVAM IN QVIS DECVRIAM ITA VIATOR LECTVS ERIT, IN EA DECVRIA VIATOR ESTO ITEM VTI TERI EIVS DECVRIAE VIATORES ERV QVAMQVE IN QVISQVE DECVRIAM ITA PI CO LECTVS ERIT, IS IN EA DECVRIA PI CO ESTO, ITA VT CETERI EIVS DECVRIAE PR CONES ERVNT, SIREMPSQVE EIS VIAT BVS DEQVE EIS VIATORIBVS Q. (i. Quaestori) O VM RERVM IVVS LEXQVE ESTO, QVASI EI VIATORES IN EAM DECVRIAM IN TRI VIATORIBVS ANTEA LECTEI SVBLECTEI SENT, QVAM IN QVISQVE DECVRIAM EO EX HAC LEGE VIATOR LECTVS ERIT: REMPSQVE EIS PRAECONIBVS DEQVE PRAECONIBVS QVAESTORI OMNIVM RER IVVS LEXQVE ESTO, QVASEI SEI EI PR CONES IN EAM DECVRIAM IN TRIBVS PR CONIBVS antea lectei SVBLECTEI ESSENT, QV IN QVISQVE DECVRIAM EORVM EX HAC GE PRAECO LECTVS ERIT. In Fragm. legis Th *ap. Goesium* p. 317 (quei ager ex) PVBLICO IN PRIVAT COMMVTATVS EST, DE EO AGRO SIREI LEX ESTO QVANSEI (quam si) IS AGER, *etc.* In de aquaeductibus, *quam seruauit* Frontin. p. 226 *Poleni* QVI VERSVS EA QVID FECERIT, ET ADVER EVM SIREMPS LEX IVS, *(sic restituere viri docti ex* Si ex iussu) CAVSSAQVE OMNIVM RERVM OMNIB QVE ESTO. *Qui has leges inspiciat, ille inde colligat, puto,* Sire *aut Aduerbium esse, et significare similiter, perinde, aeque; aut Adu vum, quod notet simile, aequale, aut idem adeo. Iam audiamus Grae ticos.* Paullus Festi, Siremps dicitur, quasi similis res ipsa. Hab hoc in libris Catonis. *Ipsius* Festi *verba ita supplent a Scaligero eruditi: Siremps* ponitur pro eadem vel proinde (*vid. leg.* perinde) *similis res ipsa.* Cato in dissuadendo *legemque (vid. leg.* legem, q postea relicta est, Et praeterea rogas, *vt quemquam aduersus* ea si p lus condemnauerit *siremps lex* fiet, quasi aduersus *legem fecisset. ille. Si ad ea sola attendamus, quae Festi sunt extra controuersiam, patet re adhuc posse illam notionem,* vt siremps *sit similiter, perinde, ea aeque, etc. Sed intercedit* Charisius *qui* l. 1 p. 116 Siremps *inquit,* tum per Nominatiuum et Vocatiuum *(sic legendum est* non Ablati *vt statim videbimus)* declinatur, siremps vt *tabis* et *pluris, ab hac Sir pse, plure, tabe.* Caesare: ergo legere maluerint, similiter lex *Haec sunt corruptissima. Illud tamen, credo, apparet, fuisse Charisii aet qui* Siremps *interpretarentur per* similiter. *Idem* Charisius l. 1 p Alia, *inquit* Nominatiuum et Ablatiuum habent, vt *tabes, pluris, sirem* facit *ab hac tabe, plure, sirempse.* —— *Sirempse* legitur in libris C nis. *Haec Veteres et Semueteres. Reliqua multum habent ab inge Criticorum, quae tamen nihilo minus etiam veri multum videntur hab. Igitur* Plaut. Amph. Prol. 73 *quod vulgo legebatur*

Siue adeo Aediles perfidiose cui dicunt
Similem rem ipse in legem iussit esse Iupiter,
Quasi magistratum sibi alteriue ambiuerint,

onu *Lipsius Antiq. Lect. 1, 1 legendum esse* Sirempse in lege iussit esse apit, *aut* Sirempse legem: *quod posterius postea receptum ab editori-*is, *i* sirempse legem *interpretantur*, similem re ipsa legem. *Apparet,* sse *iam hic* sirempse *aduerbialiter poni, pro* perinde *aut* similiter. en. p. 91 Vbi vero ad finem mortalium ventum est, Discede, inquit, nbio: omnium quae terram premunt, Siremps lex esto. *Ita emen-*uit *Iureto teste Cuiacius, cui plaudunt posteriores merito. Erat in li-*is *MSS.* Sere miles esto. *Vulgaverant,* similes esto *vel* Seruus miles lo, *c. denique in* Val. Probi notis, p. 1476 *Gothofr. legebatur sic*: S. L. I. C. Q. O. R. E. Si rem lex ex iussu, causaque omnium re-m lo. *Sed emendat Lipsius l. c. probante ad h. l. Ernstio* c. 23. Si-mplex eis iusque omnium rerum esto. *Propius ad literas supra* pp*as, et lectiones ab Ernstio annotatas, et leges supra laudatas, lege-*s Semps lex eis, ius, causaque omnium rerum esto.

SIREN, ēnis. f. [Σειρήν] *Monstrum maris.* Sirenes secundum fabu-rtim virgines fuerunt, partim volucres, Acheloi fluminis et Cal-pe Musae filiae. Harum vna voce, altera tibiis, alia lyra cane-t: primo iuxta Pelorum, post in Capharei insulis habitauerunt; ae llectos suo cantu in naufragia deducebant. Secundum verita-n rretrices fuerunt, quae transeuntes, quoniam quos ducebant ad ftem, his fictae sunt inferre naufragia: has Vlysses contemnendo lu t ad mortem. *Haec* Serv. *ad* Virg. Aen. 5, 863 Iamque adeo pus Sirenum aduecta subibat, *etc.* Hyg. F. 125 Partem superiorem li rem habebant, inferiorem gallinaceam. *Ex monumentis hoc osten-*ynb *Diss.* 5 p. 251. *Add. Brouckhus. ad* Tib. 4, 1, 69. Claudian. de pt Prof. 3, 254

Rapidis Acheloides alis
Sublatae Siculi latus obsedere Pelori
Accensaeque malo iam non impune canoras
In pestem vertere lyras. Vox blanda carinas
Alligat, audito frenantur carmine remi.

irenum Hor. Epist. 1, 2, 22. Scopuli Acheloidum Sirenum Ouid. , 88 Volucres Sirenes Claud. de Rapt Proserp. 3, 190. *Vid.* ni Epigr. vlt. Dulce malum pelago Siren, *etc.* Sirenum *ἀνδροφό-ων cantiones homicidas memorat Porphyr. de Vita Pythag.* p. 403 *r.* Cruenta Cyclopum et SIRENARVM ora Tert. Apol. 7. ici. Somn. Scip. 2, 3 *pr.* Plato, cum de sphaerarum caelestium lu litate tractaret, singulas ait Sirenas singulis orbibus insidere, si-is sphaerarum motu cantum numinibus exhiberi. Nam Si-n canens Graeco intellectu valet. ¶ 2 Sirenes, *Aues*

In a, vid. Plin. 10, 49.

SIRENIVS, a, um. *Ad Sirenes spectans.* Gell. 16, 8 Tanquam ud renios scopulos consenescas.

SIRĂSIS, is. f. [σιρίασις] Plinio *dicitur* 12, 15 Ossibus in ca-no no inuentis, adustio infantium quae vocatur siriasis, adalligatis ner itur. *Add.* Idem 30, 15. *de destillatione adhibetur* ab eod. 22, 21. id. Istitialis morbus. *in* SOL.

SIRIS, [Νᾶλος] *ab Aethiopibus dicitur Nilus, antequam totus onfl t.* Nam *vt inquit* Plinius 5, 9 nec Ante Nilus dicitur, quam e to m aquis concordibus iunxit. Auienus Rufus ex Dionysio, Hic ua retis incidit flexibus agros, *etc. Dictum* Sirin *autumat Stephan. t Eu uth. a Sirio, quoniam sub ortum Canis per introitum Solis in Leonem uge r, vt Hermolaus scribit.*

SIIVM, i. n. *Nomen artemisiae herbae apud Italos.* Apul. de H b. c. 10.

SIIVS, i. m. [Σείριος] *Stella in ore Canis, cui aestus, qui solstitium onse i solent, tribuunt Poetae et alii.* Stat. Silu. 1, 3, 5 — Nec alid latrauit Sirius astro. *Nugantur multa de cognatione Canis aestis t rabie canum aestiua Semiustores. Vide si tanti est,* Seruium *ad* Virg Aen 10, 273 Non secus ac liquida si quando nocte cometae San-lain lugubre rubent, aut Sirius ardor. Sirius ardor *est etiam* old el. 10, 289. *Conf.* Lucan. 10, 211. Sirio feruet vapore uid t. Hymn. Epiph. v. 22. Rapidus Sirius Virg. Georg. 4, 425. um ferules exurere Sirius agros Virg. Aen. 3, 141. Sirius, *in-ced Solem significat, vt tradunt grammatici Graeci, ac quos accendit* ma *morbos, soli acceptos ferre debemus: et* Siriasis *morbus est non* ntu *infantium, sed etiam virorum. Turnebus.*

SIRIACVS, a, um. Adi. Et ceu Siriaco torretur spica calore Auien. nae Arat. in Virgine.

SIRO, onis. m. *Sirones sunt pediculi intercutanei, vid. Pincier. Ot.* ar *4, 21 ex* Vet. Epigr. O tiro, vermis paruule.

SIRPICES, *quid rei essent, audiamus* Varr. de L. L. 4, 3 p. 33, ir Pices regula cum pluribus dentibus, quam vt plaustrum boues ah t, vt eruant quae in terra sunt: Sirpices postea S detrita, *Irpi-s* a quibusdam dicti. Rastelli, vt Irpices, ferrae (*f.* sarpae) leues, c. *vid.* VRPEX.

SIRPO, āre. SIRPVS, *vid.* SCIRPVS.

SIRRHVS, *vid.* SIRVS.

SIRVGVS, i. m. Plin. 30, 15 f. 52 *extr.* Iidem auctores nomina-re irulugum, quod nec quale esset animal, nec vbi nasceretur tra-ide nt: *inter remedia superstitiosa.*

SIRVS, [σαρός, σίῤῥος, siue σίρος] Sirrhus *Suidae, Spelunca est sub-rrc a condendo obseruandoque frumento accommodata.* Varr. de R. , 16, 2 Item huius generis granaria alia quidem habent sub terra, i t-luncas, quas vocant Siros, vt in Cappadocia, ac Thracia; alii ir Hispania citeriore, puteos, vt in agro Carthaginiensi et Ossensi. orum solum paleis substernunt et curant, ne humor, aut aer tangere ssi nisi cum promitur ad vsum. *vid. Schoettgen ad h. l.* Trans-ari s quibusdam prouinciis puteorum in modum, quos appellant si-s, exhausta humus editos a se fructus recipit Columel. 1, 6, 15. ro vocabant Barbari: quos ita solerter abscondunt, vt, nisi qui so runt, inuenire non possint. in iis conditae fruges erant Curt. 7, 2. *add.* Plin. 18, 30. *it. Viri docti ad* Hirt. 65 *pr.*

SIVS *scopae, vid.* SYRVS.

S I S

S, [σ' βάλα] *Pro* Si vis, *dixere veteres: idque ad verba impera-tiua, e viderentur contumeliosa, addebant.* Plaut. Amph 1, 1, 130 Modo is vti huc, inuenies infortunium. Cic. pro Rosc Amer. 48 c. 16 Age ium refer animum sis ad veritatem. Ter. Eun. 4, 7, 29 Cane, s: ieris cui nunc maledicas viro, *vid.* AGESIS, *sub* AGE. Vide, is Inf. 1, 107. *Inde in Plurali* Sultis, *pro* Si vultis.

SESAMA, *vid.* SESAMA.

SISAPO, onis. m. [σισάπων] *teste* Plin. 3, 1 Oppidum Hispa-niae *unde et* SISAPONENSIS regio in Baetica, *vbi optimum minium na-*ferba r, *eodem* Plin. *auctore* 33, 7.

SISĂRA, ae. f. [ἴρείκη] *Erica, quem* et Ericam siue Ericen *vocant* Plin. 11, 16.

SISĂRON, *siue* SISĂRVM, i. n. [σίσαρον] *appellant Graeci, quod Latini* Siser, *vbi vid.*

SISER, ĕris. n. [σίσαρον] *Idem quod* Sisarum. Plin. 20, 5 Siser erraticum satiuo simile est et effectu: stomachum excitat, fastidium abstergit. *add.* Columel. 10, 114. *et* 11, 3.

SISIGAMBIS, is. f. [Σισιγάμβις] *Vxor Darii ab Alexandro capta, de qua plura* Curt.

SISON, [σίσων] *Semen exiguum in Syria nascens Apio simile, ni-grum, feruens et oblongum Dioscor. 3, 53.* Plin. 27, 13. Apul. de Herb. c. 94.

SISPES, itis. m. *et* SISPITA, ae. f. *pro* Sospes *et* Sospita. Vetus Inscript. *apud* Reines. p. 383 SACERDOS IVNONIS REGINAE. SISPITAE. LANVMVIANAE. *Et paullo post*, SACERDOTE. IOVE. SISP. *i.* Sispiti. Sispitem Iunonem, quam vulgo Sospitem appellant, antiqui vsurpabant, cum ea vox ex Graeco videatur sumta, quod est σάῳειν Festus.

SISPITA *est etiam Spanh. de Vsu et Praest. num. Diss 7 p. 391. Sed in libris plerisque* SOSPITA *legitur, v. v.*

SISTO, stiti, statum, ĕre. [ἵστημι, παρίστημι, ἐφίστημι, καταπαύω] *Facere vt aliquid stet, i. statuere, vel vt consistat, seu retinere. De hoc prius.* Plin. 26, 12 Sanguinis profluuium sistit herbae paeoniae se-men rubrum. Virg Aen. 6, 465 Siste gradum, teque adspectu ne subtrahe nostro. *verbo, sta!* Siste virum Sil. 12, 699. *i. retine, stare iube.* Aciem sistere, *vid.* ACIES. Alium sistere, *Reprimere* Plin. 20, 6. Aquam sistere fluuiis Virg. Aen. 4, 489 Bellum sistitur pace Ouid. Met. 14, 803. Cerium vulnere sistebat Sil. 2, 98. *i. progredi prohibebat. Sic* Cuspide sistit 1, 382. Fana, *vid. h. v.* Fletus sistere Ouid. Met. 14, 835. Fugam Liu. 1, 12. *et* Tacit. Ann. 12, 39. Labores immensos Ouid. Met. 5, 490. Lacrimas Id. Fast. 6, 154. Legiones ferociter instantes Liu. 1. Metum Ouid. Epist. 20, 179. Mentem Sil. 10, 408. Minas Ouid. Trist. 1, 2, 60. Modum Idem Met. 15, 493. Opus Idem ibid. 3, 153. Pedem Idem Rem. Amor. 80. Profluuium genitale Plin. 7, 14. *Sic* 20, 7 Sanguinem sistit. *Apud* Eundem 20, 4 Sistere vlcera. *Et apud* Martial. 13, 116 Sistere ventrem. Querelas Ouid. Met. 7, 711. Virg. Aen. 6, 858 Hic Rem Romanam magno turbante tumultu Sistet eques. Augustus *apud* Sueton. c. 28 Ita mihi saluam ac sospitem Remp. sistere in sua sede liceat. *Hinc* Stator Iupiter, *etc.* Ruinas sistere Plin. Pan. 82. *Hinc* Sisti non potest Plaut. Trin. 3, 2, 94 *formula negantis remedium esse mali imminentis, vt si medicus neget sisti posse profluuium sanguinis.* Liu. 4, 12 Si bello externo aggrauatae res essent, vix ope deorum sisti potuisset, *ne rueret, intellige. Vid. Gronou. ad h. l. vbi copiose formulam illustrat.* ¶ 2 Sistere *est statuere*: Effigies sistere apud Palatium Tac. Ann. 15, 72, 2. Idem ibid. 2, 14 *extr. Germanicus ad milites,* Modo se, patris patruique vestigia prementem, iisdem in terris victorem sisterent, *i. constituerent, suaque virtute efficerent.* Templum iisdem vestigiis sisteretur Tacit. Hist. 4, 53. *Conf.* Idem Ann. 4, 37 Tropaea monte Idem ibid. 15, 18, 1. *Sed etiam* Cic. Att. 3, 25 *extr.* Des operam, id quod mihi affirmasti, vt te ante Calend. Ianuarias, vbicunque erimus sistas. Virg. Aen. 6, 676 Tramite vos facili sistam. *In primis ad iudicia pertinet* Cic. Off. 3, 45 c. 10 Vas factus est alter si-stendi eius: vt si ille non reuertisset, moriendum esset ipsi. Vl-pian. in l. Si seruum D. Si ex noxali causa agatur, Si seruum in eadem causa sistere quis promiserit, et liber factus sistatur, *etc.* Plaut. Curc. 1, 3, 6 Vbi tu es, qui me libello Venerio citasti? ecce me sisto, ades contra: sisto ego tibi me, et mihi contra itidem vt sistas, suadeo. *Et* Trin. 3, 2, 94 Non sisti potest, video caculam militarem me fu-turum. Cic. Att. 10, 16 *extr.* Vlpian. in l. 1 §. 1 de eo per quem, *etc.* Verum qui alios quoque rogauerit, vt eum dimittant, vel abdu-cerent, ne in iudicio sisteret. *Et paullo ante,* Qui impedit aliquem iudicio sisti. *Sed et* Vlpian. D In ius vocat. vt cant. l. vlt. et D. Si quis in ius vocat. non ier. l. vlt. *Pandectae Florentinae habent* In iu-dicio, *quod* in iudicium *al. Sic* Paull. D. de eo per quem factum erit, *etc.* l. 2 Si actoris seruus domino sciente, et (quum posset) non prohibente, dolo fecerit, quo minus in iudicio sistam. Se sistere in iudicio Vlpian. D. Si quis caution. l. Non exigimus. Sistere se iudicio, Caius in l. Etsi post D. Si quis caution. Sistere Vadi-monium *est, obire vad. vid. Sigon. de Iudic. 1, 20. Brisson. de Form. l. 5 pr. Add.* Gell. 2, 14. *quem damus* n. 4. ¶ 3 *Obser-vatt.* Sistere fana, cum dicerent, significabatur Lectisternia certis in fano locis componere Paull. Festus *vero* Sistere fana, *ait,* cum in vrbe condenda dicitur, significat Loca in oppido futurorum fanorum con-stituere, quod Antistius Labeo ait in commentario quinto decimo iuris Pontificii, Fana sistere, esse Lectisternia certis locis et diis habere. Sistere, *pro Consistere et stare,* Cic. Verr. 5, 223 c. 96 Qui Remp. sistere negat posse, ni ad Equestrem ordinem iudicia referantur. Virg. Georg. 1, 479 — Sistunt amnes, terraeque dehiscunt, *i. Stant, vel sistuntur, non praefluunt. Pomponius Sabinus exponit,* Sistunt, *Subsi-dunt. Suos cursus.* Sistere tertiam legionem in aggere iubet Tac. Hist. 3, 21, 3. Idem Ann. 4, 20 Vis tu quidem intra istum locum sistere. *Sed* Plaut. Mil. 3, 2, 36 Capite sistebas cadum. *h. e. Inclinabas plane et euertebas, vt omnia effluerent. Sic* Plaut. Curc. 2, 3, 8 Nec quisquam sit tam opulentus, quin cadat, quin capite sistat in via de tenuita. *Et* Plaut. Capt. 4, 2, 13 Eminor, interminor ne quis mihi obstiterit ob-viam, *etc.* nam qui obstiterit, ore sistet, *i. Ore terram calcabit, quem-admodum pedibus caeteri sistere solent.* ¶ 4 Stiti, *Praeteri-tum,* Vlpian. in l. 1 D. de eo, per quem factum erit, *etc.* Si reus dolo actoris non stiterit, non habebit ex hoc edicto aduersus eum actionem. Gell. 2, 14 In libro vetere M. Catonis — scriptum sic erat, *Quid si vadimonium capite obuoluto stitisses?* Recte ille quidem *stitisses* scri-psit: sed falsi et audaces emendatores e scripto per libros *stetisses* fe-cerunt, tanquam *stitisses* vanum et nihili verbum esset. Quin potius ipsi nequam et nihili sunt, qui ignorant, *stitisses* dictum a Catone, quoniam sisteretur vadimonium, non staretur. *Sed* Diomed. 1 p. 369 *diserte idem Praeteritum esse affirmat* Sisto, sistis, steti; sto, stas, steti; consisto, consistis, constiti; consto, constas, constiti. *Eadem plane habet* Charis. 3 p. 220 *pr. Sed* Diomed. 1 p. 376 Sisto, steti vel statui, quia duplici sensu fungitur. *Nempe* statui *de eodem putat, quoties* sisto *transitiuum est, vt* Sisto fugam. Consentius in arte p. 2065 *extr.* Sisto *in iis refert, quae omnino deficiunt,* vacante prorsus tempore *(Praeterito)* citra aliquam alterius subsitutionem. *Falso, arbitror.*

SISTENS, entis. Part. Galba irruenti turbae neque aetate neque corpore sistens Tac. Hist. 1, 35, 2. *i. resistens.*

STITIO, onis. f. *Statio.* Sol stitionibus annuis, luna modulationibus menstruis variat Tertull. de Pallio c. 2.

STATVS, a, um. Partic. *Pass. a* Sistor. Vlpian. in l. Si feruus D. Si quis cautionibus. Si plurium feruorum nomine, iudicio sistendi causa, vna stipulatione promittatur: poenam quidem integram committi, licet vnus status non sit, Labeo ait: quia verum sit omnes statos non esse. Neratius in l. Si procurator. D. eod. tit. Si procurator ita stipulatus, vt sistat duntaxat eum, quem stipularetur: non etiam poenam, si status non esset, stipuletur: propemodum nullius momenti est ea stipulatio. *Paullo post*, Vt quantum domini litis interfuit sisti, tantum ex ea stipulatione, non stato reo, procuratori debeatur Vlpian. in l. 1 D. Si ex noxali causa agatur.

STATOR, ōris. m. [κλητὴρ] *Qui apud magistratum assidue, sistit, assistit, verbo, stat in officio et apparet*, apparitor. Cic. Fam. 2, 17 Literas a te mihi stator tuus reddidit Tharsi. Id. ibid. 2, 19 Vt ad te statores meos et lictores cum literis mitterem. ¶ 2 Stator Iuppiter *dictus est, quia* stitit, *id est stare fecit Romanos in fugam a Sabinis versos, vid.* Liu. 1, 12. Cic. in Catil. 2, 12 Senatum in aedem Iouis Statoris vocaui. *Sic* de Fin. 3, 66 Ionem quum optimum et maximum dicimus, quumque eundem salutarem, hospitalem, statorem dicimus, hoc intelligi volumus, salutem hominum in eius esse tutela, *vid.* Ouid. Fast. 6, 793.

SISTRVM, i. n. [σεῖστρον] *Musicum instrumentum, f. crepitaculum potius, peculiare Aegyptiorum, quo vtuntur in Isidis sacris, argutum et sonorum.* Ouid. Amor. 2, 13, 11 Per tua sistra precor, per Anubidis ora verendi. Sen. de Vita Beat. c. 27 Cum sistrum aliquis concutiens ex imperio mentitur; cum aliquis fecandi lacertos suos artifex, *etc.* — concurritis et auditis, et diuinum esse eum — affirmatis. Apul. Met. 11 p. 261. 34 *de pompa Isiaca*, Aereis et argenteis, immo vero aureis etiam sistris argutum tinnitum constrepentes. Idem 2 p. 127, 11 Arcana Memphitica, sistra Phariaca *coniungit.* Martial. 14, 54 Haec quatiat tenera garrula sistra manu. Sistrum *est etiam* Aeneum crepitaculum, cuius per angustam laminam in modum baltei recuruatam, traiectae mediae paucae virgulae crispante brachio trigeminos ictus reddunt argutum sonorem, *vt describit* Apul. Met. 11 p. 258, 32 Sistrum, *apud Aegyptios vicem Tubae exhibebat.* Virg. Aen. 8, 696 — Patrio vocat agmina sistro. Aegyptia sistra Ouid. Amor. 3, 9, 34. Multisonum sistrum Stat. Silu 3, 2, 103. Ouanti sistro personat Io Valer. Argon. 4, 438 Sonabile sistrum crepuit Ouid. Met. 9, 783. Tinnula sistra Ouid. ex Pont. 1, 1, 38.

SISTRĀTVS, a, um. *i. Sistrum gerens, vt hastatus, pharetratus: et est proprium epitheton sacerdotum Isidis.* Martial. 12, 29 Linigeri fugiunt calui sistrataque turba.

SISVRNA, *vel* SVSVRNA, ae. *Vox plebeia, significans vulgarem stragulam f. tunicam ex pellibus* Ammian. 16, 6. *vid. Valf.* p. 115.

SISYMBRIVM, i. n. [σισύμβριον] *Herbae genus, quod prouenit, vt Dioscoridi placet, in incultis, hortensi mentae proximum, latioribus tantum foliis, et odoratioribus.* Ouid. Fast. 4, 869 Cumque sua dominae data grata sisymbria myrto. *Conf.* Plin. 10, 20 *et* 22. *et* 19, 8. Apul. de Herb. c. 62 *et* 105. Pallad. April. t. 3.

SISŸPHVS, i. m. [Σίσυφος] *Aeoli filius, ob latrocinia a Theseo occisus, et hac poena affectus apud inferos, vt grande saxum monte voluere aduerso coactus, quum ad apicem deduxerit, continuo illo relabente nouum laborem subeat.* Ouid. Met. 4, 460 Aut petis, aut vrges rediturum sisyphe saxum. *Sic* Met. 13, 26 *Quod etiam respexit* Virg. Aen. 6, 616 Saxum ingens volunt alii, radiisque rotarum Districti pendent. Aeolides Sisyphus Hor. Carm. 2, 14, 20. Sisyphus *Meropem Atlantis filiam, Pleiadum septimam, vxorem duxerat.* Ouid. Fast. 4, 175 Septima mortali Merope tibi Sisyphe, nupsit. *Sed al.* Tantale.

SISYPHIVS, a, um. Adi. Sen. Herc. Fur. 751 Ceruice saxum grande Sisyphia iacet. Ouid. Met. 13, 32 *de Vlysse*,

— Quid sanguine cretus
Sisyphio, furtisque et fraude simillimus illi,
Inferit Aeacidis alienae nomina gentis? *Et paullo ante*,
Aeacus huic pater est, qui iura silentibus illic
Reddit, vbi Aeolidem saxum graue Sisyphon vrget.

SISVRINCHIVM, i. n. [σισυρίγχιον] Bulbi genus, cuius imae radices hieme crescunt, verno autem tempore cum apparuerit viola, minuuntur ac contrahuntur, bulbo interim pinguescente Plin. 19, 5 *et* 6.

S I T

SITA, *vel* SITIA. [τὰ σῖτα *vel* σιτία] *Cibus, cibi praesertim ex frumentis.*

SITANIVS *melius* SETANIVS, a, um. Adi. [σιτανίος] Sitanius panis *dicitur ex frumento trimestri factus.* Plin. 22, 25 f. 68 Sitanius, hoc est trimestris, incusia in facie, aut disquamata cum melle aptissime curat. *conf.* 18, 7 f. 12.

SITARCHIA. [σιταρχία] *Praefectura annonae fuerit. Sed*

SITARCIA, ae. f. [σιταρχία *Aristoteli*] *Commeatus et viaticum, nauigantium in primis.* Apul. Met. 2 p. 119, 29 Hae Sitarcia *(sic legendum contra omnes librarios, qui adspirationem centies alias quoque inculcant)* nauigium Veneris indiget sola: *de cibo et vino. Nempe alias plura comprehendit* Sitarcia: Schol. Iuuen. *ad* 12, 61 Adspice funendas in tempestate fecures, Inter Sitarciam *(etiam hic importuna adspiratio comparet)* et fecurem necessariam putato ad nauem vehendam. Hieron. Prol. ad N. T. Satisque miror, Eusebi doctissime, cur Romam subito nauigaturus, hanc tibi a me quasi sitarciam *(sic leg. cum Froberiana non* Sittarciam, *quod nihili est)* dari volueris. Idem in Vita Malchi *extr.* Quibus *(camelis dromedariis)* ascensis, et noua Sitarcia, id est annona, *(haec tria verba glossa videntur)* refocillati, decima tandem die ad Romana per desertum castra venimus. Petr. Chrysol. Serm. 8 *pr.* Verum quia per campos nudos, per falsos vortices, per incertas solicitudines *(leg.* solitudines) acturi sumus viam, nobis tota est escae et potus portanda substantia: imponamus abundantem misericordiam, nostrae sitarciae *(delenda enim adspiratio)* profuturam. *Pro ipso vase, quo continetur, ponitur* Vulg. 1 Sam. 9, 7 Panis defecit in sitarciis nostris. *Sic Sixti V. editio. Al.* Ciffarciis. Isid. 20, 9 de vasis repositoriis, Sitarciae nautarum sunt. *Bene sed absurde quod addit*, ab eo, quod sutae sunt. Σῖτος *cibus* σἰρκὰ *sufficit.*

SITELLA, *vid.* SITVLA.

SITOCOMIA, SITONIA, SITOSTASIS, *vid. mox ff. ll.*

SITHONIA, ae. f. [Σιθονία] *Regio litoralis Macedoniae, in qua mons est Sithon nluosus.* Virg. Ecl. 10, 66 Sithoniasque niues hiemis subeamus aquosae. *Hoc etiam nomine dicta fuit Thracia, thon potius, vt ait* Gell. 14, 6.

SITHŌNIS, idis. f. [Σιθονὶς] Ouid. Epist. 2, 6 Nec Actaeas Sithonis vnda rates: *nauis Attica non venit ad litora Th*

SITHŌNIVS, a, um. Adi. [Σιθόνιος] *Vt*, Agri Sithonii Met. 13, 571. Aquilo Sithonius Idem Epist. 11, 13. Sithoniae Sen. Herc. Oet. 1894. Nurus Sithoniae Ouid. Met.

SITICINES: *vt* Liticines a Lituo, vt Tubicines a Tuba, ticines, qui apud funeratos, et sepultos, hoc est, iam sitos canerent, honoris causa, cantus lamentabiles. Hoc in libris conneis Attei Capitonis inuenitur, et Cato id vocabulum indubitanposuit. *Haec* Nonius 1, 268. *Eadem fere* Gell. 20, 2. *Kir. Fun. Rom. 2, 4 p. 135 et 146.*

SITIS, is. f. [δίψα, δίψος] *Bibendi appetitus et metaphoritus vnusquisque vehementior: tum alia metaphora siccitas et aridita rerum inanimatarum.* Plin. 11, 34 Aeque est mira sanguinis et hiru generi in paludibus aqua sitis. Deserta siti regio Virg. Aen. 4, 42 O caeli terrarumque deserta Mela 1, 4. Anhela sitis, *Quae homines anhelantes* Lucret. 4, 873. Auida, *vid.* AVIDVS. Insed *vid.* INSEDATVS. Importuna Hor. Epist. 1, 18, 23. litis, *i. Difficilis* Martial. 14, 105. Rabida Sen. Herc. Oe Abluitur sitis de corpore, *Restinguitur* Lucret. 4, 873. Accender *vid.* ACCENDO. Adduxere sitim tempora Hor. Carm. 4, Ardere siti Claud. in Ruff. 1, 104. Auertere sitim fluui 8, 574. Colligere sitim Ouid. Met. 5, 446. Compescere sitim vnda Idem ibid. 4, 103. Compescuisse sitim Scribo Consumi siti, *vid.* CONSVMO. Defendere sitim fonte Sil. Cic. de Finib. 1, 37 Quum cibo potioneque fames sitisque Depu Deponere sitim in vnda Ouid. Met. 4, 98. Eneclus siti T. Cic. Tusc. 1, 10 c. 5. Excessit sitim potio Cels. 1, 2. *h. e. largiorque quam pro siti fuit.* Excutere sitim vndis Sen. Herc Expellere . . . Ouid. Trist. 3, 11, 57. Cic. de Sen Graecas literas fenex didici, quas quidem sic auide arripui, qu turnam sitim Explere cupiens. Exstincta est sitis bibend Met. 7, 569. Exurit miseros sitis Lucret. 3, 930. *Conf.* 4, 16, 13. Findit siti arua Canis aestifer Virg. Georg. Finit sitim copia lymphae Hor. Epist. 2, 2, 146. Flagrat censum cor Sen. Thyest. 1. Leuare sitim de fonte Ouid 15, 322. Pellere sitim Hor. Carm. 2, 2, 14. Pulsa sitis Stat. Theb. 5, 1. Cic. Philipp. 5, 19 Ipse interea, *etc.* de Tiburtino Scipionis declamitauit, sitim Quaerens, haec enim e esse solet declamandi. Releuare sitim Ouid. Met. 6, 354. paullisper Repressit sitim Curt. 7, 5, 7. Restinguere sitin Virg. Ecl. 5, 47. Sedare sitim flumine Lucret. 2, 662. Met. 3, 415 Dumque sitim sedare cupit, sitis altera creuit. ex Pont. 3, 1, 17 Nec tibi sunt fontes, laticis nisi paene marini potus dubium est, sistat alatne sitim. Sorbet ora sitis Stat. 3, 329. Torret miseros sitis arida Lucret. 3, 930. Torret siti arua Canis Tibull. 1, 4, 42. Vincere sitim Sen. Herc. Oet. 5. guttur arida sitis Ouid. Met. 11, 130. Vsserat herbas sitis Idem 4, 299. *Pro metaphorica ratione laudatur ex suppositis* P Cupio te amplecti, neque aliter sitim iamdiu conceptam sedare po Cic. in Parad. 1 Neque enim vnquam expletur, nec satiatur ci tatis sitis. Argenti sitis Hor. Epist. 1, 18, 23. Famae sit ven. Sat. 10, 140. Scelerata sitis praedae Claud. in Ruff. 1 Facere alicui sitim audiendi Quinctil. 6, 3.

SITICVLA, ae. f. δίψα Gloss. Lat. Gr.

SITIO, īui, īre. [διψάω] *Potu egere, etc.* Cic. in Pison. 6 Ipse cum hominibus quindecim male vestitis ad portam Caelin nam sitiens peruenerim. Ipsi fontes iam sitiunt Idem Qu. Fr Gemmant vites, sitiunt agri Idem in Orat. 81 c. 24. — Et, Sit geres Quinctil. 6, 6. Virg. Ecl. 7, 57 Aret ager: vitio m sitit aëris herba. Idem Georg. 4, 402 Cum sitiunt herb pecori iam gratior vmbra est. Tellus tota sitit Ouid. 4, 940. *Pass.* Plin. 17, 2 Sed quomodo sititur distillans, INGVRGITO. Ouid. Fast. 1, 216 Sic quibus intumuit venter ab vnda, Quo plus sunt potae plus sitiuntur aquae. *Vid., ad Sanct.* 3, 3, 10 p. 313. Sitire, *per translationem*, Cic. Qu. 3, 4 (5) Nec sitio honores, nec desidero gloriam. Idem Phi 5 c. 7 Qui sanguinem nostrum sitiebat. Iustin. 1, 8, 13 *To ad caput Cyri*, Satia te sanguine, quem sitisti, cuiusque insati semper fuisti.

SITIENS, entis. Partic. *Vt*, Cic. Tusc. 5, 16 Quoque af tius voluptates vndique hauriat, eo grauius, ardentiusque sitie nonne recte miserrimum dixeris! Annus sitiens Plin. 13, 4. Att. 2, 14 Proinde ita fac venias ad sitientes aures. Tisi sitientes perluit Artus Petron. c. 120. *i. sanguinem bibit.* H sitiens Ouid. ex Pont. 1, 8, 60. Loci sitientes Plin. 12, 28. sitiens Plin 17, 9 f. 8. *et* Cat. c. 29 *dicitur, quando interlunio vid. Meurs. ad* Cat. *Harduin. ad* Plin. Famae sitiens 3, 578. Sermonis sitiens Claud. Cons. Mall. Theod. 251. oriente gignitur Spina, quae sitiens vocatur Plin. 13, 25. Cic Plane. 13 c. 5 Deinde sitientem me Virtutis tuae deseruisti, ac d quisti. Plin. 10, 73 Orygem perpetuo sitientia Africae generar natura loci potu carentem, et mirabili modo ad remedia sitien Idem 25, 11 Nascitur in sitientibus.

SITIENTER. Adu. [διψαλέως] *Ardenter.* Cic. Tusc. 4 c. 17 Nec sitienter quid expetens. Haurire Prudent. Cath. 4 Hauriendis voluptatibus sitienter incumbere Lactant. 2, 1. H sitienter sanguinem lambunt Min. Felix 9, 7.

SITIBVNDVS, a, um. Adi. [διψαλέος Onomast. Vet.] *menter sitiens.* Plaut. Aul. Suppos. 28 In opibus magnis paupere sitibundi in medio oceani gurgite.

SITICVLŌSVS, a, um. *Aliud* Adi. [διψαλέος] *Idem.* 23, 6 Melimela et reliqua dulcia stomachum et ventrem soluunt, culosa, aestuosa, sed neruos non laedunt. Siticulosa loca, *Aq et arida.* Columel. de Arbor. 16 Sed si aspera et siticulosa loca boribus obserenda erunt. Idem 3, 11 Id autem solum vel vlig fum est, vel salsum, vel amarum, et vel siticulosum, et perarid Apulia siticulosa Hor. Epod. 3, 16. *Conf.* Vitruu. 7, 2. Pallad. t. 13. Sidon. 2, 2.

SITĪTOR, ōris. m. Apul. Met. 1 *pr.* Sititor nouitatis.

SITOCOMIA, ae. f. [σιτοκομία] *curam rei frumentariae significa potest. Legitur in rubrica f. titulo* Cod. Iustin. 10, 27 Vt nemin

beat i emtione fpecierum fe excufare, et de munere Sitocomiae. *Mihi autem Cuiacius legi* Sitoniae *vel* Sitonici.

SITONA, ae. m. [σιτώνης] *Curator emendi frumenti.* Arcad. Charis. l. 50 Dig. t. 4 l. 18 §. 5. Papir. 50 t. 8 l. 9 §. 6.

SITONIA, ae. f. *ab* Vlpiano in l. 2 *pr.* Sextumdecimum aetatis, ff. de Vacatione et Excufat. muner. (50, 5) *appellatur.* Sextumdecimum, *quo* aetatis annum agentem ad munus Sitoniae vocari non oportet. Idem Vlpianus in l. 2 de Adminiſtrat. rer. ad ciuit. pert. (50, 8) *de aliis odi munere coprofe differit.*

SITOSTASIVS, i. m. l. 1 C. de Frumento Alex. *vocari quidam videtur, qui vendendo frumento praeeſt, certam ſtationem ſeu locum illud officium exercendum tenet. Sed Gothofr.* Zygoſtaſii munere, *q. v.* ZYGOSTATIS.

SITTACE, es. f. *i. pſittacus.* India hanc auem mittit, Sittacen vocat, viridem toto corpore Plin. 8, 42. *Vid. ſtatim* SITTACENE.

SITTACENE, [Σιττακινὴ] *Regio Aſiae, Medis ad meridiem ſita, alio nomine* Arbelitis *dicta.* Sittacene *autem appellata a* Sittacae *urbe, regionis totius capite* Plin. 6, 27.

SITTYBVS, *vid.* SILLYBVS.

SITVLA, ae. f. [γαυλὸς] *Vas hauriendae ferendaeque aquae, quo caeterea uti ſolebant in omni ſortium genere. De aqua ferenda* Plaut. Capt. 2, 2, 39 *ad puerperii mentionem* Solias, Si ſitulam cepero, nunciam tu mihi diuini quidquam creduis poſt hunc diem. *Sic* ICtus, Puteoli quoque, per quam aqua trahitur, nihilo minus aedificii eſt quam ſitula Paull. l. 40 §. fin. D. de Contrah. Emt. *De ſorte* Caſ. 2, 6, 7 Sortiar illa in ſitula. Idem Caſ. 4, 17 Et ſitulam accipiam cum aſſerto cum aqua, et ſortes. *Al.* Sitellam, *v. v.*

SITVLVS, i. m. *Idem.* Situli pendentes aerei congiales Vitruv. 10, 2, 2 Situlus aquarius Cato de R. R. 10 *et* 11.

SITELLA, ae. f. Dimin. [σίτος Gloſſ. Lat. Gr. γαυλίδιον] Plaut. Poen. 5, 5, 34 Coniiciam ſortes in ſitellam, et ſortiar tibi et Chalino. Cic. *in ſortitione comitiorum.* Cic. pro Cornel. in Fragm. l. 2 N. D. c. 38 Ti. Gracchum cum videor concionantem in Capitolio Cic. de M. Octauio deferentem ſitellam. Idem pro Corn. Balb. 24 Neque maius eſt legere codicem quum intercedatur, quam ſitellam ſua cum ipſo interceſſore deferre. Liu. 25, 3 Sitella allata eſt.

SITVĀTVS, a, um. *Laudatur* Florus 2, 18 Numantia edito et nullo apud flumen Durium ſituata. *Sed meliores* Sita *legunt.*

SITVS, a, um. [κεῖμαι] *Poſitus. Tum proprie, tum quatenus haec bora confueta ſignificat relationem ad rationem, cauſam, facultatem,* Plaut. Capt. 3, 4, 4 Res omnis in incerto ſita eſt. Ter. Phorm. 1, 2, 47 Ea ſita erat ex aduerſo. Situs in: *ut,* Cotem quoque odi loco ſitam fuiſſe memorant Liu. 1, 36. Idem 30, 24 Ea ſitum ab alto claudit, in quo ſita Carthago eſt. In eo ſitam vitam beatam putas Cic. Tuſc. 5 c. 12. In te ſpes omnis Hegio nobis ſita eſt Ter. Adel. 3, 4, 9. Adoleſcens minima in Spe ſitus Id. Heaut. 5, 2, 44. Cic. de Finib. 1, 57 Eſt autem ſitum in nobis, vt aduerſa quaſi perpetua obliuione obruamus, et fecunda iucunde ac ſuauiter meminerimus Ter. Andr. 1, 5, 41. Cic. Acad. 4, 7 Aut ſenſus adimendus eſt, aut ea, quae in noſtra poteſtate ſita, reddenda aſſenſio. Idem pro Muraen. 83 c. 38 Quanquam huiuſce rei potestas omnis in vobis ſita eſt Iudices, totam Remp. vos in hac cauſa tenetis, vos gubernatis. *Iterum proprie,* Sciſſa nec ad manes, ſed ſita ſaxea Humus Martial. 12, 63. *i. metalla nondum quaeſita in humo antiqua, et velut in ſede Manium.* *Vt* Poſitus, *ſic etiam* Situs, *pro Conſitus,* Tacit. Ann. 3, 38 Vrbemque Philippopolim a Macedone Philippo ſitam. Idem Hiſt. 3, 72 Iisdem rurſus veſtigiis ſitum eſt. *Add.* idem Ann. 6, 41, 3. *et* Hiſt. 4, 33, 2. Ara ſita Druſo, *pro poſita, ſive conſtituta Druſo* Tac. Ann. 2, 7. Vallum, quod duabus legionibus ſitum Id. Hiſt. 4, 22, 5. ¶ 2 Siti, *inquit* Cicero de Leg. 2, 57 c. 22 dicuntur ii, qui conditi ſunt, nec tamen eorum ante quisquam eſt, quam facta nulla et corpus incenſum eſt. *Declarat hoc vetus Epigrammatis* Enniani in Africanum, *quod damus ſupra in* PRAE PRETIVM. Liu. 1, 2 *extr. de Aenea,* ſitus eſt ſuper Numicium flumen. *Et* 26, 25 Hic ſiti ſunt Acarnanes, qui adhuc ſuis vim atque iniuriam Aetolorum pro patria pugnantes mortem occubuerunt. Ter. Phorm. 1, 2, 47 Ea ſita erat ex aduerſo neque — quisquam aderat, qui adiutaret funus. *Ergo de cadauere inopem ſepulto. vid.* SITICINES.

SITVS, ūs. m. [ἵστημι] *Poſitus, ſiue poſitio, et qualitas loci.* Caeſ. Bell. Gall. 5, 55 Situm caſtrorum cognoſcere. Idem ibid. 3, 12 Erat eiusmodi fere ſitus oppidorum. Cic. Verr. 6, 3 Nam ipſa Meſſana, quae ſitu, moenibus portuque ornata ſit, ab his rebus, quibus maxime delectatur, fane vacua atque nuda eſt. Membrorum ſitus Id. Tim. 1, 45. *et* de Nat. Deor. 2 c. 61. Partium corporis Idem Tuſc. 4 c. 39. Terrarum ſitus dicere Hor. Epiſt. 2, 1, 252. Regionum ſitus pyramidum Hor. Carm. 3, 30, 2. Aquilonius ſitus, *vid.* v. ¶ 2 Situm *ſimpliciter pro regione poſuiſſe videtur* Plin. 32, 1 *extr.* Et omnium piſcium adipe camelos perungi in eo ſitu, ſed alios ab his fugent odore. *Sic* 12, 23 f. 50 Sphagnos infra eos ſitum in Cyrenaica prouincia maxime probatur. *Et* 16, 18 f. 30 In eos non ſitus comitatur et ſpina, nuptiarum facibus auſpicatiſſima. *Praeferat* Gaudet frigidis *locis* Sorbus, *etc.* ¶ 3 Situs *agitatio eſt, et agitationi opponitur.* Virg. Georg. 1, 72 Et ſegnem patre ſitu (*dum non mouetur, aratur*) durefcere campum. *Pulchre* Colum. 2, 2, 6 Nos de agitatione terrae nunc loquimur, non de ſitu, quo duruis, *et ea aegri parte, quae mouenda aratro, non de pratis, quae irrigatione oduntur, ſubiguntur, ſed immota iacent.* ¶ 4 Situs *eſt rerum quodcunque a quiete et motu negato, itemque ab excluſo aere,* omnium: *ac deinde metaphorice, ſi quid ab inertia, a vita item umbratica et obſcura, vitii oritur.* Caeruleo tenebroſa ſitu tellus Varro ap. Isac. 2, 400. *de inferis. Sic* Seruio *ad* Aen. 6, 464 Situs eſt humor ex humore procreata, quae fit in locis ſole carentibus. Donat: Situs eſt corruptio ex humore et diuturnitate contracta, qua deteriores fiunt ſpecies vno loco et prolixo tempore conſtitutae. Plin. 21, Peſſimum crocum, quod ſitum redolet. Plin. in Paneg. 50 Datur intueri pulcherrimas aedes deterſo ſitu adauctas, ac vigentes. *Siti* [ἀνυχαὶ] *vt iam innuimus, eſt etiam in vultu, capite, totoque corpore et habitu, praeſertim inopum, qualem* Lucanus *deſcribit* 6, 516 Foeda ſitu macies. Virg. Aen. 7, 440 Sed te victa ſitu, verique effeta ſenectus. Situs in vetuſtate ſentit celerrime malobathrum Plin. 12, 26. Columel. 4, 24 Iam vero muſcus, qui more comped crura vitium deuincta comprimit, ſitnque et veterno macerat, ferri diſtringendus et eradendus eſt. Loca ſenta ſitu, *Squalida* Virg. Aen. 6, 462. Araneoſus ſitus Catul. ad Tallum f. 22, 3. Immundus ſitus Ouid. Amor. 1, 12, 30. Iners ſitus, *Ignava deſidia* Ouid. ex Pont. 1, 6, 8. Informis ſitus et deſerta vetuſtas Hor. Epiſt. 2, 2, 117. Longo aeui ſitu qualitatem caeli ſtatumque mutari Columel. 2, 1. Turpi ſitu caneſcunt tecta Ouid. Amor. 1, 8, 52. Corrumpi ſitu Plaut. Truc. 5, 29. Depellere ſitum curis Stat. Silu. 5, 3, 34. Detergere ſitum ferro Sil. 7, 534. Quinctil. 1, 2 Excitanda mens et attollenda ſemper eſt, quae in huiusmodi ſecretis, aut langueſcit, et quendam velut in opaco ſitum ducit, aut contra tumeſcit inani perſuaſione. Exeſi ſitu ligones Claud. in pr. Conſ. Stil. 2, 195. Horrent ſitu campi Idem de Rapt. Proſerp. 3, 37. Obductus cano ſitu color, *vid.* OBDVCO. Obrutum ſitu vetuſtatis, *vid.* OBRVO. Paterculus 2, 126 Sepultae, ac ſitu Obſitae, iuſtitia, aequitas, induſtria, ciuitati redditae. Militis in tenebris Occupat arma ſitus Tibull. 1, 11, 50. Pati ſitum indignum Stat. Theb. 3, 100. Pigro ſitu perit forma Ouid Amor. 2, 3, 14. Rigido ſitu relicta ceſſat terra Ouid. Triſt. 3, 10, 70. Squalent foedo ſitu ſceptra Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 81. Et ſitus in thalamis et moeſta ſilentia mentis Stat. Silu. 2, 1, 68. *vid. Barth. ad h. l. p.* 174.

S I V

SIVE, [ἤ, ἄτε] *Coniunctio, ex* Si *et* Ve *compoſita, diſiungere duo aut plura membra orationis ſolet.* Ouid. Epiſt. 1, 15

Siue quis Antilochum narrabat ab Hectore victum;
Antilochus noſtri cauſa timoris erat:
Siue Menoetiaden falſis cecidiſſe ſub armis:
Flebam ſucceſſu poſſe carere dolos.

Hor. Serm. 2, 5, 10 — Turdus Siue aliud primum dabitur tibi, deuolet illuc. *Et* Carm. 1, 6, 19 Cantamus vacui, ſiue quid vrimur, *etc.* Ter. Andr. 1, 2, 16 Dehinc poſtulo, ſiue aequum eſt, te oro. Cic. ad Qu. Fratr. 1, 1, 3 Contraque crigas et reſiſtas, ſiue etiam vltro occurras negotiis. Ter. Andr. 1, 3, 11 Siue illa vxor, ſiue amica eſt, grauida e Pamphilo eſt. Cic. Acad. 4, 33 Quamobrem ſiue tu probabilem viſionem, ſiue improbabilem, et quae non impediatur, vt Carneades volebat, ſiue aliud quid proferes, *etc. Conf.* Idem Fam. 13, 30. Plin. Epiſt. 2, 41 Quae praeſtant multarum vrbium faciem, ſiue ipſo mari, ſiue litore vtare. Siue *aliquando explanandi vim habet, ſiue declarandi.* Quinctil. 1, 6 Vt Ariſtarchus et aetate noſtra Palaemon, qui vocabulum ſiue appellationem nomini ſubiecerunt. Virg. Aen. 2, 34 Siue dolo, ſeu iam Troiae ſic fata ferebant. *Add.* Ouid. ex Pont. 1, 3, 31. *et* Triſt. 3, 6, 17 *et* 18. Seu, ſiue Idem Triſt. 3, 8, 25 *et* 26. Quinctil. 11, 3 Manus ſiniſtra nunquam ſola recte geſtum facit, dextrae ſe frequenter accommodat, ſiue in digitos argumenta digerimus, ſiue auerſis in ſiniſtrum palmis abominamur, ſiue obiicimus aduerſas, ſiue in latus vtrumque diſtendimus, ſiue ſatisfacientes, aut ſupplicantes.

SIVM, i. n. *Herba.* Plin. 22, 22. *et* 26, 8.

S M A

SMARAGDVS, *vel* ZMARAGDVS, i. m. [σμάραγδος] *Gemma, qua oculorum acies recreatur, eaque nihil viridius.* Plin. 37, 5 Smaragdos vero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comparatum illis viret. Praeterea ſoli gemmarum contuitu oculos implent, nec ſatiant, *etc.* Martial. 5, 11 Sardonychas, ſmaragdos, adamantas, iaſpidas, vno Portat in articulo. *Penultima ob mutam cum liquida correpta.* Nitor ſmaragdi collo praefulget tuo Phaedr. 3, 19, 7. Albicat inſignis miſto viridante ſmaragdo Auctor Carm. de Phoenice. Claris ſmaragdis lucens ſolium Ouid. Met. 2, 24. Grandes viridi cum luce ſmaragdi Lucret. 4, 1119. Graues ſmaragdi Claud. de Nupt. Hon. 88. Virides ſmaragdi Ouid. Amor. 2, 6, 21. Zmaragdus *ſcribendum eſſe volunt Brouckh. ad* Tibull. 1, 1, 51. *et* 2, 4, 27. *Burm. ad* Petron. c. 55 p. 273. *et ad* Ouid. Met. 2, 24.

SMARAGDĪNVS, a, um. Adi. [σμαραγδινὸς] *Quod factum eſt ex ſmaragdo, vel colorem Smaragdi habet.* Apic. 3, 1 Olus ſmaragdinum. Emplaſtrum, quod peruiride eſt, ſmaragdinum appellant Celſ. 5, 19, 4.

SMARAGDINEVS, a, um. Adi. Atque ſmaragdineo ianua poſte viret. Venant. Fortunat. 8, 6. Viriditas Mart. Cap. 1.

SMARAGDITES, ae. m. *Genus marmoris ſmaragdum referens. Item* Montis *nomen, in quo legebantur ſmaragdi, vid.* Plin. 37, 5.

SMARIS, ĭdis. f. [σμαρίς] *Piſcis exigui genus, mari peculiare, quod Theodorus ex Ariſtotele* Cerrum *vertit.* Plin. 22, 10 f. 36 Muricibus copiam facit Glauciſcus e iure ſumtus, et Smarides cum ptiſana ſumtae, vel cum foeniculo decoctae. *Add.* Idem 32, 6. 7. 11. Ouid. Halieut. v. 120.

S M E

SMEGMA, ătis. n. [σμῆγμα] *dicitur quidquid purgat, a* σμήχω, *purgo, abſtergo.* Plin. 22, 25 Si vero caeleſti aqua diſcoquantur, ſuccus ille ſmegma fit, quo fouere gangraenas, vtiliſſimum. *Deterſorium etiam medicamentum eſt* Plin. 24, 7 Item maſtiche lentiſci replicandis palpebris, et ad extendendam cutem in facie, et ſmegmata adhibetur.

SMEGMATICVS, a, um. Adi. [σμηγματικὸς] Plin. 31, 7 *ſub* f. Sudorem ciet, aluum ſoluit in vino et aqua, acopicis et ſmegmaticis vtilis, *h. e. Medicamentis, quae laſſitudinem tollunt, et deterſoriis.*

SMECTICVS, a, um. [σμηκτικὸς] *dicitur, quod habet vim abſtergendi et purgandi.* Plin. 30, 4 Omnium quidem cochlearum cinis ſpiſſat, calfacit ſmectica vi.

SMERDIS, is. m. *Cambyſae Perſarum regis frater, quem cum Cambyſes per ſomnium vidiſſet regio throno inſidentem, metuens ne regnum occuparet, occidi iuſſit. Fuit et alter* Pſeudo-Smerdis, *Magus, qui poſt Cambyſae mortem, fratrem ſe illius eſſe adſimulauit, eoque aſſu in regni ſucceſſionem irrepſit. Regnauit quo aliquot menſes, donec fraude per Phaedimam, Otanis filiam detecta, conſpiratione ſeptem optimatium eſt interfectus. Herodotus* 2. *et* Iuſtin. 1, 9.

S M I

SMILAX, ācis. f. [σμίλαξ] *Arbor.* Plin. 16, 10 Similis etiam num his adſpectu eſt taxus minus virens, gracilisque et triſtis ac dura, nullo fuco, ex omnibus ſola baccifera. *Et paullo poſt,* Hanc Seſtius ſimilacem a Graecis vocari dixit, et eſſe in Arcadia tam praeſentis veneni *etc. Vetus codex habet* Milacem. *Dioſcor.* 4, 83 Smilax *a Graecis,* Taxus *a Latinis appellatur, etc.* ¶ 2 *Genus herbae* Plin.

Plin. 24,10 Smilax quoque qui et Nicophoros cognominatur, similitudinem hederae habet, tenuioribus foliis. Coronam ex eo factam impari foliorum numero, aiunt capitis doloribus mederi. Quidam duo genera smilacis dixere. Alterum, *etc.* ¶ 3 Smilax, [Σμίλαξ] *Puella, quae amore Croci iuuenis tabescens, mutata fertur in herbam sui nominis, quae similis est hederae.* Ouid. Met. 4,283 Et Crocon in paruos versum cum Smilace flores.

SMILION, i. n. Smilion collyrium *apud* Celsum 6,6,19 *vbi eius docet compositionem. Et paullo post*, At si crassae cicatrices sunt, extenuat vel smilion, vel canopite collyrium. Smilii *meminit et Galenus* 3,2 *De compositione pharmacorum secundum locos. Videtur autem sic appellatum, quod instar scalpelli seu aciculae abscessum rumpat. Sic enim ibi ait Galenus: Aut sane per acre pharmacum abscessum rumpere, quale est Smilium appellatum.* σμίλιον *caelum vel scalprum.*

SMINTHEVS. [Σμινθεύς] *Nomen est, quo* Apollo *vocitatus est: cuius originem refert Homeri interpres: verbo mures, qui* σμίνθος *vocantur, depulit in oppido Chrysa.* Intonsus Smintheus Ouid. Met. 12,585.

SMINTHIVM, *siue* SMINTHEVM, *Apollinis delubrum,* [Σμινθεῖον] *id circa vrbem Chrysam, quae fuit in confinio Troadis et Aeolidis, erat. Strabo 13.*

S M V

SMYRNA, *vt in Pandectis Pisanis legitur, alioqui* Smyrna, *ea est, quam vulgus* Myrrham *appellat.* Martianus libro singulari de Delatoribus. relatum in l. Interdum, nec videndus est. §. Species. De Publicanis et vectigal. 38. P. tit. 4. *Vid.* Lucret. 2, 502.

S M Y

SMYRNA, *Myrrha, vid.* SMVRNA. ¶ 2 Smyrna *Poëma Cinnae, de quo* Catullus 94 Smyrna mei vatis nonam post denique messem Quam coepta, nonamque edita post hiemem. *Videtur poëma obscurum fuisse, vnde* Martialis 10, 22 Iudice te melior Cinna Marone fuit. *Credibile est, argumentum eius fuisse de nefandis et incestis amoribus* Myrrhae, (Smyrnae *Graeco nomine*) *in patrem suum Cinyram. Coniectura ex versu vno poëmatis illius, quem profert* Priscianus 6 p. 718 At scelus incesto Cinyrae crescebat in aluo. *Turneb.* 17, 17. ¶ 3 Smyrna [Σμύρνα] *vrbs Ioniae in Asia, inter nobilissimas, quae etiam Homerum sibi ciuem asserebat.* ¶ 4 *Succus ille, qui* Myrrha *dicitur.* Smyrnae odor Lucret. 2, 502. *conf.* Plaut. Asin. 5, 2, 29.

SMYRNAEVS, a, um. Adi. [Σμυρναῖος] Plectra Smyrnaea, *Homerica* Sil. 8, 595. Smyrnaei vatis honores; *i. Homeri* Lucan. 9, 984.

SMYRNIVM, quod est semen olusatri Scribon. 126.

SMYRNION, i. n. [σμύρνιον] *Herba est ex Dauci generibus, myrrhae odorem referens, vnde et nomen accepit. Vulgus* Leuisticum *appellat.* Plin. 12,15. *Theophrastus* 6,3. Dioscorid. 3,63 *Smyrnion, quod in Sicilia Petroselinum vocant, plurimum in Amano monte gignitur. Caulem habet Apii, et stolones multos, folia latiora, subpinguia, ad terram infracta, robusta, etc. conf.* Plin. 19, 12. 20, 13. 27, 17. Apul. de Herb. c. 106 *et* 126. Cat. R. R. c. 102.

SMYRRHIZA, quam alii Myrrham vocant, simillima est cicutae, caule foliisque et flore minor tantum et exilior, cibo non insuavis Plin. 24, 16

SMYRVS, *Piscis, quem* Plinius *commemorat* 32, 11.

S O B

SOBOLATAE, est Sabaeorum ciuitas ad Mare rubrum, includens suis muris templa sexaginta Plin. 6, 28.

SOBOLES, *vel proprie* SVBOLES, is. f. [ὑπόφυσις] *Successio, aut propago quod succrescat, hoc enim est* Subolescere, *vnde dicta* Suboles. *Certe* Liuius 29, 3 Iuuentutem subolescentem dixit. Soboles *librariis, et nescio cui euphoniae debetur.* Plin. 10, 34 Amor vtrique sobolis aequalis *de Columbis. De apibus* id. 11, 11 *extr.* Cic. Off. 1, 54 c. 17 Sequuntur connubia et affinitates, ex quibus et iam plures propinqui: quae propagatio et soboles origo est Rerumpub. Noua soboles Stat. Silu. 3, 1, 177. Chara deûm soboles Virg. Ecl. 4, 49. Suscepta soboles Virg. Aen. 4, 327. Densior soboles Idem Georg. 3, 308. Iuuentutis soboles Cic. Phil. 2 c. 23. Robur et soboles militum interiit Asin. Pollio ad Cic. Fam. 10, 33. Cic. de Legib. 3, 7 Censores, populi aeuitates, soboles, familias, pecuniasque censento. Natae soboles primo parentes die hilarant: mox pii metus breuem gratiam fugiunt Symmach. Ep. 4, 34. *Conf.* Colum. 10, 213. Sobolibus Varro *ap.* Non. 6, 43. Columel. 9, 14 *de apibus*, Ne nouae soboles diffugiant. Gell. 19, 12 Soboles vitium e radicibus cauticum super terram fusas reuellentem. *De arboribus*: Materia quam insecueris, si sobolem vel superiores ramos habebit, omnia praecidito, ne quid sit, quo succus possit euocari Colum. de Arb. c. 26 *extr. conf.* Pallad. 12, 7. Inter soboles herbarum et propagines vitium Apul. Apol. p. 329. *De crinibus*: Miles cum frequenti subole spissus cumulat verticem Apul. Met. 2 p. 118.

SOBRĪNVS, i. m. [ἀνεψιός] Sobrini, *duarum plurimumue sororum filii, quasi* Sororini *dicuntur.* Iustiniani Instit. de grad. cogn. Item sobrini, sobrinae, id est, qui quaeue ex fratribus vel sororibus, patruelibus vel consobrinis, vel amitinis progenerantur. Ter. Andr. 4, 6, 6 Quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis? *Vbi* Donatus, Sobrini, sunt consobrinorum filii: nam sic dicit Menander. Verum, vt alii putant, de sororibus nati: vt sint sobrini, quasi fororini. Cic. Off. 1, 54 c. 17 Sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinorum sobrinorumque, qui cum vna domo iam capi non possunt, in alias domos tanquam in colonias exeunt. Sobrinus, est Patris mei consobrini filius, et matris consobrinae filius. Paullus. Festus, Sobrinus est, vt ait Gallus Aelius, Patris mei consobrini filius, et matris meae consobrinae filius. femina iisdem de causis appellat fratrem et fratrem patruelem, et consobrinum propius sobrino et sobrina. Iidem gradus in sobrina quoque sunt. Ter. Phorm. 2, 3, 37 Eho tu, sobrinum tuum non noras? *Hunc superius paullo*, Cognatum *vocauerat.*

SOBRĪNA, ae. f. Plaut. Poen. 5, 2, 198 Mihi sobrina tua mater fuit.

SOBRIVS, a, um. Adi. [νηφάλεος, νηφάλιος] *Qui in cibo, potu praesertim temperans est, quasi* Sine ebrietate: *item, qui non est actu ebrius.* Cic. Acad. 4, 52 Ne vinolenti quidem quae faciunt, eadem approbatione faciunt qua sobrii. *Hi* Sobrium *opposuit* Vinolento. Idem in Orat. 9 Furere apud fanos, et quasi inter sobrios bacchari vinolentus videtur. Sobrius [σώφρων] *Sanae mentis.* C. Caesarem ad euertendam Remp. sobrium accessisse Cato *ap.* Quinctil. 8, 2. Ter. Andr. 4, 5, 39 Tu pol homo non es sobrius. Cor sobrium Trucul. 4, 4, 2. Homines satis plane frugi ac sobrii Cic. c. 27. Mens sobria Claud. in Eutrop. 1, 229. Nox Propert. 3, 17, 11. Plaut. Perf. 4, 5, 2 Edepol dedisti virgram laudabilem, probam, et sapientem, et sobriam. Pa sobria Claud. Cons. Hon. 4, 411. Pocula sobria Tibul. 1, Rura sobria, *In quibus vnum non nascitur* Stat. Silu. 4, 2, 37. rae sobriae, *In quibus vineta succidi iusserat Domitianus, vt est* Sueton. in Domit. c. 7. Stat. Silu. 3, 3, 12. Verba non sobria tial. 1, 84. Vicus Romae: Paullus ex Festo, Sobrium vici mae dictum putant, vel quod in eo taberna nulla fuerit, vel q eo Mercurio, lacte, non vino supplicabatur.

SOBRIE. Adu. *Temperanter.* Cic. Off. 1, 106 c. 30 Intelli quam sit turpe diffluere luxuria, et delicate ac molliter viuere, que honestum, parce, continenter, fesere, sobrie. Sobrie *denter* Plaut. Pseud. 4, 1, 29. Idem Milit. 3, 1, 214 Haec cepta sobrie vt cures face. *conf.* Id. Capt. 2, 1, 28. Sobrie galiter accurare rem aliquam Plaut. Perf. 4, 1, 1

SOBRIĔTAS, ātis. f. Senec. Tranq. Anim. cap. vlt. Trit brietas remouenda paulisper. Fortissima virtus sobrietas Pr Pfychom. v. 345. Magna sobrietate consiliorum lenire luc Reip. casus Ammian. 31, 10. Si vitae eius sobrietas clara ptan. l. 17 §. 4 ff. de adopt.

SOBRIOSVS, a, um. Cyprian.

SOBRIEFACTVS, a, um. Apul. Met. 8 p. 205 Sobriefactus ser

S O C

SOCCATVS, SOCCIFER. *vid.* infra.

SOCCVS, i. m. [ἐμβάτιον] *Genus calceamenti, quod volunt a deductum ad cuius similitudinem factum fuerit, quasi theca pedis.* cis *vtebantur viri, et mulieres. Apud Romanos quidem in viris tiei signum habebatur: vid.* Sen. de Benef. 2, 12. Plin. 37, 2. *Sed* Bacch. 2, 3, 98 Sed diuesne est illic Theotimus? G. etiam rog foccis habeat auro suppactum solum? Plaut. Trin. 3, 2, 94 tas iubeam suppingi foccis, *in habitu militari. In Parasiti sup sunt* Perf. 1, 3, 44. Idem Ciftel. 4, 2, 29 Sed is hac, aut hac video vestigium in puluere. Ter. Heaut. 1, 1, 72 Affido: runt serui, foccos detrahunt. Cic. pro Rabir. Post. 27 Consularis homo foccos habuit et pallium. *Graecum habitum* Id Orat. 3, 125. Sed annulum quem haberet, pallium quo am foccos quibus indutus esset, se sua manu confeciſſe. Hymena teum foccum tribuit Catull. 62, 10. Luteus soccus Senec. H f. 3 *in Herculis apparatu cum Omphales vestibus indutus esset.* liebris Sueton. Calig. c. 52. Adimere foccos, *vid.* AD Calceare foccis, *vid.* CALCEO, in CALX. Socci et aulaea r Ammian. 27, 11. *Add.* Tertull. de Idolol. 8. *Soccis vtebanti moedi.* Hor. de Arte Poët. 80 Hunc focci cepere pedem. 7, 30 Magnum et Menandro in comico focco testimonium regum gypti, et Macedoniae contigit. Quinctil. 10, 2, 22. Hor. de Poët. 90 Indignatur item priuatis, ac prope focco Dignis carmin narrari coena Thyestae. Idem Epist. 2, 1, 174 Quam non ac cto percurrat pulpita focco. Risus focci et Luctus cothurni, *traria* Claud. in Eutrop. 1, 299. A focco ad cothurnum ad dere Apul. Met. 10 p. 238.

SOCCVLVS, i. m. Dimin. [ἐμβάτιον] Sueton. in Vitel Pro maximo munere a Messalina petiit, vt sibi pedes praeber calceandos: detractumque socculum dextrum, inter togam tunic gestauit assidue. Plin. 9, 35 *et* 37, 2 Auratus Sen. de Benef.:

SOCCĀTVS, a, um. Adi. Senec. de Benef. 2, 12 Parum foede feque superbus fuerat, qui de capite viri Consularis soccatus audieb

SOCCĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. Sidon. Carm. 9, 215 Soccifer M der, *Comicus.*

SOCER, ĕri. m. [πενθερός, ἑκυρός,] *Vxoris meae pater.* Off. 1, 129 c. 35 Nostro quidem more cum parentibus puberes filii soceris generi non lauantur. Sic Tusc. 2, . . . Absoce §. 1 Rer. Amotar. Ouid. Met. 7, 144. — non hospes a spite tutus, Nec socer a genero. *conf.* Nep. 22, 3, 2. Ma socer, *vid.* MAGNVS.

SOCĔRVS, i. m. *Idem.* Plaut. Men. 5, 5, 54 Abiit socerus, medicus, nunc solus sum. *add.* Id Cas. 4, 2, 18.

SOCĔRA, ae. f. Inscriptio apud Gruter. p. 546. n. 5. PA PIENTISSIMO. ET. SOCERAE. TENACISSIMAE.

SOCRVS, ūs. f. [πενθερά, ἑκυρά] *Vxoris mater, aut mariti. et ad generum, et ad nurum refertur.* Adeo omnes socrus od nurus Ter. Hec. 2, 1, 4. Desperanda tibi salua concordia Iuuenal. 6, 231. Cic. pro Cluent. 188 Nubit genero socrus, auspicibus, nullis auctoribus, funestis omnibus omnium. socrus Claud. in Eutrop. 1, 269. Magna socrus, *vid.* MAG Socrus et Masculi genere veteres dici posse voluerunt. Naeuius Define soceri tui, fratri, patri meo. *Haec* Non. 3, 198.

SOCRVĀLIS, e. Adi. Sidon. Epist. 7, 2 Socrualis munific Hereditas Id. Ep. 9.

SOCHIS. [Σόχις] Aegypti Rex, qui numini solis apud H polin obeliscos quatuor quadraginta octo cubitorum longitudine cauit Plin. 36, 8.

SOCIA, SOCIALIS, SOCIENVS, SOCIETAS, SO *vid.* SOCIVS.

SOCIVS, i. m. [ἑταῖρος] Socii *dicuntur, qui communi co lucro et damno, communi opera etc. rem aliquam aggrediuntur. Locus cus de* sociis *est* Cic. pro Rosc. Am. 116 c. 40 sq. In rebus minoribus so fallere turpissimum est — propterea quod auxilium se sibi putat a xisse, qui rem cum altero communicauit *etc.* Cic. Verr. 3, 50 Nam putandi sunt, quos inter res communicata est. Ad malam re cius, et ad salutem Plaut. Asin. 2, 2, 22. Ter. Heaut. 3, 1, 9 aequali fuo video inseruire, et socium esse in negotiis. tione socii fortuna serui, voluntate supplices Cic Verr. 1, 81. gales socii Sil. 16, 401. *de Equis dixit.* Nauales socii Liu. *i. Nautae. Vid. Viri docti huc it.* 26, 35 *et* 48. *Et videntur peculia* Socii, *qui vna nauigant. Sic Aeneas suos Troianos alloqui solet,* O *v. g.* Aen. 1, 202 *etc. Sed etiam* 9, 54 Socii *simpliciter poni pro latibus vel commilitonibus videntur.* Nullius Boni sine socio iu da possessio Sen. Ep. 6. Bellorum socii, consortes periculo Plin. Pan 60. Consiliorum socius et particeps consiliarius Pl Mil. 4, 2, 22. Cic. Att. 11, 12 Et eo minus, quod huius consilii

ne

e ſolum quidem habeo quemquam. Cic. Att. 11, 14 Ita prae-
r Lelium, neminem habeo culpae ſocium. Doloris et pericu-
oru ſocius Plin. 35, 11. Cic. Fam. 13, 71 T. Agulius et comes
neu fuit illo miſerrimo tempore, et omnium Itinerum, Navigatio-
ium Laborum, Periculorum meorum ſocius. Hereditatis ſocium
on cipiat, qui non habet Luctus Plin. Pan. 38. Ex aliqua par-
cul ſocii Praedae ac rapinarum Cic. Verr. 2 c. 19. Socius San-
in Ouid. Triſt. 4, 5, 29. *i. frater.* Operum ſocii Hor. Epiſt.
, 12. Regni ſocii Lucan. 1, 92. Addere ſe ſocium alicui
irg Aen. 2, 339. Adhibere aliquem ſocium ſibi Virg. Aen. 8, 56.
diſgere ſibi ſocium, *vid.* ADIVNGO. Amiſſa ſociorum pars
uid Met. 14, 242. Aſciſcere ſibi ſocios, *vid.* ASCISCO. Adſcri-
ribere ſe ſocium Cic. Att. 14, 19. Capere aliquem ſocium con-
iis Virg. Aen. 5, 712. Habere ſocium Cic. Fam. 1, 9. Inferre
ſocium Virg. Aen. 4, 142. Nec regna ſocium Ferre nec taedae
iu Sen. Agam. v. 259. Profiteri ſe ſocium Cic. Famil. 3. . .
ecure ſocium Senec. Agamem. f. 7. ¶ 2 *Peculiari et*
liqua quadam ratione Socii, *Publicani eiusdem ſocietatis. Nam publi-*
canorum erant ſocietates, quae publica vectigalia redimebant, conduce-
bant a Cenſoribus, vt ſaepe apud Ciceronem leges, vt in Brut. 85
m in ſilua Scantia facta caedes eſſet, notique homines interfecti:
lindlareturque familia, partim etiam liberti ſocietatis eius, quae
curias de P. Cornelio, L. Mummio Cenſoribus redemiſſet: decre-
ſſe natum, vt de ea re cognoſcerent et ſtatuerent conſules: cauſam
o blicanis accurate eleganterque dixiſſe Laelium. *Paullo poſt,*
ut Laelium, quum eum ſocii domum reduxiſſent, egiſſentque gra-
s, *etc. Paullo poſt*, Itaque multis querelis, multaque miſeratione
hi ta, ſocios omnibus approbantibus, illa die quaeſtione liberatos
e, *id.* GARVM Sociorum. ¶ 3 Socii Latini, *dicebant*
eo coniuncte, cum tamen et de Sociis *Italis extra* Latium, *et de* La-
tis i. Latii incolis, intelligerent: ſicuti Aequum bonum, *copula*
, *pro* Aequum et bonum. *ſic* Socii Latini nominis, *pro* Socii, et
i ant Latini nominis. *Nam* Latini, *cum ipſi quoque ſocii eſſent,*
o tamen nomine a reliquis Italis diſtinguebantur, et proprio etiam
nebantur, vnde, ius Latii, *et* ius Italicum, *diuerſe poſita. erat*
Socii *nomen generale, ſicuti et* Foederati. *tam enim* ſocii foedera-
qu Latini, *quam reliqui* Itali. Liu. 34, 56 Item ſociis et Latini
n ns magiſtratibus — edixit, vt in Capitolio ſe edirent ——
q na millia ſociûm Latini nominis *etc.* Liu. 41, 8 (12) Mo-
rit ſenatum, *inquit*, legationes ſocium nominis Latini. ſumma que-
la m erat: Ciues ſuos, Romae cenſos plerosque Romam commi-
rat: quod ſi permitteretur, perpaucis luſtris futurum, vt deſerta
pp i, deſerti agri nullum militem dare poſſent. Dixit ſocium no-
ain Latini, *pre*, ſociorum, et nominis Latini. *quod idem Liuius ibi-*
dem fendit: ſubiungit enim: Lex ſociis, ac nominis Latini, qui ſtir-
uem e eſſe domi relinquerent, dabat, vt ciues Romani fierent: ea
ege ale vtendo, alii ſociis, alii Populo R. iniuriam faciebant. nam
et n ſtirpem domi relinquerent, liberos ſuos quibusquibus Romanis
in e i conditionem, vt manu mitterentur, mancipio dabant, libertini-
niqu ciues eſſent: et quibus ſtirps deeſſet, quam relinquerent, ciues
Ron ni fiebant. *Hic duo ſunt animaduertenda: primum, de quibus di-*
cera ſocium nominis Latini, *de iisdem intulſſe*, ſociis, ac nominis
Lati: *deinde, cum in eo*, Sociis, ac nominis Latini: *diſtinxiſſet, ac*
ſepa ſſet Socios *a* Latinis, *vno tamen poſtea nomine ſimul omnes com-*
prel diſſe, cum dixerit, Alii ſociis, alii Populo R. iniuriam faciebant.
App et, quanquam Latini ac reliqui Itali non eodem iure eſſent, aeque
tam omnes ſocietate iunctos fuiſſe Populo R. Eſt etiam eadem de re, verſi-
bus quot intercêtis, eiusdem generis exemplum. Legem, *inquit*, de ſociis
C. Cudius tulit S. C. et edixit; qui ſocii ac nominis Latini ipſi ma-
dore e eorum, M. Claudio T. Quinctio cenſoribus, poſtque ea apud
oci nominis Latini cenſi eſſent, vt omnes in ſuam quisque ciuitatem
nte al. Nouemb. redirent. *Et* 42, 10 *pr.* Poſtumius, *inquit*, conſul
ro ncione edixerat: qui ſocii Latini nominis ex edicto C. Claudii
on is redire in ciuitates ſuas debuiſſent, ne quis eorum Romae, et
nis in ſuis ciuitatibus cenſerentur. *Haec doctrina Manutii et Si-*
gon. de Antiquo Iure Ital. 1, 2 cui aſſentiuntur paſſim viri docti. Dedita
per haec omnia retractauit, et gradus ſocietatis ac ciuitatis Romanae
hſtit Ez. Spanhem. in Orbe R.

S CIA, ae. f. [*ſtaia*] Ouid. Met. 10, 268 Appellatque tori
ſoci i. Actherii ſocia Rectoris *Iuno* Stat. Achill. 2, 339. Socia
cunq unque Fortunae Tac. A. 3, 15, 1. Mater Precum ſocia Id.
ibid 3, 10, 2. Sociam te mihi Adopto ad meam ſalutem Plaut. Ciſt.
3, 2, 7. Te ſociam ſtudeo ſcribendis verſibus eſſe Lucret. 1, 24.
Thumi ſocia Senec. Hippol. 8. Addere ſe ſociam alicui Virg. Ecl.
6, 2 Aſſumere ſociam Plaut. Stich. 1, 2, 44. Cic. Verr. 2,
3 e omnium Siculorum patronum vna Mamertina ciuitas ſocia fur-
orn ac flagitiorum tuorum publice laudat.

SCIVS, a, um. Adi. [*ſυμμαχος, κοινωνὸς*] *Vt*, Acies ſociae,
qui ACIES. Agmina ſocia Virg. Aen. 2, 371. Promiſſus ſo-
cio bi nunc Hymenaeus in Annos Ouid. Heroid. 2, 33. Arma
oci ferebat auxilio Sil. 7, 635. Claſſis ſocia Ouid. Met. 13, 352.
Daps carpere Martial. 9, 73. Honor ſocius Ouid. Met. 13, 949.
inae ſociae commercia Idem Triſt. 5, 10, 35. Nox ſocia, *Quae*
alicui facinoris perpetrationem iuuat. Cic. Philipp. 2, 45 c. 18
Qu n tamen tu nocte ſocia, hortante libidine, cogente mercede, per
egras demitterere. Aliter vſus eſt Stat. Silu. 3, 5, 1. Quid mihi
noc a die, ſociis quid noctibus vxor Anxia, *etc. i. Quas ſimul tranſi-*
gum Sociisque comes diſcordia Regnis Stat. Theb. 1, 130. San-
gui ocius Ouid. Amor. 2, 14, 32. Sermo ſocius Idem de Arte
Am 3, 143. Cic. Tuſc. 2, 23 *ex Poëta*, Titanum ſoboles ſocia no-
ſtri nguinis. Vrbe ſocia frui Virg. Aen. 3, 352.

S CIĀLIS, e. Adi. [*ſυμμαχικὸς*] *Quod eſt ſociorum: vt*, Sociale bel-
lum: *quod cum his, qui Socii fuerant, et poſt fuere, geſtum eſt.* Cic.
pro ont. 31 Cuius ſanguine non ſolum Aſculanorum manus, a qua in-
terfectus eſt, ſed totum illud ſociale bellum macula ſceleris imbutum
eſt. Amor ſocialis, *ab effectu, quod ſocios reddat* Ouid. Met. 7, 800.
Dei Animal vos voluit eſſe ſociale Lactant. 6, 10. *conf.* Sen. de Be-
nef 3, 1. Anni ſociales Ouid. Triſt. 2, 161. Bellum Flor.
3, 18. Carmina ſocialia, *Nuptialia carmina* Ouid. Epiſt. 12, 159.
Coors ſocialis Liu. 7. Equitatus ſocialis Idem 26. Exercitus
ſoc is Idem 3. Foedus ſociale Id. 34, 56. Cic. Verr. 2,
13 6 Primum ſi ita eſſet, tamen vos in quaeſtione de pecuniis repe-
tun s, quae ſociorum cauſa conſtituta eſt, Lege Iudicioque ſociali,
ſoci um querimonias audire oporteret. Iura ſocialia lecti Ouid.
Am . 3, 11, 45. Senec. de Benefic. 5, 11. *extr.* Beneficium dare,
128 ſocialis res eſt: aliquem conciliat, aliquem obligat. Sibi dare non
eſt ſocialis res: neminem conciliat, neminem obligat. Sacra ſo-
cialia Ouid. Epiſt. 21, 155. Torus ſocialis Idem Faſt. 2, 729.

SOCIALITAS, ātis. f. [*τὸ συμμαχικὸν*] Plin. in Paneg. 49
Non remiſſionibus tuis eadem frequentia, eademque illa ſocialitas
intereſſet?

SOCIALITER. Adu. [*συμμαχικῶς*] Hor. de Arte Poët. 238
Non vt de fede fecunda Cederet, aut quarta ſocialiter.

SOCIĒTAS, ātis. f. [*ἑταιρία, κοινωνία, συμμαχία*] *Coniunctio*
et vnio Sociorum. Cic. pro Roſc. Com. *extr.* Quum praeſertim ex tua
oratione, quodcunque tibi peteres, huic peteres: quodcunque tibi exige-
res, id in ſocietatem recideret. Idem Verr. 3, 134 Primum eam (*pecu-
niam*) quum poſita eſſet apud eas ſocietates, vnde erat attributa, binis cen-
teſimis foeneratus eſt. *Hic et alias ſaepe ponitur pro collegio ſ. corpore*
negotiatorum, in primis publicanorum, Magnam pecuniam ſocietates ea-
rum prouinciarum, quas ipſe obtinebat, ſibi numerare coëgit Caeſ.
B. G. 3, 3. *Vid.* SOCIVS n. 2. *Qui eiusmodi corporibus praerant*, ma-
giſtri ſocietatum *audiebant: vid.* l. 1 D. quod cuiuscunque vniu. nom.
et l. 14 D. de pactis. Graece *ἑταιρία*, *vid.* Gloſſ. Cyrill. Plm. Ep. 10,
43 *et* 97. Cic. Diu. in Verr. 30 Video enim permulta eſſe cri-
mina, quorum tibi ſocietas cum Verre eiusmodi eſt, vt ea in accu-
ſando attingere non audeas. Captioſa ſocietas, *vid.* CAPTIO, *in*
CAPIO. Interior et propior ſocietas, *vid.* INTRA. Potes-
tiae Vell. 2, 44, 1. Intida regni ſocietas Liu. 1, 14. *add.* Sen.
Ep. 95 *et* 113. Accedere ſocietatem alicuius, Accipere ſocie-
tatem, Adnngere aliquem in ſocietatem, *vid. hh. vv.* Appli-
care ſe ad ſocietatem alicuius Nep. 3, 2, 3. Aſſumere in ſocietatem
Iuſtin. 10, 1, 5. Auctus ſocietate Tacit. Hiſt. 4, 66. Coire
ſocietatem, *vid.* COEO. Cic. pro Rabir. Perd. 22 c. 7 An cum Ma-
rio, Scauro, Catullo, Metello, Scaeuola, cum bonis denique omni-
bus coire non modo ſalutis, verum etiam periculi ſocietatem? Cum
eo voluntariam ſocietatem coibas, qui te in hereditaria ſocietate frau-
darat Idem *pro* Quinct. 79. Coitur ſocietas Id pro Roſc. Amer.
87. *conf.* Nep. 9, 2. Cic. pro Quinct. 29 c. 6 Etenim ſi veritate
amicitia, fide ſocietas, pietate propinquitas colitur, *etc.* Compo-
nere ſocietatem. Conferre ſe in ſocietatem, *vid. hh. vv.* Con-
firmare ſocietatem Cic. Philip. 2, 89. Conflare ſocietatem, *vid.*
CONFLO. Cic. Acad. 1, 21 Hominem eſſe cenſebant quaſi par-
tem quandam ciuitatis et vniuerſi generis humani, eumque eſſe con-
iunctum hominibus humana quadam ſocietate. Commocare ad vi-
tae ſocietatem. Copulare ſocietatem cum Deo, *vid. hh. vv.* Cic.
Off. 1, 22 Tum artibus, tum opera, tum facultatibus Deuincire homi-
num inter homines ſocietatem. Cic. pro Domo 28 c. 11 ad Pon-
tif. Hanc noſtram coniunctionem, hanc conſpirationem in Repub.
bene gerenda, hanc iucundiſſimam vitae atque officiorum omnium ſo-
cietatem, certi homines fictis ſermonibus et falſis criminibus Diremе-
runt. Idem pro Quint. 12 c. 3 Qui ſocietatem cum Sex. Naeuio
Fecerit. Id. ibid. 12 Qua in re diligens erat, quaſi ii, qui magna
fide ſocietatem gererent, *etc.* Habere ſocietatem Id. de Fato 3. Im-
plicare ſe ſocietate omnium, *vid.* IMPLICO. Ingenerauit natura
ſocietatem vtrisque, *vid.* INGENERO. Cic. Philipp. 13, 36 Parum-
que videtur omnium facinorum ſibi cum Dolabella ſocietatem Initam
confiteri? Sueton. Caeſ. c. 14 Societatem cum vtroque Iniit, ne quid
ageretur in Rep. quod diſpliciſſet vni ex tribus. Iungere ſocie-
tatem alicui, Iungi ſocietate alicui regi, *vid. hh. vv.* Labefa-
ctare ſocietatem Cic. Fam. 5, 2. Manet ſocietas, *vid.* MANEO.
Manere in ſocietate Nep 9, 2, 2. Paciſci ſocietatem Aſcon. Pae-
dian. Pangere ſocietatem, *vid.* PANGO. Perſtare in ſocietate,
vid. PERSTO. Renouare ſocietatem Cic. Fam. 12. Renuntiare
ſocietatem alicui, *pro Diremtam ſignificare* Liu. 38, 21. Seiungere
ſe a ſocietate Cic. Fam. 10, 6. Seruare ſocietatem Idem Off. 1, 17.
Idem pro Quint. 14 Quum annos iam plures ſocietas eſſet, et quum
ſaepe ſuſpectus Quintio Naeuius eſſet, *etc.* Venire in ſocietatem
Idem Fam. 9, 14.

SOCIENNVS, i. m. [*συμπράκτωρ*] *Idem quod Socius, antique.*
Plaut. Aul. 4, 4, 32 Ibo intro, atque illi tuo ſocienno iam interſtringam.
add. Id. Amph. 1, 1, 228. *et* Caſ. 4, 2, 18.

SOCIO, āre. [*συμμίγνυμι, συναγελάζω*] *Socium facere.* Colu-
mel. 3, 3 At ſi qui cum ſcientia ſociauerit diligentiam. Liu. 39, 13
Eos eſſe qui aut coniurare, aut ſociari facinoribus, aut ſtuprum pati
noluerint. Cic. pro Flacc. 21 c. 9 Quid ſi teſtium ſtudium cum ac-
cuſatore ſociatum eſt? Sil. 1, 76 Et ſe participem caſus ſociarat in
omnes. Aliquem ſociare vrbe et domo Virg. Aen. 1, 605. Cu-
bilia ſociare cum aliquo Ouid. Met. 10, 635. Valer. Argon. 5, 580
At Iuno, et ſummi virgo Iouis intima ſecum Conſilia, et varias ſo-
ciabant pectore curas. Stat. Theb. 8, 280 Quicum ipſe arcana deo-
rum Partiri, et Viſas vni ſociare ſolebat Amphiaraus aues, *i. impertiri,*
enuntiare. Dextras ſociare, et foedere iungi Sil. 1, 149. Gau-
dia ſociare cum aliquo Tibul. 3, 3, 7. Iuuencos ſociare impoſito
aratro Stat. Theb. 1, 131. Sociari Parricidium potuit Iuſtin. 10, 1,
6. *i. a ſociis perpetrari.* Se cui vinclo ſociare iugali Virg. Aen. 4, 16.
Vires ſociarunt iuncto aggere *i. Caſtris iunctis* Sil. 1, 110.

SOCIANS, antis. Partic. Carmina ſocians neruis Ouid. Met. 11, 5.
i. accinens citharae.

SOCIANDVS, a, um. *Aliud* Partic. Verba ſocianda chordis
Hor. Carm. 4, 9, 4.

SOCIATVS, a, um. Partic. [*συμαιχθεὶς*] *Vt*, Foedere lecti ſo-
ciata mihi Ouid. in Ibin 15 — Sociati in matrimonium, — nobis-
cum per connubium Tac. Ann. 2, 3, 5. *et* Hiſt. 4, 65, 5. Corpus ſociatum
Ouid. Amor. 2, 8, 5. Labor ſociatus Id. Metam. 8, 546. Tac. A. 1,
11, 4. Thalamo ſociatus Virg. Aen. 9, 594. Vitem ſociatam palmite
vlmus amat Stat. Silu. 5, 1, 48.

SOCIATOR, oris. m. Statii *eſſe dicitur.*

SOCIĀTRIX, īcis. f. Valer. Argon. 5, 499 Sed me nuda fides,
ſanctique potentia iuſti Huc tulit, ac medii ſociatrix gratia Phryxi.

SOCIABILIS, e. Adi. [*συναγελαστὸς*] *Quod facile coniungitur alteri.*
Plin. 19, 42 Eadem et curribus, maxime ſociabilis glutino, in tantum
vt findatur ante quam ſolida eſt. *de abiete.* Liu. 40, 8 Meliora
quoque exempla parte altera poſui, ſociabilem conſortionem inter bi-
nos Lacedaemoniorum reges ſalutarem per multa ſaecula ipſis patriae-
que. *Add.* Sen. Ep. 95.

SOCIATIO, onis. f. Mart. Capell. 2 Rata inter eos ſociatio co-
pulam nuptialem conſtrinxit. *conf.* Nouat. de Trinit. 19.

SOCIOFRAVDVS, i. m. *Qui ſocium fallit.* Plaut. Pſeud. 1. 3,
128 Furcifer, ſociofraude, parricida, ſacrilege.

SOCORS, ordis, *qui et* SECORS *dicitur apud* Festum, *qui derivat ex* Se *sine, et* cor. *Vnde et* ἀκάρδιος, ἄφρων Gloss. Lat. Gr. ἄνους ἀκάρδιος Id. *Est ergo* Socors *tardus vel negligens in consulendo, meditando, prospiciendoue quid opus sit facto.* Ter. Adel. 4, 5, 61 Nolim caeterarum rerum te socordem eodem modo. *In quem locum sic* Donatus: *Segnitiae* est ad agendum, *socordiae* ad considerandum. Cic. de Nat. Deor. 1, 5 Vt excitaret homines non socordes ad veri inuestigandi cupiditatem. Idem de Clar. Orat. 239 c. 86 Nam eius aequalem M. Glabrionem bene institutum aui Scaeuolae diligentia, socors ipsius natura, negligensque tardauerat. Columel. 1 Praefat. Itaque istam vitam socordem persequitur valetudo. Futuri socors Tacit. Hist. 3, 31, 2. *Compar.* Tiberius callidior, Caius periculosior, Claudius socordior, Nero impurior Sidon. Ep. 5, 7. Apud socordissimos Scythas Anacharsis sapiens natus est, apud Athenienses catos Meletides fatuus Apul. Apol. p. 289.

SOCORDIA, *siue* SECORDIA, ae. f. apud Festum, [μωρία ἢ ἀβράνεια Gloss. Lat. Gr. ἀβουλία, ἀσυνεσία] *Ignauia.* Ter. Andr. 1, 3, 1 Enimuero Daue nihil loci est segnitiae neque socordiae. Liu. 22 Sed Poenus aduena, ab extremis orbis terrarum terminis nostra cunctatione et socordia iam huc progressus. Si quem socordiae argueret, stultiorem aiebat filio suo Claudio Suet. Claud. c. 3. Industria, Socordiae *opponitur* Tacit. Ann. 2, 38. Socordia caeca ac sopita Quinctil. 1, 2. Vigilando, agendo, bene consulendo prospere omnia cedunt: vbi socordiae te atque ignauiae tradideris, nequidquam deos implores; irati infestique sunt Sallust. Catil. c. 52. Liu. 7, 35 Cum hoste res est, qui hesterno die delendi omnis exercitus fortuna per socordiam vsus non sit. Abiicere socordiam, *vid.* ABIICIO. Amouere socordiam ex pectore Plaut. Pseud. 1, 2, 11. Accedere ad maiorem socordiam, *vid.* ACCIDO. Compellere socordiam, *vid.* COMPELLO. Tacit. Ann. 2, 38 Langueſcet alioqui industria, intendetur socordia, *h. e. augebitur.* Reiicere socordiam Plaut. Asin. 2, 1, 6. Idem Poen. 1, 2, 104 Nimia nos socordia hodie Tenuit.

SOCORDITER, Socordius, Socordissime. [ἀβούλως] Liu. 1, 22 Ab Albanis socordius res acta. Successu rerum socordius agens Tac. H. 2, 15, 1. Duces socordius aſſeruati Curt. 9, 9, 1.

SOCRĀTES, is. m. [Σωκράτης] *Philosophus Atheniensis, vnus omnium sapientissimus a DIs hominibusque iudicatus.* Cic. de Orat. 1, 231 *pluribus persequitur historiam de morte Socratis, it.* de Orat. 1, 90. Plin. 7, 19 Ferunt Socratem, clarum sapientia, eodem semper visum vultu, nec aut hilari magis aut turbato. *Ex Socratis variis in omnem partem dissusis disputationibus, plures fluxere disciplinae. Et quum alius aliud apprehenderet, proseminatae sunt quasi familiae dissentientes inter se, quum tamen omnes se philosophos, Socraticos et dici vellent et esse arbitrarentur. Primum ab ipso Socrate Plato, a Platone Aristoteles et Xenocrates. Deinde ab Antisthene, qui patientiam et duritiam in Socratico sermone maxime adamarat, Cynica: quum ab Aristippo quem maxime voluptariae disputationes delectarunt, Cyrenaica philosophia manauerunt. Vid.* Cic. de Fin. 2 *pr. vbi* etiam Parens Philosophiae *vocatur.* Quinctil. 1, 10 Quid de philosophis loquor, quorum fons ipse Socrates iam senex institui lyra non erubescebat? De Graecis dulcis et facetus Socrates Cic. Off. 1, 108. Scurra Atticus dictus a Zenone Id. de Nat. Deor. 1 c. 34. *Sed infinita est de Socrate materia, nec nostri operis.* Socrates alius Italiae Cato Saluian. 7 p. 258. ¶ 2 Socrates *Pictor, inter cuius opera,* Piger, qui appellatur ὀκνός, spartum torquens quod asellus arrodit Plin. 35, 11. *Pausanias autem dicit hunc a Polygnoto pictum. Ad hanc tabulam alludens ait* Propert. 4, 3, 21 Dignior obliquo funem qui torqueat ocno, Aeternusque tuam pascat aselle famem.

SOCRATĬCVS, a, um. Adi. [Σωκρατικός] *Vt,* Chartae Socraticae Hor. in Arte Poët. 310. Inter Socraticos notissima fossa Cinaedos Iuuenal. 2, 10. *i. philosophiam professos.* Domus Socratica Hor. Carm. 1, 29, 14. Opus Socraticum Ouid. in Ibin 496. Sermonibus Socraticis madere Hor. Carm. 3, 21, 9.

S O D

SODĀLIS, is. c. [ἑταῖρος Gloss. Gr. Lat.] *dicitur Socius in rebus leuioribus: et fere in conuiuiis dicuntur* Sodales, *qui vna sedeant, et sint simul ad mensam.* Festus: Sodales dicti sunt, quod vna sederent, et essent: vel quod ex suo dapibus vesci soliti sint, vel quod inter se inuicem suaderent quod vtile esset. Quinctil. in Gladiat. *f.* Decl. 9, 10 Et tempestiua conuiuia et peruigiles ludos aduocata sodalium turba solutus atque affluens agerem. Cic. pro Plancio c. 19 Ego Plancium et ipsum gratiosum esse dico, et habuisse in petitione multos sui cupidos gratiosos: quos tu si sodales vocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso. *Respicit nempe ad* Sodalitia *vetita.* Plaut. Merc. 5, 2, 4 Sex sodales repperi, vitam, amicitiam, ciuitatem, laetitiam, ludum, iocum. Cic. Acad. 4, 118 At hoc Anaximandro populari et sodali suo non persuasit. Cari sodales Hor. Carm. 1, 36, 5. Dilecti sodales Ouid. Trist. 4, 5, 1. Fidus sodalis Idem de Arte Am. 1, 741. Ingrati sodales Iuuen. Sat. 11, 190. Iucundus sodalis Ouid. ex Pont. 1, 8, 25. Vnanimi Catull. 31, 2. *add.* Id. 48, 25. Primus meorum sodalium Hor. Carm. 2, 7, 5. Martial. 12, 34 Nulli te facias nimis sodalem: Gaudebis minus, et minus dolebis. Sodales sunt (inquit Caius Iureconf. in l. vlt D. de collegiis et corporibus) Qui sunt eiusdem collegii. *In primis sacerdotum et Epulonum, vbi vid. quorum officium in templis epulari.* Tac. Ann. 1, 54 Idem annus nouas sacrimonias accepit, addito sodalium Augustalium sacerdotio, vt quondam T. Tatius retinendis Sabinorum sacris sodales Tatios instituerat. *Vid. Marc Donat. ad h. l. Alias* Cic. Verr. 1, 91 c. 36 Nam ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate. *i. Eodem animi vitio tenebatur.* Turba sodalis Ouid. Rem. Amor. 586. *Aletaph.* Hiemis sodalem Hor. Od. 1, 25, 19 *Hebrum vocat. conf.* Id. Od. 3, 18, 7. Boreae Martique sodales *Rhenus et Ister ap.* Claud. B. Get. 339.

SODALITAS, ātis. f. [συσσιτία, ἑταιρεία] *Collegium sodalium, conuiuium.* Cic. de Senect. 45 c. 13 Sodalitates autem me Quaestore constitutae sunt. Idem pro Planc. 37 c. 15 Cuiuscumque tribus largitor esset, et per consensionem magistratuum quae honeste sodalitas nominaretur. Adolescentem a sodalitatibus conuictuque hominum scenicorum abducere Gell. 20, 4. Pastoritia sodalitas, *vid.* PASTOR.

SODALITIVM, i. n. [συσσίτιον] *Idem.* Auct. ad Herenn. 4, 51 Venit in aedes quasdam, in quibus sodalitium erat eodem die futurum. Cic. pro Planc. 36 c. 15 Lex Licinia, de sodalitiis, *quantum obtentu sodalitiorum corrumpere tribus studebant interdixerat.* Cic. pro Plancio c. 19 Haerentem te in hoc sodalitio tribuario crimine, *de sodalitiis per totas tribus institutis.* Fraternum sodalitium Idem ibid. 37 Sodalitium sacrilegii. Cic. in Sallust. 14 Non ita est, sed a sodalitium sacrilegii Nigidium. *add.* Sen. de Tranqu. an. c. 11.

SODALITIVS, a, um. Ne patiantur esse collegia sodalitia de colleg. et corp. Sodalitiis adstricti consortiis Ammian. 15, 9.

SODALITIARIVS, i. m. Inscr. ap. Fabrett. p. 329.

SODES. [ἀντιβολῶ Onomast.] *Blandientis vel exhortantis est, seu mauis Interiectio, quasi tu dicas, Quaeso, rogo, obsecro.* Scianus *putat esse Verbum: ait enim,* quaedam verba esse, quae in ficiunt personis, vt cedo, sodes, salue, aue. Ter. Heaut. 4 At scin' quod sodes? Dic, sodes Ter. Andr. 1, 1, 58. *vid.* Don Vet. Scholiast. Pers. Sat. 3. Cic. in Orat. 154 c. 45 Libenter copulando verba iungebant, vt sodes pro si audes, sis, pro Idem Att. 7, 3 Tartessum istum tuum mihi exeunti, iube sodes curare. Hor. de Arte Poët. 438 Quinctilio si quid recitares rige, sodes, Hoc, aiebat, et hoc.

S O G *et* S O L

SOGDIANA, ae. f. [Σογδιανή] *Prouincia Asiae, a qua*

SOGDIANI, *Populi hanc regionem habitantes; quorum me rebus Alexandri M. vid.* Plin. 6, 16.

SOL, solis. m. [ἥλιος, ἠλέκτωρ] *Princeps ille astrorum, qu videmus.* Plaut. Stich. 1, 2, 53 Meliorem neque tu reperies, sol videt. Sol, a Solus fit, quod solus ex omnibus sideri tantus: vel quod solus quum est exortus, obscuratis omnibus a paret. Ita *ex Stoici persona* Cic. de Nat. Deor. 2, 68. Iul. Fi de Err. prof. relig. . . Quem *Deum* quia respicit omnia solu possis dicere solem Boëth. A primo sole, *h. e. Post solis* Iuuen. Sat. 2, 135. Liu. 27, 2 Postero die Romani ab sole multum diem stetere in acie. Sole et sale nihil vtilius Pu Nondum omnium dierum sol occidit Liu. 39, 26. Prim lumine solis Virg. Aen. 7, 130. Accessus solis, *vid.* ACCEDO. fectus solis varii Virg. Georg. 2, 478. Fulgura solis Lucret Imago solis nitidissima Ouid. Met. 14, 768. Incursus solis, CVRRO. Labores solis Quinctil. 1, 10. Lumina solis tia Ouid. Trist. 2, 325. Meatus solis lunaeque Lucret. Obscuratio solis Quinctil. 1, 10. *ad fin.* Occasus solis Virg. 1, 402. Ortus solis, *vid.* ORTVS, in ORIOR. Plaga solis, *Plaga seu Zona torrida* Virg. Aen. 7, 227. Puluinar qui colitur iuxta aedem Quirini Quinctil. 1, 7, 12. ¶ *theta:* Acer sol, *vid.* ACER Adiectiuum. Acutus Hor. Epist 17. *ardens.* Aestiuus Virg. Georg. 4, 28. Aetherii solis tia lumina Idem Aen. 8, 68. Algentem rapiat coenatio sole ven. Sat. 7. 183. *h. e. ab hiberno sole illustretur.* Hor. Carm. Saec. 1

> Alme Sol, curru nitido diem qui
> Promis et celas, Aliusque et idem
> Nasceris, possis nihil vrbe Româ
> Visere maius.

Ardens Virg. Ecl. 2, 13. Ardentissimus regionis alicuius 36, 3, 5. Asius, *vid.* ASSVS. Aureus Virg. Georg. Auricomus Valer. Argon. 4, 92. Cadens Virg. Georg. 3 Candidus Ouid. Met. 15, 30. Clarissimus Quinctil. 5, 12. riens Virg. Georg. 1, 438. Flammeus Stat. Silu. 4, 2, 156. miger Valer. Argon. 5, 591. Et solem Geminum et dupl ostendere Thebas, *videt Pentheus per furorem, qualis etiam eb est* Virg. Aen. 4, 469. Grauis Hor. Serm. 2, 4, 23. Claud. in pr. Cons. Stilich. 2, 60. Ouid. Met. 2, 808 Li vt glacies inerto saucia sole. *i. Debili, et parum vehementi.* fus Virg. Aen. 9, 461. Luridus, *vid.* LVRIDVS. Theb. 5, 85. Sol medius operum summo librabat Olympo centes, seu staret, equos. Nitidus, *vid.* NITIDVS, in N. Potens Virg. Georg. 2, 373. Pulcher Hor. Carm. 4, 2, 47. rus Idem ibid. 3, 29, 45. Praeclarus Lucret. 5, 121. Rap pro Veloci Virg. Georg. 1, 92. Seru. Roseus Claud. de Honor. 3, 131. Supremo sole, *i. Sub occasum* Hor. Epist. Surgens Idem Serm. 1, 4, 29. Tepidus Virg. Georg. 1, 92. niens, *Oriens* Idem Aen. 7, 218. Vernus Ouid. Trist. 3, Africa Violento sole torretur Iustin. 44, 1, 4. ¶ 3 Abiit sol, *vid.* ABEO. Quos sol Accedet Scribon. 13. cendit sol medios aestus Virg. Georg. 4, 401. *Meridiem notat.* mittere solem, Adurit solis calor, Arcere solem, gare in sole, *vid. hh. vv.* Arefacta sole Scribon. 60. sole domus Ouid. Met. 2, 761. Circumuoluitur sol magnu num Virg. Aen. 3, 284. Collucet sol, *vid.* COLLVCEO. lorat sol Quinctil. 5, 10. Condit se sol in vndas Virg. Geo 438. Coqui sole, *vid.* COQVO. Discutit vmbras sol Georg. 3, 357. Dissipat ardorem sol Lucret. 2, 210. Decede crescentes duplicat vmbras Virg. Ecl. 2, 67. Sol Excidisse n mundo videtur Cic. Att. 9, 10. *i. omnia periisse.* Cels. 1, quis vero Exustus in sole est, *etc.* Fecerat exiguas sol alti vmbras Ouid. Met. 3, 50. Feruescunt acri sole terrae Lucret. Frangunt solem frigora Stat. Silu. 1, 3, 7. Fricare in sole bon. 156. Hauserat medium sol igneus orbem Virg. Georg. 4 *Meridiei est peripbrasis.* Inardescit nubes solis radiis Virg. 8, 623. Inclinat se sol, *vid.* INCLINO. Incoqui sole, INCOQVO. Plin. Epist. 2, 17 Ipsa vero cryptoporticus tun xime caret sole, quum ardentissimus culmini eius insistit. vit pruinas sol Ortus, *Dissolut gelu* Stat. Theb. 3, 469. Lus omnia sol Lucret. 6, 1436. Cic. in Brut. 37 Processerat eni solem et puluerem, non vt e militari tabernaculo, sed vt e Theo sti doctissimi hominis vmbraculis. De Demetrio Phalereo loqu Hoc est, in adspectum, in lucem, in medium, in locum vbi public ret: quemadmodum milites, a quibus ducta est translatio, e tab culo in Solem et puluerem pugnaturi prodeunt, *vid.* Vmbracula ditorum in VMBRA. Proferre in solem, *vid.* IN Praepositio Repercussum sole lumen Virg. Aen. 8, 23. Ruit sol Idem ib 508. Tepescunt occiduo litora sole Ouid. Met. 1, 63. Sol *pro die.* Et o sol pulcher, o laudande! canam recepto Ca felix Hor. Od. 4, 2, 46. Virg. Aen. 3, 203 Tres adeo inc

eca caligine soles Erramus pelago. Martial. 10, 6 Felices, quibus via dedit spectare coruscum Solibus Arctois, sideribusque duArcti soles, *Dies breues* Stat. Silu. 1, 3, 88. Assiduo ratiuncula sole Pers. Sat. 4, 18. *quotidie : quamquam hic etiam ad hs sum corpus et calorem respicitur.* Blandi soles Ouid. Fast. Candidi soles fulsere mihi, *i. Fortunatus fui* Catull 8, 3, 8. soles mihi surgunt Valer Argon. 4, 132. Hiberni soles pe nt se tingere Oceano Virg. Georg. 2, 481. Idem Ecl. 9, 52 epe ego Longos Cantando puerum memini me condere soles. estiuos dies finire, inquit Seru. Occidunt soles et redeunt 5, 4. Longos Consumere soles cum aliquo Pers. Sat. 5, 41. gelosi, *Infaustus dies* Hor. Serm. 1, 9, 73. Nouo sole Virg. org 1, 208. i. e. Oriente die et sole adhuc recenti, necdum feruenti. uil. *Sed aliter* Virg. Aen. 7, 720 Vel quum sole nouo dentur aristae. i. e. Prima aetatis parte. Seru. ¶ 5 *solis splendores vel radii dicuntur.* Sine vllis solibus triste nubilum est Sen. Qu. Nat. 3 c. 27. Martial. 8, 14 Hibernis nec notis specularia puros Admittunt soles, et fine face diem. heti soles Ouid. Met. 1, 435. Incerti caeca caligine soles gaten. 3, 303. Idem Georg. 1, 66 Puluerulenta coquat maturis solibus aestas. i. e. Vehementer feruidis, magnis. Seruius. *Sus amen exponit* Festinis. Rapidi soles Ouid Amor. 3, 6, 106. re submorant Rapidos vmbracula soles Claudian. Conf. Hon. 4, 341. ibi coctus Plin. 12, 5 *ad fin.* Solibus expolitus locus Idem 5 *fin.* Solibus ostentus locus Plin. 14, 4. Soles nocent it Tibull. 1, 4, 2. Longis solibus repetunt sidera Stat. Theb. Hor. Epist. 1, 21, 24 Corporis exigui, praecanum, solibus Aestas euocat soles Sen. Here. Oct. f. 5. Altis solibus obems Stat. Silu. 4, 5, 6. Assiduis solibus peruila pars terrae 5, 253. Assiduis solibus vsta arista Ouid. Epist. 5, 112. solibus vxor Hor. Epod. 2, 41. ¶ 6 Solis dies, *iam* Dominicum diem *dicimus, in Gallis iuris volaminibus legi. v. g.* l. 3 C. de feriis. l. 13 et 10 de exactionibus in Cod. l. 2 et vlt. C. de feriis. *Add.* Auson. in Eclog. p. 552, 1 Pripremumque diem radiatus habet Sol. Nicephoros 15, 25. Turonens. 3, 13. Aimonius 2, 11 De Gestis Francorum. Solis Fons, *vid.* FONS Solis. Solis Gemma, *quae ad inolis fulgentes in orbem radios habet* ἡλίκ λίθος. Plin. 37, 10. r. 16, 10. Plin. 6, 23 Insula, quae Solis appellatur. et eabile Nympharum rubens, in qua nullum animal non absumitur. rbs Mel. 3, 9 *in Aegypto, Heliopolis.* Solis Mensa, [Ἡλίκ ε] Aethiopiae locus apparatis epulis semper refertus, et quia lit, vesci volentibus licet, Ἡλίκ τράπεζαν (*i. Solis mensam*) ap et quae passim appolita sunt, affirmant innasci subinde diui*Haec* Mela 3, 9. *Similia* Solin. 33 Solis mensam, ada*as diuitum opulentorumque hominum, domos omni rerum copia uberuentes, expositasque inopum necessitatibus et alimentis. Est Ge. riegk de mensa solis disputatio ad Herodoti locum in Thalia c. 18. olis stia, *Loca sunt ob aestum intolerabilem et aquarum longo tractu m sic dicta apud Indos extremos, quibus in locis perichitatum lexandri exercitum Diod. 17 scribit.* Mela 3, 7 *post* Taprobanes ment um, Contra inde illa ostia sunt, quae vocant Solis, adeo inhabitalia, vt ingressos vis circumfusi aëris exanimet confestim. ¶ 8 *Metaph.* Hor. Serm. 1, 7, 24 Solem Asiae Brutum appellat, stellasque salubres Appellat comites.

S. AMEN, *vid.* SOLOR.

SOLICATIO, onis. f. Solicationes, quas Graeci ἡλιάσεις vocant, dhi ndae sunt Cael. Aurel. Tard. 4, 2, 18. *Apricationes f insolationes elligit.*

SOLĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἡλιοφόρος] *Meridionalis.* Sen. Here. oet. 159 Aut qui soliferae suppositus plagae, vicino Nabathae ilia dirigit.

SOLIFVGA, ae. *et* SOLIGĒNA, ae. c. [ἡλιογενὴς] *Solis fius.* Valer. Argon. 5, 317 — Nec fama fefellit Soligenam Aeeten ied regnare sub Arcto.

SOLĀRIS, e. Adi. [ἡλιακὸς] *Quod est Solis. Vt,* Radii solares ucret. 2, 125. Arcus solaris Sen. Nat. Quaest. 1, 10. Lunen olare Ouid. Trist. 5, 9, 57. Corn. Celsi 5, 27, 5 Aduersus ctu scorpionis, bibere oportet herbae solaris, quam heliotropion raci vocant, Semen.

SOLĀNVS. [ἡλιώτης] *Idem ventus, qui* Subsolanus. Nonull placuit esse ventos quatuor, ab Oriente aequinoctiali solanum, te. itrum. 1, 6.

SOLANEVS, a, um. Adi. Theod. Prisc. 1, 16 Lacerta solanea.

SOLARIVS, a, um. Adi. *Sed frequentius substantive*

SOLARIVM, i. n. *Instrumentum, quod (ope solis) horas indicat.* es inuentore Plin. 7, 60 Princeps Romanis solarium horologium tatuit e ante vndecim annos, quam cum Pyrrho bellatum est, ad aedem Qui ni L. Papirius Cursor — proditur. — M. Varro primum latum in publico secundum rostra in columna tradit, bello Punico erit) — Annis vndecentum *post* Q. Marcius Philippus — diligen is ordinatum posuit. — Scipio Nasica primus aqua diuisit horas eque noctium ac dierum. Idque horologium sub tecto dicunt, nn vrbis IↃXCV. *Hoc ipsum genus etiam* Solarium *diebus docet* ic de Nat. Deor. 2, 87 c. 34 Aut cum solarium vel descriptum, aut ex qua contemplere, intelligere declarari horas. arte, non casu. *An recte Pet. Faber Semestr. 2 extr. p. 378 emendauit* Censorinum c. 23 *ui est relationem, quam e Plinio contractam modo dedimus, et memoraum* Saficae horarium *addit*, quod et ipsum ex consuetudine noscendi Se horas *Solarium* coeptum vocari. Solarium *inquam, non* Horaium, *quod libros occupauerat. Ad hoc Cornelii Scipionis Nasicae opus* Varro *respicit* de L. L. 5, 2 p. 25, 18 Meridies ab eo quod medius dies. Dant qui non R in hoc loco dicebant, vt Praeneste inciisum n Solario vidi, quod Cornelius in basilica Aemilia et Fuluia inumbrat? *an potius inumbrauit est vmbra instruxit, posito gnomone?* Pla. Bocot. *apud* Gell. 3, 3. *ex persona Parasiti,*

Vt illum Dii perdant, primus qui horas repperit,
Quique adeo primus statuit hic solarium,
Qui mihi comminuit miscro articulatim diem;
Nam me puero vetus hic erat solarium, *(ventrem suum monstrat)*
Multo omnium istorum optimum et verissimum.
Vbi vbi iste monebat esse, *(edere)* nisi cum nihil erat,
Nunc etiam quod est, non est, nisi soli lubet.

Itaque adeo iam oppletum est oppidum solariis.
Maior pars populi aridi reptant fame.

De hoc Solarii *genere etiam intelligo* Macrob. 2, 4 *de Augusto,* Cum de Tyriae purpurae, quam emi iusserat, obscuritate quaereretur, dicente venditore : Erige altius ac suspice, his vsus est talibus, Quid ergo, vt me Popul. Rom. dicat bene cultum, in solario ambulatum sum ? *ipsum, inquam, locum horologii Solarii intelligo, quem maxime apricum esse oportet, vt sua loco acrimonia constet.* Sic Vlpian. l. 17 pr. ff. de seruitut. praed. vrb. Si tamen id quod ponitur, lumen quidem nihil impediat, Solem autem auferat ——— helio camino, vel Solario : dicendum erit, quia vmbram facit in loco, cui sol sint necessarius, contra seruitutem impositam fieri. *Sed placet Cuiacio ad alterum genus* Solarii *referre, de quo n. 2.* Ad solarium verfari, *i. in foro sub rostris solebant homines otiosi, qui vero inde aliquam elegantiae et cultu ingenii speciem referrent.* Cic. pro Quint. c. 18 Vixit semper incuste atque horride : natura tristi atque incondita fuit : non ad Solarium, non in campo, non in conuiuiis versatus est. *Conf.* ad Herenn. 4, 14 Ita petulans es atque acer, vt ne ad solarium quidem idoneus, — sed pone scenam — exercitatus sis. ¶ 2 *Apud* Isidor. Orig. 15, 3 Solarium *pars domus est, inde dicta,* quod Soli et aurae pateat, qualis, *addit*, fuit locus, in quo David Bersabeam lauantem adspexit et adamauit. *Tale est* Plaut. Mil. 2, 4, 69. Suet. Ner. c. 16 Excogitauit, vt ante insulas ac domos porticus essent, de quarum Solariis incendia arcerentur. Idem Claud. c. 10 Proreplit ad Solarium proximum, interque praetenta foribus (*quibus e domo exibatur in* Solarium) vela se abdidit. *Tum de hoc tum de* Solario horologio *est elegans Prolusio I. A. Ernesti Lips 1744 edita.* ¶ 3 *De* Solario, *i. loci causa soluendo pretio, vid.* SOLVM.

SOLĀTVS, a, um. Adi. [ἡλιωθεὶς] Sole correptus, quemadmodum Sideratus, qui sidere. Plin. 29, 6 f. 38 Mustelae cinis — Sic et solatis, id est, Sole correptis, prosunt. *Verba illa, quibus declaramur* Solati, *e MSS protulit Harduinus.* Celsus 1, 3 Si quis exustus in Sole, huic in balneum protinus eundum est. *Vid. mox* SOLATVM.

SOLĀTVM, i. n. Morbi genus maxime a rusticantibus dicitur. Festus. *Vid.* SOLATVS.

SOLĀGO, inis. f. *Heliotropium.* Duplex est, maior et minor; *vti patet ex* Apul. de Herba c. 49 n. 3 *et* 63.

SOLSTITIVM, i. n. [τροπὴ, στάσις, στέρος] *Solis statio, quum sol ad metam altissimam delatus, s. ad tropicum cancri, vltra non progreditur, sed retrocedere incipit.* Nempe Solstitium *veteres fere vocant Ad brumam, licet nihil adiiciatur.* Alter motus solis est, alter caeli : quod mouetur a bruma ad solstitium Varro L. L. 5, 2. Cum *sol* venit in medium spatium inter brumam et solstitium Idem ib. *p.* 9. Solstitium pecori defendite Virg. Ecl. 7, 47. *i. calorem vehementem solis.* Idem Georg 1, 100 Humida solstitia atque hiemes optare serenas Agricolae. Cic. de Nat. Deor. 2, 19 Possetne vno tempore florere, dein vicissim horrere terra, aut tot rebus ipsis se immutantibus solis accessus, discessusque solstitiis brumisque cognosci. Sen. Qu. N. 3, 29 Illic (in Cancro) Solstitium, hic (in Capricorno) bruma conficitur. *Add.* 5, 10 *et* 11. *Et vix aliter aetate aurea loqueb ntur, quod iam obseruauit Victor. ad* Varr. 1, 28, 2 : *qui ad* Caton. 100 *etiam monet,* Solstitium *esse in quibusdam libris. Sed postea placuit etiam* Solstitium *vocare accessum Solis ad oppositam metam humiliorem, s. vt loquuntur Astronomi, ad Tropicum Capricorni. E. g.* Colum. 9, 14, 12 Solstitia quando fiant. *It.* 7, 3, 1 Hibernum Solstitium. *Et* 11, 2, 94 Solstitium brumale.

SOLSTITIĀLIS, e. Adi. [στεριὸς] Solstitialis circulus Plin. 2, 11. *Tropicus cancri, secundum eu, quae modo diximus.* Et Solstitialis dies Cic. Tusc. 1, 64 c. 39. *Et* Solstitialis orbis Idem de Nat. Deor. 3, 37. Annus solstitialis, *i. solaris, qui ab vno Solstitio ad alterum decurrit.* Seru. *in illud* Aen. 4, 653 Vixi, et quem dederat cursum fortuna, peregi. Tribus, *inquit,* humana vita continetur. Natura, cui vltra centum et viginti solstitiales annos concessum non est, *etc.* Ambrosius Hexaëmeri 4, 5 *in fine,* Solstitialis annus est, quum sol, expleto per omnia signa circuitu, in id, vnde cursus sui duxit initia, recurrit. Annua enim fertur eius spatii totius esse persunctio. Plin. 26, 5 Condurdon herba solstitialis, flore rubeo, suspensa in collo, comprimere dicitur strumas Plaut. Pseud 1, 1, 36 Quasi solstitialis herba paullisper fui, repente exortus sum, repentino occidi. *Similiter usus est* Auson. Profess. 6, 9 Ostentatus raptusque simul, Solstitialis velut herba solet. *Nempe vix vno die sustinere aestum possunt flores delicatiores etc.* Sic Plin. 15, 16 Acinorum *labruscae* pars aestu moritur prius, quam reliqui, qui solstitiales dicuntur : vniuersi nunquam maturescunt. Morbus solstitialis *memoratur* Plaut. Trin. 2, 4, 143 Tum autem Syrorum genus, quod patientissimum est Hominum, nemo exstat, qui ibi sex mensis vixerit, ita cuncti solstitiali morbo decidunt. Cael 29, 4 Solstitialem *intelligit aegritudinem, quam* Sirisin *diximus. Nihil videtur Plauti ingenio aptius, quam ita intelligere, si quis a Kalendis Ianuariis inde* sex menses *ibi vixerit, circa ipsum Solstitium morbo interire. De* Spina solstitiali Columel. 2, 18, 1 Primum ne stirpes aut spinas validiorisque incrementi herbas incisse patiamur : atque alias ante hiemem, et per autumnum exstirpemus, vt rubos, virgulta, juncos : alias per ver euellamus, vt intuba, ac solstitiales spinas : *forte quae circa solstitium matura habent semina, ante eam ob causam exstirpanda.* Tempus solstitiale Ouid. Fast. 6, 790. *it.* Vitruu. 9, 5. Liu. 35, 49 Defunctque dies solido anno, qui solstitiali circumagitur orbe, *ab vno Solstitio ad alterum, quae certissima meta est.* Solin. . . . Qua solstitiali plagae obuia est : *id est solari, meridiei.* Nox solstitialis Ouid. ex Ponto 4, 26.

SOLĀNVM, i. n. [φυσικὸς] *Herba, quam Graeci* Strychnon *vocant, vt tradidit Corn. Celsus* huic vis reprimendi, refrigerandique. Succus solani Scribon. 53. 83. Solanum cum pane Id. 245. *Vid.* Plin. 27, 13. *et* Cels. 6, 17. Idem 2, 33. 3, 18. 5, 26.

SOLARIS, SOLARIVM, *vid.* SOL, *et* SOLVM, soli.

SOLATIVM, *vid.* SOLOR.

SOLDVM. [στερεὸς] *pro* Solidum. Martial. 4, 37 Ex insulis, fundisque tricies soldum, Ex pecore redeunt ter ducenta Parmensi.

SOLDVRII. m. *Pl. Apud Gallos, Latine dicuntur Deuoti.* Caes. Bell. Gall. 3, 22 Adcantuamus, qui summam imperii tenebat, cum sexcentis deuotis, quos illi soldurios appellant : quorum haec est conditio, vt omnibus in vita commodis vna cum his fruantur, quorum se amicitiae dediderint : Si quid iis per vim accidat, aut eundem casum vna ferant, aut sibi mortem consciscant. Neque adhuc hominum me-

moria repertus est quisquam, qui eo interfecto cuius se amicitiae denouisset, mori recusaret. *Hinc Gallice* Soldats.

SOLEA. [σανδάλιον Gloss. Lat. Gr.] *Quod genus calceamenti sit, docear* Gell. 13, 21 Omnia ferme id genus, quibus plantarum calces tantum infimae teguntur, caetera prope nuda, et teretibus habenis vincta sunt, soleas dixerunt: non nunquam voce Graeca crepidulas. Soleae dictae, quod solo pedis subiiciantur, vt ait Fest. Plaut. Cas. 3,5,63 Effexis hoc, ego soleas tibi dabo, et annulum in digito aureum. Cic. de Aruisp. Resp. 44 P. Clodius a crocotta, a mitra, a muliebribus soleis, purpureisque fasciolis, a strophio. Propert. 2, 30, 40 Profilit in laxa nixa pedem solea. Hor. Serm. 1, 3, 128 Nec soleas fecit, sartor tamen est bonus. Catull. 66, 72 Arguta constituit solea. *i. sonante. Vid. Voss. p. 290. Vid. mox* Lanata. Rubra solea Pers. Sat. 5, 169. Soleae ferreae *equis et mulis applicantur.* Catull. 18, 26 Et supinam animam graui derelinquere coeno, Ferream vt soleam tenaci in voragine mula. Suet. in Neron. c. 30 Nunquam carrucis minus mille fecisse iter traditur, soleis mularum argenteis, Canusinatis mulionibus. *vid. Casaub. ad h. l. Demonstrasse autem mihi videor in Lexico rust. h. v.* Soleas *illas non fuisse clauis suppactas et affixas ipsis vngulis, vt hodie, sed calceamenta caua, quae indui et exui solerent delicatioribus iumentis in ipsa via, prout vsus, id est via scruposa nimis et aspera, illud postularet. Sic ergo intelligendus* Plin. 35, 11 s. 49 Poppaeam Neronis delicatioribus iumentis soleas ex auro induere solitam. Cic. de Inuent. 2, 149 c. 50 Quidam iudicatus est patrem occidisse; ei statim, quod effugie di potestas non fuit, igneae soleae in pedes inductae sunt. *Eadem habentur ad* Her. 1, 23 c. 13. Solearum lanatarum *epigramma est* Martial. 14, 65. *quae forte* argutis *contrariae, et ad hoc etiam adhibitae sunt, vt incedentes non exaudiantur.* ¶ 2 Solea, *Instrumentum oleo conficiendo aptum.* Columel. 12, 50 Oleo autem conficiendo molae vtiliores sunt, quam trapetum: trapetum quam canalis et solea. ¶ 3 Solea, *Piscis plani genus, a similitudine soleae.* Plin. 9, 20 Marinorum alii sunt plani, vt rhombi, soleae, passeres. *Vid.* Plin. Epist. 2, 17. Ouid. Halieut. v. 124. Colum. 8, 6. *et* 12, 50. Apic. 4, 2. ¶ 4 Solea, Materia roborea, super quam paries cratitius exstruitur. Fest.

SOLEARIVS, i. m. [κρηπιδοποιός] *Solearum sutor.* Plaut. Aul. 3, 5, 40 Solearii adstant. *Add. Inscr. Grut. p. 648.*

SOLEATVS, a, um. Adi. *Soleam indutus.* Cic. in Verr. 5, 85 c. 33 Stetit soleatus Praetor Pop. Rom. cum pallio purpureo tunicaque talari. *Romani non solebant in publico vti solcis, sed vel in triclinio, vel in cubiculo: verum foris calceis, atque ea de causa crimini vertit Cic. Verri, quod soleatus fuerit.* Et si iam lotus, iam soleatus erit Martial. 12, 84. Soleatus pila exercebatur Petron. c. 27. *Meretricula apud* Plaut. Truc. 2, 5, 26 *puerperam mentiens, et decipere militem cupiens,* soleas poscit, Soleas, inquit, mihi date. omninoque soris solea muliebre potius quam virile calceamentum habebatur *Conf.* Gell. 3, 20. Sen. de Ira 3, 18.

SOLEAGINEA. *Vox nihili, quae ex vitiosa scriptura orta est* Veg. Mulom. 2, 41, 3 Post regula soleaginiis non minus quatuor digitis *etc. Non potui persanare locum corruptum: at hoc video, sermonem ibi esse de* regulis oleagineis, *quod genus fibularum est. πόρπακας μυρσινίνας fibulas ex tamarice siue myrica in hac ipsa re commendant Hippiatrici Graeci. Non dubitabit, qui annotationem nostram legerit.*

SOLENES. [σωλῆνες] *Concharum genus, quod et* Onychas, *et* Digitos *vocamus, itemque* Donacas *et* Aulos. Solenes *dicti a Canaliculata longitudine, σωλῆνας enim Graeci canales appellant. vid.* Plin. 11, 37 *et* 32, 11.

SOLEMNIS, SOLLEMNIS, SOLENNIS, SOLLENNIS, *(tam diuersis enim modis scriptum in bonis etiam monimentis inuenias)* c. Adi. [ἐνιαύσιος, ἑορτάσιμος] *de illis rebus dicitur, quae certo ritu, tempore, verbis praescriptis, cum pompa quadam fiunt. Qui a verbo* Soleo *deriuant (vid. locus Augustini in* SOLLEMNITAS*) his modus primae Syllabae, quae longa est, aduersatur. Posterior pars compositi ab* anno *ducitur non satis commode; vel quod* Sollennis *saepe scribitur in idoneis monumentis, vel quod* Sollennia *verba annum vix respiciunt. Ergo simpliciter productionem putem cum Sancto Alm. 4, 17 pr. et Perizonio ad h. l. vt in* Antemna, Portumnus, Transenna, Alumnus *etc. Tanto facilius variatum ab ipsis antiquis in scriptura. Maneat* Sollemne *vel* Solenne *esse, quidquid temporibus, locis, verbis, ritibus certis, a lege vel consuetudine sumtis, continetur, et cum illis celebrari peragique vel debet vel solet: quod ad religiones, iudicia, omnemque publicum vel priuatum actum potest referri.* Valer. Max. 1, 1, 1 Maiores statas sollemnesque caerimonias Pontificum scientia, bene gerendarum rerum auctoritate, *etc.* Arae sollemnes Virg. Aen. 2, 202. Arma Stat. Theb. 8, 174. *i. quae religiose seruanda sunt. conf.* Isidor. 6, 18. Auspicia sollemnia Claud. in pr. Cons. Stilich. 2, 363. Currus sollemnis Idem in Rufi. 2, 47. Dapes sollemnes, Legitimae, Anniuersariae Seruius *ad* Virg. Aen. 3, 301. Suet. de Octau. Aug. c. 53 Officia cum multis mutuo exercuit: nec prius dies cuiusque sollemnis frequentare desiit, quam grandior iam natu, et in turba quondam sponsaliorum die vexatus. *conf.* Cic. in Pis. c. 22. Dies sollemnis mihi Hor. Carm. 4, 11, 17. Epulae sollemnes Tacit. Ann. 1, 50, 4 Festum sollemne Ouid. Fast. 2, 247. Plin. 28, 9 Certe nonae nuptae intrantes, etiamnum sollemne Habent postes eo attingere. *Subaudi,* Adipe fuillo. Liu. 37, 9 Fanatici Gallicum sollemni habitu ante portam occurrunt. Ouid. Trist. 3, 13, 16 *de natalis sui celebratione* Micaque sollemni turis in igne sonet. Imperium sollemne Virg. Aen. 12, 193 *quod nunc puto dicerent formale, iubendi et vetandi potestate.* Cic. pro Milon. 27 c. 10 Interim quum sciret Clodius (neque enim erat difficile scire) iter sollemne, legitimum, necessarium, ante diem XIII Calend. Februarii Miloni esse Lanuuium ad Flaminem prodendum, quod erat Dictator Lanuuii Milo, *etc.* Ludi sollemnes Ouid. Fast. 6, 597. *al. aliter.* Lustrale sollemne exercitus *laudatur* Tacit. Ann. 10. *Quid si cui obuersatum est* lustrale certamen, *de quo* An. 16, 4. Mos sollemnis sacrorum Lucret. 1, 97. Opus sollemne Hor. Epist. 1, 16, 49. Pompas sollemnes ducere Virg. Georg. 3, 22. Preces sollemnes mouere Ouid. Fast. 6, 622. Sacramentum sollemne Tacit. Hist. 1, 55. Sacrum sollemne Sen. Troad. 778. Sacra sollemnia, Festo dicuntur, Quae certis temporibus anni fieri consueuerunt. Sallust Catil. 22 Sicuti in sollemnibus sacris fieri consuieuit. Verba sollemnia Ouid. Met. 10, 4. Vota sollemnia reddere Virg. Ecl. 5, 74. Sollemne, *pro Solitum,* [σύνηθες] Suet. de Augusi. c 44 Femmis ne gladiatores quidem, quos promiscue spectari sollemne olim erat, nisi ex superiore loco spectare concessit. Cic. Att. 7, 6 Tantum igitur nostrum illud sollemne seruemus, vt ne quem istuc euntem sine literis dimittamus. *Superlat.* dies sollemnissimus Tertull. adu. Marc. 4, 12. Sollemnissimae preces Apul. Met. 11 p. 264 Tusc. 1, 113 Quum enim illam ad sollemne et statutum sacrificium vehi insus esset, satis longe ab oppido ad fanum, morarentur iumenta, *etc.* ¶ 2 Sollemne, *Substant.* Tacit. Ann. Et funeris sollemne perinde ac diuo Augusto celebratur. Liu. soli Fidei sollemne instituit ad id sacrarium Flamines bigis curru to vehi instit. *Sic* Sollemnia *Caerimoniae statae, fixae, lege def* Plin. Pan. 64 *pr.* Peracta erant Sollemnia comitiorum, si pri spectares. Funerum sollemnia Tacit. Ann. 3, 6, 5. Nup sollemnia Idem Ann. 11, 26. Pietatis sollemnia Idem in Vit. A Regni sollemnia Idem Ann. 5. Magna sollemnia Iuuen. Sat. Mittere sollemnia tumulo Virg. Aen. 6, 380. Referre tumu lemnia variis ludis Idem Aen. 5, 605. *Sed* insanire sollemni Epist. 1, 1, 110 *i. sollemniter, more suo.*

SOLLEMNĬTAS, ātis. f. [ἑορτή] Gell. 2, 24 Per dierum var lemnitates. Sollemnitas ab eo quod solet in anno, nomen accepit modo perennitas fluminis dicitur, quia non siccatur aestate, sed tum annum fluit; ideo perenne, id est per annum, sic et solenne, solet in anno celebrari Augustin. Serm. de Temp. 186. Vlpian. mortem. D. de optionibus. Neque adoptare, nec arrogare qu sens, nec per alium eiusmodi sollemnitatem peragere potest. Solin. 12.

SOLLEMNĬTER. Adu. [ἐξ ἔθους] Liu. 5, 46 Ibique omnib lemniter peractis, cadem reuertens, similiter constanti vultu gra satis propitios esse deos sperans. *Add.* Pallad. 1, 28.

SOLLEMNĬTVS. Adu. *pro Sollemniter.* Liu. Aegisthio *apud* 2, 82 Sollemnitusque adeo ditem laudet lubens.

SOLEO, solitus sum, ēre. [ἔωθα, φιλέω, ἀγαπάω] *Frequenter r narie agere aliquid.* Ter. Andr. 3, 4, 4 Quod vulgus seruorum dolis, vt me deluderes. Virg. Aen. 2, 462 Vnde omnis Troia ri, Et Danaûm solitae naues, et Achaica castra. Ferocius quam erat Sall. Catil. c. 23. Cic. de Orat. 3, 92 Antipater ille Sid ille quem tu probe Catule meministi, solitus est versus hexa aliosque variis modis atque numeris fundere ex tempore. Amicit. 60 Si prius quod maxime reprehendere solitus sit, *Conf.* Id. de Orat. 1 c. 30. Cels. Praef. Adis opem posci solit ¶ 2 Solere, *Consuetudinem Veneream habere.* Plaut. Cist. 1, 1, gidam subdole suffundunt: viris cum suis nos solere praedicant. sule Pompeio primum duo, Cinna, solebant Mocchi Epigran *Conf.* Catull. 42, 7. ¶ 3 *Offi. Grammat.* Solet *et* S *est imperf.* Cic. pro Cluent. 161 Quum quaedam in collibus, vt controuersia pastorum esset orta. Idem de Orat. 1, 100 Vt in co nibus scribi solet. Ibid. 2, 56 c. 13 Quod optimo cuique Athe eidere solitum est. Vulgo quod dici solet Ter. Andr. 2, 5, 15. fieri Petron. c. 49 Non, vt olim solebat, sed vt nunc fit Cic. F. 16. Soluerit pro Solitus sit. Caelius Annal. 7 Duos et septu lictoris (lictores) domum deportauisse fascis, qui ductoribus he ante soluerint ferri. *Haec* Non. 10, 35. *Est et inter* Fragm. S 14 Neque subsidiis, vti soluerat, compositis, *ex* Priscian. 9 p. 872. Varro L. L. 8, 61. Solinunt pro Solent, dixere veteres, *vti te* Festus *in voce* Nequinunt.

SOLENS, entis. Partic. [ἐωθώς] Plaut. Amph. 1, 1, 43 Si dixero dacium, solens meo more fecero. *Et* Cas. 5, 1, 14 Lubens fecero lens, *vt soleo.* Solens sum, ea est disciplina Idem Trucul. 1, *Add.* Idem Epid. 2, 2, 53.

SOLĬTVS, a, um. Partic. [συνήθης] *Vt,* Mos solitus Oui Pont. 3, 1, 165. O si solitae quidquam Virtutis adesset Virg. Ac 413. Labori solito finem imposuere Ouid. Met. 6, 240. Solitu Plinio 11, 14 *pr. Si Turnebum audimus, vocatur, quod e floribus c tur, cui alterum accedit non ita solitum, magnorum siderum exortu e in stirpes cadens. Legit nempe* Praeterea soliti, cum thymum florere incipiunt. *Sed* Solstitio *defendit Harduin.* Praeter Solitum, *suetudinem* Virg Georg 1, 413. Hor. Od. 1, 6, 20 Non praeter solitum

SOLĬTO. Ablatiu. [τῷ συνήθει] *qui nisi Aduerbii aut Nom comparatiuis non iungetur.* Liu 25, 7 Reate saxum ingens visu litare: sol rubere solito magis, sanguineoque similis. Blandior to Ouid. de Arte Am. 2, 411. Tardior solito orta est dies Amor. 1, 13, 48. Velocius solito currere Idem Met. 14, 588.

SOLĬTO, āre. Frequent. Gell. 7, 1 Id etiam dicere haud p quod idem illi, quos supra nominaui, literis mandauerint, Scipio hunc Africanum solitauisse noctis extremo, prinsquam diluculare Capitolium venticare, *etc.*

SOLITANEVS, a, um. Adi. *Consuetus.* Theod. Priscian. 3, 1 S nenm libellum confecre. Marcell. Empir. 20 Solitanei do stomachi.

SOLERS, *vel* SOLLERS, ertis. Adi. [συνετὸς, πρόσοχος Gloss. Gr.] *Contrarium est Inerti, quasi solus (vnus) aut* Sollus *(totus) fir; Ingeniosus, perspicax, sagax.* Festus: Sollo Osce dicitur id, nos totum vocamus —— Sollers etiam in omni re prudens. *dum haec igitur* Sollers *vel* Solers *fuerit, qui* totus ars *est,* solidus vel arte. Cato R. R. 8 Fundum vrbanum — ita conferat, vti quam so tissimum habeat, *i. omni arte cultum et expolitum.* Cic. de Senec Nec consitiones modo delectant, sed etiam inlitiones: quibus nihi venit agricultura solertius. Ter. Eun. 2, 2, 25 Fac periculum in ris, fac in palaestra, in musicis: quae liberum scire aequum est ac scentem: solertem dabo. *Vid.* Donat. h. l. Cic. pro Rosc. Com. 3 Iam quo quisque est solertior, et ingeniosior, hoc docet iracundi laboriosius. Idem de Nat. Deor. 2, 121 Solers, subtilisque descri partium, quamque admirabilis fabrica membrorum. Ambag solers Plin. 28, 8. Cunctandi solers Fabius Sil. 7, 126. cilla solers Ouid. Amor. 1, 8, 87. Animo solerti rem nouam cogitare Liu. 7, 14. Auditu solerti animal Plin. 8, 28. solers Catul. Argon. 62, 294. Custodia solers Colum 8, 13. Solertia ducum Facta Frontin. Strateg. Praef. *strategemata.* Dimicatio solers Plin. 10, 17. Genus virile so tius est multo Lucret. 5, 1355. Ingenium solers Ouid. F 3, 840. Manu solerti facere aliquid Tibul. 1, 8, 29. tura hominum solers Ouid. Amor. 3, 8, 45. Prouida solersque n ra Cic. de Nat Deor. 128 c. 51. Stultitia solers Plin. 8, 36. solers Ouid. in Ibin 279. *Superlat.* Deus ad excogitandum prud tissimus, ad faciendum solertissimus Lactant. 2, 8 *sub init.* Sulla so tissimus omnium factus est Sallust. Iug. c. 96.

SOLERTER. Adu. [ἀγχινόως] *Ingeniose, perspicaciter, subtili* Cic. de Legib. 1, 26 c. 9 Res ad vitam necessarias solerter c sequuta est. Idem de Nat. Deor. 2, 91, c. 35 Praesertim cum multis p

nt illa perfecta, quam haec simulata solertius. Idem Verr. 4, 4 Tu illius aeris temperationem, tu operum lineamenta solerter perspicis? Solerter legerunt, quos in societatem sceleris adsciscent Iust. 8, 6, 9. Solertius interrogatus Tac. Ann. 5, 10, 5 Cum tu ert ime animaduertisses Apul Apol. *pr.*

SOERTIA, ae. f. [ἀγχίνοια, ἐπίνοια] *In omni re prudentia et inrt. perspicacitas et ingeniorum acumen.* ἀγχίνοια, *vid. Casaub. ad Theophr. p. 266. σπανὸν, ἐνεργεία,* Gloss. Lat. Gr. Cic. de Senect. 59 Cum eum dixisse, mirari se non modo diligentiam, sed etiam ertem eius, a quo essent illa dimensa, et descripta. Idem Acad. 4, Agatis hoc tam polite tamque subtiliter effici potuisse sine druali solertia. *Est mediae significationis.* Cic. Off. 1 c. 10 Decipere quidem est, non iudicare. Quocirca in omni re fugienda est s lertia Plin. 14, 22 Heu mira vitiorum solertia. *Conf. Brouckh.* Tull. 1, 4, 3. Claud. de Rapt. Proserp. 3, 32 Rerumque remotas emensa vias paullatim explorat egestas, Vtque artes pariat solertia, ri vsus. Adhibere solertiam, *vid.* ADHIBEO. Sed in venatu rt et sagacitas praecipua est Plin. 8, 40. Cic. de Nat. Deor. 2, Ita est quibusdam etiam machinatio quaedam atque solertia, vt rdeolis. Belli solertia Sil. 6, 309. Cic. Off. 1, 157 Sic homines n etiam magis, natura congregati adhibent agendi congregandi olertiam. Mentis agitatio atque solertia Quinct. 1, 1. *Plur.* us scriptoribus infinitas ago gratias, quod egregiis ingeniorum rts, ex aeuo collatis abundantes aliis alio genere copias praepa- Vitrum. Lib. 7 Praef. *i. inuentis.*

OI, *vid.* SOLOE.

OIAR, *Quo solium tegebatur*; *vt* Toral, *quo torus.* Varro *apud* Phrygio qui puluinar poterat pingere, foliar defingebat. n. 17, 21.

OICITVS, a, um. Adi. [μεριμνῶν] *Inquietus, et curis affectus. ior vel a* Solo, *vt sit, qui* solo *et loco suo facile* cietur *f. mouetur: llo, i. toto, vt fit* Sollicitus, *qui totus, quantus quantus est, mouetur ans est. Certe in Carmine duplicare solent* L, *vt produci possit prima* ae *quod non magis forte necessarium est, quam in* Solers. *Auctor* paene *pares.* Plaut. Merc. 2, 3, 31 Sollicitus mihi nescio quare . Cic. Att. 9, 4 Antea solicitus eram, et angebar, sicut res scisa cogebat, quum consilio explicare nihil possem. Calamitosus nus futuri anxius, et ante miserias miser: solicitus est, vt ea, delectatur, ad extremum vsque permaneant Sen. Epist. 98. o Domo 96 Suspensa ac solicita tota ciuitate, *etc.* Suspecta at licita semper omnia in vita tyrannorum Cic. de Amicit. 52. solicitum animal ad nocturnos strepitus Liu. 5, 47 *pr.* Cic. 5, 7 Q. autem pater et filius Butroti soliciti eramus de tua vae mirum in modum. Solicitus es ea re Ter. Andr. 1, 5, 33. il. 8, 3 Nec sum in hoc solicitus, cum res ipsa volentibus discea reat. Solicitus pro anima Gell. 19, 1. Cic. Fam. 10, 11 sum solicitus, quidnam de prouinciis decernatur. Idem Att. 8, Q sum solicitus quidnam futurum sit. Cic. de Lege Agr. 1, 23 Solitam mihi ciuitatem suspicione, suspensam metu, perturbatam vestris lebus concionibus, et seditionibus tradidistis. Liu. 28, 19 Quum clamor ndi e ab solicitis vicem imperatoris militibus sublatus. *Conf. ibid.* 43 Agere solicitum Quinctil. 4, 1. Esse solicitum alicui, *pro illo* Lamprid. Heliogab. c. 14. Cic. Fam. 7, 3 Solicitum aulem Habebat cogitatio cum officii, tum etiam periculi mei. *Add. ibid.* 5, 13 soliciti laceant, terraque premantur iniqua Ouid. Am. 2, 16, 15. *i. inuiet* Idem de Senect. 66 c. 19 *pr.* Quarta restat causa, quae maxiue agere atque solicitam habere nostram aetatem videtur.

e hodie nimis solicitum elicis

quidam habuit, neque quod volui agere quidquam citum est, ita me attinuit, ita me detinuit

Men. 4, 2, 20. *Conf. ib.* v. 11. Ter. Heaut. 3, 1, 52 Tencre aliquem solitum Liu. 2 Solicitumque hostem ad lucem tenere. ¶ 2 *Substantiua:* es accuratae, et solicitae Quinctil. 4, 1. Amores soliciti Ecl. 10, 6. Amor solicitus atque anxius Cic. Att. 2, 24. soliciti Hor. Epist. 1, 5, 18. Cic. de Fin. 2, 55 Non igitur eum censes anxio animo aut solicito fuisse. Armis sollicitis quaevictoria Ouid. Met. 14, 453. Quid sit Vtile solicitis supputat lis Ouid. ex Pont. 2, 3, 17. *ad rationem dignorum gestu supputandi spectat.* Aures sollicitae, *i. Inquietae* Lucret. 6, 1185. Carsolicitus Ouid. Amor. 1, 6, 64. Curae sollicitae Stat. Theb. 7 Cic. Off. 2, 78 Id enim est proprium, vt supra dixi, ciuitatis quae vrbis, vt sit libera, et non solicita suae rei cuiusque custoDiligentia solicita Quinctil. 6. Prooem. Dolor solliciCid. de Arte Am. 3, 374. Idem Fast. 5, 372 Imbelles capreae, Illicusque lepus, *i. timidus.* Martial. 14, 111 Frangere dum mes, frangis cristallina, peccant Securae nimium sollicitaeque Mare sollicitum stridet refluentibus vndis, *i. Ventis impulsum agitatum* Virg. Georg. 4, 262. Mentes sollicitae patent Fast. 3, 362. Metus sollicitus, *Solicitudinem inuicens* Ouid. 3, 11, 10. Motus Lucret. 1, 344. Opes sollicitae, *quae licis faciunt* Hor. Serm. 3, 6, 79. Pectore sollicito repetens a Ouid. Met. 2, 125. Pecus sollicitum Martial. 5, 32. Cic. Amicit. 52 Omnia semper suspecta atque solicita sunt, nullus locus icitiae. Status ciuitatis solicitus Quinctil. 6, 1. Timor litus Ouid. Epist. 1, 12. Vita sollicita Propert. 3, 7, 1. Vosolicita inuocare aliquem Ouid. Met. 10, 639. *Comparat.* an ad Cic. Fam. 10, 18. Quinctil. 7, 2 Quibus nos circa lites raras dictores ridiculi videmur. Nunquam apud vos verba feci, aut pro bi solicitior, aut pro me securior Tac. Hist. 4, 58, 1. Sollicitior locus ne de Benef. 3, 13. *Conf.* Plin. Paneg. c. 6. Suet. Domit. c. 14. *spes* Senec. de Breuit. vitae 15 Breuissima ac solicitissima aetas. *dd.* Quinctil. Decl. 280.

SOLICITE. Adu. [ἐπαγώγως] Sapienti non solicite Custodire se, ttur est Sen. Ep 116. Accurate atque solicite Quaesitum Geli. 3, 16. Iuicex Pont. 4, 6, 44 Qui mala sollicite nostra leuatis. *Compar.* olicius Adhibere discrimina Quinctil. 2, 15. *Conf.* Victoris Epit. in Theod. Peccatum semel bonus quisque solicitius Cauet Apul. Apol. p. 27. Plin. Epist. 1, 19 Nam solicitius custodiendus est honor, in quo iam beneficium amici tuendum est. *Superl.* Annonae curam solitissime Agere Suet. Claud. c. 18. Minimum est de quo solicitissime Agit Sen. Ep. 93.

SOLICITVDO, ĭnis. f. [ἀέριμνα, ἀγωνία, φροντὶς] *Cura et inquietudo, quae animis inhaeret. In versu, duplici* l *scribitur, vt producatur prima sylaba. Et vbique* L *geminant, qui* Sollicitum *interpretantur* totum animo tum. Cic. Tusc. 4, 18 c. 8 Solicitudo, est aegritudo cum cogitatione. Ibid. 1, 96 Nulla reliqua cura, nulla solicitudo futura. Idem Offic. 3, 84 Angores, solicitudines, diurni et nocturni metus. *Et* de Diuin. 2, 150 Perfugium videtur omnium laborum et solicitudinum esse somnus. Aculei solicitudinum, *vid.* ACVLEVS. Altior solicitudo Quinctil. in Prooem. 4. Mordaces sollicitudines Hor. Carm. 1, 18, 2. Abducere animum a solicitudine, *vid.* ABDVCO. Abstrahere se a solicitudine, *vid.* ABSTRAHO. Acuere solicitudines Cic. Fam. 11, 16. Adducere in solicitudinem, *vid.* ADDVCO. Adire solicitudinem pro aliquo Plin. Epist. 2, 9. Afferre solicitudinem, *vid.* AFFERO. Afficit me solicitudo duplex Cic. de Clar. Orat. 332 c vlt. Quanta me cura et solicitudine Afficit gnatus Ter. Phor. 2, 3 (*n. 3*) *pr.* Bidui est aut tridui Haec solicitudo, nostin'? deinde definet Ter. Andr. , 6, 9. Allenare solicitudines, Conficere alicui solicitudines, *vid. hh. vv.* Demere solicitudinem Tacit. Hist. 2, 68. Duplicare solicitudines Cic. Fam. 5, 14. Idem de Fin. 1, 57 Easque ipsas f licitudines, quibus eorum animi noctes diesque Exeduntur, diis immortalibus supplicii causa importari putant Exsoluere aliquem solicitudine Plin. Epist. 1, 22. Cic. pro Cluent. 51 Quidquid hoc tempore Habeat solicitudinis ac negotii, id omne a matre esse consilatum. Cic. . . Nec Haerere in animis horum solicitudinem sempiternam. Importare solicitudines, *vid.* IMPORTO. Leuare pectora diris solliciudinibus Hor. Epod. 13, 15. Liberare solicitudine Cic. Att. 6, 1. Liberari solicitudine, *vid.* Exsoluere aliquem solicitudine, *in* EXSOLVO. Omittere solicitudinem, Pati solicitudinem, *vid. hh. vv.* Perferre solicitudinem, *vid.* Plane mane, *in* MANE *Aduerbium.* Cic. Att. 5, 21 Sed dices me ipsum mihi solicitudinem Struere. Subueniri solicitudini Cic. Fam. 2, . . Sum. Esse sollicitudini alicui Plaut. Milit. 3, 1, 76. Ter. Phorm. 4, 1, 22 Scio ita esse, et illaec mihi res sollicitudini est. Cic. ad Brut. . . . Non minore nunc sunt solicitudine quam tum erant studio. Sustinere solicitudinem Cic. Fam. 10, 4. Torqueri sollicitudine districtum Hor. Serm. 2, 8, 8. Cic. Att. 6, 5 Solicitudine prouinciae tamen vel maxime Vrgebamur.

SOLICITO, āre. [ἀνιάω ἐλαύνω] *Inquietare et curam inicere, commouere, studere, quo sensu etiam ad corpora refertur: vt. animum a fide et firmitate atque constantia abducere, et corrumpere adeo conari aliquem.* Paullus ex Festo Solicitare est solo citare, id est, ex suo loco mouere. Solum autem quum significet locum, quis dubitet? cum exsules quoque dicantur solo patriae suae pulsi. Ter. Andr. 5, 3, 16 Cur meam senectutem huius solicito amentia? Idem Eun. 1, 2, 82 Egone id timeo? PH. quid te ergo aliud solicitat? Idem Hec. 4, 4, 54 Aut quid sit id, quod solicitere ad hunc modum? i. e Perturberis, commoueare, *inquit* Donat. Cic. de Fin. 1, 1, 50 Quemadmodum temeritas et libido et ignauia semper animum exercuciant, et semper solicitant, turbulentaeque sunt. Cic. de Fin 1, 50 Nec praeterea est res vlla, quae sua natura aut solicitare possit, aut angere. Sollicitant haec toreumata furem, *Allicitant ad furtum* Martial. 12, 75. Cura quietos sollicitat Virg. Aen. 4, 380. Mala copia aegrum sollicitat Stomachum Hor. Sat. 2, 2, 42. *inuitat ad plus edendum quam opus est.* Metus sollicitans Ouid. Trist. 4, 8, 6. Bello sollicitare aliquem Ouid. Fast. 5, 40. *i. oppugnare.* Curt. 3, 5, 15 Verum enimuero quum modo milites meos literis ad proditionem, modo amicos ad perniciem pecunia solicitet, *corrumpere conetur.* Ter. Andr. 5, 4, 2 Tune hic homines adolescentulos, imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illicis? sollicitando, et pollicitando eorum amicos laetas? Solicitare ad se aues Plin. 8, 23. Qui pretio fratrum meliorisque auibus amici sollicitare caput Grat Cy eg. v. 452. *i. in periculum adducere.* Cic. in Catil. 4, 17 Quare si quem vestrum commouet hoc, quod auditum est, lenonem quendam Lentuli concursare circum tabernas, pretio sperantem solicitari posse animos egentium atque imperitorum: esse id quidem coeptum atque tentatum. *Conf.* Id. ib. 3 c. 6. Caes. B. G. 5, 3. Flor. 3, 5. Iudicium alicuius sollicitare donis Ouid. Epist. 16, 20. Precibus sollicitare aliquem Ouid. Met. 9, 682. Votis sollicitare numina Tibul. 2, 4, 53. Cic. pro Cluent. 47 c. 16 Cuius seruum Diogenem Fabricius ad venenum Auito dandum spe et pretio solicitare coepit. Liu. 1, 30 Sollicitatis ad defectionem animis. Ad laborem solicitare Senec. de Benef. 3, 11. Solicitare pacem Liu. 34, 6 *turbare, incertam reddere.* Matronam *appellare suo vel alieno nomine* Sen. Controu. 15. Et qui sollicitat Nuptas ad praemia peccat Petron. c. 83. Toros legitimos sollicitare Ouid. ex Pont. 3, 3, 50. Voluptas sollicitat concubitus Virg. Georg. 3, 131. *stimulat animalia ad Venerem. In bonam etiam partem sumitur.* Circumspicias praeceptores, quos solicitare possimus Plin. Ep. 4, 13. Vt ille *(paruulus filius)* mihi blandissimus, me suis nutricibus, me auiae educanti, me omnibus, qui solicitare solent illas aetates, anteferret Quinctil. 6 Prooem. *Conf. h. l. Burm.* Remansit in caelibatu, nec solicitari vlla conditione amplius potuit Suet. Galba c. 5. ¶ 2 *Quod diximus ad corpora etiam referri, eius rei hic exempla ponemus.* Solicitare aluum purgatione Cels. Praef. 5. *vt mouere, citare.* Feras arcu Ouid. Am. 1, 7, 14. *i. agitare, excitare cubilibus.* Spicula dextra Virg. Aen. 12, 403 *vt quatere.* Stamina docto pollice, *chordas citharae percutere* Ouid. Met. 11, 170. *Sic* Forem sollicitare Ouid. Am. 3, 1, 50 *aperire conari tantum. Vid. Brouckh. ad* Tib. 1, 8, 25. Tibull. 1, 8, 30 Primus aratra manu solerti iecit Osiris, Et teneram ferro sollicitauit Humum. Tellus sollicitanda Virg. Georg. 2, 418. *Sic* Claud. de Rapt. Proserp. 1 Praef. 2 Et rudibus remis sollicitauit aquas. *h. e. Mouit et agitauit.*

SOLICITATVS, a, um. Solicitatus ab Aruernis pecuniâ Caes. B. G. 7, 37. Alites et bestiae escae illecebris solicitatae Iustin. 2, 13, 12. Amicus in adulterium vxoris solicitatus Iustin. 1, 7, 18. Corpora sollicitata suis trepidant in fedibus Lucret. 2, 963. Solicitato Exercitu regio Caes. B. C. 3, 104. Mentula Martial. 11, 47. Quod diu solicitati ne obsidionis quidem metu a fide decessissent Liu. 31, 5.

SOLICITATIO, ōnis. f. *dicitur*, Quae ab alio fit, *vt ait* Donat. *ad* Ter Andr. 1, 5, 20 *Nempe sic distinguitur a Solicitudine, quae nascitur in animo solicito: cum* Solicitatio *admouetur extrinsecus. Locus Terentii est,* Tot me impediant curae, quae meum animum diuerse trahunt; amor, misericordia huius, nuptiarum solicitatio. Cic pro Cluent. 55 Et de solicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum locutum esse dicebat. Iam vero illa Allobrogum solicitatio sit a Lentulo caeterisque domesticis hostibus Cic. Catil. 3 c. 9. Tot solicitationibus expugnari non potuit Sen. Contr. 15 p. 216.

SOLICITĀTOR, ōris. m. [πραγματὶς] Paul. de extraord. crimin. l. 1 Solicitatores alienarum nuptiarum, itemque matrimoniorum in-

terpellatores. *Add.* Vlp.l. 11 D. de seruo corr. §. 2. Sen. Controu. 15 Testamento solicitatoris.

SOLĬDVS, a, um Adi. [στερεὸς, στερρός, πάγιος] *Plenum, integrum, nihil caui aut vacui habens, vt vbique solum occurrat, quod resistat, vel renitatur: apud Geometras, quod et longum et latum et profundum sit.* Virg. Aen. 6, 552 — Solidoque adamante columnae. Idem Georg. 3, 26 In fortibus pugnam ex auro, solidoque elephanto Gangaridum faciam. i. e. Ex ebore integro, non fectili, vt ait Seruius. Solidum nihil, quod terrae ĭit expers Cic. de Vniuers. c. 4 Solidum, *Iunge ac continuum significat.* Scis me ante orationes aut aliquid id genus solidum scribere, vt Varronem nusquam possem intexere Cic. Att. 13, 12 *pr.* Solidum *hic dialogo opponitur, scriptionis genus, vbi ex sola persona sua loquitur auctor, non inducit aliorum sermones.* Ter. Enn. 5, 2, 32 Vt solidum parerem hoc mihi beneficium. Fragile et Solidum, contraria Hor. Serm. 2, 1, 77. Agger solidus Stat. Silu. 4, 4, 3. Annus solidus, *Integer* Liu. 1, 19. Annos decem solidos erraſſe Vlyſſem *dicit* Varro *apud* Non. 4, 451. Argentum solidum Virg. Aen. 9, 35 . Aurum solidum Ouid. Amor. 3, 8, 53. Sen. Ep. 5. Cautes solida Ouid. Met. 12, 24. Ceruos solidos haurire Plin. 8, 14. Cic. de Diuin. 1, 48 Quum columnam auream quae esset in fano Iunonis Laciniae auferre vellet, dubitaretque vtrum ea solida esset, an extrinsecus inaurata. Consulatus parum solidus Liu. 4, 8 *extr. i. qui an gestus fuerit, dubitari possit.* Cornu solido grauiter sonat vngula Virg. Georg. 3, 88. *i. firmo.* Ter. Eun. 2, 3, 26 Color verus, Corpus solidum, et succi plenum. *Vbi* Donat. Solidum corpus, quia non vitiatum. Lucret. 1, 487 Nam solido vincunt ea corpore demum, *de elementis, quorum simplex soliditas destrui non potest.* Dies solidus *non modo vt* Annus, *integer: sed rebus necessariis atque vtilibus attributus.* Horat. Od. 1, 1, 20 Nec partem solido sumere de die spernit, *vt* A. Poët. 209 Vinoque diurno Placari genius festis impune diebus Coepit. *Hoc est* de die conuiuia inire, *nec sunt* tempestiua conuiuia, *quibus* pars solido diei *detrahitur.* Effigiem tenere solidam et expressam virtutis. Cic. Off. 3, 69 c. 17. Ferrum solidum Ouid. Met. 15, 810. Felicitas solida, *Integra* Plin. 7, 40. Gaudium solidum Ter. Andr. 4, 1, 23 Donat. Plenum, idoneum, integrum. Glacies solida Virg. Georg. 3, 365. Gratia solida Ouid. Met. 12, 576. Plaut. Curc. 3, 35. Inibis a me solidam et grandem gratiam. Humus solida, *Dura* Ouid. Epist. 12, 94. Infortunium solidum Plaut. Merc. prol. 21. Legata solida, *integra* l. 14 §. 1. D. ad l. Falc. Mare solidum Iuuen. 10, 176. *ponte constratum, qui velut solum praebeat.* Marmor solidum Virg. Aen. 6, 69. Mens solida, *Firma et constans* Hor. Carm. 3, 3, 4. Montes solidi Ouid. Met. 4, 645. Nix solida; *i. Grando* Stat. Theb. 8, 408. Nequitia solida Sen. de Ira 1, 16. Cic. de Fin. 1, 61 Illi enim negant bonum quidquam esse, nisi nescio quam illam vmbram quod appellant honestum, non tam solido quam splendido Nomine. Nomen solidum *non vanum, cui subest res ipsa nomine signata.* Pars solida Scribon. 53. *sc. dentis.* Pax solida Senec. Troad. f. 6. Proprietas solida, *Plena et non deducto vsufructu* l. 26. D. de vsufruct. legat. Sestertia: *vid. Burm. ad* Petron. c. 43 p. 149. Virg. Georg. 2, 64 *de inserendi generibus*, Sed truncis oleae melius, propagine vites, Respondent, Solido Paphiae de robore Myrtus, *i. Myrtus vel Myrti integra planta transferendae sunt e seminario.* Spiritus solidus Lucan. ad Pison. 251. Solidos haurire Tauros Plin. 8, 14. Summa solida, *vid.* Summa excurrit, *in* EXCVRRO. Tellus solidissima Ouid. Met. 15, 262. Vasa auro solida Tac. Ann. 2, 33, 1. *Add.* Id. 13, 10, 1. Vires solidae suo stant robore Virg. Aen. 2, 639. Cic. de Fin. 1, 72 An ille tempus aut in Poëtis euoluendis consumeret, in quibus nulla solida Vtilitas omnisque puerilis est delectatio? ¶ 2 *Interdum sine adiuncto, velut substantiue ponitur.* Nulla in solidum mihi dona dederunt Iuuenc. 3, 363. Senec. de Benef. 3, 4 Praesentia bona nondum in solido sunt. Obligari in solidum Vlpian. Dig. 45 t. 2 l. 8 *et* Paul. D. 35 t. 3 l. 4 §. 1. In solido rursus fortuna locauit Virg. Aen. 11, 427. Quinct. 5, 10 Argentarius ab argentario solidum petit. Cic. pro Rabir. Post. 46 c. 17 At hoc etiam optat miser, vt condemnetur a vobis, ita bona vaceant, vt solidum suum cuique soluatur, nihil iam aliud nisi fidem curat. *i. Integrum.* Pers. Sat. 5, 25 Pulsa, dignoscere cautus Quid solidum crepat, *Metaphora a vasis figlinis, quae tinniunt integra si sint acutius, etc.* ¶ 3 *Compar.* Solidior caseus Colum. 7, 8. Vinum naturâ solidius Pallad. 11, 14 *extr. Superl.* Solidissima structura Vitr. 1, 5 *sub init. et* 8, 7 *pr.* ¶ 4 Soldum *pro* Solido, *vt* caldum *pro* calido, Martial. 4, 37 Ex insulis fundisque tricies soldum, *cui nihil desit.*

SOLĬDVS, i. m. [χρύσινος Gloss. Gr. Lat. *it. νόμισμα* ib. *et* Lat. Gr.] *Genus numi, Aureus.* Solidi *ideo dicuntur, quia iusto et integro pondere erant percussi, non dimidiati, aut trientales.* Lampridius in Alexand. c. 39 Vectigalia publica in id contraxit, vt qui decem aureos sub Heliogabalo praestiterant, tertiam partem aurei praestarent: tunc que primum semisses aureorum formati sunt: tum etiam quum ad tertiam partem aurei vectigal decidisset, tremisses, dicente Alexandro, etiam quartarios futuros: sed quum non potuisset per publicas necessitates, conflari eos iussit, et tremisses tantum, solidosque formari. Solidos, *i. totos*, asses *respectu diuisionis in* XII vncias: *vnde posterior aetas* Solidos *etiam dixit suos numos duodenarios. Vid.* Gronou. de Pecun. Vet. 3, 6 *et* 4, 13.

SOLIDE. Adu. [ὁλοκλήρως] *Integre.* Plaut. Trinum. 4, 2, 8 Neque noui, neque natus necne is fuerit, id solide scio. Ibid. 4, 2, 47 Hic homo solide sycophanta est. Ter. Andr. 5, 8, 7 Nam hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia. Aqua solidius latiusque concreta Gell. 19, 5. *Add.* Colum. 12, 54. Pallad. 1, 35.

SOLIDĬTAS, ātis. f. [στερεότης, παγιότης] Cic. de Fin. 1, 17 c. 6 Ille atomos quas appellat, id est corpora indiuidua, propter soliditatem censet in infinito inani. Idem de Vniuers. 13 c. 5 Sed quum soliditas mundo quaereretur. Animae corporali soliditate priuatae Arnob. 2 p. 52. Soliditates concruſtatae Ammian. 17, 7. ¶ 2 ὁλότης. Sempiterno aeuo perpetuo infinitam retinere in se soliditatem Vitr. 2, 2. Quoties duobus non separatim, sed pro indiuiso munus iniungitur, et ita, vt vnusquisque eorum periculo soliditatis videatur obstrictus Gordian. l. 2 Cod. quo quisque ord. *i. in solidum obligatus.*

SOLIDIPES, ĕdis. c. [στερεόπους] *Quod solidos habet pedes, non bifidos, etc.* Plin. 10, 65 Contra naturam solidipedum, aut fulcorum. *Conf.* Id. 10, 73. 11, 37 *sub init.*

SOLIDĀMEN, ĭnis. n. *Firmitas, Soliditas.* Fortun. Carm. 6, 2 Vnus amor viuo solidamine iunctus alescat.

SOLIDAMENTVM, i. n. *Firmamentum, quo constat Soliditas.* Lactant. de Opific. Dei 7 Deus igitur solidamenta corporis, quae ossa dicuntur, nodata, et adiuncta inuicem neruis alligauit atque constrinxit. Abripi a solidamento pietatis Augustin. Conf. 7, 20. *pro sum* [illegible] *festium orbium posuit* Nouatian. de Trinit. c. 1.

SOLIDO, āre. [στερεόω] *Roborare firmare, glutinare, ferru* [illegible] Aedificia sine trabibus saxo solidantur Tac. Ann. 15, 43, 3. *i. fa* [illegible] *do struuntur.* Virg. Georg. 1, 179 Area tum primum ingenti quanda cylindro, Et vertenda manu, et creta solidanda tenaci cta solidantur Plin. Epist. 8, 20. *in virtutibus aquae Vadimonis.* [illegible] cies solidata, veneno Lucan. 8, 691. *h. e. Medicamento firmata putrefactionem.* Lardum elixum solidat Ossa fracta Plin 28, 1 num Stomachum solidare titubantem solet Pallad. Febr. t 31. Sen. Qu. Nat. 3, 25. Vitis calamo iunatur, donec solidetur Pallad. Feb

SOLIDATVS, a, um. Part. Solum alto rudere solidatum Palla Muri Tac. Hist. 2, 19, 5. Parietes Vitr. 7, 3.

SOLIDATIO, ōnis. f. Vitruu. 5, 3 Solidationes ita erant dae. *Add.* Id. 7, 1.

SOLIDESCO, ĕre. [στερεοῦμαι] *Solidum fieri.* Plin. 11, 37 *f.* 8 ca membrana constat, vulnerata cicatrice non solidescit. *h. e. G tur. Sic enim ait* Cels. 8, 6 Illud et in hac, et in naribus, ignora oportet, non quidem cartilaginem ipsam glutinari circa tamen increscere, solidarique eum locum. *Conf.* Vitr. 2, 6 *et* 9. 7, 3.

SOLIDATRIX, icis. f. Arnob. 4 p. 131 Solidatrix ossium ca

SOLIFER, *vid.* SOL.

SOLIFERREVM, i. n. [ὁλοσιδήρεον] *Genus teli, appellatur* Totum ferreum, *vt monet* Festus *in* Solitaurilia. Liu. 34, 14 *Vi* fis soliferreis falaricisque gladios strinxerunt, tum velut redi ta est pugna. *In telorum generibus etiam refert.* Gell. 10, 25

SOLLIFERREA.

SOLIFŬGA, ae. f. [μισήλιος] *Genus formicae venenatae*, a f do sole *dicta.* Plin. 22, 25 *f.* 81 Et leguminibus innascuntur be venenatae, quae manus pungunt, et periculum vitae afferunt, garum generis. *Hard.* Solipugarum. *Add.* Solin. c. 10. *Vid.* SOL

SOLIGENA, *vid.* SOL.

SOLINO, āre. Verrius *apud* Festum idem esse ait, quod Co

SOLINVS, i. m. *Scriptor libelli ex Plinio fere excerpti, P ris nomine noti, in quem sunt Salmasii exercitationes Plinianae, op illo dignius.*

SOLIPVNGA, *vid.* SOLPVGA.

SOLIS. Gemma, *vid.* SOL: *est enim* Solis *Genitiuus.*

SOLISTIMVM, *vel* SOLISTIMVM, i. n. Appius P auguralis disciplinae lib. primo, ait, esse Tripudium, quod au dit ex eo, quod illa fert saxumue solidum, aut arbos viuiradi quae nec vi humana (*al.* praetitio humaniue) caedantur, iaciar pellanturue. Cic. de Diuin. 128 c. 15 *extr.* Quod autem scripti betis, aut tripudium fieri, si ex ea quid in solum ceciderit, hoc quod dixi coactum tripudium, solistimum dicitis. *Add. ib.* 2, 72 c. Fam. 6, 6. Liu. 10, 40 Tripudium solistimum Consuli nur *Vid.* Min. Fel. c. 26, 1. Seruius *ad* Virg. Ecl. 8, 30. Festu Puls. *Vid. et* TRIPVDIVM.

SOLITĀNVS, a, um. Adi. [σολιτανὸς] *Vt*, Cochleae soli *quae in Africa reperiuntur.* Plin. 30, 6 Laudatissimae autem sunt leae Africanae, ex his solitanae. Varr. de R. R. 3, 14, 4 N valde amplae sunt quaedam ex Africa, quae vocantur solitanae, earum calices quadrantes octoginta capere possint. *A Promontorio in Africa nomen ducit Hardouinus.*

SOLITARIVS, SOLITVS, *vid.* SOLVS, SOLEO.

SOLITAVRILIA, ium. n. [ὑσία ἐκ συός, κριῶ, καὶ ταύρου Glos Gr.] *Genus sacrificii, quod alio nomine* SVOVETAVRILIA *vocabant* Ca *eademque res sit, tunc tum nomen vtrumque tractabimus. Ergo* Suoue lia *vel* Suouitaurilia *ipsa res videtur commendare.* Cato R. R. 14 grum, *inquit*, sic lustrari oportet. Impera suouitaurilia circumagi, et *deinde* [illegible] *formam caerimoniamque sacrificii peragit. Vbi ego vitium, ties poni hoc nomen; sed ita, vt antiquae editiones* Solitaurilia *habeant* vitaurilia *ex optimis MSS. restituerit Victorius: deinde immolari in bo* porcum, agnum, vitulum, *h. e.* suem, ouem, taurum. Varro de 2, 1, 10 Et quod Populus Rom. cum lustratur, suouitaurilibus ci aguntur verres, aries, taurus? *Sic non modo Victorius ex suis MS testatur idem Vrsinus. Firmat hoc* Quinctil. 1, 5, 67 Suouetauril *necessario legendum, quod videre Vas ojamus et Stephanus* iam persuasu esse ex sue, oue, et tauro: et sane ita habet sacrum, quod apud *Home* quoque est. *Respicit puto ad* Odyss. Θ, 59 Τέσσαν δ' Ἀλκίνοος [illegible] μᾶλ' ἔρευσεν, Ὄκτὼ δ' ἀργειόδοντας ὕας, δύο δ' ἐλίκωπας βῶας. E *apud* Liu. 1, 44 *et* 8, 10 Suouetaurilia *locum suum tueri iussit Dr borchius. Etiam* Tac. Ann. 6, 37 Sacrificantibus, cum hic more mano suouetaurilia daret. *Et* Hist. 4, 53 *vbi de* Capitolio resti do, Tum Heluidius Priscus Praetor, praeunte Plauto Aeliano Po ce, lustrata suouetaurilibus area, *etc. Res igitur dubitationem no beret, nisi inter. edere viderentur Grammatici, quos iam audiemus.* ris. 1 p. 8 Suouetaurilia quidam putant dicenda a victimis, sue, et tauro: sed Valgius de rebus per epistolam quaesitis, solitaurilia esse ait: Tauri autem nomen pro omnibus maribus sumtum esse *sti haec sunt praecipua*, Solitaurilia hostiarum trium diuersi gener molationem significant, tauri, arietis, verris, quod omnes eae s integrique sint corporis ——— Atque harum hostiarum omniu violati sunt tauri, quae pars scilicet caeditur in castratione. Sunt dem qui putent, ex tribus hostiis praecipue (praecipuae) nome clusum cum solido, tauri, quod amplissima sit earum, *etc. Certe G matici his, vt et* Asconio in Diuin. in Caecil. 8 c. 3 *videtur de quod antiquae editiones sese* Solitaurilia *vel* Solitaurilia *praeferunt. antiquam fuisse, Valgio certe et Festo antiquiorem, illam quoque scri rationem, vero simile est.*

SOLITO, re. *et* SOLITO Ablatiuus, *vid.* SOLEO.

SOLITVD , SOLIVAGVS, *vid.* SOLVS.

SOLIVM, i. n. [ξυλικὸς θρόνος ἐμβατὴ Gloss. Lat. Gr.] *Si aucto* Seruius *ad* Aen. 1, 510 Armarium ex vno ligno factum, in quo re ob corporis sui tutelam fedebant: dictum quasi Solidum: *quoniam praedura materia roboris plebat.* Vel *secundum* Asperum, *per anty chon, quasi* Sedium a sedendo: *nam et* sella, *quasi* seda *dicta est. Ex* Ser *et ista ad* Aen. 7, 169. *Etiam huc refert Scaliger, quod apud* Festum Solla (*leg.* Solia) appellantur sedilia, in quibus non plures singulis sunt sedere, *etc.* Eburno solio fultus Claud. in sec. Cons. Stil 199. Rudi solio fultus Claud. de Rapt. Proserp. 1, 79. Soli *pro Sella regali.* Virg Aen. 11, 301 Praefatos diuos solio rex infi alto. Liu. 1, 47 Dii te penates, ——— et in domo regale solium nomen Tarquinium creat vocatque regem. Aureum solium V Aen. 10, 116. Regale solium Ouid. Fast. 6, 353. Sublime

um uid. Met. 14, 262. Ornatu regali in folio Sedens Cic. de Fin. c. 2 Surgere folio Virg. Aen. 10, 116. Tollere se a folio cmb. 8, 541. Solium *de Solis turisconsulti, in qua ius respondere iebat* Cic. de Legib. 1, 15 Quum praefertim, non recusarem, quo inunore patrio, sedens in folio, consulentibus responderem. ¶ 2 olium, *quo in balneis* vtebantur, *et in quo sedentes lauabantur,* ncre Plin. 11, 41 *et* 28, 12 *fr.* *Vnde* nobiles Romanas *ait* Plin. 12 oliis argenteis ad delicias vsas. Celf. 7, 26 *Quae curatio culeuulso habenda sit.* Interpositis duabus horis, in solium aquae ida refupinus dimittendus eſt, ſic vt a genubus ad vmbilicum aqua tea Suet. Auguſt. c. 82 At quoties neruorum cauſa, marinis, bufque calidis vtendum eſſet, contentus hoc erat, vt infidens liolio, quod Hiſpanico verbo *duretam* vocabat, manus ac pedes rm iactaret. *conf.* Martial. 2, 42. Cato 10. Pallad. R. R. 1, 40. ſcedere in ſolium Celſ. 1, 3. Vitr. 9, 3. Deſidere in ſo- Clſ. 2, 17. Feſtus, voce SELLA, *ſed pro qua* Solia *legendum at caliger*, Aluei quoque lauandi cauſa inſtituti, quo ſinguli dendut, Solla (Solia) dicuntur, quae a ſedendo potius dicta videncam a ſolo. Dimitti ſolio calido Scribon. 150. Exſilire oli Liu. 44, 6 *pr.* ¶ 3 Solium, *Loculamentum ſepulchri, in quo conduntur defuncti.* Plin. 35, 12 ſ. 46 Quin et defunſe multi fictilibus ſoliis condi maluere. *Vetus exemplar habet* Sed ſoliis MSStor. *optimorum lectio apud Hard. et ſic iam Phi.d.* Vitruu. 9, 3. Curt. 10, 1, 32 Septimus dies erat, ex quo pu regis iacebat in ſolio. *Paullo poſt*, Purgauere corpus, repleq eſt odoribus aureum ſolium. *De corpore Alexandri. Add.* ier. c. 50. Flor. 4, 11 *extr.*

OLARIS, e. Adi. Thermarum ſella foliaris Spartian. in Carac. c 9

o nomine Solium n. 2.

OLA, *i. Sedilia et aluei balneorum, vid.* SOLIVM n. 2. ex Feſto.

OLICVRIA, In omni re curioſa: nam Sollo Oſcis, dicitur id, dos Totum vocamus. Liu. Sollicuria, in omni re curioſa. *vocc* SOLLO.

COLIFERREA, *inquit* Feſtus *voce* Solitaurilia, vocantur Tota ferSolitaurilia. Homo bonarum artium, ſolers, et quae nulla parte laſata, iare ſunt, Solida nominantur, vnde ſolium ſolidum. Sollum *notat* Paul.) lingua Oſcorum ſignificat totum, et ſolidum.

SOLO, Oſce dicitur id, quod nos Totum et ſolidum vocamus. Feſt.

SOLISTERNIVM, i. n. Solla ſternere dicuntur, qui ſollisterinj abent. Feſtus. *conf. tamen* Sellisternium.

SOLVS *antiquis fuit idem quod* Solidus, *a* Solo *ſ. fundo deriuatum. Vid.*

SORS, SOLICITVS, SOLITAVRILIA, SOLLICVRIA, SOLLIFERREA.

SOLO, ſolas. *vid.* SOLVS.

SOLOE, *vel* SOLI, orum. m. *Pl.* [Σόλοι] Soloe *more Graecorum* Soli, *ſicut* Dioſcuroe *pro* Dioſcuri, *Cunis Ciliciae, a* Solone *c di*, (*vid. Menag. ad Diog. Laert. 1, 51.*) *qui Colonos etiam Attis ad erat. Ab hac* Solenſes, *vt Aratus, Chryſippus Stoicus, et Phimon Poëta comicus. Quum vero barbari linguam Atticam paullatim oinp iſſent, σολοίκοι et σολοικίζειν, ſoloeciſſare, dicti ſunt, et inde oloe mi. Lepide* Capella 5 p. 50 Grammaticae *tribuit* limam, quae cio rtibus auratis, velut diuerſis nexionibus interſtincta vibrabat, x qu ſcabros dentes, vitiligineſque linguarum, et Sordes, quas in ſoloe uadam ciuitate contraxerant, leni ſenſim attritione purgabat.

SOLOECVS, a, um. *Barbarus corrupte loquens, vid.* Gell. 5, 20.

SOLOECISMVS, i. m. [σολοικισμός] *Vitium orationis eſt, in quam verba male iunguntur. Definitiones Graecorum et Latinorum lure congeſſit Menag. ad Laërt.* 7, 59. Gell. 5, 20 Soloecismus Lanocabulo a Sinnio Capitone, eiusdemque aetatis aliis ſtribligo ceb ur, a verſura videlicet et prauitate tortuoſae orationis *etc. vid* RRIGO. *Laudat deinde hanc eiusdem definitionem*, Soloecismus i ar et inconueniens compoſitum partium orationis — Nos qu Soloecismum neque Barbarismum apud Graecorum idoneos adc eniamus. Nam ſicut *βάρβαρον* ita *σόλοικον diverunt, (Intell. m vitio ſermo eſt, τὸ βάρβαρον, τὸ σόλοικον)* Noſtri quoque tiq ores Soloecum facile, *Soloecismum* haud ſcio an vnquam dixent. Quod ſi ita eſt, neque in Graeco neque in Latino Soloecismus obſ ficitur. *Non refugit tamen* Soloecismi *nomen* Quinctil 1, 5 *qu multa de eo, et quot modis accidat, diſputantur. Quin* A. ad ere 1. 4 c. 12 Soloecismus eſt, cum verbis pluribus conſequens verm periori non accommodatur. Grammaticus non erubeſcit ſoloecismum, ſi ſciens facit Sen. Ep. 95. Iuuen. Sat. 6, 455 Soloecismum liceat feciſſe marito. *Reprehendit eruditionem Grammaticam Sacerdotium in muliere.* Martial. 5, 39 Vnus quum ſitis, duo Calliodore ſedetis: Surge, Soloecismum Calliodore facis. *conf.* Id. 11, 5. Apud Chriſtianos ſoloecismus eſt magnus et vitium, turpe nd arrare vel facere Hieron. adu. Heluid. c. 8. *Irridet Grammatis, vllus crimen ſit Soloecismus.*

SOLOECISMVS, i *poſito pro* OI, *vt ſaepius*, Auſon. Epigr. 138 in Auliu Grammaticum

Emendata poteſt quaenam vox eſſe magiſtri,
Nomen qui proprium cum vitio loquitur.
Auxilium te nempe vocas, inſcite magiſter,
Dic rectum caſum, iam Soloecismus eris.

uxius *tamen non eſt* Soloecismus, *ſed* barbarismus.

SOLOECON, i. n. *dicitur Vitium ſermonis.* Gell. 5, 20. *vbi bſerat vt modo vidimus σόλοικον dici pro* Soloecismo. Nihil tam *σόλοικον*, am *τυραννικόν* in caelo eſſe, facta tyranni defendi Cic. Att. 4, 6.

SOLOECOPHANES, is. f. [σολοκόφανες] *Soloecismi ſpecies habens quae et Alloeoſis, figura eſt: vt*, Praeneſte ſub ipſa: *quum* Praeſte t neutri generis, *ſed retulit ad* Ciuitatem. *Et* Ter. in prol. un. : In Eunuchum ſuam: *referens ad* Comoediam *cogitatum.*

SOLOMON, *vid.* SALOMON.

SOLON, ōnis. m. [Σόλων] *Salaminius genere, vnus e ſeptem ſapientibus, Atheniensibus leges dedit. Deceſſit in Cypro annorum* LXXX. *ranatur oſſa Salaminum transferri, ibique per regionem proiici ac diſſiari ne Athenas inferrentur, quoniam diſcedens iurando ciues adeerat non antiquaturos leges ſuas, donec rediret. Epigramma ſepulcro nſertum commemorat* Cic. Tuſc. 1, 117 Mors mea ne careat lacrimis, inquinus amicis Moerorem, vt celebrent funera cum gemitu. Perſ. iat. 79 Quod ſatis eſt ſapio mihi; non ego curo Eſſe quod Arceſilas, eruditoſique Solones. Iuſtus Solon Iuuen. Sat. 10, 274.

SOLOR, āri. [παραυθέομαι, παρηγορέω] *Integrare, recreare, a Solo* Sollo, *ſed maxime ad animum in malis firmandum, et velut Solidum* reſertur. Plaut. Aſin. 3, 1, 37 Aliquem habet peculiarem, qui eum ſoletur ſuam. Virg. Georg. 1, 293 Interea longum cantu ſolata laborem, Arguto conjux percurrit pectine Aſſoloc curione ſolari aliquem Catull. 39, 5. Amicis ſ aliquem Virg. Aen. 5, 770. Amicis verbis ſolari Hor. Od. 5, 237. Amorem ſolatur in ſa Virg. Lugdunenſem quadragies Seſtertio ſolatus Tac. A. 16, 13. *Add. ib. 2, 85, 3.* Val. Flacc. 2, 151 famen ſolacuſſa querenti Virg. Georg. 1, 159. Peſſos cubus amicis Virg. Aen. 5, 41. Lacrimas alicuius ſolari Ouid. Lacrimas alicuius ſolari Virg. Aen. 12, 11. Me cum alienis ſolari Ouid. Ibid. 4, 90. Te dolentem ſolabor Id. ib. 4, 90.

SOLANS, antis. Ipſe cau ſolans aegrum telluſtine amorem Virg. Georg. 4, 464. Multa tinarum ſolantia pectus Ouid. Met. 11, 448.

SOLATVS, a, um. Part. Nautes his Aeneam ſolatus vocibus Virg. Aen. 5, 708.

SOLANDVS, a, um. Partic. [παραγγελτέος] Ouid. Triſt. 5, 4, 42 Qua conſolatus amicum Sis ope, ſolandus quum timet ipſe fores.

SOLATOR, ōris m [παρηγόρος] Vt, Solator lugentum Stat. Silu. 5, 5, 40. *conf.* Tibull. 1, 3, 15.

SOLATRIX, tris. f. Boëth.

SOLATIVM, i. n. [παραμύθιον] *Quidquid ſit aut dicatur, ſolandi cauſa aut euentu.* Quinct. Decl. 1, 3 Caecitatis miſeriae ſolatium eſt, habere rem videntium. Cic. Fam. 7, 3 Va ſine culpa, magnum eſt ſolatium. Virg. Ecl. 9, 18 Heu tua nobis Paene ſimul tecum ſolatia rapta Menalca? Cic. Verr. 4, 134 c. 60 Vt illi *etc.* haberent haec oblectamenta et ſolatia ſeruitutis. Id. Tuſc. 2, 59 Haec ſunt ſolatia, haec fomenta ſummorum dolorum. Saepe Calamitatis ſolatium eſt, noſſe ſortem ſuam Curt. 4 26. Grat. 400 Motus ſolatia falſi, *vid. Barth. ad h. l.* Dulcia ſolatia Lucret. 5, 21. Exigua ſolatia ingentis luctus Virg. Aen. 11, 62. Frigida ſolatia Ouid. ex Pont. 4, 2, 45. Moeſta ſolatia Stat. Achill. 2, 278. Vnicum aduerſorum ſolatium, literae Quinctil. prooem. 6 Adhibere ſolatia, Admittere ſolatia, Afferre ſolatium, *vid. hh. vv.* Afficere ſolatio Tacit. Ann. 3, 24, 1. Cic. de Amicit. 10 Sed non egeo medicina: me ipſe conſolor, et maxime illo ſolatio, quod *etc.* Idem Att. 4, 6 Nosque malo ſolatio, ſed non multo tamen conſolamur, quod ipſius vicem minime dolemus. Idem de Clar. Orat. 11 c. 3 Vos vero, inquam, Attice, et praeſentem me cura leuatis, et abſenti magna ſolatia Dediſtis. *Et* Att. 4, 85 Multa mihi Dant ſolatia. Ferre ſolatium Tac. A. 4, 66, 1. Cic. Att. 3, 4 Quae quidem tamen aliquid Habebant ſolatii antequam eo venitli a Pompeio. Luctum alicuius nullo ſolatio Leuare poſſe Id. Philipp. 6, 12. Cic. pro Arch. 16 c. 7 Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium ac ſolatium Praebent. Proponere ſibi aliquid ſolatii Caeſ. Bell. Gall. 7, 15. Reccidere aliquem in ſolatium Tacit. Hiſt. 1, 77. Reportare ſolatium ex aliqua re Cic. Verr. 7, 127. Sum. Id ſolatio eſt Plaut. Amph. 2, 2, 13. Caeſ. Bell Ciuil. 1, 22 Quod de ſua ſalute impetrauerit, fore etiam reliquis ad ſuam ſpem ſolatio. Hoc ſolatio noctis tenebras Vincimus Hieron. Ep ad Ripar. *de cereis.* Cic. Fam. 2, 6 Maximo meo dolore, hoc ſolatio Vtor, quod, *etc.* ¶ 2 Solatium, *pro Leuatione a mercede ſarpatae* Vlpian. l. 13 ff. Communia praedior. Si conflat *(inquit)* in tuo agro lapicidinas eſſe: inuito te, nec priuato, nec publico nomine quisquam lapides caedere poteſt, cui id ius faciendi non eſt: niſi talis conſuetudo in illis lapicidinis conſiſtat, et ſi quis voluerit ex his caedere, non aliter hoc faciat, niſi pro his ſolitum pro hoc ſolatium domino praeſtet. Calliſtrat. l. 33. ff. de adminiſtr. et peric tutor. §. vltimo: Niſi ab eo certum ſolatium conſtitutum ſit. *Conf. timen* SOLARIVM *ſub* SOLVM. Solatium *item pro Subſidio, vtaeque adiamento, vel alimento ponitur* in l. Si cum dotem. §. Si maritus. verſic Sin vero dotem. Solut. matrim. lib. 24. ff. tit. 1. Sin vero *(inquit)* dotem ita diſſipaturus, ita manifeſtus eſt, vt non hominem frugi, oportet tunc dotem ſequeſtrari, quatenus ex ea mulier competens habeat ſolatium, vna cum ſua familia. In codice Solatium *a Principibus pro Commodo et ſalario militum.* l. 15. C. de aduocat. diuerſor. iudic. et eo. tit. l. 3. 5. 6. l. penult. C. de praed. Decur. lib. 10. l. 3. C. de agentib. in reb. lib. 12. l. vltim. C. de ſilentiar. lib. 12. *Inde* Solatia annonarum in l. vn. C. de annon. et capit. lib. 12. C. l. 11. C. de erogat. militar. annonae lib. 12. C. l. 4. C. de Nauiculariis. lib. 11. l. 32 eodem titul. in C. Theod. *Sic* l. 7. C. de Curſis publico (12, 51.) Et vtilius ſit tam publico, quam his, quos ſtereus animalium pro ſuo ſolatio habere concedimus.

SOLATIOLVM, i. n. Dimin. [παραμυθίδιον] Catul. ad paſſerem Lesbiae 2, 7 Vt ſolatiolum ſui doloris.

SOLAMEN, ǐnis. n. [παραμυθία] *Idem. Hoc tamen Poëtae frequentius vtuntur.* Cic. de Amicit. *extr.* Etſi illis plane orbatus eſſem, magnum tamen afferret mihi aetas ipſa ſolamen. *Vetus exemplar legit* Solatium. Quidquid ſolamen Humandi eſt Virg. Aen. 12, 493. Mali ſolamen fiſtula Virg. Aen. 3, 661. Freue ſolamen malorum Sen. Octau. v. 66. Petere ſolamen Sen. Med. 7.

SOLAMENTVM, i. n. Pernigili tamen haec dat ſolamenta dolori Paullin. Nol. Nat. Felic. 6, 545.

SOLATIOR, ari. Alicuius paupertati ſolatiari Sarisber. in Metal. 2, 10.

SOLOX, ōcis. Adi. [ἱερὸς καὶ παχὺς Gloſſ. Lat. Gr.] *Craſſus. vt*, Solox lana, *i. Craſſa*, quaſi Solida: *vt* Feſtus *interpretatur, qui addit*, et pecus quod paſſim paſcitur non tectum *(vt* Pallitae oues, *de quibus vid.* PALLITVS) *quod eum dedit ex Feſto Paulus, certe quod nunc legatur* pecus lana contectum, *plane id ſenſum et contrarium eſt. Pellitarum ouium tam delicatiſſima eſt. Addit* Feſtus, Titinnius in Barathro, Lana ſoloci ad purpuram data. Lucil. Philarg. ad Ge. 1, 385 Laeta paſcua ſolocem lanam faciunt, h. e. minutam, duram, atque birſutam. Paſcali pecore, et montano hirco, atque ſoloce. *add.* Symmach. Ep. 1, 1. Elaboratam ſoloci filo accipe cantilenam.

SOLPVGA, *vel* SOLIPVGA, *ſ.* SOLIPVNGA. ae. f. [ζώνικες, ὠνίας ἄδος Gloſſ. Lat. Gr.] *Genus formicarum venenatum, quod a* fugiendo ſolem, Soliſuga *dictum quibusdam videtur: concitari enim acrius feruore ſolis, idroque eum fugere quantum poteſt. Sed* Solpuga *vel* Solipunga *defenditur ab Hard. ad* Plin. 8 no. mai. 88. *Interim* Salpuga *fere praeualet* Lucan. 9, 837 Quis calcare duas metuat ſolpuga latebras? *Quod habuit forte Lucanus a patria ſua* Plin. 9, 25 ſ. 29 Eſt et formicarum genus venenatum, non fere in Italia. Solpugas Cicero appellat: Salpugas Baetica. Plin. 8, 29 ſ. 43 Citra Cynamolgos Aethiopas, late deſerta regio eſt, a ſcorpionibus et ſolpugis gente ſublata Feſtus, Solipunga genus beſtiolae maleficae, quod acrius concitatiusque fit feruore ſolis, a quo nomen traxit.

SOLSEQVIVM, i. n. *Herba, al. Heliotropion.* Apul. de Herb. c. 49.

SOLSTITIVM, *vid.* SOL. SOLVBILIS, *vid.* SOLVO.

SŌLVM, i. n. [ἔδαφος, πεδίον, βάπεδον, πυθμήν] *dicitur* Omne quod sustinet, et vnicuique rei subiacet. Vnicuique enim rei quod subiacet, solum est ei, cui subiacet: vnde est Solum nauis, Mare: et Aer auium. *Haec* Seru. *in* Aen. 5, 199 Subtrahiturque solum, Aquae superficies solum dicitur, quae nauium fundamentum est. In ipso, vt ita dixerim solo Aetheris et fastigio hiemis Apul. in Flor. p. 340, 40. *Videtur exprimere votuisse* ἕδας *illud et* ὕλλον, *quod caelo Homerus tribuit*, solum *quoddam ex aere solidum. Verbo*, Solum *est extremum illud, quo aliquid tandem nititur. Sic* Tib. 3, 3, 16 Auratae quae trabes, marmoreumque solum. *i. marmoreis tabulis stratum. Etiam hic* ἕδας, *cui inambulatur. Sic intelligendum* Solum Balnei Infer. Grut. p. 174 n. 8. *It.* A solo aedem sua pecunia fecit Grut. p. 19, 7. *Et* A solo restituerunt p. 187, 3. Foliae solum Caes. Bell. Gall. 7, 72. Stellarum solum, *Caelum est* Ouid. Met. 1, 73. Astra tenent caeleste solum. Sedere viridi solo Virg. Aen. 6, 192. Tellus tremefacta solo Id. ibid. 10, 102. Terrae solum Lucret. 1, 213. Caes. Bell. Gall. 1, 9 Allobroges, qui trans Rhodanum vicos possessionesque habebant, fuga se ad Caesarem recipiunt, et demonstrant sibi praeter Agri solum nihil esse reliqui. ¶ 2 *Peculiari quadam ratione* Solum, *Terra est, quia hominum et animalium fundamentum est.* Columel. 2, 8 Nam quod sicco solo ingestum, et inoccatum est, perinde ac si repositum in horreo non corrumpitur. Ouid. Met. 2, 420 Inque solo quod texerat herba iacebat. Et teneat culti ingera magna soli Tibull. 1, 1, 2. Plin. 35, 14 Lateres non sunt e sabuloso, neque arenoso, multoque minus calculoso ducendi solo, sed e creteso et albicante. Solum, proprie Terra dicitur, *inquit* Festus, *et laudat* Naeuium, Tarquinio dedit imperium, simul et sola regni. *Et alibi*, Sed sola terrarum postquam permensa parumper. Acclive solum, *vid.* ACCLIVIS. Bonitas soli Quinctil. 2, 19. Crudum solum, *vid.* CRVDVS. Culti soli magna ingera Tibull. 1, 1, 2. Exiguum solum Idem 1, 1, 22. Ferax et foecundum solum Ouid. Met. 7, 416. Foecundum Quinctil. 1, 19. Macerum, *vid.* MACER. Laetum, *vid.* LAETVS. Mite Hor. Carm. 1, 18, 2. Natale solum, *Patria, terra in qua nati sumus* Ouid ex Pont. 1, 3, 3 Nudum Claud. in Eutrop 2, 298. Praepingue Virg. Aen. 3, 698. Pingue Idem Georg. 1, 64. Putre Idem ibid. 2, 204. Puluereum Ouid. Met. 7, 113. Siccum, et sine humore vllo Quinctil. 2, 4. Sitiens solum Columel. 2, 8. Quinctil. 1, 3 Vt quae fumno solo sparsa sunt semina, celerius se effundunt. *etc.* Triste, *Infoecunda, et infructuosa terra* Ouid. Met. 8, 789. Vile Idem Epist. 15, 146. Viuax, *Vitam subministrans animalibus e como terrae procreatis* Idem Met. 1, 420. ¶ 3 *Verborum formulae:* Aequare solo, *vastare, de incendio* Liu. 24, 47. Vell. 2, 4, 2. Vt foeneratores duas patrimonii partes in solo Collocarent Suet. Tib. c. 48. *Immobilia vocare vulgo solent. Sic* Eosdem patrimonii tertiam partem conferre iussit in ea, quae solo continerentur Plin Ep. 6, 19. Compingere solum axibus, *vid.* COMPINGO. Concedere solum, *vid.* CONCEDO. Diffilit omne solum Ouid. Met. 2, 260. Exercere solum presso sub vomere Virg. Georg. 2, 356. Findere solum Tibul. 1, 2, 47. Haeret solo immobilis Virg Aen. 7, 250. Ingredi solo Idem ib. 4, 177. Insultare solo Id. Georg. 3, 117. Inuertant pingue solum fortes tauri Id. ibid. 1, 64. Mutare solum, *vid.* MVTO. Recubans solo Virg. Aen. 3, 392. Reptans solo Stat. Silu. 5, 5, 83. Venire in solum *dicuntur, quae temere, et non cogitantibus nobis eueniunt*, Cic. Fam. 9, 26 Conuiuio delector: ibi loquor in solum, vt dicitur. Id. de Nat. Deor. 1, 65 c. 23 Abuteris ad omnia atomorum regno et licentia: hinc quodcunque in solum venit, vt dicitur, effingis atque efficis. Varro *apud* Non. 9, 8 Libet me epigrammata facere, et quoniam nomina non memini, quod in solum mihi venit ponam. *Duo loca* Afranii *ab ipso* Nonio 2, 426 *corrupta damus, voce* IN SOLVM. Cic. pro Caecin. 100 c. 34 *interpretatur his verbis*, Nam qui volunt poenam aliquam subterfugere, aut calamitatem, eo solum vertunt, hoc est sedem ac locum mutant. Idem pro Corn. Balb. 28 Hanc ante amittere non potuissent, quam huius solum ciuitatis mutatione vertissent. Liu. 3, 58 *de Decemuiris*, Itaque spe incisa, priusquam praedicta dies adesset, Appius sibi mortem conscisit. *Paullo post*, Oppius quoque ductus in vincula est, et ante iudicii diem finem ibi vitae fecit. Bona Claudii Oppiique, Tribuni publicauere: collegae eorum, exilii causa solum verterunt: bona publicata sunt. ¶ 4 *Obseruatt.* Sola dura, *in Plurali dixit* Catull. 61, 40 Sed vbi horis aureis sol radiantibus oculis Lustrauit aethera album, sola dura, mare ferum. Arida sola Virg. Georg 1, 80. Saturare sola fimo pingui Idem ib. 1, 80. *Ita Plurali saepius vtitur* Auien. in Descr. Orbis, *vt*, Curuo sola vomere sulcant. v. 272. *add.* ib v. 503. 989. 1312. Solum, *Mensam appellauit* Idem Aen. 7, 111 Et cereale solum pomis agrestibus augent. Solum, *Inferior pars pedis, quam vulgus soleam vocat, quae calloſa sit, et dura etiam discalceatis.* Solea, a solo pedis Fest. Omnes subdam sub solum Plaut. Curc. 2, 3, 18. Cic Tusc. 5, 90 c. 32 Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentum solorum callum, cubile terra. Auia Pieridum peragro loca, nullius ante Trita solo Lucret. 1, 925. Solum, *pro Solea calceamenti, et corio.* Martial. 9, 75 *in Sutorem*, Et mordere luto putre vetusque solum. Vet. Gl. κάσσυμα, Solum, Solum Caligarium, *vid.* SVFFINGO. *it.* SVLMENTA. *Metaph.* Cic. in Brut. 258 Solum quidem, inquit ille, et quasi fundamentum oratoris vides locutionem emendatam, et Latinam, *i. Basim, firmamentum.* Sola *aut* Solla *apud* Festum *pro sedilibus poni dicuntur: sed forte ibi sunt* Solia. Solum *etiam pro* Solio *et* sede regia *dixisse videri potest* Ennius *apud* Cic. de Diuin. 1, 108 Auspicio regni stabilita scamna solumque. *Sed* Solum *fundamentum etiam et firmam stabilemque possessionem notare potest.*

SOLARIVM, i. n. *quod sit declarat* Vlpian. D. Ne quid in loco vel itinere publico fiat. l. 1. §. Si quis nemine prohibente. Si tamen obstet, aedificium id publico vsui: vtique is, qui operibus publicis procurat, debebit id deponere: aut si non obstet, solarium ei imponere. *Sic enim Vectigal hoc appellatur, ex eo quod pro solo pendatur. Conf.* Vlp. l. 2 §. 11 ff. ne quid in loc. publ. *it.* l. 38 §. 4 ff. de leg. 1. Solarium *in alio significatu, vid.* SOL.

SOLVO, solui, solūtum, ĕre. [λύω, τελέω, καταβάλλω,] *Quod ligatum erat, vinculis liberare, tum vel externis, vt captiuum, vel naturalibus, vel moralibus denique: vnde statim, quam late pateat hoc verbum intelligitur; sed magis ex vsu, quem nunc iam exemplorum varietate declaramus, quae in concinnum ordinem redigere temporis inopia prohibemur.* Virg. Aen. 7, 403 Soluite crinales vitas, capite Orgia mecum. Ter. Andr. 5, 4, 53 Vinctus est —— Iube solui, Aluum soluere, *Laxare, vt deficiat cibos* Plin. 14, 18. alicuius soluere Propert. 1, 4, 15. Ab amplexu alicuius solui Epist. 13, 12. Animum arctum soluere Hor. Serm. 2, 6, 83. soluere aliquem, *i Purgare a crimine caedis* Ouid. Fast. 2, 40 ab, solutus ambulat veneficae Scientioris Carmine Hor. 1 75. Caeli ruinae Corpora soluentes Lucret 1, 1098. los soluere Ouid. Amor. 3, 9, 3. Corpora soluere in V *In Venerem resolui* Virg. Georg. 4, 198. Rarus coitus Co citat, frequens soluit Cels. 1, 1. Crimine soluere alique Theb. 11, 64. Crinem soluere Ouid. de Arte Am. 3, 782. ras soluerat somnus Idem Met. 10, 369. Deliciis infantiat Ctil. 1, 2. *i. enerauare, mollire nimis* Dementia soluere aliqu *berare* Hor. Epod. 17, 45. Ebrietatem soluere, *pro Discut* 2, 6. Fascia soluatur Scribon. 131. Fidem soluere, *et non seruare* Ter. Andr. 4, 1, 19. Foedera soluere Virg. 91. Formidine soluent terras Virg. Ecl. 4, 14. Ieiunia Ouid. Met. 5, 534. Quid proderit hoc tibi, si soluta Inedia si te viuam sepelieris Petron. c. 111. Iras soluere Ouid. 274. Iuga tauris soluit arator Virg. Ecl. 4, 41. L soluere, *Flere* Stat. Achil. 2, 337. Quando ego te reducem amplexa lacertis, Languida Laetitia soluar ab ipsa mea Ouid. 13, 116. Soluar, *interficiar nimio gaudio.* Lapidem solue bon. 153. *i. calculum dissoluere.* Legibus soluere Liu. 31, 5 LEX. Cic. pro Sext. 16 c. 7 Hanc tetram immanemque vinctam auspiciis, alligatam more maiorum, constrictam le crarum catenis, soluit subito legum consul. *Sic Gron. et Graeuiqus libris. Nempe Genitiuus hic pro Ablatiuo vt in aliis significationis.* Linguam soluere ad iurgia Ouid. Met. lectu soluere se Virg. Aen. 2, 26. Lumina soluere in l Lucan. 8, 106. Maiestatem soluere, *vid.* MAIESTAS bra soluere formidine Virg. Aen. 12, 867. Membra soluur gore *de terrore* Idem ibid. 1, 96. Membra soluuntur fri *Morte* Id. ib. 12, 951. Sallust. Hist. 4 Conuentum vitantes strua soluenda montem ascendunt. *Vid. Cort.* p. 990 sq. *qui* Sacra *intelligi.* Mentes soluere, *Liberare curis* Virg. Aen. Metum soluere corde Id. ib. 1, 566. Metu et curis soluere a vel aliquem: *h. e. Liberare metu et curis* Id. ib. 1, 566. corda metu Teucri, secludite curas Ter. Hec. 2, 1, 33. Mor vere, *Antiquare* Liu. 1, 49. Admotis ad venas serpentib Morte quasi somno soluta est Flor. 4, 11 *extr. de Cleopatra. vid.* n. 2. Nodum soluere Hor. Carm. 3, 21, 22. Obsi soluere, *pro Recedere ab obsidione* Liu 24, 41. Obsidione Aur. Vict. de Viris illustr. in Lucullo, c. 74. Obsidium Tacit. Ann. 4, 73. Operam soluere, *est Sacra facere et rem diuinam, quae debebatur.* Operari *enim verbum est in faci quentissimum.* Afranius, Soluo operam Dianae. *Turnebus.* dorem soluere Virg. Aen. 4, 55. *violare.* Quies soluerat nes, *In somnum erant resoluti* Ouid. Met. 7, 186. Texta *Telam retexere, dissoluere quod textum erat* Propert. 2, 9, 6. soluere Scribon. 269, 80. Ventrem soluere, et Ventris onu lumel. 9, 13. Martial. 13, 29. Soluit ventrem Scribon. *Vid.* Cels 3, 18. Vincla soluere alicui Tibul. 2, 1, 7. soluere alicui Propert. 2, 9, 39. Vita soluere aliquem, O Plaut. Men. 5, 5, 5. Corpora quae senectus soluit Q. Curt. 8, 9, 32 bis solui, perire est Sen. Ep. 10. *conf.* Ouid. Am. 2, 10, 36. Illau quillo sine solutam, Felicemque vocant Stat. Silu. 5, 1, 222. No gnemur, mortalia corpora solui; Cerninus exemplis oppida possi Rutil. Itin. 1, 497. ¶ 2 Soluere *dicuntur, qui naui vehuntur, q luto fune, quo nauis retinetur, recedunt, Dicimus autem*, Soluere, *si ter nullo adiecto, et* Soluere nauem. Cic. Fam. 16, 9 Nos eo die soluimus. Nactus idoneam ad nauigandum tempestatem, tert vigilia soluit Caes. B. G 4, 23. Plaut. Milit. 4, 4, 51 Nisi eat futurum esse nauim, ventum operam dare. Cic. Off. 3, idem sciat complures mercatores Alexandria soluisse, naues cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit, dicturusne se dnis id? Idem pro Muraen. 4 c. 2 Quod si e portu soluentibu qui iam in portum ex alto inuehuntur, praecipere summo studi lent, *etc.* E portu naues soluere Caes. Bell. Gall. 4, 28. Amph. 1, 1, 256 Nam hac noctu soluta est nauis nostra e portu Pe Cum soluissent naues ac vela ventis dedissent Nep. 23, 8, 2. litore iter soluit puppis Stat. Silu. 5, 1, 243. Vela soluere Aen. 4, 474. ¶ 3 Soluere, *Aperire.* Columel. 6, porro vena, quae in aure videtur esse amplissima, farmento priu beratur: deinde quum ad ictum intumuit, cultello soluitur. Fam. 11, 10 Ergastula soluere, *seruos ergastulis inclusos ad liberta arma vocare.* Argumentum soluere Quinctil. 2, 17. C dictiones soluere Quinctil. 7, 2. Epistolam soluere: *i. Aperire cisso lino quo colligata est* Nepos 23, 11. ¶ 4 Soluere *Dissoluere, aut molle facere.* Hor. Carm. 1, 4, 1 Solnitur hiems grata vice Veris. Plin. 2, 59 In liquorem solutu mor. Soluti humores Ouid Met. 2, 853. Super i solui Scribon. 208. Igne solui Idem 263, 266. Bit super igne solutum Id. 208. Medicamentum soluitur Id. 8 *i mutatur, tollitur.* Nimes soluuntur Idem ad Liuiam 102. solui Idem de Arte Am. 2, 317. *i. deficere.* Pilula Scrib. 75 *pro, Dis tur.* Qui spectatorem potui feciſſe Catonem, Soluere qui Curios ciosque graues Martial 9, 28. *i. ex duris et seueris molles lasciuosq cere.* Anima soluitur in aëra Ouid. Met. 15, 845. C soluere in Tartara Virg. Aen. 12, 205. *i. dellruere redigere in chao molem tenebricosam.* ¶ 5 *Qui numerat pecuniam, quam bet, is soluit quodammodo vinculum, quo obligatus fuerat.* Hinc vere *interdum est numerare pecuniam, interdum poenas quascunque vel luere.* Pro frumento nihil solui omnino Cic. Verr. 3, Argentum solui Ter. Adel. 4, 2, 19. Aes alienum Sallust. C 35. Missus qui pro vectura solueret Cic. Att. 1, 3. I pro Quint. 17 Decidis, flamisque tu propter necessitudinem, tibi cum Scapulis est, quid iis ad denarium solueretur. *Vt fac explicaretur solutio pecuniae, quae Scapulis debebatur, ea denariis mata est: vniuersum debitum ad eam numi speciem redactum: vt consi quot in summa denarii Scapulis essent persoluendi.* Cic. Att. 1 Vt pecuniam reliquam Buthrotii ad diem soluerent. *Paullo ratione* Plaut. Bacch. 4, 9, 137 Ego ad forum autem hinc ibo, vt vam militem, *i. absoluam. v. v.* Ab aliquo soluere *quid esset, exp tum est in* A, n. 15. Fidem soluere voti Ouid. Fast. 1, 642

pmissum est. Inferias soluere alicui Sen. Hippol. 1198. Iu-
tu fulmi, satisdare, *vid.* SATISDO. Iusta soluere alicui
Hippol. 1245. Cic. pro Rosc. Amer. 24 c. 8 Hunc miserum
rditum, qui nondum etiam paterno funeri iusta solusset, nu-
ecit domo. *conf.* Curt. 3, 12, 15. Munera soluere Ouid. Met.
4 Pugnis rem soluant, si quis poscat durius Plaut. Curc. 3, 9.
meritas fidei violatae soluere Curt. 6, 3, 14. Suprema ali-
soluere, *pro Parentare* Tacit. Ann. 1, 61, 1. Ter. Adel. 2, 1,
de tu verbis vnquam solues, quod mihi re malefeceris. Vbi
ad: Solues, Lues, persolues, i. e. Satisfacies et te purgabis.
ti 12, 87 Ne Votum soluat, nunc Maro vota facit. Liu.
uod nisi factum esset: votum rite solui non posse. Vota,
proximum lustrum suscipi mos est, collegam suum Tiberium
ure nullo: Nam se, quanquam conscriptis paratisque tabulis,
suscepturum, quae non esset soluturus Suet. Aug. c. 97. *conf.*
et Var. Lect. 5, 5. Cic. Att. 15, 11 Etenim erat absurdum,
stetisset Resp. bonis non soluere, at euersa illa vota dissoluere.
ecus exemplar sic legit, Vouissem, ea me euersa illa vota dis-
Virgines Voto ciuitatem soluentes Iustin. 21, 3, 5. Voti
fidem Ouid. Fast. 1, 642. Vota sollemnia pro incolumitate
imus Plin. Epist. 10, 44. Cic. Off. 2, 79 Ne videatur non
luendo *int. par vel idoneus.* Idem Att. 13, 10 Quanquam
beo quod dubitem, nisi ipsi Magio, quae fuerit causa amen-
o quo quidem etiam sponsor Sunii factus est, nimirum id fuit:
o enim non erat. *conf.* Id. Fam. 3, 8, 5. Soluendo aeri
ion est Resp. Liu. 31, 13. Ad soluendum non esse Vitr. 10, 6.
nonu. et Burm. ad Quinctil. Decl. 8 p. 167. Tempus sol-
benarum Lucret. 5, 1224. Soluisse, *quatuor syllabarum*
ressim Tibull. 4, 5, 16 Sed potius valida teneamur vterque ea-
Nulla queat posthac quam soluisse dies.

ENS, entis. Lapsae nullo soluente catenae Ouid. Met. 3, 700.

VTVS, a, um. Partic. [λελυμένος] Cic. Att. 1, 10 Tertiam
m) quam (vt scribis) ancoris solutis de phaselo dedisti.
cad. 4, 105 c. 33 Sic igitur indicto et constituto probabili, et
cum expedito, soluto, libero, nulla re implicato. Idem
8 Hoc autem liberiores et solutiores sumus, quod integra no-
udicandi potestas. Solutus est, *pro absolutus est, vel solu-*
i est Paullus in l. Cum fundus. in princip. D. Si cert. petat. Cul-
ratus, et crimine nefario solutus Cic. pro Rosc. Amer. 143.
litatibus solutus, liber a delictis Idem Lege Agrar. 1, 17 s. *extr.*
lli solutus Plin. 22, 4. Solutus Cupiditatibus Sen. Ep. 10.
qu solutis est beatius Curis Catul. 32, 7. Ad dicendum satis
atque expeditus Cic. in Brut. 245. Idem Off. 1, 59 c. 13
egressus e castris, iureiurando se solutum putabat: et erat ver-
non erat. Languore molli solutus Ouid. Met. 11, 648.
Lege Manil. 62 Quid tam lingulare, quam vt ex Senatusconsultis
ibus solutus Consul ante fieret, quam vllum alium magistra-
leges capere licuisset? *Dispensandi verbo lodie vtuntur.* Idem
Lureo autem Trib. plebis, qui magistratum simul cum lege
iit, solutus est et Aelia et Fusia, vt legem de ambitu ferret.
rm. 2, 6, 68 Prout cuique lubido est, Sicut inaequales calices
solutus legibus infans. *Add.* Cic. pro Rab. Post. c. 5. Luxu
Quinctil. 3, 8. Morbo solutus, *Mortuus* Vict. de Viris
Morte solutus Ouid. in Ibin 148 Operum famuli
Hor. Carm. 3, 17, 16. *h. e. Vacantes, et ab opere feriati.* Cic.
I, 129 c. 57 Sic animum, cum aut somno soluti vacant cor-
mente permoti per se ipsi liberi incitati mouentur, eernunt
permisti cum corpore animi videre non possint. Liu.
dia corpora et soluta somno trucidantur. Vino solutus
en. 9, 189. ¶ 2 *Substantiua*: Aequor solutum Stat.
3, 25. *i. Tranquillum et quietum.* Agri soluti sunt, quo-
es deprehendi non possunt, vt ait Siculus Flaccus. Amor
lu. 1, 2, 20. *i. vaga libido.* Animo soluto ac libero Cic.
,185. Animo soluto ac vacuo cogitare Id in Verr. A. 1, 26.
ro Rosc. Com. 43 c. 15 *pr.* Hoc ego loco, soluto et quieto fum
et quorsum recidat responsum tuum non magnopere laboro.
ista soliciro Animo an soluto legas Caes. ad Cic. Fam. 15, 19 *extr.*
es solutae Scribon. 27. Coetu soluto discedunt Ouid.
898. Culpa soluta mea est Idem Trist. 4, 4, 10. Cura
Liu. 3, 8. Mea leuitas si cui solutior visa est, *i. disso-*
ic. Catil. 2 c. 12. Gradu soluto labitur moriens Sen. Hip-
14. Libido solutior Liu. 2, 3. Vt quisque contemtissi-
vt maxime ludibrio est, ita solutissimae Linguae est Sen. de
Sap. c. 11. Merces soluta Ouid. Amor. 1, 10, 45. Nix
ut verno sole Idem Trist. 3, 12, 27. Cic. de Legib. 1, 33 Nam
er tempore, cum soluta nobis est eligendi optio, quumque nihil
pe t, quo minus id, quod maxime placet, facere possimus, omnis vo-
ptat assumenda est, omnis dolor depellendus. Oratio soluta,
ae vetrica lege non tenetur, et pedibus non obuincitur. Plin. Epist.
s tantum vel Terentium metro solutum legi cre lidi. Varr.
R.. 1, 1 li, quos dixi, omnes soluta oratione scripserunt. Quin-
l. 4 Oratio alia vincta atque contexta, alia soluta, qualis in ser-
mo et epistolis. Praedia soluta meliore in causa sunt quam
lia Cic. de L. Agr. . . . Rabula solutissimus in dicendo Id.
C Orat. c. 48. Idem Fam. 3, 5 Quo mea ratio facilior et so-
re posset, *minus impedita.* Virg. Georg. 2, 386 Vertibus in-
mi ludunt risuque soluto. h. e. Cachinno, inquit Seruius. So-
r tutus clamore Ouid. Met. 2, 630. Stomachum solutum ha-
re cribon. 92. *i. resolutum, imbecillum.* Terra soluta, *Rara,*
ter ia spissae. Plin. 18, 6 *et* Columel. 2, 2 *pr.* Soli pinguis vel ma-
t, oluti vel spissi, humidi vel sicci. Vinculis solutis Scrib. 104.
oluti Gratiae Hor. Carm. 1, 30, 6. *De immoderata licentia,*
olum existimatur, alteri maledicere, — solum vero liberum,
ter u laudare Caec. ad Cic. Fam. 6, 7. Quo minus suspectus,
o futior erat Liu. 27, 13. Cic. Fam. 1, 9 Si essent omnia mihi
olutissima, tamen in Rep. non alius essem atque nunc sum. *i. etiamsi*
bertatem esset mihi. Spectandi solutissimum et confusissimum
nore correxit ordinauitque Suet. Aug. c. 44. Senec. Epist. 81
Hoc non imputo in solutum. *Non fenero in tabulis, tanquam solutum*
numeratum, non refero tibi acceptum. Solutum repeti non posse
Ulpi. Dig. 2 t. 21 § 7. *Compar.* Sen. Ep. 90. Colum. 5, 5.

SOLVTE. Adu. [λελυμένως] Cic. de Diuin. 2, 100 Si aut fu-
ore uino incitatus animus, aut somno relaxatus solute moueatur ac
ber Solute, leniter et sedate agere Idem in Brut. 277.
ice solute et suauiter, *vid.* DICO, ĕre. Volucre sententias fa-
cile solute que Cic. in Prut. 200. *Compar.* A fabris negligentius so-
lutiusque composita Sen. Q. Nat. 6, 32. Quo soluti sint, iniuiret
Tac. A. 13, 45, 1. Solutius aequitatem sequi l. 14 § . D. de reli-
giosi. et sumt. fun.

SOLVTIM. Adu. Tertull. de Pallio 5 Tota molitio pallii est
operire solutim.

SOLVTIO, ōnis. f. [λύσις, καταβολή, ἀνάπαυσις] *Vt*, More
omnium dolorum et solutio est et finis Sen. ad Marc. c. 19. Solutio
stomachi, *quae et* Dissolutio *dicitur, quum vires ventriculi infirmae dis-*
soluuntur. Plin. 20, 22. *vt* Scribon. 108. Solutio linguae Cic. de
Orat. 114 c. 25. *Vid.* Solute ac Suauiter dicere, in DICO, ĕre.
Solutio, *ad omnem liberationem ab obligatione quoquo modo factam per-*
tinet, magis que ad subiectum obligationis, quam ad numorum solutionem.
Eorum solutio imperito difficilis Sen de Benef 5, 12. Vlp de
Verb. signif. Solutionis verbo satisfactionem quoque omnem accipien-
dam placet. Soluere dicimus eum, qui facit id, quod facere promisit.
Cic. Off. 2, 84 c. 24 Nec enim vlla res vehementius Remp. continet,
quam fides: quae esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum
creditarum. *Add.* l. 176 ff. de V. S. Cic. Att. 15, 20 Tamen,
nisi explicata solutione, non sum discessurus. *i. Nisi vid ro esse, vnde*
satisfiat creditoribus meis.

SOLVTOR, ōris. m. [καταβολεύς Glossi Gr. Lat.] Tertull. adu.
Marc. 4, 17 Solutori pignus restituendum.

SOLVBILIS, e. Adi. Minuc Felix 34 Mundus Deo soli solubilis,
a Deo solo dissolui potest. Ammian. 16, 8 Pons solubilis. Caro
Prudent. in Rom. v. 507. Dextra Prudent. Apoth. v. 514. *Item*
actiue apud Cael. Aurel. Acut. 2, 37 Aer solubilis, *qui dissoluit. Conf.*
Remes. Var. Lect. p. 649.

SOLVTILIS, e. Adi. [λυτὸς] *Solubilis.* Suet in Neron. c. 34 So-
lutilem nauem, cuius vel naufragio vel camerae ruina periret *Agrip-*
pina mater, commentus est

SŌLVS, a, um: *Gen.* solius: *Dat.* soli. [οὐνος, οἶος, μονήρης]
Nomen, quo excluditur praesentia, vel auxilium vel societas alterius. Cic.
Off. 3, 41 c. 310 Cui quum visum esset vtilius solum se quam cum altero
regnare, fratrem interemit, *vid.* SOLLICVRIA. Solus, *more Su-*
perlatiuorum, Genitiuum aliquando regit; vt, Plin. 9, 51 Ita fit, vt sola
piscium et animal pariant et ova concipiant. *Sed etiam cum* EX
Praepositione iungitur. Cic. de Prouinc. Consul. 21 Tiberius
Gracchus, solus ex toto illo collegio, *etc.* Idem de Orat. 3, 65
c. 18 Stoicos autem, *etc.* soli ex omnibus eloquentiam, virtutem ac sa-
pientiam esse dixerunt. Sola domum et tantas seruabat filia sedes
Virg. Aen. 7, 52. Gemini cratera ferebant Herculeum iuuenes:
illum Tirynthius olim Ferre manu sola solebat Stat. Theb. 6, 533.
Ter Adel 3, 1, 4 Solae sumus. Virg. Georg. 3, 249 Heu male
tum Lybiae solis erratur in agris, *i. desertis.* *Sic* Cic. de Diuin. 1,
59 c. 28 Quum in locis solis moestus errares. Ter. Andr 2, 4, 3
Venit meditatus alicunde ex solo loco. i. e. Deserto, vt ait Donat.
Sola loca *dicuntur eadem* deserta Nep. 18, 8, 6. In solo pascere Mon-
te pecus Tibull. 1, 1, 60. Sola sub rupe iacentem Virg. Ecl. 10, 14.
Terrae solae oraeque vltimae Plaut. Most. 4, 3, 3. Ter. Phorm. 5,
8 (7) 85 Nonne hoc publicitus fecius hinc deportarier in solas terras?
Add. Manil. 2, 12. Wetz. ad Ter. Phorm. 5, 8, 85. *Gesam. Ind.*
Lucret. Sola, *pro Inuptus, vidua:* Propert. 3, 5, 23 Gaudet me
solam vacuo tabescere lecto. Cum sola virgo degeret, Concepit au-
re filium Ennod. Hymno B. Mariae. Sedibus solam exteris deferere
Sen. Med. 119. Solis tribus ictibus, *non pluribus* Plaut. Bacch. 2, 2, 9,
51. Ter. Phorm 3, 3, 21 Solae triginta minae. Cic. Att. 5, 17
Quod Scaeuolae contigit, qui solos nouem menses Asiae praefuit. Id.
Verr. 1, 156 Is mihi etiam quaeritur, quod a nobis nouem solis diebus
prima actio sui iudicii transacta sit. *Pro* Soli *in Dat. legitur* Solae
apud Ter. Eun. 5, 7, 3 Mihi solae ridiculo fuit. ¶ 2 *Pro*
sicco ponitur vel arido Ammian. Marc. 17, 7 *de terrae motu disputans,*
Ventorum vi subeuntium ima terrarum: qui cum solidi atribus con-
crustatis inciderint, eruptiones nullas reperientes, eas partes soli con-
vibrant, quas subrepserant humidi. *Opponuntur igitur* soli humidis:
nempe vt de Asso *supra obseruatum est, quod cum* Solum *significet, propter*
materiem vel subiectum interdum siccum designat.

SOLVM. Adu. [οὐνον, οὐνας] *Tantum.* Cic. Philipp. 2, 51 Nos
nunciationem solum habemus, Consules et reliqui magistratus etiam
inspectionem. Idem de Legib. 53 c. 20 De re vna solum diffident,
de caeteris mirifice congruunt. *Conf.* Idem in Orat. c. 48 Non
solum oratione, sed multo etiam magis vi et dolore Cic. de Orat. 2.
Et pro Corn. Balb 28 Neque etiam dicatione, *etc.* sed etiam postlimi-
nio potest ciuitatis fieri mutatio. Negotiis non interfuit solum, sed
praefuit Cic. Fam. 1, 6. Idem Tusc. 3, 11 Quasi vero atra bili solum
mens, ac non saepe vel iracundia grauiore, vel timore, vel dolore mo-
ueatur . Idem de Finib. 2, 17 Quasi vero inquit, perpetua oratio
rhetorum solum, non etiam Philosophorum sit.

SOLVMMŌDO. Adu. *Vt* Tantummodo *Idem.* Plin. 34, 8 Vna
solummodo Zenonis statua. Quinctil. Decl 247 Sermone, sed non
hoc solummodo erit. *Ecclesiasticis non infrequens est.* *Vulg.* Min. Fel.
18, 3. *vt.* 38, 6.

SOLITĀRIVS, a, um. Adi. [μονάτης, μονότροπος, μονήρης] *Qui solus*
esse amat et solet. Cic. de Amicit. 90 c. 22 Sic natura solitarium nihil
amat, semperque ad aliquid, tanquam adminiculum, annititur. Ibid.
Vt quoniam solitaria non potest virtus ad ea, quae summa sunt peruenire,
coniuncta et sociata cum altera perueniret. *Sic* Off. 2, 89 c. 11 Soli-
tario homini, atque in agro vitam agenti. Cic. de Inuent. 1, 81
Oportet autem animaduertere, ne cum aliter multa sint iudicata, soli-
tarium aliquod, aut rarum iudicatum afferatur.

SOLITE. Adu. Plaut. Amph. 3, 1, 31 *Jec. Parcum: al. aliter.*

SOLITVDO, inis. f. [ἐρημία, μονώτης] *Vbi vnus vel nemo habi-*
tat, recessus, inhabitata plaga. Caes Bell. Gall. 6, 22 Ciuitatibus ma-
xima laus est, quam latissimis circum se vastatis finibus solitudines ha-
bere. Scytharum solitudines Curt 7, 8, 24. Hominis solitudo
dicitur, quando nemmem habet, qui eum defendat. Ter. Adel. 3, 2, 5 Tot
res repente circumuallant vnde emergi non potest: vis, egestas, inim-
icitia, solitudo, infamia. Cic Verr. 1, 153 c. 58 Habemus enim
labores parvos, incertum est quam longa nostrum cuiusque vita futura
sit: consulere vtri ac prospicere debemus, vt illorum solitudo et pu-
eritia quam firmissimo praesidio munita sit. Ab oratoribus soli-
tudo Cic. de Clar. Orat. 227 c. 63. Ante ostium solitudo Ter.
Andr. 3, 2, 25. *i. Neminem ante ostium stare vidi.* Cic. de Finib. 5,
pr. Solitudo erat ea, quam volueramus. Male vti re solitudine
lugens timensque Sen. Ep. 10. Se in solitudinem ac siluas abdide-

rant Caes. B. G. 4, 18. Solitudo, *de paucitate vires continentium* Nep. 8, 2, 2. Tac. Ann. 11, 32, 5. Insueta solitudo, Captare solitudines, Collocare in solitudinem, Considere in solitudinibus, Mandare fugae, solitudinique vitam, Obturbare alicuius solitudinem, *vid. ss. ll.*

SOLĪTAS, ātis. f. *pro Solitudo.* Accius Euryface, *apud* Non. 2, 803 Tuam solitatem memoras, formidas tibi. Opportune nactus solitatem Apul. Met. 9 p. 225. *Conf.* Idem Apol. p. 288. Symmach. Epist. 1, 4. Tertull. adu. Valent. c. 37.

SOLICANVS, a, um. Adi. Musae nunc solicanae, nunc concinentes Mart. Capella 2 p. 33.

SOLILOQVIVM, i. n. *Exstat liber* Soliloquiorum Augustini: *vbi nempe secum ipse scriptor agit, et quid sibi dixerit exponit.*

SOLIVĂGVS, a, um. Adi. [οἰοπόλος] *Qui solus vagatur: cui opponitur Congregatus.* Plin 8, 7 Nec nisi lacessiti noceant, ideoque gregatim semper ambulent, minime ex omnibus soliuagi. Cic. Tusc. 5, 38 c. 13 Alias volucres caelo frui libero, serpentes quasdam, quasdam esse gradientes: earum ipsarum partim soliuagas, partim congregatas. Cic. de Vniuerf. 18 c 6 Deinde cum circumdedit corpore, et vestiuit extrinsecus, caeloque soliuago et volubili, et in orbem incitato complexus est. Cic. Off. 1, 157 Itaque ea virtus, quae constat ex hominibus tuendis, id est ex societate generis humani, attingat rerum cognitionem, soliuaga cognitio et ieiuna videatur. *Add.* Lactant. 3, 23.

SOLO, āre. [ἐρημόω] *Solum et desertum facere locum aliquem, Vastare.* Stat. Theb. 5, 148

Furor omnibus idem,
Idem animus solare domos: inuenumque, fenumque
Praecipitare colos, plenisque adfrangere paruos
Vberibus, ferroque omnes exire per annos.

Conf. Gronou. Obs. 4, 21. Dresem. ad Ilcan. de B. Troi. 3, 38.

SOLĀTVS, a, um. Senec. Oedip. v. 4 Cernere auida peste solatas domos. *i. Incolis destitutas.*

SOLVS, untis. f. [Σόλας] *Stephano, Cypri insulae oppidum. Est et Siciliae oppidum, non procul a Lilybaeo promontorio* Plin. 3, 8.

SOLȳMI, orum. m. Pl. [Σόλυμοι] *Straboni l. 1 Populi iuxta Lyciam, quos Homerus pugnacissimos fuisse scribit, et a Bellerophonte deuictos.* Tac. Hist. 5, 2, 7 Alii clara Iudaeorum initia Solymos carminibus celebratam Homeri gentem, conditae vrbi Hierosolymam nomen e suo fecisse. *Videtur ea fabulla latius vulgata. Certe* Valer. Argon. 1, 13 Solymo nigrantem puluere fratrem *Domitiani vocat Titum Vespasianum, cum respectu ad ouersas ab illo Hierosolymas. Et* Iuuen. Sat. 6, 543 Interpres legum Solymarum, *Iudaicarum.*

S O M

SOMNIALIS, SOMNICVLOSVS, SOMNIVM, *vid. mox* SOMNVS.

SOMNVS, i. m. [ὕπνος, ὄνειρος] *dicitur, quum dormimus, nempe Actus ipse dormiendi.* Ter. Heaut. 3, 1, 82 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis. A somni tempore prohibere, ne obsopiantur Scribon. 180. Nox somni genitrix Sil. 15, 615. Ter. Andr. 2, 1, 18 Quo aequior sum Pamphilo, si se illam in somnis, quam illum amplecti maluit. Donatus: in somnis, Per noctem. Virg. Georg. 1, 208 Libra die, somnique pares vbi fecerit horas. Miscuerat lucem somno deus Sil. 3, 200. *vid. Heinf. et Drakenb. ad h. l.* Cic. de Diuin. 1, 42 Quia mater grauida parere se ardentem facem Visa est in somnis Hecuba. *ex Pocta.* In somnis Ter. Andr. 2, 5, 19. Cic. Acad. 4 c. 17. Virg. Aen. 2, 270. In somnis videntur audire Scribon. 186. *i. somniis.* Per somnum Cic. de Diuin. 2, 27. Curt. 4, 3, 21. Somnus *Graece dicitur* ὕπνος, *inde ortum videtur* Supnus, *vel* Sopnus, *quod mollitum est in* Somnus. *De Spiritu aspero s. H in S mutato, exemplorum magna vis declarat, vt* Sex, Septem, Super *ab* ἕξ, ἑπτὰ, ὑπέρ. P *excidisse tanto minus mirum est, cum illud in aliis etiam mox assumatur mox omittatur, vt* emptio, emtio *etc. Sic* damnum *ex* δαπάνη *factum.* Gell. 13, 9 Quod item illi ὕπνος, nos primo Sypnus, deinde — somnus. *Apud antiquissimos autem primum* Ouid ex Pont. 1, 10, 21 Is quoque, qui gracili cibus est in corpore, somnus Non alit officio corpus inane suo. Perfugium omnium laborum et solicitudinum est somnus Cic. de Divin. 2, 150 c. 72. Mortis imago et simulacrum est somnus Cic. Tusc. 1, 92 c. 38. Nihil morti est tam simile, quam somnus Idem de Senect. 80. Expertia lumina somno Lucret. 6, 1179. Tibull. 1, 3, 88 Ac circa grauibus pensis affixa puella Paullatim somno fessa remittat opus. Grauis somno Ouid. Met. 3, 608. Quinctil. 4, 2 Somnone te languidum an graui lethargo putem pressum. Marcidus somno, *vid.* MARCEO. Italia, per quam somno et luxu Pudendus incesserat Tac. H. 2, 90. Torpidus somno Liu. 7, 36. Vacuus somno Ouid. Amor. 1, 2, 3. Vini somnique benignus, *Qui bene dormit, indulgens vino et somno* Hor. Serm. 2, 3, 13. Inertia somni Ouid. Epist. 14, 75. Domitor curarum somnus Sen. Agam. f. 2. ¶ 2 *Epitheta:* Alatus, *vid. infra* VOLVCER. Arctior somnus Cic. in Somn. Scip. 1. Breuis somnus, *vid.* BREVIS. Non Bonus est homini somnus de prandio Plaut. Most. 3, 2, 8. Celer somnus Sen. Hippol f. 4. Deterior somnus Stat. Theb. 1, 434. Difficilis somnus est omnibus phreneticis, et praecipue necessarius Cels. 3, 18. Dulces somni Virg. Georg. 1, 342. Facilis somnus Hor. Carm. 2, 11, 8. Fallax somnus Catull. Argon. 62, 56. Virg. Aen. 10, 745 Olli dura quies oculos, et Ferreus vrget Somnus: in aeternam clauduntur lumina noctem. *Epitheton est Homericum* χάλκεος ὕπνος, *vt admonuit Seruius quoque. Nempe mortis est periphrasis. Sic* Frigidus somnus, *Mors* Valer. Argon 3, 179. Furentes somni Lucan. 7, 764. Ignauus somnus Ouid. Met. 11, 593. Immodici somni Idem Rem. Amor. 145. Incestus somnus Claud. de Bell. Gildon. 447. Inexcitabilis somnus, *vid. h. v.* Lenis somnus Hor. Carm. 3, 1, 21. Ouid. Met. 8, 823. Lethaeus somnus Virg. Georg. 1, 78. Levis somnus Sil. 7, 300. Liquidus somnus Val. Argon. 4, 16. Longus somnus, Tranquillus Hor. Carm. 3, 11, 38. *Pro morte, vid. Drakenb. ad* Sil. 5, 526. Medicatus somnus Ouid. Epist. 12, 107. Mendaci somno credere Tibull. 3, 4, 12. Molles somni Virg. Georg. 2, 370. Ouid. Met. 1, 685. Parcus et breuis somnus, *vid* PARCVS. Placidus somnus Ouid. Met. 6, 489. Primo somno prodita tentoria Virg. Aen. 1, 474. Quieti somni Sen. Here. fur. f. 10. Salubres somni Virg. Georg. 3, 530. Soporifer Lucan. 3, 8. Tacitus somnus Tibull. 2, 1, 90. Tener somnus Ouid. de Arte Am. 2, 546. Tumultuosi somni per f… Cels. 8, 4 Si vero sub prima curatione febris intenditur: bre… somni, et iidem per somnia tumultuosi sunt: vlcus madet, *etc* … lucer somnus Virg. Aen. 6, 702. *Conf. Drakenb. ad* Sil. … *Brouckhus. ad* Tibull. 2, 1, 89. *Suauissimus* Somni *hymnus* … Here. Fur. 1065 sqq. *vnde quaedam certe huc transferenda sunt.*

— — Tuque o domitor
Somne malorum, requies animi,
Pars humanae melior vitae,
Volucer, matris genus Astraeae,
Frater durae languide mortis,
Veris miscens falsa, futuri
Certus, et idem pessimus auctor.
Pater o rerum, portus vitae,
Lucis requies, noctisque comes.
Qui par regi famuloque venis,
Placidus fessum lenisque fouens:
Pauidum leti genus humanum
Cogis longam discere mortem *etc.*

¶ 3 *Verba:* Abducere somnum, *vid.* ABDVCO. Abiit … Ouid. Fast. 3, 389. Abrumpere somnum, *vid.* ABRVMPO. … rumpere matutinos murmure somnos Stat. Silu. 2, 1, 62. … pit somnos cura Virg. Georg. 3, 530. Abstinere somno Cel… Accedit somnus, *vid.* ACCEDO. Accerfere dulces somnos … Silu. 5, 5, 85. Accerfitus somno, *vid.* ACCERSO. Ac… otia somni, Dormire Stat. Theb. 3, 3. Adimere somnum … ADIMO. Adoperta somno lumina Ouid. Met. 1, 714. … ferre somnum, Allicere somnum, Amouere somnum, *vid.* … Aptum est somno papauer, lactuca, *etc.* Cels. 3, 32. Arcer… mnos Ouid. Met. 2, 735. *et* Plin. 30, 15. Auertere somnu… cui Hor. Serm. 1, 5, 15. Auferre somnos pauore Hor. Epod. … Capere somnum. Cic. Att. 8, 1 Ego si somnum possem capere, tam… gis te epistolis non obtunderem. Capiunt somnum nimio… re fine Cerere Catull. 61, 3. Captare somnos, *vid.* CAPTO … CAPIO. Carpere somnos, *vid.* CARPO. Circumdat… mnus fulnis alis Tibull. 2, 1, 91. Complectitur nos somn… ctior: Cic. in Somn. Scip. 1 Deinde vt cubitum discessimus, et a… quam solebat, somnus complexus est. Conciliare somnum … CONCILIO. Concitare somnum, *vid.* CONCITO. C… lumina natantia somnus Virg. Georg. 4, 496. Confert … mnum gellatio post cibum Cels. 3, 18. Confert multum … porrum capitatum Plin. 20, 6. Consequitur somnus Scribo… Turpe duci totam somno Consumere noctem Sil. 3, 172. … terere partem aeui somno Lucret. 3, 1060. Corripere cor… somno Virg. Aen. 4, 572. Multi mortales Dediti ventri … somno Sallust. Catil. c. 2. Defendit somnos excubitor, Vig… extra cubiculum est, dormientem dominum tuetur Senec. Thy… Defluxit ignauus pectore somnus, *i. Excitatus sum* Tibull. 3, … Delapsus ab astris aetheriis leuis somnus Virg. Aen. 5, 838. I… lere somnos Senec. Troad. 6. Deuincti somno Lucret. 4, … Tam arcte repente somno Deuinctus Suet. Aug. c. 16. Dul… victus lumina somno Catull. Argon. 62, 122. Diuellit cur… mnos Hor. Epist. 2, 10, 18. Dare corpora somno Ouid. Fast. 2 … Cic. Tusc. 1, 115 c. 47 Post epulatos cum matre adolescentes som… Dedisse. Virg. Aen. 4, 560 Potes hoc sub casu Ducere som… Ouid. Met. 2, 735 Virga qua somnos Ducit et arcet, *i. adducit. caduceo Mercurii*, quo Dat somnos, adimitque, et lumina morte … gnat, vt canit Virg. Aen. 4, 244. Plin. 26, 8 Datur et in son… Euntibus. Eripitur somnus Cels. 2, 7. Euincere so… Ouid. Met. 1, 685. Cic in Somn. Scip 4 Quaeso, inquit, n… ex somno Excitetis. *Et* Tusc. 4, 43 E somno suscitari. … tus somno Sil. 17, 101. Excutior somno Virg. Aen. 2, … Lucan. 10, 354 — Tu mollibus inquit Nunc incumbe tor… pingues Exige somnos. *h. e. Vsque ad satietatem age somnos long… quietos, vnde pinguis fias.* Extrahere somnum in diem Tac… Germ. c. 22. Facere somnum Scribon. 90. Fieri som… lepore sumto in cibis Cato arbitratur Plin. 28, 10. Ouid. … 2, 779 *in descriptione Inuidiae*, Nec fruitur somno vigilantibus ex… curis. Plin. 14, 18 Thasios duo genera vini diuersa facere pr… tur. Vnum quo somnus concilietur, alterum vero quo Fuge… Fusa corpora vino somnoque Virg. Aen. 9, 722. Gignit … somnum Plin. 21, 19. Grauatus somno Virg. Aen. 6, 520. … bet somnos animalia, *i. Dormiunt animalia* Virg. Aen. 3, 147. … cens somno Virg. Ecl. 6, 14. Imitantia nigros murmura som… Stat. Silu. 1, 3, 42. Impedit somnum intentio febris Cels. 3 … Inducere somnum Cels. 5, 25. Indulgere somno Claud. de Th… Adrian. 1. Inire somnum, *vid.* INIO, inis.

Iam somnus auaris
Inserpis curis, pronusque per aëra nutat,
Grata laboratae referens obliuia vitae Stat. Theb. 1, …

Interrumpere somnos, *vid.* INTERRVMPO. Imitat somnos … vus Ouid. Met. 11, 604. Labitur somnus in artus Ouid. … 11, 631. Cels. 3, 18 Quidam somnum Moliuntur, potui da… aquam, in qua papauer decoctum sit. Moliri corpora ex som… *vid.* MOLIOR. Mouere somnum Cels. 3, 32. Mulcens … ctora somnus Ouid. Epist. 18, 27. Obreplit fessis genis breuis … mnus Senec. Troad. f. 6. Obrepens somnus mouet caput Ou… Epist. 19, 46. Obruta somno legio Stat. Theb. 10, 188. … pressit somnus virginem, *vid.* OPPRIMO. Plin. 19, 8 Omnes … ctucae somnum Parere creduntur. Parere somnum alicui me… Tibull. 1, 6, 27. Pellere inertes somnos, *vid.* PELLO. Pe… fundere securos iuuenum somnos sanguine Stat. Theb. 5, 119. *i. Occ… dere dormientes iuuenes. Satis licenter.* Perfusa papauera somn… lethaeo Virg. Georg. 1, 78. Petere somnum Quinctil. 9, … Virg. Aen. 7, 88 — Sub nocte silenti Pellibus incubuit stratis, … mnosque petiuit. Porrectus somno sub frondibus Stat. Achill. … 75. Praebent silentia somnum Ouid. Fast. 5, 429. Premi gra… somno Plin. 9, 13. *et* 8, 36. Cic. Att. 9, 12 Quum me aegritu… non solum somno Priuaret, verum ne vigilare quidem sine summ… dolore pateretur. Profiare somnum pectore Virg. Aen. 9, 3… Prohibet somnum vulua dolens Cels. 5, 25. Quaerere somnu… odore mandragorae Plin. 25, 13. Quaerere somnum multa fi… ctione Cels. 3, 18. Recubant imbelli litora somno Stat. Theb. … 256. Recuperare Suet. Aug. c. 78. Reducere somnum alic… Hor. Carm. 3, 1, 21. Reliquit me somnus Virg. Aen. 8, 67. R… pete…

ete somnum Cic. Att. 13, 37. Sepulti somno dicuntur, qui prodiunt maxime somno tenentur Lucret. 1, 134. Idem 5, 973. Semiverbis somno vinoque Virg. Aen. 2, 265. Secuta est fugam lux alma Ouid. Met. 15, 664. Serpit somnus Plin. 7, 24 *ad fin.* Solutus vino somnoque Virg. Aen. 9, 88. Tibull. 3, 5, 1. Nec me Sopierat menti Deus vtilis aegrae Somnus, sollicitas effugiente domos. *Non ad tectum vsque ingreditur.* Sopitus somno Virg. Aen. 1, 684. Sternere se somno Idem Georg. 4, 432. Oculos somnus quiete Catull. 48, 10. Torpebant pigro somnus sopore Stat. Silu. 3, 2, 73. Trahere somnum per suspiria Amor. 2, 1, 55. Turgescere irriguo somno Pers. Sat. 5, 56. Ibid. 3, 4, 56 Et quum te fusco somnus velauit amictu, Vanum per somnis fallit imaginibus. Cic. Fam. 7, 3 Ita Caninio Consule itemque meminerit prandisse: nihil tamen eo Consule mali factum est: sit illum mirifica vigilantia, qui toto suo consulatu somnum non vidit. *Locatus in Caninium, cuius Consulatus paucarum fuit horarum.* Suet. in Caesar. c. 76 Pridie autem Calendas Ianuarias repentina eius morte cessantem honorem in paucas horas petenti dedit. *Ex dictum Ciceronis.* Macrob. Saturnal. 2, 3 Vigilantem habemus consulem Caninium, qui in Consulatu suo somnum non vidit. Ter. Eun. 3, 1, 81 Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis. Somnifera papauera somnos Columel. 10, 104. Vrgeri somno vltra meridiem Cels. 2, 4. Vti medicamento aliquo ad somnum inducendum Cels. 2, 18.

SOMNIVM, i. n. [ὄνειρος, ἐνύπνιον, ὀνειρογμὸς, ὀνείρωξις] *Illusio quam patimur quum dormimus, dum agere aliquid vel pati nobis videmur.* Cic. de Lege Agrar. 1, 1 Haec, per deos immortales, vtrum esse vobis somnia sciorum, an vinolentorum somnia: et vtrum cogitata sapientium, an optata furiosorum videntur? Idem Acad. 4, 10 Vera auspicium auspicia, oracula, somnia, vaticinationes. Quinct. 2, 20 Vt inter otia animorum spes inanes, et velut somnia quaedam sapientium; ita nos hae, de quibus loquimur, imagines professae. *Nobilis locus est* Macrob. in Somn. Scip. 13 Omnium quae videri sibi dormientes videntur, quinque sunt principales et diuersa nomina: aut enim est ὄνειρος secundum Graecos, quod Latini omnium vocant; aut est ὅραμα, quod visio recte appellatur; aut est χρηματισμὸς, quod oraculum nuncupatur; aut est ἐνύπνιον, quod insomnium dicitur; aut est φάντασμα, quod Cicero, quotiens hoc nomine fuit, visum vocauit. *Haec deinde prosequatur et demonstret omnia.* *Add.* Sarisber. Policr. 2, 15. Aegri somnia Hor. Epist. 1, 1 ad fin. Poët 7. Eadem est in somniis species eorum, quae vigilantes videmus Cic. Acad. 4 c. 17. Iudicibus lites, aurigae somnia currus Claudian. Cons. Hon. 6 praef. Cic. de Diuin. 1, 55 Eandem in somniis admonitionem fuisse tertiam. Colores somniorum et superstitionum Quinctil. 4, 2. Mercurius somniorum deus Appositus Comes Ammian. 15, 3. Concursatio somniorum Cic. de Diuin. 2, 126. Coniector somniorum Idem ibid. 2, 124 c. 59 Interpres somniorum vaferrimus Chrysippus Cic de Nat. Deor. 1, 39 c. 15. Ratio somniorum Idem Acad. 4, 51. Tibull. 3, 4, 5 Haec Deus in melius Crudelia somnia vertat, Et iubeat tepido irrita ferre Notos. Dira somnia Valer. Argon. 3, 59. Lymphatica somnia, *vid.* LYMPHA. Tibull. 2, 1, 90 Postque venit tacitus suluis circumdatus alis Somnus, et incerto somnia nigra pede. Nocturna somnia Hor. Carm. 4, 1, 37. Saeua somnia Senis Herc. Fur. 12. Sollicitum somnium Idem Troad. 5. Somnus fallaci ludunt temeraria nocte Tibull. 3, 4, 7. Tristia somnia Virg. Aen. 5, 840. Tumultuosa somnia facit semen nymphae Plin. 26, 8. Cels. 2, 2. Vaga somnia Stat. Theb. 10, 106. Vder somnia Hor. Serm. 1, 10, 33. ¶ 2 *Verba:* Cernere somnium Lucret. 3, 1061. Conijcere alicui somnium Plaut. Curc. 2, 60 Enarrare alicui somnium Cic. de Diuin. 1, 55 c. 26. Explicare interpretatione somnia Idem ibid. 1, 39 c. 20. Fingere somnia Lucret. 3, 106. Virg. Ecl. 8, 108. Interpretari somnium, *vid.* INTERPRETOR. Pertinet somnium ad hoc, *vid.* PERTINEO. Videre somnia Ouid. Met. 9, 474. Cic. de Fin. 5 Itaque ne si iucundissimis quidem nos somniis Vsuros putemus, quod nionis somnum nobis velimus dari: idque si accidat, mortis interimamus. ¶ 3 Somnium, *cum irrisione dictum, quemadmodum* Nugae, *et similia.* Ter. Phorm. 5, 6, 35 Quid ais? G. cum illius consuerunt matre olim in Lemno clanculum. P. somnium: vtine haec ignoraret suum patrem? Idem Adelph. 2, 1, 50 Vbi me dixero dare tanti, testes faciet illico vendidisse me, de argento somnium, nox eras redi. Somnium *de Homine ingrte dicitur, abstracto pro concreto.* Ter. Adelph. 3, 4, 31 Tu, quantus quantus nihil nisi sententia es; iste futilis, somnium. *i. Somniculosus.* *Sicut* Sceleste. *o* Scelesto.

SOMNIO, āre. [ὀναρώττω, ἐνυπνιάζω] *Per quietem aliquid, quasi si quis vigilaret, videre.* Ter. Andr. 5, 6, 7 Num ille somniat ea, quae vigilans voluit? Hic vigilans somniat Plaut. Capt. 4, 2, 68. Amat, quod suspicatur, vigilans somniat P. Syrus. Sabini, quod volunt, somniant Fest. Plaut. Curc. 4, 3, 14 Quos tu mihi luscos libertos, quos sumanos somnias? *nugaris.* Si ita natura paratum esset, vt ea dormientes agerent, quae somniarent, alligandi omnes essent, qui ubirum irent Cic. de Diuin. 2, 121. Idem ibid. 2, 146 c. 71 Nihil tam praepostere, tam incondite, tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare. Mortuum esse somniare Cic. Acad. 4. Somniare aliquem: Ter. Eun. 1, 2, 113 Dies noctesque me ames: me videres, me somnies, me exspectes, de me cogites, *etc.* Cic. Att. 9, 15. Idem de Diu. 2, 142 c. 68 Nec mihi magis vsquam videor, quam eum aut in foro magistratus, aut in curia senatum video, somniare. 90 *Aci indicat, se requirere pristinam formam Reip.* Plaut. Men. 2, 3, 44 erte haec mulier cantherino ritu somniat. Somniare *est Videre inter dormiendum: dormiunt autem equi stantes plerumque, tamen canthen magis, qui quod castrati sunt, mitiores et placidiores somniculosique et comitantes magis ob torporem videntur.* Somniare ineptias Colum. 1, 8. Cic. Att. 7, 132 Sine Senatu, sine Magistratu, ne somniare quidem poterit quidquam πολιτικῶς. *Vetus codex habet* Simulare. Somniari. *Pass.* Plin. 28, 4 f. 14 Aristoteles et Fabianus plurimum somniari circa Vernum et Autumnum tradunt.

SOMNIANS, antis. Partic. [ὀναρώττων] Cic. de Diu. 2, 141 c. 68 Nihil est magnum somnianti. Idem ibid. 1, . . . Haec somniantis est diuinatio. Quomodo somniantes ea vident, quae numquam etiam tunc sunt, magna quaestio est Cic. de Diu. 1 c. 51. Cui credatur somniantium visis Idem ibid 2 c. 59. Videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris Idem ib. c. 58. Miracula non differentium Philosophorum, sed somniantium Cic. de Nat. Deor. 1, 18 c. 8.

SOMNIATOR, ōris. m. Tertull. adu. Gnost. c. 2 Ne audiatis sermonem Prophetae aut somniatoris illius. Erat autem ex somniatoribus totus Sen. Controu. 3, 22. *Conf.* Tertull. de Anima c. 48 *et* 49. Vulg. Genes. 37, 20.

SOMNIĀLIS, e. Adi. Fulgent. Mythol. 1 Tabula somniali figmento delusa.

SOMNIOSVS, a, um. Adi. [ὑπνωτικὸς Gloss. Gr. Lat.] *Qui crebris somnis vexatur.* Plin. 28, 19 Somniosos fieri lepore sumto in cibis, Cato arbitratur *Al.* Somnos.

SOMNIFER, ĕra, ĕrum. [ὑπνοφόρος] *Quod affert somnum, et* Soporiferum *etiam dicitur.* Plin. 18, 25 Visque somnifera etiam satiuo papaueri. Venena somnifera Ouid. Met. 9, 693. ¶ 2 Somnifera, *Subst. herba, al. Strychnon.* Apul. de Herb. c. 74.

SOMNIFICVS, a, um. Adi. [ὑπνοποιὸς] *Idem.* Plin 37, 10 Et viso dracone spargere somnifica medicamenta. Idem 29, 4 Quoniam vincatur aspidum somnifica vis. *Add.* Idem 25, 13. Apul. de Herb. c 74.

SOMNICVLŌSVS, a, um. [ὑπνατικὸς, ὑπνηλὸς, φίλυπνος] *Somno plenus et ignauia.* Cic. de Senect. 36 c. 11 Quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, somniculosae senectutis. Columel. 3, 8 Socors et somniculosum genus id mancipiorum, otiis, campo, circo, aleae, popinae, lupanaribus consuetum, nunquam non easdem ineptias somniat. Glires somniculosi Martial. 3, 58. *Add* Sen. Qu. Nat. 3, 18. *et* 5, 12. ¶ 2 Somniculosus *interdum dicitur non qui somno indulget, sed qui somnum induxit.* Gell. 9, 12 *cum* laboriosum *interpretatus esset*, non, vt vulgo dicitur, qui laborat, sed in quo laboratur, *addit:* Eadem ratione Laberius quoque in Sororibus, *Ecastor*, inquit, *multum somniculosum. Et* Cinna in Poëmatis, *somniculosam vt Poenus aspidem Psyllus. Haec Gellius. Nempe somnum inducit letiferum morsus aspidis.* Non. 2, 795 Somniculosus quod ad somnos vacet. *Leg.* vocet. *Laudat deinde locum Laberii.*

SOMNICVLŌSE. Adu. [ὑπνωτικῶς] *Negligenter.* Plaut. Capt. 2, 1, 31 Haud somniculose hoc agendum est. *Conf.* Idem Amph. 2, 1, 75.

SOMNISOLVTOR. [ὀνειροκριτὴς Gloss. Gr. Lat.] *Interpres somniorum.* Soluere *interdum valet interpretari.*

SOMNOLENTVS, a, um. Adi. [ὑπνώδης] *Somno plenus.* Solin. 33 *De Elephanto*, Somnolentum arbor fulcinet. Apul. Milet. 1 *extr.* In verba media somnolentus definit.

SOMNOLENTIA, ae. f. *Libido dormiendi aut consuetudo nimia.* Sidon. Epist. 2, 2 Vbi somnolentiae cubicolariorum dormiendi locus est.

SOMNORĪNVS *vel* SOMNVRNVS, a, um. Adi. [ὑπνωτικὸς] *Apud antiquos dicebatur id, quod* in somnis videbatur. *Sic* Non. 2, 790 *qui laudat* Varro. Prometheo, Leuis mens vnquam somnurnas imagines Affatur, non vmbrantur somno pupulae. *Sic Mercer. p. 172. Alii* Somnorinas.

SOMPHOS. [σομφὸς] A Graecis appellatur Cucurbitae silueſtris *genus*, digitali crassitudine, non nisi in locis saxosis nascens, intus inane, vnde et nomen *inuenit: nam Graeci σομφὸν, vocant inane.* Plin. 20, 3. *Hardum. legit* Spongos.

S O N

SONABILIS, *vid.* SONVS.

SONCHOS, i. m. [σόγχος] *Herba, de qua* Plin. 22, 22 f. 44 Estur et sonchos, (vt quem Theseo apud Callimachum apponat Hecate) vterque, albus et niger, lactucae similes ambo, nisi spinoti essent, caule cubitali anguloso, intus cauo, sed qui fractus copioso lacte manat. *Conf.* Plin. 26, 15.

SONIPES, SONITVS, *et* SONO, *vid.* SONVS.

SONS, sontis. Adi. [ἄθῶος, ἀναίτιος, ἀπαίτιος, ὑπεύθυνος] *Nocens, conuictus criminis.* Festus, Sons, nocens: Insons, innocens. Cic. de Legib. 3, 6 Vincula fontium seruanto, capitalia vindicanto. *Et* Off. 1, 82 c. 24 Punire fontes. Numeia fontum Virgo Ioui Val. Flacc. 1, 794. *Astraea s. Iustitia.* Animam fontem dare Virg. Aen 10, 814. Foedatus sanguine fonti Ouid. Met. 13, 563. Impulsus furiis fontibus Valer. Argon. 5, 42. Opitulari fontibus Cic. Fam. 4, 13. Protegere fontes Ouid. Trist. 2, 274. Sontes accincta flagello Tisiphone Quatit Virg. Aen. 6, 570. Thalami fontes Stat. Theb. 4. Turbae fonti decreta plaga Sen. Herc. fur. 13. Stat. Theb. 5, 610 Qui te, mea gaudia, fontes Exstinxere Dei? *s. malefici. Compar. apud* Eugen. Toletan. Epist. Carm. 5 Sontior est igni, viroso fontior angue. *Et* Theodulf. 1, 299 Tribus est nam fontior vna. *Conf.* Idem 5, 492.

SONTĪCVS, a, um. Adi. *Quod nocet. Vnde*, Sonticus morbus, *qui perpetuo nocet, et totum inuadit corpus.* Plin. 36, 19 f. 34 Deprehendit sonticum morbum: *ostendit Harduinus, collatione Graecorum praesertim, esse epilepticum. Vid.* Apul. Apol. p. 303 *vbi de* morbo eaduco — cum incensus Gagates lapis — facile hunc morbum exploret: cuius odore etiam in venaliciis vulgo sanitatem aut morbum venalium experiantur. *Sed latius patuit appellatio morbi* Sontici, *cuius in* LL. XII Tabb. *mentionem fuisse, passim docemur.* Gell. 20, 1 Morbum vehementiorem vim grauiter nocendi habentem, legum istarum scriptores non per se morbum, sed morbum sonticum appellant. Venuleius in l. vlt. D. de aedil. edicto Quoties morbus sonticus nominatur, eum significari Callius ait, qui noceat, Nocere autem intelligi, qui perpetuus sit, non qui tempore finiatur. Sed et morbum sonticum videri, qui inciderit in hominem, postquam is natus sit. Sontes etenim nocentes dicuntur. Festus *h. v.* Sonticum morbum in duodecim, significare ait Aelius Stilo, Certum, cum iusta causa, quem nonnulli putant esse qui noceat, quod sontes significat nocentes. Naeuius, Sonticam esse oportet causam, quamobrem perdas mulierem. *Conf.* l. 115 D. de V. S. Iulian. l. 60 D. de re iudic. Vlpian. l. 2 §. 3 D Si quis cautionibus. Tibull. 1, 9, 51 Non illi sontica causa est, *(morbus, quo palleat;)* Sed nimius luto *(flauo colore)* corpora tangit amor.

SONVS, i. m. [ἦχος, κτύπος, πάτταγος] *Omnis vox, et quidquid auribus percipi potest.* Sonus est corporalis collisio, repentinum auribus inferens fragorem Diomed. 2 p. 414. *Prope ad Philosophos, qui a motu quodam tremulo per aerem ad aures propagato sonum inesse docent.* Cic. de Diuin. 1, 114 Qui sono quodam vocum et Phrygiis cantibus incitantur. Sonus pronuntiandi Cic. de Orat. 1, 187. Acuti soni

foni Quinctil. 2, 8. Amoenior fonus Gell. 13, 19. Caecos fonos, *legunt, et interpretantur, quorum causam ignoramus*, Sen. Troad. 172 Quam subito caeco terra mugitu fremens, concussa caecos traxit ex imo fonos. *Sed Gron.* totos traxit ex imo sinus. Creber sonus, *vid.* CREBER. Adi. Cic. in Somn. Scip. 11 c. 5 Quis est qui complet aures meas tantus et tam dulcis fonus? Elegantior fonus Gell. 13, 20. Firmior fonus Idem 13, 20. Grauis Quinctil. 2, 8. Immanis fonus ferri Stat. Silu. 4, 3, 2. Imus, *vid.* IMVS. Inanis fonus vocis Cic. Tusc. 5, 73. Laxior vocis fonus Gell. 13, 20. Legitimus Hor. de Arte Poët. 274. Lenis fonus, *vid.* LENIS. Ouid. de Arte Am. 2, 102 Miſtaque cum Magicis Marſa venena ſonis. Medius Quinctil. 2, 8. Miſerabilis, *vid.* MISER. Peregrinus fonus Quinctil. 1, 7. Rauci foni Ouid. Met. 4, 391. Repens fonus Senec. Med. 971. *i. Repentinus.* Reſultans fonus, *vid. ſub* RESILIO. Sonus ſummus, medius, imus, *vid.* MEDIVS. Vaſtus fonus Senec. Here. Furent. 784. Viridior fonus Gell. 13, 20. Vocalior fonus Id. 13, 20. Sonus vocis, *pro Accentu, ſeu Proſodia.* Cic. in Orat. 57 Mira eſt enim quaedam natura vocis, cuius quidem e tribus omnino ſonis, inflexo, acuto, graui, tanta ſit et tam ſuauis varietas, perfecta in cantibus. ¶ 2 *Verborum formulae:* Cic. de Orat. 2, 54 Paullulum ſe erexit, et addidit hiſtoriae maiorem ſonum vocis vir optimus Craſſi familiaris Antipater. Adire aliquem blandis ſonis, Alloqui blandis verbis Ouid. Epiſt. 16, 258. Admouere ſonum vocis, *vid.* ADMOVEO. Auditur grauior ſonus Virg. Georg. 4, 260. Audire longe remotos ſonos Senec. Thyeſt. 1. Concipere ſonos aure Idem Theb. 1, 224. Crepuit laetum ſonum populus Hor. Carm. 2, 17, 26. Dicere aliquid concordi ſono Ouid. Met. 5, 664. Dare ſonum Virg. Georg. 3, 83. Cic. de Nat. Deor. 2, 146 c. 59 In ore ſita lingua eſt finita dentibus, *etc.* quae ſonos vocis diſtinctos et preſſos Efficit, *etc.* Idem de Nat. Deor. 2, 150 c. 60 Itaque ad pingendum, fingendum, ad ſcalpendum, ad neruorum Eliciendos ſonos, ad tibiarum, apta manus eſt. Cic. Acad. 4, 74 c. 23 Furere tibi Empedocles videtur: at mihi digniſſimum rebus his, de quibus loquitur, ſonum Fundere. *Sermo eſt de querela Empedoclis de obſcuritate rerum.* Idem Tuſc. 5, 73 c. 26 Dicatque nos in vocibus occupatos, inanes ſonos Fundere. Inflare vi ſonum, *vid.* INFLO. Inſuſcare ſonum, *vid.* INFVSCO. Multiplicare ſonos Stat. Theb. 6, 30. Peragere ſonos Ouid. Faſt. 3, 26. Reddit ſonum chorda Hor. de Arte Poët. 348. Reddere verba blaeſo ſono Ouid. Amor. 2, 6, 24. Summiſere ſonum fremitus virorum Stat. Theb. 10, 42. *Obſ.* Sonus, ûs, *per quartam antiquis aliquando declinatum.* Siſenn. Hiſtor. 4 Poſtquam in ſonu ſignorum praelium magno cum clamore virorum commiſſum eſt. *Ex* Non. 8, 67.

SONOR, ōris. m. [*ῆχος*] *Vehementior ſonus.* Virg. Aen. 7, 462 — Magno veluti quum flamma ſonore, *etc.* Idem Aen. 9, 651 Et crines albos, et saeua ſonoribus arma. Clarus ſonor Lucret. 4, 571. Cum barbari feſtis epulis laeto cantu aut Truci ſonore ſubiecta vallium complerent Tac. Ann. 1, 65. Sentire ſonorem Lucret. 4, 230. Plenae ſonoribus aures Idem 6, 1183. Vt ſpernerent ſonores barbarorum Tacit. Ann. 14, 36.

SONORĪNVS, a, um. Adi. Varro *apud* Non 2, 790 Leuiſomna mens ſonorinas imagines Affatur, non vmbrantur ſomno populae. *Sed verior lectio videtur* Somnorinas, *quod vide. Conf. Scalig. ad* Catull.

SONŌRVS, a, um. Adi. [*ηχώδης, ἐυφώνιος*] *Graue ſonans.* Cithara ſonora Tibull. 3, 4, 69. Omnia ſeu ſonora ſeu canora Tertull. de Spectac. c. 27. Flumina ſonora Virg. Aen. 12, 139. Tempeſtates ſonorae Idem ibid. 1, 57. Tonitru ſonoro cuncta concutiens Claud. in pr. Conſ. Stilich. 2, 26.

SONŌRE. Adu. Gell. 4, 20 Clare nimis ac ſonore oſcitauit.

SONORITAS, ātis. f. Magna vocis ſonoritas Sarisber. 1, 16. *Conf. Barth. Adu.* 44, 9.

SONO, ui itum, āre. [*ἠχέω, πτυπέω, δκπέω, βρέμω*] *Sonum facere.* Plaut. Curc. 2, 1, 18 Amabo cuia vox auribus ſonat procul? Hor. Serm. 1, 4, 44 Ingenium cui ſit, cui mens diuinior, atque os Magna ſonaturum des nominis huius honorem. Acute ſonare, *vid.* ACVTVS *in* ACVO. Dulce ſonant tenui gutture carmen aues Tibull. 1, 3, 60. Grauiter ſonare Virg. Georg. 3, 88. Sonabant Incendio ſiluae Curt. 6, 6, 31. Leuiter ſonant cachinni Catul. Argon. 62, 273. Nimbi ſonuerunt toto aethere Virg. Aen. 2, 113. Plauſu ingenti ſonuerunt omnia Idem ibid. 5, 506. Plenius ſonans aureo plectro Hor. Carm. 2, 13, 26. Plangore ſonat moeſta domus Ouid. ad Liu. 179. Tinnitibus acutis ſonuit enſis Idem Met. 5, 204. Ripae ſonant balatu pecorum Virg. Georg. 3, 555. Rupes ſonant carmina Idem Ecl. 5, 63. Tela ſonant Virg. Aen. 4, 149. Diuerſa ſonare Ouid. Met. 10, 147. Vox hominem ſonat Virg. Aen. 1, 328. Cic. Off. 3, 83 c. 21 Honeſtate igitur dirigenda vtilitas eſt, et quidem ſic, vt haec duo verba inter ſe diſcrepare, re vnum ſonare videantur. Idem de Fin. 2, 6 Non intelligere interdum quid ſonet haec vox voluptatis: id eſt, quae vis huic voci ſubiiciatur. *Hic Cicero quid Sonare ſignificet, declarat.* Acerba ſonans Virg. Georg 3, 149. Grande ſonare Stat. Silu. 3, 1, 130. Leue ſonans aqua Ouid. Faſt. 2, 704. Mortale ſonans Virg. Aen. 6, 50. Cic. pro Arch. 26 c. 8 Qui praeſertim vsque eo de ſuis rebus ſcribi cuperet, vt ea etiam Cordubae natis Poëtis pingue quiddam ſonantibus atque peregrinum, tamen aures ſuas dederé. Raucum quiddam ſonare Ouid. de Arte Am. 3, 280. Rauca ſonans amnis Virg. Aen. 9, 125. Saxoſum ſonans Hypanis Idem Georg. 4, 370. Sonat Vitium percuſſa, maligne Reſpondet viridi non cocta fidelia limo Perſ. 3, 21. ¶ 2 *Obſ.* Sonaui *pro* Sonui. Priſtina quid tonitrua ſonauerint Tertull. ad Scap. c. 2. *Paſſ.* Halcyonum queſtus Ad ſurdas tenui voce ſonantur aquas Ouid. ad Liuiam v. 107. *Add.* Hor. Epod. 17, 40. *Imperſ.* Iubet tibias agere: ſonatur Apul. Met. 5 p. 165. *Tertia coniugandi forma*, Lucret. 3, 157 Caligare oculos, ſonere aures fuceidere artus. Aes ſonit Enn. *apud* Non. 10, 4. Sincerum ſonere Lucret. 3, 887.

SONANS, antis. Partic. [*ἠχῶν*] *Praeter allata.* Aes ſonans, *vid.* AES. Aurae ſonantes Virg. Aen. 11, 863. Fila ſonantia Ouid. Met. 10, 89. Ora ſonantia centum linguis Idem ibid. 8, 532. Pharetram fuga ſenſere ſonantem Virg. Aen. 9, 660. Saxa torquere Idem ibid. 6, 551. Scopuli ſonantes Virg. Aen. 1, 204. Turba ſonans Idem ibid 3, 233. Verba ſonantia Plin. Epiſt. 1, 16. *Comp.* Meatus animae illi grauior et ſonantior Plin. Epiſt. 6, 16.

SONANDVS, a, um. Partic. [*ἠχητέος*] Ouid Faſt. 5, 494 Signi cauſa ſonanda mihi eſt. *Alii legunt, cum Burm.* Canenda. Ore magno ſonandus Ouid. de Art. Am. 1, 206.

SONABĪLIS, e. Adi. [*ἠχητὸς*] *Sonans. vt,* Siſtri biſe Ouid. Met. 9, 783.

SONITVS, ûs. m. [*ἦχος, δέπος, βρόμος, φλοῖσβος*] Sonor. Virg. Aen. 6, 586 Dum flammas Iouis et ſonitus imitatur Olympi. Plaut. Trin. 5, 2, 52 Quis homo tam tumultume exciuit ſubito foras? Sterilia ſonitu corpora Lucr. Aeris innumeri ſonitus Stat. Silu. 1, 1, 68. Aquae ſonitu 1, 2, 80. Armorum ſonitus Virg. Georg. 1, 475. Flammae ſonitus, *i. Strepitus* Nepos 7, 10, 5. Virg. Georg. 4, 409. Plangoris ſonitus Ouid. Met. 3, 493. Tubarum ſoni Virg. Georg. 4, 72. Perterricrepus ſonitus Lucret. 6, 1 drupedans ſonitus Virg. Aen. 8, 596. Sonans ſonitus Luc Terribilis ſonitus Virg. Aen. 9, 503. Vagus ſonitus Al tis Propert. 3, 15, 27. Adeſt ſonitus creber ad aures Vi 731. Agnoſcere ſonitum, *vid.* AGNOSCO. Caper *vid.* CAPIO. Captare ſonitum, *vid* CAPTO, *in* CAPIO. reſcunt ſonitus Virg. Aen. 2, 301. Dare acrem ſonitum 4, 409. Dedit ignis ſonitum ingentem Virg. Georg. 2, 3 miſſaque in vndam Vrna Dedit ſonitum Ouid. Met. 3, 36. nitus vaſtos Virg. Aen. 5, 435. Excitur ſonitus pedibus 2, 329. Faciunt ſonitus venti Lucret. 6, 132. Fer ſonitum ad litora Virg. Aen. 12, 455. Increpuit ſonitum ibid. 9, 503. Quatit ſonitu campum vngula Virg. A Terrere aues ſonitu Idem Georg. 1, 156. Soniti, *Genit quus pro* Sonitus. Pacun. Duroleſte: Quidnam autem hoc quod ſtridunt fores? Caecil. *χαλκάϊος*: Nam quidnam cere ſoniti? Non. 8, 67.

SONĪTO, āre. Frequentat. Solin. 8 Locrenſium cicadae teras ſonitant.

SONAX, ācis. Adi. Apul. Mileſ. 4 p. 157 Hic concha ſoter buccinat. *Et* Ouid. Met. 1, 333 Caeruleum Tritoni conchaeque ſonaci Inſpirare iubet. *Sic Heinſ. et Burm. nullis* Sonanti. *Et vnus Strozzae habet* Conchaeque Aper dentibus attritu ſonaci ſpumeus Apul. Met. 8 p. 202.

SONIPES, ĕdis. m. [*κανακχήτης*] *Equi epitheton, a ſoniti et vngularum.* Cic. de Orat. 3, 181 c. 47 Aut a breuibus deibus extrema producta atque longa: ſicut illa ſunt, domuere pedes. *Vtuntur tanquam Subſtantiuo Poetae.* Acrior ſon Theb. 5, 3. Celſos ſonipedes ocius ſubigit iugo Senec 1002. Inſignis oſtro et auro ſtat ſonipes Virg. Aen. 4, 3 tius ſonipes Sil. 1, 222. Nobilis ſonipes Claud. de Nup Mar. 289. Vegeti ſonipedes Catull. 61 (64) 41. *Conf.* Val. 431. ¶ 2 *Etiam ſacerdotibus Iſidis tribuitur hoc ep Gratio v. 43 vbi vid. Interpp. Illud maxime probabile, reſpici tiones, quibus ſonum et ſtrepitum excitare ſolebant crepidati pr aut ligneis ſoleis calceati.*

SONIVIVS, a, um. *Sonans.* Cic. Fam. 6, 6 Non igitur inuolatu, nec e cantu ſiniſtro oſcinis, vt in noſtra diſciplina el ex tripudiis ſoliſtimis, aut ſoniuiis tibi auguror: ſed habeo gna, quae obſeruem. Feſtus: Soniuio ſignificat in carmine S Augurali Sonanti. Soniuium tripudium, vt ait Appius quod ſonet, cum pullo excidit puls quadrupedine ex ore. Puls datur potiſſimum pullis in auſpiciis *etc.* Feſtus, *voce Puls. 15, 22 f. 24 cum nuces dixiſſet*, Gemino protectas operimento, Quae cauſa eas nuptiis fecit religioſas, tot modis ſetu munito: eſt veriſimilius, quam quia cadendo tripudium ſoniuium facian *recte e MSS. Hard.* Seru. *ad* Virg. Ecl. 8, 30 Dicitur etiam nouo marito nuces ſpargi debere, quod proiectae in terram tri ſoliſtimum faciant, quod auſpicium ad rem ordiendam optim *Hinc obiter apparet*, Soniuium tripudium *et* Soliſtimum *idem eſſ latius longe patere vtramque appellationem docet collatus cum eod* vio *ad* Aen. 3, 90 Feſtus *in* Soliſtimum. *Hic ita:* Soliſtimi pius Pulcher in auguralis diſciplinae libro primo ait eſſe tri quod aui excidit ex eo, quod illa fert; Saxumue ſolidum, au viuiradix ruit, quae nec prae vitio humanaeue (*leg.* humanaue danturue, iacianturue, pellanturue. Seruius *autem*, Et hoc au iuxta diſciplinam auguralem dictum eſt, quod appellatur tripud nubium (*Sic Fabric. et Maſuic. ſed de* Soniuio *ſermonem eſſe n bium*) id eſt a ſono, ad quod pertinet, ſi arbor ſponte radicibus ſi terra tremat; quod hic Aencae factum oſtendit, ante quat diuina reſponſa perciperet.

S O P

SOPHĒNAE, *vel* SOPHENI. [*Σωφηνοί*] *Armeniae Popu* Plin. 6, 9 *vocat* Sophenos; *eorumque regionem* SOPHENEM 5 6, 13. Et dedita ſacris Incerti Iudaea Dei, Mollesque So Lucan. 2, 593. *Al.* Molliſque Sophene.

SOPHIA, ae. f. [*σοφία*] *Latine* Sapientia *dicitur.* Ma 112 Quum tibi ſit ſophiae par fama, et cura deorum. *Conf* 8, 73. Sen. Epiſt. 89. Prudent. Cathem. 11, 20. Lactant Tertull. de Orat. c. 1. Cic. Off. 1, 153 c. 43 Princepsque or virtutum eſt illa ſapientia, quam *σοφίαν* Graeci vocant. V genuit, mater peperit memoria, Sophiam vocant me Graii, vos tiam Afran. *ap.* Gell. 13, 8. *Conf.* Enn. *ap.* Feſt. *voce* Sas.

SOPHVS, i. m. [*σοφὸς*] *Sapiens. Citatur* Virg. *forte e* Cat *neſcio quibus*, Hinc omnis certat dialectica turba ſophorum. quo Laeliu' clamores ſophus ille ſolebat Edere Lucil. *ap.* Cic. c. 8. *Similiter* Sempronius ICtus, *Sophus cognominatus fuit:* ICt. §. 37. de Orig. Iur. Cic. Tuſc. 5, 17 Itaque et illos ſ qui a Graecis *σοφοί*, ſapientes a noſtris, et habebantur et nomina *vid. Muret. ad* Cic. Tuſc. 1 *pr.* Martial. 7, 31 Te pia Cec comitatur turba Mineruae: Te ſecreta quies, te ſophos omnis

SOPHICVS, a, um. Hic ſophicas artes Graecorum et vana ſ dogmata Proſp. Aquit. de Prouid. v. 673.

SOPHIANVS, a, um. Coripp. 4, 288.

SOPHOS. Adu. [*σοφῶς*] *Sapienter, acclamatio dicta recitan quos ſic laudare vellent.* Martial. 1, 4 Audieris cum grande S *(magnis clamoribus prolatum)* dum baſia *(tibi iactata)* captas, Ib excuſo miſſus in aſtra ſago, *vid.* SAGVM. *Sic* 6, 48 Quo grande ſophos clamet tibi turba togata, *etc.* Idem 1, 50 M tur alius grande et inſanum ſophos, Miſerere tu felicium. *E* geminum mugiet ille ſophos Martial. 3, 46. Illi maximu phos non eloquentia prius quam verecundia dedit Sidon. Epiſt. Ad noſtrum reboat concaua Roma ſophos Idem Carm. 8, 10. Idem Carm. 1, 4. *et* 5, 7.

OHISTES, *vel* SOPHISTA, ae. m. [σοφιστὴς] *Si vim verbi nimiissimum usum spectas*, Sophista *est*, *quicunque alios* σοφίζει *h. e. quicunque sapientiae, doctrinae, calliditatis partem acuit. Huc pertinet nobile illud Euripidis* Μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός, *quo vituperatur* C. Fam. 13, 15 *et interpretatur* Fam. 7, 6 Qui ipse sibi sapiens non quit, nequidquam sapit. *Sententiam ipsam forte accuratius exprimit vulgaris versiculus*, Turpe est Doctori, *nam hic est* Sophistes, *enim culpa redarguit ipsum. Ergo haec antiquissima ratio, qua notat unumquemque, qui hoc sibi fumat, vt alios reddat sapientes, fortasse similimum, sino quidem certe audacio, primum ipse. Sed mature consuetudo contraxit cum professione vocabulum, donec illud renovarent ad hoc postremum saeculo Christiano secundo et sequentibus Graeci omnes aliquot saeculo Christiano secundo et sequentibus Graeci omnes simul et eloquentiae studiosi. Itaque Philostratus de vitis Sophistarum, vt honoratiore hunc titulum, Sophistas celebrant, quas alii Philosophos dicunt*, Carneadem, Fauorinum, Prodicum, *etc. sed et* Isocratem Chinem, *Doctores eloquentiae. Sed non est nostri instituti prosequi*

b. c. latius. Videamus vsum apud nostros. Cic. Acad. 4, 72 Anaxagoras niuem nigram dixit esse. Ferres me, si ego idem eru? tu, ne si dubitarem quidem *(me ferres)* At quis est hic? Sophistes? sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophantur. Maxima fuit et grauitatis et ingenii

— Idem de Fin. 2 *pr.* Primum deprecor, ne me tanquam Sophum putetis scholam vobis aliquam explicaturum: quod ne ego quidem philosophis magnopere vnquam probaui. Quando Isocrates, qui parens philosophiae iure dici potest, quidquam scit? eorum erat iste mos, qui tum Sophistae nominabantur: eru e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conuentu ne quaestionem, id est, iubere dicere, qua de re quis vellet au-

— Sed et illum, quem nominaui, et cateros Sophistas, vt one intelligi potest, lusos videmus a Socrate. Is enim perndo et interrogando, *etc.* Cic. Orat. 37 c. 11 Sed quoniam sunt orationum genera, —— et talium suasionum, qualem es fecit Panegyricum, multique alii, qui sunt nominati Sophie. Idem de Nat. Deor. 1, 63 c. 23 Nam Abderites quidem oras — Sophistes illis temporibus vel maximus, *etc.* Gell. hetoricus quidam Sophista vtriusque linguae callens haud sane lis, ex iltis acutulis et minutis doctoribus, qui τεχνικοὶ appellantque in disserendo tamen non inpiger —— Haec ille rhes artifex dicere quibusdam videbatur perite et scienter, *etc.* Id. pr. Sicuti Sophista ille ἀτελεύτητος, qui publice nuper differens, Iuuenal. 7, 167 Haec alii sex Vel plures vno conclamant ore tae, *i. rhetores. Add.* Tertull de Idolol. 9. Sidon. Epist. 4, 1. lin 1. 1 D. de Excusationib. Grammatici, sophistae, rhetores, me-

—— quemadmodum a reliquis muneribus ita et a tutela et requiem habent. Sophista *ergo est, qui sapientiam cum eloen ita profitetur, vt eas quaestus habeat, et propter hoc ipsum ostentte.* Plura *volenti adeundus Lud. Crefollius in Theatro rhetorum, z. Voss. de Nat. et Constitut. Rhetor. Casaubon. et Menag. ad act 1, 12 etc.*

SPHISTIA, ae. f. *Id quod in Sophista reprehenditur.* Gell. 50 7, 1 r. Aelius Melissus fuit Romae summi quidem loci inter grammiro et temporis: sed maiore in literis erat iactantia et σοφιστείᾳ, qua opera.

SPHISTICE, es *vel* ae. f. [σοφιστική] *Ars siue professio* Sophistae, ot mmatice, *etc. Philostr. in Prooemio operis de vitis Sophistarum* Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν ῥητορικὴν ἡγεῖσθαι χρὴ φιλοσοφίαν. Sophistice *igitur est eloquentiae studium cum philosophia connunctum, etc.* Nempe

SPHISTĬCVS, a, um. Adi. Gell. 7, 3 Res admodum inlidiosa f histica. Idem 18, 2 Sophisticae captionis solutio. Iderco stulta delegit Deus, Vt concidant sophistica Prudent. Apoth. 60 2, 29. *Conf.* Arnob. 1 p. 36. *et* 5 p. 180 Sidon. Ep. 8, 9.

SPHISTICE. Adu. Apul. de Dogm. Plat. 2 p. 17. Zeno Imp. t 10 l. 12 §. 3

SPHISMA, atis. n. [σόφισμα] *Quid significet, declarat* Cic. 4, 75 c. 24 Atqui habebam molestos vobis, sed minutos Stilbo- 65 Diodorum, Alexinum, quorum sunt contorta et aculeata quaesophismata. Sic enim appellantur Fallaces conclusiunculae. phisma diluendum ac refellendum Gell. 18, 11. Captiones, quae nata appellantur Id. ibid. *vid.* CAVILLATIO.

SPHISMATĬCVS, a, um. Adi. *Captiosus.* Gell. 18, 13 tit. A 70 tico quodam sophismatico impudenti. *al. perperam*, sophismatio.

SPHŌCLES, is. m. [Σοφοκλῆς] *Athenensis Poëta Tragicus, quis Pericles, eiusque Collega aliquando in praetura cuius VII Tragoe exstant.* Cic. de Senect. 22 Sophocles ad summam senectutem dias fecit: quod propter studium cum rem familiarem negligere 75 detur, *etc.* Sophoclem ex insperato gaudio ob victoriam ex tragoia quadam repentino obiisse, Valerius *auctor est.* Cicero diuit Poëtam de Diuin. 1, 54 *vocauit. Vid.* Quinctil. 10, 1, 65. Hor. p. 2, 1, 163 Et post Punica bella quietus, quaerere coepit Quid Sohles, et Thespis, et Aeschylus vtile ferrent. ¶ 2 Sopho- 80 dicebant, *qui* Sophos *illud, de quo p. a. frequenter inclamabant, mercenarios conducti alios.* Plin. Ep. 2, 14, 5 *vbi inuehitur in laudatores ad eros noxios*, Inde iam non inurbane σοφοκλεῖς vocantur: iisdem anum nomen impositum est Laudicoeni, *vid.* LAVDICOENI.

OPHOCLEVS, a, um. [Σοφόκλειος] Cic. Fam. 16, 18 An pangis 85 lli nid Sophocleum? Martial. 5, 31. Virg. Ecl. 8, 10 Sola Sophocle tua carmina digna cothurno.

OPHORTIA, ae. f. *Genus vitis apud* Colum. 3, 2.

OPHRON, ŏnis. m. [σώφρων] *Sobrius, moderatus, proprie cui mens est.* Cic. Tusc. 3, 16 Verisimile etiam illud est, qui sit 90 emperans, quem Graeci σώφρονα appellant: eamque virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, nonnunquam etiam modestiam.

OPHROSYNE, es. f. [σωφροσύνη] *Temperantia, modestia, castitas.* Hieronymus contra Iouinianum: Non enim, vt male habet in Latinis codicibus, sobrietas est legendum: sed castitas, id est σωφροσύνη.

OPHRONISTAE, [Σωφρονισταί] *Magistratus apud Athenienses, ne dissimiles ius, quos Romani Censores vocabant, licet longe plures essent, et potestate aliquanto inferiores: legebantur enim ex singulis tribubus* 100 *dem, qui iuuenum mores censerent.*

OPHRONISTIRES, [σωφρονισῆρες] *Dentes duo, qui omnium rum nascuntur, circa annum aetatis vicesimum, hoc est circa id tempus, qu tam sapere incipimus. Et vocantur* Dentes sapientiae.

OPHRONISTERIVM, i. n. [σωφρονιστήριον] *Vocaueris domum* 105 *in qua castigandis et ad frugem modestiamque reuocandis hominibus infigunter mulis et ferocibus varia remedia adhibentur.*

SOPHVS, *vid.* SOPHIA.

SOPIO, *vid.* SOPOR.

SOPOR, ōris. m. [ὕπνος, κῶμος] *Idem fere quod Somnus, sed fere grauior.* Plin. 11, 18 Huius feminae somnum aliqui: sed modum seruandum, ne sopor fiat. Lethi consanguineus sopor Virg. Aen. 6, 278. Altus sopor Idem ibid. 8, 27. Dolosus sopor Stat. Silu. 1, 2, 162. Dulci sopore languidus Hor. Epod. 5, 56. Felix sopor Stat. Theb. 5, 451. Grauissimus sopor Lucret. 4, 957. Impiandus sopor Sil. 13, 257. Piger sopor Catull. 61, 37. Perpetuus, *i. Mors* Hor. Carm. 1, 24, 5. Quinctil. 4, 2, 124 *ex* Coelii in Antonium *oratione*, Neque dormire excitatus, neque vigilare ebrius poterat: sed semisomno sopore inter manus centurionum conchimarem inque iacebater. *Paullo ante dixerat* Temulentum soporem, Trepidus sopor Stat. Achil. 1, 646. Collocare aliquem in soporem *plagis contundere, Thrasonismo comico* Plaut. Amph. 1, 1, 148. *Add.* ibid. v. 150. Complectitur artus sopor Virg. Aen. 2, 253. Continuans se sopor interdum nocteque Cels. 2, 4. Curata membra sopori Dare Horat. Sat. 2, 2, 80. In altum soporem Descendere Apul. Met. 5 p. 168. Tibul. 1, 1, 65 Nam neque tum plumae, nec stragula picta soporem Nec somnus placidae ducere possit aquae. *i. Inducere.* Firmare soporem alicui Ouid. Met. 1, 715. Deuinxit suaui sopore membra somnus Lucret. 4, 455. Flare altum soporem Apul. Met. 5 p. 167. Habet sopor altus animalia Virg. Aen. 8, 27. Irrigat artus sopor Virg. Aen. 3, 511. Languens sopore Lucret. 4, 40. Mulcens securo membra sopore Sil. 3, 170. Occupat artus sopor Virg. Georg. 4, 190. Patt soporem Ouid Met. 15, 321. Pressus grauitate soporis Idem ibid. 15, 21. Profligatus temulento sopore Quinctil. 4, 2, 128. Receptus sopor parte oculorum Ouid. Met. 1, 686 *de Argo.* Remouet soporem cura Id. ibid. 6, 493. Tenuit corpora nostra segnis sopor Lucan. 5, 690. Vincere caput sopore Propert. 3, 15, 42. Victa sopore corpora Ouid. Fast. 1, 422. Vrget illum sopor perpetuus, *Mortuus est* Hor. Carm 1, 24, 5. ¶ 2 *Obl.* Sopor, *pro Poculo sopor fero*, vt, Patri soporem medicos dare coëgit. Hoc ergo sumto ho mus sopitus, diem obiit supremum Nepos 10, 2, 5. *Conf.* Frontin. 2, 5, 12. Sopor, *pro Segnitie*, Tacit. Hist. 1, 76, 5 Torpere vltra et pollutendam perdendamque Remp. relinquere sopor et ignauia videretur.

SOPORIFER, era, ĕrum. Adi. [ὑπνοτικός, ὑπνωτικός] *Quod soporem inducit.* Plin. 9, 13 Praeterea dextrae pinnae vim soporiferam inesse, somnosque allicere subditam capiti tradunt. Id. 19, 8 A copia lactis soporiferi. Aula soporifera Somni Ouid. Met. 11, 586. Htos sopurifer Stat. Theb. 9, 67. Lethe soporifera Ouid. Trist 4, 1, 47. Noctis soporiferae dona Sil. 7, 287. Papauer soporiferum Virg. Aen 4, 486. Vis soporifera inest amygdalis Plin. 9, 12. *Conf.* Val. Flacc. 2, 295. Apul. de Herb. c. 74.

SOPŌRO, āre. [κατακοιμίζω] *Soporem inducere.* Plin. 28, 8 Cauda, flumina et aquarum impetus sisti, serpentes soporari. Stat. Theb. 11, 74 Et infuetos angues nimia atra soporant. *Add.* Idem ibid. 6, 235. Mentem soporare Scrib. 180.

SOPORĀTVS, a, um. Partic. [κεκαρωμένος] Plin 18, 75 Aquatilia ipsa quiete cernuntur placida ceu soporata. Noctis horas male soporatas confiuiuinus Petron. c. 102. Artus soporatos penuit quies Valer. Argon 5, 333. Dolor soporatus Curt lib. 7 *h. e. Sopitus, et qui interquiesceret.* Virg. Aen. 6, 420 Melle soporatam et medicatis frugibus offam Obiicit. *Sunt qui legendum putent*, Saporatam, *quod mel* soporem *non faciat, sed* saporem. *Sed refelluntur a libris et a sententia.* Ramus soporatis vi Stygia, *quo Somnus Palinurum sopit* Virg Aen. 5, 855.

SOPORVS, a, um. Adi. [ὑπνοτικός] *vt*, Nox sopora. Lucan. 2, 236. Stat. Theb. 1, 403. Virg. Aen. 6, 390. Val. Flacc. 2, 222.

SOPIO, iui, itum, īre. [κατακοιμίζω, κοιμάω, ὑπνάζω] *Soporem inducere.* Liu. 24, 46 Lentior denique aequalisque accidens auribus, magnam partem hominum sopiuit. Quod nisi ego me sopiuerit Sen. de Prouid. c. 3. Somno sopire aliquem Ouid. Met. 7, 213. Deus me sopierat Tibul. 3, 4, 19. ¶ 2 *Sensum stupore, vbi obstupimpactam.* Impactus immo ita est saxo, vt sopiretur Liu. 7, 6. Quorum altero *saxo* caput ictum est regi, altero humerus sopitus Idem 42, 15. Deinde satellites ac serui concurrunt, tollentes sopitum vulnere ac nihil sentientem Idem ibid. c 16. *Sic de* altereo f. hyoscyamo Scribon. c. 181. Qui biberunt —— postea sopiuntur, et omni sensu carent.

SOPĪTVS, a, um. Partic. [κατακοιμηθείς] Liu. 25, 9 Nico ex improuiso ad portas sopitos vigiles in cubilibus suis obtruncat, portamque aperit. Lucret. 3, 91 Tu quidem vt es lecto sopitus, sic eris aeui Quod superest cunctis priuatus doloribus aegris. *Ab. Lato, i morte: sed vtitur Lucretius Socratica argumentatione, similem futuram conditionem vitae functorum somno.* Quiete sopitus Lucret. 3, 1051. Somno sopitus Virg. Aen. 1, 680. Nep. 10, 5. Vino et epulis sopitus Liu. 8, 16. Anguis sopitus carminis magicis Columel. 10, 367. Aras sopitas excitat ignibus Virg. Aen. 8, 542. Brachia sopita Ouid. Ep. 14, 79. Furor armorum vbique sopitus Patere. lib. 2. Ignis sopitus, *Non apparens, occultatus* Virg. Aen. 8, 410. Impositum cinerem, et sopitos suscitat ignes Idem ibid. 5, 743. Manus sopitae *dormientis* Ouid Fast 2, 308. Quies sopita Liu. 9, 37. Sopitus, *Qui sensus amisit*, Liu. 1, 61 Iubet bono animo esse: sopitum fuisse regem subito ictu, ferrum haud alte in corpus defendisse.

S O R

SORA, ae. f. [Σῶρα] Oppidum Volscorum in Campania, *cuius meminit* Plin. 3, 5. Liu. 10, 1. Iuuen. 3, 223 Optima Sorae Aut Fabrateriae domus, *vid.* Sil. 8, 396. *Hinc* SORANVS.

SORACTE. n. et SORACTES, is. m. [Σῶρακτον ὄρος] *Mons in Faliscis, Apollini sacer.* Sil. 8, 494 Et fecerum Phoebo Soracte frequentant. Virg. Aen. 11, 785 Summe deum sancti custos Soractis Apollo, *etc.* Plin. 7, 2 Sacrificio anniuo quod fit id montem Soractem Apollini super ambustam ligni struem ambulantes Hirpi non adurentur. *Add.* Sil. 5, 174. *vid.* HIRPINI. Hor. Carm. 1, 9, 1 Vides vt alta stet nive candidum Soracte? Phoe-

de Diuin. 2, 85 c. 41 Dicendum igitur putas de fortibus? Quid enim fors est? Idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras: quibus in rebus temeritas et casus, non ratio, nec consilium valet. Virg. Aen. 5, 490 — Deiectamque aerea fortem Accepit galea, *i. vnumquodque signum, quod in galea deinde concussione permixtum eiiciebatur vel extrahebatur.* Aequantur fortes *in fortitione tribuum et centuriarum in comitiis in* Fragm. Or. Cic. pro C. Cornelio, *i. inspiciuntur, an omnes aequales sint, ne fraus committi possit.* Ita Cic. de Diuin. 1, 34 c. 18 Oracula aequatis fortibus ducuntur, *i. ita constituta et parata, vt nulla causa appareat, cur haec potius quam illa debeat exire. Ita* Cic. de Diuin. 1, 76 Et fortes ipsas et caetera, quae ad fortem erant parata, diiturbauit simia. *Conf.* de Diuin. 2, 69. Sueton. Aug. c. 75 Solebat et inaequalissimarum rerum fortes in conuiuio venditare. *Erat hoc genus* Lotariae, *vt hodie vocat Europa. Venduntur tabellae obsignatae, extra aequales, aequali pretio. Emtor deinde quisque suam tabellam resignat, et inuenit vnus sibi deberi centum aureos, alius dentifricium; vnus pectinem eburneum, alius purpuream synthesin, etc. eadem plane ratione, vt eodem in loco* auersas picturas *vendidisse dicitur Augustus, cum etiam forti, casui, permitteretur quid acciperes, Parrhasii tabulam, an cucurbitas a tirone pictas. Diserissime rem declarat* Lampr. Heliog. 21 *Sq.* Eunuchos pro apophoretis dedit, dedit quadrigas, equos stratos, mulas, basternas et rhedas, dedit et aureos millenos, et centena pondo Argenti. Sortes sane conuiuales scriptas in cochlearibus habuit talis, vt alius *(intelligo* Symbolus, *vel* cochlearis *adeo masculino genere)* exhiberet decem camelos, alius decem muscas, alius decem libras auri, alius decem plumbi, alius decem struthiones, alius decem oua pullina, vt verae fortes essent, et fata tentarentur: quod quidem et ludis suis exhibuit, quum et vrsos decem et decem glires, et decem laenucas, et decem auri libras in sorte habuit, *etc. De eiusmodi* fortibus (Apophoreta *enim sunt res, quae simili sorte assignantur conuiuis) est integer liber* Martialis 14 *qui* 1, 5 *sic ait:* Diuitis alternas et pauperis accipe fortes, Praemia conuiuae det sua quisque suo. ¶ 2 *Formulae per lancem saturam.* Cecidit custodia Sorti Sil. 7, 368 *quem Ablatium casum esse defendunt viri docti. Vid. Drakenborch.* Caeca fors Lucan. 5, 66 *est casus fortuitus. Sic* Deterior fors Sen. Theb. 2. Improuisa fors Claud. de Bell. Get. 370. Inaudita Graecis fors ista, *vid.* INAVDIO. Iniqua fors Virg. Aen. 6, 332. Mala fors praedae, *Pars, Portio quae forte euenit seu contigit* Ouid. Met. 13, 485. Noua pugnae fors Virg. Aen. 12, 54 *euentus.* Arripere telum, quod fors obtulit Cic. Verr. 4, 95. Assignare aliquid alicui sorte Cic. Fam. 11, 20 *fin.* Liu. 43, 14 Priusquam id fors Cerneret. *i. forte decideretur.* Coniicere fortem in vrnam Cael. ad Cic. Fam. 8, 8. Tuberonis fors Coniecta ex SCto, cum ipse non adesset Cic. pro Lig. c. 7. Coniicere prouincias in fortem Liu. 30, 1. Contigit fors Tyrrhenum Vell. Paterc. 1, 1, 4. Deiicere fortes Caes. Bell. Ciuil. 1, 6 *et* Liu. 21, 42. Demittere fortem Sueton. . . Damnari sorte Sil. 6, 541. Virg. Aen. 6, 431 Nec vero hae sine sorte datae sine iudice Sedes: *cum respectu ad iudicia Romana, vid.* SORTIRI iudices. Id. Aen. 1, 143 Non illi imperium pelagi — Sed mihi sorte datum. *Neptunus loquitur.* Virg. Aen. 6, 22. Stat ductis fortibus vrna, *quod pulchre* Seruius *explicat*, e qua ducebantur. *Poterat eodem sensu* dicere ducendis fortibus. Numquid oportet nisi tres fortes coniici, vnam Educi? Cic. Verr. 2 c. 51. *Sed* duci *etiam is dicitur, cuius* fors exit *vel* educitur. Virg. Aen. 2, 205 Laocoon ductus Neptuni forte sacerdos. *Conf.* Sallust. Fragm. c. 32. Suet. in Claud. c. 6. Cic. Att. 1, 19 Cum de consularibus mea prima fors exisset. *Et* Hor. Carm. 2, 3, 25. Omnium Versatur vrna, serius, ocius Sors exitura. Excidit fors Liu. 21, 42. Legunt forte loca Virg Aen. 5, 132. Nancisci fortem, *vid.* NANCISCOR. Reuocatur res ad fortem Cic. Verr. 2, 127. Renunciari extra fortem Idem Verr. 2, c. 51. Virg. Aen. 1, 512 Operumque laborem Partibus aequabant iustis et forte trahebant. Versat omnia fors, *fortuna, casus* Virg. Ecl. 9, 5. Vti fortibus Cic. de Diu. 2 c. 41. ¶ 3 *Propter diuisiones partium vel aequalium vt optio difficilis esset, vel quae satis exaequari non possent, adhibita fors hereditatibus diuidendis, prouinciis assignandis, etc.* Hinc Liu. 1, 34 Puero in nullam fortem bonorum nato. *i. partem hereditatis. Hinc, quod ex* Festo *vidimus,* Sors patrimonium significat. *Hinc etiam agri certus modus* Sors *est, vt* Heredium: *quin idem plane quod* Heredium. Fragm. de Limit. p. 216 *Goes.* Duo fundi iuncti lugerum definiunt —— Quidam primum appellatum dicunt Sortem, et centies ductum Centuriam. *Quidquid sit de loco forte corrupto certe obscuro,* Centum Sortes Centuriam faciunt: *at centum* Heredia *etiam implent Centuriam.* ¶ 4 *Porro* Sors *est, quidquid nobis* Sorte *vel proprie dicta vel quacunque fatorum attributione obuenit.* Liu. 35, 6 Si id facere granuerur, quod non suae fortis id negotium esset, se quidem id facturum, quodcunque Senatus censuisset. Hor. Carm. 3, 24, 16 Defunctumque laboribus Aequali recreat sorte vicarius. *i Aequali conditione nimirum succedendo ei in laboribus.* Quanquam sint caetera fortis Eiusdem Iuuenal 12, 25: *generis, conditionis.* Gratam sortem habemus, *Nostra sorte iunus conuenias.* Ouid. Met. 5, 272. Humana fors Ouid. Trist. 3, 11, 67. Intentata fors Virg. Aen. 10, 59. i. e. Regnum, *inquit* Seruius. Irrequieta fors *Phoebi solis currum agentis* Ouid. Met. 2, 386. Miserandae fortis asellus Idem Amor. 2 c. 7, 15. Mortalis fors Idem Met. 2, 56. Onerosa fors Ouid. Met. 9, 675. Egregium hoc quoque, sed Secundae fortis Sen. Ep. 52. Hor. Serm. 1, 1 *pr.* Qui fit, Maecenas, vt nemo quam sibi fortem Seu ratio dederit seu fors obiecerit, illa Contentus viuat, laudet diuersa sequentes: Sortem, *conditionem et statum vitae.* Telephum quem tu petis, occupauit Non tuae fortis iuuenem puella Hor. Od. 4, 11, 21. Ne Vltimae quidem fortis hominum conspiratione et periculo carui Suet. Aug. c. 19. *Conf.* Liu. Epit. l. 19. Vltimae fortis Medicus Scribon. Epist. Gaudens forte tori Ouid. Fast. 3, 463. Gaude forte tua Hor. Epod. 1, 14, 15. Calamitatis solatium est Nosse fortem suam Curt. 4, 15, 26. Cui Placet alterius, sua nimirum est odio fors Hor. Epist. 1, 14, 11. Ouid. Fast. 6, 30 Si genus adspicitur, Saturnum prima parentem Feci; Saturni fors ego prima fui. *Verba sunt Iunonis.* Tueri sortem, quam tribuit fortuna Ouid. Epist. 17, 112. *prima Saturno fato data sum filia, vid. mox* SORTIRI filium n. 2. Virg. Aen. 2, 554 Hic exitus illum Sorte tulit, *i. fato abstulit.* Acerba fors Sen. Herc. Oet. f. 7. Aspera fors Stat. Theb. 1, 196. Crudelis fors Sen. Octau. 3. Diuina fors Cic. Philipp. 26. Durissima fors Claud. in Eutrop. 1, 71. Durissima fors fati Lucan. 9, 1049. Ferrea difficilisque fors vitae me premit Ouid. Trist. 5, 3, 28. Funesta fors Stat. Theb. 11, 315 Pessima fors rerum Ouid. Met. 14, 489. Suprema fors Virg. Aen. 5, 132. Tolerauda nulli fors Stat. Theb. 1, 195. Vltima fors rerum Lucan. 692. ¶ 5 *Propter aleam, puto, et periculum amittendum est, vt* Sors *dicatur pecunia in fenore collocata, τὸ ἀρχέτυπον cui accedunt, e qua velut nascuntur surae.* Plaut. Most. 3, 1, 1: tuor quadraginta illi debentur minae, est fors, et fenus, tan Ibid. 3, 1, 64 Sortem accipe. D. immo fenus id primum volo Adel. 2, 2, 35 Hei mihi, etiam de sorte nunc venio in dubiu De pretio quo emta erat fidicina. Liu. 6, 15 Sed qu vos, de vestro impendatis, hortor. Sortem aliam ferte *(auferte* ditores duri, *et vobis habete. Sed de hac sorte, sine)* de capite d quod vsuris pernumeratum est: iam nihilo mea turba, quan conspectior erit. *Manlius ob liberalitatem in crimen vocatus, patriciis, quomodo ipsi quoque plebem suam facere possint, nempe sinant vsuras, sed contenti sola sorte, solo capite, vsuras iam solutas* tari et detrahi *s. deduci patiantur. Hoc idem est respectu debitori* creditum soluere Liu. 6, 36 *extr. Sic* Liu. 6, 14 Se — multip sorte exsoluta, mergentibus semper fortem vsuris, obrutum se se. Mergunt fortem vsurae, *superant, maiores sunt, etc.* Debit ram pariter fortemque negabit Martial. 5, 43. *Etiam* Sortes *Plurali in hoc significatu.* Papinian. in l. Vxori. D. de vsu et leg. Fenus quoque fortium, quas defunctus collocauit. Ibid. vsuras nominum in hereditate relictorum, ante cautionem positam debitas, velut fortes, in cautionem deduci est. ¶ 6 *In oraculis proprium velut locum habent i.* ligna *quaedam siue visibilia, siue audibilia futurorum, et voluntatis vinae.* Sors illa edita est Croeso, Croesus Halym penetrans, m pernertet opum vim Cic. de Diuin. 2 c. 33. *Et* c. 56 Vt fors i fortes referenda sit. *i. ad ea, quae temere et casu eueniunt. Nempe reuera genus diuinandi per talos eiusmodi, siue tesseras, de qua* Cic. d 2 c. 41 Quid enim fors est? idem propemodum, quod micare, qu los iacere, quod tesseras: quibus in rebus temeritas et casus, nor nec consilium valet. — Videamus clarissimarum fortium *(Pra narum)* quae tradatur inuentio. ——— perfracto Saxo fortis e in robore insculptas priscarum literarum notis — eaque condita tis, quae hodie Fortunae monitu — pueri manu miscentur atq cuntur, *etc. Conf. Ode* Sortibus aequatis 1 c. 18. *et quae loca in pro excitauimus* Cic. de Diuinat. 1, 76 *et* 2, 69. Liu. 21, 62 *inter pro refert* Caere fortes extenuatas *al.* attenuatas. *Et* 22, 1 Sortes sua te attenuatas. *Cum non minus facile sit* Sortes *i. talos, tesseras* exten *intelligere,* extaeniatas, *ingenuose substituit vtroque loco Lipsius Elect.* 2, 12. *sponte taenias suas s. vittas, quibus inuolutae seruarentur, explicatas euo que. Sed religiosiores* Salmas. *ad* Solin. p. 487. *Perizon. Animadu.* p. *ante hos Hieron. Aleander apud Phil. a Turre Monum. Vet. Ant.* p. 15. *nuper Drakenb. ad l. c. mutare quidquam vetant. Nempe in tota diuinum disciplina, vbi quid maius solito aut iusto videtur, bonum omen contrarium vero, si immutum attenuatumue appareat, quod vel Pharaonis somnia, vt multa alia praetermittamus, nos admonent. Ingeniosae* extaeniatae *fortes; attenuatae vel* extenuatae *veriores, i. a scriptae.* Valer. 1, 6, 3 Cuius rei explorandae gratia, legat Delphicum oraculum misit, retulerunt praecipi fortibus, vt aquam lacus emissam per agros diffunderent. Durae fortes Ouid. Met 180. Dictae per carmina Hor. A. P. 403. Faticinae fo Ouid. Met. 15, 436. Lyciae Virg. Aen. 4, 577. Malig fortes tacita ambage Claud. de Bell. Get. 552. Obscurae fortis bages Ouid. Fast. 4, 261. Praenestinae, *v. v.* Sacrae fo Ouid. Met. 1, 368. Fatigare fortes Lucret. 4, 1233. Sa fera fors, Apollinis responsum salutem efferens Ouid. Met. 15, 633. *Brouckhus. ad* Tibull. 1, 3, 11.

SORTIS, is. f. *pro* Sors *Teste* Prisciano 7. Plaut. Cas. 2, 6, 28 de, ne qua illic insit alia fortis sub aqua. *Ab hoc forte est Ablatus* Sorti *apud* Sil. 7, 368 *quem ibi Drakenborchius, defendit.* Sorti victus Plaut. Cas. 2, 7, 5. Virg. Georg. 4, 165 Sunt quibus ad portas cidit custodia Sorti. Seruius, Ex forte, nam aduerbium est: quod xit a militia. *Quidam libri apud Burm. Sorte.*

SORTICVLA, ae. f. Dimin. [κληρίδιον] Sueton. in Neron. c. Ac sine mora nomen suum in albo professionum citharoedorum inscribi, forticulaque in vrnam cum caeteris demissa, intrauit ordine s

SORTIO, ire. Actiue *pro* Sortiri: *antiquum.* Varr. Rer. Huma Cum venerint censores, inter se sortiant. *Ex* Non. 7, 22. Ti permitto, tute forti Plaut. Cas. 2, 6, 43. *Add.* 2, 7, 61 Inter se fortiunt agro Ennius *apud* Non. 7, 24. *Pass.* Negare coepit, de sua filia se passurum so tiri Hygin. Astron. 2, 40. Morum probitate spectata fortita coniug liberisque susceptis Ammian. 18, 6. *An huc etiam referemus illu* Cic. Verr. 2, 42 c. 17 Ait, se iudices e lege velle fortiri — id ei po ea venit in mentem, e lege Rupilia dicas fortiri oportere. *Vtrum me dem paragrapho duabeater sint* fortiri? *an posteriore loco intelligitur se*

SORTIOR, iri. [κληρόω, λαγχάνω, διαλαγχάνω] *Sortes facere forte aliquid decidere, tribuere, accipere, etc.* Plaut. Cas. 2, 1) Nam si hic nihil impetrare potero, saltem fortiar. Sortie ai *quaedam* ratio *vulgaris intelligi potest ex* Plauti Calina, *praeserti 2, 2 vbi apparet, sed iam cum aqua adferri, in illam conici sortes, di versis notis insignes, deinde adhiberi, qui sub aquis capiat sortem, quod proprie* fortiri *est; quae elata, cuius sit, ex nota intelligitur. Legenda tota scena, vt hoc plane intelligatur.* Cic. de Nat. D. 1, 98 c. 35 Hoc non considerare, sed quasi fortiri, quid loquare, *temere, casu effutias, etc.* Ad poenam fortiri Cic. pro Cluent. 129 c. 46 *ex numero peccantium aliquos, v. g. decimum quemque, forte eligere, qui puniantur: quod decimare est.* Dum legiones de ordine agminis fortiuntur Tac. Hist. 2, 41, 3. Sortitus est et altero consulatu in quartum annum Suet. in Claud. c. 7. *Conf.* Liu. 2, 8. Vell. 1, 1, 4. Sortiti vter dedicaret Liu. 2, 8. Cic. Att. 4, 16 Senatus decreuit, vt tacitum iudicium ante comitia fieret, ab iis consiliis, quae erant omnibus fortita in singulos candidatos: magnus timor candidatorum, *i. forte constituta.* Hor. Serm. 1, 6, 53 Felicem dicere non hoc Me possum casu, quod te fortitus amicum. *i. Non casu aliquo et fortunae beneficio factus sum tibi amicus, sed virorum proborum commendatione et meis virtutibus.* Posterorum suorum Curam fortitus Apul. Apol. p. 50 *diuina μοίρᾳ et fato consecutus.* Dicas fortiri, *vid.* DICA. Cic. Verr. 2, 37 Interea dies aduenit, quo die fere ex instituto ac lege Rupilia Dicas fortiturum Syracusis iste edixerat. Domos fortiri Virg. Aen. 5, 756. Cic. Q. Frat. 2, 1 Is cum grauiter de Clodianis incendiis, trucidationibus, lapidationibus questus esset, sententiam dixit, vt ipse iudices per Praetorem vrbanum fortirentur, *i. sorte constituerent.* Virg. Aen. 8, 445 Ocius incubuere omnes, pariterque laborem Sortiti, *sorte, vel quacunque alia ratione inter se partiti.* Magistratum *vel* prouincias fortiri, *Per sortem, siue Sorte ob-*

…stire, quod fit, cum comparare *non volant, vid.* COMPARO. Cic. …hipp. 6, 16 Est enim patronus triginta quinque tribuum, quarum …a ge, qua cum C. Caesare Magistratum fortitus est, suffragium fu… ul. Idem Fam. 1, 9, 80 Si licitum esset legem Curiatam ferre, for… tum esse cum Collega Prouinciam. *Vid.* Liu. 7, 19. Tac. Agric. … Vell. 2, 59, 2. Virg. Aen. 9, 174 Omnis per muros legio …rta Periclum Excubat, exercetque vices quod cuique tuendum …d. *i. Sorte diuisa ad defensionem s. depulsionem pericli.* Virg. Aen. 3, … ternimus optatae gremio telluris ad vndam Sortiti remos. *Vbi* …rt Sortiti remos, Per fortem diuisi ad officia remigandi, quis esset …osita, qui pedem teneret. Spatium breuis vitae fortiri Ouid. Met. … *fato attributum habere.* Tempora nouissima fortitus Idem Met. … 73. ¶ 2 *Peculiariter obseruari merentur:* Sortiri filii… *accipere sorte nascendi. Tanto magis placere potuit haec formula, …observitaris μοίρα, peculiare sit fatum, quo in vitam vocantur animae. …idilum Pamphylii Eris Sortitum animorum apud Platonem de Rep. 10* …rt. 3 §. emancipatus. D. de bon. poss. contr. tab. Fortunam ocu… …rtitus Virg. Aen. 12, 920. *i. locum ad feriendum oculis eligens, …en fortuna destinarat vulneri.* Virg. Aen. 3, 376 Sic fata deûm rex …riur, voluitque vices, is vertitur ordo, *vid.* Serv. *ad h. l.* Aequa …geneceſſitas fortitur insignes et imos Hor. Carm. 3, 1, 1. Virg. Ge… g 3, 71 Semper enim refice: ac ne post amissa requiras, Ante …m et fobolem armento sortire quotannis. *Vbi pulchre* Serv. Sortire, …b tue, subministra. Et est verbum iudiciorum. Nam Subsortiri …tur iudices, qui occupatorum funguntur officio. *Conf.* Nemesian. …g. v. 205. Sen. de Benef. 2, 29 Dî nos in hoc pulcherrimo do… …o voluerunt secundas sortiri, quod terrenis praefecerunt. *i. secundas …rt, secundum et proximum a suo fastigio locum nobis assignarunt.*

S RTITIO, ōnis. f. [κλήρωμα] *Electio vel definitio, quae fit …ortem: vt in iudicibus.* Cic. pro Cluent. 128 c. 46 Ecce …usmodi sortitio, vt in primis Bulbo, et Staleno, et Guttae esset iu… …um. Ibid. 129 c. 46 Statuerunt enim ita maiores nostri, vt si a …l esset flagitium rei militaris admissum, sortitione in quosdam …derterentur: vt metus videlicet ad omnes, poena ad paucos per… …et. *Sic legimus* Decimatas legiones. *Vid.* Liu. 2, 59 *fin* Sor… …rouinciarum Cic. Philipp. 3, 24 c. 10. Idem Q. Frat. 2, 1 …ntiam dixit, vt ipse Iudices per Praetorem vrbanum sortiretur: …m sortitione facta comitia haberentur. Praerogatiuae sorti… …c. Philip. 2, 82 *qua constituitur, quae tribus, quae centuria primum …r suffragium.* Latis tabulis sortitio fit Tribuum Varro R. … 57. Religiosa sortitio Cic. Philip. 3, 24. Iudicare sor… …m Idem Philip. 3, 14.

S RTĪTVS, ûs. m. [κλήρωσις *it* κληρωχία Gloss. Gr.Lat.] *Pro Sorti…* …ion Cic. pro Domo 50 c. 19 Quid si etiam pluribus de rebus vno …ort retulisti? *De comitiis, vbi in vnamquamque relationem sortito …onsuendus est ordo suffragandi.* Stat. Theb. 6, 389 Et iam sor… …itu Prothous versarat ahena Casside. *i. sortes.* Perferre sorti… …us Virg. Aen. 3, 323 — quae sortitus non pertulit vllos, Nec …vic is heri tetigit captiua cubile. Specula (*i. parua spes*) in sor… …titu i mihi Plaut. Cas. 2, 4, 37.

S RTĪTOR, ōris. m. [κληρωτής] Senec. Troad. 982 Et iniquae se… …rtitor vrnae.

S RTILEGIVM, i. n. *Actus legendae sortis. Laudatur* Plin. 28, … I quibusdam sortilegiis. *Sed est lemma non ex antiquis illis, et ab …ipso linio profectis: verum recentius. Intelliguntur autem superstitiosa …rem ia, quae ad Pythagoram et Democritum auctores referuntur. Vox …rgo ondum habet auctorem.*

S RTILĒGVS, a, um. [κληρωδὸς] *Qui per sortes futura prae… …um r.* Cic. de Diuin. 1, 133 c. 58 Nunc illa tellabor non me sortilegos, …ec s, qui quaestui causa ariolentur, nec psychomantia quidem …nuit s Appius amicus tuus vti solebat, agnoscere. Hor. de Arte Poët. 219

Et diuina futuri
Sortilegis non discrepuit sententia Delphis. Lucan. 9, 584
Sortilegi egeant dubii, semperque futuris
Casibus ancipites.

S RTI Adu. *Vid.* SORTIS *sub* SORS.

S RTITO. Adu. [κατὰ κλῆρον] *Ex sorte, vel per sortem.* Plaut. Mer. 1, 1, 25 At tibi sortito id obtigit. Idem Casin. 2, 6, 38 Mihi sor…tito euenisset. Cael. ad Cic. Fam. 8, 8 Cum imperio in prouincias pro …aetore mitti oporteret, eos sortito in prouincias mitti placere. Cic. …ro Sext. 134 Quum vero ne de venalibus quidem homines elec… …d ex ergastulis emtos, nominibus gladiatoriis ornarit, et sortito alios Sam…nites, alios prouocatores fecerit. Cic. Verr. 4, 142 Si quando taceant omn…, tunc sortito coguntur dicere. Sortito in vrnam mitti Ascon. in Verr. Pro m. p. 47. Cic. Verr. 2, 126 Syracusis lex est de religione, quae in an… nos gulos Iouis sacerdotem sortito capi iussit. Hor. Epod. 4, 1 Lupis et a…is quanta sortito obtigit Tecum mihi discordia est, *i. fato, natura.*

S'RRACVS, i. *vid.* SARRACVM.

S RSVM. Adu. *Antique pro* Seorsum. *Laudatur* Plaut. Epid. 3, 3, 21 …i aediculam istam forsum concludi volo. *Sed Gron.* Seorsum. Cat…l. Carm. 20, 17 Manumque forsum habebis. E *illud, etiamsi scri…batur per Synizesin, dissimulandum est.*

S RY. [σῶρυ] *Corpus metallicum, cuius* cum Chalcitide et Misy *mentio…nem facit* Plin. 34, 12 s. 29 *quem locum damus voce* CHALCITIS. *Hic addimus,* Putant et recentem vtiliorem esse, quoniam inueterata Sory fiat. *Et* s. 30 Sori Aegyptium maxime laudatur, multum superato Cy…prio Hispaniensi et Africo. —— Vritur carbonibus, vt chalcitis. Cels. 6, 9 In compositionem *quae* dolorem dentium leuet, *assumit* Sore… p. X *.

S O S

S S. Pro Eos antiqui dixerunt. Festus. Ennius lib. 1 Consti…tit i e loci propter sos dea deorum. *Item* Circum sos quae …sunt magnae gentes opulentae. *Et* Dum censent terrere nimis, …horitur ei sos. *Et* Contendunt Graios Graecos memorare solent …sos. Sos interdum pro Suos ponebant. Per Datinum casum idem En…nius fert; Postquam lumina sis oculis. pro Suis. *Haec* Festus.

S SIA, *gens Romae. Vid. mox* SOSIANVS Apollo. Sosii, Praetoris …mem Cic. Att. 8, 6. *Nobiles Bibliopolae* Sosii, *de quibus* Hor. Epist. 1, 20 *pr.* Ver…mnum Ianumque, liber, spectare videris. Scilicet, vt prostes So…siorum pumice mundus. *Et* A. Poët. 345 Hic meret aera liber Sosiis.

S SIANVS, *Apollinis cognomen, cuius* Romae erat *statua* e cedro Sele…ia adueeta, *teste* Plinio 13, 5. *Iterum* 36, 4 s. 4, 8 Par haesitatio est i templo Apollinis Sosiani: *vbi vt seruat Harduinus, sic dictum, quod …C. Sosio M. Lepidi quaestore statua adueeta sit.*

S SIAS, *Persona liberti in principio* Andriae Terent.

S SIGENES, is. m. [Σωσιγένης] *Astrologus insignis, cuius opera vsus est Caesar, cum annum ad Solis rationem redigeret* Plin. 18, 25.

S SIPĀTER Charisius, *praenomine* Flauius, *nobilis grammatici no…men, quem passim citamus ex editione Hel. Putschii.*

S SPES, itis. Adi. [σάος, σῶος] *Non solum significat Eum, qui seruatus, id est salutis est; sed etiam Eum, qui seruat: vnde* Ennius Sospitem pro Seruatore posuit *teste* Festo. Plaut. Asin. 1, 1, 2 Superesse vitae sos…pitem et superstitem, *etc.* Idem Capt. 4, 2, 93 Modo in portu Philo…polemum viuum, salvum et sospitem vidi. Liu. 2, 13 Sospitesque omnes Romam ad propinquos restituit. Natus sospes Virg. Aen. 11, 56. Cursu sospite mutare lares, *i. Nauigatione prospera, et incolumi* Hor. in Carm. saecul. 40. Domus sospes Ouid. Met. 1, 400. Nauis sospes ab ignibus Hor. Carm. 1, 37, 13. Iuuenes sospites Idem Carm. 3, 14, 10.

S SPITA, ae. f. *Iunonis* Lanuuinae *epitheton, quod etiam* SISPITA *apud* Festum *et in* Gloss. Isid. *scribitur.* Cic. pro Muraen. 90 s. *extr.* No…lite a sacris patriis Iunonis Sospitae, cui omnes Consules facere neces…se est. Idem de Nat. Deor. 1, 82 c. 29 Sospitam tu nunquam, ne insomnis quidem vides, nisi cum pelle caprina, cum hasta, cum scutulo, cum calceolis repandis. *A Lanuuinis ita cultam Iunonem, quae sequuntur fatis declarant.* Id. de Diu. 1, 4 c. 2 Memoria nostra templum Iunonis sospitae L. Iulius, qui cum P. Rutilio consul fuit, de Senatus sententia refecit, ex Caeciliae Balearici filiae dotnio. Ouid. Fast. 2, 56 Sospita delubris dicitur aucta nouis. Sis meis extremis casibus tuque sospita Apul. Met. 6 p. 174.

S SPITĀLIS, e. Adi. [σωτηριώδης] *Qui sospitem facit.* Plaut. Pseud. 1, 3, 18 Quis est, qui moram occupato molestam obtulit. P. qui tibi sospitalis fuit. Deus Macrob. Sat. 1, 17. *i. Apollo.* Adminicu…lum Aminian. 14, 6. Vicus sospitalium Aquarum Ianacris calentibus notus Id. 8, 22. Sospitalis caeli temperies Id. 23, 6.

S SPITĀLITAS, atis. f. Deus sospitalitatis Macrob. Saturn. 1, 17. *i. Apollo, al.* sospitalis.

S SPITO, āre. [σώζω] *Incolumem seruare.* Plaut. Merc. 4, 7, 28 Perisirata dî tibi vnicum guatum sospitent. Idem Asin. 3, 3, 93 Quae…so hercle Libane, sis herum tuis tactis sospitari. Liu. 1, 16 Pacem pre…cibus expossent, vti volens propitius suam semper sospitet progeniem. Bona sospites ope gentem Catull. 35, 24. Sospitare, est Bona spe affi…cere, aut bonam spem non fallere, Paulus ex Festo. Sospitent, Saluent, *inquit* Nonius 2, 819 Ennius Menalippa, Regnumque nostrum sospitent, superstitemque.

S SPITĀTOR, ōris. m. Apul. Met. 9 p. 218 De caelo mihi mis…sus sospitator. *Et in antiquo nummo apud Vaillant.* Tom. 1 p. 123. IOVI SOSPITATORI. *Add.* Arnob. 2 p. 96. Aeternus animan…tium sospitator Apul. p. 315.

S SPITATRIX, icis. f. Apul. Met. 11 p. 261 Dea sospitatrix.

S SPITAS, ātis. f. *Salus, incolumitas.* Macrob. Saturn. 1, 17 Au…ctor publicae sospitatis. Ammian. 19, 4 Sospitas corporum firma. *Conf.* Id. 17, 5. Sidon. Epist. 4, 2. Cassiod. 2, 41. Symmach. 3, 71. 5, 8. Constantin. l. 7 Cod. de Repud. Vulg. Iob. 5, 11. *Add. Barth. Adu. 19, 10.*

S STRATVS *Gnidius, is est, qui Pharum in Pharo, saluti nauigan…tium consulens posuit.* Strab. 17. *Ipsumque insulae promontorium est pe…tra quaedam, mari circumluta, quae turrem habet, multis tabulatis excel…sam et albo lapide mirifice structam, eodem nomine quo insula. Nam So…stratus Gnidius regum amicus posuit ob nauigantium salutem, vt epi…gramma declarat, Sostratus Gnidius Dexiphanis filius Dis seruato…ribus pro nauigantibus. Lucian. de Scrib. Hist. extr. Dolum intercessisse memorat. In tectorio lapidis simili scriptum fuisse nomen regis, hoc tem…poris iniuria sublato, in conspectum prodisse nomen architecti.* Sostratus, *Sculptor qui ex aere signa faciebat* Plin. 36, 12.

S SVS. *Strator saumentorum industrius apud* Plin. 36, 25.

S O T

S TADĒS. [Σωτάδης] *Maronites Poëta fuit turpissimi carminis au…ctor, in quo omnes nefandarum libidinum refert species. Hoc carminis genus sumto nomine ex argumento, Cinaedos inscripsit. Suidas.* Sotades cinaedus Martial. 2, 86.

S TADĒVS *et* SOTADICVS, a, um. Adi. [σωτάδειος, σωταδικὸς] *Ap…pellatio carminum vel a genere metri, vel ab argumento. Prius varium est. V. g.* Diomed. 3 p. 511 *pr. vbi describit* Ionicum ἀπὸ μείζονος (*i maiori - - ⏑ ⏑*) *exemplum ponit* Pansa optime, Diuos cole, si vis bonus esse. Hic et Sotadicus vocatur, quia Sotades eo plurimum vsus est. Seruius in Centimetro p. 1819 Sotadici *exemplum ponit.* Arua ficca Nilus in…trat, ite laeti. *Ex mox,* Thracicum nefas enarrat cantitans hirundo. *Et* 1824 Salpinx cane, tempus fugit, intendito laborem. Terentian. p. 2416 Metrumque facit σωταδικὸν quod vocitarunt, Qui multa ferunt hoc pede σωτάδην locutum. Marius Victorin. p. 2525 Illae rumpunt teneras vulferae comas lagei. *Et* p. 2601 Sotadius est, Carmen lepidae Pierides dabunt sorores Item, Cantu docilis Pan age carmen ede canna. *Ad genus carminis et argumentum simul respicit* Quintil. 1, 8, 6 Elegia vero, vtique quae amat, et hendecasyllaba, et quibus sunt commata So…tadeorum (nam de Sotadeis ne praecipiendum quidem est) amouebantur, si fieri potest. *Et* 9, 4, 6 Parui pedes vim detrahunt rebus, vt Sotade…orum et Galliamborum. *Et* ibid. *s.* 90 Memini quendam non ignobilem Poëtam ita lusisse, Astra tenet caelum, mare classes, area messem. Hic retrorsum sit Sotadeus, *etc.* Plin. Epist. 5, 3 *magistri sui Fabii im…memor* Et lyricos lego, et Sotadicos intelligo. Auson. Epist. 14, 29 Σωταδικόν τε κίναιδον, ἰαμβικὸν ἀμφοτέρωθεν.

S TER, ēris. m. [σωτὴρ] *Saluator, conseruator, seruator.* Cic. Verr. 2, 154 c. 63 Itaque eum non solum patronum istius insulae; sed etiam sotera inscriptum vidi Syracusis Hoc quantum est? Ita magnum vt Latino vno verbo exprimi non possit, is est nimirum Soter, qui salu…tem dedit. *De Soteris s. σωτῆρος nomine Regibus et DIS tributo in nu…mis, omnia Spanhem. de Vsu et Praest. Num. Diss. 7 p. 415 sqq.* Soter, *aconum partus, ap.* Tertull. adu. Valent. c. 12.

S TERIA, orum. n. *Pl. Munera, quae conualescentibus, et a morbo aut aliquo seruatis periculo ab amicis mittebantur.* Martial. 12, 56

Aegrotas vno decies, aut saepius anno:
Nec tibi, sed nobis hoc Polycharme nocet.
Nam quoties surgis, soteria poscis amicos:
Sit pudor, aegrota iam Polycharme semel.

Soteria *etiam dicuntur Vota vel sacrificia pro salute amici persolutae. Vn…de* Stat. Silu. 1, 4 *Carmen gratulatorium, quod pro restituta Rutilio Galli…co salute cecinit, inscripsit* Soteria. *Conf. Gruter. ad h. l. it. Barth. p. 112. I. C. Scalig. 3, 103.*

S TERICVS, i. m. *Artifex quidam construendorum lectorum rudis, et indecens fuisse videtur.* Seneca *apud* Gell. 12, 2 *vbi illum reprehendit,*

quod honorem coloremque veteris orationis Soterici lectis comparauit, quasi minimae scilicet gratiae, et relictis iam contemtisque.

SOTĒRA, ae. f. [Σώτειρα] Obstetrix *commemoratur a* Plinio 28, 7 Tertianis quartanisque febribus plantis aegri menstruo mulieris sanguine illitis, mederi solitam, maxime vero si aeger subterlinatur ab ipsa muliere, et ignoranti, efficaciorem quippe ea ratione medelam fieri.

S O Z *et* S P A

SOZVSA. [Σώζουσα] *Trium oppidorum nomen, apud* Stephanum. ¶ 2 Herba *Athenaeensibus sic dicta; alias vero* Artemisia Apul. de Herb. 10.

SPADICVM, i. n. *Idem quod* Spadix. Quaqua incesserit quisquam, termites et spadica cernit assidua, quorum ex fructu mellis et vim conficitur abundantia Ammian. 24, 3. *Possit aliquis suspicari legendum* Spadicas cernit assiduo.

SPADIX, icis. m. [σπάδιξ] *Quid sit declarat* Gellius 2, 26 Et rutilus est spadix, phoenicei synonyma sunt; qui factus Graece noster est, exuberantiam, splendoremque significat roboris; quales sunt fructus palmae arboris non admodum sole incoeti: unde spadici et phoenicei nomen est. Spadica enim Dorici vocant aulsum e palma termitem cum fructu. *Vid.* SPADICVM. Virg. Georg. 3, 81 *de equis*, Honesti Spadices glaucique, color deterrimus albis, *etc. Conf.* Serv. *ad h. l.* ¶ 2 Spadix, *Instrumentum musicum, Iulius Pollux auctor* 4, 59. Quinctil. 1, 10, 1 Sed *musicam*, qua laudes fortium canebantur, quaque et ipsi fortes canebant: nec psalteria et spadicas, etiam virginibus probis recusanda; sed, *etc.*

SPADICARIVS, i. m. Iulius Firmicus 3, 7 Faciet autem Saturnus, si sic positam Venerem forti radiatione respexerit, aut spadicarios, aut textores, vel pigmentorum inventores. *h. e. Spadices coloris infectores, qui earus erat.*

SPADO, onis. m. [σπάδων] *Dicto Graeca, idem quod* Eunuchus *significans.* Plin. 21, 37 Defluuntium capillorum in spadonibus non visum. Rugosis spadonibus ferunt Hor. Epod. 9, 13. Vlpian. l. 128 de V. S. Spadonum generalis appellatio est, quo nomine tam hi, qui natura Spadones sunt, item Thlibiae, Thlastiae, sed et si quod aliud genus Spadonum est, continentur. *Infinita sunt, quae ad h. l. ICti disputant, triumviri praesertim Alcatus, Brochaeus, Fornerius. Nobis satis est pojuisse* Vlpiani l. 39 de iure dotium §. 1 Si spadoni mulier nupserit, distinguendum arbitror, castratus fuerit nec ne: vt in castrato dicas dotem non esse; in eo qui castratus non est, quia est matrimonium, et dos et dotis actio est. *Hinc* Iustin. §. 9 Inst. de adoptionibus. Sed et illud vtriusque adoptionis commune est, quod et is, qui generare non possunt, quales sunt spadones, adoptare possunt: castrati autem non possunt Vlpian. l. 4 §. 2 ad L. Cornel. de sicar. Diuus Hadrianus rescripsit, Constitutum quidem est, ne spadones fierent — sed et in seruos, qui Spadones fecerint, vltimo supplicio animaduertendum esse. — Audire eos praeses pronunciae debet, qui virilitatem amiserunt. Nemo enim liberum seruumve, inuitum sinentemue, castrare debet: neue quis se sponte castrandum praebere debet — Medico quidem, qui exciderit, capitale erit: item ipsi, qui se sponte excidendum praebuit. *Iam* Domitianus *apud* Sueton c. 7 Castrari mares vetuit: spadonum, qui refidui *apud* mangones erant, pretia moderatus est. *Vid. Fremsh. ad* Curt. 3, 2, 23. *et Ind. h. v.* Spadones quoque, quos quasi a consortio humani generis extorres, ab vtroque sexu aut naturae origo aut clades corporis separauit Mamertin. Paneg. Iuliani c. 19 *extr. Add.* Plin. 11, 49. Petron. c. 27 *et* 55. Gai. ICt. Dig. 1 t. 7 l. 2 §. 1. ¶ 2 Spadones, *Sarculi, qui nihil ferunt.* Col 3, 10, 15 Eiusmodi furculos, qui nihil attulerint, spadones appellant: quod non facerent, nisi eos suspicarentur inhabiles frugibus: quae et ipsa appellatio rationem mihi subiecit non eligendi malleolos, quamuis probabili parte vitis enatos, si fructum non tulissent, quamquam et hos sciam non in totum sterilitate affectos.

SPADONIVS, a, um. Adi. *Sterilis. Poma* a conditione castrati feminis spadonia appellantur Plin. 15, 14. Spadonia laurus Idem 15, cap. vlt.

SPADONĀTVS, ūs. m. *Conditio castratorum.* Tertull. de Cultu Fem. 2, 9 Se spadonatui assignant propter regnum Dei.

SPAERITA, ae. f. *Genus placentae, ap.* Cat. R. R. c. 82. *rectius*, sphaerita.

SPAGAS. *Picis siue resinae genus.* Plin. 14, 20 In Asia, quae fit e picea, admodum candida, spagas vocatur.

SPALATRA. [Σπάλατρα] *Magnesiae oppidum apud* Plin. 9, 9.

SPANA Pix Scribon. 256. *i. Hispana. Aliorum exempla, vid. in Rhod. Lex. Scribon.*

SPARGANIVM, i. n. *Herba est, folia habens gladioli instar, sed arctiora, et in terram magis procumbentia: in summo caule ve uti pinulae prominent, in quibus semen. Ab aliis* Sparganion, *aliquibus* Xiphidion *dicitur. Dioscorides* 4, 21. Plin. 25, 9 f. 63 Aduersus serpentes bibitur et eius radix, quae sparganion vocatur, ex vino albo.

SPARGO, si, sum, ĕre. [πάσσω, καταπάσσω, σκορπίζω, διασκορπίζω] *Passim aliquid iactare, quod ipso illo iactu in diuersas partes et regiones abeat. Habet cognationem cum Graeco σπείρω, ἔσπαρκα, et feminibus fere proprium est.* Plaut. True. 2, 4, 15 Sparsili aquam: iam reditt animus. Virg. Aen. 9, 629 Iam cornu petat, et pedibus qui spargat arenam. Plin. 12, 12 Cacumina in aristas se spargunt. Idem 5, 9 Differt quod in brachia ramorum spargitur. *i. Expanditur.* Spargit se in amnem Mosam Rhenus Plin. 4, 15. Sparserant se toto passim campo Liu. 37, 20. Virg. Aen. 3, 605 Spargite me in fluctus, *i. d. sceptum abiicite.* Sparsi per agros et per vias Liu. 29, 2. *Conf.* Id. 9, 23. Amnis Sicoris spargitur in sulcos Luc. 4, 141. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 4, 646. Arenam spargere pedibus Virg. Ecl. 3, 87. Auxilium toto spargit in orbe suum Ouid. de Nuce 146. Bellum spargere per aequora Lucan. 2, 682. Comae canae sparguntur per caput omne Ouid de Arte Am. 3, 75. Diem sparsere solis equi Sil. 5, 56. Fama spargitur in turmas Stat. Theb. 9, 33. Flammas per nubila spargit Iuppiter Ouid Fast. 3, 486. Flores spargere Virg. Aen. 7, 884. Manu spargens Hasdrubal Virg. Aen. 11, 650. Virg. Ecl. 5, 40 Spargite humum foliis, inducite fontibus vmbras. Lucerna tenue Lumen spargit Petron. c. 23. Lumine nouo spargebat terras aurora prima Virg. Aen. 9, 459 *et* 4, 584. Maculis spargere Tac. Germ 17, 4. *i. variegare.* Millibia spargere Sueton. Doamt. c. 4. *Vid. mox* SPARSIO. Furus spargens Naufragium, *naufragos faciens* Sil. 10, 324. Nebulam spargere stellis candidis, *Nebula stellas obscurire* Hor. Carm. 3, 15, 6. Nomen per vrbes fama sparserat Ouid. Met. 8, 267. Pers. Sat. 5, 33 Totaque impune Suburra Permisit sparsille oculos iam candidus vmbo, *i. Libere et sine metu circumspicere feminas in Suburra prostantes, permittit toga pura si virilis, vid.* VMBO. Ora spargere lacrimis Lucret. 2, 976. Saxa spargens tabo, sanie, et sanguine Enn. *ap.* Cic. 1 c. 44. *Diximus proprium esse hoc verbum in* Seruitibus. pro Rosc. Amer. 50 c. 18 Etenim qui praeesse agro colendo si putes, profecto illum Attilium, quem sua manu spargentem qui missi erant conuenerunt, hominem turpissimum atque inhumanissimum iudicares. Humo spargere semina Ouid. Met. 5, 64 mina spargere in solum sterile Senec. Benef. 1, 1. Susp quam maxime varie spargere Quinctil. 7, 5. Terram imbribus Senec. de Benef. Venena spargere et ficas vib dicerat Cic. Catil. 2, 23. Voces ambiguas spargere in Virg. Aen. 2, 98. Vulcanum spargere totis tectis, *ignem i* Idem ibid. 7, 77. Idem Aen. 12, 339 Spargit rapida vngula rore guineos, mixtaque cruor calcatur arena. *Sed de medicamentis* 4, 486 Spargens humida mella, soporiferumque papauer. *De tionibus, expiationibus, etc.* Virg. Aen. 6, 635 Occupat Aeneas corpusque recenti Spargit aqua: ramumque aduerso in limin Spargens rore leui et ramo felicis oliuae Id. ib. 6, 230.

SPARGENS, entis. Part. Genus in multas species se spargens, *h. sum* Plin. 21, 8.

SPARGENDVS, a, um. Partic. [πασ́εος] *Vt*, Ignis sp dus Senec. Herc. Oet. f. 15. Membra spargenda procelli Lucan. 5, 684.

SPARSVS, a, um Partic. [πεπασμένος] Ter. Heaut. Rufamne illam virginem caesiam, sparso ore, adunco naso? *i. loso, lentigmoso?* Virg. Ecl. 2, 41 Praeterea duo, nec tuta mil reperti Capreoli, sparsis etiam nunc pellibus albo. *Vbi* S Sparsis pellibus albo, Qui habent adhuc maculas a prima aet nientes. Accessu enim temporis mutant colorem: et eorum n esse gratiae minoris incipiunt. Tempora sparsus raris cani Met. 8, 367. Arena sparsa Virg. Georg. 3, 234. sparsi Propert. 2, 1, 7. Classis tempestate Liu. 37, 13. Apul. Flor. 2 p. 348. *columbis pubusdam tributur.* Corpu sum Senatus Lucan. 7, 293. Sparsas per aequor Cycladas Aen. 3, 126 *velut ad* Sporadas *alludens.* Dicta papauere et sparsa Petron. c. 1. *add.* Id. c. 31. Humerus sparsus capill Carm. 20, 14. Humus sparsa caelesti rore Ouid. Fast. Manus sparsae cruore Virg. Aen. 4, 665. Sparsae Manus P 17. *Vetus exemplar habet* Passis manibus. Pallium auro sp Lamprid. in Alex. Sen. c. 41. Cic. Att. 1, 10 (13) Pure loqu cum humanitatis sparsae Sale, tum insignes amoris notis. variae et sparso Vellere Vulg. Genes. c. 30. Vestigia sparsi laceri currus Ouid. Met. 2, 318. Sparsior, *Compar. apud* Plin. 16, 3.

SPARSĪLIS, e. Adi *Quod sparsi potest.* Tertull. de Pudic. 2 spartilia eorum, quibus Deo adulantur.

SPARSIVVS, a, um. Adi. *Idem.* Petron. 27 Pila sparsi erceri. *Al.* Prasina.

SPARSIO, ōnis. f. *Actus spargendi.* Num quid dubitas, Sparsio illa, quae ex fundamentis mediae arenae crescens, in sum altitudinem amphitheatri peruenit, cum intensione aquae fiat croci et odorum *Aliorum expressione in Amphitheatro.* Sen. Qu. Nat. *Add.* Martial. 5, 26, 7. *Sed de missilium vario genere in multitud proiecto et sparso* Stat. Silu. 1, 6, 66 Dies Sparsio quos agit tumu *Hanc ipse illustret Poeta, qui canit* v. 11.

Hunc rorem veniens profudit Eurus.
Quidquid nobile Ponticis mucetis,
Foecundis cadit aut iugis Idumes:
Quod ramis pia germinat Damascus. *Subiicitque,*
Non tantis Hyas inserena nimbis
Terras obruit, aut soluta Pleias.

Vid. Turneb. Aduers. 3, 7. *Barth. ad* Stat. Silu. p. 150 *et* 156. *vart. Lect. Papin.* 1, 45. *Lipsi ad* Suet. Domit. c. 4. *Ios. Sc ad* Propert. l. 4 *pr.*

SPARSIM. Adu. [σποράδην] Huc atque illuc. Plin. Augustum vndatim crispum in vertices: Tiberium sparsim comc cantie. Gell. 11, 2 Praeterea ex eodem libro Catonis haec e sparsim et intercise commeminimus.

SPARGO, inis. f. Elisa salis spargine Fortunat. l. 3. *Epist.* Felic. Episc.

SPARTA, ae. *et* SPARTE, es. f. [Σπάρτη] *Eadem est, q et Lacedaemon, urbs Laconiae in Peloponneso, ciuitas Graeciae insig Lycurgi legibus ad fortitudinem formata, quae diu cum Atheniensibus vita bella gessit.* Virg. Georg. 3, 405 Veloces Spartae catulos, acr que molossum Pasce fero pingui. *Canes Spartani nobiles: inter nomina* Graecum λάκων Colum. 7, 12, 13. Animosa Sp Stat. Silu. 5, 3, 108. Immunita Sparte Ouid. Met. 10, 170. bilis Sparta Senec Theb. . . Potens Sparta Stat. Achil. 1, 402. Att. 1, 20 Eam quam mihi dicis obtigisse σπάρταν, non modo nunq deferam; sed etiam, si ego ab illa deferar, tamen in mea pristina tentia permanebo. *Respicit nempe ad Prouerbium, quod totum po* Att. 4, 6 Σπάρταν ἔλαχες, τάυταν κόσμει.

SPARTĀTIS, ae, m. *Nomen gentile.* Cic. Fam. 5, 12 Spartia Agesilaus. Idem Tusc. 5, 77 c. 27 Pueri Spartiatae non ingemisc verberum dolore laniati.

SPARTANVS, a, um. Adi. *Vt*, Gens Spartana Ouid. Met. 209. Nobilitate Spartana tres plagas concoxi Petron. 105. *Sp tani enim plagipatidae. vid.* SPARTIATAE. Virgo Sparta Virg. Aen. 1, 320.

SPARTĂCVS, i. m. [Σπάρταχος] *Famosus gladiator, ex Thr cia oriundus, qui vna cum Oenomao et Crixo effracto Lentuli ludo gl diatorio, cum septuaginta gladiatoribus erupit Capua, manuque seruor congregata, quasi iusto exercitu comparato, bellum ingens excitauit: fa victus a Crysso fuit; de quo* Lucan. 2, 554 Vt simili causa cadere qua Spartacus hostis. *Vid. Appianus B. Ciuil 1 extr. Plut. in Crysso* Cic. Philip. 4, 15 Est igitur Quirites Populo Romano victori omnium gentium, omne certamen cum Excursore, cum latrone, cum Spartaco *Sic vocant per Antonomasiam Antonium.* Acer Spartacus Hor. Epod 16, 5. Vagans Spartacus Hor. Carm. 3, 14, 19.

SPARTARIVM, SPARTLVS, *etc. vid.* infra SPARTVM.

SPARTOPOLIA, ae. f. *Gemma, ap.* Plin. 37, 11.

SPARTVM, *f.* SPARTIVM, i. n. [σπαρτίον] *Planta, genistae similis, ex qua funes fiebant.* Regio palmae spartique foecunda Co lum. 1, 2. Mel, quod ex sparto atque arbuto prouenit Id. 9, 4 *conf* Pallad. Nou. 7. *Locus classicus est* Plin. 19, 2. Sparti vsus multa pos faecula coeptus est, nec ante Poenorum arma, quae primum Hispa

iae ntulerunt. Herba sponte nascens, et quae non queat seri, ...nesque proprie aridi soli — In Africa exiguum et inutile gi... nit. Carthaginiensis Hispaniae citerioris portio, nec haec tota, sed ...anus parit, montes quoque sparto operit. Hinc strata rusti... s crum, hinc ignes facesque, hinc calceamina et pastorum vestis. ...ul m — spargitur in sole, siccaturque — postea maceratur ...quarina optime, sed et dulci — tunditur, vt fiat vtile; praeci... ...e aquis marique inuictum: in sicco praeterunt e cannabi funes. ...ibus nauticis e sparto vid. etiam Liu. 22, 20 vbi vid. Marcell. ...us. Spartum crudum Colum. 12, 19, 4 est non malleatum s. ...sit. Varro de R.R. 1, 23, 6 iungit cannabim, linum, iuncum, ...partum, vnde nectas bubus paleas (s. soleas) lineas, vestes, funes. ...ri Plin. 24, 9 Genista quoque vinculi vsum praestat. Flores api... atissimi. Dubito an haec sit, quam Graeci auctores spar... pellauere, quum ex ea lina piscatoria apud eos factitari docue... et numquid hanc designauerit Homerus, quum dixit, Nauium ...rt dissoluta. Nondum enim fuisse Africanum vel Hispanum spar... ...t vsu certum est. Et quum sutiles fierent naues, lino tamen, ...parto vnquam sutas. Semen eius quod Graeci eodem nomine ap... ...t, in folliculis phaseolorum modo nascens, purgat ellebori vice ...sell. 1, 17.

SPARTARIVS. Adi. *Hinc*

SPARTARIVM, i. n. [σπαρτιών] Locus, in quo spartorum fre... a est, vel spartis constitus. Plin. 11, 8 Falso excipitur spartum, ... cum in Hispania multa in spartariis mella herbam eam sapiant. ¶ 3 Spartarius *int. mercator* χορτοπώλης Gloss. Gr. Lat.

Vsus adiectiue cum Nomine fem. Plin. 31, 7 f. 43 Carthago Spartaria, *a ...ri prouentu sic dicta. Vid.* Plin. 19, 2 f. 7.

SPARTEVS, a, um. Adi. [σπαρτινὸς] *Sparto compactum et ...textum.* Columel. 6, 12 At si iam in vngulis est, inter duos ... cultello leuiter aperies. Postea linamenta sale atque aceto im... ...plicantur, ac solea spartea pes induitur. Spartei funes ... 3. Spartea sporta Columel. 12, 6. Sparteae vrnae, ...eae amphorae Cato 11, 2 *videntur picis, vel simplicis, vel lentiori ma... imperatae beneficio ita oblitae et obstructae, vt futiles esse desinerent, ...tractabiles manerent. Add.* Frontin. Strateg. 7, 3.

SPARTEA, ae. f. *i. Spartea solea.* Vetus spartea Pallad. R. R. ... Sparteâ calceatâ curatur vngula Colum. 6, 15, 1. Spar... ...pensa de ramis Pallad. Nou. t. 7. *conf. Gesner. Lex. Rust.* ...olea *et* Sparteus.

SPARTEOLVS, i. m. Sparteoli *vocati sunt Milites, qui vigilias ... Nomen per contemtum iis inditum, vel a calceamentorum genere, ...arteis tunicis, quibus amicti fuerunt, vel a frondibus, quorum multus ...us ignibus restinguendis. Vid. Casaubon. et Bernegg.* in Suet. Aug. ... *Lipf. in* Tacit. Hist. 3, 64. *Fundus est* Schol *in* Iuuen. Sat. 14, ... Dispositis praediues hamis vigilare cohortem Seruorum noctu ...icit iubet — Per translationem disciplinae militaris Sparteolo... ...omae, quorum cohortes in tutelam vrbis cum hamis et cum ...qua igilias curare consuerunt vicibus. Ad fumum coenae ...era ae sparteoli excitabuntur Tertull. Apol. 39, *tanquam in peri... ...lo cendii.*

SPARTI, orum. m. [σπαρτοί] *id est* Sati *dicuntur non Graecis mo... ...l Latinis etiam scriptoribus armati illi, ex satis, siue seminatis a ...adm draconis, quem interfecerat, dentibus enati, et natuis mox vulne... ...ibus infecti, praeter quinque, qui Thebarum cum Cadmo conditores ...uere. Nomina ponit* Lactantius argumento Metamorph. Ouid. 3, 1 ...chi, Vdaeus, Chthonius, Pelorus, Hyperenor. *Quae habet etiam* ...lyg f. 178 *vbi vid. Munckerus, qui obseruauit, Spartorum nomen prae... ...gium l. c. vsurpatum etiam a* Varrone *apud* Gell. 17, 3. Lactant. ... Tanquam Sparti illi Poëtarum, sic se inuicem iugulant. Cen... ...rin le Die nat. c. 4. Statius Theb. 3, 181 Sata ferrea *illos vo... ...est de his erudita epistola Io. Ionst., quae habetur in I. G. Graeuii ...tem. Dissert. Caeterum pulchre* Ammian. Marcell. 19, 8 *extr.* Mul... ...id Persarum incertum vnde impetu tam repentino terga vianum ...erua. Quo exemplo terrigenas illos non finibus terrae emersos, ...l e iberanti pernicitate credimus natos (*i. πεφυκότας, natura fuisse*) ...ui oniam inopini per varia visebantur, Sparti vocitati, humo ex... ...init, vetustate vt caetera fabulosius extollente, sunt existimati. *Si... ...ha* Chronico Eus. Hieronymus.

SPARVS, i. m. *vel* SPARVM, i. n. Telum rusticum, in mo... ...di recuruum, *vt ait* Seruius *ad* Virg. Aen. 11, 682 Agrestisque ...am armat sparu. Sallustius Catil. 56, 3 Sed ex omni copia ...rei e quarta pars, militaribus armis instructa, caeteri vtut quosque ...sus armauerat, sparis aut lanceis, alii peracutas sudes portabant. ...ttu: Spara minimi generis sunt iacula, a spargendo dicta, quod ...ssin pugnando spargerentur. Lucil. *apud* Festum, Tum spara, ...m urices portantur, tragula porro. Epaminondam pugnantem ...arcuminus percussum concidere viderunt Nep. 15, 9, 1. *conf.* Sil. ...58 et 8, 523. Non. 18, 12 *et* 21. ¶ 2 Sparus *item Piscis ...aris* Plin. 9, 51.

SPARVLVS, i. m. Dimin. *Piscis, de quo* Ouid. Halieut. Fragm. ...6 t super aurata sparulus cernice refulgens. Res tibi cum ...orio est, at mihi cum sparulo Martial. 5, 60.

SPASMVS, i. m. *siue* SPASMA, atis. n. [σπασμὸς] *Contractio, ...rnuum rigor, siue distensio, conuulsio.* Spasmus Cynicus, in vtram... ...bet artem depraua facies Scribon. 101. Spasmo correpti Id. 170. ...ace spasmon Id. 195. Vexari spasmo Id. 171. Plin. 22, 8 Item ...t n lia auxiliatur renibus, stranguriae, opisthotonicis spasmis, lum... ...is. Idem 20, 22 Ruptis, conuulsis, spasmatum neruis salutare. ...pasi. stomachi Plin. 32, 8 *et* 11. *i. vehementiores singultus. conf.* Plin. ... Celsi. 2, 1. Apul. de Herb. c. 45 n. 9. *et* c. 92 n. 13.

SPASMŌSVS, a, um. Adi. Veget. 3, 32.

SPASTĬCVS, a, um. Adi. [σπαστικὸς] *Dicitur, cui aliquid intus ...mutatum est.* Plin. 21, 19 Radicem decoctam bibere spasticis, euersis, ...nu tis, suspiriosis salutare est. Nerui spastici Idem 20, 21. ...ldd. 3, 1.

SPATĂLE, ae. f. [σπατάλη] *Luxus, deliciae.* Varro *apud* ...Non., 223 Spatale etiarunt omnes veneriuaga pueros. *al.* Spatula. *vid. ...Tur. Adu.* 29, 17. *Scalig. Fragm.* Varr. p. 118. *Item nomen mulie... ...ris aid* Martial. 2, 52 Mammosa Spatale.

SPATALIVM, i. n. *Ornamentum muliebre, inter delicias mulierum ...numeratum. A verbo Graeco* σπαταλάω, *quod significat delicias, ago et ...lascio.* Manus spatalio circumdari solita Tertull. de Cultu fem. ...c. 13 Plin. 13, 25 Iuba tradit circa Troglodytarum insulas frutiçem ... alto vocari Isidos plocamon, corallio similem sine foliis, prae-

cisum mutato colore in nigrum durescere: quum cadat, frangi. Item alium, qui vocetur charitoblepharon, ellicacem in amatoriis. Spatalia eo facere et monilia feminas.

SPATALOCINAEDVS, i. m. Petron. c. 23 *quasi tu luxurio... ...sum cinaedum dicas.*

SPATANGIVM, i. n. *Piscis.* Spatangium in primae qualitatis piscem imputari praecipimus Cod. Theod. l. 14 t. 20.

SPATHA, ae. f. [σπάθη] *Longior ensis, ac latior a quibusdam esse dicitur, forte a figura* Spathae, *de qua statim in* SPATHE. Apuleius Met. 1 p. 103 Et militaris sacramenti genium ob amissam spatham verebatur. *conf.* Id. 9 p. 236. Vegetius 2, 15 gladios maiores, spathas vocari *docet*: minores vero, semispathas. Spathis et hastis auxiliarium sternebantur Tacit. Ann. 12, 35, 5. *add.* Spartian. in Hadr. c. 10. ¶ 2 Spatha *etiam dicitur, qua coctuae in vasis per... ...miscentur et agitantur.* Spatha, qua vnguentarii vtuntur Scribon. 269. Spatha mouere medicamentum Id. 45. Plin. 23, 7 Permissentes spatha coquebant. Columel. 12, 22 Deinde permisceto spatha lignea. *conf.* ib. c. 41. Cels. 8, 15. ¶ 3 *Pro textorio instrumento ap.* Sen. Ep. 90. *med. vbi vicem* pectinis *subit. Locum totum damus voce* TEXO.

SPATHVLA, ae. f. Dimin. [σπάθιον] Celsus 8, 15 At si vastius corpus, neruique robustiores sunt, necessaria est spathula lignea, et quae crassitudinem duorum digitorum habeat. Quidam Rudiculam vocant. Spatula *vel* Spathula porcina *apud* Apic. 4, 3 *vbi* Minutal Matianum *docet, videtur etiam a figura dicta esse oblonga, latiuscula etc. Nam quod est de adspiratione, etiam* spatulae palmarum *sunt* Vulg. Levit. 23, 40. *conf.* SPETILE. *Denique* Spatulae cursoriae *apud* Frontin. de Colon. p. 121. *it.* 122 *et* 124. *it.* 141 *terminum in acumen erectum notant.*

SPATHENVLA, ae. f. *i. spathula.* Spathemula vulneri aliquid imponitur Plin. Valer. 3, 31. *conf. Reinef. Var. Lect.* 1, 8 p. 192.

SPATHOMELA, ae. f. *Specillum chirurgicum.* Theod. Priscian. 1, 14 *et* 27. *conf. Reinef. Var. Lect.* 2, 8.

SPATHARIVS, i. m. *Satelles, aut spatharum opifex. vid. Voss. de Vit. L. L.* 3, 50.

SPATHE, es. *vel* SPATHA, ae. f. [σπάθη] *Genus arboris.* Plin. 12, 28 Est arbor ad eadem vnguenta pertinens, quam alii elaten vocant, quod nos abietem, alii palmam, alii Spathen. ¶ 2 *Idem quod* Spadix *s. ramus palmae, ramus* κατ' ἐξοχὴν *dicta forte* ἀπὸ τοῦ σπᾶν *a detrahendo, vt* κλάδος *quod etiam ramum notat,* ἀπὸ τοῦ κλᾶν, *a defringendo.* Plin. 16, 26 Palma sola (vt dictum est) in spathis habet fructum racemis propendentem. Idem 23, 5 Palma, siue elate, siue spathe, medicinae confert germina, folia, corticem.

SPATHALIVM, i. n. Dimin. [σπαθάλιον] Palmae ramulus cum dactylis dependentibus: *de quo est* Martialis 13, 27.

SPATHĬCVS, a, um. Adi. Firmic. 4, 1 Si Luna feratur ad Solem, interdum facit spathicos, et qui assiduis valetudinum vitiis contrahantur. *Sed legendum suspicor* Spasticos, *nimirum a* Spasmo, *id quod admonere videtur verbum* Contrahantur. *Vtcunque sit,* Spathicos *interpretor Contractos, conuulsos.*

SPATHVLA, *vid.* SPATHA.

SPATIOR, SPATIOSVS, *vid.* SPATIVM.

SPATIVM, i. n. [διάστημα, ἀπόστημα, στάδιον] *Non solum de Loci dicitur, sed etiam de Temporis interuallo. Et videtur ipsum Graecorum στάδιον originem appellationi dedisse, cum primum ad loca pertineret, e locis autem aestimentur tempora. Ac primo quidem longitudinem solam videtur notasse, deinde paullatim ad omne dimensionis corporeae genus extensum, quod exempla attendenti persuadebunt.* Cic. de Nat. Deor. 2, 49 Sidus spatiis immutabilibus ab Ortu ad Occasum commeans. Spatium agitandi equos Nep. 18, 5, 4. Discrimina spatii Ouid. Met. 8, 577. Interius spatium, pulcherque recessus Idem ibid. 7, 671. Aduersa spatia Virg. Aen. 5, 584. Defertum spatium Lucret. 1, 1103. Distans spatium Quinctil. 2, 20. Extremum spatium Virg. Aen. 5, 327. Immensum et enorme spatium Tacit. in Vita Agric. 10. Maxima campi spatia Virg. Georg. 3, 203. Mediocre spatium, *vid.* MEDIOCRIS, in MEDIVS. Multiplex loci spatium Lucret. 2, 162. Remotum spatium Ouid. de Arte Am. 2, 487. Siluestria spatia Cic. de Legib. 1, 15. Tritum spatium, *i. Via trita* Ouid. Met. 2, 168. Abesse spatio, transitu, passibus, *etc. vid.* ABSVM. Addere se in spatia Virg. Georg. 1, 514. Circumsecta in tantum spatium Scribon. 229. Complere spatium Lucan. 5, 153. Conficere viam spatiis Virg. Georg. 2, 541. Corripere spatium, *vid.* CORRIPIO. Discussus iniquis spatiis Virg. Georg. 4, 147. *i. Angustis. Nimium enim exercuisset Georgicorum opus, si hortorum culturam inseruisset.* Distare aequali spatio Ouid. Met. 8, 248. Distare pari spatio vtrinque Ouid. Met. 10, 175. Distare quadrageno spatio Plin. 17, 23. Emetiri spatium oculis Virg. Aen. 10, 772. Euadere spatium Idem ibid. 12, 907. Facere spatium Quinctil. 1, 10. Facere spatia, *ambulare.* Cic. de Orat. 1, 24 Postero autem die, cum illi maiores natu satis quiessent, in ambulationem ventum esse dicebat: tum Scaeuolam duobus spatiis tribusue factis dixisse, Cur non imitamur Crassi Socratem illum, *etc. h. e. Bis aut ter emensa ambulationis longitudine, versu.* *Sic* Cic. pro Muraen. 79 *de sectatoribus loquens*, A quibus si domus nostra celebratur, si interdum ad forum deducimur, si vno basilicae spatio honestamur, diligenter obseruari videmur, et coli. *Vid.* n. 2. Insurgere patenti spatio Ouid. Amor. 3, 2, 79. Interstincta spatia columnis Stat. Silu. 3, 5, 90. Laxantur vacuis locis ampla spatia Sen. Herc. Fur. 9. Nobilitata spatia Academiae, *vid.* NOBILIS. Notata inscriptis lapidibus spatia Quinctil. 4, 6. Porrigere membra in spatium, *magnitudinem secundum omnem dimensionem* Ouid. Met. 2, 197. Planis spatiis porrectus locus Hor. Epist. 1, 7, 42. Relicto spatio sequi aliquem, *i. Post interuallum spatii* Virg. Aen. 5, 321. Tenere spatii aliquid Ouid. Met. 1, 440. Terret me spatium viae, *i. Viae longitudo* Id. ibid. 8, 794. Transcurrere spatium Lucret. 2, 162. Vacat infinitum spatium Idem 2, 1052. ¶ 2 Spatium, *pro Curriculo, s. stadio, quam primam et propriam rationem putamus.* *Metaph.* Lucret. 4, 1193 — Sollicitat spatium decurrere amoris. Verberibus cogebat exsultare *equum*, et calces remittere: qui motus non minus sudorem excutiebat, quam si in spatio decurreret Nep. 18, 5, 5. Sicut fortis equus, spatio qui saepe supremo Vicit Olympia, nunc senio confectus quiescit Enn. *ap.* Cic. de Sen. c. 5. Cic. de Amicit. 40 Deflexit enim iam aliquantulum de spatio curriculoque consuetudo maiorum. *Idem in* Orat. 12 Fa-

teor me oratorem si modo sim, aut etiam quicunque sim, non ex Rhetorum officinis, sed ex Academiae spatiis exstitisse: illa enim sunt curricula multiplicium, variorumque sermonum. Ex Academiae spatiis, *h. e. Ex Platonica philosophia, quoniam Plato in Academia docuit.* Spatia *vocat Ambulationes, in quibus philosophi docebant.* Curricula *pro Exercitationibus capere videtur modo opus sit distinguere.* Idem pro Rabir. perd. reo 6 Meque ex comparato et spatio defensionis, in semihorae curriculum coëgisti. ¶ 3 *De tempore.* Ter. Phorm. 4, 4, 20 Spatium quidem tandem apparandis nuptiis, vocandi, sacrificandi dabitur paullulum. *Vid.* Idem Andr. 1, 2, 11. Cic. Off. 1, 119 c. 33 Spatium etiam deliberandi habuerunt, quem, *etc.* Cic. pro Quint. 6 c. 1 Quae quanta sit, nisi tempus et spatium datum sit, intelligi non potest. Cic. de Finib. 4 *pr.* Aut spatium sumamus ad cogitandum. Idem Fam. 10, 23 Pontesque quos feceram, interrupi: vt spatium ad se colligendum haberent homines. Ad disturbandas nuptias cogitandi spatium Ter. Andr. 1, 2, 11. Cic. Q. Frat. 1, 1, 11 Qui tibi biennii spatio nunquam in suspicionem anaritiae venerit. Liu. 1, 17 Quinque dierum spatio finiebatur imperium. Cic. Verr. 2, 96 Et erat spatium dierum fere triginta ante Cal. Decemb. Cic. pro Arch. 1 Quoad longissime potest mea mens respicere spatium praeteriti temporis. Idem ibid. 29 c. 11 Si quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est, *etc.* Vitae spatium et longinquitas Plin. 7, 48. Vitae extentum spatium, *i. Longum* Patercul. 1. Sine fine spatium Lucret. 2, 91. Cic. de Orat. 3, 7 O fallacem hominum spem, fragilemque fortunam, et inanes nostras contentiones, quae in medio spatio saepe franguntur. Annuum spatium Plin. 9, 10. Breue spatium Lucret. 2, 77. In tam Breui spatio, *vid.* IN Praepositionem. Diurnum et nocturnum spatium Cic. de Invent. 1, 39. Idem Off. 2, 81 Propterea quod tam longo spatio multa hereditatibus tenebantur. Longius spatium anno Ouid. Epist. 18, 25. Medium noctis spatium Idem Met. 9, 685. Paruum spatium Propert. 2, 24, 43. Velocis spatii meta nouissima, *Mors, finis vitae* Sen. Troad. f. 5. Arcto spatio Coërcere aliquem Ouid. Trist. 2, 531. Concidit illud conclaue hoc spatio Cic. de Orat. 2, 352. Idem ibid. 1, 252 Quantum in hac acie quotidiani muneris spatii nobis Datur. Orabant, vt irae suae spatium et consilio tempus Daretur Liu. 8, 32. Euanescit dolor spatio Ouid. in Ibin 41 Cic. Verr. Act. 1, 56 *extr.* Etiam si spatium ad dicendum nostro commodo, vacuosque dies habuissemus. Intercedit spatium dum, Interiecto spatio, Interponere spatium, *vid. hh. vv.* Interpositum spatium longius aequo Lucret. 4, 561. Occidit spatium, *vid.* OCCIDO. Sortitus spatium breuis vitae Ouid. Met. 3, 125. Sum. vt, Quum Erit spatium, vtrumque dabo Cic. Att. 5, 14. *Et* Fam. 9, 5 Mihi si spatium Fuerit, in Tusculanum ante Nonas veniendi, illic te videbo. Sumere spatium ad aliquid faciendum, *vid.* SVMO. Surripere aliquid spatii Cic. Att. 5, 14. Transferibere vitae spatium alicui Ouid. Met. 7, 173 *in alium transferre. Dixerat Iason* v. 168 Deme meis annis, et demtos adde parenti. *Metaphora est ab iis, qui nomina siue pecuniam alius creditoribus transscribunt.* Spatium hominum a vestigio ad verticem, *Mensura, dimensio altitudinis* Plin. 7, 17. Facile intellexit modum spatiumque plantae Herculis Gell. 1, 1. ¶ 4 *Obseru.* Spatium, *pro Mensura et temporibus pedum in carmine.* Cic. in Orat. 193 Trochaeum autem, qui est eodem spatio quo choraeus, cordacem appellat. Quinctil. 9, 4. Poëma nemo dubitauit perito quodam initio fusum, et aurium mensura, et similiter decurrentium spatiorum obseruatione esse generatum. Spatium, *pro Dilatione* Liu. 8, 32 Orabant, vt rem in posterum diem differret: et irae suae spatium, et consilio tempus daretur. Spatium, *pro Anno* Plin. 7, 51 Sexagesimum vitae spatium *nempe cum stadio, curriculo, comparatur.* Spatium *de Superficie* Colum. 5, 1, 4 *vbi* Spatia *sunt* Passus, Actus, Climata, Iugera, *pro magnitudine.* Rhombi spatium Iuuenal. 4, 39. Nec tutus spatio est Elephas Lucan. 9, 732. *conf. Drakenb. ad* Sil. 10, 170. *Burm. ad* Ouid. Met. 2, 197.

SPATIŎLVM, i. n. Dimin. Arnob. 4 p. 153 Quaedam spatiola desamata. Pallad. 1, 38 Spatiolis inter se patentibus.

SPATIOR, ari. [*περιπατέω, περινοστέω*] *Deambulare, Spatia facere.* Virg. Aen. 4, 62 Aut ante ora deûm pingues spatiatur ad aras. Ita negligens esse coepit, vt — resideret, deinde spatiaretur Cic. pro Rosc. Am. c 21 *extr.* Idem de Opt. gen. orat. 8 c. 3 Sed ita, vt paelaestrice spatiari in xysto liceat. Plin. 5, 9 Per totam spatiatus Aegyptum. Ouid. Met. 2, 573. In vmbra spatiari Propert. 4, 9, 40. Palaestrice spatiari, *vid.* PALAESTRA. Passibus coniunctis spatiantur ambo Ouid. Met. 11, 64. *Scal. ad* Albinou. 2, 128 Spatiari *ait esse proprie in stadio currere. Sic certe* Stat. Silu. 4, 7 *pr.* Iam diu lato spatiata campo Fortis heroos, Erato, labores Differ, atque ingens opus in minores contrahe gyros. *Hinc* Spatiari, *metaphorice, pro Latius vagari* Sen. de Ira 3, 10 Proderit morbum suum nosse, et vires eius antequam spatientur opprimere, *vid.* SPATIANS.

SPATIANS, antis. Partic. [*περιπατῶν*] Cum spatiantem vidi Petron. c. 126. Lato spatiantes aruo Ouid. Met. 4, 87. Alae spatiantes Id. ib. v. 364. Plin. 17, 8 Petitur ex alto, in centenos pedes actis plerumque puteis, ore angustatis, intus (vt in metallis) spatiante vena. Flumine lato spatiantem Gangem bibit Ouid. Trist. 5, 3, 23. Brachia spatiantia compescere Idem Met. 14, 629. Brachia *intelligit arborum aut vitium.*

SPATIĀTVS, a, um. Partic. [*περιπατηθείς*] *Vt,* Aliquot horis spatiatus Petron. c. 86. Litore curuo spatiata coniux Ouid. Fast. 3, 469.

SPATIĀTOR, ōris. m. [*περιπατητής*] Macrob. Saturn. 2, 10 M. Cato Senatorem non ignobilem Caecilium spatiatorem et Fescennium vocat. *Nempe* Spatiatorem pro Erratore posuit Cato, auctore Festo.

SPATIŌSVS, a, um. Adi. [*εὐρύχωρος, ἐυηλατὸς*] *Amplum significat.* Columel. 5, 5, 3 Laxiora interordinia relinquenda: siue bidentibus angustiora: sed neque spatiosiora, quam decem pedum, neque contractiora, quam quatuor. Aeuum spatiosum Ouid. Met. 8, 529. Aedificia spatiosiora ad conuentus excipiendos Vitr. 6, 8. Bellum spatiosum, *Quod diu durat* Ouid. Met. 13, 206. Corpus spatiosum Idem ibid. 3, 56. Nox spatiosa Idem Epist. 1, 9. Senectus spatiosa Idem Met. 12, 186. Tempus spatiosum Idem Amor. 1, 8, 81. Theses ad exercitationem dicendi spatiosae atque vberes Quinctil. 5, 4. Vetustas spatiosa Ouid. Met. 15, 623. *Compar.* Aequo spatiosior Ouid. de Ar. e Am. 2, 644. Insignis portu, quo non spatiosior alter Sil. 8, 482. *conf.* Cels. 7, 25 *et* 8, 3. Vitr. 5, 1. Mela 2, 7. *Superl.* Spatiosissimus paries domus Quinctil. Decl. 1. Sedes spatiosissima Plin. Paneg. 63. ¶ 2 Spatiosus *vt de* Spatio *dictum, dimensiones pertinet, ponturque de rebus magnis, vastisque* Cruribus exilis, spatiosa prodiga planta Virg. in Moreto v. *cilla rustica.* Parua necat morsu spatiosum vipera taurum Rem. Am. v. 421. Omnibus Andromache visa est spatiosior Vnus qui modicam diceret, Hector erat Idem A. A. 2, 645. et spatiosa res est sapientia Sen. Ep. 88. Sublimia spatiosaque voces habent Quinctil. 9, 4. *conf. Burm. ad* Ouid. M *Drakenb. ad* Sil. 10, 170.

SPATIOSE. Adu. [*ἐυρυχώρως*] Spatiosius, Spatiosissime; copiosius, diffusius. Spatiosius et vberius amplecti Plin. Epist. Idem 25, 8 Et in Creta autem non spatiose nascitur. Quoniam spatiose fruticat. *Vid.* Propert. 3, 20 (19) 11. Am. 3, 6, 85. Iter vrinae spatiosius descendit Cels. 4, 1.

SPATIOSĬTAS, ātis. f. Sidon. Epist. 2, 2 Exactissima spatiositate quadrari.

SPATVLA, *vid.* SPATHVLA.

S P E

SPECIALIS, SPECIATIM, *vid.* infra SPECIES.

SPECIARIVS, a, um. *Nomen, quo putatur vsus* Caes. vil. 3, 53 Cohortemque postea duplici stipendio, frumento, ve riis militaribusque donis amplissime donauit. *Dubitarunt ver viri docti de lectione huiusce loci. Turneb. Aduers. 27, 24 facit* pecuniariis, militaribus. *Alii alia. Iac. Dur. Cassellius Var. 2 gatam lectionem tuetur,* et Speciaria dona *interpretatur Triticum, oleum, vinum, caeteraque legumina, quae a ICtis aliisque au prisci trito vocabulo* Species *dicuntur. Cassellii lectionem appr ipsius, et erit difficile, certius meliusue inuenire. Nomen idem, J* Inscriptio vetus Romae *apud Reines. Inscr. class.* 5 §. 39 THAL. MIMAE. C. PISONIS. NOTHI. SPECIARIA. CONTVBER NE. MERENT.

SPECIES, ēi. f. [*ἰδέα, εἶδος, σχῆμα, πρόσχημα*] *Quidqu obiicitur (ab antiquo verbo* Specio, *vid.* Gell. 13, 28.) *atque ii vel displicere potest; forma externa corporis, bona si simpliciter vt de* forma *vidimus; interdum quidquid videtur tantum non est lius enim res exemplis declaratur, quae satis digerere temporis prohibent.* Plaut. Bacch. 4, 7, 40 Bellan' videtur specie Idem Mostel. 1, 3, 23 Ain' alios meam speciem irridere? speciem, *vid.* ACCIPIO. Ea, quae in specie posita sunt corporis, habitus et forma, vox Cic. de Orat. 1 c. 29. natum species et gratia praestat Hor. Epist. 2, 6, 49. Am cie, raptisque insignibus, ambo In vultus rediere suos C Cons. Hon. 4, 83. Principatûs species Suet. Calig. c. 22 *gnia imperii.* Gemma specie crystallina Plin. 31, 10. specie vitrea Idem 37, 10. Cic. pro Rosc. Amer. 65 Por atque monstrum certissimum est, esse aliquem humana specie et qui tantum immanitate bestias vicerit. Magnificae specie tusque locorum Stat. Silu. 3, 5, 89. Oris speciem deform promissa barba Liu. 2, 23. Plin. 11, 25 Similiter his et scor terrestres, vermiculos ouorum specie pariunt. Soli specie *ma et qualitas* Columel. 2, 2. Vrbis *species, pro Forma* Plaut. Perf. 4, 4, 2. Vertuntur species animorum Virg. Georg *i. Animi mutantur.* Decolor aeris species, *vid.* DECOLOR. cora species, *vid.* DECORVS. Eximia pulchritudinis speci in Orat. 18. Foeda specie teter Lucret. 2, 421. For illustris species Cic. de Orat. 3, 52. Globosa species Plin Liberalis species Cic. Off. 1, 141. Miranda species Lucret. Misera et flebilis species Cic. Philip. 11, 7 c. 3. Multiform cies, *vid.* post MVLTVS. Ouata species, *vid* OVATVS in Sen. Octau. f. 8 Orbem specie tu Sacra regis, patriae parens. *cioso et magnifico titulo patris patriae.* Semiferae homini cies Lucret. 2, 701. Serena species mundi, *Serenitas vel tudo* Lucret. 4, 138. Iuuenal. 10, 310 I nunc et iuuenis spec tare tui, *i. forma, pulchritudine.* Cic. Offic. 2, 32 c. 9 Illud quod honestum decorumque dicimus, quia per se nobis placet mosque omnium natura et specie sua commouet: *hic est vera p tudo, in quantum oculis mentis obiicitur. Sed* ¶ 2 Specie rum esse non re Liu. 35, 31. Plin. Epist. 5, 3 Ne in speciem adula incidam. Amicitiae specie deceptus Tacit. Ann. 1, 10. nestatis species neque probabilis, neque fatis idonea Cic. Off. Veri species Hor. Serm. 2, 3, 208. Blanda specie fed re ipsa tis locis repudianda est Cic. de Amicit. Praeter speciem es Plaut. Mostel. 4, 2, 49. *h. e. Stultior, quam vel ex vultu app* Vera comitia adumbrata ad speciem et vetustatis vsurpationem Lege Agr. 2, 30. Consingere quandam formam et speciem rum Id. de Nat. Deor. 1, 37. Cic. de Diuin. 1, 81 c. 37 Obi tur (sensibus) saepe formae, quae reapse nullae sunt; speciem offerunt. Ferre prae se speciem boni viri Id. Off. 2, 39 Tephritis gemma nouae lunae speciem habet curuatae in cornua 37, 10. Habere humanitatis speciem Cic. Tusc. 4, 32 c. 14. sidebat in eius mente species eloquentiae Id. in Orat. 18. In speciem percussoris Liu. 40, 12. Intueri huius vitae speciem Fam. 1, 9. Praebere speciem ferrantis Hor. Epist. 1, 18, 2. Curt. 3, 1, 3. Praestare speciem (dentis) Scribon. 53. Re speciem alicuius rei Plin. 37, 10. Repraesentat cordis specien cardia gemma Idem 37, 10. *Rursus* ibidem, Enorchis dimissa tel effigiem repraesentat. Spargere radios fulgentes in orbem ad ciem sideris Ib. 37, 10. Est Pacantidibus gemmis species a glaceatae Id. 37, 10. Sustinere alicuius dignitatem, non so consilio, sed ipsa specie Cic. pro Domo 5. Vti specie aetatis *core et pulchritudine iuuenilis aeui* Ouid. Fast. 5, 353. Viuer cie dissimili, *Diuerso genere* Lucret. 2, 663. Rixae species 1, 40. Viros benignius alit, non ad speciem tamen: nam illis a atque indecens habitus est Pomp. Mela 2, 2. *de Thracia.* Ad ciem accommodatus, *vid.* ACCOMMODO. Ad speciem adorn *vid.* AD, *Praepos.* In fictae simulationis specie pietas inesse potest Cic. de Nat. Deor. 1, 3. In speciem hydropici Scribon. *i. in modum.* Cic. Verr. 5, 85 c. 33 Praeclara classis in speciem, inops et infirma propter dimissionem propugnatorum atque remig In speciem preces iactantur, *Simulate* Liu. 4. *conf.* Id. 38, 21. speciem legationis in Asiam ablegatus est, vt inuidiae subtraher Aur. Vict. de Viris Illust. 64. Liu. 1, 9 Celata morte Targu

r ſpeciem alienae fungendae vicis, ſuas opes firmauit. *Add.* Id. 8 Deuincere aliques ſpecie clementiae Cic. Philipp. 2, 116. d exercitus ſpeciem hoſti abeuntis Quinctil. 2, 17. Duci vtili- ti ſpecie Idem 3, 8. Cic. Fam. 12, 13 Ex quibus vtrisque ciui- ils, Graecorum militum numero, ſpeciem exercitus effecit. Id. idio, 12 Haec omnia, quae habent ſpeciem gloriae, collecta ex ina- iis ſplendoris inſignibus contemne. Idem ib. 13, 30 Non du- quin ſcias, in his neceſſariis, qui tibi a patre relicti ſunt, me tibi oninnctiſſimum, non his modo cauſis, quae ſpeciem habent ma- coniunctionis, ſed iis etiam, quae familiaritate et conſuetudine ur. Habere ſpeciem vtilitatis voluptas dicitur Cic. Off. 3, 12. interim aliquam ſpeciem probationis Quinctil. 3, 7. In- ei ſpeciem latronis, *vid.* INDVO. Praebere ſpeciem atque nem pugnantium Caeſ. Bell. Gall. 3, 25. Plin. 20, 19 Fo- (i procul intuearis) ſpeciem paſſerum praeſentantibus. Plaut. 1, 2, 41 Parant ſedulo infirmitatem: et vt in vſum boni, et in ſpe- populo ſint, ſibique et materiem reparant. ¶ 3 Spe- *Adſpectus, res viſa* Virg. Aen. 2, 407 Non tulit hanc ſpeciem a mente Choroebus. Cum annotaſſet inſculptum monu- militem Gallum ab equite Romano oppreſſum, trahi crinibus en ſpectem exſiluit gaudio Suet. Ner. c. 41. Aulae tacitae fle- i pecies, *Lugubris adſpectus atrii deſerti* Claud. de Rapt. Proſerp. 4 Species, *pro Viſionibus nocturnis.* Caeleſtium ſpe- ibata, Liu. 1, 31. Idem 26, 19 Pleraque apud multitudinem r nocturnas viſa ſpecies, aut velut diuinitus mente monita agens. *Cornelio Scipione loquitur.* Variae illudunt ſpecies Virg. s. 4, 406. Eadem eſt in ſomniis ſpecies eorum, quae vigi- videmus Cic. Acad. 4, 52. Species, quae per ſomnum erat Curt. 3, 3, 7. Anxium de inſtantibus curis agitabant et- er ſomnum ſpecies imminentium rerum ib. n. 2. *conf.* Suet. . c. 1 *et* 37. Prudent. Cath. 6, 53. Vanae finguntur ſpecies, egri ſomnia Hor. de Arte Poët. 7. Moueri falſa viſione et doloris Cic. Tuſc. 2, 42. ¶ 4 Species *eſt Actio ipſa di, quae Graece ῥᾶσις dicitur, vel potius Senſus cernendi, vt cum* Lu- *cribit,* 5, 723 Denique eam partem, quaecunque eſt ignibus aucta eciem nobis vertit. 1. *Oculos noſtros verſus.* Vitruu. 3, 2 propter altitudinis interuallum ſcandentis oculi ſpeciem fallunt. 4 p. 187 Ergo ſi tantis interuallis noſtra ſpecies poteſt id animad- re. *Et* 5, 9 Aër ſubtilis et extenuatus ex viridibus perlimat m, ita auferens ex oculis humorem craſſum aciem tenuem et n ſpeciem relinquit. *Et* 9, 4 p. 189 *pr. de Luna cum Sole con-* , *f.* prima, Cum ad perpendiculum exſtet, — totum lumen ad orem ſpeciem retineri, *vt videre poſſint, ſi qui ſupra ſint.* ¶ 5 em *priſci Iurisconſulti appellant, quod recentiores legis* caſum. Vl- s in Tract. Donat. inter virum et vxorem, cap. Sed interim. do itaque non retro agitur, emergunt vitia, vt Marcellus anim- it in ſpecie huiusmodi. Paullus in tractatu 2 de Legat. cap. s. Proxime ex facto incidit ſpecies talis. *Alias opponitur* ſpe- *ICtis* materiae: *vt cum dicitur aliquis* induxiſſe alterius materiae m, *i. formam, v. c. c. Donell.* 4, 12. *extr.* ¶ 6 Spe- *efinitur a Dialecticis, vt ſit, Id quod dicitur de pluribus differenti- bus unero: vt homo eſt ſpecies ſub qua comprehenduntur Socrates, Plato, etc. id.* Sen. Ep. 58. *Saepe ita* Varro de R. R. *Vid. v. g.* 1, 9, 4. 3, 3, 3 *Hinc* Colum. 1, 2, 11 Species ſenae ſingulis contribuuntur ge- ner us. *Ipſe* Cic. in Topic. 30 c. 7 In diuiſione formae ſunt, quas Graeci ἰδέας vocant: noſtri, ſi qui haec forte tractant, ſpecies appel- lant non peſſime id quidem, ſed inutiliter ad mutandos caſus in di- cendo. Nolim enim, ne ſi Latine quidem dici poſſit, *ſpecierum* et *bus* dicere: et ſaepe his caſibus vtendum eſt, at *formis* et *forma- elim, etc.* Formam *itaque maluit dicere Cicero eam, quae vulgo es a dialecticis dicitur. Paullo alta notione* Idem Acad. 1, 30 Men- olebant rerum eſſe iudicem, ſolam cenſebant idoneam cui credo- ti, quia ſola cerneret id, quod ſemper eſſet ſimplex, et vnius modi, te quale eſſet. Hanc illi ἰδέαν appellabant, iam a Platone ita ap- ellatam: nos recte ſpeciem poſſumus dicere. *Sed propius ad illam prio-* le Orat. 1, 189 Partes generis communione quadam ſimiles, ſpecie differentes. *Huc referre poſſis forte illud* Tac. Germ. 5, 1 etſi aliquando ſpecie differt, in vniuerſum tamen aut ſiluis hor- aut paludibus foeda. *Sed non voluit, puto, dialectice hic loqui us, ſed diuerſitatem indicare, quae oculorum iudicio pateat. Nec ul aliter ſentiendum de his:* Propoſita vitae eius velut ſumma, par- illatim neque per tempora, ſed per ſpecies exſequar Suet. Aug. 9 Facilius cuiusque rei in vnum contracta ſpecies, quam di- emporibus, oculis animisque inhaeret Vell. 1, 14, 1. Factum t inter plebiſcita et legem ſpecies conſtituendi interceſſerit, po- eſt autem eadem eſſet Pompon. l. 2 §. 8 ff. de Or. Iur. Summae e duae, ſicca et liquida Plin. 24, 71 *de reſina.* Vitruu. 3, 2 pecies aedium ſunt quinque. *Sic* Quinctil. 5, 10, 55 ſqq. *it.* 7, 5 *etc.* Cic. de Orat. 2 Quid enim eſt maius, quam quum an ſit inter oratores bonos diſſimilitudo, iudicare, quae ſit optima pecies, et quaſi figura dicendi? *Vtrumque per translationem dictum.* Species *proprie forma eſt cuiusque rei, quam adſpicimus:* Figura *per a fingendo dicta eſt. Verum quia* Species *ea eſt, quae rebus omnibus applationem et proprietatem quandam attribuit, ideo pro cuiuslibet rei propria natura poni ſolet, vt* Species *hominis ſit idem, quod Natura ho- minis: atque ita de reliquis. Itaque dicunt* Species *rerum aeternas eſſe: qui licet ſingularia atque individua intereant, tamen ipſa natura con- ſeruetur.* Adumbrare ſpeciem excellentis eloquentiae Cic. Orat. 43 *aciem et naturam illius deſcribere.* ¶ 7 Species *Res hu ſae, in quantum ad vnum quiddam conſtituendum miſcentur, vel ſub nec regula comprehenduntur. Sic* Species annonariae *apud* Veg. 3, 3 *et ICt, panis, vinum, triticum, lardum, vid. Briſſon. Inprimis de aromatis.* Macrob. Saturn. 7, 8 Species et acres et calidae, ſuperficiem cui pponuntur, exulcerant. Martianus in l. vlt. D. de publican Spe- cie pertinentes ad vectigal, cinnamomum, piper longum, piper al- bu, *etc.* Diu agitari curabis, vt ſpecierum vis omne corpus in- fic. Pallad. Octob. t. 14. Adde et aromaticas ſpecies, quas mit- tit ous Marcell. de Medic. v. 42. *conf.* ib. v. 20. Reſiſtentes ſp es, *vid.* in dictione ADATRO.

SPECIĀLIS, e. Adi. [ἀδικός, ἴδιος] *Non tam Particulare, quam Priuium, et veluti Peculiare ſignificat.* Iulius Capitolinus in M. Pl. 17 Macrianorum familiam id ſpeciale ſemper habuiſſe, vt Alex- an um Magnum in auro atque argento exſculptum ſemper haberent. *De ſu illo Logico* Sen. Epiſt. 58 ait, Genus generale et genera ſpecia- lia ſſe. *Et deinde,* Quod generaliter eſt, tanquam homo generalis, ſub oculos non venit; ſed ſpecialis venit, vt Cicero et Cato. *Eſt igitur* homo ſpecialis *hoc loco idem, quod Scholaſtici vocant Individuum. Vid.* Quinctil. 3, 5, 9 ſq. *et* 12, 2. *et* Declam. 299.

SPECIĀTIM. Adu. [κατ' ἄδος] *Contrarium habet* Generatim. Cic. Poſt redit. in Senat. 21 c. 8 *fin.* Multa de me C. Meſſinius et amicitiae et Reipublicae cauſa dixit, legem ſpeciatim initio de ſalute mea promulgauit. *Vetus exemplar legit* Separatim.

SPECIĀLITER. Adu. *Idem.* [ἀδικῶς] Columel. 3, 9 *extr.* Atque de cura eligendi malleoli generatim praecepimus: nunc illud proprie ſpecialiter. *Vid.* Quinctil. 3, 6, 103. 5, 7, 5. Celſ. 5, 24. Pallad. Febr. t. 19. Solin. c. 14. Vlpian. l. 24 ff. de contrah. emt. Apul. de Mund. p. 69. *add.* Quinctil. Trib. Mar. c. 1 *extr.* Paullin. de S. Felice Natal. 9, 146. Qui ſpecialius iactantur Cael. Aurel. Acut. 3, 13, 141.

SPECIĀLITAS, ātis. f. Tertull. adu. Marc. 5, 8 In diſtributione facienda, et in ſpecialitate interpretanda. *Finxit hanc vocem* Antonius Grammat. *teſte* Frontone.

SPECIETAS, atis. f. Species diuiſio eſt generis, ſpecietas qualitatis, Fronto Grammat.

SPECIĀTVS, a, um. Quid hodie informe in mundo? quid retro ſpeciatum in materia? Tertull. adu. Hermog. c. 40.

SPECIŌSVS, a, um. Adi. [ὡραῖος, εὐειδής] *Pulcher ſpecie et forma, plane vt formoſus.* Plin. 13, 4 Minus ſpecioſae ſed ſapore caryotarum sorores. Idem 19, 30 Triticum quo celerius, eo ſpecioſius et robuſtius. Celſ. 2, 2 Si plenior aliquis, et ſpecioſior, et coloratior factus eſt. Hor. Epiſt. 1, 18, 52 — adde, virilia quod ſpecioſius arma Non eſt qui tractet. Honore tituli ſpecioſus Ouid. *ad* Liu. 269. Dictu ſpecioſa Liu. 1, 23. Sed ſi vera potius quam dictu ſpecioſa dicenda ſunt. Non ſpecioſa dictu, ſed vſu neceſſaria in rebus aduerſis ſequenda eſſe Curt. 5, 1, 8. Corpus ſpecioſiſſimum Quinctil. 2, 15. Criminatio minus ſpecioſa, *Quae parum coloris et praetexti habet.* Liu. 1, 54. Aliorum ſpecioſiora primo adſpectu Conſilia ſemper viſa Id. 28, 40. Cauſas iuſtas, magnas et ſpecioſas habere Cic. Att. 16, 7. Speciоſiſſima Claſſe fabricata Vell. 2, 79, 2. Eloquentia locuples et ſpecioſa Quinctil. 5, 14. Familiam nemo ſpecioſiorem producit Sen. Epiſt. 87. Familia admodum ſpecioſa Vellei. Paterc. 2, 59, 2. Fabula ſpecioſa locis Hor. de Arte Poët. 319. Frons ſpecioſa altis cornibus Ouid. Met. 3, 20. *al.* Spatioſa. Iuuentus ſpecioſa Valer. Argon. 7, 556. *al.* Pegaſea. Mulier ſpecioſa Ouid. de Arte Am. 3, 421. Miracula ſpecioſa Hor. de Arte Poët. 144. Nomina ſpecioſa imponere culpae, *Pulchra et honeſta* Ouid. Met. 7, 69. Perſonas ſpecioſas accipere debemus, Clariſſimas perſonas vtriusque ſexus: item eorum, qui ornamentis Senatoriis vtuntur. *Haec* Vlpianus in l. Speciоſas. D. de verb. ſignific. Speciоſius ſtili genus Quinctil. 7, 1. Vlmus ſpecioſa nitentibus vuis Ouid. Met. 14, 661. *al.* Spatioſa. Vocabula ſpecioſa Hor. Epiſt. 2, 2, 116. *Superl.* [ὡραιότατος] Senec. de Benef. 3, 7 Hoc enim ſpecioſiſſimum eſt in illo, quod dedimus vel perdituri, quod totum permiſimus accipientium arbitrio.

SPECIOSE, ius, iſſime. Adu. [ὡραίως] *Ornate.* Liu. 34, 7 Et equus tuus ſpecioſius inſtratus erit, quam vxor veſtita. *conf.* Hor. Epiſt. 1, 18, 52. Africani humanitas late ſpecioſeque patuit Val. Max. 5, 1, 6. Speciоſius ingredi, Cum ornatu Columel. 2, 2. Haſta ſpecioſiſſime contorta Quinctil. 9, 4. Aciem, quam ſpecioſiſſime potuit, Inſtruxit Hirt. B. Afric. c. 48.

SPECIOSĪTAS, ātis. f. Tertull. de Cultu fem. cap. 2 Naturalis ſpecioſitas.

SPECILVM, *vid.* SPECVLVM.

SPECIMEN, inis. n. [ἐπίδειγμα] *Exemplar rei alicuius, vnde videri et intelligi poſſit, qualis illa ſit, quale eſt, quod in mercibus emtori ſolet oſtendi, vt in pannis; vel deguſtatio in eſculentis.* Plaut. Moſt. 1, 2, 52 Igitur tum ſpecimen cernitur quo eueniat aedificatio. Egregium ſpecimen Sen. Theb. 1. Cic. in Piſon. 95 c. 29 Damnatio iſta, quae in te flagitatur, obſtitit P. Rutilio, quod ſpecimen habuit haec ciuitas innocentiae. *i. Exemplum.* Idem de Nat. Deor. 3, 80 Cur temperantiae, prudentiaeque ſpecimen, ante ſimulacrum Veſtae Pontifex Maximus eſt, Q. Scaeuola trucidatus? *conf.* Nep. 25, 3, 3. Popularis iudicii ſpecimen Cic. de Clar. Orat. 188. Adhibere ſpecimen, *vid.* ADHIBEO. Cic. Tuſc. 1, 32 c. 14 Quid illud? num dubitas, quin ſpecimen naturae capi deceat ex optima quaque natura? Capere ſpecimen omnis affectus Sen. Med. 6. Dare ſpecimen Virg. Georg. 2, 241. Salſa autem tellus, et quae perhibetur amara, Tale dabit ſpecimen, *etc.* Dare aliquod ſpecimen Cic. Diu. in Caec. 27. Idem ibid. c. 8 Tu vero Caecili quid potes? quo tempore, aut qua in re non modo ſpecimen caeteris aliquod dediſti, ſed tute tui periculum feciſti? *vid.* DO. Dare ſpecimen indolis, *vid.* INDOLES. Habeo hoc ſpecimen probitatis illius. Plin. in Paneg. *vid.* SPECIMEN, *i. Indicium, ſupra.* Eſſe aliquibus ſpecimen Cic. de Legib. 3, 10. Sumere ſpecimen Plin. 7, 55.

SPECIO, *vel* SPICIO, xi, ctum, ĕre. [βλέπω] *Apud antiquos in vſu fuit, quod Videre ſignificat.* Varro de L. L. 5, 8 p. 61, 2 Spectare dictum ab Specio antiquo: quo etiam Ennius vſus, *Eos ejulo poſtquam ſpexit.* Et quod in auſpiciis diſtributum eſt, qui *habeant Spectionem,* qui non habeant: et quod in auguriis dicunt, *auem ſpecere, etc.* Plaut. Caſ. 3, 1, 2 Nunc ſpecimen ſpecitur, nunc certamen cernitur, *vid.* SPICIO.

SPECTIO, ōnis. f. *a* Specio, *verbo antiquo, vt modo vidimus e* Varr. L. L. 5, 8 Et quod in auſpiciis diſtributum eſt: qui habeant ſpectionem, qui non habeant, *etc.* Cic. Phil. 2 c. 32 Primum cum Caeſar oſtendiſſet, ſe *(pro regia, quam ſibi arrogabat poteſtate)* priusquam proficiſceretur, Dolabellam Conſulem eſſe iuſſurum: —— tum hic bonus augur *(Antonius)* eo ſe ſacerdotio praeditum eſſe dixit, vt comitia auſpiciis vel impedire *(ne fierent)* vel vitiare *(facta iam)* poſſet, idque ſe facturum eſſe aſſeueranit. In quo primum incredibilem ſtupiditatem hominis cognoſcite. Quid enim? illud, quod te ſacerdotii iure facere poſſe dixiſti, ſi augur non eſſes, et Conſul eſſes, minus facere potuiſſes? Vide ne etiam facilius, nos enim *(qui augures ſumus, nihil praeterea)* nuntiationem ſolum *(eorum, quae in augurio nobis obvenere)* habemus, *(caeterum de caelo ſeruare quoties voluerimus, et ſic impedimentum obiicere comitiis aut rebus gerendis, nobis non licet per leges)* conſules et reliqui magiſtratus *(maiores ſuo ordine, nempe ergа minorem aequalem certe)* etiam Spectionem, *(vt liceat illis, vel augurem iubere de caelo ſeruare, vel, ſi ipſi iidem ſint augures, ipſi ſuo arbitratu de caelo ſeruare, niſi ſpeciali SCto prohibeantur, poſſint.)* Eſto: hoc imperite *etc.* *Hic locus, quem partim ex vi et proprietate verborum, par-*

tim ex iis, quae indubii iuris publici sunt interpretati sumus, debet regulam quasi praestare, quomodo emendandus sit, interpretandusque corruptissimus Festi *locus in* Spectio, *qui ita habet*: Spectio, in auguralibus ponitur pro Aspectione et nuntiato, quia omne ius sacrorum habent, auguribus spectio duntaxat, quorum consilio rem gererent magistratus, non vt possent impedire nuntiando, quae cum vidissent satis, spectio sine nuntiatione data est, vt ipsi auspicio rem gererent, non vt alios impedirent nuntiando. Festus. *Hunc tamen locum, inuito Cicerone et mutis adeo, ita emendat Scaliger*: Spectio et nuntiatio data erat iis magistratibus, qui omne ius auspiciorum habent. Auguribus Spectio duntaxat — quaecunque vidissent. at iis Spectio sine nuntiatione, *etc.* Gell. 5, 12 In antiquis Spectionibus nomina haec deorum inesse animaduertimus. *i. libris auguralibus, quibus illae* Spectiones *augurum descriptae. Caeterum libri vulgares hic habebant* Spectationibus.

SPECTVS, ūs. m. *Adspectus.* Pacuu. *apud* Festum spectu proterno ferox. Apul. Met. 3 *fub init.* Obliquato spectu conspicio. *Al.* Adspectu. Plin. 2, 52 In sedecim partes caelum in eo spectu diuisere Thusci. *Conf.* Ambros. Hexaëm 6, 2. *Stewech. in* Arnob. p. 125

SPECITO, āre. [ἐπιβλέπω] *Frequent. antiquum a Specio.* Plaut. Cist. 1, 1, 92 Per Dionysia mater pompam me specitatum duxit. *al. Spectatum.*

SPECTILIS, e. Spectile, *obsol. ap.* Plaut. in Fragm. Carbon.

SPECTO, āre. [θεάομαι, ἐποπτεύω, θεωρέω] *Saepe, seu fixe intueri.* Plaut. Amph. 2, 2, 118 Age, me hinc adspice. *s.* Specio. *Apud eundem* in Cas. prol. 6 Spectare fabulas. Cic. Verr. 1, 53 Spectantibus omnibus. Spectatum veniunt, veniunt spectentur vt ipsae Ouid. A. A. 1, 99. Here ne me spectes: me impulsore haec non facit Ter. Eun. 5, 6, 18. Visere et spectare aliquid Cic. Tusc. 1, 44 c. 19. Non semper dicere, sed spectare debemus Idem Fam. 1, 9. Oculis proteruis spectare aliquem Ouid. Epist. 17, 77. Oculo irretorto spectare aliquid Hor. Carm. 2, 2, 24. Spectare ad aliquem Ouid. Met. 1, 628. Vir bonus, omne forum quem spectat et omne tribunal Hor. Epist. 1, 16, 57. Intro spectare, *vid.* INTRO, *Aduerbium.* Tergo spectari Ouid. de Arte Am. 3, 774. In omnem partem spectare Quinctil. 1, 12. Cic. Att. 9, 12 (15) Ilie vt ad me scripsit, legiones singulas posuit Brundusii, Tarenti, Siponti. Claudere mihi videtur maritimos exitus, et tamen ipse Graeciam spectare potius, quam Hispanias, *i. consilium habere eundi in Graeciam. Sed* Spectat Orientem, et similia: *pro E regione est, et vergit* Plin. 6, 17. Ad solis occasum Plin. 6, 13. Cic. Verr. 5, 169 Te iubere in ea parte figere *(crucem)* quae ad fretum spectaret Caes. Bell. Gall. 5, 13 *it. ib.* 1, 1. Spectare in Meridiem, in ventum Fauonium Cato c. 1. Varro de R. R. 1, 24. In septentriones Caes. B. G. 1, 1. Spectare deorsum Colum. 12, 16. Celsi. 7, 29 Ceruix replicatur, retroque caput, ac reliquum corpus spectat. ¶ 2 Spectare *est aestimare* Cic. pro Rosc. Com. 28 c. 10 Nemo enim illum *(seruum)* ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat. Cic. pro Rosc. Com. 42 c. 14 Quem si tu ex censu spectas, eques Romanus est: si ex vita, homo clarissimus est: si ex te, iudicem sumsisti: si ex veritate, id quod scire potuit, et debuit, dixit. Aliquem ex vocibus spectare Cic. Tusc. 5, 31. Spectare animum alterius ex suo Ter. Andr. 4, 1, 22. Vitam alicuius non ex oratione, sed ex moribus spectare debemus Cic. in Sallust. 3 c. 1. In dubiis homines spectare periclis Conuenit aduertisque in rebus noscere, qui sint Lucret. 3, 55. *Conf. Barth. ad* Script. Ven. p. 61 *et* 190. Aurum spectatur in ignibus, *Probatur* Ouid. Trist. 1, 4, 25. Scilicet vt fuluum spectatur in ignibus aurum, Tempore sic duro est inspicienda fides. ¶ 3 Spectare *Rationem habere* Cic. Off. 2, 70 At vero ille tenuis, quum quidquid factum sit, sese spectatum, non fortunam, putat. *i. Non ob gratiae relationem exspectatum beneficium sibi collatum arbitratur, quum dues aliter opinetur et potens.* Virg. Ecl. 3, 48 Si ad vitulam spectes, nihil est quod pocula laudes. Spectare a deteriore parte Senec. de Benef. 2, 28. Ad suam gloriam magis, quam ad cuiuspiam salutem spectare Cic. pro Sext. 37 c. 16. Non tam fastidiose in nobis, quam in histrionibus spectari puto Cic. de Orat. 1, 258. Rem, non hominem spectari oportet Auctor ad Heren. 1, 9. Eadem spectans, si in itinere impeditos et perterritos deprehendere posset, exercitum e castris eduxit Caes. B. C. 3, 75, 3. Trademus quae nos sequi in dicendo, quaeque maxime spectare solemus Cic. de Orat. 2, 204. Quid in iudicando spectare oportet Cic. pro Milon. 15. Idem Fam. 5, 8 Sed vt primum forum attigerim, spectare semper vt tibi possem quam maxime esse coniunctus. Virtus vetat, dum praestatur fides, fortunam spectare Cic. de Diuin. 2, 78. In iudice debet et fortuna et dignitas spectari Cic. Philipp. 1, 20. In pactionibus faciendis legem spectare Cic. Q. Frat. 1, 1. Iuuenes magna spectare, et ad ea rectis studiis contendere debent Cic. Off. 2, 45 c. 13. Nihil nisi sempiternum spectare Cic. pro Rabir. perd. reo 29. Spectare retro Celsi. 7, 29. Victoriam spectare Quinctil. 5, 12. Cic. Verr. 2 Seque in eo capitis periculum aditurum, voluntatem spectet eius, quem statim de capite suo putet iudicaturum. Propius spectare aliquid Hor. Epist. 1, 1, 66. ¶ 4 *Relationem ad finem notat. Sue quem petimus, seu certe, in quem res exit.* Cic. pro Deiot. 5 Dico intra domesticos parietes —— in tuis oculis, in tuo ore vultuque acquiesco: te vnum intueor, ad te vnum omnis mea spectat oratio, *i. dirigitur, tanquam ad metam, scopumque, etc.* Cic. Tusc. 1, 60 Quorsum igitur haec spectat oratio? *Add.* Id. de Orat. 3 c. 24. Spectat hoc longe alio Nep. 2, 6, 3. Cic. Acad. 4, 114. Quo enim spectat illud, quum artificia tolli quereris a nobis, nisi vt opifices concitentur? Idem de Finib. 3, 33 Sed eorum definitiones paulum oppido inter se differunt, sed tamen eodem spectant. Quae scripta sunt, eo spectant, vt te horter, et suadeam Cic. Fam. 13, 4. Quid ista edicta valeant, aut quo spectent, plane non video Cic. Att. 16. Ad aliquid spectare Quinctil. 2, 2. Consilium eius ad bellum spectat Cic. Att. 15, 4. Idem Fam. 4, 2 Omnia vtriusque consilia ad concordiam spectauerunt. *Et* ibidem 14, 5 Ad arma rem spectare. Sermo tuus ad perorandum spectare videtur Cic. de Clar. Orat. 291. Spectat res ad interregnum Cic. Q. Frat. 3, 1. Spectat ad rebellionem gens Liu. 34, 56, 1. Spectat ad seditionem Liu. 25, 3 *extr.* Beneficia quae ad singulos spectant, et ad vniuersos pertinent Cic. Off. 2, 72. Spectat res ad vim Liu. 1, 9. Aliquid inquirere, quod ad bene beateque viuendum valeat et spectet Cic. Offic. 2, 6. Prima et media verba ad vltimum spectare debent Idem de Orat 200. Cic. de Orat. 192 Artem vero negabat esse vllam, nisi quae cognitis penitusque perspectis, et in vnum exitum spectantibus, et nunquam fallentibus rebus contineretur. Spectare ne, *pro* Cauere: Plaut. Asin. 4, 1, 3 Spectandum ne cuiquam annulum det, neque roget. ¶ 5 *Obseruatt. Pass.* Plaut. Stich. 1, 2, 59 Vbi facillime spectatur mulier, quae ingenio est bono? Plin. 10, 70 Plausu congregari feros ad cibu[m] consuetudine spectatur. *de piscibus.* Spectare *et* Exspectare *confu[nd]untur frequentissime in MSS. in prim.s ita, vt* Exspectare *pro* Spectare *de iis re[bus] dici iatis erat: quod non simpliciter errori tribuendum librariorum, valescenti conjuetudini* L *praeponendi (apud Italos* l *etiam) ab* sp *entibus, vnde* Especio *Hispanorum, et* Especе *Gallorum, et sexcen nata sunt. Vid. Drakenb. ad* Liu. 6, 33, 1. *Schwarz. ad* Plin. 3 *etc.* Spectare, *pro, Exspectare* Scribon. 20. *Gerund.* Proper 3 Crescit enim assidue spectando cura puellae. *Supinum,* Arte Poët. 5 Spectatum admissi risum teneatis amici? Spectados ire Nep. 21, 2, 1. In Arcadia scio me esse spectatum fuem R. R. 2, 4. *i. spectasse. Gesn. suspicatur fortassis leg.* isse *vel* s Cic. Off. 2 c. 11 Maximeque admirantur eum, qui pecunia non tur: quod in quo viro perspectum sit, hunc dignum spectatu a tur. *A.* Igni spectatum.

SPECTANS, antis. Partic. [ἐποπτεύων] *Vt,* Inuicem spect bos Ouid. Met. 6, 631. Quid spectans Deus ipse diceret? Cic. c. 14. Populo spectante Hor. Epist. 1, 6, 60. Argumenta ad id in iudicium venit, spectantia afferri debent Cic. de Orat. 2 c. 3 stigia te aduersum spectantia Hor. Epist. 1, 1, 74.

SPECTANDVS, a, um. Partic. [θεατέος] *Vt,* Spectandus i mine Martio Hor. Od. 3, 14, 17. Oculis nigris spectandus Idem te Poët. 37. Ludicra quo spectanda modo Idem Epist. 1, 6, 7 ctanda theatris Hor. Sat. 1, 10, 39. Plin. 1, 42 Nec vulgaris psitta ma, quamuis non spectanda.

SPECTATVS, a, um. Partic. [δοκιμασθείς, εὐδόκιμος] *Probatu probata et spectata iam virtus est.* Virg. Aen. 8, 151 — Sunt no tia bello Pectora: sunt animi, et rebus spectata iuuentus. Adel. 5, 6, 5 Nam is mihi est profecto seruus spectatus satis. Andr. 5, 1, 5 Satis iam satis Simo spectata erga te amici mea. Spectatus et cognitus in rebus iudicandis Cic. Verr. Gell. 13, 20 Summa vir auctoritate grauitateque, et a Dino ano in mores atque literas spectatus. Adolescentia Cic. Post Redit. in Senat. 36. Fabula spectata Hor. de Art 190. Fides nostra spectata est per mala Ouid. ex Ponto Ad fidem cognitam et spectatam confugere Cic. Verr. 1, 11. ma spectata Ouid. Met. 14, 653. Homo omnium artium tus et spectatus Cic. de Orat. 1, 124. Integritas in multis gnis rebus singularis spectata Cic. Philip. 3, 26. Integrita ctatae vir Liu. 26, 49. Medicus ignobilis, sed spectatus Cic. p ent. 47. Pietas spectata Ouid. Fast. 4, 37. Virtus belli domique Hor. Epist. 2, 1, 230. Durior est conditio Virtutis quam incognitae Brut. ad Cic. Virtus nobilit spectata Cic. pro Flac. 62. Vir maximus et spectatus Idem d cit. 9. Viri fortes et spectati Cic. Verr. 1, 24. Vir sp et honestus Idem Verr. 5 (3) 67 c. 25 *pr. Compar.* Quo n ctatior alter Sil. 1, 440. *Add.* Plin. 11, 1 *et* 36, 12. *Superl.* Id spectatissimum sit Liu. 1, 57, 7. Spectatissimus sui ordinis P Cic. Verr. 3. Femina spectatissima Idem pro Rosc. Amer. 50. *Add.* Id. Fam. 5, 12, 25.

SPECTATE. Adu. [εὐδοκίμως] *Egregie, ad spectaculum vsque* 21, 1 Flores vero, odoresque in diem gignit: magna, vt palam e monitione hominum, quae spectatissime floreant, celerrime ma re. Res spectatissime administrare Ammian. 28, 18.

SPECTATIO, ōnis. f. [δοκιμασία] Cic. Verr. 3, 180 c. omni pecunia, quam aratoribus soluere debuisti, certis nominib ductiones fieri solebant. Primum pro spectatione et collybo: de pro nescio quo ceratio. *Hic Pythonem significat. Add.* Ic Fam. 7, 1, 6. Flor. 2, 7, 3. Quae scenicis moribus per machinationem ctationem populo comparantur Vitr. 10 *praef. Hic idem quod Specta*

SPECTATOR, ōris. m. [θεατής, θεάων, ἐποπτης, ἀποπτης, ὁ *Qui ludos, aut aliud quidpiam, animi causa spectat.* Plaut. Amphi 3 Nunc spectatores, Iouis summi causa, clare plaudite. Cic. Off. c. 8 Spectatoresque se otiosos praebuerunt Leuctricae calami Grata nouitate morandus spectator Hor. A. P. 223. Caeli sidera Liu. 24, 34. Equorum spectator Ouid. Amor. 3, 2, 7. *Al.* tor. Ter. Eun. 3, 5, 18 Quum ipsum me noris, quam elegans fo rum spectator siem. *Vbi* Donatus: Spectator elegans est, Qui sit ctantis et fastidiosi iudicii: cui non quid placet facile: Spectator Prob vt Spectatores pecuniae dicuntur. Ineptiarum alicuius constituere et spectatorem Cic. de Orat. 1, 112. Laudis spectator et gloriae ditor Idem pro Domo 64. Laudum alicuius spectator Idem 2, 6. Officiorum cuiuspiam diligens spectator Idem de Conf. 18. Operum multorum spectator Ouid. Met. 12, 187. rum superarum atque caelestium spectator Cic. de Nat. Deor. c. 56. Superbi spectatoris fastidia Hor. Epist. 2, 1, 215.

SPECTATRIX, īcis. f. [θεάτρια] Plaut. Merc. 3, 4, 12 Diuin que hominum quae spectatrix atque hera eadem es hominibus. ritas incorrupta praeteritorum solet esse spectatrix Ammian. Scelerum spectatrix turba Lucan. 3, 129. *Conf.* Sen. ad Marc c.

SPECTATIVVS, a, um. Adi. [θεωρητικός] *Cui contemplati propositа est.* Quinctil. 3, 5 Vt illa sit spectatiuae partis, haec act. *Conf.* Mart. Capella 3 p. 51.

SPECTATVS, ūs, *vel* SPECTATVM, i. n. Miserum funest que spectatum adspexi Apul. Met. 4 p. 484 *Stew. Elmenh. p.* 151 spectamen: *Conj. erasd. Emendatt.* p. 197.

SPECTABILIS, e. Adi. [θεατός, ἀξιοθέατος] *Spectatione digna admiratione.* Plin. 11, 14 Alibi enim faui cera spectabiles gignun Ore placido spectabilis Ouid. ex Ponto 2, 2, 81. Campus spectab vndique, *Qui ex omni parte potest spectari* Ouid. Met. 3, 709. pus spectabile, Quod videri potest, conspicuum Idem Trist. 3, 8, 35. cie spectabilis puer Idem Fast. 4, 223. Heros spectabilis Idem M 7, 496. Opus spectabile Valer. Argon. 1, 428. Apul. Flor. p. 791 *Floridi* Magna vis aeris — veterrimo et spectabili opere Met. 10 p. 347, 1 *Flor.* Venus — tenui pallio bombycino intumbat Spectabilem pubem, *spectari dignam, vel quae per nebulam illam neam spectari tamen posset.* Signum spectabile, *Statua digna quae spe tur* Iunen. Sat. 8, 110. Victoria pulchra et spectabilis Tacit. Vita Agric. 34, 4. ¶ 2 Spectabilis *erat honoris tulus senatorum secundi ordinis: v. g.* l. 3 Dig. de Off. Praef. Vig. *I. Gothofredi Notitia dignitatum* Cod. Theod. p. 21 *seq.*

SPECTABILITAS, ātis. f. *Dignitas senatoris, spectabilis appell* In officio spectabilitatis tuae Impp 12 C. t. 26 l. 1. *Add.* 9 C. t. 27 l. 5.

SPECTACVLVM, i. n. [θέαμα Gloss. Lat. Gr. spectacula, θεω ibid.] *Id quod spectatur, vt Ludi theatrales f. scenici, Circenses,*

liat ii. Exſtat libellus Martialis de Spectaculis, *quo celebrat tum ipſum amphitheatrum, tum alia, quae Domitianus ſpectanda in illo praeſtitit.* Tertullianus *libro* de Spectaculis *monet Chriſtianos, ne illis corrumpi ſe patiatur. Antiquitatem tractat Lipſ. in Saturnalibus, et de Amphitheatro, &c.* Virg. *ap.* Donatum in vita, Nocte pluit tota, redeunt ſpectacula mane. Non hoc iſta ſibi tempus ſpectacula poſcit Virg. Aen. 6, 105 *contemplatio pictarum ſculpturarumue imaginum Daedali.* Plin. in Pr. 16 Obtinuit aliquis, vt ſpectaculum pantomimorum populo Romano tolli pateretur. Cic. de Fin. 5 c. 18 Vt pompa, ludis atque ceteris ſpectaculis teneantur, *etc.* Idem Verr. 3, 5. Conſtituitur in Laodiceae ſpectaculum acerbum et miſerum, et graue toti Aſiae conciae, *vid.* MISER. Liu. 1, 25 Itaque ergo erecti, ſuſpenſi minime gratum ſpectaculum animo intenduntur. *Add.* 1, 28 ere omnes a tanta ſoeditate ſpectaculi oculos. Populi ſenſus maheatro et ſpectaculis perſpectus eſt Cic. Att. 2, 19. Idem Q. 10 in fine, De Republ. nimium te laborare doleo, et meliorem eſſe quam Philocteten, qui accepta iniuria, ea ſpectacula quae quae tibi acerba eſſe video. *Philoctetes volebat videre perire ſuos. Quineto hoc dolebat.* Homini non amico noſtra incommoda ſpeEſſe nollem Cic. Att. 10, 2. In ſcenam prodire et populo Eſſe culo Nep. Praef. n. 5. Admiranda ſpectacula leuium rerum Georg. 4, 3. Annua ſpectacula Ouid. Faſt. 5, 295. Apſtimum ſpectaculum Cic. Philip. 1, 36 c. vlt. Meridianum ſpectum et Matutinum in arena Sen. Epiſt. 7. *vid. Lipſ. ad h. l.* Maſpectaculum Hor. Serm. 1, 6, 21. Amantur ſcenae ſpectaOuid. de Arte Am. 3, 351. Concelebrare ſpectaculum, *vid.* CONLIBRO. Excitatus eſt plauſus ex omnibus ſpectaculis Cic. pro Sext. 58. Indicere ſpectacula, *vid.* INDICO. Circuitus Solis uae praebent hominibus ſpectaculum Cic. de Nat. Deor. 2, 155 Rerum caeleſtium ſpectaculum ad hominem ſolum pertem de Nat. Deor. 140 c. 56. ¶ 2 Spectaculum, *Lode ſpectatur.* Liu. 1, 35 *extr.* Loca diuiſa patribus equitibusbi ſpectacula ſibi quisque faceret, fori dicti. Patremfam. den ſpectaculis in arenam, canibus obiecit Suet. Domit. c. 10. ſcant ſpectacula plauſu Ouid. Met. 10, 668. Deſidere in ſpeo Sen. Epiſt. 7. Exoritur ventus turbo, ſpectacula ibi ruunt Plaut. r l. 5, 2, 47. Cunei et gradus ſpectaculorum Vitr. 5, 6. *Conf.* n. Ecl. 7, 23. Sueton. Cal. c. 35 Ita ſe proripuit e ſpectaculis. *ac feras, quod ſollemni metonymia ponuntur* Spectacula *pro ipſis ſpectar. Spectacula tantae* Ambae acies virtutis erant Sil. 8, 557. *Conf. enb. h. l. et* 2, 230.

SECTĀMEN, ĭnis. n. *Idem quod ſpecimen.* Plaut. Men. 5, 6, 1 Spean bono ſeruo id eſt, qui rem herilem procurat, videt, collocat. um, memorandum Apul. Met. 4 p. 151. *et* 7 p. 193. Intelligibilia laciplinarum ſpectamina Auguſtin. Soliloqu. 1, 8. *Conf. ib.* 1, 5 *extr.*

SECTAMENTVM, i. n. Spectacula, loca ſunt, vnde ſpectamus: pecnenta, quae ſpectantur Corn. Fronto de Differ. voc. p. 2203 *Putſch.*

SCIVM, i. n. [*σκίλη*] *Inſtrumentum teres et paruum, quo medici ad ent tum vulnerum ac fiſtularum viam et profunditatem vtuntur.* Pacius vt medici faciunt, qui peius ſpecio vulnus tentant. *Sic Perott. Corn Cop. p. 188. Certe inde poteſt ductum eſſe* Speciliium, *de quo poſt* SPECILVM.

SECTABILIS, SPECTACVLVM, SPECTATOR, SPECTATVS, SPECTIO, SPICTO, *vid.* SPECIO.

SECTRVM, i. n. [*φάσμα, εἴδωλον*] Spectra *ſunt, quae Graece Idola dicuntur. h. e. Simulacra et imagines rerum intellectu occurrentium.* Cic. Tam 15, 16 Fit enim neſcio quid, vt quaſi coram adeſſe videare, quum cri aliquid ad te, neque id *κατ' εἴδωλων φαντασίας*, vt dicunt tui mi noui, qui putant etiam *διανοητικὰς φαντασίας* ſpectris Catianis exNam ne te fugiat, Catius inſuper Epicureus, qui nuper eſt mortuus quae ille Gargettius, etiam ante Democritus, *ἄδωλα*, hic ſpectra ym at. His autem ſpectris etiam ſi oculi poſſent feriri, quod vel ia occurrunt: animus quî poſſit, ego non video. Doceas tu me orbit, quum ſaluus veneris, in mea poteſtate vt ſit ſpectrum tuum, ſi ulae mihi collibitum ſit de te cogitare, illud occurrat, neque ſo- e te, qui mihi haeres in medullis, ſed ſi inſulam Britanniam coe- re cogitare, eius *εἴδωλον* mihi aduolabit ad pectus. *Add.* Fam. 15, Bell. 5, 17. *Ex his imaginibus fiunt* viſa, *id eſt* phantaſiae: *quorum Academicis longa eſt diſputatio apud eundem.*

SCVLA, ae. f. [*σκοπή, σκοπιά, ἄσκοπος, περιωπή*] *Accipitur pro Loco et eminenti, vnde aliquid longe videri et inſpici poteſt, ſiue ſit lapis, ſiue turris, ſiue arbor, ſiue quid aliud eminens.* Virg. de cl. 59 Praeceps aerii ſpecula de montis in vndas Deferar. Ouid. ſpit 18, 12 In ſpeculis omnis Abydos erat. Cic. Verr. 5, 93 c. 35 nim ſicut antea conſuetudo erat, praedonum aduentum ſignifica- at nis e ſpecula ſublatus, aut tumulo. Specula et Speculum ſicut geDiere ita ſignificantia differunt. Nam Specula, deſpicientiam ſignifiuus at ſpeculum, quo imago redditur Nonius 5, 47. Alta ſpecula ir Aen. 3, 239. Pars accuſationis duplex fuit, vna, regem ſemper re n eculis fuiſſe, cum a te animo eſſet alieno Cic. pro Deiot. c. 8. on *Claud. de* B. Get. v. 568. Id. de B. Gild. v. 249. *c. not. Barth.* te Att. 9, 32 Satius eſſe exiſtimo vos diſpertitos, et in ſpeculis eſſe. x ecula proſpectare tempeſtatem futuram Cic. Fam. 4, 3 *al.* proſpicee. Virg. Aen. 4, 586 Regina et ſpeculis vt primum albeſcere lucem, id, *etc. Conf.* Plaut. Caſ. 2, 4, 27. *et* Perſ. 2, 5, 9. Colum 7, 3. lin 35, 14. Solin. c. 11. Curt. 9, 9, 23. ¶ 2 Specula, *Diurna* Spe, *vid.* SPES.

SCVLOR, āri. [*θεωρέω, διοπτεύω, κατασκέπτομαι, ἀποκαραδοκέω*] *a* pecla *ſit, quaſi* E *ſpecula proſpectare*, vel, *vt aliquid videas intendere.* lat Moſt. 2, 1, 82 Concedam a foribus huc: hinc ſpeculabor procul, nd aduenienti ſarcinam imponam ſeni. Quem dum ſpeculatur, adens eius cauſa cognoſcitur Nep. 13, 4, 4. Cic. in Catil. 1, 6. Mulorti te etiam oculi et aures non ſentientem, ſicut adhuc fecerunt, pectabuntur atque cuſtodient. Idem Verr. 5, 160 Tum iſte ſe comper e ait, eum ſpeculandi cauſa in Siciliam ab ducibus fugitiuorum eſſe miſſum. *Conf.* Plaut. Aul. 4, 1, 19. Virg. Aen. 1, 516 5, 515. 11, 353. Curt. 4, 12, 18. *et* 8, 11, 21. Colum. 6, 2 *et* 8, 8. Obitus et ortus ſignorum ſpeculamur Virg. Georg. 1, 2. Acriter ſpeculari offenſas principum Tacit. Hiſt. 3, 38. Inſtari et ſpeculari Cic. de Orat. 1, 173 c. 30. Mente ambigua for nam ſeditionis alienae ſpeculabantur Tac. A. 1, 31, 3. *Conf.* Ide H. 3, 79, 5. Obſidere et ſpeculari Cic. pro Flacc. 57. Perſeruari et ſpeculari Idem Tuſc. 5, 9. ¶ 2 *Per ſpeculum inſpici:* Speculabatur illam libidinem oris ſui, ſpectabat ſibi admiſſos omnia viros Sen. Qu. Nat. 1, 16.

SPECVLĀTVS, a, um. Partic. Vell. Patere. 2, 118, 2 Haud imprudenter ſpeculatus. Equae ſpeculatae deformitatem ruam Colum. 6, 35. Rhodii dubia fide ſpeculati fortunam Vell 1, 9, 5. *Add.* Idem 2, 120, 4. ¶ 2 Speculatum cubiculum Auctor vitae Horat. *i. ſpeculis ornatum.* ¶ 3 Speculatus *pro* Speculatore. Vet. Gloſſ. Speculatus *κατάσκοπος et ὁ ἀποκεφαλίζων apud Salmaſ. ad* Vopiſc. *p. 786, 6 Hack. vbi plura id genus recenſet.*

SPECVLATVS, ūs. m. [*θεώρησις*] Plin. 10, 73 Feles quam occulto ſpeculatu in muſculos exſiluunt.

SPECVLATIO, ōnis. f. Ammian. 26, 10 Speculationibus doctus. *Conf.* Idem 27, 2.

SPECVLĀMEN, ĭnis. n. Prudent. Apoth. v. 20 — Hebes intuitus ſpeculamine glauco.

SPECVLATOR, ōris. m. [*σκοπὸς, ἐπίσκοπος, κατάσκοπος, ἐρευνητὴς, διόπτης*] *Qui ſpeculatur, inſpicit, explorat* Cic. de Nat. Deor. 1, 84 c. 30 Non pudet igitur Phyſicum, id eſt Speculatorem venatoremque naturae, ab animis conſuetudine imbutis petere teſtimonium veritatis? Idem de Nat. D. 2, 140 c. 56 Nam oculi, tanquam ſpeculatores, altiſſimum locum obtinent, ex quo plurima conſpicientes fungantur ſuo munere. Ouid. Tr. 3, 9, 11 Quem procul vt vidit tumulo ſpeculator ab alto. Min. Fel. 32, 9 Deus ſpeculator omnium, a quo nullum poteſt eſſe ſecretum. Prud. Cathem. 2, 105 Speculator adſtat deſuper, Qui nos diebus omnibus Actusque noſtros proſpicit. Liu. 31, 24 Et reſpondiſſet *(cuentus)* ni ſpeculator (hemerodromos vocant Graeci,) ingens die vno curſu emetiens ſpatium contemplatus regium agmen e ſpecula quadam, praegreſſus nocte media Athenas peruenifſet. *Sic* Sen. Qu. Nat. 4, 6 *Χαλκιδοφύλακες* ſpeculatores futurae grandinis. *In his duobus exemplis conuenit definitio* Varron. de L. L. 5, 8 p. 67, 11 Speculator, quem mittimus ante, vt reſpiciat quae volumus. *Sic* Caeſ. B. Gall. 2, 11 Hac re *(fuga hoſtium)* Caeſar ſtatim per ſpeculatores cognita, inſidias veritus, quod, qua cauſa diſcederent, nondum perſpexerat. *Tales ſunt* Curt. 3, 8, 17. 4, 9, 15. ¶ 2 *Illi ſic dicuntur, qui cum nocendi voluntate, ſed diſſimulata, hoſtium res et conſilia explorant, exoſum proinde nomen, et cum perfidiae nota coniunctum.* Cic. Verr. 5, 164 c. 63 Gauium iſtum, quem repentinum ſpeculatorem fuiſſe dicis, offendam in lautumias Syracuſanas a te eſſe comiectum. *Sic iratae mulieris conuicium eſt* Prop. 2, 22, 31 Matutinus ſpeculator amicae. Liu. 40, 7 Ad has excipiendas voces Speculator ex conuiuis Perſei miſſus. — Vtraque domus ſpeculatorum et proditorum plena erat. *Sic* Cic. pro Dom. 18 c. 8 Communium miſeriarum ſpeculator. *Et* Diu. in Caec. 51 c. 16 Reformidat, *i. non admittit, cauet*, ſpeculatorem diligentia mea. Virg. Aen. 12, 349 Caſtra vt Danaûm ſpeculator adiret Auſus Pelidae pretium ſibi poſcere curRus. *Tales ſunt* Hirt. de B. Afr. 35. *et* A. de B. Hiſpan. 11. Sueton. Aug. c. 27 Pinarium equitem Rom., curioſum et ſpeculatorem ratus, coram confodi imperauit. *Tales fruſtra ab* Exploratoribus *diſtinguit* Feſtus in Explorare. *v. v.* ¶ 3 *Fuit genus militiae Romanae ſub Imperatoribus exortum, expeditum, ad miniſteria obſeruandi, nuntiandi, etiam ſupplicia ſumenda adhibitum. Item* Antonii Triumuiri *numus inſcriptionem habet* COHORTIS SPECVLATORVM, *apud Spanh. de Vſu et Pr. Num.* Tom. 2 p. 233. *Ita nituntur* Grut. 540, 10 SPECVL. COH. *i.* Speculator Cohortis, *et* SCHOLA SPECVLATORVM LEG. 5 *et* 11. p. 169, 7 *etc. quibus iam vſus eſt Lipſius ad* Tac. Hiſt. 1, 24 *vbi etiam Marcellus Decurius diligenter de illis egit, et illud oſtendit [praeſertim,* Speculatores *eſſe in libris optimis non* Spiculatores: Speculatores *autem dictos, quod circumſpicere et* Speculari *diligenter iuberentur, ne quid inſidiarum fieret ei, quem tueri iuſſi fuerant etc.* Tac. Hiſt. 2, 11 Ipſum Othonem comitabantur Speculatorum lecta corpora, cum caeteris Praetorianis cohortibus veterani e Praetorio, claſſicorum ingens numerus. *Et* c. 33 Is primus dies Othonianas partes afflixit. Namque et cum ipſo Praetoriarum cohortium et Speculatorum, equitumque valida manus diſceſſit. Idem Hiſt. 1, 25 Barbium Proculum teſſerarium Speculatorum, et Veturium optionem eorundem *memorat. Add.* 1, 27, 4. Suet. Claud. c. 36 Neque conuiuia inire auſus eſt, niſi vt Speculatores *(haec optimorum librorum lectio, al.* Spiculatores cum lanceis circumſtarent. *Recte igitur Suidas, σπεκκλάτωρος τῷ δορυφόρου.* Id. in Galba 18 Deſcendentem Speculator impulſu turbae lancea prope vulnerauit. *Ad nuntiandum adhibitos* Speculatores, *probatur ex* Sueton Calig. c. 45 *ſi ſatis conſtaret de lectione. Burmannus ita:* Magnificas Romam literas miſit, monitis Speculatoribus, vt vehiculo ad forum vsque et curiam pertenderent, nec niſi in aede Martis, ac frequente Senatu, Conſulibus traderent. *Et ſane ita optimi quique libri. Et fauet* Tac. Hiſt. 2, 73 Vix credibile memoratu eſt, quantum ſuperbiae ſocordiaeque Vitellio acceſſerit, poſtquam Speculatores Syria Iudaeaque ad actum in verba eius Orientem nuntiauere. *Hi profecto non furtiui exploratores: ſed nuntii publici. Interim ſunt, qui defendant in Suetonii loco* Saepe latores. ¶ 4 *Ad ſupplicia exigenda adhibitos* Speculatores milites, *docet* Sen. de Ira 1, 16 Tunc centurio ſupplicio praepoſitus eondere gladium Speculatorem iubet. Idem de Benef. 3, 25 Bello ciuili proſcriptum dominum ferinus abſcondit: *et* — Speculatoribus occurrit, nihil ſe deprecari, quin minus imperata peragerent, dixit, et deinde ceruicem porrexit. Vlpian. l. 6 D. de Bonis damnator. Neque Speculatores vltro ſibi vindicent, neque optiones ea deſiderent, quibus ſpoliatur, quo momento quis punitus eſt. *Add.* Firmicus 8, 26. Tertull. ad Vx. 2, 5. *Hinc* Vet. Gl. Speculator *κατάσκοπος, ἀποκεφαλίζων. Ipſas etiam* D. Marcus Euangel. 6, 27. ¶ 5 *Etiam* Epiſcopi *ex origine vocis* Speculatores *dicti, obſeruante Barthio ad* S. Galli ſermonem Conſtantiae habitum.

SPECVLĀTRIX, īcis. f. [*ὄπτωρα*] Cic. de Nat. Deor. 3, 46 c. 18 Furiae deae ſunt, ſpeculatrices credo et vindices, et facinorum et ſceleris. Stat. Silu. 2, 2, 3 Celſa Dicarchaei ſpeculatrix villa profundi Ne haec *puella* ſpeculatrix eſſet, et piratis omnes occaſiones indicaret Sen. Contr. 1, 6. Fida ſpeculatrix vtilitatis Apul. de Philoſ. p. 70. Speculatrix pupula molli Subdita palpebrae eſt Prudent. Hamart. v. 308.

SPECVLATŌRIVS, a, um. Adi. [*κατασκοπικὸς*] *Quod ad ſpeculatorem pertinet: vt*, Speculatoria nauigia, *Quibus in mari ſpecularetur quid fiat.* Caeſ. Bell. Gall. 4, 26. Liu. 30, 10. *et* 35, 26. Inde duae Maſſilienſium ſpeculatoriae praeniſſae retulerunt, *etc.* Liu. 22. Speculatoria caliga Suet. Calig. c. 52. Tertull. de Cor. Milit. c. 11. Speculatoriam moroſiſſimam de pedibus abſoluit, *int.* Caligam. *Sermo eſt de milite exauctorato et tracto ad ſupplicium.*

SPECVLATORIVM, i. n. *i. ſpecula.* Nuncii, ſpeculatoriorum incen-

incensores assidui Apul. de Mundo. *Conf. Elmenh. Emend. ad* p. 69 *extr.* *Voss. Etym. f.* 484.

SPECVLABILIS, e. Adi. Stat. Theb. 12, 624 Linquitur Eois longe speculabile proris Sunion, *quod conspici potest.*

SPECVLABVNDVS, a, um. Adi. Tac. Hist. 4, 50, 5 Adrumeto, vbi speculabundus substiterat, ad legionem tendit. *i. speculandi causa.* Suet. in Tiber. c. 65 Aptatis etiam nauibus ad quascunque legiones, meditabatur fugam, speculabundus ex altissima rupe identidem. *h. e. Subinde speculans.* Quam cum speculabunda cognosceret Mart. Capella 2 p. 27.

SPECVLVM, i. n. [*κάτοπτρον, ἔσοπτρον*] *In quod inspicimus, ac speculum, id est imaginem nostram contemplamur.* Plaut. Mostel. 1, 3, 92 Mulier quae sc, suamque aetatem spernit, speculo elusa est. Quid opus speculo tibi, quae tute speculo speculum es maximum? Ter. Adelph. 3, 3, 61 Inspicere tanquam in speculum vitas omnium iubeo. Cic. de Vniuers. 42 Id fit, quum speculorum laeuitas hinc illineque altitudinem assumsit, et ita dextra detrusit in laeuam partem oculorum, leuaque in dextram. *De speculis antiquorum vid.* Sen. Qu. Nat. 1, 4 *et seqq. inpr. 16.* Apul. Apol. p. 282. Auson. Epigr. 55

Lais anus Veneri speculum dico: dignum habeat se
Aeterna aeternum forma ministerium.
At mihi nullus in hoc vsus, quia cernere talem
Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

Speculum tenere Iunoni, *vt*, lintea et strigiles Ioui ferre *superstitiosi solebant* Sen. Epist. 96. Ex eiusdem de superstitione Augustinus de C. D. 6, . . Sunt quae Iunoni ac Mineruae capillos disponant longe a templo, non tantum simulacro stantes, digitos mouent ornantium modo, sunt quae speculum teneant. Apul. Met. 11 p. 261, 11 *in pompa Isidis*, Mulieres candido splendentes amicimine, vario laetantes gestamine — aliaeque nitentibus speculis pone tergum reuersis, venienti deae obuium commonstrarent obsequium: et quae pectines eburneos ferentes gestu brachiorum flexuque digitorum, ornatum atque oppexum crinium regalium fingerent. Imago speculi Lucret. 4, 280. Nobile speculum gemmato auro Stat. Silu. 3, 4, 94. Consulere speculum Ouid. de Arte Am. 3, 136. Intueri vitam in speculo Cic. in Pison. 71 c. 29. *Conf.* Petron. c. 128 *et* 129. Tertull. de Hab. Mul. c. 1. *et* adu. Hermog. c. 40. Vlpian. D. 34 t. 2 l. 25 §. 10. *Metaphor.* Cic. de Fin. 2, 32 Nec tamen argumentum hoc Epicurus a paruis petiuit, aut etiam a beluis, quae putat esse specula naturae. ¶ 2 Speculum *in roja, vid.* SPICVLVM, n. 3. ¶ 3 Speculum, *angulus, vid. sub* SPECVS.

SPECILLVM, i. n. Dimin. [*μηλωτὶς, μήλη*] *Instrumentum chirurgicum, ad pertentanda, et curanda loca natura vel vitio caua repertum: cuius primitiuum ex fide Perotti dedimus p. a.* SPECIVM. Cornel. Cels. 5, 28 *de fistulis et earum curationibus*, Ante omnia autem specillum dimitti in fistulam conuenit, vt quo tendat, et quam alte perueniat, scire possimus. Idem 7, 7 Igitur aduersum specillum inferendum, diducendaeque eo palpebrae sunt. *Add.* Idem 5, 26. 7, 4. 7, 25. 8, 2. Asperato specillo eradunt palpebras Cels. 6, 6. Specillum lana inuolutum Cels. 6, 8. Terere medicamentum adiecto specillo Cels. 6, 7. Specillum oricularium *f.* auricularium, *quod curandis auribus adhibetur* Cels. 6, 7, 7. *it.* 6, 7, 9. Plin. 7, 53 Per oculum specillum trahens, exspirauit. *Passim illo vtitur* Scribon. *Vid. Ind. Rhodii. Quin ipse* Varro de L. L. 5, 8 Hinc quo oculos inungimus, quibus specimus, specillum. Cic. de N. D. 3 c. 22 Aesculapiorum primus — qui specillum inuenisse primusque vulnus dicitur obligauisse.

SPECILLATVS, a, um Adi. Patina argentea specillata Vopisc. in Probo c. 4. *Add.* Plin. 33, 9. *Salmas. malit* specellata. Specillata *potest esse polita, vt* Speculi *vicem praebere queat.*

SPECVLAR, SPECVLARE, *vel* SPECVLARIVM *adeo, certe in obliquis Casibus, res translucida, vt cornu, vt squama lapidis specularis, aut vitri tabula, quae lucem transmittat.* Tertullian. de Anima c. 53 Velut per corneum specular obsoletior lux rerum est: *in eadem re* Plinius 36, 10 Lapidem specularem, *vt ostendimus, appellat.* Senecae *aetate res noua erat* Specularibus *munire quaedam loca deliciarum causa. Hoc ipse docet* Epist. 90 Quaedam nostra demum prodisse memoria scimus, vt specylariorum vsum, perlucente testa clarum transmittentium lumen Idem Epist. 86 Quantae nunc aliqui rusticitatis damnant Scipionem, quod non in caldarium suum latis specularibus diem admiserat! *Et* Nat. Qu. 4, 13 Quamuis coenationem velis ac specularibus muniant. *Et* de Prouid. 4 Quem specularia semper ab adflatu vindicarunt. *Mature in hortos translata sunt.* Plin. 15, 16 *pr.* In vniuersum de pomis seruandis praecipitur — Septentrionalibus fenestris sereno die patere: austros specularibus arcere. *Et* 19, 5 *pr.* Cucumis — mira voluptate Tiberio expetitus. Nullo quippe non die contigit ei, pensiles eorum hortos promouentibus in solem rotis olitoribus, rursusque hibernis diebus intra specularium munimenta reuocantibus. *Accepit forte a* Columella 11, 3, 52 Possunt etiam, si sit operae pretium, vasis maioribus rotulae subinci ——— sed nihilo minus specularibus integi debebunt ——— Hac ratione fere toto anno Tiberio Caesari cucumis praebebatur. *De hoc genere* Martial. 8, 14

Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat et tenerum fortior aura nemus:
Hibernis obiecta notis specularia puros
Admittunt Soles, et sine face diem.
At mihi cella datur non tota clausa fenestra,
In qua nec Boreas ipse manere velit.
Sic habitare iubes veterem, crudelis, amicum?
Arboris ergo tuae tutior hospes ero.

Add. 8, 68 *vbi* Condita perspicua viuit vindemia gemma. Plin. Epist. 2, 17, 4 *de porticibus*, Egregrum hae aduersum tempestates receptaculum: nam specularibus, ac multo magis imminentibus tectis muniuntur. *Ibid.* f. 2' Zotheca specularibus et velis obductis reductisque modo adiicitur cubiculo, modo aufertur. Pallad. 1, 20 *pr.* Olearis cella — sit — contra frigus munita, vt illi per specularia debeat lumen admitti. Sympos. Aenig 67 *lemma est* Specular, *al.* de vitreo Specular: *de Salmasii sententia ad Solin. p.* 771, a. Vitrium, Specular. *Aenigma autem s. epigramma ipsum tale,*

Perspicior penitus, nec luminis arceo visus,
Transmittens oculos intra mea membra meantes:
Nec me transit hiems, sed Sol tamen emicat in me.

Lecticis etiam adhibita esse Specularia, *docet* Iuuenal. 4, 21 Mapian. l. Quaesitum 12 §. Si domus 16 de Instructo, Pegasus ait, mentum domus esse — non quod voluptatis gratia *paratur* que neque specularia neque vela, quae frigoris *(arcendi)* causa, specularia) vel vmbrae (vela) in domo sunt, deberi (si domus strumentum legatum)

SPECVLARIS, e. Adi. *A Speculando et videndo, translucidum et visum adeo transmittens.* Tertull. Apol. 35 Iam si pectori translucendum quandam specularem materiam natura obduxisset, non praecordia insculpta appararent *etc.* *Nihil nobilius* Lapidi culari, *de quo locus classicus* Plin. 36, 22 c. 45 Specularis (quoni hic lapis nomen obtinet) finditur in quamlibet tenues crustas. spania hunc olim citerior tantum dabat *(quod monet etiam 3, 3 vb* rior Hispania scatere specularibus lapidibus dicitur) — iam pros, et Cappadocia, et Sicilia ——— Maiori parte fossili r — nunquam adhuc quinque pedum longitudine amplior. — lapidem concrescere manifesto apparet, quod cum ferae decide puteos tales, medullae in ossibus earum in eandem lapidis natur gurantur. — Nec senescit, si modo iniuria non arsit. — nere et alium vsum in ramentis quoque, Circum maximum ludi censibus sternendi, vt sit in commendatione candor. *Conferre hu* Ex lapide speculari puluerem tritum, *quo triclinium Trimalcionis gitur* Petron. c. 68. *Item* E speculari lapide gypsum opt Plin. 36, 25 f. 59. Idem 31, 7 f. 39 *Sal natiuus* in Cappadoci ditur specularium lapidum modo. Plin. 21, 14 f. 47 *de Alue f. aluis apum*, Multi eas et e speculari lapide fecere, vt operant tus spectarent. Idem 35, 10 f. 36, 18 *de Apelle*, Absoluta atramento illinebat ita tenui — ne colorum claritas ocul aciem offenderet, velut per lapidem specularem intuentibus e lo quo. *Erudite* Tertull. de Anima c. 53 Velut per corneum sp obsoletior lux rerum est. Squama lapidis specularis *est* Plin. f. 59. *it.* 9, 35 f. 56. *Vid. de hoc lapide Salmas. ad Solin. p. 771. Graecas appellationes et descriptiones persequitur Keuch* Sammon. 376 *vbi de eius vsu medico ad sistendum cruorem. Ex notione Speculae legebatur olim* Plin. 7, 56 Specularem signinem inuenit Sinon: *Sed Hard. ex MSS.* Specularum.

SPECVLARIVS, i. m. [*σπεκλοποιὸς* Gloss. Lat. Gr.] *Qui fenestras facit; qui fenestris specularia ad arcenaum hieme frigus con Vid.* Vlp. in l. Quaesitum §. Si domus De fundo instructo. *Mem* Iustinian. l. 10 Codicis. *Add.* Cod. Theodos. 13, 4. Specularios vocant, qui in corporibus leuigatis et tersis, vt sunt di enses, pelues, cyathi, speculorumque diuersa genera, diuinant ber. 1, 12.

SPECVS, ûs. m. *et* f. *et* SPECVS. n. *Indecl.* [*σπέος, σπήλαιον Spelunca.* Vlp. l. 1 §. 3 De riuis, Specus autem est locus, ex quo citur. Inde spectacula sunt dicta. *Etymologiam quatemcunque car, et docet ab eadem origine esse, vnde* Spectaculum: *quamquam quidem satis certum, cum forte melius a Graeco σπέος ducatur. Quotem dicit*, ex quo despicitur, *melius forte esset omitti τὴν* ex, *legique* despicitur. Plin. 8, 36 Specus si non habuere, ramorum cumque congerie aedificant, impenetrabiles imbribus, mollique de constratos. Ingens specus in latere exesi montis Virg. G 4, 418. Est specus in medio filuis et vimine densus Ouid. 3, 29. Ex infimo specu Liu. 1, 56. Specu facto ad stati Rom. itinere occulto peruenient Idem 10, 10 *pr.* Per occ specus Tacit. Ann. 15, 69, 1. Suffossi specus vestigium Curt. 14. Aonii specus Catull. in Epithal. Iul. f. 55, 28. S Herculi sacer Mela 1, 5. Tabificam exspirat saniem specus v Sil. 6, 276. *i. Postrema concauitas alui serpentis.* Specum quae nactus remotam latebrosamque, *etc.* Gell. 5, 14. Aduenio in posam specum Accius *apud* Non. 3, 192. Fodere, Agere sp Vitr. 8, 7. *et* 10, 22. Specus opposita, quo aqua de via a Cato. Defossae specus Virg. Georg. 3, 376. Hic specu rendum, *etc.* Virg Aen. 7, 568. Inuisum caelo specus Sil. Specis, pro Specubus, Antiquum. Acc. Alcmaeone, Quod dii i dum inferam penitus depressum altis clausere specis? Nonio 8, SPECVLVM, i. n. *Angulus.* In speculo fallitatis se oculere linus Aquilei. *ap. Barth. Adu. 43, 11.*

SPEGMA, atis. n. *Palea quaedam, et ramenta aeris.* Plin. 34, *Harduin. putat legendum esse* Pfegma.

SPELAEVM, i. n. [*σπήλυγξ*] *Idem.* Virg. Ecl. 10, 52 Cer est, in siluis inter spelaea ferarum Malle pati. Spelaeum, ctae requies vbi parta fauillae est Prudent. Tetrast. 5. *Conf.* tull. de Cor. Mil. c. 15. Metuenda ferarum spelaea Claud Bell. Get. 354.

SPELVNCA, ae. f. [*σπήλαιον, ἄντρον*] *Rupes excauata.* Aen. 6, 237 Spelunca alta fuit, vastoque immanis hiatu, Scrupea, lacu nigro, nemorumque tenebris. Cic. Tusc. 1. 36 Per spelu saxis structas aspexis. *ex Poeta.* Idem Verr. 4, 107 c. 48 Et propter est spelunca quaedam, conuersa ad Aquilonem, infinita al dine, qua Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse. A speluncae Virg. Aen. 1, 64. Viridis spelunca Propert. 3, Cic. de Fin. 5, 95 At iam decimum annum in spelunca iacet. dere aliquid ad spelucas Idem pro Flacc. 39.

SPELVNCŌSVS, a, um. Adi. Cael. Aurel. Acut. 2, 37 I speluncosa.

SPERABILIS, SPERATVS, *etc. vid.* SPES.

SPERCHEVS *f.* SPERCHĪVS, i. m. [Σπερχειὸς] *Thessa fluuius, ortus in rugis Pelii montis, et velocissimo cursu in Maliacum defluens. Auctor Strab. 8.* Virg Georg. 2, 487 Sperchiusque, virginibus bacchata Lacaenis Taygeta. Minax Sperchius Theb 4, 838. Populifer Sperchius Ouid. Met. 1, 579.

SPERCHIONĪDES, ae. m. Patronym. [Σπερχειονίδης] Met. 5, 86 Caucasumque Abarim, Sperchionidemque Lycetum.

SPERCHĪAS, adis. f. Patronymic. [Σπερχειάς] Ouid. Met. 250 Aestuat Alphaeus, ripae Sperchiades ardent. Vndae Sperch des Ouid. Met. 7, 230.

SPERMA, atis. n. *Semen.* Spermata in terram effundere Sulpic. S 1, 11. *Graecum est σπέρμα. Hinc*

SPERMATICVS, a, um. Adi. Seminales vias Graeci spermati poros appellant Cael. Aurel. Acut. 3, 18, 180.

SPERNO, sprēui, sprētum, ĕre. [*καταφρονέω, ἐξουδενόω, ἐξουθενέω Fastidire, despicere, reiicere.* Ter. Eun. 1, 2, 91 Ob haec facta abs te sp nor. Cic. de Fin. 1, 4 Qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacu sperr

ſperat, aut reiiciat? Modice ſpernere, *vid.* MODVS. Animo pernere aliquem Virg. Ecl. 3, 74. Repudiare et ſpernere alicui Cic. in Orat. 13 c. 3. Cum huic, qui te ſpernit, moleſta eſt lem pro Cael. c. 16. *i. amori tuo non reſpondet mutuo. Conf. Brokhuſ. ad* Tibull. 1, 4, 77. Repelli et ſperni a quibusdam ic.n Orat. 36. Idem de Nat. Deor. 2, 9 Veritas auſpiciorum prc eſt, ſpecies tantum retenta. Spernere et parui putare Cull.d Furium 21, 25. A quibusdam ſperni, et pro nihilo putari Cic. Philipp. 13, 21 c. 9. Cibum vilem ſpernere Hor. Serm. 2, 5. Conſilium alicuius ſpernere Ouid. Met. 6, 30. Dicinia ſpernebat inopes generos Idem Faſt. 3, 189. Monentem erſpernere Ouid. Met. 13, 775. Numina diuûm ſpernere Idem id 3, 740. Voluptates ſpernere Hor. Epiſt. 1, 2, 55. Sperrepro Separare poſuerunt veteres. Ennius, Ius atque aequum ſe a alſperni procul Nonius 4, 435. Nunc, ſpes, opes, auxiliae me me ſegregant ſpernuntque ſe Plaut. Captiu. 3, 5, 2.

S ERNENS, entis. Partic. Spernentem ſperne, ſequenti Redde ceOuid. Met. 14, 35.

S RĒTVS, a, um. Partic. [ἀτιθάς] *Vt*, Preces ſpretae Ouid. Met. 7c Fides ſpreta Senec. Oct. 6. Spreta exoleſcunt Tacit. m 4, 34, 9. Forma ſpreta Virg. Aen. 1, 27. Spretis omnis, uae Caeſar poſtulauerat Vell. 2, 49, 5. Legum ſpretarum us Iuuid. Met. 15, 36.

S RNENDVS, a, um. [ἀτιστέος] *Vt*, Polybius haudquaquam rndus auctor Liu. 30, 45. *quod quantum elogium ſit, ſatis indicat* (iu. 4, 20 *extr.* Iouem — Romulumque inuens, haud ſpernenalſi tituli teſtes. *Conf.* Colum. 1, 1, 4. Bello haud ſpernendae vires Idem ibid. c. 58, nci Tac. H. 2, 86, 4. Haud ſpernendae vires Idem ibid. c. 58, c. 81, 1. Tacit. Ann. 14, 40 Marcellus Afinio Pollione clarus, neque morum ſpernendus habebatur.

RNAX, ācis. Adi. [ἀτιστής] Sil. 8, 465 Ductor Piſo viros ces mortis agebat. *i. Contemtores mortis.* Nec in admittenfilio ſpernax Sidon. Epiſt. 4, 9.

ĒTOR, ōris. m. [ἐξαθετητής] *Vt*, Ouid. Met. 8, 613 Vtque rn Spretor erat, mentisque ferox Ixione natus. Spretor alium amplexuum Apul. Met. 3 p. 137. Spretorque rum Nemeſian. Cyneg. v. 79.

S TVS, ûs. m. *Contemtio.* Apul. de Deo Socr. p. 43 Infolenſpretu Deos negligit. Sidon. 3 *extr.* Spretui maximo eſt s otioſorum linguae Latinae proprietas.

S RTIO, ōnis. f. *Idem.* Liu. 40, 5 Sermones ad ſpretionem orum trahebant. *Sic plerique libri, et recepit Gronou. Sententiam tale quid poſtulat: ſed eſt vox alias inaudita: itaque* ſpem, n, mentionem *ſubſtitutum eunt viri docti: multa ſine ſententia.*

S RNVLIS, is. κατακρουστής Gloſſ. Gr. Lat.

S RNACVLVS, a, um. Adi. *Aliquantum ſpernax.* Auguſtin.

S RO, āre. *vid.* SPES.

S S, ſpei. f. [ἐλπίς, ἐλπωρή] Cic. Tuſc. 4, 80 c. 37 Spes eſt exio boni futuri. Plenus ſpei bonae atque animi Caeſ. Bell. 2, 5. Curtius 3 Non ſecurum modo haec vox, ſed etiam retu regem ac plenum bonae ſpei fecit. Cic. Att. 3, 23 Sin, vt go ſpicio, eum tua coniectura, tum etiam mea ſpei nihil eſt, oro, obtorque te, vt Qu. fratrem ames. Anni ſpes Ouid. Met. 15, 113. Sp . Gemelli, ſpes gregis, Mas et femina: reparatio enim reg in ſexu vtroque conſiſtit, Seruius *ad* Virg. Ecl. 1, 15. Spemue regemque ſimul Idem Georg. 3, 473. Hominis Scribon. p. *fetus. Conf. Caſaub. ad* Perſ. p. 202. *Burm. ad* Petron. 4. Nulla eſt ſpes Iuuentutis, ſeſe omnes amant Plaut. Capt. 1, ecu 19 Gentis ſpes; *de apibus dicitur* Virg. Georg. 4, 162. mes bia hominis, *fetus, embryo* Scribon. Epiſt. Cic. Att. 1, 17 in ſpe nalorum ad mearum rerum laudem conuertiſſem. Auarae s lor. Carm. 4, 11, 26. Adoleſcentes cum bona ſpe, *vid.* M Praepoſitionem. Caduca ſpes Ouid. Epiſt. 16, 169. Cerum ſpes Plin. Epiſt. 4, 19. *ad Hiſpallum.* Tranquill. in Claud. rum ne ſic quidem quidquam dignitatis aſſequi, aut ſpem de ſe m odiorem in poſterum facere potuit. Credula ſpes Hor. 4, 1, 30. Tibull. 2, 7 *pr.* Deſperatiſſima ſpes Balic. Att. 9, 8. Dines ſpes Hor. Epiſt. 2, 15, 19. Dubia s, rta deſperatione eſt potior Celſ. 7, 16. Dubia ſpes hominis ibi. Ep. *i. fetus.* Non dubia ſpes, *vid.* NON. Exigua s ic. Att. 3, 22. Idem pro Flacco c. 2. *Et* Fam. 1, 7 Lencunia ſpe, ſummae virtutis adoleſcentem, cum caeteris artibus, bu ſtuduiſti ſemper ipſe, tum in primis imitatione tui hac erudias. m ro Milon. 95 O fruſtra, inquit, ſuſceptı mei labores, ó ſpes falres, cogitationes inanes meae. Fidiſſima ſpes Teucrum Hector rg. Aen. 2, 281. Cic. Att. 8, 9 Quoniam auctoritate et conſilio i ſpe firmiore ſumus. Immodicae ſpes Stat. Theb 6, 691. me ſpes Quinctil. 6, 2. Incerta ſpes futuri Virg. Aen. 8, 580. oteſſa ſpes Ouid. Met. 9, 638. Indubitata ſpes, *vid.* INDVBITO. id et. 4, 794 Clariſſima forma Multorumque fuit ſpes inuidioſa ocum Illa. *Multi illam ſperabant: quo maiores ſperarat quisque ſa haberet, tanto maiore erat in inuidia.* Irrita ſpes Ouid. ex nt, 7, 21. Laeta ſpes Virg. Aen 5, 183. Lenta ſpes, Tarda id piſt. 2, 9. Hor. Epiſt. 1, 5, 8 Mitte leues ſpes, et certamidutiarum. Longa ſpes Hor. Carm. 1, 4, 15. Longinqua ſpes ic. Iu. 2, 1, 52. Idem Theb. 12, 539 O vbi venturae ſpes non igiqua iuuentae. Mera ſpes, *vid.* MERVS. Minuta hoſtium s Tacit. in Vita Agric. 17. Miſella ſpes Lucret. 4, 1090. Mir is Tacit. Ann. 5, 15. Obſcoenae ſpes Ouid. Met. 9, 467. ſcura ſpes, *vid.* OBSCVRVS. Obſcura et caeca ſpes Cic. de Lege ra 2, 65. Pertenuis ſpes oſtenditur Idem Fam. 14 (13) 3. blit ſpes Ouid. ad Liu. 365. Stulta ſpes Idem Faſt. 3, 686. c. Philipp. 2, 46 Adoleſcentem ſumma ſpe et animi et ingenii praamrei familiaris facultatibus. Tenuis ſpes Cic. Att. 3, 19. Non nid ſpes, *Certa, firma* Ouid. Epiſt. 16, 375. Vana ſpes Quinctil. 4. Spe hac Ter. Adelph. 2, 2, 19. Contra ſpem, *vid.* CONRA Citius ſpe Ouid. Faſt. 4, 606. In ſpem venire Cic. Fam. d. IN. Inter ſpem metumque, *vid.* INTER. Supra hoinis pem conditionemque Scribon. 122. Dubii inter ſpem et meirg. Aen. 1, 222. ¶ 2 *Verba:* Abiit ſalutis ſpes uid Met. 7, 564. Cic. Fam. 11, 11 Ne de Planco quidem ſpem adecit, vt ex libellis eius animaduerti, qui in me inciderunt. Verr. 1, 59 Socii vero nationesque exterae, ſpem omnium tum rimum abiecere rerum. *h. e. Deſperare coeperunt de ſuis rebus omnibus.* Abiicere ſpem faciendi aliquid Cic. de Orat. 2, 132. Abrumpere ſpem et metum, *vid.* ABRVMPO. Abrupta ſpes e medio Sil. 8, 51. Liu. 35, 45 Nec niſi abſciſſa omni ſpe, auxilium Antiochi imploraturos fuiſſe. Abeſſe longe a ſpe Conſulatus, Accendere ſpem, Accingere ad ſpem maiorem, *vid. hh. vv.* Addita ſpes tacitis votis Stat. Achil. 2, 141. Cic. Att. 3, 19 Me tuae literae nunquam in tantam ſpem Adduxerunt, quantam aliorum: attamen mea ſpes etiam tenuior ſemper fuit, quam aliorum. Idem pro Milon. 79 In ſpem maximam, et (quemadmodum confido) veriſſimam Adducti ſumus, hunc ipſum annum, *etc.* Cic. Att. 2, 22 In eam ſpem Adducimur, vt nobis ea contentio, quae impendet, interdum non fugienda videatur. Adduci ſpe mercedis, *vid.* ADDVCO. Adimere ſpem Cic. pro Manil. 35. Admota ſpes, *vid.* ADMOVEO. Affecta ſpes *legunt quidam* Valer. Argon. 4, 300. *al* Effocta. *Sed nihil melius lectione* MSS. effecta. *i. perfecta.* Affectare ſpem aliquam Ouid. Met. 5, 377. Cic. Fam. 3, 5 Mihi non dubiam ſpem mei conueniendi Afferebas. Idem Fam. 6, 9 Spem mihi magnam Afferebat ſummae probitatis, ſummaeque eloquentiae. Affirmare ſpem, *vid.* AFFIRMO. Liu. 27, 28 Quum ex inſperato obſtinatis mori ſpes Aſſulſit, *vid.* AFFVLGEO. Agitare animum alicuius ſpe, metu, admonitionibus, *etc.* Quinctil. 4, 1. Agitare inanes ſpes Ouid. Met. 7, 336. Cic. in Catil. 1, 30 c. 12 Qui ſpem Catilinae mollibus ſententiis Aluerunt, coniurationemque naſcentem non credendo corroborauerunt Alternant ſpesque timorque fidem Ouid. Epiſt. 6, 58. Idem ex Pont. 3, 7, 21 Spem inuet Amplecti, quae non iuuat, irrita ſemper. *haerere in ſpe totos fallaci.* Arrectae ſpes iuuenum Virg. Georg. 3, 105. Tacit. in Vita Agric. 3 Nec ſpem modo ac votum ſecuritas publica, ſed ipſius voti fiduciam ac robur Aſſumſerit. Cic. pro Muraen. 45 Primum accuſandi terrores, et minae, quibus tu quotidie vti ſolebas, ſunt fortis viri: ſed et populi opinionem a ſpe adipiſcendi Auertunt et amicorum ſtudia debilitant. Auferre ſpem Cic. Off. 3, 10. Idem Philipp. 12, 2 Auxerat autem meam quidem ſpem, credo item veſtram, quod domum Antonii afflictam moeſtitia audiebam, *etc.* Cadit ſpes ad irritum, *vid.* AD. Calent ſpe animi Curt. 4, 1, 29. Capere ſpem de aliquo Quinctil. 1, 1. Captus inani ſpe Virg. Aen. 11, 49. Cic. Fam. 6, 1 Sed ſi eſt ſpes aliqua rebus communibus, ea tu quicunque ſtatus eſt futurus Carere non debes. Idem de Orat. 1 c. 7 Exierant autem cum ipſo Craſſo duo adoleſcentes, et Druſi maxime familiares, et in quibus magnam tum ſpem maiores natu dignitatis ſuae Collocarant. Complere aliquem bona ſpe Caeſ. Bell. Ciuil. 2. Cic. in Catil. 3, 16 Nunc quoniam Quirites ſceleratiſſimi periculoſiſſimique belli neſarios duces captos iam et comprehenſos tenetis, exiſtimare debetis omnes Catilinae copias, omnes ſpes, atque opes his depulſis vrbis periculis, Concidiſſe. Concipere ſpem, Concipere aliquid ſpe, *vid.* CONCIPIO. Cic. Fam. 13, 30 Hanc rem, mi Plance, ſi effeceris, meam de tua erga me beneuolentia ſpem Confirmaris. Idem Fam. 14, 4 Si eſt ſpes noſtri reditus, eam Confirmes, et rem adiuues. Conſligit bona ſpes omnium rerum deſperatione Cic. in Catil. 2, 25. Idem Fam. 5, 13 Te enim ſpes Conſolatur. Conſolari aliquem ſpe, Conſolari ſpe inani et tenui, Conſtituere ſpem in aliquo, Conuertere in fidem ſpem alicuius, *vid. hh. vv.* Credere ſpem anni terrae, *ſemina* Virg. Georg. 1, 224. Cic. Philipp. 7, 5 Faucas tu hoſti? literas ad te ille mittat de ſua ſpe rerum ſecundarum ſuarum? eas tu lactus proferas? recites? deſcribendas etiam des improbis ciuibus? eorum augeas animos? bonorum ſpem virtutemque Debilites? Decerpere ſpes Quinctil. 6 Prooem. Decidere a vel de ſpe, *vid.* DECIDO. Spe oblectante Decipi Sen. Ep. 8. Cic. Att. 7, 20 Deſicit enim non voluntas, ſed ſpes. Defigere ſpem in cuiusdam poteſtate Idem pro Flacc. 4 c. 2. Demittere animo ſpes obſcoenas, *i. Concipere, et immittere in animum* Ouid. Met. 9, 467. Depelli ſpe Liu. 31, 25. Depelli de ſpe et conatu Cic. in Catil. 2, 14. *Vid.* DEPELLO. Deponere ſpem, *Omittere, perdere* Hor. Serm. 2, 5, 26. Deponere ſpem in re aliqua Curt. 10. Cic. de Inuent. 2, 112 Si tum, cum ſpes deſeruiſſet, opitulatus ſit. Si Deſtituat ſpes Liu. 1, 41. Cic. Fam. 12, 25 Neque ſolum ſpe, ſed certa re iam et poſſeſſione Deturbatus eſt. Idem Fam. 5, 7 Sed hoc ſcito, tuos veteres hoſtes novos amicos, vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe Deturbatos iacere. Cic. Philipp. 7, 13 Cui cum pridie frequentes eſſetis aſſenſi, poſtridie ad ſpem eſſis inanem pacis denoluti, *vid.* DEVOLVO. Cic. Att. 1, 15 Ille autem regis hereditatem ſpe Deuorarat: *ſuam certo futuram ſperauerat.* Idem pro Flacc. 57 Amiſſum eſt enim praeter ſpem, quod erat ſpe deuoratum lucrum. Idem Verr. 3, 135 Ille, qui iam ſpe et opinione praedam illam deuoraſſet, *vid.* DEVORO. Deuouere ſpem Ouid. Epiſt. 3, 94. Diſcedit ſpes Caeſ. Bell. Gall. 2, 7. Diſſoluere ſpem nuptiarum Vlpian. in l. Si puellae D. de Sponſalibus. Dare aliquid ea ſpe Vlpian. in l. 3 §. Sed etſi ſeruus D. de condict. cauſ. dat. Cic. Fam. 5, 4 Literae Qu. Frat. et Pomponii neceſſarii mei tantum ſpei Dederant, vt in te non minus auxilii, quam in tuo collega mihi conſtitutum fuerit. Dat bona ſpes vires Ouid. Ep. 11, 61. Dare ſpem bonae indolis Quinct. 1, 3. Dare ſpem dubiae enti Virg. Aen. 4, 55. Datur ſpes opis Id. Aen. 2, 803 Stat. Silu. 2, 2, 125 Qui pectore magno Spemque, metumque Domas. Cic. de Lege Agrar. 1, 27 Quod ſi quis veſtrum ſpe Ducitur, ſe poſſe turbulentis honori velificari ſuo, *etc.* Elucet ſpes plurimorum in pueris Quinctil. 1, 1. Ter. Adelph. 2, 2, 11 Spem pretio non Emo. Erigere ſpem Cic. pro Domo 25. Erigere ad ſpem, *vid.* ERIGO. Erectus in ſpem Tacit. Hiſt. 1, 4. Cic. in Catil. 4, 8 Adiungit grauem poenam municipibus, ſi quis eorum vincula ruperit: horribiles cuſtodias circumdat, et digna ſcelere hominum perditorum ſancit, ne quis eorum poenam, quos condemnat, aut per Senatum, aut per populum leuare poſſit: Eripit etiam ſpem, quae ſola hominem in miſeriis conſolari ſolet. Euaneſcit ſpes, *vid. paullo poſt* Extenuare ſpem. Euerſa ſpes eum moenibus Ouid. Met. 13, 624. Exardeſcere ad ſpem libertatis Cic. Philipp. 4, 16. Idem pro Planc. 55 Alia te ratio, alia cogitatio ad ſpem huius opprimendi Excitauit. Cic. in Brut. 329 Quum pacis ſpem a publico conſilio eſſe Exclufam videremus. Idem Att. 3 Ego iam aut rem, aut ne ſpem quidem Exſpecto. Idem Philipp 10, 19 Magna nos quidem ſpe et prope Explorata libertatis cauſam ſuſcepimus. Cic. Att. 3, 14 Poſteaquam Extenuari ſpem noſtram et euaneſcere vidi, mutaui conſilium. Idem Att. 2, 16 Tuae literae quo ſaepius a me leguntur, hoc ſpem Faciunt mihi minorem, quam quum latae ſunt: tum id, quod attulerunt ad ſpem, infirmant. Ouid. Epiſt. 16, 14. Fallere ſpem alicuius Cic. Fam. 1, 9 Fallit eum ſpes Idem Diu. in Caec. 4. Fauet ſpei Plin. 17, 14. *i. ſpem facit. Sed ponamus locum non ſatis, puto, explicatum: agit de furculis ſ. calamis inſerendis:* Spei Fauet, medulla calami commiſſurae ſi

in matre ligni corticisque iungatur: *i. spem aliquam prosperi euentus et cognitionis hoc affert*, si medulla calami *ad hoc ipsum vsque ad mediam summa parte adrasi*, in matre *cui inserendus est*, *quae illum alere in posterum debet*, commissurae ligni corticisque iungatur, *illi nempe ipsi velut alueo applicetur*, *qua commeare vitalis ille succus et spiritus solet*. Firmare aliquem ad spem Tacit. Ann. 14. Fluitare spe dubiae horae Hor. Epist. 1, 19, 110. Fluit spes, *Dubia est* Virg. Aen. 2, 169. *vid.* FLVO. Frustratur eum spes. Lentulus *ad* Cic. Fam. 12, 14 Vt si Syriae spes eum Fruttata esset, conscenderet in naues. Habere spem, Sperare: Cic. Fam. 2, 5 Siue Habes aliquam spem de Republica, siue desperas. Idem Fam. 3, 10. *Vid.* HABEO. Habere spem in tide alicuius Cic. de Inuent. 1, 71. Miserum est non Habere ne spei quidem extremum, et commune solatium Cic. de Nat. Deor. 3, 14. Habere spem, *pro Spem ostendere* Cic. Q. Fr. 2, 16. Habere aliquid in spe, *Sperare* Idem Att. 11, 21 (19). Cic. A. 1 in Verr. 16 Quam spem nunc Habet in manibus, et quid moliatur, breuiter iam Iudices exponam. *Vid.* Idem Fam. 10, 8. Curt. 9, 5, 18 In Aristono spes vltima Haerebat. Cic. Fam. 10, 4 Sed Caesarem meis consiliis adhuc gubernatum, praeclara ipsum indole, admirabilique constantia, improbissimis literis quidam fallacibusque interpretibus et nuntiis, Impulerunt in spem certissimam Consulatus. Implere spem, quam quis de nobis concepit, *vid.* IMPLEO. Inchoare spes longas vetat vitae summa breuis Hor. Carm. 1, 4, 15. Incisa spes, Incitant me spe non dubia, *vid. hh. vv.* Cic. pro Cluent. 72 Hic ille planus improbissimus, quaestu iudiciario pastus, qui illi pecuniae, quam condiderat, sed iam atque animo Incubaret, contrahit frontem, *vt* Deuorare. Inducere in spem, *vid.* INDVCO. Cic. pro Planc. 104 Ego magno in metu meorum in spem subito Inducor, vos eosdem in hoc conservando futuros, qui fueritis in me, quoniam iltis vestris lacrimis de illis recordor, quas pro me saepe, et multum profudistis. Ouid. de Nuce 59 Non odium facit hoc, sed spes Inducta rapinae. Inductus falsa spe pollicebat, Inferre spem, Inflammari spe potiendi, Inflare spem alicuius, *vid. ff. ll.* Cic. in Pison. 89 Quo in oppido cum tibi spe falsa, quod Q. Acharium non esse successurum putares, animos rumor Inflasset, quo te modo ad tuam intemperantiam scelerate innouasti. Idem pro Muraen. 33 c. 15 Spe atque animis Inflata peteret. Cic. in Orat. 6 Spes Infringatur, aut langueſcat industria. Infringere spes immodicas Stat. Theb. 6, 691. Cic. Fam. 12, 25 Ego mi Cornifici in spem libertatis Ingressus sum, *vid.* INGREDIOR. Inhibere spem alicuius Curt. 9, 6 *pr.* Cic. Att. 3, 22 Spes homini est Iniecta non eadem quae mihi, posse nos vna decedere. Intercipere spem Ouid. Met. 15, 113. Intercludere spem commeatus, *vid.* INTERCLVDO. Interdictae spes, *Quae sperare non licet nec aequum est* Ouid. Met. 10, 336. Inuitat spes, *vid.* INVITO. Curt. 6, 5, 31 Illa causata sine custode regnum reliquisse, petere perseuerabat, ne se Irritam spei pateretur abire. *h. e. Sua spe frustratam.* Caes. Bell. Gall. 5, 55 Hac spe Lapsus. Laborare in spem Ouid. Met. 15, 367. Laudari spe et exspectatione Cic. in Orat. 107. Ludere aliquem spe vana Virg. Aen. 1, 356. Spem mentita seges Hor. Ep. 1, 7, 87. Minuere spem, *vid.* MINVO. Naneisci spem Cic. Fam. 13, 8. Nati in spem honorum, *vid.* NASCOR. Cic. Att. 3, 9 Nunc si ita sunt quae speras, sustinebimus nos, et spe qua iubes Nitemur, *vid.* NITOR. Idem . . . Summam spem Nuntiabant, fore vt Antonius cederet. Obiecta spes dedendae vrbis Liu. 34, 29. Cic. Att. 9, 12 Vrbem autem et populum nostrum seruandum ad immortalitatem, quantum in nobis esset, putabam. Et tamen spes quaedam me Obtentabat. Occidit spes nostra, Offerre spem, *vid. hh. vv.* Omittere spem Curt. 3, 2 *pr.* Cic. Fam. 6, 6 Quibus te consoler vt afflictum, et iam omni spe salutis Orbatum. Idem Fam. 5, 7 Tantam enim spem otii Ostendisti, quantam ego semper omnibus te vno fretus pollicebar, *vid.* OSTENDO. Ne spes quidem vlla ostendatur fore melius Cic. Att. 11, 11. Ostendere improbis spem, et inlicere bonis timorem Idem de Lege Agr. 1, 23. Idem pro Cluent. 22 Mulier amissis liberis cum vnius filii recuperandi spes esset Ostentata, omnes suos propinquos, filiique sui necessarios conuocauit: et ab his flens petiuit, vt negotium susciperent: adolescentem, *etc.* Ouid. Met. 9, 748 Spes est quae capiat, spes est quae Pascat amorem. Cic. pro Flacc. 4 c. 2 Quamobrem nisi hoc loco, nisi apud vos, nisi per vos Iudices, non auctoritatem, quae amissa est, sed salutem meam, quae spe exigua extremaque Pendet, tenemus: nihil est praeterea quo confugere possimus. Percussit magna spes laudis meum cor Lucret. 1, 922. Cic. pro Muraen. 28 Itaque non modo beneficii collocandi spem, sed etiam illud, quod aliquando fuit, licet consulere: iam Perdidistis. Idem pro Deiot. 13 Pharsalico praelio facto, Deiotarus a Pompeio discessit: spem infinitam Persequi noluit. *h. e. Incertam. Qui enim victi fuerunt, instaurato bello victoriam sperabant: vt Scipio, Cato, et alii.* Ponere falsam spem, *h. e. Deponere* Ouid. ad Liu. 37. Cic. Fam. 1, 26 Quod de Planci et Bruti concordia scribis, in eo vel maximam spem bono victoriae. Idem Att. 6 In Pompeio te omnem spem otii Ponere non miror. Idem de Somn. Scip. 18 Nec in praemiis humanis spem Posueris rerum tuarum. Ponere spem in arcto Ouid. Met. 9, 682. Ponere spem in armis Virg. Aen. 2, 676. Ponere maiorem spem suae emtionis in alicuius exitio Cic. pro Rosc. Amer. 146. Ponere delectationis spem in cuiuspiam humanitate Idem Att. 1, 4. Ponere et defigere spem in cuiuspiam potestate Idem pro Flacc. 3 c. 1. Idem Att. 13, 22 Alteris iam literis nihil ad me de Attica: sed id quidem in optima spe Pono. Idem Qu. Frat. 3, 8 Plura Ponuntur in spe, quam in pecuniis, reliqua ad iacturam struentur. Idem Fam. 12, 13 Qui spem saepe translitionis Praebendo, neque vnquam non decedendo, nonnisme Corycum se contulit. Idem Verr. 1, 20 Id sum assecutus, vt vna hora, qua coepi dicere, reo audaci, pecuniosо, profuso, perdito, spem iudicii corrumpendi Praeciderem. Liu. 3, 58 Incisa spe, *vbi plura Drakenborch.* Praecipere spem, *vid.* PRAECIPIO. Praeditus spe Cic. Philipp. 3, 46. Praesumere aliquid spe Virg. Aen. 11, 18. Producere aliquem falsa spe Ter. Andr. 4, 1, 24. Tacit. Ann. 12, 8 Die nuptiarum Syllanus sibi mortem conscivit, siue eo vsque spem vitae Produxerat, seu delecto die augendam ad inuidiam. Cic. pro Rabir. 15 Nisi forte hanc conditionem vobis esse vultis, quam serui, si libertatis spem Propositam non haberent, ferre nullo modo possent. Idem Fam. 5, 12 Neque enim me solum commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis Rapit. Rapere spem Tacit. Histor. 1, 13. Redintegrare spem Caes. Bell. Gall. 7, 25. Reducere spem anxiis mentibus, *Bacchus dicitur*, *i. vinum*, Hor. Carm. 3, 21, 17. ferre domum spem falsam Cic. pro Rosc. Amer. 110. Patere. Tum Refulsit certa spes liberorum parentibus, viris matrimonii dominis patrimonii, omnibus salutis. Quid si dolosi Spes ferit numi Pers. in Prol. Cic. Att. 3, 13 Et scio, te me iis stolis potius et meas spes solitum esse Remorari. Repelli Caes. Bell. Gall. 5. Reponere spem in aliquo Cic. Tusc. c. 12. Quinctil. 6 Prooem. 3. Pseudo-Cic. anteq. iret in I Quomodo spes salutis reliquis resident? Cic. Fam. 12, 3 nunc Resident spes in virtute tua. Patere. 2, 103 Adeo vt ne sperari potuerit, nec spei Respondere felicitas. Virg. Aen. 1 Quae cuique est fortuna hodie, quam quisque secat spem. Fam. 9, 6 Sequuti enim sumus non spem, sed officium: reliq autem non officium, sed desperationem. *Add.* Ouid Epist. 17 Serenare spem vultu, *i. Sereno vultu spem bonam prae se ferre* Aen. 4, 162. Idem ibid. 1, 213 Spem vultu simulat, premit eorde dolorem. *Vbi* Seruius, *nescio an satis vere*, Spem, *pro* Laetitia. Est et crebra apud Virgilium figura, quae fit q significatur ab eo quod praecedit, id quod sequitur. Nam laetitia sequitur: spes vero in vultu non videtur, sed laetitia. terc. 2, 103 Sed fortuna, quae Subduxerat spem magni nominis, ia Reipub. sua praesidia reddiderat. Subest spes Curt. 4, 14, 22. cius Latro in Decl. *Jub* Sallust. Nunc videndum est, spem atroc sceleris vnde illi subministratam fuisse iudicemus. Sum, v. spe bona, *pro Bene sperare*, Cic. Fam. 12, 27. Id. Fam. 13, 2 Eramus in magna spe, te meis literis, commendationeque diligent facturum id, quod fecisti. Esse in spe firmiore Cic. Att. Idem Fam. 14, 3 Sed tamen quando vos Eritis in spe, non defi ne omnia mea culpa cecidisse videantur, *i. Dum et de vobis, et de vestro spes aliqua erit.* Idem Att. 3, 18 *pr.* An Est aliquid in Eidem 8, 15 Dum in spe pax Fuit. Cic. pro Quint. 94 Spes hunc miserum atque infelicem aliquando tandem posse consistere. spes de argento Plaut. Most. 3, 1, 40. Est nulla spes inuen sese omnes amant Idem Capt. 1, 2, 19. Cic. pro Milon. 4 ignorat maximam illecebram esse peccandi impunitatis spem? Att. 2, 6 Vide quid narrent, et quae spes Sit denarii. En in cursu Ouid. Fast. 6, 302. Cels. 5, 27 *in curatione aduers nis rabiosi morsum*, Miserrimum genus morbi, in quo simul ac siti, et aquae metu cruciatur: quo oppressis in angusto spes Est. Fam. 10, 22 In te et collega omnis spes Est. Idem ad Br Spes omnis Est in te. *Sic* Verr. 1 Spes tuae in hoc omnes Idem de Amicit. 11 Qui summam spem ciuium, quam de eo iam habuerant, continuo adolescens incredibili virtute Superauit. perare et fallere spem alicuius Idem in Catil. 4, 23. Idem pr ent. 7 Quamobrem magna me spes Tenet, si ea, quae sunt in explicare, atque omnia dicendo consequi potuero, *etc.* Ide 14, 15 Quo confugient socii? quem implorabunt? qua spe de vt viuere velint, Tenebuntur? Idem Att. 3, 24 Quod illa ipt exigua quae erat, videtur esse Sublata. Trahere spem mora Fast. 3, 686. Idem Trist. 3, 5, 25 Et stultam dubia spem T vsque mora. Cic. Fam. 9, 1 In spem tamen Venio appropin suum aduentum Caes. Bell. Gall. 1. Versat me lubrica spes Achil. 1, 547. Cic. Att. 3, 10 Nam si erat causa, si quid ageti spem Videro, aut ibidem operiar, aut me ad te conferam. Fam. 14, 4 Sallustius officio Vincet omnes spes. *Sed* Spes *om libri boni.* Idem Att. 3, 1, Haec nisi videris expediri, qu spem me Vocas. Idem Fam. 12, 25 Spes tamen est vna, aliq Populum Rom. maiorem similem fore. ¶ 3 *Obs* Spes, *futuri exspectationem generatim videtur significare, et metu includere. v. g.* Stat. Theb. 9, 129 Hunc retro conuersu tela petentem Dum spes nulla necis, crimito a vertice figit. res: spes multo deterior Sallust. Catil. 20, 13. Lucan. 5 Caelo languente fretoque Naufragii spes omnes abit. *Plurali.* Plaut. Cure. 2, 3, 28 Spes meae vbi sunt? O spe ces: o cogitationes inanes meae! Cic. pro Mil. c. 34. omnes in meinet situe, quas neceſſe virtute et innocentia tutari Iugurth. c. 85. Spes inanes, somnia vigilantium Quinctil. Liu. 1, 34 Has spes cogitationesque secum portantes, vrbem in sunt. Cic. in Catil. 3, 16 Existimare debetis omnis Catilina pias, omnes spes atque opes, his depulsis vrbis periculis, conci Hor. Epist. 1, 5, 17 Spes iubet esse ratas, ad praelia trudit inert Cum hoc confero, quinam potissimum procerum spebus valeret n opitulari Sidon. Ep. 1, 9. Sperum Eumen. Paneg. Constantin. Sperem veteres pro spem dixerunt — Varro — Quibus delectet ipse amasiam, et auiditatem speribus laetet suis. Non. 2, 788. Festi *sunt ista*, Speres antiqui pluraliter diceban Ennius — Et semel effugit speres ita funditu' nostras. Et, si speres quidquam prodesse potis sunt. ¶ 4 Spes, *apud Romanos, cuius aedes in foro olitorio fuit.* Liu. 27, 62 A Spei (inquit) quae in foro olitorio fuit, fulmine ictam fuisse. cero *aut* spem fuisse a Colatino consecratam de Legib. 2, 28. de Arte Am. 1, 445 Spes tenet in tempus, semel est si credita gum, Illa quidem fallax sed tamen apta Dea est. *Vid. etiam Br huf. ad* Tibull 1, 1, 5.

SPECVLA, ae. f. Dim. [ἐλπίδιον] Plaut. Most. 3, 1, 112 quid ita specula clamas clamorem merum? Idem Pers. 2, 5, 5 quid quod mandatu tibi, est mihi in te speculae? *Add.* Idem C 4, 27. Cic. Fam. 2, 16 Et eo magis quod in communibu seriis hac tamen oblectabar specula. Degustare aliquid specula sermone alicuius Cic. pro Cluent. 72 c. 26.

SPERO, āre. [ἐλπίζω, ἔλπομαι, προσδοκάω] *Spem habere, a* spes *ordinarie quidem ad bonorum exspectationem, interdum tamen ad diuersa refertur, vt n. 2 videbimus. Nunc damus ea loca, quae nariam significationem illustrant.* Hor. Epist. 1, 4, 14 Grata super niet, quae non sperabitur hora. Cic. Att. 1, 10 (13) A quo speres boni Reipub. quia, *etc.* Sperat quidem animus: quo niat, dis in manu est Plaut. Bacch. 1, 2, 36. Magnae in lignum est, sperare semper Flor. 4, 8, 3. Qui abs te aliquo neficium habeant, aut, vt habeant, sperent Cic. de Petit. Consul. Spero confore Ter. Andr. 1, 1, 140. Cic. Tusc. 1, . Spero vt contingat id nobis. Non sperauerat Hannibal, fore, vt 28, 44. Iubeo te bene sperare, et bono animo esse Cic. Deiot. 38 c. 14. Idem Att. 9, 6 Neque de otio nostro spero nec vllam acerbitatem recuso. Desperare et Sperare, cont

ic. 1 Pison. . . Idem ad Octau. Quid de hoc sperare, aut exspe-
tar nos oportebat? Quod tu speras, propulsabo facile Ter Andr.
3, 1. *i. spem tuam resellam, s. vanam esse ostendam.* Auxilium
pere Catul. Argon. s. 62, 180. Pretium sperare Ouid. Met. 6, 84.
Vir. Aen 1, 455 Vna salus victis nullam sperare salutem. Spero,
ro infido, vel Credo, tam de praesenti, quam de praeterito dicitur. Ter.
um, 2, 123 Nam me eius spero fratrem propemodum iam reperisse
dolcentem adeo nobilem. Idem Adel. 1, 2, 72 Sperabam iam
eferisse adolescentiam. Idem Eun. 5, 3, 11 Spero me habe-
e, qui hunc meo excruciem modo. Quinctil. in Gladiatore,
acis (vt animaduertere vos spero) defensionis meae cursus est. *Et*
lc . . Spero iam probatam esse amicitiam nostram. Idem
tt. 1 Spero tibi me causam probasse, cupio quidem certe. *Conf.*
uct. Caes. c. 60 *cum not. Casaub. et Torrent.* Cic. Fam. 12, 18
go t speraram prudentia tua fretus: et vt confiderem, fecerunt tuae
at imae mihi literae. Bene de aliquo sperare Idem Att. 9, 7.
ept, 1, 1. Lenius sperare aliquid de se Ouid. ex Pont. 3, 3, 31.
elis speratui Idem Epist. 2, 61. Vt spero, prope diem te videbo
ic. Att. 6, 1. Sperare recte Idem Fam. 13, 17. Sperare temere
et Att. 2, . . ¶ 2 Sperare *etiam ad malorum exspectatio-*
m eferri, supra indicauimus. Sperare *pro Timere* Virg. Aen.
54 At sperate deos memores fandi atque nefandi. *Et* 4, 292 Et
nt rumpi non speret amores. Item 4, 419 Hunc ego si potui tantum
er e dolorem. *quod inter impropria refert* Quinctil. 8, 2, 3. Item
Fam. 5, 5 Haec adeo ex illo mihi iam speranda fuerunt, *etc.* Te tam
ol i in me meosque animo fore non sperabam Metell. ad Cic. Fam.
Cic. 1 Qui speraret, post Carthaginem aliquod in Africa bellum?
o; 3, 1, 1. Iam quartanam sperantibus aegris Iuuenal. 4, 57.
Ammian. *saepius, vid. Lindebrog.* Sidon. Epist. 7, 7. Idem
n. Auiti v. 369. ¶ 3 *Nota Syntaxin,* Ter. Heaut. 3, 3
Non vsus veniet, spero. Plaut. Cas. 2, 5, 38 Dits fum fre-
cos sperabimus. *Sunt bona verba in sorte occupati.*

ERANS, antis. Part. [ἐλπίζων] Consulatum petebat, sperans, fa-
Antonio vsurum Sallust. Catil. c. 26. Maxime sperans sese
victoriae inuenturum Idem Iug. c. 25. *Add.* Nep. 4, 3, 5. Virg.
n, 526. *et* 10, 385.

SERATVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἐλπιδεὶς] Plaut. Merc. 5,
2 Aura sperata deserit ratem Ouid. ex Pont. 4, 12, 42. Labo-
le reliqua et sperata gloria Cic. Qu. Fratr. 1, 1, 34. Fauor
us Hor. Ep. 2, 1, 9. Honos speratus fugit Stat. Silu. 5,
Voluptas sperata Ouid. Met. 2, 862. Lucret. 1, 140.
2 Speratus *et* Sperata *inter blanditias amantium est.* Plaut. Poen.
7 Sperata, salue! *ad puellam despondendam. Sed* Amphitr. 2,
4 Amphitruo vxorem salutat laetus speratam suam, *i. quam reui-*
cere er absentiam non sine desiderio speranit. Non recte igitur Lau-
dau. b. l. Non. 5, 69 *vt probaret,* virginem prius quam petatur,
am dici. Idem 2, 801 Speratum *interpretatur* sponsum, *quo*
sperati *et* Speratae *exempla habet ex* Afranio. Arnob. 4
p. Habent speratas, habent pactas, habent interpositis stipu-
latio bus sponsas? Hygin. Fab. 33 Sperata *Herculis* De-
iani *est*, quam deuirginauerat, et fidem dederat, se eam
vxo m ducturum.

SERABILIS, e. Adi. [ἐλπιστὸς] *Quod sperari potest.* Plaut.
Cap 3, 3, 3 Hic ille est dies, quum nulla vitae salus sperabilis est me-
eum Inscriptio *apud Gruter.* p. 860 n. 5 NIHIL EST SPE-
RABILE DATVM.

SETILE, is. n. Infra vmbilicum suis, quod est carnis *(caro)*
oro, ii cuiusdam habitus, exos, qua etiam antiqui per se vtebantur.
Pseud. 1, 2, 33 Enumerandis vilibus opsoniis in Carbonaria sic
ner nit: Ego pernam, sumen, sueres, spetile, callum, glandia.
lae Fest. *Al.* spectile. *Conf. supra* SPATVLA, *et Voss. Ety-*
mol. p. 485.

SEVSTICVS, a, um. [σπευστικὸς] *Dicitur Panis, qui celerrime*
coquitur: a verbo σπεύδω, quod est festino. Plin 18, 11 Panis
fit varia genera, alias ab opsoniis appellati, vt ostrearii: alias a
is, vt artolagani; alias a festinatione, vt speustici.

SEVSIPPVS, i. m. [Σπεύσιππος] *Philosophus Atheniensis,* Platonis
sorore nepos, Academicae philosophiae quasi heres ab eo relictus Cic.
Orat 1 c. 4 *etc.*

S P H

SHAERA, ae. f. [σφῖρα] *Latine dicitur Globus, nempe qui*
oni parte exteriore rotundus apparet. Cic. de Nat. Deor. 2, 47
Quumque duae formae praestantes sint, ex solidis globus (sic
sphaeram interpretari placet) ex planis autem circulus aut orbis,
ὅλος Graece dicitur, his duabus formis contingit solis, vt omnes
partes sint inter se simillimae, a medioque tantum absit extre-
mum quantum idem a summo: quo nihil fieri potest aptius. Idem
2, 56 Habere secretam et liberam sphaeram. Idem de Orat.
Quamuis sphaeram in scenam (vt dicitur) attulerit Ennius, ta-
men in sphaera fornicis similitudo non potest inesse. ¶ 2
phaerae lusus C. Aurel Tard. 5, 11. *i. pilae.*

SHAERICVS, a, um. *Rotundus.* Macrob. Somn. Scip. 2 p. 14
pherico motu in orbem rotari. Isidor. 2, 7 Numerus sphae-
Sphaericam *vulgo vocamus doctrinam de* Sphaera. *h. e. de*
circulis, quibus Mundus, quem sphaeram *ponimus, contineri intelligitur,*
Meridiano, Aequatore, Horizonte, etc.

SHALRICA *an* SPHAERITA? ae. f. [σφαιρικὴ] *Placentae*
apud Cat. c. 82 Sphaericam sic facito, ita vti spiram, nisi sic
ingo, detractis caseo, melle: sphaeras pugnum altas facito, eas in
ol omponito, densas eodem modo componito, atque spiram, item-
que oquito. *In MSS. est* Sperita *quasi* Sphaerita.

SHAERISTERIVM, i. n. [σφαιριστήριον] *Locus balinei, in quo*
ludi et vario exercitationum genere solebant. Sueton. in Vesp. c. 20
Va udine prosperrima vsus est, quamuis ad tuendam eam nihil am-
plius quam fauces, caeteraque membra sibimet ad numerum in sphae-
risterio defricaret. Plin. Ep. 5, 6 Apodyterio suppositum est sphae-
risterium, quod plura genera exercitationis, pluresque circulos capit.
In imis ad exercitium pilae destinatus est, quam Graeci σφαῖραν appel-
lant a quo Sphaeristae, *eius ludi studiosi:* et Sphaeristici, *eius ludi pe-*
riti dicebantur inquit Budaeus. Lamprid. in Alexand. c. 30 Post le-
ctionem operam palaestrae, aut sphaeristerio, aut cursui, aut luctami-
nibus mollioribus dabat. *Conf.* Plin. Epist. 2, 17. Sidon. Epist.
2, 2 Vlpian. l. 16 ff. Mandat. *Geuart. ad* Stat. Silu. l. 1 penult.

SPHAERĀLIS, e. Adi. Macrob. Saturn. 7, 9 Ex his septem motibus, vnus tantum in diuinis corporibus inuenitur, sphaeralem dico, quo mouetur caelum, quo fidera. Conuexitas sphaeralis Macrob. Somn. Scip. 1, 16. Idem Saturn. 7, 16 Ex Forma tereti ac pacne sphaerali, atque vndique versum clausa. Idem ibid. 7, 9 Sphaeralis enim natura, et ad nos de alto veniens, partem in homine et altam et sphaeralem tenuit.

SPHAERISTA, ae. m. *Qui globis ludit.* Sidon. Epist. 2, 9. *et* 5, 17.

SPHAEROMACHIA, ae. f. *Certatio, quae fit pila vel globo.* Seneca Ep. 81 (80) Hodierno die non tantum meo beneficio mihi vaco; sed spectaculi, quod omnes molestos ad sphaeromachiam auocauit. Stat. Silu. 4 praefat. Sphaeromachias spectamus et pilaris lusio admittitur. *Vid. Berouald. Var. Annot. 2, 8. Gruter. ad* Sen. *l. c. P. Fabr. Agonist. 1, 6.*

SPHAERION, i. n. *Globulus: quo nomine collyrion describit* Cels. 6, 6, 21.

SPHAEROIDES, is. Schema Sphaeroides Vitruv. 8, 6. *i. formam globi habens.*

SPHAERVLA, ae. f. Si ex vna sphaerulae suae parte semper lucet Augustin. de Gen. ad lit. 2, 15 *de luna.* Sphaerulae candelabri Vulg. Exod. 37, 17 *seqq.*

SPHAGITIDES. [σφαγῖτιδες] *Venae duae insignes vtrinque ad iugulum apparentes, omnes tum colli, tum capitis partes nutrientes. Latini* iugulares *venas interpretantur, σφαγὴν enim illi* iugulum *appellant. Galen. lib. 6 De vsu partium. Vtitur* Cels. 4, 1

SPHAGNOS, *siue* Bryon, *siue* Sphacos, sunt Cani arborum villi, quales in quercu maxime videmus, sed odore praestantes Plin. 12, 23. 22, 25. 24, 6. Apul. de Herb. c. 101.

SPHINX, ingis. f. [Σφίγξ] *Aethiopicum animal est, e simiarum genere,* fusco pilo, mammis in pectore geminis, *ad hominis speciem accedens,* Plin. 8, 21. *vid. mox* SPHINGIVM. ¶ 2 *Monstrum illud Poëticum, ex Virgine, Leone, Aquila compositum apud Thebanos, cuius nomen ab eo arcessunt, quod constrictos suis aenigmatum laqueis teneret praetereuntes; σφίγγειν est constringere.* Lactant. in Stat. Theb. 1, 66 Erat monstrum alas et vngues habens in similitudinem Harpyiarum: quod insidens scopulo viae imminenti, insolubilia aenigmata transeuntibus proponebat: quae quum soluere non possent, ex improviso veniens, alis et vngulbus ad se in rupem trahebat. *Hoc autem aenigma proponebat: Quod animal bipes, idemque tripes, ac quadrupes esset? Cuius locutionis ambages tandem callidilate sua ita Oedipus dissoluit, vt hominem esse diceret, qui in infantia manibus et pedibus nitens, quadrupes est: factus vir, vt qui nullo alio quam pedum auxilio gradiatur, bipes: et in senectute, viribus deficientibus, baculo vtens, tripes. Inde origo huius adagii apud* Ter. Andr. 1, 2, 23 Dauus sum, non Oedipus. *i. Seruili officio non quaestionibus soluendis aptus. Vid.* Senec. Phoeniss. 119 *sqq. et* Oedip. 92 *sq.* Stat. Theb. 2, 505 *vbi huius* Oedipodionlae alitis domus *et crudelitas describitur. Breuiter omnia complectitur* Auson. in Eidyll. 11, 41

Illa etiam thalamos per trina aenigmata quaerens,
Qui bipes et quadrupes foret, et tripes, omnia solus
Terruit Aoniam volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx, volucris pennis, pedibus fera, fronte puella.

De sensu historico fabulae, infinita Graeci. Vid. inde excerpta a Barthio ad Stat. l. c. Iniqua sphinx Stat. Theb. 1, 66. Victa cadit sphinx Idem ibid. 11, 490. *Sphingis imago fuit in Galea Mineruae apud Pausan. Att. 1, 24. Similia vid.* Stat. 3, 87. *it.* 10, 653. *Passim alias quoque in operibus artificum est, quod docere possunt Catalogi Iuniani in opere de pictura veterum.* Quinctil. 6, 3, 98 Cicero cum ei testem in iudicio Verris rogaret dixisset Hortensius, Non intelligo haec aenigmata, Atqui debes, inquit, cum Sphingem domi habeas. Acceperat autem ille a Verre sphingem aeneam magnae pecuniae. Plin. 37, 1 Diuus Augustus inter initia sphinge signauit — non infaceto lepore accipientium, aenigmata afferre eam sphingem.

SPHINGA, ae. f. *Idem.* Solin. c. 30. Isid. 20, 11. Mela 3, 9. Sidon. Epist. 5, 7.

SPHINGIVM, i. n. *Animal idem, quod* Sphinx Plin. 6, 29. *et* 10, 72.

SPHONDYLION. Scribon. 2. 5 Herbae nomen.

SPHONDYLVS, *vid.* SPONDYLVS.

SPHRAGIS, idis. [σφραγὶς] *Species est optimae rubricae, apud* Plin. 35, 6 f. 14 *quae in Lemno insula effodiebatur, ita dicta, quod signata venderetur, σφραγίζειν enim Graeci dicunt, quod nos signare. Conf.* Cels. 5, 20 *et* 24. ¶ 2 Sphragis, Gemma viridis, sed non translucida, ita dicta, quod ea optime signemus Plin. 37, 8 *fin.*

SPHRAGITIS, idos. f. [σφραγῖτις] *Acus spitheton, quasi tu* obsignatricem *dicas.* Prudent. Peristi. 10, 1076 Quid cum sacrandos accipit *Sacerdos Magnae Matris Deum?* Sphragitidas acus minutas ingerunt fornacibus: His membra pergunt vrere *etc.*

SPHYRAENA. [σφύραινα] *Piscis* Plin. 32, 11 Sunt praeterea a nullo auctore nominati, Sudis Latine appellata, a Graecis Sphyraena, rostro similis nomine, magnitudine inter amplissimos, rarus, sed tamen non degener.

S P I

SPICA, ae. f. *et antique* SPICVS, i. m. *et* SPICVM, i. n. [στάχυς, ἄσταχυς] *Summa pars culmi maturescentis aut maturi, quae grana continet.* Cic. de Finib. 5, 01 Ne seges quidem igitur spicis vberibus et crebris, si auenam vspiam videris. Varro 1, 48, 2 Spica quam rustici, vt acceperant antiquitus, vocant Speeam, a Spe videtur nominata: eam enim quod sperant fore, ferunt. *Sic de* L. L. 4, 4. *Ludit suo more* Spica in hordeo et tritico tria habet continentia, granum, gluniam, aristam: et etiam primitus spica quum oritur, vaginam Varr. de R. R. 48, 1. *conf.* Cic. de Sen. 51 c. 15. Flauentes spicae Ouid. Met. 9, 688. Minuta et inanis Plin. 18, 24. Minuta et vana Columel. 2, 9. Mutica, quae non habet aristam Varro R. R. 1, 48, 3. Cic. de Senect. 51 c. 15 Quanquam non modo fructus quidem me, sed etiam ipsius terrae vis, ac natura delectat, *etc.* vagi-nis iam quasi pubescens includitur: e quibus cum emerserit, fundit frugem spicae ordine structam, et contra auium minorum morsus munitur vallo aristarum. *al.* spici. Ouid Met. 8, 292 *de apro Calydonio,*

Is modo crescentes segetes proculcat in herba:
Nunc matura metit fleturi vota coloni,
Et Cererem in spicis intercipit.

Varro *apud* Non. 3, 230 Neque in bona segete nullum eſt ſpicum nequam, neque in mala non aliquid bonum. Spica triticea *Plur.* Mamertin. Paneg. Iuliani c. 23. Spica, *Signum in caelo oriens in Virginis parte decima.* Firmicus, Quicunque in ortu Spicae natus fuerit, erit ruralibus officiis ſemper applicatus, et multas fruges horreis condet. Colum. 11, 2, 65 XIIII Cal. Octob. Spica Virginis exoritur: *quam illa ſcilicet manu tenens pingi ſolet.* Caeſ. Germ. ex Arato 95 Virginis inde ſubeſt facies, cui plena ſiniſtra Fulget ſpica manu, maturisque ardet ariſtis. Ardet ſpica *non modo quia ſtellata eſt, ſed quia matu ac ſpicae flauent. Sed ex eodem Arato* Cic. de Nat. Deor. 2, 110 Spicum illuſtre tenens ſplendenti corpore virgo. ¶ 2 *Sunt etiam aliarum plantarum* Spicae. Plin. 12, 12 Nardi cacumina in ariſtas ſe ſpargunt, ideo gemina dote Nardi ſpicas ac folia celebrant. *Paullo poſt*, Pretium ſpicae in libras XC. folia diuiſere annonam, *etc. Add.* Scribon. 60. 121. 258. Spica, *abſolute, pro Spica nardi* Scribon. 60. Celtica ſpica Id. 258. Spica Ciliſſa: Ouid. Faſt. 1, 76 Cernis odoratis vt luceat ignibus aether, Et ſonet accenſis ſpica Ciliſſa focis. Propert. 4, 6, 76 *de Actiaca victoria celebranda*, Vinaque fundantur prelis eliſa falernis, Terque lauet noſtras ſpica Ciliſſa comas. *Crocum intelligit, aut Oleum potius crocinum.* Spicam *autem dici reſpectu capilloſi floris potius, quam bulbi probabile eſt: licet in bulbis Allii* Spicam *dici conſtet, vt mox obſeruabimus.* Spica, *Nucleus, quo numerojo caput allii compactum eſt.* Cato R. R. 70, 1. Columel. 11, 3, 20. Allii ſpicae Scribon. 231. Spicam allio *vindicat Ponted. ad* Caton. 70.

SPICIŎLA, *vid.* SPICVLVM n. 3.

SPICEVS, a, um. Adi. [σαχνινὸς] *Vt*, Hor. Carm. Saec. 78 Fertilis frugum pecorisque tellus Spicea donet Cererem corona: *tantum frugum ferat, vt Cererem coronent ſua corona grati homines.* Tib. 1, 1, 19 Flaua Ceres, tibi ſit noſtro de rure corona ſpicea, quae templi pendeat ante fores. *conf.* Plin. 18, 2. Gell. 6, 7. *Brouckhuſ. ad* Tibull. 1, 11, 67 *et* 2, 1, 4. Corona ſpicea, quae vitta alba colligeretur Plin. 8, 2. Meſſis ſpicea Virg. Georg. 1, 314. Serta ſpicea Ouid. Met. 2, 28.

SPICILEGIVM, i. n. [σαχνολογία] *Collectio ſpicarum, quas reliquere meſſores.* Varr. de R. R. 1, 53 Meſſe facta, ſpicilegium venire oportet, aut domi legere ſtipulam.

SPICO, āre. [σαχνᾶσαι] *Acuere, et Spicae formam induere.* Grat. v. 118 Quid Macedûm inuenſos libeat ſi dicere contos, Quam longa exigui ſpicant haſtilia dentes. Longas et ſuperuacuas Macedonum lariſſas exiguo praefixas eſſe ferro dicit. *conf. Barth. ad* Grat. l. c. *Wower. ad* Min. Felic. c. 17.

SPICOR, āri. *i. Spicas emittere, legitur apud* Plin. 18, 7 Grana in ſtipula crinito textu ſpicantur.

SPICATVS, a, um. Partic. [σαχνωτὸς] *Quod habet ſpicas.* Plin. 21, 17 *pr.* Aliud rurſus ſpicatarum genus herbarum. Idem 24, 15. Animantes ſpicatae aculeis Mm. Felix 17, 2. Pauimentum ſpicatum Plin. 36, 25. *Videtur idem eſſe quod* Vitruu. 7, 1 *extr.* ex Spica teſtacea ſtrui *iubet.* Teſtacea ſpicata Tiburtina dixerat *ibid. Videntur autem* Spicae *hic intelligi laterculi anguſti rhomboides, angulis alteris acutiſſimis, alteris plane obtuſis, qui* Spicarum *figuram vtcunque habeant.*

SPICIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [σαχνωφόρος] *Quod fert ſpicas, fecundum.* Nilus ſpicifer Martial. 10, 74. Dea ſpicifera, *Ceres.* Sen. Herc. Oet. f 5. Manil. 2, 442. Ora ſpicifera Sil. 3, 403.

SPICIO, *vel* SPECIO, ĕre. *Video, quo magis vtuntur in compoſitis* Adſpicio, *caeteris.* Plaut. Truc. 5, 8 Supplicium ad te hanc minam fero auri, ſi mihi rides, ſpice. *i. Cerne. Sed al.* eſpice. Plaut. Mil. 3, 1, 99 Quo ſupercilio ſpicit. Nunc ſpecimen ſpicitur, nunc certamen cernitur Plaut. Caſ 3, 1, 2 *al.* Specitur, *vid.* SPECIO. Varro de L. L. 6, 2 p. 68, 7 Sic dicta Veſtipica, quae veſtem ſpiceret, id eſt, videret veſtem ac tueretur. Spicit et ſpiciunt ex Plauto et Catone *adduxit* Feſtus. *Et apud eundem ſic* Ennius, Speciendа erunt l. 8 §. 11 ff. de transact. Quod vbi rex paullo ſpexit, de contibus altis. *conf.* Varr. de L. L. 5, 8. *vbi varia molitur Scal.*

SPICŬLVM, i. n. [ἀκόντιον, ἀκὶς, ἐπιδορατὶς Gloſſ. Lat. Gr. ſpicula, σαυροτῆρες, βέλη Id.] *Lancea brevis, ita dicta a ſpicae ſimilitudine, ſeu vt* Vegetius *ait*, Telum miſſile, cuius ferrum eſt triangulum vnciarum nouem, haſtile pedum quinque et ſemis. Plaut. Caſ. 2, 4, 47 Si non impetrauit, ſpicula etiam inſortita ſunt mihi. Cic. in Piſon. 62 L. Craſſus homo ſapientiſſimus noſtrae ciuitatis, ſpiculis prope ſcrutatus eſt Alpes, vt vbi hoſtis non erat, ibi triumphi cauſam aliquam quaereret. Lucida ſpicula leuato ferro Virg. Aen. 5, 307. Contorquent lenta ſpicula lacertis Idem ibid. 7, 165. Contorſit manu emiſſa ſpicula Id. ib. 11, 676. Fundere ſpicula Sil. 17, 133. Quatere ſpicula Ouid. Met. 8, 375. Vellere ſpicula Virg. Aen. 10, 88. Vibrare ſpicula Idem ibid. 11, 606 *Eſt autem* Spiculum *non haſtae modo cuſpis, ſed etiam ſagittae. Hinc* Virg. Aen. 11, 654 Spicula conuerſo fugientia dirigit arcu. Scelerata fuecis ſpicula Sil. 3, 273. *h. e. Venenata.* Dirigere certa ſpicula Ouid. Met. 12, 606. Exercere ſpicula debita ſatis Troianis Idem ibid. 13, 54 Promere ſpicula de pharetra Id. de Arte Am. 3, 516 Tincta venenis ſpicula Id. ex Pont. 4, 1, 31. Anelli ſibi ſpiculum iubet Cic. Fam. 5, 12. Calami ſpicula Gnoſſii Hor. Carm. 1, 15, 17. Haſtarum ſpicula Ouid. Met 8, 375. Acuta ſpicula Id. de Arte Am. 3, 516. Noxia ſpicula Id. in Ibin 543. ¶ 2 *Metaphor.* Spicula *dicuntur et aculei apum.* Virg. Georg. 4, 237 Et ſpicula caeca relinquunt Adfixae venis. Defigunt ſpicula crabrones nudo vertice Ouid. Faſt. 3, 754. Exacuunt ſpicula roſtris Virg. Georg. 4, 90 74. *Alta Metaphora de ſolis radiis.* Caligo terrae ſcinditur, Percuſſa ſolis ſpiculo Prudent. Hymn. 2, 5. Radiorum ſpicula Id. Hamart. v. 87. Spicula roſarum *ſunt flores intra tenuem adhuc calycem delitescentes, qui mox* pyramides *ſunt, tum* calathi, *denique flores. Vid. Epigramma Flori, quod damus voce* ROSA. *Caeterum* Spicula *reſtituenda hoc ſenſu* Martiano Capellae 2 p. 34 *med.* Tres puellae roſarum Spiculis (*pro vulg.* Speculis *vel* Spiciolis) redimitae, *de Gratiis.* ¶ 3 Spiculum, *per ſyncopen* Lucret. 3, 199 At contra lapidum coniectum, ſpiclorumque, *etc.*

SPICŬLO, āre. [ἀκοντίζω] *Cuſpidem acuere.* Plin. 11, 2 Telum vero perfodiendo tergori, quo ſpiculauit ingenio?

SPICVLATVS, a, um. Cauda veluti Scorpionis aculeo ſpiculata Solin. c. 51.

SPICVLĀTOR, *legunt libri quidam Taciti et Suetonii, pro* SPECVLATOR, *vbi vid.*

SPICŬLVS, a, um. Adi. *Acutus et penetrans.* Tertull. de Pudic. 7 Iis exquirendis non lucernae ſpiculo lumine, ſed tot lancea opus eſt.

SPICŬLA, ae. ſ. Herba, *apud* Apul. de Herb. 26.

SPINA, ae. ſ. [ἄκανθα, σκῶλος] *Surculus acutus et pungentibus et rubis aut aliis fruticibus vel herbis.* Plin. 10, 32 ex ſpinis aculeatis *confingi nidos halcyonum.* Confertum ſpinis Virg Aen. 3, 594. Spinam facere *dicitur* aſparagus *percreuit, et ſpinoſus fit* Columel. 11, 3. Acutis ſpinis ſurculus Virg. Ecl. 5, 39. Spina ſolſtitialis, *vid. h. v. ſunt ſpinarum ſpecies apud* Plinium, *vt*, Aegyptia 24, 11. Plin. 24, 12. Colum. 7, 9, 6. Pallad. Iun. t. 15. *Vid. mox* SPINEA. Arabica Plin. 24, 12. Fullonia 16, 44. Indica 12, 5. Regia Sitiens 13, 25. *Genera quaedam habet etiam* Colum. 3, 11, 5. mat ſpina roſas, mella tegunt apes Claud. in Nupt. Honor. (2, 108) Iuniperi Plin. 8, 27. Spina etiam grata eſt, ſpectatur roſa P. Syrus. Spinae, *per translationem, pro Doloribus.* Cic. de Fin. 4, 79 c. 18. Quam illorum triſtitiam aſperitatem fugiens Panaetius nec acerbitatem ſententiarum, nec rendi ſpinas probauit, ſuitque in altero genere mitior, in altero ſtrior. Idem Tuſc. 4, 9 c. 5 Spinas partiendi et definiendi mittunt. Idem de Fin. 4, 6 Deinde ea, quae requirebant neni ornatam et grauem, quam magnifice dicta ſunt ab illis! ſplendide! de iuſtitia, *etc.* de fortitudine hominum, de ſpinatium, *etc.* ¶ 2 Spina, *pro Aculeo, qualis ſerpentibus ſtrictibus, et piſcibus vel aliis animalibus ineſt.* Plin. 8, 35 H generat India et Africa, ſpina contectas. Idem 9, 9 Iidem quum vnum hamo teneri viderint, ſpinis quas in dorſo ferrabent, lineam fecare traduntur. Animantes aliae villis v aliae ſpinis hirſutae Cic. de Nat. Deor. 2, 121 c. 47. ¶ 3 *appellatur, Vertebrarum in quocunque animali contextus inter ſe, a collo ad extremum vsque os, quod ſacrum dicitur: ſic autem a eſt, quod ipſae vertebrae in ſuo contextu proceſſus vtrinque oſtendunt haud abſimiles.* Spina ἄκανθα, καὶ ἱερὸν ὀστῦν ἡ ῥαχὶς Gl ἄκανθα ἀνθρώπε καὶ ἰχθύος, ſpina Lex. Cyrilli. Spina Mela 1, 6. Humus ſpinis cooperta piſcium Quinctil. 8, 3 Plin. 11, 37 f. 67 Spina lumbis annectitur: oſſea, ſed tereti ſtr per media foramina, a cerebro medulla deſcendente. Eand ei naturam, quam cerebro colligunt, quoniam praetenui eius m na modo inciſa ſtatim exſpiretur. Varr. de Re Ruſt. 2, 7 pulis latis, ſpina maxime duplici. *Add.* Colum. 6, 29, 2. ſpinae Ouid. Met. 8, 896. *de Fame dea.* Lentae ſpinae cur Idem ibid. 3, 66. Putrefacta ſpina Idem ibid. 15, 389. Spina argentea dentes perfodere Petron. c. 33. *Dentiſcalpium dicunt. Eſt etiam* ſpina *murus ſ. agger in circo, eum medium ſe longitudinem diuidens.* Vet. Scholiaſt. Iuuenal. 6, 588. Caſſiod. E

SPINŬLA, ae. ſ. Dimin. Arnob. 2 p. 49 Inhaerens callo ſ

SPINĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἀκανθοφόρος] Cic. in Arat. 178 ſupereſt gelido delapſum flumine fontis Spiniferam ſubter c piſtricis adhaeſit. Pruni ſpiniferae; *de pomo* Pallad. 14, 81. bus ſpinifera Prudent Cath. 5, 31.

SPINĪGER, ĕra, ĕrum. Adi. Prudent. Hippol. 115 Spinigeris bus hirtus ager.

SPINESCO, ĕre Mart. Capel. 6 metro vlt. Sentis ſpineſcere mei

SPINEVS, a, um. Adi. [ἀκανθινὸς] *Vt*, Spinea corona, *qua c tus eſt dominus noſter.* Frutices Solin. c. 7. Taeda ſpin tullo in Epithal. Iul. 62, 15 *a quibusdam tribuuntur, pro* pinea, *qu bent libri. Et ſane* Spineas *quoque* taedas *ſ.* faces *fuiſſe nuptiales, mus* Plinio 16, 18 f. 30 In eosdem ſitus comitatur et Spina, nupt facibus auſpicatiſſima, quoniam inde fecerint paſtores, qui rapt Sabinas, vt auctor eſt Maſurius. Feſtus, Patrimi et matrimi praetextati tres nubentem deducunt, vnus, qui facem praefert na alba, qui noctu nubebant. *Vid.* Non. 2, 340 *cuius locum voce* FAX *pr. Sed* pinea *tamen apud* Catullum *retinenda, cum ſollemnis in hac re et ipſa fuerit. V. g.* Ouid. Her. 12, 34 Ardet magnos pinea taeda deos. *Et* Pronuba pinus *eſt* Sen. Med. 38. III *et* Phoeniſſ. 263. Ouid. Met. 2, 789 Baculumque capit, ſpinea tortum Vincula cingebant.

SPINENSIS, Deus, apud Auguſtinum Ciuitat. Dei, 4, 21 quo nas ex agris eradicare putaretur, a Romanis cultus eſt. *al.* Spini *Videndus Lilius Syntag. 1. Hiſtor. Deorum.*

SPINĀLIS, e. Adi. *Ad ſpinam pertinens.* Macrob. Saturn. 7, 9 mae per ſpinalem medullam praebetur effectus.

SPINATICVS, i. m. *Piſcis quidam.* Piſciculis, quos vulgo ragos, vel ſpinaticos, vel ripileones vocant, contentus Sariſber. 8, 7

SPINŌSVS, a, um. Adi. [ἀκανθώδης] *Spinis abundans.* Var R. R. 2, 3 In ſpinoſis locis paſcuntur. Plin. 12, 15 Corticem vem myrrhae, ſimilemque vnedoni, ſcabrum alii, ſpinoſumque xere. Arbor ſpinoſior Plin. 24, 12. Fragmenta ſpinoſa 8, 9, 2. *i. ex ſpina dorſi.* Herbae ſpinoſae Ouid. Met. 2, 810. gum ſpinoſum Propert. 4, 4, 49. Oratio ſpinoſa, *per translati h. e. Dura et aſpera.* Cic. de Orat. 1, 83 Sed haec erat ſpinoſa dam et exilis oratio, longeque a noſtris ſenſibus abhorrebat. in Orat. 114 c. 32 Nam et ipſe Ariſtoteles tradidit praecepta plu differendi, et poſtea qui dialectici dicuntur, ſpinoſiora multa pe runt. Spinoſum differendi genus Cic. de Fin. 33 c. 1. enim ſpinoſiora prius vt confitear me cogunt, quam vt aſſentiar Tuſc. 1, 16 c. 8. Nodoſiſſimae et ſpinoſiſſimae diſciplinae Augu de Doctr. Chr. 2, 37.

SPINOSVLVS, a, um. Adi. Primum ſpinoſulus noſter ob tuit, deinde Piſoniano vitio, cum loqui non poſſet, tacere non po Hieron. Ep. 83 ad Ocean. *i. minutus dialecticus.*

SPINĒTVM, i. n. [ἀκανθών] *Locus ſpinis conſitus.* Plin. 74 Aſinus ſpinetis ſe ſcabendi cauſa atterens, nidos agithi Virg Ecl. 2, 9 Nunc virides etiam occultant ſpineta lacertos.

SPINETICVM, Vnum ex Padi oſtiis, quo Claudius Caeſar e tannia triumphans, praegrandi illa domo verius quam naui, intra Adriam. a Spina vrbe nomen habet, quam a Diomede conditam volunt Plin. 3, 16.

SPINTER, ēris. n. *Al. ſcribunt* SPINTHER, *vid. Dausqu thogr.* [βραχιονιστὴρ] ſignificat aut Fibulam in humeris, aut Arm lam, vt ait Priſcianus lib. 5. Feſtus, Spinter armillae genus, quo n lieres vtebantur brachio ſummo ſiniſtro. Plaut. Men. 3, 3, 4 Iub que ſpinter nouum reconcinnarier.

SPINTRIA, ae. m. *Qui muliebria patitur, ſeque aliis abutend*

...ae(. Sueton. in Vitell. 3 Pueritiam primamque adoleſcentiam ...apris egit, inter Tiberiana ſcorta, Et ipſe perpetuo ſpintriae cogno- ...inominatus. *Certe pro* Spintria *Dionis compendium* πεποφνευκότα *dicit, ...eſt, proſtitutum et ſtuprum paſſum. Sed et* Spintrias *a patientia nomi- ...conf.* Id. Calig. c. 16. *Hier. Magius Miſc.* 2, 4.

SPINTVRNIX, icis. f. *Auis inauſpicata, quae et* incendiaria *di- ...ar* Plin. 10, 13 *cuius verba damus in* INCENDIARIA. Spintur- ...inquit Feſtus) eſt auis genus turpis figurae, (occurſatrix artifi- ...perdita ſpinturnix) ea Graece dicitur, vt ait Santra σπινθαρίς. *vt, ...quod obſeruat Scal. ad* Feſtum, *voce* Buſtum, *dicitur a nomine ...quod ſtricturam ignis ſ. ſcintillam ſignificat. Eſt igitur eadem ...uae alias* Incendiaria, *item* Ambuſtanea *dicitur.* In Glos- ...auſti Romani, *quod Barthius habuit, exponitur auis mammo- ...phar mulieris. Sed* Spinturnices *appellatae a veteribus Romanis, ...e Βύγγες Graecis, ſi credimus Salmaſio ad Solin.* p. 267. 2G. *Et eſt ſane ...tantum ſimilitudo, ſed etiam nominis alluſio haud obſcura,* σφίγξ ...turnix, *vt ὄρτυξ, ὄρτυγος* coturnix. *Secundum iſta igitur animal ...quadrupes fuerit* Spinturnix *ex ſimiarum genere, vt de* Sphinge ...umus illa Aethiopica. *Sed vt alatam faceret* Spinturnicem, ...lla etymologia induci poterant ab alis Thebanae Sphingis, *quae ...mammoſa eſt.*

SPINTVRNICIVM, i. n. Diminut. Plaut. Mil. 4, 1, 42 Pitheciun ...rae illa eſt et Spinturnicium. *Vid. Taubm.*

SPINVS, i. f. [πρόμνον] *Agreſtis ſiue ſilueſtris prunus:* pruni ...ueſtres genera ſpinarum Columella *videtur facere* 3, 11, 5. *Di- ...ruſius ad illud* Virg. Georg. 4, 145 Eduramque pirum, et ſpinos ...una ferentes. Prunorum arbor vocatur Spinus, genere ma- ...: nam ſentes *has Spinas* dicimus. *Vtitur* Pallad. Febr. 25, 6 ...ſit. v. 63 Et ſpinos ſteriles: *vbi tamen Pontedera* Spinas *malit, et ...nthas intelligit.*

SPINEŎLVS, i. m. [πρόμνον] Fructus ſpini. *vnde,*

SPINEŎLA, ae. f. Roſae ſpecies *apud* Plin. 21, 4.

SPIO. [Σπειώ] *Nympha marina, Nerei et Doridis filia, ſic a ſpe- ...maris appellata, in quibus Nymphae marinae habitare dicuntur, ...ium ſpelunca eſt.* Virg. Aen. 5, 826 Niſaee Spioque Thaliaque ...loceque, *etc.*

SPIONIA, ae. f. *Vitis, quae et* Spinea *quibusdam dicitur.* Colu- ...2 At ſpionia dapſilis muſto et amplitudine magis vuarum quam ...mo fertilis. *conf.* Id. ib. c. 7 *et* 21. Plin. 14, 2 Aeſtum fert ...or, quam quidam ſpineam vocant. Autumnisque et imbribus ...ng ſcit, quinimmo nebulis vna alitur, ob id Rauennati agro peculiaris.

SPIONICVS, a, um. Adi. *a* Spionia *viti ductum.* Columel. ...m et illud magnae dotis eſt, poſſe guſtum cuiusque generis non ...iſti, ſed vere merum condere, ac ſeparatim reponere, ſiue eſt ille ...uus, ſeu baſilicus, ſeu ſpionicus.

SPIRA, ae. f. [σπεῖρα] *Spirae ſunt Reuolutiones ſiue circuli, qui ...ſe tos non ſimpliciter, ſed cum aliqua declinatione recurrunt, quales ...ium nauticorum et rudentum conuolutorum, et ſerpentium.* Plin. ...Capnites plurimis ſpiris fumida. Anguis ſe colligit in ſpi- ...irg. Georg. 2, 154. Idem Aen. 2, 217 Spirisque ligant ingen- ...et iam Bis medium amplexi. Seruius: Spiris, Nodis. ...*Drakenb. ad* Sil. 6, 276. Ligare aliquem ſpiris Virg. Aen. ...2. ¶ 2 Spira, proprie (*vt ait* Seruius *ad* Aen. 2, ...ſt Volubilitas funium: Feſtus, Funis nauticus in orbem conuo- ...Pacuuius, Quid ceſſatis ſocii eiicere Spiras ſparteas. Iſid. ...9, 4 Spirae, funes, quibus in tempeſtatibus vtuntur, quos nau- ...modo curcubas vocant. *Diſertius Graeci* Plut. de garrul. p. 900 ...Sph. 8. Lucian. Toxari c. 19. *Eſt et ornamentum tortile ſ. mo- ...*Iuuen. Sat. 8, 208 De faucibus aurea quum ſe Porrigat ...iactetur ſpira galero. Plin. 19, 5 Lolliam Paullinam, ...uit Caii principis matrona, ne ſerio quidem aut ſollemni caeri- ...rum aliquo apparatu, ſed mediocrium etiam ſponſalium coena, ...naragdis margaritisque opertam, alterno textu fulgentibus, toto ...crinibus, ſpiris, auribus, collo, manibus, digitisque, quae ...quadringenties H-S colligebat. Spira *eſt membrum in baſi ...rum, circumpoſito in orlem rudenti ſimile. Si enim ſupra plin- ...nuolutum in orbem rudentem collocaueris, et illi rotundam trabem ...impoſueris, ſpeciem quandam habebis columnae cum ſua baſi haud ...em. Vtitur* Vitruu. 3, 2 *it.* 3, 3. 4, 7. *Multum conuenit* Spira ...oro, *v. v. Hinc* Feſtus, Spira dicitur et baſis columnae vnius ...ut duorum. Plin. 36, 23 In Epheſiae Dianae aede primum ...lunis ſpirae ſubditae et capitella addita. Spira, Genus operis ...ci, *vt ait* Feſtus. Cato 77 Spiram ſic facito, *etc.* Spiram ...rum multitudinem vocauit Ennius, quum ait, Spiras legionibus ...t, Feſtus. Spira *rotundum quid, vt cohors, globus etc.*

SPIRVLA, ae. f. [σπείριον] *Baſis columnarum* Seruius *in* Aen. 2, ...Spiris, nodis, Baſes columnarum ſpirulae vocantur. ¶ 2 ...as et botulos facere Arnob. 2 p. 73. *res culinaria.*

SPIRARCHES, ae. m. [σπειράρχος] *Quaſi Primipilaris, aut ...is praefectus: nam* σπεῖρα *inter caetera Cohortem ſignificat.* Inſcr. ...Ibrett. p. 626.

SPIREON, Herba, quae foliis tenus venit in coronamenta Plin. ...9 29. *al.* ſpiraea.

SPIRILVM, antiqui dicebant Barbam caprae. Feſtus ex ſenten- ...Cilii Aurelii.

SPIRO, āre. [ἄημι, πνέω, Φυσάω] *Aëra ducere.* Plin. 9, 7 *extr.* ...duo genera fiſtulis ſpirant, quae ad pulmonem pertinent. Dif- ...ſpirare Scribon. 94. Sine cura quieſcere, et ſine metu ...Cic. pro Roſc. Amer. 65. Mali morbi teſtimonium eſt ve- ...ter et crebro ſpirare Celſ. 2, 4. Ex facili Idem 2, 3. Diffi- ...ſpirandi Idem. 4, 4. Facultas ſpirandi eripitur Scrib. 17. Va- ...ſpirat Eurus, *h. e. Flat* Ouid. Met. 11, 481. Aurae aequa- ...Virg. Aen. 5, 844. Auſtri clementius ſpirant Stat. Silu. ...Flamina ſpirant venti Ouid. Faſt. 4, 18. Fons ſpirat ...aquaï Lucret. 6, 890. Odoratis floribus arae ſpirant Stat. ...3, 211. Spirare, *Accuſatiuo iunctum, Emittere halitum* Virg. ...408 Ambroſiaeque comae diuinum vertice odorem Spirauere. ...l. 1, 6 Tetrum odorem. Spirat maiora animus Prudent. ...Symmach. 2, 479. Amores ſpirare Hor. Carm. 4, 13, 19. ...rat ſanguinem, *Affectat, concupiſcit* Senec. Thyeſt. 6 v. 574. ...*Heinſ. ad* Ouid. Met. 5, 338. Cic. Poſt redit. ad Quir. *extr.* ...Non ſolum dum anima ſpirabo mea, ſed etiam, *etc. Vetus exemplar ...legit*, Anima ſuperero mea. Videtur Laelii mens ſpirare in ſcriptis Cic. de Cl. Orat. c. 25. Quae deſeri a me dum quidem ſpirare potero, nefas iudico Cic. de Nat. Deor. 3, 95. Liu. 3, 46 Inquietum hominem, et tribunatum etiam nunc ſpirantem, locum ſeditionis quaerere: *inflate ſe vt tribunum gerentem.*

SPIRANS, antis. Partic. [πνέων, ἔμπνους] *Vt*, Altum ſpirans Stat. Silu. 5, 3, 11. Auſtro ſpirante Solin. c. 22. Equi ſpirantes naribus ignem Lucr. 5, 29. Virg. Georg. 3, 34 Stabunt et Parii lapides ſpirantia ſigna. *h. e. Tanto artificio facta, vt ſpirare et vi- ...vere videantur. Eodem modo* Aera *molliter* ſpirantia Virg. Aen. 6, 847. Spirantes Animos et Vocem miſit Propert. 4, 7, 11. *ad ferociam ſignifi- ...candam pertinet.* Immane ſpirans Virg. Aen. 7, 510. Spirans, *Feruefcens et ebulliens, vt*, Idem Georg. 1, 327 Feruetque fretis ſpirantibus aequor. Graniter ſpirantis copia thymbrae Id. ibid. 4, 31. *i. Redolentis.* Immunditiae tetrum odorem ſpirantes Colum. 1, 6. Spirans, *pro Viuente.* Cic. pro Milon 91 Et ſunt qui de via Appia querantur, taceant de Curia? et qui ab eo ſpirante forum putent potuiſſe defendi, cuius non reſtiterit cadaueri Curia? Imponere buſtum in caput viui et iam ſpirantis Cic. pro Domo 131 c. 52. Quaedam effigies ſpirantis mortui Idem Q. Frat. 1, 3. Artus ſpirantes Lucan. 3, 732. Aura ſpirans, Vitalis, qua ſpiramus et viuimus. Seruius *ad* Virg. Aen. 9, 645. Corpora ſpirantia Lucan. 1, 363. Exta ſpirantia conſulit, Palpitantia, quaſi adhuc viua Virg. Aen. 4, 64.

SPIRATIO, onis. f. Scribon. Larg. Compoſ. 47 Spiratio interpellatur *add.* Tertull. de Anima c. 25. Impedire ſpirationem Scribon 180. Spirationis odor Id. 185, 197. *i. anhelitus.*

SPIRITVS, ūs. m. [πνεῦμα, πνοή] *Halitus, Flatus, actus quo ſpiramus, et viuimus, aer, qui ſpirando trahitur, ventus, odor.* Plaut. Milit. 1, 1, 17 Cuius tu legiones diſſlauiſti ſpiritu, quaſi ventus folia. Cic. de Nat. Deor. 2, 134 Quum aſpera arteria oſtium habeat adiunctum linguae radicibus paullo ſupra, quam ad linguam ſtomachus annectitur, eaque ad pulmones vsque pertineat, excipiatque animam eam, quae ducta ſit ſpiritu, eandemque a pulmonibus reſpiret et reddat, tegitur quodam quaſi operculo, *etc. Add.* 2, 18. Virg. Georg. 3, 5 6. — Atque attractus ab alto Spiritus. Cic. de Nat. Deor. 2, 134 Tribus rebus animantium vita tenetur, cibo, potione, ſpiritu. Ibid. 117 Vitalem et ſalutarem ſpiritum praebet animantibus. Ibid. 138 Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, et ſpiritus per arterias. Cic. in Catil. 1, 15 Poteſtne huius vitae haec lux Catilina, aut huius caeli ſpiritus eſſe iucundus? *hauſtus, reſpiratio.* Odoris foedi ſpiritus Celſ. 5, 26. Tranſitus ſpiritus Scribon. 94. Via ſpiritus Id. 184. Venae, quae ſpiritui accommodatae ſunt Celſ. 1 praef. Vitium eſt in ſpiritu Ib. Vnguenti ſpiritus Lucret. 3, 223. Magna quidem non ſum, ſed ineſt mihi maxima virtus: Spiritus eſt magnus, quamuis in corpore paruo Sympoſ. 46 *de viola.* Columel. 3, 19 Verumtamen praeſtat eligere ſationi, ſilentis, vel certe placidi ſpiritus diem. Plin. 2, 5 Proximum ſpiritus, quem Graeci noſtrique eodem vocabulo aëra appellant. India ſationii ſpiritu ſaluberrima Solin. c. 52 (*al.* 65) *conf.* Id. c. 32 (*al.* 45) Auien. de Ora marit. v. 384. Preſſae graui Spiritu antennae Sen. Oed. f. 11. *De ſtatu ventris* Celſ. 2, 7 Quibus aluus cum multo ſpiritu redditur. *Et* 2, 8 Si extremam aluum Spiritus ſequitur. ¶ 2 *Epitheta, quae fere ad illum Spirandi actum pertinent.* Cic. de Orat. 1, 261 Deinde cum ſpiritus eius eſſet anguſtior, tantum continenda anima in dicendo eſt affectus, vt, *etc.* Idem de Orat. 3, 179 Animae interclusio, et anguſtiae ſpiritus. Auct. ad Herenn. 4, 36 Anhelans ex imis pulmonibus prae cura ſpiritus ducebatur. Animalis ſpiritus, *vid.* ANIMAL. Cic. de Aruſp. Reſp. 57 c. 27 Eodem tempore ſuſcipimur in lucem, et hoc Caeleſti ſpiritu augemur. Continuus ſpiritus ſiue inflexus, *vid.* CONTINEO. Creber ſpiritus, haud ingens, raroque coortus Lucret. 6, 1184. Dirus ſpiritus Senec. Octau. 5. Cic. de Senect. 27 c. 9 Quorum vsque ad Extremum ſpiritum prouecta eſt prudentia. Supplicium a Libero ſpiritu et communi luce ſeclusum, *i. In carcere.* Id Verr. 5, 23. Mortiferum ſpiritum exhalare Plin. 2, 93. Teter ſpiritus *Cerberi* Hor. Carm. 3, 11, 19. Cic. de Orat. 1, 261 c. 61 Demoſthenes ſumma voce verſus multos vno ſpiritu pronuntiare conſueſcebat. Idem de Nat. Deor. 2, 19 c. 7 Haec ita fieri omnibus inter ſe conuenientibus mundi partibus profecto non poſſent, niſi ea vno diuino ac continuato ſpiritu continerentur. *conf. Burm. ad* Quinctil. 4, 3 p. 354. Spiritus cum ſono Celſ. 5, 26. ¶ 3 *Verborum formulae:* Attractus ab alto ſpiritus Virg. Georg. 3, 506. Auferre ſpiritum ſine ſenſu doloris Cic. Verr. 5, 117. *Occidere.* Auferre ſpiritum alicui Senec. Octau. 242. Citat ex alto ſpiritum facies flammata, *Anhelitum attrahit ex profundo pectore* Senec. Med. f. 6. Commeat in pulmonem reciproca viciſſitudine ſpiritus Lactant. de Opif. Dei, c. 11. Continetur vita corpore et ſpiritu Cic. pro Marcell. 29. Idem de Diuin. 2, 98 In puero referre ex qua affectione caeli primum ſpiritum Duxerit. Liu. 32, . . Perire namque femel ipſis factus eſſe, quam ſub acerbiſſimi carnificis arbitrio ſpiritum Ducere. *h. e. Vitam extendere.* Cic. pro Lege Manil. 33 c. 12 Atque eos portus, quibus vitam et ſpiritum Ducitis. Ducere ad tempus ſpiritum Cic. Fam. 1, 1. Alit aër ſpiritu Ductus animantes Cic. de Nat. Deor. 2, 101. Cic. pro Arch. 30 Cum vsque ad extremum ſpatium, nullum tranquillum et otioſum ſpiritum duxerimus. Flidere ſpiritum Celſ. 4, 11. Eo: *vt*, Infelix ſpiritus in auras Ibit Ouid. Epiſt. 10, 121. Fuadit ſpiritus per anguſtias Celſ. 4, 4 Cic. Verr. 5, 117 c. 45 Matresque miſerae pernoctabant ad oſtium carceris, ab extremo complexu liberum excluſae, quae nihil aliud orabant, niſi vt filiorum extremum ſpiritum Excipere ſibi liceret. *Conf.* Virg. Aen. 4, 684 Ouid. A. A. 3, 746. Exige ferro ſpiritum neſaſtum Senec. Oed. f. 14. Extenuandus ſpiritus in auras Ouid. Triſt 1, 4, 11. Fertur ſpiritus cum ſono Celſ. 5, 26. *in ſignis pulmonis ictu.* Firmare cadentem ſpiritum. *i. Animum.* Senec. Troad. f. 10. Cic. in Catil. 4, 7 Puncto temporis Frui vita et hoc communi ſpiritu non putat oportere. *i. Viuere.* Hauſi ſpiritus rudes Senec. Oedip. f. 10. Intercluditur via ſpiritus Scribon. 184. In pulmonibus ineſt raritas ad Hauriendum ſpiritum aptiſſima Cic. de Nat. Deor. 2, 136. Luſit extremo ſpiritu *Socrates* Cic. Tuſc. 1, 96 c. 40. Obſtruitur reluctanti oris ſpiritus Virg. Georg. 4, 330. Obſtare tranſitui ſpiritus Scribon. 94. Cic. in Arat. v. 184 Inde Nepae cernes propter fulgentis acumen Aram quam ſtatu Permulcet ſpiritus auſtri. *Eſt Proſopopoeia Auſtri.* Petitus latere imo ſpiritus Hor. Epod. 17, 15. Patere. 2, 87 Sextum Pompeium, Antonius, quum dignitatis quoque ſervandae dediſſet fidem, etiam ſpiritu Priuauit. Recipere ſpiritum,

respirare Quinct. 11, 3, 39 *coll.* 36. Cic. Philipp. 10, 20 c. 10 Eum spiritum, quem naturae quis debeat, patriae Reddere. Paterc. 2, 14 Cultello percussus, qui affixus lateri eius relictus est, intra paucas horas decessit. Sed cum vltimum Redderet spiritum, intuens, *etc. Laudatur, sed falso, nec scio quo sensu* Cels. 8, 12. *Sed suspicor significare restituere vim spirandi.* Reddit grauiorem spiritum tibia Quinctil. 1, 11. Spiritu supremos anhelitus Reddente Val. Max. 7, 8, 9. Regit artus spiritus Virg. Aen. 4, 336. Retinere spiritum Cels. 7, 14. Suspendere spiritum in lectione Quinctil. 1, 8 *pr.* Trahere spiritum Cels. 3, 27. Vanescit spiritus in auras, *Anima, Vita* Ouid. Epist. 12, 85. ¶ 4 Spiritus *aliquando pro Animi elatione, et motu vehementiore accipitur, quod Graece φόρημα dicitur.* Cic. Q. Frat. 1, 2. Quid L. Caecilium, nonne omni ratione placaui? quem hominem? qua ira? quo spiritu? Idem pro Sul. c. 9 Res enim gestae credo meae, me nimis extulerunt? ac mihi nescio quos spiritus attulerunt? *Conf.* Id. pro L. Manil. c. 22 *extr.* Quae ciuitas est in Asia, quae — vnius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? Fiducia ac spiritus Caes. Bell. Ciuil. 3, 72. Spiritum Phoebus mihi, Phoebus artem carminis, nomenque dedit Poëtae Horat. Od. 4, 6, 29. Auidus spiritus, *Auarus animus* Hor. Carm. 2, 2, 10. Contaminatus spiritus Cic. in Pison. 20. Hostiles spiritus Tacit. Hist. 4, 57. Ingentis spiritus vir, *vid.* INGENS. Minax spiritus Ouid. ad Liu. 277. Regius spiritus Cic. de Lege Agrar. 2, 93. Sancto quasi spiritu quodam referta templa sunt fida hominum pectora Val. Max. 4, 7 extern. 1. Solidus spiritus Lucan. ad Pison. 251. Superbus spiritus Ouid. ad Liu. 277. Tribunicii spiritus Cic. pro Cluent. . . Nobilitate vestra dignos spiritus Capiatis Curt. 5, 8, 16. Tumidus spiritus Sen. Agamemn. f. 4. Frangere spiritus alicuius: Liu. 26, 24 Quorum se vim ac etiam spiritus Fregisse. Sumere spiritus Caes. Bell. Gall. 1, 33. Virg. Aen. 5, 648 Ardentesque notate oculos, quis spiritus illi, Qui vultus, vocisque sonus, vel gressus eumtis. *Arguntur, personam esse diuinam, supra hominem quidem.* Operis spiritus atque animus Quinctil. 6, 2. Acer spiritus ac vis Nec verbis nec rebus inest Hor. Serm. 1, 4, 46. Tenuis spiritus *i. Mediocre ingenium vel subtile* Hor. Carm. 2, 16, 18.

SPIRITĀLIS, e. Adi. [πνευματικὸς] *Quod halitum emittit. Vnde,* Spiritales auras dicimus, *i. Vitales. Vid.* Tertull. Apol. c. 22 *extr.* Prudent. in Rom. v. 14. Vulg 1 Cor. 10, 3. Sidon. Epist 7, 9. Cyprian. Epist. 1, 1. In corporibus nostris commercia sunt spiritalia Solin. c. 23 *(al. 36) circa fin.* ¶ 2 Spiritale genus machinae Vitruu. 10, 1 *vbi opere aëris inclusi et clastici motus aquae efficitur: sine vt ipse ait,* cum spiritus expressionibus impulsus, et plagae vocesque ὀργανικῶς exprimuntur: *ad* organa hydraulica *ergo in primis respicit.*

SPIRITVALIS *et* SPIRITVALITER [πνευματικὸς, πνευματικῶς] *a* Vulgato interprete *sunt et Ecclesiasticorum propria. V. g.* Rom. 1, 11. 1 Cor. 2, 13 *etc.*

SPIRITALĬTER. Adu. *apud* Tertull. Exhort. Cast c. 10 *et* adu. Iud. c. 7 *et* 10 *it.* de Bapt. c. 4 *et* adu. Marc. 4, 20. Sidon. Epist. 8, 14. Cyprian. de Eleemos c. 16. *aliosque Scriptores ecclesiasticos.*

SPIRABĬLIS, e. Adi. [πνεῦς] Vitale, quo spiramus, *inquit* Seruius *ad* Virg. Aen. 3, 600. Per sidera testor, Per superos atque hoc caeli spirabile lumen. Cic. Tusc. 1, 40 Illam vero sunditus eiciamus indiuiduorum corporum leuium et rotundorum concursionem fortuitam, quam tamen Democritus concalefactam et spirabilem, id est animalem esse voluit. *Et paullo ante,* Animales, id est spirabiles. *Sic* de Nat. Deor. 2, 91 c. 36 Spirabilis natura. Cic. Tusc. 1, 70 c. 29 Sed fac igneam, fac spirabilem, *etc. de natura animi.* Idem de Nat. Deor. 2, 18 Animum illum spirabilem si quis quaerat vnde habeamus, apparet; quod — sumsimus ab aëre eo, quem spiritu ducimus. *Add.* Plin. 11, 3. Nemes. Cyneg. v. 255.

SPIRĀMEN, ĭnis. n. [φυσητὴρ] *Per quod exit spiritus: vt* Naris spiramina Lucan. 2, 183. Tali spiramine Netis Emittit stygium nebulosis aëra faxis Idem 6, 90. *Sed etiam pro spiritu ponitur:* Reficit spiramina fessi ignis, *Moribundum ignem flatu refusicitat* Stat. Theb. 12, 268. Ventorum spiramina Ammian. 17, 7. Aromatis Prudent. Apoth. v. 758. Abluet ille homines sancto spiramine mergens Iuuenc. 1, 341.

SPIRAMENTVM, i. n. [φυσητήριον] *Canalis, apertum quiddam, qua spiritus commeare potest.* Virg. Georg. 4, 39 Neque illae Nequidquam in tectis certatim tenuia cera Spiramenta linunt. Vitruu. 4, 7 Cum inter se tangunt et non spiramentum et perflatum venti recipiunt. *Add.* 7, 4 Spiramenta talparum Pallad. 1, 35, 1. Spiramenta vasi relinquuntur Pall. Nou. 22, 6. *Conf.* Sen. Epist. 57. Plin. 34, 17 Hoc videtur facere relaxatis spiramentis ad satietatem infusus aër. Columel. 9, 11 Et posito cibo dum conuersari consuescant, exiguis spiramentis relictis, triduo fere clausas habere. Spiramenta animae letali vulnere rupit, *scil. Sagitta* Virg. Aen. 9, 580. Siue fauces nodus elisit, siue spiramentum aqua praeclusit Sen. de Provid. *extr.* Caeca spiramenta, *Tenues cauernae, quae videri non possunt* Virg. Georg. 1, 90. *conf.* Macrob. Sat. 7, 9. Plin. 34, 10 Circumlito spiramento in caminis, *i. ipso fumi emissario.* Exhalantia flammam spiramenta Ouid. Met. 15, 343. Iustin. 4 *pr. de Aetna monte,* Vbi acrior per spiramenta cauernarum ventus incubuit. *Ad tempus refertur, q. d. spatium respirandi.* Tacit. in Vita Agric. 44, 6 Quo Domitianus non iam per interualla ac spiramenta temporum, sed continuo, et velut vno ictu Remp. exhausit. Sine spiramento vel mora Ammian. 29, 1. *Add* Id. 14, 7.

SPIRACVLVM, i. n. *Idem* [φύσημα] Virg. Aen. 7, 568 Hic specus horrendum, et saeui spiracula Ditis Monstrantur. i. e. Aditus, *inquit* Seruius. Solin. 2, 93 c. 12. Pallad. Iun. t. 7. ¶ 2 *Inspiratio.* Penetrant spiracula mentem Iuuenc. 1, 115. *i. donum prophetiae.*

SPISSVS, a, um. Adi. [πυκνὸς, κατάπυκνος] *Proprie Densum significat.* Virg. Georg. 2, 236. — et ferobibus super bit terra repletis Spissus ager. Spississima Arbor, ideo et grauissima ebenus Plin. 16, 40. Spississima Basia impingere Petron. c. 31. Ceratum spissum Scribon. 81 Aër spissus Ouid. Met. 1, 24. Amoma spissa tergit de comis Ouid. Epist. 21, 166. Arena spissa Virg. Aen. 5, 336. Caligo spissa Ouid. Met. 7, 528. Coma spissa Hor. Carm. 3, 19, 25. Corona spissa viris Virg. Aen. 9, 509. Corpus spissum Lucret. 6, 126. Flatu spissa implere sedilia, Tibiae sono implere theatra spectatoribus referta et plena Hor. de Arte Poët. 205 Grandine spissa glomeratur corpus, *i Aqua concrescit in spissam Grandinem* Ouid. Met. 9, 222. Igne spisso coit Pleiadum chorus Propert. 3, 5, 36. Laurea spissa ramis Hor. Carm. 2, 15, 9. Linteolum spissum Scribon. 52. 55 Litus spissum, *Densum et durum* Ouid. Met. 15, 718. Mel spissum Scribon. 82. Nox spississima Petron. c. 79. Nubes spissa Ouid. Amor. 1, 13, 30. Regio humi solutioris *et* Spissa *nuntur* Columel. 2, 2 Fossarum duo genera cognouimus: ca et patentium. spissis atque cretosis regionibus apertae relinqu vbi solutior humus est, aliquae fiunt patentes, *etc.* Sem sius Colum. 4, 33. Solum spissius Plin. 18, 20. Theatra sp pleta spectatoribus Hor. Epist. 1, 19, 41. Tunica spiss Epid. 2, 2, 46. Vestis spissa Plin. 8, 48. *Conf.* Non. 14, 1 mine spisso quali Virg. Georg. 2, 241. Vmbrae spissae Id 2, 621. Spissus tactus, *Qui rem aliquam spissam esse dep* Plin. 12, 24. Donec spissum fiat, *de vnguento* Scribon. 48. ¶ 2 Spissum, *Tardum: quod spissa massa tardius subigitur, et spi difficilius eluctamur, spissum lignum persecamus tardius, etc.* Plaut 5, 47 Qui si quid boni promittunt, pro spisso euenit. Id qu promittunt, praesentarium est. *de Aruspicibus loquitur.* Iden 1, 1, 73 Spissum istud amanti est verbum, veniet, nisi venit. spei credo: omnes res spissas facit Caecil. *ap.* Non. 4, 422. 10, 20 Sed hoc quoque timide scribo, ita omnia adhuc tarda Idem de Orat. 3, 143 Sed etiamsi est aliquanto spissius, aut si tardior, profecto nunquam conquiescam. Sin id erit spissius C 2, 10. *conf. h. l. Manut.* Cic. de Orat. 2, 213 Et principia tarda exitus tamen spissi et producti esse debent. Idem Q. Frat. 2, bebam illa, quae dixeram πολιτικὰ, spissum sane opus et op *Compar.* Plin. 12, 21 E diuerso Arabica glans viridis ac ten quoniam montosa sit, spissior. *Superl.* Plin. 16, 40 Spississima materie, ideo et grauissima iudicatur ebenus.

SPISSE. Adu. [πυκνῶς] Plin. 36, 25 Dein spisse calcatis car inducitur fabulo, calce, ac fauilla mistis. Spisse obturatus Scribon. 271. Spisse obturata foramina. Id. 47. *Add.* Pall Spissius me basiauit Petron. c. 18. Spissius virere Plin. 37, 8. In c sius, in campo rarius laetamina disponentur Pallad. 10, 1. *Add.* Col Spisse arare Colum. 2, 11. ¶ 2 Spisse, *Tarde.* Pacuu. Hermior hoc senectus in se, cum pigra est ipsa, vt spisse omnia videantur Nonius 4, 422. Nascimur spissius quam morimur: vix duo decem mensibus edolatum vnum reddunt puerum; contra, v lentia, hostica acies, puncto temporis immanes aceruos facit Non. 4, 422. Cic. de Clar. Orat. 138 Est enim propositum, eos, qui hoc munere in ciuitate functi sint, vt tenerent orato cum: quorum quidem quae fuerit ascensio, atque absolutio, ex dicam, existimari potest. Quam multi enim iam oratores con rati sunt, et quam diu in eorum commemoratione versamur tamen spisse, atque vix, vt dudum ad Demosthenem et Hiperic nunc ad Antonium Crassumque peruenimus. Spisse, *i. Tarde, liter.* Certe res spissa tarde et cum difficultate penetratur: ter tardum iter facit: homo spissus fere tardius ingreditur. Non.

SPISSO, āre. [πυκνόω, σύφω] *Spissum facere.* Plin. 11, 41 lac igne spissatur. Donec spissentur Scribon. 207. *i. densc* Officium spissare Petron. c. 140 *i. multiplicare.* Spissari in farinae modo Plin. 13, 4. Spissare pectinatim, *vid.* PECTINO CTEN. *Add.* Apic. 5, 1 *et* 8, 8.

SPISSĀTVS, a, um. Partic. [πυκνωθεὶς] *Vt,* Nubes spissa can. 4, 77. Ignis spissatus Ouid. Met. 15, 250. Humor tus Plin. 2, 49. *Add.* Petron. c. 134.

SPISSESCO, ĕre. [πυκνῶμαι] *Spissum fieri.* Cels. 5, 27, 4 *De ne aduersus ictum aspidis:* Eadem ergo vi verisimile est spisses quoque intus humorem hominis ab eo discuti, et sic dari sanitatem cret. 6, 175 Fecit vt ante cauam docui spissescere nubem.

SPISSAMENTVM, i. n. [σύμμα] *Spissamenta vocantur, quae cis σύμματα dicuntur, quae ad vnguentorum confectiones et c nes alias extrema superponuntur, ne fluxet quod conditum fuerit.* mel. 12, 46 *De conditura inulae,* Posthaec in vmbra triduo ficce ita in fideliam picatam recondantur adiecto passo vel d quod supernatet, spissamentoque cunilae impositio contectum va culetur. *Add.* ib. c. 7 *et* 16 *et* 47. Sen. Epist. 31 Firmiori spis to opus est, quam vsum in sociis Vlysseni ferunt, *quo aures obs*

SPISSATIO, ōnis. f. Sen. Epist. 86 *sub fin.* Negat quidqu hac spissatione efficacius.

SPISSIGRĂDVS, i. m. [βραδύποδος] *Tarde gradiens.* Plaut. P 1, 3 Homines spissigradissimos, tardiores multo, quam corbitae tranquillo mari.

SPISSĪTAS, ātis. f. [πύκνωσις] Plin. 18, 30 Quoniam spissita concalescit. *Conf.* Vitr. 2, 9.

SISSITŪDO, ĭnis. f. [πυκνότης] Idem Nubes est spissitudo crassi Sen. Quaest Nat. 2, 30. Scribonius Largus Compos. 208 P plex vas coquitur, donec mellis habeat spissitudinem. Cerati spis Scribon. 250. Emplastri spissitudo 81. Non nimis liquida s do 37. Passi spissitudo 37. Contrahere spissitudinem 5, 1. Redigi in spissitudinem Scribon. 58. *Add.* Pallad. 12,

SPITHAMA, ae. f. *Mensura ab magno digito ad minimum. statim* SPITHAMAEI.

SPITHAMAEI. *Pygmaeorum gens, de qua* Plin. 7, 2 Supr extrema in parte montium Spithamaei Pygmaei narrantur terna thamas longitudine, hoc est ternos dodrantes non excedere, s caelo, semperque vernante, montibus ab Aquilone oppositis, q gruibus infestari Homerus quoque prodidit. fama est infidentes ar caprarumque dorsis, armatos sagittis veris tempore vniuerso agmi mare descendere, et ova pullosque earum alitum consumere: eam expeditionem mensibus confici, aliter futuris gregibus non Casas eorum luto pennisque, et ouorum putaminibus construi.

S P L

SPLANCHNON, i. n. Splanchna *i. viscera, exta ap.* Cael. Tard. 5, 10, 102.

SPLANCHNOPTES, Periclis seruus fuit, cui mortuo statuam dominus posuit, *quasi tu assatorem intestinorum dicas.* 22, 17 *et* 34, 8.

SPLEN, ēnis. m. [σπλὴν] *Latine dicitur Lien.* Plin 8, 23 San in corde et circa oculos tantum: viscera sine splene. *Add.* Vitt. Petulanti splene cachinno Pers. Sat. 1, 12. *Conf. Graeu. ad* Fam. 6, 7.

SPLENETICVS, *vel quod verius videtur,*

SPLENĬCVS, a, um. Adi. [σπληνικὸς] *Qui ex splene laborat.* nicus *certe semper edi curauit Harduinus in* Plinio, v. g. 20, 9 Splenicis in vino albo *datur brassica. Et* f. 36 Folia cocta Sple in cibo data, *etc.* Pallad. Iul. 6, 2 Spleneticis proderit. *MS.* Splen

irti cus 5,16 Luna, alios tussicos, alios splenicos efficiet. Splenicis proinde polium ex aceto Plin. 21, 20. *Add.* Apul. de Herb. 34, 2.

SLENIVM, i. n. [σπλήνιον] *Linteolum, panniculus, corium, primo tort Splenis, deinde quaecunque alba figura, quo emplastra aliaue quaecunque medicamenta excepta imponuntur laesis corporis partibus.* Plin. 29, 6 imponi oportet splenium e melle decoctum, lanamque succidam eo et vino. Plin. Epist. 6, 2, 2 *de Regulo*, Candidum splenium fe, aut illud supercilium transferebat. *Superstitiosas hominis deliras arrat. Has delicias etiam respicit* Martial. 2, 29 Et numerosa stellantem splenia frontem: Ignoras quid sit? splenia tolle, *Seruus literatae frontis, f. stigmatis notatus, ad tegendam eam turpitudinem, deliciarum et elegantiae cuiusdam, certe morbi causa, videri voluit splenia fronti imponere: sed fuberat causa, quae legi poterat, etc.* 2 plenion *herba vid. infra s. l.*

SPLENĀTVS, a, um. Adi. [σπληνώδεος] *Splenio obuolutus.* Mar- l. l., 22 Cur spleniato saepe prodeam mento, *etc*

SPLENDEO, ui, ēre. [λάμπω, φίλεω] *Lucere.* Martial 4, 79 Et ic multo splendeat alba pilo. Late splendere Hor. de Arte Poët. Colore claro splendere Lucret. 5, 1257. *Add.* Id. 4, 980. Pon- endet tremulo sub lumine Virg. Aen. 7, 9. Non splendeat Sen. Epist. 5. *Metaph.* Cic. pro Sext. 60 c. 28 Quid denique t valeret, quae in tempestate facta quieta est, et lucet in tenebris, pta loco manet tamen, atque haeret in patria, splendetque per se r, neque alienis vnquam sordibus obsolescit.

SPLENDENS, entis. Partic. [μαρμαίρων] *Vt*, Purius marmore splen- slor. Carm. 1, 19, 6. Ferro splendenti lancea Ouid. Met. 3, 53. splendente comas ornare Tibul. 1, 8, 11. Splendentes habeo es in equestri ordine Plin. 9, 5. *Compar.* Claud. de Gigant. —— clypeus splendentior igni. *Add.* Virg. Aen. 12, 417.

SPLENDESCO, ĕre. [ἀγλαΐζομαι] *Splendidum fieri.* Cic. in Parad. n. 1 Nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat ne, et tanquam exoletur. *Hic per translationem.* Plin. 13, 15 ntur optime, splendescuntque. Corpora splendescunt suc- iae Ouid. Met. 10, 177. Gladius vsu splendescit Apul. Flor. Vomer attritus sulco splendescit Virg. Georg. 1, 46.

SPLENDESCENS, entis. Part. Palla nigerrima, splendescens atro Apul. Met. 11 p. 258.

SPLENDOR, ōris. m. [αὐγή, αὔγλη, σέλας, λαμπρότης, στιλπνότης] *Lux* Plaut. Merc. 5, 2, 39 Caelum vt splendore est plenum nonne erso vides? Aquae splendor Lucret. 4, 212. Argenti or Hor. Serm. 1, 4, 28. Clarus splendor vestis purpureae, IGLR. Tremuli splendores Claud. Conf. Prob. et Olyb. Vocis splendor Plin. 20, 6. *vt alia attributa verum, quae oculis ntur.* ¶ 2 Splendor, *per translationem ponitur pro dignitate, gloria, claritate.* Cic. pro Lege Manil. 41 c. 14 Nunc i nostri splendor illis gentibus lucet. Idem pro Flacc. 28 In im- atque in publica dignitate omnia ad gloriam, splendoremque re- t. *Et* pro Cluent. 198 c. 69 Honesti homines, et summo splen- raediti. *Sic* Off. 1, 67 Harum rerum duarum splendor omnis itudo, addo etiam vtilitatem in posteriore. *Item* pro Cael. 77 m etiam minimorum horum aliquid offendit, si purpurae ge- amicorum caterue, si splendor, si nitor, *etc.* Cic. Verr. 2, C flat inter omnes, post haec constituta iudicia quibus nunc vti- ullum hoc splendore atque hac dignitate consilium fuisse. Cum s, splendidissima ciuitate natus esset, omnes Athenienses splendo- e ad dignitate vitae superauit Nep. 7, 11, 2. Equestris splendor ic. o Rosc. Amer. 140. Idem Verr. 2 c. 71 Istus ipsos principes is ordinis, quorum splendore vel maxime oratio et causa niti- *vid. max* SPLENDIDVS Eques. Homo eo splendore, ea virtute, qua existimatis, *etc.* Idem Verr. 5. Animi splendor, *vid.* ANI- Nominis splendor Cic. de Fin. 1, 42. Ordinis Idem pro Caecin. 28. Splendorem *in Oratione Tacito ad* Plin. Epist. 2, 11. Verborum splendor Cic. in Bruto 164 c. *Ornamenta.* Accersere splendorem, *vid.* ACCERSO. Af- splendorem, *vid.* AFFERO. Dare aliquid in splendorem Asin. 5, 4, 20. Deformare splendorem Cic. pro Sull. 73. splendorem Idem Off. 2, 16. Habere parum splendoris pist. 2, 2, 111. Habere magnum splendorem Cic. de Clar. 39. Maculare splendorem Idem pro Sext. 60. Obrui re Idem de Fin. 3. Obscurare et inquinare splendorem, IQVINO. Obsoleuit splendor, *vid.* OBSOLEO. Obti- ac dignitatis splendorem Cic. pro Sull 1. Redigere quid in rem Plaut. Aul. 4, 1, 15. Esse splendore summo Cic. Fam. Trahere splendorem Plin. 20, 19.

SPLENDIDVS, a, um. Adi. [φαενός, ἀγανός, ἀγλαός, φαίνων, στιλπνός] *Cla- f. genus, vel proprie, vel propter decus virtutis.* Cic. in Parad. 5 Reuiui- Curius, aut eorum aliquis, quorum in villa ac domo nihil splendi- hil, ornatum fuit praeter ipsos. Splendidissimum videri, quod magno elatoque factum sit Id. Off 1, 61. Id. Verr. 4, 37 c. 18 et dominabilis, et apud eos, quod se contulit, propter virtutem dus et gratiosus. *Ad vsum pecuniae refertur:* Elegans, non ius; splendidus, non sumtuosus, omni diligentia munditiem at Nep. 25, 13, 5. *Conf.* Vell. 2, 105, 3. Splendidus domi, ius extra domum Cic. Qu Fratr. 2, 14. Solidum et splen- nomen Idem de Fin. 1, 61 c. 18. Splendida Minois Arbi- Hor. Od. 4, 7, 21. *i. maiestatis et austeritatis plena.* Bilis da Idem Serm. 2, 3, 141. *de Oreste furente.* Candor splen- dissimus Cic. in Somn. Scip. 7. Cera splendida Ouid. Amor. 1, Vnctior splendidiorque Consuetudo dicendi Cic. de Clar. 20. Crinis splendidus ostro Ouid. Met. 8, 8. Certa- nestum, et disputatio splendida Cic. de Fin. 2, 68. Dentes di Scribon. 59. Domus splendida luxu regali Virg Aen. Eques splendidus Cic. de Fin. 2, 58. *Et solet de* Eque- *rinie imprimis adhibere* Cicero: *vid. Manut. ad* Fam. 1, 3. Fe- neton. Oth. c. 1. *i. equestris ordinis. Etiam Lipsius ad* Tac. 2, 50. *vbi de eadem muliere agitur, obseruat*, splendidam semi- *equestris ordinis.* Val. Max. 4, 7, 5 L. Petronius —— hu- eo natus ad equestrem ordinem et splendidae militiae stipendia Caesaris beneficio peruenerat. *Tamen etiam qui inter Equites eminerent, di dicti*, Vell. 2, 88, 2 Maecenas equestri sed splendido genere *Sic* Val. Max. 7, 2, 4 M. Lutatius Pythia splendidus Eques Idem 5, 2, 5 Qu. Terentius Culeo inter paucos Senatorii splendidus. Cic. pro Planc. 32 c. 13 Inter ornatissimos ho- Equites Rom. summo splendore fuerit. *Vid.* Locus splendidus. Nules. *Ille porro splendor equitis, quin a diuitiis repetendus ma-*

xime sit, quibus etiam Senator censeri posset, non est dubium. Facta splendida Hor. Epist. 2, 1, 237. Fama splendida Propert. 3, 20, 8. Fons splendidior vitro Hor. Carm. 3, 13, 1. Humor splendidus fudoris Lucret. 6, 1185. Cic. Off. 1, 9 In maximis animis, splendidissimisque Ingeniis plerumque existunt, honoris, imperii, potentiae, gloriae, cupiditates. Loco splendido Tarracinae nati fratres Cloelii Val. Max. 8, 1 Abs. 13. Lucifer splendidior quam caetera sidera Ouid. Met. 2, 722. Lumina splendida solis Lucret. 2, 1 7. Splendidis Natalibus orta Tac. Agric. 6, 1. Cic. de Fin. 1, 61 c. 18 Quod appellant honestum, non tam solido quam splendido Nomine. Nominibus splendidis illuminati Idem in Orat. 163. Magnificentius et splendidius Oratorum genus Idem de Clar. Orat. 201. Orbis splendidus, *Ocus* Lucret. 3, 415. Palla spendida multo croco Ouid. Epist. 21, 162. Rationem splendidam tenere Cic. de Clar. Orat. 261. Signa splendida Lucret. 4, 410. *intelligit Astra.* Sol splendidior Tibull. 4, 1, 123. Verba splendida Ouid. Rem. Amor. 240. Vitro splendidior Id. Met. 13, 792. Vir ornatissimus et splendidissimus Cic. pro Flacc. 48 c. 20.

SPLENDIDE. Adu. [ἀγανῶς, ἀγλαῶς, φαιδρῶς] *Vt*, Splendide dicta. Cic. de Fin. 1, 6 c. 2 Quid habent cur Graeca anteponant his, quae et splendide dicta sint, neque sint conuersa de Graecis? Idem Tusc. 3, 61 c. 25 Et Acta actas honeste ac splendide, tantam adfert consolationem, vt eos, qui ita vixerint, aut non tangat aegritudo, aut perleniter pungat animi dolor. Amictus splendide Apul. Met. 2 p. 123. Dicere, *siue* Facere ornate et splendide Cic. Off. 1, 4 c. 1. Mendax splendide Hor. Carm. 3, 11, 32. *i. Decore.* Nata splendide femina Plin. Epist. 6, 33. Ornare conuiuium magnifice et splendide Cic. pro Quint. 93 c. 30. Recipere aliquem splendide Auctor ad Herenn. 4, 30. Cic. de Senect. 64 Quae sunt igitur voluptates corporum cum auctoritatis praemiis comparandae? quibus qui splendide vsi sunt, ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse, nec tanquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse. *Compar.* Hor. Epist. 1, 17, 20 —— Rectius hoc, et Splendidius multo est; equus vt me portet, alat rex. Latius ea et amoenius et splendidius et profluentius exsequebatur Gell. 13, 1. Splendidius atque honestius contra regem bellum gerere Hirt. B. Alex. c. 24. *Superl.* Splendidissime honores gessisse Val. Max. 6, 1, 5. Splendidissime natus Sen. Ep. 47. *add.* Petron. c. 21.

SPLENDIDO, āre. *Splendidum reddere.* Apul. Apol. *extr.*

SPLENDICO, āre *Splendidum esse.* Apul. Met. 5 p. 162 Splendicant gemmae. *Conf* ibid. 7 p. 191.

SPLENDIFICVS, a, um Vet. verf. *apud* Fabrett. p. 101 Splendificumque iubar radianti carperet haustu.

SPLENDIFICE. Adu. Fulgent. Mythol. 1 Splendifice intermicans.

SPLENDIFICO, āre. Mart. Capel. lib. 9 Lumina splendificant diem.

SPLENDIFLVVS, a, um. Eugen. Toletan. Carm. 19 *de Creatione*, Primus in orbe dies lucis primordia sumsit Alter splendifluis caelum firmauit in oris.

SPLENDORIFER, ĕra, ĕrum. Adi. Tertull. de Iudic. Dom. c. 5 Solque cadit splendorifero qui lumine clarus.

SPLENETICVS, SPLENIVM, *vid.* SPLEN.

SPLENION, *Alio nomine* Teucrion: *Herba est* iuncos tenues spargens, foliis paruis, asperis locis nascens, austero sapore, nunquam aut florens, aut semen gignens Plin. 25, 5. Apul. de Herb. c. 56 *et* 96. ¶ 2 Splenion *vel* Splenium *ad emplastra, vid. p. a. sub* SPLEN.

S P O

SPODIVM, i. n. [σπόδιον] Cinerulam *vertunt: id est pergamentum, quod ex fornacum parietibus euerritur, in quibus aes Cyprium aut plumbum decoquitur. Quin etiam exsiméforum carbonum reliquiae, et crassius illud excrementum, quod quidam* scoriam *appellant, comprehendit, vid.* Plin. 32, 10. *et* 34, 18. *et* POMPHOLIX. *Add.* Cels. 5, 7. 6, 6. 7, 7.

SPODOS, i. m. *Idem quod spodium*, ap. Plin. 34, 13 f. 33. *vid.* POMPHOLYX, *vbi partem loci huius classici damus.*

SPOLETIVM, i. n. [Σπολήτιον] *Ciuitas Vmbriae.* Liu. 24, 17 Rex Gentius cum liberis, et coniuge, et fratre Spoletium in custodiam ex SCto ductus.

SPOLETANI *ciues Spoleti* Liu. 27, 10.

SPOLETINVS, a, um. Gentile. Martial. 13, 120 De Spoletinis quae sunt cariosa lagenis Malueris, quam si vina Falerna bibas. Cic. de Clar. Orat. 270 P. Cominium Spoletinum *memorat.* Liu 43, 20 (18) Caruilius Spoletinus, et C. Afranius a praetidio Romano missi.

SPOLIVM, i. n. [σκύλον, λάφυρον] Quodcunque hostibus detrahitur, *vt ait* Seruius *ad* Aen. 8, 2 1. *et.* 11, 80. Plin. 7, 26 Magnique nomine spolio inde capto eques Rom. (id quod antea nemo) curru triumphali reuectus est. Virg. Aen. 10, 862 Viximus, aut hodie victor spolia illa cruenta, Et caput Aeneae referes, *etc.* Aliorum spoliis suas opes augere Cic. Off. 3 c. 5. Hostis interfecti, *a duce donata militibus: vid. Drakenb. ad* Sil. 12, 226. Ferarum spolia, *Pellis* Lucret. 5, 952. Leonis spolium, *Pellis* Ouid. Met. 8, 81. *Add.* Non. 6, 55. Serpentum spolia, *exuuiae* Lucret. 4, 6. Pallad. Nou. t. 7, 4. Ampla spolia Virg. Aen. 4, 93. Memorabile spolium monstri viperei Ouid. Met. 4, 614. *Periphrasis est capitis Medusae.* Nobile spolium Sil 5, 1 7. Opima spolia *quae dux duci detrahit. Vid.* Liu. 1, 10 *vbi* Romulus, Iupiter Feretri, inquit, haec tibi victor Romulus rex regia arma fero, templumque —— dedico, sedem opimis spoliis, quae regibus ducibusque hostium caesis, me auctorem sequentes poiteri (*successores imperii*) ferent. De A Cornelio Cosso. *Idem* Liu. 4, 20 Spolia in aede Iouis Feretrii prope Romuli spolia, quae prima opima appellata sola ea tempestate erant, cum sollemni dedicatione dono fixit. *Conf.* 4, 32. *et* 23, 46. *Quae Ratgersius Var. Lect. 4, 7 de his spoliis non satis accurate disputarat, ea correxit Perizon. Animadu. c. 7. Add. Spank. de Numism. diss. 10 p. 224 sq. Maximum disputandi materiem praebet locus* Festi *voce* Opima: *vnde nos legem tantum* Pompelli, *i. Numae Pompilii ponemus, vt illa a Fuluio Vrsino emendata est, qua ratione certe integram legis sententiam restitutam putat Perizon. p. 257* QVOIVS AVSPICIO CLASSE PROCINCTA OPEIMA SPOLIA CAPIVNTVR IOVEI FERETRIO BOVEM CAEDITO. QVEI CEPIT, AERIS CCC DARIER OPORTETO. SECVNDA SPOLIA IN

MARTIS ASAM (*i. aram*) IN CAMPO SOLITAVRILIA VTRA VOLET CAEDITO. QVEI CEPIT, AERIS CC DARIER OPORTETO. TERTIA SPOLIA IANO QVIRINO AGNVM MAREM CAEDITO. QVEI CEPIT, AERIS CENTVM DARIER OPORTETO. QVOIVS AVSPICIO CAPTA, DIS PIACVLVM DATO. Opimis ſpoliis inſignis Marcellus Virg. Aen. 6, 855. *Add.* 10, 449. Onuſtus ſpoliis Orientis Idem ibid. 1, 293. Salmacida ſpolia ſine ſudore et ſanguine Cic. Off. 1, 61. Superbus ſpolio Ouid. Met. 7, 156. Adimere ſpolia, *vid.* ADIMO. Aduolare ad alicuius ſpolia detrahenda aliquo ſpirante Cic. pro Sext. 54. Capere ſpolia, *vid.* CAPIO. Detrahere cupiam cruenta ſpolia Cic. pro Roſc. Amer. 146 c. 50. Fixa foribus: *vid. Brouckhuſ. ad* Tibull. 1, 1, 54. Indutus ſpoliis Virg. Aen. 10, 775. Nitens ſpoliis Senec. Octau. 4. Occidere hominem cauſa ſpoliorum Cic. pro Roſc. Amer. 145 c. 50. Ornatus locus exuuiis nauticis et claſſium ſpoliis Idem pro Lege Manil. 55. Potiti victores praeda ſpoliisque Virg. Aen. 9, 450. Referre ſpolia ampla Idem Aen. 4, 93.

SPOLIO, āre. [σκυλεύω, ἀποδύομαι] *Priuare, ſpeciatim veſtibus et armis.* Ter. Hec. 1, 1, 8 Quin ſpolies, mutiles, laceres. Aras ſpoliare Virg. Aen. 5, 661. Cic. Verr. 1, 52 c. 20 Seſe, cum eſſet Trierarchus et Verrem ex Aſia decedentem, perſequeretur, iuſſu Dolabellae fuiſſe vna cum iſto Sami: feſeque tum ſcire, ſpoliatum eſſe fanum Iunonis, et oppidum Samum. *Conf.* Idem pro Sulla 71 c. 25. Templa ſpoliantur triſti rapina Lucan. 3, 167. Argento omni aliquem depeculari et ſpoliare Cic. Verr. 6 (4) 37 c. 17. Opibus ſpoliare Idem Att. 2, 3. Veſtitu ſpoliare Idem Off. 3 c. 6. *Et ſine additō veſtibus exuere.* Dictator ſpoliari magiſtrum equitum, ac virgas et ſecures expedire iuſſit Liu. 32, 8. *Conf.* Cic. Verr. 4 c. 40 *pr. Sed etiam ad omnia alia transfertur: vt,* Spoliare auxiliis. Id. ibid. 1, 11 Neſciebas ab eo Cn. Carbonem Conſulem, cuius reuera Quaeſtor fuit, non modo relictum, ſed etiam ſpoliatum Auxiliis, pecunia, nefarie oppugnatum, et proditum? ¶ 2 *Subſtantiua:* Animum ſanitate ſpoliare Cic. Tuſc. 4, 22. Deos ſpoliare, *Simulacra deorum* Lucan. 1, 379. Cic. pro Cael. 1 Quae accuſatores deformandi huius cauſa, detrahendae ſpoliandaeque Dignitatis gratia dixerunt. Dignitate omni ſpoliari Idem pro Muraen. 88. Idem Off. 2, 72 Itaque ei dixiſſe Fimbriam, ſe illam rem nunquam iudicaturum, ne aut ſpoliaret Fama probatum hominem, ſi contra iudicaſſet. Fortunis ſpoliari Idem pro Planc. 22. Idem Acad. 4, 61 Eam philoſophiam ſequere, quae confundit vera cum falſis, ſpoliat nos iudicio, priuat approbatione, omnibus orbat ſenſibus. Ornatu alieno aliquam artem denudare atque ſpoliare Idem de Orat. 1, 235. Id. Att. 10, 3 Nunc alia ex parte perſequi, ex alia Prouincia ſpoliare conatur. Idem pro Cael. 42 c. 18 Parcat iuuentus Pudicitiae ſuae, ne ſpoliet alienam. Robore ſpoliantur ſiluae, *Arboribus* Lucan. 3, 395. Sociis ſpoliare aliquem Ouid. Met. 14, 71. Terra ſpoliatur lumine Lucret. 4, 378. Cic. Acad. 1, 33 Spoliauit enim Virtutem ſuo decore, imbecillamque reddidit, quod negauit in ea ſola poſitum eſſe beate viuere. Vita ſpoliare, *Occidere* Virg. Aen. 6, 168. Vitem ſpoliare pampinis Columel. 11, 2. Vrbes ſpoliauerat populis Stat. Theb. 4, 36. Vſu medicamentorum ſpoliare medicinam Scribon. Epiſt. in. ¶ 3 Deponens fuit apud antiquos, *auctore* Nonio 7, 100: *Certe ibi* Afranius, Quos impune depopulatur et diſpoliatur dedecus.

SPOLIANS, antis. Part. Gladium ſpoliantis in ima ilia demittere Ouid. Met. 12, 440. *add.* Vulg. Hoſ. 7, 1.

SPOLIANDVS, a, um. Partic. [σκυλευτέος] *Vt,* Templa ſpolianda Lucan. 5, 305.

SPOLIĀTVS, a, um. Partic. [σκυλευθείς] Cic. Att. 6, 1 Et mehercule ego ita iudico, nihil illo regno ſpoliatius, nihil rege egentius. Putare ſe ſpoliatum ornamento Idem de Orat. 2, 144. Ciuitas ſpoliata atque nudata Idem pro Balbo c. 4. Corpora ſpoliata colore Lucret. 2, 851. Corpus ſpoliatum lumine Virg. Aen. 12, 935. Fortunam ſpoliatam conferre cum fortuna alicuius Cic. in Piſon. 38. Forum ſpoliatum et orbatum voce alicuius erudita Idem de Clar. Orat. 6 c. 2. Nauis ſpoliata armis Virg. Aen. 6, 353. Nauis ſpoliata magiſtro Idem ibid. 5, 224. *Compar.* Cic. Att. 6, 1 Nihil illo regno ſpoliatius, nihil rege egentius.

SPOLIATIO, ōnis. f. [σκύλευμα] Cic. Verr. 2, 18 Quum in legatione, oppidorum, fanorumque ſpoliationis cogitaret. *Et* 4, 102 Nullas Graeci homines grauius tulerunt nec ferunt, quam huiuſcemodi ſpoliationes fanorum, atque oppidorum. Omnium rerum ſpoliatio Cic. pro Sext. 47. Nobiliſſimi atque antiquiſſimi templi ſpoliatio Idem contra Rull. 1, 9. Dignitatis ſpoliatio Cic. Philipp. 2, 27. Auaritia ne Sacrorum quidem ſpoliatione abſtinuit Liu. 29, 8. Miſericordiam ſpoliatio Conſulatus magnam habere debet Cic. pro Muraen. 87.

SPOLIATOR, ōris. m. [σκυλευτής] Cic. Verr. 4, 80 c. 36 Neque ſolum ſpoliata illa patiere, ſed etiam eorum ſpoliatorem, vexatoremque defendes. Ille optimi cuiusque ſpoliator et carnifex Plin. Paneg. c. 90. *de Domitiano.* Pupilli proſtantis ſpoliator Iuuen. Sat. 1, 46. *Conf.* Sen. de Benef. 4 c. 27.

SPOLIĀTRIX, īcis. f. [σκυλεύτρια] Martial. 4, 29 Sic ſpoliatricem commendat Fauſtus amicam. *al.* faſtus. Cic. pro Cael. 52 c. 21 Tune aurum ex armario tuo promere auſa es? tune Venerem illam tuam ſpoliatricem ſpoliare ornamentis? *vel ſimpliciter ſugillat Clodiam amatores ſuos ſpoliantem, vel alludit ad* Victricem Venerem. Spoliatricis *quidem mentionem aliam exſtare non inueniebam.*

SPOLIARIVM, i. n. *Pars ſ. membrum Amphitheatri. Occiſos in ſpoliario gladiatores ſignificat* Sen. Epiſt. 93 *extr.* Num quid aliquem tam cupidum eſſe vitae putas, vt iugulari in ſpoliario quam in arena malit? Gladiator in ſpoliario Lamprid. in Comm. c. 18 *et* 19. Lacus Seruilius, Sullanae proſcriptionis ſpoliarium Sen. de Prouid. c. 3. *Conf. Lipſ. de Amphith. c. 21. et Saturn. 1, 18.* Plin. in Paneg. 36 Nunc templum illud, nunc vere aedes non ſpoliarium ciuium, cruentarumque praedarum faeuum receptaculum. Senec. Controu. 5, 33 Volo noſſe illud infantium ſpoliarium, *in quo truncabantur.* ¶ 2 *Eſt etiam illud membrum balnei, vbi veſtes deponuntur,* ἀποδυτήριον. Gl. Iſid. Spoliaria, exteriores balnearum cellulae.

SPONDA, ae. f. [πλινθίον] *Latus lecti: Spondae, ſunt Tabulae, quae vtrinque latus lecti ſuſtinent. Quomodo a* Pluteo *nonnunquam diſtinguatur, vid. ibi n. 2.* Virg. Aen. 1, 698 Quum venit, aulaeis iam ſe regina ſuperbis Aurea compoſuit ſponda, mediamque locauit. Extrema et in ſponda cubet Hor. Epod. 3, 22. Oc... nitana ſponda Martial. 10, 5. *Conf.* Idem 3, 91. *et* 14, 85. Ou... Met. 8, 656. Sueton. Caeſ. c. 49. Petron. c. 94 *et* 97. id... Epiſt. 9, 15.

SPONDAICVS, *vid.* SPONDEVS.

SPONDEO, ſpopondi, ſponſum, ēre. [ἀναδέχομαι, ὑπισχνέομαι, ἐγγυάω, μνηστεύομαι] *a* Sponte *fit, i. voluntate: idque verbum pro* Dico *vſurpabant: quia qui* ſpondet, ſponte, *id eſt voluntate Poſtea* Spondere *acceptum eſt pro* Sponte *promittere. Vid.* Varro L. L. 5, 7 p. 58, 10. Cic. Att. 16, 2 Egit autem pater et filius, ſponderent. Idem Philipp. 14, 26 c. 9 Panſa aut morte, victoria ſe ſatisfacturum Reip. ſpopondit. Promittere et ſp... Idem pro Muraen. 90 c. *extr.* Officium ſpondere alicui Met. 10, 418. Fortaſſe impunitatem vitiis ſuis ſpopondit I... 3, 17. Cic. Att. 12, 15 Sed tamen ſcire velim, quomodo dic... pondiſſe, pro patre an pro filio. Idem Fam. 1, 9 Depend... tibi eſt, quod mihi pro illo ſpondiſti. Idem Fam. 15, 2... ego non modo de me tibi ſpondere poſſum, ſed de te etiam mihi. mea ſpondeo futurum, *vt, etc. vid.* FIDES, ei. Fortuna ſpo... lutem Virg. Aen. 12, 637. Sidera nihil placidum ſpondenti... in Ibin 215. Sen. de Benef. 4, 39 Sponſum deſcendam *(in* quia promiſi. Sed non, ſi ſponderi in incertum iubebis, obligabis. In incertum *non In certam numorum ſummam Quantumcunque quis debeat, quae periculoſiſſima ſponſio erat.* Curc. 5, 3, 74 Spondesne miles mihi hanc vxorem? M. ſponde Trin. 5, 2, 33 Spondebat etiam petitori pater, *ſic.* Donat. *a* Andr. 1, 1, 75. *verum in hoc ille falſus eſt. Supin.* Atque ſponſum conſulti ante atria mittis Ouid. Am. 1, 13, 19.

SPONSVS, a, um. Partic. [μεμνηστευμένος] *Promiſſus.* Phorm. 4, 3, 52 Etiam nunc, ſi vult Demipho dare, quantum accipio, quae ſponſa eſt mihi, *etc.* Idem Eun. 5, 9, 6. C... 14, 20 Suam cuique ſponſam, mihi meam: ſuum cuique a... mihi meum. ¶ 2 Sponſus, *Subſt.* [νυμφίος] *Cui ſp... puella, ſiue Qui ſpopondit eam ſe ducturum.* Vlpian. l. in ſtate D. de Sponſal. In poteſtate manente filia, pater ſponſo r... remittere poteſt, et ſponſalia diſſoluere. Caius eod. tit. I... Valetudo ſponſi ſponſaeue vlterius trahunt ſponſalia. Is a... vertit ſororem ſuam de fratrum morte non laborantem: ſponſi nomen appellantem identidem Curiatis cum gemitu et lamen... Cic. de Inuent. 2, 78 c. 26. ¶ 3 Sponſa, [νύμφη, *Puella, quae ſpondetur.* Plaut. Caſ. 1, 14 Huc veniſti ſponſan... reptum meam. Imperita atque integra Plaut. Caſ. 4, 4, 11. ducere ſponſam marito, *vid.* DEDVCO. Turpes ſponſae Sat. 1, 78.

SPONSO, āre. [μνηστεύω, Onomaſt. Vet. νυμφεύω] *Sponſat trahere.* Paullus de ritu nuptiarum, l. Si quis officium in prouincia adminiſtrat, inde oriundam, vel ibi domicilium hab... vxorem ducere non poteſt, quamuis ſponſare non prohibeatur i... licet, vt ſi poſt officium depoſitum noluerit mulier nuptias contr... liceat ei hoc facere, arris tantummodo redditis quas acceperit. Sine quo ſponſari non poſſunt Tertull. de Vel. Virg. c. 11.

SPONSANS, antis. Part. Paullin. Nol. Natal. Felic. 6, 43.

SPONSVS, ūs. m. [ἀναδοχή] *Sponſio.* Seru. Sulpic. *apud* 4, 4 Si poſt eas ſtipulationes vxor non dabatur, qui ſtipulabatur ſponſu agebat, iudices cognoſcebant. Varr. de L. L. 5, 7 ... ſine ſponte ſua dixit, cum eo agi non poteſt ex ſponſu. Phaedr (17) 1 Fraudator nomen quum locat ſponſu improbo. *Conf.* Ci... 12, 19. Paull. ICt. D. 50 t. 16 l. 7.

SPONSVM, i. n. Ex ſponſo egit Cic. pro Quint. c. 9.

SPONSOR, ōris. m. [ἔγγυος, ἐγγυητής] *Qui ſpondet.* V... lum illa ſtiterit vadimonium ſine Attico, hic ſponſor omnium ... fuerit Nep. 25, 9, 4. Coniugii ſponſor et obſes Hymenaeus Epiſt. 2, 34. Idem Fam. 6, 19 De tuo negotio quod ſpon... pro Pompeio, ſi Galba conſponſor tuus redierit. Idem pro ... 75 Cur caeteri ſponſores et creditores non conuenerint? ... ſor, *fem.* Ouid. Epiſt. 16, 114 Comitata Cupidine parua Sponſor... gii ſtat dea picta tui *(niſi leg.* tui, *o Helena.) Conf. Scalig. ad M...* 5, 632. Sponſores Tertull. de Baptiſmo c. 18 *vocat eos, qui quam teſtes pro infante reſpondent.*

SPONSIO, ōnis. f. [ἐγγύησις, ἐγγύη] *Promiſſio.* Paul... verb. ſignif. l. Sponſio, appellatur non ſolum, quae per ſponſi interr... tionem fit, ſed omnis ſtipulatio, promiſſioque. *Accedebat i... dum* ſponſio *cauſis in iudicio, de certa pecunia, quam daret, qui* vel *cauſa, vel quaeſtione, quae in cauſam incideret, victus eſſet,* Cic. Ve... 132 Quid, quum palam Syracuſis te audiente maximo conuentu P... brius Q. Apronium ſponſione laceſſiuit, ni Apronius dictitaret, te in decumis eſſe ſocium? Haec te vox non perculit? non pe... bauit? non vt capiti et fortunis tuis proſpiceres, excitauit? tac... ſedaſti etiam lites illorum, et ſponſio illa ne fieret laboraſti. 80 *paullo poſt,* Sponſio eſt, ni te Apronius in decumis ſocium eſſe d... prouincia tua eſt: ades, abs te iudicium poſtulatur. Valerius 2, 3 P... nacius progreſſa contentione, Valerius ſponſione Luctatium pe... cauit, non ſe petiturum triumphum, ni ſuo ductu Punica claſſis oppreſſa, nec dubitauit reſtipulari Luctatius. Itaque iudex venit inter eos Attilius Calatinus. *Prouocans igitur ſponſione, dicebat,* Spondeo me tantam pecuniam daturum, ni, *et reliqua. vocatus autem contra reſtipulabatur* Cic. Verr. 3, 136 Eum eo... Apronio poſtea Scandilius eques Romanus, quem vos omnes no... eandem ſponſionem de ſocietate fecit, quam Rubrius facere volu... inſtitit, oppreſſit, non remiſit: facta eſt ſponſio H-S. quinque ... libus. Coepit P. Scandilius Recuperatores aut iudicem poſtu... Idem Verr. 5, 141 c. 54 Cogere eum (Seruilium) coepit (Verres) ... ageret nemo, nemo poſtularet, H-S duobus millibus ſponſionem ... cere cum lictore ſuo, ni furtis quaeſtum faceret. Recuperatores ... cohorte ſua ſe dicit daturum. Quinctil. 7, 5, 3 In ſponſionib... quae ex interdicto fiunt, etiam ſi non proprietatis eſt quaeſtio, ... tantum poſſeſſionis, tamen non ſolum poſſediſſe nos, ſed etiam ... ſtrum poſſediſſe, docere oportebit. *Qui* ſponſione *certant, illi teſte... tur, ſe non temere litigare, qui non detrectent, ſi vincantur, praeter de quo agitur, perdere etiam ſummam, de qua ſpoponderint. Illud* de terdicto *declaratur argumento* orationis pro Caecina, *praeſertim n... c. 8. Erat enim Caecina de fundo vi armata deiectus: propterea Pr... tor interdixerat De vi, iuſſeratque, Aebutium, qui vim fecerat, re... tuere Caecinam in poſſeſſionem. Quum autem Aebutius Praetoris ſe e... cto ſatisfeciſſe diceret: Caecina autem ſe plane reſtitutum eſſe nega... fu...*

ta est sponsio, ni Caecina restitutus ex edicto Praetoris esset. *dum gitur Cicero vim illatam Caecinae iudicibus sponsionis exposuisset, i dium subdidit*, His rebus ita gestis, P. Dolabella Praetor interdi- , est consuetudo De vi hominibus armatis sine vlla exceptione: ru vt vnde deiecisset, restitueret. Restituere se dicit. Spon- ne obis iudicandum. *Add.* 45 c. 16. *vid. Brisson. de Formulis 5, 7.* da sponsio Iuuen. Sat. 11, 199. Sponsiones facere Plin. 9, 32. Cic. pro Quint. c. 9. Plaut. Men. 4, 2, 27. Plin. 7, 37 leades nobilis maxime sponsione facta cum Fortuna, ne medicus de tur, si vnquam mutatus vllo modo fuisset ipse, et victor su- m in senecta lapsu scalarum exanimatus est. Valer. Max. 6, 1 *G. escemmo*, Quum de stupro nihil negaret, sed sponsionem se fa- ratum diceret, quod adolescens ille palam atque aperte corpore em factitasset. Iuuen. Sat. 11, 200 Spectent iuuenes, quos ne, et audax Sponsio, quos cultae decet assidisse puellae. Spe- *ludorum inuicem contendentes sponsione, id est deposito pignore, am fore victorem diuinabant, vt hodie fit in equorum, gallorum eorum, aleatorum certaminibus, vbi qui verum praedixit accipit m de quo conuenit.* Plin. 33, 1 Ad sponsiones etiamnum exsiliente. *Solent enim annuli in sponsionibus saepe deponi.* Plin. rgo sponsionibus factis, postero die magnificam coenam appo- *tonio. de coena Cleopatrae loquitur. Paullo post*, Iniecit alteri n L. Planeus, iudex sponsionis eius, victumque Antonium pro- cinit. *Rursus paullo post, de Clodio Aesopi filio:* Et quidem nulla ne ad hoc productus, singulos vniones conuiuis absorbendos Martial. 11, 1 Sed quum sponsio, fabulaeque laſſae De fuerint, et Incitato. *Pignoribus et sponsione contendebant, ie fieret.* Prouocare aliquem sponsione Valer. Max. 2, 8, 2. ion. c. 70. Cic. de Legib 2, 41 c. 16 Diligentia votorum satis dicta est, ac voti sponsio, qua obligamur deo: poena vero vio- ligionis iustam recusationem non habet.

NSIVNCŬLA, ae. f. Dimin. Petron. c. 58 Sponsiun- eferre.

NSĀLIS, e. Adi. *Spectans ad sponsum, vel sponsam.* Leg. Theod. de Repudiis; Quae recedit dotis suae compos sponsa- que obtineat largitatem Sponsales praestolatur aduentus apella 2 p. 46. Seruat sponsalia pacta Iuuenc. 1, 143.

NSALIA, -ōrum. n. Pl. [ἐγγύη, ἔδνα] Scru. Sulpit. in lib. *ripsit* de dotibus, *apud* Gell. 4, 4 Qui vxorem ducturus erat, vnde ducenda erat, stipulabatur eam in matrimonium ductum ui daturus erat, itidem spondebat. Is contractus stipula- sponsionumque dicebatur sponsalia, *etc.* Vlpian. de spon- l. Sponsalia dicta sunt a spondendo. Nam moris fuit veteri- s ſulari et spondere sibi futuras vxores. Ibidem Florent. l. 1 ia sunt mentio et repromissio futurarum nuptiarum. Iu- .6, 25 Conuentum tamen et pactum, et sponsalia nostra Tem- paras. Dies sponsaliorum Sueton. in August. c. 53. Me- sponsalia, *vid.* MEDIOCRIS. Constituere sponsalia Vl- Si puellae D. de sponsal. Contrahere sponsalia Modestin. sponsalib. contrahendis D. de sponsal. Dissoluere spon- pian. l. In potestate D. de sponsal. Efficere sponsalia Mo- l. In sponsalib. D. de sponsal. Facere sponsalia Vlpian. aesitum D. de sponsal. Infirmare sponsalia Caius in l. Fu- de sponsal. Infringere sponsalia Vlpian in l. Si puellae onsal. Praebere alicui sponsalia Cic. Qu. Fratr 8 (6). *Add.* ep. , 20, 1. Dig. 23, 1 t. de sponsalibus l. 1 Cod. Sponsal. Sueton. c. 12. Sen. de Tranqu. c. 12.

SPNSALICIVS, a, um. *Quod ad sponsos, aut pertinet, aut* ut, Sponsalicia largitas, *v. Donatio, quae a sponso sponsae apud* Iustinian. Nouell. 119. *et saepe* in lib. 5. Cod. *et* pist. 7, 2.

PNDEON, i. n. [σπονδεῖον] *Poculum, quo libabant et sacrificabant.* trali fontem petitum spondeo fibat Apul Met. 11 p. 266, 26. *Sic* en *Bercaldus* Spondeon. *Contra Elmenh. vitiose* fonte *habet.* ontem *Priscus. Hesych. σπονδεῖον ἀγγεῖον ἐν ᾧ τοῖς ἀδύτοις* vi sura: non nisi in opacis gignitur. semen eodem nomine filis speciem habet medicinae tantum vtile. *Conf.* Idem 24, 6.

PNDĒVS, i. m. [σπονδεῖος] *Pes duabus syllabis longis constans. Legitimus quidem hic qui in Heroico versu omnium sibi vindicat, licet raro quinto loco reperiatur.* Hic spondeus erit, longa ectae vtrinque. *Dictus, quod in sacrificiis et libationibus eo maxime vterentur. Nam σπονδὴ libationem significat.* Terent. Maurus rationem nominis ita reddit, Qui quod in templis canorus, a cis malae Auribus libantis obstat et fauet, *(silentium praestat)* eit. *Conf.* SPONDIALIS. Lentipes spondeus Auson. Epist. Stabiles spondei Hor. de Arte Poët. 256. *Conf.* Cic. Or. 3 c. 47. *et* in Orat. c. 64. Quinctil. 9, 4. Sidon. , 15.

PNDAICVS, a, um. *Vt*, Versus spondaicus, Qui duos habet ndos ad finem Terentian. *ap.* Priscian. p. 1321.

SPNDIALIS, e. Adi. *Tibicen dicebatur* spondialis, *qui in sa- c. ebat, quod nomen a* spondeo *profectum initio est, cuius carmine aec n libamentis deorum et sacrificiis uti soliti erant.* Isidor. 1, Vic et ii, qui tibiis canebant in sacris gentilium, spondiales nomi- anur Mar. Victor. Art. Gramm. 1 p. 2487 Spondeus e dua- legis, vt reges, temporum quatuor, dictus a tractu cantus eius, qui legas tibias in templis supplicantibus editur, vnde et spondiales *Suid.* Spondulae) appellantur, qui huiusmodi tibias inflare assuetu- t. Spondiales *legit Turneb. Aduerſ. 20, 17.* Spondialia, *Car- n ochaica sacris adhiberi solita, quibus etiam tibicines cum modos iebat, plerumque uti solebant.* Cic. de Orat. 2, 193 c. 46 Tamen nocgenere saepe ipse vidi, cum ex persona mihi ardere oculi ho- is istrionis viderentur, spondialia illa dicentis, Segregare abs te us, aut sine illo Salaminem ingredi? *Editi libri habent* Spondalia, *mendose, vt Turnebo quidem videtur l. c. Conf.* Rhodig. Lect. Ant. 9. *almaſ. ad* Solin. p. 88 spondaulia.

SPONDOGVS, i. m. *Lanugo quaedam in rosa siluatica* Mart. pite. 27

SPONDYLE, es. *vel* SPONDŸLIS, is. f. [σφονδύλη] Plin. 27, f. 1 Et animalium quidem caeterorum nullum aliud radices a nu- s diae attingit excepta spondyle, quae omnes persequitur. Ge- is ille serpentis est. Verticellam *Gaza vertit in Aristotelem, vid.* ONYLVS

SPNDYLIVM, i. n. *siue* SPONDYLION. [*Dioscoridi σπονδύλιον herbae nomen.* Plin. 12, 24 Ab hac panace, ferula differt, quae spondylion, foliis tantum, quia sunt minora, et platani di-

SPONDYLVS, *f.* SPHONDYLVS, i. m. [σπόνδυλος, σπονδύλιον, σφόνδυλος] *Nodus seu vertebra spinae dicitur. Sunt autem in ipsa spina hominis spondyli quatuor et viginti, quorum septem colum constituunt, duodecim thoracem, quinque alii lumbos. vid.* Plin. 29, 4 f. 20. Cael. Aurel. Tard 1, 1, 36 Ex primo ceruicis sphondylo vsque ad clunes vel earum vltimum sphondylum. *Propter qualemcunque similitudinem sic dictam etiam marinum animal, testaceum, futo. Nouiſſime* Plin. 32, 11 *Inter* auguralis coenae *delicias memorat* Macrob. Sat. 2, 9. Spondylus est *Callus, siue caro interior ostreorum.* Plin. 32, 6 Neque in luto capta, neque in arenosis, sed solido vado, spondylo breui atque non carnoso, nec fibris lacinioso, ac tota in aluo, *vid.* Columel. 8, 16. Celſ. 3, 18. Apic. 9, 14. Martial. 7, 19 Rofos tepenti spondylos sinu condit.

SPONGIA, ae. f. [σπόγγος] *Natura illa media, neque animal, neque frutex, sed inter vtrumque genus interiecta, quod genus Graeci* zoophyton *appellant. Locus classicus est* Plin. 9, 45 Spongiarum tria genera accepimus: spissum ac praedurum et asperum, tragus id vocatur: minus spissum et mollius, manon: tenue densumque, ex quo penicilli, Achilleum. Nascuntur omnes in petris, aluntur conchis, pisce, limo. Intellectum ineſte his apparet, quia, vbi auulſorem ſentire, contractae multo difficilius abstrahuntur; hoc idem fluctu pulsante faciunt. Viuere esca, manifesto conchae minutae in his repertae ostendunt. — In petris cruoris quoque inhaeret color. — Pessimum omnium genus est earum, quae aplysiae vocantur, quia elui non possunt, in quibus magnae sunt fistulae, et reliqua densitas spissa. *Add. 32, 11 vbi de earum natura, et tractandi ratione atque usu plurima. v. g.* Tinguntur in deliciis aliquando et purpura. — Candidae cura fiunt e mollissimis recentes, per aestatem tinctae salis spuma, ad lunam et pruinas sternuntur inuersae, hoc est, qua parte adhaesere, vt candorem bibant. — Vsus earum ad abstergenda, fouenda, aperienda a fotu, dum aliud imponatur — sanguis rapitur in fecando, vt curatio perspici possit — Lanae emolliunt, spongiae coërcent rapiuntque vitia vlcerum. Circumligantur et hydropicis siccae, vel ex aqua tepida posceue — Contra solem apte protegunt capita, *etc. Multa enim omittenda fuerunt.* Spongia vda facies plorantis detersa est Petron. c. 108. *Picta etiam et scripta spongiis delebantur, vid.* Plin. 35, 10. *Ita*, Spongiam impingere Auſon. Eidyll. 11 praef. Augustus tragoediam magno impetu exorsus, non succedente stilo aboleuit, quaerentibusque amicis, quidnam Aiax *(fabulae nomen)* ageret? respondit Aiacem suum in spongiam incubuisse Sueton. August. c. 85. Martial. 14, 144 Haec tibi forte datur tergendis spongia mensis Vtilis, expresso quum lenis imbre tumet. *Conf.* Celſ. 6, 7. 8, 4. *et* 5, 2. Vitruu. 2, 6. Sueton. Calig. c. 20. Spongia ex verbenis noua Scribon. 205. Mollis spongia 158. Effingere fiscinas spongia Cato 67, 2. Plenam spongiam aquae manu premere et siccare Lucret. 4, 622. Tertull. de Spectac. c. 25 Poterit de misericordia moueri defixus in morsus vi forum, et spongias retiariorum: *ad detergenda vulnera. Vid Lipſ. Amphit. 2, 8: aut tegendo pectori.* Liu. 9, 40 *de Samnitibus*, Spongia pectori tegumentum. Spongiae, quibus columnae, pauimenta, podia exterguntur Vlpian. in l. Quaesitum §. canales D. de fund. instruct. Creditur etiam procuratorum rapacissimum quemque ad ampliora officia ex industria solitus promouere, quo locupletiores mox condemnaret: quibus quidem vulgo pro spongiis dicebatur uti, quali et siccos madefaceret et exprimeret humentes Sueton. Vesp. c. 16. ¶ 2 Spongias, *olitores antiquè appellabant Ridiculas asparagorum inter se implicatas. Vid.* Pallad. Mart. t. 9. *et* Febr. t. 24. Columel. 11, 3, 43 Stirpes praefractae angunt oculos spongiarum, et quasi excaecant, nec patiuntur asparagum emittere. ¶ 3 Spongia *pro pumice lapide, apud* Plin. 36, 19. Pallad. 1 tit. 10. ¶ 4 Spongia, *massa ferri, quae ex fluore iterum conflata est: vid. Hard. ad* Plin. 34 f. 41 n. 15. ¶ 5 *Panis genus.* Isid. Orig. 20, 2 Sfungia *(ita Gothofr. h. l.)* panis aqua diutissime laxatus, similam modicam accipit, et fermentum modicum, et habet fermentationis plus quam omnis panis. Vnde et spongiae nomen accepit.

SPONGIŎLA, ae. f. Dimin. [σπογγιάδιον] Spongiola, *quae aliis Amentum, alus Cachrys dicitur, officinis* bedegar. *id est quod praeter naturam in quibusdam fruticibus vt cynorrhodo nascitur, et squamatim compactum spongiolae cuiusdam modo propendet e ramis.* Plin. 25, 2 Alias apud auctores cynorrhodi vna medicina erat, spongiolae quae in mediis spinis eius nascitur, cinere cum melle alopecias capitis expleri. Spongiolae, *Radiculae asparagorum inter se implicitae.* Columel. 11, 3, 44 Sulci autem inter se pedali mensura distantes fiunt non amplius dodrantalis altitudinis, in quam ita spongiolae deprimuntur, vt facile superposita terra germinent.

SPONGIOLVS, i. m. *Fungorum species* Apic. 2, 1. *et* 3, 20.

SPONGIŌSVS, a, um. Adi. [σπογγιώδης] Quod similitudinem spongiae habet Plin. 11, 37. Ideirco pulmo spongiosus. *Add.* Celſ. 4, 1. Plin. 36, 21.

SPONGIO, āre. Spongia detergere Apic. 1, 26. Aper spongiatur Apic. 8, 1. *Conf. Barth. Adu. 38, 2.*

SPONGIZO, āre. *Idem.* Apic. 7, 15. *et* 8, 7.

SPONGĪTES, ae. m. Gemma, quae spongiae (a qua et nomen habet) speciem repraesentat Plin. 37, 10.

SPONSA, SPONSALIS, SPONSIO, SPONSO, SPONSVS, *vid.* SPONDEO.

SPONTE. [αὐτομάτως, ἑκουσίως, πρόθυμα] *Ablatiuus a Nominatiuo inusitato* Spons. *cuius Genitiuus est in rariore vsu: significat Voluntatem suam, vel certe suam naturam et vi, vt excludatur aliena vis et impulsus. Vid.* Charis. 2 p. 195. Varro de L. L. 7 p. 58, 10 Spondeo a sponte, nam id valet a voluntate. Ideo Lucilius scribit de Cretea, Cum ad se cubitum venerit sua voluntate, sponte ipsum suapte adductam, vt tunicam et caetera reficeret. Eandem voluntatem Terentius significat, cum ait (Ad. 1, 1, 50) satius esse sua sponte recte facere, quam alieno metu. Ab eadem sponte declinatum spondet, *etc. post multa alia*, Sic despondisse animum quoque dicitur — quod suae spontis statuerat finem — *Et* a sponte respondetur, id est ad voluntatem rogantis. Plaut. Truc. 2, 6, 46 Neque iam queo pedibus mea sponte ambulare. Ter. Andr. 4, 2, 9 Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga. Cic. de Senect. 7 t c. 19 Senes autem, sicut sua sponte, nulla adhibita vi consumtus ignis extinguitur. Idem Fam. 1, 7 Etenim Pompeium, qui mecum saepissime non solum a me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communicare solet, scis temporibus illis non saepe in senatu fuisse. *Add.* Idem Verr. 2 c. 10. Quam voluntatem tua sponte habituras esses Idem Fam. 6, 9. Cicero, *ne in versum incidat,*

semper Pronomen, mea, tua, *etc. praeponit. Conf.* Nep. 5, 3, 3. Oſtia patuere ſua ſponte Virg. Aen. 6, 82. Quinctil. 5, 10 Et vt literae, ſyllabaeque ſcribentium cogitationem non exigunt, ſic rationes ſponte quadam ſequantur. Me ſi fata meis paterentur ducere vitam Auſpiciis, et ſponte mea componere curas Virg. Aen 4, 340. Italiam non ſponte ſequor Idem ibid. 4, 361. Tacit. Hiſtor. 3, 16, 3 Nec ſponte Antonii properatum. Nil facimus non ſponte Dei Lucan. 9, 574. Paxque fuit non ſponte ducum Lucan. 1, 99. *Conf.* Idem 4, 184. Vnde ſuſpicio, ſponte legatorum excitari bellum Tacit. Hiſt. 4, 19, 7. Plin. 11, 49 Teſtes homini tantum iniuria, aut ſponte naturae franguntur, *vid.* Idem 9, 51. Sponte ſua quae ſe tollunt in luminis auras Virg. Georg. 2, 47. *de arboribus.* Viuere ſua ſponte, *Sine aliorum ope ſuſtentare vitam ſuam* Lucret. 5, 870. Res, quae ſua ſponte ſceleratae ac nefariae eſt Cic. Verr. 1 c. 42 Sponte ſua probitas officiumque iuuant Ouid. ex Pont. 2, 3, 34. *Add.* Petron. c. 16 *et* 105. Haec enim alienatio non ſponte tutorum ſit Vlpian. in l. Sed ſi pec. §. 2 D. de reb. eor. qui ſub tut. *etc.* Gell. 13, . . . Spontis ſuae mortem manet. Columel. 9, 4, 2 Eſt enim ſatiua et altera ſuae ſpontis, itemque ſemper virens pinus et minor ilex. Id. 11, 3, 10 Spontis ſuae aquam manu illatae *opponit.* Celſ. 1, 1 Sanus homo qui et bene valet, et ſuae ſpontis eſt, nullis obligare ſe legibus debet.

SPONTE. Adu. [ἑκουσίως, προαιρέσει Gloſſ. Lat. Gr.] Plin. Epiſt. 4, 27 Hic ſponte beatiſſimo otio fruitur, alius exercitum regit. Idem Ep. 7, 19 Sponte primum, deinde ex auctoritate Pontificum. Immi-nentem neceſſitatem ſponte praeuenit Tacit. Ann. 1, 30, 5.

SPONTANEVS, a, um. Adi. [αὐτόματος, αὐθαίρετος] *Voluntarium et naturale.* Sen. Epiſt. 121 Agilitas eſt ſpontaneus motus. Spontanea inſania ebrietas eſt . . . . Macrob. Somn. Scip. 2, 12 Appetitus ſpontaneae mortis. *Conf.* Plin. 27, 7. Arnob. lib. 3. Veget. 2 Prol. *Borrich. Cogit. p. 242.*

SPONTĀLIS, e. Adi. [ἑκούσιος] *Idem quod Spontaneum et vltroneum.* Apul. 4 p. 147 Quumque nulli noſtrum ſpontale parricidium ſuadens, perſuadere poſſet, gladium per medium pectus ictu fortiſſimo transadigit. Sobrietas Idem 9 *extr.*

SPONTANTE. Adu. Hieron. Ep. 2 ad Nepotian. Vulg. 1 Pet. 5, 2. Oct. Horat. 1, 8

SPONTALITER. Adu. Solin. Epiſt. 8, 9 Id ſpontaliter facio.

SPONTĪVVS, a, um. Adi. Solin. 2 (8) Damnum ſpontiuum. *Conf. Salmaſ. h. l. p. 61.*

SPORADES, um. f. Pl. [Σποράδες] *Inſulae quaedam circa Cretam in mari Carpathio, vel Aegaeo, ſicut Strabo lib. 10 ſcribit. Dictae, quod in mari ſparſae ſint. Sunt autem harum nomina, Helene, Phocuſa, Hecaria, Schimuſa, Polegrados, Thera, Anephe, Aſtypalia, Laguſa, Ion, vbi ſepultus fertur Homerus. Conf.* Plin. 4, 12.

SPORTA, ae. f. [σαργάνη, σαρμὸς, σπυρὶς] *Vaſis genus, quaſi fiſcella.* Aut a Sparto herba quaſi Spartea: aut ab Aſportando, *vt ait* Non. 2, 833 *vbi laudat* Salluſt. E muris canes ſportis demittebant. Varro de Vita Pop. Rom. l. 1 Neque enim opſonium in tota coena coeptum ex variis rebus coniectum in vnam ſportam perſpicitur. Sueton. Rhet. 1 Diu exſpectauerunt, dum retia extraherentur, aliquando extractis piſcis nullus inſuit, ſed ſporta auri obſuta. Columel. 8, 7 Locus ad hanc rem deſideratur calidus maxime, et minimi luminis, in quo ſingulae caueis includantur anguſtioribus, vel ſportis incluſae pendeant aues. *Nempe* Sportae, Sportulae, Sportellae; *Numiſm ſunt receptacula. Vid. Budaeus in notis ad Pandect. et* Aſcon. Pedian. in Proocm. Act. in Verr. p. 50. Sporta iuncea, vel ſpartea Columel. 12, 6. Sportae faecariae Cato 132 *ſunt, Quibus* m*cluſa faex prelo ſupponitur, vt vinum faecatum exprimatur. Add.* Petron. c. 113. Pallad. Ian. t. 21. Iſidor. 20, 9.

SPORTVLA, ae. f. Dimin. [σπυρίον] Plaut. Curc. 2, 3, 10 Qui incedunt ſuffarcinati, cum libris, cum ſportulis. Idem Men. 1, 4, 1 Sportulam cape, atque argentum. eccos tres numos habes? c. habeo. E. abi, atque opſonium affer. ¶ 2 Sportula *eſt liberalitatis priuatae genus in ſalutatores:* [διανομὴ Gloſſ. Lat. Graec. διανομὴ χρυσίς, διανομὴ ἀργύρου Gloſſ. Gr. Lat.] *Nempe cum Clientes omnes coenae adhibere non poſſent, inſtitutum eſt, vt aliquid cibi domum ferendum in Sportula daretur tenuioribus, quod cum et ipſum in infinitum fere procederet, pecunia dari coepit, quae et ipſa* Sportula *dicebatur. Totum tamen hoc recentioris videtur inſtituti, et ſub imperatoribus demum inuentum.* Sueton. Claud. c. 21 Munus gladiatorium extraordinarium et breue dicturumque paucorum appellare coepit Sportulam, quia primum daturus edixerat, velut ad ſubitam condictamque *(ab ipſo conuiua petitam)* coenulam inuitare ſe populum. *Ergo debet iam tum tale quid in vſu fuiſſe. Vulgauit rem* Nero, *de quo* Sueton. c. 16 Adhibitus ſumtibus modus: publicae coenae ad Sportulas redactae. *Rurſus* Domitianus Sueton. c. 7 Sportulas publicas ſuſtulit, renouata coenarum rectarum conſuetudine. *Conf.* Martial. 8, 50 *qui de eiusmodi Coena publica Domitiani*, Promiſſa eſt, *inquit*, nobis Sportula, recta data eſt. *Conf.* Vlpian. l. 3 ff. de penu leg. Plin. Ep. 10, 118. Sidon. Epiſt. 5, 7. *Eſt itaque* Sportula *vel δεῖπνον ἐν σπυρίσι coena in ſportula, de qua* Iuuen. Sat. 3, 249 Nonne vides quanto celebretur ſportula fumo? Centum conuiuae: ſequitur ſua quemque culina. *Vbi cibi ipſi auferendi dantur: vel eſt numaria, centenorum quadrantum. De hac multa* Iuuenal. 1, 95 *ſq. illud praeſertim* v. 120 Centum quadrantes lectica petit denſiſſima, *i. feminae etiam delicatae, quae lecticis vehantur. Sic* Martial. 1, 60, 1 Dat Baiana mihi quadrantes Sportula centum. *It.* 3, 7 Centum miſelli iam valete quadrantes, Ante ambulonis congiarium laſſi. *Et* 11, 75 Sportula nos iunxit quadrantibus arida centum. *i. eadem ex domo Sportulam forte petentes conuenichamus. Caeterum frequentiſſimae erant* Sportulae *erogationes, in ludis, in inauguratione honorum, in nuptiis, in dedicationibus nouorum operum, etc. vid.* Plin. Epiſt. 10, 117. Suet. Claud. c. 9. Apul. Met. 7 p. 191. *et* Apol. p. 329. Symmach. Ep. 3, 24. 4, 4 *et* 55. *Iuret. ad* Symm. 4, 55. *Demſter. ad* Coripp. p. 206. *Laudatur* Vet. Inſcr. IMPETRAT LOCO EX D. ORD. STATVA FORENS. MEMORIAM PIETATIS HONORAVIT DATISQVE SPORTVLIS DEDICAVIT. *Tanto minus eam praeſtamus, quod vnde ſit, non vacat iam quaerere. Formula* Sportulae nuptialis *mittendae* Symmach. 9, 106 Par. *ſed lur.* 101. Pro filiis noſtris Deo iuuante coniunctis in duobus ſolidis ad te miſimus Sportulam nuptialem, quam cum promta dignatione ſuſceperis, documentum dabis, omnia amicorum feſta eſſe communia. *Eiusdem argumenti eſt* Epiſtola 107. ¶ 3 Sportulae Cypriano *dictae, quae ſacerdotibus diſtribuebantur ſingulis menſibus: vid. Torrent. ad* Suet. Domit. c. 7. *Cuiac. ad l.* 12[illegible] de legatis. ¶ 4 *Ap.* ICtos ſportulae *ſunt pecuniae iudices aut executores litium accipiebant. Vid.* Tit. Cod. (3,[illegible] Sportulis Iud.

SPORTELLA, ae. f. *Aliud* Dimin. [σπυρίδιον] Cic. Fa[illegible] *de coena valde frugali*, Dediſcendae tibi ſunt ſportellae et ari[illegible] tui. *In ſportellis* fructus *et ficca cibaria videntur appoſuiſſe mat* Petron. 40 *In coena Trimalchionis ex apri* dentibus ſporte[illegible] pendebant duae palmulis textae, altera Caryotis, altera Theb[illegible] pletae. Apic. 1, 4 Folia citri viridia in ſportella palmea[illegible] lium muſti mittes. *Conf. 6, 9 vbi videtur gallina in ſportell[illegible] Magis ad Ciceronis locum facit* Suet. Domit. c. 4 Senatui equiti[illegible] narriis, plebeii ſportellis cum opſonio tributis.

SPORTVLO, āre. Sportulantes fratres Cypriano Epiſt. 28[illegible] *ſunt clerici, quibus* Sportulae *tribuuntur, vid.* SPORTVLA n. 3.

SPORVS, i. m. *Spado fuit a Nerone in deliciis habitus, feminam idem ipſe hominis monſtrum transfigurare anniſus eſt, eum dote inter auſpices conſignata, palam vxorem duxit. Poſt Nero necem iuſſus a Vitellio, vt habitu puellae raptae ſe in theatro non ferens ignominiam, manus ſibi intulit. Vid.* Suet. Neron. c. *Xiphilin. ex Dionis 65 p. 737.*

S P V

SPVMA, ae. f. [ἄφρος, πτύελον, φυκίον] *Sordes earum rerum bus eiicitur, nempe quum per ebullitionem vel maximam agitation quaedam ſupernatant, vt mero, aeri, ſali, etc.* Virg. Aen. 1, ſpumas ſalis aere ruebant. Martial. 14, 48 Spuma vocor ni cor et aphronitrum. Albentes ſpumae Ouid. Met. 7, 415. bida ſpuma Idem ibid. 3, 74. Argentea ſpuma Scribon. 45 *et ſaepiſſime; i. lythargyros.* Argenti ſpuma Id. 244. Celſ. 5, 5. 6, 6. 7, 9 *et* 11. Plin. 33, 6. Colum Ferri, *quae in fuſione ferri exhalat per os camini: vid. Hard* Plin. 34 f. 41 n. 15. Cana ſpuma Sen. Hippol. 10. C *f.* Rubrae, *fortiſſimorum equorum: vid.* Seru. *ad* Virg. Aen. Feruida ſpuma Ouid. Met. 8, 287. Virides ſpumae ſe Claud. de Bell. Gild. 172. Agere ſpumas Lucret. 3, 490. AGO. Albet mare ſpumis ſonantibus Ouid. Met. 1 Virg. Aen. 3, 567 Ter ſcopuli clamorem inter cau dedere, Ter ſpumam Eliſam, et rorantia vidimus aſtra. ſtridentem cum ſanguine ſpumam Ouid. Met. 8, 417. Inc ſpuma, *vid.* INCALESCO. Incanuit vnda ſpumis Catull. 62, 13. Oblitus et ſpumis, et craſſo ſanguine rictus Ouid. 367. Torquent adnixi nautae ſpumas Virg. Aen. 3, 208. ma *pro Sapone, qui facile in ſpumam reſoluitur*, Martial. 14, 2 ſtica Teutonicos accendit Spuma capillos. *Pro* Cauſtica *de mine vid. ſ. l. Iſ. Voſſ. ad* Catull. p. 142 Cattica. *Caeter vult* Martialis, *a Saponis vſu magis rutilos fieri capillos Teuto Germanorum. Quod facere ſolebant etiam Romanorum quidam,* Martial. 8, 33 Et mutat Latias Spuma Bataua comas, *vid.* RVT

SPVMEVS, a, um. Adi. [φυκιόεις] *Quod ſpumae naturam, lorem refert.* Plin. 15, 28 Spumeus color malis. Idem 37, 2 ſpumeus, *i. Spumans, vel ſpumoſus.* Virg. Aen. 2, 496. Apul. Met. 8 p. 202. Spumeas efflans Saliuas Prudent. Pe Calagurr. v. 101. Ora ſpumea Lucan. 5, 190. Seme meum Plin. 20, 19. *quod ſolutum aqua facile in ſpumam abit.* ſpumea Virg. Aen. 10, 212.

SPVMOSVS, a, um. Adi. [ἀφρώδης] *Quod ſpumam facit.* 12, 7 Lycion aptiſſimum medicinae, quod eſt ſpumoſum. ſpumoſum Lucan. 2, 627. Spumoſa (excrementa) Scribo Reiicere ſpumoſa Idem 186. Litora ſpumoſa Catull. Ar 65, 121. Vnda ſpumoſa Virg Aen. 6, 174. *Compar.* de Conſ. Honor. 6, 458 Addua quo ſciſſas ſpumoſior incitat vnd

SPVMĪFER, ĕra, ĕrum. Adi. [φυκιοφόρος] *Vt*, Fluctus feri, *apud* Stat. Achil. 1, 59.

SPVMĪGER, ĕra, ĕrum. *Aliud* Adi. [ἀφροφόρος] *Vt*, Fu miger, *apud* Ouid. Met. 11, 140. Spumigeri Lupi Manil. Sus ſpumiger Lucret. 5, 983.

SPVMĪDVS, a, um. Adi. Apul. Apol. p. 306 Humor craſ ſpumidus.

SPVMABVNDVS, a, um. Adi. Apul. Apol. p. 303, 1 Facie am ſpumabundus conſpuiſſet, *de epileptico ſ. morbo caduco laborant*

SPVMIGĔNA, ae. *Vt*, Cytherea ſpumigena, *ex ſpuma* Mart. Capell. 9 p. 310.

SPVMO, āre. [ἀφρίζω] *Spumas emittere.* Plin. 32, 7 Sul ſpuma pennis deterſa, et poſtquam deſierit ſpumare, tepidum i dere. Virg. Aen. 8, 672 — Sed fluctu ſpumebant caerul no. Adſpergine falſa ſpumant cautes Virg. Aen. 3, 534. ſpumant verſa lacertis Idem ibid. 5, 141. Quam magis exh ſpumauerit vbere Mulctra Virg. Georg. 3, 309 Vindemia met plenis labris Idem ibid. 2, 6. *Add.* Sen. Qu. Nat. Pallad. 1, 17. Spumare *et* Fumare *a librariis miſceri, obſerv voce* FVMO.

SPVMANS, antis. Partic. Aper ſpumans Virg. Aen. 1, Cymbia ſpumantia lacte Idem ibid. 3, 66. Enſis ſpumans c Virg. Aen. 4, 665. Equus ſpumans Idem ibid. 6, 881. na ſpumantia mandit ferox ſonipes Virg. Aen. 4, 135. Muſt venc. 2, 378. Pateram ſpumantem hauſit Virg. Aen. 1, 743. cula ſpumantia lacte Idem Ecl. 5, 67. Sanguis ſpumans Virg. 9, 456. *Et* Celſ. 5, 26. Vuae ſpumantes Columel. 10, 4

SPVMĀTVS, a, um. Adi. [ἀφρισμένος] Cic. de Diuin. 1, Saxaque cana, ſalis niueo ſpumata liquore, Triſtificas certant no reddere voces. *ex Pocta.*

SPVMĀTVS, ūs. m. [ἀφρισμὸς] Stat. Silu. 1, 4, 102 florentis opem, quoque anguis abundat Spumatu.

SPVMESCO, ĕre. [ἀφρίζομαι] Inchoatiuum: *vt*, Aequora meſcunt remo Ouid. Ep. 2, 87.

SPVO, ſpui, ſpūtum, ĕre. [πτύω] *Saliuam emittere.* Virg. Geo 4, 97 — Terram ſicco ſpuit ore viator Aridus. Veniam quoque a deis ſpei alicuius audacioris petimus, in ſinum endo. *Vid.* SINVS. Nec miniſtranti apud Perſas famulo hi re vel loqui licet, vel ſpuere Ammian. 23, 6. Antoniam, D coniugem, nunquam ſpuitle percelebre eſt Solin. c. 4. Amm Marcell. 27, 3 p. 522 *Gron. de Lampadio*, Homo indignanter admod ſuſtinens, ſi etiam cum ſpueret non laudaretur.

SPVTO, āre. Frequent. [ἀποπτύω] Plaut. Capt. 3, 4, 18 Nam ic qui sputatur interdum morbus venit, *i. morbus caducus, epilepsia* Idem Merc. 1, 2, 27 Tua causa rupi ramices, iamdudum sputo sanguinem.

SPVTĀTOR, ōris. m. [πτύστης] Plaut. Milit. 3, 1, 52 Minime sputator, screator sum.

SPVTVM, i. n. [πτύελον, πτῦσμα, πίτυσμα] *Saliua.* Martial. Cruenta Propert. Sputa fuos mittit sputa subinde sinus. Minuta sputa Lucret. 6, 1186. Salsa sputa Idem Tenuia sputa Lucret. 6, 1186. Edere sputum Celsi. 2, 9. *Conf.* Idem 1, 8. Voces improbas et sputa fe e Sen. de Const. c. 1.

SPVTVS, ūs. m. *Idem.* Cael. Aurel. Tard. 4, 4 Cum plurimo sput ructatione iugi.

SPVTISMA, atis. n. Vitruu. 7, 4 *legitur. Sed vid.* PITYSMA.

SPVTĀMEN, inis. n. Cael. Aurel. Tard. 2, 14, 199 Aegrotantium sputamina. *Conf.* Ammian. 14, 9. Tertull. adu. Gnost. Prudent. Apoth. v. 676.

SPVTAMENTVM, i. n. Tertull. de Spectac. c. 30 Sputamenta decoratus.

SPVTATILĬCVS, a, um. Adi. [πτυσμαλιτικὸς] *Lexis.* Cic. de or. Orat. 260 c. 74 Et ille fuit accusator, inquit, vetus, quo accusante Critilium, Sisenna defendens dixit quaedam eius sputatilica esse ridicula. Tum C. Ruscius, Circumuenior, inquit, Iudices, nisi sputatilicis. Sisenna quid dicas nescio, metuo insidias; Sputatilica quid? hoc, *sputa* quid sit scio, *tilica* nescio. Maximi risus: tamen familiaris meus recte loqui putabat esse, inusitate loqui. *Sputatilica, dicere forte voluit, leuia aut despuenda.*

SPVRCVS, a, um. Adi. [πυκρὸς, ἐμπυρὸς, ἀκάθαρτος] Impurum, sordidum, lutulentum, *vt recte* Non. 4, 425. *A spuendo dictum, quod vt de eo spuatur.* Cic. Tusc. 1, 41 Samnis spurcus homo, vita omnis locoque. Hor. Serm. 2, 5, 18 Visne tegam spurco Damonis ? Saliua spurca Catull. 76, 8. Apul. . . . . multae res spurcae et graues, nares infestant. Ager Col. 1 Animalia spurca Musonius *ap.* Gell. 9, 2 *vocat philosopha-* Gladiator spurcus et carnifex Varr. *apud* Non. 4, 425. spurcissimus, praegustator libidinum Cic. pro Domo 25 c. 10. spurcissimus Cic. Verr. 1 c 37. Humor spurcissimus Apul. p. 110. *i. vrina.* Lupae spurcae Martial. 1, 35. Mors ima Sen. Ep. 70. Nubilum spurcum Plin. 16, 2. Pro- spurcissimum Apul. Met. 8 p. 215. Tempestate spurcissiter facerem Cic. *ap.* Non. *l. c.* Vinum spurcum est, Quod dhiberi non licet, vt ait Labeo Antist. lib. 10 commentarii in- tificii, cui aqua admixta est, defrutumue, aut igne tactum est, ue ante quam deferuescat. Fest. Vita spurcissima 2. Si quid est Vrina spurcius Gell. 17, 19. Vrinae mador Apul. Met. 1 p. 108.

SPVRCE, ius, issime. Adu. [ἐμπαθῶς] Auct. ad Her. 1, 8 In lucentur, si quid eorum spurce, superbe, crudeliter, malitiose proferetur. Cic. Att. 11, 13 Deinde praescribit spurcissime causas fecerit. Idem Philipp. 2, 100 c. 39 An crudelior illam miseram tam spurce, tam impie dixeris. Spurcius Plin. 29, 1.

SPVRCITIA, ae. *vel* SPVRCITIES, ēi. f. [ἐμπαθία, ἀκαθαρσία] extraord. crimin. Lucret. 6, 21 At contra nobis coeni teterrima cum sit ies, eadem suibus haec munda videtur. *Add.* Ibid. v. 977. superbia, spurcitia, ac petulantia Lucret. 5, 48. Plin. 33, 4 catino iactatur spurcitia, in omni metallo scoria vocatur. 7, 9 Proxime spurcitias suum laudant. Spumam et omnem am eximere Colum. 12, 17. *Add.* Ibid. c. 1. *it.* 1, 5. itiis purgare alium et vermiculos eiicere debet mellarius Varro R. 16.

SPVRCO, āre: *vel* SPVRCOR, āri. Depon. [ἐμπαίνω, σπιλόω] *da, vitiare.* Cels. Iurisconf. *ait apud* Vlpian. in l. Si ferrum D. ad Nuil. Cum eo agi posse Aquilia, qui vinum spurcauit, vel effi- acetum fecit, vel alio modo vitiauit. Plaut. Men. 1, 2, Ne ex isto loco spurcatur nasum odore illutibili. Paull. in l. spurcat exhalatus mephiticus odor Sidon. Ep. 3, 13. Iupr cesta spurcauit labe Lacaenas Prudent. adu. Symm. 1, 60. Se- spurcata impuris moribus Catull. in Comin. f. 105 (109) 2.

SPVRCĀMEN, inis. n. Prudent. Cathem. 9, 56 Gregis ordida spurcamina.

SPVRCILOQVIVM, i. n. Tertull. de Resurr. cap. vlt. Spurci- experiri in congressibus.

SPVRCIFĬCVS, a, um. Adi. [ἐμποιῶς] *Qui spurca et foeda facit.* Plaut. Trin. 4, 1, 7 Spurcificum, immanem, intolerandum, virum.

SPVRCIDĬCVS, a, um. *Aliud* Adi. [ἐμπαιδόλογος] *Qui spurca et foeda dicit.* Plaut. Capt. Prol. 56 Neque spurcidici insunt versus.

SPVRINA, [Σπυρίνας] *Dux regis Parthorum, qui Crassum interfecit.* Item *Mathematicus ac vates, qui Caesari praedixit, vt* Martio caueret Idus, *vid.* Sueton. Caes. c. 81. Item *Adolescens Etruscus* forma, qui quum mira specie complurium feminarum illustrium oculos, ideoque viris ac parentibus earum suspectum se fecisset, oris decorem vulneribus confudit *etc.* Val. Max. 4, 5 ext. 1.

SPVRIVS, i. m. [πορνογενὴς Gloss. Lat. Gr.] *Qui ex mulore non bono natus est, vel incerto patre.* Spurium Modestinus D. De stat. homin. l. Ego concepti, vulgo conceptum appellari scribit, et eum esse, qui incerto patre natus sit, siue illum, qui eum patrem habet, quem habere non licet. Vlpian. Reg. 4, 2 Qui matre quidem certa, patre tamen incerto nati sunt, spurii appellantur. Gaius Instit. 4, 9 Quod si quis incestas vel nefarias — nuptias inierit, nec vxorem habet, nec filios. Nam hi, qui ex huiusmodi conceptione nati fuerint, quamlibet matrem videantur habere, patrem vero nullatenus habere censentur, et tanquam si de adulterio concepti fuerint, communiter, qui Spurii appellantur, h. e. sine patre filii. *Non ignoscendum esse dicitur* Plutarch. in Probl. 103 *vbi ita de hoc verbo: Spurius* nomen est apud Romanos, vt Sextus, et Decimus, et Caius. Prisca autem nomina non tota scribunt: sed aut vna littera, vt T. Titium: aut duabus, vt Cn. Cneum: aut tribus, vt Sex. Sextium, et Ser. Seruium. Sic Spurius, Sp. scribebatur. Eos autem, qui sine patre erant, qui ἀπάτορες dicuntur S et P designabant, quasi Sine patre; hoc errore factum, vt *Spurii*, *Sine patre dicerentur. Dicunt alii, Sabinos vxoris pudenda spurium appellare. Item qui legitime natus non sit, sed ex concubina, aut scorto, contumeliae causa spurium appellari solitum.* De Spurii *i. membri muliebris illa appellatione non temere esse, ostendit illa* De mari sumta spuria Apul. Apol. p. 297. *i. marina virginalia, vt vocarat* p. 296. *Conf.* Turneb. Adu. 17, 15. *Caeterum de re ipsa* Apul. Met. 6 p. 177 *pr. ex persona Veneris*, Impares nuptiae, et sine testibus — factae, legitimae non possint videri: ac per hoc spurius ille nascetur *Est ergo* Spurius *natus non ex legitimis nuptus. Metaph.* Auson. Epist 2, 29 Quique notas spuriis versibus appositi. *i. Incerti auctoris.* Pone obelos igitur spuriorum stigmata vatum Auson. in Sapient. v. 13.

SPVTAMEN, SPVTATOR, SPVTO, *etc. vid.* SPVO.

S Q V

SQVALEO *vel* SQVALLEO, ui, ēre. [αὐχμέω, ἐμπάω] *Proprie squamosum esse significat.* Non. 6, 26 Squalere non sordium plenum esse tantummodo, vt nunc consuetudine persuasum est, sed honesta re abundare, et refertum esse, veteres honesta auctoritate posuerunt, ducique hanc significantiam a squamis putant. Vt enim est in corporibus sordium alta congeries, quae squalum dicuntur: ita quod fuerit qualibet re densatum, oneratum, inculcatumque, squalere voluerunt. *Haec honesta significatio in primis in Participio obseruatur, vt mox videbimus.* Virg. Aen. 2, 277 Squalentem barbam, et concretos sanguine crines. Cic. pro Sext. 52 Erat igitur in luctu Senatus, squalebat ciuitas publico consilio veste mutata. Quinctil. 10, 1 Neque ergo arma squalere situ ac rubigine velim. Cic. pro Milon. 20 c. 8 Tota ciuitas confecta senio est, squalent municipia, afflictantur coloniae. Virg. Georg. 2, 348 — Aut squalentes infode conchas. *Proprie: nam squamis quibusdam contectae sunt conchae.* Squalere dictum est a squamarum crebritate asperitateque, quae in serpentium pisciumque coriis visuntur Gell. 2, 6 *extr.* Macrob. Saturn. 6, 7. *Drakenb. ad* Sil. 2, 547. Arua squalent abductis colonis Virg. Georg. 1, 508. Corpora squalebant exsangui morbo Ouid. Met. 15, 627. Crines squalent a puluere effuso Sil. 4, 252. Serpentibus atris squalet humus Ouid. Met. 14, 410. Squalebat tellus vitiato feruida dorso Sil. 14, 591. Squalebat adustus limes Claud. de R. P. 1, 259.

SQVALENS, entis. Partic. Virg. Georg. 4, 91 Alter erit maculis auro squalentibus ardens. Seruius, h. e. Splendentibus: quod a squamis venit, vt Squamis auroque trilicem. Aethra Prudent. Cath. 9, 77. *i. nubila.* Arua squalentia Lucan. 1, 205. *it.* 5, 39. Barba squalens Virg. Aen. 2, 277. Campi squalentes Sil. 3, 655. *i. sicci. Vid. Heins. ad h. l. it. Drakenb. ad 12, 373.* Coma squalens Ouid. Fast. 3, 640. Libya Claud. quart. Cons. Hon. 436. Litus Tac. Ann. 15, 42, 3. Lorica squalens auro alboque orichalco Virg. Aen. 12, 87. *Conf.* Ibid. 10, 314. Ora squalentia Ouid. Met. 4, 655. Tela squalentia venenis Idem Fast. 5, 397. Tunica squalens auro Virg. Aen. 10, 314. Vestes squalentes atro puluere Lucan. 8, 57. *Compar.* Squalentior Mart. Capella 6 p. 192.

SQVALIDVS, a, um. Adi. [αὐχμηρὸς] Incultum et sordidum: quod proxime similitudinem haberet squamae piscium, sic appellatum Fest. Plaut. Trucul. 5, 41 Hunccine hominem te amplexarier tam horridum, atque squalidum? Ter. Eun. 2, 2, 5 Video sentum, squalidum, aegrum, pannis, annisque obsitum. Ager Auct. de Limitib. p. 299 *Rigalt.* Suetonium Paullinum et Liuinum Proculum tristi mora squalidos tenuit Tac. H. 2, 60, 2. *vt alias sordidatos.* Squalidi atque deformes Quinctil. 6, 1. Liu. 21, 39 Otium etenim ex labore, copia ex inopia, cultus ex illuuie, tabeque squalida et prope efferata corpora varie mouebant. *Add.* Curt. 4, 1, 22. Humus squalida humanis albet ossibus Ouid. Fast. 1, 558. Membra squalida Lucret. 5, 954. Mors squalida Sen. Med. 10. Rubigo squalida Catull. Argon. 62, 42. Siccitate Regio Curt. 7, 4, 27. Sudor squalidus Stat. Theb. 3, 327. *Add.* Iustin. 21, 5, 5. *Compar.* Cic. in Orat. 115 c. 32 *extr.* Sed quia sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit in his explicandis quidam orationis nitor.

SQVALVS, a, um. *Antiquum pro* Squalidus. Enn. Telam. *apud* Non. 10, 2 Strata terra lauere lacrimis vestem squalam et sordidam.

SQVALIDE. Adu. [αὐχμηρῶς] Cic. de Fin. 4, 5 c. 3 Primum enim ipsa illa, quae subtiliter differenda erant, polite, apteque dixerunt, cum definientes, tum partientes, vt vestri etiam, sed vos squalidius: illorum vides quam niteat oratio. Adesse squalidius Ammian. 21, 14.

SQVALOR, ōris. m. [αὐχμὸς] *Inquinatio, sordes.* Gell. 2, 6 In corporibus incultis, squamosisque alta congerie sordium squalor appellatur. Liu. 2, 23 Obsita erat squalore vestis, foedior corporis habitus pallore ac macie peremti. Cic. Verr 5 Surrexisset Apronius, noua dignitas publicani, non vt Decumanus squaloris plenus ac pulueris, sed vnguentis oblitus, vino, vigiliisque languidus. Immundas fortunas aequum est squalorem sequi Plaut. Cist. 1, 1, 116. *De intonsis, barba crineque horridis* Tac. Germ. 31, 2. Squalor, *Reorum sordes, v. v.* Incultus squalor Senec. Hippol. 6. Squalor abluitur Curt. 4, 1, 23. Terribilis squalor Virg. Aen. 6, 299. Squalor et lacrimae Siciliae Cic. Verr. 5, 207. Squalor, sordesque sociorum Cic. Verr. 7, 127. Contra naturam est, squalorem Appetere Sen. Ep. 5. Legati in squalorem moestitiamque Compositi Tacit. H. 1, 54, 1. Detergere squalorem rudis faeculi Quinctil. 2, 5. Omni sordium squalore detersо Firmic. 5, 3. Squalor et moeror Cic. Fam. 14, 5. In squalore et luctu esse Metell. *ad* Cic. Fam. 5, 1.

SQVALITŪDO, inis. f. *Idem quod* Squalor *antiquis.* Acc. Euryfac. *apud* Non. 3, 231 Proh dii immortales speciem humanam, inusitatam, egregiam, indignam clade et squalitudine.

SQVALIDITAS, ātis. f. Ammian. 26, 12 Squaliditate maxima rerum ordinem implicare. *Conf.* Non. 2, 221.

SQVALĬTAS, ātis. f. *Squalor e obsoletum.* Acc. Telepho. *apud* Non 3, 231 Nam etsi operta squalitate est, luctuque horrificali. Squalitate summa, scabie summa, in re summa obrutam Lucil. *apud* Non. *l. c. Add.* 2, 438.

SQVALENTIA, ae. f. Ingredi non secundum carneae squalentiae concupiscentiam Tertull. Exhort. ad Cast. c. 10.

SQVALES, is. f. *Vid.* Non. 2, 761. *et* 3, 231. *Voss. Etymol. p. 451.*

SQVALESCO, ĕre. Situ squalescere Flau. Caper p. 2240 *etc.*

SQVALVS, i. m. *Piſcis eſt, cuius nomen ab aſperitate fluxit. Eo nomine apud Plin. cenſeri quibusdam videntur omnes Cartilaginei piſces longae formae. Vid.* 9, 51. *et* 19, 24. Varro de R. R. 3, 3, 9 Et in ea duntaxat ſqualos et mugiles piſces. *al.* Galeos. *Conf.* Ouid. Halieut. v. 123.

SQVAMA, ae. f. [λεπὶς, φολὶς] *Qua corpus piſcis aut ſerpentis tegitur.* Squama lapidis ſpecularis, *i. lamina* Plin. 36, 25 f. 59. *it.* 9, 35 f. 56. Animantium alias pluma, alias ſquama videmus obductas Cic. N. D. 2 c. 47. Plin. 9, 12 Aquatilium tegmenta plura ſunt, alia corio et pilis teguntur, vt vituli, *etc.* ſquamis, vt piſces. Adſtantes ſquamae, *Erectae* Virg. Georg. 3, 545. Arrectis ſquamis horret ſerpens Virg. Aen. 11, 754. Crepitans ſquama Ouid. Met. 15, 725. Fulgor incendebat ſquamam Virg. Aen. 5, 88. Recenti ſquama nitet ſerpens Ouid. Met. 9, 267. Rutilis ſquamis clari Virg. Georg. 4, 93. *de regibus apum.* ¶ 2 Squamae, *Loricarum laminae et catenulae, in modum ſquamarum compoſitae.* Virg. Aen. 11, 770 Spumantemque agitabat equum, quem pellis aheneis In plumam ſquamis auro conſerta tegebat. Idem Aen. 9, 707 Nec duplici ſquama lorica, *etc.* Nexilis ſquama Sil. 5, 140. ¶ 3 *Eſt et* ſquama aeris. Scribon. 153. 201 *p. p.* Celſ. 5, 1. Aeris Cyprii ſquama Scribon. 201. 202. Ferri Plin. 34, 15. Idem 34, 11 Et ſcoria aeris ſimili modo lauatur, minori effectu quam aes ipſum. Sed et aeris flos medicinae vtilis eſt. Fit aere fuſo, et in alias fornaces translato: ibi ſtatu crebriore excutiuntur velut milii ſquamae, quas vocant florem. Cadunt autem quum panes aeris aqua refrigerantur, rubentque. Similiter ex eis fit, quam vocant lepida [λεπὶς *ſquama*] et ſic adulteratur flos, vt ſquama veneat pro eo. Eſt autem ſquama haec decuſſa vi clauis, per quos panes aerei ferruminantur. In Cypriis maxime officinis omnia. Differentia haec eſt, quod ſquama excutitur ictibus iisdem panibus, flos cadit ſponte. Squamae eſt alterum genus ſubtilius, ex ſumma ſcilicet lanugine decuſſum, quod vocant Stomoma. ¶ 4 Sermonis Celtici ſquama Sidon. Ep. 2, 10. *et* 3, 3. *i. barbariſmi.*

SQVAMVLA, ae. f. Diminut. Celſ. 7, 26, 3 In ſe attrahens quaedam quaſi ſquamulas. *Conf.* Idem 5, 28. *et* 6, 2.

SQVAMEVS, a, um. Adi. [λεπιδόεις] *Plenum ſquamis.* Virg. Georg. 2, 154. Idem Aen. 2, 218 Bis collo ſquamea circum Terga dati, ſuperant capite et ceruicibus altis. Membrana ſquamea Ouid. Met. 7, 272. *Add.* Auſon. Moſellâ v. 85. Nemeſian. Ecl. 4, 28.

SQVAMANS, antis. *Idem.* Manil. 5, 422 — Squamans ſtellis limitantibus exit.

SQVAMĀTVS, a, um. Adi. Tertull. Apol. 21 Squamatus aut cornutus aut plumatus amator, *de Ioue, quatenus in ſerpentem vel draconem verſus ob libidinem eſt.*

SQVAMĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. Cic. in Arat. 328 Squamiferi piſces.

SQVAMĬGER, ĕra, ĕrum. Adi. [λεπιδοφόρος] *Quod habet ſquamas.* Gens ſquamigera Tertull. de Sodoma c. 4. Squamigeri Gregis choros Auſon. Moſ. v. 83. Lucret. 1, 163 Squamigerum genus. *i. Piſces.* Plin. 11, 37 Simili modo ſquamigeris atque ſerpentibus. Pecudes natantes ſquamigerum Lucret. 2, 1082. Nitentes ſquamigeri Idem 1, 379. *Add.* Ouid. Met. 4, 717.

SQVAMŌSVS, a, um. Adi. [λεπιδωτὸς] *Squamis plenum.* Plin. 9, 16 Vagantur gregatim fere cuiusque generis ſquamoſi. Cic. de Nat. Deor. 2, 121 c. 44 Hanc Aries tegit, et ſquamoſo corpore Piſces. Orbes ſquamoſos volubilibus nexibus torquet Ouid. Met. 3, 41. Draco ſquamoſus Virg. Georg. 4, 408. Squamoſum pecus, pro Piſcibus Plaut. Rud. 4, 3, 5. Columel. 8, 17 Eorumque alios ſimplices et rectos, quo ſecedant ſquamoſi greges. *de piſcinis.*

SQVAMĀTIM. Adu. Plin. 16, 10 Nucamenta ſquamatim compacta dependent. *i. Velut ſquamae compacta et colligata.*

SQVARŌSVS, a, um. Adi. [λεπρώδης] A ſquamarum ſimilitudine dicti Squaroſi, quorum cutis exturget ob aſſiduam illuuiem. Lucil. . . . Varonum ac rupicum ſquaroſa incondita roſtra. Feſt. *al.* Squarroſa: *nonnulli* Scarroſa.

SQVATĪNA, ae. f. [ῥίνη] *Ex planorum piſcium genere.* Plin. 9, 51 Ex planis ſquatina ſola bis, Autumno et Vergiliarum occaſu parit. Ibid. 12 Aſpera cute vt ſquatina, qua lignum et ebora poliuntur. *Add.* Ib. c. 24. *it.* 32, 7.

SQVATORAIA, ae. f. *Piſcis ex ſquatina et raia natus Gesnero. Vid.* Plin. 9, 51.

SQVILLA, ae. f. *Planta, vid.* SCILLA. ¶ 2 Squilla, *piſcis.* Plin. 9, 51 Reliqua mollium tergis coëunt, vt canes. Item locuſtae, et ſquillae, cancri ore. Plin. Epiſt. 2, 17 Mare non ſane pretioſis piſcibus abundat, ſoleas tamen et ſquillas optimas gerit. Idem 9, 42 Naſcitur in limoſis ſubrecta ſemper, nec vnquam ſine comite, quem pinnoterem vocant, alii pinnophylacem, is eſt ſquilla parua. *de pinna. Conf.* Plin. 11, 37. Cic. de Nat. Deor. 2, 123 Pinna vero (ſic enim Graece dicitur) duabus grandibus patula conchis, cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi. Hor. Serm. 2, 4, 58 Toſtis marcentem ſquillis recreabis. Idem Sat. 2, 8, 42 Adfertur ſquillas inter muraena natantes. *Add.* Iuuen. Sat. 5, 81. Martial. 13, 83.

SQVINANTHVS, i. m. *Iuncus odoratus.* Pallad. in Octob. t. 14 *eſt σχοῖνος ἄνθος, flos iunci, vt* Hyoſquiamus *ὸς κύαμος.*

S T

ST. [ſ] *Vox eſt ſilentium indicentis.* Ter. Phorm. 5, 1, 16 Quid? non is obſecro eſt, quem ſemper te eſſe dictitaſti? c. ſt. s. quid has metuis fores? *etc.* Ego vix teneor, quin acurram; ſed ſt Cic. Fam. 16, 24.

S T A

STABIAE, arum. f. Pl. *Campaniae oppidum bello ſociali a Sulla deletum Cn. Pompeio et L. Carbone COSS.* Plin. 3, 7.

STABIANVS, a, um. Adi. Plin. 32, 1 In Stabiano Campaniae, ad promontorium Herculis, Melanuri in mari panem abiectum rapiunt, iidemque ad nullum cibum, in quo hamus ſit, accedunt.

STABĬLIS, e. Adi. [μόνιμος, σάσιμος, βέβαιος, ἑδραῖος] *Quod ſtare poteſt, firmum et fixum.* Ter. Adel. 1, 1, 41 Errat longe, mea quidem ſententia: qui imperium credat grauius eſſe aut ſtabilius vi quod ſit, quam illud, quod amicitia adiungitur. Stabile eſt, b. e. Certum et ſtatutum Plaut. Bacch. 3, 4, 25. Incertum *et* Stabile, *contraria* Cic. in Topic. . . . Nihil eſt enim tam inſigne, nec tam ad diuturnitatem memoriae ſtabile, quam id, in quo aliqu offen
deris Cic. de Orat. 1, 129. Idem Acad. 4, 23 Quam nos com
prehenſionem modo rerum, ſed etiam ſtabilem quoque et in utabi
lem eſſe cenſemus. Animus ſtabilis amicis Cic. de Inuen 1c.
Idem de Fin. 3, 29 Quod vero negari nullo modo poſſit, qu n,
quam, ſtabili et firmo et magno animo, quem fortem virum cim
effici poſſe, niſi conſtitutum ſit, non eſſe malum dolorem? Ro
num permanens fixum et ſtabile Cic. Tuſc. 5, 40. Co bi
ſtabile Virg. Aen. 1, 77. Domicilium certum et ſtabile c.
Marcello 30 c. 10. Fauor nunquam ſtabilis Senec. T eſt.
Fortitudo robuſta et ſtabilis Cic. Tuſc. 4, 52. Fundamen ſtabi
manet fortuna Lucret. 5, 1120. Cato c. 7 Eo lotium fu m
ſtercus ad radicem eorum addere oportet, vt ſtabilia Mala fia i.
caduca, durabilia. Sed fluctuat lectio. *Mihi placeb x
reſtituere,* vbi pabulum malorum fiat. Matrimonium ſtabi et
tum Cic. Philipp. 2, 44 c. 17. Patria ſtabilis, *In qua quis p
habitat, nec huc atque illuc diſcurrit* Plaut. Merc. 3, 4, 68. Pe
ſtabili manere Ouid. Triſt. 5, 14, 30. Cato R. R. in prae Ma
meque pius Quaeſtus, ſtabiliſſimusque conſequitur, minimeq in
dioſus. Ratione ſtabili firmaque contemnere Cic. Off. 1, c
gnum haud ſtabile Senec. Herc. fur. 6. Scientiam ſtabile
tenere Cic. de Finib. 1, . . Idem de Nat. Deor. 2, 2
et Philoſophi et Pontificis et Cottae, de diis immortalibus hal
errantem et vagam, vt Academici, ſed vt noſtri ſtabilem ce
Sententiam. Terminus ſtabilis rerum Hor. in Carm. ſa
Via praeceps *et* lubrica, Plana *et* ſtabilis; *opponuntur*
Flacc. 105. Vita ſtabilis, Felix, et non variis caſibus ſubi
cret. 3, 66.

STABILĬTER. Adu. Vitruu. 10, 14 Tympanum ſtabil
cludatur. *Add.* Idem 1. 6 praef. Cyprian. Epiſt.
Suet. Claud. c. 20 Molem ſtabilius fundare.

STABILĬTAS, ātis. f. [ἐυστάθεια] *Firmitas.* Caef. B
4, 33 Ita nobilitatem equitum, ſtabilitatem peditum in prael
ſtant. Plin. 23, 3 Gingiuis et oris vlceribus, dentium f
efficaciſſime ſubuenit. Motus *et* Stabilitas, *contraria* Ci
2, 16. Qui enim poterit aut corporis firmitate, aut fort
bilitate confidere? Cic. Tuſc. 5, 40 c. 14. Idem de Fi
Quod idem in artibus non ſit, et quod virtus ſtabilitatem, firm
conſtantiam totius vitae complectatur, nec haec eadem in arti
videamus. Cic. de Fin. 1, 66 c. 20 Quo loco videtur qu
ſtabilitas amicitiae vacillare. Dare aliquibus ſtabilitaten
de Nat. Deor. 2, 120 c. 47. Habere ſtabilitatem Cic. de F
Conf. Vitr. l. 5 Praef. Lactant. 4, 30. Ammian. 26, 1

STABĬLIO, īui, ītum, īre. [βεβαιόω, καθίσαμαι, ἀσφαλίζω
bile facere, firmare. Plaut. Amph. 1, 1, 39 Regique Thebano
regnum ſtabiliuit ſuum. Plin. 9, 28 Ex his longiſſimi et
quibus ad ora admouent cibos, et in fluctibus ſe velut anchori
liunt, caeteri cirri, quibus venantur. Turres quaſſas
Senec. Thyeſt. 568. Cic. Tuſc. 1, 84 Hoc igitur probe
et fixo, excutiendum eſt, vt ſciatur quid ſit carere, ne relinqua
quid erroris in verbo. Lucret. 3, 203 Quo quaeque mag
pondere magno Aſperaque inueniuntur, eo ſtabilita magis ſunt.
de Fin. 4, 85 Niſi forte cenſeres Gracchum patrem beatioren
quam filium, quum alter ſtabilire Remp. ſtuduerit, alter ev
Qui hanc Remp. ſtabiliuerunt Cic. pro Sext. c. 68. N
Vrbs ſtabilita tuis conſiliis et inſtitutis erit Cic. pro Marc. c. 9.

STABILĪTVS, a, um. Part. Plurima virtute ſtabilita
Cic. Catil. 4 c. 9. Corpora ſtabilita magis Lucret. 3, 203.

STABILĪMEN, ĭnis. *et* STABILIMENTVM, i. n.
ωτις] *Quod aliquid firmiter retinet.* Plaut. Curc. 2, 3, 88 Ha
ventri ſtabilimenta: panis, et aſſa bubula, poculum grande.
vorum ſtabilimentum Plin. 11, 7. Cic. de Nat. Deor. 3, 6
Addo huc, quod mihi portento caeleſtium pater Prodigium mi
gni ſtabilimen mei. *ex Poëta.* Virtutis ſtabilimentum
Max. 2, 2, 5.

STABILĪTOR, ōris. m. Sen. de Benef. 4, 7 Stant omni
ficio dei, qui ſtator ſtabilitorque eſt. *Conf. Lipſ. ad h. l.*

STABILINVS, *Deaſter quidam, de quo Alexand. Alexandr
vlt. Genialium Dierum cap. vlt.*

STABŬLVM, i. n. [ἱππόσασιον, ὀνόσασιον, πανδοχῆον Gloſſ. La
*A Stando dicitur, locus ſtationi, et commorationi aptus, ſpeciatim
in quem, qui longo itinere feſſi ſunt, ſecedere ſolent: quod et* Di
rium, *et* Hoſpitium *dicitur, et* Meritorium. Nec viam di
ter tenebam, nec, quo loco ſtabulum eſſet, ſciebam Petron.
Conf. Vulg. Luc. 10, 34. Apul. Met. 1 p. 104 *et* 111. V
in l. Lex Cornelia D. De iniuriis et famoſ. libell. Tantum igit
meritoria vel ſtabula non pertinebit. Plaut. Aul. 2, 2, 56 N
bi habeam ſtabile ſtabulum. Stabulum confidentiae nusqua
i. nihil ſolidi, quo confidere poſſim ὑπόσασις Plaut. Moſt. 2, 1, 3.
Truc. 2, 7, 31 Stabulum flagitii. Idem Caſ. 2, 1, 13 Stabulu
quitiae. Nicomedis ſtabulum Caeſar *appellatus fuit a Curio*
Suet. c. 49. *i. proſtibulum. Conf. Wower. et Erhard. ad P
c. 6 p. 29.* Cic. Philipp. 2, 69 Huius in ſedibus pro cubicu
bula, pro tricliniis popinae ſunt. Exercere ſtabulum, *vid
ERCEO.* ¶ 2 Stabula, *dicuntur Loca, in quibus ar
gregesque conſiſtunt, ſiue in agris et ſub dio, ſ. in loco tecto et clu
ſint veluti quaedam animalium ſtationes.* Cibus *Getulorum* er
ro ferina, atque humi ſtabulum Salluſt. Iug. c. 18. *ſic vid. leg. e
bulum.* Virg. Aen. 8, 207 Quatuor a ſtabulis praeſtanti co
tauros Auertit. Alta ferarum ſtabula Virg. Aen. 6, 179.
ſtabula Ouid. Met. 6, 596. Gelida ferarum ſtabula Catull.
Mollia ſtabula Virg. Georg. 3, 295. Munita ſtabula Sil.
Pinguia ſtabula Virg. Georg. 4, 14. Tenent clauſa ſtabulis ar
ta Idem ibid. 3, 352. Recluſis ſtabulis armenta rapere Ouid
8, 17. Tenere armenta propius ſtabulis Virg. Georg 1,
Habitare in ſtabulis Ouid. Faſt. 3, 191. Stabulum pauonum C
mel. 8, 11. Apul. Met. 3 p. 140 Duriſſimo caſui meo ſeruiens
equum illum vectorem meum probiſſimum in ſtabulum concedo:
alium etiam Milonis quondam hoſpitis mei aſinum ſtabulantem im
Virg. Aen. 7, 512 Ardua tecta petit ſtabuli, et de culmine ſur
Paſtorale canit ſignum.

STABŬLO, āre. [αὐλίζομαι Onom. Vet.] *et frequentius*
STABŬLOR, āri. Dep. *Stare, diuertere, ſtabulum ſ. ſtati
habere.* Virg. Aen. 6, 286 Centauri in foribus ſtabulant. Ser
Stabulant, Habitant; et vſurpatiue dixit, vt Populat, Luctat:

dicimus. Idem Georg. 3, 224 Nec mos bellantes vna ſta-
Stat. Silu. 3, 2, 121 Iſi Phoroneis quondam ſtabulata ſub
etc. Gell. 6, 3 Vnum ſerpentem in illis locis ſtabulantem,
tatis immanitatis. Pecudes ſtabulantur in antris Ouid. Met.
Sed tranſitiue Varr. de R. R. 1, 21 Si prata ſunt in ſundo,
pecus dominus habet, danda opera, vt pabulo vendito alienum
ſuo fundo paſcat, et ſtabulet, *i. excipiat.* Turdi et pa-
abulantur Varr. R. R. 3, 3. *Vid.* ORNITHON.

BVLANS, antis. Partic. Gell. 6, 3. Apul. Met.
o.

BVLATIO, ōnis. ſ. *Manſio in ſtabulo.* Columel. 6, 3 Itaque
re ſtabulationi eorum praeparanda ſunt ſtramenta. *Vid.* Ma-
6. *et* Gell. 16, 5. Commoda Apul. Met. 4 p. 145.

BVLARIVS, i. m. [παιδοχεὺς Gloſſ. Gr. Lat.] *Dominus,*
ſtor ſtabuli, viatores pretio recipiens. Apul. Met. 1 p. 110 Sumo
am, et pretio manſionis ſtabulario perſoluto, capeſſimus viam.
al. l. 1 D. Nautae, caupon. *etc.* Caupones et ſtabularios, aeque
ipunus, qui cauponam vel ſtabulum exercent. *Conf. Wo-*
Apul. *l. c.* *Sed etiam eſt* Stabularius, *qui ſtabuli, hoc eſt*
animalia ſtant, curam gerit. Columel. 6, 23, 3 Hic enim re-
i grex poterit, numerusque conſtare, ſi velut ex militari diſci-
tra ſtabularii caſtra manſerint. *Sed variat lectio, nam MS.* ſta-
rius. Varr. de R. R. 2, 10 In quibus ſtabularii ſolent equas abi-
Add. Senec. de Benef. 1, 14.

BVLARIA, ae. f. Auguſtin. de C. D. l. 8. *i. mulier ſtabu-*
rcens.

CHYS, yos. m. *Eſt Graecum σάχυς, quod Spicam ſignificat.*
marrubio ſimilis, ſed longior, folia ferens numeroſa, hirſuta,
ut Dioſcorides. Dicta autem quaſi Spica *ob caulem, quem ex ſe*
floribus et ſemine ſpicatum. Plin. 24, 15 Ea quoque, quae ſta-
catur, porri ſimilitudinem habet, longioribus foliis, pluri-
et odoris iucundi, colorisque in luteum inclinati. Pellit
a.

CTF, es. f. [σαχτὴ] *Quaſi* Stillaticiam *dicas. Eſt nempe*
do myrrhae de cortice ſtillans, Graeci σάζαν dicunt. Lucret. 2, 35
t amaracini blandum ſtactaeque liquorem. *Pro vnguento et*
nto ſumſit. Columel. 10, 173 Et melior ſtacte ponatur
myrrha. *Sed editur* ſtactis. Plin. 12, 15 Inciduntur bis
arbores myrrhae, iisdemque temporibus, ſed a radice vsque ad
qui valent. Sudant autem ſponte priusquam incidantur, ſta-
lictam, cui nulla praefertur. *Add.* Idem 13, 1. *it.* 12, 16.
urc. 1, 2, 6 Tu ſtacte, tu cinnamum, tu roſa, tu crocum et
. *Eſt natura Adiectiuum nomen: unde*

T CTON. *(collyrium)* Scribon. 34. *quod inſtillatur.*

T CTICF, es. f. *Herba, al. ſceleratа.* Apul. de Herb. c. 8.

ST CVLA, ae. f. *Vitis genus, quam* Campani Sirculam, alii Ve-
l *appellant; inter* optime defloreſcentes Plin. 14, 2 *reponit.*

ST DIVM, i. n. [σάδιον, σάδιος] *Latine* Curriculum *dicitur, ſiue*
quo equi hominesue currunt, et certant athletae. Dictum ſtadium
σάσεως, hoc eſt a ſtatione, quod Hercules eo ſpatio vno ſpiritu
, conſtitiſſet. Inſtitutum quippe ab Hercule ſtadium tradunt,
pedibus ſuis metatum eſſe id ſtadium, quod eſt Piſis apud Io-
ympicum, feciſſeque id longum pedes ſexcentos. *Indepoſtea*
ſtadia in terra Graecia ab aliis inſtituta pedum quidem ſimili
excentorum, veruntamen aliquantulum breuiora. *Haec ex*
1. Cic. Tuſc. 2, 56 c. 23 Vt in ſtadio curſores exclamant
maxime poſſunt. Celebrata ſtadia Sen. Thyeſt. f. 5.
ſtadium, *vid.* CVRRO. Conficere ſtadia, *vid.* CONFI-
Olympicum ſtadium Sen. Thyeſt. f. 2. Stadium, *in-*
in. 2, 23 Centum viginti quinque noſtros efficit paſſus, hoc eſt,
excentos viginti quinque. Idem 10, 33 Stadii fere vnius ſpa-
Conf. Cenſorin. c. 13. Gell. 1, 1. *Celant itaque milliari*
ſtadia octo. Cic. Att. 16, 6 Quum a Leucopetra profectus
nim tramittebam) ſtadia circiter trecenta proceſſiſſem, reiectus
uſtro vehementi ad eandem Leucopetram.

T DIVS, i. m. *Idem quod* Stadium. Macrob. in Somn. Scip.
ic horizon, quem ſibi vniuſcuiusque circumſcribit adſpectus, vltra
os et ſexaginta ſtadios longitudinem intra ſe continere non
er Centum enim et octoginta ſtadios non excedit acies con-
ntis.

T DIODRŌMVS, i. m. [σταδιόδρομος] *Qui in ſtadio curſu cer-*
e ſtadium percurrit. Firmicus 8, 8 Si Mars reſpexerit Leporem
et in horoſcopo, faciet ſtadiodromos. Stadiodromus *etiam*
locus in quo ludi et curſus exercentur. Plin. 34, 8 Eundem vicit et Le-
ius qui fecit ſtadiodromon Aſtylon, qui Olympiae oſtenditur.

ST DIĀLIS, e. Adi. *Vt,* Stadialis ager habebat paſſus CXXV, id
pes DCXXV: cuius menſura octies comparata milliarium fa-
ſi conſtat quinque millibus pedum. Ex libello variorum auctо-
m de limitibus. p. 298 *Rigalt.* *Conf. Baldi Lex. p. 115.*

STADIĀTVS, a, um. Adi. Vitruu. 5, 11 Porticus ſtadiatae.

STAGIRA, ae. f. [Στάγειρα] *Oppidum in finibus Macedoniae, ad*
trymonium Ariſtotelis peripatetici patria, qui inde Stagirites Στα-
γείτης cognominatur.

STAGNVM, i. n. [λίμνη, λίμνα] *A Stando; dicitur* Aqua
ut ait Seruius. Cic. de Diuin. 1, 15 Abſurdoque ſono fontes
ſtagna cietis. Stagnum quidam dici putant, quod in eo aqua
rpetuo ſtet. Alii quod is locus a Graecis *στεγὸς* dicitur, quia bene
ntinet aquam. Haec Feſtus *στεγὸς nomen a verbo στέγειν quod con-*
nere nec pati elabi ac defluere ſignificat, derivatur. Ripa ſtagni
id Met. 6, 375. Pontis ſtagna Virg. Aen. 7, 150. Alta ſta-
em Georg. 3, 329. Dulcia ſtagna Virg. Georg. 1, 384. Ex-
nta latius ſtagna Hor. Carm. 2, 15, 4 Humida ſtagna Virg.
n. 4, 476. Immenſa ſtagna Ouid. Met. 1, 38. Inferna
gn. *vid.* INFERNVS. Liquentia ſtagna Catull. ad Sirmi-
neu 9, 2. Mite ſtagnum Virg. Aen. 8, 88. Modeſta iacent
Gallo tumultu ſtagna Stat. Silu. 2, 2, 29. Nauale ſtagnum Idem
pid. 4, 4, 6. Operta carinis ſtagna Stat. Achil. 1, 444. Pro-
and. tagna Ouid. ad Liu. 242. Virentia muſco ſtagna Virg.
ſcor 4, 18. Conſueſcunt aues ſtagno, *vid.* CONSVESCO. De
rifc um ſtagnis piſciculos minutos legere *Prouerb. ap.* Iornand. praef.
ſtagnum, *pro Mari, imitatione Graecorum,* Virg. Aen. 10, 765 Cum
ede neeſſit medii per maxima Nerei Stagna viam ſcindens. *Sic*
ſtagnum pro Parte maris profundiſſima Virg. Aen. 1, 130 Quod ea
nimi moueatur, ſemperque ſtet, id eſt quieſcat, niſi nimia oria-
ur tempeſtas, Emiſſamque (inquit) hiemem ſenſit Neptunus, et imiſto
Stagna refuſa vadis. *Ex* Seruio. Refuſa, i. e. Emiſſa. ¶ 2
Stagnum, *κασσίτερον* Vet. Gloſſ. *Vid.* STANNVM.

STAGNO, āre. [λιμνάζω, ἐπικλύζω] *De aqua dicitur, quae non*
effluit, nec ſorbetur. Virg. Georg. 4, 288 Nilus ſtagnans. Plinius,
Vbi marini fluctus effuſi ſtagnare ſolent. Tacit. Ann. 1, 76, 1 Au-
ctus Tiberis plana vrbis ſtagnauerat. *b. e. In planis, ſiue per plana.*
Orbis ſtagnat paludibus Ouid. Met. 1, 324. Ripae ſtagnantes Sil.
10, 89. Vndae ſtagnantes Idem 5, 94. *Add.* Tac. H. 1, 86, 4.
Virg. Aen. 3, 698. Stagnare terram dicimus, quae non abſorbet,
ſed continet aquam. Plinius, Agris humidis atque ſtagnantibus.
¶ 2 Stagnare, *pro incruſtare, vitream cruſtam ſigilinis inducere, ad quam*
rem ſtagno, ſ. ſtanno *aut cognato plumbo vtuntur. Vid. Taubm. ad* Plaut.
p. 1485. *et ſtatim* STAGNEVS. ¶ 3 *Firmare, corroborare:*
ferruminare, ad quod ſtagnum ſ. ſtannum *adhibetur: plumbare.* Bitu-
mine aqua ſtagnatur Iuſtin. 36, 3, 7. Mithridates ſe aduerſus inſidias
exquiſitioribus remediis ſtagnauit Id. 37, 2, 6. Boues aduerſus
aegritudines ſtagnare Veget. 3, 2. *Vid. mox* STAGNATVS. *it. Sal-*
maſ. in Solin. p. 407.

STAGNATOR, ōris. m. κασσιτεροχεὺς Gloſſ. Gr. Lat. γανωτὴς Id.

STAGNANS, antis. Part. Campi ſtagnantes infuſo aequore Sil. 3,
48. *Compar.* Claud. de Nilo 38 Effluit Aegeo ſtagnantior.

STAGNATVS, a, um. Partic. [λιμναθεὶς] Columel. 10, 11
Nam neque ſicca placet, nec quae ſtagnata palude Perpetitur querue-
lae ſemper conuitia ranae. Quaeque ſitim tulerant, ſtagnata pa-
ludibus haerent Ouid. Met. 15, 269. Trinis potionibus ſtagnata
animalia Veget. 1, 18. *i. roborata.* Aur. Vict. Valer. 1, 31 Coquere in
ſtagnato ad ignem, *i. ſtanno ſ. ſtagno incruſtato, vt n. 2. dictum eſt.*

STAGNEVS, a, um. Adi. Plaut. in Fragm. *apud* Feſtum in voce
Narica, Vaſa ſtagnea. *add. Taubm. ad* Plaut. p. 1485. In cacabo
figuli nouo vel in ſtagneo coquitur Colum 12, 41, 2. Stagnea am-
plior Scribon. 230. *i. cacabus. conf. Rhod. in Lex. Scribon.* Pyxis
ſtagnea Id. 30. Vas ſtagneum Id. 268. 269. 271. Numi ſtagnei l. 9
§. 2 ff. de l. Corn. *Vid.* Pallad. Mai. 7, 1 Stagneae regulae: *et* Ve-
get. Mulom. 1, 16, 5 Vas ſtagneum.

STAGNINVS, a, um. Adi. Frontinus de Aquaeduct. 1 p. 223
Stagnino colore praeuiridi. *conf. tamen edit. Poleni* p. 34.

STAGNŌSVS, a, um. Adi. *Plenus ſtagnorum.* Apul. de Herb.
c. 8 Loca ſtagnoſa. Pleraque humidioris ſoli nutrā et incrementis flu-
minum redundantia, ſtagnoſa et referta piſcibus Ammian. 17, 28 (13 *Val. ſ.*)

STAGNATILIS, e. Adi. Aur. Vict. Valer. 1, 42 Piſces ſtagnatiles.

STAGONIAS, ae. m. *Turis ſpecies, quod guttatim pendet, ſtilla-*
ticium, vt myrrha ſtacte. Dioſc. 1, 82. Plin. 12, 14.

STAGONĪTIS, idis. f. *Galbani ferula,* quam eiusdem nominis
reſinae modo ſtagonitin appellant Plin. 12, 25 *verſus fin.* f. 56.

STAIOLVS, i. m. Menſura, qua agri menſurantur, conſtans
ex palmis quinque, et dodrante ipſius palmi Paetus de Rom. et
Graec. menſ. 2.

STALAGMA, ātis. n. [στάλαγμα] *Vnguentum, quod ſucco con-*
ſtat, quaſi diſtillatio. quippe σταλάζω, ſtillo ſignificat. Hinc

STALAGMIA, ae. f. *i. Stiria.* Plin. 34, 12 *de chalcanthо,* Fit
et pluribus modis, genere terrae eo in ſcrobes cauato, quarum e la-
teribus diſtillantes hiberno gelu ſtirias, ſtalagmias vocant, neque
eſt purius aliud.

STALAGMIVM, i. n. Genus inaurium, vt tradit Sext. Pomp.
ex auctoritate Caecilii in Cratino, aut, vt alii ſcribunt, in Carine:
Ex aure eius ſtalagmium domi habeo. *Hac quoque dictione vſus eſt* Plau-
tus in Men. 3, 3, 17 Amabo, mi Menaechme, inaures da mihi faciendas pon-
do duûm nummûm, ſtalagmia, vt te libenter videam cum veneris, *Ancillae*
b' mulierae mendicatrices. Sunt igitur Ornamenta aurium, ſimilitudinem ſtil-
larum congelatarum repraeſentantia. σταλαγμὸς enim ſtilla eſt. Apud Sex-
tum tamen in quibusdam codicibus Stalagnium *legitur, in aliis* Stalagni-
num: *ubique, arbitror, corrupte.*

STALIS Ἀρχὶς Exc. ex Vet. Lex. Gr. Lat. p. 244 *Vulc. Sed leg.*
Exalis, *vbi vid.*

STAMEN, inis. n. [στήμων] *Filum, maxime illud, quod funda-*
mentum quaſi et ſtabilimentum praebet telae, cui ſubtemen ſ. ſubtegmen
intexitur. A ſtando dictum, quod ſecundum antiquam texendi ratio-
nem ad perpendiculum extendebatur, ſtaretque adeo, et ſic transire ſum
ſubtegmen accipiebat. Laudabatur olim Plaut. Mil. 3, 1, 34 Tam capu-
lari ſtamine tibi diu videor viuere? *Sed dum eſt, cum editur,* Tam ca-
pularis, tamne tibi: *Alludere aiebant ad Parcam, quae, dum morimur,*
reſcindere noſtrum ſtamen dicitur. Certius Plin. 8, 48 Inde factum,
vt nubentes virgines comitaretur colus comta, et fuſus cum ſtamine.
Martial. 6, 58 Si mihi lanificae ducunt non pulla ſorores Stamina,
nec ſurdos vox habet iſta deos. Connexus ſtaminis ad ſubtegmen
Vitr. 10, 1. *add.* Sen. Ep. 90. Albi ſtaminis lanificae Iuuen. Sat.
12, 75. Albi ſtaminis glomus Scribon. 142. Stat. Theb. 11,
402. — Et pollice docto Stamina purpureae ſociauerat aurea telae.
Candida ſtamina Ouid. Met. 6, 576. *al.* Callida. Operoſum ſtamen
Idem de Arte Am. 1, 695. Tenuiſſima ſtamina Id. Met. 4, 179.
Mori ſtamine Abrupto Iuuenal. 14, 249. Ducere leuia ſtamina
verſato fuſo Ouid. Met. 4, 221. Intendere telas gracili ſtamine,
Ordiri Idem ibid. 6, 54. Minuunt plenas colos ſtamina Id. Epiſt.
3, 76. Nectere ſtamina Sen. Here. Oet. f. 8. Nere ſtamina
Ouid. Faſt. 2, 771. Nentes fatalia ſtamina Parcae Tibul. 1, 7, 2.
Torquere ſtamina digitis Ouid. Epiſt. 9, 79. Velare Serum pre-
tioſo ſtamine Claud. in Eutrop. 1, 304. *i. Serico. Add.* Iuuenal. 2, 55
et 12, 252. ¶ 2 Stamina *in ligno, vel herbi, ſunt velati*
filamenta. Plin. 16, 38 Pulpa mero ſtamine et tenui conſtat.
Idem 21, 5 Ita odor colorque duplex, alius calycis, alius ſtaminis, dif-
ferentia anguſta. Stamina *in Lyra ſunt Fides, quae nonnunquam*
Fila *appellantur* Ouid. Met. 11, 167 — tum ſtamina docto Pol-
lice ſollicitat.

STAMINEVS, a, um. *Stamini ſ. filo ad perpendiculum extenſo*
ſimile. Plin. 16, 43 *pr. f.* 83 Magna autem et glutini ratio, propter ea,
quae ſectilibus laminis, ac in alio genere operiuntur. Stamineam hoc
vſu probant venam, et vocant ferulcam, argumento ſimilitudinis,
quoniam lacrimoſe criſpa. Rota ſtaminea Propert. 3, 5 (4) 26.

STAMINARIVS, a, um. Adi. Gell. 16, 7 Laberius in ſtami-
nariis. *Nomen fabulae mimicae. An puellas induxit* ſtamina *ducentes?*
an Parcas, quarum ſunt ſtamina? *Eſt etiam* Staminarius *vel* STAMNA-
TVS *aut ſimile quid apud* Petron. 41. *Sed nihil ibi certi.*

STANNVM, ſ. STAGNVM, i. n. [κασσιτερὸς] *Metallum plum-*
bo affine, ſed nobilius. Plin. 34, 16 f. 47 Plumbi nigri origo duplex
eſt. Aut enim ſua prouenit vena, nec quidquam aliud ex ſe pa it:

aut cum argento nascitur, mistisque venis conflatur. Eius qui primus fluit in fornacibus liquor, stannum appellatur: qui secundus, argentum: quod remansit in fornacibus, galena, quae portio est tertia addita venae. Haec rursus conflata, dat nigrum plumbum, deductis partibus duabus. Ibidem 17 *pr.* 48 Stannum illitum aeneis vasis, saporem gratiorem facit, et compescit aeruginis virus: mirumque, pondus non auget. Stagnum *esse in* Vet. Gl. *tam monuimus.*

STANNEVS, a, um. Adi. [κασσιτερινὸς] *Quod ex stanno factum est.* Columel. 12, 41 In cacabo figuli notio, vel in stanneo coquitur musti arbustiui aminaei vrna. *al.* stagneo. Plin. 29, 2 Tum in stannea pyxide conditur. Tecta stannea Fortunat. Carm. 1, 8.

STANNĀTOR, ōris. m. [κασσιτεροργὸς] Gloss. Gr. Lat. *al.* Stagnator.

STAPEDA, *vid.* STAPIA.

STAPHIS, ĭdis. f. [σταφὶς ἀγρία] *Herbae nomen.* Staphis agria, quam herbam pediculariam, quod pediculos necat, quidam appellant Scribon. 8. 166 sq. Plin. 23, 1 f. 13 Astaphis agria, siue staphis quam vuam taminiam aliqui vocant falso (suum enim genus habet) cauliculis nigris rectis, foliis labrusceae: fert folliculos verius quam acinos, virides, similes ciceri: in his nucleum triangulum. Maturescit cum vindemia, nigrescitque, quum taminiae rubentes norimus acinos: sciamusque illam in apricis nasci, hanc non nisi in opacis. — Quidam eam pituitariam vocant, et plagis serpentium vtique illinunt. *Contra pituitam Gallinacei generis etiam commendant.* Colum. 8, 5, 21. Pallad. 1, 27, 3. Staphide agria Scribon. 243.

STAPHYLE, agria, *idem* Apul. de Herb. c. 74.

STAPHYLĪNVS, i. m. [σταφυλῖνος ἄγριος] Columel. 9, 4 Tum agrestis pastinaca, et eiusdem nominis edomita, quam Graeci σταφυλῖνον vocant. Plin. 20, 5 Alterum genus est staphylinos, quod pastinacam erraticam vocant. Idem 25, 9 Si iam maxime tertium genus facere libeat, est simile staphylino, quod pastinacam erraticam appellant. *conf.* Colum. 10, 168. Apul. de Herb. c. 80

STAPHYLODENDROS. [σταφυλόδενδρος] Arbor, quae in Alpium iugis excrescit, aceri similima, alba materia, siliquas ferens, et in eis nucleos sapore nucis auellanae. *Haec* Plin. 16, 16 f. 27. *Quidam eandem existimant cum Theophrasti* colicea.

STAPHYLOMA, atis. n. *Morbus oculorum, a similitudine acini in vua dictus, de quo* Cels. 7, 311. Veget. de Re Veterin. 2, 19. Oct. Horat. 1, 10.

STAPHYLVS, i. m. *Anii pater, Thesei filius fuit ex Ariadna, vt in Theseo scribit Plutarchus, vel, vt aliis placet, Bacchi ex Erigone Icari filia, quae ab hoc deo in vuae speciem mutato compressa legitur apud* Ouid. Met. 6, 125 Liber vt Erigonen falsa deceperit vua. *Vnde eorum filio nomen impositum* Staphylus: *quia* σταφυλὴ *vuam significat. Aristophanis tamen in Plutum commentarius hunc non Bacchi filium, sed amicum appellat.* Probus *enarrator Virgilii, non Staphylum a staphyle, sed staphylen a Staphylo dictam existimat. Sic enim in illud* Georg. 1, 9 Poculaque inuentis Acheloïa miscuit uuis, Aetolus pastor Staphylus, quum Oenei capellas in pabulum duceret, notauit vnam praecipue secedentem a grege, laetiorem caeteris, recipientem se serius in praesepia. Cuius rei vt causam cognosceret, secutus est eam clam. Et in remota stipite animaduertit vuam edentem pomum sibi incognitum: et sustulit, regique pertulit Oeneo. Qui expresso humore delectatus, quum eum vetustate cognosceret mitescere, Libero patri appositi accepto a se hospitio. Cuius rei cultum quum demonstraret, Liber, vt perpetua inuentorum esset gloria, constituit, vt ab Oeneo, Oenos appellaretur vinum, a Staphylo vua staphyle. *Haec* Probus. Staphylus, [Στάφυλος] Sitheni filius, *teste* Plinio 7, 56 primus vinum aqua miscere docuit.

STAPIA, ae. f. *Instrumentum ferreum, ab equi lateribus vtrinque dependens, cui innituntur atque insistunt equitantium pedes.* Voss. *de Vit. Serm.* 1, 7. Vetus est inscriptio Romae. AMOR FVIT EQVO DVM ASPECTVI FORMOSISS. DVRMIONIAE PVELLAE VIRGVNCVLAE SVMMA POLVORIA PLACERE CVPEREM CASV DESILIENS PES HESIT STAPIAE TRACTVS INTERII. Stapias *in antiquo vsu non fuisse, tum sitentium Scriptorum, tum imagines declarant: non tamen plane recentem esse earum vsum probabile videtur. Vid. Hieron. Mag. Miscell.* 2, 14. *Salmasius ad Spartianum obseruat, has* Stapedas et Astrabas, et Astrabaria *interdum appellari.*

STASEAS, [Στασέας] *Neapolitanus, Peripateticus philosophus, de quo* Cicero de Finibus 5 c. 3 *et* 25.

STASIS, is. f. *Statio, actus standi.* Cic. Top. c. 25 *Sensu rhetorico adhibet.* Refutatio accusationis, in qua est depulsio criminis, quae Graece στάσις dicitur, Latine appellatur status, *vid.* STATVS *sub* STO.

STATA, *vid.* STO.

STATANVS, a, um. Adi. *Vini epitheton a patria* Plin. 14, 6 Nam Falerno contermina Statana, ad principatus venere non dubie: palamque fecere sua quibusque terris tempora esse, sicut rerum proventus occasusque, *vid.* STATONES.

STATANVS, i. m. [Στάτανος] *Deus puerilitatis praeses, vid.* STATILINVS.

STATARIVS, *vid.* STO.

STATER, ēris, m. [στατὴρ] *Ponderis nomen, et numi, quatuor drachmas habentis. Ita de numo argenteo tetradrachmo vsurpatur* Vulg. 1 Sam. 9, 8. *Vid.* Gronou. de Pec. Vet. 3, 7. *Fuerunt quoque* aurei stateres.

STATĒRA, ae. f. [ζυγὸν Gloss. Lat. Gr.] *Libra apud Graecos ab ἵστημι, ἱστάνω dicta est, quod apud illos etiam appendere significat, cum exploratum pondus tunc censeatur, cum stat in aequilibrio libra, et nusquam propendet. Est ergo* statera *libra, bilanx, generatim instrumentum, quo res ponderantur.* Cic. de Orat. 2, 159 c. 38 Quae non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur. Vnumquodque verbum statera auraria pendere Varro *apud* Non. 6, 41. *Sed* Stat. Silu. 4, 3, 35 Dum pondus nimium querens sub alta Repit languida quadrupes statera: Statera *iugum est, transuersum lignum, quo iunguntur iumenta vel inter se, vel ad currum s. plaustrum. Rursus de instrumento mensae argenteo.* Plin. 33, 11 f. 52 Tympana vero se iuuene appellata stateras, et lances, quas antiqui magidas appellauerant. *conf.* Suet. Vesp. c. 25. Petron. c. 35 *et* 67. Vitr. 10, 8.

STATHMVS, i. m. [σταθμὸς] *Graeca vox pro Latina vsurpata, significat Stabulum, diuersorium, vel stationem. Item mensurae Geometricae genus apud Persas maxime vsitatum: quorum regnum vnicersum in stathmos regios diuisum erat, dispositis certo interuallo diuersoriis, quo, vel quae in extremis regni angulis gererentur, celerius ad regem possent perferri. Stathmorum mensura varia, variis in locis fuit: [illegible] sesquistadium supra centena vicena, vel quinas circiter Parasangas [illegible] bat. de quo vide Herodot.* , 52.

STATICE, es. f. [στατική] Genus herbae. Plin. 26, [illegible] effectus praestat et statice septem caulibus, veluti rosae ca[illegible] nens. ¶ 2 *Ap. mathematicos, pars mechanices.*

STATICVLVM, i. n. *Parua statua, figillum, emblen[illegible] causa additum.* Plin. 34, 17 f. 48 Similique modo ad aure[illegible] et argentea staticula inanis luxuria peruenit, quaeque in scyp[illegible] prodigium erat, haec in vehiculis atteri, cultus vocatur. *Re[illegible] ferus de Re vehic.* 1, 16 p. 206 *reiecto errore illorum, qui currus terpretabantur, quam diximus interpretationem dedit, et ex Gra[illegible] nisque Scriptoribus currus auro, ebore, gemmis cultos protulit* [illegible] 10 f. 54 *de Achatis*, Reddunt enim species fluminum, neu[illegible] iumentorum, etiam effeda, et staticula, et equorum ornament[illegible] tetis et comminuetis staticula Tertull. adu. Gnost. c. 2. *conf. ad* Solin. p. 94. *Laudatur etiam* Plaut. Stich. 5, 7, 4 Nunc pa[illegible] bo, omnes voco cinaedos, contra staticulis stare non magis quam fungus imbri. *Sed in plerisque exemplaribus sic legitur:* pariter ambo. omnes voco cinaedos, contra Satis esse nobis n[illegible] potis est, quam fungo imber.

STATICVLVS, i. m. Videtur *Saltationis genus, in fubito quasi standum, nunc profiliendum est.* Cato *apud* Saturn. 2, 10 Senatorem non ignobilem Caecilium Spatiatore scenicum vocat, eumque staticulos dare, his verbis ait, [illegible] de cantherio, inde staticulos dare, ridicularia fundere. Et eundem, Praeterea cantat vbi collibuit, interdum Graecos ve[illegible] iocos dicit, voces demutat, staticulos dat. *Subiicit Macrobius locutor*, Haec Cato, cui vt videtur, etiam cantare non ferii[illegible] videtur. *De saltatione quidem dicta opera ibi agitur. Neq[illegible] interpretatio prolata est verborum* Plauti Pers. 5, 2, 43 Nequeo quin tibi saltem staticulum dem, olim quem Hegea faciebat vero, si tibi satis placet. (*Hic ridiculam Saltationem instituSA.* Me quoque volo reddere, Diodorus quem olim facieb[illegible] nia. (*Hic alias editur Saltatio*) Hegea *et* Diodorus *videntur histrionum nomina fuisse.* Ionici motus *lasciua nobiles etc. A[illegible] tulerim sane Harduini sententiae, qui not. mar. 25 ad* Plin. 34 *h[illegible]* Hegiam *et* Diodorum *statuarios aliunde notos, sed nihil profecto tum vtiles.* Staticulum dare *Caroniana formula significat gest[illegible] dam, mimum, saltationem edere.*

STATILINVM, *et* STATANVM, *et* FABVLINVM fides Deos Varro Cato, vel de Liberis educandis, puerilis aetatis, Ali Statano et Statilino, quorum nomina habent scripta pontif[illegible] cum primo fari incipiebant, sacrificabant diuo Fabulino. *H[illegible]* nius 12, 56. *conf.* Augustin. C. D. 4, 21.

STĀTIM. Adu. [ἐυθὺς, αὐτίκα] Producta prima S[illegible] Stando, perfecuranter, et aequaliter significat. Terent. (5, 3, 7 Nam ex his praediis argenti) Bina talenta capieba (*Etiam* Donatus *explicat* perpetuo, aequaliter, *et primam longa[illegible]* Ennius Aiace, Qui rem cum Achiuis gesserunt statim. *(Stando giendo. Sic imperator ad milites apud)* Plaut. Amph. (1, 1, 84. recedat loco, quin statim rem gerat. Ibid. (120) Nec Iugu[illegible] Vespertugo, neque Vergiliae occidunt, ita statim stant signa. *H[illegible]* nius 4, 423. *conf.* Accius *ap.* Charis. 2 p. 195. Vectigalia leger[illegible] stra, et seruantur statim: *quod interpretatur,* statute et ordinate.

STĀTIM. *Mox, illico, e vestigio.* Cic. in Verr. 1, 27 St[illegible] Messanam literas dedit. *i. Sine mora, sine intermissione temporis.* in Orat. 200 Ante enim circumscribitur mente sententia, confes[illegible] verba concurrunt, quae mens eadem, qua nihil celerius, sta[illegible] mittit, vt, *etc.* Statim prodest Scribon. 120. Plin. Semipedalibus ramulis quinis, fenisue a radice statim foliosis. Id. 16, 10 f. 18. Vlpian. Ad legem Iuliam, l. Si maritus. mum Pomponius putat admitti ad accusationem extraneum posse atque negauerit: cui assentiendum puto. Idem de aedilicio[illegible] l. Aediles. Cic. de Arusp. Resp. 2 Haud potest grauiorib[illegible] verbis vulnerari, quam est statim in facto ipso a gratissimo Seruilio confectus ac trucidatus. Martianus de Officio Pro[illegible] lis. l Omnes Proconsules statim quam vrbem egressi fuerint, [illegible] iurisdictionem. Sumsisti togam, quam statim stolam red[illegible] Cic. Phil. 2 c. 18. Vlpianus in l. 1. §. Habet. D. Vsufructu quemadmodum caueat. Quarum prior statim committitur quam fuerit vsus. Literas, quas de pactione, statim quod audieram cundius scripseram Cic. ad Qu. Frat. 1, 2, 4. Idem Att. 2, 1 teras scripsi H. X. Ceriatibus statim vt tuas legeram. Stat[illegible] ille praetor est, factus Id. Fam. 1, 9 Statim vt imperium ac est Suet. Ner. c. 20. Cic. Att. 12, 19 (18) Nam vt heri me tauit, statim Romam profectus est. Idem in Orat. 35 Itaqu[illegible] sum aggressus statim Catone absoluto. *Prior in statim breu[illegible] non modo testimonio* Nonii *ac* Donati, *quae dedimus modo in* STĀTIM *etiam auctoritate* Sen. Thyeste 740 Exegit vltra corpus. at pueri st[illegible] *Est Senarius. Et* Troad. 588 Stulta est fides celare, quod proda[illegible] tim. Martial. 6, 30 Sex sestertia si statim dedisses, *Phalaecii[illegible] Non sequendi ergo* Auien. Arat. 397 Tunc succisa Ceres statim mergite culmi Construitur: *aut* Alcim. Auit. 2, 184 Quadam no[illegible] tim luituros morte reatum.

STATIO, STATIVA, *vid.* STO.

STATĪNA, ae. f. Dea, quae infanti praeerat Tertull. de A[illegible] 39. *Vid.* STATILINVS.

STATINAE, arum. f. Pl. *Insulae sunt in sinu Campano, [illegible] motu enatae.* Plin. 2, 88. Papin. in Silu. 3, 5, 104 Aenaria lacus medicos Statinasque renatas.

STATIORON, i. n. *Herba, al. chamaeleon.* Apul. de Herb.

STATIVS, Seruile olim nomen fuit. Plerique enim apud [illegible] serui eo nomine fuerunt. Caecilius quoque ille comoediarum [illegible] inclitus, seruus fuit, et propterea nomen habuit Statius. Sed post[illegible] versum est quasi in cognomentum, appellatusque est Caecilius Statius. *Haec* Gell. 4 *vlt. Sic* P. Papinius Statius *illustris Poeta fuit Neapolitan[illegible] Domitiani temporibus, Iuuenalis et Martialis aequalis, cuius saepe [illegible] monitis vtimur: de quo* Iuuenal. Sat. 7, 83

Curritur ad vocem iucundam et carmen amicae
Thebaidos, laetam fecit cum Statius vrbem,
Promittique diem, tanta dulcedine captos
Afficit ille animos, tantaque libidine vulgi
Auditur: sed cum fregit subsellia versu,
Esurit, intactam Paridi, nisi vendat Agauen.

STATIVVS, *vid.* STO.
STATONES, *Hetruriae populi apud* Plin. 3, 5. *quorum oppidum* Statonia *commemoratur a Strabone* 5. *Hinc*
STATONIENSIA vina, in infero mari Italico seu Latinensi nata Plin. 14, 6.
STATOR, oris. *vid.* SISTO.
STATVA, *et* STATVARIVS, *vid.* STATVO.
STATVLIBER, *vid.* STATVS, *in* STO.
STATVMEN, STATVMINO, *vid. sub* STATVO.
STATVO, ui, ūtum, ĕre. [τίθεμαι, ὁρίζομαι, διαγινώσκω] *Proprie significat facere, vt aliquid stet, collocare adeo, erigere, firmare: frequentius autem ad animum refertur, in quantum post deliberationem constat sententia, et non amplius fluctuat, vt adeo sit* statuere *aliquid, quod vel ipse seruet, vel alios obseruare iubeas. De hoc* ὕστερον πρότερον. Plaut. Amph. 4, 3, 18 De summo summus sic statuit, sic fatum habet. Liu. 1, 40 Ferro igitur eam contumeliam statuunt. Velle mori statuit Ouid. Met. 10, Cic. Verr. 1, 2 Iste certe statuerat ac deliberauerat non adesse. e Prouinc. Consul. 10 Statuit ab initio, et in eo perseuerauit. ius fermone statuere Idem Att. 9, 17. Idem Q. Frat. 1, 1 s statuendis et decernendis. Te forum Tarsi agere, stalta, decernere, iudicare dicebant Idem Fam. 3, 6. Idem , 62 Statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum, cui concesnnia, a populo factarum quaestatarumque rerum summas immi- Idem Verr. 5, 100 Praesertim quum statuisses, vt ais, cau- i esse dicendam. Causam sibi dicendam esse statuerat, iam ami hoc vsu venerit Idem ibid. 5, 100. Idem de Orat. 3, ue tamen possum statuere, vtrum magis mirer, te illa, quae rsuades, maxima esse adiumenta, potuisse in tuis tantis occupai perdiscere, an si non potueris, posse isto modo dicere. Id. 122 Sine vlla dubitatione sic statuo et iudico, neminem omnium nta, quanta sunt in Crasso, habuisse ornamenta dicendi. Id. 2 Qui summum bonum statuit, non dolere. Idem Off. Fortis vero, dolorem summum malum iudicans: aut tempevoluptatem summum bonum statuens, esse certe nullo modo Idem Acad. 4, 33 Praecide inquit, statue aliquando quid uid? quae dicuntur quidem. Idem ibid. 4, 66 Quum Diaic statuant, omne quod ita disiunctum sit, quasi aut etiam, , non modo verum esse, sed etiam necessarium. Apud vel animum statuere Liu. 6, 39. Cic. Verr. 3, 95 c. 41 ordinem Senatorium despexisti, sic ad iniurias libidinesque tuas em coaequasti, sic habuisti statutum cum animo, ac deliberannes, qui habitarent in Sicilia, aut qui Siciliam te Praetore nt, Iudices reiicere? Tacit. Ann. 2, 85 Satis visum de statuere. Et Ann. 12, 54 Ius statuendi etiam de procuratoderat. De re aliqua statuere Plin. Epist. 5, 3. Sta- se, *est Sibi ipsi mortem afferre, non exspectata principis damna-* Tacit. Ann. 6, 29, 2 Eorum, qui de se statuebant, humacorpora, manebant testamenta, pretium festinandi. Idem 54 Ius statuendi etiam de procuratoribus dederat, *i. iudicandi, atque adeo.* Cic. ad Brut. 15 Dixi igitur sententias in Andixi in Lepidum saeueras, neque tam vlciscendi causa, quam praesens scelerato ciues timore ab impugnanda patria deterret in posterum Documentum statuerem, ne quis talem amenflet imitari. Idem Fam. 5, 8 Quamobrem tu quantum icio tribuendum esse nobis putes, statues ipse, et vt spero, stanostra Dignitate. Ter. in Prol. Heaut. 51 Exemplum stanie, vt adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi. *uorem.* Sed Cic. Verr. 3, 132 In quos aliquid Exempli Pop. statui putat oportere, ab iis tu defensionis Exempla quaeris? am statui te impudenti, date pudori praemium Plaut. Rud. 3, Exilium in aliquem statuere Tacit. Ann. 6, 18. Cic. 22 (23) Sed quum consilii tui bene fortiterque fuscepti, eum em statueris. Finem statuit cupidinis atque timoris Lu- 24. Non Iudicium, sed poenam statui videbant Tac. , 6, 5. Caes. Bell. Gall. 1, 20 Diuitiacus Caesarem commultis cum lacrimis obsecrare, ne quid grauius In fratrem staIus aequabile in omnibus statuere Auct. ad Heren. 3, 4. Fin. 7, 12 Quod Ius statues communi diuidendo, cum commune sit esse apud eos, qui omnia voluptate sua metiuntur. Idem r. 5 Ego in isto reo Legem hanc, Iudices, mihi statuo, viuendum est vt isti non modo factis, dictisque omnibus, sed etiam oris, lomque illa contumacia, ac superbia quam videtis, dissimillimus a semper fuisse videar. Locum colloquio statuere Liu. 28, Mercedem statuere Brut. ad Cic. 16. Cic. de Finib. 1, 2 labramus, quis est, qui alienae Modum statuat industriae? Mom tuit natura cupidinibus Hor. Serm. 1, 2, 111. Idem Philip. 7 atuiturque, Ne post M. Brutum Proconsulem sit Creta prouincia. nia Tac. Ann. 11, 6, 5. Ter. Prol. Heaut. 48 Si nunquam are retium statui arti meae. Cic. Verr. 5, 89 Primum insilato est repentina, capitalis atque inuidiosi criminis: Statuite, an hoc putetis, et quam multo redemisse. Statuere enim, qui sapiens, vel maxime videtur esse sapientis Idem Acad. 4, 9. Stidi n alicui statuere de publico Liu. 1, 20. Triste aliquod tue, *supplicium* Ouid. ex Pont. 2, 2, 119. ¶ 2 *Statuere mat propria significatione, quam supra diximus, ponere, collocare.* In conspectu aliquem statuere Liu. 39, 49. Cic. de Orat. 45, 57 Vel si causam ageres militis, patrem eius, vt soles, dicena portuis excitasses, statuisses ante oculos, complexus esset filium, sq: eum Centumuiris commendasset. Plaut. Pseud. 1, 5, 137 nu: disturba quas statuisti machinas. Liu. 39, 46 Tabernaa stuere in foro. Cic. in Catil. 3, 21 Eo ipso tempore Signum tue tur, quo collocato atque, *etc. add.* Nep. 1, 7, 4 *et* 18, 7, 2. as nas statuit e cespite, *Erexit* Ouid. Met. 7, 240. Crateras ign statuunt Virg. Aen. 1, 728. Statuam statuere Plaut. Bacch. 4, 1 et Curc. 1, 2, 49. *conf.* Cic. Phil. 9 c. 5. Gell. 9, 11. Plin. 3. Cic. pro Sext. 83 Non dubito, quin si modo esset in Repub. nat, si maiestas Pop. Rom. reuixisset, aliquando Statua huic ob em interfecto in foro statueretur. Tabernacula statuere in foro iu. 4, 46. Templa statuere Propert. 2, 6, 25. Terminos atue Liu. 21, 44. Tumulum statuere Virg. Aen. 6, 380. Vrem praeclaram statui Virg. Aen. 4, 655. *Obseruatt.* Virg. Ecl. 5, 8 Craterasque duos statuam tibi pinguis oliui. *i. Dedicabo.* Statuo, *quod et Constituere dicitur,* Cic. de Fin. 1, 41 Statue contra, alitem confectum tantis animi corporisque doloribus, *etc. vt* Pone, Fac *etc. Est vehemens, et rem ad Sensum refert.* Ter. Adel. 3, 2, 18 Sublimem medium arriperem, et capite primum in terram statuerem, vt cerebro dispergat viam. Arnob. 1 Statuerunt errantes Aquas. Liu. 1, 13 Equum statuere, *sistere.* Nauem statuimus Plaut. Bacch. 2, 3, 57. Sanguinem statuere Octau. Hor. 4.

STATVENS, entis. Part. Cic. Off. 1, 5 c. 2. Vicinis sedes ibi statuentibus Iustin. 18, 5, 11.

STATVTVS, a, um. Partic. [ταχτὸς] *Vt,* Cic. Att. 12, 9 Equidem neque de genere dubito, placet enim mihi Cluatii: neque de re, statutum est enim: de loco nonnunquam. Iam habeo statutum, quid mihi agendum sit Idem Fam. 4, 2. Idem ibid. 12, 25 (24) Neque enim statuti quid in tanta perturbatione habere potuisti. Statuta die, *h. e. Constituta, et data ac decreta ex conuentione* Liu. 31, 29. Iustin. 1, 10, 4. Ad statutam Horam Ibid. 1, 10, 8. Qui sacrificia gentilicia, illo ipso in sacello statuto Loco anniuersaria facitarint Cic. de Arusp. Resp. 32 c. 15. Idem Tusc. 1, 113 Quum enim illam ad sollemne et statutum Sacrificium curru vehi ius esset, satis longe ab oppido, *etc. conf.* Id. pro Mil. c. 17. Statuti pali, quasi Stantes defixi, *id est, ita collocati in terram, vt stantes, non transuersi aut obliqui apparent* Varr. de R. R. 1, 14. ¶ 2 Statutus, *i. qui amplae statuae est, ap.* Plaut. Rud. 2, 2, 11.

STATVTIO, ōnis. f. Collocatio. Vitruu. 10, 5, *extr.* Vna statutio tigni.

STATVA, ae. f. [ἀνδριὰς, ἄγαλμα, ξόανον] *A* Statu *deduci videtur vel* statuendo, statuntur *enim habitu* statuuntur *et ponuntur solidae imagines ex ligno, lapide, metallo, deorum, hominum, honoris et memoriae causa in templis, monumentis sepulcrorum, foro, aut locis aliis publicis. Exstat Emundi Figrelii de statuis illustrium Romanorum liber singularis Holmiae* 1656. 8vo. Suet. in Tiber. 26 Etiam statuas atque imagines, nisi permittente se, poni prohibuit. Senatus honore rarissimo, statua in palatio posita, prosecutus est eum Suet. Oth. c. 1. Cic. Philipp. 9, 14 c. 6 Maiores quidem nostri statuas multis decreuerunt, sepulcra paucis. Idem Philipp. 5, 41 c. 15 Eique statuam equestrem inauratam in rostris, aut in quo alio loco in foro vellet, ex huius ordinis sententia statui placere. *Est hic locus memorabilis, cum tota oratione hoc agat Tullius, statuam decernendam esse Ser. Sulpicio in legatione ad Antonium mortuo. add.* Nep. 12, 3. *et* 16, 5, 5. Sidon. 5, 7. Plin. Ep. 2, 7. *Barth. ad* Stat. Silu. p. 9 seqq. Statua est Ludii eius, qui quondam fulmine ictus in Circo, sepultus est in Ianiculo: cuius ossa postea ex prodigiis, oraculorumque responsis, Senatus decreto intra vrbem relata, in Volcanali, quod est supra Comitium obruta sunt, superque ea columna cum ipsius effigie posita est. Festus. Aurata Liu. 40, 34. Illustris Tac. Agric. 40, 1. *conf. Pichena h. l.* Inaurata statua pallidior Catul. ad Iuuentium, s. 7, 4. Infantes statuas findit Canicula Hor. Serm. 2, 3, 39. *h. e. notas, quam appellandi rationem simul ridet Poeta.* Loricata statua, *vid.* LORICA. Mediocris statua, *vid.* MEDIOCRIS. Vestricio Spurinae Triumphalis statua decreta est Plin. Ep. 2, 7. *i. habitu triumphantis.* Conferare alicui statuam Caes. Bell. Ciuil. 3, 105. Decernere statuam, *vid.* DECERNO. Factae sunt statuae omnibus vicis, ad eas tus et cerei Cic. Off. 1, 80. Tempestate, vi, et vetustate intereunt statuae Cic. Philipp. 9, 16. Ponere statuam alicui Plin. Epist. 1, 17 *extr.* Statuere statuam alicui Plin. 18, 3. Cic. Phil. 5 c. 15. Idem pro Arch. 30 An quum statuas et imagines non animorum simulacra, sed corporum, studiose multi summi reliquerunt, *etc.*

STATVARIA, ae. f. *Ars faciendi statuas.* Plin. 35, 12 Laudat et Praxitelem, qui plasticem matrem statuariae sculpturaeque et caelaturae esse dixit. Idem 36, 5 Non omittendum, hanc artem vetustiorem fuisse, quam picturam, aut statuariam.

STATVARIVS, i. m. [ἀνδριαντοποιὸς] *Pro Statuarum artifice et sculptore ponitur a* Quinctil. 5, 12. *Et apud* Plin. 34, 7 *caput est* de antiquis statuariis. *conf.* Sen. Ep. 88. Plin. 36, 5. Vitr. *praef.* 3 et 6, 10.

STATVARIVS, a, um. Adi. [ἀνδριαντοποιητικὸς] Plin. 34, 7. Fuisse autem statuariam artem familiarem Italiae quoque et vetustam, indicat Hercules ab Euandro sacratus. *add.* Id. 36, 5.

STATVNCVLA, ae. f. *et* STATVNCVLVM, i. n. Ex hac massa fabri sustulerunt et fecerunt catilla, paropsides, statuncula Petron. Fragm. Trag. p. 22 f. c. 50. *Vid. Scheff. ad h. l.* p. 115. *Gronou. Obs. Eccl.* p. 89 *qui* tunculam *s. paruam statuam interpretatur.*

STATVRA, ae. f. [σύστασις] *proprie Ipse corporis habitus, et conformatio, qua quis longus, breuis, crassus etc.* Cic. de Finib. 5, 35 Corporis igitur nostri partes, totaque figura et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. Velim mihi dicas, nisi molestum est, L. Turseci us qua facie fuerit, qua statura Idem Philipp. 2, 41 c. 16. Apponere formam, speciem, et staturam ad dignitatem Auctor. ad Heren. 4, 46. Commoda statura, *vid.* COMMODVS. Iulia Suet. Tib. c. 68. *conf. Casaub. ad h. l.* Homines Tantulae staturae Caes. B. G. 2, 30. Noscere figuram et staturam Cic. Tusc. 1, 52. *add.* Non. 3, 236. Columel. 5, 5, 8 Producat in tantam staturam quantam permittit agricola. *h. e. Crassitudinem et altitudinem.* Idem 12, 48, 5 Maturam oliuam in statura factam colymbadem, de muria tollito. *Sed locus non satis sanus videtur. Vid. quae ibi notauimus.*

STATVMEN, inis. n. [χάραξ] *Id quo fulcitur vitis, vt pali et pedamenta, et quidquid pro munimento accedit.* Columel. 4, 16 Quum mensem trigesimum excesserit posita vinea, id est, tertio autumno, vehementioribus statuminibus statim impedanda est. *Corrupte passim legitur* Impedienda. Ibid. 2 Duo viduantur statumina. *Vid* Idem 5, 4. Statumen, *apud* Vitruu. 7, 1 *dicitur* Quidquid pro strato adiicitur. Statumina, *pro Fixis stipitibus machinae, qua iumenta clausa curantur.* Columel. 6, 19 Primis autem duobus statuminibus imponitur firmum iugum, ad quod iumenta capistrantur. Statumina nauis; *i. Costae* Caes. Bell. Ciuil. 1, 54 Carinae primum ac statumina ex leui materia fiebant: reliquum corpus nauium viminibus intextum coriis integebatur.

STATVMINO, āre. [χαραχίζω] *Staturninibus firmare.* Plin. 17, 22 Eodem modo vineam statuminato. Vitruu. 7, 1 Staturninetur saxo. Statuminare lapidibus Plin. 18, 6.

STATVMINATIO, ōnis. f. *Verbis Budaei mutuo explicatam* Statuminationem et Ruderationem *Vitruuii in pauimentis:* Statuminatio, *fit lapidibus et caementis libralibus et manualibus sine calce et arena:* Ruderatio *vero statumini superinducitur cum calce et arena, aut rudere nouo aut redituo, id est, ex vetere aedificio sumto, non nuper effosso, quod constat e caemento, vt hic apparet, ad differentiam nuclei, qui e testa contuso constat, et tertio loco inducitur.* Sic *autem* Vitruuius 7, 1 Tunc infuper statuminetur, non minore saxo, quam quod possit manum im-

plere: ſtatuminibus inductis ruderetur. *Et mox*, Inſuper ex teſta nucleus inducatur, *etc.* *Et deinde*, Statuminatione facta rudus inducatur.

STATVMARIA, ae. f. *Herbae genus.* Apul. de Herb. c. 18.

STATVS, *vid.* STO.

S T E

STEATITES. [στεατίτης] Gemma *eſt*, ſeui *qualemcunque ſimilitudinem oſtentans, quod Graeci στέαρ vocant. Vid.* Plin. vlt. 11.

STEATOMA, atis. n. [στέατωμα] *Tumor eſt foris in corpore apparens, pinguem intus materiam continens, ſeuo ſimillimam, vnde et nomen accepit: nam στέαρ, ατος, vt modo dictum, ſeuum ſignificat* Plin. 26, 14. Eadem et contra Steatomata efficax. *Conf.* Celſ. 7, 6. *et* 8, 6.

STEGA, ae. f. [στέγα] *Locus in naui contectus ἀπὸ τῆ στεγάζειν, quod eſt tegere, tabulatum, contignatio.* Plaut. Bacch. 2, 3, 44 Forte vt aſſedi in ſtega. *i. in tabulato vel conſtrato nauis. Sic* Plaut. in Stich. 3, 1, 12 Sine aduocatis, ibidem in cereuro, in ſtega, in amicitiam, atque in gratiam conuortimus. *Alioquin ab illa στέγη Graecorum dicuntur* Triſtega *v. v.*

STEGNVS, a, um. *Strictus: inde* Febres ſtegnae, *quae et* Conſtrictae *vocantur.* Plin. 23, 7 f. 63 *de ficubus*, Sitim ſedant, calorem refrigerant, ob id non negandae in febribus conſtrictis, quas ſtegnas vocant.

STELA, ae. f. *Graecis στήλη, dicitur Columna: ſtructura conſtat aut lapidea, aut caementicia, aut latericia, ſed literata fere.* Plin. 6, 28 f. 32 In altera ſtelae literis incognitis. Eminentia ſaxa, quibus librorum notae adſcriptae, quaeque intra ſpecum per Aegyptiorum adyta collocata, ſtelae appellantur Mart. Capella 2 p. 35. *Ita illa pila* lapidea, *in qua ſcripta* Alcibiadis deuotio *apud* Nep. 7, 4, 5. *et* 7, 6, 5 *στήλη eſt apud Graecos.*

STELEPHVROS, Ortyga, Plantago: herba foliis perpetuo virentibus, ex ſpicatarum genere Plin. 21, 17 f. 61.

STELIS, is f *Genus viſci.* Plin. 16 *vlt.* Viſci tria genera; namque in abiete ac larice ſtelin dicit Euboea naſci. *Theophr. de cauſis Plant.* 3, 16 *στελίς.*

STELLA, ae. f. [ἀστὴρ] *Hoc nomine vocant Romani, quidquid praeter Solem et Lunam in caelo conſtanter lucet, et tum eas, quae fixae dicuntur, tum Planetas ſ. erraticas, cometasque adeo complectitur, quam meteoron illud, quod* ſtellae cadentis *nomine appellant. Vid.* Cadunt, *it.* Volitant ſtellae n. 2. *Quod ad etymologiam, ridet* Quinctil. 1, 6, 35 *qui* ſtillam luminis *credunt. Fidetur ex Graecorum ἀστὴρ factum, per diminutionem:* Caper, ſcapella: σάχυς, ἄσαχυς, σαφὶς, ἄσαφις, *etc.* Sunt autem ſtellae natura flammeae Cic. de Nat. Deor. 2, 118. Heraclides errantibus ſtellis diuinitatem tribuit Idem ibid. 1, 34. Facile vincunt magnitudinem terrae ſtellarum globi Cic. in Somn. Scip. 6 c. 3. Circuitus, Coetus, Tranſitus ſtellarum Gell. 14, 1. Cic. de Diuin. 2, 62 c. 23 Ira te nec terrae fremitus, nec caeli diſceſſus, nec lapideus aut ſanguineus imber, nec traiectio ſtellae, nec faces viſae terrebunt. Traiectio ſtellae *eſt:* volitans ſtella, *de qua mox. Add. ib.* 16 c. 6. Acceſſus ſtellarum, *vid.* ACCEDO. Alba ſtella Hor. Carm. 1, 12, 28. Ardentes ſtellae Virg. Aen. 4, 482. Aureae ſtellae Sen. Herc. Fur. 1. Caliginoſa ſtella, *vid.* CALIGO. Candidae ſtellae Hor. Carm. 3, 15, 6. Comans ſtella Ouid. Met. 15, 749. Crinita ſtella, *vid.* CRINIS. Plaut. Men. 1, 2, 26 Inde vsque ad Diurnam ſtellam craſtinam perpotabimus. Diurnam ſtellam *vocat eleganter Lucifera: vt* Heſperum, Noctiferum *vocauit Catullus.* Lucret. 6, 720 Quae gelidis a ſtellis axis aguntur. Gelidis *dixit propter axem, Septentrionem.* Ardere ſtellas intus in Carchedoniis *gemmis, metaphorice dixit* Plin. 37, 7 f. 25 *Add.* f. 28. *Idem* Plin. 28, 4 f. 12 Clauum corporis, cum Cadit ſtella, ſi quis diſtringat, *etc. de meteoro loquitur, quod etiam* Volantis ſtellae *nomine venit, vid.* Volitant. Micantes ſtellae Ouid. Met. 7, 100. Proterua ſtella canis Icarii Ouid. Amor. 2, 16, 4. Salubres ſtellae Hor. Serm. 1, 7, 24. Vagae ſtellae Lucan. 9, 12. ¶ 2 *Verborum formae*: Cogit Lucifer agmina ſtellarum Ouid. Met. 11, 97. Depulit ſtellas aurora Idem Met. 7, 100. Diffugiunt ſtellae Idem Met. 2, 114. Dinumerare ſtellas Cic. Off. 1, 154 Etiam ſi dinumerare ſe ſtellas aut metiri mundi magnitudinem poſſe arbitretur? Fixae ſtellae Ouid. Met. 2, 205. Fugarat dies clara ſtellas Virg. Aen. 5, 42. Labuntur, *vid.* Volitant. Micant ſtellarum lumina caelo Sil. 15, 680. Obtuſa ſtellis acies Virg. Georg. 1, 395. Palantes polo ſtellae Idem Aen. 9, 21. Reſtinxit ſtellas exortus ſol Lucret. 3, 1057. Plin. 18, 35 f. 80 Si Volitare plures ſtellae videbuntur, quo feruntur albeſcentes, ventos ex iis partibus nunciabunt. Virg. Georg. 1, 365 Saepe etiam ſtellas vento impendente videbis Praecipites caelo labi, *etc. Add.* Sen Quaeſt. Nat. 1, 1. Cum multae transuolant ſtellae. Volui caelum rapida vertigine ſtellas Sil. 8, 174. ¶ 3 Stella, *pro ſidere ex multis ſtellis compoſito* Ouid. Faſt. 3, 793. Stella Lycaoniam vergit decliuis ad Arcton, Mlvus: haec illa nocte videnda venit. Miluus *autem, de quo agit Poeta, ſive* Olor *alterum, ſ* Aquila *ſit, pluribus ſtellis conſtat. Sic* Faſt. 5, 112 Stella *eſt* ſidus Capellae. ¶ 4 Stellam ſignificare ait Ateius Capito Laetum et proſperum, auctoritatem ſecutus P. Seruilii auguris, quae ex lamella aerea adſimilis ſtellae, locis inauguratis infigatur. Feſtus. ¶ 5 Stella, *Piſcis.* Plin. 9, 60 Praeter claros ſapientia auctores video mirari ſtellam in mari. Ea figura eſt paruo admodum caro intus, extra duriore callo. Huic tam igneum feruorem eſſe tradunt, vt omnia in mari contacta adurat, omnem cibum flatim peragat. *Add.* Veget. Mulom. 4, 12, 3. ¶ 6 *A figura fac* ſtella *dicitur etiam pars apparatus torcularis, ap.* Plin. 18, 31 f. 74 Stella denticulata. Id. 18, 10 f. 23 *inſtrumentum, cuius in paſtinum vſus.* In ſtellam diuiditur vitis Colum. 4, 17, 4. *et* 4, 26, 3. *Sic* Colum. 3, 12, 12 Stella, quam diximus Graecae literae (X) faciem obtinere. ¶ 7 *Cognomen* Aruntiorum, *in quibus Poeta nobilis, conſulatis ab amicis ſuis* Statio *et* Martiali *celebratur paſſim. Ille* primum ſiluarum librum Stellae *inſcripſit. Hic* 12, 3 Laurigeros habitat facundus ſtella Penates, *etc.* ¶ 8 Stella *an ſit fraus, vid. in* STILLATVRA.

STELLVLA, ae. f. Virgilio *adſcribitur.*

STELLO, āre. [στίλβω, ἀστερίζω] *Stellarum eſt, quum ſplendorem ſuum emittunt: deinde Lucere ſtellarum in morem.* Martial. 2, 29 Et numeroſa ſinunt ſtellantem ſplenia frontem. *i. Stigmatibus multis notatam et inuſtam, quomodo caelum ſtellis.* Oratio verborum ſtellatur auro Symmach. Epiſt. 3, 11. *Conf. Iuret. ad h. l.* p. 91. *Salmaſ. ad* Solin. p. 533. Plin. 37, 2 Quoniam ſtellarum Hyadum et numero et diſpoſitione ſtellantur. ¶ 2 Stellare *fraudare, vid.* STILLATVRA.

STELLANS, antis. Partic. [ἀστερίζων] Claud. de Rapt Proſerp. 2, 363 Ducitur in thalamum virgo, ſtat pronuba iuxta Stellantes nox picta ſinus. *i. Stellarum ſplendore conſpicuos.* Caeli ſtellantis regia Virg. Aen. 7, 210. Fons ſtellans bullis Plin. 31, 2 f. 8 *cari iubitum ortum, ſplendoremque et velut ſcintillationem,* mae ſtellantes, *Oculi caudae pauoninae, more ſtellarum fulgente* Met. 1, 723. Cic. de Diuin. 1, 18 c. 11 Cum clara ſpeciem to lumine luna Abdidit, et ſubito ſtellanti nocte pere. *ex Poëta.* Cic. de Diuin. 1, 19 c. 12 Nam pater altitonans nixus Olympo. *ex Poëta.* Ora ſtellantia Tauri Ouid. Faſt Plin. 18, 26 *extr.* f. 66 Lucentes veſpere per arua cicindelae. pellant ruſtici ſtellantes volatus, Graeci vero lampyridas. *Conf.*

STELLATVS, a, um. Partic. [ἀστερόεις, κατάστερος] Stellis proprium caeli epitheton, quum eſt clarum et ſerenum: quanc alia etiam transfertur. Plin. 10, 67 Salamandra animal lacert ſtellatum. Domus ſtellata Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 8. Ger epitheton, *cum puncta quaedam lucidiora habent:* Plin. 37, 10 Acopos — aureis guttis ſtellata. *Et* f. 66 Eſt ſtellata *Pontica* nu guineis, nunc auratis guttis. Enſis ſtellatus iaſpide fulua Vi 4, 261. *Add.* Val. Flac. 2, 42. Stellatus, luculenter et elega ctum pro Inter ſidera relatus, et ſidus factus, ſed Graecorum quibus hoc ſignificat κατασερίδης, vt qui mediocriter Graecorum tinctus eſt, nouit. Cic. Tuſc. 5, 8 c. 3 Nec ſtellatus Cephe ¶ 2 *In formam ſtellae, decuſſatim, compoſitus, in formula* Stella *quam damus ſuo loco in* ASSIS ſ. AXIS.

STELLĀRIS, e. Adi. Macrob. Somn. Scip. 1, 14 Anima ſcintill ris eſſentiae. Herba ſtellaris, *al. bubonion.*

STELLATES, is. m. Campus ſtellates Suet. Caeſ. c. 20. 13. Cic. Agr. 1 c. 7 *et* 2 c. 31. Stellates campi Sil. 11, 268.

STELLIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἀστεροφόρος] *Quod fert ſtell prium caeli epitheton:* Cic. in Somn. Scip. 1 c. 5 Quam ob ſummus ille caeli ſtelliferi curſus. Olympus ſtellifer Sen. Oet. f. 15.

STELLIFICVS, a, um. Adi. Cuſpide fulminea noctis diuiſo bram Stellifico temone iubar Victorin. Pict. de Chriſto Hom. v. 113.

STELLIGER, ĕra, ĕrum. Adi. [ἀστροφόρος] *Vt*, Polus ſtellig Theb. 12, 565. Axis ſtelliger Stat. Silu. 3, 3, 77. *Add.* Va Non. 4, 174. Senec. Herc. Oet. v. 1906. Mart. Capella 9 p. 3

STELLIMICANS, antis. Limbus pictus biſſex lignis ſtellim bus Varr. *ap.* Probum *in* Virg. Ecl. 6, 31.

STELLIPARENS nox Auien.

STELLATVRA, ae. f. *Quid ſit quaeritur.* Lampridius in and. 15 Annonae militum diligenter inſpexit: Tribunos, qui p laturas militibus aliquid abſtuliſſent, capitali poena affecit. Sp in Pescennino 3 Nam et imperator Tribunos duos, quos conſtit laturas accepiſſe, lapidibus obrui ab auxiliaribus iuſſit. *Salmaſ. ex eadem cauſa, qua* Stelliones *et* Stellionatus *ad fraudes refer* Stellaturam *etiam defraudationem interpretatur, quae com um imprimis licentiam comitatur, quos dum indulgent m es a ſignis abeſſe patiuntur, hinc minuunt praeſidia, et publica ritati detrahiunt, hinc militum annonam et ſtipendia eo obtentu ſit nent. Hinc cum in Commeatu dando inſit* ſtellatura, *ſuſpicatus e Spartian. Adrian. 10 p. 95 Hack. a στέλλειν mittere, eſſe formatum v* ſtellare, *vt a καλεῖν* calare, *a πιλεῖν* pilare. *Sed ipſe non multum hu iecturae tribuit. Nec puto ſatis probauit* Stellas *apud* Aldhelmum *poſturas in hoc verſu,* Machina detegitur caecis fruſtrata ſtelli furtelis *poſuerat Caniſius.*

STELLATINA Tribus, *vid.* TRIBVS.

STELLIO, ōnis. m. [ἀσκάλαβος, ἀσκαλαβώτης] *Animal lacerta le, tergo inſigne lucentibus guttis ad modum ſtellarum, a quibus nome bet.* Plin. 30, 10 *in remediis aduerſus morbum comitialem.* Tum ſtellionis, quam eodem modo vt anguis exuit, pora, *etc.* Operae tium eſt ſcire, quomodo praeripiatur, quum exuitur membrana na, alias deuoranti eam, quoniam nullum animal fraudulentius dere homini tradunt. Inde ſtellionum nomen aiunt in mala translatum. —— Sed eo derelicto, non poteſt remeare. Nihil medio in comitialibus morbis praefertur. *Add.* Id. 8, 31. 11, 26. 30, 3. *Scip. Gentil. ad* Apul. Apol. p. 263. Virg. Georg. 4, 243 Nam fauos ignotus adedit Stellio. *Add.* Colum. 9, 7, 5. *Hominem fraudulentum notat, vt ex Plinii loco apparet.* Quibus ſtellionem iſtum cohibeam? Apul. Met. 5 *ſub fin.* p. 172, 19. *Ven ſuo Cupidine Pſyches clanculum amatore.*

STELLIONATVS, ūs. m. *Crimen apud Iurisconſ. a* ſtellione *men ſumſit.* Quod enim in priuatis iudiciis eſt de dolo actio, hoc criminibus ſtellionatus perſecutio. Vbicunque igitur titulus crimi deficit, illic ſtellionatus obtinet. Maxime autem in his locum het: ſi quis forte rem alii obligatam diſſimulata obligatione, per ditatem alii diſtraxerit, vel permutauerit, vel in ſolutum dederit, aut ſi quis merces ſuppoſuerit, vel obligatas auerterit, vel corrupe — aut impoſturam fecerit, vel colluſionem in accem alterius, ſtel natus poterit poſtulari. Et vt generaliter dixerim, deficiente cri criminis, hoc crimen locum habet, cuius nulla poena ordinaria ſed extraordinarie plectitur, et ad praetidem ſpectat. *Haec* Vlpia De crimine ſtellionatus *l.* 3 Stellionatum. *Conf. Cuiac. Obſ.* 26 *et* 11, 40.

STELLIONATOR, oris. m. ἐπιδήτης Gloſſ. Gr. Lat. *pro h* τὴς *h. e.* Impoſtor.

STEMMA, atis. n. [στέμμα] *Coronamentum ex multis floribus poſitum. Dictum a Graeco, στέφω corono, vnde et στέφανος corona.* Firmicus Magnos viros facit Mercurius, qui ſacris et religioſis ſtemmatis coronentur. *Sic* Pollet hoc felix per orbem terra Ibera ſtemmate Prudent. Periſt. 1, 4. *de martyrii corona.* ¶ 2 Stemmata *imagines maiorum, quae pont ſolebant in atriis.* Martial. 4, 40 Ama ſonum ſtabant, cum ſtemmate toto. Iuuen. 8 *pr.* Stemmata quid fe ciunt? quid prodeſt, Pontice, longo Sanguine cenſeri, pictosque oſtendere vultus Maiorum. Sueton. in Neron. c. 37 Quod inve tere gentilium ſtemmate C. Caſſii percuſſoris Caeſaris imagines retrun ſet. *Et* Imperator ſtemma in atrio propoſuit, quo paternam originem Iouem, maternam ad Paſiphaen Minois vxorem referebat Suet. Galba *Diſertiſſime* Plin. 35, 2 Expreſſi cera vultus ſingulis diſponebantur armaria vt eſſent imagines, quae comitarentur gentilicia funera. Semperque defu cto aliquo totus aderat familiae eius, qui vnquam fuerat, popul Stemmata vero lineis diſcurrebant ad imagines pictas. *Hic locus p priam notionem eius nominis videtur aperire. Nempe* ſtemmata *ſunt v* tae, *e floribus et herbis coronariis textae: earum fundus quaſi eſt linea funiculus lineus. Haec* ſtemmata, *hae* lineae *floribus et coronamentis autae diſcurrunt ad imagines, et earum inter ſe relationes indicant, vt*

r ſſis, quis pater, filius, frater, patruus, nepos, etc. Hoc etiam
icar illo, Nomina familiae, multis ſtemmatum illigata
ur Sen. de Benef. 3, 28. *Sic* Stat. Silu. 3,3, 44 Non tibi clara qui-
a tnen eatenus explicandis antiquorum ſtemmatibus exinaniretur,
ob oe ad narrandam gloriam tuam fieret obtuſior. Caeterum
m is *voce etiam ſic vtitur Plutarchus Numa pr.* Καίτοι ἐξ ἀρχῆς
τὸν Νομᾶν κατάγεας τῶν στεμμάτων ἀκριβῶς δοκίτων. *Loqui-*
deo, *quod gentium ſuarum origines ad Numam multi referant.*
Piraquell. de Nobil. 56 §. 14 et IMAGO. ¶ 3
m *legebatur olim apud* Martial. Spectac. 16 Caeſaris atque Iouis
ernme ſtemma iuuentus: Par onus vt tulerint, altius iſte tulit.
ulmaſ. ad Lamprid. Heliog. p. 859 *Hack. poſitum* ſtemma *pro*
m ſtegma *autem vocari machinam tauri forma, quae in illo ſpectacu-*
feſtidem in caelum ſuſtulit, a verbo στέγειν, quod ait eſſe ferre et ſuſti-
Neſcio, an multis probari poſſit ea ſententia. Ex pluribus mihi
quod Ramireſio, Caeſaris atque Iouis confer nunc ſchema, *(reprae-*
ationem, figuram, quam exhibuere) iuuenci *(vtrumque, hinc Domitia-*
inilouis) Par onus vt tulerint *(ille Europam, hic Herculem et ſub hoc*
Domitianum) altius iſte tulit. *Laudatur etiam* Martial. 10, 56
ſt ſaxorum ſtemmata delet herus. *Sed recte editur* Seruorum
a delet Heros.

TENOCORIASIS, is. f. *Equorum morbus* Veget. 2, 16.

TENTOR, ŏris. m. [Στέντωρ] *Vnus e ducibus Graecorum, qui ad*
profecti ſunt, cuius tantus erat vocis ſonitus, quantus aliorum
quinta, vt ſcribit Homer. Iliad. 5. Iuuen. 13, 112 Tu miſer ex-
a vt Stentora vincere poſſis.

TENTOREVS, a, um. Arnob. 2 Vox Stentorea, *i. Altiſſima.*

TEPHANIO, Minus, qui primus togatus ſaltare inſtituit Plin. 7,
longaeuos memoratur.

TEPHANITAE Vites, [Στεφανῖται ἄμπελοι] *h. e. Coronariae,*
ſtatumina calamorum materiis ligatis in orbiculos, gyrosque ſle-
et materiis ſummiſſis, earundem ſtaturninibus per orbem, et in coro-
nectuntur. Columel. 3, 2 Nec ſolum quae iucunditate ſaporis,
tiam quae ſpecie commendari poſſint, cenſeri debent: vt ſtepha-
t tripedaneae. *Conf.* Hidor. 17, 5.

TEPHANITIS, ĭdis. f. *Coronaria vitis et ipſa, verum a natura.*
, 3 ſ. 4, 9 Coronario naturae luſu ſtephanitis, acinos foliis in-
ribus.

TEPHANOMELIS, is. f. *Herba* ☿. Plin. 26, 13.

TEPHANOPOLIS, *et* STEPHANOPLOCOS, [Στεφανοπωλὶς]
de Pauſia Pictore, Amauit in iuuenta Glyceram municipem
uentricem coronarum: certandoque imitatione eius, ad nume-
um florum varietatem perduxit artem illam: poſtremo pinxit
dentem cum corona: quae e nobiliſſimis eius tabula appellata
ſtephanoplocos, ab aliis ſtephanopolis, quoniam Glycera coronas
ndi do ſuſtentauerat paupertatem.

TEPHANVS, ſ. STEPHANOS, i. m. [Στέφανος] *Quarundam*
n nomen ap. Plin. 15, 30. Apul. de Herb. c. 58 *et* 105. *Latine*
ſtl Corona. Eſt et nomen proprium, a quo STEPHANIVM et STE-
HA SCVS *diminutiua.*

STRA, ae. f. *Matrix, ex Gr.* ὑστέρα. Coniuncto ſibi melle ſterae ſi
bdi herba Macer 1, 3.

STRICVS, a, um. Duritiae ſtericae Macer c. 1. *i. hiſtericae.*

STRICVLA, ae. f. Dim. *Vulua puellae virginis, vid. Scheffer. ad*
Fragm. Trag. *(vbi legitur* ſterilicula) p. 72. *Reineſ. ib. p. 55.*
m. 35.

TRCVLIVS, *vid. poſt* STERCVS.

TRCVS, ĉris. n. [κόπρος, κοπρία, μέθος, ἀφόδιον, ἀφόδευμα] *Re-*
iamborum per aluum ejectae, et aliae immunditiae, quae tamen plera-
ol ingeniosum agris laetandis vtiles ſunt. Plin. 17, 9 Cato, Stercus
de it, ſtramenta, lupinum, paleas, fabalia, ac frondes ilignas, quer-
qu *Locus* Catonis *eſt* R. R. 37, 2. Plaut. Aſin. 2, 4, 18 Iuſſin' fe-
e ianua hoc ſtercus hinc auferri? Columel. 2, 6 Vineis emaciа-
et uis optimum ſtercus lupinum praebet. Ibid. c. 15 *de generibus*
cor agitur. Canino ſtercore foeda atria Iuuen. Sat. 14, 64.
im voluerlum Varro R. R. 1, 38. Dicitur cibis Humana
co miſcuiſſe Lamprid. Comm. c. 11. Tetrum ſtercus Lucret.
17 Color fucatus ſtercore crocodili Hor. Epod. 12, 11. An-
re ercus ab ianua, *vid.* AVFERO. Deſicere ſtercus
Scribon. 118. Cic. de Diuin. 1, 57 c. 27 Se inter-
ctur in plauſtrum a caupone eſſe coniectum, et ſupra ſtercus inie-
ium, *tc.* Quibusdam ſtercore et caeno Inceſſentibus Suet. Vit. c.
Ingerere ſtercus vitibus Columel. 2, 16. Nolo ſtercus
riatici Glauciam Cic. de Orat. 3, 161 c. 41. Saturare ſtercore
nal Columel. 2, 9, 15. Satiatum ſtercore ſolum Idem 2, 10.
ecta ſtercus Cato de R. R. 10. ¶ 2 Ferri ſtercus Seri-
m. 8 quod σκωρίαν Graeci vocant. *Nempe* σκὼρ ſtercus eſt. Ster-
s eiae *metaphora improba, pro Senatore contemtibili, apud* Cic. de
at. c. 41.

STRCOREVS, a, um. Adi. [κοπρινὸς] *Metaph.* Plaut. Milit. 2, 1,
M s meus eſt herus, qui hinc ad forum abiit: glorioſus, impu-
ns, ercoreus, plenus periurii, atque adulterii.

STRCŌRO, āre. [μυθόω, κοπρίζω] *Fimum agris fecunditatis*
atia ſpergere. Plin. 18, 23 *extr.* ſ. 53. Ager, ſi non ſtercoratur, alget:
hiu m ſtercoratus eſt, aduritur Columel. 2, 16 *et* 11, 2. Cic. de Se-
ect. c. 15 At Homerus, qui multis, vt mihi videtur, ante ſaeculis
it, aërtem lenientem deſiderium quod capiebat e tilio, colentem
rum et eum ſtercorantem facit. Spiſſius vel rarius ſtercorare Co-
mel 2, 5. Idem 12, . . Vicia et faba ſtercorare agrum dicuntur,
pinem facere. Idem 17, 9 Segetem ſtercorant fruges, lupinum, fa-
, v a. *Conf.* Cato c. 36. Varro R. R. 1, 38.

STRCORĀTVS, a, um. Partic. [κεκοπρισμένος] *Stercore infectum,*
et prae factum. Columel. 1, 16 Pomaria quoque et hortos oportet
pto rcumdari, et eſſe in propinquo, atque in ea parte quo poſſit
mni ſtercorata colluuies cortis, balineorumque, et oleis expreſſa
mure ſanies influere. Idem 2, 11 Stercoratiſſimus locus. *Sic apud*
ator 46 *vbi al.* ſtercorofiſſimum. Ager ſtercoratus labolenus in f.
um um fructum §. vltim. D. Quibus modis vſufruct. Plin. 18, 23.
nf. l. 15, 18. Colum. 1, 6. 2, 15. 5, 11. 11, 3. Pallad. 12, 1. Vete-
s, ſt ceratos agros dicebant, non ſtercoratos Mart. Capella 3 p. 81.

STRCORATIO, ōnis. f. [κόπρισις] Columel. 2, 16 Si tamen aliqua cauſa tempeſtiuam ſtercorationem facere prohibuerit, ſecunda ratio eſt, ante quam furrias, more feminantis, ex aviariis puluerem ſtercoris per ſegetem ſpargere. *Sic* Plin. 18, 23. Modica ſtercoratione terra refoueatur Columel. 2, 1 *ad finem. Conf.* Plin. 17, 27. Itidor. 17, 2.

STERCORARIVS, a, um. Adi. [κοπρικὸς] *Quod ad ſtercora pertinet: vt*, Crates ſtercorariae Varr. de R. R. 1, 22. Cato c. 10.

STERCORŌSVS, a, um. Adi. [κοπρώδης] *Plenum ſtercore.* Colum. 8, 3 Nam plurimum refert, aquam non eſſe in ea, niſi vno loco, quam bibant, eamque mundiſſimam: nam ſtercoroſa pituitam concitat. Idem 11, 3 Ea quum pingui et ſtercoroſo ſolo poſt Idus Februarias ſic obrueris Cato de R. R. 47 Locus ſtercoroſiſſimus. Mari haec natura eſt, vt omne immundum ſtercoroſumque litoribus impingat Sen. Quaeſt. Nat. 3, 26.

STERQVILINIVM, i. n. [κοπρών, κοπρία] *Quaſi dicas* ſterculinium *vel* ſtercilinium. *Locus ſtercoribus plenus, ſeu ſtercoris receptaculum.* Columel. 1, 6 Sterquilinia duo ſint: vnum, quod noua purgamenta recipiat, et in annum conſeruet: alterum, ex quo vetera vehantur: ſed vtrumque more piſcinarum deuexum leni cliuo, et exſtructum, pauimumque ſolum habeat, ne humorem transmittant. *Add.* Cato R. R. c. 5. Varro R. R. 1, 13 *et* 38. *Scribitur etiam* ſterculinium. Κοπροθέσιον, ſterculinium Vet. Gloſſ. In ſterculinio defodere Marc. Empir. c. 34. ¶ 2 *Metaph.* Sterquilinium, *Lenonem vocat* Plaut. in Perſ. 3, 3, 3. Eho lutum lenonum commiſtum, eho tu ſterquilinium publicum Ter. Phorm. 3, 2, 4. Plaut. Caſ. 1, 1, 26.

STERCVLIVS, *vel* STERCVTVS, Deus *apud* Macrobium Sat. 1, 7 i. e. Saturnus, quod ſtercorandorum agrorum rationem induxerit et docuerit. Plin. 17, 9 Stercutius, Fauni filius, Italiae rex, ſtercorationis agrorum in Italia inuentor, ob id donatus immortalitate. *vid.* Lactant. 1, 20 *ſub f.*

STERELITIS, ĭdis. f. *Spuma argenti.* Plin. 33, 6. *Al.* Stereoritis.

STEREOBĂTA, *vel* STEREOBATES, ae. m. Vitruu. 3, 3 *Baſis, vel fulcimentum ſolidi.*

STERGETHRON, i. n. *Herba, al. ſimpertiuum.* Plin. 25, 13 Apul. de Herb. c. 123.

STERIGMVS, i. m. [στειγμὸς] *Meteoron:* Statiua lux, ſine curſu iugi Apul. de Mundo p. 245.

STERĪLIS, e. Adi. [ἄγονος, ἄφορος, ἄτεκνος, στεῖρος] *Infecundus: et fructum non ferens, ſine prole: στεῖρα Graecis priuo, στεῖρα ſterilis. Eſt autem animalium et plantarum epitheton, ſenſu vel proprio, vel metaphorico, cum aeque late pateat ac fructus.* Plin. 10, 60 Sunt autem ſterilia, et minora, ac minus iucundi ſaporis oua. Sterilis in gignendo Idem 11, 39. Veri ſterilis, *Qui verum neſcit* Perſ. Sat. 5, 75. Agros ſteriles exurit Sirius Virg Aen. 3, 141. Adeps porcina ſterilis Scribon. Comp. 271. *i. de porca ſterili.* Amator ſterilis, *Qui non habet, quod det amicae* Plaut. Truc. 2, 1, 30. Amicus Martial. 10, 18. Amor ſterilis Stat. Silu. 3, 4, 40. Arena ſterilis Virg. Georg. 1, 70. Aueuae ſteriles Idem Ecl. 5, 37. Ciuitas ab aquis ſterilis Apul. Met. 1 p. 106. Corpora ſterilia ſonitu, *Carentia et priuata ſono* Lucret. 2, 844. Domus ſterilis Propert. 4, 12, 62. Dos ſterilis, ſine commodo aliquo l. 4 in fin. D. de pact. dotal. Fama ſterilis Stat. Theb. 6, 70. Februarius ſterilis Cic. Qu. Frat. 2, 11. Herba ſterilis Ouid. Amor. 3, 7, 31. Huno ſterili ponere ſemina Propert. 2, 11, 2. Iuuenca ſterilis Ouid. Faſt. 5, 253. Labor Martial. 10, 58. Manus ſteriles, *Quae nihil afferunt* Plaut. in Truc. 1, 2, 3. Palus ſterilis Hor. de Arte Poët. 65. Pax ſterilis Tac. Ann. 1, 17. Pecunia ſterilis, *Quae uſuras non parit.* l. 3 §. vſuras D. de contr. tutel. et vtil. act. Plaut. Mil. 3, 1, 15 Sterilis hinc Proſpectus vsque ad vltimam plateam probe eſt. *i. vacua eſt hominibus platea.* Plin. in Paneg. c. 56 Quod momentum, quod immo temporis punctum aut beneficio ſterile, aut vacuum laude? Rubigo ſterilis Hor. Carm. 3, 23, 7. Saeculum virtutum ſterile Tac. Hiſt. 1, 3, 1 Siluae ſteriles Virg. Georg. 2, 440. Vacca ſterilis Idem Aen. 6, 251. Lucret. 4, 1229 Pater a gnatis ne dulcibus vnquam Appelletur: et vt ſterilis Venere exigat aeuum. Vir ſterilis Catul. 61, 69. *Compar.* Plin. 16, 12 Arbores ferenitate ſteriliores.

STERILVS, a, um. *pro Sterilis.* Lucret. 2, 844 Et ſonitu ſterila, et ſucco ieiuna ferantur.

STERILEFIO, eri. Cum ad vnum materna fecunditas recidit, ſterilefiunt in aeternum Solin. c. 27 (*al.* 40) *quod Salmaſ. f. 230 approbat, quamquam alii legant* ſteriles fiunt.

STERILESCO, ĕre. [στειρόομαι] *Sterilem fieri.* Plin. 8, 50 Caprae pinguedine ſterilefcunt. Idem c. 16 Is ergo tradit leaenam primo fetu parere quinque catulos, ac per annos ſingulos, vno minus, ab vno ſterilefcere. Idem 7, 15 Sterilefcunt tactae fruges. *Conf.* Idem 11, 40, 15, 8. Pallad. 12, 13.

STERILITAS, ātis. f. [ἀγονία, ἀτεκνία, στείρωσις] *Infertilitas, infecunditas.* Cic. de Diuin. 1, 131 c. 57 Quorum ex habitu atque ex colore cum ſalubritatis, tum peſtilentiae ſigna percipi, nonnunquam etiam quae ſit vel ſterilitas agrorum, vel fertilitas futura. *Add.* Columel. 1 praef. Sen. de Ira 2, 25. Pallad. 1, 6. Abolere ſterilitatem feminarum, *vid.* ABOLEO. Annonae ſterilitas inceſſit hominibus Columel. 2, 10. *vid.* INCESSO. Natali et ingenita ſterilitate laborantes Columel. 3, 7, 2. Continuae ſterilitates Plin. Epiſt. 10, 24.

STERNAX, *vid. infra* STERNO.

STERNO, strēui, strātum, ĕre. [στορέω, στρωννύω, στρώνυμι] *Extendere, vel alia re extenſa et dilatata aliquid tegere.* Equos ſternere, *Stratis adornare* Liu. 37, 20. Lectos ſternere, *Adornare, inſtruere, apparare* Ter. Heaut. 1, 1, 73. Plaut. Pſeud. 1, 2, 31 Strata, lautaque, coctaque omnia vti ſint: nam mihi hodie natalis dies eſt. Cic. pro Cluent. 14 Lectum illum genialem, quem biennio ante filiae ſuae nubenti ſtrauerat, in eadem domo ſibi ornari et ſterni expulſa, atque exturbata filia iubet. Torus ſternitur Ouid. ad Liu. 316. Cic. A. 1 in Verr. 105 Publice ſibi communia parari, ſterni triclinia etiam in foro iubebat. Idem pro Muraen. 15 c. 36 Strauit pellibus haedinis lectulos Punicanos, et expoſuit vaſa Samia. Terram ſtrauere caeli inuenci. *h. e. Operuerunt* Virg. Aen. 8, 719. Venti placidi ſtrauerunt aequora. *h. e. Plana fecerunt, quae prius intumuerant* Idem ibid. 5, 762. Fama tibi ſtrauit benignum iter Stat. Theb. 12, 815. Iter argento ſternunt Lucret. 2, 626. Maria pontibus ſuſtin. 2, 10, 24. Viam ſtraut per mare Lucret. 3, 1043.

3 2 Sternere, *Deiicere, et quasi in terram extendere, vnde etiam pro Occidere sumitur.* Liu. 7, 26 Hunc imitare miles, aiebat, et circa iacentem ducem sterne Gallorum cateruas. Idem 27, 47 Fessique aliquot somno ac vigiliis sternunt corpora passim. Idem 1, 29 Stratis Ariete muris. Caede sterni Curt. 4, 16, 5. Corpore toto sternitur in vultus Stat. Theb. 12, 318. Humi sternere aliquem Hor. Carm. 4, 14, 32. Humi pronum sternere Ouid. Met. 2, 477. Terrae sternitur toto proiectus corpore Virg. Aen. 11, 87. Aciem sternere, *vid.* ACIES. Agros sternit rapidus torrens Virg. Aen. 2, 306. Corda mortalia strauit humilis pauor Virg. Georg. 1, 331. Exitio graui sternere aliquem Hor. Carm. 1, 16, 18. Ferro omnia sternere Liu. 24, 38. Fluctibus Tac. Ann. 1, 70, 3. Hostiliter sternit omnes Ouid. Met. 11, 372. Ictu sternere aliquem Senec. Med. 8. Inermes Tac. Hist. 3, 77, 2. Locum sternere saxis Liu. 9. Morti sternere aliquem Virg. Aen. 12, 464. Pecus ferro strauit Aiax Hor. Serm. 2, 3, 202. Segetes sternuntur Ouid. Met. 1, 272. Solum omne sternitur iaculis Virg. Aen. 9, 666. Telo praecipitem sternere Sil. 4, 182. Viros sternere caede Virg Aen. 10, 119. Vulnere sterni Idem ibid. 10, 781. Sternere se somno, pro Ad iacendum se collocare, vt quiescamus Idem Georg. 4, 432. Liu. 37, 20 Pars in iuueniles lusus, lasciuiamque versi, pars vescentes sub vmbra, quidam somno etiam strati Idem 7 *et* 27.

STERNENS, entis. Sternens trabes Ouid. Met. 9, 209. Sternentes agmina claua Virg. Aen. 10, 318.

STRATVS, a, um. Partic. [στρωτός, ἐστρωμένος] Virg. Aen. 1, 700 — Stratoque super discumbitur ostro. Stratus ad pedes alicuius Cic. Att. 10, 4. Dardania stratus dextra Virg. Aen. 10, 326. Aequor stratum silet Idem Ecl. 9, 57. Equus Liu. 28, 14. Forum saxis stratum Obsequ. c. 120. Hostes strati Iustin. 2, 11, 13. Iter militari labore stratum Quinctil. 2, 13. Paull. in l. Si prius §. j. D. de aqua pluu. arcend. Placuit, non alias per Lapidem aquam duci posse, nisi hoc in seruitute constituenda nominatim comprehensum sit, non enim consuetudinis est, vt qui aquam habeat, per Lapidem stratum ducat. Lectus lapide stratus, *vid.* LECTVS. Membra sub arbuto stratus Hor. Carm. 1, 1, 21. Poma passim strata iacent Virg. Ecl. 7, 54. Pontes strati Curt. 4, 3, 15. Liu. 8 Facto iudicio, viua sub terram ad portam Collinam dextra Via strata defossa Scelerato campo. Columel. 5, 4 Victima est conditio stratarum Vitium, quae ab enata stirpe confestim velut proiectae per humum porriguntur. Vnda strata aequaliter Ouid. Epist. 7, 49.

STRATA, ae. *Absolute pro* Via strata Eutrop. 9, 9, 13. Strata vetus: *vid. Cellar. ad h. l.* Iuuenc. 1, 315 Sternite iam stratas amplas. *vid. mox* STRATE.

STRATEAE, *et* STRATIVOLAE *dictae meretrices a* Plauto *apud* Gell. 3, 3. *sed fluctuat lectio, vid.* SCRATTAE, SCRVPEDAE.

STRATVM, i. n. [στρώμα, στρωμνή] *Id quod stratum est, super quo quiescendum sit: vt Culmi equis super quibus dormiant* Strata *dicuntur: Lectus item homini paratus,* Stratum *dici potest, vid.* Nep. 17, 8, 2. Plin. 10, 59 Oua pauonis nisi molli strato excepta franguntur. Quinctil. 11, 2, 20 Nec cubiculis modo, aut exedris, sed stratis etiam, similibusque per ordinem committunt. Dura strata Ouid. Amor. 1, 2, 1. Quiete neque Molli strato neque silentio arcessita Liu. 21, 4. Mollia strata lecti Lucret. 4, 847. Picta strata Ouid. Met. 8, 33. Qui asinum non potest, stratum Caedit Petron. c. 45 *Prouerb.* Corripere corpus e stratis Virg. Aen. 3, 176. Excita stratis iuuentus Lucan. 1, 239. Exsilire stratis Ouid. Met. 5, 34. Incubare stratis Virg. Aen. 4, 82. Recondidit alto strato caput Ouid. Met. 11, 649. *Conf.* Idem Her. 10, 54. *et* 14, 32. Reponere membra stratis Virg. Aen. 4, 392. Surgere strato Idem ibid. 3, 513. Viarum strata Idem ibid. 1, 422. *Viae stratae.* Stratum *pro Operimento equorum.* Senec. Ep. 81 Equum emturus solui iubet stratum: detrahit vestimenta seruis venalibus. Plin. 7, 56 Frenos et strata equorum, Pelethronium inueniisse dicunt. Stratum *pro Pauimento* Vitruu. 10, 19.

STRATE. Adu. *Laudant* Iuuenc. 3, 655 Strate tendentem diffusa vmbracula ficum. *Sed est* In margine cernit Stratae, *etc.*

STRATVS, ûs. m. Solin. c. 57 Accepto regio stratu neminem praeter dominum vellere dignatus est. *Adde* Varr. R. R. 1, 50, 3.

STRATOR, ōris. m. *Qui equum sternit, et herum in equum leuat.* Spartian. in Carac. cap. 7 Illum strator suus in equum leuaret. Strator in castris *vocatus est, qui loca dispiciebat ac praeparabat, vt accommodatiora fiant. Meminit* Symmach. Ep. ad Theod. *et* Valent. Aug. 1. *Sunt alii quoque* Stratores, *qui apparuisse videntur magistratibus.* Vetus Inscripto *apud* Gruter. p. 389 n. 2

T. CL. CANDIDO.
SILIVS. HOSPES. HASTATVS. LEG. X.
GEMINAE. STRATOR. EIVS.
OPTIMO. PRAESIDI.

Conf. l. 4 §. 1 de Off. Proconsl. Cod. 12 t. 25 de Stratoribus Spartian. in Macrino c. 4. Ammian. 29, 3. *et* 30, 5 *extr. Stewech. ad* Veget. 3, 10 p. 232. *Omnia dedisse videtur Iac. Gothofr. ad* l. 1 Cod. Theod. de Custodia reorum T. 3 p. 36 *seq.* Strator viarum, *qui vias sternebat, et pauimentum, vbi deficeret, restituebat. Inscriptio Romae in Via Appia,*

DIOMEDES. AP.
STRATOR.
FAVSTAE. HEDIAE.

Vid. Spon. Misc. Sect. 6 p. 233.

STRATORIVM, i. n. *Stragulum* 2 Sam. 17, 28.

STRATVRA, ae. f. Sueton. in Claud. cap. 24 Quaestorum collegio pro stratura viarum gladiatorum munus iniunxit, *i. Pro cura sternendarum viarum.* Balnei Pallad. 1, 40. *Add.* Idem Nou. t. 7 *et* 22. Iauolenus l. 242 §. 4 ff. de V.S. Straturam loci alicuius ex tabulis factis, quae aestate tollerentur, et hieme ponerentur, aedium esse, ait Labeo: quoniam perpetui vsus *(causa)* paratae essent. neque ad rem pertinere, quod interim *(i. interdum)* tollerentur. *An caloris causa loca marmore strata tabulis per hiemem intexere? Sic puto. Hulander edidit* Structuram. Stratura, *aliter* Pallad. in Nouembri, cap. penult. Colymbades oliuae fiunt sic: Alternis cratibus olivarum pulegium spargis, et mel, et acetum, et sales modice, stratura intercedente suffundis. Item sternes oliuas supra furculos foeniculi, *etc. Per* straturam *intellegit* stratum. *Sic videtur leg. etiam* Columel. 12, 43 *ad finem* Maturam oliuam in stratura factam badem, de muria tollito: *pro* Statura. *Paullo ante dixerat,* tabulata oliuarum et salis.

STERNAX, ācis. Adi. [ἐκτυακτικός] *Equi epitheton, q sternit sedentem* Virg. Aen. 12, 344. *Conf.* Sil. 1, 26. *Consternatus,* Herma trepidus et sternax, qui praereatu balbu caecutit intuitu Sidon. Ep. 4, 12. Ciues sternaces Idem 5,

STERNVO, ui, ūtum, ĕre. [πτάρω, πτάρνυμι] *Flatu store exsurgentem cum capitis concussione emittere.* Plin. 7, 6 tio quidem in enixu letalis est: sicut sternuisse a coitu, abo Idem 28, 6 Theophrastus senes laboriosius sternuere dicit. pert. 2, 3, 34 Num tibi nascenti, primis mea vita diebus Au gutum sternuit omen amor.

Hoc vt dixit,
Amor sinistra, vt ante
Dextra, sternuit approbatione

Catull. 46, 8. *De lucernarum scintillatione crepitante,* Ste lumen — Sternuit, et nobis prospera signa dedit Ouid. Her

STERNVTO, āre. Frequent. [πτάρνυμι] Plin. 10, 3 Cap nutante. Idem 28, 8 Proboscidis tactu capitis dolor leuat cacius si et sternutet. Giton, collectione spiritus plenus, tinuo ita sternutauit, vt grabatum concuteret: ad quem mox pus conuersus, saluere Gitona iubet Petron. c. 98. *Conf.* Iden *Erhard. ad* Petron. p. 465. *Burm. de Oue* Colum. 7, 5, 18.

STERNVTATIO, ōnis. f. [πταρμός] Apul. Met. 9 p. vitare sternutationem Scribon. 10.

STERNVTAMENTVM, i. n. [πταρμός] *Idem.* Plin Cur sternutamentis salutamur? Idem 20, 12 Semen tri hausfum naribus sternutamenta mouet. Cic. de Diuin. 2, Quae si suscipiamus, pedis offensio nobis et abruptio corrig sternutamenta erunt obseruanda. Gell. 12, 5 Quum sterm tis quatiatur. Concitare sternutamentum Scribon. 10. sternutamenta Cels. 3, 20. — Mouere medicamentis Id Scribon. Larg. 10 Proritat sternutamentum etiam per se conc iniectum veratrum album. Salutare sternutamentum Cel *Add.* Idem 2, 7. 8, 4 *et* 9. Sen. Ep. 47. Sternutamentum *dicamentum sternutationem euocans.* Plin. 25 c. vlt. Radix in commanducata diutius, rumpit dentes. Eadem sicca concis nutamentum est.

STERŎPES, ōpis. m. [Στεροπής] *Vnus ex Vulcani malleo ministris, a fulgure nomen habens.* Virg. Aen. 8, 425 Brontesq ropesque et nudus membra Pyracmon, *vid.* BRONTES.

STERŎPE, es. f. [Στερόπη] *Atl n is filia, vna Pleiadum, nonnulli* Asteropen *vocant. Vid.* CYCLOIS *et* PLEIADES.

Trist. 1, 10, 13 Saepe ego nimbosis dubius iactabar ab Haedis, minax Steropes sidere pontus erat.

STERQVILINIVM, *vid.* STERCVS.

STERTO, ui, ĕre. [ῥέγκω] *Dormire cum sonitu, siue dor ronchos emittere. In malum fere semper sumitur.* Ter. i 5, 8, 49 Fatuus est, insulsus, tardus, stertit noctesque et dies. cellus ita stertebat, vt ego vicinus audirem Cic. Att. 4, 3. Sat. 3, 3 Stertimus indomitum quod despumare falernum Sul quinta dum linea tangitur vmbra. Cic. de Diuin. 2, 129 c. quum stertentem aliquem viderint. Idem Acad. 4, 93 Per n stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescas. Iuuen. 57 Doctus et ad calicem vigilanti stertere naso. Supinus Hor. Serm. 1, 5, 19. Vigilans stertis Lucret. 3, 1061. Diem stertere Hor. Serm. 1, 3, 18.

STERTĔRVS, um. *Ignauus.* Petron. Fragm. Trag. p c. 75 Tu autem stertera, etiamnum ploras. *Al.* Sterteia. *Vid. fer. Not. p. 156.*

STESICHŎRVS, i. m. [Στησίχορος] *Nomen Poëtae Lyrici* Hor. Carm. 4, 9, 8 Stesichorique graues camoenae. *Ideo dictus* chorus, *quasi stator quidam chori, quod primus saltare ad citharae tuit, hoc est* choream, *ducere. Dicitur et scripsisse Helenae tinc tionem, ex quo visu priuatum fuisse, rursusque ob palinodiam visum re perasse. Vid.* Interpr. Hor. Epod. 17, 42 *sq.* Quinctil. 10, 1.

S T H

STHENĔLVS, i. m. [Σθένελος] *Capanei et Euadnes filius bello Troiano, cuius meminit* Homer. *et* Virg. Aen. 2, 261 Tydide Sthenelusque duces, et dirus Vlysses. Sciens pugnae Sthenel Hor. Carm. 1, 15, 4. Idem ibid. 4, 9, 20

— Non pugnauit ingens
Idomeneus, Sthenelusue solus
Dicenda Musis praelia.

STHENELĒIVS, a, um. Adi. [Σθενελήϊος] Ouid. Ep. 9, Quem non mille ferae, quem non Sthenelēius hostis, Non pot Iuno vincere, vicit Amor. Proles Sthenelēia Cyenus Ou Met. 2, 367.

STHENO, [Σθενώ] *Vna ex filiabus* Gorgonis et Ceti, Medu et Euryales *soror, apud* Hygin. f. 1.

STHENOBOEA, ae. f. [Σθενόβοια] *Vxor Proeti regis Argiuo de qua in* BELLEROPHONTES.

S T I

STIBADIVM, i. n. [στιβάδιον] *Parua coenatio semicircularis, quae in* Triclinii *locum successisse videtur, et in hoc differre, quod tium quiddam et continuum esset.* Plin. Epist. 5, 6 In capite dium candido marmore vitae protegitur. Stibadium *apud Mar* tial. 14, 87 *de se,* Accipe lunata scriptum testudine signa Octo veniat quisquis amicus erit. Sigma *intellige semicirculari, simile Latinae* C. *Conf.* Seru. *ad* Virg. Aen. 1. Sidon. Ep. 2, 2. Isid. *Salmas. in* Hist. Aug. p. 185 *seq. et* 194 *seq.*

STIBIVM, i. n. *siue* STIBI (*Genit.* Stibis Scribon. 27. 34) *absolute;* [στίμμι] *Spumosus lapis, candicans et nitens: qui in argenti metallis inuenitur, et apud antiquos ad medicinae vsum plurimum valuit sed etiam ad formae mulierum lenocinium conceditur, vnde γυναικεῖον, id e muliebre, dici coeptum est.* Coctum stibium Scrib. 23. 24. Plin. 33, In iisdem argenti metallis inuenitur, vt proprie dicamus, spumae lap candidae, nitentisque, non tamen translucentis, stimmi appellant, al stibium, alii alabastrum, alii larbasum, *etc. Vulgo* Antimonium *appe latum. Conf.* Idem 12, 12. 29, 6. 34, 18. Cels. 5, 15 *et* 19. 6, n. 12. 16, 27.

TICA, ae. f. Eſt Stica, Vua, quam nos Apianam appellamus Plin. 14, 3, 9. *Vid. Salmaſ. Exerc. Pl.* p. 748 *et* 822.

STICVLA, ae. f. Dimin. Columel. 3, 2 *ſcribitur alias quo-* Sticula *vel* Sirtitule Idem 12, 43. Sircula *vel* Scirpula Idem 12, 2.

STIGMA, ătis. n. [στίγμα] *Punctum. Nota ſiue ſignum, quo inuritur, a* στίζω, *pungo. Vid. Rhod. ad* Scrib. p. 306. *Lipſ. El. Barth. Adu.* 43, 25. Martial. 12, 62 Frons haec ſtigmate notanda eſt. Dignus ſtigmate Iuuen. Sat. 10, 183. Deſtigmatum notis Sueton. Calig. c. 27. Stigmata captiuorum ſtibus Impreſſa Petron. c. 105. Sequar ego, frontes notans ſipone folertis, vt videamini ſtigmate Puncti Petron. c. 103. Sen. ſ. 4, 37 Philippus ita exarſit, vt ſtatim Pauſaniae mandaret, vt oſſimo hoſpiti ſtigmata inſcriberet, ingratum hoſpitem teſtan- Dignus quidem fuit, cui non inſcriberentur illae literae, ſed ſpuerentur. *Add.* Plin. 30, 4. Vitr. 2, 8. Tertull. de Virg. vel. c. 10. ua militum, *Qui militiae erant adſcripti, in eorum manibus ſtigmata* ſarur, *vt ſcribit Aëtius.* Veget. 1, . . . Sed non ſtatim ſtignorum ſcribendus eſt tiro delectus. *Et* lib. 2, . . . vturis in cute punctis milites ſcripti et matriculis inſerti iurare *Idem et Fabricenſibus fiebat.* Iuſtinian. Arcad. et Ho- Stigmata, hoc eſt notae publicae fabricenſium brachiis ad imita- ironum inſtigantur, vt hoc ſaltem modo poſſint latitantes agno- *Varias rationes delendi* ſtigmata *tradunt veteres. v. g.* Plin. *ſo fine* Stigmata in facie mandagoras illitus delet. Idem *o extr.* Stigmata delentur ſimo columbino ex aceto. Mar- Stigmata nec vaſra delebit Cinnamus arte. *Et* 10, 56 Tri- orum ſtigmata delet Heros. Stigma, *per translationem pro* Sueton. in Iul. c. 73 Valerium Catullum, a quo ſibi s de Mamurra perpetua ſtigmata impoſita non diſſimulauerat, ntem, eadem die adhibuit coenae: hoſpitioque patris eius, fueuerat, vti perſeuerauerit. ¶ 2 *Mutato genere* habere *dixit* Petron. 45 *et* 69.

GMATIAS, ae. m. [στιγματίας] *Seruus, aut alius maleficus, ius notis.* Cic. Off. 2, 25 c. 7 Barbarus ſtigmatias.

MATICVS, a, um. Adi. [στιγματικός] *Idem.* Cic. Off. 2, 25 *ſ. t*, Alexandrum Pheraeum, quum ad vxorem in cubiculum ve- litum praemittere barbarum compunctum notis Threiciis, di- o adio ob metum. *Addit*, O miſerum, qui fideliorem et barba- ſtigmaticum putaret, quam coniugem! *Sed editur* Stigmatiam, *lxtus, quam lectionem firmat* Non. 1, 194.

GMŌSVS, a, um. *Aliud* Adi. [στιγματώδης] *Idem.* Plin. 1, 5 in quo Ruſticum infectatur, atque etiam Stoicorum ſimiam ap- lat, diicit Vitelliana cicatrice ſtigmoſum. Dicta in caluos ſtig- oſce iaculari Petron. c. 109.

STIMO, āre. Quamcumque partem corporis feruens nota Stig- rit udent. in Romano v. 1080. *i. compunxerit.*

STIGMATVS, a, um. Part. Veritas literis ſtigmata Vet. In- pr. naci 1, 12.

STINGO, *vid.* STINGVO n. 2.

STILBO, *vel* STILPO, ōnis. m. *Philoſophus, Megarenſis, qui* pta ria, amiſſis liberis et vxore, quum ex incendio ſolus, et tamen atus xiret, interroganti Demetrio (cui cognomen ab exitio vrbi- n Po orrectes fuit) numquid perdidiſſet? Omnia (inquit) mea ona ecum ſunt. Ecce vir fortis ac ſtrenuus ipſam hoſtis fui ctor n vicit. Nihil inquit, perdidi. Dubitare illum coë- t, a viciſſet. Omnia mea mecum ſunt. Iuſtitia, Virtus, emp antia, Prudentia, hoc ipſum, Nihil bonum putare, quod eripi ſſit. *Haec* Seneca Ep. 9. *Vid. de illo Laert. 2, 113 ſqq. et ibi nag De hoc* Plin. 7, 53 Pudore *(ſubito mortuus eſt)* Diodorus em e dialecticae profeſſor, luſoria quaeſtione non protinus ad in- ogi ones Stilbonis diſſoluta.

STILBON, ontis. m. [Στίλβων] *Mercurii ſtella dicitur: id plens, a verbo Graeco* στίλβω. Cic. de Nat. Deor. 2, 54 c. 20 Infra anc ſtella Mercurii eſt, ea στίλβων appellatur a Graecis, quae o ſe vertente, ſigniferum luſtrat orbem: neque a ſole longius ua vnius ſigni internallo diſcedit, tum antecurrens, tum ſubſe- ns. *Conf.* Mart. Capella 8 p. 287.

STILICHO *vel* STILICO, ōnis. m. [Στιλίχων] *Honorii imtor ſocer, et Occidentis adminiſtrator, multis laudibus a Claudiano a celebratus.* Bellipotens Stilicho Claud. de Conſ. Hon. 3, 144. na mi virtus Stilichonis Idem in Ruff. 1, 259. Pulcher Sti- o em de Conſ. Hon. 6, 466.

STILICŌNIVS, a, um. Adi. [Στιλιχώνιος] Claud. de Nupt. h. 17 Agnoſcat famulum virgo Stilichonia Pontum.

STILLA, ae. f. [ταγών, σταλαγμὸς χαὶς, ψεκὰς] Dimin. *a* Stiria *it* ſtus, accipitur pro Gutta: vt, Stilla olei, Stilla aquae. Apul. t. 11. 108, 11 Et ſanguinis eruptionem vtriculo admoto, excipit di- ente, vt nulla ſtilla comparcat vsquam. Exiles *Aquae* Vitrun. Cruoris humani Sen. de Clem. 1, 11. Mollis ſtillae lacus ro c. 95. Stilla, quae fluere conſueuit Pallad. 1, 6. Vi- u. Faſtigia facientes, luto inducto proclinatis tectis ſtillicidia luerant, per id ſtillae decidunt in impluuium. Plin. 19, 4 Ex quum opus ſit ternis ſtillis additis in oleum. Cic. de Fin. 3 4 lla muriae.

STILLA, ae. f. Tertull.

STILLICIDIVM, i. n. [ταγών] *Quaſi Stillarum caſus, quod tati cadat, vbi e tectis guttae fluunt.* Cic. de Legib. 1, 14 Quamrempuo me vocas, aut quid hortaris? vt libellos conficiam de ſtilidiorum, ac de parietum iure? *Conf.* Idem de Orat. 1 c. 38. Stilidii is habere in aream alterius l. 8 D. quemadm. ſeruit. Pronati ectis ſtillicidia deducebant Vitrun. 2, 1. *Add.* Idem 4, 7. *et* Idem de Contrab. Emt. Plin. 17, 12 Stillicidii breuis definitio Omnium quae proiectu frondis ita diffunduntur, vt per ipſas n d uant imbres, ſtilla ſaeua eſt. Ibid. Stillicidia pinus, ercs ilicis ponderoſiſſima. Stillicidia mellis Tertull. de Spec. c 7. *Conf.* Senec. Epiſt. 102. Plin. 25, 3. Quinctil. 8, 3. llad., 11.

STILLO, āre. [στάζω, ψεκάζω, σταλάζω] *Guttatim fluere.* Martial. 7 Vibant laceri membris ſtillantibus artus. Plin. 12, 23 Africa mmoniaci lacrimam ſtillat in arenis ſuis. Idem, Frutex eſt reſina llans Vnde ſtillet lente Aqua Varr. R. R. 1, 41. Arbor llans ſanguineis roribus Lucan. 7, 837. Coma ſtillabat Tyrio rore ibul. 4, 28. Flauaque de viridi ſtillabant cortice Mella Ouid Met. 112. Multo ſtillare Nimbo Iuuenal. 5, 78. Exſiccefcit ſtillando Succus Vitruu. 2, 9. Stat. Theb 3, 537 Cernis inexperto rorantes ſanguine ventos, Et plumis ſtillare Diem? *De cygnis loquatur, qui in aere ab aquilis diſcerpentur, quorumque plumae et fanguis in terras deſtuebant.* Hor. de Arte Poet. 459 — Etiam ſtillabit amicis Ex oculis rorem, *i. illacrimabit, gaudere ſe ſimulans.* Iuuen. Sat. 3, 122 Nam cum facilem ſtillauit in aurem Exiguum de naturae patriaeque *(Graeciae)* veneno.

STILLANS, antis. Partic. [ταλάζων] *Vt*, Culter ſtillans ſanguine Ouid. Faſt. 2, 859. Malum ſemper ſtillantis Ocelli Iuuenal. 6, 109. Cic. Philipp. 2, 30 c. 12 Ille qui ſtillantem prae ſe pugionem tulit, is a te honoris cauſa nominatur. Sidera ſtillantia ſanguine Ouid. Amor. 1, 8, 11.

STILLĀTVS, a, um. *Aliud* Part. [ἐταλαγμένος] Ouid. Met. 2, 364 Inde ſtuunt lacrimae, ſtillataque fole rigeſcunt De ramis electra nouis. Stillataque cortice Myrrha Idem 10, 501. Mammis adhuc et ſtillato Lacte nutriri Arnob. 2 p. 94.

STILLATICVS, a, um. Adi. [ταλακτικός] *Vt*, Plin. 16, 11 Eadem reſina, ſi cum aqua leuius decoquatur coleturque, ruſſo colore lentefcit, ac ſtillaticia vocatur. *Hinc* Stactea *interpretati ſumus ſtillaticiam.*

STILLATIM. Adu. *Guttatim.* Varro de L. L. 4, 5 Stillicidium ſtillatim cadit. *Conf.* Diomed. 1 p. 402.

STILLATĪVVS, a, um. Plin. Valer. 1, 18 Mel ſtillatiuum.

STILLARIVM, i. n. *Id quod menſurae liquidorum, praeter, neceſſitatem aut legem ſuperadditur.* Sen. in Epiſt. . . *eſſe dicitur. Dubito.*

STILLŌSVS, a, um. Veget. 2, 54.

STILOBATAE, *vid.* STYLOBATAE.

STILPO, *Megarenſis philoſophus, vid.* STILBO.

STILVS, *vid.* STYLVS.

STIMĪCON, *Proprium paſtoris, apud* Virg. Ecl. 5, 55 Iampridem Stimicon laudauit carmina nobis.

STIMMI, Indecl. *Idem quod* Stibium, *vid.* STIBIVM.

STIMVLA Dea *Romana, commemorata* Auguſtino de C. D. 4, 11 Dicta de ſtimulis, quibus ad nimium actum homo impellitur. *Et* 4, 16 Quae ad agendum vltra modum ſtimularet. *Eadem igitur, ſimulis certe* Hortae. *vid.* SIMILA.

STIMVLVS, i. m. [κέντρον Gloſſ. Gr. Lat.] *Proprie dicitur Faſtis acutae cuſpidis, quo ruſtici boues ſuppungunt, et incitant.* Tib. 1, 1, 10 Stimulo tardos increpuiſſe boues. Columel. 2, 2, 26 Stimulo laceſſere iuuenem. Plaut. True. 4, 2, 54 Si Stimulos pugnis caedis, manibus plus dolet. *Ita* Ter Phorm. 1, 2, 28 Inſcitia eſt aduorſus ſtimulum calces *int. iactare, πρὸς κέντρα λακτίζειν, quod ad iumenta pertinet. Sed etiam in ſeruas comparati ſtimuli.* Plaut. Aul. 1, 1, 6 Stimulorum feges! *digne in cutem cute perpetuo ſtimuli pluues fixi ſint inſtar ſegetis.* Idem Moſtell. 1, 1, 53 O carnificum cribrum — Ita te forabunt patibulatum per vias ſtimulis. *Et* Aul. 1, 1, 9 Si hodie hercle fuſtem ceperis, aut ſtimulum in manum, *etc.* ¶ 2 Stimulus, *per translationem, quidquid nos pungit, vel lacerat, a quo vexamur.* Plaut. True. 4, 3, 79 Nae iſta ſtimulum longe habet, quae vſque illinc cor pungit meum. Cic. Tuſc. 2 c. 27 Nam ſi omnia fugiendae turpitudinis, adipiſcendaeque honeſtatis cauſa faciamus, non modo ſtimulos doloris, ſed etiam fulmina fortunae contemnamus libebit. Sil. 7. 512 — Nec non Patrum Saturnia mentes Inuidiae ſtimulo fodit et popularibus auris. Irarum Lucan. 2, 324. Nec prius hi Mentem ſtimuli quam vita relinquent Ouid. ex Pont. 1, 1, 75. Veneris ſtimuli Lucret. 4, 1209. Acres ſtimuli. *vid.* ACER Adi. Acriores ſtimuli Tac. Hiſt. 1, 15. Accenſae ſtimulis maioribus irae Stat. Theb. 11, 497. Addere ſtimulos Lucan. 1, 263. Adhibere ſtimulos, *vid.* ADHIBEO. Adigere ſtimulos Sen. Epiſt. 71 Vides quemadmodum extrema quoque mancipia, vbi illis ſtimulos adegit dolor, excitentur. Adiicere ſtimulos, *vid.* ADIICIO, Admouere alicui ſtimulos. Cic. pro Sext. 12 c. 5 Hic ego quid praedicem, quibus hic rebus Conſulem ad rem gerendam excitarit, quos ſtimulos admouerit homini? Agitatus ſtimulis amoris Ouid Faſt. 2, 779. Auertere ſtimulos caeci amoris Virg. Georg. 3, 210. Condidit caecos ſtimulos, *i. Furores occultos* Ouid. Met. 1, 726. Dare ſtimulos laudum, *Exhortari ad laudes* Stat. Achil. 1, 203. Cor ſtimulo Foditur Plaut. Bacch. 5, 2, 39. Frangere ſtimulos nequitiae; *Impetum femineum compeſcere* Propert. 3, 19, 10. Ineſſet haud mollibus ſtimulis iras Virg. Aen. 11, 452. Ineſt huic rei ſtimulus, qui appetentes facit Senec. Ep. 9. Mouere acres ſtimulos irarum Lucan. 2, 324. Parce puer ſtimulis et fortius vtere loris Ouid. Met. 2, 127. *Vt alias* Vti calcaribus *et* frenis *opponuntur.* Subdere ſtimulos animo Liu 6, 34. Subiectare ſtimulos laſſo Hor. Serm. 2, 7, 94. Subeſt caecus aliquis ſtimulus cordi Lucret. 3, 887. Suffigere nouos ſtimulos dolori, *Occulte infigere* Senec. Theb. 206. *Conf. Barth. ad* Script. Ven. p. 133. Stimulus ego nunc Sum tibi: eo corculum affudiſſit iam ex metu Plaut. Caſ. 2, 6, 8. Vertere ſtimulos ſub pectore alicui Virg. Aen. 6, 101. ¶ 3 Stimulus, *Inſtrumentum militare.* Caeſ. Bell. Gall. 7, 73 Ante haec taleae pedem longae ferreis hamis infixis totae in terram infodiebantur, mediocribusque intermiſſis ſpatiis omnibus locis diſſerebantur, quos Stimulos nominabant. *Conf.* ibid. c. 82.

STIMVLVM, i. n. [Stimulum, κέντρον, σιδηρᾶν Vet. Gloſſ. κέντρον, ſtimulum, ſtimulus, ibid.] Iam adſcendo in currum, iam lora teneo, iam ſtimulum in manu eſt Plaut Men. 5, 2, 112.

STIMVLO, āre. [κεντέω, κεντίζω] *Pungere, agere, commouere, incitare.* Plaut. Ciſt. 2, 1, 4 Iactor, cruciar, agitor, ſtimulor, verſor in amoris rota. Ter. Heaut. 2, 1, 11 Magis me nunc amicae dicta ſtimulant, da mihi, atque affer mihi. Ingens Cupido animum ſtimulat Curt. 4, 7, 8. Currum ſtimulare Sil. 16, 366. Currum *pro Equis dixit.* Verbere caudae ſtimulauit ſe leo Lucan. 1, 208. Anita quoque Gloria animum ſtimulabat Liu. 1, 22. Stimulare ad arma Liu. 1, . . Se quisque ſtimulum Tac. Ann. 6, 35, 1. Accendere et ſtimulare Liu. 25, 13. Stimulare et incitare Idem 3, 68. Cic. pro Roſc. Amer. 6 c. 2 Hunc tibi ex animo ſcrupulum, qui ſe dies noctesque ſtimulat ac pungit, vt euellatis poſtulat. Iras functas ſtimulauimus, *i. Compoſitam litem, et ſopitam iracundiam iterum concitauimus* Stat. Theb. 12, 437. Solitudo me ſtimulat Cic. Att. 12, 13.

STIMVLANS, antis. Part. Saeuum pecoris hoſtem ſtimulans Catull. 64, 77. Ipſa fame ſtimulante furens Tibull 1, 5, 23. Stimulante Icelo in publicum exitium Tac. Hiſtor. 1, 34, 1. Se ipſi ſtimulantes Idem Ann. 14, 32, 3.

STIMVLĀTVS, a, um. Partic. [κεντηθὲις] *Vt*, Per totam Flammis

Flammis ſtimulatus arenam Martial. Spect. 19. Ira ſimul ac dolore ſtimulatus Curt. 6, 5, 19. Animus rabie furenti ſtimulatus Catul. de Berecint. 64, 4. Corda Stat. Theb. 8, 93. Iurgia ſtimulata vino Ouid. de Arte Am. 1, 591.

STIMVLĀTIO, ōnis. f. [κεντισμός] Plin. 35, 2 Et erat haec ſtimulatio ſumma, et ingens, exprobrantibus tectis, quotidie imbellem dominum intrare in alienum triumphum. *Vetus codex*, Et erat haec ſtimulatio ingens, exprobrantibus, *etc.* Priuata ſtimulatio Tac. Hiſtor. 1, 90, 4.

STIMVLĀTOR, ōris. m. [κέντωρ, κεντρότυπος] Cic. pro Domo 11 c. 5 Si in cauſa fuit annona, ſeditionis quidem ſtimulator et concitator tu fuiſti. *Al.* Inſtimulator. *Add.* Claud. in Ruf. 2, 50.

STIMVLĀTRIX, īcis. f. [κέντειρα] Plaut. Moſt. 1, 2, 62 Vt veneficae illi fauces prehendam, atque enicem ſceleſtam ſtimulatricem. *Add.* ibid. v. 46.

STIMVLEVS, a, um. Adi. [κέντρινος] *Vt*, Plaut. Milit. 2, 6, 31 Niſi tibi ſupplicium ſtimuleum deditur, dedecoris pleniorem herum faciam tuum. *i. Cruciatus multis ſtimulis infligitur.*

STIMVLOSVS, a, um. Adi. *Quod multos habet ſtimulos.* Stimuloſum deſiderium venereae voluptatis Cael. Aurel. Tard. 5, 9. Dolor ſtimuloſus et pulſuoſus Idem Acut. 2, 14.

STINGO, *vel* STINGVO, ſtinxi, ſtinctum, ĕre. [στέννυω] *Idem quod Exſtinguere.* Neque longa vetuſtas Interimet ſtinguens praeclara inſignia caeli Cic. in Arat. Idem in Prognoſt. Vt quum Luna means Hyperionis officit orbi, Stinguuntur radii caeca caligine tecti. *vid.* Priſcian. 10 p. 882. Lucret. 2, 827 — Vt cernere poſſis Euaneſcere paullatim, ſtinguique colorem. Idem 4, 1091 Vt bibere in ſomnis ſitiens quum quaerit, et humor Non datur, ardorem qui membris ſtinguere poſſit. *Add.* Idem 1, 667. Ignes in coetu ſtingui. ¶ 2 *Aliud plane eſt* STINGO *vel* STIGO, āre. στίζω, *vt eſt in Vet. Gloſſ. vel* ἐρεθίζω, *nempe pungo, unde* INSTIGO *et* INSTINCTVS.

STIPA, *vid.* STVPA.

STIPATOR, *vid.* STIPO.

STIPENDIVM, i. n. [μισθὸς στρατιωτικὸς Vet. Gloſſ. Lat. Gr. ὀψώνιον στρατιωτικὸν *ibid.* σιτηρέσιον ibid.] *Aes militare, ſeu Praemium ordinarium, et reſpondens temporibus, quod ex lege militibus datur.* Varro de Vit. Pop. Rom. *apud* Non. 12, 53 Stipendium appellabatur aes, quod militi ſemeſtre aut annuum dabatur: cui datum non ſit propter ignominiam, aere dirutus eſſet. *Compoſitum nomen ex* Stipe, *et* Pendo, *quaſi* Stips *ponderata ſit.* Vlpianus, De verborum ſignific. l. Ager. Stipendium, a ſtipe appellatum eſt, quod per ſtipes, id eſt modica aera colligatur. Plaut. Epid. 1, 1, 36 In ſingulis ſtipendiis ad hoſtes exuuias dabit. *De* ſtipendio militari Romanorum *eſt exacta tractatio Rabodi Hermanni Schelii adiuncta Hygini et Polybii libellis de Caſtris Rom. a pagina inde 200, relata in Theſaurum Graeuianum.* Plin. 33, 3 Quin et militum ſtipendiorum, hoc eſt ſtipis ponderandae penſatores, libripendes dicuntur. Caſtrenſia ſtipendia Plin. Epiſt. 8, 14. Accipere ſtipendium, *vid.* ACCIPIO. Cic. pro Corn. Balb. 61 c. 21 Idem in anguſtiis aerarii victorem exercitum ſtipendio Affecit, *vid.* AFFICIO. Capere ſtipendium, *vid.* CAPIO. Cogere ſtipendium, *vid.* COGO. Conferre ſtipendium, *vid.* CONFERO. Cic. pro Lege Manil. 26, . . Partem militum, qui iam ſtipendiis Confectis erant, dimiſit. Conſtituere ſtipendium militi Quinctil. 3, 8. Decernere triumphum alicui, ac ſtipendium, et eum Decretis omnibus ornare. Cic. ad Brut. 17. *et* Fam. 1, 7 Stipendium Caeſari Decretum eſt. Dependere ſtipendium Caeſ. de Bell. Gall. 1, 36. Cic. de Senect. 49 At illa, quanti ſunt, animum, tanquam emeritis ſtipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum, cupiditatum omnium, ſecum eſſe, ſecumque, vt dicitur, vivere? Explere ſtipendia Tacit. Ann. 3, 33, 1. Facere ſtipendia pedibus Liu 3, 27. *vid.* FACIO. Facturos ſe ſtipendia equis promittunt Idem 5, 7. Qui pedeſtri ſtipendia feciſſet Idem 7. Opulenta ac ditia ſtipendia facere Idem 3 In oratione Annibalis, ad milites. Imbui ſtipendiis caſtrenſibus, *vid.* IMBVO. Imponere ſtipendium, *vid.* IMPONO. Cic. pro Cael. 11 Quum Aſellus omnes prouincias ſtipendia Merentem ſe peragraſſe gloriaretur. *Et* pro Muraen. 12 c. 5 Merere ſtipendia in bello, *vid.* MEREO. Metiri ſtipendium, *vid.* METIOR. Cic. in Piſon. 88 c. 36 Quid ſtipendium militibus per omnes annos a ciuitatibus menſis palam propoſitis eſſe Numeratum? Pendere ſtipendium Liu. 2. Perſoluere ſtipendium, *vid.* PERSOLVO. Remittere ſtipendium Caeſ. de Bell. Gall. 1, 44. ¶ 2 Stipendium *etiam ſignificare videtur Annum militiae, in tantum certe, vt tot aeſtatibus aliquis in caſtris fuiſſe intelligatur, quot legitur meruiſſe ſtipendia: licet non ideo anni illi continui fuerint, quin raro id libera Rep. acciderit.* Nep. de Catone 24, 1, 2 Primum ſtipendium meruit annorum decem ſeptemque. Plin. 7, 28 Stipendiis duobus. Tac. Ann. 1, 36, 4 Miſſionem dari vicena ſtipendia meritis, exauctorari qui ſena dena feciſſent. *Add.* ibid. 3, 33, 1 Inſcriptio Tranſiluanica Albae Iuliae, P. AELIVS. VETVSTINVS. MIL. LEG. XIII. G. STIP. XV. VIX. AN. L. *Hinc* Functus omnibus vitae humanae ſtipendiis Sen. Ep. 93. ¶ 8 Stipendium *imperatur deuictis, h. e. vti nunc loquuntur, ſumtus belli, tributa quaedam et penſiones die praeſtituta ſoluendae.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 44 Stipendium capere iure belli, quod victores victis imponere conſueuerint. — Iniquum eſſe de ſtipendio recuſare, quod ſua voluntate ad id tempus dependerint — Si per Populum Rom. ſtipendium remittatur, *etc.* Poeni ſtipendia pendunt Enn. *apud* Varr. L. L. 4, 36. Tacit. Hiſtor. 4, 74, 2 Stipendia ſine tributis haberi non poſſunt. Omnem Galliam in prouinciae formam redegit, eique quadringentics ſtipendii nomine impoſuit Sueton. Caeſ. c. 25. *coll.* Eutrop. 6, 14, 5. *Cum tali* ſtipendio *comparat* Catull. Nupt. Pel. 173 *tributum puerorum Athenienſium pro Androgeo interfecto Cretam quotannis mittendum (vid.* ANDROGEOS*)*

Iuppiter omnipotens, vtinam ne tempore primo
Gnoſia Cecropiae tetigiſſent litora puppes:
Indomito nec dira ferens ſtipendia tauro
Perfidus in Oretam religaſſet nauita funem!

Votum Ariadnes a Theſeo deſertae. *Sic* Horat. Epod. 17, 37 *pacem expoſcens a Canidia, quaſi bello victus*

Quae finis? aut quod me manet ſtipendium?
Effare, iuſſas cum fide poenas luam:
Paratus expiare, ſeu poposcerit

Centum iuuencis, ſiue mendaci lyra
Voles ſonari, Tu pudica, tu proba, *etc.*

Stipendium *igitur omnem ſatisfactionem hic notat.* *Sic*

STIPENDIALIS, e. Adi. [μισθοφορικὸς] Sidon. Epiſt. 8, v. 47 Poſſit foedere ſub ſtipendiali, *ex quo debetur ſtipendium.*

STIPENDIARIVS, a, um. Adi. [μισθοφόρος, ὑποτελὴς *Tr. butarius, qui ſoluendo ſtipendio obnoxius eſt, qui alio nomine vect. citur. Vid.* Varro L. L. 4, 36. *Sam. Petit. Var. Lect. 2, 1.* Fac pto ſtipendiaria Vell. 2, 39, 2. *Add.* 2, 38, 4. Caeſ. Bell 30 Reliquasque ciuitates ſtipendiarias haberent. *Sic* ib. Ne ſtipendiariis Heduorum expugnatis, cuncta Gallia deſicere 3, 3. Cic. Diu. in Caec. 7 Sorii, ſtipendiariique Pop. Rom. miſeri. *Sic* pro Corn. Balb 24 Quae pateant, ſtipendiariis hoſtibus. Plin. 5, 4 Stipendiarium oppidum. De ſtip Thracе miles Flor. 3, 20, 8. *de Spartaco, ex Thracia prouinci diaria orto. Sic* 2, 17, 7 Prouinciam nobis ſtipendiariam ſec Verr. 3, 12 Inter Siciliam caeterasque prouincias, Iudices, in i vectigalium rationibus hoc intereſt, quod caeteris aut impoſi ctigal eſt certum, quod ſtipendiarium dicitur, *etc.* aut cenſor tio conſtituta eſt. ¶ 2 Stipendiarii, Milites Veg *cuntur, qui aliquot iam ſtipendia habent, Tironique opponit, qui eſt.* Veget. 1, 18 Non tantum a tironibus, ſed a ſtipendiarii bus ſalitio equorum diſtricte eſt ſemper exacta. *Sed* Sti *praeferendum. Sic* Latini ſtipendiarii Rom. Liu. 8, 8.

STIPENDIŌSVS, a, um. Adi. *Qui multa ſtipendia fecit. in* oſus *exeuntia, copiam ſignificat. Sic prima editio et MSS.* loco Vegetii, *quem modo dedimus in* STIPENDIARIVS n. 2. *Sic Scriuer. Beſſel.*

STIPENDIOR, āri. Dep. [μισθοφορέω] *Stipendium mereri.* 19 Regi eorum peditum ſexcenta millia, equitum XXX millia, torum nouem millia, per omnes dies ſtipendiantur, *i. Stipend unt et merent.*

STIPENDIATVS, a, um. Part. *Stipendio inſtructus ſu* Tertull. adu. Iud. c. 9 Pannis armati et butyro ſtipendiati. Idem adu. Marc. 3, 13.

STIPES, ĭtis. m. [κορμὸς, τύπος, τέλεχος] Fuſtis: *in* Fuſtis terrae defixus. *vt ait* Feſtus Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 27 transuerſas viis perducit, atque ibi fudes, ſtipitesque praeacu figit. Deſoſſus in agro ſtipes Ouid. Faſt. 2, 642. I pites Virg. Aen. 7, 504. Grauis ſtipes Sen. Herc. Fur. 123 *Herculis.* Inanis ſtipes Ouid. de Nuce 32. Nodoſo ſti ctare aliquem Idem Heroid. 10, 101. Quernus ſtipes Ide 4, 331. Ramoſo ſtipite nixus Idem ibid. 3, 751. Va pes Senec. Herc. Fur. 1230. *claua.* Viridis ſtipes Ouid. 237. *Add.* Curt. 6, 6, 29. Tibull. 1, 1, 15 Stipes deſertus habet ſerta florea. Catull. 65, 289 Recto proceras ſtipite Ouid. Faſt. 3, 37 *de palmis per quietem viſis ab Ilia, Symbolis Romuli,* Martia, Picus, auis gemino pro ſtipite pugnant, E Tuta per hos vtraque palma fuit. ¶ 2 Stipes, *per lationem accipitur pro Stulto, inſulſo et fatuo.* Ter. Heaut. In me quidquis harum conuenit rerum, quae ſunt dicta in ſt caudex, ſtipes, aſinus, plumbeus. Cic. in Piſon 19 c. 9 S tanquam truncus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modo, poſſet ſuſtinere titulum Conſulatus. Stips *pro* ſtipes: ille ſtips fratri ſuo i Petron. c. 43.

STIPHELVS, i. m. *Vnus ex Centauris, Ixionis et Nubis Coeneo interfectus in ea pugna, quae in Pirithoi nuptiis commiſſa Lapithas et Centauros.* Ouid. Met. 12, 459 Quinque ne neus dederat Stiphelumque Bromumque, *etc.* *Forte* Stiphel *dit* Ouidius, *συφελὸν durum et veluti denſum. Sed Latina lin iam Burm.*

STIPO, āre. [στέβω, πυκνόω] *Coarctare, denſare: recte emi deducit a Graeco vocabulo* στέβειν de L. L. 4, 36 p. 4, 32. *Et poteſt* pa, *quam pro* Stuppa *paſſim inculcat* Seruius, *v. g. ad* Aen. 5, 682 *originem habuiſſe; non originem dediſſe ipſa Verbo.* Virg. 465 Stipatque carinis Ingens argentum, Dodonaeosque lebetas. nisque Damaſci ſtipantur calathi Columel. 10, 404. Idem *extr.* Quoniam ſi non ſperant ceras omnes liquoribus ſtipare, foe explcant: *de apibus, vt* Virg. Aen. 1, 432 — Aut quum liqu mella Stipant, et dulci diſtendunt nectare cellas. Turba fora Lucan. ad Piſon. 39. ¶ 2 Stipare, [δορυφορεῖν] *cumdare aliquem, defendendi illius cauſa.* Cic. pro Muraen. c. tilinam interea alacrem, atque laetum, ſtipatum choro iuuentutis latum indicibus atque ſicariis. Idem pro Milon. c. 1 Non corona confeſſus veſter cinctus eſt, vt ſolebat: non vſitata frequ ſtipati ſumus. Idem Philipp. 3, 30 Senatum ſtipauerit ar *Conſ.* ibid. 11 c. 12. Virg. Georg. 4, 216 Ille operum cuſtos: illum mirantur, et omnes Circumſtant fremitu denſo, ſtipantque freque Coetus miniſtrûm huc ſtipantur Stat. Silu. 3, 1, 87. Caterua ſtipante inceſſit Virg. Aen. 1, 501. Stipare Platona Menandro Serm. 2, 3, 11. *i. Tanquam ſtipatorem et comitem Platoni Menan adiungere. Sic Turneb. Sed melius* Vet. Schol. *de libris accipi* ve iculo arctatis.

STIPĀTVS, a, um. Partic. [πεπυκνωμένος] *Vt*, Stipata Plat Liu. 33, 18. *i. denſata. Sic* Tribunal Plin. Ep. 6, 33. *Superbe* omni ordine, ſexu, aetate ſtipatiſſimus ambiebare Sidon. Epiſt. 3, 2 ria ſtipata verendis partibus Ouid. ex Pont. 3, 1, 143. *Sed* Gladi manu ſtipatus Vell. 2, 58, 1. *i. circumdatus. Add.* Curt. 5, 1, 23. tum turba ſtipata eſt dea Ouid. Met. 3, 186. Turba ſtipat bat eam *denſa* Virg. Aen. 11, 12.

STIPATVS, ūs. m. Hiſtrionum ſtipatu magnificus vulgatur debatur Sarisb. 8, 7.

STIPABILIS, e. Adi. στειβάσιμος Gloſſ. Gr. Lat.

STIPATIO, ōnis. f. [δορυφορία] Cic. pro Sull. 66 c. 23 Eius adf ctus, concurſatio, ſtipatio, greges hominum perditorum, metum ac ſeditionesque afferebant. Plin. 10, 22 Felli proferuntur ad primos, caeteri ſtipatione naturali propellunt eos. Aggreſſionum, et enthy matum ſtipatio Quinctil. 5, 14. *i. denſa multitudo, qua tanquam phal aduerſarium aliquis aggreditur. Nam* Stipatio *eſt Multorum hominum titudo denſa et ſtipata.* Plin. Epiſt. 4. 16 Proxime quum dicturus Centumuiros eſſem, adeundi mihi locus, niſi a tribunali, niſi per iudices non fuit: tanta ſtipatione caetera tenebantur. *Conf.* Quaeſt. Nat. 5, 3.

TPĀTOR, ōris. m. [Stipatores. *δορυφόροι*] *Qui regum vel aliorum custodiunt, non tam a* stipe, *quam accipiebant, quam ab eo, quod re-* stipant, *et undique circumdant.* Cic. Off. 2 c. 7 Praemittebatque de stipatoribus suis, *etc.* Idem Verr. 3, 65 Apronius stipatores Venerios habebat, ducebat eos circum ciuitates. Idem de Lege Agrar. 2 Stipatores ex equestri loco ducendos in annos singulos, stipatores constituit, eosdem ministros et satellites potestatis. *Conf.* Domo c. 5. Fest. Stipatores, ait Verr. dictos a stipe, quam mercomine accipiant custodes cuiusque corporis: vnde et stipam, horae, quum exstruuntur, formari solent. Idem, Stipatores, custodes, quos antiqui latrones vocabant. Stipati enim circumdant corpora regum. *Vid.* Hor. Serm. 1, 3, 138. Sen. de 12. Tac. Ann. 2, 9, 3. 4, 25, 6. 11, 16, 3. ¶ 2 *et* Aen. 3, 465 Stipatores *ait esse*, qui in nauibus com-

STIDŌSVS, a, um. Apul. de Herb. 67 Radix stipidosa. Frutex turimos pandens stipidosos c. 74.

STĪGVS, a, um. Adi. [*συριγκὸς*] *Quod stipat, hoc est obstruit.* 23 Quae ex his Phoenicium colorem habet, radice cuicunque animalium imposita, vlcerum facit stipticam vim. *neus alii*, vlcus facit septica vi. *Caeterum si sonus hic* Sipticus *plalius tamen scribitur al.* Septicam.

STĪTICVS, *vbi vid.*

STIPS, *vel* STIPIS, is. f. [*κέρμα*] *Dicitur Pecunia, quatenus eam rarium reponebant, vel diis offerebant, vel mendicis porrigebant.* L. L. 4, 36 p. 42, 27 Stipendium ab stipe dictum, quod aes stipem dicebant. Nam quod asses librae pondo erant; qui acmaiorem numerum, non in arca ponebant, sed in aliqua cella id est, componebant, quo minus loci occuparet. A stipando icere coeperunt. —— Dis cum thesauris asses dant, stipem Quinctil. 6, 3, 59 Augustus militi libellum timide porrigenti, quit, dubitare, tanquam assem elephanto des. Sueton. c. 53 *de* Quasi elephanto stipem. *Quod dicit* Dis datos asses thesau*ligionem consuetam pertinet.* Liu. 25, 12 Ludos praetor in eiro quum facturus esset, edixit, vt populus per eos ludos stipem quantum commodum esset, conferret. *Vid. Gron. de Pec. Vet.* 4, 11 *Lips. ad* Tac. Ann. 14, 15. *Nihil itaque etiam hac parte noui sit sacris et celebrationibus.* Plin. Epist. 8, 82 Eluctatusque facit , qui lato gremio patescit purus, et vitreus, vt numerare iactas *eligiouis causa)* et relucentes calculos possis. *Sic* stipis *est si- umus, qui strenae loco offerebatur.* Ex nocturno visu etiam stitannis emendicabat a populo, cauam manum asses porrigentibens Suet. Aug. c. 91. Stetit in vestibulo aedium Cal. Ianuaaptandas stipes Suet. Calig. c. 42. Tu tamen auspicium, si, vtile, quaeris, Curque iuuent nostras aera vetusta manus Ouid. 19. Stipem esse munum signatum, testimonio est et id, quod pendium militi, et cum spondetur pecunia, quod stipulari diestus. Stipe Collaticia Ammian. 14, 1. Stipe aduocationum 1, 12, 18. Mercenariae stipis ancilla, *pro Scorto* Plin. 10, ogere stipem Cic. de Legib. 2, 22 c. 9. Colere hortum exe Curt. 4, 1, 19. Colligere stipem, *vid.* COLLIGO. de Collect. illic. Sed tenuioribus permittitur stipem menstruerre, dum tamen semel in mense coëant. Columel. 8, 1 Stiimam non confert haec res, *i. Fructum. Add.* Plin. 10, 63. Inscript. p. Grut. p. 61. Ditantes omnia stipe largifica Lucret, 2, 37. Focillare miserum parua stipe Lucan. ad Pison. 114. Vet. stipem ἐλεημοσύνην. Quaerere opes parua stipe Ouid. Fast. 359 Stipe precaria Victitare Ammian. 26, 10. Spargere stipem Plin. 33, 10 *sub fin. Conf. Hardum. ad h. l.*

STIPVLA, ae. f. [*καλάμη*] *Stipes s. truncus paruus frumentorum, vel paitur, spica a messoribus abscissa et sublata. Sic malim, quam de*re Stipa, *siue* Stupa, *quod stupae instar vratur, siue quod ea quoque ari Eorum rimae consueuerint.* Plin. 14, 16 Proximum sit e milii immaturo cum ipsa stipula. Virg. Ecl. 3, 27 Stridenti miserula stipula disperdere carmen. Crepitans stipula Ouid. Fast. 4. Fabalis stipula Idem Fast. 4, 725. Lenis stipula Virg. rg. 1, 85. Viridis stipula Idem Georg. 1, 315. Volantes la Idem Georg. 1, 321. *Add.* Ouid. Fast. 4, 705. Colum. 7, 9. ule sunt folia s. Vaginae, quibus culmus ambitur atque fulcitur, ipere frugis curuetur Isid. 17, 3. Ter. Adel. 5, 3, 62 Praeter n idie ipso faciam vt stipulam colligat.

STIPVLOR, āri. Dep. [*ἐπερωτάω*] *Verbum iuris est, curare sibi promitti id obliemnibus verbis. Formula talis est*, Nullum periculum est, d sum stipularier, Vt concepisti verba? viginti minas dabin'? BAIL. ut. Pseud. 4, 6, 14. Quantum vis, stipulare, et protinus accido Iuuenal. 7, 165. Cic. de Legib. 2, 53 c. 21 Si is, cui legatum latus est id ipsum, quod legatum est, vt ea pecunia ex stipulare, beatur. Idem pro Rosc. Com. 13 c. 5 Stipulatus es? vbi? d? quo tempore? quo praesente? quis spopondisse me dicit? no. iurisconsl. . . Si ita a te stipulatus fuero, Quanto minus a tio consecutus fuero, tantum dare spondes? non solet dubitari quin, ihi a Titio fuero consecutus, totum debeas, quod Titius debuerit. lum l. in Praef. 10 Foenoris tui Siluine, quod stipulanti spondeti, reliquam pensiunculam percipe. Stipulor, [*ἐπερωτῶ*, stipulo: eai, stipulor Gloss. Cyrilli.] *Verbum commune est secundum* Prim § p. 794 *Putsch.* quod tam actiua quam passiua significatione Ablo ingitur, Stipulor a te, pro Interrogo te, et interrogor a te, quemod n dicimus, Quaero a te, pro interrogo te. *Passiuae significatiexempla ponit* Sueton. in IV Praet. Lactoria *(lex)* quae vetat mirem nuis XXV stipulari, *ἐπερωτᾶσθαι. Nempe accipere potest, obligarehore alium, obligari non item. Porro laudat* Priscianus Liu. XXXIII vrb cond. Nec alieni momentis animi circumagi, stipularique to cisuli, Tribuno inde plebei. *Et sic etiam in iure. Vid. praeBrisson. de Verb. Sign.* l. 26 §. 13 D. de condict. indeb. L. 7 §. 1 de qui cert. loc. *Duker. de Latinit. ICtor. p. 385. Ordinarius tamen frequentior vsus ille est, vt* Sibi stipulari *dicatur* ab altero *is, ille interrogat*, Spondesne te daturum aut facturum, *etc.* Ne misit cti huius negatio, en vobis chirographi instar literas: sponsiom stipulat affectio Symmach. Epist. 1, 11. Plin. Epist. 2, 11 *non procul fine.* Nam et Rationibus Martiani, et sermone, quem ille habuerat orde Leptitanorum, operam suam Prisco ad turpissimum ministerium commodasse, stipulatusque de Martiano quinquaginta millia enari um probatur. Plaut. Curc. 4, 1, 12 Ibidem erunt scorta exsta, qique stipulari solent. *De etymologia:* Stipulor, verbum est antiquum, quod firmum significabat, hinc Stipulatio dicta, quod promissio stipulando facta firma esse debeat, *auctore* Paulio Sententiarum 5, 8 *Vel* dicitur Stipulatio a Stipe, id est pecunia, auctore Varr. de L. L. 4, 36 *nam proprie de pecunia dicitur, licet ad alias quaeueris referatur. Sec.* Fest. *a stipite rectius, sec. Sc p Gentil. et* Isidor. 4, 24 *a stipula. Philologiam etiam huius verbi pulchre tractauit L. A. Hambergerus de non vsu stipulationum, vsuque pactorum in foris Germaniae, quae habetur in illius Opusculis Ienae 1740. 8 e latis.*

STIPVLARIS, e. Anser stipularis Quinctil. *nescio quo sensu aut iure tribuitur.*

STIPVLATVS, a, um. *Passiua significatione.* Haec pecunia necesse est aut data, aut expensa lata, aut stipulata sit Cic. pro Rosc. Com. c. 5. *ita vulgo*, stipulata manu promittere, spondere. *Add.* l. 71 ff. de solut. et liber.

STIPVLĀTOR, ōris. m. [*ἐπερωτητὴς*] *Qui per interrogationem obligat promissorem.* Cic. pro Quint 58 c. 18 Literae P. Quintii, testes tot, quibus omnibus causa iustissima est, cur scire potuerint: nulla cur mentiantur, quum a stipulatore tuo comparabuntur. *Al.* Adstipulatore. *Et sic Graeu. Gron. Sed certior auctor* Suet. in Vit. c. 14 *vbi* sunt stipulatores, *quibus* promittere *s. spondere coactus fuerat.*

STIPVLATIO, ōnis. f. [*ὑπερώτησις*] Pomponius in l. stipulationum aliae D. de verb. oblig. Stipulatio est verborum conceptio, quibus is, qui interrogatur, daturum, facturumue se quod interrogatus est, respondet. Vt ea pecunia ex stipulatione debeatur Cic. de Legg. 2 c. 21 Stipulationes cognoscere Id. de Orat. 2 c. 24. Senec. de Benef. 3, 85 Vtinam nulla stipulatio emtorem venditori obligaret: nec pacta commentaque impressis signis custodirentur, fides potius illa seruaret, et aequum colens animus. Cic. Att. 16, 11 Etti nondum stipulationes legerani. Idem de Legib. 1, 14 Stipulationum et iudiciorum formulas componam. *Conf.* Nep. 25, 9, 5. Pompon. l. 5 ff. de verb. oblig. Iustinianus Institut. De verbor. obligat. dictam putat Stipulationem, quod stipulum apud veteres firmum appellabatur, forte a stipite descendens. *Alciatus putat legendum ἀπὸ τῆς σύριγγος. Sane* stypos *truncum et stipitem significat, omnemque arborem duram ac firmam. Omnis autem promissio stipulando facta debet firma esse. De Varronis sententia dictum in* STIPVLOR. Stipulatio est quasi promissio vel sponsio —— dicta autem a stipula: veteres enim, quando sibi aliquid promittebant, stipulam tenentes frangebant; quam iterum iungentes, sponsionem suam agnoscebant Isid. 4, 24. *Formulas stipulationum vide in titulo* De verborum obligationibus, et *titulis sequentibus.* DD. Stipulatio pure concepta Paullus in l. 4. D. de pactis *sine conditione.* Vlpian. in l. Iuris gentium. §. Item si quis D. de pactis. Et si stipulatio sit interposita de his, pro quibus pacisci non licet: seruanda non est, sed omni modo rescindenda. Acceptam facere stipulationem, est Eum, qui per stipulationem promisit, obligatione liberare. Vlpianus in l. Iulianus. D. de dol. mal. et met. except. *Conf. Brisson. de Form. l. 6.*

STIPVLATIVNCVLA, ae. f. Dimin. [*ἐπερωτηματίον*] Cic. de Orat. 1, 174 c. 38 Tu mihi, quum in circulo decipiare aduersarii stipulatiuncula, *etc.*

STIPVLĀTVS, ûs m. [*ὁμολογία* Onomast Vet. *ἐπερώτημα*] *Idem quod* Stipulatio. Plinius 7, 47 Iouis deorum summi stipulatu. *Sed legitur* adstipulatu *recte.* Quinctil. Decl. 12 Stipulatu legati nostri perimus. Vlpian. l. 1 in. princ. D. de verbor. oblig. Acquiret ei ex stipulatu actionem. *Conf.* Paul. l. 11 ff. de dote praeleg.

STIRIA, ae. f. *Proprie est Aqua frigore concreta pendens, guttatimque stillans.* Martial. 7, 56 Turpis ab inuiso pendebat stiria naso. Virg. Georg. 3, 366 Stiriaque impexis induruit horrida barbis Plin. 34, 12 Fit et pluribus modis, genere eo in ferobe cauato: quarum e lateribus destillantes hiberno gelu stirias, stalagmias vocant, neque est purius aliud, *etc. Add* Tertul. de Pallio c. 4.

STIRIĀCVS, a, um. Adi. Solin. 40 Pingue roscidum, cum arefactum inoleuit, guttis stiriacis legitur.

STIRICIDIVM, i. n. Festus: Stiricidium quasi stillicidium, cum stillae concretae frigore cadunt. Stiria enim principale est, stilla deminutum, *vid.* STILLICIDIVM.

STIRPS, stirpis. c. [*ῥιζόφυτον*] *Videtur in arboribus ipsum caput esse vel truncus, e radicibus surgere. Suadet illud metaphorica, de qua mox dicemus, significatio, et vsus* Catonis de R. R. 40 *vbi de insitione agens* stirpem praecisum *appellat semper, cui* surculus *inseritur. Sic* Colum. 5, 9, 13 Omnis deinde soboles, quae ex imo stirpe nata est, quot annis exstirpanda est. Virg. Aen. 12, 208 Sceptrum —— in siluis imo de stirpe recisum. *Antiquum hoc esse dicit* Quinctil. 1, 6, 2. *Sed* Seruius, Ideo, *inquit*, genere masculino vsus est, quia de arboribus loquitur, namque de hominibus genere feminino dicimus —— Dixit tamen, sed vsurpatiue, Horatius etiam de arboribus (Od. 3, 29, 37) Stirpesque raptas et pecus et domos. *Quin vix aliter* Cicero: *v. g.* de N. D. 2, 81 c. 22 *de plantis*, Per stirpes aluntur suas. *It. mox* 83 c. 33 Quae a terra stirpibus continentur. *Et* Orat. 147 c. 43 Omnium magnarum rerum, sicut arborum, altitudo nos delectat; radices stirpesque non item: sed esse illa fine his non potest. *Metaphorice quidem, sed vt proprietatem intelligamus*, Cic. pro Cael. *extr.* Nolite —— hunc nunc primum florescentem, firmata iam stirpe virtutis, tanquam turbine aliquo, aut subita tempestate peruertere. *Vid.* n. 5. Virg. Georg. 2, 209 Antiquasque domus auum cum stirpibus imis Eruit. Cic. Verr. 5, 99 c. 28 *quas* Radices palmarum agrestium *dixerat, de illis ait*, Te praetore Siculi milites palmarum stirpibus, praedones Siculo frumento alebantur. *Huc etiam refero* Praefractas stirpes, summasque radices Colum. 2, 2 *extr.* ¶ 2 *Tota planta, et quidquid stirpe sua terrae continens est* Stirps *vocatur. Sic* Colum. 3, 1, 3 *de vite*, Hanc nos caeteris stirpibus, *i. omni generi arborum*, iure praeponimus. Id. 3, 5 *extr.* Probatissimum genus stirpis deponere. *de vitibus.* Virg. Georg. 2, 367 Inde vbi iam validis complexae stirpibus vlmos, *de iisdem.* Cic. de Fin. 5, 10 c. 4 Persecutus est —— Theophrastus stirpium naturas omnium- que fere rerum, quae terra gignerentur. *Ita* 40 c. 14 Stirps *est tota vitis. Et* 43 c. 11 De hominum genere —— loquor; cum arborum et stirpium eadem paene natura sit. *Et* de Nat. Deor. 2, 127 c. 51 Semen inclusum est in intima parte earum bacarum, quae ex quaque stirpe funduntur. *Et ita saepe illo libro.* Id. de Legib. 1 *pr.* Nullius agricolae cultu stirps tam diuturna —— feminari potest. ¶ 3 *Sed etiam vnaquaeque pars, siue ramus abscissus*, stirps *est.* Virg. Georg. 2, 24 *de talea*, Hic stirpes obruit aruo, Quadrifidasque fudes, et acuto robore vallos. *Sic* Stirpes committere ramis Lucret. 5, 1364 *est inserere, siue surculos intelligas* stirpes, *siue truncos: prius suadet constructionis ratio, et tanto minus mirandum, cum* Colum. 6, 15, 1 *dixerit*, Exemta stirpe, si forte surcu-

lum calcauerit. *Et* 5, 6, 12 *it.* 13 *et* 14 Stirpem dodrantalem relinqui *vult* truncо. *Conf.* f. 13 *et* 14. *Sic* Plin. 8, 26 Acutiſſimum ſtirpem *dixit.* ¶ 4 *Metaphora frequentiſſima* Stirps *dicitur in hominibus vel prima origo gentis aut familiae, velut radix et truncus aliquis, vel tota gens adeo, in quantum a communi origine profecta, et una eſſe intelligitur. Itaque et ad maiores refertur, et ad poſteros. Ad maiores, vt* Stat. Silu. 1, 2, 172 Nec formae nec ſtirpis egens. *Sic ap.* Salluſtium Iug. 14, 2 *Adherbal ſe dicit* Iam a ſtirpe *(i. ab auo inde Maſinuſſa)* focium et amicum populo Romano. Virg. Aen. 3, 94 Quae vos a ſtirpe parentum Prima tulit tellus. Cic. de Legib. 2, 3 Hic enim orti ſtirpe antiquiſſima ſumus. Id. de Amic. 70 c. 19 Qui aliquamdiu propter ignorationem ſtirpis ac generis in famulatu fuerunt. Id. pro Rab. Poſt. 2 c. 1 Quia in familia laus aliqua forte floruit, hanc fere, qui ſunt eius ſtirpis —— cupidiſſime perſequuntur. *In hac ſignificatione* ſtirps *anguſtior eſt* gente, *vt* familia. Cic. de Orat. 1, 176 c. 39 Cum Marcelli *(gentis Claudiae, ſed plebeii)* ab liberti filio ſtirpe *(tanquam propiores, et quasi Gentilitas non excluderet. vid.* GENTILIS *ex* Cic. Top. c. 6) Claudii patricii eiusdem nominis, hereditatem gente *(cuius ipſi eſſent principes)* ad ſe rediiſſe dicerent: nonne in ea cauſa fuit oratoribus de toto ſtirpis ac gentilitatis iure dicendum? *Sed videamus etiam alia, vbi ſtirps nunc ad maiores reſpectum habet:* Iuniam familiam a ſtirpe ad hanc aetatem enumerauit Nep. 25, 18, 3. Antiqua a ſtirpe ortus Virg. Aen. 1, 121. Diuinae ſtirpis alumnus, *Aeſculapius Apollinis filius* Ouid. Met. 2, 633. Egregia Priami de ſtirpe Diores Virg. Aen. 5, 297. *Et ad poſteros:* Neque vero ſtirps mihi poteſt deeſſe Nep. 15, 10, 2 *i. liberi. Conf.* Id. 21, 2, 3. Breui ſtirps quoque virilis ex nouo matrimonio fuit Liu. 1, 1. *Rurſus ad maiores:* Neque aliud huic defuit quam Generoſa ſtirps Nep. 18, 1, 2. Humili de ſtirpe creatus Ouid Met. 14, 699. *Sed* Virg. Aen. 7, 293 Heu ſtirpem Inuiſam: *de gente Troiana.* Praeclara ſtirpe Deorum gignere Virg. Georg. 4, 322. Prima Sen. Hippol. 908. Regia *i. liberi* Sen. Med. 18. Cognatione ſtirpi Regiae annexus Curt. 4, 1, 18. *Add.* Id. 6, 2, 8. Virilis ſtirps Ouid. Met. 13, 529. *de filio. Sic* Lemnicolae ſtirps Idem Met. 2, 757 *Erichthonius Vulcani filius.* Vltima ſtirps Cadmi Sen. Herc. Fur. 256. *i. poſteri.* ¶ 5 *Originem, et velut fundum notat, quo ſublato tolluntur, quae inde orta ſunt, vel eo nituntur, vt* ſtirps *eſt, vnde furculi, et rami oriuntur, etc.* Caeſ. B. G. 6, 34 Si negotium confici, ſtirpemque hominum ſceleratorum interfici vellet, *ne renaſci poſſet ſcilicet. Et mox* Simul vc —— pro tali facinore ſtirps ac nomen ciuitatis tollatur. Cic. de Diu. 2, 149 c. 72 Superſtitionis ſtirpes omnes eiiciendae. *Et* Catil. 1, 30 c. 12 Stirps ac ſemen malorum omnium. Id. de Legib. 1, 20 c. 6 Repetam ſtirpem iuris a natura. Id. de L. Agr. 2, 95 c. 35 Non ingenerantur hominibus mores tam a ſtirpe generis ac ſeminis, quam ex iis rebus, quae ab ipſa natura loci —— ſuppeditantur. *Poſſes hoc referre etiam ad* n. 4: *vt et illud* de Diuin. 1, 30 c. 12 Omnes ciuili, generoſa a ſtirpe profectam Vitare ingentem cladem peſtemque monebant, *i. bellum Catilinarium. Et* Brut. 212 c. 58 *de Scipione*, Etenim iſtius genus eſt ex ipſius ſapientiae ſtirpe generatum. Nam et de duobus auis iam diximus, *etc.* Cic. de Finib. 4, 5 c. 2 Differo eam partem, quae quaſi ſtirps eſt huius quaeſtionis. Cic. Tuſc. 3, 13 c. 6 Audeamus non ſolum ramos amputare miſeriarum, ſed omnes radicum fibras euellere: tamen aliquid relinquetur fortaſſe, ita ſunt altae ſtirpes ſtultitiae. Id. Tuſc. 1, 83 c. 34 Atqui ſtirpes ſunt aegritudinis quam multae, quam amarae! quae ipſo truncо euerſo omnes elidendae ſunt. *Hic comparantur ſpecies aegritudinis cum fibris vnam radicem componentibus, e quibus ſingulis pullulare aliquid poteſt.* Carthago ab ſtirpe interiit, *i. funditus* Sall. Catil. c. 10. Plaut. Trin. 1, 2, 180 Quod ſi exquiratur vsque ab ſtirpe auctoritas.

STIRPESCO, ĕre. [ῥιζοφυτεῦμαι] *In ſtirpem abire, durescere.* Plin. 19, 8 Sarriri iubet idem non ante, quam aſparagus natus fuerit, ne in ſarriendo radices vexentur, ex eo velli aſparagum ab radice. Nam ſi defringatur, ſtirpeſcere et intermori.

STIRPITVS. Adu. [ῥιζόθεν Gloſſ. Cyr.] *i. Radicitus.* Cic. Tuſc. 4, 83 c. 38 Hunc errorem, quaſi radicem omnium malorum, ſtirpitus Philoſophia ſe exacturam pollicetur. Genere ſe contingentes ſtirpitus interemit Ammian. 21, 16. *Conf.* Sidon. Ep. 1, 21. Vlpian. Dig. 47 t. 7 l. 3 §. 4.

STIRSOZILA, ae. f. *Herba, al. centauria minor.* Apul. de Herb. c. 35.

STIVA, ae. f. [ἐχέτλη] *Aratri manubrium, nempe quod tenetur manibus cum aratur.* Virg. Georg. 1, 174 Stiuaque quae currus a tergo torqueat imos. *Dicta* Stiua *a* ſtando, *quia per eam regula ſtat, et quaſi temo inter boues.* Columel. 1, 9 Quod in re ruſtica nullo minus opere ſatigatur prolixior, quia in arando ſtiuae paene rectus innititur. *Conf.* Varr. de L. L. 4, 31. Innixus ſtiuae arator Ouid. Met. 8, 218. Premere ſtiuam Ouid. Faſt. 4, 825.

S T L

STLATA, ae. f. [πλοῖα γένος] Genus nauigii (*inquit* Feſtus) latum magis quam altum: a latitudine ſic appellatum: ſed ea confuetudine, qua Stlocum, pro Loco, *et* Stlitem, pro Lite dicebant *antiqui: qui dictionibus ab* L. *incipientibus,* S *et* T *literas praeponere ſolebant. vt etiam* Quinctil. *docet* 1, 4. *et* Gell. 19 vlt. Auſon. Epiſt. 22, 23 Phaſelis, lintribus, ſtlatis, rate Turnim et Garumnam permeat.

STLATARIVS, i. m. *Qui* ſtlata *vehit: ſicut a* Scapha, Scapharius. ἐργώμωκος, illuſor *in* Vet. Gloſſ.

STLATARIVS, a, um. Adi. *Quod mari portatum eſt, quaſi ſtlata aduectum.* Petron. 108 Bellum ſtlatarium, *i. Nauale.* Iuuen. Sat. 7, 134 Spondet enim Tyrio ſtlataria purpura filo. Stlatariam, purpuram *alii intelligunt Veſtem purpuream* latam *et* amplam: *vt ſit Latus clauus, ſeu veſtis ſenatoria.*

STLEMBVS, i. m. Grauis et tardus ſicut Lucilius, pedibus ſtlembum *dixit* eorum pigrum et tardum. *Haec* Feſtus. *Viri docti ſuſpicantur,* ſtlembum *eſſe* lumbum *i. lumboſum, lumbis laborantem: aut* ſtlentum *fuiſſe, i lentum.*

STLOPPVS *vel* STLOPVS, i. m. *Sonus, qui ex inflatione buccarum erumpit.* Perſ. Sat. 5, 13 Nec ſtlopo tumidas intendis rumpere buccas. *Alii ſcribunt* Sclopo. *Sed illud probat Caſaub. qui etiam vult reſtitui hanc vocem* Marc. Empir. c. 28 *in* carmine adroſus, *vbi iubet haec ter* nonies *dici* Stlopus a caelo cecidit, hunc morbum paſtores inuenerunt, ſine manibus collegerunt, ſine igni coxerunt, ſine dentibus comederunt. *Nempe* Stlopus a caelo cecidit *poteſt ſignificare, auditum tonitru.* Vet. Gloſſ. Stloppus *ποιζυγικὸς, quod ſonum ſubito erumpentem ipſa voce videtur exprimere*

STO, ſteti, ſtatum, ſtāre. [ἵσταμαι, στήκω, ἱδρύομαι] *Erectum* e *in dibus, In ſe, ſua mole conſiſtere, cui oppositus,* Sedere, *iacere, e omnis habitus corporis alius. De varietate ſignificatuum huius* Seru. *ad* Virg. Aen. 1, 650. Plaut. Capt. prol. 1 Hos quos vi re hic captiuos duos illi qui ſtant, hi ſtant hic ambo non ſed illico. G. hem! Ter. Phorm. 1, 4, 18. Stant aduerſis veſtra noſtra veſtigia Antipodes. Cic. Acad. 4, 123 c. 39. Stare *matis etiam dicitur, quae alias mouentur, vt* nauis, flumen, curr luna, *etc.* Plaut. Amph. 1, 1, 120 Neque ſe luna quoquam mo que vti exorta eſt ſemel. Virg. Aen. 8, 233 Stabat acuta ſile *rae aeternitatem notat.* Stat. Theb. 12, 415. Flentes ſtabant ad ſiluae, *ſine motu aut ſtrepitu. De hominibus varie. v. g. de ſer niſtris:* Nulla apud me fuit popina, neque pueri eximia faci Gracchus *ap.* Gell. 15, 12. C. Memmius etiam ad cyathum Nicomedi ſtetiſſe obiecit Suet. Caeſ. c. 49 Iam ſtantibus ille Prudent. Hymn. ad exſequ. v. 73. *De meretricibus,* Olenti i ſtantem Horat. Sat. 1, 2, 30. Tantum artificis valet hal Quod ſteterat multis in carcere fornicis annis Iuuenal. 10, 23 Sen. Contr. 1, 2. Petron. c. 14 *et* 16. *De militibus,* Poſtquam meam pugnare cum Lacedaemoniis coepit, in primis ſtetit Ne 3 Setit acer in armis Aeneas Virg. Aen. 12, 938. *De orantibus, vid. Matthaeum p.* 140. *De reis, vid. Torrent. ad* Hor. Sat. 1, 9, 39. C 2, 54 Abiecto ſcuto fugiat quantum poſſit, ob eamque cauſa nonnunquam, etiam integro corpore, quum ei qui ſteterit, euenerit, *Metaph.* Cic. ad Brut. 10 Qui ſi ſteterit idem, paruerit, *etc. i. conſtans in propoſito fuerit.* ¶ *dicitur homo vel res, cuius progreſſiones impediuntur.* Hor. C 6 Ac veluti ſtet volucris dies. Sen. Troad. 428 Nondum ru fatum ſtetit. Quinctil. Inſt. 1, 3 6 Deinde ſtat profectus, a decreſcit. Id. Decl. 3, 13 p. 70 *Burm. de Cimbris,* Gens maioru rum partem victoriis peruagata tantum in Mario ſtetit. *Et* 246 p. 437 *Burm. de ſopore dato,* vt ſtetur citra mortem. *h. e. vis deſinat ante quam interfecerit.* Flor. 4, 12, 39 Hac clade vt imperium, quod in litore Oceani non ſtererat, in ripa Rhe nis ſtaret. Claud. de Laud. Stiliconis 3, 148 Nec ſtetit Ocean *intelligitur formula,* Per me ſtetit, *de qua mox* n. 3 Per. *Stare cum Aduerbiis, Praepoſitionibus, Nominibusque t ordine diſpoſitis interea.* Cic. de Clar. Orat. 272 c. 7 lis Trib. pleb. fuit, vt nemo contra ciuium perditor pularem turbulentamque dementiam A Senatu, et A b cauſa ſteterit conſtantius? Cic. de Inuent. 1, 81 c. 43 *extr.* rum vnumquodque in reprehenſione, aut non eſſe ſignum, au magnum eſſe, aut A ſe potius, quam Ab aduerſariis ſtare. Coa Ab his ſtare, quos reliquerant Nep. 14, 6, 6. Acies ſtat Qui 4. *de altercatione.* Cic. Fam. 10, 23 Tu, mi Cicero, quo feciſti, idem praeſta, vt vigilanter neruoſeque nos, qui ſtamus ſubornes. Ad vndam ſtare Virg. Georg. 4, 355. diem ſtetit Ciuitas illa Lycurgi legibus Liu. 39. Cic. in 5 Hos, quos video volitare in foro, quos ſtare Ad Curiam, iam in Senatum venire, qui nitent vnguentis, qui fulgent purpu Ad cyathum, *vid.* CYATHVS. Ad Senatum in Capitol Acad. 4, 137. Ad verbera ſtare Ouid. Amor. 1, 6, 19. Aduerſus populi commoda ſteterat Nep. 19, 4, 1. *Add.* Id. 1 Senec. de Benef. 2, 29 Quod infra deos fumus, quod non in aequ fumus, quod non in Aequo illis ſtetimus. Ager ſtat ſentibu Caecilium, *pro Horret: vid.* Non. 4, 421. *Sic mox* Caelum, *ir* ra *et* Crines. Animis ſtare, *Animum non abiicere:* Cic. 18 Stamus animis et quia conſiliis, vt videmur, bonis vtimur mus. Animo ſtare, *et* Deſipere, *contraria* Hor. Serm. 2, Ante pedes alicuius ſtare, *coram aliquo* Virg. Aen. 9, 381. oculos noſtros ſtetit Ouid. Amor. 1, 5, 17. Liu. 8, 40 Nec qui aequalis temporibus illis ſcriptor exſtat, quo fatis certo Auctore *Huius formae eſt illud* Quinctil. 7, *vlt.* Verbis ne legis ſtandum voluntate. Iam puluere Caelum Stare videt Virg. Aen. *i. aër denſatur et velut conſiſtit.* Stare circum Virg. Ed Cic. Att. 7, 15 Omnes cupiebant Caeſarem ſtare abductis praeſidi ditionibus his quas tuliſſet. *Sic mox* Conuentis. Conſilio ius ſtare Liu. 7. In conſpectu ſtare Liu. 27. Virg. Aen. Hic magnum Alcides Contra ſtetit. Idem Aen. 5, 477 Dixi verſi Contra ſtetit ora iuuenci. Cic. de Clar. Orat. 128 Quum is populi ſtudium ſtetiſſet. *Conf.* Vell. 2, 48, 4. Contra aſper la ſtetimus Virg. Aen. 1, 11, 282. Cic. de Inuent. 1, 4 c. 3 Quibus controuerſiis, quum ſaepe a mendacio contra verum ſtare homi conſueſcerent, dicendi aſſiduitas abluit audaciam. Cic. Off. 3, 25 Facere promiſſa, ſtare Conuentis, reddere depoſita: commuta litate ſiunt inhoneſta. *vt* Conditionibus. Corpora telis ſtant *ap.* Varr. L. L. 6, 5 *i. horrent, vt* Ager. Stant ſulci puluere Crines Theb. 3, 326. *i. horrent, ſic.* Lutat. Cum aliquo ſtare, *pro Pa eius ſequi, et ei fauere.* Ter. Phorm. 1, 2, 39 In eius parte ſtet pro quo facimus, *inquit* Donatus Liu. 26, . . Quid igitur mi conueniat milites, quam quum aliae ſuper alias clades cumularen ac Dii prope ipſi cum Annibale ſtarent, *etc.* Ratio et fortuna cum quo ſtat Liu. 5, . . Cic. de Finib. 4, 45 Mihi autem aequius batur, Zenonem cum Polemone diſceptantem, a communibus progredientem videre, vbi primum inſiſteret, et vnde cauſa contr ſiae naſceretur: non ſtantem cum his, qui ne dicerent quidem ſat ma bona a natura profecta. Idem de Inuent. 2, 142 Quemadmod dicebamus, qui a ſcripto diceret, hoc fore vtiliſſimum, ſi quid quitate ea, quae Cum aduerſario ſtaret, derogaſſet: ſic huic, *etc.* nobiscum aduerſus barbaros ſteterunt Nep. 17, 5, 4. *Conf.* Id. 2. Decreto Senatus ſtare, *pro Obedire, et non prouocare* Caeſ. Gall. 6, 12. Fabula dicitur ſtare Ter. in prol. Hec. 15 Partim ſum rum exactus, partim vix ſteti. *Vbi* Donatus: Agitur fabula quum recitatur: ſtat quum placet. Id. Prol. Phorm. 9 Olim cum ſtetit nou Actoris opera magis ſtetiſſe, quam ſua. Securus cadat an recto ſtet fa bula talo Hor. Epiſt. 2, 1, 76. Fama ſtat Grat. Cyneg. v. 100. i. get. Fide ſtare Liu. 23, 48. Fides parum ſtat apud eum Plau Pſeud. 1, 5, 62. Cic. pro Rabir. 28 At ſi fides Saturnio data eſt, abs te ſaepiſſime dicitur, non eam C. Rabirius, ſed C. Marius de idemque violauit, ſi in Fide non ſterit. Fiducia belli ſtetit auxil Palladis Virg. Aen. 2, 162. Ad finem ſtare, *Durare vsque ad tremum* Ouid. Amor. 2, 6, 14. Liuius 22, 9 Reſiſtes autem aduer famam, rumoresque hominum, ſi fatis firmus ſteteris. Virg. Aen. 4, 5 Et bene apud memores veteris ſtat Gratia facti. Cic. de Finib. 47 c. 12 Nec enim ſatis eſt iudicare, quid faciendum non faciendum

ll ſtare etiam oportet eo quod ſit Iudicatum. *i. Obtemperare, fidem habere, haerere, vel perſiſtere.* Cic. Att. 2, 4 *pr.* Si iod oſtenderat, non ſtat, mihi maxime placeat, ea, quae male nt, reddi. In ducibus ſtabat victoria et ſpes Sil. 17, 401. arbus alicuius ſtare Curt. 3, 11, 18. Cic. Acad. 4, 3 In eo- ta prudentia fuit in conſtituendis temperandisque ciuitatibus aquitas, vt hodie ſtet Aſia, Inſtitutis Luculli ſeruandis, et qua- is perſequendis. Cic. Att. 8, 4 Dionyſius quidem tuus iam noſter, cuius ego cum ſatis cognoſſem mores, tuo tamen abam Iudicio, quam meo, *etc. nitebar iudicio tuo, et illud te- ſe eſſet.* Memoria ſtare *eos dicit* Seneca, *qui nihil habent memoriam*, Epiſt. 33 Viro captare floſculos turpe eſt, et fulcire mis et pauciſſimis vocibus, et Memoria ſtare. Mare pla- ſtat ventis Virg. Ecl. 2, 25. *Conf. de hac formula* Sen. Qu. r. Mens ſtetit in dubio Lucan. 7, 246. *vt neutro incli-* Nox ſtetit ante oculos meos Ouid. Amor. 3, 5, 45. Cic. nt. 96 Et ſi vterque Cenſor Cenſoris opinione ſtandum puta- d eſt, quamobrem quisquam noſtrûm Cenſorias ſubſcriptiones xas, et in perpetuum ratas putet eſſe oportere? Quinct. mihi videntur errare, qui ipſam rerum Naturam ſtare ordine nt, *i. conſeruari.* Ordine certo ſtetit acies Lucan. 7, 216. Quin tu Spuri Poſthumi, ſi deos eſſe cenſes, aut omnia irri- aut Pacto ſtas? Pariter ſtare Ouid. ex Pont. 4, 9, 107. . 13, 30 Quam partem in Rep. cauſamque defenderim, Per nines ordinesque ſteterim, quibusque munitus fuerim, non s. *i. ſtatum meum ſeruarim.* *Verum* Nihil Per alteros o minus inceptum perſequerentur Liu. 6, 33 *pr. i. non impe-* Plin. 18, 28 ſ. 68 Non ſtat Per me; quo minus caelum in- et caeleſtia ſcias. Quinctil. 3, 8 Non Per me ſtetit, ſed Ter. Andr. 4, 2, 16 *ſſ.* Si poterit fieri, vt ne pater Per me edat, quo minus hae fierent nuptiae, volo. Sed — Per me credat. Liu. 9, 14 Per vtros ſtetiſſet, quo minus diſcede- armis. *Et* 24, 17 Vt Per eum ſtetiſſe diceret, quo minus d Cannas redderetur hoſti clades. Si Per eum non ſtetit functi voluntati, *i. Quin pareretur, etc.* Scaeuol. in l. Pater anus D. de legat. 3. *Nimirum* ſtare *eſſe* impediri, *ſupra* n. 2 *nus. Noue igitur* Fabius Decl. 250 p. 451 *Burm.* Fortaſſe Per vt iniuriam hic quoque faceret. *Et diſcipulus illius* Plin. Per ignorantiam meam ſtetit, vt pro eodem homine tibi bis *Sed ex veteri formula ac lege dicendi*, Vlpian. de migran- ut per te ſtat, quo minus ſoluatur. Praelia ſtant mihi cum nea Propert. 3, 5, 2. *i. Non exercemus praelia.* Pretium i Plaut. Milit. 3, 1, 130. Pro aliquo ſtare Quinctil. 5, 11. atque Afris inimiciſſimis Pop. Rom. ſtetiſſe Liu. 38. Cu- pro Pro Pompeii partibus, mox contra Pompeium et Caeſarem ll. 2, 48, 4. Pro iudicio dum ſtant erroris tui, *dum defen- ſum iudicium tuum* Phaedr. 5, 5, 2. *Conf. Drakenb. ad* 319. Procul ſtare Tibul. 1, 6, 42. Cic. Off. 32 lam illis ſtandum non eſſe, quis non videt, quae coa- eis metu, quae deceptus dolo Promiſerit? Propius or. de Arte Poët. 361. Qua ſteterant artes *amato- bliotheca*, Pars vacat illa tibi, *vt poſſis recipere epiſtolas ex* uid. ex Ponto 1, 1, 10. Regnum auitum puero ſtetit Liu. Sanguis ſtetit. *de eo, qui reiecerat ſanguinem* Plin. Epiſt. 8, 1. ſtat, *pro Immobile et fixum eſt*, Ter. Eun. 2, 1, 18 Vide quid H. ſtat Sententia. Plaut. Curc. 2, 1, 35 Quid eis reſpondi, ſtant Sententia. In eadem Sententia ſtare Liu. 4, 44. O. 2, 3 c. 1 Atque vtinam Resp. ſtetiſſet, quo coeperat Statu Liu. Suppliciter ſtabat Hor. Serm. 1, 8, 32. Talo recto ſtat *placet, non cadit* Hor. Epiſt. 2, 1, 176. Quinctil. 3, 7, 10 legis ſtari non poteſt, Voluntate ſtandum eſt. Ouid. 6 99 Stat Vi terra ſua, Vi ſtando Veſta vocatur. Volun- ſta, *modo dedimus in* Verbis. ¶ 4 *In pretiis aſſignan-* Sta, *idem eſt quod Conſtat. A Graecis tradu&ta videtur iſta ra- tionum ſtáσει ſit appendere, unde σταθμὸς, στατὴρ etc. quae ponderis et ſi ionem habent.* Liu. 23, 30 Multorumque ſanguine ac vul- ibus ea Poenis victoria ſtetit. Gellius . . . Magno ei ea, ſcte abſentem fuiſſe. Quinctil. Decl. 13 Quanti ſteterit ni, od ſemel impetrata non feci. Plin. Epiſt. 8, 2, 8 Magno ni ſi ratio haec ſeu facilitas ſtetit: ſed fuit tanti. Nam regione -- laudatur. Haud illi ſtabunt Aeneïa paruo Hoſpitia g. n. 10, 494. Paterc. 2, 64 Vtrique vindicta libertatis rte etit. Pretio magno ſtare Hor. Serm. 1, 2, 122. Stat rcentum talentis Liu. 34, 50. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 17, 83. 5 *Obſeruationes aliae per lancem ſaturam.* Virg. Aen. 1, 650 Omnis Affectio cari ſtat cura parentis, *defixa eſt.* Plaut. Capt. 3, 5, 82 iculum vitae meae tuo ſtat periculo poſt mortem, *cum tuo coniun- m e* Cic. de Legib. 1, 2 Multaque alia multis locis diutius nnc oratione manent, quam natura ſtare potuerunt, *i. durare.* g. n. 2, 56 Troiaque nunc ſtares, Priamique arx alta maneres. re, *to Dignitatem et auctoritatem ſuam retinere.* Cic. Fam. 1, 14 *pr.* XV Cal. Febr. quum in Senatu pulcherrime ſtaremus, quod iam ntem tuentiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus, Idem Fam. 6, 6 Quum me ex Rep. expulſſent ii, qui illam dere eſſe ſtante me non putauerunt, memini me, *etc.* Neque im ſimulabat, niſi principem ſe ſtare non poſſe Suet. Oth. c. 5. it, *i ell. ſententia vel conſilium, Certum eſt, decretum eſt, in animo* um e Virg. Aen. 2, 750 Stat caſus renouare omnes, omnemque ucrti Per Troiam. Idem Aen. 12, 678 Stat conferre manum eneae *Conf. Nic. Heinſ. ad* Sil 7, 398. Cic. Att. 3, 13 Hinc aliqua comitiis audierimus, nos in Aſiam conuertemus, neque huc abat quo potiſſimum: ſed ſcies. Cic. Fam. 9, 2 Sed nec tuelius: modo ſtet nobis illud, vna viuere in ſtudiis noſtris, quibu antea delectationem modo petebamus, nunc vero etiam ſalu- Mihi ſtat, morbum alere deſinere Nep. 25, 21, 6. Sta-

tur, *Impersonale* Plaut. Pſeud. 1, 5, 42 Quid agitur? P. ſtatur hic ad hunc modum. Ter. Eun. 2, 2, 40 pro Quid agis? ſto, inquit Donatus. Pacto ſtatur Ouid. Faſt. 4, 817. *Penultimam in* Steterunt *corripuit* Virg. Aen. 2, 774 Obſtupui ſteteruntque comae. *Add.* Idem 3, 48. Ouid. Heroid. 7, 166 *vbi conf. Heinſ. Gerund.* Virg. Aen. 5, 384 Quae finis ſtandi? Standum eſt epiſtulis Domitiani Plin. 10, 62.

STANS, antis. Partic. [*σάς*] Cic. in Catil. 2, 2 Quod incolumes ciues, quod ſtantem vrbem reliquit, quanto tandem illum moerore afflictum eſſe et proſligatum putatis? Virg. Aen. 3, 527 Stans celſa in puppi. Stans pro caſtris hoſtium Acies Liu. 27, 18. Stante vtraque Acie Petron. c. 108. Anni ſtantes in limine vitae Stat. Silu. 2, 1, 38. Armati ſtantes in limine Virg. Aen. 2, 485. Freta ſtantia, *Quieta* Ouid. Met. 7, 201. Idem Faſt. 6, 133 Grande caput, ſtantes oculi, roſtra apta rapinae. *deſcribit Striges: ſtantes* oculi *ſunt rigentes.* Paludes ſtantes Hor Carm. 3, 27, 9. Turrim in praecipiti ſtantem aggreſſi Virg. Aen. 2, 460. Vina ſtantia gelu Ouid. ex Pont. 4, 7, 8. Differentia cubantis et ſtantis rectae Vineae Columel. 5, 5. Hor. Serm. 1, 4, 9 In hora ſaepe ducentos Vt magnum verſus dictabat ſtans pede in vno, *ludibundus et ſecurus.* Vrbs ſtans potius quam incenſa Flor. 4, 12, 57. *i. ſalua.*

STATŪRVS, a, um. Partic. [*σήσων*] Liu. 34, 22 *extr.* De hac re vos conſulo, ſtaturus eo, quod plures cenſueritis. Plin. 25, 13 Anaxilaus auctor eſt, mammas a virginitate illiras, ſemper ſtaturas, *rigidas futuras, non flaccidas.* Tunc res immenſo placuit ſtatura labore Stat. Theb. 3, 381. Hinc acies ſtatura ducum Idem ibid. 2, 506.

STĀTVS, a, um. [*ἀποτεταγμένος*] *Participiali Paſſiuoque intellectu, vt ſtatutus. Eſt ergo firmus, certus, ratus conſtans etc.* Plin. 18, 29 Iam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſiderum Curſus. Idem 2, 13. Dies ſtatus (*ap.* Feſtum) vocatur, Qui iudicii cauſa eſt conſtitutus cum peregrino. eius enim generis ab antiquis appellabantur, quod erant pari iure cum Populo Rom. atque hoſtire ponebatur pro aequare. Plaut. in Curcul. (1, 1, 5) Si ſtatus condictus cum hoſte intercedit Dies, tamen eſt cundum, quo imperant ingratis. Feſtus. Plin. Epiſt. 9, 39 Aedes vetus ſane, et anguſta, quum ſi alioqui ſtato Die frequentiſſima. *i. Feſto die. Conf.* Plin. 10, 29. Cic. Offic. 1, 37 Indicant XII Tabb. Aut ſtatus Dies cum hoſte. Status ſacrificii Dies Flor. 1, 13, 16. Febris ſtata, *vid.* FEBRIS. Forma ſtata, *ea antiquis dicebatur*, Quae a nimiae pulchritudinis periculo, et a ſummo deformitatis odio vacat, *velut forma quaedam media:* quam formam modicam et modeſtam Fauorinus appellabat vxoriam. Ennius autem in — Menalippa, eas fere feminas ait incolumi pudicitia eſſe, quae ſtata Forma forent. *ex* Gell. 5, 11. Lux ſtata Stat. Theb. 5, 476. Feſtus: Statae Matris ſimulacrum in foro colebatur, poſtquam id colluſtrauit, ne lapides igne corrumperentur, qui plurimus ibi fiebat nocturno tempore, magna pars populi in ſuos quisque vicos retulerunt eius Deae cultum. Quinquennia Stat. Silu. 5, 3, 124. Reditus ſtati Plin. Epiſt. 5, 14. Idem Statum reditum *vocat*, Epiſt. 3, 3 Conſtant campis, vineis, ſiluis, quae materiam, et ex ea reditum, ſicut modicum, ita ſtatum praeſtant. Sacra ſtata Ouid. Faſt. 1, 660. Cic. Tuſc. 1, 113 Quum enim illam ad ſollemne et ſtatum Sacrificium curru vehi ius eſſet, ſatis longe ab oppido ad fanum, *etc.* *Sic* Liu. 23, 35. *et* 40, 4. Sacrificia ſtata ſunt, quae certis diebus fieri debent. Cato in ea, quam ſcribit de L. Veturio, De ſacrilegio commiſſo cum ei equum ademit; quod tu, quod in te fuit ſacra, ſtata, ſollemnia, capite ſancta deſeruiſti. Feſtus. Tempeſtates Plin. 2, 39. *Conf. Dalechamp. ad h. l.* Tempora Lucan. 10, 240. Tempus ſtatum Plin. 9, 23.

STATVS, ūs. m. [*κατάσασις*] *Proprie actus ſtandi.* Gell. 2, 1 Stare ſolitus Socrates dicitur, pertinaci ſtatu, perdius atque pernox. *Frequenter admodum eſt habitus et conformatio illa corporis, quam quisque arbitrio ſuo aſſumere aut mutare poteſt.* Plaut. Amph. 1, 1, 110 Enim vero quoniam formam cepi huius in me: et ſtatum Decet et facta moresque huius habere me ſimiles item. Ter. Eun. 3, 5, 50 *vbi pulchre* Donatus, ſtatura corpori adſcribitur, ſtatus ad habitum refertur: ergo ſtatus eſt *σχῆμα*, ſtatura, longitudo corporis *Conf.* Plaut. Poen. 1, 2, 56 Tum equidem iſtuc os tuum impudens videre nimium vellem, quis eſſet ſtatus, ſtabellum tenere te aſinum tantum. Cic. de Fin. 3, 56 Per ſe vt quidem habitus oris et vultus, vt ſtatus et motus, in quibus ſunt praeponenda quaedam et reiicienda. Idem in Orat. 59 c. 18 Motu ſic vtetur, vt nihil ſuperſit in geſtu. Status erectus, et celſus, rarus inceſſus, nec ita longus. *Item*, Turpitudinem fugiamus in ſtatu et motu corporis Cic. de Fin. 2 c. 17. Eſt actio quaedam corporis, quae motus et ſtatus naturae congruentes tenet Cic. Fin. 5 c. 12. ¶ 2 Status vt gradus *illam conformationem corporis et membrorum ſignificat, qua Athletae, Gladiatores, Milites vtuntur in opere ſuo, quo deinde artifices in ſtatuis.* Cic. Att. 6, 1 Quam ſtatuam eſſe eiusdem ſtatus, amictus, annulus, imago ipſa declarat. Illo ſtatu Chabrias ſibi ſtatuam fieri voluit — ex quo factum eſt, vt poſtea athletae caeterique artifices his ſtatibus in ſtatuis ponendis vterentur Nep. 12, 1, 3. In ſtatu ſtat ſenex, vt adoriatur moechum Plaut. Mil. 4, 9, 12. Alius, furcâ de carnario rapta, ſtatum praeliantis componit Petron. c. 95. Indecorus ſtatus Quinctil. 1, 11. Minax ſtatus Hor. Carm. 3, 4, 54. ¶ 3 *Hinc* Status, [*σάσις*] *apud Rhetores dicitur, In quo cauſa maxime vertitur.* Quinctil. 3, 6, 1 Status eſt quod ex prima conflictione naſcitur. Exempli cauſa, Intentio eſt, feciſti homicidium, Depulſio eſt, non feci. Quaeſtio an fecerit. Hinc conſtitutio coniecturalis, quae et ſtatus dicitur. Cic. in Topic. 93 c. 25 Refutatio accuſationis, in qua eſt depulſio criminis, Graece *σάσις* dicitur, Latine ſtatus appelletur: in quo primo inſiſtit, quaſi ad repugnandum congreſſa defenſio. Atque etiam in deliberationibus et laudationibus iidem exſiſtunt ſtatus. Nam et negantur ſaepe ea futura, quae ab aliquo in ſententia dicta ſunt fore, ſi aut omnino fieri non poſſunt, aut ſine ſumma difficultate non poſſunt: in qua argumentatione ſtatus coniecturalis exſiſtit. At cum aliquid de vtilitate, honeſtate, aequitate, differitur, deque iis rebus, quae iis ſunt contrariae, incurrunt ſtatus aut iuris aut nominis *etc. Eſt enim longior locus. Si quis autem omnia deſiderat, adeat* Quinctil. 3, 5, 16. 3, 6, 1 *ſqq. et multis aliis locis, quae index noſtrae editionis indicat.* Coniecturalis ſtatus, *qui etiam* facti *dicitur, itemque* infitialis, *et* de ſubſtantia Quinctil. 9, 1, 8 *ſqq.* Legalis ſtatus Idem 3, 6, 37 *ſq.* Ratiocinatiuus ſtatus Quinctil. 3, 6, 42 *ſqq.* Conſtituere ſtatum, *vid.* CONSTITVO. Facere ſtatum Quinctil. 3, 6. Status, ex quibus omne genus controuerſiarum de agris exo-

exoritur, octo omnino sunt: Iniectiuus, expositiuus, subiectiuus, recuperatiuus, assumtiuus, initialis, materialis, effectiuus. Iniectivus ergo status est generalis, nam siue de possessione, siue de fine controuersia nascatur, per hoc repetitio iusta iniustaque iniicitur. Expositiuus est status controuersiae, quoties finitimorum argumentorum caret demonstratione, et partium magis exigit narrationem, per quam exponendum sit, quo sint genere terminandae, aut persuadendum iudici, etiam si loci natura finitimam exhibeat similitudinem. Subiectivus status est, cum relinquitur status generalis, et alio quolibet statu controuersia defenditur. Recuperatiuus est status, quoties non a trifinio, aut quadrifinio, sed ex quolibet finis loco incipientis termini recturam dirigit, et per incessum definitionis loca quaedam alteri fundo acquirit, aut solum aufert, et eius loco redditur. Assumtiuus primae controuersiae status, qui est de positione terminorum, in rigorem aut in finem transcendit. Initialis controuersiae status de rigore pertinens ad materiam, transcendit in controuersiam, quae est loco tertio: de fine status materialis non conditionem mutat, neque materiam efficit. Materialis status est, ex quo omnes controuersiae incipiunt de loco duntaxat. nam transcendentiam non habet de hoc effectiuus. sed, dum consummatus fuerit, nascitur. Effectiuus est, cum de loco litigatur, et idoneas partes ad litigium aduocationes instituunt. *Haec* Aggenus de Limitibus Agrorum p. 63 *Goes.* ¶ 4 *Pro statura et modo corporis* Col. 1, 9, 3 Status mediastini *ferui* qualiscunque potest esse. *Praecessit* Longissimum quemque aratorem faciemus. Idem 8, 2, 9 Status altior in gallinaceis quaeritur. *Et* 7, 12, 9 Status canis longior ac productior. *Et* 7, 9, 2 Status longissimi ferofae. *Quin* Pallad. Febr. 25, 20 Status maioris plantae. ¶ 5 *Status est conditio, Temperies, vt* Status caeli locique Columel. 3, 7, 9. Status caeli humidus Idem 2, 10, 13. Pluuius Colum. 11, 7, 2. Incertus Idem 11, 2, 97. Calidus Pallad. Febr. 9, 4. *Sed etiam* ¶ 6 *pro Fortunae conditione, ordine, loco, casuque: variis verbis iungitur.* Peiore statu res esse non possunt Ter. Adel. 3, 2, 46. Deteriore statu vt simus, vnus est inferior gradus, aut interitus aut seruitutis Cic. de Aruſp. Resp. 61 c. 28. Quum in statu hoc res esset Liu. 32, 11. Sed ordinatis saeculis Rerumque digesto statu Prudent. de Natali Dom. v. 25. *vbi vid. Buchner.* Nulla testamenta iam secura, nullius status certus, non orbitas, non liberi proderant Plin. Paneg. c. 34. *Ita*, Statu liberi *vel* serui, quaestionem status alicui mouere, *apud* ICtos, *quos vid. ad* t. ff. de Statu hom. Rerum mearum status Ouid. Met. 7, 507. *Etiam de conditione misera* Cic. Fam. 5, 16 Hae consolationes tantum proficere debere videntur, quantum status ipse nostrae ciuitatis, et haec prolatio temporum perditorum. Cic. Att. 2, 19 *post pr.* Scito, nihil vnquam fuisse tam infame — quam hunc statum, qui nunc est. Basilicus status, Incolumis status, *vid. hh. vv.* Cic. Att. 10, 4 Non enim quam dignitatem, quos honores, quem vitae statum Amiserim, cogito: sed quid confecutus sim, quid praestiterim, qua in laude vixerim. Cic. ad Brut. 16 Qua nobis auctoritate opus est ad collocandum aliquem Resp. statum. Auctor ad Herenn. 4, 24 Quum nobis facultatem fortuna dedisset, iniquum erat, in eorum supplicio consumere, quos eadem fortuna paullo ante in amplissimo statu Collocarat. Cic. Att. 3, 10 Equis vnquam ex tam Amplo statu, in tam bona causa, tantis facultatibus ingenii, consilii, gratiae, tantis praesidiis bonorum omnium Coneidit? Id. . . . Quod si (vt spero) victis hostibus nostris veneritis, auctoritate vestra Respub. exsurget, et in aliquo statu Consistet. Cic. Att. 8, 23 (15) Quae me Conuellerunt de pristino statu, iam tamen, vt ante ad te scripsi, labantem. Idem in Pison. 4 c. 2 Ego adolescentes bonos et fortes, sed vsos ea conditione fortunae, vt si essent magistratus adepti Reip. statum Conuulsuri viderentur, meis inimicitiis, nulla Senatus mala gratia, comitiorum ratione priuaui. Hunc Asiae statum Sulla Dederat Flor. 3, 5, 12. Cic. de Prouinc. Consul. 41 Quamuis excipere fortunam, subire vim atque iniuriam malui, quam aut a vestris sanctissimis mentibus dissidere, aut de meo statu Declinare: *ad gladiatorum* Statum *s.* Gradum *respicit. Sic* Cic. Verr. 2, 10 c. 4 Fecerunt etiam vt me, cuius fidem, continentiamque cognouerant, prope de vitae meae statu, dolore ac lacrimis suis deducerent: vt ego istum accusarem, a quo mea longissime ratio, voluntasque abhorrebat. *Et* Idem in Orat. 129 c. 37 Quo genere nos mediocres, aut multo etiam minus, sed magno semper vsi impetu, saepe aduersarios de statu omni Deiecimus. *Item* Brut. ad Cic. Fam. 11, 11 Maleuolentiae hominum in me, si poteris, occurres, si non poteris, hoc consolabere, quod me de statu meo nullis contumeliis Deterrere possunt. *Denique* Cic. pro Caecin. 42 Non ea sola vis est, quae ad corpus nostrum, vitamque peruenit: sed etiam multo maior ea, quae periculo mortis iniecto, formidine animi perterritum loco saepe, et certo de statu Dimouet. Idem in Parad. 1 Mentem ex sua fide et statu Dimouet. Multorumque Exciti status, et terror omnibus intentabatur Tac. Ann. 3, 28, 3. Dionis filius vitae statum commutatum Ferre non potuit Nep. 10, 4, 5. Cic. Att. 1, 13 Reip. statum illum, quem tu meo consilio, ego diuino confirmatum putabam, qui bonorum omnium coniunctione et auctoritate Consulatus mei Fixus et fundatus videbatur, nisi quis nos deus respexerit, elapsum esse scito de manibus vno hoc iudicio. Hunc rex statum Reip. Imposuit Flor. 1, 1, 15. Manere suo statu, *vid.* MANEO. Mutatus status Flor. 1, 9, 3. Cic. pro Corn. Balb. 18 Si quo quisque loco nostrum est Iudices natus, aut si in qua fortuna est nascendi, initio constitutus hunc vitae statum vsque ad senectutem Obtinere debet. Cic. Att. 9, 8 Quorum artificiis effectum est, vt Resp. in hunc statum Peruenire. Graeciae veterem statum Reddidit Flor. 2, 7. Redire in antiquum statum Cels. 6, 6. Cic. Act. 1 Verr. 13 c. 4 Iam vero omnium vitiorum fuorum plurima et maxima constituit monumenta, et indicia in prouincia Sicilia: quam iste per triennium ita vexauit, ac perdidit, vt ea Restitui in antiquum statum nullo modo possit. Cic. de Aruſp. Resp. 61 c. 28 Hunc statum qui nunc est, qualiscunque est, nulla alia re, nisi concordia Retinere possumus Reuerti in antiquum statum Cels. 8, 10. Cic. Fam. 4, 9 Quod honesto otio Tenueris et statum et famam dignitatis tuae. *Conf.* Idem Fam. 6, 2. Cic. Fam. 9, 16 Ego me non putem Tueri statum meum sic posse, vt neque offendam animum cuiusquam, nec frangam dignitatem meam. ¶ 7 *Obseruatt.* Status, *pro Ordine.* Senec. de Benefic. . . . . Quidquid maxime necessarium erat, in primum statum conieci: nunc si quid effugit, recolligo. Status *pro statione ac loco, vbi stare et consistere aliquid potest, vid. in* FORVS. Modi Verborum *qui vocantur Grammaticis, etiam* Status *dicuntur* Quinct. 1, 5, 41.

STATVLĪBER, ĕri. m. *Sic vna voce scribitur apud* Fe testamento certa conditione proposita, iubetur esse liber. heredem est, quo minus statuliber praestare possit, quod pra bet, nihilominus liber esse videtur. Festus. Vlpian. t sub conditione testamento liber esse iussus est, statuliber a Statuliber quamdiu pendet conditio, seruus heredis est. *Vi* 30 t. 1 l. 44 §. 8. *et* 48 t. 19. l. 9 §. 16. Paull. D. Vlpian. Dig. 40 t. 7 l. 6 Si statulibera seruа poenae facta sit. Ibid. l. 16.

STATIO, ōnis. f. [σταθμὸς, συνεδρία καὶ παρεδρία, ὅρμος Gr.] *Actio standi, vt* Plin. 2, 15 *de* Stationibus *Planetarum. . . . statur, pertinetque ad stabula iumentorum, ad praesidia militu tueri iussi sunt, ad loca tuta maris, vbi naues consistere possunt* lesida carinis Statio Virg. Aen. 2, 23. Tutissima nautis org. 4, 421. Ouid. Epist. 7, 89 Fluctibus eiectum tuta recepi. Lucret. 4, 389 Qua vehimur naui, fertur cum tatur Quae manet in statione, ea praeter creditur ire. v. 396. Plaut. Milit. 5, 9, 12 Namque in statione stat se Statu. Curtius . . . Cognitum id per explorato stationes hostium fuerant ingressi. Cic. Fam. 12, 15 Tant abfuit, vt illorum praesidio nostram firmaremus classem, vt Rhodiis, vrbe, portu, statione, quae extra vrbem est, commeat denique prohiberentur nostri milites. Saxa et inter alia riculosa quietem nactus, stationem et portus omnes timens C 3, 6. A Salonis ad Orici portum stationes litoraque omn bus occupauit Id. ib. 8. Nonnullis statio pro portu est V 5. *Conf. Manut. ad* Cic. Fam. 12, 15. *Pro castris.* chiuorum fuit bellantium statio Mela 1, 18. Repentino Antonius stationes hostium irrumpit Tac. Hist. 3, 9, 1. Vi 9, 222 — Illi

Succedunt, seruantque vices: statione relicta
Ipse comes Niso graditur.

Stationes Agrariae, *vid. h. v.* Comitiaria statio, *vid.* TIA. Gratissima statio mergis Virg. Aen. 5, 128. rum Paullus l. 13 D. fin. de vsufr. ¶ 2 *De praesidio saepe adhibetur, de qua re multa Schelius ad Hygin. p. 188 sqq. taph.* Paterc. *2 sub fin.* Quidquid numinum hanc Romi. impe lem in amplissimum terrarum orbis fastigium extulit, vos pub ce obtestor atque precor, custodite, seruate, protegite hunc hanc pacem; eique functo longissima statione mortali, destin cessores quam serissimos. *Saepe proprie sic loquuntur:* Ag tionem Tacit. Hist. 1, 28. Deserere stationem Suet. Aug Disponere stationem Caes. Bell. Gall. 8, 12. Educere sta Liu. 1. Fungi periculosa statione Sen. de Tranqu. A Habere in statione Caes. de Bell. Gall. 5, 15. Proque tua ant in statione domus Ouid. Fast. 2, 66. Manere in statio *Portu* Lucret. 4, 397. Relicta portae statione Stat. Theb. Stationis munus Relinquere Modestin. l. 3 D. de re milit. §. 5. ducere stationes Liu. 22. Tenuique a pectore raras In si manus Ouid. Met. 9, 34. *Status pugnaturi.* Tueri vigili statione Claud. in Ruf. 2, 59. *Pro muneris, officii partibus* tio laboriosa et exercita Plin. Paneg. c. 86. *Conf.* Ib. c. 7. tat Pythagoras, minusu imperatoris, id est dei, de praesidio et ne vitae decedere Cic. de Senect. c. 20. Sed vitate viros formamque professos, Quique suas Ponunt in statione comas A. A. 3, 434. *Ita diligenter componunt et ordinant comas, vt si d citu ordinando ageretur.* Lucan. 1, 45 Quum statione p Astra petes ferus. *Post bene gestum in terris imperium ascendes peros.* ¶ 3 Stationes *interdum sunt Loca publica, i. post negotia* solent *ciues conuenire confabulandi vel potius desidend tia.* Gell. . . . Quaesitum — in plerisque ius public centium. Idem. 11, 4 Stationes, omne theatrum. Epist. 1, 13 Plerique in stationibus sedent, tempusque audiend lis conterunt. Idem Epist. 2, 9 Itaque prehenso amicos, ambio, domos stationesque circumeo: quantumque vel auc vel gratia valeam, precibus experior. Ouid. Tr. 3, 1, 79 *fona libelli sui,* Interea, quoniam statio mihi publica clausa est, vato liceat delituisse loco. *Vid. Burm. et* Calpurn. Ecl. 4, 3. *Dalechamp. ad* Plin. 16, 44. *Racuard. Var. Lect.* 4, 7. nes municipiorum *quasdam fuisse in foro Romano auctor est* Victor *describenda fori Romani regione. Huc referam* Sueton. Neron. Obiectum est, quod tabernas tres de domo sua circa forum ciuitati ad stationem locasset. *Talis videtur fuisse etiam* Graecostasis, *est* Graecorum statio, *de qua s. l. Talis* Graia statio Rhodior *apud* Vitruu. 2, 8 p. 30 *extr. De his* Plin. 16, 44 Radices, eius *arboris)* in forum vsque Caesaris per stationes municipiorum p trant. ¶ 4 Statio *ap. Christianos dicebatur conuentus cis sacris ad precationes celebrandas.* De stationum diebus non tant plerique sacrificiorum oratoribus interueniendum, quod s soluenda sit accepto corpore domini. —— Si statio de militari emplo nomen accipit, (nam et militia dei famus) vtique nulla tia siue tristitia obueniens castris, stationes militum rescindit Ter de Orat. *extr. Conf.* Ambros. Serm. 25. Augustin. Epist. *Gothofred. ad* Tertull. ad Nat. 1, 7 *et* 13. *Grot. ad Matth.* ¶ 5 Statio hereditatum in Vet. Inscr. *Grut.* p. 451, 2 *esse videtur.*

STATIVNCVLA, ae. f. Dimin. [σταθίδιον] *Parua statio.*

STATIONARIVS, i. m. [ἐπίσταθμος Gloss. Gr. Lat. φύλαξ tionarii *milites dicuntur, quibus custodiae, aut praesidii gratia stat signata est.* Vlpian. in l. 1 §. Hoc autem D. De fugitiuis, Qui claratur et praesides, et magistratus, et milites stationarios domm adiuuare debere in inquirendis fugitiuis. Paull. in l. 4 eodem titulo, Limenarchae et stationarii fugitiuos deprehensos in custodi am retinent. *Conf.* l. 1 §. 12 D. de off. praef. vrbi. Statione rii tabelliones, *Qui in stationibus cum subadiuuis ministrisque fuis mor bantur, et instrumentis subscribebant, quos* Iustinianus in Nouella 4 συμβολαιογράφους, *appellat, id est contractuum scribas, qui et* tabularii, tabelliones *dicuntur.* Alciatus *Parerg.* 6, 19.

STATIONĀLIS, e. Adi. [σταθὸς] *Planetarum s. errantiu stellarum epitheton, cum stare a Tellure intuentibus videntur.* Plin. Eadem stationalis fenis mensibus commoratur in signis, alioqui bim stris: quum caeterae vtraque statione quaternos menses m impleant.

STATĪVVS, a, um. Adi. *Vt,* Castra statiua, *vel omisso* Cast statiua *simpliciter, Stationes dicuntur, siue Munitiones, in quibus* prop

pugnent milites confident. Liu. 1, 57 In iis ſtatiuis (vt ſit) go magis, quam acri bello ſatis liberi commeatus erant. Idem ſtatiua noſtra munimento ſatis tuta ſunt. Idem 3, 2 In La- gro ſtatiua habuit. *et* 9, 39. Cic. de Lege Agr. 2, 40 *er.* Numquid cauſae eſt quin omnes agros, vrbes, ſtatiua, por- tam denique Bithyniam Decemuiri vendituri ſunt? Ideo- ſtatiua ordinat. Biduo ambulat exercitus, quarto requieſcit Abroſ. in Pſalmos. Statiuorum mutationes Tac. H. 1, 66, 4. aeſ. Bell. Ciuil. 3, 30 Statiua caſtra. *Add.* Ibid. c. 37. Afric. c. 26. Cic. Verr. 5, 29 Iſte nouo quodam ex imperator, pulcherrimo Syracuſarum loco, ſtatiua ſibi caſtra Idem Philipp. 12, 24 c. 10 Haec vigilia, haec cuſtodia, preſidium ſtatiuum. Quibus locis oppida aut Caſtra ſtatiua ebantur Vitr. 1, 4. Feriae ſtatiuae, *i. Sollemnes, in cer- dis conſtitutae* Macrob. Saturn. 1, 16. Aquae ſtatiuae, *i.* Varr. *apud* Non. 3, 155. Firmic. 3, 6 Caput malitioſis hu- onerant, et ex humorum ſtatiua perſeuerantia, qui: circa ca- cti fuerint, facient caducos et lunaticos. Statiua tardi- ſiſtere Firmic. 1, 2.

TARIVS, a, um. Adi. [ſτάσιμος] *Quietum et conſtans quid- ficat.* Ter. in Prol. Heaut. 36 Adeſte aequo animo, date mi- tem ſtatariam agere, vt mihi liceat per ſilentium. *h. e. Comoe- quietiorem, et quae magnos vehementesque motus non habeat: cuius- Heautontimorumenos.* Comoediae, *inquit* Donatus, aut mo- mi, aut ſtatariae, aut miſtae. Motoriae, turbulentae: ſta- quietiores: miſtae, ex vtroque actu conſiſtentes. Idem in nenis Adelphorum: Huius fabulae tota actio quum ſit miſta ue genere, vt fere Terentianae omnes, praeter Heautontimo- mi: tamen maiori ex parte motoria eſt: nam ſtatarios locos s habet. *Rurſus* Idem in Prologum Adelph. Ipſi ſenes o charactere partem aperient, in motorio partem oſtendent. agendi ſunt principales modi: motorius, et ſtatarius: ex le tertius naſcitur, qui dicitur *μικτός*. *Haec ille. Ipſe* s in Prologo Heautontimorumeni *indicat velut digito, quid* motoria *ab* Stataria, *his quidem verbis:*

Adeſte aequo animo, date poteſtatem mihi,
Statariam agere vt liceat per ſilentium,
Ne ſemper ſeruus currens, iratus ſenex,
Edax paraſitus, ſycophanta autem impudens,
Auarus leno, aſſidue agendi ſint mihi
Clamore ſummo, cum labore maximo. *Perinde quaſi*
Ne mihi ſemper agenda ſit motoria. Statarius, *Qui ſtata- fabulam.* Cic. in Brut. 116 Volo enim vt in ſcena, ſic etiam non eos modo laudari, qui celeri motu et difficili vtantur, eos iam, quos ſtatarios appellant, quorum ſit illa ſimplex in agen- s non moleſta. *Actores fabularum ſaepe* clamore ſummo, rentius, cum labore maximo *agunt, dum repraeſentant, vel* urrentem, *vel tale quid agentem: actores vero cauſarum inge-* inclamant, dolent, queruntur, Rempublicam implorant, t, et pedem ſupplodunt, *vt ait* Cic. de Orat. 1, 230. *Itaque* ue motorii *poſſunt appellari.* Statarios *ſcenicos, qui* ſtatarias *gunt, ita vt nihil paene moueantur, ſed ſimpliciter agant:* ſta- *patronos tales, qualis fuit Rutilius, qui non modo ſupplex iu- ſe noluit, ſed ne ornatius quidem aut liberius cauſam dici ſuam, ſimplex ratio veritatis ferebat. Talis erat ſecundum* Ciceronem c. 66 *pr.* C. Piſo ſtatarius et ſermonis plenus orator. *Nem- ſern eſt quotidiana illa ſine vehementi motu aut ornatu oratio.* La- ſtatarius Sidon. Epiſt. 5, 17. Miles ſtatarius, *i. Qui, dum pugnat, roprium ſeruat.* Liu. 9, 19 Statarius vterque miles, ordines *Sic item* Pugna ſtataria: *vid. Valeſ. ad* Ammian. 14, 6 Congreſſio ſtataria Ammian. *ib. vid. Lindenbrog. p. 9.* Pran- Mamert. Paneg. Iuliani c. 11. *i. quod a ſtantibus capitur.* rii *abſolute* Ammian. 28, 4. *i. qui laborem ſtando peragunt.*

TOR, oris. m. *Duplicem rationem habet: vel enim ſeruus ita aut libertus, qui prope herum aut patronum ſtaret, et ei prae-* Petron. 126 Quaedam feminae ſordibus calent, nec libi- oncitant, niſi aut ſeruos viderint, aut ſtatores altius cin- *Sic Burm. p. 599 non* diu *vel* diutius cinctos. Altius *cincti ad curſum, laboremue. Talis eſt ille* Stator libidinoſus Priap. *iſſe genus hoc miniſteriis publicis magiſtratuum prouinciarium, ferendis, deſtinatum, loca* Ciceronis *declarant.* Literas a hi ator tuus reddidit Cic. Fam. 2, 17. Vt ad te ſtatores et res meos cum literis mitterem Idem Fam. 2, 18. *Talium er-* in aſtris *duas centurias fuiſſe, docent ex Hygino et Inſcriptionib. aſ. I Vulcat. Gall. Aurel. Caſſ. 9 p. 461. et Schelius ad Hygin. p. 78.* Rieſ. *Inſcr. 1, 19. et 8, 4.* ¶ 2 Stator *Iouis epi- m, uod a* ſiſtenda fuga *aperte deriuat* Liu. 1, 12 Iupiter — fu- fo, am ſiſte. Hic ego tibi templum Statori Ioui, quod monu- tum ſit poſteris, tua praeſenti ope ſeruatam vrbem eſſe, voueo *Et* 10, 36 Conſul templum Ioui Statori vouet, ſi conſtitiſſet ga omana acies. *Add.* Flor. 1, 1, 13. *Sed* Cic. Catil. 1, *ſ tiore ſignificatu*, Magna Dis immortalibus eſt habenda, atque ip Ioui Statori, antiquiſſimo cuſtodi huius vrbis, gratia, quod ta tetram — peſtem toties iam effugimus. *Itaque hic* or *qui ſtatum Reip. conſeruat, ruinam prohibet. Sic* Seneca Bene 4, 7 Iouem illum optimum ac maximum rite dices, et To- tem Statorem; qui non, vt Hiſtorici tradiderunt, ex eo, quod vcum ſuſceptum acies Romanorum fugientium ſtetit, ſed quod beneficio eius omnia, ſtator, ſtabilitorque eſt. Mamertin. eg. Iuxim. 2 Iuxta parentes vrbis et ſtatores Deos venerantur Her- templo Romae omnes magiſtratus. *Prior Syllaba breuis eſt.* d. Ft. 6, 793 Tempus idem Stator aedis habet, quam Romulus n Ait Palatini condidit ora iugi. *Sic ex libris Heinſ.* Pru- t. Romano 415 Ioui Statori debet, et Dis caeteris. *De* Ioue *iore iam* Auguſtin. de C. D. 3, 13. *Torrent. ad* Hor. Sat. 1, 39. Pompon. ICt. D. 11 t. 2 l. 2 §. 29.

STOBE, es. f. [στοιβή] *Frutex aculeatus cum caule, tum folio.* n. 21, 5 Quaedam ſpinam habent in folio, et in caule, vt phleos, od al ui ſtoeben appellauere. Idem 22, 11 Stoebe, quam ali- i phl n vocant, decocta in vino, praecipue auribus purulentis me- tem oculis ictu cruentatis, haemorrhagiae quoque et dyſente- e inſa.

STOCHOS, [στοῖχος] *i. verſus. Vſurpaſſe creditur* Sidon. oll. 8, 11 Elegos vere nunc ſtoichos, nunc recurrentes, nunc per diplen fine principiisque connexos. *Nempe στοῖχος cui cognatum ſίχος, a quo* Diſtichon, *ordinem et compagem, bene ſibi reſpondentem partibus, notat.*

STOECHĂDES. [Στοιχάδες] Inſulae tres a vicinis Maſſilienſibus dictae propter ordinem, quas item nominant ſingulis vocabulis, Proten et Meſen, quae et Pomponiana vocatur, tertia Hypaea (*prima, media, infima*) Plin. 3, 5 *extr.* Lucanus 3, 516 *ſingulariter protulit*, Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite claſſis, Stoechados arua tenent. *Conf.* Sueton. Claud. c. 17. ¶ 2 Stoechas.

STOECHAS, adis. f. [στοιχάς] *Herba.* Plin. 27, 12 Stoechas in inſulis tantum eiusdem nominis gignitur, odorata herba, coma hyſſopi, amara guſtu. Menſes ciet potu, pectoris dolores leuat. Antidotis quoque miſcetur. Idem 26, 7 Iſchiadicos dolores et ſpinae leuat agaricum potum, vt in tuſſi. Item ſtoechadis aut vettonicae farina ex aqua mulſa. *Conf.* Scribon. 106. 121. 177. Celſ. 8, 9. Apul. de Herb. c. 42.

STOĬCI, ōrum. m. Pl. [Στωϊκοί] *Philoſophi appellati ſunt a στοά, quod ſignificat* porticum, *nempe ea, quae* Poecile (ποικίλη *Varia, picta*) *eſt Athenis dicta. In hac Zeno Philoſophus diſcipulos docebat. Vnde et ſecta* Stoica, *et Philoſophi* Stoici *nuncupati ſunt, qui antea* Zenonii *dice- bantur. Vid.* PORTICVS. Cic. pro Muraen. 61 Fuit enim quidam ſummo ingenio vir Zeno, cuius inuentorum aemuli Stoici no- minantur. Ad Stoicos ſe inclinare Cic. de Fin. 3, 10.

STOĬCVS, a, um. Adi. [Στωϊκός] *Vt*, Libelli Stoici Hor. Epod. 8, 15 Quid quod libelli Stoici inter fericos lacere puluillos amant. Iuuen. Sat. 13, 121 Et qui nec Cynicos, nec Stoica dogmata legit A Cy- nicis tunica diſtantia. *Nempe Stoici a Cynicis orti, nuditatem Cynicam reliquere. Tunicam ſumſere modeſtam pro Exomide Diogenes.*

STOICE. Adu. [Στωϊκῶς] Cic. in Parad. 1 De diis immortali- bus, de charitate patriae, Stoice ſolet, nullis oratoriis ornamentis ad- hibitis, dicere. *de Catone.* Idem pro Muraen. 74 At enim agit mecum auſtere, et Stoice Cato.

STOICĬDA, ae. m. *Quaſi* Patronymici *forma. Sic* Iuuenal. 2, 65 *per contumeliam dixit, Stoicos, vt Graeci, σώκρατες*: Fugerunt trepidi vera ac manifeſta canentem Stoicidae.

STOIDIS, Inſula iuxta Caſſandrum, *apud* Plin. 6, 25 Ea inſula quaeſtuoſa eſt margaritis.

STOLA, ae. f. [στολή, στολίς] *Audiamus primo* Non. 14, 6 Stolam veteres non honeſtam ſolum, ſed etiam omnem quae corpus tegeret, *dixere.* (*Nempe στολὴ indumentum ſignificat.*) Enn. Telepho, Cedo et caueo veſtitus ſqualida ſeptus ſtola. Idem in eadem, Regnum reliqui ſeptus medici ſtola. Varro, Mulieres aliam cerneres cum ſtola holoſerica. Idem Partum venuſta muliebri ornat ſtola. *Haec Nonius. Illud de* Stola holoſerica *pertinet, puto, ad* Stolam *proprie dictam, ad* inſtitam purpurei *coloris aſſutam orae togae. Certe* Stolam *dixiſſe eccleſiaſticos ſcriptores, de* faſcia *illa humeris impoſita, quae et* pallium *vocatur, conſtat. Et* Stolam *atque* inſtitam *indifferenter poni cum matrona a veſte deſcribenda eſt, et a libertina diſtinguenda, denique* Stolam *videri effici, cum* inſtita togae *ſubſuitur, voce* INSTITA *monuimus. Iam* Stolam *togae ſimilem, docet* Iſidor. 19, 25 Stola ma- tronale operimentum, quod cooperto (*ſi opus ſit*) capite et ſcapula a dextro latere in laeuum humerum mittitur. Hor. Serm. 1, 2, 71 Magno prognatum conſule cunnum, Velatumque ſtola. *i. mulierem primariam. Nam* Stola, *Veſtis honeſtae mulieris, vsque ad imos pe- des demiſſa.* Tibull. 1, 6, 68 Impediat crines, nec ſtola longa pedes. Cic. Philipp. 2, 44 c. 18 Quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidiſti. *Iocus eſt in Antonium, qui ſe Curioni proſtituerat.* Hor. Serm. 1, 2, 99 Ad talos ſtola demiſſa, et circumdata palla. Stat. Silu. 1, 2, 235 Hinc eques, hinc iuuenum coetu ſtola miſta laborat. Martial. 10, 5 Quisquis ſtolaeue, purpuraeue contemtor, *etc.*

STOLĀTVS, a, um. Adi. [στολωτός] *Stola induta, quod ſtola- tam decet.* Stolatae ibant nudis pedibus Petron. c. 44. *i. matronae.* Martial. 1, 36 Quis Floralia veſtit et ſtolatum Permittit meretricibus pudorem? Mulieres ſtolatae *in ſtatuis ap.* Vitr. 1, 1. Stolata mulier, *pro Locuplete et primaria: contra*, Togata *pro Plebeia*, Hor. Serm. 1, 2, 82. Vlyſſes ſtolatus *dicta fuit Liuio ap.* Sueton. in Calig. c. 23.

STOLĬDVS, a, um. Adi. [ἀβέλτερος, ἠλίθιος] *Sed et excors, moleſtus, atque illepidus a* ſtolone *dictus, v. v.* Ter Heaut. 3, 2, 34 Non- ne ad ſenem aliquam fabricam fingit? s. ſtolidus eſt. Id. Andr. 3, 1, 12 Ah vix tandem ſenſi ſtolidus. Aures ſtolidae Ouid. Met. 11, 175. Fiducia ſtolida Liu. 34, 46. Linguae ſtolidae con- vitia fundere Ouid. Met. 13, 306. Mens ſtolida Idem ibid. 11, 149. Pecus ſtolidum Propert. 2, 16, 8. Saxum ſtolidius Plaut. Mil. 4, 2, 33. Vatum ſtolidiſſimus Ouid. Met. 13, 774. Stolidus, *vt* Feſtus *ait*, Stultus. Enn. 1, . . Nam vidi pugnare fues, ſtolidi, ſtolidi ſunt. Et in Alexandro, Hominem appellat, quid laſciuis ſtolide, non intel- ligis? *Et* Caecil. in Hypobol. [illegible] hinc tu ſtolide: ille vt tibi ſit pater? *Et* in Andron. Sed ego ſtolidus, gratulatum me opor- tuit prius. *Haec Feſtus, vt a viris doctis concinnata ſunt Haſte- nus ſtultus et* ſtolidus *fere idem. Sed* Gell. 18, 4 *multum diſputat de loco* Salluſtii, At Cn. Lentulus — perincertum ſtolidior an vanior: *tandem finit*, Nos ex Apollinari didicimus — Stolidos vocari non tam ſtultos et excordes, quam tetros (MSS. Stautros, *al.* caſtros, *vnde effingunt, al.* Satiros) et moleſtos, et illepidos, quos Graeci *μοχθηρὰς καὶ φαρτικὰς* dicerent. *Compar.* Aurel. Victor in Conſtant. Inge- nio ſtolidior. *Conf.* Plaut. Mil. 4, 2, 33. *Superl.* Liu 22, 28 Dux ipſe inter ſtolidiſſimos. *Add.* Iuuenc. in Matth. v. 200.

STOLIDE. Adu. Liu. 25, 19 Id non promiſſum magis ſtolide, quam ſtolide creditum. Plin. 15, 14 Stolide tument pulmonea. Ferox ſtolide Tacit. Ann. 1, 3, 6. *Compar.* Stolidius erumpentes Ammian. 19, 8. (Valeſ. c. 5) *Superl.* Stolidiſſime Liu. 23, 8.

STOLIDĬTAS, ātis. f. [ἀβελτερία, ἠλιθιότης, ἀταξία, ἀφυΐα] Flor. 3, 3, 12 Quadam ſtoliditate Barbarica. Idem 4, 12, 16 Apud homines paris ſtoliditatis. Gell. 18, 4 Ipſo Lentulo ſtolidior et vanior, qui ignorat, eiusdem ſtultitiae eſſe vanitatem et ſtoliditatem. *Add.* Arnob. 2 p. 80. *et* 3 p. 110.

STOLO, ōnis. m. [μόσχος, μοσχίον, μόσχευμα] *Quid ſit, declarat his verbis* Varr. de R. R. 1, 2 Nam Stolonis lex illa, quae vetat plus quingenta iugera habere ciuem Romanum, et qui propter diligentiam culturae Stolonum confirmauit cognomen, quod nullus in eius fundo reperiri poterat ſtolo, quod effodiebat circum arbores e radicibus, quae naſcerentur e ſolo, quos ſtolones appellabant *Vid.* Plin. 17, 1. *et* 27, 13. Stolo, *Stolidus: et certe a* ſtolone ſtolidi *nomen ortum eſſe videtur, vtroque originem profitetur ſuam.* Auſon. Epiſt. 4, 92 Sed iam non potes o ſtolo doceri. *Niſi ſi quis pro Veteri, et antiquo, et*

ſene poſitum putet, adiuncta tamen etiam ſignificatione ſtoliditatis et ſtultitiae. Turneb. Aduerſ. 1, 23.

STOLVS, i. m. *Graeca vox, i. cataplus*, claſſis, *vt* l. 7 C. Th. de Nauiculariis, Alexandrinus ſtolus.

STOMACACE, es. f. [στοματάκη] *Oris quaedam corruptio et morbus.* Plin. 25 3 f. 6 In Germania trans Rhenum caſtris a Germanico Caeſ. promotis, maritimo tractu fons erat aquae, dulcisſolus, qua pota intra biennium dentes decíderent, compagesque in genibus ſoluerentur. Stomacacen medici vocabant, et Sceleryrben ea mala.

STOMĂCHVS, i. m. [στόμαχος] *Oeſophagum ſignificat ſ. canalem, per quem cibus ex ore deſcendit in ventriculum.* Plin. 11, 37 f. 68 Summum gulae fauces vocantur, extremum ſtomachus. Hoc nomine eſt ſub arteria iam cornoſa inanitas adnixa ſpinae, ad latitudinem ac longitudinem lagenae modo fuſa. Cic. de Nat. Deor. 2, 135 c. 54 Linguam autem ad radices eius haerens ſtomachus excipit, quo primum illabuntur ea, quae accepta ſunt. Celſ. 4, 1 Deinde duo itinera incipiunt: alterum aſperam arteriam nominant: alterum ſtomachum. Arteria exterior ad pulmonem, ſtomachus interior ad ventriculum fertur. Illa ſpiritum, hic cibum recipit. ¶ 2 Stomachus *ponitur etiam pro Ventriculo, id eſt, receptaculo ciborum.* Iuuen. Sat. 5, 49 Si ſtomachus domini feruet vinoque, ciboque. Plin. 19, 5 Viuunt hauſti in ſtomacho in poſterum diem, nec perfici queunt in cibis. *de peponibus.* Faſtidientis ſtomachi eſt, multa deguſtare Sen. Ep. 1. Ciborum faſtidiis ſtomachi clauditur cupido Solin. c. 4. Acrimoniam ſtomachi roſionesque ſedant nuclei nucis pineae Plin. 23, 8. Defectus ſtomachi excitat inula Idem 9, 5. Ditſolutio ſtomachi, *Vomitus* Plin. 9, 48. Durities ſtomachi, *ventris* Scribon. 260. Fluctuationes ſtomachi ſiſtit beta Plin. 20, 8. Fluxiones ſtomachi ſiſtunt caſtaneae Idem 23, 8. Inflatio ſtomachi Scribon. 263. Malacia ſtomachi Plin. 18, 7. Celſ. 4, 5 Vulgatiſſimum vero peſſimumque ſtomachi vitium eſt reſolutio: id eſt, quum ſibi non tenax eſt, ſoletque deſinere ali corpus, ac ſic tabe conſumi. Roſiones ſtomachi Plin. 20, 14 *et* 17. Solutiones ſtomachi Idem 20, 22. Tempeſtiuitates ſtomachi Plin. 29, 13. Torſiones ſtomachi Idem 20, 17. *et* 28, 7. Ieiunus ſtomachus raro vulgaria temnit Hor. Serm. 2, 2, 38. Imbecillus ſtomacho Celſ. 1, 2. Imbecillus ſtomachus Idem ibid. Imbecillis ſtomachus Scribon. 92. Iners ſtomachus, *qui officium non facit, hoc eſt non concoquit.* Ouid. ex Pont. 1, 10, 14

Nectar, et ambroſiam, latices epulasque deorum
Det mihi formoſa grata Iuuenta manu:
Non tamen exacuet torpens ſapor iſte palatum,
Stabit et in ſtomacho pondus inerte diu. Iuuenta, *i. Hebe, quae diis pocula dicitur miniſtrare.* Infirmus ſtomachus Celſ. 2, 8. Accipere vulnus in ſtomacho Cic. Fam. 4, 3. Adfici ſtomacho Scribon. 186. Corroborare ſtomachum, *vid.* CORROBORO. Excitare ſtomachum Plin. 20, 5. Fert ſtomacho pituita tumultum Hor. Serm. 2, 2, 75. Laborare ſtomacho Celſ. 1, 8. Latrantem ſtomachum bene lenit cum ſale panis Hor. Serm. 2, 2, 18. Marcens ſtomachus pridiani cibi onere Suet. Calig. 58. Peruellere ſtomachum laſſum Hor. Serm. 2, 8, 9. Proritare ſtomachum varietate ciborum Scribon. 104. Recreatur ſtomachus vino Plin. 25, 1. Reficitur ſtomachus diuerſitate ciborum Quinct. 1, 12, 5. Reſpuit cibum ſtomachus. Celſ. 3, 6 Sed de cibo facilior quidem cum aegris ratio eſt: quorum ſaepe ſtomachus hunc Reſpuit, etiam ſi mens concupiſcit. Ructans acida ſtomachus Plin. 20, 17. Ruens ſtomachus Hor. Serm. 2, 3, 154. Sollicitat ſtomachum aegrum inala copia Idem ibid. 2, 2, 43. Eſſe languenti ſtomacho Cael. ad Cic. Fam. 8, 13. Eſſe tento et dolenti ſtomacho Scribon. 186. Ius enim dandum non fuit, quum κακοστόμαχος eſſes Cic. Fam. 16, 6. ¶ 3 Stomachus *pars illa animi noſtri, quae τὸ θυμοειδὲς a Graecis vocari ſolet, quae ea, quae placent, facile admittit, adſpernatur contraria, et facile inprimis mouetur ad iram.* Plin. Epiſt. 6, 14 Mei certe ſtomachi haec natura eſt, vt nihil niſi totum et merum velit. *i. Animi mei.* Ludi apparatiſſimi, ſed non tui ſtomachi Cic. Fam. 7, 1. Plin. Epiſt. 1, 1 velt. In hoc autem agello; ſi modo arriſerit pretium, Tranquilli mei ſtomachum multa ſolicitant, vicinitas vrbis, opportunitas viae, mediocritas villae, *etc. h. e. Emendi deſiderium ſtimulant et augent.* Id. 9, 17, 2 Non rationem, ſed ſtomachum tibi narro, Guſtum *hodie vocare ſolent ſenſum iucundi vel moleſti, cuius rationem reddere non poſſumus. Vid. Buchn. ad h. l. Tale iudicium, quod naturae quam doctrinae imputari malit, intelligere puto maiorem* Plin. in Praef. p. 4, 13 *Hard.* Argumentum huius ſtomachi mei habebis, quod in his voluminibus auctorum nomina praetexui. Nec tam animum me, quam ſtomachum non habere arbitrantur Cic. Att. 15, 15. Bonum ſtomachum, Martial. *pro* Aequitate animi *poſuit.* Quinctil. 2, 3, 3 Error tamen in re duplex: vnus quod interim ſufficere illis minores praeceptores exiſtimant, et bono ſane ſtomacho contenti ſunt. *bonus debet eſſe, et validus ſtomachus, qui tales concoquat.* Quinctil. 6, 3 Haec aut Catonis animo, aut Ciceronis ſtomacho ferenda ſunt. *Contra* Seuerus Caſſius *apud* Eund. 10, 1, 117 plus Stomacho *in ſalibus* quam conſilio dedit, *i. irae, homo qui eſſet irritabilis valde. Nempe ſpeciatim* Stomachus *aliquando pro Ira, Odio, et Faſtidio.* Cic. Tuſc. 4, 53 Tracta definitionem fortitudinis, intelliges eam ſtomacho non egere. Idem Fam. 2, 16 *ſub fin.* Hoc adſperſi vt ſcires, me tamen in ſtomacho ſolere ridere. *i. Etiam in indignatione.* Locus ille animi noſtri, ſtomachus vbi habitabat olim, concalluit Cic. Att. 4, 16. *i. callum contraxit, ſenſum amiſit.* Epiſtola plena ſtomachi et querelarum Cic. Q. Frat. 3, 8. Exardere iracundia et ſtomacho Idem Verr. 2, 48. Idem Fam. 2, 16 Noſti enim non modo ſtomachi mei, cuius tu ſimilem quondam habebas, ſed etiam oculorum, in hominum inſolentium indignitate Faſtidium. Grauis ſtomachus Pelidae cedere neſcii Hor. Carm. 1, 6, 6. Cic. Fam. 1, 9 Non illi quidem vt mihi ſtomachum Facerent, quem ego funditus perdidi: ſed certe vt facere ſe arbitrarentur: *hic pro ipſa velut irritatione ſtomachi et ira adeo ponitur.* Idem pro Muraen. 28 Itaque ſi mihi homini vehementer occupato ſtomachum Moueritis, triduo me Iurisconſultum eſſe profitebor. Idem Att. 6, 3 In quo tamen ille mihi riſum magis, quam ſtomachum mouere ſolet. *Vid.* MOVEO. Cic. Att. 16, 2 Mihi autem quo laetiora ſunt, eo plus ſtomachi et moleſtiae eſt, Pop. Roman. manus ſuas non in defendenda Republica, ſed in plaudendo conſumere. Cic. ad Brut. 13 Scribere multa ad te neque poſſum prae ſolicitudine ac ſtomacho, neque debeo. Idem pro Muraen. 19 Seruius hic nobiſcum hanc vrbanam malitiam reſpondendi, ſcribendi, cauendi, plena ſolicitudinis ac ſtomachi ſecutus eſt. Cic. Att. 5, 1 Et multa praetereo, quae tum mihi maiori ſtomacho fuerunt, quam ipſi Quinto. Cic. Att. 16 Hunc tu tralatum in lum lege in arcano conuiuis tuis: ſed, ſi me amas, hilaris e ceptis, ne in me ſtomachum erumpant, quum ſint tibi irati Q. Frat. 3, 5 Puto enim te exiſtimaturum a me illos libro aliquo meo ſtomacho eſſe relictos.

STOMĂCHOR, āri. [ἀγανακτέω, πίμπραμαι, δάκνημαι, δια δυσκολαίνω, δυσχεραίνω] *Indignari ac turbari.* Ter. Eun. 2 *(propter id)* quidem aduenienis mecum ſtomachabar modo. 15, 16 Si enim ſtomachabere et moleſte feres, plura dicemus. Acad. 4, 11 Et homo natura leniſſimus (nihil enim poterat fie tius) ſtomachari tamen coepit. Idem Att. 14, 21 Amario me fenectus facit, ſtomachor omnia, ſed mihi quidem, *etc.* 1, 1, 104 Et praue fectum ſtomacheris ob vnguem. N quin mirere, atque etiam ſtomachere, quod tecum de eaden ſaepius. Cic. Capitoni Att. Ep. 16. vlt. Iucundiſſimis ſtomachatus ſum in extremo Cic. Fam. 10, 26. Stomachi nex, ſi quid aſperius dixeram Cic. de Nat. Deor. 1, 94 c. 33. ſionem ſtomachandi arripere Sen. Ep. 12. *add.* Id. Ep. 4. Suet.

STOMACHANS, antis. Partic. [ἀγανακτῶν] Cic. Att. 4 aliud noui? et tamen abſoluto Gabinio ſtomachantes alii iud dere quempiam iraſcentem et ſtomachantem Idem de Clar. Ora

STOMACHĀTVS, a, um. Part. Seſe proripit infeſta chata biles Venerias Apul. Met. 5 p. 172.

STOMACHABVNDVS, a, um. Gell. 17, 8 Puer atroc lis ſtomachabundus.

STOMACHĬCVS, a, um. Adi. [στομαχικὸς] *Qui eſt borat.* Stomachici Scribon. 103. Plin. 25, 5 *ſcribit*, he mederi ſtomachicis. Idem 20, 9 Item ad ſpleneticos et ſto *etc. add.* Id. 24, 14. Sen. Ep. 24.

STOMACHŌSVS, a, um. Adi. [ἀγανακτητικὸς] *Qui dignatur, ac cuncta faſtidit.* Stomachoſum, rabioſum, c difficilem, aſperum: quae omnia irarum differentiae ſunt S 1, 4. Firmic. 5, 10 Erunt hi quoque animo malo, et ſto Eques ſtomachoſus Hor. Epiſt. 1, 15, 12. Cic. de Orat. 2 Me quidem hercle valde illa mouent ſtomachoſa, et quaſi ſt ridicula, non quum a moroſo dicuntur, tum enim non ſal, ſe ridetur. Idem de Clar. Orat. 236 Quod erat in reprehendene verſutum et ſolers, ſed ſaepe ſtomachoſum, nonnunquam f Idem Fam. 3, 11 *accipit pro Eo, qui iniuriam contumeliam* Stomachoſiores, *inquit*, meas literas quas dicas eſſe non intel *Ex nimis magno ſtomacho et indignatione ſcriptas.*

STOMACHOSE. Adu. *Compar.* Cic. Att. 10, 5 Reſcripſi echoſius. *add.* Charif. 2 p. 193.

STOMĂTĬCVS, a, um. Adi. [στοματικὸς] *a στόμα, quod Os ſiue buccam Latine ſignificat, dicitur qui vlcus aliquo habet.* Plin. 24, 14 Huius flos cum melle epiphoris illinitur, bus ſacris, ſtomaticisque ex aqua bibendus datur. *h. e. Iis, vlceribus laborant. Sed* Hard. ſ. 75 ſtomachicis *ex auctoritate ne. Itaque nondum nota eſt alia ſignificatio praeter eam, qua* ſto *eſt, quod Salubre eſt oris, vuae, tonſillarum, inflammationibus Sic* Plin. 23, 6, 17. 24, 11 *et* 13. *Sic* Scribon. 64. Plin. 22, 9 *de rhiza*, Ideo et commanducata, ſtomatice eſt, vlceribus oris i ſaepe, et pterygiis. *conf.* Celſ. 5, 18.

STOMŌMA, ătis. n. [στόμωμα] Plin. 34, 11 f. 25 *de ſquan* Squamae eſt alterum genus ſubtilius, ex ſumma ſcilicet lamu cuſſum, quod vocant ſtomoma. *Alias Graecis* Stomoma *ferru vſum aliquem formatum, hoc eſt in inſtrumenti alicuius formam re ac chalybe roboratum, a verbo στομόω, quod roboro, ac quaſi o acie inſtruo, ſignificat.* Stomoma *eſt etiam Chalybs ipſe, Id quo colligitur ex Actio et aliis. Hinc apud* Dioſcor. 5 *et alios medico* ma ſtomomatis, *eſt* Squama chalybis, *vel Inſtrumenti alicuiu chalybe roborati, quae tundendo decutitur. Quod parum intellexi tur Plinius*, Stomoma *putans eſſe* Squamam aeris.

STORAX, ăcis. m. *vid.* STYRAX.

STOREA, *ſ.* STORIA, ae. f. [φορυτὸς, φορμὸς] *Textile qu quod extendimus ſternimusue ſuper terram.* Plin. 15, 15 (16) Coſſ poſt aequinoctium autumnale, neque ante ſextam decimam neque ante primam horam. Cadiua ſeparari, ſtramentis, ſtore leiſue ſubſterni. Storea *dicta ἀπὸ τῦ στορέννυμι, quod ſignificat ſt* Liu. 30, 3 *extr.* Numidae praecipue arundine texta ſtoreaque. Bell. Ciuil. 2, 9 Vbi quantum ſtoriarum demiſſio quatiebatur, t eleuabant. *Quidam* Storiam, *per tertiam Vocalem ante* a, *ſcribu*

S T R

STRABO, ōnis. m. [στραβὸς, παραβλωψ] *Qui oculos habet tos.* Hor. Sat. 1, 3, 4 Strabonem *vitii extenuandi cauſa appell tum* pater *indulgens ſic amori ſuo.* Strabo *igitur maius vitium.* de Nat. Deor. 1, 81 c. 29 Redeo ad deos, ecquos ſi non tam ſtrab at petulos eſſe arbitramur? *add.* Petron. c. 39. Plin. 11, 37 Vu malium homini oculi deprauantur, vnde cognomina Strabonum e torum. Varr. Flexabulis, *ap.* Non. 1, 109 Multi enim, qui limin trarunt integris oculis, ſtrabones ſunt facti: habet quiddam ἑλληνικὸν prouincialis formoſula vxor. ¶ 2 Strabo, [Στρα *Cognomen eſt Romanum, et nomen nobilis Geographi Graeci, qu runt Romae temporibus Auguſti et Tiberii.*

STRABVS, a, um. Adi. Non. 1, 109 Strabones ſunt, quo bos nunc dicimus. Non haec res de Venere paeta ſtrabam ſa ῥόφθαλμον Varro *ap.* Priſcian. 6 p. 684. *conf.* Ouid. A. A. 2, 659.

STRABŌNVS, i. m. Petron. Fragm. 68 Strabonis eſt, non *conf. Reineſ. ad* Fragm. Trag. p. 99.

STRAGES, is. f. *A* ſternendo (ſtraui, ſtratum) *dicta eſt* caedendo caedes, *et* Labes *a* labendo: *eſtque tum ipſa* ruina, quod ſternendo *agitur; tum effectus, iacentia confuſe ipſa proſtra pora: Speciatim multitudo cadauerum ſtratorum, quorſum* Vet. πολυάνδριον, σωρὸς νεκρῶν, ἀνώμοτος πολλὴ ἐς τὸ τὴν γῆν σώμασι κατιρ Liu. 8, 30 Per arma, per viros late ſtragem dedere. Cic. Att. *ſub in.* Quas ego pugnas et quantas ſtrages edidi. Idem de Diuin. Stragem horribilem caedemque vereri. Confuſae ſtragis acer Virg. Aen. 6, 504. Cruenta ſtrages Lucan. 2, 212. ſtrages Stat. Theb. 12, 705. Sanguinea ſtrages Stat. Theb. 2, Ciere ſtragem Virg. Aen. 6, 829. Complere ſtrage campos 7, 24. Cumulata vrbs ſtrage virorum Sil. 15, 409. impulſi retro ruere alii ſuper alios, ſtragemque inter ſe ipſa caede diorem dare Liu. 7, 23 *extr.* Dat late magnam ſtragem Liu.

Dat nimbus ſtragem ſatis Virg. Aen. 12, 454. Dare ateruatim Idem Georg. 3, 556. Idem ibid. 3, 247 Nec vul- 30 Tam multa informes vrſi ſtragemque dedere Per ſiluas. rage hoſtes Fundere Curt. 7, 7, 35. Meditatur hiatu im- ſtem tigris Sil. 4, 335. Propagare ſtragem Lucret. 1, 261. 5 rinae ſtrages erat Curt. 3, 11, 9. Nemorum ſtrages Sil. Virúm ſtrage vndans amnis Idem 17, 603. *Add.* Ar. 9, 526.

STRĀGVLA, ae. f. [στρῶμα, στρωματοδεσμὸς] *Genus veſtis, ſiue ſternitur vel lecto, vel equo, vel alii rei, decoris, et mollitiei* 10 *agulum vocatur. Vid.* Varr. de L. L. 4, 35 p. 40, 7. Cic. o Dico te maximum pondus auri et argenti, eboris, purpu- hinam veſtem Melitenſem, plurimam ſtragulam, multam De- pellectilem, plurima vaſa Corinthia, magnum numerum ul, vim mellis maximam Syracuſis exportaſſe. Picta ſtra- 15 ul. 1, 2, 79. Veſtis ſtragula, *Idem.* Cic. Verr. 2, 47 c. 19 n ſcyphorum paria compluria, hydrias argenteas, pretioſam ve- ragulam, multa mancipia pretioſa Verri data eſſe. *Et* Liu. quum tibi viro liceat purpura in veſte ſtragula vti: matrem- uam purpureum amiculum habere non ſines? Hor. Serm. 2, 20 i ſtragula veſtis, Blattarum ac tinearum epulae, putreſcat in Villoſa ſtragula Martial. 14, 148. Tibul. 1, 2, 79 Nam te plumae, nec ſtragula picta ſoporem. *Vid.* Martial. 14, 86. 13, 11. Et e libro vela, tegetesque, nec non et veſtem atque a *conf.* Id. 8, 58. Sen. Ep. 87. Petron. c. 42 *et* 78. Cic. 25 1 c. 21 Collocari iuſſit hominem in aureo lecto ſtrato pulcher- tili ſtragulo, magnificis operibus picto, *etc.*

STRĀGVLATVS, a, um. *Stragula variatus.* Vulg. Prouerb. 31, 22.

STRĀMEN, ĭnis. n. [κάρφη, κάρφος] *Stipula praeſertim, vel id, quod ſolo quieſcendi gratia ſternitur*, nempe id proprie in 30 *limis* quod terrae haeret, et poſtea ſubſecatur, quod alii a tum putant, alii a ſtratu, quod id ſubſternatur pecori. Con- mine caſa Ouid. Met. 5, 447. Virg. Aen. 11, 67 Hic iu- veſti ſublimen ſtramine ponunt, *Pallantem interfectum.*

MENTVM, i. n. [καυνάσιον, κάρφος] *Idem.* Stramenta 35 , frondem iligneam ſubſternito Cato R. R. c. 5. Hibernae ni boum praeparanda ſunt ſtramenta Colum. 6, 3. Varr. , 50 Tertio modo metitur, vt ſtramentum medium ſubſe- od manu ſiniſtra ſummum prehendunt, a quo medio meſſem to. Infra manum ſtramentum quod terrae haeret, poſtea ſub- 40 Liu. 25, 39 Pars ignis eſcas ſtramento arido tectis iniiciunt, s occupant. Plaut. Truc. 2, 2, 23 Noctem in ſtramentis e perpetem. Plin. 18, 3 Quies, ſommusque in ſtramen- at. Caeſ. Bell. Gall. 8, 15 Faſces vbi conſederant per manus ten rum ac virgultorum, quorum ſumma erat in caſtris copia, in- 45 e tr itos, ante aciem collocauerunt. Ibid. 6, 42 Et ſeruc- ia la in caſas, quae more Gallico ſtramentis erant tectae, iacere eru . Incubare ſtramentis Hor. Serm. 2, 3, 117. ¶ 2 ragulam *notare videtur* Caius l. 234 §. 2 de Verb. Sign. Ver- eum re quidam putant ad cibum pertinere: Sed Ofilius ad Atti- 50 ait is verbis et veſtimenta et ſtramenta ſignificari, ſine his enim ere minem poſſe.

STRAMINEVS, a, um. Adi. [καρφινὸς] *Quod eſt ex ſtra-* opert. 2, 16, 20 Straminea poſſet dux habitare caſa. Caſae min e Ouid. Amor. 2, 9, 18.

STRAMENTICIVS, a, um. Adi. [καρφώδης Onomaſt.] *Idem.* Te m ſtramenticium, Tegetes ſtramenticiae Hirt. Bell. Afr. 16. on. , 63.

STRAMENTARIVS, a, um. Adi. Cato de R. R. 10 Falces ſtra- ari , *quibus ſtramenta demetuntur.*

STRAMENTOR, āri. *Stramentum colligere.* Hygin. f. 14 Stra- ntu exire.

STRANGIA, ae. f. *Frumenti genus.* Plin. 18, 7.

STRANGVLO, āre. [ἄγχω, ἀπάγχω, πνίγω, ἀποπνίγω] *Stran-* Tra *gum, vel alia compreſſione necare.* Columel. 3, 12 Eademque cc cluſa et coarctata femina comprimere atque ſtrangulare. Cic. 9, 2 Nos autem ridicule ſi dicimus, ille patrem ſtrangulauit: rer non praefamur. *add.* Cael. ad Cic. Fam. 8, 15. Pyro per lu- n ſublime iactaro, et hiatu oris excepto ſtrangulatus Suet. Claud. Difficultate ſpirandi ſtrangulari Celſ. 2, 1 *fin.* Stran- in ſus Dolor atque exaeſtuat intus Ouid. Tr. 5, 1, 62. Iuuen. , 1 Sed plures nimia congeſta pecunia cura Strangulat. *Verum al rationem.* Stat. Silu. 2, 2, 150 Non tibi ſuppoſitas infelix ſtran- ar Diuitias. *Conf. Lipſ. Manud. ad Phil. Stoic. Barth. Adu. . ader. et Herald. ad* Martial. 2, 32. Veſtis inter praedo- tra ulatur. *i. perit* Petron. c. 15. *conf. Interpp.* Liquor ul gul ora Ouid. in Ibin 594. Strangulat ſegetes nimia ter- act a Quinctil. in prooem. 8. Natura ſtrangulante ſoni- ue Pl . 2, 43.

STRANGVLĀTVS, a, um. Partic. [πνικτὸς] Plin. 7, 7 Fabius hauſtu vno pilo ſtrangulatus. Aliquid de ſtrangulati ho- bis leo aut vinculo aut fune Pallad. 1, 24. Ranas ſtrangulatas in ad igant Plin. 32, 10. *add.* Tac. A. 6, 25, 3. *et* c. 39, 1. Plin. Ep. 2, 11.

STRANGVLĀTVS, ūs. m. [πνιγμὸς] *Strangulatio.* Plin. 20, atti et olfactandum ex aceto in ſtrangulatu vuluae. *Vid.* Idem 20, 7. 26, 15. 32, 10.

STRANGVLATIO, ōnis. f. [πνῖξις] Strangulatio vuluae Plin. 5. *Id.* Id. 21, 20. 36, 19. Apul. Apol. 1 p. 306.

STRANGVLĀTOR, ōris. m. Spartian. Seuero c. 14 Narciſſum imo ſtrangulatorem leonibus obiecit.

STRANGVLĀTRIX, īcis. f. Manus ſtrangulatrix faucium Fru- in. oman. v. 1105.

STRANGVLABILIS, e. Adi. Tertull. de Anima c. 32 Sub- ſu pinarum ſtrangulabilis.

STRANGVRIA, ae. f. [στραγγουρία] *Difficultas vrinae, quae ex tus c ſtrictione accidit: vnde fit, vt ſtillatim vrina dimittatur. Vnde* m, inae ſtillicidium, *vel* Subſtillium *Latinis dicitur.* Aſpalathus utit rangurias Plin. 24, 13. Idem 20, 52 Phliſtion in lacte co- t, et d ſtranguriam dat radicis vncias quatuor. Cic. Tuſc. 2, e. 19 Quamuis idem forticulum ſe in torminibus et in ſtranguria prae eat. *conf.* Cato de R. R. 127. Celſ. 2, 1. Plin. 20, 5 *et* 30, 8. ul. d herb. c. 106 n. 1 p. 357.

STRANGVRIOSVS, a, um. Marc. Empir. c. 26.

STRATAGĒMA, *ſiue verius* STRATEGĒMA, ātis. n. [στρα- *Sic vocantur callida facta, aſtuta conſilia, ducum ſ. ſtratego-* *rum.* Strategema, *quo quis ſe* ducem *artis ſuae peritum demonſtrat. Plena his omnis hiſtoria, ſed etiam exſtant ſeparatim collecta Graece a Polyaeno, a Frontino Latine.* Illa vero pars calliditatis egregia et ab omni reprehenſione procul remota, cuius opera, quia appellatione noſtra vix apte exprimi poſſunt, Graeca pronunciatione ſtrategemata dicuntur Val. Max. 7, 4 *pr.* Cic. de Nat. Deor. 3, 15 c. 6 Conſilium illud imperatorium fuit, quod Graeci στρατήγημα appellant, ſed eorum imperatorum, qui patriae conſulerent, vitae non parcerent. Idem Att. 5, 2 Quum interim Ruſio noſter, quod ſe a Veſtorio obſeruari videbat, ſtrategemate hominem perculit.

STRATEGEMATICA, orum. n. Pl. Frontin. Strat. l. 1. praef. Solertia ducum facta, quae a Graecis vna στρατηγηματικῶν (*al.* στρατηγημάτων) appellatione comprehenſa ſunt. *Proprie* Strategematica *videntur eſſe* Εὑρέσεις, libri *de ſtrategematis.*

STRATĒGVS, i. m. [στρατηγὸς] *Dux exercitus.* Plaut. Cure. 2, 3, 6 Nec ſtrategus, nec tyrannus quisquam. Strategum te facio huic conuiuio, *dixit* Plaut. in Stich. 5, 4, 20.

STRATEGIA, ae. f. [στρατηγία] *Praetura, imperium rei militaris et gubernatio.* Plin. 6, 9 A Tigranocerta ad Iberiam. Diuiditur (quod certum eſt) in praefecturas, quas ii ſtrategias vocant. Idem 4, 11 *pr.*

STRATEGEVM, i. n. [στρατηγεῖον] *Praetorium.* Vitr. 5, 9.

STRATIOTICVS, a, um. Adi. [στρατιωτικὸς] *Militaris.* Homo ſtratioticus Plaut. Pſeud. 4, 1, 12. Idem ibid. 2, 2, 9 Stratioticum nuntium aduenientem percutiam probe. Collyrium ſtratioticum Scribon. 33.

STRATIŌTES, *vel* STRATIŌTIS, idis. f. [στρατιώτης] *Herba, cuius meminit* Plin. 24, 18 Celebratur et a Graecis Stratiotes: ſed ea in Aegypto tantum ex inundatione Nili naſcitur, Aïzoo ſimilis, ni maiora haberet folia. Refrigerat mire et vulnera ſanat ex aceto illita.

STRATIOCE *eadem herba appellatur* Apul. de Herb. c. 88.

STRATO, ōnis. m. *Nomen multis Graecis hominibus commune.*

STRATONĪCE, es. f. [Στρατονίκη] *Regnarum aliquot Aſiaticarum nomen, vrbibus etiam impoſitum.*

STRATOR, STRATVM, *vid.* STERNO.

STRATONĪCVS, i. m. *Philippi Macedonum quaeſtor, vir ditiſſimus; ad quem refertur* Plautinum *illud in* Rud. 4, 2, 27 Poſt animi cauſa mihi nauem faciam, atque imitabor Stratonicum oppida, circumuectabor.

STRATOPEDON, i. n. *Caſtra.* Obſequens c. 116.

STRATORIVS, STRATVRA, *vid. ſub* STERNO.

STREBOLA, *ſ.* STRIBVLA Caro *quae ſit, explicabimus ipſis veterum verbis.* Varro de L. L. 6, 3 p. 76, 24 *vt emendatus eſt a Scaligero in Coniectan. et ad Feſtum.* Caro ſtrebola, vitellina eſt: coenabis. Caro ſtrebula Opilius ſcribit circum coxendices ſunt nobis. Id Graecum eſt, ab huius loci verſura. *Diſertius dedit Scioppius* p. 127 De ſtribula aut de lumbo coenabis. Caro ſtribula, vt Opilius ſcribit circum coxendices ſunt bouis *etc.* Arnob. 7 p. 230 Non enim placet carnem ſtrebulam nominare, quae taurorum e coxendicibus demitur: *et* p. 231 Quae ratio eſt, vt caro ſtrebula ſeparatim — adiiciantur? Feſtus Pauli, Strebula lingua Vmbrorum appellabant partes carnium ſacrificatarum. *Fragmentum* Feſti, Strebula Vmbrico nomine Plautus appellat coxendices hoſtiarum, quas (*quae ſequuntur expleta ſunt, ingenio Verſini*) *Graeci μηρία dicunt, quae* in altaria *imponi ſolebant etc. Ex dictis colligimus*, ſtrebula *vel* ſtribula *dicta etiam neutro genere, intellecto forte nomine* oſſa: *deinde ea dicta eſſe de* Varronis *ſententia ex Graeco verbo* στρέφειν, *vertere; cumque* coxendices *etiam vocentur, intelligi ipſas illas partes, vbi oſſis femoris capitulum in acetabulum ſuum inſeritur, in quo verſatur proinde*, στρέφεται, *tanquam in ſuo cardine femur. Qua ratione cum antiquiſſima τῶν μηρῶν in Sacrificiis ratione Graecorum ex Oriente a Iudaeis tracta conuenit. Denique obſeruamus, ex eodem verbi fonte deriuandam* ſtribliginem, *quae ſit* verſa *et* peruerſa *ratio loquendi vel dicendi.*

STRENA, ae. f. [ἐναρχισμὸς, θαλλὸς Gloſſ. Lat. Gr.] *Munus quod datur die feſto, ominis boni gratia.* Feſtus, Strenam vocamus, quae datur die religioſo ominis boni gratia a numero, quo ſignificatur alterum tertiumque venturum ſimilis commodi, veluti trenam, praepoſita s litera, vt in loco et lite, floco, flite ſolebant antiqui. *conf. Scalig. ad* Feſt. *et in Poetica* 3, 24. *Beroald. in* Suet. Aug. c. 57. Suet. in Calig. c. 42 Edixit et ſtrenas ineunte anno ſe recepturum, ſtetitque in veſtibulo aedium Calendis Ianuariis ad captandas ſtipes, quas plenis ante eum manibus ac ſinu omnis turba ferebat. Strena, dicta a ſtrenuitate, teſte Non. 1, 56 Pompon. Piſtorib. Aſſide, ſi qua ventura eſt alia ſtrena ſtrenae, *ſ.* ſtrenuae. *Notabilis eſt* Symmachi Epiſt. 10, 28 (*al.* 35) *qua ipſe* Praefectus vrbis, DDD. Valentiniano, Theodoſio et Arcadio Semper Auguſtis *ſtrenam mittit hoc vſus exordio*, Ab exortu paene vrbis Martiae ſtrenarum vſus adoleuit auctoritate Tatii regis, qui verbenas felicis arboris ex luco Strenuae (*Dea, de qua ſtatim*) noui anni auſpices primus accepit, DD. Imperatores: nomen indicio viris ſtrenuis haec conuenire ob virtutem. Atque ideo vobis huiusmodi inſigne deberi, quorum diuinus animus magis teſtimoniis vigilantiae, quam omen exſpectat. Sumite igitur defenſores publicae Salutis ſollemniter auro ducta munuſcula, *etc. Finit ita:* Libenter ſtrenis ſollemnibus praefectura fungetur ſtrenuis deferendis. *i. ad tam ſtrenuos imperatores. Sed* Strenas *etiam mittunt Imperatores priuatis. Vid.* Auſon. Epiſt. 18 *cuius argumentum*, Ad Vrſulum Grammaticum, cui ſtrenas Kal. Ian. ab Imperatore non datas reddi fecit. *Modus hic fuit* Sex Philippi. Sueton. in Tiber. c. 34 Quotidiana oſcula prohibuit edicto: item ſtrenarum commercium, ne vltra Calendas Ianuarias exercerentur. Conſueuerat quadruplum ſtrenam et de manu reddere, ſed offenſus interpellari ſe ab iis, qui poteſtatem ſui die feſto non habuiſſent, vltra non reddidit. Quadruplam, id eſt, quadruplo maiorem quam acceperat. Idem in Auguſt. c. 57 Omnes ordines in lacum Curtii quotannis ex voto pro Salute eius ſtipem iaciebant: item Calendis Ianuariis ſtrenam in Capitolio etiam abſenti: ex qua ſumma pretioſiſſima Deorum ſimulacra mercatus, vicatim dedicabat. *Martianus Lipenius ſtrenarum hiſtoriam iuſto libro proſecutus eſt.*

STRENVA, *Dea, quae et* STRENIA *dici videtur.* Varr. de L. L. 4, 8 Hinc oritur caput ſacrae viae, ab Streniae ſacello. Diuus Auguſtinus C. D. 4, 16 a ſtrenue faciendo denominatam ait. *Add.* Symmach. Epiſt. 10, 35 *quem modo dedimus in* STRENIA.

STRENVVS, a, um. Adi. [δραστήριος, ἐνεργὸς, γενναῖος] *Fortis, celer, vigilans, et ad res gerendas promtus.* Ter. Phorm. 3, 1, 12 Tum Phormio itidem hac re (vt in aliis) ſtrenuum hominem praebuit. Strenuus et fortis cauſisque Philippus agendis Clarus Hor. Epiſt. 1, 7,

46. *i. efficax, fec.* Vet. Schol. Columel. 7,6 Magiſter pecoris acer, durus, ſtrenuus, laboris patientiſſimus, alacer, atque audax eſſe debet. Vt cognoſceret te, ſi minus fortem, attamen ſtrenuum Cic. Philipp. 2,78. Strenuus Bello Nep. 14, 1, 3. Aliquem putare ſtrenuum Cic. Att. 15,6. Dextra ſtrenua Ouid. de Medicam. faciei 64. Facies ſtrenua Plaut. Rud. 2, 2, 8. Inertia ſtrenua Hor. Epiſt. 1, 11, 28. Chirurgus Manu ſtrenua Celſ. l. 7 *praef.* Strenuus Militiae Tac. H. 3, 42, 6. Miniſtra ſtrenua faciendis iuſſis Ouid. Met. 9, 307. Mors ſtrenua, *pro Cita et celeri* Curt. 9, . . Membra ſtrenua Ouid. Faſt. 4, 782. Toxica ſtrenua Col. 10, 18 *vehementia ad nocendum.* Curt. 9, 1, 15 Tranſiliebantque in vehicula ſtrenuo ſaltu, quum ſuccurrere laborantibus ſuis vellent. *Compar.* Plaut. Epid. 3, 4, 10 Nam ſtrenuiori deterior ſi praedicet ſuas pugnas, de illius ore fiunt fordidae. *add.* Lucil. *ap.* Priſcian. p. 601. *Superl.* Cato de R. R. in praefat. At ex agricolis et viri fortiſſimi, et milites ſtrenuiſſimi gignuntur. Plin. 18, 5 Fortiſſimi viri, et milites ſtrenuiſſimi. *conf.* Tacit. Hiſt. 4, 69, 1. Salluſt. Catil. c. 60. Charif. p. 90.

STRENVE. Adu. [ἐρασηρίως] *Fortiter, diligenter.* Cic. Att. 16, 6 Magis commode quam ſtrenue nauigaui. Idem Q. Frat. 2, 2 Domus vtriusque noſtrûm aedificatur ſtrenue. *add.* Liu. 3, 47. Plaut. *ap.* Charif. 2 p. 194. Capere arma pro aliquibus ſtrenue Cic. pro Rabir. 31. Comparare aliquid ſtrenue Auctor ad Herenn. 4, 64. Qui ſtrenue ac induſtrie ſe Gerunt Colum. 1, 8. Strenuiſſime Veget. 1, 17. Eutrop. 9, 9. Curt. 8, 2, 30 Reuocatoque ſtrenue Oxorte, futurum ſe in regis poteſtate reſpondit. Strenue *hic eſt celeriter, vt* Cic. Fam. 14, 5 De naui exeuntibus nobis Acaſtus cum literis praeſto fuit, vno et viceſimo die: Sane ſtrenue. *Nempe quo quis acrius ſe gerit in tali Re, tanto perficit celerius.* Pulchre A. ad Her. 3, 24 Strenue quod volumus oſtendere factum, celeriuſcule dicemus. *In celeritate dictionis ineſt imago ſtrenue facientis.*

STRENVĬTAS, ātis. f. [τὸ ἐρασήριον] *Fortitudo, celeritas, agilitas.* Ouid. Met. 9, 320 Strenuitas antiqua manet. *add.* Caſſiodor. 2, 31.

STRENVO, āre. Plaut. Pſeud. 2, 2, 34 Dum tu ſtrenuas, res erit ſoluta. *i. ſtrenuum te oſtendis. Sed ſtuctuant libri et iudicia interpretum.*

STREPO, ui, ĭtum, ĕre. [δεπέω, ῥοφέω, κτυπέω, παταγέω] *Pedibus, aut aliquo quocunque alio modo ſonum inconditum efficere: praecipue vſurpatur de ſono concuſſorum armorum: vid. Drakenb. ad* Sil. 9, 280. *De apibus* Plin. 11, 10 Quum adueſperaſcit, in alueo ſtrepunt. Campus omnis ſtrepit murmure Virg. Aen. 6, 709. Cornua ſtrepuerunt rauco cantu Idem ibid. 8, 2. Mauors ſtrepit per omnem Auſoniam Sil. 4, 10. Liu. 2, 45 Haec eum ſub ipſo vallo portisque ſtreperent, *i. inconditis et confuſis clamoribus obiicerent Romanis, intra caſtra ſe continentibus. Simile verbum eſt* crepare *vel* increpare. Cic. de Diuin. 1, 29 c. 16 Inter ſe ſtrepere, aperteque artem obterere, *etc.* Strepunt aures clamoribus plorantium Liu. 22, 14. *add.* Tac. A. 2, 23, 2. *et* c. 31, 1. 6, 17, 3.

STREPENS, entis. Part. Symphonia ſtrepente Petron. c. 33.

STREPĬTVS, ûs. m. [πάταγος, κόναβος, κέλαδος] *Proprie ſonus inconditus.* Cic. Act. 1 Verr. c. 15 Tum vero non ſtrepitu, ſed maximo clamore ſuam Pop. Rom. ſignificauit voluntatem. Idem Att. 13, 46 Heri neſcio quid in ſtrepitu videor exaudiſſe, quum diceres, te in Tuſculanum venturum: *inter plurium confuſos ſermones.* Caeſ. Bell. Gall. 4, 33 Atque ipſo terrore equorum, et ſtrepitu rotarum ordines plerumque perturbant. Arboris ſtrepitus Plin. 16, 42. Concurſus hominum forique ſtrepitus Cic. de Clar. Orat. 317 c. 92. Fulminum ſtrepitus Idem de Legib. 1, 21. Pedum crepitus, et ſtrepitus hominum Id. in Topic. 52. Tonitruum ſtrepitus, fremitus, clamor Idem Fam. 8, 2. Aeerbus plagarum ſtrepitus Iuuen. Sat. 14, 19. Demens ſtrepitus Hor. Carm. 3, 19, 23. Dulcis ſtrepitus aureae teſtudinis Idem Carm. 4, 3, 17. Ingens valuarum ſtrepitus Idem Serm. 2, 6, 112. Nocturni atque diurni ſtrepitus Idem Serm. 2, 2, 79. Popularis ſtrepitus Idem de Arte Poët. 82. Audire ſtrepitum cum frenitu in aliquo loco Cic. de Aruſp. Reſp. 20. Fit ſtrepitus tectis Virg. Aen. 1, 729. Haurire ſtrepitum, *Audire ſtrepitum* Idem ibid. 6, 559. Remugit ſtrepitu ianua Hor. Carm. 3, 10, 5. Terrere aliquem pedum ſtrepitu Tibul. 1, 2, 35. *add.* Plin. 16, 4. Petron. c. 1 *et* 16 *et* 17 *et* 78. Quinctil. Declam. 13 Hic quum me euocaſſet ſubito trepidum, totoque fortunae ſuae, ſtrepitu circumſtetiſſet. Strepitus, *per ſecundam declinatum antiquis,* Non. 8, 52 Enn. Hectoris Lytris; Quid in caſtris ſtrepiti eſt?

STREPĬTO, āre. [παταγέομαι] *Saepe ſtrepitum facere.* Virg. Georg. 1, 413 Inter ſe foliis ſtrepitant. *conf.* Flacc. 4, 288. Alae ſtrepitantes Tibull. 2, 2, 37. Arma ſtrepitantia Idem 2, 5, 73. *conf.* Sil. 9, 280. Maris Vnda fragore graui ſtrepitans Ouid. Met. 11, 364.

STREPERVS, a, um. *vnde* obſtreperus.

STREPSICEROS, ōtis. m. *Transmarinum animal ſemiferum ab incuruis et retortis cornibus dictum.* Plin. 8, 53 *extr. et* 11, 37. Capitolin. in Pio c. 10.

STREPTOS, i. m. Vua, quae cum Sole circumagitur vbique Plin. 14, 3. ¶ 2 Streptos, [ῥεπτὸς] *Torques apud Perſas, a* ῥέπω *torqueo.*

STRIA, ae. f. *Eminentia illa, quae eſt inter canaliculos et ſulcos in eo columnarum genere, quod ſtriatum dicitur.* Vitruu. 3 *vlt.* Columnarum ſtriges faciendae ſunt XXIV ita excauatae, vt norma in cauo ſtrigis quum fuerit conſecta, circumacta, ita anconibus ſtriarum dextra ac ſiniſtra angulos tangat, vt acumen normae circumrotundatione tangendo pernagari poſſit. Qua aratrum vomere lacunam ſtriam fecit, ſulcus vocatur Varro R. R. 1, 29. *Vid.* LACVNA. Plin. 22, 22 Quorundam ex his facile noſcuntur venena, diluto rubore, rancido adſpectu, limido intus colore, rimoſa ſtria, pallido per ambitum labro. Stria *et* Strix, *hoc differunt ex Vitruuii deſcriptione:* In columna ſtriata, pars eminula dicitur ſtria: pars caua, ſtrix. Lib. 10, 15 Canaliculi, qui Graece ῥῖζ dicitur, longitudo, *etc.* Idem 4, 3 Circa ſtrigium caua, et angulos ſtriarum. *Add. Lexicon Vitruu. h. v. Secundum haec etiam* Colum. 2, 19, 2 Stria *potius retinenda, quam* Striga. *Vid.* STRIGA.

STRIO, āre. *Strias facere.* Vitruu. 4, 3 Columnas autem ſtriari viginti ſtriis oportet. ¶ 2 Striare *de bubus arantibus non recte dicitur: ſed* Strigare, *v. v.*

STRIĀTVS, a, um. Partic. *Striis diſtinctum: vid. Interpp.* Vitr. l. 3 *extr. et. Lex. Vitr.* Plin. 21, 5 Candor eius eximius, foliis foris ſtriatis, et ab anguſtiis in latitudinem paullatim ſeſe laxantibus, effigie calathi. *Vid.* Idem 37, 10. *et* 1, 33. Striatus ſcapus Plin. 26, 7. Conchuſa Apul. Apol. p. 297 *Elm. add.* Id. 9, 33. Striatam frontem vocat Apul. 10 p. 239 Contractam, caperatamque et quaſi ſulcos facientem prae triſtitia.

STRIATVRA, ae. f. *Striarum effectio, ſtriae ipſae.* Vitruu. Striaturae paribus lateribus. *Paullo poſt,* Ita Dorica columnaris ſtriaturae habebit perfectionem. *add.* Sidon. Ep. 4, 8.

STRIBĪLĪGO, *vel* STRIBILĪGO, ĭnis. f. [σολοικισμός] vetuſtioribus Latinis dicebatur, quae nunc Imparilitas et Scipositura partium orationis. Gell. 5, 20. *Vid.* Arnob. 1 p. *Elmenh.* p. 54. *Videtur dicta* ſtribligo *ab eadem origine, vnde et* ſtrebula *vel* ſtrebula, *de qua paullo ante, nempe a Graeco* τρέφειν *vertere, vnde* τρεβλός. *Vidit iam Scaliger, vbi de* ſtrebula ca

STRICTABILLAE, *apud* Varron. de L. L. 6, 3 p. 176, 17, meretrices, *vt vult Turn.* 23, 18 *dicuntur non tam ambulantes, mo pede vel talo terram ſtringentes, quod vſu venit iis, quibus ſunt, vel crura. Non enim planum ponunt veſtigium pedis, ſe tremo tantum radunt ſolum, qui iidem pedibus ſuis aegre ſtant et A* ſtringendo *deducitur* ſtrictare: *a* ſtrictando ſtrictillare *per nem, et per eandem iteratam* ſtrictibillare *vel* ſtrictabillare, ſcribere conſcribillare: *vnde* ſtrictabillae *ſunt appellatae. nebus. Sed Scal. l. c. et Sciopp.* p. 126 *ſic dedere,* Stritabilla lando, ſtritare ab eo, qui ſiſtit aegre. *Sed al.* ſtrictipellae vellae, *quod meretrices, quorum eſt epitheton, ſtringunt pellem gas explicent. Vid. Dion. Gothofred. ad* Varr.

STRICTE, STRICTIM, STRICTVRA, STRICTSTRINGO.

STRICVLVS, a, um. *Pro hyſtriculus, vt* Spania, *pro* Hiſpa *hyſtricis inſtar duris pilis veſtitus.* In ſpeciem duri atque ſtrionis Arnob. 5 p. 174. *Vid. Herald. Animadu.* p. 215. *Turn* 7, 20 *et* 11, 22. *Conf.* HYSTRICVLVS *ſub* HYSTRIX.

STRIDEO, ui, ēre, *vel* STRIDO, ĕre. (*Vid.* Priſcian *et* 837.) [σίζω, τρύζω, λιγγω] Stridere *dicuntur, quae ex a num argutum edunt: item corpora ignita, cum ſubito in humore tuntur, vel eo adſperguntur etc.* Cardo foribus ſtridebat ahe Aen. 1, 449. Troglodytae ſtridere magis, quam loquunt 1, 8. Ignes ſtridere Lucan. 6, 179. Mare ſollicitum ſt fluentibus vndis Virg. Georg. 4, 262. *al.* ſtridit. Merum in igne ſtridet Ouid. Triſt. 5, 5, 12. Siluae ſtridunt Vi 2, 418. Tibia ſtridebat cantu Catull. Argon. 62, 264. nus infixum ſtridet ſub pectore Virg. Aen. 4, 689. Ser *praecipue tribui ſolet a Poetis: vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 177. Epiſt. 9, 26 At quum ſtridunt funes, curuatur arbor, guberna munt. Virg. Aen. 8, 420. Idem Georg. 4, 556. Liquefac per viſcera toto Stridere apes vtero, et ruptis efferuere coſtis Serm. 2, 8, 78 Stridere ſecreta diuerſos aure ſuſurros. I ſtridere *inter ſigna mortis* Celſ. 2, 6. Stridebant dentibus Act. 7, 54. *vid.* STRIDOR. Stridet pectus *animalis aegroti* Veg.

STRIDENS, entis. Partic. [τρύζων] *Vt,* Horrendum bellua Virg. Aen. 6, 288. Alis ſtridentibus ludunt cygni 1, 401. Veru Extis ſtridentibus plenum Petron. c. 95. ſtridens Virg. Aen. 9, 419. Plauſtra ſtridentia Idem Georg Procella ſtridens Idem Aen. 1, 106. Lac quod adhuc Spur dentibus albet Ouid. Am. 3, 5, 13. *Add.* Id. Met. 4, 616. Virg. 185. Serrae ſtridentis horror Lucret. 2, 410.

STRIDOR, ōris. m. [ῥῖζος, βρυγμὸς, τρυσμὸς, τριγμὸς] Aen. 1, 87. — Stridorque rudentum Plin. 8, 9. Stride *Et* 17, 24 Sonumque edunt paruuli ſtridoris. Acutus ſtrid ACVTVS, in ACVO. Stridor tracti Subſellii Sen. de Ir Stridor dentium βρυγμὸς ὀδόντων Vulg. Matth. 12, 8 *et alias nota et irae in ipſum irafcentem furentis. Cum enim alium non poſſint tut mordent beſtiae et homines irati.* Cic. de Diuin. 1, 13 A ſus ſtridor quum celſo e vertice montis Ortus adaugeſcit ſcapu ſaepe repulſus. Ferus ſtridor, *Stibilus ſerpentis* Ouid. Met. Horrifer Aquilonis ſtridor Cic. Tuſc. 1, 68. Ingens ſtridor Aen. 7, 65. Raucus ſtridor, *Grunitus apri* Ouid. Met. 8, 287 rifici ſtridores Sil. 5, 189. Terriſonus ſtridor Claud. in Stilich. 1, 109. Audire ſtridorem ferrae Cic. Tuſc. 5, Impulit acri ſtridore validas fores Valer. Argon. 2, 273. tum magnis ſtridoribus aequor Virg. Georg. 2, 162. Redditrem ianua verſo cardine Ouid. Met. 11, 608. Inuidiae *vid.* INVIDIA, *in* INVIDEO. *conf.* Plin. 20, 6. Pallad. 1, 11. tron. c. 122 *et* 136. Hirt. B. Alex. c. 72 *et* 83.

STRIDVLVS, a, um. Adi. [λιγὺς, λιγυρὸς, λιγύφθογγος, φωνος] *Vt,* Plauſtra ſtridula Ouid. Triſt. 3, 12, 30. Fax ſtr lacrimoſo fumo Idem Met. 10, 6. Conuicia ſtridula Lucan Piſon. 258. *add.* Sen. Ep. 56.

STRITON. *Oppidum in agro Iuſtinopolitano* fuit, *in Dalmati Pannoniae confinio* D. Hieronymi *patria, qui inde* Stridonenſis *voca*

STRIGA, ae. f. [χορτολόγημα] Strigae, ordo rerum inte continuitate collocatum, a ſtringendo dictae *vt ait* Feſt. *quod vna conſtrictae* Columel. 2, 19, 2. *de foeno loquens.* Vtrumque ſicc coarctabimus in ſtrigam, atque ita in manipulos vinciemus. *Sc tera lectio habet* Striam, *quae videtur melior: ſi recte* Striam *de Vitruuius.* ¶ 2 Striga *apud ſcriptores agreſtium men rum ſic exponitur;* Ager, *inquit* Frontinus, per ſtrigas et per ſcam diuiſus et aſſignatus eſt more antiquo in hac ſimilitudine, qua in vinciis arua publica coluntur. *Vid.* Frontin. p. 278. 321. 341. 342. ginus *autem ſic,* Menſurae quadraturam dimidio longiorem facer bebimus, et, quod in latitudinem longius fuerit, ſcamnum appe quod in longitudinem, ſtrigam. Et Aggen. Strigatus, inquit a qui a Septentrione in longitudinem in Meridianum decurrit: ſca tus autem, qui eo modo ab Occidente in Orientem creſcit. *Vid. gen.* p. 46. *Turneb. Adu.* 24, 1. Charif. 1 p. 85. ¶ 3 Strig Hygino auctore in libello de Caſtrorum metatione, Ordo eſt et equorum in caſtris tendentium: *vel vt* Sofipater *ait* 1 p. 84 *extr.* caſtrenſe eſt vocabulum, Interuallum turmarum ſignificans, in quo ſtrigantur. *De hoc intellectu multa Schelius ad* Hygin. p. 8 *ſqq.* *De* Ripa Striga *vid. Diſputationes virorum doctorum ad* Lactant. de Perſec. c. 17. *Illi videbantur nobis veriora dixiſſe, qui* ripam ſtriga *corruptam pronuntiauerunt ex* ripa Iſtrica. ¶ 5 Strigae *cuntur* Petron. c. 63 *quae alias ſtriges.*

STRIGO, āre. *In ſtrigam equos vel mulos iunctos agere, et dirigere, ne diuerſi abeant, hi in hanc, illi in illam partem. Ita pretabantur locum de* parodia Catulliani in Ventidium mulionem, in tal. Virg. p. 89 Et inde tot per orbitoſa millia lugum tuliſſe, hae ſiue dextera Strigare mulas, ſiue vtrumque coeperat. *Sed Scalig interpretatur interqueſcere, quod in ſtriga illa caſtrorum equi faciu*

19 f. 49 In arando versum peragi, nec strigare in actu spiri-
est, *in agendo sulco interquiescere. Vt enim in striga quiescunt*
ut in strigam dum collocantur strigare *dicuntur: ita quoque cum*
, *qui uno spiritu agendus est, ad interspirandum requiescunt,*
dicuntur. Frustra igitur in editis antiquioribus legas Striare.
tationem hanc adiuuat Senec. Epist. 31 *pr.* Itaque in vanum
culpauerim: rursus ad honesta nitentes quanto magis incu-
minusque sibi vinci et strigare permiserint, admirabor et cla-
Tanto melior! surge et respira, et cliuum istum, vno si
ritu exsupera. *Idem tamen error erat in editis, qui et apud*
Sed sic emendatum auctoribus Guliel. Pelisserio et Turnebo 24, 1
iam dictum est apud Phaedr. 3, 7, 9 Namque vbi strigandum, et
iendum est, scio.

TIGĀTVS, a, um. Frontin. p. 289 *Goes.* Ager strigatus, *i.*
as mensuratus. add. Aggen. ib. p. 46.

TIGARIVM, i. n. *Locus, vbi equi strigantur. Sic legit Sal-*
pud Plin. 28, 17 *extr. vbi vulgo legitur* Se trigario.

TIGILIS, is. f. *et* STRIGIL, ilis. n. [*στλεγγίς, ξύστρα*] *in*
Strigili; *Instrumentum ferreum, dentatum. A stringendo, id*
ndo, quo equos et id genus iumenta expolire solent equisones, e
ordes abradendo. Colum. 6, 31, 2 Papulae feruentissimo sole
strigili raduntur, quoad eliciatur sanguis. *Add.* Pallad. Apr.

¶ 2 Strigili *quadam utebantur veteres in balneis ad*
corporis sordes, sudoremque detergendum, praecipue in frictioni-
iebat autem haec ex auro, argento, ferro; nunc ligneis vtuntur.
5, 126 I puer, et strigiles Crispini ad balnea defer. Video
um linteis et strigilibus Petron. c. 91 *vbi conf. Gonsal.* Plaut.
77 Rubiginosam strigilem ampullam rubidam. *De* strigili
14, 51 Pergamus has misit: curuo distringere ferro: *i. di-*
, vel distringendum praebe. Addit causam, si enim sordes stri-
eris, Non tam saepe teret *(ac deteriora lauando, interpolan-*
ciet) lintea fullo tibi. *Addimus descriptionem* Symposii 86

Rubida, curua, capax, alienis humida guttis,
Luminibus falsis auri mentita colorem,
Dedita sudori, modico succumbo labori.

strigilis *habet etiam* strigem *s. canaliculum, quo colligit sudorem,*
leum ex vnctione, sibi permista, quae vno strigmenti *nomine*
aduntur. Inuen. Sat. 3, 263 Sonat domus vnctis Strigi-
lor. Serm. 2, 7, 110 —— an hic peccat, sub noctem qui puer
Furtiua mutat strigili? Plin. *de spongiis loquens* 31, 11
et strigilum vicem, linteolorumque affectis corporibus.
rf. 1, 3, 44 *Parasiti supellex* Ampulla, strigilis, scaphium. Cic.
30 Si ad illam vitam, quae cum virtute degatur, ampulla
strigilis accedat. Suet. Aug. c. 80 Corpore traditur maculoso
et allis quibusdam ex prurigine corporis, assiduoque et vehe-
strigilis vsu. *Videndum quid sibi velint ista* Varronis *ap.* Non.
στάχεγχυς enim vera est, cum in candelabro pendet strigilis.
medico instrumento est strigilis, *quae propter illum canalem apta*
undendum, vel placide instillandum liquorem quemcunque, auri-
etim. Cels. 6, 7, 1 *De aurium morbis, et curationibus,* In
ro infundere aliquod medicamentum oportet, quod semper
te fieri conuenit: commodissimeque per strigilem instillatur.
repleta est, super lana mollis addenda est, quae humorem
Scribon. Larg. 39 *Ad aurium dolorem,* Prodest
rbae cleolaris, aut cucurbitae ramentorum succus tepens per stri-
foramen auris dolentis infusus. *Et* 41 Reponitur me-
um in ampulla vitrea. Quum opus est, ad tumorem quidem
dum per strigilem infunditur: deinde foramen summum lana suc-
tur. Ad vlcus autem frigidum, per eiusdem generis lanam
ilpium iniicitur. Plin. 29 *vlt.* Murium cinis cum melle
, aut cum rosaceo decoctus, aurium dolores sedat. *Paullo*
medici malunt, e nardo decoqui vsque ad tertias, atque ita
deinde quum opus sit, strigili tepefacta infundere. Constat
aurium vitia eo remedio sanari. ¶ 4 Strigiles, *inquit*
Hispania vocat auri paruulas massas, quod super omnia so-
lida aut ramento capitur, quum caetera in metallis reperta,
peiciantur. Hoc statim aurum est, consummatamque materiam
habet, quum ita inuenitur. ¶ 5 Strigiles *in an-*
is Vitruuii *impressis legebatur, vbi nunc* Striges *legitur, et* Stri-
, 4 *et* 5, 7. Striglis *contractum ex* strigili *probat Voss. de*
2, 5. *Iucundus Veronensis immutauit, qui* Strigem *affir-*
a iquis legi. Sed strigilem *seruari vult Budaeus et fauet aliquantum*
tiae cauum illud, canalis ille, quem in strigili modo obseruauimus.
Vo. Aristarch. 2, 5 p. 177 sq. *qui ait esse apud* Vitruu. 7. (*est* 10, 15 p.
analiculus earum strigix *appellatur, syllaba una octo literarum:*
gendum putat strigilis *contracte ex* strigilis. *Sed vid.* STRIX.
illud multarum literarum fuit forte Syrinx. Graecum est ver-
Vitruu. *ait* 10, 15 Sic enim appellat partem catapultae, qui Ca-
ab eo dicitur, *Vid.* in STRIA, Stria et Strix hoc differunt.

TEGILARIVS, i. m. [*ξυστροποιός* Gloss. Gr. Lat.] *Qui facit*
strigile.

TEGILECVLA, ae. f. Dimin. [*στλεγγίδιον*] Apul. in Flor.
qui magno incoeptu praedicauit, fabricatum semet sibi ampul-
que olearium, quam gestabat lenticulari forma, tereti ambitu,
rotunditate, iuxtaque honestam strigileculam, recta fastigia-
culae, flexa tubulatione ligulae, vt et ipsa in manu capulo
r, et fudor ex ea riuulo laberetur. *Est haec paene pictura stri-*
ba cariae. *Conf. H. Mercurial. Art. Gymn. 1, 8. Laur. Pignor.*
ui p. 40. Plin. 29, 6 f. 39. *et* 25, 13 f. 103 *c. not. Harduini.*

TEGMENTVM, i. n. [*γλοιῶδες*] *Quidquid destringitur, de-*
tur aut certe ita decedit, vt destrictum esse videatur. Cels. 2, 6
us coque varia pestifera est, quae strigmentum, sanguinem, bilem,
de aquid, modo diuersis temporibus, modo simul et in mistura
damdiscreta tamen repraesentat. Si sanguis et strigmenta de-
dum Cels. 2, 8. Plin. 9, 15 Anguillae atterunt se scopulis, ea
gme a viuiscunt. *Glutinosum illud quod sibi expresserunt. Specta-*
sic tantur Strigmenta, *sordes olei, quae ex vnctorum athletarum*
porib raduntur. Plin. 15, 4 Notum est magistratus honoris eius
(symm archas) octogenis sestertiis strigmenta olei vendidisse. Valer.
9, 4 *sub fin.* Gymnicorum seruo strigmenta gymnasii colligenti
ilis. Pallad. 1, 17, 4 Cum velut strigmentum feceris, *massam cras-*
sculam, qua oblini rimae possint. Plin. 20, 3 *de cucurbita siluestri,*
eus strigmentis illitus cum rosaceo et aceto febrium ardores re-
gerat Ibidem *et* Ramenta *et* Strigmenta *vocat.*

STRGIVM, *vel* STRIGLIVM, i. n. *Vestis Hispanica.* Plaut.
Nudus est: iurat se strigium oppignorasse. Hispanos enim initio certum est strigio, id est, sordido palliolo vsos, quibus suas carnes obtegerent: nunc pannosi quidem sunt, sed lautiores. *Haec nescio unde*
venerint: et longum modo est quaerere.

STRIGO, onis. m. *Homo maleficus.* Plaut. Baech. 2, 3, 46 Dum circumspecto, atque ego lembum conspicor; longum est strigonem maleficum exornarier. *Sic quidem* legit Muretus; *Vid. Var. Lect. 12, 19. Eandem lectionem probat Salmasius. In Gronouiana editum,* Rigorem; Strigorem *probat Meurs.* Strigones, (*al.* Strigores) *inquit* Paullus *ex* Festo Densarum virium homines. *conf. Dacer. ad* Fest.

STRIGŌSVS, a, um. Adi. [*σφηκώδης, λεπτάλεως*] *Exhaustus et macilentus. Iumenta* strigosa *dicta sunt, quod corpora eorum restricta sint fame, aut alia causa.* Columel. 6, 37 Strigosum patris praeferret habitum. Idem 7, 6 *extr.* Placide ac lente pabuletur, vt et largi sit vberis, et non strigosissimi corporis. *de capris.* Canis strigosus Columel. 7, 12. *conf.* Lucil. *apud* Non. 2, 84 Hic strigosi' bovinatorque, ore improbu' duro. *Merc.* strigosus *Sphalma videtur.* Equus strigosus Gell. 4, 20. Orator strigosus, *per translationem. Ieiunus, meptus.* Cic. de Clar. Orat. 64 c. 16 Habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur, quos valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat: quanquam in Lysia sunt saepe etiam lacerti, sic vt et fieri nihil possit valentius: verum est certe genere toto strigosior, sed habet tamen suos laudatores, qui hac ipsa eius subtilitate admodum gaudeant. *i. Gracilior et tenuior, vt ipse ibidem: cui opponit corporis habitum opimum. Compar.* Liu. 27, 47 Et strigosiores equos *a vita longa. Add.* Frontin. 1, 2 *extr.* Auctor Vitae Horat. c. 3.

STRIMON, *vid.* STRYMON.

STRINGO, strinxi, strictum, ĕre. [*σφίγγω, σύρω, πιλέω, σφιγκόω*] *Videtur actum et motum illum notare, quo res arcte prehensa vel premitur modo et arctatur, vel simul laeditur, strangulatur, priuatur etc. Laudatur, falso, arbitror,* Plin. . . . Apprehensamque manu strinxit. Dentes stringit Scribon. 57. *i. confirmat medicamentum.* Metis narrandi pressis stringere aliquid, *Breuiter enarrare, breui narratione perstringere* Sil. 8, 48. *Metaph. ab his, qui in circo angustissimo et brevissimo flexu metam stringunt.* Nullum vinculum ad stringendam fidem iureiurando maiores arctius esse voluerunt Cic. Off. 3, 111. *Sed legitur* ad adstringendam. Stat. Silu. 1, 2, 244 Non talis niueos strinxit Lauinia vultus Quum Turno spectante rubet: *i. manu fricuit, ad dissimulandum ruborem.* Virg. Aen. 9, 294 Atque animum patriae strinxit pietatis imago, *quod alias dicitur ferire, percutere: hic tractus quidam et continuatio indicatur. Sic* Ouid. Trist. 5, 6, 21

Spiritus hic, Scythica quem non bene ducimus aura,
Quod cupio, membris exeat ante meis,
Quam tua delicto stringantur pectora nostro:
Et videar merito vilior esse tibi.

Parentis rem ingluuie stringere Hor. Sat. 1, 1, 8 *minuere et carpere vt frondes, vt oliuae stringuntur.* Virg. Ecl. 9, 61 Hic vbi densas Agricolae stringunt frondes. *i. decerpunt, decutiunt.* Idem Georg. 1, 317 Et fragili iam stringeret hordea culmo. *de illo genere, vbi Spicae solae metuntur, vel pectinibus quibusdam destringuntur.* Columel. 6, 3 Aut stringere arbores expediat. Oleam ne stringito Cato R. R. c. 144. *Vid. Turneb. Adu.* 10, 18. Stringere quernas glandes, *Decerpere* Virg. Georg. 1, 305. Sil. 6, 352 Iam nautica pubes Aut siluis stringunt remos, aut abiete secta Transtra nouant. Stringunt, *i. Dolant et praeparant ad nauigandum.* Virg. Aen. 1, 556 Aut siluis aptare trabes, et stringere remos. Idem ib. 8, 63. Idem Aen. 5, 163 Litus ama, et laeuas stringat sine palmula cautes, *quod alias* radere *dicitur.* Metas stringere rota Ouid. Amor. 3, 2, 12. Aequor stringitur aura, *Raditur, et leuiter a vento attingitur* Idem Met. 4, 126. Vnda stringitur Noto Idem Amor. 1, 7, 56. Vestigia leporis stringit canis, *vid.* VESTIGIVM. Stringere ensem, *Educere gladium* Virg. Aen. 10, 569. Ferrum stringere, perfodere pectus Plin. Epist. 3, 16, 6. Liu. 7, 5 Procul inde omnibus abire tussis, cultrum stringit. Gladios stringunt manibus Virg. Aen. 12, 278. Idem Aen. 9, 577 Hunc primum leuis hasta Themillae Strinxerat, *leuiter vulnerauerat.* Vinculis stringi Pallad. Febr. t. 17. *i. arctari.*

STRINGENS, entis. Part. Tela stringentia corpus Virg. Aen. 10, 331. *conf.* Id. 8, 63.

STRICTVS, a, um. Partic. [*ἰσχναίνων*] Cic. Philipp. 2, 21 c. 9 Quidnam homines putarent, si tum occisus esset, quum tu illum in foro spectante Pop. Rom. gladio stricto insecutus es? Acies ferri stricta mucrone coruisco Virg. Aen. 2, 334. Emplastrum strictum Scribon. 45. *i. densum, Barth.* Epistola stricta ac libera, *pro Vehementi et severa, quasi* ferrum strictum Senec. de Benefic. 4, 37. Ferro stricto ferit retinacula Virg. Aen. 4, 580. *conf.* Iustin. 1, 9, 21. Folia ex arboribus stricta Caes. Bell. Ciuil. 3, 58. Strictae Frondes Hor. Epist. 1, 14, 28. Gladio stricto aliquem insequi Cic. Philipp. 2, 21 c. 9. Firmic. 5, 2 Faciet strictos (*seueros*) auaros, sordidos, et qui in omni vita gratiam laetitiae vitent. Aeschines maris fusus, minus strictus est Quinctil. 1, 1. Lex stricta Stat. Silu. 3, 5, 87. Manus strictae in mea fata Ouid. Amor. 1, 6, 14. Mucronibus strictis obsedere fores Virg. Aen. 2, 449. *Comp.* Strictior Caluus, numerosior Asinius, splendidior Caesar Dial. de Orat. 25, 6. *Superl.* Sed tamen est artis strictissima ianua nostrae Ouid. Rem. Am. 233. *i. primum praeceptum omnium difficillimum.*

STRICTE. Adu. [*ἰσχναίνως*] Obseruare stricte, ne plus reddat, quam acceperit Cic. de Amicit. 58 c. 16. *Alii legunt* Restricte. Stricte in foramen conicere Pallad. Mart. t. 8. Post bonam vindemiam strictius, post exiguam latius puta Pallad. 1, 6. Fasciis ventrem strictissime ligare Gell. 16, 5.

STRICTIM. *Aliud* Adu. [*λιγδην, ἐπιφαύδην*] *Compressius et breviter. Proprie* Apul. Met. 7 *extr.* Donec —— liquida fimo strictim egesta faciem atque oculos eius confodassem: strictim *i. constricto illo quem sphincterа vocant medici, vt angustiore quasi fistula, tanto maiori vehementia fimus egereretur: id quod* 4 p. 144, 3 *dicit,* l'imo fistulatim excusso. Cic. Att. 2, 1 Quem tu Coryrae, vt mihi aliis literis significas, strictim attigisti. *de libro loquitur.* Idem pro Cael. 15 c. 7 Posuistis enim, atque id tamen tituabanter et strictim, *angustе, cum restrictione, certe breuiter.* Cic. pro Cluent. 29 c. 10 Audistis quum ea, quae copiosissime dici possunt, breuiter a me, strictimque dicuntur. Res gestas strictim Perscribere Sallust. B. Cat. c. 4. Cic. de Nat. Deor 3, 19 Quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere. Videamus nunc strictim Idem

pro Rosc. Am. c. 34 *pr.* Subiungere strictim Quinctil. 1, 10. Strictim attondere Plaut. Capt. 2, 2, 18. *Add.* Sueton. Tiber. c. 73. Pallad. 1, 13.

STRICTOR, ōris. m. *Qui digitabulis et manu oleam decerpit ex arbore:* Legulus *contra, Qui manu legit caducam et verberando decussam.* Cato de R. R. 144 Legulos quot opus erunt praebeto, et strictores.

STRICTVRA, ae. f. [στιγμὴ] Strictura*e dicuntur Scintillae, quae de ferro feruenti, dum malleis cuditur, exeunt. Sic fere* Non. 12, 23 *laudatque* Aen. 8, 421 Striduntque cauernis Strictura*e* chalybum et fornacibus ignis anhelat. *Sed possiunt etiam intelligi Massae* terrae *et lapidis, e quibus ferrum excoquitur: de quibus* Plin. 34, 14 Aliud rubiginem celerius sentit: strictura*eque* vocantur eae omnes, quod non in aliis metallis, a stringenda acie vocabulo impositio. Non Biturix largo potior strictura camino Rutil. Itin. 1, 353. *Add. Parei Lex. Crit. p. 1185.* Petron. 126 Supercilia vsque ad malarum strictura*m* currentia, et rursus confinio luminum paene permixta. *Sic melius videtur legi, quam quod vulgatum est* scripturam: *ad* strictura*m* malarum, *vt paene stringant, et contingant malas, et tanquam dimidiati circuli circumdent a superiori parte oculos, etc.*

STRICTĪVVS, a, um. Adi. [ἁφεπτικὸς] *Vt,* Strictiuae oleae, Quae manu colliguntur, ad differentiam Caducarum Cato de R. R. cap. 146.

STRICVLVS, *vid. p. a. loco suo.*

STRICTIVILLAE, *f.* STRITIVILLAE. *Conuicium deformitatis in meretrices* Plautinum *ex* Neruolaria *apud* Gell. 3, 3. *Est magna varietas lectionis.* Non. 2, 765 STRICTIVELLAE sunt. *Apud* Varronem STRITABILLAE, *vid.* STRITO, āre.

STRINGOR, ōris. m. *Frigus, quo dentes perstringuntur.* Lucret. 3, 694 Morbus vt indicat, et gelidai stringor aquai, *vid. Pareum in loc.*

STRINGOTOMIVM, i. n. *Culter anatomicus.* Stringotomio decarnari Veget. de Re Vet. 2, 27, 2. *Sed, puto, recte restituimus* Syringotomium, *instrumentum quo* Syringes *f. fistulae rescindi possunt.*

STRIO, *vid.* STRIA.

STRIX, strigis. f. *Auis quaedam nocturna et importuna.* Lucan. 6, 689 Quod trepidus bubo, quod strix nocturna queruntur. Plin. 11, 39 f. 95 Fabulosum enim arbitror de strigibus, vbera eas infantium labris immulgere. Esse in maledictis iam antiquis strigem convenit: sed quae sit auium, constare non arbitror. Festus: Striges aues nocturnas, vt ait Verrius, Graeci σρίγγας appellant, a quo maleficis mulieribus nomen inditum est, quas volaticas etiam vocant: itaque solent his verbis eas veluti auertere Graeci. *Graeca corrupta varie fanare tentant viri docti, quae ibi videri possunt.* Ilid. 12, 7 Haec auis vulgo Amma dicitur, ab amando paruulos, vnde et lac praebere dicitur nascentibus. *Vid.* Stat. Theb. 3, 511. Ouid. Am. 1, 12, 20. *et* Met. 7, 269. *Torrent. ad* Hor. Epod. 5, 20. Fuller. Misc. 6, 7. *Keuch. ad* Sammon. Summ. c. 59. Infaustae strigis omen triste Sen. Herc. Fur. f. 9. Violenta strix Tibul. 1, 5, 52. Ouid. Fast. 6, 139

Sunt auidae volucres, non quae Phineïa mensis
Guttura fraudabant, sed genus inde trahunt,
Grande caput, stantes oculi, rostra apta rapinae,
Canities pennis, vnguibus hamus inest.
Nocte volant, puerosque petunt nutricis egentes,
Et vitiant cunis corpora rapta suis.
Carpere dicuntur lactentia viscera rostris,
Et plenum poto sanguine guttur habent.
Est illis strigibus nomen: sed nominis huius
Causa, quod horrenda stridere nocte solent.

¶ 2 Strix *pro Muliere maleficа.* Petron. c. 134 Quae striges comederunt neruos tuos. *Vid.* Fest. *Burm. ad* Petron. c. 36 p. 318. Plaut. Pseud. 3, 2, 31 *c. not. Taubm. Passerat. ad* Propert. 3, 5 p. 436. Plaut. Pseud. 3, 2, 31 Ei homines coenas sibi coquunt: quum condiunt, Non condimentis condiunt, sed strigibus, Viuis conuiuis intestina quae exedint. ¶ 3 Strix, [σρίξ] *Canaliculus.* Vitruu. 4, 4 Striarum et strigium circuitus. *Add.* Idem 3, 3 *et* 4. *it. Lex. Vitruu. ex edit. Laet. Vid.* STRIA.

STRITO, āre. *vel* STRITILARE *verbum antiquum.* Varro de L. L. 6, 3 p. 76, 17 Stritabillas *(dictas meretrices)* a stritilando: stritare ab eo, qui sistit aegre. *Fuerit itaque, si hariolari licet, delicato et fluctuabundo mollique gradu, mobili spina et lubricis lumbis incedere.*

STRITAVVS, *vt* Stlocus, Stlis; pro Tritauo, Loco, Lite antiqui dicebant. Fest.

STROBĬLVS, i. m. [στρόβιλος] *Nux pinea integra, quae etiam Graecis* Conus *et* Conarium *appellatur* (Pityides *vero sunt Nuclei, qui in ipsis sunt conis)* Vlpian. l. ligni, in fine D. de Legat. 30 De pinu etiam integri strobili ligni appellatione continebuntur. *Add.* l. 167 ff. de verb. sign. ¶ 2 Strobilus, *Arbor ex pinastrorum genere.* Plin. 16, 10 *de pinastro,* Easdem arbores, alio nomine esse per oram Italiae, quas strobilos vocant, plerique arbitrantur, sed graciles, fuecinctioresque, et cnodes, liburnicarum ad vsus, paene sine resina. *Vetus codex legit,* Quos tibulos. ¶ 3 Strobilum *a Romanis Carduum satiuum appellari Dioscorides ait, 1, 76 Graeca quidem voce, sed tunc forte quotidiana et in vsu populi: quae a pineae nucis, i. coni, figura, cui simile in summo carduus capitulum habet, facta est.* ¶ 4 *Venti repentini species ap.* Plin. 2, 48 *esse dicitur. Verum illud nomen ibi non exstat hodie. Potest forte* Typhon *s.* Turbo *etiam ἀπὸ τῆ στρέφειν dictus esse* στρόφιλος. *Et est hoc venti nomen apud Aristotelem de Mundo.*

STROBVS, i. f. [στρόβος] *Arbor odorifera.* Plin. 12, 17 f. 40 Petunt et in Carmanos arborem strobum ad suffitus, persusam vino palmeo accendentes. Huius odor redit a cameris ad solum iucundus, sed aggrauans capita, citra dolorem tamen. ¶ 2 Strobon vocant *quidam* ladanum: traduntque Siluas Arabum caprarum pastu infringi, atque ita succum villis inhaerescere Plin. 12, 17 f. 37.

STROMA, atis. n [στρῶμα] *Vox Graeca est, qua illi quoduis Straguli genus significant. Vnde et pro Aulaeis accipitur, quae et Peristromata dicuntur, multa colorum varietate picturati.* Capitol. de Vero Imp. c. 4 Vt leuatus cum stromatibus in cubiculum perferretur. *Clemens Alexandr. libros quosdam miscellaneos vario ornamento constantes* Stromata *inscripsit.*

STROMBĪTES, ae. m. [στρομβίτης] Lapis est strombi marini figuram omni ex parte referens.

STROMBVS, i. m. [στρόμβος] *Animal in mari ceu concha tortilis nomen habens a figura intorta* Plin. 32, 11.

STRONGŸLOS, *et* STRONGŸLE, es. f. [Στρογγύλη] *Insula in mari Aegaeo: sic dicta, quia sit rotunda et globosa, quod* στρογγύλον *Graece designat. Haec, (vt* Plin. 4, 12 *scribit)* vine tilis est, cuius ambitus patet LXXV millibus passuum. Naxos, sed antea Dia vocata. *Est etiam vna ex insulis liis.* Plin. 3, 9 Tertia Strongyle, a Lipara M. passuum folis vergens, *etc.* Sil. 14, 259 Mille Agathyrna dedit, pu Strongylos Austris. *Al.* Trogylos. Est etiam Insulae nomen mari, cuius meminit Plin. 5, 31. ¶ 2 Strongyle, *genus* Plin. 35, 15. *quasi tu globosum s. rotundum dicas.*

STROPHA, *f.* STROPHE, ae. f. [στροφὴ] *Proprionem significat, qua cum vtantur naturaliter animalia et hoc effugere vel circumuenire aliquem volunt, hinc* Strophe *est fraudificatrix fallacia.* Plin. Ep. 1, 18 Si tutius putas illud pra Quod dubites ne feceris, id ipsum reserибe, ego aliquam stro veniam, agamque causam tuam. Martial. 3, 7 Nihil str est, iam salarium dandum est. *Vid.* Id. 11, 8. Sen. Ep. 26. 1, 15, 4. Petron. c. 60. Symmach. Epist. 5, 63. phae, *i. vincula, quibus remi ad scalmos alligantur* Vitru ¶ 3 De Strophe *in versibus, vid.* Mar. Victorin. p. 2501. raque Lyricorum carminum, quae versu colisque et commati ponuntur, ex Strophe et Antistrophe et Epodo, vt Graeci a ordinata subsistunt. Quorum ratio talis est. Antiqui laudes carminibus comprehensas circum aras eorum euntes cuius primum ambitum, quem ingrediebantur ex parte dext vocabant *(conuersionem)* Reuersionem autem finistrorsum fact pleto priore orbe Antistrophen appellabant. Dein in deorum soliti consistere, cantici reliqua consequebantur, ap id Epodon.

STROPHADES, um. f. Pl. [Στροφάδες] *Insuale duae mari supra Zacynthum in Meridiem sitae, ab aliis* Plotae *dictae* Seruius *a conuersione Harpyiarum ex Arcadia volantium nomen reluit.* Virg. Aen. 3, 209 Strophadum me litora primum A Strophades Graio stant nomine dictae. *Vid.* Seruium.

STROPHIVM, i. n. [στρόφιον] *Fascia pectoralis, quae u tumorem papillarum cohibet.* Turpil. *apud* Non. 14, 8 Me quod inter vias Epistola excidit mihi, Infelix inter tuniculam phium collocaram. Cic. de Arusp. Resp. 44 e. 21 Clodius a muliebribus soleis purpureisque fasciolis, a strophio, a pf flagitio, a stupro est factus repente popularis. Catul. 65, 65 Non tereti strophio lactantes vincta papillas. Pr Symmach. 1, 37 Strophio recincta. Strophium, cingulum Ison in Gloss. ¶ 2 Strophia *etiam Coronae.* Cath. 3, 29 Sperne Camena leues hederas, Cingere tempora qu es. Sertaque mystica dactylico Texere docta liga strophio dei redimita comas. Auctor Copae 32 Et grauidum ros caput strophio. *Iterum* Prudent. Peristeph. 4, 21 Tu trib mis diadema pulcrum — Nomen hoc gemmae strophio illig *Itaque non temere legunt plerique apud* Plin. 21, 2 Tenuioribus tur antiqui strophia appellantes, vnde nata strophiola. *de fermo est. Sed Harduin. ex MSS.* stroppos *restituit. Manea tas esse voces et, vt fit, inter vtendum detortas.* Strophiis anc absoluta nauis — pelago redditur Apul. Met. 11 p. 2 στροφεῖος, *quae* στροφεῖα *cum ancoris iungit etiam Lucian. vigio c. 5.*

STROPHIŎLVM, i. n. [Στροφίδιον] Plin. 21, 2. *vid. in* PHIVM. *Conf.* Tertull. de Cor. Mil. c. vlt.

STROPHIARIVS, i. m. [στροφιοποιὸς] *Qui strophia facit.* Aul. 3, 5, 42 Strophiarii adstant, semizonarii.

STROPHOS, i. m. [στρόφος] *Dolor intestinorum, quod Latini vocant.* Cels. 6, 2 Eiusdem morbi nota est, cum circa cum intestina torquentur, στρόφον Graeci nominant, coxaeque manent. *Add.* Scribon. 121. Herba chamaepitys strophi tollit Apul. de Herb. c. 26. *Conf.* Idem c. 27. Cels. 2, 7. *Var. Lect. 2, 8.*

STROPHŌSVS, a, um. *Qui stropho laborat.* Veg Strophosa animalia, quibus venter frequenter dolet. *Conf.* Val. 2, 22.

STROPPVS, i. m. Stroppus est, vt Ateius philologus exist quod Graece στρόφιον vocatur, et quod sacerdotes pro insigni habe capite. Quidam coronam esse dicunt, aut quod pro corona i in caput imponatur, quale sit strophium. Itaque apud Fa diem festum esse, qui vocatur Struppearia, quia coronati amb et a Tusculanis quod in puluinari imponatur Castoris, Struppu cari. *Haec* Festus. *Hinc* Plinio 21, 2 *Harduinus restituit. cum damus in* CORONA *pr. Vid. modo* STROPHIVM, *et* STRVPPI.

STROPPVLVS, *f.* STROPVLVS, Dim. *Reddidit Sal* Tertull. de Virgin. vel. 10 *vbi de viris virginibus ita κατ' ἀνδρων sputat,* Debebunt etiam et ipsi aliqua sibi indicia defendere, aut mas Garamantum, aut stropulos Barbarorum, aut cicadas Athenien aut cirros Germanorum, aut stigmata Britonum. *Sic Priorius Rigaltium montu Salmasii. Libri antiqui* Strobulos *habent f.* Str los. *Priorius conicit* Crobylos: *sed hi non sunt Barbarorum, rum Athenien sium.*

STRVCTILIS, STRVCTOR, STRVCTVRA, STRU *vid.* STRVO.

STRVFFERTARII, *a* Strue *et* Ferto, *sacrificii genere dicti fu* stus, Strufertarios antiqui soliti sunt appellare homines conducticio ad lucos, vel arbores fulguritas, aut piacularium commissorum caus et ferto sacra faciunt his verbis, Oro te Iupiter, vti mihi volen pitius sis, quod et nullo etiam adhibito strufertario fit. Cat R. R. 134, 1 Priusquam messim facias, porcam praecidaneam hoc fieri oportet. *Et postea:* Priusquam porcam feminam immol Iano struem commoueto sic. Iane pater te hac strue commouen bonas preces precor, *etc.* Ferctum Ioui moueto, et mactato Iupiter te hoc fercto obmouendo bonas preces precor, vti sies vol propitius mihi, liberisque meis, domo, familiaeque meae, mactus ferto, *etc.* — Postea Iano vinum dato sic, Iane pater, v strue commouenda bonas preces bene precatus sum, eiusdem rei macte vino inferio esto, *etc. Conf.* FERTVM.

STRVIX, īcis. f. *Idem quod Strues.* Arnob. 2 p. 222 Stru lignorum. Liu. *apud* Festum Struicem malorum. Struice xeas, Naeu. Struices *ait* Festus, antiqui dicebant Omnium rum exstructiones. Plaut. Men. 1, 1, 26 Cereales coenas dat,

ſa exſtruit tantas ſtrnices concinnat patinarias. Caementiciis
tu ſtruicibus Solin. c. 28 *(Al.* 41).

T.VMA, ae. f. [χοιράς] Tumor, in quo ſubtus concreta
dn ex pure et ſanguine, quaſi glandulae oriuntur. Quae vel
ci ie fatigare medicos ſolent, quoniam et febres mouent, nec vn-
n icile matureſcunt. *Haec ex* Celſ. 5, 28, 7 Naſcuntur maxi-
videm teſtatur, in ceruice: ſed etiam in alis, et inguinibus, et
ibs. *Add.* Scribon. 79. 214 *etc.* Plin. 11, 37 Guttur homini
m et ſuibus intumeſcit, aquarum quae potantur plerumque vitio.
Iaitis locis meminit ſtrumarum morbi. Propter quod quae-
ttera ſpongioſa per corpus aliquando inſperſa, ſcrophulae di-
ar quae etiam ſub ſtrumae appellatione continentur, vt rectius ſtru-
e quaſi paruae ſtrumae, quam ſcrophulae nominentur. Stru-
no Scrophulas *vocant, quoniam eas Graeci ab eiusmodi bruto χοι-*
pellauerint Cael. 30, 26. Male eum habet ſtruma Celſ. 15
Frigida aqua ſtrumas excitat Idem 1, 9. *Conf.* Idem 2, 1.
181. 23 *ſeqq.* Columel. 7, 11. Vitruu. 8, 3. *Etiam conuicium*
naturae vitio, ſiue ab exprobratione turpitudinis alterius, Catulli
5 Quid eſt, Catulle, quid moraris emori? Sella in curuli ſtru-
ius ſedet, Per conſulatum peierat *(ſtrumoſus ipſe etiam)* Va-
Cic. Att. 2, 9 Proinde iſti licet faciant quos volent Con-
rib. Pleb. denique etiam Vatinii ſtrumam ſacerdotii διάφῳ,
Videbis, *etc.* Cic. pro Sext 135 c. 65 Ii medentur Rei-
exſecant peſtem aliquam tanquam ſtrumam ciuitatis.

VMELLA, ae. f. Dimin. Marc. Empir. c. 15.

VMŌSVS, a, um. Adi. [χοιραδικὸς] *Qui id vitium potitur.*
iat. 10, 309 Nec praetextatum rapuit Nero loripedem, nec
um, atque vtero pariter, gibboque tumentem Colum. 7, 10.

VMATĪCVS, a, um. *Idem.* Iul. Firmic. 8, 19 Viceſima
rs arietis ſi in horoſcopo fuerit inuenta, ſtrumaticum faciet,
a macularum labe poſſeſſum, vel certe elephantiaca conta-
culatum.

MEA, ae. f. *Herba.* Plin. 25, 13 De quarta ranunculi
oſtri, *inquit*, herbarii ſtrumeam vocant, quoniam medetur
et panis, parte in fumo ſuſpenſa, creduntque, ea rurſus ſata,
quae curauerint, vitia. *Eadem herba vocatur alio nomine*
apud Apul. de Herb. 74. *Vid.* Plin. 27, 8 ſ. 44. *Locum da-*
ACVBALVM.

MENTVM, i. n. *Inſtrumentum* Tertull. ad Vx. 1, 7.

O, xi, tum, ĕre. [συντίθημι, κατασκευάζω, μηχανάομαι] *Or-*
ordinem redigere, vel vt exſtet opus et maneat, vt in aedifica-
vel vt commodius perficiatur, vt cum exercitus ſtruitur, inſidiae,
ic. Tuſc. 1 Per ſpeluncas ſaxis ſtructas aſperis Ouid. Met.
Altaque congeſtos ſtruxiſſe ad ſidera montes. Machinari,
npliciter ſignificat Ter. Heaut. 3, 2, 3 Num me fefellit hosce
? *Vid.* Tacit. Ann. 1, 13, 3. Idem ibid. 4, 67 Struc-
qui monerent perſugere, *etc. h. e. Inſtruebantur, ſubornа-*
Aciem ſtruere Virg. Aen. 9, 42. Aggeres ſtruere
l. Gall. 8, 41. Tacit. Ann. 2, 64 Structi et Arcus circum
mpli Martis Vltoris, cum effigie Caeſarum. Cic. Att.
0, ſi Pompeius manet in Italia, nec res ad pactionem venit,
ellum puto fore: ſin Italiam relinquit, ad poſterum Bellum
trui exiſtimo. Idem pro Cluent. 178 c. 64 Vt velle atque
iquem Calamitatis filio potius, quam id ſtruere et moliri vi-
Cauſas ſtruere Tacit. Ann. 2, 42. Comam, *et ſimi-*
abus vid. Drakenb. ad Sil. 4, 746. Liu. 2, 3 Legati
alia moliri, aperte bona repetentes, clam recuperandi regni
ſtruere. Controuerſiam de nomine et vocabulo ſtruere
Herenn. 2, 45. Conuiuia ſtruere Tac. Ann. 15, 37. Co-
re Caeſ. Bell. Ciuil. 3. Crimen alicui ſtruere Tacit.
8. Cubilia ſtruxere congeſtae frondes Lucan. 9, 841.
uere Sen. Here. Oet. 11. Domos ſtruere Hor. Carm. 2,
Epulas ſtruere Tacit. Ann. 15, 55. Fercula luxurioſe
Columel. in praef. Inſidias alicui ſtruere Ouid. Met.
Medicina ſtruitur dolori Stat. Silu. 5, 1, 16. Mendaci-
re Liu. 23, 34. Moles ſtruere Tac. Ann. 2, 17. Cic.
ra 2 c. 51 Atque iisdem his ex locis et odium in alios ſtruere di-
et a nobis ac noſtris dimouere. Opes ſtruere Liu. 2. Ora-
lutam ſtruere Gell. 1, 19. Ordine, non aceruatim ſtruere
, 8. *vid.* ORTHOSTATA. Penum ſtruere Virg. Aen.
Cic. Fam. 6, 7 Quemadmodum igitur ſcalarum gradus ſi
os, alios incidas, nonnullos male haerentes relinquas, ruinae
n ſtruas, non adſcenſum pares. *Conf.* Sen. Ep. 10. Py-
ntem ſtruxere Virg. Aen. 6, 215. Reliqua ad iacturam
Cic. Qu. Fratr. 3, 8. Idem Att. 5, 21 Sed dices, me
hi Solicitudinem ſtruere, cogor, et velim ita ſit. Syco-
ſtruere Plaut. Aſin. 1, 1, 57. Cic. de Orat. 3, 169 c. 43
onis eſt componere et ſtruere verba ſic, vt neue aſper eorum
ue hiulcus ſit. *Et* c. 31 *extr.* Nae ille haud ſane, quem ad
verba ſtruat et illuminet, a magiſtris illis requiret. Quin-
Caeterum etiam ex praepoſitione et duobus vocabulis dure
truxiſſe Pacuuius, —— Nerei Repandiroſtrum, incurui-
pecus, *i. Compoſuiſſe. Obſ.* Feſtus, ſtruere antiqui dice-
adiicere, augere, vnde induſtrios quoque *(intell. dixerunt*
ſemper endoſtruunt, induſtruunt, inſtruunt *aliquid)* M. Cato, iure,
ertate, Republica, communiter vti oportet: gloria, atque
ore uomodo ſibi quisque ſtruxit, *(i. parauit, fecit)* At in duode-
qui eſt: Si caluitur, pedemue ſtruit, manum endoiacito. Alii
nificare retrorſus ire, alii in aliam partem, alii furere, alii gra-
re, alii minuere, ac vix pedem pedi praefert, otioſe it, remoratur.
ina non ſatis emendata eſſe, apparet. Caeterum pedem ſtruere
Ne fugam adornare, in pedes ſe velle conijcere, vix dubito.

TRENS, entis. Part. Ipſe aciem nullo turbante interim ſtruens
31, 3. *Add.* Tac. Ann. 1, 13, 3.

TRCTVS, a, um. Partic. [κατασκευασθὲις] Cic. de Senect. 51
ugem ſpicae ordine ſtructam. Acies ſtructa, *vid.*
Atria ſtructa leuibus tophis Ouid. Met. 8, 562. Com-
toris bene ſtructam collocationem diſſoluere permutatione
rat. 232 c. 70. Domus regiae e latere ſtructae Vitruu.
Eloquentia, collocata et quaſi ſtructa et nexa verbis Idem
9. Inſidiae ſibi ſtructae Tac. A. 2, 65, 4. Moenia
eis manibus Virg. Aen. 5, 811. Scena in tempus ſtructa
c. Ar. 14, 20. Templa ſtructa vetuſto ſaxo Virg. Aen. 3, 84.
ſtructa labore Herculeo Propert. 3, 18, 4.

STRVCTE. Adu. Tertull. de Cultu Fem. c. 11 Quae vobis cauſa ſtructius prodeundi.

STRVCTIM. Adu. Apul. Flor. 2 p. 21 *Stew.* p. 230 *Colu.* Cithara apta ſtructim.

STRVCTVM, i. n. *Vt*, Structa ſaxorum, *i. Saxa quae ſtructa ſunt, ſimili dicendi forma, qua Septa domorum, Strata, viarum, et caetera id genus.* Lucret. 4, 361 Fit, quaſi tornata vt ſaxorum ſtructa tuantur.

STRVCTIO, ōnis. f. Firmic. 8, 9 Arma venatoribus aut facient, aut parabunt, vt retia, venabula, ſagittas, et quidquid ad ſtructionem eius ſtudii pertinet. Pallad. 12, 22 Sternes inter ſpatia ſtructionis, *Conf.* Tertull. de Patient. c. 3. Reinef. Inſcr. Cl. 7, 16.

STRVCTOR, ōris. m. [τέκτων] *Qui aliquid ſtruit.* Cic. Qu. Frat. 2, 5 A puero vt diſceſſi, in aream tuam vent: res agebatur multis ſtructoribus. *Sic* Att. 14, 3 Structores *vocat eos, quorum vtebatur opera ad villam aedificandam. Hos* ſtructores *Bud. interpretatur Fabros caementarios. Conf.* Tribon. l. 1 C. de Exeuſ. Artif. Veget. 2, 11. Structor orationis huius egomet Apul. Flor. p. 365 *Elm.* Structor *qui inſtruendae menſae et ciborum curam habet.* Martial. 10, 48 Et quae non egeant ferro ſtructoris ofellae. *Vid.* Iuuen. Sat. 7, 184. *Add.* Idem 5, 120. Iuuen. 11, 137

Sed nec ſtructor erit, cui cedere debeat omnis
Pergula, diſcipulus Tripheri doctoris, apud quem
Sumine cum magno lepus, atque aper, atque pygargus
Caeditur, et tota ſonat vlnea coena Saburra.

Nempe de ligno parata habebant ferculа, quorum commiſſuras, et articulos dum diuiderent, diſcebant carpere veros lepores, apros, etc. Super *ſignum repoſitorii ciborum*, proprium conuenientemque materiae ſtructor impoſuerat cibum Petron. c. 35. *Add.* Lamprid. Heliog. 27. Structores annonae Cic. Att. 14, 3.

STRVCTORIVS, a, um. Adi. *Vt*, Operas ſtructorias alicui locare Tertull. Apol. c. 14.

STRVCTVRA, ae. f. [οἰκοδόμημα, οἰκοδομία, κατασκευὴ] *Aedificium, ſiue Compoſitio et ordinatio lapidum in aedificiis.* Colum. 1, 5 *extr.* Igitur id ſtructurae vitium cum primum ſtatim fundamenta iaciuntur, euitandum eſt. Liu. 21, 11 Structura antiqua. *Vid.* Vitruu. 2, 8. 3, 2. 5, 12. 6, 11. 8, 7. Celſ. 8, 1. Colum. 5, 6. Pallad. 1, 40. Surgens operum ſtructura Lucan. 6, 64. Cic. de Opt. Gen. Orat. 5 c. 2 Sed et verborum eſt ſtructura quaedam duas res efficiens, numerum et lenitatem, *etc.* Carminis ſtructura mirifica Ouid. ex Pont. 4, 13, 4.

STRVCTĪLIS, e. Adi. [κατασκευασὸς] *Quod conſtructum eſt, multis materiae fruſtis ſ. partibus, vt* Columnae ſtructiles, *quae non ſunt ex vno lapide, ſed ex multis.* Columel. 11, 3 Veteriſſimi auctores viam ſepem ſtructili praetulerunt. Martial. 9, 77 Non ſilice duro, ſtructiliue caemento. Canales Vitruu. 8, 7 *pr.* Cloacae Idem 5, 9. Columnae ſtructiles Vlpian. in l. Sicuti §. 1 D. ſi Seruit. vindic. Idem in l. Etſi Forte §. Modus D. Si Seruit. vendic. Forte, vt reficiat lapide quadrato, vel lapide ſtructili. Saxum Prudent. Pſychom. v. 834. *Add.* Columel. 12, 50. Pallad. 9, 1. Tertull. de Anima c. 9.

STRVIS, is. f. [σωρὸς] *Congeries eſt.* Liu. 21, 27 Struem ingentem lignorum faciunt. Cic. Att. 5, 12 Strues ſolinarum. Strues ſaxorum arborumque cumulata Curt. 4, 3, 9. *Add.* Idem 8, 4, 11. Columel. 1, 19. Strues vuarum Plin. 14, 4. ℈ 2 Strues, *Genus libi in ſacris. Vid.* FRVM *et* STRVFERTARII. *Hic addimus modo locum* Feſti, Strues genera liborum ſunt, digitorum coniunctorum non diſſimilia, qui ſuperiecta panicula in transuerſum continentur.

STRVPPEARIA, Feſta quaedam apud Faliſcos. *Vid. in dict.* STROPPVS.

STRVPPI, [φάκελοι] *inquit* Feſt. vocabantur in puluinaribus Faſciculi de verbenis facti, qui pro deorum capitibus imponebantur. Gracchus *apud* Gell. 10, 3, 5 Is in lectica ferebatur — Bubulcus — rogauit, Num mortuum ferrent? Vbi id audiuit, lecticam iuſſit deponi: ſtruppis, quibus lectica deligata erat, vsque adeo verberari iuſſit, dum animam efflauit. *Vid. ſupra* STROPPVS. *Res enim eſt eadem.* Iſidorus 19, 4 Vincula loro vel lino facta, quibus remi ad ſcalmos alligantur: de quibus Liuius, Tumque remos iuſſit religare ſtruppis. Vet. Gloſſ. Strupus σκαλμὸς ἔνθα ἡ κώπη δεσμᾶται. *Conf. Barth. ad* Claudian. Mamert. p. 430.

STRVTHOS, *ſ.* STRVTHVS, i. m. [στρεθὸς] *Graecis paſſer eſt. Hinc*

STRVTHEVS, a, um. Strutheum in mimis praecipue vocant Obſcoenam partem virilem a ſalacitate videlicet palleris, qui Graece στρεθὸς dicitur. Feſtus. Cato R. R. 7, 3 Mala ſtruthea, cotonea ſcantiana. Columel. 5, 10, 19 Cydonia, quorum genera tria ſunt, ſtruthia, chryſomeliana, muſtea. Plin. 21, 20 Dolori capitis cum cotoneis malis aut ſtrutheis illinitur. *Legitur et* Struthiis. *Conf.* Idem 15, 11 *et* 14. Varro R. R. 1, 59. *vid.* COTONEVM. Struthea coluteaque appara Plaut. Perſ. 1, 3, 7.

STRVTHIOMELA, ae. f. [στρεθιόμηλα] *Vno vo. alio proferri apud* Varr. de R. R. 1, 59. *annotatum reperio. Mihi quidem non obſeruatum.*

STRVTHIVM, i. n. [στρέθιον] *Latine Paſſerculas dicitur.* ℈ 2 Struthium, *Herba.* Plin. 19, 3 ſ. 18 At quae vocatur radicula, lauandis demum lanis ſuccum habet: mirum quantum conferens candori mollitiaeque. *Et paullo poſt,* Struthion Graeci vocant, floret aeſtate, *etc. Add.* Celſ. 5, 22. *et* 6, 5. Plin. 26, 12. *Et add.* LANARIA.

STRVTHIOCAMĒLVS, i. m. [στρεθιοκάμηλος] *Maximus avium.* Plin. 10, 1 Sequitur natura auium: quarum grandiſſimi et pacne beſtiarum generis, ſtruthiocameli Africi vel Aethiopici, altitudinem equitis inſidentis equo excedunt, celeritate vincunt: ad hoc demum datis pennis, vt currentem adiuuent: caetero non ſunt volucres, nec a terra tolluntur. Vngulae iis ceruinis ſimiles, quibus dimicant, biſulcae, comprehendendis lapidibus vtiles, quos in fuga contra ſequentes ingerunt pedibus. Concoquendi ſine delectu devorata mira natura, ſed non minus ſtoliditas, in tanta reliqui corporis altitudine, quum colla frutice occultauerint, latere ſeſe exiſtimantium. Praemia ex iis ouа, propter amplitudinem pro quibusdam habita vaſis: conosque bellicos et galeas adornantes pennae. *Conf.* Idem 11, 37. Tertull. de Vel. Virg. c. vlt.

STRVTHIOCAMELINVS, a, um. Semum Plin. 29, 5.

STRVTHOPHAGI, Gens Aethiopica. *Vid. in d Ctione* SILLI.

STRVTHOPODES, um. f. Plin. 7, 2 *vocantur* Feminae, quae parnas pedum plantas habent, velut paſſerini pedis: *ſic Themiſtius*

Struthocephalos *minimi et paſſerini capitis, in Paraphraſi phyſicorum vocat, vt annotauit Turnebus.*

STRYCHNVS, i. m. *vel* STRYCHNVM, i. n. [στρυχνὸς] *Herba ſponte naſcens; quam Latini* Solanum, *vulgo* Solathrum *vocant: multas ſub ſe continens ſpecies, quas vide ſupra in dictione* SOLANVM. *Vid.* Plin. 28, 11. *it.* 27, 8 *et* 74.

STRYMON, ŏnis. m. [Στρυμών] *Ciuitas nec non et fluuius Thraciae, de quo* Virg. Georg. 4, 508 Rupe ſub aduerſa deſerti ad Strymonis vndam. Niuoſus Strymon Ouid. Triſt. 5, 3, 21.

STRYMONIVS, a, um. Adi. [Στρυμόνιος] *Pro Thracio fere ponitur, vt,* Grues Strymoniae Virg. Georg. 1, 120. Aquilo Strymonius Sen. Agam. f. 6. Matres Strymoniae, *Mulieres Thraciae* Ouid. in Ibin 602.

STRYX, *vid.* STRIGES.

S T V

STVDEO, STVDIOSVS, *vid. poſt* STVDIVM.

STVDIVM, i. n. [σπουδή, ἐπιτήδευμα] Donatus *ad* Ter. Hec. 2, 1, 5 Studium eſt voluntas hominis attentior atque impenſior: *itaque interdum eſt diligentiae, interdum fauoris et amicitiae, interdum virtutis acceſſio, quod ex adiunctis aeſtimandum eſt. Modo enim otio diſtribuendi ſingula deſtituimur.* Cic. de Inuent. 1, 36 c. 25 Studium autem eſt animi aſſidua et vehemens ad aliquam rem applicata magna cum voluptate, occupatio. vt philoſophiae, poëtices, geometriae, literarum. Ter. Hec. 2, 1, 5 Viris eſſe aduorſas, aeque ſtudium eſt, ſimilis pertinacia eſt. Hor. Serm. 2, 2, 12 Molliter auſterum ſtudio fallente laborem. Alacritas ac ſtudium Caeſ. Bell. Gall. 4, 24. Belli ſtudiis aſperrima vrbs Virg. Aen. 1, 18. Formae ſtudium Tibul. 1, 7, 43. Laſſus ſtudio venandi Ouid. Met. 3, 415. Feſſus ſtudiorum pondere Lucan. ad Piſon. 178. Acre ſtudium, *vid.* ACER Adiectiuum. Agile ſtudium, *Exercitium ad curſum* Stat. Theb. 6, 557. Fortia ſtudia Quinctil. 6, 1. Inane ſtudium, *vid.* INANIS. Pertinax ſtudium Quinctil. in Prooem. lib. 1. Plena vecordiae ſtudia Tacit. Ann. 3, 50. Puellare ſtudium Ouid. Met. 5, 399. Virilia ſtudia Idem ibid. 12, 208. ¶ 2 *Verborum formulae:* Adhibere ſtudium, *vid.* ADHIBEO. Ardeo ſtudio hiſtoriae Cic. Att. 16, 13. Ardere ſtudio belli, *vid.* ARDEO. Aſſequi ſtudio vel conſequi Cic. Fam. 2, 5. Cecidit incautus ſtudio eundi, *Cupiditate currendi* Ouid. Met. 8, 378. Celerare gradum anili ſtudio Virg. Aen. 4, 641. Conciliatum ſtudium ex Tribunatu, *etc.* Cic. Fam. 2. Conferre ſtudia ſua in aliquem Idem ad Qu. Fratr. 2, 14. Conſurgunt ſtudiis Teucri Virg. Aen. 5, 450. Contendere omni ſtudio, *vid.* CONTENDO. Contendere ad magna rectis ſtudiis, *vid.* CONTENDO. Declarare ſtudium, vel ſignificare Cic. Fam. 3. Deponere belli ſtudia Iuſtin. 1, 2. Dicare ſtudium Cic. Fam. 2, 6. Diſpoſita fideli ſtudio dona Lucret. 1, 47. Dare ſtudium alicui rei Quinctil. 3, 2. Dare ſtudium agricolationi Colum. 1, 1, 1. Magno militum ſtudio opus Efficitur Caeſ. B. G. 6, 9. Exercere aliquem duris ſtudiis Claud. 4 Conſ. Hon. 320. Exſpectare ſtudia ab aliquo Cic. Fam. 1. Habere ſtudia Idem pro Planc. 20. Iactare aliquid inani ſtudio Virg. Ecl. 2, 5. Incenſus ſtudio diſcendi Cic. de Orat. 2, 1. Incenſi ſtudio, quod ad agrum colendum pertinet, *vid.* INCENDO. Cic. de Diuin. 2, 5 Quorum ſtudio legendi, meum ſcribendi ſtudium vehementius in dies Incitatur. Inflammatum ſtudium, *vid.* INFLAMMO. Inhaerere ſtudio alicui Ouid. Met. 8, 165. Iniicere ſtudium alicui, *vid.* INIICIO. Inſtigare aliquem ſtudiis Virg. Aen. 5, 228. Interponere ſtudium, operam, *vid.* INTERPONO. Nauare operam et ſtudium tibi volunt Cic. ad Brut. 8. Ponere ſtudium luceri Hor. Carm 4, 12, 25. *vid.* PONO. Profiteri ſtudium Cic. Fam. 5, 8. Polliceri alicui ſuum eximium ſingulare ſtudium Idem ibid. 5, 8. Liu. 10, 13 Acuebant hac moderatione tam iuſta ſtudia: quae verecundia legum Reſtinguenda ratus, legem recitari iuſſit: *etc. Sic etiam Drakenb. Al.* reſtringenda. Seruatum perenni ſtudio odium, *Voluntate perſeueranti* Sil. 1, 18. Studium in aliquo eſſe Caeſ. Bell. Ciu. 1. Cicero tuus noſterque ſummo ſtudio eſt Paeonii ſui rhetoris, *i. Tenetur* Cic. Qu. Fratr. 3, 3. Studio Eſſe in aliquem Id. Fam. 13, . . Id. Tuſc. 2, 36 Illi autem voluerunt nihil horum ſimile eſſe apud Lacaenas virgines, quibus magis palaeſtra, Eurotas, ſol, puluis, labor, militia in ſtudio eſt, quam ſertilitas barbara. Id. Acad. 1, 7 Sed meos amicos, in quibus eſt ſtudium, in Graeciam mitto, id eſt ad Graecos ire iubeo, vt ea, *etc.* Teneri ſtudio aliquo Hor. Epiſt. 1, 1, 81. Vigilare ſeueris ſtudiis Propert. 2, 3, 7. ¶ 3 *Notentur quaedam conſtructiones.* Cic. Qu. Fratr. 3, 1, 3 Quod literis tuis ſtudium illius in ſalutem noſtram facile perſpexi. Inſigne ſtudium alicuius erga alterum, *vid.* INSIGNIS. Cic. Fam. 3, 10 Neque enim de meo erga te ſtudio dubitare debes, neque id eſt obſcurum cuiquam in prouincia, nec Romae fuit. Idem Fam. 5, 8 Quantum meum ſtudium exſtiterit dignitatis tuae vel tuendae, vel etiam augendae, non dubito quin ad te omnes tui ſcripſerint. Cupiditas et ſtudium defendendae nobilitatis Id. Verr. 1, 35. ¶ 4 *Ad inſtitutum, et vitae genus fere pertinent iſta:* Columel. 1 praefat. 4 Et ne ſingula perſequar: ei ſtudio, quod quisque agere velit, conſultiſſimum rectorem adhibeat, *i. Exercitio, vel operi, vel arti: vbi illud in vniuerſum obſeruamus, libera Rep. aureaque adeo aetate non temere dicta eſſe* ſtudia *ſimpliciter pro ſtudiis literarum et ſapientiae; ſed fere adiectum eſſe aliquid, vnde intelligatur, de quo genere ſermo ſit,* ſtudia literarum, doctrinae, ſapientiae, ſtudia haec, ſtudia noſtra, *etc. Poſt ea vero* Quinctilianus, Plinius, *caeteri ita frequentarunt illam abſolutam loquendi rationem, vt mirum non ſit, illam hodie paene vſitatiorem eſſe.* Ter. Andr. 1, 1, 29 Vt animum ad aliquod ſtudium adiungant, aut equos alere, *etc.* Idem Heaut. 2, 3, 39 Quo ſtudio vitam ſuam te abſente exegerit. Cic. de Senect. 50 Atque haec quidem ſtudia ſunt doctrinae. Idem de Inuent. 1, 4 Mihi videntur cuncta ſtudia recta atque honeſta per otium concelebrata ab optimis enituiſſe. *Sic* Tuſc. 1, 1 Studio ſapientiae, quae philoſophia dicitur. Claritudo ſtudiorum Tac. Ann. 12, 8. Hiſtrionale ſtudium Idem Ann. 1, 16. Muſicum ſtudium, *vid.* MVSICVS *in* MVSA. Conſortes ſtudii Ouid. Triſt. 5, 3, 47. Cupidus ſtudiorum Idem ex Pont. 1, 5, 35. Communia foedera ſtudii ſacri Id. ibid. 4, 13, 43. Habere aliquem participem ſtudiis Id. ibid. 2, 5, 42. Lenius ſtudium Id. Rem. Amor. 207. Adhaerere ſtudio alicui Lucret. 4, 959. Adhibere multum ſtudii ad dicendum, et ad omnes bonarum rerum diſciplinas Cic. de Clar. Orat. 161. Aſſuetus mollibus ſtudiis Ouid. Triſt. 1, 5, 74. Celebrare ſtudium agriculturae, *vid.* CELEBRO. Collocare ſtudium, LOCO. Concitari cohortatione alicuius ad ſtudium cogi virtutis Cic. de Orat. 1, 204. Idem de Clar. Orat. 234 *Hortenſio loquens:* Maxime vero perſpecta eſt vtriusque exercitatio, paullo ante quam perterritum armis hoc ſtudium ſtrum Conticuit ſubito, et obmutuit. *Prius dixerat,* Sub vitate, cum alia ciderunt, tum etiam ea ipſa, de qua diſ dimur, eloquentia obmutuit. Conuertere ſtudium a ſcribendi, *vid.* CONVERTO. Dedere ſe ſtudio eloque in Orat. 6. Deditus ſtudio citharae Hor. Serm. 2, 3, 10 ſtudiis annos ſeptem Dedit Idem Epiſt. 2, 2, 82. Deſer Cic. de Fato. Florens otii ſtudiis Virg. Georg. 4, 564. mare boues ad ſtudium atque vſum agreſtem Idem ibid. 3, mandae mentes aſperioribus ſtudiis Hor. Carm. 3, 24, 54. gere ſtudium Cic. Fam. 6, 7. Imbuere ſtudio Idem pro Impertire ſtudium philoſophiae, *vid.* IMPERTIO. ſciplinarum ſtudia Quinctil. 1, 10. Verſari in ſtudio *vid.* LITERA. Vigere ſtudia Cic. de Orat. 1, 13. 12, 3 Lectionis opus eſt, qua nihil eſt in ſtudiis minus la Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſec ornant, aduerſis ſolatium ac perfugium praebent, delectant impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, r Cic. pro Arch. c. 7. Nobis ſtet illud, vna viuere in ſt ſtris, a quibus antea delectationem, modo ſolatium petebam vero etiam ſalutem deeſſe non arbitramur Idem Fam. 9, 2. inprimis cauere oportebit, ne ſtudia, qui amare nondum po rit, et amaritudinem ſemel perceptam etiam vltra rudes an midet Quinctil. 1, 1 p. 19 B. Studium diſcendi voluntas cogi non poteſt, Conſtat Quinctil. 1, 3 p. 35. Acerrim um Cic. in Brut. Secreta ſtudia Quinctil. 2, 18. Abducere a ſtudio Cic. Fam. 4, 4. Abhorrere ſtudio, A ſtudium, *vid. bb. vv.* Abundare ſtudio Cic. de Orat. 1. cerſita ſtudia, *vid.* ACCERSO. Affluere ſtudio Cic. pro Aſſerere ſe ſtudiis, Attingere leuiter ſtudia, *vid. bb. vv.* ſcindere ſtudium alicui Catul. 66, 19. Colere ſtudia, brare ſtudia, Conferre ſe ad ſtudia, Confluere ad ſtudia, ſcere in ſtudiis, *vid. ff. ll.* Contine te in tuis perennib Cic. in Brut. 332. Detinere animum ſtudiis Ouid. Triſt. Flagrans ſtudium Cic. de Orat. 3, 228. Formare ſtudia al infantia Quinctil. in Prooem. lib. 1. Iacent ſtudia, *vid* Impedita ſtudia, Incitari in ſtudia, *vid. ff. ll.* Incitare Cic. de Diuin. 2, 5. Incumbere ad vel in ſtudia, Ingred Mori in ſtudio, *vid. bb. vv.* Ad erudiendam liberalit plinis ſingularis indolem iuuenis, Apolloniam eum in ſtudia Vell. 2, 59. Obſolefcere ſtudia Cic. de Inuent. . . Omitte Idem de Inuent. 1. Referre ſe ad ſtudia Idem Att. 4, 16. mittere ſtudia Idem in Brut. 15. Renouare ſtudia Id Repetere ſtudia Idem de Fato 4. Reſtinguere ſtudia Orat. 5. Reuocare intermiſſa ſtudia, *vid.* INTERMITTO. Omnia denique bonarum artium ſtudia Siluerunt. Teneri a ſtudio Idem in Brut. Tentare ſtudium inutile Ouid. 7 10, 21. Praemiſſus Apolloniam ſtudiis Vacauit Sueton. A Verſari in ſtudio literarum Cic. de Aruſp. Reſp. c. 9. Vigent ſtu Epiſt. 1, 13. ¶ 6 *Obſerv.* Studium, *locus vbi litera dioſi de eruditione differunt, muſeum, academia, vniuerſitas. den. in Britannia p. 269.* Apud Aegyptios ciuem ſe egit et phum in omnibus ſtudiis, templis, locis Capitol. in Ant. Phil. *Etiam vita monaſtica peculiariter* ſtudii *nomine appellatur,* Tu, q mam ſcintillam noſtro fomiti ſubieciſti, quae ad hoc ſtudiu fermone hortata es et exemplo Hieron. Epiſt. 2, 8. *i. vitam cam.* Nec quisquam monachos ante S. Hilarionem in Syria ille fundator et eruditor huius conuerſationis et ſtudii fuit Vita Hilarion. ¶ 7 Studium, *pro Deſiderio.* Cic. 83 Equidem efferor ſtudio patres veſtros (quos colui et d dendi. Idem Acad. 1, 43 Archeſilas ſibi omne certamen non pertinacia aut ſtudio vincendi. Idem pro Roſc. Amer. omnes intelligant, me non ſtudio accuſare, ſed officio defende Verr. 2 Tanto ſtudio requiſiuit. Acuere ſtudia, *vid.* Reſtinguere ſtudia. Alicuius ſtudio et cupiditati morem Cic. pro Quint. 9. Immane ſtudium loquendi Ouid. Met. Adduci certandi ſtudio, *vid.* ADDVCO. Famae ſtudium honore Ouid. Rem. Amor. 393. Ardentibus ſtudiis depoſcun Met. 1, 199. Fallens laborem ſtudium Idem ibid. 6, 60. *i. Vincendi cupiditas.* Minuens labores ſtudium Ouid. Met. Rapi ad aliquem locum ſtudio inflammato Cic. pro Lege Manil. tere ardentiore ſtudio, *vid.* ARDEO. Salluſtius in Catil. Sullanum certe ſcio quae dixerit ſtudio Reip. dixiſſe. turbae fauenti aduerſus ſtudium ſuum Sueton. Calig. c. 30. Planc. 10 Illud debes putare, comitiis, praeſertim Aedilicii um eſſe populi, non iudicium, eblandita illa, non enucleata fragia. Accendere ſtudium, Accinctus ſtudio popularium, quirere ſtudia vulgi, *vid. bb. vv.* Amittere ſtudia Cic. Conferre ſtudium Idem Fam. 10, 1. Conſtare ſtudium Idem Conſumere ſtudium Idem ibid. 6, 12. Debilitant haec ami ſtudia Idem pro Muraen. 43. Deponere ſtudia Idem Detrahere de ſtudio Idem Fam. 3. Mouere ſtudia hominu MOVEO. Nauare ſtudium Cic. Att. 15, 4. Praeſtare Idem Fam. 2. Praetermittere ſtudia Cic. . . Remanen erga aliquem Idem . . . Ille Significat ſtudium erga me non cre Cic. Att. 2, 19. Virg. Aen. 2, 39 Scinditur incertum ſtud contraria vulgus. Ter. Adel. 1, 1, 16 Is adeo diſſimili ſtudio iam inde ab adoleſcentia. Cic. de Amicit. 15 Voluntatum diorum ſententiarum ſumma conſenſio. Studio habere Ter. Adel. 3, 3, 28. Indulgere aliquid ſtudio ſuo, *vid.* GEO. Martian. in l. Si praegnans D. de fideicom. libert. Si gnans ancilla moram non ſtudio *(voluntate et facto)* manumiſ ſed fortuitu patiatur, ne manumittatur, *etc.* Studio, *Ablat. induſtria, conſulto, etc.* Vt omnes intelligant, me non ſtudio fare, ſed officio defendere Cic. pro Roſc. Amer. c. 32. *Conf.* C Triſt. 3, 4, 41. *A. Borrich. Vindic. Lat. p. 224.*

STVDIOSVS, a, um. Adi. [σπουδαῖος, περιπερὸς] *Studiosus, aſſiduus et perſeuerans in re aliqua.* Auctor ad Herenn. Ideoque bonis viris et ſtudioſis amicus erat. Cic. Acad. 4, 98 Homo et acutus vt Poenus, et valde ſtudioſus ac diligens. hors ſtudioſa Hor. Epiſt. 1, 3, 6. Pectora ſtudioſa Ouid. T

Studiosa placendi, *Cupida* Ouid. de Arte Am. 3, 423. Verr. 2, 13 Videte, quid potuerit, qui quatuor in prouincia Quaestudiosissimos defensores, propugnatoresque habuerit. Studius [φιλομαθὴς] *pro Literarum cupido.* Plin. Epist. 3, 5 Itafere ridere, quum me quidam studiosum vocant. *Conf.* Idem 1, 15. *it.* 4, 13, 11. *et* 8, 12, 1. Eius filio mire studioso, et lit, et modesto Cic. Fam. 13, 61. Suscepi laborem vtilem Idem de Opt. Gen. Orat. 13 c. 5. Instruere studiosos alicuius rei, *vid.* INSTRVO. Studiosa quaestio vel dicat, *Literata et docta* Quinctil. 11, 1. Studiosus, *pro Cupido, Siue dedito alicui rei, Genitiuo iungitur, rarissime Datiuo, vt,* Studiosus Nep. 24, 3, 5. Cic. Fam. 6, 8 Viri sunt optimi, et studiosissimi studiosi, et mei necessarii. Idem de Amicit. 76 c. 20 Qui ineunte aetate venandi aut pilae studiosi fuerint. Ouid. 625 Nec fuit arborei studiosior altera foetus. Audiendi studiosissimi Nep. 15, 3, 3. Habet enim certos sui studiosos, qui, Cic. de Clar. Orat. 64. Doctrinarum studiosus Idem Fam. 5, 12 Idem Tusc. 2, 36 Itaque industrios homines illi studiosos, vel laborantes Doloris appellant, nos commodius laboriosos. Eloquentiae studiosi Quinctil. 5, 10. Equorum studiosus Ouid. Met. 12 Existimationis meae studiosissimum, cupidissimumque Cic. Verr. 4, 117 c. 47. Literarum Nep. 25, 1, 2. Nemo studiosus Ouid. Met. 7, 675. Nobilitatis studiosus Cic. Acad. 9. Idem de Finib. 4, 61 Studiosissimus philosophiae. Ille studii mei quam retinendi studiosior Idem Att. 8, 3. *Add.* Idem *Datiuo:* Plaut. Milit. 3, 1, 207 Qui nisi adulterio, studiosus nullae rei aliae est, improbus. Fuit rex armorum quam consul apparatibus studiosior Iustin. 9, 8, 4. *Conf. Bernegg. h. l.* Studiosus *absque adiuncto est candidatus eloquentiae in titulo operis* Plinii *cui quo iunior* Plin. Epist. 3, 5 Studiosi tres in sex volumina prodidimus, quibus oratorem ab incunabulis instituit et *Non tamen ausim huc referre* Cic. de Opt. Gen. Orat. 13 c. 5 Mihi suscipiendum laborem, vtilem studiosis, mihi quidem necessarium. *Hic enim tota series orationis satis indicat, cuius* sit *intelligantur.*

STVDIOSE. Adu. *Diligenter.* Ter. Heaut. 2, 3, 44 Texentem studiose ipsam offendimus. Cic. de Senect. 58 Multas perutiles Xenophontis libri sunt, quos legite quaeso studiose. Audite studiosius Nep. 17, 3, 3. Audire studiose Cic. Acad. 4. Colloquia studiose praedia Idem pro Rosc. Amer. 50. Eum multo studiosius commendo Cic. Fam. 13, 54. *Add.* Idem Att. 1, 10. Columel. Sueton. Calig. c. 35. Comparare libellos studiosissime Plin. 26. *Add.* Sueton. Calig. c. 55. Veget. 4, 7. Conquirere omnia Cic. Acad. 4, 33. Curare aliquid studiose diligenter Idem Planco Att. 16, 16. Defendere studiose sententiam Idem Acad. 4, 120. Legere aliquid studiosius Quinctil. Ludere studiose pila Cic. de Orat. 2, 253. *Polliceri studiose,* Terr. 4 Facturos esse, si quid imperasset, studiose pollicerentur. Aliquid studiose Ouid. de Arte Am. 1, 145.

STVDEO, ui, ēre. [σπεύδω, ἐπιτηδεύω] *Operam dare alicui rei, conari.* Plaut. Pseud. 1, 5, 108 Studeo hercle audire: nam id lubens. Ter. Eun. 5, 5, 8 Dum studes dare verba nobis. Ter. 3, 3, 23 Quas matres student demissis humeris esse. Cic. in Pis. Studeo mi pater, Latine ex te audire ea, quae mihi tu de rapiendi Graece tradidisti. Stude verum inuenire Auctor ad Her. 4. Mouere vrinam studere Scribon. 170. Scire studere Sen. 84. Succurrere student Id. Ep. in. Caes. Bell. Ciuil. 1, 3 Pharnacis fama duarum legionum permotus, quas ab itinere Asiae Syriae ad suam potentiam dominatumque conuerterat, rem ad arma deferebat. Eoque, quo studuerat, venit Nep. 14, 4, 4. *Conf.* Id. 16, 2, 5. *Datiuo ordinario.* Caes. Bell. Gall. 1, 7 Cupiditate regni adducti rebus studebat. Plaut. Stich. 5, 3, 5 Festinamus omnes, lectis studuimus, munditiisque apparandis. Artibus et disciptimis studere Cic. Din. in Caec. 30 In quo si te multum natura iuuet, si optimis a pueritia disciplinis atque artibus studuisses, Cic. Fam. 1, 7 Lentulum eximia spe, summae virtutis adolescentem, cum caeteris Artibus, quibus studuisti semper ipse, tum in imitatione tui fac erudias. Idem Fam. 6, 4 Non tantum libris, quibus semper studui. Martial. 10, 19 *de Plinio iuniore,* Dum studet auribus virorum. *h. e. Dum causas agit apud Centumuiros.* Literis studere, quibus fons eloquentiae continetur Cic. Clar. Orat. 322. Literas studere *dedit Gronou. ex MS. et antiquiss itt.* Cic. post Red. in Sen. 25 c. 6. *Sed Graeu. ex aliis,* litteris. Cic. de Fin. 4, 65 Sed quia studebat Laudi et dignitati, in virtute proficiscerat. Student magis mellificiis, quibus apes Columel. 9, 13. Ego semper otio studui Cic. Philip 8. Pecuniae, imperiis, gloriae studere Idem de Finib. 2. Rebus nouis studere Idem in Catil. 1, 2. Virtuti, gloriae Cic. Orat. 2, 225. Studere, *Fauere* Ouid. Met. 9, 425 Cui studium omnis habet. Cic. pro Cael. 12 c. 4 Studuit Catilinae, cum aliquot annos esset in foro Caelius, *i. Fauit, coluit, et studium ei tenebatur.* Rebus alicuius studere Nep. 6, 1, 5. *et Accusatiuo iunctum, significat Cupere, velle* Magis metuo, ninus has res studeant Plaut. Mil. 5, 5 *extr.* Cic. Fam. 6, 5, *extr* Qui si nihil aliud studeat, nisi id quod agit. Ter. Hec. 2, 1, Vt omnes mulieres aeque studeant, nolintque omnia. Cic. Philip 6, 18 Vnum sentitis omnes, vnum studetis. Horum nihil egregie praeter caetera studebat, et tamen omnia haec mediocriter. Andr. 1, 1, 31. *Accusatiuo, cum Praepositione In:* Quinctil. 2 Poëtae et pictores in id solum student, vt describere tabulas mendoso lineis sciant. *Ablatiuo, cum Praepositione In:* Cato *apud* Gell. Si quis in ea re studebat. *Absolute, Amare siue fauere:* Cic. in Catil. in oratione Caesaris, Neque studere, neque odisse, mi me irasci decet. Studere, *pro Literis operam dare:* Quinctil. 1, 12. vlt. Nunc computamus annos, non quibus studuimus, sed quibus iximus. *Et* 1, 2 Vtiliusne sit domi, atque intra priuatos parietes studentem continere, an publicis praeceptoribus tradere. *Add.* Prooem. Tunc autem, quum studeret, habebatur bonus declamator Sen. Controu. 2, 10. Cum simul studeremus Plin. Epist. 1, 13. Demosthenes diligenter *apud* Andronicum studuit Quinctil. 3, 3. Studere, *cum Genitiuo:* Cic. de Nat. Deor. 3, 72 Parenum hortere auarum, illepidum in liberos, Difficilem, qui te nec amet, nec sentiat tui. *Ex Poëta.*

STVDENS, entis. Partic. [σπεύδων] Cic. pro Planc. 87 Ipse ego auxiliis studentibus atque incitatis vti me Laterensis potuisse confiteor. Nostri celeritati studentes Vitr. 2, 8. Philosophiae studens Aur. Vict. Epit. c. 16. Studentum, si quis fuerit ille, copiosissimus Sidon. Epist. 9, 14.

STVLPINI. *Populi in Illyrico apud* Plin. 3, 21.

STVLTVS, a, um. Adi. [ἄνοητος, μωρὸς, ἀσύνετος] *Imprudens, improuidus, imperitus.* l. 9. §. si quis ius. D. de iuris et fact. ignorant. l. 4. D. quod vi aut clam. Nam et multi non insipientes aliquando stulte aliquid vel agunt, vel loquuntur. Afranius, Ego stultum me existimo, fatuum esse non opinor. Isid. lib. 10 lit. s *explicat* obtusis quidem sensibus, non tamen nullis. *Ac* stultum *vocamus alium,* stultitiae *nos accusamus, etiam propter vnum factum inconsideratius: fatui illi demum videntur, in quibus plane nihil salis, nihil sensus communis est.* Stulti *Stoica ratione omnes, qui non sunt ex illorum regula sapientes: non item fatui.* Cic. Fam 7, 29 Quanquam me non ratio solum consolatur, quae plurimum debet valere, sed etiam dies, quae stultis quoque mederi solet. Ter. Eun. 2, 2, 23 Ex stultis insanos facies. Hor. Serm. 1, 5, 82 Hic ego mendacem stultissimus vsque puellam Ad mediam noctem exspecto. Euentus stultorum magister est Liu. 22, 39. Stultorum plena sunt omnia Cic. Fam. 9, 22. Vt hominem stultum magis etiam insatuet mercede publica Cic. Philipp. 3, 22 c. 9. Amor stultus et improbus Hor. Serm. 1, 3, 24. Ars stulta Ouid. ex Pont. 2, 9, 73. *Liber de arte Amandi stulte ab Ouidio compositus.* Auditor stultus et credulus Cic. pro Font. 13. Consilium stultum capere Idem Verr. 7 (5) 101 c. 39. Credulitas stulta Ouid. Amor. 3, 3, 24. Dies stulti praetereunt, *i. In stultitia peracti* Tibul. 1, 4, 30. Iuuenta stulta Tibul. 3, 7. Senex stultus, credulus, obliuiosus, dissolutus Cic. de Senect. 36 c. 11. Stultorum feriae appellabantur Quirinalia, quod eo die sacrificabant ii, qui sollemni die, aut non potuerunt rem diuinam facere, aut ignorauerunt. Paullus apud Festum. Nec quidquam est stultius Cels. praef. Stultiores Cic. pro Flacco c. 20. *Add.* Id. pro Caec. c. 14 *et* de Sen. 68 c. 19. Suet. in Claud. c. 3. Stulto stultior Plaut. Cure. 4, 3, 19. Stultissimus homo Idem Bacch. 5, 1, 12. Adolescens stultissimus Gell. 5, 10. Stultior stultissimo Plaut. Amph. 3, 2, 26. *Add.* Liu. 45, 23. Sen. Ep. 64. Petron. c. 1 *et* 10 *et* 65.

STVLTE. Adu. [ἀφραδῶς, ἀνοήτως] *Imprudenter.* Plaut. Men. 5, 9, 14 Quaeso ignoscas, si quid stulte dixi atque imprudens tibi. Ter. Heaut. 2, 3, 8 Factum a nobis stulte est. Agere omnia stulte et incaute Cic. Att. 7, 10. Idem de legib. 2, 16 c. 7 Quid est enim verius, quam neminem esse oportere tam stulte arrogantem, vt in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet? Idem de Nat. Deor. 2, 70 c. 28 Haec et dicuntur et creduntur stultissime, et plena sunt futilitatis summaeque leuitatis. Idem de Finib. 4, 40 Itemque illa quae in corpore excellerent, stulte antiquos dixisse, per se esse expetenda, et sumenda potius quam expetenda? Idem de Orat. 2, 274 Habet nonnunquam aliquid etiam apud nos loci, vt vel non stultus quasi stulte cum sale dicat aliquid, *etc.* Mirari stulte aliquid Hor. de Arte Poët. 272. Stultius atque intemperantius matronam duxisse Liu. 30, 13 *extr.* Gargius multo stultius inquit Sen. Contr. 5, 34.

STVLTVLVS, i. m. Dimin. Apul. Met. 9 Tu stultule asine, intra terminos pistrini contentus. *al.* Astutule. *Vid. Elmenh. ad p. 230.*

STVLTESCO, ĕre. Plaut. Most. 4, 2, 49 Stultescere praeter speciem.

STVLTITIA, ae. f. [ἀφραδία, ἀσύνεσις, ἀσυνεσία, ἀεσιφροσύνη] *Imprudentia, imperitia* l. 15 D. de exhibitionibus Plin. 11, 52 Auricularum magnitudo loquacitatis et stultitiae nota est. Ter. Heaut. 4, 1, 33 Vt meae stultitiae in iustitia tua tit aliquid praesidi. *Stultitia pro peccato extenuandi causa dicitur:* Nunc te obsecro stultitiae adolescentiaeque eius ignoscas: tuus est Plaut. Most. 5, 2, 34. Nunc tibi vltro supplicatum venio ob stultitiam meam Id. Aul. 4, 10, 22. *Conf.* Ter. Heaut. 5, 2, 8. *Voss. Inst. Or. 4 p. 137 et 138.* Ita sunt altae stirpes stultitiae Cic. Tusc. 3, 13. Est enim proprium stultitiae, aliorum vitia cernere, obliuisci suorum. Cic. Tusc. 3, 73 c. 30. Miserius stultitia nihil dici potest Idem de Nat. Deor. 1, 23. O deliratione incredibilem! non enim omnis error stultitia dicenda est Idem de Diuin. 2, 86 c. 43 *pr.* Sed huius istius facti stultitiam maior iam superior stultitia defendit Idem pro Rabir. Post 24. Idem de Orat. 3, 140 Malo indifertam prudentiam, quam stultitiam loquacem. Mala Hor. Serm. 2, 3, 43. Summum omnium Malorum stultitia Cic. de Nat. D. 3 c. 32. Parua Ibid. 22. Abdere stultitiam, *vid.* ABDO. Damnare se stultitiae Lucret. 4, 1177. Morbus animi stultitia Sen. de Benef. 7, 16. Hor. Serm. 2, 3, 210 Stultitiane erret, nihilum distabit, an ira. Stultitia excusationem non Habet, quia nemo videtur, aut quia crudus fuerit, aut quod ita maluerit, stultus fuisse Cic. de Orat. 1 c. 27. Patiuntur opes stultitiam Hor Epist. 1, 18, 29. Stultitia est a quibus bona precamur, ab iis porrigentibus et dantibus nolle sumere Cic. de Nat. Deor. 3, 84.

STVLTITIES, ei. f. Tanta est inconstantia stultitiei et peruersitas Cic. de Sen. c. 2 *ex Poëta. Verum incerta est lectio.*

STVLTICEN, inis. m. Stulticines, qui nunquam virilia tractarunt Sarisber. 6, 16. *Qui stulta et amatoria canunt.*

STVLTICINIVM, i. n. Stulticinia amatoria personare Sarisber. 1, 6.

STVLTILOQVIVM, i. n. [μωρολόγιον] *Imprudens sermo.* Plaut. Milit. 2, 3, 25 Paratum est dupliciter, ni reprimas tuum stultiloquium.

STVLTILOQVENTIA, ae. f. [μωρολογία] *Vt,* Occultior stultiloquentia Plaut. Trin. 1, 2 *extr.*

STVLTILŎQVVS, a, um. Plaut. Perf. 4, 3, 45 Tace, stultiloque.

STVLTIVĬDVS, a. um. *Qui stulte videt.* Plaut. Milit. 2, 3, 64 Stultiuidum se fateri.

STVPA, *vel* STVPPA, ae. f. *vel* STYPA, STIPA, STIPPA *denique, vt quibusdam placet.* [κάνναβις, σπόγγος, ἄγγατα Gloss. Lat. Gr.] *Linum vile, aut, vt* Festus *notat,* Linum impolitum. Quod lini corticis proximum est, *vt ait* Plin. 19, 1 f 3 A *Graeco* συπάον, *quod* stupam *significat: vel a stipando, quod ea stipetur nauis.* Incendit vrbem tam palam, vt plerique consulares, cubicularios eius cum stuppa taedaque in praediis suis deprehensos non attigerint Suet. Ner. c. 38. Liu. 21, 8 Id sicut in pilo, quadratum stupa circumligabant, linebantque pice. *Add.* Id. 36, 6 *et* 42, 64. Lucret. 6, 880 Frigidus est etiam fons, supra quem sita saepe Stupa iacit flammas concepto protinus igni. Virg. Aen. 5, 682 Stupa vomens tardum fumum, *etc* Stippam *passim pro* Stupa *vel* Stuppa *inculcat* Seruius, *et inde* stipandi *verbum deriuat,* v. *g. ad* Aen. 5, 682. 2 Stipam, qua amphorae cum exstruuntur, firmari solent, *memorat* Festus *voce* Stipatores.

Ios. Scaliger comparat Tertull. Apolog. 12 p. 125 *Hauerc.* Quod simulacrum non prius argilla deformat, cruci et stipiti superstructa? *Et huc alludens* 15 p. 161 Diximus, originem deorum vestrorum a plastis de cruce induci. *Fuerit igitur* stipa *crux aut stella lignea, quae argillam amphorae interim sustinet, dum indurescat.*

STVPARIVS, a, um. *Quod ad stupam pertinet: vt,* Stuparius malleus, *qua lina tunduntur* Plin. 19, 1 f. 3.

STVPEVS, *vel* STVPPEVS, a, um. Adi. Virg. Aen. 8, 694 Stupea flamma manu, telisque volatile ferrum Spargitur: arua noua Neptunia caede rubescunt. Idem Aen. 2, 236 Subiiciunt lapsus, et stupea vincula collo Intendunt. Retinacula stupea puppis Ouid. Met. 14, 547. *Add.* Grat. Cyneg. v. 36.

STVPEO, ui, ēre. [θαμβέω, ἐκπλήσσομαι, ἐξίσταμαι] Stupere *proprie dicitur is, qui torpore quodam captus languet immobilis, aut inopia consilii, aut alia re subita ex iis, quae afficere animum solent, tarditatem iniiciente. Vid. Barth. Adu.* 5, 4. Perf. Sat. 3, 32 Sed stupet hic vitio. Ter. Andr. 2, 1, 5 Ita postquam ademta spes est, lassus cura confectus *(animus)* stupet. Cic. Verr. 5, 94 c. 36 Confirmant ipsi se, quum is etiam, tum semisomnis stuperet. Curae leues loquuntur, ingentes stupent Sen. Hippol. v. 607. Quid stupes? Ter. Heaut. 2, 3, 21. *de animi deliquio.* Ouid. Met. 5, 509 Mater ad auditas stupuit, ceu saxea, voces. Occursu stupuere ducis Lucan. 8, 16. Acies oculorum stupet, *vid.* ACIES. Ars stupet ambiguis malis, *Nauigandi peritia propter ventos aduersos, et inter se pugnantes haeret incerta, quid agat* Ouid. Trist. 1, 2, 32. Corda stupent sepulta mero Idem Rem. Amor. 806. Verba stupuerunt ignauo palato Idem Amor. 2, 6, 47. Hor. Serm. 1, 4, 28 Hunc capit argenti splendor, stupet Albius aere, *nimis admiratur. Et* Serm. 1, 6, 17 Qui stupet in titulis et imaginibus. Stupere in aliquo, *i. Adspectu alicuius stupere* Valer. Argon. 1, 262. Cic. de Finib. 2, 77 Haec cum loqueris, nos Varrones stupemus, tu videlicet tecum ipse rides.

STVPENS, entis. Partic. [θαμβῶν] *Vt* Carminibus stupens belua Hor. Carm. 2, 13, 33. Vultus feuerus, non moestus, nec stupens Quinctil. 11, 3. Pauida puella stupente Liu. 3, 44. Stupens ad frigus natura vini Plin. 14, 21.

STVPENDVS, a, um. Venire ad ingentium virtutum stupenda penetralia Nazar. Paneg. Constantini c. 6.

STVPEFĂCIO, ēci, actum, ĕre. [ἐκθαμβέω] Liu. 5, 39 Priuatos deinde luctus stupefecit publicus Pauor, postquam hostes adesse nuntiatum est.

STVPEFACTIO, ōnis. f. Augustin.

STVPEFACTOR, ōris. m. Sidon.

STVPESCO, ĕre. [πτοέομαι] *Stupidum fieri.* Poëta *ap.* Cic. de Orat. 3, 100 c. 26. Incidat, adspiciat, admiretur, stupescat. *Conf.* Gell. 6, 13.

STVPEFĪO, ēri. [τύφομαι] Cic. de Orat. 3, 50 c. 14 In quo igitur homines exhorrescunt? quem stupefacti dicentem intuentur? Pars stupefacta silet, pars nondum exterrita latrat Claud. de Raptu Prof. 3 v. vlt. Fratris adspectu stupefactus haesit Sen. Thyest. f. 7. Corda stupefacta Virg. Aen. 5, 643. *Add.* Val. Flacc. 5, 351 *et* 620.

STVPĬDVS, a, um. Adi. [ἐκπεδός] *Stupefactus.* Plaut. Epid. 4, 2, 13 Quid stas stupida? quid taces? Ter. in prol. Hec. 4 Ita populus studio stupidus, in funambulo animum occuparat. Detinere aliquem stupidum Cic. in Parad. 5. Omnes stupidi timore obmutuerunt Auctor ad Heren. 4, 65 c. 52. ¶ 2 *Sed etiam mentis hebetudinem perpetuam notat.* Cic. de Fato 10 c. 5 Zopyrus Physiognomon stupidum esse Socratem et bardum, quod iugula concaua non haberet. *Superlat.* homo stupidissimus Non. 4, 437 *de stulto, iniquo sec.* Non. ib. Stupidissimus est, qui non offenditur facto, quod non amat fieri Tertull. adu. Marc. 1, 26. Stupidissimae mentes Id. ad Nat. 1 c. vlt.

STVPIDĬTAS, ātis. f. [ἔκπληξις] Idem quod Stupor Cic. Philipp. 2, 80 c. 32 In quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite. *Add.* Acc. ap. Non. 3, 235.

STVPĬDO, āre. Mart. Capel. 1 Quod pauidum stupidet sapiens solertia vulgus. Seria marcentem stupident commenta maritum Id. ib.

STVPOR, ōris. m. [θάμβος, ἔκπαγος, τάρβος, πτόησις, ἀναισθησία] *Alienatio quaedam sensuum, vel temporaria, vel perpetua s. habitualis.* Cic. in Pison. 1 Pauci. ista tua lutulenta vitia nouerамus, pauci tarditatem ingenii, stuporem, debilitatemque linguae. Idem Philipp. 3, 16 c. 6 Qui propter haesitantiam stuporemque cordis, cognomen ex contumelia traxerit. *De Bambalione.* Idem Tusc. 3, 12 Immanitas in animo, stupor in corpore. Cic. pro Domo 97 Tum vero neque illud meum factum laudabile, *etc.* eamque animi duritiem, sicut corporis, quod cum vritur, non sentio, stuporem potius quam virtutem putarem. Sin autem id non videt, periculum est, ne se stuporis excusatione defendat Cic. de Aruisp. Resp. 5. Tantus igitur te stupor Oppressit, vt non scias, *etc.* Cic. Phil. 2 c. 26. Qui morbo aliquo et sensus stupore, suauitatem cibi non sentiunt Cic. Philipp. 2, 115 c. 45. Oculos stupor vrget inertes, *Oculi hebetes fiunt prae morbo* Virg. Georg. 3, 523. In verbis eius est stupor Cic. Philip. 2, 30. Sed stuporem hominis, vel dicam pecudis, attendite Idem ibid. ¶ 2 *Pro homine stupido:* talis ille meus stupor, nil videt, nihil audit, Ipse, quid sit, vtrum sit an non sit, id quoque nescit Catull. 17, 21.

STVPORATVS, a, um. Omnis gloria vana et stuporata Tertull. de Cultu Fem. 2, 3.

STVPRVM, i. n. [μοιχεία] *Coitus venereus cum persona, quae eo ipso corrumpitur, virgine, vidua, maritata, mare.* Modestinus l. 101 *pr.* de S. V. Inter stuprum et adulterium hoc interesse quidam putant, quod adulterium in nuptam, stuprum in viduam *(olam, non nuptam)* committitur. Sed lex Iulia de adulteriis hoc verbo indifferenter vtitur. Papinian. l. 6 §. 1 ad L. Iul. de adulter. Lex stuprum et adulterium promiscue et *καταχρησικότερον* appellat. Sed proprie adulterium in nupta committitur, propter partum ex altero conceptum composito nomine: stuprum vero in virginem viduamue committitur, quod Graeci φθοράν appellant. *Nempe* stuprum, *vt diximus, est corruptio, in* adultera *prostituti olim pudoris* stuprum *proprie non committitur. Neque ergo omni in* stupro *est adulterium, nec vbi* adulterium *est, ibi semper* stuprum *accusari potest.* Hieron. Epitaph. Fabiolae, Solo stupro et adulterio condemnato passim per lupanaria libido permittitur. Cic. Tusc. 4, 75 Stupra dico, et corruptelas, et adulteria, incesta denique. Idem Post redit. in Senat. 12 Vini, somni, stupri plenus. Stuprum, *inquit* Nonius 6, 44 Quod cum viduis aut virginibus committitur, hoc solum dici putant, veteres pro Adulterio et vitio ponunt. Plaut. Amph. 3, 2, 2 Stupri, dedecoris a viro argutam meo. Sallust. 3 Ac statim fugitiui contra praeceptum ducis rapere ad stuprum virgines matronasque. Nata Lucreti stuprum sacui Passa tyranni Sen. Oct. v. 302. *Hic* fuit stuprum cum adulterio. Auctor stupri Ouid. de Arte A Foeda stupra Claud. de Bell. Get. 84. Intercutia stupra *v. h. v.* fandi stupri raptor Sen. Hippol. f. 5. Appellare aliquen pro, *vid.* APPELLO. Argui stupri a viro suo Plaut. Ampl Compertus in stupro, *vid.* COMPERIO. Conceptus stupri Sen. Troad. 4. Debilitatus stupris, *vid.* DEBILITO. stuprum nefarium Cic. pro Milon. 74 c. 27. Idem de N 3, 68 c. 27 Qui non sat habuit coniugem Illexisse in stuprum. Off. 3, 38 c. 19. Idem in Pison. 95 c. 39 Cum stuprum Bonae vinaribus intulisset. Inferre stuprum in aliquam domu Parad. 3. Obsidere stuprum, *vid.* OBSIDEO. Of prum, *vid.* OFFERO. Passa stuprum sacui tyranni Luc Octau. 6. Cic. pro Domo 105 c. 40 Qui non solu ctu, sed etiam incesto flagitio et stupro polluit nias. Repetere luxurics ac stupra alicuius ab Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 19. Solutus morbis que Claud. de Bell. Gild. 446. Stuprum *pro Turpitudine flagitio,* Vet. Gl. μιασμός. Naeuius *ap.* Festum, Seseque mauolunt ibidem, quam cum stupro redire ad suos populares Sin' illos deferant fortissimos viros, magnum stuprum popu pergetis.

STVPRE. Adu. *Pro* Turpiter *dixisse antiquos auctor est* Fes leus, Foede stupreque castigor: αἰσχρῶς.

STVPRO, āre. [διακορεύω, μοιχεύω] *Stuprum inferre, vel tere.* Plaut. Truc. 4, 3, 47 Loquere, filiam meam quis integ prauerit. *Add.* Id. Aul. Prol. v. 36. Vatin. ad Cic. Fam. 5, minem vnum omnium crudelissimum, qui tot ingenuas matres stupratuit. Cic. de Finib. 5, 64 c. 22 Qui interficeret filiam, praretur. Idem de Fin. 2, 96 c. 20 Stuprata per vim L regis filio, testata ciues se ipsa interemit. *Conf.* Aurel. Vict. illustr. c. 55. Quinctil. Decl. 730. Polluere religiones endo aut stuprando Cic. pro Domo 125. Puluinar quo ras Cic. de Aruisp. Resp. 33 c. 15. Emto stupratoque iudi Att. 1, 18 *al.* constup. Theatra stuprandis moribus orient tull. Apol. c. 6.

STVPRATIO, ōnis. f. Arnob. 2 p. 73.

STVPRĀTOR, ōris. m. [διακορευτής] Quinctil. 7, 5 *ad fin* prator an decem millia dare debeat, quae poena huic crimini tuta est. Sen. Hippol. 897 Hic dicet ensis, quem tumultu ter quit stuprator. *Add.* Sen. Controu. 3, 21. Sidon. Ep. 5, 19. Met. 9 p. 229.

STVPRŌSVS, a, um. Adi. Valer. 6, 1, 8 Metellus quo ler stuprosae mentis acer punitor exstitit. Mentis, *i. Voluntati mi. non enim matremfamilias stuprauerat is, qui puniebatur, sed re voluerat.*

STVRNVS, i. m. Auis gregatim volans Plin. 28, 8 Adu amylo aut cimolia, sed maxime sturni, quos captos oryza tant scunt. Ex vetusto exemplari legendum, Sed maxime qui capte tial. 9, 55 Nunc sturnos inopes fringillarumque querelas dit, et arguto passere vernat ager. *Conf.* Auctor Philomelae Plin. 10, 24.

S T Y

STYGIVS, *vid.* STYX.

STYLOBĂTA, ae. m. [στυλοβατής] *Parietes, qui subiiciuntu mnis, et onera excipiunt, nunccupantur* Stereobatae: *quibus mox s. nuntur* stylobatae *singularum columnarum bases, super quas demu cuiusque eriguntur columnae.* Vitruuius 3, 3 Supra terram pariet struuntur sub columnis dimidio crassiores, quam columnae sunt su vti firmiora sint inferiora superioribus, quae stereobatae appell nam excipiunt onera. *Paullo post,* Ad libramentum stylobat collocandi, supra stylobatas columnae disponendae. *Hunc hunc locum explicans sic ait, Hi parietes modo* Stereobatae, Stylobatae *vocantur (vulgus* Pedestala *dicit) supra quos tur bases. Alias non negauerim* Stereobatam *posse vocari velut basim, quod* Bassamentum *vulgo dicunt, sicut* Stylobatam *columnarum fulcimentum. Haec ille.* Varro de R. R. 1, 13, 3 fundo magno duae aptiores: vna, vt interius compluuium habeat vbi aqua saliat, qui intra stylobatas quum venit, sit semipiscina. enim ex aruo aestate reducti, hic bibunt, hic perfunduntur. *rum columnarum bases intelligit. Sed* 3, 5, 11 *et* 12 Columnarum stylobates *est vna perpetua basis, vnus murus, vt* epistylium *vna imposita columnis trabeatio. Conf.* Vitr. 5, 9.

STYLVS, *s.* STILVS, i. m. [στύλος] *Graecae originis potest etiam si per* I *scriptum antiquitus forte reperias, quod quo maturius re a Graecis voces, tanto magis illas immutare consueuerunt. Est* Stylus *apud Graecos columna, vt vel* Stylobates *modo nos docuit,* stylus *et* Picnostylus *de quibus ff. ll. Vt autem* ὀβελὸς *f. obelus ad literas et signum criticum improbandi et quasi iugulandi versum latum est: ita* stylus *dici coepit de rebus* paruis *columnae similitudi qualemcunque habentibus. V. g. accipitur pro fudibus acutis.* Et stylus culitur, caecum in vestigia telum Sil. 10, 415. *Conf. Drakenb. ad* Columel. 11, 3, 53 Deinde eas confecto acquinoctio paullulum infra ram fecare et ligneo stylo laxatis vel rubi, vel ferulae medullis, the immittere, atque ita femina cucumeris inferere. Stylus, *Primum teres virgultum, vnde tandem fit arbor.* Columel. 5, 10 Omnis nux vnam radicem mittit, et simplici stylo prorepit. *Ibidem sidem capitis,* Danda est opera, vt dum teneros ramulos habent, veluti pungentur, et ad vnum stylum primo anno femina redigantur. *Ad* 2, 79 *et* de Arb. 25, 2. *Sic sunt* Stili asparagorum 11, 3, 46. Cupressi 11, 3, 58. Stylo aeneo purgandi *sunt, i. auferendi* vermes de *mespilo* lad. Mart. 10, 20. ¶ 2 *Nobilissimus* Stylus, *instrumentum aeneum, quo in ceratis tabellis antiquitus scribebatur. Etiam hac significatione Graecum esse ostendunt viri docti e Strabon. l. 14 p. 440, Ἡγησίας ὁ ῥήτωρ ὡς ἦρξε μάλιστα τῶν Ασιανῶν λεγομένων στύλων. Sed potest, ut Strabo nomen a Latinis auditum suo reddidisse. Sic* στῖπος stipes *est.* Cerussa Vet. Gloss. γραφεῖον, stilus. *Figuram* stili *vna parte acutam ad scribendum, altera ad delendas literas planam, descripsimus ex* Prudentio *et* Syn pos. *voce* GRAPHIVM. *Huc respiciens* Quinctil. 10, 4 *pr.* Sequitur emendatio, pars studiorum longe vtilissima. Neque enim sine cau creditum est, stilum non minus agere, cum delet. Plaut. Bach. 4, 63 Effer cito. P. quid? C. stylum, ceram, tabellas et linum. Literarum formas tabellis insculpere, vt per illos velut sulcos ducatur stilus Quin ctil. 1, 1, 27. Stylus *s.* Stilus *est scribendi i. literas formandi facultas qu*

ca manu *peragitur, quam etiam* Manum *hodie vocare solemus.* 1, 1, 28 Non est aliena res, quae fere ab honestis negligi so- bene ac velociter scribendi. Nam cum sit in studiis praeci- que solo verus ille profectus, et altis radicibus nixus pare- scribere ipsum, tardior stilus cogitationem moratur, rudis et con- electu caret vnde sequitur alter dictandi, quae ex his *(confu- ridelicet carentibus)* transferenda sunt, labor. *Porro* Stylus *f.* Stilus *Structura ipsa orationis.* Ter. in prol. Andr. 12 Dissimili oratione ae stylo. Vbi Donatus, Oratio, in sensu: stylus in verbis. Ora- es: stylus, ad verbum. Plin. Epist. 1, 8 Onerabit hoc mode- stram etiam si stylus ipse fuerit pressus, demissusque. Cic. de 1150 c. 33 Stylus optimus et praestantissimus dicendi effector ac *Scribendi exercitatio. Repetiuit* Quinctil. 10, 3 *pr. quo in lo- lures sententiae et loquendi rationes, quae ad h. l. pertinent. V. g. f.* mo vel tardus, dum diligens, stilus — Delectus enim rerum nque agendus est, et pondera singulorum examinanda: post tio collocandi, versenturque omni modo numeri, *etc.* f. 17 e per materiam stilo quam velocissimo. f. 19 In stilo quamli- erato dat aliquam cogitationi moram non Consequens celerita- s *(cogitationis)* manus *(eius, qui ipse quae cogitat scribit)* ille, ic mus, vrget, *etc.* Periculum stili Scribon. Ep. *fin.* Sty- di opifex Cic. Fam. 7, 25. Vnus enim sonus est totius , et idem stylus Idem de Clar. Orat. 100. Idem de Orat. 3, Hanc ad legem cum exercitatione, cum stylo, qui et alia et me ornat et limat, formanda nobis oratio est. Attico ptae orationes Idem de Clar. Orat. 167 c. 45. Cunctante ubratum opus per omne aeui tempus plenis gloriae velis fere- Max. 5, 7 extern. 1. Stilus decretorius Sen. Declam. 1, 14 *quo credatur.* Cic. in Orat. 150 c. 44 Sed tamen stylus exerci- ciet facile hanc viam componendi. Mollior stylus Ma- urn. 6, 3 *ad finem.* Negligens stylus Quinctil. 2, 4. Pres- lisque stylus Plin. Epist. 18. Idem Epist. 5, 2 Syllogismi ipti et effecti, quod stylo quoque assequi magnum est. *i. Me- empore, scriptione, cura, diligentia.* Conscribere scelera stylo ic. de Arusp. Resp. 1. Idem de Orat. 2, 96 c. 23 In summa neist luxuries quaedam, quae stylo depascenda est. *i. Exerci- ribendi, qua diligentius cogitandi omnia et ponderandi occasio con- iam intercipit extemporalis dictio.* Notiora minus Egent 2, 43, 4. Plin. Epist. 1, 8 Quid fuerit utilius, quam ttiae rationem etiam stylo profequi? Requiescit stylus lectio- til. 1, 12. Plin. 34, 14 f. 59 Et stilo scribere intutum, *an Fluctuat enim eius loci scriptura passim et sententia. Illud li- o aret, aliquando etiam stilis esse interdictam, ne pro pugionibus ter- rar homines, quod in Cassiano factum ex Prudentio notum, vid.* PH M. *Vtrum autem ad Porsenae foedus hoc interdictum pertine- mulsum necis Clodianae obscuris foedum, nisi quod Porsenae aeta- na varitate literarum non videtur opus lege fuisse.* Patere. 1, 16 amen temperare mihi, quin rem saepe agitatam animo meo, ne- quidam ratione perductam, signem stylo. *h. e. Inmea includam* Hor. Serm. 1, 10, 72 Saepe stilum vertas, iterum quae di- int Scripturus. Vertere stylum, *est Inducendi expungendique i partem acutam surrigere qua scribimus: altera quae retusior ior, proclinata, et scriptis delendis impacta. Quippe* Hieronyi- meliorem styli partem *vocat*, quae peiora de auctoribus con- adatque. Cic. Verr. 2, 101 Quum haec ad illum afferrentur, iquando, et commotus est, vertit stylum in tabulis suis, quo sam omnem euertit suam *deleuit scripta. Sed et* in Rufinum onymus, Illico vertis stylum, et omnia laudata prius, vitupe- idem ore et dulce proferens et amarum. Plinius in Praefatio- si hoc Lucilius, qui primus condidit styli nasum, dicendum it, *etc. Primus irridere homines Scripto ausus est, vid.* NA- n. Cic. pro Cluent. 123 Si ideo quia subscripserint: videte ag is, *etc.* Censorium stylum, cuius mucronem multis remediis nostri retuderunt, aeque posthac, atque illum Dictatorium gla- timescamus. Dare poenas stylo Caec. ad Cic. Fam. 6, 7.

TYO, *f.* STILO, āre. *Stilum emittere, vt a* Gemma, gemmare, re germinare, *et* radiare a Radio. *Nondum reperi auctorita- lia: sed adhuc puto, ratione et analogia duce restituendum esse* Co- lla 4, 33, 3 *vbi de Castaneis depositis*, Simulatque femina stillauc- *legendum olim vidi* stilauerint) etiam bima transferri queunt, in- lu ur, ac bini pedes arbusculis vacui relinquuntur, ne densitas as uaciet.

Y MA, atis. n. [στύμμα] *Spissamentum, constipatum quidquam, a , qd Latino* stipo *respondet.* Plin. 13, 1 f. 2 Narcissinum quoque ore arcissi desiit componi. Ratio faciendi duplex, succus et cor- Il olei generibus fere constat, hoc odorum. Haec stymmata nant, la hedysmata, *vid.* HEDYSMATA. Stymma *cum corpus ipsum m cestipatur, et suo sibi succo conditur.*

TYPHĀLVS, i. m. [Στύμφαλος] *it.* STYMPHALA, orum. n. *Arca- s urt, lacus et mons, ex quo Erasinus fluuius erumpit in Argiuam ter-* Acrisonus Stymphalus Stat. Theb. 4, 298. Idem Silu. 4, Gantusque niualem Stymphalon, quantusque iugis Erymanthon sis cerrueris.

TYPHĀLIS, ĭdis. Patronym. [Στυμφαλὶς] Stymphalides *aues, tutione gruibus pares erant (vt tradit Pausan. Arcad.) Figura ibi- simus, rostra habebant ita solida et dura, vt arma penetrarent; siberi m si colebant. Harum meminit* Plin. 11, 37 Stymphalia monstra llat atull. *vt statim videbimus. Eas aues sagittis suis confixit Her- , vt declarant versus Catulli, et tradit Pausanias Arcad. Sed Diodo- Sicus scribit 4, cum constructo aeneo crepitaculo, et ingenti por mitu excitato illas abegisse.* De his Lucret. 5, 31 Vnciscque timen- Vngunibus Arcadiae volucres Stymphala colentes? Vndae nphides Ouid. Fast. 2, 273.

TYPHALĬCVS, a, um. Adi. Plaut. Pers. 1, 1, 4 Aues nphalicae.

TYPHALVS, a, um. Adi. [Στυμφάλιος] *Vt* Monstra Stympha- Catul. ad Mallium f. 69, 112.

TYTERIVM, i. *et* STYPTERIA, orum. n. [στυπτηρία] *Alu- i.* Vlp l. 3 §. vltimo. D. de reb. eorum, qui sub tut. Si lapicidinas, qu alia metalla pupillus habuit Stypteriae, vel cuius alterius teria *etc.*

STYTĬCVS, a, um. Adi. [στυπτικὸς] *Strictius vel obstructio- s Latine dicitur: a* στύφω. Plin. 24, 13 Inter medicamenta quae sty- ca vocant, nihil efficacius rubi mora ferentis radice, decocta in vi- ad te ias partes.

STYRAX, ăcis. m. [στύραξ] *Arbor, e qua manat liquor eiusdem no- minis, coloris flaui, fordidi, resinosi, albicantibus fragmentis, odoris per- fuerantis: hodie officinae* storacem *appellant, sicut etiam alii in locis au- ctorum allegatis legunt.* Plin. 12, 17 Ex Syria reuehunt styracem, acri odore eius in locis abigentes suorum *(intell.* odorum, *quos ipsi exhalant)* fastidium. Caetero, non alia ligni genera sunt in vsu quam odorata. *Conf.* Id. 17, 8 *et* 24, 6. *it.* 12, 25 *et* 13, 2. Sammonic. p. 28. Scribon. 89. 167. 170. Idaeus styrax Virg. in Cyri 168.

STYX, gis. f. [Στύξ] Palus apud inferos dicitur, de qua legimus Aen. 6, 369 Stygiamque paludem, Dii cuius iurare timent et fallere numen. Quod secundum fabulas ideo est, quia dicitur Victoria Stygis filia bello Gigantum Ioui fauisse: pro cuius remuneratione Iupiter tribuit, vt iurantes dii per eius matrem non audeant fallere. Ratio autem haec est, Styx moerorem significat: vnde ἀπὸ τῆ συγεῖν, id est, a tristitia Styx dicta est. Dii autem laeti sunt semper; vnde et immortales. Ergo quia moerorem non sentiunt, iurant per rem suae naturae contrariam, id est tristitiam, quae est aeternitati contraria. Ideo iusiurandum per exsecrationem habent. *Haeccius* Seruius, *enarrans hunc locum* Virg. Aen. 6, 134 Bis Stygios innare lacus, *etc. Sed est etiam in ipsa re- rum natura* Styx. Vitruu. 8, 3 Est in Arcadia Nonacris *etc. Locum enim integrum dedimus voce* NONACRIS. Plin. 30 *extr.* Vngulas tantum mularum repertas, neque aliam vllam materiam, quae non perroderetur a veneno Stygis aquae, cum id dandum Alexandro Antipater mitteret, memoria dignum est, magna Aristotelis infamia excogitatum. Est et alia palus in Aegypto iuxta Memphim, quam veteres Styga vocauere. Atra Styx Virg. Georg. 1, 241. Violenta Styx Ouid. Fast. 3, 802.

STYGIĀLIS, e. Adi. Virg. in Ciri 374 Hinc magico venerata Ioui Stygialia sacra. *i. inferna.*

STYGIVS, a, um. Possess. [Στύγιος] Columel. 10, 64 Tumque simul Stygium regem videre trementem Tartata. Amnes Stygii Ouid. Met. 14, 592. Aqua Stygia Tibull. 1, 10, 38. Canis Stygius, Cerberus Senec. Here. fur. 9. Ianitor Stygius, Cerberus Sil. 1, 55. IVNONI STYGIAE *dedicatum marmor Reines.* Inscr. 1, 34 p. 61 *quod recte confert vir summus cum* Stat. Theb. 4, 526 Stygiaeque feuerus Iunonis thalamus *i. Proserpinae. Sed tamen deinde coniicit, forte* SDYGIAM *esse debere i* ZYGIAM, *de qua s. l.* Iuppiter Stygius, *Pluto* Virg. Aen. 4, 638. Grut. Inscr. p. 22, 6 GENIO IOVI STYGIO SANCTO S. Nox Stygia Ouid. Met. 3, 695. Os Stygium, *venenatum* Idem Met. 3, 76. Quique halitus exit Ore niger Stygio vitiatas inficit herbas. *de serpente quodam.* Palus Stygia Virg. Aen. 6, 323. Regnum Stygium Lucan. 7, 169, Rex Stygius, *Pluto* Virg. Aen. 6, 252. Tenebrae Stygiae Idem Georg. 3, 551. Vallis Stygia Ouid. Met. 6, 662. Vmbrae Stygiae Idem Met. 1, 139. Vndae Stygiae Virg. Aen. 3, 215.

S V A

SVADEO, si, sum, ēre. [προσβιάζω] *Accommodatis et suauibus ver- bis conari aliquem in opinionem nostram traducere: vid. de hoc verbo Barth. ad* Claud. Paneg. Manl. *secundae recens.* Suadere Scribon. 9. *de medico.* Ter. Andr. 4, 1, 38 Suadere, orare, vsque adeo donec perpulit. Ouid. Amor. 1, 6, 59 Nox, et amor, vinumque nihil moderabile suadent. Cic. Fam. 13, 4 Haec quae supra scripta sunt, eo spectant, vt te horter et suadeam, reliqua sunt quae pertinent ad rogandum. Mihi fortuna, multis rebus ereptis vsum dedit Bene suadendi Sall. in Fragm. c. 26. Acerrime suadere Vell. 2, 63, 2. Cic. de Prouinc. Consul. 42 c. 17 Nam postea me, vt sibi essem legatus, non solum suasit, verum etiam rogauit: *quo loco non hoc conficitur, vt dicere auctore Tullio liceat,* Suasit me *pro* Suasit mihi: *cum vel ad* rogauit, *quod mox sequitur, intentus, illud* Suasit *velut in parenthesi posuerit; vel imitatus sit Atticos et* Plautum, *qui dicunt v. g.* fac me vt sciam, *etc.* Nemo est, qui suadere tibi Sapientius possit de ipso Cic. Fam. 2, 7. Idem Att. 13, 37 Tu autem quod ipse tibi suaseris, idem mihi persuasum putato. Idem Philipp. 2, 26 An C. Trebonio persuasi, cui ne suadere quidem ausus essem? Idem Philipp 2, 24 Duo tempora tamen inciderunt, quibus aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim. Idem Att. 8, 16 Memini quid mihi tum suaseris per Theophanem, per Culeonem. Amor suasit facinus Ouid. Met. 8, 90. Fugam suadere Stat. Theb. 11, 52. Legem suadere. Cic. de Senect. 14 Legem Voconiam magna voce et lateribus suasissem. Luxum suadere rapinae Lucan. 1, 162. Multa paupertas suasit Lucret. 6, 1280. Nefas suasit egestas Lucan. 1, 173. Pacem suadere, *et* de pace Cic. Fam. 7, 3. Quinctil. 3, 10. Silentia digito suadere Ouid. Met. 9, 691. Somnos nox humida suadet Idem Fast. 2, 635. *al.* Vltima. Somnos suadent fidera cadentia Virg. Aen. 2, 9. Tollendum suadeo Scribon. 53. Suadetur, *pass.* Plaut. Trinum. 3, 2, 44 Minus placet magis quod suadetur: quod dissuadetur placet.

SVADENS, entis. Partic. *Vt*, Suadentibus deinde quibusdam Iustin. 11, 14, 4. Verba suadentia Stat. Theb. 11, 435.

SVADENTER. Adu. [πιθανῶς] *Apte ad persuadendum* Suadenter loqui in libris Arnob. 2 p. 56. *Add.* Iren. in praef. libri 1.

SVADĪLA, ae. f. [πειθὼ] *Suasio dicitur.* Plaut. Cistell. 2, 3, 24 Iam perducebam illam ad me, suadela mea. Suadelis addere cuneum Apul. Met. 9 p. 225. Consilio et suadela deficere Id. Doctr. Plat. 2 p. 28. *Vid.* PYTHO. ¶ 2 Suadela, *Dea, quae nuptis una cum Venere praerat, quod ex Plutarcho colligere est, cum scribit, ὅ ὅτι πέντε θεὰς θεῶν τὰς γαμάντας ἔαντας, Διὸς τελείας, καὶ Ἥρας τελείας, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πειθῦς, ἐπὶ πᾶσι δ' Ἀρτεμίδος. Plurimutas etiam scri- bit, assidere Veneri Gratias, Suadelam, Mercurium, quod Suadela oratione et gratia amatores pelliciat.* Hor. Epist. 18, 36

Scilicet vxorem cum dote, fidemque et amicos
Et genus et formam regina pecunia donat:
Et bene numatum decorat Suadela Venusque.

h. e. Ille et persuadere potest, quidquid lubuit, et amabilis videtur.

SVADA, ae. f. *Pitho, persuasionis dea dicta est.* Cic de Clar. Orat. 59 c. 15 Πειθὼ quam Graeci vocant, cuius effector est Orator, hanc Suadam appellauit Ennius: eius autem Cethegum medullam fuisse vult, vt quam deam in Periclis labris scripsit Eupolis fellitamsse, hunc ius hic medullam nostrum Oratorem fuisse dixerit. *Add.* Id. de Sen. c. 14 *et* Att. 12, 36. Quinctil. 2, 16.

SVADIBILIS, e. Adi. [εὐπειθὴς] Sapientia suadibilis Vulgat. Iac. 3, 17 *quae suasioni cedit.*

SVADILVDIVS, i. m. Tertull. *vid. Barth. ad* Stat. Theb. 4 p. 1092. *Vid.* SVAVILVDIVS *p. p.*

SVASVS, a, um. Megadorus a sorore suasus ducere vxorem Plaut. Aul. arg. v. 6. Propter suasam escam Alcim. Suasum color appellatur, *inquit* Festus, qui fit ex stillicidio sumoso in vestimento albo Plaut. (True. 2, 2, 16) Quia tibi suaso infecisti propudiosa pallulam. Quidam autem legunt Insuaso. Nec desinunt qui dicant omnem colorem qui fiat inficiendo, suasum vocari, quod quasi persuadetur in alium ex albo transire. *Haec* Festus, *voce* INSVASVS. *Conf. Voss Etymol. p. 498.*

SVASVM, i. n. Serpentis suasa loquentis Accepi Tertull. *aut* Cyprian. in Genes. c. 3.

SVASOR, ōris. m. *Qui suadet.* Cic. Off. 3, 109 c. 30 Posthumius suasor et auctor fuit. Idem Att. 16, 7 Etsi quamuis non fueris suasor et impulsor profectionis meae, approbator certe fuisti. Eidem 16, 17 Quamquam haec epistola non suasoris est, sed rogatoris. Idem Philipp. 2, 29 c. 12 Quid enim interest inter suasorem facti et probatorem?

SVASORIVS, a, um. Adi. *Quod pertinet ad suadendum.* Et Pars deliberativa, a Rhetoricis suasoria dicitur, *vt apud* Quinctil. 3, 8. Agamemnonis suasoria Petr. c. 6. *Scil. declamatio.* Suasoriae *sunt apud Rhetorem*, Materiae inter rudimenta dicendi Quinctil. 2, 1. Declamare suasorias Idem 3, 8.

SVADVS, a, um. Adi. Apul. Met. 11 p. 272 Suada maiestas Stat. Theb. . . . Suadus eruor. Delinitus suadae Coniugis amplexibus Mart. Capella 1 p. 2. Tua delenifica et suada Facundia Symmach. Ep. 2, 6. *Hinc* Malesuadus *de quo s. l.*

SVASIO, ōnis. f. Cic. in Orat. 37 Sed quoniam plura sunt orationum genera, eaque diuersa, neque in vnam formam cadunt omnia, laudationum, scriptionum, et historiarum, et talium suasionum, qualem Isocrates fecit panegyricum. *Et* de Orat. 2, 333 c. 81 Praecepta quae de suasionibus tradenda sunt. *Sic* de Clar. Orat. 140 c. 86 Suasio legis Seruiliae. Et exhortatio et suasio et ipsa argumentatio Sen. Ep. 95. Genus deliberationum habet in se suasionem et dissuasionem Auct. ad Her. 1 c. 2. Illorum suasioni occurrendum est Plin. Valer. 3, 52. *i. persuasioni, opinioni.*

SVASVS, ūs. m. Vlp. in l. Item si obstetrix §. 1 D. Ad legem Aquil. Si quis per vim vel per suasum medicamentum alicui infudit, vel ore, vel clystere, *etc.* Dani suasu non repugnat Pamphilus Ter. Andr. Arg. v. 8. Ne ob meum suasum indigna iniuria afficiatur Idem Phorm. 5, 1, 3. Iussu et increpitu, non suasu Tertull. adu. Marc. 4, 8.

SVALTERNICVM, i. n. [σκαλτέρνικον] *Genus electri.* Plin. 37, 2. *Harduin. legit* Subalternicum.

SVĀMET. [ἑαυτὸ] *Ablatiuus a* Suus, *cum syllabica adiectione* MET. Plin. 10, 59 Anseres suamet vi colla sua abrumpunt.

SVAPTE. [ἑαυτὸ] *Sua ipsius; et* SVOPTE *suo ipsius: Ablatiui a* Suus *cum syllabica adiectione* PTE: Cic. Tusc. 1, 40 c. 17 Terrena et humida suopte nutu et suo pondere ad pares angulos in terram et in mare feruntur. Suapte, *sine adiecto.* Cic. Att. 6, 7 Quintus filius suapte, pie, sane, me quidem certe multum hortante, sed currente, animum patris sui fororis tuae reconciliauit. *Sic legebatur: sed nunc omittitur* Suapte. Lucret. 6, 755 Sed natura loci hoc opus efficit ipsa suapte. *al. leg.* Suâ vi. Suapte *hic, apud* Ciceronem *l. c. et apud* Catull. 51, 6 *defendit Is. Voss. ad Catull.* l. c. p. 113. *Nempe ita legit* Sonitu suapte Tintinant aures, *non* suopte. *Conf.* Sen. de Benef. 4, 17.

SVARIVS, *vid.* SVS.

SVARNI, *Indomitae gentes*, quae auri tantum metalla in Caucasi portis fodiunt Plin. 6, 51.

SVASIO, SVASOR, *vid.* SVADEO.

SVĀTIM. [ἡδὺν] Ad similitudinem suis, *inquit* Nonius 1, 190 Nigidius Commento grammatico, Sunt etiam adsimilanter dicta haec canatim, suatim, bouatim, quae ab animalibus sumuntur.

SVAVIS, e. Adi. [ἡδύς, μείλιχος] *Dulcis, iucundus sensibus cum molli quodam sensu.* Plaut. Cist. 1, 1, 17 Ventum gaudeo ad te ecastor: ita hodie hic acceptae sumus suauibus modis. Cic. pro Corn. Balb. 36 Comes, benigni, faciles, suaues homines esse dicuntur. Non eadem omnia aeque omnibus suauia esse scito Plaut. Asin. 3, 3, 51. Amicitia suauis Lucret. 1, 142. Cic. Fam. 2, 12 Nam et honorificus in me Consul fuit, et suauis Amicus. Amor suauis Lucret. 1, 923. Aurae suaues Idem 3, 223. Cic. Fam. 13, 27 Tum pro familiari Consuetudine saepe ex me audierat quam suauis esset inter nos, et quanta coniunctio. Flores suaues Lucret. 1, 7. Herbae suaues Virg. Ecl. 2, 49. Homo suauis, per ironiam Ter. Phorm. 2, 3, 64. Lingua suauis Lucret. 1, 414. Loquelae suaves Idem 1, 40. Sermo suauior Hor. Serm. 1, 10, 23. Sopore suaui deuinxit membra Lucret. 4, 455. *Superl.* Vellei. Patere. 2, 114, 1 O rem experientia suauissimam. Plaut. Cist. 1, 3, 45 Amor suauissimus.

SVAVITAS, ātis. f. [ἧδος] *Dulcedo.* Cic. Att. 6, 16 Miram in eo pietatem, suauitatem, humanitatemque perspexi. Idem Fam. 3, 1 Sic enim tibi persuade, carissimum te mihi esse, quum propter multas suauitates ingenii, officii, humanitatis tuae. Non aurum, nec argentum, nec exquisita ingenia coenarum, sed suauitatem tuam iucunditatemque miramur Plin. Paneg. c. 49. Odoris suauitas Idem 12, 12. Oris suauitas Quinctil. in Prooem. 6. Sermonis suauitas Idem ibid. 6. Cic. de Orat. 3 c. 11.

SVAVITVDO, inis. f. [ἡδυπάθεια] *Idem.* Plaut. Stich. 5, 5, 14 Age mulsa mea, suauitudo, salta. Auctor ad Herenn. 3, 22 c. 12 Quoniam igitur res eaedem vocis firmitudini, et pronunciationis suauitudini prosunt. *Aliqui legunt* Suauitati. *Conf.* Gell. 13, 3. Turpil. *ap.* Non. 2, 797. Suauitudinum mollitie capi Lactant. 6, 22.

SVAVITER. Adu. [ἡδέως] Cic. Acad. 4, 139 c. 45 Veruntamen video quam suauiter voluptas sensibus nostris blandiatur. Idem Fam. 15, 21 Nunc ad epistolam venio, cui copiose et suauiter scriptae nihil est quod multa respondeam. Loqui Cic. de Orat. 3 c. 11. Idem de Fin. 1, 54 c. 16 Et secunda iucunde ac suauiter meminerimus. Dicere Cic. de Cl. Orat. c. 21. Multo suauius Hor. Serm. 2, 8, 89. Populus sibi suauiter Faciens Petron. c. 71. Viuere suauius Hor. Sat. 1, 6, 130. Amicissime et suauissime optas Cic. Fam. 3, 12, 4. Suauissime ad eum et humanissime Scriptae literae Cic. Fam. 13, 18, 1. *Add.* Ibid. 16, 12, 13.

SVAVE. Adu. [μειλίχως] *Idem quod* Suauiter. Virg. Ecl. 3, 63 — Et suaue rubens hyacinthus. Idem Ecl. 4, 43.

SVAVEOLENS, entis. Adi. Catull. Carm. 62, 7 Amaracus suaveolens. *Conf.* Arnob. 2 p. 85.

SVAVEOLENTIA, ae. f. Sidon. Epist. 8, 14 Ad suau[ent]i pudicitiae impellere.

SVAVILLVM. *Opus pistorium: vid.* SAVILLVM.

SVAVILVDIVS, i. m. *Qui ludis delectatur.* Tertull. [le]ctac. 20. Defensio suauiludii cuiusdam. *Add.* Id. de Cor. M[il.] c. *not. Rhenani. al.* Suadiludius. *i. Qui ludum suadet. v. v.*

SVAVISŎNVS, a, um. Adi. Virg. Epigr. 5 Suaui[lo]quus testudinis.

SVAVIDĬCVS, a, um. Adi. [ἡδυεπὴς] *Qui suauiter d[icit]* Versus suauidici Lucret. 4, 181.

SVAVIDVS, a, um. Adi. Suauida sit potio ad bibendum [Th]Prisc. de Diaeta c. 20.

SVAVILŎQVVS, a, um. *Aliud* Adi. [ἡδύλογος] *Id.* Versus suauiloqu Lucret. 2, 528. Senectus Mart. Capella [1.]

SVAVILŎQVENS, entis. Adi. [ἡδυεπὴς] *Idem.* Cic. Orat. 58 c. 15 Additur Orator Cornelius suauiloquenti Ore [Ro.] *ex Poeta*, Ennio. *Conf.* Idem *ap.* Quinctil. 11, 3. Gell. 12, 2. men suauiloquens Lucret. 1, 943. *Add.* Id. 4, 20.

SVAVILOQVENTIA, ae. f. [ἡδυεπία] Cic. de Clar. [or.] c. 15 Et oratorem appellat, et suauiloquentiam tribuit.

SVAVILOQVIVM, i. n. Augustin.

SVAVIVM [φίλημα] *vel* SAVIVM, i. n. *detracta* [v.] *Basium est s. osculum amatorium.* Ter. Eun. 3, 2, 3 O Thais n[ost]um suauium, quid agitur? *i. quam ego osculari cupio.* Hor. Epod. 3, 21 Manum puella suauio opponat tuo. *quid ab* Osculo *differat, vid. in* OSCVLVM. Cic. Att. 1[2] ticae quoniam (quod optimum in pueris est) hilarula est, [et] bis suauium des. Plaut. Asin. 4, 1, 52 *in foedere de pu[ero] soli sibi operam dare vult amator*, Quod illa autem simulet, qua[m] do profluat, Hoc ne sic faciat *(forte exprimit gestum suam ma[nus] lantis)* tu labellum abstergeas Potius, quam cuiquam suauium palam: *i. in sua manu ostendat, quid facere alteri parata sit.* mere suauium Plaut. Asin. 1, 3, 72. Illecebram stupri [et] suauium Posco Plaut. Cas. 5, 3, 3. Sauium saepe apud aliosque auctores veteres, vt, Sauia super sauia Plaut. Pseud. Mellitissimum illud sauium impressi Apul. Met. 2 p. 119. nantibus sauiis perfrui Idem 5 p. 162. *Add.* Caecil. *ap. G[ell.] Parei Lex. Crit. p. 1119.* Sauia sagittata Plaut. Trin. 2, 1, [1]

SVAVIOLVM *f.* SAVIOLVM, i. n. Dimin. [φίλ[ημα]] Catull. ad Iuuentium f. 98, 2 Suauiolum dulci dulcius ambros[iae] Apul. Met. 2 p. 119.

SVAVIO, āre. Pompon. *apud* Non. 7, 49 Ego illam non [o]ctar, non suauiem? Et alibi, Mammas teneas, pedes extoll[as] vies cum gemit.

SVAVIOR, āri. [φιλέω] *Suauium dare.* Gell. 3, 15 Q[ui] eum tres adolescentes amplexi, coronis suis in caput patris pos[ito] viarentur. Cic. Att. 16, 3 Atticam nostram cupio suauia[ri] mi dulcis salus visa est per te missa ab illa. Catull. de Septimio f. 46, 12 Et dulcis pueri ebrios ocellos Illo purpu[reo] suauiata. Iucundum os oculosque suauiabor Catull. 9, 9. tius eam complexus coepi sauiari Apul. Met. 2 p. 119. Li[cin]tus de matre suauianda coniecit Cic. in Bruto c. 14. Os[cu]lium diu ac pressule sauiata Apul. Met. 4 p. 156.

SVAVIATIO, ōnis. f. [φίλησις] Gell. 18, 2 Suauiation[um] rorum et puellarum. Suauis suauiatio Plaut. Bacch. [2,] *Add.* Idem Pseud. 1, 1, 64.

S V B

SVB. [ὑπὸ] *Praepositio, vtrique casui seruit, et Accusatiuo t[am]tiuo: variaque significat, vt sequentibus exemplis docetur. Accusatiuo fere iungitur, quum temporis velut vicinia sign[ific]at.* Suet. in Tib. c. 58 Sub idem tempus consulente Praetore. [Ti]1, 35 Quibus indictis sub tempus pueros venatum ablegauit. Vell. 1, 12, 2. Liu. 22, 47, 4 Sub equestris finem certaminis [ha]est peditum pugna, *h. e. Paullo ante finem.* Sub ipsum finem Aen. 5, 328. *Add. Borrich. Cogit. p. 291.* Sub prima [no]Autumni Virg. Georg. 1, 321. Sub horam pugnae tam ard[en]pente somno deuictus, vt ad dandum signum ab amicis excit[ar]Suet. August. c. 16. Sub lucem, *Surgente sole* Virg. Geo[rg.] 445. *h. e. Paullo ante lucem.* Sub lucis ortum Liu. 7, [7,] 27, 15. Primi sub lumina solis et ortus Virg. Aen. 6, 255. noctem, *Incipiente nocte* Hor. Carm. 1, 9, 19. Suet. Oth. Caes. Bell. Ciuil. 1, 28 Pompeius sub noctem naues soluit. hoc tempus Hor. Epist. 2, 2, 34. Sub iudicii tempus Liu. Caes. Bell. Gall. 2, 33 Sub vesperum Caesar portas claudi militesq[ue] oppido exire iussit. Cic. Qu. Frat. 2, 1 Mense Decembri [sub] festos. Sub vos placo, *pro* Supplico. Festus: Sub vos pla[co] precibus fere cum dicitur, significat idem quod Supplico, vt in bus; Transq. dato, endoq. plorato: *pro* et Tradito et impl[oro] Sub Iugum mitti dicuntur hostes victi, *vid.* IVGVM n. 5. Epid. 2, 2, 32 Pleraeque hae sub vestimentis secum habebant Sub Aduentu hostis Flor. 2, 11, 5. Sub aede Saturni Suet. [Oth.] 6. Sub Aliquo agere aliquid, *i. ad nutum alicuius: vid. ad Script. Ven. p. 181.* Virg. Aen. 8, 616 Arma sub aduersa radiantia querc[u]. Nunc, olim, tunc, sub Alexandro, *i. Te[m]Alexandri* Quinctil. 5, 10. Liu. 23, 15 Sub aduentum Pra[e] Romani Poenus agro Nolano excessit. Sub Armis Virg. Geo[rg.] 116. *i. armatus.* Sub Caltris Afranii constitit Caes. B. C. Sub conditione, *Ea lege, hoc pacto.* Cic. pro Arch. 25 c. 10 [Sed] ex his rebus, quas tunc vendebat, iubere ei praemium tribui conditione, ne quid postea scriberet. Suet. Ner. c. 3[5] rem occidit sub Crimine adulteriorum. *Conf.* Tac. Hist. [2,] *Sic mox* sub Exceptione. Sub Corona venire [dicuntur] quia captiui coronati solent venire, vt ait Cato in eo, qui est [De] militari, Vt populus suus, sua opera potius ob rem bene gestam [a] natus supplicatum eat, quam re male gesta coronatus veneat. [Id] tem signum est, nihil praestari a populo, quod etiam Plautus signi in Hortulo, Fragm. 1, 101 Praeco ibi adsit cum corona, cuique veneat. *Haec* Festus. *Vid.* CORONA *n. 3. Sic* Sub hast[a] nire Liu. 23, 37. *vid.* HASTA. Varr. de R. R. 3, 14 Na[m] idoneus sub Dio fumendus est locus cochleariis, quem totum ci[r]aqua claudas. *Sic apud* Columel. 1, 8 Nullus dies tam intole lis est, quo non sub Diuo moliri aliquid possit. Sub Diuo pere somnos Virg. Georg. 3, 434. Sub Domina meretrice,

riat in poteſtate meretricis Hor. Epiſt. 1, 2, 25. Plin. Epiſt. Ac s enim, non triſtes eſſe volebamus. Nec eſt quod putes, me haexceptione veniam poſtulare, quod ſcilicet acres eſſe voleba- Sub Exceſſu Tiberii Suet. Ner. c. 5. Plin. Epiſt. 3, 18 det futuri principes, non quaſi a magiſtro, ſed tamen ſub exem- oranonerentur, qua potiſſimum via poſſent ad eandem gloriam Sub Exitu vitae, *pro* Sub exitum, *hoc eſt circa exitum* Sue- in laud. Caeſ. c. 43. Sub His nihil proficitur Celſ. 5, 28. *i. edamentis.* Sub Ictu rem habere *dicitur*, *Qui ita propin- eſſet attingere queat.* Senec. Ep. 73 *extr.* Quam quidem nondum rit: in conſpectu tamen, et vt ita dicam, ſub Ictu habent. ſu Imagine Virg. Aen. 7, 179. *i. picta.* Sub Imperio alicu- Fer. Heaut. 2, 2, 4. Sub ipſa die Plin. 8, 32. Marſo de pallet Perſ. 5, 80. *Conf. Caſaub. ad h. l.* Sub Manu ans habere, *i. In promtu et ad manum, quod dicitur.* Plane. c. am. 10, 23 Seneca, Sub Manu naſcitur conſilium, *vid.* MA- Sub Manus, *h. e. Facile, non aegre, appoſite.* Plaut. Mi- 19 Lepide hoc ſuccedit ſub Manus negotium. *Vid.* Ibid. 4, 4, ucci ſub ipſos Muros ſtruxere aciem Tac. Hiſt. 5, 11, 1. Sub opinqua Auien. Arat. v. 321. Cum ſub Nocte conſulis aſſet Flor. 2, 17, 14. Sub Oculos adactum pilum in vitalia nerat Plin. 8, 7. Sub Oculis accipere detrimentum, *pro* olos Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 59. Sub Orientem ſecutus Ar- lor. 3, 5, 27. Sub Poena mortis vel capitis denunciare in alig. c. 48. Idem in Tiber. Caeſ. c. 36. Sub Radi- ntis Nep. 1, 5, 3. Sub Sacramento militare Liu. 35, . . nno ſaneſcere Celſ. 3, 18. Sub Specie pacis Liu. 38, 7. Vbi vero penitus inſedit, inſanabile eſt: plurimique ſub idore moriuntur. Sub Titulo gratiarum agendarum g. 4. Geminique minantur In caelum ſcopuli: quorum e late Aequora tuta ſilent Virg. Aen. 1, 166. Sub Vete- audi Curiis. Plin. 35, 4 Hinc enim Craſſi oratoris lepos b Veteribus. Idem 35, 10 E diuerſo Meuiana, inquit nnia operiebat Serapionis tabula ſub Veteribus. Sueton. o c. 100 Bifariam laudatus eſt: pro aede Diui Iulii a Ti- ro Roſtris ſub Veteribus a Druſo Tiberii filio. Varr. de ae p. 37, 20 Curiae duorum generum. Nam et vbi cura- dotes res diuinas, vt Curiae veteres: et vbi Senatus huma- uria Hoſtilia quam primus aedificauit Hoſtilius rex ſub Ve- Ante hanc Roſtra. Feſt. l. 12 Nouae curiae proxime Fabricii aedificatae ſunt, quod parum amplae erant Veteres factae, vbi is populum et ſacra in partes triginta diſtribue- iis ea ſacra curarent. Plaut. in Curc. 4, 1, 19 Sub Ve- bi ſunt qui dant, quique accipiunt foenore. Cic. Acad. Venim ii, qui ſub nube ſolem non ferunt: item ille, quum Veterum et Menianorum, ſic Academicorum vmbram ſecu- ſt. *Sic* Sub nouis M. Varro de L. L. 5, 7 p. 56, 4 Sub nouis in foro aedificiorum, quod vocabulum eius peruetuſtum, vt ae ue, quae via iam diu vetus eſt. Sub hac peſſimi exempli tori Liu. 2, 55 *pr.* Sub Vite pracliari, *vid.* VINEA n. 2. Vn a foederis aequi ſeruitutem pati Liu. 8, 4. Exhalantem acc o Vulnere vitam Ouid. Met. 5, 62. *Conf. Burm. ad h. l.* th. Stat. Theb. 5 p. 53. Sub Vrbe eſt agelli paullulum: *i.* ta Ter. Adel. 5, 8, 27. *Sic* Varr. de R. R. 1, 50 Tertio mo- netur, vt ſub Vrbe Roma, et locis plerisque. *Sic vicinium* t Vg. Aen. 3, 6 Claſſemque ſub ipſa Antandro, *etc. A Poetis ſic Iberi, docet Burm. ad* Ouid. Met. 1, 689. Cic. Fam. 6 25 eas literas ſtatim recitatae ſunt tuae, non ſine magnis qui- la oribus. *Etiam hic vicinia eſt, ſed temporis, vt* Cic. Fam. Po eius ſe legionem adducturum, ſed non ſtatim ſub mentio- et nuncium obtrectatorum. *Ad locum:* Sub ipſos poſtes A 2, 442. Idem Aen. 5, 323 Quo deinde ſub ipſo Ecce emque terit iam calce Diores. Sub templo ingenti, *pro* ix Aen. 1, 457. *h. e. In templo.* Exercet ſub ſole labor 1, 435. *h. e. In Sole.* Sub nocte, *i. Per* Virg. Aen. 65 Idem ibid. 4, 527. Sub leges pacis tradere ſe Virg. 4, 18. Sub amplexus alicuius ire Ouid. Epiſt. 17, 94. ul *in compoſitione vel inferioris loci notionem addit, et quidem vel* ot *in locum, vt* ſubire tectum; *vel cum motu e loco inferiore, vt* ere n equum, ſubleuare: *vel ſignificat aliquid accedere in locum* m, t ſuccedere, ſubſtituere, ſupplere; *vel occultum quiddam,* ub ere, ſubmouere, ſubornare; *vel minuit ſignificationem, vt* ſci ſubamarus *etc. Quas mutationes in compoſitione ſubeat, e* na *is repeti poteſt. Inconſtantia bonorum etiam monumentorum* ſu regulam vix poteſt. *Igitur* Subcandidus, ſubcinericius *et ſimi-* mu; *et tamen* ſuccino, *et* ſucceníeo *ac ſimilia:* Submoueo *et* ttet *pl. raque in hoc genere, et tamen* Summuto. *Si quid igitur* ccon reperias, *altera ratio erit ſequenda in quaerendo.*

B B S V R D V S, a, um. Adi. [ὑπάτοπος] *Parum, ſiue vtcunque dat ſignificat.* Cic. de Orat. 2, 275 c. 67 Sunt etiam illa ſubab- ſe eo ipſo nomine ſaepe ridicula, non ſolum mimis perappoſita, tia quodammodo nobis. *Add.* Idem Att. 16, 3. Quinctil. 65. 6, 3, 23 et 99.

V B S V R D E. Adu. [ὑπατόπως] Cic. de Orat. 2, 275 c. 68 e hic ridentur, et hercule omnia, quae a prudentibus, quaſi per ul ionem non intelligendi, ſurbabſurde falſeque dicuntur.

B C C V S O, āre. [ὑπομέμφομαι] *Nonnihil accuſare, et leuiter.* prc lanc. 86 c. 35 *pr.* Sed ſunt haec leuiora, illa vero grauiora na, quod meum diſceſſum, quem ſaepe deſleras, nunc qua- rel ndere et ſubaccuſare voluiſti. Idem Att. 13, 46 Subacu- aef Veſtorium. Idem 16, 7 Addebant etiam me deſiderari, cuſi.

B A C Ī D V S, a, um. Adi. [ὑποξύς] *Aliquantulum acidum ſigni-* Pn. 12, 25 Eſſe enim debet lenis, non ſubacidus. Cato c. Si placidum erit vinum, non durabit. *Al.* Subacidulum.

V B C T V S, *etc. vid.* SVBIGO.

V B D I V V O, *(a quo Verbo deduxit* Zeno Imperator *Subſtanti-* nom SVBADIVVVS, *et Plur.* SVBADIVVI) *nondum in-* um *q. Ait* Zeno l. vltim. §. huius autem. De agentib. in reb. l. 12 Fuit autem beneficii praerogatiuam ſubadiuuis etiam, qui pro ulis ueniuntur temporibus deferri iubemus. *Eſt autem* Subad- us *Autoris adiutor. Add.* l. 3 C. Theod. de agent. in reb. l. Iuſ de praepoſ. agent. in reb.

V B D M Ō V E O, ōui, ōtum, ēre. *Aliquantum admouere.* Colum. 16, 4 Iuuiscemodi mari ſenſim magiſtri ſubadmouere debent gene- etuſcm feminam.

S V B A E G E R, gra, grum. Adi. Celſo *tribuitur paullulum aeger.*

S V B A E G R E. Adu. Celſi *et ipſum eſſe dicitur.*

S V B A L R Ā T V S, a, um. Adi. [ὑπόχαλκος] *Quod habet aes ſub nobiliore metallo, numorum adulterinorum epitheton.* Perſ. Sat. 5, 1 6 Ne qua ſubaerato mendoſum timniat auro.

S V B A G Ī T O *vel* S V B I G I T O, āre [ὑπονεύω] Agendo *et* agitando ſub *ſe et in poteſtatem ſuam redigere.* Plaut. Ciſt. . . . Subagito blandis et benedicis dictis. Tabernariis blanditiis ſubagitare Apul. Apol. 2 p. 329. *Ad contactus et conatus venerios refertur:* Plaut. Merc. 1, 2 Sceleſtus ſubagitare occoepit illam. *Add.* Idem Mil. 3, 1, 57. *et* 5, 1, 9. Contumelia eſt hominem amicum ad te recipere, atque eius amicam ſubagitare Ter Heaut. 3, 3, 6. Subagitare, ad perfectionem ipſam libidinis intelligimus Eugraph. *ad* Ter. *l. c. Quod ſi vere* Engraphius, *ponendum eſt, ſenem auxiſſe crimen, et vehementiore quam pro re verbo vſum. Nam praeceſſit*, Vidin' ego te modo manum huic mercetrici in ſinum inferre? *Caeterum* ſubigitare *hic dedit Bentl.*

S V B A G I T A T I O, ōnis. f. Plaut. Epilog. ad Captiu. 1 Spectatores ad pudicos mores facta eſt haec fabula; neque in hac ſubagitationes ſunt, neque vlla amatio.

S V B A G I T A T O R, *vnde*

S V B A G I T Ā T R I X, icis. f. *Mulier libidine nequiſſima.* Plaut. Perſ. 2, 2, 4 Ne me attrecta, ſubagitatrix. *Morbum ſignat, de quo* Cael. Aurel. Chron. 4, 9.

S V B A G R E S T I S, e. Adi. [ὑπαγρέως] *Aliquantum agreſtis.* Cic. de Clar. Orat. 259 c. 74 Cotta, quia ſe valde dilatandis literis a ſimilitudine Graecae locutionis abſtraxerat, ſonabatque contrarium Catullo, ſubagreſte quiddam planeque ſubruſticum, alia quidem quaſi inculta et ſilueſtri via ad eandem laudem peruenerat. Subagreſte ingenium Ammian. 14, 36.

S V B A L A R I S, e. Adi. [ὑπωμόχαλος] *Quod ſub alis eſt. Scribit* Lamprid. 29 Heliogabalum ſolitum fuiſſe in accubitis habere plumas ſubalares et ſubalares calcitras. *Vid. Caſaub. ad h. l.* Telum ſubalare Nepos 7, 10, 5.

S V B A L B Ĭ C O, āre. [ὑπολευκαίνομαι] *Aliquantum album fieri.* Varr. de R. R. 3, 6 (9) Roſtro breui, acuto, oculis rauis aut nigris, palea rubra ſubalbicanti.

S V B A L B E O, ēre. *Idem.* Caſſiod. Epiſt. 5, 34.

S V B A L B Ĭ D V S, a, um. Adi. [ὑπόλευκος] *Aliquantum albidus.* Plin. 21, 25 Ramulos habet candidos, folia ſubalbida abrotono ſimilia. Celſ. 5, 28, 15 *de puſtularum generibus*, Phyzacion autem paullo durior puſtula eſt, ſubalbida, acuta, ex qua ipſa quod exprimitur humidum eſt. *Conf.* Idem 5, 26, 20.

S V B A L P Ī N V S, a, um. Adi. [Ὑπάλπιος] *Quod ſub Alpibus montibus, vel propinquum Alpibus eſt.* Plin. 25, 7 Radice lenta, ſubnigra, ſine odore, aquoſa, montibus Subalpinis plurima. Idem 16, 11 Nec niſi in paucis locis Subalpinae Italiae.

S V B A M A R E. Adu. Sidon.

S V B A M A R O, āre. Seren.

S V B A M Ā R V S, a, um. Adi. [ὑπόπικρος] *Aliquantulum amarum ſignificat.* Cic. de Fato 8 c. 4 At enim quoniam in naturis hominum diſſimilitudines ſunt, vt alios dulcia, alios ſubamara delectent. Id. de Inuent. 1, 35. Guſtus ſubamarus Scribon. 188.

S V B A M A R V M. Adu. Subamarum arridens Ammian. 27, 11.

S V B A N N V I Ā T V S, a, um. Adi. *Criſpus, in annulos poſitus.* Arnob. *Vid. Salmaſ. in Hiſt. Aug. p. 131.*

S V B A P I R I O, ire. Quid nucem in plumeas ſubaperiat cruſtulas Arnob. 2 p. 84. *Conf.* Apic. 8, 7.

S V B A Q V A N E V S, a, um. *Vide Aduerbialiter* Tertull. de Anim. 32 Subterraneum et ſubaquaneum viuentia carent hauſtu aëris.

S V B A Q V Ĭ L V S, a, um. Adi. [ὑπόφωνος] *Subfuſcum.* Plaut. Rud. 2, 4, 9 Eia, corpus cuiusmodi ſubuolturium; illud quidem, ſubaquilum volui dicere. *Laſciuia Comica alludit ad* Aquilae *nomen, quaſi dicat, auis rapacis colorem habet, ſiue is* Aquilae *eſt, ſiue* Vulturis. Fuit vultu ſubaquilo, fuſci coloris Treb. Pollio in Zenobia.

S V B A R I S C O, āre. Vitruu. 7, 3.

S V B A R G V T O, āre. Argumentari acute Macrob.

S V B A R G V T V S, a, um. Adi. *Aliquantulum argutus.* A quo *Diminutiuum*

S V B A R G V T V L V S, *apud* Gell. 15, 30.

S V B A R I D V S, a, um. Adi. Tertull.

S V B A R I D E. Adu. Gell.

S V B A R M A L I S, e. Adi. *Quod* ſub armo *ſ. humero colligitur, veſtis nimirum epitheton.* Subarmalis autem illi veſtis peplo quodam, circa humeros inuoluto Latialiter tegebatur Martian. Capella 5 *pr. vbi* ὑπωμίδα *interpretatur Grotius. Breuiorem quidem peplo et ab eo diuerſum, hic ipſe locus docet. Hinc etiam Subſtantiue*

S V B A R M A L E, is. n. *Vt vulgo legitur, vel*

S V B A R M A L I S, maſc. *vt vult Salmaſius, eſt apud* Treb. Pollion. Claudio c. 14 Subarmalem vnum cum purpura Maura, *vbi multa Salm. qui etiam in* Vop. Aurelian. c. 13 Subarmalem profundum, *i. talarem, maiult quam aliorum* Subarmale. *Sic* Praetorianos cum Subarmalibus iuſſit ſibi inermes occurrere *Severus, ap.* Spartian. c. 6 *vbi plura Caſaubon. Add. Dufresn. h. v. Imperatoriae veſtis oſtenſionalis et pompaticae in pace vſurpatae genus fuiſſe ſatis intelligitur.*

S V B Ā R O, āre. [ὑπαροτριάω] *Subtus arando terram mouere.* Plin. 16, 27 Item quae ſubarantur, aut quae ablaqueantur, celeriora neglectis. Ibid. 28 Et ſubarata ocyus ſaneſcunt.

S V B A R Ā T I O, ōnis. f. [ὑπαροτρίασις] *et*

S V B A R Ā T O R, ōris. m. Plin. 17, 24 f. 37, 6 Vel etiam ſubarator imprudens luxauit radices.

S V B A R R O *vel* S V B A R R H O, āre. *Arrha ſibi deſponſare.* Quidam filiam ſuam, circiter XII annos habentem, cuidam nobili deſponſauit, qui ſubarrauit eandem conſenſu mutuo accedente Innocent. 3, 14 de deſponſ. impub. *ex Iure Can. vbi ſaepe legitur. Conf.* Ambroſ. Serm. 90 p. 39 *ed. Baſil. Salmaſ. ad* Capitolin. Maximin. iun. c. 1.

S V B A R R Ō G A N S, antis. Adi. ὑπαλαζών *Aliquantum arrogans.*

S V B A R R O G A N T E R. Adu. [ὑπαλαζόνως] Cic. Acad. 4, 114 c. 36 Vereor ne ſubarroganter facias, ſi dixeris tuam.

S V B A R V N D I N O, āre. Vinea pampineos ſubarundinat ebria campos, *arundineis ſtaminibus implet* Dracont. Hexaem. v. 56.

S V B A S P E R, a, um. Celſ. 5, 28, 19.

S V B A S P E R A T I O, ōnis. f. Auguſtin.

S V B A S S E N T I O R, iri. Manus leuiter pandata ſubaſſentientibus humeris mouetur Quinctil. 11, 3 p. 1020.

SVBASSO, āre. *Paullum assare.* Pisces curatos subassabis Apic. 4, 2. *Add.* Idem 7, 2 *et* 14. 8, 8. Caro elixa subassata Apic. 7, 5.

SVBĀTER, tra, trum. Plaut.

SVBATIO, *vid.* SVBO.

SVBAVDIO, īre. *Quiddam intelligere, quod omittitur. Vox apud Grammaticos usitata.* Subauditur, accessi; ἀπὸ κοινῆς Ascon. in Verrin. de Praet. Vrb. Ad singula subaudiendum est Idem in Verrin. Prooem.

SVBAVDĪTVS, a, um. Partic. *Subintellectus.* Vlpian. fin. leg. 1 Dig. de Hered. instituend.

SVBAVDITIO, ōnis. f. Actus subaudiendi Hieron. Quaest. Ebr. in 2 Reg. 3.

SVBAVRATVS, a, um. Adi. Habebat in minimo digito annulum grandem subauratum Petron. c. 32. *i. non totum aureum, in quo tamen aliquid auri esset.*

SVBAVSCVLTO, āre. [ὑπωτακτέω] *Leniter, et quasi praeterendo auscultare.* Plaut. Mil. 4, 2, 3 Tace, subausculteinus, eequa de me fiat mentio. Cic. de Orat. 2, 153 Subauscultando tamen excipere voces eorum, et procul quid narrarent attendere. Idem in Topic. 75 Qui ea locutus est bonis viris subausculcantibus pariete interposito. *Add.* Idem Att. 10, 18. Plaut. Asin. 3, 2, 40.

SVBAVSTERVS, a, um. Adi. Vinum austerum, vel certe subausterum Cels. 3, 6 *extr.* Vinum bibere lene, subausterum, modice vetus Idem 6, 6 n. 8.

SVBBAIVLO, āre. Altera vngula subbaiulat aliam Vet. Interpr. Iren. 5, 11. *sustinet.*

SVBBALBVS, a, um. *Vnde*

SVBBALBE. Adu. Spartian. Get. 5 Subbalbe canorus *cum quadam balbutie.*

SVBBALLIO, ōnis. m. *Vicarius* Ballionis; *vox iocose ficta apud* Plaut. Pseud. 2, 2, 13 Tune es Ballio? PS. immo vero eius sum subballio.

SVBBASILICĀNVS, a, um. Adi. [ὑποβασιλικανὸς] *Qui libenter et frequenter* sub basilica *spatiatur. In basilicis namque negotiationes et publicae conciliationes tractabantur, et iudicia quoque in basilicis fiebant.* Plaut. Capt. 4, 2, 35 Quorum odos subbasilicanos omneo abigit in forum.

SVBBIBO, ĭbi, ĭbĭtum, ĕre. [ὑποπίνω] *Aliquantulum bibere.* Plaut. True. 4, 3, 58 Qui improbus est, siue subbibit, siue adeo caret temeto, tamen ab ingenio est improbus. Sueton. in Neron. c. 20 Si paullum subbibisset.

SVBBINI, ae, a. Subbina signa elliptica Manil. 4, 849. *Scalig. ad h. l. p. 329. alterna bina interpretatur: Sed Bentl. barbarum id cit et sine exemplo: ipse ex MSS.* sed bina.

SVBBLANDIOR, īri. [ὑπαρεσκεύομαι] *Paullulum, vel leniter blandiri.* Plaut. Cas. 3, 3, 22 Non matronarum est officium, sed meretricium, viris alienis, mi vir subblandirier. Catulo meo subblanditur Plaut. Asin. 1, 3, 32.

SVBBREVIS, e. Adi. Saliunca folio quidem subbreui et quod necti non possit Plin. 21, 7.

SVBCAELESTIS, e. Adi. [ὑπερώνιος] Tertull. adu. Valent. c. 31.

SVBCAERVLVS, *et* SVBCAERVLEVS, a, um. Adi. [ὑποκυάνεος] *Aliquantulum caerulum.* Cels. 6, 5 *extr.* In ea pares portiones sunt myrobalani, magmatis, cretae, cimoliae subcaerulae, nucum amararum, *etc.*

SVBCANDĬDVS, a, um. Adi. [ὑπόλευκος] *Aliquantulum candidum significat.* Plin. 27, 8 Folia bouis linguae similia, minora, subcandida. *Add.* Ibid. c. 12.

SVBCĂVVS, a, um. Adi. *Subter cauus: vt,* Lucret. 6, 682 Primum totius subcaua montis Est natura, *etc.* Ventus per loca subcaua terrae Collectus Lucret. 6, 556.

SVBCENTVRIO, ōnis. m. [ὑφεκατόνταρχος] *Qui centurioni subordinatus et adiunctus est.* Liu. 8, 8 Vt subcenturionem sibi quem vellet legeret, qui tutaretur eum ab vno destinato hoste. *Etiam* SVCCENTVRIO.

SVBCERNICŬLVM, i. n. [κόσκινος] *Farinarium cribrum. Vid.* SVCCERNO. *Si enim est vox alicuius auctoritatis, quod dubito, eo referenda est.*

SVBCINERICIVS, a, um. Adi. [ὑπότεφρος] *Quod sub cineribus coquitur et assatur. Vnde* subcinericium panem *legimus in Sacris Literis. Vt* 3 Reg. 17 *et* 14. Genes. 18, 6. Exod. 12, 39. *Add.* Isidor. 20, 21.

SVBCINGVLVM *f.* SVCCINGVLVM, i. n. [ζωστὴρ] *Idem quod Balteus.* Plaut. Men. 1, 3, 17 Ab Hippolyta subcingulum haud Hercules aeque magno vnquam abstulit periculo.

SVBCISIVVM, *vid.* SVCCĪDO.

SVBCOACTVS, a, um. *Substant.* Caes. Bell. Ciuil. 3, 44 Magnus incesserat metus sagittarum, atque omnes fere milites aut ex subcoactis, aut ex centonibus, aut ex coriis tunicas, aut tegmenta fecerant, quibus tela vitarent. *Videntur* subcoacta *esse tegumenta* coactilibus *similia, sed minus operosa, minus firma.*

SVBCOENO, āre. [ὑποδαπανάω] *Subtus coenare.* Quinctil. 6, 3, 90 Et Galba de piscibus, qui quum pridie ex parte adesi, et vesti postero die appositi essent, Festinemus, alii subcoenant, inquit. *Iocus forte ab Antipodum descriptione ortus.*

SVBCONTVMELIOSVS. *A quo*

SVBCONTVMELIOSE. Adu. [ὑβριστικῶς] Cic. Att. 2, 7 Hercule, verum vt loquamur, subcontumeliose tractatur noster Publius.

SVBCRASSVLVS, a, um. Adi. Corporis qualitate subcrassulus Capitolin. Gord. c. 6.

SVBCRESCO, ĕre. [ὑπαυξάνω] Proles subcrescat tibi Tibull. 1, 7, 55. *vid.* SVCCRESCO.

SVBCRISPVS, a, um. Adi. *Qui crines habet aliquantulum crispos.* Cic. Verr 4, 108 c. 44 Videtis illum subcrispo capillo, nigrum, qui eo vultu nos intuetur. Varr. de R. R. 2, 5 Coda profusa vsque ad calces, vt habeat inferiorem partem frequentibus pilis subcrispam. *Conf.* Idem 2, 7, 5.

SVBCRVDVS, a, um. Adi. [ὑπωμος] *Quod non omnino coctum est.* Cato c. 156, 7 Sumito brassicam, conicito in aquam feruentem, coquito paullisper, vti suberuda fiet. *Conf.* Cels. 2, 29. Subcrudum tuberculum Cels. 6, 13.

SVBCRVENTVS, a, um. Adi. [ὕφαιμος] *Aliquantulum cruentum.* Cels. 4, 18 Descendunt autem pituitae, nucisque similia, interdum etiam leuiter subcruenta. *i. Cruentum aliquid admixtum habentia.*

SVBCVBONEVM, *positum pro* Succuba. Titinnius te Pfaltria, Contemplari ancillas quam arbitrer illarum subcubo *Haec* Non. 3, 204.

SVBCVLTRO, āre. Subcultrare pulpas Apic. 4, 2.

SVBCVLTRATVM Idem 8, 8.

SVBCVNEATVS, a, um. Adi. Subcuneati postes Vitr.

SVBCVDO, *vid.* SVCCVDO.

SVBCVRĀTOR, ōris. m. [ὑποκηδεμών] *Qui curatoris* net. Iulian. in l. Ex facto, De negot. gestis, Ex facto fereba dam ad siliginem emendam curatorem decreto ordinis constitu demque alium subcuratorem constitutum, siliginem misceri pisse: atque ita pretium siliginis, quae in publicum emta ratori inflictum esse: quaerebaturque, qua actione curator curatore experiri posset.

SVBCVRVVS, a, um. Adi. *Aliquantum curuus.* Ammia (Vales. 9 *extr.*)

SVBCVSTOS, ōdis. c. [ἀντιφύλαξ] *Qui pro alio custo tutus est.* Plaut. Mil. 3, 2, 54 Quia Sceledrus dormit, hunc dem suum foris ablegauit, dum eapse transire hue placet.

SVBDEALBO, āre. Varro *ap.* Non. 2, 28. *Aliter ta ib. Scaliger.*

SVBDEBILIS, e. Adi. Femur Suet. Vitell. c. 17.

SVBDEBILITĀTVS, a, um. Adi. [ὑπεκνευρισμένος] *tulum debilitatus.* Cic. Att. 11, 5 (4) Quod etiam mea sponte te subdebilitatum, nouas rationes tuendi mei quaerere. *Ve sic legit,* Te subdita re quasi debilitatum, nouas, *etc.*

SVBDEFICIO, ĕre. Haec quasi adhuc voce subdefici proximis exaudientibus dixerat Curt. 7, 7, 20.

SVBDEPRIMO, ĕre. Faust. Renens. de Lib. Arb. l. 1.

SVBDIĀLIS, e. Adi. [ὑπαίθριος] *Quod sub dio est.* Pl Distat a Cadmia, quod illa super terram ex subdialibus pet tur, haec ex obrutis. Subdiales inambulationes Pl Subdialia pauimenta, *apud* Plin. 36, 26.

SVBDIALE, is. n. [ὑπαίθριον Onomast. Vet.] Subdiali inuenere Plin. 36, 15. *Pauimenta intelligo.*

SVBDIACŌNVS, i. m. *Apud Ecclesiasticos scriptores vno inferior Diaconis. Vid.* Isidor. 7, 12. Polyd. Vergil. 4, 5 Iustin. *saepe e. c. 1, 3. 6.*

SVBDIFFICĬLIS, e. Adi. [ὑποχαλεπὸς] *Aliquantum* Cic. de Amicit. 69 c. 19 Existit autem hoc loco quaesti dam subdifficilis.

SVBDIFFĪDO, ĕre. *Aliquantulum diffidere.* Cic. Att. 15 die audiui illum tyrannum in concione clarissimum virum a subdiffidere coepi.

SVBDIMIDIVS, a, um. Adi. Numerus, *sic vocatur resp pti* Mart. Cap. 7 p. 251. *vt e. c. 2 ad 3.*

SVBDISIVNCTĪVVS, a, um. Adi. Proculus in l. Ha 24 D. de verbor. signific. Haec verba *ille aut ille,* non solum d va, sed etiam subdisiunctiuae orationis sunt. Disiunctiuum e quum dicimus, Aut dies, aut nox est: quorum posito altero est tolli alterum: item sublato altero, poni alterum. Ita sin ratione verbum Aut, potest esse subdisiunctiuum. Subdisiunc tem genera sunt duo, vnum, cum expositis finibus, ita non pot que esse, vt possit neuter esse: veluti cum dicimus, *aut sedet, bulat.* Nam vt nemo potest vtrumque simul facere, ita aliq est neutrum, veluti is, qui accumbit. Alterius generis est, propositis finibus ita non potest neuter esse, vt possit vterque (*leg. pro* vtrumque) esse: veluti cum dicimus, *Omne animal a aut patitur.* Nullum est enim, quod nec faciat, nec patiatur: est simul et facere et pati.

SVBDISTINGVO, ĕre. Multi subdistinguunt et separat dunt Ascon. in Verr. de Praet. Sicil. p. 120.

SVBDISTINCTIO, ōnis. f. Diomed.

SVBDITICIVS, SVBDITIVVS, *vid.* SVBDO.

SVBDIVAL, ālis. n. [ὑπαίθριον Gloss. Gr. Lat. *it. Pars aedium, quae sub dio est.* Subdiual domus Tertu Iud. c. 11.

SVBDIVĀLIS, e. Adi. Tertull. . . . Subdialis sentina rae Ammian. 19, 23.

SVBDITO, āre. *Subter admouere.* Lucret. 6, 603 Subdit stimulum quadam de parte timoris. *Est proprie Frequenta a* Subdit.

SVBDIVIDO, ĕre. Deinde subdiuisimus, vt haec diligent tractarentur Augustin. de Trinit. Prooem. 3. Hebdomadae diuisae Tertull. cont. Iud. c. 11.

SVBDIVISIO, onis. f. Cod. 6 t. 2 l. 22. *et* 3 t. 28 l. 37.

SVBDIVVS *f.* SVBDIVS, a, um. Adi. [ὑπαίθρος Glo Lat.] *Conf. Salmas. de Pall. p. 137.*

SVBDIV *legitur* Plaut. Most. 3, 2, 77 Quia hic audiuit esse tem perbonam. Subdiu coli absque sole perpetuum diem, *i. ita umbrosum, vt licet* sub diuo *vel* sub dio *(quomodo etiam leg censent viri docti) sis, tamen* absque sole, *in umbra adeo versaris e*

SVBDO, didi, ditum, ĕre. [ὑποτάττω, ὑποβάλλω] *Supponere iicere.* Cato de R. R. . . . Ignem subdito: vbi bullabit v ignem subducito. Plin. 14, 12 Furcas subdere his necess Subdere sub solum, *In terram conicere* Plaut. Curc. 2, 3, 18. lorum visu subdere aliquid Lucret. 5, 102. Plin. in Paneg pro Domo 85 Quis in meum locum iudicem subdidit? Planc. ad Cic. Fam. 10, 21. Quinctilian. 3, 6 Sed in horum locum subditae quatuor legales. Boues subdere iugo Plin Calcar subdere equo Ouid. de Arte Am. 2, 732. Crimina a statis subdebantur Tacit. Ann. 3, 67. Praeferunt insigne quod draconem subdidit Prudent. Perist. 1, 36. *i. crucem qua Satan deiectus est.* Flamma subdita medullis Virg. Georg 271. Ignem ac materiam seditioni subdere, *per translation incendiis* Liu. 8, 30 *et* 32. Paull. in l. Qui falsam D. ad l Corneliam De falsis, Accusatio suppositi partus nulla temporis scriptione depellitur, nec interest, decesserit necne ea, quae pa subdidisse contenditur. Plaut. Merc. Argument. 2, 10 Hic subdiderat vicini, pater vicinum. Ter. Heaut. 5, 3, 11 Subd se suspicatur. C. subditum, ain' tu? *Conf.* Plaut. Cist. 1, *et* True. 1, 1, 70. Pullum subdere, *vid. in* SVBIICIO. subdere Tacit. Ann. 1, 6. Rumorem subdere Tacit. Ann. Liu. 7, 40 Ac si cui genus, si cui sua virtus, si cui etiam maiestas, honores subdere spiritus potuerunt: iis eram natus *etc. i. Animos su*

Stimulos subdere muliebri animo Liu. 6, 34. Stimulos ingenii subdit fama Ouid. Trist. 5, 1, 76. Plin. Epist. 3, 19 ... vereor ne sit cautum, rem tam magnam iisdem tempestatibus ... der, *in eas committere.* Plaut. Epid. 1, 2, 37 Vt mem tergum ... tuae subdas succidaneum? *substituas.*

SVBDITVS, a, um. Partic. [ὑποβεβλημένος, ὑποταχθείς] A et O ... principes sunt, I et V semper subditae Gell. 19, 14. Cic. Deor. 2, 27 c. 10 Quae efferuescunt subditis ignibus. Subditur iudex, Qui loco mortui datur iis, qui eum habuerant in aliqua re, vel lite. Paull. Subditus partus, Suppositus, ... Gloss. Lat. Gr. *hoc est subtatus ab ea muliere, quae peperit ... suppositus.* Sic

SVBDITIVS, a, um. Adi. [ὑποβολιμαῖος Gloss. Lat. Gr.] *In ... locum positus.* Plaut. Amph. 2, 2, 198 Namque de illo subdítio nimirum nimis est. *Add.* Ibid. 1, 2, 35. Vt subditi... ad patrem arguere conatus est Suet. Ner. c. 7. *Conf.* Sen. ... 803. Subditiuum secretum Arnob. 5 p. 179. *de allegorum loquens*, Neque enim quod scriptum est, atque in prima ... positum verborum fronte, id significatur, et dicitur: sed alio sensibus, et subditiuis intelligiuntur omnia illa secretis. *Vid. ... not. p. 150.*

SVBDITICIVS, a, um. *Aliud* Adi. [ὑποβολιμαῖος Gloss. Lat. Gr.] ... Plaut. Amph. 2, 3, 6. *it.* Pseud. 2, 4, 62. Cic. Verr. ... 7 Quod eodem caeteros piratas contrudi imperarat, intellexit, ... subditicium archipiratam in eandem custodiam dedisset, fore, ... Libri subditicii Quinctil. 1, 4. *i. Suppositicii.*

SVBDOCEO, ui, ctum, ēre. [ὑποδιδάσκω] *Post alium, vel* sub ... re. Cic. Att. 8, 4 Ciceronesque nostros meo potius labore ... i, quam me alium magistrum quaerere. Augustin. Con... Subdocere alicui, *i. hypodidascali officio fungi.*

SVBDOCTOR, ōris. m. Auson. Professt. 22 Victorio subdoctori.

SVBDŎLVS, a, um. Adi. [ὕπουλος] *Occulte decipiens.* Plaut. ... 8. *Et* Capt. 3, 3, 5 Nec mendaciis subdolis mihi vsquam ... est meis. *Sic* Mil. 3, 3, 68 Haud vereor, ne nos subdo... perunicamur. Martial. 3, 58 Sed tendit auidis rete subdolus ... rdis. Lingua subdola Ouid. de Arte Am. 1, 598. Pellabula Lucret. 5, 1002.

SVBDŎLE. Adu. [ὑπέλως] *Caute et fraudulenter.* Plaut. Trin. ... os confectatur, subdole blanditur, ab re consulit. Cic. Orat. 25 c. 9 Nihil acute inueniri potuit in eis causis, quas ... nihil (vt ita dicam) subdole, nihil versute, quod ille ...

SVBDŎMO, ui, ĭtum, āre. Plaut. Asin. 3, 3, 112 Sic isti solent subdomari. *Inequitat velut puerili lusu ferus humeris heri.*

SVBDVBITĀTOR, ōris. m. Qui dubitare videtur. August.

SVBDVBITO, āre. [ὑπενδοιάζω] *Aliquantum dubitare.* Cic. ... 7 Haec eo pluribus scripsi, quod nonnihil significabant tuae subdubitare qua essem erga illum voluntate. Idem Att. ... enim dico meum, antea (crede mihi) subdubitabam.

SVBDVCO, xi, ctum, ĕre. [ὑπεξάγω, ὑπεξαιρέομαι, ὑπάγω, ὑφαιρέω] *Iuuen.* Sat. 1, 15 Et nos ergo manum ferulae subduximus. *Subtraximus, non iam pueriliter tractandi.* Cato de R. ... Ignem subdito: vbi bullabit vinum, ignem subducito. ... n. 5, ., 62 Tempus est subducere hinc me. Aurum subterrae, *Effoditur e terra* Ouid. de Arte Am. 3, 123. Cic. ... 40 c. 17 Subduc vnum diem cibum athletae, louem Olympi... ipsum, cui se exercebit, implorabit, ferre non posse clamaOuid. Met. 2, 661 Iam mihi subduci facies humana videtur. ... ducere oneri Idem ex Pont. 1, 5, 24. Flamma subduci... Ser on. 267. Subducere Fundamenta, *i. auferre, vt totum ... ruat* Cic. de Fin. 4, 42 c. 15 *extr.* Lac agnis subducere ... E. 3, 6. Memoriam subducere, *i. Auferre* Sen. de Benef. ... Pedes subduxit fluuius raptori Plaut. Men. Prol. 65. *i. illum ...* Vires subducere alicui Ouid. Met. 13, 61. Cic. pro Do... quem tu in eo non pro illius dignitate produxeras, sed pro ... re subduxeras. Ala ex praelio subducta Liu. 35. Cu... subducere Sen. Epist. 66. *clanculum effugere. Sic* Ter. ... 4, 14 Vbi primum poterit, se illinc subducet scio. Ibid. ... 3 Et eum eo clam subduxti te mihi? Cic. Qu. Fratr. 3, 4 ... se subduxit. Morti animam subducere, *Eripere et conferre periculo mortis* Ouid. Trist. 1, 4, 27. Morti subducere ... Claud. in secund. Cons. Stilich. 74. Nimbo se subduOuid. Trist. 5, 14, 27. Quos praesenti Periculo fortuna subVII. 2, 72, 5. Callistrat. in l. 2 §. Diuus D. de iure fisci, ... elator Poenae subduceretur, si mandatorem haberet. Pan... or. et Haloander habent, Poena. Pugnae subducere ali... Virg. Aen. 1 ., 50. Colles subducunt se, Ex alto in campum, ... untur Serv. *ad* Virg. Ecl. 9, 7. Terra se pedibus raptim ... Lucret. 1, 1099. Subducere, *Furtim subtrahere.* Plaut. ... 3, 87 Quum dormiscit, ei subduco annulum. Martial. ... bduxit mappas quatuor Hermogenes. *Sic* 8, 59 SubduSubducere furto obsides Liu. 9, 11. ¶ 2 ... c, *Sursum ducere, leuare, extollere.* Vict. de Viris illust. 4 ... illo in auxilium accersitus, Aciem in collem subduxit. Subopias in collem satis arduum Liu. 23, 26. *Hinc* Subduce... *dicimus, In terram trahere: quod terra mari altior.* Virg. ... 5 Quassatam ventis liceat subducere Classem, Et siluis aptare ... es. *Conf.* Serv. ad h. l. Plaut. Bacch. 2, 3, 71 Quum extemporis abire nos cum auro vident, subducunt lembum. Caes. ... C il. 3, 23 Naues reliquas, si vellet, subduci et resici iuberet. ... bduc ae siccо litore Virg. Aen. 3, 135. Sursum e puteo ... t. 11. 2, 7, 3. Supercilia Senec. de Benef. 1, 1. Vincula ... imp ntium in tegulas subduci *oportet*, atque inde foras in viam ... Gell. 10, 15. Vultu subducto procedere, *h. e. Seuero et ... erata* Propert. 2, 10, 9. Subducere animam, *Spiritum ... imbrem sursum attrahere* Cato c. 157. Plin. 2, 19 Naribus ... ducti n caput purgat. Plin. 20, 14 Recentis succus narium vi... spir i subductus emendat. ¶ 3 *In computationibus et ... nibus adhiberi solet, ob ipsum ad calculorum tractationem respectum.* ... at. Cic. 1, 2, 80 Ibo intro, atque intus subducam ratiunculam, quan... um argenti mihi apud trapezitam fiet. *Conf.* Ter. Adelph. 5, 4 ... bducta ratione esse ad vitam, *vid.* RATIO. Cic. de Nat. ... or. 371 c. 29 Medea modo et Atreus commemorabantur a nobis ... roica personae inita subductaque ratione, nefaria scelera medi... Cic. de Finib. 2, 60 c. 19 Quid fortes viri? voluptatumne calculis subductis praelium ineunt, sanguinem pro patria profundunt? *i. Computant, quantum voluptatis percepturi sint.* Numerum subducere rei alicuius, *Numerare rem aliquam* Catull. 50, 208. Cic. Att. 5, 21 Collaudaui homines, Recte, inquit, Scaptius, sed subducamus summam. *Vid.* Columel. 5, 2. Idem Att. 5, 21 Quid vos, quantum inquam debetis: Respondet, Cui? Refero ad Scaptium: homo clamare. Quid opus est, inquam? rationes conferatis. Adsidunt: subducunt: ad numum conuenit. *Sic eum distinguat Budaeus, non vt alii*, Subducunt ad numum, *vid.* CONVENIO.

SVBDVCTVS, a, um. Part. Subducta ad manes imos desedimus vndâ Virg. Aen. 3, 565 Aut cisiam effractam aut subducta viatica plorat Hor. Epist. 1, 17, 54. Plin. 2, 17 Subductum omnibus ventis aedificium, *non expositum.* *Compar.* Concauis subductioris terrae latebris aadere Mart. Capella 6 p. 192.

SVBDVCTIO, ōnis. f. [ὑπαγωγή, ὑπεξαγωγή, ὑφαίρεσις] *Ratio*, Cic. de Orat. 2, 132 c. 30 Quo perspecto, statim occurrit naturali quadam prudentia, non his subductionibus, quas ille docent, quid faciat causam. *Proprie pro ipso extollendi siue leuandi actu.* Caes. Bell. Gall. 5, 1 Ad celeritatem onerandi, subductionesque paulo facit humiliores, quam quibus in nostro mari vti consuemimus. Nauium subductiones Vitr. 10, 5.

SVBDVCTOR, ōris. m. ICtus in Digest.

SVBDVCTARIVS, a, um. Adi. [ὑπαγωγικός] *Vt*, Funis subductarius, *Quo quid leuatur.* Cato 12 Funes lorcos quinque, subductarios quinque, medipontos quinque. *Vid.* Idem 68.

SVBDVCTISVPERCILIICARPTORES. *Compositum licenter fictum a Laeuio, de quo* Gell. 19, - Et quae multiplicia ludens composuit, quale illud est, quod vituperones suos subductisuperciliicarptores appellauit. *Igitur de Gellii certe sententia compositum nomen est. An vere ita senserit iudicare tum licebit, si ex genere seruum constaret de modulo vltimae in* subducti, *quam si breuem postulat metrum, vicerit sane Gellius.*

SVBDVLCESCO, ĕre. Celsus.

SVBDVLCIS, e. Adi. [ὑπογλυκύς] *Parum dulce.* Plin. 26, 8 Radix subdulcis, in petris nascens, aut sub arboribus vetustis.

SVBDVRATIO, ōnis. f. Columel.

SVBDVRĀTOR, ōris. m. Veget.

SVBDVRVS, a, um. Q. Cic. de Petit. Consulat. 35 c. 12 Verum hoc probabile est, illud alterum subdurum tibi homini Platonico suadere: sed tamen tempori tuo consulam.

SVBĔDO, ēdi, ēsum, edĕre. Ouid. Met. 11, 783 Dixit, et e scopulo, quem rauca subederat vnda Decidit in pontum, *i. paullatim comminuerat, exederat.*

SVBEO, iui *vel* ii, itum, ire. [ὑποδύομαι, ὑπειμι, ὑπέρχομαι] *Sub aliquid, vel in aliquid ire. Accusatiuo iungitur.* Caes. Bell. Gall. 1, 36 Qui intra annos quatuordecim tectum non subiissent. Plin. Epist. 9, 26, 4 Inglorius subit portum. *De occultis motionibus intelligi solet: vid. Broukhus. ad* Propert. 1, 9, 26. *Burm. ad* Grat. Cyneg. v. 184. Quinct. 4, 5, 5 Interdum fallendus est iudex, et variis artibus subeundus *etc.* Plin. 31, 3 Sed hi rationem adferunt, quoniam leuissima sit imbrium aqua, vt quae subire potuerit ac pendere in aëre. Lucan 8, 116 Nulla tibi subeunda magis sunt moenia victor. Currum subiere leones Virg. Aen. 3, 112. Nemus subire Ouid. Met. 2, 418. Tecta subire Virg. Aen. 7, 668. Vrbem subire Lucan. 3, 98. Vultum alicuius subire, *In eius conspectum venire.* Cic. pro Quint. 97 Denique ipsius inimici vultum superbissimum subiit, ipsius Sext. Naeuii lacrimans manum apprehendit, in propinquorum bonis proscribendis exercitatam. Subire *cum Dativo*: Virg. Aen. 9, 371 Iamque propinquabant castris, muroque subibant. Idem Aen. 6, 222 — Pars ingenti subiere feretro, *ferendi causa.* Quae voluit liquido tota subire Deo, *i. succumbere in Venere* Propert. 2, 7, 14. Ne te poeniteat duro subisse Labori Tibull. 1, 4, 21. *Sed etiam cum Accusatiuo*, Virg. Aen. 4, 599. Quem subisse humeris confectum aetate parentem, *etc.* Asellus grauius dorso subiit Onus Hor. Sat. 1, 9, 2. *Ascensum interdum notare videtur:* Liu. 2, 31. Idem 26, 42 Vt subeundi saepe ad moenia vrbis recursus pateret. *Sic* 34, 16 Subire ad portam. *Et* 1, 27 Subire ad montes. Plin. 9, 27 Subit in summa maria, piscis ex argumento appellatus lucerna, *etc.* Subire *et* Vocare, *in tesserarum ludo contraria sunt. Nam* subit *ille eam partem, quam si referat tessera vincitur:* vocat, *quam partem quemque numerum optat reduci, vt vincat. Itaque qui iactat tesseras, optionem dat collusori subeundi vel vocandi. qui non iacit, is e iactatis deligit, quos* subeat, *et quos* vocet. *Ac ea conditio est, vt legamus eum numerum, quem potius reditурum putemus: eum* subeamus, *quem minus reditурum speremus, vt auguremur nobis potius lucrum, quam iacturam ominemur.* Ouid. de Arte Am. 3, 355 Et modo tres iactet numeros, modo cogitet apte, Quam subeat partem callida quamque vocet. *Haec Vinneb. Aduers. 6, 12. quae non praeitaterim equidem.* ¶ 2 Subire *aliquid, pro Suscipere.* Plin. Epist. 9, 19 Cuius nunc mihi subeunda defensio est. Idem in Paneg. 44 Quis enim curae tuae molem sponte subeat? Affectus, non vt aduocati, sed vt passi subimus Quinct. 11, 1, 55. *i. induimus tamquam personam.* Amores primos vix subit pectus rude Ouid Epist. 4, 23. *i. Sustinet.* Conditionem pacis subire Caes. Bell. Gall. 7, 78. Deditionem Idem Bell. Ciuil. 1. Hereditatem subire, *pro quo vsitatius dicimus*, Adire hereditatem. Iurisconsl. 181 de Reg. Iur. Iussa subire Claud. de Cons. Hon. 4, 296. Cic. Att. 3, 15 Istos labores, quos nunc in suffragiis suscipis, non subisses. Labores duros subire Tibul. 1, 4, 47. Nauigationem subire Caes. Bell. Gall. 4. Negotium subire, *vid.* NEGOTIVM. Quinctil. 6, 1 Et ipse patronus has Partes subit. Subire, *Succedere.* Liu. 27, 2 Primae legioni tertia, dextrae alae sinistra subiit: et apud hostes integri a fessis pugnam accepere. Plin. 8, 7 Equitatu circumuenti, infirmos, aut fessos vulneratosue in medium agmen recipiunt: ac velut imperio ac ratione per vices subeunt. *de elephantis.* Ouid. Met. 1, 130 Fugere pudor, verumque fidesque: In quorum subiere locum, fraudesque, dolique, *etc.* Munus eius et officium obire seu peragere Idem ex Pont. 4, 9, 7. Cic. Off. 3, 105 Qui retinendi officii causa Cruciatum subierit voluntarium? Idem Fam. 8, 11 Curio omnia potius subire constituit, quam id pati. Aleam subire, *Fortunam, ac sortem experiri alicuius rei* Columel. 3, 21. Auxilio subire alicui Virg. Aen. 2, 216. Cic. ad Brut. 12 Atque ille si armis positis de vi damnatus esset, quo in iudicio certe defensionem non haberet, eandem Calamitatem subirent liberi bonis publicatis, quanquam quod tua mater et soror deprecatur pro pueris. Cic. Att. 8, 1 Eundum, vt quem-

quemcumque fors tulerit casum, subeam potius cum iis, qui dicuntur esse boni, quam videar a bonis dissentire. Crimen subire Liu. 2, 7. Cic. Tusc. 2, 14 Quae vt effugias, quis est non modo non recusandus, sed vltro appetendus, subeundus, excipiendus Dolor? Idem in Catil. 4, 12 Sin remissiores esse voluerimus, summae nobis crudelitatis in patriae ciuiumque pernicie Fama subeunda est. Idem ad Brut. 18 Ne Famam subeam temeritatis. *i. Ne dicar temerarius.* Idem Fam. 14, 5 (6) Quando subeunda Fortuna est. Cic. Off. 3, 28 Cuius societatis arctissimum vinculum est, magis arbitrari esse contra naturam, hominem homini detrahere sui commodi causa, quam omnia Incommoda subire vel externa vel corporis, vel etiam ipsius animi, quae vacent iustitia. Infamiam sempiternam subire Cic. Q. Frat. 3, 1. Id. Div. in Caec. 46 c. 14 Poterisne eius orationis subire Inuidiam? Ascon. Inuidiae, *i. aequo animo ferre te ita inuisum videri.* Idem pro Flacc. 2 Existimabam L. Flacco multitudinis imperitae potius, nullo tamen cum periculo, quam sapientissimorum et lectissimorum virorum Iudicium esse subeundum. Iudicium docti principis pagina subitura Ouid. Fast. 1, 19. Stat. Silu. 1, 2, 28 — subiit Leges, et frena momordit Ille solutus Amor. Locum alterius subire Martianus in l. Creditor. §. A Titio. D. Qui potiores in pignore, *etc.* Loquentem subire, *i. respondere* Claudian. de Conf. Mallii 173 Subit ille Loquentem Talibus. Cic. pro Domo 72 Vtrum igitur peccato meo exulis Nomen subeo, an re iudicata. Idem Off. 3, 57 Haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire Nomina? Id. in Pison. 41 Vos autem sempiternas foedissimae turpitudinis Notas subieritis? Idem Att. 11, 7 Quanquam quid mea interest vt eorum Odium subeam, non intelligo. Periculum omne subire Hor. Epod. 1, 4. Idem Verr. 1, 144 Si pupilli calamitas, propinquorum lacrimae, Decii Bruti, cuius praedia subierunt Periculum, M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat, ne illud quidem animaduertebas? Idem Off. 3, 65 Nam cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata, quaeque inficiatus esset, dupli Poenam subiret. Poenas meritas subire Ouid. Epist. 12, 119. Poenas subire ex merito Idem Met. 5, 200. Cic. Att. 11, 6 Minus Sermonis subiissem, minus accepissem doloris, ipsum hoc me non angeret. *i. Non tantus de me sermo sinister esset, Non ita mihi obloquerentur homines.* Supplicia subire Idem ad Brut. 12. Idem pro Corn. Balb. Tum certe dignissimi sunt, qui ciuitate ea donentur, pro qua pericula ac Tela subierunt. Tempestatem inuidiae subire Cic. in Catil. 2, 15. Tempestates subire Caes. Bell. Gall. 8, 5. Cic. pro Rosc. Am. 31 Quoniam quidem semel suscepi, licet, Hercules, vndique omnes Terrores, Minae, Periculaque impendeant omnia, succurram atque subibo *intell.* Terrores, Minas, Pericula. Idem Att. 8, 16 Atque ego, qui omnia officio metior, recordor tamen tua consilia: quibus si paruissem, Tristitiam illorum temporum non subiissem. Turpitudinem subire, siue turpitudines Idem Verr. 1, 137. *Sic* Philipp. 14, . . Verbera subire Plin. 20, 13. Hor. Serm. 1, 3, 120. Vicem eandem subire: Vlp. in l. Minor. D. de procurat. Quoniam autem defendere est eandem Vicem, quam reus subire, *etc.* Vim subire, atque iniuriam malui, quam aut a vestris sanctissimis mentibus dissidere, aut de meo statu declinare Cic. de Prouinc. Cons. 41. Idem pro Caecin. 100 Qui si in ciuitate legis Vim subire vellent, non prius ciuitatem, quam vitam amitterent. Idem Att. 14, 21 Postremo se libenter Vituperationem subire, quod amaret etiam mortuum Caesarem. ¶ 3 Subire, *Succedere, paullatim venire.* Virg. Georg. 1, 180 Neu subeant herbae, neu puluere victa fatiscat, *i. succrescant.* Subeunt morbi Idem Georg. 3, 67. i. e. Aduenium, *inquit* Seru. Curae subeunt Ouid. Trist. 4, 3, 23. Senecta subiens Sil. 7, 596. Sopor furtim subit sessa lumina Ouid. Epist. 19, 56. *i. Latenter ingreditur oculos.* Taedia subeunt animo Idem ex Pont. 4, 15, 30. Religio subit animos Plin. 5, 1. Timor subit animum Liu. 39, 16. Spes subit animum Idem 40, 8. Subit, *absolute, pro recordor* Plin. 29, 1. Subire, *In memoriam venire.* Idem 7, 46 Subeunt in hac reputatione Delphica oracula. *conf.* Virg. Aen. 2, 560 *et* 562. *Dativo:* Curt. . . Cogitationi nostrae nunquam subiit. Quinctil. Decl. 6, . . . Fastidia subeunt mihi Ouid. Epist. 16, 97. *Accusatiuo:* Plin. Epist. 3, 7 Quod me recordantem, fragilitatis humanae miseratio subit. Curtius 5, 2 Subiit regem verecundia. Imago me subit Ouid. Fast. 2, 753. Virg. Aen. 2, 560. *Infinitiuo:* Plin. 35 Subit antiquitatem mirari. Idem Epist. 1, 9 Tunc enim subit recordatio, quot dies quam frigidis rebus absumsit. Liu. 25, 24 Ea quum vniuersa occurrerent animo, subiretque cogitatio, iam illa momento horae arsura omnia, et ad cineres reditura. Animum cogitatio subiit Curt 6, . . Horum cogitatio subibat animum. Animum cogitatio subit Liu. 36, 20. Idem 2, 42 Dulcedo agrariae legis ipsa per se demto auctore subibat animos. Animos subit memoria maleficiorum Idem 37, 49. Curtius 5, 4, 11 Subit ipsa per se, demto auctore subibat Animos. Liu. 40, 8 Subituram vobis aliquando germanitatis Memoriam, puerilis quondam simplicitatis consuetudinisque inter vos, meorum denique praeceptorum, *etc.* Plin. 14, 11 Verum inter haec subit Mentem, quum sint genera nobilia, *etc.* Virg. Aen. 10, 824 Et Mentem subiit patriae pietatis imago. Affecto subit quidquid abest, *i. in mentem venit tristi et aegro* Ouid. Trist. 3, 3, 14. ¶ 4 Virg. Aen. 10, 798 Aeneae subiit mucronem, ipsumque morando Sustinuit. *h. e. Laudis se supposuit ensi Aeneae iam jubilato ad plagam inferendam, ictumque parma sustinuit.* Valer. Flacc. Argon. 6, 322 Illum vbi congressu subiit Gesander iniquo Territat his, *etc.* Subiri, *Passiuum* Cic. Verr. 5, 181 c. 71 Inimicitiae sunt? subeantur: labores? suscipiantur. Plin. 4, 11 Haemi excelsitas, vt. m. pass. subitur. Nam si subeantur prospera castra Inuen. Sat. 16, 2.

SVBĬTVS, a, um. *Ex Participio Adiectiuum.* Subitum *videntur primo dixisse, qui* subiisset, *obrepsisset: tum paullatim repentina omnia* subita *dicta. Est ergo* subitus [*αἰφνίδιος*] *Repentinus.* Ter. Phorm. 1, 4, 23 Nam quod ego huic nunc subito exitio remedium inueniam miser? Idem Adel. 5, 9, 28 Quod proluuium? quae istaec subita est largitas? Cic. Fam. 10, 16 Neue in rebus tam subitis, tamque angustis, a Senatu consilium petendum putes. Idem Verr. 2 Subita laetitia. Subiti nihil est Plaut. Perf. 4, 4, 36. Subitum est nimis Plaut. Aul. 2, 5, 5. Cic. Fam. 13, 2 Nam propter opera instituta multa multorum, subitum est ei remigrare Calendis Quinctilibus. Adspectu subito territus haesit Virg. Aen. 11, 699. Concursus subiti Ouid. Met. 14, 544. Dolores subiti Idem Epist. 11, 47. Flammas subitas exstinguere Idem in Ibin 19. Formidine subita trepidus Virg. Aen. 6, 290. Fragore subito intonuit Idem A Liberis non subitas Imagines relicturus Plin. Ep. 8, 10. subitus Ouid. Fast. 4, 385. Morte subita sternere aliq Aen. 11, 796. Rubor subitus notauit ora Ouid. Met. 6, 4 more subito intremuere genua Idem ibid. 2, 180. Vim s lerare Lucret. 1, 287. Vertigines subitae Scribon. 6. Tacit. Ann. 15, 59, 2 Fortes viros terreri subitis. Idem Hist. bita belli. *add.* Id. Agric. 37, 1.

SVBĬTO. Adu. [*καιρολίμως, ἄφνως*] *Repente, confes* Fam. 14, 8 Nam mihi et scriptum et nuntiatum est, te in F bito incidisse. Subito deprehensus Sen. Ep. 11. femina subito Virg. Georg. 2, 268. Cic. pro Font Cum tot bella a nobis necessario suscipiantur, aut sub improuiso nascantur. Subito posteaquam literas c cum Oppio ad te dedi, ab Caesare epistolam accepi, cui plum tibi misi. Balbus Ciceroni *sub* Att. 9, 8 *in princ. i. Stat Male legebatur* Sub *pro* Subito. *Sed iam editur*, S. V. B. E bene est. Subito quum mihi dixisset Caecilius Quaesto se Romam mittere, haec scripsi raptim Cic. Att. 2, 9. Amph. 5, 1, 10 Vt subito? vt propere? vt tonuit valide? Id 5, 2, 51 Ita subito est propere quod eum conuentum volo. Curc. 2, 3, 4 Ita nunc subito, propere, et celere obiectum est gotium. *Add.* Id. Curc. 2, 3, 51. *et* Bacch. 1, 1, 49. De subito

SVBITANEVS, a, um. Adi. [*ἐξαιφνίδιος*] *Idem quo* Columel. 1, 6 Si subitaneus imber incesserit. Vomitu Prisc. 2, 13.

SVBITARIVS, a, um. *Aliud* Adi. [*ἐξαπιναῖος*] *Idem.* Mil. 2, 2, 70 Hanc age rem, res subitaria est. *Add.* Apul. Me bitarii milites *raptim delecti* Liu. 3, 4. Idem 40, 26. *Et* 31, legionibus subitariis tumultus eius causa scriptis. Exer 3, 30. *Vid. Alex. ab Alexand.* 4, 2. Aedificia subitaria; *exstructa* Tacit. Ann. 15, 39, 2. Dictio subitaria Gell. 9,

SVBĬTO, āre. *Re subitanea et insolita percellere.* Cypri 57 Ad praelium apparet fortiores nuper subitatos esse, et no insuetae rei pauore trepidasse.

SVBITATIO, ōnis. f. Vulgat. Sap. 5, 2 Mirabuntur in ne salutis. *i. subito exortu, ἐν τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας.*

SVBER, ĕris. n. *vel* f. *saepius* n. [*φελλὸς*] *Arbor e gl de qua* Plin. 16, 25 Tardissimo germine suber. *Classicus locu* 16, 8 *vbi de glandiferis*, Suberi minima arbor, glans pessima, tex tantum in fructu praecrassus ac renascens, atque etiam pedes vndique explanatus. Vsus eius ancoralibus maxime na scantiumque tragulis, et eadorum obturamentis: praeterea in feminarum calceatu. Quamobrem non inficete Graeci corti rem appellant. Sunt qui feminam ilicem vocent, atque vbi n tur ilex, pro ea subere vtuntur, in carpentariis praecipue fab circa Elin et Lacedaemonem. Nec in Italia tota nascitur, au lia omnino. Columel. 4, 26, 1 Nam est praecipua cuneis quercus et suber, et si qua sunt similia. *conf.* Plin. 16, 9. Colum. 7, 9. 9, 1 *et* 6. *Pro cortice simpliciter, non speciatim* bere *sui generis arbore posuit, Cassubono iudice*, Pers. Sat. 1, 9 male vetus vegrandi subere coctum.

SVBEREVS, a, um. Adi. [*φελλινὸς*] *Apud* Columellan *citur. Sed puto respici* 9, 6, 1 Aluearia fabricanda sunt pro co regionis: siue illa ferax est suberis, haud dubitanter vtilissim faciemus ex corticibus. *Sed* subereus cortex Sammon. 6, 49.

SVBERĪNVS, a, um. *Idem.* Sidon. Epist. 2, 2 Pisca suberinis corticibus extendit.

SVBERIES, ēi. f. *Idem ac* Suber. Lucilius apud Fe Fragm. Suberies est arboris genus, ex qua cortex natatorius tur. Isid. 17, 7 Suberies est arbor, ex qua validissimus corte rius extrahitur.

SVBELLO, ĕre. Subere defricare Lucil. *apud* Non. 2,

SVBERĬGO, ĕre. *Aliquantum erigere.* Sil. 15, 15

saeua fretis immisit praelia Corus, Isthmon curuata subi erigit vnda. Suberectus Apul. Met. 2 p. 123.

SVBERRO, āre. [*ὑποπλανάομαι*] Claud. in Conf. Prob. digenas fluuios, Italis quicunque suberrant Montibus, Alpina bunt de more pruinas. *i. Fluunt sub montibus.*

SVBEX, *vid.* in SVBIICIO.

SVBEXCVSO, āre. Subexcusare quodammodo miserorum Saluian. de Gubern. 4 p. 68.

SVBEXHĪBEO, ēre. Arnob. 6 p. 195 *Deorum impugnan cra:* Non dicitis praesentiam vobis quandam his numinum sul beri simulacris? *conf.* S. Pitisc. ad Curt. 7, 7, 20.

SVBEXPLICO, āre. Aesculapius repsit, vt coluber, non bus se ferens, neque suas subexplicans itiones, sed ventre nixus ctore Arnob. 7 p. 251.

SVBFARRANEVS, *vid.* SVFFARRANEVS.

SVBFERMENTATVS, a, um. Adi. Tertull. adu. Valen

SVBFERVEO, *vel* SVFFERVEO, ēre. *Aliquantulum f* Apul. de Herb. 115.

SVBFERVEFĂCIO, ēre. Plin. 18, 11 Vulgo nec subfervefa

SVBFERVEFĪO, ĕri. Plin. 27, 9 Affirmant lapillos, qui fi vefiant vna rumpi.

SVBFERVEFACTVS, a, um. Partic. [*ὑπόζεσος*] *P feruefactum significat.* Plin. 28, 9 Contra scabiem vero quin misto iumentorum feno, pro parte tertia et pice, pariterque vefactis. Idem 24, 7 Ad mulierum mammas brutia ex vi feruefacta cum polline farraceo. *conf.* Id. 14, 9. *vid.* SVFFERVE

SVBFERVIDVS, a, um. Celsus.

SVBFIBVLVM, *vid.* SVFFIBVLVM.

SVBFIGO, *vid.* SVFFIGO.

SVBFRIGĬDVS, a, um. Adi. [*ὑπόψυχρος*] *Aliquantum fri dus.* Ammian. 17, 22 Argumentum subfrigidum.

SVBFRIGĬDE. Adu. [*ὑποψυχρῶς*] Gell. 2, 9 Nimis mi ac prope etiam subfrigide.

SVBFVSCVS, a, um. Tacit. Agric. 12, 9 Gignit et oceanus garita, sed subfusca ac liuentia.

SVBFVSCŬLVS, a, um. Ammian. 22, 16 Homines Aeg plerique subfusculi sunt et atrati. Apul. Milet. 2 p. 120 Pro et subfusculus.

SVBGAMBA, ae. f. *Pars pedis, quae gambae subiacet.* Veget.

SVBGLVTIO, īre. Subglutire dolores Veget. de Re Vet. 3,

SVBGRANDIS, e. Adi. [*ὑπομέγας*] *Vtcunque grande ut qu*

tulit. Cic. Q. Frat. 3, 1, 1 Subgrande cubiculum autem, et
rnia altum valde probaui, quod et ampla erant, et loco posita
ulconis vno latere, eo quod est proximum balnearijs.

B RĂVIS, e. Adi. [ὑποβαρὴς] *Aliquantum graue.* Plin. 27,
di tenui, nigra, subgraui odore.

B RVNDA, *et quae eo pertinent, vid.* SVGGRVNDA.

B AEREO, si, ēre. Cels. 5, 28 At cartilago vbi subhaesit, ipsa
dcet. In suspicione et crimine subhaereat necesse est Val.
6, 10.

B ASTO, āre. *Est sub hastam mittere, h. e. Per auctionem ven-
olebat quippe hasta figi in publicis auctionibus, in quibus aliquid
vel auctoritate publica vendebatur. Forense verbum et vsu fre-
olin. de Thrac. 10 pro vendere simpliciter positum videtur,* Nu-
on parentum arbitrio transeunt ad maritos, sed quae prae
pie valent, subhastari volunt, et licentia taxationis admissa
bus nubunt, sed praeniis.

B ASTATVS, a, um. Part. Vendebatur Deus, vt prodesset
i et emtor suppliciter adorabat, quidquid paullo ante viderat
stum Firmic. de Err. prof. relig. p. 31.

B ASTATIO, ōnis. f. l. 2. C. de rescind. vendit. Nec sub
ncubhastationis publicae locus fraudibus relinquatur.

B ASTARIVS, a, um. Adi. Impp. Honor. et Theod. l. 9
el. de praediis nauicularior. Quaecunque possessiones subha-
rte distractae sunt; *i. sub hasta venditae.*

ORRESCO, ĕre. Subito mare subhorrescit, caecosque
s te pronoluit Sisenna *ap.* Non. 5, 7. *Videtur signari motus ex
s superiora.*

ORRĬDVS, a, um. Adi. [ὑποφρικώδης] *Aliquantum hor-
ic. pro Sext. 21 c. 9* Quia tristem semper, quia Taciturnum,
orridum atque incultum videbant.

ORRIDE. Adu. Gell. . . .

VMĬDVS, a, um. Cels. 3, 6 Oculi subhumidi.

CEO, ui, ēre. [ὑπέκκαυμι] *Subtus vel prope iacere.* Plin.
pr. Sed hi procul a mari recesserunt: quin etiam Apennino,
no montium subiacent. Columel. 10, 195 Et mater fa-
sima subiacet arno.

ACENS terra Colum. 4, 1, 2. Quinctil. 3, 6, 27 Causae
plurimae subiacent lites, *i. continentur illo nomine et genere.*
Qualitati subiacent omnes de honestis, iustis, vtilibus,
es. *add.* Colum. 1 *et* 11, 3. Pallad. 1, 6, 10. Sidon. 9, 9
2, 2.

ACTO, āre. [ὑποξηραίνω] *In altum iactare, quod fit, quum
eis rumenta a paleis secernuntur.* Varr. de R. R. 1, 52, 2 His tritis,
tet terra subiactari vallis aut ventilabris, quum ventus spirat le-

I. SVBIECTO. *Aliquantum iactare:* Solis qui se subiactat
um Cresc. Coripp. in Praef. v. 29.

VBIECTO, āre. *Sursum iacto.* Lucret. 6, 700 Saxaque subie-
e, arenae tollere nimbos. *Vid. sub* SVBIICIO.

VIDVS, a, um. *Venerem hominem, et ab amore flagrantem no-
tetur, quod ex notione* Insubidi *recte puto colligi. Nondum
latus est, nisi ex* Versibus Valerii Aeditui, veteris Poëtae *apud*
II. 1 9.

Dicere cum conor cyram tibi, Pamphila, cordis
Quid mi abs te quaeram, verba labris abeunt.
Per pectus miserum manat subido mihi sudor.
Sic tacitus, subidus: duplo ideo pereo.

*r se perire aut, semel ab amore, semel a silentio. Haec certe pro-
hon Barthiano commento Adu. 37, 4 qui* subidum *quasi* sapidum
vi, a quo sit insubidus, *vt a* falso insulsus. Subidus *est vehe-
ro amoris veneri percitus, a* suum *furore, vnde et* subare *est:
vt* inuenustus. *Haec conueniunt cum sententia Turn.* 17, 1 *et
l mol.*

IGITO, *vid.* SVBAGITO.

I GO, ēgi, actum, ēre. [ἀναγράφω, βιάζομαι] *Ex* Sub *et
positum, significat sub suam potestatem agere, Cogere.* Plaut.
23, 14 Qui subegi, foenore argentum ab danista vt sumeret.
Ct. 1, 1, 103 Nam eum pater eius subegit. Tacit. Ann. 14,
ot. quoque equites Romanos operas arenae promittere subegit.
git ateri Virg. Aen. 6, 567. Ad deditionem subigere Liu.
ac. Tac. A. 1, 39, 3. *Drakenb. ad* Sil. 1, 635. Sallust. Catil.
Pot a vero quam in Asia Cyrus, in Graecia Lacedaemonii et
nicles coepere vrbes atque nationes subigere. Plaut. Cure.
7 imidiam partem nationum vsque omnium subegit solus intra
ati ies. Tauros Apul. Flor. p. 343. Arma inimica sub-
ne Lucan. 5, 661. Cic. pro Corn. Balb. 25 c. 10 Hanc tu
r trone foederum ac foederatorum conditionem statuis tuis ci-
s, t quod his, quos Gaditanis aduitoribus armis subegimus, at-
in tionem nostram redegimus, liceat. Subigi imperio Liu.
.. tcogi. Subigere [κατεργάζεσθαι] glebas, siue terram *est
re, rando, fodiendo.* Cic. de Lege Agr. 2, 83 Atque illi miseri nati in
agr et educati, glebis subigendis exercitati. Cic. de Nat. Deor.
9 ubus quum terrae subigerentur fissione glebarum ab illo au-
gere, vt Poëtae loquuntur, vis nulla vnquam afferebatur. Virg.
rg., 125 Ante Iouem nulli subigebant arua coloni. Cic. de
ect. 1 Quae quum gremio mollito ac subacto sparsum semen ex-
t. Boues presso subigebant vomere terram Ouid. Met. 11, 31.
is rga multo oleo et vino subigere *tractare et mollire* Columel. 6,
M co intellecta Scribonius Subigere Emplastrum 201. 203. In
m 25. Manibus 82. 259. *etc.* Equi terga subigere, *pro De-
are* Columel. 6, 30. Farinam subigere Cato 74. Opus sub-
e gitis Ouid. Met. 6, 19. Scrobem subigere, *Fodere* Virg.
rg., 50. Secures in cote subigere, *Acuendi causa* Idem Aen.
17. Subigere, *Sursum agere,* Idem Georg. 1, 202. Non aliter
n q aduerso vix flumine lembum Remigiis subigit. h. e. Vrget
mpcit contra vim et cursum fluminis. Serv. *Sic* Subigere clas-
ad oenia Sil. 15, 218. Ratem conto subigere Virg. Aen. 6,
Saxum contra ardua montis Sil. 13, 610. Subigere *etiam
bum quam est.* Macrob. Sat. 2, 2 Planeus in iudicio forte amici
en m stum testem destruere vellet, interrogauit, quia sutorem scie-
, qi artificio se tueretur? Ille vrbane respondit, Gallam subigo.
oritii hoc habetur instrumentum: quod non inficete in adulterii
probationem ambiguitate conuertit. Nam Planeus in Maeuia Galla,
pta, ale audiebat. *Sic Iulius Caesar male audiebat, qui Nicomedi
hyni regi succubuisset turpiter. Hinc* Gallico triumpho milites
s — vulgatissimum illud pronunciauerunt,

Gallias Caesar subegit, Nicomedes Caesarem:
Ecce Caesar nunc triumphat, qui subegit Gallias:
Nicomedes non triumphat, qui subegit Caesarem.

Haec Sueton. c. 49. *Add.* Auson. Epigr. 142 *itemque* SVBACTVS n. 2.

SVBACTVS, a, um. Partic. [χειρωθείς] *Vt,* Subactus ab imperatoribus, et domitus Cic. pro Font 2 c. 1. Insidiis subactus Virg. Aen. 12, 494. Emplastrum subactum ex aceto Cels. 6, 3. Cera subacta Scribon. 264. Propolis per se subacta Idem 22. Columel. 4, 29 Fissura diligenter subacto luto linitur, atque superposito musco ligatur. Mundus subactus Lucan. 1, 160. Subactus multitudine periclitantium, *pro Coactus* Tacit. Ann. 6, 16. Idem Ann. 13, 13, 1 Donec vi amoris subactus. *Aliquando idem est, quod Vsu crebro exercitatus.* Liu. 42, 52 Ipsi a pueris eruditi artibus militiae, tot subacti atque durati bellis. *Sumta metaphora a luto, quod subigitur, si valere debeat, aut farina. Sic* Subactum ingenium, *pro Exercitato, per translationem posuit* Cic. de Orat. 2, 131 c. 30. *Sed* Tac. Ann. 11, 20, 4 Quibus subacti milites, *i. vltra modum exerciti et vexati. Quin* Subactos *aliquoties vocat* Cael. Chron. 4, 9 Molles *f.* μαλθακὰς, *muliebris patientiae viros. Recte ergo* Festus Paulli, Subactus modo significat Mollitus, modo Victus, modo Compulsus: vt cum dicimus, Pecus sub arbore subactum: modo coactus.

SVBACTVS, ūs. m. [κατεργασία] *Idem quod Subactio.* Plin. 18, 7 Quod in subactu congium aquae capiat.

SVBACTIO, ōnis. f. [κατεργασία] Cic. de Orat. 2, 131 c. 30 Subactio est vsus, auditio, lectio, literae. Baculorum subactionibus fundatae soliditates Vitr. 7, 3. *Paullo post* p. 133 Graecorum tectores —— mortario collocato, calce et arena ibi confusa, decuria hominum inducta, ligneis vectibus pinsant materiam, et ita ad certamen *(ab hominibus certatim hoc agentibus)* subacta tunc vtuntur. Subactionibus ciborum dentes trini generis habere Arnob. 3 p. 107. *i. ad cibos subigendos, minuendos, molliendos.*

SVBACTOR, ōris. m. Qui subigit; *sensu obsceno.* Lamprid. Heliogab. c. 5. *et* Commodo c. 3.

SVBACTARIVS, i. m. *Coriarius.* Inscr. Vet. *Vid.* Salmas. ad Hist. Aug. p. 270.

SVBIGVS, i. m. *Deus adesse sponsis prima nocte connubii creditus; de quo* Augustin. de Ciu. Dei 6, 9.

SVBIICIO, ēci, ectum, ēre. [ὑπάγω, ὑπείκω, ὑποτάσσω] *Supponere.* Virg. Georg. 4, 304 Et ramea costis Subiiciunt fragmenta. Brachia subiecit collo Ouid. Amor. 3, 7, 7. Subiicere sub alterum regem *de apibus* Varr. de R. R. 3, 16. Cic. Tusc. 5. Quinctil. 8, *vlt.* Nam translatio permouendis animis plerumque et signandis rebus ac sub oculos subiiciendis reperta est. Idem Att. 12, 37 De hortis Scapulanis hoc videtur effici posse, aliud tua gratia, aliud nostra, vt praeconi subiiciantur. Idem Off. 2, 83 Hastam in foro ponere, et bona ciuium voci subiicere praeconis. *Etiam absolute, hoc sensu, ap.* Suet. Calig. c. 38. Liu. 3, 57 Et iam ne tergo quidem abstinebatur: virgis caedi alii, alii securi subiici. *i. Occidi.* Cic. Philipp. 2, 51 Tum iste venditum atque mancipatum tribunatum consiliis vestris oppositi, ceruicesque suas ei subiecit securi, qua multi in minoribus peccatis occiderunt. *i. Se criminibus suis obnoxium supplicio vltimo fecit.* Columel. 12, 39 Tum permiscere, et subactam brisam prelo subiicere, *etc. Vid.* Plin. 15, 6. Cic. Verr. 1, 69 Omnes ad eam domum, in qua iste diuersabatur, profecti sunt, caedere ianuam saxis, instare ferro, ligna et sarmenta circumdare, ignem subiicere coeperunt. *conf.* Virg. Aen. 5, 104. Ignem subiicere fornaci Vlpian. in l. Si seruus. §. Si quis insulam. D. Ad legem Aquiliam. Ova subiicere gallinis Plin. 10, 53. Saeculum pulmino subiicere Senec. de Benef. 2, 10. Scientiam subiicere Cels. in Praefat. 1. Se subiicere periculo Vlpian. in l. 1 §. 1 D. De pericul. et com. rei vend. Brachia subiicere pallae depositae, *Accipere pallam, quam Diana deponit* Ouid. Met. 3, 167. Virg. Georg. 2, 492 Atque metus omnes, et inexorabile fatum Subiecit pedibus, strepitumque Acheronris auari: *timere desiit, coepit contemnere.* Plin. in Paneg. 65 In rostris quoque simili religione, ipse te legibus subiecisti. Cic. . . . Tot sibi populis repente subiectis. Cic. Att. 8, 15 Subiicerer eisdem praeliis, vt mea persona semper ad improborum ciuium impetus aliquid videretur habere populare. Subiici in seruos et venire, delatores *iussit* Titus Sueton. c. 8. *i. pro Seruis tractari. Sed varia circa lectionem moliuntur viri docti.* Subiicere sacra publica et priuata scitis Pontificis Liu. 1, 20. Cic. de Fin. 4, 38 Quum autem assumta ratio est, tanto in dominatu loquatur, vt omnia illa prima naturae, huius tutelae subiiciantur. Omnia subiecta esse libidini alicuius Idem pro Domo 105. Idem Off. 2, 22 c. 6 Atque etiam subiiciunt se homines imperio alterius et potestati pluribus de causis. Subiicere, *pro Submittere vel subornare.* Quinctil. 5, 7 *de Testibus,* In iis quoque, qui constiterint sibi vitandae insidiae. Nam frequenter ab aduersario subiici solent: et omnia profitura polliciti, diuersa respondent. *Vid.* Suet. in Neron. c. 35. Caes. B. C. 1, 33. Delatorem vel accusatorem subiicere l. 50 §. 2 D. de Legat. 1. *It.* l. 15 ad SC. Turpil. *Et* l. 14 §. 15 demum videt D. de bonis libert. Subiicere pullos, *Supponere, alienos siue adulterinos pro veris ponere, quod et* Subdere *dicitur.* Plin. 10, 9. *de coccyce.* Subiicere nomen alterius Vlpian. in l. Quamuis antecessor. D. de rebus eor. qui sub. *etc.* Subiicere [κατεργάζεσθαι] ferro terram, *pro Colere.* Cic. de Legib. 2, 45 Terrae cultum segniorem suspicor fore, si ad eam tuendam ferroque subiiciendam superstitionis aliquid accesserit. ¶ 2 Subiicere, *Suggerere, submonere, In memoriam redigere.* Ter. Phorm. 2, 3, 40 Si meministi, quod olim dictum est, subiice. Liu. 26, 41 Quod mens sua sponte diuinat, idem subiicit ratio haud fallax. Cic. pro Cluent. 6 Ne ipsi quae contraria sunt, taciti cogitationi vestrae subiiciatis, sed ad extremum exspectetis, et me meum dicendi ordinem seruare patiamini. Has mihi Spes subiicit fortuna Populi Romani Cic. Philipp. 8, . . Subiicere carmina alicui Propert. 1, 7, 22. Subiicere [ὑποβάλλειν] aliquid oculis, *Ita narrare, vt tanquam oculis subiectum et oblatum conspicere videatur.* Plin. Epist. 5, 6 Similiter nos, vt parua magnis, quum totam villam oculis tuis subiicere conamur, si nihil inductum, et quasi denuno loquimur. *Magis proprie* Liu. 3, 69 Et agrestium fuga, spoliatique in agris, et vulnerati, foediora his, quae subiiciebantur oculis, nuntiantes, totam vrbem ira impleuere. *i. Conspiciebantur.* Idem 27, 26 Subiecta res oculis certius dabit consilium. *i. Quum rem ipsam intuebimur.* Hor. de Arte Poët. 181 Segnius irritant animos demissa per aurem, Quam quae sunt oculis subiecta fidelibus. Cic. Acad. 1, 31 Sensus autem omnes hebetes et tardos esse arbitrantur, nec percipere vllo modo res eas, quae subiectae

iectae Sensibus viderentur. Calumniae subiicere, *per translationem* Liu. 38, 48. Crimini subiici Liu. 6, 21. Ficto sermoni Fortunas innocentium subiicere Cic. pro Planc. 56. Idem pro Milon. 99 Quin hoc tempore ipso cum omnes a suis inimicis Faces inuidiae meae subiiciantur, tamen omni in hominum coetu gratiis agendis et gratulationibus habendis, et omni celebratione celebramur. Idem de Orat. 1, 202 Tum qui scelus fraudemque nocentis posset dicendo subiicere Odio ciuium, supplicioque constringere. Subiicere, *Loco alterius ponere:* Liu. 29, 24 Relictisque quos non idoneos credebat, in locum eorum subiecit, quos secum ex Italia adduxerat: supplevitque ita legiones eas. Subiicere Testamenta, *h. e. Pro veris falsa supponere.* Cic. Philipp. 14, 7 Testamenta credo subiiciunt, aut eiiciunt vicinos, aut adulescentulos circumscribunt. *Vid.* Idem in Parad. 5. *conf.* Plaut. Epid. argum. Subiicere, *Addere sermoni alterius, post illum dicere.* Varro de R. R. 1, 7 Subiicit Scropha, De formae cultura hoc dico, *etc.* Cic. Verr. 5, 143 At quae Causa tum subiiciebatur ab ipso, Iudices, huius tam nefariae crudelitatis? *adferebatur.* Exemplum subiicere Columel. 5, 11. Materiamque ei res omnes de quibus dicere oporteret, subiecimus. *i. diximus materiam rhetorices esse. Hinc materia* Subiectum *operationis vel tractationis a Scholasticis vocatur* Quinctil. 3, 1. Cic. de Diuin. 2, 104 Et quidem cur sic opinetur, rationem subiicit: sed nihil est necesse dicere, quae sequuntur. *Sic* Subiicere *Respondere.* Virg. Aen. 3, 214 Subiicio, et raris turbatis vocibus hisco. Cic. de Fin. 2, 6 Eumque qui crebro dicat, diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus, non intelligere interdum, quid sonet haec vox voluptatis, id est, quae vis huic voci subiiciatur. *Ibidem,* Huic verbo, *(voluptatis)* omnes, qui vbique sunt, qui Latine sciunt, duas res subiiciunt, laetitiam in animo, commotionem suauem iucunditatis in corpore. ¶ 3 *Vt in aliis compositis v. g.* Submitto, Subucho, Subuolo, Subuoluo, *ita etiam in hoc verbo Praepositio motum versus superiora significat.* Non. 4, 410 Subiicere, fusum iacere, excrescere, *et vtitur exemplis tribus Virgilianis, quae statim ponemus.* Ecl. 10, 74 Gallo, cuius amor tantum mihi crescit in horas, Quantum vere nouo viridis se subiicit alnus. Seruius *interpretatur* latenter, sicut arbores crescunt. Georg. 4, 385 Ter flamma ad summum tecti subiecta reluxit. *Et* Aen. 12, 287 Corpora saltu subiiciunt in equos, *quod* Diomed. 1 p. 407 *explicat* Supra iaciunt. *Sic etiam* Liu. 6, 24 Camillus subiectus a circumstantibus in equum. *Et* 3, 37 Eques — pauidum regem in equum subiecit. *Quod de incrementis arborum posuisse vidimus Virgilium, hoc ipse firmat* Georg. 2, 19

Pullulat ab radice aliis densissima silua,
Vt cerasis vlmisque: etiam Parnasia laurus
Parua sub ingenti matris se subiicit vmbra.

Crescit et surgit Seruius. *Prorsus vt* Emicandi *verbo vsus aliquoties est Columella.* Albinouan. El. 1, 256 Tandem vbi complexa est siluas, alimentaque sumsit *flamma,* Aethera subiectis lambit et astra comis. *Ipsi* Lucilio *tribuit Scal. ad Virgilii Cirin 7 respiciens ad locum* Festi, *quem ita constituit,* Sub vitem hastas iacere dicitur veles, cum eas sub manu Sursum mittit. Lucilius, vt veles bonu' sub vitem qui fumicit hastas. Sumicit *pro* subiicit. *Tandem* Gell. 2, 30 Ab austris iis, qui humiliores sunt, *(de fluctibus loquitur)* maiore vi quadam propelli susum atque subiici. *Sic ex libris restituendum, omisso* rursum *ante* subiici, *quod Carrioni debetur.* Susum *i.* sursum propelli *atque* subiici *idem significant. Conf.* SVBIECTO. ¶ 4 *Obseru.* Subicio *pro* Subiicio *vt reliquis compositis.* Sil. 1, 113 His acuit stimulis, subicitque haud mollia dictu. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 13, 298. *Add.* ABIICIO n. 5. *it.* OBEX, *et mox* SVBEX.

SVBIICIENS, entis. Part. Hic mihi quasi ministrator aderat, subiiciens, quid dicerem Cic. pro Flacc. c. 22.

SVBIECTVS, a, um. Partic. [ὑποταχθείς] *Vt,* Subiectus ignis Cic. in Catil. 3, 2. Vell. 2, 74, 4. Arteriaca linguae subiecta Scribon. 73. Liquor subiectus Id. 84. *i. inclusus humor.* Sanguis venis subiectus ib. Subiecti oculis imperatoris Liu. 8. Subiecta oculis vrbs Idem 25, 24. Nulli naturae est obediens aut subiectus Deus Cic. de Nat. Deor. 2, 77. Idem Acad. 1, 31 Res quae subiectae sunt sensibus. Sensibus *aut* sub sensus subiectae res Cic. Fin. 5 c. 13. *et* Acad. 4 c. 23. Subiectus, *et* In sua potestate *contraria* Auctor ad Herenn. 4, 24. Parcere subiectis, et debellare superbos Virg. Aen. 6, 853. Omnes res subiectae sunt naturae sentienti Cic. de Nat. Deor. 2, 77. Subiectus miseriis Idem Tusc. 3, 39. Amori subiectus Propert. 1, 10, 27. Animus subiectus *citatur ex* Plin. Pan. 16. *Sed videtur respici ad* 9, 3 Nihilque a te magis subiecti animo factum est, quam quod imperare coepisti. *Ita optimi quique Al.* Subiecto animo. Id. Plin. Pan. 24, 4 Regimur quidem a te, et subiecti tibi, sed quemadmodum legibus, sumus. *Simpliciter et velut Substantiue* Id. 85, 3 Neque enim vt alia subiectis, ita amor imperatur. Gentes subiectae tristi seruitio Liu. 26, 49. Lex inuidiae subiecta Idem 4. Cic. Tusc. 4, 57 In hanc tu igitur, tanquam in Mare, quod est ventis subiectum, perturbationem cadere tibi dixisti videri. Nomen inuidiosum est, et infamiae subiectum Idem de Fin. 2, 11. Religio pedibus subiecta, obteritur Lucret. 1, 79. Sonitus verborum inanis, nulla subiecta sententia Cic. de Orat. 1, 51. Idem Tusc. 5, 2 Sin autem Virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est, nec tantarum virium est, vt se ipsa tueatur. Sub metum subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, *etc.* Idem Tusc. 4, 16. *i.* Metu *tanquam genere continentur* pigritia, pudor *etc. tanquam species. Cogitare licet eam, quae vulgo arbor praedicamentalis vocatur, in qua generibus species, vt in tabula genealogica filii patribus,* subiiciuntur. Versus subiecti Phaedr. Fab. 1, 18. *i. hic statim adscripti. Compar.* [ὑποχώτερος] Hor. Serm. 2, 6, 47 Per totum hoc tempus subiectior in diem, et horam Inuidiae.

SVBIECTE. Adu. *Superl.* Caes. Bell. Ciu. 1, 84 Haec, quam potest, demississime, atque subiectissime exponit.

SVBIECTIO, ōnis. f. [ὑποταγή] Cic. de Orat. 3, 200 c. 53 Rerumque, quasi gerantur, sub adspectum paene subiectio, quae et in exponenda re plurimum valet, et ad illustrandum id quod exponitur. Rationis subiectio Auctor ad Herenn. 4, 25 c. 23. Liu. 39, 18 Qui falsis testimoniis, signis adulterinis, subiectione testamentorum, fraudibus aliis contaminati eos capitali poena adficiebant. *conf.* Quinctil. 9, 3 *et* 8. Gell. 10, 3. Vitr. 9, 8. Subiectio *apud* Vitruuium *in catapultae descriptione, est velut Basis, aut ὑπόθημα, aut ὑπόβασις: certe ὑπόθημα vocatur a Philone.* Vitruuius, Subiectio inquit, foraminum XII. *Ex Turnib. Aduers.* 2, 4. *al.* Subiecta, *de quo statim.*

SVBIECTA, ae. f. *Basis machinae.* Subiecta foraminun 15. *add. Bald. Lex. Vitr.* p. 119. *Turneb. Adu.* 2, 4. *Lipf. de M.*

SVBIECTVS, ūs. m. Plin. 26, 15 Vuluas quoque pr inhibet fotu, vel sufflitu, vel subiectu. *Suppositorium hod conf.* Columel. 6, 36.

SVBIECTOR, ōris. m. [ὑποβολεύς] Cic. in Catil. 2, 7 tota Italia veneficus? quis gladiator? quis latro? quis sicari parricida? quis testamentorum subiector? quis circumscri

SVBEX, *vel* SVBIEX, icis. m. *Quae fulciendi causa* tur *et supponuntur.* Subices Ennius Achille, pro Subiectis posi dixit, Nubes per ego Deûm subices humidas, Vnde orit sonitus aërio strepitu. *Haec* Festus. Gell. 4, 17 Congrue est, vt subices etiam, quod perinde vt obices compositum es ra breui dici oporteat. Ennius in tragoedia, quae Achilles in Subices pro Aëre alto ponit, qui caelo subiectus est. — omnes tamen legere audias v litera producta. *Hoc videtur* Subiices *et* Obiices *non minus rectum esse, quam* Subices *et* Obice Non. 2, 764.

SVBIECTO, āre. [ὑποβιπτάζω] *Vt* Subiicere *interdum miliore loco versus altiorem mouere.* Lucret. 6, 700 Extollere Saxaque subiectare, et arenae tollere nimbos. Varro R. *Grana* oportet e terra subiectari vallis aut ventilabris. *Ita* Subiactari. Virg. Georg. 3, 241 — Nigramque alte subie nam. Ouid. Met. 4, 359 Subiectatque manus, inuitaque tangit. Subiectare stimulos lasso, *Stimulis vrgere* Hor. Serm

SVBIECTVM, i. n. *Pars inferior alicuius rei.* Tacit 65, 1 Truci sonore subiecta vallium complere. Omne, dicimus, aut subiectum aut de subiecto est Mart. Capella 4 p.

SVBIECTIVVS, a, um. Apul. de Syllog. Categor. Pa ctiua nominatur veluti subdita. Tertull. de Virg. Velan iectiuum prius est antecelliuo. Status Aggen. Vrb. p. 63.

SVBIECTIVE. Adu. Mart. Capel. 4 p. 120.

SVBIECTIBILIS, e. Adi. Vulg. Baruch. 1, 18 Et non fuim ctibiles ei: *non obediuimus.*

SVBICITO, āre. *Aliud* Frequentat. [ὑποβιπτάζω] Plau 5, 4, 2 Nunc tu si venis subicitare me, *etc. Idem quod* Subi Subagito: *Scriptura modo ambigua.*

SVBICVLVM, i. n. [μασιγίας] *Qui semper flagris tur.* Plaut. Pers. 3, 3, 14 Vir summe populi Rabulum serui scortorum liberator, subiculum flagri, compedum contritor norum ciuitas.

SVBIDVS, *vid. ante* SVBIGO.

SVBIMPETRANDVS, a, um. Partic. *a Verbo* Subi Tacit. Ann. 4, 23, 1 Nam priores duces subimpetrando trium infigni, fusilcere res suas crediderant. *Vid. Gronou. ad* Tacit. p.

SVBIMPVDENS, entis. Adi. [ὑπαναιδής] *Aliquantulu dens.* Cic. Fam. 7, 17 Interdum timidus in labore militari autem etiam (quod a te alienissimum est) subimpudens videba

SVBINĀNIS, e. Adi. [ὑπόκενος] *Aliquantulum inane.* Cic 17 Quin etiam, quod est subinane in nobis, et *non* ἀφιλόδοξον, (est enim sua vitia nosse) adficitur quadam delectatione.

SVBINDE. [ἐξῆς, ἐφεξῆς] *Significat Deinde, vel Statim po* Epist. 1, 8, 15 Si dicet recte primum gaudere, subinde Prae auriculis hoc instillare memento. Consularium primus A. H praepositus, ac subinde Otlorius Scapula Tac. Agric. c. 14, c. 1. 7, 10 Vno alteroque subinde ictu ventrem atque inguina hausit. 8 Subinde acceptus a populo. *Vid.* Suet. in Galba c. 1. *add.* l c. 95. *et* Claud. c. 43. *et* Vit. c. 9. Vell. 1, 7, 3. *et* 2, 8, 1. Liu Hac fedata contentione alia subinde exorta est. Petron. c. Subinde, vt in locum secretiorem venimus, centonem anus vrba iecit. ¶ 2 Subinde, [συχνῶς] *Frequenter, sine ide hoc est crebro, sed tamen cum quodam interuallo.* Liu. 4 inde ab iisdem tribunis mentio in Senatu de agris diuidendis cui actioni semper acerrime C. Sempronius restiterat.

17 Vendite ilta, et illicite lucro mercatorem, vt sequatur Ego subinde suggeram, quae vendatis. *Et* 10, 27 Transfugae tres editis hostium consiliis dimissi cum donis; vt subinde, que res noua decreta esset, exploratam referrent. Petron. Trimalchio, lautissimus homo, horologium in triclinio et buccinator habet subornatum, vt subinde sciat, quantum de vita perdide Sen. Ep. 32 Vitam breuiorem inconstantia facimus, aliud eius subin atque aliud facientes initium. Cels. 4, 9 Aqua a ferratio sub in qua candens ferrum subinde exstinctum sit. Apul. Met. 126, 24 Quae quum subinde ac multi nocerentur. Sen. Qu. N Praef. p. 626 Vt hoc corpus causarium et fluidum, periturumque subinde impleatur, farciem, et viuerem aegri minister? Tiber. c. 57 Saeua natura ne in puero quidem latuit: quam Thes rus Gadareus et prospexisse primus sagaciter, et adsimilasse apti visus est, subinde in obiurgando appellans eum, lutum a sanguine ceratum. Plin. Epist. 2, 7 Erit ergo pergratum mihi, hanc effig eius subinde intueri, subinde respicere, sub hac consistere.

SVBINDO, ĕre. *Subdo, Subticio, Addo.* Ac subindit, *(Virg post versum proxime excitatum)* Ianiculum huic, illi fuerat Saturni men Aur. Victor. de Orig. Rom. 4, 2.

SVBINFERO, ferre. *Idem.* Postea subinferetur Augusti Gen. ad lit. 3, 200. Subintulit de omnibus ibid. c. 24 *pr.*

SVBINFLATVS, a, um. *Aliquantum inflatus f. humidu* opinionem scientiae subinflati pectoris tumore tolli Arnob. Vultus subinflatus Cael. Aurel. Acut. 1, 2.

SVBINFLVO, xi, ĕre. Sen. Nat. Quaest. 3, 29 Quum aliae subinfluunt terras, aliae circumfluunt.

SVBINIICIO, *unde* SVBINIECTVS, a, um. Subinie nu fatelles, quid moraris? *inquit* Sen. Contr. 13 *pr.*

SVBINSTILLO, āre. Apic. 3, 11.

SVBINSVLSVS, a, um. Adi. [ὑπάνλος] *Aliquantulum in fum.* Cic. de Opt. gen. Orat. 7 c. 3 Est enim vitiosum in sententia, quid absurdum, aut alienum, aut non acutum, aut insulsum est.

SVBINTELLĪGO, ĕre. Senecae *tribuitur. Sed vereor, ne fal*

SVBINTRO, āre. [ὑπειςέρχομαι] August. Enchir. c. 24 Etiam lentibus subintrauit ignorantia rerum agendarum. *conf.* Ambros. Bono Mortis c. 4. *et* Tertull. adu. Marc. 5, 3. Vulg. Rom. 5, 20. *et* Gal.

SVBINTRODVCO, ĕre. Alicui per commendationem me eum subintroducerem Augustin. Ep. 137.

SVBINTROEO, īre. Qui Mauors fuerat, subintroire specie Iouis posset Hammonis Arnob. 6 p. 198. *conf.* Tertull. con Marc. 5, 3 *et* 13.

SVBNVĪDEO, vīdi, vīsum, ēre. [ὑποφθονέω] *Aliquantum invidere.* Cic. Fam. 7, 10 Subinuideo tibi vltro, te etiam accusitum ab eo, *etc.*

SVBNVĪSVS, a, um. Adi. [ὑπομισώδης] *Aliquantum inuisus.* Cic. pro Rabir. Post. 40 c. 14 Ille Puteolanus fermo illius temporum cursus atque ostentatio, tum subinuisum apud maleuolos nomi nomen propter opinionem pecuniae nescio quam, aestimatio complures aures refersit istis fermonibus.

SVBNVĪTO, āre. [ὑποκαλέω] *Aliquantum inuitare, et prouocare.* Cic. Fam. 7, 1 *extr.* Haec ad te pluribus verbis scripsi, quam non otii abundantia, sed amoris erga te, quod me quadam epistola inuitaras.

SVBRASCOR, iratus sum, asci. [ὑποργίζομαι] *Nonnihil irasci.* Att. 9, 11 (7) In Epirum quod me non inuitas comitem, non mo subirascor: sed vale. Idem de Orat. 1, 72 Sed vt solebat acutus saepe dicere homo tibi subiratus, mihi propter eam ipsam minus quam volebat, familiaris. Idem de Fin. 2, 12 clemens sum in disputando, tamen interdum foleo subirasci. tibi subiratus Idem Fam. 3, 9. Interdum tibi subirascor Fin. 10, 28. Subirascebar breuitati tuarum literarum Id. *conf.* Capitolin. in Balbo c. 12. *Compar.* Adhaec anus subdicere eam saeuiore iam vultu iubebat, quid malum fieret Mt. 4.

SVBS, is. f. Auis, quae aquilarum oua frangit Plin. 10, 14.

SVBSTANEVS, SVBITARIVS, SVBITO, SVBITVS, VBITO.

SVBVGALIS, e. Adi. [ὑποζύγιος] *Iumentum, quod iugo subiici potest.* in Romano v. 333. Vulg. 2 Pet. 2, 16. Hieron. Epist. in. 7.

SVBVGIS, e. Adi. [ὑποζυγιώδης] *Quod sub iugo est. Vt,* Equa subdoma iugo assuerit. Plin. 11, 49. *al.* Subiuncta. Subiugia ius iugum collis boum vel equorum aptabatur. Cato 63 Subin lustrum P. XIX. funiculum P. XV. in aratrum subiugia lo VI. funiculum P. VIII. Idem c. 135 Subiugia in lustrum lo X. Subiugiorum lora Vitr. 10, 8.

SVBVGO, āre. [καταξέζομαι] *Debellare, et imperio suo subiicere.* ngratum populum legi quam per Mosen dederat, subiugauit 4, 10 Eos alienigenis subiugabat Id. ib. Claud. Conf. 6, 249 Nulla est victoria maior, Quam quae confessos oque subiugat hostes. Poenae subiugari Scaeuola in l. De arbitris.

SVBVGĀTVS, a, um. Partic. Veget. de Re Mil. 3, 10 Mes iugatum accepit exercitum. Prouincia Asson. in Verrin. Vrb. p. 85. *add.* Lactant. de Mort. persec. 134, 3. Arnob. 129. *Borrich. Cogit.* p. 245.

SVBVGĀTIO, ōnis. f. Columel. . .

SVBVGĀTOR, ōris. m. Apul. de Mor. Phil. p. 16 Malorum subiugator.

SVBVGVS, a, um. Adi. *Idem ac Subiugis.* Plin. 30, 15 Anisubugum. *Sed varia lectio est. Vid. Hardum.* Molae machinasubugum aliquem dare Apul. Met. 7 p. 194.

SVBVNGO, xi, ctum, ĕre. [ὑποτάσσω] *Addere.* Plin. Epist. 7 Ve nus ad Consules, dicit Senecio, quae res ferebat: aliqua subgo. Cic. de Arusp. Resp. 37 c. 17 Video in Aruspicum respohaec le subiuncta. Boues plostro subiungendi Colum. 6, 2. atori nnes artes subiungere Id. de Orat. 1, 218. *i. tribuere, sub illnom e comprehendere, vt* Subiicere. Opportune alicui rei quidpiam iung e Quinctil. 4, 3. *Ad ordinem pertinet, vt Subiicere. Sic* Noa et ondera subiungere Scribon. Ep. *fin.* Tigres subiungere u Virg. Ecl. 5, 29. Brachia subiuncta sunt lacertis Ouid. 14, 04. *al.* Subiecta. Subiungere vrbem sub imperium Roam ic. Verr. 1, 55 c. 21. Idem de lege Agr. 2, 67 c. 36 Vt sub ium is, iurisdictionem, potestatem, *etc.* terrarum denique orsub ngeretis. Nulli fas Italo tantam subiungere gentem Ac 8, 502.

SVBVNCTVS, a, um. Part. Puppis rostro subiuncta leones Virg. 10 57. *i. cuius rostrum vtrinque ornant leones.*

SVBVNCTIO, ōnis. f. ICt. in Digest.

SVBVNCTĪVVS, a, um. Adi. [ὑποστικτικός] *Quod alicui ngit r.* Subiunctiuus modus dicitur, quia subiungitur alteri verman eget aliqua re, vt impleat sententiam, vt si dico, Quum elaqare me tacere dicis? *Vid.* Priscian. 18 p. 674 *seq. edit. Bryling.*

SVBVNCTORIVM, i. n. *Vehiculum.* l. 10 C. Theod. de curs. publ.

SVBVRBANVM, i. n. *Herba.* Apul. de Herb. c. 96.

SVBVRĀBOR, ĕris, lapsus sum, lābi. [ὑπολιθαίνω] *Latenter ac sola, siue etiam Subtus labi ac decidere.* Virg. Georg. 1, 198 Sic a fs In peius ruere, ac retro sublapsa referri. Quae sunt lat sublapsa, reparentur in melius Plin. Ep. 10, 70. Sublamoria Sen. de Ira 3, 10. Imperfecta necesse est modo ibamur aut succidant Sen. Ep. 71 *extr.*

SVBVRBRO, āre. [ὑποχειλίζω] Cibum intra labra mittere, *in*No us 2, 774. Naeuius Decuma, Iam ego illis subiens sublabrabo illu sinciput.

SVBACRIMO, āre. Sublacrimantes oculi Veget. 1, 30.

SVBAMINA, ae. f. *Lamina, quae sustinere aliquid debet.* Subinas imitas supponito Cato R. R. c. 21.

SVBAQVEO, āre. Sublaqueauit trabes tecti ferro Infer. Grut. n. .. *Suspendunt, vt laquear fiat.*

SVBĀTE. [ὑπηρέτης] Adu. *a* Sublatus, *Participio verbi* SUFFERO.

SVBBALLO, āre. [ὑπολαυθάνω] Varro de R. R. 1, 48 Aristae qui cornua sunt spicarum: quae primitus quum oriuntur, neplan apparent, in qua sublatent herba, ea vocatur vagina, vti qua contus gladius. Cadere in sublatentem ignorantiae foueam p. 111, 5, 17.

SVBBIATIO, [ὕπαρσις] et SVBLATVS, *vid.* SVSTOLLO.

SVBBIVO, āre. Herbae succo se sublauet Apul. de Herb. c. 7. fino Sauandum est Cels. 6, 13, 10 *conf.* Capitol. in Anton. Phil. c. 19.

SVBIECTO, āre. Sublectare os Plaut. Mil. 4, 2, 74. *i. falsa fare. s eadem velut familia, vnde* Allectare: *quasi verbum esset* subre: a *a* lacte *deriuandum, quo pueris fraus fit interdum.*

SVBIĒGO, ēgi, ctum, ere. [ὑπαναγινώσκω] *Legendo tollere, turpadeo de iacentibus et relictis, vel non obseruatis.* Columel. 30 Ni bacea tempestatibus in terram decidit, et necesse est eam egere ne a domesticis pecudibus ferisue consumatur Ibid. 17 eu, Quae quum sublecta est, *etc.* Hor. Serm. 2, 8, 12

——— puer alte cinctus, acernam
Gausape purpureo mensam pertersit, et alter
Sublegit quodcumque iaceret inutile.

Virg. Ecl. 9, 21 Vel quae sublegi tacitus tibi carmina nuper. *i. te canente memoriae mandaui, te nesciente.* Sublegere fermonem alicuius, Plaut. Mil. 4, 2, 98. Clam nostrum hunc illi sublegerunt fermonem. *i. Exceperunt quod diximus. conf.* Id. Aul. 4, 5, 7. *Ad literarum lectionem retulit* Gell. 13, 12 Quum hoc in ea Catonis epistola sublegissemus, *i. lectum obseruassemus, et in vsus nostros reposuissemus. Denique* Sublegere, In locum demortui legendo substituere. Liu. 23, 23. Vlp. l. 2. D. de decurion. *vt Sufficere.*

SVBLECTVS, a, um. Partic. *In locum alicuius lectus.* Varr. L. L. 5, 7 Hinc legitima: et collegae, qui vna lecti: et qui in eorum locum suppositi, sublecti: additi, adlecti, *etc.* Liberi sublecti. *i. Surrepti.* Plaut. Rud. 3, 4, 45. Ficus sublecta Columel. 12, 17.

SVBLECTIO, ōnis. f. Tertull. in Marc. 4, 31.

SVBLESTVS, a, um. Adi. [ὠδικός] *Antiquum; Infirmum, leue, friuolum, debile.* Plaut. Mil. 4, 2, 74 Quid ergo tu sublestus? *Alii leg.* Quid ego? vt sublecto os! Idem Perf. 3, 1, 20 Nam vbi ad paupertatem accessit infamia, granior paupertas sit, fides sublestior. *Et* Bacch. 3, 6, 13 Lingua factiosi, inertes opera, sublesta fide. Ex Festo. *Vid. et* Non. 2, 830. *Scal. ad* Copam p. 260 *vbi* Vappam *declarauit, At languidum, inquit,* καὶ ἐκλελυμένον vinum sublestum *vocabant.* Sublesta pictura *est tantum primis lineamentis deformata, ac nullis coloribus adumbrata. Eaque Graece dicitur* μονόγραμμος. Lista *est* γραμμὴ *teste* vetere *illo* Glossario ——— *Inde ad alia translatum sumitur pro euanido, tenui, languido. Nempe videri potest forma participialis a* Lino, Listus *vel* lestus: *vt a* Fendo *videtur esse* Festus, *in compositis* Infestus, *quod conuenit cum* Infensus; *et* Manifestus, *in quod* manu fendimus *vel* offendimus.

SVBLĔVO, āre. [αἰωρέω, μετεωρίζω] *Sursum leuare, erigere.* Cic. Att. 10, 4 Alter is, qui nos sibi quondam ad pedes stratos ne subleuat quidem. Sinistra mentum subleuare Auct. ad Heren. 4, 64. Subleuare, [ἐπικρίζειν, ἐπικρίζειν] *Auxilium, defensionemque praestare, quasi haerentem in profunda voragine, vel sub onere gementem liberare.* Hic statim vna omnium voce gemitur, neque verbo cuiusquam subleuatur Cic. Att. 2, 18. Idem Tusc. 4, 80 c. 37 Quum multa in conuentu vitia collegisset in eum Zopyrus, qui se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur, derisus est a caeteris, qui illa in Socrate vitia non agnoscerent. Ab ipso autem Socrate subleuatus est, quum illa sibi signa, sed ratione a se deiecta diceret. Idem pro Domo 55 Quid? Cum Gabinio Syria dabatur, Macedonia Pisoni, *etc.* vt tibi omnia permitterent, te adiuuarent, tibi manum, copias, tibi suos paratos centuriones, tibi pecunias, tibi familias compararent: te suis sceleratis concionibus subleuarent. Idem Verr. 3, 215 Sed eadem ista aestimatione alter subleuarat aratores, alter euerterat. Idem pro Caecin. 23 Etenim non minus nos stultitia illius subleuat, quam laedit improbitas. Stratum atque abiectum subleuare Pseudo-Cic. Anteq. iret in Exil. 26. Erigere et subleuare se Caesar Bell. Gall. 6, 26. Cic. pro Quint. 4 Hoc tamen in miseriis adiumento et solatio subleuatur. Auxilio suo subleuare aliquem Ouid. Trist. 1, 3, 102. Causam inimici sui subleuare Cic. Verr. 3, 12. *Et* Diu. in Caec. 5 Manere in instituto meo videor, et non omnino a defendendis hominibus subleuandisque discedere. Inopiam subleuare Caes. Bel. Ciuil. 3, 80. Laborem subleuare militum Idem B. G. 6, 31. Periculis hominum subleuandis impertire suum laborem Cic. pro Muraen. 8. Res aduersas alicuius subleuare Idem pro Sull. 75. Vicinos suos facultatibus suis subleuare Idem Philipp. 7, 24 c. 9. *add.* Nep. 4, 4, 6. 15, 3, 4. 25, 2, 2. Tac. A. 3, 12, 7. Cic. pro Cluent. 17 Pater inquam illius adolescentis, quem propter animi dolorem pertenuis suspicio potuisset illo loco testem in Aulum Cluentium constituere, is hunc suo testimonio subleuat.

SVBLEVATVS, a, um. Arnob. Adu. Gent. 2 p. 56 Nunquam crederent typho et arrogantia subleuati, prima esse se numina.

SVBLEVATIO, ōnis. f. ICt. in Digest.

SVBLEVĀTOR, ōris. m. Arnob. . .

SVBLĪCA, ae. f. *quae et* SVBLICIVM *dicebatur,* [δοκὸς] *Pertica et palus ligneus, qui rectus in aquam defigebatur ad pontis alicuius constructionem.* Caes. Bell. Gall. 4, 17 *in descriptione Rhenani pontis,* Non sublicae modo directae ad perpendiculum, sed pronae ac fastigiatae, vt secundum naturam fluminis procumberent. Sublicae machinis adigantur Vitr. 3, 3. *conf. Baldi Lex. Quod penultimam corripi aiunt, dubium est. Vid. mox* SVBLICES.

SVBLICES, um. f. Plur. [καταπήγες οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες Gloss. Lat. Gr.] *Non recte* Festum *ita supplent viri docti, vt* Sublices *sint tigna in latitudinem extensa: neque enim diuersae sunt a* sublicis Caesaris. *Scaliger deriuat a* Liquis *vel* Liquus. *Fuerint itaque* sublices *trabes erectae* sub liquis *vel* liquibus, *i. obliquis, transuersis, quas sustinent. Si vera sit haec ratio, penultima producenda fuerit.*

SVBLICIVM, i. n. [δοκὸς] *Idem quod Sublica.* Liu. 23, 37 Quia muro satis per se alto subiectis validis subliciis pro solo vsus erat. *al.* Sublicis.

SVBLICIVS, a, um. Adi. Pons sublicius *Romae dictus est, quia ex sublicis ita exstructus erat, vt trabes sine fulturis eximerentur.* Liu. 1, 33 Id non muro solum, sed etiam ob commoditatem itineris, ponte sublicio, tum primum in Tiberi facto, coniungi vrbi placuit. *conf.* Plin. 36, 15. Ammian. 24, 3. Sen. de Vita Beata c. 25.

SVBLĪDO, ĕre. *Opprimere, quasi dicas deorsum laedere.* Prudent. Apoth. 848 Murmur sublidit voce minuta.

SVBLĪGO, āre. [ὑποδέω] *Ligare a parte inferiore, suspendere.* Plin. 17, 22 Vbi vna varia fieri coeperit, vites subligato. *add.* Cato R. R. c. 33. Val. Flacc. 3, 445. *et* 5, 579. Subligare ensem lateri Virg. Aen. 8, 459. Idem Aen. 11, 11.

SVBLIGĀTVS, a, um. Partic. Martial. 7, 66 *de Puella,* Harpasto quoque subligata ludit, *i. Succincta.*

SVBLIGATIO, ōnis. f. Pallad. 1, 6 Subligatio acerbis vuis facienda est.

SVBLIGATŪRA, ae. f. Th. Priscian. 1, 28 Subligatura procurare Hernias.

SVBLĪGAR, āris. n. [ἀναξυρὶς, περισκελὶς] *Quo pudendae partes obteguntur.* Martial. 3, 87 Tecta tamen non hac qua debes parte lanaris: Si pudor est, transfer subligar in faciem. Plin. 12, 14 Subligaria fignantur opifici, *ne qui furtiuum ibi occultare possit.* Subligar Accl *Comoedi, idem praestat quod fibula* Iuuen. Sat. 6, 70.

SVBLIGACŪLVM, i. n. [περίζωμα] *Idem.* Cic. Off. 1, 129 c. 55 Vt in scenam sine subligaculo prodeat nemo. *Vid. Casaub. ad* Suet. p. 160.

SVBLĪMEN, ĭnis. n. Scalig. ad Varr. de R. R. p. 235. *Interpretatur Superius limen. Brouckhusius intelligi vult inferius limen* Propert. 2, 19, 57 At nullo dominae teritur sublimine Amor, qui Reſtat, *etc. i. non minuitur ab excluſione.*

SVBLĪMIS, e. Adi. [*μετέωρος*] *In altum eleuatus; quaſi Supra limum.* Plaut. Men. 5, 7, 3 Illic homo iam in medicinas ablatus ſublimis fiet. Ter. Andr. 5, 2, 20 Sublimem hunc intro rape, quantum potes. i. e. In ſublime, per altum, *inquit* Donatus. *Vid.* Idem Adelph. 3, 2, 18. Aſpice hoc ſublime candens, quem vocant omnes Iouem Enn. *ap.* Feſt. Columel. 2, 2, 22 Quo ſpecioſius ingrediantur ſublimes, et elatis capitibus *boues in arando.* Verſus ſublimis *(elato et retro acto vertice incedens Poëta)* ructatur Hor. A. P. 457. Varr. R. R. 2, 4, 9 Antiqui reges ac ſublimes Viri in Hetruria, *i. principes.* Cic. Tuſc. 2, 19 —— ex ſublimi vertice faxi. *ex Poëta.* Anhelitu ſublimi fugere Hor. Carm. 1, 15, 31. Armenta ſublimia Col. 3, 8, 3. Atrium ſublime Hor. Carm. 3, 1, 46. Carmina ſublimia Ouid. Amor. 3, 1, 39. Nomen ſublime Idem Triſt. 4, 10, 121. Pectora ſublimia Idem Faſt. 1, 301. Sceptrum ſublime Iouis Claud. Conſ. Stil. 2, 210. Solio ſublimi ſedet Ouid. Met. 14, 262. Tectum ſublime centum columnis Virg. Aen. 7, 170. Abire ſublimem, *pro In caelum abire:* Liu. 1, 16 Haec *(inquit)* locutus, ſublimis abiit. Virg. Aen. 1, 263. Rapere ſublimem Idem Aen. 5, 255. In ſublime, *In altum:* Plin. 2, 5 Leuibus in ſublime tendentibus. Iacere in ſublime Idem 8, 7. *Sed etiam ſine Praepoſitione, et velut aduerbialiter* Cic. Tuſc. 1, 40 c. 17 Perſpicuum debet eſſe, animos — ſublime ferri. *Sic*

Omnia ventorum concurrere praelia vidi,
Quae grauidam late fegetem ab radicibus imis
Sublime expulſam eruerent

Virg. Georg. 1, 320. *Vid. mox* SVBLIMF, Adu. *Compar.* Iuuen. Sat. 11, 24 Sublimior Atlas. Quinctil. 8, 3 Sunt alia aliis ſublimiora. *Superl.* Symmach. Epiſt. 6, 56 Vir ſublimiſſimus. Tertull. Apol. 33 Triumphans in ſublimiſſimo curru.

SVBLĪMVS, a, um. Adi. *Apud Veteres idem ac Sublimis.* Lucret. 1, 340 At nunc per maria, ac terras, ſublimaque caeli, *etc.* Nonius 8, 45 Sublima, *inquit*, pro Subliminis. Accius Phoeniſſ. Aut ſaepe ex humili ſede ſublima euolat. *Vide apud eundem plura. it. ap.* Priſcian. Per alta ſpatia ſublimi aetheris Sen. Medea, *extr.*

SVBLIMĬTAS, ātis. f. [*μετεωρισμὸς*] *Exaltatio.* Plin. 19, 5 Natura ſublimitatis auida. Idem 7, 25 Nec virtutem conſtantiamque nunc commemoro, nec ſublimitatem omnium capacem, quae caelo continentur. Columel. 8, 3 Eaeque longitudinis et altitudinis duodenos pedes habeant, nec plus latitudinis, quam media ſublimitas. *add.* Lactant. 4, 25. Creuiſſe tria cubita ſublimitate Solin. c. 5. Sublimitates Tertull. adu. Valent. c. 7. Sublimitas orationis *pro eo, quod Graeci ὕψος vocant apud* Quinctil. 8, 3, 1.

SVBLIMĬTER. Adu. [*μετεώρως*] *Alte.* Cato c. 70 Haec omnia ſublimiter legi, teri, darique oportet. *Add.* c. 71. *Quidquid agitur in curatione iumenti a ſtantibus in ſtante fieri oportet.* Colum. 8, 11 Quoniam nec ſublimiter poteſt, nec per longa ſpatia volitare. *de Pauone.*

SVBLĪME. *Aliud* Adu. [*ὑψοῦ*] *pro Sublimiter, cui opponitur* Humi. Cic. de Diuin. 2, 67 Eaque ſcuta, quae fuerant ſublime fixa, ſunt humi inuenta. Nihil mea intereſt humine, an ſublime putreſcant Idem Tuſc. 1, 102 c. 43. Idem Tuſc. 1, 40 c. 17 Perſpicuum debet eſſe, animos cum e corpore exceſſerunt, ſine illi ſint animales, id eſt ſpirabiles, ſiue ignei, ſublime ferri. Quis dubitat alia lenius, alia concitatius, alia ſublimius, alia pugnacius, alia grauius eſſe dicenda Quinctil. 9, 4, 722. *add.* Gell. 6, 6. Colum. 8, 17. Singuli pluresue hoſtium ſublime Rapti Tac. H. 4, 30, 3. Virg. Ecl. 9, 29 Cantantes ſublime ferent ad ſidera cygni. Extenuatus aër ſublime fertur Cic. de Nat. Deor. 2, 101. Solito ſublimius ora leuauit Stat. Silu. 2, 6, 75.

SVBLĪMO, āre. [*μετεωρίζω*] *Exaltare, in altum mittere, ireue.* Ennius *apud* Non. 2, 775 Sol qua candentem in caelo ſublimat Facem. Solin. 45. Aquila enim vero, quum ſe nubium tenus altiſſime ſublimauit Apul. in Flor. Quem ſublimat et illuſtrat conſulatus Mamert. Paneg. Iuliani c. 29. Sublimauit dixit Cato, i. e. In altum extulit, Originum 2. In maximum decus, atque in exceſſiſſimam claritudinem ſublimauit. Id autem dicitur a limine ſuperiore, quia ſupra nos eſt. Feſtus. *Add.* Sidon. Epiſt. 2, 3. *et* 3, 1.

SVBLIMANS, antis. Part. *Alta petens.* Corpora grauia, leuia, ſublimantia, vergentia Tertull. adu. Valent. c. 20.

SVBLIMĀTVS, a, um. *Erectus in altum.* Aur. Vict. Epit. in Claudio 4 Practoriis ornamentis ſublimatus. Vitruu. 6, 9 Granaria ſublimata.

SVBLIMĀTOR, ōris. m. Saluian. de Gubern. Dei p. 28 Deus eſt ſublimator, quia (Abrahamum) potentiorem omnibus fecit.

SVBLINGIO, ōnis. m. *A* Sublingendo; *Qui ſub altero, vel auctoritate alterius lingit.* Plautus Pſeud. 3, 2, 103 Iam hic quoque ſceleſtus eſt coqui ſublingio.

SVBLĬNO, lēui, līni *vel* līui, lĭtum, ĕre. [*ὑποχρίω*] *it.* SVBLINIO, ire. *Aliquantulum tingere, vel notare, et illinere.* Corn. Celſus . . Idem quoque vmbilico ſublitum facit. Plin. 35, 6 Hae minium ſublinunt, adulterantque. Sublinunt atramento Id. 33, 5. *conf.* Id. 36, 23 Cum aera inaurantur, ſublitum bracteis *(argentum vivum)* pertinaciſſime retinet Plin. 33, 6. Os ſubliuere alicui, *eſt, Dare verba, et arte quadam illudere.* Nonius Marcellus 1, 219 Tractum *putat* a *ridiculo* quodam ludi genere, quo dormientibus ora pinguntur, et *fuligine, vel ſtercore adeo inficiuntur. Huc reſpicit* Varro myſteriis *ap.* Non. 1, 95 Aes defraudaſſe cauponem, bonam luto oblevisse, tum portitores erram duxe. *Locus obſcurus vel plane corruptus, vnde tamen hoc intelligimus, luto oblinere eſſe defraudare, quale quid etiam olim, vt hodie, in Germanorum prouerbio fuiſſe, barbarum illud* Permerdare *ſatis indicat. Pro* bonam *ſi* lenam *legas, omnia clara, et* circumduxe. Plaut. Aulul. 4, 6, 1 Fidei eenſebam maximam multo fidem eſſe, ea ſubleuit os mihi peniſſime. *Vid.* Idem Capt. 3, 4, 122. *Et* Epid. 3, 3, 46 Ego ſi allegaſſem aliquam ad hoc negotium minus hominem quam doctum, minusque ad rem hanc callidum, os ſublitum eſſet. Vt ſublinitur os cuſtodi cauto conſeruo meo Plaut. Mil. 2, 5, 57. Sublinitum eſt os cuſtodi mulieris Plaut. Mil. 2, 1, 75. Stultus ſum, ſi os ſublitum mihi eſſe non ſentio Symmach. Ep. 1, 4. *Add. Taubm. ad* Argum. Epid. Plaut. *Parei Lex. Crit. Interpp.* Petron. c. 22 p. 72 Burm. *Douſa* Praecid. c. 10. Virg. Ecl. 6, 22.

SVBLIPPVS, a, um. *ὑπόπτιλλος* Gloſſ. Lat. Gr.

SVBLITIO, ōnis. f. [*ὑποχρισμα*] *eſt quaſi Primum tectorium et fundamentum coloris eius, quem reddi volumus inductione manus vltima. Sed auctorem deſidero*

SVBLIVĬDVS, a, um. Adi. [*ὑποπέλιος*] *Aliquantulum liuidus.* Cels. 5, 28 *pr.* Puſtulae eminent ſubliuidae, aut pallidae.

SVBLVCĀNVS, a, um. Adi. [*ὑπόλυκος*] *vt Antelucanus.* Plin. 2, 11, 11 Venit mel ex aëre, nec omnino prius Vergiliarum exortu, ſi non temporibus: *Paullo ante vel poſt exortum lucis.*

SVBLVCEO, xi, ēre. [*ὑποσελαγέω*] *Aliquantulum lucere.* Ouid. Amor. 1, 5, 5 Qualia ſublucent fugiente crepuſcula Phoebo: *et* 9, 36 Nigricantis roſae colore ſublucens. *Add.* Id. 14, 20. Plin. Tinens Aries ſublucet corpore totus Cic. in Arato 388 (289) nec miſto ſublucent ora rubore Ouid. Epiſt. 21, 217. Violaceet purpura nigrae Virg. Georg. 4, 275.

SVBLVCIDVS, a, um. Apul. Met. 6 *pr.* Lucus ſubluc

SVBLVCO, āre. [*ὑποκλυδάω*] Feſtus: Sublucare arbores, earum ſupputare, et veluti ſubtus lucem mittere. Paullus Arbor, quae in alienas aedes, vel in vicini agrum imminet, mino ſublucari non poteſt: isque conueniendus eſt, vt eam Quod ſi conuentus dominus id facere noluerit, a vicino luxurirum compeſcatur. Idque qualiscunque dominus facere non pro

SVBLVGEO, ēre. Matronas, quae in colonia noſtra ſungere Cenotaph. Piſan. *i. Grauiſſime lugere: vid. Noriſ. p. 368.*

SVBLVO, ui, utum, ĕre. [*ὑπολέω*] *Subtus lauare.* Colum Intertrigo bis in die ſubluitur aqua calida: mox decocto ac t cum adipe defricatur, dum ſanies vis emanat Martial. 6, 81 Ira quam populo Charideme lauaris Inguina ſic toto ſubluis i Cuius collis radices duo duabus ex partibus flumina ſub Caeſ. Bell. Gall. 7, 69. *Conf.* Auien. Perieg. v. 556.

SVBLŪTVS, a, um. Martial. 2, 42 Zoile, quid ſolium podice perdis?

SVBLVRĬDVS, a, um. Adi. [*ὑποπέλιδνος*] *Aliquantum luridus ficat.* Plaut. Amph. 4, 4, 64 Eodem in loco, ligno eodem appabe, vt primum coiuit cicatrix rufula, ſubluridа.

SVBLVSTRIS, e. Adi. [*ὑπόλαμπρος*] Subluſtria *dicuntur toto corpore luminoſa, ſed aliquid luminis habentia.* Gell. 13, 4 nis oratione, Quae quoniam ſunt eloquentiae Latinae tunc exorientis lumina, verba quaedam ſubluſtria, libitum eſt mihi *μονύων.* Subluſtri Lumine noctis Paullin. Nol. Nat. Felic. Nox ſubluſtris Hor. Carm. 3, 27, 31. Liu. 5, 47. Vmbra ſu Virg. Aen. 9, 373. *Conf.* Val. Flacc. 3, 142.

SVBLVVIES, ēi. f. [*ἕλκωσις*] *Quemadmodum* Illuuies, *et* Fes, *pro Sordibus et immunditiis accipitur.* Via ſublunie coenoſa Apul. Met. 9 p. 221. Limoſa ſublunie tardatur properans Ammian. 15, 6. ¶ 2 Subluuies, *Genus morbi.* C 7, 5 Claui quoque dupliciter infeſtant ouem: ſiue quum ſublu que intertrigo in ipſo diſcrimine vngulae naſcitur: ſeu quum i cus tuberculum habet, cuius media fere parte canino ſimilis exſta eique ſubeſt vermiculus. Subluuies et intertrigo pice per ſe l vel alumine et ſulphure atque aceto miſtis rite eruentur. *Simibus hominum eſt, vid.* Plin. 30, 9 *c. not. Dalech.*

SVBLVVIVM, i. n. *Idem morbus.* Subluuium digitorum Empir. c. 18.

SVBLVTEVS, a, um. Adi. Illis color eſt purpurei luminis offi ſubluteus Arnob. 5 p. 164. *Add.* Apul. Flor. 2.

SVBMANVS *etc. vid.* SVMM.

SVBMANO, āre. Aquae ex montibus ſub terra ſubmanantes punt in medios campos Vitr. 8, 1.

SVBMASSA, ae. f. Muſtum de ſubmaſſa et limpidum ſit Colu 34. *Sed vid. leg.* deſub maſſa. *Vid.* DESVB.

SVBMEIO, ēre. Marc. Empir. c. 8.

SVBMEIVLVS, i. m. *Qui lectum permingit.* Submeiulis citer prodeſſe Marc. Empir. c. 26. *Add.* Sext. Placit. c. 2.

SVBMEMORATIO, ōnis. f. [*ὑπόμνημα*] *Commentarius, libelli moriae et fidei cauſa ſcriptus.* Modeſtin. l. 13 §. 10 de excuſatio Oportet autem teſtari ante tribunal, vel aliter in ſubmemora Poteſt autem et libellos dare, *etc.*

SVBMERGO, *vel, quod alii malunt,* SVMMERGO, ſi, [*ὑποβυθίζω*] *Sub aquas, vel humidum et molle quodcunque mergere.* de Nat. Deor. 2, 114 Propter quas Centaurus Cedit Equi properans ſubmergere Chelis. Ibid. 100 c. 39 Quot genera, diſparia partim ſubmerſarum, partim fluitantium et innantium rum, partim ad ſaxa natiuis teſtis inhaerentium? Medio in ſubmerſus Virg. Aen. 1, 589. Cic. de Diuin. 1, 73 c. 33 Qui per agrum Leontinum iter faciens, equum ipſe demiſiſſet in flumen, merſus equus voraginibus non exſtitit. Submergere tota palude Ouid. Met. 6, 371. Ponto ſubmergere Virg. Aen. 1, Puppes ſubmerſas obruere Virg. Aen. 1, 73. Innatare *et* Subm ſum eſſe, *contraria* Columel. 12, 4. Virtus ſubmerſa tenebClaud. Conſ. Hon. 4, 221. *Conf.* Suet. Claud. c. 32.

SVBMERSVS, ūs. m. Tertull. de Anim. 32 Submerſu piſcinarSVBMERSIO, ōnis. f. [*ὑπόδυσις*] Gloſſ. Vet. Arnob. 45 p. 489. Firm

SVBMĔRVS, a, um. Adi. [*ὑπάκρατος*] *i. Fere merus.* Plin Stich. 1, 3, 116 Nae iſte edepol vinum poculo pauxillulo ſaepe exanc vit ſubmerum ſcitiſſime.

SVBMINIA, ae. f. *Veſtis genus apud* Plaut. in Epid. 2, 2, Crocotulam, ſupparum, aut ſubminian, ricum, baſilicum, aut exotic

SVBMINISTRO *vel* SVMMINISTRO, āre. [*ὑποχωρηγέω*] Sub *de dare vel procurare quod opus eſt, vt* Suppeditare. Caeſ. Bell. Gal 40 Haec ſibi eſſe curae, frumentum Sequanos, Leucos, Lingonminiſtrare: iamque eſſe in agris frumenta matura. Cic. pro Ca c. 9 Palam in eum tela iaciuntur, clam ſubminiſtrantur. Ide Deiot. 25 Pecuniam ſubminiſtrare alicui. Ad manum tel miniſtrare Quinctil. 5, 7. Subminiſtrare auxilia et adiumen Caeſ. Bell. Gall. 4, 20. Cic. de Inuent. 1, 7. Idem Q. Frat. 2, 12 E quoniam tabellarios ſubminiſtras, hodierni diei res geſtas Lupercalibus habebis. Subminiſtrare aquam radicibus Columel 5, 10. Sub miniſtrare vires Columel. 4, 24. *Add.* Sen. Epiſt. 104.

SVBMINISTRATIO, ōnis. f. Tertull. adu. Marc. 4, 39 Exercipit pronuntiandi ſubminiſtrationem. *Conf.* Id. Apol. c. 48. Iren. praef. l.

SVBMINISTRĀTOR, ōris. m. Sen. Epiſt. 115 (114) Laetus pr ſuis voluptatibus habet alienarum ſpectaculum, ſubminiſtrator teſti que libidinum quarum ſibi vſu cupiendo abſtulit. *Add.* Tertu Apol. c. 23.

SVBMINISTRĀTVS, ūs. m. Macrob. Saturn. 7, 12 Cibus ex quo ſubminiſtratu paullatim penuriam conſolatur.

SVBMISCEO, ui, ēre. *Vnde*

SVBMISTVS, a, um. Partic. Tibul. 3, 4, 89 Scyllaque virgin

ea bus submissa figuram. *Sunt qui legant* Subnixa. *Sed Brouckh.*
cirta s. succincta.

SVMITTO *vel* SVMMITTO, īsi, issum, ĕre. [χαλάζω, ὑποχαλάω] *Demitto in locum inferiorem, subicio.* Arma submittere
ll. 85, 5. *deponere, victori tradere.* Aures geminas ex pluma sub- 5
tui subrigunt que Phasianae Plin. 10, 48 s. 67. Barbam et capillum
mittere Sen. Conf. ad Polyb. 36. Suet. Iul. c. 67. Capillum Plin. Ep.
8. Submitte Caput cervice parata Ferre iugum Iuu. 6, 208. Im-
to lumen submittit asello *(feminae libidinis mulier)* Iuu. 6, 334.
miunt trepidi pertida Colla Getae Rutil. 1, 142. Clypeum submi- 10
t ligatus vulneribus Peucestes Curt. 9, 5, 18. Comam Suet. Cal.
7. Crinem barbamque Tac. Ger. 31, 1. Faciem Suet. Vit. c. 17. *h. e.*
idi possit, deiecere. Fasces populo submittere a Publicola tradi-
Cinctil. 3, 7, 18. *qui respicit ad* Liu. 2, 7. *vid.* FASCES. Fasces
aeiterarum *(h. e. literati hominis)* submisit is, cui se Oriens Occi- 15
iqt submiserat Plin. 7, 30 s. 31. Fastigium Hircaniae perpetua
Submittitur Curt. 6, 4, 19. *Its* Rupes leniore submissa Fastigio Id.
2 Fluctus submittit inertes Pontus Petron. c. 134. Genu flexum
nii Ouid. Met. 4, 340. Regem adorant, Genua submittunt, co-
s rrigunt Plin. 8, 1 *extr. de elephantis.* Submissis Genibus Plin. 20
8, 108. Gramina plantis Val. Flacc. 3, 528. Latus submisit in
a uid. Met. 3, 23. Malum nauis ferro submittere Iuu. 12, 54
dicere in periculo naufragii. Oculos submittere Ouid. Fall. 3,
c Submissi oculi Plin. 11, 37 s. 54. Ocellos lassos somnus sub-
Ouid. Fragm. Poples submissus in terra Idem Met. 7, 191. *Add.* 25
Fcc. 6, 245. *Prolem* ne submittat *(pastor)* minori quadriua Col.
1 *Iactandam intellige.* Retia Plin. 9, 8, 9. Se patri ad genua
Tib. 20. Submisit se elephas *(in genua)* Curt. 8, 14, 39. Signa
ratia honoris et subiectionis causa) submittat Magnus *(Pompeius)*
at Caesare Lucan. 6, 243. Tauros submittite Virg. Aen. 1, 46 30
ludum mittite; vel alite ad gregem supplendum, quomodo pertine-
s. Teporem habitationi Pallad. 1, 40, 5 *i. immittere ab inferi-*
. Submissa Phosphorus vnda Magnum veneratur Petron. c. 12.
alicui Suet. Aug. c. 79. *Huc pertinent ex rustica disciplina,* Agni
nis nutricibus submittantur Col. 7, 4, 3. Canterium vitibus 35
re Col. 4, 14, 1. *It. de coitu frequenter adhibetur, vt:* Submit-
eas Pallad. Mart. 13, 6. Submittendae tauris vaccae Id. Iul. 4, 1.
oe ram submitti possunt vaccae *Ibid.* ¶ 2 *Translate*
hoc poralia etiam refertur, vt: Periculo submittere Animum Cic.
3. Adeo ergo obnoxios submiserant Animos, non infimi so- 40
I. 6, 34 Animos ad calamitates submittere Liu. 23, 25. Anie
ori Virg. Aen. 4, 414. Cum tibi aetas nostra iam cederet, Fa-
qui submitteret, — eloquentia obmutuit Cic. de cl. Orat. 22.
rmentis Sen. Ep. 36 *i. tormentis cogi ad mentiendum.* Imperi-
submittere Camillo *collegae volunt* Liu. 6, 6. Ii, qui superiores 45
submittere Se debent in amicitia Cic. de Amic. 74. Appellaui po-
um Tribubus submisi me, et supplicaui Cic. pro Planc. 24. Sub-
ter e in humilitatem causam dicentium Liu. 38, 52. Hoc ipso,
d submittimus aduersariis, intelligitur tacita impotentiae ex-
bra Quinct. 6, 2, 16. Omisso speciosiore illo stili genere, sub- 50
tro ad vtilitatem discentium Quinct. 7, 1, 34. *Et,* Ad mensu-
u sc centis submittere Quinct. 2, 3, 7. Et mihi Res, non me rebus
muire conor Hor. Ep. 1, 1, 19. Submitteris in amicum ex imperatore
m. P. 85, 5. Vexilla fortunae suae modeste submittere Stat. Silu. 4,
42. ¶ 3 *Mouere significat et remittere.* Neque id acto- 55
s pri viderunt, quam ipsi Poetae, quam denique illi etiam, qui fe-
runt rodos, a quibus vtrisque submittitur Aliquid, deinde augetur,
cetu ur, inflatur Cic. de Orat. 3, 100. Vt in actoribus Graecis fie-
videmus, saepe illum, qui est secundarum aut tertiarum partium,
upere aliquanto clarius dicere, quam ipse primarum, Multum sub- 60
mitter vt ille princeps quam maxime excellat Cic. Verr. 1, 48. In
actio Multa submittere, variare, disponere Quinct. 2, 12, 10. Nec
ene semper Oratio, sed submittenda non nunquam est Quinct. 8,
1. Neque enim pudor, sed aemuli Pretia submittunt Plin. 29, 1 s. 8
0, *mec is magno artem et operam suam vendentibus.* Superest lectio, in 65
ea pr vt sciat, — quando attollenda vel submittenda sit Vox
dine 1, 8, 1. Mala vel imbecilla vox et inhibet multa, vt insurgere,
endamre; et aliqua cogit, vt submittere Quinct. 11, 3, 13. *Addi*
endum quae damus in SVBMISSVS, *et notari ista contra ea, quae excidere nu-*
Mo Vir Cl. in Miscell. Obseruatt. Vol. 2 p. 35 post Burman. ad Val. 70
c. 476 *et ad* Ouid. Met. 7, 89. ¶ 4 *Immittere, spe-*
tim lanculum. Submissus Accusator et falsa Accusatio: *laudatur*
d. de Tranquill. Vit. 2. Submissis consularibus viris, qui, regio gene-
orta peierarent Suet. Ner. c. 28. *Add.* c. 34 *et* Tit. c. 6. Delatores
ror submisisse, qui probatus fuerit, *etc.* Marcianus l. 5. D. de iure 75
tronus. Lictores atque milites Suet. Iul. c. 43. Nec Monstrum
olch submisere maius Hor. Od. 4, 4, 63. Percussores Suet. Ner.
43. al. c. 23. Iste tametsi singulari est audacia, tamen ad pupillae
atre submittebat Cic. Verr. 2, 105. (1 c. 41.) Submittebat iste Ti-
archem, qui moneret eos Cic. Verr. 5, 69. (3 c. 28.) Huic *(cum*
mm.) parilem submitte marem, *(mitus causa)* Nemesian. Cyneg.
4. ¶ 5 *Substituere, vel in locum alterius mittere, vel ge-*
rati suppeditare. Huic vos nos submittetis? Cic. de Prou. Coss. 8
Cell. ra fidem prouinciae, successorem. Vinea submittit Capreas non 85
mpe edules Hor. Sat. 2, 4, 43. Et quasi multa breui spatio submit-
re det et Lumina sol, vt perpetuo sint omnia plena Luer. 4, 162. Id. 2, 673

Tum porro quaecunque igni flammata cremantur,
Si nil praeterea, tamen ex se ea corpora tradunt,
Vnde ignem iacere, et Lumen submittere possint,
Scintillasque agere, ac late differre faullam. 90

1, 1, 10 Lactificos nequeat tellus submittere Fetus. *Et* 1, 1032 Terra —
uet etus, submissaque gens animantum Floreat. Quos laborantes
nspexerat, iis Subsidia submittebat Caes. B. G. 26. *Hinc* Submittere
stici est alere ad gregem supplendum. Cum obliuione iam lactis *(agni)*
on dederant materiem, tum denique compellendum in gregem — 95
uos ieres submittere volunt Varro de R. R. 2, 2, 18. In nutrica-
u hac trimestres cum sint facti, tum submittuntur, et in grege in-
ipium esse Varro R. R. 2, 3, 8. Opilio fere omnem sobolem pa-
lioni seruet suburbanae. Villicus enim teneros agnos lanio tra-
it, du adhuc herbae sunt expertes. — Submitti tamen etiam in vi- 100
inia bis quandoque oportebit Col. 7, 3, 13. *Add.* 3, 10, 17. 6, 24, 4.
, 34, *it.* 7, 9. Solent mares submitti ad admissuras Varro R. R. 2,
, 4. Tu modo quos in spem statuis submittere gentis Virg. Georg.
, 73. et quos *(vitulos)* aut pecori malint submittere habendo, Aut
ris seruare sacris, aut scindere terram Virg. Georg. 3, 159 *vbi vid.* 105
eru. *aliquoties ita ICti,* l. 69 *et* 70 D. de vsufr. et quemadmodum.

Hinc Columella *etiam ad alia traduxit, vt:* Progeniem vitis submittere 3, 6, 2. Pampinarium in resecem 3, 10, 15. Vitem in flagellum 4, 14, 3. Palma ex acu submissa est 4, 15, 3. Arbori brachia submitti patiere Arb. 5, 1. Submittitur salix ad vnam perticam 4, 31, 2. Idoneos vlmi ramos in ordinem submittere 5, 6, 14. Fruices atri oleris in semen 11, 3, 35. Stilos asparagi 11, 3, 45. Prata submittere Cato de R. R. 8, 1. Col. 2, 18, 2. in foenum Col. 11, 2, 15. *h. e. defendere a pecore, forte etiam rigare, quod in primis cum lactatione paruorum conuenit. Paullo alter.* Sen. Oed. 845 Laetus Cithaeron pabulo semper nouo prata submittit gregi. *Add.* Varro R. R. 1, 49, 1. *Hinc* Submittere cornua a torua fronte Petron. c. 126. *i. producere, nasci sibi iubere, de Ioue in taurum verso.* ¶ 6 Submittere cauteres Cael. Aurel. Chron. 5, 1, 16 *interpretantur submouere, auferre. Sed videtur potius idem esse, quod immittere, contrarium enim est* Leuare. ¶ 7 *Vt in aliis ex* Sub *compositis accidit, v. g.* Subiicere, Subuoluere, *ita in hoc etiam, nempe vt* Submittere *etiam sit ex humiliore in altiorem mittere.* Lucret. 1, 8 Tibi suaues daedala tellus Submittit flores *i. sub tuis vestigiis tibi quasi obtutum, salutandi causa emittit. Sic* Prop. 1, 2, 9 Aspice quot submittat humus formosa colores. *Sed de hoc posset forte excipi non nihil. Verum quid dicemus de eiusdem* Lucr. 6, 818 Sic et auerna loca altitibus submittere debent Mortiferam vim, de terra quae Surgit in auras. *In primis in habitu supplicum hoc apparet.* Sen. Oed. 225 Vt sacrata templa Phoebi supplici intraui pede, Et pias, numen precatus, rite submisi Manus. *i. versus signum dei protendi, qui adorantium ritus est.* Sil. 12, 640 Submissas tendunt alta ad capitolia Dextras. Id. 4, 411 Credite submissas Romam nunc tendere Palmas. *Et* 1, 673 *sollemni Graecismo* Submissi palmas, *qui submisere.* Sen. Phoen. 397 Vide vt — campus in caelum eriget Nebulas, equestri fracta quas tellus pede submittit.

SVBMISSVS, a, um. *Demissus, humilis. Passim de adorantibus ponitur v. g.* Submissoque humiles intrarunt vertice postes Ouid. Met. 8, 628. Submissi petimus terram Virg. Aen. 3, 93. Submissus adorat Frondes Stat. Thebaid. 8, 284 *vbi* Vet. Glossa, In genas procidens, *emendante Barthio,* in genua. *Add.* Stat. Achill. 1, 24 *et ibi Barth.* Stantibus primis, secundis submissioribus, tertiis magis et quartis Liu. 44. 9. *de testudine militari.* Capillo pone occipitium submissiore Suet. Tib. c. 68. Huic *(Pacti)* comes it submissa Fides Petron. c. 124 *h. e. venerabunda, vel certe adiuncta, sequens.* Lupam — submissas infantibus praebuisse Mammas Liu. 1, 4. Submissa fastigio Planities Liu. 27, 18. Prudent. Cathem. 8, 9 Nona submissum rotat hora Solem. *i. occidenti vicinum.* Apul. de Mund. p. 62, 26 Ventus, qui de superiore caeli parte submissus inferiora repentinis impulsibus quatiat. Submissiorem aedem Festus *h. v.* ¶ 2 *Metaphorice ad animum, eiusque indicem orationem, refertur.* Priuatum autem oportet aequo et pari cum ciuibus iure viuere, neque submissum et abiectum, neque se efferentem Cic. Off. 1, 124. Non dubitabat, quin recenti calamitate submissiores essent futurae Hirt. B. G. 8, 31. Is, de quo scribis, nihil habet amplum, nihil excelsum, nihil non submissum atque populare Cic. Att. 1, 17. Videndum est in vtrisque, ne quid humile, submissum, molle, effeminatum, fractum, abiectumque faciamus Cic. Tusc. 4, 64. Non loquor tecum Stoicorum *lingua,* sed hac submissiore Sen. Ep. 13. Oratoris submissi forma Cic. Orat. 91 c. 26. Oratione submissa loqui de pace Caes. Bell. Ciu. 3, 19. Sono submisso dicere aliquid Tibull. 3, 1, 22. Submissioribus verbis, *itaque cum* vsitu demisso Sen. Controu. 32. Submissum dicendi genus, concitato *opponitur* Quinct. 11, 1. Vberiori, robustiori, ampliori Cic. Orat. 91 c. 26. Submissa oratio et lenis Quinct. 11, 1. Voce submissa precari Mart. 8, 75. Submissa profatur Val. Flacc. 7, 476. ¶ 3 *De voce.* Cic. pro Flacco 66 c. 28 Submissa voce agam, tantum vt iudices audiant Quinctilianus 11, 3, 43 Prima est obseruatio recte pronuntiandi, aequalitas, ne sermo subsultet imparibus spatiis ac sonis, misceus longa brevibus, gravia acutis, elata submissis. Submissum murmur s. 45. In blandiendo, satendo, satisfaciendo, rogando *(vox esse debet)* lenis et submissa s. 63. An non haec, *miselles* et *pauperculus,* submissa atque contracta; *fortis,* et *vehemens,* et *latro* erecta et concitata voce dicenda sunt? s. 175. *Vid.* SVBMISSE *et* SVBMISSIM, *et* SVBMISSIO.

SVBMISSV. Tertull. adu. Marc. 5, 16 Ex submissu erroris vleiscitur *h. e. clanculum immisso errore.*

SVBMISSE. Adu. ¶ 2 Meum beneficium potius ad eum detuli, qui a me contenderat, quam ad eum, qui mihi non nimis submisse supplicarat Cic. pro Planc. 12. (c. 5) Quanto superiores sumus, tanto nos geramus submissius Cic. Off. 1, 90. (c. 26) In illa pro Cteliphonte oratione *(Demosthenes)* submissius a primo; deinde dum de legibus disputat, pressius; post sensim incedens, iudices vt vidit ardentes, in reliquis exsultauit audacius Cic. Orat. 26. ¶ 3 Submissius scisciari coepit Petron. c. 105. Alias contentius, alias submissius dicere Cic. de Orat. 3, 312. Qui aut breuiter aut submisse dicunt, docere iudicem possunt, commouere non possunt Cic. de Orat. 2, 215. Aspere an leniter, an etiam submisse loqui expediat? Quinct. 6, 5.

SVBMISSIM. Adu. Ad communionem sermonis tacentes, etiam submissim fabulantes prouocabat Suet. Aug. c. 74.

SVBMISSIO, ōnis. f. *Submittendi actus.* Ex locutione ex reticentia, ex contentione vocis, ex submissione, ex caeteris similibus, facile iudicabimus, quid eorum apte fiat Cic. Off. 1, 146. (c. 41.) Si quae verborum iterationes contentionem aliquam et clamorem requirent, erunt ab submissione orationis alienae Cic. Orat. 85. Parium comparatio nec elationem habet, nec submissionem: est enim aequalis Cic. Top. 71.

SVBMISSOR, ōris. m. *Dicitur esse in Digestis.*

SVBMISSORIVS, a, um. *Laudant ex* Sen. Controu. 32 *sed potius est, vt ante dedimus,* submissioribus verbis.

SVBMOENIVM, *vid.* SVMMOENIVM.

SVBMOESTVS, a, um. *Aliquantum tristis.* Demisse ambulans, semperque submoestus Ammian. 30, 1.

SVBMOLESTVS, a, um. Adi. [ὑποδύσφορος] *Aliquantum molestus.* Cic. Att. 16, 4 Illud est mihi submolestum, quod parum Brutus properare videtur.

SVBMOLESTE. Adu. [ὑποδυσφόρως] Cic. Att. 5, 21 *fr.* Te in Epirum saltum venisse, et vt scribis, ex sententia nauigasse, vehementer gaudeo: non esse Romae meo tempore pernecessario, submolesto fero.

SVBMŌNEO, *vel* SVMMONEO, ui, itum, ēre. [ὑπομιμνήσκω] Latenter, *siue vt aut* Donatus, Leuiter monere. Ter. Eun. 3, 5, 22 Submonuit me Parmeno ibi fermus, quod ego arripui. Plin. Epist. 1, 2 Quoties paullum itinere decedere non intempestiuis amoenitatibus submonebamur.

SVBMORŌSVS, a, um. Adi. [ὑποδύσκολος] *Aliquantum morosus ac difficilis.* Cic. de Orat. 279 c. 69 Me quidem hercule valde illa mo-

SVBRVSTĪCVS, a, um. Adi. [ὑπαγρᾶος] *Aliquantum rusticus.* Cic. de Clar. Orat. 259 c. 48 Tum etiam ipso fono quasi subrustico prosequebatur atque imitabatur antiquitatem. Ibid. Cotta quia se valde dilatandis literis a similitudine Graecae locutionis abstraxerat, sonabatque contrarium Catulo, subagreste quiddam, planeque subrusticum. Idem in Orat. 161 Quod iam subrusticum videtur, olim autem politius. Pudor paene subrusticus Cic. Fam. 5, 12 *pr.*

SVBRVSTICE. Adu. Gell. 20, 11 f. praef. totius op.

SVBRVTILO, āre. Si purgata mentis intendas acie, subrutilare tibi iam debet, quid sit anima Claud. Mamert. de Statu Anim. 1, 25. *i. paullatim debes intelligere, aliquantum debet tibi illucescere, vid.* SVBRADIARE.

SVBRVTĪLVS, a, um. Adi. [ὑποπυῤῥάκις] *Parum rutilus.* Plin. 10, 33 Maerops pallido intus colore pennarum, superne cyaneo, priori subrutilo. Idem 12, 14 Alii lentisco similem subrutilo folio arborem thuris prodidere. Idem 10, 3 Media magnitudine, colore subrutilo, rarum conspectu. *Conf.* Idem 27, 10. *et* 36, 21.

SVBSALSVS, a, um. Adi. [ὑφαλικὸς] *Aliquantum salsum, significat.* Plin. 12, 29 Subsalsa gustanti herba. Dare ei oportet potui tepidam aquam subsalsam Celf. 3, 12.

SVBSANNO, āre. [ἐκμυκτηρίζω, Gloss. Lat. Gr.] *Idem significat quod Irridere. Nam* Sanna, *vt suo loco apparet, Irrisionem significat, quae et* Subsannatio *dicitur.* χλευασμὸς *verbum frequens apud sacrarum literarum interpretem.* Gloss. Vet. Qui habitat in caelis, irridebit eos, et Dominus subsannabit eos Vulg. Psalm. 2, 4. *Add.* Hieron. Ep. 1, 16. Nemes. Fragm. de Aucup. c. 3.

SVBSANNANS, antis. Partic. Ecce ipsi quasi subsannantes Tertull. adu. Iud. c. 11.

SVBSANNATIO, ōnis. f. *μυκτηρισμὸς* Gloss.

SVBSANNATOR, oris. m. Vulg. Sirac. 33, 6.

SVBSCALPO, ĕre. [ὑποκνήθειν] *Scalpendo subseruire.* Martian. Cap. 1 p. 4 *de Psyche a Venere exornata,* Ne vllum tempus sine illecebris oblectamentisque decurreret, pruritui subscalpentem circa ima corporis apposuerat voluptatem.

SVBSCINDO, ĕre. Columel.

SVBSCRIBENDARIVS, i. m. *Nomen officii, a subscribendis commonitoriis de annona tribuenda. Vid. Iac. Gothofred. ad* l. 1 de erogat. milit. ann. p. 293.

SVBSCRĪBO, psi, ptum, ĕre. [ὑπογράφω] *Subnotare, subsignare.* Numerus aratorum quotannis apud magistratus subscribitur Cic. Verr. 3, 120 c. 51. Quinctil. 12, 8, 8 Nec tanta sit actura memoriae fiducia, vt subscribere audita pigeat, *i. Subnotare.* Exemplum literarum alicuius subscribere Cic. Att. 9, 16. Idem ibid. 8. *De chirographo vsurpatur: vid.* Salmas. de Modo vsur. c. 11. ¶ 2 Subscribere, *idem fere quod accusare, diciturque tum de eo, qui accusandi causa subscriptum nomine suo libellum tradit iudici, quo se accusatorem profitetur; tum de iis, qui alienam accusationem sua subscriptione firmant et adiuuant. Prioris generis est illud* Plin. Epist. 5, 1 Post hoc Curianus a matre exheredatus, cum caeteris coheredibus, subscripsit, *i. Controuersiam mouit haereditatis, testamentum scilicet impugnare vt inofficiosum volens.* Idem, Scis te non subscripsisse mecum: et iam biennium transisse, omniaque me vsu cepisse, *i. Mecum querelam non esse expertum. Alterius autem, illud* Quo tempore Capito Agrippae subscripsit in C. Cassium Vell. 2, 69, 5. *itemque illud,* Neminem neque suo nomine, neque subscribens accusauit Nep. 25, 6, 3. Cic. Verr. 1, 15 Et qui istius Quaestor fuisset, et ab isto laesus inimicitias iustas persequeretur, non modo deferendi nominis, sed ne subscribendi quidem, cum id postularet, facerent potestatem. *Vid. Lipsius ad* Senec. de Benef. 3, 26. Vlpian. l. vlt. D. de priuat. delict. Si quis actionem, quae ex maleficiis oritur, velit exsequi: si quidem pecuniarie agere velit, ad ius ordinarium remittendus erit, nec cogendus erit, in crimen subscribere. ¶ 3 *Hinc id est ab adiuuanda subscribendo accusatione alterius,* Subscribere, *significat, aliquando Fauere, adstipulari, et assentiri.* Marcellus in l. Non aliter, D. de Adopt. Non aliter enim voluntati eius, qui arrogare pupillum volet, etiam si causam eius ob alia probabit, subscribendum erit. Columel. 1, 2 Quod si voto fortuna subscripserit, agrum habebimus salubri caelo, vberi gleba. Irae alicuius subscribere Ouid. Trist. 1, 2, 3. Cels. 3, 4 His enim vlterioribus cubantis etiam Luxuriae subscripsit, primis vero tortoris vicem exhibuit. Odiis alicuius Liu. 3, 33. Votis alicuius subscribere Lucan. ad Pison. 246. ¶ 4 Subscribere, *cum Accusatiuo, de censoribus dictum est. Causam sententiae testari, et addere.* Cic. pro Cluent. 119 c. 42 Video igitur Iudices, animaduertisse Censores in iudices quosdam illius consilii Iuniani, quum istam ipsam causam subscriberent. Ibid. 127 c. 45 Nam haec quidem, quae de iudicio corrupto subscripserint, quis est qui ab illis satis cognita et diligenter iudicata arbitretur? In M. Aquilam et T. Guttam video esse subscriptum. Causam parricidii subscribere Cic. de Inuent. 2, 58 c. 19. Subscriptae rationes, *vid.* EXPVNGO. ¶ 5 Subscribere *videtur etiam esse clanculum scribere.* Sueton. Aug. c. 27 Pinarium equitem Rom. cum concionante se, admissa turba paganorum (*non-militum*) apud milites subscribere quaedam animaduertisset, curiosum ac speculatorem ratus, coram confodi imperauit. *Sic interpretatur Burm. et addit* Tacit. Agric. 45 Cum suspiria nostra subscriberentur, *i. annotaretur, si quis vel gemitu improbare videretur imperatoris crudelitatem.*

SVBSCRIPTVS, a, um. Partic. Epistola Modest. l. 50 de Aequir. vel om. Hered.

SVBSCRIPTIO, ōnis. f. [ὑπογραφή, ὑποσημείωσις] Cic. Diu. in Caecil. 49 Quartum quem sit habiturus, non video: nisi quem forte ex illo grege oratorum, qui subscriptionem sibi postulauerunt, cuicunque vos delationem dedissetis. *id est, qui postulauerunt a vobis, vt ad quemcunque Verris Accusatio esset delata, sibi liceret accusationi subscribere.* Senec. de Benef. 3, 26 Sub Tiberio Caesare fuit accusandi frequens, et paene publica rabies. Excipiebatur ebriorum sermo, simplicitas iocantium. Nihil erat tutum. Coenabat Paullus Praetorius in conuiuio quodam, imaginem Tiberii Caesaris habens exsculptam, eminente gemma. Rem ineptissimam fecero, si nunc verba quaesiero, quemadmodum dicam illum matellam sumsisse. Quod factum simul et Maro ex notis illius temporis vestigatoribus notauit. At seruus eius, cui nectebantur insidiae, ei ebrio annulum extraxit. Et quum Maro conuiuas testaretur admotam esse imaginem obscenis, et iam subscriptionem componeret, ostendit in manu sua seruus annulum. *Alii legunt Proscriptionem.* Edere subscriptionem Idem de Morte Claudii. In tanti sceleris subscriptione deposco, ne nominibus reos aestimare velitis Quinctil. Decl. 15. *De censoria subscriptione.* Cic. pro Cluent. 118 Quare quidquid subscriptionibus eorum mihi dicendum erit, eo dicam animo, omnem orationem meam, non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim. *Recurrit deinde saepius. v. g.* c. 44 *Causa notae vel animaduersionis, quam ei subscribit,* Ne prosc ptio censoria non minus calamitatis ciuibus, quam proscriptio ac bissima possit afferre. *Respicit ad hunc locum* Quinctil. 5, 13, *Aliter* Cic. Verr. 3, 113 In Leontino iugerum subscriptio ac profe non est plus triginta, decumae trigima sex medimnum venier Iugerum subscriptio ac professio non est plus X X X Idem ibid. 3, Subscriptio, *Decretum: id est, quod a principe vel praeside libello lato, subscribitur* l. j. D. de Constit. Princip. l. 1 C. Quomod. et qu iudex l. 1 C. Commination. Epistol. *Add.* Senec. ad Marc. c. 22. don. Ep. 6, 4. Subscriptio literarum. Rhodiorum magistra quod literas publicas sine subscriptione ad se dederant, ne verbo c dem infectatus, ac tantummodo iussos subscribere, remisit Sueton. T c. 32. *i. Solemnis clausula, qua se pro principe facturos vota promi bant, sec. Casaub.*

SVBSCRIPTOR, ōris. m. Subscriptores Ascon. Pedianu Verrin. Diuin. p. 33 eos *ait* esse appellatos Causidicos, qui adiu accusatorem poterant: quos oportebat summissius agere, quam e quem sequebantur. *Add.* ibid. p. 36 *et* 214. Cic. Diu. in C 47 Veruntamen L. Apuleium esse video proximum subscriptorem, minem non aetate, sed vsu forensi, atque exercitatione tironem. Qu. Fratr. 3, 4 Omnino nihil accusatore Lentulo subscriptoribus eius infantius. Idem Fam. 8, 8 Itaque sine vllo subscriptore scendit. Venalis adscriptor et subscriptor alicuius Cic. pro mo 49. Subscriptor et approbator Gell. 5, 21.

SVBSCVS, ūdis. f. Subscudes appellantur, cuneatae tabellae, bus tabulae inter se confinguntur: *sic dictae* quia quo eae immitt tur succuditur (*ita Scal. pro* Succiditur) Pacuuius, Nec vlla subs cohibet compagem aluei. Plautus in Astraba, Terebratus m tum sit, et subscudes additae. *Haec Festus.* Cato R. R. c. 18 Orb olearium latum pedibus quatuor punicanis coagmentis facito crass digitis sex, subscudes iligneas adindito. Eas vbi confixeris, cl corneis occludito. Vitruu. 4, 7 Et ita sint compactae subscudi et seuericulis, vt compactura duorum digitorum habeat laxation Arnob. 6 p. 202 *pr.* Laminarum flatilium crates particula coagmenta deformium, ab ruinarum casibus et dissolutionis metu, scudibus et catenis, vncis atque ansulis retentari, *etc.* Vitruu. 10 *de tympano ad molendam farinam loquens,* Secundum id tympan maius item dentatum planum est collocatum: quo continetur axis bens in capite summo subscudem ferream, qua mola continetur. *tam rem declarauimus voce* SECVRICVLA. *v. v.* Augustin C. D. 15, . . Suscudines *esse dicuntur.*

SVBSĔCO, ui, ctum, āre. [ὑποτρίω] *Subtus vel paullatim care.* Columel. 2, 9 Quaedam etiam subterraneae pestes, ad segetes radicibus subfectis enecant. Varr. de R. R. 1, 50 Vbi secundum terram succidunt stramentum: et manipulum, vt quen subsecuerint, ponunt in terra. Plin. 18, 17 Quae velluntur e te non subsecantur. Ouid. Fast. 4, 438 Illa papaueream subsecat vi comas. Vngues ferro subsecare Ouid. Fast. 6, 230. *Conf.* 2, 7 *et* 38. 7, 33. 8, 2 *et* 4. Columel. 2, 9.

SVBSECTVS, a, um. Part. Adultas segetes radicibus subsi enecare Columel. 2, 9.

SVBSECIVVS, *vel* SVBSICIVVS, a, um. Adi. Isidor. Etyn 13 *scribit* Subseciua proprie esse, Quae sutor de materia praecic quasi superuacua abiicit. Indeque Subseciuos agros dictos, in pertica diuisos recusant quasi steriles, vel palustres. Item Subseciua, Quae in diuisione agri non efficiunt Centuriam, id est gera ducenta. *Haec eadem* Vett. Auct. de Limitib. *apud G* p. 293. A subsecante linea *ita appellata esse* Frontinus in libro de Ag rum qualitate *scribit* p. 39 *A quo* Subseciuorum duo esse genera *di mus,* vnum quod in extremis assignatorum finium centuria expleri potuit. Aliud, quod in mediis assignationibus et integris centu internenit. quidquid enim inter quatuor limites minus, quam in clusum fuerit adsignatum in hac remanet appellatione, ideo quo modus, qui assignationi supersit, linea cludatur et subsecetur. Aggenus p. 68 *et aliis locis, quae indicant facile* Gloss. Agrimens. galt. *Conf. Goes. Antiquit. Agrar. c. 12. Ad metaphoricam rati sufficit notare,* Subseciuum *appellatum, quod inter mensuralem linea Centuriae extremitatem minus, quam vt Centuriam expleret, super* Tertull. aduersus Marcionem 1, . . . Et videndum, ne qua ac illi vacent subseciua, in quibus et tertius aliquis stipare se Deus p Sueton. in Domitiano c. 9 *extr.* Subseciua quae diuisis per veter agris carptim superfuerant, veteribus possessoribus vt vsucapta cessit. Varro de R. R. 1, 10, 2 Mensores nonnunquam dicunt subsiciuum esse vnciam agri, aut sextantem, *etc.* Ager subsic is est Boëthio lib. 2 Geometriae, Qui secundum suas determinati adscriptus in finibus suis tabulario Caesaris infertur, et qui bene conceditur, aut assignatus Coloniae fuerit: siue is proximus, siue gius positus: quem Colonia in tabulario Caesaris manu subscrip habere debet. *Item,* Ager similis subsiciuus est, Qui non assi tus Reipublicae, populoque, aut Coloniae, cuius fine circumdatur, manet in eius potestate, qui assignare potuerit, hoc est princ ¶ 2 *Hinc intelligentur formulae metaphoricae. v. g.* Cic. de C 2, 264 c. 89 An se nescire, quae ego fero, quae cursim arripui, subsiciuis operis, vt aiunt, ille a puero, summo studio, summis doribus. Subsiciuae operae *quae non sunt pars assignati nobi boris. Illud* vt aiunt, *ex persona Antonii prolatum, indicat form iam Ciceronis tempore antiquam fuisse: et seruant* Non. 2, 815 *lo* Lucilii, Praeterea haec subsiciua si quando voles opera. *Sic legendum puto, non operam.* Cic. de Legib. 1, 9 Subsiciua quaed tempora incurrunt, quae ego perire non patior, vt si qui dies ad sticandum dati sunt, ad eorum numerum accommodentur, quae bimus. *Et* Philipp. 2, 20 Nec vero tibi de versibus respond Tantum dicam breuiter, neque illos, neque vllas te omnino lit nosse: me nec Reip. nec amicis vnquam defuisse, et tamen in omni nere monimentorum meorum perfeciisse operis subsiciuis, vt meae giliae meaeque literae, et iuuentuti vtilitatis et nomini Rom. la aliquid afferrent. Plin. praef. Subsiciuisque temporibus ista cu mus, id est nocturnis, ne quid vestris putetis cessitum horis. I vobis impendimus, *etc.* Quinctil. 1, 12, 13 Quibus potius siu haec temporum velut subseciua donabimus? *quam lectionem vir mihi recte alteri* subsidia *praetuliss.* *Sic* Sen. Epist. 53 Exercet ph sop

fchia regnum fuum: dat tempus, non accipit: non eſt res ſubſeciua; ordinaria eſt: adeſt et iubet. Res ſubſeciua, *non aſſignata, cuius ratio reddenda non eſt.* *Alias* ſubſeciuum, *quod eſt acceſſio modo alterius rei, ipſum in cenſum non venit.* *Sic* Laudes ſubſiciuae Arnob. 5 179 *pr.* *quae hic in cenſum non veniunt.* Apul. Met. 3 p. 153, 1 Solitudo ſubſiciua, *acceſſoria.* *Paullo aliter* Apul. Met. 8 p. 212, 9 At me rectum ſolum et ſubſiciuum cum faſtidio plerique (*emtores tamontorii altorum*) praeteribant. *Credo alii iuga, quadrigas, trigas, equorum aſinorumue emebant: Lucius noſter ſolus, ſine compare relictus.* Id. Apol. p. 294, 23 Pythagoras — in litore Italiae libi ſubſiciuam Graeciam ferat. *De Graecia magna, quae extra limites Graeciae verae et primae eſtituta illi non computabatur.* *Denique* Subſeciuum et tumultuarium ſtlium Gell. 13, 24. *Add.* SVBSECVNDARIVS. *De orthographia illi modo notamus, vocalem* e *et* i, *vt in verbo* seco, *ita hic etiam apud aſquos parta fere iura habere.* Subſeciuum *autem, vel* ſubſiciuum, *ne* ſucciſiuum, *optimi quique libri.* *V. g.* Grut. Inſcr. p. 1081, 2 *et* Inſcriptio Domitiani, QVID CONSTITVERIM DE SBSICIVIS, *etc.*

VBSECVNDARIVS, a, um. [*ὑποδευτεραῖος*] *Quaſi tu* ſubſequens *et* pe ſecunda *demum tractandum dicas.* Gell. *in ea, quae nunc* praefatio *eſolim habebatur* epilogus, *extr.* Quantum autem vitae deinceps mihi dem voluntate erit, quantumque a tuenda re familiari, procurande cultu liberorum meorum dabitur otium, ea omnia ſubciſiua et ſuſecundaria tempora ad colligendas huiusmodi memoriarum diſcepticulas conferam. *Gronou. ſuſpicatur* ſecundaria.

VBSELLIVM, *vid.* SVBSIDEO.

VBSENTIO, ſi, ſum, īre. [*ὑπαισθάνομαι*] *Aliquantulum ſentire, aertere.* Ter. Heaut. 3, 1, 62 Etſi ſubſenſi id quoque, illos ibi eſſe, et d agere inter ſe clanculum.

VBSĔQVOR, ūtus ſum, ſĕqui. [*ὑπακολουθέω*] *Auget ſignificatei em ſimplicis, vt ſit ex proximo, vel ſtatim ſequi.* Plaut. M c. 5, 2, 31 Si quidem mecum fabulari vis, ſubſequere. Caeſ. Bell. G. 8, 39 C. Calenum legatum cum legionibus duabus reliquit, qui iuſti itineribus ſe ſubſequerentur. Sequimur eminus, ſubſequimus cominus, *vid. Taubmann. ad* Plaut. Amph. 2, 1. Ipſe cum legioni s ſubſequor Planc. ad Cic. Fam. 10, 15. *Conf.* Caeſ. B. G. 2, 11. 4, 5, 43. Plaut. Aul. 4, 10, 76. Columel. 2, 14. Petron. c. 72. Fa le ſubſequi Scribon. 37. *de membranis at ducendis.* Furtim ſu equi aliquem Ouid. Epiſt. 20, 131. Omnes hos motus ſubſequi debet geſtus Cic. de Orat. 3, 218. Subſequi aliquem, et imitari Plin. in Paneg. Iudicium alicuius ſubſequi Ouid. Epiſt. 4, 40 Subſequitur Praetor voluntatem Imperatoris Vlpian. in l. ce im. D. de Conſeſſis. Aliud illico ſubſequatur, aut atomos vl e quibus quidquid efficiatur, illarum ſit diſſimillimum Cic. Acad. 4. Subſequenti anno exitu veris emittunt paruas locuſtas Plin. 12, 25 Cic. Fam. 3, 1 Mirifice ipſe ſuo fermone ſubſequutus eſt humani em tuarum literarum.

VBSEQVENS, entis. Part. Stella Mercurii tum anteuertens, tum ſu equens Cic. N. D 2 c. 20. Reprehenditur aſſentator et aliena ſi equens verba Sen. de Benef. 5, 7.

VBSEQVENTER. Adu. Meſſal. Coruin. ad Caeſ. Auguſt. p. 13. Nunc ad eges Romanos, conſules, dictatores, tribunos militares ac plebeios ſu equenter calamum deducam. *Paullo poſt*, Hinc aduerſus Conſtum o ſubſequenter tumultuantes, in armis Romulus profectus, *etc.*

VBSĔQVTVS, a, um. Part. Subſecutus fugientem Petron. c. . Barbari ſubſecuti noſtros nauibus egredi prohibebant Caeſ. B. . 4, 24. *add* ib. c. 25.

VBSEQVVS, a, um. Adi. Fidem annunciatione ſummorum et obſequa probatione fecerunt Oroſ. 1, 1.

VBSERICVM, i. n. *Quantum ex nomine intelligi poteſt, Sericu ſecundarium aut mixtum eſt, cuius vel ſtamen ſolum, vel ſubtemen ſeri m.* Primus Romanorum holoſerica veſte vſus fertur, cum ia ſubſerica in vſu eſſent Lamprid. in Elagab. c. 26. *conf.* Symmach. E 5, 10. Trebell. Poll. in Claud. c. 17. *Salm. in* Vopiſc. Aurel. c. 45.

VBSĔRO, ēui, ſitum, ĕre. [*ὑποφυτεύω*] Columel. 4, 15 Plurium intereſt, adhuc noua conſitione pedamen omne veſtiri: nec nx vineam tum ſubſeri, quum fructus capiendus eſt. *h. e. In ſtirpium evertuarum locum ſerendo ſubſtituta alias.* Arbores ſubſerere Vlp. it. Vſufruct. legato. §. vlt. D. de Vſufruct.

VBSERO, ſerui, ſertum, ſerere. Res monuit, de Eleutherio pa a ſubſerere Ammian. 16, 10. Subſertis manibus exſoluit ſuam ſil faſciam Apul. Met. 7 p. 202.

VBSERVIO, iui, ītum, īre. [*ὑπηρετέω*] *Accommodare ſe, ad alicius voluntatem.* Plaut. Men. 5, 2, 16 Ita iſtaec ſolent, quae viros ſu eruire ſibi poſtulant, fretae dote, feroces. Membra ancil- la et ſubſeruire capiti Apul. de Philoſ. Nat. p. 9. Subſeruire ali- ci Plaut. Amph. Perioch. 4. Ter. Andr. 4, 4, 14 Tu vt ſubſeruias o ioni, vtcunque opus ſit verbis, vide.

VBSESSA, SVBSESSOR, *vid.* SVBSIDEO.

VBSIDEO, *aut* SVBSEDEO, ēdi, eſſum, ēre. [*ὑπίζαμαι, ὑφίζω*] *Subtus ſedere, vel fundum petere.* Columel. 12, 50 Villica decet curam adhibere, vt ſi quae faeces, aut amureae in fundis vaſorum ſu ederint, ſemel ſtatim emundentur. *Vid.* Idem 12, 19. Celſ. 2, 7. Si ſidet pecunia apud eum Plin. Epiſt. 4, 12. *i. Remanet.* Subſidere in aſtris Caeſ. Bell. Gall. 6, 35. In Schola minore Quinctil. 2, 1. Pſendo Cic. in Salluſt. 18 Quidquid impudicorum, cilonum, parricidarum, ſacerigorum, debitorum fuit in vrbe, municipiis, coloniis, Italia tota, ſicut in etis ſubſederant. Virg. Aen. 5, 498 Extremus, galeaque ima ſubſedi ceſtes. *Vbi* Seru. Subſedit, Remanſit: nec enim proferebatur ſors, que remanſerat ſola: aut certe delituit. *Poteſt etiam ex* Subſido *eſſe.* C Att. 5, 16 Itaque ſubſedi in ipſa via, dum haec, quae longiorem d derant orationem, ſummatim tibi perſcriberem. Subſidere, *Clam ſubſtere, et in inſidiis delitescere.* Virg. Aen. 11, 268. — Deuicta A ſubſedit adulter. *Vid.* SVBSESSOR. *et conf.* SVBSIDO. Subſe ſe manum inſidiatricem latenter Ammian. 24, 17. Cic. pro N on. 52 c. 19 Cur neque ante occurrit, ne in villa reſideret? nec eo it loco ſubſedit, quo noctu venturus eſſet?

VBSELLIVM, i. n. [*ἕδρα*] Subſellia *ſunt Sedes et Scamna, in q bus qui iudicabant, it. qui recitantes audiebant, ſedere conſueuerant: a ubjecendo dicta, quaſi* Subſedia, *vt* Sella *pro* Seda. Perſ. Sat. 1, 2 Troſſulus exſultat tibi per ſubſellia leuis, *i. muerecunde plaudit.* P it. Stich. 3, 2, 33 Scis tu me dudum eſſe imi ſubſellii virum. *i. Qui ſe am ſedere in infimo loco.* *Scribit* Aſcon. in Duinationem Ciceron p. 34 Subſellia eſſe Tribunorum, Triumuirorum, Quaeſtorum e uiusmodi minora iudicia exercentium, qui non in ſellis Curuli b, nec Tribunalibus, ſed in ſubſelliis conſidebant. *conf.* Liu. 3, 64. Varr. de L. L. 4, 28 Vt ſubſipere, quod non plane ſapit: ſic quod non plane erat ſella, ſubſellium dictum. Homo reſupinus ſuper ſubſellium aut lectum eſt collocandus Celſ. 7, 26. D. ſtituere ſubſellia Quinctil. 6, 4. Subſellia *item erant in Curia, vbi Senatores ſedebant, vt oſtendit* Cic. in Catil. 1, 6. Subſellia etiam erant iudicum, id eſt, eorum, cum publicis iudiciis diſceptandis operam dabant, Auctor Aſcon. in Verr. 2, 72. Cic. pro Cluent. 93 Accuſebat Tribunus pleb. idem in conciombus, idem ad ſubſellia. Idem in Vatin. 34 Quaero ex te, *etc.* num quis reus poſt vrbem conditam in Tribunal ſit quaeſiteris aſcenderit, eumque vi deturbarit, ſubſellia diſſiparit, vrnas deleuerit, easque denique omnes res in iudicio diſturbando commiſerit, quarum rerum cauſa iudicia ſunt conſtituta. Longi ſubſellii iudicatio Cic. Fam. 3, 9. *a Pompeio dicebat cauſa gravior, in qua iudices multi adhiberentur.* Occupare locum in ſubſelliis Idem de Clar. Orat. 289 c. 84. Quinctil. 12, 8 Nonnunquam etiam inter ipſa ſubſellia (*vbi iam dicenda eſt cauſa, cauſam*) didiciſſe ſe gloriantur. Idem 10, 5 Quod accidiſſe Portio Latroni traditur, vt quum ei ſummam in ſcholis opinionem obtinendi cauſa in foro eſſet oranda, impenſe petiuerit, vti ſubſellia in Baſilicam transferrentur: ita illi caelum nouum fuit, vt omnis eius eloquentia contineri tecto ac parietibus videretur. Optima fide et fama verſari in ſubſelliis Cic. Fam. 13, 10. Grandiorem et pleniorem vocem deſiderant ſubſellia Idem de Clar. Orat. 288. *Vid.* COMITIA, orum. Cic. pro Cluent. 111 Is, quaſi non eſſet vllo modo ferendum, ſe ex iudicio diceſſiſſe victum, rem ab ſubſellis in roſtra detulit, *a iudicibus ad populum.* Subſellia, *ſedes in theatro.* Suet. in Auguſt. c. 44 Facto igitur decreto Patrum, vt quoties quid ſpectandi vsquam publice ederetur, primus ſubſelliorum ordo vacaret Senatoribus. Subſellia, *etiam vbi ſedebant rei, et accuſatores, et teſtes.* Cic. pro Roſc. Amer. 17 Erant ei veteres inimicitiae cum duobus Roſciis Amerinis, quorum alterum ſedere in accuſatorum ſubſelliis video, alterum tria huiusce praedia poſſidere audio. Ad rei ventum eſt ſubſellium, cum orator excitat fletum Catull. 40, 2. Subſellia, *pro his, qui ea occupant*, Martial. 1, 27 Sextiliane bibis quantum ſubſellia quinque.

SVBSESSOR, ōris. m. [*ἐπίβουλος*] Qui delitescens inſidiatur, et inſidiis circumuentum interimit. Subſeſſores, vocantur Qui occiſuri aliquem delitescunt Seru. *in* Aen. 5, 498. *it.* in Aen. 11, 268. Tu praecipiti clamore feras ſubſeſſor ages Sen. Hippol. v. 51. *add. Burm. ad* Petron. c. 40. *Drakenb. ad* Sil. 13, 221. Subſeſſor, *Qui inſidiatur ad adulterium obeundum.* Valer. Max. 2, 1 ext. 1 Nulli enim tunc ſubſeſſores alienorum matrimoniorum oculi metuebantur. Subſeſſoris et adulteri perſona Arnob. 4 p. 142.

SVBSESSA, ae. f. [*ἔνεδρα*] Subſeſſae a Veget. 3, 6 *dicuntur* Inſidiae, quibus in itinere exercitus imparatus, ac nihil tale ſuſpicans, opprimi ſolet; *conf.* ib. c. 22. *cui ſubſcribit* Seru. *in illud* Aen. 11, 268 Deuicta Aſia ſubſedit adulter.

SVBSICCO, āre. Tumor ceruicis aqua madefactus ſubſiccatur *paullatim ſiccatur.* Colum. 6, 14.

SVBSIDIVM, i. n. [*ἐπίκουρια, ἀντίληψις*] dicitur Id, (*inquit* Feſtus) quod poſtpoſitum eſt ad ſubueniendum laborantibus. Erant autem triarii milites, nempe qui tertio ordine in acie conſtituerentur, Hi enim poſt omnes acies cum ſcutis, galeis, ocreis, gladiis, plumbatis locabantur: vt ſi forte prima acies vinceretur, ab iis, veluti de integro reparato certamine, victoria ſperaretur. Subſidebant itaque nixi genibus, a quo Subſidium dictum. Plaut. (Fragm. 1, 92.) Agite nunc, ſubſidite, quaſi ſolent triarii. Caeſ. Bell. Gall. 2, 6 Ad eum mittit, niſi ſubſidium ſibi mittatur, ſeſe diutius ſuſtinere non poſſe. Cic. Fam. 15, 4 His ego ſubſidiis ea ſum conſecutus, quae nullis legionibus conſequi potuiſſem. Subſidium, (*inquit Budaeus*) eſt *Virtus acies, quae ad extremum diſcrimen reſeruata eſt: id quod Graeci ἐπίταγμα dicunt. Vnde fit, vt* Subſidium *ſit Auxilium et opitulatio paene ad extremum caſum ſeruata.* Caeſ. Bell. Gall. 4, 31 Caeſar ſubſidia ad omnes caſus parabat. His difficultatibus duae res erant ſubſidio Caeſ. B. G. 2, 20. His tantis malis haec ſubſidia ſuccurrebant Id. B. C. 3, 70. Quanta opus tibi fuit, imperator, prouidentia, quanta auctoritate, vt ſubſidia reip. iacentia erigeres, examinata recrearet, dilapſa colligeres Auctor Paneg. Maximiani et Conſtant. c. 12. *i. vires, quibus ſuſtentatur Resp.* Cic. pro Lege Manil. 6 Aguntur certiſſima Pop. Rom. vectigalia et maxima, quibus amiſſis, et pacis ornamenta et ſubſidia belli requiretis. Senectutis ſubſidium Cic. Attic. 15, 13. Belliſſimum ſubſidium *vid.* BELLVS. Fidiſſimum ſubſidium Tacit. Ann. 5, 8. Inutile bellis Stat. Theb. 6, 553. Lautiſſima ſecutatum ſubſidia, *i. Amplioſſimae facultates, ſeu opes* Firmic. 5, 11. Miſerum et innocens ſubſidium Cic. pro Font. 4. Comparare ſubſidium, Conſtabilitae ſubſidiis legiones, *vid. hh. vv.* Cic. Cat. 2, 9 Quum induſtriae ſubſidia atque inſtrumenta virtutis in libidine audaciaque conſumerentur. Currere alicui ſubſidio, *vid.* CVRRO. Pompeius V legionem ſubſidio ſuis Duxit Caeſ. B. C. 3, 69. Inuocare ſubſidium, *vid.* INVOCO. Ire ſubſidio alicui Nep. 17, 8, 2. Mittere ſubſidium, *vid.* MITTO. Miſſus ſubſidio globus Stat. Theb. 3, 10. Parare ſubſidium, *vid.* PARO. Proficiſci alicui ſubſidio Caeſ. B. C. 3, 78. Seruatus eſt Seſtius ſubſidio Belliae, *i. auxilio* Cic. ad Qu. Fr. 2, 3 *ad fin.* Idem pro Font. 4 Venit huic ſubſidio miſero atque innocenti Maſſilienſium cuncta ciuitas. § 2 *Obſ. pro inſidiis, ap.* Plin. 35, 10 p. 835 *ex MSS. Gronou.* Subſidium, pro *Loco, in quo nauigia ſubſiſtere poſſunt, et ſtare, et ſuffugia habere. Ita*, Subſidium *ſimile quiddam eſt Portui et ſtationi, etſi minus.* Tacit. Ann. 4, 67 Quoniam importuoſum mare, et vix modicis nauigiis pauca ſubſidia. *Haec* ſubſidia *Graeci videntur ὑφόρμους appellare. De* ſubſidiis Temporum *ap.* Quinctil. 1, 12 *vid. Burm. et Gronou.* p. 123. *Mihi magis probabantur* Subſiciua.

SVBSIDIOR, āri. Hirt. Bell. Gall. 8, 13 Perterriti non ſolum ii, qui cominus opprimebantur, aut eminus vulnerabantur, ſed etiam qui longius ſubſidiari conſueuerant, *i. in ſubſidiis eſſe.*

SVBSIDIARIVS, a, um. Adi. [*ἐπίκουρικός*] *Qui in ſubſidium datur aut venit. Militum epitheton.* Liu. 5, 38 Paullum erat ab dextera editi loci, quem ſubſidiariis repleri placuit. Idem 9, 27 Qui ſubſidiarias cohortes, quae integrae ad longioris pugnae caſus reſervabantur, in primam aciem extemplo emiſit. Acies ſubſidiariae Liu. 30, 33. Actio ſubſidiaria *quae aſſumitur ad hoc, vt ſi vna parum efficiatur, ab hac adiuuemur.* Non tantum pupilli, ſed etiam ſucceſſores eorum, ſubſidiaria agere poſſunt Vlpian l. 1 § 4 ff. de magiſtrat. conueniend. Palmes ſubſidiarius, *qui et* Praeſidiarius *et* Refex *a Columella, a Catone* Cuſtos, *et* Vinarius *appellatur* palmes. Columel. 4, 14 Subſidiarius, idemque cuſtos in pollicem reſecari non debet,

ber, quum palmae, ex quibus proximi fructus sperantur, idoneo loco sitae sunt.

SVBSIDIALIS, e. Adi. Cum subsidiali manu locatus post montium terga Ammian. 27, 24 (Vales. c. 10 *extr.*) *conf.* Id. 14, 17.

SVBSIDVVS, a, um. Adi. *In imo relictus.* Subsiduasque fraces, diffusaque Massica Grat. Cyneg. v. 474.

SVBSĪDO, *Praeteritum et Supinum mutuantur a* Sedeo, subsedi, subsessum, ĕre. [ὑφίσαμαι] *Deorsum cadere, descendere: fit enim cum motu.* Ex amphora grauissimum quodque turbidumque subsidit Sen. Ep. 108. Virg. Aen. 7, 820 Subsidunt vndae, tumidumque sub axe tonandi Sternitur aequor aquis. Ouid. Met. 1, 43 Iussit et extendi campos, subsidere valles. *i. Depressas esse.* Flumina subsidunt Idem Met. 1, 344. Columel 6, 1 Lateribus porrectis, lumbis latis, dorso recto, planoque, vel etiam subsidente, *etc.* Subsido, *significat ita sidere, vt planities efficiatur.* Lucret. 5, 494 Neque enim poterant subsidere saxa. Poplite subsidens Virg. Aen. 12, 491. Subsidunt Pennae Iuuenal. 6, 198. *i. vires deficiunt, et gloriationes finem habent.* Mare subsidit Ouid. Trist. 1, 2, 73. Hiatu Terra alte subsedit Obseq. c. 110. Nutare vrbes, subsidere Terras Iuuenal. 6, 410. Venti subsidunt Propert. 1, 8, 13. Vrbes subsident, terraeque debiscent Lucan. 1, 640. Subsidere *dicitur femina quadrupes in coitu, vt* Salire *mares* Hor. Epod. 16, 31 Nouaque monstra iunxerit libidine, Mirus amor, iuuet vt tigres subsidere ceruis. Et pecudes et equae maribus subsidere possunt Lucret. 4, 1191. Subsidere *et* Consurgere, *contraria* Liu. 28, 2. Subsidere *aliquid Graeca ratione, i. propter aliquid in insidiis esse, vt illud opportune inuadas: vt* Subsistere. Lucan. 5, 226 Iure sed incerto mundi subsidere regnum Chalcidos Euboicae vana spe rapte parabas. Subsidere saepe leonem Sil. 13, 221. *Quin ipse* Virg. Aen. 11, 268 Deuictam Asiam subsedit adulter, *Aegisthus insidiatus est Agamemnoni Troiae victor.* Cic. Fam. 6, 8 Quid sim tibi auctor, in Siciliane subsidas, an vt ad reliquias Asiaticae negotiationis proficiscare? *conf.* Id. Att. 5, 16. Commixti corpore tantum subsident Teucri Virg. Aen. 12, 835. *i. remanebunt et sedem figent.* Impetus dicendi subsidit Quinctil. 3, 8. Plin. 22, 8 Mulierum mensibus, siue subsidant, siue abundent, *etc.* *De differentia inter* subsideo *et* subsido, *vid. Burm. ad* Quinctil. 2, 1 p. 127 *it. ad* Lucan. 5, 226. *Breuiter* Subsido *motum significat. Perfectum* Subsidi *tanto facilius euanescere potuit, cum* Subsedi *a* subsideo *plane eandem vim habeat.*

SVBSIDENTIA, ae. f. Dissipant, quae ex aquarum subsidentia in corporibus offenderunt Vitruu. 8, 3. *Faeces quasdam et turbidum limosumque aliquid intelligit.*

SVBSIGNĀNVS, a, um. *Subsignani, Milites olim dicebantur, qui exauctorati, dum praemia militiae ipsis persolui possent, sub signis habebantur, et a Legionariis differebant, quia sub aquila non erant.* Tacit. Hist. 1, 70, 5 Penino itinere subsignanum militem, et graue legionum agmen hibernis adhuc niuibus traduxit. *Add.* Id. H. 4, 33, 2. Ammian. 29, 5. *Salmas. de Re Milit. Rom.* p. 40.

SVBSIGNO, āre. [ὑποσημαίνω] Festus: Subsignare, pro Subscribere vtimur. Plin. Epist. 3, 1 *extr.* Eundem mihi cursum, eundem terminum statuo, idque iam nunc apud te subsigno, vt si me longius euehi videris in ius voces ad hanc epistolam. Callistratus de iure immunitatis l. 5 §. 10 Sed ne extenuentur facultates eorum, quae subsignatae sunt fisco. Paullus Iurecons. D. de verb. signif. l. 39 Subsignatum dicitur, quod ab aliquo subscriptum est: nam veteres subsignationis verbo pro subscriptione vti solebant. Cic. pro Flacc. 30 c. 32 Illud quaero, suntne ista praedia censui censendo, habeant ius ciuile: subsignari apud aerarium, apud Censorem possint? *Add.* Plin. 18, 6 *et* 25. Plin. Iun. Ep. 10, 3.

SVBSIGNATIO, ōnis. f. *Subscriptio, qua fatemur aliquid, vel promittimus.* Tertull. de Poenit. 2 Subsignatio poenitentiae. *Vid.* l. 39. ff. de verborum signif.

SVBSĬLIO, *aut* SVSSILIO, ui *et* ŭi, ultum, īre. [ὑποπιδάω] *Paullulum salire.* Plaut. Curc. 1, 2, 64 Pessuli, subsilite obsecro, et mittite istanc foras. Ignes subsiliunt ad tecta domorum Lucret. 2, 191. Sen. de Clem. 1, 3. *et* Ep. 13. Varro *ap.* Non. 2, 515. Sussilio *scriptum inuenimus v. g. in optimis libris* Non. l. c. *et* 1, 21 *quem vtrumque locum damus integrum in* FRIGO n. 2. *Videtur ipse Nonius sic voluisse, cum interpretatur* fusum cum sono fusilire.

SVBSVLTO, *aut* SVSSVLTO, āre. Frequent. [ὑφάλλομαι] Plaut. Capt. 3, 4, 104 Tu subsultas, ego miser vix asto prae formidine. Idem Casin. 2, 7, 110 Vt subsultabat, postquam vicit villicus? Si matrem subsultando turbasset *(foetus in vtero)* Tertull. de Anima c. 26. Prima est obseruatio recte pronuntiandi, aequalitas, ne fermo subsultet imparibus spatiis ac sonis, miscens longa breuibus, grauia acutis, elata submissis Quinct. 11, 3, 43. *conf.* Id. 9, 4, 42.

SVBSVLTIM. Adu. [ὑφαλλομένως] *Subsultando.* Sueton. in Augusto c. 83 Mox nihil aliud quam vectabatur et deambulabat: ita vt in extremis spatiis subsultim decurreret.

SVBSVLTANEVS, a, um. Adi. Gloss. Lat. Gr.

SVBSILLES, dicebantur quaedam Lamellae sacrificiis necessariae Paullus Festi. *Ipsius* Festi *verba ita concinnat Scaliger*, Subsilles sunt, quas aliter Ipsilles vocant, lamellae necessariae sacris, quae ad rem diuinam dicuntur conferre maxime, specie virûm et mulierum. Ipsilas *etiam dixere antiqui, si fides Vossio ad Catullum* p. 46. *Vid.* SALISVBSVLVS.

SVBSIMĬLIS, e. Adi. *Aliquantum similis.* Cels. 5, 26 de sanguine, sanie, et pure, *Μελιτηρίς* crassior, et glutinosior, subalbida, mellique albo subsimilis fertur. *Et* Vlp. l. 1 §. 5 D.

SVBSĪMVS, a, um. Adi. [ὑπόσιμος] *Parum simus.* Varro de R. R. 2, 5 Vt sint bene compositae, vt integris membris, *etc.* pilosis auribus, compressis malis subsimisue, gibberibus demissis, *etc.*

SVBSIPIO, ĕre. *Quod non plane sapit, vt vult* Varro de L. L. 4, 28.

SVBSISTO, stĭti, stĭtum, ĕre. [συνίσταμαι, ὑφίστημι] *Contra sistere.* Caes. Bell. Gall. 1, 15 Quo praelio sublati Heluetii, quod quingentis equitibus tantam multitudinem equitum propulerant, audacius subsistere: nonnunquam ex nouissimo agmine, praelio nostros lacessere coeperunt. Virg. Aen. 9, 806 Ergo nec clypeo iuuenis subsistere tantum Nec dextra valet. Liu. 9, 31 Romanum nec acies subsistere vllae, nec castra, nec vrbes poterant, *vid.* SVBSIDO. Vires infirmae subsistere valent Tibul. ad Messalam 4, 1, 2. Liu. 1, 4 Hinc robore corporibus, animisque sumto, iam non feras tantum subsistere, sed in latrones praeda onustos impetum facere, pastoribus rapta diuidere. Subsistere in aliquo loco, [διατρίβειν] *Commorari aliquamdiu.* Virg. Aen. 2, 243 —— quater ipso in limine portae Substitit, atque vtero sonitum quater arma dedere. Liu. 4, 55. Si manantia corpuscula per inuisibilia foramina subsistendo iter claudunt Cels. Praef. 1 Consules an ambo profecti sint ad a Caruentanam, an alter ad comitia habenda subsisteritne, incertum di auctores faciunt. Cic. pro Milon. 50 c. 19 Sic Miloni quum diator esset, si illum ad vrbem noctu accessurum sciebat, subsiste atque exspectandum fuit. Circa ima subsistere. Quinct. Prooem. 1. Lingua subsistit in medio sono Ouid. Fast. 1 Lingua subsistit timore Idem Epist. 13, 86. Ingeniumque subsistit omne malis; *Repressum est* Idem Epist. 15, 196. S stit vnda, *Stat, consistit* Virg. Aen. 8, 87. Si qua subsisteru partu Scribon. 89. *de lochiis.* Celsus in l. Si rem quae. D. de ctionibus. Si de industria non venerint in iudicium, vnus tam his liti subsistit. *Sic habent* Pandect. Florent. *et vulgati ces: quamuis* Haloander *legat*, Litem sustineat. Cic. 11, 10 Non si Varronis thesauros haberem, subsistere sumtibus sem. Subsistunt opes Romanorum apud eas gentes, *non ultra grediuntur* Plin. 6, 28. Subsistit proceritas balsami intra bin bita: *h. e. Procera est balsamus duos cubitos, nec amplius* Plin. 1 Subsistere, *pro Dubitare*, Vlpian. in l. Seruum. §. 1 D. de procur quantum ad filium familias, verum est: in seruo vero subsistimu

SVBSISTENS, entis. Part. Pedites toto agmine subsistentes tibus suis ferunt auxilium Caes. B. G. 8, 28.

SVBSISTENTIA, ae. f. Celso *tribuitur.*

SVBSITVS, a, um. Adi. Inter subsitae conuallis subluc lucum prospicit sanum Apul. Met. 6 p. 174.

SVBSOLĀNVS, i. m. [ἀπηλιώτης] Ventus Fauonio contr *vt ait* Plin. 2, 46 (47) Hic sole oriente subnasci videtur. 2, 22 Eurus a Romanis nauticis subsolanus cognominatur. *Conf.* Qu. Nat. 5, 16. Apul. de Mundo p. 63.

SVBSOLĀNVS, a, um. Adi. *Sub sole positus.* Plin. 7, 2 S lani Indorum montes. Venti Cels. 2, 1.

SVBSOLARIS, e. Adi. Si subsolarium ratio inueniri non p quis suprasolarium rationem redditurus est Sarisber. 2, 22.

SVBSONO, āre. Olympias suauium dedit, vt subsonaret *i quantum sonaret, tanquam poppysma* Sisenna *ap.* Charis. p. 175.

SVBSORTIOR, ītus sum, īri. [ὑποκληρόω, ἀντικαθίστημι, ἐκ χάνω] *Sorte in iudicum post primam eorum Sortitionem reiectorum cum aliis substituere, aut quemcunque alium numerum Sorte adhibit plere.* Cic. Verr. 1, 51 c. 19 Cur ea quamdiu alium Praetorem, iis iudicibus, quos in horum locum subsortitus es, de te in conf iturum putasti, tamdiu domi fuerunt? Idem pro Cluent. 6 ex lege subsortitus non erat Iunius, aut si in legem aliquando no rauerat, idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicaba Ibid. 67 c. 35 Ab illo enim siue quod in legem non i rasset, siue ex lege subsortitus iudicem non esset, mulcta petita esse dicitur. Seru. *ad* Georg. 3, 71.

SVBSORTITIO, ōnis. f. [ἀντικατάστασις] *Suffectio.* Su Iul. Caes. c. 41 Ac ne qui noui coetus recensionis causa moueri doque possent, instituit, quotannis in demortuorum locum, ex hi recensiti non essent, subsortitio a Praetore fieret. *de recensione e qui frumentum e publico accipiebant.* Ascon. Ped. *ad* Prooem. A in Verr. 17 c. 6 Moris erat, celebrata iudicum reiectione, habe officio Praetoris et in arca reponi nomina iudicum selectorum: ectio autem ideo dicitur, quia quum multi iudices a Praetore suo caturi essent, qui quaestor fuisset in publica causa, v. g. repet rum, ambitus, maiestatis: necesse erat, eos primum de decuria scribi Senatoria, eo scilicet tempore, quum Senatus iudicaret. de in vrnam sortito mitti, vt de pluribus necessarius numerus c posset. Tertio id est post vrnam permitti accusatori ac reo, vt e numero reiicerent, quos putarent sibi inimicos, aut ex alia re incor dos fore. Solebat autem ex moribus, ac fama iudicum illorum, aut reiiciebant, aut retinebant voluntate, coniecturam facere pop quis causae suae consideret, quis corrumpere iudices vellet. Reie ne autem celebrata, in eorum locum, qui reiecti fuerant, Praetor a subsortiebatur, quoad numerus legitimus impleretur, quae *subsorti* dicebatur. Nam prima delectio sortitio erat: haec autem subsorti His peractis iudices in leges iurabant, vt obstricti religione iudicat quum iurassent omnes praeter Praetorem, nomina eorum libellis tinebantur, et vbique habebantur, ne pro selectis iudicibus (vt multitudine) aliqui suppositi, corruptissime iudicarent. *Hal ex* Asconio. Cic. Verr. 1, 157 c. 61 Nam de subsortitione illa ana Iudicum nihil dico. Idem pro Cluent. 91 c. 33 Et quod C. res, Praetor vrbanus, homo sanctus et diligens subsortitionem ei in eo codice non haberet, qui tum interlitus proferebatur. *Add.* pro Cluent. c. 37. Quinctil. 8, 6.

SVBSORTĪTOR, ōris. m. Digest.

SVBSPARGO, ĕre. Haereticorum verfutiis femina subspa Tertull. de Resurr. Carn. c. vlt.

SVBSTĀMEN, ĭnis. n. *Nomen textorium, idem quod* SVBTEGM *v. v.* Schol. *in* Iuuen. Sat. 2, 66 Vestes molli substamine intext

SVBSTANTIA, *vid.* SVBSTO.

SVBSTERNO, strāui, strātum, ĕre. [ὑποστρώννυμι] *Sternere aliqua.* Ter. Andr. 4, 4, 6 Ex ara hinc sume verbenas tibi, eas substerne. Plin. 15, 16 Cadiua separari, stramentis, floreis, isue substerni. Varro de R. R. 2, 9 Substernitur ei acus, aut aliud, quo molliore cubili facilius educantur. Cic. de Nat. De 129 c. 52 Iam gallinae, auesque reliquae et quietum requirunt ad endum locum, et cubilia sibi nidosque construunt, eosque quam po mollissime Substernunt, vt quam facillime ova feruentur. Sub nere semina hordei Columel. 5, 9. Cato c. 37 Stipulas, ebulu cicutam, et circum sata herbam altam succide, et eam Substernito oui bubusque. Catull. Carm. 65, 332 Languidulosque paret tecum coniun somnos, Laeuia substernens robusto Brachia collo. Substernere fucie rem conchyliis Plin. 26, 10 f. 66 *i. lanas eo prius imbuere. Vid.* S FICIO n. . . Substernere alicui pudicitiam suam Sueton. de gust. c. 68. Cic. de Vniuers. 23 Omne quod erat concretum at corporeum substernebat animo interiusque faciebat, *vt* Subiic Delicias multas substernere, *Abunde suppeditare.* Lucret. 2, 22.

SVBSTRĀTVS, ūs. m. [ὑπόστρωσις] *Ipse substernendi ac et aliquando Id quod substernitur.* Plin. 18, 30 Culmum saxosis locis q inaruit, baculo frangunt aut subsratu fugant venenata. *conf.* Idem SVBSTRĀMEN, ĭnis. n. [ὑπόστρωμα] *Quod animalibus sub nitur.* Varr. de R. R. 3, 10 Easque cellas prouident, ne habeant folo humorem, sed habeant molle subsramen e palea aliaue qua re c. 6. Subsramen *apud* Silium, *Rotas et lapsus earum significa* 444 Lubrica subsramina.

VBSTRAMENTVM, i. n. *Idem.* Cato de R. R. c. 161 Asparagi subſtramentis per hiemem operito.

VBSTILLVM, i. n. Tempus ante pluuiam iam paene uuidum, et poſt pluuiam non perfectum, quod iam ſtillaret, aut nondum deſtillat. *Paullus ex* Feſto. Subſtillum *morbus, quem* Stranguriam *mici vocant, ſic dictus antiquis eleganter, quod ſtillatim cadat urina in eo morbo.* Cato de R. R. c. 156 Nunc de illis, *inquit*, quibus aegre lotium it, quibusque ſubſtillum eſt.

VBSTITVO, ui, ūtum, ĕre. [*ἀνταναθίστημι*] *Subordinare, in locum alterius ſupponere.* Cic. Verr. 3 c. 69 *Accuſat Verrem, quod filium male educauerit*, Pro te Verrem ſubſtituiſti alterum ciuitati. Pl. 10, 54 Proque eis alia ſubſtituenda. Dolabellam ſubſtituturus fil Caeſar deſignauerat Vell. 2, 58, 3. Cic. Verr. 5, 71 c. 28 Tum iſt homo neſarius in eorum locum, quos domum ſuam de piratis abduxerat, ſubſtituere et ſupponere coepit ciues Romanos, quos in carcerem antea coniecerat. Permutare et ſubſtituere Plin. 5, 9. Aut cum ſubſtituere alium in locum amiſſi Sen. Ep. 9. Columel. 11. Etenim qui me abſente in meum locum ſubſtituitur, et vicarius mihi diligentiae ſuccedit, is ea quae ego ſcire debet. Idem 5, 6 Pinam quamque ſenio aut tempeſtate afflictam ſummoueat, et in vice nouellam ſobolem ſubſtituat. Plin. Epiſt. 6, 31, 8 Tertio die in iuſta cognitio eſt, multis ſermonibus et vario rumore iactata, de Iulii Ironi codicillis, quos ex parte veros eſſe conſtabat, ex parte falſi di bantur. Subſtituebatur crimini Sempronius Senecio, eques Roma- nus *i. Accuſabatur, agebatur reus, tanquam id crimen feciſſet. Sic* Cuius l. 30 ff. de Oper. Libert. (38, 1) Arbitrio ſubſtituere. Idem *dixit, et* Vlpianus l. 2 ff. de admin. ſtr. rer. ad ciuit (50, 8) §. 11 Subſtituere ſolidae praeſtationi, *utrumque pro* Subiicere. Subſtituere alicui pro altero Cic. de Diuin. 2, 7. Subſtituere animo ſpeciem quandam Liu. 28, 35. Heredem ſubſtituere, *vid.* HERES.

VBSTITVTVS, a, um. Part. Aliquem ſibi loco ſubſtitutum habere Cic. Fam. 10, 24, 12. Philoſophiam nobis pro Reip. procuratione ſubſtitutam putabamus Cic. de Diu. 2 c. 2.

VBSTITVTIVVS, a, um. Adi. Propoſitio ſubſtitutiua Apul. de Syllog. Categ. p. 29.

VBSTITVTIO, ōnis. f. [*ὑποκατάστασις* Gloſſ. Lat. Gr.] Paullo ureconſul. In vulgari ſubſtitutione, qua ei, qui ſupremus moritur heres ſubſtituitur, recte heres ſubſtitutus etiam vnico intelligitur. *Vt* ſubſtituere heredem *in* HERIS. *Add.* Vlpian. D. 1 t. 7 l. 17 §. Quidquid prior aetas abſtulit, recidiua ſubſtitutio ſubrogat Arnob. 3 p. 104.

VBSTO, ſtiti, ſtitum, āre. [*ὑφίστημι*] *Conſtantem eſſe.* Ter. Andr. 5, 11 Perii, metuo vt ſubſtet hoſpes. *al.* ſubſiſtat. Cic. in Topic. 27 Non eſſe rurſus ea dico, quae tangi demonſtrarique non poſſunt, cerni tamen animo atque intelligi poſſunt : vt ſi vſucapionem, ſi telam, ſi agnationem definias : quarum rerum nullum ſubſtet ſui corpus. *h. e. Subſtantia ſit.*

VBSTANS, antis. Part. Nullo dolore ſubſtante Celſ. 2, 7. Ne vi cruditate ſubſtante Idem 2, 12. *Conf.* Idem 6, 10.

VBSTANTIA, ae. f. [*οὐσία, ὕπαρξις, ὑπόστασις*] *Hoc nomine antea aetas exprimere coepit, quodquid vellent ſolidum, conſtansque in re appellare, eſſentiam, naturam, exiſtentiam adeo, quae nunc vocari ſolet. Vtamur exemplis potiſſimum* Quinctiliani. *Is igitur* 1 Pr. 21 Quae de ipſa rhetoricae ſubſtantia quaeruntur, *ea vocat, quae ad definitionem et eſſentiam pertinent.* Idem 2, 14, 3 Nos ipſam nunc vocis ſignificare ſubſtantiam, vt grammaticae literatura eſt, non literatur : *Idem dicere hodie, quaerimus Nomen vnum Subſtantiuum, quo eſſentia et res ipſa indicetur. Rurſus* 2, 15, 34 Huic eius ſubſtantiae (*quantitae adhuc declaratae*) maxime conuenit finitio, Rhetoricen eſſe bene dicendi ſcientiam. *Et* 2, 21, 1 Verba ſine rerum ſubſtantia nihil faciunt. *i. ſoni verborum, quatenus ſoni ſunt, nec inferunt in animum notiones ipſarum rerum. Rurſus* 3, 6, 39 De ſubſtantia eſt ſecutura. Quaeſtio enim tractatur rei, an facta ſit ? an fiat ? an futura ſit ? *Hic ab* exiſtentia *hodiernorum metaphyſicorum non diſſ.* *Sic* 7, 2, 5 Nam et ſubſtantia eius ſub oculos venit, vt non poſſit quaeri, An ſit ? Quidquid falſa cogitatione formatum, ſubſtantiam non habet Sen. Ep. 58. Subſtantia ſumma creator Sidon. Carm. 15, 116. *Add.* Ibid. v. 112. Deus (*ſenſibilis*) in ſe complectitur omnem locum, omnium rerum ſubſtantiam Apul. in Trism. p. 5. Craſſam et caligantem aciem ſimplex et inconcreta ſubſtantia naturae tenuis eludit Nazar. Paneg. Conſtantini c. 14. ¶ 2 Subſtantia, *Facultates.* Quinctil. Decl. . . . Vt plus ſubſtantiae ſibi relinquerem. Scaeuola l. Qui teſtamentum D. De probationibus, Titio centum do lego, quae mihi pertulit : quae ideo et non erat, quod omnes fortunas et ſubſtantiam, ſi quam a matre ſuſcepera, in ſinu meo habui ſine vlla cautione. Item eidem Titio reddi erſolui volo de ſubſtantia mea centum quinquaginta, quae ego ex reditibus praediorum eius percepi. Vlp. l. Tutor D. Suſpectis tutoribus, Si pupilli ſubſtantiam expilauit, ſed ante quam tutor eſſet, actari debet expilatae hereditatis : ſi minus, furti. Firmicus 4, 2 ed et paternam maternamque ſubſtantiam varia laceratione dilapid. Paullus D. Vi bonorum raptorum l. 1 non ita procul a fine, Vex bonis meis, hoc eſt ex ſubſtantia mea res ablata eſſe proponatur. Paternorum bonorum ſubſtantia Aur. Victor. de Orig. Gentis Rom. c. 9. Cuius cenſus ex manibus, ex laboribus, ſubſtantia Quinct. Decl. 15. Firmic. 5, 1 Propriis tamen laboribus, ſubſtantiae facultatem acquirens. *Aliquot poſt verſibus*, Erit etiam in aliqua poſſis poteſtate, vnde paternae ſubſtantiae augeat facultatem. Idem 4 8 Hi maximas conſequentur ſubſtantiae facultates. ¶ 3 P *cibo, aut alimento.* Omni carens ſubſtantia Moſes Prudent. Cathem. 7, 42.

VBSTANTIOLA, ae. f. Tribulatis de ſua ſubſtantiola ſubminiſtrauit Hieron. Ep. 11 ad Ageruchiam. *i. de minuta ſua re familiari.*

VBSTANTIVVS, a, um. Adi. Tertull. adu. Prax. c. 26. *et* al. Hermog. c. 19 *et* 36.

VBSTANTIVVM [*ὑπαρκτικὸν*] *Nomen apud Grammaticos citur, quod Adiectiuum recipit. Caeterum antiquum eius auctorem nondum reperi, neque in Putſchianis, neque alias.*

VBSTANTIVĀLIS, e. Adi. Tertull. adu. Valent. c. 27.

VBSTANTIALIS, e. Adi. Tutela Ammian. 14, 11. *i. angelus.* Feſtates Idem 21, 1. *Conf.* Tertull. de Reſurr. Carn. c. 45.

VBSTANTIALITER. Adu. Tertull. adu. Valent. c. 7. *et* al. Marc. 4, 35. Auguſtin. de vera Relig. *extr. et* de Trinit. 5, § *pr.*

VBSTOMĀCHOR, ārt. Auguſtin. Confeſſ. 3.

VBSTRAHO, *vid.* SVBTRAHO.

SVBSTRAMEN, *vid.* SVBSTERNO.

SVBSTRĔPO, ĕre. . . . ul. Met. 5 p. 66.

SVBSTRINGO, ſtrinxi, ſtrictum, ĕre. [*ὑποσφίγγω*] *Subtus conſtringere. Metaph. de orator.* Quinct. 10. 5, 4 Omitta ſupplere, et ceſſata ſubſtringere. . . *Hinc forte* . . . *de* Orat. c. 1 *de breuitate orationis dominicae*, Quantumque ſubſtringatur . . . tantum diffundiur ſententiis. Subſtringebat caput loris altius Nep. 18, 5, 5. Martial. 12, 29 Feſtinant trepidi ſubſtringere carbaſa nautae. *i. Colligere.* Iuuen. Sat 6, 432 Nauſeat, atque oculis bilem ſubſtringit opertis, *ne adſpectu bilis ſibi moueatur, oculos claudit vel operit, connuat.* Comas ſubſtringens ligatas auro Lucan. 3, 281. Hor. Serm. 2, 4, 95 Aurem ſubſtringe loquaci : arrige. *Sed potentius eſt : q. d. ſi langueat, et arrigere ſe non poſſit, totius ſubſtringe.*

SVBSTRICTVS, a, um. Partic. [*ὑπόσφιγκτος*] Columel. 6, 20 Vt ſit magna portio corporis, ventre paullo ſubſtrictiore, qui magis rectus, et ad iacundas feminas habilis ſit. *de tauri forma.* Cura ſubſtricta, *Gracilia* Ouid. Met. 11, 752. Frenis ſubſtrictis ora domita ligat, *aliquantulum arctis* Senec. Hippol. 949. Ilia ſubſtricta, *Conſtricta et parua* Ouid. Met. 3, 216. Plin. 32, 3 *de teſticulis*, Quinimmo parues eſſe ſubſtrictosque et adhaerentes ſpinae, nec adimi ſine vita animalis poſſe.

SVBSTRIDO, ĕre. Ira exundante ſubſtridens Ammian. 16, 4. *dentibus frendens.*

SVBSTRVO, xi, ctum, ĕre. [*ὑποδομέω*] *Subtus ſtruere, ſubaedificare.* Plaut. Moſt. 1, 2, 40 Et fundamentum liberorum ſubſtruunt. *Conf.* Vitr. 8, 7. Non alte ſubſtruitur Idem ibid. Liu. 6, 4 Capitolium quoque ſaxo quadrato ſubſtructum eſt, opus vel in hac magnificentia vrbis conſpiciendum. *Add.* Tertull. de Carne Chr. c. 5.

SVBSTRVCTVM, i. n. Subſtructum ad libram factum Vitr. 8, 7.

SVBSTRVCTIO, ōnis. f. [*ὑποδόμησις*] Cic. pro Milon. 33 c. 31 Ante fundum Clodii, quo in fundo propter inſanas illas ſubſtructiones facile hominum mille verſabatur valentium aduerſari. Ibid. 85 c. 31 Subſtructionum inſanis molibus oppreſſerat. Caeſ. Bell. Ciuil 2, 25. Columel. 1, 5 Sed et pro ſultura et ſubſtructione ſungentur aduerſus ea, *etc. Add.* Vitr. 3, 3. *et* 8, 6. Liu. 38, 28. Inſanae ſubſtructiones Plin. 36, 15. *Vid.* INSANVS.

SVBSVLTO, *etc. vid.* SVBSILIO.

SVBSVM, es, fui, eſſe. [*ὑπάρχω*] *Infra eſſe.* Plin. . . . Suberant tecto abiegnae trabes. Virg. Georg. 2, 49 Quippe ſolo natura ſubeſt. *i. meſt.* Signa, quibus terrarum generibus ſuberunt Aquae Vitr. 8, 1. Cauſa ſubeſt Ouid. Faſt. 2, 368. Cic. de Fin. 5, 29 Intelligatur aliquam ſubeſſe eiusmodi Cauſam. Idem Off. 1, 38 Quum vero de imperio decertatur, belloque gloria quaeritur, Cauſas omnino ſubeſſe tamen oportet easdem, quas dixi paullo ante, *etc.* Cura ſubeſt tacitane Liu. 34, 33. Cic. pro Cael. 6 Sin autem iam ſuberat ſimultas, exſtinctaque erat conſuetudo, diſſidium exſtiterat, hinc, *etc.* Cic. Att. 3, 25 Neque enim (ſed bonam in partem accipias) ſi vlla ſpes noſtrae ſalutis ſubeſſet, tu pro tuo amore in me hoc tempore diſceſſiſſes. Cic. Philipp. 9, 4 c. 2 At ea fuit legatio Octauii, in qua periculi ſuſpicio non ſubeſſet. Vulnus intra cutem ſubeſt Planc. ad Cic. Fam. 10, 18. *Metaphor.* Subeſſe, *Adiuuare.* Plaut. Trin. 5, 1, 13 Quod ago aſſequitur, ſubeſt, ſubſequitur, ita gaudiis gaudium ſuppetat. Ludorum Megalenſium ſpectaculum ſuberat Tac. A. 3, 6, 5. *i. imminebat.*

SVBSVO, ui, ūtum, ĕre. [*ὑποξύπτω*] *Subtus fuere.* Hor. Serm. 1, 2, 29 — Sunt qui nolint tetigiſſe nili illas Quarum ſubſuta talos tegat inſtita veſte. Subſutam veſtem *intelligit, cui inſtita ſubſuebatur.*

SVBSVRDVS, a, um. Adi. *Aliquantum ſurdus ; vt*, Vox ſubſurda, *apud* Quinctil. 11, 3, 32 Deinde vox non ſubſurda, rudis, immanis, *etc.*

SVBTABIDVS, a, um. Adi. Stetit itaque ſubtabidus : excitum putares ab inferis Ammian. 26, 17 *fr.*

SVBTACITVS, a, um. Adi. Hinc ſchola ſubtacitam meditatur gignere ſectam Prudent. Hamart. v. 174.

SVBTAL, ālis. n. *Ex* Sub *et* Talus *componi putatur ſignificatque* Cauum pedis : Priſcian. 5 p. 644.

SVBTALARIS, e. Adi. *Talo ſubiectus.* Calcei ſubtalares Iſidor. 19, 34.

SVBTEGMEN *ſ.* SVBTEMEN, ĭnis. n. [*κρόκη*] *Dicitur filum, quod* ſub ſtamine *texitur, vel* ſtamini inſeritur, *vt ait* Seneca Epiſt. 90 : *vel vt* Varro de L. L. 4, 23 Quod ſubit ſtamini. *Has ob cauſas* Subſtamen *ſcribere mauult Cuiacius ad Perſ. 6, 73. Sed rectius videtur aliis* ſubtemen *a* ſubtexendo *dictum, quaſi* ſubteximen, *vt* ala *ab* axilla, *vt* examen *pro* exagimen. Ter. Heaut. 2, 3, 52 Anus ſubtemen nebat : praeterea vna ancilla erat. *Sic optimi libri. In mundo ſtatim diuerſitas* ſtaminis *durioris, et* mollioris ſubteminis, *vid.* TEXO. Ouid. Met. 6, 56 Inſeritur medium radiis ſubtemen acutis. Catull. Argon. ſ. 62, 327 Currite ducentes ſubtemina, currite ſuſi. Veſtes picturatae auri ſubtemine Virg. Aen. 3, 483. Auſon. Moſ. 397 *de Muſis*, Tenui aptas ſubtegmine telas percurrent, *i. ſtammis inter tramas traiicient.* Idem Epigr. 36 Tyrio textam ſubtegmine veſtem. *Pro filo ſimpliciter* Hor. Epod. 13, 22 Vnde tibi reditum curto ſubtemine *(ſic optimi)* Parcae Rupere, *etc.* Plaut. Merc. 3, 1, 20 Subtemen tenue nere. Plin. 13, 12 ſ. 24 *transfert ad chartae Niloticae conficiendae rationem*, Igitur e ſecundo corio ſtaturnina (*i.* ſtamina) facta ſunt, e primo ſubtegmina : *haec* transuerſa *vocant* ſ. 23. Ammian. 14, 6 Lacernas memorat nimia ſubtemininum ſubtilitate perflabiles. *Hanc quam adhuc explicauimus, eſſe proprietatem vocis, certum eſt.* Recentiores ab ea non nunquam diſceſſiſſe *videntur. V. g.* Capitolin. Pertin. 8 Veſtis ſubtegmine ſerico, aureis filis intexta : *vbi multa de texendi ratione Salmaſius.* *Vid.* TEXO.

SVBTEGO, ĕre. Vitruu. 9, 6. Ammian. 19, 6.

SVBTEGVLANEA [*ὑπόστεγα*] *Loca ſub tegulis : diſtinguuntur a Subdialibus, quae Graeci vocant ὑπαίθρια, ſicut priora illa ὑπόστεγα, et κατάστεγα ſiue στεγαστά.* Plin. 36, 25 Pauimenta credo primum facta, quae nunc retinemus barbarica atque ſubtegulanea.

SVBTEL, *τὸ κοῖλον τῶν ποδῶν. vid.* SVBTAL.

SVBTENDO *vel* SVSTENDO, di, tum *et* ſum, ĕre. [*ὑποτείνω*] *Subtus extendere.* Cato c. 10 Lectum in cubiculo vnum, lectos loris ſubtentos quatuor, et communes tres. *Lectos loris ſuctentos appellat, de ſolario loris profendentes, qui mos antiquorum erat.* Sall Iug. 113 Numidae inſidias ſubtendit. *al. Tendit. Item* Surſum tendere. *Sic certe ap.* Virg. in Ciri 7 *legi vult Scaliger*, Altius ad magni ſubtendit fidera mundi, *i. viam affectat Olympo. Exemplaria exhibent*, Suſpendit, *nullo quem aſſequar, ſenſu.*

SVBTENTO, āre. [ὑποπειράομαι] *Idem quod* Tentare. Plaut. True. 2, 2, 51 Admoniti huc subtentatum exornatis ossibus. *Al.* Nos tentatum.

SVBTENVIS, e. Adi. [ὑπόλεπτος] *Aliquantum tenue.* Varr. de R. R. 2, 7, 5 Non angusta iuba, crebra, fusca, subcrispa, subtenuibus setis implicata in dexteriorem partem cernicis.

SVBTER. [ὑπὸ, ὑποκάτω] *Praepositio vtrique casui seruiens, Accusatiuo et Ablatiuo. Relatiuum habet* Super. *Accusatiuum habet etiam vbi significatur quies.* Stat. Theb. 12, 711 Delilit in campos, qui subter moenia nudos Asseruat manes. *Ablatiuum habet* Virg. Aen. 9, 514 — Quum tamen omnes Ferre libet subter densa testudine casus. Cic. in Somn. Scip. 10 c. 4 Deinde subter mediam fere regionem sol obtinet dux et princeps et moderator luminum reliquorum. *Vid.* Plin. 3, 19 Subter radices earum. Virg. Aen. 3, 695 Alpheum hue — Occultas egisse vias subter mare. *Cum Ablatiuo* Catull. 63, 7 Troia Rhoeteo quem subter litore tellus, Ereptum nostris obterit ex oculis. Subter, *sine casu*, Cic. de Orat. 3, 20 Qui omnia haec quae supra et subter, vnum esse et vna vi, atque vna consensione naturae constricta esse dixerunt.

SVBTERIOR, ūs. Termini subteriores Innocent. de Cas. p. 232 *Goes.* Sic oculis nocuus sanguis per subteriora Dicitur expelli Macer 2, 13.

SVBTERACTVS, a, um. Adi. Vitium subteractis quasi quibusdam radicibus serpit Cels. 5, 28, 1. *Sed melius forte talia diuiduntur.*

SVBTERANHELO, āre. Infessaque pondere tanto Subteranhelat humus Stat. Silu. 1, 1, 57.

SVBTERCAVĀTVS, a, um. Adi. Solin. 8 *fub fin.* Sic contegunt subtercauata.

SVBTERCVRRO, ĕre. Perseus dexterioribus subtercurrens basim Vergiliarum Vitr. 9, 6.

SVBTERCVTANEVS, a, um. Adi. Aur. Vict. Epit. in Hadriano morbus subtercutaneus, *i. Hydrops. Vtitur de equis* Veget. 1, 5, 1. *it.* 1, 12, 1. *et de bubus* 3, 2, 18.

SVBTERDVCO, xi, ctum, ĕre. [ὑποφεύγω] *Subterfugere, et clam fese proripere ex aliqua societate vel loco.* Plaut. Milit. 2, 3, 71 Serua istas fores, ne tibi clam se subterducat istinc. *i. Ne hinc abeat, te inscio.* Subterduxit se tempus huic occasioni Plaut. Asin. 2, 2, 12.

SVBTERDVCTIO, *et* SVBTERDVCTOR. Voces apud ICtos in Digest.

SVBTERFLVO, xi, xum, ĕre. [ὑποῤῥέω] Plin. 8, 50 Torrente rapido minaciter subterfluente. *Conf.* Vitr. 8, 2. Eos felicitas ingrata subterfluit Eumen. Paneg. Constantini c. 15.

SVBTERFVGIO, fugi, fugitum, ĕre. [ὑποφεύγω] *Clam fugere. Dativo iungitur.* Plaut. Bacch. 4, 6, 2 Nimio illaec res est magnae diuidiae mihi, subterfugisse sic mihi hodie Chrysalum. *Cum Accusatiuo.* Plaut. Merc. 1, 82 Nequidquam ego mare subterfugi saeuis tempestatibus. Cic. de Amicit. 35 Haec ita multa quasi fato impendere amicitiis: vt omnia subterfugere, non modo sapientiae, sed etiam felicitatis diceret sibi videri. Cic. Pr. Act. 1 in Verr. 8 Vt quoniam criminum vim subterfugere nullo modo poterat, procellam temporis deuitaret. Cic. Verr. 1, 102 Homo stultissime et amentissime, tabulas cum conficeres, et quum extraordinaria pecunia crimen subterfugere velles, satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare, si, quibus pecuniam credebas, iis expensum non ferres? Cic. Pr. Act. 1 Verr. 13 Tantum quisque habet in Sicilia, quantum hominis auarissimi et libidinosissimi aut imprudentiam subterfugit, aut satietati superfuit. Militiam subterfugere simulatione insaniae Cic. Off. 3, 97 c. 26. Poenam subterfugere et calamitatem Idem pro Caecin. 100. Periculum subterfugere Cic. Fam. 15, 1. *Conf.* Idem ibid. 12, 4. Subterfugere, *absolute.* Vlp. in l. Eum qui circa D. de priuileg. credit. Eum, qui circa columnas se occultat, vt creditorem euitet: latitare placet. Nam et eum, qui recedit, hoc est, qui subterfugit, vt ne secum aliqua actio moueatur, latitare placet.

SVBTERFVGIVM, i. n. Alicuius subterfugiis obuiare Sarisber. Epist 118.

SVBTERFVNDO, āre. Cum fabricaretur caelum, terraque subterfundaretur Lactant. 2, 8. *verum melius disiuncte legitur.*

SVBTERIACEO, ēre. Hic gens ardentem caeli subteriacet axem Alcim. Auit. 1, 296.

SVBTERIACIO, ĕre. Ordei grana subteriaciantur Pallad. Febr. 18, 1.

SVBTERLĀBOR, ĕris, lapsus sum, lābi. [ὑπολισθέω] *Clam elabi, et effugere.* Liu. 30, 25 Sed neque rostro ferire celeritate subterlabentem poterant, neque trantilire armati ex humilioribus in altiorem navem. Virg. Ecl. 10, 4 Sic tibi quum fluctus subterlabere Sicanos, *etc.* Caeli subterlabentia signa Lucret. 1, 2.

SVBTERLINO, lini *et* lēui, litum, ĕre. [ὑποχρίω] *Subtus linere.* Plin. 28, 7 Sotira obstetrix, tertianis, quartanisque efficacissimum dixit plantas aegri subterlini.

SVBTERLVO, ĕre. Gurgite sidereo subterluit Oriona Claud. in fext. Conf. Honor. v. 177.

SVBTERIVVIO, ōnis. f. Loca humoris assidui subterluuione cedentia Cl. Mamert. de St. An. 1, 2.

SVBTERMĔO, āre. [ὑποπορεύομαι] Claud. *de Aponi balneis* 61 Et iunctos rapido pontes subtermeat aestu. *Conf.* Mart. Capella 8 p. 287.

SVBTERNATO, āre. Delphines crocodilos studio eliciunt ad natandum demersique astu fraudulento tenera ventrium subternatantes secant et interimunt Solin. c. 32.

SVBTERNVS, a, um. Adi. *Infernus.* Prudent. Hamart. 922 Rapidos subterna nocte caminos. Relligionis opem subternis poscere ab antris Prudent. adu. Symm. 1, 392.

SVBTĔRO, trīui, trītum, ĕre. [συντρίβω] *Comminuere: quia sub lapide s. pistillo teruntur quaedam.* Columel. 12, 5 Salis sextarium subterito, et subtrita cum quartario mellis aceto diluito. Ibid. 56. Boues subterunt pedes, *Continuo attritu vngulas subtus consumunt* Cato c. 72. *Sic* Senec. Epist. 52 In molli palustrique pascuo iumenta faginata cito subteruntur.

SVBTRĪTVS, a, um. Partic. [ὑποτετριμμένος] *Vt*, Subtritae vngulae: *h. e. Attritu nimio corrosae* Plaut. Asin. 2, 2, 73. Cicera mista paleis subtritis pecori praebetur Columel. 2, 11. *Add.* Id. 6, 15. Plin. 33, 5. *et* 34, 9.

SVBTERPENDENTIA mala Pallad. Mart. 10, 8.

SVBTERRANEVS, a, um. Adi. [ὑπόγαιος] *Quod est sub terra.* Columel. 1, 6 Vinctis qui saluberrimum subterraneum ergastulum pluribus, sitque id angustis illustratum fenestris. Plin. 9, 57 Quidquid est, hoc certe minus admirabile talparum faeit vita subterranea animalis. Idem 36, 13 Subterranea domus. Subterranea animalia *etiam* Pall. Sept. 3, 2. Pestes subterraneae, *vid.* SVBSOLANVS. Regna subterranea Iuuen. Sat. 2, 149. Specus subterraneos rire Tac. Germ. 16, 5. Venae subterraneae Plin. 9, 15. Cic. Att. 15, 25. Sen. Qu. Nat. 3, 16. Pallad. Sept. t. 3.

SVBTERRENVS, a, um. Adi. Sol delapsus oceanum, subterranas orbis plagas illuminabat Apul. Met. 9 p. 227 (Pric. p. 192)

SVBTERREVS, a, um. Adi. Diui Arnob. 7 p. 266. *de Pane et simulibus.*

SVBTERSECO, āre. Distribuens medium subtersecat hic cornum Cic. in Arat. v. 273.

SVBTERTENVO, āre. [ὑπολεπτύνω] *Conterere.* Lucret. Annulus in digito subtertenuatur habendo. *h. e. In interiore parte, quae proxima est digito, minuitur et atteritur, dum hoc in vsu frequenti.*

SVBTERTIVS, a, um. Adi. Subtertii tria ad quatuor, sed octo Vitr. 9, 4.

SVBTERVACO, āre. In illum subteruacantem locum Sen. Nat. 6, 25. *Sed potest etiam diuidi.*

SVBTERVŎLO, āre. Stat. Theb. 3, 669 Fragor intonat imo Hortantum et vasto subteruolat astra tumultu.

SVBTERVOLVO, ĕre. Ita pontus perstringitur gelu, vt amnium cursus subteruolui credantur Ammian. 22, 20.

SVBTEXO, xui, xtum, ĕre. [ὑποζεύγνυμι] *Subiungere: latione sumta a textoribus, qui subtus attexunt operi.* Plin. 25, 11 Vet generatim, membratimque singulis corporum morbis remedia texemus. Liu. 37, 48 Subtexit deinde fabulae huic, Legatos also in Senatu inter caetera hoc quoque interrogatos esse. Nepos 25, 18, 2. Caelum subtexere fumo, *Cooperire* Virg. 3, 582. Caelum subtexitur vmbra Stat. Silu. 3, 1, 127.

SVBTEXTŪRVS, a, um. Partic. Paterc. 1, 14 Huic rei per tempus ciuitates propagatas, auctumque Romanum nomen, communione iuris, haud intempestiue subtexturi videmur.

SVBTEXTVS, a, um. Part. Et subtexta malis bona sunt, maeque sequuntur Vota Manil. 3, 526.

SVBTĪLIS, e. Adi. [λεπτὸς, ἐανὸς, εἰανὸς] *Tenuis, et ordine est in laude earum rerum, quas commendat vel paruitas, vel acumen. liger Exerc. 1 adu. Cardan. existimat* Subtile *a filis tenuioribus oriri traxisse, quae in* tela *bene texta oculorum aciem paene fallunt. Voss. Etymol. p. 499. Certe ad multa alia transfertur.* Argutatio subtilis Plin. 2, 108. Quinctil. 2, 5. Conclusio subtilis et ad morem dialecticorum formata Idem 7, 4. Corium subtilius Pallad. 1, 15. Corpora subtilia Lucret. 3, 196. Subtilis nitio Cic. de Orat. 1, 109. Epistolae subtiles, *vid.* STOLA. Filum subtile Lucret. 4, 86. Cic. de Finib. 3, 15 Stoicorum autem non ignoras quam sit subtile, vel spinosum potius differendi genus. Acutissimum et subtilissimum dicendi Genus de Orat. 2 c. 23. Columel. 8, 16 Hoc igitur periurium multo subtiliorem fecit Gulam, doctaque et erudita palata fastidire coepit fluuialem lupum. C. Serenus subtilissimus Homo: fuit enim animi satis magni et consilii Cic. pro Planc. 12. Subtilis fulmini Lucret. 2, 385. Cic. Fam. 15, 6 Nam meum sensum, et ad illud sincerum ac subtile Iudicium nihil posse laudabilius, quam est tua oratio. Hor. Epist. 2, 1, 42. Qu. Scaeuola Oratione maxime limatus atque subtilis Cic. de Or. 1 c. 39. Palatum subtile Hor. Serm. 2, 8, 38. P. Rutilius doctoribus gladiatorum accersitis, vitandi atque inferendi ictus subtiliorem Rationem legibus ingenerauit Val. Max. 2, 3, 2. Subtilissimus Plin. 11, 5.

SVBTILĪTAS, atis. f. [λεπτότης] Plin. 10, 75 Haec nam restant immensae subtilitatis animalia. Cic. Acad. 1, 7 Apud nostros enim non ignoras, quae sit et quanta subtilitas. Alia est quum veritas ipsa limatur in disputatione, subtilitas Cic. Off. 2, Artis marmoreae Vitr. 4, 1. Iudiciorum subtilitas Martial. Quaestionum naturalium intima subtilitas Quinctil. 1, 4. Scriptorum subtilitas et elegantia. Cic. Fam. 4, 4 Facile cedo tuorum Scriptorum subtilitati et elegantiae. *Conf. Graeu. ad h l p. 177 seqq.* Ista subtilitas, *vid.* ANGVSTVS. Inenarrabilis subtilitas, *vid.* INENARRABILIS. Ludicra subtilitas, *vid.* LVDVS. Vitr. 4, 1. In summam Subtilitatem diduci Scribonii *de medicamentis.* Habere subtiliratem in dubiis Quinctil. 1, 7

SVBTILĬTER. Adu. [λεπτῶς] Cic. Acad. 1, 35 Sed Zeno, Archesilam anteiret aetate, valdeque subtiliter differeret, et permoueretur, corrigere conatus est disciplinam. Subtiliter exxac res Lucret. 3, 740. *Add.* Idem 6, 1030. Cic. 1, 40 Si vero aut numerus quidam sit animus, quod subtiliter magis quam dilucide dicitur. Versute et subtiliter dicere in Orat. 20. Differere de aliqua re subtiliter et copiose Flacc. 42 c. 18. Idem Verr. 6, 127 Quod iste eruditus homo Graeculus qui haec subtiliter iudicat, solus intelligit: si vnam Graecam Graecam scisset, certe non sustuliisset. Subtiliter *et* Magis *opponit inter se* Quinctil. 8, 3, 40. Subtiliter numerum exs *pro Minutatim* Liu. 3, 5 *extr.* De Repub. quid ego tibi subtiliter periit Cic. Att 2, 21. Paullo subtilius excolere scient Cels. 1 praef. Causas priuatas et tenues agere subtilius, aut famae ornatius Cic. Fam. 9, 21. Idem pro Corn. Balb. 50 A quo haec, quae ego nunc percurro, subtilissime sunt omnia perpo *Conf* Idem Att. 1, 13. Gell. 11, 5.

SVBTILILOQVVS, a, um. Adi. Homines subtililoqui et losophi Tertull. cont. Marc. 5, 19.

SVBTILILOQVENTIA, ae. f. Tertull. ib.

SVBTIMEO, ui, ēre. [ὑποφοβέομαι] *Aliquantulum timere, vereri.* Cic. Philipp. 2, 36 c. 14 Numquid subtimes, ne ad te hoc men pertinere videatur?

SVBTINNIO, ire. Vt bacchantibus indumentis aliquid suniret, cymbalo incessit Tertull. de Pall. c. 4

SVBTITVBO, āre. Dubitabile pectus subtitubante fide Prud. Apoth. v. 581.

SVBTRAHO, xi, ctum, ĕre. [ὑφαιρέω, ὑφέλκω] *Proprie sub bus auferre, vt* Ouid. in Ibin 424 Subtrahitur presso mollis arende. Solum subtrahitur Virg. Aen. 5, 199. *Sed multo latius significatque generatim auferre, vt* Plin. 11, 18 Subtrahitur itaque *apum mortuus* diductae multitudini. Caes. Bell. Gall. 8, 33 Mautem impedimenta oppidanorum videret, quae si clandestina fuga

rere conarentur, effugere, *etc.* Subtrahere e pondere Plin. 33, 9. Subrahere aliquid alicui Plaut. Cas. 2, 2, 28. Liu. 8, 29 Furium gr i morbo implicitum fortuna bello subtraxit. Plin. in Paneg. c. Quorum memoriae, literisque mandandam, praefectum Praetorii, ne ex ingerentibus, sed ex subtrahentibus legere : eundemque otio, qun pertinaciter amet, reddere. Cic. Qu. Frat. 2, 8 Quo ego m libentius a curia et ab omni Reip. parte subtraho. Amplexu alijus subtrahere se Virg. Aen. 6, 698. Adspectu alicuius subtrahe se Idem ibid. 6, 465. Colla iugo subtrahere Ouid. Trist. 5, 2, Plin. Epist. 7, 25 *pr.* O quantum eruditorum aut modestia ipsum, aut quies operit, ac subtrahit Famae. Inuidiae alicun subtrahere Vict. de Viris Illust. 64. Liu. 6, 1 Cui iudicio eu mors adeo opportuna, vt voluntariam magna pars crederet, subtrait. Columel. 1, 9 Id minime conducit agricolae, seu quia nemo sum proprium aliquod opus esse credit : seu quia, quum enixus est, no suo, sed communi officio proficit, ideoque Labori multum se subtrait. Potestati dominorum se subtrahere Martianus in l. Interdu §. ferui D. de public. et vectigal. Materiam furori alicuius subrahere Cic. pro Domo 13. Neque verba sedem habere possunt, si m subtraxeris Idem de Orat. 3, 19. Timor ipse subtrahit vires Ol. Epist. 14, 133. Cic. pro Muraen. 80 Nolite mihi subtrahere ricium meae diligentiae : nolite adimere eum, cui Remp. cupio trade incolumem ab his tantis periculis defendendam. Subtrahere dum Celsi. 3, 4.

VBTRACTVS, a, um. Partic. Vlp. in l. Sed si mors D. de do- Vt nunc plenissimam habeat infirmitatem quando ab hac luce fuerit subtractus. Tacit. Ann. 1, 70, 4 Subtracto solo disiecti. *Conf.* d Ann. 1, 81, 2 *et* 3. Pallad. Febr. t. 21. Subtracta *adfer*ux l. 2 §. 1 D. de iure fisci, Ea subtracta esse credantur, quae nosit a causae eius fuerint. *Sed Gothofr.* Subtracta.

VBTRISTIS, e. Adi. [ὑπολυπηρὸς] *Aliquantulum tristis.* Andr. 2, 6, 16 Subtristis visus est esse aliquantulum mihi.

VBTVNDO, üdi, ūsum, ĕre. [ὑποκόπτω] Tibull. 1, 10, 57 teneras subtusa genas, sed victor et ipse, Flet tibi dementes tam al sse manus. *h. e. Genas habens aliquantulum tusas, seu percussas. ita Brouckhus.*

VBTVRPIS, e. Adi. [ὑπαισχὴς] *Aliquantum* turpe. Cic. de Or. 2, 264 c. 66 Exprimenda enim sunt, et ponenda ante oculos ea, qu videantur et verisimilia, quod est proprium narrationis : et quae in quod ridiculi proprium est, subturpia.

VBTVRPICVLVS, a, um. Dimin. Cic. Att. 4, 5 Quid? etiam d um enim circumrodo quod deuorandum est) subturpicula mihi vic batur esse παλιμφδία.

VBTVS. Adu. [ὑποκάτω] *Idem quod Subter.* Varr. de R. R. 1, 9 bris subnigris aut rubicundis, neque resimis superioribus, neque pe alis subtus, mento suppresso. Lucret. 6, 865 Extemplo subtus fri scit terra, coitque. Alii superstantes, tanquam ex aggere praelia tur : pars subtus occulti muros subruerent Tac. Hist. 4, 23, 5. sic leg. *Gesn.* Subtus ambulare Cato R. R. c. 47. — suppura Idem ibid. c. 157.

VBTVSVS, *vid.* SVBTVNDO.

VBTVSSIO, ire. Veget. 3, 25.

VBTVTVS, a, um. Adi. Subtutus in prosperis esto Commodia Instruct. 30, 18.

VBVAS, vadis. Vades et subuades Gell. 16, 10. *ex iure XII tabum memorantur, videtur autem* Subuas *esse, qui pro* vade *spondet,* qu vadis vas.

VBVBER, eris. ὑπογάλακτος, ὑπομάσιος Vet. Gloss.

VBVCVLA, ae. f. [ὑποχίτων] *Genus vestis interioris : dicta, qu ea subter induamur.* Varro de Vita Pop. Rom. l. 1. *apud* Non. 14, 36 ostquam binas tunicas habere coeperunt, instituerunt vocare subucu n, et indusium. *Conf.* Varr. L. L. 4, 30. Hor. Epist. 1, 1, 95 si forte subucula pexae Trita subest tunicae. Sueton. Aug. c. Hicine quaternis cum pingui toga tunicis, et subuculae thorace la o, et feminalibus et tibialibus muniebantur. ¶ 2 Subuci, Libum quod diis dabatur ex alica, oleo, et melle compositum. Fe is. *Conf. Elmenhorst. ad* Arnob. p. 73.

VBVCVLATVS, a, um. Adi. [ὑποχιτωνωτὸς] *Subucula indutus.* Quintil. 8, 3, 33 Nec a verbis modo, sed a nominibus quoque deriuata sin quaedam, vt a Cicerone subuculatum, et ab Asinio simbriatum et fig atum. *Sed variant libri. Plerique* Sullaturit *etc.*

VBVECTIO, SVBVECTO, SVBVECTVS, *vid.* SVBVEHO.

VBVĔHO, xi, ctum, ĕre. [ἀνάγω, ἀνελκύω] *Sursum vehere, vel ad here adeo.* Plin. 34, 1 Saepe etiam lapides subuebunt, portantes alia pondera. Liu. 9, 15 Nam infestis omnibus viis, per quas commeatus ex Samnio subuehebatur, fame domiti Samnites, qui Luceri in praesidio erant, legatos misere ad Consulem Romanum. Stat. Si. 3, 2, 88 Quali te subuehat aura Doris. Liu. 24, 40, 2 Nuntiques, Philippum primum Apolloniam tentasse, leuibus birremibus L. flumine aduerso subuectum. *Add.* Tac. Ann. 2, 60, 1. Clasese. Idem ibid. 2, 8, 2. Subuehere naues amne contrario Plin. 21, 172 Subuehi ad arcem Virg. Aen 11, 478. Subuehere in altitudinem Plin. 36, 12, 2. *Add.* Idem 31, 12. Lucret. 5, 516 Alt alium subter, contra qui subuehat orbem. *h. e. Alium esse aerem sub ipe bus nostris, qui caelum extrinsecus subuehat et sustollat, quemadmodu videmus a fluuiis rotas et haustra subleuari et circumuersari. Lambinus.*

VBVECTVS, a, um. Adi. Nox bigis subuecta Virg. Aen. 5, 372 Remis subuectus Idem ibid. 8, 58. Romam Tiberi subuectos Mausoleo intulit Suet. Calig. c. 15. Per ostia aduersa subuectus Sidon. 1, 5.

VBVECTO, āre. Frequent. Plaut. Asin. 2, 2, 74 Ipsos qui tibi subuectabant rure huc virgas vlmeas. Virg. Aen. 6, 303 Et feruginea subuectat corpora cymba. *Conf.* Stat. Silu. 1, 6, 31. et Theb. 5, 353. Subuectant saxa Sil. 4, 21. Laborem onera subuectando leuare Colum. Praef. l. 6.

VBVECTOR, ōris. m. Auien. Orbis Descript. v. 199 Bosphorus Ischiae subuector virginis olim.

VBVECTIO, ōnis. f. [ἀναγωγὴ] Caes. Bell. Gall. 7, 10 Sinu urius ex hibernis educeret, ne ab re frumentaria duris subuectionibus laboraret. Tarda frumenti Liu. 44, 8. Marsubuectionibus per portus subuectiones Vitr. 1, 5 *pr.* *Add.* Veget. 3, 5.

VBVECTVS, ūs. m. [ἀναγωγὴ] *Idem.* Tacit. Ann. 15, 4, 3 Exsubuectionibus ante commeatus, quorum subuectu, *etc.*

VBVELLO, ulsi, ulsum, ĕre. Lucil. *apud* Non. 2, 202 Rador, subuellor, *etc.*

SVBVLSVS, *vel* SVBVOLSVS, a, um. Part. Scipio *apud* Gell. 7, 12 Qui barba volsa feminibus subuolsis ambulet.

SVBVĔNIO, ēni, entum, īre. [ἐπικουρέω] *Adiuuare, propitium esse.* Plaut. Aul. 2, 8, 24 Apollo quaeso subueni mihi, atque adiuua. Succurrere et subuenire Caes. Bell. Gall. 5, 43. Nihil auctor Apollo Subuenit Virg. Aen. 12, 405. Curis subuenit sententia Stat. Theb. 1, 267. Dolori subuenire Plin. 26, 5. Cic. Acad. 4, 10 Nam qui voluit subuenire Erroribus Epicurus, is qui videtur conturbare veri rationem, *etc.* Festinanter subuenire Cels. 3, 18. Grauedini quaeso omni ratione subueni Cic. Att. 16, 13. Homini iam perdito, et collum in laqueum inserenti subuenire Cic. Verr. 4 c. 17. Inopi subuenire Ter. Adelph. 2, 1 *pr.* Cic. Fam. 15, 4 Cumque eo animo venissem, vt vtrique prouinciae, si ita tempus ferret, subuenirem. Remediis salutis suae acerioribus subueniendum putauit Cic. pro Cluent. 67 c. 24. Sanguinem exspuentibus subuenit agaricum Plin. 26, 7. Solicitudini alicuius subuenire, *Opem ferre, adesse* Cic. Fam. 2, 5. Subuenire, *Sursum vel clam venire.* Gell. 19, 7 Vt quaeque vox indidem digna animadverti subuenerat. Subuenibo *antique pro* Subueniam Plaut. Men. 5, 7, 20. *Impersonale :* Cic. de Aruisp. Resp. 57 Idemque earum templum inflammauit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis subuenitur. Cic. Att. 1, 14 (17) Huic quoque rei subuentum est maxime a nobis.

SVBVENIENS, entis. Partic. Ei subueniens Antiochus Sallust. Fragm. c. 6. Nullo subuemente Idem Iug. c. 99.

SVBVENTVRVS, a, um. Partic. [ἐπικουρήσων] Ouid. Amor. 2, 16, 23 Quod si Neptuni ventura potentia vincat, Et subuenturos auferat vnda deos.

SVBVENTO, āre. Frequent. Plaut. Rud. 1, 4, 11 Spes bona obsecro subuenta mihi.

SVBVENTOR, ōris. m. *Auxiliator.* Inscript. *apud* Grut. p. 459 n. 1 POPVLI SVBVENTORI, *etc.*

SVBVENTANEVS, a, um. *Vox ex Graeca ὑπηγμένος formata. Irritus.* Subuentanea Ouae, *quae et* Zephyria, et irrita vocantur. *Vid. Erasm. in Adag.*

SVBVENTRILE, is. *i. q. men.* Marc. Empir. c. 28.

SVBVERBVSTVS, a, um. Adi. *Stigmate notatus.* Tertull. de Pall. 4 Subuerbustos in liberalibus. *Vid. Salmas. ad h. l. p. 342.* Subuerbusta, Festo *est*, Verubus, *vel vt emendat Vossius*, Verberibus vsta, Festus Plautinam *locutionem citat :* Vlcerosa, compedita, subuerbusta, sordida. *Apud* Tertullianum *Fluuius* Verbustum *simpliciter a* verbere *derivat, vt a* Venere Venustum, Onustum *ab* onere, *ab* arbore arbustum.

SVBVEREOR, veritus sum, ēri. [ὑπαισχύνομαι] *Aliquantum vereri.* Cic. Fam. 4, 10 Venit enim mihi in mentem subuereri interdum, ne te delectet tarda deceptio.

SVBVERTO, ti, sum, ĕre. [καταστρέφω] *Ab imo vertere, vt quod imum erat, fiat summum.* Columel. 11, 2 Idem qui lupinum stercorandi agri causa serit, nunc demum aratro subuertit. Sallust. in Iugurth. 30 Probarent ne tantum flagitium, an decretum Consulis subuerterent, parum constabat. Tota haec ars orandi subuertetur Quintil. 9, 4 *pr.* Operum subuertere moles Ouid. Fast. 6, 645. Scelerum probationes subuertere mora Tacit. Ann. 37, 1. *Et* 3, 25, 2 Quum omnis domus delatorum interpretationibus subuerteretur.

SVBVERSVS, a, um. Partic. [κατεστραμμένος] *Vt*, Maiestas foliorum subuersa iacet Lucret. 5, 1133. Subuersa domus Tacit. Hist. 4, 42, 2. *Conf.* Id. H. 4, 22, 1. *et* c. 61, 7. *et* Ann. 13, 39, 7.

SVBVERSIO, ōnis. f. Arnob. 1 p. 7 Subuersio humani generis. *Add.* Id. 5 p. 165. Hieron. in Habac. 2, 15. Vulg. Genes. 19, 29. Deut. 29, 23. Nouatian. de Trinit. c. 26.

SVBVERSOR, ōris. m. Tacit. Ann. 3, 28, 1 Suarum legum auctor idem ac subuersor. *Conf.* Alcim. Auit. 2, 76.

SVBVERSO, āre. Frequent. Plaut. Curc. 4, 1, 23 Vel qui ipse vortant, vel qui alii subuorsentur, praebeant. *Lambinus legit* Subuertendos. *Al.* Aliis vt versentur.

SVBVESPERVS, i. m. *Venti species.* Vitr. 1, 6.

SVBVEXVS, a, um. Adi. [ἀνωφερὴς] *Vt* Conuexus *dicitur, et* Devexus. Liu. 25, 36 Omnia fastigio leni subuexa. *Vox nondum inventa alias. Et habent MSS. quidam* subnixa.

SVBVILLICVS, *aut* SVBVILICVS, i. m. Inscript. Grut. *ali pluries.*

SVBVIRĬDIS, e. Adi. [ὑπόχλωρος] Aliquantum viride. Plin. 37, 10 Balanitae genera duo habent, subuiride, et Corinthii aeris similitudine. Idem 25, 9 Therionaca fruticosa, foliis subuiridibus, flore roseo.

SVBVLA, ae. f. [πηρόη Gloss. Lat. Gr.] *Instrumentum ex bonum, quo ad coria perforanda ac suendos calceos vtuntur.* Martial. 3, 16 Quodque tibi tribuit subula, lica rapit. *Vid. Rigalt. ad h. l.* Columel. 6, 5 Aenea subula pars auriculae latissima circumscribitur, ita, *etc. Conf.* Sen. Ep. 82. Pallad. Ian. t. 14. ¶ 2 Subula *videtur esse etiam acuta pars marculi, qua lapicidae vtuntur ad poliendos lapides.* Simplicius *Agrim. apud Goes.* p. 88 Si superior tantum pars dolata est, et inferior subulis impolita relicta. *Et alius ibid.* p. 305 Terminus si superius politus fuerit, et inferius subulis impolitus, monumentalis est, non habet fidem finitionis.

SVBVLO, ōnis. m. *Est* Festo Tibicen Hetrusca lingua, *quod vocabulum soni imitatione factum esse putat Turnebus, vt sit* Subulo *tempora* Sibilo. Subulo finitimas propter aftabat aquas, Ennius *apud* Varr. de L. L. 6, 3 p. 72, 7. *Addit* Varro, Sul ulo dictus, quod ita dicunt tibicines Tusci : quod circa radices eius in Etruria non Latio quaerendum est. *Scal. ad h. l. dubitat, an etiam* Macrob. Sat. 2, 1 *legendum sit,* Subulonis. *Verba sunt,* Haec nobis sit literata laetitia, et docta cauillatio vicem planipedis et subulonis impudica et praetextata verba facientis. *Sine dubio pulchre conuenit hic* subulo, *in scriptore in primis antiquitatis studioso et iactatore. melius certe quam* fabulo *i. citharoedus, qui fundum nullum habet, nisi suspicionem Scaligeri, de qua, vid.* SABVLVM n. 2. *Sunt tamen qui malunt* Pabulo, *vbi vid.* Auson. Epigr. 7, 8 Lucili vatis subulo *conuicium est in hominem impurum, corruptorem pecorum.* Subulones, *dicuntur Cerui, quibus sunt cornua simplicia, mixtaque ramosa, ad iubularum similitudinem.* Plin. 11, 37 Aliis simplicia tribuit, vt in eodem genere subulonibus ex argumento dictis. *Vid.* Id. 8, 17 *et* 12.

SVBVLCVS, i. m. [συβώτης, ὑδάτιος, χοιροβόσκος] *Pastor suum.* Varr. R. R. 2, 4, 20 Altitudinis harae modus sit, vt subulcus facile circumspicere possit, ne quis porcellus a matre opprimatur. Columel. 1 praefat. 26 Porculatoris vero et subulci diuersa professio, diuersae pastiones. *Nempe* Porculator *proprie foeturam tantum curat.* Martial. 10, 98 Hircosi mihi filios subulci. Virg. Ecl. 10, 19 Venit et opilio, tardi venere subulci. *Al.* Bubulci.

SVBVŎLO, āre. [ὑποπέταμαι] *Sursum volare.* Columel. 8, 8 Pulli vero facilius sub matribus pinguescunt, si iam firmis prius quam subvolent, paucas subtrahas pinnas, et obteras crura, vt vno loco quiescant. Ouid. Met. 14, 507. Manil. 5, 592. Solin. c. 8. Cic. Tusc. 1, 40 c. 17 Esse porro naturam esse quatuor omnia gignentium corporum, vt quasi partita habeant inter se et diuisa momenta, vt terrena et humida suopte nutu, et suo pondere ad pares angulos in terram et in mare ferantur: reliquae duae partes, vna ignea, altera animalis, vt illae superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic hae sursum rectis lineis in caelestem locum subuolent, siue ipsa terra superiora appetente, si quod a grauioribus leuiora natura repellantur.

SVBVOLTVRIVS, *vid.* SVBVVLTVRIVS.

SVBVOLVO, volui, volūtum, ĕre. [ὑποκυλίνδω] *Sursum voluere.* Virg. Aen. 1, 425 Instant ardentes Tyrii pars ducere muros, Molirique arcem, et manibus subuoluere saxa.

SVBVRBIVM, i. n. [προάστεια] *Frequentes extra vrbem domus instar vici vrbani aedificatae.* Cic. Philipp. 12, 24 c. 10 Hisce ego me viis committam, qui Terminalibus nuper in suburbium, vt eodem die reuerterer, ire non ausus sim? Idem Q. Frat. 3, 1, 3 In eius sermone ego vtrumque soleo admirari, et te de suburbano emendo, quum ad illum scribas, non modo ad me non scribere, sed etiam aliam in sententiam de suburbio scribere. *Vetus exemplar* de suburbano *legit.*

SVBVRBĀNVS, a, um. Adi. [προαστεῖος] *Quod* sub vrbe, *i. prope vrbem est, vt* Suburbanus ager, *qui vrbi vicinus et proximus est.* Cic. de Diuin. 2, 69 Ita aqua Albana deducta ad vtilitatem agri suburbani, non ad arcem vrbemque retinendam. Fundus suburbanus Cic Q. Frat. 3, 1, 3. Gymnasium suburbanum Idem de Orat. 1, 58 c. 21 *extr.* Hortus suburbanus Idem pro Rabir. Post. 26. Hortulus suburbanus Plin. 35, 10. Litora suburbana Plin. 9, 18. Regio suburbana Italiae Columel. 11, 2. Rura suburbana Hor. Epist. 1, 7, 76. Rus amoenum et suburbanum Cic. pro Rosc. Amer. 133. Villa suburbana Catul ad Fund. 42 (45) 6. *Substantiue s. elliptice omisso nomine* Praedium. Veni in suburbanum meum Sen. Epist. 1, 12. Plin. Epist. 3, 11 Fui apud illum in suburbano. Sueton Augusst. c. 6 Nutrimentorum eius ostenditur adhuc locus in auito suburbano iuxta Velitras permodicus. In hortis aut suburbanis suis Cic. pro Rab. Post. c. 10. Deportare aliquid in suburbana amicorum Idem Verr. 3, 54. *Conf.* Id. Att. 6, 13.

SVBVRBANITAS, ātis. f. [τὸ προαστεῖον] Cic. Verr. 4 (2) 27 c. 3 Sic populi Romani iucunda suburbanitas est huiusce prouinciae *Add.* Symmach. Ep. 2, 22. Sidon. 3, 1. *et* 7, 15.

SVBVRBICARIVS, a, um. Adi. *Idem ac Suburbanus.* Suburbicariae regiones et Suburbicariae partes in l. 9. De annonis et tribut. in C. Theod. l. 12. de extraordinar. muner. eod. C. et l. 12. de indulgent. debitor. et in Notitia imperii Romani, vbi de Comite rerum priuatarum per occidentem tractatur.

SVBVRGEO, ēre. *Prope vrgere, studere admouere.* Virg. Aen. 5, 202

> Attulit ipse viris optatum casus honorem:
> Namque furens animi, dum proram ad saxa suburget
> Interior, spatioque subit Sergestus iniquo,
> Infelix saxis in procurrentibus haesit.

SVBŪRO, ssi, stum, ĕre. *Pro Leuiter vrere.* Suet. Augusst. c. 68 Solitusque sit crura suburere nuce ardenti, quo mollior pilus surgeret.

SVBVSTVS, a, um. Part. Tamen subusti corporis lignis miser vitam tenebit Paullin. Nol. Paraphr. Psalmi 1 s. Carm. 7, 37.

SVBVSTIO, onis. f. Thermarum subustioni deputamus l. 32 C. Theodos. de operib. publ. *Conf. Gothofred. ad h. l.*

SVBVRRA, *vel* SVBVRA, ae. f. [Σαβῦρα] Vicus Romae: a quo Regio Suburrana dicta est. Varro de L. L. 4, 8 p. 14. 9 Subura, Iunius scribit, ab eo, quod fuerit sub antiqua vrbe, cui testimonium potest esse, quod subest ei loco, qui terreus murus vocatur. Sed ego a pago potius Sucusano, dictam puto Sucusam: deinde mutatis literis Suburram. Nunc, *ait ibidem Varro*, scribitur tertia litera C, non B. Pagus Succusanus, quod succurrit carinis. Quinctil. 1, 7, 28 Quid quae scribuntur aliter quam enuntiantur? Suburra quum tribus literis notatur, C tertiam ostendit. *Auctoritates Inscriptt. ad eum locum attulit Burm.* Festus Suburanam tribum antea Succusanam per C appellabant ex nomine regionis, nam partem iniam illam quoque tradunt fuisse Succusanam dictam. *Item* Suburam Verrius alio libro a pago Succusano dictam ait: hoc vero maxime probat eorum auctoritate, qui aiunt, ita appellatam et regionem vrbis, et tribum a statuo praesidio, quod solitum sit succurrere Esquiliis infestantibus eam partem vrbis Gabinis, indicioque esse, quod adhuc ex tribus per C literam, non B scribatur. Martial. 6, 65 Famae non nimium bonae puellam, Quales in media fedent Suburra, *etc.* Liu. 3, 13 Si haud multo postquam pestilentia in vrbe fuerat, in iuuentutem grassantem in Suburra incidisse. Iuuen. Sat. 10, 156 Et media vexillum pono Suburra.

SVBVRRANVS, *vel, vt frequentius scribitur,* SVBVRANVS, a, um. Plin. 8, 3 Itaque quatuor solae erant a partibus vrbis, in queis habitabant, Suburrana, Palatina, Collina, Exquilina. Hor. Epod. 5, 58 Latrent Suburanae canes.

SVBVVLTVRIVS, a, um. [ὑπογύπιος] *Per lasciuiam comicam* Corpus subuulturium Plauto *dictum, quasi rapiens ad se homines, quemadmodum solent vultures* Rud. 2, 4, 9 Eia corpus cuiusmodi subuulturium illud quidem: subaquilum volui dicere. Subaquilum *coloris fusci nomen est: Sed ludit in similitudine* aquilae *et* vulturis.

S V C

SVCCĔDO, ssi, ssum, ĕre. [ἐπιγίνομαι, διαδέχομαι, ἀντικαθίσταμαι] *Subire, item in locum alterius* venire. Scruius *ad illud* Virg. Ecl. 5, 6 Sue antro potius succedimus. Succedimus et Datiuo et Accusatiuo casibus, secutus tam veterem quam nostram consuetudinem, suo more iungit. Virg. Georg. 3, 418 Aut tecto assuetus coluber succedere, et vmbrae, *etc. Add. ib.* v. 464. Virg. Aen. 8, 123 —— et nostris succede penatibus hospes. Idem Aen. 4, 10. Aquae iussae rex succedit Ouid. Met. 11, 142 *de Midа, cui dictum erat,* Spumiferaque tuum, qua plurimus exit Fonti subde caput. Antro succedimus Virg. Ecl. 5, 19. Dominationi externae, quam in suis timuerunt, sponte succedunt Iustin. 8, 2, 2. Munimentis hostium *oppugnando* Liu. 9, 14. Muris, portis succedere, *etc.* Liu. 23. Caes. Bell. Gall. 2, 6. Tectis succedere, *Domum ingredi* Ouid. Met. 2, 766. Virgil. Aen. 11, 146. Terris alicuius succedere Virg. Aen. 7, 214. Tumulo inc... cessit Idem Aen. 5, 93. Vallo successit acies Romana Liu. 2... Vrbi paruae succedimus Virg. Aen. 3, 276. Ad muros succedere ... 8, 16. Idem 1, 27 Albano non plus animi erat, quam fidei ne ... nere ergo, ne transire aperte ausus, sensim ad montes succedit. ... bernaculum Curt. 4, 12 *extr.* Cic. pro Domo 116 Tectum ... imbris vitandi causa succederet nullum haberet. *Sed et* M ... succedere Liu. 38, 9. *et* Tacit. Ann. 2, 20. Assiquetudo succe... muros Liu. 27, 18. Sallustius *apud* Seru. *ad* Virg. Ecl. 5, 5. ... murum hostium successisset, poenas dederat. Iugum ne pecor... dem, nisi paria, succedunt Calpurn. Flac. Declam. 29. Grat. 165 S... dere Tigrim *(marem)* Ausa canis, *de Venere, vt* subsidere, succum ... Minutatim succedere Lucret. 6, 1189. Cic. de Orat. 1, 151 ... Omnia sub acumen styli subeant et succedant necesse est.

Succedere, *In alterius locum venire.* Cic. in Pison. 88 Quum tu ... solum quod tibi succederetur, sed quod Gabinio non succederetur ... sanguis et mortuus concidisti. Idem Fam. 12, 4 Dolabella valde vitu... batur ab hominibus non insulsis, quod tibi tam cito succederet. ... ad Brut. 13 Sororis meae liberos obliuiscaris esse lepidi filios, ... his in patris locum successisse existimes. Idem Offic. 3, 76 Qu... go? hic non noceat, qui quodam quasi veneno perficiat, vt veros ... des moueat, in eorum locum ipse succedat? In vicem all... succedere Plin. 11, 37. *it.* 24, 17. s. 118. Succedere i... bem praelio Liu. 6. Succedere in pugnam Idem 9. ... cedere in paternas opes Idem 21. Succedere sub primam ... Caes. Bell. Gall. 1, 24. Cic. Verr. 4, 81 c. 37 Succedan... vicarius tuo muneri, suscipiam partes, quas alienas esse arbitrabar. ... summum succedere honorem, *Conscendere* Lucret. 5, 1122. ... succedere Cic. de Clar. Orat. 87. Proxime alicui succedere ... ctil. 1, 9. Si proinde, vt ipse mereor, mihi successerit Cic. ... 10, 4. Nihil semper floret, aetas succedit aetati Cic. Phili... 39 *s. extr.* Honori alicuius succedere Ouid. Met. 2, 590. ... ri *imperfecto ad illud perficiendum* Plin. 35, 10 s. 36, 15 *de Venere ... lis.* Orationi succedere Cic. pro Corn. Balb. 4. *i. post illam* ... Magnis succedere, et aequales habere Cic. in Orat. 105.

Succedere, [προχωρεῖν] *Prospere cedere, et euenire.* Ter. Andr. 4, ... Hac non successit, alia aggrediemur via. Lepide hoc succed... manus negotium Plaut. Mil. 3, 2 *extr.* Liu. 8, 25 Si successis... ceptum. Si quando minus succedet, magnum tamen ... riculum non adibit Cic. in Orat. 98. Idem ad Brut. 9 N... tuumque exercitum exspectamus fine quo, vt reliqua ex... tentia succedant, vix satis liberi videmur fore. Si ex Sent... successerit, bene erit opera posita Idem Q. Frat. 2, 13. Quibus ... tidie melius succedere tempus maioremque spem proponi vi... Caes. Bell. Ciuil. 3, 49. Liu. 21, 7 Non ita prospere vbi ... effectum operis ventum est, coeptis succedebat. ¶ ... *seru.* Successit, *pro Accidit.* Plin. 28, 8 Quod si successerit alienari ... te, ac vel ex equo hominem decidere. Succedere, *continet ... quam partem sub toto argumento* Quinct. 3, 9, 1 Propositio et p... probationi succedunt. *Sic* 1, 5, 45 Quidquid eorum alteri suc... huic parti subiungatur licet. *Impersonaliter:* Credite mih... quam succedetur illis Cic. de Prou. Consul. c. 8. Idem Fa... 30 Qui cum forte Quaestor Macedoniam obtineret, neque ei succ... esset, Pompeius in eam prouinciam cum exercitu venit. *Et alite* ... 9, 31 Vbicunque iniquo successum erat loco. *i. res successerat.*

SVCCESSVS, a, um. Partic. [προεκχωρημένος] *Quod prospere ... sit.* Cic. Fam. 16, 12 Nam quum omnia mea causa velles mihi s... sa etiam tua. *Add.* Plaut. Pseud. Prol. v. 8. Ouid. Met. 2, 788. ... *ad* Rutil. Itin. 1, 313.

SVCCESSVRVS, a, um. Partic. Ouid. Met. 2, 788 Murmura... dedit; successurumque Minervae Indoluit.

SVCCESSVS, ūs. m. [εὐτύχημα] *Euentus tam bonus quam ... saepius tamen bonus.* Virg. Aen. 2, 386 Atque hic successu exsul... animisque Choroebus. Liu. 2, 50 Inde consilium ex re natum, ... diis ferocem hostem captandi, gaudere etiam multo successu Fabi... daciam crescere. Ex successu continuae felicitatis obliuiscitur ... minem esse Iustin. 16, 5, 8. Successus et euentus Plin. 27, 8. ... or ipso successu Virg. Aen. 5, 210. Laetior successu Ouid. ... 384. Prosperi successus Liu. in praefat. 1. Augere su... nouis successibus Claud. in pr. Cons. Stilich. 1, 2. Carer... cessu Ouid. Epist. 1, 18. —— successibus Id. Epist. 2, 85. S... sumque artes non Habuere meae Idem Rem. Am. v. 624. ... re successus suos, *Non pati prosperos successus languescere, Fauentes ... tunam prosequi* Lucan. 1, 148. ¶ 2 Successus, *vt* Se... *locus, quo succedere possis.* Arnob. 6 p. 191 Templa enim haec ... sunt? Si humanam infirmitatem roges, nescio quid immane atqu... plum: si deorum potentia metiaris, successus quidam parui, atqu... nus angustissimum cauernarum, *etc.*

SVCCESSOR, ōris. m. [διάδοχος] *Qui succedit.* Martial. ... Sic quasi Pythagorae loqueris successor et heres. Cic. Q. Frat ... Successorem habes perblandum. Ex cuius (Aesclepiadis) successo... Themison Cels. Praef. 1. Successore nouo tollitur omnis ... Ouid. Rem. Am. v. 462. Lamprid. de Alexand. 32 Si vnquam ... cui praesentium successorem dedit, semper illud addidit, Gratia... agit Respubl. Capitolinus in Antonium c. 5 Successorem viuenti ... nulli dedit, nisi Orphito praefecto vrbis. *Add.* Spart. in Hadr. ... 11. Capitolin. in Alex. c. 32. An sibi successorem Dessi... Suet. Calig. c. 4. *Vid.* Ouid. Trist. 4, 10, 53. Item ex Pont... 9, 38 Successor tanti frater honoris erit. Quum successor ali... immutat de institutis priorum Cic. pro Flacc. 33 c. 14 Praefinit... successori diem Idem de Prouinc. Cons. 37. *De altero sexu:* ... nam caelo ducebat sidera Phoebe, Fraternis successor equis Corn. Su... *ap.* Charis. p. 66.

SVCCESSIO, ōnis. f. [διαδοχή] Plin. 12, 14 Feruntque MMM ... amplius esse familiarum, quae ius per successiones id sibi vindi... Cic. ad Brut. 17 Quid hoc mihi prodest, si merces Antonii op... poscitur, in Antonii locum successio? Per ordinem successionis reg... ad Astyagen defendit Iustin. 1, 4, 1. Cic. de Fin. 1, 37 Vt enim ... cibo potioneque fames sitisque depulsa est, ipsa detractio molestiae ... secutionem adfert voluptatis: sic in omni re doloris amotio succ... nem efficit voluptatis. Successio prouinciarum. Idem Fam. ... Praeterea Marcellus quod adhuc nihil retulit de successione Prou... rum Galliarum. *Conf.* Tac. Ann. 4, 12, 3 Quinctil. Decl. 360. Se... Polyb. c. 34.

SVCCEDANEVS, *s.* SVCCIDANEVS, a, um. *Prime b...*

...epitheton est. Gell. 4, 6 *recitauerat SCti veteris formulam, in quo e.t,* si quid succidaneis opus esset: *tum ait*, Quod succidaneas hostias. Status appellauit, quaeri solet, quid verbum id significet. *Addit*, requiri super eodem verbo in Plauti Epid. 1, 2, 37 Men' piacularem oportet fieri ob stultitiam tuam, vt meum tergum stultitiae tuae subdas succaneum. *Iam pergit*, Succidaneae autem hostiae dicuntur, *ae* litera per rem compositi vocabuli in I literam commutata. Nam quasi *succaedaneae* appellatae: quoniam si primis hostiis litatum non erat, aliae post eadem ductae hostiae *caedebantur*: quae quasi prioribus iam caesis lueli piaculi gratia subdebantur, et *succidebantur*: ob id *succidaneae* nominatae, litera I scilicet tractim pronuntiata. Audio enim quosdam eam literam in hac voce barbare corripere. (*Hi scilicet a verbo* Cado *deflebant originem)* Eadem autem ratione verbi *Praecidaneae* quoque *hostiae* dicuntur, *etc.* Festus, Succidanea hostia appellatur, quae secundo loco caedebatur, quod quasi succideretur dicta. Quidam a succedendo eam a succidendo dictam putant. *A* Succedendo *etiam ductum maluit* hoc verbum Scaliger *ad* Festum *vid.* PRAECIDANEA agna. *Et ICtos ita illos fos, vt a* succedendo *deriuarent, mox dicetur n. 2. Sed audiamus antecessorum Aen.* 2, 140 Hostia, quae ad aras ducta est immolanda, si ea effugerit, *effugia* vocari veteri more solet: in cuius locum quae supposita fuerat, *Succidanea* — dicitur. Id. *ad* Aen. 8, 641 Denique si per morem litare non possent, succidanea dabatur femina; si autem per feminam non litassent, succidanea adhiberi non poterat. *Ad hoc sacrificii genus alludens* Apul. 8 p. 213, 29 Sed postquam non ceruam pro virgine *(Iphigenia)* sed alium pro homine succidaneum videre, *etc. S. Elmenh. et Priceus* p. 171 *qui etiam aliud exemplum annuum succedanei virginis ceruae adfert.* ¶ 2 *A* succedendo succedaneum *dixisse videntur* ICti. Succedanei alieni periculi esse non patiuntur tores Vlpian. D. de administratione tutorum. l. Si plures §. 8 *h. e. Sustinere incommodum alieni periculi vel alterius culpam sustinere. Sic* Id. l. 4. de magistratib. conuen. Magistratus quidem in omne periculum succedit, heres ipsius dolo, proximae culpae succedaneus est. ¶ 3 *A* succedendo *item, sed alio intellectu,* Iustinus 28, 6, 2 *vbi Mithridates quaeritur de Romanis,* Sic et autum suum Pharnacem per cognationum (*non dubito quin legendum sit* cognitionum) arbitria succedaneum regi Pergameno Eumeni datum, *i. velut submissum illi per fedus, in quo ipse deterioris conditionis esset: vt* succedere iugo *ac* dominationi *dici, in ipso verbo obseruauimus. Rem ipsam satis declarant Excerpta Polybii Legat. 57 et 59 e quibus patet, Romanis arbitris pacem constitutam Eumeni honestam, iniquam Pharnaci.*

VCCESSĪVVS, a, um. Lactant. de Opificio Dei 12 Mirabile institutum Dei est, quod ad conseruationem generum singulorum, duos sexus maris ac feminae machinatus est, quibus inter se per voluptatis illecebras copulatis, successiua soboles pararetur, ne omne genus viuentium conditio mortalitatis exstingueret.

VCCESSIVE. Adu. *Legit ap.* Spartian. in Caracalla c. 8 *Rob. Constantinus Supplem. L. L.*

VCCESSORIVS, a, um. Paul. in. l. 1 D. de iur. et fact. ignor. Ignoret autem sibi ex successorio capite bonorum possessionem competere Seleucus cum post Alexandri obitum successorio iure teneret regnum Persidis Ammian. 14, 8.

VCCENDO, di, sum, ĕre. [ὑποπυρόω] *Incendere, subiecto igne.* Liv. 28, 23 Quum turbam feminarum puerorumque imbellem inermisque ciues succaederent, et in succensum rogum femininia pleraque iniicerent corpora, *etc. Conf.* Quinctil. Decl. 329. Sol est, qui ista succendit Sen. Quaest. Nat. 7, 12. Crines succendit flamma Lucan. 6, 19. *Add.* Ouid. Met. 5, 442. Classica succendere cantu Lucan. 6, 6 *vt* Martem accendere.

VCCENSVS, a, um. Partic. [ὑποπυρωθείς, ὑπόπυρος] *Vt* Ignibus succensis torreri Cic. in Pison. c. 18. Amore alicuius succensus Ou. Epist. 15, 167. Ira succensus Sil. 1, 169. Mero multo ad bella succensi Lapithae Senec. Herc. fur. 9 v. 779. Ira succensa rabie Claud. Conf. Hon. 4, 242. Mentes succensas agit libido Senec. Hippol. 4.

VCCENSIO, onis. f. Lauacri succensio Ammian. 31, 1. *Add.* Ammian. 25, 18. Tertull. de Resurr. c. 12. ¶ 2 *A succendo significat indignatio.* Literae tuae officii plenitudine memoriam succensionis obliterant Symmach. Ep. 5, 37.

VCCENSEO, ui, ēre. [νεμεσάω] In re graui et iusta irasci, *vt ait* Donatus, *Idem alio loco,* Succensere, inquit, is dicitur, qui quum irasci debeat, laesus irascitur Plaut. Asin. 1, 2, 26 Aut cur postremo mihi succenseam, partes vt faciunt caeteri? Idem Capt. 3, 5, 22. An obsecro hercle te, id nunc succenses mihi? i. e. An propter id, vt interpretatur Donat. Ter. Andr. 2, 3, 2 Si id succenseat nunc. Ibid. 4, 1, 30 et Phorm. 2, 2, 14. Cic. Att. 2, 1 Mihi quod defendissem, leuiter succenseuit. Ouid. Epist. 17, 34 Nec tamen irascor: quis enim succenset amanti? Non enim iam metuo ne tu illi succenseas: illud vereor, ne tibi illum succenseare aliquid suspicere Cic. pro Deiot. 35. Non esse mortibus succensendum Caes. B. C. 1, 84. Cui hoc nomine succenseri potest acat. Paneg. Theodos. c. 8. Dii hominibus irasci et succensere coeperunt Cic. pro Rosc. Com. 46 c. 16.

VCCENSIO, *i. ira vid.* SVCCENSIO a Succendo n. 2.

VCCENTIVVS, *vid.* SVCCINO.

VCCENTVRIO, āre. [ὑποκαταγράφω] Proprie significat, Explendae centuriae gratia numerum supplere, *auctore* Festo, *qui laudat* dicit Plauti, Succenturia centum, require, qui te delectet domi: *et* Caecilii Nec meae malitiae astutia opus est, succenturia. *Nempe vt* Centuriare *est milites in suas centurias referre et describere: ita* succenturiare est *centuriam deficientem explere: differuntque adeo haec verba vt* Sortiri *et* Subsortiri. *Translate apud* Gell. 15, 8 Alia esca melior atque cautior succenturietur.

VCCENTVRIO, *vel* SVBCENTVRIO, onis. m. Liu. 8, 8 *Qui centurioni substituitur.*

VCCENTVRIĀTVS, a, um. Adi. [ὑποκατάγραπτος] Ter. Phorm. 1, 4, 52 Nunc prior adito tu: ego in insidiis hic ero succenturiatus. *Pulchre* Donatus, Succenturiati dicuntur, Qui explendae centuriae gratia subiiciunt se ad supplementum ordinum.

VCCERDA, ae. f. [ὑσχοδόν] *Stercus suillum.* Titinn. *apud* Festum, Quid habes, nisi vnam arcam sine claue, eo condis succerdas? *Forte scribendum* Susserda, vt Mussserda *rectius* fucerda: *nam corripitur a* Lucil. *ap.* Non. 2, 813 Hic in stercore humi, fabulisque, fimo, atque succerdis.

VCCERNO, *vel* SVBCERNO, crēui, crētum, ĕre. [ὑποκρίνω, ἀποκρίνω] *Separare, secernere.* Plin. 18, 11 Farinario cribro succernunt. Plaut. Poen. 3, 1, 10 Nam iste quidem gradus succretus est cribro pollinario. *Add.* Cato R. R. c. 13. Tosta tusa et subcreta Vitr. 2, 5. *Conf.* Id. 7, 7 *fin.* Cato c. 37 Partem de nucleis succernito, et in lacum conicito. *Conf.* Id. 10 *et* 25.

SVCCLSSOR, SVCCLSSIO, *vid.* SVCCEDO.

SVCCĪDO, di, sum, ĕre. [ὑποτέμνω, ὑποκόπτω] *Ex* Sub *et* Caedo. *Proprie de arboribus dicitur, cum prope terram caeduntur.* Plin. 16, 12 Postea tota arbor succiditur, et medulla eius vritur. *Conf.* Colum. 2, 16 *et* 11, 2. Ouid. Fast. 4, 231 Naiada vulneribus succidit in arbore factis. Truncoque succisa fagus Senec. Herc. Oet. f. 13. Nemus succisum Lucan. 4, 138. *Add.* Colum. 2, 1. Segetes succidere Virg. Georg. 1, 297. Caes. Bell. Gall. 4, 19 Omnibus eorum agris vastatis, frumentis succisis, *etc.* Vini succisis feminibus poplitibusque Liu. 22, 51. Seges succiditur ense Sil. 15, 536. *Vid.* SVCCIDANEVS.

SVCCISIO, onis. f. Pilis intra narium antra fruticantibus quotidiana succisio Sidon. Epist. 1, 2. *Add.* Vulg. 19, 5.

SVCCIDIA, ae. f. [ταρίχευμα] *Tergum, siue massa carnis porcinae salita, et in necessarium vsum seruata: quae quoties opus est, succiditur.* Succidia *igitur continet* pernam, petasonem, et lardum. Varr. de L. L. 4, 22 p. 28, 26 Ab suibus concidendis *deriuat:* nam id pecus primum occidere coeperunt domini, et vt seruarent, salire. Idem de R. R. 2, 4 Ignauum et sumtuosum esse, qui succidiam in carnario suspenderit potius ab laniario, quam ex domestico fundo? *Ibid.* E queis succidias Galli optimas et maximas facere consueuerunt. Cic. de Senect. 57 c. 16 Iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant. *i. vt ait* Non. 2, 782 Successionem necessariam: *quod nescio quid sibi velit: intelligerem, si* succisionem *dixisset. Cente statim addit* Dicitur et succidia, quod est laridum. *Ciceronis locum facit illustriorem* Plin. 19, 14 Hortorum Cato praedicat caules. Hinc primum agricolae aestimabantur prisci, et sic statim faciebant iudicium, nequam esse in domo matremfamilias (etenim haec cura feminae dicebatur) vbi indiligens esset hortus. Quippe e carnario aut macello viuendum esse. Indiligens hortus, *i. Indiligenter cultus.* Succidias humanas facere Cato *apud* Gell. 13, 24.

SVCCĪDVS, a, um. Adi. *Lanae in primis epitheton.* Varr. de R. R. 2, 11 *a sudore deriuat*: Tonsurae Tempus inter aequinoctium vernum et solstitium, quum sudare inceperunt oues, a quo sudore recens lana tonsa, succida est appellata. *Rectius itaque* succidam *a* succo *dici putaueris. Est enim sudor, velut* succus *quidam lanae recens tonsae. Proinde penultimam habet correptam, quae in* Succido, *a quo quidam deriuant, producitur.* Succida palliolo Vellera quinque petit Martial. 11, 28. Iuuen. Sat. 5, 25 Qualis coena tamen? vinum quod succida nolit Lana pati. *Nempe quod docet* Varro R. R. 2, 11 Tonsas oues recentes *(quarum est* lana succida) eodem die perungunt vino et oleo. Cels. 4, 4 *de tussi,* Imponendaque extrinsecus supra id quod dolet, lana succida ex aceto est. *Add.* Id. 8, 3. Plin. 8, 48. 24, 19. 29, 2. 31, 11. Colum. 6, 15 Pallad. Febr. t. 17. Tertull. de Bapt. c. 3. Plaut. Mil. 3, 1, 193 Lautam vis, an quae nondum sit lauta? PA. Siccam, succidam. *i. Volo quae nondum lauet, sed sicca sit, quae tamen sit succulenta, et bene habita. Hoc autem eo est lepidius, quod alluſum est ad* lanam, *quae illota* succida *est: lauta, iam non* succida. *Haec Turneb. Aduers. 7, 6. Sed est etiam vitium viri* succidus. Plaut. Mil. 3, 1, 52 Minime sputator, screator, sum, itidem minime succidus, *i. immundus, foetidus, illuuie plenus.* Succidi *pro opulentis Scheffer. ad* Petron. c. 38 p. 168.

SVCCISĪVVS, a, um. *Scribitur in libris antiquis et recentioribus multis, vbi meliores habent* Subsecius *vel* Subsiciuus, *vbi vide post* SVBSECO.

SVCCĪDO, cīdi, cāsum, ĕre. [ὑποπίπτω] *Quasi Subtus cadere.* Curt. 9, 5, 7 Iam continuo labore grauia genua succidebant. *Exemplo* Plauti Curc. 2, 5, 30 Tenebrae oboriuntur, genua inedia succidunt. *Sic* Artus succidere Lucret. 3, 157 *Conf.* Idem 5, 110. Senec. de Prouid. 2 p. 306 Etiamsi succiderit, de genu pugnat.

SVCCĀSVS, ûs. m. Varro *apud* Non. 6, 21 Ventus succasu vehementius sufflare. *Al.* Occasu.

SVCCIDVVS, a, um. Adi. [ὑπόπτωτος] *Quod est pronum ad casum, siue ferme cadens.* Ouid. Epist. 13, 24 Succiduo dicor procubuisse genu. Gressus succidui titubant Claud. de Rapt. Proserp. 3, 153. Poplite succiduo genua intremuere Ouid. Met. 10, 458. Proles Alcim. Auit. 1, 8. *Conf.* Sidon. Epist. 7, 6.

SVCCIDVS, *vid. p. a.*

SVCCINGO, *aut* SVBCINGO, xi, tum, ĕre. [ὑποζωννύω] *Subtus cingere, vt solebant, quo expeditiores essent ad aliquod opus faciendum.* Ouid. Met. 13, 733 Illa feris atram canibus succingitur aluum, Virginis ora gerens. *de Scylla.* Cic. Verr. 5, 145 c. 56 Hoc etiam iste infestior, quod multo se pluribus et maioribus canibus succinxerat. *Arma etiam succinguntur: hinc* His Animum succinge bonis Petron. c. 5 Terrore se frustra succinxerit Plin. Paneg. 49. Liu. 21, 10 Si ex bellis bella serendo succinctus armis legionibusque viuat. Vestem ritu succincta Dianae Ouid. Met. 10, 546. Ministri succincti Idem Fast. 4, 413. Adstricti succingant Ilia ventres Grat. Cyneg. v. 271. *de naturali conformatione canum, vt* SVBSTRICTVS. Anguis subcingit Regionem cancri Vitrum. 9, 7. *i. subiectus est cancro, de siderum situ.*

SVCCINCTVS, a, um. Partic. *Praeter dicta,* Hor. Serm. 2, 6, 107 Veluti succinctus cursitat hospes. *Conf.* Ouid. Amor. 3, 2, 31. Succinctus cultro, *Qui cultrum succinctum habet* Liu. 7, 5. Ferro Liu. 40, 7. Gladio succinctus Auctor ad Herenn. 4, 66 c. 52. Cic. Philipp. 13 c. 16 Galam eodem Pugione succinctum videtis. Pinus succincta comas, *cuius bona trunci pars nuda est* Ouid. Met. 10, 103. Palla nigra succincta Canidia Hor. Serm. 1, 8, 23. *Add.* Petron. c. 60 *et* 67. Cic. de Lege Agrar. 86 Deleta Carthago est, quod cum hominum copiis, tum ipsa natura ac loco succincta portubus, armata muris, *etc.* Nemus corpus succinctum Plin. 20, 17. Pectora succincta curis, *quasi armata consiliis et prouidentia* Stat. Silu. 5, 1, 77. Maximarum gentium Viribus succinctus Iustin. 6, 1, 2. *Add.* Idem 35, 1, 9. Quinctil. 2, 2 At nunc proni atque succincti ad omnem clausulam non exsurgunt modo, sed etiam excurrunt. *Compar.* Plin. 16, 10 Easdem arbores alio nomine esse per oram Italiae, quos tribulos vocant, plerique arbitrantur, sed graciles, succinctioresque et enodes. *h. e. Compactiores et densiores.* Tunicae succinctiores Ambros. Epist. 15.

SVCCINGVLVM, i. n. [ὑποζωστήρ] Balteum *inquit* Festus. Meo quidem animo, ab Hippolyta succingulum Hercules haud aeque magno vnquam abstulit periculo Plaut. Men. 1, 3, 17.

SVCCINCTE. Adu. *Breuiter.* Sidon. Epiſt. 1, 9 Faber ſuper his aliqua ſuccinctius. Ammian. 15, 20 Succinctius edocebo Idem 28, 1 Nec pigebit docere ſuccincte.

SVCCINCTIM. Adu. *Idem.* Claud. Mamert. de Anima praef. p. 4.

SVCCINCTORIVM, i. n. *Cinctus ad tegendas partes verecundas.* Auguſtin. contra Manich. 2, 15 Fecerunt de foliis ſici ſibi ſuccinctoria. *Conf.* Interpr. Iren. 3, 35.

SVCCINCTVLVS, a, um. Apul. Mileſ. 2 p. 117 Faſciola praenitente altiuſcule ſub ipſas papillas ſuccinctula.

SVCCINO, ĕre. [ὑπαυλέω] *Quaſi* Canendo ſubſequi, *et inuicem reſpondere:* Hor. Epiſt. 1, 17, 48 Clamat, Victum, date, ſuccinit alter, Et mihi diuiduo findetur munere quadra. Priſcian. l. 10 p. 898 Succino, ſuccinui; Occino, occinui. Succinente Habinna Petron. c. 69.

SVCCENTĪVVS, a, um. Adi. Tibia ſuccentiua Varr. de R. R. 1, 2. *vid.* INCENTIVVS, *in* INCINO.

SVCCENTVS, ūs. m. Mart. Capel. 1 p. 6 Succentibus conuenire. *it. ibid. aliter.*

SVCCENTOR, ōris. m. Ammian. 19, 28 Paullo ſuccentore fabularum crudelium, *i. Incentore. Conf.* Iſidor. 6, 19.

SVCCĪNVM, i. n. [ἤλεκτρον] *etiam Romanis* electrum, *Germani veteres* Gleſſum *appellabant, forte quod vicinum eſſet vitro* (dem Glaſe) *hodie* Bernſtein, *ſ.* Agtſtein. Tac. Germ. 45 *de Aeſtyis, Sueuici maris accolis,* Soli omnium Succinum, quod ipſi Gleſum vocant, inter vada atque in ipſo litore legunt. — Diu inter caetera eiectamenta maris iacebat, donec luxuria noſtra dedit nomen. — Succum arborum eſſe intelligas, quia terrena quaedam atque etiam volucria animalia plerumque interlucent, quae implicita humore, mox durefcente materia cluduntur. Fecundiora igitur nemora lucosque, ſicut Orientis ſecretis, vbi tura balſamaque ſudantur, ita Occidentis inſulis terrisque ineſſe crediderim: quae vicini ſolis radiis expreſſa atque liquentia in proximum mare labuntur, ac vi tempeſtatum in aduerſa litora exundant. Si naturam ſuccini admoto igne tentes, in modum tedae accenditur, alitque flammam pinguem et olentem, mox in picem refinamue lenteſcit. *Conf.* ELECTRVM, *vbi praeſertim locum claſſicum excerpimus* Plin. 37, 2 *et* 3. *Nempe videntur veteres primo* ſuccinum electrum *adiectiue dixiſſe, vt illud a metallico diſtinguerent, etc. Eſſe re ipſa Adiectiuum* ſuccinus, *ſtatim apparebit. Conf.* Plin. 3, 26. Solin. c. 8 *et* 23. Pinguia ſuccina Iuuen. Sat. 6, 572. Spernere ſuccina, flare roſas, Fulua monilia reſpuere Prudent. Periſt. 3, 21.

SVCCĪNVS, a, um. [ἠλεκτρικός] *Vt,* Martial. 6, 15 Dum Phaëthontea formica vagatur in vmbra, Implicuit tenuem ſuccina gutta feram. Gemma ſuccina Idem 4, 59. Domitius Nero — capillos coniugis ſuae Poppaeae quodam etiam carmine ſuccina appellauit Plin. 37, 3 ſ. 12. Ouid. Met. 15, 316 Electro ſimiles auroque capillos *metallum poteſt videri intellexiſſe. Sed nempe coloris ſimilitudo appellationem communicauit.*

SVCCINEVS, a, um. Adi. *Idem.* Plin. 22, 23 Succineis nouaculis, aut argenteo apparatu comitante. *Succineas pilas, vt et cryſtallinas in manibus habere ineundi frigoris cauſa ſolebant delicatae,* Martial. 5, 37 Fragrauit ore — quod ſuccinorum rapta de manu gleba. *Et* 2, 8 *in re ſimili* Succina virginea quod regelata manu.

SVCCINATVS, a, um. Vinum ſuccinatum ſuccinae gemmae ſimile eſt, id eſt, fului coloris Iſidor. 20, 3.

SVCCISIVVS, *vid. poſt* SVCCĪDO.

SVCCLAMO, āre. [ἐπιφωνέω] *Idem quod Acclamare, in primis e loco inferiore, alio de ſuperiore concionante.* Liu. 3, 50 Haec Virginio vociferanti ſucclamabat multitudo, nec illius dolori, nec ſuae libertati ſe defuturos. Idem 10, 25 Ain' tandem, inquit, num caſtra vallata non habetis? ad hoc quum ſucclamatum eſſet: duplici quidem vallo, et foſſa, et tamen in ingenti metu eſſe. *Add.* Idem 6, 40. Succlamatum eſt et frequenter a militibus Cic. Fam. 11, 13. Quinctil. Decl. 18 In illa virgine publica ſucclamat inuidia. Item Decl. 19 Omnium maledictis ſucclamatus, omnium denotatione damnatus eſt. *Conf.* Lactant. 4, 18.

SVCCLAMATIO, ōnis. f. [ἐπιφώνημα] Liu. 40, 36 Si ex eo quod aut inter ſe loquantur, aut ſucclamationibus apud concionantem imperatorem ſignificent, quid ſentiant, *etc. Vid.* Idem 28, 26.

SVCCOLO, āre. [ἀναπίδημαι] *Collum ſupponere, ſuſtollere, ſubleuare cruicibus ſubiectis.* Ab his ſuccollantibus in caſtra delatus eſt Sueton. Claud. c. 10. *de lecticariis.* Idem in Othon. cap. 6 Succolatus, et a praeſente comitatu imperator conſalutatus, *etc.* Plin. 35, 10 Sunt in eius exemplaribus nobiles paluſtri acceſſu villae, ſuccolantium ſpecie mulieres labentes, trepidaeque ſeruntur. Apes regem ſuum ſequuntur quocunque it, et feſtum ſubleuant, et ſi nequit volare, ſuccollant Varr. de R. R. 3, 16. *Collo appendere, apud* Commodian. Inſtruct. c. 19.

SVCCONDĪTOR, ōris. m. Succonditores *in ludis Circenſibus illi erant, de ſententia Turnebi, qui ſub currum et iugum ſeſe condebant, ſi forte male iuncti eſſent equi, aut loris ſe impedirent. Horum mentio eſt in epigrammate iſto veteri,* M. VISPANIO FVLLONI TINCTORI. M. VISPANIO MIGNIONI VIATORI. M. VISPANIO QVARTINO SVCCONDITORI. M. VISPANIO EROTI AVRIGATORI, *etc. Vid.* Gruter. p. 340 n. 3.

SVCCOSVS, *vid.* SVCCVS.

SVCCRESCO, crēui, crētum, ĕre. [ὑποφύομαι] *Inferius vel ab imo item in locum refectorum creſcere.* Ouid. Met. 9, 352 Succreſcit ab imo Totaque paullatim lentos premit inguina cortex. Plaut. Trin. 1, 1, 8 Interim mores mali quaſi herba irrigua ſuccreuerunt vberrime. Columel. 4, 14 Frequenter ſolum exercendum eſt, dum id incremento ſuo vites inumbrent, nec patiantur herbam ſuccreſcere. Cic. de Orat. 3, 228 Non enim ille mediocris Orator veſtrae quaſi ſuccreſcit aetati, ſed et ingenio peracri et ſtudio ſtagranti. Succreſcere gloriae ſeniorum Liu. 10, 13.

SVCCROTILIA, *vt ait* Paullus Feſti, vox tenuis et alta. Tiburnius, Feminea fabula ſuccrotilla vocula. *Ex* Feſti *verbis, vt ſuppleta ſunt a viris doctis, etiam huc referri poſſunt,* Affranius in Epiſtola: loquebatur ſuccrotilla voce, ſerio. *Locum Titinni ſic corrigit Scaliger,* Feminina fabulare ſuccrotilla vocula. *Turnebus a* crotalo *tinnitu derivat non improbabiliter.*

SVCCVBO, āre. Grabatulo ſuccubans Apul. Met. 1 poſt p. 107, 39 *ſub grabatulo iacens.*

SVCCVBA, ae. f. [παλλακή Gl. Lat. Gr.] *Dicitur, quae ſe alieno marito ſubiicit, et alienum thalamum violat.* Ouid. Epiſt. 6, 153 Lecti quo ſuccuba noſtri Moereat, et leges ſentiat ipſa ſuas. *Heinſ. emendat* nuba. Florulentus ſubcuba Prudent. in Romano v. 192 *de foemina maſculo.* Apul. Met. 5 p. 171, 32 *Venus* Pſychen formae *ſuae* ſubcubam, *ſui* nominis aemulam *vocat, Vid.* SVCCVMBO *extr.*

SVCCVDO, ĕre. Succuderunt Galli e ferro ſub id vocabulo (*loricae*) ex annulis ferream tunicam Varro L. L. 4, 24 p. 29, *Feſtiua et plane Varroniana metaphora:* ſuccuderunt ſub id vocabulum, *i. ſub eo vocabulo comprehendi voluerunt cuſam e ferreis annulis* loricam.

SVCCVLA, *vid.* SVCVLA.

SVCCVMBO, cubui, cubitum, ĕre. [ὑποπίπτω, ὑποκύπτω, ὑποτακλίνω, ὑπεδύομαι] *Subiici, ſubtus cadere.* Liu. 6, 32 Cui ſuccubere oneri coacta plebes. Genu flexo ſuccumbere Ouid. Trist. 4, 2, 2. Succumbere, *ad animum relatum, pro Frangi, et itebili animo eſſe, vt ferre fortiter moleſtiam nequeamus.* Cic. de 2, 95 Turpe eſſe viro debilitari, dolere, frangi, ſuccumbere. cubuiſſem enim potius ipſe Idem pro Domo 16. Succumbentibus cumbere Idem ad Brut. 16. Subuenire ſuccumbenti, oppr oneribus alicuius Idem de Lege Agr. 2, 68. Animo ſuccum Idem Tuſc. 2, 56. Virg. Aen. 4, 19 Huic vni forſan potui cumbere Culpae. *Dido de ſuis amoribus.* Cic. de Fin. 1, 49 Vt enim mortis metu omnis quietae vitae ſtatus perturbatur: ſuccumbere doloribus, eosque humili animo imbecilloque ferre rum eſt, *etc.* Fatis ſuccumbere Lucan. 8, 70. Cic. Fa Non quo ita ſim fractus, vt aut hominem me eſſe oblitus ſim, Fortunae ſuccumbendum putem. Fortunae cedere et ſuccum Idem Tuſc. 3, 36 c. 17. Labori ſuccumbere Caeſ. Bell. 7, 86. Ouid. Epiſt. 3, 91 Briſeis Achilli, Nec tibi turpe precibus ſuccumbere noſtris, *i. concedere.* Cic. de Senec Quatuor robuſtos filios, quinque filias, tantam domum, tantas Telas Appius regebat et ſenex et caecus. Intentum enim ani tanquam arcum habebat, nec langueſcens ſuccumbebat ſenec Turbae virtutem ſuccumbere vidit Ouid. Met. 5, 177. *Argi ſomno* ſuccumbunt Idem Met. 1, 714. Lumina neſcia cumbere ſomno Idem Epiſt. 12, 49. Succumbere viro *dicitur* lier *vt* ſuccedere, ſubſidere. Varr. de R. R. 2, 10 Nec non etiam quas virgines, ibi appellant, nonnunquam annorum vigintι, qu mos eorum non denegauit ante nuptias vt ſuccumberent quibus vel et incomitatis vt vagari liceret, et filios habere. *Et forte huc all illud Didûs* Virg. Aen. 4, 19 Huic vni forſan potui ſuccumbere pae. Succumbere *dicitur etiam pellex legitimae vxori, quaſi ſuccu in illius locum, et illius loco cubare.* Hygin. Fab. 177 *ex* ver Creticis, *Verſum minorem, in quam mutata Calliſto eſt,* Oceano prol ſemper ſe tingere Thetis, Arſa ſuae quia ſit quondam ſuccum alumnae: *i. pellicem agere Iunonis. Conf.* Ouid. Met. 2, 527.

SVCCVRRO, curri, curſum, ĕre. [ἐπικερίζω, ἐξακολέω] *lium praeſtare.* Virg. Aen. 1, 634 Non ignara mali miſeris ſuccu diſco. *Vid.* Ter. Adel. 5, 3, 6. Succurrere laborantibus Bell. Ciuil. 2, 6. Cic. de Orat. 1, 169. Id. pro Roſc. Am Quoniam quidem ſemel ſuſcepi, licet Hercules vndique omnes terr minae, periculaque impendeant omnia, ſuccurram atque ſubibo. bitne mutus et ſalutarem petentibus vocem, ſtatim, ſi non ſucc tur perituris, *etc.* Quinctil. 10, 7. Succurrunt ſubſidia tantis malis Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 70. Dolori noſtro ſuccurre pert. 2, 17, 13. Exſpectationi aliquorum quam celerrime ſu rere Cic. de Orat. 2, 313. Idem Pr. A. 1 in Verr. 2 Huic ego ſae Iudices, cum ſumma voluntate, et exſpectatione Pop. Rom. actor ceſſi, non vt augerem inuidiam ordinis, ſed vt Infamiae communi currerem. Labori alicuius ſuccurrere Virg. Aen. 9, 404. pſis ſuccurrere Ouid. ex Pont. 2, 9, 11. Miſeris ſuccurrere Vi Aen. 1, 634. Periclitantibus ſuccurrere Scribon. Epiſt. Verr. 1, 67 Haec vbi filio nuntiata ſunt, ſtatim exanimatus ad contendit, vt et vitae patris, et Pudicitiae ſororis ſuccurreret. ſulite in medium, et Rebus ſuccurrite feſſis Virg. Aen. 11, 335. bus ſuccurrite laeſis Ouid. Triſt. 1, 4, 35. Saluti ſuccurrere, tunisque communibus Cic. pro Rabir. 3 c. 1. Vrbi inc ſuccurritis Virg. Aen. 2, 352. Via celeriore ſuccurrere Celſ. Succurrere, *abſolute.* Succurratur Scribon. 198. Succurſur pollicetur Id. Ep. in. *ſc. medicina.* Succurrendum Ibid. Succurrere, *In mentem venire.* Cic. . . . Neque enim mihi currebant verba, quae ante diſceſſum a Dolabella audieramus. Fam. 16, 21 Deinde illud etiam mihi ſuccurrebat, graue eſſe me dicio patris iudicare. Virg. Aen. 2, 317 — Pulchrumque ſuccurrit in armis. Vt quidque ſuccurrit, libet ſcribere Att. 14, 1. Mirari ſuccurrit Plin. 17, 1. Aliud ex alio *apud* Quinctil. 9, 2, 60. Succurſum, *impersonale,* Plin. 23, tellectum ibi remedium eſt, potuque ſuccurſum. Liu. 3, 58 adueſae fortunae velit ſuccurſum. Os fractum, niſi ſuccurſum grauibus inflammationibus afficit Celſ. 8, 4.

SVCCVRSOR, *ſ.* SVBCVRSOR, ōris. m. Campanus ſo ſubcurſor Lucil. *ap.* Gell. 1, 16. *niſi legendum potius eſt* ſuccuſſor.

SVCCVS, i. m. [χυλὸς Gloſſ.] *Eſt Humor in corpore, quo dant bene valentes.* Virg. Ecl. 3, 6 Et ſuccus pecori, et lac ſub citur agnis. Succus, proprie quaſi Sugus, a verbo Sugo: q ſibi ex alimentis membra ſumunt, vt ſe repleant. *Haec Don illud* Ter. Eun. 2, 3, 36 Color verus, corpus ſolidum, et ſucci ple Succum habentia, arida Scribon. 255. Arboris ſuccus 14, 20. Herbae ſuccus Ouid. Met. 13, 941. Hordei ſucco phantos mitificari tradit Plin. 8, 7. Lactis ſuccus Idem 8 Papaueris ſuccus Scribon. 22, 180. Radicis Id. 250. Etſi non plurimi ſanguinis eſt, habeat tamen ſuccum aliquem oportet in Orat. 76. ¶ 2 *Epitheta:* Acer ſuccus, *vid.* AC Acerbi ſucci Ouid. de Medic. faciei 5. Albicans ſuccus 12, 16. Altores rapiat per viſcera ſuccos Nemeſian. Cyneg. v. Amarus ſuccus Ouid. Epiſt. 20, 184. Aridus ſuccus tritus bon. 193. Atri ſucci Ouid. Met. 7, 265. *Al.* Acres. barus ſuccus, Blandior ſuccus, Commodatus ſtomacho ſuccus, *bb. vv.* Crudus ſuccus Iuuen. Sat. 11, 76. Dulces ſucci Fall. 3, 735. Dulcis mellitusque ſuccus, *vid.* MEL. Exſ ſus nuci ſuccus Plin. 12, 28 *ad fin.* Fuſcus ſuccus Ouid Nuce 155. Horrendis infamia pabula ſuccis Idem Met. 14,

Ci de Diuin. 1, 15 Mollipedesque boues spectantes lumina caeli Naritis humiferum duxere ex aëre succum. Ignauus succus, Infecor succus, Languidus succus *et* euanidus, *vid. hh. vv.* Mites succi Ouid. Met. 14, 690. Tabescens succus Plin. 12, 16. Triste succi Virg. Georg. 2, 126. Lactant. de Opific. Dei c. 2 Deus 5 vitribus venas admiscuit, quasi riuos per corpus omne diuisos, per quos discurrens humor et sanguis, vniuersa membra succis Vitalibus irrigaret. Ibidem c. 11 Prouidentissimus artifex in hominis medio receptaculum cibis fecit, quibus concoctis et liquefactis, vitales suos membris omnibus dispertiret. ¶ 3 *Verba:* Abit 10 succus corporis in aëra Ouid. Met. 3, 398. Ademti succi, *vid.* ADIMO. Augescit vua et succo terrae, et calore solis Cic. de Senect. 8, . Excipitur succus inciso caule messibus Plin. 12, 26. Euomit succum cum vita Idem 9, 36. Remittit succum et quasi sanguinem fit Scribon. 156. Spargit succos veneni Ouid. Met. 14, 403. 15 Tristis succi Virg. Georg. 2, 126. Lactant. de Opific. Dei c. 2 Deus Tristis succi herba succo nocituro Senec. Herc. Fur. 11, 9. ¶ 4 *Metaph.* Cic. Att. 4, 16 Amisimus, mi Pomponi, non omnem modo Succum ac sanguinem, sed etiam colorem et speciem pristinam ciuitatis. Quinctil. 1 Prooem. 24 Nam plerumque nudae illae artes 20 nitidae fubrilitatis affectatione frangunt atque concidunt quidquid est in oratione generosius, et omnem succum Ingenii bibunt. Succus orationis: Donat. *in illud* Ter. Phorm. 1, 5, 40 Si est patrue, cultus ut Antipho in se admiserit, *etc.* Bono, inquit, ornatu addidit In quum et sine hoc plenum videri possit. Et hic est, quem Cicero Succum orationis appellat. Cic. in Brut. 36 Succus ille, et 25 sanguis incorruptus vsque ad hanc aetatem oratorum fuit, in qua nullis inesset, non fucatus nitor. Succus, figura orationis plena: *sic dicitur* de Orat. 3, 94 *cui* Tenuis *opponitur*, *quae* arida *vocatur* ad Herenn. 4, 16. Cic. de Orat. 3, 94 Sed si habitum etiam orationis, et quasi colorem aliquem requiritis, est plena quaedam et tamen teres: 30 nullis, et non sine neruis ac viribus: et ea quae particeps vtriusque generis quadam mediocritate laudatur. His tribus figuris inest quidam venustatis non fuco illitus, sed sanguine diffusus debet color. Cic. de Orat. 2, 193 Consecuti sunt hos Critias, Theramenes, Lysias: multa Lysiae scripta sunt, nonnulla Critiae, de The- 35 rame ne audiuimus: omnes etiam tum retinebant illum Periclis succum, sed erant paullo vberiore filo. Succum, *id est multarum sententiarum copiam.* Vberiore filo, *hoc est abundantiore genere dicendi. Translatio est a corporis humani* succo *potissimum sumta, quo abundant bene valentes. Vnde* Ter. Eun. 2, 3, 36 *dixit*, Color verus, corpus solidum, et succi plenum. Cic. *quoque illos oratores, qui huiusmodi succum haberent, sanos, bonam valetudinem, sanitatem, et integritatem fecum saepe dicere non dubitauit: vt in Brut. 51* Nam vt semel e Piraeeo electa est, omnes peragrauit insulas, atque ita peregrinata totam Asia est, vt se externis oblineret moribus, omnemque illam salubritatem Atticae dictionis quasi sanitatem perderet, ac loqui paene desineret. Ibid. 283 Insulsitatem enim et insolentiam, tanquam iam quandam orationis odit: sanitatem autem et integritatem, qui religionem, et verecundiam oratoris probat. Idem de Opt. Gen. Orat. 8 Qui quum careant omni vitio, non sunt contenti quasi bona valetudine, sed vires, lacertos, sanguinem quaerunt, quandam etiam suauitatem coloris: eos imitemur, si possumus: sin minus, illorum totius, qui incorrupta sanitate sunt, quod est proprium Atticorum, quam eos, quorum vitiosa abundantia est, quales Asia multos tulit. *Rursus* in Brut. 64 de Lysia Graeco, et Catone Latino: Sed ille Graecus ab omni laude felicior: habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur: quos, vbi nimio modo bona fit, tenuitas ipsa delectat. Quanquam in Lysia sunt saepe etiam lacerti, sic vt eo fieri nihil possit valentius, verum est certe genere toto strigosior: sed habet tamen suos laudatores qui hac ipsa eius subtilitate admodum gaudeant. *Paullo post* 68 Attico genere dicendi se gaudere dicunt. Sapienter id quidem: atque vtinam imitarentur nec ossa solum, sed etiam sanguinem. ¶ *Obseruatt.* Succuum *Genit. Plur.* Nutrimentis succuum pulmenta rondita Apul. Met. 10 p. 244. Succus Cyrenaicus, Medicus Syriacus, *vid.* LASER. *Rectius scribi quidam putant* fucus: *vid. Pier. ad* Virg. Ecl. 3, 6. *Drakenb. ad* Sil. 7, 169. *A librariis permutatur aliquando cum* sulcus, *v. v.*

VCCO, ōnis. m. Cic. Att. 7, 13 Oppios de Velia Succones aeniga *ipse vocat. Diuinationes an hariolationes virorum doctorum dubia dictio Graeui* p. 711 *sq. vid. Graeu. et Gronou. ad h. l.*

VCCOSITAS, ātis. f. *Succi in corpore humano abundantia.* Cael. Aurel. Acut. 2, 29, 151 Quanquam sit reflata succositas.

VCCŌSVS, a, um. Adi. [ὀπώδης] *Plenum succo.* Columel. 2, 7 Meliusque habetur foenum quod natura succoso gignitur caelo, quam quod irrigatum aquis elicitur. Plin. 12. 25 Aridior, minusque succosus. *Add.* Cels. 2, 18. Columel. 3, 5 *et* 5, 9. Plin. 17, 10. Terra succosa, *vid.* TERRA. Succosior et firmior liber arboris Columel. 4, 29. *Conf.* Corn. Seuer. in Aetna v. 263.

VCCIDVS, *vid. supra post* SVCCIDO. *Caeterum ab illo deriuari vtcunque, certe valde illi cognatum est*

VCCIDO, āre. *Humorem affundere.* Plin. Valer. 2, 8 Syriacum bonum in aceto succidabis. *Vid. Reinesi. Var. Lect. 2, 8 p. 196. A.* Idem p. 675.

VCCVLENTVS, a, um. Adi. *Succosus.* Paullin. ad Cither. 6: Corpus succulentum. Succulenta gracilitas Apul. Met. 2 *sub in. laus mediocritatis.* Sidon. Epist. 1, 2. Prudent. Hamart. praef. v. 58.

VCCVTIO, ssi, ssum, ĕre. [ὑποσείω Onomast. Vet. succutit, ἀναπηδᾷ Gloss.] *Subtus quatere.* Currus alte succutitur Ouid. Met. 2, 57. Scito mare non stare, sed succuti lenitur Sen. Qu. Nat. 5. *Add* Idem 6, 21.

VCCVSSVS, a, um. Partic. Valer. Max. 6, 9 ext. 5 Semel detaxat vultum mutauit, perquam breui tristitiae falebra succussum.

VCCVSSO, āre. [ὑποτινάσσω] *Frequenter succutere. Quod proprie de equo dicitur, qui gradario contrarius est, hoc est concutiendo sorem graditur.* Accius, Agite ac vulnus ne succusset gressus caute redimini, *apud* Non. 1, 55.

VCCVSSVS, ūs. m. [ὑπνασμὸς] Cic. Tusc. 2, 48 c. 21 Pedentim inquit, ite, et sedato nisu, ne succussu arripiat maior dolor. *Cf.* Apul. Met. 3 p. 179. Tertull. de Anim. c. 49.

VCCVSSIO, ōnis. f. *Idem.* Sen. Nat. Quaest. 6, 21 Succussio cum terra quatitur, et sursum ac deorsum mouetur.

VCCVSSOR, ōris. m. [ὑποσείσης] *Equus qui sessorem succutit.* Lucilius *apud* Non. 1, 55 Campanus sonipes succussor numquam sequetur.

SVCCVSSĀTOR, ōris. m. [ὑποτινακτὴς] *Idem.* Lucil. *apud* Non. 1, 55 Succussatoris tardi, rarique caballi.

SVCCVSSATVRA, ae. f. [ὑποτιναγμὸς] *Talis gressus.* Nonius 1, 60 Gradarius, inquit, est molli gradu et sine succussatura nitens.

SVCERDA, *vid.* SVCCERDA.

SVCROTILLA, *vid.* SVCCROTILLA.

SVCTVS, *vid.* SVGO.

SVCVLA, ae. f. [ὑσκη] Dimin. *a Sue.* Plaut. Rud. 4, 4, 126 Quin tu, i, directa cum sucula et porculis. Suculi, *Musical.* Instit. §. 59 de rerum diuis. ¶ 2 Suculae, [Ὑάδες καὶ ὑοκίδες Gloss. Lat. Gr.] *dictae sunt stellae, quae alio nomine vocantur* Hyades *a pluuia. Nam et orientes et occidentes, tempestates et pluuias cient.* Exoriuntur XII Calend. Iulii. Cic. de Nat. Deor. 2, 111 c. 43 *de Tauro, signo caelesti,* Eius caput stellis conspersum est frequentibus. Has Graeci stellas Hyadas vocitare fuerunt, a pluendo. *Vare* enim est pluere: nostri imperite Suculas, quasi a suibus essent, non ab imbribus nominatae. *Vid. omnino* Gell. 13, 9 *vbi eadem copiosius exponit Tiro Tullii libertus. conf.* HYAS, adis. Plin. 18, 6 Aegypto Suculae occidunt vesperi. Sidus vehemens, *etc. Conf.* Id. 2, 39. Colum. 11, 2. ¶ 3 Sucula Cato c. 18 Stipites crassi pedes duos, alti cum cardinibus pedes decem: sucula praeter cardines pedes nouem. Idem c. 12 Prela temperata quinque, superuacanea tria, sucula quinque, superuacaneam vnam. Sucula, *inquit Budaeus, Machina est tractatorii generis. Constat autem tereti ligno, duobus aut pluribus vectibus tracto, vtringue aequa exstantibus longitudine. Haec dum vertatur, funis qui ductarius dicitur, circa eam obuoluitur. Hae Budaeus. Ab his vectibus* vectiarii, *dicti sunt homines, qui vectes versanda sucula manu ducunt. Haec autem machina trium generum est. Vnum genus porrecta* sucula *et iacens, duobus tignis incumbens ad parietem admotis: Alterum genus est erectum, suis fulcimentis et sua veluti basi nixum: quod non ductu brachiorum, vt illud primum versatur: sed ambientibus machinam vectiariis, ac brachiis et pectore connitentibus.* Simia *a fabris appellatur: a Vitruuio etiam* Ergata *dicta. Tertium genus etiam erectum, quaternis tignis fibulatis constans. Quod genus visitur, quum in ponte publicio fabri publicas in aquam magna vi adigunt. Hae enim machina ad tollendam fistucam vtuntur: quae fistuca identidem sublata demissaque publicas in alueum defigit.* Vitruu. 10, 2 *De structoris machinationibus,* Quum autem funis habet caput ad suculam religatum, et vectes ducentes eam versant, funis se inuoluendo circum suculam extenditur: et ita subleuant onera ad altitudinem et operum collocationes. *Conf.* Idem ibid. capp. *seqq.* ¶ 4 Sucula, *genus crepundiorum.* Plaut. Rud. 4, 4, 126 Post est sicula argenteola et duae connexae maniculae, et sucula. G. quin tu i directa cum sucula et porculis. *Nempe ludit in ambiguitate.*

S V D

SVDARIVM, SVDATOR, *etc. vid. mox* SVDO.

SVDES, is. f. [σιφύδιον] *Fustis acutus, genus teli militaris, paxillus igni torridus.* Virg. Aen. 7, 524 Sudibusue praeustis. Idem Georg. 2, 25 Quadrifidasue fudes, et acuto robore vallos. *Ibi* Serv. Vallus et Sudes idem est. Caes. Bell. Gall. 5, 18 Eiusdemque generis sub aqua defixae fudes flumine tegebantur. Idem Bell. Ciuil. 27 Fossas transuersas viis perducunt, atque ibi fudes, stipitesque praeacutos defixit. *Conf. Schurzfleisch. Orthogr. p. 62.* Densae fudes Claud. de Bell. Get. 216. Ferratae fudes Virg. Aen. 5, 208. Fraxineae fudes Virg. Georg. 2, 25. Vastae fudes Stat. Theb. 5, 386. Vsta fude miscere praelia Propert. 4, 1, 30. Concurrere fudibus inter se Liu. 26, 51. Figere aliquem obusta fude Ouid. Met. 12, 299. Crebris fudibus percussae crates Lucan. 3, 494. Scutumque fudemque Gerere Tibul. 1, 10, 35. Torrere fudes Stat. Achill. 1, 437. Vibrare fudem Sil. 8, 554.

SVDICVLVM, *aut* SEDVCVLVM, i. n. Genus flagelli dictum, quod vapulantes fudantes facit Paull. Festi. *Sed malim a* fude *diminutum nomen putare.*

SVDIFICVS, *vid.* SVDVM.

SVDIS, is. f. [σφύραινα] *Piscis.* Plin. 32, 11 Sunt praeterea a nullo auctore nominati, Sudis Latine appellata, a Graecis Sphyraena nostro simili nomine, magnitudine inter amplissimos, rarus, sed tamen non degener.

SVDO, āre. [ἰδρόω, ἰδίω] *Humor e corpore animali valde exercitato et calente exspirans, quem* ἀπὸ τῆ ὕδωρ, *quod aquam significat, deriuatum nonnulli existimant.* Hor. de Arte Poët. 413 Qui studet optatam cursu contingere metam, Multa tulit fecitque puer, Sudauit et altit. Idem Serm. 2, 2, 21 — Tu pulmentaria quaere Sudando. *Idem dicit quod Socrates, cum* inambulando se opsonare famen *dicebat.* In armis sudauit puer Stat. Silu. 3, 2, 123. Nuntiatum est deorum sudasse simulacra Cic. de Diuin. 2, 58 c. 27. Vultusque in marmore sudat Elisae Sil. 1, 98. Cic. de Orat. 2, 223 Quum ille diceret se Sine causa sudare, minime mirum, inquit: modo enim existi de balneis. *Cum Ablatiuo:* Liu. 27, 4 Quatuor signa sanguine multo diem ac noctem sudasse. Humore sudant saxa Lucret. 6, 945. Lacunae sudant tepido humore Virg. Georg. 1, 117. *Cum Accusatiuo:* Idem Ecl. 4, 30 Et durae quercus sudabunt roscida mella. Idem Ecl. 8, 54 *Sed* Praelia sudare Claud. de Nupt. Honor. 111. *Et* Sudauit impar praelium Prudent. Peristi. 2, 76. *i. cum sudore pugnare.* Virg. Georg. 3, 203 *de equis,* Hic vel ad Elei metas, et maxima campi Sudabit spatia, et spumas aget ore cruentas. Sudare, *per translationem dixit* Ter. *pro Vehementer laborare, in* Phorm. 4, 3, 23 Eia sudabis satis, si cum illo incoeptas homine: ea eloquentia est. Vides sudare me iamdudum laborantem Cic. Fam. 3, 12. *Add.* Scholiast. Iuuenal. 10, 1-8. *Torrent. ad* Hor. Sat. 1, 9, 10. Pro communibus commodis sudare Cic. pro Sext. 139 c. 66. *Pass.* Tura balsamaque sudantur Tacit. Germ. 45, 9. Ad superuacua sudatur Senec. Epist. 4.

SVDANS, antis. Part. Grammaticus sudans multum, ac rubens, multum Gell. 19, 10. Sudanti cortice pinus Catull. 65, 106. *Add.* Petron. cap. 23 *et* 116.

SVDĀTVS, a, um. Partic. [ἱδρωμένος] *Vt,* Labor gelido sudatus in Hamo Stat. Theb. 5, 189. *Conf.* Sil. 3, 52. Aestates inter bella sudatae Pacat. Paneg. Theodos. c. 8. Bella Prudent. adu. Symmach. 2, 550. Fibula sudata marito *Veneris* Claud. de Rapt. Proserp. 2, 16. Multo labore Cyclopum sudatus Thorax Sil. 4, 435. Manibus sudata Serenae Zona Claud. Epigr. 22, 12. *In his omnibus*

bus sudatus *est cum sudore elaboratus, vt* euigilata consilia. Ouid. Met. 10, 308 Sudataque ligno Tura ferat, floresque alios Panchaica tellus. *Aliter* Vestis sudata, *Sudore madefacta.* Quintil. 11, 3 Et vigilandae noctes, et suligo lucubrationum bibenda, et in sudata veste durandum.

SVDĀTOR, ōris. m. [ἱδρωτὴρ] Plin. 23, 1 Dysentericis, sudatoribus, in longa tussi, in epiphoris, meracum.

SVDĀTRIX, īcis. f. [ἱδρώτειρα] Martial. 12, 18 Dum per limina te potentiorum, Sudatrix toga ventilat, *etc. i. quae sudorem tibi elicit.*

SVDATORIVS, a, um. Adi. [ἱδρωτικὸς] Plaut. Stich. 1, 3, 73 Vel vnctiones Graecas, sudatorias vel alias malis.

SVDATORIVM, i. n. [ἱδρωτήριον Gloss. Gr. Lat.] Senec. de Vita Beata c. 7 Circa balnea et sudatoria ac loca aedilem metuentia, *etc.* Item Epist. 52 Quid mihi cum sudatoriis, in quae siccus vapor corporum exhausturus includitur?

SVDABVNDVS, a, um. Adi. [ἱδρώων] Lucan. ad Pison. 177 Totaque ludos Turba repente suos iam sudabunda reliquit.

SVDATIO, ōnis. f. Sen. Epist. 86 Nisi Thalius lapis, quondam rarum spectaculum in aliquo templo, piscinas nostras circumidederit, in quas corpora multa sudatione exinanita demittamus. Se sublaturos languorem sudationibus sperant Cels. 3, 2. In montibus Baianis sunt loca sudationibus excauata Vitruu. 2, 6. *Add.* Idem 5, 10 *extr.* Sudatio concamerata Vitruu. 5, 11. *locus in palaestra, in quo sudatur, vt* coenatio, *vbi coenant homines.*

SVDOR, ōris. m. [ἱδρὼς] *Humor ille, qui exercitatis corporibus exprimitur: ex Graeco ὕδωρ humor.* Plin. 10, 72 Serpentes neque caloris, neque sanguinis, neque sudoris, vim habent, quae auiditatem naturalem sale augent. Virg. Aen. 9, 458 — Et multo phaleras sudore receptas. Nec enim sanguis, nec sudor nisi e corpore fluit Cic. de Diuin. 2, 58. Caeruleusque fluit toto de corpore sudor Ouid. Met. 9, 173. Frigidus, Frigidi sudores Scrib. 180. 181. Plaut. Curc. 2, 6, 9. *Add. Torrent. ad* Hor. Sat. 1, 9, 10. *Passerat. ad* Propert. 2, 24, 3. Virg. Georg. 3, 444 Vel quum tonsis Illotus adhaesit Sudor. Idem ibid. 3, 564 Ardentes papulae, atque Immundus olentia sudor Membra sequebatur. Seruius *interpretatur* Morbum pedicularem, id est φθειρίασιν. Pestiferus sudor, *vid.* PESTIFERVS, *in* PESTIS. Virg. Aen. 9, 813

— Tum toto corpore sudor
Liquitur, et piceum, nec respirare potestas,
Flumen agit. *Niger.*

Apparet sudor Scribon. 188. Ardet puluis crudis virum sudoribus Stat. Theb. 1, 22. Effeti artus tepidis sudoribus Idem ibid. 6, 470. Calens sudore belli Idem ibid. 8, 7. Consequi multum sudorem Cic. de Orat. 3, 6. Ducere sudores Scribon. 217 *de emplastro.* Elicere sudorem Cels. 2, 17 *pr.* Emittere sudorem Plin. 6, 18. Iit falsus sudor per artus Virg. Aen. 2, 174. Quibusdam etiam constantissimis in conspectu populi sudor Erumpit Senec. Epist. 11. Fluit sudor vndique riuis Id. Aen. 5, 200. Fumantes sudore equi Id. ibid. 12, 338. Insequitur sudor Scrib. 188. Madentes paruo sudore vultus Sil. 12, 642. Manant sudores frigidi Scribon. 180. — per artus Idem 198. Manat sudor e toto corpore Lucret. 6, 944. Manabat gelidus toto corpore sudor Virg. Aen. 3, 175. Manauit Herculis simulacrum multo sudore Cic. de Diuin. 1, 74. Occupat obsessos frigidus sudor artus Ouid. Met. 5, 632. Pestiferus sudor Cels. 2, 6. Remittit se sudor Idem 2, 3. Sudoribus ora Puluerulenta Rubent Claud. de Laud. Stil. 2, 245. Subsequitur sudor Scribon. 181 *sq.* Tollere reliquias per sudores Idem 160. *de fomento.* Sudor Veneris Lucret. 4, 1122. *quem* thalassina vestis potat, *nihil aliud est, quam naturalis sudor, pullis Venereis sollemnis.* Sudor, *pro* Labore: Cic. pro Font. 2 c. 1 Qui eum ipso M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt: multoque eius sudore ac labore sub Pop. Rom. imperium ditionemque ceciderunt. *de Gallis.* Stylus ille tuus, multi sudoris est Cic. de Orat. 1, 257 c. 60. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 4, 435. ¶ 2 Sudor, *pro Humore a* Lucretio 2, 464 *vsurpatur*, Sudor vti maris est, inquit, *etc. Nempe vt monuimus* sudor, *est ὕδωρ, vnde* Vdus *quoque et* Vdor. *Etiam* Seren. Sammon. 88 Maris rapidi sudor *simpliciter videtur aqua marina esse, non ἁλὸς ἄχνη, spuma maris, Alcyonium. Huc etiam refero* Varron. L. L. 4, 5 p. 12, 6 Hinc Vdus, vuidus: hinc Sudor quinis deorsum in terra himber. *Quidquid sit de reliquis,* Sudor *hic videtur humor.* ¶ 3 Sudor, *i. serenitas caeli, quod* sudum *dicitur, cum serenum est. vid. Gronou. ad* Stat. Silu. p. 313.

SVDARIVM, i. n. *Linteum, quo sudor faciei detergitur, et nares purgantur.* Sueton. Neron. c. 48 Adoperto capite, et ante faciem obtenso sudario, equum adscendit quatuor solis comitantibus. Ibid. c. 25 Parceret arteriis, ac sudarium ad os applicaret. Catul. 12, 14 Sudaria Setaba. Quintil. 5, 3 Quum reus agente in eum Caluo candido frontem sudario detergeret, *etc. Conf.* Catull. 12, 14. *et* 25, 7. Petron. c. 67.

SVDARIŎLVM, i. n. Dimin. Vsus est D. Hieronymus ad Nepotianum De vita clericorum. *Et* Apul. in Apolog. p. 308.

SVDARIVS, i. m. Facit ex coitu sudarios Firmic. 3, 7.

SVDORVS, a, um. Sudoro affatim corpore diutine obrigui Apul. Flor. 3 p. 354.

SVDVM, i. n. [αἴθριον] *Serenum,* Siccum, quasi feudum, id est sine vdo Paullus Festi. Virg. Aen. 8, 528 Arma inter nubem, caeli regione serena Per sudum rutilare vident. Sudum, Serenum tempus post pluuiam Plaut. Milit. 1, 1, 2. Idem Rud. 1, 2, 35 Qui pertegamus villam dum sudum est. Cic. Fam. 16, 18 Horologium mittam et libros si erit sudum. Ver sudum Virg. Georg. 4, 77. Sub Aëre sudo Alcim. Auit. 1, 223. Nubes sudae Senec. Qu. Nat. 2, 26. Nudo sudoque luminis Splendore Apul. Met. 11 p. 260.

S V E

SVEO, ēui, ētum, ēre. [φιλέω] *Antiquum verbum: vnde* Suesco, sueseis. Nec voces cernere suemus Lucret. 1, 301. *duabus syllabis. Sed trisyllabum est* Lucret. 1, 54 — Et semina rerum Appellare suëmus, *i. Solemus.* Idem 6, 793 Concidere vt pronos mittere suenit. Has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt Cic. de Nat. Deor. 2, 111 cap. 43. Lucret. 4, 304 Quinque etiam sexue vt fieri simulacra suërint. Idem 5, 910 — Et gemmis florere arbusta suëssе.

SVESCO, ēui, ētum, ĕre. [ἐθίζομαι] *Consuetudinem capere.* Cic. Fam. 15, 8 A te id quod suesti peto in maiorem modum, vt me teni diligas atque defendas. Claud. de Rapt. Proserp. 3, 175

— Haec post cunabula dulci
Ferre sinu, summoque Ioui deducere paruam
Sueuerat, et genibus ludentem aptare paternis.

Add. Idem de Consul. Prob. et Olyb. v. 44. Suescere militi cit. Ann. 2, 44. *Et transitiue,* Idem Ann. 2, 52, 3 Su quemuis disciplinâ.

SVĒTVS, a, um. Partic. [ἐθισὸς] Virg. Aen. 5, 402

— Geminos inmani pondere caestus
Proiecit: quibus acer Eryx in praelia suetus
Ferre manum.

Conf. ibid. v. 414. Cic. Att. 6, 2 Ita multae ciuitates omn alieno liberatae, multae valde leuatae sunt, omnes suis legibus diciis suetae αὐτονομίαν adeptae reuixerunt. Lucan. 1, 325 nefanda parat suetus ciuilibus armis. Latrociniis suetus Iust. Fragm. c. 12. *et* Tacit. Ann. 2, 52, 1. Seruitio Id. 12, 50, 4. Adulatio sueta Idem ibid. 13, 8. Secundis oriri sueta mala Sallust. Fragm. c. 1. Praeter alia sueta bellc Ann. 15, 12, 2. Requies sueta Idem ibid. 3, 45.

SVERA, ae. f. *Sutilla caro antiquis.* Varro, Offula, ab o nimae fuerae. Sueris item pro Suis dicebatur. Idem Perna a pede; sueris, a nomine eius. *Annotauit Turnebus.*

SVESSA, ae. f. [Σέσσα] *Campaniae oppidum.* Plin. 3, 5 Quo quinius Superbus expugnauit. Sil. 8, 400 Attritaque bellis

SVESSIO, *A quo Suessiones incolae Galliae Belgicae, oppidun lissimum, et in eo populi, olim* Nouiodunum. Plin. 4, 17 In p cia Remensi Suessio. *Horum frequens est mentio apud* Caes. Bell 2, 4 *et* 12. *et* 7, 75 *etc.*

SVĒVI, orum. m. [Σήνοι] *Germaniae populi, gens valida, et l fissima. De qua* Lucan. 2, 51 Fundat ab extremo flauos Aquilon vos, *etc.* Sen. Med. f. 9 Aut quos sub axe frigido succos legun Sueui nobiles Herciniis. Sil. 5, 134 Cassis erat munita viro, cui surgens Triplex crista, iubas effundit crine Suëuo. *Flaminius, de loquitur,* Sueuos *vicerat.*

SVEVIA, ae. f. *Regio Sueuorum* Tacit. Germ. 43.

S V F

SVFFARCĬNO, āre. *Instipare, inculcare, grauare,* Plaut. Curc. 2, 3, 10 Qui incedunt suffarcinati cum libris. Andr. 4, 5, 31 Verum vidi Cantharam suffarcinatam. *Quod sub veste portaret. Vbi* Donatus, Proprium est anibus suffarci esse. Feminam multis suffarcinat muneribus Apul. Met. 9 Ego iam bellule suffarcinatus Idem Met. 10 p. 246. *de asino bellar pleto et saturato.* Suffarcinatos arcta non capiunt Paullin. N 29 (*al.* 10) c. 2.

SVFFARRANEVS, a, um. Adi. *A Farre, quemadmodu farreatio deduci videtur, et significat Eum, qui far in castra conueh modicum, alienumue: non iusto commeatu aliquo, sed crebris, et institorum vecturis.* Plin. 7, 43 f. 44 Cicero, mulionem ca sem suffarraneum fuisse, Harduin. Castrensis suffaranium, *alterius vicarium. Sed vehementer fluctuat lectio. Vid. Turneb. 29 et Laet. ad h. l.*

SVFFECTIO, *vid.* SVFFICIO.

SVFFENVS, i. m. *Poëta ineptus, qui se tamen plurimum raretur. Hinc communi nomine vocantur* Suffeni, *qui stulte se rantur.* Catull. in Suffeno f. 22

— Neque idem vnquam
Aeque est beatus, ac poëma cum scribit
Tam gaudet in se, tamque se ipse miratur.

Sed concludit carmen ita: Nimirum idem omnes fallimur, nequ quisquam, quem non in aliqua re videre Suffenum Possis.

SVFFĔRO, suffers, sustŭli, sublātum, sufferre. [ὑποφέρω, ὑπομ ταλάω, στεγάζω] *Sustinere, perpeti.* Virg. Aen. 2, 492 — Nec c stra, nec ipsi Custodes sufferre valent. Vix suffero Anhel Plaut. Merc. 1, 2, 4. *vox valde fatagentis.* Ter. Heaut. 3, Satrapes si siet amator, nunquam sufferre eius fumitum queat. unctionem sufferre Scribon. 29. Laborem sufferre Plaut. 5, 2, 21. Laborem durum sufferre Lucret. 5, 1271. *Add.* 1, 1013. Plus oneris sustuli, quam ferre possum Cic. pro Amer. 10 c. 4. Sufferre, *Pati,* Plaut. Curc. 3, 6. Ter. 5, 3, 17 An vt pro huius peccatis ego supplicium sufferam. Ma nisi hoc peius sit, haec sufferre et perpeti Cic. Fam. 4, 5. pro Caecin. 98 Quam Mulctam si sufferre voluissent, tamen m in ciuitate potuissent. Idem in Catil. 2, 28 c. 13 Quod ego si ministrabo, Quirites, vt si vllo modo fieri poterit, ne improbus qu quisquam in hac vrbe Poenam sui sceleris sufferat.

SVFFERENTIA, ae. f. *Tolerantia.* Tertull. de cap. 4 Ad sufferentiam nosmetipsos praemonemus. *Add.* ibid. *et* adu. Marc. 4, 14.

SVFFERTVS, a, um. [πυκνὸς] *Formam habet Participii a* fercio, *vt* differtus, Refertus. Sen. Nat. Quaest. 1, 5 Praeterea q dicitur tibi, nubem sole esse suffertam, non dicitur, colorem immistum esse velut duro corpori ac stabili et manenti, sed vt fl et vago. *Sed Gronou.* suffectam *quae melior lectio.*

SVFFICIO n. 4. Sueton. in Neron. c. 20 Mediaque in cheatra frequenter populo epulatus, si paullum subbibisset: ali se sufferti tinniturum Graeco sermone promisit. *h. e. Cantaturu clarius aliquid, aut quod Graeci dicunt πυκνὸν, id est densum quipp ac plenum, quod aures impleat.*

SVFFERVEO, bui, ēre. [ὑποζέω] *Aliquantum feruere.* F 18, 11 Vulgo vero nec sufferuere faciunt. *Vetus codex* Sufferuefaciunt.

SVFFERVEFĂCIO, ēci, actum, ĕre. [ὑποζεοποιέω] Plin 26 Odor vero in vino sufferuefacti antecedit alios. 22, 25 In veficae vero dolore, semuncia amyli cum ouo et passibus ouis sufferuefacta a balneo.

SVFFERVEFĪO, fiĕri. [ὑποζεοποιοῦμαι] *Aliquantum feruens f* Plin. 27, 9 Qui fidem promisso huic quaerunt, affirmant, lapillos, sufferuefiant, vna rumpi. In aqua subferuefieri Plin. 30, *Conf.* Idem Valerian. 2, 17.

SVFFES, *vel* SVFFS, ĕtis. m. *Lingua Punica Consul dici* Liu. 30, 7 Senatum itaque Suffetes, quod velut Consulare imperi apud Carthaginienses erat, vocauerunt. Idem 28, 37 Infestae

dicta quaedam ab conscendentibus naues militibus, ad colloquium Siretes eorum, qui summus Poenis est magistratus, cum Quaestore el uit. *conf.* Sen. de Tranq. An. c. 5. Fufes scripsit Festus. *Eluis etiam* [illegible] *w iudex est.*

VFFIBVLVM, i. n. [ὑποπόριον] est, *vt ait* Festus, Vestimentum album, praetextum, quadrangulum oblongum, quod in capi Vestales virgines sacrificantes habebant: idque fibula comprehenditur: *vnde nomen esse videtur, quod* fub fibula *comprehenditur.*

VFFICIO, ēci, ectum, ĕre. [ἀρκέω, διαρκέω, ἐξαρκέω, ἐπαρκέω] *Satis esse.* Ph. Epist. 10, 25 Mihi autem vel sola voluntas tua sufficeret. Stat. Si. 5, 2, 175 Vade puer, tantisque enixus suffice donis. Plin. Paneg. 77 Quis nostrum idem curae, idem fudoris fumit? quis adeo expeti- tionoribus aut deferuit, aut sufficit? Sueton. de Clar. Gram. 23 Luxuriae ita indulsit, vt saepius in die lauaretur, nec sufficeret. o Pdea quam immensae gulae impudicissimi corporis quaestus sufficere nno potuit Pseudo-Cic. in Sallust. 13. Nec sufficit vmbo ictibus: *i. N. potest ferre ictus* Virg. Aen. 9, 810. Animus sufficit malis Ovid. Trist. 3, 2, 13. Animus animo Senec. de Benef. 2, 31. Cu- spitati paucorum sufficere Cic. Verr. 5, 126. Sufficit hic mons ficientis hominum Liu. 29, 23. Large sufficiens praesidium annuis viribus Plin. 7, 46. Sufficere, *absolute, i. posse* Virg. Aen. 5, 21 (Nos obniti contra, nec tendere tantum Sufficimus. Quae i sufficimus ipsi Per partes spectare suas Calpurn. Ecl. 7, 35. Quan- quam nec scribae sufficere, nec tabulae nomina illorum capere po- tuerunt Cic. Philipp. 2, 16. Non sufficientibus iam viribus ad con- furia munera obeunda Liu. 2, 8. Quinctil. 1, 12, 1 Ad quas nec mus, nec corpus, nec dies ipsa sufficiat. Adeo resolutus, vt ne ac uellendum quidem telum sufficeret dextra Curt. 9, 5, 10. ¶ 2 Si icere *cum Accusativo, Subministrare.* Virg. Georg. 2, 423 Ipsa fa- ellus quum dente recluditur vnco, Sufficit humorem. Ibid. Aut illae pecori frondem, aut pastoribus vmbram Sufficiunt, fe- que satis, et pabula melli. Milites excursionibus Liu. 3, 61. Ora vrbi rerum abundantiam sufficit Iustin. 44, 1, 4. ¶ 3 Su cere, *Substituere.* Virg. Georg. 2, 65 Atque aliam ex alia gene- ra o sufficiet prolem. Cic. pro Muraen. 82 Nam ne sufficiatur Co sul non timent. Cum Fatre in Hispaniam profectus est: cu- in soit obitum Hasdrubale imperatore sufficeto *etc.* Nep. 23, 3, 1. Suffi- ce in locum, [ἀντικαθίσταμαι] Liu. 5, 31. Idem 22, 25 Nec ta- m ne ita quidem prius dimittendum ad exercitum Q. Fabium, quam C in locum C. Flaminii sufficeret. Cic. Fam. 5, 10 Si mehercule A ti os haberem, in cuius locum sufficerer fum. *conf.* Iustin. 22, 1, 12. ¶ Sufficere, *tinctorum est, vt* inficere. *Significat* Substernere *colorem, cui lius deinde inducatur.* Cic. in Hortens. *ap.* Non. 4, 405 Vt ii, qui co bibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis qui- bu am. Virg. Aen. 2, 210 Ardentesque oculos suffecti sanguine et ni. Maculis suffecta genas Valer. Argon. 2, 105. Nubes su suffecta Sen. Qu. Nat. 1, 5. *add.* 5, 16. Lumina suffecta le- th Valer. Argon. 1, 821.

VFFICIENS, entis. Partic. Paullus in l. Conficiuntur. D. de ad codicil. Quid enim si sufficientium testium facultatem non ha- bu ? Sufficiens vigori animi compages corporis Vell. Patere. 2, 12 3. Sufficiens malis Curt. 8, 4, 10. Sufficientissima defini- ti Tertull. adu. Marc. 5, 2.

VFFECTVRVS, a, um. Partic. [διαρκήσων] Ilia suffectura ca aribus Stat. Silu. 1, 1, 50.

VFFICIENTER. Adu. Ne primis quidem apicibus sufficien- te initiatus Sidon. Epist. 2, 1. Vlpianus in l. Sed et si quid. §. 1. D. de vi ruct. et quemadmodum. Sufficienter autem alere, et vestire debet, se ndum ordinem et dignitatem mancipiorum. *conf.* Pallad. 1, 25.

VFFICIENTIA, ae. f. Ad sui sufficientiam peruenire Sidon. E t. 6, 12. Sit comes alma salus et sufficientia victus Eugen. Toletan. Cm. 1. *vterque ἀυτάρκειαν volunt dicere* Tertull. ad Vxor. 1, 4. Vulg. 1 imoth. 6, 6.

VFFECTVS, a, um. Suffectus alteri Iustin. 5, 6, 1. Suf- f i in loca eorum nouis regibus Id. 11, 10, 7. *Vid.* SVFFICIO n. 3.

VFFECTIO, onis. f. *Substitutio.* Arnob. 5 p. 166. *et* 7 p. 212. *et* Tertull. de Anim. c. 28.

VFFĪGO, xi, xum, ĕre. [ὑπηλόω] *Subtus affigere.* Plin. 33, 3 A nem Telum Alexandri Magni praefectum aureis clauis suffigere cruidas. In altissimam crucem suffigere Iustin. 18, 7, 15. Cic. in ison. 42 c. 18 An ego, si te et Gabinium cruci suffixos viderem? A oenus Patibulo suffixus est Iustin. 22, 7, 8. Hirt. de Bell. Afr. c. 5 In cruce omnes suffixit. *Et* Hor. Serm. 1, 3, 82 In cruce fugat Serium. Stimulos nouos suffixit dolori Sen. Theb. 1. Sitem Verubus corporis mei membra lacerata subfigunt Firmic. de E . Prof. Reiz. c. 8.

VFFIXVS, a, um. Partic. [ὑπηλωμένος] *Vt*, Robore erecto s ixus Sil. 1, 153. Ianua suffixa tigillo Catull. 68, 59. Nec s leuati, sed suffixi Sen. de Tranquill. An. c. 10.

VFFIO, īui, ītum, īre. [ὑποθυμιάζω, θυμιάζω] *Fumo curare, Sumigare.* Plin. 20, 13 Hippocrates ruta vulnarum causa natu- ra suffire iubet. Columel. 12, 18 Cella quoque vinaria omni st core liberanda, et bonis odoribus fuffienda. Propert. 4, 9, 55 E n quaecumque locum externae tetigere puellae Sufflat, et pura li- m a tergit aqua. Tetris se fullit Odoribus ipsa Lucret. 4, 1168. Tymo fuffire Virg. Georg. 4, 241. Ignibus aetherius terras fuffi- tolleraces Lucret. 5, 1096

VFFĪTVS, a, um. Partic. [ὑποθυμιαθείς] Plin. 20, 17 Ani- si dolores capitis leuat fuffitum naribus. Columel. 9, 14 Suffi- t deinde et adiuuantes apes refrigerare oportet.

VFFĪTVS, ūs. m. [ὑποθυμίασις] *Suffumigatio.* Plin. Et v uarum conuertionem fuffitu excitant. Idem 24, 11. 25, 5 *etc.*

SVFFITIO, onis. f. [ὑποθυμίασις] Colum. 1, 6, 20 Ne rursus rnia fuffitione medicata fint. Idem 12, 50. Orpheus et Hetio- es fuffitiones commendauere Plin. 25, 2. Verbenarum fuffitio Anob. 5 p. 156. Nubes fuffitionis exaestuare *dicuntur* Eid. 7 p. 235.

SVFFĪMEN, ĭnis. n. [ὑποθυμία] *Idem.* Quid. Fast. 4, 731 I, e virginea populus, fuffimen ab ara.

SVFFIMENTVM, i. n. [θυμίαμα] *Idem.* Plin. 15, 29 f. 36 *Myrto*, Et in ea quoque arbore fuffimenti genus habetur, *i. ad* Iustus *ea vtuntur.* Ibid. c. 30 f. 40 *de Lauro*, Ob has causas e iidem crediderim honorem ei habitum in triumphis potius, quam ea fuffimentum fit caedis hostium et purgatio, vt tradit Masurius. Illus: Suffimenta a veteribus dicta sunt, quae fieri solebant ex faba, ellioque molito, mulso sparso: ea diis eo tempore dabantur, quo vuae calcatae prelo premebantur. Cic. de Legib. 1, 40 c. 14 *pr.* Nam et in us fine illius fuffimentis expiati fumus.

SVFFIMENTO, āre. Suffimentare aliquid Veget. de Re Veter. 3, 2.

SVFFĪTOR, ōris. m. [ὑποθυμιατὴς] Plin. 34, 8 Lycus et ipse puerum fuffitor in.

SVFFISCVS, i. m. Folliculus testium arietinorum, quo vtebantur pro marsupio Fest.

SVFFLAMEN, SVFFLAMINO, *vid.* SVFFIO.

SVFFLAMMO, āre. Si calumniam plectibili fuffiammat inuidiâ, in eo iam praeceffit vindicta pulfati Sidon. Ep. 4, 6.

SVFFLAVVS, *vel* SVBFLAVVS, a, um. Adi. *Aliquantulum flauus*, Suet. in Neron. c. 51 Statura fuit patne iuita, corpore maculofo et foedo, fuffiauo capillo. *add.* Id. Aug c. 79.

SVFFLO, āre. [φυσίζω, ὑποφυσάω] *Flatum immittere* Plin. 34, § f. 19, 17 Buthyreus Lycius Myronis discipulus fuit, qui fecit dignum praeceptore puerum, fuffiantem languidos ignes. Suffiare buccas Plaut. Stich. 5, 4, 42. Gladiatores decrepitos fi Suffiaffes, cecidiffent Petron. c. 45. Suffiare buccis Martial. 3, 17. Suffiauit nescio quid vxori, *h. e. Infufflauit, In aurem dixit.* Plaut. Caf. 3, 3, 19. *conf. Cafaub. ad* Pers. 4, 20 p. 333. Naribus fuffiare Scribon. 16. *i. infufflare.*

SVFFLĀTVS, a, um. Partic. *Proprie tumidum et rectum, et quafi vento quodam elatus factum.* Varr. Agath. Neque auro, aut genere, aut multiplici fcientia fuffiatus quaerit Socratis veftigia Nomius 1, 227. Corpus fuffiatum Scribon. 134. Suffiata cutis difflentm Plin. 8, 38. *Add* Plaut. Bacch. 4, 2, 21. Gell. 7, 14 Auct. ad Her. 4, 13 c. 10 Grani figurae, quae laudanda eft, propinqua eft ea, quae fugienda eft, quae recte vi debitur appellari, fi fuffiata nominabitur. Nam vt corporis bonam habitudinem humor imitatur faepe; ita grauis oratio faepe imperitis vocatur ea, quae turget et inflata eft *etc.*

SVFFLABĬLIS, e. Adi. Prudent. Apoth. 842 Spiramus quotiens animae fuffiabilis aura, *i. verbo, Spiritum commentem per arteriam.*

SVFFLĀTIO, ōnis. f. [ὑποφυσίωσις] Plin. 9, 7 Praeterea bullantium aquarum fuffiatio, lunaeque effectu concharum quoque corpora augefcentia. *conf.* Id. 9, 29.

SVFFLATORIVM, i. n. Vulg. Ierem. 6, 29. *Follis, quo ignis fuffiatur.*

SVFFLĀMEN, ĭnis. n. *Retinaculum rotae decurrentis, ne velocius decurrat.* Tardat fuffiamine curium Prudent. Pfychom. v. 417. Iuven. Sat. 16, 50 Quod placitum eft illis praeftatur tempus agendi: Nec res atteritur longo fuffiamine litis. Idem Sat. 8, 148 Ipfe rotam ftringit multo fuffiamine Conful. *conf.* Scholiaft. *Verbo, accufat Poëta infanum ftudium aurigandi in ipfis primis perfonis, quod vix liberis dignum Romani veteres putarunt.*

SVFFLAMINO, āre. *Suffumine comprimere et retinere.* Seneca Declam. 4 Tanta illi erat velocitas orationis, vt vitium fierer. Itaque diuus Auguftus optime dixit, Aerius noftet fuffiaminandus fit. *Vbi alias legitur* Sufflamandus, *alias* Sublibulandus. Seneca de Morte Claudii, Aliquando Ixionis miferi rotam fuffiaminandam.

SVFFŌCO, āre. [ἄγχω, πνίγω] *Ex* Sub *et* Faux *compofitum*, AV *in* O *productam conuerfa; fignificat Spiritum praecludere, velati olfactis faucibus.* Suffocat, πνίγει, λαρυγγίζει Gloff. Quidii *effe dicitur, fed falfo, fi non deftituat nos Index Barmanniauae*, Suffocent animam dira venena tuam. Lucret. 5, 904 Aut in melle fitum fuffocari atque rigere Frigore. Ne fuffocata, ernore Quae maculantur, edant Arator in Act. Apoft. c. 15. Gallum gallinaceum fuffocare Cic. pro Muraen. 61. Suffocare fame vrbem, *pro Opprimere et exftinguere.* Cic. Att. 9, 6 (7) ¶ 2 Suffoco, *penultima correpta, volunt effe a* foco, *et fignificare* πυρῶσαι, *accendere ignem fuffiendi caufa: fic certe Scaliger apud* Propert 4, 8, 84 Suffocat et pura limina tergit aqua. *Sed cum nondum alius auctor fit verbi*, Suffit *cum Brouckhuf. ex optimis libris legendum eft.*

SVFFOCĀTIO, ōnis. f. [πνίξις, ἄγχονη] Plin. 20, 5 *pr.* Eius femen contritum, et in vino potum, tumentem alium, et fuffocationes mulierum, doloresque lenit. *conf.* Sen. Ep. 54.

SVFFOCABILIS, e. Adi. *Actus, Suffocandi vim habens.* Parvus locus fuffocabilis erit aëris paupertate Cael. Aurel. Tard. 9.

SVFFŌDIO, fōdi, fossum, ĕre. [ὀρύττω] *Subtus excauare.* Columel. 2, 8 Nec te fuem veltmus impofci, quoniam roftro fuffodiat, et caefpites [illegible] Suffodere equos, *Confodere, enecare* Caef. Bell. Gall. [illegible] Suffodere montem Plin. 36, 15. Alexandria eft fere tota fuffoffa Hirt. B. Alex. c. 5.

SVFFOSSVS, a, um. Partic. [ὑπορυγμένος] Cic. de Arufp. Refp. 30 c. 15 A Sext. Sarrano fatentiffima facella fuffoffa, incenfa, inaeuitacata, oppreffa. Virg. Aen. 11, 671 — Quorum alter habenas Suffoffo reuolutus equo, dum colligit, *etc. i. calcaribus foffo et perritato: vel etiam ab vulnerato hoftis manu.* Seruius, Suffoffo. *i.* e. Caduro, nam Suffoffi equi dicuntur, quos vulgo *caefpitatores* vocant. Alii Suffoffo legunt. i. e. Praecipiti et iam cadenti. *Haec* Seruius, *quae probet, cui placeant. Add.* Tac. A 1, 65, 6. Mela 2, 1.

SVFFOSSIO, ōnis. f. Seneca Epist. 50 (49) Quum hoftilia in partes tela fibrarent, et ipfum folum fuis ilionibus tremeret et cuniculis. Neque arietes neque fuffoffiones valent nocere Vitruu. 1, 5.

SVFFRĀGO, ĭnis. f. [ἀκανθή] *Dicitur in poftetioribus pedibus animalium, quod in prioribus funt Genua. Sed non fatis ita conftare videntur: interdum enim eft nodus fub utrisque cruribus, quo pedis verfura conftat, tibiaeque ita annectitur pes, vt verti poffit, in bouis, equis, et caeteris armentis. Dictae* Suffragines, *quod* Suffringantur, *hoc eft in altum frangantur. Poftetiore intellectu ponit* Pedes et deinde fuffragines Colum. 6, 15, 2. *Priori* Plin. 11, 45 Quae animal generant, genua ante fe flectunt, et fuffragmum artus in auerfum. Plin. 8, 45 Victimarum probatio in vitulo, vt cauda articulum fuffraginis contingat. *Idem*, Aues et quadrupedes alas in priora curuant: fuffragines in poftetiora. Plin. 8, 15 Nullo fuffraginum flexu. Idem 32, 6 Aquilae pedes euellunt in aduerfum a fuffragine, *etc. conf.* Id. 11, 37. Solin. c. 33. Isidor. 11, 1. ¶ 2 *Eft etiam vitium pedis in iumentis, fi audimus Rufil. Hippiatr.* 1, 52. *Sed locum* Veget. Mulom 1, 26, 2 *quem eo trahebam in L. x. Rud. iam puto pertinere ad illam fecuram in pede, quae eft angulae proximae: quam ille alligari iubet, vt facilius eius fanguis et humor poffit.* ¶ 3 Suffragines *dicuntur etiam Vitis foboles.* Columel. 4, 21, 4 Et fi foboles, quam ruftici fuffraginem vocant, radicibus adhaeret, diligenter explantanda, ferroque alleuanda eft, vt hibernas aquas refpuat. *Etiam hic* Suffrago *eft imo pedi, cum hoc enim comparantur radices, proxima.*

SVFFRAGINŌSVS, a, um. Adi. *Cuius suffragines morbo viatae sunt.* Columel. 6, 38, 2 *de mula*, Suffraginosae hordeacea farina imponitur.

SVFFRAGOR, āri. [ὑηφοφορέω] *Dicitur* Suffragari *praesertim populus, cum se velle aliquid declarat. Cum* fragor *sit vel maxime vox multitudinis, vt suo loco ostendimus; cum prisca simplicitas in comitiis clamore rem gesserit: videtur mihi non inepte dici*, Suffragari *populum, vt* Succlamare, *cum sententiam suam (secundo clamore, et fauente in primis) ostendit;* refragari *autem vt* reclamare, *cum repugnat, et nolle se ostendit. Modus Syllabae* fra *non debet euertere hanc etymologiam: cum non desint alia, in quibus diuersitatem sibi talem vsus indulsit, vt cum* Lucerna *primam brevem habet etc. Caeterum in hoc verbo factum est, quod in multis aliis, vt etiam sublata ratione appellationis primae maneret tamen ipsa appellatio. Ita* Suffragium *est etiam singulorum, et* Suffragatur *etiam vnus.* Cic. de Legib. 1 Mihi enim videris fratrem laudando suffragari tibi. *Caeterum* Suffragari *in primis etiam hoc significat.* Suffragia *multitudinis alicui sua gratia vel auctoritate comparare.* Si nihil erit praeter ipsorum suffragium tenue est: si vt suffragentur, nihil valent gratia Idem pro Muraen. 7 c. 34. *Hinc* Suffragari *dicuntur, quaecunque res populum inducunt, ad ferendum pro honore alicuius Suffragium.* Nemo ab ignotis hominibus, nullis suffragantibus meritis, honore afficitur Idem de Petit. Cons. 1, 22 c. 7. Vide ne haec ipsa, quae despicis, huic suffragata sint Idem pro Planc. 18. Idem Verr. 5, 77 Cui legi cum vestra dignitas vehementer adversaretur, istius spes falsa et insignis impudentia maxime suffragatur. Laudibus cuiuspiam suffragari Lentul. ad Cic. Fam. 12, 14. Idem Off. 1, 138 Quae cum vulgo viderentur, suffragata domino nouo homini ad Consulatum putabantur: *de domo.* Suffragante natura videris res maximas consequutus Idem Fam. 10, 5. *conf.* Colum. 2, 12. *et* 12, 30. *Actiu.* Multi Populi plurimae conciones dictaturam omnibus animis et studiis suffragauerunt Sisenna *ap.* Non. 7, 3. Liu. 28, 38 Conuenerant vndique non suffragandi modo, sed etiam spectandi causa P. Scipionis.

SVFFRAGATIO, ōnis. f. [ὑηφοφορία] Cic. pro Muraen. 39 Tum vero in Consule declarando multum etiam apud vniuersum Populum Romanum auctoritatis habet suffragatio militaris. Vrbana suffragatio Idem ibid. 39. Facilis suffragatio pro salute Idem pro Domo 45 c. 17. Idem pro Plancio 44 c. 18 *negat* legibus *de ambitu*, id esse actum, vt suffragatio tolleretur, *i. studium parandi suffragia.* Honestissima suffragatione petere honores Sallust. Iug. c. 65. Accedere ad dignitatem alterius suffragatione sua Cic. Fam. 10, 9. Perdere alicuius officii suffragationem Idem pro Milon. 35. *conf.* Sen. Consol. ad Marc. c. 24. Diuina suffragatione foueri Val. Max. 4, 7 *pr.*

SVFFRAGĀTOR, ōris. m. [ὑηφιστής, ὑηφοφόρος] *Qui suffragatur.* Plaut. Cas. 2, 4, 20 Ibi ego te, et suffragatores vicissim tuos. *qui tibi fauent. Sed proprie* Suffragator *est, qui laudibus candidati praedicendis, sua illi gratia vel auctoritate quam plurima suffragia parare studet.* Plin. 3, 20, 5 *de antiqua comitiorum ratione,* Citato nomine canditati, silentium summum. Dicebat ipse pro se —— addebat quosdam ex suffragatoribus: illi grauiter et paucis loquebantur. Varr. de R. R. 3, 5, 18 Studia Suffragatorum. Cic. pro Muraen. 16 c. 7 Tua vero nobilitas Serui Sulpiti tametsi summa est, tamen hominibus literatis et historicis est notior, populo vero et suffragatoribus obscurior. Quantam pecuniam cum suffragatore suo pepigerat Suet. Vesp. c. 23. *add.* Id. Caes. c. 73. Plin. Paneg. c. 92. Val. Max. 4, 5, 3. Apul. de Philos. p. 70. Capitolin. in Marc. *extr.* *Conf.* Vales. ad Ammian. 29 p. 591.

SVFFRAGATRIX, īcis. f. Augustin. de Ciu. Dei 18, 9 *et* 10.

SVFFRAGATŪRIVS, a, um. Adi. [ὑηφιστικός] Cic. de Petit. Consul. 21 c. 7 Modo intelligat te magni aestimare, ex animo agere, bene se ponere, fore ex eo non breuem et suffragatoriam, *(quam promittere tantum suis suffragatoribus solent candidati, non item praestare)* sed firmam et perpetuam amicitiam.

SVFFRAGIVM, i. n. *Est illa vox, vel signum quodcunque sententiae, quo vtuntur in comitiis iudiciisque ciues. respondet Graeco* ψῆφος, *quod cum calculum significaret, postea de omni genere declarandae sententiae adhibitum est. Cuius rei Romae duplicem fuisse rationem, constat, alteram, vbi clara voce vnusquisque, cuius id ius erat, sententiam dicere; alteram vbi taciti tabellam, sententiae suae indicem, demitterent in situlam. Vid.* TABELLA. *Nos iam vnum alterumque locum ponemus, vnde alia* Suffragiorum *ratio et modus de iis loquendi illustretur.* Cic. de Legib. 3, 10 c. 3 *hanc legem tuebatur,* Creatio magistratuum, iudicia, populi iussa vetita, cum suffragio consciscentur (*i. decernentur, conficiantur*) optimatibus nota, plebi libera sunto. *Hanc legem declarare ac defendere studet* n. 33 c. 15 *tractatque quaestionem,* Suffragia in magistratu mandando, aut reo iudicando, aut lege aut rogatione sciscenda clam an palam ferre, melius esset? —— Ego in ea sum sententia, nihil vt fuerit in suffragiis voce melius —— n. 34 Suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus, non latebra danda populo, in qua, bonis ignorantibus quid quisque sentiret, tabella vitiosum occultaret suffragium. n. 38 c. 16 Leges tegunt omni ratione suffragium, ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet. n. 39 Vt omittam largitione corrupta suffragia, non vides, si quando ambitus silcat, quaeri in suffragiis *(ferendis ab his, qui ferre debent)* quid optimi viri sentiant. Cic. pro C. Cornelio Fragm. circa med. Est vtique ius vetandi, cum lex feratur, quam diu non perfertur: quam diu qui suffragii ferundi causa conueniunt, huc et illuc transferuntur, dum priuati dicunt: dum tabellae diribentur, dum situla (*in quam coniciantur*) defertur, dum aequantur sortes, dum fortitio fit. Varro de R. R. 3, 2 *pr.* Comitiis aedilicis, cum solo calido ego et Q. Axius Senator tribulis suffragia tulissemus, et candidato, cui studebamus, vellemus esse praeto, cum domum rediret. *Quid esset* Dirimere suffragia, *quid* Dirimere *vel* Diripere? *in* DIRIBEO *et* DIRIMO, *quod satis est, disputauimus.* Plin. 33, 2 Nongenti vocabantur ex omnibus selecti ad custodiendas cistas suffragiorum in comitiis, *i. tabellarum, in quibus suffragia.* Caeca suffragia Sil. 8, 357. *inconsultus fauor populi.* Cic. pro Planc. 45 c. 18 Suffragia largitione deuincta, *i. Corrupta donis vt libera non sint.* Illudita suffragia Idem pro Planc. 10. Occulta de honore suffragia Idem Off. 2, 24. Tabellaria suffragia et vocalia Idem pro Planc. 16. *et* de Legib. 3, 44. Testarum suffragia Nep. 2, 8, 1. *et* 5, 3, 1. Tristia Suffragia, *Damnosa electio magistratus* Sil. 15, 737. Vitiosum Suffragium Cic. de Legib. 3, 35. Captare suffragia populi Hor. Epist. 2, 2, 103. Committere se suffragiis populi Vell. 2, 49, 5. Dantur libera populo suffragia Iuuen. Sat. 8, 211. Ferre suffragium de capite alicuius Cic. pro Domo 46 c. 18. *conf.* Nep. 15, 5. Fieri Consulem cunctis suffragiis Cic. Fam. 15, 12. Flagitare suffragiorum Idem pro Muraen. 47. Indulgere suffragiis alicuius, *vid.* INDVLGEO. Ineunt suffragia Quirites Liu. Mittere in suffragium, *vid.* MITTO. Vnusquisque studio suo suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum Munire possit Cic. Lege Agr. 2, 17. Ornare suffragio, *vid.* ORNO. Priuato populum suffragiis Cic. de Lege Agr. 2, 17. *Metaphor.* Varro, *vid.* Tertull. ad Nation. 5 Creditam dicit elementorum diuinitatem, nihil omnino sine suffragio illorum gigni, ali, prouehi possit. Suffragium, a Frango, frangis, FRA *syllaba correpta, inueniri quum putabant* Ouid. de Nuce 119 Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem? *Sed legitur* Suffugium nimbos vitantibus.

SVFFRENDO, ĕre. *Submisse, vt cum metu, frendere.* In cervice suffrendens Ammian. 15, 29.

SVFFRENO, āre. *Vnde*

SVFFRENATIO, ōnis. f. *Colligatio et arcta structura, qua pidem veluti freno retineat.* Plin. 36, 22 Globosus, contra ini fortis, sed ad structuram infidelis, nisi multa suffrenatione deuin *de lapidis genere. Conf.* Isidor. 19, 10.

SVFFRICO, ui, ĉtum, *et* āui, ātum, āre. [ὑποτρίβω] *Fric leuare f. tollere, it. leniter fricare. Prioris exemplum* Columel. 1 Nam oportebit post hunc numerum dierum confestim vinum er dare, et si quid faecis aut labris vasorum, aut lateribus inhaesit, di, ac suffricari, et protinus operculis impositis oblini. *add.* Id c. 38. Suffricare palpebras medicamento Cels. 6, 6. P bram suffricare Scribon. 37. *i. leniter fricare.*

SVFFRINGO, ēgi, actum, ĕre. [ὑπάγνυμι] *Frangere parte foriores, crura, talos.* Plaut. Rud. 4, 4, 15 Homini isti talos suffi volo. Idem Truc. 2, 8, 8 Vt ego hisce suffringam talos. pro Rosc. Amer. 56 c. 20 Quod si luce quoque canes latrent, q deos salutatum aliqui venerint, opinor iis crura suffringantur, acres sint etiam, tum quum suspicio nulla sit. *Add.* Lactant. 4, 2

SVFFRIO, āre. [ὑποτρίβω] *Idem quod* Friare, *siue Minutum frigere, ad verbum significat. Quare* Columel. 12, 38, 4 Scopulis ar myrti seria suffriatur, operculumque superimponitur, ne quid eo cidat: Suffricatur *fortasse rectius est.*

SVFFVFRAT, Sub eodem tecto fuerat. Festus.

SVFFVGIO, fugi, fugitum, ĕre. [ὑποφύγω] *Fugere sub tect vel vt* subducere, *clam et sensim fugere.* Liu. 24, 46 Imber a media coortus, custodes vigilesque dilapsos e stationibus suffuge tecta coëgit. *conf.* Suet. Tib. c. 27. Natura deûm suffugit ta manuum Lucret. 5, 151. Sensum suffugere Idem 4, 361.

SVFFVGIVM, i. n. [ὑποφυγή] *Quo quis fugit auxilii g* Solent et subterraneos specus aperire, eosque multo insuper fimo rant, suffugium hiemi et receptaculum frugibus Tac. Germ. *conf.* Id. ib. 46, 6. *it.* Ann. 3, 74, 3. *et* 4, 66, 4. Plin. Ep. Quinctil. 9, 2, 78 Haec deuerticula et anfractus suffugia sunt inf tatis, *vid.* ANFRACTVS. Ouid. de Nuce 119 Quid nisi gium nimbos vitantibus essem? Suffugium infelix miseri inhospita quercus Sil. 5, 509.

SVFFVLCIO, īui, ītum. *vel* si, tum, ire. [ὑπερείδω] *S fulciendo sustinere.* Plaut. Milit. 2, 2, 54 Ecce autem aedificat lumnam mento suffulsit suo. Cibus suffulcit artus Lucret. 4. *Conf.* Ammian. 30, 1.

SVFFVLTVS, a, um. Partic. [ὑπερειδής] *Laudatur* Auct Herenn. 4, 15 c. 10 Nam graui figurae, quae laudanda est, propi est ea, quae fugienda est, quae recte videtur appellari si suffulta minabitur. *Et sane sunt libri, in quibus ita legitur. Ac possis forte terpretari, vitiose exaggeratam, fulcris quibusdam impositam, quae tiatur magnitudinem etc. Sed* Suffultam *esse veriorem lectionem vix du tabit, qui considerauerit, quae sequuntur,* Nam vt corporis bonam bitudinem tumor imitatur saepe: ita grauis oratio saepe imperitis detur ea, quae turget et inflata est. *Proprie* Porticus suffulta pa columnis Lucret. 4, 418.

SVFFVLCRVM, i. n. Vitruu. . . .

SVFFVMĪGO, āre. [ὑποκαπνίζω] *Subtus fumum excito.* Var R. R. 3, 16 Si ex aluo minus frequentes euadunt, ac subfidit al pars, suffumigandum, et prope fumus apponendus bene olentium barum, maxime apiastri. Cels. 6, 6 Suffumigare oculos ac medicamentis. Suffumigare vulnus Cels. 5, 27. Suffum sulphure Idem 4, 20. Columel. 12, 12 *in fin.* Lagenam in tal tum quod suffumigatur, reponunt. *Paullo ante dixerat,* Lagena tabulatum, quod fumum accipit, reponunt.

SVFFVMO *aut* SVBFVMO, āre. ὑποκαπνίζω Gloss. Gr. Lat.

SVFFVNDO, fūdi, fūsum, ĕre. [ὑποχέω] *Ad partes infer affundere, vel parce affundere, adspergere. Ex posteriori notione* P Curcul. 1, 3, 3 Mane, suffundam aquulam. Idem Cistel. 1, 1, Columel. 6 *extr.* Lassae et aestuanti mulae ad os in fauces dimitt vtrumque in os suffunditur, *v. g. per strigilem, cornu, infudibu* Suffundere vires cibo Varr. de R. R. 2, 8. Cels. 7, 2 Nam post longos morbos totus corporis habitus vitiatus est, lateque se fe suffundit, et in eo pars cutis pallet, scire licet in eam iam emortuam et inutilem futuram. Suffundere aciem oculorum, *pro Tur subeunte illos sanguine* Senec. de Ira 2. Idem de Clement. 2 *c.* becilles oculos esse scias, qui ad alienam lippitudinem suffundun Virg. Georg. 1, 429 *de Phoebe, f. Luna,* At si virgineum suffud ore ruborem, Ventus erit. *Absurde* Seruius: Suffuderit, Fort cus habuerit. *Neque enim physicum hic Poëta se videri voluit, sed git erubescentem virginem, cuius rubor profecto ab interioribus ve* Lucret. 3, 39 Omnia suffundens mortis nigrore. *Add.* Idem 6, Rubore suffundi Sen. de Benef. 2, 1. *et* Epist. 11 *post pr. Conf.* truu. 7, 12. Pallad. Ian. 21. Maculis suffundi Stat. Theb. 11, SVFFVSVS, a, um. Partic. [ὑποχυθείς, ὑποκεχυμένος] *Vt,* C dor suffusus purpureo sanguine Stat. Silu. 2, 1, 11. Genae suffi igne Senec. Herc. Oet. 1405. Impudentia in ore multo rub suffusa Plin. in Paneg. 48 *extr. Monstri quiddam indicare vult, In dentium pudoris et virtutis adeo, colore pictam, et velut veste indut Cum natura rubor esset, non poterat erubescere Domitianus.* Lacri oculos suffusa Virg. Aen. 1, 232. Liu. 20, 15 *pr.* Masanis haec audienti non rubor solum suffusus, sed lacrimae etiam obor Cic. de Nat. Deor. 2, 55 Nam tenuis ac perlucens et aequali cal suffusus aether, non satis aptus ad stellas continendas videtur. *Cog mus vas frigida plenum, cuius fundo affundatur calida, ea distribuet*

lum etc. Cordi suffusus sanguis Cic. Tusc. 1, 19. Oculis sffusis sanguis, *et* Suffusi cruore oculi Plin. 20, 13. Idem 31, 9. Cali sanguine suffusi Scribon. 27. Lingua est suffusa veneno, *P fusa, infecta* Ouid. Met. 2, 777. Maleuolentia suffusus animus in aeteros. *i. plenus irae et maleuolentiae.* Cic. Fam. 1, 9, 64 *eadem maphora, qua* et liuor *de* inuidia *dicitur.* Sales suffuli felle, *mixti aritudine* Ouid. Trist. 2, 565. *Compor.* Tertull. de Anima c 8 Ab his autem annis (XIV) et suffultior et vestitior sexus est. *Pubertatem verecunde et emphatice describit.*

SVFFVSIO, ōnis. f. [ὑπόχυσις] *Vt*, Suffusio vini Apic. 1, 1. *Et Medicorum vox, de humorum quorundam praeternaturali redundantia* Plin. 22, 23 In tuffi vua, fellis veteri suffusione. Suffusio, *ppiatim Morbus oculorum, quem vulgo* cataractam *vocant.* Oculos male et perfecta suffusio excaecat, modica turbat Sen. Ep. 85. Plin. 2120 Habet suas vtilitates contra suffusiones oculorum. Cels. 6, 6 Suffusio quoque, quam Graeci ὑπόχυσιν nominant, interdum oculi potest iac, qua cernit, se opponit. Quod si inueterauerit, manu curandi est. Inter initia nonnunquam etiam certis obseruationibus discutitur. *Conf.* Cels. 7, 7, 14. Plin. 28, 8. 29, 6. 33, 11. 35, 15. *Sed etiam pedum morbus a nimia fatigatione itineris est* Suffusio. *Vid.* Vg. Mulom. 1, 38, 8. ¶ 2 *Pro eo quod* infusum *hodie vocant solent efficiunt* Pallad. 1, 35, 9 Suffusio cucumeris agrestis et colocynthidos *contra mures.*

VFFVSORIVM, i. n. Suffusoria ex auro Vulg. Zachar. 4, 12. *Reddit* ἐκχυτρίδιον *in instrumento candelabri, quibus hausum ex maiori olcum affunditur lampadibus.*

VFFVNDĀTVS, a, um. Adi. [ὑποθεμελιωθείς] *Fundamenti ca a subiectus, dictum a* Fundamentis, *vt ait* Nonius 1, 236 Varro, Anpari nostri domibus latericiis paullulum modo lapidibus suffundatis, ivt imorem effugerent, habitabant.

VFFVROR, ārī. [ὑποκλέπτω] *Clam furari.* Plaut. True. 2, 7, 15 Haec cum video fieri, suffuror, fuppilo, de praeda praedam capio.

VFFVSIO, SVFFVSVS, *vid.* SVFFVNDO.

S V G

VGAMBER, *et* SVGAMBRI, *vid.* SICAMBRI.

VGGĔRO, ssi, stum, ĕre. [ὑποβάλλω, διαρκῶ, ὑποτίθημι] *Subministrare.* Plaut. Men. 1, 3, 29 Madida quae mihi appolita mensam minam suggerant. Cibos suggerere alicui Stat. Theb. 9, 740. Cetam argumentorum suggerere Cic. de Orat. 2, 117. Damna alcoria saepe suggerebantur Cic. Philipp. 2, 67 c. 27. *i. afferebatur pecunia, vnde solueret, quae luxu perdidisset.* Cic. Att. 12, 44 p. 337 *Graeu.* Druso ludus est suggerendus, *i. arte aliqua ab suo consilio auocandus est Drusus, vt cum balteone obiicitur dolium, in quo dum ludos sibi illa facit, nauis interim elabatur.* Materiam criminibus suis suggerere Liu. 3. Rationes alicui sententiae suggerere Cic. de Nat. D. 3, 73. Siluae feras suggerunt Plin. Epist. 2, 8. Sumtus alicui rei suggerere Ter. Adel. 1, 1, 37. Tellus suggerit alimenta Ou. Met. 15, 81. Bruto statim Horatium suggerunt Liu. 2, 8. *i. locum iustificant.* Suggerere, *pro Subiicere in memoriam* Cic. de inuib. 2, 44 c. 14 Vbi si memoria forte defecerit, tuum est vt suggeras. Ambiguum explicatur, quum ea verba, quae desunt, suggerentur sunt, *i. suppleta* Cic. de Orat. 2, 110 c. 26. *Sic* Facile erit suggerere vnaquaque specie suggerere, *i. subiicere, addere plura exempla his, quae tam relata sunt* Frontin. Strat. Praef. Suggerit res, *Exigit, et postulat.* Vlpian. in l. Ex facto, circa fin. D. de Hered. instit. Quae res in proposito quoque suggerit, vt Italicarum rerum esse credantur eae res, quas in Italia tellator esse voluit. Suggero, *pro Refero.* Iulian. lib. 2 tit. De fideicomm. hered. §. Sed quia ship. Ideo omnibus nobis suggestis tam similitudinibus, quam differentiis vtriusque Senatusconsulti, placuit, *etc.* Suggerere, *pro Suadere.* Vlpian. in Sed et si §. Item D. Ex quibus causis maiores, *etc.* Vnde quoties aditas restitutionem suggerit, ad hanc clausulam erit descendendum. Idem in l. j. §. vlt. D. de effractoribus. Oportebit autem aeque et in effectores, et in caeteros supra scriptos causa cognita statui, prout adimum suggerit.

VGGESTVS, ūs. m. *vel* SVGGESTVM, i. n. [βῆμα Gloss. Lat. Gr.] *A Suggero, quod ibi ligna suggerantur, in quibus stari possit. Significat enim Locum editiorem.* Varro de R. R. 3, 5 Ex suggesto faleri vbi solent esse peripetasmata, prodeunt anates in stagnum, et nant. *Cf.* Cato R. R. c. 154. Lapideus Colum. 9, 7. Saxeus monumenti Ammian. 31, 14. E tanto fortunarum suggesto deiicere Ou. Met. 5. Suggestus comae, *velut exaedificatio qua dam* Stat. Si. 1, 2, 114. Suggestus, [ἀκροατήριον] *Locus excelsior, vnde ora io haberi ad populum solet.* Liu. 8, 14 Naues Antiatium partim in mare Romae subductae, partim incensae, rostrisque earum suggestum in foro exstructum adornari placuit. Neque illud in suggestu, in quo causam dixerat ascendenti, signum sibi vllum quod consulet a deo, quasi mali alicuius impendentis datum Cic. de Diuin. 1, 12 Idem Tusc. 5, 59 c. 20 Idemque quum in comminibus suggestis consistere non auderet, concionari ex turri alta solebat. *Add.* C. B. G. 6, 3. Suet. Caes. c. 76. Flor. 1, 11, 10. ¶ 2 Suggestus, ūs. *Ipse suggerendi actus.* Vlp. in l. j. §. ij. D. de magist. ccaen. Si curatores fuerunt minus idonei dati dicendum est, teneri in istratus oportere, si ex suggestu eorum, vel nominibus ab eis acceptis praeses dederit

VGGESTIO, ōnis. f. [ὑποβολή, ἡ ἀναφορὰ πρὸς βασιλέα ἢ ἄρχοντα Gloss. Lat. Gr.] *Actus suggerendi.* Augustin. Confess. 10, 30 Vbi tunc ro, quae talibus suggestionibus intulit vigilans? *Conf.* Ib. c. 35. Fsuggestio per cogitationem Idem adu. Manich. 2, 14. Literae aeMarcellini suggestionem datae Symm. Ep. 2, 31. Referimus ad vs, P. C. pontificum suggestionem Vopisc. in Aurelian. c. 19. *Add.* Vg. Num. 31, 16. Potus suggestione auctus Cael. Aurel. Tard. 2, 13.

VGGILLO, *vid.* SVGILLO.

VGGREDIOR, gressus sum, grēdi. [ὑποβαίνω] *Latenter, sensim, aredi.* Tacit. Ann. 2, 12, 2 Suggressique propius speculatores. Id. Ai. 4, 47, 2 Quos dux Romanus acie suggressus, *etc.* Tac. Ann. 1, 11 Qui barbarorum propius suggrediebantur. *Add.* Idem ibid. 1, 37, 1. *et* 13, 57, 5.

VGGRVNDA, ae. f. *vel* SVGGRVNDIA, orum. n. Pl. [ὑπόσυρον, προβολή] *Partes tecti prominentes, quibus stillicidia a parietibus arcentur.* Varro de R. R. 3, 2, 5 Apes subter suggrundas, ab initio villatico vsae tecto. Vitruu. 2, 9 *de Iarice,* Certe tabulae in suggrundiis circum insulas si essent ex ea collocatae, ab traiectionibus incendiorum aedificia periculo liberarentur: *quem locum ita reddit* Pallad. 1, 15, 1 Si tabulas sustigas tegulis in fronte atque extremitate lectorum *etc.* Hypogeson in suggrundiis fere nascitur Plin. 25, 13 s. 102. *Nempe ὑπογάϊον hoc ipsum nomine suo indicat.* Iabolenus l. 242 de V. S. §. 1 Inter proiectum et immissum hoc interesse ait Labeo, quod proiectum esset id, quod ita prouecheretur, vt nusquam requiesceret (*non viteretur columna*) qualia Moeniana et suggrunda essent. *Add.* l. Si vero §. Praetor De his, qui deiec. *et.* Tit. de damno infecto, et de suggrundis et protectionib.

SVGGRVNDATIO, ōnis. f. Vitruuius 4, 2 Sub tectis si maiora spatia sunt, columen in summo fastigio columnis, vnde et columnae dicuntur, et transtra, et capreoli. Si commoda, columen, et canterii prominentes ad extremam suggrundationem.

SVGGRVNDARIVM, i. n. Suggrundaria antiqui dicebant Sepulcra infantium, qui necdum 40 dies implessent, quae nec iam busta dici poterant, quia ossa quae conburerentur non erant, nec tanta cadaueris immanitas, qua locus tumesceret. Vnde Rutilius Geminus Astyanacte ait, Melius suggrundarium misero quaereres, quam sepulcrum. *Haec* Fulgentius de Prisc. Sermone 7. *Conf. Voss. Etymol. p. 502. qui arbitratur, potius dictum inde, quod veteres primo omnes suos in* grunda *vel* suggrunda *sepelirent, deinde certe infantes,* minores igne rogi *vt loquitur* Iuuenal. 15, 140. *Cumque animae defunctorum essent* Lares, *hinc* Lares Grundules *dictos:* Caeterum huc pertinet etiam Plin. 7, 16 Hominem priusquam genito dente cremari, mos gentium non est.

SVGILLO, āre. *vel, vt quibusdam placet,* SVGGILLO, *duplici G,* [ὑπωπιάζω] *Excussu cutem maculare. A* fugendo *dictum, quod tales maculae etiam fuctu possunt effici: Ad percussionem refert* Vet. Gloss. {Sugillat, πλήσσει, ὑπώπια ποιεῖ Gloss.} *Add.* Non. 2, 785. Non potest athleta magnos spiritus ad certamen afferre, qui nunquam sugillatus est Sen. Ep. 13. Plin. 31, 9 *de sale,* Ex ictu suffusis cruore oculis; fugillatisque cum myrrhae pari pondere. Idem 1, 27 Casens recens cum melle sugillata emendat. *Metaphor. Famam alterius maculare. Sic* Sugillare Crudelitatem Val. Max. 3, 2 ext. 1. Noli sugillare Miserias Petron. c. 128. Vlpian. l. fed si hac lege D. de in ius voc. Si famosa actio non sit, vel pudorem non sugillet. Liu. 4, 35 Primis annis sugillatos, repulsos, risui patribus fuisse. Vlpian. in l. apud Celsum §. Aduersus D. de doli mali exceptione, Aduersus parentes patronosque neque doli exceptio, neque alia quidem, quae patroni parentisue opinionem apud bonos mores sugillet, competere potest.

SVGILLATVS, a, um. Partic. [ὑπωπιασθείς Gloss. Gr. Lat.] *Percussus sub oculis et in genis.* Plin. 31, 9 Ex ictu suffusi cruore oculi sugillatique. Sugillatum dicitur ex graeco, quod ea pars, quae est sub colio κοίλον vocatur. Festus. *Alias etymologia.* Item *Ludibrio habitus. Vid.* Liui loc. supra citatum 4, 35. Mentio sugillati Herodis Tertull. adu. Marc. 4, 34.

SVGILLATIO, ōnis. f. [ὑπωπιασμός] *Metaphor.* Plin. 7, 45 Iuxta haec Variana clades, et maiestatis eius foeda sugillatio *h. e. Inusta infamiae nota.* Amara sugillatione non caruit Valer. Max. 6, 9, 12. *Add.* Sen. de Benef. 5, 22. Tertull. Apol. c. 11. *et* de Praescript. c. 8. Non sine sugillatione consulum, *i. Infamiae nota* Liu. 43, 14. *Proprie* Sugillatio, *Liuor ex ictu.* Plin. 32, 7 Reliquae carnes impolitae fugillationem rapiunt. Sal probatur fuggillationibus in linteo inuolutus Idem 31, 9. Suggillationes Scribon. 250. *Conf.* Apul. de Herb. c. 34 n. 4. Plin. Valerian. 3, 29.

SVGILLATIVNCVLA, ae. f. Dim. Claud. Mamert. 2, 9 Sugillatiunculas fringultire.

SVGILLĀTOR, ōris. m. Macrob. . . . .

SVGO, xi, ctum, ĕre. [μύζω, μυζῶ, ἀμύζω] *Succum labris extrahere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 122 Alia fugunt, alia vorant, alia mandunt. Idem Tusc. 3, 2 c. 1 Vt paene cum lacte nutricis errorem suxisse videatur. Matris fugere Mammam Varro R. R. 2, 1. Vbera fugere Ouid. Fast. 2, 419.

SVGENS, entis. Partic. Vulg. Cant. 8, 1. *et* Ioël 2, 16.

SVCTVS, a, um. Part. Porca vtplurimum sex nutrire debet, quia frequentiore numero fucta deficiet Pallad. Febr. t. 26.

SVCTVS, ūs. m. [μίζημα] Plin. 28, 3 Tactu ipso lenant percussos, fuctuue modico. Idem 8, 36. *et* 31, 2. Solin. c. 8. Varro *ap.* Non. 2, 767.

S V I

SVI, sibi, se. [ἑ, οἵ, ἑ] *Pronomen reciprocum de cuius vsu multum certarunt semper Grammatici. Videri possunt, Valla in lib. de reciprocatione sui et suus. et ab altera parte Bud. in Comment. Graec. Lat. Alciat. Parerg. 6, 20. Add. Barth. ad* Rutil. Numat. p. 102 *et* 103. *Scalig. de caus. L. L. c. 130. Robig. in Lex. Crit. 4, 4. Buchn. ad* Hymn. Venant. de Resurr. Chr. v. 82. *Bang. Obs. Philol. part. 2 p. 952. Drakenb. ad* Sil. 12, 53. *Ego, Gesnerus, hic deprehensus, vt aliis quibusdam in locis, a temporis angustia, non possum examinare omnia: sed quae huc congesta ab aliis, a me per occasionem adiecta sunt, reprae sento.* Cic. Fam. 11, 9 Bellum nobis redintegrare possit Antonio sibi coniuncto. Idem ibid. 13, 11 Meamque commendationem vsui magno sibi fuisse. *Conf.* Ib. Ep. 20. Offensio aduersarii, commendatio sui Cic. in Orat. 120. Dissimile sui Ouid. Met. 11, 273. Vt et sui et Metrodori memoria colatur Cic. de Fin. 2, 101. Natura est lena sui Idem de Nat. Deor. 1, 28. Oblitus sui Virg. Aen. 2, 629. Imitantes genitorem et effectorem sui Cic. de Vniuers. 41. Hosne vitos tam cupidos sui perire voluit? Idem pro Sull. 75 c. 27. Nihil malo, quam et me mei similem esse, et illos sui Caesar ad Cic. *sub* Att. 9, 16. *Saepe, vbi reciproco locus erat, relatiuo ipse vtuntur, inprimis vbi aliud* ipse *in eandem γῆν s. dictionem incidit.* Quinctil. 6, 3 Quamquam aliqui reperiuntur, qui ne id quidem, quod in ipsos recidere possit, cuitent. Cic. de Clar. Orat. 84 Nec mihi caeterorum iudicio videtur solum, sed etiam ipsorum inter ipsos concessu ita tributum fuisse. Quinctil. 8, 6 Circa quem inexplicabilis et grammaticis inter ipsos, et Philosophis pugna est. Idem 10, 2 Nam in magnis quoque auctoribus incidunt vitiosa aliqua, et a doctis inter ipsos etiam mutuo reprehensa. *Alias vtuntur reciproco in simili re:* Cic. Off. 1, 98 c. 28 Quod inter se omnes partes quodam lepore consentiunt. *non, Inter ipsas.* Idem Off. 3, 45 c. 10 Damonem et Pythiam Pythagoraeos ferunt hoc animo inter se fuisse. *non, Inter ipsos.* Ea de quibus plerique inter se digladiari solent Cic. Off. 1 c. 9. Cum inter se tinerent Nep. 10, 4, 1. Philosophi

lofophi pugnant inter fe atque diſſentiunt Quinctil. Decl. 268 p. 507. *Alia reciprocationis exempla :* Multi dubitabant, quid ſibi expediret Cic. pro Marc. c. 10. Ego illum de ſuo regno, ille me de noſtra Rep. percontatus eſt Idem in Somn. Scip. c. 1. Cum ſibi negotium daret Antonius Cic. Att. 15, 21. Hor. Sat. 2, 7, 83 Sapiens, ſibi qui imperioſus. Sibi *aliquando adiicitur ad* Suo, *nulla neceſſitate, ſed tantum cuiusdam feſtiuitatis gratia.* Cic. . . . Suo ſibi victitant fuco. Columel. 12, 54 Singula ſuo ſibi iure abluito. Ter. Adelph. 5, 8, 36 Suo ſibi hunc gladio iugulo. Gell. 5, 10 Suo ſibi argumento confutatus eſt. Factus eſt conſul ſibi ſuo tempore Cic. de Amic. c. 3. Se, *aliquando ſimiliter abundare reperiuntur* Plaut. Caſ. 3, 3, 19 Hic ſodalis tuus Neſcio quid ſe ſuſtlauit vxori ſuae. Negauit poſſe, quando arceſſo, mittere. *Verum hic quidem locus aliter poteſt accipi. Magis huc pertinet illud,* Omnes homines, qui ſeſe ſtudent praeſtare Salluſt. Cat. *pr. Conf. Cort. ad h. l.* Seſe quisque hoſtem ferire properabant Idem Catil. 7, 6. Plaut. Truc. 2, 4, 80 Offendit ſeſe iam mihi medullitus, Se mihi infidelem nunquam, ſe viua, fore, *i. dum viueret, vel viuam. Certe* Seſe *idem eſt quod* Se *ſimplex.* Virg. Ecl. 3, 66 At mihi ſeſe offert vltro meus ignis Amyntas. Cic. pro Sext. c. 28 Virtus per ſeſe ſplendet ſemper. Gell. 5, 10 Is in diſciplinam Protagorae ſeſe dedit. Ter. Andr. 1, 1, 36 Cum quibus erat cumque vna, iis ſeſe dedere. *Vid. Barth. ad* Stat. Theb. 4, 611 p. 568. Abiicere ſe, *vid.* ABIICIO. Abripere ſe ab aliquo, *vid.* ABRIPIO. Auertit ſe ex oculis Virg. Aen. 4, 389. Colligere ſe, *vid.* COLLIGO. Ire ad ſe, *i. Dorum ſuam.* Plaut. Men. 5, 2, 11 Repente expetit me, vt ad ſeſe irem. Deuertit Clodius ad ſe ad Albanum Cic. pro Mil. c. 19. *Ita* A ſe, *pro De ſuo.* Suet. Auguſt. c. 40 Singula millia nummûm a ſe diuidebat. Per ſe, *dicunt boni ſcriptores, vt excludant ſocium, aut relationem quamcunque.* Nepos 8, 1, 1 Per ſe virtus ſine fortuna ponderanda eſt. Homo per ſe cognitus, ſine vlla commendatione maiorum Cic. in Brut. c. 25. Amicitia Per ſe et propter ſe expetenda Idem de Amic. c. 21. Ad ſe verſum, *vid.* AD, Praepoſitionem. Semper ſecum aliquid afferunt tuae literae Cic. Att. 10, 15. Filium perduxere illic ſecum Ter. Andr. 1, 1, 54. *Add.* Nep. 1, 3, 1. Secum eſſe, vluere Cic. de Senect. c. 14. — Habitare Perſ. 4, 52. *Conf.* SECVM. Virg. Aen. 1, 54 Secum dea corde volutans. Sibimet, *i. Sibi ipſi.* Sil. 13, 663 Ipſa quidem virtus ſibimet pulcherrima merces. Semet, *Ablat.* Hor. Serm. 1, 6, 78 Semet prognatos. Sen. Epiſt. 108 p. 538 Ciceronis libros de Rep. cum Grammaticus explicuit — in commentarios refert SEPSE, id eſt, Seipſe.

SVS, a, um, *infra ſeparatum ponitur.*

SVILLE, *et* SVILLVS, Adi. *vid.* SVS.

S V L

SVLCVS, i. m. [αὖλαξ] *Prociſſio terrae in longum producta, in quo a* Scrobe *differt. Deriuari videtur, quod* Feſto *etiam placuit, a Graeco* ὅλκος, *quod tractum quendam ſignificat. Vnde* tertio, quarto, quinto ſulco *ferere dicimus ; id eſt cum ter, quater, quinquies aratum eſt.* Plin. 18, 20 Quarto ſeri ſulco, Virgilius (Georg. 1, 47) exiſtimatur voluiſſe, quum dixit, optimam eſſe ſegetem, quae bis ſolem, bis frigora ſenſiſſet : *Verba ſunt*, Illa ſeges demum votis reſpondet auari Agricolae, bis quae ſolem, bis frigora ſenſit. *h. e. quae bis per aeſtatem, bis per hiemem aratur.* Ibid. Spiſſius ſolum, ſicut plerumque in Italia, quinto ſulco ſeri melius eſt, in Tuſcis vero nono. Cic. de Diuin. 2, 50 c. 23 Quum terra araretur, et ſulcus altius eſſet impreſſus. Varr. de R. R. 1, 29, 3 Qua aratrum vomere lacunam ſtriam facit ſulcus vocatur. *Add.* Cato c. 43. Virg. Georg. 1, 68 At ſi non fuerit tellus foecunda, ſub ipſum Arcturum tenui ſat erit ſuſpendere ſulco, *h. e. aratione molliorem laxioremque facere.* Ibid. 216 Vere fabis fatio : tunc te quoque, Medica, putres Accipiunt ſulci. Putres ſulci, *bene ſubacti, vt facile in puluerem glebae redigantur.* Sulcus, *pro Foſſa ponitur in longum proſciſſa ad vinearum vel arborum ſurculos in ſeminario deponendos, quando et ipſa quaedam terrae proſciſſio tractus quidam terrae motae eſt.* Virg. Georg. 2, 289 Auſim vel tenui vitem committere ſulco. Paull. in l. Qui duo D. de ſeruit. ruſt. praed. Qui duo praedia confinia habuerat, ſuperiorem fundum vendiderat, et in lege ita dixerat : vt aquam ſulco aperto emtori educere in fundum inferiorem recte liceat. *De* ſulco *loquitur, qui fit ad aquam deriuandam fundi ſiccandi gratia.* Columel. 2, 2 Foſſas, *appellat, earumque alias vocat caecas, alias patentes.* Sulci, *inquit* Feſtus, appellantur, qua aratrum ducitur, vel fationis faciendae cauſa, vel vrbis condendae : vel foſſura rectis lateribus, vbi arbores ſerantur. Virg. Aen. 1, 429 Pars optare locum tecto, et concludere ſulco. i. e. Foſſa, *vt ait* Seruius. Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 426 Et ora fatiſcunt Vulneribus, grandesque rubent in pectore ſulci. Sulcus, *inquit* Non. 6, 2 Omne quidquid in longitudine aculeatum eſt, dici poteſt, veterum auctoritate doctorum. *et adfert exempla nominis* Triſulcus. *Sed in eo non tam ad vſum agricolarum, quam ad originem ex* ὅλκος *reſpici, mihi videtur.* Leni canebant aequora ſulco Valer. Argon. 3, 82. Altus per gramina ſulcus Stat. Theb. 6, 312. Aquarius ſulcus, *vid.* AQVA. Voſti ſulci in puluere Stat. Theb. 12, 273. Aequant fata ſulcos Virg Georg. 1, 113. Arent ſulci Ouid. Amor. 3, 10, 29. Delet ſulcos iterata priores orbita Stat. Theb. 6, 415. Ducere ſulcos temni in puluere Iuuenal. 7, 48. Infindere ſulcos telluri Virg. Ecl. 4, 33. Infindunt pariter ſulcos Id. Aen. 5, 142. Infodere ſulcum, *vid.* INFODIO. Oblimare ſulcos inertes, *i. Steriles* Virg. Georg. 3, 136. Obruta ſemina longis ſulcis Ouid. Met. 1, 123. Obruta herba Cerealibus ſulcis, *i. In quibus frumenta naſcuntur* Ouid. Triſt. 1, 12, 11. Patefacere ſulcum impreſſo aratro Ouid. Met. 3, 104. Plin. 18, 19 Omne aruum rectis ſulcis, mox et obliquis ſubigi debet. ¶ 2 *Obſeruationes :* Sulcus, ὅλκος, *etiam tractum eminentem ſignificat vt* Pallad. Mart. 9, 11. *Sic* Apul. Met. 11 p. 240, 10 *de Iſide*, Dextra laeuaque ſulcis inſurgentium viperarum cohibita. *Metaphorice*, Sulco *etiam pro Natura muliebri vtitur* Lucret. 4, 1267. *Sic* Arum, Hortus *etc. A librariis permiſcent* ſulcus *et* ſiccus *docet Burm. ad* Calpurn. Ecl. 4, 113.

SVLCVLVS, i. m. Dimin. [αὐλάκιον] Columel. de Arbor. 30 Surculis diſponi per ſulculos pedales conuenit.

SVLCVS, a, um. Adi. Columel. 5, 10, 11 Ficus ſulcae, *i. ſulcatae, fiſſae. Sed cum non alium adhuc auctorem habeat, et variet inſuper lectio, corruptus locus videtur : certe alius auctor nomini dum inueniatur, non homere illo vt ir.*

SVLCO, āre. [αὐλακίζω] *Sulcos facere, Terram in ſulcos proſcindere.* Columel. 11, 2 In ſubacta iam terra latiores porcae ſulcare Idem 2, 2 Bubulcum autem per proſciſſum ingredi oportet, alterque verſibus obliquum tenere aratrum, et alternis recto, plenoque care. Locus proſcinditur et ſulcatur Pallad. Non. t. 1. A ſulcare Tibull. 2, 3, 85. Aequor ſulcare Ouid. ex Pont. 1, 4 Cutem rugis Idem Met. 3, 276. Fluctus ſulcare remige Claud ſext. Conſ. Hon. 276. Foſſas Varro R. R. 1, 29. Humum care vomere Ouid. Triſt. 3, 10, 68. Maria alta carina ſulcat V Aen. 10, 197. Maria ſulcare arbore, *vid.* MARE. Pedibus care pruinas Propert. 1, 8, 9. Vada falſa carinae ſulcant V Aen. 5, 158.

SVLCĀTVS, a, um. Partic. [ὑλακισμένος] *Vt*, Aequa ſulcata Senec. Agamemn. v. 434. Humus ſulcata Cl de Rapt. Proſerp. 1, 186. Sulcatis Lateribus Ammian. 14, 9. ra ſulcata colono Idem de quart. Conſ. Hon. 417. Rura ſul vomere Lucan 1, 168.

SVLCĀTOR, ōris. m. [αὐλακιστὴς] *Vt*, Sulcator nauita P Sil. 7, 363. Lateris ſulcator opaci Vultur Claud. de Raptu ſerp. 2, 340. Vndae vmbriferae ſulcator, *Charon* Stat. Theb 18. — Nigri ſulcator Auerni Idem Theb. 11, 588. L tini ſulcator campi Prudent. adu. Symmach. 2, 939.

SVLCĀTIM. Adu. *Per ſulcos. Neſcio vnde laudatur* Pompo Gerens praeterea ſulcatim conciſam faciem.

SVLCĀMEN, ĭnis. n. *Sulcus.* Apul. Mileſ. 6 p. 174 Gleba culae ſulcamina.

SVLFVR, *vid.* SVLPHVR.

SVLLA, SVLLANVS, SVLLATVRIO, *vid.* SYLLA.

SVLMO, ōnis. m. [Σαλμών] *Oppidum Italiae, Peligni regi Ouidii patria. Vnde ipſe ait*, Triſt. 4, 10, 3 Sulmo mihi patria eſt dis vberrimus vndis Millia qui nouies diſtat ab vrbe decem. *Eius* Sulmo a Solymo, *Aeneae comite, conditore eius vrbis* Idem Faſt. 4 *Meminit huius* Plin. 3, 5. Cn. Magnus Lentulo *ſub* Cic. Att. 8, 12 partim Albae, partim Sulmone collocauit, neque ſi vellet expedire ſet. Aquoſi Sulmonis hoſpes Ouid. Amor. 3, 15, 11.

SVLMONENSIS, e. Adi. Iuuen. Sat. 6, 184

Nam quid rancidius, quam quod ſe non putat vlla
Formoſam, niſi quae de Tuſca Graecula facta eſt,
De Sulmonenſi mera Ceropis?

SVLPHVR, *vel* SVLFVR, ŭris. n. [θεῖον] *In terrae genere refertur a* Plinio 35, 15 *qui eſt claſſicus locus.* Quatuor eius genera viuum, quod Graeci apyron vocant, naſcitur ſolidum h. e. globoſi eo ſolo ex omnibus generibus medici vtuntur : caetera enim liquida conſtant, et conficiuntur oleo incocta : viuum autem effoditur, ut lucetque et viret. Alterum genus appellant glebam, ſullonum tum officinis familiare. Tertio quoque generi vnus tantum eſt ad ſuffiendas lanas, quoniam candorem tantum mollitiemque fert : egula vocatur hoc genus. Quarto autem ad ellychnia ma conficienda. Caetero tanta vis eſt, vt morbos comitiales depreh nidore, impoſitum igni. Luſitet Anaxilaus eo, candens in calic vo, prunaque ſubdita circumferens, exardeſcentis repercuſſu pall dirum, velut defunctorum offundente conuinis *etc. Sunt enim multa, de vſu praeſertim medico. Conf.* Celſ. 5, 1 *et* 3. Vitr. Colum. 6, 12. Pallad. 1, 35. Caeruleum ſulphur, *cum ref ad fumum* Claud. de ſext. Conſ. Hon. 325. Calido de ſulp fumat aqua Ouid. de Arte Am. 1, 256. Lurida ſulphura Met. 14, 791. Lutea ſulphura Idem ibid. 14, 351. Nig Scribon. 240. Odorum ſulphur Claud. in Conſ. Prob. et Olyb. Puro de ſulphure fumi caerulei Ouid. Faſt. 2, 739. Sacrum phur Perſ. Sat. 2, 25. *i. fulmen. Vid. Caſaub. ad h. l.* Viu ſulphura Ouid. Met. 3, 374. Viuum ſulphur Ouid. Remed. Am 260. Scribon. 78. 95 *etc.* ¶ 2 *Mafcul.* Sulphurem reſinam fermentem imponis vngulis Veget. Mulomed. 1, 39. *Co* Tertull. adu. Prax. c. 16.

SVLPHVRŌSVS, a, um. Adi. Vitruu. 8, 3 Fontes ſulphure Sulphuroſa admiſcere Cael. Aurel. Tard. 2, 7.

SVLPHVRĀTVS, a, um. Adi. [θειώδης] *Quod ſulphur ha* Plin. 31, 3 *ſub fin.* Depreſſis puteis ſulphurata vel aluminoſa occur tia putearios necant. Vtilis eſt ſulphurata neruis Plin. 31, *Aqua. Add.* Sen. Qu. Nat. 3, 2. Fontes Vitr. 8, 3. ſulphurata Celſ. 4, 5. Scribon. 43. Merx ſulphurata Ma 12, 57. Ramentum ſulphuratum Idem 10, 3. *Compar.* do, ſulphuratiorem eis gehennam praeparabit Tertull. adu. Marc.

SVLPHVRĀTA, ōrum. n. [τεθειωμένα] *Sunt linteа, ſi vel quaecunque materia ſulphure adiecto parata, vt facile concipiant ig et propagent.* Martial. 1, 42 Qui pallentia ſulphurata fractis Perm vitreis. Scintillae exceptae ſulphuratis aut fungis aridis vel ſo dicto celerius ignem praebent Plin. 36, 19.

SVLPHVRANS, antis. Aquae ſulphurantes Tertull. Valent. c. 15.

SVLPHVRATIO, ōnis. f. Senec. Nat. Quaeſt. 3, 15 Aut fr aut aeſtus corrupere naturam, aut ſulphuratio contraxit humor *Puto, hoc vult, ſulphureus vapor auſterum et acidum fecit humorem qui os contrahat :* contraxit, *contrahendi oris vim illi tribuit.*

SVLPHVREVS, a, um. Adi. [θειώδης] *Quod ſulphuris odor vel colorem reddit.* Plin. 36, 19 Quum vritur, odorem ſulphure reddit. *Add.* Sen. Qu. Nat. 2, 21. Antra ſulphurea Stat. S 1, 2, 264. Aquae Plin. 3, 12. Color ſulphureus Idem Fornacibus ſulphureis ardet Aetna Ouid. Met. 15, 340. Lus phurea Plin. 35, 15. Vndae Cocyti ſulphureae Stat. Theb. 4, Sulphureas Lactantius interpretatur Ardentes. Nunquam enim ſa ſulphur deſſuit niſi de loco flagranti : Sulphur enim terrae bullie ſpuma eſt.

SVLPHVRARIA, ae. f. [θειογεῖον] Locus vbi ſulphur coq tur l. 8 §. 10 Dig. de Poenis, *it.* l. 52 §. 8 de Furtis.

SVLPICIA, *Gens Romana, literis praeſertim et eloquentiae la florens. V. g.* C. Sulpicius Gallus, in exercitu P. Aemilii contra P ſeum Eclipſin Lunae *militibus eaque enarranda ſolicitud exercitum liberauit. Vid.* Plin. 2, 12. Cic. Off. 1, 19 c. 6. S vius Sulpicius, *de quo multa* Cicero in Epiſt. *cuius eſt praeſertim praeclara conſolatoria 4, 5, itemque ea, qua M. Marcelli mortem nar 4, 12 : contra quem ita honorifice ſimul et acriter diſputat* pro Mura *quem ob mortem in legatione ad Antonium obitam celebrat* Philipp. 9 *vbi de morte eius verba facit.* Praeclarus fuit Orator, vti ne Quinctil. 10, 1 Inſignem non immerito famam tribus orationibus r ruit. Sulpicius Apollinaris *grammaticus, quem non ſemel lau* Gell.

ius. *Hunc vocat* 4, 17 Virum praestanti literarum scientia. Sulpi is Seuerus, *Niobrix Gallus, Hieronymo et Rufino contemporaneus, qui Augustin. in* Epist. 205. Virum doctrina et sapientia pollentem *appellat. Scripsit* Vitam B. Martini, duos libros de Sacra historia, ne ion et Epistolas quasdam et Dialogos. *Ios. Scaliger cum vocauit fu- rissimum inter Ecclesiasticos scriptorem. Vid. Proleg. ad Emend. Temp. p. 3.* Sulpicia, *mulier pudicissima* Plin. 7, 35. Sulpicia docta Tulli *etc.*

VLTIS, [*ἀ βλέπε*] *Veteres dixerunt, pro* Si vultis, *vt* Sis, prisi vis. Plaut. Capt. 2, 3, 96 Seruate istum fultis, intus ferui, ne quam pedem esserat sine custode. Idem Asin. Prol. 1 Hoc ag fultis, spectatores, nunc iam. *Add.* Idem Stich. 1, 2, 8.

S V M

SVM, es, fui, esse. [*ἐιμί, ὑπάρχω, γίνομαι, πέλω, πέλομαι, κυρέω, τελέω*] *Verum Substantiuum dictum, quod per se subsistet, nec indigeat alio, sed in ipsum caetera verba resoluantur: vt* Ego lego, i. e. Ego sum, qui lego; Tu legis, Tu es, qui legis. *Obs. obiter*, Es, *secunda pers. breuis est*, Bellus es astrologus; bellus es arte lyrae; bellus es arte pilae; minus es ardelio Martial. 2, 7. Puerum donis corrumpere es aus Tibull. 1, 9, 53. Omne quod eloquimur, sic vt id aut esse dicimus, aut non esse Cic. de Orat. 2, 158. Sum, *saepe numero positis pronominibus demonstratiuis, non positum, intelligitur.* Virg. Aen. 1, 52 Tune ille Aeneas, quem Dardanio Anchisae. Idem Aen. 3, 45 Nat Polydorus ego. *Saepe etiam demonstratiuis Aduerbiis positis, non est necesse hoc verbum ponere.* Virg. Aen. 3, 477 Ecce tibi Ausoni tellus. Item, *nomine substantiae posito idem verbum frequentatiue ne deficit:* Lucan. 1, 8 Quis furor, o ciues? quae tanta licentia ferri? Virg. Aen. 4, 408. Qualis *quoque et* Quantus, *si addantur in oratione, desint aliquando verba substantiua.* Iuuen. Sat. 10, 157 O quantis facies, et quali digna tabella, *etc.* Est genus quodlatissimum hominum Nep. 4, 3, 6. Sum, *cum Nominatiuo:* Virg. Aen. 3, 83 Rex erat Aeneas nobis. Cic. ad Qu. Fr. 2, 14 Plus vnus Catilina fuerit, quam omnes leges. ¶ 2 Sum, *Genitiuo iungitur quinque modis.* Primo, *quando significat possessionem.* Virg Ecl. 3, 1 — Cuium pecus? an Meliboei? Ter. Heaut. 5, 2, 32 Non esse horum te arbitror. Iam me Pompeii totum esse scis Cic Fam. 2, 12. Secundo, *in descriptionibus, quando notat laudem vel vituperationem: vbi aliquando ponitur Ablatiuus, de quo n. 5.* Plaut. Men. 1, 1, 24 Ita est adolescens ipsus escae maximae, *multum ad rem attinet. Sic* Gronou. Plaut. Mostel. 3, 2, 95 Magni sunt oneris: quidquid imponas velunt. *Vid. descriptiones* Equi, Bouis, Herbarum *etc.* Tertio, *quando officium notat, aut morem, cauiamue, vel quamcunque relationem.* Cic. pro Lege Manil. c. 7 Erit igitur humanitatis vestrae magnum eorum ciuium numerum calamitate prohibere. Hominum non causarum, tot erant Liu. 3, 36, 7. Haec non erant eius, quae *etc.* Cic. de Fin. 2, 102. Boni iudicis est, facere coniecturam Idem Verr. 6, 34. Hominis ingenui est, bene velle, *etc* Cic. de Fin. 3, 57 c. 17. Est miserorum, vt malevolentes sint, atque invidi bonis Plaut. Capt. 3, 4, 52. Cic. Att. 1, 8 Quare velim et eas *Hermas)* et signa, et caetera, quae tibi eius loci, et nostri studii, et quae elegantiae esse videbuntur, quam plurima, quam primum mittas maxime quae tibi gymnasii xystique videbuntur esse. Liu. 39, 5 Iudicabant enim prudentissimi viri, nihil aeque dissoluendae religionis esse, quam vbi non patrio, sed externo ritu sacrificarentur. Idem 38, 10 Nihil tam aequandae libertatis esse, quam potentissimum quemque causam posse dicere. Imperium regium, quod initio conseruandae libertatis fuerat Sall. Cat. 6, 7. Quae postquam gloriosa modo, neque belli patrandi cognouit Idem Iug. 88, 4. *Vid. Cort. ad vtrumque loc.* Virorum vox tota erat tribuniciae Potestatis ereptae Liu. 3, 48 *extr.* Idem 5, 6 Quidquid Tribunus plebis loquitur, et si prodendae patriae dissoluendaeque Reipublicae est assuetis audire. Tota facultas eius rei tua est Cic. Att. 16, 2c Non est nostri ingenii, vestri auxilii est iudices, huic subuenire. Idem pro Cluent. 4. Suarum Rerum erant Liu. 3, 38 *extr. Quid agebant.* Quarto, *quando pretium indicat:* Ter. Adelph. 5, 9, 9 Argentum quanti est sumito. i. e. Quanto Pretio valet, *ait* Donatus. *Vid.* Cic. Off. 2, 83. Magni apud aliquem esse Idem Fam. 13, (72). Eius opera Magni fuit Nep. 9, 1, 1. *et* 14, 1, 4. Vicissim omnes, praeillo Parui futuros Nep. 18, 10, 4. Minus pensi esse, *vid.* PENSVM *in* PENDO. Plurimi esse Cic. in Parad. 6, 2. Emere nario, quod sit mille denarium Idem Off. 3, 92. Vlp. in l. iij. j. D. de alim. et cibar. legat. Multi testamentis suis libertis praestare iubent necessaria, quae quia minimi aeris sunt, ad nihilum perueniuntur. *Hic etiam Ablatiuo iungitur:* Cic. in Verr. 3, . . . Verum enimuero quum esset sest. binis aut etiam trimis, quibusuis in loc prouinciae. *de medimno loquatur. It. cum Aduerbio numerali,* Idem pro Rosc. Amer. 6 Bona patris huiusce Sex. Roscii, quae sunt sexties, quae duobus millibus nummum sese dicit emisse. Quinto *quando manfionem significat:* Nonne mauis sine periculo tuae domi esse, quam cum periculo alienae? Cic. Fam. 4, 7. *Conf. Voss. de arte Gramm. 7, 25. et nos in* DOMI. Non licet mihi esse Romae Cic. Verr. 4, 101. ¶ 3 Sum, *Dativo etiam iungitur, et significat* Habeo. Virg. Aen. 1, 75 Sunt mihi bis septem praestanti corpore Nymphae. Est mihi namque domi pater Virg. Ecl. 3, 33. Vnae haec sunt tibi cito crepundia? Plaut. Cist. 4, 2, 82. Ti 4, 6 *pr.*

Natalis Iuno fanctos cape turis honores,
Quos tibi dat tenera docta puella manu.
Tota tibi est hodie, tibi se laetissima confit,
Staret vt ante tuos conspicienda focos.

Est illis ars inter se blandiri Plin. 10, 37. *Sed* Eras mihi mortuus, *pro Videbaris mihi mortuus: q. d quantum ad me, eras mortuus* Plaut. Per 1, 1, 20. *Duobus Dativis*, Plaut. Asin. 3, 2, 24 Vbi heris damno, molestiae et dedecori saepe fueris. Cic. Fam. 2, 6 Sed tibi et tatulor, et vt sempiternae laudi tibi sit iste Tribunatus exopto. Hi pecuniae tibi fraudi et damnationi esse debent Cic. Verr. 5, 91. Perema tua pagina mihi magnae molestiae fuit Idem Att. 6, 1. Ne eadem omnibus esse honesta Nep. Praef. n. 3. *i. omnium iudicio, apud omnes. Dativo et Ablatiuo:* Plaut. Mil. 3, 1, 145 Nihil me potuit iam quanto fumtu fuerim tibi. *Vid.* Idem Bacch. 5, 2, 62. *Conf. Burm. ad* Suet. Oth. c. 12 p. 182. Dativo et Infinitivo, *sine Nominativo:* Nec tibi sit, duros acuisse in praelia dentes Tibull. 4, 3, Ne tibi sit duros montes et frigida saxa Galle, nec experis semper adire lacus Prop. 1, 20, 13. *vid. Passerat. ad h. l.* Est mihi minus cum illo, *i. Minus sum ei familiaris* Cic. Fam. 15, 19. Est mihi melius, *pro* Melius habeo Idem Fam. 16, 22. *Vid.* MELIVS *in* BONVS. Bene et male est mihi Ter. Adelph. 1, 1, 9. Male est animo, *vid.* MALVS. Quid tibi est? Ter. Heaut. 2, 4, 23. *i. quid mali vereris. Datiui Nominum elementorum ordine:* Cass. ad Cic. Fam. 15, 19 Spero enim homines intellecturos quanto sit omnibus Odio crudelitas, et quanto Amori probitas et clementia. Cic. pro Rosc. Amer. 13 Accusant ii, quibus occidi patrem Sext. Roscii bono fuit. Cui Bono fuisset solebat iudex in causis quaerere Callius Idem pro Rosc. Amer. 84 c. 30. Ampla domus Dedecori domino saepe fuit Idem Off. 1 c. 39. Idem pro Rosc. Amer. 81 c. 29 Et illam sicariorum multitudinem, in qua ipsi duces ac principes erant, huic Crimini putabunt fore. Senec. de Consolat. ad Polybium, Ille Desiderio illi esse vult, tormento esse non vult. Detrimento esse Caes. B. G. 1, 44. Vlp. in l. Qui penum legat. D. de pen. legat. Sed Aristo notat, etiam quae Esui potuque non sunt, contineri legato. *Conf.* Gell. 4, 1. Exitio esse Val. Max. 7, 2 *de Socrate.* Gloriae esse Cic. Philipp. 2, 1. Inuidiae, *odium afferre* Liu. 4, 49. Non eris Inuidiae ferendae Ouid. Amor. 3, 6, 21 *intell. par: non poteris ferre. Vt mox* Oneri. Maledicto et probro esse Sen. Epist. 116. Hor. Serm. 2, 6, 32 Hoc iuvat, et Melli est, non mentiar. Miraculo esse Plin. 11, 31. Odio esse Caes. Bell. Gall. 8. Offensioni esse, *vid.* OFFENDO. Oneri ferendo esse Liu. 2, 9. *h. e. Onus ferre posse, vt modo* Inuidiae. Sall. Catil. 46, 2 Poenam illorum sibi Oneri, impunitatem reip. perditae credebat. *Sed ad Genitiuum etiam talia pertinent v. c. n. 2.* Ornamento esse alicui et praesidio, *vid.* Ornamentum *in* ORNO. Periculo alicuius esse Florent. in leg. Opus D. Locati et conducti, *vt ipsi nempe res pereat.* Pignori esse Neratius in l. Eo iure Digest. ex quib. caus. pign. Praedae esse Quinctil. in Prooem. 1. Praesidio esse Caes. Bell. Gall. 1, 25 *et* 44. Cic. Fam. 15, 2. Pretio esse Plin. 12, 12. Signo esse Cic. de Inuent. 1, 59. Testimonio alicui esse Idem Fam. 10, 17. Vitio esse Ouid. de Nuce 23. Vsui esse Caes. Bell. Gall. 1, 38. ¶ 4 Sum *variis Praepositionibus iungitur.* Cic. de Orat. 1, 56 Sed vide, ne hoc Scaeuola totum sit a me *h. e. Pro me faciat, meamque tueatur sententiam. I id. A n. 23.* Ad eam rem est, *pro Illi rei medetur, et prodest.* Cato 12 Ad aluum crudam, et ad lateris dolorem, et ad coeliacum, et si aluus non consistet. Ad vrbem esse Idem Att. 7, 27. *Vid.* AD *n. 2.* Caes. Bell. Gall. 1, 1 Aquitania a Garumna flumine ad Pyrenaeos montes, et ad eam partem, quae est ad Hesperiam. *Alia exemplaria habent,* Et eam partem Oceani, quae ad Hispaniam pertinet. Apud aliquem esse *tanquam communem* Ter. Heaut. 1, 1, 110. Cic. de Orat. 2, 27 c. 7 Ego vero, inquit Crassus —— obmutescam, nisi prius a vobis impetrauero. Quidnam? inquit Catulus. Vt hic sitis hodie —— Catulus arrisit, et simul, Praecisa, inquit, mihi quidem dubitatio est, quoniam neque domi imperaram, et hic apud quem eram futurus, sine mea sententia tam facile promisit. Ter. Andr. 2, 4, 5 Proin tu face, apud te vt sies. *i. praesentis animi.* Apud herum recte erat: *h. e. Bene se habebat herus, et valebat recte.* Cic. Q. Frat. 3, 1 *pr.* Apud matrem recte est, *i. Bene habet mater.* Idem Att. 7 (7) Ibid. 1, 8 Apud te est vt volumus. Cteliphontem audiui filium Vna fuisse in raptione cum Aeschino Ter. Adelph. 3, 3, 1. Potius cum muliere fuisse, quam concubuisse dicebant Varro L. L. 5, 8. Cum digno digna fuisse ferar Tibull. 4, 7, 10. *I id. Broukhus. ad h. l.* Cuius furor est cum Quintio Cic. pro Quint. c. 24. Cum imperio esse Idem Fam. 1, 6. *vid.* IMPERIVM *in* IMPERO. Paullus in l. Debitor. §. vlt D. de legatis secundo. Quum enim seruo alieno aliquid in testamento damnas, domini persona ad hoc tantum inspicitur, vt sit cum eo testamenti factio, caeterum ex persona serui constitit legatum. Ex vsu esse Caes. B. G. 1, 50. In amore atque deliciis alicui esse Cic. Verr. 4, 2 c. 1. In Animo est, *Decreui, proposui, statui* Idem Att. 3, 21. In Armis esse Caes. Bell. Gall. 6. Cic. Fam. 15, 1 Vt optimerentur ii, qui ex Cilicum gente in Armis essent. In Bonis est, *pro In possessione bonorum tota possidet* Idem Fam. 13, 31. In Commendatione omnibus omnium flagitiorum Idem Verr. 1, 101. In Deliciis esse alicui Senec. de Benef. 2, 29. In hoc Desiderio diutius esse non possum Cic. de Amicit. 104. In Deditione esse Idem pro Quint. 7. In Dolore esse Scribon. 11. *Add. a Rhod. in Lex. Scrib. collata.* In Eo mihi sunt omnia Cic. Fam. 2, 8 *extr.* In Exemplis est Plin. 11, 18. In Exspectando sum, *pro exspecto* Gell. 3, 7. In Gratia esse cum aliquo Cic. Att. 2, 9. In Incerto esse Tacit. Hist. 3, 85. Ter. Heaut. 2, 3, 18 Propter quam in summa Infamia sum, et meo patri minus obsequens. Tacit. Hist. 3, 2 Vos, quibus fortuna in Integro est, legiones continete Idem 3. Cic. Fam. 13, 51 Peto igitur abs te, vt eum siue aderit, siue non venerit in Sicilium, in meis Intimis maximeque necessariis scias esse. *Conf.* Id. Att. 4, 16. In Inuidia est, *i. Ei inuidetur* Idem Att. 2, 9. *Alia Exemplaria non habent Praepositionem* In. Liu. 45, 31 Partis eius fautores solitum in magistratibus, soli in Legationibus erant. In Longum esse Tacit. Ann. 11, 20. Idem Ann 12, 32 Vt aditus, abscessus, cuncta nobis importuna, et suis in Melius essent. In Mentem fuit mihi Plaut. Amph. 1, 1, 25. In Metu esse Ter. Andr. 2, 2, 2. In Mora alicui esse Idem Andr. 2, 5, 13. In Noxia esse Idem Phorm 2, 1, 36. In aliquo Numero atque honore esse Caes. Bell. Gall. 6, 12. *Subauditur aliquando Praepositio:* vt, Cic. Fam. 1, 10. In Oculis hominibus esse Idem Att. 6, 2. In Officio esse, *vid.* OFFICIVM. In Opere esse Caes. Bell. Gall. 7, 24. Sum in Opinione Quinctil. 3, 8. Plin. 11, 53 Quin et suibus serpentes in Pabulo sunt, et aliis venenum est. In Perdito, *pro Esse inter perdita* Senec. de Benef. . . . In Sermonibus, *pro Fama praedicari* Sen. Epist. 123. In Procuratione regni esse Caes. Bell. Ciuil. 3, 104 *vt* in Legationibus. In Publico esse non audet Cic. Verr. 5, 91. In Quaestione esse Plin. 11. 17. In Quaestu lingua est Quinctil. in prooem. 1. In Re praesenti fuit Plaut. Amph. 1, 1, 93. In Rem communem est Idem Amph. prol. 10. In Ridiculo esse Idem Cas. 5, 2, 3. In ea est Sententia Quinctil. 1, 1. In illa priora Sententia Idem 2, 10. In Spe esse, *Sperari*, Caes. Bell. Ciuil. 2, 17 Magna auxilia conuenisse, magna esse in Spe atque exspectatione. In Spe esse, *Sperare*, Cic. Fam. 12, 3 Sed tamen quamdiu vos eritis in Spe, non deficiam. In Tuto esse Quinctil. 1, 8. In Venationibus esse inultum, *Multam venationibus operam dare* Caes. Bell. Gall. 4, 1. In Vita esse, *pro Viuere* Cic. de Senect. 13. Plin. 12, 17 Caetero non alia ligni genera sunt in Vsu quam odorata Quinct. 1, 1. *Obscur. Dicitur etiam cum Accusatiuo,* Sum in potestatem, in amicitiam, *etc.* Cic. Verr. 1, 66 Ab exteris nationibus, quae

quae in amicitiam Populi Romani ditionemque essent, iniurias propulsare. Idem Verr. 5, 58 Qui illam partem vrbis tenuerint, in eorum potestatem portum futurum intelligebant. *Hoc et* Gell. *notauit* 1, 7. Cic. pro Cluent. 89 Iudicia partim nihil contra habitum valent, partim etiam Pro eo sunt. Tacit. Ann. 12, 39 Dein nobis Pro meliore fuit, effugere hostes tenui damno. Sine eo esse non possum Cic. Verr. 5, 23. Caes. Bell. Gall. 1, 31 Neque recusaturos, quo minus perpetua Sub illorum ditione atque imperio essent. ¶ 5 *Ponitur saepe cum Adiatiuo sine Praepositione:* Plaut. Bach. 4, 10, 4 Scio: fui ego illa aetate, et feci illa omnia. Idem Aul. 3, 5, 10 Et nos minore sumtu simus, quam sumus. Alacritate sum mira ad litigandum Cic. Att. 2, 7. Bono Animo esse Ter. Eun. 1, 2, 4. Bono Animo es Plaut. Amph. 2, 2, 39. Ter. Heaut. 4, 6, 18. Aegro Corpore esse Cic. post red. ad Quir. c. 1. Cic de Legib. 3, 41 Est Senatori necessarium nosse Rempub. *etc.* quos socios Respub. habeat, quos amicos, quos stipendiarios, qua quisque sit lege, Conditione, Foedere. Honore summo Cic. Verr. 2, 87 c. 35. Esse Dolore, Gloria, Periculo, *etc. vid. Gronou. ad* Liu. 2, 22 *pr. Cuper. ad* Petron. c. 129 p. 616. Solicitudine incredibili Cic. Fam. 16, 12. Studio esse mirifico, et officio in aliquem Cic. Fam. 14, 3. *Add. ib.* 1, 3. Magno esse, *pro Constare* Senec. de Benef. . . ¶ 6 Sum, *saepe Adverbiis iungitur.* Ter. Hec. 1, 2, 110 Vbi illic dies est complures, accersi iubet. Virg. Aen. 1, 20 —— hic illius arma, Hic currus fuit. Ego vos oro, vt hic sitis hodie Cic. de Orat. 2, 28. Intus esse, *vid.* INTVS. Romanos sicuti plerosque, remoto metu Laxius Licentiusque futuros Sall. Iug. c. 87 *extr.* Longe esse, Male sit, *Imprecantis*, Nimium est, Nunc est, Obuiam esse, *vid. ll. ll.* Sic sum, vt vides Plaut. Amph. 2, 1, 57. Sic sum: si placeo, vtere Ter. Phorm. 3, 2, 42. Ego vero, quamdiu fuerit hoc patrimonium, sic ero, sic vtar Quinctil. Decl. 160 *sub f. Cum Infinitiuo.* Ter. Heaut. 3, 3, 17 Sed nostrum est intelligere vtcumque, atque vbicunque opus sit obsequi. Non enim est meum, contra ius alicuius dicere Cic. pro Corn. Balb. 3. Est aliquid, valida sceptra tenere manu Ouid. Rem. Am. v. 480. ¶ 7 *Variae locutiones:* Sit vestra benignitas ad audiendum Plaut. Mil. 2, 1, 2. Sunt semper bibentes in oenopolio Plaut. Curc. 2, 3, 13. Est decem, *pro Valet decem.* Africanus in l. Depositi §. Stich. D. de peculio. Ius mihi est aedes meas altius tollere. Africanus in l. Egi. D. de exceptione rei iudicatae. Est in rebus humanis, *Viuit*, Paul. in l. Si seruum, in prine. D. de verborum obligationibus. Sed si sit quidem res in rebus humanis, sed dari non possit: vt fundus religiosus vel sacer factus, vel seruus manu missus, *etc.* Idem in l. Qui in vtero D. de statu hominum. Qui in vtero est, perinde ac si in rebus humanis esset, custoditur. Est illi consuetudo Plin. Epist. 237. Et apud Plaut. Curc 1, 1, 34 Si argentum est, emas. Moris est plerisque Quinct. 1, 1. Fuit daturus Ter. Heaut. 4, 6, 13. Opinor esse Hercules, tu autem Linus Plaut. Bach. 1, 2, 47. Sunt minus quindecim dies, quod Plaut. Trin. 2, 4, 1. Decem dies sunt ante ludos votivos, quos Cn. Pompeius facturus est Cic. Verr. 2, 31. Id. de Sen. 19 c. 6 Cuius a morte hic tertius et tricesimus est annus. Idem pro Cluent. 82 c. 30 Anni sunt octo, quum ista causa in ista meditatione versatur. Est annus vt repulsam tulit Idem Philipp. 8, 28 c. 9 *extr.* Fuerunt duae horae Idem pro Quint. 53 Horae duae fuerunt, Quintius ad vadimonium non venit: quid ago? Sunt duo menses iam, dices Idem pro Rosc. Com. 86. Athenienses propter tyrannidem, quae paucis annis ante fuerant Nep. 1. 8, 1. Quum annos iam complures societas esset Idem pro Quint. 13. Plaut. Trin. 4, 3, 64 Esne ipsus, an non es? is es, certe is es, is profecto, ô mi here. Est mihi nomen Hecyra. Ter. prol. Hec. 1 Hecyra est huic nomen fabulae. Plaut. Men. 5, 9, 1 Mihi est Menaechmus nomen. *In Genitiuo.* Plaut. Amph. prol. 19 Nomen Mercurii est mihi. *Dativo:* Plaut. Cist. 1, 3, 6 Nam nomen est mihi Auxilio. Sum totus vester Cic. Fam. 15, 8. Sit, nec sit spes, in te vno est Plaut. Mil. 4, 2, 60. Est, *respondendi.* Ter. Andr. 4, 5, 50 Sed est Simo intus? D. est. Est ita vt dicis Plaut. Trin. 5, 2, 8. Cic. de Finib. 3, 18 Est vt dicis, inquam. Non est huic rei locus. Paul. in l. Si tamen. D. de Senatusconsultu Maced. Sed et si iusserit pater filio credi, deinde ignorante creditor mutauerit voluntatem, locus Senatusconsulto non erit. *Subticetur interdum Dativus:* vt, Est tecum actio: *vbi subintelligitur* Mihi Paul. in l. Qui iniuriae §. 2. D. de furtis. Est mihi iter in Lemnum Ter. Phorm. 1, 2, 16. ¶ 8 Est, *in tertia tantum persona, pro Conuenit vel licet.* Valer. Max. 1 Non est inter patrem et filium, vltius rei comparationem fieri, praesertim diuinitatis fastigio iunctos. *Pro Contingit:* Saepe est, quibus in rebus alius ne iratus quidem est. Ter Hec. 3, 1, 28. *i. euenit. In talibus abundare interdum videtur.* Nunc illud est, quod si omnes omnia sua consilia conferant — auxilii nihil afferant Ter. Adelph. 3, 2, 1 *Conf. Burm. ad* Petron. c. 127 p. 605. Est, vt viro vir latius ordinet Arbuscula falcis Hor. Od. 3, 1, 9. Non est, vt copia maior Ab Ioue donari possit tibi Id. Epist. 1, 12, 2. Non est, vt credere possis Lucr. 1, 495. *Add.* Cato R. R. *pr. it. Interpp.* Est cernere, deprecari, inuenire Virg. Aen. 6, 595. Necnon et Tityon terrae omniparentis alumnum Cernere erat. *i. Licebat. Conf. Drakenb. ad* Sil. 9, 451. Cic. pro P. Sest. 27 Quem enim deprecari esset, quum omnes essent fordidati? *Vetus exemplar habet* Deprecarentur. Gell. 12 Est tamen inuenire non nusquam ita scriptisse quosdam non ignobiles. Est, quodam prudire tenus Horat. Epist. 1, 1, 32. *Conf.* Id. Sat. 1, 2, 79. Non hercle is sum, qui fuim, ni hanc iniuriam vltus fuero Plaut. Men. 3, 2, 6. Nullus fuim, *vid.* NVLLVS. ¶ 9 *Formulae aliae: Narrantes aliquid incipiunt a verbo Substantiuo.* Ter. Heaut. 3, 3, 30 Fuit quaedam anus Corinthia hic. Ter. Eun. 2, 2, 17 Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, *etc.* Fuit quoddam tempus, quum in agris homines passim bestiarum more vagabantur Cic. de Inuent. 1, 2 c. 2. *In talibus abundare non nunquam possit.* Plin. 12, 15 Nec non fuere, qui turis arbore verumque nasci mentirentur. Cn. Pompeius, vir omnium qui sunt, fuerunt, erunt, virtute, sapientia, gloria princeps Cic. post redit. ad Quir. c. 7. Sunt qui volunt te conuentam Plaut. Cist. 4, 2, 28. Idem Pseud. 1, 2, 38 Etiam est quod domi dicere paene oblitus fui. Cic Fam. 7, 10 Est quod gaudeas, te in ista loca venisse, vbi aliquid sapere videremur. Nihil est, *vid.* NIHIL. Non est quod, *vid.* NON. Hoc quod res est. Plaut. Men. 5, 9, 11 Quid ego ex te audio? MEN. hoc quod res est. Erit vbi te vlciscar, si viuo Plaut. Pseud. 5, 2, 26. Est etiam vbi profecto damnum praestet facere quam lucrum Idem Capt. 2, 2, 77. Est vero huic credendum Chremi? *Ironice dictum.* Ter. Andr. 5, 4, 14. Idem Phorm. 5, 8, 32 Sin est vt velis manere illam apud te, dos hic maneat Demipho. Ero vt me voles Plaut. Capt. 2, 1, 32. Est, *pro Possibile est:* 5, 27 De remediis generalibus aduersus omnia venena. Non tam le iis opitulari est, qui in cibo venenum, vel in potione sumser Est, *pro Licet:* Liu. 42, 41 Eorum, quae obiecta sunt mihi, partis sunt, quibus nescio an gloriari debeam, partim quae fateri non er scam, partim quae verbo obiecta, verbo negare sit. *Huc perti* Est cernere, deprecari, inuenire. Facile est, animaduertere V L. L. 9, 9. Facile est, non repugnantes vincere Cic. Tusc. 1 *Conf. Borrich. Vind. p. 67.* Esto, *concedentis:* Ter. Heaut. 3, At mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum pater. C. at certe concedas aliquo ab eorum ore aliquantisper Cic. Verr. Esto caetera negare non potes. *Add.* Virg. Aen. 4, 35. 10, 67. 12, Iuuenal. 8, 164. Esto, *pro Sit:* Plaut. Asin. 4, 1, 57 Haec m ei esto, vino viginti dies vt careat. Cic. Verr. 3, 132 Esto. Ca negare non potes. Sit sane ita: quanquam a Polemonis, et Peri ticorum et Antiochi finibus non facile diuellor, *etc.* Cic. Acad. 4, Esse, *pro Viuere:* Idem Att. 12, 18 Longumque illud tempus quum ero, magis me mouet, quam hoc exiguum, quod mihi tamen nin longum videtur. Es, *pro Soles:* Cic. Fam. 12, 20 Quod si, v ceſſabis, laceſſam. Cum inde suam quisque ibant diuersi dom Nullus, erat illo pacto vt illi iusserant. Fuit meo regnante gentil Tusc. 1 c. 16. Nec, dum ero, angar vlla re; et, si non ero, omni carebo Id. Fam. 6, 3, 8. Ergo viuamus, dum licet esse Petron. c. 35 *vbi vid. Interpp.* Per quinquennia iam decem, ni fa fuimus, septimus insuper Annum cardo rotat Prudent. praef. Fu *pro periisse.* Fuimus Troës, fuit Ilium et ingens Gloria Teucre Virg. Aen. 2, 325. Cic. Brut. 248 c. 71 De duobus — audirem minus libenter, quam audiui de iis, qui fuerunt. Plaut. Capt. 3 Nunc illud est, eum me fuisse quam esse, nimio mauelim. *Et* Pl 1, 3, 18 Mortuus est, qui fuit; qui est, viuos est. *Et* Persa 4, Omne ego pro nihilo esse ducto, quod fuit, quando fuit: Tanquan minem, quando animam efflauit: quid eum quaeras, qui fuit? v. 94. Id. Truc. 1, 2, 94 Horresco misera, mentio quoties fit pa nis: Ita paene tibi fuit Phronesium! *i. in periculo mortis fuit ob pa* Tib. 3, 6, 32 Sine erimus, seu nos fata fuisse volent. Apul. Met. Fuit charite nobis! quam misella! Seru. ad Cic. Fam. 4, 5 I quam diu fuerit opus ei, vixisse, vna cum rep. fuisse. *Gruterus Su 1, 14. Hinc emendat* Cic. Att. 13, 6 Saepe enim hic Spurius, qui n fuit, epistolas mihi pronuntiabat. ¶ 10 *Quaedam alia feruatt.* Sueton. Aug. c. 16 Nec prius surrexisse, ac militibus in Cor ctum fuisse *(venisse)* quam a M. Agrippa fugatae sint hostium *na De moribus* Plaut. Rud. 4, 7, 26. Siem, *pro Sim.* Ter. Phorm. 6 Sin patefit, in probro siem. Cic. in Orat. Siet plenum est imminutum. *Pro* fui *etiam* funi, *priore productа, antiqui dixe* Ennius *ap.* Cic. de Orat. 3 c. 42 Nos fumu Romani, qui fuimus ante Ru

ENS, ESSENTIA, ESSENTIALIS, ESSENTIALITER, *v.*

FVTVRVS, a, um. Partic. [μέλλων, ἐσόμενος] *Idem quod* Er *gnificans.* Post quam timor sibi cuique futurae inopiae abiit Liu. *pr.* Plaut. Most. 1, 3, 74 Quid illis futurum est caeteris, qui te an Cic. de Senect. 66 Aut etiam optanda si aliquo eum deducit, vbi rus sit aeternus. Praesidio sperant esse futurum Cic. Verr. 5 c. 65. Suppurationes futurae factae Scrib. 206. Tumo turus Id. 19. Vomicae futurae vel factae Id. 106. Copular tura cum praesentibus, *vid.* COPVLO. Augurari futura animi. AVGVROR. Prospicere futura Cic. Off. 2 c. 9. Scire fi Ouid. Amor. 1, 11, 18. Mihi cum illa posthac nihil futurum Philipp. 2, 77 c. 31. Genus omne futurum, *Posteri* Virg. Ae 622. In futurum, *vid.* IN Praepositionem. Scribon. 101. 122. 162. Haud ignara futuri Virg. Aen. 4, 508. *et* Hor. Serm. 1, 1

SVM *pro* EVM, *usus est* Ennius libro primo, At tu non, vt sum mam seruare decet rem. *Et* libro secundo, At se se fum qui ded in luminis oras.

SVMANES, *vid.* SVMMANVS.

SVMEN, ĭnis. n. [σθαρ ἧτρον] *Vber fuillum abscissum et cibo pa tum. Hinc* Martial. 13, 44 Esse putes nondum sumen, sic vbere la Effluit, et vino lacte papilla tumet. *Laudat bene curatum a coquo, v liquidum manserit, vid.* Apic. 7, 2. Plin. 8, 51 Hinc Censoriarum gum paginae, interclusaque coenis abdomina, glandia, testiculi, vu fimcipitia verrina, vt iam Publii mimorum Poëtae coena, postquan vitutem exuerat, nulla memoretur sine abdomine, etiam vocabul minis ab eo impositio. *Hic vult* Sumen et Abdomen *idem esse.* minis *nomen* abdomini *impositum a P. Mimo.* Plaut. Capt. 4, Quanta labes larido, quanta fumini absumedo? Sumen alii pu esse Lac suis extractum, ac densatum sue occisa. Vel quasi Rume est, mammam, nomen a fugendo deductum, *vid.* ABDOMEN. men proprie a Sugendo dictum. Nam et mulieris mammam su veteres dici voluerunt. Lucil. Sat. 4 Quod si nulla potest mulier corpore duro Esse tamen tenero maneat succussa lacerto Et nus vberior lactanti in fumine fidat. Nonius 6, 54. *Add.* Plaut. C 2, 3, 44. *et* Pseud. 1, 2, 33. *Per translationem vt* Vber *de agro p* Varr. de R. R. 1, 7, 10 Caesar Vopiscus aedificius, causam quum ret apud Censores, campos Roscae Italiae dixit esse fumen, in quo cta pertica postridie non appareret propter herbam. *Repetit* Plin. 17, 4

SVMINATVS, a, um. Vt Suminata caro Arnob. 2 p. 73 adu. ger Suminata *i. seroſa.* Iussit, ne quis suminatam occideret Lamp. Alex. Seu.

SVMENALIA, *vid.* SVMMANALIA.

SVMMA, ae. f. [κεφάλαιον] *Nomen substantiuum illud quidem, ortum, vt sexcenta alia, per ellipsin ex adiectiuo* Summus, a, um: *cum* ma *fit fere* summa pars, summa res, summa ratio. Cic. in Pison. 35 Quid anaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam explicem? Generatim ea, quae maxime nota sunt, dicam Virg. A 4, 237 Nauiget, haec summa est. Solus summam habet hic a nos Plaut. Truc. 4, 2, 15. *i. summum arbitrium. Conf.* Burm. ad Q Cist. Pro. p. 6. Habent omnia initium, incrementum, summ Idem 5, 10. Cuius Belli cum ei summa essent data Nep. 16 5. *Add.* Tac. Ann. 2, 45, 6. Summa Ducum Atrides Ouid. Am. 37. Cic. de Legib. 2, 28 c. 7 *extr.* Sed ipsae summae rerum ac tentiae. Belli summam credere puero Virg. Aen. 10, 70. hoc summa Iudicii causaque tota consistit Cic. pro Quint. 22. summa Imperii tradita est Nep. 14, 3, 5. Summae Imperii praesse 2, 4, 2. *Conf.* Id. 18, 3, 4. Summas Imperii tenere Idem 1, 3, 5. *fc. par* Militiae summa Tacit. Hist. 2. Numorum summa Hor. de Arte Po 384. Operis summa Idem de Arte Poët. 34. Patrimonii si ma Hor. Serm. 2, 3, 90. Pacis Tac. Ann. 12, 38, 1. Pron sui summam complere, *Promissum omnino absoluere* Cic. Verr. 5,

Phorm. 2, 2, 3 Ad te summa solum Phormio Rerum redit. Summa Rerum administrare Cic. pro S. Rosc. Amer. c. 32. De Rei summa dimicare Vell. 2, 68, 1. Rei summae periculum face Tacit. Hist. 4, 71. Idem Hist. 5, 15. Ad maturandum summarei diserimen. Cic. Fam. 15, 68 Ego ad te de reipublicae summa quid sentiam, non saepe scribam, propter periculum eiusmodi litterarum. *Hic plane idem dixeris, siue* rei summam *dicas, siue* rem summa. Summa Reip. in huius periculo tentatur Cic. pro S. Rosc. c. 51. *Col. Zinzerling. Promiss. Crit. Iunen. c. 48. Bos. Ind. Nep. Paret Crit. p. 1012 Gronov. ad Cic. Phil. 3 c. 15.* Rerum et gerum communes summae Cic. de Orat. 2, 135. Leges a ne edentur non perfectae, sed ipsae summae Rerum ac sententia Cic. de Legg. 2 c. 7 *extr.* Si tantummodo summas Attigero Ne 16, 1, 1. Salutis summa Lucret. 2, 862. Quis possea ad summam Thucydidis processit? Petron. c. 3. *vbi conf. Erh.* Victoriae summa in eo constat Caes. Bell. Gall. 7, 21. Summa quadrans, *vid.* QVADRO. Breuis summa, *vid.* BREVIS. Dicere summam licius rei Cic. de Inuent. 1, 28 c. 20. *Alter (legatus)* omnia agere ad rascriptum alter *(imperator)* libere ad summam rerum consulere deeret Caes. B. C. 3, 51. Quinctil. 1, 1 An Philippus Macedonum rex leandro filio suo prima literarum elementa tradi ab Aristotele summo ius aetatis philosopho voluisset, ac ille suscepisset hoc officium, rum studiorum initia a perfectissimo quoque optime tractari, et perme ad summam credidisset? Tacit. Ann. 13, 58, 1 Nihil in summam ac profitebatur. *Al.* Summa. *Conf.* Id. H. 2, 16, 2. *vbi conf. Fremsm Add.* Liu. 31, . . Quinctil. 1, 1 Maiora tamen aliqua discet co ipso anno, quo minora didicisset. Hoc per singulos annos produm, in summam proficit. Summa illa fit. Quidquid officii, ici, honoris in Genuciliam contuleris, id te existimabo in mesi atque in rem meam contulisse Cic. Fam. 13, 54 *Vltimum, quod a comprehendat, vt in rationibus.* Summa fuit, vt ille quasi exiquaerens vt deliberarem, non fuit negandum: ita discessimus Cic. , 21. Summa illuc pertinet vt, *etc.* Idem Verr. 5, 24. Sumi in testibus Idem pro Flacc. 24. Summam cogitationum fadem Fam. 1, 9. *Illud quod rationibus ducendis efficitur, summum est.* Haec est summa Plaut. Pers. 1, 1, 54. Summa quo mihi gratissimum facere possis, Si curaris vt Amianus, *etc.* Cic. an 13, 76. ¶ 2 *Ad rationibus numerorum est, vt* Summa rica *etiam de ipsa pecunia, cuius* summa ratio *collecta est.* Cic. Fam. , 2 Scilicet illa quidem summa nae ego multo libentius emerim dieri iam. Actor summarum Suet. Domit. c. 11. *i. qui rationibus dispuni praest, s. Torrent.* Cic. pro Rosc. Com. Non refert parua ion ia in codices? immo omnes summas. Verane summa sit vniusci isque rationis Idem de Orat. 2, 158. Addendo, deducendoque idere, quae reliqui summa fiat Idem Off. 1, 50. Creditor totis mmae Quinct. 5, 10. Quum ipsa pecunia, quae Staleno data est, mero ac summa sua, non modo quanta fuerit, sed etiam ad quam ata fuerit, offendat Cic. pro Cluent. 87. Plin. 9, 35 Quae a quadringenties sestertium colligebat. Concipere summam, ONCIPIO. Conficere summam Cic. de Lege Agr. 2, 63. *Alii* Feciſſet. Idem Att. 7, 13 Reliqua patebant, et cum Terenmma congruebant. Decedet nihil de summa, *vid.* DECEDO. here de summa Cic. Att. 10, 5. Decessionem de summa faCic. pro Rabir. Post. 30. Cic. Verr. 2, 131 In censu habenestas omnis aestimationis habendae, summaeque faciundae censo- mittitur. *Add.* Verr. 3, . . Imminuere summam, *vid.* IMIO. Remittere alicui de summa vel de capite Cic. Verr. 3, 82. eamus summam Cic. Att. 5, 21. Luer. 2, 339 Vt neque finis, vti docui, neq summa sit vlla. ¶ 3 Summa summarum *non vno modo dicitur* Lucret. 3, 813 Sicut summarum summa est aeterna, neque quis locus est, quo diffugiat, *etc. Sic vocat τὸ πᾶν hoc vniuersum, quo ex omnibus rerum summis in vnam vim vsum summam collectis constat. Repetit eadem* 5, 362. Summa summarum in illa gloria fuit, Asia vltimam prouinciarum accepisse, eandemque mediam patriae reddi Plin. 7, 26 *Sed al. melius: ita tangentur* summa gloria. *Forte optum* summa summarum in illo *Pompeio* gloriae. Summa summaruthaec erit, tardiloquum te esse inbeo Senec. Epist. 40. Plaut. Tr. 1, 1, 4 Venus, quam penes amantum Summa summarum redit. *Cum reliquis multa nomina et capita in vnam summam rediguntur, ac sic aliis summis factis, omnia tandem in vnam consummantur, ea* summa rum *est. Nam vt* capita in summam, *sic* summae in summam rum *rediguntur.* ¶ 4 *Formulae aliae:* Quinctil. 2 Huic studium et incrementum dederit vtilitas, summam ati et exercitatio? *Fallitur quodlam et perfectionem notat. Ita* 5, 9 abent omnia initium, incrementum, summam. Idem, Ex initiis ima colligitur: quum dicit, Non possum togam praetextam sperare, ra exordium pullum video. *Et alibi,* An ad initium summa refeem, nempe an ei caedes imputanda sit, a quo iurgium coepit. Id. Att 3, 18 At ille perpauca locutus, hanc summam habuit orationis, vt ibi gnoscerem. Sed tamen haec est summa conclusionis meae Cic. Philipp. 2, 32. Quidquid dixi, ad vnam summam referri volo, el humanitas, vel clementiae, vel misericordiae tuae Idem pro Ligar. 29. Efficere longam summam Quinctil. 4, 2. Ad summam tenler Idem in prooem. 1. Ad summam non possunt istaec sic abire Idem Att. 14, 1. In omni summa, me ad otium conuerto Idem Q. Frat. 3, 9. Idem Q. Frat. 2, 15 (16) Quo die haec scripti, rursus erat de praeuaricatione Trib. aerarii absolutus, in summa qua or sententiis cum Senatores et equites damnassent. Ad summam *hoc uentis disputationem,* vt denique, breuiter *etc.* Cic. Att. 7, 7 *extr. Postlongam dubitationem et rationes vtrinque prolatas expensasque, fingit, quasi* rem senatui gerri. Ad summam! DIC M. TVLLI, *quasi haec referenda magistratus non essent: et iubebit,* Assentior Cn. Pompeio, id est, T. Pomponio, *i. Pompeio, quia ita videtur Pomponio.* Cic. Off. 1, 149 c. 41 Ad summam, ne agam de singulis. Ad summam, sapiens vno minor est Hor. Epist. 1, 1, 106. *Conf.* Sen. Ep. 20. Apul. Flor. p. 356. Ad summam Scribon. 4 . . *i. in summa.*

SVMMVLA, ae. f. Dimin. Vestis mea, quamuis parvula, distracta, sufficientem corrasi summulam Apul. Met. 11 p. 271. Idem Met. 10 p. 248 Summulas diurnas corradere. Sen. Epist. 77 Minutas summulas distribuit flentibus seruis.

SVMMALIS, e. *Ad summam pertinens.* Tertull. adu. Hermog. c. 31.

SVMMATIM. Adu. [κεφαλαιῶδες, ὁλοσχερῶς] *Per singulas summas, vel summa, et breuiter, cum non longa ratione, sed summae tantum insistuntur.* Varr. in praef. l. 2 de R. R. Qua de re pecuaria breuiter ac summatim percurram. Cic. Att. 5, 16 Itaque subsedi in ipsa via, dumtaxat, quae longiorem desiderant orationem, summatim tibi perscriberem. A me pauca cognosces, et summatim Cic. Fam. 10, 28. Attingere aliquid summatim Lucret. 3, 261 Suet. Aug. c. 85 *c. not Casaub.* Breuiter et summatim describere Cic. in Orat. 10. Nunc exponamus genera ipsa summatim Id. de Orat. 2, 247 c. 61. Narrare summatim et particulatim Auctor ad Heren. 1, 13. *Add.* Quinctil. 1, 1. Suet. Caes. c. 44. Solin. c. 23. Ammian. 20, 5. ¶ 2 Summatim *a* Summus, *vid. post* SVMMVS.

SVMMARIVM, i. n. *Epitome, seu breuiarium.* Sen. Epist. 39 *pr.* Vide ne plus profectura sit ordinaria oratio, quam quae nunc vulgo breuiarium dicitur; olim quum Latine loqueremur, summarium vocabatur. *Conf. Salmas. Proleg. ad* Solin. p. 25.

SVMMANALIA, Liba farinacea in modum rotae ficta. Festus. *Coel. Rhod.* 9, 16 Sumenalia *vocat a* Sumine.

SVMMĀNVS, i. m. [Σαμμανὸς] *Deus, cui nocturna fulmina tribuebant.* Plin. 2, 52 Diuturna attribuentes Ioui, nocturna Summano. Augustin. de C. D. 4, 23 Romani veteres nescio quem Summanum, cui nocturna fulmina tribuebant, coluerunt magis, quam Ionem, ad quem diurna fulmina pertinebant. Sed postquam Ioui templum insigne ac sublime constructum est, propter aedis dignitatem sic ad eum multitudo confluxit, vt vix inueniatur, qui Summani nomen, quod audire iam non potest, se saltem legisse meminerit. *Potuit tamen meminisse aliquis illud. Diuersi tamen* Martian. Cap. l. c. SVMANES, eorumque praesules Mana atque Mananа. Cic. de Diu. 1, 16 c. 10 Cum Summanus in fastigio Iouis optimi maximi, qui tum erat fictilis e caelo ictus esset, nec vsquam eius simulacri caput inueniretur, *etc.* Summani *nomine intelligendum esse Platonem vult* Capella de Nuptiis Philologiae 2 p. 40 *qui ita dicitur,* quasi summus Manium. *Neo dulitat* Arnobius, *qui* lib. 5 p. 183 *ita de eo loquatur, vt Platonem intelligi ab eo, apertum sit. Add.* lib. 6 p. 191. *Tamen addubitasse videtur* Ouidius Fast. 6, 731 Reddita, quisquis is est, Summano templa feruntur.

SVMMANO, āre. Summani *more rapere.* Plaut. Curc. 3, 46. *Conf. Taubm. ad h. l.*

SVMMARIVS, SVMMATES, SVMMATVS, *vid.* SVMMVS. SVMMERGO, SVMMITTO *et similia, vid.* SVBM.

SVBMOENIANVS, *s.* SVBMAENIANVS, *Vox* Martiali *propria, qui* summaenianas vxores 3, 82. *et* 12, 32 *posuit pro pudoris prostituti femuis: easdemque* 11, 62 *simpliciter* summaenianas *vocauit. Neque enim puto inorgenda ibi esse* Summaenianis buccis, *sed* Inquinatior buccis, *quam sunt* summaenianae *aliis corporis sui partibus. Omnibus locis extremas sordes et inquinatissimam turpitudinem indicat. Sed solus etiam*

SVMMOENI fornicem *memorat* 1, 35: *et mox in eadem re* spurcas lupas *nominat. Qui* summoenium *volant dictum locum* sub moenibus *(vt* subuirum *) et inde dictas* submoenianas, *nescio an satisfacere possint quaerentibus, quis factum sit, vt eius nominis nullum aliud vestigium supersit? Qui* sub Maenianis *versatas esse dicunt mulieres impuras, auctore vti possunt* Plauto, *qui* sub Basilica *(vbi primum* Maeniana *) quaeri iubet* scorta exoleta Curc. 4, 1, 12. *Quod si* Summenium *(vel quacunque Vocali scribendum est) sit turpitudinis notae scortum, a qua, vt a capite sectae, aliis nomen?*

SVMMOERIVS, i. m. *Bossius legit ap.* Cic. Att. 10, 1 *et interpretatur* Summoenianum. *Libri omnes* summarium *habent.*

SVMMVS, a, um. Adi. [ἄκρος, ὕψιστος] *Contractum ex supremus. Altissimus, extremus, perfectissimus.* Virg. Aen. 4, 168 — Summoque vlularunt vertice nymphae. Cic. Tusc. 2, 44 Summum, quo nihil sit superius. *conf.* Idem ap. Non. 4, 440. Imperator Plaut. Amph. 1, 3, 6. Summum *et* Profundum, *contraria* Cic de Fin. 3, 48. Summa nauium tabulis augent Tac. Hist. 3, 47. Quod summo studio petitum est, Adscendit in summum Vell. 1, 17, 6. Euadere in summum, *vid.* IN, Praepositionem. Imis permiscere summa Lucan. 3, 158. Facere paria omnia, infima summis Cic. de Legib. 3, 19. Sese de attributione omnia summa Fecisse Idem Att. 15, 13 *i. ad summum omnia.* Summus, *Extremus:* Cic. in Hortens . . Vixit ad summam senectutem valetudine optima, *vid.* Non. 4, 440. Virg. Aen. 2, 324 Venit summa dies, et ineluctabile tempus Dardaniae. Potentissima argumenta prima et summa ponantur: illa enim ad credendum praeparant iudicem, haec ad iudicandum Quinctil. 6, 4 *extr.* Summus, *Maximus, quo nihil sit maius:* Ter. Phorm. 1, 1, 1 Amicus summus meus, et popularis Geta. Seueritatis, et munificentiae summus Tacit. Ann. 1, 46. Diuiso summa, *i. Prima, generalior, praecipua* l. 3 D. de stat. hom. l. 3. D. de rer. diuis. Summus *aliquando solum ponitur, et intelligitur Amicus.* Ter. Eun. 2, 2, 30 Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho. *conf.* Idem Adelph. 3, 2, 54. Concipere summa de aliquo Quinctil. 6 Prooem. Summa Consecutus Vell. 2, 61, 1. Ad summum, *vid.* AD, Praepositionem. Biduo, ad summum triduo Cic. pro Quinct. 78 c. 25. Summus, medius, infimus Cic Philipp. 1, 57. ¶ 2 *Substantiue:* Aestas summa, *pro Vltima* Cic. Verr. 7, 79. Amphoras complures complet plumbo: summas operit auro et argento Nep. 13, 9, 3. Amentia summa Cic. de Inuent. 2, 28. Aqua summa Idem Tusc. 1, 40. Artificium summum Idem Verr. 6, 26. Bellum Caes. B. G. 8, 6. *i. quo summa rerum in discrimen venit.* Beneficium summum Ter. Phorm. 2, 2, 22. Bonum illud summum, in animone sit an in corpore, virtute an voluptate definiatur Cic. de Orat. 1, 222 c. 51. Bonum summum aut solum esse id, quod honestum sit Idem Off. 3, 35. Bonum summum in cognitione et scientia ponit Herillus Idem Acad. 4, 129. Bonum summum in voluptate Epicurus ponit Idem Off. 3, 117. Cacumina summa Virg. Aen. 6, 678. Cibus summus, *vid.* CIBVS. Clamore summo Plaut. Merc. Prol. 49. Contumeliae summa Cic. Verr. 5, 113. Culmina summa villarum Virg. Ecl. 1, 80. Desperatio summa Plin. 23, 1. Dies summa haec argento praestituta Plaut. Pseud. 1, 4, 40. Dolor summus Plin. 11, 37. Contra amici summam Existimationem venire Cic. Att. 1, 1. Fastigia summa rerum Virg. Aen. 1, 346. Fide summa Liu. 4, . . Fluctu in summo pendent Virg. Aen. 1, 110. Forma summa Ter. Eun. 2, 3, 74. Summa summarum in illo *(Pompeio)* Gloria fuit, Asiam vltimam Prouinciarum accepisse, *etc.* Plin. 7, 26 *extr.* Honore in summo vigere Lucret. 4, 1149. Hieme summa nauigare Cic. Fam. 7, 30. Imperator summus atque perfectus Idem pro Lege Manil. 28. Idem Acad. 4, 15 cap. 5 Nihilne tot saeculis sui mis Ingeniis, maximis studiis explicatum putamus? Insciitiae summae mihi videtur Idem de Fin. 2, 31. Iure summo agere cum aliquo Idem Verr. 7, 4. *vid.* IVS. Ius summum, summa iniuria Idem Off. 1, 32. Laboris summi dolor Idem Verr. 5, 113. Loco de summo, summoque genere captus Plaut. Capt. Prol. 32 Loco summo natus Cic. Fam. 2, 17. Malum

ſummum dolorem dicere Idem Off. 3, 39. Materia ſummi mali aurum Hor. Carm. 3, 24, 49. Magnitudinem ad ſummam peruenire putantur decem annis delphini Plin. 9, 8. Moeror ſummus Cic. pro Quint. 8. Omnia ſumma in eo ſunt: *h. e. Vndecunque maximus et excellens eſt* Cic. pro Lege Manil. 29 c. 17. Opes ſummae Lucret. 2, 13. Otium ſummum Cic. Verr. 3, 63. Pax ſumma Lucret. 1, 58. Cic. de Orat. 2, 1 Si homines non eruditi ſummam eſſent Prudentiam atque incredibilem eloquentiam conſecuti, inanis omnis noſter eſſet labor. *Lepide* Plaut. Mil. 4, 4, 16 Non tu ſcis, cum ex alto puteo ſurſum ad ſummum eſcenderis, Maximum periculum inde eſſe, a ſummo ne rurſum cadas? Nunc haec res apud ſummum Puteum geritur. Nihil niſi ſumma Ratione facere Cic. Att. 8, 15. Quinctil. 3, 11, 1 Quaeſtio latius intelligitur omnis, de qua in vtramque partem, vel in plures dici credibiliter poteſt. In Iudiciali autem materia dupliciter accipienda eſt: altero modo, quo dicimus multas quaeſtiones habere controuerſiam, quo etiam minores omnes complectimur: altero, quo ſignificamus ſummam illam, in qua cauſa vertitur. Rector ſummus deſum Ouid. Met. 13, 599. Sanctimonia ſumma Cic. pro Quint. 55. Senectute ſumma homo Idem Philipp. 8, 31. Studium ſummum literarum erat in vtroque Cic. de Finib. 1, 1. Stultitiae ſummae eſt Caelius Ciceroni Att. 10, 9. Vi ſumma hortari Liu. 23. Vir ſummus Plaut. Capt. 2, 2, 29. Cic. *paſſim*. Voce ſumma reſonans Hor. Serm. 1, 3, 7. Voce ſumma pronuntiare verſus Cic. de Orat. 1, 261. Voluptas ſumma Hor. Serm. 2, 2, 20. Summa res, *pro Summa rei, et pro tota Rep.* Cic. Philipp. 2, 38. Virg. Aen. 9, 199 Mene igitur ſocium ſummis adiungere rebus Niſe fugis? *Add.* Aen. 2, 322. *Conf. Gronou. ad* Liu. 26, 10. Summum Bellum Caeſ. Bell. Gall. 8, 6. — Tempus Cic. pro Flacco c. 3. — Conſilia Plaut. Truc. 2, 4, 34.

¶ 3 Summum, *et* Ad ſummum, [τὸ σύμπαν] *Adverbialiter.* Cic. Verr. 3, 183 Duo millia nummûm, aut ſummum tria dediſſet. Idem Att. 13, 21 Exſpectabam hodie, aut ſummum cras ab eo tabellarios, *vid.* Ad ſummum *in* AD. *conf.* Idem Fam. 14, 3. *et* pro Mil. c. 5. Victor. ad Cic. Fam. 2, 1 *fr. Burm. ad* Quinctil. 5, 14 p. 480 Tres ſummum. Scies igitur fortaſſe cras, ſummum perendie Cic. Att. 12, 43. Ad ſummum, *pro Optime:* Cic. Fam. 16, 12 Fac plane vt valeas, nos ad ſummum. *ſcilicet*, Valemus. *Aliud exemplar legit* Adſumus. Quinctil. 8, 4, 6 Fit et aliter ſupra ſummum adiectio, *etc.* Idem 7, 1, 10 Primo firmum aliquid eſſe ponendum, ſummo firmiſſimum, imbecilliora medio: quia et initio mouendus ſit iudex, et ſummo impellendus.

SVMME. Adu. [ἄκρως] *Maxime, excellenter.* Plin. Epiſt. 10, 11 Habui enim illum Quaeſtorem in Conſulatu, mei ſumme obſervantiſſimum. Adoleſcens ſumme decorus Apul. Met. 3 p. 136. Quod eſt mihi ſumme praecipuum Idem 1 p. 113. Ab aliquo petere et ſumme contendere Cic. pro Quint. 77 c. 24. Hoc me ſolicitare ſumme ſolet Idem de Orat. 1, 295 c. 72 *extr.* Summe miſer, Admodum Idem de Fin. 4, 7. Summe officioſus in aliquem Cic. Verr. 3, 63 c. 24. Summe iucundum Idem Fam. 13, 19. Lucret 4, 1134 Atque in amore mala haec proprio ſummeque ſecundo Inueniuntur.

SVMMOPĔRE. Adu. [μάλιστα] Cic. de Inuent. 1, 26 c. 18 Vitia vero haec ſunt certiſſima exordiorum, quae ſummopere vitare oportebit. *Proprie duo ſunt verba*, ſummo opere, magno opere, *etc.*

SVMMARIVS, i. m. Cic. Att. 10, 1 Niſi forte iſte ſummarius ei poteſt perſuadere, vt dum Oratores eant et redeant, quieſcat. *Sed neque de lectione ſatis conuenit, neque de interpretatione. Vid. Graeu. p. 114. vbi ſatis ſententiarum reperies, nihil iuidem certi.* Summarium *poſſe dici eadem ratione, qua* primarium, *analogia ſuadet, et ſic fuerit homo* ſummus *in ſuo genere, a quo* ſumma *omnia exſpectes.*

SVMMĪTAS, ātis. f. [ἐπιπολή, ὑπεροχή] *Altitudo.* Macrob. Somn. Scip. 1, 6 Suae ſummitates. Summitates, *virtutes* in meditullio vitiorum ſitae Apul. Doctr. Plat. p. 15. Pallad. 1, tit. 6 Summitas vitis. Ammian. 14, 6 Ad perfectam non venerat ſummitatem. *Vid. Cellar. Cur. Poſt. p. 155.*

SVMMAS, ātis. c. *Princeps.* Apul. Met. 11 p. 267 Praecepta ſummatis deae. Summas vir Ammian. 14, 6. Sidon. Epiſt. 9, 6 Puella moribus natalibusque ſummas. Summates, [ἄριστοι] *qui et Optimates et Primates appellantur.* Plaut. Ciſtel. 1, 1, 27 Vbi iſtas videas ſummo genere natas ſummates matronas. *conf.* Sidon. Epiſt. 3, 11. Plaut. Pſeud. 1, 2, 90. *et* Stich. 3, 2, 34 *et* 36. Auſon. Epiſt. 1, 31. Viri ſummates Ammian. 26, 9. Summates, *ſimpliciter* Idem 23, 6. *et* 27, 6.

SVMMĀTVS, ūs. m. *Principatus, ſupremus gradus, ſupremus honor.* Lucret. 5, 1141 Imperium ſibi cum, ac ſummatum quisque petebat.

SVMMĀTIM. Adu. [ἐπιπολῆς] *Per ſummum, vel A ſumma extremitate.* Columel. de Arboribus c. 6 Sin autem eousque exaruit (ſcilicet vineae truncus) vt curuari non poſſit, primo anno ſummatim ita ne radices ernas, aut laedas, ablaqueato.

SVMMOTENVS. Adu. Floribus celeriter ſciſſis ac floreſcentibus ſummotenus Apul. de Herb. c. 75. *conf.* Sidon. Epiſt. 4, 9.

SVMMISSVS, *vid.* SVBMISSVS.

SVMMVSSO, āre. *Aliquantum muſſare, ſubmiſſa voce.* Ennius *ſecundum* Feſtum, Quintus in occulto ſummuſſabat. Accius, Non decet ſummuſſare.

SVMMVSSI, alias vt Paullus notat, SVMMISSI, Murmuratores. Naeuius, Odi (inquit) ſummuſſos, proinde aperte dice, quid ſit.

SVMMŸTO, *vel* SVBMVTO, āre. [ὑπαλάττω] *Aliud pro alio mutare.* Cic. in Orat. 93 c. 27 Hanc hypallagen rhetores, quia quaſi ſummutantur verba pro verbis, metonymiam Grammatici vocant, quod nomina transferuntur. *Graecum* ὑπαλλαγὴ *Latine* ſubmutatio, *dici poteſt, a verbo* ὑπαλλάττω, ſubmuto.

SVBMVTATIO, onis. f. ὑπαλλαγὴ Gloſſ. Cyr.

SVMO, ſumſi, *vel* ſumpſi, ſumtum, *vel* ſumptum, ĕre [αἱρέομαι, λαμβάνω] *Accipere, tollere.* Salluſt. Iugurth. 71 Epiſtolam ſuper caput temere poſitam ſumit. Ter. Adelph. 5, 9, 20 Poſtremo a me argentum, quanti eſt, ſumito. Idem Heaut. 3, 1, 56 Sumat, conſumat, perdat, decretum eſt pati. Cic. de Lege Agrar. 2, 15 Itaque hoc animo legem ſumſi in manus, *etc.* Idem Tuſc. 2, 8 c. 3 Epicurum autem et Metrodorum non fere praeter ſuos quisquam in manu ſumit. Columel. 12, 24 Aqua marina quam longiſſime a litore de pelago ſumenda eſt. Cic. Acad. 4 c. 31 Haec autem, quae iam dicam, ſunt ſumta de primo. Sumta eſt eo nauis Cic. Off. 3, 89. Sumere ſibi aliquid, *Multum et paene nimium ſibi tribuere, arrogare*, Cic. pro Planc. 3 c. 1 Quanquam mihi non ſumo tantum iudices. Quis ſibi res geſtas Auguſti ſcribere ſumit Hor. Ep. 3, 7. Sumere ſibi vt Cic. Att. 8 ſub 11. Idem ibid. Tamen hoc pro coniunctione et benevolentia noſtra mihi ſumſi, a te peterem. Vide quid mihi ſumſerim Idem Fam. 7, 5. mihi pro meo iure Idem de Orat. 2, 294 c. 72. Idem Fam. 30 Tantum tibi ſumito, pro Capitone apud Caeſar. quantum i meminiſſe ſentes. Ter. Phorm. 2, 1, 69 Non ratio, verum a tum deerat D. ſumeret alicunde. *nempe mutuo.* Cic. Brut. 76 c. 15 vero tibi *(Ennium alloquitur)* aliter videri debet, qui a Naeui ſumſiſti multa, ſi fateris: vel, ſi negas, ſurripuiſti. Sca in l. Vxori ita D. De dote relegata, Vxor mea quidquid ei comp et quod mihi dedit, e medio ſumat, *de communi maſſa.* Su in re aliqua, *Impendere* Plaut. Milit. 3, 1, 78

In mala vxore atque inimico ſi quid, ſumas, ſumtus eſt:
In bono hoſpite atque amico quaeſtus eſt quod ſumitur;
Et quod in diuinis rebus ſumas, ſapienti lucro eſt.

Add. Trin. 2, 4, 12. *et quae mox damus in* Diem ſumere. *hiſce Dauiſ. ad illud veteris Poetae apud* Cic. de Diuin. 1 c. 21 Curis tus ſuſpirantibus, *i. conſumtus, maceratus.* Idem Verr. 2 Quod quum ita ſit, nihil fingam tamen: meminero, me non ſumſiſſe accuſarem, ſed recepiſſe quos defenderem. Sumere, *emere*, ad Her. 4, 9 c. 6 Si quis purpuram — vendens dicat, Sume a me, *etc.* Fam. 7, 24 Sed eſſent mi Galle omnia facilia, ſi ea mercatus eſſes, ego deſiderabam, et ad eam ſummam quam volueram. *Paulle* Prorſus ex iſtis emtionibus nullam deſidero, tu autem ignarus in mei, quanti ego genus omne ſignorum omnium non aeſtimo, tan quatuor aut quinque ſumſiſti. *Et in fine,* Vt eam domum ſume — mecum habitare poſſes. Sumere, *Eligere:* Salluſt. in Iugurth. mat aliquem ex populo monitorem officii ſui. Imperatorem ſibi 1, 1, 3. Sumere *eſt ſubducere rationem, ſummam facere.* S *terpretatur Gronouius illud* Plauti Rud. 4, 8, 9 *vbi cum Tractato ties verbo* cenſeo *probaſſet, de quibus conſulebatur a Pleuſidippo, h patiens dicit,* At ſume quidem, ne cenſionem ſemper facias. *Gronou.*

¶ 2 *Subſtantiua:* Animum ſumere Ouid. 1, 147. Aquam ſumere e fluuio Idem Amor. 2, 19, 32. A e puteo ſumere Plaut. Milit. 2, 6, 71. Arbitrum ſumere Ci Roſc. Com. 114. Argumenta ſumere Idem de Fin. 4, 10. ſumere Idem Tuſc. 1, 86. Nep. 14, 4, 5. Auctoritatem ſi mere Caeſ. Bell. Gall. 2, 4. Bellum ſumere Plin. 15, 18. lum ſponte ſumebant Tac. Hiſt. 3, 43. Bellum ſumere pro a Ouid. Epiſt. 16, 371. *Al.* Ferrum. Beneficium ſumere Plaut. Perſ. 5, Cibum ſumere Plin. 21, 3. Nep. 25, 21, 6. Cibos minim mebant ora Ouid. Epiſt. 11, 28. Cochlearia tria ſumere Scri 122. Colorem ſumit, et capit faciem Idem Met. 13, 605. Calorem. Confidentiam ſumere Plaut. Capt. 4, 2, 25. filia ſumere in aliquam rem Plin. Epiſt. 214. Conſilia noua ſu Hor. Epiſt. 1, 18, 33. Contradictionem Quinctil. 11, 3, 163. *re id, quod nobis contradictum eſt, vt vulgo dicunt,* Aſſumere argume Plin. in Paneg. 77, 6 Quis noſtrûm idem Curae idem ſudoris ſ *Sed Schwarz.* inſumit *ex MSS.* Cyathus ſumitur Scribon. 1. hunc ſumſimus prothyme Plaut. Pſeud. 5, 1, 23. Diem hun mamus hilarem Ter. Adel. 5, 3, 68. *i. impendamus hilaritati.* Phorm. 5, 5, 4 A fenibus vt otium ad potandum habeam: nam al hos ſumam dies. *Sed* Cic. pro Caecin. 19 Colloquuntur: D vtriusque commodo ſumitur. Eruditionem ex conuerſatio ctorum Quinctil. 6, 3, 17. Exempla ab aliquo ſumere Ci Lege Manil. 44. Ter. Adel. 3, 3, 62 Iubeo atque ex aliis ſ exemplum ſibi. Exordia ſumere Virg. Georg. 4, 284. I ſumuntur ab imagine ſpeculi Ouid. Amor. 2, 17, 9. Hoſtes ſu Ouid. Ep. 12, 17. *Al.* Sentire. Tentaculum ſumere Martial. Imaginem alicuius ſumere Plaut. Amph. 1, 1, 124. Impetum petito ſpatio Quinctil. 10, 3, 6. Impetus ex natura virtus *dic* Idem 12, 2, 1. In argumentum aliquid ſumere Idem 7, 3. conſcientiam ſumitur Eudemus amicus ac medicus Liuiae Tacit. A 4, 3. In optionem ſumere Plaut. Aſin. 1, 1, 88. Inimicitias ſum Cic. in Vatin. 28. Pſeudo-Cic. in Salluſt. 1 Quo me vertam P. C.? V Initium ſumam? Quinctil. 8, 6, 50 Sumere initium ab aliq *Add.* 12, 6 *pr.* Iras nouas ſumſit Ouid. Met. 2, 175. Iuc ſumere de controuerſia Cic. ad Brut. 6. Iudicium ſibi ſ Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 12. Laborem ſumere Idem Bell. Gall. Laudem ſumere a crimine Ouid. Met. 6, 474. Literas comm ticias ad aliquem ſumere ab altero Cic. Fam. 13, 27. Medicame ſumere Scribon. 63. 70. 71 *etc. de externo pariter atque interno.* tuum ſumere, *pro Mutuo accipere* Plaut. Amph. 2, 2, 187. Verr. 1, 28 c. 10 Quum per eos ipſos dies, per quos cauſam Dio ret, reperiretur pecunias ſumſiſſe Mutuas, nomina ſua exegiſſe, pr vendidiſſe. Nomen aliud ſumere Ouid. Faſt. 6, 544. Re Ornatum Nomenque Nep. 18, 13, 3. Obſequium animo ſu *Animo obſequi* Plaut. Bacch. 4, 10, 8. Operam ſumere ad aliquam Idem Mercat. 5, 2, 94. Operam in re aliqua ſu Ter. in Prol. Hec. 25. Plaut. Moſtel. 3, 4, 54 Quid ego hu curſem? aut Operam ſumam, aut conteram? Operam ſu ſumere, Idem Ter. Heaut. 4, 3, 15. Otium ſibi ſumere Ci 3, 1. Partes alicuius ſumere Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 51. Philipp. 10, 1. Quas enim Partes ipſe mihi ſumſeram, eas praeocc oratio tua. Periculum pauci ſumſere Tacit. Hiſtor. 3, 69. ſonam magiſtri ſumere Plin. Epiſt. 160. Cic. pro Planc. 10 iecta Quaeſtoria Perſona, comitisque ſumta. Poenas ſumere Aen. 2, 585. Praelium ſumere Sueton Caeſ. c. 60. *i. capere, Caſaub. ad h. l. Add.* Petron. c. 122. Salluſt. Fragm. c. 34 *extr. Fri Ind. in* Flor. Principium ſumere a re aliqua Plin. 18, 4. de Diuin. 2, 104 Tantum ſat eſt intelligi, id ſumere illos Pro c quod dubium controuerſumque ſit. Res non conceſſas ſumer ex illis efficere quod velis Cic. de Fin. 4, 49. Sermonem ex ximo Quinctil. 4, 1, 54. Simile ſibi ſumere Plaut. Moſtel. 1, 2, Socerum ſumere Ouid. Met. 2, 526 Spatium ad cogitandum mere Cic. de Fin. 4, 1. Speciem hominis ſumit infans in aluo C Met. 7, 125. Spiritus ſibi ſumere, et arrogantiam Caeſ. Bell. 1, 33. Superbiam ſumere Hor. Carm. 3, 30, 14. Supplic ſumere, *Punire* Plaut. Mere. 5, 4, 31 Supplicii ſumat quod volt ipſ hanc iniuriam. Supplicium de aliquo ſumere Ter. Andr. Cur non habeo ſpatium, vt de te ſumam ſupplicium vt volo? Cic. Roſc. Amer. 70. Nep. 18, 12, 1. Tempus ſumere ad rem aliq Cic. de Legib. 1, 6. Idem Qu. Fratr. 2, 10 De interpellatione tum ſumam a vobis temporis ad ſcribendum, quantum dabitis. T

colloquendi sumitur Nep. 14, 11, 1. Testimonium sumere in reliquas Cic. pro Caecin. 23. Togam virilem sumere Liu. 26. Pondo sumere Scribon. 271. Venenum Nep. 2, 10, 4. *et* 23, 12, 5. Venustate iuuenis sumitur Pamphile Apul. Met. 1 p. 116, 40. *i. capit.* Vestis mihi sumitur Ouid. Trist. 5, 5, 7. Vires sumunt inundia Hor. Epist. 1, 18, 85. Vitam sumere Idem Carm. 3, 5, 37. Quomodo autem sumis, vt si quid cui simile esse possit, sequatur, vt etiam diligenter internosci possit? Cic. Acad. 4, 46. Alterutrum fateris sumi sumasque necesse est Lucret. 1, 973. *Add.* Idem 5, 248. Sed quin bis sumsit quod voluit, id tamen quod assumit, concedi nullo modo potest Cic. de Diuin. 2, 103. Vnum hoc sumo, quod mihi aperte fecius tuum resque manifestabat Cic. pro S. Rosc. c. 34. Lucere 2, 547 Quippe etenim sumant oculi, finita per omne corpora iacta vnius genitalia rei. *i. sumamus, fingamus.*

SVMENS, entis. Part. Calceamenta sumens et regium vestitum Victor. Epit. c. 9. Semisomnos partim, alios arma sumentes furia Sallust. Iugurth. c. 21.

SVMTVM, i. n. Sententia, cum concessa fuerit, sumtum diuitii Mart. Capella 4 p. 125. *Add.* Non. 8, 12. *Est λῆμμα* Emma *Graecorum.*

SVMTVS, a, um. Partic. [*ληφθείς*] Cic. de Amicit. 34 Sumta toga. Vide hos quasi sumtos dies ad labefactandum illius dignitatem Id. pro Rabir. Post. 44 c. 16. Figuras reponere sumptas Ouid. Met. 12, 556. Eo laxamenti plebi sumto Liu. 6, 31. Quemadmodum sumta Lucret. 4, 1175.

SVMTVRVS, a, um. *Aliud* Partic. [*ληψόμενος*] *vt*, Oscula sumturus Ouid. Fast. 3, 691.

SVMTŬTO, āre. Frequent. Plin. 25, 5 Elleborum plerique studiorum rausa ad peruidenda acrius, quae commentabantur, sumtitauerunt.

SVMTVS, ûs. m. [*δαπάνη, ἀνάλωμα, χορηγία*] *Dicitur Quod impendit, siue Impensa. conf. Salmas. in* Spartian. p. 17 *et* 18. Ter. Hec. 4, 3, 61 Opus est sumtu ad nuptias. Annuus sumtus, *vid.* ANNVS, *in* ANNVS. Dapsilis sumtus, *vid.* DAPSILIS *in* A. Egentissimarum ciuitatum sumtus Cic. Fam. 3, 8. Epulorum sumtus et magnificentia Idem Tusc. 5, 96. Exiguus sumtus in Parad. 6. *et* Offic. 2 c. 17. Infinitus sumtus Idem Off. 2, 42. Reales sumtus, *vid. h. l.* Legitimus et infinitus sumtus Cic. Att. 5, 8. Sumtus Ciceroni *pro Luxurie fere accipitur: vt* pro Cael. 44 Suae luxuries reperietur, nulli sumtus, nullum aes alienum. Ibid. 47 Negligeant apud mulierem venustate, dominentur sumtibus. Abesse sumtus, Accommodare sumtus, Admittere sumtus, Afferre sumptum, *vid. hh. vv.* Decernere sumtum Cic. Fam. 3, 8. Deroppida publico sumtu Hor. Carm. 2, 15, 19. Dare sumtum Cic. de Inuent. 2, 87 c. 29. Dedit in sumtum dimidium minae Ter. Adel. 3, 3, 17. Effusus sumtus Cic. pro Rosc. Amer. 68. Erogare sumtum Idem Att. 8, 5. Exercere sumtum suum Ter. Heaut. 1, 1, 91. *Serui dicuntur, qui efficiunt sua diligentia et lucris quaesitis, vt sumtum, quem in illos facit, foenerari videatur, exercitum et agitatum habere, non strangulatum et sine fructu. Sic I. F. Gruter. Obs. Eccl. 1 p. 9. qui etiam monet,* Ambrosium *imitatione huius rei non satis accurate aliquoties peccasse* sumtum exercere suum *pro vitam sibi quaerere. Sed Bentleius post Iac. Palmerium* Terentio *reddit* sumtum exsercirent *f.* exfarcirent, *i. compensarent: cui et sententia illa, et illud, quod tum glossae quaedam Terentianae marginales, tum* Varro *in* Epitoma Festi *habent* Exercerent, *vel* exercirent, farcirent. Exfarciri sumtu prouinciam Cic. Qu. Frat. 1, 1. Extenuare sumtum dem de Legib. 2. Ter. Adel. 5, 4, 11 Sibi vixit, sibi sumtum fecit *Conf.* Plaut. Asin. 1, 3, 65. Nullius teruncii sumtus Factus est Cic. Att. 5, 20. Facere ampliter sumtum, *vid.* AMPLVS. Facere sumtum in rem militarem Cic. Fam. 12, 29. Facere sumtum in ro quaestu Hor. Serm. 1, 2, 19. Fit sumtus in Quaestorem, etc. Cic. Att. 5, 16. Habere in sumtum Idem Fam. 9, 20, 5. Imperare laborem et sumtum ad incertum casum Idem Verr. 3, 227 c. 118. Immodicum infiniti sumtus in hos exercitus, quibus nunc defendimur Idem ad Brut. 18. Insumere sumtum magnum, aut laborem in aliquam rem Idem de Inuent. 2, 113. Leuare sumtum, *vid.* LEVO LEVIS. Minuere sumtum in aliquem Cic. de Legib. 2, 22. Mittere sumtum, aut remittere Idem Fam. 3, 8. Mutuari in sumtum, *vid.* MVTVOR, *in* MVTVVM. Parcere sumtu, *vid.* PARCO. Ponere sumtum Cic. Qu. Fratr. 3, 1. Prodire sumtu eo ra modum Idem Off. 1, 140. Subsistere sumtibus Varro . . . Sumtus Ter. Heaut. 3, 1, 43. Suggerere sumtum Cic. de Inuent. 2, 2 Cur tu his rebus sumtus Suggeris? Ter. Adelph. 1, 1, 37. Cic. Att. 1, 14 Aduentus noster minimi, nec minimo quidem Fuit sumtui. Suppeditare sumtus Cic. de Off. 2, 42 c. 12. — Sumtibus, *vid.* VPPEDITO. Cic. de Lege Agr. 2, 65 Non istorum pecuniis quidquam aliud deesse video, nisi istiusmodi fundos, quorum subsidio famem rium magnitudines, et Cumanorum, ac Puteolanorum praediorum sumtus Sustentare possint. Sustinere sumtum Idem Fam. 11, 14. 4 Temperare sumtus Ouid. Amor. 1, 3, 10. Tolerare sumtus Ter. Heaut. 3, 2, 53. *Genitiuus* Sumti, *antiquus* Cato c. 22 Eo sumti opus est. *Plura collegit* Non. 8, 12. *Nempe* Plaut. Trin. . . . Quod sibi sit, quod comest, quod facit sumti. Turpil. Quia hos dies non luseulos Intercapedo sumti faciendi fuit. Lucill. Quid dare, quid sumti facere, ac praebere potisset. Caecil. Quid hoc sumtum opsonio, et vbi tantum sumti factum? Varro, Quum nonnisi mutaret *(quid si mutitaret?)* quantum sumti fecerit. *In edit fragmentorum Varronis Dordr. p. 89, 36* Mitteret *est in commentu, in* mutitaret.

SVMTVARIVS, a, um. Adi. [*δαπανηματικὸς*] *Quod ad sumtum pertinet.* Cic. Att. 13, 7 Tu velim e Pollice cognoscas rationes nostras sumtuarias. Sumtuaria lex, *quae de moderandis sumtibus lata est, quam* Cato *Cibariam appellat.* Cic. Fam. 7, 27 Lex sumtuaria, quae videtur λιτότητα attulisse, ea mihi fraudi fuit. Ibi 9, 15 Domum si habebo in denos dies, singulos sumtuariae legis die conferam. *Sic* Att. 12, 45. *conf.* Gell. 2, 24. Sueton. Caes. c. 4 *et* Aug. c. 34. Tac. Ann. 3. *et* 20, 1. 52, 3. ¶ 2 Sumtuarius, *qui sumtus facit*, ἐπαναλωτής, Gloss. Gr. Lat.

SVMTVOSVS, a, um. *Aliud* Adi. [*πολυτελὴς*] *Qui magnos sumtus facit.* Splendidus, non sumtuosus Nep. 25, 13, 5. Cic. pro Cluent. 70 Quum esset egens, sumtuosus, audax, callidus, perfidiosus. *Sic* de Orat. 2, 135 Quod sumtuosus, de luxuria: quod alicui appetens, de auaritia. Nil apud hunc lautum, nihil elegans nihil exquisitum, ne magnopere quidem quidquam praeter libidines sumtuosum Cic. in Pison. 67. Adolescentiae sumtuosae homo, *vid.* ADOLESCENTIA, *in* ADOLEO. Coenae sumtuosae Catull. ad Fund. 42, 9. Cic. Fam. 9, 23. Reliquae sumtuosissimae Coenae Sen. Contron. 4, 25. Conuiuia sumtuosiora Martial. 1, 94 (100). Domus sumtuosa, *Sumtuosa, familia* Ter. Adel. 4, 7, 42. Funera magnifica et sumtuosa Caes. Bell. Gall. 6, 18. Homo magnificus et sumtuosus Ter. Heaut. 2, 1, 15. Hostia sumtuosa Hor. Carm. 3, 23, 18. Ludi sumtuosiores Cic. Qu. Frat. 3, 8. Respersio sumtuosa Idem de Legib. 2, 60.

SVMTVOSE. Adu. [*πολυτελῶς*] *Cum magno sumtu.* Colere aliquem sumtuose Traianus Plinio 10, 53. Plin. Epist. 9, 12 *fr.* Castigabat quidam filium suum, quod paullo sumtuosius equos et canes emeret. Catull. 48, 5 Vos conuiuia lauta sumtuose Do die facitis. Iactare se sumtuosius et insolentius Cic. in Catil. 2, 20 c. 9. *Add.* Varro R. R. 3, 17. Sueton. Claud. c. 16.

SVMTVOSĬTAS, ātis. f. Sidon. Epist. 9, 6 Quantum de bonusculis auitis paternisque sumtuositas domesticae Charybdis abligurisset.

SVMTIFĂCIO. *Vt* Lucrifacio *putant quidam dictum voce composita. Quae huc referri possunt damus in* SVMTVS n. 2. *Non probabile est pro composito vsum* Lucilium, *quia*, i *in* sumti *non corripuit.* Fĕci, factum, ĕre. *Eodem modo ac* Lucrifacio. Lucil. *apud* Non. 8, 12 Quid dare quid sumtifacere ac praebere potisset. Varr. ibid. Quantum sumtifecerim. Plaut. Cas. 2, 7, 1 Si nunc me suspendam, meam operam luserim, et praeter operam restim sumtifecerim.

SVMTIO, ōnis. f. [*λῆμμα*] Cic. de Diuin. 2, 108 c. 53 Sed demus tibi istas duas sumtiones, ea quae *λήμματα* appellant dialectici, sed nos Latine loqui malumus. Cato de R. R. 145 De lege oleae faciundae, Si sumserit, in singulas sumtiones, *etc. Conf.* Vitruu. 1, 2.

SVNIVM, i. n. [Σούνιον] *Vicus et promontorium Atticae regionis, quod in extima acie Helladis est, supra Athenas et Marathonem.* Mercator hoc reddebat, se e praedonibus, vnde emerat, audisse abreptam e Sunio Ter. Eun. 1, 2, 35. *conf.* Cic. Att. 3, 7.

SVNO, āre. *Tribuitur* Lucilio *apud* Non. 2, 771 *sed rectius leg.* simo, *v. v.*

S V O

SVO, sui, sūtum, ĕre. [*ῥάπτω*] *Proprie vsurpari videtur de his, quae acu, magna parua, et filamento, tenui crasso, coniunguntur.* Cic. de Nat. Deor. 2, 150 c. 60 Cultus dico agrorum, exstructiones que tectorum, tegumenta corporum vel texta, vel suta, omnemque fabricam aeris et ferri. Flor. 4, 12, 37 Vnius *(cauſarum patroni a Germanis)* os sutum, recisa prius lingua, quam in manu tenens barbarus, Tandem, inquit, vipera, sibilare desiste! Os sutum *est filo tenuissimo occlusum.* Gell. 17, 3 Sed hi plerisque naues loris suebant. Aluearia suta lentis corticibus Virg. Georg. 4, 33. Pilea suta de lacernis caesis Stat. Silu. 4, 9, 24. *Add.* Pacuu. *ap.* Fest. in Serilia. *Metaph.* Suere aliquid capiti suo Ter. Phorm. 3, 2, 6.

SVENS. Partic. *Vid.* Festi *locus, quem damus infra in* SVTELA.

SVTOR, ōris. m. [*ῥάπτης*] *Qui suit: potissimum autem pro Calceario opifice sumtur.* Plaut. Aul. 1, 1, 34 Quasi claudus sutor domi sedet totos dies. *Add.* ibid. 3, 5, 39. Cic. pro Flacc. 17 c. 7 Se velle dixit, id sutores et zonarii conclamarunt. Martial. 2, 17 Arigique letum multus obsidet sutor. Ne supra crepidam sutor iudicaret, *vid.* Plin. 35, 10. Bonus sutor Hor. Serm. 1, 3, 125.

SVTORIVS, a, um. Adi. [*ῥαπτικὸς*] *Quod ad sutorem pertinet.* Cic. Att. 6, 1 Nostri enim credo graues habent Turpionem sutorium, et Vectium mancipem. Plin. 20, 12 Verrucas misto atramento sutorio tollit. *vid.* ATRAMENTVM.

SVTORICVS, a, um. Atramentum Marc. Empir. c. 8.

SVTŪRA, ae. f. [*ῥαφή, ῥαφία*] *Iunctura facendo facta.* Liu. 38, 29 Sed triplex scutale crebris futuris duratum, ne fluxa habena volutetur in iactu glans. *Metaphor.* Corn. Cels. 8, 1 Raro calluaria solida sine futuris est, et id caput firmissimum, atque a dolore tutissimum est: ex caeteris in quo futurae pauciores sunt, eo capitis valetudo commodior est. *Sed proprie* Idem 5, . . *De glutinatione vulnerum*, Sutura oras iungit, quae ne ipsae quidem inter se contingere, ex toto debent.

SVTĬLIS, e. Adi. [*ῥαπτὸς*] *Quod sutum est, vt*, Enormitates sutilium atque textilium Capillamentorum Tertull. de Cultu Fem. c. 7. Martial. 9, 95 Sutilis aptetur decies rosa crinibus; vt sit, Qui posuit sacrae nobile gentis opus. Idem 5, 65 Pinguescat nimio madidus nihi crinis amomo, Lassenturque rosis tempora sutilibus *Add.* 9, 91. *Sunt eadem* Coronae sutiles Plin. 21, 3 Summaque auctoritas pactili coronae. Sutiles Saliorum sacris inueninus et sollemnes coenis. *Add.* Ouid. Fast. 5, 335. Hyacinthis pingere sutilibus Prudent. Hamart. v. 268. Cymba sutilis Virg. Aen 6, 414. Apul. Met. 6 p. 180. Plin. 24, 9.

SVTRĪNA, ae. f. [*σκυτεῖον*] *Officina sutoris, in qua calcei fiunt.* Liu. 23, 30. Plin. 35, 10 Tonstrinas, sutrinasque pinxit, et asellos, et opsonia ac similia. *Add.* Varro *ap.* Non. 2, 760.

SVTERNA, ae. f. *Idem. vid. s. l.*

SVTRIBALLVS, i. m. [*παλαιοῤῥάφος* Gloss. Gr. Lat.] Qui calceos veteramentarios et ruptos concinnat. Vet. Scholiast. *ap.* Iuuen.

SVTRĪNVS, a, um. Adi. Tacit. Ann. 15, 34, 3 Sutrinae tabernae alumnus, Vatinius.

SVTRĪNVM, i. n. *pro Arte sutrina.* Senec. Epist. 91, (90) Non multum abfuit, quin sutrinum quoque inuentum a sapientibus diceret.

SVOPTE, Suo ipsius; vt Meopte, Meo ipsius; Tuopte, Tuo ipsius, Fest. *vid.* SVVS.

SVOVETAVRILIA, *vid.* SOLITAVRILIA.

S V P

SVPARVS, *vid.* SVPPARVM.

SVPAT, Iacit; vnde Dissipat, Disiicit: et Obsipat, Obiicit; et Insipat, h. e. Iniicit. Paullus ex Festo, *vid.* INSIPO.

SVPELLEX, lectilis. f. *Pl.* SVPELLECTILIA, um. *Abl. sing.* SVPELLECTILE, *vel* SVPELLECTILI, *cuius nonnulli Nominatiuum etiam formant* supellectile: *vid.* Voss. de Vit. L. L. 1, 21. [*σκεύη, κατασκευή, περιουσία, ἐπίπλων*] Domesticum patris familias instrumentum, quod neque argento, aurove factо, vel vesti adnumeretur, id est, res mouentes non animales. Supellectili legata haec continentur, mensae, trapezophora, delphicae, subsellia, scamna, lecti

inargentatã, culcitrae, toralia, vasa aquaria, pelues, aquiminaria, candelabra, lucernae, trullae. *Dedimus* l. 1. 2 *et* 3 D. de supellectile legata: *unde possunt petere, quantum lubet, studiosi. Vsum loquendi vulgarem satis ista instruunt: non item subtilitatem iuris, de qua, vid.* v. g. l. 19 §. 8 *et* 9 de Auro, Argento, Mundo, *et conf. Bynkershoeck Obseru. 4, 6.* Plin. 15, 8 Totam supellectilem ligneam. Cic. Verr. 2, 83 Supellex ex aere elegantior, et Deliaca et Corinthia. Hor. Serm. 1, 6, 118 Vilis cum patera guttus, Campana supellex. A supellectile Inscript. ap. Pignor. de Seru. *i. supellecticarius.* Supellectilis *nomenclatura unde ducta sit, monet* Celsus l. 7 *pr.* De supellectili legata, Labeo ait originem fuisse supellectilis, quod olim his, qui in legationem proficiscerentur, locari solebant, quae sub pellibus vsui forent. *Turneb. Adu. 18, 23 a lectis originem habuisse credit, vt sic primo dicerentur, quae* super lectos *insternuntur*, culcitrae, toralia *etc. Iatius subinde significationem extendente vsu.* Instrumentum et supellex Cic. Verr. 4, 97. Num vllam cogitationem habuisse videntur — aut auri et argenti ad auaritiam, aut amoenitatum ad delectationem, aut supellectilis ad delicias? Cic. in Parad. 1 c. 3. Idem de Amicit. 55 c. 15 Amicos non parare optimam et pulcherrimam vitae, vt ita dicam, Supellectilem? Barbarica supellex, *vid.* BARBARVS. Curta supellex, *vid.* CVRTVS. Quinctil. 2, 2, 29 Supellex infelix, quae sicut apud pauperes ambitiosos pluribus et diuersis officiis conteritur. *de locis communibus.* Multa et lauta et magnifica supellex Cic. Philipp 2, 66 c. 27. Munda supellex Hor. Epist. 1, 5, 7. Rustica Varro R. R. 1, 22. Virg. Georg. 1, 165 Virgea praeterea Celei vilisque supellex. *In quem loc. sic* Seru. *Supellex* vsurpatum *est, h. e. improprie dictum:* nam artis est *supellectilis.* Genitiuus enim aut par debet esse Nominatiuo, aut maior: vt Musae, doctoris. Si duabus maiorem inuenerimus, contra artem id esse manifestum est: vt Anceps, praeceps, et pauca alia. Cic. de Orat. 1, 165 In Oratoris vero instrumento tam lautam supellectilem nunquam videram. *Vid.* Idem in Orat. 80 c. 24 *Quo in loco* Supellectilem Cicero *vocat, Omne genus ornamenti, quo vtuntur Oratores. Sic* Sen. Epist. 58 *med.* Propria Platonis supellex est. Ideas vocat, ex quibus omnia, quaecunque videmus, fiunt.

SVPELLECTICARIVS, a, um. *Serui epitheton curantis supellectilem.* Celsus *apud* Vlpian. l. 2 §. 30 D. de Instructo *aut*, fundo instructo legato etiam supellecticarios, et cacteros hoc genus seruos legato contineri. *Conf.* Petron. c. 34 *vbi tamen al.* lecticarius.

SVPER. [*ὑπὲρ, ὑπεράνω*] *Praepositio lati admodum vsus, quae primo locum altiorem notasse videtur, deinde omne genus accessionis, et excessus: denique non audemus ei (cum praesertim in necessariam festinationem incidat hic locus) generalem satis notionem assignare: sed exempla modo ponimus. Iungitur* Accusatiuo *et* Ablatiuo, *ea fere lege (sed quae non magis, quam reliquae Grammaticorum, perpetua est) vt cum quarto Casu motum, cum sexto quietem indicet.* Fama super aethera notus Virg. Aen. 1, 383. Cic. de Legib. 2, 66 Demetrius super terrae tumulum noluit quid statui, nisi Columellam. Virg. Aen. 6, 794. Super et Garamantas et Indos Proferet imperium. *conf.* Cael. ad Cic. Fam. 8, 10. Apulcius, . . Iam enim super oppidum profectus, nos citra reliquerat. Studii super mediam noctem, *bona locutio est, esse* Seruio. Virg. Aen. 9, 61. *hoc etiam per Ablatiuum dixit,* Nocte super media. Suet. Augusto c. 35 Erant enim super mille, et quidam indignissimi, *etc.* Tacit. Ann. 12, 58 Quae super octingentos et quadraginta annos Remi Romulique infantiam texerat. Super omnem taxationem Plin. 7, 12. Super omnia Virg. Aen. 8, 303 *et* 9, 283. Ouid. Met. 6, 927. Cunctis super Vota fluentibus Tac. H. 3, 48, 4. *Add.* Sallust. Iug. c. 35. Liu. 31, 18. Super, *pro Praeter.* Suet. Vitell. c. 13 Famosissima super caeteras fuit coena ei data aduenticia a fratre. *Sic* in Tiber. c. 55 Super veteres amicos ac familiares, *etc.* Super ea, quae ipsi debeo Stat. Silu. 2 Praef. Super haec timor incessit Liu. 2, 27. *add.* Id. 30, 1. Colum. de Arb. c. 11. Punicum exercitum super morbum etiam fames affecit Liu. 28 *extr. conf.* Tac. H. 2, 44, 2. Suet. Aug. c. 59. Liu. 2, 51 Obsessaque vrbs foret, super bellum annona premente, ni Horatius Consul ex Volscis esset reuocatus. Sauia super fauia dare Plaur. Pseud. 4, 1, 38. Gratias aliis super alias epistolis agit Plin. Epist. 7, 8. Super coenam loqui, *Tempore coenae* Plin. Epist. 4, 22. Curt. 7, 4, 7 Debellaturus super mensam Alexandrum. *Al.* mensa. *Sic* Super vinum et epulas Curt. 8, 4, 30 *h. e. Inter epulas, inter conuiuandum.* Super Numerum, *militum genus ap.* Suet. Claud. c. 25. *i. vltra vid. Torrent. et Casaub.* Hor. Serm. 2, 8, 23 Nomentanus erat super ipsum, Porcius infra. Suet. in August. c. 43 Superque se subsellio secundo collocauit. Curt. 8, 5, 22 Polypercon, qui collabat super regem, *etc.* Idem 6, 11, 3 Sed per disposítos, quos super somnum habebat. *Sic laudatur h. l. sed Fremsh.* ad somnum, *et in Var. Lect.* supra somnum. ¶ 2 *Cum Ablatiuo, pro* De, *vbi de re reliqua mentionem facimus.* Festus in Supersecit, super — ponitur etiam pro De, Graeca consuetudine, vt illi dicunt *ὑπέρ.* Plautus in Milite. . . . Mea opera superhac vicina, quam ego nunc concilio tibi. In Phasmate. Tandem percipio, super rebus nostris loquite. Pacuu. Qui super re interfectum esse Hippolen dixisti. Cato, Nemo antea fecit super tali re cum hoc magistratu vtique rem. Virg. Aen. 1, 754 Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa. Cic. Att. 16, 6 Hac super re scribam ad te Rhegio. Pater familias vti super familia, pecuniaue sua legauerit, ita ius esto Auctor ad Herenn. 1, 23. Plaut. Aul. 4, 7, 2 Super Euclionis filia. Super, *pro Plusquam*, Suet. in Augusto c. 38 Super triginta ducibus iustos triumphos, *etc. i. pluribus quam. Sic* Virg. Aen. 9, 61 Nocte super media: *post mediam noctem. Proprie* Virg. Ecl. 1, 80 Hic tamen hac mecum poteris requiescere nocte Fronde super viridi. Idem Aen. 6, 202 — Gemina super arbore sidunt. *Idem fere quod propter significat* Virg. Aen. 4, 213 Nec super ipse sua molitur laude laborem. *Vbi* Seruius, Super laude sua, i. e. Pro sua laude: et Graecum est schema. Sic enim Demosthenes, *ὑπὲρ τῶ στεφάνω*, id est, pro corona, *ὑπὲρ ἐκείνω* pro illo. *Excessum et eminentiam notat in illo* Sallust. in Iugurth. 35 *extr.* At Iugurtha manifestus tanti sceleris, non prius omisit contra verum niti, quam animaduertit super gratiam atque pecuniam suam, inuidiam facti esse. *Sed al. etiam Cortius,* supra. Super, *i. Post:* Super cibum dare Scribon. 52. ¶ 3 Super *efficitur Aduerbium, vbi casum desit habere.* Plaut. . . Hinc atque hinc super, subterque premor angustiis. Cic. pro Rosc. Com. 11 c. 4 Satis superque habere dicit. Virg. Aen. 4, 494 Lectumque iugalem Quo perii, super imponas. *add.* Id. 2, 642. Aeterna crepido, quae super ingesti portaret culmina montis Stat. Silu. 1, 1, 58. Tunc super insultans auidus languentia curru Membra terit Claudiangantom. v. 83. Superque tegere Scribon. 43. Tum lilum et super lana aeque deliganda Cels. 6, 18. Sibi multum sque vitae fore Tac. A. 4, 39, 5. Nec super exstat Adon Ve Carm. 7, 12. *i. Supersit.* Super, *pro Desuper:* Virg. Aen. Et super e vallo prospectant Troës. *Vid.* Idem Aen. 10, 384. er bon. 84. Liu. 27, 20 Marcellus etiam aduerso rumore esse, quam quod primo male pugnauerat. *i. Praeter quam quod. Ad* 22, 3 *fin.* Poenas dedit vsque superque Quam satis est Hor 1, 2, 65. ¶ 4 Super, *pro Supersit. Vt enim Graeci positiones pro Verbis interdum pereleganter ponunt, vt μέτα pro μετάρα pro πάρεστι: sic et* Valerius Super *pro* Supersit *illo versu,* 8, 485 spes vlla super. *add.* Id. 4, 344. *Et ante eum* Virg. Aen. 3, 489 hi sola mei super Astianactis imago. *quanquam aliter a Seruio explic* Vix oneri super ulla suo Grat. Cyneg. 287. Quid iam integ in corpore loci ad noua vulnera accipienda; quid super sanguinis 4, 58. *sc. esse. vid. Gronou. Pro Insuper et amplius:* Virg. Aen. Cui neque apud Danaos vsquam locus, et super ipsi Dardanidafensi poenas cum sanguine poscunt. *Nonnulli legunt* Insuper. Idem Aen. 11, 226. Quod de gloria, de pecunia, ambitione, sque de morte non cogitant Plin. 2, 6. *conf.* Sammon. v. 689. Super, *pro superus.* Vbi super inferque vicinus permittet Cato c. 149. Quam naturam habet super ignis Lucret. 1, 649.

SVPERA, *pro* SVPRA, *vid.* SVPRA.

SVPERA, ōrum. *vid.* SVPERVS.

SVPERABILIS, *vid.* SVPERO.

SVPERABLVO, ĕre. Caspinam late terram superabluit Auien. Perieg. v. 881.

SVPERABVNDO, āre. *Redundare.* Vlpian. in l. Non solet De diuersis reg. iur. antiq. Non solent, quae superabundant vitiare pturas. Qui diuitiis superabundant Modest. Dig. 27 t. 1 l. 6 §. 7. tiam superabundasse Tertull. de Resurr. Carn. c. 34. Deus abundanti maiestatis foecunditate de se mentem creauit Ma Somn. Sc. 1, 14.

SVPERABVNDANTER, Adu. Vulg. Ephes. 3, 20.

SVPERABVNDANTIA, ae. f. Vulg. Leuit. 25, 37. Ezech.

SVPERACCOMMODO, āre. Ferulae superaccommod sunt, quae fistae circumpositaeque ossa in sua sede contineant Cels.

SVPERACERVO, āre. *Vid.* Tertull. ad Nat. c. 15.

SVPERADDO, idi, ĭtum, ĕre. [*ἐπιπροσθῆναι*] *Vltra al* Virg. Ecl. 3, 38 Lenta quibus torno facili superaddita vitis. pert. 2, 13, 33 Et sit in exiguo laurus superaddita busto. Ca superaddere tumulo Virg. Ecl. 5, 42.

SVPERADDVCO, ĕre. Quin etiam superadducas, quae mihi edint cibum Plaut. Truc. 2, 6, 53.

SVPERADIICIO, ĕre. Calcem minutim superadiicies P 1, 17. *add.* Id. 11, 14. Vbi offellae coctae fuerint, superadi his in foco positis haec conditura Apic. 7, 4. Sed superae est generi custodia sancto Prosp. Aquit. de Prouid. v. 340. *conf* crob. Sat. 1, 14. Th. Priscian. c. 30.

SVPERADIMO, ĕre. Post statuas deiectas superadimend Ammian. 14, 7.

SVPERADORNO, āre. Nullum materiae superadornatae operimentum Sen. Qu. Nat. 4, 2.

SVPERADSPERGO, ĕre. Apium viride incisum superadsp Apic. 7, 6 *extr. conf.* Id. 4, 2.

SVPERADSTO, stĭti, āre. Manil. 1, 909 — lacerosque superadstitit artus. Male densatus agger pondere superadstat in fossam procubuit Liu. 10, 5. Verticibus superadstantem, diumque secantem Caelum Manil. 1, 637.

SVPERADVLTVS, a, um. Virgo Vulgat. 1 Corinth. *ὑπερακμάζουσα.*

SVPERADVOLO, āre. Trepidus superaduolat Idas Val. Flacc.

SVPERAEDIFICO, āre. Si digna tanto monumento *superae* ficetur operatio Paullin. Nol. Epist. 28 n. 2.

SVPERAEDIFICATIO, onis. f. Per ignem indicatur v superaedificatio Tertull. adu. Marc. 5, 6.

SVPERAEQVANI, *Populi in quarta regione Italiae, quos* Su nensibus vicinos esse Plin. *commemorat,* 3, 12.

SVPERAEQVATIO, ōnis. f. Si quis deserta praedia su quationis iure perceperit Inipp. Cod. 11 t. 58 l. 15. *Videtur respic munus* Peraequatorum, s. *ἐξισωτῶν, agros assignantium, desertos alius dominis, et ordinantium tributa.*

SVPERAGO, ēgi, actum, ĕre. Tibull. 4, 1, 158 Vbi non vn Titan superegerit ortus. *Sic* legit Ios. Scaliger ex MSS. *al.* Superin

SVPERAGGĔRO, āre. Columel. 1., 44 Factae scrobi o lum imponitur, et paleato luto circumlinitur, eaque humus, fuerat egesta, superaggeratur.

SVPERALLĪGO, āre. [*ἐπιδέω*] Plin. 30, 6 Caninus si vi eximatur, et in cibo sumatur, liberat eo vitio. Quidam recente peralligant. *de Dentibus.*

SVPERAMENTA, *vid.* SVPERO.

SVPERANTEACTVS, a, um. Superanteacta aetas Luc 673. *alii diuidunt voces.*

SVPERATTOLLO, ĕre. Sensim superattolle limen pedes Cas. 4, 4, 1. *i. Per pedes trans limen.*

SVPERATTRAHO, ĕre. Argo quod curuis puppim superahit oris, Tingitur Auien. in Arat. v. 1251.

SVPERARGVMENTOR, āri. Nunc video te ad aliam fus rationem reuerti, et proinde superargumentans Tertull. Hermog. c. 37.

SVPERAVRATVS, a, um. Et superaurata sparulus cerui fulgens Ouid. Halieut. v. 106.

SVPERBIBO, bibi, bĭtum, ĕre. [*ἐπιπίνω*] *Postea bibere.* 23, 1 Itemque iugi superbibere ebrietati, quam quidem frigidae extemplo discutit. *add.* Tertull. adu. Gnost. c. 15.

SVPERBIO, fui, ītum, īre. [*ἀλαζονεύομαι, μεγαλοφρονῶ, πεμαι*] Compositum *putant ex* Super *et* Eo, is, B *melioris soni gratterpositta: Esi autem* Superbire, *vel Ipso incessu, vel fastu quodam extollere.* Plin 10, 63 Equae comantes gloria superbiunt. perbire, *ad inanimata translatum.* Idem 37, 7 *extr.* Hac *gemma* apud Menandrum Philomenem fabulae superbiunt. *i. gemma frequentius memoratur.* Claud. de Rapt. Proserp. Phlegraeis filia superbit Exuuiis, totumque nemus victoria vit *h. e. Nobilitatur, celebratur, illustratur.* Si habes, quod liq

e respondes, superbis Cic. Acad. 4 c. 29. Spoliare superbit
des Stat. Theb. 8, 588. *i. fastidit.* Patriis actis superbire
Ov. Epist. 8, 43. Forma superbire Idem de Medic. faciei 53.
Nedne aui superbit ille Ouid. Met. 11, 218.

SVPERBIENS, entis. Part. Superbiens honore diuinae domus
Phd. 5, 8, 38. Superbia in supercilis sedem habet, in corde nasci-
tur Plin. 11, 37.

SVPERBIA, ae. f. [ὑπερηφανία, ἀλαζονία, τύφος] *Est super-
gressens elatio mentis.* Cic. in Partit. 81 Magnitudinem animi su-
perbia imitatur, in animis extollendis. Idem Verr. 6, 89. Do-
minium superbiae, et sedes luxuriae Idem de Lege Agr. 2, 96. Da-
mna superbia in vultu Ouid. de Arte Am. 3, 509. Vbi regium
imperium in superbiam dominationemque conuertit Sallust. Catil. c.
5. Abiicere superbiam Plaut. Merc. 5, 2, 10. Accipere aliquid
in superbiam Tacit. Ann. 6, 3, 13. Facere aliquid in superbia et
inhumanitate Cic. de Orat. 1, 99. Vbi Lubido et superbia Imua-
ter Sallust. Catil. c. 2. Heu nunquam stabilem Sortita superbia
sedem Auson. de cl. Vrbib. in Capua v. 15. *Plur.* Secundas for-
tunae decent Superbiae Plaut. Stich. 2, 1, 28. Superbiam, fastidium,
arrogantiamque magnopere fugiamus Cic. Off. 1, 90 c. 26. Parere
superbiam Quinctii. 3, 6. Ponere superbiam Hor. Carm. 3, 10, 9.
Existentiam et summum alicuius rei gradum notare videtur, vt Superbus,
visu. 7, 3 Semper enim album opus propter superbiam candoris non
ex propriis, sed etiam ex alienis aedificiis concipit fumum.

SVPERBVS, a, um. Adi. [ὑπερήφανος, ἀλαζών] *Arrogans et
adj tumidus.* Virg. Aen. 3, 326 Stirpis Achilleae fastus, iuuenemque
superbum. *Vid.* Idem Aen. 10, 514. Catullus in Iulium Caesarem s.
7. Et ille nunc superbus, et superfluens. Apud maiores super-
biae tantae erat facinus, adeo vt Tarquinius pro multis sceleribus su-
perbi nomen acceperit Seru. *ad* Aen. 11. *conf.* Cic. Phil. 3 c. 4. *Hoc*
a Tarquinii cognomen, a moribus ortum, vt verum et proprium nomen
sedulo Ouid. Fast. 2, 718 Brutus erat stulti sapiens imitator, vt esset
tutus ab insidiis, dire Superbe, tuis. Tarquinium exsecratione
posima hoc damnauerunt maledicto, et hominem libidine praecipi-
tem auaritia caecum, immanem crudelitate, furore vecordem, voca-
runt Superbum, et putauerunt sufficere conuicium Pacat. Paneg.
Theodos. c. 20. *conf. Burm. ad* Petron c. 18. Superbus caede se-
nati Ouid. Met. 2, 442. Pecunia superbus Hor. Epod. 4, 5.
Ipsi men etiam Superbus, *Nobilis, magnificus, excellens, sec.* Seru. Virg.
Aener. 25 Hinc populum late regem, belloque superbum. Plant.
Asin. 1, 1, 59 Magnanimi viri, freti virtute, et viribus superbi. Ce-
sidi nec superbum Ilium Virg. Aen. 3, 2. I, decus Ausoniae, quo
vocas ire superbas Virtute et factis animas Sil. 10, 513. *conf. Drae-*
ken. ad h. l. et ad v. 564. Aiaci non est tenuisse superbum,
quidquid et hoc ingens, quidquid sperauit Vlixes Ouid. Met. 13, 16. Virg.
Aen. 7, 630. — Atina potens, Tyburque superbum. *h. e. Alte ex-*
structum, Magnificum. Idem Aen. 2, 504 Barbarico postes auro,
spoliisque superbi Procubuere. Opibus superbi omnes Idem
Aen. 5, 268. Idem ibid. 9, 324 — Simul ense superbum Rha-
mnen aggreditur. Idem Aen. 8, 118 Quos illi bello profugos
egere superbo. *Lasciuia quadam comica* Plaut. Amphit. 1, 1, 203 Fa-
tua ego hodie te superbum, nisi hinc abis. SOS. Quonam modo?
TH. Auferêre, non abibis, si ego fustem sumsero. *Nempe ordinarie*
superbiae accusantur, qui alienis humeris gestari se volunt. *Add.* Non.
p. 74. Achilles superbus, *vid.* ACHILLES. Ager superbus
Martial. 1, 2. *quem superbe sibi Nero vindicarat.* Aures habere su-
perbas Liu. 34 Coniugium superbum Virg. Aen. 3, 475. Cor-
pus superbum Hor. Serm. 2, 2, 109. Curru superbo victor stetit
Sen. Troad. 2. Cupiens varia fastidia coena Vincere tangentis
male singula Dente superbo Hor. Sat. 2, 6, 86. Dominus parere super-
bis Virg. Aen. 12, 236. Familia superbissima Liu. 2, 56. *et* 9, 34.
Fastus superba Virg. Ecl. 2, 15. Forma superba Ouid. Epist.
21, Fortuna superba Hor. Epist. 1, 1, 67. Gentes frenare
superbas Virg. Aen. 1, 527. Gressus glomerare superbos Idem
Georg. 3, 117. Homines superbissimi Sallust. Iug. c. 31. Ho-
nos superbus Stat. Achill. 1, 279. Insigne superbum belli Virg.
Aen. 8, 683. Iudicium aurium superbissimum Cic. in Orat. 150
c. Ius superbum Cic. de Legib. 3, 13. Iuuenis superbus
Virg. Aen. 3, 326. Merum superbum, *Vinum pretiosum* Hor.
Carm. 2, 14, 27. Oculi superbi Ouid. Met. 6, 169. Palla su-
perba Idem Amor. 3, 13, 26. Pyra superba Columel. 5, 10. Plin.
35, . Regna superba Tibull. 1, 9, 80. Reges superbi Lu-
cre 5, 1221. Cic. Att. 6, 3. Sceptra superba Idem 5, 1136. Se-
des superbae Virg. Aen. 2, 785. Tecta superba Idem Aen. 7, 12.
Triumphus superbus Hor. Carm. 1, 37, 32. Id. Carm. 1, 35, 4 Superbos
vehere funeribus Triumphos. Verba superba Ouid. Trist. 5, 8, 8. Vi-
cto superbus Virg. Georg. 3, 226. Vultus superbissimus Plin. Paneg. c.
52. Praebere se superbum in fortuna Cic. Att. 8, 4. Laudato paone
superbior Ouid. Met. 13, 802. Vtrum superbiorem te pecunia fa-
cit an quod te imperator consulit? Cic. Fam. 7, 13. Quia super-
bus videbatur, tantum loci detinere Colum. 1, 3, 11. *Vid.* Ager Su-
perbus. Superbum est enim Iudices, et non ferendum, dicere
Praetorem in prouincia homini honesto, locupleti, splendido, Vende
mi vasa caelata Cic. Verr. 4, 45.

SVPERBA, ae. f. *Herbae genus.* Apul. de Herb. c. 23.

SVPERBE. Adu. [ὑπερηφάνως] *Elate, fastuose.* Ter. Phorm.
5, 7, 22 Satin' superbe illuditis me? *Conf.* Caes. B. G. 1, 31. Liu.
2, 3. Curt. 4, 1, 7. 4, 7, 1. 7, 11, 5. 8, 8, 11. Dictum superbe
Lucret. 5, 1223. Superbe responsum reddere Liu. 1, 33. Su-
perius aliquem appellare Cic. pro Lege Manil. 11 c. 5. Accipere
preces alicuius superbius Tacit. Ann. 2, 57, 1. Se contra aliquem
superbissime agere Capitolin. in Gord. III c. 30. Suas virtutes
superbissime iactant Lactant. 3, 29. Qui superbissime opinabantur
Sicn. Epist. 8, 7. Superbissime decreta et preces repudiasti Cic.
in Pis. c. 27.

SVPERBĬTER. Adu. *Antiquum, idem quod Superbe.* Afran. Pan-
tabol. Illa superbiter imperat. Naeuius, Superbiter contemtim con-
tendere legiones. *Vid.* Nonium 11, 48.

SVPERBILOQVENTIA, ae. f. *Elatus atque arrogans sermo.*
Cic. Tusc. 4, 35 c. 16 Ob scelera, animique impotentiam et super-
biloquentiam.

SVPERBIFICVS, a, um. Adi. Senec. Herc. Fur. 58 Et su-
perifica manu atrum per vrbes ducit Argolicas canem. *Idem fere*
qui magnifica.

SVPERCAELESTIS, e. De supercaelestibus sedibus Tertull. de
Anima c. 23. *Add.* Id. de Resurr. Carn. c. 49. *et* contra Marc. 5, 18.

SVPERCALCO, āre. [ἐπιπατέω] Columel. 12, 39 Vbi vinum tu-
bulatum feceris, virum vetus conspergito, postea alterum supercal-
cato, et item virum conspergito. Deiectamque supercalcare rui-
nam Prudent. Psychom. v. 257.

SVPERCERNO, crēui, crētum, ĕre. [ὑπακρόω] Plin. 17, 10
Tenuique cribris supercernitur pellicis crassitudine.

SVPERCIDO, cidi, cāsum, ĕre [ἐπιπλήττω] Columel. 4, 9 Ne
si transuersa fuerit cicatrix, caelestem supercidentem aquam contineat.
Alia Exemplaria habent Superincidentem.

SVPERCILIVM, i. n. [ὀφρύς] *Ima pars frontis, oculis immi-
nens, et nominatim ciliis, vnde nomen, pilis vestita.* Plin. 11, 37 Su-
percilia hominis, et pariter et alterne mobilia, et in iis pars animi.
Negamus, annuimus. Haec maxime indicant fastus. Superbia aliubi
conceptaculum, sed hic sedem habet. In corde nascitur, huc subit,
hic pendet. Nihil altius simul abruptiusque inuenit in corpore vbi
solitaria esset. Subiacent oculi, pars corporis pretiosissima, et qui lu-
cis vsu vitam distinguant a morte. Quinct. 11, 3, 77 Supercilia ocu-
los formant, aliquatenus, et fronti imperant. His attollitur, de-
mittitur. *Et mox* Ira contractis, tristitia deductis, hilaritas remissis
ostenditur. Supercilium dicitur quod supra cilium sit, id est, in-
tegimentum oculi superius. Festus. Supercilia in Iunonis tutela
esse putabant, quod iis protegantur oculi, per quos lucc fruimur,
quam tribuere putabant Iunonem. Vnde et Lucina dicta est. Festus.
Superciliorum remissio aut contractio, moestitia, *etc. Vid.* Cic. Off.
1, 146. Nubes supercilii Hor. Epist. 1, 18, 94. Abrasa super-
cilia Cic. pro Rosc. Com. 20. Probitas Censorio supercilio exa-
minata est Val. Max. 2, 9 *pr.* Constricta supercilia Quinctil. 1, 11.
Depressum et sublatum supercilium Cic. in Pison 14 c. 6. Al-
tero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio.
Vid. mox Tollere Supere. *it.* Niti. Diffidentia supercilia Quin-
ctil. 1, 11, 79. Duris superciliis torua Ouid. Epist. 17, 16. Hir-
sutum supercilium Virg. Ecl. 8, 34. Inflexa iuxta tempora super-
cilia, *vid.* INFLECTO. Seueri supercilii matrona, *Severae gravitatis.*
Ouid. Trist. 2, 309. Triste supercilium, *Austera asperitasque*
frons Lucret. 6, 1182. Adducere. . . Alleuare supercilia ad singu-
los vocis conatus Quinctil. 1, 11. *add.* 11, 3, 79. *it. Interpp. ad* 1, 11 p.
117 *Burm.* Contegit libidines fronte et supercilio Cic. de Pro-
vinc. Cons. 8. Decipere aliquem rugis et supercilio Idem Post re-
dit. in Senat. 14. *Sic* Vell. 2, 100, 5 Singularem nequitiam super-
cilio truci protegens. Demere supercilio nubem, *vid.* DEMO.
Demittuntur supercilia Quinct. 11, 3, 79. Loqui vibrante super-
cilio Ouid. Am. 2, 5, 15. Cic. pro Sext. 19 c. 8 Vt illo supercilio
Respub. tanquam Atlante caelum Nisi videretur. *de Pisone.* Auctor
lasciui illius carminis, quod positum est initio lusuum in Priapum,
Carminis incomti lusus lectare procaces, Conueniens Lasio Pone su-
percilium. *Sic,* Carminis incomti temuem lectare libellum, Pone
supercilium Auson. Eidyll. 7 Praef. Tollere supercilia, *signum ho-*
minis irati, et malum minantis: his enim vultus indiciis, animi sensus
aperiuntur. Catull. 65 (67) 46 ad Ianuam, *sic ait,* Praeterea adsebat
quendam, quem dicere nolo Nomine, ne Tollat rubra supercilia.
Conf. Heins. *ad* Petron. c. 30. *Sic* in Comoedus' pater ille, cuius prae-
cipuae partes sunt, quia interim concitatus interim lenis est, altero
erecto, altero compositio est supercilio *etc.* Quinct. 11, 3, 74. Su-
percilium, *pro Nutu,* Hor. Carm. 3, 1, 8

Reges in ipsos imperium est Iouis
Clari Gigantco triumpho,
Cuncta supercilio mouentis.

Supercilium, *pro Superbia aliquando ponitur.* Iuuen. Sat. 6, 167 si cum
magnis virtutibus adsit Grande supercilium. Cic. pro Lege
Agr. . . Hunc Capuae Campano supercilio, *etc.* Martial. 1, 4
Terrarum dominum Pone supercilium. *h. e. Imperatorium gravita-*
tem. Supercilium Salit Pseudolus Plauti 1, 1, 125. *Sumtum a vulgi*
superstitione, qui futurorum auguria captat ex corporis affectibus: vt si
quod membrum pruriat praeter euidentem causam: si dexter oculus saliat:
si auris dextra tinniat.

Spero aliunde hodie me bona opera, aut hac mea
Tibi inuenturum esse auxilium argentarium.
C. At id futurum vnde? P. vnde dicam, nescio,
Nisi quia futurum est, ita supercilium Salit.

Ita constituit locum Erasm. in Chiliad. Supercilium montis, *pro Sum-*
mitate per transitionem Liu. 27, 20 Ipse expeditos, qui pridie statio-
nes hostium pepulerant, ad leuem armaturam infimo stantem super-
cilio ducit. *conf.* Hirt. B. Afric. c. 58. Collis Hieron. in Vita Hilar. on.
Plin. 6, 5 Inde promontorium Cronea, quo supercilium arduum tenent
Toretae. Munimenta supercilii imposita fluminis Mosae Am-
mian. 17, 18. *conf.* Id. 14, 32 *pr.* Mare angustum et par freto, cur-
vansque subinde se, longo supercilio inflexum est Mela 3, 3 *extr.*
Virg. Georg. 1, 108 Ecce supercilio cliuosi tramitis vndam Elicit.
Vid. Serv. ad h. l. Stat. Theb. 6, 63 Molle supercilium. *de*
pyra erecta in funere pueri. Supercilia sunt loca ex plano in locis
cliuo deuexo intra pedes latitudinis XXX; alioqui iam collis est Hy-
gin. Gromat. *conf.* Sic. Flacc. de Condit. Agror. p. 7. Vitruu. 3, 3.
et 4, 6 *Superior rei s. structurae pars,* supercilium *dicitur. conf.*
Lex. Vitruu.

SVPERCILIŌSVS, a, um. Adi. Sen. Epist. 123 Tristes et su-
percilioli alienae vitae censores. Sidon. 7, 9 Superciliosae fron-
tis arbitrium. Me superciliosior increpabas Mart. Capella l. 8.
i. iratior, asperior.

SVPERCOMPONO, ĕre. Pisces supercomponens Apic. 4, 2.

SVPERCONCĬDO, (*penultima brevi,*) ĕre. Idem 5, 5.

SVPERCONCĪDO, (*penultima longa,*) ĕre. Coliculorum minu-
tias superconcidito Apic. 5, 5 *extr.*

SVPERCONTEGO, ĕre. Cels. 4, 1 Renes vero diuersi, qui
lumbis summis coxis inhaerent, parte earum retinni, ab altera rotundi,
qui et venosi sunt, et ventriculos habent, et tunicis superconteguntur:
ac viscerum quidem hae sedes sunt.

SVPERCORRVO, ĕre. Valer. 5, 6, 5 Factaque ingenti strage te-
lis obrutus supercorruit.

SVPERCRESCO, ĕre. [ὑπεπιδίδωμι] Cels. 6, 6 De oculorum
vlceribus supercrescentibus. Idem 5, 28, 2 *De carcinomate,* Si id ni-
mium supercreuit, tentanda squama aeris est. Quinctil. Declam. 5.
Ad carnem supercrescentem exedendam Cels. 5, 22 *pr.*

SVPERCRVDO, re. [ὑπεγκαθεύδω] *Supergrandire, superdormire.* Co-
lumel. 7, 4 Perforatis tabulis, quibus cuilia conterruntur, vt grex su-
percubet. Europam tauro supercubasse Apul. Met. l. 6.

SVPERCVRRO, ĕre. Supercurrere *ager dicitur vectigali, quum habet ampliorem prouentum.* Plin. Epist. 7, 18 Et ager ipse propter hoc quod vectigali longe supercurrit, semper dominum a quo exerceatur inueniet.

SVPERDĪCO, xi, ctum, ĕre. [ἐπιλέγω] *Dictis addere. Dicere praeter id quod dictum est, Subiungere dictis.* Cic. de Legib. 2 c. 21 Superdicebant quidquid coepissent adstringi, rursus sacris liberantur. *al.* superiores dicebant. Superdici in l. 13. *in fin.* D. de iureiurando: *est Praeconis voce, et vt cum Apuleio loquar*, boatu *pronuntiari, et proclamari, vt et in* l. 16. C. ex quib. causis infamia irrog.

SVPERDIMIDIVS, a, um. Mart. Capella 7 p. 251 At vbi inter maiores minoresque numeros ratio membrorum est, maior aut superdimidio vincit, quem ἡμιόλιον (3, 2) aut supertertio, quem ἐπίτριτον (4, 3) aut superquarto (5, 4) quem ἐπιτέταρτον Graeci vocant. Et sic ad superquintum, supersextum, vlterioresque ratio procedit. Superdimidius est, qui ipsum aliquem numerum, et dimidium eius habet. Supertertius qui ipsum aliquem et tertiam eius *etc.* Contra ex eisdem numeris minor maiori aut subdimidius est, (2, 3) quem ὑφημιόλιον, aut subtertius, (3, 4) quem ὑπότριτον *etc.*

SVPERDO, dĕdi, dătum, are. [ἐπιτίθημι] Cels. 7, 2 Purgationis causa paullum mellis imponendum, dein glutinantia superdanda. Ibid. c. 7 n. 4. *et* 5, 28. 7, 30. 8, 4. Glutinantia superdare Colum. 7, 2.

SVPERDATVS, a, um. Oleum Cael. Aurel. Tard. 3, 17 n. 163.

SVPERDVCO, xi, ctum, ĕre. [ἐπαγάγω] *Praeter iam adducta, alia adducere.* Plaut. Truc. 2, 6, 53 Iam quin etiam superducas, quae mihi comedant cibum. Superducere nouercam, *pater tum dicitur, cum priore vxore mortua, filiis prioris matrimonii nouercam inducit.* l. vlt. De bon. mater. in C. Theod. 381. Quinctil. Declam. Quidam filio superduxit nouercam, et ex ea aliam filiam suscepit. *conf.* Capitolin. in Marco c. 29. Plin. Epist. ad Romanum 6 Inducere nouercam *eodem sensu dixit.*

SVPERDVCTVS, a, um. Nouerca superducta adolescenti Donat. in Prolog. Eun. v. 9 *add.* Sidon. Epist. 5, 17.

SVPEREDITVS, a, um. Atque oriens *(luna)* obitus eius *(solis)* superedita vidit Lucret. 5, 707.

SVPERĔDO, ēdi, ēsum, ĕre. [ἐπεσθίω] *Postea edere.* Plin. 19, 6 Menander, e Graecis auctor est allium edentibus, si radicem betae in pruna tostam superederint, odorem exstingui.

SVPEREFFLVO, ere. Clausum scopulo superefluit aequor Val. Flacc. 4, 688. *add.* Paullin. de obitu Celsi v 511.

SVPEREGREDIOR, di. Superegrediamur plebeias opiniones Ambros. Epist. 6 p. 79 *Frob.*

SVPERELEVO, āre. Ne supereleuent fe iniquitates vestrae Vulg. Esdr. 4, 77.

SVPEREMICO, ui, āre. Sidon. Carm. 15 Hinc fieri, vt terram leuior supereminet vnda.

SVPEREMINEO, ui, ēre. [ὑπερέχω] *Amplius eminere.* Columel. 12, 47 Vt oliuae premantur, et ius supereminet Virg. Aen. 6, 856 ——— victorque viros supereminet omnes.

SVPEREMINENS, entis. Part. Terra supereminente Sen. Qu. Nat. 5, 15. *add.* Ammian. 22, 15. Supereminens extra aquam Plin. 26, 8. *add.* Cels. 5, 29. Lactant. 4, 15. Sidon. Epist. 4, 3 *et* 9, 9.

SVPEREMINENTIA, ae. f. ICti in Dig.

SVPEREMORI. Senescentem *(auem phoenicem)* casiae thurisque furculis construere nidum, replere odoribus, et superemori Plin. 10, 2.

SVPERENASCOR, sci. Superenato caule Plin. 19, 3.

SVPERENĂTO, āre. Lucan. 4, 133

Primum cana salix madefacto vimine paruam
Texitur in puppim: caesoque induta iuuenco,
Vectoris patiens, tumidum superenatat amnem.

Alii legunt, Superemicat. Caeso iuuenco, *i. Corio bubulo.* Fluctus superenatat omnes Alcim. 4, 240.

SVPERFO, īre. *Ire super.* Lucret. 3, 1044 Ac pedibus falsas docuit superire lacunas.

SVPERERECTVS, a, um. Nasci putatur, quum partus declinatione velut a perpendiculo supererectum gerit solem Ammian. 20, 3. *de luna.*

SVPERERŌGO, āre. *Vltra quod requisitum est, facere. Proprie plus soluere quam debebas.* Si quid forte supererogasti ICt. 2 Cod. t. 19 l. 14. *conf.* Vulg. Luc. 10, 35.

SVPERERŌGATIO, ōnis. f. Quinctil. Decl. Tribun. Marii c. 6 p. 858 *Obr.* p. 80 *Burm.*

SVPERERŌGATOR, *apud Ecclesiast. scriptores.*

SVPERESSENTIALIS. *Sic* ἐπιούσιον *in oratione dominica reddit* Amad. Lausan. Serm. 6 de B. Virgine.

SVPEREVŎLO, āre. Lucan. 3, 299 Agmine nubiferam rapto superuolat Alpem. *h. e. Celeriter ac raptim transcendit.*

SVPERESCIT, *significat* Supererit. Ennius, Dum quidem vnus homo Romae toga superescit. *et* Attius in Chrysippo: Quin hinc superescit, Spartam, atque Amyclas trado.

SVPEREXALTO, āre. Deo superexaltato in omnia saecula Augustin. Conf. 3, 2.

SVPEREXCELLENS, entis. Augmentum etiam et superexcellentem cumulum pollicetur Saluian. contra Auar. l. 3 p. 296.

SVPEREXEO, īre. Ter binos deciesque nouem superexit in annos Auson. Eidyll. 18 *pr. Melius separatur, vt sit super Aduerbium pro insuper.*

SVPEREXCVRRO, ĕre. Vlpian. in l. 1 §. Si arbor. De arboribus caedendis. lib. 43. tit. 27. Si arbor *(inquit)* aedibus alienis impendeat, vtrum totam arborem iubeat Praetor adimi, an vero id solum quod superexcurrit, quaeritur.

SVPEREXĪGO, ĕre. *Supra quam oportuit exigo, aut iterato exigo, vt damna* Cod. 11 t. 55 l. 4. *vnde et* SVPEREXACTORES *in iure Ciuili dicti sunt*, et SVPEREXACTIO. Arcad. Si quis exactorum superexactionis crimine fuerit confutatus. et Rubrica de Superexactoribus lib. 10 C. tit. 21. *Nisi ibidem legendum putes* de Superexactionibus. *conf. Lex. Iur.*

SVPEREXSVLTO, āre. Gemino affectus gaudio superexsulto Symmach. Ep. 5, 94.

SVPERFXTOLLO, ĕre. Antichristus superextollitur in omne quod Deus dicitur Tertull. de Resurr. Carn. c. 24.

SVPERFĔRO, fers, tuli, lātum, ferre. [ἐπιφέρω, ὑπερτίθημι] Plin. 32, 10 Sed si castoreum, fibrumue supergrediatur grauida, abortum facere dicitur, et periclitari partus, si superferatur. *Vid.* Idem 28, 8.

SVPERLĀTVS, a, um. Partic. [ὑπερβολικὸς] *Vt*, Sup nomina, Superlata verba; *Quae augendi causa in oratione profer* Cic. in Partit. 53 c. 15 Illustris autem oratio est, si et verba gra delecta ponuntur, ac translata et superlata, et ad nomen adiunc duplicata. *add.* Quinctil. 8, 3. *Proprie* Valer. Max. 8, 6 Caius Marius quum magnum et salutarem Reip. ciuem in L. Saturnin primendo egisset, a quo in modum vexilli pileum seruituti ad capienda ostentatum erat, Lucio Sulla cum exercitu in Vrbem i pente, ad auxilium seruorum pileo superlato confugit. Apul. de do p. 709, 11 *Flor.* Stellae vagae —— gradatim sibimet superlata superior inferiore sit maior.

SVPERLATIO, ōnis. f. [ὑπερβολή] *Ipse superferendi V. g. apud Oratores.* Superlatio, est Oratio superans verit alicuius augendi minuendiue causa Auctor ad Herenn. 4, 45 Cic. de Orat. 3, 201 c. 53 Tum augendi, minuendiue causa ve superlatio atque traiectio et rogatio, atque huic finitima qual contatio, expositioque sententiae suae. *Sed* Ipsa superlatio praelationem omnium significat Charis. 1 c. de gradib. p. 90. *i. latiuus gradus. Sic* Quinctil. 1, 10 Licet per comparationes et su tiones. Superlatio, pro Insigni cognomine a re aliqua sumt quum aliquis Sapiens, per excellentiam vocatur. Valer. Max. 6 de Crasso, Quid? Crasso nonne pecuniae magnitudo locupletis n dedit? sed eidem postea inopia turpem decoctoris superlatione iunxit. Apul. de Habit. Doct. Plat. p. 613, 7 *Florid.* Sed eum mum videri, quem multa malignitatis superiatio possit excedere.

SVPERLATĪVVS, a, um. Adi. [ὑπερθετικὸς] *Vt*, S latiuus gradus: de quo abunde apud Grammaticos. *Vid.* Charis 90. Isidor. 1, 6.

SVPERFICIES, ēi. f. [ἐπιπολή, ἐπιφάνεια] *quasi* Superf *vel* superior facies, superior pars *cuiuscunque rei, quae supra fu suum et aream eminet, a qua sic distinguitur.* Liu. 5, 54 Adeo tenet solum patriae —— sed in superficiei tignisque caritas nob triae pendet? Cic. Att. 4, 1 *extr.* Qui si sustulerint religic aream praeclaram habemus, superficiem Consules ex Senatusco aestimabunt. *Ita accipitur* Superficies *Arboris* Plin. 17, 14 Vitis Colum. de Arb. c. 10. *Videtur haec vox reddenda* Varroni Non. 6, 24 Item tragici prodeunt cum capite gibbero, quum ar lege ad frontem superficies *(legitur* Superficias) accedebat. *Fro quasi area, cui inaedificatus est velut tutulus aliquis. Speciatim ICtos* Superficies, *in aedificiis dicitur, quatenus in alieno solo fuc aedificata est. Itaque fieri potest, vt eiusdem domus duo sint do alter* superficiei, *alter soli.* Paul. in l. Damni infect. § Ei qui. I Damno infecto, Ei qui in conducto solo superficiem imposuit, d nus soli, quod vitio soli damnum futurum sit, cauere non deb nec soli domino superficiarius. Iabolenus in l. eum qui. in Quum aedes ex duabus rebus constent, ex solo et superficie. I in l. Si quis testam. §. Qui fundum. D. de legatis primo. Ap tione aedificii aut superficiem significat, aut solum quoque, cui a cium superpositum est. Vlp. in l. Hoc amplius §. Quaesitum e de Damno infect. Quaesitum est, si solum sit alterius, superfic terius: superficiarius vtrum repromittere damni infecti, an sat debeat? Et Iulianus scribit, quoties superficiaria insula vitio dominum et de soli et aedificii vitio repromittere: aut eum, ad superficies pertinet, de vtroque satisdare. Pompon. in l. Inter §. Damni. eo. tit. Ei qui superficiariam insulam habet, vtilis est pulatio, si quid in superficie damni datum fuerit: et nihilomin iam soli domino vtilis est, si solo damnum datum fuerit, vt si to perficies tolleretur. fraudabitur enim dominus soli in pensione pienda. *conf.* t. ff. de superficiebus, quae in conducto solo pc *add. Parei Lex. Crit.* p. 1206. Plin. 11, 48 *peculiariter adhibuit detur*, Solidipedum crura statim iusta nascuntur mensura: posse porrigentia se verius, quam crescentia. Itaque in infantia scal aures posterioribus, quod addita aetate non queunt: quia *longitu* superficiem corporum solum ampliat, *non item pedum. Hoc volut cedens aetas reliquum corpus auget pro portione, non item longitudi pedum.* ¶ 2 Superficies *mathematicis* est, *Quae* longit *nem, et latitudinem tantum habet. Cuius quidem termini, sunt lit Est igitur* Superficies plana *ab vna linea ad aliam breuissima extensio extremitates suas eam recipiens.* Euclid. Elem. 1.

SVPERFICIVM, i. n. *apud* Pomponium *legitur in hunc m* Si ex lapicidinis dotalis fundi, lapidem, vel arbores, quae fr non essent; siue superficium aedificii dotalis, voluntate mulieris diderit, numi ex ea venditione sunt dotis. Sic in l. j. D. de su ciebus. Gaius lib. 2. Instit. tit. 1.

SVPERFICIALIS, e. Adi. Incredulitatis secreta superficialibu ficiis obumbrans Tertull. adu. Marc. 4, 28. *i. speciem aliquam habem*

SVPERFICIARIVS, a, um. Adi. [ἐπιπολαῖος] *Vt*, Su ciariae aedes, Quae in conducto solo positae sunt, quarum propr et ciuili et naturali iure, eius est, cuius est solum. *Hactenus* de superficiebus. l. Superficiarias. Superficiarius, Qui in al solo superficiem habet, ita vt certam pensionem praestet. *Aucto* Vlpian. Senec. Epist. 89 (88) Mathematica, vt ita dicam, superfici est, in alieno aedificat. Superficiaria praedia, *Quae in cona solo certa pensione annua habentur.* l. 1 c. D. famil. erciscund. l. 49. verb. sign. l. 16. in fin. D. de pignor. act. Superficiarias enim aede conducto solo positas dixit Gaius in l. vltima. D. de superfic. sic et perficiaria insula, in l. 12 §. j. D. de publician. l. j. §. Et generali D. de vi et vi armat. l. 9 §. Quaesitum l. 39. §. damni. D. de dam infecto. Et Superficiarius fundus. l. j. D. quib. mod. vsufr. amitt. *Sc stant.* Prouinciales quasi quidam superficiarii sunt Sarisb. 6, 1.

SVPERFICIO *videtur contrarium significasse verbi* Defic *i. desum. Certe*

SVPERFICIENS, tis. Partic. *Hoc sensu est* Vlpiani l. 1 §. de aqua et aqua pluu. Idem aiunt, aquam pluuiam in suo retin vel superficientem ex vicini in suum deriuare, dum opus in alieno fiat, ius esse. *Sic Gothofr. ex optimis libris. Superfluent quod habet Haloander, ex coniectura vel glossa sumtum videtur.* *statim* SVPERFIO.

SVPERFIO, ēri. Supereſſe, *restare, redundare, superfluere.* lumel. 12, 1, 6 Tum seperare, quae consumenda sunt, et quae superf possunt custodire, ne fumus annuus, menstruus fiat. Incipe: midium facti est, coepisse; superfit Dimidium: rursum hoc incipe efficies Auson. Epigr. 81. *add.* Plaut. Stich. 4, 2, 12. Prudent. a Symm. 2, 982.

SVPERFIXVS, a, um. Superfixa capita hostium Liu. 42, 60. *Sc. hast*

SVPERFLECTO, ĕre. Superflexa crate Sidon. Ep. 8, 12.

SVPERFLORESCO, ui, ĕre. [*ἐπανθέω*] Plin. 19, 5 Particulatim cuncta floret, sibi ipse superflorescens.

SVPERFLVO, xi, xum, ĕre. [*περισσεύω, πλεονάζω, ὑπερεκχύνω*] Cic. de Clar. Orat. 316 c. 91 Is dedit operam, si modo id consequi posset, ut nimis redundantes nos, et superfluentes iuuenili quadam dicendi impunitate et licentia reprimeret, et quasi extra ripas diffluentes contineret. Quidquid aquarum caelestium superfluit Colum. 3, 18. Plin. 31, 4 Apolloniae in Ponto fons iuxta mare, aestate tantum superfluit, et maxime Canis ortu: parcius si frigidior sit aestas. Quoties ex balnearum bonis pecunia superflueret Suet. Aug. c. 41.

SVPERFLVENS, entis. Ille nunc superbus et superfluens Cato Colum. 30, 7. *i. opibus abundans.* Quotidie magis magisque superfluentia bona Petron. c. 125. Facultates superfluentes Quinctil. Declam. 5 *fin. f.* Superfluens multitudo Tac. H. 3, 58, 3. Nilus Id. Ann. 2, 61, 3. Superfluens pecunia Senec. de Benef. 1, 11.

SVPERFLVITAS, ātis. f. [*περισσία, περίσσευμα*] Plin. 14, 1 Aliae lamobo raptatu, pampinorumque superfluitate atria media complentes.

SVPERFLVVS, a, um. Adi. *Ut*, Fragmenta Iuuenc. 3, 249. Meritus superflui Pap. in l. Deducta. §. vlt. D. ad SC. Trebell. Superfluum bonorum Ibid. *Add.* Sen. Ep. 46. *Proprie* Plin. in Paneg. Quibus moris est eadem illa nunc rigentia gelu flumina, aut cam- pis superflua, nunc liquida ac deferentia lustrare nauigia.

SVPERFLVE. Adu. Superflue vni aut paucis scribitur, vbi est Chari cunctorum Saluian. ad Eccles. prooem. *conf.* Id. de Gubern. Dei p. 118 *et* 119. Augustin. de Gen. ad lit. c. 14 *extr.* *et* adu. Manich. 2, 7. Oct. Horatian. 1, 1. Mart. Capella 3 p. 83. Symmach. Ep. 10, 72.

SVPERFLVO. Adu. Mart. Capella 6 p. 189.

SVPERFOETO, *vel* SVPERFETO, āre. [*ἐπαυξάω, ἐπικύησκω*] *Superfoetare dicuntur animalia, cum post vnum foetum vtero conceptum et nenta habentem, alium concipiunt, ac diuersis temporibus edunt.* Plin. 8, 55 f. 81 Lepus omnium praedae nascens, solus praeter dasypodem superfetat, aliud educans, aliud in vtero pilis vestitum, aliud informe, aliud inchoatum gerens pariter. Id. 10, 63 Dasypodes superfetant sicut lepores. Idem 7, 11 Praeter mulierem, pauca animalia coniugum uere grauida. Vnum quidem omnino, aut alterum superfetat.

SVPERFORANEVS, a, um. Adi. *Quod nihil ad forum, ea causam ad id de quo agitur, facit. Vid. Sauaro ad illud* Sidon. 1, 7 Trepidio superforanea p. 52. Symmach. Epist. 2, 48 Superforanei debebis est commendare conspicuos. Super his plura replicare, superforaneum statuo Sidon. Ep. 4, 11. *Conf.* Iaret. *in* Synes. p. 105.

SVPERFORE. Nullam actionem superfore ad recipiendum Scaevola 12 D. t. 1 l. 60 §. 3.

SVPERFORO, āre. Si superforatus casu fuerit vter Scribon. Comp. 84. *H. Steph. diuisc.*

SVPERFRVTICO, āre. Talia ingenia superfruticant apud illos aeterni feminis abundantia Tertull. adu. Valent. c. 39.

SVPERFVGIO, ĕre. Intactus leuis ipse superfugit vndas Valer. Flacc. 3, 534.

SVPERFVIGEO, ēre. [*ὑπερσελαγέω*] Stat. Silu. 1, 1, 33 Ipse tuo puro celsum caput aëre septus Templa superfulges, et prospecta videris.

SVPERFVNDO, fūdi, fūsum, ĕre. [*ἐπιχέω*] *De liquoribus proprie dicitur, quum aliqui rei superiiciuntur.* Columel. 12, 57 Hanc mistionem, quum in cadillo compositeris, oleum superfundito. His superfunduntur testacea pauimenta Pallad. 1, 40. Capita papauerum superfunduntur Scribon. 73. Rebus, quae sunt in mortario, superfundi Idem 201. 208. Vino superfundi Id. 257. Superfundens se laetitia, *per translationem, pro Vbertim fese effundens* Liu. 3, 7. Superfusus Tiberis, *inundans* Idem 7, 3. *Metaph.* Sen. de tranquill. An. 8 *extr.* Habiliora sunt corpora in bello, quae in armis contrahi possunt, quam quae superfunduntur, et vndique magnitudo sua vulneribus obiecit. Superfunditur *proprie humor, quem vas non capit.* Superfusa gens montibus Caucasiis Plin. 6, 13. Superfusi hostes Liu. 39. *Add.* Columel. 2, 4. *et* 7, 5.

SVPERFVSIO, ōnis. f. Ammian. 17, 15 Aquarum caelestium superfusio. Pallad. 1, 17 Pauimenti superfusio.

SVPERGĔRO, gessi, gestum, ĕre. [*ἐπιχωννύω*] *Imponere, de terra primis.* Columel. 11, 3 Praedicti deinde funes de tabulato promti expectantur, et in longitudinem per vtrumque fulcum porrecti obruuntur, sed ita, vt non nimium supergesta terra semina spinarum quae inhaerent toris funiculorum enasci possint, Apul. Met. 9 p. 310, 11 *Id.* Derepit hortulanus in quandam cistulam, et supergesto defecti orificio: *non modo clauso, sed pannis et variis nugis superiectis tecto.*

VPERGRADIOR, *siue* SVPERGREDIOR, ĕris, gressus sum grĕdi. [*ὑπερβαίνω, ὑπεραίρω*] *Super aliquid gressum facere.* Alterum *capram* proculcatae supergressam Plin. 8, 50 f. 76. Id. 28, 7 Abortum facit illitus, aut si omnino praegnans supergrediatur. Sta Silu. 5, 3, 114 Ora supergressus Pylii senis. Supergredi omnem laudem, *Excellere* Quinctil. 6 in prooem. *Conf.* Iustin. 42, 2, 3. Ser Ep. 32.

SVPERGRESSVS, a, um. Part. Aetatis suae feminas pulchritudine supergressa Tac. A. 13, 45, 3. *Conf.* Curt. 8, 2, 22. Val. Ma 4, 2, 2. Suet. Claud. c. 14. Iustin. 44, 5, 6. Solin. c. 6 *ext* Tertull. de Resurr. Carn. c. 40. *et* adu. Gnost. c. 12.

SVPERGREDIO, ĕre. Duodecimum aetatis annum supergrederat Ap. Met. 10 *pr.* *Conf. Colu. not. p. 135.* *Vnde Partic. Passi.* Aliudine animalium supergressa Pallad. Nou. 4, 2. *i. superata.*

SVPERGRESSVS, ūs. m. Tertull. de Resurr. Carn.

VPERHĂBEO, ui, itum, ēre. Cels. 7, 20 Eodem tempore superabendum est cataplasma, *i. impositum habendum est.*

VPERHVMERALE, *sc. vestimentum.* Hieron. Epist. 130. Vulgat. Exod. 28, 4.

VPERI, *vid.* SVPERVS.

VPERIACEO, ēre. Cataplasma interdiu superiacebit Cels. 8, 9.

VPERIĂCIO, *et* SVPERIICIO, iēci, iactum, ĕre. [*ἐπιβάλλω*] Columel. 2, 16 Quaeque temporibus Autumni frutetis et arboribus decidua folia superiaciebantur, mox conuersa vomeribus, *etc.* Tela superiaciebantur Ammian. 24, 2. Superiicere, *Addere:* Liu. 12, 2 Magna eius diei quo in Sentinati agro bellatum, fama est, etiam vei stanti. Sed superiecere quidam augendo fidem, qui in hostium exercitu, peditum quadringenta millia CCCXXX, equitum sex et XL millia, mille carpentorum scripsere fuisse. *Haec est Hyperbole. Vid.* SVPERIECTIO.

SVPERIACTVS, a, um. Part. Superiacti fluctus Sallust. Fragm. c. 12. Superiacta vt solido ferunatur Tac. H. 2, 6, 6.

SVPERIACTVS, ūs. m. Solin. c. 42.

SVPERIACTO, āre. Frequent. [*ὑπερπηδάω, ὑπερβάλλομαι*] Plin. 9, 15 Quod et alias faciunt, aliorum vim timentes, mugiles maxime, tam praecipuae velocitatis, vt transuersa nauigia interim superiactent, *i. Transcendant. Conf.* Val. Max. 9, 2, 4.

SVPERIECTVS, a, um. Part. Superiecto Aequore natarunt dammae Hor. Od. 1, 2, 11. Arena Plin. 11, 51. Canalibus Sal superiectus Colum. 6, 23. Semina Idem 2, 18. Summa cutis cum superiecta Tunica Cels. 7, 13.

SVPERIECTVS, ūs. m. [*ὑπερπήδημα*] Columel. 6, 36 Ita enim efficitur, vt eius obiectu, quum mas etiam superiectu eblanditus est, velut incensus et obcaecatus cupidine, subtracta quam petierat, fallitur ditae imponatur equae. *Loquitur de asino, cui obiecta erat asina, quamque ipse insecutus.*

SVPERIECTIO, ōnis. f. Quinctil. 8, 6 *de hyperbole*, Fit haec mentiens superiectio. *Proprie:* Fluidarum vestium superiectio Arnob. 3 p. 108. *Add.* Tertull. de Pall. c. 4.

SVPERILLIGO, āre. [*ὑπερσύδω*] Plin. 29, 3 Eadem cum oleo trita ignes sacros leniunt, betae foliis superilligatis. *Conf.* Cels. 5, 15. *et* 6, 18. Plin. 22, 23. 32, 6. 33, 8.

SVPERILLINO, lim, līui, *et* lēui, lum, ĕre. [*ἐπιχρίω*] Plin. 30, 12 Reuuias, et quae in digitis nascuntur pterygia, tollunt canini capitis cinis, aut vulua decocta in oleo, superillito butyro ouilo cum melle Totum corpus superillinendum est Cels. 3, 20.

SVPERILLINITVS, a, um. Part. Succus Apul. de Herb. c. 74, 1 *et* 7.

SVPERIMMINEO, ēre. Ense sequens nudo superimminet Virg. Aen. 12, 306. *Add.* Auien. Phaenom. Arat. v. 963.

SVPERIMMITTO, ĕre. Apic. 3, 1 Dein superimmittas iecur, *i. post reliqua immittes.*

SVPERIMPENDENS, entis. Partic. [*ὑπερκρεμάμενος*] Catull. Argon. 1. 2 (64) 286 Confestim Penco adit viridantia Tempe, Tempe quae siluae cingunt superimpendentes.

SVPERIMPONO, posui, positum, ĕre. [*ἐπιτίθημι*] Vimineos quales superimponunt Colum. 8, 3. Superimponenda sunt cataplasmata Cels. 5, 10. *Add.* Idem 6, 6, 1. Quinctil. 1, 1. Plin. 31, 9 Phagedaenis vlcerum, tritus cum farina hordei, superimposito linteolo madente vino. Manum pueri superimpolita manu regere Quinctil. 1, 1 p. 218. Liu. 21, 1 Et Sardiniam, inter motum Africae fraude Romanorum, stipendio etiam superimposito, interceptam. Herba plagae superimposita Apul. de Herb. c. 49, 3.

SVPERINCENDO, ĕre. Hanc superincendit Venus Valer. Flacc. 2, 126.

SVPERINCĬDO, cīdi, cāsum, ĕre. [*ὑπερεμπίπτω*] *Ex* Super *et* Cado *compositum.* Liu. 23, 15 Vtique Cannensi pugna non prius praelio absisterit, quam prope exsanguis ruina superincidentium virorum, equorum, armorumque sit oppressus. Columel. 4, 9 Ne si transuersa fuerit cicatrix, caelestem superincidentem aquam contineat Liu. 2.

SVPERINCĪDO, *penult. prod.* ĕre. Cels. 7, 31 Cutis superinciditur. 8, 10 *fin.*

SVPERINCRESCO, ĕre. Superincreuit nimius callus Cels.

SVPERINCVBO, āre. Substratus Numida mortuo superincubanti Romano vinus Liu. 22, 51, 9. *al.* incubanti.

SVPERINCVMBO, ĕre. Superincumbens refouisti pectora nostra Ouid. Her. 11, 57. *Conf.* Lucan. 9, 989.

SVPERINCVRVATVS, a, um. Apul. Met. 9 p. 220 *Elmenh.*

SVPERINDĪCO, ĕre. Vlpianus in l. Si duo §. vlt. D. de iureiurando, Imperator noster cum patre rescripsit, fustibus eum castigatum dimitti, et ita ei superindici προστᾶς μὴ ὄμνυε, id est, petulanter ne iurato. *Emendationes istae habent* Superdici, *de quo suo loco.*

SVPERINDICTIO, ōnis. f. *Idem quod* Superdictum. l. j. de priuileg. domus Aug. l. 11 Vnde superindictio tituli in l. vlt. eo tit.

SVPERINDICTVM, i. n. *Extraordinarium munus vltr solitam et canonicam collationem indictum significat.* l. j. C. de Indictionibus l. 10. l. j. C. de superindict. l. 3 C. de execusat. muner. l. 3 C. de silentiar. lib. 12.

SVPERINDVCO, xi, ctum, ĕre. *Ἐπαράγω Vnde*

SVPERINDVCTVS, a, um. Part. Plin. 15, 17 Dusum pedum terra superinducta. Quinctil. 5, 8 Nemis illis quibus causa continetur, adiiciunt superinducti corporis speciem.

SVPERINDVCTICIVS, a, um. Adi. Tertull. adu. Marc. 5, 3.

SVPERINDVCTIO, onis. f. Vlpian. in l. 1 §. 1 D. de his, quae in testamento delentur, Lituras, inductiones, superinductiones ipse feci. *Sic habent Pandectae Florentinae, Haloander* Superductiones.

SVPERINDVMENTVM, i. n. Caelestе et aeternum Tertull. de Resurr. Chr. c. 42. *Add.* Idem adu. Marc. 3, 24. *et* 5, 12.

SVPERINDVO, ui, ūtum, ĕre. [*ἐπενδύω*] Sueton. Neron. c. 48 Vt erat nudo pede, atque tunicatus, penulam obsoleti coloris superinduit. *Add.* Tertull. de Resurr. Chr. c. 42. Dei cultores superinduti substantia propria aeternitatis Idem Apol. c. 48.

SVPERINFVNDO, ĕre. Cels. 8, 4 *fin fin.* Apic. 8, 7.

SVPERINFVSVS, a, um. Partic. Cels. 3, 20 *et* 5, 25.

SVPERINGĔRO, gessi, gestum, ĕre. [*ἐπισωρεύω*] *Aggeratim, vel aceruatim superimponere.* Plin. 18, 30 *fab fin.* Sunt qui leguminum aceruos superingerant. Illapsae superingeruntur ecae Prud. Cath. 8, 87.

SVPERINGESTVS, a, um. Adi. Superingesti culmina montis Stat. Silu. 1, 1, 59.

SVPERINGRESSVS, a, um. Apul. Met. 6.

SVPERINIICIO, ēci, iectum, ĕre. [*ἐπενβάλλω*] Cels. 5, 18 *de Curatione erysipelatum*, Aut si durior locus est, Solani folia contrita fullae adipi miscenda sunt, et illita linteolo superiniicienda. *Add.* Idem 5, 26. 6, 6. 8, 7. Plin. 17, 9. Quo superiniecit textum Ouid. Met. 8, 640. Quae in futuris superiniiciuntur Cels. 7, 12. Ouid. Fast. 5, 533 Tum superiniecta texere madentia terra. *Conf.* Plin. 17, 20.

SVPERINSERO, ĕre. Dictas superinserit herbas Virg. f. Sept. Seren. in Moreto v. 98. *al.* superingerit.

SVPERINSIDO, ĕre. Iam desiderium rerum superinsidet vna Lucret. 3, 914. *Grech. alter*

SVPERINSINVO, āre. Et pinguis fermenta fimi superinsinuatur Strabo Gall. Hort. praef.

SVPERINSPICIO, ĕre. Ecclesiae Dei membra superinspicere Sidon. Epist. 6, 1. *Add.* 9, 3.

SVPERINSTERNO, ĕre. Tabulas superinstrauit Liu. 30, 10.

SVPERINSTRATVS, a, um. Pelle leonis superinstratos presserat ante toros Sil. 7, 28.

SVPERINSTILLO, āre. Apic. 4, 2.

SVPERINSTRVO, ĕre. Ordines vasorum superinstructos in altitudinem tres esse Colum. 9, 7.

SVPERINSVLTO, āre. Tum superinsultans auidus languentia curru Membra terit Claudian. Gigantom. v. 83.

SVPERINTĔGO, xi, ctum, ĕre. [ἐπεγκαλύπτω] Plin. 18, 6 Ora vtrinque lapidibus statuminari et alio superintegi.

SVPERINTENDO, ĕre. Hieron. Ep. 85. *Hinc*

SVPERINTENDENS, entis. Augustin. C. D. 19, 19. *i. episcopus.*

SVPERINTŎNO, ui, āre. [ἐπιβροντάω] *Desuper tonare.* Virg. Aen. 9, 709 Dat tellus gemitum, et clypeum superintonat ingens.

SVPERINVEHO, ĕre. Fluctigeni speciem monstri superinuehit auster Auien. in Arat. v. 1159.

SVPERINVERGENS, entis. Tum superinuergens liquidi carchelia Bacchi Ouid. Met. 7, 246.

SVPERINVNDO, āre. Eiusmodi eloquiis superinundare Tertull. de Resurr. Carn. c. 63 *extr.*

SVPERINVNGO, xi, ctum, ĕre. [ἐπαλείφω] Cels. 7, 7 *de oculorum vitiis*, Dein superinungi collyrio debet ex his aliquo, quo lippientes oculi superinunguntur. *Quo loco alii tum Edita quam Scripti legunt*, Superungi *Morgagn. Ep. 3 in Cels.* *Add.* Scribon. 26. 27. Cels. 6, 6, 1.

SVPERIOR, SVPERIVS, *vid.* SVPRA.

SVPERIRRVO, ĕre. Paruit, et dicto citius superirruit, ignes Victor. Pictau. de 7 Maccabaeis v. 265. *potest etiam diuidi.*

SVPERIVMENTARIVS, i. m. Suet. Claud. c. 2 Quem barbarum, et olim superiumentarium ex industria sibi appositum, vt se quibuscunque de causis quam facillime coërceret, ipse quodam libello conqueritur. *Sabellicus intelligit Eum, qui iumenta egisset. vid. Casaub.*

SVPERLABOR, bi. In aperto iacentes sidera superlabebantur Sen. Epist. 90.

SVPERLABENS, entis. Sidon. Ep. 1, 2. *et* 3, 3.

SVPERLACRĪMO, āre. [ἐπιδακρύω] *De palmitibus vitis dicitur, quum post resectionem humorem quendam, veluti lacrimam, emittunt.* Columel. 4, 24 Optimum est igitur medio fere internodio subsidiarium tondere palmitem, deuexamque resectionem facere post gemmam, ne vt iam ante diximus, superlacrimet, et gemmantem caecet oculum.

SVPERLATIO, SVPERLATIVVS, SVPERLATVM, *vid.* SVPERFERO.

SVPERLAVDABILIS, e. Vulg. Daniel. Cant. v. 53 *et* 54.

SVPERLIMEN, ĭnis. n. [ὑπέρθυρον Vet. Gloss.] *Idem quod* Superliminare.

SVPERLIMINĀRE, is. n. [ὑπέρθυρον] *Limen superius, tignum transuersum superius in fenestra vel ianua.* Plin. 29, 4 Cuius generis prope videri possint quae tradunt, et de vespertilione, si ter circumlatus domi viuus, per fenestram inuerso capite infigatur, amuletum esse: priuatimque ouilibus circumlatum totice, et pedibus suspensum sursum in superliminari. Harduin. f. 26 *legit*, Supero limine. Vitr. 4, 6. *Graeco* Hyperthyron, *vtitur.*

SVPERLĪNO, ĕre. Superlinitur medicamentum Scribon. 253. *Conf.* Plin. 27, 6. Pallad. Ian. t. 5. *et* Octob. t. 14. Hier. Ep. 45.

SVPERLĪTVS, a, um. Part. Plin. 22, 23 Vel per se viseo superlitum vt haereat.

SVPERLVCROR, atus sum, āri. Talenta alia quinque superlucratus sum Vulgat. Matth. 25, 20.

SVPERMANDO, di, sum, ĕre. [ἐπιμασσάομαι] *Post mansum aliquid, aliud rursus mandere.* Plin. 31, 6 Qui puram dedere raphanos supermandi ex mulso aceto iubent, vt ad vomitiones reuocent.

SVPERMEO, āre. [ὑπερρέω] *Superfluere, vel superlabi.* Plin. 2, 103 *de miraculis aquarum*, Quaedam vero et dulces inter se supermeant alias. Vt in Fucino lacu inuectus amnis, in Lario Addua, *etc.* Supermeantes naues Solin. c. 50.

SVPERMETIOR, iri. Secundae post diluuium genituraе supermensus est Tertull. de Anima c. 38.

SVPERMĪCO, āre. *i. Antecellere.* Senec. de Benefic. 3, 31 (32) Si quae reddunt filii parentibus beneficia, eorum non supermicant. *Paullo post dicit* Exsuperare. Tepidumque supernicat austrum Auien. Phaenom. v. 846.

SVPERMITTO, ĕre. Et sic supermittes iecur Apic. 2, 1. *Add.* Idem 5, 3. Iustin. 12, 14 *extr.* Curt. 10, 4, 20.

SVPERMVNDIALIS, e. Adi. Substantiae supermundiales Tertull. de Anima c. 18.

SVPERMVNIO, ire. Conuenit, aluearia porticibus supermuniri Colum. 9, 7.

SVPERNAS, *vid.* SVPERNVS.

SVPERNĀTO, āre. [ἐπιπλάζω] Supernatet duobus tribusue digitis Scribon. 73. Columel. 12, 9 Deinde arido spissamento foeniculi sic comprimi, vt ius supernatet. Plin. 26 Postea supernatans aqua, tollitur spongiis. *Conf.* Idem 28, 9. Solin. c. 5.

SVPERNATANS, antis. Bitumen Plin. 7, 15. Oleum Solin. c. 5.

SVPERNATATIO, ōnis. f. Humoris Theod. Prisc. 1, 7.

SVPERNĀTVS, a, um. Adi. [ἐπιφυὴς] *Quod praeter alia natum est.* Plin. 19, 3 Supernato caule quem magydarin vocarunt. *al.* Supernato. Supernatis grauibus vlceribus aut fistulis Cels. 8, 2.

SVPERNAVIGO, āre. ἐπιπλέω Gloss. Cyr.

SVPERNO, āre. Gell. 9, 9 Gaudia in summo pectore supernantia. Messis pars, quae in imo est, vtique praestat pendere: et ideo supernante pretiosior est Macrob. 7, 12. *al.* Supernatante.

SVPERNOMINO, āre. Ptolemaeorum eruditissimus, quem Philadelphum supernominant Tertull. Apol. c. 18.

SVPERNVS, a, um. Adi. [ὁ ἄνω, ἐπιπολάιος] *Quod est supra: vt,* Superna regio. Plin. 11, 37 Dentes similes aspidi et serpentibus: sed duo in superna parte dextra laeuaque longissimi. *Add.* Idem 7, 16, Crines a fronte superni Stat. Theb. 8, 640. Numen supernum Ouid. Met. 15, 128. *Add.* Horat. Epod. 1, 29.

SVPERNAS, ātis. Adi. *Idem.* Adamas supernas Augustus *apud* Macrob. 2, 4. Plin. 16, 39 Ideo Romae infernas abies supernati praefertur. Idem 15, 12 Supernatia Persica e Sabinis veniunt. Supernas *ventus* Vitr. 1, 6. *Conf.* Idem 2, 10.

SVPERNE. Adu. [ἄνωθεν] *Pro Super vel Desuper.* Vt tu atrum Desinat in piscem mulier formosa superne Hor. de Arte v. 4. Plin. 7, 16 Quibus in dextra parte gemini superne, abus cognominati, fortunae blandimenta pollicentur. Virg. 6, 658 Vnde superne Plurimus Eridani per siluam voluitur a Senec. de Benef. . . . Quomodo si quis scriptis nostris alio perne imprimat versus, priores literas non tollit, sed abscondi *tabellis ceratis.* Plin 19, 5 *de Raporum generibus*, Ex iis in am dinem adolescit Corinthium, nuda fere radice. Solum enim hc nus superne tendit, non, vt caetera, in terram. *Vltimam cor* Lucret. 4, 441 Recta superne guberna.

SVPERNĪTAS, atis. f. Tertull. adu. Valent. cap. 7 Superr supernitatum.

SVPERNVMERARIVS, a, um. Adi. Accensi, hoc est, additi quam fuisset legio completa, quos nunc supernumerario cant Veget. 2, 19.

SVPĔRO, āre. [ὑπερβάλλω, ὑπεραίρω, παρέρχομαι, περιγίνομαι *pergredi proprie significat, et quasi superascendere, et excedere: quacunque in re superiorem esse et vincere.* Virg. Georg. 3, 270 rant montes, et flumina tranant. Seu magni superas iam Timaui Virg. Ecl. 8, 6. Idem Aen. 9, 314. Liu. 24 E thenio monte superato, praeter Tegram tertio die ad Caryas castra. Nonum superans annum vinum Hor. Od. 4, 11, 1. fu supero fastigia tecti Virg. Aen. 2, 303. Viam superare Idem Georg. 3, 141. Superans genua aqua Liu. 26. rat fumus, *Excedit* Plaut. Poen. 1, 2, 74. Varr. de R. R. Summa enim spectanda, ne in ea re fumus fructum superet. Superare, *Vincere est, vt diximus.* Virg. Ecl. 5, 9 Quid si ideo tet Phoebum superare canendo? Ter. Eun. 2, 1, 25 Haec rat ipsam Thaidem. Si cum aliorum improbitate certet, omnes, multumque superabit Cic. Verr. 5, 14 c. 44. Contr et superare Cic. Fam. 5, 8. Idem in Catil. 4, 23 Quod si spem vis improborum fefellerit atque superauerit, commendo paruum meum filium. Cic. de Orat. 1, 150 Si subitam orat commentatio et cogitatio facile vincit, hanc ipsam profecto assi diligens scriptura superabit. Adamanta superare duritia ADAMAS. Constantia et grauitate quempiam superare Cic 1, 9, 47. Cursu superare canem, vel viribus aprum Hor. Ep 19, 51. Cic. Tusc. 1, 3 Doctrina Graecia nos et omni liter genere superabat. Dolores superat virtute Ouid. Met. Dolis superare aliquem Plaut. Poen. 5, 2, 15. *et* Cas. 4, 4, 4. rum superare duritia Ouid. Epist. 2, 137. Genus humanum nio superauit Epicurus Lucret. 3, 1056. Cic. de Fin. 4 c. 7 etates autem iniuriasque fortunae facile veterum Philosophorum ceptis instituta vita superabat. Labores superare Virg. Aen. Nobilitate superare aliquem Ouid. ex Pont. 3, 2, 56. Cic. 16 Itaque Opiniones omnium superauit. Pugnando su Ouid. Met. 9, 50. Virg. Aen. 1, 354 Clam ferro incautum rat, *etc.* Multo Se ipsum quam hostem, superare operot Valer. Max. 4, 12. ¶ 3 Superare, *superesse.* Virg. t, 189 Si superant foetus, pariter frumenta sequentur. Fin. 5, 42 Fabellarumque auditione ducuntur, deque eo quod i perat, aliis gratificari volunt. Idem Att. 13, 44. Mu superante accessit Liu. 29, 7. *Hinc etiam est Superuiuere, e superstitem esse.* Virg. Aen. 3, 339 Quid puer Ascanius? supe et vescatur aura? *Conf.* Ib. 2, 597. Captae superauimt Virg. Aen. 2, 643.

SVPERANS, antis. Partic. [προέχων] Pepulerunt tamen paucos superantes Liu. 22, 49. *i. reliquos.* Superans et vitio quor Vitr. 2, 9. Cui febris bili superante coorta est Lucr. Superante multitudine Liu. 5, 21 *pr. i. abundante.* Si ex qua principiis vel superans aliquid vel deficiens aduersam valetudi creat Cels. 1 praef. Virg. Aen. 5, 473 Hic victor superans ani tauroque superbus. *Compar.* Superantior, [ἐφαπτέρως] tentior, *validior.* Lucret. 5, 395 Cum semel in terra fuerit superantior ignis. *Superl.* Mons Vesulus superantissimus inter iuga A Solin. c. 2 *(al. 8)*

SVPERĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἐπικεκρατημένος] Bello superatus Amyntor Ouid. Met. 12, 364. *Add.* Ibid. 8, 114. tentia numero pluribus quibus id non videretur, superata Nep. 2, 2. Saecla nouo superata colore Lucret. 2, 502. Iussa rata Ouid. Met. 9, 15. *de Hercule.*

SVPERABILIS, e. Adi. [ἐπικρατητός] *Quod facile superari est.* Liu. 25, 23 Simul altitudinem muri permensus, humiliore aliquanto pristina opinione sua —— ratus esse, et vel medio scalis superabilem, ad Marcellum rem defert. Opus nescio superabile tractemus Sen. Qu. Nat. 3 praef. Inuicti est et illis casibus superabiles Romani Tac. An. 2, 25, 6. Ouid. Trist. 5 Scilicet vt per vim non est superabilis vlli, Molle cor ad timi habet ille preces.

SVPERATIO, ōnis. f. Virtus. praef. 3 Superatio rariorum.

SVPERĀTOR, ōris. m. *Victor.* Ouid. Fast. 1, 641 Popu perator Hetrusci. Aduersantium sibi superatores Firmic.

SVPERĀTRIX, icis. f. Infer. apud Fabrett. p. 383 AVRELI CLEOPATRAE. OMNIVM. RETRO. TEMPO CASTARVM. SEV. DISCIPLINARVM. SV RATRICI.

SVPERAMENTVM, i. n. *Quod superat, et superfluum est.* pian. in l. Ligni §. Ofilius D. de legat. et fideicom. 3 Sed si vol non refragatur, etiam virgultae, et cremia, et sarmenta, et superam materiarum, et vitium stirpes atque radices continebuntur.

SVPEROBDVCO, ĕre. Paullin. Nolan. Carm. 22, 110 Sed l obducto praedita palliolo.

SVPEROBRVO, ĕre. [ὑπερχωννύω] Propert. 4, 4, 91 Dixi ingestis comitum superobruit armis. *Subaudi*, Virginem Tarp de qua illic loquitur. Hic Hecuba iniectis perii superobruta Auson. Epitaph. Her. 25, 3.

SVPEROCCIDO, ĕre. Luna nouata secundo fere die marginem tenet, antecedenti soli superoccidens Macrob. Sat. 1,

SVPERORDINO, āre. Vulg. Gal. 3, 15. Tertull. adu. Marc

SVPERPARTIENS, entis. *Epitheton numeri, quo continetur integer et praeterea aliquae eius partes. Vid.* Ma Capella 7 p. 252.

SVPERPARTICVLARIS, e. Adi. *Epitheton numeri, quo*

*con*netur *integer*, *et insuper aliquota eius pars*, *vt* Superdimidius, *vbi vicies* Martian. Capella 7 p. 251.

SVPERPENDEO, di, sum, ēre. [ὑπερκρέμαμαι] Liu. 37, 27 Ita vt quibusdam locis superpendentia saxa plus in altum, quam quae in statione sunt naues, promineant.

SVPERPINGO, ĕre. *a pango*. Calcar quoddam superpingo prouentibus Symmach. 1, 62.

SVPERPINGO, xi, ctum, ĕre. Auien. Phaenom. Arat. v. 907 Cuncta superpingunt rutilam sua lidera noctem. *Add.* Plin. 35, 11.

SVPERPICTVS, a, um. Partic. Solin. c. 21 Pantherae minutis orbiculis superpictae.

SVPERPLAVDO, ĕre. Pennulis superplaudunt Solin. c. 2. *de auibus Diomedis.*

SVPERPOLLVO, ĕre. Superpolluit iniquitas omnem terram Vulg. Er. 15, 6.

SVPERPONDIVM, i. n. [ὑπόμετρον] Apul. Met. 7 p. 196 Maximum scilicet et illud tantae molis superpondium.

SVPERPONDĔRO, āre. Columellae *tributur.*

SVPERPONO, sui, situm, ĕre. [ὑπερτίθημι] Columel. 1, 5 Sin minus longius a collibus erit annis, et loci salubritas, editiorque tu ripae permittet superponere villam profluenti. Plin. 29, 2 *et* Tantumque pollent, vt medicamentis quoque superponantur. Iu. Epist. 21, 190 Aegra superposita membra fouere manu. *Conf.* c. 5, 6. Suet. Claud. c. 20. Sen. Ep. 58. Sil. 16, 420.

SVPERPOSITVS, a, um. Part. *Vid.* Colum. 4, 24. *et* 5, 5. Si- o Epist. 4, 34. Emplastrum loco dolenti superpositum Scribon. Vleeri superponi Idem 237. Lana vapori superposita er. 40. Extra superponere Idem 209. ¶ 2 *Sub- a. pro praeposito, praefecto.* Superposito medicorum Inscript. ri p. 581 n. 7.

SVPERQVAM, *vid. separatim in* SVPER.

SVPERQVATIO, ĕre. Superquatit ira furorque Auien. Phae- or Arat. v. 1207.

SVPERQVARTVS, a, um. Maior numerus aut superdimi- io vincit aut superquarto Mart. Capella 7 p. 251. *Vid.* SV- ERDIMIDIVS.

SVPERQVINTVS, a, um. Ad superquintum ratio proce- it Iart. Capella 7 p. 251. *Vid.* SVPERDIMIDIVS.

SVPERRADO, si, sum, ĕre. [ὑπερξέω] Plin. 22, 23 Perniones ex in fouet, et ex oleo coctum imponitur: sic et calio. Clauis pe- ditur supperratis praecipue vtilitatis.

SVPERRVO, ĕre. Apul. Met. 1 p. 109 Ego de alto decidens So- ratis superruo. Idem Met. 2 p. 126 Corpori superruens. Acer- ris perruentium obruti Ammian. 16, 12. *Add.* 17, 7. 19, 11.

SVPERRVTILO, āre. *Laudatur* Prudent. in Eulalia v. 196. *Sed est s diuisim legitur.*

SVPERSAPIO, ĕre. Illum supersapere, qui mente maxime sapiat Tertull. de Anima c. 18. *ex Platone.*

SVPERSCANDO *aut* SVPERSCENDO, di, sum, ĕre. [ἐπαναβαίνω] *Super ascendere.* Liu. 7, 36 *pr.* Iam euaserant media castra, ut superscandens vigilum strata somno corpora miles offenso scuto ra mit sonitum. Columel. 11, 3 Oportebit autem virgeam se- ri interponere, quam superscandant scntes vtriusque sulci. Su- perscandentes corpora mortuorum Ammian. 14, 7. Alterius ruina alte attollitur, vbi subtrato superscenditur Tertull. de Poenit. c. 10.

SVPERSCRIBO, ĕre. *Supra scribere. Vestrum* obleuerunt, et *ves* superscripserunt Gell. 20, 6. Periculo serie literarum abstersa, sola incolumi relicta subscriptione, alter, multum a vero illo dissians, superscribitur textus Ammian. 15, 8. *Add.* Vlp. l. 1 §. 1 ff. his, quae in test. delentur. Modestin. in l. 4 D. de operibus pul cis, Nec praesidis quidem nomen licebit superscribere.

SVPERSEDEO, *aut* SVPERSIDEO, sēdi, sessum, ēre. [ἐκκλίνω, ἀπέχομαι] *Omittere, cessare.* Plaut. Epid. 1, 1, 37 Supersede istis rebus am. *q. d. de istis rebus, super istis rebus potes sedere s. quiescere.* Id. Poen. 1, 3, 5 Supersede istis verbis. Cic. Fam. 4, 2 Super- sedes hoc labore itineris. *Add.* Ibid. 8, 8, 28. Commode possumus principio supersedere Auct. ad Her. 3, 17. Verborum multitudine supersedendum est Cic. de Inuent. 1, 28. Sunt autem qui utant nonnunquam posse complexione supersederi Cic. de Inuent. 1, 7 c. 40. Quum acciderit, omnino narratione supersedendum est dem ibid. 1, 30. Gell. 2, 29 Cognati et affines operam, quam lar rogati sunt, supersedent. *int.* dare. Haec causa non visa est supersedenda Auctor ad Heren. 2, 26 c. 17. Supersedere, *cum Da- tiu constructum apud* Hirt. de Bell. Afric. 75 Postquam satis diuque adversatus, a se ad dimicandum inuitatos supersedere pugnae animad- vertit, reducit copias. De lege supersedendum pronunciarunt Ob- sequ. c. 126. Supersedi scribere Plin. Epist. 5, 7. Liu. 4, 7 Tri bra certare supersedit. Idem 21, 40 Supersedissem loqui apud vos Liu. 34, 59 Aut supersedete de amicitia agere. Sueton. Aug. c. 93 In peragranda Aegypto paullo detiectere ad visendum Ap supersedit. Supersedit castigare Curt. 5, 6, 14. Super- sede, *inquit* Nonius 1, 187 Manere, perseuerare, quasi in voluntate et consilio sidere. Turpil. Ped. Vt ille hac se abstine- ret ego supersederem nuptiis. Sisenna de virtute illorum accu- sare proloqui supersederunt. ¶ 2 *Proprie* Ammian. Ma. 23, 6 Supersedere corio damnati ob iniquitatem iudicis iudex alii cogebatur.

SVPERSIDENS *vel* SVPERSIDENS, entis. Part. Eques ele- ph to supersedens Suet. Ner. c. 11. *Conf.* Idem Aug. c. 96. Su- perdentes vtribus, vndarum occursantium obliquis meatibus penetre- bat Ammian. 25, 25.

SVPERSESSVS, a, um. Part. Sed istis omnibus supersessis, ni- hil amplius spectari debet Apul. Flor. 4 p. 359.

SVPERSEMINO, āre. Superseminat zizania Hieron. Epist. 155 *ext ad Paullam Urb.*

SVPERSEMINATVS, a, um. Part. Superseminatae dormien- tis multis doctrinae Tertull. adv. Prax. c. 1.

SVPERSEMINATOR, oris. m. Auenarum superseminator et frumentariae segetis nocturnus interpolator Tertull. de Anima c. 16.

SVPERSEXTVS, a, um. Mart. Cap. 7 p. 251. *Vid.* SVPERDIMIDIVS.

SVPERSIDO, ĕre. *Relinqui, super sse.* Z excluditur, decem et octo numero supersidunt Mart. Capella 2 p. 38.

SVPERSIGNO, āre. Superfignabitur faeculum, quod incipiet peruenire Vulgat. 2 Esdr. 6, 19. *i. obsignabitur.*

SVPERSILIO, silui *et* silii, sultum, ire. [ὑπερπηδάω] Columel. 8, 3 Ea pernicies vt euitetur, perticae dolantur in quadrum, ne teres lacuitas earum supersilientem volucrem non recipiat.

SVPERSISTO, ĕre. *Superstare.* Ammian. 29, 1. *vid. Vales. p. 553 Lindenbr. p. 415.* Gron. p. 601.

SVPERSPARGO, *vel* SVPERSPERGO, si, sum, ĕre. [ἐπιπάσσω] Cato c. 54 Quum stramenta condes, quae herbosissima erunt in tecto condito, et sale superspergito.

SVPERSPERSVS, a, um. Partic. Candidis maculis superspersa *Cameloparda*lis Solin. c. 30 *(al. 43) add.* Id. 27 *(al. 40)*

SVPERSPICIO, ĕre. Strabonem superspexisse per CXXXV millia passuum, Varro significat Solin. c. 6.

SVPERSTAGNO, āre. [ὑπερλιμνάζω] *Idem quod Restagnare.* Tacit. Ann. 1, 79, 3 Si amnis Nar in riuos diductus superstagnauisset.

SVPERSTATVMINO, āre. Superstatuminare rudus Pal- lad. 1 t. 9.

SVPERSTERNO, strāui, strātum, ĕre. [ὑπερστορέω] Columel. 1, 6 Tum deinde, quum exaruit, simili modo pauimenta testacea, quae pro aqua receperint amurcam mistam calci et arenae superstermuntur, et magna vi pauiculis inculcantur atque expoliuntur. Liu. 10, 29 Consulis corpus eo die, quia obrutum superstratis Gallorum cumulis, inueniri non potuit. *Quaedam exemplaria distinctim legunt.*

SVPERSTILLO, āre. Apic. 3, 13. 8. 7. 9, 13.

SVPERSTO, āre. [ἐφίστημι] Gellius, Quum sedenti aquila superstaret. Liu. 10, 28 Essedis, carrisque superstans hostis armatus ingenti sonitu equorum, rotarumque aduenit. *Vid.* Idem 40, 2. 37, 40. 27, 18. Lapsumque superstans immolat Virg. Aen. 10, 540. *Conf.* Stat. Theb. 2, 713. ¶ 2 *Superare significat.* Sidon. Apoll. Carm. 2, 27 Regna superstat, qui regnare iubet: *maior est rege, qui facit regem.* Ibid. 2, 154 Non principe nostro Spicula direxit melius Pythona superstans Pythius.

SVPERSTITO, āre. [σώζω] Frequent. *quo veteres vsi sunt*, Salutem et incolumem reddere. Ennius, Menalippo, Regnumque vestrum vt fossipitent superstitentque Non. 2, 776. Superstitare, *idem quod Superesse.* Plaut. Pers. 10 Vt mihi superfit, suppetat, superstitet.

SVPERSTES, itis. [περιγινόμενος] *Qui mortuis aliis vnus superstat.* Quinctil. 6 *pr.* Defuncta vxore, liberis tamen superstitibus oblectabar. Ouid. Met. 3, 126 Quinque superstitibus. Superstites Testes praesentes significat, cuius rei testimonium est, quod superstitibus praesentibus, ii, inter quos controuersia est, vindicias fumere iubentur. Plaut. in Artemone, Nunc mihi licet quidius loqui, nemo hic adest superstes. Festus. *Add. quae viri docti disputant ad* Cic pro Muraen. 26 c. 12 *vbi deridet formulam, qua Praetor in vindiciis fundi dicere debebat*, Suis vtrisque superstitibus praesentibus, istam viam dico, inite viam. *Add. Schott. Nodor. Cic. 1, 10.* Ter. Heaut. 5, 4, 7 Ita mihi, atque huic sis superstes, vt ex me, atque hoc natus es. Cic. Qu. Fratr. 1, 3 Vtinam te non solum vitae, sed etiam dignitatis meae superstitem reliquissem. Superstes toti conuivio, *Qui vltimus a mensa surgit* Senec. Epist. 94. Tiberio superstes Tacit. Ann. 5, 8. Bellorum superstes Idem de German. 6. Liu. 2, 7 Se superstitem gloriae suae ad crimen atque inuidiam superesse. Sibi esse superstitem Tac. Agric. 3, 5. *i. vitae periculum euasisse. vid. Pichen.* Cic. Fam. 9, 17 De lucro prope iam quadriennium viuimus: si aut hoc lucrum est, aut haec vita, superstitem Resp. viuere. Quum superstitem te esse Reipubl. ne si liceat quidem, velis Cic. Fam. 6, 2. Fama superstes Ouid. Trist. 3, 7, 50. Opus superstes manurum Ouid. Amor. 2, 15, 20. Superstes, *Qui salvus est.* Ter. Andr. 3, 2, 7 Deos quaeso vt sit superstes. Parte dimidia superstes Ouid. Trist. 1, 2, 44. Superstes, *pro Praesenti sumitur.* Plaut. . . . . Superstitem vtrumque nostrum ne inuisi abeant.

SVPERSTITIO, ōnis. f. [δεισιδαιμονία, ἀθεολογηπαία] *Falsus Dei cultus, error meticulosus, vel fanaticus circa religionem.* Seruius *ad* Aen. 8, 187 A superstite superstitio dicta, quae anicularum propria est, quae multis per aetatem superstites sunt, et quae rebus manibus addictae, dum volunt videri nimis religiosae, superstitiosae fiunt, et ita delirant. *Sed ad* Aen. 12, 817 *vbi de Styge*, Vna superstitio superis quae reddita diuis, Religio, *inquit*, metus, eo quod superstet capiti omnis religio. Lucret. 1, 66 Horribili super aspectu mortalibus instans. Cic. de Nat. Deor. 1, 118 c. 42 Horum enim sententiae omnium non modo superstitionem tollunt, in qua inest timor inanis deorum, sed etiam religionem, quae deorum cultu pio continetur. Sen. Ep. 123 *extr.* Superstitio error insanus est; amandos timet, quos colit, violat. Superstitio quae religioni propinqua est Cic. de Inuent. 2, 165. Imbecilli animi atque anilis est superstitio Idem de Diuin. 2, 125 c. 62. Contaminata superstitio Cic. pro Cluent. 194. Exitialis superstitio Tacit. Ann. 15, 44. *vbi de Christianis loquitur.* Iudaica superstitio Quinctil. 1, 3. Magicae Tac. Ann. 12, 59, 2. Magna superstitio Ouid. de Arte Am. 1, 417. . Muliebris Cic. Tusc. 3, . . Sagarum superstitione interpretari somnia Idem de Diuin. 2 c. 63. Tristis superstitio Hor. Serm. 2, 3, 79. Vana superstitio Sil. 5, 126. Colum. 1, 8, 6. Adiicere superstitionem Scribon. 152. Captus superstitione, *vid.* CAPIO. Imbutus superstitione Quinctil. 3, 1. Inducere nouas superstitiones Idem 4, 4. Infectus superstitione Tac. An. 2, 85, 4. Infestare rudes animos superstitione, *vid.* INFESTVS. Leuari superstitione, *vid.* LEVIS. Nulla res efficacius multitudinem Regit quam superstitio Curt. 4, 10, 7. *Conf. Ernesti. h. l.* Obligari superstitione, *vid.* OBLIGO. Superstitio fusa per gentes, Oppressit omnium fere animos, atque hominum imbecillitatem occupavit Cic. de Diuin. 2, 148 c. 72. Non tollitur religio superstitione tollenda Idem ibid. 2, 148. ¶ 2 *In bonam partem sumi superstitionem putant a* Seneca Ep. 95 *med.* p. 415 Quemadmodum primum militiae vinculum est religio, et signorum amor, et deserendi nefas; tunc deinde facile caetera exiguntur: ita in his, quos velis ad beatam vitam perducere, insinuanda virtus Huius quadam superstitione teneantur, hanc ament *etc. Hoc agit* Seneca, *esse virtutem inculcandam, vt per se, nondum perceptis rationibus, iam veneranda videatur. Est autem haec* superstitio, *quae sine ratione deam mutuat. Certus est illud* Iustini 39, 3, 9 His tot necessitudinibus sanguinis adiicit superstitionem templi, quo abdita profugerit, tantoque religiosius colendos sibi Deos *etc. Si haec ex Trogo seruauit Iustinus verbotenus, tanto maior erit auctoritas. Sed alter et commanu: su* Idem 41, 3, 6 *de Parthis*, In superstitionibus atque cura deorum praecipua omnibus veneratio est. *Quin etiam priori loco potest* superstitio *de iudaeo Tragi intelligi, non de sensu Graeci impium facimus deprecantis. Multo minus*

autem honestam significationem probat Virg Aen. 12, 817 *vbi ex persona Iunonis de Styge*, Vna superstitio superis quae reddita diuis: *est enim aperte metus rei per se non metuendae, qui DIs a terra vicissim infertur et obiicitur.*

SVPERSTITIŌSVS, a, um. Adi. [δεισιδαίμων] *Superstitione peccans.* Cic de Nat. Deor. 2, 72 c. 28 Non enim Philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separauerunt. Nam qui totos dies precabantur, et immolabant, vt sibi sui liberi superstites essent, superstitiosi sunt appellati. *Conf.* Lactant. 4, 28. Non. 5, 36. *Barth. ad* Stat. Theb. 12 p. 1506. Plaut. Amph. 1, 1, 167 Illic homo superstitiosus est, *i. ariolus, diuinus.* *Sic* Curc. 3, 27 Superstitiosus est: vera praedicat. Ariolationes superstitiosae Cic. de Diuin. 1, 96. Superstitiosa Religione se alligare Gell. 4, 9. *ex Nigidio.* Deterret aliquem sacerdotis superstitiosa dedicatio Cic. pro Domo 33. Aliqui omnia cum superstitiosa solicitudine et miseria credunt Idem de Diuin. 2, 86. Imbecilli animi facile superstitiosa ista concipiunt Cic. de Diuin. 2, 81 c. 39. *Superl.* Superstitiosissimum saeculum Tertull. adu. Gnost. c. 2. *Conf.* Saluian. de Gub. 8 p. 309.

SVPERSTITIŌSE. Adu. [δεισιδαιμόνως] *Vane et aniliter.* Cic. de Nat. Deor. 4, 62 Neque id dicitis superstitiose, atque aniliter, sed physica, constantique ratione. Facere aliquid superstitiose Quinct. 1, 1. Fatum dicitur non id, quod superstitiose, sed quod physice Cic. de Diuin. 1, 106 c. 55. *Add.* Gell. 1, 25.

SVPERSTRINGO, ĕre. Balteis superstrinxerant clausa latera Sidon. Epist. 4, 20.

SVPERSTRICTVS, a, um. Superstrictis accurate manibus Apul. Met. 11 p. 263.

SVPERSTRVO, xi, ctum, ĕre. Tacit. Ann. 4, 62, 2 Neque fundamenta per solidum subdidit, neque firmis nexibus ligneam compagem superstruxit. Quinctil. 1, 4 Nisi fundamenta fideliter iecceris, quidquid superstruxeris corruet.

SVPERSVM, es, fui, esse. [πέρασμι, περίγίνομαι] *Affluere, abundare.* Ter. Phorm. 1, 3, 10 Aliis quia deest quod amant, aegre est: tibi quia superest, dolet. Ibid. 1, 2, 19 Cui tanta erat res, et supererat? Virg. Aen. 11, 420 Auxilioque vrbes Iralae, populique supersunt, i. e. Superabundant, adsunt vltra quam bella deposcunt, *inquit* Seruius. *De* Supersum, *vid.* Gell. 1, 22. Spatia plura supersunt Virg. Aen. 5, 325. Duae partes mihi supersint illustrandae Orationis Cic. de Orat. 3, 89. Virg. Aen. 11, 15 Quod superest; haec sunt spolia, *etc.* Quod superest, scribe quaeso quam accuratissime, *i Quod reliquum est* Cic. Att. 9, 22 (18). Victor supererat, vt tueri se posset Quinctil. 7, 3. *Sic* Superesse, *Superstitem esse.* Plaut. Mil. 2, 4, 3 Ne doceto malas vt sint malae, mihi sola ego supersum. *Vid.* Idem Asin. 1, 1, 2. Lucumo superfuit patri bonorum omnium heres Liu. 1, 34. De exercitu alicuius superesse Pollio ad Cic. Fam. 10, 33. Superesse, *Vincere, superiorem esse*, Virg. Georg. 3, 127 Terraque, ne blando nequeant superesse labori. Quod (*pectus canis*) magnos capiat motus, magnisque supersit Grat. Cyneg. v. 275. *i. adhuc vltra valeat. vid. Burm. ad h. l. Add.* Idem ibid. v. 287. Superesse alicui, *Superfluum esse, et nihil prodesse.* Gell. 1, 22 Memini ego Praetoris docti hominis Tribunali me forte assistere, atque ibi aduocatum non incelebrem sic postulare, vt quam diceret causam, remque quae agebatur, non attingeret. Tunc Praetorem ei, cuia res erat, dixisse aduocatum eum non habere. Et quum is, qui verba faciebat, reclamasset, Ego illi supersum: respondisse Praetorem festiuiter, Tu plane superes, non ades. *Conferenda tamen, quae mox adferemus ex* Sueton. Aug. c. 56. Superesse *et* Deesse, *contraria*, Cic. Fam. 12, 64 Sed vereor, ne iam superesse mihi verba putes, quae dixeram defutura. Superesse negotiis suis Vlpian. in l. Et qui D. de postulando. *Parem esse illis cum vtilitate peragendis.* Vlpian. in l. 1 §. vltim. D. de procuratoribus, Vsus autem procuratoris perquam necessarius est: vt qui rebus suis ipsi superesse vel nolunt, vel non possunt: saltem per alios possint vel agere vel conueniri. Superesse, *Adesse, patrocinari*, Sueton. August. c. 56 Quum Asprenas Nonius Arctius ei iunctus, causam veneficii accusante Cassio Seuero diceret, consuluit Senatum, quid officii sui putaret. Cunctari enim se, ne si superesset, eriperet legibus reum: sin deesset, destituere ac praedamnare amicum existimaretur. *Qui locus illustrat* Gellium 1, 22. *quem antea excitauimus.* Superesse, *Durare* Virg. Georg. 3, 10 Primus ego in patriam mecum (modo vita supersit) *etc.* Plaut. Pers. 3, 1, 3 Perennitatisque adeo huic perpetuo cibo vt mihi supersit, suppetat, superstitet. Supersum, *aliquando deducitur, interposita dictione, aut pluribus:* Plaut. Curc. 1, 1, 85 Si quid super illi fuerit, id nobis satis est.

SVPERSŌRT, Scaeuola in l. Creditor §. Si inter D. Mandati vel contra, Nullam actionem supersore ad recipiendum.

SVPERSVTVRVS, a, um. Partic. Plin. 11, 53 Sola ex omnibus supersutura.

SVPERTEGO, ĕre. Vasa congestu culmorum et frondium supertegemus Columel. 9, 14. *Add.* Pallad. Mart. t. 9. Exutus tunicam supertexit me celerrime Apul. Met. 11 p. 263.

SVPERTECTVS, a, um. Part. Fortes ac strenui viri frondibus supertecti Iustin. 42, 4, 6. Supertectis tabulatis flumina transeuntur Veget. de re Milit. 2, 25.

SVPERTERRENVS, a, um. Alia supercaelestium gloria, alia superterrenorum Tertull. de Resurr. Carn. c. 49.

SVPERTERTIVS, a, um. Supertertii, quatuor ad tria Vitruu. 9, 4. *vid* SVPERDIMIDIVS.

SVPERTOLLO, ĕre. Nec me supertollo Commodian. Instr. 61 v. 2 p. 81. *i. elatius me gero.*

SVPERVACO, āre. Supereſſe ita dixerunt, vt eo verbo significarent superfluere et superuacare Gell. 1, 22.

SVPERVACVVS, a, um. Adi. [διακενής, περιττός] *Quod non est necessarium, sed praeter rem et superfluum.* Plin. in Paneg. 50 Qui tam multa concupiscebat, quum haberet superuacua tam multa. Colum. 5, 4 Quo tamen ipsa pastinatio paene superuacua est iis locis, quibus et per se resolutum est. Sine desiderio superuacuorum conseruauit auctoritatem Vitruu. 3, 2. *Add.* Cic. Fam. 3, 5. Senec. Epist. 48 *extr.* Superuacuo timore deterritus, *i. Vano*, Callistratus in l. 2 D. ex quib. caus. maiores, *etc.* Metus habere superuacuos Ouid. ex Pont. 2, 7, 6. Magnae nauis superuacua Onera Sallust. de Ord. Rep. 2, 17. Quinctil. 7, 3. Plin. 27, 12 Phyteuma qualis sit deferibere superuacuum Habeo, quum sit vsus eius tantum ad amatoria. Non. 12, 28 Superuacuum non putat oportere dici Varr. de Vita Pop. Rom. lib. 3 sed supernacaneum, in quo est superuacuum pro superuacaneo

SVPERVACVE. Adu. Libertas superuacue data videtur lus Rec. Sent. 3 t. 5 Sent. 20. *Conf.* Tertull. ad Mart. c. 1.

SVPERVACVO. Adu. Vlpian. in l. At si quis §. Pleriq de Rellg. et sumt. Fun. Quod si superuacuo fuerit factum, *etc.* Iauolen. l. 46 D. de Contrah. Emt. Quinctil. Decl. 16 *et* 35.

SVPERVACANEVS, a, um. Adi. [περισσός, περίπλεος] Sueton. de Clar. Rhetor. c. 1 Quaedam etiam ad vsum communitae instituta, dum vtilia et necessaria, dum pernicioſa et superuacanea ostendere, *etc.* Cic. de Nat. Deor. 1, 100 c. 33 Quid de reliqua descriptione omnium corporis partium, in qua nihil inane, nihil sine causa, nihil superuacaneum est? Tum conditiora facit haec ipsa vacanei operis aucupium atque venatio Idem de Senect. 56 c. 16. Ne superuacaneo ac inutili haberi Liu. 10, 24. Quidquid vsum habet, superuacaneum est Cic. de Nat. Deor. 1, 100 c. 35. Superuacaneum est illis pugnare pro, *etc.* Sallust. in Oratione Catilinae ad milites c. 58. *Conf.* Idem Catil. c. 51. *et* de Rep. Ord. 2, 18.

SVPERVĀDO, ĕre. [ἀναβαίνω] *Superscandere, superare, superior esse.* Liu. 32, 24 Quum omnes victi, metuque perculsi ex praelio infra lum protinus inde superuadentem munimenta victorem hostem fugerunt. *Superare, vincere significat.* Sallust. in Iugurth. c. 75 Quae post Metello comperta sunt: quamquam inter Thalam flumenque primum in spatio millium quinquaginta, loca arida atque vasta esse constaverat, tamen spe patrandi belli si eius oppidi potitus foret, omnes difficultates superuadere, ac naturam loci etiam vincere aggreditur. Sidon. Epist. 9, 7.

SVPERVĀGOR, ari. [ὑπερπερισσεύω] *Praeter iustum et vtilem modum gari, superfluere, vel superfluos ramos habere.* Superuagatam tem duramenti recidere Columel. 4, 22. Idem 4, 21 *pr.* quennis vineae non alia est putatio, quam vt figuretur, quemadmodum supra instituimus, neue superuagetur.

SVPERVAGANEVS, a, um. Superuaganea dicebatur a guribus auis, Quae ex summo cacumine vocem emisisset. dicta quia super omnia vagatur, aut canit. Paull. *ex* Festo.

SVPERVALESCO, ĕre. 4 Esdr. 15, 31. *Inualescet alterum superes.*

SVPERVĚHO, xi, ctum, ĕre. [ὑπεροχέω] *Vt*, Montem vehi Catull. de Coma Berenices f. 67, 44. Arma superue Auson. Epigr. 24, 2.

SVPERVECTVS, a, um. Gell. 16, 11 Cumulis montibusque narum superuectis. *Disiunctum* Catull. 62, 1 Super alta v Atys caeteri rate maria.

SVPERVECTO, āre. Tertull. de Bapt. c. 4 Dei spiritus ab tio superuectabatur, *int. Super aquas.*

SVPERVĚNIO, ēni, entum, īre. [ὑπέρχομαι, ἐπιλαμβάνω] *alios, qui iam adsunt, et fere ex inopinato venire.* Hor. Ep. 1, 4, 14 superueniet quae non sperabitur hora. Liu. 24, 35 Mumentibus supernit Marcellus. Virg. Ecl. 6, 20 Addit se sociam, timidisque superAegle. Superuenire laetitiae alicuius Liu. 34, 40. Vn peruenit vndam Hor. Epist. 2, 2, 176. Cels 5, 28 Est etiam quod ἐπίλυμα Graeci vocant. Id et per se nascitur, et inte vlceri ex alia causa facto superuenit. Febris pernicioſa est, vel leui vulneri superuenit Idem 5, 26, 26. Superuenire, *cum accessit, Succedere, ascendere*, Columel. 2, 17 Aut si quis eam superuenmor, lente prorepit. Idem 6, 23. Taurus vbi iuuencam superuenit I Matrem stupro superuenit Ouid. Met. 10, 489. Si festinaret palantibus superuenturum Curt. 5, 13, 11. Nec exspectandu ab hostibus circumuenirentur, sed, dum nox occasionem daret, ris et laetis superueniendum Iustin. 2, 11, 12. Semianimi lapsoq peruenit, et pede collo impresso, dextrae mucronem extorquet Aen. 12, 356. *Add.* Ammian. *aliquoties, it.* Veget. *Cum Accus.* canis illa suos taciturna superuenit hostes Grat. Cyneg. v. 185. peruenire, *Inscendere, Superscandere coitus causa:* Plin. 9, 51 *Plani* sciunt, quibus cauda non est, aculeatique vt testudines in coitu sup veniunt. Ibid. Ranae superueniunt, *etc.*

SVPERVENIENS, entis. Part. *Vt*, Hereditas superueniens an. in l. Vel hereditas D. de procuratoribus. Dum superueni contemtim et superbe quoque exspectant circumuenti 8, 13, 15.

SVPERVENTVS, ūs. m. [ἐπέλευσις] Plin. 25, 2 Obsert certe est, inflammari vulnera ac morbos superuentu eorum, qui bus iter confecerint. Idem 7, 15 Accesunt superuentu muss. rilescunt tactae fruges, *etc.* Diuturno vel nocturno super equitum barbarorum multos exercitus scimus frequenter afflicto get. 1, 21. *Add.* Sidon. Epist. 3, 3. *et* 6, 4.

SVPERVENTOR, ōris. m. Superuentores sunt Militum apud Ammian. 18, 9.

SVPERVESTIO, īui, ītum, īre. Plin. 16, 33 Venatus clat et imagines rerum tenui folio, breuique et virente superuestiens semper vestiens.

SVPERVINCO, ĕre. In omnibus istis superuincimus pro ec nos dilexit Tertull. adu. Gnost. c. 13.

SVPERVIVO, ĕre. Olympias non diu filiis superuixit Iusti 3, 3. Triginta annis gloriae suae superuixit Plin. Ep. 2, 1. peditioni supersuit et superuixit Flor. 2, 2, 14. Sororis rum, ne sibi superuiueret, mori coëgit Spartian. in Adriano Ille putrefactus morbo regio, superuiuit cadaueri suo Hieron. Ep 26, 2 *ad Pammach.*

SVPERVŌLO, āre. [ἐξίπταμαι] Plin. 10, 33 Perdices concipi supernolantium afflatu, saepe voce tantum audita masculi. *Conf.* lin. c. 43. Mela 1, 19. Ouid. Met. 4, 623 — Despectat te totumque superuolat orbem. Aues, quae superuolabant Max. 4, 8, 5.

SVPERVOLĪTO, āre. Frequent. [ἐπίπταμαι] Virg. Ecl. 6, 8 quibus ante Infelix sua tecta superuolitanerit ales.

SVPERVOLVO, volui, volutum, ĕre. [ἐπικυλινδέω] Colu 11, 3 Potest etiam citra hanc operam fieri crispum qualitercunqu tum, si quum est natum, incrementum eius superuoluto cylindro coër Quinque superuoluit se partibus Auien. Arat. v. 971.

SVPERVOMO, ĕre. Superuomit ille calentem sanguinis el dens per hiantia viscera riuum Sil. 10, 183.

SVPERVNGO, unxi, unctum, ĕre. [ἐπαλείφω] Celf. 7, 7 *de lorum vtrus*, Dein superungi collyrio debet ex his aliquo, quo lipp tes oculi superunguntur.

SVPERVNCTVS, a, um. Partic. Scribon. Larg. 29 enim superunctum ad puerorum epiphoras facit. *Conf. Mor Epist. 3 in Celf.*

VPERVRGEO, ēre. Fluctu superurgente Tac. Ann. 2, 23, 5.

VPĔRVS, a, um. Adi. *A* Super, *quod* Infero *opponitur*. Plaut. Merc. 5, 1 Limen superum, inferumque salue, simul autem vale. Ad aus superas euadere. Virg. Aen. 6, 128. *Add.* ibid. v. 680. Conve superā Idem ibid. 6, 241. In domos superas scandere Ouid. Fa 1, 298. Regnis superis detrudere Iouem Virg. Aen. 6, 584. Hoio spectator superarum rerum atque caelestium Cic. de Nat. Deor. 2, 0. Nicetas, caelum, solem, lunam, stellas, superaque deniqu omnia stare censet Idem Acad. 4, 123. Cogitare supera atque tia Idem ibid. 4, 127 c. 41. Videre supera, infera, prima, vltir, media Idem Tusc. 1, 74. Ex superō, *Superne* Lucret. 2, 227. Su ra, *plurali numero pro Caelo substantiue accipitur* Virg. Aen. 5, 17 Omnes caelicolas, omnes supera alta tenentes. Cic. Tusc. Nihil enim habent haec duo genera proni, et supera semper peInferna tetigit, posset vt supera assequi Sen. Here. Fur. v. 423. Aria supera Virg. Aen. 7, 562. ¶ 2 Superi *vocantur non* Caelestes DI, (*ἐφεστῶτες*) *sed etiam homines vivi, respectu mortuorum qui* inferi *h. e. sepulti sunt.* Vell. 2, 48, 2 *de Pompeio*, Si decessiset in Campania — quam apud superos habuerat magnitudinem, illam detulisset ad inferos. *Lepide negatur* Plaut. Aul. 2, 7 *pr.*

Curate: ego interuisam quid faciant coqui:
Quos pol vt ego hodie seruem, cura maxima est.
Nisi vnum hoc faciam, vt in puteo coenam coquant:
Inde coctam sursum subducemus corbulis.
Si autem deorsum comedent, si quid coxerint:
Superi incoenati sint, et coenati inferi.

ale et pronum est, superos contemnere testes, Si mortalis idem nesciat Iuuenal. 13, 75. Par superis Hor. Carm. 1, 6, 16. Numen superorum Ouid. ex Pont. 1, 1, 43. Plebs superūm Fauni Sarue Ouid. in Ibin 79. Rex superūm Idem Met. 1, 251. Vis rum Virg. Aen. 1, 8. Precari superos Idem ibid. 5, 529. Suquid Quaerimus vltra Lucan. 9, 579. Plin. 12, 18 Felix apetur Arabia, falsa ingrata cognominis quae hoc acceptum superis *(ea ipsa re quod* Felicem *se vocat)* cum plus ex eo inferis debeat: am illam fecit hominum etiam in morte luxuria, quae Dis intexat genita, adhibens vrnis defunctis. *de Cinnamomo, casia, doribus altis, loquuntur.*

SVPERIOR, oris. [*ὑπέτερος, ὑπέρτερος*] *Compar. a* Superus, *aeque ac late patet ac* Super. Cic. Acad. 4, 44 Itaque quae contra sensus, aque perspicuitatem dicantur, ea pertinere ad superiorem diuiiorem, contraque posteriorem nihil dici oportere. Accumbit ior, *vid.* ACCVMBO. Domus superior, *Editior pars domus.* Cic tt. 12, 17 (10) Tota domus superior vacat, vt scis. Superior edium Nep. 10, 4, 5. Dicere aliquid de loco superiore Cic. Ver 2, 102 c. 42. Diebus superioribus Scribon. 6. Superibus temporibus nullas de te literas misi Cic. Fam. 5, 17. Superae actas, *Quae praecessit.* Idem de Senect. 62 c. 18 Sed honeste iperior actas. Superioris more crudelitatis Nep. 8, 3, 1. Senes r agunt aliquid, tale scilicet, quale cuiusque studium in superita fuit Cic. de Senect. 26. Varr. de R. R. 2, 4 Itaque nus ac superiores, de Tremelliis nemo appellatus Scrofa. Sures, *pro Iis, qui ante nos vixerunt, sine Antiquis.* Cic. Acad. 4, 2 Ne modo opinionem vicit omnium, quae de virtute eius erat, sed gloriam superiorum. Idem Verr. 2, 36 Vt ab institutis superum ab auctoritate Senatus, ab iure omnium Siculorum ne recedat. Dionysius ille superior Nep. 10, 1, 1. Superiores *(sc. tres* Scribon. 270. *i. praecedentes.* Superioribus miscentur Idem 238 Superiores, *Qui alios vincunt*, Caes. Bell. Gall. 5, 15 Ita tamen, vt fri omnibus partibus superiores fuerint, atque eos in siluas collesse compulerint. *Sic* lib. 8 Hoc ipso superiores, quod, *etc.* Con Nep. 7, 4, 7. Populus superior factus Nep. 13, 3, 2. *i. validior.* Superior *et* Inferior *contraria:* Cic Diu. in Caec. 59 Tu quum omnibus rebus inferior fis, hac vna in re te mihi anteferri putas oportere, quod Quaestellius fueris. Ego si superior caeteris rebus esses, te hanc vnam obtusam accusatorem repudiari putarem oportere. Inuident homini s maxime paribus, aut inferioribus, aut superioribus Cic. de Or. 2, 209. Quanto superiores sumus, tanto nos gerannus summitis Idem Off. 1, 90 c. 26. Habes neminem honoris gradu superem Idem Fam. 2, 17 (18). Loco, fortuna, fama, superior de de Amicit. 94 c. 25. Superiorem esse largitione, *i. praestare.* Idem Att. 9, 12 Praedicat enim palam et militibus perdit, se largitione ipsa superiorem, quam hunc fore. Superio ordine, inferior fortuna Cic. Fam. 13, 5. Idem Off. 1, 90 Et mouotus vi superiores, quam iustitia pares. Idem pro Caecin. 175 Ni forte hoc rationis habuit, quoniam si facta vis non esset moribus, superior in possessione retinenda non fuisset. Idem Verr. 5, 115 Id it, vt semper superius suum faciens nemo scelere vincat. Plin. 13, Superius genus in vadis haud procul litore.

SVPERIVS. Adu. *Idem ac* Supra. Superius dixi Scribon. 90 238 Dictum Idem 262. Dicta Idem 106 *sq.* Dictae Idem 163. Lactant. 4, 29 In exemplo quod superius posui is. Sen. Nat. Quaest. 5, 8 Alia superius rapiuntur alia disfurmitur. Piscina superius construenda est Pallad. 1, 34. *Add.* Ide Oct. t. 13. Lactant. 1, 13. Phaedr. 4, 24, 3. Macrob. Som. Scip. 5 c. 1, 6.

SVPREMVS, a, um. [*ὑπέρτατος, ἀνάτατος*] *Superlatiuum a* Super, Vltimus, aut, post quem nemo sit l. 34 D. de vulg. et pupill. l. 9 D. de verbor. sig. Supremum modo significat Summum, modo Extremum, modo Maximum. Paullus ex Festo. *Conf.* Non. 4, 412. Ams suis supremis Plin. 23, 1. Desperatio suprema Idem 22, 4. Ou. Fast. 2, 852 Dies regnis illa suprema fuit. Dies vitae supremus Cic. Tusc. 1, 71 c. 29. *Add. ibid.* c. vlt. Differere de aliquo e supremo vitae die Idem de Senect. 78. Laudare aliquem cum supremo die Idem pro Muraen. 75. Digressu moesta supremo Virg. Aen. 3, 482. Ferrum supremum stringere Curt. lib. 8. Fit supremus *Mors*, Hor. Epist. 2, 1, 12. Funera suprema Ouid. Me 3, 137. Honores supremi, *Funeralia* Idem ad Liu. 239. Hora suprema Tibul. 1, 1, 59. Curt. 3, 12, 8. Ignis suprenus, *Rogus* Ou. Amor. 1, 15, 41. Iter supremum carpere, *E vita emigrare* Ho Carm. 2, 17, 11. Iudicia suprema l. 25 §. 1 De liber. et posth. Ma m supremam imponere bellis Ouid. Remed. Amor. 114. Officia suprema, *Quae morienti exhibentur* Tac. Ann. 5, 2 Quod supremis in rem officiis defuisset. *conf.* Id. 11, 25, 5. Salus suprema Virg. Aen. 12, 61. Sole supremo, *i. Sole occidente* Hor. Epist. 1, 5, 3. Sors suprema, *vid.* SORS. Supremae tabulae l. 1 §. pen. l. penul. §. plane D. de ferum. l. tabul. Tempus supremum, *mortis* Hor. Serm. 1, 1, 98. Suetonius Aug. c. 15 Verum supremum caelum intuentem stupidum cubuisse. *Sed legitur hodie* Supinum, caelum intuentem, *etc.* Ter. Adelph. 2, 1, 42 Proh supreme Iupiter! Montes supremi, *Summi, altissimi* Virg. Georg. 4, 460. Macies suprema, *extrema* Idem 3, 598. Cic. de Legib. 2, 22 c. 9 Incestum Pontifices supremo Supplicio sanciunto, *i. Maximo.* ¶ 2 *Obseru.* Plaut. Asin. 3, 3, 4 Mater suprema mihi tua dixit, domum ire iussit. *Hoc e Iudiciorum consuetudine a Comico dictum est: nam postquam praeco* supremam *dixerat, dimittebatur iudicum consessus, vt a Donato (ad Phorm. 1, 4) annotatum est, quod hic Plautus imitatur;* Mater, *inquit,* supremam dixit tempestatem, et iliect *pronuntiauit, domumque ire iussit. Turneb. Aduers. 3, 12: quae calide, et recte puto defendit Gronou.* Censorin. 24 Inde de meridie, hinc suprema. Quamuis plurimi supremam post occasum solis esse existimant, quia est in XII tabulis scriptum sic, SOL OCCASVS SVPREMA TEMPESTAS ESTO. Sed postea M. Plaetorius Trib. Pl. scitum tulit, in quo scriptum est: PRAETOR VRBANVS QVI NVNC EST, QVIQVE POST HAC FVAT, DVOS LICTORES APVD SE HABETO, ISQVE VSQVE AD SVPREMAM IVS INTER CIVIS DICITO. Post supremam sequitur vespera. *Gronou. huc referri etiam vult* Iustin. 31, 2 Quum tota die in oculis principum legatique Rom. in foro Carthaginiensium obuersatus in supremam (*editur* supremum) fuisset. *Verba* Donati *haec sunt in* Phorm. 1, 4 Iliect — Sic iudices de consilio dimittebantur suprema dicta, quum praeco pronunciasset, Ilicet. *Ergo apud* Plautum l. c. supremam mihi dixit tua mater, *idem est ac* dixit mihi Ilicet, abire domum iussit. *Et tamen non ausim ita calide, vt a Gronouio factum est, ista defendere contra eos, qui* supremum *legunt et illud valet mortuus inclamatum intelligunt, cum vita se abiudicaturum minetur exclusus amator; et* v. 16 Apud orcum te videbo, *dicat, etc.* Ordinare suprema sua, *Condere testamentum* Modestinus in l. Caius Seius D. de pignor. actione. *Add.* l. 36 §. 2 ff. de testam. mil. Suprema *alicuius, Iubaud.* Facta, *vel Supremum vitae tempus.* Plin. 16, 44 Circa suprema Neronis principis. Suprema, *pro Morte* Tacit. Ann. 3, 49 Post celebre carmen, quo Germanici suprema defleuerat. *Conf.* Idem H. 4, 59, 1. *et* ibid. c. 45, 2. Ammian 30, 31. *Borrich. Cogit.* p. 288. *Freinsh. Ind. ad* Tac. *Burm. ad* Quinctil. Declam. 8, 8 p. 173. Soluere alicui suprema, *pro Parentare* Tac. Ann. 1, 61, 1.

SVPREMO. Adu. [*ὑπέρτατα*] Plin. 11, 53 Eadem commeabat, recens assidue, exitura supremo, et sola ex omnibus superfutura. *de anima hominum.* Supreme dixere veteres, *vti testatur* Priscian. 15 p. 1016.

SVPREMVM. Adu. Plin. 11, 37 f. 55 Vt neque ab homine supremum eos *(oculos)* spectari fas sit.

SVPREMITAS, ātis. f. *Summa dignitas.* Ammian. 31, 39 Nec Valenti sepulturam, qui supremitatis honor est, contigisse, *i. Supremus honor.* Claud. Mamert 2, 13 Praeeminentias et supremitates adire. *Vid. Salmas. ad Hist. Aug. p. 305.*

SVPERPARTIENS, entis. *De numero dicitur, quo alius continetur integer, et praeterea aliquot eiusdem partes. Vid.* Martian. Cap. 7 p. 252 *et* 253.

SVPERPARTICVLARIS, e. *Idem.* Mart. Capella *c. l.*

SVPĪNVS, a, um. Adi. [*ὕπτιος, κύφαβαχος*] *Qui iacet ventre caelum versus: ab antiquo* Supo, āre, *i. Iacēre.* Iuuen. Sat. 3, 280 Cubat in faciem, mox deinde supinus. Crines a fronte supini Stat. Theb. 8, 641. Plaut. Cist. 2, 3, 78 Quid nunc supina sursum in caelum conspicis? *Gestus admirantis. Hic gestus hominis inter stantium* supini, *occasionem dedisse videtur, vt* supina *dicantur, quae* acclinia, *vel* accliuia *alias dicuntur, ad angulum recto plus minus minorem reclinata, et quidem in quantum ab inferiore loco considerantur.* Cursus supinus, *i. Qui retro fit aduerso cluo* Ouid. ex Pont. 4, 5, 43. Digiti supini Catul. Argon. f. 62, 312. Fluminaque in fontes cursu reditura supino. Liu. 30, 10 Ex rostratis, Poeni vana pleraque vtpote supino iactu, tela in locum superiorem mittebant. Motus corporis pronus, obliquus, supinus Cic. de Diuin. 1, 120 c. 53. Ora etiam supina cernuntur depulsione luminum, *de speculari ratione* Idem de Vniuers. 42 c. 14. Ora supina delatorum, retortaeque ceruices Plin. Pan. 34, 3. Palmes supinus, *reflexus in arcum, vt fiat pergula.* Martial. 12, 31. Tellure supina quae proueniunt Plin. 23 *pr. i. in tergo quasi ipsius humi quae nascuntur: opponit* Pomonam *s. arborum fructus, quae* pendentia *appellat.* Venter supinus Hor. Serm. 1, 5, 85. Vultus supinus Quinctil. 1, 11, 9. *i. retro flexus.* Egistis praecipites supina valle Liu. 7, 24 *Romani Gallos cliuum inuadere ausos.* Plin. Pan. 30, 1 Supinum ac detinens solum *respectu superioris, vnde humor defluit. Eadem res sub eadem inclinatione* deuexa *vocatur ratione extremi superioris,* supina *respectu inferioris, quod liquido apparet ex* Frontino de Aquaed. Art. 36 p. 103 *Polen.* Excipere aliquem supinis manibus velut dono deum oblatum Tranquil. in Vitel. cap. 7. Protendo igitur ad genua vestra supinas Manus Petron. 17. *Add.* c. 114. Orare manibus supinis Virg. Aen. 3, 605. Tendere manus supinas ad caelum Liu. 26, 9. Supinior arborum tonsura Plin. 17, 23 *ad fin.* Supinus, *in montis latere ac declinitate situs* Hor. Carm. 3, 4, 23 — Seu mihi frigidum Praeneste, seu Tibur supinum. *Vbi* Acron: Supinum, Montuosum, vt Collesque supinos (Virg. Georg. 2, 276. *et* 3, 555) Situm autem ciuitatis descripsit, quia in ascensu montis est constituta, siue in latere montis, *vt ait* Porphyrius. *Hinc* Hor. Epod. 1, 29 *legit Bentleius* Neque vt supini villa candens Tusculi *pro vulgato* superni. *Sic* Quinctil. 12, 10, 79 Si haec quoque iam leuius supina (*h. e. minus ardua ac praeruptа*) perseuerantibus studiis euaseris. *Vbi etiam legebatur* superna. ¶ 2 *Ad vitia quaedam designanda hoc habitu corporis vtuntur. Ignauiam exprobrat* Octauio Antonius *apud* Sueton. c. 15 Ne rectis quidem oculis eum adspicere potuisse instructam aciem: verum supinum, caelum intuentem, stupidum cubuisse, *etc. Sic* Iuuenal. Sat. 1, 66 Et multum referens de Maecenate supino, *i. ignauo, remisso. Etiam* Animus supinus Catullo 17, 25 *est ignauus ac negligens. Hinc* Aure supina audire Martial. 6, 42 *est* negligenter audire. *Apud eund.* 2, 6 *sunt* Deliciae supiniores. *Et* Vlpian. l. 6 D. De iuris et facti ignorantia. Nec supina ignorantia ferenda est factum ignorantis, nec scrupulosa inquisitio exigenda. *Sed etiam superbi sunt* Supini, *i caput fastidiose in ceruices reiciunt. Vid. Casaubon. ad illud* Pers. 1, 129 Italo quod honore supinus. Quinctil. 11, 3, 69 Capite deiecto humilitas, et supino arrogantia — ostendi-

SVPĪNE. Adu. *Pro Negligenter* Senec. de Benef. 2, 24 Alii beneficia ſupine accipiunt.

SVPĪNVM, i. n. *Appellatio Grammaticorum, qua ſignant voces his ſimiles*, Amatum, amatu. *Sed veteres alter, vt etiam ea, quae* Gerundia *nunc vocantur, illa voce comprehendereut, vid.* GERVNDIVM *ſub* GERO. *Add.* Chariſ. 2 p 153 *poſt med.* Verba ſupina ſunt haec, Dicendi, dicendo, dicendum, doctum, doctu. *De re ipſa toto facco agit Voſſ. de Anal. 3, 11 ſq.*

SVPINITAS, ātis. f. Quinctil. 11, 3, 122 Pectus ac venter ne proiiciantur, obſeruandum. Pandant enim poſteriora, et eſt odioſa omnis ſupinitas, *quae nempe vel ignauiam vel arrogantiam indicare videatur, vid.* SVPINVS n. 2. *Videntur qui in ſtatu vel inceſſu* ſupini *ſunt, retro et ſurſum acto corpore, contemtis quae circa ſe ſunt, ſublimia tantum ſpectare et captare. Add.* Firmic. Aſtrol. 10.

SVPĪNO, āre. [*ὑπτιάζω*] *Retro flectere caput alterius, vt* ſupinus *fiat.* Stat. Theb. 6, 786 Praecipitatque retro iuuenem, atque in terga ſupinat. Supinare, *pro Erigere in arrogantiam.* Senec. de Benef. 1, 13 Libet interrogare quid tantopere te ſupinet, quid vultum habitumque oris peruertat, vt malis habere perſonam quam faciem.

SVPĪNOR, āri. Paſſ. [*ὑπτιάζομαι*] Hor. Serm. 2, 7, 38 Naſum nidore ſupinor: *captandi odoris culinarum cauſa ſupino cum naribus caput.* Acron *interpres;* Naſum *inquit*, nidore ſupinatur, qui nimium delectatur, et inclinatur odoribus pulmentariorum. Accuſatiuum addidit verbo paſſiuo, quemadmodum Virg. Aen. 7, 640 Loricam induitur, ſidoque accingitur enſe. Stat. Theb. 12, 245 Iam ſupinantur iuga ſeſſis, *i. ardua videntur.*

SVPINĀTVS, a, um. Partic. [*ὑπτιασμένος*] *Vt*, Cornu ſupinatum Stat. Theb. 9, 870 *de arcu loquitur, cui neruus fuerat inciſus ab adverſario.* Humi ſupinatus Apul. Met. 9 p. 236. Glebas ſupinatas Aquiloni oſtendere Virg. Georg. 2, 261. Arcus Manil. 2, 852. Manus ſupinata Quinctil. 11, 3. Os ſupinatum Stat. Theb. 5, 525. Quadrupes toto tergo ſupinatus Apul. Met. 8 p. 203. Teſtudo Senec. Epiſt. 121.

SVPO, āre. Feſtus, Supat ſignificat Iacit, vnde Diſſipat et obſipat. *Et* Accius *apud* Non. 3, 66 Obtorque proram, et ſupa tortas copulas, *vid.* INSIPO.

SVPPACTVS, *vid.* SVPPINGO.

SVPPAR, aris. m. [*πάρισος*] *Fere parem ſignificat.* Cic. de Clar. Orat. 29 c. 7 Huic aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, *i. Prope pares, aequales.* Alani Hunnis per omnia ſuppares Ammian. 31, 7. Inter ſuppares et incongruas *propoſitiones* pugna diuidua eſt Apul. Doctr. Plat. 3 p. 37.

SVPPĂRO, āre. *Simile reddere.* Tertull. adu. Valentin. c. 4 Lupae feminae formam quotidie ſupparare ſollemne eſt. *Add.* ibid. c. 14. ¶ 2 *Molli apparatu adiungere.* Ne exuuias alieni capitis, forſan immundi, nocentis, et gehennae deſtinati, ſancto et chriſtiano capiti ſupparetis Tertull. de Cultu Fem. c. 7 *de caliendris mulierum.* Labem corpori et animae Idem de Anima c. 25.

SVPPARATVRA, ae. f. *Reparatio.* Generis Tertull. de Reſurr. Carn. c. 61. *vbi conf. Rhenan.*

SVPPARASĪTOR, āri. [*ὑποπαρασιτέω*] Subſeruire, obſequi tanquam paraſitum Plaut. Amphit. 1, 3, 17. Accedam, atque hanc appellabo: et ſupparaſitabor patri Id. ibid. 3, 4, 10. *et* Milit. 2, 3, 77. Vet. Inſcr. in Ferret. Muſ. Lap. p. 281.

SVPPĂRVS, i. m. *vel* SVPPARVM, i. n. Feſtus: Supparum, veſtimentum puellare, lineum, quod etiam ſubucula, id eſt, camiſia dicitur. Afranius, Puella non ſum, ſupparo ſi induta ſum. Plaut. Rud. 1, 2, 91 Si tu de illarum coenaturus ſupparis. Lucan. 2, 363 — Humerisque haerentia primis Suppara nudatos cingunt anguſta lacertos. *Etiam* Schol. *ad* Lucan. 5, 429 Camiſiae, vnde fiebant vela. Supparum Non. 14, 20 eſt Linteum femorale, vsque ad talos pendens, dictum quod ſubtus appareat Plaut. Epid. (2, 2, 48). Supparum aut ſubminium eſt, Baſilicum aut exoticum. *Vid. Plura apud Non. Add.* Varr. L. L. 4, 30. Cuper. Obſ. 2, 17. ¶ 2 Feſtus, *vti nunc ſuppletus eſt*, Velum omne quod ex lino eſt, dicitur ſupparum. Puniceum veſtimentum ita vocat Naeuius de Bello Punico, et in Nautis vocat Neptuno veſtem confectam ſupparum. At nunc ſupparos vocamus vela linea in crucem expanſa. Iſid. Etym. 19, 3 Supparum (*antiqua edit.* Siparum) veli genus, vnum pedem habens, quo iuuari nauigia ſolent in nauigatione, quoties vis venti langueſcit. *Repetit eadem* Scholiaſtes ad Lucan. 5, 429 — Summaque pandens Suppara velorum perituras colligit auras. *Ad quem locum alius* Schol. Vela minora in modum deltae literae: *intellige inuerſae* V, *ſic vnum tantum pedem habebit, quod alter ait Scholiaſt. quamquam ſunt, quae ſuadeant habuiſſe communem antennam velo, et pedem vnum in altum verſum, alligatum ad maſtum, qua ratione ordinaria forma* Δ *ſeruari poteſt. Conf. Scalig. ad* Feſt. *Turneb. Adu. 21, 4. Lipſ. ad* Sen. *l. c. Barth. ad* Stat. *l. c. Et quae dedimus in* CANTABRVM. *vid.* PES n. 8. Seneca Ep. 77 *fr. de* nauibus Alexandrinis, Solis enim licet ſupparum intendere, quod in alto omnes habent naues; nulla enim res aeque adiuuat curſum, quam ſumma pars veli: illinc maxime nauis vrgetur. Itaque quoties ventus increbuit, maiorque eſt quam expedit, antenna ſummittitur: minus habet virium flatus ex humili. Cum intrauere Capreas et promontorium, ex quo Alta procelloſo ſpeculatur vertice Pallas, caeteraе velo iubentur eſſe contentae: ſupparum Alexandrinarum inſigne eſt. Seneca *alter* Medea 325 Cum iam totos Auſidus nimium nauita Optat et alto rubicunda tremunt Suppara velo. Stat. Silu. 3, 2, 27 Vos ſummis annectite ſuppara velis.

SVPPES, ĕdis. *Sub pedibus: apud* Petron. Fragm. p. 205 *ſ.* p. 674 *Burm.*

SVPPEDANEVM, i. n. [*ὑποπόδιον*] *Scabellum.* Quoad vsque ponam inimicos tuos ſuppedaneum pedum tuorum Firmic. de Err. Prof. Relig. *Add.* Lactant. 4, 12, 17. Inſcript. Vet. *apud Borrich. Cogitat. p.* 250.

SVPPEDAMENTVM, i. n. *Laudatur* Inſcript. Grut. p. 1076. *ſed non inueniebam.*

SVPPEDĪTO, āre. [*χορηγέω, ἐκπορίζω, ἐπαρκέω*] *Primaria notio eſt Pedibus ſubiicere: a* Sub et Pes. Vetus Inſcript. *apud* Reinef. in Varr. p. 503 MORS OMNIA CALCAT SVPPEDITAT RAPIT. *Sed frequentius denotat, Subminiſtrare, ſuggerere.* Ter. Eun. 5, 9, 46 Et neceſſe eſt multum accipere Thaidem, vt tuo amori ſuppeditare poſſit, ſine ſumtu tuo. Idem Heaut. 5, 1, 57 Nam ſi illi pergam ſuppeditare ſumtibus Menedeme, mihi illaec vere ad raſtros res redit. Cic. Verr. 3, 172 Peculiarem habes aliquam Siciliam, quae tibi ex alio genere frumentum ſuppeditare poſſit? Ab aliquo ſuppeditare, *vid.* A, *vel* AB. Omnium rerum in contrarias pa facultatem ex iisdem ſuppeditari locis Cic. de Orat. 2, 215. O um rerum quas natura deſiderat, abundantiam et copiam alicui ſu ditare Idem de Amicit. 89 c. 23. Frumentum et merces ſupp tare Idem Verr. 4 (2) 7 c. 2 *extr.* Vix ſatis otium ſtudio ſu ditare poſſumus Idem ad Heren. 1 c. 1. Tela ſuppeditare a Sil. 10, 137. Multam etiam caſus noſtri varietatem tibi in ſcrib ſuppeditabunt Idem Fam. 5, 12. Idem de Fin. 2, 67 Nec quoniam haec nos Tractare etiam coepimus, ſuppeditabit nobis ticus noſter e theſauris ſuis, quos et quantos viros habere teſ ſat eſt. ¶ 2 Suppeditare, *neutrum abſolutum, i. Suffi ſatis eſſe.* Plaut. Atin. 2, 4, 17 Clamore ac ſtomacho non que bori ſuppeditare. Hoc modo naturae ſuppeditabit vt doctrina ad Heremn. 3, 34. Ariſtoteles dicitur dixiſſe, eius eſſe vitam tiſſimam, cuius et fortuna ſapientiae, et ſapientia fortunae ſuppe Rutil. Lup. de Figur. Sent. l. 1 de Anaclaſi. Cic. Off. 1, 12 c. easque cauſas ſtudeat parare ea, quae ſuppeditent et ad cultum victum. Liu. 1, 55 Itaque Pontinae manubiae quae perduc ad culmen operi deſtinatae erant, vix in fundamenta ſuppedita Idem 28, 27 Apud vos quemadmodum loquar, nec conſilium, nec tio ſuppeditat. Publio neque animus in periculis, neque o ſuppeditauit Tac. Hiſt. 4, 40, 5. Obſeſſis adeo ſuppeditauiſſe frumentariam conſtitit, ne horreis ignem ſubiicerent Idem Ann 16, 1. Non ſuppeditant mihi chartae, *pro Deſunt*, Cic. Fam. 7, 18, 5 A ſignificas, nihil fieri, frigere te, ne chartam quidem tibi ſuppeditari? Philipp. 3, 15 Cuius etiam naturalis pater, ſi vita ſuppeditaſſet, Conſ ctus eſſet. *Add.* Idem de Clar. Orat. c. 70. ¶ 3 Suppe *Paſſiuum.* Cic. in Catil. 2, 25 c. 11 Sed ſi omiſſis his rebus omnibus, bus nos ſuppeditamur, *etc. Al.* ſuppeditamus. Fiſtulis aqua peditabatur templis Idem pro Rabir. Perd. c. 11. ¶ 4 peditor, *Deponens.* Cic. Att. 14, 18 De Patulciano nomine quod ſuppeditatus es, gratiſſimum eſt, et ſimile tuorum omnium.

SVPPEDITANS, antis. Cic. de Amic. c. 23.

SVPPEDITATVS, a, um. Frumentum Cic. pro Balbo c. 1

SVPPEDITATIO, ōnis. f. [*χορηγία*] Cic. de Nat. De 112 c. 40 Quae ergo vita? Suppeditatio, inquis, bonorum, nulle lorum interuentu.

SVPPĒDO, ĕre. *Peditum tacitum, ſ. viſionem emittere.* Cic. 9, 22 Quid? ipſa res modo honeſta, modo turpis ſuppedit, flagi eſt? iam erit nudus in balneo non reprehendes.

SVPPENDEO, ēre. Ita colligare, vt ſolo vimine ſuppendeat Iumel. 4, 26 *extr.*

SVPPERNO, āre. *Pernas ſuccidere, ſubneruare. Vnde*

SVPPERNĀTVS, a, um. Catull. 17 (18) Velut alnus In Liguri iacet ſuppernata ſecuri, *etc.* Suppernati dicuntur, Quib mina ſunt ſuceiſa in modum ſuillarum pernarum. Ennius in A Is pernas ſuccidit iniqua ſuperbia Poeni, Feſtus. *Idem eſt* Subner *de quo ſ. l.*

SVPPĒTO, īui, ītum, ĕre. [*ὑπαιτέω*] *Rariore ſignificatu eſt ter ſeu per fraudem petere.* Vlpian. de Furtis l. Si quis vxori. Labeonem relatum eſt, ſi ſiliginario quis dixerit, vt ſi quis nc eius ſiliginem petiſſet, ei daret: et quidam ex tranſeuntibus, audiſſet, petiit eius nomine, et accepit: furti actionem aduerſus qui ſuppetiit ſiliginario competere, non mihi. Non enim mil gotium, ſed ſibi ſiliginarius geſſit. *Pandectae Florentinae habem* ſuppetet: *Haloander*, Qui ſic petet. ¶ 2 Suppetit, [*γίνεται*] *in tertia perſona, et* Suppetunt, *ſignificat, In promtu eſt, cit et abundat. Laudatur, metuo vt recte*, Plin. . . . Cu unde ſuppetunt facultates. Plaut. Milit. 2, 2, 50 Femur tactu a ſuppetit. *h. e. Vix ferre poteſt percuſſionem. Vid. mox* Laborib. petere. Hor. Epiſt. 1, 12, 4 Pauper enim non eſt, *cui re* ſuppetit vſus. Sed tamen ſi cui haec ſuppetant, adiuuant quantum ad caetera Cic. Off. 2, 30. Vt ambitioni et quotidia ſumtibus copiae ſuppetant Idem Tuſc. 5, 89. Idem Verr. Credo ſi meis horis in accuſando vti voluiſſem, vererer ne mihi mina non ſuppeterent, ne oratio deeſſet. Alimenta tantae tudini vel per biennium ſuppetunt Curt. 7, 11, 1. Suppetu hanc rem feliciter caetera Columel. 9, 1. Copia argument ſuppetit Cic. in Topic. Dum vires ſuppetent Caeſ. Bell. 7, 85. Conſilium non ſuppetit Liu. 4, 48. Curt. 5, 9, 1. bus perpetuus mihi ſuppetit Plaut. Perſ. 1, 1, 106. Id. Pſeud 106 Vtinam quae dicis, dictis facta ſuppetant. *h. e. Vtinam qu cis, ſic ſe haberet, vel faceres quod promittis.* Hor. Epod. Ingrata miſero vita ducenda eſt in hoc, Nouis vt vsque ſuppetas ribus, *i. te praebeas excruciandum: vt p. a. ex Plauto dedimus*, F tactu (*tactui*) aegre ſuppetit. Lingua non ſuppetit libe *Libere loqui non poteſt, et pro animi ſententia* Liu. 2. Lu mihi ſuppetit Plaut. Amphit. prol. 14. Superſtes vitae tuae ſ tat Idem Trin. 1, 2, 19. *h. e. Poſt te viuat.* Res ita ſuppetit Rud. 2, 4, 36. *Conf.* Idem Epid. 3, 3, 16. Ci Partit. 56 Ex quibus ſimilibusque, ſi attendas, ad augendum perr ſuppetunt. Idem Off. 1, 44 Illis ad largiendum ſuppetant co Vires ſuppetunt Caeſ. Bell. Gall. 7, 85. Si vita ſuppetet Ci Finib. 1, 11 c. 4. Mihi ad remunerandum nihil ſuppetat, pra Voluntatem Idem Fam. 15, 13, 3.

SVPPETIAE, *et* SVPPETIAS, *tantum habemus a* Suppeto, *ſ πρία*] *Auxilium, ſubſidium, praeſidium.* Plaut. Epid. 5, 2, 12 Quidq ego male feci, auxilia mihi et ſuppetiae ſunt domi. Idem Amp 4, 4, 24 Blepharo ſuppetias mihi. *Iubauli, Feras.* Plaut. M 5, 7, 31 Edepol here nae tibi ſuppetias tempore Adueni modo. ferre ſuppetias, *vid.* AFFERO. Plaut. Epid. 5, 1, 52. Id. Am 5, 1, 54 Non metuo, quin meae vxori Latae ſuppetiae ſient. Bell. Afric. 59 Atque ſuis fugientibus ſuppetias Ire contendit. tere ſuppetias, *vid.* MITTO. Occurrere ſuppetias, *vid.* CVRRO. Proficiſci ſuppetias alicui Hirt. Bell. Afric. c. 25. ibid. cap. 5 Et nuntiabantur auxilia magna equitatus oppidanis petias Venire.

SVPPETIVM, i. n *i. ſuppetiae.* Suppetium nullum erit C modian. Inſtr. c. 43 p. 59 Petit ſuppetium Id. c. 70 p. 99.

SVPPETIOR, āri. [*ἐπικουρέω*] *Auxiliari, ſuccurrere.* Apul. M p. 210 At vobis facile eſt ſuppetiari miſerrimo ſeni. *Conf.* ibid p. 4 p. 147. 6 p. 184. 7 p. 190. 9 p. 234. Manut. ad Att. 14, 18.

SPPETIATVS, ûs. m. Non. 2, 47 Auxiliatum et Suppetiatum. *Et l dat ex* Lucretio, A pennis tremelum petere auxiliatum.

SPPĪLO, āre. [ἐπιξαίρειν] *Rapere, inuolare cum fraude, et clam tum, cum* Pilare *et* Compilare *etiam ad apertas rapinas referatur.* Plaut. Truc. 2, 7, 15 Haec quum video fieri suffuror, suppilo, et de praeda praedam capio. Idem Afin. 5, 2, 38 Ille ecattor suppilabat te. *Conf.* Idem Menaech. 5, 1, 40. *et* Afin. 4, 2, 6.

SPPILATOR, oris. m. *Liber. apud* Non. 8, 56 Quaenam mens, quae delritas vos suppilatores facit cum cano eugio puellitari. *Sed Gothfr. et Mercer.* Suppolitores.

SPPILATIO, onis f. Digeſt.

SPPINGO, *aut* SVBPINGO, ēgi, actum, ĕre. [ὑποπήγω] *A Planta pedis dict. Suffigere, siue subassigere, quomodo calceis suppingitur eorum.* Plaut. Bacchid. 2, 3, 98 NI. Sed dinesne eſt illhic Theorumus? CH. Istia rogas? Qui foccis haheat auro suppactum solum. *h. e. Cui non suppetat auri vis, vt pedibus calcet. Solum enim pro Infima crepidarum parte ponitur. vid.* SOLVM Vet. Gloſſ. Suppacta κεκολλημένα. Fulmentas ubeam suppingi foccis Plaut. Trin. 3, 2, 4. *vid.* FVLMENTA *sub* FVLCIO. *et.* SVFFIGO.

SPPINGVIS, *vid.* SVBPINGVIS.

SPPLANTO, āre. [ὑποσκελίζω, πτοργίζω] *A Planta pedis sit: significat Suppolito pede aliquem in terram deiicere.* Cic. Off. 3. CO Qui Hadium, inquit, currit, eniti et contendere debet quam plantare eum supplere, nullo modo debet. Vehemens aquae vis immilla suppluit fulturas Vitruu. 10, 22. Supplantare, *ait* Non. 1, 157 Lucil. lib. 29 Supplantare eſt quaſi Pedem supponere. Graeci ὑποσκελίζειν dicunt. Supplantare verba, *per translationem, pro Supprimere et veluti strangulata voce efferre, quo faciliora reddantur.* Perſ. Sat. 1, 35 Tenero supplantant verba palato. Plin. In pampinatione non hos detrahere pampinos, qui cum vua sunt. Item vuas supplantat praeterquam in nouella vinea, *i. facit vt decidant. Plantis pedum fabricare et ita deprimere eſt.* Columel. de arborib. 7, 11 Sin autem ipſum vitem sternere voles, iuxta radicem ipſum laedas, curioſe fodito, et vitem ita supplantato, ne radicem abrumpas. Plin. 17, 23 Vnum etiammum genus, eſt medium, ita hoc et propaginem totas supplantandi in terram vites.

SPPLANTATVS, a, um. Part. Qui supplantatus aduerſarium sto tulit corpore Sen. Epiſt. 13.

SPPLANTATOR, oris. m. Rachel supplantatoris oſculo saluta Hieron. Epiſt. 83, 3 ad Occan. *i. Iacobi.* Ille eſt supplantator qui vſurarum captat emolumenta Ambroſ. Epiſt. 60. *Conf.* P. Chrysolog. Serm. 154. Interpr. Iren. 4, 38.

SPPLAVDO, si, sum, ĕre. [ὑποκροτέω] *Significat Latenter plaudere.* Tertull. de Idolol. c. 12. *Conf.* Idem de Pudic. c. 19.

SPPLEO, ēui, ētum, ēre. [πληρόω, ἐκπληρῶ] *In deficientis locum aliud ponere.* Virg. Aen. 3, 471 Remigium supplet, ſocios simul instruit armis. Sueton. de Clar. Gramm. 12 Librum autem, quem nouiſſimum de rebus suis imperfectum reliquerat, ipſe suppleuit. Pomponium ante oculos M. Antonium Conſularem: sperantem Conſulatum tum adiungite, supplete caeteros, *etc.* Cic. Philipp. 12, 14. Virg. Ecl. 3, 36 Si foetura gregem suppleuerit, aureus eſto. *Vbi* Seru. Si tot nos habuero, quot oues: hoc enim eſt gregem per foeturam supplere. Liu. 29, 24 In locum eorum subiecit, quos secum ex Italia adduxerat: suppleuitque ita eas Legiones, vt singulae sena millia haberent pedites, trecenos haberent equites. Cic. Philipp. 8, 27 Cum sex legionibus inquit, hisque suppletis ex D. Bruti exercitu non modo ex delectu suo. Remigio naues supplere Liu. 36, 1. Remis Zephyros supplere, *i. Remigio adiuuare ventos in promouenda naue* Stat. Achil. 2, 20. Cic. Qu. Fratr. 3, 4 De bibliotheca Graeca supplenda, libris commutandis, Latinis comparandis, valde velim illa confici, praeſertim cum ad meum quoque vſum spectet Idem Verr. 4, 9 Non enim te inſtruere domum tuam voluerunt in prouincia, ſed illum Vſum prouinciae, supplere. Id. pro Placc. 40 c. 17 *cum dixiſſet, Legatos causari* Tabulas amiſſas, *addit* quieſcant igitur, et me hoc in ſacro ponere, atque aliud agere putantur. Non sinunt: supplet enim *(tabulas)* ille neſcio quis et priuatum dicit ſe dediſſe. Vt referendis praeteritis verbis id ſcriptum, quod loeunque deſendimus, suppleatur Idem de Orat. 2, 110. Cato c. 8 Ibi ſiſcellam cum ſale populari ſuſpendito et quaſſato, suppletoque dentidem: *nempe liquefcentis in locum alium adde.* Idem c. 166 acito vt amuream quotidie suppleas. Vulnera suppleuit lacrimis Ouid. Met. 4, 140.

SPPLEMENTVM, i. n. [πλήρωμα] *Quod suppletur.* Cic. Fam. 3, 3 Cenſebant enim omnes fere, vt in Italia supplementum meis et buli legionibus ſcriberetur. Caeſ. Bell. Gall. 7, 7. Liu. 22, 36. Caes. Bell. Gall. 7, 9. Salluſt. Iug. c. 59. Iuſtin. 3, 4, 5. 3, 5, 6 *etc.* Supplemento veteres legiones expleuit et nouas ſcripſit Liu. 1, 30. Militem Curt. 5, 7, 12. 6, 6, 35 *etc.* Capita robuſtiora in supplementum gregis referuantur Colum. 7, 6 *de capris.* Apes iuuentutis supplementis frequentatae Idem 9, 13.

SPPLETIVVS, a, um. παραπληρωματικὸς Gloſſ. Gr. Lat.

SPPLEX, *vid.* SVPPLICO.

SPPLICO, āui, ātum, āre. [ἱκετεύω, ἀντιβολέω, λιτανεύω, λίσσομαι, γονυπετῶ, προσλιπαρέω] *Humiliter, et cum reuerentia flexis genibus, precari* Plaut. Curc. 4, 2, 41 Volo hic in ſano supplicare. Cic. in Pis. 5, 3 Noctu venire domum ad eum, precari, denique supplicare Non metuo, nec cunctam supplico Plaut. Bacch. 2, 2, 47. *Ad* Idem Afin. 3, 3, 92. *et* Curc. 4, 3, 7. Neque enim iam filia Coe Supplicat indignis Ouid. Met. 6, 366. Implorare et supplicare Cic. de Orat. 1, 230. Supplicare alicui Aur. Vict. de Viris Illuſtr. 49. Te Andr. 2, 1, 14 Ipſum hunc orabo, huic supplicabo. Quum amici ac propinqui supplicent vobis, dubitabitis, *etc.* Cic. pro Font. 25. Prosternere ſe, et fracto animo supplicare alicui Idem pro Planc. 50 c. 1. Idem pro Font. 21 c. 14 Praeſertim quum tot res ſint, quae vetere is animis pro huius innocentis ſalute suppleant, *etc. conf.* Id. ad Qu. poſt Red. c. 3. Liberrimme pro aliquo supplicare Cic. Fam. 6, 14. Supplicare deo ture et vino Plaut. Aul. Prol. 24. Suet. in Claud. cap. 1 *de Drusi Claudii patre,* Exercitus honorarium ei tumulum excitauit, circa quem deinceps ſtato die quotannis miles decurreret, Galliarumque ciuitates publice supplicarent. Sueton. Auguſt. c. 93 *extr.* Catum nepotem, quod Iudaeam praetenuiſſet, apud Hierosolymam non supplicaſſet, collaudauit. *Imperiale,* Plin. 13, 1 Iliacis temporibus non supplicabatur ture. Cic. pro Lege Agrar. 2, 32. Supplicaſſis, *pro Supplicaueris, legitur apud* Plaut. in Afin. 2, 4, 61 Hercle iſtum dii omnes perdunt, verbo caue supplicaſſis.

SVPPLICANS, antis. Partic. [ἱκετεύων] Ter. Eun. 4, 7, 41 Iam haec tibi aderit supplicans vltro.

SVPPLICATIO, ōnis. f. [ἱκεσία, ἱκετεία, ἀντιβολή, ἀντιβόλησις, λιτή, λιτανεία, ἱκετηρία] *Caerimonia Populi Rom. qua vel Dis gratias agerent pro magno beneficio, vel pacem illorum capeſcerent. Qui habent bonum Latium Liuii, qualis eſt ille Clerici pulchre auctus et emendatus a Drakenborchio, ii poſſunt facile longo ordine enarratas videre supplicationum occaſiones et caerimonias v. g.* Liu. 38, 44 Supplicatio inde ex decemuirorum decreto pro valetudine populi fuit per triduum. Cic. in Catil. 3, 15 c. 6 Atque etiam supplicatio diis immortalibus pro ſingulari eorum merito meo nomine decreta eſt Quirites. Eo anno prodigia multa fuerunt: quorum auerruncandorum cauſa supplicationes in biduum ſenatus decreuit Liu. 10, 23 *pr.* Perlaeta supplicatio, *vid.* PERLAETVS. Praerogatiua triumphi supplicatio Cic. Fam. 15, 5. Decernere supplicationem Caeſ. Bell. Gall. 2, 35. 4, 38. 7, 90. Decreta eſt supplicatio ad omnia puluinaria Cic. in Catil. 3, 23. Indicere supplicationem Caeſ. Bell. Gall. 4, 38. Merere supplicationes Quinct. 2, 16.

SVPPLICATOR, oris. m. Auguſt. de Ciu. Dei 5, 23 *extr.* Supplicatores daemonum. *Conf.* Prudent. Hymn. Calagurr. v. 14.

SVPPLICAMENTVM, i. n. Apuleius 11 p. 266 Quantoque ſumtu deberem procurare supplicamentis, ipſumque mithram illum ſuum ſacerdotem decernit. *Nomine* ſupplicamentorum, *inquit Beroaldus, non tam supplicationes et caerimonias intelligere videtur, quam apparatum neceſſarium ad caerimonias, et religionem auſpicandam.* Supplicamenta diis praeſtare Arnob. 7 p. 227. Vanum Tertull. adu. Iud. c. 5. *Conf.* Id. de Iuga in Perſec. c. 9.

SVPPLICANTER. Adu. Sedul. 1 Paſch. Op.

SVPPLEX, icis. Adi. [ἱκέσιος, ἱκέτης, ἱκετήριος, λιτανεία] *Qui flexis genibus orat.* Cic. Tuſc. 3, 78 c. 32 Cum ſe Alcibiades adflictaret, lacrimansque Socrati supplex eſſet, vt ſibi, virtutem traderet, turpitudinemque depelleret. Plaut. Bacch. 4, 9, 121 Vt qui deliquit, supplex eſt vltro omnibus. Idem Cift. 1, 1, 34 Sunque omnium rerum res indigere *(volunt)* vt ſibi ſimus supplices. Liu. 7, 40 Deos immortales, veſtros publicos, meosque ab vrbe proficiſcens ita adoraui, veniamque supplex popoſci, vt mihi de vobis concordiae partae gloriam, non victoriam, darent. Abitcere ſe supplicem, *vid.* ABIICIO. Nunquam putaui fore, vt supplex ad te venirem Cic. Att. 16, 16 *pr.* Oro atque obſecro vos, quibus ſigillatim saepe supplex ad pedes iacui. Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 26 c. 11. Rogabo supplex Stat. Achil. 1, 50. Vobis supplex manus tendit patria communis Cic. in Catil. 4, 12. Profiteri ſe pro aliquo supplicem Idem in Piſon. 20. Beneficentia verſus supplices Vtendum Tac. Ann. 14, 20, 4. Miſericordia aduerſus supplices Id. ibid. c. 23, 3. Captare miſericordiam, et abiicere supplicem Cic. Philipp. 2, 86. Abſterrere et excludere aliquem supplicem Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 26. Lacrimae supplices Propert. 1, 16, 4. Martial. 8, 31 Sed iam supplicibus domorum laſſare libellis Deſine, et in patriam ferunis ab vrbe redi. Manu supplice praetendens velamenta Ouid. Met. 11, 279. Querelae supplices Tib. 1, 4, 72. Turba supplex Ouid. Met. 1, 93. Verbis supplicibus orare, *h. e. Humilibus* Cic. Att. 12, 31 (32) Verbis supplicibus placare aliquem Ouid. Faſt. 4, 155. Cic. pro Muraen. 86 Veſter eſt supplex iudices: veſtram fidem obteſtatur, miſericordiam implorat. Vota supplicia Virg. Aen. 8, 61. Vox supplex Liu. 30. Voce supplex Tacit. Ann. 1, 57, 6. Voce supplice rogare Ouid. Met. 2, 396. Nos iacentes ad pedes supplicum, voce prohibebis? Cic. pro Ligar. 13.

SVPPLICITER. Adu. [ἱκετικῶς] *Humiliter. Supplicem enim eſſe et genibus flexis orare, magnum humilitatis argumentum eſt.* Caeſ. Bell. Gall. 1, 27 Qui quum eum in itinere conuenissent, seque ad pedes proiecissent, suppliciterque locuti flentes pacem petiſſent, *etc.* Ouid. ex Pont. 1, 10, 44 Suppliciter veſtros quisque rogate deos. Homo ita natus vt beneficium suppliciter poſſit. Cic. de Orat. 1, 90. Suppliciter ac demiſſe agere gratias Brut. ad Cic. in Cic. ad Brut. 16. Loqui suppliciter Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 19. Mittere literas suppliciter Cic. Verr. 5, 47 Quas literas cum ad omnes ciuitates prope suppliciter miſiſſet Metellus, tamen, *etc.* Orare suppliciter Liu. 3, 41. Petere suppliciter Idem 3. Poſtulare suppliciter Idem 2. Reſpondere suppliciter et demiſſe Cic. pro Placc. 21. Venerans aram suppliciter Virg. Aen. 12, 220. *Conf.* Id. 1, 485. Liu. 33, 16. Sen. de Ira 2, 21. Petron. c. 80. Curt. 5, 10, 14. *et* 10, 4, 5. Iuſtin. 14, 2, 8. *et* 24, 8, 5.

SVPPLICVE. Adu. *Idem.* Apul. Met. 11 *ſub fin. ſec. Elmenh. et Pric.*

SVPPLICIVM, i. n. *Primo* Supplicia *veteres Supplicationes vocabant.* Salluſt. in Catil. 52 Non votis, neque ſupplicis muliebribus deorum auxilia parantur: ſed vigilando, agendo, bene conſulendo proſpera omnia cedunt. Idem in Iugurth. 55 Itaque Senatus ob ea feliciter acta, Diis immortalibus supplicia decernere, *etc. Conf.* Id. ib. c. 66 *c. not. Cort. et* Catil. c. 9. Plaut. Rud. prol. v. 25. Tac. Ann. 3, 64, 3 Sed tum supplicia diis, ludique magni ab Senatu decernuntur. Liu. 28, 57 Quibus precibus suppliciisque deos poſſint placare. *Sic legit cum Gronouio etiam Drakenb. quem vide.* ¶ 2 Supplicia [ἱκετηρία] *ſigna supplicantium et pacem petentium, infulae, verbenae, rami oliuae.* Salluſt. Iug. 46 Legati cum suppliciis. *vid. Cort.* Feſtus: Supplicia ſunt, quae caduceatores portant, ea ſumebantur ex verbena feliciis arboris: nec enim ex alia supplicia fas erat, quam de verbenis ſumi. Simius Capito ait, eum ciuis necaretur, inſtitutum fuiſſe, vt Semoniae res sacra fieret verueee bidente, vt eo ſacrificio poena ſoluris ciuibus, caput ipſum damnati, patrimoniumque cui delibatum eſſet id fieret ſacrum Deo: indeque futile ſolitum, vt quia tunc in forum suppliciandi cauſa prodiret rex ſacrorum, vt id vocaretur supplicium, hoc vero semper relatum a multis, quo exemplo docet, supplicia dici supplicamenta. Nunc fere supplicia pro poenis dicuntur. *Non poenitet longiuſculam locum adſcribere, et forte non ſatis ſanum: ſed ni hoc certe docebit, vnde factum ſit, vt supplicium et rem ſacram et poenam notet.* ¶ 3 Supplicium, [κόλασις, ἀνάτασις] *Poena, quae pro delicto commiſſo ſumitur.* Cic. in Piſon. 43 Supplicium autem, eſt poena peccati. Non vbicunque poena, etiam supplicium eſt: Nomen hoc, eſt publicae animaduerſionis nomen, exactae per magiſtratus poenae Quinctil. Decl. 272. *Tamen de paterna animaduerſione* Ter. Andr. 5, 3, 32. *Add.* Tac. Ann. 15, 44, 4. Dira supplicia Virg. Aen. 6, 498. Miſerabile vitae supplicium Stat. Theb. 1, 54. Miſerrima et Crudeliſſima Cic. ſub Att. 8, 11. Saeua supplicia Stat. Theb. 12, 460. Non minus principi Turpia ſunt multa supplicia, quam medico multa funera Sen. de Clem. 1, 24. Addicere supplicio Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 17. Adhibere supplicium, *vid.* ADHIBEO. Cic. in Piſon. 43 Nullum eſt supplicium

putandum, quo Affici casu aliquo etiam boni viri, fortesque possunt. Magicae artis conscios summo supplicio Affici placuit, id est, bestiis obiici, aut cruci suffigi: ipsi autem magi vivi exuruntur Paul.Rec.Sentent. l. 5 t. 23. Sent. 11. *Add. ib.* t. 21, 4 *et* t. 24, 1. Coërcere aliquem suppliciis, *vid* COERCEO. Coercere delicta suppliciis Hor. Serm. 1, 3, 79. Constituere supplicium alicui maleficio Cic. pro Rosc. Amer. 70 c. 25. Idem Verr. 5, 50 Includuntur in carcerem condemnati, supplicium constituitur in illos. Constringere scelus ac fraudem nocentis supplicio Idem de Orat. 1, 202. Constringere supplicio, Continere se a supplicio, Dedere aliquem ad supplicium, *vid. hh. vv.* Deposcere supplicia Stat. Theb. 12, 460. Pseudo-Cic. Anteq. iret. in exil. 14 Quem virtutis gloria cum summa laude ad caelum extulit, eundem inimicorum invidia indignissime oppressum deprimit ad supplicium. Dare supplicium, *Puuri* Catull. ad Gellium s. 115, 8. Ter. Eun. 1, 1, 24 Et te vltro accusabis: et ei dabis vltro supplicium: *poenam hues, quam ipsa constituet.* Nisi tibi supplicium stimuleum datur Plaut. Milit. 2, 6, 31. *i. gnoiris.* Dare aliquem ad supplicium Nepos 4, 5, 5. Domant impios saeua supplicia Sen. ad Herc. Fur. 749. Exsequi supplicia Sen. Theb. 1. Exercere supplicium Stat. Theb. 3, 5. Expendere supplicia veterum malorum Virg. Aen. 6, 630. Expoſcere supplicium Catull. Argon. 62, 202. Exquirere, excogitare, inuenire supplicium Cic. Off. 3. *et* pro Rosc. Amer. 42. Ferre supplicium Idem Att. 8, 15. Caes. Bell. Ciu. 1, 84. Haurire supplicia, *Soluere poenas* Virg. Aen. 4, 383. Inferre supplicia vrbibus hostium, *vid.* INFERO. Inhibere supplicia alicui, *vid.* INHIBEO. Interfectus omni supplicio, *vid.* INTERFICIO. Irrogare supplicium Ascon. Pedianus. Luere supplicia Iustin. 2, 5, 6. Mactare summo supplicio, *vid.* MACTO. Merere supplicium Ouid. Met. 5, 666. Mergere vltimis suppliciis, *vid.* MERGO. Necare aliquem vinculis et verberibus atque omni supplicio excruciatum Cic. pro Lege Manil. 11. Pati supplicium, *vid.* PATIOR. Pendere supplicia, *vid.* PENDO. Perferre supplicia, *vid.* PERFERO. Cic. de Nat. Deor. 3, 81 Summo cruciato supplicioque Q. Varius homo importunissimus Periit. Rapi ad supplicium ob facinus Idem de Orat. 2, 238. Reciditur culpa supplicio Hor. Carm. 2, 24, 34. Remittere et condonare alicui supplicium, *vid.* CONDONO. Soluere supplicium alicui Cic. Philipp. 13, 21. Idem ad Brutum . . Nihil assertur quo minus summa supplicia subeunda nobis sint. Sumere supplicium Plaut. Merc. 5, 4, 31. Sumere supplicium de aliquo Cic. de Inuent. 2, 14. Vell. 2, 42, 3. Sumere supplicium a seruo Vlp. in l. Magistratibus. D. de Iurisd. Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 18 Serui qui ad supplicium caesi verberibus Trahuntur. Idem Fam. 5, 10 Meam animaduersionem et supplicium, quo Vsurus eram in eum, quem cepissem, remitto tibi, et condono.

SVPPLŌDO, si, sum ĕre. [*ὑποκροτέω*] *Terram pede percutere, quod faciebant, qui vehementius dicerent, vel commoti videri vellent.* Cic. de Orat. 1, 230 c. 53 Pedem nemo in illo iudicio supplosit, credo, ne Stoicis renuntiaretur. *Conf.* Sen. Ep. 75 *pr.* Calumniam supplodere Macrob. 1, 2.

SVPPLOSIO, ōnis. f. [*ὑποκρότημα*] Cic. de Orat. 3, 44 c. 12 Supplosio pedis in contentionibus aut incipiendis, aut finiendis. *Conf.* Id. in Bruto c. 43. Rara supplosio Auctor ad Heren. 3, 27 c. 15.

SVPPLVVIALIS, e. Suppluuiale tempus Sarisber. Policrat. 1, 13.

SVPPOENĪTET, uit, ēre. [*ὑπομετανοέω*] *Aliquantum poenitere.* Cic. Att. 7, 14 Spero etiam in praesentia pacem nos habere: nam et illum furoris, et hunc nostrum copiarum suppoenitet. *Caesari displicere coepit impietas in remp. Pompeio paucitas, certe infirmitas copiarum.*

SVPPOLITOR, *vid.* SVPPILATOR.

SVPPŌNO, sui, situm, ĕre. [*ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑφίημι*] *Subiicere.* Columel. 12, 47 Postero die cribratur, et nouo fisco incluso prelo supponitur, vehementerque premitur, vt exsudet, quantulumcunque habet amurcae. Aut igitur tectum lana supponis alumen Sammon. v. 527. *de suppositorio proprie dicto hodie medicis.* Plaut. Poen. 5, 2, 65 Sub cratim vt subeas fese supponi. Supponere cultros Virg. Aen 6, 248 *pro mactare DIs inferis, in quorum sacrificiis prono collo et capite hostiae mactantur supposito et sursum acto cultro, etc. Vid. Lacerda.* Cic. de Nat. Deor. 2, 124 Quin etiam anatum oua gallinis saepe supponimus, e quibus pulli orti primo aluntur ab iis, vt a matribus, a quibus exclusi soctique sunt. *Conf.* Colum. 8, 5. Tauri supponunt colla iugis Ouid. Amor. 3, 10, 13. Colla supponere oneri Idem Rem. Amor. 171. Falcem supponere aristis Virg. Georg. 1, 348. *i. Demetere segetem, etc.* Tumulo supponere aliquem, *Sepelire* Ouid. Trist. 3, 3, 68. Humo supponere aliquem, *Sepelire* Idem Amor. 3, 9, 48. Pectora supponere fluminibus Idem Met. 13, 593. ¶ 2 *Metaphorae:* Cic. de Inuent. 1, 8 Nam ei tres partes, quas ante diximus, supponemus, iudicialem, deliberatiuam, demonstratiuam, *vt generi species, toti partes.* Aetheraque ingenio suppositore suo Ouid. Fast. 1, 306. Arbitrio alicuius supponere aliquid Ouid. Epist. 17, 120. Exemplum supponere epistolae Cic. de Inuent. 2, 12 Atque vniuscuiusque constitutionis exemplum supponere non grauaremur. Manum supponere lucro Sen. Nat. Quaest. 4, . . Rationem subiicere et supponere Cic. de Inuent. 2, 65. ¶ 3 Supponere *substituere, praesertim Adulterinum loco veri subiicere.* Substituere et supponere aliquem in locum alterius Cic. Verr. 5, 72 c. 28. Plaut. Truc. 2, 5, 9 Alienos dolores mihi suppositi, *vt qui infantem alienum clam pro suo tollunt.* Cic. pro Deiot. 42 Hieras quidem causam omnem suscipit, et criminibus illis pro rege se supponit reum. Cic. pro Rosc. Amer. 111 Credo propterea quod quibus in rebus ipsi interesse non possumus, in his operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur. Ter. Eun. 5, 3, 3 Qui referam illi sacrilego gratiam, qui hunc suppositi nobis? Infantem Plaut. Cist. 4, 2, 49. *Add. ib.* 1, 2, 17. *et* 1, 3, 4. *it.* Epid. 3, 4, 58. Testamentum supponere, *Falsum testamentum supposita persona obsignare, auctore* Cicerone pro Cluent. 125 Qui supposita persona falsum testamentum obsignare curarit. Idem in Parad. 6 Si socios spolias, aerarium expilas, si testamenta amicorum exspectas, aut ne exspectas quidem, at ipse supponis. Cic. de Legib. 1, 43 c. 16 Ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere, si haec suffragiis, aut scitis multitudinis probarentur. *Obseru.* Suppositit *pro suppositit* Plaut. Truc. Arg. 4. *et* 2, 5, 9. 4, 3, 30.

SVPPOSĪTVS, et SVPPŌSTVS, a, um. Partic. [*ὑποκεκλημένος*] *Pro alio fraudulenter positus.* Cic. Verr. 5, 66 c. 27 Et vt quiuis facile perspiceret, id ab illo actum esse, vt ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet. Suppositus in eius locum Cic. Verr. 5, 74 c. 30. *Add.* Nep. 14, 9, 4. Supposita de matre Virg. Aen. 7, 283. Puer Plaut. Truc. 1, 1, 70. Supposita furto Pasiphaë Virg. Aen. 6, 24. Paullus in l. Si is, qui. D. de acquir. her. Si is, qui bonis paternis se abstinuit, per suppositam personam emtoris bona patris catus probetur, *etc.* Hercule suppositio fidera fulcit Atlas, *sustinuit* Ouid. Her. 9, 18. Saxa suppositi caelo, *i. Tantae altitudinis, vt supposita caelo, caelumque sustentare videantur* Sil. 3, 90 *Intelligit*

SVPPOSITŪRVS, a, um. Partic. [*ὑποβαλῶν*] Ouid. Fast. Ceruicemque polo suppositurus Atlas.

SVPPOSITIO, ōnis. f. [*ὑποθήκη, ὑποβολή*] Columel. 8, 5 Sed autem quum supponuntur ouа, considerari debet, vt luna crescente decima vsque ad quintamdecimam id fiat: nam et ipsa suppositio per hos fere commodissima. Plaut. Capt. in grege 3 Nec puer suppositio, nec argenti circumductio. *Conf.* Id. Truc. 2, 4, 83.

SVPPOSTOR, ōris. m. *et* SVPPOSTRIX, īcis. f. [*ὑποβολεύς*] *Qui vel Quae alienum puerum supponit, et alienos pueros aliis tanquam suos nutriendos clam praebet.* Plaut. Truc. 4, 2, 50 Venefica suppositor puerum. *Alii, de quibus* Vet. Inscriptio apud Salmas. in Solin. SIGNAT. SVPPOSTORES. MALLIATORES. MONETAE.

SVPPOSITORIVS, a, um. Cellae Vopisc. in Carino c. 17 *nea tepidaria.*

SVPPOSTORIVM, i. n. [*ἔλεισμα* Gloss. Gr. Lat.] *i. fulcrum Medicos, pro glande ano immittenda. v. Borrich. Cogit. p. 251.*

SVPPOSITICIVS, a, um. Adi. [*ὑποβολιμαῖος* Gloss. Gr.] *Quod suppositum est, et alterius loco, vel pro vero et natiuo tum.* Varro de R. R. 2, 8 Matri suppositiciae quoque viunt, quo equa ad ministerium laetis cibum pullo praebere Martial. 5, 25 Hermes suppositicius sibi ipsi [*ἑαυτῷ*] *h. e. Quomnibus gladiatoribus solus sibi ipsi succedit, quum alii festis soleant dere. Conf.* Plaut. Pseud. 4, 7, 71.

SVPPORTO, āre. [*ὑπάγω*] *Subinde apportare, quo opus est.* Bell. Gall. 1, 39 Aut rem frumentariam, vt satis commode suppo posset, rimere dicebant. Cic. Fam. 12, 13 Nisi quid nauibus Lanorum supportarit, cito fame pereat necesse est. Omnia castra supportabantur Liu. 41, 1. *Adde* Nepot. 25, 11, 2.

SVPPOSITIO, SVPPOSITVS, SVPPOSTOR, *vid.* SVPPO

SVPPRĪMO, essi, essum, ĕre. [*ὑποκρύπτω, ἀποκρύπτω*] Oc *abscondere.* Abscondere atque supprimere Plin. 25, 1. Cic. T 75 c. 31 Haec igitur officia sunt consolantium, tollere Aegritu funditus, aut sedare, aut detrahere quamplurimum, aut suppri nec pati manare longius, aut ad aliam traducere. Animus supp tur cibis, pro Opprimitur Plin. 11, 37. Classem Nep. 13, 3, 3. *i. bere.* Famam rei supprimere Liu. 5, 1. Fletum supprimer pert. 4, 1, 113. Frena supprimere vindictae Ouid. ex Pont. 24. *al.* Lora. Habenas supprimere cursus, *Sistere cursum* Idem Met. Hostem insequentem Caes. Bell. Ciu. 1, 45. Impetum supprimere. *quod Reprimere* Liu. 7. Iram supprimere Ouid. ex Pont. 1, 8, 69. supprimere, *i. Retrahere se ab itinere* Caes. Bell. Ciuil. 1, 66. Lacrim primere Ouid. ad Liu. 427. Propert. 3, 10, 8. Naufragium suppri l. 3 §. Idem is, cuius D. ad leg. Cornel. de sicariis. Nunc *pecuniam* supprimere, *Celare, occultare, dissimulare se habere, vel de lo retinere.* Cic. pro Cluent. 68 Sexcentis millibus numûm se cium corrupturum esse dixerat, quae quum accepisset a pupille pressit, iudicioque facto, *etc.* Sic paullo post 71 c. 26 Capit hoc lium, vt pecuniam quibusdam iudicibus leuissimis polliceatur, eam postea supprimat. Querelas supprimere Ouid. Fast. Sanguinem Scribon. 46, Cels. 5, 1. Senatusconsulta suppri Liu. 3, 55. Testamentum supprimere Paullus Sentent. Isidorus Etymol. 5, 29. l. 2. D. ad leg. Corn. de falsi. Venti naturales exitus Scribon. 192. Vocem supprimere Ouid. Met. Vuam iacentem Scribon. 71.

SVPPRESSVS, a, um. Partic. [*καταπεπονημένος, ἀποκεκρυμμένος*] *Vt,* Suppressa nauis, *Consossa et submersa.* Iustinus 2, 9, 13 Victi fae in naues confugerunt, ex quibus multae suppressae, multae *ea* Dolor suppressus alta mente Lucan. 6, 228. Fontibus suppr aret amnis Ouid. Met. 15, 280. Fuga suppressa, *Retenta, repr* Idem Met. 11, 777. Lingua suppressa palato Idem Trist. 3, 3 Heins. *legit*, Suppresso lingua palato; Burm. *vero*, Sub fesso lingua lato. Mentum suppressum, *Contractum, nec oblongum, sed potius* Varro de R. R. 2, 9. Naufragus suppressus l. 3. D. de in ruin. nauf. Pars vocis suppressa in medio fono Ouid. M 193. Pectora suppressa vitiis, Mentes calcatae et oppressae ab Id. Rem. Amor. 73 Heins. *legit* Dominis oppressa. Tabula suppre 10. D. Quemad. testam. aperiant. Sueton. in Calig. c. 16. Vente pressius parum reddit Cels. 1, 3. Voce suppressa dicere, *Idem quod fa* Cic. pro Sul. 30 c. 10 Qui cum suppressa voce de scelere P. Le de audacia coniuratorum omnium dixisset, tantummodo vt vos Suppressior oratione Idem in Orat. 85 c. 25 Erit enim vt voce, sic oratione suppressior. *De humili oratore loquitur.*

SVPPRESSE. Adu. *Compar. apud* Gell. 12, 11 Suppressius pude que peccabitur. *Al.* Repressius.

SVPPRESSOR, ōris. m. *Occultator.* l. 6 §. 1 de seruo solicit. suppressorem non iure quis dixerit.

SVPPRESSIO, ōnis. f. [*ἀποκρυψις*] Cic. pro Cluent. 68 c. 25 tuit ad easdem sibi praedas ac suppressiones iudiciales reuertendum *modo* SVPPRIMERE Numos. Suppressiones nocturnae, *dicuntur per somnum spiritus supprimitur, aut etiam ipsa vox, vt incerta indaque edatur, quemadmodum in eo morbi genere accidere solet, qui* incubus, *Graecis* ephialtes *dicitur.* Plin. 27, 10 Grana nigra auxitur et suppressionibus nocturnis in vino pota, quo dictum est num *de Paeonia, de qua etiam* 25, 4 Haec medetur et Faunorum in ludibriis. *Sunt igitur* Faunorum in quiete ludibria, *quae et* suppr ones nocturnae.

SVPPRŌMO, prompsi, promtum, ĕre. Plaut. Mil. 3, 2, 12 tu scelestе, qui illi suppromis, eho tu. *Al.* Suppronus es.

SVPPRŌMVS, i. m. Plaut. Mil. 3, 2, 24 Bono cella suppr credita. *Vicarius* Promi.

SVPPVDET, uit, ēre. [*ἐπαισχύνομαι*] *Aliquantulum pudere.* Fam. 15, 16 Puto te iam suppudere, quum haec tertia iam epistola te te oppressit, quam tu schedam, aut literam: sed non vrgeo. pudet me illius rei. Cic. Fam. 9, 1 Scito enim, me posteaquam in bem venerim, redisse cum veteribus amicis, id est cum libris no in gratiam, etsi idcirco eorum vrsum dimiseram, quod iis succe rem, sed quod eorum me suppudebat.

SVPPVRO, āre. [*ἐμπυέομαι, ἀφίσταμαι*] *Est Apostema fieri, nudum subtus pus includitur, vel quum sanies in pus conuertitur, et apost ta per corpus gignit.* Cancer subtus suppurat sub carne Cato R. 157. Durities suppurat Scribon. 81. Gingiua Id. 61. Parotides Id. 45.

228. Columel. 6, 12 Hic idem sanguis, nisi emissus fuerit, saniem creabit: qui si suppurauerit, tarde procurabitur. Plin. 25, 11 Ossa fracta celerius extrahit, aut si quid in corpore suppurat, vel si calcata sunt ossa. *Conf.* Cels. 8, 8, 9. Sen. Epist. 59. *et* de Brev. Vit. c. 11. Scrib. Larg. Comp. 206.

SVPPVRATVS, a, um. Partic. *Vt*, Senec. Epist. 81 Horum quis felices vocantur, aut ficta hilaritas est, aut grauis et suppurata tristitia.

SVPPVRĀTVM, i. n. [ἐμπύημα] *Apostema.* Plin. 20, 4 Strumis quoque vel suppuratis alligat. Suppuratis triticea farina lenior Id. 22, 25. *Add.* Lamprid. Comm. c. 10.

SVPPVRATIO, ōnis. f. [ἐμπύημα] *Apostema.* Erupit suppuratio Scribon. 66. Fit. Id. 40. Futura, facta Id. 263. Columel. 6, 11. Plin. 20, Caro eius interior sine semine, clauis pedum et suppurationibus, quas Graeci vocant apostemata. Incisa vel rupta suppuratio. Cels. 5, 28 *ad finem.* Caetera eadem, incisa suppuratione, faciendа sunt, ut vbi per medicamenta rupta est faciendа esse proposui. *Add.* Id. 7, 3, 26. 8, 9. Colum. 6, 12. 6, 34. 8, 9. Plin. 20, 6. Sen. Ep. 14.

SVPPVRATORIVS, a, um. Adi. [πυοποιός] Plin. 28, 4 Efficaciora ad eadem stringenta a balneis, et ideo miscentur suppuratoriis medicamentis. *i. Quae suppurare faciunt.*

SVPPVTO, āre. [ὑποκλαδεύω] *Subtus putare, vel leuiter et aliquantulum putare, hoc est resecare.* Plin. 27, 10 Praeterea femina ipsa fructicia supputare, ac falcem pati consuescere. ¶ 2 Sup-putare, [λογίζεσθαι] *pro Computare, et numeros facere. Vt*, Supputare ratio-nem *apud* Plautum in Aulul. 3, 5, 53 *Nunc tamen sic legitur*, Itur: putatario cum argentario etiam plus ipsus debet argentario. *Certius* Ita et tibi quid sit Vtile, sollicitis supputat articulis Ouid. ex Pont. 2, 3, 8. *Ict tamen al.* Computat.

SVPPVTATVS, a, um. Partic. Pallad. Ianuar. t. 12.

SVPPVTATIO, ōnis. f. [ὑποψήφισις, Gloss. Lat. Gr.] Vitruu. 2, 1 ad suppputationem crescat. Quibus illud rationibus colligi aut vllis supputationibus potest? Arnob. 2 p. 94. *Add.* Mart. Capella 3 *et* 6 p. 178.

SVPPVTĀRIVS, a, um. Tertull. Apol. 19 Supputarii digitorum flexiculi. *Lud. de la Cerda leg.* supputatorii.

SVPPVTĀTOR, ōris. m. Firmicus 5, 8 Boni erunt supputatores, rithmetici, geometrae. *Paullo post*, Sortilegi, magici, supputatores. *Rurius* c. 11 Diuites quoque ac locupletes, supputatores, arithmetici *Item* 6, 26 Reddunt etiam acutissimos supputatores, et hac potissimum ex causa, regum ac principum scribas. *Ict* c. 28 Hos enim principes scribas, supputatores, ac principum faciunt negotia percurrentes.

SVPRA. [ὑπέρ, ἄνω, ἔξοχα, ἄνασσε] Praepositio *Accusatiuo casui seruit.* Virg. Aen. 3, 194 Tum mihi caeruleus supra caput adstitit imber Supra lunam sunt omnia aeterna Cic. in Somn. Scip. 10 c. 4. Nusquam volat ardea nubem Virg. Georg. 1, 364. Imicere quempiam supra fulgentem Cic. de Diuin. 1, 57. Mare quod supra terram est Cic. de Nat. Deor. 2, 115. Supra caput, *Modus est loquendi, rem aliquam valde vrgeat, et immineat significans.* Idem Q. Frat. 1, 2 Ecce supra caput homo leuis ac sordidus, sed tamen equestri censu Cattenus. Cic. Att. 4, 2 Caput atque os supra quinquagies perfricandum, *i. saepius plus.* Idem 7, 7 Vbi secta est, aliae futurae adiciendae, quae supra tres esse non debent. Caesa sunt supra milia viginti Liu. Supra tres cyathos, *Plus quam tres cyathos* Hor. Carm. 3, Supra aetatem, supra consuetudinem, supra etiam mortalitatem Cic. ad Octau. Quinctil. 2, 10 Nunquam haec supra fidem docta (vt vere dixerim) themata iuuenibus pertractare puteus. Nat. quae supra hominem putanda est, deoque tribuenda Cic. de Nat. Deor. 2, 34. Potentia, quae supra leges esse velit Idem ad Brut. 17. Colonel. 4, 27 Si supra Modum se numerus eorum profuderit. *Sic* Liu. 1, 7. Ira supra Modum est illis Virg. Georg. 4, 236. Supra eorum rarum Idem Georg. 2, 227. i. e. Abundanter, plus aequo. Sen. Supra Numerum, *i Praeter vel vltra.* Plin. Epist. 10, 21. Attulere aliquid supra quotidianum Sermonem Quinctil. 2, 4. Supra hominem humanam Liu. de Bell. Maced. . . Hor. Epist. 1, 18, 22 gloria quem supra Vires et vellit, et vngit. Supra *pro, post:* Supra medicamentum Scribon. 13. Supra hereditates libertus Scribon 162. *officii nomen.* ¶ 2 Supra, *sine Casu, Aduerbium.* Legum fortasse trecentis aut etiam supra, numorum millibus emtum Hor. Epist. 2, 2, 165. Cic. Acad. 4, 55 Et quum in vno mundo omnia hic tam sit mirabilis, innumerabilis, supra infra, dextra sinistra, intrinsecus. Omnia haec quae supra et subter sunt, vnum esse Cic. de Orat. 2, 20 c. 5 *fin.* Draco subter, supraque reuoluens sese Idem de Nat. Deor. 106 c. 42. Toto vertice supra est Virg. Aen. 7, 784 *de arbore.* Liuius in concionibus supra, quam enarrari potest, eloquens Quinctil. 10, 1, 101. Hoc est supra quam illud Cic. in Tusc. 39. Nihil supra; *quam quid efferre volumus:* Ter. Eun. 3, 1, 37 acete, lepide, laute, nihil supra. Cic. Att. 13, 19 Eos confeci et sibi tui, nescio quam bene, sed ita accurate, vt nihil posset supra, *vid.* NIHIL. *Conf.* Nep. 25, 4, 1. Supra *pro Ante, vel antea, aut superius, hoc est verbis superioribus.* Cic. pro Caecin. 14 Ille quem supra demonstrauimus. Caes. Bell. Gall. 5, 19 Supra demonstrauimus. De quo commemorauit supra Nepos 10, 6, 2 Supra repetere Sallust. Cat 5, 9. *t. altius vid. Cort.* Illa pollicetor, quae supra scripsi Cic. Fam. 6, 10. *Add.* Plin. Ep. 6, 27 Tac. Hist. 4, 48, 1 La de caede quam verissima expediam, si paulo supra petiero *etc. i. altius repetiuero.* ¶ 3 Supra, *pro Supra inquit* Priscianus 14 p. 980 Sic enim antiqui protulerunt, vt Cicero, in Arato, Torquem draco serpit subter, superaque retorquet. *Hactenus Priscianus.* Lucret. 1, 430 Id quod iam supera tibi paulo ostendimus ante. *Add.* Manil. 1, 638. *vbi tamen Bentl.* v. 636 Supr. *Conf.* Lauremb. Antiquar. p. 448.

SVPRADICTVS, a, um. [προλεγόμενος] Plin. 10, 63 Supradictorum plerisque feminae priores superueniunt. *Quidam scribunt separat.* Hor. Serm. 2, 7, 58 Adde supradictis quod non leuius valeat. Cic. Quinctil. 6, 1 *et* 2. Macrob. 5, 20. Vopisc. Aurel. c. 36. Lampr. Commod. c. 6. Pallad. Ian. t. 14. *et* Febr. t. 32.

SVPRADVCO, ere. Quaelibet figura, si ei iacens recta linea superducatur, tot significabit, millenarios, quot per se significat vnitates Val. Prob. de not. num.

SVPRAFATVS, a, um. Suprafatus summus sacerdos Sidon. Epist. 5, 14.

SVPRANATO, āre. Limne Asphaltitis habet supranatans bitumine Vitr. 8, 3.

SVPRAPOSĪTVS, a, um. [προτεθειμένος] Cic. in Topic. 68 c. 105 Reliquus est comparationis locus, cuius genus et exemplum suprapositum est. *Add.* Cels. 6, 18, 2. *Legitur et disiunctum.*

SVPRASCANDO, ĕre. Cum fines suprascandit Liu. 1, 32.

SVPRASCRIBO, *vid.* SVPRA.

SVPRASCRIPTVS, a, um. [προγεγραμμένος] Cic. pro Cluent. 148 c. 54 Qui eorum? quorum? videlicet qui suprascripti sunt. *Sic* Cato 112. *Qui dam malunt seiunctim legere. Conf.* Vitr. 2, 8. *et* 9, 9. Apic. 4, 5. Isidon. Ep. 5, 13.

SVPRIMVS, *vid.* SVPERVS.

SVPVM, *vel* SVPPVM, antiqui dicebant, quem nunc Supinum dicimus, ex Graeco videlicet, pro aspiratione, S ponentes literam. vt quum iidem ὕλας dicunt, et nos Siluas: item ἕξ, Sex; ἑπτά, Septem. Huius vocabuli meminit et Lucilius, Si vero das quod rogas, et fi suggerit supus. Festus. *it. Iactus aliquis tesserarum*, suppus *vocatus, sec.* Isidor. 18, 65.

SVPRASOLARIS, e. *Vid.* SVBSOLARIS.

S V R

SVRA, ae. f. [γαστροκνημία] *Posterior pars cruris, vel tibiae carnosa, quae tantum hominis esse dicitur: reliqua enim omnia animalia habent crura sine suris.* Plaut. Pseud. 4, 7, 80 Suram vbi aspicias, scias eum posse gerere crassas compedes. *Add. ib.* v. 117. Cic. Tusc. 4, 47 c. 21 Quam gladium in stomacho, sura ac pulmonibus fisto, *Ex* Lucilio *vox gladiatoris: sed dubia lectio.* Tumentes surae Hor. Epod. 8, 10. Teretes surae Idem Carm. 2, 4, 21. Teretes surae clementer exstantes, sensimque tenuatae Lactantius de Opific. Dei cap. 5. Sura, *pro Toto crure* Virg. Aen. 1, 321 Purpureoque alte suras vincire cothurno. Euincta suras cothurno Idem Ecl 7, 32. *Add.* Id Aen. 12, 430. Decoratam lumine suram erigit Cic. in Arat. 334 (399) *Conf.* Cels. 8 t *et* 11. Iuuen. Sat. 16, 14 Calceus, et grandes magna ad subsellia surae, *i. torosae, quales centurionum.*

SVRCVLVS, SVRCVLACEVS, *vid.* SVRVS.

SVRDVS, a, um. Adi. [κωφός] *Qui habet aurium meatus obtusos: forte ab aurium sordibus, quae in duritiem versae, marmora aurium dicuntur, nec sinunt audire. Tam passiue quam actiue dicitur. Nam* Surdus, *et Qui non audit, et Qui non auditur, dici solet, vt* Caecus, *qui non videt, et qui non videtur.* Ter. Andr. 3, 1, 5 Vtinam aut hic surdus, aut haec muta facta sit. Vocem varietates aut modos noscere non potest surdus Cic. de Diuin. 2, 9. Aequoribus surdior Ouid. Met. 13, 804. *in cantilena Polyphemi: vt* Freto surdior, *Mare enim non audit precantes.* Ouid. Epist. 8, 9. Foribus surdior ipse tuis Idem Am. 1, 6, 62. Cic. Tusc. 5, 116 c. 40 In illis linguis, quas non intelligimus, quae sunt innumerabiles, surdi profecto sumus. Ad munera surdus, *Qui non mouetur muneribus* Ouid. Epist. 7, 27. Surdo cantare Propert. 4, 8, 47. Surdo narrare fabulam Ter. Heaut. 1, 2, 48. Surdas aures pulsare Curt. 9, 2, 30. *Add.* Plaut. Cas. 3, 3, 12. Aures surdae Ouid. Amor. 3, 7, 61. Vereor, ne vana surdis Auribus cecinerim Liu. 40, 8. Buccina surda, *Quae non auditur* Iuuen. Sat. 7, 71. Sed si surda mihi pugnabunt Castra monenti Sil. 8, 347. *i. non obtemperabunt mihi.* Color surdus *i. hebes. vid. s. l. n. 2. Vid. etiam hic n. 2.* Plin. 35, 2 Aerei ponuntur clypei, argenteae facies surdo figurarum discrimine, statuarum capita permutantur, vulgatis iampridem salibus etiam carminum, adeo materias malunt conspici omnes quam se nosci. Fluctus surdi Ouid. Epist. 18, 211. Fores surdas tundere Ouid. Amor. 1, 6, 54. *quae non aperiuntur, vt mox* Ianua. Ouid. ex Pont. 2, 6, 32 Non erit officii gratia surda tui. *i. non tacebitur a me gratia officii tui.* Herbae surdae *a* Plinio *dicuntur, Ignobiles, et quarum nomina saepe non audiuntur* 22, 2. *Sic* Nomen. Ianua tua oranti sit surda Ouid. Amor. 1, 8, 77. Ictus surdi, *qui non audiuntur* Plin. 19, 1. *Sic mox* Verber. Cic. pro Font. 15 Profecto satis erit id, quod dixi antea, non surdum iudicem huic muneri atque officio praeesse. Litora surda Propert. 4, 12, 6. Locus surdus; *In quo vox facile et clare non vagatur.* Vitruu. 5, 3. Mens surda Ouid. Met. 9, 653. Nomen surdum, *Ignobile, non clarum* Sil. 8, 248. *vt* Herbae. Curt. 5, 8, 10 Nulla erit tam surda Posteritas, nulla tam ingrata fama, quae non in caelum vos debitis laudibus ferat. Res surdae ac sensu carentes, *inanimatae* Plin. Prooem. 20. *it.* 24, 1. Saxa surda mouere blanditiis Ouid. Amor. 3, 7, 58. Verbere surdo caedit hominem mens conscia sceleris Iuuen. Sat. 13, 194. *quod alii non exaudiunt, sed sentiunt, qui eo pulsantur. Sic modo* Ictus. Vota surda, *A diis non exaudita* Pers. Sat. 6, 28. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 6, 7. ¶ 2 *Obserua.* Surdum, *Cuius odor non sentitur* Pers. Sat. 6, 35. Vrnae ossa inodora dabit, seu spirent cinnama surdum. *i. e. Olerint et fragrent, aut spirent, et odorem emittant, qui vix sentiatur. Sic* Color surdus, *vid.* COLOR *n. 2.* Surdus, *cum Genitiuo:* Columel. 3, 1 Ieque nobis Poëta velut surdis veritatis, indulget dicendo. *i. Qui veritatem non statim admittimus. Superlat.* Augustin. Ep. 39 (41) *ad* Licent.

SVRDE. Adu. Afran. *apud* Charis. 2 p. 194 Amentes, quibus animi non sunt integri, surde audiunt.

SVRDASTER, tra, trum. [ὑπόκωφος] *Significat Diminutionem surditatis: non enim est plane surdus is, qui* Surdaster *dicitur, sed aliquantum.* Cic. Tusc. 5, 116 c. 40 *pr* In surditate vero quidnam est mali? Erat surdaster M. Crassus. Sed aliud molestius, quod male audiebat, etiamsi, vt mihi videbatur, iniuria.

SVRDITAS, ātis f. [κώφωσις] Cic. *in exemplo proxime superiori. Conf.* Cels. 2, 8. *et* 6, 7, 7.

SVRDIGO, inis. f. *Idem.* Marcell. 9 Surdiginis molestiam pati. Surdiginem remediare Id. ib.

SVRDESCO, ĕre. *Surdum fieri.* Eugen. Tol. Carm. 5 Surdescunt aures.

SVRENA. *Parthorum imperator, de quo v. g.* Tac. An. 6, 42 *extr.* ¶ 2 Varroni *nomen est Conchylii,* Vernacula, *inquit*, ad similitudinem, vt surenae, pectunculi, vngues de L. L. 4, 12. *Debet igitur in illa concha forte aliquid* Surae *simile esse. Plura de hoc nomine vide apud Turneb. Aduers. 20, 37.*

SVRGO, surrexi, surrectum, ĕre. [ἀίσσομαι, ἐγείρομαι, ἀνορθόω] *Neutrum verbum, contractum a Surrigo, i. Sursum et Rego; proprie significat* Erigere, *cum non sit diuersum prima origine a* Subrigo, *quod supra dictum.* *Sed ipsa illud fecit nexu inf. intransitiuum, vt significet* Erigere *vel* Subrigere *se.* Plaut. Asin. 5, 2, 71 Surge amator. Ter. Eun. 4, 5, 3 Postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit. Ille multo ante lucem surrexit Cic. de Inuent. 2, 15 c. 2. Ego potissimum surrexi, qui non fum cum iis, qui sedeant, comparandus Cic. pro Rosc. Amer. 1. Surgere e lecto surgere a mensa, aut ab alio loco

loco. Ter. Adel. 4, 1, 4 Plaut. Pseud. 1, 3, 62. Cic. Verr. 1, 104 Qui auspicato a Chelidone surrexisset. Surgere de cathedra Martial. 11, 92. De coena surgere Hor. Serm. 2, 2, 77. Surgit homo pigre Ouid. Met. 2, 771. Surgere sella Sallust. Hist. 5. Cic. Verr. 4, 147 c. 65 *extr.* Quum ad Praetorem in ius adissemus, *etc.* antequam verbum facerem, de sella surrexit et abiit. Solio aureo surgit Iupiter Virg. Aen. 10, 116. Strato surgere Idem Aen. 3, 513. Surgere ex accusatorum Subselliis Cic. pro Flacc. 21. E Thalamo surgere Propert. 2, 15, 14. Toro surgere Ouid. Met. 9, 701. De Toro surgere Propert. 2, 26, 24. Cic. Verr. 2, 38 Iste postero die mane, cum multo maturius, quam vnquam antea surrexisset, iudices citari iubet. Properanter surgere Sil. 7, 747. Surgere cubitu Cato c. 5. De nocte surgere Hor. Epist. 1, 2, 32. Ad aliquem surgere Ouid. Met. 13, 2. Ad dicendum surgere Cic. de Orat. 2, 316. *et* pro S. Rosc. Am. *pr.* Cic. pro Cluent. 51 Hic ego cum ad respondendum surrexi, qua cura dii immortales, qua solicitudine animi, quo timore? Ex humili surgere Propert. 2, 10, 11. In arma surgere Sil. 7, 591. Stat. Achil. 1, 485. Odrysiam in hastam surgit mars, *i. parat se ad pugnam.* Valer. Argon. 5, 695 Surgitur in somnos, seque ad sua limina flectunt. *i. Surgunt vt abeant ad dormiendum.* Semel cecidi sciens, vt honestissime surgere possem Cic. Philip. 12, 24. ¶ 2 Surgere *dicitur, quidquid in altum tollitur, vel natura sua, et motu intestino, vel manu humana.* Plin. Epist. 10, 58 Multo depressior est aedes eo opere, quod nunc maxime surgit. Virg. Aen. 1, 370 — Surgentemque nouae Carthaginis arcem. Aequora surgunt Idem Aen. 3, 196. Aqua surgit in modum tumuli Ouid. Trist. 1, 10, 20. Arae surgunt de caespite Sil. 7, 747. Astra ignea surgunt Virg. Aen. 4, 352. Astris surgentibus, Superueniente nocte Idem Georg. 1, 441. Seruius. Aurora surgit Idem Georg. 1, 446. Ceruus surgens in cornua Idem Aen. 10, 725 i. e. Crescens, cornibus eminens. Seruius. Culmi surgentes in segetem Lucan 6, 109. Dies surgens in medium, *Accedens proxime ad meridiem* Lucan. 4, 155. Fontes surgentes *i. Scaturientes, vid.* FONS. Fruges nitidae surgunt Lucret. 1, 253. Frutex surgit in altitudinem Columel. 6, 23. Herbae surgunt, *dum crescunt* Columel. 9, 4 *ex* Virg. Georg. 4, 12 — surgentes atterat herbas. Homo *etiam* surgere *dicitur, quum crescit.* Idem Aen. 4, 274 Ascanium surgentem, et spes heredis Iuli Respice. Ibid. 6, 365. Ignis surgit Ouid. ex Pont. 4, 9, 53. Irae altius surgunt Virg. Aen. 10, 814. Iugum montis a mari surgit Curt. 3, 4, 6. Limina surgunt gradibus Virg. Aen. 1, 452. Luna surgens Tacit. Hist. 3, 23. Mare surgit Ouid. Met. 15, 508. Messis surgit Virg. Georg. 1, 161. Moenia surgunt Idem Aen. 1, 441. Propert. 4, 1, 67. *de suo carmine, quo Romanas res celebraturus erat,* Roma fave, tibi surgit opus. Pagina noua surrexit primo versu Ouid. Amor. 1, 1, 17. *i. primus versus scriptus est: vt qui arant necessario quantum hinc deprimunt porcam, tantum fulcum tollunt, ita qui in cerata tabula scribunt, ad fossas illas literarum aggeres velut quosdam adiicient, necesse est.* Partes surgentes Tacit. Hist. 3, 4. Pilus surgit, *vid.* SVBVRO. Praelia surgunt acerrima Lucan. ad Pison. 193. Pugna aspera surgit Virg. Aen. 11, 635. *et* 9, 667. Regna surgunt Idem Aen. 4, 47. Rumor surgit Tacit. Hist. 2, 42, 1. Sententia surgit animo, *Oritur* Virg. Aen. 1. 586 *Sic etiam Oriens loquitur: occasio formularum ea, quod animae et cogitationibus sedem cor assignant, vnde* surgunt subeuntque *cogitationes in linguam.* Sol surgens Virg. Aen. 12, 172. Hor. Sat. 1, 4, 20. Telluris in altum surgentis tumulus Lucan. 3, 575. Venti surgere *dicuntur, quum flare incipiunt.* Virg. Aen. 3, 481 Et fando surgentes demoror Austros? Idem Aen. 3, 130 Prosequitur surgens a puppi Ventus euntes. *Sicut e contrario, quando flare desinunt,* Ponere *ac* residere *dicuntur.* Vespera surgens Hor. Carm. 2, 9, 11. Sensim surrexit Virga per glebas Ouid. Met. 4, 255. ¶ 3 *Obscen.* Surgitur *impersonale.* Iuuen. Sat. 4, 144 Surgitur et misso proceres exire iubentur Concilio. *Conf.* Obsequ. c. 130. Surrexe, *pro* Surrexisse. Hor. Serm. 1, 9, 73 Hunccine solem Tam nigrum surrexe mihi. *Add.* Non. 4, 430. Mane surgendum eras Hor. Serm. 1, 6, 120.

SVRGINS, entis. Part. Animi iuuenum ad magna surgentes Petron. c. 2. Austri Virg. Aen. 3, 481. *Conf. ib.* v. 130. Bella Id. 4, 43. Platani Catull. 32, 13. *Add supra et* Tac. H. 3, 23, 3.

SVRRECTIO, ōnis. f. Surrectio Christi vt furto celetur, emis Arator Act. Apost. c. 4.

SVRRECTITO, āre. Cato *ap.* Gell. 10, 13.

SVRIA, *vid.* FORIA.

SVRIO, īre. *Proprie suum femininarum est, marem appetentium: siquidem in* Vet. Gloss. *illi respondet* καπρᾶν, *cuius haec est significatio. Sic Salmas. ad Solin.* p. 661. *Sed alii* Subare *feminas dicunt, mares* Surire, *vid.* SVBO. *Sic et* Arnob. Adu. Gent. 10, 3 *pr.* Animalia terris sueta, atque in aquis degentia non furiunt, nec concipiunt? *Sed pathico s. cinaedo aperte tribuit* 5 p. 177 *med. de Baccho.* Lasciuia deinde furientis assumta, huc atque illuc clunes torquet, et meditatur ab ligno pati, quod iam dudum in veritate promiserat *Prosumno.*

SVRPICVLVS, *vid.* SCIRPICVLVS *sub* SCIRPVS.

SVRREGIT, *et* SORCTVS, *pro* Surrexit, et eius Participio, quasi fit Surrectus, quibus L. Liuius *(Andronicus)* frequenter vsus est. Festus.

SVRREMIT, Sumsit; Inque manum furremit hastam, Festus. *vid. Dacer ad* Fest. *Voss. Etymol. p. 503.*

SVRRENTVM. [Σόρεντον] *Campaniae oppidum.* Plin. 3, 5 Surrentum cum promontorio Minervae Sirenum quondam sede. *De eo et* Virg. Aen. 5, 864. Amoenum Surrentum Hor. Epist. 1, 17, 52.

SVRRENTĪNVS, a, um. Adi. [Σορεντῖνος] *Vt,* Colles Surrentini Columel 3, 2. Palmite Surrentino generosi colles Ouid. Met. 15, 710. Praetoria Surrentina Stat. Silu. 2, 2, 82. Vina furrentina Plin. 23, 1. Hor. Serm. 2, 4, 55.

SVRREPO, *vid.* SVBREPO.

SVRRĪGO, *vid.* SVBRIGO.

SVRRIPIO, *aut* SVBRIPIO, ripui, reptum, ĕre. [ὑφαρπάζω, ἐκκλέπτω, ὑφαιρέω] *Latenter rapere, furari.* Plaut. Asin. 5, 2, 55 Surripiam in deliciis pallam quam habet. Idem Poen. 5, 2, 141 Qui filias dicas tuas, surreptasque esse parvulas Carthagine. Idem Men. 1, 3, 17 Nimio ego hanc periculo surripui hodie meo animo, ab Hippolyta subcingulum. Cato 67 In torculario et in cella caueat diligenter ne quid olei furripiatur. Martial. 12, 29 Praetori mappam surripit Hermogenes. Cic. in Parad. 6 *extr.* Quanti est aestimanda virtus, quae nec eripi *(vi)* nec surripi *(dolo)* potest: neque naufragio, neque incendio amittitur: nec tempestatum, nec temporum permutatione mutatur? Cic. pro Lege Agr. 2, 46 Vtrum Populus Rom. eum, cui deferat, an is imprudenter Populo Rom. per legis fraudem surripiat? In vita tibi quemque petere quod pertineat ad vsum, non iniquum alteri surripere, ius non est Cic. Off. 3, 42 c. 16. *Al* deripere. quid ex primato surripere, Cic. de Inuent. 2, 55 Plaut. Am. 3, 25 Clanculum abii a legione: operam hanc furripui tibi. *h. e. aufugi, vt tibi hanc operam* darem. Idem Casin. 5, 2, 17 Cupio operam seni furripere. *i. Praeuenire eum in hac re. Add.* Id. Mil. 8. Basia furripere Catul. ad Iuuentium s. 96, 16. Ouid. ex 4, 2, 40 Surripimus diem, *quum vacamus rei alicui iocosae, vt dies elabatur.* Crimina sunt oculis furripienda patris Ouid. Epist. 11, 67. *i. Cauendum est, ne pater haec resciscat.* Aliquem captiuum ex alicuius cu furripere Cic. pro Domo 66. Surripere se alicui, *Diffrahere alicuius conspectu* Plaut. Men. 3, 2, 26. Cic. Att. 5, 16 *pr.* E ipso itinere et via discedebant publicanorum tabellarii, et eram cursu: tamen furripiendum aliquid putaui Spatii, ne me immem mandati tui putares. Tempus furripiebatur Sen. Epist. 1 *pr.* ripuere Viros male pubescentibus annis Petron. c. 119. Surpere *contr. pro* Surripere. Lucret. 2, 314 Qua propter vbi illa *mordia, atomos:* Cernere iam nequeas, motus quoque surpere de *Sic* Hor. Serm. 2, 3, 283 — Vnum me surpite morti. Hor. 4, 13, 20 Quae spirabat amores, Quae me surpuerat mihi. Plaut. Capt. 3, 5, 102. *et* 5, 4, 14.

SVRREPTVS, a, um. Partic. [ὑφαρπασθείς] *Vt,* Parmrepta Cic. Philipp. 14 c. 19. Idem Att. 13, 4 Cupiui, *inquit,* ex tūs consulto surrepto; *etc. Add.* Gell. 17, 7. Plaut. Poen. P 109. *et* Lucan. 10, 519.

SVRREPTIO, *f.* SVBREPTIO, ōnis. f. [ὑφαρπαγή] *furripiendi actus.* Non habere fructum per subreptionem elicitī de Leg. furtum est occulta subreptio Non. 4, 203. Surreptio petratio, quae fit a principe, siue magistratu, per falsam rei nam nem. Chrysol. Serm. 43. Non est nostrum, fratres; inimici e surreptio, *etc.* Surreptionem facilitare Apul. 10 p. 245.

SVRREPTICIVS, a, um. Adi. [ὑφαρπαστός] *Quod cla fiue factum est, et surreptum.* Plaut. Curc. 1, 3, 49 Inter nos vtimur semper surrepticio. Surrepticius puer, *Furtim sus* Plaut. Men. Prol. 68 Atque istic habitat geminus surrepticius. ibid. v. 60. Surptus, *pro* Surreptus *posuit* Idem Poen. 4, 2, 8 5, 2, 98. Postulatio surrepticia, *Literae surrepticiae dici po quae ad falsam alicuius suggestionem concessae sunt. Sed malunt alii a*

SVRREPO *vel* SVBREPO *derivare*

SVBREPTICIVS, *vel* SVBREPTIVVS, a, um. Subre defensione muniri l. vn. Cod. Theod. de mancip.

SVRRŎGO, *vid.* SVBROGO.

SVRSVM. Adu. [ἄνω] *Superiorem partem vel locum aut reg denotat.* Ter. Adel. 4, 2, 36 Praeterito hac recta platea su Plaut. Mil. 4, 4, 14 Non tu scis, quum alto ex puteo sursum ac mum descenderis, *etc.* Curlitare deorsum sursum Ter. Eun 47. Cic. de Nat. Deor. 2, 84 c. 33. Petron. c. 63. *vbi vid.* Sursus enim versus gignuntur, et augmina sumunt, Et sursun dae fruges arbustaque crescunt Lucret 2, 188. Ferri s Idem 2, 186. Nares et quod omnis odor ad supera fertur, rec sum sunt Cic. de Nat. Deor. 2, 141. Sursum versum *aut pleonasmo quodam dicuntur.* Idem in Partit. 24 Et idem qua sum versus retroque dicatur. *add.* Id. in Orat. c. 39. Cels. Cato de R. R. c. 32 Vites propages in sulcos sursum vorsum, quoa facere poteris, facito vti ducas. *add.* ib. c. 33. Varro R. R. 1, 31.

SVRVS, i. m. [Φύγανος] *Antiquis Palus dicebatur.* Surum dicebant ex quo per diminutionem fit furculus. Ennius, Surus furum ferret, emem defendere posset. *Sic Scal. Coniect. qui laudat etiam* Crebrisurum vallum Ennii, *de quo s. l.* Surus *nomen elephanti.* Plin. 8, 5 *cum nomina nouisse elephantos dix* Certe Cato, cum Imperatorum nomina annalibus detraxerit, eum, fortissime praeliatus esset in Punica acie, Surum tradidit vocatum tero dente mutilato. *Primae edit.* Sutrum *habent, vnde in Th rum Stephani venit* Satrus, *quod interpretati sunt, vetus, forte fante Graeco* σαθρός.

SVRCVLVS, i. m. [Φρυγανίσκος, ῥοΐδιανος] *Est in arbo quod simplex oritur, et frondes gerit, quale est praecipue germen a num, Graecis autem* πλάδος *dicitur, detrahiturque interdum et rej ab arbore, ad altas rursus producendas.* Varr. de R. R. 1, 40 tera species ex arbore in arborem inserendi, nuper animaduersa boribus propinquis. Ex arbore enim, e qua quis vult habere lum, in eam, quam inferere vult, ramulum traducit, et in eius praecisio, ac diffisio implicat, *etc.* Plin. 1 , 2 Senescentem turisque furculis construere nidum. Virg. Georg. 2, 87. Qu 6, 3, 88 Rogo des mihi furculum ex ista arbore, vt inferam. de Orat. 2, 278 c. 69. Vsurpare possessionem amissam furcu fringendo Idem de Orat. 3, 108 c. 28. *conf.* Colum. 2, 11. C 17, 2. *et* 8, 10, 6. Suet. in Galba c. 1.

SVRCVLA, ae. f. *Idem.* Apic. 4, 7. *et* 7, 2. *etc.* 7, 4. 8, 7.

SVRCELLVS, i. m. Dimin. Idem 4, 2.

SVRCVLO, āre. [Φρυγανίζω] *Surculos stirpibus vel caud adimere, vt altius crescant, et uberius a terra nutrimentum acci* Columel. 5, 9, 11 Atque etiam rigandae sunt plantae *(olearum)* siccitates incesserunt, nec niti post biennium ferro tangendae, a mo furculari debent, ita vt simplex filius altitudinem maximi *(vid. leg.* bouis) excedat. Surculare *vt* Pampinare, *pampi necessarios detrahere, vt* Rusticare *exstirpare rusticum.*

SVRCLO, āre. *Surculo connectere et ligare. Vt,* Decussatim clare Apic. 7, 4. *add.* Id. 4, 5. 7, 2. 8, 8.

SVRCVLARIVS, a, um. Adi. [Φρυγανικός] Plin. 11, 26 *cadis,* Quidam duo alia genera faciunt earum: furcularium, qu grandior: frumentariam, quam alii auenariam vocant. Apparet simul cum frumentis arescentibus. *i. quae in furculis viuit: siue eo tempore apparet, quum arbores furculos suos emittunt vel trudunt.* furcularius Varr. de R. R. 1, 2.

SVRCVLOSVS, a, um. Adi. [Φρυγανώδης] *Quod furculis dat.* Plin. 25, 5 Ramis hyssopi furculosam. Radices Idem *add.* Id. 12, 19. 27, 6. Apul. de Herb. c. 113.

SVRCVLOSE. Adu. [Φρυγανωδῶς] *Per furculos.* Plin. 18, 43 Arescit furculose.

SVRCVLARIS, e. Adi. [Φρυγανοτόκος] *Surculis aptus.* C mel. 3, 11 Considerandum est, antequam pastinemus, furcularis nec terra: idque facillime exploratur per stirpes, quae sua sponte prouen

VRCVLACEVS, a, um. Adi. [φουγανώδης] *Surculi similе.* Ali 19, 7 Duritie furculacea in folliculo sunt raphano, sinapi, rapo. *Suid.* Semina.

S V S

S, [ἄνω] *pro Sursum accipitur in compositione, ut* Suspicio. *Vi Taubm. ad* Plaut. Cist. 2, 3, 78.

S, sa, sum: *pro* suus *etc. it. pro* is *etc.* Ennius *posuisse videtur. Vi* SAS *ex* Festo: *item* SVM *pro* eum *ante* SVMEN.

S, suis. c. *secundum* Phocam p. 1690. [σῦς, ὗς, χοῖρος] *Porcum et porcam significat.* Plin. 8, 51 Sues fere semel anno gignunt. Cic. de finib. 5, 36 In quibus non corporum solum, vt in suibus, sed etiam animorum. Subus *pro* suibus Lucret. 6, 974 *et* 977. Plin. 8, 5 Obnoxium genus morbis, anginae maxime et strumae. Amica ut sus Hor. Epist. 1, 2, 26. Flumineus sus Stat. Achil. 2, 410. Ferox dinosi sues, *vt ex Aristotelis* χαλαζώδης *vertit* Gaza, *de Animalibus, 21 quorum crura, et collum et armi carne constant humidiore, quibus artibus vel* grandines *plurimae innascuntur, etc.* Horrens Lucas 5, 85. Horridus Virg. Georg. 4, 407. Prima Hostia, Ovid. Met. 15, 111. *conf.* Id. Fast. 1, 349 seq. Immundi sues Virg. Aen. 1, 400. Inualida, *vid.* INVALIDVS. Ingens Virg. Ecl. 3, 390. Laetus glande Idem Georg. 2, 520. Claud. in Pall. nupt. Honor. et Mar. 183

Continuo sublime volans, ad moenia Gallis
Condita, lanigerae suis ostentantia pellem
Peruenit.

Sit autem periphrasis vrbis Mediolani, Sidon. Apollin. Epist. ad Volusian. 7 Rura paludicolae temnis populosa Rauennae, Et quae lanifer de sue nomen habet. *Quum enim Gallis consilium foret vrbem conferunt effosso solo inuentam suem dimidiatim lunatam: a quo portento Mediolanum esse mox nuncupatum.* Lutulenta Hor. Epist. 2, Magnorum suum horrentia terga Virg. Aen. 1, 639. Sicci suis rara pendentia crate Ituen. Sat. 11, 83. Vulgaris sus, donatur Apro Plin. 28, 15. Vulnificus sus Ouid. Met. 8, 359. de Nat. Deor. 2, 160 c. 64 Sus vero quid habet praeter escam? cui in ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chry- . Docebo sus *(vt aiunt)* oratorem illum Idem de Orat. 2 c. 57. Sus Mineruam. *add.* Id. Fam. 9, 18. Sus Mi- in; in prouerbio est, vbi quis id docet alterum, cuius ipse inscius est, quam rem in medio, quod aiunt, positam Varro et Eubulus ineptis mythis inuolugere maluerunt, quam simpliciter referre. ¶ 2 *Pisces genus, ap.* Ouid. Hal. v. 130.

SARIVS, a, um. Adi. *Vt,* Suarius negotiator Plin. 7, 12. Vlp. in l. 1 §. Cura carnis. D. de officio praefecti vrbi. Cura carnis, vt iusto pretio praebeatur, ad curam praefecturae pertinet, et forum suarium sub ipsius cura est. ¶ 2 *Subst.* Plin. Compertum agnitam vocem suarii furto abactis, mersoque natiinclinatione lateris vnius remeasse. *Int. Pastor, Custos.* ¶ 3 *pastura et negotiatio suum.* Suariam facere Inscr. Grut. p. 361 n. 1. SATIM. Adu. [συιστῶς] *Suis more.* Nonius 1, 190 ex Nigidio: im, suatim, bouatim.

SINVS, a, um. Adi. [*Suus* Onomast. Vet.] *Quod est suis.* 2, 4, 8 Hic enim conciliator suinae carnis datur populo. *de Ianio. imae edit. et MS. Polit. Al.* Suillae.

SILIVS, a, um. Adi. [συικὸς] Dimin. *a* Suinus. Adeps Colum. 7, 5. 6, 52 At in Arabia Suillum genus non viuit in vllo genere. Liu. 22, 22, 23. Martial. 3, 60. Suilla elixa Cels. 5, 26, 30. *sc. familiae,* Suilla assa Id. 5, 9. Genus suillum inuisum Verrodiderunt Poëtae, ob interfectum ab apro Adonim, quem dilegeb Dea. Quidam autem quod immundissimi sint sues ex omni manue pecore, et ardentissimae libidinis, ita, vt opprobrium mulieribus de tractum sit, cum subare, et subire dicuntur. Festus. Grex sui s Liu. 22, 10. Stercus Colum. 2, 15. Pecus suillum Id 7, 9. Varro R. R. 2, 4, 1. *conf.* SVINVS.

SILE, is. n. [συστυλεῖα] *Stabulum suum.* Columel. 7, 9, 14 Dicens autem porculator frequenter suile conuerrat, et saepius harras *vid.* HARA.

SCERDA, χοιράδα κόπρος Gloss. Lat. Gr. *vid.* SVCCERDA.

SSA, ae. f. *et* SVSA, orum. n. [Σῦσα] *Vrbs et metropolis Persidis.* Propert. 2, 13, 1 Nota tot Achaemenidis armantur Susa Spicula quod nostro pectore fixit amor. Haec Vrbs *(vt scribit* in. 6, 27) a Dario Hystaspis filio condita fuit. *Ibi fuit regia Cyri, candido et vario, columnis aureis et lacunaribus, gemmisque distincta, caelo continens simulacrum, stellis micantibus infinitum, et innumerabilia multa.* Pharetrata Susa Claud. de Bell. Gildon. 33.

SSIS, idis. f. Patronym. *quae alias Susiana.* Sidon. Epist. 7, 17, 7 Sola sus regi truculento Susidis orae.

SSIANA, ae. *vel* SVSIANE, es. f. [Σουσιανή] *Regio Persidis.* Plin. 6, 27 Susianem ab Elymaide differminat amnis Eulaeus, ortus in Me s: medioque spatio cuniculo conditus, ac rursus exortus per Mesobenen lapsus: circuit arcem Susorum ac Dianae templum augustissimum illis gentibus.

S SIANI, orum. m. [Σούσιοι] *Qui Susianen incolunt.* Plin. 6, 27 Susianis Orientem versus iunguntur Cosaei latrones.

SSINVS, a, um. Adi. [κρινὸς] *Vnguenti nomen: Quod ex lilio fit. Lilis factum interpretantur, cum et vrbem Persidis a lilio, nominabere scribat Stephanus.* Susa *enim Persae vocant* Lilia. Plin. 13, *unguentis et oleis,* Susinum tenuissimum omnium est. Constat ex ili , balano, calamo, melle, cinnamomo, croco, myrto, aspalatho.

SSINATVS, a, um. *Idem. Vt,* Oleum susinatum Marcell. Empir. c. 7.

SSCIO, ire. [ἴσχειαι] *Tributabant* Plauto Men 2, 3, 78 Ho Menio accede huc. MES. quid negotii est suscirri? *i. sciri. Sed dic recte* Sc! scire vis?

SSCIPIO, cpi, ceptum, cre. [δέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι] *Quae aliquid velut suppositis manu: tam ad animum, quam ad corpus referre, et habet magnam cognationem cum* Subire: *qui* Subit *onus, ille* Suscipit, *et quod* suscepit, *si est constans,* Sustinet. *Illud* Sus *credo habere similitudinem cum* Abs *Praepositione, ad* Ab *comparata: dixerunt* subipio *vt* abscondo: *sed in hoc retentum* B *frequentius, quod plane* per, *in* asporto: Subs *suum* B *plane perdidit. Nam in* Subsisto *et similibus non fuit* subs. *Sed fuit forte in* Susque deque *v.v. Haec ita disputat, pertinent etiam ad reliqua,* Suscito, Suspendo, Sustineo, *etc. Item* Suscipere *quibus Substantiuis iungatur, elementorum ordine persequemur.* Actiones periculosas suscipere Cic. Off. 1, 83 c. 24. Idem Off. 2, 55 Qui suis facultatibus, aut captos a praedonibus redimunt, aut Aes alienum suscipiunt amicorum. Aliquem suscipere et tueri: *h. e. Amplecti et defendere.* Cic. Fam. 16, 11 Ego autem Varronem quem cum amantissimum mei cognoui, tum etiam valde tui studiosum, dalgentissime commendaui, vt et valetudinis tuae rationem haberet, et nauigationis, et totum te susciperet ac tueretur. Idem pro Cael. 37 Redeo nunc ad te Caeli vicissim: ac mihi Auctoritatem patriam, fecueritatemque suscipio. Idem Verr. 5, 151 Verres ille vetus proditor Consulis, translator quaestorae, auersor pecuniae publicae, tantum sibi Auctoritatis in Rep. suscepit. In Amicitiam suscipere Liu. 7. Balnea suscepta crepidine graminea Stat. Silu. 1, 3, 43. *i. fulta, substructa. Vid.* Domum suscipere. Cic. de Legib. 2, 34 Sequitur enim de iure Belli, in quo et suscipiendo et gerendo, et deponendo, ius vt plurimum valet. Idem de Diuin. 2 Non suscepisset Bellum ciuile Caesar. *add.* Curt. 4, 1, 12. Bellum suscipitur cum gente feroci Ouid. Met. 14, 451. Cic. de Finib. 1, 18 Nec tamen sua superiora illa tam magna nec tam praeclara ducebat, quam illum vltimum Casium, quem propter fidem constantiamque susceperat. Idem Prooem. Act. 1 in Verr. 51 Suscipe Causam iudiciorum, suscipe Causam fecueritatis, integritatis, fidei, religionis, suscipe Causam Senatus, vt is hoc iudicio probatus, cum Pop. Rom. et in laude et in gratia esse possit. Causam libertatis Idem Fam. 12, 24. Causam contra aliquem suscipere Quinctil. 6, 1. Causam suscipere mandati Ouid. ex Pont. 2, 2, 45. Cicatrices pectore aduerso suscipere Quinctil. 2, 15. Cic. de Legib. 2, 5 Ego mehercule et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias: vnam naturae, alteram ciuitatis: vt ille Cato, quum esset Tusculi natus, in Populi Rom. Ciuitatem susceptus est. Idem Att. 9, 8 De his rebus rogo vos, vt Cogitationem suscipiatis. *i. Cogitetis.* Idem Philipp. 2, 31 Attende enim paullisper, et Cogitationem sobrii ad punctum temporis suscipe. Idem Att. 14, 22 Quaeris vt suscipiam Cogitationem, quidnam istis agendum putem. Consilium Plin. Epist. 1, 22. Cic. de Nat. Deor. 2, 62 Suscepit autem vita hominum, Consuetudoque communis, vt beneficiis excellentes viros in caelum fama ac voluntate tollerent. Consulatum maiorem facere suscipiendo gerendoque Plin. in Paneg. 59 *pr.* Constantiam Cic. Att. 3, . . Idem pro Rabir. 28 Ego autem, si mihi esset integrum, susciperem Crimen hoc, agnoscerem, confiterer. Plin. Epist. 9, 13, 13 Crimenque quasi in medio relictum, defensione suscipiunt. Cic. pro Sull. 68 Neque enim istorum facinorum tantorum, tam atrocium Crimen Iudices P. Sullae persona suscipit. Idem Verr. 5, 104 Tibi vni parcam, et totius illius culpae Crimen vituperationemque inconstantiae potius suscipiam, quam aut in te sim crudelis, aut tot tam graues testes viuos incolumesque esse patiar. *Sic mox* Culpam, Facinus, Maculam, Parricidium, Scelus, Turpitudinem suscipere. Idem pro Cluent. 133 Caeterique huiusce modi ordinis non fecerunt idem, quod nunc Cluentius, vt aliquid Culpae suscipere se putarent recusando, sed apertissime repugnarunt. Columel. 2 Praef. Vt ne lanificii quidem Curam suscipere dignentur, *etc.* Curam et cogitationem alicuius rei suscipere Cic. Att. 8, 24. Curam et intentionem Plin. Epist. 2, 10. Curationem et quasi Dispensationem regiam suscepisset Quinctil. 4, 2. Cursum tenere, quem a prima aetate susceperis Cic. pro Planc. 52. Idem Fam. 5, 8 Quae a me suscepta Defensio est te absente dignitatis tuae, in ea iam ego non solum amicitiae nostrae, sed etiam constantiae meae causa permanebo. Domum labentem Sen. de Benef. 6, 15. *i. fulcire. Vid.* Tecta, Latera, Theatrum. *Vid.* Ramirez. ad Martial. 1, 1. Errorem et superstitionem suscipere Cic. de Diuin. 2, 83. Executionem eius negotii libens suscepit Tacit. Ann. 3, 31. Idem de Fin. 1, 32 Quis nostrúm Exercitationem vllam corporis suscipit laboriosam, nisi vt aliquid ex ea commodi consequatur? Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 21 Neque enim mors miseranda est, quae ob Remp. capitur, neque Exilium turpe, quod virtute suscipitur. Cic. pro Cluent. 170 Quo tandem Habitus metu adductus, tantum in se Facinus suscipere conatus est? *i. Admittere.* Famam et Pudorem defuncti Plin. Epist. 2, 4. *i. tueri.* Idem Epist. 10, 21 Quas partes impleturum te secundum susceptam Fidem confido. *i. Secundum quod promisisti.* Fraudem suscipere Cic. in Pison. 43. Imperium suscipere Ouid. ex Pont. 4, 9, 60. Cic. Off. 1, 28 Nam aut Inimicitias, aut Laborem, aut Sumtus suscipere nolunt. Ter. Hec. 2, 1, 34 Cum puella anum suscepisse Inimicitias non pudet? Inimicitias propter alicuius salutem suscipere Cic. de Aruisp. Resp. 7. Idem ad Brut. 17 Qui valentissimum Antonium suscipere pro Rep. non dubitauit Inimicum? Idem in Parad. Hereditatis spes, quid Iniquitatis in seruiendo non suscipit? Idem de Inuent. 1, 4 Quibus rebus tantum Odii atque Inuidiae suscepit eloquentia, vt homines ingeniosissimi, quasi ex aliqua turbida tempestate in portum, sic ex seditiosa et tumultuosa vita se in studium aliquod traderent quietum. Idem Att. 4, 14 Iter Asiaticum puto tibi suscipiendum fuisse. Iudicium suscipere. Vlpian. in l. 1 §. Apud Iulianum. D. Depositi. Laborem aliquem Lucret. 3, 367. Cic. de Finib. 1, 24 Sed vt omittam Pericula, Labores, Dolorem etiam, quem optimus quisque pro patria et pro suis suscipit, vt non modo nullam captet, sed etiam praetereat omnes voluptates, dolores denique quosuis suscipere malit, quam deserere vllam officii partem. Laborem et periculum pro salute alicuius suscipere Idem pro Muraen. 76. Latera puteorum structura suscipiat Pallad. Aug. 9, 2. *Vid.* Domum. Idem Philipp. 12, 5 Admirabantur boni viri, accusabant amici, quod spe pacis Legationem suscepissem. Cic. Verr. 3, 161 Susceperas enim Liberos non solum tibi sed etiam patriae. *vt Tullere v. c. Nempe qui sibi vult pater ex se natos, humo eos tulit ac suscepit.* Idem Verr. 5, 122 Qui a parentibus spe nostri imperii, nostraeque aequitatis suscepti, educatique sunt. *Add.* Id. Fam. 5, 16. *et* Att. 11, 9 *extr.* Liberos ex cuiuspiam filia suscipere Idem Philipp. 3, 17. Tac. A. 2, 37, 2 *de Hortalo,* Illectus a diuo Augusto liberalitate decies Sestertium ducere vxorem, suscipere Liberos. Cic. pro Font. 26 Magna mehercule causa Iudices absolutionis cum caeteris causis haec est, ne qua infignis huic imperio Macula atque Ignominia suscipiatur. *Sic* Crimen, Culpam. Mandatum suscipere Cuius in l. Si quis alicui. §. Qui suscepit. D. Mandati vel contra. Membra collapsa famulae suscipiunt Virg. Aen. 4, 391. Cic. Tusc. 3, 32 Si vero ne futurum quidem sit, frustra suscipi Miseriam voluntariam. Munera suscipere sanguinei Martis Ouid. Rem. Amor. 154. Negotium sine mora suscipere Cic. in Catil. 3, 5. Multum Negotii Idem Verr. 3, 1. Negotia atque controuersias alicuius Idem pro Caecin. 13. *Et* Att. 12, 20 Quod ad Tironem de Terentia scribis, obsecro te, mi Attice, su-

scipe totum Negotium. Obiurgationem Cic. Att. 4, 15. Idem Att. 6, 1 In quo, vt audio, magnum Odium Pompeii suscepistis. Plin. Epist. 2, 18 Non ignoro suscipiendas Offensas in eligendo praeceptore. Sed oportet me non modo offensas, verum simultates pro fratris tui filiis tam aequo animo subire, quam parentes pro suis. Officia et partes pro aliquo Cic. Fam. 3, 10. Idem Off. 3, 6 c. 2 Suscepisti Onus praeterea graue, et Athenarum, et Cratippi. Onus atque munus suscipere et profiteri Idem de Orat. 1, 116. Suscipis Onus officii, quod te putas sustinere posse: quod minime videtur graue iis, qui minime ipsi leues sunt Idem pro Rosc. Amer. 112. Onus vrbis susceperat vna domus Ouid. Fast. 2, 197. Opus censorium obiurgandis moribus Columel. Prooem. 12. Cic. pro Cluent. 32 Caeteri non videntur in singulis hominibus multa Parricidia suscipere posse: Oppianicus inuentus est, qui in vno corpore plures necaret. *Vt* Crimen *etc.* Idem Att. 3, 21 Intelligoque multas partes meae salutis et suscipere, et posse sustinere, neque vt ita facias rogandum esse. Idem de Orat. 3, 60 Ex illis autem, quae remanent, ea philosophia, quae suscepit Patrocinium voluptatis, etsi cui vera videatur, procul abest tamen ab eo viro, quem quaerimus. Idem pro Muraen. 76 Istuc me rogari oportet abs te, an te potius a me, vt pro mea salute laborem, Periculumque suscipias. Idem pro Cluent. 100 Irridebatur haec illius reconciliatio, et Persona viri boni suscepta. Id. pro Lege Manil. 7 Non modo adhuc Poenam nullam suo dignam scelere suscepit, sed ab illo tempore annum iam tertium et vigesimum regnat. Idem ad Quir. post red. 1 Sin et ea, quae ante gesseram, conseruandae ciuitatis causa gessissem, et illam mihi eram Profectionem vestrae salutis gratia suscepissem, *etc.* Idem pro Flacc. 13 Quod vereor ne Laelius ex his Rebus, quas sibi suscepit gloriae causa, putet aliquid oratione mea Sermonis in se esse aut inuidiae esse quaesitum. Id. ad Brut. 14 Quod ipsum, si Rempub. cui susceptus es respicis tibi iam iamque faciendum est. Sceleris aliquid suscipere Catull. 85, 4. Cic. Philipp. 11, 9 Miserior igitur qui suscipit in se Scelus, quam is, qui alterius facinus subire cogitur, *vt* Crimen *etc.* Sermones suscipere Quinctil. 2, 15. Theatrum suscipitur fulturis et substructionibus Plin. Ep. 10, 48, 2. *Vid.* DOMVM. Cic. Philipp. 3 Quod reliquum est, non est tertium: sed postremum omnium, maximam Turpitudinem suscipere cupiditate vitae. *vt* Crimen *etc.* Quod Turpissime susceperas, perseuerare et transigere non potuisti Idem pro Quint. 76. Idem de Fin. 5 Qui etiam nunc agendi aliquid dicendique causa prope contra naturam Vigilias suscipere soleamus. Vindictam suscipere Ouid. ex Ponto 4, 6, 33. Voluntatem hanc suscepi diis immortalibus ducibus Cic. in Catil. 3, 22. Vota publica suscipere pro aliquo Ouid. Met. 7, 450. Vota suscipere Deo pro re aliqua vel pro aliquo, *Vouere.* Plin. Epist. 252 Sollemnia Vota pro incolumitate tua, qua publica salus continetur, et suscepimus domine pariter, et soluimus, precati deos. Liu. 27 Deos deasque precabantur, vt illis faustum iter, felixque pugna, matura ex hostibus Victoria esset, et damnarentur ipsi votorum, quae pro iis suscepissent. *conf.* Vell. 2, 48, 2. ¶ 2 *Obseru.* Suscipere, *pro Excipere, et in vicem respondendi succedere.* Virg. Aen. 6, 723 Dicam equidem, nec te suspensum nate tenebo Suscipit Anchises: atque ordine singula pandit. *conf.* Apul. Met. 5 p. 163. *In disputando sumere defendendum.* Illos, qui, quod tota in hac causa difficillimum est, suscipiant, posse animum manere corpore vacantem Cic. Tusc. 1 c. 32. *Passiue.* Idem de Aruisp. Resp. 57 c. 27 Eodem enim tempore, et suscipimur in lucem, et hoc caelesti spiritu augemur. *Pro illo quod est* Lucret. 5, 403 Solque, cadenti *(Phaëthonti)* Obuius aeternam suscepit lampada mundi, *Lambinus et alii legunt* Succepit. *Et sane rationes Grammaticae non minus admittant* Succipio, *quam* succedo *et similia. Verum vsus inualuit, vt nec* suscedo *dicatur, nec, puto, alias inueniatur* succipio. *Huc ponamus etiam* Asconii *admonitionem* in Cic. Diuin. in Caec. p. 27 Suscipitur totum, recipitur pars *(nempe* recipere *interdum idem est, quod excipere)* Suscipitur quod principale est, recipitur, quod hinc pendet. Suscipitur solum aliquid propter se, recipitur etiam propter aliud. *Haec adsert Pedianus, ad declaranda illa verba* Ciceronis 26 c. 8 Ego in hoc iudicio mihi Siculorum causam receptam, Populi Romani susceptam esse arbitror. *Poterat etiam hoc discrimen dare,* Recipiuntur *delata,* Suscipitur *aliquid vltro: quod forte in h. l. optime conuenit. Sed latius ipsum verbum* Suscipere *patere, iam ostensum est.* De fonte suscipere infantulum, *i. Pro infantulo in Baptismo spondere, apud Scriptores Ecclesiast. Vid.* Vict. Vticens. de Persecut. Vandal. et Gregor. Pap. Dial. 4, 32.

SVSCIPIENDVS, a, um. Partic. [δεκτέος] *Vt,* Sacra sollemnia suscipienda Lucret. 5, 1162.

SVSCEPTVS, a, um. Partic. Pass. [δεδεγμένος] *Vt,* Fames vrbi suscepta Claud. in Eutrop. 1, 401. Flagitium ac Dedecus Cic. pro Mur. c. 5. Idem pro Lege Manil. 7 Delenda vobis est illa macula, Mithridatico bello superiore suscepta. Liberi ex variis matrimoniis suscepti sustin. 9, 8, 3. *add.* Id. 11, 10, 2. Negotium susceptum transigere Cic. pro Quint. 76. Poenam sempiternam sustinerem mea voluntate suscepta Idem Post red. ad Quir. 1. Soboles suscepta mihi de te Virg. Aen. 4, 327. Cic. de Fin. 2 Sed te, vt dignum est, tua erga me et erga philosophiam Voluntate, ab adolescentulo suscepta, fac vt Metrodori tueare liberos. ¶ 2 Suscepti *peculiariter sunt clientes.* Ammian. Marc. 17, 20. *et* 30, 4. *Apud* Paull. Receptar. Sent. 5, 15 *Schultingius pulchre* Susceptos *mutauit in* susceptos. *Vid. ibi plura: it.* Serv. *ad* Aen. 6, 609. *Wower. et Elmenh. ad* Minuc. Fel. 28, 4. ¶ 3 *Substantiue, vt* Coepta, Incoepta *etc.* Ouid. Met. 11, 200 — Susceptaque magna labore Crescere difficili. *h. e. Incepta grandia.*

SVSCEPTIO, ōnis. f. [ὑποδοχή, ὑποδεξία, ἀντίληψις] Cic. de Fin. 3, 32 Sic ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda. Idem pro Mur. 1 Et quoniam in hoc officio studium meae defensionis ab accusatoribus, atque etiam ipsa susceptio causae reprehensa est, ante quam pro L. Muraena dicere institutum, pro me ipso pauca dicam. *conf.* Id. Acad. 1 c. 6.

SVSCIPTOR, ōris. m. *Qui suscepit, vt qui luforibus domi suae ludendi dat locum·* Vlpian. in l. 3. De aleatoribus. Item notandum, quod Praetor susceptorem verberatum quidem, et damnum passum, vbicunque et quandocunque non vindicat. Susceptores *etiam sunt, Qui annonis et tributis aerarii recipiendis praepositi sunt. Vid.* tit. C. de suscept. et sustin. 8, 3, 8 Susceptores solicitare, *i. Homines quaerere, qui opera faciendi conducunt.*

SVSCIPTIBILIS, e. Adi. Sarisb. Policr. 3, 2 An omnia susceptibilia contrariorum.

SVSCEPTO, āre. Frequent. *a Suscipere.* Apul. Met. 2, 128 riam pro me lanienam susceptauit. *conf.* Id. ib. 11 *sub f. fec. W et* Iul. Flor. p. 394

SVSCITO, āre. [ἐγείρω, ἀναπνέω, ζωγρέω, ἀναζάω] Plaut. 2, 1, 25 Quis istic dormit? PHIL. Callidates. T. suscita istum. phium. Cic. Tusc. 4, 43 Noctu ambulabat in publico Thecles, quod somnum capere non posset, quaerentibusque respon Miltiadis trophaeis se etiam somno suscitari. Plaut. Mil. 3, Quae me somno suscitet. E quiete suscitare aliquem Cat Gell. 5, 78 (81) 4. *Metaph. Hortari, impellere:* Virg. A 108 Aeneas acuit Martem, et se suscitat ira. Idem 5, 454 ad pugnam redit, et vim suscitat ira. Aliquem suscitare ad officium, *Adhortari* Plaut. Rud. 4, 2, 17. Aliquem suscit praelia Virg. Aen. 11, 728. Bellum ciuile suscitare *ap.* Cic. 11, 3. Crepitum suscitare pede Propert. 2, 4, 3. Ign stinctos suscitare, *Amores remissos accendere* Ouid. de Arte 597. Ignes sopitos suscitare Virg. Aen. 5, 743.

Quondam cithara tacentem
Suscitat Musam, neque semper arcum
Tendit Apollo Horat. 2, 10, 17.

Poenas suscitare alicui Virg. Georg. 4, 456. Rationem qui suscitant, veteres maiorum obterunt laudes Pseudo-Cic. iret in exil. 15. Cic. de Diuin. 1, 13 Qui sui quaestus causa suscitant sententias. *Ex* Ennio. Nescio, quae Te scelera sus Plaut. Mil. 2, 3, 59. Tellem contra aliquem suscitare Cic. pro Com. 36. Vrbes Attonitas suscitat Valer. Argon. 3, 209.

SVSCITABVLVM, i. n. *Quod alios suscitat.* Varro *ap.* 2, 826 Phoenicis adsum vocis suscitabulum, Cantantiumque gallinaceus. *Prima vox incerta.* Fouicia *legit Merc. non ex Optimum forte* Phonascus. *Gallo gallinaceo vno canente, canunt* SVSCITAMEN, ĭnis. n. *Idem.* Apul. Met. 1.

SVSCITATIO, ōnis. f. Tertull. de Carne Christi c. 23 hic positus est in ruinam et suscitationem multorum in Israël.

SVSCITATOR, ōris. m. Martial. 3, 82 Digiti crepantis nouit Eunuchus, Et delicatae Suscitator (*sic Scriuer. ex libris,* scitator) vrinae, Domini bibentis ebrium regit penem. adu. Prax. 28 Si Christus, qui est mortuus, Pater est: alius erit tator, quam Pater mortuus. *add.* Id. de Carne Chr. c. 5. P. C log. Serm. 75. Literarum sepultarum suscitator Sidon. 8, 2

SVSCVDINES, SVSCVS, *vid.* SVBSCVS.

SVSIA, SVSIANA, SVSINVS, *vid.* SVSA.

SVSPECTO, *vid.* SVSPICIO.

SVSPECTVS, a Suspicor venit, et a Suspicio. Paullus ex F

SVSPENDEO, di, sum, ēre. [ἐπικρέμαμαι] *Sub aliqua illa pendere.* Columel. 4, 26 *extr.* Saepe enim notaui per imprude rusticos subiicere iugo palmam, et ita colligare, vt solo vimine deat. *Legitur et* suppendeat.

SVSPENDO, di, sum, ĕre. [ἀναπρέμνημι, αἰωρέω, ἀνάπτω, κρεμάω] *Aliquid sursum ligare, et vincire, vt inde, vel sub illo, pe vel certe ita ponere aliquid, vt non tota sua basi nitatur, sed subuum quid habeat, et sit* pensile, *vt* balneae, *vt* horti pensiles *etc.* lumel. 7, 10 Deinde scissas taleas ferularum lineo funiculo religa ita collo suspendunt, vt strumae ferulis contingantur. Susp ex ceruice Plin. 11, 28. Cic. in Topic. 22 c. 3 Omnibus est rietem directum ad parietem communem adiungere, vel solidum v nicatum. At si quis in pariete communi demoliendo damni i promiserit, non debebit praestare, quod fornix vitii fecerit. enim eius vitio, qui demolitus est, damnum factum est, sed eiu ris et vitio, quod ita aedificatum est, vt suspendi non possit. *Ergo* suspenditur *in pariete suo.* Castra suspendunt saxis praeruptis Sil. 3, 5 *dicat non firma videri vt in planicie, sed ad latus saxorum pendere.* lurem suspendere tenui sulco Virg. Aen. 1, 68. Litora suspen vomere, *Arare litora* Stat. Theb. 4, 118. *Quia glebae post aratio vbi sunt solidae, sed multum caui sit.* Suspendit glebas lupi robustius, *facit raras* Colum. 2, 16, 6. Suspendere vitem in ma terra, *non satis profunde mergere, vt in summo haereat.* Su dere Dolia subiectis partis lapidibus Colum. 12, 18, 6. Su dere pauimenta cellae subiectis cuniculis Pallad. 1, 20, 2. *Hoc studio paratur. Sed* Pallad. Mai. 11, 1 Suspenduntur pauimenta *i. vitiose tolluntur et a rudere subiecto separantur. Hinc* suspender num moderando Veget. Mulom. 2, 40, 3 *in agendo illam sublime asperiori tactu dolorem excitemus, vid. mox* Suspensa manu. Gressum suspendere Idem Mulom. 2, 55, 2. Suspendi arduo loc situ ab humore Pallad. Nou. 5. Nonius *apud* Non. 1, 13 Dum istos tabis suffragatores, pater, Prius in capulo quam in curuli Sella s des nates. *Comica et satirica formula* suspendere nates *in sel* Res summis digitis suspenditur Quinctil. 11, 3. Tellus ligne lumnis suspenditur Plin. 33, 4. *conf.* Id. 34, 8. Sen. de Benef. Nidum tignis suspendit hirundo Virg. Georg. 4, 307. Vestis suspendere Hor. Carm. 1, 5, 15. ¶ 2 Suspendere, *aliquando est Sispendendo strangulare.* Cic. Att. 13, 38 Ita nuntiat Brutus illum ad viros *ἐναγγέλτους,* sed vbi eos? nisi forte se suspendit. Suspe se e fico Quinctil. 6, 3. — De arbore Cic. de Orat. 2 c. 69. spendere de ficu: Id. de Orat. 1, 278 Quum familiaris quidam retur, quod diceret vxorem suam suspendisse se de ficu: Amab *inquit,* da mihi ex ista arbore quos feram furculos. *Habet* Quinct. 6, 3, 88. Cic. Verr. 3, 57 Hominem corripi ac suspen fit in oleastro quodam. Sen. de Ira 3, 23 Audita benigne legati *Athenienſium* Philippus, Dicite, inquit, mihi, facere quid possum, sit Athenienſibus gratum? Excepit Demochares *legatus,* Te, in suspendere. *Hoc vocat* mandare laqueum luuen. 10, 53. *Vid.* SVSPENDIVM. Vlpianus in l. Sacrilegii. §. j. D. Ad legem Iuliam pe tus, Et scio multos etiam ad bestias damnasse sacrilegos, nonn et vitios exsuisse, alios vero in furcas suspendisse. ¶ 3 *mulae aliae.* Naso adunco suspendere aliquem Hor. Sat. 1, 6, 5 spenso *et retracto naso deridere.* Suspendere *rem aliquam, Diffprorogare.* Liu. 39, 29 Mouit aliquantum oratio regis legatos, it medio responso rem suspenderunt. Veget. Mulom. 3, 65, 5 Susp possunt morbi quidam, non persanari. Varro *apud* Non. 2, Vbi dicatur primus Zenon nouam haeresin nouo paxillo suspen *Forte translatum ab his, qui mercimonia quaedam in columnis vel a bernas suas suspendunt, et ipsis claues vel paxillis aliquid decoris ad* Fletum suspendere, *Lacrimas continere* Ouid. Fast. 4, 849. *Sic* 28, 7 Misto praeterea uuorum candido liquore, madidaque lana

tib impositum fluxiones oculorum suspendit. *Quae* suspensa *sunt facili in diuersas partes mouentur et impelluntur: hinc* Suspendere *est dubitatione excruciare.* Plin. Epist. 2, vlt. Diu miseram exspectatione suspelit. Suet. in Tiber. c. 24 Nunc precantem Senatum, et procumentem sibi ad genua, ambiguis responsis et callida cunctatione suspens. Suspendere animos exspectatione Curt. 9, 7, 20. *it.* 7, 4, 1. Quinctil. 1, 8 *de lectione loquens*, Sciat puer vbi suspender spiritum debeat, quo loco versum distinguere, vbi claudatur sensus vbi incipiat.

SVSPENSVS, a, um. Partic. [παρακρεμαδείς, μετέωρος] Sen. le benef. 4, 12 Suspensum amici bonis *(publice distrahendis)* libellum leiro, creditoribus eius me obligaturus. *Nescio vnde sit lectio Turnebi: nec relata aliis*, suspensis amici bonis. *Certe non absurdum esset* suspensa *dici* bona, *quorum libellus auctionis suspensus est, vt* Suet. Claud. 9 renalem pependisse Claudium *memorat.* Cic. Tusc. 5, 67 Vel qui Pelopis illi Neptuni, qui per vndas currus suspensos rapuisse dicunr, excipient te. Suspensos *in alto natantes non mersos.* Suspeis reste, manibus se demisit Liu. 8, 16. Alis leuiter suspensis, id ENIS. Aulaea suspensa Hor. Serm. 2, 8, 54. Corpora suspensa ceo, *i. vsque ad mentum defossa* Hor. Epod. 5, 36. Lacrimae suspensae Ouid. ad Liu. 114. Lacrimae diu suspensae per ora fluxere ui. Amor. 1, 7, 58. Rupes saxis suspensus Virg. Aen. 8, 190. et gium suspensum et instabile Plin. Pan. 22, 4. Volatus suspenis tat. Theb. 3, 363. Suspensus, [αἰωρούμενος] *Incertus, dubius.* ir Aen. 6, 722 Dicam equidem, nec te suspensum nate tenebo. Idem Aen. 2, 114. Suspensus exspecto Plin. Ep. 7, 6, 14. Cic. ai 15, 1 His rebus allatis, etsi intelligebam socios infirme animatos se et nouarum rerum exspectatione suspensos, sperabam tamen eos, os iam accesseram, quique nostram consuetudinem, integritam ie perspexerant, amiciores Pop. Rom. esse factos. Suspen- plicatione, *Propter explicationem siue solutionem nodi Gordiani.* 3, 1, 17. *Sed* exspectatione *al.* Detinere aliquem suspensum tt. 10, 1. Idem Att. 2, 18 Accepi aliquot epistolas tuas, ex intellexi, quam suspenso animo et sollicito scire aueres quid esii. Animos ex leuibus fortunae momentis suspensos geiin. 4, 32 *pr.* Suspensiore Animo Hirt. Bell. Afric. c. 40. Anius occupatus et suspensus Cic. de Orat. 1, 239 c. 56. Liu. 8, 13 ot populos inter spem metumque suspensos Animi habetis. Cita n sollicitam mihi suspicione, suspensam metu, *etc.* Cic. de Lege gr 1, 23. Exspectatio vestra ne diutius oratione mea suspensa ne ur Idem pro Cluent. 8. Gaudia suspensa Claud. Cons. Prob. C b. 214. Mentem suspensam pertentant vicissim Gaudia Virg. en, 827. Nox suspensa, *i. dubiis periculis plena* Plin. Ep. 6, 20, . Rationes habere suspensas Cic. Fam. 5, 13. Somnus suspenis, *qui facile cedit:* Cic. Tusc. 1, 106 Mater te appello, tu quae ira Somno suspenso leuas. Sors suspensa dubio metu Stat. he 1, 195. Munera suspensi plena Timoris Ouid. Her. 16, 84. eri media et suspensa Quinctil. Declam. 18. Verba suspensa t c tura Tacit. Ann. 1, 11. Vultus incertus et suspensus Cic. to uent. 54. In suspenso relinquere Plin. Ep. 10, 40, 4. Au- bi suspensis bibere, *vt substrictis, Diligenter audire* Propert. 3, 4, 8. ic. rut. 200 c. 54 Idem si praeteriens adspexerit erectos intuentes ce ——— aut, vt auem cantu aliquo, sic illos vident oratione ia suspensos teneri. Gradu ire suspenso, *Placido et silenti.* Ter. ao 1. 5, 6, 27. Gradus suspensus digitis Ouid. Fast. 1, 426. Ma- u i pensa commendare Plin. Ep. 6, 12, 1. *i. caute, vt* manum suspenere *abetur medicus. Sic* Suspensa mola oliuam frangito Columel. 5, 5 *i. Non vehementer, et toto pondere conterente, quod subditum est.* ic stigium suspensum. Pastinatum suspensissimum, *verum, mi- ime ensum, a fossione* Columel. 3, 13, 7. *vt* Terra 11, 3, 34. Supen poplite leuiter transire Stat. Silu. 5, 4, 19. Vestigium Plin. am c. 22. Apul. Met. 5 p. 138. Virg. in Ciri v. 212 *c. not. Lindenbrog. add. Drakenb. ad* Sil. 15, 617.

SVSPENSE. Adu. *Compar.* August. Confess. 10, 34 *extr.* Quia suspius incideram.

SVSPENSŪRA, ae. f. Senec. Epist. 91 (90) Vt suspensuras balnearum, et impressos parietibus tubos per quos circumsunderetur calor. *conf.* Vitr. 5, 10. Pallad. 1, 40.

SVSPENSIO, ōnis. f. [αἰώρησις] Hirt. Bell. Afric. 48 Exercitus magis suspensione animi ante aduentum Iubae commouebatur. itr 1. 5, 10 Flamma peruagabitur sub suspensione. *i. cauo, fornicato pere.*

SVSPENDIVM, i. n. *Suspensio.* Suet. in August. c. 65 Suspendio ita timuit. Plaut. Aul. 1, 1, 11 Vtinam me diu adassint ad suspendium: otis quidem, quam hoc pacto apud te seruiam. Suspendio vitam ere Gell. 15, 10. Cic. Verr. 3, 129 c. 56 Non inquam perpere, vt homines iniuriae tuae remedium morte ac suspendio quaerent, nisi, *etc. Superbissimae indignationis vox apud* Apul. Met. 9 p. 204. Suspendium sese et totis illis, et ipsis legibus mandare proclabar vt Iuuenal. 10, 53 Cum fortunae ipse minaci Mandaret laqueum. lat al. 1, 116 Iam suspendia facua cogitabas. *conf.* Cass. Hemina *ap.* ert ad Aen. 12, 603.

SVSPENDIŌSVS, a, um. Adi. *Qui suspensus est laqueo.* Plin. 3, 4 Cardinibus ostiorum aceto affusis, lutum fronti illitum, capitis olem sedare: item laqueum suspendiosi circumdatum temporibus. II. D. de iis, qui not. infam. *Vid.* Varro *ap.* Seru. *ad* Aen. 12, 603.

SVSPICIO, exi, ectum, ĕre. [ἀναβλέπω] *Sursum adspicere.* Virg. en, 442 Aeneas ait, et fastigia suspicit vrbis. Cic. Tusc. 1, 63 25 Astra suspeximus, tum ea, quae sunt infixa certis locis, tum illa on e, sed vocabulo errantia. Suspicere in caelum Idem in po. Scip. 1. Suspicere et circumspicere Idem de Diuin. 2, 72. *Vid* Macrob. Sat. 2, 4 *quem damus in* SVSPECTVS. Suspicere alicui, *Admirari et venerari, quasi supra nos adspiciamus illum esse collocatu quem admiramur.* Cic. Off. 2, 23 c. 6 Si cuius virtutem suspiiur, quemque dignum fortuna quam amplissima putant. I nunc, rgentum et marmor vetus, aeraque, et artes Suspice Hor. Epist. 1, 1, 1 Eloquentia, quam suspicerent omnes, quam admirarenur, quam se assequi posse diffiderent Cic. in Orat. 97. Honores t premia suspicere Planc. ad Cic. Fam. 10, 9. In hoc non minus ius ietas suspicienda est quam Virtus bellica Nep. 17, 4, 2.

SVSPICIENS, entis. Partic. *Vt*, Suspiciens bucula caelum Virg Georg. 1, 375. Deos caelumque suspiciens Tacit. Germ. 9, 1 Lunam altam suspiciens Virg. Aen. 9, 403. Suspiciens, *decet metuens, Suspectum habens*, Sallust. in Iugurtha 70 Per Idem emps Bomilcae, cuius impulsu Iugurtha deditionem, quam metu deseruit, incoeperat, suspectus regi, et ipse eum suspiciens, nouas res cupere, ad perniciem eius dolum quaerere. Nonius 4, 438. *Add. Cort. ad Sall.*

SVSPICIENDVS, a, um. Eius totius est praeclara species: inprimis suspicienda figura capitis Cic. N. D. 2 c. 42. Aeterna natura suspicienda admirandaque hominum generi Id. de Diuin. 2 c. 72.

SVSPECTVS, ūs. m. [ἀναβλεψις] Plin. 21, 8 f. 22 *cum dixisset*, colorem rubentem *esse* in cocco, *addit*, qui a rosis migrante gratia idem trahitur suspectu et in purpuras. Idem 37, 9 f. 40 *de amethystis, quos ad* purpureas *gemmas refert*, Praecellens debet esse in suspectu, velut ex carbunculo refulgens quidam in purpura leuiter roseus nitor. *Nempe* Sen. Qu. Nat. 1, 5 Purpura Tyria, quo melior saturiorque est, eo oportet altius teneas, vt fulgorem suum offendat. Macrob. Saturn. 2, 4 *Augusti iocus ad Mercatorem, qui purpurae suae commendandae causa diceret illi*, Erige altius, ac suspice. Quid ergo, vt me Populus Rom. dicat bene cultum, in Solario ambulaturus sum. Adspectu et suspectu refulgens Plin. 9, 38. Suspectu valto turris Virg. Aen. 9, 530. Suspectus, *Altitudo* Idem Aen. 6, 579 Bis patet in praeceps tantum tenditque sub vmbras, Quantus ad aetherium caeli suspectus Olympum. Suspectus, *pro Admiratione:* Senec. de Benef. 2, 25 (26) Videndum est, quid maxime faciat ingratos: aut nimius sui suspectus, et institum mortalitati vitium se suaque mirandi, aut auiditas, aut inuidia. Celebrare suspectu Id. ad Marc. c. 5. *i. admirari, sec. Lips.* Honorum suspectus Ouid. Fast. 5, 21.

SVSPECTVS, a, um. Adi. [ὕποπτος, ὑπόψιος] *De quo est suspicio.* Ter. Hec. 2, 3, 58 Scio nemini aliter suspectum fore. Cic. Fam. 13, 25 (24) Postea quam ex literis illius cognoui tibi eum falso suspectum fuisse, *etc.* Criminum capitalium suspectus Tacit. Ann. 3, 60. Spei suspectus Idem Ann. 3, 29. Habere suspectum aliquid Virg. Aen. 4, 97. Videre se aliquibus suspectum Cic. in Catil. 1, 17. Super aliquo scelere suspectus Sallust. in Iugurth. c. 71. In aliqua virgine suspectus Sueton. de Clar. Gramm. 16. Suspectus *cum Ablativo: Vt*, Suspecta incestu Vict. de Vir. Ill. 46. *Sed al.* incestus. Curt. 8, 8, 3 In Calisthenem olim contumacia suspectum pertinacioris irae fuit. Me nomine negligentiae tibi suspectum esse doleo Cic. Fam. 2, 1. Adiungitur Lic. Proculus, intima familiaritate suspectus, consilia eius fouisse Tac. H. 1, 46, 1. Suspectum est hoc mihi Martial. 2, 12. Cic. Att. 4, . . Et si quaeris, omnia mihi sunt suspecta. Mutuo suspecti Nep. 10, 4, 1. Arua suspecta linquimus Virg. Aen. 3, 550. Dona suspecta Idem Aen. 2, 26. Facultates suspectae, Paullus in l. quidem. D. ad SC. Velleian. Fides suspecta Stat. Silu. 5, 2, 40. Plin. Epist. 10, 91 Est tamen statim a capite paullo amplius mille passibus, locus suspectus et mollis. *Respondet* Traianus, Locus quem suspectum habes, *an scil. recipere Aquaeductum possit.* Cic. Tusc. 3, 1 Animi autem medicina nec tam desiderata sit antequam inuenta, nec tam culta postea quam cognita est, nec tam multis grata atque probata, pluribus etiam suspecta atque inuisa? Pax suspecta Sil. 7, 266. Tumores suspectos sanat Plin. 20, 6. Suppuratio suspecta Scribon. 66. Tumor est suspectus Id. 20. *i. exspectatur, imminet.* Vita aliquorum suspecta: Cic. de Amicit. 52 c. 15 Haec est enim Tyrannorum vita: nimirum in qua nulla fides, nulla charitas, nulla stabilis benenolentiae potest esse fiducia, omnia semper suspecta atque solicita sunt. Vomica Scribon. 26. *Compar.* Cic. Off. 2, 34 c. 9 Quo enim quis versutior et callidior est, hoc inuisior et suspectior, detracta opinione probitatis. Legibus boni quam mali suspectiores sunt, semperque his aliena virtus formidolosa est Sall. Catil. c. 7. Hoste suspectior Claud. de Cons. Hon. 6, 309. *Superl.* Vlpian. in l. 1 in princip. D. de quaestionib. A suspectissimo incipiendum. *conf.* Sen. Ep. 56. Suet. Tito c. 6. ¶ 2 *Suspicax.* Suspectus cane is, ne is miser omnibus horis: Nam timidis et suspectis aptissima mors est Cato Dist. 4, 44. Suspectior de obscuris, nec referre gradum, nec vlterius ire tentauit Ammian. 16, 12. *conf. Drakenb. ad* Sil. 2, 98. *Ipse* Horat. Carm. 1, 17, 25 Nec metues proterum suspecta Cyrum. *Ponitur nempe vt* Cautus, Consideratus *etc.*

SVSPECTO. Adu. *Vt*, Mors libertorum suspecto decedentium, l. 2 ff. de his, quae vt ind. auf.

SVSPECTO, āre. Frequent. [ὑποβλέπω] *Sursum adspicere.* Martial. Oculisque suspectans fidera. *Vid.* Plin. 8, 16. *Et* 11, 29. Suspectare, [ὑποροᾶν] *pro Suspectum habere.* Tacit. Ann. 1, 5 Et quidam scelus vxoris suspectabant. Idem Ann. 4, 3, 6 Ne pellici suspectaretur. *add.* Id. A. 1, 13, 1. 13, 47, 1. Hist. 2, 27, 4. 3, 82, 3.

SVSPECTOR, āri. Depon. Ammian. 28, 1 Impetrarunt, vt hi, quos suspectati sunt, illico rapti compingerentur in vincula.

SVSPECTANS, antis. Partic. *Sursum spectans. Vt*, Leo suspectans Plin. 8, 16. Populi suspectantes Plin. 11, 29. Virgo suspectans tabulam pictam Ter. Eun. 3, 5, 36. Suspectans, *Suspectum habens. Vt*, Potentiam suspectans Tacit. Ann. 11, 16, 5. Fraudem suspectans Idem Ann. 13, 39, 1. *conf.* Apul. Apol. 332.

SVSPECTATIO, ōnis. f. Minus honestas suspectationes iniectas diluemus Cic. de Inuent. 1 c. 16. *al.* suspiciones.

SVSPĪCOR, āri. [ὑπονοέω, ὑποπτεύω, ὑποροᾶν] *Occulta opinione aliquid, praesertim malum aliquid, imminere putare, dictum ab eo, quod subinde* suspiciunt *in locum altiorem homines, vnde metuunt ne quid decidat.* Ter. Heaut. 2, 3, 27 Falso suspicarier. Cic. Verr. 1, 64 Hospes ianitor, qui nihil suspicaretur, veritus ne quid in ipso se offenderit, hominem summa vi retinere coepit. Ter. Heaut. 4, 1, 49 Quid nunc suspicare, aut inuenis de illa? Scribe non modo si quid scies, aut audieris, sed etiam si quid suspicabere Cic. Att. 7, 12. Idem Fam. 1, 6 Quod valde suspicor fore vt infringatur hominum improbitas. Aliquid mali suspicari Idem pro Cluent. 27 c. 9. Aliquem abs se alienatum suspicari Idem Fam. 1, 7. De ingenio alicuius suspicari Idem de Clar. Orat. 55. Res nefarias suspicari Id. pro Milon. 64. Ad suspicandum duci Idem de Clar. Orat. 56. Multi aliis ius peccandi suspicando fecerunt Sen. Ep. 3.

SVSPICO, āre. *Idem.* Plaut. Men. 5, 9, 22 Ne memores aut suspices.

SVSPICANS, antis. Partic. [ὑπιπτεύων] Ter. Andr. 1, 1, 89 Nihil suspicans etiam mali. *Add.* Id. Hec. 3, 3, 5. Sallust. Catilin. 44. *et* Hirt. Bell. Afric. 37.

SVSPICĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. Caes. Bell. Gall. 4, 32 Caesar, id quod erat, suspicatus, *etc.* Fore id suspicatus, quod accidit. Idem Bell. Ciuil. 1, 40. *conf.* Ter. Eun. 2, 1, 45.

SVSPICĀTRIX, īcis. f. Varr. L. L. 6, 3 Mulieres Claudius scribit actiosas demonstrari suspicatrices.

SVSPICATOR, ōris. m. *Vnde*

SVSPICIO, ōnis. f. [ὑποψία, ὑπόνοια] *Opinio occulta, incerta, plerumque mala, i. malarum rerum, metus o cultus.* Cic. de Fin. 1, 5. Plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, deinde sermo atque fama. Suspicio in Fabium Plin. 7, 45. Affinis suspicionis Cic. pro Sull. 7. *Sed* Idem Fam. 1, 1 Quae res auget suspicionem Pompeii voluntatis —— Gratiam nostram exstinguit hominum suspicio, quod Pompeio se gratificari putant: *opinionem simpliciter significat, qui putat se gratificari Pompeio, is bene sibi ea re auguratur, etc. Pro coniectura simpliciter etiam* A. ad Her. 2, 8 c. 5 Argumentum est, per quod res coarguitur certioribus argumentis, et magis firma suspicione —— Cuius horum sensus potest constare suspicionem. Quinctil. 9. 2, 90 Fit ei spes aliqua clementiae, non palam, ne pacificamur, sed per quandam credibilem suspicionem. *Et* ibid. 65 Iam enim ad id genus veniendum est, in quo per quandam suspicionem, quod non dicimus, accipi volumus. *Sic* Cic. de Or. 2, 278 c. 59 Salsa sunt etiam, quae habent suspicionem ridiculi absconditam. *Et* Tusc. 1, 71 Vt ne minima quidem suspicio sensus relinquatur. Caeca suspicio, *vid.* CAECVS. Confirmata suspicio Auctor ad Herenn. 2, . . Repentina suspicio Cic. pro Cluent. 174. Idem Verr. 5, 32 Iste motus servorum, bellique subita suspicio, vtrum tibi, *etc.* Tenuissima suspicio Idem de Lege Agrar. 2, 79. Cuitas sollicita suspicione Idem de Lege Agrar. 1, 23. ¶ 2 *Verba:* Abhorrere a suspicione, *i. Remotum esse* Cic. pro Cael. 10. Absoluere suspicione, *vid.* ABSOLVO. Abesse a suspicione Cic. Verr. 4, 62. Abesse a conscientiae suspicione Idem pro Cael. 23 c. 10. Accepta fuerit suspicio mali medicamenti Scribon. 200. Adducere aliquem in suspicionem Nep. 23, 2, 2. Adduci in suspicionem, Afferre suspicionem, *vid. hh. vv. conf.* Nep. 18, 11, 1. Amouere suspicionem, Aspergere suspicione, Assequi suspicione, Attingere rem aliquam suspicione, Auertere rem a suspicione, *vid. ff. ll.* Augere suspicionem Ter. Eun. 3, 1, 46. *Vid.* AVGEO. Cadere in suspicionem, *vid.* CADO. Carere suspicione Cic. pro Rosc. Amer. 55. Carendum non solum crimine turpitudinis, verum etiam suspicione Quinctil. 2, 2. Coargui ab aliquo suspicionibus et coniectura Cic. de Lege Agrar. 1, 27. Conferre suspicionem in aliquem, *vid.* CONFERO. Confirmare suspicionem Cic. Fam. 1. Conflare suspicionem Auctor ad Heren. 2, 8. Consistit in aliquo suspicio, *vid.* CONSISTO. Constituere suspicionem Cic. Verr. 2. Conuenit in eum haec suspicio, *vid.* CONVENIO. Delere suspicionem Cic. pro Rosc. Amer. Depellere suspicionem Idem Philip. 10. Deponere suspicionem Idem Fam. 13, 1. Deuocari in suspicionem maleficii Auctor ad Herenn. 2, 4. Dimouere suspicionem Pseudo-Cic. Anteq. iret in Exil. 21 c. 8. Dare locum suspicioni Cic. pro Cael. 9 c. 4 *pr.* Dare suspicionem ficte reconciliatae gratiae Idem Fam. 3, 3, 12. Ducere suspicionem Idem de Inuent. 2, 29. Effugienda ergo in hac praecipue parte omnis calliditatis suspicio Quinctil. 4, 2. Elabi suspicione Cic. Verr. 1, 102. Expurgare suspicionem, *Dimouere*, Pseudo-Cic. Anteq. iret in Exil. 21. Extenuare suspicionem Cic. ad Heren. 2, 4. Fugere perfidiae suspicionem Idem Att. 8, 16. Habere alicuius rei suspicionem Idem pro Planc. 52. *conf.* Nep. 15, 5, 5. Habere quasdam suspiciones periculi Cic. Att. 16, 4. *conf.* Cael. ad Cic. 8, 15 *pr.* Iacere suspicionem, *vid.* IACIO. Implere suspicione Plaut. Merc. 4, 4, 55. Cic. Fil. Fam. 16, 21 Ne mea nimia ἀπιδὴ suspicionem ei aliquam importaret. Incensi suspicione, rem in medium vocare coeperunt Idem pro Cluent. 127. Incidere in suspicionem regni appetendi, *vid.* INCIDO. Incidit suspicio de me Ter. Adelph. 2, 4, 6 Increpuit suspicio, Inferre suspicionem, Initicere suspicionem alicuius rei, *vid. hh. vv.* Iniecta suspicio rei atrocis Cic. pro Cluent. 182 c. 38. *conf.* Nep. 18, 9, 4. Insequitur quippiam suspicio, Insidet alicui suspicio, Interposita suspicio belli, *vid. hh. vv.* Leuare suspicionem Quinctil. 4, 2. Leuare suspicionem, atque ab se remouere, *vid* LEVIS. Liberare suspicione Cic. Fam. 1. Manet suspicio, Minuere suspicionem, Mouere suspicionem, *vid. ff. ll.* Index esse bonus nemo potest, qui Suspicione certa non Mouetur Cic. Verr. 5, 64. Nasci suspicionem Idem Fam. 3. Necare aliquem propter alicuius rei suspicionem Cic. Philipp. 2, 117. Parere Nep. 14, 11, 3. Peragrare omnes latebras suspicionum Cic. pro Cael. 53. Perculsus sum hac suspicione Cic. . . Perstringere suspicione *vid.* PERSTRINGO. Pertinere ad aliquem suspicionem Cic. pro Rosc. Amer. . . Ponere in suspicione Idem pro Cluent. 127 c. 45 Praebuit plerisque suspicionem conscientiae Tacit. Hist. 1, 28. *add* Nep. 14, 10, 3. Propulsare suspicionem Cic. Verr. 5, 140. Recipere suspicionem Idem pro Planc. 6. Idem Tusc. 1, 71 Dubitare non possumus, quin tantus interitus in morte sit, vt ne minima quidem suspicio sensus Relinquatur. Vt ne suspicio quidem vlla Relinquatur vitiis Scribon. 122. Residere in aliquo suspicionem Cic. Q. Frat. 1, 1. Remouere suspicionem Idem Verr. 5, 1, 6. Segregare suspicionem ab se Plaut. Asin. 4, 1, 29. Spargere varie suspiciones Quinctil. 7, 3. Est Suspicio: Plaut. Epid. 3, 4, 53 Sic suspicio est. *b. e. Ita omnes suspicantur.* Ter. Eun. 3, 3, 8 Tam tum erat suspicio, dolo malo haec fieri omnia. *add.* Cic. de Cl. Orat. c. 11. Tollere suspicionem Cic. . . Omnem igitur suspicionem sustuli. Trahere suspicionem Idem de Inuent. 2, 29. Translata suspicio amoris in eum Ter. Heaut. 4, 5, 51. *k. e. Suspicantur homines eum amare.* Vendicare ex suspicione Cic. pro Sull. 59. Venire in suspicionem Idem Q. Frat. 1, 1. Vitare suspicionem Idem Philipp. 1, 33. Vocare in suspicionem Idem Verr. 7 (5) c. 4 extr. ¶ 3 *De quantitate syllabae antepenult. disputant Scalig. Poët.* 7, 2 p. 936. *et Io. Pincier. Parerg. Osii Marpurgens 4, 1. Ana logia certe corripi illam suadet.* Martial. 1, 46 Obluntur minimae si qua est suspicio rimae: *Sunt qui* suspectio *dicant esse in MSS. v. g. Pareus ad* Ter. Andr. 3, 2, 21 *vbi etiam in Mss. Palat. esse ait*, Renuntiatum est: nam tibi quî tibi iste inciderit suspeccio, *i suspecto: ad quem locum est etiam Riuii Disceptatio. At pue in illo Terentii loco negari non potest, et* postulari *longam syllabam, et longe maximum numerum Codicum habere* suspicio, *quod Faernus etiam et Bentleius retinuere. Non dedecet, nomen* suspectio *ex occasione excogitatum mihi videri, vt illa syllaba produci posset. Sic* Phaedr. 3, 10, 36 *legi vult Guil. ex vet. Cod.* Maligna insontem deprimit suspectio. *Vbi tamen postea etiam* Suspicio *reductum est. Neque dissimulandum, quod Pareus in Lex. Crit. obseruat, syllabam* Spi *perpetuo in hac voce produci apud Plautum: laudatque* P. Syri Mimum, Suspicio tibi ipsa riuales parit. *Scaliger l. c. produci putat posse, quia sit contractum ex* Suspicitio.

SVSPICTIO, ōnis. f. [δόκησις] *Idem quod* Suspicio. *Vid. modo dicta in* SVSPICIO n. 3. *et* Burm. ad Quinctil. Decl. 1 p. 7, *i viros doctos ad* Frontin. Strateg. 1, 8, 5.

SVSPECTOR, ōris. m. Sidon. Epist. 3, 5 Suspector admirato

SVSPICIŌSVS, a, um. Adi. [ὑφορώμενος] *Qui suspicetur, vel ea, quam concepit de aliis, vel quam alii habent de ipso. passiua illa significatione non hominum modo, sed etiam rerum et ac epitheton.* Ter. Adelph. 4, 3, 15

Omnes quibus res minus secundae, magis sunt nescio quo
Suspicioli, ad contumeliam omnia accipiunt magis
Propter suam impotentiam, se semper credunt negligi.

Suspicioli pauidique ad id subsistunt Sen. Ep. 8. Suspicioso teres dixere, *Qui in suspicione sit.* Cato de re Florian. Sed si lam corpore pecuniam quaereret, aut se lenoni locauisset, et si sus et suspicioso esset, vim in corpus liberum non aequum ce adferri. *Ex* Nonio 2, 763. Quod a vobis hoc pugnari video, ciosum est Cic. pro Rosc. Amer. c. 41. Ob suspicioso iocos Domit. c. 10. Aliquid suspicioso facere perspicuum Ci Rosc. Amer. 18. Ciuitas maledica et suspiciosa Idem pro Fl Crimen suspiciosum Idem in Partit. 114. Mula suspiciosa, *nulla est:* Columel. 6, 38, 1 Suspiciosae sanguis detrahitur. Re cua et suspiciosa Auctor ad Herenn. 2, 11. Cic. pro Flacc Et is est reus auaritiae, qui in vberrima re turpe compendium maledicentissima ciuitate, in suspiciosissimo negotio, maledictum non modo crimen effugit. Idem Fam. 1, 7 Virum enim excelle et tibi tua praestanti in eum liberalitate deuinctum, nonnihil sus tem propter aliquorum opinionem suae cupiditatis, te abs se aba tum, illa epistola retinuisti: qui mihi quum semper tuae laudi visus est, etiam ipso suspiciosissimo tempore Caniniano. Susp simus erat Lamprid. in Alex. Sen. c. 64.

SVSPICIOSE. Adu. [ὑφορωμένως] *Apte ad excitandam apud gentes suspicionem.* Cic. pro Deiot. 16 Id vos et a viro optimo, homine minime stulto cogitatum esse configitis: at quam non credibiliter, sed ne suspiciose quidem, *nempe prorsus absurde aperta calumnia.* Cic. pro Rosc. Amer. 55 c. 20 Cum enim aliq beat, quod possit crimin ose ac suspiciose dicere, aperte iudificari lumniari sciens non videatur. Narrare aliquid suspiciose 4, 2. Affectus efficaciter mouit, figurabat egregie; praep suspiciose Sen. Controu. Prooem. 3 p. 221. *Compar.* Cic. d Orat. 131 c. 34 Qui suspiciosius aut criminosius diceret, audiui neminem. *Conf.* Augustin. Ep. 213 *extr.* ad Hermog.

SVSPICITER. Adu. *Idem.* Non. 4, 337 Curiose et suspicit eum adspicere.

SVSPICAX, ācis. *Qui facile suspicatur.* In rumore su Quinctil. Decl. 18. Animus suspicax Tac. Ann. 1, 13, 4. tus suspicax Quinctil. Decl. 18. Silentium suspicax Tacit. 11, 4. *Add.* Sen. de Ira 2, 29.

SVSPICABILIS, e. Adi. *Vt,* Ars suspicabilis Arnob. 1 p. 2

SVSPĪRO, āre. [σύνω, σενάζω, σοναχέω, σοναχίζω] *Spiritum pectore trahere, et cum nisu quodam emittere, quod solicitudinis aut argumentum est.* Plaut. Men. 5, 4, 8 Quin suspirabo plus sexc dies. Amore ficto suspirat mulier Lucret. 4, 1186. *Conf* 1163. Cic. Att. 1, 18 Reperire ex magna turba ne possumus, quicum aut iocari libere, aut suspirare familiariter mus. Ingemit et tacito suspirat pectore Ouid. Epist. 21, 20 imo suspirare Idem de Arte Am. 3, 675. *Iubaudi, Pectore.* C suspirare Claud in pr. Cons. Stilich. 1, 57. Flebile suspir in Eutrop. 1, 269. Iuuen. Sat. 11, 152 Suspirat longo non tempore matrem. In aliquam suspirare Ouid. Fast. 1, 417. Id. Met. 1, 707. *et* 2, 655. Pallad. Oetob. t. 14. Ad honor spirare Valer. Argon. 4, 532. Tib. 1, 7, 41 Te tenet, absentis suspirat amores. *Multa similia ad h. l. congessit Brouckhusius. Sed elegantu metaphora, (an proprietate Stoica, cum ipsis animal sit mundu* Lucan. 6, 370 Quique nec humentes nebulas, nec rore mader Aëra nec ventos tenues suspirat Anauros.

SVSPĪRANS, antis. Partic. [σενάζων] *Vt,* Suspirans, imoque tra a pectore vocem Virg. Aen. 1, 375. Cic. de Diuin. 1, 42.

—— quo facto pater
Rex ipse Priamus, somnio mentis metu
Perculsus, curis sumtus suspirantibus
Exsacrificabant hostiis balantibus.

Puella suspirans in flauo hospite Catul. 65, 102. Tunc illa sus altius Apul Met. 6 p. 185.

SVSPIRANDVS, a, um. Partic. [σενακτέος] *Vt,* Donus sus da Stat. Theb. 4, 20.

SVSPIRĀTVS, a, um. *Imploratus, inuocatus.* Sil. 15, 82 suspiratos magno in discrimine nautis Ledaeos fratres ref Proximitas suspirata Sidon. Epist. 1, 5.

SVSPIRĀTVS, ūs. m. [σεναγμός] Ouid. Met. 14, 129 cit hunc vates, et suspiratibus haustis, Nec dea sum dixit *de Sibylla.* Quem nemo adspicere sine suspiratu potest Cic. 18. Adiduus suspiratus Apul. Met. 5 p. 170.

SVSPIRATIO, ōnis. f. Senec. de Ira . . Sentiet itaque si tiones quasdam et vmbras affectuum, ipsis autem carebit. Praefatione, Inde illa nobilis Marci Ciceronis suspiratio. Quinctil. 11, 3.

SVSPIRITVS, ûs. m. *Vehementior respiratio et anhelitus.* Plaut. 1, 2, 4 Simul enecato suspiritus. *Vid.* Parei Lex. Crit. p. Quum crebro suspiritu et gemitu aliquantum temporis consumsisse, *ibi Fr. Gronou.* Cruciabilis suspiritus Apul. Met. 1 p. 1 5. *Conf.* Id. 6 p

SVSPIRIVM, i. n. [σύναγμα, σοναχή] *Idem.* Plaut. Cist. 1, Hoc sis vide; vt suspirium petiuit alte! et pallida es. Sine sine suspirio Cic. Tusc. 72 c. 34. *Conf.* Id. Att. 1, 18. Aegra ria Stat. Theb. 6, 793. Muta suspiria Idem Theb. 11, Praefaga luctus suspiria Ouid. Met. 2, 125. Ducere suspir imo pectore Id. Met. 10, 402. Laxare suspiria Claud. de Proserp. 3, 179. Mulcere suspiria alicuius Claud. in Cons lich. 2, 211. Repetere suspiria tota nocte Tibull. 3, 7, 29. pere suspiria in voces Claud. de Bell. Gildon. 235. Tr suspiria magno motu Ouid. Met. 2, 753. ¶ 2 Suspir [ἄσθμα] *Suspirandi difficultas: morbus, qui ex pulmonis vitio, aut cilitate.* Plin. 20, 9 Ad tormina, regios morbos, tussim veteren suspirio Columel. 6, 14 Interdum tumore palati cibos respuit brum suspirium facit. *Conf.* Sen. Ep. 54.

SVSPIRIŌSVS, a, um. Adi. [ἀσθματικός] *Qui suspirio, i randi difficultate laborat.* Plin. 20, 2 Suspiriosis prodest. *adde* 23, 7. *it.* Columel. 6, 38, 1. Sidon. Epist. 1, 2.

S SPIRIŌSE. Adu. *Idem.* Columel. 7,6 Suſpirioſe laborantibus aut-
ricie ferro reſcindendae.

S'SQVE DEQVE. [ἀδιαφορῶ] i. e. Plus minusue, *inquit* Feſtus.
Sus ie deque habere ſiue ferre, *auctore* Gel. 16, 19 Significat aequo ani-
no ſe, et quod accidit non magni pendere, atque interdum negligere
t contemnere: et prope modum id valet, quod dicitur ἀδιαφωρῶν. La-
er s, Nunc tu lentus es, nunc tu ſusque deque fers, *etc.* M. Varro
— quod ſi non horum omnium ſimilia eſſent principia ac poſtprin-
ipii, ſusque deque eſſet. Lucilius, Verum hic ludus ibi ſusque
ma deque fuerunt: ſusque et deque fuere inquam, omnia ludus
oque. *Surſum deorſum ferraturres, paruifacere.* Plaut. Amph. 3, 2,
Aque id me ſusque deque eſſe habituram putat? *Vid.* Cic. Att. 14,
Nam de Octauio ſusque deque: exſpecto quid de Mario. Sus-
ue eque habeo, *vid.* HABEO.

S'SSILIO, *vid.* SVBSILIO.

S STENDO, di, ſum, čre. [ὑποτείνω] Decipiendi gratia ſubdere a-
qui aut machinari. Salluſt. Dum ſuſtendit inſidias militi. *Non in-
ntam, vnde eſſent.*

S STENTO, āre. *vid.* SVSTINEO.

S'STERNA Pars. *vid.* SAPINVS.

S STINEO, ui, entum, čre. [ἀφίστημι, ὑπέχω, ὑπομένω, βαστάζω,
ἔχω] *Tenere ſubeundo praeſertim, et ſubiiciendo humeros.* Cic. de
ad Deor. 2, 28 Ex quo concluditur, quum omnes mundi partes ſuſti-
ea ur calore, mundum etiam, *etc.* Plin. 12, 25 Vineae ſine adminicu-
ri ipſae ſuſtinent. Niſi ſubſidium ſibi mittatur, ſe diutius ſuſtinere
n poſſe Caeſ. B. G. 2, 6 *extr.* Liu. 5, . . . Compreſſique a Centu-
o , quem ſibimet ipſi praefecerant, rem in noctem ſuſtinuerunt.
Sic Phorm. 2, 1, 33 Prima coitio eſt acerruma: ſi eam ſuſtinueris,
ol lla iam, vt lubet ludas licet. Suſtinere *ergo eſt impetum hoſtis
ere. Sic* Cic. Ac. 4, . . Philo, quod ea ſuſtinere vix poterat,
contra Academicorum pertinaciam dicebantur. *Vid.* Concurſum ſu-
e n. 2. Plin. Epiſt. 1, 12 Et cur (inquit) me putas hos tantos do-
tamdiu ſuſtinere? Ouid. Amor. 3, 9, 44 Quae tantum ſuſtinuere
flammas quae effurunt hoc corpus. Cic. Fam. 9, 8 Exſpectabam omni-
ndiu, neque ſuſtinebam, ne ad te prius ipſe quid ſcriberem, quam
d acceptiſſem. *Hinc* Suſtinere *pro exſpectare. Vid.* Tert. Apol. c. 35
docnit. c. 6 *et* adu. Iudaeos c. 6. *et* ad Mart. c. 2. Vulg. Iob. 5, 9. *et*
Calat . 26, 5. *Inprimis de debitorum ſolutione.* Suſtinenda ſolutio eſt
or is Caerelliani Cic. Att. 12, 51. Exſpectes, et ſuſtineas, Auguſte,
ec e eſt, Nam tibi quod ſoluat, non habet arca Iouis Martial. 9, 4.
ſuſtu lam nomina lentus ac ſapiens creditor fecit, qui ſuſtinuit, *etc.*
en *conf.* Cic. Acad. Qu. Praef. Idem. Acad. 4, 68 Suſtinenda
ſt tius omnis aſſenſio, ne praecipitet, ſi temere proceſſerit. Ab
m aſſenſu ſe ſuſtinere Idem Acad. 4, 48. Id. ibid. 4, 164 Quum ſe a
ſ ndendo vt aut approbet quid, aut reprobet, ſuſtineat, vt neque
eg aliquid neque ait. A lapſu ſuſtinere ſe Liu. 21, 35. Non
lt o, *pro Nequeo non audeo, nolo.* Quinctil. 2, 4 Nec enim huius
ei dicium differre ſuſtineo Ouid. Faſt. 4, 850 Nec iam ſuſpende-
e tum Suſtinet. *Add.* Id. Amor. 2, 9, 29. Tu ne rogari
m ſuſtinuiſti Plin. Paneg. c. 26. Curt. 6, 9 Suſtinuit
ri re mihi, *i. auſus eſt.* Sueton. Calig. cap. 30 Hanc vt crudeliſſi-
ac edem et deſcuit edicto: et eos, qui ſpectare ſuſtinuiſſent, exſe-
ra s eſt. *Conf.* Iuuenal. 15, 88. Ouid. Met. 6, 563 Suſtinet ad
ro em poſt talia facta reuerti. *i. audet. Sic* Pontificatum maxi-
mu auferre non ſuſtinuit Suet. Aug. c. 31. Aliquem ſuſtinere, *pro
ſine preces differre, et poſtulata negare.* Ouid. Faſt. 5, 76 Et Numi-
or ixiſſe poteſt, Da Romule menſem Hunc ſenibus: nec autum ſu-
hi ſſe nepos. ¶ 2 *Reliqua literarum ordine ponemus:*
Aci a ſuſtinere, *vid.* ACIES. Aeſtus ſuſtinere Ouid. Met. 2, 228.
Exi mum Agmen Caeſ. Bell. Ciu. 1, 64. Tu interea, dum legit,
Aq m ſuſtine Apul. Apol. p. 298. Artus infirmos baculo ſuſti-
nei Ouid. Met. 6, 27. Artus tiubantes ſuſtinere ſerula Idem
Me 4, 27. Cic. ad Brut. 7 Apuleium vero tu tua Auctoritate
ſuſt ere debes. Caſus fortuitos magno animo ſuſtinere Columel.
1. Cauſam alicuius rei ſuſtinere, *cui imputatur* Cic. Verr. 2, 53.
Id t. 13 Nonne furor eius omnem Cauſam ſuſtinet? *Conf.* Id. Acad. Qu.
Pra. *et* Fam. 7, 6. Cic. Diu. in Caec. 27 In mentem tibi non
ver , quid negotii ſit Cauſam publicam ſuſtinere, vitam alterius totam
exp are? *i. tueri, vt qui perſonam ſibi impoſitam perfert.* Ibid. Ta-
ne eſſet magnum tantam Cauſam, tam exſpectatam, et diligentia con-
ſeq , et memoria complecti, et oratione exponere, et voce et viribus
ſuſt ere. *h. e. Defendere.* Cic. pro Domo 142 c. 56 Reuocate iam
ani os veſtros ab hac ſubtili noſtra diſputatione ad vniuerſam Remp.
qu antea cum viris fortibus multis, in hac vero cauſa ſolus veſtris
Ce icibus ſuſtinetis. Cibo aliquo ſuſtineri Columel. 8, 4. Co-
gn ones *i. differre* Calliſtratus l. 1terdum D. de iudiciis. Concurſum
on iam philoſophorum *tanquam impetum hoſtis* Cic. Acad. 2, 70.
Sic ic. pro Quint. 62 At quis erat procurator? credo aliquem eic-
ctu hominem egentem, litigioſum, improbum, qui poſſet feurrae di-
vit quotidianum Conuicium ſuſtinere. *Sic* Id. Verr. 5, 102 Videbat illis
nar etuis teſtibus tantum hoc crimen ſuſtinere ſe nullo modo poſſe. Id.
Att , 3 Vt fam ne illius quidem rei culpam ſuſtineam, quod minus diu fue-
rit in prouincia, quam fortaſſe fuerit vtile. Cic. Att. 6, 15 Cum enim ar-
den Syria bello, et Bibulus in tanto moerore ſuo maximam curam
bel ſuſtineret, *etc.* Idem Fam. 10, 4 Interim hic maximam ſolici-
tud em curamque ſuſtineo. Currum ſuſtinere *h. e. Retinere, et
cohi ere* Idem Att. 13, 21. *Vid.* INHIBERE. Idem de Amicit.
54 It igitur prudentis ſuſtinere, vt curſum, ſic impetum beneuolen-
tia quo veamur quaſi aquis tentatis, ſic amicitiis, aliqua parte peri-
clis is moribus amicorum. Diem extremum fati ſuſtinet, *Mor-
tem iam differt in aduentum tuum, Morturus te exſpectat* Ouid. Epiſt.
1, 1. Cic. Off. 1, 124 c. 34 Eſt igitur proprium munus Magiſtratus,
int ligere ſe gerere perſonam ciuitatis, debereque eius Dignitatem et de-
cu ſuſtinere, ſeruare leges, iura deferibere. Caeſ. Bell. Gall. 4,
33 e tantum vſu quotidiano et exercitatione efficiunt, vt in decliui
ac accipiti loco incitatos equos ſuſtinere, et breui moderari ac flec-
te diaicerint. Cic. Acad. 4, 18 Ego enim, vt agitator callidus,
pr s quam ad finem veniam, equos ſuſtinebo. Idem Off. 3, 6 Su-
ſti s enim non paruam exſpectationem imitandae induſtriae noſtrae,
ma am honorum, nonnullam fortaſſe nominis, *ſuſtinendam habes, vt
ad eſorem tibi propoſitam. Sed plus eſt.* Idem Fam. 2, 1 Sic ad
no confirmatus reuertare, vt quam Exſpectationem tui concitaſti,
ha ſuſtinere ac tueri poſſis: *i. exerpere in quantum te premit vt orus,
urp et hoſtis, tueri, vt iudicium verum.* Idem Att. 9, 9 De te et tua fide
et etate idem mehercule mi Cicero ſentio quod tu, non poſſe tuam
Fa am et officium ſuſtinere, vt contra eum arma feras, a quo tantum
beneficium te acceppiſſe, praedices. Senec. de Ira 3, 20 Suſtine-
bant Famem primo tenerrima frondium, et cacumina arborum: tum
corta igne moſlita, et quidquid neceſſitas cibum fecerat. Feras cru-
deles ferro ſuſtinuere Rutil. 1, 376 *i. exſperuere.* Gradum ſuſtine-
re, *Reprimere* Ouid. Faſt. 6, 398. Cic. Att. 11, 25 Iam enim cor-
pore vix ſuſtineo Gratitatem hanus caeli, qui mihi laborem adfert in
dolore. Idem pro Flac. 94 De ſumma Reip. taceo: quam vos vni-
uerſam in hoc iudicio veſtris humeris, veſtris inquam, humeris iudices
ſuſtinetis. Caeſ. Bell. Gall. 1, 31 Hominem eſſe barbarum, iracun-
dum, temerarium, non poſſe eius imperia diutius ſuſtineri. Id. B. G. 1,
24. Cic. Off. 3 Adhenienſes quum Perſarum Impetum nullo modo poſſent
ſuſtinere. Incurſum alicuius Ouid. Met. 3, 82. *Vid.* Concurſum, Praeda,
Pugnam, ſuſtinere. Iniuriam ſuſtinere dicitur fementis, *quae illam non
corrumpit, cui* Perire *opponitur* Columel. 2, 9. Labentem excepit,
corruere non ſinit, ſuſtit et ſuſtinuit, re, fortuna, fide, hodieque ſuſti-
net Cic. pro Rabir. Poſt. 43. Labores Ouid. Met. 8, 500. La-
borem propter ambitionem Cic. Att. 1, 14. Mali nihil eſt, quod
non et ſuſtineam et exſpeciem Idem Att. 11, 11. Idem Poſt red. in
Senat. 9 Magnitudinem tanti imperii, nec intueri, nec ſuſtinere, nec
capere potuerunt. Manum ſuam ſuſtinere dicitur deus, *Quando re-
trahit* Ouid. Faſt. 5, 302. Idem de Arte Am. 2, 486 Suſtinet im-
mundum ſima capella marem, *vt* Subire, ſuſtidere. Molem huius
inuidiae vix ſuſtinebo Cic. in Catil. 1, 83 c. 9. Multum furoris
iile enim ſuſtinuerat, hic erroris Idem pro Deiot. 36. Multitu-
dinem tantam ſuſtinere non poſſum ſolus cum iſta copia Idem Att. 8,
19. Munera Idem de Senect. 34. Munus magnum de aliqua
re ſuſtinere Idem de Clar. Orat. 113. Idem Fam. 10, 12 Qui quod
conſulares aberant, conſulare munus ſuſtinebat more maiorum. Mu-
neris aliquid in Rep. fungi ac ſuſtinere Idem Verr. 3, 199. Negotia
Hor. Epiſt. 2, 1, 1. Negotium totum gubernare, et ſuis humeris
ſuſtinere Idem pro Milon. 29 c. 9. Nomen ciuitatis ſua auctorita-
te ſuſtinere Idem pro Flacc. 34. Nomen publicani Idem Q.
Frat. 1, 1. Obtrectatores equidem facillime ſuſtineo, *ſed* impedi-
unt tamen Idem Fam. 11, 14. Idem Fam. 2, 5 Totum negotium
non eſt dignum viribus noſtris, qui maiora Onera in Rep. ſuſtinere
et poſſum et ſoleam. Idem Fam. 2, 10. Idem lib. 5, 9 Hoc
quidquid eſt Oneris ac muneris, pro mea dignitate tibi tuendum ac ſu-
ſtinendum puta. Onus Aetna grauius Id. de Sen. c. 2. Onus
ſuſcipere quod ſuſtinere non poſſis Idem pro Roſc. Amer. 112 c. 68
extr. Idem Att. 3 Intelligeque multas Partes meae ſalutis et ſu-
ſcipere et poſſe ſuſtinere, neque vt ita facias rogandum eſſe. Tacit.
Ann. 3, 53 Quia non Aedilis, aut Praetoris, aut Conſulis Partes ſuſti-
neo. Cic. de Orat. 2, 102 Tres Perſonas vnus ſolus ſuſtineo
ſumma animi aequitate, meam, aduerſarii, iudicis. *Conf.* Id. ad Quint.
Frat. 1, 1. Perſonam magiſtri Suet. de Clar. Grammat. 24. *Vid.*
ſimulationem ſuſtinere. Poenam ſubire ac ſuſtinere Cic. pro
Domo 101. Poenam ſempiternam ſuſtinere Idem Poſt red. ad
Quirit. 1. *Sed* Poenam ſuſtinere *etiam ſignificat exſequationem differ-
re* Vlpian. l. Si quis filio. §. Qui tamen D. de inoff. teſtam. Tametſi
pronocantis appellatio non fuerit recepta: poena tamen ſuſtinenda eſt,
quoad princeps reſcripſerit ad literas praeſidis. Idem Fam. 9, 11
Quod ſcribis, praelia te mea cauſa ſuſtinere, non tam id laboro, vt ſi
qui mihi obtrectent, a te refutentur quam intelligi cupio, quod certe
intelligitur, me a te amari. Pugnam Liu. 3, 28. Remp. cernentibus
Cic. pro Domo c. 56. Cic. Fam. 15, 14 Abſens hominum ſermo-
nes facilius ſuſtinebis. Seruitutem ferre et ſuſtinere Idem Tuſc.
5, 16. Idem Fam. 1, 9 Idque non ſolum fronte atque vultu, qui-
bus Simulatio facillime ſuſtinetur, declarant ii, qui tum noſtro illo
ſtatu, (*tanquam* Perſona) optimates nominabantur, ſed etiam ſenſu ſae-
pe iam, tabellaque docuerunt. Idem Fam. 11, 10 Non ſi Varronis
theſauros haberem, ſuſtinere Sumtum poſſem. *Vetus exemplar habet*
Sumptui. Plaut. Bacch. 3, 3, 32 Ille innocens, ſuſpicionem hanc ſuſti-
net cauſa mea. *Vid.* Idem Milit. 2, 4, 35. Liu. 31, 24 Suſtine-
bant tela, ne in permixtos hoſtibus ſuos coniicerent *i. non emittebant.*
Vitam Maecenas *ap.* Sen. Epiſt. 1 1. Vultum Annibalis armati ex-
ercitus nequeunt ſuſtinere Liu. 23, 9. ¶ 3 Suſtinere, *alte-
re, reficere.* Alterius munificentia ſuſtineri Liu. 39, 9. Tuae fa-
cultates me ſuſtinent Cic. ad Quint. Frat. 1, 1. Neceſſitates alio-
rum Liu. 6, 15 *extr.* Curt. 3, 4, 24 Milites ſinuatili piſce et herbis ſuſtine-
bantur. Virg. Georg. 2, 51 Hinc patriam, paruosque nepotes Suſtinet.

SVSTINENS, entis. Partic. Curt. 8, 3, 27 Ne illo quidem ad-
miniculo ſuſtinente. Suſtinentium humeri Tac. Hiſt. 4, 15, 4. Nul-
lo hoſtium ſuſtinente nouum adſpectum Tacit. Germ. 43, 6.

SVSTINENTIA, ae. f. *Vt*, Caritatis ſuſtinentia Vulg. Interp.
1 Theſſ. 1, 3. *Add.* Sirac. 2, 13.

SVSTENTO, āre. [ἀνέχω, βαστάζω] Frequent. Plaut. Capt. 5, 1, 4
Quumque ex miſeriis plurimis me exemerunt, quae (*ero* quas *ſ.* quae
malo) adhuc te carens, dum hic fui, ſuſtentabam. *i. toleraham.* Aci-
em ſuſtentare, *vid.* ACIES. Suſtentare, *alere, reficere:* Plaut.
Stich. 4, 2, 8 Valuiſtin' bene? P. ſuſtentaui ſedulo. *h. e. Dedi operam,
vt viuerem, et corpus ſuſtentarem.* Ter. Adelph. 3, 4, 36 Vt captus eſt
ſeruorum, non malus, neque iners alit illas: ſolus omnem familiam ſu-
ſtentat. Suet. de Clar. Grammat. 14 Defuncto eo, filiisque eius Phola
ſe ſuſtentauit. Cic. Tuſc. 1, 43 Eaque ei demum naturalis eſt ſe-
des, quum ad ſui ſimilem penetrauit, in quo nulla re egens alitur, et ſu-
ſtentabitur iisdem rebus, quibus Aſtra ſuſtentantur et aluntur. Id.
Fam. 4, 13 Ipſe enim pari fortuna abiectus, aliorum opibus Caſus meos ſuſtentabam. Domum et pacem ſuſtentauit Tacit. Ann. 1, 4.
Egeſtatem et luxuriam domeſtico latrocinio ſuſtentare Cic. Poſt red.
in Senat. 10. Famem ſuſtentare Caeſ. Bell. Gall. 7, 17. Ho-
ſtes Virg. Aen. 11, 873. Inopiam ſuſtentat ſpes Idem Bell. Ciu.
2. Laborem ſpe otii ſuſtentare Salluſt. ad Caeſar. de Rep. or-
dinand. Mentes hominum cogitationes ne ſpes ſuſtentat Cic. pro
Flacc. 3. Morbum Sueton. Tiber. c. 72. Idem Att. 3, 22 Te-
rentiam vnam omnium aerumnoſiſſimam ſuſtentes tuis Officiis. Patri-
monium alicuius ſuis fortunis ſuſtentare Idem pro Cael. 28. Su-
ſtentes Rem, dum Nero veniat Idem Fam. 15, 6. *i. ſpes integram dif-
ferendo.* Non Scientia iuris, ſed eloquentia ſuſtentari Idem de
Orat. 1, 259. Subſidiis et liberalitate aliquorum ſuſtentari Idem
de Prouin. Conſul. 12. Idem Fam. 16, 21 Vt poſſim, ex meis
anguſtiis illius ſuſtento Tenuitatem. Idem Fam. 7, 1 Tu modo
iſtam imbecillitatem Valetudinis tuae ſuſtenta et tuere. Valetu-
do ſui corporis notitia et obſeruatione ſuſtentatur Idem Off. 2, 86 c. 24.
Vitia alicuius ſuſtentare Salluſt. in Catil. c. 52. ¶ 2 Cic.
Fam. 14, 4 Quod reliquum eſt, ſuſtenta te mea Terentia vt potes: *ne*

iaceas nimis in luctu aut spem omnem abiicias. Me vix misereque sustento *Idem* Att. 3, 6. Idem Acad. 4, 48 At enim ipse sapiens sustentat se in furore, ne approbet falsa pro veris, et alias quidem saepe. Idem Fam. 6, 4 Tu velim te, vt debes et soles, tua virtute sustentes. Idem Att. 10, 4 Praeclara igitur Conscientia sustentor, cum cogito me de Rep. aut meruisse optime quum potuerim: aut certe nunquam nisi diuine cogitasse. Idem Att. 4, 9 Sic Literis sustentor et recreor, maloque in illa tua sedecula, quam habes sub imagine Aristotelis, sedere, quam in istorum sella curuli. Idem de Clar Orat. 330 Ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis literis suauissimis. Sustentare aliquem, *Sustinere et fouere* Idem Q. Frat. 2, 3. Fide aliquos sustentare Idem pro Rabir. Post. 4. Sustentare, *pro Differre.* Idem Q. Frat. 2, 9 Aedificationem Arcani ad tuum aduentum sustentari placebat. Sustentare malum, *Perferre* Liu. 2, . . Quum sustentare vix posses moerorem tuum, doloremque decessionis Idem in Pison. 89. Sustentatum est, *impersonale*: Caes. Bell. Gall. 2, 6 Id ex itinere magno impetu Belgae oppugnare coeperunt. Aegre eo die sustentatum est. *de Bibracte, Rhemorum oppido, loquitur.*

SVSTENTANS, antis. Partic. *Vt,* Hostes legionum impetus sustentantes Hirt. Bell. Hisp. 17. Miles seque et arma sustentans Curt. 8, 4, 15.

SVSTENTATOR, ōris. m. Quinctiliano *vsurpatum esse dicitur.*

SVSTENTĀTVS, a, um. Sallust. Iugurth. 56 Milites paullisper a rege sustentati. Moles sustentata Lucret. 5, 96. Puppis sustentata Virg. Aen. 10, 304.

SVSTENTĀTVS, ūs. m. Apul. Apol. p. 287 Sunt in vita humana tempestates: leuia sustentatui, grauia demersui. Cuius ille sustentatu ad vsque Phaeacum litus euadit Auson. Perioch. Odyss. Hom. 5.

SVSTENTATIO, ōnis. f. [ἀνοχή] *Sustentandi actus.* Cic. de Inuent. 2, 146 c. 49 Deinde ex lege vtrum statim fieri necesse, vtrum habeat aliquam moram et sustentationem. *Vid.* Quinct. 9, 2. Sustentatio corporis mortalis, Firmic.

SVSTENTABILIS, *vnde* Insustentabilis, *v. v.*

SVSTENTACVLVM, i. n. *Fulcrum, seu quidquid id est, quod sustentat.* Tacit Hist. 2, 28, 3 Sin victoriae sanitas, sustentaculum, columen in Italia verteretur. *Pro Alimento posuit* August. de Morib. Eccles. Cathol. c. 33 Viliore victu viuere, placet, minimeque sumtuoso corporis sustentaculo aetatem tranquillam ducere. *Conf.* Id. adu. Iulian. l. 4 c. 14. *Barth. ad* Paullin. Petroc. 4, 430.

SVSTOLLO, sustŭli, sublātum, ere. [ἀνατείνω, αἰωρέω, ἐπαίρω] *Pro simplici* Tollere *vsurpatum fuisse, satis apparet, quod* Sustuli *Praeteritum assignant Grammatici verbo* Tollo. Virg. Aen. 2, 153 Sustulit exutas vinclis ad sidera palmas. Plaut. Cist. 1, 1, 117 Amiculum hoc sustolle. *it.* Poen. 1, 2, 136. *et* 5, 3, 45. Haecine sunt meae filiae? Quantae e quantillis iam sunt factae? AG. Scin quid est? Graecae sunt haec columnae, Sustolli solent. Lucret. 4, 904 Multaque per trochleas et tympana pondere magno Commouet, atque leui sustollit machina nisu. Catull. Epithal. 63, 235 Candidaque intorti sustollant vela rudentes. Cum magna omnium laetitia sustollit censum Lact. de Mort. Pers. c. 36. *i. aufert.* Qua semet sidera porro Sustollunt Auien. in Arat. v. 631 *i. extollunt. add. ib.* v. 577. Sustollere in equum Cic. pro Deiot. 28 c. 10. Onus sustollere rerum aduersarum rigida ceruice Sen. Epist. 72. Plaut. Cist. 2, 3, 8 Dico ei, quo pacto eam viderim ab hippodromo herilem filiam nostram sustollere. *Sed* Sustollere, *Educare*: Cic. Tusc. 3, 28 c. 13 Ego cum genui, tum moriturum sciui, et ei rei sustuli. *Verum hoc Praesenti* Tollo *malim adscribere.*

SVSTOLLENS, entis. Partic. [ἀνατείνων] Catull. Argon. 63, 210 Dulcia nec moesto sustollens signa parenti.

SVBLĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. *Vid.* TOLLO.

SVBLATE, SVBLATIO, *vid.* TOLLO.

SVSVM, *et* SVSVS, *pro* Sursum. *Antiquum.* Varr. . . Clinus proximus a Flora, susus versus. *Conf.* Id R. R. 1, 6, 3. *et ibi Victor.* Cato 157, 15 Ita subducito susum animam, quam plurimum poteris. *Add. Ios. Scalig. ad* Auson. p. 44.

SVSVRRVS, i. m. [ψιθυρισμός, ψιθύρισμα] *Parvum et summissum murmur, non hominum modo loquentium, sed etiam arborum et frondium.* Cic. Tusc. 5, 103 c. 36 Leuiculus sane noster Demosthenes, qui illo susurro se delectari dicebat, aquam ferentis mulierculae. Hor. Serm. 2, 8, 78 Tum in lecto quoque videres Stridere secreta diuisos aure susurros. Iuuen Sat. 4, 110 Tenui iugulos aperire susurro. Blandos audire susurros Propert. 1, 11, 13. Humiles susurri, *Murmura tacite precantium* Pers. Sat. 2, 6. Lenes susurri Hor. Carm. 1, 9, 19. Leuis susurrus Virg. Ecl. 1, 56. Occultus susurrus Claud. in Eutrop. 1, 36. *Al.* Dolor. Tacito susurro mala vota concipere Lucan. 5, 104. *i. cultis precibus.* ¶ 2 *De insidiosis criminationibus*, Disseminare mordaces susurros Ammian. 20, 2. Ne respexeris clandestinas existimationes, nullisque magis quam audientibus insidiantes susurros Plin. Paneg. c. 62 *extr.* Per arcanos susurros nutrimenta factis criminibus subserere Ammian. 14, 11.

SVSVRRVS, a, um. Adi. [ψίθυρος] Ouid. Met. 7, 825 Procrin adit, linguaque refert audita susurra, *vt sit* lingua susurra, *quod placet Burmanno: sed nec dissimulat, esse qui legant* audita susurra, *i. auditos susurros, vel adeo* linguaeque r. a. susurra. *Quin Gronouio placuit* lenique refert audita susurro. *Adeo nihil certi est.* Dubioque auctore susurra, *neutro plurali pro* susurros *sunt etiam qui legant* Met. 12, 61.

SVSVRRO, āre. *vel* SVSVRROR, āri. [ψιθυρίζω, τονθορίζω, ὑποφονέω] *Furtim et summissa voce loqui.* Ter. Andr. 4, 5, 49 Iam susurrari audio, ciuem Atticam esse hanc Martial. 2, 44. Aure susurrare, *In aurem* Ouid. Met. 3, 643. Tractimque susurrant *Apes* Virgil. Georg. 4. 260. Cum aliquo susurrare de aliquo Ouid. Ep. 19, 19. Secum susurrare Martial. 2, 44. Fama susurrat Ouid. Epist. 21, 233.

SVSVRRANS, antis. Susurrantis vada lymphae Virgil. Cul. v. 118. Aura susurrantis venti Idem ibid. v. 111.

SVSVRRĀTIM. Adu. Mart. Capell. 6 Alicui susurratim decenter arridere.

SVSVRRĀMEN, ĭnis. n. Idem lib. 7 Hilaro susurramine respondere. *Et* Apul. Met. 1 p. 10; Magico susurramine.

SVSVRRATIO, ōnis. f. [τονθορισμός] Cael. ad Cic. Fam. 8, 1 Quod ad Caesarem attinet, crebri et non belli de eo rumores, sed susurrationes duntaxat veniunt. *Sunt qui legant* Susurratores.

SVSVRRATOR, oris. m. [ψιθυριστής Gloss. Cyr.] Vulg. Eccles. 5, 17. *Conf.* SVSVRRATIO.

SVSVRRO, ōnis. m. [ψιθυριστής] *Qui occulte male dicendo, odium in aliquem aut dissonorem molitur.* Sidon. Epist. 5, 7 Susurronum saece aures completas. Lingua susurronis et bilinguis Pet. Chrysol. Sermon. 53.

SVSVRRIŌSVS, a, um. Adi. ψιθυριστής Cyrill.

SVSVRRVS, ūs. m. Vox hominis fistula susurru iucunda Apul. Flor. 3 p. 357.

SVSVRRIVM, i. n. Vulg. Iobi 4, 12.

S V T

SVTATES, *dicuntur quasi Continue fuentes, vel stantes in fu... Sic olim, cum legerent* Plaut. Aul. 3, 5, 39 Sedentarii, sutates, diab... rii. *Sed nunc est* Sutores.

SVTĒLA, ae. f. [δολοπλοκία] Dolosa astutia, a similitudine ... tium dicta, auctore Festo. Plaut. Capt. 3, 5, 34 Atque ob sutela ... te morti misero, vel te interiisse, vel periisse praedicent. Fu... tius vero Sutelam dici *putat*, quasi Subtilem telam, affertque ... plum ex Plauti Cas. 1, 1, 17 Pollis, necne, clam me sutelis tuis ... ripere Calinam vxorem, proinde vt postulas?

SVTELOSVS, a, um. διχοβράφος Gl. Gr. Lat.

SVTERNA, ae. f. [ῥαφίς] Sutura, siue opus sutorium. Vt, Quod suternas facere insciis nihil homo agis. Alii Sutrinas le... *Vid.* Nonium 2, 760. *Add.* Apul. Flor. p. 346, 35 *vbi similis varie...*

SVTILIS, *et* SVTOR, *vid.* SVO, ĕre.

SVTRINA, SVTRINVM, *etc. vid. post* SVTOR SVO, ĕre.

SVTRIVM, i. n. *Vrbs mature socia Romanorum.* Plaut. 3, 1, 10 Sed facito dum memineris versus, quos cantat Colax, cum suo veniant, quasi eant Sutrium. Festus: Sutrium quasi vtique in Prouerbium abiit ex tali causa: Gallico tumultu quo edictum est legiones Sutrii vt praesto essent cum cibo suo, quod pari coeptum est in iis, qui suis rebus opibusque officii id praesta... quibus deberent: *et laudat versiculos Plauti, quos modo dedimus. Spici alii videtur ad eandem historiam, quam narrat* Liu. 6, 3. *vbi certe apparet, summa celeritate et studio rem gestam, vt Sutrinis sua... vitate expugnatis, illa a Sutrinis militibus eodem die recepta ci... restitueretur. Sed haec acta post tumultum Gallicum, tamen ... millo.* Coloniam Romanam *fuisse docet* Vell. Paterc. 1, 14.

SVTRINI, ōrum. m. Pl. Incolae Sutrii Liu. 6, 3.

SVTRIVS, a, um. Adi. *Vt,* Sutria tecta Sil. 8, 492.

SVTVRA, *vid.* SVO, ĕre.

S V V

SVVS, a, um. [ἑός, σφός] *Pronomen reciprocum: sed quod ... tiui etiam vicem saepe fustinet, vid.* SVI. Plaut. Merc. Pro... Mihi talentum argenti ipse adnumerat sua manu. Ter. Ph... 2, 4, 14 Suus cuique mos. *Iucunda Pronominum coniunctio etiam ... pleonasmo.* Cic. Att. 14, 22 Suam cuique sponsam, mihi m... suum cuique amorem, mihi meum. Cic. pro Rosc. Am. c. 2... quemque fraus, suus terror maxime, suum quemque scelus agitat. Ecl. 2, 65 Trahit sua quemque voluptas. Pers. 5, 52 Velle ... cuique est. Cic. de Orat. 2 c. 85 Sua cuique laus propria del... Liu. 3, 22, 6 Equites item suae cuiusque parti post principia col... *Multa hic similia Gronou. Duker. Drakenb.* Suis eum certis pr... isque criminibus accusabo Cic. Verr. 1, 43. Plaut. Capt. P... Sed is quo pacto seruiat suo sibi patri. *Et iterum* 46 Se... scientes sua sibi fallacia. *Sic* Ter. Adel. 5, 8, 35 Suo sibi g... hunc iugulo: *est, Suo proprio gladio iugulo.* Minerua pe... dicitur interemisse, virginitatem suam violare conantem Ci... Nat. Deor. 2, 59. Ter. Heaut. 2, 3, 92 Cedo quid hic facie... (*amica*) an ea quoque huius dicetur? Idem Hec. 4, 4, 38 M... quod suasit sua Adolescens mulier fecit. Cic. Att. 10, 11 Ind... illi quidem suus pater semper. Nep. 5, 3, 2 Incidit in eam... inuidiam, quam pater suus. Idem 25, 10, 4 Antonius *tanto o...* ferebatur in Ciceronem, vt non solum ei, sed etiam omnibus ami... suis esset inimicus. *Eius habent alii non minus boni libri: et sic de... etiam Heusingerus, qui tamen non negat, sic iolere* Cornelium, laud... *que* 1, 1, 1. 5, 3, 1. 6, 1, 2. 7, 2, 1. 23, 8, 3. *Sic* Ouid. Met. 8, 640 Q... que suus coniux riguo collegerat horto Truncat olus foliis, *vbi* pot... eius *vel* ipsius *ponere.* Cic. Att. 3, 19 Lege enim collegii sui... tenebantur. Eidem 6, 12 Non destiti rogare et petere mea c... suadere et hortari sua. Eidem 10, 4 Indulsit illi quidem suu... ter semper. Suus proprius, *vid.* PROPRIVS. Suae aetatis h... *i. Maior viginti quinque annis:* Modestinus in l. Ex duobus D. de... got. gest. Ex duobus fratribus, vno quidem suae aetatis, alio verc... nore annis. Suus heres, *et* Suum seruare, *i. Proprium.* Suum cu... Petron. c. 40. Vt ad suum quisque perueniat Id. pro Quint. 1... Cic. pro Rosc. Amer. 67 c. 24 Sua quemque fraus, et suus terror ... xime vexat, suum quemque scelus agitat, suae malae cogitationes ... scientiaeque animi terrent. Idem de Arusp. Resp. 8 Sua co... rifit hominem. *Et* Off. 1, 113 c. 31 Expendere oportebit, quid c... que habeat sui, *etc.* Id enim maxime decet, quod est cuiusque ... um maxime. Alicui suorum negotium dare Nep. 10, 8, 2. optime suos nosse debet Idem 9, 4, 1. *Add.* Idem 8, 2, 1. 18, ... 23, 8, 4. Plautus Mercatore 4, 3, 14 Iubet saluere suus vir vxo... suam, vrbani fiunt rustici. Plin. 22, 24 Mulso constant suae do... Eiicere e ciuitate ciues suos Cic. pro Sext. 141. Vti populo ... suo Idem pro Quint. 29. *i. proprio fauente. Sic* Eos fecit ... paullo sumtu Ter. Adelph. 5, 4, 21. Multos liberaliter deun... rat, plures etiam opera forensi suos reddiderat Nep. 7, 3, 4. Quo... vis aliquo tempore populum suum habuerit Sen. Contou. l. 4 prae... Vota suos habuere deos Ouid. Met. 4, 164. Naue mea ren... forsan eunte suo Idem Trist. 3, 5, 4. Ventis iturus non suis H... Epod. 9, 29. *Conf.* Treb. Pollio in Valeriano c. 4. Cic. de Or... 3, 109 c. 28 Placeatne a Carthaginiensibus captiuos nostros, reddi... suis, recuperare. Qui profitetur esse suum facere aliquid Id... ibid. 2, 66. De suo, *vid.* DE. Apponere de suo, *vid.* ... PONO. Suum Adimere alteri Plaut. Trin. 2, 2, 34. Per... nire ad suum Cic. pro Quint. c. 14, 1. Tenere suum Idem ... 6, 1. *Peculiarem vim habent ista:* Suus in disputando Idem ... Finib. 4, 10. *i. Non vtitur alienis inuentis argumentorum.* Vix s... vix sanae virgo Niseïa compos Mentis erat Ouid. Met. 8, 35. ... cum tristisque hilarisque nec vnquam. Ille suus, vultumque ... sumebat ab ore Stat. Silu. 1, 6, 52. *Conf. Heins. ad* Ouid. Met. 3, 6... Aurum arrugia quaesitum, non coquitur, sed statim suum est Plin. ... 4. *i. cui nihil admixtum est alieni. Ita,* Succus purus ac liquidus ... suae naturae Id. 11, 12. Suae venae arena Id. 33, 8. Sua sponte, [ἑκον...

Bell. Ciuil. 2, 20 Hoc inito consilio denuntiauisse Gallonio, vt ponte, dum sine periculo liceret, excederet. Liu. 2, 8 Gratae vulgus leges fuere, quas quum solus pertulisset, vt sua vnius in his ratia esset. ¶ 2 *Vim illi addunt particulae enclitícae* pte met. Plaut. Mere. 5, 4, 9 Suapte culpa ex genere capiunt gers. Et feroces suopte ingenio et plem adhortantium vocibus Liu 1, 25. Plin. 7, 40 Et suopte ingenio quisque terminet. Cic. Tu. 1, 40 c. 17 Vt terrena et humida suopte nutu et suo pondere ad pars angulos in terram et in mare ferantur. *Conf.* Catull. 52, 9. *c. not Voss.* In clientelam suipte patris Plaut. Rud. Arg. v. 4. Su- usit: Suimet sanguinis caede Sallust. Fragm. c. 6. Idem in Iu- gurt. c. 31 Necesse est suomet ipsi more praecipites eant. Plin. o,) *ad finem*, Hunc suamet vi. Suomet opsonio discit Apul. Ap. p. 300. Ruunt suismet telis Sallust. Fragm. c. 16 *pr.* Su- ipse: Plin. 17 Corellius Eques Romanus Atestae genitus, inseruit eam suometipsam surculo in Neapolitano agro. Suamet pecunia praecipitem casurum Sallust. Iugurth. c. 8. Neque ea et ipse scelera occultare, pensi habebat Id. Cat. c. 23. Suismet corporibus Liu. 2, 19. *Gronou.* ipsi. *Add.* Liu. 8, 25.

S Y B

SYBARIS, is. f. [Σύβαρις] *Vrbs Graeciae magnae, luxu delicitq adeo notabilis, vt quidquid effeminatum, quidquid molle, quidqui accurata atque ambitiosa luxuria paratum esset, id vulgo* Sybaritium *diceretur.*

SYBARITA, *vel* SYBARITES, ae. m. [συβαρίτης] *Ciuis iu urbis.* Quinctil. 3, 7, 24 Frugalitas apud Sybaritas forsitan d. foret, *etc.*

SYBARITĀNVS, a, um. Adi. [Συβαρίτης] Plin. 8, 42 *de equis*, Dolitas tanta est, vt vniuersus Sybaritani exercitus equitatus, ad symhe iae cantum saltatione quadam moueri solitus inueniatur. Syama praeda Varroni *apud* Nonium 15, 36 *est Lauta et elegans*, Ad Syanam praedam, in qua sunt tripodes, craterrae, ananeaea pocula olium Tarentinarum. *Mercer.* Anancae a populo nobilium (ur- eu) Tarentinarum, *vid.* ANANCAEVS.

SYBARITICVS, a, um. Adi. Martial. 12, 97 Libelli Sybaritici; *mollis et libidinosi argumenti, vid. sfatim* SYBARITIS.

SYBARĪTIS, idis. f. Patronym. [Συβαρῖτις] Ouid. Trist 2, 117 Nec qui composuit nuper Sybaritida, fugit. *Putant viri docti est ad Hamitheonem Cinaedum Sybaritanam, cuius impuras Leges memorat. Lucian. aduers. indoctum c. 23. Sed nihil firmi adhuc prolatum est.*

SYBOTES, ae. m. [συβώτης] *Subulcus.* Manil. 5, 126 *de* Hyalib , *quas Latini* Suculas *vocarunt, quasi ab ὗς esset nomen, non ab ὕω* Et fidum Laërtiadae genuere Syboten. *q. d. subulci nascuntur* ub *lere sucularum.*

S Y C

SYCAMINON, [Συκάμινον] *Oppidum fuit in ora Phoenices, cua aetate nihil praeter memoriam exstitisse auctores sunt* Plin. 5, 19 *Strabo lib. 16.* ¶ 2 Sycaminon *item Graece Morum* pp ant, *arboremque ipsam* Sycamineam, συκαμίνεαν. Hieron. ad mi i 7, 14 Pastor vellicans Sycomoros. Sycamina *docet esse in Setu inta Interpretum versione, et ait*, Quidam ita edidérunt, vt Sycami velint appellari genus arborum, quae Palaestinae nascuntur in ear estribus, et agrestes afferunt ficus: quae, si non vellicentur, amariss as cariculas faciunt, et a culicibus corrumpuntur. Nobis auten (quia solitudo, in qua morabatur Amos, nullam huiusce modi gig t arborem) magis videtur rubos dicere, qui afferunt mora, ac pas um famem et penuriam consolantur. Vlpianus l. 10 D. de Ext ordinar. Criminib. Si quis arborem sycaminonem (Sycaminon *Ha md.* Sycomorum *Vulg.*) exciderit: nam et haec res vindicatur ext ordinem non leui poena, idcirco quod hae arbores colligunt aggei Niloticos, per quos incrementa Nili dispensantur. Sycamini lac nam fronti inducunt, *etc.* Cels. 3, 18.

CE, es. f. [Συκη] *Insula est Asiae adiacens non procul ab Ephefo, tius meminit* Plin. 5, 31.

CI, *Herba, alio nomine* Peplos *et* Meconion aphrodes, ex vna rade tenui fructificat, foliis rutae paullo latioribus, semine sub foliis rotu do , minore, quam candidi papaueris Plin. 27, 12. *Add.* Idem 16, . *et* 20, 6.

SCHAEVS, *vid. in* SCHAEVS.

SCITES, [συκίτης] Gemma a fici colore dicta, *de qua* Plin. 37, 1. ¶ 2 *Est item* Scytes *vini factitii genus*, ex fico, qu alii palumprimum, alii Cotorchiten appellant, singulis modiis in aqu congiis tribus maceratis, *vt docet idem* Plin. 14, 16. *et* 27, 12.

SCOMORVS, i. f. [συκόμορος] *Arbor a* Ficu *et* Moro *sic dicta.* Vg. Int. Luc 19, 4. Celsus morosycon *appellat* 3, 18. *et* 5, 18, 7.

SYCOPHANTA, ae. m. [συκοφάντης Sycofanta, calumniator Gl. Gr. Lat.] *Obseruator et delator eius, qui ficos furto sustulisset. πὰ τὸ σῦκα φαίνειν, id est, ab indicando ficos.* Sycophanta, calumniator: hoc verbum est ab his, qui Athenis accusabant eos, qui cum fic frumenta extra ciuitatem ferebant Eugraph. *ad* Ter. Andr. 5, 4. Fe is, Sycophantas appellatos hac de causa dicunt, Atticos quosdam ium es solitos aiunt in hortos irrumpere ficosque deligere: quam ob caum lege est constitutum, vt qui id feciisset, capite truncaretur: qu pnam qui persequerentur ob paruula detrimenta, sycophantas appllatos. *Nugas alias Graeculas hic non persequimur. Satis est*, Sycophantam *apud Latinos dici* calumniatorem, *vel si in re minus seria per rtat corrumpatque interpretando dicta aut facta* Cauillatorem. Clamint, me sycophantam hereditatem persequi Ter Andr. 4, 6, 19. *De uonis mendace, apud* Plaut. Trin. 2, 3, 86. *Sic* Plaut. Amph. 1, 3, 8 limis hic scitus est sycophanta, qui quidem sit meus pater. *t. adulat. Conf.* Idem Men. 2, 1, 34. Pergraphicus sycophanta, *vid.* PERGRAPHICVS. *Vid. de hoc vocabulo Pollet. Histor. Fori Rom. 4, 1. A. Iciat. Parerg. 11, 4.*

COPHANTIA, ae. f. [συκοφαντία] *Calumnia, delatio, falsa accusatio. Fallacia.* Plaut. Mil. 3, 1, 17 Nam ego iniuen lepi sycophantiam. Sycophantias struere, *Machinari* Idem Asin. 1, 56. *Add.* Idem Bacch. 4, 4, 88. *et* Poen. 1, 3, 16. *et* Trin. 4, 2, 25. Gell. 14, 1.

COPHANTOR, āri. [συκοφαντέω] *Falso accusare, cauillari,* Pla. Trin. 3, 3, 57 Quanquam hoc me aetatis sycophantari pudet. Ibi 4, 2, 116.

COPHANTIŌSE. Adu. [συκοφαντικῶς] *Comice dictum pro*

Dolose, per calumniam. Plaut. Pseud. 4, 7, 113 Ego nec sycophantiose quidquam ago, nec malefice.

SYCOPHYLLON, i. n. *Herba. al. hibiscus.* Apul. de Herb. c. 83.

SYCOSIS, is. f. [σύκωσις] Sycosis, caro excrescens (palpebrarum) Scribon. 37. *Conf.* Cels. 6, 3.

SYCORIS, *vid.* SICORIS.

SYCOTVM, i. n. [σικωτόν] *Esca ex ficubus parata.* Apic. 7, 3.

SYCVSSA, ae. f. [Συκοῦσσα] *Insula in mari Aegeo, ante Ephesum, de qua* Plin. 31, 5.

S Y D *et* S Y E

SYDERIS, is. m. [Σύδερις] *Fluuius in finibus Caspiorum et Hyrcanorum, a cuius ostio Caspium mare nomine amisso, Hyrcanum incipit appellari.* Plin. 6, 16.

SYDVS, *vid.* SIDVS.

SYĒNE, es. f. [Συήνη] *Vrbs in confinibus Aethiopiae atque Aegypti.* Plin. 2, 73 Simili modo tradunt, in Syene oppido, quod est supra Alexandriam quinque millibus stadiorum, Solstitii die medio nullam vmbram iaci: puteumque eius experimenti gratia factum totum illuminari. Ex quo apparere, tum solem illi loco supra verticem esse. *Est itaque Solstitii descriptio.* Lucan. 2, 587 Vmbras nusquam flectente Syene. Atra Syene Claud. de Nilo 19. Calida Syene Ouid. ex Pont. 1, 5, 79. Eoa Syene Stat. Silu. 2, 2, 86.

SYENĪTES, ae. m. *Marmor circa Syenem.* Plin. 36, 8. *Vid.* Ouid. Met. 5, 74.

S Y G *et* S Y L

SYGAROS, i. [Σύγαρος] *Insula est in sinu Arabico*, in qua nulli sunt canes, atque aliunde importati circa litora errantes moriuntur Plin. 6, 28.

SYLA, ae. *per simplex* L. [Σύλα] *Mons Lucaniae, et silua in illo.* Sallust. de Fugitiuis, In silua Syla fuerunt, *apud* Seru. *ad* Virg. Aen. 12, 715 Ac velut ingenti Syla. *Al.* Sila.

SYLLA, *vel* SVLLA, ae. m. [Σύλλας] *Cognomen gentis Corneliae, quod nobilitauit* Faustus *ille f.* Felix [ἐπαφρόδιτος] *agnominatus* L. Cornelius Sulla Dictator. *A* Sura *pedis enormiter vel parua, vel magna,* Surulam *et contracta voce* Sullam *dictum putabam, cui fauet origini, quod in numis perpetuo, nisi fallor,* Sulla *non* Sylla *scribitur. Sed intercedit* Macrob. Sat. 1, 17 Bello Punico hi ludi (Apollinares) primum sunt instituti suadente Cornelio Rufo decemuiro, qui propterea Sibylla cognominatus est, et postea corrupto nomine primus Sylla coepit vocitari L. Cornelii Syllae *vitam descriptam habemus a Plutarcho. Innumerabilis eius mentio apud Ciceronem et caeteros.* Homo a populi causa remotissimus L. Sulla Cic. pro Cluent. Municipiis ciuitatem ademit L. Sulla Idem pro Domo. Magister scelerum Sulla Lucan. 1, 3.6. Emisti bona Sex. Alpheni L. Sulla Dictatore vendente Cic. pro Quint. 76. *Pro* P. Sulla *coniurationis Catilinariae reo causam dixit* Cicero. *Sunt et plures sub Imperatoribus.*

SYLLĀNVS, *vel* SVLLANVS, a, um. Adi. [Συλλανός] Cic. Att. 10, 7 Non fuisset — tam dirus ille dies Sullanus calliduisimo viro C. Mario, si nihil vtrumque eorum fefelliisset. Idem de Lege Agrar. 3, 7 Qui nos Sullanos in inuidiam rapit? Caduera Sullana Lucan. 2, 210. Ferrum Sullanum Id. 1, 330. Manes Sullani Id. 1, 576.

SYLLATVRIO, īre. *Syllam imitari cupere.* Cic. Att. 9, 10 Hoc turpe Cn. noster biennio ante cogitauit, ita syllaturit animus eius, et proscripturit diu, *vid.* PROSCRIBO. Quinctil. 8, 3 *et* 6.

SYLLĀBA, ae. f. [συλλαβή] *Comprehensio literarum, vel vnius adeo vocalis enuntiatio, temporum capax.* Diomedes 2 p. 423 Syllabae, vt ait Varro, aliae sunt asperae, aliae lenes, procerae aliae, aliae retortae, aliae Barbarae, aliae Graeculae, aliae durae, aliae molles. *Asperae* sunt, vt *crux, trux, trans. Lenes*, vt *lana, luna. Procerae* sunt, quae Vocalem longam habent in penultima, vt *facultas. Retortae* sunt, quae mutam habent extremam, vt *hic, haec, hoc. Barbarae* sunt, vt *gaza. Graeculae*, vt *Hymnos, Zenon. Durae*, vt *Ignotus. Molles*, vt *aedes.* Si versus pronuntiatus est syllaba vna breuior aut longior Cic. Parad. 3 *fin.* Mus, est syllaba Sen. Epist. 48. Clarae syllabae, *vid.* CLARVS. Auceps leguleius syllabarum Cic. de Orat. 1, 236 c. 55. Cadunt verba in syllabas, *vid.* CADO. Coëuntes inter se syllabae Quinctil. 1, 1. Verba distorques, et syllabas Digeris Sen. Epist. 58. Peccare in syllaba Cic. in Parad. 3. Terminare clausulam longa syllaba Idem de Orat. 3, 181. ¶ 2 Syllabae, *pro Versibus hendecasyllabis.* Martial. 1, 62 Verona docti syllabas amat vatis: Marone felix Mantua est. Doctum vatem *appellat Catullum. Add.* Sidon. Epist. 9, 7. Plin. praef. Apul. de Mundo p. 248.

SYLLABĀTIM. Adu. [κατὰ συλλαβάς] *Per singulas syllabas.* Cic. Att. 13, 25 *extr.* At ego, ne Tironi quidem dictaui, qui totas περιοχὰς persequi solet, sed Spintharo syllabatim. Idem Acad. 4, 119 c. 38 Quum enim tuus ille Stoicus sapiens syllabatim tibi illa Dixerit. *Add.* Sidon. Epist. 9, 14.

SYLLABVS, *vid.* SILLIBVS.

SYLLABIRO, āre. Sarisbr. Polier. 5, 16 Qui syllabirare non nouit. *Al.* syllabizare.

SYLLĀBICVS, a, um. *vt*, Adiectio, *apud* Grammat.

SYLLACEVS, a, um. *i. purpureus* Vitruu. 7, 5. *sed rectius legitur* lilaceus.

SYLLEPSIS, is. f. [σύλληψις] *Dici potest Conceptio: ab σὺν con, λᾶψις acceptio: quae fit, quum pluralis dictio singulari verbo copulatur; vt*, Virg. Aen. 1, 567 — Sociis et rege recepto. *Aut singularis plurali verbo connectitur; vt*, Virg. Ecl. 1, 82 — Sunt nobis mitia poma, Castaneae molles, et prelli copia lactis. *Aut quum pro multis vnus ponitur; vt*, Idem Aen. 2, 20 Armato milite complent. *Item pro vno multi, vt*, Idem ibid. 9, 525 Vos, o Calliope, precor adspirate canenti. *Quem versum qui emendare volunt, gratiam illius miram corrumpunt. Sic Syllepsis est* Liu. 30, . . . Magna pars saucii. Ibidem. *Vtitur eo nomine* Serenus *tum alias, tum ad* Georg. 2, 1.

SYLLOGISMVS, i. m. [συλλογισμός] *Computatio, conclusio.* Ratiocinatiuum *vel* collectiuum *Ilarum vertit* Quinctil. 5, 6, 4. Id. 5, 7 In syllogismo tota ratiocinatio ab eo est, qui intendit. *Conf.* Idem 5, 10. *et* 14, 7, 8. Syllogismi circumscripti, et effecti Plin. Epist. 2, 3. Circumscripti, *id est breues effecti, id est elaborati, et arte*

Ti. *Conf.* Sen. Epist. 108. Gell. 15, 26. Tertull. de Praescript. 1. Sidon. Epist. 4, 3. et 9, 9.

SYLLOGISTICVS, a, um. *Vt*, Status syllogisticus Quinctil. 5, 10.

SYLLOGISMATICVS, a, um. *Idem.* Fulgent. Mythol. 1 Aristotelis syllogismaticum verbiloquium.

SYLLOGIZO, āre. Quinctiliano *adscribitur.*

SYLVA, *f.* SILVA, ae. f. [ὕλη, δρυνός] *Generale nomen est, proprie arborum multitudo, quae caedua est, hoc est, quae habetur in eum usum, vt ex ea caedatur materia: deinde generatim multitudo quaedam inordinata, et velut sponte nata, e qua aliquid deligi efficique potest, quam significationem etiam Graecorum ὕλη habet. Est ergo ab ὕλη, et tamen ideo non verior ea ratio, quae per Graecam literam* Sylua *scribit: cum quae antiquitus transtulere Latini, in iis literaturam mutauerint, vt, ne longe abeamus, in* stipes, frigo, lacrima, *ex* στύπος, φρύγω, δάκρυον, *factum est. Certe optima quaeque monumenta* Siluam *et* Siluanum, *etc. agnoscunt. Locum ergo hic seruet antiquum: sed meminerimus melius esse* Silua. Seruius *ad* Aen. 1, 318 Quam Graeci ὕλην vocant, Poetae nominant siluam, id est, elementorum congeriem, vnde cuncta procreantur. Virg. Aen. 3, 681 — Silua alta Iouis, lucusue Dianae. Locus in media silua maxime opacus et frigidus Cic. de Orat. 1, 18. Brachia siluarum, *Rami* Stat. Theb. 1, 362. Comae siluarum, *Frondes* Idem Silu. 3, 3, 98. Filia siluae pinus Hor. Carm. 1, 14, 12. Gloria siluarum pinus Stat. Silu. 5, 1, 151. Agrestis Ouid. Met. 7, 142. Alta Idem ibid. 14, 364. Antiqua Virg. Aen. 6, 179. Ardua Ouid. Fast. 1, 243. *Al.* Incaedua. Arens Virg. Aen. 12, 522. Barbarica, *vid.* BARBARVS. Caedua *vid.* CAEDO. Cannabiae Grat. Cyneg. v. 47. Comata Catul. 4, 11. Conseminea, *vid.* CONSEMINEVS. Densissima Virg. Georg. 2, 17. Formidolosis siluis latent ferae Hor. Epod. 5, 55. Frequens trabibus silua Ouid. Met. 8, 329. Frondiferae Lucret. 1, 257. Glandaria, *vid.* GLANDARIVS, *in* GLANS. Immensa Virg. Aen. 6, 186. Incidua silua Stat. Theb. 6, 90. Incidua silua per multos annos Ouid. Amor. 3, 1, 1. Ingentes siluae Lucret. 5, 1242. Iugosae siluae Ouid. Epist. 4, 85. Magna Virg. Georg. 3, 219. Nemorosae Ouid. Met. 10, 687. Nigrae Hor. Carm. 1, 21, 7. Opacae Ouid. Met. 6, 687. Palaris silua, *vid.* PALARIS, *in* PALVS, pali. Pascua silua est, Quae pascuis pecudum destinata est Paull. in l. Silua D. de verbor. signific. Pineae Virg. Aen. 9, 85. Procerae Ouid. Epist. 16, 107. Profundae Lucret. 5, 42. Rudes, *h. e. Materia nondum caesa, nec dolata* Claud. de Rapt. Proserp. 3, 366. Rusticae Ouid. Epist. 4, 102. Salubres Hor. Epist. 1, 4, 4. Secretae Ouid. Rem. Amor. 591. Steriles Virg. Georg. 2, 440. Vernantes Senec. Herc. Oet. 4. Vetustae Ouid. Met. 6, 521. Virentes Catull. 32, 10. Viridicatae Cic. Qu. Fratr. 3, 17. Virides Ouid. Met. 3, 324. Vmbrosae Id. Met. 1, 693. ¶ 2 *Cum verbis:* Abstrusi mane me in siluam densam et asperam, non exeo inde ante vesperam Cic. Att. 12, 16. Ambire siluas plagis Ouid. Met. 2, 459. Aucta silua fororibus Idem ibid. 2, 372. Canit silua auibus Lucret. 1, 257. Caedere siluas, *vid.* CAEDO. Conuellere viridem siluam ab humo Virg. Aen. 3, 24. Ducere siluas Quinctil. 1, 1. *de Orpheo.* Decutere honorem siluis Virg. Georg. 2, 404. Eruere siluas Idem ibid. 4, 329. Excidere siluas Lucret. 5, 1265. Exederat ardor flammeus siluas Idem 5, 1252. Ministrat alta silua taedas Virg. Georg. 2, 431. Nutat obscura silua Senec. Thyest. 8. Nudata cacumina siluae Ouid. Met. 1, 346. Pacantur inultae vomere siluae, *Domantur aratro, Fiunt noualia* Hor. Epist. 1, 2, 45. Reboant siluae Virg. Georg. 3, 223. Rotat siluas amnis Stat. Silu. 4, 3, 79. Silua vetus nulla Violata securi Ouid. Met. 3, 28. ¶ 3 *Obseruatt. Per metonymiam pro feris in silua agentibus, vt* Grat. 80 Turbat Odor siluas. *Vid.* Burm. *ad* Val. Fl. 3, 531. Siluae mater *herba Periclymenum* Scrib. 129. Silua, *de Herbis* Virg. Georg. 3, 385 Subit aspera silua Lappaeque, tribulique. *Conf.* l. 17 §. 1 ff. si seruit. vindic. *Burm. ad* Grat. v. 47. Virg. Georg. 2, 26 Siluarumque aliae pressos propaginis arcus Exspectant. Silua *de vnica arbore: vid. Pisso at. ad* Propert. 1, 14, 5. *Barth. ad* Stat. Theb. 2, 248. *et* 6, 280. *Metaphor.* Iuuen. Sat. 9, 13 Horrida siccae Silua comae, nullus tota nitor in cute. ¶ 4 *Ex illa generali significatione, de qua initio dictum,* Medicinae silua, *est Copia atque congeries eiusmodi rerum, vnde medicamenta parari possint.* Plin. praef. 35. Reliquit non mediocrem siluam Obseruationum antiqui sermonis Suet. de Ill. Gramm. c. vlt. Cic. de Orat. 3, 101 c. 26 Primum silua rerum ac sententiarum comparanda est, qua de parte dixit Antonius. *h. e. Maxima congerries et vbertas.* Cic. in Orat. 12 Platonis et aliorum philosophorum disputationibus et exagitatus maxime orator est, et adiutus. Omnis enim vbertas, et quasi silua dicendi, ducta ab illis est. *i. Omnis copia et dicendi materia. Nihil est enim, de quo Philosophi non loquantur, quum res omnes diuinas atque humanas sibi tractandas sumant.* Quinctil. 10, 3, 17 Diuersum est huic eorum vitium, qui primo decurrere per materiam stilo quam velocissimo volunt, et sequentes calorem atque impetum, ex tempore scribunt. Hanc siluam vocant: repetunt deinde, et componunt, quae effuderant. *Hinc etiam Poetae extemporalia carmina* Siluas *dixere, vt Statius, de quo genere vid. Scal. Poet. 3, 9. Geuart. Lect. Papin. 1, 2. Voss. Instit. Orat. 5 p. 578.*

SYLVVLA, *vel* SILVVLA, ae. f. Dimin. [δρυμίδιον] Columel. 8, 15 Sunt enim quibus cordi est vel in siluulis tamaricum, aut sirporum fructetis immorari: nec ob hanc tamen causam totus locus siluulis occupetur. *Conf.* Sidon. Carm. 9, 230.

SYLVESTER, *et* SYLVESTRIS, *melius* SILVESTER, *et* SILVESTRIS, e. Adi. [ἄγριος] *Quod est siluae.* Virg. Ecl. 1, 2 Siluestrem tenui musam meditaris auena. Idem Georg. 2, 51. Cic. de Amicit. 70 c. 19 Quum locis etiam ipsis delectemur montuosis et siluestribus. *h. e. In locis, qui in montibus sunt, et siluis.* Festis Siluester Aëdon Petron. c. 131. Agrum siluestrem mitigat flammis Hor. Epist. 2, 2, 186. Antra siluestria Ouid. Met. 13, 47. Arbor siluestris Virg. Ecl. 3, 70. Coitio siluestris Cic. pro Cael. 26. Dona siluestria Catull. Argon. 62, 279. Homines siluestres Hor. de Arte Poët. 391. *i. Rudes.* Cic. de Nat. Deor. 2, 131 Arborum autem confectione omnique materia et culta et siluestri, partim ad calfaciendum corpus igni adhibito, et ad mitigandum cibum vtimur, partim ad aedificandum, vt tectis septi frigora caloresque pellamus. Montes vestiti atque siluestres Cic. de Nat. Deor. 2, 152 c. 53. Numina siluestria Ouid. Fast. 3, 302. Siluestris Regio in aruorum formam redigenda Colum. 2, 11. Saltus siluestris Curt. 4, 3, 21. Sepibus siluestribus loca densa Cic. de Nat. Deor. 1, 120. Cic. de Inuent. 1, 2 Qui dispersos homines in agris Tectis siluestribus abditos, ratione quadam compulit in vnum locum et congregauit. Tumulus siluestris Liu. 27. Via inculta et siluestris Cic. de Clar. Orat. 59. Vita siluestrium Idem de Deor. 2, 99. *Compar.* Plin. 16, 27 Siluestriora omnia tardiora. ¶ 2 *Ex notione Graeci nominis ὑλικὸς idem est, quod materialis, corporeus.* Macrob. in Somn. Scip. 1, 6 p. 20 Anima enim aliena a siluestris contagione materiae tantum se auctori suo et sibi debens, sine ullius fortuita naturam.

SYLVATICVS, *melius* SILVATICVS, a, um. Adi. [ὑλικός] *Quod ad siluam pertinet; vt*, Siluaticus mus, *apud* Plin. 30, 9. *Crescens in siluis.* Falces siluaticae Cato c. 11. Laurus siluestris Varr. R. R. 1, 40. *Add.* Cels. 5, 27. Pallad. Aug. 1. *Crescens in siluis* Idem c. 8. Lactuca Apul. de Herb. c. 30.

SYLVICOLA, *f.* SILVICOLA, ae. m. [ὑλαίτης] *Qui siluas incolit.* Propert. 3, 13, 34 His tum blanditiis furtiua per antra Nereidum laetae Oscula siluicolis emta dedere viris. *Add.* Virg. Aen. 10, 551. Catull. 61 (64) 72 Vbi cerua siluicultrix, vbi aper nemoriuagus?

SYLVICVLTRIX, *f.* SILVICVLTRIX, īcis. f. [ὑλαῖος] *incolens.*

SYLVIFRAGVS, *f.* SILVIFRAGVS, a, um. Adi. [ὑλοκλαστικός] *frangens: qualis est ventus, a quo arbores in siluis et frangantur et eruuntur.* Lucret. 1, 276 Montesque supremos Siluifragis vexabris. *De vi et impetu ventorum.*

SYLVIGER, *melius* SILVIGER, ĕra, ĕrum. Adi. [ὑληφόρος] *Vt*, Siluigeri montes Plin. 31, 3. *de montibus Hircanis.*

SYLVOSVS, *f.* SILVOSVS, a, um. Adi. [δρυμώδης, ὑλώδης] *Vbi multae siluae siue arbores sunt.* Arbores crebrae et siluosae Vitr. 8, 1. Liu. 9, 2 Saltus duo alti, siluosique sunt, nec arbus circa se perpetuis inter se coniunctis. Plin. 12, 5 Super eiusdem rami in excelsum emicant siluosa multitudine.

SYLVESCO, *f.* SILVESCO, ĕre. [ὑλομανέω, ὑλημανέω] *siluam redigi, seu siluestres, aut infructuosas arbores fermentaue.* Cic. de Senect. 52 c. 15 Ne siluescat sarmentis, et in omnes partes diffundatur. Columel. 4, 11. *et* 5, 6. Mart. Capella 3 p. 59.

SYLVESCENS, *f.* SILVESCENS, entis. Partic. Arnob. 109 Capilli siluescentium crinium velleribus inuoluti.

SYLVĀNVS, *f. quod optima monimenta habent,* SILVANVM. [Συλβᾶνος] *vt ait* Seruius, Deus est siluarum. Hic amat arborum Cyparissum nomine, qui habebat mansuetissimam ceruam. quam Siluanus nescius occidisset, puer est exstinctus dolore, quem amator deus in cupressum arborem eius nominis vertit, quam prolatio portare dicit Virg. Georg. 1, 20 Et teneram ab radice ferens vane cupressum. Varro *apud* Augustin. de C. D. 6, 9 Mulieri tae post partum tres deos custodes commemorat adhiberi, ne Silu deus per noctem ingrediatur et vexet, eorumque custodum signidorum causa tres homines noctu circumire limina domus, et primen securi ferire, postea pilo, tertio deuerrere scopis: vt his culturae signis, Deus Siluanus prohibeatur intrare: quia neque res caedantur ac putantur sine ferro, neque far conficitur sine neque fruges coaceruantur sine scopis. Ab his autem tribus tres cupatos Deos, Intercidonam (*al.* Intercidonem) a fecuris interci Pilumnum a pilo, Deuerram a scopis: quibus Diis custodibus contr Dei Siluani foeta conseruaretur. *Conf.* SILANVS. Vet. Auctor de L p. 291 *Gel.* Omnis possessio quare Siluanum colit? Quia primus i ram lapidem finalem posuit. Nam omnis possessio tres Siluanc bet. Vrus dicitur domesticus, possessioni consecratus: alter d agrestis, pastoribus consecratus: tertius dicitur Orientalis, qui confinio lucus positus, a quo inter duo pluresue (*intell.* possess fines oriuntur. *Huius* Siluani domestici *sunt plures tituli ami. l. g.* Reines. Inscr. Cl. 1, 102 *et* 103. *Ipse Reinesius ad* 1, 101 S num *etiam* Larem *esse ostendit. In Diis vialibus etiam cultum de. strat Otto de tutela viarum* P. 1 c. 12. *De* Siluanis *et* Faunis Plin. 12, 1. Arbiter vmbrae Siluanus Stat. Theb. 6, 111. D aruorum pecorisque Siluanus Virg. Aen. 8, 600. Horridus S vanus Hor. Carm. 3, 29, 23. Potentes nemorum Silu Lucan. 3, 403.

SYLVIA, *melius* SILVIA, ae. f. [Συλκία] *Nomen, quo Ilia multi mater, vocata est.* Virg. Aen 7, 487. Ouid. Fast. 2, 383 S Vestalis caelestia semina partu Ediderat, patruo regna tenente fu Ilia Vestalis.

SYLVIVS, *f.* SILVIVS, i. m. [Συλκίος] *Aeneae filius:* a postea omnes Albani reges, Siluii dicti sunt ab huius nomine: hodie Romani imperatores Augusti vocantur: Seruius *enarrans locum* Virg. Aen. 6, 763 Primus ad auras Aetherias Italo corflus sanguine furget Siluius. *Ab hoc alii quoque Albani reges* vii *dicti. Vid. Festus.*

S Y M

SYMAETHIS, idis. Ouid. Met. 13, 750 Acis erat, Fauno Nyphaque Symaethide cretus.

SYMAETHVS, i. m. [Σύμαιθος] *Fluuius Siciliae, non longe* Aetna, *qui, vt ait Strabo 6 agrum Catanaeum influit. Vid.* Plin. Sil. 14, 231 Rapidique colunt vada flaua Symaethi. *Est etiam Nymphae Viri apud* Sil. 9, 410.

SYMAETHIVS, a, um. *Attributum.* Virg. Aen. 9, 584 Educe Martis luco Symaethia circum Flumina.

SYMBOLA, ae. f. *et* SYMBOLVM, i. n. *et* SYMBOLVS, i. f. *eiusdem originis et significationis generalis nomina,* [συμβολή, σύμβολον, σύμβολος] *a Graeco συμβάλλειν ducta, quod significat ferre, conicere, comparare.* Symbola *est collatio pecuniae vel horum inter amicos vna epulari volentes:* Symbolum *est signum* cum rendum *cum sua parte vnde defractum est, cum quo typo etc. et genera deinde signum: Symbolus signum literatum, libellus. Haec nunc paratim considerabimus. Igitur* Symbola *est* collatio, *vt diximus, epulas communes.* Ter. Eun. 3, 4, 1

Heri aliquot adolescentuli coiimus in Piraeeo,
In hunc diem vt de Symbolis essemus: Chaeream ei rei
Praefecimus: dati annuli: locus tempus constitutum est.
Praeterit tempus, quo in loco dictum est parati nihil est.

Idem Andr. 1, 1, 61 Eho quid Pamphilus? Quid? Symbolam decoenauit. *Sic* Plaut. Curc. 4, 1, 13 Symbolarum collatores aforum piscarium, *vbi opsonant pisces, etc.* Gell. 6, 13 *extr. de monibus conuiualibus,* Tales erant apud Taurum Symbolae, taliaerant secundarum mensarum, vt ipse dicere solitus erat, τραγήμα. Pli.

. Epid. 1, 2, 22 *seruus cur minatus plagas fuerat suus herus*, Sine me sumtu paratae iam sunt scapulis Symbolae. *Forte alludit etiam ad etym, in quantum plures boraru conferunt in tergum vnius plagas. Seorsum proprie* Plaut. Stichо 3, 1, 28 Eo condixi in Symbolam ad coenam. *Et* 34 Eadem Symbolam dabo, et iubebo ad Sangarinum coenam coqui.

YMBOLVM *est signum, proprie quod* collatis *frustis stipulae, anuli, numi agnoscitur. Pertinet huc* Ifid. Orig. 5, 24 *vbi* stipulationem *declarat :* Veteres enim quando sibi aliquid promittebant, stipulari tenentes frangebant, quam iterum iungentes, sponsiones suas agnoscent. *Habet institutum Germania huic rei declarandae valde aptum.* Duos *taleis lignis, aequalibus, sibi admotis, vna cultri ducta incidunt notae numerales* I. V. X. *Alteram deinde seruat creditor, cauo, vt hoostar, alteram habet debitor, et mittit, quoties augeri vult sibi creditum et est enim res nota omnibus. Tales* taleae *(Kerbhoelzer)* Symbolorum *nomen, quod pulchre declarant, gerere possunt merito : tota enim negotiatio, quid debeatur, inest in* collatione, *συμβολῇ, talearum. Porro* Symbola *commoda praestant annuli signatorii, eorumque ἀποσφράγισματα s. expressi in* cera *vel* creta *characteres. Hinc* Plin. 33, 1 Et ideo minor Tarquinii eius statuam sine annulo esse. Quamquam et de nomine ipso ambigi video : Graeci a digitis appellauere [δακτύλιον] apud quos prisci vngulum vocabant, postea et Graeci et nostri Symbolum. Plaut. Pseud. 2, 2, 53

Tu epistolam hanc a me accipe, atque illi dato
Nam istic Symbolum est inter herum meum et tuum de muliere.
PS. Scio equidem, vt qui argentum afferret, atque expressam imaginem
Suam huc ad nos, cum eo aiebat velle mitti mulierem.
Nam hic quoque exemplum reliquit eius. HAR. Dato ergo istum Symbolum illi.

y bolum est, inter herum meum et tuum. *i. conuenit inter eos de signo* re Symbolus *est cera vel creta, epistolaque adeo, quae habet illud ἀποσφράγισμα s. signum annuli expressum. De hoc in argumento fabulae,* Sicinem consignat Symbolum, vt Phoenicium *(puellam)* ei det leno, qui pecuniam cum reliquo *(pecuniae)* afferat. *Apertissime autem res agitur* Plaut. *Mostell. 1, 1, 31 sqq. quae non piget adscribere, ex epistola puellae ad suum amatorem,*

Leno me peregre militi Macedonico
Minis viginti vendidit, voluptas mea,
Et priusquam hinc abiit, quindecim miles minas
Dederat, nunc vnae quinque remorantur minae :
Ea causa miles hic reliquit Symbolum.
Expressam in cera ex annulo suo imaginem,
Vt qui huc afferret eius similem Symbolum,
Cum eo simul me mitteret.

Et 7, 104 Ego tibi argentum dedi, Et — Heri imagine obsignatam epistolam *(hic est* Symbolus*)* hic ante ostium ¶ 2 Symbolum *Christiani dixerunt formulam fidei, qua se nimirum mutuo velut tessera quadam agnoscerent : ratione petita vel a re militari, vel si proxima origine spectes, a Graecorum mysteriis, in quibus* Symbola *quaedam vsurpabant, id est, vel verba vel ritus, quibus se inuicem agnoscerent etc. Vide Auct. Hist. Symboli Apostol.* c. 1 §. 5 sq. *ex* Rufini Expos. Symb. Apost. §. 2 p. 565. *etc. Hinc* Ambrof. de Cain et Abel 1, 9 Caue ne incaute Symboli vel Dominicae orationis diuulges mysteria. *Add.* Ifid. 6, 19, 11 p. 974, 11 *Gothofr. Nostrum non est, latius ista persequi. Addimus modo illud ex vsu Graecorum* Symbola Pythagorae *dicta praecepta quaedam breuia, obscura, signa occulta plane aliarum rerum, quam quas per se ferrent ipsa vocabula : vnde tractum illud, vt* Symbola *vocentur cenationes, quas quis frequentat, quas ad nomen suum solet adscribere, etc.*

YMBOLVS, i. m. *Idem fere quod* Symbolum, *nempe character alius s. typus, qui cum alio collatus rem indicet. Praeter ea, quae modo e Luto allata sunt, add.* Plaut. Bacch. 2, 3, 21 *Debitum repetere iussus erat Mnesilochus ab Archidemide : hic debere se negat,*

Continuo antiquom hospitem nostrum sibi
Mnesilochus aduocauit Pelagonem senem :
Eo praesente homini extemplo ostendit Symbolum,
Quem tute dederas, ad eum vt ferret filio.
NI. Quid ? vbi ei ostendit Symbolum ? CH. Infit dicere,
Adulterinum, et non eum esse Symbolum *etc.*

Peliaris est locus Iustin. 2, 12, 2 Athenienfium dux Themiſtocles, qui animaduertiſſet Ionas, propter quos bellum Perſarum rex ſuſcepe rat, in auxilium regis claſſe veniſſe, ſolicitare eos in partes ſuas ſtatuit : et quum colloquendi copiam non haberet, quo appliciturī erant, ſymbolos proponi, et taxis proſcribi curat, Quae vos Iones dementia tet ? quod facinus agitatis ? Bellum inferre olim conditoribus veſt , nuper etiam vindicibus cogitatis ? An ideo moenia veſtra condi mus, vt eſſent qui noſtra delerent ? *etc. Quo in loco* Symbolos *ne pro Literis ipsis poni videntur, quae separatim memorentur, sed pro signis et notis, quas Themistocles proposuerat, vt Ionas his notis procul admonitis eo naues appellerent, appulsique ea verba legerent, quae in taxis proscribi curarat : nec referenda ea verba,* Saxis proſcribi, *ad* ſymbolos, *ſe ad ea, quae sequuntur,* Quae vos Iones *etc. Herodotus 8, 22 inquit, vbi aequatio esset, τὰ πότιμα ὕδατα, in taxis perscripsisse aut Themistoclem. Apertissima etiam narratio Plutarchi in Themistocle, sed nec* Symbolorum *mentio.*

YMBOLICE. Adu. [συμβολικῶς] Gell. 4, 11 Operte atque Symbolice, *de Symbolis, quae vocari solent Pythagorae, i. praeceptis aliud significantibus, quam verba prae se ferre videntur.*

YMBOLVM, i. n. Hieron. Ep. 28.

YMMACHVS, i. m. [Σύμμαχος] *Romanus orator, nomen cui reponit Latinum* Auxilius. *Citatur a nobis interdum* Q. Aurelius Symachus, *Vir Consularis, acuo Theodosii, cuius exstant Epistolarum libri ad imitationem Plinii scripti, sed impari successu : est in his 10, 61 relatio ad Theodosii filios imperatores, de ara Curiae restituenda, et honoribus Vestalium, aduersus Christianos, cui respondit duabus epistolis S. Ambrosius.*

YMMETRĬA, ae. f. [συμμετρία] *Commensuratio s. Commensus Linis dicitur, et conuenientia mensurarum, seu proportio.* Symmetr est ex ipſius operis membris conueniens conſenſus, ex partibus q ſeparatis ad vniuerſae figurae ſpeciem, ratae partis reſponſus Vitr. 1, . Aedium compoſitio conſtat ex ſymmetria Idem 3, 1. Symmetriarum ratiocinatio Idem 1, 2. Plin. 34, 8 Primus hic multiplaſſe varietatem videtur, numeroſior in arte quam Polycletus, et ſymmetria diligentior. Symetriam diligenter cuſtodiuit Id. 34, 8.

SYMMETRVS, a, um. Adl. *Laudatur* Vitruv. 1, 2 p. 6 *vbi statim post definitionem* Symmetriae *modo propositam additur*, Vt in hominis corpore e cubito, pede, palmo, digito, caeterisque partibus Symetros eſt , ſic eſt in operum perfectionibus. *Sed desse videtur Substantivum nomen. Cod. Arundel. apud Laet.* Symmetros eſt eurhythmiae qualitas.

SYMMONIANVM, i. n. Trifolium, *vel (vt Ruellio placet)*
SYMMONIACVM, [ἀσφάλτιον] *Herba, quam describit* Columel. 6, 17, 2. *Potius* Simoniacum. *Vid. Viri docti ad locum.*

SYMMYSTA, *f.* SYMMYSTES, ae. m. [συμμύστης] *Secretorum sacrorum conscius, vt apud* Orig. interpretem : Sicut Ioannes symmysta pronuntiat dicens : Quia ſi quis peccauerit, aduocatum habemus apud Deum Ieſum Chriſtum. Apul. Apol. p. 310 *pr.* Liberi patris Symmyſtae, qui adeſtis, ſertis, quid domi conditum celetis, *i. orgia s. mysteriis meum initiati.*

SYMPATHĪA, ae. f. [συμπάθεια] *Latine* Compaſſio *dici potest, et* naturalis conſenſus *vel* conuenientia. Cic. de Nat. Deor. 3, 28 Illa vero cohaereat et permanet naturae viribus, non deorum. eſtque in ea iſte quaſi conſenſus, quam συμπάθειαν Graeci vocant. Quam ſympathiam lumbi ad oculum haberent Varro *ap.* Non. 6, 57. Plin. 28, 7 Suppoſita tantum calici lacinia tali , ſtatim metum eum diſcuti, videlicet praeualente ſympathia illa Graecorum, quum rabiem canum eius ſanguinis guſtatu incipere dixerimus. *de monstruis.* Continuatio connectioque naturae, quam vt dixi vocant συμπάθειαν eiusmodi, vt theſaurus ex quo intelligi debeat Cic. de Diuin. 2, 124. *Conf.* Gell. 19, 7 *tit.*

SYMPTŌMA, atis. n. [σύμπτωμα] *Concluſio, connexio.* Mart. Capell. p. 98 *et* 127. *Conf.* Quinctil. 5, 14.

SYMPHONĬA, ae. f. [συμφωνία] *Conſonantia, muſicus concentus.* Cic. pro Cael. 35 c. 15 Accuſatores quidem, libidines, amores, adulteria, Baias acta conuiuia, comiſſationes, cantus, ſymphonias, naviga iactant. Idem Verr. 2, 31 Curritur ad Praetorium, quo iſtum e conuiuio illo praeclaro reduxerant, paullo ante mulieres, cum cantu atque ſymphonia. Diſcumbens inter choros ac ſymphonias Suet. Calig. c. 27. Plin. 10, 29 Viſum iam ſaepe, iuſſas canere coepiſſe, et cum ſymphonia alternaſſe. Hor. de Arte Poët. 374 Vt gratas inter menſas ſymphonia diſcors. Cic. Verr. 3, 1 5 Cum. in eis conuiuiis ſymphonia Caneret, maximisque poculis miniſtraretur. Ad ſymphoniam Cancre Sen. Ep. 12. Cic. Verr. 5, 31 c. 13 Non iudicia fieri : lucum illum litoris percrepare totum mulierum vocibus, cantuque ſymphoniae, *etc.* Malit, quisquis vir eſt, ſonitum ſuum claſſico quam ſymphonia rumpi Sen. Ep. 51. Symphoniae modulis dulciſſimis Perſonabant Apul. Met. 11 p. 261. *Add.* Petron. c. 33 *et* 36 *etc.* Plin. 9, 8. Idem 8, 42 Ad ſymphoniae cantum ſaltatione quadam moueri. ¶ 2 Cic. Fam. 16, 9 Symphoniam Lyſonis velim vitaſſes, ne in quartam hebdomada incideres : *vbi obscurum quae sit* Symphonia Lyſonis ? *Vid. an hoc factat ὁ διὰ τεσσάρων συμφωνία* Medicorum, *de qua* Gell. 3, 10. ¶ 3 Symphonia, *Herba.* Plin. 26, 7 Symphonia, vel gromphena, alternis viridibus roſeiſque per caulem foliis, in poſca ſanguinem reiicientibus medetur.

SYMPHONIĂCVS, a, um. [συμφωνιακὸς] *Vnde* Symphoniaci ſervi. *Sic* Aſcon. Pedian. *auctor est*, cani remigibus celeuma per ſymphoniacos ſeruos ſolitum olim fuiſſe, et per aſſam vocem, id eſt, ore prolatam et (vt in Argo nauī) interdum per citharam, *ad* Cic. Diuin. in Caec. 55 c. 4 Ab hac muliere Praefectus Antonii quidam ſymphoniacos ſeruos abducebat per iniuriam, quibus ſe in claſſe vti velle dicebat. *Addit* Aſconius, Poſſumus intelligere ad hoc ſymphoniacos ſeruos capi ſolere, vt in claſſe pugnantibus claſſicum canant, vnde ipſi tubae claſſis nomen eſt poſitum claſſicum. Cic. Verr. 5, 64 c. 25 Symphoniacos homines ſex cuidam amico ſuo Romam muneri miſit. Ducere pueros ſymphoniacos Cic. pro Milon. 56 c. 21. Tibiae Petron. c. 28. Artes ſymphoniacas agere Arnob. 2 p. 73. ¶ 2 Symphoniaca herba *eadem, quae et* Symphonia *dicitur.* Pallad. Oct. t. 12 Si cerafus aeſtu Caniculārum faſtigetur, herbam ſymphoniacam circa arboris truncum torqueri in coronam iubet, vel ex ea iuxta vnum cauſticem cubile fieri. *Conf.* Apul. de Herb. c. 4.

SYMPHRATIDAE, [συμφρατίδαι] SYMPHRATORES, [συμφράτορες] SYMPHREATIDAE, [συμφρεατίδαι] *Nomina, quae Critici tribuerunt* Ciceroni de Legib. 2, 5 c. 2 *pro quo* Sunii *editur hodie :* Vt veſtri Attici, priusquam Theſeus eosdem migrare ex agris, et in aſtu, quod appellatur, omnes ſe conferre iuſſit, et Sunii erant iidem et Attici. *Variant libri et sententiae. Caeterum* Symphratidae *et* Symphratores *fuerint* tribules, *vid.* PHETRIVM. Symphreatidae, *qui puteum communem habent.*

SYMPHYTON, i. n. [σύμφυτον] *Herba.* Scribon. 83 Ad ſanguinis eruptionem bene facit Symphyti radix, quam quidam Inulam ruſticam vocant, quidam autem Alum gallicum dicunt. *Herbarius et vulgo* conſolida maior *vocatur. Vid.* Plin. 27, 6. 14, 16. Apul. de Herb c. 59. *Laudat etiam* Veget. Mulom. 3, 6, 5 11. *et aliis locis, in quibusdam Codd. vbi* Anagallicum *in aliis legitur.*

SYMPLEGĂDES, [Συμπληγάδες] *Inſulae duae ſunt contra* Boſporum Tracium, *quae et* Cyaneae *dicuntur. Vid.* Mela 2, 7. Plin. 4, 13. Symplegades *porro dictae sunt, quod fabulis traditur, eas inter se aliquando concurriſſe, quoniam paruo diu retro interuallo, ex aduerſo intrantibus geminae cornebantur, paullumque deflexa acie occantium ſpeciem praebebant.* Ouid. Met. 5, 338. *Eadem* Planetae *dicitae, id est errantes,* Plinio. Valer. Argon. 4, 221 Hinc iter ad Ponti caput : errantesque per altum Cyaneas, *etc.* Inſtabiles olim Symplegades Claud. in Ruff. 1, 173. Superbae Symplegades Idem de Bell. Get. 9. ¶ 2 *Turpi metaphora Poetae transtulere ad vitia ani ex attritu, vbi coalescunt, cohaerescunt quidem partes, quae deinde non sine dolore dissecantur.* Martial. 11, 10. Si contringantur gemina ſymplegade culi. Luteae ſymplegadis antrum Auſon. Epigr. 108, 9. *i. podex. Conf. Vinct. ad h. l. Sed* ¶ 3 Praebente algam denſi ſymplegade limi Rutil. Itin. v. 461. *i. coitu.*

SYMPLEGMA, atis n. [σύμπλεγμα] *Amplexus, Complexio. De monstrosa turpitudine* Martial. 12, 43 Praeſtent et taceant quid exoleti, Quo ſymplegmate quinque copulentur. Symplegmatibus plurimis intermixtos eſſe Arnob. 7 p. 239.

SYMPLOCE, es. f. *Figura rhetorum. Vid.* Mart. Capell. 5 p. 175 Incipit ſaepius ab vna parte orationis, et toties in vnam eandemque deſinit.

SYMPOSIVM, i. n. [συμπόσιον] *Mere Graecum, quasi tu* Combibium *dicas, significat* Conuiuium. Cic. Fam. 9, 24 Sapientius nos quam Graeci, illi ſympoſia, aut ſyndipna, id eſt, compotationes, aut con-

concoenationes: nos conuiuia, quia tum maxime simul viuitur. *Conf.* Idem Att. 2, 12. *It. Platonis Opus, ap.* Nep. 7, 2, 2. *et* Gell. 1, 9. 17, 20. *in quo enarrantur sermones in conuiuio habiti. Libellum* asmigmatum, *cui auctor vulgo adscribitur* SYMPOSIVS, Symposium *simili ratione dicendum putabat editor Heumannus.*

SYMPOSIACVS, a, um. Adi. *Conuiualis.* Plutarchus in libro Sympofiacorum Gell. 17, 11. Plutarchus in Sympofiacis dicit Id. 4, 11. Quaeſtiunculae Gell. 6, 13. *in lemmate.*

SYMPOSIASTES, ae. m. [συμποσιαστὴς] *Conuiuii dominus, Conuiuantes* SYMPOTAE, συμπόται, *dicuntur. Cuius Femininum eſt* SYMPOTRIA, συμπότρια, *compotrix. Sed omnia Graeca, Latina auctoritate carent.*

SYMPTŌMA, ătis. n. *Accidens.* Symptomata, *Acceſſiones, ſeu acceſſoria mala, quae ad iuſtum morbum* συμπίπτουσιν, *hoc eſt accidunt. Vid.* Celſ. 3, 1 *et* 10.

SYMPVVIVM, *vid.* SIMPVLVM.

S Y N

SYNAGŌGA, ae. f. [συναγωγὴ] *Congregatio, vel coetus, ἀπὸ τῦ συνάγειν, quod eſt congregare. Conuentus religioſus, et locus, in quem conuenitur. Res Iudaica. Apud eccleſiaſticos ſcriptores accipitur pro Eccleſia Iudaica vel Chriſtiana. Vid.* Tertull. adu. Iud. c. 8 *et* 13. *it.* adu. Marc. 3, 22.

SYNALLAGMA, ătis. n. [συνάλλαγμα] *Sic appellant ICti, quidquid datur vel fit ideo, vt viciſſim aliquid vel detur, vel fiat. Eſt enim a* συναλλάττειν *permutare.* Vlpian. l. 7 § 2 D. de pactis, Dedi tibi rem, vt mihi aliam dares: dedi, vt aliquid facias: hoc συνάλλαγμα eſſe, et hinc naſci ciuilem obligationem. — Eſſe contractum *illud*, quod Ariſto συνάλλαγμα dicit. *Non dicit, Synonyma eſſe* contractum, *et* συνάλλαγμα: *non dicit* συνάλλαγμα *eſt contractus; ſed* συνάλλαγμα contrahitur, *qua ipſa re pactum non amplius nudum eſt, ſed oritur ille quem* contractum *ICti vocant. Sed* l. 19 de V. S. Labeo contractum finit vltro citroque obligationem, quod Graeci συνάλλαγμα vocant, velut emtionem venditionem *etc. Vid. ICti.*

SYNALOEPHE, es. f. [συναλοιφὴ] *Quaſi tu coëxſtinctionem dicas, cum ob concurſum Vocalium vna velut exſtinguitur: ſit enim quum de fine dictionis Vocalis abiicitur, ſequente dictione quae a Vocali incipit, vt* Iuuen. Sat 1, 1 Semper ego auditor tantum? *Vid.* Charif. p. 249. Valer. Prob. p. 1439 *pr.*

SYNANCHE, es. f. [συνάγχη] *Morbus in faucibus ſpiritum ſuffocans, Latinis* Angina *dictus. Ex* σὺν, *et* ἄγχω, *ango.* Celſ. 4, 4 Vt hoc autem morbi genus circa totam ceruicem, ſic alterum aeque peſtiferum acutumque in faucibus eſſe conſuevit: noſtri anginam vocant: apud Graecos nomen prout ſpecies eſt. Interdum enim neque rubor neque tumor vllus apparet, ſed corpus aridum eſt, vix ſpiritus trahitur, membra foluuntur, id *συνάγχην* vocant. Interdum, *etc. Vid.* Apul. de Herb. c. 29. Gell. 11, 9 *narrat ex Critolao, Demoſthenem a Mileſiis Legatis corruptum, ne contra illos diceret*, Lana multa collum ceruicesque circumuolutum ad populum prodiſſe, et dixiſſe, ſe *συνάγχην* pati: eo contra Mileſios loqui non quire: tum e populo vnum exclamaſſe, Non *συνάγχην*, quod Demoſthenes pateretur, ſed ἀργυράγχην eſſe, *quaſi tu dicas anginam ab argento ortam.*

SYNANCHICVS, a, um. Adi. Paſſio Apul. de Herb. c. 109. Synanchicos efficere Theod. Priſcian. 1, 17.

SYNATHROESMVS, i. m. [συναθροισμὸς] *Figura, quae et* ſingulis verbis, et plurium verborum coniunctione fieri poteſt. Singulis, hoc modo, Sed quum ad ſupplicium ſumendum ſe confirmaret, multa ſimul eum reuocabant officia, conſuetudo, tempus, exiſtimatio, periculum, religio: quae ſingula proprias ei cogitationes ad remorandum ſubiiciebant. — Plurium verborum coniunctione: Nemo enim nocens ſine ſummo moerore eſt, Iudices, ſed multa ſimul eum perturbant, quod adeſt, ſolicitudinis plenum; quod futurum eſt, formidoloſum: lex paratum ſupplicium oſtentans: vitia ex vitiis coacta, occaſionem arguendi maleficii captans inimicus: quae quotidiana, vehementer eius animum excruciant. *Ex* Rutilio Lupo 1, 1.

SYNCERASTVM, i. n. [συγκεράσιν] *Quaſi tu* commiſtum *dicas, ita explicat* Varro de L. L. 6, 3 p. 75, 37 In Phagone (Plauti) Honos Synceraſto periit. Synceraſton eſt omne edulium antiquo vocabulo Graeco. *Sic Scal. Alii pro* edulium, *habent* medullium, Synceraſtus *eſt etiam nomen ſerui, cuius occaſione etiam de* edulio *an* medullio Synceraſto *diſputant viri docti ad* Poenuli 4, 2, 64 Continuo is me ex Synceraſto crurifragium fecerit. *Quin etiam* Exſynceraſtum *hinc exſculpunt, de quo h. v.*

SYNCERVS, *vid.* SINCERVS.

SYNCHRONVS, a, um. Adi. [σύγχρονος Coacetus Vet. Gloſſ.] *Contemporaneus. Vnde ſcribit* Hieron. Ozeam prophetam fuiſſe ſynchronum Iſaiae. *Et* Varro, *cum ait*, . . . Non eſſe dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus et Heſiodus, eos ſynchronos fuiſſe teſtatur.

SYNCHRONISMVS, i. m. *Graece legitur ap.* Gell. 17, 21. *i. temporis conuenientia et concurſus.*

SYNCHÝSIS, is. f. [σύγχυσις] *Confuſio.* Eſt enim, *vt ſcribit* Donatus hyperbaton vndique confuſum, vt illud Virg. Aen. 1, 112 Tres Notus abreptas in faxa latentia torquet: Saxa vocant Itali mediis quae in fluctibus aras. *Eſt autem hic ordo.* Tres naues abreptas Notus torquet in faxa: quae faxa in mediis fluctibus latentia, Itali vocant aras.

SYNCŎPA, *ſ.* SYNCOPE, ae. f. [συγκοπὴ] *Concifio: κόπτω enim incido ſignificat. Figura eſt, quum litera vel ſyllaba e medio dictionis tollitur: vt*, Charif. 4 p. 248 *extr.* συγκοπὴ eſt, cum mediae parti dictionis aliquid ſubducitur, *vt* Exſtinxti te meque ſoror, pro exſtinxiſti. ¶ 2 *Deliquium animi a medicis ita vocatur, quod velut interciditur commeatus ille ſpiritus.*

SYNCOPO, āre. *Deficere animo.* Si quod iumentum ſyncopauerit Veget. de Re Veter. 1, 56.

SYNCOPATVS, a, um. Veget. ibid. 1, 53.

SYNCRISIS, is. f. [σύγκρισις] *ſiue* Antitheſis. *Comparatio rerum atque perſonarum inter ſe contrariarum.* Cic. pro Muraen. (22 c. 9) Vigilas tu de nocte, vt tuis conſultoribus reſpondeas, ille, vt eo quo intendit mature cum exercitu perueniat, *etc. Item* Verr. 1, 70 Iſte multo feleratior et nequior quam ille Adrianus, aliquanto etiam felicior fuit, *etc.* Iulius Rufinianus p. 29 *Pith.*

SYNDICVS, i. m. [σύνδικος] *Aduocatum in iudicio ad verbum ſignificat. Sed ita vocant actorem vniuerſitatis, collegii, ſocietatis etc. vt* l. 1 § 1. *it.* l. 6 § 1 *et* 3 D. quod cuiusque vniuerſitatis nomin. *Idem qui* Defenſores *alias ciuitatum dicuntur. Vid.* l. 1 § 2. *et* § 13 D. de munerib. et honor. *Add.* l. 5 § 10 D. quod vi aut Vet. Gloſſ. Syndicus, actor et adminiſtrator.

SYNECDŌCHE, es. f. [συνεκδοχὴ] *Tropus eſt, quum vna pitur, vel intelligitur aliquid: nam vt ait* Quinctil. 8, 6, 19 V fernonem poteſt, vt ex vno plures intelligamus, parte totum, genus, praecedentibus ſequentia, vel contra. *vid. locus.* Do Synecdoche eſt ſignificatio pleni intellectus capax, quum plus mi pronuntiatur. Aut enim a parte totum oſtendit, *vt* Virg. A 403 Puppesque tuae, pubesque tuorum. Aut contra pars a *vt* Idem Aen. 1, 119 Ipſius ante oculos ingens a vertice pontus I pim ferit. *Et* Aen. 12, 119 Fontemque ignemque ferebant. miniſſe autem debemus, quando fit a parte totum, faciendum al gniori parte. *Grammatici* Synecdochen *vocant, cum Accuſ ponitur omiſſo* fecundum, *vt* Os humerosque deo ſimilis *etc.*

SYNECHES, is. [συνεχὴς] *Continuus, frequens.* Mart pella 9 p. 331.

SYNECHVNTES loci Vitr. 5, 8. *i. conſonantes.* συνηχῶν

SYNEDRIA, ae. f. *Legebatur* Vlp. in l. 1 § Nauem D. de cit. Nauem accipere debemus, ſiue marinam, ſiue fluuiatilem in aliquo ſtagno nauiget, ſiue ſynedria ſit. *Sed vid.* SCHEDIA.

SYNEDRIVM, i. n. *Conſeſſus iudicialis et Senatorius, vt* drium magnum *et* paruum *ap. Iudaeos: de quo Selden. ſingulari l*

SYNĔDRVS, i. m. [σύνεδρος] *Latinis Conſeſſor, aſſeſſor, co rius dicitur.* Liu. 45, 32 His rerum externarum cognitionibus poſitis, Macedonum rurſus aduocatum concilium: pronunt quod ad ſtatum Macedoniae pertinebat: Senatores quos ſynedr cant, legendos eſſe, quorum conſilio Resp. adminiſtraretur. Lucan 8, 259.

SYNEMMENON, i. n. [συνημμένον] *Inter ſonos refertur* 5, 4 *Coniunctum ſ. connexum ad verbum ſignificat.* ¶ 2 16, 8 Quod Graeci συνημμένον ἀξίωμα dicunt, id alii noſtrum : ctum, alii connexum dixerunt. Id connexum tale eſt, Si Plato lat, Plato mouetur. Si dies eſt, ſol ſuper terras eſt.

SYNEPHĒBI. m. Pl. [συνέφηβοι] *Dicuntur Adoleſcentes pubeſcentes. Quod nomen inditum eſt comoediae* Statii Caecilii. de Finib. 1 Synephebos ego inquit, potius Caecilii, au driam Terentii, quam vtramque Menandri legam? *Conf.* de Opt. Gen. Orat. c. 6. Ait Statius in Synephebis Senect. 18 c. 7.

SYNEPHĪTES, *aut* SYNNEPHITES, is. m. [συνεφίτης] *ma eſt lactei coloris, alio nomine Galactites.* Plin. 37, 10 Galactit vno colore lactis eſt, eandem dicunt Leucogeam, et Leucograph Appellant et Synephiten, lactis ſucco et ſapore notabilem. Σύ *apud Graecos nubilum ſignificat.*

SYNESIS, is. f. [σύνεσις] *Aeon Valentini:* Tertull. adu lent. c. 8. *it. Figura Grammatica, cum ad* intellectum, *(nam hoc ficat σύνεσις) non ad vocis rationem Grammaticam refertur conſtr Vid.* SYNTHESIS.

SYNGRAPHA, ae. f. *et* SYNGRĂPHVS, i. m. *vel* SYNGRĂPHVM, i. n. [συγγραφὴ] *Scriptura, ſiue ſchedula, libellus ptum, quod fit manu eorum, qui paciſcuntur in alicuius rei fidem.* Syngrapha *eſt cautio et conſcriptio ob locationem facta: vt et cona merces in rato ſit, et locatori cautum ſit a redemtore et conductore* Plaut. Aſin. 4, 1, 1 Agedum iſtum oſtende, quem conſcripſi ſy phum inter me et amicam et lenam: leges pellege. *Et* v. 5 tum ſyngraphum Plaut. *Add.* ibid. 1, 3, 83. Cic. Fam Tanquam enim ſyngrapham ad imperatorem, non epiſtolam attu ſic pecunia ablata, domum redire properabas. Idem Verr. Cybiram cum inanibus ſyngraphis venerat. Agere ex ſyngr. *vid.* AGO. Ius ex ſyngrapha Dicere Cic. Att. 6, 2. P lare ex ſyngrapha Idem ibid. 5, 21. Conſcribere ſyngraphan CONSCRIBO. Cic. de Aruſp. Reſp. 20 c. 13 Alterum putabo gem, ſi habuerit vnde tibi ſoluat, quod ei per ſyngraphan credidi Facere ſyngraphas cum aliquibus Cic. pro Domo 120 c. 50. E Aruſp. Reſp. 34. Syngrapha HS centies Cic. Phil. 2, 95 ¶ 2 Plaut. Capt. 2, 3, 90 Eadem opera a Praetore ſumam Syn phum. TY. Quem Syngraphum? HE. Quem hic ferat fecum egionem, hinc ire huic vt liceat domum. *Sunt ergo literae teſſera commeatus.*

SYNNĂDA, ae. f. SYNNADA, orum. n. Pl. *et* SYNN ădis. f. *Vrbs Phrygiae, de qua* Plin. 29, 1 Alter conuentus a Syn accipit nomen. Cic. Fam. 3, 8 Idque, ait, me arbitror Syn pro tribunali multis verbis diſputauiſſe. *Ibid.* Quum enim diceae, quum Synnadis; quum Philomeli, quum Iconii eſſem *Paullo poſt*, Quod iisdem diebus meus conuentus erat Apameae, nadis, Philomeli, tuus Tarſi. Sidonius Apollinaris in Paneg Maioriani, lungitur hic Synnas, Nomadum lapis additur iſtis. *i. mor Synnadicum, et Numidicum.* Stat. Silu. 1, 5, 37 *de E Etruſci*,

> Sola nitet flauis Nomadum deciſa metallis
> Purpura, ſola cauo Phrygiae quam Synnados antro
> Ipſe cruentauit maculis lucentibus Atys.

Ibid. 1, 5, 41 Viridis cum regula longo Synnada diſtinctu ve *Nullum marmor illic eſt, niſi variatum maculis purpureis, vt Numidi et Synnadicum: quod quidem diſtinctum eſt maculis purpureis, quo Atys puer, quam in Phrygia Cybelen fugeret, abſciſſis genitalibus lap hunc cruentauit guttis manantibus.* Plin. 36, 1 *ad finem*, Neronis cipatu inuentum, maculas quae non eſſent, in cruſtis inſerendo tem variare, vt ouatus eſſet Numidicus, vt purpura diſtinguere Synnadicus, qualiter illos naſci optarent deliciae. Stat. Silu. 1 148 Hic Lybicus, Phrygiusque ſilex, hic dura Laconum Saxa vir Libycus ſilex *dicitur ma mor Numidicum*, vt Phrygius *Synnadicum.*

SYNOCHĪTIS, idis. f. [συνοχίτις] Gemma, qua *in necro tia* dicunt euocatas inferorum vmbras teneri Plin. 37, 11.

SYNODIA, orum. n. Pl. [συνοδία] *Conuentus, ex σὺν et* Cic. Att. 10, 7 Iniecta autem mihi ſpes quaedam eſt, velle mecum Sulpicium colloqui: ad eum miſi Philotimum libertum cum lite ſi vir eſſe volet, praeclara συνοδία: ſin autem, crimus nos qui ſ mus. *Vid.* SYNODVS.

SYNŎDVS, i. f. [σύνοδος] *Idem, niſi quod* Synodia, *vt modo dimus, etiam de duorum congreſſione adhibetur;* Synodus *vix aliter q de pluribus ponitur.* Locis ſuis a ſuae dioeceſeos ſynodis audiat l. 23 C. Theod. de Epiſc. Vlterius ſynodo neque ſe permit infons Fortun. Mart. 4, 385. *Add.* Ammian. 15, 7. *et* 21, 16.

SYNODĬCVS, a, um. Adi. [συνοδικὸς] *Quod ad synodum pertinet.* Hieronym. . . Ante annos plurimos, cum iuuarem Damasum Romanae vrbis episcopum, et Orientis atque Occidentis consultationibus synodicis responderem. ¶ 2 *Alio significatu* Iul. Firmic. 6, 6 *si in octauo loco Sole posito, in diametro eius luna fuerit constituta nondum soluta coniunctione, sed plena lumine: vel si cum synodi fuerit inuenta, etc.* Synodica *vocatur* luna, *Quum luminis uniuersitate priuatur, sitereque dicitur, velut cum sole commeans, vt tradit Theo.* *Tunc* synodica *dicitur, quum est in coniunctione, opponitur que plenae.*

SYNODITA, ae. *et* SYNODITAE, arum. m. pl. sunt *Clientuli comitatorum, seu comites: ὁδίτης enim viatorem significat. Solent autem quidam ex collegii sui inferiori ordine quempiam deligere, qui eos comitetur. Adnotat Hotomanus. Videnda* l. 6 De episcopali audient lib. 1. Addictos supplicio (*inquiunt* Honor. et Arcad.) et pro criminum immanitate damnatos, nulli clericorum, vel monachorum, eorum etiam quos Synoditas vocant, per vim atque vsurpationem vindicare audere, ac tenere. *In quibusdam Codicib. est Lex 7. Eadem* l. 57 C. Theod. de appellat.

SYNODVS, ontis. *Genus piscis a continuitate dentium dicti.* Plin. 32, 1. Ouid. Halieut. v. 107.

SYNODONTĪTES, *Gemma,* e cerebro piscium est, qui Synodontis vocantur Plin. l. c.

SYNOECIŌSIS, is. f. [συνοικείωσις] Figura, quae docet diuersas omnino res coniungere, et communi opinioni cum ratione aduersari: et habet magnam vim vel ex laude vitiorum, vel ex vitio laudem exprimendi. Hyperidis exemplum, Nam hominis auari atque asoti, vnum idemque vitium est. Vterque enim nescit vti, atque vtrique pecuniae dedecori est: quare merito vtrique pari poena adiiciuntur, quos vitiorum non decet habere. *Ex* Rutilio Lupo. *conf.* Quinctil. 9, 3, 64.

SYNOECIVM, i. n. *Contubernium.* Aliquis ex his, qui in coenobio synoecio potant Petron. c. 93.

SYNONETVM, Publicum comparationem specierum, quae in annone fiebat, Imp. appellant. l. 1. De public. comparat. in C. Theod. quam coëmtionem appellari in l. 2. C. de frumento vrb. Constant. in rubric. Vt nem. lic. in coëm. spec. se excusar.

SYNONYMON, i. n. *Idem significans vocabulum, quod alterum.* Cic. Charif. p. 129.

SYNONYMIA, ae. f. [συνωνυμία] *Figura, quae* Communio nominis *dicitur.* Vtimur autem eo genere elocutionis, quoties vno verbo pro pluribus videmur dignitatem, aut magnitudinem rei demonstrare. Quae ne in eandem significationem plura conferuntur: vt si dicamus, coruscauit, attulit, perculit Aquila Rom. p. 21 *Pith.* *Vid.* Quinctil. 9, 3. Mart. Capella 5 p. 175.

SYNOPE, *vid.* SINOPE.

SYNOPSIS, is. f. [σύνοψις] *Conspectus: et deinde perscriptio, reperiendi seu inuentarium: deducto nomine ex eo, quod quae late patebant, angustum contracta simul omnia conspici cernique possint.* Vlp. in l. 5 §. 7 De b. eor. qui sub tut. vel cur. sunt. Aut si nemo *(inquit)* inueniatur, aut suspecti sunt, qui inueniuntur, iubere debet edi rationes: ne synopsin bonorum pupillarium, aduocatumque pupillo dare. *Cuiac. Obs.* 8, 1. Synopsis *pro descriptione aedificii, ap.* Front. de Limit. agror.

SYNTAGMA, ătis. n. [σύνταγμα] *Ad verbum coordinatio, et pro Graecos ad rem militarem pertinet. Sed librum s. opus coordinatum et constructum, apud* Cic. Fam. 8, 3 Illud nunc a te peto, si eris (vt spero) otiosus, aliquod ad nos σύνταγμα conscribas. Duo magna syntagmata absoluit Idem Att. 12, 45. *add.* ib. 16, 3.

SYNTAXIS, eos. f. [σύνταξις] Constructio et series, τάξις enim ordo et series dicitur. *Vid.* Grammaticos. *Pro compositione libri,* Cic. Att. 13, 16. *et* 15, 14.

SYNTEXIS, is. f. [σύντηξις] *Colliquefactio ad verbum. Metaph. Coalitus, et arcta coniunctio animorum, ap.* Cic. Att. 12, 8. Tac. *et velut colliquatio, Extenuatio prae macie.* Plin. 22, 25 Tali fortunae genere emendantur syntexes, id est, defectiones ex longis morbis sumtae.

SYNTICTĪCVS, a, um. Adi. [συντηκτικὸς] *Morbo confectus exhaustus aegritudine.* Plin. 22, 23 Praecordium vitiis syntecticis, comitialibus in vino, in aqua mulsa linguae paralysi. *Vid.* Ide 28, 8 *et* 9.

SYNTHĒMA, ătis. n. [σύνθημα] *Compositio, vel aliquid, de quo conuenit inter plures, vt Signum bellicum, Tessera vigiliarum, tesserae epistolaris, commendatrix eius, qui eam reddebat. In Pandectis item Gr. is* Synthemata *vocantur* Diplomata, *quae his dabantur, qui cursu publico vtebantur. Item breues quaedam et obscurae sententiae, et quaedam quasi enigmata altiorem quendam et reconditum sensum occultantia, cuiusmodi sunt Pythagorae symbola. Sed haec apud Graecos.* Synthema *praestantium aliquarum compositione, ap.* Hieron. Ep. 34.

SYNTHĒSIS, eos. f. [σύνθεσις] *Latine Compositio dicitur. Synecdoche figura, quae commodius vocatur* Synesis v. v. *V. g.* Virg. Aen. 1, 35 Pars in frusta secant, *quia illa* pars *plures continet.* Liu. 2, 20 Secti et pedestris acies *pro* Secuta, *vt quidam legunt.* Idem 1, 37 Maxima pars in flumen acti. *Item* Synthesis *vel* synesis *esse dicitur* Vir. Aen. 12, 899 Vix illud lecti bis sex ceruice subirent, Qualia nunc hominum producit corpora tellus. ¶ 2 Synthesis *Veris peculiare genus esse placet viris doctis: et videtur fuisse delicatius et de, vt plures demum iunctae s. compositae vnde nomen est contra frugalitatis munerent.* Martial. 5, 80

Vndecies vna surrexti, Zoile, coena,
Et mutata tibi est Synthesis vndecies,
Sudor inhaereret madida ne veste retentus,
— Et laxam tenuis laederet aura cutem.
Quare ego non fido, qui tecum, Zoile coeno?
Frigus enim magnum synthesis vna facit.

Saturnalibus sumere solebant. Martial. 14, 1 Synthesibus dum gaudeoque, dominusque Senatus. *Suspicatur Lipsius Sat.* 1, 2 *extr. Coenarium purpureum vel coccinum, proprie* Synthesin *dictam. Iterum* Martial. 2, 46 Sic micat innumeris arcula synthesibus. Prasina synthesis *i. porracei coloris eid.* 10, 29. Multitia Tertull. de Pall. c. 4. *i. loribus variegata, vt explicat Iunius. Itaque indecens erat extra Saturnalia hic vestitus.* Suet. in Neron. c. 51 Ac plerumque synthesin induis, ligato circum collum sudario prodierit in publicum sine cinctu et iscalceatus. *Editur* Synthesinam indutus. *Placet coniectura Hemsterhusii* synthesin vnam, *quod esset leuitatis insignis, vt paene nudus videretur. Vid. Hemsterh. ad* Petron. c. 20 p. 106. *Torrent. ad* Suet. *l. c.* ¶ *Proprius maxime* Synthesis *intellectus ille videtur, vti notet compositionem, et velut systema quoddam vestium, colore, formaque inter se vel congruentium, vel quomodocumque respondentium, vt plures vnum quiddam viderentur efficere. Hanc significationem solam veram esse, defendit Byncker sh. Obss. Iur. Rom.* 4, 24 p. 437 *post Alciatum Parerg.* 2, 21. *Certe huc facit* Scaeuola in l. Titia 38 §. 1 De auro et argent. leg. Semproniae coopertoria tabiana, et tunicas tres cum palliolis quae elegerit, dari volo. Quaero an ex vniuersa veste, id est, ex synthesi, tunicas singulas, et palliola Sempronia eligere possit? Respondi: si essent tunicae singulae cum palliolis relictae, ex iis duntaxat eligi posse. Quod si non essent, heredem vel tunicas et palliola ex synthesi praestaturum, vel veram aestimationem earum. *Add.* Vopisc. in Bonoso c. 25. *Sed* ¶ 4 *late sic patet et de plurium rerum vnius generis et vsus compositione accipitur. V. g.* in l. 30 Alumnae. § 1 Titia, De admendis leg. Synthesim, i. e. Omnem possessionem praediorum. *conf.* l. 34 §. 1 ff. de Legat. 2. *Ita* Synthesis, *Vasorum compositio, qua multa eiusdem generis vasa in se inuicem includuntur.* Stat. Silu. 4, 9, 45 Aut vnam dare synthesim, quid horres? Alborum calicum atque cacaborum? *Talis est* Septenaria Synthesis Sagunti, Hispanae luteum rotae toreuma, *i. septem pocula figlina Sagunti facta, apud* Martial. 4, 46. *Similiter de compositione medicamenti, ap.* Sammon. v. 1106 seqq.

SYNTHESINVS, a, um. *Vt,* Vestis synthesina, *absolute* synthesina *dicta* Suet. Ner. c. 51.

SYNTOMIA, ae. f. [συντομία] *quam latine* Concisionem *vertere possumus: Figura est, qua res quantumuis magnae breui et compendioso verborum ambitu reddunter. Nempe*

SYNTOMOS [σύντομος] *Concisus a συντέμνω.* Quinctil. 4, 2, 42 Graecorum aliquod aliud circumcisam expositionem, id est, σύντομον, aliud breuem putauerunt: quod illa superuacuis careret, haec posset aliquid ex necessariis desiderare. Nos autem breuitatem in hoc ponimus, non vt minus, sed ne plus dicatur, quam oportuit.

SYNTONVS, a, um. [σύντονος] Syntonorum modis saltitantes Quinctil. 9, 4, 42 *Nihil puto melius allatum interpretatione Salmasiana, qui* Syntonum *ait esse scabilla symphoniacorum. Vid. mox* SYNTONARIVS.

SYNTONARIVS, i. m *Qui scabilla pede percutit. Vid. Salmas. ad* Hist. Aug. p. 502. *f. ad* Vopisci Carin. 19 p. 810 *Heik.*

SYNTONATOR, ōris. m. *Idem.* Inscript. *ap. Spon. Misc. Erud. Ant.* p. 234.

SYNTROPHVS, i. m. [σύντροφος] *Connutritus.* Tertull. adu. Valent. c. 8.

SYNTROPHION, i. m. *Herba.* Apul. de Herb. c. 87.

SYPHAX, ăcis. *Pen. prod.* [Σύφαξ] *Numidarum rex a Scipione Afr. deuictus.* Ouid. Fast. 6, 769 Postera lux melior, vincit Masanissa Syphacem, Et cecidit telis Hasdrubal ipse suis. *Intelligit* VIII *Calend. Iunii. Sed* Claud. de Bell. Gild. 92 Haurire venena Comonimus dirum Syphacem, *vt penultima corripiatur: et aliquam historiae repugnat: itaque suspectus est hic locus eruditis.* Victi monumenta Syphacis Propert. 3, 11, 59.

S Y R

SYRĀCVSAE, arum f. Pl. [Συράκοσαι] *Ciuitas Siciliae, sub Pachyno monte sita, vbi fons Arethusa.* Cic. Verr. 4, 115 *Laudat* Syracusas, vrbem maximam Graecorum vrbium, pulcherrimamque, quae ex quatuor quasi vrbibus maximis constare videbatur: quarum vna, Insula nominatur, altera Acheadina, tertia Tyche, quarta Neapolis. Idem Verr. 2, 4 vbi de Marcello agit, ait vrbem pulcherrimam Syracusas: quae quum mani munitissima esset, tum loci natura terra ac mari claudebatur. *Syracusani multos claros principes habuerunt, sed clarissimum Dionysium seniorem.*

SYRACVSANVS, *vel* SYRACVSIVS, *vel* SYRACOSIVS, a, um. Possess. [Συρακόσιος] Virg. Ecl. 6, 1 Prima Syracosio dignata est ludere versu. Ouid. in Ibin 551 Vtque Syracosio, praestricta fauce, Poëtae, Sic animae laqueo fit via clausa tuae. Idem Fast. 6, 277 Arte Syracosia suspensus in aëre clauso, Stat globus, immensi parua figura poli.

SYRION, i. n. [σύριον] Plin. 24, 19 Tordyle herba per se, quam et Syreon vocauerunt.

SYRIA, ae. f. [Συρία] *Regio Asiae clarissima, quae Phoenicen, Palaestinam, interdum etiam Assyriam complectitur. Sic v. g.* Plin 5, 12 Syriae totius Assyriam partem facit. *Multi confundunt, vt Herodotus, qui* Syros *a Graecis dictos,* Assyrios *a Barbaris dici scribit, et illis Chaldaeos adnumerat. Tanto minus mirum, si Poëtae interdum his nominibus abutuntur. Qui proprie loquuntur Amano monte, Euphrate, tum Libano et mari illam includunt.* Populi Syriae Lucan. 3, 214. Decora Syria Claud. in Eutrop. 2, 570. Opima et fertilis Syria Cic. pro Domo 23.

SYRVS, *vel* SYRIVS, a, um. Adi. [Σύριος] *Qui ex Syria est.* Cic. de Nat. Deor. 3, 39 Piscem Syrii venerantur. Ouid. Fast. 2, 474 Inde nefas ducunt genus hoc imponere mensis, Ne violent tiuidi piscibus ora Syri. Agmina Syrorum Stat. Silu. 1, 6, 72 Cic. de Orat. 2, 265 c. 66 *Ex persona Iuli,* Vt illud M. Cicero senex huius viri optimi nostri familiaris pater, nostros honores similes esse Syrorum venalium: vt quisque optime Graece sciret, ita esse nequissimam. Palaestinus Syrus Tibull. 1, 7, 11. Columel. 5, 10, 18 Ea sunt Crustumina regia, Signina, Tarentina, quae Syria dicuntur, *de piris.* Munere Syrio plenus Onyx Propert. 2, 13, 30. Tumores Syrii, *vid. h. v.* Vina Syra Hor. Carm 1, 31, 12. Syri *pretiosi lecticarii:* Martial. 9, 3 Octo Syris sufflata datur lectica puellae.

SYRIACVS, a, um. Possess. [Συριακὸς] *Vt,* Syriaci boues, *i. Qui sunt in Syria.* Plin. 8, 45. Mala Syriaca Colum. 5, 10, 19. *Forte eadem quae* Syrica a colore nomen habere ait Plin. 15, 14 f. 15. Praetor Cilicensis et Syriacus Cic. Q. Frat. 1, 2. Radix Syriaca, *pro Silphio, et quod Latini* Laserpitium *vocant, quia, vt inquit Dioscorides, ex Syria et Media optima huiusce modi radix adferetur.* Columel. 11, 13, 16 *et* 59 Nec minus si vernum et aestiuum fructum voles habere, Syriacae radicis et rapae napique semina obrues. Assyriam *vocat* 10, 114 *Sollemni horum nominum confusione.* Ros Syriacus, *pro Succo radicis silphii, qui Graecis ὀπὸς Κυρηναϊκὸς etiam dicitur: hoc est succus Cyrenaicus, quod in Cyrenaica prouincia quemadmodum et in Syria, optimus nasceretur in silphio.* Columel. 12, 41 Tres heminae roris Syriaci contriti super omnia adiiciuntur. *Add.* Idem 9, 12, 5. Pall. Mart. 15, 1.

SYRICVS, a, um. Possess. [Συρικὸς] Syrica mala, *id modo* SYRIACA. Syricum atramentum Plin. 35, 6. Idem 13, 7 Sublini *(interpolari, adulterari)* autem Syrico minium, compendii ratio demonstrat. *Quo loco Hermolaus,* Syricum, *inquit, fictitius color est ex sinopide ac sandyce mistis, quo minium adulteratur. Vetus codex* Scyrico.

SYRIATĬCVS, a, um. Adi. *Idem.* Florus 2, 9, 1 Syriatico bello succeſſit, vt debebat Aetolicum. *Vbi notat Salmaſius,* Syriaticus *frequentius ſcriptum reperiri in Codd. antiquis, quam* Syriacus.

SYRIARCHA, ae. m. *Qui* Syriarchiam *exercet, vt* Aſiarcha. l. vltim. de expenſis ludo. in C. Theod. *Poſteriores* Patriarcham *huiusmodi appellaſſe auctor eſt Xiphilinus.*

SYRIARCHIA, ae. f. *Sacerdotii genus in Syria, vt* Aſiarchia, l. 1. C. de Nat. li. l. vnic. C. de Offic. Com. Orient. l. 133. De Decurionib. in C. Theod. Nouel. 89.

SYRICTAE, [Συρίκται] *Vt ex Megaſthene notat* Plin. 2, 7 Gentes inter Nomadas Indos, narium loco foramina tantum habentes, anguium modo loripedes.

SYRIGMVS, i. m. *Stridor, ſibilus. De tinnitu aurium, ap.* Macr. 4, 12 *vbi conf. Cornar. not.*

SYRINGIA, ae. f. *Calami genus.* Plin. 16, 37.

SYRINGA, *et* SYRINGAE, ārum. f. Pl. [σύριγξ, σύριγγες] *Sunt fiſtulae. Vid. mox* SYRINX.

SYRINGITES. [συριγγίτης] Gemma, quae ſtipulae internodio ſimilis eſt, ac perpetua fiſtula cauatur Plin. 37, 12.

SYRINGO, āre: *vnde* SYRINGATVS, a, um. *i. excauatus.* Apic. 8, 6 *Vbi docet facere* haedum ſiue agnum ſyringatum. Inteſtina integra exinaniantur —— *et impenſa quadam implentur.*

SYRINGOTOMIVM, *vid.* STRINGOT.

SYRINX, ingis. f. [Σύριγξ] *Nympha Arcadiae, quae Nympharum precibus mutata eſt in paluſtres calamos, quum acrius eam inſequeretur Pan ruſticorum Deus.* Ouid. Met. 1, 690

Inter Hamadryadas celeberrima Nonacrinas,
Naias vna fuit, Nymphae Syringa vocabant *etc.*

Finis eſt,

Panaque, cum prenſam ſibi iam Syringa putaret,
Corpore pro Nymphae cannas tenuiſſe paluſtres. —
Atque ita diſparibus calamis compagine cerae
Inter ſe iunctis nomen tenuiſſe puellae.

SYRINGES, *cauernae ſubterraneae.* Sunt et Syringes, ſubterranei quidam et flexuoſi receſſus Ammian. 22, 15. In cauernis minutis terrarum, quas ſyringas appellamus Idem 17, 7.

SYRISSA, ae. f. [Σύρισσα] *Mulier e Syria. Nam quemadmodum a* Libys *fit* Libyſſa, *ita a* Syrus, Syriſſa. Virg. in Moret. 1 Copa Syriſſa, caput Graia redimita mitella.

SYRITIS, *Lapis, qui in lupi veſica naſcitur.* [συρίτης] Plin. 11, 37 In veſica lupi lapillus, qui Syrites appellatur.

SYRIVM, i. n. *Oleum aut ſuccus expreſſus lilii.* Plin. 21, 19. *et* 23, 4.

SYRIVS, *vid.* SIRIVS.

SYRMA, atis. n. [σύρμα] *Quaſi tu* Tractorium *dicas, pars eſt veſtis fluxa et prolixa, humumque verrens, qualis erat tibicinum et fidicinum.* Solin. . . Veſtitur ſyrmate. Martial. 12, 96 Aptaſti longum tu quoque ſyrma tibi. *add.* Id. 4, 49. Vt tener ineeſſus veſtigia ſyrmate verrat Prudent. Pſychom. v. 363. *Gen. femin.* Syrma, ſyrmae, *eſt ap.* Priſcian. 6 p. 679.

SYRMATICVS, a, um. Adi. Veget. de Re Vet. 3, 22, 1 Syrmaticum animal a Tragoedorum palliis quae trahuntur, dicitur. Coxam trahit *etc.*

SYROMASTES, ae. m. *Genus haſtae: vid. I. F. Gronou. Obſ. Eccl.* 19 p. 201. *Sed* Siromaſtes *ſcribi debebat: eſt enim Graecum* σειρομάστης.

SYROPHOENIX, icis. m. [Συροφοίνιξ] *Qui habitat in ora maritima Syriae.* Iuuen. Sat. 8, 159 Obuius aſſiduo Syrophoenix vdus amomo.

SYRPE, *vel* SIRPE *potius.* n. Indecl. *Pars quaedam ſilphii. Priſcianus eius mentionem facit, et comicus* Plaut. in Rud. 3, 2, 16 *his verbis,* Si ſperas tibi hoc anno multum futurum ſirpe et laſerpitium, eamque euenturam exagogam Capuam ſaluam et ſoſpitem. *Ea res magnae aeſtimationis et pretii erat. Quare dicit calumniator apud Ariſtophanem,* Non ſi mihi donaueris Ditem ipſum, *et* Balti ſilphium. *Sed et* Syrpe *videtur appellari ipſum Laſerpitium, voce a Graeco nomine* ſilphii *degenerante.* Solin. 40 Apud Cyrenenſes praeterea ſirpe gignitur, odoratis radicibus, virgulto herbido magis quam arbuſto. *Haec Turneb. Aduerſ.* 3, 21.

SYRPICVS, a, um. Lac ſyrpicum, vſu deriuante laſer nominatum Solin. c. 40.

SYRTIS, is. f. Plur. Syrtes. *Etiam Gen.* Syrtidos [Σύρτεις] *ſunt loca circa fines Africae, Aegyptum verſus periculoſiſſima: a σύρειν trahere. Eſt enim inaequalitas maris et terrae magna, et in vno loco profundiſſima, in alio vero ſatis vadoſa. Spiranteque vento cumulus arenae, qui ſupra mare fuerat, in profundiſſimas reſidet valles: et qui deprimebatur, mox ſuper aquas egeritur. Et ſunt duae, pares natura, impares magnitudine. Quae dicuntur maior et minor, et ſpatio paſſuum duocentorum quinquaginta millium ſeparantur,* Minor *a Carthagine tre millibus paſſuum diſtat, et totidem ambitus.* Liu. 34, 62 Ora e noris Syrtis, et agri vberis: vna ciuitas eius Leptis, maior qu gentis vigintiquinque millibus paſſuum. *Vid.* Plin. 5, 4 *it.* 6, 7, 2. *conf.* Solin. c. 50. Lucan. 9, 303 ſeq. Sall. Iug. c. 78. *B huſ. ad* Tibull. 3, 4, 91. Seruius vbicunque ſunt arenoſa lo mari, Syrtes *ait vocari.* Virg. Aen. 10, 678 In Syrtis i volans, *etc.* Aeſtuoſae Syrtes Hor. Carm. 2, 22, 5. 9, 713 Natus et ambiguae coleret, qui Syrtidos arua Barbarae Syrtes Hor. Carm. 2, 6, 3. Exercitatae Syrtes Epod. 9, 31. Getulae Syrtes Virg. Aen. 5, 51. Inhoſpit tis Idem Aen. 4, 41. Quid eum exercitu Catonis in Syrte feciſſes Sidon. 8, 12. Lybicae Syrtes Lucan. 1, 494. fraga Syrtis Sil. 17, 629. Paretoniae Syrtes Lucan. 3, 295. ſtae Syrtes Virg. Aen. 1, 150. Sacuas accedere Syrtes Vale gon. 7, 86. Lybicas perrumpere Syrtes Ouid. Amor. 2, 1 *Accuſ.* Syrtim *probat* Priſcian. 7 p. 757 *med. Per translat* Cic. de Orat. 3, 161 c. 41 Syrtim patrimonii, ſcopulum libentius rim. Syrtis *nomine, Tractus etiam illis finibus vicinus intelli* Lucan. 9, 448

—— nam litore ſicco
Quam pelago Syrtis violentius accipit Auſtrum
Et terrae magis ille nocens.

Quin etiam arenoſa illa Lybiae ſpatia mediterranea ſyrtes appellantur tantum litoralis ora. Prudent. Apoth. 443 Nec reſponſa Libycis in ſyrtibus Ammon. *add.* Id. hymn. in Natal. Dom. v. Cathem. 7, 28.

SYRTICVS, a, um. Adi. [Συρτικὸς] *Vt,* Ammon Syrtic can. 10, 38. Syrticus Ager pulueris, ac vagum ſolum, et volatiles alternantibus arenae Sidon. Epiſt. 8, 12. *conf. Scalig. Lect.* 2, 16 p. 131. Mare ſyrticum Sen. de Vita beata c. 14. *i. circa* Gentes Syrticae Idem Epiſt. 90.

SYRTITAE, *Gemmae.* Syrtitae, *inquit* Plin. 37, 10 in litor tium, iam quidem et in Lucania inueniuntur e melleo colore refulgentes: intus autem ſtellas continent languidas.

SYRVS, *vid.* SYRIA.

SYRVS, us. m. Nonio *auctore* 1, 222 a Graeco magis fr eſt, ἀπὸ τᾶ σύρειν. Has nos ſcopas, ruſtici eo nomine Syrus v Varro Marcipore,

Ventique frigido ſe ab axe eruperant,
Phrenetici ſeptentrionum filii,
Secum ferentes tegulas, ramos, ſyrus.

Sed aliud eſt Sirus, σειρὸς, ſouea, *de qua ſ. l.*

S Y S

SYSSITVS, i. m. [σύσσιτος] *Conuictor; it. ſodalis. Vid.* ff. de colleg. et corp.

SYSSITIETAERIS, ĭdis. f. *Herba magica* Plin. 24, 17 *συσσιτία ἑταίρων, Sodalium conuictus, adiuuat.*

SYSTALTICVS, a, um. Adi. [συσταλτικὸς] *Vt contr inſtructus.* Tropi in rhythmopoeia ſyſtaltici Mart. Capella 9 p.

SYSTĒMA, atis. n. [σύστημα] *Compages, conſtitutio. Sic* ma mundi, *eſt Vniuerſi compages. Vid.* Mart. Capel. 9 p. 320 *et ſ*

SYSTOLE, es. f. [συστολὴ] *Correptio, figura eſt quum ſyllaba contra eius naturam corripitur. vt apud* Virg. Aen. 1, 77 nubio iungam ſtabili, propriamque dicabo. *Vbi* NV *breuem quae naturaliter longa eſt. Nam alio loco longam poſuit; vt A* 319 Hectoris Andromache Pyrrhin connubia ferias? *conf.* Iſidor

SYSTYLOS, i. *c.* Vitr. 3, 2. *Vid.* EVSTYLOS.

S Y Z

SYZYGIA, ae. f. [συζυγία] *Idem quod Coniugium, ſiue coniug* Syzygia *Grammatica ſ. rhetorica eſt inter voces eiusdem originis.* Top. 12 c. 3 *vbi* Coniugata *quae ſint, explicat,* Haec verborum c gatio *συζυγία* dicitur, ex qua huiusmodi eſt argumentum, *Si co* ſcius ager eſt, ius eſt compaſcere. *Phyſici etiam ſuas habebant S* gias. Colum. 2, 2, 3 Recurrendum eſt ad qualitatum inter ſe dentium quaſi quasdam coniunctiones, quas Graeci *συζυγίας ἐναν των,* nos diſcordantium comparationes tolerabiliter dixerimus. Syzygiae *ſunt* humidum ſiccum, frigidum calidum *etc.* T de Praeſcript. 49 Valentini Syzygias *quasdam ſiue* coniugatione *morat, v. g.* Mentem et Veritatem, Verbum et Vitam. *Sic Anax* Syzygias *vocant paria neruorum; Aſtronomi comparationem ſider. vna linea recta, cum ſunt vel in coniunctione, vt ſol et luna noua, oppoſitione, vt ſol et luna plena.*

T.

Litera T.

T LITERA *quae* Appulſu linguae dentibusque impulſis excuditur Mart. Capella 3 p. 58, *figuram ſuam a Graeca ſumſit, vti Graeci ab Hebraeis, quorum antiquiſſimas literas Samaritani videntur conſeruaſſe: teſtante* Hieronymo in Ezech. 9, *Tau Samaritticum antiquitus ipſiſſimum fuiſſe* T *Latinum vel Graecum.* Scribere ſignum tau in frontibus Tertull. adu. Iud. c. 11. *Magna eſt cognatio inter* T et D, *vt apud veteres frequens vnius in alteram mutatio. Sic* Alexanter *et* Caſſantra *ſcripſerunt, pro* Alexander et Caſſandra, *teſte* Quinctil. 1, 6. *Vt* T *vocant* D *mollitum. Hinc et* Patauium *dictum, quod* Pado *vicinum eſſet. Vice verſa,* T *in* D *ſaepe migrauit. Sic a* Mentior, Mendax: *a* Quatuor, Quadra *etc.* T *interdum tranſit in duplicem* S; *vt* Quatio, Quaſſi: *et viciſſim duplex* T *in ſimplicem* S; *vt* Mitto, Miſi. *Scribitur et in aliquibus dictionibus pro* S, *vt* Pultare *pro* Pulſare: *ſic* Mertare. CTS *exprimuntur per* X: *vt,* flecto, flexi, *[pro* flectſi; pecto, pexui *etc.* ¶ 2 *Quod ad pronunciationem eius ſpectat, notandum eſt* TI *ante Vocalem ſonare* SI, *Gothis auctoribus, qui ſibilum iſtum veteribus ignotum in Latium inuexere: vt* Lectio, Ratio. *Excipiendae ſunt voces, quae habent* S *ante* T, *vt* Quaeſtio, Iuſtior; *et pauca quaedam alia, vt* Mittier *pro* Mitti, *item* Miltiades, Tiara, *etc. Vid. Lipſ. de Pronunc. L. L. c. 14 vbi Fragmentum alicuius* Q. Papirii *adfert, et totam hanc differentiam exp merito.* ¶ 3 *In notis ſignificat* T, Tribunus. Max. 2, 2, 7 Tribunis plebis intrare curiam non licebat: ante autem poſitis ſubſelliis, decreta patrum attentiſſima cura examin vt ſi qua ex eis improbaſſent, rata eſſe non ſinerent. Itaque bus ſenatusconſultis T litera ſubſcribi ſolebat; eaque nota ſignifica tur illa Tribunos quoque cenſuiſſe. *Porro* T. Titus, T, *nomini militis appoſitum, Superſtes ſignificabat. Fundus eſt* 1, 23 In breuiculis, quibus militum nomina continebantur —— nota in capite verſiculi poſita Superſtitem deſignabat, Θ vero ad vn cuiusque defuncti nomen apponebant. *Et antiquior* Rufinus Inue Hieron. *laudatur. Locus eſt* f. 136, D *Frobenianae h. e. incorruptiſſ editionis: cum egiſſet de notis illis Origenianis,* Quod tale eſt, in quale ſi quis accepto breuiculo —— nitatur inſpicere, quant militibus ſuperſint, quanti in bello ceciderint: et requirens, qui ſpicere iuſſus eſt, propriam notam, verbi cauſa, vt dici ſolet, vniuscuiusque defuncti nomen adſcribat, et propria rurſus nota perſtitem ſignet *etc. Hic igitur nulla litera expreſſa eſt. In* Petri men Diaconi de notis literarum libello p. 1524 *legas,* T nomini n tis appoſitum ipſum in bello ſuperſtitem eſſe ſignabat. *Illud* T *ſum*

bo τηξᾶν putabat Rutgerſ. V. Lect. 5,17 vt ſignificet τηκηδόντα, ſer-
vum. Lipſius de recta Pronunc. L. L. legi vult V quod vnum notet.
Illi auere poteſt videri ordo apud Pet. Diaconum: *eſt enim ea, quam ar-*
tutius, nota vltima in T, *quam ſtatim ſequitur* V *ſolitarium: ſolet au-*
tem ſolitariis literis incipere. Reinesio V. L. t, 7 probatur T *Graecum, a*
quo incipit ὑγιὴς ſaluus. Poteras etiam ſuſpicari Z ex ζωὴ vita etc. Cae-
tera quae hic de T *monuimus, illa videntur occaſionem dediſſe Colero,*
vt l Val. Max. 2, 2, 7 *ſcriberet,* T *eſſe illam* literam ſalutarem, *abſo-*
lutnis notam, de qua Cic. pro Milon. 15 c. 6. *Denique inter notas i r-*
ſtudio collectas eſt T. A. III. M. X. D. XXII *quam explicat* vixit An-
nis *etc. Et ſane ita legitur Grut.* p. 863, 13 *ex Apiano: ſed eadem*
inſcriptio ex Mazochio producta p. 706, 4 *habet* V. A. III. *etc.* T.
Tantum, Taurus, Tempus, Ter, Terra, Teſtamento, Teſtis,
Tib, Triarius, Turma, Tutela, Tutor. T. A. Taurum Album.
Toris Auctoritate. T. AVG. Tutela Auguſti. TA.
Tarum. TAB. Tabula, vel Tabularius. TB. Tiberius,
Trib, Tribunus. TB. D. F. M. AD. Tibi Dulciſſimo Filio Meo
Adopato. TB. PL. Tribunus Plebis. T. C. Teſtamento
Cautur, Conſtituit, Titulum Curauit. T. CA. Titus Cari-
ſius TERentina *Tribu*, Terentius, Tercenarius, Termina-
lia Tertia, Tertium. T. F. Titus Flauius. T. F. I. Ex. V.
H. Teſtamento (Titulum) Fieri Iuſſit Ex Voluntate Heredis.
T. F. L. (M) Teſtamento Fieri Legauit (Mandauit) T. H. R.
Tamento Heredem Reliquit. TIberius. T. M. Titulum Mo-
numenti, Teſtamento Mandauit. T. P. Terminum (Ti-
ulum) Poſuit, Tribunicia Poteſtate. TP. B. Tempus Bo-
nu. T. P. I. EX ARG. P. C. Teſtamento Ponī Iuſſit Ex Argen-
tundo Centum. TRibuni AErarii. TRiumuiri CAPitales.
TR. E. S. P. R. Terra Regeſta Ex Sua Pecunia Reſtituit. TRO-
mentina *Tribu*. TRemiris Percuſſa, TRibunus Plebis, TRibunitiae
Poſtatis. T. R. T. H. Tuas Res Tibi Habeto. TRium Viri Mone-
tal. T. T. F. V. Teſtamento Titulum Fieri Voluit, Titulum Fecit Vi-
bius T. V. Titulo Vſus, Teſtamento Vouit. TVBiluſtrium. TVTela.

T A B

TABĀNVS, i. m. [ὄξος, μύψ] *Genus vermis, a quibusdam* Aſis *dictus.* Plin. 11, 28 Reliquorum quibusdam aculeus in ore, *vt* ilo, ſiue tabanum dici placet, *etc.* Varr. de R. R. 2, 5 Itaque qui eas aeſtate tabani concitare ſolent, et beſtiolae quaedam minutae ſuſ nda, *etc. Vid. Rutgerſ.* Var. Lect. 3, 16.

TABELLA, *et* TABELLARIVS, *vid.* TABVLA.

TABEO, *vid.* TABES.

TABERENI, *vid.* TIBARENI.

TABERNA, ae. f. [ὀίκημα] *dicitur* quaſi Trabena, a validio-ib trabibus, quibus ſuperiora ſunt ſuſpenſa, *vt ait* Donatus *ad* Ter. Ad 3, 3, 5. Accipitur pro omni Aedificio quod eſt vtile ad habitan-dum ex eo, quod taberna tabuiis claudebatur, ſiue cooperiebatur, vt ait Ipianus l. 183 de V. S. *vbi tamen Florentinus liber*, non ex eo quod *ſtio quod ita interpretatur Fornerius, vt non neget ICtus etymon; ſed di-ſtius patere vſum vocis. Addamus* l. 184 de V. S. Vnde tabernae-cul et contubernales dicti ſunt. *Et* l. 185 Inſtructam autem tabernam nec ſcipiemus, quae et rebus et hominibus ad negotiationem paratis ſcor at. *Nempe proprius hic vſus eſt, vt* taberna *ſit locus expoſitus mul-titudini, vbi efficitur aliquid mercede vel venditur.* Taberna cum cenaculo Scaeu. D. 33 t. 7 l. 7. Cic. Att. 14, 9 Tabernae mihi duae corruerunt. *Vid.* Idem Q. Frat. 3, 7, Iuuen. Sat. 3, 304 Fixa cauernatae ſiluit compago tabernae. Arcana taberna Propert. 4, 8, 1 Diuerſoria taberna Plaut. True. 3, 2, 29. Inſtructa et ornata taberna Cic. pro Cluent. 178 c. 63. Meritoria taberna, *vid.* MERITO. Obſcurae tabernae Hor. de Arte Poet. 229. Salax taberna Catul. 35, 1. Vinaria, *vbi* vinum venit Varro L. L. 7, 30. *add.* Apul. Apol. p. 311. Claudere tabernas Cic. pro Domo 54. Li 4, 31 *extr.* Diuertere in tabernam Idem de Inuent. 2, 14 c. 4. Exercere Vitr. 2, 8. Duas tabernas eiusdem negotiationis exer-ce Vlpian. in l. Procuratoris. D. de Tribut. action. Taberna [ἐργαστήριον] *Vbi opera ipſa, caeteraque merces venditantur.* Hor. Ser. 1, 4, 71 Nulla taberna meos habeat neque pila libellos. Li-bra taberna, *vid.* LIBER.

TABERNVLA, ae. f. Dimin. Apul. Met. 7 p. 190 Tabernula quaedam litori nauique proxima. *add.* Id. Apol. 1 p. 314. Ta-bernulam conduxit Vlpian. l. 19 §. 2 D. de iudic. Tabernulas ef-fringere et expilare Suet. Ner. c. 26.

TABERNARIVS, i. m. [κάπηλος] *Qui in taberna aliquid vel operis ſui vel operae venditat.* Cic. pro Flacc. 18 c. 8 Opifices et tabernarios, atque illam omnem faecem ciuitatum quid eſt negotii conci-ere? Clodius concitator tabernariorum Cic. pro Domo 13. Caes. ad Cic. Fam. 8, 6 Niſi ego cum tabernariis et aquariis pugnarem, ve-trus ciuitatem occupaſſet. Firmic. 3, 7 Erunt caupones, vel ta-bernarii. Idem 4, 15 Faciet hoſpites, popinarios, tabernarios. Apul. Flor. p. 344, 34 Quis ex rupicombus, bainlis, tabernariis, tam intus eſt.

TABERNARIVS, a, um. Adi. [καπηλικὸς] *Vt*, Comoediae tabernariae, *In quibus non Magiſtratus, ſed humiles perſonae induc-untur* Diomed. 3 p. 487. Apul. Apol. p. 329 *pr.* Abſurdae et taber-nae blanditiae, *qualibus* Tabernarii *vtuntur.*

TABERNACVLVM, i. n. [σκῆνος, σκήνωμα] Tectum caſtrenſe, quod veluti taberna quaedam ſit. Militare tabernaculum Cic. de Cl. Orat. 3 c. 9. Collocare ſibi tabernaculum in aliquo loco Cic. in Piſon. 61 c. 25. Non Egredi tabernaculo Suet. Aug. c. 91. Perotare totum diem in aliquo loco poſito tabernaculo Idem Verr. 5, 8 c. 34. *Add.* Tac. A. 1, 26. *et* 2, 13, 1. Curt. 3, 6, 6. 9, 6, 1. Plin. 6, 2. Sidon. Epiſt. 7, 9. ¶ 2 Tabernaculi *mentio ſit in augurali diſciplina. V. g.* Liu. 4, 7 *de tribunis mil. conſulari poteſtate*, Ne tamen pro firmato iam fieri magiſtratus eius ius: quia tertio mense quam inierunt, augurum decreto perinde ac vitio creati, ho-no abire: quod C. Curtius, qui comitiis eorum praefuerat, parum rec tabernaculum cepiſſet. *De ſimili re* Cic. de N. D. 2 c. 4 Gracchus — — literas ex prouincia ad collegium *(augurum)* miſit, ſe, cum le-gent libros, recordatum eſſe, vitio ſibi tabernaculum captum fuiſſe: qui cum pomoerium poſtea intraſſet, habendi Senatus cauſa, in red-eu o cum idem pomoerium tranſiret, auſpicari eſſet oblitus: itaque vit creatos conſules eſſe *etc. De eadem hiſtoria agens* de Diuinat. 2 c. 3 Quid enim ſcire Etruſci aruſpices aut de tabernaculo recte capto, aut de pomoerii iure potuerunt? *Diſertiſſime hoc explicat Plutarchus in Marcello* p. 300 *ſed paullo aliter quam Cicero*, ὅταν ἄρχειν ἐπ' ὄρνισι καθεζόμενος ἐξῇ πόλεως ἐκτὸς ἢ σκηνὴν πεπηγυῖαν, ὑπ' αὐτῆς τινὸς ἀναγ-καίας μάντεως γεγενῆσθαι σημείων βεβαίων ἐπαναλήπτων ἐν πόλει, ὑβάντα ἐ-χεῖν τὸ πρωτοβάθμιον ὄκημα, καὶ λαβεῖν ἕτερον ἐξ ἃ παύσεται τὴν θέαν ἄυδις ἐξ ὑπαρχῆς. τοῦτο ἐκάλεσεν, ὡς ἔοικε, τὸν Τιβέριν, καὶ δὶς τῷ αὐτῷ χρησάμενος ἀπέδαξε — ὑπάτους. *Apparet ergo* Tabernaculum *fuiſſe locum proprium, ex quo auſpicium caperetur, centrum quaſi* Templi auguralis, *de quo* ſ. l.

TABERNACVLARIVS, i. m. *Artifex tabernaculorum.* Inſcript. Grut. p. 642. n. 8. *et.* Fabrett. p. 42.

TABES, is. f. [φθόη, φθίσις, τηκεδών, μαρασμός] *Morbus eſt, cuius tres ſpecies ſunt.* Vna, qua corpus non alitur, et naturaliter ſem-per aliquibus decidentibus, nullis vero in eorum locum ſubeuntibus, ſumma macies oritur, et niſi occurritur tollit: Atrophiam hanc Grae-ci nominant. — Altera ſpecies eſt, quam Graeci καχεξίαν appellant, vbi malus corporis habitus eſt, ideoque omnia alimenta corrumpun-tur: quod fere fit, quum longo morbo vitiata corpora, etiam ſi illo vacant, refectionem tamen non accipiunt. — Tertia eſt — ſpe-cies, quam Graeci Phthoim nominauerunt. Oritur fere a capite, inde in pulmonem deſtillat, ex hoc exulceratio accidit, et febricula le-nis fit, quae etiam quum quieuit, tamen repetit. In ea quoque fre-quens tuſſis eſt, et pus exſcreatur *etc. Haec* Celſus 3, 22. Feſtus: Ta-bem eam, quae faceret tabeſcere apud antiquos vſurpatum. Salluſt. Hiſtor. 4 Qui quidem mos, vt tabes in vrbem coniectus. Et Coruin. pro Liburnia, Propter hanc tabem atque pernicietn domus totius. *Haec* Feſtus. Tanta vis auaritiae in animos eorum veluti tabes inua-ſerat Sall. Iug. c. 32. *add.* Id. Cat. c. 36. Virg. Aen. 6, 442 Hic quos durus amor crudeli tabe peredit *Vbi* Seru. Tabe, Corpore defluente paullatim. Per tabem quaſi phthiſici conſumuntur Scribon. 186. ¶ 2 Tabes *interdum aliquid cruentum ſignificat, quod proprie* Tabum *nominant, licet tantum* Tabi *et* Tabo *adhuc inuenta ſint, eſſeque ſanies et ſanguis corruptus.* Virg. Aen. 3, 29 Et terram tabo maculant. Vbi Seru. Tabo, Corrupto ſanguine. Et eſt nomen caſus ſeptimi tantum, vt Sponte, Natu. Quod ſi velis delinare, haec Tabes, huius Tabis dicis. Idem Aen. 8, 487 Et ſanie taboque fluentes. Seru. Sanies mortui eſt: tabo, viuentis ſcilicet ſanguinis. Cic. Tuſc. 1, 107 Saxa ſpargens tabo, ſanie et ſanguine atro. *Ex Poëta.* Nigrumque per artus ſtillantis tabi ſaniem, virusque coactum Suſtulit Lucan. 6, 547. Ouid. Met. 2, 760 Protinus inuidiae nigro ſqualentia tabo Tecta petit. *Vbi interpres*, Diptotum nomen eſt et duorum caſuum. Nam Tabi et Tabo ſolum inueniuntur. Turpi dilapſa cadauera tabo Virg. Georg. 3, 557. Atro tabo fluentia membra Id Aen. 3, 626. Craſſo tabo oblita cuncta rubent Stat. Theb. 5, 511. Infecit pabula tabo Virg. Georg. 3, 481. Mortifera tabe tincta ſagit-ta Ouid. ex Pont. 3, 1, 26. Putri tabo liquentia cadauera Sil. 13, 487. ¶ 3 Tabes *etiam dicitur Vis corrumpendi putrefaciendique, omnemque adeo conſumtionem corruptionemque ſignificat. Sic* Sil. 17, 455 *de ſerpente*, Lateque per auras Vndantem torquet perfundens nubila tabem. Ouid. Her. 9, 144 *Deianira loquitur*, ferituri nuntia venit Fama, virum tunicae tabe perire meae. Funeſta tabes Veneri Ouid. Met. 3, 49. Id. Met. 2, 807. *de inuidia*, Lentaque miſerrima tabe Liquntur, vt glacies incerto faucia Sole. *Pulchre* incerto: *vt lentor et tarditas illius tabis ex-primatur. Sic* Met. 9, 175 Caeca liquefactae tabe medullae. Liu. 40, 29 Area altera inanis inuenta ſine vllo veſtigio corporis humani aut vllius rei, per tabem tot annorum omnibus abſumtis. Corpora ſi-ve rogus, flamma, ſeu tabe vetuſtas Abſtulerit Ouid. Met. 15, 156. *v. Burm. ad* Quinctil. Decl. 6, 3 p. 130. Plin. 17, 24. *de vitiis et morbis arborum*, Quaedam temporum cauſae aut locorum non proprie dicun-tur morbi, quoniam protinus necant: ſicut tabes cum inuaſerit arbo-rem, aut vredo vel ſtatus alicuius regionis proprius, *etc. Quae verba Plinii ad verbum fere ex quarto Theophraſti, de plantis tranſcripta ſunt, qui hanc tabem πλῆξιν τῶν δένδρων vocat, quaſi percuſſionem arborum, quum ſtirpes areſcunt tabido morbo exuſti, eo modo, quo homines aegri lon-ga tabe emaciati defectique.* Tacit. Ann. 11, 6, 3 Et quomodo vis morborum pretia medentibus, ſic fori tabes pecuniam aduocatis ferat. Pallida tabes lucri Lucan. 4, 96 *auaritia.* Lucret. 1, 806 Et niſi tem-peſtas indulget tempore fauſto Imbribus, et tabe nimborum arbuſta va-cillant. Tabes nimborum *dicitur, vt* tabes niuis, *cum denſa vale ſo untur in imbrem.* Plin. 9, 35, 58 Ex praecepto miniſtri vnum tantum vas ante eam poſuere aceti, cuius aſperitas visque in tabem margaritas re-ſoluit, *i. liquefacit, diſſoluit vt calcem. de Cleopatra. De niue liquefacn-te*, Liu. 21, 36 Fluentem tabem liquefcentis niuis ingrediebantur. *Et* Lucan. 10, 225 Prima tabes niuis. *i. ſolutio. Conf. Gronou. ad* Liu. *l. c. Etiam* Liu. 30, 34 Itaque qui primi erant haſtati, per cumulos corporum armorumque et tabem ſanguinis, —— ſequentes hoſtem *dedit Gron. Alii* labes, *i.* ὄλεθρος, *quod praetulerim Verum eſt, pro* tabo tabes *ponitur, quod monet vir ſummus hic et ad* 4, 30. *Et audiui-mus* Seruium, *qui idem eſſe nomen* tabum *et* tabem *monuit. Sed* hic tabem Sanguinis *non intelligo, cum non de liquefactione, vt in niue, quod genus eſt tabis, nec de corruptione ſermo ſit, agitur enim de ipſa pugna et ſtrage recenti: nec* tabum ſ. cruor *intelligi poteſt, niſi pleonasmo ſa-tis duro, cum adiunctum ſit* ſanguinis. *Verum ſimpliciter indicat Latius difficultatem progrediendi in ſolo ob ſanguinem fuſum lubrico. Alia ratio* Liu. 41, 21 Cadauera intacta a canibus et vulturibus tabes abſumebat. *Add. Heinſ. ad* Sil. 3, 342. Tabem *menſtruum mulierbre dixiſſe* Solin. c. 1. *nec audiendos codices, in quibus* labes. *monet Heinſ. ad* Ouid. Her. 9, 144.

TABITVDO, inis. f. [τῖξις] *Idem quod Tabes.* Plin. 27, 25 Peculiariter tamen longo morbo ad tabitudinem redactis ſubuenit. *de alica.*

TABIDVS, a, um. Adi. [τηκεδανὸς, μαρασμώδης] *Corruptum, quod tabem patitur.* Martial 1, 79 Indignas premeret peſtis quum tabida fauces. Lues tabida Virg. Aen. 3, 137. Mens tabida facta *Aegra et triſtis* Ouid. ex Pont. 1, 1, 67. Nix tabida, *quamtam conſumtur.* Liu. 21, 36. Vetuſtas tabida conſumit ferrum, *Longinquitas temporis, qua omnia putreſcunt* Ouid ex Pont. 4, 8, 49.

TABIDVLVS, a, um. Dimin. Virg Ciri 182 Tabidulamque vi-det labi per viſcera mortem.

TABIFICVS, a, um. Adi. [Θορποιὸς, Φθισικὸς] *Quod tabem inducit. Vnde a* Cic. Tuſc. 4, 3 c. 16 Aegritudo et metus, tabificae mentis perturbationes dicuntur, quoniam mentem lacerant, tabem, cruciatum et afflictionem inferunt. Plin. 8, 10 Et terram ediſſe iis tabificum eſt, niſi ſaepius mandant. Aer tabificus, *Peſtilens, infectio aëris* Lu-can. 5, 111. Lucret. 6, 737 Tabificis ſubigit radiis Sol omnia luſtrans. Saniem tabificam exſpirat ſerpens Sil. 6, 276. Li-uor, tabificum malis Venenum Vet. Poëta *de Liuore.* Plin. 29, 4

Non enim eſt tabifica vis: itaque occiſa morſu earum animalia cibis innoxia ſunt. *Add.* Suet. Tib. c. 73.

TABIFICABĬLIS, e. Adi. [*παραντὸς*] Acciu, *apud* Non. 2, 852 Pars neci orbificor liberorum letho tabificabili. Tabificabile, *τηκεδονικὸν* Gloſſ. Vet.

TABIFLVVS, a, um. Adi. Venant. Fortunat. in vita Martini 4, 430 Cunctaque tabifluus penetraſſet acumine morbus. Hoſpitium cratis tabifluae Prudent. Apoth. v. 890. *i. corpus hominis.*

TABEO, ēre. *ſiue,*

TABESCO, ĕre. [*τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ*] *Senſim velut liqueſcere et conſumi.* Gell. 7, 8 Delphinus amans deſiderio tabuit, examinatusque eſt. Plaut. Capt. 1, 2, 31 Ego qui tuo moerore moceror, maceſco, conſenſco, et tabeſco miſer. Anima tabeſcens Tertull. adu. Iud. c. 11. Artus tabentes Virg. Aen. 1, 1-3. Cerae tabuerant Ouid. Met. 8, 227. Corpora tabent Id. Met. 7, 541. Dies tabeſcit, *Quae ad occaſum tendit* Plaut. Stich. 5, 1, 8. Galea tabeſcens Claud. de Conſ. Hon. 6, 344. Humor calore tabeſcit Cic. de Nat. Deor. 2, 26. Tabuit in calido vulnere Mucro tener Martial. 4, 18. Niues tabeſcunt Sen. Qu. Nat. 5, 11. Creſcere itemque dies licet et tabeſcere Noctes, *i. minui* Lucret. 5, 679. Cato de R. R. 88 Id aliquoties in die quotidie facito vsque adeo, donec ſal deſierit tabeſcere. *Conf.* Celſ. 6, 15. Colum. 12, 17. Pallad. Febr. t. 30. Lactant. 7, 12, 8. Animus tabeſcit aſſiduis curis Ouid. Triſt. 5, 1, 77. Deſiderio alicuius tabeſcere Cic. in Catil. 2, 6 c. 4. Ipſi ita acerba, vt tabeſcat dolore Cic. Att. 2, 21. Dolore ac miſeria tabeſcere Ter. Adel. 4, 3, 12. Lumina tabeſcunt fletu Catull. 66, 55. Luctu aeterno tabeſcere Lucret. 3, 924. Moleſtiis et morbo tabeſcere Cic. Tuſc. 4, 34 c. 17. *Et* de Nat. Deor. 3, 84. Otio tabeſcere Idem Att. 2, 14.

TABEFACTVS, a, um. Partic. Solin. c. 8 Tabefactis nimibus et liquentibus. *Add.* Prudent. Cathem. 10, 19.

TABIDOSVS, *et* TABIOSVS, a, um. Cadauer immunditia reuperabili tabidoſum Tertull. de Pudic. c. 14. Enecta et tabioſa et ſcabioſa quaeque mactatis Id. Apol. c. 13.

TABLINVM, *ſ.* TABVLINVM, i. n. [*χαρτοφυλάκιον*] *Vnde contractum eſt, locus in atrio Romano, latere eius breuiore, ianuae oppoſito (vbi et* lectus aduerſus, *vt in* ATRIVM *oſtendimus) cuius vſum declarat* Plin. 35, 2 *vbi de atrio et imaginibus atque ſtemmatis,* Tablina codicibus implebantur, et monumentis rerum in magiſtratu geſtarum. *Rationem eius inſtituendi et menſuras declarat* Vitruu. 6, 4. *De hoc* Varro *ap.* Non. 2, 112 Ad focum hieme et frigoribus coenitabant, aeſtiuo tempore in propatulo, rure, in corte, in vrbe, in tabulino. *Addit de ſuo, puto, Nonius, et parum accurate,* quod moenianum poſſumus intelligere, tabulis fabricatum. *Quan in* atrio *ad* tablinum, *ad* lectum aduerſum et genialem *coenaſſe aliunde conſtat.* Cato *apud* Seru. ad Aen. 1, 730 Et in atrio, et duobus ſereulis epulabantur antiqui. *Rectius ergo* Feſtus, Tablinum proxime atrium locus dicitur, quod antiqui magiſtratus in ſuo imperio tabulas rationum ibi habebant, publicarum rationum cauſa factum locum. *Erat ergo partes aduerſus ianuae armariis elegantibus veſtibus, ſupra quae diſpoſitae imagines, priuatum quoddam tabularium: quod nomen ſeruat, etiamſi ad quiduis potius quam ad tabulas aſſeruandas adhibeatur.* Apul. Flor. p. 364, 14 Medici cum intrauerint ad aegrum, vti viſant, nemo eorum quod perpulchra tabulina in aedibus ceruſſant, et lacunaria auro oblita, *etc.*

TABRĂCA, ae. ſ. [Τάβρακα] *Oppidum eſt Africae, ſimiarum patria.* Iuuenal. 10, 194

Pendentesque genas, et tales adſpice rugas,
Quales vmbriferos vbi pandit Tabraca ſaltus,
In vetula ſcalpit iam mater ſimia bucca.

Claud. in Eutrop. Praef. 2, 71 Inclyta captiuo memoratur Tabraca Mauro.

TABŬLA, ae. ſ. [*πίναξ, δέλτος, πλάξ, σανίς*] *Lignum aut ſaxum in latitudinem non profundum formatum, pingendi, ſcribendi, aedificandi cauſa, etc.* Imago alicuius in tabulis Cic. de Fin. 5, 3 c. 1. Tabula literaria *Vid.* Varro R. R. 3, 5, 10. Inciſa tabula his literis, *vid.* INCĪDO. Imprimere tabulas parieti, *vid.* IMPRIMO. Hor. Carm. 1, 5, 13 Me tabula ſacer Votiua paries indicat vuida Suſpendiſſe potenti Veſtimenta maris Deo. *Naufragi euadentes, pictas cladibus ſuis tabulas praeferunt, et cum quibus euaſerint veſtimentis ad Neptuni templum ſuſpendunt.* Iuuen. Sat. 14. 302 Et picta ſe tempeſtate tuetur. *Et* Virg. Aen. 12, 768 Seruati ex vndis vbi figere dona ſolebant. *Add.* Iuuen. Sat. 12, 27. *Sed* Arripere tabulam de naufragio, *i. nauis fractae partem, cuius ope enates* Cic. Off. 3, 89 c. 23. E naufragio tabula, *vid. poſt* NAVIS. Lacerae tabulae Ouid. Met. 11, 427 *de eadem re. Redimus ad tabulas, in quibus aliquid depictum eſt.* Pictae tabulae Hor. Epiſt. 1, 2, 52. Cic. pro Roſc. Amer. 133 Quid praeterea caelati argenti? quid ſtragulae veſtis? quid pictarum tabularum? quid ſignorum? quid marmoris apud illum putatis eſſe? Credite, Piſones, iſti tabulae fore librum Perſimilem Hor. Art. Poët. v. 6 *i. picturae.* In Veneris tabula ſummam ſibi ponit Apelles Propert. 3, 9, 11 Qualis Apelleis color eſt in tabulis Id. 1, 2, 22. Tabulae antiqui operis Suet. Caeſ. c. 47. Tabulae Corinthiae Flor. 2, 16, 6. Propert. 4, 3, 35 Cogor et e tabula pictos ediſcere mundos, *de iis, quae hodie chartae vel mappae geographicae vocantur.* ¶ 2 *Nobiles in primis ceratae tabulae vel tabellae, in quibus, tumultuaria praeſertim opera, ſcribebant, quae vel ſimpliciter mox delerent, vel inde in operioſiorem ſcripturam referrent. Vid. dicta in* STYLVS. *Sic rationes domeſticae et publicae ſcribebantur.* Plaut. Aſin. 4, 1, 18 Nec epiſtola quidem vlla ſit in aedibus, Nec cerata adeo tabula. Tabulas rationum *ſ. accepti et expenſi, diligenter faciebant Romani, adeo vt* Alfenus *dicat* l. 203 de V. S. Conſtitutum eſt eam domum vnicuique noſtrûm debere exiſtimari, vbi quis ſedes et tabulas haberet, ſuarumque rerum conſtitutionem feciſſet. *Vid.* Cic. Verr. 1, 61. Id. pro Roſc. Com. c. 1 Si tabulas C. Fannius accepti et expenſi profert ſuas in ſuam rem, ſuo arbitratu ſcriptas, quo minus ſecundum illum iudicetis, non recuſo. Moris fuit, *inquit* Pedian. in Verr. 1, 60 vnumquemque domeſticum rationem ſibi totius vitae ſuae per dies ſingulos ſcribere: in quo appareret, quid quisque de reditibus ſuis, quid de arte, foenore, Increue ſepoſuiſſet quoque die, et quid item ſumtus damnine feciſſet. Sed poſtquam obſignandis literis reorum ex ſuis quisque tabulis damnari coepit, ad noſtram memoriam tota haec vetus conſuetudo ceſſauit. *Nempe ſi quis quem reum faceret, ante omnia curabat, vt tabulae ipſius obſignarentur, vt integrae manerent, atque ex illis conuinci poſſet quid acceperit, erogaſſet, etc. Hoc vocat* Cic. Conficere tabulas Att. 12, 4 *ſub finem, et* pro Cael. 17. *Et* Sueton. Iul. c. 47 *ſcribit,* eum Seruitia politiora comparaſſe immenſo pretio, et cuius etiam ipſum puderet, ſic, vt rationibus vetaret inferri. *Ad illam rationem tabulae ipſius rei vtendi aduerſus reum pertinet illud* Cic. Tuſc. 5, 33 Tu quidem tabulis obſignatis agis mecum, et teſtificaris, quid dixerim aliquando aut fecerim: *et* in Piſon. . . . *de Piſone Epicurei dogmata arripiente,* Iſte dus, quomodo aiunt, pilam retinere, quod acceperat teſtificari, las obſignari velle. Cic. in Verr. 1, 102 An tuis ſolis tabulis ca te dicturum exiſtimaſti? Nouae tabulae, *appellantur, quando d res creditas pecunias cum vſuris perſoluere non coguntur, et abolitis ribus debitis nouae tabulae conficiuntur.* Cic. Off. 2, 83 c. 23 Tal vero nouae quid habent argumenti, niſi vt emas tibi mea pecunia dum, eum tu habeas, ego non habeam pecuniam? Vindicem enim larum nouarum nunam tabulam vidimus Id. Philipp. 11, 14. *i bona in tabula proſcripta, qui tabulis nouis creditores cuperet in ca tatem conicere. Ipſe vocatur* tabula, *vt* pendere *dicitur debitor, bonorum tabula pendet.* Tabulae, *ſcriptae, quae fidem publicam habebant, certe publice, in iudicio proponi. Has confingunt ſcribae, qui* lam ponunt Liu. 9, 46 *cum ſcriptu ſe abdicant.* Cic. de Orat. 2, 18 pro tabulis et contra tabulas, et pro teſtibus et contra teſtes — a ſolemus, *etc.* Quinctil. 5, 7 Teſtimonia dicuntur aut per tabulas a praeſentibus. *Vid.* Quinctil. 5, 5 *init.* ¶ 3 Tabulae *dicuntur iudicum, et ſuffragia ferentium in comitiis, quae frequ* Tabellae *vocantur. V. g.* Cic. in Piſon. 11 Cui primam comitiis dederas tabulam praerogatiuae, quem in ſenatu ſententiam rogaba tium. *Sed* Hor. Sat. 2, 1 *extr.* Soluentur riſu tabulae. *Sed iudicum intelligit.* Vet. Schol. *eorum riſu ſoluenda, et frangenda.* foriae tabulae, *vid. h. v.* Idem Fam. 14, 2 Quemadmodum a ad tabulam Valeriam ducta eſſes. Idem in Vatin. c. 9. *Locum gnari apparet.* Hotom. *ad* Cic. pro Caecin. c. 5 *Argentarii Valerium auctionariam intelligit, ad quam venderentur bona Ciceronis. mus ad* Cic. in Vat. c. 9. *Tabulam qua lex Valeria de prouoc fixa erat. Nihil certi.* ¶ 4 Tabulae XII legum *Romanos dicebantur, non quod* XII *leges eſſent, ſed quod* XII *tabulis ſcriptae fuerint. Aes enim, in quod leges incidebantur, in tot ta quot commodum erat, ſecabatur. Vid. Anton. Auguſt. de Leg. 16.* duodecim tabularum. Flor. 1, 24, 1. Bibliothecas omnium ſophorum vnus mihi videtur XII tabularum libellus, et auctor pondere, et vtilitatis vbertate ſuperare Cic. de Orat. 1, 193 *Sunt et aliarum legum* tabulae. Cic. Philipp. 12, 12 Num fig rurſus hae tabulae, quas vos decretis veſtris refixiſtis? *Simile eſt* Virg. Aen. 6, 622 Fixit leges pretio, atque refixit. Cic. Fam. Tabulae ſignatae, immunitates dantur. *Et paullo poſt,* Cuius aer figere debebamus, eius etiam chirographa defendimus? *Leges inte Caeſaris, de quibus ſuſſiſſime* Philipp. 1. ¶ 5 Tabulae, Tabellae, *dicebantur Teſtamenta, non minus quam aliae publicae ſcr rae, cuiuscunque materiae eſſent.* In tabulas multis haec via feci Ouid. A. A. 2, 332. Vlp. in l. 1 D. de bonor. poſſ. ſecund. Tabulas teſtamenti accipere debemus omnem materiae figuram. igitur tabulae ſint ligneae, ſiue cuiuscumque alterius materiae: chartae, ſiue membranae ſint, vel ſi eorum alicuius animalis: ta recte dicuntur. Quinctil. 6, 3, 92 De Domitio Afro, Vetus ha teſtamentum: et vnus ex amicis recentioribus ſperans aliquid e tatione tabularum, falſam fabulam intulerat, conſulens eum, an pilari ſeni teſtato fuaderet ordinare ſuprema iudicia. Noli, i facere: offendis illum. Primae tabulae teſtamenti *ſunt, in quib redes primo loco inſtituuntur:* ſecundae *ſunt in quibus ſubſtitutiones ſi inſtituti hereditatem non adierint.* Tabulae *etiam dicuntur ſotia* Ia *teſtamenti. Quare* primae *et* ſecundae tabulae *intelligi poſſunt* et ſecunda charta *teſtamenti, quae etiam* primae et ſecundae cerae *tur.* ¶ 6 *Variae:* Caius, quemadmodum teſt. aper. ſi quis, et ſi forte omnibus abſentibus cauſa aliqua aperire tabula geat, *etc.* Conficere tabulas *int.* rationum, *vid.* CONFICIO. Confige bulas, *vid.* CONFIGO. Eximere alicuius nomen de tabulis *proſcripti* Cic. pro Roſc. Amer. 26. Inferre in tabulas aliquod commo Idem pro Flacc. 20. Obſignare tabulas, *vid.* OBSIGNO. Qu. Frat. 2, 6 Proſcripſit tabulam familiam Catonianam ſe *venditur* Signatae tabulae Quinctil. 5, 11. Tabulae ſupremae, *Teſta tum* Martial. 5, 33. Quadrantem Criſpus tabulis Fauſtinc ſupre Non dedit vxori; cui dedit ergo? ſibi. *Criſpus hic omnia luxu p derat, moriens itaque nihil reliquit vxori, quoniam omnia dederat ſibi eſt, ventri ſuo.* Tabula *qua proſcribitur auctio, in ipſo lo bendae Auctionis.* Cic. pro Caecin. 16 c. 5 Adeſt ad tabulam, Ebucius, deterrentur emtores multi, partim gratia Caeſerniae, p etiam pretio. Fundus addicitur Ebucio. Idem Q. Frat. 2, 5 ſit Milo, dedit cuidam non familiari negotium, qui ſine ſuſpi emeret eam familiam a Catone. Quae ſimul abducta eſt. Ra qui vnus eſt hoc tempore Trib. pleb. rem patefecit, eosque ho ſibi emtos eſſe dixit: et tabulam proſcripſit, ſe familiam Catoni venditurum. In eam tabulam magni riſus conſequebantur. Att. 12, 40 De hortis Scapulanis hoc videtur effici poſſe, aliud tu tia, aliud noſtra, vt praeconi fubiiciantur. Id niſi fit, exclud Sin ad tabulam venimus, vincemus facultates Othonis noſtra cup te. *h. e. Sin praeconi ſubiicientur, et auctio fiet. Haec* tabula *etiam* tulus *dicebatur* et Libelli. *Vid. ſuis locis, vid. etiam* Auctionariae lae *in* AVGEO. Ludere tabulâ, *ſ.* ad tabulam . . . *i. aled. Salmaſ. ad* Vopiſc. Procul. Tabula *i. agri modus ap.* Pallad. Ian. Feb. 9, 9 *etc. Vid. Lex. Ruſt. Gesneri.*

TABELLA, ae. f. [*πινάκιον*] *Parua tabula.* Plin. 16, 39 Inue eſt pictorum tabellis immortale Cic. Fam. 7, 24 (23) Ea voleba bellis ornare. Tabellâ motâ ventos facere *puellae* Ouid. Am. 37. Blandae denſaeque tabellae Iuuen. Sat. 9, 36. Cautio Contractuum tabellae Sen. de Conſt. Sap. c. 6. *Conf. Lipſ.* Legitimis tabellis tibi iuncta mulier Iuuen. Sat. 6, 199. Pictae bellae Hor. Serm. 1, 1, 72. Pictorum tabellae Plin. 16, 39. ſis tabellis infuſa cera Ouid. de Arte Am. 1, 437. Votiua ta Iuuen. Sat. 12, 27. Committere verba tabellis Ouid. Met. 5 Exornare aliquid, vel locum aliquem tabellis Cic. Fam. 7, 23. bellae Epiſtolae dicebantur, quod in breuibus tabulis ſcriber Plaut. Epid. 2, 2, 66. Idem Pſeud. 1, 1, 25 Tace dum perleg bellas. Duplices, triplices, quintuplices: *vid. Burm. ad* Ouid. 1, 12, 27. Croceae membrana tabellae Iuuen. Sat. 7, 23. reatae tabellae, *vid.* LAVRVS. Lepidae tabellae *vid.* LEPI Verba dedit ferenda tabellis Ouid. Met. 14, 707. Properat bellae, *Celeriter ſcriptae* Idem Met. 9, 586. Arcanas ſigna bellas Idem Amor. 2, 15, 15. *Conf.* Id. de Art. Am. 2, 395. Con re tabellas Plaut. Cure. 2, 3, 86. ¶ 2 Tabellis *ſe ſententias poſt* Leges Tabellarias *de quibus ſtatim. Sunt autem h bellae vel iudicum, de quibus* Aſcon. *in* Diuin. in Caecil. 24 c. 7. *et in*

9 *posteriorem locum ponemus:* Cum condemnandi nota esset C litera absoluendi A, ampliandi signum NL dabant, quo significabant Noliquere. *In Comitiis, quibus magistratus creantur, scriptum habet unusquisque in tabella nomen Candidati, cui fauet. Vid. quae disputavimus ad* Varr. de R. R. 5, 3, 18. *In legum denique ferendarum comitiis qui probaret rogationem, huius tabella habebat* V. R. *i.* Vti rogas. *Vide* ROGO n. 4. *qui autem antiquaret, illius in tabella signatum fuisse* A, *in est dubium.* Ne in tabellae quidem latebra fuisse absconditam malolentiam Cic. Fam. 3, 12. Tabella est, quae dat potestatem, occulti libidinem Idem pro Rab. Post. c. 5. Idem Diu. in Caec. 24 Certa vnicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria. de Verr. 4 c. 47 De quo vos sententiam per tabellam feretis? *De abeis vide* Vti rogas, *in* ROGO *et* PONS. Sueton. in August. c. 33 Non amplius quam duas tabellas, damnatoriam, et absolutoriam, simul cognoscentibus dedit; sed tertiam quoque, qua ignosceretur iis, quos fraude defraudandum, vel errore inductos constitisset. *De falso loquitur tempore* Suetonius. Videtis in tabella iam ante quanta facta sit labes Cic. de Amicit. 41. Idem de lege Agr. 2, 4 c. 2 Quod meis comitiis non tabellam indicem tacitae libertatis, sed vocem viuam praebebo indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis. Illi legunt Vindicem libertatis. *Add.* Id. pro Sext. c. 48. Grata tabella Idem pro Planc. 16. ¶ 3 *Sed* Tabella dimidiata Liu. 3, 2, 1 Vis potius villae publicae vtamur vmbra, quam priuati in dati tabella dimidiata aedificemus nobis? *h. e. Vis ingrediamur potius villam publicam, quam in angustum tabernaculum candidati nostri nos demus? Nam* Dimidiatam tabellam *dixit, Exiguam tabernaculi partem multis hominibus referti: aedificat autem sibi, qui tanquam aedificium sibi orat et locum. Sic* Turneb. Aduers. 8, 7. *Est igitur haec* Tabella *per diminutum nomen ex* Taberna, *quam ex* Tabula.

TABELLARIVS, i. m. [βιβλιοφόρος, γραμματοφόρος] *A* Tabellis *literum tractandis, plerumque vero a* tabellis *s. literis ferendis dicitur. Posteriori genere laudatur* Sidon. 4, 11 Sed et ille suscipiebat hunc laborem, habens in eo consiliarium in iudiciis, vicarium in ecclesiis, oratorem in negotiis, villicum in praediis, tabellarium in tributis, lectionibus comitem, in expositionibus interpretem, in itineribus contubernalem. *Hic tamen nonnulli legunt,* Tabularium. Lipsius tabellarius, *vid.* LOCVPLES *in* LOCVS. *Sed ordinarie* Tabellarius, *qui literas fert.* Cic. Fam. 14, 22. Idem Fam. 9, 15 Quibus ego tuis epistolis respondebo: vni, quam triduo ante acceperam a Thermo alteri quam attulerat Phileros tabellarius. Fidelis tabellarius Cic. Att. 1, 13. Deprehendere tabellarios Idem Fam. 12, 12. Excutere tabellarios Idem Fam. 10, 31. Mittere tabellarios, vel remittere Idem Fam. 12, 12. Subministrare tabellarios vel praebere Idem Q. Fratr. 2, 12. Scrutari tabellarios Idem Fam. 10, 31.

TABELLARIVS, a, um. Adi. [πιναξικός] *Vt,* Lex tabellaria Tabellis, *de quibus n. 2.* Cic. pro Sext. c. 58 Tabellaria lex ab L. Cassio ferebatur: populus libertatem agi putabat suam: dissentiebant optimates, et in salute optimatum temeritatem multitudinis et tabellae timebant pertimescebant. Asconius *in* secundam Verrinarum, L. Cassius, Inde, *inquit,* sunt leges Cassiae tabellariae de suffragiis libere ferendis, non voce, sed tabella. *Vid.* Idem de Legib. 3, 35 c. 16 Sunt enim quatuor leges tabellariae, *etc. Nempe ille locus est, in quo dedita opera de vtilitate aut noxa* tabellariarum legum *disputatur. Vid.* Suffragium *quomodo ferri solerent, in* SVFFRAGIVM. *Vid.* Sall. Or. ad Caes. 2 c. 18. Plin. Ep. 3, 20 *et* 4, 25. Tabellariae naues, *Quae opera ittebantur in portum, ad nuntiandum aduentum proximae classis* Suet. Epist. 78 (77)

TABELLIO, ōnis. m. [ἀγόραιος νομικὸς Gloss. Lat. Gr.] *Scribae, qui tabulas scribendis adhibentur.* Firmic. 5, 2. *et* 8, 28. Idem 4, 5 Tabelliones publicos facit, et qui ex literis quaerant vitae subsidia. *Conf.* Capitolin. in Macrino c. 4. Vlpian. l. 9 §. 4 D. de poenis.

TABVLĀRIS, e. Adi. [πινακικός] *Quod ad tabulas pertinet, et in tabularum ornatum accommodatur.* Plin. 34, 9 Aes omne frigore magnelios fundi. Sequens temperatura statuaria est, eademque tabularis. Claud tabularis Petron. 75.

TABVLARIA, ium. n. *Species tormenti.* Senec. de Ira 3, 19 Torserat per omnia, quae in rerum natura tristissima sunt, fidiculis, tabulariis, equuleo, igne, vultu suo.

TABVLARIA, ae. f. *Idem quod tabularium ap.* Non. 3, 110.

TABVLARIVM, i. n. *Locus destinatus seruandis instrumentis, tabulis interque publicis, in quibus omnia pascua, praedia, vectigalia, portoria ciuitates, redemtiones publicanorum, perscripta erant.* Tabulas destinder Heraclienſium publicas, quas Italico bello, incenso tabulario inter le semus omnes Cic. pro Arch c. 4. Id. de N. D. 3. c. 30. *et* Apul. Ap. p. 324 *et* 330. *Erant Romae in atrio Libertatis.* Liuius 43, 16 Decreta ex templo in atrium Libertatis ascenderunt, et ibi signatis tabulis publicis clausoque tabulario et dimissis seruis publicis, negarunt se vllius quidquam negotii publici gesturos, quam iudicium populi de se factum esset. De eo Virgil. scriplit Georg. 2, 502 Insanum que forum populi et tabularia vidit. Turnebus tabularia idolorum Tertull. de Idol. c. 10.

TABVLARIVS, i. m. *Supputator, ratiocinator.* Vlp. in l. vlt. D. Si censor falsum modum dixerit. Ego et aduersus tabularium puto actiones dandas, qui in computatione fefellit. Tabularii, *inquit Antonius Augusti. fuit, Qui magistratibus, in publicis, aut priuatis negotiis rationes, acta et rationes conficerent. Hos* seruos publicos *appellatos fuisse, quod serui fuissent, antequam id fieri Arcadius vetaret constituitque.* De tabulariis, scribis, holographis, et censualibus, *quae in* Theodosiano quoque libro *exstat. Hodie* Tabelliones *appellantur: sed distinctionem tabulae nullae committuntur, vt tabulariis. Haec ille.* Vetus inscriptio *apud Grater.* p. 632. n. 4. M. LIVIO. CELSO. TABVLARIO. SCHOLAE. MEDICORVM. Sen. Epist. 38 Illius patrimonium tabularios lassat, *qui Inuentarium scribant. Conf.* Capitolin. in Anton. Phil. c. 9. Ammian. 28, 1. Tertull. Apol. c 39. Sicn. Epist. 5, 7. Symmach. 9, 10. Isidor. 5, 24. *Cassiod. ad* Suet. p. 2. Tabularii, [πιναξφορηγισταὶ] *Obsignatores tabularum, siue ad testamentum, siue ad aliud pertineant.* Tacit. Ann. 14, 40 Igitur Fabianus tabulariis quos memoraui, et aliis minus illustribus obsignat.

TABVLĪNVM, *vid.* TABLINVM.

TABVLĀTVS, a, um. Partic. [σανιδωτὸς] *Ex tabulis factum. Vt,* Tabulatus transitus, *Tabulis vtrinque interpositis confectus.* Plin. Epist. 2, Aedificia tabulata Fest. in Adtubernalis. ¶ 2 *Subst.* Tabulatum, [σανίδωμα, δεύφακτος, ὑπεζωσ] *Plana in aedificiis superficies, quadratis lapidibus, vel etiam tabulis constrata et parietibus undecunque suffulta.* Foenum in tabulata componere Colum. 2, 22. *Conf.* Id. 2, 18, 2. Ligna in tabulato condere Cato R. R. c. 55. Vocibus vrgent interea, et pedibus pulsant tabulata frequenter Val Flacc. 8, 305. *de nauibus. Add.* Lucan. 4, 432. Cato 3 Si in terra, vel tabulato olea nimium diu erit, putrescet, oleum foetidum fiet. Caes Bell. Gall. 6, 28 In extremo ponte turrim tabulatorum quatuor constituit, praetidiumque cohortium duodecim pontis tuendi causa ponit. Iuuen. Sat. 10, 105 — numerota parabat Excelsae turris tabulata. Virg. Aen. 2, 464 Summa tabulata. *Conf.* Curt. 4, 3, 4. Destruit tabulata Stat. Theb. 10, 87. Strata solo tabulata Idem Silu. 1, 5, 57. ¶ 3 *Methaphor.* Tabulata *dicuntur vti* Strata *rerum quae sibi, lata superficie, inuicem imponuntur.* Colum. 12, 48 Alterna tabulata oliuarum et salis vsque in summum componant. *Add.* ibid. 39, 3. Scribon. 60 Salis quasi tabulata interponunt. ¶ 4 Tabulata, in arboribus sunt, Rami effusiores in plana tendentes, non in altiora crescentes, *inquit* Serv. *ad* Georg. 2, 361. Plin. 17, 23 Et vlmus detruncata a media in ramorum seamna digeritur, nulla fere viginti pedum altiore arbore: tabulata earum ab octauo pede altitudinis dilatantur in collibus, siccisque agris. Virg. Georg. 2, 361 — summasque sequi tabulata per vlmos. Columel. 5, 6, 11. *et* 23 *et* 24.

TABVLATIO, ōnis. f. [σανίδωσις] Ipsa tabularum constructio. Caes. Bell. Ciuil. 2, 9 Centonesque insuper iniecerunt, ne aut tela tormentis missa tabulationem perfringerent, aut saxa ex catapultis lateritium excuterent. Theatra tabulationes habent complures Vitr. 5, 5.

TABVLAMENTVM, i. n. *Idem ac Tabulatio.* Frontin. Strat. 1, 1, 1 Iunxit dolia, constrauitque tabulamentis.

TABVLATIM Adu. *Distinctione tabulis facta.* Pallad. 3, 9 Placet genera vitium tabulatim disponi.

TABVM, *vid.* TABES.

TABVRNVS, i. m. Mons Campaniae, oliuetis abundans. Virg. Georg. 2, 38. — tuimat Ismara Baccho Conferere, atque olea magnum vestire Taburnum.

T A C

TACEO, ui, ĭtum, ēre. [σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω] *Vocem nullam emittere, non loqui, etc.* Ter Eun. 3, 2, 23 Numquid habes quod contemnas, quid tu autem Thraso? tacent, satis laudant. Quis minor est autem quam tacuisse labor? Ouid. Amor. 2, 2, 28. Enumtiabo apud homines familiarissimos, quos semper tacui, et tacendum putaui Cic. de Orat. 1, 119 c. 26. Ante exspectatum tacuit Ouid. Met 4, 789. Tacere aliquid, *Reticere* Ter Eun. 1, 2, 23. Nep 10, 2, 5. Arcana Curt 6, 10, 7. Callide quid tacere Quinctil. 5, 13. Taceo te Plaut. Mil. 4, 1, 100. Vlciscs se tacendo Ouid. Rem. Amor. 645. Tacere de, Plin. 15, 16 De mensis tamen tacuit. De re aliqua tacere Quinctil. 1, 2. Nimium diu de rebus alicuius tacere Cic. Att. 1, 16 (19). In his saltem rebus, in quibus de se tacere velit, tacere Cic. de Lege Agrar. 3, 4. An me taciturum tantis de rebus existimauistis Cic. 2 (Act. 1) Verr. 27 c. 9. Tacecere, *Securum esse: quoniam qui securi sunt, ne iam interrogandi causam habent.* Ter. Adel 2, 4, 16 Tace modo, ac sequere Ibid. 3, 2, 1 Tace, egomet conueniam iam ipsum. Tacere *etiam dicuntur, Quae sine voce sunt.* Virg. Aen. 4, 363 — Totumque pererrat Luminibus tacitis. *Et* Aen. 4, 525 Quum tacet omnis ager, *nulla vox in eo auditur, mediae noctis designatio.* Amor tacetur in medio Marte Ouid. Amor. 2, 18, 36. Iurgia turbida tacuerant Lucan. ad Pison. 74. Oculi tacent Ouid. Amor. 2, 5, 17. Plectra dolore tacent Idem Epist. 15, 1. 8. Tacitum est, *impersonale:* Ter. Adel. 3, 4, 38 Ignorum est, tacitum est, creditum est. Martial. de Spectac. 28. Fucinus et pigri taceantur stagna Neronis.

TACENS, entis. Partic. [κατασιωπῶν] Aquae tacentes Propert. 4, 4, 49. Plaut. Rud. 4, 4, 72 Quia enim neque loquens est, neque tacens vnquam bonus. Oratio tacens Quinctil. 2, 28. Fluuius tacens, *Sine murmure, et quasi imperceptibiliter fluens* Sen. Herc. Fur. 9, 713. Loci tacentes Tac. Hist. 3, 83, 3. *i. solitudo.* Vento tacente tumuit mare, *Non flante* Sen. Med. 10.

TACENDVS, a, um. Partic. [σιωπητέος] Martial. 1, 5 Vir Celtiberis non tacendus gentibus, Nostraeque laus Hispaniae. Loqui tacenda Ouid. de Arte Am. 2, 604.

TACITVS, a, um. [σιωπηλὸς, ἐλλιψὸς, στέγανος] *Qui tacet: qui secretum tenet apud se.* Plaut. Rud. 4, 3, 88 Tu abi tacitus tuam viam. Ter. Eun. 3, 5, 23 Quid est? C tacitus, citius audies. Idem Hec 4, 1, 3 Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiam. Assentitur tacitus Cic. (Diuinat.) Verr. 1, 22 c. 7. Accepit hanc plagam tacitus Idem Verr. 5. Arguit tacitus Liu. 1, . . Cic. Pr. A. 1, in Verr. 34 Id enim consilii mihi profecto taciti dabitis, quod egomet mihi necessario capiendum intelligo. Perspicere voluntatem tacitorum Id. in Catil. 1, 20. ¶ 2 Tacitus, *passiue* Virg. Aen. 6, 841 Quis te mane Cato tacitum, aut te Cosse relinquat? Cic. Fam. 3, 8 Sed prima duo capita epistolae tuae tacita mihi quodammodo relinquenda sunt. Vulgator taciti Ouid. Amor. 1, 7, 51. Si voluntas tacitis verbis intelligi potest, verbis omnino non vteremur Cic. pro Caecin 53 c. 18. Nihil me mutum delectat, nihil tacitum Idem in Catil 3, c. 11. ¶ 3 *Iam ponamus substantiae, sic plerumque potest et actiua tacentis et passiua occultati ratio, duae se tamen respectabilem habeat.* Accessus tacitus, *vid.* ACCEDO. Affectu tacito laetari, *Amare occulte* Ouid. Met. 7, 147. Annis tacitis senescimus, *Vocite fluentibus* Idem Fast. 6, 771 Assentio tacita et occulta Cic. pro Milon. 12 c. 5. Caelo tacito labentia sidera. Virg. Aen. 3, 515. *i. Nocturno, per quod tacetur, vel qua caeli motus a nobis non auditur.* Cogitationes tacitae Quinctil. 6, 1 Commendatio tacita Idem 4, 1. Cursus tacitus fluminis Ouid. Met. 14, 601. Dignitas nostra in id tacita esse poterit? pari poterunt oculi me cum Gabinio sententiam dicere? Cic. Att. 10, 5. Dolor tacitus Ouid. Fast. 1, 356. Dulcedine tacita tangere pectus Lucret. 3, 909. Existimatione tacita reprehendi Cic. de Prouinc. Conf. 40. Exspectatio ventra tacita tamdudum alio me vocat Idem pro Cluent. 63. Figura corporis tacita Idem pro Rosc. Com. 20. Furtum tacitum Ouid. Fast. 1, 549. Incessu tacito progressus Virg. Aen. 12, 219. Inimicitiae occultae et magis tacitae timendae sunt, quam indictae et apertae Cic. Verr. 7 (5), 181 c. 71. Ira tacita exaestuare, *Tecta, occulta* Ouid. Met. 6, 623. Mente tacita gerit vulnus inconsolabile. *h. e. Maximum dolorum.*

lorem Idem Met. 5, 428. Liu. 1, 29 Sed silentium triste ac tacita moestitia ita defixit omnium animos. Murmure tacito venerantur numen, *Voce submissa* Ouid. Met. 6, 203. Nox tacita, *In qua omnia tacent animalia* Ouid. Met 9, 473. Nutus taciti Id. Am. 3, 11, 23. Officium et studium tacitum Cic. pro Quint. 78. Os tacitum praebere alicui Idem Verr. 5, 36. Pallore tacito fateri animum Ouid. Fast. 6, 19. Passi tacito praeterire Claud. Conf. Hon. 6, 509. Pectus tacitum pertentant gaudia Virg. Aen. 1, 509. Pisces taciti, *Muti* Ouid. Met. 4, 50. Senatus consultum, *v. v.* Signo tacito exercitum adduxerunt Liu. 29, 30. Timor tacitus Lucret. 6, 1177. Vias tacitas hostibus monstrauit Martial. 13, 60. *de cuniculo* Vis tacita Quinctil. 3, 5. Voce tacita dicere aliquid, *Susurrare* Ouid. Met. 9, 500. Vultus taciti Idem Amor. 1, 7, 21. Iudicium tacitum, *vid.* IVDICIVM. *Add.* Cic. Off. 3, 24 Quamuis enim demersae sint leges alicuius opibus, quamuis tremefacta libertas, emergunt tamen haec aliquando aut iudiciis tacitis, aut occultis de honore suffragiis. Tacitum, *substantiue pro arcano, quod tacere volumus.* Senec. Epist. 84 Falsum ergo est hoc, quod patrocinii loco ponitur, ei qui soleat ebrius fieri, non dari tacitum. Vulgator taciti Ouid. Amor. 3, 7, 51. *Aliter,* Nullis nota Quiritibus Aetas, per tacitum fluat Sen. Thyeste v. 396. ¶ 4 *Cognomen gentis* Corneliae, *ex qua in primis nobilitatem consecutus est* C. Cornelius Tacitus, *Eques Romanus, gener Cn. Iulii Agricolae, sub Vespasianis, Domitiano, Nerua, et Traiano varios honores gessit; scriptis vero suis prudenti et arguta breuitate distertis immortalem sibi laudem et gloriam comparauit, aequalis ac familiaris Plinii Iunioris etc. Scribit* Flauius Vopiscus *in vita* Taciti *Imperatoris* 10 *libros huius historici tanquam e suis progenitoribus, Tacitum imperatorem* quotannis decies describi, ne opus periret, idque in omnibus bibliothecis apponi, iussisse.

TACITE, *siue* TACITO. Adu. [σίγα, σιγῇ] *h. e. Secrete, et submisse.* Plaut Poen. Prol. 32 Matronae tacitae spectent, tacite rideant. Idem Asin. 3, 2, 42 Tacite auscultemus. Tacite dare potestatem Cic. pro Milon. Tacite, obscureque concedere Idem pro Quint. 50 c. 15. Tacite praetereuntem exsecrari Liu. 2. Tacite rogare Cic. pro Lege Manil. 13 c. 5. Annus tacite labens Ouid. Fast. 1, 65. Tacito intelligere Cic. Verr. 2, 180 c. 73. Tacito molitur fugam Iustin. 18, 4, 9. Liu. 42, 16 Et quanquam dissimulare, et tacite habere id, patique statuerat.

TACITVLVS, a, um. Dimin. Varro *apud* Non. 1, 234 Notus maritus tacitulus taxim vxoris soluebat cingulum. *Conf. ib.* 17, 3.

TACITABVNDVS, a, um. Adi. Donat. *in* Virg. Ille saepe tacitabundus discedebat.

TACITVRIO, īui, īre. Sidon. Epist. 8, 16 Taciturire deliberauimus.

TACITVRNVS, a, um. Adi. [σιωπηρὸς, σιγηλὸς, σιγηρὸς] *Qui facile tacet.* Delia taciturna Tibull. 1, 2, 33. Flumen taciturnum Sil. 4, 224. *Conf Drackenb. ad h. l.* Obstinatio taciturna Nepos 25, 22, 2. Ripa taciturna caret ventis Hor. Carm. 3, 29, 24. Silentia taciturna Ouid. de Arte Am. 2, 505. Statua taciturnius Hor. Ep. 2, 2, 83. Ostium taciturnissimum, *apud* Plaut. Curc. 1, 1, 20.

TACITVRNVLVS, a, um. Adi. Dimin. [ὑποσιγηρὸς] Apul. Blanda mulier, et taciturnula.

TACITVRNITAS, ātis. f. [ἀφασία, ἀφωνία, ἐχεμυθία] *Obseruantiae et fidelitatis genus in silentio constitutae, interdum etiam stulta potius tacendi vel consuetudo vel obstinatio.* Ter. Andr. 1, 1, 7 Sed his, quas semper in te intellexi sitas, fide, et taciturnitate. Cic. Fam. 1, 5 Sed nosti hominis tarditatem et taciturnitatem. Annua taciturnitas Idem in Pison. 32. Taciturnitas interdum eloquentiâ potior Nep. 15, 3, 2. Taciturnitas optimum est et tutissimum rerum gerendarum vinculum Val. Max. 2, 2, 2. Inuida taciturnitas Hor. Carm. 4, 8, 23. Perpetua taciturnitas, *vid.* PERPETVVS. Suspicionem mihi maiorem tua taciturnitas attulerat Cic. Att. 7, 8. Experiri taciturnitatem alicuius Idem de Clar. Orat. 231. Taciturnitas imitatur confessionem Idem de Inuent. 1, 54 c. 32.

TACTICE, es. f. [τακτικὴ] *Ars instruendae aciei.*

TACTICVS, i. m. *Huiusce artis peritus.*

TACTVS, *vid.* TANGO.

T A E

TAEDA, ae. *vid.* TEDA.

TAEDET, taedebat, taeduit *et* taesum est, ēre. [ἐξακορεῖται, ἀκηδιάζω] *Molestiam ex diuturnitate praesertim rei ingratae, vel sensus externi offensione ortam indicat. Plene dicetur,* Taedet me *taedium* huius rei. *Sed omittitur Substantiuum, vt fiat Verbum impersonale.* Terent. Eunuch. 1, 1, 27 Et taedet, et amore ardeo. *In locum Nominis succedit Infinitiuus,* Ter. Phorm. 3, 2, 2 At enim taedet iam audire eadem millies. *Alias per dictam ellipsin cum Genitiuo construitur v. g.* Plaut. Cas. 1, 54 Abeo intro, taedet sermonis tui. *Subaudi* Me. Ter. Eun. 2, 3, 6 Taedet harum quotidianarum formarum. Cic. Att. 2, 24 Prorsus vitae taedet, ita sunt omnia omnium miseriarum plenissima. Taedet nemorum Stat. Theb. 4, 263. Quid quaeris? taedet omnium nos vitae Cic. Att. 5, 16.

TAEDESCO, ĕre. [σιχαίνομαι Gloss. Gr. Lat.] Minuc. Felix in Oct. 28, 11 Prius taedescit impudentiae, quam pudescit.

TAEDIO, āre. [ἀθυμῶ Gl. Lat. Gr.] Lamprid. in Alex. Seu. 29 Neque vnquam taediauit, aut morosus ac iratus resedit. *Vid. Casaubon. ad loc. qui hanc vocem tanquam elegantissimam laudat.* Bos taedians Veget. de Re Veter. 3, 1. Cor taedians Tertull. adu. Iud. c. 11.

TAEDITVDO, inis. f. σιχασία Gloss. Gr. Lat.

TAEDIVM, i. n. [ἀκηδία] *Molestia sensum externum vel internum afficiens.* Plin. 19, 6 *de allio,* Taedium huic quoque halitu, vt copis, nullum tamen coctis. Laboris taedium Quinctil. 2, 2. Laudis taedia Virg. Georg. 3, 331. Sollicitum taedium Hor. Carm. 1, 14, 17. Adducere taedium Plin. 30, 15. Afferre taedium Liu. 34, 34. Cepit taedium Liu. 8, 2. Capere taedia coepti Ouid. Met. 9, 615. Deuorare taedium, *vid.* DEVORO. Dictare taedium lucis Quinctil. 1, 3. Idem 4. 2 Nam debet esse quam purissimus fermo, et qui varietate taedium effugiat, et mutationibus animum leuet. Ferre taedia Iuuen. Sat. 16, 44 Ferenda taedia alicuius Ouid. Met. 11, 718. Leuare taedium lectionis Quinctil. 2, 12. Parere taedium Idem 2, 21. 9, 4, 43. Subire longa taedia Claud. in Eutrop. 2, 99. Taedia subeunt animos Iuuen. Sat. 7, 34. *Metonym. pro re taedium et molestiam afferente dixit* Plin. 34, 18 c. 50 Non sunt ea taedia in metallis, *de musris et cultcibus.*

T A G

TAEDVLVS, a, um. Adi. Festus: Taedulum antiqui inte pro fastidioso, interdum quod omnibus odio esset, ponere soliti

TAEDIOSVS, a, um. [ἀηδὴς, σιχὼς Gloss. Lat. Gr.] *Mo* Firmic. 1, 3 Ille inuisus longam ac taediosam lucis sustinet fare *Lucis. i. Vitae. De sene loquitur inualido et mori cupiente.* taediosa mente dum recogito Eugen. Toletan. Carm. 12.

TAEDIOSE. Adu. [ἀηδῶς Gloss. Lat. Gr.] Taediose ven nuentibus Apul. de Deo Socr. p. 51.

TAENARVS, i. m. [Ταίναρος] *Locus vmbrosus in radice promontorii Laconiae iuxta Spartam ciuitatem. In quo quia hiat gnus est, et strepitus progredientium percipiuntur, dixerunt vetter hunc esse descensum ad inferos.* Virg. Georg. 4, 467 Taenarias fauces alta ostia Ditis. *Ibi erant* λατομίαι, *hoc est lapicidina dum pretiosorum, qui et* Laconica marmora, *et* Taenarei lapides tur. Propert. 3, 2, 11 Quod non Taenareis domus est mihi sul lumnis. *Et in Singulari g. m. est, in Plurali neutrius. Graec* ναος: *a quo* Taenarum oppidum *dictum est: de quo sic Suidar narum promontorium Laconiae, in quo fauces erant ad inferos dedu vbi et Neptuni praesidis templum: illic supplicantes in sacello N Helotes nihil veriti Lacedaemonii interfecerunt.* Inuisi T horrida sedes Hor. Carm. 1, 34, 10. Operta vmbris Taenari can. 9, 36. Spartanus Taenarus Sen. Herc. Fur. f. 7. nara et aspero regnum sub domino Sen. Troad. 402.

TAENARIVS, a, um. Adi. [Ταινάριος] *Vt,* Luci Ta Stat. Theb. 1, 355. Marita Taenaria, *Helena* Ouid. Epist. Taenarii lapidis *meminit* Plin. 36, 22. Tenarias fauces, alt Ditis Virg. Georg. 4, 467.

TAENARIS, ĭdis. f. Patronym. [Ταιναρὶς] *Vt,* Ora Ta Ouid. Epist. 17, 6.

TAENARIDES, ae. m. *pro Lacone.* Ouid. Met. 10, 183.

TAENIA, ae. f. [ταινία] *Fascia, vitta.* Virg. Aen. 7, 3 tortile collo Aurum ingens coluber, fit longae taenia vittae. Aen. 5, 269 Puniceis ibant euincti tempora taenis. A taena taenia. Nam et taena et taenia dicitur. Seruius. Taenia p dicitur Fascia, *inquit* Festus. Graeca enim dictio est, ταινία, sic interpretatur Verrius, vt dicat ornamentum esse laneum capit norati, vt sit apud Caecilium in Androgyno, Sepulcrum plenu niarum, ita vt solet. *Et alias,* Dum taeniam qui vulnus vi petit. Ennius in Alexandro, Volans de caelo cum corona e niis. *Hactenus* Festus. *Vid.* Plin. 13, 12. Petron. *Conf. Barth. ad h. l. p. 105.* Tertull. de Cor. Mil. c. 7. Taeniae, *sunt in mari Candicantes cautes longo tractu fasciam i tes, a quibus taenienses purpurae vocantur, quae in illis degunt locis. minit* Plinius in praef. l. 3 *apud quem* Taenei maris *perperam, pr* niis maris *scriptum est. Turnebus.* Taeniae, *Lumbrici ventris, lati quia sic dicti, quod instar fasciarum sint lati ac longi. Vnde proditur* Plin. 11, 33 Intra hominem taenias tricenum pedum, aliquando rium longitudine nasci, *Add.* Idem 23, 5. *et* 27, 9. Sat v. 564. *c. not. Keuchen.* Taenia, *Genus piscis apud* Plin.

TAENIENSIS, e. *Vt,* Purpurae taenienses Plin. 9, 37. *quare modo dictum in* TAENIA n. 2.

TAENIOLA, ae. f. Dimin. [ταινίδιον] *Fasciola.* Colum 3. Brassica, quum sex foliorum erit, transferri debet, ita vt eius liquido fimo illita, et inuoluta tribus algae taeniolis pan *hoc est quasi Fasciolis.*

TAENIOSVS, a, um. Adi. *Taeniis plenus.* ταινιώτης, Gr. Lat.

TAEPOCON, i. n. Sic appellarunt Graeci Genus scribendi fum versus, vt nunc dextrorsum scribimus. Festus. *Vid.* Etymol. *h. v. qui derivat ex* תהפך *quod conuersum notat. Sed probabilius Io. Crotus Obss. in N. T. c. 9 p. 71 interpretatur* τὰ ἐπ' ὀ *vel* τὸ ἐπ' ὄφεων, *in versum scripta. Nempe* ὄφεως *idem quod* σίχος *versus s. series in profundum,* ζυγῶ, *i. iugo opposita. Multa ibi er Crotius: cuius sententiam Oedipo, quem hic desiderabat Scaliger, di iudico, multo certe probabiliorem ea, quam Sam. Petitus protulit a Att. 2, 1 p. 105* τὰ ὑπ' ὄψιν, *quae sub oculum.*

T A G

TAGASTA, ae. f. [Τάγαστα] Plin. 5, 4 Ciuitas Africae. Tagastensis. *Vnde qui* Aurelii Augustini vitam *scripsere,* stensem *eum fuisse memorant.*

TAGAX, ācis. Adi. *Furunculus, a tangendo, quod videlic nas res* tagat, *hoc est* tangat. Veteribus enim Tagit, pro T vsitatum fuit. *Vid. mox* TAGO. *Vnde* Plauti *illud in* Epid 58 Ne attigas. *Ex* Festo. Lucilii *versus apud* Non. 1, 8 Et m manum perscabere posse tagacem. *Sic legit* Dacerius *et interpr da Priapo.* Quaestor lenis, libidinosus tagax Cic. Att. 6, 3. *emendauit Cuiacius ex MSS. vid. eius notas in loc.*

TAGENIVM, i. n. *Piscis genus.* Plaut. *apud* Fest. in N *Turneb. Adu. 4, 6.*

TAGES, is. *et* ētis. m. [Τάγης] *Aruspicinae inuentor,* Cic *teste* de Diuin. 2, 50 Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi, terra araretur, et sulcus altius esset impressus, exstitisse repente, et affatus esse, qui arabat, *etc.* Omnem autem orationem fuisse qua aruspicinae disciplina contineretur, eam praeterea creuisse nouis cognoscendis, et ad eadem illa principia referendis. O Met. 15, 558 Indigenae dixere Tagem, qui primus Hetruscam, Edo gentem casus aperire futuros.

TAGO, ĕre. [Τήγω] Dixere veteres, quod nunc Tangere mus. Pacuuius in Teucro, Vt si quisquam me tagit et tagam. in Hermiona, Aut non cernam nisi tagam. Festus. Sine dub antiqua consuetudo vsurpauit. Nam nunc sine dubitationibus effertur, vt Contigit, Attigit: quae secundum aliquos idem sunt Tagit. Festus. *Add.* Gell. 4, 3. Ne me attigas: si me *etc.* Plaut. Asin. 2, 2, 106.

TAGVS, i. m. [Τάγος] *Hispaniae fluuius, in Lusitania aureis celebratur.* Plin. 3, 3 Nunc vulgo dicitur *Tajo,* vt in Melam bit Oliuarius. Amnis aurifex Tagus Catul. in Iulium 27, 19. Auriferi ripa beata Tagi Ouid. Amor. 1, 15, 34. cus Tagus Iuuen. Sat. 3, 55.

TAIGETVS, *vid.* TAYGETVS.

VLARIS, *vid.* TALVS.

TALASIO, onis. m. [Ταλάσιος] Virginitatis deus: et apud Romanos, *inquit*, Seruius, inuocatur, *vid.* THALASSIO.

TALEA, ae. f. [Φυτευτήριον] *Ramus arboris praecisus ex vtraque parte, vt in terra inseratur.* In taleas breues diuisa cerui cornua Varr. R. R. 1, 40, 4. Plin. 17, 122. *Vid.* Non. 4, 473. *ex* Varron. R. R. 1, 40, 4. Plin. 17, 7, 7 Myrtus et taleis feritur: morus talea tantum: quoniam ramo arbori religio fulgurum prohibet. Quapropter de talearum fatu dicendum est, *etc.* Cato de R. R. c. 45 Taleas oleagmas, in scrobe faturus eris, tripedaneas decidito. Viridem taleam leatri in foramen demittere Colum. 5, 9. Fraxinea in flamiisquem fudit talea fucum Sammon. c. 13. Talea, *Instrumentum illam; vt Vinea* Caes. B. G. 7, 73 Ante haec taleae pedem longae ferramis infixis totae in terram defodiebantur. *Add.* Vitruu. 8, 1. Veget. 4 *conf.* CLAVA. A talea *vt fertur* Non. 4, 473. *dicitur* Interlie, v. v. *Et quum ramus ex vtraque parte aequabiliter complanatus, vt numerus aliquis in eo describatur vulgo dicitur talea.*

TALEOLA, ae. f. Dimin. Columel. 3, 17 Complures taleolas ei: mandauerunt. Idem 12, 35.

TALENTVM, i. n. [τάλαντον] *Ex generali nomine librae, pondus: vt apud alias quoque gentes factum est, Graecis certum modum ponderi et pretii denotauit, sed pro ciuitatibus diuersum, quod v. g. Burgenses et alii de pecunia vetere qui scripsere, docent. Apud Latinos Gellius tradit Talentum Atticum, de quo* Gell. 3, 17 Emisse Talentis s tribus. Ea summa fit numi nostri HS. duo et septuaginta mil. *Ergo talento cedunt* XXIV millia HS. *quae sunt* 2400 *libraе Ouidenses, imperiales* 800 *etc. Sed illa computatio pinguior, et Romanis fauens. Ex veris ponderum rationibus, ab Eisenschmidio explicatis, cedunt Talento* HS. 2700, *libraе* 270, *imperiales* 900. Hor. te Poët. 238 Pythias emunctо lucrata Simone talentum. Aurique talenta Virg. Aen. 5, 112. *Add.* ibid. *v.* 248. Cic. 5, 91 c. 32 Cum legati ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulissent, quae erat pecunia temporibus illis Athenis praefertim maxima, Duo magna talenta auri Virg. Aen. 9, 265. *Add.* Liu. 1, Plaust. Most. 1, 3, 150. *et* Rud. 5, 2, 43. Id. Rud. 3, 4, Iam promissimus carnufici aut talentum magnum, aut istunc sistere.

TALENTARIVS, a, um. Sisenna *ap.* Non. 18, 22 Balistae quaalentariae, *talentum iaculantes.*

TALGA, [Τάλγα] *inquit* Pomponius 3, 6 Insula in Caspio ine cultu fertilis, omni fruge ac fructibus abundans: sed vicini pi, quae gignuntur attingere nefas et pro sacrilegio habent, diis ra existimantes, diisque seruanda. *Hactenus Mela. Ptolemaeo* 9 Talga *dicitur.* Plin. 6, 17 In Caspio mari vulgatam insulam ai ani esse scribit.

TALIO, ōnis. f. [ἀμοιβή] *Vindicta aequalis, hostimentum, vt si membrum alicui amputauerit, illi manus lege amputari debeat. Vnde* are *formauit Gellius.* Festus: Talionis mentionem fieri in XII *aut* Verrius hoc modo. Si membrum rapit, visum cum eo talio esto. Neque id quid significet indicat, puto quia nonil. Permittit enim lex parem vindictam. *Add.* Gell. 16, 10. 2 1. Culpae talionem reponere Symmach. 5, 13. Plin. 5 Sicut in Cornelia familia nemo ante Sullam dictatorem traditur tus. Idque voluisse, veritum talionem, eruto C. Marii ca- e. *Conf.* Tull. *ap.* Augustin. C. D. 21, 11. Isidor. 5, 21. *Gen.* Talione oppositо Tertull. adu. Marc. 4, 16.

TALIS, e. Adi. [τοῖος, τοιόσδε, τοιοῦτος, τηλίκος, τηλικοῦτος] *Respondet ad interrogationem* Qualis? *et similitudinem indicat.* Tal iste meus stupor nil videt Catull. 17, 21. Ter. Heaut. 5, 19 Tum praeterea talem, nisi tu, nulla pareret filium. Cicero Quint. 42 c. 13 Tot talesque viri. Idem Fam. 15, 4 Sed tale tantum. Quales sumus, tales esse videamur Idem Off. 2, c. 13. Talem te esse oportet, qui primum te seiungas Id. Fam. 10, 6. *Poterat eodem sensu dicere* cum *vel* illum. *Sic* Talis, ro c. Tali modo custodia liberatus Nep. 5, 2, 1. Tale nit m fuit simultatis Idem 10, 3, 1. Talia fatur Virg. len 5, 79. Meritis pro talibus Idem 1, 78. Vereor, ne ium personarum minuam gloriam Cic Acad. 4, 5. Tali Terore, *de tristi ac luctuoso casu: vid. Drakenb. ad* Sil. 8, 112. Cic. Att 6, 8 Non equidem hoc diuinaui, sed Aliquid tale putaui fore. de Legib. 2, 11 Omnem eam legem, *etc.* esse laudabilem Talibus quidem argumentis docent. Quum haec talia sint, quo mirus quod ad me pertinebit, homines interpellent, vt supra scripsi, non mpio Cic. Fam. 11, 10 Id. in Vatin. 10 c. 4 Honos talis Pop. Ro voluntate paucis est delatus ac mihi. Idem Off. 1, 91 Tales mi nos tunc putamus esse, vt iure laudemur. Idem de Amicit. 2 Quamobrem vita quidem talis fuit vel fortuna vel gloria, vt nihil not accedere. *Et* Acad. 4, 77. Idem de Orat. 1, 67 Et ipsis apud uc ageret, Talis qualem se ipse optaret videretur. Idem de Inuent. 1. *et* de Senect. 26 c. 8. Qui sunt tales, qualis pater tuus fuit Cic. pro Sext. c. 47 In te talis erit, qualem te senserit alter, pu Quinctil. ¶ 2 *Talis interdum laudes complectitur vel* nenratas *modo, vel quas aliunde notas sic significant.* Plaut. Merc. 1 Ne plora, nimis stulte facis, oculos corrumpis tales, *i. tam pulbre* Ter. Hec. 4, 2, 26 Quam fortunatus caeteris fuit rebus — Hanc matrem habens talem, illam autem vxorem. *Sic* Cic Att. 8, 7 Deferet igitur talem ciuem? *Et* 8, 9 Si quidem tis vos duo tales ad quintum milliarium. *Et mox*, Tamen hoc ue talibus viris non subuenit, laudare non possum. Salust. ugth. 63, 6 *de Mario, cuius laudes commemorauerat*, Tamen is ad id ocium talis vir (nam post ambitione praeceps datus est) petere *consulatum)* non audebat. *Et* 10, 8 Colite obseruate talem hur virum. *Et* 112, 3 Cum talem virum in potestatem habuissēt. Cic Epist. 3, 13 Talium virorum tanta studia assequi sola virtus potest. *Et*, 73 Mihi certe persuadeo, te talem virum, nihil temere fecisti Nepos Themist. 10 *pr.* Huius rex animi magnitudinem admiratus, cupiensque talem virum sibi conciliari, veniam dedit. Cic. pro Cluent. 147 Vir tali dignitate praeditus. Virg. Aen. 1, 610 Qui tam talem genuere parentes? *vid. Burm. ad* Petron. c. 61.

TALISCVNQVE, TALECVNQVE. Auct. Priap. n. 15 Quaslibi Hippomenes rapuit Schoeneïda pomis, *etc.* Taliacunque pus dominus florentis agelli Imposuit mensae nude Priape tuae, *i. talia omnino, vel ex omni parte: perfectam similitudinem indicat, et nequiter interpretatur fabulam Hipponious et Atalantae.*

TALITER. Adu. [ταύτως] Cic. Att. 10, 51 Etenim audieram nemini taliter licere. *Vetus codex legit* Aliter. Martial. ad Vulcanum 5, 7

Qualiter Assyrios renouant incendia nidos,
Vna decem quoties faccula vixit auis:
Taliter exuta est veterem noua Roma senectam,
Et sumsit vultus praefidis ipsa sui.

Plin. 35, 11 Nec cameras ante eum taliter adornari mos fuit. Coepit Euangelus Vettium taliter compellare Macrob. Sat. 3, 1. *add.* Pallad. 2, 21. Tertull. adu. Marc. Carm. 4. Alc. Auit. 1, 188. *et* 3, 55.

TALITRVM, i. n. *Percussio quae vngue fronti infringitur.* Suet. in Tiber. Caes. c. 68 Sinistra manu agiliore, ac validiore. Articulis tam firmis, vt recens et integrum malum digito terebraret, caput pueri vel etiam adolescentis talitro vulneraret. *Conf. Gonsal. ad* Petron. c. 96.

TALLA, *siue* THALLA, ae. f. [χρομυλὸς λέπυον Gloss. Lat. Gr.] *Cepae cortex, putamen, apud* Festum *scribitur* Talia. *Add. Vossii Etymol. p. 510. Salmas. ad* Solin. p. 823. *Conf.* Tertull. de Pallio c. 4. *vbi tamen al.* tilias. Lucil *apud* Non 3, 67 Flebile cepe timul lacrimosaeque ordine tallae. *Conf.* THALLVS.

TALPA, ae. m. *et* f. [ἀσπάλαξ] *Animal notum, quod oculis carere dicitur et visu, muri simile.* Virg. Georg. 1, 183 Aut oculis capti fodere cubilia talpae. *Vbi* Seruius, Oculis capti, h. e. Oculis debiles. Quum enim talpae caeci nascantur, quomodo capti oculis? Illi enim Capti dicuntur, qui aliquando viderunt. Et mutauit genus, nam haec Talpa dicitur. *Vid.* Quinctil 9, 3, 6. Cic. Acad. 4, 81 c. 125 Quid talpam? num Desiderare lumen putas? *Add.* Sen. Qu. Nat. 3, 16 *extr.*

TALPANVS, a, um. Talpana vitis Plin. 14, 3.

TALVS, i. m. [ἀστράγαλος, σφυρόν] *Pars pedis, Os prope calcaneum quod extuberat.* Plin. 26, 11 Talis vero tumentibus, linus aquaticus cum oleo subactus, mire prodest. Dum defilit, talum intorsit Aur. Victor de Vir. Ill. c. 65. Hor. Serm. 1, 9 11 Quum sudor ad imos Manaret talos. A vertice ad talos imos Idem Epist. 2, 2, 4. Talus *fit per contractionem a* Taxillus Cic. in Orat. 153 c. 45. *vid.* AXILLA. Vida contingit talos Ouid. Amor. 3, 6, 6. Indumenta in talos demissa Aur Victor de Caes. c. 21. Purpura vsque ad talos demissa Cic. pro Cluent. 111 c. 40. Vestigia tingit in vndis talo tenus Ouid. Met. 4, 345. *Conf.* Cels. 8, 1. Columel. 7, 5. Senec. Controu. 5, 33. Iactus talorum Ouid. de Arte Am. 3, 353. Admouere talos, *vid.* ADMOVEO. Talorum Ducere iactus Ouid. A. A. 3, 353. Iacere talos, *vid.* IACIO. Iactare talos, *vid.* IACTO, *in* IACIO. Cic. de Orat. 3, 55 c. 23 Libet autem semper discere, vt si velit, ego optime talis Ludere, aut pilae studio tencar, et iam fortasse si assequi non possim: aut alii quia praeclare faciunt, vehementius quam causa postulat, delectantur, vt Titius pila, Brulla talis. Mittere talos, *vid.* MITTO. Ex multis lusionibus nobis talos relinquant et tesseras Cic. de Senect. 58. Regna vini talis fortiri Hor. Carm. 1, 4, 18. *Sed nec absurde, qui* talis δεκτικῶς *accipiunt*, talis, *tam boni, quale hoc est.* Hor. Epist. 2, 1, 172 Securus, cadat, an recto stet fabula talo. *i. Placeat, nec ne.*

DISSERTATIO DE TALIS,

ex Stephano Londinensi huc translata, vt erat:

Talus *est apud Latinos, quem Graeci vocant Astragalum.* Plin. 34, 8 *de Polycleto verba faciens:* Fecit, *inquit*, et distringentem se, et nudum talo incessentem. Duosque pueros, item talis nudos ludentes, qui vocantur Astragalizontes, et sunt in Titi Imperatoris atrio: quo opere nullum absolutius plerique iudicant. *Est autem* Talus *proprie bisulcorum in suffragine pedum posteriorum officulum, non rotundum plane, sed rotunditatis tamen parte magna particeps. Est vero bisulca pleraque talum habeant, nan habent tamen omnia. Quin et nonnulla quae minime bisulca sunt, talo tamen a natura honestantur. Nam et leoni talum tribuunt sane tortuosum in anfractum, et in morem Labyrinthi conuolutum, vt testatur Aristoteles Histor. Animal. 2, 1. Sex vero sunt tali latera, et si quatuor tantum in vsu ludentium sint. nam duo sunt ita incurua, vt illis talus vix possit consistere: has κεραίας, id est* antennas *videtur Aristoteles appellasse. Proinde sriendum, in talo* binarium *et* quinarium, *qui duo numeri sunt in tesseris oppositi desiderari. Ex reliquis tali partibus, vna* supina, *altera* prona *dicitur: quae duae* ternarii *et* quaternarii *vices obeunt.* Vnitas *autem et* senio *duabus re iquis partibus tribuuntur.* Senionem *vero* Coum: vnitatem Chium *vocabant.* Plinius *Aristotelis de talo verba sic interpretatur* 11, 46 Talos asinus Indicus vnus solidipedum habet. Nam fues ex vtroque genere existimantur, ideo foedi earum. Hominem qui existimarunt habere, facile conuicti. Lynx tantum digitos habentium, simile quiddam talo habet: Leo etiamnum tortuosius. Talus autem rectus est in articulo pedis ventre eminens, concauo in vertebra ligatus. *Haec Plin. Theodorus autem sic:* Talum etiam asinus ille Indicus solus in solidipedum genere possidet. Sus enim ambiguus est: quo fit etiam, vt talo careat probiore. Permulta ex bisulcorum numero talum habent. At vero multifidum nullum adhuc talum eiusmodi habere cognitum est, vt ne hominem quidem habere certum est. Sed Lynci femitalo simile quiddam: leoni autem tortuosum in anfractum est, quale effingant. Omnia vero quibus datus est talus, cruribus eum posteriоribus continent: ita, vt erectus in suffragine parte sui prona foras, supina introrsum spectet: Et quae Veneres vocantur, intus aduersae sibi positae sint: quae Canes, foris: quae Antennae, supra habeantur. *Haec ex Aristotele Theodorus. Hominem vero talo carere, hinc certum est, quod neque pedes habeat posteriores: et malleoli qui humano pedi inhaerent, non in suffragine, sed in laterum vertebra inserantur: quorum vtrumque ab Aristotele tributum est talum habentibus. Vnde mirari subit Galenum in tertio eius libri volumine, quem περὶ χρείας τῶν ἐν ἀνθρώπῳ σώματι μορίων conscripsit, constanter* talum homini *tribuere: et, quod admirationem auget, de Aristotelis sententia nihil meminisse: cui tamen in eo libro solet frequenter*

magna cum libertate repugnare. Talum *autem siue* astragalum *adscribit humani pedis suffragini, medium scilicet inter tibiam et calcaneum: vtpote cui tibia ac fibula, quae duo a recentioribus illiterata voce* Focile maius *et* minus *dicuntur, impacta sit: quum ipse πτέρνη, id est* calcaneo *incumbat: cuius finis ossi inseritur, quod a* Graecis σκαφοειδές, *a nostris* nauiforme *dicitur. Tria enim haec ossa posteriori pedis parti adscribuntur a Galeno, πτέρνη, ἀστράγαλος, καὶ σκαφοειδές. Sed neque illud dissimulandum, hunc ipsum Galeni* astragalum *cum* bisulcorum astragalo, *quem vnum Aristoteles probat, nihil omnino habere commune: ne quis forte suspicetur, ab illius imagine nomen inuenisse.* Talarius *ludus, vt ex Eustathio Homeri interprete colligitur, talis quatuor exercebatur, quorum quisque lapsus quatuor habebat, non Sex, quemadmodum cubi seu tesserae. Sed omnes casus talorum ex consuetudine ludentium annumerati erant quinque et triginta, quorum quidam a Diis, alii ab Heroibus, alii a claris hominibus aut a meretricibus nomen accipiebant: nonnulli vero ab euentibus, qui cum laude aut probro acciderant, denominabantur. Inter eos enim* casus *quidam* Stesichorius *dicebatur, quippe* octonarium *significans: quod sepulcrum Stesichori, quod erat in Himera vrbe Siciliae, octo fuerit angulorum. Alius* Euripidius, *quippe* quadraginta *significans. Nam Euripides vnus fuisse traditur e quadraginta praefectis post triginta tyrannos Athenis expulsos. Qui autem sex continebat,* Κῶος *dicebatur, et ἑξίτης, qui Latine* Senio *dici solet. Qui vero vnum,* Chius *dicebatur, et κύων, id est,* canis. *Ex quo prouerbium,* Χῖος παρασὰς Κῶον ἐκ ἐᾷ λέγειν, At Chius adstans non sinit Coum loqui. *De iis scilicet, qui quum multo inferiores sint, eos tamen, qui maiores superioresque sunt, compescunt. De celebri autem illo ac felici iactu* Veneris, *est illud* Plaut. in Asin. 5, 2, 65 Hoc Venerium est. Pueri plaudite, et mihi ob iactum, cantharo mulsum date. Augusti epistolae *caput* ad Tiberium *exstat apud* Sueton. *in hunc modum:* Inter coenam lusimus γεφυριστικῶς et heri et hodie. Talis enim iactatis, vt quisque Canem, aut Senionem miserat, in singulos talos singulos denarios in medium conferebat: quos tollebat vniuersos, qui Venerem iecerat. *Est et adagium illud antiquis frequens, quo Themistius vtitur in libello de Diuinatione per somnium:* Si saepe iactaueris, aliquando Venerem iacies. *Porro dignum scitu est,* Venerem *non vnius tali faciem fuisse, vt* Canis, *et* Senio: *id quod plerique tradiderunt, parum memores* Augusti *epistolae, in qua* Senio *a* Venere *nuncupatim separatur. Sed quoties tali quatuor ita excidebant, vt diuersa esset omnibus facies: qui iactus inter eos, quos quinque et triginta Eustathius dixit, vltimus numerabatur: tum felix ille casus, qui* Veneris *nomine censebatur, affulgebat. Hoc significat* Martial. 14, 14 *his verbis,* Quum steterit nullus vultu tibi talus eodem, Munera me dices magna dedisse tibi. Cic. de Diuin. 1, 23 Itane vero quidquam potest esse casu factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? Quatuor tali iacti, casu Venereum efficiunt. Num etiam centum Venereos, si quadringentos talos ieceris, casu futuros putas? *In hanc ferme sententiam exit illud* Propert. 4, 9, 17 Me quoque per talos Venerem quaerente secundos, Semper damnosi subsiluere Canes. *Latus vnitatem habens* Canis *siue* Canicula *vocabatur, et quia minimus is numerus, idcirco* damnosus. Ouid. de Arte Am. 2, 205 Seu iacies talos, victum ne poena sequatur, Damnosi facito stent tibi saepe Canes. Pers. Sat. 3, 49

— Quid dexter Senio ferret,
Scire erat in voto, damnosa Canicula quantum
Raderet, angustae collo non fallier orcae.

Erat autem Orca, *Vasculum aleatorium, quo coniecti agitatique tali in abacum seu tabulam lusoriam emittebantur, ad euitandas aleatorum fraudes et impostoras, qui subdola manu vti callent, de qua sic* Pomponius Poëta Bononiensis, Dum contemplor oream, taxillos perdidi. *Ea* Pyrgos *quoque Graeca voce, sed Latinis vsitata, dicitur,* Hor. Serm. 2, 7, 17

Scurra Volanerius, postquam illi iusta chiragra
Contudit articulos, qui pro se tolleret, atque
Mitteret in pyrgum talos, mercede diurna
Conductum pauit.

Pyrgi *effigies in modum est turriculae, vnde nomen mutuatur.* Pyrgos *enim Graece,* turris *Latine dicitur. Martialis verbo Latino vti maluit,* Turriculam *appellans, nam in* Apophoretis 16 lemma *est,* Turricula, *quae in eodem significatu accipitur, quo* Pyrgum *accepit Horatius: sic enim ipsa loquitur,* Quaerit compositos manus improba mittere talos: Si per me misit, nil nisi vota facit. *Quo in loco legunt nonnulli,* Quae scit compositos, *etc. Gloriatur turricula, quod dolosae manus fraudes compescat, videlicet ne lusoris fraude compositi tali, optato puncto consisterent. Manus enim talos per turriculam iaciens, nil nisi vota facit, hoc est, nihil aliud quam optare bonum punctum potest, certum praestare non potest. Talorum iactu Veneris, quod laetissimus foret, Archipostam, id est in compotationе principatum, sortiebantur veteres. Hoc est quod dixit* Hor. Carm. 1, 4, 18 Nec regna vini sortiere talis. *i. Non accipies per sortem regna vini. In Graecorum symposiis mos erat, talis sortiri quempiam, qui conuiuio praesideret, ac decreta conuiualia praescriberet, quae νόμους; id est leges appellabant, praefectum autem* βασιλέα, *hoc est regem. Hunc Plutarchus Sympostarchon vocat. et* Varro *apud* Non. Modiperatorem a Latinis vocatum *scribit, quasi modum imperantem, ne quis aut plus satis, aut parum biberet.* Idem Hor. Carm. 2, 7, 25 — Quem Venus arbitrum Dicet bibendi? Venus, *h. e. Venerius talorum iactus.* Arbitrum bibendi, *Modiperatorem, siue conuiuii regem. Quo loco* Acron Tesseras *cum* Talis *confundit, magno sane errore. Praeterea quatuor talos in ludo talario constitutos ex Eustathii sententia diximus, in quibus missus quinque supra triginta numerabant: vtpote quatuor simplices eadem omnes facie, gemmatos duodeuiginti; triplices duodecim, vnum vero quadriformem vltimum omnium, quippe quo nullus numerosius accreuit. Vnde facile est Aeronis locum castigare, qui* Venerio iactu tricenarium numerum contineri *tradidit, quum* quinarium et tricenarium *planc sit substituendum.*

Tali, siue astragali, plane rotundi non sunt, perfecta scilicet et absoluta rotunditate, sed parte sui leuiter pressa. Non etiam sunt quadrati, quales tesserae, id res ipsa indicat: osciculum scilicet in posteriorum pedum articulo bisulcorum animalium plerumque positum. Talis quatuor ludebant. Vnusquisque talus quatuor habebat facies. Ex horum vario iactu prouenichant sequentes 35 varietates, Binarius *et* Quinarius *non erat in ludo talorum.* 1. *siue* Vnitas, Chius, Canis, *vel* Canicula damnosa. 3. Ternio. 4. Quaternio. 6. Senio, seu Cous.

Missus, seu iactus, seu casus XXXV.

I	1. 3. 4. 6.	Venus, iactus felicissimus: omnibus talis inaequalibus.
II	1. 1. 1. 1.	Omnibus talis aequalibus.
III	3. 3. 3. 3.	
IV	4. 4. 4. 4.	IV.
V	6. 6. 6. 6.	
VI	1. 1. 1. 3.	Tribus talis aequalibus, vno inaequali.
VII	1. 1. 1. 4.	
VIII	1. 1. 1. 6.	
IX	3. 3. 3. 1.	
X	3. 3. 3. 4.	
XI	3. 3. 3. 6.	XII.
XII	4. 4. 4. 1.	
XIII	4. 4. 4. 3.	
XIV	4. 4. 4. 6.	
XV	6. 6. 6. 1.	
XVI	6. 6. 6. 3.	
XVII	6. 6. 6. 4.	
XVIII	1. 1. 3. 3.	Duobus talis aequalibus, reliquis duobus mutuo aequalibus.
XIX	1. 1. 4. 4.	
XX	1. 1. 6. 6.	
XXI	3. 3. 4. 4.	VI.
XXII	3. 3. 6. 6.	
XXIII	4. 4. 6. 6.	
XXIV	1. 1. 3. 4.	Duobus talis mutuo aequalibus, reliquis duobus inaequalibus.
XXV	1. 1. 3. 6.	
XXVI	1. 1. 4. 6.	
XXVII	3. 3. 1. 4.	
XXVIII	3. 3. 1. 6.	
XXIX	3. 3. 4. 6.	XII.
XXX	4. 4. 1. 3.	
XXXI	4. 4. 1. 6.	
XXXII	4. 4. 3. 6.	
XXXIII	6. 6. 1. 3.	
XXXIV	6. 6. 1. 4.	
XXXV	6. 6. 3. 4.	

Haec illa dissertatio.

TAXILLVS, i. m. Diminut. Cic. in Orat. 153 c. 45. 10, 13. *Nisi malis hoc prius fuisse, et inde contractum* Talus. *Scaratio in* Mala, Palus, Velum.

TALĀRIS, e. Adi. [ποδηνεκὴς, τερμιόεις] *Quod ad talum pertinet,* Talaris tunica, *Quae demissa est vsque ad talos.* Cic. Verr. Stetit soleatus Praetor Pop. Rom. cum pallio purpureo, tunicaque lari, mulierula nixus in litore. Ibid. 31 c. 13 Per eos dies, iste cum pallio purpureo, talarique tunica versaretur in conuiuiis liebribus, *etc. Conf.* Suet. Calig. c. 54. Lactant. Isidor. 19, 34.

TALĀRIVS, a, um. Adi. [πεστικὸς] *Vt,* Lex talaria adu eos, qui talis lusitant. Legi talariae fraudem facere Plaut. Mil 9. *Conf. Gronou. ad h. l.* Cic. Off. 1, 150 c. 42 Adde placet, vnguentarios, saltatores, totumque ludum talarium. *Casaub. ad* Cic. Att. 1, 16 p. 99.

TALĀRIA, um. n. Pl. [πέδιλα Gloss. Lat. Gr.] *Alata Mer calceamenta.* Virg. Aen. 4, 239

— Et primum pedibus talaria nectit
Aurea, quae sublimem alis, siue aequora supra,
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.

Cic. de Nat. Deor. 3, 59 c. 23 Cui pinnarum talaria affigunt. Met. 4, 667. *Et* 2, 736. Diuersosque pedes vinctos ta bus aptis Cic. in Arato 24. Talaria induere; *prouerbialis goria, pro eo quod est Fugam adornare, quasique velle quopiam quo* Cic. Att. 14, 21 Nemo est ilforum, qui otium non timeat: quar laria induamus. Erasmus. Talaria, *Metaphorice vocat Tumores, quos in talis generat podagra* Epist. 53 Dubio et incipi morbo quaeritur nomen: qui coeperit talaria intendere, et vtro dextros pedes fecerit, necesse est fateri podagram. *An iocosi* ria *vocat emplastra, fomenta etc.*

TALIPĔDO, āre. *inquit* Fest. antiqui dicebant, pro Vacillare pedibus lassitudine, quasi quis trahat pedes, et talis videatur insistere, aut identidem pedes tollere. Lucret. 3, 503 Tum quasi talipedando primum confurgit, *etc. Sic restituit Lambinus ex libro vetere.*

T A M

TAM, *et* QVAM. [τόσον, καὶ ὅσον] *Aduerbia sunt, quae Positiuo, Comparatiuo, et Superlatiuo adiiciuntur, quum duo vel plures Positiui, Comparatiui, vel Superlatiui diuersae significationis ponuntur inter se aequantur vel eidem geminantur. Positiuo:* Plaut. Capt. 2, 2, 63 Tam cogui ante liber, quam gnatus tuus. Cic. Fam. 5, 2 Tam enim amicus Reipubl. quam qui maxime. *Subaudi*, Amicus Idem de In. 5, 31 Tam valde perhorrescere. Virg. Aen. 1, 639 Quae tam laeta tulerunt Saecula? *Comparatiuo:* Cic. pro Deiot. 8 Ita inquam dexteram, non tam in bellis et in praeliis, quam in conuiuiis et fide firmiorem. Tam, *pro* Tanto, *Comparatiuo iunctum, sed raro.* Virg. Aen. 7, 788 Tam magis illa fremens, et tristibus effera flammis, Quam magis effuso crudescunt sanguine pugnae. *Superlatiuo:* Sallust. in Iugurth. c. 31 Quam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est. Ter. Heaut. 5, 2, 45 Namque adolescens tam minima in spe situs erit, tam facillime patris pacem in leges suas et suas. Quam acerbissima olea oleum facies, tam optimum fit Cato R. R. c. 65. *Conf. Voss. de Constructione c. 17. Ordinarie cum Positiuos comparat.* Sen. de Benef. 2, 27 Ingenii fuit tam acris, quam pusilli animi Ouid. ex Pont. 4, 14, 43 Tam felix ille fuit, quam pectore candidus esset. Tam, *verbis iunctum:* Ter. Eun. 4, 4, 51 Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me uiuo. Cic. Fam. 9, 25 *extr.* Non me hercule tam praescribere tibi puto, quam mihi gratum feceris, si otiosum Fabium reddideris. Plaut. Asin. 2, 4, 83. Tam, *Adverbium iunctum:* Ter. Heaut. 1, 1, 15 Nunquam tam mane egredior, quin tam vesperi domum reuertor, quin, *etc.* Cic. Diu. in Caec. 22 Ecquis vnquam tam palam de honore, tam vehementer de re sua contendit, quam ille atque illius amici, vt ne haec mihi obiici detur. Nihil tam valde vulgare est, quam nihil sapere e e Diuin. 2 c. 39. Tam modo *vitiosa ratio loquendi derisa a* Trin. 2, 1, 8 Quandidum illuc, aut vbi actum 'st? ST illi ante ostium. Tam modo, inquit Praenestinus. Festus, modo antiqui ponebant pro modo. Tam confimilis est ac Plaut Amph. 1, 1, 285. Tam, *diminutius additum, cum benigna.* Ter. Adelph. 2, 4, 12 Tam ob paruulam rem paene ex ire; turpe dictu.

TAMDIV *vel* TANDIV. Adu. [ἐπὶ τοσόνδε, ὅσον χρόνον] *Tandiu.* Cic. Verr. 5, 21 Nam tandiu fuit in carcere Apollonius, abfuisse tandiu a nobis doleo Cic. Fam. 2, 1. Id. Verr. 6 c. 27 Ignominia autem illa grauis tandiu in illo homine fuit, quandiu ille in prouincia mansit. Cic. Verr. 1, 25 Deum atque hominum fidem implorabis circumueniri Verrem, quod accusator non tandiu quandiu licebat dicere. Columel. 12, 12 Itaque subtilium falcem tandiu ingeret, donec in sporta permaneat integer. Off. 2, 43 Tiberius enim Gracchus Publii filius tandiu laudabitur, quandiu memoria rerum Romanarum manebit. Corpus tandiu mouetur dum sentit voluptatem Cic. Tusc. 5, 36 c. 33. Idem de Orat. 4 Vixitque tandiu, quam licuit in ciuitate bene beateque viuere. Vlpian. in l. Haec autem §. 1 D. Quib. ex caus. in poss. eat. Si autem negent se defendere, aut non negent, sed taceant: tunc praetor possessionem dabit tandiu seruiturae, quoad non defendatur.

TAMNE. Adu. *interrogandi.* Tamne arcula tua plena est aranearum Vfran *ap.* Fest.

TAMQVAM, *vid.* TANQVAM.

TAMA, dicitur (*inquit* Festus) Quum labore viae, sanguis in eru defecendit, et tumorem facit. Lucil. Inguen ne exiftat, papul, tama ne boa noxit.

TAMARĪCI, es. f. *vel* TAMARICVM, i. n. *et* TAMARIS, ĭcis. f. [ἄμπελος] *Genus fruticis.* Plin. 24, 9 Myrice quam et tamaricen vocat Lenaeus, similem scopis ameis licit. *Et paullo post*, Vulgus *infelicem arborem* eam appellat, dimus, quoniam nihil ferat, nec feratur vnquam. Corinthus, que circa est regio, bryoniam vocat: eiusque duo genera facit, lucrem plene sterilem, alteram mitiorem. Haec fert in Aegypto yrique etiam abundanter lignosum fructum, maiorem galla, asperum ust, quo medici vtuntur vice gallae, et in compositionibus quas ndras vocant. Et lignum autem et flos, et folia, et cortex in osum vsus adhibentur, quamquam remissiora. *Add.* Plin. 13, 21. 3 1. Tamaricum, *Nomin.* Scribon. 128. 132. Et tamaix non laeta comis Lucan. 9, 917. *Conf.* Cels. 2, 33 *(vbi al.* tamaris) Columel. 7, 9. *et* 8, 15.

TAMARISCVS, i. m. Apes ex tamarisci floribus mella conficiunt Vallad. Nou. t. 8.

TAMDIV, *pro* tam. Lucil. *ap.* Fest. in Icadius. *vt* Quamde.

TAMEN. Coniunctio. [ὅμως, ἴσως, μέντοι] *Nihilominus significat.* Plaut. Epid. 3, 3, 45 Sine tuo labore quod velis actum est tamen. Ter. Eun. 1, 2, 90 Tamen contemtus abs te, haec habui in memoria. Tamen *saepius subiicitur particulis* Quamuis, Licet, Etsi *etc. nec tamen semper.* Cic. Fam. 4, 12 Etsi scio non iucundissimum illum mi me vobis allaturum esse, tamen quoniam casus et natura in ob dominantur, visum est faciendum. Vt desint vires, tamen est laudanda voluntas Ouid. ex Pont. 3, 4, 79. Ter. Andr. 1, 4, 3 Decetis digna cui committas primo partu mulierem: tamen eam adiuuo. Et tamen: *vid.* ET. Tamen, *i. autem, ap.* Vopisc. Aurel. c. 30. *Vid. Casaub. ad h. l. Salmas. ad* Spart. Adrian. c. 2. *ad.* Virg. Aen. 2, 185. Sed tamen Idem Ecl. 1, 19. Tamen, *aliquando inceptiua videtur.* Cic. Fam. 9, 19 Tamen a malitia non discedet. *Nempe refertur ad aliquid cogitatum: Putabam te veram bonum candidum, etc.* Et Ego *vero in responsionibus. Add.* Idem pro Cluent. c. 3. Virg. Ecl. 9, 62 Hic haedos depone, tamen (*etsi hic nullum moremur*) veniemus in vrbem. Plaut. Rud. 2, 6, 50 Vtinam fortuna nunc ego anthracina vterer, vt postquam eximiliem ex aqui, arerem tamen. *Ita legit* Nonius: *alii legunt*, Fortuna anatine Cic. Att. 12 De Balbo et in codicillis scripseram, et ita egitcesimul ac redierit. Sin ille tardius, ego tamen triduum. *Sensus est; Quam primum Balbus redierit, Romam me conferam, sin ille cessabit, ego quod optaui, tamen assequar, vt hic triduum etiam manere possim. Hac voce* Tamen *deprecandi rusticandi declarat.*

Plaut. . . . Ita faciam, ita placet: quid tum tamen? *Vid.* Id. Bacch. 4, 9, 67. Virg. Ecl. 1, 28 Libertas quae sera, tamen respexit inertem, *i. Sera quidem, sed tamen respexit.* Ter. Hec. 3, 4, 33 Quod potero facium, tamen vt pietatem colam. *Vti* Donat. Deest Ita: vt sit Tamen pro duntaxat: vt sit, Ita vt pietatem colam. Plaut. Asin. 3, 3, 128 Licet laudem Fortunam, tamen vt ne Salutem culpem. Plin. Epist. 3, 1 Liber legitur, interdum etiam praesentibus amicis, si tamen illi non grauantur. *Conf.* Hor. Od. 1, 2, 24 Si a consilio tamen Cels. 1 praef. Plin. 12, 21 Perueniat tamen aliquando Serichatum. *Redditum a parenthesi indicat* Cic. Acad. 4, 17 c. 6 Propterea, quod nihil esset clarius ἐναργείᾳ (vt Graeci: perspicuitatem aut euidentiam nos —— putet foli), sed tamen nullam orationem putabant illustriorem ipsa euidentia reperiri posse. Scaevol. in l. Cum quis decedens §. Pater. D. de legatis tertio. Respondi: etsi neque hereditatem adisset, neque bonorum possessionem petisset, et nihil ex hereditate possideret: tamen nihilominus et ex stipulatu ab heredibus patris, et fidei commisso ab his quorum interest, quasi debitorem conueniri posse. *Pandectae Florentinae habent*, Tamen nihil minus, *etc* Tamenne? interrogatiuum, Cic. Verr. 5, 19 Quid? si ab Apollonio aliquid commissum est, quamobrem iure in eum animaduerteretur: tamenne hanc rem sic agemus, vt crimini aut inuidiae reo putemus esse oportere, si quo de homine seuerius iudicaut? Idem pro Quint. 29 Verumtamen, quid si, inquit, habes eiusmodi causam, vt hoc tibi planum sit faciendum, neminem esse, qui possit biduo, ad summum triduo, septingenta millia passuum ambulare: tamenne veneris, vt possis haec contra Hortensium contendere? Ter. Eun. 3, 5, 29 Commendat virginem. A. cui? tibine? C. mihi. A. Satis tuto tamen. Ter. Andr. 3, 2, 40 Tu tamen idem has nuptias perge facere ita vt facis. *Etiam vbi abundare videtur, tamen relationem quandam propositorum indicat.* V. g. Sulpicius Ciceroni Fam. 4, 12 *indicare vult, se non aegre tulisse, quod Athenienses Marcello spuderum in vrbe negassent*, Impetrare, *inquit*, non potui, quod religione se impediri dicerent, neque tamen id antea cuiquam concesserant. *Poterat dicere, neque tamen tradi eis potui, nam antea id nemini concesserant. Sic* Virg. Ecl. 3, 7 *Licet habeas forte quod tradi scaris*, Parcius ista viris tamen obtrudenda memento. *Talia sunt et superiorum quaedam, et* Plaut. Capt. 2, 3, 35 *et* 44. Ter. Andr. 1, 1, 67. *et* Heaut. 1, 1, 67. *Abesse potest in talibus* Tamen: *et tamen si adest moratum quiddam, et suauitatem ex nexu enuntiationum addit. Contra nonnunquam omittitur. vid. Cort. ad* Sallust. Iug. 35, 9.

TAMENETSI. *i. tametsi. Quo vsi sunt* Cic. Caes. Lucan. Sen. *vt Muret. Var. Lect. 11, 17. Manut. ad* Cic. Fam. 4, 15. *et* Plaut. *vid. Parei Lex. Crit. p. 1215.*

TAMESIS, *vel* THAMESIS, is. m. *Fluuius in Britannia celeberrimus, Londinum Angliae metropolim interluens, a mari Britannico contra portum Iccium excipitur.* Caes. Bell. Gall. 5, 11 Cuius fines a maritimis ciuitatibus flumen diuidit, quod appellatur Tamesis, a mari circiter M. passuum LXXX.

TAMETSI, [κἂν, κἂν εἰ καίτοι] *Coniunctiua particula*, Etiamsi *denotans: nunc Indicantis, nunc Subiunctiuo gaudet.* Ter. Phorm. 2, 3, 81 Metuit hic nos, tametsi fedulo dissimulat. Idem Andr. 5, 2, 11 Obtundis, tametsi intelligo. Cic. Att. 1, 9 Tametsi laetat ille quidem illud suum arbitrium. Idem Verr. 3, 62 c. 25 Non me hercule quae loquor crederem Iudices, tametsi vulgo audirem. Ter. Eun. 2, 1, 10 Memini: tametsi nullus moneas. Idem Andr. 5, 2, 23 Ego tam te commotum reddam. D. tametsi hoc verum est. Cic. Verr. 4, 19 Verum fac te impetrauisse, fac aliquid grauius in Herum statuisse Mamertinos: quantam putas auctoritatem laudationis eorum futuram, si in eum, quem constat victum pro testimonio dixisse, poenam constituerent? tametsi quae est ista laudatio, quum laudator interrogatus laedat necesse est? *Ipse se corrigat.* Cic. pro Quint. 13 Verum his de rebus non necesse habeo dicere ea, quae me P. Quintius cupit commemorare: tametsi causa postulat: tamen quia postulat, non flagitat, praeteribo. Idem Verr. 2, 15 Id tametsi priore actione ex Heraclii Syracusani testimonio eiusmodi esset, cognouistis, tamen vobis alio loco, vt se tota res habeat, quod ad ciuitatem attinet, demonstrabitur. *Conf.* Idem pro Rosc. Am. c. 27. Tametsi tuti sint, nihilo minus Scribon. 122.

TAMIACVS, a, um. Adi. *Vt*, Praedia tamiaca, *de quibus fecularis exstat* tit. Cod. *i. quae omni sapellectile, seruis etc. instructa sunt.* Tamiacus *et* tamiaca *ib. l. 1 dicuntur seruus et ancilla, qui cubiculo et cellario principis addicti sunt.*

TAMINIA, Vua siluestris generis videtur Verrio dicta, quae tam mira (rubra *f. leg.*) sit, quam minium. Fest. Vua taminia Cels. 3, 21. 6, 6, 15. Apud. de Herb. c. 66. *Conf.* Plin. 23, 1. *Meurs. Exerc. Crit. Part. 2, 2.*

TAMNACVM, i. n. *Herba, al. parthenium.* Plin. 27, 30.

TAMVS, *vel* TAMNVS, i. m. *Plantae nomen.* Columel. 10, 274 Iam tami sponte virescunt. *Al.* rhamni. Plin. 21, 15 In Italia pauciſſimas nouimus, fraga, tamum, rusci um. *Hard.* Tammum. *Sic* 19, 12 Acuti tami, cunilae. *Hard.* Thymi. *Exciditur etiam* Tani, *et* Tanus; *sed mendose, aut Turnebus.*

T A N

TANĂGER, gri. m. [Τάναγρος] *Fluuius Lucaniae, qui est inter Campaniam et Calabriam.* Virg. Georg. 3, 151 Et ficti pingues Tanagri.

TANAGRA, ae. f. [Τάναγρα] *Boeotiae mediterraneae oppidum nobile, vt auctor est* Plin. 10, 21 Gallis gallinaceis ad bella tantum et praelia assidua qui in eo nascuntur.

TANAGRAEVS, a, um. Adi. [Ταναγραῖος] Stat. Theb. 9, 745 Phocea tunc Cydona, Tanagraeumque Thalantum. Cic. pro Domo 111 Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur, eius non longe a Tanagris simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit.

TANAGRICI galli Varro R. R. 3, 9, 6. *et.* Gallinae Tanagricae Columel. 8, 2, 4 *et* 13.

TANAIS, is. m. [Τάναϊς] *Scythiae fluuius, qui diuidit Asiam ab Europa. Tartari et Moscouitae incolunt* Don. Flumen Tanais Hor. Carm. 4, 15, 22. Extremus Tanais Idem ibid. 3, 4, 1. Niualis Tanais Virg. Georg. 4, 517.

TANAQVIL, ilis f. [Ταναχύλη] *Tarquinii Prisci uxor. De qua* Plin. 36 c. vlt. Non praeteribo et vnum foci exemplum, Romanis literis clarum, Tarquinio Prisco regnante traditum repente in foco eius comparuisse genitale e cinere masculini sexus: eamque quae infederat ibi, Tanaquilis regnae ancillam Ocrisiam captiuam, consurrexisse gravidam.

vidam. *Ponitur et pro quauis Vxore imperiosa.* Auson. Epist. 23, 31 Tanaquil tua nesciat istud. *Vid. Scal. Auson. Lect. 2, 6.* Sil. 13, 818. *et* Iuuen. Sat. 6, 566. Sidon. Apoll. 5, 7 *fin.* Temperat Lucumonem nostrum *(Chilpericum regem, quem laudat)* sua Tanaquil, auresque mariti, virosa futurorum facce completas opportunitate falli sermonis eruderat.

TANDEM. Adu. [τέως, ὑστάτιον, ὀψέποτε] *Postremum, post longam moram, et sæpe vehementium orationi addit.* Ter. Eun. 1, 2, 74 Eu! noster, laudo, tandem perdoluit. *Vbi* Donat. Tandem quasi qui nimis patiens fuit. Virg. Aen. 3, 612 Deposita tandem formidine fatur. *conf.* 2, 76. Vtrum hic tandem disceptationem et cognitionem veritatis, an innocentiae labem aliquam aut ruinam fore putatis? Cic. pro Flacc. 24. Persicere, vt iam tandem aliqui fateantur Idem de Lege Agrar. 2, 102. Ter. Adel. 4, 5, 51 In qua ciuitate tandem te arbitrare viuere? virginem vitiasti, quam te ius non fuerat tangere. Idem Andr. 5, 3, 4 Ain' tandem, ciuis Glycerium est? P. ita praedicant. Ter. Phorm. 2, 1, 1 Itane tandem vxorem duxit Antipho iniussu meo? Cic. in Catil. 1, 1 Quousque tandem abutere Catilina patientia nostra? Ter. Heaut. 5, 2, 1. Valla l. 6 Dicitur in huiusmodi locutionibus Tandem habere vrgens quiddam et accelerans, quasi responsum accelerent. Virg. Aen. 1, 37; Sed vos qui tandem? quibus aut veniistis ab oris? Quod genus tandem est istud ostentationis et gloriae? Cic. pro Rabir. Post. 38. Quanto tandem illum moerore affiictum esse et profligatum putatis? Idem in Catil. 2, 2. Caecinna vtrum nolint tandem, an non potuit accedere? Cic. pro Caecin. 48. Quorsum tandem, aut cur ista quaeris? Cic. de Legib. 1, 1. Quonam tandem modo? Idem Tusc. 3, 8. Idem in Partit. 12. Hoc per ipsos deos de quibus loquimur, quale tandem est? Id. de Nat. Deor. 1, 106. Idem in Catil. 1, 25 c. 10 Ibis tandem aliquando quo te iampridem tua ista cupiditas effrenata ac furiosa rapiebat. *Sic* ibid. 18. *et* Fam. 16, 9. Tandem aliquando impartiendos plebi honores Liu. 4, 54. Aliquando tandem posse consistere Cic. pro Quint. 94 c. 30. Tandem *pro Perpetuo:* Lucret. 5, 138 Tandem in eodem homine atque in eodem vase maneret. Vix tandem Ter. Phorm. 2, 1, 4. Vix tandem sensi stolidus Idem Andr. 3, 1, 12. Ter. Eun. 5, 9, 25 Perfice hoc precibus, pretio, vt haeream in parte aliqua tandem apud Thaidem. Plaut. Cure. 1, 1, 7 At tandem tandem. PH. tandem es odiosus mihi.

TANGO, tetigi, tactum, ĕre. [ἅπτω, θίγω, ψαύω, ἅπτομαι] *Corpus vnum* tangere *dicitur alterum, cum ita prope admouetur, vt nullum interstitium relinquatur.* Lucret. 1, 304 Tangere enim et tangi, nisi corpus, nulla potest res. Virg. Aen. 12, 201 Tango aras, mediosque ignes et numina testor. *Ex antiquitate est repetitum. Nam cum ad aras bellum in Titanas suscepturi dii turassent, obtinuit, vt postea religio iurisiurandi eius tactu et ignis testatione sanciretur. Verba sunt Theonis in Aratum de ara illa loquentis,* καὶ τοῖς ὁμνύουσι δίδοται βαλομένοις, ὡς δικαιοτάτην πίστιν τηρῶσι, καὶ τῇ κάπει ἁψάμενοι δεικνύντες ἐνγνωμοσύνης μαρτύριον τὸ πῦρ. *Annotauit Turnebus 19, 19. Sed nihil opus est vanitate mythologica. Qui* tangit aram, *deum praesentem sibi proponit, etc.* Tangere terram, *genus quoddam venerationis et caerimoniae superstitionisque antiquae.* Plaut. Most. 2, 2, 37 Tangite vos quoque terram. Varr. R. R. 1, 2 Hoc ter nouies cantare iubet, terram tangere, despuere, ieiunum cantare. Macrob. Sat. 3, 9 Cum tellurem dicit, manibus terram tangit. *Simile est illud* Ciceronis de Aruisp. Resp. 23 Aut puer ille patrimus, aut matrimus si terram non tenuit, *etc.* Cic. Tusc. 2, 57 c. 24 Genu mehercle M. Antonium vidi, quum contente ipse pro se lege Varia diceret, terram tangere. Armis tangere Hor. Carm. 3, 3, 54. Baculo tetigit iuuenem Ouid. Met. 14, 38. Tunc ero bis consul, tunc tangam vertice Caelum Auson. Eid. 8 *extr. felicitatis symbolum.* Flagello tangere aliquem Hor. Carm. 3, 26, 12. *Conf. Marcil. ad h. l. Voss. Inst. Orat.* 5 p. 44. *Muret. ad* Catull. 21, 8. Manu sanctissimum corpus tangere ac violare Cic. post Red. in Senat... Matronam nullam ego tango Hor. Sat. 1, 2, 54. Pede pedem tangere Ouid. de Arte Am. 606. Propert. 4, 8, 72 Vix tangendos praebuit illa pedes, *supplici et deprecanti, vid.* GENV. Sidera tangere, *vid.* SIDVS. Tangere terram regionis, *Appellere* Plaut. Amph. 1, 1, 48. Cic. Verr. 3 (1) 27 c. 10 Verres simul ac tetigit prouinciam. Portum tetigere carinae Virg. Georg. 1, 303. Solum mento Hor. Od. 2, 7, 12. Cic. pro Rosc. Amer. c. 7 Fundos decem et tres reliquit, qui Tiberim fere omnes tangunt. Villa tangit Viam Cic. pro Mil. c. 19. *Conf.* Rutil. It. 1, 337. *Sauar. ad* Sidon. Epist. 1, 10. Vulnera quae melius non tetigisse fuit Ouid. ex Pont. 4, 7, 25. Tangere *interdum ponitur pro linere, tingere.* Fimo bubulo lina planta tangenda est Pallad. Ian. t. 16. *Conf. Gronou. ad* Sen. Epist. 86 p. 255. *it. Obseru. 3, 18. N. Heinf. ad* Ouid. Fast. 4, 740. *Burm. ad* Calpurn. Ecl. 5, 54. *et ad* Sammon. v. 69. ¶ 2 *Translationes habet varias:* Tangere aliquem, pro Ludere et fatigare, *inquit,* Donatus. *Vid.* Plaut. Poen. Prol. 101. Idem Epid. 5, 2, 40 Te istam ob rem tetigi triginta minis. Cic. de Or. 2, 25 Sentin' senem esse tactum triginta minis? Ter. Eun. 3, 1, 30 Quo pacto Rhodium tetigerim in conuiuio numquid tibi dixi? Tangere hominem vult bolo Plaut. Poen. Prol. v. 101. *Conf.* Idem Pseud. 1. 1, 118. *Parei Lex. Crit.* p. 1217. Tangere ferro arborem, *pro Expurgare* Columel. 3, 9. Cic. Acad. 4, 136 Sed vbi Xenocrates, vbi Aristoteles ista tetigit? Carmina tangere Ouid. Amor. 3, 12, 17. Non omnia dicere, et leuiter vnumquodque tangere Cic. pro Rosc. Amer. 83 c. 30. Verba alicuius tangere suis verbis Ouid. Fast. 1, 184. Cic. de Lege Agrar. 2, 66 Idcirco, inquit, agros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. Acu rem tetigit; *Proverbium vbi quis recte coniecit.* Plaut. Rud. 5, 2, 19 Vlcus tangere, *Mouere dolorem, eius rei facere mentionem, quae nos magnopere urat* Ter. Phorm. 4, 4, 9. Tangere curas Virg. Aen. 4, 551. Tetigit, *Peruenit* Plaut. Bacch. 3, 5, 3 Nam illud animus miratur meus, si a me tetigit nuntius, quid remoratur. Tetigit vox aures meas, *i. Peruenit ad aures.* Idem Rud. 1, 4, 14. Metam tangere vitae Ouid. Trist. 1, 9, 1. Tetigit industria Finem Grat. Cyneg. v. 12. Tangere, *Mouere* Lucret. 1, 62 Nec bene pro meritis capitur, nec tangitur ira. Cic. Att. 2, 19 Caetera in magnis rebus, minae Clodii contentionesque, quae mihi proponuntur, modice me tangunt, *vid.* MODVS. Amore tituli tangebar Ouid. Trist. 1, 1, 53. Animum tangit memoria earum rerum, *Commouet, excitat* Liu. 1, 5. Contemtus vos tangit Ouid. Met. 2, 527. Cor alicuius tangere querela Hor. de Arte Poët. 98. Cura tangit me campi Propert. 2, 16, 34 — Miseri te si qua parentis Tangere cura potest. Aen. 12, 933. Cura nulla vestri vos tangit Liu. 3. Iunel. 3, 21 Potes iam (si te cura pomorum tangit) vltimis orc in ea vineti fine, *etc.* Fata impia te tangunt Virg. Aen. Gratia Ouid. Met. 2, 393 Quod si nec fratris, nec te mea gratia Honos tangit animum, *Commouet* Virg. Aen. 12, 57. Hon git nos Ouid. Fast. 5, 297. Inuidia alicuius tangi Lucan. 9 Mentem mortalia tangunt; Aduersa, quibus constat subiacere les. Seruius *ad* Virg. Aen. 1, 466. Odore tangi Plin. 17, 24. ctus tangere dulcedine Lucret. 3, 909. Vota tetigere deo *ces commouerunt deos* Ouid. Met. 4, 164.

TANGENS, entis. Part. Mus tangens male singula de perbo *in coena* Hor. Sat. 2, 6, 87. Cubito stantem prope tange Sat. 2, 5, 42. Tangentia ora relinquere Ouid. Met. 1, 538. pla tangentia litus Idem ibid. 15, 721.

TACTVS, a, um. Partic. [τεθιγμένος] *Vt,* Calda tactus bon. 130. Epiphora medicamento tacta Idem 20. Na ctae per pinnam Idem 51. Tacta specillo naribus inii Idem 10. Tactus spiritu diuino Liu. 5, 22. Cupidine tactus Ouid. Trist. 4, 5, 11. Dolore tactus amissae co *Commotus* Idem Met. 7, 688. Tactus fulmine Plin. 14, 19. ctus de vel e caelo, *Fulmine ex caelo delapso percussus.* Tactus, ναθὲς Gloss. Vet. Cic. de Diuin. 2, 47 Nattae vero statua, a legum de caelo tacta, quid habent obseruatum ac vetustum. 36, 4 Fuere autem simulacra ea Apollinis, Dianae, Herculis, vae, quod e caelo postea tactum est. Liu. 27, 7 Tacta d multa. *Add.* Virg. Ecl. 1, 17. Sueton. Domit. c. 15. Tau Virg. *l. c.* Tacta loqui Manil. 3, 23. *i. vulgi sermone ce Sed pulchre Bentleius* Quam sint tacta.

TACTVRVS, a, um. *Aliud* Partic. [ἁψόμενος] Cic. Fa De praeda mea praeter Quaestores vrbanos, id est Pop. Rom. t um nec attigit, nec tacturus est quisquam.

TACTVS, ūs. m. [ἁφή, ἁπαφή, θίξις] *Tangendi sensi actus.* Plin. 10, 69 *pr.* Ex sensibus ante caetera homini Duorum inter se coniunctorum corporum tactus Sen. Qu. Nat Plin. 8, 55 Necnon et vestes leporino pilo facere tentatur tactu non perinde molli vt in cute. Tactu vitanda, et ctu fugienda Lucret. 6, 779. Aspera tactu Idem 6, 777. terior tactus, *vid.* INTRA. Leuis tactus, *vid.* LEVIS. lis tactus Virg. Aen. 2, 683. Mollissimus tactus corporis, MOLLIS. Abstinere tactu Virg. Aen. 7, 618. Cogn corpora tactu Lucret. 2, 741. Percipitur tactu Scribon. 182. sistere ad tactum Virg. Georg. 3, 502. Sentire aliquid Lucret. 4, 268. Quam tactus Sustinere potest Scrib. 66.

TACTIO, ōnis. f. [ἅψις] *Idem.* Plaut. Aulul. 4, 10, 14 tibi ergo meam me inuito tactio est? Cic. Tusc. 4, 20 qualis est haec aurium, tales sunt oculorum, et tactionum, et tionum et saporum. *Conf.* Plaut. Poen. 5, 5, 29.

TACTILIS, e. Adi. *Quod tangi potest.* Lucret. 5, 152 nil nobis quod sit contingere debet.

TANGIBILIS, e. Adi. Lactant. 7, 11 *sub f.* Tangibilia *Add.* ibid. c. 12 *sub in.* Hieron. Epist. 61, 9.

TANIACAE, arum. f. Pernae e Gallia Romam appe Varro de R. R. 2, 4, 10. *Sed nihil, puto, neque de lectione, ne interpretatione certi est.*

TANIS, [Τάνις] *Ciuitas Aegypti, a qua* Tanicum *siue* cum Nili ostium *dictum. vid.* Plin. 5, 9.

TANOS *aut* TANVS, i. m. *Gemma,* Plin. 37, 5. *it.* Idem 21, 15.

TANQVAM, *s.* TAMQVAM: *est certe plane eius significa quam pariunt illae particulae separatim positae. Nempe est simili nis* Aduerb. [ὡς, ὥσαν, ὡσανεί, ὅτε, καθὸ, οἷα, οἱαδή] Plin. 2, 63 quam nescianus hanc esse solam, quae nunquam irascatur hon *i. Quasi nesciamus.* Gloria virtutem tanquam vmbra sequitur Tusc. 1, 109 c. 45. Tanquam ad aliquem libidinis scopulum pellere Cic. de Orat. 2, 154. Oratorem in iudicia et conci las, tanquam in aliquod pistrinum detrudi et compingi videbam de Orat. 1, 46. Apud eum sic fuit tanquam domi meae Fam. 13, 70. Repente enim te, tanquam serpens e latibulis listi Idem in Vatin. 4 c. 21. Idem Fam. 2, 16 De Dolabella scripsi, suadeo videas tanquam si tua res agatur. *Add.* Idem pro Amer. c. 32. *et* pro Caec. c. 21. *et ad* Qu. Fratr. 3, 2. Tan si claudus sim, cum susti est ambulandum Plaut. Asin. 2, 4, 21. Phorm. 1, 2, 15 Senis nostri Daue fratrem maiorem Chremem no D. quidni? G quid eius natum Phaedriam? D. tanquam te. Eun. 2, 2, 32 Tanquam philosophorum habent disciplinae ex ipl cabula. Plin. 9, 36 Vt tanquam in vita frugum nosci si omnes, qui istis gaudent, praemia vitae suae calleant. Vide etiam nouum accidisse tanquam mihi. Cic. Att. 6, 1 Ex vi discedo tanquam ex hospitio, non tanquam ex domo Cic. de Se c. vlt. Idem Fam. 12, 9 Tanquam enim si clausa sit Asia, sic perfertur ad nos praeter rumores de oppresso Dolabella. Qu. Fratr. 1, 1 Quamobrem hoc te primum rogo, ne contrahas demittas animum, neue te obrui tanquam fluctu, sic magnitudin gotii sinas. *Conf.* Idem ad Quir. post red. c. 1 *extr.* Tanq *pro,* Verbi gratia, *vel* Qualia sunt Scribon. 200. Tanquam regno dimicaretur, ita concurrerunt Liu. 40, 6. *Add.* Cic. Off. *et* pro Domo c. 2. et de Fin. 5, 42 c. 15. Virg. Ecl. 10, 59. Met. 2, 360. Tanquam illi ipsi acerbitatis aliquid accident gimur Cic. de Clar. Orat. c. 1. *Add.* Idem Verr. 3 c. 28 *pr. et* 5, 42 c. 15. Liu. 28, 43. *et* 41, 24.

TANTALVS, i. m. [Τάνταλος] *Vt est auctor* Lactan Iouis ex Plote nympha filius. Seruius: Tantalus Corinthio rex, amicus numinibus fuit: qui quum frequenter deos fusceip et quodam tempore defuissent epulae, filium suum Pelopem occ et diis epulandum appositi. Tunc abstinentibus cunctis Cere nierum eius exedit. Et quum eum dii per Mercurium reuocar superos vellent, eburneus ei est humerus restitutus Virg. (Ge 3, 7) Humeroque Pelops insignis eburno Acer equis. Hac lege tem Tantalus apud inferos dicitur esse damnatus, vt in Eridano rorum stans, nec vndis praesentibus, nec vicinis eius pomariis fruatur. Per haec autem auaritia significatur: vt etiam (Serm. 1, 1, 70) — Quid rides? mutato nomine de te Fabula n tur. *Hactenus* Seruius *enarrans illud* Virg. Aen. 6, 603 *de Tan* Lucent genialibus altis, *etc. Eusebius, Tantalum Iouis ex Plote*

...lium, regem Phrygiae cum Troë Dardaniae rege bellum gessisse, quod ...nedem rapuerit, Agamemnonis et Menelai avum. Vnde et Tan... alis dicti sunt. Hic ob filium interfectum detrusus ad inferos fuit ...rgitur et fame. Plato in Cratylo scribit, Tantalum dictum esse, quasi ...λτατος hoc est infelicissimum. Hor. Epod. 17, 66 Optat quietem ...elcis insidus pater Egens benignae Tantalus semper dapis. Poe... ...e spendere apud inferos saxum Tantalo faciunt Cic. Tusc. 4, 35. ...ler) summam aquam attingens siti enectus Tantalus Idem ibid. ... Fallax Tantalus Stat. Theb. 1, 247. Superbus Tan... ...li Hor. Carm. 2, 18, 37. ¶ 2 Tantalus *etiam puer Thye...* ...stae Merope fratris uxore epulandus patri appositus.

TANTALEVS, a, um. Possess. [Ταντάλειος] Propert. 2, 1, 68 ...antalea poterit tradere poma manu. Mensa Tantalea Stat. Theb. 11, 128.

TANTALĬCVS, um. Adi. [Ταντάλειος] Claud. de Rapt. Pros. ...lon aqua Tantalicis subducitur inuida curis.

TANTALIS, idis. f. Patronym. [Ταντάλις] *Dicta est Niobe ...ntali filia.* Fratres Tantalidae, *Agamemnon et Menelaus* Fast. 2, 627.

TANTILIVS, TANTISPER, TANTOPERE, TAN... VIDEM, *vid.* TANTVS.

TANTVS, a, um. [τόσος, τοσοῦτος, τηλικοῦτος] *A Tam deduci vi...eu, quantitatemque significat, quasi* Tam multus, *vel* Tam magnus. ...at Poen. 5, 4, 105 Quum hac me laetitia tanta, et tantis affecistis gau... ...is Ter. Heaut. 4, 1, 17 Tantam inesse animo insitiam? Idem ...ic 5, 2, 29 Tantum laborem capere ob talem filium? Tantus ...tt *Adeo prouecta aetate* Plaut. Bacch. 1, 2, 16. Sexcenta tanta *h. e.* ...Tix*centies tantum vel totidem* Idem Pseud. 2, 2, 37. Idem Trin. 2, ...1: Post id frumenti quando alibi messis maxima est, tribus tantis ...i imus reddit, quam obseueris. Sul maiorne quam terra sit, ...ntus quantus videatur? Cic. de Diuin. 2, 10. Tantus homo, ...*magni fretii* Ter. Eun. 4, 7, 32. Cic. ad Brut. 9 Est alienum ...ig viro vt es tu. Virg. Aen. 1, 37 Tantae molis erat Roma... ...ondere gentem. *Et* Georg. 3, 112 Tantus amor laudum, tantae ...storia curae. Quae tanta animum dementia cepit? Virg. Aen. 5, ...Tantus ergo imperator in omni genere belli fuit, praeliis, ...nationibus, naualibus pugnis, *etc.* Cic. Acad. 4. In his tot ...is malis Idem Tusc. 5, 26. Tanta est inter eos, Quanta ma... ...m potest esse morum studiorumque distantia Idem de Amic. c. 20. ...tia tantas opportunitates habet, Quantas non queo dicere Id. ib. ...Concio tanta, Quantam meminisse non videor Id. Phil. 4 c. 1. ...*dd* l. de Sen. c. 12. *et* QVANTVS. Tantus *pro tam cum alius* ...*ntis.* Tanta erat summa rerum exspectatio Caes. B. C. 1, ... Tanta est in quouis genere herbae materiai Dissimilis ratio, ...nt est in illumine quoque Lucret. 2, 665. Tanta mira facta ...nt ...aedibus Plaut. Amphit. 5, 1, 5. *et* Id. *saepius.* Ter. Andr. ...4, 5, Ah! tantaumne rem tam negligenter agere? Vrbs tanta ...talis Cic. de Nat. Deor. 3, 92 c. 38 *extr.* Tantus *etiam pro* ...*Tam paruus:* Idem Fam. 8, 10 Nouis magistratibus autem, si Parthi... ...ellum erit haec causa primos menses occupabit. Sin au... ...t non erit, illic bellum: aut tantum erit, vt vos, aut succesio... ...ruis additis copiis sustinere possint, Curionem video se duplici... ...laturum. Idem Fam. 15, 14 Sed si quae sunt onera tuorum, ...a sunt, vt ea sustinere possis, nihil tibi erit lautius, nihil glorio... ...sin maiora, considera ne in alienissimum tempus cadat aduentus ... Tantam vim habet auctoritas Idem Fam. 1, 7 *pr. conf.* ...*Plaut. ad h.l.* ¶ 2 Tanti et Quanti, [περὶ τοσούτου, περὶ ...*ου Genitiui, cum eorum compositis,* Tantidem, Quantilibet, Quan... ...icu...que, *similiter* Totidem, Pluris, Minoris *iunguntur verbis pretii ...ignificantibus, qualia sunt,* Emo, vendo, vaneo, mereor, com... ...parc aestimo, constat, conduco, loco, foeneror, pacisco, pago, pepigi, ...con...mno, postulo, *et si qua sunt similia.* Plaut. Merc. 2, 4, 22 ...Tan... quanti potest vin' tanti emi illam? Ter. Adel. 2, 1, 49 Vbi me ...dix...o dare tanti, testes faciet illico. Idem Eun. 1, 1, 30. Tanti ...me gaeem, mercenarium patronum hi aestimauerunt Pseudo-Cic. in ...Sall. 10. Caes. ad Cic. Fam. 8, 14 Tanti non fuit Arsacem ca... ...per Seleuciam expugnare, vt earum rerum, quae hic gestae sunt, ...spec...culo careres, *i. illae res non meruerunt, vt propter eas hoc spectac...ulo negligeres: nedum tua latrunculorum expugnatio.* Cic. Verr. ...2 Hic tibi in mentem non venit, iubere haec quoque vt referres, ...tc. ...ut tanti, mihi crede: haberes quod defenderes. *Eadem intellecta* ...*dixit* ...t, *operae pretium erat.* Cic. in Catil. 2, 22 c. 7 Est mihi ...fant Quirites, huius inuidiae falsae atque iniquae tempestatem subire: ...dum nobo a vobis huius horribilis belli periculum depellatur: *Inuidia ...est illud pretium quo emta est periculi depulsio. conf.* Id. Catil. 1 c. 9. ...Ide Att. 2, 12 Nunc nihil mihi tanti est: faciam quod volunt. Id. ...ad Lut. 16 Nihil tanti fuit, quo venderemus fidem nostram. Quin... ...Stil 7, 3 An etiam tanti putauerit poenam subire. Bis quingenti ...ded *marito uxor:* Tanti vocat ille pudicam Iuuen. Sat. 6, 1, 6. Tan... ...ti, *pro Tam paruo:* Cic. Att. 12, 30 De Silii voluntate vendendi, et ...de quanti tu vereri videris, primum ne nolit, deinde ne tanti. ...Sic aliter, sed tibi assentior. *Scire Tullius auebat, num Silius hortos ...Cell. vendere, et quanti vellet. Cui Atticus referibens vereri se dixerat, ...brit m ne Silius nollet vendere, deinde ne nollet eo pretio, quo Tullius ...me voluisset.* Videris, inquit, vereri, ne Silius tanti nolit vendere, ...qua i nos vellemus. *Et dixit* Tanti, *pro tam paruo. Idem modo de* ...Tanus *obseruatum est.* Tanti, quanti, *pro Tot quot.* Manil. 5, ...170 *Pilarto,* vt teneat tantos orbes, sibique ipse reludat. Tertull. ...de ...ol. 6 Pores vnum Deum praedicare, qui tantos efficis? Cacus ...in l Si ita legatum sit. D. de legatis primo. Si ita legatum sit, Scio ...ferus decem do, praeter eos decem quos Titio legaui: si quidem de... ...cem antum inueniantur in hereditate: inutile est legatum. si vero an... ...plicis: post eos quos Titius elegit, in caeteris valet legatum: sed ...non amplio...res quam decem, qui legati sunt, Quod si minus: in ...tantis, quanti inueniantur. *Vbi etiam notabis,* Amplio...res *accipi pro ...Plus. Quin* Tantis postea rebus nouis Cic. Fam. 9, 2. *alii aliter: ...Vid. Ant. Augustini Emend. l. 2. Vid.* QVANTVS n. 2.

TANTIDEM, *Genitiuus, qui verbis pretii fere adiici.* Ter. Ad. 2, 1, 45 Ob maleficia haec tantidem emtam postulat sibi tradier. Vo...luntatem decurionum tantidem, quanti fidem suam fecit Cic. pro Ro... Amer. c. 39. *i. non pluris.* Cogere aliquos ab aliquo tanti... ...dem accipere Cic. Verr. 3, 83. Emere aliquid tantidem, quanti, ...etc. Idem Verr. 3, 191 c. 82. *Vid.* TANTVSDEM. Tantidem ...qua feta canes sine dentibu' latrat Enn. ap. Varr. L. L. 6, 3. *i. aeque ...sine fructu. add.* Plaut. Perf. 1, 2, 19. Pompon. l. vlt. D. de Praeferi... verb. Si tibi feyphos dedi, vt eosdem mihi redderes: com... modati actio est. Si vt pondus argenti redderes, quantum in illis esset: tantidem ponderis petitio est per actionem praescriptis verbis.

TANTISPER. Adu. [τέμπορα, ἐν τάχει] *significat Tandiu cum ...imminutione quadam, ubi non veris diu amore, et studiose, interim modo ad tempus aliquod debere fieri, non perp. tuo.* Plaut. Aul. 3, 5, 6 Tan...tisper hic ego ad ianuam concessero. Cic. Att. 12, 15 Tolos dies ...scribo: non quo proficiam quid, sed tantisper impetror. Ouid. in Ibin 641 Haec tibi tantisper subito sunt missa libello, Immemores ne nos esse querare tui. Cogitare tantisper de aliquo reo Cic. pro Caecin. 30 c. 18. *conf.* Liu. 1, 3 *et* 22. Plaut. Bacch. 2, 3, 16. *et* Porn. 5, 6, 26. Ter. Adel. 1, 1, 45 Dum id reticuum iri credit, tantisper cauet. *conf.* Id. Heaut. 1, 1, 53. Cic. Fam. 5, 2 Habes rationem mei consilii: tibi igitur hoc censeo, latendum tantisper ibidem, dum effer...vescit haec gratulatio, et finiat dum audiam quemadmodum negotium confectum sit. Vlpian. in l. 3 §. Hoc autem. D. de itiner. actuque privat. Qui vult ire agere tantisper, quoad de feruente constet, non debet de suo ire docere.

TANTO. Adu. [τοσούτῳ, τόσῳ] *cui respondet* Quanto. Ter. Andr. 4, 5, 35 Tanto hercle magis dabit. Plaut. Perf. 1, 3, 73 Ter tanto peior ipsa est. Tanto impensius Virg. Aen. 12, 20. Id factum eius tanto intolerabilius est visum Suet. Caes. c. 78. *add.* Co...lum. 3, 13. Tac. H. 2, 30, 2. Tanto ante: Cic. Verr. 5, 88 c. 34 Quod si Cleomenes non tanto ante fugisset, aliqua tamen ad resistendum ratio fuisset. *conf.* ib. c. 30. Post tanto Virg. Georg. 3, 476. Doctrinis tanto anteceslit condiscipulos, vt Nep. 15, 2, 2. Cic. Verr. 3, 226 c. 97 Reperietis quinques tanto iudices amplius illum, quam quantum ei in cellam frumere licitum sit, ciuitatibus imperasse. Vicies tanto addito aquae Plin. 15, 4. Tantone minoris decimae venierunt, quanto fuerunt? Cic. Verr. 5, 106. Plin. 9, 38 Quippe maior vis tanto, quanto recentior. Quanto quis audacia promptus, tanto magis fidus Tacit. Ann. 1, 57. *Et* Ann. 6, 45, 2 Tanto acceptius in vulgum, quanto modicus priuatis aedificationibus. *Add.* Id. Ann. 4, 48, 4. Cels. prooem. l. 1. Virg. Aen. 12, 20

— Quantum ipse feroci
Virtute exsuperas, tanto me impensius aequum est
Consulere.

TANTOPĔRE. Adu. [τοσοῦτον, τηλικοῦτον] *significat Tantum, tam vehementer.* Ter. Phorm. 5, 8 (7) 16 Postquam tantopere id vos velle, animum aduorteram. Idem Andr. 5, 2, 27 Ah, ne saeui tan...topere. Cic. Acad. 4, 132 Non potest igitur vterque sapiens esse, quoniam tantopere dissentiunt, sed alter. Illud nescio quid, quod tantopere dixisti Idem pro Muraen. 23. Quies tantopere et grata fuit, *vt* Nep. 25, 7, 4 Cic. de Orat. 1, 164 Neque enim tantopere hanc a Crasso disputationem desiderabam, quantopere eius in cautis oratione delector. *In MSS. aliquando diuise legitur,* tanto opere. *Et pulchre per Tmesin separantur. Vid.* OPVS n. 7.

TANTVM. Adu. [μόνον, μόνως] *Tam multum, et quidem vt excessus excludatur. Qui enim dicit,* Tantum est, *ille negat plus esse.* Plaut. Most. 3, 1, 121 Quatuor quadrantina illi dedentur minae, et fors, et foenus, tantum est. *Sic* Merc. 2, 2, 12. Ter. Eun. 5, 6, 26 Numquid est aliud mali, dumtaxat quod non dixeris, re...liquum? P. tantum est. Ter. Hec. 5, 3, 15 Scio, tantumne est? B. tantum. *Hinc est quod saepe significat Solum, et Positivis iungitur.* Plaut. Capt. Aerost. 4 Tantum studens vt natum reciperet. Virg. Ecl. 6, 16 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant. Seruius: Tan...tum capiti delapsa, vt ostenderet, non longius pronolutam esse coronam. Nihil dicam arrogantius, tantum dicam Cic. pro Muraen. 78 c. 37. Non tantum parum commode, sed etiam turpiter Idem de Orat. 1, 227. Patriam non vt patriam tantum, verum vt altricem amare consuescunt Plin. Paneg. c. 28. Tantum interest, quod tu quum es commo...tus, acquieseris, assentiris, approbas, *etc.* Cic. Acad. 4, 141. Tan...tum non, *Res non plane peractae aduerbium, ferme, fere, propemodum.* Suet. in Tiber. Caes. c. 11 Tantum non aduersis tempestatibus Rho...dum enauigarit. *Add.* Id. ib. c. 52 *et* 66. *it.* Vit. c. 14. *et* Domit. c. 15. Liu. 37 Vt vidit non posse aequare ordinem Romanos, et tantum non iam circumiri a dextro cornu, concitat naues. Idem 4, 2 Et quum hostes tantum non accerserint. Tantum non [μόνον οὐχί] *fere, poene, cum hoc solum desit.* Liu. 4, 2 *extr.* Et eum hostes tantum non arcesserint, exercitus conscribi aduersus hostes non patiuntur. Id. 37, 25 *extr.* Quod vbi Eudamus vidit, non posse exaequare ordinem Ro...manos, et tantum non iam circumiri a dextro cornu, *i. et parum abesse, vt non tam circumeantur.* Sueton. Tib. c. 52 Tantum non statim a fu...nere *filii* ad negotiorum consuetudinem redit. Cic. Verr. 1, 115 Tantum quod hominem non nominat. *i. Nisi quod hominem non no...minat.* Lucret. 2, 220 Tantum quod nomen mutatum dicere possis. Tantum quod, *pro Aduerbio Commodum.* Cic. Fam. 7, 23 Tantum quod ex Arpinati veneram, quum mihi a te literae redditae sunt. *Sic legendum esse annotat P. Victorius: cum alii* tantum *omittant.* Sueton. in Neron c. 6 Nero natus est Antii post nouem menses, quam Tiberius excessit, XVIII Cal. Ianuar. tantum quod exoriente sole, paene vt ra...dis prius quam terra contingeretur. *Quo in loco, pro* Tantum quod, *Beroaldus audacule reposuit,* Iam tum quidem. Donatus *in simil* Ter. Eun. 2, 2, 49 Illa fefe interea commodum huc aduorterat. *Sic exponit,* Commodum, Tantum quod, vel Ipso eodemque tempore. *Sic et in illud* Phormionis 4, 3, 9 Cum hoc id agebam commodum. Cic. Att. 15, 7 (13) *extr.* Haec quum scriberem, tantum quod exilissimam ad te orationem esse perlatam. Paullus exponit, Commodum, Vix tantum. Tantum quod impositorat virtutem bello manum, cum funestae ex Germania epistolae Vell. 2, 117, 1. *Add.* Nep. 14, 5. *c. not. Lamb.* Liu. 33, 4. *c. not. Gronou.* Suet. Aug. c. 63. *c. not. Torrent.* ¶ 2 Tantum, *tam multum, tam magnum, tam vehementer, non excludendi causa, sed augendi.* Plaut. Bacch. 2, 3, 38 Vt coactus red...didit ducentos et mille Philippûm. N. tantum debuit? Ter. Hec. 3, 4, 3 Non hercle Parmeno verbis dici potest tantum, quam re ipsa na...vigare meo modo est. Cic. Fam. 15, 18 Mihi enim si contigisset, vt prior Antonio occurrerem, non mehercules horam constitissem: tantum ego et mihi confido, et tuo periculo, *etc.* Virg. Aen. 5, 162 Quo tantum mihi dexter abis? In tantum, vt *vid.* IN Praepositionem. Tantum, et plus etiam Cic. Att. 7 Plaut. Most. 2, 2, 54 Tu vt occepisti, tantum, quantum quis, fuge. Virg. Georg. 4, 101 — nec tantum dulcia, quantum Et liquida. Quan...tum me diligis, tantum fac vt valeas Cic. Fam. 14, 4. *add.* ib. Ep. 7. Tantum quantum fac eit Idem de Senect. 48 c. 14. Tantum Bel...lorum Iustin. 2, 5, 12. Quis tantum Fati credat inesse lorum Ouid. Fast. 1, 518. Tantum Hostium intra muros est Liu. 3, 17.

add. Id. 40,19. *et* 44,42. Tantum Licentiae dabat gloria Cic. de Sen. c. 13. ¶ 3 Tantum abeſt, *eandem vim in oratione habet, quam* Non ſolum. *Huic autem interdum geminum* VE *poſtponitur, interdum unum tantum.* Cic. de Amicit. 29 Tantumque abeſt, vt amicitiae propter indigentiam colantur, vt ii, qui opibus et copiis, maximeque virtute praediti (in qua plurimum eſt praeſidii) minime alterius indigeant. Idem de Offic. 1, 43 c. 7 Tantum abeſt ab officio, vt nihil officio magis poſſit eſſe contrarium. *h. e. Non modo officium non eſt, verum etiam nihil magis officio poteſt eſſe contrarium.* Idem Acad. 4, 28 c. 9 Tantum abeſſe dicebat, vt id conſentaneum eſſet, vt maxime etiam repugnaret. Corn. Nep. Frag. 5, 1. *ex* Lact. 3, 15 Tantum abeſt, vt ego magiſtram eſſe putem vitae philoſophiam; vt nullis magis exiſtimem opus eſſe magiſtris viuendi, quam plerisque, qui in ea diſputanda verſantur. Brut. ad Cic. Fam. 11, 10 Tantum abeſt, vt meae rei familiaris liberum ſit quidquam, vt meos iam omnes amicos aere alieno obſtrinxerim. *Vid.* ABSVM. Cic. Orat. 229 c. 68 Tantumque abeſt, ne, (quod ii, qui aut magiſtrorum inopia, aut ingenii tarditate, aut laboris fuga non ſint aſſecuti, ſolent dicere) enervetur oratio compoſitione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis eſſe poſſit. *Videtur Cicero, cum iſta ſcriberet (nec enim variatur, vt librarios accuſare poſſis) metuendi verbum in mente habuiſſe, quaſi dixiſſet,* Tantum abeſt, vt metuendum ſit, ne enervetur oratio. *Itaque notandus hic locus, non temere imitandus, dum aliis quoque praeſidiis iſta muniatur conſtructio.* Hirt. Bello Alex. 22 Hoc detrimento milites noſtri tantum abfuerunt vt perturbarentur, vt incenſi potius atque incitati, magnas acceſſiones fecerint in operibus hoſtium expugnandis. *Graeca haec eſt phraſis, τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ ἐνοχλεῖσθαι.* ¶ 4 *Alia.* Cic. Acad. 4, 92 Sed quoniam tantum in ea arte ponitis, videte, ne contra vos tota nata ſit, quae primo progreſſu feſtine tradit elementa loquendi. Idem Fam. 7, 3 Poſtea autem quam alicuius culpa tantum valeret vnus, vt obſiſti non poſſet, *etc.* Rex tantum *(tam vehementer)* eius auctoritate motus eſt Nep. 9, 4, 1. Plin 12, 1 Tantumque poſtea honoris increuit, vt mero infuſo enutriantur. Idem 11, 53 Tantum inſidiarum eſt vitae. Tantum, *pro Tam parum.* Ter. Heaut. 4, 3, 40 Vnus eſt dies, dum argentum eripio. CHI. Tantum ſat habes? *Tam parum tibi ſufficit?* Caeſ. Bell. Gall. 6, 34 Praeſidii tantum eſt, vt ne murus quidem cingi poſſit, neque quiſquam egredi extra muros. Idem Bell. Ciuil. 3, 2 Sed tantum nauium reperit, vt anguſte quindecim millia legionariorum militum, et quingenti equites transportari poſſent. Tantum duntaxat, *quomodo dicitur Tantummodo, pro Tantum.* Cic. Att. 2, 9 Tantum duntaxat nos defendere cogitamus.

TANTVMMŌDO. Adu. [*μόνον, μόνως*] *Idem quod tantum, i. ſolum, ſed cum vehementia.* Ter. Phorm. 1, 2, 92 Poſthac ſi quidquam nihil precor: tantummodo non addas. Cic. Fam. 2, 9 Veſtes enim, ais, tantummodo vt haberem negotii, quod eſſet ad laureolam ſatis. Ouid. ex Pont. 4, 16, 49 Omnia perdidimus, tantummodo vita relicta eſt. Ille tantummodo, ſatis, inquit, ſcita eſt Ter. Phorm. 1, 2, 59. Tantummodo priuatus Vell. 2, 49, 5. Arbores tantummodo per ſtirpes alantur ſuas Cic. de Nat. Deor. 2, 81. Neque eum oratorem tantummodo, ſed hominem non putant Idem de Orat. 3, 49.

TANTVNDEM, ſ. TANTVMDEM. *Vt p. a.* Tantidem. *Eſt enim reuera Adiectiuum* Tantus, a, um, *ad quod illa productio* dem *adiecta eſt, vt ad Pronomen* Is, ea, id. *Sed vſitati tantum Caſus in* VM *et* I: *niſi quod ICti etymologiam ſecuti ſibi aliquid indulſerunt.* Vlpian. in l. Si pro patre. D. de in rem verſo. Si decem in rem domini verterit, et poſtea tantandem ſummam a domino mutuatus ſit, *etc. conf.* Labeo 32 ff. l. 29 §. 1. Gaius 2 ff. t. 14 l. 30 §. 1. Tantumdem, *pro illo Medicorum Ana* Scribon. 153. 167. Plaut. Poen. 3, 3, 20 Malo benefacere tantundem eſt periculum, quantum bono maletacere. *Et in Maſc.* Truc. 2, 5, 7 Tantundem dolum aggrediar. *Vid. Taubm. ad h. l.* Ter. Phorm. 5, 6, 6 Num tu intelligis quid hic narret? P. num tu? A. nihil. P. tantundem ego. Idem Eun. 2, 3, 29 Quid virgo, cuia eſt? CH. neſcio hercle. P. vnde eſt? CH. tantundem. Plin. 5, 1 Volubile oppidum tantundem a mari vtroque diſtans. Sepioni tantundem ſolutum eſt Cic. Q. Frat. 1, 3. Tantundem eſt mihi Plaut. Perſ. 4, 4, 36. Idem Merc. 2, 2, 43 Nam meo quidem animo vetulus, decrepitus, ſenex tantundem eſt, quaſi ſit ſtigmum pictum in pariete. Tantundem omnia ſentiens Quam ſi Catull. 17, 20. *add.* Hor. Sat. 1, 1, 56. Sen. Ep. 3. Cic. Tuſc. 1 c. 43 Nihil neceſſe eſt, *inquit*: vndique enim ad inferos tantundem viae eſt. *Add.* Id. Fam. 6, 19. *et* 15, 11. Tantundem, quantum Plin. Epiſt. 8, 14, 17. Cic. Verr. 3, 202 Magiſtratibus tantundem detur in cellam, quantum ſemper datum eſt. Quae morte teſtamentoue eius tantundem capiat, quantum omnes heredes Id. de Legib. 2, 48 c. 19.

TANTVLVS, a, um. Dimin. *pro Tam parvus.* Plaut. Truc. 2, 7, 48 Tum tantuli doni cauſa, *etc.* Idem Poen. 1, 2, 61 En monſtrum mulieris, tantula tanta verba ſunditat. Cic. pro Roſc. Amer. 114 Si ex eo negotio tantulum in rem ſuam conuertiſſet, *etc.* Lucret. 4, 897. Hor. Sat. 1, 1, 59. Cic. Att. 4, 8 Dices tantulane in cauſa? Epiſtola tantula Idem Att. 1, 14 *pr.* Malum tantulum Idem Tuſc. 2, 66. Sol tantulus Idem Acad. 4, 82. Statura tantula Caeſ. Bell. Gall. 2, 30. Cic. Verr. 4, 169 Et vendidiſſet, ſi tantulum morae fuiſſet, quo minus ei pecunia illa numeraretur. Idem pro Roſc. Amer. 130 Deinde cur tantulo venierint.

TANTVLVM. Adu. *Tam parum.* Cic. Verr. 5, 175 c. 68 De omnibus nobis ſi quis tantulum de recta regione deflexerit. Idem Verr. 5, 180 c. 71 Si tantulum oculos deiecerimus, praeſto eſſe inſidias, *etc.* Is diſcipulus magiſtro tantulum de arte concedit Idem pro Roſc. Amer. 118 c. 40. Tantulum peccani, *i. Paullum* Plaut. Caſ. 4, 4, 6. Tantulum commotus Cic. Verr. 2, 144 c. 50. Nec quidquam poſthac non modo tantum, ſed ne tantulum quidem praeterieris Idem Att. 15, 10 (29) *conf.* Mamert. c. 14.

TANTILLVS, a, um. Dimin. *a Tantulus.* Plaut. Trin. 1, 2, 22 Faxo haud tantillum dederis verborum mihi. Ter. Adel. 4, 2, 25 Quem ego modo puerum tantillum in manibus geſtaui meis. Cic. de Senect. 52 c. 18 Omitto enim vim ipſam omnium, quae generantur e terra, quae ex ſici tantillo grano. *Vetus exemplar legit* Tantulo. Plin. 32, 1 Haec tantilla eſt ſatis contra tot impetus, vt vetet ire nauigia. *add.* Catull. 100, 6. Plaut. Stich. 4, 2, 40.

TANTILLVM. Adu. Plaut. Rud. 4, 4, 106 Si hercle tantillum peccaſſis. Catul. ad Iuuencium ſ. 96, 6 — nec poſſum fletibus vllis Tantillum veſtrae demere faeuitiae.

TAOS. Gr. *Gemma.* Taos pauoni eſt ſimilis Plin. 37, 11. *Nempe ταὼς pauo eſt.*

TAPANTA. Gr. Vxor Trimalchionis Tapanta eſt Petron. *Vid. Burm. ad h. l. Graecum ſimpliciter τὰ πάντα: noſtri* Fac *iocoſe interdum dicunt.*

TAPĒTVM, i. n. *vel* TAPES, ētis. m. *vel* TAPĒTE, [*τάπης*] *Tegmen ingenioſe pictum variis coloribus, quo equi, lecti, pauimenta ſternuntur.* Tapetum *ὁ τάπης* Gloſſ. Vet. *conf.* 251. *et* 14, 34. Plaut. Pſeud. 1, 2, 14 Neque Alexandrina be conſutaque tapetia. *conf.* Id. Stich. 2, 2, 54 *quae a Nomin.* Tap *riuat:* Chariſ. 1 p. 45. *Sed Nominatiuum* Tapes *negat a ſe inu* Virg. Aen. 9, 358 Armaque, craterasque ſimul, pulchrosque t Sil. 17, 64 — Nullo decorare tapete Cornipedem Nomas a Alti tapetes Ouid. Met. 13, 638. Belluata tapetia, *vid.* BEL Incubat tapetis Stat. Theb. 10, 101. *Sed* Virg. Aen. 9, 325 Qu tapetibus altis Exſtructus toto proſtabat pectore ſummum. tapetis inſtrati alipedes Virg. Aen. 7, 277. Tapetes pu Idem Aen. 9, 358.

TAPHIAE, ārum. f. Pl. [*Ταφίων νῆσοι*] *Inſulae in mari quas prope Echinadas Strabo lib. 10 ponit: quarum caput Taphus.* Plin. 4, 12.

TAPHIVSA. Plin. 36, 21 Locus eſt iuxta Leucadem, Taphiuſius lapis naſcitur.

TAPHVS, i. m. [*τάφος*] *Sepulcrum.* Inſcriptt. Martia Grutero edit. *Vid. Barth. Adu.* 5, 12 p. 233.

TAPINŌSIS, is. f. [*ταπείνωσις*] *Latine Humiliatio* Virg. Aen. 1, 118 Apparent rari nantes in gurgite vaſto. Seruí gurgite vaſto, Tapinoſis eſt: *i. rei magnae humilis expoſitio.* denter tamen Virgilius humilitatem ſermonis epitheto ſubleuat: loco, Vaſto addidit.

TAPINOMA, atis. n. [*ταπείνωμα*] *Idem.* Eloquium, qu per ſcaturigines hyperbolicas intumeſcit, nec per tapinomata d tenuatur Sidon. Epiſt. 4, 3.

TAPINOPHRONESIS, is. f. [*ταπεινοφρόνησις*] *Demiſſ mi.* Tertull. adu. Pſych. c. 12.

TAPROBĀNE, es. f. [*Ταπροβάνη*] *Inſula in Mari Indico amp de qua multa* Solin. 56 *et* Plin. 6, 22 *qui inter alia refert,* legatos probane, quum ad nos veniſſent, miratos eſſe Septentriones et lias, veluti in nouo caelo: Lunam vero apud ipſos non niſi ab die, ad quintam decimam ſupra terram adſpici. *Vid.* Pomponiu lam 3, 7 *Lucet ibi Canopos ſidus clarum et ampliſſimum. Hominer rum magnitudine alios antecellunt, caeruleis oculis, atroci viſu, ta ſono vocis. Viuunt vltra annos centum. Naſcuntur in ea ber hyacinthi, vt Ptolemaeus 7, 4.* Plin. *l. c. ſcribit,* in ea quingen pida comperta fuiſſe. In ea (ſicut Geometrae ſcribunt) ſun aeſtates. Taprobane *noſtro aeuo putatur* Sumatra.

TAPSIA: Tapſiae *radix* Scribon. 230. *Vid.* THAPSIA

TAPSVS. [*Τάφος*] Peninſula eſt Siciliae non procul a S ſis, Megarenſem ſinum a meridie definiens. Virg. Aen. 3, 689 — praeteruehor oſtia ſaxo Pantagiae Megarosque ſinus, Tapſ iacentem. *it. herba, ap.* Lucan. 9, 919.

TAPVLLVS, *al.* TAPVLVS, a, um. *Conuiualis.* Sic pulla, a Tabula dicta; *ex* Valerio *et* Lucilio *ap.* Feſtum.

T A R

TARACINA, *vid.* TARRACINA.

TARACO, *vid.* TARRACO.

TARANDVS, i. m. *Animal Scythicum.* Plin. 8, 34. Solin

TARAS. [*Τάρας*] *Neptuni filius, quem Tarentum aedificaſ dam exiſtimant. Vid.* TARENTVM.

TARATANTĀRA. [*ταρατάνταρα*] *Vox tubae ab Ennio* Et tuba terribili ſonitu taratantara dixit. Seruius in nonum Aene 509 At tuba terribilem ſonitum procul aere ſonoro, Hemiſtichi *inquit,* Ennii: nam ſequentia iſte mutauit. Ille enim ad expri dum tubae ſonum ait *taratantara:* et multa huiusmodi Virgilius aſpera inuenerit, mutat.

TARBIDOLOPIVM, i. n. *Quo nomine arnoglоſſa ap. Gal pellatur.* Apul. de Herb. c. 1. Dioſcorid. noth.

TARCHON, is. m. [*Τάρχων*] *Hetruſcorum dux, qui vt ex Virg tum eſt, Aeneae ſuppetias tulit aduerſus Turnum et Rutulos. Dic* Tarcho *abiecta* N *litera.* Virg. Aen. 8, 603 Haud procul hinc T et Tyrrheni tuta tenebant Caſtra locis. Superbus T Sil. 8, 474.

TARDA, ae. f. *Auis. Poteſt a tarditate nomen habere.* 10, 22 f. 29 *vbi de* anſerini generis *auibus loquitur, memorat,* Qu ſpania aues tardas appellat, Graecia Otidas, damnatas in cibis. enim oſſibus medulla odoris taedium extemplo ſequitur.

TARDVS, a, um. Adi. [*βραδύς, ἀργός*] *Celeri et alacri* to etiam opponitur, *quatenus nempe acutus eſt celer ad cogitandum.* de Senect. 21 c. 7 Niſi exerceas eam, aut etiam ſi ſis natura ta Plaut. Merc. 3, 4, 10. Cic. de Inuent. 1, 35 Formoſus an defo velox an tardus ſit, *etc.* At ſi tardus eris, errabis, tranſiet Tibull. 1, 4, 23. Tardus inceſſu filius Plin. 7, 16. Aetat dus Ouid. Met. 8, 686. Aetate tardiores Plaut. Poen. 3, 1, 6. de Fin. 2, 39 Contraque vt tardam aliquam et languidam pecude paſtum, et procreandi voluptatem, hi hoc diuinum animal eſſ luerunt. Idem Off. 1, 34 Atque haud ſcio an ſatis ſit eum, ceſſerit, iniuriae ſuae poenitere, vt et ipſe, ne quid tale poſthac mittat, et caeteri ſint ad iniuriam tardiores. Ad referendam tiam tardiorem eſſe Pſeudo-Cic. Anteq. iret in exil. 6 c. 2. dus in cogitando Cic. de Clar. Orat. 216 c. 59. Plin. 23, 1 genera, differentiasque perquam multas expoſuimus, et fere cuiu proprietates. Neque eſt vlla pars difficilior tractatu, aut numero quippe quum ſit tardum dictu, pluribus profit, an noceat. *Tard niſi poſt longum examen dici poteſt.* Agmen tardum Virg. Ae 47. Amicus Plaut. Poen. 3, 1, 1. Aſellus tardus Virg. Gr 1, 273. Auis, *vid.* TARDA. Tardiores quam Corbit tranquillo mari Plaut. Poen. 3, 1, 4. Corpora tarda Virg. 6, 720. Fuga tarda Ouid. Triſt. 1, 2, 84. Gradibus t errare Idem Met. 11, 357. Grauitas tarda Idem Met. 11, Homo tardus, *Hebes, obtuſi ingenii.* Cic. de Orat. 3 Namque a nes ad eas acceſſerunt, aut vsque ad ſenectutem ſtudiis detinentur ſunt tardiſſimi. Idem pro Lege Agr. 3, 6 c. 2 Sed quem veſ tam tardo ingenio fore putauit, cui poſt eos Conſules, Sullam d torem fuiſſe in iuuentam venire non poſſet? Ingenium tar

ipiendis quae traduntur Plin. 8, 3. Ingenium eximium, et
ardmens Cic. Tusc. 5, 68. Menses Virg. Georg. 1, 32. *i. aestiui:*
id. barth. Adu. 2, 19. Cic. de Orat. 1, 254 Solet idem Roscius di-
ere se quo plus sibi aetatis accederet, eo tardiores tibicinis modos,
et cursus remissiores esse facturum. Morae tardae Ouid. Epist. 19,
8. Noctes tardae, Tardae venientes, hoc est aestiuae Virg. Georg.
,48 Seruius. *add.* Idem Aen. 1, 750. Nox solstitialis tardior
ibera Ouid. ex Pont. 2, 4, 26. Opem tardam admouere Idem
em Amor. 116. Passu tardo incedere Idem Met. 10, 49. Pede
rd cunctari Idem Amor. 2, 19, 12. Tardissimi Piscium Plin.
, 4 Principia orationis tarda, et exitus tamen spissi et pro-
ecteſſe debent Cic. de Orat. 2, 213. Proci tardissimi Plaut.
pect 3, 1, 7. Promisor tardus vtilium iuuenis Hor. de Arte Poet.
4. Quies tarda et contraria bellum inchoaturo Tac. Agric.
, 3 *i. incommoda, sec. Boxhorn.* Res tardior spe Liu. 24. Se-
est tarda Hor. Serm. 2, 2, 88. Senectus tarda gelu Virg. Aen.
150 Sensus hebetes et tardi Cic. Acad. 1, 131. Vnda tarda
Virg. Georg. 4, 479. Tardus, *Rudis et stupidus:* Idem Ecl. 10, 19.
- rdi venere bubulci. Ter. Eun. 5, 9, 49 Fatuus est, insulsus,
dard, stertit noctesque et dies. Seruius. *conf.* Ter. Heaut. 4, 5, 28.
ui m nimis indociles tardique sunt Cic. de Nat. Deor. 1, 12 c. 5.
Mar is *de inepto ad Venerem, ap.* Plaut. Cas. 5, 2, 10. Tardus, *Per-*
ers et diuturnus Virg. Georg. 2, 126 Media fert tristes succos, tar-
um ue saporem Felicis mali. Ita Nonius 4, 457. Seruius *vero,*
ox telligibilem, *interpretatur.* Curis tardis pallescere Propert.
pplin 13. Tardus sanus, Densus et crassus Virg. Aen. 5, 682. Seruius.
bleu TARDIVSCVLVS, a, um. Dimin. [ὑποβραδὺς] Ter. Heaut.
1, Est ille Cliniae seruus tardiusculus. *i. Aliquantum tardus. add.*
um, m Fragm. Ciscell. v. 13.
ouac TARDE, tardius, tardissime. Adu. [βραδέως, ὀχλαίως] Cic. Fam.
, 5 Tardeque et incommode nauigassemus. Idem Tusc. 4, 32
morbum et incidunt tardius, et recreantur ocius. Idem
lon. 55 Videte nunc illum primum egredientem e villa subito:
peri? quid necesse est tarde? Aduenientes tardius hospes
ger. erm. 2, 2, 91. Crescens tarde oliua Virg. Georg. 2, 3. Fa-
one er tarde Cic. Att. 11, 20. Effectus tarde Habere Scribon.
Cic. Tusc. 1, 75 c. 31 Qui in compedibus corporis semper fue-
nt etiam quum soluti sunt, tardius Ingrediuntur. Ire tardius
por. erm. 2, 3, 101. *add.* Cic. Att. 3, 7. Moueri celerius *et* Tar-
ius *contraria* Idem de Nat. Deor. 2, 52. Percipere tarde, et
cipi r accipere Idem pro Rosc. Com. 31. Procedunt tempora
ede Ouid. Trist. 5, 10, 5. *conf.* Iustin. 2, 1, 16. Caes. B. G. 4, 23.
n. 70. Plin. 3, 5. *et* Ep. 8. 4. Soluatur tardius Scribon.
Plin. 18, 7 Quatuor aut quinque Tardissime diebus florere
cip nt: totidemque aut paullo pluribus desloresce nt: hordea vero
um ardissime septem. In his sum locis, quo tardissime omnia
rfe ntur Cic. Fam. 2, 9.
TARDITAS, ātis. f. [βραδυτὴς] *Opponitur Celeritati.* Cic. de
Inu f. 28 Atque vt esset mensura quaedam cuidens, quae in octo cur-
us leritates, tarditatesque declararet, *etc.* Celeritati tardi-
e raria est Idem in Topic. 47. Cursu corrigere tarditatem
em Frat 2, 15. *Vid.* CORRIGO. Idem pro Rabir. 21 c. 7
ii um ingredi vix posset, non ad insequendum sibi tarditatem pe-
m. ed ad fugiendum impedimento fore putabat. Idem pro
xt. c. 47 Ita vt nonnunquam cunctatione et tarditate dum otium
dun etiam sine dignitate retinere, ipsi vtrumque amittunt. Idem
ill . 6, 7 c. 3 Plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio
lio est. Idem Philipp. 5, 25 c. 9 Certe illa legatio moram et
ardi em Affert bello. Idem Philipp. 11, 25 Affert tarditatem ista
nte a ad Dolabellam persequendum. Certatim posthac, mihi
ede ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas Exspectabitur Id.
hili . 2, 118. Damnari natura tarditatis, *vid.* DAMNO. Sta-
ina ditate subsistunt Firmic. 1, 2 *non ita procul a fine.* Cic. in
Brut 34 Ser. Sulpicius, cum dicendi causa duobus peritissimis operam
dedi , L. Lucilio Balbo, C. Aquilio Gallo: Galli hominis acuti et
xercit promtum in agendo et in respondendo celeritatem, subtili-
ate cigentiaque superauit: Balbi docti et eruditi hominis in vtraque
co deratam tarditatem Vicit, expediendis conficiendisque rebus.
ispe t *bo Cicero voluit ostendere, tarditatem non fuisse prorsus natura-*
m, d eam solitum fuisse lente (quod aiunt) festinare. Tarditas
igen, stupor, debilitasque linguae Idem in Pison. 1. *et* in Orat. c.
. quinctil. 1, 1. Tarditas audientium Plin. 20, 8. Cic.
ad , 87 At enim ipse sapiens sustinet se in furore, ne approbet falsa
o vis, et alias quidem saepe: si aut in sensibus ipsius est aliqua
rte rauitas aut tarditas, aut obscuriora sunt quae videntur, aut a
rsi iendo temporis breuitate excluditur. Infinitam enim sa-
et sa res dicendi tarditatem Quinctil. 5, 10. Aeterna et diu-
rnapinio tarditatis Cic. de Orat. 1, 125. Idem Fam. 1, 5 Sed
illi, ominis tarditatem et taciturnitatem. Idem de Legib. 1
uid, biectius tarditate et stultitia dici potest?
TARDITIES, ēi. f. [ὀψὲς] *Antiqui dixerunt, pro Tarditate.*
ecit Diomede, Multa amittuntur tarditie et socordia. Nonius 2, 876.
TARDITVDO, inis. f. [νωχελία] *Idem.* Plaut. Poen. 3, 1, 29
da osi estis, ac vicistis cochleam tarditudine.
TARDICORS, ordis. Augustin. Enchir. d. c. 103.
TARDIGEMVLVS, a, um. Adi. *Tardus et gemens.* Naeuius
ad cil. 19, 7 Tardigemulo senio oppressus. *conf.* Non. 4, 345. *ubi*
i quunt Tardigemulo, a Genu.
TARDIGRADVS, a, um. Adi. [βραδύπους] *Quod tarde gra-*
ditur Cic. de Diuin. 2, 133 c. 64 Quadrupes tardigrada, agrestis, hu-
illis spera. *In Poeta. add.* Tertull. de Pall. c. 4.
TARDILOQVVS, a, um. Adi. Sen. Epist. 40 *sub fin.* Summa
mmorum haec erit, tardiloquum te esse iubeo.
TARDIPES, ēdis. Adi. [βραδύπους] *Qui tarde incedit, aut clau-*
dicat. Catul. 37, 7 Electissima pessimi Poëtae Scripta tardipedi deo
atum n. *i. Vulcano, claudo, i. igni.* Columel. 10, 420 Quin et tar-
ipe sacris iam rite solutis Nube noua feritur. *post Vulcanalia.*
TARDOR, ōris. m. Pro Tarditas dici probat Nonius 3, 255 ex
arrie, Pedatus versuum tardor.
TARDO, āre. [βραδύνω, χρόνον διατείβω, μέλλω, προσδιατρίβω] *Morari,*
rgi fori. Caes. Bell. Gall. 6, 28 Sed ne omnino metum reditus
ri barbaris tolleret, atque vt eorum auxilia tardaret, *etc.* Cic.
am. , 5 Mea quaedam tibi non ignota dubitatio aut impedire profe-
tion i meam videbatur, aut certe tardare. Inertia tardat nos
Tibu 1, 2, 23. Impetum inimici tardare, *Reprimere, remorari.*

Caes. Bell. Ciuil. 1, 26. *conf.* ib. 2, 25. Cic. Verr. 3, 130 Quum eius animum ad persequendum non negligentia tardaret, sed conscientia sceleris, auaritiaeque suae frenaret. Illum vulnus tardauerat Tac. Ann. 2, 21, 2. Cic. in Orat. 3 c. 1 In quo vereor, ne si id quod vis, effecero, eumque oratorem quem quaeris expressero, tardem studia multorum. Budaeus. Idem Verr. 2, 167 Statuae illae equestres, quas tu paullo ante, quam ad vrbem venires, poni inscribique iussisti, vt omnium inimicorum animos, accusatorumque tardares. Idem Philipp. 11, 24 Vereor ne exercitus quoque nostri, qui non delectus necessitate, sed voluntariis studiis se ad Remp. contulerunt, tardentur animis, si quidquam aliud nobis, nisi de instanti bello cogitatum putabunt. Idem ad Brut. 1 Si ea, quae ex tempore suscepta sunt vt agerentur, non tardata, et procrastinata sunt. Caes. Bell. Ciuil. 2, 43 *extr.* Vt multitudine atque onere nonnulli deprimerentur, reliqui hoc timore propius adire tardarentur. Cic. ad Brut. 18 At illa retulit, quaesuitque quidnam mihi videretur, asscrferemusne te, atque id conducere putaremus, an tardare et commorari te melius esset tibi? *quod verbum inter ea est, unde has epistolas τοῦ δέως argut Marklandus* p. 112.

TARDANS, antis. Part. [βραδύνων] *Vt,* Senecta tardans Virg. Aen. 5, 395. Sagitta Id. Ib. 12, 746. Dolores Cael. Aurel. Tard. 2, 3.

TARDATVS, a, um. Part. [βραδυνθεὶς] Haec tardata diu species Poëta *ap.* Cic. de Diuinat. 1 c. 12. Virg. Aen. 5, 453 At non tardatus casu, neque territus heros Aerior ad pugnam redit. Gradus tardati Stat. Theb. 2, 671. Exercitus imagine caesorum tardatus ad praelia Tac. Ann. 1, 62, 2.

TARDABILIS, e. Adi. Tertull. de Anim. 43 Rigor tardabilis.

TARDESCO, ĕre. [βραδύνομαι] *Tardum fieri.* Lucret. 3, 480 Consequitur gratitas membrorum, praepediuntur Crura vacillanti, tardescit lingua, madet mens.

TARENTVS, i. f. *et* TARENTVM, i. n. [Τάρας] *Nobilis vrbs Calabriae ad mare, Pyrrho Epirota in ducem contra Romanos acerto clarissima.* Virg. Aen. 3, 551 Hic sinus Herculei (si vera est fama) Tarenti Cernitur. Seruius: Lacones, et Athenienses diu inter se bella tractarunt, et quum vtraque pars affligeretur, Lacones, quibus iuuentus deerat, praeceperunt, vt virgines cum quibuscunque concumberent. Quod factum est. Et quum post fedata bella iuuentus incertis parentibus nata erubesceret, et patriae et sibi esset opprobrio (nam Partheniatae dicebantur) accepto duce Phalanto octauo ab Hercule, profecti sunt: delatique ad breue oppidum Calabriae, quod Taras Neptuni filius fabricauerat, id auxerunt: et prisco nomine appellarunt Tarentum. Bene ergo nunc Herculei Tarenti, siue vera est fama: quia Taras condiderat, auxerat Phalantus. *Haclenus ille.* Imbelle Tarentum Hor. Epist. 1, 7, 45. Lacedaemonium Tarentum Ouid. Met. 15, 50. Molle Tarentum Hor. Serm. 2, 4, 34. *Vid.* Macrob. Saturn. 3, 13 *in fine.* Sacri Tarenti custos Neptunus Hor. Carm. 1, 28, 29. Saturnum Tarentum Virg. Georg. 2, 197. Tarentus *legitur ap.* Sidon. Carm. 5, 453 Ipsaque quae petiit, trepidauerat vncta Tarentus.

TARENTĪNVS, a, um. Adi. [Ταραντῖνος] *Quod ex Tarento est, vel ibi creseit: vt,* Tarentina nux. Plin. 15, 22 Et Tarentinarum duo genera fragili putamine ac duro: quae sunt amplissimae, et minime rotundae. *Vnde quidam* Tarentum *appellatum putant, quod iuglandes nuces et pineas molles habet, ac similiter oues.* Tarentum *autem Sabini vocant* Molle *Gr.* τέρην. *Ad quod alludens forte* Hor. Serm. 2, 4, 24 — Et molle Tarentum: Deliciae Tarentinae Flor. 1, 18, 28. Pira Tarentina Colum. 5, 10. Hor. Ep. 2, 1, 207 Lana Tarentino violas imitata veneno. *h. e. Purpura Tarentina.* Arnob. 5 p. 171 Auctorem aliquis desiderabit rei? Tum illum citabimus Tarentinum notumque fenarium, quem antiquitas canit dicens, Taurus draconem genuit, et Taurum draco. Tarentini, *Genus quoddam equitum:* Liu. 35, 28 *de Philopoemene Achaeo summo duce,* Et tum omnium primum agmen constituit; dein Cretenses auxiliares, et quos Tarentinos vocabant equites, binos secum trahentes equos, ad prima signa misit. *Et* 29 Luce orta, Cretensium leuis armatura, et Tarentini equites super torrentem praelium commiserunt. *Aelianus non longe a principio libri de Instruendis aciebus, Tarentinorum, inquit, duo sunt genera. Nam alii longius iaculantur, et ob eam rem equites iaculatores dicuntur, et Tarentini speciali vocabulo. Alii quum semel aut bis iaculum miserint, quo leuiori vtantur, manus de caetero cum aduersario conserunt, et comminus pugnare incipiunt, non secus quam quos hastatos appellari retulimus. Leues hos nominari solitum est. Haec Aelianus. De his loqui putatur* Cicero Att. 5, 19 Quae, *inquit,* de Tarentinis in militia laboraui, ea tibi grata esse gaudeo. *Vid.* Graeuium in loc. Tarentina, *Genus vestimenti, Aeliano de Varr. Hist.* 7, 9.

TARMES, *f.* TERMES, itis. m. [ἔρμις] Genus vermiculi carnem exedens Festus. Postes tarmes secat Plaut. Most. 3, 2, 140. *Additur ratio,* Intempestiuos excisos credo id eis vitium nocet. Vitruu. 2, 9 Abies — quod habet in se plus caloris, procreat et alit termitem, ab eoque vitiatur.

TARPEIA, ae. f. [Ταρπήϊα] *Teste Plutarcho in vita Romuli, Filia fuit Tarpeii, quae Romanam arcem in Capitolio constitutam, cuius pater Tarpeius custos erat, Sabinis prodidit. Hinc* mons Tarpeius dictus. *(inquit* Terentius Varro) a virgine Vestali Tarpeia, quae ibi a Sabinis necata armis, et sepulta, eius nominis monumentum relictum, quod etiam nunc eius rupes, Tarpeium appellatur saxum. *Haclenus* Varro de L. L. 4, 7 p. 13, 29. *Hinc etiam* Tarpeia sedes *apud* Virg. Aen. 8, 347. *Vid.* Seruium *in loc. De hac vide etiam* Propert. 4, 4 vbi sic incipit, Tarpeium nemus, et Tarpeiae turpe sepulcrum Fabor, et antiqui limina capta Iouis.

TARPEIVS, a, um. Adi. *Trysillabum.* Arx Tarpeia Virg. Aen. 8, 652. Arces Tarpeiae Ouid. Met. 15, 866. Iupiter Tarpeius Idem Fast. 6, 34. Lucus Tarpeius Propert. 4, 9, 5. Mons Tarpeius, *i. Capitolinus* Varro de L. Lat. 4, 7 p. 13, 29. Pater Tarpeius, *Iupiter* Propert. 4, 1, 7. Rupes Tarpeia Lucan. 1, 16. Saxa Tarpeia Sil. 1, 117. Sedes Iouis Tarpeia Lucan. 5, 326. Templa Tarpeia Stat. Silu. 3, 4, 105.

TARQVINIVS, *nomen et familia, cui originem dedit* Tarquinius Priscus [Ταρκύνιος Πρίσκος] *quintus Romanorum rex.* Tarquinius Collatinus, *Lucretiae maritus, et post iniurias illi illatam vindicatamque consule abdicare tamen se nominis causa coactus.* Tarquinius Superbus, *cognomen a moribus meritus, vltimus Romanorum regum: occasione sacinoris a Sexto filio in Lucretia patrati, cum tota domo Roma expulsus.* Cic. pro Rabir. 13 Nam haec tum quae te hominem clementem popularemque delectant, *etc.* sed ne Romuli quidem, aut Numae Pompilii, sed Tarquinii superbissimi atque crudelissimi regis ista sunt cru-

cruciatus carmina. Ouid. Fast. 2, 687 Victima Tarquinii Romanae gentis habebat Regna, vir iniustus, fortis ad arma tamen. Electus Tarquinius Virg. Aen. 8, 646. Fasces superbi Tarquinii Hor. Carm. 1, 12, 35. Reges Tarquinii Virg. Aen. 6, 817. Superbus Tarquinius regno pulsus Hor. Serm. 1, 6, 13.

TARQVINII, orum. m. Pl. [Ταρκύνιοι] *Vetus oppidum Campaniae.* Cic. Tusc. 5, 109 Demaratus quidem Tarquinii regis nostri pater, tyrannum Cypselum quod ferre non poterat, fugit Tarquinios Corintho, et ibi suas fortunas constituit, ac liberos procreauit.

TARQVINIENSIS, e. Adi. *Vt,* Fundus Tarquiniensis Val. Max. 5, 3, 3. Ager Tarquiniensis Cic. de Diuin. 2. *Simpliciter pro Agro vel praedio Tarquiniensi,* Plin. 8, 52 Qui in Tarquiniensi feras pascere instituit. *Vid.* Idem 9, 56.

TARQVITIAS Scalas, quas rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi eius nominis gratia sic appellatas esse, ait vulgo existimari Verrius.

TARRACĪNA, ae. f. [Ταρακίνα] *Oppidum Volscorum in Campania.* Liu. 4, 59 Anxur fuit, quae nunc Tarracinae sunt: vrbs prona in paludes. Dicitur et Taratiana vnico R, et Tarratina, *vid.* ANXVR.

TARRACINENSIS, e. Adi. Sallust. Bell. Catil. c. 46.

TARRĂCO, onis. f [Ταρκών] *Insignis Hispaniae ciuitas, Scipionum opus, a quo prouincia ipsa* Tarraconia *et* Tarraconensis *vocatur, quae* vt Pomponius *scribit* 2, 6 altero capite Gallias, altero Baeticam, Lusitaniamque contingens, mari latera obiicit nostro, qua Meridiem: qua Septentrionem spectat, Oceano. Vrbium e mediterraneis clarissimae fuerunt Pallantia, et Numantia. Nunc est Caesarea Augusta. *Haec Mela. Hic vina optima.* Martial. 13, 118 Tarraco Campano tantum cessura Lyaeo. Vitifera Tarraco Sil. 3, 370.

TARRVPIA, *vitis genus vel vuae.* Plin. 14, 3 Capnias, et Bucconiatis et Tarrupia in Thurinis collibus non ante demetuntur, quam gelauerit.

TARSVS, i. f. [Τάρσος] *Vrbs praeclarissima, et Ciliciae metropolis, quam Perseus, Danaës nobilissima proles, aedificauit.* Lucan. 3, 225 Deseritur Taurique nemus, Perseaque Tarsus. *Haec fuit Apostoli Paulli patria.*

TARSENSIS, e. Possess. [Τάρσιος] *Vt,* Tarsense pelagus Columel. 8, 16.

TARTARVS, i m. [Τάρταρος] *et in multitudinis numero, neutro genere* TARTARA, *ἀπὸ τῦ ταράσσειν, id est turbare: aut ἀπὸ τῦ ταρταρίζειν, id est a tremore frigoris:* Locus inferorum profundus, *inquit* Seruius. Virg. Aen. 6, 577 — tum Tartarus ipse Bis patet in praeceps tantum, tenditque sub vmbras, Quantus ad aethereum caeli suspectus Olympum. *Vid.* TARTARINVS. Funesta Tartara Stat. Theb. 11, 574. Ima Tartara Senec. Oedip. 10. Impia Virg. Aen. 5, 543. Intima lethi Tartara Virg. Georg. 4, 482. Nigra Tartara Idem Aen. 6, 135. Opaca Tartara Ouid. Metam. 10, 670. Profunda Tartara Senec. Hippol. 8. Tristia Tartara Virg. Aen. 4, 243. ¶ 2 Tartarus *fluuius Italiae, ap.* Tac. Hist. 3, 9, 2.

TARTAREVS, a, um. Possess. [Ταρτάριος] Virg. Aen. 7, 513 — cornuque recuruo Tartaream intendit vocem. i. e. Terribilem, aut fortem *inquit* Seruius. Idem Aen. 12, 846 Quas et Tartaream nox intempesta Megaeram. *Apud* Martial. 5, 35 Tartareus canis. Acheron Tartareus, *vid.* ACHERON. Custos Tartareus, Cerberus Virg. Aen. 6, 395. Deus Tartareus *Pluto* Ouid. Trist. 1, 8, 32. Domus Tartarea Idem Fast. 3, 620. Plaga Tartarea Cic. Tusc. 2, 22 c. 9 Haec e Tartarea tenebrica abstractum plaga Tricipitem eduxit hydra generatum canem. *Ex Poëta.* Sorores Stat. Theb. 5, 66. *i. furiae.* Vmbrae Tartareae Ouid. Met. 6, 676. Vlulatus Val. Flacc. 4, 393.

TARTARINVS, a, um. Horrendus et terribilis Enn. *ap.* Fest. Varr. L. L. 6, 3 p. 72, 16 *ipsum versum ponit,* Corpore Tartarino prognata paluda virago: *et addit,* Tartarino a Tartaro dictum. Plato in quarto de fluminibus apud inferos quae sint in his vnum Tartarum appellat: quare Tartari origo Graeca.

TARTESSOS, i. f. [Ταρτησσός] *Hispaniae ciuitas iuxta columnas Herculis, aliquando* Carteia *dicta, vt scribit* Pomponius Mela 2, 6 Silius *omnino aliam* Tartession *a Carteia facit* 3, 399 Argantoniacos armat Carteia nepotes, *etc.* Armat Tartessos stabulanti consecia Phoebo. At Liu. 28, 30 Dum haec, *inquit,* ad Baetim fluuium geruntur, Laelius interim freto in Oceanum euectus, ad Carteiam classe accessit. Vrbs ea in ora Oceani sita est, vbi primum e faucibus angustiis panditur mare. *Hactenus* Liuius. *Eandem igitur cum Tartesso fuisse credi par est. Nam et Strabo 3. Nonnulli (inquit) Tartessum huius aetatis Carteiam nominant, vid.* CARTEIA.

TARTESSIĂCVS, a, um. Possess. [Ταρτησσιακός] *Vt,* Tartessiaci thyrsi, *i. Lactucae.* Colum. 10, 371. Sil. 16, 114 — noctisque per vmbram Ad Tartessiacos tendit per litora portus. Idem 17, 591 Ac Tartessiacas profugi sparguntur in oras.

TARTESSIVS, a, um. Adi. [Ταρτησσιός] Ouid. Met. 4, 416 Pressérat occiduus Tartessia litora Phoebus. Tellus Tartessia Sil. 16, 647.

TARVM, i. n. *Lignum Aloës.* Plin. 12, 20. Aët. 16, 137.

TASCONIVM, i. n. *Terra quaedam alba.* Plin. 35, 4.

TATA. [πάππας] *Balbutientium et blaesa lingua loquentium puerorum vox, quo patrem, auum, nutritorem appellant.* Martial. 5, 11 Mammas atque tatas habet Afra: sed ipsa tatarum Dici, et mammarum maxima mamma potest. *Sed etiam a viris sic appellati nutritio ex se nisi ded ta opera quicunque de causa lallare et balbutire voluerunt Inscriptionum quarund. in veterum auctores. V. g.* SATVRNINO PATER ET PHOEBVS TATA FECERVNT Inscript. *ap.* Fabrett. p. 142. *Conf.* Inscr. Grut. p. 662. n. 3. *et* Reinesc. Cl. 11 n. 44. *et ap.* Scalig. Lect. Auf. 1, 59 p. 84 *vbi* TATAE BENE MERENTI *titulos ponunt* M. Elpidius Pamphilus; *et* Flauia, *etc. Add.* Non. 2, 97 *cuius locum dedimus, voce* BVA.

TATI TATAE. *Interiectio et velut cantio sibi inuicem respondentium.* Plaut. Stich. 5, 7, 3 Fac tu hoc modo, at tu hoc modo. SA. babae. ST. tatae. SA. papae. ST. euax. Idem Trucul. 1, 1, 18. *et* Stich. 5, 5, 30. Naeu. *ap.* Charis. 21, 214.

TATIVS, i. m. [Τάτιος] *Sabinorum dux, qui per proditionem Tarpeiae virginis Capitolio primum capto, vrbem postea inuasit, ac regnum Romae quinquenna vna cum Romulo tenuit: quem postremo tandem ab amicis eorum legatorum, quos Tatiani latrones interfecerant, occisum esse ait Lanuvius, et in Aucentinensi laureto sepultum. Vid. Liu. it. Plut. in Romulo.* Ferus Tatius Propert. 4, 2, 52

TATIENSES, ium. m. [Τατίηνσις] *Tertia pars populi Romani a T. Tatio dicta, vid.* LVCERES.

TAVLANTII, orum. m. [Ταυλάντιοι] *Populi Illyriae. Euphorio Iantinos vocat. Aristoteles ait apud hos vinum ex melle fieri. Haec Sinus.* Lucan. 6, 16 Quemque vocat collem Taulantius incola p[ortum]

TAVREA, ae. m. [Ταυρέας] *Iubellius* Taurea *Campanus memorat fortitudine apud* Liu. 26, 15. Sublimis Taurea Sil. 13, 14

TAVREA, *vid.* TAVREVS, *sub* TAVRVS.

TAVRI, orum. m. [Ταῦροι] *Populi Tauricae Septentrionalis r[egionis] in Europa incolae,* Iphigeniae *vt aut* Mela 2, 1 et Orestis aduentum memorati, immanes sunt moribus, immanemque famam habent, victimis aduenas caedere. *De Orestis in Tauricam aduentu, qu[od] habet* Ouid. Trist. 4, 4, 66. *Immanis autem sacrificii huius, rex auctor fuit. Hinc Diana ipsa* Thoantea *dicta* Sil. 4, 771. *tus libro quarto; Tauros omnes naufragos Iphigeniae immolare so[lere] precibus peractis hominis caput claua ferire, corpus truncum e ripa bare, caput cruci suffigere. Captis vero bello caput amputant, refer domum, et suffixum fusti in tecti sublimia statuunt, plerumque autem furnarium erigunt: ideo id agentes, quod hos totius domus custodes bi persuadeant.*

TAVRĪCVS, a, um. Adi. [Ταυρικός] *Vt,* Terra Taurica ex Pont. 1, 2, 80. Ara Taurica Idem Trist. 4, 4, 63.

TAVRICA *Chersonesus* [Ταυρικὴ Χερσόνησος] *Peninsula, prouinropae, cuius fines sunt Isthmus, Palus Maeotis, Propontis, et Cim Bosporus. De hac* Iuuen. Sat. 15, 116 Quippe illa nefandi T[hoantis] facri Inuentrix, *vid.* CHERSONESVS.

TAVRINI, orum. m. [Ταυρῖνοι] Plin. 3, 17 Populi sunt Italiae padanae in Alpium radicibus. Augusta Taurinorum ipsius vrbis

TAVRĪNVS, a, um. Adi. [Ταυρινός] *Vt,* Campi Taurini Sil.

TAVRINVS. Adi. *vid.* TAVRVS.

TAVROMINIVM. [Ταυρομένιον] *Siciliae oppidum in colle sit[um] Tauri nomen fuit. Scribit* Plin. 3, 8 *hanc vrbem quandoque* Naxon *appe[llari]*

TAVROMINITĀNVS, a, um. Adi. Cic. Verr. 2, 160. Max. 2, 8, 3 Arx Tauromenitana Sil. 14, 257 Tauromenitana c[ivitas] a fede Charybdim. Lucan. 4, 461 Tauromenitanae fugie[re] mnosa Charybdis.

TAVRVBŬLAE, arum. [Ταυροκέφαλαι] *Nomen insulae prope [Sici]lim.* Stat. Silu. 3, 1, 129 — Dites Caprae, viridesque resultant rubulae. *Vid. Domit. et Crucc. ad h. l.*

TAVRVS, i. m. *Mons Asiae altissimus* [Ταῦρος ὄρος] ab Eois veni[entibus], Chelidonio promontorio Lyciam disterminat. Immensu[s], et innumerarum gentium arbiter: — mediamque distrahens [Asi]am, nisi opprimenti terras occurrerent maria. Resilit ergo ad Septentri[onem] flexusque immensum iter quaerit, velut de industria, rerum natura inde aequora opponente: hinc Phoeniciam, hinc Ponticum, illi[nc] Caspium, et Hyrcanium, contraque Maeoticum lacum. Torquet[ur] que collisus inter haec claustra, et tamen victor, flexuosus eua[dit] que ad cognata Riphaeorum montium iuga, numerosis nomini[bus] nouis quacunque incedit, insignis: Imaus prima parte dictus, n[on] modus, Paropamisus, Circius, Chambades, Pharphariades, *etc. ex* Plin. 5, 27. *Huic mons oppositus,* Antitaurus *dicitur. Vbi in fissimam consurgit sublimitatem* Caucasus *appellatur: quanqua qui* Taurum *a* Caucaso *diuidant.* Cic. pro Deiot. 36 Etenim si chus magnus ille rex Asiae, quum posteaquam a Scipione de Tauro tenus regnare iussus esset, *etc.*

TAVRVS, i. m. [Ταῦρος] *Bos ad procreandum reseruatus.* Verr. 4, 73 Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuisse dicitur. est taurum tollere, qui vitulum sustulerit *Prouerb. ap.* Petron. *Add.* Quinctil. 1, 9. Taurus *accipitur et pro quocunque* Fort Virg. Georg. 1, 65

Ergo age, terrae
Pingue solum primis extemplo a mensibus anni
Fortes inuertant tauri.

Fortia taurorum corpora Ouid. ex Pont. 1, 4, 53. Sanguis Scribon. 196. Festus, Taurorum specie simulacra fluminum, i[dem] cum cornibus: quod sunt atrocia, vt tauri, *vid.* TAVRIFORMIS. Ter[ra] taurorum Ouid Met. 13, 347. Agrestes tauri, *vid.* AGREST AGER. Alacres tauri Claud. in Conf. Stilich. 2, 1, 21. taurus Sil. 13, 429. *Al.* Ater. Arator Ouid. Fast. 1, 698. lator Stat. Theb. 3, 350. Corniger taurus, *vid.* CORNV. mii praestanti corpore tauri Virg. Georg. 4, 538. Iners Stat. 9, 84. Ingens Virg. Aen. 2, 202. Macer Idem Ecl. Nitens Idem Aen. 3, 20. Torus Ouid. Met. 8, 132. Idem Epist. 4, 166. Validus Idem Met. 7, 558. Adi[ti] tauros aratro, *vid.* ADIVNGO. Fumans sub vomere taurus Georg. 3, 515. Pasti repetunt praesepia tauri Virg. Ecl. Submittite tauros Idem Ecl. 1, 46. *Add.* Hor. Od. 2, 5, 3. Tauri, verbenaeque in commentario sacrorum significat ficta sar[cina] Festus, *vid.* FICTORES *fab* FINGO. ¶ 3 Taurus, *ste signum.* Plin. 17, 24 Quum sit Luna in Leone, Scorpione, S[agit]rio, Tauro. *Add.* Id. 2, 12. Ampel. de XII Signis. Virg. Georg. Candidus auratis aperit quum cornibus annum Taurus. Taurus *pro radice arboris, si satis emendate,* Quinctil. 8, 2, 13 Si his, quae homonyma dicuntur, vt Taurus animalne sit, an mons, gnum in caelo, an nomen hominis, an radix arboris, nisi distin[guitur] non intelligitur. ¶ 5 Taurus, *Auis nomen.* Plin. 1[0] Est quae boum mugitus imitetur in Arelatensi agro taurus appe[llatus] alioquin parua. ¶ 6 Tauri *i. Scarabaei terrestres ap.* 30, 3. ¶ 7 Taurus, *Pars est qua tauri sunt, quod[ammodo] vnde et* Lastauri, *dicti.* Solitaurilia *ab hac parte non desunt qui [sa]ta censeant, quod innuat* Festus *cum scribit,* Atque harum hostiarum inuiolati tauri, quae pars caeditur in castratione. Tubis Aduers. 17, 7. *Conf.* Diomed. 2 p. 444. *Burm. ad* Petron. p. 85 *seq.* ¶ 8 *Pro pelle tauri, in clypeis: vid. Dra[co]borch. ad* Sil. 4, 293.

TAVRA, ae. f. [ταύρας] Vaccas steriles dici existimant tauras de causa, quod non magis quam tauri pariant. *Haec* Festus. C[olu]mel. 6, 22 Et vtique taurae quae locum occupant foecundarum, legandae. Varr. de R. R. 2, 5 Quae sterilis est vacca, taura appell[ata].

TAVRVLVS, i. m. Dimin. Petron. 39 Deinde totus e[st] taurulus est.

TAVRĪNVS, a, um. Adi. [ταυρινός] *Quod ex tauro est.* Plin. 13 Item vitiligines, verrucas, strumas, et similia cum hircino et [ca]fullo ac taurino seuo. Cornua taurina Claud. in Conf. Pro[b. et] Olyb. 220. Folles Virg. Georg. 4, 171. Ouid. Fast. 6[, 713] Taurinae cornua Frontis Hyades. *Sed* Auson. Mosella 471 Ex[ul] auratum Taurinae frontis honorem, *respicit ad effigies fluminum ta[urino]*

Pulſus Stat. Theb. 2, 78. Sanguis taurinus Catul. 67, Tergum Virg. Aen. 1, 368. Tympana Claud. in Conſ. Stilic. 2, 364. Vultus Virg. Georg. 4, 371.

TAVREVS, a, um. *Aliud* Adi. [ταύρειος] *Vt*, Terga taurea, *pro* Tympanis *dixit* Ouid. Faſt. 4, 342. Taurea, *Scutica ex corio bubulo facta*. Iuuen. Sat. 6, 491 Taurea punit Continuo flexi crines facinusque capilli. Alii inter venatorum taureas ſcapulis altissimis inambulauerunt Tertull. ad Mart. c. vlt. *Add.* Salmas. de Gub. Dei 8 p. 191. *Rigalt. ad Artemid. p. 32.* Lubricos, 1669 Quae laxare queant compages taurea vincla. h. e.

in ſola ex glutine taurino. Lambin.

TAVRICORNIS, e. Prudent. in Romano v. 222.

TAVRIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [ταυροφόρος] *Vt*, Campi tauriferi, *ab* Vrſo Lucan. 1, 272.

TAVRIFORMIS, e. *aliud* Adi. [ταυροειδής] *Formam tauri habens.* Carm. 3, 14, 25 Sic tauriformis voluitur Auſidus. *Vid. Locus vbi aliquem damnas, voce* TAVRVS n. 1.

TAVRIGĔNVS, a, um. Adi. Accius in Minotauro *apud* Macrob. Sat. 6, 5 Taurigeno femine ortum *fuiſſe, an humano.*

TAVRILIS, e. *Vnde* Taurilia, *Ludi Romani, vt quidam legunt* Ouid. 2, 22 Ludi Taurilia per biduum facti religionis cauſa. *Vid. mox* TAVRII ludi.

TAVRII ludi *Romae qui fuerint, diſputatur a* Feſto, *et ad Feſtum Vir. doctis.* Taurium aes, *ibidem eſt, quod* in ludos Taurios conferebatur. Liu. 39, 22 *pr.* Ludi Taurii per biduum facti: *ſic ex MSS. Vbi enim qui poſt Marcellum Donatum multa ad h. l. commentatus eſt.*

TAVROBOLIVM, *vel* TAVROPOLIVM, i. n. [ταυροβόλιον] *Taurobolii Genus.* Antiqua Inſcriptio *apud* Spon Erud. Antiq. p. 20. ARCHIEPHEX VESTALIS MAIOR PERCEPTO TAVROBOLIO CRIOBOLIOQVE, *etc.* Gruter. Inſcr. p. 30 *et* 31. TAVROPOLIVM SACRE, *et* ACCIPERE. Sacrificium autem Taurobolii fuit in honorem Cybeles; vnde Sacerdos dictus eſt Taurobolinus. *Conf.* Reineſ. Synt. 4, 46 p. 76. *Salmaſ. ad* Lamprid. Elagab. c. 7. *Ferret. Muſ. Lapid. p. 10. Van Dalen de Orac. p. 122 ſeq. Et quae diligenter omnia ſcripſit Diſſ. Nathan. Frid. Kauzii* Lipſ. 1738. *Deſcriptio graphica ſacrificii eſt* Prudent. Peristeph. 10, 1011 *ſqq.*

TAVROBOLIOR, *unde* TAVROBOLIATVS, qui ſacrificium Taurobolii fecit, *ap.* Lamprid. in Elagab. c. 7. *vbi conf. Salm.*

TAVROBOLVS, i. m. *Sacerdos* Taurobolium *celebrans. Fragmenta veteris poëmatis, quod vulgauit Salmaſ. ad* Lamprid. Elag. 7 Tibi Taurobolus veſtem mutare fuiſſit, *etc.*

TAVROPHTHALMON, i. n. *Herba ap.* Apul. de Herb. c. 79.

TAVTOLOGIA, ae. f. [ταυτολογία] *Latine dici poteſt Eiusdem rei eloquium. Figura eſt, qua res eadem multis verbis idem ſignificantibus explicatur* Virg. Aen. 1, 551 — Si fata virum ſeruant, ſi veſcitur aura Aetherea, neque adhuc crudelibus occubat vmbris. *Vtitur* Charis. 4 p. 242.

T A X

TAX. n. Indecl. [τάξ] *Interiectio percuſſionem notans: vox a ſonitu icit, formata.* Plaut. Perſ. 2, 3, 12 Tax tax tergo erit meo, non ero Tax pax Naeu. *ap.* Charis.

TAXIA, ae. f. *Lardum ap. Gallos.* Afran. *ap.* Iſidor. 20, 2.

TAXILVS, i. m. [ταξεύς] *Vid.* TALVS.

TAXIM, *it.* TAXO, is, it. *Sunt tempora antiqua Verbi* Tago, *pro quo mox deinde placuit.* Non. 2, 856 Taxis pro tetigeris, Varro Rod, Ne meum taxis liberum. *Vid.* Gell. 2, 6. *et* Macrob. Sat. 6, 7. 2 Taxim *adu. vid. poſt* TAXATOR.

TAXO, āre. [τιμάω] *Pretio aeſtimare.* Talentum Atticum XVI ſ. 6 at Varro Plin. 35, 11. Si vtrisque poſſeſſoribus conueniat, t fi les arbores deiiciantur, aut vt pretio taxent Sic. Flac. de Condit. *agr.* p. 9. Vrbium ſtatus, non tam murorum ambitu, quam ſuum claritate taxandus eſt Sidon. Epiſt. 7, 9. Plin 17, 1. Illos, qui frug ras tanti taxauerant. Tanti quodque malum eſt, quanti illud animus Sen. ad Marc. c. 19. Taxare aliquem, [κατάπτυστον] *reprehendere, quaſi litem illi aeſtimare.* Plin. 15, 15 Eadem cauſa in pis taxatur ſuperbiae cognomine. *Add.* Sen. Herc. Fur. v. 716 *c. or.* Bonou.

TAXĀTVS, um. Suet. Calig. c. 38 Cognoſcebat de talibus cauſis, tanto prius modo ſummae. Florus 2, 6, 18 Dignitas equeſtris (*ſi auli equitum Romanorum inſigne*) taxata menſura. Idem 1, 12, 7 Taxata ſtipendio hiberna. Ingenti licet Taxata poena lingua cruenta loquax Sen. Thyeſt. v. 92.

TAXA, ae. f. *Aeſtimatio pretii et valoris apud ICtos.* l. 6 ff. vt leg. Iom. au. *et* l. 41 fin ff. de legat. ¶ 2 *Item Laus ſpecies* Plin. 15, 30.

TAXATIO, ōnis. ſ. [τίμησις, σύνταξις] *Ipſe taxandi actus.* Taxatio *(inquit* Feſtus) dicitur, quae ſit certae ſummae. Plin. 18, 15 Incendii nuper incendio, a Cethegis deſcendens, H. S. XIIII. permutata, laſtum in taxatione, ſi quis praedia tanti mercari malit. *De menſa citrina.* l. 935 Prior id fecerat Romae in vnionibus magnae taxationis Clodius ag. di Aeſopi filius. *Add* Id. 37, 3. Sen. de Benef. 3, 15. Quinct. Decl. 5. ice ia taxationis admiſſa Solin. c. 15. *In contractibus aut teſtamentis* taxatio *eſt praeſcriptio quardam verborum: vid. Cuiac.* Obſ. 2, 12.

TAXĀTOR, ōris. m. [ἱπποτιμητὴς] Taxatores, *inquit* Feſtus, a ſceleris arcentur, Qui alterutrum maledictis tangunt.

TAXIM. Adu. *Suſim, vel occulte.* Pompon. Buccone a coptato, lan ſtino tacitus taxim proſpectani periculum. Non. 2, 840. *Obſoletum. Conf. Turn. h. Adu.* 29, 17. *it.* Varro in TACITVLVS, *ſupra.*

TAXONINVS, a, um. Adeps taxoninus Marc. Empir. c. 36. *Vitiatur* TAXO, ōnis, *illi eſſe animal, quod* Melis *Latine vocatur, v. v.*

TAXVS, i. f. [ταξός] *Arbor abieti ſimilis.* Plin. 16, 10 Similis iarum his adſpectu eſt, ne quid praetereatur, taxus minus virens, rae sque et triſtis, ac dira, nullo ſucco, ex omnibus ſola baccifera. las oxio fructu Letale quippe baccis in Hiſpania praecipue venenum eſt. Vaſa etiam viatoria ex ea vinis in Gallia facta, mortifera niſi compertum eſt. Hanc Seſtius ſimilacem a Graecis vocari dixit: et in Arcadia tam praeſentis veneni, vt ſi qui dormiant ſub ea, cibum capiant, moriantur. Sunt qui et taxica hinc appellata dicant venena, quae nunc toxica dicimus, quibus ſagittae tingantur. Reperiuntur nnoxiam fieri, ſi in ipſam arborem clauus aereus adigatur. *Haec* Plin. Succus eius morſum viperae ſimat, *ſec.* Suet. Claud. c. 16 *extr.* Virg. Ecl. 9, 30. Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos. *Conf.* Id. Geo. 4, 47. Ouid. Rem. Am. v. 185. Metuenda ſucco taxus Stat. The 6, 102. Nocentes taxi Virg. Georg. 2, 257. Peſtiferae taxi Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 286. *Conf.* Sil. 13, 596. Stat. The 8, 9. Colum. 9, 4 *et* 10, 8. Caeſ. Bell. Gall. 6, 30 *extr.* Plin. 24, 13.

TAXEVS, a, um. Adi. [σμιλακινὸς] *Vt*, Silua taxea Stat. Silu. 5, 5, 29.

TAXICVS, a, um. Adi. Taxica venena Plin. 16, 10 *vt modo vidimus, primum dicta putat, quae deinde* Toxica. *v. v.*

T A Y

TAYGĔTA, *vel* TAYGĔTVS, i. m. [Ταΰγετος] *Mons eſt Laconum,* Libero patri ſacratus, *teſte* Serv. *apud* Virg. Georg. 2, 488 Virginibus bacchata Lacaenis Taygeta, *etc.* Cic. de Diuin. 1, 112 Quum et vrbs tota corruit, et in monte Taygeto, extrema montis quaſi puppis auulſa eſt. Canes Taygeti Virg. Georg. 3, 44. Pruina Taygeti Propert. 3, 14, 15. Ardua Taygeta Stat. Achill. 1, 427. Gelidi Taygeti inculta iuuentus Lucan. 5, 52. Horrenda Taygeta Stat. Silu. 4, 8, 52.

TAYGĔTE. [Ταϋγέτη] Vna eſt *(inquit,* Serv.) de Pleiadibus ſeptem, *ad* Virg. Georg. 4, 232 Taygete ſimul os terris oſtendit honeſtum Pleias, *etc.*

T E *et* T E A

TE, *Syllabica adiectio, quae Pronominibus* Tu *et* Te *adiungitur:* vt Tute, Tete. *Eadem augetur praepoſitu* p, vt ſuapte, meapte ſponte.

TEANVM, i. n. [Τέανον] *Italiae oppidum duplex. Eſt enim* Teanum Sidicinum in Appia via poſitum: et Teanum Apulum; ſiue Apulorum, vt Plin. 3, 5. *et Strab. lib. 5 et 6 ſcribunt.* Cic. pro Cluent. 27 Quum haberet ex Nonia infantem filium, alter autem eius filius Pappia natus, Teani Apuli, quod abeſt a Larino decem et octo millia paſſuum, apud matrem educaretur, *etc.*

T E B *et* T E C

TEBA, ae. f. *Vox priſca pro Colle.* Varro de R. R. 3, 1, 6 Lingua priſca, et in Graecia Aeoles Boeotii, ſine afflatu vocant colles Tebas: Quin in Sabinis, quo e Graecia venerunt Pelasgi, etiam nunc ita dicunt *etc.*

TECHNA, ae. f. [τέχνη] *Latine Ars. Aliquando ſignificat Dolum, aſtutiam, impoſturam, fraudem artificioſam, offuciam.* Ter. Heaut. 3, 1, 62 Falli te ſinas technis per ferululum. *Conf.* Plaut. Moſt. 3, 1, 19. *et* Capt. 3, 4, 110. Ter. Eun. 4, 4, 51.

TECHNICVS, a, um. Adi. [τεχνικὸς] *Artificioſus. Speciatim ſic dicuntur artium Grammatices vel rhetorices ſcriptores.* Quinctilian. 2, 14 *ſub fin.* Et velut decretis Technicorum tutos putent. *Add. ib. c. 3.* Gell. 17, 5.

TECHNOPAEGNION, i.n. *Titulus libelli* Auſon. Eidyll. 12 Epiſt. 1 *quaſi* ludicrum artis, *vel* crepundia artificioſa *dicas.*

TECHNOPHYON, i.n. [τεχνόφυον] *Graeca dictio, qua ſignificatur Arte natum.* Suet. Auguſt. c. 72 Erat illi locus in edito ſingularis, quem Syracuſas et technophyon vocabat.

TECOLĪTHVS, i. m. [τηκόλιθος] *Lapis ſic dictus, quoniam calculos rumpit et abſumit.* Plin. 30, 19 Spongiae lapides inueniuntur in ſpongiis, et ſunt natiui. Quidam eos tecolithos vocant, quoniam velicae medentur, calculos rumpunt in vino poti. *Conf.* Id. 37, 10. Solin. c. 50. *Add. Salm. ad* Solin. p. 501.

TECTONICE, es. *ſ.* TECTONICA, ae. f. *Ars aedificatoria.*

TECTONICVS, a, um. Tectonicae formae Auſon. in Moſella v. 299 *aedificiorum deſcriptiones.*

TECTORIVM, *vid.* TEGO.

TECTOSĂGES. [Τεκτοσάγαι] *Fortiſſimi aliquando Gallorum, Pyrenaeis proximi et Cimmiros; ita vocati, aiunt, quod ſagis veſtirentur: adeo olim potentes opibus et virium praeſtantia, vt per Graeciam, tunc vicinam gentium, magno hominum manu profecti, in Aſia ſupra Phrygiam, Cappadociamque ſedes poſuerint, incolumes ab omni finitimorum incurſu* Tectoſages et Tolistobogi dicti Floro, Plinio 4, 31 *et caeteris.* Auſonius Narbonem *deſcribens* in vrbium catalogo 13, 9 Vsque in Tectoſagos paganica nomina, Volcas. *Sic certe libri. Sed repoſuere viri docti* Tectoſages. Florus 2, 11 Tectoſagos nuncupat.

TECTVM, *vid.* TEGO.

TECVM. [μετὰ σὲ] *Compoſitum ex Ablatiuo* Te, *et Praepoſitione* Cum. Plaut. Mil. 2, 5, 12 Quid nunc taces? tecum loquor. PA. immo edepol tute tecum. Vt tecum annos exigat Virg. Aen. 1, 78. Tecum habita Perſ. 4, 52. De quibus rebus tecum loqui volo Nep. 2, 9, 4. Tecum oro Plaut. Curc. 3, 62. *h. e.* Te oro. *Conf.* Ter. Hec 4, 4, 64 *et ad l. h. Inst.* Tecum ſentio Plaut. Pſeud. 4, 2, 3 Idem Amph. 2, 2, 136 Neque vidi iſtam, niſi tecum ſimul.

T E D

TEDA, ae. f. Gr. δᾷς, *a cuius Accuſ.* δᾷδα *deriuant qui Idam nomen, et* taeda *per diphthongum ſcribunt, vt ipſe Voſſius. Eſt autem arboris nomen, quae (inquit, Ruell.) ſui generis in Illyrico eſt. Improprie autem* Tedas *appellamus tum piceae ſatiuae partes imas, tum alia quoque ligna, quae flamma olei vel picis illitu concepta, facilae modo luccant.* Plin. 16, 10 ſ. 19 Sextum genus eſt teda proprie dicta abundantior ſucco, quam reliqua, parcior liquidiorque quam picea, flammis ac lumini ſacrorum etiam grata. Hae, mares duntaxat, ferunt et eam, quam Graeci ſycen vocant, odoris grauiſſimi. *Vid. Hard. ad h. l.* Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 101 Magno vento et ſecundo completas onerarias naues teda et pice, et ſtupa reliquisque rebus, quae ſunt ad incendia, in Pomponianam claſſem immiſit. Clauus cuneus tedae Pallad. Mart. 10, 3 *et* Ian 15, 3. *i. ex teda. Hinc* Tedas *vocamus Faces, quae optimae ex ea arbore fiebant.* Et mea frondenti circumdat tempora teda Calpurn. Ecl. 2, 29. Accenſa teda Lucret. 6, 881. Agitari et perterreri furiarum tedis Ardentibus Cic. pro Roſc. Am. c. 24. Ceratae tedae Ouid. Epiſt. 7, 23. Pinea teda Idem Epiſt. 12, 84. Pingues tedae Virg. Ecl. 7, 49. Pingui teda mota Scribon. 58. Caſtis adolet altaria tedis Virg. Aen. 7, 71. Fumida teda piceum fert lumen Idem Aen. 9, 76. Silua miniſtrat tedas Idem Georg. 2, 431. Teda *item Pini morbus, ex abundantia ſucci, et vbertate larga luxuriantis naturae prouenions. Theophraſt. de Hiſtoria Plantarum 2, 10 Morbum pinis accidere talem Idaei incolae narrant: quum non ſolum cor, ſed etiam pars externa cauticis in tedam tranſierit, tunc ſtrangulari quodam modo quod ſponte accidit vbertate arboris largiſſimae, quod quisque conſtare poſſit.* Teda *enim totum efficitur. Idem de Cauſis Plantarum 5, 15 Arborum autem genus etiam ali quod fortaſſe eſt, quia corrupto ſecundum naturam ſponte, nec vllo pacto afflictato, ſed bene vigenti cuiuſdam, vt pino, quum*

quum radices mutatae in tedam fuerint. Ita enim fit ex nimietate nutritionis, atque exceſſus: quumque per tedam transmittere pabulum arbores nequeant, moriuntur. Quod proximum illi videtur, quod animalibus euenit, quae extra modum craſſantur atque pinguescunt. Quum enim auram attrahere nequeant, nec ullo pacto ſpiritu uti poſſint, propter obeſitatem condenſationemque, et illa ſtrangulantur, et pinus. Quamobrem non inepte ruſtici vocabulum iſtud de pino uſurpant Pinum enim ſtrangulari aiunt obeſitate, atque pinguedine. Quippe omnia ſpiritum deſiderant aliquem, vel ſolationem, vel meatuum libertatem. Plin. 17, 24 Arbores laborant et fame, et eruditate, quae fiunt humoris quantitate. Aliquae vero et obeſitate: vt omnia, quae reſinam ferunt, nimia pinguitudine in tedam mutantur: et quum radices quoque pinguefiere coepere, intercunt, vt animalia, nimio adipe. *Hinc* Columel. 5, 10 Iuxta ipſam radicem truncum findito, et fiſſuram cuneo tedae pineae adigito, et ibi relinquito. Spinea teda Catul. 59, 15. ¶ 2 Teda, *pro Nuptiis.* Mos enim antiquorum erat, vt in nuptiis (*inquit* Varro...) faces et tedae ſemper praeirent, quod antea non niſi per noctem nubentes ducebantur a ſponſis. Virg. Aen. 4, 18 Si non pertaeſum thalami tedaeque fuiſſet. Nec regna ſocium ferre, nec tedae ſciunt Senec. Agam. v. 259. *Conf.* Rutil. It. 1, 359. Apta tedis tempora Ouid. Faſt. 6, 221. Ferales tedae Lucan. 1, 112. Felices tedae Catul. Argon. 62, 25. Ouid. Epiſt. 4, 121 At nec nupta quidem, tedaque accepta lugali. Nuptiales tedae Apul. lib. 4 Aurei aſini, *ad finem.* Pinea, *vid.* SPINEA *ſub* SPINA. Pudica teda Ouid. Epiſt. 6, 134. Copulari tedis Senec. Here. Fur. f. 6. Coire iure tedae, *Nuptiarum legitimo iure* Ouid. Met. 4, 60. Exſpectant pactae tempora tedae, *Pactarum nuptiarum* Idem ibid. 9, 721. Iungere tedas Stat. Silu. 3, 4, 53. Optato vos iunxit lumine teda Catul. 64, 79. Senec. in Oedip. 500 Concinit tedas geminus Cupido, *i. nuptias canit. Sed multo melius al.* Concutit, *quod* ritum *pulchre depingit.* ¶ 3 Tedam *pro naue poni aiunt* Iuuenal. 28, 59

I nunc et ventis animam committe, dolato
Confiſus ligno, digitis a morte remotus
Quatuor, aut ſeptem ſi ſit latiſſima teda.

Sed tabulam pottus e teda *intelligi, apertum eſt.* Pinum *et* Alnum *ſic poni, conſtat. Neque hic repugnat aliud, quam illa menſura, quae hic memoratur.*

TEDIFERA Dea, [Δαδοφόρος] Ceres *eſt dicta, cuius ſacra noctu (vt in Aulularia Plauti eſt) fiebant, in quibus ſacerdotes faces deferebant, Cererem imitati: quae dum Perſephonem filiam a Plutone raptam tedis incenſis quaereret,* Tediſera *eſt appellata.* Ouid. Epiſt. 2, 42 Iunonemque foris quae praeſidet alma maritis, Et per tediferae myſtica ſacra deae.

T E G

TEGEA, ae. f. [Τέγεα] *Vrbs Arcadiae, a qua*

TEGEAEVS, *ſiue* TEGEATICVS, a, um. Adi. Propert. 3, 3, 30 Fictilis et calami Pan Tegeaee tui. Virg. Aen. 8, 459 Tunc lateri atque humeris Tegeacum ſubligat enſem. Idem Georg. 1, 18 Adſis ô Tegeaee fauens. Seruius; Tegeaee, Paeonem tertium eſſe dicit. Tegeaeus *volucer, dictus eſt Mercurius apud* Stat. Silu. 1, 5, 4 Tuque inimica ferae volucer Tegeaee ſonorae Terga premas. Tegeaticus *volucer et ales, Mercurius,* Eidem ibid. 2, 18 Et de Maenalia volucer Tegeaticus vmbra. *Sic* Silu. 5, 1, 103 Cunctaque ſi numerem; non plura interprete virga Nuntiat e celſis ales Tegeaticus aſtris. Olim Lacedaemonii bellum intulere Tegeatibus, ferentes ſecum compedes, tanquam eſſent redacturi illos in captiuitatem. Sed congreſſi praelio ac fugati, quicunque viui capti ſunt, eisdem, quas ipſi attulerant, compedibus compediti, campum Tegeatem metiti ſunt coluerunt. Virg. Aen. 5, 299 Alter ab Arcadio Tegeaeae ſanguine gentis. Tegeaea Ouid. Met. 8, 317. *eſt Atalanta. Sed* de AA. Faſt. 1, 627 Tegeaea parens *eſt Carmenta Arcadia Euandri mater.*

TEGEATIS, idis. f. Stat. Theb. 9, 571 Torua ſagittiferi mater Tegeatis ephebi, *Atalanta Parthenopaei.* Sil. 13, 329 — Caeſa Tegeatide capra.

TIGES, TEGETICVLA, TEGILLVM, TEGMEN, *vid.* TEGO.

TEGO, xi, ctum, ĕre. [καλύπτω, στεγάζω, ἐρέφω, κατερέφω, σκέπω, σκεπάζω] *Operire, vel muniendi vel occultandi cauſa aliquid imponere.* Caligine terras nox texit Lucret. 6, 852. Fronde teguntur aues Ouid. de Arte Am. 1, 58. Galea caput texit Propert. 4, 3, 44. Humo oſſa Tac Ann. 1, 62, 1. Sepulcro tegi Lucan. 2, 548. Somno tegere lumina Virg. Georg. 4, 414. Tenebris teguntur omnia Ouid. Faſt. 4, 489. Tunica tegi Ouid. Amor. 1, 5, 14. Veſte corpus tegere Tibull. 2, 3, 82. *Conf.* Ouid. Met. 6, 298. *Metaph.* Tegere, *Celare:* Martial. 3, 42 Quod tegitur, maius creditur eſſe malum. Ter. Hec. 1, 2, 91 Incommoda atque iniurias viri omnes ferre, et tegere contumelias. Virg. Georg. 3, 452. Cic Qu. Fratr. 1, 11 Multis enim ſimulationum inuolueris tegitur, et quaſi velis quibusdam obtenditur vniuſcuiusque natura. Idem in Piſon. 16 Triumphi nomine tegere ac velare cupiditatem ſuam. Id te admiſiſſe concedis, quod ne mendacio quidem tegere poſſis Idem pro Quint. 81 c. 26 Idem pro Rabir. Poſt. 42 His ipſis diebus hoſtem perſequi: tum cum etiam ferae latibulis ſe tegant, atque omnia bella iure gentium conquieſcant. Commiſſa tegere Hor. de Arte Poët. 38. Conſilium vultu tegit Virg. Aen. 4, 477. Animi Dolorem vultu tegere Cic. Verr. 2 c. 8. Facta tegenda loqui Tibul. 1, 9, 28. Ignaviam ſuam tenebrarum ac parietum cuſtodiis tegere Cic. pro Rabir 21 c. 7. Lacrimas tegere Ouid. Epiſt. 12, 145. Nomen tyranni ſua humanitate Nep. 10, 1, 4. Prudentiam ſummam ſimulatione ſtultitiae tegere Cic. de Clar. Orat. 53 c. 14. Rem turpiſſimam tegere honeſta praeſcriptione Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 32. Cic. Tuſc. 5, 11 c. 4 E quibus nos id potiſſimum conſecuti ſumus, quo Socratem vſum arbitramur, vt noſtram ipſi Sententiam tegeremus, errore alios leuaremus: et in omni diſputatione, quid eſſet ſimillimum veri, quaereremus. *Ad ſecuritatem et tutelam pertinet* Cic. Fam. 13, 67 Etiam atque etiam te rogo atque oro, vt eum et in reliquiis veteris negotiationis colligendis iuues, et caeteris rebus tegas atque tuerare. Familiares eius, vrbe profugientes, quantum potuit, texit; quibus rebus indiguerunt, adiuuit Nep. 25, 9, 3. Cic. pro Caecin. 60 Arma eſſe ſuis nominibus, alia ad tegendum, alia ad nocendum. Aliquem armis ſuis tegere Idem Fam. 3, 10. Armis parentes tegere Salluſt. in Bell. Catil. 5. Alicuius ſalutem et vitam ſua benenolentia, pra et cuſtodia tegere Cic. pro Plane. 1. Latus alicui tegere *comitem.* Vtne tegam ſpurco Damae latus Horat Sat. 2, 5, 18. Stat. Silu. 5, 1, 26. *vid* LATVS. *Confunditur cum* Regere, v. 1

TEGENS, entis. Part. Tegens lanugine malas Ouid. Met. Priuatum odium falſis criminibus tegens Tac. Ann. 2, 80, 3. Di gens ſupplicia Virg. Aen. 6, 498. Terga tegentes Idem 11, 630.

TECTVS, a, um. Partic. [κεκαλυμμένος, ἐλυδαῖς, κατερεφὴς] Hec. 3, 3, 28 Aduerſa eius per te tecta, tacitaque aput omnes Antrum tectum arboribus Ouid. Met. 12, 212. Plauſtra Cor ctа Iuſtin. 2, 2, 4. Caligine picea tectus Ouid. Met. 2, 233. nugine tectus malas Idem ibid. 12, 291. Cic. pro Lege Propterea quod pericula facile, vt hominem praeſtare oportet, centia tecti pellemus. Tenebris tectus Columel. 7, 12. ctum, *Genus ouium, ſic dictum, quod operimentis tegeretur.* P 47 Ouium ſumma genera duo, tectum et colonicum: illud m hoc in paſcuo delicatius. Varr. de R. R. 2, 2 Similiter facie in ouibus, pellitis: quae propter lanae bonitatem, vt ſunt Tarer et Atticae, pellibus integuntur, ne lana inquinetur. Cic. 9, 22 Itaque tectis Verbis ea ad te ſcripſi, quae apertiſſimis Stoici. Via Sen. de Morte Claud. c. 6. Martial. 8, 75 *conf. Scriuer. Metaph.* Amor tectus Ouid. de Arte Am. Sermone tecto dicere aliquid Id. ib. 1, 569. Legationis iure ſatisf ſe arbitrabatur Nep. 16, 5, 1. *i. tutum, munitum. Sic* Cic. pro Amer. 116 c. 4 Ea ſunt animaduertenda peccata maxime, qua cillime praecauentur: tecti eſſe ad alienos poſſumus: intimi apertiora videant neceſſe eſt: ſocium vero cauere qui poſſumus qui occultus et tectus dicitur, tantum abeſt, vt ſe indicet, *etc.* de Fin. 2 c. 17. Tectusque recuſat Prodere voce ſua quenqu opponere morti Virg. Aen. 2, 125. Tectiora Flagitia Plin. 1, 5. Cic. pro Roſc. Amer. 104 c. 36 Hue accedit, quod tamen occultior, atque tectior veſtra iſta cupiditas eſſet. in Orat. 146 Ac fortaſſe caeteri tectiores: ego ſemper me d prae me tuli. Tectiores, *i. Magis diſſimulantes ſe artem d* Quis conſideratior illo, quis tectior, quis prudentior Cic. pro c. 6 *pr.* Idem de Orat. 2, 296 c. 73 Ego me hercule, i Antoni, ſemper is fui, qui de te oratore ſic praedicarem, vnur dicendo videri tectiſſimum. Tectiſſimum, *qui quaſi tectus e loqueretur, nec quidquam diceret, quod cauſae poſſet obeſſe, quae enir Ciceronem verba ſequuntur hoc explicant.* Tectiſſimum, *igitur me apertum vulneribus aduerſanti, et eum qui min me detegeret id, q cauſa ſua lateret mali.* Tecta *et* texta *confundi in MSS. ob Drakenb. ad* Sil. 14, 309.

TECTVRVS, a, um. Partic. [καλυφόμενος] Ouid. Met.

TECTE. Adu. [κρυφίως] *Cui contrarium eſt* Aperte. Ci 1, 11 (14) Hic dies me valde Craſſo adiunxit, et tamen ab illo tecte quidquid eſt datum, libenter accepi. Quod tu in epiſt pellas ſuo nomine, ille tectius penem Idem Fam. 9, 22.

TECTVM, i. n. [στέγος, στέγη, ὄροφος, στέγεον] *Pars domu rior, qua ipſa domus tegitur: interdum autem totum illud quod a mus et tegimus, vt nos eo tecti ſimus.* Porticus reficiebatur, et ctum paene peruenerat Cic. Att. 4, 3. Culmen tecti Ouid. M 480. Virg. Aen. 2, 695. Domorum tecta Id. Aen. 8, 98. H ſummi tecti Idem ibid. 2, 302. Firma tecta in domiciliis Cic. de Clar. Orat. 257. Nudare tecto culmen, *vid.* NVDVS. ctinatum tectum *vid.* PECTINO *in* PECTEN. *Pro Domo fre. poni ſolet:* Ter. Heaut. 5, 2, 15 Victus, veſtitus, quo in tectum ceptes. Liu. 1, 29. Romanus paſſim publica, priuataque tecta adaequat ſolo. *Conf.* Tac. Hiſtor. 1, 81, 3. Vrbis Ouid. Met. 4, 86. Abſonum tectum, *vid.* ABSONVS. ſtia tecta Ouid. Faſt. 4, 803. Altum tectum caeli Hor. Se 5, 103. Ardua tecta Virg. Aen. 7, 160. Auguſtum te Idem Aen. 7, 170. *Etiam de magnificis aedibus adhiberi, docet Br huſ. ad* Tibull. 3, 3, 3. Aurea tecta Virg. Aen. 6, 12. tentia tecta Idem ibid. 10, 5. Caeca tecta, *Obſcura, oc Labyrinthum intelligit* Ouid. Met. 8, 158. Caelata tecta, CAELO. Candida tecta Ouid. Triſt. 1, 8, 7. Cubantia *Quae videntur velle ſubſidere, aut in alterutrum latus magis in* Lucret. 4, 520. Deformia tecta nigro fumo Ouid. Faſt. Denſa ferarum tecta, *Siluae denſae* Virg. Aen. 6, 7. Fum cta Idem Georg. 2, 441. Hoſpita tecta Valer. Argon. 2, 651. mile tectum Senec. Hippol. 1, 11. Immane tectum capax Idem Thyeſt. 8. Ingentia tecta Virg. Aen. 2, 489. tectum Idem ibid. 7, 170. Inhoſpita tecta, *vid.* INHOSP Intecta ſtramento tecta, *vid.* INTEGO. Laqueata tecta, *vi* QVFAR. Marmorea tecta auro et ebore fulgentia Cic. rad. 6. Obſoleti tecti ſordes Hor. Carm. 2, 10, 7. Pa cta Sen. Hippol. 2. Paupere ſub tecto Hor. Epiſt. 1, 10, 32. nea tecta, *Naues* Ouid. Met. 14, 530. *al.* Texta. Placid. Idem Faſt. 1, 121. Prana tecta Lucret. 4, 520. Prona *Quae a fronte magis proiecdunt* Lucret. 4, 520. Pulchr Hor. Carm. 3, 10, 6. Recuruum tectum Ouid. Epiſt. 10, 71. galia tecta Idem Met. 6, 614. Regia tecta Virg Aen. 1, 636. ſtica tecta Catul. in Carm. Saecul. 32, 9. Saxea tecta Ouid. 10, 128. Solida tecta Idem Met. 2, 696. Squalentia tec ibid. 2, 760. Stellantia tecta ſummi patris, *Caelum* Valer. 5, 622. Sublime tectum centum columnis Virg. Aen. 7, 170. perba tecta Idem ibid. 7, 12. Supina tecta, *Quae retro tergum curuantur* Lucret. 4, 520. Tepidum tectum Hor 2, 3, 10. Vmbroſa tecta Tibull. 1, 4, 1. Arcere alie tecto Tac. Germ. 21, 3. Claudere ſua tecta Ouid. Met. 5. Credere ſe tectis alicuius, *vid.* CREDO. Fremunt tecta vlula mineo Virg. Aen. 4, 667. Incumbunt tecta centenis columnis INCVMBO. Inire tectum Ouid. Met. 14, 752. Nouare Virg. Aen. 4, 260. Procumbit tectum Ouid. Faſt. 4, 233. cipere aliquem tectis ac ſedibus ſuis Cic. de Lege Agr. 2, 89 c. 33. plere tectum gemitu Virg. Aen. 2, 679. Subire tecta al Idem ibid. 3, 83. Succedere tectis alicuius Idem ibid. 1, 631. *MSS. permiſcentur* Tecta *et* Templa, *v. v.*

TECTVLVM, i. n. Hieron. Epiſt. 47, 4 Sub tectulo manentes.

TECTORIVM, i. n. [κονίαμα] *Illinimentum quoddam* tegendo *dictum, et quaſi pauimentum parietis, atque* incruſtatio: *fit, quum calce aut gypſo ad maiorem ſpectantium gratiam et de parietem inalbamus, quae ideo etiam albatio appellatur, ſiue alb qua*

quatum albarium *(inquit Budaeus) ex pura calce fiat, vt hodie est in vsu.* Tectorium *autem continet aromatum, hoc est quod fit ex calce et arena:* marmoratum *quod ex calce et marmore tufo triplici varietate commutato prout trium coriorum exigebat vsus. continet* et trullisationem, *quae ex gesso, vt hodie quoque, antiquis placuit, quod fussissime docet* Vitruvius 7, 3. Plin. 38, 23 Ideoque nulla tectoria eorum rimae foedauere. Tectoriumque nisi ter arenato, et bis marmorato inductum est, non satis splendoris habet. Cic. Verr. 1, 145 c. 55 Atqui in illis cotidianis dico esse quae a tuo redemptore commotae non sint, dico esse quae a te tantum tectorium vetus delitum sit, et nouum inductum. *conf.* Varr. R. R. 3, 8. Sen. Epist 86. Plin. 11, 16. Columel. 1, 6. 12, 1, 11. Villae tectorio praelitae Gell. 13, 22. Cubilia tectoriis expolita Colum. 8, 15, 5. *Translate de Fuco, quo mulieres fucis suas pingunt.* Iuuen. Sat. 6, 466 Tandem aperit vultum et tectoria prima reponit, Incipit agnosci, *i. Fucum mulieb.* tectoria lingnae, *Dolosa et simulata linguae fucatae et adulatricis* Pers. Sat. 5, 25. Cic. Att. 1, 8 Praeterea typos tibi mando, vt in tectorio Atrioli possim includere, et putealia figillata duo. Tectorium tectorium, *vid.* CONCINNO. Proculus in l. Quidam D. quintuibus vrbanorum praediorum. Non pluris, quam Vulgaria ... ia, debent aestimari: quod obseruari et in incrustatione oportet. ... are domum tectoriis Vlpian. in l. 3 §. Proinde D. de in rem ... Idem in l. fundi §. Quae pictae D. de actionibus emti et ... i, Quae pictae tabulae pro tectorio includuntur, item crustae ... oreae, aedium sunt. Neratius in l. Vsufructuarius nouus 2 vsufructu Vsufructuarius nouum tectorium parietibus, qui ... sulsent, imponere non potest. § 2 Tectoria, *i. operi ... quod* Caton. R. R. 11, 2.

TECTORIVS, a, um. Adi. [κοσμματικὸς] *Vt,* Tectoria calx, *quae tectorium.* Plin. 36, 22 Sed cura tuentur picando parietes, ... um et tectoria calx roditur. *Vetus exemplar habet* Tectorii ... Opere albario s. tectorio polire Vitruu. 5, 10. *Conf.* Idem ... 3. Tectorium opus *ad ornamentum aedificii, id est, sub quo ... noratum, et arenatum opus, et trullisatio intelliguntur.* Varro RR. 3, 1 Quum enim villam haberes opere tectorio, et intestino, ... pauimentis nobilibus iithostrotis spectandam, *etc.* Cic. de Legib. ... 26 Neque id opere tectorio exornari, nec hermas hos, quos ... ea, licebat imponi. *Add.* Plin. 35, 16. Colum. 8, 3 et 8

TECTOR, ōris. m. [σκευαστὴς, κονιάστης Gloss. Gr Lat.] *Qui opus ... Edium facit.* Varr. de R. R. 3, 2 Non minus villa tua erit ad ... gum in Velini, quam neque pictor, neque tector vidit vnquam. ... rum tectores *quamodo* opera firma fecerint Vitruu. 7, 3. Sett ... s tector et tecta tarchie et tectoria inducere Tertull. de Idolol. ... *re militari etiam* Tectores *fuisse, docet* Vet. Inscript. Lae... ign. C. Domitius C. F. Bassus coh. III leg. III Italicae praefect. ... fabrorum tector. *Conf.* Cuiac Obs. 12, 9.

TECTORIOLVM, i. n. Dimin. [κοσμμάτιον] *Paruum tectorium.* Cic. Fam. 9, 22 Bella tectoriola, die ergo etiam pauimenta illo non potes.

TECTVRA, ae. f. Pallad. R. R. 1, 15 Parietum tectura fortis et ... *Add.* ibid. t. 17.

TEGMEN, inis. n. [σκέπη, σκέπας, κάλυμμα, σκέπασμα] *Quidquid tegit:* ex Tegmen *vel* Tegumen *contractum.* Cic. Tusc. ... 32 Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentum solorum ... cubile terra. Cic. de Diuin. 2, 63 Qui platani in ramo ... tegmine tegmen feptos Corripuit pullos. Detrahere tegmen ... rp i Tac. Ann. 4, 56, 3. *Add.* Idem ib. 1, 18, 1. Recubans ... mine fagi Virg. Ecl. 1, 1. Ingenti tegmine clepit se Senec. ... ur. s. 9. Cruda tegmina boum, *Vestimentum e duro boum ... ductum* Stat. Theb. 6, 730. Fuluum tegmen lupae, *Inauratum ex pelle lupae* Virg. Aen. 1, 279. Capitum tegmina pelle ... ta ia cono Ouid. Met. 3, 108. Confertum tegmen spinis, *vid.* CONSERO. Nexilis ante fuit vestis, quam textile tegmen Lucret. 5, 1351. *i. Vestimentum textum.* Cic. de Nat. Deor. 2, 112 Inde ... est is auis lato sub tegmine caeli. *Conf.* Lucret. 2, 661. Sub ... tecta eruis tegmina Sil. 4, 293. *Al.* Subtexta Tegmina pedum ... olumel. 1, 8. *Add.* Catull. 65, 129. Apul. Met. 10 p. 248.

TEGVMEN, inis. n. [σκέπας] *Idem.* Liu. 3, 20 Et super tunicam pectori tegumen, caelestiaque arma, quae ancilia appellantur ferre Idem 4, 39. Tegumen omnibus sagum Tac. Germ. ... Testudo collecta in suum tegumen Liu. 36, 32.

TEGIMEN, inis. n. [σκέπασμα] *Idem.* Ouid. Met. 3, 52 Tegmen directa leoni Pellis erat. *Vid.* Liu. 38, 32. Remouere ... gmen Ouid. Met. 1, 674. *Add.* Sen. Qu. Nat. 6, 25. Tac. Ann. 2, ... Apul. Met. 9 p. 232.

TEGVMENTVM, *vel* TEGMENTVM, i. n. [κάλυμμα] *Idem.* ... Liu., 43 Tegumenta corporis. Capitum tegumenta Sen. Conf. ... Liu. c. 8. *Add.* Idem Epist. 90. Equorum tegumenta Sue... pon., alig. c. 55. *Add.* Curt. 4, 9, 3. Pennarumque contextu corpori tegumenta faciebat Cic. de Finib. 5, 31. Palpebrae sunt tegumenta oculorum Idem de Nat. Deor. 2, 141 c. 57. Quaerere ... gumenta tegumenta Idem pro Cael. 47 c. 20. Tegumentum ... ulmis Plin. Valer. 2, 50. Tegumentum pro Praesidio, vel ... te Plaut. Trin. 2, 2, 32.

TEGVLVM, i. n. [τέγος] *Pro Tegmine, vel Tegula potius.* ... Varro 5, 36 Tegulo enim earum domus suas Septentrionales populi ... verunt. *de arundinibus.* Ibid. c. 37 Scirpi fragiles palustresque ... tegulum tegetesque.

TEGILLVM, i. n. Dim. [σκεπασμάτιον] *Paruum tegmen.* Varro ... q ulysse *ap.* Non. 2, 846 Ob aquam e nubibus tortam indicat fore, ... tegillum pastor sibi sumat. Plaut. Rud. 2, 7, 18 Tegillum eho ... ucnihi vnum aresect: id si vis dabo. *Conf.* Fest.

TEGVLA, ae. f. [κέραμος, σίγη] *Tabula parua figuli operis, vel ... Quae adeo, dicta, quod domos tegat.* Plaut. Milit. 2, 6, 23 Quod meas ... ontigisti imbrices et tegulas. Ter. Eun. 3, 5, 40. Cic. Att. 9, 7 ... le o licet bene speres: promitto tibi, si valebit, tegulam illum ... la nullam relicturum. Cato 14, 2 In tectum sic numerabitur: tegula integra quae non erit, vnde quarta pars aberit, binae pro ... na concilabres quae erunt, pro binis putabuntur: in aliis *(intelligo* ... racis) quot erunt *(partes)* in singulas quaternae numerabuntur. *Quinae fractae tegulae a quibus plus abest quam vna quarta, procedunt ... gulis integris. Primam quidem praeternaturam primitiui producunt* Regula a Rego. Ouid. Fast. 6, 316 Strataque erat tepido ... egu quassa solo. Idem ibid. 2, 537 Tegula porrectis satis est velata bronis. *Conf.* Idem de A. A. 2, 262. Martial. 7, 35. Admitti per tegulas, *vid.* ADMITTO. Decidere de tegulis, *vid.* DECIDO. *Aliquem demittere per tegulas.* Cic. Philipp. 2, 25 c. 63 Quum tamen tu nocte socia hortante libidine, cogente mercede, per tegulas demitteres. In extrema tegula stare Sen. Epist. 12. *i. Extra proximum esse: Liuius praefert* regula. Furius Bibaculus *apud* Sueton. Gramm. 11 de Valerio Catone,

Quem tres cauliculi, felibra farris,
Racemi duo, tegula sub vna
Ad fimmam prope nutriant senectam.

Aut hoc indicat sub ipso tecto ita angustae habitasse, vt ipsius cellam vna tegula *tegeret: aut si nimis hoc hyperbolicon, emendari potest cum Heinsio apud Burm.* tegula sub vda, *quae perfluat.*

TIGVLARIVS, i. m. [κεραμεὺς Gloss. Gr. Lat.] *Figulus, qui tegulas facit.*

TEGVLARIVM, i. n. *Vbi multitudo est tegularum.* In l. 180 §. de verb. sign Tugurium a tecto tanquam tegularium est dictum. Tegularia maleficia, eo quod supra tegulas sacrificent Vet. Gloss. *apud* Scalig. in Cirin.

TEGVLITIVS, a, um. *Ex tegulis factus.* Inscript *apud* Gruter. p 54 DEO MERCVRIO ALTEGIAM TEGVLITIAM COMPOSITAM SEVERINVS SATVLLINVS C. F. EX VOTO POSVIT L. M. *sed quaerere iam non vocat, qua rei sit* Alatia?

TEGIS, ētis. f. [τέγος, στρωμὸς] *A Tegendo dicta: Straguli genus ex viua, siue scirpo aut sparto, in lorarii similitudinem factum,* quo *vehores vtuntur, florea.* Varro de R. R. 1, 22 Sicque sunt de canabi, lino, iunco, palmo, scirpo, vt funes, restes, tegetes. Iuuen. Sat. 6, 117 Aulā Palarino tegetem praeferre cubili. Columel. 5, 5, 15 Sub ortu Caniculae palmeis tegetibus vineae adumbrabat, *i. Tegimnibus.* Idem 12, 50 Canneae tegetes, quibus oliua excipitur. *Huiusmodi simile quiddam e stramentis, et ramis arborum quarundam conficiuntur.* Iuuen. Sat. 9, 140 Quando ego figam aliquid, quo sit mihi tuta senectus A tegete et baculo? Pars tegetis dimidio breuior Iuuen. Sat. 5, 8. Occulta teges Idem ibid. 9, 101.

TEGETICVLA, ae. f. Dimin. [στρωμάτιον] Varro de R. R. 3, 8 Sed pro columbariis in pariete nidulos, aut palos in ordinem, supra quos tegeticulae canabinae sint impositae. Colum. 8, 9. Varro R. R. 2, 11. Dat tibi securos vilis tegeticula somnos Martial. 9, 94. *Al.* lecticula.

TEGETARIVS, i. m. [στιβοπαὶς, στιβοπλόκος] Gloss. Gr. Lat. *Qui concinnat, vel plicat tegetes.*

TEGILE, is. n. *Subligaculum, tegmen.* Apul. Met. 9 p. 222.

TEGVS, ōris. n. Varr. de L. L. 4, 22 Tegus fuit, ab eo quod tegit; vt Perna a pede, *etc.* Apparet derivatione Varronis veteres non tantum Tergus, sed etiam Tegus dixisse. *Certe apud* Plautum in Captivis (3, 3, 2) *hic versus ex abacus* Tegoribus *postulat,* Dii immortales, vt ego callos detruncabo tegoribus. *Attamen si in* Varrone Tergus *placet, detracta littera deducto vnus fit.* Tarnebus 22, 6. *In edit. Durdr.* p. 28, 28 Tergus *est sine varietate: Apud* Plautum Tegoribus *editur: sed obseruat Lambinus esse in MS.* Tegoribus.

T E I

TEIVM, i. n. [Τέιον] *Vrbs in Paphlagonia, e qua ortus Anacreon. In hac fuit templum Apollinis, vnde* Apollo Teius.

TEIVS, a, um. Possess. *trium syllabarum.* [Τήϊος] Ouid. Trist. 2, 364 Quid mihi cum multo Venerem confundere vino, Praecepit lyrici Teia Musa senis? Anacreon Teius Hor. Epod. 14, 10. Fide Teia dicere aliquid, *i. Lyrica* Hor. Carm. 1, 17, 18.

T E L

TELA, ae. f. [ἱστὸς] *Contractum e* Texela, *id quod texitur, vid.* TEXO. Ouid. Met. 6, 127 Vltima pars telae tenui circumdata limbo. Idem Epist. 1, 10 Lassaret vidua pendula tela manus. Aranearum telae Plaut. Stich. 2, 3, 24. *et* Asin. 2, 4, 19. Tela ingalis Cato R. R. c. 10 Iugo imposita in quo texitur, ad aliarum telarum differimen, quae pinguntur acu, texuntur radio, pectine, aut alio genere, sine iugo tamen. De iugo telarum Ouidius Met. 6, 55 Tela iugo iuncta est, *etc. Conf. Broeckhus. ad* Tibul. 2, 1, 62. *Salmas. ad* Capitol. Pertin. c. 8 p. 126 *seq.* Domus plena telarum Cic. Verr. 6, 59. Discreuerat telas tenui auro Virg. Aen. 4, 264. Percurrere pectine telas Idem ibid. 1, 494. Intertextas telas retexere Stat. Silu. 5, 5, 9. Penelopes telam retexere, *proverbialiter dictum, pro inanem operam sumere. Vid.* Cic. Acad. 2 c. 29. Stat. Silu. 4, 5, 9. Telam exordiri, *proverbialiter dictum, pro Rem aliquam incipere et aggredi* Plaut. Baech. 2, 3, 106. *vid.* ORDIOR. Cic. de Orat. 2, 224 Quamquam ea tela texitur, et ea meditatur in ciuitate ratio viuendi, ac posteritati offenditur, vt eorum ciuium quos nostri patres non tulerunt, iam similes habere cupiamus. § 2 Tela *ea etiam instrumentum textorium. Val. Flacc.* 2, 341 Dat pictas auro atque ardenti murice vestes, Quas rapuit tela festina vocantibus antris Hypsipyle: *i. celeriter de iugo et instrumento textorio abstrait. vel* rapuit tela *est celeriter perficit. Certe* tela *instrumentum videtur.*

TELAMON, ōnis. m. [Τελαμών] *Auus Aiacis, Pelei, patris Achillis, frater et Anacis pater.* Creates Telamone Ouid. Met. 12, 621. Telamones, dicuntur a statuariis Signa in pauis, quae mutulos vel coronas, aut similia sustinent: quae Graeci ἀτλαντας vocant Vitruu. 6, 9 *ad fin. Sic* Sen. *ad* Aen. 1, 45 Ennius dicit, Nilum Melonem vocari, Atlantem vero Telamonem.

TELAMONIADES, ae. m. Patronym. [Τελαμωνιάδης] Ouid. Met. 13, 231. *i. Aiax.*

TELAMONIVS, a, um. Adi. *Vt,* Telamonius Aiax Ouid. Met. 13, 231.

TELCHĪNES, [Τελχῖνες] *Idem, qui alias* Curetes. *Strabo lib. 10 scribit, qui memorant Telchinas in Rhodo natum fuisse, Rheae comites in Cretam: qui quoniam Ioues alendi curam gesserunt, Curetes nominati sunt.* Ouid. Met. 7, 365

Phoebeamque Rhodon, et Ialysios Telchinas,
Quorum oculos ipso viuentes omnia visu
Iuppiter exosus, fraternis fudidit vndis.

Ideis Telchines in antris Stat. Silu. 2, 6, 47. *Vid. illustrans ex Graecis Telchinas Spanh. ad Callim.* p. 348.

TELCHIVS, *et* Antiphates. [Τέλχιος καὶ Ἀντιφάτης] Plin. 6, 5 Cafiorii ac Pelluciis aurigae, a quibus vera gens Heniochorum orta est.

Strabo tamen circa initium vndecimi Rhecam et Amphiſtratum nominatos dicit, vt in alterutro mendum ſit. Sed fieri poteſt, vt horum fratrum plures fuerint aurigae. Supradicto Strabonis loco hiſtoriam reperies.

TELEBŎAE, arum. m. Pl. [Τηλεβόαι] *Populi, de quibus Ariſtoteles in Politicis, In Acarnaniam poſitis, quandam Acarnaniae partem Curetes habent: ſpectantem vero in occaſum plagam Leleges tenent: reliquam inde Teleboae.* Plaut. Amphit. Prol. 10 Nam cum Telebois bellum eſt Thebano populo. *de colonia horum.* Virg. Aen. 7, 735 Oebale, quem generaſſe Telon Sebethide nympha Fertur, Teleboûm Capreas quum regna teneret. Seruius: Teleboae Capreae rum ſunt populi, quos Telon ſuo regebat imperio. Capreae vero ſunt inſula contra Neapolim ſita. Domus Teleboûm Stat. Silu. 3, 5, 100.

TELEGŌNVS, i. m. [Τηλέγονος] *Filius Vlyſſis ex Circe, qui patrem interfecit ſpina piſcis. Vid. quos laudat Barneſ. ad Odyſſ. Λ, 133.* Telegoni iuga parricidae Hor. Carm. 3, 29, 8. *de agro Tuſculano.*

TELEMĀCHVS, i. m. [Τηλέμαχος] *Filius Vlyſſis ex Penelope, quem ad Troiam pergens, cum vxore parvulum reliquit. Vid.* Ouid. Epiſt. 1, 68. Telemachus proles patientis Vlyſſei Hor. Epiſt. 1, 7, 40. Penelopeus Telemachus Catul. Epithal. Iuliae f. 59, 229.

TELĔMVS, i. m. [Τήλεμος] *Teſte Homero in Odyſſea, et Theocrito in Bucolicis, Eurymi filius et inter Cyclopas vates egregius, qui Polyphemo praedixit quaecunque ab Vlyſſe paſſus eſt. Huius et meminit* Ouid. Met. 13, 770 Telemus Eurymides, *etc.*

TELĔPHVS, i. m. [Τήλεφος] *Herculis filius, ex* Auge *vel* Auga, *qui aui* Alei *iuſſu expoſitus in ſiluis, a cerua nutritus eſt. Vid.* Hygin. f. 99 *et* 100. *vbi haec etiam*, Ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur — Reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, niſi eandem haſtam, qua vulneratus erat, *etc.* Hor. A. P. 96 Telephus et Peleus cum pauper et exul vterque, *etc.* Cic. pro Flacc. 72 Longe omnino a Tiberi ad Caicum, quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu erraſſet, niſi ducem Telephum inuenieſſet. Hor. Epod. 17, 8 Mouit Nepotem Telephus Nereium, *etc.* Ouid. Tr. 5, 2, 15 Telephus aeterna conſumtus tabe periſſet, Si non quae nocuit dextra tuliſſet opem. *Siue illa haſta ipſa Achillis fuit, quae vim medicam haberet: quod arripiunt ſympatheticarum (ita enim vocant) curationum promiſſores, quos inuat* Propert. 2, 1, 63 Myſus et Haemonii inuenis qui cuſpide vulnus Senſerat, hac ipſa cuſpide ſenſit opem. *Siue herbis vſus eſt Achilles, quas a ſuo Praeceptore Chirone didiciſſe potuit, qua de re* Claud. Epigr. 1, 46 Sanus Achilleis remeauit Telephus herbis. *Fauet huic famae herba* Telephium, *de qua ſtatim.*

TELEPHIVM, i. n. *Herba.* Plin. 27, 13. Apul. de Herb. cap. 123.

TELETA, ae. f. [τελετή] *Sacrificium initiationi deſtinatum.* Ad vſum teletae neceſſario praeparanda Apul. Met. 11 p. 268. *Add.* ibid. p. 270 *et* 272.

TELETVS, i. m. *Nomen alicuius aeonis, apud* Tertull. adu. Valent. c. 8. *Conf. Pamel. ad h. l.*

TELIRRHIZOS, i. m. *Gemma.* Plin. 37, 10.

TELIS, is. f. *Herba, foenugraecum dictum.* Plin. 13, 1. *et* 24, 19.

TELETHVSA, ae. f. *Vxor Lycii, mater Iphidis puellae, quae in puerum mutata fuit.* Ouid. Met. 9, 766.

TELICARDIOS, Gemma colore cordis, Perſis maxime grata, quam et Maculam appellant Plin. 37, 10.

TELINVM, i. n. [τηλινόν] *Vnguentum quod commendatur a medicis.* Plin. 13, 1 Telinum fit ex oleo recenti, cypero, calamo, meliloto, foeno graeco, melle melino, maro, amaraco. Hoc erat celeberrimum Menandri Poëtae comici aetate, *vid.* TELOS, inſula.

TELLVS, i. m. [Τέλλος] *Vir Athenienſis, qui quum pauper eſſet, eum tamen Croeſo feliciorem Solon dicebat eſſe. Plutarchus in Solone. et Herodotus lib. 1.*

TELLVS, ūris. f. [γῆ] *Mater illa omnium, Dea hoc nomine celebrata.* Cic. de Nat. Deor. 3, 52 Iam ſi eſt Ceres a gerendo, ita enim dicebas: terra ipſa Dea eſt, et ita habetur: quae eſt enim alia Tellus, niſi terra? Cic. Qu. Fratr. 3, 1 Reddita etiam mihi eſt perquam feſtiua epiſtola, ſed ſero allata, in qua de Aede Telluris, et de porticu Catulli me admones. *Add.* Varro R. R. 1, 1. Ad Telluris quidem etiam tuam ſtatuam locaui Cic. Qu. Fratr. 3, 1, 4. *Proprie* Plin. 2, 5 Cum quarto aquarum elemento, librari medio ſpatio tellurem. Virg. Aen. 1, 175 — Ac magno telluris amore Egreſſi, optata potiuntur Troës arena. *Vbi* Seruius: Tellurem pro terra poſuit, quum Tellurem deam dicamus, terram elementum. Non tellus eadem parit omnia: vitibus illa Commenit, haec oleis; hac bene farra virent Ouid. de Art. Am. 1, 757. Triſte ſolum ſterilis ſine fruge, ſine arbore tellus Idem Met. 8, 789. Gentibus eſt aliis tellus data limite certo Romanae ſpatium eſt vrbis et orbis idem Ouid. Faſt. 2, 683. Hiatus telluris Idem Epiſt. 3, 63. ¶ 2 *Epitheta:* Abrupta tellus Stat. Theb. 3, 597. Alma, *vid.* ALMVS. Apta armis Propert. 3, 22, 19. Barbara Ouid. Met. 7, 54. Benigna, *vid.* BENIGNVS. Bruta Hor. Carm. 1, 34, 9. Daedala, *vid.* DAEDALVS. Dites tellus et nunquam mentita colono Sil. 7, 160. Dura Ouid. Met. 9, 649. Effoeta Lucret. 2, 1149. Ferax Cereris Senec. Herc. Fur. 9. Fertilis Hor. in Carm. Saecul. 29. Foecunda Virg. Georg. 1, 67. Foeta Stat. Theb. 1, 184. Grauida Ouid. Met. 7, 128. Habitabilis Idem ibid. 8, 624. Inarata Idem ibid. 1, 109. Infelix frugibus Virg. Georg. 2, 239. Iuſtiſſima Idem ibid. 2, 460. Laeta Senec. Octau. 7. Lubrica Stat. Theb. 9, 200. Lutulenta Ouid. Met. 1, 434. Mauortia Virg. Georg. 4, 462. Parca, *Non admodum foecunda* Stat. Silu. 4, 5, 13. Pinguis Virg. Georg. 2, 248. Prodiga Ouid. Met. 15, 81. Salſa Virg. Georg. 2, 238. Sicca Idem Georg. 1, 214. Solidiſſima Ouid. Met. 15, 262. Tenuis Ouid. Epiſt. 4, 106. Torrida Lucret. 5, 1219. Victa Ouid. Faſt. 2, 137. ¶ 2 *Verba et Participia:* Adoperta tellus marmore Ouid. Met. 8, 701. Aggeritur ingens tellus tumulo Virg. Aen. 3, 63. Aret tellus ſuccis ademtis Ouid. Met. 2, 211. Cauare tellurem Virg. Georg. 3, 88. Concuſſa tellus agmine cornipedum Sil. 8, 355. Dehiſcit tellus ima Virg. Aen. 4, 24. Excita tellus pulſu pedum Idem Aen. 12, 445. Exercere tellurem aratro Idem Georg. 1, 99. Eſt infima tellus Cic. in Somn. Scip. 10 c. 4. Humida tellus pudorem nacta eſt Lucret. 2, 872. Perrepere tellurem genibus Tibul. 1, 2, 87. Regnata tellus ab aliquo Ouid. Epiſt. 10, 69. Reuulſa tellure fodiens Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 49. Rupta tellus Ouid. Faſt. 4, 127. Sciſſa Stat. Theb. 1, 70. Sollicitanda tellus Virg. Georg. 2, 418. Sucta tellus, *Victa* Sil. 7, 575. Torpet foeda tellus Senec. Herc. [illegible]. Vacillat ſub pedibus tellus Lucret. 5, 1235. *Patriam ſigni[illegible] illo* Clarus tellure Phocaica Coroneus Ouid. Met. 2, 569.

TELLVSTRIS, e. Adi. Mart. Capel. 7 p. 237 Nonnulli telluſt[illegible] vicolaeque Diui. *Formatum Africana laſciuia ad analogiam* Terr[illegible]

TELLŪRVS, i. m. *Deus telluris.* Mart. Capel. 1 p. 16.

TELLVMO, ōnis. m. *Deus, idem qui tellurus, apud* Aug[illegible] C. D. 7, 23 *extr.*

TELMĒSVS, *vel* TELMESSVS, [Τελμησσός] *inquit* [illegible] de Diuin. 1, 91 In Caria eſt, qua in vrbe excellit Aruſpicum di[illegible]na. Hanc religioſiſſimam *vocat* Plin. 30, 1. *Eſt et alia eiusd[illegible] minis vrbs*, in confiniis Lyciae Plin. 30, 1. Fluuius item Lyc[illegible] *dictus*, in Glaucum ſe exonerans Idem 5, 28.

TELONIVM, i. n. [τελώνιον] *Graece, Menſa publica[illegible] vbi vectigal exigitur. Vitiur praeter* Vulg. Interpr. Luc. 5, 27. [illegible]tull. de Idol. c. 12. *et* de Bapt. c. 11.

TELONARIVS, i. m. [τέλων] *Publicanus, et tributorum[illegible] lector.* Cod. Theod. l. 3. de indulg. deb. *Conf.* Non. 1, 95.

TELOS, i. n. [τέλος, τέλεος] *Latine Finis dicitur.* Cic. d[illegible] 3, 26 c. 7 Sentis enim credo, me iamdiu quod τέλος Graecus dic[illegible] dicere tum extremum, tum vltimum, tum ſummum: licebit eti[illegible] nem pro extremo aut vltimo dicere. *Add.* Id. ib. 1 c. 13. *et a*[illegible] 12, 16. Iuſſit, et hanc vitam dixit habere τέλος Petron. c. 132.

TELOS. [Τῆλος] *Inſulae nomen vnius ex Sporadibus, in qu[illegible] ficiebatur vnguentum praeſtantiſſimum, quod ab ea* Telinum *dic[illegible]* Plin. 4, 12 Telos vnguento nobilis, a Callimacho Agathuſa appel[illegible]

TELVM, i. n. [βέλος, ὅπλον] *Dicitur proprie, quidquid n[illegible] cauſa iaci poteſt: quo nomine lapis, lignum, plumbum, ferrum conti[illegible] Dictum ab eo, quod in longitudinem mittatur: nam apud Graecos ſiue* τηλοῦ *longe ſignificat.* Feſtus, Tela proprie dici videntur ea, miſſilia ſunt: ex Graeco videlicet translato eo nomine, quia i[illegible] λόθεν miſſa dicunt, quae nos eminus: ſicut arma, ea quae ab hu[illegible] dependentia retinentur manibus. *Sed latius patet, vt* telum *ſit quid eſt quo alius poteſt vulnerari.* Quinctil. 10, 1 Per abuſion[illegible] carios etiam omnes vocamus, qui caedem telo quocunque con[illegible] rint. *Conf.* §. 5 Inſtit. de publ. iudic. *Interim* Tela etiam L[illegible] dici poſſe auctoritas docuit, et omnia quae iaciuntur. Siſen[illegible] ſtor. 3 Manuales lapides diſpartit, propterea quod is ager omnis[illegible] modi telis indigebat. *Haec* Nonius 6, 5. *Add. Graeu. ad* Iuſtin. 2, 5. [illegible]ſtos telorum, *Pharetra* Ouid. Met. 8, 321. Tacit. Ann. 13, 4[illegible] fultare ex diuerſo Tyridates, non vsque ad iactum teli. [illegible] ferrea telorum Virg. Aen. 3, 46. Telum, *pro Gladio poſuit* [illegible] Aen. 9, 747 An non hoc telum mea quod vi dextera verſat Eſt [illegible] Quod gladius ei erat ſubducius, familiaris fuit telum eripuit N[illegible] 10, 5. *add.* Id. 14, 11, 4. *De ſecuri voce* teli *vſus eſt* Liu. 1, 4[illegible] ¶ 2 *Metaph.* Homines nos eſſe meminerimus, ea lege natos, vt [illegible]bus telis Fortunae propoſita ſit vita noſtra Cic. Fam. 5, 16. *tiſſime autem patet illa translatio.* Telum *eſt omne incitamentum,* [illegible] *mentum.* Nec mediocre telum ad res gerendas exiſtimare opor[illegible] nemolentiam ciuium Cic. de Amic. c. 17. Vet. Poëta *apud* E[illegible] Fam. 7, 16 Vsque quaque ſapere oportet, id erit telum acerr[illegible] Liu. 3, 69 Detrectatio militiae telum acerrimum aduerſus patres. Linguae tela Ouid. ex Pont. 4, 6, 36. Pauoris tela gelida I[illegible] 3, 306. Neceſſitas, vltimum ac maximum telum eſt Liu. At iuuenis, cui telum ingens aceeſſerat ira Sil. 16, 62. *Vid. Gronou[illegible] 3, 8. Vorſt. Latin. Select.* p. 93. *Scioppius de ſtilo hiſtor.* p. 198. *Epitheta:* Acutum telum, *vid.* ACVO. Anſatis concurrunt vndiq[illegible] lis Ennius *ap.* Macrob. 6, 1. *Sed probabilior eſt lectio* Haſtis ar[illegible] concurrunt vndique telis: *vt alias dixit* Anſatas mittunt e tur[illegible] haſtas, *i. amentatas.* Denſiſſima tela Virg. Aen. 9, 555. [illegible] euitabile telum Ouid. Met. 6, 234. Exitiabile telum *Idem* Me[illegible] 257. Fera tela Lucret. 2, 48. Fortia tela diuûm Stat. T[illegible] 9, 753. Hebetiora atque leuiora tela Cic. de Aruſp. Reſpon[illegible] Tamen non dubito, quin ea tela, quae coniecerit inimicus, quae[illegible] quae collega patris emiſit, leuiora atque hebetiora eſſe videantur. [illegible]iabile telum Ouid. Met. 7, 841. Ignetum telum Senec. Oe[illegible] Illita tela dolis, *i. Veneno.* Lucan. 8, 382. Imbelle telum [illegible] Aen. 2, 544. Immane telum Stat. Theb. 9, 802. Inim[illegible] bile telum Virg. Aen. 12, 858. Indeuitatum telum Ouid. M[illegible] 605. Inertia Senec. Thyeſt. f. 4. Infeſta Virg. Aen. Inhabile imperitis telum ad remittendum, *vid.* INHABILIS. [illegible]perabilia Valer. Argon. 3, 12. Inuicta Senec. Octau. f. 5. [illegible]tia Virg. Ecl. 9, 12. Mediocria, *vid.* MEDIOCRIS. M[illegible] *vid.* MITTO. Noxia Stat. Theb. 11, 630. Penetrabile[illegible] Met. 5, 67. Pennatum, *vid.* PENNA. Saeua tela Ouid. [illegible] 12, 381. Secunda tela Idem Met. 3, 307. Stridula tela L[illegible] 8, 304. Sylueſtria tela, *Quibus capiuntur ferae.* Stat. Theb. 9[illegible] Temeraria tela Ouid. Met. 2, 616. Trabale telum Virg. Ae[illegible] 294. Valer. Argon. 8, 301. Triſulca tela Iouis Ouid. Am[illegible] 5, 52. Trunca tela Virg. Aen. 11, 9. Cic. pro Quint. [illegible] qua in re, id quod parati ſunt facere, falſum crimen, quaſi Ve[illegible] tum aliquod telum, iniecerint, medicinae faciendae locus non [illegible] Violenta tela Ouid. Met. 11, 382. Volatile telum Idem de [illegible] Am. 1, 169. Volucre telum Valer. Argon. 2, 524. Vulnifi[illegible] telum Ouid. Met. 2, 504. ¶ 4 *Verba:* Accingi telis [illegible] quam in aciem, *vid.* ACCINGO. Accingitur vneo telo [illegible] Met. 4, 665. *Sic vocat harpen Perſei.* Adigere telum Caeſ[illegible] Adactis telis mori Ouid. in Ibin 305. *al.* Iaculis. Agere tel[illegible] quem, *Vrgere, perſequi.* Virg. Aen. 4, 71. Aptare tela Stat. T[illegible] 11, 500. Armari leui telo Senec. Herc. Oeth. 7. Audit[illegible] dorem teli Virg. Aen. 11, 863. Bibunt tela cruorem Sil. 15, [illegible] Cadere telo alicuius Virg. Aen. 11, 689. Cingi telis Idem [illegible] 2, 520. Confringere tela Lucan. 6, 160. Congerere tela, [illegible] CONGERO. Coniicere tela, *vid.* CONIICIO. Contorſi[illegible] lum in hoſtes Virg. Aen. 12, 266. Contorquere tela caeca et [illegible] prouida Plin. Epiſt. 87. Defendere ſe telis Virg. Aen. 2, [illegible] Deiicere aliquid telo Idem Georg. 1, 332. Depromere tela pl[illegible] tris Idem Aen. 5, 501. Eiicere tela Celſ. 7, 5. Elapſus [illegible] hoſtium Virg. Aen. 2, 318. Euellere tela membris Lucan. 6, [illegible] Exſaturare tela Stat. Theb. 9, 14. Cic. de Prouinc. Conſul. 23 Q[illegible] omnia tela vndique eſſe intenta in patriam viderem, ſubire coëgit[illegible] que Excipere vnum pro vniuerſis. Excuſſa tela Senec. H[illegible] Fur. f. 6. Exire tela corpore, *Declinare ictus telorum.* Virg. [illegible] Exercere telum Lucret. 2, 1102. Expedire tela

Ferire aliquem telo Virg. Aen. 12, 294. Fundere crebra
ela idem Aen. 11, 610. Hebetata tela Sil. 16, 105. Cic. pro
Caelio Non enim ab iisdem accusatur M. Caelius, a quibus oppugna-
ur palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur. Irrita
ela clare Virg. Aen. 2, 459. Iaculari coruscа tela Senec. Oedip.
14 Cic. pro Domo 39 Neque enim mea iam quidquam inter-
st exceptis his telis, quae ex eius actionibus in meum corpus Immissa
int Infecta tela sanguine Stat. Theb. 9, 187. Infigere telum
ec e Senec. Oedip. 14. Ingerere tela, *vid.* INGERO. In-
ibo tela, *vid.* INHIBEO. Infedit telum non alte Cels. 7, 5.
ista telum, *vid.* INSTO. Intendere telum in iugulum innocen-
i, er translationem, pro Ad confutationem rationes apparare Plin.
ist. 3, 9. Intenta iugulis tela, *vid.* IVGVLVM. Interquere
lum in aliquem, *vid.* INTORQVEO. Librat telum in rictus
illos Ouid. Met. 8, 757. Librare telum ab aure Virg. Aen.
41. Maĕtare aliquem telis Senec. Oedip. 10. Medicata
a neno Sil. 7, 453. Obrui telis Virg. Aen. 2, 410. Per-
ussi venenato telo Scribon. c. 176. Prostrauit virum celeri telo
de Argon. 3, 185. Regerere tela nervo Senec. Hippol. 2. Cic.
Domo 63 In me vno Consulares faces iactae manibus tribunicis,
mi omnia, quae ego quondam Retuderam conturationis nefaria tela
ma erunt. Idem in Pison. 25 De corpore Reip. riorum fae-
m tela reuellentur. Rotare telum Stat. Theb. 9, 802. Spar-
e ela Quinctil. 4, 5. Stringere tela Claud. de Rapt. Proserp.
98 Subministrare tela ad manum Quinctil. 5, 7. Sucumm-
elis Ouid. Epist. 8, 38. Torquere telum in aliquem Virg.
n. 497. Traiecta velut telo interanea Scribon. 194. Cels.
5, 28 si non alte telum infedit, et in summa carne est, aut certe ma-
nas, et loca nervosa, non Transiit, nihil melius est quam qua
ild euellere. Transfixus telo Sil. 15, 689. Versari inco-
ae inter hostium tela Cic. de Orat. 1, 202 c. 46. Vibrare te-
Sa ican. 4, 40. Volant lucida tela Lucret. 4, 843.
ant. Tela diei, *pro ipsius luminis Radiis, quos caelum sol et*
lucc eiaculantur. Lucret. 1, 148 Non radii solis, non lucida tela
i. *Sic pro Radius solis*, Solis spicula *dixit non indoganter* Prudent.
s, lymn. Matutin. v. 5 Caligo terrae scinditur Percussa solis spi-
o. *Apollinis quoque, qui sol est, arcum et sagittas gestamen tribuit mi-*
nuit. Ex Turnebo 17, 1. Telum, *inquit* Isidorus 4, 6 Lateris
orl dictum autem ita est a medicis, quod dolore corpus transuer-
uet quasi gladius. *Haec lucem afferent* Sereno *scribenti*, v. 402 Est
vi norbi, quod telum commemoratur, Cum subito dolor infanus
rit ictus ictu. *Turnob. 10, 26.*

TELIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [τελοφόρος] *Vt*, Puer telifer, *apud*
Here Here. Oct. 543. *al.* Teliger.

T E M

TEMENITES. *Apollo dictus fuit a loco quodam Siciliae, nomine* TE-
MENE, *qui adiunctus Epipolis erat prope Syracusas, vt scribit Stephanus.*
Tiber. c. 74 Supremo natali suo Apollinem Temenitem, et am-
tus ns et artis eximiae, aduectum Syracusis, vt in bibliotheca noui
emp poneretur, viderat per quietem affirmantem sibi, non posse se
ip dedicari. *Add.* Cicero Verr. 4, 119 c. 53 *vbi* Temenites *Apollo*
Tit as primum coniectura Turn. 8, 12 deinde ex MSS. pro Thesmote.

TEMERE. Adu. [εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀλόγως, παραλόγως] *Casu,*
tem te, inconsulte. Ter. Phorm. 5, 1, 30 Di vostram fidem,
nam haepe forte temere eueniunt, quae non audeas optare. Virg.
en. 3, 9 — Temere inter tela iacentes, *vt casus illos strauerat,*
ae ornne aut decore. Temere incassum Lucret. 5, 1000. Te-
iere nullo consilio administrare Cic. de Inuent. 1, 58 c. 34. Non
nim emere nec fortuito fati et creati sumus Idem Tusc. 1, 118 c. 39.
Audaer hoc dico, non temere confirmo Idem pro Font. 1. Incon-
sulte temere dicere aliquid Idem de Nat. Deor. 1, 43 c. 16 Ter.
Phor 5, 9 (8) Non pol temere est, quod tu tam times. Idem
Heaut 4, 1, 7. *Vid.* Virg. Aen. 9, 375. *Burm. ad* Quinctil. Decl. 13, 18
129 Idque euenit non temere, nec casu Cic. de Nat. Deor.
16. Temere et imprudenter facere aliquid Caes. ad Cic. Att.
9 sub 8) Non temere fama nasci solet Auctor ad Heren. 2,
c. Plaut. Bacchid. 1, 2, 52 Rapidus fluuius est, non hac te-
ere ansiri potest, *i. non facile, circumspectione opus est, si transire*
lis. Cic. ad Brut. 1 Non soleo, mi Brute, temere affirmare de
ere Temere, *pro* Fere Quinctil. 1, 3 Illud ingeniorum velut
a vox genus, haud temere vnquam peruenit ad frugem. Cic.
Fl. 1, 1, 4 Qui hoc non in beneficii loco, sed in laboris ac muneris,
a mere misi libertis suis deferebant. *Add.* Liu. 30, 38. Nep.
2. *conf. Marcil. ad* Horat. l. c. Charis. 2 p. 196. *Lindem.*
g. d Ammian. p. 15. Temere *pro Vulgo, passim.* Hor. Carm.
1, 7 Vnde vocalem temere insecutae Orphea siluae. Ex
ur bo. *Compar.* Accius, Seu Euripidis, qui choros teme-
us fabulis, *etc. apud* Nonium 2, 841. Sed temerius lusit e pu-
mi Cic. Tusc. 3 c. 18.

TEMERARIVS, a, um. Adi. [ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος] *Praeceps,*
in consulto opponitur. Qui plus audet quam oportet, Qui facile nullo
libro cognito credit etc. Ter. Andr. 1, 4, 2 Sane pol temu-
nta it mulier et temeraria. Plane. ad Cic. Fam. 10, 21 Indicabo
me rium meum consilium tibi. Martial. 6, 60 Abstulerat totam
me rius inultor vrbem. Idem 6, 25 Ne te temerarius ardor
nullos enses, facuaque tela ferat. Haud temerarium est, *Non*
epta Plaut. Asin. 2, 1, 14. Temerarium magis, quam audax
rsilium Liu. 25. Omnia turbulenta et temeraria et pericu-
sa ie pro Caecin. 34 c. 12. Arbiter temerarius Stat. Achil. 1,
). Coepta temeraria Sil. 16, 654. Cupiditas caeca et te-
aria Cic. de Inuent. 1, 2. Dextra temeraria Ouid. ex Pont. 2, 2,
). Error temerarius Idem Met. 12, 59. Honor temerarius
Quintil. in Proocm. l. 1. Iudex temerarius Ouid. Met. 7, 824.
l. l ex. Ille temeraria vsus Ratione Nep. 13, 3, 4. Turba
emoria Ouid. Met. 12, 574. Virtus temeraria, *Inconsiderata fortitu-*
Idem Met. 8, 402. Vox temeraria Idem Met. 2, 50.

TEMERVS, a, um. *i. Temerarius. Acc. ap.* Non. 2, 841. *Ab hoc*
obscuo Adiectiuo vsitatior ortum Aduerbium Temere.

TEMERARIE. Adu. Nuda plane fronte temerarie Tertull. de
Vel. irg. c. 3. *add.* Iust. Cod. 9 t. 11. 18.

TEMERITER. *Aliud* Adu. [ἁπλῶς] *Idem.* Accius Am-
phitruone, Hoc in re est, quod tu tam temeriter meam beneuolen-
iam teriisse es ratus *ap.* Non. 11, 54. *conf.* Enn. *ap.* Priscian. l. 15 p. 1010.

TEMERITVDO, ĭnis. f. [περιπέτεια] *pro Temeritate.* Pacuuius
Duloreste, Egon' tyranni noui temeritudinem? *apud* Non. 2, 867.

TEMERITAS, ātis. f. [ἀβελτία, περιπέτεια, θρασύτης, ἀλογία]
Cui opponitur Sapientia. Cic. pro M Marcell. 7 Nunquam enim te-
meritas cum sapientia commiscetur, nec ad consilium casus admittitur.
Idem Acad. 1, 4 Ab omni lapsu continere temeritatem: quae tum esset
insignis, quum aut falsa, aut incognita res approbaretur. Omni-
bus in rebus temeritas in assentiendo, errorque turpis est Idem de Di-
vin. 1, 7 c. 4. Temeritas, quae a sapientia dissidet plurimum Id.
Off. 2, 8 c. 2. Temeritas est videlicet florentis aetatis, sapientia, se-
nescentis Cic. de Sen. c. 6. Fortuna ab inconstantia et temeri-
tate seiungi non potest Idem de Nat. Deor. 3. 61. Temeritate
enim remota, gratissima est liberalitas Idem Off. 2, 62. Acces-
sit meae temeritati, *vid.* ACCEDO. Multi enim faciunt multa,
temeritate quadam sine iudicio vel modo Cic. Off. 1, 49 c. 15. Po-
pulus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed im-
petu plerumque et temeritate quadam Idem pro Planc. c. 4. Vir ple-
nus inconsideratissimae ac dementissimae temeritatis Idem de Arusp. Resp.
55. Sall. Iug. 94 *extr.* Sic forte correcta Marii temeritas gloriam ex cul-
pa inuenit. Incauta temeritas Firmic. 1, 3. *Plur.* Non offert se ille
illis temeritatibus Cic. pro Sext. c. 28.

TEMERO, āre. [βεβηλόω] *Proprie est Temere aliquid agere, vel*
tractare. Val. Flacc. 1, 627 Hoc erit illicitas temerare rudentibus vn-
das. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 2, 472. *et* 3, 501. *Broukhus. ad* Propert.
2, 15, 21. Violare sacra (*inquit* Festus) et contaminare: dictum
videlicet a temeritate Liu. 26, 13 Sepulcra maiorum temerata ac vio-
lata. Corpora temerare, nefandis dapibus Ouid. Met. 15, 75. Cu-
bile alieuius temerare *i. impro pollucre* Ouid. Met. 15, 501. Flu-
vios temerare veneris, *Corrumpere, inficere.* Ouid. Met. 7, 535. Le-
ctum temerare alieuius Ouid. de Arte Am. 1, 742. Tacit. Hist. 4,
52. Iniectae fundamentis Capitolii argenti aurique stipes, et metal-
lorum primitiae multis fornacibus victae, sed vt gignuntur. Praedi-
xere haruspices, ne temeraretur opus fano auroue in aliud destinato.
Coniugale Praeceptum Apul. Met. 5 p. 163. Sacra temerare Ouid.
Epist. 17, 3. Temerando rumpere pacem Sil. 1, 11. Tacit.
Ann. 1, 53, 4 Eandem Iuliam in matrimonio M. Agrippae temerauerat.
adulterio corruperat. add. Sidon. Ep. 3, 12.

TEMERANDVS, a, um. Partic. [βεβηλωτέος] Lucan. 1, 147
Et nunquam temerando parcere ferro. *h. e. Temere cruentando.*

TEMERATVS, a, um. *Aliud* Partic. [βεβηλωθείς] *Vt*, Ami-
cus temeratus Ouid. Amor. 3, 8, 63. Castra insuasa temerataque
Tacit. Ann. 1, 30, 4. Sacra hospitii temerata Ouid. Epist. 17, 3.
Templa temerata Virg. Aen. 8, 842. Voluntas nostra temerata est
Ouid. Met. 9, 626.

TEMERATOR, ōris. m. [βεβηλωτήρ] Castimoniae tantum re-
verentiae deferebant maiores nostri, vt bellum aduersum temeratores
pudicitiae suscipiendum putarent Ambros. Ep. 65 *post fr. Pro Falsario*,
Modestinus in l. Si quis obreperit, ad Legem Corneliam, de falsis.
Horrei l. 3 C. Theod. de cond. in horr. publ. Legis l. 2 C. Iust. de ap-
parit. *fr.* Apollineae temerator matris Stat. Theb. 11, 12. *Tityus,*
stuprum Latonae offerre ausus.

TEMESA, ae. f. [Τέμεσα] *Oppidum in Cypro, aerifodinis nobile.* Stat.
Achil. 1, 413 Aera domant Temesae, *etc.*

TEMISAEVS, a, um. Possess. [Τεμισαῖος] Ouid. Fast. 5, 441
Rursus aquam tangit, Temesaeaque concipit aera.

TĒMĒTVM, i. n. [μέθυ] *Pro Vino accipitur.* De Corcyraea
temetum duxerat vrna Iuuenal. 15, 25. Plaut. Aul. 2, 6, 5 Caeterin'
Strobile has facturi nuptias? STR. qui? STA. quia temeti nihil alla-
tum intelligo. Plin. 14, 13 Cato ideo propinquos feminis oculum
dare iussit, vt scirent an temetum olerent. Hoc tum Vino nomen erat,
vnde et Temulentia appellata. Hor. Epist. 2, 2, 56 Pullos, ova, cadum
temeti: nempe modo isto, *etc. Conf.* Quinctil. 1, 7. Gell. 10, 23.
Taubm. ad Plaut. Aul. 2, 6, 6. *Voss. de Arte Gramm. 2, 37. et Inst. Or.*
1 p. 169. *Pincier Parerg. Ot. Morp.* 3, 4.

TEMVLENTVS, a, um. Adi. [μέθυσος] *Vinolentus, ebriosus,*
ebrius. Ter. Eun. 4, 5, 13 Temulenta es. P. vtinam sic sint, qui mi-
hi male volunt. *Prima per eram corripitur a* Prudent. adu. Symm. 1,
155. Sopor temulentus Quinctil. 4, 2. *Add.* Curt. 5, 2, 3 *et* 5. Vox
temulenta Cic. Post redit. in Senat. 12 c. 6. *Comp.* Temulentior, an
facinorosior Sidon. Ep. 9, 12.

TEMVLENTER. Adu. [μεθυσταίνως] Columel. 8, 8, 10 Iam
nunc Gangeticas et Aegyptias aues temulenter eructant.

TEMVLENTIA, ae. f. [μέθυσμα] Plin. 14, 2 Siquidem temu-
lentiam sola non facit. *Add.* Id. ib. c. 12. *et* 5. *et* 22.

TEMNO, si, tum, ĕre. [καταφρονῶ] *Spernere.* A τέμνω *ducunt,*
quod incido, resecoque significat; quoniam quae spernimus, ea amputare
et resecare consuemus. Cic. Att. 13, 17 (23) Id ago scilicet; vt in-
dicia videar temnere. *Vetus exemplar legit* Tenere. Virg. Aen. 6,
620 Discite iustitiam moniti, et non temnere diuos. Idem Aen. 1, 542
Si genus humanum, et mortalia temnitis arma. Hor. Serm. 2, 2, 38
Ieiunus Romachus raro vulgaria temnit. Ouid. de Arte Am. 3, 299
Est et in incessu pars non temnenda decoris. *conf.* Tac. A. 3, 47, 2.

TIMNINS, entis. Part. Praeteritum temnens Horat. Sat. 1, 1, 116.

TEMTOR, ōris. m. [καταφρονητής] *Vt*, Deorum temtor Se-
neca Agamemn. 7 v. 5. 5. *i. Contemtor, sicut etiam al. legunt.*

TEMNOS, i. [Τῆμνος] *Stephano et Straboni, Vrbs est Aeolidis,*
Hermogenis rhetoris patria. Cic. pro Flacc. 28 Temni vsque ad
illam aetatem in Senatum venire non potuit: et qui se artem dicendi
traditurum etiam caeteris pollicebatur, ipse omnibus iudiciis turpissi-
mis convictus est.

TEMNITES. Gentile. [Τημνίτης] Cic. pro Flacc. 42 Hera-
clides ille Temnites homo ineptus et loquax.

TIMO, ōnis. m. [πηδάλιον, σταξ, χηλός] *est, Qui rectus continet*
transuersum iugum in curru vel plaustro. Vid. Varr. L. L. 6, 4. Auri-
gam Excutit, et longe lapsum temone reliquit Virg. Aen. 12, 412.
Ouid. Met. 2, 107 Aureus axis erat, temo aureus, aurea summae Cur-
vatura rotae, radiorum argenteus ordo. Columel. 6, 2 Cui ra-
mus illigatur et temonis vice trahitur, interdum et pondus aliquod in-
iungitur. Cic. de Nat. Deor. 2, 19 Arctophylax vulgo qui dici-
tur esse Bootes; Quod quasi temone adiunctum prae se quatit Arctum.
conf. Sen. Here. fur. v. 129. Aereus temo Virg. Georg. 3, 173.
Obliquo temone plaustrum flectere Ouid. Met. 10, 447. Remissus
temone axis Idem Met. 2, 326. *conf.* Curt. 4, 9, 5. Pallad. Iun. t. 2.
Temones *iungit Columella, pro lignis transuersariis et iugariis*, 6, 19
Huic soli septenûm pedum stipites recti ab vtroque latere quaterni ap-

plicantur. Ii autem in ipsis quatuor angulis affixi sunt, omnesque transuersis sex temonibus quasi vacerrae inter se ligantur. ¶ 2 *Vid. statim* TEMONARIVS.

TEMONARIVS, a, um. Adi. Onera l. 1 Cod. de Palat. sacr. largit. Temonarius *Subst. significat eum, qui pecuniam exigit vice tironum: Vid. Iac. Gothofred. ad* l. 7 C. Th. de tironib. *Itemque ad* l. 3 C. Th. de Priuil. eor. qui in S. Pal. mil. *qui putat* Temonarios *quasi* Timonarios *ἀπὸ τῆς τιμῆς dictos, a pretio, quo se redimerent tirones. Add.* l. 14. 15. 18 C. Th. de extraord. munerib. *vbi* Temonaria functio, *item* Temonis onera *et* necessitas Temonis *memoratur. Vid.* CAPITVLVM n. 7. *et* CAPITVLARII.

TEMPE. [Τέμπη] *Neutro genere et Numero Plurali, proprie Thessaliae loca, quinque millia passuum longitudine, et ferme jex latitudine, pulcherrimus ager, amoenus gramine, refertus arboribus, sonorus auram concentu, iugis dextera laeuaque lenter jese tollentibus, media interfecat Peneus amnis, cuius ripas arbores vestiunt.* Plin. 31, 2 Circa Thessalica Tempe. Ouid. Met. 1, 569 Est nemus Haemoniae, praerupta quod vndique claudit Silua, vocant Tempe *etc. Sunt et* Tempe in Boeotia, *quae* Teumessia *dicuntur, a* Teumesso *monte Boeotiae, et ab* Ouidio Cygneia *dicta* Met. 7, 371. Sunt *in Sicilia a nomine amnis* Heloria. *Abusiue, Quaecunque loca amoena, nemora praesertim atque aquas habentia,* Tempe *vocamus.* Virg. Georg. 2, 469 Speluncae viique lacus, ac frigida Tempe. Heliconia Tempe Ouid. Amor. 1, 1, 15. Opaca Tempe Seneca Troad. 9. Peneia Tempe Virg. Georg. 4, 317. Tenebrosa Tempe Stat. Theb. 10, 113. Thessala Tempe Hor. Carm. 1, 7, 4. Vmbrosa Tempe Stat. Theb. 6, 88.

TEMPICVS, a, um. *A Tempe. Amoenus: vt* tempicus agon Th. Prisc. 1, 1.

TEMPĔRO, āre. [κεράω, κεραννύω, ἁρμόζω] *A* Tempore *deductum: Habere rationem temporis, Moderari, Tempori accommodare, Rem suo ordine ac mensura administrare, potissimum quum Accusatiuo iunctum est.* Cic. Tusc. 1, 2 c. 1 Rem vero publicam nostri maiores certe melioribus temperauerunt et institutis et legibus. Totam late Celtiberiam ciu. don. Rom. optime et sanctissime temperatam Inscript. Vet. *Vid. mox* Ciuitates temperare. Omnia pretio temperata vendente Remp. Consule Paterc. 2, 60, 4. Temperata, *i. Administrata. Al.* temptata *i. tentata.* Aequaliter temperare Cic. in Somn. Scip. Moderatius aliquid temperare Idem in Orat. 176. Aciem temperare, *vid.* ACIES. Aequor totum temperat Neptunus Ouid. Met. 12, 94. Aëra temperat frigidus vesper Virg. Georg. 3, 337. Aes conflare et temperare Plin. 7, 56. Amare temperare risu, *Aduersa lenire hilaritate* Hor. Carm. 2, 16, 27. Annonam Suet. Tib. c. 34. Aquam temperare ignibus, *Tepefacere* Hor. Carm. 3, 19, 6. Arua arentia temperat vnda Virg. Georg. 1, 110. Genius, natale qui temperat Astrum Horat. Epist. 2, 2, 187. Cic. Acad. 4, 3 In eodem tanta prudentia fuit in constituendis, temperandisque Ciuitatibus, tanta aequitas, vt hodie stet Asia Luculli institutis seruandis. Copiam suam cum aliquibus temperare Idem in Orat. 99. Domum temperare arte Propert. 3, 5, 26. Iras temperare Virg. Aen. 1, 57. Lacrimas alicuius temperare Ouid. ad Liu. 8. Ira temperat Manus Propert. 3, 22, 22. Lympha temperat Mernm Tibul. 3, 7, 26. *De* Medicamentorum *praeparatione,* Temperari Scribon. 159. 160. *i. misceri.* In Mellis spissitudinem temperare Id. 175. Temperata Id. 256. *i. in formam redacta.* Temperatis aspergiuntur caetera Id. 263. *i. mixtis.* Medicamentum temperatum Id. 82 *i. mixtum.* Clyster ouorum albis temperatus Id. 154. *Add. quae Rhod. in Lex.* Scribon. *contulit.* Mundum temperat variis horis Iuppiter Hor. Carm. 1, 12, 16 *de quatuor anni tempestatibus.* Solis tum accessus modici, tum recessus, et frigoris et caloris modum temperant Cic. de Nat. Deor. 2, 50 c. 19. Ora temperare frenis, *Domare, et regere* Hor. Carm. 1, 8, 7. Potionem suis manibus temperatam Philippus medicus Alexandro porrexit Val. Max. 3. cap. vlt. *ad finem.* Ratem temperare Ouid. Met. 13, 366 *reg re.* Respublicas temperare, *Regere, administrare* Plin. 6, 19 O testudinis aureae Dulcem quae Sonitum, Pieri, temperas Hor. Od. 4, 3, 17. Sumtus temperare Ouid. Amor. 1, 3, 10. Martial. 10, 48 Temperat hic thermas, nimios prior hora vapores Halat, et immodico sexta Nerone calet. Vectigalia temperare, *Minuere* Plin. in Paneg. 41 *pr.* Vires suas temperare iustitia Ouid. ex Pont. 3, 6, 24. Temperet Vires clementia Colum. 1, 9. Brassica ad salutem temperat commutatque sese Cato R. R. c. 157. Vnguentum temperare, *vulgus Pharmacopolarum dicit* Dispensare. Plin. 13, 2. *Vid.* MEDICAMENTVM. ¶ 2 Temperare, *Datiuis iunctum, Abstinere significat:* Cic. Verr. 1, 154 c. 39 Te putet quisquam, quum ab Italia freto disiunctus esses, sociis temperasse, qui aedem Castoris testem furtorum tuorum esse volueris? Idem Verr. 2, 17 Si cuiquam denique vlla in re vnquam temperauerit, vt vos quoque temperetis. *Sed* Aetati iuuenum temperare, *Moderari iuuenibus, illos regere* Plaut. Truc. 1, 1, 40. *Contra* Idem Mercat 5, 4, 21 Temperare istae aetate istis decebat te artibus. Animis temperare Liu. 5. Caedibus temperare Idem 2, 16. Gulae temperare, *Idem quod Moderari.* Plin. Epist. 2, 6. Cic. Verr. 2, 4 c. 2 Non solum sociis in eo bello consulunt, verum etiam superatis hostibus temperauit. Neque Lacrimis, neque Acclamationibus temperauerunt Curt 7, 2, 7. Liu. 5, 7 Tum vero iam superfundendi se Laetitiae vix temperatum est. Linguae temperare Plaut. Rud. 4, 7, 28. Manibus temperare Liu. 32, 20. Tac. Ann 3, 14, 5. Hor. Carm. 3, 24, 18 Illic matre carentibus Priuignus mulier temperat innocens. 1. *Nouerca manus abstinet a priuignis, priuignus parcit, neque eis insidias comparat, vllamue perniciem molitur, vt solent nouercae. Vid. Lambin. ad h. l.* Sibi temperare Cic. pro Flacc. et Fam. 10, 7 Vsque mihi temperaui, dum perducerem eo rem, vt dignum aliquid et Consulatu meo et vestra exspectatione efficerem. Nequeo mihi temperare, quo minus vnum exemplum antiquitatis afferam Plin. 18, 6. Vino temperare in vnum diem Liu. 40, 14. Temperare ab iniuria Caes. Bell Gall. 1, 7. *Cum Praepositione:* Virg. Aen. 2, 8 — quis talia fando Temperet a lacrimis? A maleficio se temperare Auctor ad Herenn. 2, 29 c. 19. In amore temperare Plaut. Epid. 2, 8. Temperare maledicere Plaut. Poen. 5, 2, 76. Idem Poen. Prol. 22 Vel dormire temperent. At iam posthac temperabo Plaut. Trin. 5, 2, 63. Quod in prioribus libris ne facerem, temperaui Lact. 4, 5. Vrbibus oppugnandis temperare, *pro Abstinere ab obsidionibus vrbium* Liu. 10. Temperatum est, *impersonale, pro Abstinuerunt.* Idem 1, 29 Templis tamen Deum temperatum est. Idem 32, 10 Temperatum aegre est, quin missilibus, quia diremti medio amne fuerant, pugnam inter se consererent.

TEMPĔRANS, antis. Partic. *et* Nomen [σωφρονῶν] Mo Ter. Heaut. 3, 3, 19 Hominis frugi et temperantis functus of An temperantem cum dices, qui se in aliqua libidine continue aliqua effuderit Cic. in Parad. 3. Idem pro Font. 30 c. 14 igitur hominem iudices, frugi inquam, et in omnibus vitae p moderatum ac temperantem, plenum pudoris, plenum officii, religionis, *etc.* Quum hominem temperantem, summum cum, tantus improuiso morbus oppressisset Idem Att. 15, 1. Phorm. 2, 1, 41 Si est patruc, culpam vt Antipho in se admiser qua re minus rei foret, aut famae temperans. Donatus: Rel pauperem: Famae, quia ignobilem. Temperans autem, Con prouidens, moderatus. Temperans gaudii Plin. in Pan *Compar.* Liu. 26, 22 Temperantiores a cupidine imperii. *al.* peratiores. *Superl.* Cic. pro Font. 28 c. 13 Homo sanct. ac temperantissimus.

TEMPERANTER. Adu. [σωφρόνως] Cic. Att. 9, 2 Nam ais, si hic temperantius egerit, consideratius consilium te dat *etc.* Haberi temperanter Tacit. Ann. 4, 33, 2. Caetera ranter adiungit Idem Ann. 15, 29, 2.

TEMPERANTIA, ae. f. [σωφροσύνη] est, *inquit* Cic. vent. 2, 164 c. 54 Rationis in libidinem, atque in alios non rect petus animi firma et moderata dominatio. Idem Fam. 1, 9 enim temperantiam et moderationem naturae tuae. *add.* Caes 1, 19. Sall. Iug. c. 45. Temperantia est moderatrix omniu motionum Cic. Tusc. 5, 42. Modestia vel temperantia, qu deratio est cupiditatum, rationi obediens Idem de Fin. 2, 60. perantia pacem animis affert, et eos quasi concordia quadam pl lenit Idem de Fin. 1, 47. Temperantia in praemittendis vo tibus cernitur Idem de Fin. 5, 67. Summa fuit in eius vict perantia Cic. Tusc. 5, 57 c. 20. Temperantia in cibis Plin. 28, 5. A gere ad temperantiam, *vid.* ADSTRINGO.

TEMPERĀTVS, a, um. Partic. *Moderatus.* Plin. 11, 37 bili mistura et accipiatur circumiecto candore lux, et temper percursa non obstrepat. Esca temperata Cic. de Diuin. Moderatione paullo minus temperatus Idem Att. 11, 24. Off. 1, 3 c. 1 Vis enim dicendi maior est in illis: sed hoc quoq lendum est et aequabile et temperatum orationis genus. *i. Phil rum dicendi genus.* Hominem in summa magnitudine multa humanitate temperatum perdidimus Idem Att. 4, 6. mores temperati parum terreni habentes Vitr. 2, 9. Mens t rata Hor. Carm. 2, 3, 3. Cic. Fam. 12, 27 Est autem ita tem tis, moderatisque moribus, vt summa seueritas summa cum hu tate iungatur. Oblectatio temperata ex varietate sonorum Tusc. 1, 65. Idem de Orat. 2, 212 Neque est vlla tempe oratio, quam illa, in qua asperitas contentionis, oratoris ipsius nitate conditur. Oratio permixta et temperata numeris. Id Orat. 196. Orator modicus et temperatus Idem in Or Praeda temperata, *Instructa, et ad opus parata, cui superuacan respondent.* Cato c. 12 In torcularium haec opus sunt, vasis Praela temperata quinque, superuacanea tria. Temperat caeli Regiones Vitr. 1, 4. Temperatior in victoria Caes. Fam. 8, 15. Tempus anni temperatissimum Varro de R. I Vir iustus, temperatus, sapiens Cic. de Nat. Deor. 3, 87. temperata Hor. Carm. 3, 4, 66. Vsus temperatus Idem Carm.

TEMPERĀTE. Adu. Cato c. 69 Vbi temperate tepebit cuminum indito, postea linito. *de dolio loquitur.* Ci 12, 32 Ages, vt scribis, temperate. *Sic* Macrobius Saturn. 6, 8 I temperatius scribi potuit. Cic. Att. 13, 1. *add.* Sen. Ep. 18.

TEMPERATĪVVS, a, um. Cael. Aurel. Acut. 4, 1 Ten tiua medicamina.

TEMPERATIO, ōnis. f. Cic. Tusc. 1, 1 Nec fit quidquam corpus vnum et simplex, ita figuratum, vt temperatione naturae v et sentiat. Idem Verr. 4, 98 Tu videlicet solus vasis Corin delectaris? tu illius aeris temperationem, tu operum lineamenta tillime perspicis? Temperationem, *aequabilem proportione mistionem diuersi generis metallorum.* Caeli temperatio, foec tas terrarum Idem de Nat. Deor. 2, 13 c. 5. Caloris Idem D. 2 c. 10. Corporis temperatio, quum ea congruunt inte quibus constamus Cic. Tusc. 4, 32. Mentium temperatio de Legib. 2, 16. Sol, mens mundi et temperatio Idem in Scip. 10. Idem de Legib. 3, 13 c. 5 Haec est quam Scipio in libris, et quam maxime probat temperationem reipub. *Nec iam resp. felicitas nesci in mistura libertatis et seruitutis, etc. add* 1, 2. *et* 7, 11. Lactant. 1, 2.

TEMPERĀTOR, ōris. m. [ἁρμοστής] Martial. 4, 55 Quam tenui, sed inquieto, Armorum Salo temperator ambit; *de Bubi Porro* Salonem *Hispaniae fluuium vocat* armorum temperatorem, *eius aquis temperantur enses. Id quod ipse* Martialis *testatur* 14, 3 gio quem curuis signat breuis orbita venis Stridentem gelidis Salo tinxit aquis. Voluptatum temperatores Sen. de Vita Be. Cic. in Orat. 70 c. 21 Magni igitur iudicii, summae etiam facultati debebit moderator ille, et quasi temperator huius tripertitae varie

TEMPERĀTRIX, īcis. f. Augustin.

TEMPERAMENTVM, i. n. [κρᾶσις] *Temperatio, m aequabilis, mediocritas, modus.* Cic. de Legib. 3, 24 c. 10 Inuentu temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari putr Caeli Iustin 2, 1, 10. Temperamentum in Corporibus quoque ftris desideratur Colum. 3, 12. Linguae temperamentum 44. Elegans temperamentum Tacit. Ann. 11, 4, 5. Princip egregium Tac. Hist. 2, 5, 3. Salubre temperamentum Idem 4, 86, 3. Paullus in l. Quod dicimus. D. de Solution. Quod mus in eo herede, qui fideiussori testatoris id, quod ante aditam reditatem ab eo solutum est, debere statim soluere: cum aliquo cet temperamento temporis intelligendum est; nec enim cum facce ire debet. Aequare temperamentum, *vid.* AEQVO. Pli in Paneg. 3 Tali adhibito temperamento, vt nec laxet nimis, ne ctum esse patiatur. Librare manum artifici temperamento 12, 25. Martial. in Praef. 1 Spero me sequiturum in libellis tale temperamentum, vt de illis queri non possit, quisquis de se senserit. Temperamentum, *et* Temperatura; *idem quod Spi do.* Scribonius Largus 1 Cum oleo coquitur spuma argentea, d cerati spissi habeat temperamentum. *Paullo ante,* Mel misceatur co fis et tritis, donec cerae mollis habeat temperaturam. Ha temperamentum emplastri Scribon. 210. 214. 266. Mellis 209. lis liquidi 230. Passi 228.

TEMPERATVRA, ae. f. [κρᾶσις] *Idem quod temperatio, ratio ...ficeli, tractandi etc.* Plinius 34, 15 *de ferro*, A rubigine (*in-*...uit vindicatur ceruſa et gypſo, et liquida pice. Haec eſt tempera-...ra Graecis antipathia dicta. *Sic ibidem* c. 2. Ferrum vtriusque ...mperaturae Veget. de Re Mil. 4, 8. Caeli temperatura, idem ...od Temperies Varro *apud* Non. 2, 848 Quaero vtrum hoc adduxe-...t caeli temperatura, an terrae bonitas. Corporis temperatura ...m. ...piſt. 11. Naturali temperatura prauo humore eſſe Vitr. 2, 7. ...en...ratura compoſita Scribon. 97. *i. compoſitio.* Emplaſtri mol-...te...peratura Idem 45. *i. conſiſtentia.* Habere temperaturam ...racnollis Id. 79. Cerati Scribon. 212. Emplaſtri Idem 220. ...5. Mellis Id. 49. Liquidi Scribon. 204. 230. Quum fue-...it temperaturae liparae Idem 220.

TEMPERACVLVM, i. n. Apul. Flor. p. 342 Temperacula ferri.

TEMPERIES, ēi. f. [ἐυκρασία] *Temperamentum.* Plin. Epiſt. 5, ...Actie adeo, vt omnem pro me metum ponas, accipe temperiem ...li regionis ſitum, villae amoenitatem. *Conf.* Plin. 11, 10. ...rtp, 7, 17. *et* 9, 1, 11. Ouid. Met. 4, 344 Temperie blan-...ta captus aquarum. *Add.* Ib. 1, 51 *et* 430. Aequalis tempe-...s, *vid.* AEQVALIS *in* AEQVO. Docta temperies fruendi Stat. ...6. ...., 2, 353. Mitis temperies Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 260. ...a nulla morum temperies Stat. Silu. 2, 6, 48. Caeli temperie ...tur corpus Ouid. ex Pont. 2, 7, 71. *Temporis commoditas ad ...qu agendum eſt* Plin. 17, 10 Differuntur poſt annum dodrantali ſilo ...cita temperie, vt viridi caelo ſerantur, ac ſine aurora. Mitis ...peries Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 261.

TEMPERIVS. *i. maturius, vt ſit velut* Tempori *aduerbia-...r ſito : vnde et* Tempeſtiuus. Cic. Fam. 9, 16 Memini te mihi ...nae coenam narrare, temperius fiat : caetera eodem modo. ...f. TEMPORIVS *ſub* TEMPVS.

TEMPESTAS, *et* TEMPESTIVVS, *vid.* TEMPVS.

TEMPLVM, i. n. [ναός, νεώς, σηκός, ἕδος] *Ex diſciplina* Varronis ...L. 6, 2 p. 66, 25 Tribus modis dicitur, ab natura, ab auſpicio, ...ſi...litudine. Natura in caelo, ab auſpiciis in terra ; ab ſimilitu-...e ...b terra. In caelo templum dicitur, vt in Hecuba, O magna ...ip caeli tum commixta ſtellis ſplendidis. In terra, vt in Peri-...ta Scripea taxa Bacchi templa prope aggreditur (*i. montes, in qui-...cebus cum ſuo choro verſatur*) Sub terra, vt in Andromacha, ...ne...ſia templa alta orci, ſaluete infera. *Eſt ergo* templum *primo ...ro...* Locus in caelo notatus ab augure, vel in terra : a tuendo, ...eſt ...onſpiciendo dictum, quod ex omni parte, vel ex quo omnis ...ſpici poſſit, *vt ait* Donatus *ad* Ter. Eun. 3, 5, 42 At quem Deum ? ...t...pla caeli ſumma ſonitu concutit. Lucida caeli templa, *h. e. ...gio s ſideralis* Lucret. 1, 1013 : *Vt*, Loca Neptunia, templa turbu-...ra laut. Mil. 2, 5, 3. *i. maria.* *Vid.* Gronov. *ad h. l.* Varro L. . 6, 2 p. 66, 33 Caelum, qua tuimur, dictum templum. *Sic* ...ntt...nuit templum magnum Iouis altitonantis. id eſt vt ait Nae-...is ...n Hemiſphaerio vbi terra caerulo ſeptum (*f.* ſepta) ſtat. ...templo caeli *vt pars a toto diſtat.* ¶ 2 Templum au-...al *de quo* Varro *l. c.* In terris dictum templum locus augurii ...picii cauſa quibusdam conceptis verbis finitus. Conciptur ...bi ...ion iisdem vsquequaque. In arce tic : *(Nam pro corruptis ...imis hiulcis, vt ſunt in Durdrae. ponimus, vt illa verba concin-...uit oſt Scaligerum Scioppius* Templa teſcaque incita ſunto, quoad ...e lingua nuncupauero. Olla veter arbor quirquir eſt, quam ...ſ...io dixiſſe, templum tectumque (*f.* teſcumque) feſto *(i. eſto)* ...ſi...erum. Olla veter arbor, quirquir eſt, quam me ſentio ...xiſſ...templum tectumque (*f.* teſcumque) feſto *(i. eſto)* in dexterum ...tra...a conregione, conſpicione, cortumione, vtique ea dixiſſe me ...nſi. In hoc templo faciundo arbores conſtitui fines apparet, et ...ntra...as regiones, qua oculi conſpiciant *etc.* *Hinc intelligitur, ...uid, apud* Liu. 1, 7 Palatinum montem Romulus, Auentinum Remus ...ad...in gurandum templa capiunt. Idem Liu. 1, 18 proſpectum in ...vrbem...agrumque captum *de hac re ait, vbi inaugurationem Numae de-...ſcrib... Ponamus verba, e quibus cum* Varrone *collatis hoc apparebit,* ...*m...em modo* dextra *et* ſiniſtra *ſemper dixiſſe :* Numa *igitur* ab au-...re...eductus in arcem, in lapide ad meridiem verſus conſedit. ...igu...ad laeuam eius, capite velato ſedem cepit, dextra manu bacu-...um...e nodo aduncum tenens, quem lituum appellauerunt. Inde ...ti...proſpectu in vrbem agrumque capto, Deos precatus regiones ab ...ſpi...ad occaſum determinauit ; dextras ad Meridiem partes, lae-...as a Septentrionem eſſe dixit. Signum contra quo longiſſime ...nſp...tum oculi ferebant, animo finiuit *etc.* *Conf. quae de* Ta-...rn...lo augurali *dicimus.* ¶ 3 *Aedificia DIs conſecrata ...arm...gurata* Templa *vocantur.* *Haec* Templa in Occidentem ...ſect...e antiqui architecti recte ſcripſerunt. poſtea placuit omnem reli-...omn...eo conuertere, ex qua parte caeli terra illuminatur : ideo in ...ie...em aedes ſacrae ſpectant. Ex Hygino de Limitibus conſtitu-...dis... *Caeterum* Templa, *non ſolum Aedes ſacrae ſ. cultui Ioui De-...um...finitae dicuntur, ſed etiam alia Loca inaugurata.* *Sic* Liu. 56 Occupant tribuni plebis templum. *i. Comitium.* *Conf.* Idem 3, ...*pr* *Idem locus poſtea* Suggeſto et roſtris nauium *ornatus :* Ro-...a Templum *dicta* Liu. 8, 14. *Vid.* ROSTRA. *Quod inter ...em...um et* Curiam *interſit, vid. Manut. ad* Cic. Fam. 4, 7. Varro L. . 6, 2 p. 67, 20 Curia Hoſtilia templum eſt, et ſanctum non eſt. ...Hoc vt putarent *(qui gloſſas ſcripſerunt)* aedem ſacram eſſe tem-...um et ſanctum eſſe, *inde eſt*, quod in vrbe Roma pleraeque aedes ...ra...ſunt templa, eadem ſancta. *Quod autem dicit idem* p. 68, 11 ...an...templum debet circum ſeptum, nec plus quam vnum introitum ...bet : *illud ad eam, quae proprie*, cella templi *vocatur*, *videtur per-...ere...oxime. Forte etiam in templo augurali hoc agebant, vt monte et ...git...one illud circumſcriberent.* Curia eſt ſedes ac templum pu-...ici ...nſilii Cic. pro Domo 131. Curia eſt templum ſanctitatis ...em...ro Milon. 91. Sen. Conſol. ad Polyb. c. 35 *de Fortuna*, Eas ...loq...domos auſa iniuriae cauſa intrare, in quas per templa aditur, ...atu...laureatis foribus inducere veſtem. *Non modo de vicinis tem-...oru...in Palatio intelligo cum Ipſio, ſed quod porticus, gradus, veſtibu-...la, ria columnata haberent ad ſpectem templorum.* *Sic* Virg. Aen. 1, 448 Praeterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui, ...*mentum ſepulcrale.* Poſitor templorum Ouid. Fatt. 2, 63. ...Ita...mpla Virg. Aen. 6, 4. Annoſa templa Sen. Here. Oet. 7. Auguratum templum Cic. in Vatin. 24. Aurata tem-...la Lucret. 2, 28. Aurea templa Propert. 4, 1, 5. Celebrta ...emp Quinctil. 1, 4. Inclytum diuitiis templum, *vid.* INCLY-...VS Ingens templum Virg. Aen. 1, 450. Lapidata templa, *vid.* LAPIS. Laqueatum auro templum, *vid.* LAQVEAR. Odo-ratum templum, *vid.* ODORATVS *in* ODOR. Operoſa templa dei Ouid. Met. 15, 667. Penetralia templa Lucret. 1, 1098. *al.* Tonitralia. Radiantia templa auro Ouid. de Arte Am. 3, 451. Sa-cratum templum Virg. Aen. 2, 165. Cic. Verr. 4, 94 Herculis templum eſt apud Agrigentinos non longe a foro, fane ſanctum apud illos et religioſum. Sublimia templa Ouid. Met. 7, 587. Sil-veſtria templa Nympharum Lucret. 5, 946. Venerabile templum Ouid. Rem. Amor. 549. Condere templum Virg. Aen. 1, 450. Excifa templa Stat. Silu. 5, 3, 200. Factum de marmore templum Ouid. de Arte Am. 1, 81. Indicere honorem templis diuum Virg. Aen. 1, 636. Inſtituam templa de marmore Idem ibid. 6, 69. Ponere templum de marmore Virg. Georg. 3, 13. Ponere templum alicui Tacit. Ann. 15, 74. Poſuit Ioui immania templa Virg. Aen. 4, 199. Reficere templa Hor. Carm. 3, 6, 2. Siſtere tem-plum Tacit. Hiſt. 2, 53. *h. e. Conſtituere.* Statuere templum ali-cui Ouid. Met. 14, 124. Structa ſaxo templa Virg. Aen. 3, 84. Tacet templum, *i. oraculum Hammonis* Lucan. 9, 512. Temerata templa Minervae Virg. Aen. 6, 840. Violare templa Sen. Troad. 6. ¶ 4 *Obſerv.* Templorum *vocem Chriſtiani reſpuebant*, cum, Iuliano perſecutore, ſanctorum baſilicas aut deſtrueret, aut in templa *(idolorum)* conuerteret Hieron. adu. Vigilant. Ep. 53 ad Ripar. *Add. ib. paullo ante.* In templa autem, vel potius eccleſias, atque in fa-craria Dei Saluian. de Provid. l. 3. *Conf. ib. paullo ante. Me-taphorae* : Vitruu. 1, 1 p. 4 Non puto poſſe iuſte repente ſe profiteri architectos, niſi qui ab aetate puerili his gradibus diſciplinarum ſcan-dendo ſcientia plurium literarum et artium nutriti peruenerint ad ſummum templum Architecturae. Linguae ſudantia templa, *i. Partes, loca, palatum* Lucret. 4, 628. Mentis templa, *Interioris animi ſecreta* Lucret. 5, 104. ¶ 5 Templum, Tignum vocatur, quod in aedificio transuerſum ſupra cantherios ponitur, *vt ait* Feſtus. Vitruu. 4, 2 Et cantherii prominentes ad extremam ſuggrun-dationem. Supra canterios templa : deinde inſuper, *etc.* *Colla-to altero Vitruuii loco* 4, 7 Supra id faſtigium columen, cantherii, tem-pla, ita ſunt collocanda, vt ſtillicidium tecti abſoluti tertiario reſpon-deat, *colligitur, templa eſſe tigilla, quae cantheriis imponuntur*, trans-verſa, *et accipiunt deinde* Aſſeres, *vbi vid. Confirmantur haec* Vitruu. 4, 2 *vbi de aſſeribus, quorum proiecturas imitantur* denticuli, Quod ergo ſupra cantherios et templa in veritate debet eſſe collocatum, *etc.* ¶ 6 *In MSS. permutari mutuum ſolent* templa *et* tecta : *vid. Burm. ad* Sammon. 7.

TEMPLARES fines *apud* Auct. de Limitib. p. 295 Sic quaeri de-bent : vt ſi in quadrifinio eſt poſitus (terminus *vid. intellig.*) et qua-tuor poſſeſſionibus finem faciet, quatuor aras quaeris, et aedis *(f.* ae-des) quatuor ingreſſus habet, ideo vt ad facrificium quisque per agrum ſuum intraret *etc.* *Sunt igitur* fines templares, *quos facit templum : vel ipſius adeo templi, vt accepit Gron. ad Liu. 5, 50 pr.*

TEMPLĀTIM. Adu. *Per templa.* Tertull. in Apol. 42 Tem-platim infumere.

TEMPORALIS, TEMPORARIVS, *vid.* TEMPVS.

TEMPSIS, [Τέμψις] Plin. 7, 48 Cacumen Tmoli montis, in quo, vt ipſe ex Mutiano refert, CL annis viuunt incolae.

TEMPVS, ŏris. n. [χρόνος, καιρός] *Vt* Varro *ſcribit*, de L. L. 5, 2 p. 44, 10 Eſſe dicunt interuallum mundi et motus. Id diuiſum in partes aliquot, maxime ab ſolis et lunae curſu. Itaque ab eorum tenore temperato Tempus dictum eſt. *Etiam* 4, 1 p. 8, 1 Motus interuallum temporis. Idem 7, 8 p. 88, 11 Tria ſunt tem-pora, Praeteritum, Praeſens, Futurum. Cic. de Inuent. 1, 39 Tempus autem eſt id, quo nunc vtimur (nam ipſum quidem generali-ter definire difficile eſt) pars quaedam aeternitatis, cum alicuius an-nui, menſtrui, diurni, nocturniue ſpatii certa ſignificatione. In hoc et quae praeterierunt conſiderantur, *etc.* et item quae inſtent in prae-ſentia, et quae maxime fiant, et quae conſequantur. *Haec ille.* Temporis duplex ſignificatio eſt. Generaliter enim et ſpecia-liter accipitur *etc.* *plura enim ſunt, quam huc transferri poſſint.* Latinorum quidam ſatis ſignificari putauerunt, ſi illud gene-rale *tempus*, hoc ſpeciale *tempora* vocarent Quinctil. 5, 10, 42. Siderum errores id ipſum eſt, quod rite dicitur tempus Cic. de Vni-verſ. 29. Omnia tempus alit, tempus rapit, vſus in arcto eſt Nemeſian. Ecl. 4, 32. Tempore difficiles veniunt ad aratra iu-venci *etc.* Ouid. de Arte Am. 1, 471. *Conf.* Idem Rem. Am. v. 83 *ſeq.* Leonis capite monſtratur Praeſens tempus, — Praeteri-tum tempus lupi capite ſignatur, — canis blandientis effigies futu-ri temporis deſignat cuentum Macrob. Sat. 1, 20. *Etiam pro mi-nima mora et particula temporis ſumitur, cum ſermo eſt de numero, quan-titate ſyllabarum etc.* *Sic* Quinctil. 9, 4, 20 Neque enim hiare ſemper Vocalibus, aut deſtitui temporibus volunt ſermo et epiſtola, *i. numeris, rythmo.* *Add. 1, 12 fr.* ¶ 2 *Haec maxime pertinent ad durationem illam ſ.* Tempus, quod χρόνον vocant Quinct. 3, 6, 25. *Eſt enim* tempus *etiam, quod Graecis* καιρὸς *dicitur, oppor-tunitas quaedam, ab articulo temporis ducta, vt* Cic. pro Cluent. 139 Et illa oratio potius temporis mei, quam iudicii et auctoritatis fuit. *Idem ibid.* Omnes illae orationes cauſarum et temporum ſunt, non hominum ipſorum ac patronorum. Tempus aptius cibo Celſus 3, 5. Cic. de Clar. Orat. 242 Is omnibus exemplo debet eſſe, quantum in hac vrbe poſſeat multorum obedire tempori, multorum-que vel honori, vel periculo ſeruire. Idem pro Planc. 72 Non ſolum quid cuique debeam, ſed etiam quid interſit, et quid a me cu-iusque tempus poſcat. Ter. Andr. 4, 1, 7 Poſt vbi tempus pro-miſla iam perfici, tum neceſſario ſe aperiunt et timent. Plaut. Perſ. 4, 2, 8 Id aderit adeunda tempus. Idem Men. 3, 3, 29 Tem-pus eſt abire ab his locis lenoniis. Edendi tempus Hor. Epiſt. 1, 16, 22. *Huc referimus* Tempus *de fortunae condatione, vt plurimum quidem triſti et aduerſa.* Nunc ita tempus eſt mi, vt cupiam filiam Terent. Heaut. 4, 1, 54. *i. rerum meorum ſtatus.* Neque Poëtae tempori meo defuerunt Cic. pro Sext. c. 58. *i. exilio.* Ab nullius vnquam mi tempore aut commodo otium meum abſtraxit Idem pro Arch. c. 6. *i. periculo, vt p. f. explicat. Conf.* pro L. Manil. 1. Facile me conſolatur recordatio meorum temporum, quorum imagi-nem video in rebus ſuis Cic. Fam. 1, 6. *Conf.* Idem ibid. 1, 7 *pr. et* 1, 9, 78. *it.* 6, 17. *et de* Legg. 2 c. 13. *c. not. Turneb.* Nep. 1, 5, 1. *Vid. n. 3* Difficile, Dubium, Durum, Graue *etc.* *Sed etiam opportuna res gerendae occaſio eſt*, Cum ſit neceſſe ſeruire tempori, et non amittere tempus, cum ſit datum Cic. Att. 8, 3 p. 762. Sed tempore ipſo, de epiſtolis Idem ad Qu. Frat. 1, 2, 5. Non pol

er tempus iter mihi incepi Plaut. Caſ. 2, 1 *extr.* *Conf. Burm. ad* Quinctil. 3, 6 p. 244. *et infra*, Tempus Capere, Dimittere, Inſeruire, Inſidiari, Quaerere. ¶ 3 *Iam varias Conſtructiones Nominis ponemus.* Cic. Verr. 5, 75 Vnum alterum menſem, prope annum denique domi tuae piratae, a quo tempore capti ſunt, quoad per me licitum eſt, fuerunt. Accommodare ſe alicui ad tempus Cic. pro Cael. 17. Ad breue tempus Scribon. 213. Ad quoddam tempus, *vid.* AD. Ex eo tempore, quo primum ex Africa nuntius venit Cic. Fam. 3, 4. Idem Fam. 3, 4 Nam cum te ipſum, Ex quo tempore tu me diligere coepiſti, quotidie pluris feci. Ex infinito tempore Cic. de Fin. 1, 33. De his rebus Ex tempore et coram Cic. Att. 1, 17 *extr. i. pro ratione temporis. Verum* Ex tempore, σχέδιον Gloſſ. Vet. Quoties ego hunc vidi, quum literam ſcripſiſſet nullam, magnum numerum optimorum verſuum de his ipſis rebus, quae tum agerentur, dicere Ex tempore Cic. pro Arch. c. 8. *i. e veſtigio, non meditatus.* Ex tempore dicendi facultas Quinctil. 10, 7 *pr.* *Add.* Suet. Tib. c. 70. In tempus, *vid.* IN, Praepoſitionem. In omne tempus, *vid.* IN, Praepoſ. Hor. de Arte Poët. 44 Pleraque differat, et praeſens in tempus omittat. *Conf.* Cic. Catil. 1 c. 9. In reliquum tempus, *vid.* IN. In ſempiternum tempus ſpectare debent Cic. de Orat. 2, 169. In tempore venire Ter. Andr. 4, 5, 19. Donatus, Opportune. Ter. Andr. 3, 2, 52 Atque adeo In ipſo tempore eccum ipſum obuiam Chresuetem. Donatus, In ipſa opportunitate, in ipſo articulo. In puncto temporis Lucret. 4, 165. Inter omne tempus, *vid.* INTER, Praepoſitionem. Cic. de Clar. Orat. 285 Duo fuerunt Per idem tempus, diſſimiles inter ſe. Caeſar de Bell. Afr. 47 Per id tempus fere Caeſaris excercitui res accidit mirabilis auditu. Quo tempore Scribon. Epiſt. *fin.* Ter. Hec. 4, 2, 18 Dum Aetatis tempus tulit, perfuncta ſatis ſum. *Hoc loco* Donatus *legit*, Dum aetas, tempus tulit. Cic. Qu. Frat. 3, 5 Noſtrumque hoc tempus Aetatis, quod in illa auctoritate Senatoria florere debet. Anguſtiae temporis Cic. Fam. 16, 21. Idem ibid. 10, 33 Anni autem tempus libertatem maiorem mihi dat. Illyricum venit hiberno tempore Anni ac difficili Hirt. B. Alex. c. 43. *Conf.* Varro R. R. 2, 7. Colum. 2, 4. Anni temperatiſſimum tempus, *vid.* TEMPERATVS *in* TEMPERO. Autumni erat tempus Liu. 22, 52. Ter. Heaut. 1, 2, 38 Vt tempus eſt Dici, videſis ne quo hinc abeas longius. Ibid. 1, 1, 116. Scholarum tempora Quinctil. 1, 8. Acerbitas temporis Cic. Fam. 13. Atrocitas temporis Cic. pro Sext. 11. Idem de Orat. 3, 226 Edidi quae potui, non vt volui, ſed vt me temporis Anguſtiae coëgerunt. Idem Att. 1, 10 Eo factum eſt, vt epiſtolae tuae reſcriberem aliquid, Breuitate temporis tam pauca cogerer ſcribere. Curſus temporis Cic. Fam. 6, 6. Decurſus temporis Idem ibid. 3, 2. Exiguum temporis Ouid. Met. 13, 888. Cic. Fam. 3, 11 Ad me quaſi Formam communium temporum, et totius Reip. miſiſti expreſſam. Fuga temporum Hor. Carm. 3, 30, 5. Gradus temporum Quinctil. 5, 10. Cic. in Catil. 1, 10 c. 4 *extr.* Quos ego iam multis, ac ſummis viris ad me Id temporis venturos eſſe praedixeram. *Conf.* Idem Att. 13, 33. *c. n. Graeu. p. 474 Vol 2di.* Inclinationes rerum et temporum, *vid.* INCLINO. Incommoditas temporis, *vid.* INCOMMODVS. Iniquitas temporis, *vid.* INIQVVS. Tacit. in Vita Agric. 44 Quo Domitianus non iam per Internalla ac Spiramenta temporum, ſed continuo et velut vno ictu Rempubl. exhauſit. Invidia temporis Cic. Fam. 3. Idem ibid. 6, 4 Me ipſum conſolatorem tuum non tantum literae, quibus ſemper ſtudui, quantum Longinquitas temporis mitigauit, *vid.* LONGVS. Liu. 22 Si Maturitas temporum exſpectata foret. Momentum temporis, *vid.* MOMENTVM. Cic. pro Flacc. 94 Videtis quo in Motu temporum, *etc.* Mutatio temporis Cic. Fam. 4, 9. Natura temporis Idem ibid. 6, 6. Pars temporis exigua Lucret. 3, 400. Perturbatio temporis Cic. Fam. 5. Idem ibid. 5, 15 Quod in ea vita maneam, in qua nihil inſit niſi Propagatio miſerrimi temporis. Lucret. 1, 1100 Temporis vt Puncto nihil exſtet reliquiarum. *i. Spatio temporis breuiſſimo.* Ratio temporis Cic. Fam. 6, 6. Recordatio temporis Idem ibid. 1, 17. Spatio breui temporis Scribon. 62. Spiramenta, *vid. p. a.* Internalla. Status temporis Cic. Fam. 2. Succiſiua temporum Quinctil. 1, 12. Tractus temporis, *vid.* TRACTVS *in* TRAHO. Varietas temporis Cic. Fam. 13. Vitia temporum Idem ibid. 4, 13. Vſura temporis Cic. Fam. 3, 1. ¶ 4 *Epitheta:* Accomoda fraudi tempora Stat. Theb. 6, 615. Actum tempus, *Praeteritum* Hor. de Arte Poët. 173. Ab Aeterno tempore Cic. Tuſc. 5, . . Idem Fam. 3, 10 De qua Alienum tempus eſt mihi tecum expoſtulandi, purgandi autem mei neceſſarium. Cic. Att. 16, 3 Tempusque diſceſſus Abſurdum. Idem Verr. 4, 95 Hic, qui Romam veniſſet, ſatisque feliciter anni iam Aduerſo tempore nauigaſſet, *vid.* ALIENO. Amicum fraudibus tempus Stat. Silu. 5, 2, 38. Anguſtum tempus Claud. in Ruff. 2, 53. Annale tempus, *vid.* ANNVS. Annua tempora Ouid. Amor. 3, 10, 1. Anteactum tempus Lucret. 3, 844. Antelucanum tempus, *vid.* ANTELVCANVS. Antiqua tempora Quinctil. 1, 10. Apto tempore Scribon. Ep. . . Aptius cibo tempus Celſ. 3, 5. Aſperum tempus Cic. pro Corn. Balb. 22. Atrox, *vid* ATROX. Aureum Hor. Epod. 16, 64. Breue, Caecum, Certum anni, Climactericum, *vid. ſſ. ll.* Cic. Att. 9, 3 Si Commodius anni tempus eſſet. Idem Fam. 2, 18 Quas ſi ſatis opportuno tempore accepiſti. Congrua tempora Claud. in Ruff. 1, 215. Coniunctum tempus, *i. Inſequens* Quinctil. 7, 3. Dextrum tempus, *Opportunum* Hor. Serm. 1, 1, 18. Cic. Fam. 10, 5 His temporibus D ifficillimis Reipubl. quidquid ſubueneris, id erit totum et proprium tuum. Cic. Verr. 4, 108 Itaque apud patres noſtros atroci ac Difficili Reipubl. tempore, quum T. Graccho occiſo magnorum, *etc.* Dira tempora Iuuen. Sat. 4, 80. Diurnum tempus Quinctil. 7, 3. Dubium tempus Cic. pro Font. 34. Dura tempora Hor. Epiſt. 2, 2, 46. Cic. pro Domo 75 Sed ſi mihi ante haec Duriſſima tempora Reipubl. nihil aliud vnquam obiectum eſt, niſi crudelitas illius temporis. Edax rerum tempus Ouid. Met. 15, 234. Exiguum tempus Idem Amor. 2, 2, 40. Exoptabile tempus Sil. 11, 387. Extrema tempora longae ſenectae Ouid. Met. 6, 675. Cic. Fam. 10, 12 *pr.* Etſi Reipubl. cauſa maxime gaudere debeo, tantum ei te praeſidii, tantum opis attuliſſe Extremis paene temporibus. *i. Extrema neceſſitate.* Fauſtum tempus Lucret. 1, 805. Feſtum tempus Hor. Epiſt. 2, 1, 140. Feruens tempus, *cui opponitur frigidum* Celſ. 5, 26. Cic. Verr. 5, 1 Ita enim cauſa conſtituitur, prouinciam Siciliam virtute eius et vigilantia ſingulari, dubiis formidque temporibus a fugitiuis atque a belli periculis tutam eſſe ſeri Frigidum tempus Senec. Thyeſt. f. 2. Futile et caduc tempus Quinctil. *i. Vita noſtra* Plin. Epiſt. 3, 7. Generale tempus Quinctil. Genitale tempus, *Dies natalis* Ouid Triſt. 3, 13, 17. tempus nandi Lucret. 2, 1104. Gratum tempus Hor. Epiſt 198. Graue tempus Hor. Carm. 3, 23. 8. Cic. pro Sex quoniam in Grauiſſimis temporibus ciuitatis, atque in ruinis et atque afflictae Reip. P. Sextii tribunatus eſt a fortuna ipſa collo *etc.* Heroica tempora Quinctil. 1, 11. Hibernum t Ouid. Met. 11, 745. Idoneum tempus, *vid.* IDONEVS. temporibus Cic. de Amicit. 5. Idem de Clar. Orat. 107 Er literis Latinis, tum etiam Graecis (vt temporibus illis) ſatis er Importunum tempus, *vid.* IMPORTVNVS. Inane tempu INANIS. Ineluctabile tempus Virg. Aen. 2, 324. tempus ſomni Stat. Theb. 2, 102. Inexcuſabile tempus Met. 7, 511. Cic. de Lege Agr. 2, 55 Sequitur omnes agro Italiam Infinito ex tempore. Infinitum tempus aetatis, v FINITVS. Ingrata tempora Hor. Epiſt. 1, 1, 23. In tempus Lucret. 1, 42. *h. e. Aduerſum et calamitoſum.* Inofi valetudine tempora vitae, *vid.* INOFFENSVS. Inſtum· t pugnae Virg. Aen. 10, 11. Laeuum tempus, *Importunum* Serm. 2, 4, 4. Liberum tempus Cic. Fam. 5, 20. *Vid.* Adiectiuum. Longum tempus Senec. Agamemn. 12. tempora, Bona tempora, *vid.* MALVS. Matu um tempu MATVRVS. Maturo tempore adepta eſt coniugium Catull. 60, 57 tutinum tempus Cic. Fam. 7, 2. *Vid.* MATVTA. *et* Ouid. Met. Cic. de Legib. 3, 33 Eſt autem boni auguris, maximis Reipubl. ribus praeſto eſſe debere. Suet. in Calig. c. 25 Liuiam H Iam C. Piſoni nubentem, cum ad officium et ipſe veniſſet, ad duci imperauit, intraque paucos dies repudiatam biennio poſt vit, quod repetiſſe vſum prioris mariti tempore Medio vid Cic. Fam. 4, 14 Ego tam Miſero tempore nihil noui conſilii coe *Sic* Idem ibid. 5, 16 Haec perturbatio temporum perditorum. ferum et luctuoſum tempus, *cui Tranquillum et optatum opponitu* Fam. 5, 14. Modicum tempus Quinctil. 1, 2. Molliſſim pora fandi Virg. Aen. 4, 293. Mutum a literis tempus, *vi* TVS. Nocturnum tempus Lucret. 4, 446. Nubila te Ouid. Triſt. 1, 9, 6. Opportunum tempus Cic. Fam. 2, Opportunum curationi tempus Celſ. 5, 26. Cic. pro Cluc Optimis hercle temporibus, tum quum homines ſe non iactatio pulari ſed dignitate atque innocentia tuebantur. Partum t Lucret. 3, 552. Praeteritum tempus, inſtans, conſequens ad Heren. 2, 7. Primo tempore Scribon. 22. Prio pora et poſteriora Cic. Fam. 5, 12. Priſci temporis anni Faſt. 1, 197. Procedente tempore Scribon. 183. Pro tempus Tacit. Ann. 12, 68. Puerile tempus, *Pueritia* Oui 6, 719. Quodam tempore Idem ibid. 2, 552. Sacrum Hor. in Carm. ſaec. 4. Satiuum tempus, *vid.* SATIVVM *in* Secretum tempus Quinctil. 1, 2. Secundum tempus, *i.* Quinctil. 7, 3. Secunda tempora, *Felicia* Hor. Carm. 4 Segne tempus Valer. Argon. 2, 376. Separatis temporibus *ſis* Nep. 18, 10, 2. Solſtitiale tempus Ouid. Faſt. 6, 790. tioſum tempus Ouid. Amor. 1, 8, 81. Speciale tempus Qui 10. Cic. Att. 16, 3 Mouet etiam nauigationis labor, alienus aetate ſolum noſtra, verum etiam a dignitate, tempusque d Subabſurdum. Summum tempus Cic. Philipp. 5. Iden Acl. 1 *pr.* Id non humano conſilio, ſed prope diuinitus datum oblatum vobis ſummo Reip. tempore videtur. *i. Summa opport. et neceſſitate.* Idem Verr. 3, 139 Scandilius rem ſe totam reli dicit, et ſuo tempore eſſe redditurum. Suo tempore, Cic. de Clar. Orat. 4 *de Hortenſio*, Perpetua quadam felicitate vi ceſſit e vita, ſuo magis quam ſuorum ciuium tempore. *Paull de eodem dixerat*, Alieniſſimo Reipublicae tempore exſtinctus. tempore, *Sibi apto, et perpetuae felicitati conuenienti, vt dies vltim ſemper eſt exſpectanda, primis reſponderit: quum a iter ſaepe ſole nire, vt de Priamo, Pompeio, et aliis legimus.* *Vel* Suo, *Fato libro eodem non procul a fine*, Q. Hortenſii vox exſtincta fato noſtra publico. Fato ſuo, *Sua die*, quae ſtat cuique *vt ait* Publico, Fato *quo Respublica exſtincta eſt.* Supremo tempor alicui Catull. Argon. 62, 151. Cic. Fam. 1, 7 Qui mihi quu per tuae laudi fauere viſus eſt, etiam ipſo Suſpiciioſiſſimo tempo niniano. Tranquillum tempus Ouid. ex Pont. 4, 10, 74. pro Cluent. . . . Tempus hoc Tranquillum ac pacatum: illud bus inuidiae tempeſtatibus concitatum. Idem Fam. 4, 13 Tuor Triſtiſſimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſi Idem Fam. 15, 8 Vel defenſus Triſtibus temporibus, vel orn cundis. Cic. Fam. 2, 15 Tempora autem Reipublicae qualia ſint, qui ſcit? mihi quidem Turbulenta videntur fore. Id Frat. 2, 14 Quod mihi tempus, Romae praeſertim vt ille me ro nenti. vacuum oſtenditur. Vacuum tempus, *curaque ſolutum* 2, 45. *al.* Pectus. Verni temporis hora Hor. de Arte Poët. 302. Cic D. 2, 129 In quo curſu multa mirabiliter efficiens, tum antecedend retardando, tum veſpertinis temporibus deliteſcendo, tum ma rurſum ſe aperiendo, nihil immutat ſempiternis ſaeculorum act quin eadem iisdem temporibus efficiat. O ſaepe mecum tem Vltimum Deducle, Bruto militiae duce Hor. Od. 2, 7, 1. tempore, *pro eodem tempore.* Cic. ad Att. . . . Multas Vo pore accepi epiſtolas tuas. Idem de Lege Agr. 2, 14 Aliquando dem me deſignato lex in publicum proponitur: concurrunt inſto plures Vno tempore librarii, deſcriptam legem ad me aff ¶ 5 *Verba:* Abit tempus, *vid.* ABEO Abit tempus iners Epiſt. 16, 112. Abiit illud tempus, mutata ratio eſt Cic. pr raen. 7. *i Praeterit.* Abiit iam et transuectum eſt tempus poſſes videri concupiſſe Tacit. Hiſt. 2, 76. Abſumere te Accidit tempus, *vid. hh. vv.* Accipere tempus inſtum et del dicitur actio, Accommodare tempus, Accommodata tempora, duci temporibus, Adhibere tempus, Adactum tempus, Adeſt pus, *vel* ad tempus, *vel* in tempore, Amittere tempus, Ante tempus, *vid. ſſ. ll.* Arripere tempus Virg. Aen. 11, 459. i. venire opportunitatem, vt ait Seruius. Cic. Fam. 5, 12 Ac cauſam illam totam et tempus Arripere. Aſſentiri tempori, Seruire tempori *dicitur* Cic. Fam. 1, 9. Affignatum tempus, pari tempus, *vid. hh. vv.* Cadat aduentus tuus in alieni tempus Cic. Fam. 15, 14. Capere tempus, *vid.* CAPIO.

tte commode tempus adeundi ad aliquem Cic. Fam. 11, 16. Inliatin eum, et tempore Capto adortum Remp. Liu. 3, 9. Capto mpre agere aliquid Virg. Aen. 11, 783. Captare tempus, *vid.* APO *in* CAPIO. Cedere tempori, *vid.* CEDO. Cedere imi tempori, id est necessitati parere, semper sapientis est habitum c. Im. 4, 9. Complere debita tempora Virg. Aen. 9, 1 8. mpsuit maturus tempora venter Ouid. Met. 11, 311. Concelit np puerile iuuentae, *Locum dedit, cessit* Ouid. Met. 6, 719. nfere tempus ad, *vt* in rem aliquam, *vid.* CONFERO. Consumtempus, *vid.* CONSECVTVS *in* CONSEQVOR. Conferuare nore tempora Cic. in Orat. 120. Constituere tempus, *vid.* NSTITVO. Consulere tempori, *vid.* CONSVLO. Consumere ne tempus in literis Cic. Fam. 15. *vt.* lb. 7, 1. Conterere ps, Contrahere tempus, Conuenit locus et tempus, *vid. hh. vv.* ecentia tempora Hor. Epist. 1, 6, 1. Dependere tempora amori cario, 80. Diere tempora alicuius Tacit. Hist. 1. Dicere vel ereliquid temporis causa Cic. pro Flacc. 36. Differre tempora id Met. 9, 765. Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te per-Cic. ad Brut. 16. Digerere tempora Ouid. Fast. 1, 27. Dire tempus Cic. Philipp. 3. Tempus rei gerendae non Dimisit o., 8, 6. Dirimere tempus Cic. de Diuin. 1, 85. Distribuere pi Idem Att. . . . Diuidere tempus Quinctil. 5, 1 . Diuis mpora cum morte, et superstite filio fruebaris omnibus tene-. . *e. Per omnes noctes.* Quinctil. in Sepulcro incantato. Tae Vita Agric. 9 Iam vero tempora curarum remissionumque Diuisa. itere temporibus negotium aliquod Ter. Andr. 3, 1, 18. Dare p alicui rei Quinctil. Tryphoni 2. Diligentia quanta sit, nisi p et spatium Datum sit, intelligi non potest Cic. pro Quint. c. 1. empora studiis Ouid. ex Pont. 2, 9, 50. Edere tempus Quin-2. Cic. Q. Frat. 3, 5 Quod me de vestibus faciendis rogas, in-le est, mi frater, quam Egeam tempore. Euoluere tempora is Hor. Serm. 1, 2, 112. Excludi tempore Cic. Verr. 3, Exigere tempus, *vid.* EXIGO. Virg. Aen. — tempus secum ipsa modumque Exigit. Exere tempus Cic. Att. 4. Idem Fam. 5, 8 Sed Exstitit optatum magis, quam speratum, vt Borentullinis tuis rebus rspici posset et memoria nostrae voluntatis et amicitiae fides. arda tempora Hor. Epist. 1, 1, 23. Fugit irreparabile tem-Virg. Georg. 3, 284. Habere tempus Cic. de Orat. 3. Dit, vt hinc vix tantulae epistolae tempus Habuerim, atque id e summis occupationibus Cic. Att. 1, 14 *pr.* Impendere alicui Quinctil. 1, 2. Impendere tempus studiis, Imtempus alicui rei, Implere tempus. *vid. hh. vv.* am. 2, 6 Quod in id Reip. tempus non Inciderit, neris. Incidunt saepe tempora cum, etc. *vid.* INCIDO. ig t difficilia factu longi temporis Cic. de Inuent. 1. Inporibus Nep. 7, 1, 3. Patereul. 2, 21, 2 Dum bellum inriae Cinna, Cn. Pompeius Magni pater frustratus spe continonsulatus, ita se dubium medium que partibus praestitit, vt omnia rio vsu ageret, temporibusque insidiari videretur, et huc atque nde spes maior adfuisset potentiae, se exercitumque detlecte-Intermittere tempus, *vid.* INTERMITTO. Labuntur tempra assiduo motu Ouid. Met. 15, 179. Non largitur tempus, *l.* ARGIOR. Legere et delicere tempora cibo Cels. 3, 6. Leium tempus Ouid. in Ibin 134. Obseruare tempus, *vid.* SERVO. Oblatum tempus Lucan. 7, 238. Cic. Att. 12, philipp. 11, 27 Necesse est enim in tanta concursatione perturtionum, rerum temporibus potius Parere, quam moribus. Parri tempora in plures Quinctil. 1, 2. Peractum tempus Ouid. de rte n. 2, 665. Perdere tempora Quinctil. 2, 1. Ouid. Met. 11, 286. 60 erfectus orbis temporis Virg. Aen. 6, 745. Ponere tempus alui I. Aen. 1, 282. Praefinere tempus in re aliqua Quinctil. 1, 1. Praemittere tempus Cic. Fam. 1. Procedente tempore Scribon. 3. Promissum tempus Ouid. Epist. 2, 2. Cic. Fam. 6 Ne patiare quidquam mihi ad hanc prouincialem nolendam temporis Prorogari. *Conf. ib.* 3, 10. Recuperare tempus C. Att. 8. Renocare tempus Idem Fam. 5. Seruire est cui tempori, et non amittere tempus quum sit datum Idem Att. 8. Sum. *vt*, Tempus est. Ter. Eun. 1, 1, 11 Prom tu, dum Est mp, etiam atque etiam cogita. Tempus Est facere Plaut. Asin. 2, 2. Tempus Est vt eamus ad forum, *pro Commodum est* em lil. 1, 1, 72. Tempus est ad eam rem Ter. Eun. 4, 1, 7. unc ta tempus Est mihi, vt cupiam filiam: olim nihil minus Ter. eat 4, 1, 59. Cic. de Orat. 2, 181 Nam si ego omnem vim oraris argumentis et in re ipsa per se comprobanda posuissem, tem-s set iam de ordine argumentorum et de collocatione aliquid dice-Ter. Hec. 4, 2, 7. Reduc vxorem, aut quamobrem non opus t elo. PAM. non Est nunc tempus. Vbi tempus tibi Erit, fac bo si tum recipitur Ter. Eun. 3, 2, 32. Cic. pro Milon. 7 Erit, t id profecto tempus, et illucescet aliquando illa dies, quum tu, e. *v. e. Futurum est aliquando etc.* Idem de Orat. 1, 1 At Fuit tempus il-d, tum mihi, *etc.* Sumere tempus Cic. Q. Frat. 2, 9. Supdebit tempus Quinctil. 1, 12. Tolerate patienter tempora Id. 6, 2. ic. am. 4, 6 Ego autem quum multis de causis te exopto quamprimum videre, tum etiam vt ante commentemur inter nos, qua ratione obis Traducendum sit hoc tempus. Cic pro Lege Manil. 1 mr meum tempus amicorum temporibus Transmittendum putaui. *t. Nonnullos Tempus amicorum periculis pro suis fortunis transmisi.* Tribuere nis Cic. Off. 2, 4. Venit longo post tempore Virg. Fel. 1, 52. Vet tempus et otiosis libere loquendi Plaut. Trin. 4, 2, 157. Vertempora armorum Lucret. 5, 1143. ¶ 6 *Cum in tu Vbi* Tempus *designatur, non est* Tempus *poni pro plaga, i. regione, vbi* bi . Varro R. R. 2, 7 Quae spectent magis ad orientem, quum d eridianum tempus. *Sic* Hora *plagam significat, vbi vid.* n. 3. ¶ 7 Tempus, *Pars capitis, quae est ad latera. Habet enim caput duo* empra: *unum a dextra, alterum a sinistra.* Virg. Aen. 5, 426 Temori is geminis canebat sparsa senectus. *Nam primo* tempora *canescunt canunturque magna diuturnitate temporis: vnde quidam tempora ne cite ob id dicta putant, quod ob eis indicio petamus senectutis.* Coum 6, 29, 5 Decimo tamen anno tempora cauari incipiunt, superci-nunquam canescere, et dentes prominere. *Conf.* Pallad. Mart. 3, 5 Virg. Aen. 5, 856. Ibid. 71 Ore fauete omnes et cingite mpora ramis. *Vbi* Setu. Cingite ramis tempora, Ex more Roman, nam festis ludis omnis aetas coronata spectabat. *Ad l.* Isidor. 1, 1. Ardua tempora Stat. Theb. 6, 918. Cana tempora Virg. Aen. 6, 891. Flauentia tempora Ouid. Amor. 1, 1, 29. Trunca tempora, *Quibus detracta sunt cornua* Ouid. Epist. 9, 14. Turgentia tempora Stat. Theb. 5, 268. Aduelat tempora viridi lauro Virg. Aen. 5, 236. Cinge tempora floribus Catul. 5, 6. Cingere tempora myrto Virg. Georg. 1, 22. Euincti tempora puniceis taeniis Idem Aen. 5, 269. Obtinere vtraque tempora Scribon. 4. Praedura tempora fregit nodoso robore Ouid. Met. 12, 349. Percutere tempus Auctor ad Heren. 4, 65. Populata tempora raptis auribus Virg. Aen. 6, 496. Praecingens roseo tempora vinclo Sen. Med. 2. Protecta tempora tulua capillo Ouid. Met. 12, 273. Redimitus tempora lauro Virg. Aen. 2, 81. Religata tempora foeno Ouid. Met. 14, 645. Sparsus tempora cani Idem Met. 8, 557. Tegere tempora vitta Virg. Aen. 4, 657. Velare tempora myrto Idem Aen. 5, 72. Vincti tempora verbena Idem Ibid. 12, 120. Vmbrata tempora quercu Idem Aen. 6, 772. Tempus *singulariter* Catul. 62 (65) 162 Vsque dum tremulum mouens Cana tempus anilitas Omnia omnibus annuit. Rostrum, et capitis tempus dextrum Vitr. 9, 6 Ille Graecho percutit tempus A. ad Her. 4 c. 55. Recreatus ex vulnere in tempus Flor. 4, 12, 44. Dum trepidant, it hasta Tago per tempus vtrumque Virg. Aen. 9, 418. Per geminum transcurrit tempus arundo Sil. 15, 414. ¶ 8 *In MSS. inuicem permutantur* Tempora *et* Pectora: *Drakenb. ad* Sil. 16, 122.

TEMPORO, āre. Accepisti dentes ad pulsus linguae temporandos Tertull. de Resurr. Carn. c. 61 *i. temperandos. Alternantibus etiam hic* E *et* O, *vt in* Tempori *de quo statim.*

TEMPORI, *f.* TEMPERI. [*ἐν καιρῷ, ἐκκαίρως, κατὰ καιρόν*] *Tempestiue, ad tempus. In media Syllaba alternant* E *et* O, *quod non solis litterarum debetur, sed diuersae loquentium et scribentium rationi: vt nempe et Fenoris et feneris dicebant etc. Est que Ablatiuus* Tempore *i. in* tempore. E *et* I *variant, vt in* Here *et* Heri. Plaut. Men. 2, 3, 90 Sequimini: vt quod imperatum est, veniam aduersum tempori. Cato R. R. 2 Satisne tempori opera fient confecta. *Add. ib.* c. 3. Vigilare oportet hominem, qui vult sua tempori conficere commoda Plaut. Rud. 4, 2, 16. Quin potius vicinos nostros oramus, vt allint eras tempori ad metendum Gell. 2, 27. Tempori legitur Plaut. Pers. 5, 16. *et* Trin. 2, 4. Tempore *pro* Tempori, Donat. *ad* Ter. Andr. 4, 5, 19 Veni in tempore, id est, opportune. nos sine Praepositione dicimus tempore, tempori. Hinc multi Capuae cluellas tempore ponunt Horat. Sat. 1, 5, 47. *Add.* Plaut. Epid. 3, 2, 25. Ouid. Heroid. 4, 109. Plaut. Asin. 3, 2, 143 Vt tempore, opportuneque attulistis. Cic. Verr. 2, 128 Satis putabat se ad comitia tempore venturum, si pridie vemisset. Aduenire tempore, *Vid.* ADVENIO.

TEMPORATIM. Adu. *Idem.* Tert. de Pallio c. 2. *et* de Anima 28.

TEMPORIVS, *f.* TEMPERIVS. *Aduerbium deductum a* Tempori, *quod significat Celerius, quam ante tempus.* ἐκκαιρότερον Gloss. Lat. Gr. *Conf. Mamut. Epist. 9, 16.* Colum. 8, 4 Esca bis diuidenda, vt mane non protinus a cubili laxius euagentur, et ante crepusculum propter cibi spem temporius ad officinam redeant. Temporius discumbere Suet. in vita Terentii. Masculus temporius effingitur Tertull. de Anima c. 36. Temporius quieti recedere Apul. Met. 9 p. 229. Temporius *et* Serius *contraria* Columel. 6, 18. Ouid. Met. 4, 198. Temperius fiat Cic. Fam. 9, 16. Rosam temperius habere Pallad. Feb. 1, 21.

TEMPORARIVS, a, um. Adi. [*πρόσκαιρος*] *Quod non est perpetuum, sed ad tempus durans.* Plin. in Paneg. c. 91 Non ergo temporarium et subitum est, quod vterque collegae Consulatu tanquam iterum suo gaudet. Plin. 16, 33 Quaedam temporaria vis. Amicitiae Sen. Ep. 9. Liberalitas Nep. 25, 11, 3. Ingenia Graecorum temporaria Curt. 4, 5, 11. *Vid. Boecler. ad* Vell. 2, 21, 2. Rana, *v. v.* Sedes Apul. Met. 7 p. 190. *i. mutabilis.* Vlpian. in l. 1 §. 1. D. de effractor. Expilatores in opus publicum, vel perpetuum, vel temporarium dari solent. *Conf.* Plin. 34, 7. Suet. Caes. c. 10. Vlp. in l. Aut damnum, in fine. D. de poenis. Siue in perpetua Vincula fuerit damnatus ferius, siue in temporaria.

TEMPORARIE. Adu. Salnian. de Gub. Dei l. 5 p. 179. *et* 7 p. 290.

TEMPORĀLIS, e. Adi. [*χρονικὸς* temporalis, *ὀλιγοχρόνιος* Gloss. temporale, *πρόσκαιρον* Onomast.] *Ad tempus durans.* Quinct l. 6, 2 Adiiciunt quidam perborum *πάθος* temporale esse. Causa Sen. Qu. Nat. 7, 29. Temporale, *Quod ad tempus fit.* vt, Damnum temporale. Vlp. in l. 2 ad finem. D. de iudiciis. Temporalibus laudibus decorare Tac. Agric. 46, 2. *Sed locus corruptus est.* Exilium temporale, Hermogenianus in l. De iniuria D. De iniur. et famosis libel. Temporalis vocis Orbatio Tertull. de Idol. c. 23. Vt vita haec temporalis est certosque terminos habet, sic et Mors aeque temporalis est, certumque habet finem Lactant. 7, 10. Vitia omnia temporalia fuere: ad praesens enim commouentur Id. ib. *Add.* l. 50 D. de minorib. *it.* l. 3 de except. praescr. Temporalis, *pro Inconstanti*, Curt. 3, 5, 11 Vt sunt Graecorum temporalia ingenia. *Alii legunt* Temporaria. ¶ 2 Venae temporales Veget. 2, 15. *i. quae per tempora capitis distribuitae sunt.* ¶ 3 *Ap. Grammaticos etiam huius vocabuli vsus est.* Declinationum species vna dicitur temporalis Varro L. L. 9, 1 *extr.* Temporale nomen, *i. e.* mensis, annus, *al.* Prisc. an. 2 p. 581.

TEMPORALITER. Adu. Lex temporaliter obseruata Tertull. adu. Iud. c. 2. *i. ad tempus.* Temporaliter morti Paullin. Nol. Epist. 23, 15. *Add.* Sarisb. . , 2.

TEMPORALITAS, ātis. f. Vita transferatur a temporalitate in aeternitatem Tertull. de Resurr. Carn. c. 6. *Add* de Pall. c. 1. Philastr. Haer. 71.

TEMPORANEVS, a, um. *Temporarium.* Patienter ferens, donec accipiat temporaneum et serotinum Vulg. Iac. 5, 7. *Conf.* Augustin. Conf. 13, 18.

TEMPESTAS, ātis. f. [*χρόνος*] *Tempus in sua aliquando significat.* Plaut. Mostel. 1, 1, 17 Cis hercle pancas tempestates Trauio angebis ruri numerum. Sall. Iug. 56, 1 Rudis antea et ignarus belli fallentissimus omnium in pacis tempestatibus factus est. Sallust. 10 Iugurth. 8 Ea tempestate in exercitu nostro fuere complures nobiles et ignobiles. Liu. 1, 5 *pr.* Propert. 4, 1 *pr.* Tac. Curt. *vid.* PRAEVIDEO. ¶ 2 Tempestas, *Caeli et aeris conflatio, in quantum facies, tranquilla, pluuia, procellosa, foeda, humida est, etc.* Virg. Aen. 5, 20 — vnde haec tam clara repente tempestas. Cic. Fam. 14, 4 Quas ego exspectassem Brundusii, si esset licitum per nautas, qui tempestatem praetermittere noluerunt. Cic. Q. Frat. 2, 2 Tu si ita expedit, velim quamprimum bona et certa tempestate conscendas, ad meque venias. Egregia

gia tempestas Cic. Att. 9, 15. Ex tempestatibus optimae aequales sunt, siue frigidae siue calidae: pessimae, quae variant maxime Celf. 2, 1. Fortuitae, *Statae tempestates* Plin. 2, 39. Idonea tempestas, *vid.* IDONEVS. Liquidissima tempestas caeli Lucret. 4,170. Mala tempestas Cato de R. R. . . Salubris tempestas Claud. de Phoenice 99. Secunda tempestas Tac. in Vita Agric. 38. Serena tempestas Cic. de Diuin. 2, 94. Arridet tempestas Luc. 2, 32. Captare tempestates, *vid.* CAPTO, *in* CAPIO. Ridet tempestas Lucret. 5, 1394 ¶ 3 *Specialim* Tempestas [χειμών, ζάλη, καταιγὶς] *Procella, nubilum et procellosum tempus.* Plaut. Mostel. 1, 2, 27 Tempestas venit, confringit tegulas, imbricesque. Plin. 18, 28 Ante omnia autem duo genera caelestis iniuriae meminisse debemus: Vnum quod tempestates vocamus, in quibus grandines, procellae, caeteraque similia intelliguntur: quae quum acciderint, vis maior appellatur. Imbres, nimbi, procellae, turbines, reliquaeque tempestates Cic. de Nat. Deor. 3, 51 c. 20. Procella, tempestas, naufragium, ruina, incendium Idem Off. 2, 19. Illa tempestate et tempore Catul. Argon. 62, 73. Transitum tempestatis exspectare Idem Att. 2, 21. Aeolus, rex tempestatum Virg. Aen. 10, 37. Dii tempestatum potentes Idem Aen. 3, 528. Aduersa tempestas, *vid.* ADVERSVS. Animosa tempestas Stat. Theb. 9, 459. Atra tempestas Virg. Aen. 2, 516. Atrox tempestas Claud. de Bell. Get. 112. Fera tempestas Ouid. Fast. 1, 495. Foeda tempestas cum grandine ac tonitribus caelo deiecta. Liu. 2, 62 Horrida tempestas caelum contraxit, et imbres Niuesque deducunt Iouem. Immoderata tempestas, *vid.* IMMODERATVS. Maior Suet. Aug. c. 90. *i. quae cum tonitru defaeuit.* Vlp. in l. 2. D. Si quis caution. Tempestatem intelligere debemus, siue marina, siue terrestris sit. Miseranda tempestas, *vid.* MISERANDVS, *in* MISER. Naufraga tempestas Valer. Argon. 1, 584. Notabilis tempestas Tacit. Hist. 1, 38. Perfrigida tempestas Cic. Verr. 6, 86. Placida, Violenta Gell. 14, 1. Iuuen. Sat. 12, 23 — Omnia fiunt Talia, tam grauiter, si quando Poëtica surgit Tempestas. *i. Omnia nobis ita contigerunt, quemadmodum a Poëtis referri solet, si quando tempestatem describunt, summaque contentione omnia exaggerant.* Saeuae tempestates Tacit. in Vita Agric. 22. Sonorae tempestates Virg. Aen. 1, 57. Spurca Cic. *ap.* Non. 4, 425. Turbida tempestas Virg. Aen. 12, 284. Caes. B. C. 2, 22. Turbulenta tempestas Cic. Verr. 5, 26 c. 10. Violenta tempestas Senec. Here. Fur. 11. Actus pelagi tempestatibus Virg. Aen. 3, 708. Auertere tempestates Plin. 37, 10. Commouentur saepe tempestates certo aliquo caeli signo Cic. pro Muraen. 36. Commotus subito magnis tempestatibus fluuius Eurotas Idem de Inuent. 2, 96. Commutata tempestas Idem de Inuent. 2, 154. Continet me tempestas, *vid.* CONTINEO. Contraxit caelum, *Aërem in nubes condensauit* Stat. Theb. 9, 523. Contraxit tempestas horrida caelum Hor. Epod. 13, 1. Coorta tempestas, *vid.* COORTVS *in* COORIOR. Coortae tempestates caelo terraque Lucret. 6, 957. Demissa tempestas ab Euro Hor. Carm. 3, 17, 11. Eo. *vt*, Saenior It trucibus tempestas aëia procellis Sil. 3, 228. Fulget tempestas tremulo impete Lucret. 6, 173. Glomerant nubes tempestatem foedam Virg. Georg. 1, 323. Horresci nimbis turbida tempestas Sil. 1, 134. Incubuit siluis tempestas Virg. Georg. 2, 310. Lenire tempestates, *vid.* LENIO *in* LENIS. Resedit tempestas Stat. Theb. 9, 524. Sedare tempestates Plin. 37, 10. Serenare tempestates Virg. Aen. 1, 253. Columel. de Arboribus 16 Sulcum in quatuor pedes longum, in tres altum, in dupondium et semissem latum quum feceris, patiere minime duobus mensibus eum tempestatibus Verberari. ¶ 4 *Ad alia saepe transfertur, vt,* Pernicies, et tempestas, barathrumque macelli Hor. Epist. 1, 15, 31. Repentina tempestas popularis Cic. pro Cluent. 96. Procella, turbo et tempestas pacis Idem pro Domo 137 c. 53. Seditionum ac discordiarum tempestas Idem pro Sext. 46 c. 20. Cruenta tempestas Claud. Conf. Hon. 3, 75. Ferrea tempestas, *Milites* Sil. 15, 630. Cic. in Catil. 1, 22 c. 9 Tametsi video, si mea voce ire in exilium animum induxeris, quanta tempestas inuidiae nobis si minus in praesens tempus recenti memoria scelerum tuorum, at in posteritatem impendeat. Cic. de Orat. 1, 2 Nam qui locus quietis et tranquillitatis plenissimus fore videbatur, in eo maximae molestiarum et turbulentissimae tempestates exstiterunt. Huius magnitudini animi, grauitati, sapientiae tempestas est oblata formidolosissimi temporis Cic. Philipp. 7, 7. Tempestates alicuius subire, *i. Pericula.* Cic. Fam. 15, 15 Mitto quod inuidiam, quod pericula, quod omnes meas tempestates et subieris, et multo etiam magis, si per me licuisset, subire paratissimus fueris. Defendere aliquem in tempestate Idem pro Domo 1 8. ¶ 5 *Obscurat.* Tempestas, *pro die in illo* Ciceronis *versu,* de Diuin. 1, 52 Tertia te Phthiae tempestas laeta locabit. *Id* versus Homericus, Il. 1. v. 363. *docet, quem expressit,* Ἤματι κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην. Tempestas *apud Romanos inter Deos habita est.* *Sic* Ouid. Fast. 6, 193 Te quoque, Tempestas, meritam delubra fatemur, Cui paene est Corsis obruta classis aquis. *Huic agnum vel nigram ouem immolare sollemne fuit.* Virg. Aen. 5, 772 Tris Eryci vitulos, et Tempestatibus agnam Caedere deinde iubet. Idem Aen. 3, 772 Nigram Hiemi pecudem, Zephyris felicibus albam. *Conf.* Hor. Epod. 10 *extr. Dalechamp. ad* Plin. 2, 49.

TEMPESTVOSVS, a, um. Adi. [χαμωνάδης] *Procellosum.* Gellius, Mare saeuum ac tempestuosum erat. Sidon. Epist. 4, 6 Tempestuosi hostium incursus.

TEMPESTVOSI. Adu. Apul.

TEMPESTĪVVS, a, um. Adi. [καίριος, ἐπίκαιρος, ἐπικαίριος, πρόσκαιρος, εὔκαιρος] *Opportunum, et quod suo tempore fit.* Fructus tempestiui, *i. maturi suo tempore* Cic. Off. 2, 14 c. 4. Homo tempestiuus Plin. 7, 53. Hora tempestiua narratibus Ouid. Met. 5, 500. Mare tempestiuum ad nauigandum Cic. pro lege Manil. 34 c. 12. Maturitas Cic. de Sen. 5. Oleae tempestiuae Cato de R. R. c. 58. Sementes tempestiuiores Gell. 2, 29 *citius maturescentes.* Vindemia tempestiua Columel. 11, 2. Virgo viro tempestiua Hor. Carm. 1, 23, 12. Concedere pueris ludum tempestiuum Hor. Epist. 2, 2, 142. Euertere pinum tempestiuam Virg. Georg. 1, 256. Multa mihi ipsi ad mortem tempestiua fuerunt, quae vtinam potuissem obire Cic. Tusc. 1, 109. Colum. 1, 8 Sed illa meminerit, quum e ciuitate remeauerit, deos penates adorare: deinde si tempestiuum erit, consessum: si minus, postero die fines oculis perlustrare. *Sed* ¶ 2 Tempestiua conuiuia, *quae librariorum et correctorum opera in intempestiua saepe mutata fuere, vindicauit et interpretatus est Lipsius ad* Tac. Ann. 14, 2. *f. Excurs. A. ac Salmas.* ad Vopisci Florian. 6 p. 631 *seqq.* *Sunt autem ea, quae* tempori *f.* tempestiue, *h. e. mature et* de die *tur, cum moderati homines vesperi demum, hora decima, coenare s* Cic. pro Muraen. 13 c. 6 Tempestiui conuiuii — comes est extre tatio. Id. pro Arch. 13 c. 6 Quantum alii tribuunt tempestiuis cor quantum denique aleae, quantum pilae. *Vtroque loco praeter rum auctoritatem* tempestiua *intempestiue irrepserant.* Idem Ver c. 25 Statuitur Lollius in illo tempestiuo gladiatorum conuiuio. I Sen. 46 c. 14 *ex persona Catonis,* Ego vero propter sermonis dele nem tempestiuis quoque conuiuiis delector. *Et* Att. 9, 1 *non sin ae quadam acerbitate,* Audio enim, bonis viris — hanc cunctat nostram non probari, multaque in me et seuere in conuiuiis, te vis quidem, disputari. Sen. de Ira 2, 28 Inde est, quod tempes lii conuiuia pater deterior filio castigat. Apul. Apol. p. . . . ptiaene illae fuerunt, an aliud celebratum officium, an cont tempestiuum? Suet. Calig. c. 45 Senatum populumque obiurgauit quod Caesare praeliante et tantis discriminibus obiecto tempestiu viuia — celebrarent. *Placent hic viris quibusdam doctis* intem *i. importuna, tempore alieno celebrata. Sed pronuntiat Burmannus de hac lectione,* tempestiua, *eruditum dubitare neminem. Etiam C* 22 Intempestiua conuiuia, *quae in vniuersum displicent Lipsio, Sa Graeuio, retinuit eo, quo modo dictum est sensu, Freinshemius: quem libellus Variar. lect. traducere in sententiam Lipsianam poterat. nec If. Vossium moramur, qui ad* Catull. p. 109 Tempestiua conu *terpretatur iusto ac solito tempore inita, contraria* intempestiua. *parat.* Quinctil. Decl. 260 p. 485 Ille ductus aequalitate cum so init paullo tempestiuiora conuiuia.

TEMPESTĪVE. Adu. [ἐυκαίρως] *Opportune.* Plaut. Tru 41 Qui nostrae aetati tempestiue temperant. Cic. de Nat. Deor. 2 62 Tempestiue demetere. Vti versibus tempestiue fati Vesp. c. 23. Sepultus tempestiue Ouid. Trist. 4, 10, 81. Tempestiuius comissari Horat. Od. 4, 1, 9 *quod ex* tempestiui et *significatione interpretandum videtur. Add.* Gell. 1, 3.

TEMPESTIVO. Adu. Plaut. Truc. 1, 1, 41 Nostrae aetati stiuo temperant.

TEMPESTIVĪTAS, ātis. f. [ἐυκαιρία] *Opportunitas.* Pl 34 Columbae praeparantes tempestiuitatem cibo. *Add.* Id. 16, 3 de Senect. 33 c. 10 Sua cuique parti aetatis tempestiuitas es Praetermissa rei tempestiuitas reuocari nequit Colum. 4, 3. T stiuitas stomachi totiusque corporis Plin. 29, 6.

TEMPESTVS, a, um. Adi. Antiqui dicebant pro Tempes vnde intempestus, pro Intempestiuus: vt Nox intempesta, quod me tempestiua sit rebus agendis. *vid.* Festum.

TEMVLENTER, TEMVLENTIA, TEMVLENTV TEMETVM.

T E N

TENASMVS, i. m. [τεναισμὸς] Plin. 28, 14 Tenasmus, id bra et inanis voluntas egerendi, tollitur poto lacte asinino. Id 6 Tenasmo in pulte medetur. *de allio. Quidam scribunt,* Tet *vt ap.* Nep. 25, 21, 2. *vbi conf. Comment.* Cels. 4, 18. Plin 33, 6. 34, 18.

TENAX, TENACITAS, *vid.* TENEO.

TENDICVLA, *vid.* TENDO.

TENDO, tetendi, tensum *et* tentum, ĕre. [τείνω, τιταίνω] *Lor nem, vel Latitudinem rei augere.* Virg. Aen. 3, 268 Tendunt ve ti. Arcus tendere Virg. Aen. 7, 164. Musculi tensi sunt 101. Oculos pariter, telumque tetendit Virg. Aen. 5, 508. rum mihi grauitas tendebant, *i. moles fetus concepti* Ouid. Met. Ter. Phorm. 2, 2, 16 Quia non rete accipitri tenditur, nec m Casses mihi tenduntur Tibul. 1, 6, 5. Dolos tendere alicui Epod. 2, 34. *Hinc metaph.* Sallust. in Catil. c. 27 Interea R multa simul moliri, Consuli insidias tendere, parare incendia, *etc.* de Legib. 1, 47 Animis omnes tenduntur insidiae vel ab iis, quos enumeraui, qui teneros et rudes quum acceperunt, inficiunt. tendere *vltra legem alia Metaphora dixit* Hor. Serm. 2, 1, 1 Sunt in satyra videar nimis acer et vltra Legem tendere opus. *rium deinde ponit,* Sine neruis scribere. Cic. Off. 3, 68 c. 17 igitur insidiae, tendere plagas, etiam si excitaturus non is, nec turus? Retia tendere ceruis Ouid. de Arte Am. 1, 45. Vinc dere capto Virg. Georg. 4, 400. Tendere, *Conari:* Virg. 220 Ille simul manibus tendit diuellere nodos, Tenditque tus haberi; *i. Contendit* Hor. Epist. 1, 9, 16. Vasto certamine t Virg. Aen. 12, 553. *Nempe* Tendere *in talibus intransitiue ponitu* tendere se, *vt comparetur voluntas cum arcu se ipsum tendente, et dente f. collineante. Sic* Liu. 25, 27 Postquam tendere ad se R nauis vidit. *Conf.* Vell. 2, 70, 2. Ad limina cursu tendit Aen. 2, 321. Ad mortem tendere Lucan. 4, 272. Cic. vin. 2, 4 Ad reliqua acri tendebamus animo, sic parati, vt nil causa grauior obstitisset, nullum philosophiae locum esse patet qui non Latinis literis illustratus pateret. Ad caelum lumi dens Virg. Aen. 2, 405. Manus supplices ad caelum tende lust. Virg. Aen. 3, 176. Ad caelum palmas tendit Idem A 845. *et* 1, 97. — ad deos Tac. Ann. 12, 65, 5. Ad altio dere Liu. 4, 13. Ad maiora tendere incipiet Quinctil. 2, 4 eloquium tendere, *Studere eloquentiae* Ouid. Trist. 4, 1, 17. summam tendere Quinctil. in Prooem. 1. Ad consul tendere Liu. 2, 32. Idem 42 Quum aduersus tend nihil moueret socios. *Add.* Virgil. Aen. 6, 634. Aduersus m ritatem tendere Senatus, nefas est Liu. 5. Contra tendere T Ann. 3, 10. *et* 4, 3, 2. Tendere in, Virg. Aen. 209. — tot discrimina rerum Tendimus in Latium. *Conf.* Curt. 8, 1 In campum tendit Virg. Aen. 5, 286. In verticem tendere Quinctil. 1, 11. Tendit in stomachum, vel in ventrem: *h. e. Pro tur aut vergit, siue extenditur.* Plin. 11, 37. Animum autem eius medio collocauit, ita per totum tetendit Cic. de Vniuers. quemcunque casum Liu. 4, 39. *i. conari et vrgere, quidquid euenit.* diuersum tendunt sententiae Liu. 36, 10. Idem 37, 53 Quod attinet, in aliis rebus cessisse intra finem iuris mei cuilibet videlim, quam nimis pertinaciter in obtinendo eo tetendisse. mine vasto tendunt Virg. Aen. 12, 553. *Dixerat praecedenti versu,* ma nituntur opum vi. Miles tendere inde ad iurgium Ter. 4, 1, 12. Proprie dixit tendere: quod significat pertinacem co tionem Donat. ad l. c. Quid furitis? quae vos insania tender sit? Calpurn. Ecl. 6, 89. Virg. Aen. 12, 938 Vlterius ne

Liu. 10, 6 Minus tetendere, assueti iam tali genere certamivinci. Ope summa tendere vt: *h. e. Conari, et dare operam* Liu. 38, 45. Cic. Att. 16, 5 Itaque dubito an Venusiam tendam, et ibi exi:ctem Liu. 24, 3 Salapiam tendit. *Al.* vt venit. Vitra tendere Iu. 40, . . Surfum tendit palmes: *h. e. Erigitur, ascendit.* Columme 5, 6. Cursum aliquo tendere Liu. 22, 54. Gressum terit ad moenia Virg. Aen. 1, 413. Iter tendebat ad naues, *Ibat ad nues* Virg. Aen. 1, 660. Iter tendere pennis Virg. Aen. 6, 240. Tedere, *Offerre, quod protendendo manus fieri solet.* Virg. Aen. 2, 672 Paruumque patri tendebat Iulum. Cic. de Orat. 1, 184 Hae igitur et horum similia iura suae ciuitatis ignorantem, *etc.* et proe cunctis ciuibus lucem ingenii et consilii sui porrigentem atque tendentem. Brachia tendere Ouid. Epist. 4, 153. Cic. pro Fo. 58 c. 17 Tendere ad vos virgo Vestalis Manus supplices easdem, qua pro vobis diis immortalibus tendere consuetut Idem in Catil. 4, 18. Metum aut spem alicui tendere Cic. pro Font. 26 c. 12 *Vetus* vo*lar legit* Ostendere, *et sic a Grutero inde editur.* Plaut. Pseud. 1, 2, 81 Tenes haec quorsum tendant. Cic. ad Brut. 17 Atqui so ndit, id agit, ad eum exitum properat vir optimus, vt sit illi Scipius propitius. In diuersum disciplinae tendunt Quinctil. 1, 2. Tendere *intell.* Tentoria, *i. ponere ea et habitare.* Val. Max. 2, 7, 1 Ne quis eorum intra castra tenderet. Virg. Aen. 2, 29 Hic Do pum manus, hic saeuus tendebat Achilles. Liu. 37, . . Vt quibus vallo tenderent mercatores, recipiendi sui non haberent facultatem Caes. Bell. Ciuil. 3, 82. *Conf.* Suet. Galb. c. 12. Tac. Ann. 1, 39, . *et* Hist. 4, 50, 5. *Lindenbrog. ad* Ammian. p. 8. Tendere in an is Curt. 10, 7, 20. *Add.* Id. 3, 8, 18. *et* 7, 3, 37.

TENDENS, entis. Part. Manus inermes tendens Virg. Aen. 1, 491. Pitordes et sibi quisque tendentes Tac. Hist. 1, 13, 2. Nunquam de ac vnum tendentes Curt. 9, 9, 14 Agmen cursu ad eum tendentium Vell. 2, 70, 2.

TENSVS, *siue* TENTVS, a, um. Partic. [τετάμενος] Hor. Serm. 1, 940 Seu pingui tentus omaso Furius, *etc. i. Distentus.* Arsc nsus Stat. Silu. 3, 1, 51. *et* Phaedr. 3, 14, 1 . Sidon. Epist. 1, 2. mtan. 24, 2. Cornu Ouid. Met. 6, 243. Mantua Priap. 1 *et* 75. Nervus tentus Ouid. Met. 6, 242. *Al. Cornu.* Polit tenso saxa tenet Stat. Theb. 9, 473. Tenta spiritu Praecordia or. Epod. 19, 26. Stomachus tentus Scribon. 186. Vbera nt *Distenta et lacte plena* Hor. Epod. 16, 5 . *Compar.* Tentior ria n. 5 *et* 19.

TENTVM, i. n. *Pro Tentorium.* Flor. 2, 12, 11 *Emendante Salmas. Conf.* Horat. Epod. 12, 12. Catull. 81, 6 Granii tenta viri.

TENTORIVM, i. n. [κλισία, αὐλαῖα, σκῆνος] *Tabernaculum militum, quo muniuntur, vt se defendant ab iniuria caeli.* Lucan. 1, 396 Deserue: c o tentoria fixa Lemano. Candida tentoria Ouid. Met. 8, 45. on : tentoria Idem Fast. 3, 527. *Add.* Id. Met. 13, 249. Tac. Ann. 1, 71. Sidon. Ep. 4, 8.

TENTORIŎLVM, i. n. Dimin. [κλισιάδιον] Hirt. Bell. Afric. 47 eli ii ex vestimentis tentoriolis factis, ex arundinibus coriis intexis p manebant.

TENTORIVS, a, um. Adi. Trebell. Claud. c. 14 Pelles tentoriae. *Quas tentoria faciunt.*

TENDICŬLA, ae. f. [παγίδιον] *Laqueus, quem auibus et feris promittis tendimusque, ad eas decipiendas. Sunt etiam* Tendiculae, *Orae, quod distenditur, vt apud textores panni, vel telae.* Senec. Nat. Qu. 1, 3 Idem licebit videre, si quando volueris obseruare fullonem um os a jua impleuit, et vestimenta tendiculis diducta leuiter imbu *Hinc traiatae pro Fraude ponitur* Cic. pro Caecin. 25 c. 23 Tu aucupia verborum et literarum tendiculas in mudiam vocant.

TENSIO, ōnis. f. Scribonius Largus 150 Nervorum tensionibus ntire conuenit. *Add.* Tensio nervorum 255. 267 *Jq. Add.* Cael. tur. Acut. 3, 2, 7. *et* Tard. 5, 4, 72. Brachia, quae in eas tensiones ncluduntur Vitruv. 1, 1. Praecordiorum tensiones Scribon. 260. 58. Sentire tensionem Idem 227.

TENSŪRA, ae. f. *Idem* Veget. 1, 25.

TENTĪGO, inis. f. *Membri pudendi erectio et tensio.* Iuuen. Sat. 2, 128 Ardens rigidae tentigine vulnae. *de Messalina. Add.* Hor. Sat. 1, 119. Priap. n. 22 *et* 33. Lactant. 2, 4, 2. Cael. Aurel. Acut. 3, 18, 182.

TENTOR, ōris. m. *Extensio.* Apul. Met. 4 p. 153 Faucium tendor.

TENDO, ōnis, *et* inis. m. [τένων] Tendones *vel* Tendines *a recentioribus medicis appellantur motus instrumenta, in capite musculorum ex nerui et ligamentis conflata, eosque ossibus annectentia. Graecorum nonnulli quod ex neruis oriantur, ἀπονευράσεις appellant. Veteres* neruorum *appellatione complectuntur.*

TENĔBRAE, ārum. f. *Tantum pluraliter.* [σκότος, σκοτία, ἀχλύς, σκία] *Priuatio luminis: dictae* quod teneant, *id est impediant oculos, tenebras prohibeant.* Cic. de Nat. Deor. 2, 96 Nos autem tenebras coitiones tantas, quantae quondam Aetneorum ignium finitimas regiones obscuratisse dicuntur. Caeca tenebris via Senec. Here. Fur. Caecae Lucret. 2, 55. Crassae, *vid.* CRASSVS. Fallaces Val. Argon. 3, 186. Marcentes *quae actum omnem impediant* anc. 6, 746. Nigrantes Stat. Theb. 12, 254. Pruinosae tenerae Ouid. Met. 5, 443. Primis tenebris mouit Liu. 31, 23 Turbes tenebrae Senec. Here. Fur. f. 10. Abstulit nox lucem tenebris Lucan. 5, 58 Discutiunt solis radii tenebras Lucret. 2, 147. Virg. in Moret. *fr.*

Membra leuat vili sensim demissa grabato
Sollicitaque manu tenebras Explorat inertes,
Vestigatque locum. Inertes, *ad nullam artem utiles.*

Fugit tenebris dies pulcher Hor. Carm. 4, 4, 40. Incedebant nebrae Tacit. Ann. 15, 37. Inducere tenebras terris Ouid. Met. 9, 39 Inhorruit vnda tenebris Virg. Aen. 3, 195. Inargit tenebroe campis Idem Aen. 9, 384. Laxabant astra tenebris Stat. Theb. 12, 254. Natant tenebrae ante oculos Ouid. Met 2, 136. Omnia nigrescunt tenebris Virg. Aen. 11, 824. Oboae tenebrae oculis Ouid. Met. 5, 182. Obscurantur fulgura eneris oculi Scribon. 69 Remotae tenebrae Lucan. 8, 45. Resolu tenebras Lucifer Virg. Aen. 8, 591. ¶ 2 Tenebrae *de loco tenebricoso et obscuro,* Oramus, si forte non molestum est, Denior res, vbi sint tuae tenebrae Catull. 56, 1. *i. angulus, in quo delitescis. Conf.* Vulg. Matth. 22, 13. Tenebrae, *per translationem, pro* Quaecunque rei obscuritate : *vt,* Cudere alicui tenebras Plaut. Epid. 4, 4, 9. Offundere tenebras alicui rei Cic. Acad. 2, 61 c. 16. Qui Dil. 10, 1 Menander omnibus eiusdem operis auctoribus abstulit nomi, et fulgore quodam suae claritatis tenebras obduxit, *obscurauit illas Sic apud* Cic. Acad. 4, 16 c. 5 Obducere tenebras rebus clarissimis. Cic. Att. 7, 11 Quaeso quid hoc est? aut quid agitur? mihi enim tenebrae sunt, *i. ego nihil video, nihil diuinare possum.* E tenebris in lucem vocare Id. pro Deiot. 3 c. 11. Id. pro Rosc. Am. 91 Qui tanquam si offuso Reipub. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omniaque miscebant. *Confusione et peruersatione rerum abutebantur ad spem impunitatis.* Id. pro Arch 13 Quae iacent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accederet, *vid.* LUCEO. In tenebris se celare Virg. Aen. 9, 425. In tenebris vitam trahere Id. ibid. 2, 92. *i. In obscuritate.* Cic. Fam. 12, 13 Nunc ergo vniuersus inferi: nunc te omnium maxime ciuis, et mi carissime, id quod maxime Reip. tenebris comperisti. Tenebras sibi suas imputet Virtus iacens Pacat. Paneg. Theodos. c. 17. Cic. pro Domo 24 c. 10 Quid tandem? si quae tum in illis Reip. tenebris, caecisque nubibus et procellis, quum Senatum a gubernaculis deiecisses, p pulum e naui exturbasses ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo pestilentis velis nauigares. Qualibus in tenebris Vitae, quantisque periclis Degitur hoc aeui, quodcunque est! Lucret. 2, 15. *Caligo et tenebrae animi:* Cic. post Redit. in Senat. 5 Ex superioris anni Caligine et tenebris lucem in Repub. Calend. Ianuarii despicere coepisti. *Pro morte, quae orientium ratio est, posuit* Plaut. Pseud. 1, 1, 88 Restim mihi volo emere, qui me faciam pensilem. Certum est mihi ante tenebras *(noctem)* persequi tenebras *(mortem).* *Singul.* Lamprid. Commodo 16 Repentina caligo ac tenebra in Circo Calend Ianuariis oborta

TENEBELLAE, arum. f. Plur. Dimin. Claud. Mamert. de Animi statu 2, 9.

TENEBRŌSVS, a, um. Adi. [σκοτεινός, σκοτανός] *Plenum tenebris.* Varro de R. R. 3, 9 Eas includunt in locum tepidum et angustum et tenebrosum. *de gallinis.* Aër tenebrosus Virg. Aen. 5, 839. Ambiguitates tenebrosae Arnob. 5 p. 183. Tenebrosus et sordidus Egressus Petron. c. 91. Palus tenebrosa Virg. Aen. 6, 107. Scientia tenebrosae Rei Arnob. 2 p. 78. Sedes tenebrosa Ouid. Met. 5, 359. *Comp.* Tenebrosior carcer faeculi Tertull. de Anima c. 1. Nox tenebrosior Hieron. in Vita Malchi f. 99. *Superl.* Tempus inemtis actatis tuae tenebrosissimum Cic. in Vatin. 11 c. 5 *pro Sibi legunt* Tenebricosissimum. Error tenebrosissimus l. 3 §. 2 Cod. Commun. de Legat.

TENEBRICVS, a, um. Adi. [δνοφερός] *Offusum tenebris.* Cic. Tusc. 3, 22 c. 9 Haec a Tartarea tenebrica abstractum plaga, Tricipitem eduxit hydra generatum canem. *ex Poeta.* Tenebrica vestis Tertull. de Pallio c. 5. *conf. Rigalt. ad h. l.*

TENEBRICŌSVS, a, um. *Aliud* Adi. [σκοτώδης] *Quod tenebras inducit et facit.* Obscurus et tenebricosus Cic. Acad. 4, 73 c. 23. Iter tenebricosum Catull. de passere Lesbiae 3, 11. Tu ex tenebricosa popina Consul extractus Cic. in Pison. 18 c. 8. Libidines tenebri osae Id. de Prouine. Cons. 8 c. 4.

TENEBRICOSITAS, ātis. f. Cael. Aurel. Tard. 1, 4 Tenebricositate vexari.

TENEBRICO, āre. *Obscurum esse.* Tertull. adu. Iud. 13 Sol media die tenebricauit.

TENĔBRO, āre. *Tenebras inducere.* Mart. Capell. 6 p. 193 Cunctas tenebrare terras. Lactant. 4, 19, 3 Tenebrabitur dies lucis Ammian. 19, 17 Tenebrante vespera. Apul. Met. 8 p. 258 Vespera semitam tenebrante. O si nebulae fumus mulieris tenebrasset adspectum P. Chrysolog. Serm. 74. *i. obscurasset.*

TENEBRARIVS, a, um. Homo tenebrarius Vopisc. in Firm. c. 2. *i. dolum tegens.*

TENEBRATIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Tard. 1, 2. *et* 1, 4, 65.

TENEBRIO, ōnis. m. [ἀπατεών] *Tenebriones, mendaces et dolosi, Qui mendaciis et astutiis suis nebulam quandam et tenebras obiciunt. Alii* Tenebriones *interpretantur Lucifugos, quasi in tenebris delitescentes.* Varro, Si et accusator et reus erunt tenebriones, vterque vtrumque vituperato. *Ex* Nonio 1, 67. *vbi plura.*

TENEBRESCO, ere. Augustin. de Gen. ad lit. 1, 1. Tenebrescit vesper, non lucescit P. Chrysolog. Serm. 74. *Conf.* Idem Serm. 77.

TENĔDOS, i. f. [Τένεδος] *Insula in mari Aegaeo, inter Mitylenen et Hellespontum contra Troiam prope Sigeum, ab ortu triginti millibus passuum distat.* Abest a Lesbo CVI millia passuum. *Haec prius* Leucophrys *appellabatur, quam ab* Calydnam *diuerunt. In hanc ex Troade nauigant cum nouis colonis* Tenes *Cycni filius, conditaque ex se vrbe Tenedon vocauit, a qua et insula denominata est.* *Vid.* Cic. Verr. 1, 49. Id. de Nat. Deor. 3, 39 Iam vero in Graecia multos habent ex hominibus deos, Alabandum Alabandi, Tenedi Tenem, *etc.* Virg. Aen. 2, 22 Est in conspectu Tenedos notissima fama Insula.

TENEDIVS, a, um. Adi. [Τενέδιος] Cic. Qu. Fratr. 2, 9 Tenedioram igitur libertas, secuti Tenedia praefecti est, *etc. Prou. Securis in nummis Tenedioram conspicitur. monente Ernesto Claui Cic. voce* SECVRIS.

TENEO, tenui, (tetini, *Praet. vid. infra f. l.*) tentum, ēre. [κρατέω, κατέχω] *Idem fere significat, quod habere, sed paullo vehementius verbum esse videtur, quam habere: cum* tenere *sit, id quod habemus, velut manu prehendisse vindicare sibi, et alios omnes excludere. Affectationem habet cum teneo* tendere, *vt intentionem quandam nervorum videamur primum indicare. Sed vsus ita nunc vtroque est, quem difficile sit aliter quam multitudine exemplorum comprehendere.* V. g. *Dido ad Aeneam* Virg. Aen. 4, 38 Neque te teneo, neque dicta refello. Tene me, ampliectere ergo Plaut. Cure. 1, 3, 16. Teneone te, Antiphila, maxime animo exoptatam meo? Ter. Heaut. 2, 3 *extr.* Chrysis intervenit, amplexunque effatissimo me fatalit, et, teneo te, inquit, qualem speraueram Petron. c. 129. Teneo te, teneo meum palumbulum, meum passerem Apul. Met. 10 p. 249. *Add.* ibid. 5 p. 165. *Turnb. ad* Virg. p. 9. *et ad* Plaut. p. 855. *Senatus Caesar nunc elapsus, teneo te, inquit,* Africa *apud* Suet. c. 59. Charitem non tenebis, nuptiis non frueris Apul. Met. 8 p. 226. Addictum atque mancipatum tenere volentem Idem 3 p. 138. Arma tenenda digitis Ouid. Fast. 2, 102. Arctius tenere aliquem Idem Epist. 16, 225. Dextra tenens baculum Idem Fast. 1, 99. In manu poculum tenere Cic. Tusc. 1, 7. In sinu tenere aliquem Ouid. Epist. 13, 157. Tenere, *Habitare, possidere* Virg. Georg. 4, 321 — Quae gurgitis huius Ima tenes. Plin. Epist. 4, 2 Tenet se trans Tiberim in hortis. Tyrii tenuere coloni Virg. Aen. 1, 12. Qui Catoniam tenebat Nep. 4, 4, 1. Cic. Off. 2 Propterea quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emtionibus, multa donibus tenebantur. Tenebamus Bononiam — totam Galliam Idem Fam. 12, 5. Tenere in medio, *est Non suum, neque proprium possidere, sed commune.*

Lucan. 1, 83 Quid miſcere iuuat vires, orbemque tenere In medio 3 *Orbis enim Romanus inito triumuiratu neque Caeſaris erat, neque Pompeii, neque Craſſi: ſed conſortium eorum trium commune.* *Sic* Virg. Georg. 1, 128 In medium quaerebant, ipſaque tellus Omnia liberius nullo poſcente ferebat. Cic. Fam. 14, 15 Tulliam adhuc mecum teneo. ¶ 2 *Sed melius varietatem omnem inſpiciemus Subſtantiuis ordine elementorum propoſitis.* Aciem tenere, *vid.* ACIES. Agnatione et gente deorum, ſiue cognatione teneri *pro* Contineri Cic. de Legib. 1, 23. Id. de Diuin. 1, . . Aliena tenere Idem Off. 2, . . Aliquem tenere per Ambages Virg. Georg. 2, 46. Remorari Amnis — abundans — obducto late tenet omnia limo, *i. Occupat.* Id. ibid. 1, 116. Amor tenet me Ter. Hec. 3, 3, 44. Amore alicuius magno teneri Virg. Aen. 1, 675. Me vis Amoris, quo tibi teneor, indicare compellit Apul. Met. 3 p. 136. Anguſtiis teneri Cic. Tuſc. 3, 16. Animos ſuſpenſos tenere Liu. 5, . . Animos metu tenere, et acerbitate poenarum Id. 34, . . Animos tenere dulci nouitate Ouid. Met. 4, 284. Cic. in Orat. 100 c. 29 Redeoque ad illam Platonis de qua dixeram, rei formam et ſpeciem, quam etſi non cernimus, tamen Animo tenere poſſumus. Animo tenere comprehenſa Cic. Acad. 4, 22 c. 7. Orantem Arasque tenentem audiit omnipotens Virg. Aen. 4, 2, 19. In armis tenere milites Liu. 5, . . Te non alius belli tenet aptius Artes Tibul. 4, 1, 82. Attentos tenere, vel attentos animos Cic. Verr. 5, 158. *Sic* Off. 1, 132. Quo reſponſore, et quo Cauſae teſte tenentur Hor. Epiſt. 1, 16, 43. *i. obtinentur vincuntur. conf. Torrent. ad h. l.* Cauſam tenere Sueton. in Domit. c. 9. Liu. 39, . . Cui, vt cognoſceret, ſtatueretque, Senatus permiſerat magno certamine cum Praetore habito, tenuerunt cauſam, *i. Obtinuerunt.* *Quin* Cauſam tenere apud Iudices *ipſe etiam* Cic. pro Caecin. 67. Ciuitatem oppreſſam ſeruitute tenere Id. pro Domo 129 c. 51. Clauſa ſtabulis armenta Virg. Georg. 3, 352. Clauum rectum tenere Quinctil. 2, 17. Complexu ſuo aliquid tenere, *Amplecti* Cic. in Piſon. 10. Conciombus tenere populum Cic. Off. 1, 121. Conſenſum aliquorum complecti et tenere Plin. in Paneg. *ad fin.* Conſilium alicuius tenere *intelligere* Plaut. Mil. 2, 2, 102. Conſuetudinem ſuam tenere, *vt cuſtodire, Obſeruare* Cic. de Diuin. 2, 151. Idem Philipp. 1, 27 Si Conſuetudinem meam, quam ſemper in Repub. habui, tenuero. Conſuetudo tenuit, quae quotidie magis inualeſcit, vt praeceptoribus eloquentiae diſcipuli ſerius quam ratio poſtulat, traderentur Quinctil. 2, 1. Tenuit, *dixit, pro* Obtinuit. *Conf. Burm. ad h. l.* Conturbatum tenuit me haec res Cic. Att. 15, 10. Alterum tenere Cornu Nep. 16, 4, 3. *i. praefectum eſſe in acie.* Crimen alicuius tenere argumento aliquo Idem pro Cluent. . . Liu. 5, 41 Eos plebis aedificiis obſeratis, patentibus atriis principum, maior prope Cunctatio tenebat aperta quam clauſa inuadendi. Cupiditas dimicandi cum Annibale tenet illum Liu. 27, 28. *Sic* Cic. Att. 7, 2 De triumpho autem, nulla me Cupiditas vnquam tenuit Ante Bibuli impudentiſſimas literas, quas, *etc.* Cic. de Nat. Deor. 3, 83 c. 34 Isque quum fecundiſſimo vento Curſum teneret ridens, Videtisne, inquit, *etc.* Virg. Aen. 3, 686 Ni teneant Curſus. Curſum tenere aliquo Virg. Aen. 4, 46. *Sed* Curſum alicuius tenere, *Naufragationem impedire* Ouid. Epiſt. 2, 14. *Contra* Cic. in Orat. 4 Quod ſi quem aut natura ſua, aut illa praeſtantis ingenii vis forte deficiet, aut minus inſtructus erit magnarum artium diſciplinis, teneat tamen eum Curſum, quem poterit, *viam perſequatur, pergat.* Decorum tenere Cic. Off. 1, 128. Decus tenere Id. ibid. 1, 142. Delectum rerum tenere Idem de Finib. 1, 33. Deſiderio magno alicuius teneri Plin. Epiſt. 4, 2 *pr.* Cic. de Senect. 33 c. 10. Dextrâ dextram tenens Hirt. B. Alex. c. 24. Dignitatem tenere, *quod et* Retinere *dicitur, et ſeruare* Cic. Fam. 4, 9. Id. Fam. 12, 25. Diſciplinam tenere Id. de Legib. 2. Id. Att. 12, 37 60 O hominem cauendum: quanquam mihi quidem, ſed tenendus Dolor eſt, *i. reprimendus, vt mox* Dolorem tenere. Dominatu alterius teneri Id. Off. 2, 3. Errore aliquo teneri Ouid. Faſt. 6, 255. Exercitum Nep. 10, 6, 3. *i. ei praeeſſe. Add.* Liu. 28, 14. Exſpectatio tenet me Cic. Att. 3, 9. Exſpectatio ſuſpenſa tenetur Id. pro Cluent. 8. Liu. 38, 13 Famaque ita tenet: Cetaenis Marſyam cum Apolline tibiarum cantu certaſſe. Famam et opinionem hominum tenere Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 56. *i Retinere.* Famam tenere ſine labe Ouid. Epiſt. 17, 69. Fidem tenere Cic. Philipp. 12, 27. Fides eum non tenet, ſed merces Liu. 30 . . . Finem aliquem tenere Cic. de Fin. 4, 25. Finem Britanniae non fama, nec rumore, ſed caſtris et armis tenemus Tac. in Vita Agric. Finem aliquid tenere Cic. in Orat. 237. Flagitiis teneri Tacit. Ann. 3, 50. Fletus tenere Ouid. de Arte Am. 3, 432. *vt p. a.* Dolorem, Iram, Lacrimas. Foederibus alienis teneri Liu. 24. *vt* Iuretur. Formam principis figuramque non aurum melius vel argentum, quam fauor hominum exprimat teneatque Plin. Pan. 93. Lucan. 3, 701 Ili ratium tenere fugam, *i. retinuere, impediuere.* Fugam tenere per medios hoſtes Virg. Aen. 3, 283. *i. perſequi, continuare.* Gentes tenuit in pace fideli Ouid. ex Pont. 4, 9, 77. Gratiam alicuius tenere, *pro Eſſe in gratia* Cic. Qu. Fratr. 2, 15. Grauitatem tenere Id. Att. 9, 22. Gubernacula Reip. tenere Id. de Diuin. 2, 2 c. 1. Hereditatem tenere Id. de Finib. 2. Imperium in ſuos tenere Id. de Senect. 37. Imperii ſummam tenere Caeſ. Bell. Gall. 2, 23. Imperio Romano teneri, *Subici* Cic. Qu. Fratr. 1, 1. In opere et labore reliciendae vrbis teneri, *Occupari* Liu. 6, 1. Incendio teneri Quinctil. 2, 13. Inſania tenet, illum, *Inſanus eſt* Plaut. Capt. 3, 4, 89. Cic. Tuſc. 4 Sed defendat quod quisquam ſentit, ſunt enim iudicia libera, nos Inſtitutum tenebimus. Inſtitutum ſuum tenere in omnibus rebus Cic. Verr. 4, 47. *i. retinere, cuſtodire.* Inſulam Cythnum tenuit, *i. appulit ad illam* Tacit. Hiſtor. 2, 9, 1. Cic. in Parad. 5 Refrenet primum libidines, ſpernat voluptates, iracundiam teneat, coërceat auaritiam Liu. 8. Neque ira, neque gratia teneri Cic. de Nat. Deor. 1, 45. Irretitum tenere Id. de Orat. 1, 42. Iter tenere Virg. Aen. 9, 377. Iucunditatem perpetuam vitae tenere Cic. de Finib. 1, 67. Iudicia tenere Id. Verr . , 2 . . Iunctione aliqua teneri Id. Tuſc. 1, 71. *vt* Agnatione. Iureiurando teneri Cic. Off. 3, 100 c. 27. *vt* Foederibus, Legibus. Plaut. Amph. 1, 1, 32 Iuſta autem ab iniuſtis petere, inſipientia eſt: quippe illi iniqui ius ignorant, neque tenent Idem Epid. 2, 2, 107. Cic. pro Caecin. 35 Hanc puto me habere actionem, vt per interdictum meum ius teneam, atque iniuriam tuam perſequar, *i. defendam et tuear.* Lacinia tenere, *vid. h. v.* Lacrimas tenere, *Continere, cohibere* Cic. Verr. 4, 39. Hiſtoriae per ſe tenent Lectores Virtus. l. 5 praef. Ter. Adel. 1, 2, 6 Neque metuit, neque legem putat tenere ſe vllam, *i. a lege ſe teneri.* Lege aut interdicto teneri *quis dicitur, quum per legem, vel ex legis ſtatuto obligatus ſtrictus eſt ad aliquid agendum.* Cic. pro Caecin. 40 Hoc interdicto Ebutius non tenetur. Id Att. 3, 19 Lege enim collegii ſui non tenebantur. *Add.* Id. pro Arch. c. 8. *Burm. ad* Quinctil. Decl. 270 Quod quoniam fatali Lege tenemur: Semper eris mecum Ouid. 10, 203. Leges nos tenent, Iulian. in l. de quibus D. de Legib. quum ipſae leges nulla alia ex cauſa nos teneant, quam quod it populi receptae ſint: merito et ea, quae ſine vllo ſcripto populus probauit, tenebunt omnes. Legibus teneri, et ſolui Cic. Philip. Id. Qu. Fratr. 3 Nec ſi vllam partem Libertatis tenebo, pro Linguam tenere Ouid. Faſt. 2, 602. *continere.* Sub Lingua Scrib. 74. Cic. de Finib. 4, 37 c. 14 Quia virtus, vt omnes fatemur, ſiſſimum Locum in homine, et maxime excellentem tenet. honeſtum ſeruitutis tenere Cic. in Parad. Locum aliquem quo tenere Id. de Clar. Orat. 81. Locum tenere, *pro Non mouere* Id. pro Cluent. 128 Nam miles qui locum non tenuit, qui hoſtium petum, vimque pertimuit, poteſt idem, *etc.* Locum aliquem *pro Inhabitare* Liu. 1, 5. *Sed* Scribon. 173 Locum morſum a recane, vel a ſerpente oportet diu tenere in exulcerationem. pompa, ſpectaculis teneri Cic. de Finib. 5, 48. Lumina immnebat Virg. Aen. 4, 331. Mandatum tenere memori mente 1, 582. Manu tenens Lentulum, in ſenatum perduxit Salluſt. til. c. 46. In Manibus tenere Cic. Philipp. 12. Id. Att. 2, 2. tenere, *pro Occupare* Id. Att. 10. Virg. Aen. 5, 159 Iamque quabant ſcopulo, metamque tenebant. *Sed* Cic. Fam. 16, 2 Sept iam diem Corcyrae tenebamur. *retinebamur a vento.* Medi tem tenere Id. Off. 1, 83 Cic. de Orat. 3, 175 Itaque tum graues tum ſubtiles, tum medium quiddam tenemus. *vid.* MEDIVS. Me tenere rem aliquam, *Reminiſci* Id. de Senect. 12. *et* Catil. 3 c. 8. moriam alicuius rei tenere: *h. e. Aliquam rem in memoria habere* de Senect. 37. Me tui Memoriam cum ſumma benenolentia Id. Fam. 6, 2. Memoria mei tenet vos Cic. ad Quir. poſt Re Memoria ac animis tenere Id. pro Corn. Balb. Metu teneri, *Praepediri* Liu. 25, . . *vid.* Religione teneri. Modum tene cuſtodire: *cui* Excedere modum *opponitur* Plin. Epiſt. 55. Id. E Mora nulla tenuit vocatos Ouid. Met. 1, 167. Morbus tenet eum Men. 5, 4, 3 Num eum veternus aut aqua intercus tenet? S in Iugurth. Forte apud illum, quem inhoneſta et pernicioſa libido potentiae. Morbo perpetuo teneri Paullus in l. Neque fem de procuratoribus. Mordicus teneri, *vid.* MORDEO. tenere, *Obſeruare* Cic. Tuſc. 5, 11. Virg. Aen. 3, 468. Nom ternum tenere Id. Aen. 6, 235. Nomen legum tenere Cic. gib. 2. Obſidione teneri Virg. Aen. 10, 109. Obſtrictum foedere Cic. in Piſon. 29 c. 13. Occaſionem tenere Id. de 1, 4. Occupatum et impeditum tenere Id. pro Cael. 44. los tenebat ſub aſtra Virg. Aen. 5, 853. Oculos artificum pict net: *i. In contemplationem ſui adducit* Plin. Epiſt. 50. Cic. A 20. *vid.* OCVLVS. In Oculis, auribus, complexu, aliquem t *etc.* Cic. Philipp. 3, 18. Odium veſtri ordinis tenet eos Id. Ver In Officio tenere aliquos Caeſ Bell. Gall. 5, 52. Omnia tener *Habere in poteſtate* Cic. Qu. Frat. 2, 11. Ad Opes tuendas ac das nihil aptius eſt, quam diligi Id. Off. 2, 23. Oppidum tener *capere* Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 18. Oppreſſos tenere, *Detinere* Ci 2, 16. Ordine rem tenere, *vid.* ORDO. Ora tenere, *Tace* de Diuin. 1, . . *ex* Ennio. *Vetus codex legit* Ore timebant. Aen. 2, 1 Conticuere omnes, intentique ora tenebant. *quem audimus ab eo vultum non dimouemus.* *Ita* Ora tenet obtutu Virg. Aen. 7, 250. Palmam tenere, *victorum ſignum fuit a* Plin. 35, 10. Partem tenere in re aliqua Cic. Qu. Frat. 1, 1. Att. 3, 2 Et ſimul intelligebam, ex eo loco ſi te haberem, poſ Brunduſium referre, ſine te autem non eſſe nobis illas Partes ten propter Antonium. Pecus omne tenendum eſt *in ſtabulis* Georg. 2, 371. Percepta et comprehenſa tenere Cic. Acad. 4 Id. de Orat. 3, 51 Neque adhuc quam perſonam tenent, aut quid fiteantur, intelligere potuerunt: *quam perſonam agere velint.* Pl tenet, *pro Radicatur* Columel. 5, 6 Nam ſi radicibus vlmi iunx male vitis comprehendet: et quum tenuerit, incremento arboris primetur. *Hic* Comprehendit *et* Tenet *idem ſignificant, nempe* ram, *et cum ea coaleſcere.* Poena aliqua teneri, *pro Obnoxi* Cic. Qu. Fratr. 2, 3. Portum tenere, *Appellere, vel portum pare* Liu. 37, 11 Vento aduerſo ante lucem Pygela portum tenuit. Aen. 9, 98 Immo vbi defunctae finem portusque tenebunt Auſ In ſua Poteſtate tenere, *pro* In poteſtate habere et moderari Cic. Qu 1, 1. Primas Id. de Clar. Orat. c. 95. *int. partes.* Id. Tuſc. 1, 19 pars quaedam cerebri viſa eſt animi Principatum tenere. Nep. 25 Principatum ſententiae tenere Cic. de Senect. . . . Promiſſum tene *Praeſtare* Id. Off. 3, 95. Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 42 Pompeius cluſus Dyrrachio, vbi Propoſitum tenere non potuit, fecunde conſilio, *etc. i. obtinere, efficere quod cogitarat.* Cic. Off. Pompilius imperator tenebat Prouinciam, in cuius exercitu Cato lius Tyro militabat. Ramum tenens oliuae Ouid. Met. 7, Papinian. in l. 29 Iudicatae D. de except. rei iudic. Alterum ex cohe bus in officioſi Quaeſtio tenuit. Cic. Qu. Fratr. 1, 1, 25 Suos coërce iuris aequabilem tenere Rationem, facilem ſe in rebus, *etc.* nem numerorum in oratione tenere Idem de Orat. 3, 199. Thraces eas Regiones tenebant Nep. 1, 1, 2. Regna tenere Met. 5, 276. Religione teneri, *Obſtringi, detineri:* Cic. 4 c. 34 Illi vero dicere, id tibi nefas eſſe, ſeque cum ſumma Religi tum ſummo Metu legum et iudiciorum teneri: *vt* Foederibus Teneri aliter Res non potuit Cic. Fam. 1, 1. Tam claram teſtatam Rem non tenebimus Id. Att. 12, 14. *i. obtinebimus, vinc* Id pro Cluent. 20 Et Res non coniectura, ſed oculis ac manibus neretur: neque in cauſa vlla dubitatio poſſet eſſe. Id. Off 68 Sed aliter leges, aliter philoſophi tollunt aſſutias. quatenus Manu tenere poſſunt: philoſophi, quatenus ratione et ligentia. Id. Bruto 76 Manu tenere indicia mortis, *i. plane perta habere.* Id. Fam. 1, 9 Ergo ſi ab improbis et perditis bus Remp. teneri viderem, ſicut et meis temporibus, ſcimus, *etc.* bus et ſtudiis aliquibus teneri Hor. Epiſt. 1, , 81. Cic. in V 20 Illi autem, quibus eras in deliciis, vix Riſum tenebant. *Sic* ctatum admiſſi Riſum teneatis amici? Hor. A. P. *pr.* Rura te Ouid. Met. 3, 2. Scenam Sueton. Tit. c. 7. *i. principem in locum inter hiſtriones.* Scholam Cic. . . . Sceptra tenens Virg. 1, 61. Qui profitentur, tenere ſe medicinae Scientiam Seru. pic. ad Cic. Fam. 4, 5. Se intra grauitatem tenere Plin. E

Se intra silentium tenere Plin. Ep. 82. Se in silentio tenere d. 126. Se in aeterno seruitio tenere Liu. 4, 35. Se estri ordine tenere Plin. Epist. 46. Se improbis artibus te- ere Plaut. Pseud. 4, 7, 9. Sese castris tenere Caes. Bell. Gall. 3, 4. *Et* Cic. Fam. 11, 10 Tenere se Alpibus. Se domi a conuentu mum Nep. 10, 9, 1. Se domo tenere Id. Post Redit. in Senat. 11. Se domesticis finibus tenere Id. Att. 7, 12. Se suis fini- us nere Id. de Finib. 3. Liu. 8, 30 Magistro equitum detun- aui. vt sese loco teneret: neu absente se cum hoste manum conse- ret *Sic* Caes. Bell. Ciuil. 3, . . Se vno loco tenere Cic. amto, 18. Nep. 18, 5, 7. *et* 23, 12, 2. Cic. Att. 9, 11 Pompe- s oppido tenet: nos ad portas castra habemus. Plin. Epist. 23 frequenter agenti mihi euenit, vt Centumuiri, cum diu se intra dium auctoritatem grauitatemque tenuissent, omnes repente quasi ctoactique consurgerent, laudarentque. Tenere se, *pro Abstи- re cauere:* Plaut. Merc. Prol. 52 Omnes tenerent mutuitanti cre- re Cic. pro Flacc. Tenuit se, neque attulit in iudicium quid- aud laedendum. Idem de Finib. 2 Hoc loco tenere se Tria- s on potuit, Obsecro, inquit, *etc.* Cic. Qu. Fratr. 3, 2 Ego ne teneo ab accusando vix me hercule. Idem Att. 2, 3 Te- rion potui, quin tibi apertius illud idem iis literis declararem. t neor quin Plaut. Casin. 2, 3, 22. Cic. Acad. 4, 12 Nec se te- it quin contra suum doctorem librum etiam ederet, qui Sulus in- ilur. *conf.* Id. Att. sub 15, 14. Plaut. Cas. 2, 3, 22. *Sed* Se tenere pris artibus Plaut. Pseud. 4, 7, 9. *vt tueri, victum quaerere.* et Iouis Optimi Max. tenere, *pro Vincere, siue Cas tam obtinere* Ta- Hist. 3. Cic. de Finib. 1, 34 Hanc ego cum tenearn Sententiam, id si cur verear, ne ad eam non possim accommodare Torquatos tra? Id. de Clar. Orat. 232 c. 65 Et si me facile omni tuo ne tenuisti, tamen is mihi longior videtur, quod propero au- te, *etc.* In sermone tenere aliquem Valer. Argon. 6, 257. im tenere Liu. 3. Ouid. Met. 1, 206. Sitis tenet hiantes 3, 1097 Cic. de Clar. Orat. 277 Itaque tantum abfuit, vt nares nostros animos, Somnum illo loco vix tenebamus. Quo Spectaculi ne leuissime quidem teneor Plin. Ep. 4, 13. Spem *Sperare* Plaut. Merc. 3, 4, 5. *Et* Cic. Tusc. 1, 97 Magna quit, Spes tenet Iudices, bene mihi euenire quod iuittat ad mor- Id. pro Cluent. 7 c. 3 Quamobrem magna me Spes tenet, si qu sunt in causam explicare, atque omnia dicendo confequi po- ris Cic. de Senect. 60 Hac igitur fortuna frui licet senibus: s impedit, quo minus et caeterarum rerum, et imprimis agri co- Gi udia tencamus vsque ad vltimum tempus senectutis. *Et* m Id. de Legib. 1 c. 24 Deinde facio et libenter, et (vt spero) quod eam, cuius Studio teneor, quaeque me cum quicunque cit, non possim silentio praeterire. *Sic* Id. Fam. 7, 34 tuus et Dolabella noster, vel potius vterque noster, Studiis us- nentur. *conf.* Cael. ad Cic. Fam. 8, 17. *Contra* Cic. Att. ( ) Summum me eorum Studium tenet, sicut odium iam caete- erum. Suauium Plaut. Cure. 1, 3, 54. Summam rerum te- ret. 2, 530. Suspensum tenere aliquem Virg. Aen. 6, 721. nere Cic. At. 6, 1. Siluas tenere Ouid. Met 1, 302. Tela omra aliquem Virg. Aen. 8, 700. Temperamentum te- *bseruare modum et mediocritatem* Plin. Epist. 7. Torpor tenet Liu. 9. Id. 34, 2 Quod nisi me verecundia singularum maiestatis et pudoris, quam vniuersarum tenuisset. Nu- o nemini, si Verba tenerem Virg. Ecl. 9, 45. *Sic* Martial. 4, eneo melius ista, quam meum nomen. Vestigia alicuius er Liu. 29. Cic. Att. 1, 17 Illud tamen velim existimes, me am optimatum post Catuli mortem nec praetidio vllo, nec co- tat tenere. Viam illam perge tenere Cic. de Petit. Consul. incta tenent fessas naues Virg. Aen. 1, 173. Vinctum te- aquem Hor. Carm. 4, 11, 23. Voluptas viuendi me tenuit rg. en. 10, 844. Vocem tenere Ouid. Met. 4, 168. Voce nentem Lucan. 7, 296. Voto et promisso teneri, *pro Obli- tum esse* Cic. Att. 12, 19 Sed iam quasi voto quodam et promisso me uto. ¶ 3 *Formulae aliae per lancem faturam.* Te- *pro Seruo tibi* Plaut. True. 3, 2, 49. Id. Aul. 3, 2, 1 Redi, is nunc? tene, tene. *inclamat obuios.* Ego meum *filium* neo, nihil est enim illo tractabilius Cic. Att. 10, 11. *i. coerceo.* nfra tenere aliquem Hor. Carm. 2, 11, 44. *i. Captiuum.* Et- *medicinam hoc fusu refertur*, Quid compressum corpus resoluat, tutum teneat Cels. praef. *i. adstringat. Sed et ad moralia us f. obligationes,* Si quis furetur rem sacram de prophano, tene- ne urti, an sacrilegii? Plaut. Cas. 2, 3, 19. Cic. Verr. 1, 2 Ne e quidem sibi reliqui fecit, vt in rebus turpissimis, cum manifesto ea r, si reticeat et abfit: tamen impudentiae suae pudentem exi- caeisse videatur. Tenere aliquem in noxia Plaut. Cas. 2, 21. Tenere aliquem manifestum mendacii Id. True. 1, 2, 25. rr. 3, 127 Teneo in mediis vectigalibus Populi Romani, in ipsis ctus prouinciae Siciliae furem manifesto auertentem rem fru- em omnem, pecuniam maximam; teneo inquam ita, vt negare n plit. Cic. Verr. 3, 152 Tenetur igitur iam iudices, et ma- fest tenetur auaritia, cupiditas hominis, scelus, improbitas, auda- . *Et* 5, 13 Quae si dices, tenebere: sin alia dices, quae a me ta ent non refutabis. Cic. Verr. 5, 99 Neque solum argumen- , il etiam certis testibus istius audacia tenebatur. Idem pro ei : Nam si negasset vim hominibus armatis esse factam, facile uel limis testibus in re perspicua tenerentur. Senec. de Benef. 3 ligauit, et clausit, de vi non tenetur. *Nempe proprie dicitur ibi reus nocentes comprehendentibus,* Si tenetis, dicite Plaut. *vid.* Id. l. 52, 1. *et* Cure. 5, 3, 3. Oh perii: manifeste miser tenear Id. f. 2, 49. Bene est, tenetur, perge, sessina, attrahe Sen. Med. 62. Ergo vbi prospexit venientia vela: Tenemur, Et pater est quo raude morandus, ait Ouid. Trist. 3, 9, 19. *Cognata est formula no probata antijuris,* Teneor, aliquid facere, *pro oportet me facere,* 95 linn. in Instit. *ap. Vorst. de Latin. mer. suspecta c. 17 p. 153. conf.* op. *de Stilo Hist. p. 211. 212. 533.* Tenere, *est Remorari,* Cic. Att. Ne quidem nisi quid te tenuit, suspicor te esse in suburbano. ora et tenere Id. Fam. 16, 19. Ventus tenuit nos Id. Att. 5. Virg. n. 674 Hunc Phoenissa tenet Dido *amoribus implicitum.* Ne tui, teneam, *h. e. Vt paucis absoluam* Cic. Verr. 1, . . . *Et* m. , 17 Non tenebo te pluribus. Teneri et allici Cic. de Petit. nsul. 2. Tenuit *(morem)* obstinatissime, ne quem fine spe di- tter Sueton. Tito c. 8. *Tenere est vincere, obtinere.* Cic. Acad. 98 recte concluserit, teneo, *int.* causam, *i. vici:* sin vitiose, minam Diogenes reddet. In eo plebs superior fuit, quod tenuit, ne consules in proximum annum crearentur Liu. 4, 30 *extr. Conf. Burm. ad* Quinctil. Decl. 265 p. 492. Plin. Epist. 6, 5 Scripferam, tenuisse Varerum, vt sibi testes euocare liceret. *Et* 8, 14, *extr.* Te- nuit ex duabus sententiis altera. *Et* Pan. 67, 3 Tenebit semper, quod senserit. *Hinc* Tenere *est rerum potiri, dominari.* Qui tenent, qui potiuntur Cic. Att. 7, 12. *Conf.* ibid. 2, 18 *fin. et* κρατῆσαι. Te- nere, *Defendere* Virg. Aen. 8, 653 Stabat pro templo, et Capitolia celsa tenebat. Cic. in Parad. 1 Illud Arcte tenent, accurateque defendunt vo- luptatem esse summum bonum. *Sic* Acad. 2, . . . Teneatur modo illud. *Item a sacris scriptoribus vsurpatur pro defendere tanquam articulum fidei: vid. Barth. ad* Cl. Mamertin. p. 245. Teneri, *constare, inesse in aliqua re.* Cic. Fam. 13, 30 Non his modo causis, quae speciem habent magnae coniunctionis; sed iis etiam, quae fa- miliaritate et consuetudine tenentur. Cic. de Nat. Deor. 2, 134 c. 53 Nam quum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, po- tione, spiritu: ad haec omnia percipienda os est aptissimum, quod adiunctis naribus spiritu augetur. Tenere, *pro Durare.* Diu te- net (collyrium) Scribon. 35. *i. durat, vel etiam, haeret, vti 214.* Liu. 23, . . . Imber continens per totam noctem vsque ad horam tertiam diei insequentis tenuit. *Sic apud* Quinctilianum 2, 1 Te- nuit consuetudo, *i. Obtinuit. Et Poss.* Cic. Att. 12, 24 Occidimus occidimus Attice, iampridem nos quidem: sed nunc fatemur postea- quam vnum, quo tenebamur, amisimus. Tenere, *Intelligere.* Tenes, quorsum haec tendant quae loquor Plaut. Pseud. 1, 2, 81. Ter. Heaut. 4, 3, 22 Tenes quid dicam? Id. Andr. 2, 2, 18 Teneo quid erret. Andriae illi erat nomen SO. Teneo Ter. Andr. 1, 1, 58.

TENENS, entis. Part. *vid. in* TENEO. Vasa tenentia longe Grat. Cyneg. v. 219. *i. retinentia instrumenta venandi, s. c. Burm.*

TENTVS, a, um. Partic. *Detentus.* Ammian. 16, 12 Pater ten- tus in Gallijs. Vt tentus ab Ignazine custodiretur Ammian. 29, 5. Tentus a Tendo, *vid.* TENDO.

TENAX, acis. Adi. [γλοιώδης, ἰξώδης, γλίσχρος, πολιώδης, κάτοχος, ἰσχυρογνώμων] *Qui retinet; vt* Glutinum tenax *dictum est, quod, dum attrectatur, digitos tenere videatur.* Virg. Georg. 4, 50 Exudant ceras, et mella tenacia figunt. Bitumen tenax Ouid. Met. 9, 659. Cerae tenaces Virg. Georg. 2, 161. Complexus tenax Ouid. Met. 4, 577. Liu. 39, 5 Vt Equum tenacem non parentem, frenis asperioribus castigandum esse. Equus tenax contra sua frena Ouid. Amor. 3, 4, 15. Fides longa tenaxque Id. ibid. 2, 6, 14. Ira tenax ad extremum Id. ex Pont. 1, 9, 28. Memoria tenacissima, *Stabilis, constans, firma, quidus optime tenens* Plin. Epist. 10, 7, 1. *Sic et* Quinctil. 1, 1. Morbus tenax, *Difficilis, contumax, molestus* Sueton. in Claud. Caes. c. 2. Passu tenaci stare Ouid. ex Pont. 2, 6, 21. Solum tenax glebis Plin. Epist. 101. Ad connectен- das amicitias vel tenacissimum Vinculum morum similitudo Id. ibid. 4, 15. Vincla tenacia Virg. Georg 4, 412. Cic. pro Plane. 54 Quum iam essent experti quid valerent, Restrictos et tenaces fuisse. Armorum tenaciores Sueton. Caes. c. 67. Disciplinae tenacissi- mus Plin. Epist. 10, 17. Columel. 1, 7 Sed nec dominus in vna- quaque re, cui colonum obligauerit, tenax esse iuris sui debet, sicut in diebus pecuniarum, *etc.* Iustitiae tenax fuuen. Sat. 8, 25. Virg. Aen. 4, 188 *de* Fama, Tam ficti Pranique tenax, quam nuntia veri. Propositi tenax, *Constans, perseuerans* Hor. Carm. 3, 3, 1. Recti parum tenax Sen. Epist. 7. Rei alicuius tenacissimus Quinctil. 1, 1. ¶ 2 Tenax, *Parcus, auarus.* Afran. *apud* Non. 1, 5 Vixitti durus, difficilis tenax. Apuleius, . . Homo dines, sed nimium tenax. Ter. Adelph. 5, 4, 12 Ego ille agrestis, saeuus, tristis, parcus, truculentus, tenax. Cic. pro Cael. 36 c. 15 Illum filium familias Patre parco ac tenaci habere tuis copiis deuinctum non potes. Custos tenax pa- trimonii Quinctil. 4, 2.

TENACES, ium. m. *i. fructuum pediculi.* Incisos botryonum te- naces Pallad. Febr. 25, 9. *et* Sept. 17. *et al. Sed* Pallad. Febr. Te- nacibus quibuscunque constricta, *i. vinculis, ligamentis.*

TENACVLVM, i. n. *Retinaculum.* Terentian. Maur. Praef. v. 29.

TENACIA, ae. f. *Est Perseuerantia, et duritia.* Ennius Hecto- ris lytris, Ducet quadrupedem iugo inuitum, doma in frenum, et iunges valida, quorum tenacia infrenari nimis. *Sic dedit Gothofr.* Non, 1, 5 *vbi et illud additur,* Tenacia parsimonia. *Sed laudatur exemplum Afranii, quod modo dedimus in* TENAX n. 2. *Caeterum in Merceriani referuntur haec ad* 4, 454 p. 467, 21. *et locus* Ennii *ita ex- primuntur,* Ducet quadrupedem dum iugo inuitam, doma, infrene, et iuge valida, quorum tenacia infrenari nimis.

TENACITAS, atis. f. [γλοιότης] *Visciditas, it. parsimonia, duritia, perseuerantiaque.* Plin. 9, 29 (53) Vada non apprehendunt: et grandibus minor tenacitas. Cic. de Nat. Deor. 2, 122 c. 47 Ci- busque partim oris hiatu et dentibus ipsi capessunt, partim vnguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate rostrorum. Fit de tena- citate connexa, partitio repentina Solin. c. 4. Liu. 34, 7 Iniusta causa tenacitatis: *i. Parsimoniae.*

TENACITER. Adu. [κρατερῶς] Ouid. Epist. 2, 43 An miseros tristis fortuna teneciter vrget? Non teneciter tantum, sed etiam insolubiliter vincire Macrob. Somn. Scip. 1, 6. Tenacius Habita- bit et fixius Augustin. Epist. 6 *extr.* Hami anguloli tenacius Infi- guntur Macrob. Sat. 7, 3. Quae monstrata sunt, et citius discit, et Retinet tenacius Solin. c. 65 (52). Dum tenacius omen appre- hendit Val. Max. 2, 4, 5. *Add.* Id. 7, 5, 2. Tenacissime dissimulare Apul. Met. 5 p. 167.

TENOR, oris. m. *Ordo, forma, continuatio, aequabilis et con- stans nec interrupta obseruatio.* Valer. Max. lib. 1 Quo minus religio- nibus suus tenor, suaque obseruatio redderetur. Plin. in Paneg. 84 Idemque vtrique propositum, idem tenor vitae, *i. Idem viuendi modus.* Virg. Georg. 2, 537 Inceptum peragit fortuna tenorem Ouid. Epist. 15, 59. Liu. 23, 49 Hi mores, eaque caritas patriae per omnes ordines velut tenore vno perstingebat. Quinque con- sulatus eodem tenore gesti Liu. 4, 1 *extr. i. eodem modo.* Te- nore vno rem peragere *ne intermittas, aut internallum facias* Id. 5, 5. Vno et perpetuo tenore iuris Id. 34, . . Cic. in Orat. 21 c. 6 Isque vno tenore, vt aiunt, in dicendo fuit, nihil afferens praeter facilita- tem et aequabilitatem. *Loquitur de aequalitate dictionis, nulla va- rietate vellicantis auditorum aures.* Neque in Abstinentiae tenore permansit Sueton. Domit. c. 12. Aeri tenor sine nube Stat. Silu. 3, 3, 147. Plin. 7, 1, *de Socrate dixerat,* Eodem semper visum vultu, nec aut hilaro magis aut turbato. *Deinde* Exit hic tenor animi

aliquando in rigorem quendam, toruitatemque naturae duram et inflexibilem. Durat in extremum, vitaeque nouissima nostrae prosequitur Fati qui fuit ante tenor Ouid. Heroid. 7, 112. Instrumenti male concepti tenor Papinian. in l. Imperator D. de stat. hominum. Membrorum series certo deducta tenore Sammon. *pr. Conf.* Lucret. 4, 633. *et* 5, 509. Tenorem in Narrationibus seruare, *i. ordinem rei gestae* Quinctil. 10, 7, 6. Sincerus priuati ac publici Officii tenor seruatur Val. Max. 9, 11 *extr.* Pugnae tenor idem Liu. 8, 38. Rationis tenor, *vid.* Ius singulare, *in* IVS. Vina quae Fusci quondam tenore praecoquem maturitatem trahunt Columel. 1, 6. Tenor Vitae per omnia consonans Sen. Ep. 31. Placido tenore ducta Vela Ouid. Met. 3, 113. ¶ 2 *Tenendi et regendi potestas.* Lucan. 5, 729 Sed nox saeua modum venti, velique tenorem Eripuit nautis, excussitque ordine puppes. Tenere vela, *iam non poterant, vt vellent.* ¶ 3 Tenores, *quae a Graecis τόνοι dicuntur.* Quinctil. 1, 5, 22 Adhuc difficilior obseruatio est per tenores, quos quidem ab antiquis dictos tonores, comperi, vt videlicet declinato a Graecis verbo, qui τόνος dicunt: vel accentus, quas Graeci προσῳδίας vocant. Acutus tenor, *vt.* Grauis Quinctil. 1, 5, 26.

TENTOR, ōris. m. Tentores *in factionibus circi ludisque vocabantur, qui equos* et *currus tenebant, antequam vices sortesque eorum cursus veniissent. Horum mentio est in epigrammate ipso, quod ex priscis titulis Turnebus erut* Aduers. 11, 21 M. VISPANIO FVLLONI TENTORI. *Addubitat tamen ipse, num* Tinctori *melius legeretur, cui societas* Fullonis *fauet. Sed etiam* tendere *pannos* tendiculis *v. v. opus fullonium est.* De tentoribus *vero prioris generis, si tales fuere, i. si hoc nomen habuere,* Sidonius 23, 325

Vestra insignia continent ministri,
Ora et lora, manus, iubasque tortas
Cogunt flexilibus latere nodis,
Hortanturque obiter, iuuantque blandis
Vltro plausibus, et voluptuosum
Dictant quadrupedantibus furorem.

TENER, ĕra, ĕrum. Adi. [τέρην, ἁπαλὸς] *Molle, tractabile, fragile, cauteque ideo tractandum.* Festus, Tener a τέρην, conuersis literis. Gracilis, lentus Non. 4, 460. Cic. de Legib. 1, 47 Qui teneros et rudes quum acceperunt, inficiunt et flectunt vt volunt. Aetas tenera Ouid. Trist. 4, 10, 33. Agnus tener Virg. Ecl. 1, 8. Amor tener Ouid. Amor. 2, 18, 4. Teneriore mihi Animo videbare, sicut omnes fere, qui vitā ingenua, in beata ciuitate et in libera viximus Cic. Fam. 5, 21. *i. molliore, qui facilius afficitur asperis et laedutur. Sic* Iam aliquem teneriorem quaero Sen. Ep. 83. *Et* Maecenates teneri Iuuenal. 12, 39. *Sed* Antonius Cic. Att. 14, 13 Me deinde sine ad hanc opinionem iam nunc dirigere puerum, et tener animo eius persuadere, non esse tradendas posteris inimicitias. *Conf.* Sen. Ep. 7. *Vid. mox* Puer. Anni teneri Ouid. Epist. 4, 25. *i. pueriles.* Annis teneris Plin. in Paneg. . . . Arbores tenerae Virg. Ecl. 10, 53. Aristae Idem Aen. 7, 809. Aqua tenera *ap.* Cels. 2, 29 *fin. vbi vulgo,* Aqua omnia tenera, *legit Morgagn. Ep. in Cels. 1.* Aurae Lucret. 1, 208. Balatus tener, *Agni teneri* Ouid. Met. 7, 319. Carmen Idem Amor. 3, 7, 2. Ceratum tenerum Scribon. 173. *i. liquidum.* Cornua Idem 122. Corpus Virg. Georg. 2, 23. Corpus, Corpora, — puerorum Scribon. 20. 212. 252. Cupressus Virg. Georg. 1, 20. Decor tener, *Qui cito perit* Sen. Hippol. f. 4. Equus tener, *cui Veredus opponitur* Cic. de Amicit. 69. Foetus teneri, et infirmi Quinctil. 2, 6. Folia Scribon. 187. *i. mollia, primum erumpentia.* Herba tenera Virg. Georg. 1, 112. Ingenia Claud. in Eutrop. 2, 179. Insula tenera, *vid.* INSVLA. Lanugo Virg. Ecl. 2, 51. Manus Lucret. 6, 795. Membra Idem 4, 1097. Mentes Hor. Carm. 3, 24, 52. Ocelli Ouid. de Arte Am. 1, 129. Oratio mollis, tenera, et flexibilis Cic. in Orat. 52 c. 16. Os pueri tenerum balbumque Hor. Epist. 2, 1, 126. Procera et tenera palma Cic. de Legib. 1, 2. Pudor tener *Castitas, Virginitas* Ouid. Epist. 2, 143. *De Puero Lucullo* Cic. de Finib. 3 c. 2 Iam infici debet iis artibus, quas si dum est tener combiberit, ad maiora veniet paratior. Risus Claud. in prim. Cons. Stilich. 2, 346. Saltator Cic. in Pison. Sensus Petron. c. 118. Somnus Ouid. Epist. 12, 170. *vid. Heins. ad h. l.* Spado tener Inuen Sat. 1, 22. *Mollis et effeminatus, vel Leuis et imberbis.* Versus nimium teneri Hor. de Arte Poët. 246. Virgines tenerae Hor. Carm. 1, 21, 1. Cic. de Amicit. 48 Neque enim sunt isti audiendi, qui Virtutem duram, et quasi ferream esse volunt: quae quidem est tum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis, vt ex bonis amicis quasi diffundatur, et incommodis contrahatur. A teneris Vnguiculis Cic. Fam. 1, 6. De tenero Vngui, *a primis annis* Hor Carm. 3, 6, 24. *Sed etiam simpliciter* A tenero, *et* A teneris; *subaud.* Annis. In teneris consuescere Virg. Georg. 2, 272. *Compar.* [ἁπαλώτερος] Plin 10, 72 Si tenerior est et catuli adhuc aetas. Vua tenerioris Cutis Pallad. 3, 9. *Superl.* Prata tenerrima Ouid. de Arte Am. 1, 29 *pro Herbis.*

TENELLVS, a, um Adi. Dim. Plaut. Cas. 1, 1, 20. Bellam et tenellam Casinam. Varr. de R. R. 1, 41 Aqua recenti insito inimica: tenellum enim cito facit putre. Digiti tenelli Petron. Fragm. 1 p. 668 *Burm.* Vultus tenellus Stat. Silu. 5, 5, 86.

TENELLVLVS, a, um. *Aliud* Dim. Catull. 18 (17) 15 Vt puella tenellula delicatior haedo.

TENERITAS, ātis f. [ἁπαλότης] *Mollities.* Cic. de Fin. 5, 58 c. 21 In primo enim ortu inest teneritas et mollities quaedam, vt nec res videre optimas, nec agere possint. Plin. 9, 42 Huius tecori teneritas nulla praefertur. *Conf.* Vitr. 1, 2. *et* 4, 1. Plin. 18, 11. 21, 16. 23, 2. Pallad. Febr. t. 25.

TENERITVDO, ĭnis. f. [ἁπαλότης] *Idem.* Varr. de R. R. 1, 36 De segetibus, si qua est aqua, deduci: sin siccitates sunt, et terra teneritudinem habet, sarrire, vineas arbustaque putare. Animi teneritudo Apul. Met. 5 p. 164. *Conf.* Suet. Tib. c. 4. Pallad. 2, 14. Lactant. 5, 4. Sidon. 5, 10. Cael. Aurel. Tard. 2, 13, 166.

TENĔRE, *et* TENERĬTER. Adu. [ἁπαλῶς] Plin. 23, 3 E radice oleae quam tenerrime cortex derasus, in melle crebro gustatu medetur sanguinem reiicientibus. Tenere educatus Pallad. 1, 6. Pater tenere Diligit eum Vulg. Genes. 44, 20. *Compar.* Complosit illa tenerius manus Petron. c. 24. *Conf.* Cic. Tusc. 3 c. 8. *sec. Lambin.* Recitare multa tenere Plin. Epist. 4, 2, 27. Tenere dicere Tacit in Orat. 26, 5

TENERESCO, *siue* TENERASCO, ĕre. [ἁπαλύνομαι] *Teneram fieri, mitescere.* Lucret. 3, 767 Scilicet in tenero tenescit corpore mentem. Donec tenerescat Cels. 6, 6, 4. *add.* Plin. *et* 17, 22. Pallad. 1, 39.

TENERESCENS, entis. Part. Tenerescentes arbores Tertull. Resurr. Carn. c. 22.

TENES, ae. m. [Τένης] *Filius Cycni et Scamandrodices, vrbis conditor, vt refert Lycophronis Scholiastes.* Cic. in Ver. Tenem apud Tenedios in Sicilia putant esse sanctissimum Deum eorum vrbem condidisse. *Vid.* TENEDOS.

TENESMVS, i. m. Plin. 28, 14 Tenesmus, *i. Crebra et voluntas egerendi.* Scribon. 142. *Vid.* TENASMVS.

TENITAE, arum. f. Pl. Credebantur esse Sortium deae tenendi potestatem haberent. Festus.

TENNIS, siue TENNVM, TENNITES, *vid.* TEMNO.

TENNO, ĕre. *i. Tendo.* Ter. Phorm. 2, 1, 16 *sec. Meurs. Crit.* 1 p. 167.

TENONTAGRA, ae. f. *Neruorum eorum, quos tendines vocant, morbus, ap.* Cael. Aurel. Tard. 5, 2, 28 Arthritis non illa dagra dici potest, siquidem genua vel manus tenens γονάγρα vel γρα dicitur, vel τενοντάγρα, si maiores tenuerit neruos.

TENOR, *vid.* TENIO.

TENOS. [Τῆνος] *Insula cum oppido in* Aegeo mari, vnadum, *vt scribit* Plin. 4, 12.

TENSA, *vid.* THENSA.

TENTIO, TENTAMEN, TENTIGO, *vid.* TENDO.

TENTATIO, *vid.* TENTO.

TENTO, āre. [πειράζω, πειράομαι] *Tangendo vel alia ratione cunque experiri s. periculum facere. Forte primo adhibitum i bus, quos* tenditant, *i. subinde tendunt, qui experiri volunt. Pro to scribi interdum* Tempto *obseruandum, non imitandum est.* Col 11 Saepiusque digitis loca feminarum tentanda sunt: nam in gerunt ona. Auriscalpio sensim tentare Scribon. 227. gidius Flumen, vt vix pede tentare id possem Cic. de Legg. 2 c. prope manu tentari potest A. ad Herenn. 4 c. 49. Tenta nebris Caput Phaedr. 3, 11, 26. *Porro* tentare *est experiri* Phorm. 4, 3, 14 Visum est mihi, vt eius tentarem sententiam. Parad. *pr.* Tentare volui an ita dici possent. Ouid. Met — Sed quid tentare nocebit? Cic. Verr. 1, 105 Vtrum adn an tentatus. Quem ego toties omni ratione tentans, ad tandum elicere non potui Idem de Orat. 2 c. 3. Experiri et re Idem ad Brut. 16. Tentaui qui d in eo genere possem Tusc. 1, 7. *Constituitur rarius cum Infinitivo.* Scribon. Ep Spoliare tentant. *Et ibid.* Prodesse. Vlpian. l. Si non mortis inoffic. testam. Si quis rescindere testamentum tentet. *Frequenter autem cum Subjunctiuis.* Aliquem leuiter tentare quo ferat aliquid Cic. de Lege Agr. 2, 16 c. 7. Homo quum perspexerit, totumque tentarit, intelliget, *etc.* Idem de Legib Aditum tentare, *vid.* ADITVS, in ADEO. Animos tentare nuntiis, donis, *etc.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 40. Liu. Bel. Maced. 4. mos alicuius spe et metu tentare Cic. pro Cluent. 176. Quum animi feruorum et spe et metu tentati, vt aliquid in quaestion rent, *etc.* Animum alicuius tentare precando Virg. Aen Cic. Off. 2 c. 24 Armis et castris tentata res est ab omni genere num et ordine. Aures alicuius nefario verbo tentare Aruspex. Resp. 55. Causas latentes tentare Virg. Aen. 3, 32. das impulsas pollice tentauit Ouid. Met. 10, 145. Cunct tentanda, sed immedicabile vulnus Ense recidendum est, ne pars trahatur Ouid. Met. 1, 190. Diferimen fui tentare Claud. d Hon. 4, 434. Euentum ioci sui tentans D. Iabella dixit ad Angulum, Imperator torque me dona Quinctil. 6, 3. E breues tentant Virg. Georg. 4, 192. Experientia tentare de R. R. 1, 18. Fidem polliciti tentare, *Experiri veritate missi* Ouid. Met. 11, 107. Fortunam belli tentare ac peri Cic. Verr. 5, 137 c. 50. Fortunam nouam tentare Caes. Bell. 3. Frustra aliquid tentare Columel. 11, 3. Fugam ter cursu equorum Virg. Aen. 12, 484. Fidias tentare Claud. Gildon. 392. Infidus tentare aliquem Cic. Fam. 12, 25. tentare via negata Hor. Carm. 3, 2, 22. Iudicium tentare Cic. pro Cluent. 80. Leniter aut minaciter tentare, *vid.* L Leuiter aliquid tentare Quinctil. . , 4. Lacessere bello et nationes aliquas Cic. pro Lege Manil. . . Idem Att. 12, 19 enim nihil (tentatis rebus omnibus) in quo acquiescam. dum Caes. B. C. 3, 40. Partes medicinae solas ab his esse Cels. Praef. Patientiam alicuius tentare Cic. de Lege Ag c. 7. Precibus tentare aliquem Ouid. Amor. 2, 3, 1. dentiam cuiuspiam tentare Cic. Tusc. 1, 58. Scientiam tentare: Idem de Diuin. 1, 32 c. 17 Cuius quum tentaret scientiam ratus dixit ei, cogitare se quiddam, id possetne fieri consuluit. Spem armorum Idem Verr. 2 c. 71, 1 Spem certaminis Liu. 32. Studium inutile tentare Ouid. Trist. 4, 10, 21. alicuius tentare Idem Amor. 1, 8, 47. Via tentanda est Virg. 3, 8. ¶ 3 Tentari morbo, *inuadi, in primis certe de morborum dicitur.* Cic. Tusc. 4, 31 c. 14 Illud animorum, rumque dissimile est, quod animi valentes morbo tentari non p corpora possunt. Initio veris praecordiorum Inflatione te tur Suet. Aug. c. 81 *extr. add.* Id. Vesp. c. 24. Renes morb tantur acuto Hor. Epist. 1, 6, 28. Podagra tentari Scribon. Timore aquae Id. 171. *i. hydrophobiae.* Dolore tentane tur caput aut oculus Lucret. 3, 48. Amore tentari Ouid 1, 2, 5. Cancer tentat Scribon. 237. 245. Scabies tent Virg. Georg. 3, 441. *conf. Burm. ad* Sammon. v. 29. pedes *dicitur* vua *pro vino, quum ita ebrios bibentes reddit, vt vacillent.* Virg Georg. 2, 94 Tenuisque lageos Tentatura olim, vincturaque linguam. Tentare caput dicitur vinum. *Perturbare.* Plin. 23, 1. Pabula tentant graues foetas, *morbos runt* Virg. Ecl. 1, 50. *Sic nempe a tas* Tentare *est Inuadere, animo petere et aggredi.* Cic. pro Rabir. 2 Idcirco in his rebus tendis vnius hominis senectus, infirmitas, solitudoque tentat Virum non Macedonicis modo, sed Thraciae quoque auxiliis va temere tentauit Flor. 2, 14, 4. Prodiga corruptoris Impr ipsos audet tentare parentes Iuuenal. 10, 304. Pontus et o fauces tentantur Abydi Virg. Georg. 1, 207. *Sic* Insidiis aliquem Cic. Fam. 12, 25.

TENTANS, antis. *Vid.* TENTO. Tentans omnia et circiciens Sall. Iug. c. 93. Saepe tentantes agros, alia, deinde alipetiuerant Id. c. 18.

ENTĀTVS, a, um. Partic. [πεφασθείς] Ouid. de Arte Am. 1, Opprime tentatam, nec nisi victor abi. Abstinentia Nep. 15, Bellum tentatum antea, secus cesserat Sallust. Iug. c. 20. Corpus tentatum frigore Hor. Sat. 1, 1, 80. Tentata hostis misericordia Vell. 2, 71, 3. *Et* Virtus militum et Fortuna tentata Sall. Iug. c. 62.

ENTATIO, ōnis. f. [πεῖρασμός] Liu. 4, 42 Aegre Hortensium ati, tentationem eam credens esse perseuerantiae suae, *etc. add.* 41, 1. Tentationes morbi Cic. Att. 10, 17. *Vid.* COMMOTIVNCVLA, in COMMOVEO.

ENTĀTOR, ōris. m. [πειραστής] Hor. Carm. 3, 4, 71 Notus et egrae Tentator Orion Dianae. *add.* Tertull. de Anima c. 48.

ENTABVNDVS, a, um. Adi. [πειράζων] *Tentans, palpans.* Li 21, 36 Ventum deinde ad multo angustiorem rupem, atque ita resaxis, vt aegre expeditus miles tentabundus, manibusque retinens ir ita ac stirpes circa eminentes demittere sese posset. *i. Tentans.*

ENTĀMEN, ĭnis. n. Ouid. Met. 3, 341 *in Fabula Tiresiae*, Pri padem, vocisque datae tentamina sumsit Caerula Lyriope. Tenmina, *i. Experimenta.* Ibid. 7, 734 Quid referam, quoties tenmina nostra pudici Repulerint mores.

ENTAMENTVM, i. n. [πειρατήριον] *Idem quod Tentatio.* ir Aen. 8, 143 Neque prima per artem Tentamenta tui pepigi. h. e. ui nullo ante pactus sim, vt te aut per artem aliquam, aut per lega os obarem; sed intrepidum me tibi commisi. Seruius. Ouid. fe 7, 728 Meditataque paene reliqui Tentamenta fide. Fide, *pro* id Ibid. 15, 629 Funeribus fieri postquam mortalia cernunt Tenur ita nihil, *etc.* Tentamenti gratia Gell. 9, 15. Frustrari n mento Ammian. 24, 2. Nostrae Carnis tentamenta Ambros. de p. incto 1, 8. Lucri studium est tentamentum pudoris Id. Epist. 1 41 *Froben.*

ENTIPELLIVM, i. n. [Φάρμακον πρὸς ῥυτίδας Gloss.] ri ius putat esse calcamentum ferratum, quo pelles extenduntur: le Afranium dixisse in Promo, Pro manibus credo habere ego illos ne cilium. Titinium ait Verres existimare, id medicamentum esse, ugae extenduntur, cum dicat, Tentipellium inducis, rugae in e tenduntur: cum ille τροπικῶς dixerit. *Haec* Festus. *Est ergo* nt ellium *cerdonis instrumentum, Forceps pedibus applicatus; cui comra t* Titinius *medicamenta ad rugas.*

TENTORIVM, *vid.* TENDO.

TENTŸRA, orum. Pl. [Τεντυρίς] *Ciuitas inferioris Aegypti:* id t Praefectura Tentyritica *vel, vt ait* Plin. 8, 2 Insula a Nilo cirnita, in qua habitant homines, qui crocodilos non timent. Iuen, at. 15, 76 Qui vicina colunt vmbrosae Tentyra palmae.

TENTYRĪTAE, arum. m. Pl. Populi, *de quibus modo ex* Plin. 8, 2. *ra quoque lib. 17. Quum, inquit, crocodili Romam allati essent, vt vire , Tentyritae eos sequebantur: facta est ab illis piscina quaedam, ft men in vno laterum, vt ex aqua in apricum egredi possent. Tenori adeant, qui eos interdum rete educebant ad solem, vt aspectatorios lerentur: interdum in aquam intrantes, rursum eos in piscinam reb nt.* Plin 28, 3 In insula Nili Tentyritae nascentes tanto sunt od ilis terrori, vt vocem quoque eorum fugiant. *Locus classicus* n. 8, 25 f. 38 Gens hominum est huic beluae *(Crocodilo)* aduerpso Nilo Tentyritae ab insula, in qua habitat, appellata. — Quin lumini innatant dorsoque equitantium modo impositi, hiantisupino capite ad morsum, addita in os clava, dextra ac laeua teextrema eius vtrinque, vt frenis in terram agunt captiuos: ac etiam sola territos, cogunt enomere recentia corpora ad sepultuam *Add.* Sen. Nat. Quaest. 4, 2 Nec illos Tentyritae generis aut nis proprietate superant, sed contemtu et temeritate. Vltro nt insequuntur, fugientesque iniecto trahunt laqueo. Plerique perunt quibus minus praesens animus ad persequendum fuit.

TENVIS, e. Adi. [λεπτὸς, ψιλὸς] *A* Teneo *fieri quibusdam videtur quod, quae* tenuia *sunt, facile* teneantur. *significat autem paruum et exilium, inprimis subtile, vt crasso sit contrarium.* Columel. 2, 10, 17 Quo nue linum proueniat. Plin. 12, 14 Tenuissimus cortex. Plaut Rud 5, 2, 14 *Seruus veru extergens,* E robigine, non e ferro fa tur est, Ita quanti magis extergeo, rutilum, atque tenuius fit. Acies tenu *vid.* ACIES. Acus tenuis, *vid.* ACVS. Aër tenuis Virg Georg. 4, 311. *Vid. mox* Caelum tenue. Aër purus *et* tenuis, rat *et* concretus, *contraria* Cic. de Nat. Deor. 2, 52 c. 16. Album qui tenue Scribon. 27. Animi tenuis atque infirmi haec videri aes 3. C. 1, 32. Aqua tenuis, *Modica* Liu. 1. Argilla tenuis *sine humore.* Virg. Georg. 2, 180. Athenae Martial. 6, 64. *subtilis sensus aut ingenii: vid. Barth. Adu.* 41, 10. Aurae tenues Virg Georg. 4, 500. Aurum tenue Idem Aen. 4, 264. Auctoritas tenuis, *Persona leuis.* Cic. de Lege Agrar. 2, 45. Idem de rare Athenis tenue Caelum, *(Aer)* ex quo etiam acutiores putantur tici: crassum Thebis, itaque pingues Thebani, et valentes. Sen s tenuis *opes paruae* Hor. Epist. 1, 7, 56. Corpora tenuiora scrip n. 26. *i. delicatiora.* Cic. pro Flacc. 22 Haec enim ratio ac nag tudo animorum in maioribus fuit: vt quum in priuatis rebus, uisque sumtibus minimo contenti, tenuissimo Cultu viuerent. Danum tenue Claud. de Bell. Get. 5. Discrimen tenue, *Parvum* lin, 33. Distinctio tenuis et acuta Cic. Acad. 4, 43. Idem ler 2, 20 Vndecies numeratum esse, vt eam causam, in qua ne tenuis na quidem Dubitatio posset esse, isto cognoscente obtineret. Fila enu aranei Lucret. 3, 384. *conf.* Virg. Culic. v. 2. Idem Georg. 3, 6 n tenui labor, at tenuis non Gloria. Herba tenuis Scribon. 17. *Gr.* λεπτή. Homines tenuiores Cic. pro Mur. c. 34 *extr.* len Verr. 2, 134 Nam locupletissimi cuiusque census extenuarant, tesimi auxerant. Honores Nep. 1, 6, 2. Imago tenuis Luret., 61. Loco tenui ortus, *Humili* Liu. 2. Mel tenue, *id quum liquidissimum* Scribon. 106. Mensa tenuis Hor. Carm. 2, 5, 1 Cic. pro Quint. 2 P. Quintius, cui tenues opes, nullae tenuites, exiguae amicorum copiae sunt. Idem Verr. 2, 53 lidi oppidum est, tenue sane, non longe a Syracusis. Oratio tenuis et scriptura leuis: *Stylo parum sublimi scripta* Ter. in Prol. Phorm. Cic. in Hortens. Eundem non modo mediocri Pecunia, sed etam nui peretipere possumus Nonius 4, 461. Pluuia tenuis Virg Georg. 1, 92. Praeda tenuis Caes. Bell. Gall. 34. Remior tenue Plin. 2, 48. Sermo tenuis Hor. Serm. 1, 4, 9. Sermor tenui et exiguo disputare Cic. de Orat. 1, 57. Sonus tenuis Ouid. Met 14, 429. Cic. pro Rosc. Com. 43 Recitabimus; erras, inanet tenui Spe te consolaris. Idem pro Caecin. 43 Quod si vi pulsi dicimus exercitus esse eos, qui metu ac tenui saepe suspicione periti fugerunt. Tellus tenuis Ouid. Epist. 4, 106. Testis obscurus et tenuis Cic. in Partit. 117. Textura tenuis Lucret. 3, 210. Virg. Georg. 1, 398 Tenuia nec lanae per caelum vellera ferri. Tenuia *Trochaeus est,* u *Consonans. Vid.* n. 2. Tenuissima Valetudine esse Caes. B. G. 5, 40. Toga Hor. Epist. 1, 14, 32. Ventus tenuis Virg. Aen. 3, 448. Vestes tenues Ouid. de Arte Am. 3, 707. Plin 3, 4 Magnae quondam vrbis tenue Vestigium. Victus tenuis, *cui* Copiosus *opponitur* Cic. Tusc. 3, 46. Idem de Fin. 2, 90 c. 28 Negat enim tenuissimo victu, id est contemtissimis escis et potionibus minorem voluptatem percipi, quam rebus exquisitissimis ad epulandum. Vinum tenue Ouid. de Arte Am. 1, 571. Tenuis viribus, *Imbecilla* Plin. 12, 16. Tenuior et Tenuissimus, Cic. de Legib. 3, 24 Inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarint, *h. e. Pauperiores. conf.* Id. Off. 2 c. 12. Membrana tenuissima Cic. de Nat. Deor. 2, 142 c. 57. In minimis tenuissimisque rebus labi Idem de Orat. 1, 169 c. 37. Patrimonium tenuissimum alicui relinquere Auctor ad Heren. 4, 51. Stamina tenuissima Ouid. Met. 4, 179. Toga tenuissima filo Idem de Arte Am. 3, 445. ¶ 2 *Obseruatt.* Tenuior; *in versu hexametro, Dactylus est alias. Sed* Stat. Silu. 1, 4, 36 Sperne coli tenuiore lyra, vaga cingitur astris, *etc. elisa plane Vocali* u. *Sic* Theb. 6, 95 Obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu Verba pio miscens *etc.* Quinctil. 2, 1 Nam tenuis a fonte, assumtis Poëtarum historicorumque viribus pleno iam satis alueo fluit. Virg. Georg. 4, 6 In tenui labor *inteu. argumento. Ad stilum refertur* Hor. in Arte Poët. 46 In verbis etiam tenuis, cautusque serendis.

TENVICVLVS, a, um. Adi. [ὑπόψιλος] Cic. Fam. 9, 19 Tenuiculo apparatu significas Balbum fuisse contentum.

TENVITAS, ātis. f. [λεπτότης] Plin. 8, 33 Cauda praelonga in tenuitatem definens, et implicans se viperinis orbibus. *de chamaeleonte. opp.* densitati Macrob. Somn. Sc. 1, 6. *add.* Sen. Qu. Nat. 2, 10. Cic. Tusc. 1, 50 c. 22 Vt si iam possent in homine vno cerni omnia, quae nunc tecta sunt, casurusne in conspectum videatur animus, aut tanta sit eius tenuitas, vt fugiat aciem. Quosdam valetudo, modo bona sit, tenuitas ipsa delectat Cic. de Clar. Orat. 94. *Hic stili qualitas est, vt* Eidem de Fin. 3, 40 c. 12 Propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem. Tenuitas, *Paupertas,* Cic. Fam. 1, 21 Vt possum, ex meis angustiis, illius sustento tenuitatem. Refugium tenuitatis meae Quinctil. Decl. 13. *add.* Caes. B. G. 7, 17. Cic. Off. 2, 74 Danda etiam opera est, ne quod apud maiores nostros saepe nebat, propter aerarii tenuitatem, assiduitatemque bellorum, tributum sit conferendum. Vbertas *et* Tenuitas frugum, *contraria* Idem de Diuin. 2 c. 13.

TENVITER, tenuius, tenuissime. Adu. [λιπτῶς] *Proprie, vt* Alutae tenuiter Confectae Caes. B. G. 3, 13. Contusa tenuiter Scribon. 10. *Metaphor.* Cic. Verr. 2, 157 Iamdudum enim mihi nimium tenuiter Siculorum erga te voluntatis argumenta colligere videor. Idem Verr. 4, 22 c. 16 Iussit Timarchidem aestimare argentum, quo modo? quo qui vnquam tenuissime in donatione historionum aestimauit. *conf.* Colum. 12, 33. *et* de Arb. c. 7. Philosophorum mos tenuiter differendi Cic. in Orat. 46 c. 14. Respondere tenuiter et nugatorie Auctor ad Herenn. 4, 49. Cic. de Inuent. 2, 51 c. 16 Hi et caeteri omnes loci communes, ex iisdem praeceptis sumuntur, quibus caeterae argumentationes: sed illae tenuius, et acutius, et subtilius tractantur: hi autem grauius, et ornatius, *etc. conf.* Symmach. 10, 55.

TENVO, āre. [λεπτύνω] *Tenuem, subtilem, macrum, debilem facere, siue minuere.* Virg. Georg. 3, 129 Ipsa autem macie tenuant armenta volentes. Adipes tenuare Quinctil. 2, 10. Propert. 3, 1, 5 Dicite quo pariter Carmen tenuastis in antro. *h. e. Tenue subtile et gracile carmen concinnastis.* Idem, qui facimus, factam tenuabimus Iram Ouid. Heroid. 20, 73. Magna modis tenuare paruis Hor. Od. 3, 3 *extr.* Curae tenuant corpus Ouid. Met. 3, 396. *al. Attenuant. Proprie* Silices tenuantur ab vsu Ouid. de Arte Am. 3, 91. Spiritus et vacuas prius hic tenuandus in auras Ouid. Trist. 1, 4, 11. Vomer tenuatur ab vsu Ouid. ex Ponto 2, 7, 42. *conf.* Plin. 11, 23. Solin. c. 90. Tac. Agric. 10, 4. Macrob. Somn. Sc. 1, 6 p. 27. Vultum macie tenuare Propert. 4, 3, 27.

TENVĀTVS, a, um. Partic. [λεπτωθείς] *Vt,* Corpus tenuatum recreare Hor. Serm. 2, 2, 84. Charta tenuata Plin. 13, 12. Corpus paruo victu tenuatum Tacit. Ann. 15, 63, 3. Vox tenuata Ouid. Met. 2, 373. *add.* Cels. 4, 1. *Drakenb. ad* Sil. 1, 396.

TENVATIM. Adu. Apic. 2, 4 Intestinum perquam tenuatim productum.

TENVABĬLIS, e. Adi. Cael. Aurel. Acut. 3, 4 Super vnctiones tenuabiles et apertibiles, *i. quae tenuant et aperiunt.*

TENVESCO, ere. *Tenuari.* Censorin. in Fragm. c. 3 Vniuersa gignentia crescente luna pubescunt, tenuescente tenuantur.

TENVIARIVS, i. m. *Qui vestes tenues conficit.* In Vet. Inscript. VESTIARIVS TENVIARIVS. *Vid.* Voss. de Vit. L. L. 3, 52.

TENVS, oris. n. [πηγὶς] *Laqueus, a tendicula seu tendendo dictus, auctore* Nonio 1, 17. Plaut. Bacch. 4, 6, 23 Pendebit hodie pulchre, ita intendi tenus. Seruius in Sextum Virgilii v. 62 *dici putat* Extremas partes arcus: vnde tractum sit Hactenus, id est hucusque, quasi vsque ad finem. Philyrae tenus, *i. restem e philyra textum Salmasius restituit* Tertulliano de Pall. p. 209 sq. *Etiam* Tenus, i *probat Salmas. ad* Tertull. Pall. p. 210. *legitque* Apul. Met. 8 p. 214, 29 Arrepto denique flagro — contortis tenis lanosi velleris prolixe fimbriatum *etc. ex membranis Florentinis, vbi editur* taeniis. *Certius, sed nimis barbari aeui, quod addit ex* legibus Frisonum, Tali de virga praecisa, quos tenos vocant: *neque hic funis est. conf. Taubm. ad* Plaut. l. c. *it. Parei Lex. Crit.* p. 1231. ¶ 2 Tenus, [μέχρι] *Praepositionis naturam sumit, et significat Vsque ad.* Hac tenus *q. d. in* hac *re* tenus *vel finis est.* Capulo tenus abdidit ensem, *vt in* capulo *finis, s.* tenus *esset. Vid. locus* Festi, *quem damus in* QVATENVS n. 2. *Quidam a* tendendo *derivant, quod haec Praepositio extentionem quandam significare videatur. Sed magis placet certe priori adiungendum, finem quendam et terminum significari. Nempe funiculis intensis fines notari solent. Sic intelligitur idem nomen esse, quod tendiculum significet, et quod Praepositionis vicem subeat. Ablatiuo seruit, semperque in Singulari postponitur,* vt Hactenus, Eatenus, Quatenus, Verbo tenus, Ore tenus, Capulo tenus, Digito tenus, Facietenus, Humerotenus, Pubetenus, *ap.* Apul. *vid. Elmenhorst. Ind. in Aduerb.* Virg. Aen. 3, 4. 6 Prima hominis facies, et pulchro pectore virgo Pube tenus. Idem Aen. 6, 62 Hac Troiana tenus fuerit fortuna secuta. *Conf.* Seru. *ad h. l.* Capite tenus alligetur vitis Colum. 11, 2, 95. Lateri Capulo tenus abdidit ensem Virg. Aen.

Aen. 2, 553. Et loca conuiſit Cauda tenus infera piſcis Cic. in Arat. 352. Collo tenus ſupereminet omnes Ouid. Met. 3, 182. Corpore tenus delibrandus eſt cortex Colum. 4, 24, 6. Crateraque tenus lucet mortalibus Hydra Cic. in Arato 387. Paullus de furtis, l. Creditoris, Vt cui pignus furreptum eſt, non Credito tenus intereſt, ſed omnimodo in ſolidum furti agere poteſt. *i. quantum ad creditum.* Ianua ac limine tenus domum claudit Tacit. Hiſt. 1, 33, 3. Muro tenus omnes fere vrbes ſiniuntur. Paullus in l. Nam quod. §. vlt. D. de penu legata. Ore tenus Tacit. Ann. 1, 70. *i. Vsque ad os.* Porta tenus Id Ann. 3, 5. Columel. 4, 11 Omnem ſuperficiem amputabant Solo tenus iuxta ipſum articulum, vt e duro pullularet. Specie tenus Colum. 6, 36, 3. Talo tenus veſtigia tingit Ouid. Met. 4, 343. Tauro tenus Antiochus a Scipione deuictus regnare iuſſus eſt Cic. pro Deiot. 36 c. 13. Titulo tenus Tranquill in Claud. c. 25. Veteres Verbo tenus acute illi quidem, ſed non ad hunc vſum, *etc.* Cic. de Legib. 3, 14. Vlp. in l. 1. §. 2. D. Quod quisque iuris, *etc.* Haec autem verba, *etc.* cum effectu accipimus, non Verbo tenus. Viuo tenus Col. 4, 24. Liu. 26, 45 Vt alibi vinbilicotenus eſſet aqua, alibi genua vix ſuperaret. *Accuſatiuo aliquando iungitur.* Flacc. Argon. 1, 538 Et Tanaim tenus, immenſo deſcendit ab Euro. *In Plurali ponitur cum Genitiuo, et etiam cum Ablatiuo.* Virg. Georg. 3, 53 Et crurum tenus a mento palearia pendent. Seruius, Tenus dicit eſſe Aduerbium. Celſ. 1, 2 Demittere ſe inguinibus tenus in aquam calidam. Labrorum tenus Lucret. 1, 939. Corporum tenus curioſus, animi ſenſus non expreſſiſſe *de pictore* Plin. 34, 8. Aquila cum ſe Nubium tenus altiſſime ſublimauit Apul. Flor. p. 340. Hor. Epiſt. 1, 1, 32 *Cum Aduerbio iunxit* Eſt Quodam prodire tenus, ſi non datur vltra. *i. Aliquousque, vsque ad quiddam.*

T E O et T E P

TEOS, *vid.* TEIVM.

TEPEO, ēre, *vid.* TEPIDVS.

TEPHRIAS, ae. m. *Genus lapidis. Interpretari poſſis Cinericius, τέφρα enim, cinis dicitur Latine.* Plin. 36, 7 Laudatur praecipue ex his, quem tephriam appellant a colore cineris.

TEPHRION, i. n. *Collyrion,* a cinereo colore Celſ. 6, 6, 7.

TEPHRITIS, tidis. f. *Gemma, ap.* Plin. 37, 10 *et ipſa a colore.*

TEPĬDVS, a, um. Adi. [χλιαρός, χλιερός] *Medium inter calidum et frigidum, nempe Quod frigido et calido temperatum eſt.* Plin. 12, 25 Praeterea finceri denſantur in tepida aqua. *Dicitur etiam tepida abſolute pro aqua tepida.* Immittas in tepidam Apic. 3, 1. *conf.* FRIGIDA. Tepidae et egelidae aquae Plin. 31, 2 Alibi tepidae egelidaeque auxilia morborum conferentes. *add.* Suet. Ner. c. 48. Tepidum lac, Statim muletum Virg. Aen. 3, 66. Seruius. Dies tepidus Ouid. Epiſt. 4, 160. Tepidior tempeſtas Varr. R. R. 3, 10. Tepidior cadi Status Pallad. 3 t. 24. Tepidus fulgor Plin. 9, 31. Lucret. . . Tepidisque caminis. Martial. 1, 42 Circumſert tepidis cocus popmis. Tepido fudant humore lacunae Virg. Georg. 1, 117. Inutilem ſ. noxium *interpretatur* Seruius. *Sed nempe noxius eſt hic, quia tepidus.* Ignes tepidi Ouid. Amor. 2, 19, 15. Sol tepidus Virg. Georg. 1, 398. Vapor tepidus Lucret. 2, 857. Loca tepidiora Columel. 8, 5. Tepidiſſima hiberna Sen. ad Marc. c. 17. Tepidiſſimum pocillum Auguſtin. Confeſſ. 6, 2. Mens tepida Ouid. de Arte Am. 2, 445. Fac timeat de te, tepidamque recalface mentem Idem Remed. Amor. 629. *Laudatur etiam* Plauti . . . Hic homo factus eſt tepidior, *i. ſegnior. Aduerbialiter* Ouid. ex Pont. 4, 10, 43 Tepidum ſpirare. *conf Heinſ. ad h. l.*

TEPIDE. Adu. Columel. 8, 5 Vt tepide habeantur. Plin. Epiſt. 5, 6 Si natare latius aut tepidius velis, in area piſcina eſt. Iam tepidiſſime hoc dicebat Auguſtin. Conf. 8, 11.

TEPĬDO, āre. [χλιαίνω] *Pro Tepefacere.* Plin. 17, 26 In eodem agro bruma, tanto magis ſi niues iaceant geletue, ne frigus vites adurat, circumfundunt riguis, quod ibi tepidare vocant, memorabili natura in amne ſolo.

TEPIDARIVM, i. n. [χλιαροβύχιον Gloſſ. Gr. Lat.] *Membrum* Balnei, *in quo tepidus vapor, aqua tepida.* Paullus in l. Fiſtulam. D. De ſeruit. vrb. praed. Sed Neratius ait: Si talis ſit vſus tepidarii, vt aſſiduum humorem habeat, et ideo noceat vicino, poſſe eum prohiberi. Vitruu. 5, 10 *pr.* Illa caldaria tepidariaque lumen habeant ab occidente hiberno. *Paullo poſt pro Vaſe:* Ahena (inquit) ſupra hypocauſtum tria ſunt componenda: vnum caldarium, alterum tepidarium, tertium frigidarium: et ita collocanda, vti ex tepidario in caldarium, quantum aquae caldae exierit, influat: de frigidario in tepidarium ad eundem modum. *Nempe Adiectum eſt ſua natura. Vid.* CALIDARIVM, in CALOR. *conf.* Celſ. 1, 3. *Mercurial. A. Gymn.* 1, 10.

TEPEO, ui, ēre. [χλιαίνομαι] *Tepidum eſſe.* Cato de R. R. 69 Lenibus lignis facito caleſcat: vbi temperate tepebit, tum cuminum indito. Quum tepere coeperit Scribon. 157. Aqua tepet Ouid. ex Ponto 3, 4, 56. Aura tepet Idem Triſt. 3, 10, 7. Tepet igne maligno focus, *h. e. modico nimis et parco* Martial. 10, 96. Regio Horat. Sat. 1, 4, 30. Veneres tepuere ſub annis Nemeſian. Ecl. 1, 13.

TEPENS, entis. Partic. [χλιαινόμενος] *Vt,* Aqua Scribon. 86. Aurae tepentes Zephyri Virg. Georg. 1, 330. *et* Ouid. Met. 1, 107. Buxi tepentes Martial. 3, 20. Tepentes fontibus Baiae Flor. 1, 16, 4. Cineres tepentes Stat. Silu. 3, 3, 181. Locus tepens Columel. 1, 4. Sol tepens Ouid. Faſt. 3, 236. Ver tepens Idem de Arte Am. 3, 185.

TEPEFĂCIO, fēci, factum, ĕre. [χλιαίνω, ἁλεαίνω] *Vt* Tepidare, *tepidum reddere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 40 c. 15 Is eius tactus eſt, non vt tepefaciat ſolum, ſed etiam ſaepe comburat. Flumina caede Catull. 65, 360. Sanguine Biſtonium quod non tepefecerit Enſem Ouid. ex Pont. 4, 5, 35. Ferrum tepefecit in iugulo matris Hor. Serm. 2, 3, 136. *add.* Plin. 15, 28.

TEPEFĪO, ĕri. Plin. 11, 6 Mature tepefiunt. Nidum mollibus plumis floccisque conſternunt tepefaciendis ouis Plin. 10, 33. *add.* Id. 16, 24. Frigoribus adiectis durefcit humor, et idem viciſſim mollitur tepefactus, et tabeſcit calore Cic. de Nat. Deor. 2, 26 c. 10. *add.* Virg. Georg. 4, 308. Terra ſemen tepefactum vapore et complexu ſuo diffundit Cic. de Senect. 51 c. 15. *add.* Id. Tuſc. 5 c. 13. Terra tepefacta cruore Virg. Aen. 9, 333. *conf.* Id. ib. v. 419. Celſ. 6, 7, 1 *et* 2.

TEPESCO, ui, ĕre. [χλιαίνομαι] *Tepidum fieri.* Fons Paullatim tepeſcens Plin. 2, 3. Cic. de Nat Deor. 2, 26 c. 10 Atque etiam maria agitata ventis ita tepeſcunt, vt intelligi facile poſſit in tantis illis humoribus eſſe incluſum calorem. Virg. Aen. 9, 701. C ex Pont. 3, 4, 56. Mentes tepeſcunt Lucan. 4, 284. Nego tepeſcens Ammian. 28, 1.

TEPOR, ōris. m. [ἁλέα, χλίανσις, χλιαρότης] *Qualitas eius, dicitur* tepidum. Cic. de Nat. Deor. 2, 26 c. 10 Nec enim ille e nus et aduenticius habendus eſt tepor, *etc.* Idem de Senect. 15 Vua maturata dulceſcit, veſtitaque pampinis nec modico tepor ret, et nimios ſolis defendit ardores. *conf.* Curt. 5, 4, 9. *et* 6, 4 Cacli tepor Columel. 2, 4. Egelidi tepores Catul. ad ſeipſum *add.* Alcim. 2, 127. Tepore humido et lento naſcuntur erucae 17, 24. Lenis tepor Ouid. Met. 2, 811. Lentus tepor, *vid.* LENT

TEPORO, āre. *Tepefacere.* Glaciemque teporat Flam ignis aquae Dracont. Hexaëm. v. 28.

TEPORĀTVS, a, um. Adi. [χλιανθείς] Plin. 36, 26 gmenta teporata agglutinantur tantum, rurſus affundi non qu praeterquam abrupta ſibimet.

TEPŌRVS, a, um. Adi. Tepidus Sidon. Epiſt. 9, 15 Teporu tus. Auſon. Eidyll. 24, 1 Sol profectus a teporo veris aequinoctio.

TEPŬLVS, a, um. Adi. Frontin. de Aquaeduct. 2 p. 244 T lae aquae. *conf.* Plin. 36, 15 ſ. 24. P. Victor de Regionib. Vrb. Rom

T E R

TER, Aduerbium *numerale.* [τρὶς, ἐπὶ τρὶς] Virg. Aen. 2, 792. conatus erat collo dare brachia circum, Ter fruſtra comprenſa m effugit imago. Ibid. 6, 229. Ter Conſul Plin. 19, 1. Te plus Geryones Hor. Carm. 2, 14, 8. Ter Decies Cenſorin. Auſon. Ep. 7, 31. Vitr. 9, 4. Ter felix Ouid. Met. 8, 51. tanto peior ipſa eſt, quam illam tu eſſe vis Plaut. Perſ. 1, 3, 72. quatuor Cic. de Diuin. 1, 55 Caedunt de caelo ter quatuor cor ſancta. *ex Poëta.* Ter et quater Hor. Carm. 1, 31, 13. que quaterque beati Virg. Aen. 1, 94. Idem Aen. 4, 589. T vicies Plin. 7, 28. Varro de R. R. 2, 1 Ea parte habet nouer ſcretas ter ternas. *de pecunia.* Cic. pro Roſc. Amer. 133 Aptam et ratione diſpoſitam ſe habere exiſtimant, qui in Salentin in Brutiis habent vnde vix ter in anno audire nuntium poſſunt. in menſe Scribon. 58. 159.

TERCENTVM. [τριακόσια] Virg. Aen. 8, 716 Maxima te tum totam delubra per vrbem Laetitia, ludisque viae, plauſ fremebant. *conf.* Id. 1, 272. Coripp. 1, 23.

TERCENTĒNI, ae, a. *Plur. tantum.* Adi. [τριακόσιοι] tial. 2, 1 Tercentena quidem poteras Epigrammata ferre.

TERCENTI, ae, a. Tercenta debet Titius Martial. 4, 37.

TERCENI, ae, a. Tercena millia militum Ruf. Feſt. Breu. Tercena feſtertia acceperam Eumen. pro Reſtaur. Schol. c. 11

TERDĒNI, ae, a. Plur. Adi. [τριακαίδεκα] Virg. Aen. Ex quo terdenis vrbem redeuntibus annis, *etc.* Martial. 8, 78 numerem currus, terdenaque praemia palmae.

TRECENTI, TRECENI, *et* TREDENI, *vid. ſuo loco.*

TERGEMĪNVS, a, um. Adi. [τριπλᾶς] Liu. 6, 7 Mod geminae victoriae triplicem triumphum ex his ipſis Volſcis et A et ex Hetruria egiſtis. *i. triplicis.* Tergeminus Geryon Virg. 8, 202. Ouid. Triſt. 4, 7, 16 Tergeminumque virum (*Geryo*) tergeminumque canem (*Cerberum*). Tergeminum canem *etiam* Prop. 4, 7, 52. Tergeminum caput *Cerberi* Tib. 3, 4, 88. *I etiam* Stat. Theb. 2, 31 Ni Deus horrendam Lethaeo vimine mu Ferrea tergemino domuiſſet lumina ſomno. Hecate Virg. A 511. Ignis tergeminus Iouis, *Fulmen triſulcum* Stat. Silu. 1, Porta Liu. 4, 16. Proles tergemina, *Tres filii,* Stat. Silu. 4, Spolia Liu. 1, 26. Tergemini Honores Horat. Carm. 1, 1, 8. *tribuunt tres partes populi Senatus, Equites, Plebes.* Tergeminae tis confinia *legebant* Tib. 4, 1, 70. *Sed pulchre olim reſtitutum.* lum inter geminae mentem confinia mortis, *Scyllam et Charybdin. eſt* Tergeminum par Cic. Phil. 11, 2. *Sed* Ecce tibi geminum in lere par! *Denique* Martial. 3, 46 Tergeminum mugiat ore ſophos, *petitum eſt.* Tergemini, *dicuntur Tres, qui ex* vno vtero, *die editi ſunt.* Plaut. Mil. 3, 1, 122. Plin. 7, 3 Tergeminos naſci tum eſt, Horatiorum Curiatiorumque exemplo. *Sed* Liu. 1, 24 *kenb. ſine alterius lectionis mentione dedit* Trigemini.

TERNVS, a, um, *vel* TERNI. Plur. Adi. [τρίτατος] Cic. 9, 22 Quum loquimur terni, nihil flagitii dicimus: at quum bin ſeenum eſt. *Eſt enim βίνει Imperatiuum verbi βινέω, quo nude et tioſe ſignificatur cortus venereus.* Cic. Verr. 2, 137 Hoc quoque pr tuos ternos denarios nunc primum poſtulatur. *Sic* Verr. 3. Virg. Aen. 5, 120 — terno conſurgunt ordine remi. Hor. 2, 4, 76 Immane eſt vitium, dare millia terna macello. deni Plin. 18, 26. Ter terni cyathi Hor. Od. 3, 19, 14. *add* lumel. 5, 10. Catapotia terna vel quaterna Scribon. 89. learia terna 16. Pilulae ternae vel quaternae 87 ſq.

TERNARIVS, a, um. Adi. [τριτεύς] Columel. 11, 2 N rus. Ternarii ſcrobes, *trium pedum, vid.* SCROBS. Iunct Sidon. 4, 3.

TERNIO, onis. f. Qui numerus ternio Graece dicitur τρίας 1, 20. Multiplicationis ratio eſt ſenioni ad ternionem Mart. pella 7 p. 25..

TERTIVS, a, um. Adi. [τρίτος] *Qui poſt ſecundum eſt.* Epiſt. 4, 27 Tertius dies eſt quod audiui recitantem Sentium au num cum ſumma mea voluptate. Virg. Aen. 3, 117 Terti claſſem Cretaeis ſiſtet in oris. Tertia regnantem vidit Virg. Aen. 1, 269. Tertius e caelo cecidit Cato Iuuenali Cic. Tuſc. 2, 24 c. 10 Iam tertio me quoque funeſto die Triſti latu aduncis lacerans vnguibus. *ex Poëta.* Idem pro Rabir. 34 Modo vobis intpectantibus in iudicio Gabinii tertio quoque excitabatur. *add.* Id. Fam. 5, 2. Plaut. Poen. 1, 2, 118 Salu pretio tertia. Plin. 12, 12 In noſtro orbe proxime laudatur dum Syriacum, mox Gallicum, tertio loco Creticum. Tert locum Mileſiae oues obtinent Plin. 8, 48. Nihil eſſe tertium Fam. 9, 22. Sed ſi res coget, eſt quiddam tertium Idem F 1, 5. Tertiae notae herbae, *Tertio loco adſcribendae, vel tert dignitatem poſt alias ſortitae* Columel. 9, 4. Ad tertias (*par* decoqui Scribon. 152. Decoctum Id. 57. Redactum Id Terere Id. 60. *Vid.* Colum. 12, 20. Tertia ponderis detr Scribon. 90. *ſc. parte.* *Plene* Aliis tertia parte tertiata Id. 92 Partes duae tertiae Colum. 5, 1, 11. Quum ad tertias ſubſe coctura Id. 12, 20, 2. *Vid. de talibus Rhod. Lexicon Scribon.*

tia

uma legio Tac. A. 1, 37, 4. Menſe tertio decimo Colum. 9 2 Tertius *et* Tertia *ſunt etiam Nomina Propria*, ut Scipio, Quartus, Quintus, Sextus, Decimus. *Vid.* Varr. L. L. 8, 8 p. 93, 6. *Nobilis eſt* Iunia Tertia *propter iocum* Ciceronis *ap.* Macrob. Sat. 2, 2 Mater M. Bruti Seruilia cum pretioſum aere paruo ſibi abſtulisſet a Caeſare — non effugit dictum tale Ciceronis, quem; quo melius emtum ſciatis, comparauit Seruilia hunc ſun- dum Tertia deducta. Filia autem Seruiliae erat Iunia Tertia, eadem- Caſſii vxor, laſciuiente dictatore tam in matrem, quam in puel- m. *Hinc* Tertullus *et* Tertulla *de quibus ſ. l.*

TERTIĀNVS, a, um. Adi. [τριταῖος] *Vt*, Tertiana febris, ae *tertio quoque die nouam acceſſionem facit.* Cic. de Nat. Deor. 3, 24 Vide quaeſo ſi omnis motus, omniaque quae certis temporibus di m ſuum conſeruant, diuina dicimus, ne tertianas quidem fe- es quartanas diuinas eſſe dicendum ſit. Tertiana quoque ſolet, *Idem ſignificat: quod pluraliter etiam frequentius legitur.* ind, 20 Seminis grana tria in tertianis deuorari iubent aliqui ante ceſſionem. *Add.* Id. 20, 20. *et* 32, 10. Petron. c. 17 ſeqq. Ter- ni Tacit. Hiſt. 5, 1 Tradidit et Syria duo et viceſimanos, tertia- ſqui. *h. e. Tertiae legionis milites.* *Add.* Id. Ann. 13, 38, 5.

TERTIO. Adu. [τρισσόν] Ter. Eun. 3, 3, 24 Non herele ve- mi tertio. Columel. 3, 13 Ille iterum, ille tertio auctionibus factis nam dedit Cic. pro Deiot. c. 5.

TERTIVM. Adu. [τρίτον] *Vt*, Tertium Conſul Liu. 3, 22. *Super ita dicendum ſit, nec vnquam* tertio, quarto *etc. diſputatur* Plin. 2, 1. Plinius *certe* Pan. 64, 4 Idem tertio conſulem feciſſe, quod *Lepidum eſt, quod* Gell. l. c. *de dubitatione et religione quae- rorum ſummorum ea de re memorat ex* Varrone, *et* Tirone Tul- *lorum de verbis quaedam ponimus: nempe* Varronis *iſta*, Et Pom- imide, quod in theatro ne adſcriberet *conſul tertium* aut *tertio*, reias literas non ſcripſit. Tiromis vero, Cum diſſentiretur, et *tertio* alii *tertium* ſcribendum contenderent, rogauit Ciceronem ius, vt quod ei rectius videretur, ſcribi iuberet. Tum Cice- iudicare de viris doctis veritum eſſe ——— Perſuaſit igitur o, vt neque *tertium* neque *tertio* ſcriberetur, ſed ad ſecundum fierent literae (TERT.) vt verbo non perſcripto, res qui- monſtraretur, ſed dictio tamen ambigua verbi lateret. *Addit* Cum multis annis poſt ea ſcena, quae prociderat, refecta es- merus tertii conſulatus non vt initio prioribus literis, ſed tri- tum lineolis inciſis (III) ſignificatus eſt. *Haec indicant curam um hominum etiam in talibus.* Cic. de Diuin. 2, 121 c. 59 id ſit tam incertum quam talorum iactus? tamen nemo eſt, quin ctans Venereum iaciat aliquando, nonnunquam etiam iterum um. Veniunt iterum atque tertium tumultuoſius Cato *apud* ar 2, p. 196.

TERTIO, āre. [τριτεύω] *Tertio facere: vt Terram vel ſolum dicimus, Quum tertio aratur et colitur.* Columel. 2, 4 Sed talis agri quatuor operis expeditur. nam commode proſcin- uabus, vna iteratur, tertiatur, dodrante, in liram ſtatim redi- uadrante operae. *Vid.* Idem 2, 13, 8. Idem 2, 4, 4 Iteratos eſſe it, ac deinde circa Septembris Calendas tertiatos. *conf.* Id. 11, lad. Sept. 1, 1.

TERTIATIO, ōnis. f. [τριτεύσις] Columel. 12, 50 Nam pluri- eſert non miſcere iterationem, multoque minus tertiationem ima preſſura. *De tribus olearum preſſuris loquitur*, iteration *ſecundam preſſuram, ſiue oleum ſecundae preſſurae*, tertiationem *etiam preſſuram.*

TERTIATVS, a, um. [ἐγκεκομμένα ῥήματα] Tertiata verba, *quae tertiatur Imperfecta, lapſantia, et cum pauore nutabunda: quando quis tertiatus non profert verba integra, ſed vix tertia quaeque enuntiat, quae edit ex perturbatione ſuppreſſis.* Apuleius 5 p. 166 Tremens et ex- anguis colore, lurida, tertiata verba ſubſtrepens, ſic ad illas ait.

TERTIATO. Adu. Tertiato et quartato verba dicere prae metu Cato *ap.* Seru. *ad* Aen. 3, 314.

TERTIARIVS, a, um. Adi. [τριτημόριος] Plin. 34, 17 Idem et tertiarium vocant, in quo duae nigri portiones ſunt, et tertia albi. *de ſtatuo.* Tertiarius, ἥμιεδρος, tertiarius Gloſſ. *conf.* Petron. c. 45. *Decem tertiarum partium, vid.* SICVNDARIVS. *Expreſſit* Cic. Diu. in hac re 8 Vt in actoribus Graecis fieri videmus, ſaepe illum qui ſecun- darium, aut tertiarum partium cum poſſit aliquanto clarius dicere, tamen ipſe primarum, multum ſummittere vt ille princeps quam proxime excellat.

TERTIARIVM, i. n. [τριτημόριον] *Ponderis genus, cui ſimile* Quar- rium. Cato c. 95 Poſtea ſumito bituminis tertiarium, et fulfuris tertium. *h. e. Tertiam vel quartam partem librae, vel vnciae. De* Tertario Vitr. 3, 1. *et* 4, 7. *Vid. Lex. Vitruuian. Nondum* ſato ſpeditum.

TERTICEPSOS *pro* TRICEPS, *ex antiquo carmine Argeorum* ap. de L. L. 4, 8 p. 15, 27.

TERTRACVS, i. m. Piſcis marinus Plin. 32, 11.

TREBINTHVS, i. f. [τέρμινθος] *Arboris nomen.* Plin. 13, 6 Tri et terebinthum habet. Ex his maſcula eſt fine fructu: Femina- rum duo genera. Alteri fructus rubet lentis magnitudine, alteri pal- du Cum vite matureſcit non grandior faba, odore iucundior, eſt oleoſus circa Idam Troadis, *etc.* Virg. Aen. 10, 136 Inclu- ſum uxo aut Oricia terebintho. *conf.* Ouid. ex Pont. 3, 3, 58.

TREBINTHINVS, a, um. Adi. *Vt*, Terebinthina reſina Plin. 2, 8. Columel. 12, 20. Celſ. 5, 24 *extr.* Terebinthina, *ſae- pius ſolute, vt ap.* Scribon. 205. 238. 255 *et paſſim.* Calices terebin- thini Plin. 16, 40.

TREBINTHIZVSA, ae. f. *Iaſpidis ſpecies a colore dicta* Plin. 7, 8.

TREBRA, ae. f. [τρύπανον, τέρετρον] *Inſtrumentum quo ligna perforantur; a Tero.* Columel. 4, 29 Nam antiqua terebra, quam illi veteres agricolae nouerant, ſeobem faciebat, perurebatque eam arte, quam perforauerat. — Nos terebram, quam Gallicam dicimus, ad hic inſitionem commenti — nam ſic excauat truncum, ne fora- men rumpat, quippe non ſeobem, ſed ramenta facit, quibus exemtis ligneus relinquitur: — nulla interueniente lanugine, quam exci- piebat antiqua terebra. *Ergo* antiqua terebra *eſt illa helicis in morem fabri ferri.* Gallica, *cuius ima pars habet cylindrum cauum, ultima lamina cir- cularis acuta, qua circumacta tolli circularia ramenta poſſunt. add.* Cato R. R. 41. Vitr. 10, 19. Terebras *medici vſus deſcribit* Celſ. 8, *pr.* Terebra agere aliquid Idem 8, 3. Quas tu mihi Te- rebrutidis *Scaliger legendum coniicit* Plaut. Epid. 3, 4, 40 *pro vulgato* tenebras eudis. *Nempe* exterebrare *dicuntur ſecuniam, qui fraude illam auferunt.*

TRIBRVM, i. n. τρύπανον Gloſſ. Lat. Gr.

TRIBELLIA *et* TREBELLVM *ex* Celſ. 3, 23 *proſcribuntur a Morgagno Epiſt. in Celſ. 3.*

TERĔRO, āre. [τερπάω] *Terebra perforare.* Virg Aen. 2, 38 Aut terebrare cauas vteri, et tentare latebras. Columel. 5, 9 Eas terebrari Gallica terebra conuenit. Telo lumen Virg. Aen. 3, 635. Buxum terebratum per rara foramina Ouid. Faſt. 6, 697. *add.* Id. Met. 6, 260. Plaut. *ap.* Non. 1, 315. Pallad. Jan. t. 15. Terebratur foramen Vitr. 10, 22. *conf.* Suet. Tib. c. 68. Perſ. 5, 158. Liu. Epit. 52. Pallad. Octob. t. 8. Terebrare, *per tranſlationem dixit* Plaut. Bacch. 5, 2, 81 Hanc veniam illis te exorem ſine. N. vt terebrat? *i. Blandiloquentiâ ſeſe inſinuat.*

TERIBRATIO, onis. f. [τρύπησις] Columel. 4, 29, 13 In illa *inſitione* autem, quae fit per terebrationem, *etc. conf.* Id. 5, 11. Cael. Aurel. Tard. 1, 4, 118. Terebratio *pro ipſo foramine ap.* Vitruu. 9, 9. *et* 10, 13.

TEREBRĀTVS, ūs. m. Scribonius Largus 206 De induſtria a medicis cum terebratu exciditur quod laedit eam os.

TEREBRATOR, ōris. m. [τρυπητής] Gloſſ. Gr. Lat.

TEREBRĀMEN, inis. n. Fulgent. Mythol. 2, 19 Crementis lunae abſciſa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus fiſtulefeunt. *Sunt ergo* Tinearum terebramina *ſcobs illa ſ. pulus, quem terebrando efficiunt tineae.*

TERĒDO, ĭnis. f. [τερηδών] *Vermis in ligno naſcens. A* terendo *dictus, Graece* τερηδών. *Eadem et* Tinea *dicitur. Sunt tamen qui diſtinguant, vt* Teredines *dicantur in mari, hoc eſt in nauibus:* Tineae, *terreſtres ſint.* Plin. 16, 41 Infeſtantium quatuor genera. Te- redines, capite ad portionem grauiſſimo rodunt dentibus. Hae tan- tum in mari ſentiuntur, nec aliam putant teredinem proprie dici. Ter- reſtres tineas vocant. *Add.* ib. c. 39. Columel. 4, 24 Nam et tered- nem formicamque prohibet. *conf.* Vitr. 5, 12. Teredo *pro Verme veſtes terente, et erodente.* Plin 8, 48 *de practextis Ser. Tulli*, Mirum- que fuit nec deſſuxiſſe eas, nec teredinum iniurias ſenſiſſe annis DLX.

TERENTIA. *Gens Romae, e qua Ciceronis vxor, ex ipſius epiſto- lis notiſſima.* Haec, *vt auctor eſt* Plin. 7, 48 centum decem et ſeptem vixit annos. *Nobiliſſimus huius nominis, quod a patrono manumittente accepit,* Terentius Afer [Τερέντιος] *Comicus Poeta, Carthagine natus, libertus Romae* Terentii Lucani *fuit: captum fuiſſe negant. Quum eſſet egregia indole a patrono eruditus, venit in amicitiam nobilium, maxime Laelii et Scipionis: quorum opera adiutus in ſcribendo fertur ob elegan- tiam ſermonis, teſte* Cic. Att. 7, 3 *cui adſtipulatur etiam* Varro, Non obſcura fama eſt, inquit, adiutum Terentium in ſcriptis a Laelio et Sci- pione. *Eandem ipſe famam auxit: non enim niſi leuiter ſe tutari cona- tur* in Prol. Adel. 15 Nam quod iſti dicunt maleuoli, homines nobi- les eum adiuuare, aſſidueque vna ſcribere, *etc. Pluribus* Donatus *an* Suetonius? . . *huius vitam ſcripſit.* Hor. Epiſt. 2, 1, 59 Vincere Caecilius grauitate, Terentius arte. Terentius *etiam gente fuit* Varro *Romanorum doctiſſimus. Et multi alii, qui non ſunt huius ope- rae et loci.*

TERENTIĀNVS, a, um. Adi. [Τερεντιανός] *A Terentio.* Quinctil. 6, 3, 56 *ex* Cic. pro Caecin. c. 9 Nec minus niger, inquit, nec minus confidens, quam ille Terentianus eſt Phormio. *Sic* 11, 1, 39 Terentianus pater.

TERENTVM, i. n. [Τέρεντος] Locus in campo Martio, dictus, quod eo loco ara Ditis patris in terra occultaretur. *Erat hic locus Ditis et Proſerpinae ſacer, in quo ludi Terentini ſaeculares celebrarentur.* Martial 10, 63 Bis mea Romano ſpectata eſt vita (*ſ.* vitta) Terento, *etc. bis ludos ſaeculares vidi.* Romuleus Terentus Martial 4, 1. Tiberis *Fl.* in aliqua vrbis parte Terentum dicitur, Seru. *ad* Aen. 8, 63 *quem damus integrum voce* RVMON *et* SERRA.

TERENTĪNVS, a, um. Adi. [Τερεντῖνος] *Vnde* Ludi Teren- tini, *qui* et Saeculares, *qui centeſimo (vel* CX*) quoque anno tribus die- bus continuis tribusque noctibus celebrabantur.* Auſonius in Ternario 4, 34 Trina Terentino celebrata trinoctia ludo. *Vid.* Politian. Mi- ſcell. c. 58. Cenſorin. 6. Auguſtin. de Ciu. Dei 3, 18. *Copioſiſſime* Valer. Max. 2, 1 *de quodam Valeſio; et ex Graecis Zoſimus* 2, 1-6. Te- rentina tribus, *vid.* TRIBVS.

TERES, ĕtis. Adi. *Dicitur quidquid rotundum, et oblongum eſt ſ. cylindricum: deinde ad facilitatem quandam et volubilitatem orationis re- fertur, quam quae percipere poſſunt* aures, *ipſae quoque* teretes *dicuntur.* Virg. Ecl. 8, 16 Incumbens tereti Damon ſic coepit oliuae. Liu. 25, 8 Falarica erat Saguntinis, miſſile telum haſtili oblongo, et caetera te- reti, praeterquam ad extremum, vnde ferrum exſtabat. Feſtus, Teres in longitudine rotundatum, quales aſteres natura miniſtrat. Aures teretes et religioſae Cic. in Orat. 27. Id. de Opt. Gen. Or. 11 c. 4 Si teretes aures habent, intelligensque iudicium, *etc.* Brachiolum Catull. 61, 181. Cic. de Nat. Deor. 2, 107 Obſtipum caput, et tereti ceruice reflexum. *ex Poëta. it.* Lucret. 1, 36. Collum tereS Ouid. Met. 10, 113. Digiti teretes Idem de Arte Am. 1, 622. Gemma teres Virg. Aen. 5, 313. Lapilli teretes Ouid. Met. 10, 260. Malum teres Lucan. ad Piſon. 77. Membra teretia Suet. Caeſ. 45. Cic. de Orat. 3, 197 Sed ſi habitum etiam Orationis, et quaſi colorem aliquem requiris, eſt plena quaedam et tamen teres et tenuis et non ſine neruis ac viribus. *Add. ib.* c. 5. Plagae teretes, *Retes* Tereti fune factae, *inquit* Acron Hor. Carm. 1, 1, 28. Puer teres Hor. Epod. 11, 41. *venuſtus, quaſi tu pulchre tornatum dicas: teres il- lud praeſertim in brachiis ſ. lacertis, cruribusque ſpectatur.* Structura teres Plin 11, 37. Surae teretes Ouid. Met. 11, 80. Verſus teretes Diomedi 3 p. 498 *Sunt*, qui volubilem et cohaerentem conti- nuant dictionem, vt, Tortia Mimalloneis inflatur tibia bombis. Vox teres *locum habet* in diſputationibus Quinctil. 11, 3, 64. *i. volubilis.* Hor. Serm. 2, 7, 86 *in ſapientis definitione Stoica*, Fortis et in ſe ipſo totus; *vt a ſe non aliunde pendeat*, teres atque rotundus, *volubili in- ſtar cylindri*, Externi ne quid valeat per leue, *propter leuitatem illam politam et mobilem*, morari. *Stoicus ſapiens eſt mundo ſimilis, qui nu- tibus ſuis in ſe pendet, cuius volubilem curſum nihil moratur. Tale eſt illud inter* Catalecta Virgilii *de Viro bono* v. 5 Mundi inſtar habens, teres atque rotundus. *Compar. apud* Gell. 13, 20 Ciceroni mollius teretiusque viſum *fretu* ſcribere, quam *freto.*

TERIVS, i. m. [Τερεύς] Rex Thracum fuit; qui quum Pandionis re- gis Athenarum filiam Prognem nomine duxiſſet vxorem, et poſt ali- quantum tempus ab ea rogaretur, vt ſibi Philomelam fororem viden- dam accerſeret: profectus Athenas, dum adducit puellam, eam vitiauit

in itinere, et ei linguam, ne facinus indicaret, abfcidit. Illa tamen rem in veſte ſuo cruore deſcriptam miſit ſorori: qua re cognita, Progne Itym filium interemit, et patri epulandum appoſuit. Poſtea omnes in aues mutati ſunt. Tereus in vpupam, Itys in phaſianum, Progne in hirundinem, Philomela in luſciniam. *Hactenus* Seruius *enarrans illud* Virg. Ecl. 6, 78 Aut vt mutatos Terei narrauerit artus? *etc. Hanc fabulam multis verſibus deſcribit* Ouid. Met. 6, 455 *ſqq.*

TERGEMINI, *vid.* TER.

TERGEO, *vid.* TERGO.

TERGESTVM, [*Τέργεστον*] Iſtriae colonia Ptolemaeo 3, 1 Vulgo *Trieſte.*

TERGIVERSOR, *vid.* TERGVM.

TERGO, ſi, um, ĕre. [*σμήχω, ἀποσμήχω, μύττω, ἐκμάσσω, περιψάω*] *vel* TERGEO, ſi, ſum, *et ſecundum antiquos* tum, ĕre. *Mundare nitidum facere.* Iuuen. Sat. 14, 62 Vaſa aſpera tergeat alter. Plaut. Poen. 1, 2, 19 Ornantur, lauantur, tergentur, poliuntur. *Add. ib.* v. 10. Cic. in Parad. 5 c. 2 Vt in familia qui tractant iſta, qui tergunt, qui vngunt, qui verrunt, qui ſpargunt, non honeſtiſſimum locum ſeruitutis tenent. Ouid. Met. 2, 736 Vt terſis niteant talaria plantis. Lumina terſit manu. Ouid. Met. 13, 132. *Add.* Id. ib. 8, 663. Virg. Aen. 7, 626. Cato 2 Per ferias vero foſſas veteres tergeri, viam publicam muniri, vepres recidi. *Conf.* Colum. 3, 22. Macrob. Saturn. 1, 15 *extr.* Verrium Flaccum iuris Pontificii peritiſſimum dicere ſolitum refert Varro, Quia feriis tergere veteres foſſas liceret; nouas facere ius non eſſet: ideo magis viduis, quam virginibus idoneas eſſe ferias ad nubendum.

TERGENS, entis. Part. Iam ſiccato nectare tergens Brachia Iuuenal. 13, 44.

TERGENVS, a, um. Tergenus omnigenum, genitor, genitrix, generatum Auſon. Eidyll. 11 f. Gripho v. 49.

TERSVS, a, um. *Nitidus. vt* Terſae plantae Ouid. Met. 2, 736. Bene, lauta, terſa, ornata Plaut. Stich. 5, 5, 4. *Superl.* Stat. in Praef. ad Silu. 2 Melior, vir optime, nec minus in iudicio literarum, quam in omni vitae colore terſiſſime.

TERTVS, a, um. *Apud veteres pro Terſus.* Varro *apud* Non. 2, 847 Aerea terta nitet galea. *Alterum locum damus in* CIRCVMTENSVS.

TERSVS, ûs. m. Apul. de Aſino 1 p. 113 Lintea terſui profer. Petere aliquid terſui dentium Id. Apol. p. 27, 7.

TERSOR, ōris. m. *καταμάκτης* Gloſſ. Gr. Lat.

TERSORIVM, i. n. [*ἐκμαγεῖον*] Gloſſ. Gr. Lat. *Pannus, ſpongia ad tergendum.*

TERGENVS, *vox indeclinabilis conficta, vt videtur, ad analogiam* Id genus, *et* omne genus. Auſon. Gripho Tern. f. Eid. 11, 43 Humana efficiunt habitacula tergenus artes *i. triplicis generis. Et* v. 49 Tergenus omnigenum, genitor, genitrix, generatum: *Triplicis generis eſt, ad tria capita reuocari poteſt.*

TERGORO, *vid.* TERGVS.

TERGVM, i. n. [*νῶτον*] *Dorſum.* Plaut. Amph. 1, 1, 290 Sic tergum cicatricoſum, nihil hoc ſimili eſt ſimilius. Virg. Aen. 2, 57 — iuuenem manibus poſt terga reuinctum. Tergaque Parthorum, romanaque pectora dicam Ouid. A. A. 1, 209. *i. fugam Parthorum, Romanorum audaciam.* Cic. de Nat. Deor. 1, 100 Tuus autem deus non digito vno redundat, ſed capite, collo, ceruicibus, lateribus, aluo, tergo, poplitibus. Boum terga, non ſunt ad onus accipiendum figurata Cic. de Nat. Deor. 1, 159. Horrentia terga ſuum Virg. Aen. 1, 639. *i. ſues mactatos.* Lubrica terga, *vid.* LVBRICVS. Oſtreatum tergum, *vid.* OSTREA. Recuruum tergum delphinis Ouid. Faſt. 2, 113. Seſſile tergum Idem Met. 401. Summum tergum Idem Met. 2, 201. *Verborum formulae:* Caedere terga Catul. de Berecint. 63, 81. Circumire terga Tac. 37, 1. Conſidere tergo tauri Ouid. Met. 2, 869. Conſternere terram tergo, *i. Supinum iacere in terra* Virg. Aen. 12, 543. Conuertere terga, *vid.* CONVERTO. Conuoluens ſquamea terga anguis Virg. Georg. 3, 426. Conuoluit coluber lubrica terga Idem Aen. 2, 474. Dabat victa terga Ouid. Met. 7, 73. Dare terga, *Fugere* Quinctil. 2, 13. Dare terga verſa fuga Virg. Georg. 4, 85. Dare terga fugae Ouid. Met. 5, 322. Dare terga in fugam Idem ad Liu. 18. Impugnare terga hoſtium, *vid.* IMPVGNO. Inhaerere tergis fugientium Curt. 3, 8, 16. Inſilire tergo alicuius Ouid. Met. 12, 345. Laceratum virgis tergum, *vid.* LACER. Nudare terga fugae Virg. Aen. 5, 586. Plecti tergo Hor. Serm. 2, 7, 105. Praebere terga effugio Tacit. Ann. 14. Praebere terga fugae Ouid. Met. 10, 706. Praeſtare terga Tac. Agric. 37, 3. Recipere ad terga, *vid.* AD. Reiectis ad tergum manibus inambulare Aſin. ad Cic. Fam. 10, 32. Reponunt grues in tergo praetolantium colla et capita Cic. de Nat. Deor. 2, 125. Secare terga verbere Tibul. 1, 9, 22. Vertere terga, *Fugere* Liu. 2, 30. Caeſ. Bell. Gall. 1, 53. Vinctus poſt tergum nodis ahenis Virg. Aen. 1, 299. A tergo ſequi Idem Aen. 1, 185. Aliquem a tergo adoriri Cic. pro Milon. 29 c. 10. A tergo et A fronte, pro Anteriore et poſteriore parte, *vid.* A *vel* AB. Teneri a tergo et a fronte, a lateribus Cic. Philipp. 3, 32 c. 12. A tergo et a fronte videre, pro Diligenter, *vid.* A *vel* AB. A tergo lupi, et a fronte praecipitium; Prouerbium, *vid.* A *vel* AB Praepoſitiones. Poſt terga Iuſtin. 1, 6, 11. ¶ 2 *Metaph.* Tergum *pars poſterior vel auerſa* Iuuenal. 1, 6 Summi plena iam margine libri Scriptus et in tergo, nec dum finitus Oreſtes, *vid.* OPISTHOGRAPHOS. *Sic* Terga colli Liu. 25, 15 *pars auerſa. Sed etiam planicies alia, ſiue extenſum aut continuatio* Tergum *vocatur. Sic* Terga agro *tribuit* Colum. 10, 7 *et* 71. Dura meant celeri terga per Amnis equo Ouid. ex Pont. 1, 2, 82. Super Amnica terga volantem Auſon. Moſella v. 205. Achelous irruit Hadriaci tergum Maris Auien. Perieg. v. 594. *Add. ib.* v. 561. *et* 988. Nec ſentibus vuas Proueniſſe vnquam Rutis poſt terga notaſtis Iuuenc. Hiſt. Euang. 1, 702. Glauca terga aquae Claud. de Aponi balneis 5, 36. Glacialia terga fluminum Claud. de Bell. Get. 338. Aerea terga loricae Stat. Theb. 9, 552. ¶ 3 *Obſeruatt. Etiam* Tergum, *pro Tergore aliquando accipitur.* Virg. Aen. 1, 372 Mercatique ſolum facti de nomine byrſam, Taurino quantum poſſent circumdare tergo. *Sic* Aen. 5, 351 Immane tergum leonis. *Et* 5, 404 Ingentia ſeptem Terga boum. *i. coria de tergo. Hinc* Tergum, *pro Scuto: quod ſcuta antiquitus pellibus tegi ſolerent, vnde nomen habent.* Virg. Aen. 10, 715 Et tergo decutit haſtas. *Conf.* Serv. *it.* Non. 4, 469. Tergus *etiam maſculino genere,* Plaut. Aſin. 2, 2, 53 Habeo opinor familiarem tergum, ne quaeram foris. *Laudat* Non. 3, 242. Tergibus, Datiuus pluralis numeri, *apud* Lucret. 2, 87 — Neque quidquam a tergibus obſtet. *Pareus* tergis.

TERGIVERSOR, āri. [*νωτίζω, τρέφομαι*] Fallere, et dicta re, *inquit* Nonius 1, 197 Et eſt quaſi tergum vertere, *confertque* pellis *appellationem v. v.* Tergum *pro pelle accipi, modo vidimus. interdum* Tergiuerſari *videtur illorum eſſe, qui terga vertentes, tamen pugnant, nec ſeſe victos fateri volunt, vnde etiam ad alias res fertur, vt diſputationes, controuerſias, et caetera huiusmodi, quae rum contentionem habent. Quidſi proprie illi etiam* tergiuerſari *dicſunt, quos noſtra conſuetudo dicit* Trahere humeros, *qui dubitant nuntrum attollunt humerum, nunc ſiniſtrum.* Cic. Tuſc. 3, 41 c. 18 Quid tersamur Epicure, nec fatemur eam nos dicere voluptatem, quam tuquum os perfricuiſti, ſoles dicere? *i. Diſſimulamus et ſubterfugimus.* pro Cn. Planc. 48 c. 19 Placetne ſic agi? non poſſum magis pedem convt aiunt: aut propius accedere. quid taces? quid diſſimulas? quid terfaris? etiam atque etiam inſto, atque vrgeo, inſector, poſco. *Adde* Tranquill. An. c. 11. Dig. 48 t. 16 l. 181. Itaque eam terfari non ſinent, ſecumque rapient Cic. Tuſc. 5, 81. Idem At Non eſt locus ad tergiuerſandum contra Caeſarem. Cic. 118 c. 33 Atque in his tamen tribus generibus quoquo modo pcnon incallide tergiuerſantur: prudentiam introducunt, ſcientianpeditantem voluptates, depellentem dolores. Idem pro Roſc. 37 Faunium inuitum, et huc atque illuc tergiuerſantem, teſtimecontra ſe dicere cogo. Hunc aeſtuantem et tergiuerſantemcio ille perſequitur Idem pro Flacc. 47 c. 20. Id. Att. 7, 1cunctor, et tergiuerſer, et iis me dem, qui tenent, qui potiu Tergiuerſari, In vniuerſum ab accuſatione deſiſtere, *apud* Iuriſco*teſte* Martian. ad S. C. Turpilianum. l. prima.

TERGIVERSANS, antis. Cic. Att. 16, 5. Iuſtin. 1, 6, 10.

TERGIVERSATIO, ōnis. f. [*στροφή, νωτισμός*] Cic. pro Mil c. 20 Quid ergo erat morae et tergiuerſationis? Idem Att. 10, Ego vero Apuliam et Sipontum, et tergiuerſationem iſtam probtuam rationem eandem eſſe duco quam meam. *Add.* Sen. de Vi c. 8. *et* Ep. 66. Frontin. Strat. 1, 1, 10. Hirt. Bell. Afric. c. 8.

TERGIVERSATOR, ōris. m. [*νωτιστής*] *Qui* bouinator *antidicebatur v. v. Add.* Arnob. 7 p. 247.

TERGIVERSANTER. Adu. Paterc. 1, 9, 3 Tum Senatpulusque Romanus L. Aemilium Paullum Conſulem creauit, filiuPaulli, qui ad Cannas quam tergiuerſanter perniciosam Reipublicgnam inierat, tam fortiter in ea mortem obierat.

TERGVS, ŏris. n. [*σκύτος*] *Corium.* Plin. 8, 10 Duriſſimum tergus, ventres molles, ſetarum nullum tegumentum. *Conf.* Var L. 4, 22. Virg. Aen. 1, 215 Tergora diripiunt coſtis, et viſcedant. Impenetrabile tergus ad, *vid.* IMPENETRALE. Squti tergore ſerpens Sil. 3, 209. *Pro* tergo. Hellen molli tergoreouis Prop. 1, 26, 25. *Sic* Colum. 6, 37, 10 Facilem ſui tergoris adſum ab editiori parte minori quadrupedi praebeat, *equa aſino.* Petron. 89 Angues tergoribus *ſuis* ligant *pueros Laocoontis, i. volubus corporis ſui.*

TERGÍNVS, a, um. Terginum (lorum) *i. Scutica de tergore malis.* Terginum, *ὠμοβύρσινον* Gloſſ. *quod ſi ſequimur, e corio crudeſt, proprie* terginum *dicetur.* Plaut. Pſeud. 1, 2, 21 Nunquam pol veſtrum durius tergum erit, quam terginum meum. *Inueniiam in Fragm.* Lucil.

TERGILLA, ae. f. Dimin. a Tergus. Apic. 4, 3 Spatulana cum ſua tergilla. Tergilla ſiue tergillum, *φορίνη, χοίμα* Gloſſ.

TERGŎRO, āre. *Tergus nouum inducere.* Plin. 8, 52 Tunc ſe dimicant, indurantes attritu arborum coſtas, lutoque ſe tergor *i. quaſi Tergus nouum e luto ſibi inducentes, de apris.*

TERIVGVS, a, um. Perſer in excurſu vel teriuga millia don Auſon. Epiſt. 8, 11. *i. trina. Conf.* TRIIVGIS.

TERMEN, ĭnis. n. *Antiqua vox pro* Termino. Varro de L. 4 Terminus in Latio aliquot locis dicitur, at apud Accium non Tenus ſed Termen.

TERMENTARIVM, i. n. Linteum, quod teritur corpore, Varrone de L. L. 4, 4 p. 9, 24.

TERMENTVM, i. n. *Detrimentum.* Plaut. Bacch. 4, 9, 5 Pelides termento fuit. *Sic legit* Feſtus. *Salmaſius autem ſuſpiolim lectum fuiſſe,* Tormento. *Et ſic in MSS. eſſe teſtatur Lex.* p. 1232.

TERMES, ĭtis. m. Ramus ex arbore decerptus cum fructu, niis repletus, nec nimis glaber, *inquit* Feſtus. *Qui quoniam in diu agrorum, antequam metae ponerentur, figi ſolebat,* termino *nomen* Et proprie (*vt ait* Porphyrio) eſt oliuae: ſicut palmes, vitis. Hor. 1 16, 45 Germinat et nunquam fallentis termes oliuae. Ter proprie dicuntur caules thyrſi ſ. rami olearum Scholiaſt. *ad* Hor Gell. 2, 26 Spadica enim Dorici vocant aulſum e palmite terncum fructu. Inculto Siluanus termite gaudens Grat. Cyneg. Termes at Eois deſcendet virga Sabaeis Mater odorati multum pulrima turis Id. ib. v. 132. *Conf. Auſon. Popma de vſu Antiq. Locut.* ¶ 2 Termes, *Vermiculi genus, vid.* TARMES.

TERMITEVS, a, um. Adi. Ramus termiteus Grat. Cyneg. v. *i. oleagmeus.*

TERMÍNVS, i. m. [*ὅρος, ὁροθεσία, τέρμα*] Signum, *quod agro diuidit. A termite quidam ducunt, vt modo obſeruatum eſt: placet dictum a terendo: quod hae partes maxime terantur. Et, ne quiſit nugarum, alius inter* Agrimenſores *Rigalt.* p. 296 Quod terrae nſuras diſtinguat et declaret. Cic. Acad. 4, 132 c. 43 Eſt enim internon de terminis, ſed de tota poſſeſſione contentio. Pangere nminos, *vid.* PANGO. Conſtituere ſibi certos fines et termCic. pro Quint. 35 c. 10. Nullis terminis circumſcribaut definire ius ſuum Cic. de Orat. 1, 70. Sibi neque modneque terminum Conſtituere Hirt. Bell. Afric. c. 54. Termi*apud antiquos, adhibito ſacrificio, diſponebantur. qua de re apud* Sicul Flaccum haec legimus p. 5 *Goeſ.* Carbo, aut cinis quare inueniatvna certa ratio, quae apud antiquos quidem obſeruata eſt, poſtea vneglecta, ſic aut diuerſa, aut nulla ſigna inueniuntur. Cum enim minos diſponerent, ipſos quidem lapides in ſolidam terram rectos locabant, proxime ea loca, quibus foſſis factis defixuri eos erant, et guento velaminibusque et coronis eos coronabant. In foſſis aquibus poſituri eos erant, ſacrificio facto, hoſtiaque immaculata cſa, facibus ardentibus iniectis foſſa (*f.* foſſae) cooperati *(i. facicantes)* ſanguinem inſtillabant, eoque tura et fruges iactabant: faquoque et vinum, aliaque quibus conſuetudo eſt terminis ſacrum fi(in foſſa abiiciebant) conſumtisque omnibus dapibus igne, ſuperlentes reliquias lapides collocabant, atque ita diligenti cura confic

ant adiectis etiam quibusdam saxorum fragminibus circumcalcabant, quo firmius starent. Tale ergo sacrificium, domini inter quos finirimebantur, faciebant. Nam et si in trifinium, id est in eum locum, in quem tres possessores attingebant, termini ponebantur, omnes ires eorum faciebant: quique alii in confinio domini erant, omnes ex omnientia terminos ponebant, et sacrum faciebant. Terminos autem omnientia possessorum confirmabat. Nam in quibusdam regionibus ebatur vertices amphorarum defixos inuersos obseruare pro terminis. ego omnientia, vt supra diximus, possessorum terminos conferat, ante dixeramus, omnibus angulis coxisque positi esse debent. iculus *ille.* Termini *apud antiquos sanctè in primis, ac seuere ser-batur.* Numa Pompilius *apud* Festum, *voce* Terminо, statuit cum terminum exarasset, et ipsum et boues sacros esse. *Et* in lib. Sententiarum Paulli *scripta sunt haec, quae leguntur apud* Frontinum De limitibus p. 346 *Goes.* Qui terminos effodiunt, vel exarborescue terminales subuertunt, in metallum damnabuntur, si serui sua sponte faciunt: humiliores in opus publicum, honestiores in insulam, amissa tertia parte bonorum, relegabuntur. Terminum proportionales *a veteribus dicti, teste* Aggeno Vrbico p. 51 qui inter possessionum fines inueniuntur: qui si secundum pristini temporis onem non conueniunt, diuersas attiguis possessoribus controuerserabunt. *Porro hoc relatus est locus ex* Varr. Auctor. de Limit. 26 *Goes.* Terminum singulum in quadrifinio inuenies. Quatuor id. in quadrifinio positi sunt, et termini factura tornatiles, hoc rundi, subtilissimi. In quadrifinio inuenies. Puteum si in fine es, pro termino habebis. Cisternam (factam) in fine positam, ci a hanc memoratum terminum inuenies, et pro termino habe- Terminum de lapide decisum viuo inuenies, et pro termino habe- Macerias lapidum in fine pro termino inuenies. Sepulcra fina- monumenta sine dubio inuenies. Malum cotonacum in fine mino inuenies. Cypressum in fine pro termino inuenies. Oli- um in fine pro termino inuenies. Fossatum decisum par- in fine pro termino posuimus. Fossatos alios finales maiores bitatione inuenies. Limitem torrem hoc est torum sine du- ienies. Parietes de calce fabricatos finales direximus. Ripas finales direximus. Botontones (*vid.* BOTONIS) finales inue- Arbores ante missas finales inueneris, peregrinas, exteras. Pon- rmorum in fine inuenies. Pontem de lapide viuo in fine in- Pontem ex calce factum in fine inuenies. Oreas in fine in- Sarcofaga in fine inuenies. Imbrices in fine inuenies. Col- lum de carbonibus in calce miscetatis, et glareas fluminales ne s, signales constituimus. Palos picatos pro terminis inuenies. los quadrangulos pro terminis inuenies. Lapides natiuos cum signo in finem pro termino constituimus, et multa conseratio. animus. Flumen aliquoties in fine inuenies. Riuum finalem Haec signa per diuersas prouincias obseruantur. *Hue us-*

Terminorum *nomina apud* Hyginum *leguntur haec, et suis sibi repraesentantur licet non satis semper accuratis, aut conuenienti-*12 *sq.* Egregius qui et robustus, quinquepedalis, Augustens, us, Rhomboides, Scalenus, Isosceles, Trigonus orthogonus, eus, Trigonus oxygonius, Trigonus amblygonius, Parallelo- us, Sepultura militaris in finem, Augusteus in trifinio, Iso- s, Scutellatus, Spatula, Epetecticalis in trifinio, Area in quadri- io sepultura finalis, Noverca, Canabula, Formalis subsstructio ad ra excipiendas, Maceria finalis, Scorosiones, Botontini, Monumen- m Aspratilis terminus, Hermula, Seria, Puteus, Lapis non dolatus, i ex orio positus; Terminus, qui subsecium demonstrat; Lapis i- Idem in trifinio, Terminu gemelli, Terminus, qui fluuium de- on at; Lapis damnatus, Gamma de Petra sicca constructa, Lapis de- ssa , qui agrum intraclusum et extraclusum significat, Terminus nte rminum in versura positus, Lapis cultellatus, qui pentagoni re- pit tionem; Lapis gammatus, qui trigoni recipit rationem; Lapis ntra apidem in cursorio, Lapis, qui flexuositatem limitis ostendit; Ter nus qui riuum demonstrat. *Multa hic disputandi materies, sed non est, cum hunc locum transeremus otium.* ¶ 2 *Termi-ure rerum cuius rei.* Cic. de Senect. 72 c. 20 Omnium aetatum certus el rminus; senectutis autem nullus certus est terminus. Angustus eni rminus Virg. Georg. 4, 206. Et pace et bello cunctis stat terminus eui xtremumque diem primus tulit Sil. 3, 134. Finis et terminus ntentionum. Cic. Fam. 6, 22 Sed cum consilii tui bene fortiterque sse i, cum tibi finem statueris, quem ipsa fortuna terminum nostra- m ntentionum esse voluisset. Malorum terminus Lucret. 3, 103. ern nis terminus *apud* Plin. Epist. 1, 5. Intra terminos Veritas re Symmach. Ep. 8, 16. Longius quam Vitae termini postu- nt ogitare Cic. pro Rabir. 29 c. 10. Plin 8, 37 *de hernaceis verba ius regius fuum corrumpentibus*, Ipsi odere suum beneficium, ita parent sibi, terminumque supremum operientes, vt ferme ante captiuias cupet Stabilis rerum terminus, *Immutabilis rerum exitus* Hor. n Carm. Saecul. 27. *Quaeriquam hic Deum* Terminum *malum.* ere t. 1, 78 *de Epicuro suo, illum retulisse*, Quid possit oriri, Quid ne- ue , finita potestas denique cuique Quanam sit ratione, atque alte ern us haerens, *cum allusione ad* terminos *finium indices, immutabiles,* lege t 5, 91. *Imitatur vero* Virg. Aen. 4, 614 Et si fata Iouis po- ur hic terminus haeret. Si hoc est immutabile. Seruius. Im- ol is terminus Claud. in Eutrop. 2, 293. ¶ 3 Termi- us, *Τέρμων*] *Deus apud antiquos creditus, in cuius tut la fines agro- um entinabantur.* Quo *autem* loco colebatur deus, ibi super eum fo- im patebat in tecto, quod nefas arbitrabantur Terminum intra te- um onstitere, *et auctor est* Festus. Liu. 1, 10 Nam quum *Capitolii aedificandi* omnium sacellorum ex *augurationes* admitterent aues, in Ter- nin ano non addixere. Id omen auguriumque ita acceptum est, non not n Termini sedem, eumque eum deorum non euocatum sacratis li- bi fi bus, firma, stab, laque cuncta portendere. *Conf.* Liu. 5, 54. Lactan 1, 20. Ouid. Fast. 2, 50. *et* 641. *Vid. antiquam aenigma, quod dam voce* SCIPIVS.

TERMINĀLIS, e. Adi. [*Ὅρειος*] Terminalis lapis *dicitur Terminus ipse pidus.* Ammian. 17, 4 Arbores legg. Agrar. p. 346 *Goes.* Terminis Cantus tubae Apul. Met. 10 p. 253. Terminales Palos figere Tertull. de Ieiun. c. 11. Sententia l. fin. §. 1 Cod. de Compens. *f. p rema.* ¶ 2 Terminalis *herbae nomen* Apul. de Herb. c. 114.

TERMINĀLIA, ium. n. Pl. [*Τερμώνδια*] *Festa ipsius Termini dei.* Cic. Philipp. 12, 14 c. 10 Hisce ego me viis committam, qui Terminalibus super in suburbium, vt eodem die reuerterer, *etc.* Hor. Epod. 2, 59 Vel gna festis caesa Terminalibus, *vid.* Varr. de L. L. 5, 3.

TERMINO, āre. [*Ὁρίζω, καταλήγω*] *Terminum s. finem imponere, finire, finibus suis circumscribere.* Cic de Senect 82 c. 23 Si iisdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus? Sapiens omne intra se bonum terminat Sen. Ep. 9. Terminare bona voluptate, *Non futare alia esse bona, quam voluptates* Cic. Off. 2, 11. Idem de Finib. 1, 38 Omni autem priuatione doloris putat Epicurus terminari summum voluptatem. *h. e. Epicurus putat, summam ejus voluptatem, nec aliam esse voluptatem, quam priuari doloribus.* Terminare sententiam, *Absoluere* Cic. Att. 9, 22. Vnde est orta, in eodem terminetur oratio Idem pro Marcel. 34 c. 11. Clausulam longa syllaba terminare Idem de Orat. 2, 181. Intra aliquid terminari Quinctil. 4, 1. Annum apud Aegyptios quatuor mentibus terminabant Solin. c. 5. Cic. Off. 1, 33 Illorum fines, sicut ipsi dixerant terminauit: in medio relictum quod erat, populo Rom. adiudicauit. Idem in Catil. 3, 26 Quorum alter fines vestri imperii, non terrae, sed caeli regionibus terminaret. Famam qui terminet astris Virg. Aen. 1, 287. Fana Liu. 5, 50 *pr. vbi vid. Gronou.* Imperium terminare Oceano Virg. Aen. 1, 291. Omnes, qui rubro Mari terminantur, *quorum terminus et finis est rubrum mare* Curt. 6, 2, 12. Stomachus vtraque ex parte tonsillas attingens, palato extremo atque intime terminatur Cic. de Nat. Deor. 2, 135. Liu. 32, 4 Repente velut maris vasti sic immensa panduntur planities, vt subiectos campos terminare oculis haud facile queas. Cic. Tusc. 1, 45 At nos metiendi, ratiocinandique vtilitate, huius artis terminauimus modum. Rem infinitam terminare Idem Tusc. 1, 62. Cogitationes suas terminare Idem pro Arch. 29. Spem possessionem terminare Idem pro Milon. 45.

TERMINĀTVS, a, um. Partic. [*Ὡρισμένος*] Cic. de Finib. 45 c. 13 Ne naturales quidem (cupiditates) multa desiderant, propterea quod ipsa natura diuitias, quibus contenta sit, et parabiles et terminatas habet. Imperio annuo terminato Cic. Fam. 3, 12. Negotium terminatum *Absolutum* Vlpian. in l. Interdum. D. de furtis. *Add.* l. 230 *de verb. signif.* Oratio conclusa et terminata Cic. in Orat. 20.

TERMINĀTE. Adu. Terminate finem constituimus Auct. de Limit. *ap. Goes.* p 243.

TERMINĀTIO, ōnis. f. *Finitio.* Cic. de Fin. 5 Expolita igitur, *inquit*, rerum expetendarum terminatione, *etc.* Concludi alias alia terminatione *dicitur* Ordo verborum Idem in Orat. 200. Terminatio aurium, *Distinctio, discretio.* Idem in Orat. 178 c. 53 Vt igitur Poëtica et versus inuentus est terminatione aurium, obseruatione prudentium: sic in oratione animaduersum est, *etc. Diserimen limitation.* Secundum praecedentem terminationem proxim. cipp. Inscr. Grut. p. 197 n. 5. *Conf. ibid.* p. 198 n. 2. Agendae vitae terminationes finire Vitr. l. 7 praef.

TERMINĀTVS, ûs. m. *Terminus* Frontin. de Aquaeduct. p. 262. *Conf.* Voss. de Vit. L. L. 3, 52. *Salmas. in* Spartian. Ael. Verum.

TERMO, ōnis. m. *Idem.* Festus, Termonem Ennius Graeca consuetudine dixit, quem nos nunc terminum; hoc modo, Ingenti vadit cursu, qua redditu' termo est.

TERMINATOR, ōris. m. [*Ὁροθέτης*] Gloss. Gr. Lat.

TERNVS, *vid.* TER.

TĔRO, trīui, trītum, ĕre. [*τρίβω, καταρρίβω, θρυλλίζω*] *Fricare, tundere.* Plaut. Asin. 1, 1, 18 Num me illuc ducis, vbi lapis lapidem terit? *Vid.* Idem Pseud. 3, 2, 29. Terere, *de medicamentorum praeparatione, vt:* Aceto terere Scribon. 224. Succo teri Id. 248. Cum aceto teri Id. 266. Ex aceto Id. 203. In spuma argenti et ruta Id. 244. Barba aspera terit amplexus, *Amplexam offendit mulierem.* Tibul. 1, 9, 32. Calcem calce terit? *arcte conjungitur* Virg. Aen. 5, 324 *de currentibus in stadio.* Frena teruntur dente equi Ouid. de Arte Am. 1, 20. Fruges area terit Virg. Georg. 1, 298. Inguina terere Iuuen. Sat. 9, 4. Iter terere, *Iter facere* Virg. Georg. 1, 380. Iter propositum terere Propert. 2, 32, 14. Manum terere duro labore Virg. Georg. 4, 154. Meta terenda rota Ouid. de Arte Am. 1, 40. Mola terere Plin. 36, 26. Porticum terit ambulator Martial. 2, 11. Prata terenda rotis Propert. 3, 3, 18. Radios triuere rotis, Tornauerunt Seruius *ad* Virg. Georg. 2, 444. Subsellia prima terens Martial. 2, 29. Vestis teritur assidue Lucret. 4, 1121. Via cunctis terenda Propert. 3, 18, 22. ¶ 2 *Metaph.* Terere tempus, *Consumere.* Liu. 1, 27 Inde vbi satis subisse sese ratus est, erigit totam aciem, fluctuansque animo, vt tereret tempus ordines explicat. *Conf. Id.* 6, 34. Teretur interea tempus, belli apparatus refrigescent Cic. Philip. 5 c. 11. Aetatem in rebus discendis terere Idem de Orat. 3, 121 c. 31. Aetas teritur bellis Hor. Epod. 16, 1. Dies teritur Plaut. Truc. 5, 1, 20. Liu. 1, 57 Regii quidem iuuenes interdum otium conuiuiis, comessationibusque inter se terebant Virg. Aen. 4, 271. Pectus terere amore, *Consumere* Propert. 3, 20, 6. In opere longinquo Sese terrere Liu. 6, 8 *extr.* Iam enim hoc verbum satis hesterno Sermone triuimus Cic. Acad. 4, 18 c. 6. Rerum nomina nouarum, quae nunc consuetudo diuturna triuit Idem de Fin. 3, 14 c. 4. Terere, *pro Perdere Graecorum imitatione, qui διατρίβειν sic usurpant.* Naeuius *apud* Priscianum, Vt illum dii terant, qui primum olitor cepam protulit. ¶ 3 *Obs. Praet. pers.* terierunt Plaut. Pseud. 3, 2, 59 *sic.* Priscian. *ap. Broukhus. ad* Tibull. 1, 4, 42.

TERENSIS, is. f. *Dea*, quae praeest frugibus terendis Arnob. 4 p. 131 *et* 137.

TRITVS, a, um. Partic. [*τετριμμένος, ἐυτριβὴς*] Radices aceto tritae Scribon. 251. Corium tritum malt granati Id. 231. Creta trita Id. 70. Plin. 12, 19. Area trita frugibus Ouid. Trist. 4, 6, 19. Tritas Aures habere notandis generibus Poëtarum Cic. Fam. 9, 16. Iter tritum, *Calcatum et frequentatum*, Idem Philip. 1, 7 c. 3 Quum Brundusium, iterque illud, quod tritum in Graeciam est, non sine causa vitauissem. Via trita humano pede Tibul. 4, 13 (12) 10. Cic. de Clar. Orat. 180 Quum eum vehementer hortarer, vt eam laudis vitam rectissimam esse duceret, quam maiores eius ei tritam reliquissent. Lacerna trita Martial. 1, 92. Vestis Hor. Epist. 1, 20, 30. Cic. Off. 1, 33 c. 10 Ex quo illud funamum ius, summa iniuria: factum est iam tritum sermone prouerbium, *i. Celebratum, saepe adhibitum* Cic. pro Flacc. 65 Quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est, quam si quis despicatui ducitur, vt Myforum vltimus esse dicatur. Idem Acad. 1, 27 c. 7 Faciamus enim tractando vsitatius hoc verbum et tritius. *Compar.* Tritior mos Plin. 32, 10. *Sed varia est lectio, vid.* Harduin. *in loc.* Manus tritiores Vitruv. 2, 1. Senectus aetate fit doctior, vsu tritior, processu temporis sapientior Hieron. Ep. 2 *ad* Nepotian. 2. *Superl.* Via tritissima Sen. de Vita Beata 1.

TRITVM, i. n. *Lomenti genus viliſſimum.* Plin. 33, 13. Apul. de Herb. c. 108.

TRITVS, ûs. m. [τρῖψις] Plin. 33, 4 Nec vllum abſolutius aurum eſt, curſu ipſo, trituque perpolitum. Cic. de Nat. Deor. 2, 25 c. 9 Nam et lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus et recenti foſſione Lactant. 6, 4, 6 Tritu pedum. *Conf.* Plin. 34, 12. *et* 35, 4.

TRITVRA, ae. f. [ἄλοητὸς] Collyrii tritura Scribon. 115. *i. in collyrii ſpeciem.* Columel. 1, 6, 22 Euentilata mundiora ſunt, lapillisque carent, et glebulis, quas per trituram fere terrena remittit area. *Add.* Id. 11, 3 *et* 3. Varro R. R. 1, 52. Pall. d. 1 t. 36. *et* Iun. t. 1.

TRITOR, ōris. m. [τριπτὴς] Plaut. Perſ. 3, 3, 15 Compedum tritor [πεδοτρίβης] *et* 5, 2, 17 Quid ais tu crux, ſtimulorum tritor? Plin. 35, 11 ſ. 40 n. 41 Erigonus tritor colorum Nealcae.

TRITVRO, āre. *Terendo excutere frumenti grana.* Sidon. Epiſt. 7, 6 In hac area mundi triturati variis paſſionum flagellis.

TRITVRATIO, ōnis. f. Columellae *eſſe dicitur.*

TRITVRATOR, ōris. m. *itidem.*

TERPNVS, i. m. [Τέρπνος] *Citharoedus cuius cantu obleƈtatum Neronem ſcribit* Tranquillus in Neron. 20 Statim vt imperium adeptus eſt, Terpnum citharoedum vigentem tunc praeter alios accerſit, diebusque continuis poſt coenam canenti in multam noƈtem aſſidens, paullatim et ipſe meditari exercitarique coepit: nec eorum quidquam praetermittere, quae artifices eius generis, vel conſeruandae vocis cauſa, vel augendae facilitarent.

TERPSICHŌRE, es. f. [Τερψιχόρη] *Vna ex nouem Muſis, ſic dicta quod choreis et tripudiis deleƈtetur vel: vt Plutarchus ait, quod maxima vitae pars ea deleƈtetur et gaudeat, vid.* MVSA.

TERQVINI, ae, a. Terquini viri Auſon. *i. quindecimuiri.*

TERRA, ae. f. γῆ, γαῖα, χθών] *Globus ille, quem inhabitant homines et animalia reliqua, qui* Tellus *etiam vocatur.* Varro de L. L. 4, 4 p. 9 Terra dicta ab eo, quod teritur: itaque Tera ſcripta in Augurum libris cum R vno. Varro R. R. 1, 9, 1 Terra tribus modis dicitur, communi, proprio et mixto. Communi, vt cum dicimus orbem terrae, et terram Italiam, aut quam aliam. In ea enim et lapis, et arena, et caetera eius generis ſunt in nominando comprehenſa. Altero modo dicitur terra proprio nomine, quae nullo alio vocabulo, neque cognomine, adiecto appellatur *(quae differt a lapide, glarea, argilla, metallis, etc.)* Tertio modo dicitur terra, quae eſt mixta, in qua ſeri poteſt quid et naſci; vt argilloſa, aut lapidoſa, *etc. De his* terrae *mixtae diſcriminibus, vid.* Colum. 2, 2 *int. Primum dicemus de* terra communi modo dicta. De natura et forma terrae, *vid.* Plin. 2, 63. Cic. de Nat. Deor. 2, 98 Ac principio terra vniuerſa cernatur locata in media mundi ſede, ſolida et globoſa, et vndique in ſeſe nutibus ſuis conglobata veſtita floribus, *etc.* Idem Acad. 4, 112 Videamus terra penitusne defixa ſit, et quaſi radicibus ſuis haereat, an media pendeat. Idem Tuſc. 5, 69 Vnde terra, et quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria ſuſtineat. Ouid. Met. 12, 521 Ardua ſi terrae quatiatur motibus Idae. Lucret. 5, 107 — et grauiter terrarum motibus orbis Omnia conquaſſari in paruo tempore cernes. Cic. ad Brut. 9 Id enim amiſiſti, cui nihil in terris ſimile fuit. Hygin. de Limitibus p. 21 Caeli punƈtum eſſe terram, ſic deſcribunt, quod dicant, a polo ad Saturni circulum internallum eſſe, quod Graeci hemitonion appellant: a Saturno deinde ad Iouem, hemitonion: ab hoc deinde ad Martem, tonum: a Marte deinde ad Solem, ter tantum eſſe, quantum a polo ad Saturnum, hoc eſt trihemitonion: a Sole deinde tantum eſſe, ad Venerem, quantum a Saturno ad Iouem, hemitonium: a Mercurio deinde ad Lunam, tantundem, hemitonium: a Luna ad terram tantum, quantum a polo ad Iovem, tonon. ſic terram punƈtum caeli eſſe oſtendunt: et ars muſica per haec diaſtemata conſtare fertur. Terra pilae ſimilis Ouid. Faſt. 6, 269. *Metonymice* Terra *pro humana vita negotiisue ponitur.* Terrarum fator Stat. Theb. 1, 179 Te duce, ſi qua manent ſceleris veſtigia noſtri, Irrita perpetua ſoluent formidine terras Virg. Ecl. 4, 14 Quam bene diſponitum terris, vt dignus iniqui Fructus conſilii primis auƈtoribus inſtet? Claud. in Eutrop. 1, 157. ¶ 2 *Partem Terrae aliquando ſignificat, et prouinciam ſeu regionem: vnde etiam eſt quod* Terras *plurium numero de vniuerſitate hoc dicunt.* Cic. in Catil. 1, 20 Si emori aequo animo non potes, abire in aliquas terras, *etc.* Idem de Invent. 1, 108 Hoſtili in terra turpiter iacuit inſepultus. Ardua terrarum, *Montana loca* Virg. Aen. 5, 695. Bonitas terrae Lucret. 5, 1246. Domeſticus natiuusque alicuius gentis ac terrae ſenſus Cic. de Aruſp. Reſponſ. 19. Fertilitas terrae Ouid. Met. 5, 481. Filii terrae, *olim Obſcuro ignotoque genere prognati dicebantur, propterea quod terra ſit omnium communis parens. Vel quod primitus mortales e terra natos vulgo credebant.* M. Tullius Att. 1, 13 Et huic terrae filio, neſcio cui, committere epiſtolam tantis de rebus non audebam. Idem Fam. 7, 9 Cn. Octauius eſt, an Cn. Cornelius quidem tuus familiaris ſummo genere natus, terrae filius, *etc.* Terra *enim ſ.* Tellus *dea eſt.* Perſ. Sat. 6, 57

> Praeſto eſt mihi Manius heres,
> Progenies terrae, quaere ex me quis mihi quartus
> Sit pater: haud promte, dicam tamen: adde etiam vnum,
> Vnum etiam terrae eſt iam filius.

Add. Liu. 1, 8. Tert. Apol. c. 10. *quem damus voce* FILIVS n. 2. *Manut. et Graeu. ad* Cic. Fam. 7, 9. Terrae etiam filii *dicuntur, Quorum genus eſt incertum, quorum genus aboleuit vetuſtas.* Quinctil. 3, 9 Laudantur autem vrbes ſimiliter atque homines. Nam pro parente eſt conditor: et multum auƈtoritatis affert vetuſtas, vt iis, qui terra dicuntur orti. Ouid. Met. 1, 615 *de Io,* Iuppiter e terra genitam mentitur, vt auƈtor Deſinat inquiri, *vid. Cael. Ant. Lect.* 3, 8. *et* 20, 28. Gremium terrae Lucret. 1, 252. Hiatus terrae Ouid. Faſt. 3, 609. Malum terrae Apul. de Herb. c. 17 *et* 19. Margo terrarum Ouid. Met. 1, 14. Motus terrae *concuſſio illa extraordinaria et terribilis partis alicuius terrarum.* Sen. Nat. Q. 6, 1 *pr.* Pompeios celebrem Campaniae vrbem — deſediſſe terrae motu, vexatis quaecunque adiacebant regionibus — audiuimus, *etc. Totus enim hic liber de* terrae motu *agit. Et* Plin. 2, 79 — 94. Am. Marcell. 17, 7 *eadem Nicomediae a terrae motu deſcribit ſub Conſtantio* A. C. 358. Iisdem diebus terrae motus horrendi per Macedoniam Aſiamque et Pontum aſſiduis pulſibus oppida multa concuſſerunt et montes, *etc. Poſt deſcriptionem, diſſertationemque de origine terrae motuum, quatuor eorum genera memorat. Sunt enim vel* Braſmatiae, *vel* Climatiae, *vel* Chasmatiae, *vel* Mycematiae, *de quibus ſſ. ll. Add.* Cic. de N. D. 2, 14. *ac de* Diuin. 1 c. 18. Id. Offic. 2, 13 Si tecta aut vi tempeſtatis, aut terrae motu, aut vetuſtate cecidiſſent. *Et* de Aruſp. Reſp. 62 Eodem fere tempore factus in Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus horribilis cum quibus multis metuendisque rebus. *Et* 63 Nouus terrae motus. *Et de* 1, 97 c. 43 Conquaſſari maximis terrae motibus. Orae terr *Regiones* Hor. Epiſt. 1, 2, 1. Orae terrarum, *Extremitates,* Lucret. 2, 555. Orbis terrarum Virg. Aen. 1, 237. Re terrarum Stat. Silu. 4, 2, 14. Sator terrarum Stat. Theb. Situs terrarum Hor. Epiſt. 2, 1, 252. Tremor terrae Plin. ad Co um Tacit. Epiſt. 6, 20 *et* Motus. Viſcera terrae Ouid. Met. ¶ 3 *Epitheta, vbi illud notandum, poni interdum* terram *pro nomi teriae illius ſ. elementi, quod calcamus, quod ſolum praebet reliquis, tum* terra *ſtricte dicta, lapidibus, arenis, glarea, argilla, etc.* T mixto modo *ex Varrone ſupra diximus.* Altrix terra, terra, *vid. hh. vv.* Arata Ouid. Faſt. 1, 703. Arenacea ARENA. Arenoſa Ouid. Met. 14, 82. Aſpera adſpect ASPER. Aurifera Sil. 3, 401. Barbara Ouid. Epiſt. Beata Idem Epiſt. 16, 188. Bona, Breuiſſima, Cariosa, *vid* Caua Virg. Aen. 12, 883. Columbina, *vid.* COLVMBVS. da, *cum herbis euulſa* Lucan. 3, 287. Crudelis, *vid.* CRVDE Deſerta Virg. Aen. 3, 4. Deſolata Ouid. Met. 1, 349. tiſſima Virg. Georg. 2, 136. Ferax Ouid. Faſt. 1, 68. Luc 1097. Frugiferentes terrae Lucret. 1, 3. Gracilis *Stricta, qualis eſt Thmus* Sen. Theb. 1. Graues terrae Virg. 3, 526. Herboſa terra Ouid. Met. 10, 128. Hiantes terr can. 3, 10. Hoſpita terra Virg. Aen. 3, 539. Hoſtilis Lucan. 2, 89. *vid.* IFIVNIVM. Impia Ouid. Epiſt. 10, 100. Iners *Imm* Hor. Carm. 3, 4, 45. Infamis Ouid. Met. 13, 400. Idem Met. 4, 619. Ingrata Idem Met. 5, 475. Inop Idem ex Pont. 2, 2, 96. Hor. Carm. 3, 18, 15 *de feſto ruſtic* Gaudet inuiſam pepuliſſe foſſor Ter pede terram. Inuiſam t foſſoribus merito dixit, quod in ea laborent quum fodiunt. na eſt enim omnibus odiſſe laboris ſui materiam. Porphyr. L ſa, *vid.* LAPIS. Laſſa, *vid.* LASSVS. Latae terrae Ouid 2, 307. Magna Virg. Georg. 4, 366. Cic. pro C 193 c. 68 Quin terram ipſam violari, quae Mater eſt omnium ve conſceleratae matris putaret. Mater Lucret. 5, 1401. Materna *apud* Catonem R. R. 34, 2. *Vid. ſub* MATERIA. Mauortia Aen. 3, 13. Metalliferae terrae Sil. 15, 501. Nefaſta NEFASTVS. Nigra Virg. Georg. 2, 203. Obeſa Idem Omniparens, *vid.* OMNIPARENS. Parent 3, 80. Paterna, *Patria* Ouid. Epiſt. 10, 64. Pauper Aen. 4, 178. ra miſſus Virg. Aen. 6, 811. Peregrina Ouid. Met. 9, 633. gues terrae Virg. Georg. 2, 92. Potentes terrae Idem A 528. Pumicoſa terra Plin. 17, 5. *et* 35, 14. Solida Ouid. Me 180. Sterilis Idem Faſt. 3, 856. Columel. 3, 5 Vitiarii que ieiuna terra, neque vliginoſa faciendum eſt: Succoſa tame mediocri potius, quam pingui. Suſpenſa, terra *vid.* SVSPE Varia carioſaque terra Columel. 2, 4. Vaſta Virg. Aen. Vberi e terra naſci Quinctil. 2, 19. Vliginoſa terra *vid. ante* Succoſa terra. Ex Vltimis terris mittere Cic. Fam. 1, 9. doſae terrae Sil. 7, 277. *Sunt quaedam genera* Terrae, *in uſu eo, vt* Balearis, Clupea, Ebuſitana, *de quibus* Plin. 35 *extr. De* Samii 6, 6. ¶ 4 *Verb.:* Abſcidit deus terras Oceano Carm. 2, 3, 23. Abſcondere in terram, *vid.* ABSCONDO. cerſere aliquem ex vltimis terris Cic. de Aruſp. Reſp. 24. Eta ſterilitate terra, Attollere ſe a terra, *vid. hh. vv.* tes terrae Hor. Carm. 2, 18, 18. Certat cum terris feraci Aegyptus, Circumfuſa terra mari Atlantico, Circumſcriber ram ſarculo, *vid. hh. vv.* Colere terras Virg. Ecl. 3, 61. cidit ad terram grauiter Virg. Aen. 5, 447. Concuſſa terra, tingere terram oſculo, Conuexae terrae in maria, Cur in terram, *vid. hh. vv.* Decedere patria terra Virg. *Aen.* 6, Defodere aliquid in terram Lucret. 5, 1365. Dehiſcunt terrae ar re Virg. Georg. 3, 432. Dare ad terram, *vid.* AD Praepoſition Domita terra Ouid. Met. 15, 877. Effoſſa terra Lucan. 3, Excedere terris Virg. Georg. 2, 474. Excoquit terram ſol cret. 6, 962. Ferire terram pede Virg. Georg. 3, 500. geſcit terra Lucret. 6, 865. Frui proſperiore terra Ouid. ex 3, 7, 30. Habitare terras Idem Triſt. 5, 2, 51. Hiſcat terra, *deſperantium vox, vid. Drakenborch. ad* Sil. 4, 332. Met. 2, 179 Vt vero terras deſpexit ab aethere ſummo Phaëton penitus penitusque iacentes. *h. e. Valde depreſſas, et lo ſe remotas.* Iacentes terrae ad Heſperum, *vid.* IACEO. ri terram aſſiduis raſtris Virg. Georg. 1, 155. Inferni terra, *luri* Stat. Theb. 3, 213. Inuertere terras vomere Virg. Geo 526. Inumbratur terra Lucret. 5, 290. Nox inuoluen ram vmbra Virg. Aen. 2, 251. Irrorat terras Eous nouo ſole Georg. 1, 288. Luſtro vagus terras Stat. Theb. 8, 512. L bat dies lampade terras Virg. Aen. 7, 148. Madefacere ter Mandare ſemina terrae, Moliri terram, Mouere ter Mouere omnes terras, omnia maria, *vid. ſſ. ll.* Mouet *pro Mota eſt* Sueton. in Claud. Caeſ. c. 22. Naulgare terram, NAVIS. Nata terrā Cic. Fam. 7, 26. Nititur terra ſuis pibus Idem Tuſc. 5. Obire terras, *vid.* OBEO. Obruit terras roriferis vmbris Lucret. 6, 864. Obſtruere terras O Met. 8, 185. Offringitur terra, *vid.* OFFRINGO. Operit terras Virg. Aen. 4, 352. Pauita terra et complanata, *vid.* PAV Pellere terram duro pede Lucret. 5, 1401. *de ruſticorum ſaltu* Penetrare ſub terras, Perambulare terras, Perdomare ram, *vid. hh. vv.* Perflant venti terras turbine Virg. Aen. Perfodere terram, *vid.* PERFODIO. Perſtringere terram arat *vid.* PERSTRINGO. Petere terra, *pro* Terra iter facere pro Planc. Premere terras, *Regere imperio terras* Lucan. 10, Preſſit terram poſito genu Ouid. Met. 6, 346. Procumbere ter Idem Met. 2, 347. Profanatae terrae Stat. Silu. 3, 3, 2. Prof dere terram validis iuuencis Virg. Georg. 2, 237. Proſcindere ram preſſis aratris Lucret. 5, 210. Proſcindere ferro ſolum te Lucret. 5, 1294. Quatere terram alterno pede, *Saltare* Hor. Ca 1, 4, 7. Radit terras Aquilo Hor. Serm. 2, 6, 25. Relinqu dulces terras Virg. Aen. 4, 281. Rimari terram raſtris Idem Ge 3, 534. Scalpere terram vnguibus Hor. Serm. 1, 8, 26. Scinc terram aratro Ouid. Amor. 3, 8, 41. Solutae terrae Hor. Carm 4, 10 *h. e.* temperie et aeſtu Veris ſolutae, quae paullo ante frig hiemis ſtrictae erant. Porphyr. Spargit aurora lumine terras cret. 2, 143. Subigere terram vomere Ouid. Met. 11, 31.

terris alicuius Virg. Aen. 7, 214. Texit nox caligine ter-
ueret. 6, 852. Vere tument terrae Virg. Georg. 2, 324.
re terram pede Hor. de Art. Poët. 430. Vertere terram
Georg. 1, 2. Vertere terram ferro Id. Georg. 1, 147. Vda
iret gramine Ouid. Amor. 2, 6, 50. ¶ 5 *Formulae et iae:* Terram pro terra *Prou. formatum ex* Cic. Att. 14, 10 Itaque
γῆν γῆς cogito, *quod Manutius ex Aeschylo repetitum obseruat, et hoc*
migare, se velle longius subinde de terra vna in aliam fugere. Hor.
od 1, 32
— Haud paruero,
Quod aut auarus vt Chremes terra premam, *defodiam.*
Discinctus aut perdam vt nepos.
n video; *Qui molesti longique laboris finem adesse significat, dicere*
γῆν ὁρῶ, *id est* terram video: *sumtum a nauigantibus.* Curt. 4, 7,
Hid secus quam profundum aequor ingressi terram oculis requi-
Plaut. in Merc. 1, 1, 84 Equidem iam me censebam esse in ter-
id. Cic. pro Muraen. 3. Idem de Senect. 71 Quasi terram vide-
Aut terra, aut mari alicunde id euoluam argentum tibi:
Pseud. 1, 3, 83. *i. Quacunque ratione, cum allusione, vt videtur, ad*
glas magnorum imperatorum. Cic. pro Cluent. . . . Cuius
tares gestae terra marique exstiterunt. Idem pro Lege Manil. 48
is ille res domi, militiaeque, terra marique, quantaque felici-
ferit. Idem Att. 7, 22 Qua aut terra aut mari persequar eum,
i fit nescio? Cic de Fin. 5, 9 *addit tertium,* Natura sic ab his
gata est, vt nulla pars caelo, mari, terra, vt poëtice loquar, prae-
nta sit. *Addit,* Poëtice, *quod Poëtae interdum tria tantum elementa*
ent. Vt Ouid. Met. 1, 5 Ante mare et terras, et quod tegit o-
Inicaelum. Ter. Adelph. 5, 3, 4 O caelum, ô terra, ô maria Ne-
Plaut. Amph. 5, 1, 3 Ita mihi videntur omnia, mare, terra, cae-
onsequi. Terrae, *Gent. aduerbialiter.* Sternuntur terrae
heb. 7, 755. *i. humi.* Conquirere aliquem terra marique
ad Cic. Fam. 5, 9. ¶ 6 Terra ipsa dea est, et ita
r: quae est enim alia Tellus? Cic. de Nat. Deor. 3, 52 Terra
Varro 1, 1, 5: eadem quae Ceres Varr. 3, 1, 5. *Vid.* Seruius *ad*
1, 168. *et* 4, 64 *multisque aliis locis.*

TERRVLA, ae. f. Dimin. Leg. vn. Cod. de Thesauris. In ali-
rulis opes abditas perscrutari.

TERRALIS, e. Adi. *Herba* ap. Apul. de Herb. c. 105.

TERRARIVS, a, um. Turdus terrarius: *vid. Salmas. ad* Ter-
Pall. p. 432.

TERRITORIVM, i. n. [τοπαρχία] *est, inquit* Pompon. in l. 239.
Verb. signif. Vniuersitas agrorum intra fines cuiusque ciuitatis,
ab eo dictum quidam aiunt, quod Magistratus eius loci,
os fines terrendi, id est summouendi ius habeat. *Ha-*
Pomponius. Varro de L. L. 4, 4 p. 9 Colonis locus commu-
prope oppidum relinquitur, territorium, quod maxime teri-
onf. Seru. *ad* Virg. Aen. 5, 755. Territorium, *ait* Fronti-
Limit. p. 42 est, Quidquid hostis terrendi causa constitutum
Idd. Sic. Flacc. p. 3, 22 *etc. Voss. Etymol.* p. 516: *cui facillime af-*
totum illud torium *esse adiectionem, cuius similem ait in* Capito-
Laxius Sen. ad Marc. c. 17. Neapolitanum Pallad.
. 10. Plin. 29, 6 Extra territorium abire. Minuere
ri rium Cic. Philipp. 2, 102 c. 40.

TERRITORIĀLIS, e. Adi. Aggen. in Frontin. de Limit Agr. p. 47
er ini territoriales.

TERREVS, a, um. Adi. [γήϊνος] *Ex terra factum: vt,* Vas terreum.
ol cl. 1, 6 Horreum camera contectum: cuius solum terreum, pri-
squm consternatur, perfossum. *Alia exemplaria habent* Terrenum.
fur terreus Varro de L. L. 4, 8. Terreum, ἐπίγειον Gloss.
hili. *Sic* terreum *esset, quod in terra est.*

TERRĒNVS, a, um. Adi. [χερσαῖος, γαιάδης, χθόνιος] *Quod vel in*
rra atum est, vel in terra viuit, vel aliquid cum terra commune habet.
Plin, 29 Terreni maiores quam pelagii, *de Polypis.* Terrenum
ter, *quod in terra sit* Plin 6, 17. Bestiarum autem terrenae
unt ae, partim aquatiles, aliae, *etc.* Cic. de Nat. Deor. 1, 104 c. 37. Ag-
ger renus. *h. e. Terra factus.* Suet. in Caligula c. 19. Plin. Epist.
6 ngues terrenique colles (neque enim facile vsquam saxum, etiam
qu ratur, occurrit) planissimis campis fertilitate non cedunt. Cic.
D in. 2, 58 Sed et decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena
axi e potest sanguinis similis esse. Corpus terrenum Lucret. 1,
985. Corpus terrenum et concretum Cic. Tusc. 1, 47. Faex
rra Ouid. Met. 1, 68. Cic. Tusc. 1, 42 Corpora nostra terre-
o principiorum genere confecta, ardore animi concalescunt. Hiatus
rrenus Ouid. Met. 15, 273. Humor marinus et terrenus longo in-
ru lo extenuatus Cic. de Nat. Deor. 2, 43 c. 16. Soliditas terrena
dei de Nat. Deor. 2. Via terrena, *vid.* VIA. Immorari
rris Quinctil. 2, 16. Terrena in caelum tendentia Plin. 2, 38.
ol nel. 11, 1 Per hos quoque dies abstinent terrenis operibus.
2 *Subst.* Terrenum, *Terra, Campus, solum.* Columel. 2, 2, 1 Cal-
di ni rusticarum rerum Syluine genera terreni tria esse dixerunt:
am stre, collinum, montanum. Idem 3, 3 Quum sola ea res
mum impensam terreni pretio suo liberet. *Add.* Vitruu. 1, 4. Iu-
erni terreni Columel. 1, 2, 17. Species infinitae Col. 3, 12, 1.
Terno careus ac nuda glarea Col. 4, 22, 9.

TERRESTER, *et* TERRESTRIS, e. Adi. [χερσαῖος, ἐπὶ
γῆς χθόνιος, ἐπιχθόνιος] *Quod in terra degit: vt,* Terrestre animal.
lin , 72 Rursus in terrestribus ova pariunt serpentes. Agmen
rrestre Lucan 5, 708. Animal terrestre Plin. 10, 61. Arma
rrestria Ouid. Met. 12, 479. Archipirata terrestris Cic. Verr. 7,
6. Arma terrestria Ouid. Met. 14, 479. Coena Plaut. Capt.
2, 20 *quae solis terra natis constat.* Membra terrestria Lucret. 2,
703. Dii terrestres, *In terra habitantes a* caelestibus *et* infernis
diuersi Liu. 1, 32. Exercitus terrestres Nep. 2, 2, 5. Cic. Verr.
, 1 Illud Flaminius ita ex aede sua sustulit, vt in Capitolio, hoc est
n restri domicilio Iouis poneret. Iter terrestre, *Quod in ter-*
ra f: ad differentiam eius, quod fit in mari Plin. 5, 6. Hirt. B. Atric.
2 Praelium terrestre, *quod Numa opponitur* Nepos 7, 5, 5.
Praedium terrestre, *cui opponitur* Martimum. Cic. Verr. 5, 86 Cleo-
menis autem quod erat terrestre praesidium, non re, sed nomine spera-
bat s militibus, quos ex eo loco deduxisset, explere se numerum nau-
arm et remigum posse. *Add. ib. c. 1.* Populus terrestris Flor.
3, 20. Tempestas terrestris, *vid.* TEMPESTAS *in* TEMPVS.

TERRŌSVS, a, um. Adi. *Terrae plenus.* Vitruu. 2, 4 *et* 6 Are-
a terrosa.

TERRVLENTVS, a, um. Adi. *E terra.* Prudent. Hamart.
Praef. 5 Hic terrulentis *(scil. fructibus)* ille vius fungitur. *Add.* Id.
Perist 2, 195.

TERRVLENTE. Adv. *Modo terreno.* Prudent. in Rom. v. 378
Rem spiritalem terrulente quaerere.

TERRICOLA, ae c. Apul. de Deo Socr. p. 15 Daemones vectores
inter terricolas caelicolasque. Lamiae terricolae Lucil. *ap.* Lactant. 1,
22, 15 Terricolae *potius sunt ex* Terreo *v. v. Al.* Turricolae.

TERRIGĔNA, ae. c. [γηγενής] *Ex terra genitus.* Cic. de Diuin.
2, 133 c. 64 *de homine, passim ap. Poetas, vt s. c.* Lucret. 5, 1410 *et* 1436.
Val. Flacc. 7, 595. Rutil. Itin. v. 396. Genus siluestre terrigena-
rum Lucret. 5, 1410. Gigantes terrigenae Lucan 3, 316. *Add* Val.
Flacc. 2, 18. Flor. 1, 17, 6. Arnobius 5 p. 174. Fratres terrigenae
Ouid. Epist 12, 99. *conf.* 6, 25.

TERRIGĔNVS, a, um. Adi. Terrull. adu. Marc. 2, 12 Aquigena
et terrigena animalia. *Conf.* Prudent. adu. Symm. 1, 189. Fortunat.
Carm. 1, 10 de S. Nazario. Sidon. Carm. 9, 72.

TERRAEMŌTVS, *quod quidam vna voce scribunt, vid. in* TERRA n. 2.

TERRACINA, *vid.* TARRACINA, *et* ANXVR.

TERRIPVDIVM, *et* TERRIPAVIVM, *vid.* TRIPVDIVM.

TERREFACIO, *vid.* TERREO.

TERRENVS, *vid.* supra *in* TERRA.

TERREO, ui, ĭtum, ēre. [φοβέω, πτοέω, καταπτήσσω, μορμολύττομαι]
Terrorem *s. subitum et vehementem timorem alicui incutere.* Virg Georg.
1, 156 Et sonitu terrebis aues. Terruit gentes graue ne rediret
Saeculum Pyrrhae Hor. Od. 1, 2, 5. Nec me ista terrent, quae
mihi ad timorem proponuntur Cic. Fam. 2, 15. Animos terrere
pestilentia et terrae motibus Cic. de Nat. Deor. 2, 14 c. 4. Ani-
mus terret horror Virg. Aen. , 755. Aliquem denuntiatione pe-
riculi terrere Cic. pro Planc. 8 c. 30. Caede incendiisque terret
Cic. de Arusp Resp. 6. Equi terrentur solliciti Ouid. Fast. 6, 721.
Hostes terrere formidine Idem Met. 4, 801. Hoste vicino ter-
reor Ouid. ex Pont 4, 9, 82. Minaciter terrere, *vid. post* MINAE.
Nubila terrent mentem Ouid. Met 1, 357. Orbem
terruit tonitru Idem ibid. 1 , 217. Importunas Volucres in ver-
tice arundo Terret fixa, vetatque nouis confidere in hortis Hor. Sat.
1, 8, 6. *Conf. Torrent.* Terrere vultu Hor Serm. 2, 7, 44.

TERRĬTVS, a, um. Partic. [φοβηθείς] *Ut,* Territus animi,
Animo contubatus Liu. 7, 34, 4. Ouid. Met. 2, 492 Venatrixque
metu venantum territa fugit. Virgo territa inopino visu Ouid.
Met. 4, 232. *Add* Vell. 2, 57, 2. *et* c. 76, 1.

TERRITIO, ōnis. f. Vlpian. Dig. l. 47 t. 10 l. 15 §. 41 Territio lenis.

TERRĬTO, āre. Frequent. [δεδίσσομαι] Ter. Andr. 4, 5, 22
Di te eradicent, ita me miseram territas. Fines alicuius Flor. 2,
15. Territare, *et* Placare, *contraria* Auctor ad Heren. 4, 29.
Metu territare Caes. Bell. Gall. 5, 6. *Add.* Ib. 7, 63. Minis
territare Liu. 8. Morte Plaut. Bacch. 4, 8, 44. Verbis Idem
Most. 3, 1, 76. Vrbes territat Virg. Aen. 4, 187. Finis terri-
tandi Liu. 21, 25.

TERREFĂCIO, ēre. [δειματόω] *Terrorem afferre. Vox nul-*
lius fere auctoritatis. Solum in Onomast. ἐκπλήσσω *vertitur* Terrefa-
cio. *Sed compositum eius* Perterrefacio *est receptum, vid. in suo loco.*

TERRIFĬCO, āre. [δειματοποιέω] *Idem.* Virg. Aen. 4, 210
Caecique in nubibus ignes Terrificant animos. Lucret. 1, 133
Et quae res nobis vigilantibus obuia mentes, Terrificet morbo affe-
ctis, *etc. Add.* Idem 4, 38. Sil. 17, 475 Fulminibus per-
mixta tonitrua mundum Terrificant. *Conf.* Val. Flacc. 1, 228.
et 8, 428. Stat. Theb. 7, 678. Apul. Met. 3.

TERRIFICATIO, ōnis. f. Non. 2, 513 Lemures *interpretatur,*
Laruae nocturnae et terrificationes imaginum et bestiarum.

TERRIFĬCVS, a, um. Adi. [δειματοποιός] *Quod terrorem in-*
icit. Virg. Aen. 5, 524 Seraque terrifici cecinerunt omina vates.
Caesaries terrifica Ouid. Met. 1, 179. Lucret. 2, 635 Terrificas
capitum quatientes numine Cristas. Fulgor terrificus Virg. Aen.
8, 431. Mugitus terrifici Idem ibid. 12, 104. Nimbi terrifici
Lucan. ad Pison. 136. Nox terrifica Valer. Argon. 5, 398. *Conf.*
Idem 1, 29 *et* 785. Stridores terrifici Sil. 5, 188. Sonitus Lu-
cret. 6, 387. Vitulatus Claud. in Ruf. 1, 131. *Add.* Plin. 2, 25.
Gell. 19, 1.

TERRIBĬLIS, e. Adi. [δειματώδης, φοβερός, ἐκπληκτικός] Virg.
Aen. 6, 227 Terribiles visu formae. Ibid. 299 Terribilis squa-
lore Charon. Ira terribilis Virg. Aen. 12, 947. Aspectu ter-
ribilis Stat. Silu. 3, 3, 72. Cic. pro Sext. 19 c. 8 Alter o dii boni
quam teter incedebat, quam truculentus, quam terribilis adspectu.
Anguis terribilis Ouid. Amor. 3, 6, 14. Caligo terribilis Lu-
cret. 6, 852. Formae terribiles visu Virg. Aen. 6, 277.
Mors terribilis est iis, quorum cum vita omnia exstinguuntur Cic. in
Parad. 2. Sonitus terribilis Virg. Aen. 9, 503. Tubae ter-
ribiles Ouid. Met. 15, 784. Tremere tumultu terribili Cic. in
Orat. 93. *ex Ennio.* ' *Compar.* Liu. 4, 26 Alia aliis terribiliora
afferebantur. Vell. 2, 49, 4 Haec terribiliora ducit.

TERRIBILĬTER. Adv. Arnob. 2 p. 57 *ed.* Lugd. 1651. *et* Au-
gustin. Confess. 12, 25.

TERRILŌQVVS, a, um. [δειματολόγος] Adi. *poëticum; quasi*
Loquens terrentia. Lucret. 1, 101 Putemet a nobis iam quouis tempo-
re, vatum Terriloquis victus dictis desciscere quaeres.

TERRISŌNVS, a, um. *Aliud* Adi. [δειματοηχής] Claud. de
Laud. Stil. 1, 109 Nec te terrisonus stridor venientis Atani.

TERRICŬLA, ae. f. [μορμολύκειον] *Quod inicit terrorem.*
Afran. *apud* Non. 4, 319 Numero inepti permissis cassi in terriculam
aduersarii. Lucil. *apud* Lactant. 1, 22 Terriculas, Lamias *etc.*
quam lectionem recte defendit Bunem. Liu. 5, 9 Cauderentque Patres
sine Tribuniciae potestatis terriculis, inuentam esse aliam vim maio-
rem ad coërcendos Magistratus. Idem 34, 11 Nullis minis, nullis
terriculis se motos. *Vtroque loco hanc lectionem tuetur Drakenb.* Mi-
nuc. Fel. 37, 4 Omnes suppliciorum terriculas illudunt. Senec. de
Remediis fortuitorum, Si fortuna, aut aliquis tibi palam minetur,
omnes eius terriculas delude. *Add* Lactant. de Mort. Pers. 16, 7.

TERRICVIVM, i. n. Non. 3, 244 *Neutro dixisse ait* Accium,
Vbi nunc terricula tua *(Sic leg. pro* terriculata) *Et,* Proinde ista
haec tua aufer terricula

TERRICVLAMENTVM, i. n. *Idem.* Apul. de Deo Socr. p. 50
Inane terriculamentum bonis hominibus. *Add.* Idem Apol. p. 315.
Sidon Ep. 7, 1.

TERROR, ōris. m. [δεῖμα, φόβος, φόβητρον] *Timoris et metus*

incussio. Cic. Tusc. 4, 19 Quae autem subiecta sunt sub metu, ea sic definiunt, Pigritiam, metum consequentis laboris: terrorem, metum concutientem. ex quo fit, vt pudorem rubor, terrorem pallor, et tremor, et dentium crepitus consequatur. Seruius *autem ad* Aen. 11 357 Terrorem et Metum sic distinguit, vt Terror proprie sit qui aliis infertur: inde et Terribilis. Metus, quem habent timentes: vnde Meticulosus. Virg. Aen. 11, 357 Quod si tantus habet mentes et pectora terror. Expers terroris Catul. Argon. f. 65, 337. Liber terrore animus, *vid.* LIBER. Amens terror Claud. in Ruff. 1, 357. Implacabilis terror, *vid.* IMPLACABILIS. Latior terror Tacit. Hist. 4, 33. Multiplex terror, Mutuus terror, Repens terror, *vid. hh. ll.* Saeuus Sil. 15, 113. Seuerus Claud. in Conf. Prob. et Olyb. c. 92. Sil. 17, 587 Impletur terrore Vago cuncta Africa, *etc.* Vanus terror Senec. Hippol. f. 1. ¶ 2 *Verba:* Afferre terrorem, *nunciare terrores, qui ab aliis fiunt*, Cic. Att. 6, 8 Batonius autem miros terrores ad me attulit Caesarianos. Augere terrorem, *vid.* AVGEO. Cepit regem terror, *vid.* CAPIO. Ciere magnos terrores Senec. Oedip. f. 4. Concitatus terrore et metu, *vid.* CONCITO. Coniicere aliquem in terrorem Liu. 34, 28. Demouere terrore, aut minis Tacit. Hist. 4, 58. Discutere animi terrorem Lucret. 1, 147. Discussis terroribus redire ad se Idem 4, 994. Examinatus terrore Quinctil. 4, 2. Facere terrorem latiorem Tacit. Hist. 4, 33. Iacere atque denunciare terrores, *vid.* IACIO. Impulsis stat terror animis Senec. Herc. Oet. f. 6. Incidit terror exercitui, *vid.* INCIDO. Incutere terrorem hostibus Liu. 3, 4. Inferre terrorem, *vid.* INFERO. Cic. de Fin. 5, 31 c. 11 Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt. Inuasit terror Curt. 10, 4, 15. Occultare causam terroris Cic. Verr. 3, 80. Offerre terrorem Caes. Bell. Ciuil. 1, 76. Pallentes terrore puellae Ouid. de Arte Am. 3, 487. Pauentes equi terrore Ouid. Met. 2, 398. *Add.* Ibid. v. 15. Repleta trepido terrore terra Lucret 5, 41. Repulit armis, viris, terrore, periculoque mortis Cic pro Caecin. 33. Rigebant comae gelido terrore Ouid. Met. 3, 100. Terrori esse, *Terrere, terrorem incutere* Liu. 34, 28. Curt. 5, 4, 27. Terrore coactus iurauit Cic. Off. 3, 112 c. 31. Vexari magnis terroribus Nep. 25, 9, 4.

TERTICEPS *et* TERTICEPSOS, *tria habens capita: vid.* Varron. l. L. 4, 8.

TERTIVS *etc. vid. supra* TER.

TERTVLLA *et* TERTVLIVS *nomina diminuta ex* Tertia *et* Tertio. *Certe de* Tertia *illa Bruti sorore, vxore Cassii* Cic. Att. 14, 23 Tertullae nollem abortum, tam enim Cassii sunt iam, quam Bruti fuerunt. *Est ergo* Tertulla *quasi* Tertiola. *Hinc*

TERTVLLIANVS, i. m *Nomen a* Tertullo *s.* Tertiolo *productum. Notabilis nobis* Qu. Septimius Florens Tertullianus, *Carthaginiensis, Christianam religionem circa Ann. CLXXXIV, amplexus. Presbyter Ecclesiae Carthaginiensis factus Ann. circiter CXCII cuius saepe testimoniis vtimur.*

TERTVS, a, um. *Participium Adiectiuum priscis pro* Tersus. Varro, Atrei terta nitet galea. Idem, Cato, vel de Liber. educ. Alii sunt circumtonsi, et terti, atque vncti, vt mangonis esse videantur serui. *ex* Nonio 2, 847.

TERVNCIVS, i. m. [τεταρτημόριον, τριάχιον] *Numus perexiguus, a tribus vnciis dictus, alio nomine* Quadrans. Plaut. Capt. 3, 1, 17 Neque ridiculos iam teruncii faciunt. Cic. Att. 5, 20 Nos tamen, etsi hoc te ex aliis audire malo, sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, vt nullus teruncius insumatur in quemquam. Varr de L. L. 4, 36 Teruncius a tribus vnciis dictus, quod sit libellae quarta pars, quomodo et quadrans assis. Cic de Fin. 3, 45 c. 14 Interit magnitudine maris Aegei stilla muriae, et vt in diuitiis Crosi teruncii accessio. De praeda mea, teruncium non attigit quisquam Cic Fam. 2, 17. Fecit palam te ex libella, me ex teruncio Cic. Att. 7, 2.

T E S

TESCA *vel* TESQVA loca, *multum exercuere antiquos Grammaticos. Nihil melius facere possumus, quam proponere verba primo ipsius* Varronis de L. L. 6, 2 p. 67, 19, *sed emendata, vt ea dedit Scioppius* p. 112 Quod addit, vt sint *Tesca;* aiunt sancta, qui gloss. scripserunt: id est falsum. Nam curia Hostilia templum est, et sanctum non est. Sed hoc vt putarent, ideo est factum, quod in vrbe Roma pleraeque aedes sacrae sunt templa, eadem sancta: et quod loca quaedam agrestia, quod alicuius dei sunt, dicuntur tesca. Nam apud Accium in Philoctete, *Quis tu es mortalis, qui in deserta et tesca te apportas loca?* Loca enim quae sint, designat, cum dicit, *Hephaesti lares et celsa Cabirum templa tenes, mysteriaque pristina castis concepta sacris* — Quare hic *tesca* dixit, non ideo quod sancta, sed quod ibi mysteria fiunt ac tuentur, *tuesca* dicta, post *tesca* —— Quare a tuendo et *templa* et *tesca* dicta. *Conf. quae dicimus de* Templo augurali. *Apud* Festum *vero post curas hominum doctorum ista iam legantur:* Tesca Verrius ait, loca augurio designata, quo termino finis in terra auguri. Opilius Aurelius loca consecrata ad augurandum scripsit, sed *sancta* loca vndique septa docent Pontificis (*an* Pontificii?) libri, in quibus scriptum est, *Templumque, sedemque, tescumque, siue Deo siue Deae dedicauerit,* vbi (*f.* vti) eos accipias volentes propitiosque. Hostius belli Histrici lib. 1 *pergentis* (*f.* Per gentis *s* gentes) *alte aetherias,* atque auia tesca, per quae volabis templa antiqua Deum. Cicero vero aspera, difficilia aditu dixit, cum ait, *Loca aspera, saxa tesca tuor.* Accius in Philocteta, *Quis tu es mortalis, qui in deserta et aspera te apportas loca? Haec ille. Hoc itaque apparet, loca inculta, in quantum augur ea partem templi sui facit, de horum sententia vocari* Tesca. ¶ 2 *Recentiores neglecta illa augurali notione simpliciter de locis horridis et incultis accepere.* Horat. Epist. 1, 14, 19 Nam quae deserta et inhospita tesqua Credis, amoena vocat mecum qui sentit; et odit, Quae tu pulchra putas. Vet. Schol. Lingua Sabinorum loca difficilia et replera sentibus sic nominantur. Lucan. 6, 41 Amplexus fines, saltus, nemorosque tesqua, Et siluas. Schol. Tesqua sunt loca inculta sed amoena. *Quod autem Burmannus* Nemesian. 7, 42 *pro* Sordida Tecta, Tesqua *vult legi, in eo no im uro obsequ* Tecta *subrepsere* Teseis *etiam* Varron. de L. L. 6, 2 p. 67, 5 *et* 8 *vbi dimisit sine censura Scaliger,* Tesca *autem restituit ad Festum h. v.* Apul. Flor. p. 348, 22 Qui herediolum sterilem (*f.* sterile) et agrum scruposum, meras rupinas et senticeta miseri colunt, quoniam nullus in tesquis suis fructus est, *etc.* *Add.* p. 358, 22. Sidon. Epist. 4, 3 *sub fin.* Emicatque vt equi potentis animositas, cui frementi, si tesqua vel confraga frenorum lege teneatur, intelligis non tam cu deesse quam campum. Idem Carm. 5, . . *ex* Horatio Inho tesqua flammatis Syrtibus *adunxit. Tandem* Isidor. 14, 12 T quidam putant esse tuguria, quaedam (*leg.* quidam) loca praer et aspera.

TESSERADECATITAE, arum. Pl. m. Quartadecimani. *paschatis sollemnia in luna 14 constituunt.* Isidor. 8, 5.

TESSĔRA, ae. f. [κύβος] *Cubus siue tetradum quadratum, a ternis singulorum sex laterum angulis dictum;* τέσσαρες *quatuor. locus* Vitruu. 5 praef. *quem totum damus in* CVBVS. *Inter alia* sunt etiam tesserae, quas in alueo ludentes iaciunt. *Hinc* Mar Capella 7 p. 229 Tesseram *numerum cubicum dicit.* Cic. de Se 58 c. 16 Nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tess *Vid.* Martial. 14, 1. Cic. de Diuin. 2, 85 c. 41 Quid enim fors? Idem propemodum quod nocere, quod talos iacere, quod feras, quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium let. Ita vita est hominum, quasi cum ludas tesseris Ter. Ad 4, 7, 21. *Vid.* SCRIPTVM n. 2. Ouid. de Arte Am. 3, 354 Talo dicere iactus Vt sciat, et vires tessera missa tuas.

Tessera, [σύνθημα] *Symbolum, signum, quo aliquid agnoscitur, fides fit. Harum* tesserarum *infinitus vsus et frequentissima mentio in genere monumentorum. Nobis in his angustiis temporum, in quibus locus nos deprehendit, ista sufficere debent, cum reuerti et ad s suos reuocare studio amicorum Patisci congesta non liceat.* Tess *sequentes superfunt* eburneae, prismata quadrata literata: *v. g. P. Junior. de Veritis* p. 318. *Vulgatiores olim ligneae.* Plin. 16, 18 Ligustra tesseris vtilissima, *Sed multo latius patet nomen, et signa om vt iam innuimus, complectitur, etiam* Vocalia, *quibus in bello ma opus erat.* Tessera est Signum bellicum, quod ad pugnam exei bus datur, propter (*ad euitandam*) confusionem: alias symbo dicitur, vt in bello Marii, Lardeus: in bello Sullae, *Apollo De cus:* in Caesaris, *Venus genitrix. Haec* Seruius *ad* Virg. 7, 637 It bello tessera signum. *Sed* Sil. 15, 478 Tacitum dat fera signum. Tessera data, vt tribunum tribunus, centurio turionem acciperet Liu. 27, 26 *pr.* Tesserae, *de mandatis, siue pto siue voce perferendis,* Suet. Galba c. 6 *fec Casaub.* Veget. *vocat* Praeceptum ducis, quo vel ad aliquod opus, vel ad bellum vetur exercitus. *Nobiles in primis* Tesserae frumentariae Vlp de iudic. Si libertis suis tesseras frumentarias emi voluerit, *etc.* q sic est interpretandum. *Conf. Torrent. ad* Suet. Aug. c. 40 A plebs frumentationum causa frequentius a negotiis auocaretur, in num quaternorum mensium tesseras dare destinauit. Iuuen. 7, 147 Summula ne pereat qua vilis tessera venit Frumenti. *Lipsius Elect. 1, 8.* Tesserae numariae *etiam dicuntur, quibus ex tis, summa nummi praescripta repraesentari solet.* Suet in Aug. Frumentum quoque in annonae difficultatibus saepe leuissimo, in dum nullo pretio admensus est, tesserasque numarias duplic *Conf. Torrent. ad h. l.* Suet. Ner. c. 7. *et* Domit c. 5 *extr.* fera, *Lignum vtrinque complanatum, in quo numeri inciduntur, qu* Talea *dicitur.* Plaut. (*metuo ne in spuriis*) Suam vterque ram habet, ratio constat. Tessera hospitalis, *idem quod* Syn lum v. v. Plaut. Poen. 5, 2, 87 Ego sum ipsus, quem tu qua P. hem quid audio? A. Antidamae gnatum me esse. P. si ita iam tesseram confer, si vis hospitalem: eccam attuli. A. agedum ostende, est par probe: nam habeo domi. Ibid. 1, 5, 27 D hospitalem ac tesseram mecum fero. *Add.* Ibid. 5, 2, 92. feram hospitalem confregisse *dicebatur, Qui ius hospitii violabat: que vt ait Erasmus, sibi reditum in domum aliquam praecluserat.* P Cist 2, 1, 27 Hic apud nos iam Alcesimarche confregisti tesse Tesseras *vocat* Pompon. in Enchiridio C. l. 2 ff. de Or. iur. § *quas* Gellius tesserulas *in eadem historia, quam damus in* TESSERV ¶ 3 *Emblema quadratum, scutula, in emplastratione, ap. Plin.* 17 Exemta e cortice tessella. *Add.* Pallad. Max. 10, 33. Zeuxis palliorum tesseris aureis literis intextum, nomen suum gestat Plin 9. Tesserae *videntur luciniae quadratae pallio assutae. Conf. nou. ad h. l.*

TESSELLA, ae. f. [ἐμβλημάτιον] Dimin a Tessera. Te lae, βόλιον καὶ ψῆφοι Gloss. Plin. 37, 10 An Indorum argenti rem habet vt adamas, quadrata, et semper tessellis similis. 17, 16 *modo dedimus, voce* TESSERA. *Add.* Sen. Nat. Quaest. Apic. 2, 1. Pallad. Mai. t. 11.

TESSELLO, āre. [ψηφολογῶ, ψηφοθετῶ Gloss. Gr. Lat.] *Tes las iungere, vt fiat* opus tessellatum, ψηφοθέτημα Gloss.

TESSELLĀTVS, a, um. *Quod* tessellis, *id est paruis quadr vel cubicis proprie lapillis contextum est.* Sueton. Caes. c. 46 M ditiarum, lautitiarumque studiosissimum multi prodiderunt: quan tenuem adhuc et obaeratum, in expeditionibus tessellata et sectilia vimenta circumtulisse. Vitruuius 7, 1 scribit, pauimenta se lia, et tesseris structa, omnes angulos aequales habere debere: et se lia dicuntur, quoniam in particulas secta sunt, vt quocunque velis, sint circumferri. *Conf.* Sen. Contr. 2, 1. *Casaub. ad* Suet. *Ner et* Tessellatae *quaedam* tunicae, tesseris *quibusdam i. maculis quadra distinctae,* Palliorum tesserae Plin. 35, 9. Hermolaus.

TESSELLATIM. Adu. *Instar tessellarum.* Apic. 4, 3 Tessellat concidere. *Add.* Idem 7, 9.

TESSELLARIVS, i. m. *et* TESSELLATOR, ōris. m. *Q calculos ponit, s. tessellas in opere tessellato.* ψηφοθέτης Gloss. Gr. La *Et in* Theod. Cod. l. 2 de excusatt. artif. (13, 4) Tusores, Plattiari Tessellarii.

TESSERVLA, ae. f. *Aliud* Dimin. [κυβίσκος] Gell. 10, Qu. Fabius Imperator Rom. dedit ad Carthaginienses epistolam, v scriptum fuit, Populum Rom. misisse ad eos hastam et caduceum, sig duo belli aut pacis —— M. autem Varro non hastam ipsam, que ipsum caduceum missa dicit, sed duas tesserulas, in quarum alte caduceum in altera hastae simulacra fuerunt incisa. *Vid. de tota Rupert. ad Pomponium de Orig. Iur. §. 37.* Varr. de R. R. 3, 5 *ex* Narrat ad tabulam, quum diriberent, quendam deprehensum tesseru coniicientem in loculum, eum ad Consulem tractum a fautoribus co petitorum. *i. tabellas suffragiorum. De* tessera frumentaria Pers. S 5, 74 Scabiosum tesserula far Poscidet. *Describit eium Ru* Tesserula, siue tessera, Lignum vtrinque complanatum, in quo num describuntur, vel inscripturis notantur, quod et Talea dicitur. Te rulae, *Lapilli ad coniicienda, sternendaque pauimenta compositi.* C de Orat. 3, 169 c. 44 Quam lepide lexes compostae, vt tesseru

nes Arte pauimento atque emblemate vermiculato. *Ex* Lilio.

TESSERARIVS, i. m. *Qui tesseram nunciant per contubernia virum, quae definitio est* Veget. 2, 7. *et ex illo* Modestin. de Vocab. remilit. Tacit. Hist. 1, 25 Barbium Proculum, tesserarium spiculatorem, et Veturium optionem eorundem *memorat. Plutarchus de eo re* Οὐετήριος καὶ Βάρβιος, ὁ μὲν Ὀπτίων, ὁ δὲ τεσσεράριος· ἅτω γὰρ καλοῦσιν οἱ διαγγέλων καὶ διοπτήρων ὑπηρεσίας τελοῦντες. Tessera *porro, ut ex* Veget. 2, 7 monuimus, dicitur Praeceptum ducis, quo vel ad aliquid opus, vel ad bellum mouetur exercitus. Tesserarium *peculiem singulas centurias habuisse ab inscriptionibus veteribus liquet.* Grute p. 550 n. 2 TESSERARIVS IN LEG. III. ITAL. CH. XI. PR. *Et* p. 753 n. 4 PER OFFICIVM TESSERARIORVM. Tesserarii, *Ludentes tesseris.* Ammian. 28, 4 leatorum vocabulum declinantes, ideoque se cupientes appellari te rarios.

ESSERARIVS, a, um. Adi. Ammian. 14, 6 Artem tesserariam profiteri.

ESTA, ae. f. [κόχλος, ὄστρακον, λέπυρον, κεράμιον] *Vas figlinum igni decoctum, quasi* tosta : *quod e molli creta fabrefacta torreatur, deinde coquatur.* Tibull. 1, 10, 50 Funderet vt nato testa paterna merum. *Conf.* Ammian. 22, 4. Plin. 26, 23 Si et testae tusae tertia pars addatur, melior materia erit. *Vid.* Vitruu. 2, 5. Hor. Epist. 1, 2, 69 Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem Testa diu Alta testa paretur Iuuen. Sat. 4, 131. *de magna patina.* Apta mero testa Ouid. Trist. 2, 490. Curta testa Idem Fast. 2, 645. Lurica testa, *Glacies* Ouid. Trist. 3, 10, 38. Pia testa Hor. Carm. 3, 21, 4. *amphora vini ionnum conciliantis.* Samiae testae, *vasa* SAMOS. Super testam vsta Scribon. 21. Ambulare cum testa Auctor ad Heren. 4, 10. *Speciatim* Lateres *igne fornacis* cocti Testae *vocantur.* Vitruu. 2, 8 *fin.* Summis parietibus structura testacea *sub* tegula subiiciatur ——— De ipsa autem testa, si sit optima seu vitiosa ad structuram, —— Nam quae non fuerit ex creta bene aut parum erit cocta *etc. Satis apparet conferendis omnibus*, latere *esse crudum, vel solum in sole siccatum ; testam coctam fornace.* Testa, *Fragmentum ossis*, Cels. 7, 12 Protinus autem vbi plus sanguinis profluit, scire aliquid ex osse fractum esse. Ergo specillo conquirenda est testa, quae recessit, et volsella protrahenda est. Si non sequitur, incidi gingiua debet, donec labans ossis testa recipiatur. *Ita* Idem 8, 3 Testa, *de Lucerna testacea*, Virg. Georg. 1, 392 Pene quum ardente viderent Scintillare oleum, et putres concrescere fungos. *Vbi* Seruius : Testa quum ardente, propter vilitatem non dicere lucernam : sed nec lychnum, quemadmodum in Heroico carmine, Dependent lychni, dixit. Medius enim in his stylus est lignorum Testae, *de Calculis, quos Graeci Ostracos vocant. Vnde* Terentium iudicium, suffragia : *vid.* Nep. 2, 8, 1. *et* 5, 3, 1. Testa qui el limacis Plaut. Poen. 5, 3, 49. Natiuae testae, *vid.* NASCI. Testae, *intelligentur omnes Pisces, qui duriori cortice tegitur.* Hor. Serm. 2, 4, 31 Sed non omne mare est generosae fertile testae. Testa *etiam Celerrimum nauiculae genus significat*, Cic. Att. 6, 4 Tamen arbitror esse commodius tarde nauigare, quam omnino non nauigare : et si quum processerimus, exploratiora videbuntur, et testis vtemur. *Sic quidem legit et interpretatur Paullus Manutius.* Iuuen. Sat. 15, 128

Haec faeuit rabie imbelle et inutile vulgus :
Paruula fictilibus solitum dare vela phaselis,
Et breuibus pictae remis incumbere testae. *De Aegyptiis.*

Testae, *crotala saltatorum.* Testarum crepitus Iuuenal. 11, 170. Teste *pro* Testo, *vid.* TESTVM.

TESTVLA, ae. f. Dimin. [ὀστράκιον] Columel. 11, 3 Tum testulae concbae quasi sedes in singulis subiectae feminibus adobruuntur, et fiant capita latioris incrementi. *de capitatis porris.* Testul in sitellam coniectae Liu. 25, 3. Testula collabefieri, *de ostiis* Nep. 3, 1, 2. *Add.* Plin. 36, 25. Arnob. 6 p. 203.

TESTACEVS, a, um. Adi. [ὀστρακινὸς] *Quod e testa fit. Vt,* Lacus, *it.* Structura testacea Vitruu. 2, 8 *ad fin. i. ex latere cocto.* Testaceum operimentum Plin. 11, 37. Idem Epist. 10, 46 Ad Traianum *de aquaeductu Nicomediensium* ; Aliqua pars vt mihi videtur, testaceo opere agenda erit. Pauimentum Pallad. 1 t. 9. Trullisatio Vitr. 7, 4. Testaceis puluinis fibulari Colum. 1, 6. Testacea pira, *quae etiam* Signina *dicebantur* Plin. 15, 15.

TESTATIM. Adu. *Minutim.* Pompon. Verr. aegroto, Iam statim colaphis comminuissem testatim tibi. Nonius 2, 842. *Add.* Iuuenus *ap.* Charis. p. 196.

TESTAMENTVM, *vid.* TESTOR, *in* TESTIS.

TESTEVS, a, um. Adi. Macrob. Saturn. 7, 15 Corpora testea.

TESTICVLOR, āri. *Sic* Festus *exponit*, lumentis maribus feminas vel mares feminis admouere. *Ambiguo sensu per locum vsus est* Plautus Amph. 2, 2, 193 Mihi quoque adsunt testes. AM. qui testes quid testiculare ? *i. testes crepas : verbum nugax, credo, ad meretricationem ridicule exprimendam.*

TESTICVLĀTVS, a, um. Testiculis praeditus *Laudatur* Veget. de Re Vet. 7. Herba testiculata Apul. de Herb. c. 82.

TESTICVLVS, i. m. [ὄρχις, κλεδών] *A Teste Diminutiuum quia nus illa virilitatis signa et instrumenta significat, tam in homine, quam in brutis.* Auctor ad Heren. 3, 33 c. 21 Medicus testiculos aretior tenens. Crocodili testiculus Scribon. 14. Tumor testiculi Idem 232. Pers. 1, 103 Haec fierent, si testiculi vena vlla pateret Viueret in nobis ? *i. si quid roboris virilis haberemus.* Iuuenal. 11, 157 Nec pugillares defert in balnea raucus Testiculos. Lepinus, *herba ap.* Apul. de Herb. c. 15.

TESTIS, is. c. [μάρτυς, ἴστωρ, μάρτυ, μάρτυρος] *Qui testimonium fert i. siue in iudicio s. priuatim indicat quid viderit, audierit etc. Iuntur quoque Nominibus non Masculini gen.* testis Metaurum flumen Hor. Od. 4, 4, 38. Testibus argentariorum tabulis Quinctil. 11, 2, 2. *Etiam* Testis, *a quo* Testiculus, *et sic dictus, quod viri- tutis testis sit.* Plin. 12, 49 Testes pecori armentoque ad crura decidi. *Conf.* Priapei. n. 14. *Caeterum* Testis *est omnis arbiter, qui praesens cum fuerit, potest, si opus sit, testimonium perhibere.* Testibus praesentibus aliquid facere : *cui contrarium,* Clam et furtim Plaut. Curc. 1, 1, 31. Teste Herodoto, *Quemadmodum refert Herodotus* Plin. 12, 17. Martial. 1, 1 Non luget, quisquis laudari Gellia quaerit ; Ille dolet vere, qui sine teste dolet. Testis et conscius alicuius rei Cic. pro Font. 6. Idem Fam. 1, 7 Praeterea quidem de consularibus nemini possum, aut studii erga te, aut officii, aut amici animi esse testis. Idem Post redit. ad Quirites, Sed etiam rerum mearum gestarum auctores, testes, laudatores fuerunt. Cic. de Prouinc. Consul. 43 c. 18 Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris, et sponsor est illi de mea. Tam facile et pronum est superos contemnere testes, Si mortalis idem nemo sciat Iuuenal. 13, 75. Peccaturis testis adsistat Sen. Ep. 11. Nullum teste me fiat nefas Sen. Theb. v. 412. Paucis conscriis testibus Apul. Apol. *Add.* Poëta Phallic. Carm. 1. Cic. Verr. 1, 36 Non suspicabatur id quod nunc scriet, satis multos ex illa calamitate Arimanensium, testes nobis in hanc rem reliquos esse. ¶ 2 *Sollemnior tamen notio est* testis, *pro eo, qui in iudicio, quid viderit, audierit etc. proferre cogitur* Acerrimi testes, *vid.* ACER, Adiectiuum. Claßici testes Festus. Comicus testis Cic. Fam. 2, 13 Mea vero officia ei non defuisse, tute es testis : quoniam κωμικὸς μάρτυς (vt opinor) occidit Phania. *Quae hic nos in Prouerb.* Domesticus testis, *Cael. Rhodig. 6, 17 et alii ad h. s. disputarunt, ea fere hodie queunt compendi fieri. Optima est lectio et interpretatio prolata ac defensa a I. F. Gronouio Obs. ad Eccl. c. 2. Quoniam periit Phania libertus tuus, conscius officiorum nostrorum, quem* Comicum *vocare solebam, quod saepe persona huius nominis apud Menandrum inducitur. Locus similis est* pro Caec. 27 c. 10 *vbi inter testes quos reprehendit est* Sextus Clodius, cui nomen est Phormio, non minus niger, nec minus confidens, quam ille Terentianus est Phormio. Cupidus testis, *qui prae cupiditate verum non dicit* Cic. pro Font. 8. Diobolares testes, *dicere forte liceat, qui diobolo possunt emi, vt apud* Festum *sunt* Meretrices diobolares. Falsus testis Iuuen. Sat. 14, 218. Quinctil. 2, 17. Fictus testis Cic. pro Caecin. 71. Grauis *et* Leuis testis, *contraria* Eidem pro Quint. 75. Humiles testes Quinctil. 5, 7. Idoneus testis Cic. pro Font. Incorruptus atque integer testis Idem de Finib. 1, 77 c. 21. Ingens testis factus inimici, *vid.* INGENS. Locuples testis, *vid.* LOCVPLES, *in* LOCVS. Locupletissimus et certissimus testis Cic. Verr. 5 (3) 136 c. 59. Mercenarii testes, *vid.* MERCES. Oculatus testis, *vid.* OCVLVS. Cic. Fam. 5, 5 Pro iis rebus nullam mihi ab te relatam esse gratiam, tu es optimus testis. Potentes testes Quinctil. 5, 7. Religiosus testis, *h. e. Fidelis, qui nihil praeter ea, quae vidit aut audiuit, refert* Cic. in Vatin. 2 c. 1. Nocte dieque Suum gestare in pectore testem Iuuenal. 13, 197. *de conscientia.* Viuus et praesens testis Cic. de Orat. 2, 9. Voluntarius testis Quinctil. 5, 7. ¶ 3 *Verba :* Abducere a testibus, *vid.* ABDVCO. Abest testis somno Ouid. Met. 9, 480. Accommodare testes ad rem aliquam, Adhibere testes, Caedere testibus, *vid. hh. vv.* Cic. Verr. 2, 146 Primum igitur in hanc rem totam Siciliam citabo : quae mihi vna voce statuarum nomine magnam pecuniam per vim coactam esse demonstrat. Citeturque Salamis clarissimae testis victoriae Cic. Off. 1, 75. Colligere testes stultitiae suae quam plurimos domestico praeconio Idem de Orat. 2, 86. *vid.* COLLIGO. Comperire testibus, *vid.* COMPERIO. Conducti vendunt periuria testes Ouid. Amor 1, 10, 37. Constituere testem vel testem, *vid.* CONSTITVO. Constituere aliquem testem et spectatorem aliquarum rerum Cic. de Orat. 1, 112. Dare testes *producere* Cic. Verr. 4, 48. Ouid. Amor. 1, 8, 21 Fors me fermoni testem dedit. *i. Forte fortuna interuenit illorum sermonibus, et audiui loquentes.* Editis testibus ; *i. Productis* Liu. 3, 71 *pr.* Excitare testes ex monumentis annalium Cic. de Finib. 2, 67. Id. pro Quint. 36 Id testibus me pollicitus sum planum Facturum, qui et scire deberent, et causam cur mentirentur, non haberent. Habere testem Cic. Off. 3, 44. *et* de Prou. Cons. c. 18. Iacere testibus, Imponere testem, Infirmare testes, *vid. hh. vv.* Producere testes Quinctil. 5, 7. Cic. Verr. 1, 13. Proferre testes Idem pro Corn. Balb. Recitare suum codicem loco testis Cic. pro Rosc. Com. 35. Subornare testes Idem pro Rosc. Com. 52. Vacillat testis, *vid.* VACILLO. Cic. de Diuin. 2, 27 Hoc ego Philosophi non arbitror testibus Vti, qui aut casu veri, aut malitia falsi fictique esse possunt.

TESTIMONIVM, i. n. [μαρτύριον, μαρτυρία] *Oratio s. relatio testis.* Euripidi quantum tu credas, nescio : ego certe singulos eius versus, singula eius testimonia puto Cic. Fam. 16, 8. Testimoniorum modus est duplex, Manifestus et Caecus. Manifestus est, qui certos testes habet, et praesentes : Caecus, in quo multitudinem aut ciuitatem dicimus scire. *Haec* Donatus in Andr. 5, 4, 28. Cic. pro Font. 20 Ille Iupiter, cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse voluerunt. *Istae ille* Dius Fidius ? *Sic puto equidem.* Amplissimum testimonium Plin. 7, 30. Diuina testimonia Quinctil. 5, 7. Publicum testimonium Idem 5, 3. Accipere publicum testimonium, *vid.* ACCIPIO. Vbi rerum testimonia Adsunt, quid opus est verbis ? Cic. in Sall. c. 2. Afferre testimonium, *vid.* AFFERO. Cic. Fam. 5, 12 De tuo autem filio vereor, ne si mihil ad te scripserim, debitum eius virtuti videar testimonium non Cepisse. Confirmare aliquid testimoniis Quinctil. 1, 8. Denuntiare testimonium, *vid.* DENVNTIO. Dicere testimonium de ambitu Cic. pro Plane. 35. Idem Acad. 4, 11 Non tu verum testem habere, sed eum non sine causa falsum testimonium Dicere offenderis. Cic. pro Sull. 83 c. 30 Qui testimónium de coniuratione Dixi in alios. *Et* pro Plane. *vid.* DICO. Dicere testimonium in aliquem Quinctil. 7, 2. Dicere testimonium in aliquem et contra aliquem Cic. Verr. 1, 94. *et* de Nat. Deor. 3, 83 c. 34. Idem pro Sull. c. 17. Quinctil. 7, 2. Cic. Att. 1, 13 Neque Dixi quidquam pro testimonio, nisi quod erat ita notum atque testatum, *vid.* Praepositionem PRO. Idem pro Rosc. Com. 17 c. 6 Dabit enim nobis iam tacite vita acta in alterutram partem firmum et graue testimonium. Dare testimonium mutuum Cic. pro Flacc. c. 4. *Conf.* Bynkersh. Obs. 3, 21 p. 312. Dare testimonium per tabulas Quinctil. 5, 7. Cic Fam. 13, 17 Testimonium meum de eo iudicii, quod et ipse magni aestimabat, et ego apud te valere eram expertus, ei libenter dedi. Eleuare testimonia Quinctil. 5, 7. Pompei ad Domit. sub Cic. Att. 8, 12 Cui rei testimonio sunt literae quas Bussenius ad me misit. Habere testimonium alicuius rei Cic. Fam. 12, 9. *Et* pro Rosc. Com. 36 Alia certiora et clariora testimonia in causa haberem. Perhibere testimonium alicuius rei Columel. 3, 9. Praebere Schol. Iuuenal. 16, 31. Vlp. Fragm. t. 20 §. 9. Reddere testimonium, *pro Perhibere et dicere* Quinctil. 11, 1. Tribuere testimonium virtutis alicuius Cic. Philipp. 5, 52 c. 19.

TESTIMONIALIS, e. Adi. Vt, Literae testimoniales, *quibus milites completis stipendiis dimissi fuerunt* Veget. 2, 2. Comparatio testimonialis Tertull. adu. Psych. c. 16.

TESTITRAHVS, a, um. Adi. [ἁρχασύφος] *Epitheton Arietis teſtes m quos non tam gerentis, quam prae pondere trahentis. ex* Laberio *apud* Tertull de Pall. c. 1. *Conf. Salmaſ. p. 128.*

TESTO, āre. *Actiue pro* Teſtor *apud* Priſcian. p. 797. *Vnde et* Gell. 15, 13 Teſtor *inter verba communia numerat. Add.* Idem 5, 13.

TESTOR, ari. Dep. [μαρτυρία, μαρτύρομαι] *Teſtimonium perhibere: Fidem facere, manifeſto oſtendere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 138 Vtraeque autem crebrae, multaeque toto corpore intextae vim quandam incredibilem artificioſi operis diuinique teſtantur. *de venis et arteriis.* Teſtata eſt gaudia cantu Ouid. Met. 8, 420. Carmina teſtantia mores Idem ex Pont. 1, 9, 43. Plin. 8, 16 ſ. 21 Teſtatur hunc caſum pictura. Val. Max. 3, 4, 3 Vnde proceſſerit, aut quo peruenerit, ſtatuae ipſius titulus abunde teſtatur. Idem ibid. 5, 6, 1 Quid attinet verbis iſta complecti? quorum tanta vis eſt, vt aliqui ea ſalutis ſuae impendio teſtati ſint. Idem 3, 2 ext. 1 Qui ſuorum ac ſua caede teſtari voluit, ſe — maluiſſe. Plin. Ep. 3, 7, 14 Relinquamus aliquid, quo nos vixiſſe teſtemur. ¶ 2 Teſtari, *Teſtem inuocare.* Cic. Qu. Fratr. 1, 2 Sed teſtor omnes deos, me hac vna voce a morte eſſe reuocatum. Ter. Hec. 3, 5, 26 Neque culpa hoc eueniſſe diſſidium mea, id teſtor deos. Teſtor deos deasque immortales, veſtrasque maxime mentes Cic. anteq. iret in exil. 28. Superos teſtatus Ouid. Met. 2, 304. Sidera teſtor Virg. Aen. 9, 429. *Add.* Idem 2, 154. *vbi conf.* Seru. Plaut. . . . . Ipſius tete per ſuperos omnes teſtatur. Virg. Aen. 3, 599 Per ſidera teſtor, Per ſuperos, atque hoc caeli ſpirabile lumen. Cic. pro Cluent. 194 Preces et nefaria vota cognouimus, quibus illa deos immortales de ſuo ſcelere teſtatur. *i. teſtes facit, dum illud ab iis adiuuari petit.* Idem Philipp. 2, 28 Vide ne illa cauſa fuerit appellandi me: quod cum rem geſſiſſet conſimilem rebus iis, quas ipſe geſſeram, me potiſſimum teſtatus eſt, ſe aemulum mearum laudum exſtiteſſe. Teſtari, *Denuntiare, ac palam edicere: et nunc abſolute, nunc cum Accuſatiuo unctum legitur.* Cic. pro Muraen. 78 c. 37 Ego quod facio, *etc.* me omnium veſtrûm cauſa facere clamo atque teſtor. Idem Philipp. 7 c. 7 Monebo, praedicabo, denuntiabo, teſtabor ſemper deos hominesque quid ſentiam. Voluntatem ſuam teſtari, *eodem refertur.* Florentinus in *l.* Diuus Traianus D. de militari teſtamento, Si ergo miles, *etc.* conuocatis ad hoc hominibus, vt voluntatem ſuam teſtaretur. Tranquillus Claud. 11 Ne Marcum quidem Antonium inhonoratum tranſiuit: teſtatus quondam per edictum tanto impenſius petere ſe, vt natalem patris ſui Druſi celebrarent, quod idem eſſet et aui ſui Antonii. Cic. pro Flacc. c. 16 Vociferarer, et quantum maxime poſſem, contenderem, teſtarer publicanos, excitarem negotiatores: veſtram etiam conſcientiam implorarem. Vniverſos eſſe pares aiebat, diſperſos teſtabatur perituros Nep. 2, 4, 2. Cic. pro Sull. 64 Implorarem ſenſus veſtros, vniuſcuiusque indulgentiam in ſuos teſtarer. Vlpian. in l. Pro herede in princ. D. de acquirenda hereditate, Caeterum ſi quid pietatis, ſi quid cuſtodiae cauſa fecit, ſi quid non quaſi heres egit, ſed quaſi alio iure dominus: apparet, non videri pro herede geſſiſſe. et ideo ſolent teſtari liberi, qui neceſſarii exiſtunt, non animo heredis ſe gerere quae gerunt: ſed aut pietatis, aut cuſtodiae cauſa, aut pro ſuo. *Id hodie malunt dicere* proteſtari. ¶ 3 *Hinc, et quod publice in comitiis* teſtarentur *et proclamarent, quem ſibi heredem eſſe vellent, interdum ſimpliciter* Teſtari, *eſt Teſtamentum facere.* Liu. 1, 34 Qui cum ignorans nurum ventrem ferre, immemor in teſtando nepotis deceſſiſſet, puero poſt aui mortem in nullam ſortem bonorum nato, ab inopia Egerio inditum nomen. *Plene locutus eſt* Florentinus in l. Diuus Traianus D. de milit. teſtam. Id priuilegium, quod militantibus datum eſt, vt quoquomodo facta ab his teſtamenta rata ſint, ſic intelligi debet, *etc.* Si ergo miles, de cuius bonis apud te quaeritur, conuocatis ad hoc hominibus, vt voluntatem ſuam teſtaretur, ita locutus eſt, vt declararet quem vellet ſibi heredem eſſe, *etc.*

TESTANS, *pro Teſtatore.* Vlp. in l. Cum res §. ſed ſi id petatur D. de leg. 1 Niſi alia mens fuerit teſtantis. *Sed et* Calumniam teſtante animo ſuo ferre de aliquo, *i. damnare illum ſuo iudicio* Cic. in Sall. c. 1. Teſtantia Litora curas Propert. 3, 6, 20. Stigmata ingratum hoſpitem teſtantia Sen. de Benef. 4, 37. Verba nos teſtantia gratos Ouid. Met. 14, 307.

TESTATVS, a, um. Partic. Paſſ. [μεμαρτυρημένος] Cic. Verr. 4, . . Quod quia vidiſti plures ſcire, cogitaſti, ſi ei reddidiſſes, te minus inuidiae habiturum: rem nihilominus teſtatam futuram. *i. Notam et compertam.* Cic. Verr. 4 (2) 2 c. 76 Vt res quam maxime clara atque teſtata eſſe poſſet, in ius ad Metellum Carpinatium voco, tabulasque ſocietatis in forum defero. Iouis teſtatum Dedecus Ouid. Met. 2, 473. Abiicere rem teſtatam Cic. pro Muraen. 45. Amor teſtatus populo Ouid. Triſt. 3, 6, 5. Niſi iſta Pecunia graviſſimis eſſet certiſſimisque monumentis teſtata Cic. Fam. 5, 20. Probitas teſtata in omne tempus Ouid. ex Pont. 3, 1, 93. Cic. Verr. 2 c. 42 Quae cum ita eſſent, tantane amentia praeditus, atque audacia fuiſti, vt in re tam clara, tam teſtata, tam abs te ipſo peruulgata, tabulas publicas corrumpere auderes? Si teſtata dici videbuntur Id. in Partit. 32. *i. Teſtimoniis firmata.* Cic. Pr. A. 1 in Verr. 48 Poſtremo ego cauſam ſic agam Iudices, eiusmodi res, ita notas, ita teſtatas, ita magnas, ita manifeſtas proferam, vt nemo a vobis vt iſtum abſoluatis, per gratiam conetur contendere. Actis Populi Rom. teſtatum Plin. 8, 40. Potius Clementiâ quam Sacuitiâ velle eſſe teſtatum Curt. 3, 12, 25. Cic. pro Flacc. 26 Nihil religione teſtatum, nihil veritate fundatum, nihil dolore expreſſum. Quinctil. 2, 15, 8 Seruium Galbam — elapſum eſſe cum aliorum monumentis, cum Catonis oratione teſtatum eſt. Redigere in teſtatum. *Tabulas de re aliqua conficere.* Vlpian. in l. 1 D. Vſufruct. quemadm. caut. Recte autem facient heres et legatarius, qualis res ſit quum incipit frui legatarius, ſi in teſtatum redegerint: vt inde poſſit apparere, an et quatenus rem peiorem legatarius fecerit. Cic. Fam. 2, 3 Iſtam rationem meam dicam, vt aut te in meam ſententiam adducam, aut certe teſtatum apud animum tuum relinquam, quid ſenſerim, *vt ſolent, qui cum vinci ſe numero ſuffragantium ſentiunt, curant, vt ſcripto comprehendatur ſua ſententia, quo appareat, ſuas nullas partes fuiſſe in decreto, quod publice noxium putent. Hoc* proteſtari *nunc vocant. Item actiue.* Ouid. Met. 2, 486 — Suos gemitu teſtata dolores. *Add.* Hor. Od. 1, 28, 12. Ea, quae accidere teſtatus, antea Salluſt. in Fragm. c. 27. A teſtato: *cui opponitur* Ab inteſtato, *vid.* INTESTATVS. *Sed* Teſtatior, *Comparatiuum, Magis certus.* Cic. pro Cael. 64 c. 27 Nam neceſſe eſt fuiſſe non paucos, vt et comprehendi Licinius facile poſſet, et res multorum oculis eſſet teſtatior. Memoria Nep. 7, 4, 5. Poena improborum Caeſ. B. G. 8, 44. Notior teſtatiorque Virtus Idem ibid. c. 42. *perl.* Stupebamus audientes teſtatiſſima mirabilia tua Augu Conf. 8, 6.

TESTATIO, ōnis. f. [μαρτύρησις] *Teſtimonium ſcripto con henſum, vel* per tabulas dictum, *vti loquitur* Quinct. 5, 7, 1. Quinctil. 5, 13, 49 Si quid ab aduerſario, teſtationibus comprehent *etc.* Idem 5, 7, 33 Saepe inter ſe collidi ſolent, inde teſt. hinc teſtes: locus vtrinque. Haec enim ſe pars iureiurando, a conſenſu ſignantium tuetur. Paullus in l. Lucius Titius D. de qui notantur infamia, Lucius Titius crimen intendit C. Seio, c iniuriam paſſus: atque in eam rem teſtationem apud praefec praetorio recitauit. Praefectus fide non habita teſtationi, nu iniuriam L. Titium paſſum eſſe a C. Seio pronuntiauit. Quaer teſtes quorum teſtimonium reprobatum eſt quaſi ex falſo teſtim inter infames habeantur? Vlpian. in l. Moris eſt §. 1 Sole ita interdici, ne inſtrumenta omnino forment, neue libellos con ant, vel teſtationes conſignent. *Huiusmodi autem* teſtationes *non a perſonis publicis, id eſt, tabulariis ſeu tabellionibus, ſed a priv hominibus ſignabantur.* Cic. pro Quint. 25 Amicos — co gat, vt ad tabulam Sextiam ſibi adſint — Teſtificatur iſte, P. Q tium non ſtitiſſe, et ſe ſtitiſſe *(vadimonium)* tabulae maximae ſi hominum nobilium conſignantur. Ibid. 45 Eius rei conditic que tabellas obſignauerunt viri boni complures; res in dubium nire non poteſt. Idem Verr. 5, 101 Iſte in tabellas refert: ſignat ſignis amicorum prouidens homo, vt contra hoc crimen, ſi do opus eſſet, hac videlicet teſtificatione vteretur. *De hoc* Q ctil. 5, 5 Contra tabulas quoque ſaepe dictum, ſaepe dicendum quum eas non ſolum refelli, ſed etiam accuſari, ſciamus eſſe vſita Quum ſit autem in his aut ſcelus ſignatorum, aut ignorantia: tu ac facilius id quod ſecundo loco diximus tractatur, quod ſcilicet pa ores rei fiunt. *Hae* teſtationes *dicuntur etiam* Conſignatio Quinctil. 12, 8 Optimus eſt in dicendo patronus incredulus. Pro tit enim litigator omnia, teſtem populum, paratiſſimas conſignatio ipſum denique aduerſarium quaedam non negaturum. Ide opus eſt intueri omne litis inſtrumentum, quod videre non eſt perlegendum erit. Quinctil. 12, 3, 5 Itaque eum nec inutilem ad horam forte conſtiterit, nec in teſtationibus faciendis eſſe im tum velim. *Vid. Bynkersh. Obſeruatt. 3, 18. Alioqui late patet nomen, et ſignificat quidquid valet ad teſtandum, et fidem faciendam de qua quaeritur. V. g.* Nitet noſtris teſtatio factis Iuuenc. Ev 2, 675. In teſtationem redigere Tertull. adu. Marc. 4, 21. Idem de Poenit. c. 7. *et* de Anima c. 17. *Add.* l. 9 §. 5 ff poenis. *Notat etiam denunciationem, quae fit interpoſitis teſtibus:* §. 10 ff. de admin. et peric. tut. *Conf.* Modeſt. l. 2 ff. de te Florent. l. 24 ff. qui teſtam. fac. poſſ.

TESTĀTOR, ōris. m. *Qui teſtamentum condit.* Vlpian. inl. res in princ. D. de leg. 1 Conſtat, rem ibi eſſe praeſtandam, vbi cta; niſi alibi teſtator voluerit. Nam ſi alibi voluit, ibi prae da eſt, vbi teſtator voluit. *Conf.* l. 3 §. 3 ff. de admin. et p tut. Lactant. 4, 20.

TESTĀTRIX, īcis. f. *Quae teſtamentum condit.* Paullus inl tia. in princ. D. de legatis ſecundo, Quum Seius viua teſtatrice ram frumentariam ex cauſa lucratiua habere coeperit. Ibi Qui vltimus, Paullus reſpondit: teſtatricem videri in eo fidei miſſo duos gradus ſubſtitutionis feciſſe. Scaeuola in l. Pate um §. Quindecim D. de legatis tertio, Quibus permiſerat teſt venundari. Vlpian. in l. Iuniano D. eod. tit. Si modo hoc teſtatrix. *Conf.* Dig. 26 t. 5 l. 21 §. 1. 29 t. 2 l. 98. 33 t. 7

TESTATO. Adu. *Coram teſtibus.* Literas teſtato deſcrip Apul. Apol. p. 324. Vlp. in l. Si procuratorem §. Si ignoram Mandati, vel contra, Sed et ſi teſtato conuenerunt debitorem, ipſe putaret, appellaret, *etc.* Denuntiare alicui teſtato *praeſen* Vlpian. in l. 1 §. Licet autem D. de periculo et ration. rei vend. Teſtato et Inteſtato decedere, *contraria, i. teſtamento facto vel facto* Paullus in fraudem §. 2 D. de iure fiſci. *it.* l. 7 ff. de div reg. Iur.

TESTABĬLIS, e. Adi. *Qui ius habet teſtimonii praebendi* 6, 7 Tarratiam virginem Veſtae fuiſſe, lex Horatia teſtis eſt, qua per ea ad populum lata, qua lege ei plurimi honores fiunt, quos ius quoque teſtimonii dicendi tribuitur, *teſtabilisque* vna om feminarum vt ſit, datur: id verbum eſt ipſius legis Horatiae.

TESTĀMEN, ĭnis. n. *Teſtimonium.* Tertull. Carm. adu. M 4, 4 Hoc teſtamen erat virtutis.

TESTAMENTVM, i. n. [διαθήκη] *Extrema voluntas, quam Romani* teſtando, *id eſt aduocando ad teſtimonium populo, declarabo comitiis.* Vlpian. in l. 1 Qui teſtamentum fac. poſſ. Teſtamen eſt voluntatis noſtrae iuſta ſententia de eo, quod poſt mortem fier luerimus. Id. in Titulis 20, 1 Teſtamentum eſt mentis no iuſta conteſtatio, in id ſollemniter factum, vt poſt mortem noſtra leat. Teſtamentorum genera fuerunt tria. Vnum, quod calatis tiis: alterum quod in procinctu: tertium, quod per aes et lib fit, id eſt, per mancipationem imaginariam: in quo teſtament bripens adhibetur, et familiae emtor, et non minus quam quinqu ſtes, cum quibus teſtamenti factio eſt. Qui in poteſtate teſtatoris aut familiae emtoris, teſtis ad libram penſa adhiberi non poteſt: niam familiae mancipatio inter teſtatorem et familiae emtorem fit, ob id domeſtici teſtes adhibendi non ſunt. *Et* §. 9 In teſtam to quod per aes et libram fit, duae res aguntur, familiae mancipati et nuncupatio teſtament. Nuncupatur teſtamentum in hunc modu Tabulas teſtamenti teſtator tenens ita dicit, Haec vt in his tabulis risue ſcripta ſunt, ita do, ita lego, ita teſtor. Itaque vos Quirites ſtimonium praebitote. Quae nuncupatio et teſtatio vocatur. H *ille et plura: quae ad ICtos pertinent.* Libertas teſtamentor Quinctil. 3, 6. Subiector teſtamentorum Cic. in Catil. 2, 7 Improbum teſtamentum, Inofficioſum teſtamentum, *vid hh.* Adoptare teſtamento Nepos 25, 5, 2. Apertum eſt teſtament Vell. Paterc. 2, 59, 1. Cauere teſtamento, *vid.* CAVEO. C ponere teſtamentum, *Facere, et in ordinem redigere* Cic. Att. 15, *Vetus exemplar legit* Teſtimonium. Cic. de Aruſp. Reſp. 42 c In qua prouincia mortuorum teſtamenta conſcripſit. Deduct teſtamento ſcripta non ſint Cic. de Legib. 2, 50. Idem Ver c. 43 Multi teſtamenta eodem modo fecerunt. Facere t mentum irritum Cic. Philipp. 2, 109 c. 42. Habere factio teſtamenti Cic. Fam. 7, 22. Improbare teſtamentum, *vid* PROBVS. Inſtitui tutorem teſtamento Liu. 1, 34. Mu

lentum Cic. pro Cluent. 31 c. 11. Nuncupare teſtamentum 4, c. 22. Nuncupatum teſtamentum, *vid.* NVNCVPO. Cic. filon. 49 Vna ſui, teſtamentum ſimul obſignani cum Clodio. Off. 3, 93 c. 24 Quum et teſtamento ſeſtertium millies relinqua- Reſignare teſtamentum Hor. Epiſt. 1, 7, 9. Cic. de Orat. 1, 38 Teſtamentorum Ruptorum, aut ratorum. Dolabellam Liuiae teſtamento enim duobus coheredibus eſſe in Triente Att. 7, 8. Idem in Parad. 6 Si teſtamenta amicorum exſpe- aut ne exſpectas quidem, at ipſe Supponis. *Et* Philip. 14, 7 ubiicere teſtamenta. Supponere falſa teſtamenta Idem de 1, 43. Teſtamentum vetus *et* nouum *de libris ſacris paſſim ſcripta Eccleſiaſtica v. g.* Hieronymus ad Lucinium fol. 88, 13 *Froben.* *Nempe* Διαθήκη *Graecis et* Foedus *eſt*, *et* Teſtamentum.

TESTAMENTARIVS, a, um. Adi. [διαθηκικὸς] *Quod ad teſtamentum pertinet:* Plin. 35, 2 Quum Scipionis Africani tranſiſſet cognomen) Africanorum dedecore notam irrepentem Scipionum nomini. Negotium Sidon. Ep. 6, 3. *conf.* Vlpian. t. 16 l. 130.

TESTAMENTARIVS, i. m. [χαλκεργὸς] *Qui teſtamenta falſa conficit et ſupponit.* Cic. Off. 3, 73 c. 18 Neque enim de ſicariis, veneficiis, teſtamentariis, furibus, peculatoribus hoc loco differendum *Vid.* Idem pro Sext. 39 c. 17. Teſtamentarius, *item* [διαθηκοφύλαξ] *Notarius, Confector et ſcriptor teſtamentorum.* Calliſtratus Lex Cornelia de falſis, l. Diuus. Si quis duobus heredibus inſtitutis adiecerit, vt ſi alter heres ſine liberis deceſſiſſet, ei qui ſuperſtes et liberos haberet hereditas redderetur, vel ſi ſine liberis vtero deceſſiſſet, vt hereditas deinde alia manu ſcriptori teſtamenti reſtituetur, placet teſtamentario poenam legis Corneliae remitti. Ibid. Iuliani l. Impuberem, Si teſtamentarius ſeruo ſuo fideicommiſſariam habere item dederit, videamus ne id extra poenam ſit. *Vid.* Dig. 48 t. 10 l. 5 §. 6. 46 t. 3 l. 14 §. 5. l. 6 §. 1 ff. de hered. inſtit.

TESTIFICOR, ari. [διαμαρτυρέω] *Teſtari, q. d. teſtes facere, faciunt et uident.* Cic. Tuſc. 4, 55 Nos autem, vt teſtificor de ſapiente quaerimus. Teſtificor me a te rogatum Idem Att. 35. Teſtificor me expertem belli fuiſſe Idem Att. 8, 9. Teſtificari ſententiam ſuam Idem Att. 8, 1. Teſtificari aliquid immunia hominum frequentia Idem Verr. 5, 17. Cic. Att. 9, 9 Deos hominesque, amicitiamque noſtram teſtificor, me tibi praeneque temere momiſſe. *conf.* Tac. A. 11, 16, 5. 13, 11, 2. 14, 55 Colum. 1, 4. Lactant. 4, 14.

TESTIFICANS, antis. Part. Haud defuere vi acturos teſtificantes 12, 7, 1. *add.* 16, 12, 2.

TESTIFICĀTVS, a, um. Partic. [μεμαρτυρημένος] Cic. Att. 12) Illud ineſt tamen commodi, quod et mihi et caeteris amiſta nota fuit, et abs te aliquando teſtificata tua voluntas omittenquinciae. Lingua teſtificata deam; *Quae deam iuraxit* Ouid. 21, 134. Edicto teſtificatus, fore *etc.* Tac. A. 15, 36, 2. teſtificati diſcederent Cic. pro Caecin. 45. *Paſſ.* Ouid. Faſt. Mira, ſed et ſcena teſtificata loquor, *i. a multitudine ſpectatorum.*

TESTIFICATIO, ōnis. f. [διαμαρτύρησις] *Teſtatio.* Cic. Or. Orat. 176 Quin etiam memini, quum accuſatione ſua Quinto crimini dediſſet, ſibi eum venenum paratiſſe, idque a ſe eſſe deiſum, ſeſeque chirographa, teſtificationes, indicia, quaeſtiones, eam rem, deferre diceret. Idem Fam. 1, 1 Cum ſumma teſtificatione tuorum in ſe officiorum. *add.* Tertull. de Idolol. c. 21. Arnob p. 40.

TESTV. n. Indecl. *conf. tamen* TESTVM *et* TESTVS. [χλίβανος *pro Teſta poſuit* Varro de L. L. 4, 22. Chariſius 1 p. 23 *pr.* Sunt ſua nam nomina tantum monoptota, vt genu, teſtu ὄστρακον. Sed Virgilii haec teſta in Georg. *Rurſus* libro eodem p. 49 V litera neutra ant i terminantur, et fere haec, veru, gelu, genu, cornu, tonitru, et quin n volunt teſtu, quod e numero horum ſeparandum eſt, quod autem teſtam potius dixerunt, *vt* Virg. (Georg. 1, 392) Teſta quum arderent viderent Scintillare oleum. *et* Hor. Carm. 3, 14, 20 Spartacum ſi qua potuit vagantem Fallere teſta. Alii ſeparantes, amphorae quidem teſtam dicunt, teſtudinis vero teſtu, ſed fruſtra: nam Graeci ſine diſtinctione dicunt, tam amphorae, quam teſtudinis. Ideo p. 118 Teſtu, vt genu, Flauius Caper veteres ait dicere ſolitos. Munius in Atellana, Iunius ad ſpectacula eſt videre in teſtu, quanum caput. Afranius, *Indignum vero dici ſolet teſtu.* At Maro texit. *Haec* Chariſius. Ouid. Faſt. 2, 645 Ara ſit hic, ignem curto ruſtica teſtu. *Sic legitur in codice manuſcripto. Et* Faſt. 5, 510 tar calices, minor inde fabas, olus alter habebant, Et fumant teſtu bres vterque ſuo. *Vid. Heinſ. ad* Ouid. Faſt. 2, 645. *add.* Cat R. R. c. 75.

TESTVATIVS, *vel* TESTVACEVS, a, um. Adi. Varro de L. 5, 22 Quod in teſtu calido coquebatur. Panes teſtuacei, πλίνθια Gloſſ.

TESTVDO, ĭnis. f. [χελώνη] *Animal amphibium tardigradum,* ſic dictum, *vt ait* Varro L. L. 4, 13 p. 21, 34 quod teſta tegatur. Maſcula eſt Io Scribon. 16. Marinae teſtudinis ſanguis aridus 177. *conf.* Plin. 32, 24. Teſtudo paluſtris Pall. 1, 35. In teſtudinis corpore femina Pallad. 1, 35, 5. Plin. 9, 10 Dentes non ſunt teſtudini ſed roſtri margines acuti, ſuperna parte inferiorem claudente, oyx unum modo. In mari conchyliis viuunt, tanta oris duritia, vt lapide comminuant. In terram egreſſae, in herbis pariunt ouа, animali ſimilia ad ducenta numero. Eaque defoſſa extra aquas et coopertа terra, ac pauita corpore, et complanata, incubant noctibus. dunt foetus annuo ſpatio. Teſtudinem, vbi eullecta in ſuum teginem eſt, tutam ad omnes ictus video eſſe Liu. 36, 32. *Vid.* Cic. de Nat. Deor. 2, 125 c. 48. *et* 129 c. 52. *it.* de Diuin. 2 c. 64. Colum. 8, 5 ¶ 2 Teſta *qua tegitur animal, polita et culta ad uſum lautiorum bonum.* Celſus l. Labeo. D. de ſupellect. leg. Nam fictili, aut ligni, aut vitrea, aut aerea denique ſupellectili vtebantur: nunc ex ebore atque teſtudine et argento, iam ex auro etiam atque gemmis ſupellectili vtuntur. Virg. Georg. 2, 463 Nec varios inhiant pulchra teſtudine poſtes. Ouid. Met. 8, 737 Pars ſecreta domus ebore et teſtudine cultos Tres habuit thalamos. *In lectorum ornatu adhibebatur.* Iuuenal. 11, 92 Nemo *apud antiquos* inter curas et ſeria duxit habendum Qualis in Oceani fluctu teſtudo nataret, Clarum Trogenis factura ac nobile fulcrum. Tib. 3, 4, 37 Artis opus rarae fulgens teſtudine et auro. *Vid. Brouckh.* ¶ 3 Teſtudo, *Pars citharae cauа illa. Nempe teſtae teſtudinis pellem bubulam intenc inuentor Mercurius, et cornua bubula accommodauit, quae iugo coniunxit, a quo chordarum fila tenderet.* Cic. de Diuinat. 2, 133 c. 64 Nam Pacuuianus Amphio,

Quadrupes tardigrada, agreſtis, humilis, aſpera,
Capite breui, ceruice anguina, adſpectu truci,
Exiſperata, inanima, cum animali ſono,

cum dixiſſet obſcurius, tum Annei reſpondent, Non intelligimus, niſi aperte dixeris. At ille vno verbo, Teſtudo. Non potueras hoc igitur a principio, Cithariſta, (*ſic Amphionem alloquuntur*) dicere? *unde ſimul diſcimus,* Chelyos, Citharae, Lyrae, Teſtudinis *nomina promiſcue vſurpare: eum hic* Cithariſta *ſit, qui* teſtudinem *tractat etc.* Teſtudineam lyram *ſtatim videbimus.* Cic. de Nat. Deor. 2, 144 Quocirca et in fidibus teſtudine reſonatur, aut cornu: et ex tortuoſis locis et inclufis ſoni referuntur ampliores. Ipſe cauа ſolans aegrum teſtudine amorem Virg. Georg. 4, 464. Blanda teſtudo Claud. Conſ. Mall. Theod. 252. Callida teſtudo reſonare ſeptem nervis Hor. Carm. 3, 11, 3. Caua teſtudo Hor. Epod. 14, 11. *conf.* Id. Art. Poët. v. 395. ¶ 4 Martial. 13, 80 Ille licet digitos teſtudine pungat acuta, Cortice depoſito mollis echinus erit. Teſtudine: *quia in orbem voluitur echinus.* Acuta: *quia ſpinas habet pro pilis.* ¶ 5 Teſtudo, *Machina bellica. Erat autem fabrica tabulis contexta, et corijs Cilicijs aut centonibus, et alijs, quae difficulter comburi poſſunt, contecta. Haec intrinſecus habebat arietes, falces, muſculos muris euertendis aptos, tegebat eos, qui cuniculos agere inciperent, verbo acceſſum ad hoſtes tegebat. Nomen non a tecto modo mutuaſſe videtur, ſed ab arietibus, terebris et machinationibus id genus, quae velut caput teſtudinis nunc protruderentur, nunc ceteriter reducerentur. Vid. Lipſ. Poliorcet. 1, 8.* Sil. 1, 365 Tandem condenſis actae teſtudinis armis, *etc.* Caeſ. Bell. Gall. 5, 41 Reliquisque diebus turres ad altitudinem valli, falces, teſtudinesque, quas iidem captiui docuerant, parare ac facere coeperunt. Virg. Aen. 2, 441 Obſeſſumque actа teſtudine limen. Lucan. 3, 474 Vt tamen hoſtilis denſa teſtudine muros Tecta ſubit virtus, *etc.* Stat. Theb. 10, 525 Scrutantiurque canas caeca teſtudine turres. *add.* Virg. Aen. 9, 514. *Hinc* Teſtudo, *interdum dicebatur Quam faciebat exercitus ſe tegumentis ſcutorum undique operiens, vt teſtudo ſua obducta eſt teſta, eaque ſpecie referebat tectum aedificiorum. Sic autem ſe operiebant crate perpetua clypeorum aduerſus jagittas, et aduerſus omnia miſſilia ſuperne cadentia, cum urbem oppugnabant.* Caeſ. Bell. Gall. 2, 6 Teſtudine facta portis ſuccedunt. Liu. 44, 9 Quum alios decurſus ediditſent motus: quadrato agmine facto, ſcutis ſuper capita denſatis, ſtantibus primis, ſecundis ſummiſſioribus, tertiis magis et quartis, poſtremis etiam genu nixis, faſtigiatam ſicut tecta aedificiorum ſunt, teſtudinem faciebant. *conf.* Id. 34, 39. Caeſ. B. G. 2, 4. Tac. H. 3, 27, 4. *Lipſ. Poliorc. 5, 1.* ¶ 6 Teſtudines, [κλίδες, θόλοι, σκαί] *vt deſcribit* Non 1, 286 Loca dicuntur in aedificiis camerata ad ſimilitudinem aquarium teſtudinum, quae duris tergoribus ſunt et incuruis. *Laudat auctoritatem* Siſennae, *et* Virg. Aen. 1, 509 Tum fortibus diuae, media teſtudine templi. Varro de R. R. 3, 5, 1 Igitur teſtudo (vt periſtylum tectum tegulis, aut rete) ſit magna, in qua millia aliquot turdorum ac merularum includere poſſint. *Hanc* teſtudinem *explicare forma depicta ſtudiumus poſt alios, ad l. c. conf.* Vitruu. 7, 3 *et* 30. Varro L. L. 4, 33. Sedul. in Ioh. 3, 8. ¶ 7 *Ratio quaedam ornatus muliebris in coma ſtruenda et alliganda.* Ouid. A. A. 3, 147 Hanc placet ornari teſtudine Cyleenea, Suſtineat ſimiles fluctibus illa ſinus.

TESTVDINĀTVS, *aut*

TESTVDINEĀTVS, a, um. Adi. [ἀφιδωτὸς] *Quod concauum et incuruum eſt, teſtudinis more.* Aedificium teſtudinatum Vitr. 6, 1. Tectum Columel. 12, 15. *Conf* Vitr. 7, 1.

TESTVDINEVS, a, um. Adi. [καμαρωτὸς] *Teſtudine cultum, inductum.* Teſtudineum Hexaclinon Martial. 9, 60. *lectus ſex conuiuas capiens laminis teſtudineis cultus.* Teſtudineus gradus, *i. Tarentus* Plaut. Amphit. 4, 3, 53. *et* Aul. 1, 1, 10. Aut teſtudineae carmen inerme lyrae Propert. 4, 6, 32. Plin. 35, 11 Repoſitoria teſtudinea. *Add.* Solin. c. 56.

TESTVDINO, āre. Qua cauus exoſum pumex teſtudinat antrum Politian.

TESTVLA, *vid.* TESTA.

TESTVM, ſ. TEXTVM, i. n. *quod quibusdam librariis placuit,* [χλίβανος] *Furnus.* Plin. 32, 7 Sub aereo teſto. Plin. 32, 7 ſ. 26 Ranarum corda in olei veteris ſextario ſub aereo teſto diſcoxere. *Sic libri omnes typis expreſſi: vnus* MS. *ap. Hard.* aerea teſta. *Sed etiam* Iſid. 20, 2 Panis Clibanitius *explicatur* in teſta coctus. *Add.* Id. 30, 13. Non. 3, 253. Catoni *videtur operiendum eſſe quod imponitur v. g. placentae in foco vel catino iacenti, et ſupra prunis operitur, vt nempe ſuperius etiam cruſtam placenta accipiat. Sic enim* in R. R. 84, 85 Catinum teſto operito. Et deinde; Sub teſtum ſubde. *conf.* c. 74 *et* 76, 4 *c. not. Gesn.* ¶ 2 *Pro figlino opere ſiue teſta* Sulp. Seu. Hiſt. S. 2, 2, 5 *de Nebucadnezaris ſtatua,* Sed ferrum atque teſtum inter ſe confuſum coire non poterat. Teſtum ignis plenum Petron. c. 136. *add.* Id. c. 33 *c. not. Gonſal.*

TESTVS, ūs. m. *pro* Teſta. *Sed in Ablatiuo ſolo vſurpatur; et ad* Teſtu, n. *indecl. referri poteſt. Vid.* TESTV.

TESTVACEVS, Adi. *vid.* TESTV.

T E T

TETANVS, i. m. [τέτανος] *Morbus, quo muſculi, qui ſecundum ſpinam ſunt, rigent ita, vt ſe inflectere non poſſint. Locum Celſi de tribus eius generibus, damus in* OPISTHOTONOS. *Add.* Celſ. 2, 1 *it.* Plin. 23, 1. *et* 32, 8. Caeſ. Aurel. 3, 6.

TETANICVS, a, um. [τετανικὸς] *Qui Tetano laborat.* Plin. 23, 7 Datur tetanicis et ſpaſticis. Scribonius Largus 101 Facit et hoc medicamentum ad eos, quorum muſculi maxillares cum maximo dolore tenſi ſunt, adeo vt aperire os nullo modo poſſint. Tetanon hoc vitium Graeci dicunt. Tetanici Scribon. 170.

TETANŌTHRA, orum. n. Pl. *dicuntur, Quae vim habent erugandi et leuigandi cutem, tentipellia.* Plin. 32, 7 § 24 *de ichthyocolla,* Vtilem eam in capitis doloribus affirmant, et tetanothris.

TETARTAEVS, a, um. Adi. [τεταρταῖος] *Quartanus, et eſt epitheton febrium. Laudatur etiam* Columel. 3, 20, 3 Quod deinde proximum a primo, tum quod eſt tertiae notae vel quartae, quodque catenus velut lectarum quoddam contenti ſimus tetartaeo. *de generibus vitium. Sed merito praefertur altera lectio,* Tetradio. *Nam* Tetradium *quaternio eſt.*

TETARTEMORION, (TETARTEMORIA, ae. f. Mart. Capella 9 p. 315.) [τεταρτημόριον] *Quadrantem ſignificat.* Hygin. de Limitib.

Limitib. p. 172 Cum sol orbem medium conscendit (*in aequatore est*) umbras omnium rerum in hoc nostro tetartemorio meridiano axi facit ordinatas. *Mox aperte* quartam partem *vocat. Sed etiam hac dictione utuntur Genethliaci.* Plin. 7, 49 Durat et ea ratio, quam Petosiris ac Necepsos tradiderunt, et tetartemorion appellant, a trium signorum portione, qua posse in Italiae tractu CXXVI annos vitae contingere apparet. *Vide haec declarantem Scalig. ad Manil.* 2 p. 263. *Caeterum relatus huc est locus ex Budaeo de Asse* 1 p. 10 sq. *quem relinquimus, cum de re alioqui merito suo obsoleta agat, et bonam partem nomenclaturae illius complectatur. Est*, inquit, Tetartemorion *Graece, qui Latine* Quadrans *dicitur, id est, quarta pars signiferi circuli, hoc est tria signa. Ad cuius rei intelligentiam sciendum, quod numerus duodenarius et Astronomicis et Genethliacis familiaris et accommodatus est: unde et adspectus quadrantales observant, et trientales, sextantesque. hos duos extremos trinos et sextiles vulgo vocant. Quadrantalis adspectus, qui quadratus etiam appellatur, fit per trium signorum interstitium, et gradus nonaginta: ob id nonagenarius appellatus.* Plin. 2, 15 Martis stella, vt propior, etiam ex quadrato sentit radios ab nonaginta partibus: *unde etiam nomen accepit is motus, primus et secundus nonagenarius dictus ab utroque exortu.* Trientalis *est adspectus, qui in quatuor fit signis, hoc est in tertia parte signiferi, quae constant centum et viginti gradibus. Hunc* triquetrum Plinius *vocat.* Sextans *autem fit in sexta parte signiferi, hoc est sexaginta gradibus, et signis duobus: ob id sexagenarius dictus.* Semilis *adspectus est, qui fit per diametrum, id est, per lineam circuli dimetientem. Hanc radiationem Mathematici, id est Chaldaei*, minacem malignamque *esse dicunt. Haec fit a signo vno ad aliud signum, quod ab eo ordine fit septimum: vt ab ariete ad libram.* Triquetrus *adspectus, id est* trigonus, *qui* trientem *signiferi capit, quinto signo fit: vt (verbi gratia) in duobus signis, quae tantum inter se distent, quantum aries et leo. Huiusmodi radiatio laeta felixque esse dicitur.* Tetragonus, *id est* quadratus, *fit in quarto ab eo, a quo inchoatur signo, id est ab horoscopo, vt ab leone in scorpium. Hanc radiationem tristem putant.* Hexagona *est quam* sexantem *diximus, quae fit in tertio signo, eadem benignitate cum trigono praedita. Propterea* Plin. 2, 17 *de sexagenario adspectu loquens*, Hic numerus, inquit, sexangulas mundi efficit formas. *Antedictis quatuor, Genethliaci etiam cardines quatuor addunt*, ortum *scilicet et* occasum, *et* meduranium, *quod et* mesuranema *dicitur, (vocabulum vbique in Firmico depravatum) hoc est locus medii caeli, et huic appositum locum quod* Hypogeon *dicitur, hoc est punctum subterraneum inter ortum occasumque medium. Vt autem* as *ipse Mathematicus impleatur, et omnes suas partes habeat, addunt et alia quatuor loca, quae pigra deiectaque esse dicunt: quod nullo ferme radiationis foedere cum ortu, id est cum horoscopo, coniungantur. Haec sunt in secundo, sexto, octauo et duodecimo ab horoscopo signo.* Horoscopus *est ea pars caeli, quae genitura tempore ab orientali parte caeli emergit in hemisphaerium nostrum, et* ortus *appellatur: quam ex* Cicerone natalem horam *et* natalitiam *appellare possumus: ex* cuius obseruatione natalitia praedicta fiunt, *vt ipse loquitur de* Diuinatione 2, 91 *Possumus etiam Exortiuam horam vocare. Graeci* horoscopum *ab horae natalis notatione appellauerunt. Huic pars per diametrum opposita in septimo (vt diximus) signo in occidua caeli parte*, occasus *appellatur. Ea autem pars caeli, quae triginta partibus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in qua horoscopus inchoatur*, Anaphora *appellatur, et interdum* Epanaphora, *quasi pars iamiam emersura. Quae autem pars signiferi totidem partibus in demersu occiduum punctum signiferi praecesserit, quot partibus in emersu* anaphora *ab horoscopo relinquitur, ea pars caeli a Mathematicis* Epicataphora *dicitur: quod significat praecipitem locum caeli in octauo ab horoscopo signo. Reliqua duo loca nomina habent* Malae fortunae et Cacodaemonis. *Haec Budaeus.*

TETER, tra, trum. Adi. [*βδελυκτὸς*] *Quidquid vel externis sensibus valde ingratum est, vel horrorem mouet animo; malum, in quantum vt foedum, horridum, abominabile, despuendum, nostro vel sensui vel cogitationi offertur.* Plaut. Most. 3, 1, 28 Nullum edepol hodie genus est hominum tetrius. Omni diritate atque immanitate teterrimus Cic. in Vat. c. 3 *extr.* Absinthia tetra, *vid.* ABSINTHIVM. Aqua teterrima, *quam os et nares respuunt* Hor. Serm. 1, 5, 7. Cic. Tusc. 4, 44 c. 20 Ipsam aegritudinem quam nos vt tetram et immanem beluam fugiendam esse diximus, non sine, *etc.* Bellum teterrimum Idem Fam. 10, 14. Cadauera tetra, *Putrida et tabida* Lucret. 2, 415. Causa teterrima belli *abominabilis* Hor. Serm. 1, 3, 107. Colores tetri foeda specie, *Quos oculus auersatur* Lucret. 2, 421. Comes teterrima mortis, fames Columel. 2, 2. Cic. de Finib. 2, 94 Cui viperino morsu venae viscerum veneno imbutae, Tetros cruciatus cient. *ex Poëta.* Damnatio tetrior Tertull. Apol. c. 5. Discordia tetra Hor. Serm. 1, 4, 60. Error teterrimus Prudent. adu. Symmach. 1, 38. Facinus tetrum Sen. Thyest. 8. Cic. Fam. 4, 12 Ita vir clarissimus ab homine teterrimo acerbissima morte est affectus. *Vetus codex habet* Deterrimo. Idem Fam. 8, 15 Nunc tibi nostri milites, qui durissimis et frigidissimis locis teterrima hieme bellum ambulando confecerunt, malis orbiculatis esse pasti viderentur? Quis tetrior Hostis huic ciuitati? Cic. pro Cael. c. 6. Libido tetra, *Obscena* Hor. Serm. 1, 2, 33. Magia tetra et horribilis Apul. Apol. p. 304. Morbus teter Catul. de Lesbia 74, 25. Nox tetra nimborum, *Nigra et picea caligo atque densitas nimborum* Lucret. 4, 173. Odor teter Columel. 7, 5. Virg. Aen. 3, 228. Ore tetro spirans flammas Lucret. 2, 704. Sanguinis tetri profluuium, *Corrupti, purulenti* Idem 6, 1203. Sapor teter Idem 6, 21. Sententia tetra Cic. Q. Frat. 2, 5. Spiritus teter, *Halitus venenosus.* Hor. Carm. 3, 11, 19. Tenebrae tetrae Cic. de Lege Agr. 2, 43. Vlcera tetra Lucret. 5, 993. Vultus teter *Senum ap.* Iuuenal. Sat. 10, 191. Perditorum teterrimus Cic. Tusc. 1, 71. Teter in aliquem Idem Tusc. 1, 96.

TETRVM. Adu. Tetrum flagrat enim vapore crasso conscius horror Prudent. Cath. 4, 22.

TETRE, tetrius, teterrime. Adu. [*δλοσυρῶς*] Cic. de Diuin. 1, 60 c. 29 Multaque facere impure ac tetre cum temeritate et impudentia. Idem pro Domo c. 39 *extr.* Quod seuere de religione decerneret, impurissime teterrimeque violasti? *add.* Id. Att. 10, 12. Claud. de Laud. Stil. 2, 135 Blanda quidem vultus, sed qua non tetrius vlla Vltrices fucata genas.

TETRITVDO, inis. f. Acc. Philoct. Quod te obsecro, ne haec aspernabilem tetritudo mea in occulto faxit Nonius 2, 854.

TETRO, āre. Foedare, horridum obscurumue facere. Pacuvius Periboea, Beluarum ac ferarum aduentus ne tetret loca. Nonius 2, 837.

TETHALASSOMENVS, a, um. Vinum tethalassomenum lin. 14, 8. *i. cui aqua marina permixta est. Mere Graecum est* τεθαλασσω
TETHIA, ae. f. (*f. Plur.* Tethya, orum. n. *Purgamenta m*
Piscis marmus. Plin. 32, 11 (8) *al.* Téthya.

TETHYS, *Gen.* Tethys *et* Tethyos. *Dat.* Tethyi. [T
Caeli et Terrae f. Vestae filia, coniunx Neptuni et Nympharum
At Ouid. Fast. 5, 82. *Titani filiam facit, qui fuit Saturni frater*
maior. Ait enim, Dixerat Oceanus quondam Titania Tethyn.
ergo minor Tethys *fuerit: maior autem filia Caeli et Terrae.* Cat
coma Berenices 63, 70 Me nocte premunt vestigia diuûm (*inter*
uersor) Luce autem canae Tethyi restituor, *i. occido, mari m*
Virg. Georg. 1, 31 Teque sibi generum Tethys emat omnibus
Aequora Tethyos Lucan. 3, 233. Antra fonantia Tethyos
Achil. 1, 541. Ouid. Fast. 2, 191 Canamque petit Saturnia Te
et propter colorem spumosi maris et quod antiquissima Dea. Gra
va Tethys Valer. Argon. 2, 56. Reciproca Tethys Sil. 3, 60.
Tethys Lucan. 6, 62.

TETINI, Tetinerim, Tetinisse: praeterita antiqua et ob
pro Tenui, Tenuerim, Tenuisse. Pacuu. Medo, Crede, quo
iter tetinisse aiunt. Acc. Clytemnest. Vt quae tum absentem rebu
biis coniugem tetinerit, nunc prodat vltorem. *Ex* Nonio 2, 238. *et*

TETRA, a tettara [*τέτταρα*] Attico, *quod quatuor significa*
compositis Graecis dictionibus reperitur.

TETRACHORDVM, i. n. *Instrumentum quatuor chord*
Vitruu. 5, 4 Tetrachordorum dispositiones sunt dissimiles. *Ad*
10, 13. Mart. Capella 2 p. 43. *et* 9 p. 317. Anni tetrachordum
appellauit quatuor anni tempora: vid. Non. 2, 22. *Turneb.* 29, 3.

TETRACOLOS. [*τετράκωλος*] *Quatuor membrorum epist*
strocharum, periodarum, cum illae quatuor versus, hae tot mem
cola habent. Sunt autem Tetracola, *Conuersiones quatuor membri*
prehensae, vt Tricola *tribus: quae tum sunt elegantissima, cum pari*
ribus relata habent. Senec. Controu. 4, 25 Et illud tetracolo: se
bat forum cubiculo, praetor meretrici, carcer conuiuio, dies
Iterum Contr. 5 Praef. Hanc ideo sententiam retuli, quia et in
lis, et in omnibus huius generis sententiis, curamus vt numerus
stet, non curamus vt sensus. Idem Contr. 5 *pr.* Nulli non pos
mum tetracolum praeferendus. *Add.* Sen. Excerpt. Contr. 9, 2.

TETRADŌRON. [*τετράδωρον*] *Quatuor palmorum.* Plin
14. Vitruu. 2, 2 Ita quod est quoquouersus quinque palmorum, p
doron, quod quatuor, tetradoron dicitur.

TETRADRACHMA, ae. f. *vel* TETRADRACHMVM,
[*τετράδραχμον*] *Numus quaternas valens drachmas.* Liu.
Ad hoc clypei argentei decem, fignati argenti octaginta quatuor n
fuere Atticorum, tetradrachmam vocant, trium fere denariorum
singulis argenti est pondus. Idem 37, 46 Praelata sunt in eo
pho signa militaria ducenta triginta: et argenti infecti tria millia
do, signati tetradrachmûm Atticûm centum tredecim millia.
Fam. 12, 13 Nam iam ternis tetradrachmis triticum apud Dolab
est, nisi quid nauibus Laodicenorum supportarit, certo fame p
necesse est.

TETRAGNATHIVS, i. m. *Aranei genus.* Plin. 29, 4.

TETRAGŌNVS, i. m. *siue* TETRAGONVM, i. n. [*τ*
γωνος] *Quadrangulare, siue quadratum.* Auson. Ecl. 2, 42
timam corripit, Tetragono absoluet dubiarum vincla morarum
eius licentia, *vid.* Seal. Lect. Auson. 2, 21. *conf.* Sidon. Ep.
Frontin. de Colon. Mart. Capella 6 p. 229.

TETRAGONVS, a, um.

TETRAGRAMMĂTON, i. n. [*τετραγράμματον*] *Quatuor h*
rum, vt Nomen tetragrammaton *apud Hebraeos est nomen Dei,*
vid. Hieron. in lib. Reg. Praef.

TETRAMĔTER, tri. m. *Versus dicitur* tetrameter, *qui quatuo*
bet mensuras, hoc est pedes octo. Vnde et Octonarius dicitur *ab l*
nis, et Quadratus, *et longissimus. Haec ratio in Iambicis et Troch*
versibus dimetiendis per διποδίας i. metra. Vid. METRVM. *Sed* Te
meter Heroicus ex inferiore parte Hexametri *apud* Diomed. 3 p.
extr. est, Fulmina nubibus obnia torques. *Sic etiam* Ter. M
rus p. 2430 *pr.*

TETRANS, *f.* TETRAS, antis. m. *Vox hybrida*, Quadr
quarta pars. Vitruu. 10, 11 In capitibus circino diuiduntur circin
nes eorum tetrantibus in partes quatuor, vel octantibus in partes
ductis lineis: *etc. In* tetrantes *et* octantes *dicuntur diuidi circin*
nes, siue rotundationes, quum in partes quatuor, aut octo diuidu
ductis a centro ad circumferentiam comparibus lineis, vt aequalia r
quantur spatia. Tetrantorum, *pro tetrantium* Vitr. 4, 3. Hy
de Limitib. p. 164 *Goes.* In castris groma ponitur in tetrantem, *i.*
constituatur, vt ostendat quatuor plagas, ad quas et cardo directus
transuersus limes dirigi possint, qua ratione tota castra ex centro su
quatuor partes aequales distribuuntur. Interdum ita loquuntur agrim
fores, vt ipsum illud centrum, vel lapidem ibi positum pro signo, Tet
tem *appellent, sitque ipsis* Tetrans *locus vbi se secant duo rigores (i. lin*
rectae) decussatim acti. Vid. Goes. in Indice. ¶ 2 Tetras,
Martian. Cap. 7 p. 239 *simpliciter quaternarius est, vt* Monas, Dyas, Tri

TETRAO, onis. f. [*τετράων*] *Auis in deliciis habita.* Suet.
lig. c. 22 Hostiae erant pauones, tetraones, *etc. conf.* Plin. 10, 22. T
tull. contra Marc. 1, 13. *Cas sub. ad Suet.* l. c.

TETRAPHARMĂCON, i. n. [*τετραφάρμακον*] *Cibi genus, qu*
ex quatuor pretiosis opsoniis constabat, phaliano, fumine, perna, *et c*
stulo. *ap.* Spartian. in Adrian. c. 21. *it.* in Aelio c. 5. *Meminit*
Lampr. Alex. Sen. 30. Tetrapharmacum emplastrum Scribon
211. Cels. 5, 19 Puri autem mouendo non aliud emplastrum melius
quam quod expeditissimum est, tetrapharmacon a Graecis nominatur
Habet pares portiones cerae, picis, resinae, seui taurini: si non est, v
tulini. *Dicitur* et Basilicum emplastrum, *teste Galeno* 3, 1 *de compos*
tione pharmacorum secundum locos. Basilicum *quidem, sine* regium, *qu*
apud maximos et praestantissimos quosque homines in vsu esset. co
Cels. 5, 15, 9. 5, 28, 4. 6, 3 *et* 18. Veget. 3, 21.

TETRAPHORVS, i. m. Phalangarii tetraphori Vitr. 10,
i. quatuor coniuncti baruli.

TETRAPLASIS, is. f. Mart. Capella 9 p. 322. *Sed leg. in* tetr
plasia ratione, vt sunt 12 ad 3.

TETRAPLO, āre. *Quadruplico.* Mart. Capella 9 p. 322.

TETRAPTOTVM, i. n. [*τετράπτωτον*] *Nomen dicitur, quod p*
quatuor Casus variatur: vt Spes, spei, spem, spe. *Vid.* Diomed. 1 p. 28
Prisc. 6 p. 672. Isidor. 1, 6.

TETRARCHA, ae. m. [*τετράρχης*] *primario, Qui partem reg*
quarta

quam obtinet, instituto forte Gallograecorum: *quod Romani imitati sunt in maioribus regnis in particulas velati dispergendis, quo minus formidanda essent. Cum autem satis ea res frequentata esset, poni coepit* Tetrarcha *pro quouis regulo: unde* Hor. Serm. 1, 3, 12 — modo Rex | Gestque Tetrarchas Omnia magna loquens. Lucan. 7, 226 —cci sed plurima campi Tetrarchae Regesque tenent, magnique tyranni. Tetrarches Hirt. B. Alex. c. 67. Cic. Att. 2, 9 Qui reges, qui praedia tetrarchis, qui immanes pecunias paucis dederunt. *Ad* Sallust. Catil. c. 20. *et* Hist. Fragm. c. 29. Hirt. B. Alex. c. 27 seqq.

TETRARCHIA, ae. f. [τετραρχία] *Huiusmodi principatus.* Cic. Ie Diuin. 1, 27 Tetrarchiae regno pecuniaque multatus. Idem pro Deiotaro c. vlt. Negat vnquam se a te in Deiotari tetrarchia pedem discessisse. *add.* Sall. Hist. Fragm. c. 27. Hirt. B. Afr. c. 78.

TETRASEMVS, a, um. *Quaternarius, quatuor velut punctis, hoc* σῆμα *s. signum est, constans. Vid.* Mart. Capella 9 p. 330 seq.

TETRASTICHON, i. n. [τετράστιχον] *Graecis dicitur, quum quatuor versibus sententia, certe strophe in carmine, comprehenditur, vt* Distichon, *quum duobus.* Martial. 7, 14 Quod non insulse scribis tetrastichon quaedam, *etc.* Epigrammata nec breuius disticha, nec longius tetrasticho finiebantur Sidon. Epist. 5, 11.

TETRASTŸLVS, i. m. Quatuor habens columnas a fronte Vitruu. 3, 2. *et* 6, 3.

TETRĬCVS, i. m. *vel* TETRĬCA, ae. f. [Τέτρικος] *Mons in Sabinis asper atque arduus.* Virg. Aen. 7, 713 Qui Tetricae horrentes rupes, montemque Seuerum, Casperiam colunt. *conf.* Sil. 8, 419. *Etymol.* p. 518. *A quo monte*

TETRĬCVS, a, um. Adi. [σκυθρωπός] *Tristis et seuerus.* Martial. 6, 10 At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira, Quam placidis nostras legerat ore preces? Tetrica et tristis Disciplina Sabinum Liu. 1, 18. Pauonum educatio magis vrbani patris familiae quam tetrici rustici curam posci Columel. 8, 11. Lustra tetrica Seuera, siue horribilia *explicat* Lactantius *apud* Stat. Theb. 9, 5. Puellae tetricae Ouid. de Arte Am. 1, 721. *Add.* Sen. Ep. Varro *ap.* Non. 2, 865.

TETRICITAS, ātis. f. [σκυθρωπασμός] Lucan. ad Pison. 91 Alineist habitus, qualem nec dicere moestum, Nec fluidum, laeta nec tetricitate decorum, Possimus.

TETRINNIO, īre. Auctor. Philomel. 2, 2 In fluuiisque natans sort tetrinnit auis.

TETTIGOMĒTRA, ae. f. [τεττιγομήτρα] *Cicadarum matrix, vt Orgetra coturnicum* Plin. 11, 26. *Nempe* Tettix *cicada est.*

TETTIGONION, i. n. *s.* TETTIGONIA, ae. f. *Parua cicada.* Plin. 11, 26.

TETVLI, Praeteritum antiquum pro Tuli. Acc. Andromed. Doroth. auxilium Perseu tetulisti mihi. *Vid.* Nonium 2, 839.

T E V

TEVCA, ae. f. [Τεύκη] *Regina Illyricorum, quae castitate meruit, vt tempore suo viris fortissimis imperaret, et Romanos saepe frangeret, vt auctor est* Plin. 34, 6 P. Iunium et T. Coruncanum, legatos Romanorum iniuria interemit.

TEVCER, *vel* TEVCRVS, i. m. [Τεῦκρος] *Scamandri Cretensis filius, in Troade vna cum Dardano genero regnauit, vnde Ilionsium regni fluxit origo; et a quo Troia vocata est Teucria.* Maximus parens Teucrus Virg. Aen. 3, 108. *Alter fuit Telamonis filius, ex Hesione Laomedontis regis filia, et Priami sorore. Is Salamina Cypri condidit vt testatur* Iustinus 44. Hor. Carm. 4, 9, 17 Primusue Teucer Cecropiae retulit gentis, et Cydonio Direxit arcu. Idem Carm. 1, 7, 21 — Teucer Salamina patremque Cum fugeret, *etc.* Hic ab Homero sagittis peritissimus fuisse, *vt inquit* Acron, inducitur.

TEVCER, a, um. Possess. [Τευκρεύς] *Idem quod Troianus, vt saepe* Virgilius Campi Teucri Stat. Achill. 1, 86.

TEVCRIA, ae. f. [Τευκρία] *Troia sic dicta a Teucro.* Virg. Aen. 2, 26 Ergo omnis longo soluit se Teucria luctu.

TEVCRIS, idis. f. *Teucri filia.* Cic. Att. 1, 9 Teucris illa lentum me negotium. *hoc est, vt volunt viri docti, C. Antonius collega meus, olim cum L. Catilina ita coniunctus, vt illi regnum Consul non alter, quam Teucri filia Dardano, comparare posse crederetur: ita porro libidinosus, vt Teucris potius quam Teucer sit appellandus.*

TEVCHITES, is. m. [τευχίτης] *Iunci odorati species.* Plin. 12. Laudatissimus ex Nabathaea iuncus, cognomine Teuchites, proximus Babylonius, pessimus ex Africa, ac sine odore. Est autem rotundus, vinosae mordacitatis ad linguam. Sincerus in confricando odorem rosae emittit, rubentibus fragmentis. *Dioscorides* τευχίτην *appellat feminino genere, respiciens nimirum ad nomen generalius* χόρτος, *quoniam in feminino genere ab eodem vsurpatur.*

TEVCRION, *vel* TEVCRIS. [τεύκριον] *Herba.* Teucria *legitur etiam a nonnullis ap.* Plin. 26, 7. Idem 25, 5 Innenit et Teucer calen de tetucrion, quem quidam hemion vocant, spargentem iuncos rotundos, folia parua, asperis locis nascentem, austero sapore, minuta florentem: Neque semen gignit. Medetur lienibus. Conflatque e inuentam: Quum exta super eam proiecta essent, adhaesisse lienem, inque exinanisse. Ob id a quibusdam splenion vocatur. Narrantibus qui radicem eius edunt, sine splene inueniri. Idem 24, 15 Chamaedrys herba est, quae Latine trifolago dicitur. Aliqui eam chamaepitym, alii Teucrion appellauere. Folia habet magnitudine nucis, colore et diuisura quercus. *add.* Apul. de herb. c. 24 et 56.

TEVMĒSSVS, i. m. [Τευμησσός] *Mons Boeotiae, non recte scriptus cum aspiratione.*

TEVMESSIVS, a, um. *Pro Thebano ponere solet* Statius, *vt* Arva Teumessia Theb. 2, 585. Amnis Idem Theb. 9, 462. Cornus *hasta* Idem Theb. 2, 624. Leo *ab Hercule interfectus* Idem Theb. 4, 86.

TEVTATIS, ae. m. [Τευτάτης] *Lingua Gallica dictus est Mercurius, qui illis humano sanguine placabatur. Hunc Plato inuentorem fugae Geometriae et Astronomiae atque talorum scribit.* Lucan. 1, 444 Vt quis immitis placatur sanguine diro Teutates, horrensque feris altaribus Hesus. *Vid.* Lactantium 1, 21 *pr.*

TEVTHA, [Τεύθη] *vid.* TEVCA.

TEVTHĀLIS, idos. f. [τευθαλίς] *Herba, quam alii a frequentia niculorum* Polygonaton *appellant, alii* Polygonon Plin. 27, 12.

TEVTHRANIA, ae. f. [Τευθρανία] Plin. 5, 31 Regio *est supra* Aeolida et propter Troadis in mediterraneo, quam Mysi antiquitus tenuere. *Stephanus* Teuthraniam *a* Teuthrante *dictam esse censet. Nempe*

TEVTHRAS, antis. m. [Τεύθρας] *Rex Mysiae, quem Stephanus et Eustathius patrem Thesei dicunt, filium Pandionis quorum sententiam* Ouidius *secutus videtur, quum* TEVTHRANTIAM turbam *Thesei quinquaginta filias ab Hercule compressas inuit,* Epist. 9, 51. *Vid. huius.*

TEVTHRANTĒVS, a, um. Adi. [Τευθράντειος] Ouid. Met. 2, 243 Peneusque senex, Teuthranteus que Caycus.

TEVTHRION, i. n. *Herba.* Plin. 21, 7.

TEVTŌNI, orum. m. [Τεύτονοι] *Qui et* Teuthones *et* Teutonici *dicuntur.* Plin. 4, 14 Germaniae populi, sic dicti a Teutone Deo, quem terra ortum existimabant. Lucan. 6, 259 Cantaber exsanguis aut longis Teutonus armis.

TEVTONICVS, a, um. Adi. [Τευτονικός] *Vt,* Teutonici capilli, *quales Teutones gestare solent, hoc est flaui.* Martial. 14, 26. Propert. 3, 3, 44 Et Teutonicas Roma refringat opes. Furor Teutonicus Lucan. 1, 256. Manubiae Teutonicae Gruter. Inscript. p. 436. n. 3. Vomer Teutonicus Claud. in Eutrop. 1, 406.

TEVTOSAGI, *vid.* TECTOSAGES.

T E X

TEXO, texui *vel* texi, textum, ĕre. [ὑφαίνω] *Proprie fila sibi decussatim implicare, vt vestis vel pannus, fiat: deinde struere, componere, concinnare, construere.* Ter. Heaut. 2, 3, 44 Texentem telam studiose ipsam offendimus. Ouid Met. 6, 54 *in certamine Minervae et Arachnes,*

Et gracili geminas intendunt stamine telas
Tela iugo vincta est: stamen fecernit arundo:
Inseritur medium radiis subtemen acutis;
Quod *(subtemen)* digiti expediunt, atque inter stamina ductum
Percusso feriunt insecti pectine dentes.

Sen. Epist. 90 *med.* Quemadmodum alia torqueantur fila *(ad stamen)* alia ex molli solutoque ducantur: deinde quemadmodum tela suspensis ponderibus rectum stamen extendat: quemadmodum subtemen inferium, quod duritiem vtrimque comprimentis tramae remolliat, spatha coire cogantur et iungi. *Vid. leg.* Cogatur: *refertur enim ad* subtemen. *Caeterum ex his Ouidii ex Senecae locis diligenter consideratis, atque additis, quae in* LIGIVM, STAMEN, SVBTEMEN, TRAMA *dicimus, spero, lucem addi posse maiorem Texturae veteri, quam est illa, quam accenderunt magna doctrina, successu non vsque quaque felici, Casaubonus ad* Pers. 6 p. 539 sq. *et Salmas. ad* Capitolin. Pertin. 8 p. 545 *itemque ad* Vopisci Aurel. 46 p. 563 sqq. *Nostra lucem accipiant quoque e loco Theophylacti in Iohannem de tunica Christi, quem laudant Casaub. ad Baron. 16, 84 p. 560 et Salmas. ad* Vopisc. *l. c. neuter, credo, intellexit. Metaph.* Cic. Att. 4, 15 Paullus in medio foro basilicam iam paene texuit iisdem antiquis columnis. Catina texitur fuis collis Ouid. Epist. 16, 110. Fiscellam texit hibisco Virg. Ecl. 10, 71. Flores texere Ouid. Met. 10, 123. Horrea floribus *de apibus* Virg. Georg. 4, 250. Naues Idem Aen. 11, 326. Nauigium texere Plin. 13, 11. Nidos texere Quinctil. 2, 16, 16. Sepes texendae Virg. Georg. 2, 371. Trabibus Spectacula textis Calpurn. Ecl. 7, 23. Cic. Fam. 2, 15 Sed tamen togam praetextam texi Oppio. Interpres Texi, Ornaui *interpretatur.* Vasa ex ferulis Columel. 9, 6. Vestes texere Tibul. 2, 3, 57. *add.* Ouid. ex Pont. 1, 3, 30. ¶ 2 *Ad multa alia transfertur, vt,* Causas texere lethi Propert. 3, 7, 29. Cic. Fam. 9, 21 Epistolas vero quotidianis verbis texere solemus. Orationem Auson. Prof. v. 12. *conf. Brouckhus. ad* Tibull. 4, 1, 211. Cic. Q. Frat 3, 5 Sane texebatur Opus luculente, hominumque dignitas aliquantum orationi ponderis adferebat. Idem Acad. 4, 147 Vt quum plus vno verum esse non possit, facere necesse sit tot, tam nobiles disciplinas, quam de oculorum sensuumque reliquorum mendaciis, et de sorite, aut pseudomeno, quas Plagas ipsi contra se Stoici texuerunt *i. retia, quibus ipsi capiuntur.* Ea tela texitur, et ea viuendi ratio inciatur in ciuitate, Prouerbialiter a Cicerone dictum, *pro, Id iam in ciuitate passim fieri conspicitur.* Cic. de Orat. 3, 224 c. 60 Ego vero, inquit Crassus, ac doleo quidem illos vitos in eam fraudem in Rep. esse delapsos, quanquam ea tela texitur et ea inciatur in ciuitate ratio viuendi, ac potius vtitati ostenditur, vt eorum ciuium, quos nostri patres non tulerunt, iam similes habere cupiamus.

TEXENS, entis. Part. Aranea texens telam Catull. 69, 49.

TEXTVS, a, um. Partic. [ὑφασμένος] Virg. Aen. 5, 186 Adamas textus, *vid.* ADAMAS. Iter textum caecis parietibus Virg. Aen. 5, 589 *de Labyrintho; caeci parietes, qui dignosci non possunt.*

TEXTVS, ūs. m. [ὕφασμα] Plin. 9, 35 Alterno textu fulgentibus, toto capite crinibus, *etc.* Idem 18, 7, 11 Grana in stipula crinito textu spicantur. Viminum textus Tacit. Ann. 5, 14. *Metaphor.* Textus, *pro contextis scriptoris verbis.* Ammian. 15, 7 Rem breui textu percurram. Idem 15, 8 Vt ostendit textus superior. *Vid. plura ap. Borrich. Vindic. p. 229.*

TEXTVM, i. n. [πλέγμα] *Opus quodcunque texendo factum.* Martial. 5, 58 Et dona matrum viminea ferunt texto. *i. corbe.* Quinctil. 9, 4 Neque illud in Lysia dicendi textum tenue atque rasum laetioribus numeris erat corrumpendum. Illustre textum coronae, *Corona e lauro contexta* Stat. Theb 6, 366. Mirabile Idem Theb. 10, 56. Purpura nempe mihi, pretiosaque texta dabuntur Ouid. Epist. 17, 223. Calumniae textum Apul. Apol. p. 13. Pinea textra carinae Catul. Argon. 62 f. 10. *et* 54, 10. Clypei non enarrabile textum Virg. Aen. 8, 625. *Vid.* Stat. Theb 7, 652. Thoracum texta Id. ib. 5, 534. *De Hominis structura s. fabrica* Prudent. Hymn. Exsequ. v. 16. *conf.* Solin. c. 8. Lucret. *et* Acc. *ap.* Non. 3, 243. Textum *esse interdum in libris pro* Tello, *iam s. l. obseruatum est.*

TEXTILIS, e. Adi. [ὑφαντός] *Quod textum est.* Cic. Tusc. 5, 61 c. 21 Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo, textili stragulo, magnificis operibus picto. Virg. Aen. 3, 485 Textilibusque onerat donis. Textilis serta Martial. 6, 80. Lucret. 5, 1349 Nexilis ante fuit vestis, quam textile tegmen. Auro textili fulgens monile, *Auro intexto* Sen. Medea s. 7. Pictura textilis, *Quae in tapetis fieri aut tela solet.* Cic. Verr. 4, 1 Nego vllam picturam neque in tabulis, neque textilem fuisse, quin quaesierit, inspexerit, *etc.* Pellis textilis Cic. Tusc. 2, 20 c. 8 *Tunicam intulisti sanguine Centauri tinctam, quam Deianira Herculi dedit.* Vmbra palmitis textilis, *Quae multis palmitibus intertextis fit* Martial. 12, 31. ¶ 2 *Substantiue:* Liu. 45, 35 Naui regia onerata Macedonicis spoliis, non insignium tantum armorum, sed etiam regiorum textilium. Ibid. Tabulae piciae, textilia: tantum argenti, caelati tantum auri, *etc.*

TEXTOR, ōris. m. [ὑφάντης, ἱστργὸς] *Qui texit.* Cic. pro Planc. 62 c. 25 Si pro fabro, aut pro textore cuiusmus. Iuuen. Sat. 9, 30
— Pingues aliquando lacernas
Munimenta togae, duri, crassique coloris,
Et male percussas textoris pectine Galli.
Textores limbularii *apud* Plautum in Aul. 3, 5, 45 *qui limbos ad vestium ornatum texant.*

TEXTORIVS, a, um. Adi. Sen. Epist. 114 (113) Textorium, inquis, totum me hercule istud est, quod cum maxime agitur, distilio risu. Opus textorium Columel. 9, 6.

TEXTRIX, īcis. f. [ὑφάντρια] *Quae texit.* Tibul. 2, 1, 65 Atque aliqua assidue textrix operata Minervam Cantat. Textricum ars inuenta Sen. Ep. 90. *add.* Apul. Met. 6 p. 180.

TEXTVRNA, ae. f. Vestem de texterna emere Apul. Flor. p. 14. *Elmenhorst.* p. 346 *legit* textrina: *vid. eius Emendd.*

TEXTRICVLA, ae. f. Dimin. Puellae textriculae Arnob. 5 p. 166.

TEXTVRA, ae. f. [ἱστργία] *Opus textorium, siue Actus ipse textoris vel textricis.* Tenuis textura Lucret. 3, 210. Aranearum textura Plaut. Stich. 2, 2, 24. Coae textura Minervae Propert. 4, 5, 23. Texturae dissimiles inter se Lucret. 6, 776. *add.* Tertull. de Resurr. c. 34.

TEXTRĪNA, ae. f. [ἱστργεῖον] *Locus, in quo texitur.* Cic. Verr. 4, 58 c. 26 Nulla domus in Sicilia locuples fuit, vbi iste non textrinam instituerit. *Al.* Textrinum. ¶ 2 Textrina, [ὑφαντικὴ] *Ars seu scientia texendi.* Plin. 11, 24 Quam non ad hoc videtur pertinere cribratae pexitas telae, et quaedam politura artis ipsa per se tenax ratio textrinae. *Vetus exemplar sic habet*, Et quadam politurae arte, ipsa per se tenax ratio tramae.

TEXTRINVS, a, um. Textrinae artis magistra Firmic. de Err. Prof. Relig. c. 17.

TEXTRĪNVM, i. n. [ὑφαντεῖον] *Locus in quo texitur.* Cic. Verr. 4, 103 Quod tamen isti textrinum per triennium ad muliebrem vestem conficiendam fuit. *Add.* Tertull. adu. Gent. c. 1. Sidon. Ep. 2, 2. Item, *Ipsa ars.* Sueton. de illustr. Gramm. c. 23 Palaemon primo textrinum, deinde literas didicit. *Item*, Locus in quo naves fiunt Serv. *ad* Virg. Aen. 11, 326.

TEXTIVILITIVM, *vid.* TITIVILLITIVM.

T H A

THAIS, ĭdis. f. [Θαΐς] *Alexandrina, nobilis meretrix fuit, quae Atticam iuuentutem in sui amorem pellexit. Hanc suis carminibus celebrauit Menander, comicus Poëta Graecus, vnde et Menandrea dicta est.* Propert. 2, 6, 3 Turbă Menandreae fuerat nec Thaidos olim Tanta, in qua populus lusit Erichthonius.

THALAMĒGVS, i. m. [θαλαμηγὸς] *Quasi tu thalamiferam dicas, Nauis a Philopatore Aegyptio rege primum fabricata, qua Nilum et Aegypti fossas nauigaret, eo vsu, vt intra thalamum in regia sibi esse videretur, magnitudine semistadii, latitudine cubitorum triginta et amplius nec longis nauibus nec rotundis omnino similis, prora puppique duplici, fundo lato planoque.* Strabo 17 *Oblectantur, inquit, mirum in modum in scaphis thalamiferis,* ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς. Sueton. Caes. c. 52 Dilexit maxime Cleopatram, cum qua et conuiuia in primam lucem saepe protraxit, et eadem naue thalamego paene Aethiopia tenus Aegyptum penetrauit. *Vid. Interpp. ad h. l.*

THALĂMVS, i. m. [θάλαμος, παστὸς] *Coniugum cubiculum vbi lectus genialis. it. generatim locus, vbi aliquis habitare consuenit. add.* Ouid. Met. 3, 738. Plin. 8, 46. Vitr. 6, 10. Solin. c. 35. *conf. Voss. Inst. Orat. 4 p. 225.* Virg. Aen. 6, 280 Ferreique Eumenidum thalami. *Saepe apud Poëtas Coniugium* thalami *mentione indicatur.* Certamen thalami Ouid. Met. 10, 317. *quis thalamum puellae ingrediatur, de nuptiis puellae.* Consors thalami, *Coniux, Vxor vel maritus* Ouid. Met. 10, 246. Cultus thalamus ebore et testudine Idem Met. 2, 737. Geniales thalami Claud. in Ruff. 2, 96. Iugales thalami Valer. Argon. 1, 226. Marmoreus thalamus Virg. Aen. 4, 392. Vidui thalami Valer. Argon. 2, 370. Apparare thalamos Senec. Troad. f. 10. Expertem thalami vitam degere, *Expertem coniugii* Virg. Aen. 4, 550. Felici thalamo dotare aliquam Senec. Troad. f. 10. Virg. Aen. 6, 521 Tum me confectum curis somnoque grauatum Infelix habuit thalamus. Indulgere thalamis Valer. Flacc. Argon. 2, 371. Inire thalamum Ouid. Met. 4, 328. Inuadere thalamum alicuius Virg. Aen. 6, 623. Laedere thalamos stupro Sen. Here. Fur. 6. Miscere thalamos Sen. Hippol. 12. Petere thalamos Ouid. Met. 6, 700. Tenere thalamos alicuius Senec. Octau. 5. Violare thalamos pudicos Ouid. Amor. 1, 8, 19. Thalami, *pro Aleis apum* Virg. Georg. 4, 189 Post, vbi iam thalamis se compofuere, filetur In noctem.

THALASSAEGLE, es. f. *Vt si splendorem maris dicas,* θάλασσα *enim mare est,* ἀίγλη *splendor.* Herba circa Indum fluuium nascens Plin. 24, 17.

THALASSIA, ōrum. n. Pl. *Loca maritima.* Sidon. Epist. 1, 5.

THALASSICVS, a, um. Adi. [θαλασσικὸς] *Marinus.* Plaut. Mil. 4, 6, 67 Nescio quis tecum incedit ornatu thalassico. Idem Milit. 4, 4, 53 Palliolum habeas ferrugineum: nam is color est thalassicus.

THALASSĪNVS, a, um. [θαλασσινὸς] *Idem. Vt*, Vestis thalassina Lucret. 4, 1120. *h. e. Veneti coloris et marini.*

THALASSIO, *vel, quod magis placet viris doctis,* TALASIO, ōnis. m. [ὑμέναιος] *Carmen nuptiale, ita dictum a voce, quam in nuptiis efferebant, quae erat thalassius.* Liu. 1, 9 *vbi de raptu Sabinarum,* Signoque dato iuuentus Romana ad rapiendas virgines discurrit: magna pars forte, vt in quem quaeque inciderat, raptas quasdam forma excellentes primoribus Patrum destinatas, ex plebe homines, quibus datum negotium erat, domos deferebant. Quam longe ante alias specie ac pulchritudine insignem a globo Thalassii cuiusdam raptam ferunt: multisque sciscitantibus cuinam eam ferrent, identidem, ne quis violaret; Thalassio ferri clamitatam, inde nuptialem hanc vocem factam. Varro *apud* Festum Paulli *scribit* Talasionem in nuptiis signum esse lanificii. Talasionem enim vocabant quasillum vas lanificiis aptum. *Sed* Fragm. Festi τάλαρον id est quasillum solitum appellari talassionem. *Plutarchus, hanc in nuptiis vocem primo habitam fuisse affirmat, quod Graeci* ταλάσιον *lanificium vocant, ea ratione, vt prouocarentur virgines ad opera, et potissimum ad lanificium.* Catull. Epithal. Iuliae f. 62, 132 — satis diu Lusisti nucibus, lubet iam seruire Thalassio. *h. e. Nuptiis, matrimonio. Declinatur hic* Talassius, Talassii, *Verum* Martial. 1, 36 Quid si me iubeas Thalassionem Verbis dicere non Thalassionis. *h. e. Scribere, vel cantare epithalamium. Add.* Id. 3, 92. *Dicitur et*

THALASSVS, i. m. *Idem* Martial. 12, 42.
Barbatus rigido nupsit Calliistratus Afro
Hac qua lege viro nubere virgo solet.
Praeluxere faces: velarunt flammea vultus:
Nec tua defuerunt verba, thalasse, tibi.
Dos etiam dicta est. Nondum tibi Roma videtur.
Esse sat? exspectas numquid et vt pariat?
Est igitur Thalassus *quoque Nuptiarum deus, qualis apud Grae* Hy.
menaeus, et Carmen nuptiale.

THALASSOMĒLI. Indecl. [θαλασσόμελι] Vnguentum aequis portionibus aquae maris, mellis imbris, testulique vase conditur Plin. 31, 6. *Dioscor.* 5, 12. Seren. v. 534.

THALASSITES, ae. m. *Vinum, ap.* Plin. 14, 8 *quod fit vasti deiectis in mare,* quo genere praecox fit vetustas.

THALASSIVS, THALASSVS, *vid.* THALASSIO.

THALES, ētis. m. [Θαλῆς] *Milesius, vnus e septem et primus Graecos, cuius in Prouerbium abiit, vel Antonomasian, Sapientia missis reliquis modo damus,* ex Ausonii Sapientibus Thaletis pra
Turpe quid ausurus, te sine teste time.
Vita perit, mortis gloria non moritur.
Quod fracturus eris, dicere fustuleris.
Crux est, si metuas, vincere quod nequeas.
Cum vere obiurgas, sic inimice iuuas.
Quum falso laudas, tunc et amice noces.
Nil nimium satis est, ne lit et hoc nimium.
Cic. de N. D. 1, 91 c. 33 Enumerasti — vsque a Thale M
natura deorum philosophorum sententias.

THALETĬCVS, a, um. Sidon. Carm. 2, 89 Quartus A
ras Thaletica dogmata seruat.

THALESTRIA, *f.* THALESTRIS. [Θαλησρία] *Regina num, quam alii Minithean vocant. Haec cum trecentis mulie currit, triginta quinque dierum inter confertissimas gentes itinere fa lexandro in Hyrcania res gerenti, vt liberos ex rege susciperet: e est vterum impleſſe discessit.* Strab. 11. Curt. 6, 5 *qui* strim vocat.

THALĪA, ae. f. *Vna est e musis.* Θάλεια, *a* θάλλω *germino quoniam in longum tempus Poëtarum laus parta virescat, vid.* Arguta Thalia Hor. Carm. 3, 6, 25. Lasciua Thalia Stat 1, 116. ¶ 2 *Nympha,* Virg. Georg. 4, 338.
Herba ap. Apul. de Herb. c. 74.

THALIARCHVS, i. m. *Magister quidam, et dominus con et* Sympofiarchus *vocabatur. Nam* Thalia, *Conuiuium etiam G gnificat.* Turneb. Aduerf. 11, 28. *ad* Hor. Carm. 1, 9. *ad* Thal *et* v. 8 Deprome quadrimum Sabina, O Thaliarche, merum di

THALICTRVM, i. n. [θαλίκτρον] *Dioscoridi, Herba foliae habens, pinguiora paullo, caulem papaueris.* Plin. 27, 13.

THALLVS, i. m. Virg. in Ciri v. 376 Pergit Amycla gens altaria thallo. *i. Oliuae ramo. Conf.* Alcim. Auit. ¶ 2 Thalli, θάλλοι *dicuntur in porris et cepis et allio Medii a verbo Graeco* θάλλειν, *id est virescere. Vnde et pro Germine ponitur.* Columel. 11, 3, 58 Thalli ceparum ventis profternen tumque femen excutietur. *Conf.* Pall. Feb. 24, 4 *vbi etiam C cantur, vid.* FVSTICVLVS. *Add. Salmas. ad* Solin. p. 823.

THAMNVS, i. m. [ἕλιξ, βοτάνη, εἶδος Gloss. Lat. Gr.] *Add* 7, 1 *in herbis, quas condiri iubet. Al.* Rhaninus.

THAMYRAS, ae. m. [Θαμύρας] *Thrax Poëta, i. Thessalus ex confusis apud vetustissimas Thraciae, Macedoniae, Thessaliae, ter min Iſ. Voss. ad* Melae 2, 3 p. 455 *cuius fabulam exponunt* schol. *ad Il.* B. 595. *Graecos alios diligenter compositat Barth. ad* Stat. 1 181. *Breuiter Philammonis et Argiopae nymphae filius primus tur rorum amorem instituit; deinde certamen canendi deferre Musis ea lege, vt victor omnium illarum concubitu potiretur, victus p quod placeret ipsis supplicium. Victrices Musae oculis, et cantu te ipsum priuarunt.* Stat. Theb. 4, 182 Hic, fretus doctas ante nendo Aonidas, multos Thamyris damnatus in annos, Ore simu raque (quis obnia numina temnat?) Conticuit praeceps. Pro 19 Me licet et Thamyrae cantoris facta sequantur, Nunquam mosas, inuide, caecus ero. Hygin. Poët. Astron. 2, 6 *de sidere* fin, Aut Thamyrin a Musis excaecatum, vt supplicem ad genu tem dicunt. Ouid. de Arte Am. 3, 399 Tu licet et Thamy peres, atque Orphea cantu. Thamyras, Arusex quidam meminit Tacit. Hist. 2, 3.

THAPSVS, i. f. [Θάψος] *Peninsula Siciliae, versus Syracusas, quam minimum e mari eminens, adeo vt undis mersa videatur.* Thapsus *dicta est* ἀπὸ τῆ θάπτειν, *quod in mari quodammodo se deatur.* Virg. Aen. 3, 689 — Thapsumque iacentem. Tapsus. Thapsus *etiam Africae ciuitas, vt ait* Plin. 5, 4. Dion. lib. 43.

THAPSIA, ae. f. [θαψία] Frutex *de quo* Plin. 13, 22 Semen Thapsiam quidam vocauere, decepti eo, quoniam ferula sine d Thapsia, fed fui generis, foliis enticli, inani caule, nec excede culi longitudinem; semen quasi ferulae, radix candida, incisa la nat, et contusa succo, nec corticem abdicant. Omnia ea venena pe etiam fodientibus nocet, *etc. Sunt enim plusculа etiam de succ eo remediis. Add.* 19, 9. *et* 26, 4. Cels. 5, 18. *et* 6, 4. Palla *Vid.* Plin. 13, 21.

THASVS, i. f. [Θάσος] *Oppidi nomen, teste Herodoto lib. 2. Qu in Thasum profectus sum, vbi inueni templum a Phoenicibus co qui ad inuestigandum Europam nauigantes, Thasum condiderunt, et quin est Insula in Aegaeo mari prope Thracam vino suo* Colum. *et nuce optima, cuius Varro meminit . . . celebris.* Vini *etia* 14, 7. Nemorosa Thasos Stat Theb. 5, 182.

THASIVS, a, um. Adi. Lysandri in Thasum et Thasios ltas *excidit ex libri* Nepotis c. 2. Nux Thasia, *quae et Gra citur et* Amygdala Macrob. Saturn. 2, 14. Vites Thasiae Georg. 2, 91.

THAVMACIA, ae. f. [Θαυμακία] Magnesiae oppidum, *ita d Thaumaca Poeantis patre: cuius meminit* Plin. 4, 9. *Stephanus* maciam *alteram collocat ad sinum Malaeacum.*

THAVMANTIAS, adis. f. [Θαυμαντιὰς] *Dicitur Iris, filia mantis et Electrae filiae Oceani,* nuntia deorum in rebus malis, curius, in bonis. Caeterum et ex admiratione hoc nomen accepi admiratio de eius coloribus nascitur. *Auctor* Seruius *in illu* Aen. 9, 5 Ad quem sic rofeo Thaumantias ore locuta est; enim Graece, miraculum significat.

THAVMANTIS, ĭdis. f. Idem. [Θαυμαντὶς] *Vt*, Imbrifera Thaumantis Stat. Silu. 3, 3, 81.

THAVMANTAEVS, a, um. Adi. [Θαυμάντειος] *Vt*, Virgo Thaumantaea Ouid. Met. 14, 845.

THE

THEAMĒDES. [Θεαμήδης] *Lapis, contrariam magneti habens naturam. Nam vt ille ferrum occulta quadam naturae vi ad se attrahit, ita* Theamedes ferrum omne abigit repulsque Plin. 36, 16 *Videtur quoque obseruasse polos illos, vt Eodie vocantur, contrarios. vnde fit, vt deinde a se inuicem ferrum, etc.*

THEANGELA. [Θεάγγελα] Cariae oppidum, vnum ex iis, quae Alexandro magno Halicarnasso fuerunt attributa Plin. 5, 29.

THEANGELIS, ĭdis. f. *Herba magica, quasi deorum nuncia* p24, 17.

THEANVM. [Θέανον] *Cognomine* Sidicinum, *Apuliae oppidum, Auf* Cicerone pro Cluentio . . . *Strabone 6. et* Hor. Epist. 1, 1, 86.

THEATRVM, i. n. [Θέατρον, θεατρᾶον] *a verbo θεάομαι, quod Spectare* ecat. *Est autem Aedificium oblongum, ab vna parte rectangulum, ab* s *in hemicycli speciem factum, ad videndā spectacula idoneum.* Cic. Fub 1, 49 c. 15 Tanquam e theatro exeamus. Iuuen. Sat. 10, 128 — Saeuus et illum

Exitus eripuit, quem mirabantur Athenae

Torrentem, et pleni moderantem frena theatri. *Demosthenem.* Graecos Theatra *etiam pro Foro, in quibus de republica agerent,* rarentur, *etc. vti mox dicetur. Romae spectandi locum in theatro Se*es *in imis gradibus ante omnes habuerunt: quod instituere Curules* s, *Censorum iussu, Attilius Serranus et L. Scribonius Libo. fecit* sua *lege L. Roscius Otho, Ciceronis aetate, alteram in populo distinx: tulit enim, vt equester ordo seorsum a plebe in* XIIII *gradibus* , *iis tamen equitibus exceptis, qui sine fortunae vitio decoo, cui generi certum locum assignauit, poena irrogata, si in* XIIII *se*Hinc illud in Antonium Philipp. 2, 44 Tenesne memoria, te etatum decoxisse? Patris, inquies, ista culpa est. Concedo: iinen audaciae tuae, quod fecisti in quattuordecim: cum esset leCia decoctoribus certus locus constitutus, quamuis quis fortunae ion suo, decoxisset. *Primum igitur senatores in sedibus sceose proconsidebant. Secundo loco proxime sedisse equites, vix dubium est:* od est Tac. An. 15, 32 *de indiscretis ad Neronem vsque locis, ad* pertinet. *Vid. Lipsi et conf.* QVATVORDECIM. Alta fundamenta Virg. Aen. 1, 423. Arcto theatro stipata Roma Hor. Epist. 2, 1, 60. um theatrum, *vid.* CVNEVS. Curua theatra *circularia* Ouid. de m. 1, 89. Atticis quoque, Quibus theatrum curiae praebet vicem Lud. 7 Sap. Prol. Antiochensium theatrum ingressus, vbi illis are mos est Tac. Hist. 2, 80, 4. *Conf. Lipsi. ad h. l.* Nep. 20, 2. Liu. 25, 10 *pr. et* 24, 39. Festa theatra, *in quibus ludi ac li celebrantur* Ouid. Met. 3, 111. In theatro ac spectaculis t. 2, 19. Magna theatra Lucret. 4, 74. Marmoreum im Ouid. Amor. 2, 7, 3. Spissa theatra Hor. Epist. 1, 20, Habere theatrum sane bellum Cic. Att. 20 *pr. conf. Gronou.* rum, *pro Spectatoribus ipsis,* Quinctil. 6, 1 Tunc est commouenheatrum, quum ventum est ad ipsum illud, quo veteres tragoecomoediaeque clauduntur, Plaudite. Epicurus vni ex ribus studiorum scripsit: satis magnum alter alteri theatrum sues. Ep. 7. Commouere theatrum Quinctil. 6, 1 *sub fin.* Claurba theatri Stat. Silu. 3, 5, 16. Theatra reclamant Cic. de a 3, 194 c. 50. *h. e. Spectatores. Per translationem.* Cic. Verr. 3 . 14 Sic obtinui Quaesturam in prouincia Sicilia, vt omnium omne me vnum coniectos arbitrarer: vt me Quaesturamque meam at aliquo orbis terrae theatro versari existimarem. In thearo rarum orbis Esse Curt. 9, 6, 21. Cic. de Clar. Orat. 6 Cum orum Populi Rom. quod fuisset quasi theatrum illius ingenii. Cic ruse. 2, 64 c. 26 Omnia enim beneficia in luce collocari volunt: fed nem nullum theatrum virtuti conscientia maius est. Cic. pro Rat Post. 42 Multas equidem C. Caesaris virtutes magnas incredibile cognoui, sed sunt caeterae maioribus quasi theatris propositae. Cic. Fam. 13, 75 Summa eius epistolae haec est, vt ornes mus rebus Neronem, sicut instituisti atque fecisti. Magnum theatrum habet ista prouincia, non vt haec nostra, adolescentis nobilis, ge osi, abstinentis commendationem atque gloriam. *i. Multos Spec*Cic. Fam. 12, 29 Non modo te, cui nostra omnia ptima sunt, sed neminem in Pop. Romano arbitror esse, si ignota ea familiaritas, quae mihi cum L. Lamia est. Etenim maneatro spectata est tum, cum est ab A. Gabinio Consule relegatus, libere et fortiter salutem meam defendisset. Optimus quisque receptor frequentia gaudet, ac maiore se theatro dignum putat Cic. 1, 2.

THEATRICVS, a, um. Adi. [Θεατρικὸς] *Vt*, Spectacula theatrica. Augustin. de Ciu. Dei, 6, 6 Theatricae turpitudines. *Add. ib.* c. 7 *et* 2 c. 17.

THEATRĀLIS, e. Adi. [Θεατρικὸς] *Idem.* Artes Tac. Ann. 14, 21, 3. Cic ro Sext. 116 c. 54 Theatrales gladiatoriique consessus. Humanitas indecora et theatralis Quinctil. 2, 2. Lasciuia Tac. Ann. 1. Lex theatralis Quinctil. 3, c. 6. Plin. 7, 30. Licenac. 13, 24, 1. Operae theatrales Tacit. Ann. 1, 16, 4. Serius Sidon. Epist. 3, 13. *Add.* Plin. 4, 8. *et* 32, 2. Suet. Aug. c. 40. l mit. c. 8. *Sauaro ad* Sidon. l. c.

THEATRIDIVM, i. n. Dimin. [Θεατρίδιον] *Forma Graeca a Theatrediductum, quasi paruum theatrum: nec enim* Theatrulum *dicimus.* Var de R. R. 3, 5 Inter has et exteriores gradatim substructum vt he idium auium: mutuli crebri in omnibus columnis impositi, fesili auium.

THEBAICAE, *seu* THEBAIDES; *dicuntur Palmae generosiores.* Plin 5, 28 Carne palmae placent, crusta thebaicae, succo vuae et cary- Idem 13, 4 Thebaidis fructus in cados conditur. Stat. Silu. 4, : Chartae, Thebaicaeque, Caricaeque *inter munuscula saturnalicia.*

THEBAIS, ĭdis. f. [Θηβαΐς] *Africae regio.* Plin. 5, 9 Summa pars Aethiopi contermina, Thebais vocatur. *Quod nomen potest esse patronymicum:* Thebe, *de qua Ptolem.*

¶ 2 Fluuius est etiam huius nomi nis in Caria Plin. 5, 29.

THEBE, es. THEBA, ae. *et* THEBAE, ārum. f. [Θῆβη] *Singulis rarior, habetur tamen v. g.* Stat Theb. 8, 349 Viue superstes, ait, iraeque ad moenia Thebae Solus abi. *Caeterum est hoc nomen quandam vrbium, quarum vna et celeberrima fuit in Aegypto, a Busiride Aegypti rege condita, quae Graece* Ἡλιόπολις, *id est Solis ciuitas: ambitu centum quadraginta stadiorum, vti refert Herodotus, quam* Plin. 36, 14 Totam pentilem fuisse scribit, *i. fornicibus subnixam:* exercitus armatos subter educere solitis regibus nullo ex oppidanis id sentiente. *Multa de hac Diodorus et Strabo 17, a quo Diospolis vocatur. Demum collapsi, vt ea fert vetustate, etiam Strabonis temporibus vocatim inhabitata est.* Iuuen. Sat. 15, 16 Atque vetus Thebe centum iacet obruta portis. *Ab hac* regio Thebaica, *Aethiopiae conterminis, cognominata est. A qua et* Thebaei, *et fructus palmarum eius* Thebaides et Thebaicae *dicuntur,* vt *vidimus.* ¶ 2 *Alia* Thebe *fuit in Boeotia, a Cadmo, Agenoris filio, condita, quam Amphion muris cinxit, Bacchi et Herculis clarissima patria, ab Alexandro Magno postea euersa, quae et Dracontigena dicitur, quia a Cadmo cum quinque viris ex ipso dracone ab ipso interfecto natis, constructa fuit.* Varro *tamen de* R. R. 3, 1 *pr. scribit,* hanc vrbem ab Ogyge aedificatam. *Ab hac* Thebani *dicti sunt. Hanc* Heptapylon *vocat* Apuleius, *ab eo, quod septem portas habebat, inclita duobus ducibus,* Epaminonda *et* Pelopida. *Haec etiam dicta fuit* Dircaea, *a* Dirce *fonte. Hinc Pindarus Poeta Lyricorum princeps habuit ortum.* Aoniae Thebae Stat. Theb. 1, 226. Cadmeae Thebae Propert. 1, 7, 1. Domitae bello Thebae Ouid. Epist. 2, 71. Duplices Thebae Virg. Aen. 4, 470. Echioniae Thebae Hor. Carm. 4, 4, 64. Eetioneae Thebae Ouid. Met. 12, 110. Herculeae Thebae Sen. Herc. Fur. f. 4. Oedipodioniae Thebae Ouid. Met. 15, 429. Truces Thebae Claud. de Bell. Gild. 287. Veteres Thebae Propert. 2, 1, 21. ¶ 3 *Sed etiam Bacchus in Africa vrbem condidit Thebas. Vnde* Hieronymus in Commentario epistolae ad Galatas, Praetereo Thebas Liberi, quas in Africa condidit, quae ciuitas nunc Thebestis dicitur. *Alia in Thessalia, a qua etiam* Thebani *et* Thebaei. *Fuit et alia* Thebe *Homero teste, in Cilicia, Andromaches vxoris Hectoris patria. Vnde* Ouid. Trist. 4, 3, 29 Nec cruciere minus quam quum Thebana cruentum Hectora Thessalico vidit ab axe trahi. Alia fuit in Lucania, ab Aoniis colonis condita, quam interisse auctor est Cato. Fuerunt et Thebae Corsicae.

THEBANVS, a, um. Adi. [Θηβαϊκὸς] *Vt*, Agmina Thebana Stat. Theb. 9, 181. Arx Thebana Hor. de Art. Poët. 394. Duces Thebani Propert. 2, 9, 50. Sceptra Thebana Sen. Theb. 1.

THEBAIS. f. Patronym. [Θηβάϊς] Ouid. Met. 6, 165 Et omnes Thebaides iussis sua tempora frondibus ornant. Thebais, *Nomen est operis a* Statio *conscripti de bello Thebano.*

THEBE, es. f. *Nomen virginis, e cuius gremio geminae columbae (vt est in fabulis) quum euolassent, altera ad Hammonis fontem tetendit, et ibidem responsa dedit: altera ad siluam Dodonaeam, vbi futura mortalibus praecinuit.* Ouid. Am. 3, 6, 34 *vbi fluuios amaturos refert,* Quid referam Asopon, quem cepit Martia Thebe, Natarum Thebe quinque futura parens. *Variat mythologia hic etiam: quod ostendunt Interpretes.*

THECA, ae. f. [Θήκη, γλωσσοκομεῖον] *Latine Repositorium, vagina, et quicunque denique locus, in quo quid recondi solet.* Varr. de R. R. 1, 43 Proinde vt grani theca sit gluma, et apex arista. Calamaria theca Martial. 14, 19. Cic. Att. 4, 7 (8) Quare in hoc thecam numariam ne retexeris: in aliis eris cautior. Cic. Verr. 4, 52 Qui videret equum Troianum introductum, vrbem captam esse diceret, afferri sine thecis vasa, extorqueri alia de manibus mulierum. Quinctil. 6, 3, 61 Chrysippus, cum in triumpho Caesaris eburea oppida essent translata, et posit dies paucos Fabii Maximi lignea, Thecas esse oppidorum Caesaris dixit.

THECATVS, a, um. *Theca munitus. Vt*, Arcum gestare thecatum Sidon. Epist. 1, 2.

THECOLITHVS, i. m. Gemma *apud* Plin. 37, 10. *it. Lapis* 36, 19.

THECVLA, ae. f. *Legitur a quibusdam ap.* Cic. Att. 9, 7. *vbi alii rectius* tegulam.

THEDO, ōnis. m. *Piscis quidam apud* Auson. Eidyll. 10, 89 Et nullo spinae noci urus acumine thedo.

THELESIS, is. f. *i. voluntas altera Bythi, aeonis, coniux, ap. Valent. vid.* Tertull. adu. Valent. c. 33. Θέλησις *totum Graecum.*

THELICON, onis. m. Herba mercurialis Apul. de Herb. 82.

THELIS, *ab Ennio vocabatur, quam* Thetin *nunc vocant. Est, qui legendum putet apud* Varr. de L. L. 6, 5 p. 79, 15 Ea Thelis illi mater, *etc. quod in editis* Thetis legitur. *Certius est eiusdem* Varr. de R. R. 3, 9, 19 Nec continuo his quas Melicas appellant falso, quod antiqui vt Thetin, Thelin dicebant, sic Medicam Melicam vocabant.

THELYGONVM, i. n. [Θηλύγονον] *Herba habens frondes frondibus oleae similes, sed aliquanto pallidiores.* Plin. 27, 8 Est et alia crataegonos, quae thelygonos vocatur. Differentia intelligitur lenitate gustus. *Vid.* Id. 28, 10 *et* 15. Apul. de Herb. c. 83.

THELYPHONON, i. n. [Θηλύφονον] Herba, ab aliis Scorpion vocatur, propter similitudinem radicis, cuius tactu moriuntur scorpiones Plin. 26, 10. *et* 27, 3.

THELYPTERIS, is. f. [Θηλυπτερὶς] Alterum Genus filicis, quasi filix femina: nam fruticosa est, et multos ex se ramos producens Plin. 27, 9.

THEMA, atis. n [Θέμα ὑπόθεσις] *Latine* Positum, *siue* positio *dici potest: materia ad declamandum vel disputandum proposita.* Quinctil. 7, 2 Nam in schola certa sunt et pauca, et ante declamationem exponuntur, quae themata Graeci vocant, Cicero proposita. *Conf.* Sen. Contr. 3, 20 Sidon. Ep. 1, 11. 8, 11 9, 9. Thema, *apud* Suetonium *accipitur pro Horoscopo, in* Augusto c. 94 *ad finem,* Tantam mox fiduciam fati habuit, vt thema suum vulgauerit: numumque argenteum nota sideris Capricorni, quo natus erat, percusserit.

THEMATISMVS, i. m. Vitr. 1, 2 Decor efficitur statione, Graece Θεματισμὸς dicitur. *Melius* positionem *vel* collocationem *dixisset, quam* stationem.

THEMIS, is *vel* ĭdis, *vel* istis. f. [Θέμις] *Vna ex tribus sororibus Iouis, ex qua Almenam suscepit. Haec Caeli et Terrae filia fuit, quae Iouis nuptias fugiens, ab eo in Macedonia compressa fuit.* Hanc, *teste* Festo, putabant eam esse, quae hominibus praeciperet id petere quod fas esset: eamque esse id existimabant, quod fas est. *Sane Θέμις Fas apud Graecos designat, habuitque templum in Boeotia iuxta Cephisum annem, ad cuius oraculum accessit Deucalion cum Pyrrha vxore, pro consilio recuperandi humani generis. Fuit et alia* Themis, *quae alio nomine* Carmentis *dicta est. Alii* Themin *vel* Themista *(vtroque enim modo dicitur) Ius et Iustitiam esse putant: eandemque consiliorum oraculorumque praesidem esse, propterea Homerum* Θεμιστεύειν, *verbum quod vaticinari et oracula dare significat, pro Leges ferre et iura reddere accepisse Odyssea decimo. Haec Budaeus.* Fatidica Themis Ouid. Met. 1, 320. Iongaeua Themis Claud. de Rapt. Proserp. 1, 217. Parnassia Themis

mis hanc fortem dederat Ouid. Met. 4, 642. *Fabula Graecis celebratior quam Latinus literis: quam persecutus est Steph. Vinc. Pighius libro de Themide dea. utemque Io. Frid. Hombergk in prooemio libri, cui titulum fecit Themis, s. de optimo legis aeternae secundum sententiam Graecorum, Marpurgi 1725. 4.*

THEMISCYRA, *vel* THEMISCYRON. [Θεμίσκυρα] *Cappadociae urbs* Plin. 6, 3. *et* Mela 1, 21.

THEMISON, is. m. [Θεμίσων] *Medicus, cuius meminit et* Cornel. Celsus *praef. et passim. Celebrit item viri indicat Satyrica multitudinis descriptio apud* Iuuenal. 10, 221 Quot Themison aegros autumno occiderit vno.

THEMISTA. [Θεμίστα] *Quae sit, disputatur, ad* Cic. in Pison. 63 c. 26 Licet Themista sapientior, si os tuum ferreum Senatus conuicio verberari noluisti. Themis *Accusatiuos habet* Themin et Themistam. *Ab Accusatiuo* Themista *fieri potuit Nominatiuus* Themista *huius* Themistae. *Fuerit autem* Themista *eadem, quae et* Themis, *consiliorum praeses. Sed incerta omnia faciunt libri.*

THEMISTŌCLES, is. m. [Θεμιστοκλῆς] *Athenienſis,* Neoclis *filius, vnde* Ouid. ex Pont. 1, 3, 69 Arma Neoclides, qui Persica contudit armis. Cic. de Fin. 2, 104 Themistocles quidem, quum ei Simonides aut quis alius artem memoriae polliceretur, Obliuionis *inquit*, mallem: memini etiam quae nolo, obliuiſci non possum quae volo. *Habemus vitam illius a Cornelio scriptam.*

THEMISTOCLEVS, a, um. Adi. Cic. Att. 10, 8 Pompeii omne consilium Themistocleum est. Exilium Themistocleum Cic. ib.

THENSA, ae. f. [ἅρμα θεῶν Gloss. Lat. Gr.] Sacrum erat vehiculum Festo *et* Seruio. Asconius ad Verr. 1 c. 59 *extr.* p. 260 Thensae sacra vehicula: Pompa ordinum et hostiarum, et officiorum: Sic dictae, quod ante eas lora tenduntur, quae gaudent manu tenere, et tangere qui eas deducant. *Hactenus ex Asconio. Add.* Diomed. l. 1. Cic. de Aruſp. Resp. c. 11 Te appello Lentule, cuius sacerdotii sunt thensae, curricula, praecentio, ludi, libationes. Liu. 5, 41 Quae augustissima vestis est, thensas ducentibus triumphantibusue, ea vestiti medio aedium eburneis sellis sedere. *Conf.* Id. 9, 40. Tertull. de Spect. c. 7. *et* de Cor. Mil. c. 13. Sueton. in Caes. c. 76 *c. not. Torrent.* Idem Aug. c. 43. *et* Vesp. c. 5. Praedari ex thensarum orbitis Cic. Verr. 3, 6. *Add.* Id. pro Planc. c. 34.

THEODĀMAS, antis. m. [Θεοδάμας] *Pater Hylae fuit, qui quum Herculi cum Deianira et Hylo filio Dryopes venienti esurientique cibum denegasset, ille arreptum vnum ex bobus Theodamantis mactauit atque coxit. Quapropter Theodamas conuocatis popularibus, arma aduersus Herculem mouit: feruntque in eo certamine ita ab hostibus pressum fuisse Herculem, vt etiam Deianiram vxorem armaret, quae et in mamilla vulnerata est. Ipse tamen victoriam obtinens, Theodamantem occidit, filiumque eius Hylam secum abduxit, quem tum deinde pro carissimo habuit, secumque etiam cum Argonautis reliquis proficiscens abduxit.*

THEODAMANTEVS, a, um. Adi. [Θεοδαμάντειος] *Vt,* Hylas Theodamanteus Propert. 1, 19, 5.

THEODECTES. [Θεοδέκτης] *Orator, Cilix genere, discipulus Platonis, Isocratis, et Aristotelis.* Cic. in Orat. 172 Theodectes in primis (vt Aristoteles saepe significat) politus scriptor, atque artifex.

THEODONION, i. n. *Herba al. poeonia.* Apul. de Herb. c. 64.

THEODŌRVS, i. m. [Θεόδωρος] *Byzantius sophista, qui a Platone vocatus est* Λογοδαίδαλος. Theodorus *Sculptor nobilis et architectus.* Theodorus Gadareus, *nobilis orator, cuius* discipuli THEODOREI *sunt dicti, vid.* Quinct. 3, 1, 18. *inter quos fuit Hermagoras, qui de arte Rhetorica scripsit.* Tiberius quoque princeps quum frequentasset Rhodum, eum studiose audiuit Quinctil. 3, 1, 17.

THEODOTIOS, *Cretae epitheton.* Vitruu. 7, 7 Creta viridis pluribus locis nascitur, sed optima Smyrnae. Hanc autem Graeci Θεοδότιον vocant, quod Theodotus nomine fuerat, cuius in fundo id genus cretae primum est inuentum.

THEOGONIA, ae. f. [Θεογονία] *Deorum generatio, quo titulo liber exstat Hesiodi.* Cic. de Nat. Deor. 1, 36 c. 14 Quum vero Hesiodi Theogoniam, id est originem deorum interpretatur, tollit omnino, *etc.*

THEOLOGIA, ae. f. [Θεολογία] *Latine Ratio vel sermo de deo ac divinis rebus dicitur.*

THEOLŌGVS, i. m. [Θεόλογος] Cic. de Nat. Deor. 53 c. 21 Principio Ioues tres numerant ii, qui Theologi nominantur. Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur Cic. de Nat. Deor. 3, 54. Physici dicti theologi, quoniam in scripturis suis de deo dixerunt Isidor. 8, 6.

THEOMACHIA, ae. f. Philosophi ingenii sui machinas suo quodam theomachiae genere in altum erexerunt Sarisb. in Polic. 7, 1.

THEOLOGICVS, a, um. Doctrina theologica Ammian. 16, 6.

THEOMBROTVS, i. m. [Θεόμβροτος] Philosophus fuit Metroclis auditor, et praeceptor Demetrii Alexandrini, cuius meminit Laërtius in Metrocle.

THEOMBROTIOS. [Θεομβρότιος] *Herba magica, de qua Democritum tradere ait* Plin. 24, 17 Theombrotion triginta schoenis a Choaspe nasci, pauonis picturis similem, odore eximio. Hanc autem a regibus Persarum comedi aut bibi contra omnia corporum incommoda, instabilitatemque mentis: eandem semnion a potentiae maiestate appellari. *Ingreditur etiam* Hermesian *de qua vid. s. l.*

THEONĪNVS, a, um. Adi. [Θεώνειος] Dente Theonino rodere Hor. Epist. 1, 18, 82 *est falsis maledictis infamiam alicui conciliare. Audiamus* Vet. Schol. *Cruq.* Luthienus Theon Libertinus dicacitatis amaritudine praeter caeteros ita patronum suum exasperauit, vt domo eius submoueretur, et quaternario (*s.* quadrantario) legato iuberetur restem sibi palumque emere, *nempe quo se suspenderet.*

THEONINA, ae. f. *Herba al. portulaca.* Apul. de Herb. c. 103.

THEOPHANES, is. m. [Θεοφάνης] *Mitylenaeus historicus, scriptor rerum Pompeii magni; cuius meminit* Cic. pro Arch. 24.

THEOPHRASTVS, i. m. [Θεόφραστος] *ex Eresso Lesbi ciuitate, fuit Aristotelis et discipulus et scholae successor.* Euphrastus, *deinde* Theophrastus *vocatus ob oris et eloquentiae suauitatem, quam antea* Tytamus *appellaretur, etc.* Theophrastus Aristotelis discipulus, de Rhetorice diligenter scripsit Quinctil. 3, 1, 15. Id. 8, 1, 2 Illa Attica anus Theophrastum, hominem alioqui difertissimum, annotata vnius affectatione verbi, hospitem dixit: nec alio se id deprehendisse interrogata respondit, quam quod nimium Attice loqueretur. *Refert etiam* Cic. Bruto c. 46. Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit Idem in Orat. 62. Theophrastus in dicendo dulcis Idem de Clar. Orat. 21.

THEOPNOE, es. f. *Herba, al. rosmarinus.* Apul. de Herb. c. 79.

THEOPOLIS, *vid.* ANTIOCHIA.

THEOPOMPVS Gnidius [Θεόπομπος] *Et orator, et historicus post Thucydidem et Herodotum:* quibus, vt in historia minor, ita oratori magis similis, vt qui, antequam esset ad hoc opus solicitatus, di orator Quinctil. 10, 1, 74. Theopompus, Rex Spartanorum primus instituisset, vt Ephori Lacedaemone crearentur, ita fugiae potestati oppositi, quemadmodum Romae Consulari imperi Pleb. sunt obiecti, atque illi vxor dixisset, id egisse illum, minorem potestatem relinqueret: Relinquam, inquit, sed di rem Valer. Max. 4, 1.

THEOPOMPEVS, a, um. Adi. Cic. in Orat. 207 Place dici Isocrateo Theopompeoque more.

THEOPOMPĪNVS, a, um. Adi. Cic. Att. 2, 6 A nob tibi vni legamus, Theopompino genere, aut etiam asperior pangentur. *Hoc dixit, quia Theopompus, in historiis suis mor num aspere accusabat.*

THEORĒMA, atis. n. [Θεώρημα] *Latine* Speculatio Theoremata *sunt enuntiationes, quarum demonstrationem promitt metrae et philosophi.* Gell. 1, 2 Epictetus senex iuuenes, qui cos appellabant, neque frugis neque operae probae, sed in theo tantum nugalibus, et puerilium isagogarum commentationibus ctantes, obiurgatione iusta incessiuit. Cic. de Fato 11 c. nim si est diuinatio, qualibusnam a perceptis artis proficiscitu cepta appello, quae dicuntur Graece Θεωρήματα. *Conf.* Capella 6 p. 232.

THEOREMATION, i. n. Gell. 1, 13.

THEORIA, ae. f. Speculatio. Cic. Att. 12, 6. Gel Lactant. 7, 9.

THEORETICE, es. f. [Θεωρητική] *Ars vocatur*, quae nulli gens actum, ipso ιvi, cuius studium habet, intellectu cont Quinctil. 2, 18, 1.

THEOXENA, ae. f. [Θεόξενα] *Inuicti animi mulier, quae a Macedonis militibus cincta, quum eorum manus effugere non pos liberis et marito mortis conscisscendae auctor, vltimo* virum comit tis complexa in mare se deiecit. *Narrat copioſe* Liu. 40, 4.

THERA, ae. f. [Θήρα] *Insula vna ex Cycladibus in Aegeo, profecti sunt* Theraei, *qui Cyrenem in Africa condidere.* Th Callista *dicebatur, vt Callimachus ait. Haec ex Strabonis lib hac* Plin. 4, 12 Protinus ab Io abest Thera viginti quinc libus passuum.

THERAMENES, is. m. [Θηραμένης] *Ciuis Athenienſis, triginta tyrannis, qui cum a colliegis multos insontes supplicio affici ea de re conqueruens, cum caeterorum omnium, tum praecipue Crit reliquis vt potentia, ita et immanitate antecedebat, odium in se con tandemque per calumniam circumuentus, et innocens, capitis da quum cicutam auide hausisset, quod reliquum erat e poculo eiicien pino (inquit) hoc pulchro Critiae. Meminit* Cic. Tusc. Quae

THERAMNE, *Oppidum in Sabinis, ex quo* Accius Clau *post* Claudius *dictus est, originem traxit: a quo* Nero Claudius *qua tota familia* Claudia *nomen sortita est. vid.* Plin. 4, 5.

THERAMNAEVS, a, um. Adi. [Θεραμναῖος] *Idem binus.* Sil. 8, 413 Ecce inter primos Theramnaeo a sanguin Exsultat rapidis Nero non imitabilis ausis.

THERAPNAE, arum. f. [Θέραπναι] *Vicus, f. vrbs L teste* Mela 2, 3. *et* Plin. 4, 5. *in quo Ledā Castorem et Pollucen nam et Clytaemestram peperit.* Stat. Theb. 5, 422 Taenar cacumen, Apollineasque Therapnas. *Dictae autem putant* rapnae, ἀπὸ τῆς θεραπείαν, *quod ibi Dioscuri religiosissime co* Animosa Therapne Sil. 6, 303. Vmbrosae Stat. Silu. 4, 8.

THERAPNAEVS, a, um. Adi. Ouid. Epist. 16, 196 D te facilem, nec dedignare maritum Rure Therapnaeo nat Phrygem: *ad Helenam. Add.* Stat. Silu. 2, 2, 111.

THERASIA, ae. f. [Θερασία] Insula iuxta Euboeam, Ptolemaeo 3, 4 in qua ciuitas est hodie *Sanctorinum* dicta.

THERIACA, ae. f. [Θηριακή] *Genus medicamenti co contra serpentes* θηρία, *aliaque venenata animalia: cuius confec docet* Plin. 20, 24. Idem 29, 4 Fiunt ex vipera pastilli, qui th vocantur a Graecis, quaternis digitis vtrinque amputatis, exen interaneis, et luore spinae adhaerente, reliquo corpore in pa aqua et anetho discocto, spinisque exemtis, et addita similagine in vmbra siccatis pastillis, quibus ad multa medicamenta *Add.* Idem 14, 7. 32, 6 *et* 29. Vlpian. Dig. l. 34 t. 2. l 12 Theriacarum compositiones, id est, ad serpentum morsus atq (et adflatus 165) medicamenta Scribon. 163. Si languenti cam compoſuerit Tertull. de An. c. 24.

THERIACVS, a, um. Pastilli Plin. 29, 4 f. 21. P Apul. de Herb. c. 66 n. 1. Vitis Pallad. Febr. t. 28. riaca Antidotos ibid.

THERIBETHRON, i. n. *Herba.* Apul. de Herb. c. 7.

THERICLES, is. m. [Θερίκλης] *Sculptor insignis fuit,* ex terebintho *tornandis nobilitatus teste* Plin. 16, 40 *Suidas* Thericlis *figuli meminit, qui primus pocula e luto credit xisse. Vide*

THERICLEA pocula *f.* THERICIA *certatim viri docti* Tu *stitui volunt in* Verr. 4 c. 18. *vbi* Heraclea *alii. De* The Thericleis *doctissime disputat Bentl. ad Phalaridis Epist. 70 p.*

THERIŌMA, atis. n. [Θηρίωμα] *vt finit* Celsus 5, 28, 3 cus quod et per se nascitur, et interdum vlceri ex alia causa se peruenit. Color est vel liuidus vel niger, odor foedus, mu nuco similis humor. Id ipsum vlcus neque tactum neque mentum sentit, *etc.*

THERION *aut* THERIOPHONON, i. n. *Herba* Dra *apud* Apul. de Herb. c. 14.

THERIOTROPHĪVM, i. n. [Θηριοτρωφεῖον] *Locus vbi ferae tur.* Varro de R. R. 13, 2 Nam silua erat, vt dicebat supra quaginta ingerum maceria septa, quod non leporarium, se θηριοτρωφεῖον appellabat, *etc.*

THERIONARCA, ae. f. [Θηριονάρκη] *Frutex est subberbaceu foeo flore: inde nomen habens, quod torporem afferat serpentibus,* θηρίων νάρκη. Plin. 25, 9. 24, 17.

THERISTRA, *quae et* THERISTRIA, *(vtrumque enim peritur) inter Ornamenta muliebria posita* Efaiae 3. *quo in lo* Hieronymus *dicit*, ea a nobis Palliola posse appellari, quibus luta fuit Rebecca, et hodie quoque Arabiae et Mesopotamiae mu operiuntur. Theristra autem et Thiristria dicta sunt ab eo, ἐν θέρει, hoc est in aestate et caumate corpora protegant femin *Haec ille. Locus autem ille de Rebecca est* Genes. 24 *ad finem, interpres Latinus ita vertit*, At illa tollens cito pallium suum op

Idem Hieronymus in libro Hebraicarum traditionum in Ge-
neſi Theriſtrum, inquit, Pallium dicitur, genus etiammunc Arabici
veſtimenti, quo mulieres prouinciae illius velantur. *Differentiam*
inter Theriſtri et Theriſtrii *videtur facere* Pollux 7, 13. *vbi vtrumque*
ponit inter veſtimenta communia viris et mulieribus. Add. Tertull. de
Pall. 4. Vulgat. Geneſ. 38, 14. Iſidor. 19, 25.

THERMAE, arum. f. [Θέρμαι] Siciliae oppidum, auctore Pomponio Mela lib. 2. *Inde* Thermitani Cic. Verr. 4, 183.

THERMAE, arum. f. [Θερμαί] *Aedificia ſplendida* Balnearum, *magnificentius* Thermas, *i. calidas dixere.* Sueton. Calig. c. 37 Fabri-
cauit et de cedris Liburnicas, gemmatis puppibus, verſicoloribus velis,
omnibus Thermarum et porticuum et tricliniorum laxitate. *Hic certe*
non ſi balneum intelligi, et mediocris quidem magnitudinis poteſt intel-
ligi. Sed magnificentius aliquid eſt illud, Fundamenta thermarum
ferre iacunt, nec delicato natare ipſi ſibi videntur, niſi calentia
ſaga fluctu ac tempeſtate feriantur Sen. Epiſt. 122. *Et vix eſt ſre-*
quentius magnificorum operum genus, quam Thermae, *etiam recentiorum,*
Deletiani, *quarum rudera facunt, ne fidem ſuperent, quae de illis*
narratur. Nos antiqua modo ponimus. Plin. 36, 25 ſ. 64 Agrippa in Ther-
mis quas Romae fecit, ſiglinum opus encauſto pinxit, in reliquis al-
bariis adornauit, non dubie vitreas facturus cameras, ſi prius inuen-
tum fuiſſet, *etc.* Idem 34, 8 ſ. 19, 6 *in operibus Lyſippi memo-*
rat ſtringentem ſe, quem M. Agrippa ante Thermas ſuas dedicauit.
36, 24 ſ. 9 *de eodem,* In Thermarum calidiſſima parte marmoribus in-
ſtant paruas tabellas, paullo ante, cum reficerentur, ſublatas. Ne-
ro in Thermae *celebrantur* Sueton. c. 12 Dedicatis thermis atque Gymna-
ſio, frenato quoque et equiti oleum praebuit. Martial. 7, 33 Quid
enim peius, Quid Thermis melius Neronianis? *De his* Stat. Silu.
2, 2 de Balneo Etruſci v. 63 Neronea nec qui modo lotus in vnda
Marcia rerum fudare neget. Sueton. Tito c. 7 *extr.* Amphitheatro
ſecto thermisque iuxta celeriter exſtructis. *Has* Mart. Spect.
2 celocia munera Thermas *appellat. In his* Thermis ſuis non
niſi iam admiſſa plebe lauit Titus Sueton. c. 8. *Re iqua dabunt*
artis diligenter hac parte excerpti in Lexico Pitiſci.

THERMANTICVS, a, um. Adi. *Mentha* virtutem habet,
thermanticam Apul. de Herb. c. 120. *Add.* Theod. Priſcian. de
Rhe cap. 14.

THERMAPALVS, a, um. Qua thermapala Theod. Priſcian.
Pall. 1 *i. calida et mollia.*

THERMVLAE, arum. f. Dimin. Martial. 6, 42 Hetruſci
ſi thermulis laueris, Illotus morieris, Oppiane. *Nempe aliae*
ſunt prae his.

THERMIFĂCIO, fēci, factum, ĕre. *Aiunt eſſe eſculentis atque*
potis ingurgitatis, atque exhauſtis in thermopolio calefacere, et lau-
dant. Plaut. Stich. 1, 3, 96 Me hercule vero eo quantum poſt iam ne
data coecta ſunt quod thermefecerat. *Sed nunc ibi alia omnia.*

THERMODON, *ſ.* THERMODOON, ontis. m. [Θερμωδῶν, Θερμω-
δόων] Fluuius eſt Thraciae, ad quem Amazones ab Tanai fluuiine in
greſſae ſe tranſtulerunt Seru. *ad* Virg. Aen. 1, 619 Quales Threi-
cium flumina Thermodontis, *etc. Sic legendum quadriſyllabum, vt*
ſit ſpondaicus, vid. Heinſ. Ouid. ex Pont. 4, 10, 51 Et tu
mihi ac Thermodon cognite turbae. Citus Thermodoon Ouid.
Trist. 2, 249. *Hinc*

THERMODONTIVS, THERMODONTEVS, *et* THER-
MODONTIACVS, a, um. Adi. Propert. 3, 13, 13 Qualis Amazoni-
cis indatis bellica mammis, Thermodoonteis turba lauatur aquis.
Ouid. Met. 9, 189 Thermodontiaco caelatus baltheus auro. *Aldus*
legit Thermodoontiaco. *At* 12, 611 Thermodontiaca malles
Marcia ſe bipenni. Claud. de Raptu Proſerp. 2, 66 Thermodon-
tiaca pectoris curis. Caterua Thermodontiaca Sen. Oedip. ſ. 5.

THERMOPOLIVM, i. n. *Locus in quo calida poculenta ven-*
dunt. Plaut. Rud. 2, 6, 45 *in Neptunum cauillans et naufragium,* Ne
thermopolium quidem vllum ille inſtruit: ita falſam praebet potio-
nem et frigidam. *Dulcibus potionibus veteres delectabantur, vt*
paſſi murrhina, defruto, mellina, mulſo: easque calidas bibere ſolebant.
Plaut. in Pſeud 2, 4, 52 *enumeratis his pleriſque dulcibus potionibus,*
Quin in corde inſtruere quondam coepit thermopolium. *Sic enim*
legendum cenſet Turnebus, non Oenopolium, *aut* Hermopolium. *Add.*
Iuuenc. 2, 3, 13. *et* Trin. 4, 3, 6. *Parei Lex. Crit. p. 1237. De*
hoc potu ſunt libelli Io. Freinshemii et Georg. Chriſtian. Gebaueri.

THERMOPOTO, āre. Plaut. Trin. 4, 3, 6 Poſtquam thermopo-
tionem ſti iturem, recipe te, et recurre pede recenti, *i. Calida potione*
illa oblectaſti, et guttur proluiſti. conf. Taubm.

THERMOPYLAE, arum. f. Pl. *Mons longiſſimus, qui incipi-*
ens a Leucade, in Occidentem et in Aegeum mare haud longe a Deme-
tria protendens, fauces habet anguſtiſſimas, iuxta quas calidae aquae
ſcaturiunt. Liu. 26, 15 Haec vna militaris via eſt — Ideo Pylae,
quia aliis, quia aquae calidae in ipſis faucibus ſunt, Thermopylae ap-
pellatae. *Nobilitatus locus praelio Leonidae contra Perſas.* Cic.
Offic. 3, 61 Hinc Rhetorum campis, de Marathone, Salamine, Plateis,
Thermopylis, Leuctris. Oetaeae Thermopylae Catul. ad Mal-
lium ſ. 66, 54.

THERMOSPODIVM, i. n. Apic. 4, 2. *aliquoties, it. 9, 8.*
Idem quoque cinerem calidum *vocat* 4, 2 *verſus fin. poteſt vaſis genus*
intelligi, quod cineres calidos contineat. Conf. Barth. Adu. 40, 6.

THERMVS, i. m *Lupinus. Vnde,*

THERMINVS, a, um. Therminum e lupinis emollit Plin.
22, *ſc. oleum.*

THERODĂMAS, *ſiue* THERODĂMON, [Θηροδάμας] *Rex*
Scythae, qui, ne per inſidias occideretur, leones hominum ſanguine ale-
bat, uo magis ſaeuirent: vt ſi caſus poſtularet, ad crudelitatem paratos
habeat. Ouid ex Pont. 1, 2, 121.

THERODAMANTĒVS, a, um. Adi. [Θηροδαμάντειος] Ouid.
in Ib 383 Therodamanteos vt qui ſenſere leones.

THERON, ōnis *vel* ontis. *potius: eſt enim Participium a* Θηρέω, 95
Cani nomen *ap.* Ouid. Met. 3, 211.

THERSANDER, *ſiue* THERSANDRVS, i. m. [Θέρσανδρος]
Polynicis filius ex Argia, teſte Statio, qui vna cum caeteris Graecorum
principibus ad Troiam nauigauit. Hunc Virg. Aen. 2, 261 *inter eos*
commorat, qui tempore excidii Troiani in equo ligneo fuerunt occultati.
THERSILOCHVS, i. m. [Θερσίλοχος] *Antenoris filius, in bello*
Troiano occiſus, quem Virg. Aen. 5, 482 *inter viros fortes enumerat,*
qui nam apud inferos arma tractent, — Quos ille omnes longo
ordine cernens Ingemuit, Glaucumque, Medontaque, Ther-
silochumque, *etc.*

THERSĪTES, ae. m. [Θερσίτης] *Graecorum omnium foediſſimus, quem*
Achilles ſibi procaciter conuiciantem pugni ictu interfecit. Huius in-
ſignis deformitas ab Homero lib. 2. Iliad. graphice expreſſa, effecit, vt
quum hominem vehementer foedum ſignificare volunt Θερσίτειον ἔπιημα,
id eſt Therſitae faciem *eum habere dicant Graeci.* Iuuen. Sat. 8,
269 Malo pater tibi ſit Therſites, dummodo tu ſis Aeacidae ſimilis.

THERSITICA, ae. f. *Herba, al. plantago maior.* Apul. de
Herb. cap. 1.

THESAVRVS, i. m. [Θησαυρός] *Eſt, vt inquit* Paullus Iu-
riſc. De acquir. rer. dominio l. Nunquam, Vetus quaedam depoſitio
pecuniae, cuius non exſtat memoria, vt iam dominum non habeat.
Sic enim fit eius, qui inuenerit, quod non alterius ſit. Plaut. Aul.
Prol. 7 Sed mihi auos huius obſecrans, concredidit theſaurum auri.
Eſt item locus, in quo quid conditur; et res, quae aſſeruatur. Vid.
Dauſqu. ad Baſil Seleuc. p. 15. Def. Herald. in Tertull. Apol. c. 47.
Sed plerumque ita ſibi imperata eſt vtraque notio, vt vix operae ſit eas di-
ſtinguas. Intacti theſauri Arabum Hor. Carm. 3, 24, 2. The-
ſauros, argenti pondus et auri Virg. Aen. 1, 359. Reſpondit
coniector theſaurum defoſſum eſſe ſub lecto Cic. de Diuin. 2, 124 c. 66.
Excudere aliquid quod lateat in theſauris Cic. Att. 15, 26 (27).
Mihi certe, quoties abditum aliquid quaero, ille theſaurus eſt Plin.
Epiſt. 1, 22. DIs cum thesauris alles dant, ſtipem dicunt Varro
L. L. 4 p. 42 *extr. Conf. b. l. Scaliger.* Admonent deinde qui-
dam, eſſe theſaurum publicum ſub terra, ſaxo quadrato ſeptum:
eo vinctus demittitur Liu. 39, 50. Incredibilem ex thesauris ſum-
mam pecuniae egeſſit Curt. 5, 2, 11. Multa in theſauris patris eſt
habitatio Prudent. Hamart. *extr. conf.* Gell. 1, 24. Naeuius *ap.*
Gell. 1, 24 Poſtquam eſt Orcino traditus theſauro, *i. mortuus.* Feſtus
ex Ennio *in* 18 Acheruntem obibo, vbi Mortis theſauri obiacent.
Habere theſauros alicuius Cic. Fam. 11, 10. Inuento theſauro
Hor. Sat. 2, 6, 11. Obruere theſaurum alicubi Cic. de Senect. 21
c. 7. Recludere theſauros tellure Virg. Aen. 1, 363. Sup-
peditare alicui aliquid e theſauris ſuis Cic. de Fin. 2, 67 c. 21. The-
ſaurus, *Abundantia* Plaut. Aſin. 3, 3, 65 Theſaurus copiarum, *h. e.*
Diuitiarum. Theſauri ciuitatibus in neceſſariis rebus conſtituti
Vitruu. 5, 9. Theſaurus rerum omnium memoria Cic. de Orat.
1, 18 c. 5. Qui illos locos tanquam theſauros aliquos argumento-
rum notatos habet Idem in Partit. Orat. 109. Repoſitus theſaurus
Quinctil. 2, 7. Dirripere theſauros Curt. 5, 5, 2. *et* 10, 1, 13. Ef-
fodere Petron. c. 88. Rapere Idem c. 124 *et* 128. Recuperare
Idem c. 14 *et* 15. Theſaurum *etiam peſſimae rei copiam dici poſſe*
Plautus *voluit* Amphitr. 4, 2, 3 Qui domi vxorem meam impudicitia
impediuit teneo theſaurum ſtupri. Fraudis Apul. Met. 5 p. 162.
Plaut. Merc. 1, 2, 51 Tu quidem theſaurum huc apportaſti mali. *conf.*
Non. 6, 45. *Lud. Viues ad* Auguſtin. C. D. 1, 8 p. 26. Plin. 17, 14
Tradunt et monedulam condentem femina in theſauros cauernarum,
eiusdem rei praebere cauſas. Idem 10, 72 Condit in theſauros ma-
xillarum cibum ſphingiorum et ſatyrorum genus: mox inde ſenſim
ad mandendum manibus expromit. Theſaurus, *pro Carcere, Plu-*
tarchus in vita Philopoemenis, non ita procul a Lyne, Ipſum igitur in ſub-
terraneum ducunt domicilium, cui Theſauro *nomen indiderunt, neque*
auras neque lucem extrinſecus excipiens. Quumque fores nullas haberet,
ſaxum immane obtrudentes includunt, ibique circum locatis militibus de-
ponunt. De Meſſenius et Phigopoemene loquitur. Theſaurus, comedia
Menandri: vid. Terent. Eun. Prol. v. 12 *ibique* Donat.

THESAVRARIVS, a, um. Adi. [Θησαυράριος] *Vt,* The-
ſaurarii fures, *apud* Plautum in Anl. 2, 8, 25 Confige ſagittis fures
theſaurarios. *Subſtant. quaeſtor: vid. Voſſ. de Vit. L. L.*
1, 16. *et* 3, 52.

THESAVRENSIS, is. m. *Cuſtos theſaurorum, in* l. 2 Cod. de
Palat. Sacr. Larg.

THESAVRĪZO, āre. [Θησαυρίζω] *Theſaurum colligo, repono.*
Quod verbum frequenter apud Eccleſiaſticos ſcriptores occurrit. Vid.
Vulgat. Luc. 12, 21. *et* Rom. 2, 5. Saluian. de Gub. Dei 5 p. 184.
Auguſtin. de C. D. 1, 10.

THESAVRIZANS, antis. Vulg. Amoſ. 3, 10.

THESAVROCHRYSONCOCHRYSIDES, ae. m. *Nomen*
fictum auari diuitis apud Plaut. Capt. 2, 2, 35. *et* 3, 4, 100: *quaſi tu*
dicas, qui ſuus theſauris auri aurum omne ſuperet.

THESAVROPHILACIVM, i. n. Interpr. Irenaei 4, 36.

THESEVS, Diſſyll. ĕi, *vel* ĕos. m. [Θησεύς] *Aegei Athenarum re-*
gis filius, ex Aethra coniuge: qui dum eſſet adoleſcens, opera Medeae no-
uercae paene a patre veneno periit. Sed poſt mortem patris ad regnum
Athenarum euectus, tot digna memoratu peregit, vt inter plures Hercules
vnus connumeretur. Eſt quidam conditor et auctor Athenarum. V. g.
inſtituit panathenaea, hoc eſt communem celebritatem in honorem Mine-
uae, quae Graece Athena nominatur. Idem in Iſthmo funebres ludos
inſtituit. Huius geſta, natales, et obitum ſcripſit Plutarch. Multa
oriunde etiam de illo congeſſit Meurſius in libro cui hoc nomen praeſcripſit.
Fidus Theſeus Stat. Silu. 4, 4, 104. Infelix Theſeus Virg. Aen.
6, 618. Magnanimus Theſeus Senec. Hippol. ſ. 9 Periurus
Theſeus Ouid. Amor. 1, 7, 15.

THESEIS, idis. [Θησηίς] *Poema Theſei geſta complectens.* Iuuen.
Sat. 1, 2 Vexatus toties rauci Theſeidis Codri.

THESĪDES, ae. m. Patronym. [Θησείδης] *Hippolytus The-*
ſei filius. Ouid. Epiſt. 4, 65 Theſides, Theſeusque duas rapuere
sorores. Virg. Georg. 2, 383 Praemiaque ingentes pagos, et com-
pita circum Theſidae poſuere. *h. e. Athenienſes.*

THESĒVS, a, um. Adi. [Θήσειος] Propert. 1, 3, 1 Qualis
Theſea iacuit cedente carina Languida defertis Gnoſia litoribus.
Fides Theſea Ouid. Triſt. 1, 3, 66. *quam ſibi praeſtitere* Theſeus
et Pirithous.

THESION, i. n. *Herba.* Plin. 21, 17. *et* 22, 22.

THESIS, is. f. [Θέσις] *Latine* Poſitio *dicitur.* Theſis *apud oratores quid*
ſit, declarat Cic. in Topic. 79 Quaeſtionum duo ſunt genera: alterum infini-
tum, alterum definitum. Definitum eſt, quod ὑπόθεσιν Graeci, nos Cauſam, Infinitum, quod Θέσιν illi appellant, nos Propoſitum poſſumus nomi-
nare. Cauſa certis perſonis, locis, temporibus, actionibus, negotiis cernitur, aut in omnibus, aut in plerisque eorum. Propoſi-
tum aut in aliquo eorum, aut in pluribus, nec tamen in maximis.
Itaque propoſitum pars cauſae eſt. Idem in Orat. 45 Haec igitur
quaeſtio a propriis perſonis et temporibus, ad vniuerſi generis oratio-
nem traducta, appellatur Theſis. Idem Att. 9, 11 Sed tamen ne
me totum aegritudini dedam, ſumſi mihi quasdam tanquam Θέσεις,
quae et politicae ſunt, et temporum horum, vt et abducam animum

ab querelis. *conf.* Quinctil. 3, 5, 5. *et* 10, 5, 11. Spatiosae atque vberes ad dicendi exercitationem theses Idem 2, 4, 24. *Sunt nempe eadem* Themata *in quantum ponuntur, vt de iis dicatur.* Dicere theses Id. 2, 1, 9. Theses simplices Id. 7, 10, 55. ¶ 2 *Apud metricos* Arsis et Thesis est alterna syllabarum sublatio et positio. *vid. quos laudauimus in* ARSIS.

THETICVS, a, um. Thetica. Cic. Parad. praef. Degustabis genus hoc exercitationum earum, quae dicuntur in scholis Θετικὰ, *i. quae vt* Theses *vel* Themata *proponuntur ad exercitationem dicendi.*

THESMOPHORIA, orum. n. Pl. [Θεσμοφόρεια] *i. Cerealia, Latine Sacra* Cereris, *quae Graece dicitur* Θεσμοφόρος, *quasi legifera. Prima enim Ceres leges inuenisse proditur, quia ante frumentum inuentum homines sine lege vagabantur, et ex agrorum diuisione primo nata sunt iura proprietatis et caetera.* Ouid. Met. 5, 343 Prima dedit leges, Cereris sunt omnia munus. Plin. 24, 9 Graeci lygon vocant, alii agnon, [ἁγνὸς *castus*] quoniam matronae in Thesmophoriis Atheniensium castitatem custodientes, his foliis cubitus sibi sternunt.

THESPIAE, arum. f. Pl. [Θεσπιαὶ] Oppidum liberum in Boeotia, ad radicem Parnasi, *vt ait* Plin. 4, 7. *vel (vt Strabo* lib. 9*)* Heliconi proximum. *Thespias nobilitauit Praxitelis Cupido, a Glycerio meretrice ibi consecratus. Vid.* Cic. Verr. 4, 4.

THESPIVS, a, um. Adi. [Θέσπιος] *Vt,* Moenia Thespia Valer. Argon. 1, 474. Rupes Thespia Catul. 59, 27.

THESPIĂCVS, a, um. *Aliud* Adi. [Θεσπιακὸς] *Vt,* Moenia Thespiaca Valer. Argon. 1, 93.

THESPIĂDES, [Θεσπιάδες] *Sunt Musae seu Nymphae Thespias Boeoticas colentes: Auctor Stephan.* Thespiades deae Ouid. Met. 5, 310.

THESPIAS, THESPIS, *et* THESPIVS, *tot enim modis scriptum inuenias, quin et* THESTIVS, *Atheniensis, Erechthei filius, quinquaginta puellarum patres, quas omnes Herculi, vt ex illo potissimum auus fieret, submisit. Hinc nati quinquaginta filii*

THESPIADAE *dicti, vel* THESTIADAE, *quorum fata breuiter enarrat, vnde haec sumta sunt, Diodorus Sic. 4, 29 sq.*

THESPIS, [Θέσπις] *Ex Icaria ciuitate Atticae, primus Poëta Tragicus, et qui personas inuenit.* Hor. in Arte Poët. 276 Ignotum tragicae genus inuenisse Camoenae Dicitur, et plaustris vexisse poëmata Thespis.

THESPRŌTI, orum. m. [Θεσπρωτοὶ] Populi in Epiro proximi Chaonibus, *vt auctor est* Plin. 4 procem. Thesproti Dryopesque ruunt Lucan. 3, 179.

THESPROTIVS, a, um. Adi. *Vt,* Arua Thesprotia Sil. 15, 297. Regnum Thesproti Propert. 1, 11, 3. Sinus Thesprotius Liu. 8, 24.

THESSA, ae. f. *Piscis.* Plin. 32, 11.

THESSALIA, ae. f. [Θετταλία] *Regio Graeciae, quae sub Attica olim comprehendebatur, ex vna parte Boeotiam, ex altera Macedoniam habens. Prius* Aemonia, *ab* Aemone *rege et* Pelasgicum Argos *et* Dryopis *atque* Hellas *dicebatur,* semper a regibus cognominata *vt ait* Plin. 4, 7. *qui addit,* Ibi genitus rex nomine Graecus, a quo Graecia, ibi Hellen, a quo Hellenes. *Dicta* Thessalia a Thessalo Aemonis *vel Iasonis et Medeae filio. Et Strabo 10. scribit, dictam fuisse priscis saeculis* Pyrrhaeam, a Pyrrha Deucalionis vxore. *Ibi* Deucalion, *cum vxore* Pyrrha, *quorum tempore, vt inquit Aristoteles, ingens imbrium illuuies maiorem partem populorum Thessaliae absumsit, paucis, qui ad montium culmina sese receperunt, conseruatis. Inter quos* Deucalion Parnasum *petierat, ratibusque ad se confugientes per summa Parnasi iuga benigne fouebat. Propter quod ductus est genus humanum reparasse. Huius Thessaliae a mari et Thermopylis est litus vsque ad Penei eruptionem, et extrema Pelii. In* Thessalia *sunt montes nobilissimi* Pieria *parens domusque Musarum,* Pelion, *et* Ossa *Gigantum bello memorati. Item* Pindus, Othrys *Lapitharum sedes: Item* Olympus. *Flumina in ea, vt scribit Herodotus, sunt* Apidanus, Enipeus, Onochonus, Pamisus, Peneus, Phoenix. *Merito igitur* Eximia Thessalia Catul. Argon. f. 62, 25.

THESSĂLVS, a, um. Adi. [Θετταλὸς] *Vt,* Ora Thessala Catul. 62, 280. Portenta Thessala Hor. Epist. 2, 2, 209. Puppis Thessala Ouid. Epist. 17, 158. Terra Thessala Tibul. 2, 4, 56.

THESSALĬCVS, a, um. *Aliud* Adi. [Θετταλικὸς] *Vt,* Clades Thessalicae Lucan. 6, 62. Colore Thessalico tincta purpura Lucret. 2, 500. Niues Thessalicae Stat. Achil. 1, 152.

THESSĂLIS, ĭdis. f. Patronym. [Θεσσαλὶς] Ouid. Met. 12, 190 Thessalidum virgo pulcherrima. Ara Thessalis Ouid. Epist. 13, 112.

THESSALONĪCA, ae. f. [Θεσσαλονίκη] *Vrbs ampla maximeque insignis, Macedoniae metropolis.* Cic. Att. 1, 14 Ego propter viae celebritatem et quotidianam exspectationem rerum nouarum, non commoui me adhuc Thessalonica.

THESSALONICENSES, ium. m. Pl. [Θεσσαλονικεῖς] *Eius Vrbis incolae.* Cic. de Prou. Conf. 4 Thessalonicenses positi in gremio imperii nostri relinquere oppidum, et arcem munire cogantur.

THESTIVS, i. m. [Θέστιος] *Parthaonis filius, pater* Thoxei *et* Plexippi, *qui quum in venationem apri Calydonii profecti essent, et post longum laborem belluam interemissent, praecipua venationis praemia exspectabant. Sed venationis princeps, seu amore Atalantae ductus, seu quia sic vsus exposcebat, caput et pellem apri, qui primus apud venatores habebatur honos, Atalantae virgini transmisit, quae primo aprum sagitta vulnerarat. Quod aegre ferentes Plexippus et Thoxeus, virgini oblatum honorem auferre conati sunt. Quare iratus Meleager irruit in eos, et occidit. Fabulam vide* Ouid. Met. 8. *Hinc* Plexippum *et* Thoxea Thestii *filios* THESTIADAS nominat ibidem.

THESTIAS, THESTIVS, *vnde* THESTIADES, *vid.* THESPIAS.

THESTORĬDES. [Θεστορίδης] *Calchas filius Thestoris.* Stat. Achil. 1, 497. Pronidus augur veri Thestorides Ouid. Met. 12, 19.

THESTŸLIS, is. f. *Mulier rustica apud* Virg. Ecl. 2, 11.

THITA. n. Indecl. [Θῆτα] *Nomen est literae Graecae, quae iudicibus Graecorum erat nota condemnationis, vt Latinis C, quod ea sit prima dictionis* Θάνατος, *quae mortem significat.* Martial. 7, 36 *vocat* Mortiferum theta. Pers. Sat. 4, 13 Et potis es vitio nigrum praefigere theta. *In castris indicabat militem mortuum: vid.* Isidor. 1, 20 *et* 23. *Scalig.* Lect. Auf. 2, 20. *et ad* Varr. p. 212.

THETICVS, *vid. post* THESIS.

THETIS, idis. f. [Θέτις] *Vna Nereidum pulchritudine praestans, cui fatum erat, vt, qui ex illa nasceretur, suum patrem vinceret. Iupiter ergo monitus vel a Prometheo, vel a Themide (vid. Hemsterh. ad Dial. Deor. 1) ab illa abstinuit, et Peleo vxorem tribuit, quas nuptias gantissimo carmine celebrat* Catull. 63 f. epithalamio Pelei et T *Ponemus modo aliquot versiculos, qui summam fere continent, e* Tethye *docent distinguere, v. 26 sqq.*

Thessaliae columen, Peleu, quoi Iupiter ipse,
Ipse suos diuûm genitor concessit amores.
Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine?
Tene suam Tethys concessit ducere neptem,
Oceanusque mari totum qui amplectitur orbem?

Secundum haec Oceanus ex Tethye Doridem, haec ex Nereo Thetin nutt. Caeterum sic legendi versus Catulli, non vt in Neptunin *est versus horum quinque medius.* Neptunine *est* Thetidos: *quae ex Peleo mater Achillis facta est.* A Thetis Ouid. Met. 11, 226. Marina Thetis Hor. Carm. ¶ 2 *Pro mari ponitur.* Plana Thetis, *Planum et tranquilli* Stat. Theb. 5, 709. Claud. de Rapt. Proserp. 1, 148 Hic l tula Thetis. Tentare Thetim ratibus Virg. Ecl. 4, 32. pilli Erythraei Thetidos, *i. margaritae* Stat. Silu. 4, 6, 18. *q sum ita malim legi* Nox et Erythraeae (*pro* Erythraeis) The gnanda lapillis: *vt sit* Erythraea Thetis.

THEVTĂLIS, is. f. *Herba.* Plin. 27, 12.

T H I

THIA, ae. f. [Θία] *Insula est in mari Cretico, vna* Sporad procul ab Hiera, quam sua primum aetate emersisse au Plin. 2, 88. *et* 4, 12.

THIASVS *melius scribitur quam* THYASVS, *v. v.*

THIATIS, is. f. *Mensis ap. Aegyptios* Plin. 27, 12.

THIELDON, ōnis. m. Plur. Thieldones, *equorum* Plin. 8, 42.

THIODĂMAS, [Θεοδάμας] *Filius Melampodis, et vat* Theb. 10, 280.

THISBE, es. f. [Θίσβη] *Puella fuit Babylonia, de qua e fabula* Ouid. Met. 4, 55 *sq.* *Sed* ¶ 2 Candida Thi Theb. 9, 768. *Volunt* Thisben *esse vrbem Boeotiae, quae can cta sit a multitudine columbarum huius coloris. Haec est* Stat 7, 261 Dioneis auibus circumsona Thisbe. *Ab hac est*

THISBĒVS, a, um. Adi. [Θισβαῖος] Ouid. Met. 11. 30 nunc Thisbeas agitat mutata columbas.

T H L *et* T H O

THLASIAE, *Spadonum genus, quibus contritis e fracti testiculi. Est autem, mere Graecum,* Θλασίας dias, *a verbo* Θλᾶν. *Vtitur* Vlpian. l. 128 de V. S. *q mus in* SPADO.

THLASPI, [Θλάσπι] *siue, vt aliis placet,* THLASPIDI *Dioscorides et* Plin. 27, 13 *tradunt,* Herbula anguillis foliis, longitudine, in terram versis, subpinguibus in cacumine diui liculo tenui, semipedali, non sine adnascentibus ramulis, fr ambitum eius contento, summa sui parte parum in latitudin femine incluso nasturrii, lenticulae effigie, nisi quod infringi albicat. *Genit.* Thlaspis Scribon. 170. *conf.* Cels. 5, 23

THLIBIAS, ae. m. [Θλιβίας] *Spadonum genus, quibu testiculi,* Θλίβειν *enim elidere est.* Paullus l. 5 ff. ad L. C Sicariis, Hi quoque, qui Thlibias faciunt ex constitutione D driani in eadem causa sunt, qua hi, qui castrant. *Vtitur e* pian. l. 128 de V. S. *quem damnus in* SPADO.

THOAS, antis. m. [Θόας] *Rex in Taurica regione:* Ouid. ex Pont. 3, 2, 59 Regna Thoas habuit Maeotide clarus Nec fuit Euxinis notior alter aquis. *Alter rex Lemni fi beri patris filius, et pater Hypsipyles. Fuerunt et alii hoc nomine.*

Thoantis terrae Ouid. Met. 13, 399.

THOANTĒVS, a, um. Adi. [Θοάντειος] Diana Th Valer. Argon. 8, 208. *Tauricam intelligit, cui host manus sacrificabatur.*

THOLVS, i. m. [Θόλος] *Graeca dictio, qua significat* prie veluti Scutum breue, quod medio in tecto ponitur, in qu coëunt, et ad quod dona suspendi consueuerunt. *Haec* Virg. Aen. 9, 408 — Si qua ipse meis venatibus auxi, Sus tholo, aut sacra ad fastigia fixi. *Sed addit,* Alii tholum aed crarum dicunt genus fabricae, *(quale est aedes)* Vettae et Pa Alii tectum sine parietibus, columnis subnixum. Aedes au tundas *(hae sunt tholi)* tribus Dis dicunt fieri debere, Vesta nae, vel Herculi, vel Mercurio. *Cum hi sint quatuor, fluctu detur inter Herculem et Mercurium.* Martial. 2, 59 Ex me C um prospicis ecce tholum. *Eminentius tectum rotundum Sic* Ouid. Fast. 6, 296 Mox didici curuo nulla subesse tholo. *esse Vestae simulacra sub ipsa testudine templi rotunda.* Vari R. 3, 5, 12 Inter eas piscinas tantummodo accessus semita in t qui est vltra, rotundus, columnatus. Stat. Silu. 3, 1, 3 Q leris maiore tholo. Philander. Vitruu. 4, 7 Tholum *Gall* nam, *appellant, Itali* Tribunam. Idem 1, 7, 5 Tholos *intelligim Etiores testudines templis addi solitas, quas Itali* Tribunas *vocant. fiunt aut rectangulae, aut ad hamicycli ducuntur ambitum.* Ho land. *conf. Lex. Vitruu.* Isidor. 19, 19.

THOMEX, icis. *quod suadet* Gr. Θώμιγξ *et libri* Festi, MEX *aut* TOMICA *denique, quae sunt in aliis libris, quid primo ex* Festo *declarabimus,* Thomices Graeco nomine appellan cannabi impoliti, et sparto leniter tortae restes, et quibus funes Lucilius, Videmus vinctum Thomice cabina. *Facile appa gendum* e cannabi impolita, *vel* impolitae, *vt conueniat cum Deinde* thomice cannabina. *Porro apud* Festum Opilius Aurel mollem pulullum, quem in collo habent *(helicarii forte, aut opus facientes)* restis ne laedat, tomicem vocari. *Haec ille. videamus vsum.* Colum. 12, 32 Deinde fasciculos *(marrubii)* et tomice palmea aut iuncea ligato, et in feriam mittito, ita vt lum exstet. *Est* sine dubio restricula. Pallad. 1, 13, 1 Asser catenis ligneis — ad contignationem suspendemus, et bina eos perticas dirigemus, tomicibus alligatas, *etc. Sumsit ex* Vi 7, 3 p. 131 Asseribus dispositis, tum tomice ex sparto Hispanic dines Graecae tusae *(vt exasperentur et cum calce vniantur melius)* religentur. *Fit hic* tomex, *vel fiunt* tomices *ex* sparto Hisp

17, 10 f. 11 Sic et ſpinas ſepis cauſa ferunt, tomice moris ſpina-
(mora *ſpinarum fructus ſunt*) circumlita. *Modo dixerat in*
re reſtem circumlini, *et* funes *nominat eadem in re* Palladius 1, 34.
lbr. 24. Apul. Met. 8 p. 213, 20 Et illico me *(aſinus loquitur)*
ca ſpartea deligatum tradit Philebo *emtori praeco. Haec eſt,*
p. 222, 17 taeniam ſparteam *vocat, et mox* v. 20 helcium ſparte-
Quod de Graeco Ὡμιγξ *diximus*, Heſych. Ὡμιγξ λεπτὸν σχοι-
levet Ὡμιγγες σπαρτία καινόδεσα.

HORAX, ācis. m. [Θώραξ] *Latine Pectus dicitur. Iulius*
ſcribit thoracem eſſe, quidquid anterioris duntaxat partis a collo
in coxendicem protenditur, quem conficiunt crates coſtarum, qui et
, hoc eſt mortarium dicitur. Medici tamen Thoracem *accipiunt*
rectore, praeſertim quatenus eo ſpiramus. Sic Plin 27, 7 f. 28 Tho-
rgare. *Add.* Id. 20, 12 *etc.* ¶ 2 Thorax, *Tunica,*
tantum pectus tegit. Iuuen. Sat. 5, 143 Viridem thoraca inhebit
ſiri. Sueton. Auguſt. c. 82 Hieme quaternis cum pinguí
tunicis, et fubuculae thorace laneo, et femoralibus, et tibialibus
ebatur. Thorax, *Munimentum pectoris, ex ferro, aut plumbo*
batum. Plin. 7, 10 Nos quoque vidimus Athanatum nomine
giofae oſtentationis, quingenario thorace plumbeo indutum.
n Aen. 10, 337 — Thoraca ſimul cum pectore rupit. Ne-
thorax Stat. Theb. 4, 174. Perfoſſis thorax Virg. Aen.
. Denſis thoracibus horrens ſtat manus Valer. Argon. 3, 87.

HORACĀTVS, a, um. Adi. [Θωρακοφόρος] *Qui thorace in-*
t eſt, ſ. lorica pectus muniente. Plin. 35, 10 Paratius pinxit Na-
tium thoracatum. Idem 37, 9 Formatamque inde effigiem
nis thoracatam.

HORVS, *vid.* TORVS.

HORACOMACHVS, i. m. [Θωρακόμαχος] *Veſtimenti genus,*
Vet. Auctor de rebus bellicis, *ſub* Notitia vtriusque imperii,
Labb. Inter omnia quae aduerſum *(leg.* ad vſum*)* bellicum
da poſteritatis cogitauit antiquitas, Thoracomachum quoque mi-
litate ad leuamen corporis armorum ponderi et aſperitati ſub-
Hoc enim veſtimenti genus, quod de coactili ad menſuram
tiam pectoris humani conficitur, de mollibus lanis tumoris ſoli-
ſolertia magiſtra compoſuit: vt hoc inducta primum lorica vel
bus, aut his ſimilia, fragilitatem corporis ponderis aſperitate
ederent — Sane ne idem Thoracomachus pluuiis verberatus
ſcente pondere adiciat veſtientem, de Libycis bene con-
pellibus ad inſtar eiusdem Thoracomachi faciem conueniet
nducere, *etc.*

TORYBETRON, i. n. *Herba quaſi tu* tumultuatricem *dicas.*
6, 8.

TOS, ois. m. [Θώς] Lupi genus, caeteris procerius crurumque
e diſſimile, velox ſaltu, venatu viuens, innocuum homini, per
s hirtum, aeſtate nudum. *Auctor* Plin. 8, 34. 10, 63 *et* 74.
33.

TOVS, i. m. Canis nomen, *Latine Velox, a* Θέω *ductum.*
Met. 3, 220.

TOTH, *Mercurii nomen apud Aegyptios.*

TOXEVS, i. m. [Θοξεύς] *Filius Eurythi, frater Ioles.* Sen Herc.
; Nondum teneras veſtite genas, necdum fortis ſanguine Tho-
Verba ſunt Ioles. Thoxeus, *Theſtii filius, et Ple-*
frater, vid. THESTIVS.

T H R

THRACE, *vel* THRECE, es. [Θρᾴκη] THRACA, *et* THRA-
ae. f. *Europae regio, Macedoniam verſus ſeptentrionem ſe tendens: quae*
Septentrione Iſtrum habet, ab Oriente Pontum, a Mer die Aegaeum mare.
et feros homines aſpero cultu. Vrbes celebriores Apollonia, Ni-
polis, Byzantium, Perinthos, *Amnes*, Hebrus *et* Neſtos. *Mon-*
Haemus, Rhodope. *Deſcriptionem quaere apud* Plin. 4, 11.
Aſpera Thrace Ouid. Epiſt. 2, 84. Candida niue Thrace Hor.
Ca. 3, 25, 11. Dura Thrace Stat. Theb. 5, 435. Furiosa
bel Thrace Hor. Carm. 2, 16, 5. Gelida Thrace Ouid. ex Pont.
4, 5. Horrida Thracia Catul. 4, 8. Lapidoſa Thrace Sen.
Tro. 9. Saeua Thrace Stat. Theb. 5, 84.

THRAX, ācis. *vel* THREX, ēcis. m. [Θρᾷξ] *Thraciae in-*
cola Hor. Sat. 2, 6, 44 Thrax eſt Gallina Syro par? *de duobus*
ſcitoribus. Cic. de Prouinc. Conſ. 9 Rex Ariobarzanes Confu-
gentem ad caedem faciendam, tanquam aliquem Thracem conduc-
Virg. Aen. 3, 14 Thraces arant, *etc.* Tumidi Thra-
ces at. Theb. 5, 75. Hor. Od. 1, 27 *pr.* Natis in vſum laetitiae
Pugnare Thracum eſt. Thraces *vocantur* Thamyris, Or-
phus, Muſaeus, Linus, *aliique in* Theſſalia, *licet et Graecia adeo pro-*
pri licta nati ſint, et ibi Poeticae laude floruerint: Olympus, Pindus,
Ao *montes, itemque* Pimpla, Pieria, Libethrus, *Thracibus aſſignan-*
tur nempe antiqua illa ratione, qua multo latius hoc nomen patuit: a
qua inde Philippi et Alexandri aetate cultiores illae gentes exclusae, et
in eam barbariam compulſi Thraces ſunt. Vid. Iſ. Voſſ. ad Melam 2,
1 p. 455 *ſq.*

THRACIVS, a, um. Adi. [Θρᾴκιος] Cic. de Prouinc. Conſ. 4
Caſtris Thraciis diſtincta ac notata via. Agri Thracii Senec.
Me. 8. Equus Thracius Virg. Aen. 5, 565.

THRACVS, THRECIVS, *et* THREICIVS, a, um. Adi.
Vt, ingens Thraca palus Flacc. 2, 201. Caſtra Threcia Cic. de
Pro Conſ. 4 Orpheus Threicius Hor. Carm. 1, 24, 14.

THRESSA, [Θρῆσσα] *et* THREISSA, *Mulier e Thracia.* Hor.
Carm. 3, 9, 9 Me nunc Threſſa Chloë regit. Virg. Aen. 1, 320 Vel qualis
equus Threiſſa fatigat Harpalice.

THRASCEAS, ae. m. [Θρασκίας] *Ventus, qui et* Thraceas *et* Thracias
dicitur. Ariſtoteles, Poſt Argeſten *ventum flat* Thraſceas, *ſpirat inter*
Septentrionem et Occaſum ſolſtitialem. Vid. Sen. Qu. Nat. 5, 16. Plin.
2, . Veget. 4, 38. *Agathem.* 2, 12.

THRASEAS, ae. m. [Θρασέας] *Philoſophus Stoicus ſub Nerone, a quo*
quia iuſſus eſſet mori, fletum ſuorum magna conſtantia compeſcuit: por-
recteque alacriter ad incidendas brachias, humoque ſanguine aſperſa, hunc,
inquit, ſanguinem libemus Ioui liberatori. Reliqua vide apud
Tac. Ann. 16, 21.

THRASIVS, *ſeu* THRASILLVS, i. m. [Θράσιος] *Quum ad exo-*
randa a Ioue pluuias Buſiris docuiſſet hoſpites immolare, omnium primus
mactus eſt. Ouid. in Ibin 397 Vt qui poſt longum facri monſtra-
tor iqui Elicuit pluuias victima caeſus aquas. *Vid.* Idem de Arte
Am., 649.

THRASO, onis. m. [Θράσων] *Nomen comicum glorioſi militis apud*
Terentium in Eunucho, *ἀπὸ τῆ θράσους, hoc eſt, ab inſolentia et ferocitate*
impoſitum. Fuit et nobilis ſtatuarius, cuius meminit Plin. 34, 8. *et*
Strabo lib. 14. Cic. Verr. 4 c. 22 *etiam* Thraſonem *aliquem* Tynda-
ritanum *memorat, vt appareat, fuiſſe re vera Nomen proprium*

THRASONIANVS, a, um. Adi. Sidon. Epiſt. 1, 9 Paginam Thraſo-
niano, *i. gloriſo* fine concludere.

THRASYBVLVS, i. m. [Θρασύλλος] *Athenienſis exul, comparato*
exercitu triginta tyrannorum dominationem Athenis ſuſtulit, inuente Ly-
ſandro, Lacedaemonii ducis, exulesque reduxit. Inſuper legem tulit, quae ἀμνηστίαν *ſ.* legem obliuionis *vocant, qua iniuriarum memoria*
deleretur. Habemus vitam viri breuiter deſcriptam a Cornelio Nep.

THRASYMENVS, *vid.* TRASYMENVS.

THRAVSMA, atis. n. *vel* THRAVSTON, i. n. *Sic quoque*
appellatur gummi Ammoniacum, ap. Plin. 12, 23.

THRECIDICA, orum. n. *Arma gladiatoria.* Cic. Philipp. 7, 17
Quem gladiatorem non ita appellaui, vt interdum etiam M. Antonius
gladiator appellari ſolet: ſed vt appellant ii, qui plane ex Latine lo-
quuntur. Myrmillo in Aſia depugnauit. Quum ornaſſet,
Threcidicis comitem et familiarem ſuum, illum miſerum fugi-
entem iugulauit.

THRENVS, i. m. *Lamentum.* Triſtis threnus Auſon. threnos
primus Ieremias compoſuit Iſidor. 1, 38. *Quae ſit eius differentia ab*
epicedio, docet Proclus *ap. Voſſ. Inſt. Orat.* 3 p. 13.

THRIA, ae. *ſiue* THRIO, ūs. f. [Θρία ἡ Θριώ] *Stephano,*
Vicus eſt Atticae in tribu Oeneide: a quo THRIASII *populi, et cam-*
pus Thriaſius: *cuius meminit et* Plin 4, 7. *et multis in locis Thucydides.*

THRIDAX, acis. f. *Herba, al. lactuca.* Apul. de Herb.
cap. 30. Sammon. p. 15.

THRION, *ab Athenienſibus Iucundum quoddam edulium vocabatur,*
quod frondibus ficulnis, quae θρία *Graece vocantur, inuoluebatur.* Varro
de L. L. 4, 22 p. 28 *pr.* A globo farinae dilatato item in oleo cocti,
dicti a globo globi, vt thrion et placenta. *Sunt et Veteribus Graecis vsitata, ſi*
quis forte hoc loco ita legendum putet. Turneb. Aduerſ. 22, 2. *Sed*
alia omnia Scaliger.

THRIPS, pis. [Θρίψ] *Teredinis genus, lignum erodens, cutici non*
diſſimile. Auctor Plin. 16, 41 f. 80 Teredines — tantum in
mari ſentiuntur — Terreſtres tineas vocant; culicibus vero ſimi-
les thripas. *Eſt diſtichon nescio cuius* Ips, Cis, Ses, Is, Thrips,
arrodit dente, Midasque, Vires, Far, Veſtes, vitrea, ligna, tabas.
Reliqua nomina nondum habent auctores Latinos.

THRONVS, i. m. [Θρόνος] *Sedes vel ſolium dicitur.* Plin. 35,
9 Iupiter in throno. Suſtulit, ecce, thronum ſacuis fregitque
ſuperbos Iuuenc. 1, 101. *Conf.* Lactant. 4, 8. Tertull. de Reſurr.
c. 35. Prudent. Hamart. praet. v. 10.

THRYALLIS, [Θρυάλλις] *Genus herbae, quae alias* Lychnitis
dicitur, folia habens terna, aut cum plurima, quaterna, craſſa, pin-
guiaque, ad lucernarum lumina apta. *Vid.* Plin. 25, 10 *et* 21, 7.
Apul. de Herb. c. 71. *Nempe* Θρυαλλὶς *eſt linteamen unum, funicu-*
lus, qui oleum continet, aut quodcunque pingue, vnde flamma lucernae alitur.

THRYPS, *vid.* THRIPS.

T H V

THVCYDIDES, is. m. [Θουκυδίδης] *Athenienſis hiſtoricus, patre Olo-*
ro, genus a ducibus Miltiade et Cimone duxit. Marcellinus Graecus ſcriptor
vitam illius dedit, quae exſtat. De hoc Quinctil. 10, 1 *Dionyſius Halica rnaſſeas ſcribit Demoſthenem adeo Thucydidis ſtylum, vt aiebat, ſe*
opus octies ſcripſiſſe, et tamque fere edidit erit. Grauiter ſane et probe
res geſtas et bella et praelia narrat Thucydides Cic. in Orat. 30. Thu-
cydides rerum geſtarum pronuntiator ſincerus et grandis fuit. Id.
de Clar. Orat 287. Idem de Orat. 2, 56 Namque et Herodotum il-
lum, qui princeps genus hoc ornauit, *etc.* et poſt illum Thucydides
omnes dicendi artificio mea ſententia facile vicit. Admirari elo-
quentiam Thucydidis Cic. de Opt. gen. Orat. 5.

THVCYDIDIVS, a, um. Adi. Cic. in Orat. 30 Ecce autem
aliqui ſe Thucydidios profitentur, neutrum quoddam imperitorum et
inauditum genus.

THVLE, es. f. *Inſulae nomen, de qua ſic ſcribit cl. Bochartus: De*
Thules inſulae ſitu (inquit) tres ſunt veterum ſententiae. Una Pro-
copii lib. 2 Goth. Thulen eſſe Scandiam, quae inſula non eſt ſed peninſula,
et ab iis locis remotiſſima, in quibus alii Thulen deſcribunt. Secunda
eſt Pytheae Maſſil. Thulen ſex dierum nauigatione in Septentrionem a
Britannia diſtare, habere nullas in ſolſtitio noctes, et nullos contra per
biennium dies, quae ad amuſſim Islandiae quadrant. Tertia ſententia
eſt Ptolemaei et Marini, quibus Thule inſula eſt non magna ad gradum
63 vbi dies maxima eſt 20 horarum, a Britannia vix bidui curſu remota,
quae conueniunt Scheffmdiae, vni Oradum. Ex his tribus ſententiis emergit
tertia, quae noſtra eſt, Graecos et Romanos Scriptores cum ex incerta fama ac-
cepiſſent, in vltimo Septentrione aliquam eſſe inſulam huius nominis, atque
ea nusquam compareret, tamen quemque ſic appellaſſe, quam putaret eſſe
extremam. Hactenus Bochart. de Phoenic. Colon. 1, 41. Haec
inſula Poëtis celebratiſſima, cum diſſimillimum aliquid innuere vellent,
quaſi totus orbis remotiſſima. Sic Iuuen. Sat. 1, 112 De conducendo
loquitur iam Rhetore Thule. *Et* Virg. Georg. 1, 30 Tibi ferunt
vltima Thule. Heſperiae vada caligantia Thules Stat. Silu. 4,
5, 20. Nigrae litora Thules Id. ibid. 4, 4, 62.

THVNNVS, *aut* THYNNVS, i. m. [Θύννος] *Genus piſcis*
marini praegrandis. Vrentes thynni Auſon. Ep. 4, 59. *Add.* Ca-
tull. 25, 8. Ouid. Hal. v. 98. Plin. 9, 15. *et* 32, 11 *et* 37. Co-
lumel. 6, 31. Solin. cap. 22. *Alterius ſ.* Hor. Serm. 2, 5, 44 Plu-
res annabunt thunni, et cetaria crescent: *plures capientur Haudattis.*
Thunnum, *Athenaeus lib. 7 ſcribit appellatum eſſe ἀπὸ τῆ θύειν τε, καὶ*
ὁρμᾶν, id eſt impetum facere et irruere. Hunc piſcem enim admodum
celerem et concitatum eſſe, propterea quod certo anni tempore ſtimulum,
ſeu oeſtrum habeat in capite, a quo concitetur atque impellatur, quod item
ſcribit Ariſtoteles.

THVNNARIVS, a, um. Thunnaria piſcatio l. 13 D.
communia praed.

THVRIANVS, i. m. *Genus eſt piſcis marini*, quem alii Xiphiam
vocant Plin. 32, 11.

THVRII, orum. m. [Θούριοι] *Proprie nomen ciuium vrbis Calabriae,*
quae et Thuria *et* Thurion a Thuria *fonte dicta eſt. Haec prius* Sybaris,
nouiſſime Copiae *fuerunt appellatae.*

THVRĪNVS, a, um. Adi. [Θερῖνος] Ouid. Met. 15, 52 Thurinosque sinus, Temeſenique, et Iapygis arua. *Alii legunt*, Terinosque sinus, *etc. Sed male.*

THVREVS, THVRIBVLVM, *etc. vid. infra* THVS.

THVS, thūris, *vel* TVS, turis, n. [λίβανος, λιβανωτὸς] *Incenſum, quo diis ſacrificabatur. Qui adſpirant, deducunt* ἀπὸ τῦ θύω, *odorem facio, vel potius* θύω *ſacrifico: quod qui ſacrificabant, thure vtebantur. Sed* Chariſius 1 p. 58 *pr.* Tus a tundendo ſine adſpiratione dicitur, quamuis Iulius Modeſtus, ἀπὸ τῦ θύειν tractum dicat. Porphyr. in Hor. Carm. 1, 30 Dicitur autem thus ἀπὸ τῦ θύειν, id eſt ſacrificare, vnde adſpiratur TH. Alii tamen credunt eſſe dictum a tunſis glebis, quia de arbore deſtillat, et a terra ſubiecta combibitur, in eaque congelatur, indeque tunſis glebis colligitur. Seruius *in* Georg. 1, 57 Molles ſua tura Sabaei. Sane, *inquit*, tus modo ſine aſpiratione dicimus; nam antiqui thus dicebant ἀπὸ τῦ θύειν, quod diſplicuit. tura enim a tundendo dicta eſſe voluerunt, a glebis tunſis, cum quibus dicitur fluens de arboribus coaleſcere. *In hac ipſorum antiquorum diſſenſione difficile eſt aliquid decidere. Nos quidem, vt ſcriptum inuenimus, ita referimus. Locus claſſicus eſt* Plin. 12, 14 f. 30 Arabiae diuitias, quae cognomen illi felicis ac beatae dedere — thus *(ita ſcribitur in edit. Harduini, Elſeuir. etc.)* et myrrha: haec et cum Troglodytis communis: thura praeter Arabiam nulla. ac ne Arabiae quidem vniuerſae. — Minaei primi commercium thuris fecere, maximeque exercent, a quibus et Minaeum dictum eſt. Nec praeterea alii Arabum thuris arborem vident. ——— f. 31 Nec arboris ipſius quae ſit facies, conſtat — nec ab vllo Latino arborum earum tradita eſt facies. Graecorum exempla variant. Alii folio pyri, minore duntaxat, et herbidi coloris prodidere: alii lentiſco ſimilem ſubrutilo ——— cortice lauri eſſe conſtat. — Qui mea aetate legati ex Arabia venerunt, omnia incertiora fecerunt, quod iure miremur, Virgis etiam thuris ad nos commeantibus, quibus credi poteſt, matrem quoque terete et enodi fruticare trunco. f. 32 Meti ſemel anno ſolebat, minore occaſione vendendi. Iam quaeſtus alteram vindemiam affert — Incidentibus qua maxime videatur eſſe praegnans tenuiſſimusque tendi cortex. Laxatur hic plaga, non adimitur. Inde profilit ſpuma pinguis. Haec concreta denſatur, vbi loci natura poſcat tegete palmea excipiente, aliubi area circumpauita. Quod in arbore haeſit, ferro depectitur: ideo corticoſum. Silua diuiſa certis portionibus mutua innocentia tuta eſt, neque vllus ſaucias arbores cuſtodit. At hercule Alexandriae, vbi thura interpolantur, nulla ſatis cuſtodit diligentia officinas ——— Autumno legitur ab aeſtiuo partu: hoc puriſſimum, candidum. Secunda vindemia eſt vere, adeam hieme corticibus inciſis. Rufum hoc exit, nec comparandum priori. Illud carpheotum, hoc dathiatum *(Salmaſ. coni.* Dadioton) vocant. Creditur et nouellae arboris candidius, ſed veteris odoratius. — Quod ex eo rotunditate guttae pependit maſculum vocamus, cum alias non fere mas vocetur, vbi non ſit femina. Religioni tributum, ne ſexus alter vſurparetur. Maſculum aliqui putant a ſpecie teſtium dictum. Praecipua autem gratia eſt Manni oſo, cum haerente lacrima priore confecuta alia miſcuit ſe. Singula haec manum implere ſolita inuenio, cum minore diripiendi auiditate lentius naſci liceret. Graeci Stagonium et Atomum tali modo appellant *(illud quaſi* ſtillaticium, *hoc non* ſciſſum) minorem autem Orobiam *(ab* erui *paruitate)* Micas concuſſi elifas Mannam vocamus. Etiamnum tamen inueniuntur guttae, quae tertiam partem minae, *(libras Rom.)* hoc eſt XXVIII denariorum pondus aequent. Alexandro magno in puericia ſine parcimonia thura ingerente aris, paedagogus Leonidas dixerat, vt illo modo, cum deuiciſſet thuriferas gentes, ſupplicaret. At ille Arabia potitus, thure onuſtam nauem miſit ei, exhortatus, vt large deos adoraret. — Probatur candore, amplitudine, fragilitate, carbone, vt ſtatim ardeat. Itemne dentem recipiat potius, quum in micas frietur. Tibul. 1, 3, 34 Redāereque antiquo menſtrua tura lari. Acerra turis Ouid. Faſt. 4, 934. Hor. Od. 3, 8, 2. Acerrae turis Ouid. Met. 8, 266. Arboris turis cortex Scribon. 28. Cuſſos acerra Ouid. Met. 13, 703. Manna turis Scribon. 81. Pollen Idem 46. 203 *etc. etc.* Mica turis Plin. 12, 14 Vindemia turis Idem 12, 14. Candidum tus Plin. 12, 14. Scribon. 31. Eoum tus Stat. Theb. 1, 263. Flaua tura Ouid. Epiſt. 21, 92. Impia Idem ibid. 14, 26. *vid.* Pia. Incana tura glebis Stat. Theb. 6, 60. Irrita Ouid. Met. 7, 589. *et* ex Ponto 2, 9, 28. Mannoſum tus, *vid.* MAMMA. Maſcula tura Virg. Ecl. 8, 65. Maſculum tus Scribon. 170. 220. 253. *Vid.* MASCVLVS. Niliacum tus Stat. Silu. 4, 9, 12. Odoratum tus Plin. 12, 14. Pia tura Iuuen. Sat. 13, 116. Ouid. Ep. 7, 24. Am. 3, 3, 33 *etc.* Sabaeum tus Virg. Aen. 1, 421. Adolere tura Idem Ecl. 8, 65. Dignari aliquem ſacri turis honore Ouid. Met. 14, 130. Dare blanda tura Tibul. 3, 3, 2. Tus Dare *etiam* Ouid. Faſt. 4, 867. *et* 5, 302. *et* Arnob. 7 p. 212. Tus datum flammis Ouid. Met. 13, 630. Ferre altaribus Idem ib. 7, 589. Incendere tura et odores Cic. Verr. 6, 77. Ingerere tura aris, *vid.* INGERO. Legere tus Plin. 12, 14. Litare ture Perſ. Sat. 5, 120. Metere tus Plin. 12, 14. Miniſtrare tura Ouid. Met. 2, 289. Mittunt Sabaei tura Virg. Georg. 1, 57. Placare deos ture Hor. Carm. 1, 36, 1. Tribuere alicui honores turis Ouid. Met. 14, 128. *Add.* Celſ. 5, 5 *et* 6. 6, 6. Plin. 16, 27 Arbor turis, Lignum turis, Virgae turis.

THVRARIVS, a, um Adi. Thurarius vicus Romae Aſcon. Tibiae Lydiae et thurariae Solin. c. 11. (Salm. 5) *vid. Salmaſ. p. 87. Subſtantiue* Turarius, *Qui tura tractat ac vendit.* Firmic 8, 25 Viceſima ſeptima pars librae ſi in horoſcopo fuerit inuenta, turarios faciet vel pigmentarios, ſeu pharmacopolas. *Conf.* Tertull. de Idol. c. 11.

THVREVS, a, um. Adi. [λιβανικὸς] *Quod eſt thuris.* Columel. 3, 8 Iam tuream plantam, florentesque hortos myrrha et croco. Virg. Georg. 2, 117 Solis eſt thurea virga Sabaeis. Dona thurea Idem Aen. 6, 225. Flamma thurea Stat. Theb. 12, 487. Grana thurea Ouid. Faſt. 4, 410. Planta thurea Columel. 3, 8.

THVRĪFER, ēra, ērum. Adi. [λιβανωτοφόρος] *Vt*, Saba thurifera, *quae producit tus* Plin. 6, 23. Idem 12, 14 f. 30 Regio thurifera Saba appellata. Plin. 12, 14 Vt illo modo quum deuiciſſet thuriferas gentes, ſupplicaret Indus thurifer Ouid. Faſt. 3, 720. Aiae thuriferae Stat. Achil. 1, 520. *Add.* Vitruu. 8, 3. Sidon. Carm. 24, 64.

THVRICRĒMVS, a, um. Adi. *Vt*, Arae thuricremae, *In quibus cremabatur tus* Virg. Aen. 4, 433. Foci thuricremi Ouid. Epi *Conf* Idem Art. Am. 3, 393. Auien. Deſcr. Orb. v. 603.

THVRILĔGVS, a, um. *Colligentes tura.* Ouid. Faſt. Nam modo thurilegos Arabas, modo deſpicit Indos.

THVRIBŬLVM, i. n. [Θυμιατήριον] *Vas, in quo tus a* Liu. 46, . . Cic. Verr. 4, 46 c. 21 *pr.* Num etiam de L. viro primario, locuplete, honeſtoque equite Romano thur emiſti? *Conf.* Liu. 29, 14. Vitr. 9, 7. Auſon. 104. Sidon. Ep. 8, 14.

THVRIFICO, āre. *Tura incendere. Vid.* Voſſ. de Vit. L. I

THVRIFICĀTVS, a, um. *Thurificati vocabantur, qui C cum eſſent metu adacti idolis tura incendebant. Vid.* Cyprian. E

THVSCŬLVM, i. n. Dimin. [λιβανωτίδιον] Plaut. Aul Nunc thuſculum emi, et haſce coronas floreas.

THVSCIA, *vid.* TVSCIA.

T H Y

THYA, ae. f. *vel* THYON, i. n. [Θύα, Θύον] *Arbor odorife notiore nomine* Cedrus *dicitur, et Homero nota fuit, teſte* Plin. 1 Propert. 3, 5, 63 Sed thyiae thalamo aut Oriciae terebinthi pluma verſicolore caput. *Aut* Thyia *ipſi placuit, Θυία, per di gum; aut formauit Adiectiuum* Thyius *pro* Thyinus. *Caeter* citreum pomum *intelligit apud Homerum* Macrob. Sat. 2, 15 *vbi*

THYAMIS, is. m. *Fluuius Buthrotum Epiri coloniam alluens, et villae Attici proximus.* Cic. Att. 7, 2 Qu. Ciceroni obſiſti non quo minus Thyamin videret. *Hinc* Ciceroni de Legib. 2, *tutum illud iuere cum Turnebo 11, 16 Lambinus, pro* Thebanus E *legentes* Thyamis.

THYAS, adis. f. [Θυὰς] *Bacchi ſacrificula.* Amentes T Stat. Theb. 12, 792. Concita Thyas pulſo tympano Hor 3, 15, 10. Euantes Thyades effuſis crinibus Catul. Argon. Excita Thyas commotis ſacris Virg. Aen. 4, 302. Peruicac ades Hor. Carm. 2, 19, 9.

THYĂSVS, i. m. *quod rectius per* i, thiaſus *ſcribi m Cerda ad* Virg. Ecl. 5, 30. [Θίασος] *Saltatio et chorea dicitu Baccho, exhibebatur: a* Θύω *ſacrifico, vt volunt, qui contra Gr vſum probant y in prima Syllaba.* Virg. Ecl. 5, 30 Inſtituit thiaſos inducere Baccho. Catull. de Berecynth. f. 61, 28 repente linguis trepidantibus vlulat.

THYASITAS. Sodalitas Feſto *ſaltantium nempe et conuiu Sed bene monuit Dacerius, legendum videri* Thiaſotas, ſodales.

THYATĪRA, ae. f. [Θυάτειρα] *Inſula maris Ionii, vna Ech Aetoliae adiacentium, teſte* Plin. 4, 12. *Eſt item Ioniae ciuitas* ad Lycum fluuium, *teſte eodem* Plin. 5, 9. Strabo 13. *attribuit, Stephanus Lydiae.*

THYBRIS, *vid.* TIBERIS.

THYELLA, ae. f. [Θύελλα] Homerus . . . . Th *quartam Harpyiam videtur appelloſſe, reſpiciens nimirum ad vo prietatem, quae apud Graecos repentinam et ſonoram ſignificat p*

THYESTES, is *et* ae. m. [Θυέστης] *Filius Pelopis ex Hipp et Atrei frater, ac Tantali nepos.* Inde Thyeſtis fabula hoc Atreum et Thyeſtem germanos quum diſſenſione ſibi nocere r ſent, in ſimulatam gratiam rediiſſe: qua occaſione Thyeſtes c tris vxore concubuit. Atreus vero ei filium epulandum ap quae Sol abominatus, ne pollueretur, anſugit. Sed veritas *(ſi cet)* haec eſt: Atreum apud Mycenas primum Solis eclipſi niſſe: cui inuidens frater, ex vrbe diſceſſit tempore quo eius ſunt dicta. *Hactenus* Seruius enarrans *illud* Virg. Aen. 1, tam auerſus equos Tyria Sol iungit ab vrbe. Perſ. Sat. 5 ſi quibus olla Thyeſtae Feruebit. *Vid.* AEGISTHVS.

THYESTEVS, a, um. Adi. Cic. in Piſon. 43 Thyeſtea *iſt* eratio eſt, Poëtae vulgi animos, non ſapientum mouentis,

Vt tu naufragio expulſus, vspiam ſaxis fixus aſperis
Euiſceratus latere penderes ſaxa ſpargens tabo
Sanie, ſanguine atro.

Menſa Thyeſtea Ouid. ex Pont. 4, 6, 47. Mycenae Thyeſte can. 1, 539. Preces Thyeſteae Hor. Epod. 5, 86.

THYESTIADES, ae. m. *Aegiſthus, Thyeſtae filius.* O Arte Am. 2, 407 Inde Thyeſtiadem thalamoque animoque rece

THYEVM, i. n. Ita Succinum vocabatur in Italia, *teſte* Pli

THYIA, ae. f. [Θυία] *Nomen filiae Cephiſi, quae prima L tris initiata fuit Orgiis, a qua* Thyiades et Thyiae. *Herodotu Ab hac Verbs eiusdem nominis, in qua colitur.*

THYITES. [Θυίτης] *Genus eſt lapidis duriſſimi, ex quo n fieri confueuerunt: vnde et* a Plinio 36, 22 Lapis mortariorum t *et a Graecis* Θυίτης, *quibus* Θυΐα *mortarium eſt.*

THYLE, *vid.* THVLE.

THYMALLVS, i. m. *Genus piſcis pretioſi, de quo* Aml Hex. Neque te inhonoratum noſtra perſecutione Thymalle tam, cui a flore nomen inoleuit, ſeu Ticini vnda te flumnis, ſe rem Atheſis vmbra nutrierit, flos es. *Vid. reliqua.*

THYMBRA, ae. f. [Θύμβρα] *Herba vulgaris. In aſp gracilibus naſcitur, ſimilis thymo: ſed minor atque tenerior fer cam floris plenam, coloris herbacei. Habetur et ſatiua breuior f quae propter minorem acrimoniam in cibos recepta eſt, Latinis Sa teſte* Plin. 19, 8. Thymbram *tamen nonnihil a* ſatureia *diſce ſentit* Columel. 10, 235 Et ſatureia thymi referens, thymbraeque rem. Columel. 9, 4 Saporis praecipui mella reddit th Thymo deinde proxima thymbra, *etc. Sunt qui* Tymbram *adſpiratione ſcribant.* Olens thymbra Stat. Silu. 1, 2, 21. lidae vmbracula thymbrae Stat. Silu. 1, 2, 222. *Add.* 1, 37. ¶ 2 Thymbra, [Θύμβρα] *Locus vicinus plenus thymbra.* Rector Thymbrae, *Apollo* Stat. Silu. 4, 7, 22.

THYMBRAEVS, i. m. [Θυμβραῖος] *Apollo dicitur, a loco dicto:* in quo eius et nemus eſt, et templum vbi a Paride occiſus eſt. Vnde et fingitur manu Apollinis vulneratus. Thymbraeus, vt Delius. Nam numina a locis frequenter accipiunt. *Hactenus* Seruius *ad* Virg. Aen. 3, 85 Da pro Thymbraee, domum, da moenia feſſis. Pergama Thyn Stat. Silu. 3, 2, 97.

THYMBRAEVM, i. n. *Herba.* Plin. 20, 22.

THYMĔLE. [Θυμέλη] *Nomen mulieris volunt eſſe, quae ma ſaltationem in ſcena docuit. Partem aliquam ſcenae apud Grae apparet: quid proprie fuerit, non ita promtum. Ipſe Pollux dubi*

ἡ μὲν ὑποχριτῶν ὕδιον, ἡ δὲ ὀρχήστρα τῆ χορῆ, ἐν ᾗ καὶ ἡ Θυμέλη
μα τί ἔστι ἢ βωμός. *Est ig tur* Thymele *elevatum quiddam aut*
um, aræ certe simile, ad quod, vel in quo starent qui inde dicuntur
Thyelici. *Reliqua ex Græcis dare potest Lexicon Vitruv. Est*
saltatio histrionica, quo intellectu utitur etiam Sidon. 5
Romae Domitiani aetate in scena placuit Mima huius nominis.
l. 1, 5, 5 *rogans favorem suis libellis a Domitiano*, Qua Thymelen
deriſoremque Latinum, Illa fronte, precor, carmina noſtra
Hinc a Iuvenal. 1, 36 A trepido Thymele ſubmiſſa Lati-
personae verae ſignantur, qui perpetrent facinora ea, quae in scena
Thymele et Latinus. V. g. maritus ob facinora sibi male con-
uxorem suam moecham submittit delatori nobili, ne is sibi noceat.
tiam est Iuven. 6, 66 Thymele tunc ruſtica diſcit. *i. puella ruſti-*
in theatro discit esse mima. i. impudica.

THYMELICI. [Θυμελικοί] *Qui fuerint, docet* Vitruvius 5, 8 Graecos Tragici et Comici actores in scena peragunt: reliqui artifices suas per orcheſtram praestant actiones. Itaque exeo et Thymelici Graece separatim nominantur. *Illud apparet, elicos esse, qui extra scenam Graecam, in Orchestra pro-*
illis dicta, canunt, saltant, moventur. Vlpian. in l.
as, in princip. D. de iis, qui not. infam. Neque
elici, neque Xyſtici, nec agitatores, nec qui aquam equis ſpar-
aeteraque eorum miniſteria, qui certaminibus ſacris deſeruiunt,
inioſi habentur. *Add.* l. 10 ff. de pollicitat. Iſidor. 18,
Torrent. ad Suet. Aug. c. 45. Athenodorus Xyſticus
thymelico bene merenti fecit Vet. Inſcr. Thymelicae ſol-
s Iuſtin. Novell. de Conſulib. *Alex. ab Alex. 3, 9. Rit-*
ad Saluian. p. 62.

THYMELAEA, ae. f. *Herba.* Plin. 13, 21.

THYMIAMA, atis. n. *Incenſum.* Ammoniacum thymiama 18, 7 *ſeqq.* 6, 6, 25. *i. thus Libycum. Conf.* Vulgata nterpr.

YMIAMATERIVM, i. n. Ambroſ. Epiſt. 5 p. 78. *Add.* crem. 52, 17. *Rectius* thymiaterium.

MION, i. n. Vleus eſt, quod ſuper corpus quaſi verrucula ad cutem tenue, ſupra larius, ſubduruinque, et in ſummo per- n. Id qua ſummum, colorem floris thymi repraeſentat, vnde en eſt: ibique facile finditur, et cruentatur: nonnunquam um ſanguinis fundit, ſereque circa magnitudinem fabae Aegy- , raro maius, interdum perexiguum. Modo vnum, modo naſcuntur, vel in talis, vel in palmis, vel inferioribus pedum s. Peſſima tamen in obſcoenis ſunt, maximeque vbi ſangui- ndunt. *Haec* Celſus 5, 28, 14. *Vbi tamen observandum, in texto orationis Ἀκροθύων nominari:* Thymion *in vet. leminate. locus* Plin. 32, 10 f. 45 Verrucas tollit — capitis maena- inis cum allio tritus: ad thymia crudis vtuntur, *int. Sic Hardam.*

THYMOETES, ae. m. [Θυμοίτης] Priami filius fuit ex Arisbe idam volunt) cuius vxor quum filium peperiſſet eodem die, quo Parida, aſſerentibus hariolis eo die natum eſſe puerum, cuius ium euerteretur, iuſſit Priamus vtrumque interfici. Et Paris matris aſtu clam traditus eſt educandus: Thymoetis autem interfectus. Cuius iniuriae vltione in multos dies dilata, oetes, quum equi lignei dolum ſentiret, commodum ſibi vindi- mpus oblatum ratus, primus auctor fuit, vt in vrbem recipere- *Haec fere* Seruius *enarrans locum illum* Virg. Aen. 2, 32

Primusque Thymoetes
Duci intra muros hortatur, et arce locari,
Sive dolo, ſeu iam Troiae ſic fata ferebant.

THYMOLEON, *vid.* THYMOLION.

THYMVS, i. m. *vel* THYMVM, i. n. [Θύμος] *Herba hor- ſis dorata, cuius flore summopere apes delectantur.* Plin. 21, 10 oti m et thymi (*genera*) candidum ac nigricans. Floret autem irca ilſtitia, quum et apes decerpunt, et augurium mellis eſt. Pro- rent enim ſperant apiarii large florente eo. Laeditur imbribus, mit que florem. Semen thymi non poteſt deprehendi, quum ori- ani rquam minutum, non tamen fallat. *Haec Plinius.* Martial. 40 Hyblaeis madidas thymis placentas. Columel. 11, 3 Thy- um et transmarina cunila, et ſerpyllum, *etc.* Albus thymus rib t. 15. Dulcior thymo Virg. Ecl. 7, 37. Cecropium ym n Idem Georg. 4, 270. Apes paſcuntur thymo Virg. Ecl. 77 Redolentque thymo fragrantia mella Idem Georg. 4, 169. fi thymo Virg. Georg. 4, 241. *Conf.* Martial. 11, 47. Co- m. , 4. Pallad. 1, 37. *et* Sept. t. 13. Sidon. Ep 8, 4.

THYMIANVS, a, um. Adi. *a Thymo.* Plaut. Bacch 5, 2, 11 Vetulae thymianae. Thymianas Turnebus 24, 11 *interpretatur malas, op inquinatitatem viae macrescentes. Sed* Thymiamae *in veteri- is Veris sunt, i.* Thymi amantes, *quod simul in oues, et in senes, de qui- is i ſermo eſt, conueniat, vt oſtendit Salmaſius.* Thymianus *forma- um, a* pediſequus *et similia.*

THYMITES, ae. f. [Θυμίτης] *Vinum, ex thymo confectum: ea orma dictum vt Abſynthites.* Columel. 12, 55 Vinum abſinthiten et yſſi iten, et abrotoniten, et thymiten, et maratriten, *etc.*

THYMINVS, a, um. Adi. [Θυμινός] *Ex thymo factum.* Colu- iel. , 33 Cum melle Attico: vel ſi id non eſt, vtique thymino cele- natur.

THYMOSVS, a, um. Adi. [Θυμώδης] *Idem.* Plin. 11, 15 Thy- oſi mel non coit.

THYNIA, ae. f. [Θυνία] *Strabo l. 12 Insula in fronte Bithy- iae hinc*

THYNICVS, a, um. Adi. *Annulus veteribus dicebatur e mero auro nſ us.* Iſidorus 19, 32 *inter genera annulorum*, Thynicus, *inquit,* uru primum in Bithynia fabricatus: aſſertque molles Maecenatis erſi los de morte Horatii Flacci vt id probet,

Lugent te mea vita, te ſmaragdus,
Beryllus quoque Flacce: nec nitentes,
Nunc per candida margaritas quaero,
Nec quos Thynica lima perpoluit
Annellos, nec laſpios lapillos.

THYNVS, a, um. Adi. [Θύνος] *Vt*, Merce Thyna beatus Hor. art 3, 7, 3.

THYNNVS, *vid.* THVNNVS.

THYON, *vid.* THYA.

THYONEVS, *trium Syllabarum*, [Θυωνεύς] *Bacchi epitheton, uod τὸ τῷ θύειν quod est sacrificare, deductum putant: eo quod ei ad-*

huc inter humanos versanti sacrificabatur. Hor. Carm. 1, 17, 23 Nec Semeleius Cum Marte confundet Thyoneus praelia. Acron *sic exponit*, Thyone mater Semeles dicta eſt matris Liberi patris. Dicit ergo per vinum rixam non futuram inter ſe. Thyoneus autem filius Liberi fuit, qui in Chio inſula regnauit, pater Thoantis regis, cuius filia fuit Hypſipbile, quae coniuratione facta aduerſus viros ſola patrem ſeruauit. *Hactenus* Acron Porphyr. vero, Thyone, *inquit*, Semele a Graecis dicta: vnde Thyoneus dicitur. *Hoc etiam ex Graecis format Lambinus, qui tamen ipſam* Semelen *a furendo,* ἀπὸ τῆ θύειν *sic dictam aiunt. Ac sane* Semeleium *et* Thyonea *coniunctura vix videtur fuisse Poëta, niſi ad etymologicam rationem reſ. exſtet.*

THYONIANVS, a, um. Adi. *Bacchus sic dictus* Catull. 27, 7 Hic merus eſt Thyonianus. *Quo verſu ſignificat Meraca Bacchi pocula per transnominationem. Redituus enim Bacchus matrique fulminatae ſuperſtes, Thyonianus vocatus eſt: vel potius illum dilaceratum reducem ſoſpitemque vitae redditum hoc nomine ſacra canebant arcana.* Auſon. praef. Eidyll. 17 Ne in ſacris et fabulis aut Thyonianum mireris aut Virbium, illum de Dionyſio, hunc de Hippolyto reformatum.

THYRA, *ianua: vnde*

THYROMA, atis. n. Vitr. 4, 6 *et* 6, 4. *Conf. Baldi Lex.*

THYROREVM, i. n. *Spatium inter duas ianuas interiacens locus ianitoris, qui* θυρωρὸς *Graecis eſt.* Vitruu. 6, 10.

THYRE, *Ciuitas Meſſeniorum. Sed diuus Auguſtus Lacedaemoniis adſcripſit, quod Meſſenii cum Antonio ſenſiſſe viderentur.* Stat. Theb. 4, 48 Et Lacedaemonium Thyre lectura cruorem.

THYRĒATIS, idis. Patronym. *A* Thyrea *Argolidis vrbe, de qua pugnatum cum Lacedaemoniis. Hinc* Terminum *alloquens* Ouid. Faſt. 2, 663 Si tu ſignalles olim Thyreatida terram, Corpora non leto miſſa trecenta forent.

THYRREVS, i. m. Plin. 2, 103 Thyrreum lapidem quamuis grandem innatare, eundemque comminutum mergi *in miraculis refert: nempe plurium ſunt in eo genere, ipſa lignorum quorundam ſcobs, ebur- tae, quarum partículae ſpecifice grauiores.*

THYRSVS, i. m. [θύρσος] *Virga et caulis cuiuslibet herbae, praefertim lactucae.* Plin. 19, 8 Inuentum omnes thyrſos, vel folia lactucarum prorogare vrceis conditos, ac recentes in patinis coquere. Thyrſus lactuculae Suet. Aug. c. 77. *conf. Caſaub. ad h. l.* Fragiles thyrſi Stat. Theb. 2, 664. Pampinei thyrſi Claud. Conſ. Hon. 4, 602. Spectabilis thyrſus Plin. 21, 15 (18). Teretes thyrſi Stat. Achil. 2, 175. Virentes fronde thyrſi Ouid. Met. 11, 29. *add.* Propert. 3, 2, 25. ¶ 2 Thyrſus, [Θύρσος] *Haſta ferrata hederis obtecta, quam in Orgiis Bacchicis quatiebant. Scribit Diodorus 5, 1 Dionyſium in exercitu habuiſſe mulieres thyrſis armatas. Et* Macrob. Saturn. 1, 18 *ait* Liberum patrem tenere thyrſum, quod eſt latens telum, cuius mucro hedera lambente protegitur. *Inde* Thyrſiger *dictus eſt Bacchus.* Catul. Argon. f. 62, 256 Horum pars tecto quatiebant cuſpide thyrſos. Ouid. Amor. 3, 15, 17 Corniger increpuit thyrſo graviore Lyaeus. Sen. Herc. Fur. 904 Tectam virenti cuſpidem thyrſo gerens. Graui thyrſo metuendus Liber Hor. Carm. 2, 19, 8. Quatere thyrſum Sen. Herc. Oet. 243. Leuem thyrſum vibrare manu Idem Oedip. 628. Thyrſus *per translationem pro Stimulo et incitamento*, Lucret. 1, 921 — Sed acri Percuſſit thyrſo laudis ſpes magna meum cor. Sic, vbi mota calent ſacro mea pectora thyrſo Ouid. Triſt. 4, 1, 43.

THYRSICVLVS, i. m. Dimin. Apul. de Herb. c. 68.

THYRSIGER, a, um. Adi. [Θυρσοφόρος] *Vt*, Candida thyrſigeri proles generoſa Lyaei Sen. Med. 110. India Thyrſigera Sen. Hippol. 752. Bacchus Pallad. Inſit. f. lib. 14, 87.

THYRSION, i. n. *Herba, ap.* Apul. de Herb. c. 1.

THYSBE, *vid.* THISBE.

THYSSELINVM, i. n. Herba. Plin. 25, 11.

THYSVS, i. m. *Antique* Sus. Varro de R. R. 2, 4 Graece dicitur ὗς, olim Thyſus dictus, ab illo verbo, quod dicunt θύειν, quod eſt immolare. Ab ſuillo enim genere pecoris immolandi initium primum ſumtum.

T I *et* T I B

TIĀRA, ae. f. [τιάρα] *Ornamentum capitis Perſicarum prius mulierum: quo poſtea vſi ſunt et reges et ſacerdotes.* Brachia ac crura velamentis, caput tiara tegit Iuſtin. 1, 2, 3. Iuuen. Sat. 6, 515 — Phrygia veſtitur bucca tiara. *add.* Id. 10, 267. Virg. Aen. 7, 247 — ſceptrumque ſacerque tiaras. Hic per vſurpationem dicitur; nam tiara dicimus, ait Seruius. Tiaram (inquit Donatus) dixit pileum, quo Phryges vtuntur, quum celebrant ſacra. Inde ſacrum dixit, quia quod ad ſacra pertinet, ſacrum eſt.

TIARATVS, a, um. Adi. *Tiaram geſtans.* Sidon. Epiſt. 8, 3 Inter ſatrapas regum tiaratorum.

TIBARENI, orum. m. [Τιβαρηνοί] *Populi Scythici, de quibus* Mela 1, 20 *fr.* Tibareni chalybas attingunt, quibus in riſu luſuque ſummum bonum eſt. Val. Fl. 5, 148

Inde Genetaei rupem Ionis, hinc Tibarenum
Dant virides poſt terga lacus, vbi deſide mitra
Foeta ligat, partuque virum fouet ipſa ſoluto,

i. vbi puerpera miniſtrat viro in lecto decumbenti, quaſi ipſe geſtandi et pariendi labores ſuſtinuiſſet. Sumtum ex Apollon. Rhod. 2, 1 12 ſq.

TIBERIS, *et per Syncopen*, TIBRIS, is, et idis. m. [Τίβερις, Θύβρις] *Amnis Italiae e media fere longitudine Apennini Aretinorum finibus defluens, tenuis principio, nec fere nauigabilis. Sed duobus et quinquaginta fluuiis augetur: praecipuis autem Nare et Anione: nec minus tamen aquis, fontibusque in vrbem perductis: et ideo quamlibet magnarum nauium ex Italo mari capax, rerum in toto orbe nascentium vector placidiſſimus. Primum ab aquarum colore* Albula *dictus eſt, deinde* Thybris (*vnde Gr.* Θύβρις) *denique* Tiberis *appellatus, a rege Tuſco eius nominis, iuſta eum in bello occiſo,* Virg. Aen. 8, 330 Aſperque immani corpore Thybris, A quo poſt Itali fluuium cognomine Thybrin Diximus: amiſit verum vetus Albula nomen. *Nugatur* Seruius *ad h. l. cum Graeculis, dictum ἀπὸ τῆς δέξιας*, ab iniuria, propter regem Tuſcorum, latrocinari circa eius fluminis ripas, ac vaſtare omnia ſolitum. *Quia tamen aliquid ſubeſſe doctrinae ſolet, relinquatur, ſed emendatior alter locus Seruii ad illud* Aen. 7, 500 Si quando Thybrim, vicinaque Thybridis arua Intrabo: Vt autem, *inquit*, Thybris dicatur, haec ratio eſt, Quodam tempore Syracuſani, victores Athenienſium ceperunt Syracuſis ingentem hoſtium multitudinem: et eam caeſis montibus fecerunt addere munimenta ciuitati. Tunc auctis muris, etiam foſſa intrinſecus facta eſt: quae flumine admiſſo repleta munitiorem redderet ciuitatem.

Hanc igitur foſſam per hoſtium poenam et iniuriam factam, Thybrim vocauerunt ἀπὸ τῆς ὕβρεως. Poſtea profecti Siculi ad Italiam, eam tenuerunt partem, vbi nunc Roma eſt, vsque ad Rutulos et Ardeam, vnde eſt, Fines ſuper vsque Sicanos. Et Albulam fluuium, ad imaginem foſſae Syracuſanae Thybrin vocarunt, quaſi Ὕβριν. *Hactenus* Seruius. *Rurſus autem* a Tiberino *Albanorum rege in eo ſubmerſo pro* Thybri *dictus eſt* Tiberis. Ouid. Faſt. 2, 389 Albula quem Tiberim merſus Tiberinus in vndis Reddidit, hibernis forte tumebat aquis. *Hoc videtur poſſe conſtitui*, Thybris (Θύμβρις) *antiquum nomen Graecum fuiſſe: huic ſucceſſiſſe recentius* Tiberis: *quomodo in optimis quibuſque monumentis et libris hiſtoricis reperitur, niſi vbi dedita opera, vt apud Virgilium ll. cc. et alios Poetas, antiquum nomen repetitur. Ac prioris generis exemplis non eſt opus. Videamus Poëtica.* Cic. Att. 12, 20 Cogito interdum trans Tiberim hortos aliquos parare, et quidem ob hanc cauſam maxime. Arenoſi Thybridis vnda Ouid. Faſt. 1, 242. Autonius Thybris Virg. Aen. 5, 83. Caeruleus Tibris, *vid.* CAERVLEVS. Flauens Thybris Sil. 16, 680. Flauus Hor. Carm. 1, 2, 13. Laurens Virg. Aen. 5, 797. Romuleus Claud. Conſ. Prob. et Olyb. 226. Sceptriferi Thybridis vnda Sil. 8, 369. Tyrrhenus Thybris Virg. Aen. 7, 242. *Vocatruus* Idem Aen. 8, 540 — galeasque et fortia corpora volues Thybri pater. Ouid. Faſt. 5, 635 Thybri doce verum. *Et* 637 Thybris arundiferum medio caput extulit aluco. *Sed* 641 Et quem nunc gentes Tiberin norunt que timentque. *Et* 655 Mittite me Tiberi: Tiberinis vectus vt vndis *etc.* *Et* 659 Scirpea pro domino Tiberi iactatur imago. *Sic vbique in maiori editione Burm.*

TIBERĪNVS, a, um. Adi. [Τυβερῖνος] *Vt*, Tiberina oſtia Virg. Aen. 1, 17. Cic. pro Lege Manil. 33 Vos qui modo ante oſtium Tiberinum claſſem hoſtium videbatis. Ouid. Met. 15, 728 Tiberina ad oſtia venit. Fluminis Tiberini vnda Virg. Aen. 10, 833. Inſula Tiberina Claud. Conſ. Stilich. 2, 175. De hac inſula ſic Liu. 2, 5 Ager Tarquiniorum, qui inter vrbem ac Tiberim fuit, conſecratus Marti, Martius deinde campus fuit. Forte ibi tum feges farris dicitur fuiſſe matura meſſi, quem campi fructum, quia religioſum erat conſumere, defectam cum ſtramento ſegetem magna vis hominum simul immiſſa, corbibus fudere in Tiberim tenui fluentem aqua, vt mediis caloribus ſolet. Ita in vadis haeſitantis frumenti acernos ſedisse illitos limo: inſulam inde paullatim, et aliis, quae fert temere flumen eodem iniectis, factam. Poſtea credo additas moles, manuque aditum, vt tam eminens area, firmaque templis quoque ac porticibus ſuſtinendus eſſet. *Hactenus ille. Eſt et inter cognomina:* Canutius Tiberinus Cic. Philipp. 3, 23. *Etiam ipſe* Tiberis *fluminis Deus*, Virg. Aen. 8, 31 Huic deus ipſe loci fluuio Tiberinus amoeno, *etc.* Flauus Tiberinus Virg. Aen. 7, 31. Ouid. Met. 14, 614 Regnum Tiberinus ab illis Cepit, et in Tuſci demerſus fluminis vndis Nomina fecit aquae.

TIBRĪNVS, *per ſyncopen, pro Tiberinus.* Claud. de Laud. Seren. Reg. 17 Praeſcia fatorum Tanaquil, rediensque per vndas Cloelia Tibrinas. *Forte melius* Thybrinas.

TIBERĪNIS, idis. f. Patronym. [Τυβερινὶς] Ouid. Faſt. 2, 597 Dixerat, annuerant Nymphae Tiberinides omnes.

TIBRICŎLA, ae. m. Prudent. Periſt. 11, 174 Paſcit item ſanctis Tibricolas dapibus. *Mel.* Thybricolas.

TIBERIAS, ădis. f. [Τιβεριὰς] *Vrbs Galilaeae, ab Herode condita, et ſic appellata in honorem Tiberii Caeſaris. Ptolem. 5, 16.* Tiberias, Lacus.

TIBERIVS, i. m. [Τιβέριος] *Praenomen, de quo* Epit. ſub Val. Max. Tiberii coeperunt vocitari, qui ad fluuium Tiberim naſcebantur. *Proprium eſt in* Tiberio Nerone Caeſare, *qui ab Auguſto imperauit. Vitam eius vide in* Suetonio, *et Hiſt. apud* Tacit. Ann. 6 *extr.*

TIBEREIVS, a, um. Adi. [Τιβερήιος] Stat. Silu. 3, 3, 66

Tibereia primum
Aula tibi, vix dum ora noua mutante iuuenta.
Panditur.

TIBERIANVS, a, um. *Idem.* Plin. 15, 15 Pira Tiberiana, quae Tiberio placuere.

TIBI. [σοί] Dativus, *a* Tu *Pronomine, vid. ſuo loco.*

TIBIA, ae. f. [κνήμη] *Proprie Os cruris oppoſitum ſurae.* Celſ. 8, 1 Ipſum autem crus eſt ex oſſibus duobus, *etc.* Verum alterum os ab exteriore parte, *etc.* Alterum a priore parte poſitum, cui tibiae nomen eſt, longius, et in ſuperiore parte plenius, ſolum cum femoris inferiore capite committitur, ſicut cum humero cubitus. ¶ 2 *Inſtrumentum muſicum quod inflatur,* (αὐλὸς) *robuſtius et amplius, puto, fiſtula, a qua differre, ſatis indicat ipſum nomen, cum* tibia *ex oſſibus cruris auium, gruum v. g. primum facta eſſe videatur.* Plin. 16, 36 Calamus vero alius totus concauus, quem ſyringiam vocant, vtiliſſimum fiſtulis, quoniam nihil eſt ei cartilaginis atque carnis. Orchomenius eſt continuo foramine peruius, quem auleticon vocant. Hic tibiis vtilior, fiſtulis ille. *Pallas apud* Ouid. Faſt. 6, 697 Prima terebrato per rara foramina buxo, Vt daret effecti tibia longa ſonos *etc. narrat enim, vt abiectam a ſe tibiam Satyrus inuenerit.* Tibiae dextrae et ſiniſtrae *multum negotii faceſſiuerunt viris doctis: itemque* tibiae pares atque impares, *vid. Scal. Poët. 1, 20, Salmaſ. ad Vopiſci Carinum* p. 825 ſqq. *Hack. etc. Simplicior ſententia, nescio an verior, eſt, quam propoſuit* ad Terentianae Andriae didaſcaliam *Anna Fabri: duas tibias ſimul inflabant, harum dextra, quam dextra manu tractarent, grauiores ſonos edebat, acutiores ſiniſtra. Sed poterant etiam ambae eſſe dextrae, i. ſoni grauioris, ambae ſiniſtrae: et hae* tibiae pares; impares *autem cum altera* dextra *eſt ſiue grauior,* ſiniſtra, *ſiue acutior, altera etc. Nunquam puto, ad liquidum res perducetur. Caeterum qui velit denuo quaerere, illum* didaſcalias Terentianarum fabularum *et* Donati prolegomena *conſiderare oportet, et locum* Varronis, *quem damus in* INCENTIVVS *ſub* INCINO. Plin. 16, 36 f. 66 *Occaſione arundinum quaedam habet de tibiis, huc quoque referenda*, Caedi ſolebant tempeſtiue vsque ad Antigenidem tibicinem, cum adhuc ſimplici muſica vterentur, ſub Arcturo (*ſub arcturi exortum, menſe Septembri*) ſic praeparatae aliquot poſt annos vtiles eſſe incipiebant. Tunc quoque multa domandae exercitatione, et canere tibiae ipſae docendae, comprimentibus ſe ligulis (*illa ſuprema parte tibiae, quae labiis tibicinis continetur, cui ſpiritum infundit, quam moderari labiis et lingua artis eſt*) quod erat illis theatrorum moribus vtilius. Poſtquam varietas acceſſit, et cantus quoque luxuria, caedi ante ſolſtitia coepta (*cum adhuc molliores et ad varium compreſſum aptiores ligulas praeſtant*) et fieri vtiles in trimatu, apertioribus earum ligulis ad ſtridendos ſonos, quae inde ſunt et hodie. Sed tum ex ſua quamque tantum arundine (*ſumtam ligulam tibiae*) congruere perſuaſum erat, et eam, quae radicem anteceſſerat, (*ſiniſtrae*) tibiae conuenire, quae cacumen, dextrae: imo quantum praciatis, quas ipſe Cephiſſus (*amnis*) abluiſſet. Nec ſolum ficas Tuſcorum e buxo, ludicrae vero loto, oſſibusque aſini, argento fiunt. Feſtus, Dextrarum tibiarum genus eſt, quae tenentur. Varro *apud* Seru. *ad* Aen. 9, 618 Biſorem dat tibicinum. Biſonum, imparem. Et ſeruauit eis tibiarum ſuarum ram. Tibiae aut Serranae (*ſ.* Sarranae) dicuntur, quae ſunt et aequales habent cauernas. Ergo *biſorem* diſſonum diſſimile non enim ſunt pari modulatione compoſitae. Vt enim ait Tibia Phrygia dextra vnum foramen habet: ſiniſtra duo, c vnum acutum ſonum habet, alterum grauem. *Add. quae de* H Hyagni Apul. Flor. p. 341, 11 *qui* primus duas tibias vno ſpir mauit, primus laeuis et dextris foraminibus, acuto timitu bombo concentum muſicum miſcuit *etc.* Cic. Tuſc. 1, 1c intelligo quid metuat, quum tam bonos ſeptenarios fundat ad Hor. de Arte Poët. 202 Tibia non vt nunc orichalco vincta, tu Aemula; ſed tenuis, ſimplexque foramine pauco. Si ex ol dulate canentes tibiae naſcerentur, num dubitares quin ineſſet i tibicinis quaedam ſcientia? Cic. de Nat. Deor. 2, 22. Quo cantu tibiarum tota vicinitas perſonat Cic. pro S. Roſc. Amer *De* tibiis *recte loqui doceat nos etiam* Quinctil. 1, 11, 7 *vbi declar cem* κατατεπλασμένον, ſic appellantur, *inquit*, cantus tibiarum praecluſis, quibus clarefcunt foraminibus, recto modo exitu rem ſpiritum reddunt. *Et* 11, 3, 20 Vt tibiae eodem ſpiritu a alium clauſis, alium apertis foraminibus, alium non ſatis pu alium quaſſae ſonum reddunt, ita fauces *etc.* Ibid. 50 Illa ia ne apertis, vt aiunt, tibiis *i. pleno ſono et graui pronuntianda.*

Adde et diſtinctum, quem Muſica tibia, flatum,
Concipit: aut ille eſt preſſo modulamine parcus,
Aut tumidum largo ſublimat flamine bombum
Aut raucos frangit modulos, aut lene ſuſurrat,
Aut exile trahens ſonitus producit acutos,
Aut murmur tenerum ſubludit voce minuta

Prudent. Apoth. v. 843 ſeqq. Multifora buxo tibia Sen. A ſ. 5. Cana tibia Lucret. 2, 620. Concionaria tibia *Gracchi* Gell. 1, 11. Curua tibia Virg. Aen. 11, 737. Ir tibia, et Succentiua, *vid.* INCENTIVVS in INCINO. N tibiae Auctor ad Herenn. 4, 44 c. 33. *conf.* Plaut. Caſ. 4, 3 Apul. Met. 4 p. 157. Querulae tibiae cantus Hor. Carm. Sacrifica dulces tibia effundat modos Sen. Agamem. f. 6. bia *nuptialis eſt* Apul. Met. 4 p. 157, 37. Adhibere tibia Quinctil. 1, 10. Canere tibiis Idem 1, 10. Canere ad *vid.* CANO. Cic. de Clar. Orat. 192 c. 51 Si tibiae inflatae ferant ſonum, abiiciendas eas ſibi tibicen putet. *Obſ.* Til *ſiculino genere apud antiquos, teſte* Nonio 3, 256 Varr. Modio, meas lubidines, ac tibias bilingos. *Eſt liber elegans Caſp. Ba iunioris de Tibiis veterum Amſt. 1679. 12. editus, et excerptus i Lexico, vnde petere plura volentes poſſunt.*

TIBIALIS, e. Adi. [αὐλητικὸς] *Quod eſt idoneum ad tibias fa* Plin. 16, 36 f. 66 Tertia arundo eſt tibialis calami, quem aulet cebant. Antra per palati Crapulis reſtanda buccis, Gemit aura Sidon. Carm. ſub Epiſt. 9, 13.

TIBIALE, is. n. [περικνημὶς] *Velamentum tibiarum: q Arma, quibus crura muniuntur, Tibialia vocant.* Sueton. c. 82 Hieme quaternis cum pingui toga tunicis, et ſubuculae laneo, et femoralibus, et tibialibus muniebatur. *conf. Caſaub.* Paullus Iureconſ. in l. Qui commeatus. D. de re milit. Si til humerale miles alienauit, caſtigari verberibus debet. Tibi γονυπλίδια Onomaſt. Vet.

TIBIATIM. Adu. *Vsque ad mediam partem tibiae.* Feſt. Mul leos, *ſcc. Scalig. et Dacer.*

TIBIARIVS, i. m. *Qui facit tibias.* ἀυλοποιὸς Gloſſ. *Lat. G*

TIBĪCEN, inis. m. [αὐλητὴς] *Qui tibia canit.* Cic. Fam Ille autem qui ſciret, ſe nepotem bellum tibicinem habere, et num vnctorem, diſceſſit a me Liu. 1, 43 Cornicines, tibici Nimis nihili tibicen fiem! Plaut. Merc. 1, 2, 15. Hor. de Arte P Sic priſcae motumque et luxuriam addidit arti Tibicen, tu vagus per pulpita veſtem. Ad cantus, ad tibicinem profe des honoratorum virorum Cic. de Legib. 2, 66 c. 24. Tibici Romae facrificiis praecinebant Liu. 9, 30. *conf. Brouckhuſ.* bull. 2, 1, 86. Nunciata filii morte tibicinem facere iuſſit Marc. c. 12 *extr. add.* Varr. L. l. 5, 7. Non ſunt in orati quam tibicini perculſionum modi, ſed vniuerſa comprehenſio Orat. 198. Tibicen ſine tibiis canere non poteſt Idem 2, 338. ¶ 2 Tibicines in aedificiis appellantur Colu quibus ruſtici tecta ſua fulcire ſolent: a ſimilitudine tibia can qui vt cantantes ſuſtinent, ita illi aedificiorum tecta. Feſt. Sat. 3, 193 Nos vrbem colimus tenui tibicine fultam. Arn 92 Ardentem, vt quidam ferunt geſtatorem, baiulum, tibici lum ac deſtinam caeli. Ouid. Faſt. 4, 695 Haec modo verreb tem tibicine villam.

TIBICĪNA, ae. f. [αὐλητρὶς] *Mulier tibia canens.* Pla 2, 4, 1 Poſtquam opſonauit herus, et conduxit coquos, tibici haſce, apud forum, *etc. Add.* Ter. Adelph. 5, 7, 7 *et* 9. Martial Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis. Meretrix tibicin Epiſt. 1, 14, 25. *conf.* Plin. 34, 8. Gell. 2, 1.

TIBICINIVM, i. n. Apul. Flor. 1 p. 341.

TIBICINO, āre. *Tibias canere.* Fulgent. Mythol. 3, 9 Ori cinantium. *Et* Tibicinandus *apud* Tertull. de Anim. c. 38.

TIBICINĀTOR, ōris. m. Gloſſ. Cyril. Graece αὐλητής.

TIBINVS, i. m. Modus a tibiis, *ſcc.* Non. 1, 246 Varro, tus matris Deûm tonimus tibinos tibi nunc femineri.

TIBISIS, is. m. Scythiae fluuius Herodot. 4. *Hinc*

TIBISENVS, a, um. Adi. *Vt*, Oſtia Tibiſena Valer. Fac

TIBVLLVS, i. m. [Τίβυλλος] *Cognomen Albiorum. In hi* Quinctiliani *ſententia* 10, 1 cum primis elegans, et terſus, ad am delicias aliquando procliuior. Ouid. Amor. 1, 15, 28 Done ignes, arcusque Cupidinis arma, Dicentur numeri culte Tulle tui. *Vid.* ALBIVS.

TIBVLVS, i. m. *Arbor, pinaſter.* Plin. 16, 10.

TIBVR, uris. n. [Τίβερ, Τίβερις, Τίβυρα, Τίβερα] *Vrbs fedecim millibus paſſuum diſtans ab vrbe Roma: quam*, teſte Soli auctoritate Catonis, Catillus Arcas praefectus claſſis Euandri co Seruius, De Graecia, *inquit*, tres fratres venerunt ad Italiam, C

Tibur vel Tiburnus. Hi simul omnes vnam fecere ciuitatem, de fratris maioris nomine Tibur appellauerunt: licet et alias singuli. *Hactenus* Seruius *enarrans illud* Virg. Aen. 7, 670 gemini fratres Tiburtia moenia linquunt, *etc.* Plin. 16, 44 id est nobile, *inquit* Seruius: aut per transitum tetigit illud, liquando, quum a Senatu auxilia poscerent Tiburtes sub commene beneficiorum, hoc tantum a Senatu responsum acceperunt, i estis. *Haec* Seruius *explicans illud* Virg. Aen. 7, 629 Quinque agnae positis incudibus vrbes, *etc.* Hor. Carm. 2, 6, 5 Tigeo positum colono. Fertile Tibur Idem Carm. 4, 3, 10. eum Martial. 1, 13. Supinum Tibur Hor. Carm. 3, 4, 23. um Tibur Idem Epist. 1, 7, 45. Vdum Tibur Idem Carm. 3, Viridi Tiburis ripae Idem Carm. 4, 2, 31.

TIBVRS, urtis, *vel* TIBVRTIS, e. Adi. [Τιβούρτιος] *Quod est Tiburi.* Suetonius Calig. c. 21 Inchoauit autem aquaeductum regio- Tiburti. Cic. de Orat. 2, 224 Villam in Tiburte habes. lu. 1, 3, 99 Hic tua Tiburtes Faunos chelys, et iuuat ipsum idi. Hor. Serm. 1, 6, 108 Quum Tiburte via Praetorem quinnuntur Te pueri latanum portantes, oenophorumque.

TIBVRTINVS, *et* TIBVRTIVS, a, um. *Alia* Adi. Martial. 4, Nec Tiburtinis cedite frigoribus. Hor. Serm. 2, 4, 70 Picenis u pomis Tiburtia succo.

TIBVRTVS, i. m. *qui idem et* TIBVRNVS *dicebatur, et* Tio numine colebatur: cui etiam lucus erat ibi sacratus ab Horatio na tus, Catilli, qui Amphiarai filius erat, fuit filius, oppidumque condidit, *vt refert* Solinus, *et probat* Maro *his verbis* Aen. 7, um gemini fratres Tiburtia moenia linquunt Fratris Tiburti cognomine gentem. Horatius *tamen videtur existimare* Tibur o conditum fuisse, *cum* Tibur moenia Catilli (f. Catili Od. 1, ocet: *et* Catonis *sententia fuit, eam vrbem positam a Catillo Arcesecto classis Euandri, fuisse. Annotauit Turnebus.*

T I C

TICHOBATES, ae. m. Exhibuit Tichobaten, qui per parietem so cucurrit Vopisc. in Carino c. 18. *Est mere Graecum* τειχοβάτης *quasi tu* murisc ansorem *dicas.*

TICIDA, *Poeta elegiacus.* Quid. Trist. 2, 433 Quid referam Tici- id Memmi carmen? *etc.*

TICINVM, i. n. [Τίκινον] *Nobile Insubrium oppidum, quod nunc Pago dicitur. Est et* TICINVS, Fluuius oppido vicinus Plin. 3, 16. esino. Claud. Cons. Hon. 6, 195 Pulcher Ticinus. *conf.* Sil. 5, 154 *etc. et* Sidon. Carm. 7, 552.

TIFERNVS, i. m. [Τίφερνος] *Fluuius Italiae. Et* TIFERNVM, *oppidum quod intercidat.* Inde TIFERNATES, populi, iuxta Theam Lucrinum in sexta regione Italiae. *Auctor* Plin. 3, 14.

T I G

TIGELLIVS, i. m. Tigellius Hermogenes, musicae artis scienditus, C. Caesari dictatori fuit familiaris, postea Cleopatrae, dciter cantabat, et iocabatur vrbane, Augusto quoque ita placet inter familiares ac domesticos haberetur. Erat autem largitor vt omnibus musicis et circulationibus multa donaret, et ideo eius tristes esse factos ait Horatius. Porro autem causam inse- hominis non mediocris ingenii habuit Horatius, quod carius parum scite modulata esse dicebat. *Haec* Porphyrio *in illud* erm. 1, 2, 1

Ambubaiarum collegia, pharmacopolae,
Mendici, mimi, balatrones, hoc genus omne
Moestum ac sollicitum est cantoris morte Tigelli.
Quippe benignus erat. Contra hic, ne prodigus esse
Dicatur metuens, inopi dare nolit amico,
Frigus quo diramque famem propellere possit. *etc.* Fuit gellius et tibicen, et cantor, Phaneae nepos, natione Sardus, parum aequus. id quod indicat eius epistola ad Fabium Gam. 7, 24 Amoris, *ait*, quidem tui, quoquo me verto, vestil proxime de Tigellio. Sensi enim ex literis tuis, valde te la- *Paullo post*, At vide quid succenseat. Phaneae causam sum, ipsius quidem causa: erat enim mihi sane familiaris. Is ad vit, dixitque iudicem sibi operam dare constituisse eo ipso die, P. Sestio in consilium iri necesse erat. Respondi, nullo modo ere posse: quem vellet alium diem si sumsisset, me ei non defu- Ille autem, qui sciret se nepotem bellum tibicinem habere, t s. bonum candorem, discessit a me, vt mihi videbatur, iratior. Sardos vaenales, alium alio nequiorem. Idem Att. 13, 49 gellio, si quid noui; qui quidem, vt mihi Gallus Fabius scripsit, διαφέρειν mihi quandam iniquissimam, me Phaneae defuisse, eius causam recepissem, quam quidem receperam contra pueros ios Cn. F. non libenter: sed Phaneae causa volebam: erat enim, *Etiam* Horatius Sardum *fuisse* Tigellium, et Caesaris amicum, rsibus ostendit Serm. 1, 3, 1

Omnibus hoc vitium est cantoribus, inter amicos
Vt nunquam inducant animum cantare, rogati:
Iniussi, nunquam desistant. Sardus habebat
Ille Tigellius hoc. Caesar, qui cogere posset,
Si peteret per amicitiam patris, atque suam, non
Quidquam proficeret: si collibuisset, ab ouo
Vsque ad mala citaret, Io Bacche, *etc.*

TIGILLINVS, i. m. [Τιγιλλῖνος] *Vir vitae corruptissimae, qui per iudicium multa a Nerone consequutus est, quem ad omnia corrupta Auctor* Cornelius Tacit. Ann. 14, 60.

TIGILVM, TIGNARIVS, *vid.* infra TIGNVS.

TIGNVS, i. m. *et* TIGNVM, i. n. ξύλον, δοκὸς Gloss. Lat. Gr. [δοκὸς, ἱκρίον, πάκτειον] *Trabs qua varie disposita domus exstruuntur: ad tendo, vt tradit* Vlpianus in l. 1. D. de tign. iunct. Caes. Bell. Gal. 4, 17 Tigna bina sesquipedalia ab imo praeacuta, dimensa ad altitudinem fluminis. In contignationibus tigna et axes Vitr. 4, 2. Tiburum cubilia Id. ib. *conf.* Id. 10, 21. Sen. Ep. 120. Propert. 4, 3, 9 Siue in furtiuo gemuit stans noctua tigno. Hor. de Arte Poet. 279 — et modicis instraunt pulpita tignis. Ouid. Met. 8, 6 Sordida terga suis nigro pendentia tigno. In superficie tigri que caritas nobis patriae pendet? Liu. 5, 34. Arrectaria tigna Vitruu. 10, 17. *Vid.* ORTHOSTATA. Polire tigna Claud. Cons. Stilich. 2, 323. Leuia radere tigna Lucret. 5, 1266. Leuare, et radere. Tigni nomine, *Omne genus materiei, ex qua aedificia constant, continetur.* Vlpian. De tigno iuncto l. j. et Ad exhibendum. l. Tigni. Et Cains de verb. signific. l. Tigni. Hor. Epist. 2, 2, 73 Torquet nunc lapidem, nunc ingens machina tignum. Tigni appellatione in vineis necessaria continentur, vt puta perticae pedamenta. Vlpian. De tigno iuncto l. j. *add.* Fest. *et. Rosin. Antt. Rom. 8. c. vlt. p. 870.*

TIGNARIVS, a, um. Adi. [δοκοπλὸς, δοκοτέκτων. Gloss. Lat. Gr.] Tignarius faber, non solum is, qui tigna dolat, sed etiam qui solaria ligneа: hoc est qui trabes, caeteraque ad tabulata domus vtilia: et omnis qui aedificat, intelligitur, *inquit* Caius Iurisc. Cic. de Clar. Orat. 257 c. 73 Ego me Phidiam esse mallem, quam vel optimum fabrum tignarium. *add.* Inscript. Grut. p. 194 n. 2. *et* Fabrett. p. 707.

TIGNATIO, ōnis. f. [τέγασις, δόκωσις Gloss. Lat. Gr.] *Idem ergo quod contignatio.*

TIGILLVM, i. n. Dimin. [δοκίδιον] Liu. 1, 26 Is quibusdam piacularibus sacrificiis factis, quae deinde genti Horatiae tradita sunt, transmisso per viam tigillo, capite adoperto, velut sub iugum misit iuuenem. *add.* Aur. Victor de Vir. Illustr. c. 4. Tibul. 2, 1, 39 Illi compositis primum docuere tigillis Exiguam viridi fronde operire domum. Ianua fixa tigillo Catul. ad Ianuam 68, 39. *conf.* Plaut. Aul. 2, 4, 22. Phaedr. 1, 3, 14. Iuuenal. 7, 46. Apul. Met. 1 p. 117. *et* 9 p. 394.

TIGRANA, ae. f. [Τιγράνα] Ptolem. 6, 1. *Oppidum Mediae in mediterraneis.*

TIGRANES, is. m. [Τιγράνης] *Rex maioris Armeniae, cuius multam mentionem facit* Cic. pro Lege Manil. Lucan. 2, 637 Varios hinc concute Reges, Tigranemque meum.

TIGRANOCERTA, ae. f. [Τιγρανόκερτα] *Oppidum in montanis maioris Armeniae*, Plin. 6, 11. *a Tigrane conditum, vnde et nomen accepit, quasi* Tigranis *ciuitas. Nam* Certa *orientes lingua vrbem sonat.*

TIGRIS, is, *vel* idis. c. [τίγρις] *Animal velocissimum:* quod a velocitate nomen habet. Varro de L. L. 4, 20 *pr.* Tigris, qui etl vt Leo varius, qui vinus capi adhuc non potuit: vocabulum a lingua Armenia. Nam ibi et fagitta, et quod vehementissimum flumen, dicitur Tigris. *Nota, Masculino genere hic vsum Varronem. Quare etiam commune esse indicauimus.* Virg. Aen. 4, 367 — Hyrcanaeque admorum vbera tigres. Plin. 8, 18 Tigrin Hyrcani et Indi ferunt, animal velocitatis tremendae, et maxime cognitae dum capitur. Totus eius foetus, qui semper numerosus est, ab insidiante rapitur equo quam maxime pernici, atque in recentem subinde transfertur, *etc.* Plura leges toto capite. *it.* ib. c. 48. *et* 16, 27. *Barth. ad* Stat. Theb. 2 p. 333. Armeniae tigres Virg. Ecl. 5, 29. Aspera tigris Hor. Carm. 1, 23, 9. Atra tigris Virg. Georg. 4, 407. Maculosae tigridis forma Ouid. Met. 11, 245. Pessima tigris Virg. Georg. 3, 248. Rabidae tigres Virg. Georg. 2, 151. Saeuae tigrides Ouid. Epist 10, 86. Variae Sen. Hippol. f. 1. Virgatae Sen. Hippol. f. 3.

TIGRIFER, ĕra, ĕrum. *Tigres ferens. Vt* Tigriferi arua Niphatis Sidon. Carm. 1, 444.

TIGRINVS, a, um. Adi. [τιγρινὸς] Plin. 13, 15 Mensis praecipua dos in vena crispis, vel in vertice variis. Illud oblongo euenit discursu ideoque tigrinae appellantur.

TIGRIS, is. m. [Τίγρις] Flumen magnum *etiam appellatur propter velocitatem, quia instar bestiae nimia pernicitate decurrit.* Solinus c. 11 Tigrim *fluuium in* Armenia caput tollere dicit, mire quam lucido conspicuoque fonte: nec ab exordio flatum notum *esse*, sed primo pigre fluere, non cum suo nomine. At quum in fines Medorum inuectus est Tigris dicitur, ita enim Medi nominant fagittam. Influit in Arethiscam lacum, omnia pondera sustinentem: cuius pisces nunquam se alneo Tigridis immiscent, *etc.* *Vid.* Plin. 6, 27 *et Strabonem* 16. Rapidus tigris Lucan. 3, 256. Hor. Carm. 4, 14, 46.

TIGVRINI, orum. m. [Τιγυρῖνοι] *Populi Germaniae, qui quartam Heluetiae partem continebant.* Caes. Bell. Gall. 1, 11 Is pagus appellabatur Tigurinus. Nam omnis ciuitas Heluetia in quatuor pagos diuisa est. Hic pagus vnus quum domo exisset, patrum nostrorum memoria, L. Cassium Consulem interfecerat, et eius exercitum sub iugum miserat.

T I L

TILIA, ae. f. [φίλυρα] *Arbor.* Plin. 16, 40 Mollissima tilia, eadem videtur et calidissima: argumentum afferunt, quod citissime arcias retundat. Columel. 9, 4 At tiliae solae ex omnibus sunt nocentes. *Add.* Pallad. 1, 37. Tertull. de Idolol. c. 8. Leuis tilia Virg. Georg. 1, 173. Molles tiliae Ouid. Met. 10, 92. Pinguis tilia Virg. Georg. 4, 183. *De interioribus corticis vlmi tunicis, e quibus vincula fiunt, dixit* Plin. 24, 8 Corticis interior tilia lepras sedat. *Ex Graecorum vsu, vid.* PHILYRA.

TILIACEVS, a, um. Adi. [φιλυρεὸς] *Quod ex tilia factum est.* Columel. 12, 45 Arculae fagineae vel etiam tiliaceae, quales sunt in quibus vestimenta forensia conduntur, huic rei paullo amphoras praeparari debent. Tabulae Capitolin. in Ant. Pio 15.

TILIARIS, e. Adi. Cael. Aurel. Tard. 4, 1 Tabula tiliaris.

TILICA. [τίλικα] *Iocularis dicto apud* Cic. de Clar. Orat. 260. C. Rusius fuit accusator, vetus, quo accusante Christilium, Sisenna defendens, dixit quaedam eius sputatilica esse crimina. Tum C. Rutus, Circumuenior, inquit, Iudices, nisi subuenitis. Sisenna quid dicas, nescio, metuo insidias: sputatilica quid est hoc? sputa quid sit scio, tilica nescio. Maximi risus: sed ille tamen familiaris meus recte loqui putabat esse, inusitate loqui.

TILOS, *vid.* TYLOS.

T I M

TIMAEVS, i. m. Τίμαιος] *Siculus historicus, qui res Graecas conscripsit, etiam usque adeo arrogans, ait Plutarchus in Nicia, vt Thucydidem et Philistum in historia se facile superaturum iactaret. Ipse vero Siculo quadam pinguedine delibutus, ad ridenda quandam minimeque ad historiae grauitatem pertinentia digreditur. Hactenus Plutarchus.* De eo et Cic. de Orat. 2, 58. *et* Iam. 5, 12. ¶ 2 Timaeus *alter* Philosophus, *cuius nomine Plato librum inscripsit de natura, s. de Mundo, quem Latine conuertit Cicero.*

TIMAGORAS, ae. m. [Τιμαγόρας] *Athenienfis capitali supplicio affectus, quod Darium, ad quem legatus missus fuerat, more Persarum adulando adorauerat.* Valer. Max. 6, 43, 2.

TIMANTHES. [Τιμάνθης] *Pictor egregius Zeuxis tempore.* Huius est Iphigenia oratorum laudibus celebrata, qua stante ad aras peritura, quum moestos pinxisset omnes, et tristitiae omnem imaginem consumsisset, patris vultum velauit, quem digne non poterat ostendere. Sunt et alia ingenii eius exemplaria veluti dormiens *pinxit et* Cyclops in paruula tabella, cuius et sic magnitudinem exprimere cupiens, pinxit iuxta Satyros thyrso pollicem eius metientes: atque in omnibus eius operibus intelligitur plus quam pingitur. *Haec* Plin. 35, 10.

TIMAVVS, i. m. [Τίμαυος] *Nomen fluminis iuxta Aquileiam, qui e montibus delatus, decidit in profundum: deinde infra terram absorptus stadiis circiter triginta et centum, erumpit in mare.* Virg. Ecl. 8, 6 Tu mihi seu magni superas iam saxa Timaui. Idem Georg. 3, 475 — et Iapidis ama Timaui. Seruius, Iapidia pars est Venetiae, dicta ab Iapido oppido. Huius fluuius est Timauus. *Meminit huius* Plinius 3, 18. Contra hunc, *vt idem testatur* 2, 103 Insula parua est in mari cum fontibus calidis, qui pariter cum aestu maris crescunt minuuntque. Virg. Aen. 1, 248 Regna Liburnorum, et fontem superare Timaui. *Vid. Vadimonium in Melam, et Caelium* 22, 8.

TIMEO, ui, ēre. [δείδω, δειλάω, πλήσσω, φοβέομαι] *Malum exspectare, cum perturbatione animi.* Ter. Andr. 1, 5, 22 Misera timeo, hoc incertum quorsum accidat. Cic. Fam. 1, 9 Si qui se timere simularunt. Quem tamdiu tamque valde timuissent Nep. 18, 11, 2. Cic. de Diuin. 2, 114 Casum autem praelii nemo nostrum erat quin timeret. Idem Fam. 1, 5 Quanquam omnia sunt timenda, nihil magis quam pertidiam timemus. *Sic,* Timere vmbras Idem Att. 15, 20. Fraudem timere Ouid. Met. 7, 45. Quid tuta times Idem Met. 7, 47. Iram numinis timere Idem Met. 6, 310. Timeo tibi, *tanquam amico, ne quid mali accidat* Ter. Heaut. 3, 2, 20 Syre tibi timui male. Idem Andr. 1, 3, 5 Si illum relinquo, eius vitae timeo. *add.* ib. 2, 5, 8. Religiosus iudex libentissime patronum audit, quem iustitiae suae minime timet Quinctil. 4, 1. Dyrrachio timens Caes. B. C. 3, 13. Rei frumentariae timebat Idem ibid. 3, 74. *add* ib. c. 59. Timeo mihi abs te, *Ne malum mihi inferas.* Cic. pro Sulla 36 A quo quidem genere iudices ego nunquam timui. *add.* pro Flacco c. 20. Quinctil. 3, 10 An timendum a rege bellum. *i. Ne rex inferret bellum.* Sibi timere Virg. Aen. 2, 130. Iuuen. Sat. 6, 17 Cum furem nemo timeret Caulibus et pomis, sed aperto viueret horto. Plin. 14, 16 Timent aegris vini noxam. Ouid. Fast. 3, 617 Nec timui de morte tamen, metus abfuit iste. *h. e. Non timui ne Dido se occideret.* De illo nihil video quod timeam Cic. Fam. 9, 16 *i. ab.* Timere de Republica Idem Att. 7, 6. Ter. Andr. 1, 5, 34 Tum autem hoc timet, *(quia cupit)* ne deseras se. Cic. Att. 9, 4 Equidem illud molior, quod tu mones, sperasque fieri posse, vt mihi Caesar concedat vt absim, quum aliquid in Senatu contra Cn. agatur, sed timeo *(quia cupio)* ne non impetrem. Gell. 19, 1 Ipsum autem pro Aristippi anima timere. Plaut. Merc. Prol. 109 *Et apud* Ter. Phorm. 1, 3, 26 Timeo miser, quam hic mihi nunc rem nuntiet. Cic. Diuin. in Caec. 42 Quae quum cogito, iam nunc timeo, quidnam pro offensione hominum, qui illi inimici insensique sunt, et exspectatione omnium et magnitudine rerum, dignum eloqui possim. Timeo quemadmodum haec explicari possint Idem Fam. 11, 10. Haec quo sint eruptura timeo Idem Att. 2, 20. *Vid.* HORREO. Nunc illic quid agatur, magnopere timeo Idem Att. 3, 8. Quid possem timebam Idem Att. 12, 24. Timeo *(quia cupio)* vt sustineas Idem Fam. 14, 2. Idem Att. 14, 21 Ad me autem, quum Cassii tabellarium dimisissem, statim Balbus, O dii boni, quam facile perspiceres timere otium! *Paullo post,* Nemo est istorum, qui otium non timeat. Libro eodem Epist. 22 Timent otium. *Quod contra dixit* Epist. 20 Cupere pacem. Si potes archaicis conuiua recumbere lectis, Nec modica coenare times olus omne patella Horat. Epist. 1, 5, 1. *Passiu.* Martial. 11, 19 Fines mus populatur, et colonio Tanquam sus Calidonius timetur. Bello timeri Sil. 15, 649. Timetur argentum Martial. 3, 41. Sen. Ep. 13 Nulla causa vitae est, nullus miseriarum modus, si timetur quantum potest. Dam.num de ea re timetur Vlpian. in l. 1 D. quib. ex causs. in poss. eatur.

TIMENS, entis. Partic. [φοβέμενος] Ouid. Met. 14, 215 Mortemque timens, cupidusque moriri. Mortis timens Lucret. 6, 1237. Comiti timens Virg. Aen. 2, 729. Timentes poenam grauiorem Petron. c. 102.

TIMENDVS, a, um. *Aliud* Partic. [δειλαιός] *Vt,* Armis timendus Stat. Silu. 4, 3, 134. Dente timendus aper Ouid. Epist. 4, 104. Dentes timendi Hor. Carm. 3, 20, 10. Timendae Vnguibus Arcadiae volucres Lucret. 5, 31. Vox timenda Hor. Epod. 6, 9. *Add.* Id. Od. 3, 1, 5. Vrsa Ouid. Met. 14, 256.

TIMESCO, ere. Ammian. 31, 4.

TIMIDVS, a, um. Adi. [δειλός] Qui semper timet, *sec.* Seru. *ad* Virg. Ecl. 6 *quod tamen non semper obseruatur: vt* E naui timidae ambae in scapham insiluimus Plaut. Rud. 2, 3, 30. Cic. de Finib. 5, 30. Non refugiat timido sanguen, atque exalbescat metu? *Ex Poeta* Hor. Carm. 3, 19, 2 Codrus pro patria non timidus mori. Timidum atque ignauum iudicari Cic. Fam. 11, 18. *Conf.* Auct. ad Herenn. 4 c. 36. Timidus ac tremens Idem in Pison. 74. Vt imbelles timidique videamur Idem Off. 1, 82. Timidus A febri Vitr. 6, 1. Nimium me timidum, nullius animi, nullius consilii fuisse consiteor Idem pro Sext. 36 c. 16. Ad sectionem timidus Scribon. 288 *de aegroto.* Idem de Finib. 2, 63 c. 20 Ita non timidus ad mortem, vt in acie sit ob Remp. interfectus. Idem de Lege Agr. 1, 27 Liberi a delictis, cauti in periculis, non timidi in contentionibus. In labore militari timidus Cic. Fam. 7, 17. Senec. de Vita beata c. 21 (20) Auersantur diem splendidum nocturna animalia, quae ad primum eius ortum stupent, et latibula sua passim petunt, abduntur in aliquas rimas, timida lucis. Deorum timidus Ouid. Met. 5, 100. Timidus Mortis Sen. Ep. 82. Caes. Bell. Gall. c. 8, 13 Quorum periculo sic omnes copiae sunt perturbatae, vt vix iudicari posset, vtrum fecundis minimisque rebus insolentiores, an aduersis mediocribus timidiores essent. *Conf.* Id. ib. 3, 24. Cic. Att. 9, 6. *et* Fam. 13, 19. Timidiores paullo Idem de Finib. 1, 69 c. 20. Idem Off. 3, 115 Quae timido Animo, humili, demisso fractoque fiant. Conciones timidissimae Cic. Att. 7, 20. Homo timidus atque imperitus Cic. pro Caecin. 18. Mors timidissimum quemque consequitur Curt. 4, 14 *extr.* Oculis timidis vestem praetendere Ouid. Amor. 3, 6, 79. *al.* Tumidis. Passus timidi Virg. Aen. 6, 262. Pectus timidum Ouid. Met. 11, 478. Pede timido fugere Ouid. Met. 4, 100. Pudor timidus Id. Amor. 1, 5, 8. Turba timidissima columbae Idem de Arte Am. 1, 117. *Add.* Sen. Ep. 26. Petron. c. 34 *et* 85. Nemo minus timidus (lipp. 12, 24. ¶ 2 *Obseru. Pro cauto* timidus *accipit* Ep. 45. Matrem timidi flere non solere Nep. 8, 2, 2. *Pro fectibus timoris ac terroris posuit* Plaut. Bacch. 1, 1, 73 Aqua calet: hinc intro, vt laues, Nam vt in naui vecta es, credo timida *timore et terrore ita affecta, vt opus habeas balneis recreari, et mum restitui sanguini.*

TIMIDE. Adu. *Verecunde, minus audacter.* Cic. de Fin. Tum ille timide, vel potius verecunde, Facio, *inquit,* equidem. Tusc. 2, 55 c. 23 Sed hoc quidem in dolore maxime est prouid ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignaue, ne quid seruiliter briterue faciamus. Id. de Diuin. 2, 67 Timide fortasse signifebat, quod fidenter infixerat. Credens timide Ouid. Epist. 6, 15. mide ac pedetentim ad aliquid agendum descendere Cic. pro 51 c. 16. Timide hoc dicam Idem Philipp. 12, 24. modice et timide Idem pro Sull. 80. Promittere timide Arte Am. 1, 631. *Comp.* Omnia trepidantius timidiusque Caes. Bell. Ciu. 1, 19. Timidius decedere Vell. 2, 87, 3. *perl.* Timidissime dicere Quinct. 11, 1. Reducere spiritum Petro

TIMIDVLVS, *vnde*

TIMIDVLE. Adu. Apul. Met. 4 p. 434. *Al.* timidicule.

TIMIDITAS, ātis. f. [δειλία, κάκη] Cic. de Finib. 1, 49 rebus intelligitur, nec timiditatem ignauiamque vituperari, nec dinem patientiamque laudari suo nomine. Idem Tusc. 3, 1 qui recipit, recipiat necesse est timiditatem et ignauiam. Cau et timiditas in causis Idem de Orat. 300 c. 64. Ingenua ti Idem de Orat. 2, 10 c. 3. Cur ei bello propter timiditatem fuit? Idem Philip. 2, 71 c. 29. Verecundiam timiditas i Idem in Partit. 81. *Add.* Pacuu. ap. Non. 3, 246. Tert. de Idol

TIMOR, ōris. m. [δέος, φόβος, ὄκνος] Cic. Tusc. 4, 19 c. 8 metus mali appropinquantis. Primus in orbe deos fecit ti tron. in Fragm. p. 676. *vid. Burm. h. l.* Loca plena timori Met. 10, 29. *Plur.* Sil. 2, 626. Maximus timorum metu Lucan. 1, 455. Cic. ad Brut. 4 Quod vtinam inspectam timorem de illo meum. In hac Calumnia timoris Caecina Fam. 6, 7. Caecus timor, *vid.* CAECVS. Cassus tim Theb. 6, 158. Dubii timores Idem Theb. 5, 319. D mor Propert. 1, 19, 4. Ingens timor omnibus Stat. Theb. Militaris timor, *vid.* MILITARIS, *in* MILES. Moestu *vid.* MOESTVS, *in* MOEREO. Socii pacem fecere timo Theb. 7, 807. *i. metus communis fecit, ne se mutuo hostes imp* Solliciti timoris res plena amor Ouid. Epist. 1, 12. Susp mor, *Dubius* Ouid. Epist. 16, 84. Abiit timor, *vid.* ABEO. re timorem, *vid.* ABIICIO. Cic. Fam. 11, 2 Maximo ti nobis afficiuntur amici nostri. Augere timorem Idem Fa Cohibet timor Caes. B. G. 8, 23. Colligere se ex timore, *vid.* CO Conferre timorem, *vid.* CONFERO. Dare in timorem Plaut 4, 1, 19. Depellere timorem Cic. pott Redit. in Sen. 19. ponere timorem Ouid. Epist. 18, 57. Erasus timor ex an nec. Thyest. 6. Eripe mihi hunc timorem Cic. in Ca Idem Fam. 10, 18 Non vllam rem aliam extimescens, quam quae mihi quoque Facit timorem. Ferre timorem Catul. 62, 99. Horruerant pauido membra timore Ouid. Met. 7, 63 pendet belli timor, *vid.* IMPENDEO. Incessit eos timor INCESSO. Incutere timorem Cic. de Orat. 2, 209. duratus timor, *vid.* INDVRO. Cic. de Lege Agrar. 1, 2 improbis offendistis timorem bonis iniecistis. Lacessit pectus mor Sen. Herc. Oeth. 4. Lenire timorem Virg. Aen. 1, 454 Mede ri alicuius Ouid. Met. 9, 772 Minuere timorem alicui, *vid.* MINVO. re timorem, *vid.* MITTO. Mussabat tacito medicina timore Lucret. *i. Non audebant medici adhibere manus aegrotantibus, vel quia morbi co remedium ignorabant, vel quia timebant contagia.* Cic. in Somn 2 c. 1 Ades, inquit, animo et omitte timorem. Pellere timores, *vid.* P Perculsus timore Cic. ad Brut. 3. Id. de Diu. 1, 58 c. 28 Quum t aduectus ad quandam magni fluminis ripam, profectus subito atque ipsus in flumen nusquam apparuisse, me contremuisse timore perter Ponere timorem Ouid. Fast. 6, 151. Cic. Fam. 2, 26 Nec me ista quae mihi ad timorem fidelissime atque amantissime proponuntur. 5, 20 Spero meos omnes seruire laudi meae, tamen magno timore S bene paramus. Aestas, quae sequitur, magno est in timore Id. Fa Magno timori esse populis Lucan. 3, 82. Tentari timore ris Scribon. 171. Torpere timore Plaut. Truc. 4, 3, 50. T timorem Ouid. Met. 13, 84. Vrget sollicitum timor anxius Virg. Ae Achilles Phrygum timor, et Graecorum decus, *vid.* ACHILLES.

TIMORATVS, a um. *Religiosus.* Vulgat. Luc. 2, 25. *et* 2. *it.* 4 Esdr. 3, 3.

TIMEFACIO, ĕre, *vnde*

TIMEFACTVS, a, um. Partic. *Perterritus.* Lucret. 2, 43 bi tum rebus timefactae religiones Effugiunt animo pauid Libertas timefacta Cic. Off. 2 c. 7.

TIMOCHARES, is. m. Ambracienſis quispiam regis Pyrrhi fuit, *qui* ad C. Fabricium Consulem furtim venit, ac praemium vit: et si de praemio conueniret, promisit regem veneris necar que facile esse factu dixit, quoniam filii sui pocula in conuiuio ministrarent. Eam rem Fabricius ad Senatum scripsit. Senatus tos ad regem milit: mandauitque, vt de Timochare nihil prod sed monerent, vti rex circumspectius ageret, atque a proximoru fidelis salutem tutaretur. *Refert* Gellius ex Valerii Antiatis historia

TIMOLEON, ontis. m. [Τιμολέων] *Corinthius, dux inclytus nelio Nepote notus tironibus.*

TIMOLVS, *vid.* TMOLVS.

TIMOMACHVS, i. m. [Τιμόμαχος] Pictor Byzantius nobilis: Caesaris dictatoris aetate fecit Medeam et Aiacem, quos ipse Caesar LXX lentis emit, in temploque Veneris dicauit Plin. 35, 11.

TIMON, onis. m. [Τίμων] *Atheniensis, temporibus fuit Peloponnesiaci vt ex Aristophanis et Platonis poëmatibus perspicere licet: describitur a vt inhumanus, ac vitans hominum congressus, praeterquam vnius Alcibi adolescentis. Interrogatus quae cum illo causa esset amicitiae, Quo am (inquit) illum quandoque multorum malorum Athenienſibus causa turum. Quum semel in concionem ascendisset, facto silentio mira omnibus inquit, Est mihi o viri Athenienſes pone domum paruus hortu ficus coalui quaedam, in qua permulti nostri ciues se suspenderunt. In nunc ego loco aedificare volo. Quamobrem visum est mihi, vos public monere, si quis forte sit, qui se prius velit suspendere, antequam arbo cidatur. His igitur de causis ab Athenienſibus μισάνθρωπος est appell*

enus hominum infensum habuerit. *Sed et mortuo mirum contigit,* lcrum eius, quod erat in litore, mare quasi perosum, exundatione ab erruerit, longeque expulerit. *In eius sepulcro hoc erat epitaphium,* apse sibi fecit, *Hic sum post vitam miseramque mopemque sepultus,* om *non quaeras: dic, lector, te male perdant. Haec et plura Plutar-*
us *in Antonio p. 948. De hoc* Cicero de Amicit. 89 Quin etiam si isperitate ea est et immanitate naturae, congressus vt hominum atque oderit, qualem fuisse Athenis Timonem nescio quem accegi Idem Tusc. 4, 27 Similiterque definitur et mulierum odium, Hipolyti, et vt Timonis, generis humani.

MONIVS, a, um. Adi. *a Timone. Huc refertur de Turnebi sen-*
ti 24, 33. Seneca Epist. 18 p. 66 Non est quod nunc existimes me Timoneas coenas, et pauperum cellas, *h. e. solitarias, coenas enus, non κοινὰς s. communes. Sed variat lectio Gron. ad mo-*
oenas.

MONIVM *vel* TIMONEVM, i. n. [τιμώνειον] *Parabat sibi An-*
Tritumuii, id est, domum in ipso mari non procul a Pharo, in quo ab hominibus remotam, Timonis illius μισανθρώπου instar degeret. Antonio p. 948.

MOR, *vid.* TIMEO.

MOTHEVS, i. m. [Τιμόθεος] *Atheniensis, dux potentissimus ac diues, Athenas aedificavit. Huius imaginem pictores assentationis gratia t, iuxtaque Fortunam retibus civitates ei inclusas deferentem, illum fas excipientem: quamobrem indignatum eum ferunt pictori suis-felicitati potius, eius res gestas, quam virtuti videretur adscribe-aud multo post hoc factum Fortuna quasi, aegre ferente, rebus exci-ductor Suidas. Huius vt docti hominis meminit* Cic. Off. 1, 116.
mus vitam a Cornelio Nepote scriptam. ¶ 2 Timotheus, *s, musicus, qui decimam et undecimam chordam lyrae addidit, et m musicam in molliorem modum mutavit. Emicuit tempore Philip-domus, cuius filius Alexander sono excitabatur, et ad res bellicas alacri-uebatur. Scripsit de musica libros* XVI. *Encomia, Dithyrambos. adas. Vid.* Cic. de Legib. 2, 39. *huius meminit et* Quinctil. 2, ic. eth. de Mus. 1, 1 p. 1372 *Servavit* Consultum Laconicum, *quo eum fua terra exegere, quod multipliciorem fecisset musi-*
¶ 3 Timotheus *sculptor nobilissimus:* cuius in templo is Romae multa fuerunt monumenta: vnus ex his, qui Mausolelauere, *vt scribit* Plin. 34, 8.

T I N

A, ae. f. *Vas ad vinum, in conuiuio ponendum.* Varr. de Vita m. 1 Antiquissimi in conuiuiis vtres vini primo, postea tinas t Nonius 15, 7 *apud* Festum. Tinia, vasa vinaria. *Id. voce de sententia Scaligeri legendum* Sacrima appellabant mustum, bero sacrificabant pro tinis *(vulg.* vineis) et vasis, et ipso vino ndis. *Idem Scaliger apud* Varr. de L. L. 4, 26 *extr.* p. 31, 50 Ettina *(vulg.* et in ea) et cum ea aenea vasa. *Laudatur etiam* , 2.

CA, ae. m. [Τίγκας] *Cognomen.* Quinct. 1, 5, 12 Nam duos in vno faciebat barbarismos Tinca Placentinus (si reprehendenti Horredimus) preculam pro pergulam dicens: et immutatione, pro G, vteretur, et transmutatione, quum R, praeponeret, F, enti. ¶ 2 Tinca, *Pisces fluviatilis,* Ausonius in 126 Quis non et virides vulgi solatia tincas Norit? et alpraedam puerilibus hamis?

TINEA, ae. f. [σὴς βρῶσις] *Vermiculus est, qui in puluere ac situ aut interdum nascens, vestes aut libros abrodit.* Hor. Epist. 1, 20, *rum suum,* — Aut tineas pasces taciturnus inertes, *etc.* rm. 2, 3, 119 — cui stragula vestis Blattarum, ac n epulae, putrefcat in arca. Citreum malum est odoratissix quo interiectum vesti tineas necat Macrob. Sat. 2, 15. Vene tineae tangant Cato R. R. c. 98. Vitr. 5, 12. Plin. 11, 35 luis in lanis et veste tineas creat, praecipue si araneus vna in: fuit enim, et omnem humorem absorbens, ariditatem ampliat. *artis nascatur.* Martial. 2, 46 Non metuas mortem Naeuole, as. Tineae, [ἕλμινθες] *Ventris animalia putantur, qui appellantur.* Plin. 11, 33 Sicut intra hominem tineae tricedum, aliquando et plurium longitudine, *vid.* TAENIA. Ti*ermes in alueariius, apibus noxii:* Colum. 9, 14 Praeterea vt apparuerint, euertantur, papilionesque enecentur, qui plerumer aluos morantes, apibus exitio sunt. Nam et ceras erodunt, ore suo vermes progenerant, quos aluorum tineas appellamus. *h* Durum tineae genus Virg. Georg. 4, 246. Tineae riciNoctiluc. Cyneg. v. 209.

TINEOSVS, a, um. Adi. [σεώδης] Plenum tineis Col. 9, 14 *extr.*

TINGI. [Τίγγα] *inquit* Pomponius Mela 1, 5. *et* Plin. 5, 1 Mautan peructus oppidum, ab Antaeo (vt ferunt) conditum, postea a Caesare, quum coloniam faceret, appellatum Traducta Iulia.

TINGO, *vel* TINGVO, tinxi, tinctum, ere. [βάπτω, μολύνω] *In-*
re madefacere, immergere. Martial. 3, 43 Mentiris iuuenem tinctis capillis. *h. e. Nigris et coloratis.* Plin. 35, 6 E reliquis coloris, os a dominis dari diximus propter magnitudinem pretii, ante est purpurissum e creta argentaria: cum purpuris pariter tinnitu In aqua tinctum Specillum Scribon. 10. Comae tingendae ae, *Lauandae et abluendae* Propert. 4, 4, 24. Corpus tingere aliqua, Lauare Ouid. Fast. 4, 790. Cultros tinxit sanguine did. 7, 599. Ferrum tingere sanguine Ouid. Trist. 2, 387. dic. ferro refecamus ac Fimo tingimus Pallad. Oct. t. 11 Tingit arcus, et tamen pallet Martial. 1, 78. Tingi nardo, *i. ngi 10 nardo* Martial. 2, 59. Oleo tingi Scribon. 56. Cic. 59 Per triennium isti plena domo telarum, stragulam vestem t: nihil non in conchylio tinctum. Poculis tingere ali*Irrigare mero* Hor. Carm. 4, 12, 23. Loca lumine tingunt 6, 172. *De baptismo:* A seruo suo tingui Tertull. de Pati. 5. *Add.* Id. Exhort. ad Castit. c. 7. *Observ. Magnam ha-*
h verbum cognationem cum verbo Tangere: *certe* Tangere *pro* Tinge *saepe poni, s. l. dictum.*

TINGENS, entis. Partic. [βάπτων] Plin. 9, 38 Sed id tingentium ficire ignorant, quum summa vertatur in eo. Tela suo tingenes sanguine Lucret. 5, 1326.

TINCTVS, a, um. *Aliud.* Partic. [βαφὰς, βαπτὸς] *Vt,* Spicula incta enenis Ouid. ex Pont. 4, 10, 31. Lana tincta murice Ouid. le Ar Am. 1, 151. Tincta fuco lana Quinct. 12, 10, 73. Palor tinctus viola Hor. Carm. 3, 10, 14. Tincta in aceto Spongia elf. 4. Murice tincta Vestis Martial. 5, 24. Cic. de Nat. Deor. 3, 70 c. 28 Nec enim Herculi nocere Deianira voluit, quum ei tunicam sanguine Centauri tinctam dedit Sensu tincta verba Quinctil. 4, 2, 117 *velut animata, vt ipsum sensum exprimant. Pulchre Gellaeus comparavit illud* Isidori Orat. 2, 27 *quod ex antiquioribus narrat de Aristotele,* Quando περὶ ἑρμηνείας scriptitabat, calamum in mente tingebat. Tincti aerugine viridi versus, *i. Liuore et maledictis* Martial. 10, 33. Cic. de Clar. Orat. 211 c. 58 Au litus est nobis Laelius Caii filiae saepe fermo: ergo illam patris elegantia tinctam vidimus. Totum Arte tinctum videtur Cic. de Orat. 2, c. 27. Idem de Orat. 2, 85 c. 20 Quare ego tibi iam oratorem sic instituam, si potero, vt quid efficere possit ante perspiciam. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, illa ipsa praecepta acceperit. Tinctus literis, *h. e. inquit Strebaeus, eruditione doctorum, aut rudem animi colorem mutauerit in aliquem omnium cultumque doctrinae. Budaeus in Comm. intelligit Bene et plene imbutum. Victorius Var. Lect. 10, 18 a Budaeo dissentiens, putat significari, In promtu summaque tantum cute adspersum ac coloratum. Med ocrem eruditionis gradum intelligi, res ipsa ostendit.*

TINCTVRVS, a, um. Partic. [βάψων] *Vt,* Sanguine tincturus cultros Ouid. Fast. 1, 321.

TINCTVS, ûs. m. [βάμμα] Plin. 10, 48 Et alia eodem nomine croceo tinctu.

TINCTVRA, ae. f. [βαφὴ] *Infectio.* Plin. 37, 9 Adulteratur maxime tinctura, idque in gloria regis Aegyptii scribitur, qui primus eam tinxit. Idem 31, 10. *et* 36, 26.

TINCTIO, ōnis. f. Idem Tertull. de Cor. Mil. 13 In sacramenti tinctione. *vid. Iun. ad h. l.* p. 133.

TINCTOR, ōris. m. Infector. Vitruu. 7, 14.

TINCTORIVS, a, um. Adi. Plin. 7, 7 f. 5 Tu cuius semper tinctoria mens est. *Sic legit Harduinus, post Turneb. Aduers. 24, 42 et interpretatur cruenta sanguine tincta, sanguinis appetens. Sed al.* cinctoria, *quod vid. in* CINGO.

TINCTORIVM, i. n Gladium *esse putabant, sic dictum, quia sanguine tingatur, ex* Isidor. Gloss. *Et* Mela 3, 1 *extr.* Mars omnium Deus, ei pro simulacris enses et tinctoria dedicant: *sed bene restitutum a viris doctis* cinctoria. *vbi vid. Antiquam satis esse corruptionem, Isidori glossae, elementari ordine dispositae, arguunt.*

TINCTILIS, e. Adi. [βαπτικὸς] *Quo aliquid tingitur.* Ouid. Trist. 3, 10, 64 Nam volucri ferro tinctile virus inest.

TINGOMENAE, arum. Petron. Fragm. Tragur. p. 7 *et 46 sicut Nodot. restituit. Conf. Burmanniani interpretes ad* c. 34 p. 110. *et* c. 73 p. 374. *Breuter* Tangomenas faciamus! *est exhortatio ad bibendum. Τέγγειν Graecis est madefacere, vt* tingere *Latinis. Inaud. erat Trimalchioni aliquid de Graecorum lusibus: eruditionem Graeculam imperite hic etiam crepat: quid fuerit in autographo Petronii difficile est dicere.* Tangomenas *ex libris dederunt editores.*

TINIA, apud antiquos Vasa vinaria fuere, *vt ait* Festus, *vid.* TINA.

TINIARIA, ae. f. Scrib. Larg. 83 Herbae quam Polion vocant, nos (vt opinor) tiniariam, fasciculus. *Vid. Rhod. ad h. l.*

TINIATICA, ae. f. *Herba ap.* Marc. Empir. c. 17.

TINNIO, ĭui, ītum, īre. [κωδωνίζω] *Ducti ium a sono vocabulum. Propie de metallis efonantibus dicitur, quum ex eo um pulsu tuono sonus efficitur.* Tinnit *enim aurum, argentum, es, ferrum, stannum, orichalcum, et huiusmodi.* Varro de R. R 3, 16 Quum a mellario id feciſſe sunt animaduersae, iaciur to in eas pulueres, et circum tinniendo aere. *Metaphor.* Ohe, iam satis est, vxor: comprime te, ninnum tinnis Plaut. Cas. 2, 2, 32. *Add.* Id. Pseud. 2, 2, 99 Cic. Att. 14, 21 Exspecto Octavii concionem, et si quid aliud, maxime autem equidem Dolabella tinniat Iam tinnire volucres incipient Calpurn. Ecl 5, 16. Aures tinniunt fonitu suopte Catul. ex Sapphone ad Lesbiam 29 (52) 11. *Al.* Tintinant, *quod hodie et post Vossium receptum est.* Gr. ἐμβεβύσθαι δ' ἀκοαί.

TINNITVRVS, a, um. Partic. *vid.* SVFFERTVS.

TINNITVS, ûs. m. [κωδωνισμὸς] Plin. 11, 20 Apes gaudent plausu atque tinnitu aeris. Idem 28, 2 Tinnitu aurium praefentire. *Conf.* Apul. Apol. p. 305. Tinnitus est fabricatae materiae illisio Diomed. 2 p. 414. Acutus tinnitus, *vid.* ACVTVS. Aeris tinnitibus sonat Rhodope Ouid. Met. 6, 589. *Conf.* Arnob. 7 p. 233. Litui tinnitus: *vid. Drakenborch. ad* Sil. 12, 182. *et* 13, 126. Arguta cauis tinnitibus aera Sil. 17, 18. Tennes tinnitus Catul. Argon. 62, 262. Ciere tinnitus Virg. Georg. 4, 62.

TINNIMENTVM, i. n. [κωδώνισμα] *Idem quod tinnitus.* Plaut. Rud. 3, 5, 26 Illud quidem edepol tinnimentum est auribus.

TINNVLVS, a, um Adi. [λαγυρὸς] Sonus tinnulus, *Qui redditur ex aeneis vasis quum pulsantur.* Ouid. Met. 3, 9 Tinnulaque aera sonant, et olent myrrhaeque crocique. Tumidus, et corruptus, et tinnulus Quinctil 2, 3. *qui sonos manes, quales sunt tintinnabulorum, captat in dicendo.* Chordae tinnulae Senec. Troad. 533. Dicacitas tinnula Apuleius in Asin. Aur. 1 *i. Sonori, et obstrepera, sublatiore sermone.* Fistula tinnula Calpurn. Ecl. 4. Vox tinnula Catul. Epithal. Iuliae 62, 13.

TINTINIO, īre: *et* TINTINO, āre. Afranius in Consobrinis *apud* Non. 1, 188 Ianitoris impedimenta tintinire audio Naevius, Tantum ibi molae crepitum faciebant, tintinabant compedes. Festus. *Al.* Titinnabant. Catull. ad Lesbiam 49 (5) 11 Sonitu suopte Tintinant aures. *Legitur et* Tunniunt; *sed male.*

TINNITO, āre. Commodian. Instruct. 64 Nec enim dico, vt te in triuio tinnites. *i. Vt gloriae captandae causa te iactites.* Auctor Philomelae v. 9 Parus enim quamuis per noctem tinnitet omnem.

TINTINNABVLVM, i. n. [κώδων] *Instrumentum aeneum, cuius sono multitudini signum dari potest.* Tintinnabulum tinnit Plaut. Trin. 4, 2, 263. Tintinnabulis fastigium aedis redimit, quod ea fere ianuis dependebant Suet. Aug. c. 91. Iuuen. Sat. 6, 440 Tot pariter pelues, et tintinnabula dicas Pulsari: iam nemo tubas atque aera fatiget. Plaut. Pseud. 1, 5, 98 Lanio, inde accersam duo cum tintinnabulis. *Ludit, et ita describit carnifices, qui caedebant maleficos tintinnabula suspensa habentes* κωδωνοφόρους, *ad spectatores colligendos. Add.* SCIRPICVLVS, *sub* SCIRPVS *et latius* TINTINNACVLVS. Phaedr. 2, 7 *de mulo,* Clarumque collo iactans tintinnabulum. *Ita* Apul. Met. 10 p. 247, 38. *se memorat cum assimus esset,* Phaleris aureis, et fucatis ephippiis —— et tintinnabulis perargutis ornatum, *quod ex Graeco Lucio vel Luciano repetitum obseruant viri docti. Vid. Scheffer. de Re vehic. 2, 2 p. 29. Igitur ex* tintinnabulorum *mentione nouitatis argure quidem nolim, quae* Phaedri *nomen habent* fabulas. *Apud* Martial.

14, 163 Tintinnabulum *sic loquitur,* Redde pilam, fonat aes thermarum, Iudere pergis? Virgine vis fola lotus abire domum. ¶ 2 *Vehiculi genus significare ap.* Plaut. Pfeud. l. c. *et* Varr. de L. L. p. 34, 14. *vult Scaliger. quem bene refellit ad Plauti l. c. Gronouius.*

TINTINNABVLATVS, a, um. Greges tintinnabulati Sidon. Ep. 2, 2 *Al.* tinnibulati.

TINTINNACVLVS, i. m. [κωδωνίζων] *Qui tinnimentum facit.* Plaut. Truc. 4, 3, 8 Nisi ad tintinnaculos vultis vos educi viros, *i. ad Carnifices, qui tintinnabula habent, ad fumendum de aliquo fupplicium. Nam qui ad fupplicium ducebantur tintinnabula gerebant. Zonaras,* τὰς γὰρ ἐπί τινι ἀτοπήματι καταδικαζόντας θανάτῳ νενόμιτο κωδωνοφορεῖν, ἵνα μηδεὶς βαδίζειν αὐτοῖς ἐγχειρῇ τὸν μάσματος ἀναπίμπλητας. *Poſſet et non inepte ſic eos quiſpiam appellatos exiſtimare, propter, crepitum plagarum ſonitumque verberum: Turneb. Aduerſ. 11, 21.*

TINVNCVLVS, i. m. *Genus accipitris.* Columel. 8, 8 Genus accipitris, tinunculum vocant ruſtici, qui fere in aedificiis nidos facit. Plin. 10, 37 Auem eſſe dicit, columbas defendentem, et accipitres territantem occulta naturae vi, in tantum vt viſum vocemque eius fugiant.

TINVS, i. f. *Species lauri apud* Plin. 15, 30. Ouid. Met. 10, 98 Et bicolor myrtus, et baccis caerula tinus. *Conf.* Id. de Arte Am. 3, 692 *c. not. Heinſ.*

T I P *et* T I R

TIPHE, es. f. *Frumenti genus.* Plin. 18, 8.

TIPHYON, i. n. *Herba.* Plin. 21, 11.

TIPHYS, is. m. [Τίφυς] *Viri proprium in nauibus fabricandis arte ſingulari, et qui Argonautarum gubernator fuerit, auctore* Virg. Ecl. 4, 34 Alter erit tum Tiphys, et altera quae vehat Argo. Ouid. Epiſt. 6, 48 Quid tibi cum patria nauita Tiphy mea?

TIPVLA, ae. f. Vermis ſiue araneoli ſpecies, ſex pedes habens, ſed tantae leuitatis, vt ſuper aquam currens, non deſidat, auctore Feſto. *Conf. Scalig. ad* Feſt. Plaut. Perſ. 2, 2, 61 Noui, omnes ſunt lenae levi fide: neque leuius tipulae pondus eſt, quam fides lenonia. Varro *apud* Non. 2, 857. *habet* Tippula, *duplici* P. *it.* Arnob. 2 p. 84.

TIRESIAS, ae m. [Τειρεσίας] *Vates Thebanus, mutatus quondam, vt Poëtae tradunt, in feminam, poſt ſeptem annos in virilem formam rediit. Eius anima ponitur Vlyſſi multa praedicens apud Homer.* Odyſſ. 11. *Vnde occaſionem ſumſit* Horatius *dialogi de artibus heredipetarum* Sat. 2, 5 Caecatus fuit ira Iunonis, cui ſcire futura Iupiter dedit, crimenque leuavit honore, *vid.* Ouid. Met. 3, 323. Cic. Tuſc. 5, 115 c. 39 Itaque augurem Tireſiam quem ſapientem fingunt Poëtae, nunquam inducunt deplorantem caecitatem ſuam. *Caeterum* Iuuen. Sat. 13, 249. *quum Caecum dicere vellet, dixit* Tireſiam *illo verſu,* Nec ſurdum, nec Tireſiam quenquam eſſe deorum. Vates Tireſias Propert. 4, 10, 57.

TIRIDATES, is. m. *Nomen regis Armeniae.* Hor. Carm. 1, 26, 5 Quid Tiridatem terreat. *Vid.* Plin. 30, 2. *et* 33, 3.

TIRYNS, TIRYNTHIVS. *Recte ita ſcribuntur: Sed quaerenda tamen in* TYRINTHA.

T I S

TIS, [σάς] *Genitiuus eſt antiquus a* Tu *pronomine.* Plaut. Mil. 4, 2, 42 Tis egeat, quia te careat, ob eam rem huc ad me miſſa eſt.

TISIAS, ae m. *Siculus antiquiſſimus ſcriptor artis rhetoricae. Vid.* Quinctil. 2, 17, 7. 3, 1, 8. *Fere cum* Corace *coniungitur.*

TISIMANES, *vel vt alii,* TISAMENES, is. m. *Oreſtis filius, qui Mycenis imperauit.* Ouid. in Ibin v. 348. Frontin. 1, 2.

TISIPHONE, es. f. [Τισιφόνη] *Vltricem caedis ſignificat. Eſt vna ex Furiis, a caedibus plectendis, dicta:* Tibul. 1, 3, 69 Tiſiphoneque impexa feros pro crinibus angues. Crinita hydris Tiſiphone Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 40. Pallida Tiſiphone Virg. Georg. 3, 552. Saeva Tiſiphone Hor. Serm. 1, 8, 34. Vltrix Tiſiphone Virg. Aen. 6, 571.

TISSANA, ae. f. Iſidor. 20, 3 Tiſſana, Zema, apozema, Graeca vocabula ſunt. *Librariorum forte peccatum potius, quam ipſius auctoris barbaries, qui dedit, puto,* Ptiſana, *v. v.*

TISSAPHERNES, is. m. *Satraps Perſicus, cui filiam nuptum dedit Rex Artaxerxes. Vid.* Nep. 9, 3. *et* 17, 2. *et* Iuſtin. 5, 1.

T I T

TITAN, ānis, *vel* TITĀNVS, i. m. [Τιτάν] *Caeli et Terrae filius: multitudinis etiam numero* Titanes *dicuntur,* Seruius *ad illud* Virg. Aen. 6, 580 Hic Genus antiquum terrae, Titania pubes, Fulmine deiecti fundo voluuntur in imo. Terra primum Titanas contra Saturnum genuit: Gigantes poſtea contra Iouem. Et ferunt fabulae Titanas ab irata contra deos terra, ad eius vltionem creatos. Vnde et Titanes dicti ſunt ἀπὸ τῆς τίσεως, id eſt, ab vltione. *Hactenus* Seruius. Impii Titanes Hor. Carm. 3, 4, 43. Validi Titanes Ouid. Faſt. 3, 797. Dii cum Titanis, cum Gigantibus ſua propria bella geſſerunt Cic. de Nat. Deor. 2, 70. Plato Titanum e genere ſtatuit eos, qui vt illi caeleſtibus, ſic hi aduerſentur magiſtratibus Idem de Legib. 3, 5. *Titanum vnus Iapetus pater Promethei: qui ipſe quoque* Titan, *velut gentilicio nomine, vocatur.* Iuuen. Sat. 14, 35 Quis meliore luto finxit praecordia Titan. *Hyperion quoque ex Titanum numero eſt, qui Solis parens et aſtrorum fertur. Hinc* Sol Titan, *Luna* Titanis, *Diana* Titania *a Poëtis dicuntur.* Cic. in Arat. 60 Quem quum perpetuo veſtiuit lumine Titan. Ouid. Met. 3, 173 Dumque ibi perluitur ſolita Titania lympha *i. Diana.* Ardens Titan laxauit feruidum diem Senec. Herc. Oet. 5. 6. Calidus Titan Lucan. 4, 51. Feruidus Titan Senec. Herc. Fur. 12. Flammiger Titan Lucan. 1, 415. Luctificus Titan Idem 7, 2. *dies triſtis pugnae Pharſalicae.* Sen. Her. Oet. 891 Titana fugies? Reſp. Ipſe me Titan fugit. *Solem, hanc lucem, vitam adeo intelligit. Soli valedicunt morituri.*

TITANIVS, a, um. Adi. [Τιτάνιος] *Vt,* Aſtra Titania Virg. Aen. 6, 725. Bella Titania Sil. 12, 725.

TITANIACVS, a, um. Adi. [Τιτανιακὸς] Ouid. Met. 7, 399 Hinc Titaniacis ablata draconibus, intrat Palladias arces: *de Medea, Solis progenie, qui Titan eſt.*

TITANIS, idis. f. Patronym. *adiectiue ponitur apud* Iuuen. Sat. 8, 132 Omnem Titanida pugnam Inter maiores, ipſumque Promethea ponas *i. Titanas, qui Caelum olim oppugnarunt; remotiſſimae nobilitatis deſcriptio.*

TITARESIVS, i. m. [Τιταρήσιος] *Homero Iliad. 2 Fluuius Stygiorum habens, qui in Peneum influens, illius aquis non confundi inſtar olei innatans excurrit.* Lucan. 6, 376 *habet* Titareſus.

TITHONVS, i. m. [Τιθωνὸς] Frater Laomedontis fuit praeliantem Aurora dilexit, et raputt, ex qua Memnonem finuit, ſed tandem poſt longiſſimam optatamque vitam, audita nis filii morte, in cicadam a Poëtis verſus eſſe dicitur: vio *enarrante* Virg. Aen. 4, 585 Tithoni croceum linquens Aubile. Hor. Carm. 1, 28, 8 Occidit et Pelopis genitor conrum, Tithonusque remotus in auras.

TITHONIVS, a, um. Adi. [Τιθώνιος] *Vt,* Coniux *Aurora* Ouid. Faſt. 3, 403. Alma Tithonia Valer. Argo Senectus Tithonia Stat. Silu. 4, 3, 151.

TITHŌNIS, idis. *Aurora Tithoni coniux.* Stat. Silu. Citius Tithonida moeſti deficient rores, *i. Citius aurora plorar Cephalum.*

TITHYMALVS, *ſ.* TITHYMALLVS, i. m. [Τιθύμαλλος] *nus fruticis, quae a noſtris lactuca marina dicitur.* Columel. Tithymalus maiorum quoque animalium ventrem ſoluit. *Ido ſupra,* Maximus autem annuus earum labor eſt initio veris, thymali floret frutex. Plin. 26, 8 Tithymalum noſtri herba riam vocant, alii lactucam caprinam: narrantque lacte eius corpore, quum inarnerit, ſi cinis inſpergatur, apparere literas, dam adulteras alloqui maluere, quam codicillis. *Add.* Id. 26, 4 29, 6. Colum. 9, 13. 6, 15. Celſ. 5, 7. Pallad. 1, 37. *et* Mart 15. Apul. de Herb. c. 108. Sammon. v. 831 *et* 1136.

TITIA, ae. f. *Auis, vid.* TITII.

TITIES, [Τατιήνης] *pro* Titienſes *poſuit* Propert. 4, 1, 31 ties, Rhamnesque viri, Luceresque coloni, Quatuor hi Romulus egit equos.

TITII. [Τίτιοι] Sacerdotes a titiis auibus, quas in augur obſeruare ſolebant, appellati, vt ait Varro de L. L. 4, 15 p. 23, *autem eſſent illae* aues titiae, *nemo, puto, docuit.* Lucan. 1, 59 Et doctus volucres augur ſeruare ſiniſtras, Septemuirque epulis feſtus, Titiique ſodales, Et Salius, *etc.*

Sed Tac. An. 1, 54 Vt quondam T. Tatius retinendis Sabinocris Sodales Titios inſtituerat. *Conf.* Hiſt. 2, 95 *vbi a* Romul regi *ſacratos innuit.*

TITILLO, āre. [γαργαλίζω] *Proprie eſt, certarum partium contactu, v. g. ſub alis, circa ilia etc. riſum vel inuito excitare.* P. gulis titillatus Tertull. de Ieiun. c. 12. *de haeretici et Ebrioſi ſyrio.* Titillata breui cum iam ſub fine Voluptas Auſor 108, 16. Lucret. 2, 429 Titillare magis ſenſus, quam laet ſunt. Cic. de Finib. 1, 39 c. 11 Nam ſi ea ſola voluptas eſ quaſi titillaret ſenſus, vt ita dicam, et ad eos cum ſuauitate *etc. Sic* Tuſc. 3, 47 c. 20 Titillari voluptate. Ne vc gloria Hor. Sat. 2, 5, 119. Cic. Off. 2, 62 c. 18 Haec eſt hominum atque magnorum: illa, quaſi aſſentatorum populi m nis leuitatem voluptate quaſi titillantium.

TITILLĀTVS, ūs. m. [γαργαλος] Plin. 11, 38 ſ. 77 I praecipua hilaritatis ſedes, quod titillatu maxime intelligitu quas ſubit.

TITILLATIO, ōnis. f. [γαργαλισμὸς] *Idem.* Cic. de Se c. 14 At non eſt voluptatum tanta quaſi titillatio in ſenibus. re titillationem Scribon. 199. *i. excitare.* Cic. de Nat. Deor. 1, Voluptates quibus quaſi titillatio adhibetur ſenſibus. *Add* Epiſt. 90 *et* 92. Dulcedinis labilis volueri titillatione mul nob. 7 p. 213.

TITILLAMENTVM, i. n. Fulgent. Mythol. 2 Tantalus lax aqua guloſis labia titillamentis attingit.

TITILLVS, i. m. Theod. Cod. l. 8. tit. 5 Flagrum, cuius *i* de breuis aculeus pigreſcentes artus innocuo titillo poterit admo

TITILLOSVS, a, um. [γάργαλον ἔχων Gl. Gr. Lat.] *i. mis facile a quocunque tactu videt.*

TITINNIVS, i. m. *Poëta vetus, cuius pauci tantum iam exſt fus apud Nonium.*

TITIO, ōnis. m. [δαλὸς] *Lignum aduſtum, quod ab igne ex* Varr. de Vita Pop. Rom. 2. *apud* Non. 2, 874 Contra a nouo quum item e foco in titione ex felici arbore, et in aquali ta eſſet, *etc.* Celſ. 3, 12 Fomentisque protinus validioribus to pus circumdare conuenit, maximeque inuolutis teſtis, et exſtinc nibus. Id. 2, 17. Lactant. 4, 14. Apul. Met. 7 p. 200.

TITIVILITIVM, i. n. Feſtus nullius eſſe ſignificationi vt apud Graecos βλίτυρι et σκωδαψὸς, *laudatque* Plaut. (Caſ 39) Non ego iſtud verbum emiſſim, *(editur nunc* emiſſim) ti Fulgentius 20 Titiuillitium dici voluerunt fila putrida *(interp labida, quae iugi intentionem, et tractum pectinis ſuſtinere non* quae de telis cadunt. *Laudat deinde locum Plauti cit. et addit* re admodum viliſſima. Nam et M. Cornutus in Satira ait, T Flacce do tibi. *Haec illi. Turnebus ex Fulgentii verbis elicit* viliſſimum *a* vilitate textus *dictum. Quidni potius* Teliuillitium, tela *delapſus? Gronouius ad Plauti l. c.* Titi *cuiusdam paſtoris vel a* villitium *in prouerbium veniſſe putat, qui* villos *et lanae minutia da diligentia perſequeretur,* Villitium *ſ.* villicium a villis *dictu* lanis lanicium. *Apud Fulgentium Cornuti verba fuiſſe* Titi *Sic* Floccus *qui nihil aliud quam* villus, *rem contemtam ſignoba* flocci facere, *etc. Probabilis diſputatio ſane, ſed quam ſeuerior* titiuillicio non emiſſint. *Iſ. Voſſ. ad Melam 2, 2, 19 p. 163. edit. prior.*

Caelii ad Cic. 8, 5 Sane tanquam in quodam incili omnia iam adha *legi vult,* tanquam in quodam titiuilitio. *Mox enim de eodem* tricas *dixit.*

TITIVS, a, um. *Gentis nomen: plures* Titios *indicat Voſſius tut. Orat. 1. Conf. Reineſ. Var. Lect. 2, 14. Hinc* Lex Titia de galibus *lata* a Sext. Titio Tribuno plebis, A. V. C. 654. *vt agris publicis aſſignatis impoſitum quaeſtor colligeret.* Val. Ma Sext. quoque Titium ſimilis caſus proſtrauit: erat innocens, agr ge grata gratioſus apud populum. Lex Titia de muneri *minatur ab* Auſonio Epigr. 88, *de qua lege ſic* Tacit. Ann. 11, furgunt patres, legemque Titiam flagitant, qua cauetur antiqui quis ob cauſam orandam pecuniam donumue acciperit. *Hac le bantur aduocati, qui mercenariam clientibus operam praeſtabant.* Titius homo loquax ſane et ſatis acutus, ſed tam ſolutus et mo geſtu, vt ſaltatio quaedam naſceretur, cui ſaltationi Titius non ſet. Ita cauendum eſt, ne quid in agendo dicendoue facias, cui tatio rideatur *Haec* Cic. Bruto 225 c. 62.

TORNVS, i. m. [Τόρνος] *Bubulcus fortitudinis monstrosae, um silone de robore certant vicitque, quam pedem tauri una manu, al- ro alterius tauri pedem per vim, conantibus ipsis resilire, traheret, ucil. Aelian. Var. Hist.* 12, 22.

TITVBO, āre. [συγκλονᾶμαι, ὑποφέρομαι] *Dicitur qui pedibus in- ter nequit, vt faciunt ebrii, aut infirmi, aut vulnerati, aut decrepiti es quibus infirmi pedes inconstanter vacillant.* Quintil. in Pastu darum s. Decl. 12, . . Sed inguinalis vulneratum, titubantem alli, fumantem incendisti. Ouid. Met. 3, 607 Ille mero, n que grauis titubare videtur. Erubuisse, expalluisse, titu- Auctor ad Herenn. 2, 8. Titubare *ad inconstantiam m et sermonis refertur:* Meditemur: cogitate, ne quid ti- r Plaut. Mil. 3, 3, 69. Ter. Heaut. 2, 3, 120 Verum quid titubet. Cic. pro Flacc. 22 De subselliis queror? vna d no prodeunt: si verbo titubarint, quo reuertantur non habe- Hor. Epist. 1, 15, 19 — Caue ne titubes, mandataque pt. Cic. Diuin. in Caec. 72 Si tantulum offensum, titubа- ce sit, vt ea, quae singulatim ac diu collecta sunt, vno tempore usa perdamus. *Conf.* Idem Fam. 12, 10. Versus debilitatur cunque sit parte titubatum Cic. de Orat. 3, 190 c. 50.

TVBANS, antis. Partic. [ὑποφερόμενος] *Vt*, Artus titubantes inet ferula Ouid. Met. 4, 26. Titubanti animo, corde, ac Plaut. Pseud. 1, 1, 42. Omnibus titubantibus et de rebus desperantibus Nep. 18, 9, 2. Lingua titubante loqui, *Lin- e timore blaesa* Ouid. Trist. 3, 1, 21. Titubans annisque Idem Met. 11, 90. Titubante Gradu Colum. 10, 309. *de* Sil. 11, 4 — Stat nulla diu mortalibus vsquam Fortuna e fides, Furtim mente ac lingua titubante facere aliquid o Domo 159 c. 54. Membra titubantia valido vino Ouid. , 677.

TVBĀTVS, a, um. Adi. [συγκλονηθείς] Participium sine verbo, Seruius *ad* Virg Aen. 5, 331 Hic iuuenis iam victor ouans vestiso Haud tenuit titubata solo: *etc.*

VBANTER. Adu. [ἀσυστάτως] *Inconstanter.* Cic. pro c. 7 Posuistis enim, atque id tamen titubanter et strictim, tionis hunc propter amicitiam Catilinae participem fuisse. Ti- r et inconstanter loqui Auctor ad Heren. 4, 53 c. 41.

VBĀTIO, ōnis. f. [συγκλόνησις] Cic. de Inuent. 2, 41 Quo re euentus quoque videndus erit, hoc est, quid ex vnaquaque re uenire, magnopere considerandum est, vt metus, laetitia, ti- Linguae titubatio Macrob. Sat. 7, 6. Titubatio et Auctor ad Herenn. 2, 12 c. 8.

VBANTIA, ae. f. [συγκλόνησις[*Idem.* Sueton. in Vitell. de hac quoque liberos vtriusque sexus tulit, sed marem titu- oris prope mutum et elinguem. Linguae Idem Claud. c. 30.

VLVS, i. m [τίτλος, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα] *Vel peculiari criptum adicitur, vel in parte quacunque rei, operisue scribitur, vndum quid sit. v. g.* Tituli amphorarum, *pittacia s. tabellae, licent patrium et aetatem vini, vid. Wower. ad* Petron. 34 p. *statuis, siue picturis titulum dicimus literas quae vel artificis, , cuius statua siue imago est, nomen demonstrat: vel tempus quo est opus, declarat.* Dant munera templis; Addunt et titu- titulus breue carmen habebat Ouid. Met. 9, 791. Opera e, manentibus titulis, restituit Sueton. Aug. c. 31. Plin. ,9 Maxime tamen hic me titulus admonuit, quam essent mi- inepta, quae interdum in hoc coenum, in has sordes abiice- *De monumento Pallantis loquitur.* Sculptaque sint titulo no- ulera breui Ouid. Her. 14, 128. *Sic* Titulumque et frigida quido spargemus odore Prudent. Cathemer. 10 *extr.* Ti- corare sepulcrum Sil. 15, 397. *Saepe* ¶ 2 Titulus, *grammat, siue inscriptione, qua significatur domum aliquam esse atum dandam, vel plane vendendam. Qui talem* titulum ap- proscribere domum *dicitur proprie.* Plin. Epist. 7, 27 De- de, et damnata solitudine domus, totaque illi monstro relicta: batur tamen, seu quis emere, seu quis conducere, ignarus ali, vellet. Venit Athenas Philosophus Athenodorus legit ti- ditoque pretio, quia suspecta vilitas, *etc.* Ite sub impe- b titulumque lares Tibull. 2, 4, 54. Nec ea contenta ra- sub titulum nostros misit auara lares Ouid. Rem. Am. v. 302.

Titulus libri, *Qui vel qualitatem operis, vel nomen auctoris, vel m librorum ostendit, qui alias* Index *dicitur.* Martial. Epig. 2 Num de titulo tollere iota potes. Ouid. Rem. Amor. 1 Le- rius amor titulum nomenque libelli. Plin. Epist. 5, 11, 3. r *dicti sunt* tituli *in* Iuris *libris; it. ap.* Pallad. de Re Rust. *rticuli in rationibus dicuntur etiam* tituli: *ap.* Symmach. Epist. Cassiod. Epist. 2, 9. *conf. Casaub. ad* Sueton. Caes. p. 30. *In primis autem* tituli *vocantur honorificae illae appellationes, et in inscriptionibus operum publicorum, tropaeorum, arcuum, statuarum, um, imaginum in triumphis, etc.* Effeminare titulum anni *dicitur* us consul, *i. dedecorare fastos illa ignominia* Claud. in Eutrop. 1, 10. signetur imago Ouid. Epist. 2, 73. Id. Fast. 2, 15 At tua ostumur studioso pectore Caesar Nomina, per titulos ingredi- e tuos. Augentes titulum imaginis posteri *ap.* Liu. 22, 31 *Fabium qui* pro Dictatore *erat*, Dictatorem *dixere. Sic* 8, 40 m memoriam funebribus laudibus reor, falsisque imaginum tus, dum familia ad se quaeque famam rerum gestarum honorum- e illente mendacio trahunt. Cumque ducum titulis oppida get Ouid. Trist. 4, 2, 20. Laudis titulique cupido Iuuenal. , 1 *conf* Ouid. Heroid. 6, 10. Corn. Gall. 1, 11. Stat. Silu. 7, 2. Liu. 4, 34 Natalis victoriae vanum titulum appetiuere. c. 1 Pison. 17 c. 9 Sustinere titulum Consulatus. Idem Tusc. 30. 10 Iidem dicant semper beatum esse sapientem, quos si titulus e delectat insignis et pulcher, Pythagora, Socrate, et Platone di- nos inducant animum, *etc.* Adulantes tituli Claud. in Eu- p, 79. Caduci tituli, *vid.* CADVCVS. Facilis titulus, facile parta Ouid. Met. 10, 602. Inanes tituli Hor. Serm. 3, 2. Leuis titulus, paruique nitoris Claud. in Cons. Stil. 2, 28 Modicus titulus, *vid.* MODICVS, *in* MODVS. Con- titulum scientiae Scribon. Epist. Reddere titulum in meritis Met. 13, 372. Insignis titulis auorum Lucan. 8, 73. Ma- s titulis Ouid Epist. 2, 68. Stupere in titulis et imaginibus erm. 1, 6, 17. ¶ 5 *In titulis causae, fines et talia, tur, quare pro ipsis causis veris falsis poni solet.* Ouid. Art. 25 *quem repetamus paullo altius, quod pulchre rem declarat,*

At quod eris per te facturus, et vtile credis,
Id tua te facito semper amica roget.

Libertas alicui fuerat promissa tuorum:
Hanc tamen a domina fac petat ille tua.
Si poenam seruo, si vincula saeua remittis;
Quod facturus eras debeat illa tibi.
Vtilitas tua sit, titulus donetur amicae.

Titulus, *vt ad 1, jam tot quam causam et auctorem referantur beneficia, quae tu tuis tuae utilitatis causa tribueris.* An potes — titulum mortis habere meae Ouid. Heroid. 15, 19. *i. ferre, vt tibi causa tribuatur.* Titulus, *Praetextus* Paullus in l. Si quis tutor. §. Quid ergo D. de ritu nupt. Quid ergo si quum se vellet excusare aliquo titulo, nec in promtu probationes haberet, *etc. St. etiam* Liu. 37, 54 Et meminisse quem titulum praetenderitis prius aduersus Philippum, nunc aduersus Antiochum, Belli. Te etiam atque etiam meminisse oportet officii titulum Plin. Epist. 7 vlt. *conf. h. l. Buchner.* Titulo collegii nouo Sueton. Aug. c. 32. *Add.* Sen. Suas. 6 *de Cicerone.* Tertull. de Poenit. c. 2. Pet. Chrysolog. Serm. 5 Apul. Apol. p. 524, 8 *Flor.* Pontianus ei nuptiarum titulum falsum et imaginarium donauit. ¶ 6 Tituli, *ecclesiae minores: vid Zimmermann Anal. Menstr. 1 p. 8 seq. Sed diuersa est huius appellationis in Ecclesia Rom. ratio et alterius loci.* ¶ 7 Titulus *Monumentum.* Vet. Inscr. *ap.* Gruter. p. 990 n. 10 HVNC EGO NVNC TITVLVM STATVI CARISSIME CONIVNX Titulus *etiam dici potest alicuius rei Indicium. Sic* Petron. c. 55 Ciconia titulus tepidi temporis, *i. Signum aut indicium.* Titulus a tuendo, quasi Tutulus, quod tuetur factum auctoris: et si quis alterius opus esse contendat, veri opificis indicet nomen. Vnde aliquando tituli dicti sunt milites, quasi tutuli, quod patriam tuentur. Vnde et Titi praenomen ortum. Festus.

TITVLO, āre. *Titulo vel nomine comprehendere.* Tertull. de Anima cap. 13 Animae nomine totius hominis mentio titulata est. *Add.* Idem contra Iud. cap. 9. Mart. Capella 1 p. 15. Chrysolog. Serm. 155.

TITVS, i. m. [Τίτος] *Clarissimus Romanorum princeps, Vespasiani filius, et frater Domitiani.* Appellatus est Amor ac deliciae generis humani, *vt tradit* Suet. c. 1. *Caeterum in hoc Imperatore proprium nomen est. Alias* Praenomen Romanorum est, a τίω, honoro. Vel a titulo, *vt vult* Festus. *Vid paullo ante.*

TITŸRVS, i. m. *Proprie Calamus, vt explicuit Hesychius. Pastoris nomen apud* Virg. Ecl. 1, 1. ¶ 2 Tityrus ex quibus oritur, hircoque parente Eugen. Tolet. Carm. 22. *vid.* AMBIGENVS.

TITYVS, i. m. [Τίτυος] Secundum alios Terrae filius fuit: secundum alios a Terra nutritus: vnde elegit Poëta fermonem, quo vtrumque significaret: nam Alumnum dixit. Hic amauit Latonam, propter quod Apollinis confixus est sagittis: et damnatus hac lege apud inferos, vt eius iecur vultur exedat. Quanquam Homerus vicissim dicat duos vultures sibi in eius poenam succedere. *Hactenus* Seruius *enarrans illud* Virg. Aen. 6, 595 Necnon et Tityon Terrae omniparentis alumnum Cernere erat, *vid.* Ouid. ex Pont. 1, 2, 41. *Huius magnitudinem corporis Poetae dixerunt fuisse nouem iugerum. Vnde* Tibull 1, 3, 75 Porrectusque nouem Tityus per iugera terrae, Assiduas atro viscere pascit aues. *Add.* Hor. Carm. 3, 11, 21.

T M E et T M O

TMESIS, is. f. [τμῆσις] *Est, Vnius verbi compositi vel simplicis sectio, altera dictione, vel pluribus interiectis, vt* Virg. Georg. 3, 381 — Septem subiecta trioni. *pro* Septentrioni *Et* Aen. 1, 412 Et multo nebulae circum dea fudit amictu. *pro* Circumfudit. *Vbi* Seruius: Figura tmesis est, quae fit, quum secto vno sermone aliquid interponimus. Sed hoc tolerabile est in sermone composito: caeterum in simplici nimis est asperum: quod tamen faciebat antiquitas. vt Saxo cere comminuit brum.

TMŌLVS, i. m. [Τμῶλος] Mons Lydiae, *vt scribit* Plin. 5, 29 Croco florentissimus et vitibus consitus. Seruius *adscribit eum* Ciliciae *in illud* Virg. Georg. 1, 56 Nonne vides croceos vt Tmolus odores, India mittit ebur, molles sua tura Sabaei. Columel. 3, 8, 4 Tmolon et Corycon flore croceo abundare, *vid. Ponted. et Gesn. ad h. l.* Ouid Met. 11, 151

— Riget arduus alto
Tmolus in aſcensu, cliuoque extensus vtroque,
Sardibus hinc, illinc paruis finitur Hypaepis. *Ibid.* 156
Iudice sub Tmolo certamen venit ad impar.

Est ergo iuxta Sardis, quae vrbs ex Herodoti Plinique testimonio in Lydia est. A quo et ¶ 2 *Nomen Fluminis datum est* Plin. 33, 8 Auri argentique mentionem comitatur lapis, quem cotiam appellant, quondam non solitus inueniri, nisi in flumine Tmolo ¶ 3 *A Poetis interdum* Y *post* T *superaddi inuenimus, vt* Ouid. Met. 6, 15 Deferuere sui Nymphae vineta Tymoli. *Quae ratio a Burm. recepta firmatur a Stephano de Vrbibus.*

TMOLIVS, a, um. Adi. [Τμώλιος] Ouid. ex Pont. 4, 15, 9 Africa quot segetes, quot Tmolia terra racemos.

T O C et T O D

TOCITES, ae. m. [τοκίτης] *Herba apud* Apul. de Herb. c. 19 *A partu iuuando, qui τόκος est, dicta eadem, quae alias Aristolochia.*

TOCVLIO, ōnis. m. *Minutus fenerator: et est vox formata a Graeco diminutiuo τοκύλλιον: vt apud* Plautum *a σκίπιονον*, Sceparnio. Cic. Att. 2, 1 Neque te in toculliunibus habebam. *Eodem modo Latini* Turpionem *dixere. Vid. Turneb. Aduers. 7, 3.*

TODI; a τυτθοί parui, Autum genus parnarum. Festus.

TODELLVS *vel* TODILLVS, a, um. *Gracilis.* Festus *ex* Plauto, Cum extortis talis, cum todillis crusculis. Todellis *legitur apud* Festum *in* Schoenicolae, *vbi et nos referimus.*

T O G

TOGA, ae. f. [τήβεννα, τρίβωνος, περιβολή] *Gestamen proprium, insigneque Romanorum ciuium, quemadmodum Pallium Graecorum. Superponebatur tunicae, vel tunicis potius.* Dicta toga a tegendo, *vt aut* Nonius, 4, 454 quod corpus tegat. *Laxa erat, et in finum multis crinibus subtracta succingebatur.* Vet. Schol. Pers. 5, 14 Toga est purum pallium, forma rotunda et fusiore, atque inundante sinu, et sub dextro veniens super humerum sinistrum ponitur: cuius similitudinem in operimentis simulacrorum vel picturarum adspicimus,

easque ſtatuas togatas vocamus. Toga vero Romani in pace vtebantur, in bello paludamentis. Menſura togae iuſtae fenas vlnas habebat. *Haec ille.* Senas vlnas *intellige diametri: vt adeo ſi illam ſimpliciter iniiceret vir iuſtae ſtaturae circum circa ad imos pedes tectus eſſet. Qui facillime* togam Romanam *imaginari vult, cogitet veſtimentum rotundum vel ellipticum vndique clauſum (vt ſi pallium hodiernum a pectore ad pedes conſuas) in cuius centro foramen ſit, quo caput, et humerus dexter cum brachio emineat: ſiniſtra autem manu attollebant imam partem, quae in rugas collecta brachio ſiniſtro incumberet. Haec vt ex ſtatuis antiquis apparent, ita lucem adferunt locis, quae togae mentionem iniiciunt. Antiquitatem totam eius rei hic non tractamus: nondum omnia videri explicata ſatis etiam poſt O. Ferrarii, A. Rubenii, et I. Fr. Gronouii ſtudia, faſſus ſum ad* Quinctil. 11, 3, 139 *ſqq. vbi pluſcula de togae ratione et geſtu diſputata ſunt.* Tibull. 1, 6, 40 Et fluit effuſo cui toga laxa ſinu. Scholiaſt. Perſ. 5, 14. Hor. Epiſt. 1, 14, 30 Arcta decet ſanum comitem toga. Martial. 14, 137 *titulus eſt* Lacernae, Amphitheatrales nos commendamur ad vſus Quum tegit algentes noſtra lacerna togas, *in quibus ſolis algeremus.* Martial. 14, 115 Si matutinos facile eſt tibi rumpere ſomnos, Attrita veniet ſportula ſaepe toga. Exigua toga Hor. Epiſt. 1, 20, 13. Nivea toga, *vid.* NIVEVS, *in* NIX. Fuſa toga *et* Reſtricta, *contraria* Sueton. in Auguſt. c. 73. Impar toga, Pexa toga, Pinguis toga, *vid. hh. ll.* Radiante toga decorus Claud. Conſ. Hon. 6, 372. Recens toga Perſ. Sat. 1, 15. Sordidula toga et rupta Iuuen. Sat. 3, 149. Tenues togae Hor. Epiſt. 1, 14, 32. Toga vitrea, *Tenuis textus et pellucidi dicebatur, quod ritu vitri transluceret, qua certe indutum eſſe prolixo et vitio dabatur.* Varr. Modio *ap.* Non. 14, 1 Iſtorum vitreae togae oſtentant tunicae clauos. Amictus togae Cic. in Catil. 2, 22. Macrob. Sat. 2, 9 Hortenſius vir ex profeſſo mollis, et in praecinctu ponens omnem decorem. Fuit enim veſtitu ad mundities curioſo, et vt bene amictus iret, faciem in ſpeculo ponebat, vbi ſe intuens togam corpori ſic Applicabat, vt rugas non forte ſed induſtria locatas artifex nodus conſtringeret, et ſinus ex compoſito deſluens nodum lateris ambiret. Is quondam cum incederet elaboratus ad ſpeciem collegae de iniuriis diem dixit, quod ſibi in anguſtiis obuius offenſu fortuito ſtructuram togae deſtruxerat, et capital putauit, quod in humero ſuo locum ruga mutaſſet. Cohibere toga brachium *adoleſcentulorum erat, poſt* togam puram *ſiue* virilem *iuntam.* Cic. pro Cael. 11 c. 5 Nobis quidem olim annus erat vnus ad cohibendum brachium toga conſtitutus, et vt exercitatione ludoque campeſtri tunicati vteremur. Sen. Exc. Controu. 5, 6 Apud patres noſtros, qui forenſia ſtipendia auſpicabantur, nefas putabatur brachium extra togam exſerere. *Ex Graecis illuſtrat ad Cic. l. c. Abramus.* Defluit toga Hor. Serm 1, 3, 31. *i Deorſum fluit, et ex humeris cadit.* Deiicere et reponere togam Quinctil. 6, 3. Toga velatus ſola, ſciſſis tunicis Plin Epiſt. 2, 16, 2. ¶ 2 Toga pacis eſt inſigne et otii Cic. in Piſon. 73 c. 30. Toga, *pro Pace aliquando accipitur,* Vir omnibus belli ac togae dotibus eminentiſſimus Vell. 1, 12, 3. *Add.* Idem 2, 29, 3. 2, 125, 5. Alium toga, ſed non arma honeſtarunt Plin. Paneg. c. 4 n. 5. *Add.* 56, 7. Mulcere ferrum togâ Stat. Silu. 1, 4, 48. Plus togae laeſere remp. quam loricae Tertull. de Pall. c. 5. *Conf. Barth ad* Stat. p. 119. Cic. de Orat. 3, 167 c. 42 Campum pro comitiis, togam pro pace, arma ac tela pro bello. Toga, impudicarum erat mulierum. Siquidem matronae, quae a maritis ob adulterium repudiabantur, togam accipiebant, ſublata ſtola, propter ignominiam. Toga autem meretrici apta, ita enim profitare ſolebant cum togis puellae, vt diſcernerentur a matronis. Et ideo quae adulterii damnatae fuerant, hac veſte vtebantur. *Haec* Acron *in illud* Hor. Serm. 1, 2, 63 — Quid inter Eſt in matrona, ancilla, peccesue togata? Matrona, id eſt libera coniugata: ancilla, ſoluta, ſed non proſtituta: togata, infami et proſtituta. *Add.* v. 82. Iuuen. Sat. 2, 69 Damnetur, ſi vis, etiam Carfinia, talem Non ſumet damnata togam: *tam luxuriosam, pellucidam, etc.* Toga *in prouinciis ſignificat profeſſionem Latinae Rhetoricae: vid. Scaliger Lect. Auſ.* 2, 16 p. 132. Candida Candidatorum, *v. v.* Puram togam *ſumunt adoleſcentes, cum praetexta poſita in foro et inter viros verſari incipiunt. Vid.* Cic. Att. 9, 6. *et vlt.* Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini potiſſimum togam puram dedi: idque municipibus noſtris fuit gratum. Eidem 7, 8 Habebamus autem in manibus Antonii concionem habitam X Calend. Ianuar. in qua erat accuſatio Pompeii vsque a toga pura, *i. Ab eius tirocinio, a prima adoleſcentia, poſt XVI annum. Dicta* Pura toga, *quod nullo purpurae praetextu diſtincta eſſet.* Veſtis pura Catullo ad Mallium 1. 67, 15. Lucan. 7, 18 Pura venerabilis aeque Quam currus ornante toga. *Eſt ergo* pura, *nec picta, nec triumphalis, nec praetexta. Conf.* Plin. 8, 48. *Hanc cum ſumerent adoleſcentuli conueniebant amici ad* Officium togae virilis Plin. Epiſt. 1, 9. *Hae ſunt* ſollemnitates togae Tertull. de Idol. 16. Palmata toga, *vid.* PALMATVS, *in* PALMA. Perfatuae togae, *vid.* PERFATVVS. Picta toga, *Veſtis publica fuit, ſummique Magiſtratus.* Capitolinus de Gord. 4 Palmatam tunicam et togam pictam primus Romanorum priuatus, ſuam et propriam habuit: quum ante imperatores et de Capitolio acciperent, vel de palatio. Lampridius de Alexandro 40 Praetextam et togam pictam nunquam niſi Conſul accepit: et eam quidem quam de Iouis templo ſumtam alii quoque accipiebant aut Praetores, aut Conſules. Iuuen. Sat. 10, 39 Et pictae Sarrana ferentem Ex humeris aulaea togae. *Conf.* Liu. 30, 15. Praetexta toga, *vid.* PRAETEXTA. Gell. 18, 4 Quum iam adoleſcentuli Romae praetextam et purilem togam mutaſſemus. *conf.* Cic. Verr. 1 c. 44. In epulo cum toga Pulla accumbere *dedecus et fordidum,* Idem in Vatin. 30 c. 12. Purpurea Liu. 33, 11 Martial. 10, 47 Lis nunquam, toga Rara, mens quieta. Togam raram *optat, id eſt ne cogatur bene mane togatus circumuolitare limina potentiorum, ſalutationis defuncturus officio. Conf.* Mart. 10, 82. Plin. Epiſt. 5, 6, 45. *et* 7, 3, 2. Plin. 8, 48 ſ. 74 Togas Raſas Phrygiasque, Diui Auguſti nouiſſimis temporibus coepiſſe, ſcribit Veneſtella. *Pro* Phrygiasque Phryxianasque *dedit Hard. edit poſter. et interpretatur,* Phryxei *velleris criſpos et eminentes villos habentes.* Togas *etiam* ſeruorum *fuiſſe, docet* Plin. Epiſt. 2, 14, 6 Heri duo nomenclatores mei — qui nuper togas ſumſerint — *Cauſam aperit* Senec. de Clem. 1, 24 *pr.* Dicta eſt aliquando in Senatu ſententia, vt ſeruos a liberis cultus diſtingueret: deinde apparuit, quantum periculum immineret, ſi ſerui noſtri numerare nos coepiſſent. Virilis toga *a puerili diſtincta erat, quae* praetexta *appellabatur, decimoſeptimo circiter anno ſumebatur: eadem, quam* puram *diximus.* Cic. de Amicit. 34 Ego autem a patre ita eram deductus ad Scaeuolam ſumta toga, vt quoad poſſem et liceret, a ſenis latere nunquam diſcederem. Sumſiſti virilem togam, quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidi Philipp. 2, 44. *Add.* Idem pro Sext. c. 69. Vell. 2, 99, 2. rilis toga, Toga libera *dicebatur, eamque adepti remotis magiſtratibus viuebant.* Propert. 3, 1, 132 Mox vbi bulla rudi dimiſſa rea collo, Matris et ante deos libera ſumta toga. Ouid 10, 28 Liberior fratri ſumta mihique toga eſt. Stat. Si 68 Quem non corrumpit pubes efficta, nouaeque Libertas puogae? Virilis toga in Capitolini Iouis templo ſumebatur. Valer. Max. 5, 4 *de Marco Cotta.*

TOGVLA, ae. f. Dimin. [τριβώνιον] Martial. 4, 26 togulam Poſtume pluris emo. *Add.* 5, 23. Cic. in Piſon Togulae lictoribus ad portam praeſto fuerunt: quibus illi ſagula reiecerunt, et cateruam imperatori ſuo nouam praebue Att. 1, 18 Togula picta. Puellarum togulae Arnob. 2 p. 9

TOGATVS, a, um. Adi. [τηβεννοφόρος] *Qui toga indVnde Romani,* Togati *dicti ſunt, quibus toga propria et communquemadmodum Graeci* Palliati *dicebantur.* Non pudet, Iprope maiorem numerum in foro conſpici, quam togatorum 3, 52. Quis liberalitatem tantum ad togatos vocat? hoprodeſſe natura iubet Sen. de Vita B. c. 24. *Conf.* Salluſt Iu Sen. de Conſt. c. 9. Spart. in Hadr. c. 3. Prudent. Cathen Togata, *abſolute pro comoedia Romana: vid.* Iuuenal. 1, 3. *it.**retrice: vid.* TOGA. Vt togatus mandata ſenatus audi 3, 26. *rogatur* L. Quint. Cincinnatus. Virg. Aen. 1, 286 nos rerum dominos, gentemque togatam. Martial. 14, 1manos rerum dominos, gentemque togatam Ille facit, madedit aſtra patri. Magna caterua togatorum Cic. pro Roſ 135. Graeculus iudex modo palliatus, modo togatus Idem 5, 14 c. 5. Togato vni *Ciceroni* ſupplicatio decreta, *i.**pace geſtas* pro Sulla 85. Comoediae togatae, *quae ſcriſecundum ritus Romanorum: vt Graecas fabulas ab illorum haliatas appellamus. Nam Graeci* pallium *ſupra tunicam ferebaCic. pro Sext. c. 55. Vell. 2, 9, 3. Hor. A. Poët. v. 288. Epiſt. 7 *extr. Quaedam harum erant* Tabernariae, *v. v.*

BVLA n. 4. Gallia Togata *in qua eſſent* coloniae ciuiumnorum, *vid.* Caeſ. Bell. Gall. 8, 24. Cic. Phil. 8 c. 9. *Add.* Pl Mela 2, 4. Miles togatus Claud. Conſ. Hon. 4, 9 togata Lucan. ad Piſon. 27 Turba togata Propert. 4, 2 Iuuen. Sat. 1, 96. Cic. Verr. 1, 73 Erant nonnulli togati res Graecorum, quibus ad exigendas pecunias improbiſſimi legati plurimum prodeſt gratia. Togati *in primis erantbantur, (mutaſcente alias lacernarum vſu) qui principes ciuitagratia in forum deducebant, ac deinde domum reducebant.: quogis amicti erant.* Iuuen. Sat. 7, 142.

Reſpicit hoc primum qui litigat: an tibi ferui
Octo, decem comites poſt te: an ſit ſella, togati
Ante pedes. *Et itidem* Sat. 1, 96
— Nunc ſportula primo
Limine parua fedet, turbae rapienda togatae.

Et Martial. 2, 57 Quem grex togatus ſequitur, *etc. Toga epurae ſeruiebat, vt apud eundem* 10, 10 Quid faciet pauper cui reſſe clienti? Dimiſit noſtras purpura veſtra togas, *i. Nunc nobis officium vobis praeſtare, quum iam purpurati, i. praetext.conſule enim ſermo eſt) ſalutationum officiis praeſtandis ſucc Huc pertinet* Martial. 3, 46 Exigis a nobis operam ſine fine t Non eo, libertum ſed tibi mitto meum. *Conf.* 9, 103.

TOGATVLVS, a, um. Dimin. *Ioco formatum.* Martia — Quamdiu ſalutator,
Anteambulones, et togatulos inter
Centum merebor plumbeos die toto? *Add. Id*

TOGATARIVS, i. m. *Togatarum fabularum actor.* SAuguſt. c. 45 *Caſaubonus* Togatarium *analogia tuetur. Alitarum malint, et repetunt ex proximo* hiſtrionem. *Vt iudicariponamus verba:* Nam hiſtrionum licentiam adeo compeſcuit, phanionem Togatarium, cui in puerilem habitum circumtonſtronam miniſtraſſe compererat — relegauerit. To*Add. Steph. etc. int.* Fabularum hiſtrionem.

T O L

TOLERO, āre. [τλάω, τλῆμι, καρτερέω, ἀνέχομαι] Signifitienter ferre, *vt ait* Feſtus, eſtque verbum mala patientis. leror, *Depon.* Priſcian. p. 800. Ter. Phorm. 3, 2, 23 Ntuere: vna tecum bona malaque tolerabimus. Idem H 28 Sed quando ſeſe indignam deputat matri meae, cui conced iusque mores toleret ſua modeſtia. Tolerare ſe, *Modice et parſimonia ſe alere.* Vlpian. l. In lege Cenſoria D. de verb. ſig. quibus agris paterfamilias fructus caperet, quibus ſe tolerare *Sic* Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 49. *Conf.* Tac. A. 2, 24, 2. Atolerare equitatum Caeſ. Bell. Ciuil. 3, 58. Tolerare ſua milites Plin. 33, 10. Dura tolerare Sen. Hippol. ſ. 4. ſtatem Plaut. Trin. 2, 2, 6. Equos Caeſ. B. C. 3, 47 *et* 58 tatum, *vid.* Vitam tolerare. Famem tolerare Caeſ. Bell. 1, 28. Fortunam tolerare Cic. ad Brut. 16. Idem in C 23 Niſi ideirco ſe facilius Hiemem toleraturos putant. Pl 14 Inde impenſae publicae tolerantur. Inopiam obſidionlerare Tacit. Hiſt. 4, 4. Inopiam mercede mannum Salluſt. c 37. Plin. 11, 5 Apes ad vſus vitae Laborem tolerant. borem militarem tolerare Cic. Off. 2, 45. Laborem ſtudpueri difficilius tolerant Quinctil. 1, 12. Mala tolerare Sen Fur ſ. 3 Militiam tolerare ſub magiſtro Virg. Aen. 8, 515 firma opulentia Negligentiam tolerabat Salluſt. Cat. 52, 9. ter tolerare Quinctil. 6, 3. Pondus alicuius tolerare Hor. 2, 5, 4 Plin 8, 18 Sitim et quatriduo tolerant. Sitimemque tolerare Ouid. ex Pont. 1, 2, 87. Sors toleranda populis Stat. Theb. 1, 195. Sumtus tolerare Cic. Qu. Fratr. Caeſ. Bell. Gall. 7, 77 Qui in oppida compulſi, ac ſimili inopia ti, eorum corporibus, qui aetate inutiles ad bellum videbantur tam tolerauerunt. Virg. Aen. 8, 478 Cui tolerare colo Viti nuique Minerua. Tolerare *ſimpliciter pro tolerare vitam.* Liuiam ipſam ſtatuere, nubendum poſt Druſum, an in penatib dem tolerandum haberet Tac. A. 4, 40, 3. Paſſus CLX tol Sufficere curſui CLX paſſuum Plin. 7, 20. Cic. Att. 1, 14 (1

od caput est Nobis inter nos nostra, siue incommoda, siue vitia, iniurias esse tolerandas. Res ad patiendum tolerandumque ifilis Cic. Tusc 2, 18. Idem de Finib. 4, 52 c. 18 Dicuat illi spem esse dolorem, molestum, odiosum, contra naturam, difficiem toleratu. Molestiae faciles Toleratu Gell. 1, 6.

TOLERANS, antis. Partic. [τλὰς, καρτερικὸς] Columel. 8, 16 ifim genera duleis vndae tolerantia. Idem 6, 22 Extremi frimi tolerantior equino armento vacca est. Tolerantior bello lli Victor vterque in Domitiano. Tolerantissimus penuriae, *atissimus* Columel. 7, 1.

TOLERANTER, ius, illime. Adu. [καρτερικῶς] Quinctil. 8, 6 etiam iungere vetamur, qui toleranter videre Septentriones vi- Ferre aliquid toleranter Cic. Fam. 4, 6. Toleranter dolorem pati Idem Tusc. 2, 43 c. 18. *Comp.* Anniculae foendarem poscuntur, tolerantius tamen bimae Plin. 8, 45.

TOLERANDVS, a, um. Cic. Att. 1, 17 Nobis inter nos nostra ne commoda, siue vitia, siue iniuriae, sunt tolerandae.

TOLERĀTVS, a, um. Tacit. Ann. 12, 11, 2 Clementia ac stri, quanto ignorantiora barbaris, tanto toleratiora. *Al.* olantiora.

TOLERATVS, ûs. m. Quae ipsi toleratu humano indi- edimus Salu. de Gubern. 3 p. 83. *Supinum*, *vid. in* TOLERO.

TOLERANTIA, ae. f. [ἀνοχὴ, καρτερία] Cic. in Parad. 4, 1 antia rerum humanarum, contemtione fortunae. Tolerden doloris laude sua non carebit Quinctil. 2, 20.

TOLERATIO, ōnis. f. [ἀνάσχεσις] Cic. de Finib. 2, 94 c. 29 m alia toleratio est verior, qua vti vos non potestis, qui honeipsam per se non amatis.

TOLERABILIS, e. Adi. [ἀνάσχετος, ἀνεκτὸς] *Quod tolerari* Ter. Heaut. 1, 2, 31 Homo tolerabilis. *conf.* Liu. 22, 27. lin. in Paneg. 37 Tolerabile tributum. *Et ibid.* Tolerberimentum. Cic. de Senect. 8 c. 3 Moderati enim et nec s, nec inhumani senes, tolerabilem agunt senectutem. In is rebus tolerabile est Cic. ad Brut. 15. Dicere sic tolerast Cic. de Orat. 1, 218. Conditio tolerabilis Idem in Cat. Conditione tolerabili transigere Idem pro Quint. 97 c. 31. um tolerabile liberae ciuitati Liu. 39, 39. Cic. Att. 6, 1 t Graeci soluunt tolerabili foenore. In tolerabilem fordigendae ciuitates Liu. 34, 51. Omnia Humana tolerabilia Cic. ad Att. 12, 11. Iactura rei familiaris tolerabilis Id. 18. Nihil quidquam habeo tolerabilius quam Solitudi. Att. 12, 18. Orator sane tolerabilis Idem de Clar. Orat. Patronus tolerabilis Idem ibid. 129. Philosophi tolermorum volunt esse Cic. de Orat. 1, 218. Regnum nemini le Idem Att. 10, 7. Tolerabilior regia Seruitus Liu. Venus tolerabilior per autumnum Celf. 1, 3 *extr.* Inqui mortem ac Verbera tolerabiliora credat, quam contumerba Sen. de Const. Sap. c. 4. *Superl.* Tolerabilissima sen- aull. ICt. Dig. 28 t. 5 l. 18.

TOLERABILITAS, atis. f. ἀνεκτότης Gloss. Gr. Lat.

TOLERABILITER. Adu. [ἀνεκτῶς] *Facile, sine discrimine.* l. 2, 2 Quas Graeci στιχηρίας ἐκαντιστήτων, nos discordantium ppositiones tolerabiliter dixerimus. *Add.* Idem 4, 32. 8, 4. Plin. 2. Celf. 2, 13. Si qua tolerabiliter dicta sunt Sen. Controu. 5 *al.* 10) *praef.* Tolerabilius pati dolores Cic. de Finib. c. . — Desiderium ferre Idem Fam. 15, 20.

TOLIS, *vel vt alii scribunt*, TOLLIS, [παρίδωια] Tumor in iugulis, quae per diminutionem Tonsillae dicuntur. Festus. *d. in* TOLLIS.

TOLLÊNO, ōnis. m. Genus machinae, *vt ait* Fest. quo trahitur una, in alteram partem praegrauante pondere, dicitur a tollen- *Simpe tigno erecto aliud transuersum eo libramento imponitur, vt de- erecti unius partis, cui pondera adiiciuntur, elatio alterius adiuuetur, quae huic tuli, vel aliud quid extollitur.* Liu. 38, 5 Deinde vt spem ffare muros viderunt: collectis rursus animis in arietes lenibus libramenta plumbi aut saxorum, stipitesue robustos inieb t. Plin. 19, 4 Vel tollenonum hausta rigandos. Ve- 4 Tolleno dicitur quoties vna trabs in terram praealte defigi- , c in summo vertice alia transuersa trabs longior dimensa metatconnectitur, eo libramento, vt si vnum caput depresseris, aliud . *Conf. Gronou. ad* Liu. 24, 34. *Turneb. Adu.* 6, 18.

TOLLIS, is. m. Hidorus 11, 1 Tolles Gallica lingua dicuntur, ae ilgo per diminutionem Tonsillae dicuntur, quae in faucibus ger re solent. *Haec verba falsi commentum hanc* Sereni *scripturam* 29 Quos autem vocitant colles, attingere dextra Debebis, qua rat prestante peremtus. *Scribendum enim arbitror*, Quos autem vocant Tolles, *vt haec Curatio tonsillorum fit. Turneb. 11 extr.* ubrius *ad l. c.* Sereni *laudat ex superstitioso carmine apud* Marcell. 15 hunc olorem, hunc ruborem, has tolles, has tonsillas, hunc parum, s piculas, hanc strumam, hanc strumellam, hanc relegeonem cuo, cocco, excanto. Festi *verba dedimus in* TOLES. Vet. Gloss. olia tolia (*Keuch. malit* tolla) tonsillae, παρίδωια. Plin. Valer. 42 upini ex aceto cocti fomentum optimum est, et tollis et paro- is *pro* parotidin) vtile. Tolles Sereno *vindicat etiam Reines.* l. . 8 p. 200. *Haec vox rest tuenda videtur etiam* Exc. ex Vet. x. p. 243 Vulc. *vbi legitur* Tules παιδωια. *Restituenda haec vox* get. Veter. 1, 38, 3. *et* 3, 64, 1 *vbi* Tussis a colibus *occurrit, quam stra explicare conati sumus, cum illum scriptorem ederemus, ignoratione tum, quae modo posuimus.*

TOLO, ōnis. *vel* TOLLŌNVS, i. m. *Idem quod* Tolleno mut. ud. 2, 5, 23 Heus sic tolloni gratia? cape hanc vnam tibi. olum . in Horto v. 26

Vicini quoque sint amnes, quos incola durus
Attrahat auxilio semper sitientibus hortis:
Aut fons illacrimet purei non sede profunda.
Ne grauis hausturis tollonibus ilia vellat.

uo illoco alii legere malunt Tendentibus, *non* Tollonibus: *Plauti rum Cmerarius alter legit.*

TOLO, tollis, tuli *vel* sustuli, *et apud antiquos* tolli, tetuli, sublātum, tollere. [ἀείρω, αἴρω, ἐγείρω, ὑψόω] *Eleuare, sursum igere* Plaut. . . Tolle caput. Ouid. Epist. 14, 45 Ter utum sustulit ensem, Ter male sublato decidit ense manus. Sol cutum Phaëthontem filium sustulit Cic. de Nat. Deor. 3, 76. liqui oneris tollere Idem Verr. 3, 1. *i. Suscipere.* Tollere et extrahere Cic. de Finib. 2, 27. Sublatis supra capita scutis Liu. 34, 39. Cic. in Pison. 14 Responae, altero ad frontem subito, altero ad mentum depresso supercilio, crudelitatem tibi non placere. Idem de Aruisp. Resp. 33 Itaque ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit, ac te sacra illa tua facientem videre, tollam altius Tectum, non vt ego te despiciam, sed tu ne adspicias vrbem eam, quam delere voluisti. Vlpianus, ius vicino non esse altius aedes tollere Plaut. Trin. 3, 2, 60 Tollere moenia. African in l. Egi D. de except. rei iudic. Egi tecum, ius mihi esse Aedes meas vsque ad decem pedes altius tollere post ago, ius esse mihi vsque ad viginti pedes altius tollere. exceptio rei iudicatae procul dubio, sed etsi rursus ita agam, ius mihi esse altius ad alios decem pedes tollere: obstabit exceptio. Cic. pro Caecin. 60 c. 21 Vinces profecto non fuisse armatos eos, qui saxa iacerent, quae de terra ipsi tollerent. A terra se tollere altius, *pro Crescere: ac de herbis et arboribus dicitur.* Cic. Tusc. 5, 37 c. 13 Itaque et arbores, et vites, et ea, quae sunt humiliora, neque se tollere a terra altius possunt, alia semper virent, alia hieme nudata, verno tempore tepefacta frondescunt. ¶ 2 *Subst ntiua, quibus vel per se, vel intercedente Praepositione iungitur:* Tollere *est auferre.* Scribit, sibi millia quinque Esse domi chlamydum: partem, vel tolleret omnes Hor. Epist. 1, 6, 43. Ac tu quantum vis tolle Idem Epist. 1, 7, 16. Tolluntur in Altum Vt lapsu grauiore ruant Claud. in Rufin. 1, 22. Animos tollere, *Superbire, audaciorem esse.* Sallust. in Cic. c. 2 Verum, vt opinor, splendor domesticus tibi animos tollit. Ter. Hec. 3, 5, 57 Quia paullulum vobis accessit pecuniae, sublati Animi sunt. Propert. 3, 18, 17 I nunc, tolle Animos, et tecum finge triumphos. *Conf.* Plaut. Truc. 2, 8, 10. Animos dictis tollit Virg. Aen. 9, 127. Arbos se sustulit Idem Georg. 2, 51. Daphnimque tuum tollemus ad Astra Virg. Ecl. 5, 51. *int. laudibus.* Cic. de Fato 10 c. 5 Addidit etiam mulierosum, in quo Alcibiades Cachinnum dicitur sustulisse. Idem pro Arch. 22 In Caelum huius proauus Caro tollitur, magnus honos Populi Rom. rebus adiungitur. Cic. de Nat. Deor. 2, 62 Suscepit autem vita hominum, consuetudoque communis, vt beneficiis excellentes viros fama ac voluntate tollerent. Idem Fam. 15, 7 Non dubito, quid praesentes sentiant: nos quidem longinqui, et a te ipso missi in vltimas gentes, ad Caelum mehercule tollimus veris simis ac iustissimis laudibus. Cic. Philipp. 11, 24 Hunc vel in Caelum, si fieri poterit, nostris humeris tollemus. Idem Verr. 4, 94 c. 43 Clamor a vigilibus, famique custodibus tollitur. Clamor tollitur in caelum Virg. Aen. 11, 445. Clamores horrendos ad sidera tollit Idem ibid. 2, 222. In Collum tollere Plaut. Bacch. 3, 6, 42. Cornua tollere in aliquem Hor. Epod. 16, 12. Corpus tollere in auras Ouid. Epist. 13, 52. Corpora sua alte tollit volucris Idem Met. 8, 256. Cic. Verr. 1, 7 Statim deinde iussu praetoris, in Crucem esse sublatum. Idem Off. 3, 94 Optauit vt in Currum patris tolleretur: sublatus est: atque is, antequam constitit, ictu fulminis deflagrauit. Fluctusque ad sidera tollit Virg. Aen. 1, 107. Frontem tollens ad caelum Ouid. Met. 3, 20. Gaudia alicui Catull. . . . . *i. inducere alicui ad laetitiam: vid. Scalig. ad* Catull. p. 100. Gradum tollere, *Ambulare* Plaut. Bacch. 3, 6, 6. Hinnitum tollit equa Hor. Carm. 2, 16, 34. Humo tollit saxum Ouid. Met. 11, 110. Humo se tollere, *Erigere se* Idem ibid. 7, 642. *Et Metaph.* Virg. Georg. 3, 9 Tentanda via est, qua me quoque possim Tollere humo, victorque virûm volitare per ora. Cic. Att. 2, 25 At hercule alter tuus familiaris Hortensius quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in astra sustulit. Virg. Ecl. 5, 51 — Daphnimque tuum tollemus ad astra. Cic. Att. 4, 16 Itaque Caesaris amici (me dico et Oppium) difrumparis licet, monimentum illud, quod tu tollere laudibus solebas, vt odium laxaremus, et vsque ad, *etc.* Liberos tollere, *vt suscipere, non generare tantum, sed nutriendos educandosque curare, a ritu, vt videtur, antiquo, quod humi positos recens natos, aut negligeret pater, aut iuberet* tolli: *cui rei etiam* Lenam *deam praefecerant.* Plaut. Amph. 1, 3, 3 *mandat Amphitruo personatus Iouis Iupiter Alcmenae*, Quod erit natum tollito. Plaut. Truc. 2, 4, 45 Sese experturum, quanti sese penderem, Si quod peperissem, id educarem ac tollerem. Ter. Andr. 1, 3, 14 Quidquid peperisset, decreuerunt tollere. *Contra* Poëta *apud* Cic. de Divin. 1, 42 c. 21

Ibi ex oraclo voce diuina edidit
Apollo, puerum, primus Priamo qui foret
Post illa natus, temperaret tollere:
Eum esse exitium Troiae, pestem Pergamo:

Ex quo oraculo Paris expositus est. Virg. Aen. 9, 546 Helenor, Maeonio regi quem serua Licymnia furtim Sustulerat: *interpretatur* Seruius, E stupro educauerat. Liu. 5, . . Vt omnium in domo liberorum capitum ratio haberetur, vellentque in eam spem liberos tollere Plin. Pan 26 Locupletes ad tollendos liberos ingentia praemia et pares poenae cohortantur. *Add. 27 pr.* Senec. Ep. 9. *et de Clement.* 1, 13. Cic. Fam. 7, 5 Sustulimus manus et ego et Balbus. *Admirationis effectus et signum est.* *Add.* Id. Acad. 4 c. 19. Membra vix tollit de humo Ouid. Fast. 2, 554. Minas tollere Virg Georg. 3, 421. Oculos tollere, *vid.* OCVLVS. Oculos sustulit ad proceres Ouid. Met. 13, 26. Oculos tollere contra aliquem, *Dissentire ab aliquo, et repugnare alicui* Lucret. 1, 67. Palmas ad sidera tollunt Virg. Aen. 5, 556. Querelam tollunt lugubri voce Lucret. 4, 550. Aliquem Rheda *aut* vehiculo tollere: *vid. Lambin. ad* Hor. Sat. 2, 6, 42 Quem tollere rheda Vellet iter faciens. *Et absolute* Cic. Qu. Fratr. 2, 10 Mea facium est infusa verecundia, vt te proficiscens non tollerem. Risum tollere alicui Hor. de Arte Poët. 381. *i. commouere ad ridendum.* Signum quasi aliquod sustulisti omnibus ad bene sperandum de Rep. Cic. pro Marc. 2. *vt mox* VEXILLVM. Solio se tollit ab alto Virg. Aen. 8, 541. Ad spem efficiendae eloquentiae Se tollere Quinctil. 1, 2. In Sublime tollere Plin. 10, 58. Tormentum tollere Celf. 3, 21. Tollere vento fluctus, et mulcere Virg. Aen. 1, 70. Vexillum tollitur, *vt signum praelii* Hirt. de B. Alex. 45 Quod vbi conspexit celeriter vela subduci, demittique antennas iubet, et milites armari, et Vexillo sublato, quo pugnandi dabat signum, quae primae subsequebantur naues idem vt facerent significabat. *Vid.* VEXILLVM. Vocem exiguam tollere Virg. Aen. 6, 493. Vultus erectos tollere ad sidera Ouid. Met. 1, 86. ¶ 3 *Tollere, auferre.* Cic. de Amicit 47 Solem enim de mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt Detrahere, auferre, tollere Cic. in Orat. 209. Idem Verr. 2, 140 Si tibi magistratum abrogassent, minore ignominia te affecissent, quam eum

ea, quae in magistratu gessisti, sustulit, atque irrita iussit esse. Tollere et delere Cic. pro Quint. 70. Idem pro Rosc. Amer. 71 Nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustuliisse et eripuisse? Virg. Aen. 8, 439 Tollite cuncta, inquit, coeptosque auferte labores. Turpil. Philopatr. *apud* Non. 5, 6 Simul circumspectat, vbi praeter se neminem videt esse, tollit, aufert: ego clam consequor. Tollere, *E medio auferre, vita priuare, enecare, vt in antiquo illo disticho, quod refert* Tranquillus Neron. 39 Quis neget Aeneae magna de stirpe Neronem? Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem. *Duplicem significationem retinet: in priore enim pro* Enecauit, *in posteriore pro* Portauit, *sumitur.* Cicero Caesarem laudandum et tollendum censebat, cum aliud diceret, aliud intelligi vellet Vell. 2, 62, 6. *Conf.* Brut. ad Cic. Fam. 11, 20 *pr.* Tollere et interficere Cic. pro Cluent. 25. *Sed remouere simpliciter significat in illo* Cic. pro Quint. 12 Tollitur ab atriis Liciniis, atque a praeconum consessu in Galliam Naeuius et trans Alpes vsque transfertur. Ab igne tollere Scribon. 8, 157. Cic. Post red. in Senat. 31 Aditus templorum erant non solum praesidiis, et manu, verum etiam demolitione sublati. Aes alienum, *pro Dissoluere* Vict. de Viris illustr. 29. Ancoras Caes. Bell. Ciuil. 1, 31. Auaritiam si tollere vultis, mater eius tollenda est luxuries Cic. de Orat. 2, 171 c. 40. Aurum Liu. 26. Calices Martial. 11, 12. Callos tollere Scribon. 37. Carnem ex palpebris Ibid. Cic. pro Rosc. Amer. 3 Tametsi non modo ignoscendi ratio, verum etiam cognoscendi Consuetudo iam de ciuitate sublata est. Consules Cic. ad Brut. 11. Controuersias Caes. Bell. Ciuil. 1, 9. Conuiuium Plaut. Menaech. 3, 1, 17. Virg. Aen. 8, 175 Iubet et sublata reponi Pocula. Cic. Att. 15, 11 Etenim Seruilia pollicebatur se curaturam, vt illa frumenti curatio de S. C. tolleretur. Idem de Nat. Deor. 3, 84 Eundemque ferunt, haec quae dixi sublata de Fanis in forum protulisse, et per praeconem vendidisse. De igne tollere Colum. 12, 41. Cic. pro Rosc. Amer. 20 c. 7 Demonstrant cum pater huiusce Sext. Roscius homo tam splendidus et gratiosus, nullo negotio sit occisus, perfacile hunc hominem incautum, et rusticum, et Romae ignotum De medio tolli posse. Cic. Att. 2, 24 Primum Cepionem De oratione sua sustulit, quem in Senatu acerrime nominarat, vt appareret noctem, et nocturnam deprecationem interfuisse. *i. non amplius mentionem eius fecit.* Cic. pro Cluent. 79 Et illum hominem aedilicium, iam praetorem opinionibus hominum constitutum, non disceptatione dicendi, sed clamore hominum de Foro, atque adeo de ciuitate esse sublatum. Dentem Scribon. 53. Diem tollere, *vid.* DIES. Dolorem protinus Scribon. 11. In praesentia Id. 221. Dolorem dentium Plin. 20, 3. Dubitationem alicui Cic. Att. 12, 7. Duritiem ex toto Scribon. 128. E ciuitate aliquem Cic. pro Domo 44 c. 17. Idem de Fin. 1, 26 Tu quidem, inquit, totum Epicurum paene E Philosophorum choro sustulisti? E medio aliquem tollere, *idem quod* Tollere de medio, *et occidere* Liu. 24, 6. Cic. pro Flacc. 7 Inimicus M. Caelius, quod cum in re manifesta putabat nefas esse publicanum iudicare contra publicanum, sublatus erat E numero recuperatorum: tamen tenuit se, neque attulit in iudicium quidquam ad laedendum, nisi voluntatem. Cic. Diu. in Caec. 3 Sese iam ne deos quidem in suis vrbibus, ad quos confugerent, habere, quod eorum simulacra sanctissima C. Verres Ex delubris religiosissimis sustuliset. Cic. pro Rosc. Amer. 31 Nonne videntur hunc hominem Ex rerum natura sustuliisse et eripuisse, cui repente caelum, solem, aquam, terramque ademerunt? Cic. Acad. 4, 62 Dixitque sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere: nihil fecit: ipsius enim opinionis errorem nullo modo sustulit. Exercitum religio tollit Cic. Fam. 1, 1. *i. propter libros Sibyllinos, qui vetant, exercitus non decernitur.* Cic. de Nat. Deor. 2, 81 c. 33 Sed quia Drusum Ferro, Metellum veneno sustulerat: illos conseruari melius fuit, quam poenas sceleris Varium pendere. Idem de Lege Agr. 1, 23 Timorem bonis iniecisti; fidem de foro, dignitatem de Republ. sustulisti. Genus orationis tollere Cic. Fam. 3, 8. Haemorrhoidas Scribon. 230. Honores Ouid. Am. 2, 2, 27. Imperitorum omnem errorem tollere Cic. de Fin. 1, 37. Inducias tollere Liu. 30, 2. Cic. de Legib. 2, 31 Quid, Leges non iure rogatas tollere? Idem Fam. 1, 8 Dignitas in sententiis dicendis, libertas in Rep. capessenda, ea sublata tota, sed nec mihi magis quam omnibus. Plin. 10, 75 Plani autem piscium in vado dormiunt, vt Manu saepe tollantur. Saxum Virg. Aen. 12, 904. Manus tollere ab re aliqua Ouid. Epist. 20, 146. Cic. pro Quint. 12 Cuius omnino rei Memoriam omnem tolli funditus, ad deleri arbitror oportere. Idem pro Rosc. Amer. 6 Deleatis ex animo suspicionem omnem, Metumque tollatis. Cic. Att. 10, 1 Nunc ait se daturum, quum ex P. sustulerit Morum tabellarius. Nefas Ouid. Met. 2, 506. Nomen alicuius ex omnibus libris tollere, *delere* Cic. Att. 13, 44. Prouerbium tollere *quid sit apud* Varr. R. R. 2, 9, 9 *non conuenit inter viros doctos: mihi tamen probabilius videtur, idem esse quod corrumpere, factis refellere et falsum certe non vniuersim verum esse, ostendere.* Querelas tolle, *Noli amplius queri* Hor. Epist. 1, 12, 3. Scabiem Scribon. 250. Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt Cic. de Amic. c. 13. Res ferias omnes tollo ex hoc die in alium diem, *i. differo.* Plaut. Poen. 2, 52. *Sed Gron.* extollo; *quod metro magis conuenit.* Spem aliquid faciendi tollere Caes. Bell. Gall. 7, 28. Cic. Att. 10, 16 Omnem igitur Suspicionem sustuli. Idem pro Rosc. Amer. 6. Cic. pro Font. 14 Noluerunt ii, qui iudicabant, hanc patere inimicitiis viam, quem quisque odisset, vt eum Testimonio posset tollere. *e ciuitate, e numero honestorum etc.* Cels. 3, 21 Si ne per has quidem Tormentum tollitur, incidenda cutis est, et tum his vtendum. Vitia tolluntur Scrib. 99. *vulgo* eradicantur. Hor. Serm. 1, 4, 11 Erat *(in Lucilii versibus)* quod tollere velles, *i. delere. Vid. Burm ad* Quinct. 10, 1 p. 909. ¶ 4 *Praet. Perf.* Tetuli *est* Plauti Cist. 3, 19. Most. 2, 2, 40. Rud. Prol. 68. *Add.* Non. 2, 839. *Sed etiam* Tolli. Pers. 4, 2 Sorbitio tollit quem dira cicutae, *Periphrasis Socratis.* Tollisse l. 3 §. 4 D. de acceptilat. Tollerunt, genuerunt Gloss. Isid. *Vid. Bynkersh. Obs. 1, 25.*

TOLIENS, entis. Part. Virg. Georg. 3, 421. *et* Aen. 12, 904. Pueri paronychia cum ingenti subtilitate tollentes Petron. c. 31.

SVBLĀTVS, a, um. Partic. [ὑψηλός, μετεωρισθείς, ἀφαιρεθείς] Plin. 11, 29 Gregatim sublatae vento in maria aut stagna decidunt. Clamor sublatus ad aethera Virg. Aen. 2, 338. Dolis sublatis aperire aliquid, *Referre sine dolo* Virg. Aen. 12, 26. Errore sublato agnorunt parentes, *etc.* Lucan. 3, 601. Lex sublata Propert. 2, 7, 1. Pauore sublato secura turba Lucan. 3, 438. Ex oculis sublata virtus Hor. Carm. 3, 24, 32. Cic. Verr. 5, 142 Sic ille affectus illinc tum pro mortuo sublatus, breui postea est mortuus. Sublati, *Ferocientes, superbientes.* Caes. Bell. Gall. 1, 16 Quo praelio sublatis, quod quingentis equitibus tantam multitudinem equitum [illegible] rant, audacius subsistere. Sublati liberi, *i. Suscepti.* Paul. Filius familias D. de acquir. hered. Filius familias duxit vxor, filiis sublatis intestata decessit. Filii iussu patris, non aui a hereditatem.

SVBLATVRVS, a, um. Partic. [ἀρῶν] Cic. Att. 15, rem Seruilia sublaturam ex S. C. se esse dicebat.

SVBLATE. Adu. *Vt*, Cic. Brut. 201 c. 53 Quoniam or bonorum duo genera sunt, vnum attenuate pressèque alterum ampleque dicentium. Sublatius de se dicere Cic. pro D c. 36. *Conf.* Ammian. 20, 8.

SVBLATIO, ōnis. f. [ἄρσις, ἀφαίρεσις] Quinctil. 7, 1, restitutio pro sublatione iudicii sit, et perinde valeat, ac si i non fuisset? *Sed* Cic. de Fin. 2, 13 Sed hoc interest, quod v dicitur etiam in animo vitiosa res, vt Stoici putant, qui definiunt, Sublationem animi sine ratione opinantis fe magn frui, *etc.*

TOLŌSA, ae. f. [Τολῶσα] Tectosagum, *Narbonensis vrbs nobilissima; a qua* TOLOSANI, Tectosagi, Plin. 3, 4. *dict* tum est adagium, Aurum Tholosanum *de quo supra in* AVRV

TOLOSĀTES. *Idem qui et* Tolosani. Caes. Bell. Gall. non longe a Tolosatium finibus absunt.

TOLVS, *a quo* Capitolium, *vid.* OLVS, 1.

TOLVTARIVS, a, um. *vel* TOLVTARIS, e. Adi. [Gloss.] *quasi* Volutarius *a pedum volubilitate dictus.* Tolutarium a cone *distinguit* Seneca Epist. 87 Ita non omnibus obesis mannis, conibus, et tolutariis praeferres vnicum illum equum a Catone del

TOLVTIM. Adu. [ἐνδρόμως] *quasi* Volutim: hoc est liter *ait* Nonius 1, 12. Varro ibid. Vt equus, qui ad vehendum tus, tamen traditur magistro, vt equiso doceat tolutim ir Plaut. Asin. 3, 3, 116 Demam hercle iam de hordeo, tolutim ni Tolutim capere incessum Plin. 1, 42. *conf. Fr. Douza o* Rel. p. 103 n. 51.

TOLVTILIS, e. Adi. Varro *apud* Non. 1, 60 Gradu tolutili

TOLVTILOQVENTIA, ae. f. [ἐνδινοεβρημοσύνη) Volu cutio. Naeuius, O pestifera, trux, acerba tolutiloquentia Noni

T O M

TOMACVLVM, i. *vel* TOMĀCLVM, i. n. *per syncop* TOMACVLA, *vel* TOMACINA, *vel* TOMACELLA *Videntur eadem esse, quae* Isicia *vocat* Apicius, *qui propterea* T lorum *mentionem non videtur facere. Certe vt* Isicia Isicia *ab do, sic a* τομᾶν, *quod* secare *significat*, Tomacula. *vid. ergo* IS Iuuen Sat. 10, 355 Exta, et candiduli diuina tomacula porci. V R. R. 2, 4 Itaque suibus animam datam esse proinde ac salem seruaret carnem. E qucis fuccidias Galli optimas et maxima confuerunt. Optimarum signum, quod etiam nunc quotanni lia apportantur Romam pernae, tomacinae, et taniacae, et pe *Dicitur alias* Isicium. *Vid.* ISITIVM. Martial. 1, 42 F tomacla. Tomacula cum botulis effusa Petron. c. 49. runt tomacula supra craticulam posita Id. c. 31. *conf. impr. Gonsal.*

TOME, es. f. [τομή] Sectio Auson. Epist. 5, 88.

TOMENTVM, i. n. [γνάφαλον] *q. d. tondimentum. breuis et concisa, quae ex vestibus a fullone poliendo detrahitur: quid farciminis ex quacunque re, siue ex foeno et palea, siue ex fuerit, quo culcitrae farciantur.* Varro de L. L. 4, 35 Po transierunt ad culcitras, quod in ea fagus aut tomentum, aliudu calcabant, ab inculcando culcitra dicta. Culcita coccinea tomentum habet Petron. c. 38. *In hoc genere nobile* Tomentum gonicum (*al.* Leuconicum) *de quo* Mart. 14, 159 *coll.* 11, 22. *Se* de Vita Be. c. 25 Si lassa ceruix mea in manipulo foeni acquiesc super Circense tomentum per farturas veteris lintei effluens inc Circense tomentum *itaque videntur viles putaini, quales ponerentu in circo. Arundinem concisam sic esse adhibitam, docet* Martialis. T torum *autem aliud* Leuconicum *dicebatur, quod fiebat ex lana c cisa: aliud* circense, *ex arundinibus concisis factum, idque stre habebatur plebeiorum, dictum* circense, *quod id circo Romano ster illicque pauperiores quiescebant. Haec colligunt ex* Martial. 14, 1 mentum concisa palus circense vocatur: Haec pro Lingonico (conico) stramina pauper emit. Sueton. Tib. c. 54 Drusu a menta subducta, vt tomentum e culcita tentauerit mandere.

TOMIX, *vid* THOMEX.

TOMĪCVS, a, um. Adi. [τομικὸς] *Secans.* Cels. 8, 1 quaterni primi tomici (*i. incisores*) a Graecis vocantur.

TOMOS. [Τόμος, Τόμη, Τόμις, Τομεύς] *Ponti oppidum fonis exilio notum, quod ipsum a Milesiis deductum minuit ipse* Trist. 1, 9, 3. *Cur autem* Tomos *dictum sit* Idem Trist. 3, 9, Tomos, dictus locus est, quia fertur in illo Membra foror sse fui. *Nam τομὴ Graecis incisio dicitur. Absyrtus au fuit Medeae crudelitate sectus, vt Ouidius loco citato ostendit.*

TOMĪTAE, arum. m. Pl. *Incolae illius oppidi.* Ouid. T 2, 85 Nescio quo videam positos vt in orbe Tomitas Exilen per mea vota viam.

TOMITANVS, a, um. Adi. [Τομίτης] *Vt*, Humus Tomitana Ouid. ex Pont. 3, 1, 6. Ager Tomitanus Idem ex Pont.

TOMVS, i. m. [τόμος] *Volumen operis maioris, sectio,* Martial. 1, 67 Scriptura quanti constet, et tomus vilis. *i. charta gula.* ¶ 2 Tomus thurianus, *piscis ap.* Plin. 32, 11.

TOMŸRIS, is. f. [Τόμυρις] *Regina nobilis Massagetarum in S quae Cyrum debellauit et interemit, si fides Herodoto, ex quo* Iustin *petit 1, 8. Nam alia omnia Xenophon.* Tibul. 4, 1, 143 Nec gna vago Tomyris finiuit Araxe.

T O N

TONATIO, *vid.* TONO.

TONDEO, totondi, tonsum, ēre. [κείρω, πέκω] *Lanam, f. capillo incidere.* Cic. Tusc. 5, 58 c. 20 Sueton. in Augusto c. 79 In cap mendo tam incuriosus, vt raptim compluribus simul tonsoribu ram daret, ac modo tonderet, modo raderet barbam. *h. e. tonderi, modo radi faceret: nempe radendo auferuntur ab imo pi cula, ad tondendum forfex sufficit.* Martial. 2, 17 Non ton quam: quid ergo facit? radit. Virg. Georg. 3, 561.

m tondere Idem Georg. 2, 368. Capillos Cic. Tusc. 5 c. 20.
tondere ad cutem Cels. 6, 6, 15. Comas tondere Tibul. 3,
Dumeta tondere dicuntur iuuenci, *i. Pascere.* Virg. Georg.
Tondentur tenero viridantia Gramina morsu Idem in Cul.
Herbas fruticantes tondere Plin. 12, 25. Oues tondere
3, 48. Os alicuius tondere Catul. 59, 139. Prata ton-
re *Secare* Virg. Georg. 1, 290. Valer. Flacc. Argon. 1, 378
s et Eurytion feruato colla capillo, Quem pater Aonias Redu-
ndebit ad aras. *Quidam olim quamdiu peregre erant, comam ale-*
tonsam, reduces et lospites domi eam tondebant: quod apud Aegy-
ptinebat. Vid. Diodor. l. 1. Violas tondere manu Propert.
conf. Barth. ad Script. Ven. p. 182. Passiui significatione
um, Candidior postquam tondenti barba cadebat Virg. Ecl. 1,
d non recte huc refertur Virg. Georg. 3, 312 Nec minus interea
incanaque menta Cinyphii tondent hirci. *Non passiue ponitur*
t: *Sed intelliguntur* pastores, tondentes: hirci *est Genitiuus sin-*
ar collectiue positus. Etiam cum de homine dicitur, proprie non pas-
ditur, sed ea ratione, qua dicitur aliquis, venam secare, vestem
ere, domum aedificare, *qui curat sibi* venam secari *etc. Quin*
erm est, an Tityrus Virgilianus vt suas oues, ita et ipsum se toton-
it Quod Liu. 27, 34 Neronem tondere cogunt Consules, *Gronou.*
Drakenb. ex libris tonderi *reposuerunt. Apud* Quinctil. *etiam* 1, 6
r. Lauamus, tondemus, et consuimus ex consuetudine, *sunt optimi*
i qui lauamur, tondemur *habent. Et* lauamus *habet aliam ratio-*
. Qui enim in balneo est ipse quoque aliquid agit, et manus mouet,
de delicatus est, ad lauandum: non item qui tondendum *se prae-*
a. Ergo non patiar, quantum eius in me, et vt Cinyphii hirci ton-
patiar, sed assensione non valde forti, vt tondeat, *qui se tonden-*
sori praebet. Depon. Archelaus Euripidis suprema non con-
prosequi sumtu funeris, crinem tonsus est Solin. c. 14. *Metaph.*
Sacch. 2, 3, 7 Adibo hunc, quem quidem ego hodie faciam hic
i Phryxi, itaque tondebo auro vsque ad viuam cutem.

IDENS, entis. Partic. [τέμων] *Vt,* Equi late tondentes cam-
irg. Aen. 3, 538. Pecudes tondentes gramina ex vno cam-
ret. 2, 659. Pecudes tondentes pabula Idem 2, 317. *conf.*
fai. 53, 7. *et* Act. 8, 32.

ISTTO, āre. Frequent. Plaut. Bacch. 5, 2, 9 Rerin' ter in anno
onsitari? scil. Oues.

TSVS, a, um. Partic. [κεκαρμένος] Qui est coma abscissa:
sus homo, cui contrarium intonsus, capillatus. Martial. 4
am mihi nigrescunt tonsa sudaria barba. Tonsus, Minu-
compositus Virg. Aen. 1, 706 — tonsisque ferunt mantilia vi-
uius. Capillus tonsus Ouid. Met. 8, 151. Virg. Aen.
nibus in morem tonsa Coma pressa corona, *i. Tonsura talis*
, *quae coronae similitudinem referret. Nam* premere *ita poni,*
docemus. Vid. Falce premere. *it.* CORONA n. 8. *Vel sumitur vt*
ua tonsa. *et* premere *vt* Stat. Silu. 1, 2, 228. Cutis tonsa
ist. 1, 18, 7. Humum tonsam verrit rara pectine Ouid.
mor. 192. Lanae tonsae Hor. Carm. 3, 15, 13. Myrti
Quinctil. 8, 3. Nouales tonsae Virg. Georg. 2, 71. Oliua
quae minutis frondibus comta est: quasi a tonsore composita Virg.
1, 21 Ipse caput tonsae foliis ornatus oliuae Dona feram. *i. coro-*
mo oliuae. Seru. Tonsae, minutis foliis compositae, vt Ton-
erunt mantilia villis (Georg. 4, 377) Habiturum se autem co-
tonsilem dicit, vt Cicero, cum saltatrice tonsa (in Pison. 18 c. 8)
n hoc videtur dicere Tonsam *hic esse ornatus causa attonsam, et*
, non plane rasam. Valles tonsae, *Arboribus et siluis vi-*
Virg. Georg 4, 277.

SA, ae. f. *et frequentius* Pl. TONSAE, [κῶπαι Gloss. Lat. Gr.]
decutiendis fluctibus. Virg. Aen. 7, 28 Et in lento luctantur
e tonsae. Seruius. Lucret. 2, 553 Antennas, proram, ma-
sasque natantes. Remotatae ad pectora tonsae Percussere
Sil. 1, 240. Stat. Theb. 5, 34 Ast vbi suspensis siluerunt
tonsis. *conf.* Lucret. 2, 554. *et* Val. Flacc. 1, 313.

SVS, ûs. m. *Status tonsi et figura.* Accius *apud* Non. 2, 65
hier funesta veste, tonsu lugubri. Plaut. Amph. 1, 1, 288
s, statura, tonsus, oculi nasum vel labra.

SIO, ōnis. f. *Vt,* Ouium tonsio Vulg. Interp. Deut. 18, 4.

SOR, ōris. m. [κουρεύς] *Qui tondet.* Varro de R. R. 2,
omnino tonsores in Italiam primum venisse ex Sicilia dicuntur
st Romani conditam anno CCCCIIII, vt scriptum in publico Ardeae
ert, extat, eosque adduxisse P. Ticinium Menam. Olim tonsores
n fuisse, adsignificant antiquorum statuae, quod pleraeque habent
pil et barbam magnam. *Eadem* Plin. 7, 59 *ex Varrone.* Plaut.
Tin. 3, 14 Ad tonsorem ire dixit. Hor Serm. 1, 7, 3 Omnibus
lippis notum, et tonsoribus esse. Barbam hirpitus tonsor for-
cipe euellit Sidon. Ep. 1, 2. *add.* Petron. c. 103. Dionysius ne
nisi collum committeret, tondere filias suas docuit Cic. Tusc. 5.
c. 20. Hor. Epist. 1, 1, 94 Si curatus (*al.* curtatus) inaequali ton-
re pillos Occurro; rides, *qui non seruat aequabilitatem. I et. Epi-*
eram in malum tonsorem Martial. 11, 85. Dare operam tonsori,
d. PERA.

TONSORIVS, a, um. Adi. [κουρικὸς] *Quod ad tondendum per-*
net. Cic. Off. 2, 25 c. 7 Qui cultros metuens tonsorios candente
rbe sibi adurebat capillum? Cultellus Val. Max. 3, 2, 15. *Apud*
lart l. 1, 4, 36 Titulus est, de Tonsoriis ferramentis. *add.* Petron.
108 Pallad. 1, 43.

TONSVRA, ae. f. [κουρά] *Tondendi opus.* Nec male deformet
gid tonsura capillos Ouid. A. A. 1, 517. De tonsura Ecclesia-
ica *id* Isidor. 2, 4. Columel. 7, 4 Tonsurae certum tempus anni
er omnes regiones seruari non potest. Varro de R. R. 2, 11 De
aeta eo et tonsura lanae. *add.* Colum. 11, 2. *et* 12, 3. Pallad. Maio
28. Tonsura, *in vitibus et arboribus.* Plin. 17, 27 Vitis tan-
um insuram annuam quaerit, alternam myrtus, punicae, oleae, quia
eler er fruticescunt.

TONSTRIX, īcis. f. [κουρεύτρια] Plaut. Truc. 4, 4, 3 Tonstri-
cem iram nouisti nostram. Ancilla tonstrix Id. ib. 2, 4, 51.

TONSTRICVLA, ae. f. Dimin. [κουρευτρίδιον] Cic. Tusc.
5, 58 20 Ita sordido ancillarique artificio regiae virgines vt tonstri-
culae tondebant barbam et capillum patris.

TONSTRINA, ae. f. [κουρεῖον] *Locus, in quo tonderi solet.* Plaut.
Amph. 4, 1, 5 In medicinis, in tonstrinis, apud omnes aedes sacras.
Ter. Phorm. 1, 2, 39 Ex aduersum ei loco tonstrina erat quaedam. *add.*
Plaut. Epid. 2, 2, 11. Plin. 35, 10. *et* 36, 22. Petron. c. 64.

TONSTRINVS, i. m. *Tonsor.* Petron. c. 46 *sec. Burm. et*
Scheff. *al.* Tonsorium, *sc. virum.*

TONSILIS, e. Adi. [κουρεὸς] *Quod tonderi solet.* Plin. 12, 2
f. 6 Primus Ca. Matius nemora tonsilia inuenit. Buxetum ton-
sile Martial. 3, 58. Coronam tonsilem *vidimus modo ex* Seruio *in*
Tonsa oliua. Facilitas tonsilis Plin. 16, 11. In opere topia-
rio tonsilis Plin. 16, 11.

TONSILLA, ae. f. Palus dolatus in acumen, et cuspide prae-
ferratus, qui nauis religandae causa in litore figitur. Actius, Ta-
cete, et tonsillas in litore edite. Festus. ¶ 2 Tonsillae,
[παρίδωμα] *sunt caruncolae circa vuam ex vtraque parte infra fauces,*
vocanturque Glandulae, *ab quandam glandis similitudinem.* Plin. 11,
37 f. 66 Tonsillae in homine, in sue glandulae. Tonsillarum tu-
mor magnus Scribon. 61, 71. Cic. de Nat. Deor. 2, 131 c. 54 Lin-
guam autem ad radices eius haerens excipit stomachus, quo primum
illabuntur ea, quae accepta sunt: oris vtraque ex parte tonsillas attin-
gens, palato extremo atque intimo terminatur. Amygdalinae *a forma*
Galeno dicuntur, suntque glandulae in radice linguae, quae saliuam con-
ficiunt. Conf. Plin. Praef. *it.* 11, 37. 35, 15. 37, 7. Cels. 6, 10. 7, 12.

TONSICVLA, ae. f. *Pisces.* Cassiodor. Var. Ep. 12, 4.

TONITRV, *vid.* TONO.

TONO, ăui, ătum, *et aliquando* ŭi, ĭtum, āre. [βροντάω] *Sonitum*
illum et fragorem notat, qui tum ido post aestum et vapores caelo solet exi-
stere. Tonat *autem* caelum, nubes, Iupiter. *Sed ille Nominat. uus ple-*
rumque omittitur. Si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de
caelo Cic. de Diuin. 2, 142 c. 72. Sereno quoque caelo aliquando
tonat Sen. Qu. Nat. 1 *extr.* Tempestate serena tonuerat Suet.
Vesp. c. 10. Quum tonuit laeuum bene tempestate serena Cic. de
Diuin. 2, 82. Vt subito, vt propere, vt valide tonuit Plaut. Amph.
5, 1, 10. Aetna tonat ruinis horrificis Virg. Aen. 3, 571. Astra
tonuere feris clamoribus Sil. 16, 95. Plin. 15, 35 Tiberium prin-
cipem tonante Caelo, ea coronari solitum ferunt contra fulminum me-
tus. Caelum tonat omne fragore Virg. Aen. 9, 541. Cic. de
Nat. Deor. 2, 65 Hunc etiam augures nostri quum dicunt Ioue fulgente,
tonante, dicunt enim in caelo fulgente, tonante. *Metaph.* Lau-
des alicuius tonare, *Magnopere efferre.* Plin. in Praefat. Mare to-
nuit ex alto Senec. Hippol. f. 10. Murmure ac verberibus tonare,
Resonare Martial. 9, 70. Ore tonare deos, crebumque chaosque
etc. Virg. Aen. 4, 510. *Add.* Petron. c. 122. Spiritus ore tonat Propert.
4, 1, 139. Tympana tenta tonant palmis Lucret. 2, 618. Verba
tonare insano foro Propert. 4, 1, 134. ¶ 2 Tono, ĕre. *In*
tertia Coniugatione dixere veteres, vnde Praeteritum Tonui, et *Supi-*
num Tonitu *inducuntur.* Tympana non inani sonitu tonimus
Nonius 1, 245.

TONANS, antis. Partic. [βροντῶν] *Dei epitheton, ap.* Sen. Be-
nef. 4, 7. *Eminentia quadam* Iupiter dicitur: *vt,* Magni tecta Tonan-
tis Ouid. Met. 1, 170. Ioue tonante, caelo tonante Cic. de N. D. 2
c. 25. Germana Tonantis, *Iuno* Ouid. Epist. 9, 7. Tonan-
tes, *i. Iupiter et Iuno* Sen. Med v. 59. *add* Prudent. Hymn. 6, 81.
et 12, 83. *Metaph.* Columel. 1 praef. 30 Neque ille ipse Cicero
territus cesserat tonantibus Demosthenis Platonique. Mart. 5, 16
Nam si falciferi defendere templa tonantis, *Saturnum interpretantur, in*
cuius aede aerarium.

TONATIO, ōnis. f. Senec. Nat. Quaest. 2, 12 *pr.* Fulguratio
ostendit ignem, Fulminatio emittit, illa (vt ita dicam) comminatio
est, et tonatio sine ictu, ista iaculatio cum ictu. Quidam le-
gunt Commotio.

TONESCIT. [βροντᾷ] *pro Tonat.* Varro *apud* Non. 2, 858
Tonitribus templum toneseit.

TONITRVS, ûs. m. [βροντή] *vel* TONITRV. n. Indecl.
in Sing. *in Plur.* Tonitrua. Ouid. Met. 2, 308 Vnde mouet tonitrus
vibrataque fulmina iactat. *conf.* Sil. 12, 611. Paullin. Nat. Felic. 8,
129. Iuuen. Sat. 5, 117 — et faciunt optata tonitrua coenas. Plin.
8, 47 Tonitrus solitariis ouibus abortus inferunt. Cic. de Diuin. 2,
42 Nonne perspicuum est ex prima admiratione hominum, quod to-
nitrua, iactusque fulminum extimuissent, credidisse ea efficere rerum
omnium praepotentem Iouem? Claudiana tonitrua, *vid. sub*
CLAVDIVS. Igens tonitru Ouid. Fast. 3, 347. Rauca tonitrua
Claud. Paneg. 8, 210. Agere tonitrus Stat. Theb. 1, 258. Caelo
caelum tonitru Virg. Aen. 4, 122. *Verba Iunonis.* Concutiens
cuncta tonitru sonoro Claud. in Conf. Stil. 2, 1, 27. Concussa to-
nitru tremunt omnia Lucret. 6, 120. Contremit caelum tonitru,
flamma inter nubes coruscat *Poeta apud* Cic. de Orat. 3, 155. Mo-
vere tonitrus Ouid. Met. 2, 308. Motura humanas tonitrua men-
tes Idem Met. 1, 55. Quatiuntur tonitru caerula caeli Lucret. 6,
95. Tremiscunt ardua terrarum tonitru Virg. Aen. 5, 694. Ar-
morum tonitru concussa est Daunia tellus Sil. 13, 10. Plin. 2, 43
Igitur non eam inficias, posse in has et ignes superne stellarum deci-
dere, quales sereno saepe cernimus, quarum ictu concuti aëra verum
est, quando et tela vibrata stridunt. Quum vero in nubem peruene-
rint, vaporem dissonum gigni, vt candente ferro in aqua demerso, et
fumidum vorticem voluit. Hinc nasci procellas. Et si in nube luc-
tetur flatus aut vapor, tonitrua edi: si eruinpat ardens, fulmina: si lon-
giore tractu nitatur, fulgetra. Quae porro illa tonitrua? quae
tempestas? Cic. Philip. 5, 8 c. 3. Quotiescunque Paullum lego,
videor mihi audire non verba, sed tonitrua Hieron. Ep. 50. Hic
tibi strepitus, fremitus, clamor tonitruum *de clamoribus infestae con-*
cionis Cael. ad Cic. Fam. 8, 2.

TONITRVVM, i. n. *Legitur apud antiquos, vnde procul dubio*
fit Tonitrua. Sen. Nat Quaest. 2, 56 Antiqui aut tonitruum dixerunt,
aut tonum. Tonitruum autem definit Posidonius ficti aëris sonitum,
qui fieri nisi dum aut terit, aut rumpitur, non potest. conf. ib. c. 55.
Trebell Pollio in Gallien. c. 5 Auditum praeterea tonitruum terra mu-
giente, non Ioue tonante.

TONITRĀLIS, e. Adi. *Tonitru edens.* Tonitralia, [βροντεῖα]
Loca, in quibus fit tonitru: vel in quibus habitat is, qui tonat, Deus. Lu-
cret. 1, 1098 Neue ruant caeli tonitralia templa superne.

TONITRVĀLIS, e. *Aliud* Adi. Apul. de Mundo p. 75 Iupiter
tonitrualis.

TONITABĬLIS, e. Adi. [βροντᾶσθαι] Gloss. Gr. Lat.

TONITRVO, āre. Commodian. Instruct. 6, 7 Insipiens Iouem to-
nitruare tu credis.

TONSILLA, TONSOR, TONSTRIX, TONSVS, *vid.* TONDEO.

TONVS, i. m. [τόνος] *Ad verbum effet* tensio *vel* intentio, *vt in*
chorda arcus, vel in neruis tortis *catapultarum, de quo* tono *vid.* Vi-
truu. 10, 15 *extr. in primis vero* Tonus *dicitur a musicis sonus, qui ex*
tensione

tenſione chordae diuerſa diuerſus oritur, vel interuallum aliquod definitum, vbi tonus *eſt vel maior vel minor, hinc ſemitonium etc. Vid.* Martian. Capella 9 p. 314 ſq. Dico, quidquid rite ſonuerit, aut Tonum eſſe, aut Hemitonium, aut quartam partem toni, quae Dieſis appellatur: *deinde ſimt ſingula. Add.* p. 324. *Hinc ad omne aliud genus muſicae transfertur: ſed etiam ad vocum ſingularum pronunciationem, quae in parte quadam vocis velut intenditur, id eſt, altius ſonat, vt chorda tenſior. Hos* tonos *etiam* tenores *appellat* Quinctil. 1, 5, 22 *vbi addit,* Quos quidem ab antiquis dictos, tonores comperi, vt videlicet declinato a Graecis verbo, qui τείνω dicunt: vel accentus, quas Graeci προσῳδίας vocant *etc.* ¶ 2 Pythagoras interdum ex muſica ratione appellat tonum, quantum abſit a terra luna *etc.* Plin. 2, 22 *quo agit de ſiderum muſica. Vid.* Cenſorin. 13 *et quos ibi magno numero excitat Lindebrogius, in primis* Macrob. in Somn. Scip. 2, 1 ſqq. Cic. et Chalcid. in Timaeo Platonis *etc.* ¶ 3 Plin. 35, 5 Deinde adiectus eſt ſplendor, alius hic quam lumen: quem quia inter hoc et vmbram eſſet, appellauerunt tonon: commiſſuras vero colorem et tranſitus, armogen. ¶ 4 Tonus, *pro Tonitru* Sen. Nat. Quaeſt. 2, 56. *Vid.* TONITRVVM.

TONOR, ōris. m. *Accentus.* Quinctil. 1, 5, 22 Tenores ab antiquis dictos tonores comperi. *Vid.* TONVS, n. 1.

TONORIVM, *meliores* TONARIVM, i. n. Fiſtula muſica Quinctil. 1, 10, 27. *Eſt Graecum* τονάριον.

TONOTICVS, a, um. *Vim habens intenſiuam.* Theod. Priſcian. de Diaeta c. 9 Maſtix foris tonotica.

T O P

TOPARCHA, *vid.* TOPOS.

TOPAZIVS, i. f. [τοπάζιον] *Gemma.* Plin. 37, 8 Egregia etiammum topazio gloria eſt, ſuo virenti genere, et quum reperta eſt, praelatae omnibus. Id accidit in Arabiae inſula, quae Chitis vocatur, in qua Troglodytae praedones quum diutius fame et tempeſtate preſſi herbas radicesque effoderent, erruerunt topazion. Haec Archelai ſententia eſt. Iuba, Topazion inſulam in rubro mari a continente ſtadiis CCC abeſſe tradit: nebuloſam, et ideo quaeſitam ſaepe a nauigantibus ex ea cauſa nomen accepiſſe. Topazin enim Troglodytarum lingua ſignificationem habere quaerendi. *Add.* Id. 6, 29. Tertull. adu. Marc. 2, 10. Vulg. Exod. 22, 17. A topazio in aurum declinat, *vid.* DECLINO.

TOPAZIĂCVS, a, um. Adi. Fortun. 8, 4 Pulchra topaziacis oneratur zona lapillis.

TOPAZOS, *ſiue* TOPAZIOS. [Τόπαζος] Plin. 6, 29 Inſula in mari rubro, in qua reperitur lapis topazius mire pellucidus. *Vid.* TOPAZIVS.

TOPHVS, i. m. [ὄλιθος, tofus, tofum Gloſſ. Gr. Lat.] *Genus lapidis aſperi, qui facile in arenam reſoluitur.* Plin. 17, 4. Columel. 4, 22 Arenoſus tophus et plus iuſto ieiunus fabulo. *conf.* Pallad. 1, t. 5. Vitr. 2, 6. Antra laqueata tophis et punice Ouid. Faſt. 2, 315. Duriſſimus Colum. 3, 11, 7. Leuibus tophis ſtructa atria Ouid. Met. 8, 560. Leues tophi Idem Met. 3, 160. Scaber tophus Virg. Georg. 2, 214. Decidens Scabrum cauat vnda tophum Sulpit. Seruaſt. in Catalect. Scalig. p. 232. Sordidus tophus Stat. Silu. 4, 3, 53. ¶ 2 Tophus, *callus in articulis et circa oſſa* Vet. Gl. πῶροι.

TOPHINVS, a, um. Adi. *Quod ex topho eſt.* Suet. in Claud. Caeſ. 21 Circo vero maximo marmoreis carceribus, auratisque metis, quae vtraque et tophina ac ligneа antea fuerant, exculto, *etc.*

TOPHACEVS, *aut* TOFACIVS, a, um. Adi. *Idem.* Plin. 17, 7 *de terrae diſcriminibus,* Eſt enim alba, rufa, columbina, argillacea, tophacea, arenacea. Vnde tophacea quoque pyra, vulgus noſtrum appellat, a tophis, qui intus reperiuntur. Structura tofacio lapide ſtructa Pallad. Aug. c. 9.

TOPHICIVS, a, um. Capitol. in Maxim. c. 6.

TOPHOSVS, a, um. *Topho plenus.* Sidon. Epiſt. 3, 13 Verruca humore tophoſa.

TOPIAE, arum. f. Plur. *Species ſici.* Colum. 5, 10.

TOPOS, *Graece,* [τόπος] *Latine dicitur Locus.* Manil. 3. v. penult. Octo topos per quos ſtellae diuerſa volentes.

TOPARCHA, ae. c. [τοπάρχης] *Qui vnius loci vel regionis curam habet.* Spartian. in Adr. c. 13 Toparchas et reges ad amiciriam inuitauit.

TOPARCHIA, ae. f. [τοπαρχία] Territorium, ſiue regionis praefectura Plin. 5, 14.

TOPIVM, i. n. [τόπιον] *Quid eſſet, explicat* Vitruu. 7, 5 Habentem deorum ſimulacra, ſeu fabularum diſpoſitas explicationes, non minus Troianas pugnas, ſeu Vlyſſis errationes per topia, caeteraque quae ſunt eorum ſimilibus rationibus ab rerum natura procreata. Topia, *inquit Heſychius, funiculi ſunt, quibus frutices, et arbuſculae tonſiles in animalium ſpecies, aut rerum hiſtorias luculenta varietate aſſimilatae, religatae multis locis hinc inde diſtinentur, et torquentur, flectunturque, ad effingenda quae ludantur rerum et animantium argumenta. Hinc* Topiarium *opus deductum reor* Turneb. *conf.* Spartian. in Adriano c. 10.

TOPIARIVS, i. m. [τοπιοποιὸς] *Qui* topia *vel* topiaria *facit: ſicut* Coronarius, *qui coronas.* Plin. 15, 29 Satiuarum genera topiarii faciunt. Plin. Epiſt. 3, 19 Sumtus Atrienſium, topiariorum, fabrorum. *conf. Alex. ab* Alex. 3, 25. Vet. Inſcr. *apud Gruter.* p. 602, 2. LVCRIO. AVG. TOPIARIO. EX. HORTIS. Topiarium laudani, ita omnia conueſtiuit hedera, *etc.* Cic. Q. Frat. 3, 1, 90 2 *De homine enim eſt interpretandum, qui locum opere topiario ornarat. Turnebus. Add.* Cic. Parad. 5.

TOPIARIA, ae. f. [τοπιοποιητική] Ars ipſa, *vnde* Topiariam *facere, pro Artem exercere operis* topiarii. Cic. Q. Frat. 3, 3, 2 Topiarium laudani, ita omnia conueſtiuit hedera, qua baſim villae, qua intercolumnia ambulationis, vt denique illi palliati topiariam facere videantur et hederam vendere. *conf.* Id. ad Qu. Frat. 3, 1, 2.

TOPIARIVM, i. n. *Dicitur Opus ex arbore, aut frutice, aut herba factum ad decorem, vt ſunt teſtudines, camerae, naues, auiculae, et huiusmodi, quae ex buxo vel hedera, quarum natura ſequax eſt et flexibilis, fieri conſueuerunt. Dictum topiarium ἀπὸ τῶν τόπων, hoc eſt a locis, quae in his varia conſtituuntur.* Plin. 15, 30 Accedit in topiario opere taxa, *etc. conf.* Vitruu. 5, 8. Plin. 18, 26. ICt. Dig. 32 t. 1 l. 60 § 3.

TOPICVS, a, um. Adi. [τοπικὸς] *Localis. Vnde Ariſtoteles et Cicero* Topica, *libros appellarunt, in quibus indicant quosdam velut locos argumentorum generales, a cauſis v. g. effectibus, ab antecedentibus, conſequentibus, a ſignis, a paribus etc.* Cic. Fam. 7, 2 Inſtitui Topica Ariſtotelica conſcribere. *conf.* Id. Topic. c. 1.

TOPICE, es. f. [τοπική] *Ars ipſa inueniendorum argumentorum.* Cic. in Topic. 6 c. 2 Inueniendi vero artem, quae topice citur, quae ad vſum potior erat, et ordine naturae certe prior, tam reliquerunt. *Add.* Quinctil. 5, 14, 28.

TOPOGRAPHIA, ae. f. [τοπογραφία] *Locorum deſcriptio tine dicitur.* Cic. Att. 15, 16 Itaque me referunt pedes in Tuſculanum et tamen haec τοπογραφία ripulae videtur habitura celerem fatum. *Vbi tamen ex veteri ſcripto codice legitur ὑποτυραφία. Hodie buſtum, quo conſita erat vitea, topiario opere excultum, vel ſtatuaria viridia. Vid. Victor. et Gronou.*

TOPPER. [αὐτίκα] *Obſoleta dictio, qua antiquiſſimi vſi ſunt pro Celeriter, ſeu confeſtim, ſtatim.* Naeuius *apud* Feſtum, flammam Vulcani topper. *Sunt ibi plura,* Quinctil. 1, 6 *et ſequentia refert.*

T O R

TORAL, ālis. n. [περίλιον Gloſſ.] *Inuolucrum aut ſtratis tori, id eſt congeſtae plumae, vel herbae, vel arundinis operis, quod et elegantiore rurſus ſtragulo obducebatur conuiuii cauſa, aut rum.* Ten' Tyrias dare circum illota toralia veſtes Hor. Sat. Toros aureis toralibus texit Lamprid. Elag. c. 19. Ouid. Met.

— In medio torus eſt de mollibus vlnis
Impoſitus lecto, ſponda pedibusque ſalignis,
Veſtibus hunc velant, quas non niſi tempore feſto
Sternere conſuerant.

Varro de Vit. Pop. Romani *apud* Non. 1, 35 Quod frontem lectic bant ex ea herba torta, torum appellatum: hoc quod inic nunc toral dicitur. *Vid.* TORVS. *Caſaub. ad* Lamprid. c. 19 *vult eſſe περιβλήματα, quae lectis circumiiciebantur. Vi ad* Petron. c. 40. Paul. ICt. Dig. 33 t. 10 l. 3. Hor. Epiſt. 1, turpe toral, ne ſordida mappa Corruget nares.

TORĀLE, is. n. [ἐπίβλημα] *inquit* Varro de L. L. 3, ante torum eſt.

TORANIVS, i. m. [Τωράνιος] *Mango quidam: qui, eſt* Plin. 7, 12 M. Antonio iam Triumuiro, eximios forma p terum in Aſia genitum, alterum trans Alpes, vt geminos tanta vnitas erat. *etc.*

TORCVLAR, āris. n. *et aliquando,*

TORCVLĀRE, is. n. [ληνὸς] *Machina premendis vu* Plin. 15, 1 An maturitas illa in torcularibus fiat, an ramis Columel. 12, 50 Tum diligenter mundatam protinus in torcular et integram in ſiſcinis nouis includi, praelisque ſubiici, vt poſſit, paullisper exprimatur. Admitti in torcular Colum Conſtituere torcular Colum. ib. *add.* Plin. 18, 31. Celſ. 8, 20 6, 9. Colum. 1, 6. *Non deſunt qui putent* Torcular *habere per correptam, dicentes a* Torculum fieri Torcular; *vt a* Speculum cular. *Longam ſtatuit* Priſcian. et Beda. Calcaturus erat q laria ſolus Fortunat. *quem verſum tamen alii pro mendoſo haben Borrich. Parn. in Nuce.*

TORCVLARIVM, i. n. *Locus eſt, in quo ſunt* torcula prela, *et reliqua.* Cato de R. R. 12 In torcularium, quae o vaſis quinis: Prela temperata quinque, ſuperuacanea tria. Id. c. 13. *it.* 18.

TORCVLARIVS, a, um. Adi. [ὑπολήνιος] Torcula. Cato c. 11. Torcularii lacus Columel. 12, 18. To cella Idem 1, 6.

TORCVLARIVS, i. m. [λήναιος] *Qui torculari premi* Columel. 12, 50 Quia interdum multitudo baccae torcularior cit laborem.

TORCVLVS, a, um. *Proprie enim Adiectiuum Nomen eſt.* culos funes Cato *vocat* c. 68. 135 *et al. it.* Varro 3, 2, 8. torcula Varro 3, 2, 8. Cato 1, 5 Ad villam quum venias, vaſa, torcula, et dolia multa ne ſient. Plin. 18, 31. *Et omnime* vaſis, Torcula olearia, Varro R. R. 1, 55, 7. Torculum, q torcular dicitur, dictum quod intortum laticem vitis vel oleae mat. Varr. γεροντοδιδασκάλῳ, Vineis vbi ampla cella torculu nant *ex* Nonio 1, 233. *Et femin.* Gloſſ. Torculae, ἐλαιοτριβεῖα.

TORCVLO, āre. Fortun. in Epiſt.

TORCVLATOR, ōris. m. [ληνοβάτης] Calcator. Gloſſ.

TORDILE, is. n. Plinio; *vel* TORTILE, Ruellio, *et* DILION, *ſ.* TORDYLIVM, Semen ſeſelis Plin. 24, 19. *et* Dioſc. 3, 56.

TOREVMA, ātis: *et* TOREVMATVM, i. n. [τόρευμα *ſculptum vel caelatum,* (a τορεύω ſculpo et caelo) *ex quacunque re quod in deliciis habetur.* Cic. Verr. 2, 118 Toreumata ſane pretioſa auferuntur. Ibid. 4, 38 c. 18 De hoc Verri dicitur, eum perbona toreumata, in his pocula duo quaedam, quae H nominantur, Mentoris manu ſummo artificio facta. *Add.* Id. Pſon c. 27. Suet. Caeſ. c. 47. Sidon. Ep. 1, 2. *et* 2, 13. Salluſt las, ſigna toreumata emunt. Martial. 3, 35 Artis Phidiacae to clarum. Idem 14, 94 Plebeia toreumata. Miratus fueri priſca toreumata multum Martial. 8, 6.

TOREVTES, ae. m. [τορευτὴς] *Graecis dicitur ſculptor. Hinc*

TOREVTICE, es. f. [τορευτική] *Ars ipſa, quae et Anagly et ſculptura ſiue caelatura dicitur.* Plin. 34, 8 Et alterum colo midum, primusque artem toreuticen aperuiſſe atque demonſtraſſe rito iudicatur. *de Phidia ſculptore. conf.* Plin. 35, 10.

TORMENTVM, i. n. *Primo funem* [χοῖνος] *notat, qui torquendo efformatur.* Praefectis omnium mulierum crinibus tormenta cerunt Caeſ. B. C. 3, 9. Quadruplici tormenta adſtringere Grat. Cyneg. v. 26. Tormento citharaque tenſior Poëta Pi carm. 5. Crinis ſtuppeo tormento aſſimilis Apul. Apol. ¶ 2 *Cum funium conſtrictione et attritu vterentur homines ad d inferendum:* tormentum σχοινὶ, βασανισμὸς *Supplicium eſt, quod infertur ad exprimendam doloris ope veritatem: vel poenae cauſa ar ciatum inferendum: denique omnem doloris cuiuscunque vehementia nomen exprimit.* Cic. de Fin. 3, 42 Vtque in omnibus tor conſeruetur vita beata. Idem pro Sull. 28 c. 28 Quaeſtiones ſeruorum ac tormenta accuſator minitatur. *Et mox,* Tormenta nat dolor, moderatur natura cuiusque tum animi tum corporis; quaeſitor, flectit libido, corrumpit ſpes, infirmat metus, vt in

ngustiis nihil veritati loci relinquatur. Quinct. 5, 4 Pars
quaestionem (tormentorum, *quae nominarat modo*) vera fatendi
tatem vocat, altera saepe etiam causam falsa dicendi, quod aliis
tictia facile mendacium faciat, aliis infirmitas necessarium. *Add.*
sq. Hor. Epist. 1, 2, 59 Invidia Siculi non invenere tyranni
tormentum. *de dolore ex morbo* Scribon. 9. In tantis tor-
erant, cum haec scriberem Plin. Ep. 8, 23 *extr. i. animi angori-*
Rursus Carnificum tormenta, morborum cruciamenta Cic. Phi-
18 c. 4. Acerrimum tormentum Idem pro Cluent. 176. Lene
tum Hor. Carm. 3, 21, 13. Accipere aliquem necatum in
ntis Cic. de Nat. Deor. 3, 82. Adhibere tormenta Idem Off.
Tormentis Admotis Curt. 6, 11, 31. Servi auctoritate
torum, et vi tormentorum adducti in veritate manserunt Cic.
luent. 176 c. 63. Aliquem cogi tormentis quippiam confiteri
ro Milon. 58 c. 21. Dare se in tormenta Idem Tusc. 5, 80.
ntis veritas Eruenda est Apul. Met. 3 p. 133. *conf.* ib. 10 p. 252.
tormenta Quinctil. 2, 20. Iniungere sibi tormentum, *vid.*
NGO. Perferre vim tormentorum Cic. in Partit. 50 c. 14.
qod in ipsa curatione tormentum habet Celsus 7, 11. Tormen-
rium, *Quod nares torquet et afficit* Plin. 19, 8. Cui intesti-
olet, celeriter tormento liberatur Colum. 6, 7. Calumnia
s, et caecae suspicionis tormentum Cic. Fam. 6, 7. Idem
p. 11, 3 Mortem naturae poenam putat esse: iracundiae, tormen-
¶ 3 Tormentum *generale vocabulum est omnium Ma-*
um, saxa, tela et id genus varia torquentium, in quibus nempe vis
in funibus contortis fere inesset, ut facile per inductionem docere
Poliorcetica Lipsii. Caes. Bell. Gall. 4, 25 Atque inde fundis,
tis, sagittis hostes propelli ac submoveri iussit. In tormen-
vincula matronae suos crines contulerunt Flor. 2, 15, 10. Cic.
5, 4 Aggere, vineis, turribus, oppugnaui, vsusque tormentis mul-
Stat. Theb. 9, 146 — non illum impacta moverent Tor-
Fortius tormento Ouid. Met. 9, 218. Missilia tor-
vid. MITTO. Murali tormento concita saxa Virg. Aen.
Rotare tormenta Stat. Theb. 10, 853. *Metaphor.*
ularum tormentum praecipitandus est liber spiritus Petron. c.
Poëtis. conf. Iuuenal. 6, 449 Curuum sermone rotato Torqueat
ema. *Preli s. Torcularis (quod ipsum a torquendo esse vidimus)*
st apud Sen. de Tranquill. 1 Tormentum explicandis et nitere
is vellibus. ¶ 4 *Etiam machinis hydraulicis hoc no-*
buitur a Tertull. de Anima 14 Spiritus, qui de tormento aquae
Plin. 10, 29 s. 43 Exquisita tibiarum tormenta.

RMENTVŌSVS, a, um. *Quod tormenta s. dolorem affert.*
urel. Acut. 3, 6 Ligationes tormentuosi organi.

RMĪNA, um. n. Plur. [στρόφοι] *Genus morbi, a torquendo,*
dore torquentur intestina, vel propter exulcerationem, quae Graece
na dicitur, vel etiam alia ratione, ut scribit Cels. 4, 15 sqq. Qui-
mina molesta erunt, brassicam in aqua macerare oportet Cato
156. *add.* c. 126. Plin. 20, 14 Mentastrum torminibus cho-
sllicacissimum. Columel. 12, 7 Sequitur torminum vitium,
i signum est cruenta et mucosa ventris proluuies. Chole-
mina Plin. 20, 14. Lania tormina Scribon. 111. Affici
ibus Idem 29, 11. Praebere se torticulum in torminibus
stranguria Cic. Tusc. 2, 45 c. 19. *de Epicuro.* ¶ 2 Tor-
m, Plur. *apud* Non. 1, 135. *Sed exempla ab ipso allata* Tormi-
t Torminosos *nihil probant. Sit igitur fides penes Nonium aut*
te librarium.

TORMINŌSVS, a, um. Adi. [στροφώμενος] *Qui eum morbum pa-*
uem Dysentericum appellant Graeco vocabulo. Cic. Tusc. 4, 27 c.
ne dicimus grauedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia
mp sint, sed quia saepe sint. Torminosi Scribon. 85. 112. *etc.*

TORMINĀLIS, e. Adi. [στροφτικὸς] *Quod tormina infert.*
lin. ,21 Quartum genus torminale appellant. *de sorbis.* Her-
a te minalis Apul. de Herb. c. 15. Cels. 2, 30 Item mel coctum,
ira matura, sorba, magisque ea, quae torminalia vocantur, *etc.*

TORNATILIS, TORNO, *vid.* TORNVS.

TORNVS, i. m. [τόρνος, δῖνος] *Instrumentum fabrile, quo ligna,*
reliqua huiusmodi torquendo et circumactu axiculorum vel exca-
vel extra poliuntur. Plin. 7, 56 Normam autem et libellam,
um, et clauem Theodorus Samius inuenit. Meta caua
o Vitr. 9, 9. *conf.* Id. 9, 4. Idem 16, 40 Calices ex tere-
solitus facere torno. Virg. Ecl. 3, 38 Lenta quibus torno
uperaddita vitis. Lucan. ad Pison. 84 — Hinc exornata
Aduolat, excusso velox sententia torno. Angusto torno
includere Propert. 2, 34, 42. *h. e. Scribere versus elegos, qui mi-*
ent versibus heroicis. Simili translatione usus est Stat. Silu. 4,
4. *Musam sic alloquens,* Ingens opus in minores Contrahe gyros.
heroicum carmen in versus lyricos.

TORNO, āre. [τορνεύω] *Torno polire, aut in aliquam formam fi-*
Plin. 36, 22 Lapis est qui cauatur, tornaturque in vasa co-
cibis vtilia. *add.* Id. 111, 39. Cic. de Vniuers. 15 c. 6 Idque
nauit, vt nihil effici possit rotundius. In modicam tornat
Pallad. l. 14. *de amygdalo.* Mollibus ex hedera tornantur
lignis Sammon. p. 14.

TORNĀTVS, a, um. *Rotundus, quasi torno factus.* Lucret.
Fit, quasi tornata vt saxorum structa tuantur. Versus
ornatos incudi reddere, *metaphoricos pro Male elaboratos* Hor.
A. Poët. 440. *Bentleius legit,* Male ter natos, *Cunning.* male for-
Plin. 36, 13 Quarum in officina turbines ita librati pepen-
, vt puero circumagente tornarentur.

TORNATILIS, e. Adi. [τορευτὸς] *Quod torno factum est.*
Interp. Cantic. 5, 14.

TORNATOR, ōris. m. [τορευτὴς Gloss. Lat. Gr.] Firmic. 4, 7
Item, Facit quoque tornatores, aut simulacrorum sculptores.

TORNATVRA, ae. f. Vulg. Interp. 1 Reg. 6, 18. *et* 3 Esdr. 6, 18.

TORONE. Plin. 4, 10 Macedoniae oppidum.

TROSVS, *vid.* TORVS.

TORPEDO, *vid.* TORPEO.

TORPEO, ui, ēre. [κατοκνῶ, καταβλακεύω] *Animo et corpore*
dum, rigidum, et paene immobilem esse. Cic. de Nat. Deor. 1,
37 Deum sic feriatum volumus cessatione torpere, vt si se com-
it, vereamur, ne beatus esse non possit? Virg. Georg. 3, 370
toque agmine cerui Torpent mole noua, et summis vix cor-
exsistant Plaut. Amph. 1, 1, 1-9. Animoque et corpore torpet,
Stupore haeret, ac deficit. Hor. Epist. 1, 6, 14. Cessatione
Cic. de Nat. Deor. 1, 103 c. 37. Metu torpere, *Prae ti-*
more ita obstupefieri, vt vix loco moueri queas. Liu. 21, 58. Veterno
graui torpere Virg. Georg. 1, 124. Acies luminum torpet, *vid.*
ACIES. Liu. 6, 23 Frigere et torpere consilia senis, sed Camillo
tum vitae satis, tum gloriae esse. Genae torpuerant dolore, *Non*
potueram prae dolore lacrimare Ouid. Epist. 10, 44. Lingua tor-
puerat retenta metu. *h. e. Velut fixa substiterat, nec loqui potuerat* Idem
Epist. 11, 2. Pectora torpuerant longa mora Idem Trist. 1, 3, 8.
Temerita velut quaedam animalia amisso aculeo torpet Curt. 4, 14,
13. *add.* Id. 4, 3, 10. Virg. Aen. 9, 499 — torpent infractae ad
praelia vires. Vox et spiritus torpet Liu. 1, 25.

TORPENS, entis. Partic. [ναρκῶσος] Cic. de Diuin. 2, 64 c.
30 Quidnam torpentes subito obstupuistis Achiui? *ex Poeta.* Tor-
pentem nunc cibi nunc vini odore excitauit Curt. 3, 6, 14. Igna-
via torpens Stat. Theb. 10, 90. Amnis torpens Idem Theb. 4, 172.
Hiems frigore torpens Claud. Cons. Prob. et Olyb. 264. Lacus
torpentes Stat. Theb. 9, 452. Membra torpentia aegre trahens Sil.
4, 69. Rigoribus torpens corpus Scribon. 187. Nervi tor-
pentes rigore Liu. 21, 56.

TORPESCO, ĕre. [ναρκᾶσαι] *To pidum fieri.* Sall. in Iugurth. 8
Caeterum ingenium quo neque melius, neque amplius in natura mortalium
est, incultu atque socordia torpescere sinunt. Plin. 9, 35 Flauescunt
tamen et illae senecta, rugisque torpescunt. *de margaritis.* Mem-
bra torpescunt gelu Sen. Med. 924.

TORPEFĂCIO, fēci, ĕre. Non. 2, 870. *vid.* TORPORO.

TORPOR, ōris. m. [νάρκησις] *Animi et corporis debilitatio, pigritia,*
stupor. Cic. de Nat. Deor. 2, 127 c. 60 Aliae fuga se, aliae occultatione
tutantur, atramenti effusione sepiae, torpore torpedines. Frigidus
mentis torpor Firmic. 6, 10. Iners torpor Stat. Silu. 5, 3, 260.
Vehemens torpor Cels. 2, 8. Pigro mentis torpore oppressus Firmic. 6, 11. Graui torpore detectum premit mors Sen. Herc. Fur. 12.
Membranosus soluit formidine torpor Virg. Aen. 12, 867. Sentire torporem sine dolore Scribon 122. Stupor omnium animos ac
velut torpor quidam insolitus membra Tenet Liu. 9, 2. Subrepens imos torpor in artus Catul. 77, 21 Stat. Achill. 2, 403 *de Chirone Achillem docente,* Saepe etiam primo fluuii torpore iubebat Ire super glacieinque leui non frangere planta.

TORPŌRO, āre. [ναρκῶ] *Torporem inducere.* Turpilius Hetaera,
Stupidus adstat, ita eius adspectus tepens, cor torporauit homins amore. *i. Torpefecit* Non. 2, 870.

TORPORATVS, a, um. Partic. Lactant. 2, 8, 62 Humida vel
nimiis rigoribus torporata concrescunt.

TORPIDVS, a, um. Adi. [ναρκώδης] *Torpens, piger:* vt, Torpidus somno Liu. 25, 38. *et* 22, 53 Quod malum praeterquam atrox super
tot clades, etiam nouum, cum stupore ac miraculo torpidos defixisset,
etc. h. e. Stupefactos et attonitos.

TORPĔDO, ĭnis. f. [νάρκη, νάρκωσις] *Idem quod Torpor.* Sallust.
Hist. Fragm. 1, 27 Haec si placent, si tanta torpedo animos obreplit.
Alii Oppressit *legunt.* Occupauit nescio quae vos torpedo Sall. Hist. l. 3.
Or. Licin. n. 26. Si nihil exerceas, inertia atque torpedo plus de-
trimenti faciat, quam exercitatio Cato *apud* Gell. 11, 2. Morantium
cogitationum torpedinem pellere Non. 6, 16. *Mercer. leg.* moracium
torpitudinem. ¶ 2 Torpedo, *Genus piscis, qui limo*
mersus, occultat se, et pisces supra natantes, torpentes facit: postquam
vero obtorpuere, deuorat. Plin. 32, 1 Ex eodem mari torpedo: etiam
procul et e longinquo: vel si hasta virgane attingatur, quamuis prae-
validos lacertos torpescere, quamlibet ad cursum veloces alligari pedes
facere proditur. Idem 9, 42 Nouit torpedo vim suam, ipsa non tor-
pens mersaque in limo se occultat. Cic. de Nat. Deor. 2, 127 c. 60 Tu-
tantur se torpore torpedines. *Vid.* Plin. 32, 9. *et* 16 *et* 24. *In* Clau-
diani Carminibus est n. 46 *descriptio huius animalis pulcherrima:*

Quis non indomitam dirae Torpedinis artem
Audiit, et merito signatas nomine vires?
Illa quidem mollis, segnique obnixa natatu
Reptat, et attritis vix languida serpit arenis.
Sed latus armauit gelido natura veneno,
Et frigus, quo cuncta rigent animata, medullis
Miscuit, et proprios hiemes per viscera duxit.

Sed totum carmen legendum est.

TORPIDITAS, ātis. f. Cathol.

TORPITVDO, dinis. f.

TORQVĀTVS, *vid.* TORQVES.

TORQVEO, torsi, torsum *et* tortum, ēre. [στρέφω, στρεβλόω, βασανίζω] *Est plus quam flectere, nempe vi quadam adhibita situm praeternaturalem aut motum efficere.* Plin. 36, 25 Necessarium binas per diuersum coassationes subsisterni, capita earum praefigi clauis, ne torqueantur. *i. a calore vel humore inflectantur, curuentur.* Virg. Georg. 2,
448 Et bona bello Cornus: Itycos taxi torquentur in arcus. *i.*
Torquendo inflectuntur. Acies oculorum ardentes torquere, *vid.*
ACIES. Aquas torsit remis, *Aduerso flumine nauigauit* Ouid. Fast.
5, 644. Aurem torquere ab obscenis sermonibus Hor Epist. 2, 1, 127.
Capillos torquere ferro, *Calamistro inurere* Ouid. de Arte Am. 1, 505.
Cerutces ocuio que pariter cum modorum flexionibus torqueant Cic.
de Legib. 2, 32. Collum torquere Liu. 4, 53. Comam igne
torquere Ouid. de Arte Am. 2, 304. *calamistro crispare.* Fusos tor-
quent mulieres Plin. 28, 2. Hastas amentatas torquere Cic. de Orat.
1, 242. Iter torquere, *i. A via declinare* Stat. Theb. 12, 669.
Lumina flammantia torquens anguis Virg. Georg. 3, 433. Cic.
Acad. 4, 80 Itaque Timagoras Epicureus negat sibi vnquam quum oculum
torsisset, duas ex lucerna flammulas esse visas. *i. alterum oculum dimo-*
visset aliquantum, ne axis illius parallelus esset axi alterius oculi, vt dictu-
rus erat Epicurus, si eruditum illum puluerem Geometrarum attigisset, vel
Cicero, nisi populariter voluisset loqui. Oculos torquere ad rem ali-
quam Virg. Aen. 4, 220. Orbes squamosos torquet volubilibus nexi-
bus Ouid. Met. 3, 42. *de serpente Cadmi.* Cic. de Vniuers. 21 c. 7
Deinde in orbem torsit, vt et ipse secum, et inter se ex commissura
quae ex regione esset, iungerentur. Idem Off. 1, 131 Quae quum
fiunt, anhelitus mouentur, vultus mutantur, ora torquentur: ex qui-
bus magna significatio fit, non adesse constantiam. Proras ad li-
tora torquent Virg. Aen. 3, 532. Spumas torquent adnixi nautae
Id. Aen. 5, 208. Stamina torquere pollice Ouid. Met. 12, 475. Ter-
ra quum circum axem se summa celeritate conuertat et torqueat Cic.
Acad. 4, 123. Vestigia torsit ad sonitum vocis Virg. Aen. 3, 669.
Torquere ius, *per translationem pro peruertere* Cic. pro Caecin 77 c. 27
Iuris retinere sententiam, et aequitatem plurimum valere oportere,
verbo ac litera ius omne torqueri: vos statuite Recuperatores, vtrum

vtilius esse videatur. Versare fuam naturam, et regere ad tempus, atque huc et illuc torquere et flectere Cic. pro Cael. 131 c. 6. ¶ 2 Torquere, *Torquendo iacere, unde* Tormenta *dicta sint.* Virg. Aen. 5, 497 In medios telum torsisti primus Achiuos. Lucan. 2, 556 — valet in torquendo dextera pilo. Curuum sermone rotato Torqueat Enthymema Iuuenal. 6, 449. Fulmina torquere Virg. Aen. 4, 208. Iaculum torquere lacerto Ouid. ex Pont. 2, 9, 57. Saxa sonantia torquet *fluuius* Virg. Aen. 6, 551. Tela manu torsit Ouid. Met. 12, 99. Virg. Aen. 11, 578. *Conf. Erythr. Ind.* Tela torquentur lacertis Lucan. 3, 567. Virg. Aen. 4, 269. Deûm regnator — Caelum et terras qui numine *(nutu)* torquet, *quasi nolit decidere, vtrum terra an caelum moueatur.* Virg. Aen. 6, 797 — Vbi maximus Atlas Axem humero torquet stellis ardentibus aptum. Idem 7, 266 Ipse pedes tegmen torquens, *huc illuc, prout opus est transferens* immane leonis. Torquere, *Tormentum inferre, angere, moleſtiam offerre.* Donatus, Torquemus hominem, extorquemus veritatem. Plin. Epist. 9, 21 Remitte aliquid, adolescentiae ipsius, remitte lacrimis, remitte indulgentiae, ne torseris illum, ne torseris etiam te: torqueris enim, cum tam lenis irasceris. Qui in dolore est, torquetur Cic. de Fin. 2, 14. Equuleo torqueri Id. ib. 3, 42 c. 13. Torqueri dies et noctes Id. Att. 7, 9. Amore torquere aliquem Ouid. de Arte Am. 2, 335. Doloribus animi torqueri Cic. de Finib. 1, 43 c. 13. Id. Att. 8, 22 (14) Brundulii autem omne certamen vertitur huius primi temporis: qua quidem exspectatione torqueor, sed omnia ante nos sciemus. Inuidia vel amore torqueri Hor. Epist. 1, 2, 37. Libidines tuae te torquent Cic. in Parad. 2. Memoria malorum torqueri Cic. de Fin. 1, 57 c. 17. Hor. de Arte Poët. 435

Reges dicuntur multis vrgere cullullis,
Et torquere mero, quem perspexisse laborent
An sit amicitia dignus.

b. e. Inebriare *studeat, tentantes an per potum quae habent, secreta prodant. Vid. mox* TORTVS *vino.* Metu torqueri Ouid. Am. 1, 4, 46. Mirifice torqueor, sine dolore tamen; sed permulta mihi de nostro itinere in vtramque partem occurrunt Cic. Att. 15, 23. Supplicationes tuae acriter nos torserunt Id. Fam. 8, 11. Id. de Fin. 2, 95 Quum et praeteriti doloris memoria recens est, et futuri atque impendentis torquet timor? Id. pro Sulla 78 c. 78 *cum contra quaestionem tormentorum disputasset, subiecit,* Vita P. Sullae torqueatur; ex ea quaeratur, num quae occultetur libido *etc.* Torquere in diuersas partes Plin. 11, 37. Oratio ita flexibilis, vt sequatur quocunque torqueas Cic. in Orat. 52.

TORQVENS, entis. Part. Torquens flauentes Ister arenas Virg. Georg. 3, 350. Adducto torquens hastile lacerto Idem Aen. 9, 402. Prono in pollice torquens fusum Catull. 65, 312.

TORTVS, a, um. Partic. [βασανιθείς, ἐστραμμένος] *Vt,* Hor. Epist. 1, 18, 38 Arcanum neque tu scrutaberis vllius vnquam Commissumque teges et vino tortus et ira. Vinum et ira tormenta sunt, quibus multi inuiti secreta fuderunt: Porphyr. *vid.* TORQVERE mero n. 2. Cic. in Topic. 74 c. 20 Nam et verberibus torti, et igni fatigati, quae dicunt, ea veritas videtur ipsa dicere. Exspectatione tortus Quinctil. 6, 2. Anfractus torti Claud. Cons. Hon. 6, 519. Anguis tortus Ouid. Met. 2, 188. Baculus tortus Idem Met. 2, 789. Capillus tortus Idem de Arte Am. 2, 304. Comae tortae Martial. 4, 42. Conditiones tortae Plaut. Men. 4, 2, 25. Corona torta Propert. 3, 20, 18. *al.* Tota. Crines torti in nodum Martial. 1, 2. Facies torta Ouid. in Ibin 380. Funes torti *proprie, unde* tormenta *dicta* Virg. Aen. 4, 575. Hor. Epist. 1, 10, 48 Tortum digna sequi potius, quam ducere funem. Linum tortum, *Funis* Ouid. Fast. 3, 587. Radix torta Ouid. Met. 11, 70. Serpentes torti Catul. Argon. 62, 258. Stamina torta Tibul. 1, 6, 78. Supercilia torta Plaut. Rud. 2, 2, 12. Verber tortum, *vid.* VERBER. Vertigo torta Propert. 3, 7, 65. Torti *i. contorta lora: vid. Taubm. ad.* Plaut. p. 17.

TORTA, ae. f. Torta panis Vulg. Exod. 29, 23. *Add.* 1 Sam. 10, 3. Ausonio *vindicat etiam Scalig. Auf. Lect.* 2, 13 p. 122. *Videtur autem* Torta *eadem quae* Tracta v. h.

TORTVLA, ae. f. Dimin. Facies ex eo tortulas Vulg. Num. 11, 8.

TORTVS, ûs. m. [σφῦρα] Cic. Tusc. 2, 22 c. 9 Haec interenit tortu multiplicabili Draconem auriferam obtuitu afferuantem arborem. *ex Poëta* Virg. Aen. 5, 276 Nequidquam longos fugiens dat corpore tortus.

TORTVM, i. n. *Tormentum.* Paruulus Dolorese, Nam te in tenebras saepe lacerabo fame clausum, et fatigans artus torto, distraham Non. 2, 849.

TORTE. Adu. [ἐστραμμένως] *Oblique, transuerse.* Lucret. 4, 306 Quamuis torte, penitusque remota Omnia, *etc.*

TORTVŌSVS, a, um. Adi. [στρεβλός, σκολιός, κοχλώδης, σφαγγαλώδης] *Tortum, multis flexibus sinuosum.* Liu. 27, 47 Et per tortuosi amnis sinus flexusque, *etc.* Alueus multiplex et tortuosa Cic. de Nat. Deor. 2, 136 c. 54. Soni ex tortuosis locis et inclusis referuntur ampliores Idem de Nat. Deor. 2, 144. Ingenium multiplex et tortuosum Idem de Amicit. 66 c. 18. Serrula tortuosa Id. pro Cluent. 180. Idem de Diuin. 2, 129 Et quum sternentem aliquem viderint, obiicere his visa quaedam tortuosa et obscura, quae illi exterriti somnio, *etc.* Cic. Acad. 4, 98 c. 31 Sed vt omnes istos aculeos et totum tortuosum genus disputandi relinquamus, offendamusque qui simus. *Comparat.* Plin. 11, 46 Leo tortuosius *quiddam talo habet. Superl.* Tortuosissima nodositas Augustin. Conf. lib. 2 *extr.* ¶ 2 Tortuosior vrina Plin. 21, 27. *Actiue quae torquet dum effluit, verbo stranguria.*

TORTVOSE. Adu. Tertull. adu. Valent. 3 Per anfractus seriem suam euoluat, tortuose procedat.

TORTVOSĬTAS, ātis. f. Idem contra Marc. 4 *cap. vlt.* Et quae ratio tortuositatis illius? *Add.* Id. de Carne Chr. c. 20 *pr.*

TORTVRA, ae. f. Caput sarmenti torquendum non est — ipsa tortura vexatio est Pallad. 3 t. 9. *i. contorsio.* Seruo malcuolo tortura et compedes Vulg. Sirac. 33, 26. *Add.* 31, 21.

TORSIO, ōnis. f. [στρόφος] Plin. 20, 17 Priuatim eius vsus contra torsiones stomachi in tepida aqua, et cruditates. *Add.* Esai. 13, 8.

TORTIO, ōnis. f. Firmicus 8, 15 Publicis tormentis lacerati, aut ignibus exusti, seu tortione legitima peribunt. Sen. Controu. 1, 4 Membrorum tortiones.

TORTĬLIS, e. Adi. [στρεπτός] *Quod torqueri, flecti, replicari potest: vel tortum adeo et incuruum.* Plin. 9, 51 Polypi pariunt Vere ova tortili vibrata pampino. Ouid. Epist. 16, 252 Tortilis a digitis excidit ansa meis. Buccina tortilis in latum Idem Met. 1, 336. Nerui tortiles Lucan. 6, 198. *h. e. Funes.* Piscis tortilis, *Qui se facile torquet* Ouid. Met. 13, 915.

TORTILOQVIVM, i. n. *διάλεκτος συνεστραμμένη, συνεσταλμένη, ὁμιλία* Gloss. Cyr.

TORTO, āre. Frequent. *Vehementer torquere.* Pompon. cuma fullonis, Et vbi infilui in cocleatum equuleum, vbi tolutor. *i. Torquor* Non. 2, 872. Recenti vulnere tortari Li. 662. *Conf.* Arnob. 3 p. 106.

TORTOR, ōris. m. [βασανιστής] *Qui torquet, crucior.* Cluent. 177 c. 63 Quum iam tortor, atque essent tormenta ipsa neque tamen illa finem facere vellet, *etc.* Hor. Carm. 3, 5, 50. qui sciebat quae sibi barbarus Tortor pararet. Iuuen. Sat. 14, 195. Cic. Philipp. 11, 7 Ponite igitur ante oculos miseram quidem illam et flebilem speciem, et vocem impuram os illud infame, vincula, verbera, equuleum, carnificem torto Samarium. Tortoris vicem exhibere Cels. 3, 4. piens ad tortoris equuleum ire cogatur Cic. de Fin. 4, 31 c. 12. Quinctil. Decl. 16. Sen. Ep. 14 *et* 85. Curt. 6, 11, 13. Val. Flac.

TORTORIVM, *nescio quod proponebatur ex* Cic. Att. 7, *iam nihil eo opus est, lectione si non vera, certe clara et plana* Eius testamentum deporto duorum Ciceronum signis obsignatu

TORTĪVVS, a, um. Adi. Col. 12, 36 Mustum tortiuum est, q primam pressuram vinaceorum circumciso pede exprimitur. to de R. R. 23, 4 Tortiuum mustum circumcidaneum *(haec videtur)* suo cuique dolio diuidito, additoque pariter. Plin. 25 Cato — super omnia addi matureſcente iam vino iubet quod ille tortiuum appellat, nos intelligimus notissime ex *Idem* Plin. 14, 19 f. 23 Prolibare Diis nefastum habetur vina quod circumcisis vinaceis profluxerit. Cael. Aurel. Acut. 3, Heraclides Tarentinus dans etiam halicam cum vino vltimae onis ὑδατώδη *(intell. οἶνον, aquosum)* Graeci vocant, nos abus tiuum. Abusiue: *Nam ὑδατώδης οἶνος, vinum aquosum,* vltimae sionis *potius* lora *est.*

TORQVES, *et* TORQVIS. [στρεπτός Gl. Gr.] *Tam masc. quc* Torques aureas *dixit* Varro *et alii* Non. 3, 245. Plin. 33, 3. S *Circulum aureum, flexilem, obtortum, colli ornamentum, et summi Conf.* Isidor. 19, 31. Propert. 4, 11, 44 Torquis ab incisa dec gula. Gell. 9, 13 Caput Galli praecidit, torquem detraxit, sanguinolentam sibi in collum imponit. Plin. 33, 2 Auxiliares et externos torquibus aureis, donauere, at ciues non nisi argente de Fin. 1, 23 c. 7 Torquem illum hosti detraxisse. T. Manli qui ad Anienem, Galli, quem ab eo prouocatus occiderat, to tracta cognomen inuenit Idem Off. 3, 112. Quinctil. 6, 3. vus Augustus, cum ei Galli torquem aureum centum pondo d et Dolabella per iocum, tentans tamen ioci sui euentum, dixil perator, torque me dona; Malo te, inquit, ciuica donare. brium, excellenti virtute, auctoritate, *etc.* torque donasti Ide 3, 185 c. 80. Ornare torque Nep. 14, 3, 1. Ademtus torq ADIMO. Decorus torquis Stat. Theb. 10, 517. Mini quis Plin. 10, 42. *de Psittaco. Sed* Apul. Flor. 2 p. 348, 33 — velut aurea torqui cingitur et coronatur. Nexis torqu natae arae, *i. Coronis* Virg. Georg. 4, 276.

TORQVATVS, a, um. Adi. [στρεπτοδωτός] *Torque ornati ques aurei militibus ob rem strenue gestam donari ab imperatoribus unde* torquati *dicti, qui duorum generum erant, simplares, dup* Veget. 2, 7 Torquati, inquit, duplares, torquati simplares era bus torquis aureis solidus virtutis praemium fuit: quem qui set, praeter laudem interdum duas consequebatur annonas, duas, simplares vnam. *Add.* Suet. Aug. c. 43. Ouid. Epi Affuit Alecto breuibus torquata colubris. Columba torqu pert. 4, 5, 63. Torquatus palumbus, *A signo torquis, qu praefert* Martial. 13, 67. ¶ 2 *Est etiam cognomen* rum. Cic. de Fin. 1, 23 Ad maiora enim quaedam nos natura — Neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen inuenc Torquem illum hosti detraxisse, *etc. Historia est* Liu. 7, 10. Cic. Tusc. 4, 49. *et* Offic. 3, 112. Virg. Aen. 6, 825 Saemmique Adspice Torquatum, *qua filium percusti iussit inussit pugnantem f vid.* MANLIANA imperia. Truces Torquati, *Imperiosi* Claud Eutrop. 1, 452.

TORRENS, entis. m. [χείμαῤῥος, χαράδρα] *Fluuius, qu fonte, neque de viua aqua, sed a pluuiis, vel de montibus in valles dit, et in mare procurrit: aestate autem siccatur, aquis vero hi inundatur et currit.* Flumine perpetuo torrens solet acr Sed tamen haec breuis est, illa perennis aqua Ouid. Rem. Am Virg. Aen. 2, 305 Aut rapidus montano flumine torrens agros, sternit fata laeta, boumque labores. *Vid.* Serv. *ad h. l.* Stygius torrens Ouid. Met. 3, 291. Tumidus torrens Idem 7, 43. Agi ritu torrentis Ibid. 43. *Metaphor.* Finib. 2, 3 c. 1 Quum enim fertur quasi torrens oratio, quam ta cuiusque modi rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehenda quam orationem rapidam coërceas. Quinctil. 10, 7 Id quam se inani verborum torrenti dare quasi tempestatibus q lent auferendum. Vulgi consuetudine vtrumque iam dici et perennem fluuium et torrentem *ait* Fest. *Rhodanus* fegn ferens Ararim, nec minus se ipso torrentes Isaram et Druentia 3, 4. *Vltima duo loca ostendunt, proprie* Participium *esse* Torrens *reliqua* n. 2.

TORRIS, is. m. [ξύλος] *Lignum teres quando ardet.* Qui 8, 512 Funereum torrem medios coniecit in ignes. Ambustu Virg. Aen. 12, 289.

TORREO, torrui, tostum, ēre. [τέρπω, φρύγω] A Torre ctum; significat Siccare, atque arefacere, sed vsurpatum est iam quod sit Igne vrere, *vt ait* Festus. Plin. 11, 20 Sunt qui mor intra tectum hieme seruentur: deinde sole verno torreantur, a neo cinere toto die foueantur, putent reuiuiscere. *de apibus.* torret ora Propert. 4, 10, 21. Artus torrentur febribus Epist. 21, 169. Viscera torrentur caecis ignibus Idem 516. Torrere, *de Frigore etiam dicitur* Varr. *apud* Non. Frigore torret. *Sic* Adurere Frigus *dicitur.* Virg. Georg. Iam rapidus torrens sitientes Sirius Indos. Cic. in Somn. e. 6 Medium autem illum et maximum solis ardore torreri entem in Phalaridis tauro inclusum succensis ignibus torreri. Pison. 42 c. 18. *Metaph.* Face mutua torrere aliquem Hor. 3, 9, 13. Plin. 7, 2 Ii nullum alium cibum nouere, quam pi quos vnguibus dilectos sole torrent. Virg. Aen. 5, 103 Subi verubus prunas, et viscera torrent Far promere ad torrendu ro R. R. 1, 69. Fruges torrere igni Virg. Georg. 1, 267.

li idis. Plin. 14, 9 *extr. de musto*, Hoc protinus diffusum lagenis ferucre passi, postea in sole quadraginta diebus torrent aestatae.

TRRESCO, ĕre. Flammis cremari. Lucret. 3, 903 — non inni qui non sit acerbum Ignibus impositum calidis torrescere imis.

TRRENS, entis. Partic. [καῦτων] Ripae torrentes pice, atraque vogi, *i. Ardentes* Virg. Aen. 9, 105. Torrens Calor solis Iustin. 1, 5. Sidera torrentia agros Hor. Carm. 3, 1, 31. Sirius tior Claud Fesc. 20. ¶ 2 Torrens, torrentorrentissimus, *pro Vehementi, impetuoso, et in torrentis morem* Inclusus montibus Nilus, nec aliunde torrentior Plin. 5, 9. lin. 3, 16 *de Pado flumine*, Augetur ad Canis ortus liquatis nigris quam nauigiis torrentior, nil tamen ex rapto tibi vindis *est vexatus locus.* Campi torrentes sanguine Stat. Silu. 1, 2, 97. ns dicendi copia Iuuen. Sat. 10, 9. Torrens et rapidus Curimium Iustin. 44, 1, 7. Lucan. 7, 505 Nec fortuna diu re ot pondera vertens, Abstulit ingentes fato torrente ruinas. *peregit maximam caedem fato urgente.* Flumina torrentia Ecl. 7, 52. Flumine torrenti mersus Ouid. in Ibin 515. Fre Iustin. 4, 1, 9. Oratio torrens Quinctil. 3, 8. Sermo promIsaeo torrentior Iuuen. Sat. 3, 74. Isacus *hic orator fuit*, cu *rnatio est apud* Plin. Epist. 2, 3. Vndam torrentem innatat alrg. Georg. 2, 451. Axis torrentissimus Stat. Silu. 3, 1, 52. tis cum torrentissimus exit pontibus Stat. Theb. 7, 316 *de fluuio.* Torrens *Subst.*

TRRENTER. Adu. *Compar.* Claud. de Rapt. Proserp. 2, 198 Tors amne Hiberno, tortaque ruunt pernicius hasta.

TOSTVS, a, um Partic. [ὀπτός] Cic. Tusc. 3, 44 c. 19 Fana a deflagrata, tosti alii stant parietes Deformati, atque abiespa. *ex Poeta.* Tosta et agna *f.* agna tosta *per Hendiadyon*, osta *(caro) et* agna *integra.* Auson. *vid. Scalig. Lect. Auf.* 2, 28 Caro tosta Ouid. Met. 12, 155. Crines tosti Idem , 283. Fruges tostae Virg. Georg. 1, 298. Liba tosta Fast. 6, 492. Maturitas tosta, *Quae ex quodam veluti assis acquiritur* Plin. 12, 7. Hordeum tostum, *Ad ignem* Columel. 12, 5. Semina tosta *crimen Inûs, quae sterilitprocurata, mentitis deinde oraculis Phryxum et Hellen immolatiaculo obiecit. Vid.* Hygin. f. 2. *Alludit* Ouid. Fast. 2, 628. 3, 843. 6.

STO, āre. *Siccare.* Plin. Valer. 2, 28 Ponere super carbones, etur.

RRIDVS, a, um. Adi. [κατακεκαυμένος] *Aridus*; *unde* Aestas ri dicitur. Plin. 12, 20 Color abest ille torridus sole. Cic. pro grar. 2, 93 c. 34 Quem hominem vt grandi macie torridum Rontemtum, abiectum videbamus, *etc.* Torrida frigore pe iu. 21, 32. Torrida gelu membra Idem 21, 40. Aër s aestuat Propert. 2, 28, 3. Aestas torrida Virg. Ecl. 7, 48. torridi Liu. 4, 30. Tellus torrida Lucret. 5, 1219.

TRRIDO, āre. Non. 1, 51.

TRRIDATVS, a, um. Anhelis ardoribus torridatus Mart. Capella 6.

TRREFĂCIO, feci, factum, ĕre. [κατακαίω] *Torrere, coquere, mulefacere, siccare.* Columel. 2, 21, 3 Quod si falcibus feges cum culmi demessa sit, protinus in acerum, vel in nubilarium co, et subinde opportunis solibus torrefacta proteritur. Idem 12, t oblita vasa clibano vel fumo torrefaciunt, quo celerius omnis excoquatur. *Add* Id. 6, 7.

TRREFACTVS, a, um. Nuces Columel. 12, 57, 3. Sesama Co 12, 15, 3. Torrefacta carbonibus Arnob. 7 p. 230. *Add.* 1, 28 Veget. 3, 45.

TRROR, oris. m. Corporis Cael. Aurel. Tard. 3, 6 f. 89. *Gr.* , *cum in sole velut torretur, Insolatio, Apricatio. Add.* 5, 4 f. 6 *Lutoria ex* — paroptesi et solis torrore, vel arena ignita, *etc.*

TRSIO, TORTILIS, TORTIVVS, TORTOR, TORTVS TORTVOSVS, *vid.* TORQVEO.

TRVE, *vid.* TORVVS.

TRVS, i. m. [σιβάς, σιβάδιον] *Videtur prima significatione, quam rud diminut.* TORVIVS, *longum aliquid ac rotundum*, teres, tornaum τορευτόν, (turundae *simile*) notatile, *nominatim funes, qua de re Cum vero* contortis *in* toros *herbis et frondibus vterentur, in* rbi *acquiescerent; vt hodieque solent* puluinos, *cylindrorum instar effecte capiti subiicere: hinc* Torus *sollemni quadam et dominante velut* ruatione *lectum notare coepit. Huc pertinet locus* Varronis de Vita op. Rom. *Ieruatus a* Nonio 1, 35 Quod fronte lecticas struebant, *Sic* ge *m putamus, pro vulgato* Quod frontem lecticae struebant, *modequanto quam Vossius in Etymol.* Quod fronde lecticam sterebat) ex ea herba torta torum appellatum: hoc quod iniicitur, et um nec toral dicitur. Ilid. 20, 1 Torus dicitur a tortis herbis, quae cumbentium humeris supponuntur. Seru. *ad* Aen. 1, 712 Toris insecumbere pictis, Torus dictus est, quia veteres super herbam tornum vel sederant vel discumbebant. *Repetit ad* Aen. 5, 388 Viridanto confederat herbae. *Alter Scaliger Coniect. in Varron. p. 68. ser e. Quod toris i. funibus lecti tenderentur, ab eo* toros *vocatos. Porro* os *esse Graecorum τόνους, quorsum laudat Herodotum 9, 117 vbi Sa mon Same ab obsessione τῆς τόνος ἔλοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. Nemse Iacobi* f. toni *Herodoti sunt lorei, vt apud* Catonem R. R. 135, 4 um exordiri oportet longum pedes LXXII, toros tres habeat, loram rsellingulos IX, lata digitos II. *Puto, pro* IX *legendum* III, *vt est in codice Vras. ste* Tori *enim hic sunt quod in minori funicula* licia, *funes minores, quibus maior contorquetur. Vtitur Scaliger etiam* λεχίεσσι τετοῖς, Homeri Il. ω, 720 *i. lectis perforatis, ad transcendos nempe illos toros.* Potest adhaesisse Tenta cubilia Horatii Epod. 12, 12. *Denique illam* to *a τόνῳ Graecorum derivationem firmant* μονὲ mora, δεινὸς dirus, genigermen, *etc. quibus vtitur laudatus Vossius. Maneat* Toros *esse funes, ad frequentissima significatione.* ¶ 2 Torus, *vt iam indicauimus, lectus est, et quidquid sedenti, cubanti, reclinanti se substernitur.* Plin. 8, 48 Antiquis enim torus a stramento erat, qualiter nunc etiam in castris gausape. Ouid. Met. 8, 655 In medio torus è de mollibus vluis Impositus lecto, sponda pedibusque fulgnis. *Vicur hic proprie* Torus *esse fascus stramine, foeno, vlua, plumis fartus ita, t cylindri formam referat.* Siue illa toro *(lectica)* resupina ferret Ouid. A. A. 1, 487. Pellex tori regii Senec. Agamemn. 13. Soc tori, *Vxor aut concubina* Ouid. Met. 10, 268. Consors tori, Con Ouid. Met. 1, 319. Altus torus Virg. Aen. 2, 2. Asper tori signis eburnis, Sculptis signis excisus Stat. Silu. 3, 1, 86. Caelebs torus Sen. Here. Fur. 4. Festus torus Stat. Silu. 1, 2, 252. Genialis alti tori Virg. Aen. 6, 603. *h. e. Lecti disculcatorii, in quibus geniti nuptiae celebrare solebant, seu laete coniungere.* Illicti tori Lucan. 10, 76. *Concubitus elicit.* Mollis torus Ouid. Amor. 2, 4, 14. Obscenus torus, *Impudicus* Ouid. Trist. , 378. Plumeus torus Id. Met. 11, 611. Pudici tori coniugis Senec. Agamemn. 3. Purpureus torus Ouid. Epist. 5, 88. Quietus torus, *In quo quiescunt dormientes* Valer. Argon. 1, 610. Socialis torus Ouid. Fast. 2, 769. *i. Vxores.* Tyrius torus Catul. 59, 172. Viduus torus Ouid. Epist. 5, 10, 6. Conciliare nuptiales toros Stat. Silu. 3, 5, 70. Conductus torus Ouid. Amor. 10, 44. Confederat viridante toro herbae Virg. Aen. 5, 228. Contemerare torum alicuius Ouid. Amor. 2, 7, 18. Discumbere pictis toris Virg. Aen. 1, 712. Exstruere toros, *i. Lectos decubitorios* Idem Aen. 3, 2 4. Fallere iura legitimi tori Ouid. Epist. 16, 284. Fouere torum Idem Amor. 2, 11, 31. Iacere in toro Idem Amor. 2, 9, 34. Incumbere toro Virg. Aen. 4, 650. Infidere toro Ouid. Epist. 20, 134 Ponere se toro Idem Met. 11, 472. Premere torum Idem Amor. 1, 4, 15. Promissus mihi torus Idem Epist. 6, 20. Quaerere stupra et illicitos toros Senec. Hippol. f. 2. Seruans torum casta fide Sen. Here. Fur. f. 5. Sternere torum Ouid. Met. 6, 431. Vellitti tori gramine, *Tori graminei* Idem Fast. 1, 402. Violare toros alicuius Senec. Octau. f. 4. ¶ 3 *Caeterae significationes* Tori *vel a lectis derivatae, et pulvinis, vel proxime a funibus. Ad priorem classem pertinet, quod in re hortensi* Tori *sunt areae.* Plin. 19, 4 f. 20 *iubet hortos* areis distingui, easque resupinis pulmonum toris, ambiri lingulas tramitum sulcis, *etc. Sic* Virg. Aen. 6, 674 Tori riparum *sunt ripae viridis, in quibus, tanquam in toris mollibus, licet acquiescere.* ¶ 4 Toros, μυῶνας etiam appellant Pulpam carnis musculosam, *et praesertim vbi addito augmentur et contenduntur nervi, pulvinorum instar eminentem, qua robur animalium quorundam hominumque consistit: quamquam potest etiam a* funium toris, *quos n. s explicauimus, metaphora duci.* Cum deformari vlceribus toros suos cerneret Lactant. 1, 18 *pr. de Hercule sine.* Colum. 6, 29, 2 Lato et musculorum toris numerosо pectore, *laus galli gallinacei.* Valer. Flacc. Argon. 4, 245 Protulit horrendosque toris informibus artus. Virg. Georg. 3, 81 Luxuriatque toris animosum pectus: honesti Spadices Cic. Tusc. 2, 22 c. 9 O pectora, ò terga, ò lacertorum tori *ex Poeta.* Arduos toros tollit taurus *h. e. Collum pulposum* Senec. Hippol. 1039. Comantes tori Virg. Aen 12, 7. *De venis quoque dicitur, quum varicum in morem quibusdam in locis turgescunt:* Cornel. Cels. 7, 18 Ac per ipsos venarum toros inaequale est. ¶ 5 *Redimus ad primam illam* Tori *significationem. Cutonis locum supra dedimus.* Colum. 11, 3, 5 Rubor in femina — oportet — farinae immiscere: quae cum est aqua conspersa, illinitur nauticis veteribus fumbus, vel quibuslibet aliis restibus — vt — femina Spinarum, quae inhaerent toris funiculorum, enasci possint. Colum. 5, , 25 Vitis nouella tribus toris ad arborem religetur, vno, qui est in crure arboris, a terra quatuor pedibus distans; altero, qui summa parte vitem capit; tertio, qui mediam vitem complectitur. Columel. de Arbor. 16, 4 Arbustiuam vitem quam putare, tam alligare diligenter oportet. nam in ea fructus maxime vis consistit, diutiusque perennat, quae firmis toris et idoneis locis religata est. Itaque omnibus annis conuenit subsequi putationem, ita vt tori reneventur, et vitis per idoneos ramos disponatur Tori *i. vincula ligamenti.* ¶ 6 Tori: *sunt etiam funiculi, aut instar quoddam funiculorum, ornamenti causa adhibitum.* Cic. Orat. 21 c. 6 *de oratore meditato*, Isque vno tenore in dicendo fluit, nihil afferens praeter facilitatem et aequabilitatem: aut addit aliquos, vt in corona toros, omnemque orationem ornamentis modicis verborum sententiarumque distinguit. *Vid. mox* TORVLVS. *Hinc* ¶ 7 *In Architectura* Tori *sunt ornamenta f. membra columnarum, quae illas cingunt, quasi tu cylindrum fissum circumponeres. Sic* Vitruu. 3, 3 Superior et inferior torus *memoratur, qui parum a* Spira, *certe quod ad formam, differat, v. v.* ¶ 8 *Denique cylindros etiam esse* toros Vitruuio, *apparebit, si descriptionem* τροδόκης, arietariae machinae, *quam habet 10, 19 cum Athenaei verbis, quae ibi apponuntur, compares,* Torus perfectus in torno, in quo insuper constitutus aries, rudentium ductionibus et reductionibus efficiebat magnos operis effectus. *Cogitemus onus phalangis f. palmgis, id est cylindris impositum, aut Tormentum vectiarium* (*Cod.* TORMENTVM n. 3) *siue machinam explicatoriam ad lintea et pannos etc.*

TORŌSVS, a, um. Adi. [μυωνώδης] Qui pulpam carnis musculosam habet, in qua est robur et fortitudo. Columel. 6, 13 *scribit* parandos esse boues nouellos cernice longa et torosa. *Add.* Id. 6, 22. Plin. 21, 15. Pallad Mart. t. 11. Cervix torosa Catull. 61, 83. Torosior Cervix Colum. 6, 20. Colla torosa boum Ouid. Met. 7, 429. Multumque torosa Iuuentus Pers. 3, 86. *De herbis etiam dicitur.* Plin. 19, , Breuior est, sed torosior amariorque inula.

TORVIVS, i. m. Dimin. *Vid.* TORVS n. 6. Plaut. Amphit. prol 144 Tum meo patri autem torulus inerit aureus sub petaso. Toruloque capite circumflexo Ammian. 29, 7. *Conf.* Id. 16, 27 c. *not. Lindenbr.* p. 60. *Gothofred. ad* Varr. L. L. 5, 35 *vbi* toruinus *legitur.* Multa *conuntur viri docti ad* Plauti *l. c. quae retulit Taubm. Porro* Torulus *in ligno, melior pars interior, cylindrica f. teres.* Inutilis liquor effluit per torulum Vitr. 2, 9. Toruli *etiam vt* tori, *de carnosis animalium partibus*, Terga pulposis torulis obsita Apul. Met. 7 p. 195.

TORVVS, a, um. Adi. [γοργωτός, ὑπόδρακ] *Adspectu formidabilis.* Virg. Georg. 3, 51 Optima toruae Forma bouis, cui turpe caput, cui plurima cervix. *i. Terribilis.* Claudian. de Rapt. Prof. 1, 127 Vitulam non blandius ambit Torua parens, *pulchre* Torua, *q. d. quantumuis alias natura sua* torua, *et metuendum quid oculis cornibusque praeferens. Est proprium bubuli generis epitheton, vid.* TORVITAS. Virg. Aen. 10, 170 Toruus Abas. Toruus visu Stat. Theb. 2, 509. Acies Macedonum torua, et inculta Curt. 3, 2, 13. Angues torui Stat. Theb. 9, 741. Apri torui Ouid. de Arte Am. 2, 190. Confidentia ferox et torua Pacuu. *ap.* Fest. Cornua torua Pers. Sat. 1, 99. Corpus visu toruum Tac. A. 2, 14, 5. Draco toruus serpit subter superaque reuoluens sese Cic. de Nat. Deor. 2, 106. Facies torua tauri *Ferocitatem quandam ipso adspectu praese ferens* Colum. 6, 20. Forma torua Ouid. ex Pont. 2, 8, 22. Frons torua, *Terribilis, et immitis* Virg. Aen. 3, 636. Fronte torua petulans Iuuenis Senec. Hippol. f. 3. Iuuenci torui Ouid. Met. 10, 237. Lumen toruum, *Oculus dirus et minax* Virg. Aen. 3, 677. Oculi torui Plin. 11, 37. Oculis toruis tuens Ouid. Met. 5, 92. Praelia Catul. de Coma Beren. 64, 20. Ouid. Met. 8, 132 Quae Toruum ligno

ligno decepit adultera Taurum. *Pasiphaë.* Responsa torua trucis Senatus Sil. 11, 121. Vada Senec. Thyb. 4. Vina torua, *Aspera, et indomita, siue immitia* Plin. 17, 23. *Conf. ib.* c. 37. Vox hominis et tuba rudore toruior Apul. Florid. p. 357. Vultus toruus Quinctil. 6, 1. *Superl.* Arnob. 6 p. 196 Leonis toruissima facies.

TORVĪTAS, ātis. f. [ὑποδρασία] *Proprie taurorum est*, Festus, Toruitas a ferocia taurorum dictum est. Pacuuius in armorum iudicio, Feroci ingenio toruus, *etc.* Capitis toruitate terreri Plin. 8, 17. Idem 7, 19 Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quendam, torvitatemque naturae duram et inflexibilem. *Add.* Id. 35, 4. Solin. c. 21. Corpus insigne oculis comaque et toruitate vultus Tacit. Hist. 2, 9, 4. Alani sunt oculorum temperata toruitate terribiles Ammian. 31, 7.

TORVE. Adu. [ὑπόδρα] Plaut. Amph. 4, 2, 8 Quid me torue aspectas? *al.* Stolide.

TORVITER. Adu. Ennius Pancratiastae, Quem nunc tu tam torviter increpuisti Nonius 11, 57 *vbi plura.*

TORVVM. [ὑποβλεμματικῶς] *Aliud* Adu. *pro Torue.* Apuleius *laudatur, non recte, nisi deficit hac parte Index Floridi.* Quum toruum in eos intueretur. Virg. Aen. 7, 399 Toruumque repente Clamat, Io matres audite vbi quaeque Latinae.

TORVA. Adu. [ὑποβλεπομένως] Virg. Aen. 6, 467 Talibus Aeneas ardentem, et torua tuentem Lenibat dictis animum. Seruius: Torua pro torue, id est terribiliter.

TORVNETVM, i. n. *Ferculi genus ap.* Cael. Aurel. 1, 1, 12 Ex panis pulticula confecta, quam τορυνητὸν Graeci vocant. Τορυνητὸς *est clauicula quadam s. pistillo diligenter inter coquendum iubactus. Vid. Reines. Varr. Lect. 3, 18.*

TOTTONARIVS, i. m. *Equus peculiaris generis, ap.* Veget. Veter. 1, 56 *et* 4, 6. *Conf.* GVTTONARIVS.

T O T

TOT. [τοσάτος] *Nomen numerale indecl. cui respondet* Quot. Cic. de Orat. 2, 140 c. 31 Quot homines, tot casus. Idem de Arusp. Resp. 16 De templo tot Senatus exstare consulta, quot de mea domo. *Et* Tusc. 5, 29 In his tot et tantis atque etiam quae plura possunt accidere. Si tot consulibus meruisset, Quoties ipse consul fuisset Cic. pro Balbo c. 20. Tot Omnes Min. Felix 5, 4. Virg. Aen. 1, 14 Quidue dolens regina deum, tot voluere casus Insignem pietate virum, tot adire labores. Impulerit. Tot viri ac tales Cic. pro Cael. 66 c. 28. Tot et tantae, et tam graues ciuitates Cic. Verr. 2, 14 c. 5. Tot et tantas res, *etc.* quot et quantas, *etc.* Cic. pro Domo 48.

TOTIDEM. Indecl. [τοσάτοι] *Par numerus s. aequalis.* Cic. de Divin. 2, 90 Totidem annos vixerunt. Idem Att. 6, 2 Istum ego locum totidem verbis a Dicaearcho transtuli. *Add.* Id. Fin. 1 c. 31. Virg. Aen. 3, 203 Tres adeo incertos caeca caligine soles Erramus pelago, totidem sine sidere noctes. Cum totidem nauibus, Atque erat profectus Nep. 1, 7, 4. Vocis mutationes totidem sunt Quot animorum Cic. de Clar. Orat. c. 17. *Add.* Id. de Opt. Gen. Orat. c. 2. Colum. 5, 2.

TOTIES. Adu. [τοσαυτάκις] Cic. Att. 7, 12 Interim velim mihi ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. Virg. Aen. 4, 536 Quos eos iam toties sum dedignata maritos. Cic. Verr. 2, 146 Tot Praetores in Sicilia fuerunt: toties apud maiores nostros Siculi Senatum adierunt: toties hac memoria. Cic. de Orat. 1, 251 Hoc nos si facere velimus, ante condemnentur ii, quorum causas receperimus, quam toties, quoties perscribitur, Paeanem, aut Munionem citarimus. *Add.* Id. Fam. 7, 7. Cato 1 Quoties ibis, toties magis placebit. *Conf.* Catull. 72, 5. Virg. Aen. 1, 411. Quotiescunque dico, toties mihi videor in iudicium venire Cic. pro Cluent. 51 c. 18. Totiens *scribunt nonnulli.* Sallust. Iugurth. 106 Totiens fusus Numida. *Add* Id. Fragm. c. 18. Tacit. Ann. 12, 60, 3 De quo totiens seditione aut armis certatum. *Ita frequenter in* Scriptt. Rei Rust. *animaduertit Gesner.*

TOTIVGIS, e. *et* TOTIVGVS, a, um. Totiugi sclentia magnificus Apul. Flor. 2. In qua *domo* totiugis iam diebus ne fumus quidem vllus visus est Id. Met. 2 p. 125. *Add.* Id. Flor. 4.

TOTVS, a, um. *Gen.* Totius, *Dat.* Toti. [ὅλος, ὁλοτελής, πᾶς] *Ad quantitatem refertur, a qua nullam partem abesse, hoc nomine significatur.* Cic. Acad. 1, 19 Corporis autem alia ponebant esse in toto, alia in partibus. Tota et partes Cic. in Topic. 97. Totius lumborumque Dolor Scribon. 101. Totum est in eo Id. 227. *omnia eo redeunt.* Totum et vniuersum Cic. de Fin. 4, 2. Leue enim est totum hoc, risum mouere Idem de Orat. 2, 18. Hoc totum quidquid est, siue artificium, siue, *etc.* Cic. de Orat. 2, 29. Hoc totum nihil esse possum intelligere Cic. Fam. 3, 8 *pr.* Tertull. de Anima 37 Continens intra lineam moduli totum, quod natura est auri vel argenti. *In talibus substitui fere potest omne: qua de re infra.* Plaut. Truc. 4, 1, 7 Totus gaudeo. Idem Aul. 3, 6, 28 Qui ossa atque pellis totus est, ita cura macet. Idem Asin. 5, 2, 78 Totus perii. Ter. Heaut. 5, 4, 20 Ego nunc totus displiceo mihi. Idem Eun. 5, 9, 10 Fratris igitur Thais tota est? Idem Adelph. 4, 2, 51 Ctesipho autem in amore est totus. Antonius perspiciet totum me futurum suum Cic. Att. 15, 1. Quum totum se ad inuestigationem naturae contulisset, in ea ipsa plurimum dissentit a suis Idem Acad. 1, 34. Totum ei me tradidi Idem de Clar. Orat. 306 c. 89. Totus est alienus a physicis Idem de Fin. 1, 17. Idem Q. Frat. 2, 1 Planci-us totus est noster. Totae, *Datiuus pro* Toti. Plaut. *apud* Varron. de L. L. 6, 5 Gannit odiosus omni totae familiae. *Sic* Nep. 20, 3, 2 *in MSS.* Toto ventri Scribon. 206. ¶ 2 *Substantiua:* Plaut. Mostel. 1, 2, 35 Aedificantur Aedes totae denuo. *Sic* Cic. Verr. 1, 67 c. 26 Clamor intera sit tota domo inter seruos. Idem pro Font. 23 Hic contra vagantur laeti atque erecti passim toto foro. Quo in studio hominum quoque ingeniosissimorum otiosissimorumque totas Aetates videmus esse contritas Cic. de Orat. 1, 219. Toto Animo cogitare Cic. Fam. 1, 7. Annus totus Plaut. Asin. 3, 3, 45. *et* 4, 1, 9. Ter. Eun. 2, 2, 46 Sex ego te totos Parmeno hos menses quietum reddam. Cic. Verr. 2, 184 c. 75 Facite, vt vobis triennii totius veniat in mentem. Tota Cogitatione cupio Idem Fam. 16, 8. Idem Tusc. 2, 56 c. 24 Quid? qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus clici vocem et fundi videmus? toto corpore, atque omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis asseruiunt. Dies cogitare totos et noctes de aliquo Idem pro Muraen 78 c. 37. Lacus totus Plin. Epist. 10, 67. Idem Att. 16, 10 Nunc mi Attice tota Mente incumbe in hanc curam: magna enim res est. Virg. Aen. 4, 100 — habes tota quod mente petisti. Mole tota corporis, totoque pondere niti Columel. 2, 2. Vt vnum opus totum atque perfectum ex Omnibus totis atq[ue] fectis absolueret Cic. de Vniuers. 14. Virg. Ecl. 1, 67 nitus toto diuisos Orbe Britannos. Cic. de Legib. 1, 49 c. 18 sancta amicitia, si non ipse amicus per se amatur toto pectore, vt c Idem Tusc. 2, 58 Ad ferendum igitur dolorem placide et seda rimum proficit toto pectore, vt dicitur, cogitare quam id ho fit. Omne caelum, totamque cum vniuerso mari terram complecti Cic. de Fin. 2, 112. Via tota erras Ter. Eun. Liu. 26, 43 Sed quoniam vos instructos et ordinatos cognosco, thaginem nouam oppugnandam totis Viribus, et bono animo mus. Totum *aliquando pro* Omni *fumitur. Vid.* Nor Hirt. B. Alex. 76 *pr.* Totae profligantur copiae regis. Vi 1, 189 Hos tota armenta sequuntur. *Ad quem locum sic S* Inter Totum et Omne hoc interest: quod Totum dicimus vn poris plenitudinem: Omne de diuersis dicimus; vt puta: auditorium habet scholasticos, i. e. Plenum est auditorium sch Et, Omne auditorium habet scholasticos, i. e. Omnia auditoria. pant tamen Poëtae et ista confundunt, vt hoc loco Tota pro C posuit; et contra pro Toto Omnem posuit, vt est Aen. Omnemque reuerti Per Troiam. *Sic* Stat. Theb. 1, 81 E in poenam ordire nepotes. *i. Omnes.* Vndique totis Vsq turbatur Agris Virg. Ecl. 1, 11. Bona tota feruntur Ad Phi venal. 10, 237. Ex totis Ripis tela iaciebantur Caes. B. C. *Conf.* Sen. Herc. Oet. v. 106. Accumbebat cum sua Iuno ter, ac deinde per ordinem toti dei Apul. Met. 6 p. 183. *Ad* 7 p. 193. Manil. 5, 723. Prudent. Psychom. v. 450. Praef. Epithal. Ruric. *Casaub. ad* Spart. Seuer. p. 270. tum, *vel* Ex toto; *pro In vniuersum, omnino.* Cels. 1, 3 *extr.* abstinendum est. Idem 6, 9 *pr.* Vinum ex toto circumei est. Ex toto Scribon. 99. 102. 128. In totum Idem 214. Aut in totum, aut certe plurimum domi morari Col In totum summa operarum decem Idem 2, 13. *Add.* Id. 3 9, 15. 11, 2 *med.* *Et rursus* 2, 21. *et* 5, 8. *Burm. ad* Decl. 353 p. 745. ¶ 3 Tōtus *penultima correpta, vum nominis* Quotus. Colum. 5, 3, 5 Quotcunque pedum spa enda censueris, totam partem longitudinis duces. Mani Detrahitur summae tota pars, quotam ademit *(Sic legendum pu libris et ratione)* vtrinque Omnibus ex horis — Phoebus. *tat hic audacter ingeniosissimus Bentleius*, Detrahe tot summae quot ademit *etc. quod vix videtur facturus fuisse, si loci Colum minisset. Nam quod* Seruium *adducit ad* Aen. 1, 189 *ille de* totus *id est integer loquitur: et explicato discrimine quod interce* Totum *et* omne, *addit*, Plerique deriuationem ducunt ab eo, *tot, totus;* vt ab eo, quod est *quot, quotus.* Sed illud no quod in deriuatione plerumque mutat naturam: nam cum *tot* liter breuis sit, *totus* producitur, *quotus* vero secundum origin breuis remanet. *Haec Seru. ad verba*, Tris litare cernos errantes: hos tota armenta sequuntur. *Nullum sine indicium* tota *referre ad* tris: *et alioqui speciem non habet illa deriuatio.*

TOTALIS, e. Adi. *Vox vulgaris et prorsus noua, cui fr ctor assignatur* Quinctil. Decl. 337 *extr. Nam* tota lis *Burm. p. 699.*

TOTALITER. Adu. *Omnino.* Lactantio *impegit librariorum tia 2, 12, 20. itemque* Epit. 63 *pr. Vtroque loco doctissimi editores librorum bonorum auctoritate expulere. Vid. Bunem.*

T O X

TOXĬCVM, i. n. [τοξικὸν] *Venenum: vnde dicatur, ostendit* 16, 10 Simile etiammum his adspectu est, ne quid praet taxus, minus virens, gracilisque, et tristis ac dira, nullo fuco, e bus sola baccifera. Mas noxio fructu. Letale quippe ba Hispania praecipue venenum inest. Vasa etiam viatoria ex e in Gallia facta, mortifera fuisse compertum est. Hanc Sestii lacem a Graecis vocari dixit: et esse in Arcadia tam praestentis ni, vt si qui dormiant sub ea, cibumue capiant, moriantur. qui et *taxica* hinc appellata dicunt venena, quae nunc *toxica* d quibus sagittae tinguantur. *Nicolaus tamen Leonicenus in erroribus medicorum aliud affert et verius etymon*, Toxicon, *in nus est veneni, quo sagittae ab antiquis tingebantur: hinc enim Graecos nomen, quoniam missilia, quae ipsi* toxeumata *appellant, tissimum medicamine inficerentur. Alludit aperte* Ou Ponto 4, 7, 11 Adspicis et mitti sub adunco toxica fe telum causas mortis habere duas, *aciem nempe suam et* Plaut. Merc. 2, 4, 4 Certum est, ibo ad medicum, atque ibi me morti dabo. Hor. Epod. 17, 61 Quid proderit ditasse l anus: Velociusue miscuisse toxicum. Bibere toxica Pro 5, 6. Miscere toxica Ouid. Amor. 2, 2, 61. Potum Scribon. 176. 194. Profecit poto Mithridates saepe venen xica ne possent faeua Nocere sibi Martial. 5, 77. *Conf.* Pli 24, 3. 26, 8. Colum. 1, 8. Suet. Claud. c. 44.

TOXICO, āre. Sarisber. 1, 6. Vrbs toxicata venefici latorum Idem 3, 9.

TOXOTIS, tidis. f. *Herba, quasi* Sagittaria: *al. artemisia* de Herb. c. 10.

T R A

TRABALIS, *vid.* TRABS.

TRABEA, ae. f. [τραβέα, τραβαῖος] Genus vestis, *a latit quae* trabibus *comparari possunt, dicta, quod post* Turnebum *etiam Lipsius ad* Tac. An. 3, 2. *Dion. Halic.* 2 p. 129, 36 *de Sal* βέννας ἐμπεποργμένοι περιποφύρας φοινικοπαρύφας, *vnde apparet mydum quandam certe earum fuisse similes, quae fibula nectterentur, fuisse purpura praetextas vel cocco. Fuisse* trabeam *sub Impera eandem* palmatam, *ostendit Salmas. ad Vopisci Carinum* cuius tria sunt genera, vt Suetonius lib. de Genere vestium Vnum quod diis sacratur, tantum purpura factum. Aliud quod est purpureum, habet tamen aliquid albi. Tertium augur purpura et cocco mistum. *Haec* Seruius *ad* Aen. 7, 612 Ipse nali trabea cinctuque Gabino — consul. *De regali ait*, Aen. Ipse Quirinali lituo, parmaque fedebat Succinctus trabea. 48 Trabeis vsos accipio reges Idem 9, 39. Decorus trabe mulus Ouid. Fast. 2, 504. Graues auro trabeae Claud. Conf. Stil. 2, 340. *Conf.* Tertull. de Idolol. c. 18.

Marc. Donat. ad Tac. Ann. 3, 2. *Propria fere equitum tra-*
cum de sollemni pompa sermo est. Vid. TRABEATVS.
TRABEATVS, a, um. Adi. [τραβεατὸς] *Trabea indutus.*
Fast. 1,57 Hoc igitur vidit trabeati cura Quirini, *etc.* Agmi-
abeata, *equites Rom.* Stat. Silu. 4, 2, 32. Equites trabeati Tacit.
3, 2, 2. *Add.* Suet. Domit. c. 14. Macrob. Sat. 1, 5. Si-
Ep. 8, 6. Coripp. 4, 312.
TRABEALIS, e. Adi. *Idem, Vt,* Effulgens trabealis mole me-
i. trabea auro rigante Sidon. Carm. 2, 2. *Add.* Ennod. 1, 5.
TRABS, *vel* TRABES, is. f. [δοκὸς, δοκὸς] Proprie *vt* Festus
unt duo tigna, aedificii gratia, simul compacta; nam quum sim-
sunt, non Trabes, sed Tigna dicuntur. *Quidquid sit de pro-*
verte, certe ab usu haec refelluntur. Caeterum ex Varron. de L. L. 6,
33 *Constat, et* Trabes *et* Trabs Singulari Casu *dictum. Vid.*
ad Quinctil. 5, 10 p. 422. *it.* Decl. 6, 12 p. 145. *Nobiles* En-
ersus Vtinam ne in nemore Pelio fecuribus caesa Cecidisset
na ad terram trabes! *apud* Cic. Top. 61. *et* de N. D. 3 c. 30.
L. L. 6, 3 p. 71, 35. Caes. Bell. Gall. 3, 13 Transtra ex peda-
in altitudinem trabibus, confixa clauis ferreis, digiti pollicis
udine. Silua frequens trabibus, *Arboribus densa* Ouid. Met.
. Acernis trabibus contextus equus Virg. Aen. 2, 112. Ahe-
rabes Claud. de Rapt. Proserp. 1, 242. Annosae trabes Stat.
. 9, 468. Argenteae Plin. 33, 3. Auratae: *vid. Brouckhus.*
ibull. 3, 3, 16. Citrea Hor. Od. 4, 1, 20. Densis trabibus
osa templa Ouid. Met. 11, 360. Excisa trabs Virg. Aen. 2, 481.
ae trabes Iuuen. Sat. 14, 296. Fraxineae trabes Virg. Aen. 6,
. Hymettiae *e marmore Hymettio* Hor. Carm. 2, 18, 3. *Sic*
36, 8. Trabes *vocat* Obeliscos *vbi de* Syenite marmore. La-
et Marmora *intelligit etiam* Plin. Pan. 54, 7 Non trabibus aut fa-
men tuum, sed monumentis aeternae laudis inciditur. Nexae
aere Virg. Aen. 1, 452. *Add.* Ib. 2, 448. Perpetua tra-
vid. PERPETVVS. Plana trabs, *Trabium contextus planus*
. 18. Quadrifida trabs Valer. Argon. 1, 663. Saucia
trabs ingens, *Maxima arbor securi percussa* Ouid. Met. 10, 273.
busque Smaragdis Suppositi caesas Hyacinthi rupe columnas.
e trabes Ouid. Met. 1, 551. Sublimi a trabe pendere Ouid.
Amor. 18. ¶ 2 *Sollemni Synecdoche,* Trabs, *pro Naui.*
Carm. 1, 1, 13 Vt trabe Cypria Myrtoum pauidus nauta secet
Fractae trabes Iuuenal. 14, 296. Natantis trabis
Catul. de Phaselo 4, 3. Turbatur mare trabibus, *i. Na-*
Virg. Aen. 4, 566. Vasta trabs Pers. Sat. 5, 141. Cana
Virg. Aen. 3, 191. ¶ 3 *Metaphor.* Trabs, *i. men-*
vid. Barth. Adu. 61, 12. In vestibus sunt trabes, *striae co-*
inuicem distinctae. Vid. TRABEA. Trabes, *Meteorον*
apud Plin. 2, 26 *in tit.* Faces, lampades, trabes. *Conf.* Sen.
at. 1, 1 *et* 15.
TABECVLA, ae. f. Dimin. Vitruu. 10, 21 Habuerat mediam
ulationem supra trabeculas.
TABĬCVS, a, um. Adi. [δοκικὸς] *Quod trabibus factum est: vt,*
trabica, quae trabibus confecta est. Festus.
TABĀLIS, e. Adi. [δοκάδης] Cic. Verr. 5, 52 c. 21 Et vt hoc
cium, quemadmodum dicitur, trabali clauo figeret, cum consilio
a Mamertinorum cognouit. Clauus *trabalis magnus firmusque*
bet etc. Vnde necessitatem et immutabilitatem fati sic declarat
Carm. 2, 55, 18

Te semper anteit saeua necessitas,
Clauos trabales, et cuneos manu
Gestans ahena: nec feuerus
Vncus abest, liquidumue plumbum.

Arnob. 2 p. 52. Hasta trabalis, *Ingens, quanta est trabs*
Theb. 4, 6. Telum trabale Virg. Aen. 12, 294.
TRACHALI, appellantur Muricum ac purpurae superiores par-
tes. Vnde Ariminenses maritimi cognomen traxerunt. Festus. *τρά-*
χηλ. f. τράχηλος ceruix est.
TRACHALIVS, i. m. [Τράχαλλος] Orator Domitiani tempo-
ribus sublimis et satis apertus fuit, et quem velle optima crederes:
audus tamen maior Quinctil. 10, 1. *Vid.* Idem 10, 5 *ad finem.*
TRACHĒA, *siue* TRACHĪA, ae. f. [τραχεῖα] Arteria pulmo-
is, tae et Spiritalis fistula dicitur, *vid.* Gell. 17, 11.
TRACHĒLVM, i. n. *siue* TRACHELVS, i. m. *Proprie cer-*
ix. Metaph. Media pars est naualis veli, cuius summa Carche-
um nominatur. *Sic legitur apud* Macrob. Saturn. 5, 21. *Sed*
(est legendum putant, Naualis mali. *Ap.* Vitr. 10, 15 Trachelum
ceir pars quaedam catapultae. Conf. Baldi Lex. p. 134.
TRACHINIA, ae. f. *Rosae species.* Plin. 21, 4.
TRACHIN *vel* TRACHIS, inis. f. [Τραχὶν] *Ciuitas Thessaliae,*
ua Heraclea *ab Hercule cognominata est.* Sen. Herc. Oet. 135 Ad
Trachina vocor, faxa rigentia. *Et* Troad. 818 Fortis armenti
ap sa Trachin. *Hinc*
TRACHINIVS, a, um. Adi. [Τραχίνιος] *Vt,* Miles Trachinius
ion. 3, 178. Puppis Trachinia Ouid. Met. 11, 502. Tellus
Trachinia Idem ibid. 11, 269. *Est* Sophoclis Tragoedia Trachiniae,
quia citat Cic. Tusc. 2, 20 c. 8.
TRACHONĪTIS, is. f. [Τραχονῖτις] *Regio Syriae Palaestinae,*
a fuit Plin. 5, 18.
TRACHY, yos. n. *Genus balsami, ap.* Plin. 12, 26. *Ad verbum*
spectat.
TRACTA, orum, *vel* TRACTA, ae. *Edulii genus, Vid* TRA-
TVS, a, um, *sub* TRAHO.
TRACTATVS, TRACTIM, TRACTO, TRACTVS, *vid.*
TRAHO.
TRADITIO, *vid.* TRADO.
TRĀDO, didi, ditum, ĕre. [παραδίδωμι, μεταδίδωμι] *Est velut*
Transdere (*vt nonnunquam scriptum inuenitur, quod suo loco monemus*)
siue indo transferre, atque adeo paullo plus quam dare, porrigere. Plaut.
Men. 2, 2, 7 Praesto ipsi facito coram vt tradas in manum. Ali-
que de manu in manum tradere Cic. Fam. 7, 5. *i. commendare.*
Quum commendes, etiam atque etiam adspice, ne mox Incutiant alie-
na bi peccata pudorem: Fallimur, et quondam non dignum tradi-
mu Hor. Epist. 1, 18, 76. Scilicet, vt tibi se laudare et tradere co-
ner dem Epist. 1, 9, 3. *Add.* Ouid. Tr. 1, 1, 96. *et mox* TRADI-
TV Cic. pro Domo 30 Neu se, neu Pompeium absentem Imperato-
rem suum aduersariis ad supplicium tradant, obsecrat. Ad supplici
tradere Liu. 29, 3. Arma tradere Caes. Bell. Gall. 2, 13.
Asi., *vid. h. v. n. 4.* Caussam aduersariis tradere Ter. Phorm.
2, 1, 7. *prodere.* Tenere consuetudinem ab aliquo traditam Cic.
de Diuin. 2, 15. Consuetudini Latinae tradere Columel. in Prooem.
12. *h. e. In Latinum sermonem vertere.* Cic. Qu. Frat. 1, 2 Et cum
eum fugitiuum esse postea ex Aesopi literis cognosceret, hominem com-
prehendit, et in Custodiam Ephesi tradidit. Custodia captiuorum
tradita tribunis militum Liu. 38, 23. Custodiae tradere Colum.
8, 15. Cic. Philipp. 2, 3 c. 2 At enim te in Disciplinam meam
tradideras. Plaut. Cure. 3, 15 Ego hoc Effectum leptde tibi tra-
dam. *i. efficiam, vt* Dare. Exruciandum aliquem tradere Hirt.
Bell. Alexand. c. 55. Fama tradita res, *Rumore tantum accepta* Liu.
27. *Alter* Idem 5, 33 Eam gentem traditur fama dulcedine frugum,
maximeque vini noua tum voluptate captam, Alpes transisse. In
fidem deditionemque se suaque alicui tradere Liu. 34. Tacit.
Hist. 3, 77 Vacuam arcem furtim tradi futurum. Liu. 36, 24 Ob
eam ferociam maius victoribus gaudium traditus fuit *Damocritus: quo*
ferocior fuerat, tanto magis gauisi sunt victores, eum in potestatem reda-
ctum. Cic. Att. 14, 13 Me deinde sine ad hanc opinionem iam
nunc dirigere puerum, et tenero animo eius persuadere, non esse tra-
dendas posteris Inimicitias. *h. e. quasi hereditatem relinquendas.*
Lampada tradere Lucret. 2, 78. *vid.* LAMPAS. In Manus alicui-
us tradere, *vid.* MANVS. Morem tradere Plin. 15, 30. Mo-
rem traditum ab antiquis seruare Hor. Serm. 1, 4, 117. Ita tradi-
to More Curt. 3, 11, 23. Mores opibus tradere, *condonare, v. g.*
insolescere opibus Martial. 11, 6. Palmam tradere alicui Plin. 14,
4. Per Manus tradere Caes. Bell. Ciuil. 1, 78. Traduntur
per successiones Morbi Plin. Epist. 1, 12. In Posteros sermonem
tradere Quinctil. 1, 1. Cic. de Diu. 1, 107 Atque ille Romuli au-
guratus pastoralis non vrbanus fuit, nec fictus ad opiniones imperito-
rum, sed a certis acceptus et Posteris traditus, *vt Lex.* In Potestа-
tem alicuius alterum tradere Caes. Bell. Ciu. 1, 20. Praedia va-
cua alicui tradere Cic. pro Rosc. Amer. 21. In Pistrinum aliquem
tradere, quod et Trudere dicitur Plaut. Most. 1, 1, 16. Prouinci-
am alicui tradere Ter. Heaut. 3, 2, 5. Cic. de Prouinc. Consul.
39 Nam vt C. Iulius omnibus a senatu eximiis ac nouis rebus ornatus
per manus hanc Prouinciam tradat ei, cui minime vos velitis. Pue-
rum tradere praeceptori, vel magistro Plin. Epist. 3, 3. Cic. Tusc.
3, 2 Cum vero parentibus redditi, id est magistris traditi fumus, tum
ita in variis imbuimur erroribus. Idem Verr. 1, 131 Quaesiuit
quis aedem Castoris Sartam tectam deberet tradere. Caes. Bell.
Gall. 8, 43 Itaque necessitate coacti se tradiderunt. *Conf.* Tac. H.
2, 22, 6. Se tradere medico Scribon. Ep. in. Cic. de Inuent.
1, 4 Quasi ex aliqua turbida tempestate in portum, sic ex seditiosa, et
tumultuosa vita Se in studium aliquod traderent quietum. Se tra-
dere inimicis alicuius Cic. post Redit. ad Quir. 13. Idem de Fin.
1, 47 Plerique autem quod tenere atque seruare id quod statuerunt
non possunt, victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt Se li-
bidimbus constringendos, nec quid prouentu rum sit prouident.
Idem de Diuin. 2, 121 Qui salubri et moderato cultu atque victu quieti
se tradiderit. Cic. Qu. Fratr. 3, 3 Domum (vt debuimus) ad
eum statim venimus, eique nos totos tradidimus. Sub leges pacis
tradere se Virg. Aen. 4, 618. Cic. Fam. 16, 1 Ei te totum trade:
malo te paullo post valentem, quam statim imbecillem videre. Se
tradere studiis Plin. Epist. 1, 9. Cic. de Prouinc. Consul. 10 Iam
vero publicanos miseros, me etiam miserum, illorum ita de me meri-
torum miseriis ac dolore, tradidit in seruitutem Iudaeis et Syris natio-
nibus natis seruituti. Signa tradere Scribon. 178. Vltro tra-
dere Hor. Serm. 2, 5, 75. ¶ 2 *Ad narrationes et relationes*
refertur. Liu. 1, 13 Id non traditur, quum haud dubie aliquanto nume-
rus maior hoc mulierum fuit. Cic. Tusc. 1, 5 Nam Galbam,
Africanum, Laelium, doctos fuisse tradunt. Idem ibid. 5, 114
Traditum est etiam Homerum caecum fuisse. Tradit Cicero Plin.
7, 22. Tradit et Fabius pictor in annalibus suis, quum obsidere-
tur praesidium Romanum, *etc.* Plin. 10, 24. Aristides qui omnium
iustissimus fuisse traditur Cic. pro Sext. 141. Traditur antiqui
fabula plena ioci Ouid. Fast. 2, 304. Plin. 13, 1 Vnguenta quis
primus inuenerit, non traditur. Non certum traditur Liu. 2, 8.
Cic. Verr. 5, 156 Quid vero illa Segestanorum non solum literis tradita,
neque commemorata verbis: sed multis officiis, illorum vsurpata et
comprobata cognatio? Literis et Memoriae tradere Quinctil.
lib. 1 Prooem. 3. Colum. 8, 13. Ingenium variosque sermo-
nes immortalitati scriptis suis Plato tradidit Cic. de Orat. 3, 57. Idem
Fam. 6, 22 Quae didicisti, quaeque ab adolescentia pulcherrime a sa-
pientissimis viris tradita, memoria et scientia comprehendisti, iis hoc
tempore vtare. Memoriam alicuius rei posteris tradere Liu. 8,
10. Memoriae posteri tradere Idem 3. Cic. in Somn. Scip.
2 Ades, inquit, animo et omitte timorem Scipio: et quae dicam tra-
de memoriae. Cic. in Parad. 3 Nam illum doctum et sapientem
virum fuisse memoriae traditum est. Monumentis traditur Plin.
7, 16. *Alias,* Creditur. *Vid.* n. 5. Res gestas carminibus Lucr.
5, 1443. ¶ 3 Tradere, *pro Docere.* Caes. Bell. Gall. 6, 13
De deorum immortalium vi ac potestate disputant, et iuuentuti tradunt.
Bonas Artes iuuentuti: *vid.* Ouid. Heroid. 5, 145. Putabam Vir-
tutem hominibus (si modo tradi ratione posset) instituendo et persua-
dendo, non minus et vi ac metu tradi Cic. de Orat. 1, 247. Ver-
bosius aliquid tradere Quinctil. 4, 1. Quum haec omnia audiren-
tur ab iis, quibus non Scientia esset tradenda, sed exigui temporis aut
falsa, aut certe obscura Opinio Cic. de Orat. 1, 62. Idem pro
Flacc. 42 Et qui se artem dicendi traditurum etiam caeteris profitebа-
tur, ipse omnibus turpissimis iudiciis convictus est. Idem Acad.
4, 2 c. 1 Qui quidem etiam pollicenti cuidam se artem ei memoriae,
quae tum primum proferebatur, traditurum, respondisse dicitur obli-
visci se malle discere. Artificium disputandi Cic. Acad. 4, 114.
Praecepta plurima differendi tradere Id. in Orat. 114 c. 32. Praecepta di-
cendi tradere Cic. de Orat. 1 c. 18. Praecepta tradit volandi Ouid.
Met. 8, 208. *de Daedalo.* Cic. de Finib. 3, 65 Impellimur autem
natura, vt prodesse velimus quam plurimis, in primisque docendo, Ra-
tionibusque prudentiae tradendis. Vias optimarum artium aliqui-
bus tradere Cic. de Diuin. 2, 1. *Scribitur interdum* Transdo. Caes.
Bell. Gall. 7, 89 Arma transdere. ¶ 4 Tradere *recentiori-*
bus prodere est, quod in Italorum sermonem vulgarem commigrauit. Nec
tamen plane caret auctoritate veteri. Ter. Phorm. 2, 1, 7 Caussam ad-
versariis scientem, tacitum, tradere. Tac. Hist. 3, 77 Vacuam ar-
cem furtim tradi, futurum. Aur. Vict. de V. I. 56 Vxor regis
Ortiagontis — marito adulterum interficiendum tradidit. *Hinc*
apud Quinctil. 7, 1, 9 *legendum censebat vir doctus,* Nam C. Varenum
occi-

occidendum — tradidit *pro vulg.* cadit, *quod corruptum putat ex* traDit, *syllaba geminanda semel tantum pro more scripta.* Sedul. Acroſtich. Chriſti v. 74 Tunc ille Iudas carnifex Auſus magiſtrum tradere. ¶ 5 *In MSS. permutantur* Trado *et* Credo: *Drakenb. ad* Sil. 16, 371.

TRADITVS, a, um. Partic. [παραδεδομένος] *Vt*, Neci traditus Sen. Medea 7. Falſa ſunt, quae iſte tradita a magiſtro ſuo dixit Curt. 8, 8, 1. Pleraque a maioribus tradita mutauit Idem 5, 2, 6. Traditus et commendatus Caeſ. B. C. 3, 57. Ab illo traditi, ad hunc gradum amicitiae tuae aſcendimus Curt. 7, 1, 28.

TRADITIO, ōnis. f. [παράδοσις] Cic. in Topic. 28 c. 5 Abalienatio, eſt eius rei quae mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt. Gell. 13, 21 Per quod apparet non eſſe id Poëtice a Plauto dictum, ſed eam quoque traditionem fuiſſe, vt Nerio a quibusdam vxor eſſe Martis diceretur. *i. traditum fuiſſe.* Ieiuna atque arida praeceptorum traditio, atque nuda Quinctil. 3, 1.

TRADITOR, ōris. m. *Qui tradit vel prodit.* Tacit. Hiſt. 4, 24, 3 Interfecto traditore. *Conf.* Tertull. de Fuga in Perſec. c. 13. ¶ 2 *In veteri eccleſia* Traditores *appellati ſunt, qui Biblia exhiberent comburenda: vid.* Auguſtin. de Bapt. 7, 2. *Baron. ad A. C. 320. et Ann. T. 2 §. 2 ſeqq.*

TRADVCO, xi, ctum, ĕre. [μετάγω, διαβιβάζω, μεταφέρω, δειγματίζω, παραδειγματίζω] *Ex* Trans *et* Duco, *quod et* Transducere *dicitur.* Ter. Heaut. 4, 4, 22 Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere. Idem Adelph. 5, 7, 12 Traduc et matrem, et familiam omnem ad nos. Ex arboribus in arbores traductis vitibus fit vinea Varro de R. R. 1, 8. *Vid.* TRADVX. Copias traducere flumen Caeſ. Bell. Gall. 1, 13. Equum traducere, *iubet cenſor eum, quem retinet inter equites* Cic. pro Cluent. 143. Idem Att. 1, 15 Is ad plebem P. Clodium traduxit, *i. eius arrogationem, qui Plebeius factus eſt, adiuuit.* Meſſes fatas alio traducere Virg. Ecl. 8, 99. Cic. de Orat. 2, 293 Abducere animos a contraria defenſione, et ad noſtram conor traducere. Idem ibid. 2, 199 Tum omnem orationem traduxi et conuerti in increpandum Caepionis fugam. Cic. Off. 3, 22 Vt ſi vnumquodque membrum ſenſum hunc haberet, vt poſſe putaret ſe valere, ſi proximi membri valetudinem ad ſe traduxiſſet, debilitari et interire totum corpus neceſſe eſſet. Idem de Finib. 4, 2 Atqui, inquam Cato, iſtud obtinueris, traducas me ad te totum licebit. Eos qui audiunt, ad magnam admirationem traducere Cic. in Orat. 192. Traducere ad mala conſilia corruptum largitionibus animum Cic. ad Brut. 4. Idem Fam. 1, 2 Ita ſum cum illo locutus, vt mihi viderer animum hominis ab omni alia cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. *Conf.* Idem Fam. 1, 5. Cic. de Inuent. 1, 3 Ac mihi quidem videtur hoc nec tacita, nec inops dicendi ſapientia perficere potuiſſe, vt homines a conſuetudine ſubito conuerteret, et ad diuerſas rationes vitae traduceret. Aliquem a ſeueritate ad hilaritatem traducere Cic. de Clar. Orat. 322. Aliquid ab lactitia ad metum traducere Idem de Aruſp. Reſp. 23. Animi motus alio traducere Lucret. 4, 1060. Animos a minore cura ad ſummum timorem Cic. Fam. 1, 5. Idem de Legib. 1, 9 Et ego animi pendere ſoleo, cum ſemel quid orſus ſit traducor alio: neque tam facile interrupta contexo, quam abſoluo inſtituta. Omnes traducere in aſſenſum ſui conſilii Liu. 34, 33. Idem 32, 39 In ſententiam ſuam Quintium traduxit. Cic. pro Cluent. 144 Quum ego quae mihi viderentur dicerem, traduxit me ad ſuam ſententiam. Cic. Diu. in Caec. 1 Aut ego, qui me ad defendendos homines ab ineunte adoleſcentia dediſſem, tempore atque officio coactus, ad accuſandum traducerer. Cogitationes ad voluptates traducere Cic. Tuſc. 3, 25. Idem de Prouinc. Conſul. 22 Quas in viris fortiſſimis non ſolum exſtinxit Reipubl. dignitas, et ipſorum: ſed etiam quandoque ad amicitiam, conſuetudinemque traduxit. Mentes a cogitationum intentione ad tranquillitatem traducere Cic. Tuſc. 4, 3. Idem ibid. 3, 56 Aut a diſputandi ſubtilitate orationem ad exempla traducimus. Cic. Att. 5, 9 Faciam denique, vt ſumma modeſtia et ſumma abſtinentia munus hoc extraordinarium traducamus. Tib. 1, 1, 3 Me mea paupertas vitae traducat inerti, *i. tranſferat ad otium. Paupertas enim eſt mediocris vitae conditio.* Traducere, *pro* Traduces facere Paullus in l. Si duo D. Vti poſſidetis, Si actor vicini tui ex fundo tuo vites in ſuas arbores traduxit. ¶ 2 Tempus traducere, *Conſumere.* Cic. Fam. 3, 6 Qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus. Aeuum leniter traducere Hor. Epiſt. 1, 18, 97. Vitam ſine vllo corporis languore traducere Plin. 7, 2, 21. Cic. Tuſc. 3, 25 Si volumus hoc quod datum eſt vitae, tranquille placideque traducere. Vitam otioſam et quietam ſine vllo labore aut contentione traducere Cic. de Senect. 82 c. 23. O adoleſcentiam traductam eleganter Cic. pro Planc. 30 c. 12. Idem pro Lege Manil. 28 Cuius adoleſcentia ad ſcientiam rei militaris non alienis praeceptis, ſed ſuis imperiis: non offenſionibus belli, ſed victoriis, non ſtipendiis, ſed triumphis eſt traducta. ¶ 3 Traducere, *Deridere, infamia afficere, et velut in exemplum proponere deridendum omnibus per vicos et theatra:* Liu. 2, 38 *de Volſcis loquens publico conſilio, ac voce praeconis, a ſpectaculis exactis*, Vos omnibus ciuibus, peregrinis populis ſpectaculo abeuntes fuiſſe? veſtras coniuges, veſtros liberos traductos per ora hominum? *Ad originem et proprietatem formulae indicandam etiam facit illud* Sueton. Tit. 8 Delatores aſſidue in foro flagellis ac fuſtibus caeſos, ac noviſſime traductos per amphitheatri arenam *etc.* Malignis luſoribus propoſitum eſt, colluſorem traducere Sen. de Benef. 2, 17. Squalentes traducit auos Iuuenal. 8, 17. *ignominia, qua iſſe turpis eſt, afficit, forte cum relatione ad pompas ſollemnes funerum, vbi imagines maiorum* traducebantur *etiam proprie, ſ. transuehebantur. Add.* Parei Lex. *Crit. p. 1246. Erhard. ad* Petron. c. 1 p. 60. Martial. 6, 77 Multoque magis traduceris Aſer. *Vid.* Sueton. in Tito c. 8. Traducere carmina manifeſto furto. *h. e. Arguere furti, vel infamare et convincere* Martial. 1, 54. ¶ 4 *Simpliciter oſtentare ſignificat ap.* Petron. c. 41 p. 184. Et 126 Hiſtrio ſcenae oſtentatione traductus. *Nempe* traduuntur *etiam, in quibus gloriamur.* Tac. An. 12, 36 Phalerae torquesque, quaeque externis bellis quaeſierat, traducta, *de Spectaculo publico, qualis etiam Triumphus, Transuectio equitum etc. Legitur et* Transduco. *V. g.* Sen. de Ira 2, 13 In melius transduci. *Vid. Dicta ad* TRANSDO.

TRADVCTIO, ōnis. f. [μεταγωγή] *Traducendi actus:* Traductio captorum Auſon. ad Gratian. c. 4. Cic. de Diuin. 1, 127 c. 56 Non enim illa, quae futura ſunt, ſubito exiſtunt: ſed eſt quaſi rudentis explicatio, ſic traductio temporis nihil noui efficientis, et primum quidque replicantis. Traductio et immutatio in verbo Orat. 3, 165. Traductio ad plebem furibundi hominis Id Sext. 15. Sen. de Ira 1, 7 Hic damnato cum dedecore et tra ne vitam exigit. ¶ 2 Traductio, *Figura quae Gra* tanaclaſis *dicitur, nimirum eiusdem verbi contrariae, diuerſa certe, catio, quale eſt illud,* Amari iucundum eſt, ſi curetur, ne quid inſi Auium dulcedo ducit ad auium, et apud Ouidium, Cur ego cam Furia te Furiam? *quae* exempla vitandi potius quam in cauſſa poni *a ſe ait* Quinctil. 9, 3, 70, *et addit*, Cornificius ha ductionem vocat, videlicet alterius intellectus ad alterum.

TRADVCTVS, ūs. m. Ammian. 18, 8 Praeſidium per ductus agentes.

TRADVCTOR, ōris. m. [μεταγωγεύς] Cic. Att. 2, 9 hic noſter Hieroſolymitarius traductor ad plebem, quam bona puriſſimis orationibus gratiam retulerit. Pompeium *tangit, qu adoptionem iuuerat.*

TRADVX, ucis. *interdum* m. *interdum* f. *Quid eſſet declarat* de R. R. 1, 8 Quartum pedamentum eſt natiuum eius generis, arboribus in arbores traductis vitibus vinea fit, quos traduces, rumpos appellant. Columel. 5, 7 Si tradux traducem n tingit, media virga inter eas deligetur. *Add. ib. c. 6.* traducum impeditae vineae Tacit. Hiſt. 2, 25. Columel. 4 illa inſerendi ratione, quae fit per terebrationem, primum de fructuoſiſſimam oportet conſiderare vitem, ex qua (velut tradu haerentem matri) palmitem attrahas, et per foramen transmittas enim tutior et certior eſt inſitio: quoniam et ſi proximo v comprehendit, ſequente certe, quum increuit, coniungi cogitur, a matre reciditur, atque ita ſuperficies inſitae vitis vsque ad re ſurculum obtruncatur. Huius traducis ſi non eſt facultas, t tractum viti, quam recentiſſimum eligitur ſarmentum: et leui cumraſum, vt cortex tantum detrahatur, aptatur foramini, at luto circumlinitur reſecta vitis, vt totus truncus alieni generis viat: quod quidem non fit in traduce, qui a materno ſuſtinet re, dum inoleſcat. ¶ 2 *Metaph. de animarum p tione.* Vitandus tamen error erit, ne traduce carnis Transfund bolem credatur fons animarum, Sanguinis exemplo, cui texta gine vena eſt Prudent. Apoth. v. 983. *Conf.* Tertull. de Car c. 20. *et* adu Valent. c. 25. Auguſtin. Epiſt. 158.

TRAGACANTHA, ae. f. [τραγάκανθα] *Frutex eſt,* Plin. 13, 2 f. 36 Eadem *Creta* et Tragacanthen *gignit*, ſpinae al dice. *Meminit inter medicinas ulcerum 26, 14 f. 87.* Huiu *quidam denſatus,* TRAGACANTHVM *eſt, quo ſaepe vtitur* S *v. g. 22. 72 etc.* Album *memorat* Id. 108. Candidum Id. 75. *Dioſcorides 3, 23 qui et deſcribit plantam, et* Tragacantham *F vocat lacrimam, quae ſuper reſecta radice concreſcit.* Celſ. 5, 2 *et* 13.

TRAGANTHES, is. f. *Artemiſiae ſpecies.* Apul. de Herb

TRAGANVS, a, um. Adi. Apic. 8, 7 Porcellus traganus. *neque nomen, neque naturam quisquam docet.*

TRAGELAPHVS, i. m. *Hirco-ceruus. Deſcribit* Plin. Solin. c. 19.

TRAGEMATA. n. Pl. [τραγήματα] Bellaria, *ſecundum* bium, Saturn. 2, 8. *i. Omne menſae ſecundae genus.* Nam quae Graeci vel τραγήματα dixerunt, ea veteres noſtri appellauere *Add.* Gell. 13, 11. ¶ 2 Item. *Genus palmarum, ap.* Plin. *Conf. Spanhem. de Numiſm. Diſſ. 6 p. 348.*

TRAGION *ſiue* TRAGONIS, is. f. [τράγιον] *Herba,* r in Cretae tantum inſulae maritimis, iunipero ſimilis et femine, lio, et ramis. Succus eius lacteus in gummi ſpiſſatus — tione ſpicula e corpore eiicit *etc. Vid.* Plin. 13, 21. *et 27, 13.*

TRAGOEDIA, ae. f. [τραγῳδία] *ἀπὸ τᾶ τράγα, καὶ τᾶ Quaſi hirci cantus. Nam hircus dabatur in praemium tragicis auct qui ruſtici et paſtores erant. Vel ab hirco vinearum koſte.* H Arte Poët. 220 Carmine qui tragico vilem certabat ob hircum. *putant a face, quam Graeci tryga vocant*, tragoediam *appellatam, τρυγῳδίαν quando olim nondum perſonis ab Aeſchylo repertis, ſales ſ peruncti ora faecibus agitabant.* Hor. de Arte Poët. 275

Ignotum tragicae genus inueniſſe Camoenae
Dicitur, et plauſtris vexiſſe poëmata Theſpis;
Quae canerent, agerentque peruncti faecibus ora.

Paullatim facta eſt Tragoedia, *Genus poëmatis grande, in quo he troducuntur, duces, reges: item, Luctus, exilia, caedes. In hac Tyrannorum exitus et ſcelerum poenas repraeſentabant. Propte Euripides, petente Archelao rege, vt de ſe tragoediam ſcriberet, abn precatus eſt, ne accideret Archelao aliquid tragoediae proprium. diae profopopoeia eſt* Ouid. Am. 3, 1, 11

Venit et ingenti violenta Tragoedia paſſu
Fronte comae torua, palla iacebat humi.
Laeua manus ſceptrum late regale tenebat,
Lydius alta pedum vincla cothurnus erat.

Nempe tali fere habitu inducebantur reginae, ſ. tyrannorum vxores. Ro mana Ouid. Am. 3, 1, 29. *Add.* Ib. v. 35. Seuera tra Hor. Carm. 2, 1, 9. Cic de Orat. 2, 205 Ne aut irriſior odio digni putemur, ſi aut tragoedias agamus in nugis, *etc.* Ctil. 6, 1 De peroratione, nam in paruis, inquit litibus has trag mouere, tale eſt, quaſi ſi perſonam Herculis et cothurnos aptare tibus velis. Παρατραγῳδᾶν *hoc Graeci vocant, felicitate compo et hic vſi: vti verbis, quibus in Tragoediis vtuntur vehementes moti.* Efficere tragoedias Cic. Tuſc. 4, 73 c. 34. *eodem ſenſu.* Excitare tragoedias Idem pro Milon. 18 c. 7. *Sed* Cic. de S 22 Sophocles ad ſummam ſenectutem tragoedias fecit *i. ſ* Mouere tragoedias Quinctil. 6, 1. *vt* Agere, Efficere, Excitare. de Orat. 1, 219 Neque vero iſtis tragoediis tuis, quibus vti Phile maxime ſolent, Craſſe, perturbor. *i. magnuloquis actis et ſententi*

TRAGICVS, a, um. Adi. [τραγικός] *Quod ad tragoedia ctat. Vt*, Tragicus actor Liu. 24, 24. Cic. de Orat. 2, 22 haec tragica atque diuina *magnifica, et velut per enthuſiaſmon qu prolata:* faceta autem et vrbana innumerabilia ex vna concion miniſtris. Ars tragica Hor. Epiſt. 1, 3, 4. Caeſtus tr Lucan. ad Piſon. 226. Cantus tragicus Plin. 30, 2. ni tragici Hor. Serm. 1, 5, 64. Grandis, et vt ita dicam, tra orator Cic. de Clar. Orat. 203 c. 55. Poëta tragicus Idem Gen. Orat. 1. *et* de N. D. 1 c. 20. Scelus tragicum, *Dignu goedia, vel quale tragoedi in ſuis tragoediis dicere ſolent* Liu. Verſus tragici Hor. de Arte Poët. 89. Tragicus Oreſtes,

liis inducitur Cic. in Pison. 47. Spirare tragicum, *Efflare tragicum.* Hor. Epist. 2, 1, 166. *Substantive:* Hor. de oët. 95 Et tragicus, *qui in tragoedia inducitur*, plerumque do- mone pedestri. Vt ille ait tragicus *int. Poeta*, Sen. ist 49 *extr.*

TRAGICE. Adu. [τραγικῶς] Cic. de Clar. Orat. 43 c. 11 Hanc nortem rhetorice et tragice ornare potuerunt. Tragice, *h. e.* aur, *et verbis grandibus, quibus tragici vtuntur.* nam, Omne ge- s ipti grauitate tragoedia vincit. *Sic* Senec. Epist. 100 Si aliquid e acre; tragice grande; comice exile.

TRAGOEDVS, i. m. [τραγῳδὸς] *Actor Tragoediae.* Cic. de at, 128 c. 28 Vox tragoedorum, gestus paene summorum actorum reuirendus. Miros audire tragoedos Hor. Epist. 2, 2, 129. dum in tragoediis, et tragoedum in comoediis admodum pla- dimus Cic. in Orat. 109. *Add.* Iuuenal. 6, 74 *et* 394. Suet. lig. c. 57. Tertull. de Spectac. c. 25.

TRAGICOCOMOEDIA, ae. f. *Mixta rebus grauibus et iocosis* Plaut. Amph. Prol. v. 59 *et* 63.

TRAGONIS, *vid.* TRAGION.

TRAGOPANES. [τραγοπάνες] *Sic enim legendum ostendit ad Solin.* p. 285. *Aues quaedam in Aethiopia, aquilis maiores, in temporibus cuiusta habentes, ferruginei coloris, copite tantum* reo. *Vid.* Mela 3, 9. Plin. 10, 49. Solin. 30.

TRAGOPOGON, i. n. [τραγοπώγων] *Graecis, quae Latinis* Hirci *appellatur, Herba, quae hac facie repraesentatur a Theophrasto, longa, dulcis, folium croci, longius, caule paruo, super quem ca- lus et barbula, quae summo vertice incana et prolixa funditur, unde accepit. Vid.* Plin. 21, 15. 27, 13 s. 117 *vbi etiam* comen *ab aliis monet κόμην, comam.*

TRAGORIGANVM, i. n. *Herba.* Plin. 14, 16. *et* 20, 17. Celf. 5, 11.

TRAGOS. [τράγος] *Graecis caprum significat. Est vero etiam* nomen. Plin. 27, 13 s. 116 Est et alia herba tragos, quam corpion vocant, semipedem alta, fruticosa, sine foliis, pusil- mis rubentibus, grano tritici, acuto cacumine *etc. Add.* 9, 35 21. 31, 11. ¶ 2 *Item Piscis, qui* Hircus *Latino no- atur.* Plin. 9, 45. ¶ 3 *Item Odor hirci.* Martial. 13 ¶ 4 *Denique* Spongiae duriores dicuntur Tragi 25 s. 69.

TRAGVLA, ae. f. [κεκρὶς, βολὶς, Gloss. Lat. Gr.] Genus teli, quod scuto infixum trahatur, *inquit* Festus. A traiiciendo, r. L. L. 4, 24. Sallust. in Fragm. Hist. 1, 1 Auidissimis, at- eparatis ducibus, et Metellus ictu tragulae sauciaretur. *Vid.* ell. Gall. 1, 26. Sil. 3, 318. Liu. 24, 42. Plaut. Calin. 2, 4, istam aliquouorsum tragulam decidere, *i. molestiam amoliar, in vulnere haerente, quod etiam cum dolore euellendum, vel am- vulnere detrahendum est.* Plaut. Epid. 5, 2, 24 Tragulam iicere adornat, nescio quam fabricam facit. *i. Dolum aliquem uit, laedere te subito et ex occulto parat.* ¶ 2 Tra- scantium *memorantur* Plin. 16, 8 Vsus suberis ancoralibus ma- nium, piscantium tragulis, et cadorum obturamentis. *Puta- se* iacula *intelligi, s. tela, quibus super adiunctum sit, quo na- Sed rete siue verriculum a* trahendo *dictum intelligi volunt Tur-* 14 *et Hard. ad l. c.*

TRAGVLARIVS, i. m. *Qui tragulam iacit.* Veget. 2, 15.

TRAGVM, i. n. [τράγος] *Farticium quiddam est, quod* simili x tritici semine fit, *vt* ptisana ex hordeo, *vt ait* Plin. 18, 7 s. 16. iosc. 4, 49. Plin. 18, 10 s. 20, 4.

TRAGVRIVM. [Τραγούριον] *Insula et oppidum Illyrici, vulgo* Plin. 3, 21 *et* 22.

TRAGVS, *vid.* TRAGOS.

TRAHA, *vel* TRAHEA, ae. f. [ἕλκηθρον] *Genus vehiculi sine otis quo coloni vtuntur.* A trahendo dictum, *vt ait* Seruius. Tra- hitur im, non voluitur. Virg. Georg. 1, 164 Tribulaque, traheae- que, iniquo pondere rastri. *Per epenthesim dixit* Traheae, *pro* Trah *: sicut* Nauita, *pro* Nauta. Τυχὸν τὰς βύλας ἀφελίσσα Gloss. at. Si pauca iuga sunt, adiicere tribulam et traham possis Co- me 2, 21.

TRAHARIVS, i. m. Qui traha vehit Sidon. Apollin. Epist. 6, 1.

TRAHAX, ācis. Adi. *antiquum.* [ἑλκτικὸς Onomast.] *Auidus, omnia ad se trahens.* Plaut. Pers. 3, 3, 6 Procax, rapax, trahax, ces is verbibus tuas impuritias loqui nemo potest.

TRAHO, xi, ctum, ĕre. [ἕλκω, ἑλκύω, ἐρύω, σύρω, σπάω, στέλλω] trahere *dici proprie ille, qui praecedens ipse aliud post se posi- net, vt* agere, *qui sequens impellit, quod ante se est: item* trahit *, si se vt moueatur aliquid, efficit,* agit *etiam qui* exigit, abigit *etc. quam* trahere *est per vim ducere.* Trahimur *enim inuiti: Du- ntes volentes. Sic* Seneca in Epist. 107 Ducunt volentem fata, nolen- m ahunt. Virg. Aen. 2, 550 Altaria ad ipsa trementem Tra- , Hostiam trahi, *mali ominis erat, quum* duci *debebat: vid. ad.* Tibull. 1, 11, 26. *et* 2, 1, 15. Plaut. Mil. 2, 6, 10 carne hic in via hospitam, quae heri huc Athenis cum hospite ad- minico, tractam et ludificatam ingenuam et liberam? *Sed legitur* ractatam. Lucan. 4, 222 Trahimur sub nomine pacis. *int. in uitem in calamitatem.* Trahere, *et* Sustollere amiculum, *con- cum* trahat *qui negligenter dependere sinit, eoque velut solum ver-* laut. Cist. 1, 1, 17. Trahere de visceribus gladium Mar- l. 14. Liu. 28, 29 Tracti inde de medio omnes, *interfecti cauerat potius eorum, de quibus in medio exercitu supplicium sum- erat.* Cic. de Nat. Deor. 2, 25 c. 9 Atque etiam ex puteis gibus, aquam calidam trahi *i. hauriri.* Exiguo fumem conami- trit Ouid. Fast. 4, 325. Trahere puerum, *quasi qui vix sit ambulare.* Virg. Aen. 2, 457 Et auo puerum Astyanacta trahe- nt. *Vid.* ibid. 520. Cic. de Diuin. 1, 86 Magnes lapis est, qui rum ad se allicit et trahit. Idem Off. 1, 18 c. 6 Omnes enim tra- im et ducimur ad cognitionis et scientiae cupiditatem. Plaut. Trin. 2, 2, 166 Atque egomet me adeo cum illis vna ibidem traho, qui lorum verbis fallis acceptor fui. *Videtur significare, se ipsum se in mum merum, de quo modo egerat, scurrarum referre.* Val. Max. 4, , 1 Cornelia Gracchorum mater, cum Campana matrona apud illam osp , ornamenta sua pulcherrima saeculi illius ei ostenderet: traxit am mone, *(i. morata est)* quousque e schola redirent liberi: Et naec, nquit, ornamenta mea sunt. *Conf.* Suet. Tib. c. 31. *Vid.* Bel- um here *it.* Poenam, Renunciationem, Spem. Trahere, *pro* Vere Hor. Carm. 2, 18, 7 Nec Laconicas mihi Trahunt honestae purpuras clientae. *i. Lanas non carpunt, neque neut, ex quibus mihi conficiantur togae pro textae cum obtinuerim magistratum.* Trahere, *cum vi et festinatione adducere* Virg. Aen. 2, 58 Ecce, manus iuuenem interea post terga reuinctum Pastores magno ad regem clamore tra- hebant Dardanidae. *Paullo post* ipsi trahebantur Sall. Catil. c. 51 *in- tell. ad poenam, vel supplicium, vt* Duci. ¶ 2 *Im, in- dicata generatim varietate significationis, ponamus elementari ordine quae Praepositionum, quae Nominum formulas.* Scribon. 146 Ad tumorem — vesicae — bene facit aqua, in qua ferrum candens demissum est. Hoc ego traxi Ab aquis caldis, quae sunt in Tuscia ferratae *etc. Hoc collegi argumento a simili.* Ad se trahunt partem ciui amici, qui ex proximis oppidis interueniunt *i. occupant, ne ordinaria ratione con- sumi possit.* Ad defectionem trahere, *Incitare*, Liu. 25, 16. Ad bella trahor Tibul. 1, 10, 13. Trahere inimica In praelia Teu- cros Virg. Aen. 12, 812. Vt ad integrum bellum, reliquas Ger- manici exercitus vires trahebat Tac. H. 2, 57, 1. *conf.* Id. 2, 61, 2. Agmina spadonum Curt. 5, 1, 6. *i. ducere. Verbo trahere, et multitudo et mollities hominum videtur indicari.* Alimentum maternum trahit agnus Columel. 7, 3. In altitudinem, *pro Sursum erigere.* Plin. 17, 11. Aluum trahere, *Obesam et oblongam aluum, et ob id paene instar molestam, habere, de apibus* Virg. Georg. 4, 94. Aluum trahere acri clysmo, *vt ducere, i. purgare.* Scribon. 155. Animam trahere et viuere, *spirare* Plin. 11, 3. Animam precariam trahere Tacit. Ann. 1, 42. Animam trahebat sub longa morte Stat. Theb. 1, 48. Animam trahere, *i. Cum difficultate et molestia viuere.* Liu. 4, 12 *extr.* Animum tempusque trahere Ouid. Trist. 5, 7, 65. Animum diuerse trahunt curae Ter. Andr. 1, 5, 25. Animis tra- here, *apud se reputare et cogitare*, Sallust. in Iugurth. 81 Tanta libi- do cum Mario eundi plerosque inuaserat; sese quisque praeda locuple- tem fore: victorem domum rediturum: alia huiusmodi animis tra- hebant. Sallust. in Iugurth. c. 93 *fr.* Marius multis diebus et la- boribus consumtis, anxius trahere cum animo suo, omitteretne in- coeptum, an fortunam operiretur. Senec. de Ira 2, 10 Nunquid ille, cuius nauigium multam, undique laxatis compagibus, Aquam trahit, nautis ipsique naufrago irascitur. In Arma trahere viros Ouid. Amor. 1, 4, 8 Arte aliqua trahi Idem ex Pont. 1, 5, 50. Auctores trahunt vtroque, *velut de bilance aequatisque ponderibus sermo esset* Liu. 1, 24 *fr.* Bellum trahere, *Producere.* Cic. Att. 10, 8 Necesse est enim aut id quod maxime velim, pelli ilium ab Hispania, aut trahi id bellum, *etc. Add.* Liu. 3, 62. 5, 10 *et* 11. Vell. 2, 52, 1. Sallust. Iug. 23. Sic obsidionem, Poenam. Cic. pro Lege Manil. 19 c. 7 Non enim possunt in vna ciuitate multi rem atque fortunas amittere, vt non plures secum in eandem Calamitatem trahant Ca- lorem trahere, *amare incipere, incalescere* Ouid. Met. 11, 305. *Sic* ignem trahere. Candorem trahere Plin. 7, 16. *Vt* Colorem, Con- tagia, Figuram. Cariem trahere, *Rubiginem ducere* Plin. 23, 1. Caudam trahere, *vid.* CAVDA. Plin. 13, 15 A Nonio Tiberii Caesaris liberto Cognomen trahens. Cic. Philipp. 3, 16 c. 6 Nihil illo contemtius, qui propter haesitantiam linguae, stuporemque cor- dis, cognomen ex Contumelia traxerit. Colorem rubicundum trahere Columel. 2, 21. Colorem nigrum traxere Aethiopes Ouid. Met. 2, 236. *Metaph.* Quinct. 1, 8, 4 Tenerae mentes tracturaeque al- tius, quidquid rudibus — insederit. Ceruix comaeque trahun- tur per terram Virg. Aen. 1, 481. Comitem aliquem Vell. 2, 66, 5. Concionem secum Liu. 2, . . Sallust. in Iugurth. . . . Tum Marius ex copia rerum Consilia trahit: atque vt suis receptui lo- cus esset, *etc.* Ouid. Trist. 5, 13, 3 Aeger enim traxi Contagia corpore mentis. *h. e. Corpus meum prae nimio mentis dolore coepit male valere.* Conuiuium trahitur tanta Comitate Plin. Ep. 5, 1. In Crimen aliquem trahere Tacit. Ann. 15, 68. Crimibus pallis tra- hebatur virgo Virg. Aen. 2, 43. Ad imperii Cupiditatem trahi Nep. 1, 8, 2. Decus alicuius rei ad aliquem trahere Liu. 9, . . Dictum aliquod trahere in voluntatem suam Victor de Viris Illustr. 35 *i. interpretari, vt* in Metum, *et* Regnum trahere. Dictis ali- cuius trahi Ouid. ex Pont. 3, 5, 26. In Disceptationem trahere aliquem Liu. 4, . . In Diuersum trahit me haec res, *pro Du- bium me facit.* Liu. 38, 56. In diuersum trahunt auctores, *pro Di- uersa sentiunt.* Idem 25, 11 *extr.* Errore trahi, *Errare, in errorem incidere* Ouid. Met. 2, 69. Quo Fata trahunt retrahuntque, se- quamur Virg. Aen. 5, 709. Figuram lapidis traxerunt ossa, *Con- uersa sunt in lapidem* Ouid. Met. 3, 599. *vt* candorem *etc.* Foetus emortuos Scribon. 169. Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 14 Et vos, vt tutam, tranquillamque Fortunam traheretis, mea perfeci vi- gilantia. Fulgore nominis et famae trahi Ouid. Trist. 5, 1, 39. Genua aegra trahens Virg. Aen. 5, 468. Gratiam recte factorum sibi trahere Tacit. Ann. 3, 53. Cic. Acad. 4, 117 Non quaero ra- tiones eas, quae ex coniectura pendent, quae disputationibus Huc et illuc trahuntur, nullam adhibent persuadendi necessitatem. Hu- morem trahere, *pro Allicere et Attrahere.* Columel. 12, 15 *vt* Alimen- tum. Humores vndique Scribon. 38. *de medicamento.* Ignes trahere, *Concipere ardorem* Ouid. Met. 4, 674. *vt* Calorem. In inuidiam aliquem trahere Auctor ad Herenn. 1, 8. Labe trahi communis vitii, *Sequi vitium caeterorum.* Ouid. ex Pont. 2, 2, 22. La- borem ingratum trahere, *Longo tractu vix peragere* Virg. Georg. 3, 97. Laudem trahere ab re aliqua Ouid. ex Pont. 2, 8, 62. Ad le- tum trahere aliquem Virg. Aen. 5, 624. Limitem longiorem tra- here, *Longius protendi.* Plin. 2, 26. In Longius aliquid trahere Quinctil. 1, 10. Nilus trahens Limum Iustin. 2, 1, 20. In poenam fata me trahebant Ouid. Trist. 3, 6, 15. Malum omne tra- hit secum Caesaris ira Idem Trist. 3, 11, 72. Plin. 26, 3 Trahe- bat praeterea Mentes artificio mirabili, vinum prouocando aegris, *etc.* Mentem insania traxit Stat. Theb. 5, 624. In Metum aliquid tra- here *interpretari* Tacit. Hist. 5, 13 Molestiam trahere Cic. Fam. 4, 3. Natura hominis trahitur e caelo Plin. 11, 55. Noctem per pocula Martial. 1, 98. Virg. Aen. 1, 752 Nec non et vario No- ctem sermone trahebat Infelix Dido. Nomen trahere ab ali- quo Ouid. Met. 4, 251. Nomen e re aliqua Plin. 15, 1. *conf.* Vell. 2, 80, 3. Ouid. Fast. 1, 596 Hanc Numidae faciunt, illum Messana superbum Ille Numantina traxit ab vrbe notam. *Hic ab* Numidis *deuctis dictus est* Numidicus, *ille a* Messana *vrbe* Messala, *ille* Numantini *cognomen duxit ab* Numantia. Nubes trahitur vento Virg. Georg. 4, 60. Obsidionem in aduentum principis tra- here Liu. 28, . . *vt* bellum. Odorem trahere Plin. 14, 21 *vt* Candorem. *Sed paullo aliter* Phaedr. 5, 2, 4 Hunc postquam totis aui- da traxit naribus. *Add.* Sammon. 1011. Originem a rege trahere Plin.

Plin. 6, 21. Oscitationes longas trahere Martial. 2, 6. *Pingit gestum et pigram extentionem oscitantium.* Pallam trahens verrit humum Ouid. Met. 6, 705. Pallorem trahere Columel. 12, 41. *i. situm, vt* Candorem. In Partes aliquem trahere Tacit. Ann. 4, 60. Cic. Fam. 10, 4 Nunc vero quid est, quod me in aliam Partem trahere possit? Pedibus rem trahere, *vid.* PES. Plaustra trahunt per altos montes Virg Georg 3, 536. Pocula arente fauce Hor. Epod. 14, 3. Poenam trahere, *Prolongare* Senec. de Benef. 2, 5. Acerbissima crudelitas est, quae Poenam trahit *(producit, longam facit)* et misericordiae genus est, cito occidere. In profundum pondere trahi Liu. 33, . . Promissa trahunt puellas Ouid. de Arte Am. 1, 631. Rationem omnem ad dicendum trahere Cic. in Orat. 114. Sallust. in Iugurth. c. 97, 2 Quem vbi cunctari accepit, et dubium belli atque pacis Rationes trahere: rursus, vti antea, proximos eius donis corrumpit. Tempore illi praecepto, hi numero auium Regnum trahebant Liu. 1, 7 *pr. i. interpretabantur, vt* Dictum trahere. *Sic* Trahere in Religionem Idem 5, . . Reliqua trahere, *vid.* RELIQVVS, n. 3. Rempublicam funditus trahet, *int. in ruinam* Tacit. Ann. 3, 54. Vlpian. l. Si mensor D. Si mensor falsf. mod. dix. Si mensor non falsum modum renunciauerit, sed traxerit Renunciationem, et ob hoc euenerit, vt venditor liberetur: *vt* Bellum. Qui Res ad Macedonas trahebant Curt. 4, 5, 15. Rubiginem trahere Plin. 34, 9. Ruborem traxerunt percussa pectora Ouid. Met. 3, 482. *vt* Candorem. Ruinam trahere Virg. Aen. 2, 465. Ad saeuitiam aliquid trahere Tacit. Ann. 3, 22. In suam sententiam Liu. 5, . . In serum rem aliquam Idem 32, . . *vt* Bellum. Sanguinem trahere, *i. mittere* Veget. Mulom. 3, 43, 1. Saporem *vt* Odorem Colum. 12, 50, 21. Situm Plin. 12, 13. *vt* Pallorem. Animos in Societatem par voluntas trahit Sen. Ep. 6. Somnos trahere per suspiria Ouid. Amor. 2, 19, 55. Virg. Aen. 1, 512 Iura dabat, legesque viris, operumque laborem Partibus aequabat iustis, aut Sorte trahebat. *Vbi* Seruius, Proprie locutus est: trahuntur enim sortes, hoc est educuntur. Spes eo trahit Liu. 23, . . Spe trahor exigua Ouid. Trist. 3, 5, 25. Sen. de Benef. 2, 5 Aequiore quidam animo ferunt, praecidi spem suam, quam trahi, *differri.* Spiritum trahere Columel. 6, 9. Cic. pro Corn. Balb. 54 Anne de nobis trahere spolia foederatis licebit, de hostibus non licebit? Idem pro Arch. 26 c. 11 Trahimur omnes studio laudis, et optimus quisque maxime gloria ducitur. Pseudo - Cic. Anteq. iret in exil. 18 c. 7 Serui, qui ad supplicium caesi verberibus trahuntur. *Hoc dici etiam simpliciter* Trahi, *supra obseruatum est. conf.* Curt. 10, 3, 1 *et* 15. Suspiciones ex aliqua re trahere Cic. de Inuent. 2, 29 c. 9. Suspiria trahere Ouid. Met. 2, 753. Torrens trahit siluas praecipites Virg. Aen. 2, 307. Tempus trahere Idem Aen. 6, 537. Verba trahens largis cum fletibus Sil. 8, 79. *Signat sermonem saepe fletu interruptum et narranti tristem.* Victoriam secum trahere Liu. 6, . . Idem 40, . . Festo die inuitatio benigna et hilaritas iuuenilis vtrosque in vinum traxit. Viribus trahere *auditorem, opus oratoris,* Quinctil. 5, 14, 29. Vitam in tenebris luctuque trahebam Virg. Aen. 2, 92. Ibid. 3, 646 Quum Vitam in siluis, inter deserta ferarum Lustra domosque traho. Vitam trahit, *Cui ea grauis est.* Vnco trahere aliquem Suet. Tib. c. 61. Vocem trahens imo a pectore Virg. Aen. 1, 375. Trahit sua quemque Voluptas Idem Ecl. 2, 65. Vultum trahere Ouid Amor. 2, 2, 33.

TRACTVS, a, um. Partic. [ἑλκυδεὶς] Scribon. 101 Excussis a rheda atque ita tractis. Tractus per vrbem publice Eutrop. 7, 12. *de Vitellio.* Quadrigis agendis tracti, rotaque vulnerati Plin. 28, 17. *conf.* Suet. Ner. c. 22. Cic. Phil. 11, 5 c. 2 Reliquum corpus tractum atque laniatum abiecit in mare. Cic. de Nat. Deor. 2, 39 c. 55 Verae a corde tractae et profectae in omne corpus ducuntur. Ab isto initio tractus est sermo Idem de Clar. Orat. 21. Tractam et fusam orationem *opponi* Cicero Contortae et acri de Orat. 2, 159 Et si genus orationis fusum atque tractum, et cum lenitate quadam aequabili profluens, sine hac iudiciali asperitate, et sine sententiarum forensium aculeis prosequendum. Tracta quaedam et fluens oratio Idem in Orat. 65 c. 20.

TRACTVS, ûs. m. [ἕλκυσμὸς] Plin. 9, 46 Funem illi religatum ab humeris eius trahunt: hunc dimicans, vt sit periculi signum: laeua quatit: dextra apprehenso stilo in pugna est: modicus alias tractus. *de caniculis marinis.* Flammarum tractus Lucret. 2, 207. *Et hunc imitatus* Virg. Georg. 1, 367 Noctisque per vmbras Flammarum longo, a tergo albescere tractus. *h. e. Longos sulcos et ductus.* Torto non squamea tractu Signat humum Serpens Nemesian. Ecl. 4, 40. *conf. Burm. ad h. l.* Paterc. 2, 94, 1 Hoc tractu Temporum ante annos quinque et sexaginta, quam vrbs Romana conderetur, ab Elyssa Tyria Carthago conditur. *add.* Id. 2, 78, 1. Tractu aeui Lucret. 1, 1002. *conf.* 5, 12, 15. Raucus tractus *Ventorum mugientium* Valer. Argon. 1, 614. Longo tractu fertur per aëra Ouid. Met. 2, 320. Placido tractu reptauit draco Claud. Conf. Stil. 2, 172. Arborum Nep. 1, 5, 3. ¶ 2 Tractus, [κλίμα] Regio, plaga, *inquit* Seruius. Virg. Georg. 2, 182 Indicio est tractu surgens oleaster eodem. Cic. pro Planc. 22 c. 9 Totus ille tractus celeberrimus Venafranus, Alifanus: tota denique nostra illa aspera et montosa regio. Tractus omnis Galliae prouinciarum Vell. Patere. 2, 104, 4. Tractus piscе viuentium Plin. 11, 53 f. 116 *est regio Ichthyophagorum.* Immensi tractus Lucan. 2, 630. Immensus tractus est, quo veniunt, *vid.* IMMENSVS. Corruptus caeli tractus, *Pestilens et infecta regio aeris.* Virg Aen. 3, 138. *Sic* Col. Arb. 17, 4. Cic. de Diuin. 2, 96 c. 46 Ex quo intelligitur, plus terrarum situs, quam lunae tractus ad nascendum valere. Alti tractus nubium Hor. Carm. 4, 2, 27. *Add.* Tac. A. 2, 23, 3 Auster immenso nubium tractu validus. *i. longe lateque continuatis nubibus.* Maris tractus Virg. Ecl. 4, 51. Bifidi tractus fluminis Claud. in Conf. Stil. 1, 1, 194. ¶ 3 Tractus et declinatio dictionum, *pro Dictionum productione et deriuatione.* Quinctil. 8, 3, 32 In tractu et declinatione talia sunt, qualia apud Ciceronem beatitas et beatitudo. Id. 4, 2, 118 Tractus elocutionum pares, eundem casum, similem compositionem, cuitare iubet. *Vid. Burm. ad* 5, 8 p. 388. Quanta haesitatio tractusque verborum? Cic. de Orat. 2, 202 c. 50. *Describit oratorem, qui timorem simulat, et in ipsa pronuntiatione ducit ac trahit verba, vt quaerere videatur spatium deliberandi.* Tractu orationis leui, et aequabili perpoliuit illud opus Cic. de Orat. 2, 53.

TRACTA, ae. f. *vel* TRACTVM, i. n. [τρακτὸν] *Edulii genus est, quod quale sit intelligi potest ex* Caton. R. R. 76 *vbi* tracta *formantur ex* 105 *alica et farina permistis: deinde ait,* In qualo, vbi arescant, componito: vbi arebunt, componito puriter. *Deinde placentam parari iubet.* Tracta singula in totum solum primum ponito, deinde de mulso *(vbi* caseum *et* mel *miscere iusserat)* tracta linito, tracta addito latim, item linito vsque adeo, donec omne caseum cum melle duxeris. In summum tracta singula indito, postea solum contra *placenta accipiat marginem. Vid. quae ad h. l. disputantur,* Plin. 18, 11 f. 27 *qui* Tractam *vocat.* Apic. 2, 1 p. 34 Tracta ges, obligas *(spissius, lentius reddis iusculum, vt pulticula fiat* tabis. *Et* 5, 1 Tres orbiculas tractae siccas et confringis. 230 *extr.* Tractam siccatam confringis, et partibus *(paullatim)* cabo permisces. *Sunt igitur* Apicii tractae *vel* Tracta *massulae taceae, vel laminae tenues e massa densiusculа manibus aut cylindr pansae, iurulentis quibusdam aliquantum consolidandis adhibeti* Catonianae *autem integrae melle illinuntur et caseo etc. Hinc* T latus *et* Tractomelitus, *quae mox damus post* TRACTATO *ex* TRACTO.

TRACTVM, i. n. [ἕλκυσμα, Gloss. Gr. Lat. *μόγμα* ib ἑλκύσματα, *μογμάατα* Gloss. Lat. Gr.] *Manipulus lanae, manibu tae.* Lanea tracta Varro *ap.* Non. 3, 247. Tractaque de ni lere ducta putat Tibull. 1, 7, 86. *conf. Scalig. ad h. l.*

TRACTIM. Adu. [ἐπισυρομένως Onomast.] *Trahende gum, sine intermissione.* Plaut. Amph. 1, 1, 157 Quid si ego trac gam vt dormiat? Virg. Georg. 4, 260 Tum sonus audi vior, tractimque susurrant. *i. Sine intermissione et iugiter.* ceret. 3, 531. Gell. 4, 6. *et* 7, 20. Prudent. Apoth. v. 273. 2, 842. *Gronou. Obs.* 2, 1. *Gebhard. Crepund.* 2, 10.

TRACTORIVS, a, um. Adi. *Vt,* Tractoria organa triuium 10, 1 *sunt machinae, quibus graviora onera sursum tr* Epistola tractoria Augustin. Ep. 217 ad Victorin. *i. diploma euectionis atque praebitionis. conf.* tit. Cod. de tractoriis et *it. Brisson. Cuiac. Gothofred.*

TRACTIO, ōnis. f. ἕλκυσις, σύρσις Gloss. Cyril.

TRACTILIS, e. ἕλκυστος Gloss. Gr. Lat.

TRACTICIVS, a, um. Adi. Aurel. Victor. in Epit. 2 *liogabalo,* Ex rebus, quae acciderant, Tiberinus, Tracticius pellatus est: *quoniam per vrbis vicos corpus a militibus tractum.* Lamprid. in Elagab. c. 17.

TRACTVOSVS, a, um. Adi. *Vt,* Sudor crassus et tr *i. glutinosus* Cael. Aurel. Acut. 2, 32, 167.

TRACTO, āre. Frequent. [ψηλαφῶ, χαρίζω Gloss. Lat. Gr.] P *huc illuc trahere, quod cum faciant, qui rem aliquam considerandi, ciendi causa in manibus habent, hinc est, quod* Tractare *est vel personam quamcunque quocunque modo versari et in ea occupa* Virg. Georg. 3, 502 —— aret Pellis, et ad tactum tract ra resistit. Col. 6, 2, 6 Mox conuenit tota tergora *(bou* ctare, *ad illos mitigandos.* Gustare, olfacere, tractare Cic. Tusc. 5, 111. Tractauisti hospitam ante aedes me Mil. 2, 6, 30 *de contrectatione inhonesta.* Matres tractare Grat. Cyneg. v. 64. Vide, quaeso, ne quis eam tractet in Plaut. Bacch. 2, 2, 23. Acerbius et durius aliquem tracta Epist. 9, 12. Nimis aspere aliquem tractare Cic. Q. Frat. Atrocissime ex leuissimis causis tractare ancillas suas Vlp. in de iis, qui sui vel alieni iur. Clementer tractare *vid.* CLE Commode tractare Ter. Heaut. 1, 1, 101. Honorificentissi beralissime tractari ab aliquo Cic. Att. 14, 13. Improbi quem tractare Idem Att. 16, 15. Iniurioſe tractare, *vid* RIA. Cic. Verr. 2, 12 Hi porro qui successerunt, veh istius cupidi, liberaliter ex istius cibariis tractati, non min contra me fuerunt. Magnifice tractare aliquem Ter. He *pulchre respondere, et suo sibi gladio alterum iugulare.* tractari Hor. Serm. 2, 2, 85. Parum pie aliquem tractare Cael. 3 c. 1. Idem Q. Frat. 1, 3 Me summa simulatione summaque assiduitate quotidiana Sceleratissime, insidiosissime eq ctauit. Idem Fam. 1, 3 Omnibusque rebus eum ita tractes, telligat meam commendationem non vulgarem fuisse. Arte tractare hominem Ter Heaut. 2, 3, 125. Ratione tractat Serm. 2, 3, 267. *Vid.* Ter. Eun. 1, 1, 13. ¶ 2 *Accusat minum:* Argentum tractare et considerare Cic. Verr. 4, 34. mum alicuius tractare vt decet Ter. Heaut. 1, 1, 49 Ari lia tractare Hor. Epist. 1, 18, 52. Artem aliquam tracta *Exercere* Ter. in Prol. Phorm. 18. Bellum tractare Ta 6, 44. Bibliothecam Cic. Fam. 13, 78. Idem Fam. 3, quam enim mihi videor tractasse Causam difficiliorem. amicorum tractare et agere Idem de Orat. 1, 170. Conten tractari sine contumelia non potest Idem pro Planc. 17. F ctant fabrilia Hor. Epist. 2, 1, 116. Lanam tractans Iustin Cic. Fam. 2, 16 Omnis enim Pecunia ita tractatur, vt praeda a ctis: quae autem mihi attributa est, a Quaestore curetur. Diu. in Caec. 32 Eras enim tu Quaestor, pecuniam publicam t bas. *Add.* Iuuenc. 4, 229 *et* 231. Sauaro ad Sidon. Ep. 4, 11. lia tractans Sil. 15, 456. Rem suam minus cogitare tractare Trin. 2, 2, 46. Se tractare. Si prodesse tuis, paulloque be ipsum Te tractare voles Hor. Epist. 1, 17, 12. *de corpore curando. Aliter* Cic. Fam. 13, 14 Et fuit in Cilicia mecum Tribunus m quo in munere ita Se tractauit, vt accepisse ab eo beneficium v non dedisse. *Et* ita me in rep. tractabo Cat. 3, 29 c 12. *Huc aliquis,* In eiusmodi persona, quae propter otium ac studium in iudiciis periculisque tractata est, pro Arch. 3 c. 2. *h. e. versat citata est. Sed potest etiam passiuam significationem retinere.* tractare et tueri Cic. de Finib. 5, 36. Vita alicubi honest ctata A. ad Her. 4 c. 24. Cic. Att. 12, 22 De Terentia quo omne onus imponis, non cognosco tuam in me indulgentiam. enim sunt ipsa Vulnera, quae non possum tractare sine maximo tu. *add.* Iustin. 12, 6, 8. Vitam tractare, *i. Trahere,* ceret. 5, 430. ¶ 3 *Separatim hic ponemus ea, in quib* ctare *ad ingenium, literas, disputationem, pertinet. Sic de co tione, deliberatione etc.* Augustus supremis sermonibus cum ret, quinam adipisci principem locum fusse cturi abnuerent. A. 1, 13, 2. Sibique instituit consilia sortiri femestria, cum qui negotiis ad frequentem senatum referendis ante tractaret Suet. 35. *Add.* Iustin. 31, 7, 7. *et* 37, 3, 4. *De ICtis,* quia iuxta nis templum Iurisperiti sedebant et tractabant Scholiast. Iuuc 128. *Conf. Burm. ad* Quinctil. 7, 1 p. 584. *De philosophis,* Xen primum philosophiae scholam aperuit, cum antea in porticibus sophi tractarent Seru. *ad* Aen. 7. *De Episcopis,* Differit, elo

, docet, instruit, prophetat Prudent. Agone Cypriani v. 101. *...ciunt* Tractatores. Cic. Acad. 1, 24 Dabitis enim profecto, vt ...n reus inuisitatis, quod Graeci ipsi faciunt, a quibus haec iamdiu ...ractatur, vtamur verbis interdum inauditis. Agitare, tractare, ...nquere Idem pro Cluent. 82. Definitionem forritudinis tra- ...tare Idem Tusc. 4, 52. Historiam tractare Idem de Legib. 1, 5. ...us Initificium et ciuile tractare Idem de Senect. 38. Materiam ...ractare, aut historiam: *pro Scribendo aut narrando commemorare* ...plin. 2, 22. Idem 11, 37. Res cognitione dignissimas tractare et ...nterpretari Cic. Off. 1, 154. Res tragicas comice tractare Idem ...Cic. 3, 27. Copiosissime aliquid tractare Quinctil. 2, 4. Egre- ...dem 6, 1. Passim Idem in Prooem. 1. Plenius Idem 2, ... Varie Idem 4, 1. In transitu Idem 6, 2. *Partic.* Haec ...actati animo, et noctes et dies cogitanti, exstitit illa a deo Delphis ...accepta cognitio Cic. Tusc. 5, 70 c. 25. *Supin.* Plin. 17, 7 Verum ...spectu tractatu. Consilia calida et audacia, prima specie laeta, ...tractu dura Liu. 35, 32.

TRACTATVS, a, um. Partic. Cic. de Legib. 2, 9 Aliquoties ...e locus a te tractatus est. *h. e. Enarratus.* Idem pro Arch. ...Persona propter otium ac studium minime in iudiciis periculisque ...tractata est. Figura manibus tractata Lucret. 4, 231. Cic. ...Fluent. 161 Ab nullo ille liberalius, quam a Cluentio tractatus est, ...TRIX, Adi. Causa tractata Idem de Orat. 2 c. 49. Atra- ...rem tractata Hor. Epist. 2, 1, 235. *i. contrectata.* Vt fructum no- ...tractata Pecunia ferret Iuuenc. 4, 250. Cic. Att. 13, 16 Ita male ...audio ipsum esse tractatum, vt mihi ille emtor non esse videatur.

TRACTĀTVS, ûs. m. [*διάληψις, μεταχείρισις*] *Ipse tractandi ...contrectatio* Plin. 8, 54 *de simus;* Tractatuque gaudent, simi- ...tulationem intelligentis. *Vbi tamen alii rectius legunt,* Tra- Arbores mansuescunt tractatu ceu ferae Plin. 17, 10. Tra- *Disputatio.* Quinctil. 3, 9 Ante hominem patria ac parentes, ...sque erunt, quorum duplex tractatus est. Idem prooem. 8 ...rum tractatu rerum atteruntur ingenia. Cic. de Orat. 3, Qui ipsarum artium tractatu delectati, nihil in vita aliud Plin. 14, 4 Tractatu toto separatim sententia eius indi- ...st. ¶ 2 *Apud veteres Christianos* tractatus *vocaba- ...o concionantis episcopi.* Tractatus populares, quos Graeci ...is vocant Victor. Vtic. de Persec. Vandal. *vbi de Augustino lo- Ita similiter* Gaudent. Brix. Tractatus *inscripsit suas conciones.*

TRACTATIO, ōnis. f. [*μεταχείρισις*] Cic. Off. 2, 17 Itaque rebus inanimis, quaeque in tractatione belluarum fiunt vtili- ...hominum vitam, artibus ea tribuuntur operosis. *Malae ...onis* (*κακώσεως*) reus dicitur *in schola* declamatoria, *quicum* in ...vxoriae *agitur* Quinctil. 7, 3, 11. *Ex cuius* Declam. 8, 6 *...a. hoc nomine etiam comprehendi* detractum cultum, negatum co- ...n, fastiditas noctes, pulsatam faciem. *Species quae ibi tracta- ...* interfectus ad faciendam alteri filio medicinam filius. *Similis ...ies* Sen. Exc. Controu. 5, 3. *Add.* Quinct. 7, 3, 2. 7, 4, 10 Zelotypus accusatur malae tractationis Idem 4, 2, 30. ...ui infamem in matrem filium occidisset, reus malae tractatio- ...m 9, 2, 19. *Apud* eundem Decl. 383 *Lex est,* Quae virum ...tractationis damnauerit duplam dotem recipiat. Maletra- ...o *verbo scribitur* Arnob. contra Gentes lib. 4 p. 142 *et* 149. ...TRACTATIO. Cic. de Orat. 3, 298 c. 52 Sic verbis ...ad aptam compositionem et concedentiam, sententiis vero ad ...tem orationis vtatur, vt ii, qui in armorum tractatione ver- Varro L. L. 4 *pr. de literis loquens,* Et propter earum ...onem. *Est autem tractatio cum tanquam manu literae tenentur, ...illuc transponuntur et tractantur, quasi illarum tractio et ...latio. Turn.* Cic. de Diuin. 2, 9 Nec vero qui tibiis aut ...vti volunt, ab aruspicibus accipiunt earum tractationem, sed ...is. Tractatio et vsus vocis in nobis est Idem in Orat. Idem Acad. 4, 6 c. 2 Etenim si quando in libro vere est a no- ...losophia laudata, profecto eius tractatio optimo atque amplis- ...oque dignissima est. Actione rerum et Reip. tractatione ...ere Sen. de Tranquill. An. c. 3. Orator tractationem ...is sibi assumet Idem de Orat 1, 54. Ipsa mihi tractatio ...m salutaris fuit Idem de Clar. Orat. 15 c. 4. Idem in ...et Est enim in vtroque et materia et tractatio: materia in ver- ...tatio in collocatione verborum. Tractatio varia esse de- ...C. de Orat. 1, 177.

TRACTABILIS, e. Adi. [*ἐυμεταχείριστος*] *Quod tractari potest.* Cic. ...Vniuers. 11 Corporeum autem et adspectabile, itemque tractabile ...necesse est esse quod natum est. Virg. Aen. 4, 439. Non ...est ile caelum, *pro Inquieto, impacato, procelloso.* Idem Aen. 4, 53. ...on tractabilis Plin. Epist. 5, 1. Ingenium mite et tractabile ...rt. 2, 17. Lapides tractabiles in opere Plin. 36, 22. Mare ...one tractabile nanti Ouid. Epist. 19, 71. Pelagus tractabile ...in. 32. *Siculum vtique tractabile.* Pondus vix tractabile ...at. lib. 5, 1, 84. Virtus in amicitia tenera est atque tractabilis ...ric. Amicit. 48 c. 13. Nihil est eo tractabilius Idem Att. 10, 11. ...egri iam nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiorem, in insu- ...am transportauit Suet. Aug. c. 65.

TRACTABILITER. Adu. *Compar.* Gell. 6, 2 Vim inoffensius ...tract iliusque transmittere.

TRACTABILITAS, ātis. f. Vitruu. 2, 9 Populus, salix, tilia ...dem idam praestant tractabilitatem.

TRACTĀTOR, ōris. m. Tractatores *videntur fuisse homines, ...nnu membra tractabant, et leniter fricabant.* Sen. Epist. 9, 66 ...quid ego feliciorem putem Mutium, qui sic tentauit ignem, quam ...ma im illam tractatori praestitisset? *Vid. Lipsi. h. l. Conf. Graeu.* ...C. Fam. 9, 22 *sub. fin.* Tractator *i. arithmeticus.* Sidon. Ep. ...*i v. Sirmond. p. 46. Interpres Bibliorum.* Omnes paene Grae- ...tractatores in suis voluminibus reliquerunt Hieron. adu. Heluid. Diuinorum tractatores eloquiorum Augustin. Retract. 1, 23.

TRACTĀTRIX, īcis. f. Martial. 3, 82 Percurrit agili corpus ...tractatrix.

TRACTATORIVM, i. n. *Senaculum, vbi tractantur negotia.* Si- ...pist. 1, 7 It in tractatorium frequens senatus.

TRACTOGALATVS, a, um. Adi. Pultes tractogalatae, *Ex ...tract et aëre confectae* Apic. 5, 1. *et* 6, 9.

TRACTOMELITVS, a, um. Adi. Porcellus, *tracta et melle ...ndus* Apic. 8, 7.

TRAIĀNVS, i. m. [Τραιανὸς] Nerua Traianus, *Imperator ...anus, Princeps optimus. Formula acclamationis in Imperato- ribus gratulandis memoratur ab* Eutropio 8, 2, 18 Sis felicior Augusto melior Traiano.

TRAIANVS, a, um. Adi. Vet. Inscript. *apud* Fabrett. p. 617 AD AVGENDAM THERMARVM TRAIANARVM GRATIAM.

TRAIANALIS, e. Adi. *Idem.* Inscript. *apud* Fabrett. p. 453 VIR AVGVSTAL. SODAL. TRAIANAL. ET HADRIANAL.

TRAIECTIO, *vid.* TRAICIO.

TRAIĬCIO, *f.* TRANSIICIO, iēci, iectum, cēre. [*παρέμπτω, διαβιβάζω, μετακομίζω, διαπορεύω, διαπορεύω, ὑπερβιβάζω*] *Trans, i. in diuersam partem iacere, transferre. Sed non potest aliter quam exemplis recte explicari.* Traiicere classe in Italiam, *Proficisci, transfretare* Vict. de Viris Illust 49. Traiicit et fati litora versus amor Propert. 1, 9, 12. Amnem traiicere vado Liu. 21, 5. *i. transire.* Cic. Att. 7, 11 Et si terra quidem, qui possum? mari, quo traiciam? Copias Iberum Liu. 26, 42 *pr.* Cyprum Plin. 8, 32. Exercitum Rhodanum Planc. ad Cic. Fam. 10, 9. Exercitum ex Italia Cic. Fam. 11, 13. Exercitum in Siciliam Liu. 4, 29. *conf.* Caes. B. C. 3, 29. Se traiicere Alpes Cic. Fam. 11, 9. Traiicere de naue in nauem malos et antennas Liu. 30, 10, Traiicere in alia vasa, *pro Fundere in alia vasa* Varro de R. R. 1, 64. In cacabum Scribon. 5. *Per translationem* Cic. Diu. in Caec. 46 Quid cum vnumquodque transigere, expedire, absoluere? ipse profecto metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris. Quid commiseraui, conqueri, et ex illius inuidia deonerare aliquid, et in te traiicere coeperit, *etc.* poterisne eius orationis subire inuidiam? *quasi ex vno vase in* aliud. Traiicere negotium ad nouos magistratus Liu. 2, 22. *Al.* Reiicere. Ouid. Met. 12, 626

A se Tantalides onus inuidiamque remouit,
Argolicosque duces mediis considere castris
Iussit, et arbitrium litis traiecit in omnes.

Oculos traiicere aliquo Lucret. 4, 426. Pecuniam traiicere *est permutatione s. collybo aut cambio, vti vocant, ab vno loco in alterum transferre.* Pseudo-Cic. in Sallust. 29 c. 7 Vnde (ex *Africa*) tantum hic exhausit, quantum potuit aut fide nominum traiici, aut in naues contrudi, *vid.* TRAIECTICIVS. Saliuam Scribon. 55. Tela traiicere alio Propert. 2, 12, 18. Verba traiicere, *h. e. de suo loco in alienum transferre:* Cic. in Orat. 229 Ne verba traiicianus aperte, quo melius aut cadat, aut voluatur oratio. *Paullo post,* Neque verbum ita traiiciat, vt id de industria factum intelligatur. *Huius traiectionis exemplum est* ad Herenn. 4, 44 Instabilis in istum plurimum fortuna valuit. *Item,* Omnes inuidiose eripuit tibi bene viuendi casus facultates. Huiusmodi transiectio *(addit auctor)* quae rem non reddit obscuram, multum proderit ad continuationes — in quibus oportet verba, sicut a Poëtis *(fit)* in quendam exitum nere numerum, vt perfectae et perpolitissimae sint absolutae. *Igitur* Traiectio Herenniana *non est per se vitiosa. Caeterum, apud hunc scriptorem l. c.* Transgressio est *nomen generis,* quae perturbat ordinem peruersione aut transiectione. Peruersione sic, Hoc vobis deos immortales arbitror dedisse pietate pro vestra, *etc* Traiicere, [*διαπείραν*] *Transfigere.* Caes. Bell. Gall. 5, 43 Pilsio pilum in hostes mittit, atque vnum ex multitudine procurrentem traiicit. Ibid. 5, 35 Vtrumque femur tragula traiicitur. Ouid. Met. 2, 605 Indeuitato traiecit pectora telo. Linguam traiecit arundine Idem ibid. 11, 325. Terga traiicit sagitta Idem ibid. 9, 128. Cic. de Finib. 2, 21 Si Annibal ad portas venisset murumque iaculo traiecisset.

TRAIECTVS, a, um. Partic. [*διαπεπαρμένος*] *Vt,* Traiecta praecordia, *Transfixa* Plin. 11, 37. Aquaeductus per domum alienam traiectus Vlpian. in l. Quemadmodum § 1. D. ad leg. Aquiliam. Cerebrum Virg. Aen. 2, 419. Cruris traiecti vulnus Ouid. Met. 5, 168. Funis Virg. Aen. 9, 488. *i. transmissus.* Pectora traiecta ferro Virg. Aen. 1, 359. Cuspide traiectus serpens Ouid. Met. 4, 570. Dolor lateris traiectus in cor, *Translatus inepta curatione* Hor. Serm. 2, 3, 29. Traiectus nauicula in Africam, *h. e. Transfretatus* Cic. ad Quir. post red. 20 c. 8. Succus Scribon. 53.

TRAIECTVS, ûs. m. [*πόρθμιον*] *Actus traiiciendi.* Liu. 1, 3 Qui in traiectu Albulae amnis submersus. *Conf.* Plin. 3, 11. *et* 4, 5. Tac. Ann. 15, 54, 2. *Item locus, vbi traiicitur.* Caes. Bell. Gall. 4, 21 E Morinis breuissimus erat in Britanniam traiectus.

TRAIECTOR, ōris. m. Prudent. Hamart. v. 875 Ignis Traiector nebulae.

TRAIECTŪRA, ae. f. *Traiectio.* Vitruu. 4, 7 Traiecturae mutulorum.

TRAIECTORIVM, i. n. *Siphunculus: vid.* Plin. Valer. 1, 37 *et* 57. *Reines. Var. Lect. 3, 4.*

TRAIECTICIVS, a, um. l. 3 § 8 Dig. de Peculio. Pecunia traiecticia, *vid.* TRAIICERE pecuniam.

TRAIICTIO, ōnis. f. [*διαβίβασις, διαπόρθμευσις*] Cic. Tusc. 1, 10 Traiectio Acherontis. Idem Att. 8, 23 Officii mei deliberatio cruciat, cruciauitque adhuc: cautior certe est mansio: honestior existimatur traiectio. Incendiorum *cum ex vna domo in aliam transilit ignis* Vitruu. 2, 9. Cic. de Diuin. 1, 2 c. 1 Cum caelum ex omni parte patens atque apertum intuerentur, traiectiones motusque stellarum obseruauerunt. Cic. in Orat. 230 c. 69 Et vtitur ea traiectione verborum, et nihilo tamen aptius explet, concluditque sententias. Quinctilianus *accipit pro ipso Contextu, quum vsque ad clausulam transeundum est, antequam habeamus sensum integrum.* Id. ib. 8, 2 Quare nec sermo tam sit longus, vt eum prosequi non possit intentio: nec traiectione tam tardus, vt in hyperbaton finis eius differatur, *vid.* TRAIICERE verba. Cic. de Orat. 3, 201 c. 53 Tum augendi minuendique causa veritatis, superlatio atque traiectio et rogatio. Traiectio *ad verbum est ὑπερβολή, quae etiam Latinis vocatur* Hyperbole.

TRAIECTO, āre. Frequent. Cels. 7, 14 A quibusdam ad inum acu traiectatur, duo lina ducente, deinde vtriusque lini duobus capitibus diuersae partes adstringuntur.

TRAIATIO, TRALATICIVS, TRALATVS, *vid.* TRANSFERO.

TRALLIS *vel* TRALLIS, ium. f. Pl. [Τράλλεις] *Vrbs Lydiae, ad Maeandrum non longe a Magnesia, etc.* Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus aut Alabandis Iuuen. Sat. 3, 70.

TRALLIANVS, a, um. Adi. [Τραλλιανὸς] Cic. Philipp. 3, 15 Trallianam aut Ephesinam putes dicere? *vid.* Idem pro Flacc. 33.

TRALOQVOR, qui. Trecentis versibus tuas impuritias traloqui nemo potest Plaut. Perf. 3, 3, 6, *i. loquendo absoluere.*

TRALVCEO, *f.* TRANSLVCEO, ēre. [διαφαίνω] Lucret. 4, 309 Vsque adeo e speculo in speculum tralucet imago.

TRAMA, ae. f. [πλοκὴ Gloss. Lat. Gr.] Tramae *fila staminis in tela.* Sen. Ep. 91 *med.* Subtemen infertum, quod duritiem vtrimque comprimentis tramae remolliat, spatha coire cogitur. Stamen *vt collectivum nomen ponit, cuius partes sunt* Tramae. *Haec Senecae videntur ita manifesta, vt dubitari non possit. Hinc non audiendus est* Seruius *ad* Aen. 3, 483 *qui* tramam *idem esse vult quod* subtemen *f.* subtegmen, id est filum, quod intra stamen currit: *laudatque* Pers. 6, 73 Mihi trama figurae sit reliquae: ast illi tremat omento popa venter. *Neque verum hic plane vidisse puto Iunnum Casaubonum, qui tria ait desiderari ad texturam diuersa,* stamen, substamen (*hoc enim esse putat* subtemen, *non* subtegmen) et tramam. *Non nisi duo sunt genera filorum:* staminis, *quae* tramae *vocantur, quae* torquentur *vehementius (vid. Senecae locus, quem totum damus in* TEXO) *et* subteminis, quae ex molli solutoque ducuntur. *Prior σήμων Graecis est, alterum genus κρόκη. Iam ad Persii locum, in veste ipso vsu primum pereunt molliora, flocci subtemnis, relinquitur stamen, f. trama. Tali vesti detritae, cuius iam stamen, id est trama appareat, comparat se, qui hic loquitur:* Trama figurae *humanae est, qui nihil est, nisi ossa, nerui, pellis, amissis pingui, carne, partibus mollioribus.* Varr. de L. L. 4, 23 p. 29, 16 Trama *dicta,* quod tranat frigus id genus vestimenti. *Scal. emendat,* quod trameat, *i. transmeat,* frugionis (*Phrygionis*) vestimentum. *Sed locus ita vel obscurus vel corruptus non debet euertere, quae liquida sunt.* Plin. 11, 24 f. 28 Tramam *etiam in* tela araneae *agnoscit: quam frustra eandem ac subtemen facit Harduinus.* Plaut. Rud. 5, 2, 37 Tramas putridas *dixit pro re nihili, nugis, tricis, etc.*

TRAMES, ītis. m. [τρίβος, πάροδος Gloss. Lat. Gr.] *Semita transuersa.* Plin. in Paneg. 22 Oppletas vndique vias, angustumque tramitem relictum tibi. Cic. Philipp. 12, 6 Num idem in Apennini tramitibus potero facere? Liu. 2, 39 Inde in Latinam viam transuersis tramitibus transgressus. Propert. 3, 16, 26 Qui facit assiduo tramite vulgus iter. Accliuis, arduus, obscurus trames Ouid. Met. 10, 53. Clinosi tramitis supercilium Virg. Georg 1, 108. Decliuius Ouid. Fast. 3, 13. Deuius Stat. Theb. 2, 49. Obliquus Senec. Thyest. 9, 12. Obliquis tramitibus Liu. 5. Talis lege deûm clinoso tramite Vitae, Per varios praeceps casus rota volvitur aeui Sil. 6, 120. Sectus Senec. Oedip. 13, 2. Siccus Plin. 8, 43. Carpitur acclitis per muta silentia trames Ouid. Met. 10, 53. Decurrit cito tramite virgo Virg. Aen. 5, 610. *de Iride.* Ductus inopino tramite Claud. in Ruff. 2, 29. Egressus non est vilis, sed tramitibus paludatus Cic. Philipp. 13, 19 c. 9. Facili te tramite sistam Virg. Aen. 6, 676. ¶ 2 *Angustiae saltuum.* Et si forte meo tramite quaeris auem Propert. 3, 13, 44. *vid. b. l. Scalig. et* Seru. *ap. eund. Sic* Callis.

TRAMITTO, *vid.* TRANSMITTO.

TRANO, *vel* TRANSNO, āre. [περαιόω] *In ripam alteram nare.* Cic. de Nat. Deor. 2, 25 Atque id facilius cernemus toto genere hoc igneo, quod omnia tranat, subtilius explicato. Liu. 27, 47 Alter per vada nota Metaurum flumen tranauit. *Add.* Idem 21, 27 *ex edit. Gronou.* Aequora Danubii cunctis transnare sub armis Inscript. in Ferret. Mus. Lapid. p. 135. Virg. Aen. 6, 671 Illius ergo Venimus, et magnos Erebi tranauimus amnes. Amnem transnavere Curt. 7, 5, 18. Aquas tranare Quinctil. 2, 16. Flumina tranare Virg. Georg. 3, 210. Flumen transnare Caes. Bell. Ciuil. 1, 48. Tranare, *pro Transuolare* Virg. Aen. 4, 245 *de Mercurio,* illa fretus agit ventos, et turbida tranat Nubila. *Vbi* Seruius: Transuolat. *Add.* Sil. 3, 682. 13, 185. *Sic* Auras tranantia simulacra Lucret. 4, 78. Hasta tranauit viri pectus Sil. 13, 238. Pericla tranare Sil. 17, 366.

TRANOR, āri. Pass. [περαιόμαι] Ouid. de Arte Am. 2, 181 Obsequio tranantur aquae, nec vincere possis Flumina.

TRANQVILLVS, a, um. Adi. [γαλήνης, ἄκλυστος, ἀκύμων, εὐδίης, μείλιχος] *Quietum significat, placatum, serenum, pacificum. Proprie de mari dicitur.* Plaut. Epid. 4, 1, 35 Habe animum lenem, et tranquillum face. Idem Cist. 3, 21 Si possum tranquillum facere ex irato mihi. Idem Capt. 4, 2, 85 Proinde tu deum huncce saturitate facias tranquillum tibi: *de se ferunt, qui gloriatur se horum posse voluptatum compotem facere. Et* Amph. 3, 3, 2. Tranquillum est, *i. Serenum tempus, sine flatu ventorum* Plaut. Cas. Prol. 26. Sine mortis meditatione tranquillo esse animo non potest Cic. de Senect. 74 c. 20. Caetera videntur esse tranquilla, tranquillissimus autem animus meus Idem Att. 7, 7. Amorem esse in tranquillo gaudeo Ter. Eun. 5, 9, 8. Appetitus sint tranquilli, atque omni animi perturbatione careant Cic. Off. 1, 10. Aquae tranquillae Ouid. ex Pont. 2, 7, 8. Flumine tranquillo descendit cymba Propert. 2, 4, 19. Cic. Tusc. 3, 31 c. 15 Nec vero ea Frons erat, quae M. Crassi illius veteris, quem semel ait in omni vita risisse Lucilius, sed tranquilla et serena. Locus tranquillus, *Vbi optimum sit quiescere* Plaut. Epid. 3, 4, 8. Mare tranquillum Stat. Silu. 4, 3, 93. Cic. pro Client. c. 49. Nox tranquilla, *Quieta* Plin. 9, 27. Otia tranquilla agere Lucan. 2, 295. Pax tranquilla Lucan. 1, 171. Pectus tranquillum Lucret. 3, 294. Quies tranquilla Senec. Troad. f. 10. Res est tranquilla Ter. Phorm. 3, 1, 15. *Et* Eun. 5, 9, 8. Fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo: vna est domus, *etc.* Senectus tranquilla Hor. Serm. 2, 1, 57. Tempus tranquillum Ouid. ex Pont. 4, 10, 74. — tranquillissimum Cic. in Pis. c. 15. Via tranquilla, *Non molesta itineri faciundo* Plaut. Stich. 2, 1, 13. Vita placata, tranquilla, quieta, beata Cic. de Finib. 1, 71. *Campar.* Claud. de Bell. Get. 51 Securas iam Roma levat tranquillior arces. Lucan. 1, 130 Longoque togae tranquillior vsu Dedidicit iam pace ducem. Tranquilliorem plebem fecerunt Liu. 2, 63. *Superl.* Animus tranquillissimus Cic. Att. 7, 7. Res tranquillissimae Sen. Epist. 84. ¶ 2 *Cognomen Romanum vt in* Suetonio *Imperatorum primorum historico.*

TRANQVILLE. Adu. [γαληνῶς] Plaut. Cist. 1, 1, 112 Sed tranquille amabo, ne quid quod illi doleat dixeris. Cic. in Orat. 99 Qui enim nihil potest tranquille, nihil leniter, nihil partite, definite, distincte, facete dicere, *etc.* Tranquille placideque traducere vitam Cic. Tusc. 3, 25 c. 11. A Parthis tranquille, *vid.* A *vel* AB. Quietius tranquilliusque bellare Liu. 27, 12. Animus tranquillius inter diuina mansurus Sen. Epist. 71. Tranquillissime fem Aug. cap. 2.

TRANQVILLO. *Aliud* Adu. *vel Abl. tiuus absolute positi tranquillum est.* [γαλήνην] Plin. 9, 7 Saepe adnotata piscium calore quaedam anhelatio, et alia tranquillo velut exercitatio, *est tranquillitas.* Tranquillo quilibet gubernator est Sen. *i. Dum tranquillum est.*

TRANQVILLO, āre. [γαληνοποιῶ] *Quietum facere.* Capt. 1, 2, 21 Cuius nunquam vultum tranquillari gratiis.

TRANQVILLOR, āri. Pass. *Vt,* Mare omne tranquilla et ob id vrinantes ore spargere, quoniam mitiget naturam a lucemque deportet Plin. 2, 103 *inter miracula, vel si mauis, n alia. Caeterum causas alias esse, idoneas quidem propter quo ore contineant vrinantes, facile credas. Sed hic non* Iosophandi locus.

TRANQVILLATVS, a, um. Partic. Nepos 25, 4, 1 Tr latis rebus Romanis remigrauit Romam.

TRANQVILLĪTAS, ātis. f. [γαλήνη, γαλινότης, εὐδία, *Placabilitas, Serenitas.* Noli huic tranquillitati fidere: m mare vertitur Sen. Ep. 4. Plin. Epist. 1, 25 Annum ter octogesimum excessit in altissima tranquillitate, pars veneration Acad. 4, 100. *et* Att. 6, 8 Nos longis nauibus tranquillitatem turi eramus. Locus quietis et tranquillitatis plenissimus de Orat. 1, 2 c. 1. Otium et tranquillitas vitae Cic. pro M 55 c. 27 Qui remoti a studiis ambitionis, otium ac tranquillita tae sequuti sunt. Aucupari tranquillitates, *vid.* AVCVPOR. mi tranquillitas, *Constantia, firmitudo, modestia* Cic. Tusc. 4, In participe rationis ponunt tranquillitatem, id est, placidam q que constantiam. Idem Off. 1, 69 Vt tranquillitas a securitas adsit, quae adfert cum constantiam, tum etiam dig *vid.* Senec. de Animi tranquillitate c. 2. Cic. Acad. 4, 100 ex hoc loco proficiscatur Puteolos stadia triginta proho nauigic gubernatore ac tranquillitate, probabile videatur, se illuc ventur saluum. ¶ 2 Tranquillitas *in titulis Principum.* tropius praef. ad Valentem Imp. Vt Tranquillitatis tuae pus diuina laetari.

TRANS. [πέραν] *Praepositio, Accusatiuo Casui seruit, et si Vltra, vt quum de loco ad locum, et de vno homine ad alterum, et re ad alteram imus. Sed tam motus, quam quietis verbo datur.* Epist. 1, 11, 27 Caelum, non animum mutant, qui trans mare t Virg. Georg. 3, 269 Illas ducit amor trans Gargara, transque tem, Ascanium. Cic. Fam. 11, 3 Nuntiis trans mare Quinctil. 4, 5 Dicam hunc eo tempore, quo homo occisus est mare fuisse. Cogito interdum trans Tiberim hortos aliq rare Cic. Att. 12, 19. Inspicere trans ripam Cic. pro Mi Idem pro Quint. 12 c. 3 Tollitur ab atriis Licinius, atque a prae concessu in Galliam Naeuius, et trans Alpes vsque transfertur.

TRANSĂBEO, ire. [διαπορεύω] *Vltra abire: verbum com vt* Transadigo. Stat. Theb. 6, 509

— Obliqua, quantum vitare dabatur,
Transabiere fuga. *Ibid.* 2, 9
Capulo nam largius illi
Transabiit costas cognatis ictibus ensis. *Ibid.* 9
Lernaeam iacit ipse trabem; volat illa fagittis
Aequa fuga, mediumque nihil cunctata Polyten
Transabit, et iuncti clypeum cauat improba Mopsi.

Valer. Argonaut. 4, 510 Turbine sic rapido populos, atque a longe Transabiit. Transabiit hasta Sil. 12, 264. *Conf.* de Conf. Phil. 3 Met. 8.

TRANSACTOR, *vid.* TRANSIGO.

TRANSADIGO, ēgi, actum, ĕre. [διαπερόω] *Adigo ita, altera parte exeat.* Virg. Aen. 12, 276 Et qua fata celerrima Transadigit costas et crates pectoris ensc. Stat. Theb. Quattuor hos vna, decus et solatia patris Transadigam ferro. venem transadigit costas Virg. Aen. 12, 508. Gladium per umpectus ictu fortissimo transadigit Apul. Met. 4 p. 147. *conf* 8 p. 203. *et* 9 p. 234. *Drakenb. ad* Sil. 10, 141.

TRANSADACTVS, a, um. Ferro sub papillam dexteran adacto Apul. Met. 8 p. 207.

TRANSALPĪNVS, a, um. Adi. [Ὑπεράλπιος] Trans Gallia, *Quae trans Alpes sita est* Plin. 22, 2. Cic. pro Mura Bella Transalpina, *Quae in Transalpina Gallia geruntur* Ci 2, 28. Hospes Transalpinus, *Qui est ex Transalpina Gal* Verr. 2, 118. Messis Transalpina Claud. in Eutrop. 1, 309. tiones Transalpinae Cic. Fan. 9, 15. Sanguinis Transalpi terna cognatio Idem Post red. in Senat. 14. *Substant.* Brut. 11 Progressus sum ad Transalpinos. *Vetus exemplar* Ad Inalpinos.

TRANSAVSTRINVS, a, um. Altera regio transaustrin tus desertione contrahitur Mart. Capell. 6 c. de Zonis.

TRANSBIBO, ĕre. *Devorare, gutture.* Cael. Aurel. Tard 105 Catapotia facienda in erui magnitudinem, quorum quatuo quinque dabimus transibenda. *Add.* 4, 8, 128.

TRANSCENDO, di, sum, ĕre. [ὑπερβαίνω, μετεκβαίνω] Trans *et* Scando, *vt* Transire, Transgredi. *Scribitur etiam, si utroque* S, TRANSSCENDO, *vt et in aliis, quorum posterior pars incipit. Meminisse nempe et hic debemus istius moris librariorum, sed maiusculam ponendi literam, quae geminari debet. Igitur i alii resoluunt et gemmant: alii putant, melius omitti, quod iudic tatius.* Cic. in Somn. Scip. 16 Ex his ipsis cultis notisque t num aut tuum, aut cuiusquam nostrûm nomen vel Caucasum quem cernis, transcendere potuit, vel vllum Gangen transnare? *per translationem positum.* Exercitu Flumen Albim transc Tac. A. 4, 44, 3. Alpes transcendere Cic. in Catil. 4, 6 c. 3. Asdrubal in Italiam transcendit Liu. 28, 42. Pomponius in D. de diuis. rer. Si quis violauerit muros, capite punitur: si quis transcendet scalis admotis, vel alia qualibet ratione. Romuli frater Remus, occisus traditur ob id, quod murum tra dere voluerit. In Macedoniam transcendere Liu. 32, 13. naues inimicorum transcendere Caes. Bell. Ciuil. 1, 58. Ipsi transcendendae Valles maximae Idem ibid. 1, 68. Vallum

re Lucan. 4, 175. Ab asinis ad boues transcendere Plaut. Aul. 2, 58. *vid.* ASINVS. Transcendet haec licentia in prouincias Hist. 1, 30. Transcendit aetatem primae iuuentae Colum. Annos florentes transcendere Sil. 1, 226. Pylias aeui endere metas Stat. Silu. 5, 3, 254. Modum alicuius rei Co- 1, 3. Fines transcendere iuris Lucret. 3, 60. Ordinem e Liu. 40, 11.

TRANSCENDENTIA, ae. f. Transcendentiam non habet de Limit. p. 63.

TRANSCENSVS, a, um. Transcensis Alpibus Sext. Ruf. c. 6.

TRANSCENSVS, ûs. m. Multitudo transcensu scalarum prohibita ipsa prensans Ammian. 19, 5.

TRANSCINDO, idi, issum, ĕre. [*διαρτμάσσω*] *Totum perscindere* Plaut. Perf. 4, 8, 1 Transcidi loris omnes aduenientes domi, *i. ita vt cutis rumperetur.*

TRANSCOLO, āre. *Per colum transfundere vel trahere.* Agitare transcolare in trullionem Oct. Horat.

TRANSCORPORO, āre. Vet. Interpr. Iren. 1, 24.

TRANSCRIBO, psi, ptum, ĕre. [*μεταγράφω*] *Idem quod Exscribere* Cic. de Nat. Deor. 3, 74 c. 30 Quint. Sosius splendidus Eques ex agro Piceno, feciſſe confeſſus eſt, qui tranſcripſerit tabulas is. Teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adul- in obſignauit Cic. pro Cluent. c. 14. Fabulas et orationes ſua transcribere Auctor ad Herenn. 4, 9 c. 4. *Etiam de pictura* Herbarum pictura multum degenerat, tranſcribentium ſorte Idem 14, 2 Graecinus, qui alioqui Cornelium Celſum tranarbitratur non naturam, *etc. i. in ſuos libros ab illo dicta transTranſcribere,* [*μεταγράφειν*] *Tradere.* Virg. Aen. 7, 422 tot ineaſſum ſuſos patiere labores: Et tua Dardaniis tranſcribi colonis? *Vbi* Seruius: Tranſcribi, tradi. Sermo autem ſus eſt de pecunia: nam ſcribi, eſt dari. Idem Aen. 5, ranſcribunt vrbi matres, *i. ad vrbem. Vbi* Seruius: Rooris verbum eſt. Tranſcripti enim in colonias deducebanSenec. Thyeſt. v. 13 In quod malum tranſcribor? *vid. Gronou.* ribere, [*μεταγράφειν*] (inquit Agroetius) dicitur, quum ius in alium tranſit. Proculus in Pandectis in l. ſi vir vxori. De ptis verbis, Vt eos fundos, ſi ipſe vellet, eodem pretio mulier beret viro, *i. iure ceſſo traderet. Nempe ſcribendo apud tra- tranſferri pecunia ab vno domino ad alium, vid.* PERSCRIBO. ipta in aliorum iura Praedia Ambroſ. Epiſt. 6, 36. Ouid. 72 — Ergo ego cuiquam Poſſe tuae videor ſpatium tranſferae? *h. e. Aſſignare alii, transponere, transferre. Verba deae reſpondentis iocoſi, qui rogauerat, vt ſuis annis, quos adhuc eſſet, adimeret aliquid, adderetque illud annis patris, quo et ille ueret. Vid.* Claud. de Bell. Gild. 161. Tranſcribere in Senec. in Conſol. ad Martiam. . . *cum reſpectu ad tabulas cenbi qui in pueris ſcriptus erat, tranſfertur in catalogum virorum.* ill. 4 Quum puerilem animum depoſueris, et te in virum phitranſcripſerit. Cleliam tantum non in viros tranſcripſim ad Marc. c. 16. Quinctil. Declam. 12 Quo modo ſatis vendentem? ſpiritus noſtros tranſcribis, ſalutem noſtram *vid. Burm. ad* Quinctil. Declam. 12, 18 p. 259. Nomina bere in alios, *vid.* NOMEN. ICtus l. vlt. C. De praediis Hac tamen pactione ſeruata, vt ſi ad minus idoneum fuerit poſſeſſio, etiam auctores tranſcripti praedii teneantur obnoxii. l. 4 Aliquando D. ad Senatusc. Velleianum Si hereditatem emees alienum hereditarium in ſe tranſcribat. Liu. 35, 7 Quum benebribus legibus conſtricta auaritia eſſet, via fraudis inita t, in ſocios, qui non tenerentur iis legibus, nomina erent.

TRANSCRIPTIO, ōnis. f. *Pro Excuſatione, ſeu remotione crimin.* Quinctil. Decl. 13, 11 Iam priuati veneni tranſcriptio eſt. Nam iurs ſabatur ſe nihil deliquiſſe, quia in priuato ſuo apes pauperis eceſſi *vid. Burm. ad h. l.* p. 284.

TRANSCVRRO, curri, curſum, ĕre. [*μετατρέχω, διατρέχω*] *In extrartem, vel ad finem vsque currere.* Ter. Eun. 4, 6, 25 Tu abi, ium obſera intus, ego dum hinc tranſcurro ad forum. Virg, 10 Et ingens Viſus ab aurora caelum transcurrere nimbus. lar. Orat. 281 Ita grauiſſimo ſuo caſu, dum Cyri et Alexandri lis ſe volunt, qui ſuum Curſum transcurrerant. Cum Hellettranſcurriſſe Antipater et Craterus dicerentur Nep. 18, 3, 3. *al* ranſiſſe. Aeſtas transcurrit Plin. Epiſt. 7, 2. Praeter Trois icius transcurrere: *Ante oculos alicuius praeterire, vel transOuid. Met. 14, 559 de Circe.* Plin. 9, 36 Quod ſi haetenus rat *(et hic finem faciat)* expoſitio, fraudatam profecto ſe lucedat. Auctor ad Herenn. 4, 6 Translationem dicunt pueri eſſe oportere, vt cum ratione in conſimilem rem transeat, ne d ceſu temere et cupide videatur in diſſimilem transcurriſſe. ranscurrere, *praeterire* Quinctil. 4, 2, 2 In narratione ſciens transrat ſubtiles nimium diuiſiones quorundam. *Paſſiu.* Liu. 25, Ad raptim captis propioribus caſtris, in altera transcurſum caſtra Ro anis eſt. Euphrate ponte nauali transcurſo Ammian. 21, *et abſolute.* Ter. Hec. 3, 4, 17 In arcem transcurſo opus d. Donat.

TRANSCVRSVS, ûs. m. [*μεταδρομή*] *Vnde,* In transcurſu alid ſum *dicimus, pro Obiter, et inter percurrendum.* Plin. 18, 13 m am prius de rapis dixiſſe conueniat, in transcurſu ea attigere ri paullo diligentius Graeci. *conf.* Vell. 2, 55, 1. *et* 1. *et* 99, 4.

TRANSCVRSIO, ōnis. f. Cod. 6 t. 23 l. 27 Per decennii ſcutionem.

TRANSCVRSORIVS, a, um. Adi. Leuis et transcurſoria emrati Scriban. de Med. Chriſti.

TRANSDO, didi, ditum, ĕre. [*μεταδίδωμι*] Veteres dixerunt ſotitiu *inquit,* Donatus, quod nos lenius Tradere nunc dicimus. vt alat u nos Translatum e contrario, *ad* Ter. in prol. Phorm. 2 Rehere ſtudio, et transdere hominem in otium. *Et* Caeſ. Bell. ll. 739 Arma transdere. *Et ſolet* Caeſar *integra Praepoſitione vti. ſcripſit quis hic non inuenit, quaerenda in* TRADO.

TRANSDVCO, xi, ctum, ere. [*μεταγω*] *Idem quod* Traducere, *m i locum cum coniectur ſit iſta ſcriptura, exempla pleraque relata* Cic. Verr. 4, 99 Quam in te tantam virtutem eſſe aut dignitan ar ratus es, vt conarere clientelam tam illuſtrem, tam ſplendiprinciae transducere ad te, auferre a certiſſimis, antiquiſſimisque roni Transducere plantas ex macro aut mediocri ſolo in melius Columel. 3, 9, 9. Transduci mali in melius dicuntur, *pro Conuerti* Senec. de Ira 2, 13. *Al.* Traduci.

TRANSENNA, ae. f. [*κιγκλὶς*] *Per quam adſpectus tranſire poteſt. Cancelli lignei, ferrei, ſine Cameris, qui feneſtris oſſeo ſolent.* Salluſt. Hiſtor. lib. 2. *apud* Non. 2, 859 Transenna demiſſum Victoriae ſimulacrum cum machinato ſtrepitu coronam capiti imponebat. *Plenius laudat eum locum* Macrob. Sat. 2, 9 p. 248. *vbi agitur, agi de honore Metello in Hiſpania habito. Verba quae huc pertinent haec ſunt:* Praeterea cum ſedenti in transenna demiſſum Victoriae ſimulacrum cum machinato ſtrepitu tonitruum coronam ei imponebat: tum venienti, *etc. Qui haec legit, et audiunt a Nonio,* transennam feneſtram *eſſe, imaginabitur in feneſtra, loco aperto, vnde conſpici etiam in publico poſſet, ſedeſſe Metellum, Victoriae autem ſimulacrum extra de tecto demiſſum ſedenti, inſtrepente ſtipulo, impoſuiſſe coronam. Nec video, quid abſurdi habeat ista interpretatio.* Transennam *eſſe feneſtram, defendit etiam Salmaſ. ad Solin.* p. 643 *et* 647. *Feneſtram clathratam etiam intelligas commoda* Cic. de Orat. 1, 162 c. 55 Similiter nunc petis a Craſſo, vt eam copiam ornamentorum ſuorum, quam conſtructam vno in loco, quaſi per transennam praetereuntes ſtrictim aſpeximus, in lucem proferat. *Solent hodie quoque nouare ſuos theſauros homines, et per clathros modo videndorum poteſtatem facere. Nec auditi ſunt a poſterioribus editoribus Scripp. de Stilo Hiſtor. p. 227. et Pareus Lex. Crit. h. v. qui* per transennam *hic abeſſe debere contendunt, et ortum eſſe totum Loc ex gloſſa verbi* praeterei ntes, *quod quis explicauerit* pertranseuntes, *etc. Apud* Plautum *quidem* Transenna *rete eſt, quod feneſtrae clathratae pulchre comparatur. Ponamus locos:* Baech. 4, 6, 22 Nunc ab transenna hic turdus lumbricum petit, *i. Nunc ſenex commode dolis captitur, veluti turdus retі, dum quaeritat cibum. Et* Rud. 4, 7, 10

O Gripe, Gripe, in aetate hominum pluruмae
Fiunt transennae, vbi decipiuntur dolis.
Atque edepol in eas plerumque eſca imponitur:
Quam ſi quis auidus poſcit eſcam auariter,
Decipitur in transenna auaritia ſua
Ille qui conſulte, docte, atque aſtute cauet.

Denique Perſ. 4, 3, 11 Hunc ego hominem hodie in transennam doctis ducam dolis: Itaque hunc inſidiae paratae ſunt probe: aggrediar virum. *At Iunculum interpretantur* Transennam Seruius *ad* Aen. 5, 487. *et* Iſid. 19. *At hic illum impronde ſequitur: illum forte ſefellit quod* Victoriam *Metelli* transenna demiſſum *iunxit, et intellexit ſane demiſſam: Plauti* Transennam *generatim interpretatus eſt laqueum. Et ſane recentiores acceptiſſe* transennam *pro tormento, i. fune, teſtis eſt* Ammian. 20, 11 p. 281 *Gronou.* Affligebant tamen multo vehementius Perſas ictus varii baliſtarum, tanquam per transennam a cliuis ſtrenuis libus decurrentes. Idem 25, ... Tanquam e transenna ſimul emiſſi ſpe citius ripas occupauere contrarias. *Laudat Valeſ.* Gloſſ. Vet. *Ἔγκυος ἐν ἀφετηρίαις τετραμένος,* transenna.

TRANSEO, is, ſui, itum, ire. [*μεταβαίνω, διαβαίνω, περαιόω, ὑπερβαίνω, παρέρχω*] *In alteram partem ire* Cic. de Finib. 3, 75 Reclius dives quam Craſſus, qui nili egniſſet, nunquam Euphratem nulla belli cauſa transire voluiſſet. *Conf.* Varro R. R. 1, 40. Celſ. 1, 3. Quum mare vaſtiſſimum hieme transibas Cic. in Piſon. 57. Campos pedibus transire Lucret. 4, 161. Rota transiit ſerpentem Virg. Aen. 5, 273. Transire ad forum Ter. Phorm. 5, 8, 29. Id. Heaut. 4, 4, 17 Transeundum eſt nunc tibi ad Menedemum. Transire domum Plaut. Milit. 4, 2, 56. Idem Epid. 5, 1, 51 Ego ad vos Theſprionem iuſſero huc transire. Idem Caſ. 2, 1, 2 Ego hinc transeo in proximum ad meam vicinam. Ad Pharnabazum In Aſiam transiit Nep. 7, 9, 3. Themiſtoclem Xerxe regnante In Aſiam transiiſſe Idem 2, 9, 1. Aetas cito tranſiet Tibul. 1, 4, 27. Alpes exercitu Nep. 23, 3, 4. Apenninum transire Cic Fam 11, 10. Plaut. Stich. 3, 1, 33 Iam hercle ego per hortum amicam transibo meam, *i. ad amicam, quod legi etiam vult Acidalius.* Conuicium transit Plin. 29, 1 f. 8 Medicorum tantum hominem occidiſſe ſumma impunitas eſt. Quin immo tranſit conuicium, et intemperantia culpatur, vtroque, qui periere, arguuntur. Equum curſu tranſire Virg. Aen. 11, 719 *i. ſuperare, vincere.* Vt transeundi magna ſpes non ſit, magna tamen eſt dignitas ſubſequendi Quinctil. 12, 11. Quocunque per acuum Exhibuit monimenta fides, ſeruataque ferro Militiae pietas, transibit noſtra iuuentus Lucan. 4, 497. Cic. Att. 7, 7 Quid? ergo exercitum retinentis, quum legis diem tranſierit, rationem haberi placet? *i. exceſſerit tempus lege ſtatum.* Dies mei transeunt Sen. Phyſ. f. 4. Vim Flammae transiit Nep. 7, 10, 5. Gloria tranſit Plin. 13, 1. Tellus tranſire *dicitur optice, quae tranſitur:* Val. Flacc. 2, 431 Tum tenuis Len nos tranſitque Electria tellus. *Et* 5, 121 Tranſit Halys: *plane et dicimus* Sol oritur *et* occidit, *etiam quibus Philolaus et Copernicus placent.* Leuiter aliquid tranſire, *pro Paucis dicere et percurrere* Cic. pro Roſc. Amer. 51. Mare Idem Att. 8, 12. Hamilcar, poſtquam Mare tranſiit, in Hiſpaniamque venit Nep. 22, 4, 1. Menſis tranſiit, *pro Praeterit* Plaut. Curc. 5, 3, 4. Quinquennium tranſiit, et quinquennium praeterit Africanus in l. Quaeſtium D. de vſufruct. Tranſire, *Intactum relinquere* Sen. de Benef. 2, 28 Saepe quae agellos peſſimi cuiusque tranſierat, optimorum virorum ſegetem grando percuſſit. Saltum Pyrenaeum Nep 23, 2, 4. Cic. Att. 2, 19 Equidem malueram, quod erat ſuſceptum ab illis, Silentio tranſire. Breui Auditu, quamuis maxima tranſibat, impar curis grauioribus Tac. Ann. 2, 59, 3. Vt transeam, *pro Vt taceam* Plin. 2, 68. Tranſire quaedam in legendo, *Praeterire, omittere* Idem Epiſt. 174. Transeo Neronem, *i. Silco de Nerone, nihil dico* Idem ibid. 98. *Sed* Ad reliqua tranſire *(dicenda)* Plin. 11, 54. Cic. de Inuent. 1, 30 Deinceps Ad partitionem transeamus. Idem Verr. 1, 40 Repente relinquas, defera-, Ad aduerſarios transeas? Ad Pompeium tranſierunt cum iis, quos ſui conſilii participes habebant Caeſ. B. C. 3, 60 *extr.* Ad heredem tranſire Plin. 13, 3. Ad opus aliud tranſire Ouid. Met. 6, 241. Ad vinum tranſire Plin. 20, 5. In veſtes tranſt olor Idem 12, 3. Inuicem tranſire Idem 19, 5. In colores varios tranſire Idem 11, 37. In iram tranſire conſumtis precibus Ouid. Met. 8, 106. In alia omnia tranire, *pro Diſſentire. Vid.* Ire in alia omnia, *in* EO. Quinctil. 1, 11 Nam frequens imitatio tranſit In mores. In ſententiam alterius tranſire Liu. 34, 34. In partes tranſiere Tac. Hiſt. 1, 72. In formam ciedili tranſire Senec. de Benef. 1, 2. Per aliquem locum tranſire Plin. 10, 60. Cic. Acad. 4, 119 Erit enim perſuaſum etiam Solem, Lunam, ſtellas omnes, terram, mare, deos eſſe, quod quaedam animalis intelligentia per omnia ea Permeet, et tranſeat Per multos dominos tranſire ſeruus dicitur, qui multis dominis ſeruiuit Vl-

pian. in l. 2 §. vlt. D. de bon. poſſ. ſecund. tabul. Tranſiit haſta duos, *i. transfixit* Stat. Theb. 12, 750. Cic. Fam. 9, 1 Videor ſperare debere ſi te viderim, et ea quae premant, et ea quae impendeant, me Facile tranſiturum, *vel euitaturum vel ſuperaturum.* Finem et modum tranſire, *Excedere* Cic. Off. 1, 102 c. 29. Hiemem Sen. Epiſt. 90. Cic. Att. 5, 21 Qui abſtinens (ſed Iulia lege tranſita ſemel tantum in diem, non vt alii ſolebant omnibus vicis, praeter eum ſemel nemo accepit) facit vt mihi excipiendus ſit. Idem in Parad. 3 Dolor ad pauciores pertinet, quam ſi petulans fuiſſet in aliqua generoſa, ac nobili virgine: peccant vero nihilominus; ſi quidem eſt peccare tanquam tranſire Lineas. Vitam tranſire, *pro Viuere, et quod Vitam tranſigere etiam dicitur* Salluſt. in Catil. 1, 1. *vid. Cort.* Video iam quo inuidia tranſeat, et vbi ſit habitatura Cic. Att. 2, 9. ¶ 2 *Obſerv.* Apul. in Trismeg. p. 93, 16 Cum fuerit animae a corpore factа diſceſſio, tunc arbitrium examenque meriti eius tranſiet in ſummi daemonis poteſtatem, *pro* tranſibit. *Sed quod laudatur etiam* Tibullus 1, 4, 24 *non eſt probabile. Libris et ratione nititur Brouckhuſiana lectio*, At ſi tardus eris, errabis. Tranſiit aetas Quam cito! non ſegnis ſtat remeatue dies. Voluendis tranſcundisque voluminibus exercitus Gell. Praef. *i. perlegendis. Paſſiue.* Paullus in l. vlt. D. de ſeruit. ruſt. praed. Si flumen aut vado tranſiri poteſt, aut pontem habet. Cic. de Finib. 2, 47 Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie, a dignitate tranſitum eſt ad honeſtatem dictorum atque factorum. Plin. 17, 10 Quamobrem ſeminarii curam ante conuenit dici, quam tranſeatur ad alia genera. *Et* Caeſ. Bell. Gall. 1, 6 Rhodanus nonnullis locis vado tranſitur.

TRANSIENS, euntis. Part. Iuſtin. 13, 5, 12 Telo e muris in transeuntem iacto occiditur. Admiratio tranſeuntium Id. 4, 1, 17.

TRANSEVNTER. Adu. *In tranſitu, obiter.* Ammian. 28, 4 Tranſeunter iudiciorum fide diſcuſſa, ſupplicio lethali damnauit.

TRANSĪTVS, a, um. Partic. Liu. 21, 43 A tergo Alpes vrgent vix integris vobis ac vigentibus tranſitae. Ignotaeque hominum gentes et tranſita regna Manil. 1, 438. *Add.* Idem 2, 367.

TRANSITIO, ōnis. f. [*διάβασις*] Liu. 2, 25 Proxima inde nocte Volſci diſcordia Romana freti, ſi qua nocturna tranſitio proditione fieri poſſit, tentant caſtra. Multaque corporibus tranſitione nocent, *contagione, cum morbus e corpore in corpus tranſit* Ouid. Rem. Amor. v. 616. Cauſa tranſitionis Auctor ad Herenn. 1, 14. Cic. de Clar. Orat. 62 Multa enim ſcripta ſunt in eis, quae facta non ſunt, falſi triumphi, plures Conſulatus, genera etiam falſa, et ad plebem tranſitiones, *etc.* Liu. 25, 15 Cuius aduentu, qui ante in exigua ſpe, vocati ſaepe ad tranſitionem ab hoſtibus per colloquia erant, vltro ad transeundum hoſtes vocabant, ſollicitabantque. *Conf.* Idem 1, 27. Sen. de Benef. 3, 23. Iuſtin. 1, 5, 9. *et* 26, 2, 10. Imagines ſimilitudine et tranſitione perceptae Cic. de Nat. Deor. 1, 49. ¶ 2 Tranſitio, *figura ap.* Rhetores.

TRANSITVS, ūs. m. [*μετάβασις, μετάσασις, πάροδος*] *Idem.* Plin. 6, 14 Cauſa portarum nominis eadem quae ſupra, interruptis anguſto tranſitu iugis, ita vt vix ſingula meant plauſtra. Cic. Tuſc. 5, 59 Et quum foſſam latam cubiculari lecto circumdediſſet, eiusque foſſae tranſitum ponticulo ligneo coniunxiſſet. Certior tranſitus, Adimere tranſitum, Claudere tranſitum, *vid. hh. ll.* Dare tranſitum, *pro* Cedere de via Plin. Epiſt. 3, 14. Prohibere Nepos 23, 3, 4. *Add.* Celſ. 1, 3. Tranſitus in alias figuras Plin. 11, 36. Quinctil. 2, 11 Si quid inciderit, quod ad ſcholas pertineat proprie, in tranſitu non omittemus. *i. Obiter.*

In quo diuerſi niteant tum mille colores
Tranſitus ipſe tamen ſpectantia lumina fallit,
Vsque adeo, quod tangit, idem eſt, tamen vltima diſtant

Ouid. Met. 6, 65. *de arcu caeleſti.*

TRANSĪTOR, ōris. m. Ammian. 15, 2 Singulos tranſitores obſeruans.

TRANSITORIVS, a, um. Adi. Suet. in Nerone c. 31 Domum a Palatio Eſquilias vſque fecit, quam primo tranſitoriam, mox incendio abſumtam reſtitutamque auream nominauit. Forum tranſitorium Eutrop. 7, 15. *Vid. et* Seru. *ad* Virg. Aen. 7, 607. *Metaphor.* Multa, per tranſitoria mala ad bona permanſura fortiter tetenderunt Auguſtin. de Trin. 13, 7.

TRANSITORIE. Adu. Auguſt. Serm. 62 *extr.* Non tranſitorie ſed fideliter audientes. *Add.* Idem de Trin. 12, 7. Hieron. ad Matth. 26, 51.

TRANSILIS, *vid.* TRANSILIO.

TRANSĬTO, āre. Cic. Att. 5, 21 Caeteroqui abſtinens, ſed Iulia lege tranſitans. *al.* Tranſita. *Vid. Commentat.*

TRANSĔRO, ſerui, ſertum, ĕre. [*μεταφυτεύω*] *In alium locum ſerere.* Per quaſillum ramulum tranſerito Cato R. R. c. 133. *Sed hic poteſt ſimpliciter ſignificare traiicito, vt in exſerere.* Stat. Silu. 2, 1, 101 Vidi ego tranſertos alieno in robore ramos Altius ire ſuis. *h. e. Inſitos in aliena arbore.*

TRANSFĔRO, fers, tŭli, lātum, ferre. [*μεταφέρω, μεταίρω, μεταβιβάζω, μεταφράζω, μεθερμηνεύω*] *De loco in alium locum ferre.* Ter. Andr. 5, 4, 50 Cur non illam huc tranſferri iubes? Virg. Aen. 1, 275 Regnumque a ſede Lauini Transferet, et longam multa vi muniet Albam. Cic. Att. 13, 13 Totam Academiam ab hominibus nobiliſſimis abſtuli, tranſtuli ad noſtrum ſodalem. Hoc idem transfero in Magiſtratus Cic. Verr. 2, 126. Transferre ſemina e terra in terram Varr. de R. R. 1, 39. *Add.* Ibid. c. 40. Colum. 3, 9. Muſtum transfertur in vaſa Idem 12, 21. Cic. pro Quint. 12 Tollitur ab atriis Liciniis atque a praeconum conceſſu in Galliam Naeuius, et trans Alpes vsque transfertur. Transferre modo in dexteram partem modo in ſiniſtram Plin. 9, 29. Cic. Acad. 4, 30 Cur non ſe tranſtulit ad alios, et maxime ad Stoicos? Idem de Clar. Orat. 48 Totumque ſe ad artes componendas tranſtulit, *mutato nempe vitae genere. Reſpondet Verbo* Conferre ſe. Cic. Off. 1, 14 Quam ſimilitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens, *etc.* ¶ 2 *Accuſatiua:* Auctores Graecos transferre, *pro Vertere* Quinctil. 10, 5. Ad verbum translatum non inuenio Idem 7, 5. *Conf.* Suet. Caeſ. c. 30. Ter. Adel. 2, 3, 10 Maledicta, famam, meum Amorem et peccatum in ſe tranſtulit, *i. imputari ſibi paſſus eſt.* Idem Hec. 1, 2, 94 Paullatim elapſus Bacchidi atque huc tranſtulit Amorem, *aliam amare coepit.* Cic. Verr. 2, 187 Statim ſuſpicione offenſi, ad ea ipſa nomina oculos, Animumque tranſtulimus. Arbuſculas Columel. de Arb. c. 17 *et* 20. Bella transferre Ouid. Met. 12, 25. Calores ſuos alio transferre, *Amores ſuos ad aliam puellam* Propert. 2, 15, 34. Cauſam aliquam alio transferre Cic. Fam. 1, 4. Cauſam in proximum transferre Cic. Fam. 8, 9. Transferre Cauſam *vel* litem *is, qui factum non negat, nec defendit. Sed negat, ſecum agi poſſe mox* Translationis Status, *et* Translaticia conſtitutio. Sext. 82 Gracchum illum ſuum transferendi in nos Criminis c. cidere cogitarint. *Vid.* Idem Att. 15, 27. Ter. Andr. 2, 3, ſi tu negaris ducere, ibi Culpam in te transferet. Cic. Ve Quid ſi doceo, ſi planum facio, teſte homine nequam, verum rem tamen idoneo, te huius circumfeſſionis tuae cauſam, et cu alios tranſtuliſſe? Idem Verr. 1, 27 Iterum enim quaere ſicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, hoc de hereditatum poſſeſſionibus, cur ea Capita in edictum pr le transferre nolueris. Ex quorundam praeceptis quaeda ferre, quae noſtro inſtituto conuenire videantur Cic. de Inuer Exercitum in Africam transferre Quinctil. 3, 8. Iucundi animum transferre Cic. de Finib. 2, 14. Idem Verr. 1, 6 ſoluitur, deſinemus nos de iudiciis transferendis recuſare, *inte natoribus ad Equites.* Cic. Acad. 4, 43 Num illa definiti in aliam rem transferri quamlibet? In linguam Latinar ferre Plin. 18, 3. Cic. Verr. 2, 189 Literae, lituraeque on mulatae, expreſſae, de tabulis in libros transferuntur. Id 9, 16 Illam Accii ſimilitudinem non modo iam ad inuidiam, fe tunam transferam. *i. applicabo.* Nihil eſt enim quod de nere in aliud genus transferri poſſit Cic. Acad. 4, 30. Ser ſi placet, alio transferamus Idem de Orat. 1, 133 c. 29. Se translatum Propert. 1, 12, 18. In eum Suſpicio translata ris Ter. Heaut. 4, 5, 52. Verbum *aliquod* transferre *dicim illud a propria ſignificatione in aliam conuertimus.* Quinct Transfertur nomen aut verbum ex eo loco, in quo proprium eum, in quo aut proprium deeſt, aut translatum proprio me Verba apertius transferre Cic. in Orat. 65.

TRANSLATVS, *ſiue* TRALATVS, a, um. Partic. [*μιθὰς*] Cic. Diu. in Caec. 24 Accuſandi voluntas ad viros fo ctatosque homines translata ſit. Idem Att. 16, 3 Hunc tu in Macrocollum lege in Arcano conuiuis tuis. Exordium tum Cic. de Inu. 1 c. 18. Curſu translato vada mutat an 3, 471. Verba ſunt aut propria, aut translata Quinct — Tralata Cic. in Orat. c. 27. Audacius translatum Quinctil. 4, 1. Specioſe translatum Idem 2, 5.

TRANSLATIO, *ſiue* TRALATIO, ōnis. f. [*μετακίνησις, μετάφορά*] Plin. 21, 4 Translatione quoque, vt vitis, optime que prouenit. Arbuſculae habiles translationi Colum. 5, Idem 3, 10. 9, 14. Varro R. R. 1, 41. Cic. Off. 1, 4 Lucii Sullae, et C. Caeſaris pecuniarum translatio a iuſtis do alienos, non debet liberalis videri. Criminis transl Verr. 2, 91 c. 42. Translationis ſtatus *apud Rhetoras cum* perſonae, tempora, actiones, caeteraque propter aliquan tranſferuntur. *Nempe cum quaeritur* An huic, An cum hoc lege, An apud hunc, An hoc tempore, liceat agere? Quinctil. *ſq.* Idem 8 Pro. 9 Depulſionem omneu — defen translatione conſtare. Idem 5, 13, 8 Vltima eſt actionis verſia, cum defendendi negandiue non eſt locus, Translatio. quaedam ſunt, quae neque defendi, neque negari, neque poſſunt? — Lis non erit. *Conf.* PRAESCRIPT ¶ 2 *De* Metaphora, *tropo*, Translationes quaſi mutation quum quod non habeas, aliunde ſumas Cic. de Orat. 3, 156. verbi translatio, aut inuerſio verborum Idem de Orat. 2, 261. latio, Latine, metaphora Quinctil. 8, 6. Durior transla de Orat. 3 c. 41. Iam quum fluxerunt plures continuae tr nes, alia plane fit oratio. Itaque genus hoc Graeci appellar *γορίαν*, nomine recte, genere melius ille, qui iſta omnia trans vocat Cic. in Orat. 94 c. 27. Idem Fam. 16, 17 Nam et na, et domus, et ars, et ager etiam fidelis dici poteſt, vt *ſit*, quo Theophraſto placet, verecunda tralatio. *Vid.* Transferre V *De* Translatione, *i. Metaleſſi, vid.* TRANSVMTIO.

TRANSLĀTOR, *ſiue* TRALĀTOR, ōris. m. [*μετα* Cic. Verr. 5, 151 c. 58 Verres ille vetus proditor Conſulis, t Quaeſturae, auerſor pecuniae publicae. Translator, *i. i metaphraſtes* Hieron. adu. Rufin. 2, 8.

TRANSLATICIVS, *ſiue* TRALATICIVS, a, um. *μῖσος*] *Quod transfertur, vel translatum eſt. In primis dicitu quae ex edicto vnius Magiſtratus transferuntur in edictum ſu quod cum ſaepe fieret, eadem capita fiebant omnibus nota, vnde po laticium dicebant vulgare quiddam et quotidianum, quod attenti mereretur etc.* Cic. Fam. 3, 8 Hoc vero ex quo ſuſpicio nat exquiſiſſe aliquid in quo te offenderem, tralaticium eſt, *h. e. anteceſſorum in meum translatum. Vid. Manut. et Graeu. h. l. ad* Suet. Domit. c. 13. Gell. 3, 18. *Sic* alterum caput e ticium de impunitate Cic. Att. 3, 8. *Et* Edictum tralatici Verr. 1, 114 c. 45. Coel. ad Cic. 8, 5 Noſti enim haec tralaticia: lis conſtituetur: erit qui intercedat: deinde alius exiſtet, *et ea, quae dici fierique tali occaſione ſolent.* Deformitas non Petron. c. 110 *non vulgaris, aut non temere mutabilis.* Human *garis* Petron. c. 114. Sueton. in Auguſt. c. 10 Sed aduerſan tibus ſuis M. Antonio Conſule, quem vel praecipuum adiutore verat: ac ne publicum quidem et translaticium ius vlla in re pactione grauiſſimae mercedis impertiente, ad optimates ſe contul bus eum inuiſum ſentiebat in Nerone c. 7 Celeberrimis patro translaticias et breues, ſed maximas plurimasque poſtulationes ingerentibus. *Sic et* Translaticium funus *apud eundem* 33 cum poſtero die raptim inter maximos imbres translaticio ext nere. Officia translaticia Plin. Epiſt. 9, 37, 1. Propin tron. c. 113. ¶ 2 Conſtitutio translaticia. [*μετάληψις*] Cic. de 1, 57 At quum cauſa ex eo pendet, quod non aut is agere quem oportet, aut non cum eo, quicum oportet, aut non apud q tempore, qua lege, quo crimine, qua poena oportet, translat citur conſtitutio, quia actio translationis et commutationis videtur. *Vetus codex habet* Translatiua. *Conf. ib.* 2 c. 29. Arnob. contra Gent. 6 p. 198 *fin. vbi loquitur de artificibus, qui imagines ad exempla amatorum a ſe hominum fecerint.* Sed ſola Venus, cui de ſcorti vultu translaticium decus auctum eſt? *i. aſſumtum.* ¶ 4 Translaticius *etiam eſt metaphoricus, i. a propria ſignificatione in alienam translatus, v. g.* Varr. L. L. 5, 8 13 Translaticiis vtimur verbis.

TRANSLATICIE. Adu. *Perfunctorie.* l. 1. D. de iure Patron. ium translaticie exfequi. Translaticie defungi munere accufan- l. §. 6 Praetuaric. ad SC. Turpill.

TRANSLATĪVS, a, um. Adi. [παραγραφικός, μεταληπτικός, ητικός] *Idem quod* Translaticius. *Et ſolent permutari haec vocabula librariis.* Cic. de Inuent. 1, 14 c. 10 Rurſus nec definitiua cauſt ſimul ex eadem parte eodem in genere et definitiua eſſe et transia- *Et* 16 c. 11 In quarta conſtitutione quam translatiuam nominamus, — ci aut quem, aut qui cum. Translatiua ſpecies, μετάληψις Quinctil. 6, 5. Translatiuum, *et* Translaticium. Plin. Epiſt. 9, 37 iae naturae eſt, translatiua haec et quaſi publica officia a fami- ri s amicis contra ipſorum commodum exigere. *Meliores puto,* nt ticia. Cic. Verr. 3, 114 Sed in re tam vſitata, ſatis eſt offende- , c nes antea ius ita dixiſſe: et hoc vetus edictum translatiumque e. *Etiam hoc dedimus in* TRANSLATICIVS.

TRANSLATĪVE. Adu. [μεταφορικῶς] Martianus Iurisconſ. ae ricatorem eſſe oſtendimus, qui colludit cum reo, et translatiue in e accuſandi fungitur, *i. perfunctorie, dicis cauſa, vt feciſſe videa-* . Vlpian. in l. j. de iure patronatus. Patronorum que- as aduerſus libertos Praeſides audire, et non translatiue exſequi oe. *Alii vtrobique legunt* Translaticie, *quibus accedit et Haloan-* . *Pandectae quoque Florentinae ſic habent.*

TRANSFĪGO, ixi, xum, ĕre. [διαπείρω, περιπείρω, διελαύνω] *Per ali figere.* Plant. Perſ. 1, 1, 25 Saucius factus ſum in praelio Ve- ſagitta: Cupido cor meum transfixit. Cic. de Fin. 2, 97 c. 30 el inſtit eam, qua erat transfixus, haſtam. Haſtis corpus ns i ſolet Plaut. Moſt. 2, 1, 11. Dicentis Latus haſta transfi- C c. 8, 1, 51. Telis transfigitur pectora Lucan. 3, 587. Trans- ur um armis corpus alicuius Liu. 21, 8. Transfigere gladio qu i per pectus Idem 2, 46. *Conf.* Vell. 2, 74, 4. Per aduer- li ſus transfigere Liu. 26, 15.

TRANSFIXVS, a, um. Partic. [διαπεπαρμένος] Plin. 22, 23 Sic- tu pendentes fuilli, tunco transfixi, quales e Bithynia veniunt. pe ransfixi Sil. 10, 317. Haſta transfixa virum Virg. Aen. 11, . Pectus transfixum Idem Aen. 1, 48.

TRANSFIGVRO, āre. [μεταγραματίζω, μεταμορφόω] *In aliam Figu- rare.* Non emendari tantum, ſed transfigurari Sen. Ep. 6. n ſapiens eſt, niſi in ea, quae didicit, animus eius transfiguratus d p. 94. Sueton. in Claud. Nerone c. 28 Puerum Sporum exſe- t ibus etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus eſt. m iudicium in eum quem volumus habitum formare, et velut ſt rare Quinctil. 6, 2. Corpus in ſcorpiones transfigurare . 31. Transfigurantur amygdalae ex dulcibus in amaras m , 24. In plurimas ſimilitudines transfigurari Idem 8, 53. u n transfigurari Idem 8, 22. *Add.* Solin. c. 20. Tertull. de o. ul. c. 8. *et* de Cult. Fem. c. 5.

TRANSFIGVRATVS, a, um. Vlpian. in l. Quid tamen §. Si Ia D. Quibus modis vſusfructus amittatur. Ornamentum diſſo- ni aut transfiguratum, extinguit vſumfructum. Aedes trans- ri Sueton. Calig. 22. *Add.* Solin. c. 17.

TRANSFIGVRATIO, ōnis. f. [μεταμόρφωσις] Plin. 7, 55 as mmortalitatem animae, alias transfigurationem, alias ſenſum in- s ndo. Quaſi Circei poculi transfiguratione mutantur Saluian. G ern. 5 p. 182. *Conf.* Tertull. adu. Prax. c. 27.

TRANSFIGVRĀTOR, ōris. m. Tertull. adu. Marc. 5, 12 Dolo- ra iguratores ſui.

TRANSFIGVRABĪLIS, e. Adi. Tertull. de Carne Chriſti 6 ge in carnem humanam transfigurabiles.

TRANSFLVO, xi, xum, ĕre. [μεταχέω] Plin. 11, 38 *extr.* Sangui- m ultis non transfluere transfoſſis euenit. Moeſtitudo transflue- t i acrimas Auguſtin. Conf. 9, 12 *pr.* Dies transfluxere Claud. Pr mum v. 5.

TRANSFLVMINALIS, e. περατικοί Gloſſ. Transfluminales.

TRANSFLVVIO, āre. *Flumen transgredi.* Commod. Inſtruct. 50 an uniat hoſtis, tu ſub latebra conde.

TRANSFŌDIO, fōdi, foſſum, ĕre. [διαπείρω] Ouid. . . . mi transfodit vulnere pectus. *Sed non habet Index Burm.* Liu. 42 Deinde fugienti, fidemque Pop. Rom. atque eorum qui ade- t ploranti latus transfodiſſe. Duro transfoſſi pectora ligno rg. en. 9, 544. Pectore transfoſſo Sidon. Carm. 7, 292. Va- . Agon. 6, 222 Cadit impiger vna Inguine transfoſſo clari aulitis alumnus.

TRANSFORMO, āre. [μεταμορφόω] *In aliam formam mutare.* rg Georg. 4, 441 Omnia transformat ſeſe in miracula rerum. Di- tas anſtormare Vlpian. in l. Si cuius rei §. Sed ſi aedium D. de ffr, lu. Membra transformat in iuuencos Ouid. Met. 10, 237. cie ſuam transformare Ouid. Faſt. 1, 373. *Al.* Ille ſuam faciem rar ormis adulterat arte. Quinctil. 1, 2 Maxima pars eloquen- e e ulat animo: hunc athei, hunc concipere imagines rerum, et trans- rm i quodammodo ad naturam eorum, de quibus loquimur, neceſſe eſt. T ANSFORMATVS, a, um. Partic. *Vt,* Scylla in ſcopulum nsformata Ouid. Met. 14, 73.

TRANSFORMATIO, ōnis. f. Auguſt. de Trin. 15, 8 Gratia Dei bis onferri tam optabilis transformationis bonum.

TRANSFORMATOR, ōris. m. Sidon.

TRANSFORMIS, e. Adi. [μεταμορφωτός] *Quod quamcunque formam ipſi ſiu. in formas diuerſas transformatur.* Corpora transfor- a Ouid. Met. 8, 877. Id. Faſt. 1, 373 Ille ſuam faciem trans- rmi adulterat arte. *Sic Henſ. et Burm.*

TRANSFORO, āre. Sen. de Benefic. 2, 6 Gladius idem et ſtringit et nnſ at.

TRANSFRĒTO, āre. [διαπορθμεύω] *Trans fretum ire.* Plin. in ne 81 Remisque transfretare obſtantia freta. Mare transfre- tur uet. Caeſ. 54. *Add.* Gell. 10, 26. Transfretare aliquem mn n. 22, 8. Transfretabantur Idem 31, 10. Vitae con- rſa nem ſine gubernaculo rationis transfretantes Tertull. de en. c. 1.

TRANSFRETATIO, ōnis. f. Gell. 10, 26. *Conf.* Veget. 3, 22.

TRANSFRETĀNVS, a, um. *Transmarinus.* Tertull. Apol. 25 tria ſolum transfretanis dediſſe.

TRANSFŬGIO, fūgi, fugitum, ĕre. [αὐτομολέω] *De loco ad locum* ger Plaut. Milit. 2, 6, 107 Nam illius oculi, atque auris, atque ni transfugere ad nos. Plaut. Epid. 1, 1, 28 Pol illa ad ho- s transfugere Liu. 2, 16. Atta Clauſus — cum par factio- notefiet — Romam transfugit. Cic pro Quint. 93 c. 30

Fatetur ſe non belle dicere, non ad voluntatem loqui poſſe, non ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam demolare.

TRANSFVGIVM, i. n. [αὐτομολία] Aur. Vict. de Viris Illuſtr. 8 Gabios per Sextum filium ſimulato transfugio, in poteſtatem redegit. Liu. 22, 43 Simul vt quo longius ab hoſte receſſiſſet, transfugia impediliora leuibus ingeniis eſſent. Tacit. Hiſt. 2, 31, 1 Nihil eorum Vitellianos fallebat, crebris vt in ciuili bello transfugiis. Facere ad Chriſtum de circumciſione transfugium Sidon Ep. 8, 13.

TRANSFVGA, ae. m. [αὐτόμολος] *Qui transfugit, et ad hoſtes defecit.* Liu 2, 12 Deinde metuens, ne ſi Conſulum iuſſu, et ignaris omnibus iret, deprehenſus forte a cuſtodibus Romanis retraheretur vt transfuga, fortuna tum vrbis crimen affirmante, Senatum adiit. Transfuga ad Graecos Plin. 29, 1. Transfuga non ſolum *aut* Paullus Iuriſc. De captiuis, l. Poſtliminium is accipiendus eſt, qui aut ad hoſtes, aut in bello transfugit, ſed, et qui per induciarum tempus ad eos, cum quibus nulla amicitia eſt, fide ſuſcepta transfugit. Nor omnia illum transfugam auſum eſſe Senatui dicere Cic. de Diuin. 1, 100 c. 44. Amnis transfuga Stat Silu. 1, 2, 203. *Alpheum intellige, qui per ſubterraneos meatus in Siciliam peruenire dicitur ad Arethuſam, cuius amore captus eſt.*

TRANSFVLGIDVS, a, um. Adi. Sidon. . .

TRANSFŬMO, āre. [ἀτμίζομαι] Stat. Theb. 6, 399 Compreſſae transſumat anhelitus irae. *i. inſtar fumi, cui occluſus exitus, qua licet erumpit. Add.* Sidon. Carm. 23.

TRANSFVNCTORIVS, a, um. *i. perfunctorius.* Transfunctoria praecepta Tertull. adu. Marc. 1, 27. *Add.* Idem contra Valent. c. 6.

TRANSFVNDO, fūdi, fūſum, ĕre. [μεταγγίζω] *De vaſe in vas fundere.* Cato, Vbi dies triginta praeterierint, transfundito: ita relinquito vsque ad vindemiam. Calice nouo transfunditur Scribon. 112. Sanguis in eas venas, quae ſpiritui accommodatae ſunt, transfunditur Celſ. 1 *praef.* Columel. 12, 12 Deinde quum ſaepius eam in alia vaſa transfuderunt Lucan. 8, 770 Suas laudes ad alterum transfundere, per translationem. Cic. Fam. 9, 14 *med.* Libentius omnes meas, ſi modo ſint aliquae merae laudes, ad te transfuderim. Mores transfundere in aliquem Curt. 8, 8, 13. Cic. Philipp. 2, 77 c. 3 Omnem ſe amorem abiecille illinc, atque in hanc transfudiſſe.

TRANSFŪSVS, a, um. Partic. Plin. 33, 6 Dein vas, in quo turbida transfuſa ſunt, apertum linteo per noctem relinquitur, *etc.* Sanguis in arterias transfuſus Celſ. Praef. l. 1.

TRANSFVSIO, ōnis. f. [μετάγγισις] Plin. 34, 18 Lauatur in linteis raris, in aqua caeleſti, ſeparatimque terrenum transfuſione cribratumque teritur. Sanguinis Celſ. Praef. l. 1. Debiri in aliam obligationem transfuſio atque translatio Vlp. l. 1 ff. de Nouat. et Delegat.

TRANSGLVTIO, īre. Transglutiat ſanguinem Veg. Mulom. 3, 78. Transglutitus fuccus ſaepius eius Macer. 1, 29 *fin. Sic* Transbibo, Transuoro.

TRANSGREDIOR, greſſus ſum, gredi. [ὑπερβαίνω, παραβαίνω] *Tranſire.* Liu. 2, 39 Inde in Latinam viam transuerſis tramitibus transgreſſus. Cic. de Diuin. 1, 33 Qui quum tabernaculum vitio cepiſſet imprudens, quod inauſpicato pomoerium transgreſſus eſſet, comitia Conſulib. rogandis habuit. Taurum transgreſſus ſum Cic. Fam 3, 8. Idem Fam. 11, 20 Haec cum audiſſem, et iam in itinere eſſem, committendum nondum putaui, prius vt Alpes transgrederer, quam quid ibi ageretur, ſcirem. Amnem Tacit. Ann. 12, 16, 3 Transgredior Ad vos, ſeu me ducem ſeu militem vultis Idem Hiſt. 4, 66, 4. Danubium Idem Ann. 2, 63, 2. Rhenum Idem Ann. 13, 56, 3. *Similiter,* pro transfretare vſus eſt Salluſt. *vid.* Gell. 10, 26. In contrarias ſedes transgredi Plin. 2, 83. In partes transgreſſus eſt Tac. in Vita Agric. 7. *Conf.* Id. Hiſt. 3, 13, 6. *et* 2, 85, 1. Ad accuſandum transgrediens Fortunatus, *etc.* Idem Ann. 16, 10. In vniuerſum fama eſt transgreſſa Idem Agric. 10. Transgredi aliquem, *pro Superare.* Plin. 7, 25 Idem ſignis collatis quinquagies dimicauit: ſolus M. Marcellum transgreſſus, qui vndequadragies dimicauerat.

TRANSGREDIENS, entis. Vulg. Sirac. 23, 17.

TRANSGRESSVS, a, um. Hunc Britanniae ſtatum — media iam aeſtate transgreſſus Agricola inuenit Tac. Agric. c. 18, 1. Transgreſſus ad deos Auguſtus Vell. 2, 75, 3. Transgreſſus annum duodetrigeſimum Id. 2, 7, 2. Transgreſſi in morem eorum Tac. Hiſt. 5, 5, 2. Aeſtu ſecundo transgreſſi Salluſt. *ap.* Non. 6, 27. *Paſſiu.* Minui incipit in Virgine, Leone transgreſſo Plin. 5, 26.

TRANSGRESSVS, ūs. m. *Tranſitus.* Tacit. Ann. 15, 7, 3 Transgreſſus Euphratis. Idem Ann. 6, 33, 3 Auſpicium proſperi transgreſſus. *Conf.* Salluſt. *ap.* Non. 6, 27. *et* Gell. 10, 26. Transgreſſus, πάροδος, διάβασις Gloſſ. In melius transgreſſus Tertull. de Pall. c. 5.

TRANSGRESSIO, ōnis. f. [ὑπέρβασις, παράβασις] Gallorum transgreſſio. Cic. in Piſon. 81 c. 33 Cuius ego imperio non Alpium vallum contra aſcenſum transgreſſionemque Gallorum. *i. Tranſitum.* Transgreſſio apud rhetores A. ad Her. 4, 44 c. 32 Transgreſſio eſt, quae verborum perturbat ordinem peruertione aut transiectione. Peruertione ſic, Hoc vobis deos immortales arbitror dediſſe pietate pro veſtra. Transiectione hoc modo, inſtabilis in iſtum plurimum fortuna valuit. Item, Omnes inuidioſe eripuit tibi bene viuendi caſus facultates. Cic. de Orat. 3, 207 c. 54 Eſt etiam gradatio quaedam, et conuerſio, et verborum concinna transgreſſio. Transgreſſio eſt quae verborum pertu bat ordinem peruertione aut transiectione Auctor ad Heren. 4, 45 c. 32. Transgreſſio, *pro* Legis violatione. Vulg. Interp. Gal. 3, 19 Lex propter transgreſſionem poſita eſt.

TRANSGRESSOR, ōris. m. *Vox The logica pro Peccatore.* Arnob. 7 p. 215 Vt contenti ſe vellent de audacibus et transgreſſoribus vindicare. *it. diabolus, ap.* Alcim. 2, 120. *Conf.* Proſp. Aquit. Epig. 78. Tertull. de Reſurr. c. 34. *et* de Anim. c. 35.

TRANSIĀCIO, iēci, iactum, ĕre. Solin. 65 Indorum nemora in tam proceram ſublimantur excellitatem, vt transiaci ne ſagittis quidem poſſint, *vid. infra* TRANSIICIO *et ſupra* FRAICIO, *eſt enim id mi verbum.*

TRANSĪGO, ēgi, actum, ĕre. [διανύω] *Ex* Trans *et* Ago: *Vltra agere. ad finem agere.* Valer. Argon. 6, 247 Laeuum per luminis orbem Tranſigitur: tenerae linguntur vulnere malae. *it. transfigitur telo.* Transegit pectora mucro Sil. 4, 396 *h. e. Penetrauit.* Gladio ſe ipſum transegit Tacit. Ann. 14, 37, 3.

vt agere *διάγειν.* Adolescentiam omnem per haec fere transegit Suet. Tib. c. 7. Sallust. in Catilina c. 2, 8 Sed multi mortales dediti ventri atque somno, indocti, incultique vitam sicuti peregrinantes transegere. Aetium transigitur venatibus Sil. 3, 590. Aestas ei transigitur Tac. Ann. 2, 62, 1. ¶ 3 Transigere, [διαλύεσθαι] *Perficere, absoluere.* Prima actio a nobis transacta est Cic. Verr. 3 c. 60. Plaut. Amph. 3, 1, 8 Nae hanc inchoatam transigam comoediam. Ter. Andr. 5, 6, 17 Intus transigetur, si quid est quod restet. Vnumquodque transigere, expedire, absoluere Cic. Diu. in Caec. 46. Multitudinem rerum vno tempore transigere Idem de Inuent. 1, 39. *Speciatim* Transigere *est*, [διαπράττεσθαι] *Conuenire, pacisci.* Idem Verr. 3, 60 Summittebat iste Timarchidem, qui moneret eos, si saperent vt transigerent. Non deerant quidem, qui neque transigi volebant Idem Fam. 8, 11. Per nuntium hoc quod erat tam leue, transigere potuisti Idem pro Rosc. Com. 49. Me absente omnia cum illis transigi malo Idem Att. 13, 47. Idem pro Rosc. Com. 37 c. 13 Abhinc annis quindecim defensio mea quae est? Roscium pro sua parte cum Flauio transegisse, *vid.* Idem pro Quint. 97 c. 31. Cum priuatis non poterat transigi minore pecunia Idem Att. 4, 75. Id. Philipp. 2, 90 Negotium transegisses, nisi ille se sub scalas tabernae librariae coniecisset. Idem pro Quint. 76 Ego haec duo quaero, primum qua ratione Naeuius susceptum negotium non transegerit, hoc est, cur bona, quae ex edicto possidebat, non vendiderit. *Conf.* Id. Fam. 13, 14. Idem pro Rosc. Amer. 114 Si hanc ei rem priuatim Sext. Roscius mandauisset, vt cum Chrysogono transigeret, atque decideret, inque eam rem fidem suam, si quid opus esse putaret, interponeret. Cic. Att. 1, 3 (4) Nos longo interuallo viseris, Acutilianam controuersiam transegeris. Cum expeditionibus transigere Tac. Agric. c. 34, 5. *idem plane, ac si dixisset* Negotia. Cic. Verr. 4, 35 Tametsi iamdudum erro, qui tam multa de emtionibus verba faciam, et quaeram vtrum emeris, et quomodo et quanti emeris: quod verbo transigere possum. Idem pro Rosc. Com. 15 Qui pro sociis transigit, fatisdat neminem eorum postea periturum. Idem ad Brut. 16 De Caesare vero quod fieri potuit, ac debuit transactum est: neque iam reuocari in integrum potest. Transactum putabant Herbitenses: quum iste, Quid de horreo, inquit, et Docimo amiculo meo? Idem Verr. 3, 79.

TRANSACTVS, a, um. Partic. [διαπεπραγμένος] Ter. Adelph. 2, 4, 22 Ego iam re transacta conuortam me domum cum opsonio. Annus Nep. 2, 9, 4. Idem Tusc. 4, 55 c. 25 Quid, quum iam in rebus iam transactis et praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? Id. de Orat 2, 15 Sed hoc tamen cecidit peropportune, quod transactis iam meis partibus ad Antonium audiendum veniſſis. Facta, transacta omnia, Prouerbiale est, *inquit* Donat. in id negotii, de quo nihil supersit ad agendum Ter. Andr 1, 5, 14.

TRANSACTIO, ōnis. f. *Consummatio.* Tertull. de Anim. 55. Cum transactione mundi referabuntur regna caelorum. *Add.* Id. de Resurr. Carn. c. 33. *Apud ICtos est* Conuentio vel Compositio eorum, quae sub lite veniunt, *vid.* De transactionibus Dig. 2 t. 15. *et* Cod. 2 t. 4. *Sic* Arnob 7 p. 227 Transactionis alicuius pactione conuenit. *Add.* Symmach. Ep. 6, 74

TRANSACTOR, ōris. m. [διαπράκτωρ] *Qui transigit.* Cic. Verr. 2, 69 c. 28 Qui est, id quod ex plurimis testibus priore actione didicistis, rerum huiusmodi omnium transactor et administer.

TRANSIICIO, *et* TRANSIACIO, iēci, iectum, ere. *Idem ac* TRAIICIO. Sen. de Benef. 3, 23 Se vno ictu transiecit. *Sed frequentius legitur* Traiicio, quod *vide in suo loco.* Transiaci ne sagittis quidem posse Solin. c. 65. (Salm. 52.)

TRANSIECTVS, a, um. [διαπεπρόμενος] Cic. de Vniu. 32 c. 11 Iam vero terram altricem nostram, quae transiecto axi sustinetur, diei noctisque effectricem, *etc. Al.* traiecto.

TRANSIECTVS, ūs. m. Transiectu intercludi Caes. Bell. Ciu. 2, 20.

TRANSIECTIO, ōnis. f. [ὑπέρθεσον] Auct. ad Heren. 4, 44 c. 32 Transgressionis *species, de qua ibi diximus. Addit auctor*, Huiusmodi transiectio, quae rem non dedit obscuram, multum proderit ad continuationes, de quibus ante dictum est. *Add. ib.* c. 12. *Vid.* TRAIECTIO.

TRANSILIO, *f.* TRANSSILIO, silŭi, *vel* silui, sultum, ire. [ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, μεταπηδάω] *Vltra salire.* Liu. 1, 6 Vulgatior fama est: ludibrio fratris Remum nouos transiluisse muros. Plaut. Truc. 2, 1, 38 Per hortum transiliit ad nos. Transiliui Plin. Paneg. c. 66 *pr.* Rates transiliunt vada Hor. Carm. 1, 3, 24. Est peccare tanquam transilire lineas Cic. Parad. 3. Munera Liberi transilire; *nimium potarr* Hor. Carm. 1, 18, 7. Transilire aliquid, *pro Praeterire et tacere.* Plin. in Paneg. c. 56 Quid est enim in principatu tuo, quod cuiusquam praedicatio, vel transilire, vel praeteruehi debeat? Ouid. ex Pont. 1, 2, 146. Cic. Fin. 3 c. 14. Cic. Philipp. 2, 84 Sed ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem vnam pulcherrimam transiliat oratio. Idem de Orat. 3, 158 c. 64 Id accidere credo, vel quod ingenii specimen est quoddam transilire ante pedes posita, et alia longe repetita sumere.

TRANSILIS, e. Adi. Plin. 17, 23. Palmes transilis, *i. Qui inter alios traduces transilit.*

TRANSITIO, TRANSITVS, *vid.* TRANSEO.

TRANSVLTO, *vid.* suo loco.

TRANSIVNGO, iunxi, iunctum, ĕre. [μεταζευγνύω] Vlpian. in l. Aediles aiunt. D. De aedilicio edicto. Si mula talis sit, vt transiungi non possit, vt sana sit, *etc.* Idem ait, si nata sit eo ingenio aut corpore, vt alterum iugum non patiatur: sanam non esse. Transiungere, *est in quadrigis locum veterinis mutare: vt mulam temonariam facere, quae praecedere solita est: vel dextram facere, quae sinistra esse solebat.* Idem, Plerasque denique carrucarias tales esse, vt transigi non possint.

TRANSLABOR, ĕris, lapsus sum, labi. [διολισθάω] *in alterum partem labi.* Claud. in Eutrop. 1, 376

— Rapit caeli per inania cursum
Diua potens, vnoque Padum translapsa volatu,
Castra sui rectoris adit.

Labi *de volatu dici f. l. obseruatum.*

TRANSLATOR, *vid.* TRANSFERO.

TRANSLĔGO, lēgi, lectum, ĕre. [διαναγινώσκω] *Perlegere.* Plaut. Asin. 4, 1, 5 Horresset saxo lena, leges quum audiet. DI. age quaeso mi hercle translege PA. audin'? DI. audio.

TRANSLVCĔO, *vel* TRALVCĔO, xi, ĕre. [διαφαίνω] *Pellucere.* Plin. 6, 17 Tam multiplici opere, tam longinquo orbe petitur, vt in publico matrona transluceat. *b. e. Veste in publico induatur, vsq tenui, vt corpus in ea paene nudum appareat.* Idem 37, 8 tit. bus modis ex crystallo tingantur smaragdi aliaeque transl *Add.* Id. 31, 7. Colum. 4, 29. Solin. c. 50. In liquidis cet aquis Ouid. Met. 4, 354. E speculo in speculum traluc go Lucret. 4, 308.

TRANSLVCIDVS, a, um. Adi. [διάφανος] *Quod adeo luce medium adspicere licest.* Quinctil. in Prooem. 8 Similiter illa trar et versicolor quorundam elocutio, res ipsas effeminat. Plin Probantur quammaxime mellei coloris, in vertice maculosi, atq translucidi. *Add.* Id. 14, 1. 16, 7. 37, 3.

TRANSMARĪNVS, a, um. Adi. [ὑπερθαλάσσιος] *Quo mare est, vel petitur.* Cic. Verr. 5, 145 c. 18 Priuatim autem n ficisci quoquam potes, nec accersere res transmarinas ex iis locis, bus tibi habere, mercari nihil licet. Plaut. Most. 2, 2, 66 Eg marinus hospes fuit Diapontius. Peregrinatio transmarina Quirl Prouinciae Vell. 2, 60, 5. Transmarina vectigalia Cic. de Lege A 79 c. 29. *Conf.* Col. Praef. 1. Sen. Ep. 17. Politissima doctrina t rina et aduenticia Cic. de Orat. 3, 135 c. 33. *i. literae Graece.*

TRANSMEO, *vel* TRAMEO, āre. *Vltra meare.* Plin Praecipuecque febrium medicina placitis eorum renuntiat. Nar in XII signa digessere eam sole transmeante. Idem 10, 29 A ciconiae non transmeant. Singula circuitu quae tantum t at astra Manil. 2 p. 42. Terra marique transmeare Tac 12, 62. Maria transmeaturi naues subeunt Solin. c. 38. trum species trameat omnis Lucret. 4, 606. *Et sic* Varro de L. Trama quod trameat filum.

TRANSMEATVS, a, um. Apul. Met. 6 p. 120 *Pric.* transmeato. Ammian. 27, 13 Transmeato lentius freto.

TRANSMEATORIVS, a, um. Tert. adu. Valent. 27 T atorio potius quam generatorio more.

TRANSMEABĪLIS, e. Adi. Auson. Grat. Act. *fub fin.* Sp transmeabili. Transmeabilis fluuius Beda Hist. Eccl. Ang

TRANSMĪGRO, āre. [μετοικίω, μεταναστεύω] *In aliud dom habitationemue migrare.* Liu. 5, 54 Hanc eandem rem actam Veios transmigraremus. Ita transmigrabant et mutabant region 1, 4. Suet. in Tib. c. 15 Romam reuersus deducto in forum filio statim e Carinis ac Pompeiana domo, Esquilias in hortos Mae nos transmigrauit.

TRANSMIGRATIO, ōnis. f. [μετοικεσία] Prudent. Ha 448 Haec illa est Babylon haec transmigratio nostrae Genti Vulgat. Matth. 1, 17.

TRANSMIGRĀTOR, ōris. m. Augustin.

TRANSMITTO, īsi, issum, ĕre. [περαιόω, διαπερόω] *Pe mittere, tam varia ratione, quam ipsum simplex* Mittere. Plaut 1, 30 Perque os elephanti brachium transmitteres. *Dicitur* mitto. Oleum transmissum per linteum vel colum Scrib Mors transmissa per artus Stat. Theb. 2, 627 Transmitti de pectus, *Perforat* Sil. 7, 658. *b. e.* Traiicit. Transmit re, [διανηχόω] *Transnatigere.* Cic. de Nat. Deor. 2, Grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, triangu re formam. Idem de Finib. 5, 87 Cur tantas regiones barbaro dibus obiit, tot maria transmisit? *Add.* Liu. 21, 20 *extr.* mitti mari supero Cic. Att. 9. 3. Transmittitur ponte fluui 8, 8. Transmittere, *absolute. pro Transire:* Cic. Philipp 3 Quum autem me ex Sicilia ad Leucopetram, quod est pron um agri Rhegini, venti detulissent, ab eo loco conscendi, vt tr terem. Idem Q. Frat. 2, 5 Eosdem aiebant nuntiare te prim gatione transmissurum. *Add* Gell. 2, 21. *et* 10, 26. Cic. pro nil. c. 11. Curt. 4, 1, 27. Vell. 2, 51, 1. Virg. Aen. Quin vbi transmissae steterint trans aequora classes. Liu. 28, 3 terasque, quas adepta esset, multasset, ni cum reliquis quinqu bus Adherbal velis in Africam transmisisset. Transmitter campos, *Celeriter transire* Virg. Aen. 4, 154. Plaut. Epid Continuo te orabit vltro, vt illam transmittas tibi. 3, 4, 27 Mihi illam vt tramittas. *pro* Transmittas. mittere tectum lapide: *b. e. Lapidem vltra tectum traiicere* Pli Cic pro Lege Manil. 42 c. 14 Et quisquam dubitabit, quin H tum Bellum hoc transmittendum sit, qui ad omnia vestrae m bella conficienda, diuino quodam consilio natus esse videatur Liu. 21, 20, 4. *vbi significat permittere transitum exercitui alt bellum alii populo inferendum.* Reguli Gallorum capti do bona pace exercitum per fines suos praeter Rusicionem oppidu miserunt. Transmittit Benacus lacus Mincium fluuium, *i transitum* Plin. 9, 22. Transmittere literas papyrus *quae Bibula est.* Plin. 13, 12 s. 24. Transmittere in for tam materiam, *pro Formare, et in formas redigere* Colum Transmittere menses aliquot in specu, *b. e. Trinfigere* Pli Idem Epist. 9, 6 Omne hoc tempus inter pugillares ac libello dissima quiete transmisi. Cic. pro lege Manil. 1 Omne me pus amicorum temporibus transmittendum putaui. Oper mittere noctes, *Totas noctes opus facere* Stat. Theb. 3, 278 vum transmissum, *Aetas praeterita* Stat. Silu. 1, 4, 124. Max. 7, 2 Anacharsis leges arcnearum telis comparabat. Na lis infirmiora animalia retineri, valentiora transmitti: ita hi les et pauperes constringi, diuites et praepotentes non alligari. consulatus praecerptum praefloratumque Plin. Pan. 58. Ar riles transmissimus Stat. Silu. 4, 2, 12. Discrimen tran *Euadere* Plin. Epist. 8, 11, 2. Transmittere hereditatem *Transferre* Idem Epist. 8, 18, 7. *Conf.* Cod lib. 6 t. 51. Paneg. 13 An S. P. Q. Romani exercitus, prouincias, focios tra rus vni, successorem e sinu vxoris accipias? Transmitter per obscurum, *Viuere sine fama* Sen. Epist. 19. Transmittere, *P tace e:* Sil. 7, 162 Haud fas Bacche tuos tacitum transmittere horcc. Obliuio transmisit eam sententiam Tacit. Hist. 4, 9. Silentio mittere Idem Hist 4, 9. Tramittere, Transmittere *scribitur*, Cic. Att. 16, 6 Quum a Leucopetra profectus (inde enim tramitt stadia circiter CCC processissem.

TRANSMISSVS, a, um. Nauigia transmissa Curt. 10, *Vid.* TRANSMITTO.

TRANSMISSVS, ūs. m. *Pro Traiectu, seu traiicien* Caes. B. G. 5, 13 Pari spatio transmissus, atque est a Gallia in Brit

TRANSMISSIO, ōnis. f. [διαπόμπευσις] Cic. Att. 4, 17 O tionem amandam, quam mehercule ego valde timebam recor perioris tuae transmissionis. Veni Syracusas, quod ab ea vrb

ssilicin Graeciam laudabatur Cic. Phil. 1, 3. *Add.* Capitolin. in
arc c. 8. Sibi opulenta rerum transmissione prospiciunt,
Iust. contra Auarit. l. 4 p. 166. *fc. hereditaria.*

TRANSMONTĀNVS, a, um. Adi. [*ὑπερόριος*] *Qui vltra mon-*
tes habitat. Liu. 39,2 Subactis eis Apenninum omnibus, tum transmonta-
s portus: in his et Frisinates Ligures erant, quos non adierat C.
mnius, omnes Aemilius subegit. Transmontani Astures
n. 1, 3.

TRANSMŎVEO, mōui, mōtum, ēre. [*μεταπαύω*] *De loco in ali-*
lum mouere. Ter. Eun. 3, 1, 8 Labore alieno magnam partam
ria verbis saepe in se transmouet, qui habet talem, qui in te est.
e. transfert in se, attribuit sibi gloriam. A domestico principatu
ingnitum transmouere Tertull. cont. Valent. c. 3.

TRANSMŌTVS, a, um. Partic. [*μεταπηδᾶς*] Tacit. Ann. 13,35
ipi Syria transmotae legiones.

TRANSMŌTIO, ōnis. f. Mart. Capell. 5 p. 172 Metathesis est
ssmotio, cum rem a nobis alio transmouemus.

TRANSMVTO, āre. [*μεταλλάττω, μεθίστημι, μεταμείβω, μετα-*
βάλλω μετακινάζω, μεταβιβάζω] Lucret. 2, 487 Summa atque ima
in transmutans dextera lacus. Fortuna transmutat incertos
Hor. Carm. 3, 29, 49.

TRANSMVTATIO, ōnis. f. Quinctil. 1, 5 Duos in vno nomi-
bat barbarismos et immutatione (literarum) et transmutatio-
i. transpositione. Detractione vel transmutatione remediare Ter-
Praescript. c. 38.

TRANSMVTĀTOR, ōris. m. Apul.

TRANSNAVIGO, āre. Tot maria transnauigauimus Sulp.
de Monach. Orient. Dial. 1 c. 1. *Conf.* Frontin. Strat. 1, 4.
vlt. 19.

TRANSNAVIGATVS, a, um. Athos mons perfossus transna-
que Mela 2, 3.

TRANSNĀTO, āre. [*ὑπερνήχομαι*] *Vltra natare, natando transi-*
lumen ita increuit, vt transnatari non posset Hygin. Fab. 257.
Magonem cum equitatu flumen transnatasse, *etc.* Idem 21, 27
is superpositis incubantes, flumen transnatauere. *fed* Gronouius
nauere, *vid.* TRANO. Plin. 6, 27 Vnum genus ei piscium
e transcurrentis non miscetur alueo, sicut nec e Tigri pisces
transnatant. *Conf.* Caes. B. G. 1, 5, 3 August. de Ciu. Dei 18, 17.

TRANSNO, āre. [*ὑπερχολίζω*] *Vltra nare.* Cic. in Somn. Scip.
is ipsis cultis, notisque terris num aut tuum, aut cuiusquam
nomen vel Caucasum hunc quem cernis, transcendere potuit,
in Gangem transnare? Hor. Serm. 2, 1, 8 — ter vncti
nto Tiberim somno quibus est opus alto. *vid.* TRANO.

TRANSNATVS, a, um. Transnato statim flumine Frontin.
t. 7. *Add.* Id. 3, 13.

TRANSNOMĪNO, āre. [*μετονομάζω*] *Nomen commutare, vel in-*
aut immutare. Sueton. de Claris Grammat. 18 Lucius Cassitius
Tarentinus, ordinis libertini, cognomine Pasides, mox Pansam
ominauit. Id. de Domit. c. 13 Septembrem mensem et Octo-
appellationibus suis Germanicum Domitianumque transnomi-
Conf. Tertull. adu. Marc. 4, 39 *fr.*

TRANSNOMINATIO, ōnis. f. [*μετωνυμία*] Gloss. Gr. Lat.

TRANSNVMĚRO, āre. [*ὑπεραριθμέω*] *Numerare, quod alteri*
dem est. Auctor ad Heren. 4, 64 c. 50 Puer qui iam bene ho-
nis aturam nouit, Tu illo plures mittas oportet, inquit, si hodie
tri numerari.

TRANSPADANVS, a, um. Adi. [*ὑπὲρ τὸν Πάδον*] *Qui trans*
habitat. Cic. Att. 5, 2 Marcellus fedendi comes, etsi ille Magi-
non gesserit, erat tamen Transpadanus. Id. Fam. 2, 17 Quod
neum erat proprium, vt alariis Transpadanis vti negarem, id
pulo se remisisse scribit Catull. 37, 13.

TRANSPERTVSVS, a, um. Terminus transpertusus Auctor de
imit. 2 6 *et* 302.

TRANSPICIO, *f.* TRANSSPICIO, spexi, spectum, ēre. [*διοράω*]
de Opific. Dei c. 8 Per oculorum membranas sensus ille, qui di-
ens, ea quae sunt foris, transpicit. Ibid. Si quis vellet tran-
per cicutam, *etc.* *Pass.* Lucret. 4, 271 Quod genus illa fo-
e vere transpiciuntur.

TRANSPECTVS, ūs. m. [*διόρασις*] Lucret. 4, 272 Ianua quum
transpectum praebet apertum.

TRANSPLANTO, āre. Nonnulli venerantur olus, mollesque per
Numina ficta rigant, verique hac arte videntur Transplantatorum
esse deorum Sedul. 1, 257.

TRANSPŌNO, posui, positum, ēre. [*μεταπίθημι*] *In alium locum*
Gell. 12, 1 Arborem in locum alium transpositam Copias
nere. Iustin. 25 Quum copias Cherroneso transposuisset. *h. e.*
Cherronesum in Graeciam transportasset atque traiecisset. Conf. Id.
Militem transposuit Tacit. Ann. 2, 8, 2. Plantas
uebri inchoante transponas Pallad. Sept. t. 13. Aduecta fossa
transponere in flumen Plin. Ep. 10, 69.

TRANSPOSITVS, a, um. Partic. Gell. 12, 1 Saepe videas ar-
in locum alium transpositam deperisse.

TRANSPOSITIO, ōnis. f. *μετάθεσις* Grammat.

TRANSPOSITIVVS, a, um. Quinctil. 3, 6, 45 *Μεταληπτὸν* nos
ranslatiuum, transumtiuum, et transpositiuum vocamus.

TRANSPORTO, āre. [*μεταχομίζω*] *De loco in locum portare, tra-*
re transmittere. Cic. Att. 14, 5 Quid quas Annius transportauit?
7, 16 De pueris in Graeciam transportandis tum cogitabam,
uga ex Italia quaeri videbatur. Carina transportari
arti. 13, 72. Cum his Copiis, quas secum transportauerat Nep.
3, *Add.* Liu. 45, 41. Milites his nauibus flumen transpor-
Caes. B. C. 2, 54. Copias transportare vel exercitum: *pro*
ehere, quam nauigio per mare ducitur exercitus: Cn. Magnus
arcio Lentulo Att. 8, 12 Reliquae copiae omnes Brundusium coge-
et inde Dyrrhachium transportarentur. Cic. in Pison. 47 c.
Prouinciam Macedoniam in quam tantum exercitum transpor-
sses sine vllo milite reliquisse? Virg. Aen. 6, 308 Ne ripas datur
rreas, nec rauca fluenta Transportare prius, quam sedibus
a ierunt. Sen. lib. de Clement Quas ciuitates funditus ex-
ind quas transportari, quibus eripi libertatem, quibus dari oportebat,
ea iudicio est. Suet in Augusto c. 65 Agrippam nihilo tractabilio-
m, o in dies amentiorem in insulam transportauit.

TRANSPORTATIO, ōnis. f. Sen. ad Helu. 6 *extr.* Populorum
ans rationes exsilia publica sunt.

TRANSPORTANEVS, a, um. Caelius. Epist. 10, 30 *de Elephan-*
Cui huius vlceribus vallibus exaratur, a qua transportaneorum ne-
fanda passio nomen accepit. Transportanei *igitur sunt, qui Elephan-*
tiasi laborantes extra vrbem abiiciuntur.

TRANSPVNGO, ĕre. Lienem igneo cautere transpungere C.
Aurel. Tard. 3, 4.

TRANSQVIĒTVS, a, um. Adi. [*ὑπερησύχιος*] *i. Valde quietus.*
Laudatur Plaut. Merc. 5, 2, 50 Ego istum in transquieto tuto fistam, ne
time. *Sed* Tranquillo *Gron. sine mentione alterius lectionis.*

TRANSRHENANVS, a, um. Adi. [*μετὰ τὸν Ῥῆνον*] *Qui*
trans Rhenum habitat. Plin. 19, 1 Iam quidem et Transrhenani ho-
stes. Caes. Bell. Gall. 5, 16 Germanosque Transrhenanos soli-
citare dicebantur.

TRANSTIBERĪNVS, a, um. Adi. *Qui trans Tiberim in vrbe*
habitat. Martial. 1, 42 Non es, crede mihi. Quid ergo? Verna es
Hoc quod Transtiberinus ambulator. *Conf* Cic Att. 12, 2 *et* 3.

TRANSTIGRITANVS, a, um. Adi. Mesopotamiam cum Trans-
tigritanis quinque regionibus reddiderunt Sext Ruf. c. 25. *conf*
Ammian. 18, 22. *et* 19, 18 *fin.*

TRANSTINEO, ēre. Commeatus transtinet trans parietem Plaut.
Mil. 2, 5, 58. *i. pertinet, vt recte Gronouius.*

TRANSTRVM, i. n. *et* Plur. TRANSTRA, [*ζυγὸς*] *Scal-*
mum transuersum in naui, cui insident et quo nituntur remiges. Metaphor.
Pers. Sat. 5, 146 Tibi torta cannabe fulto Coena sit in transtro.
Ad transtrum nauis obnixus corporis pondere Flor. Epit. Liu. 89.
Vid. Turneb. Aduers. 20, 1. Transtra, sunt Tabulae super quas
sedent remiges, *inquit* Festus. Caes. Bell. Gall. 3 Transtra ex peda-
libus in altitudinem trabibus, confixa clauis ferreis digiti pollicis crass-
situdine. Ouid. Met. 14, 534 Et incuruae fumabant transtra carinae.
Tum caerula verrunt, Atque in transtra Cadunt, et remis
pectora pulsant Lucan. 3, 543. Considere transtris Virg. Aen. 3,
289. Nouare transtra Idem ibid. 5, 752. Transtra, Tigna
quae transuersa a pariete in parietem porriguntur, *auctore* Festo. Vi-
truu. 4, 2 Trabes supra columnas et parastat 5, et antas ponuntur, in
contignationibus tigna et axes, subiectis: si maiora spatia sunt, colu-
men in summo fastigio columnis, vnde et columnae dicuntur, et
transtra, et capreoli, si commoda, columen et canterii prominentes ad
extremam subgrundationem. *conf.* Idem 2, 1. *et* 5, 1 *extr.* Im-
mobilia Plin. 34, 12.

TRANSTILLVM, i. n. Dimin. *Vsus est pro Trabeculis* Vitruu.
5, 12. *conf. Philand. ad* Vitruu. 1, 5.

TRANSVARICO, āre [Transuaricat, *διαβαίνει* Gloss.] Prio-
ribus pedibus transuaricare Veget. 3, 60.

TRANSVĚHO, xi, ctum, ēre. [*διακομίζω*] *Vltra vehere, siue id*
ratibus in mari, siue curru per terram fiat. Sallust. in Iugurth. 18 Ex
eo numero Medi et Persae et Armenii cum nauibus in Africam trans-
vecti, proximos nostro mari locos occupauere. Plin. 8, 6 Tra-
vecti ratibus. Claud. de Laud. Stil. 2, 273 Transuehitur Tuscos,
Apenninusque volatu Stringitur. Tempus transuectum est Ta-
cit. Hist. 2, 76. Acus tertiam partem palpebrae transuehat Cels.
7, 7, 8. *al.* Transuat: *vid. Morgagn. Ep. 3 in* Cels. Trium-
phalium Veste transuehi Tac. Ann. 12, 41, 3. Transuectae a
fronte pugnantium alae, aduersam hostium aciem inuasere Idem Agric.
c. 37, 2. Trueho, *pro* Transueho, Varro de R. R. 2, 7, 6 Cum
flumen trauehendum est. *al. Trauersendum. conf. Mo gegn l. c.*

TRANSVICTIO, ōnis. f. [*διακόμισις*] Cic. Tusc. 1, 10 c. 5 Dic
quaeso num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocytí fre-
mitus, transuectio Acherontis, mento summam aquam attingens siti
enectus Tantalus? Transuectio *est, quum equites sollemniter re-*
censentur. Eam Fabius Maximus instituit. Liu. 3 *in fine*, Ab eodem
Fabio institutum dicitur, vt equites Idibus Quinctilibus transuehe-ntur. *conf.* Idem 1. 9 *extr.* Suet. in August. c. 38 Equitum tur-
mas frequenter recognouit, post longam intercapedinem reducto more
transuectionis. Sed neque detrahi quemquam in transuehendo ab
accusatore passus est, quod fieri solebat. *Vid. Torrent. ad h. l.* Tra-
uectio *olim scriptum fuisse vult Pareus in Lex. Crit. p. 1243.*
Valer. 2, 2.

TRANSVENIO, īre. Animam cum Deo egisse et inde huc transvenire Tertull. de An. c. 23.

TRANSVENA, ae. m. Transuena Loth aderat Cyprian. Sodom.
v. 31. *conf.* Tertull. de Spectac. c. 5.

TRANSVENDO, ēre. Inscript. Grut. p. 801 n. 5.

TRANSVERBĚRO, āre. [*πλήσσω*] *Transfigere.* Cic. Fam. 7, 1
Praeclara bestia venabulo transuerberatur? *Et* Liu. 38, 22 Hi vero
non vulnerabantur, sed transuerberatis scutis plerique inter se con-
serti haerebant. Virg. Aen. 11, 667 Cuius apertum Aduersi lon-
ga transuerberat abiete pectus. *conf.* Ibid. 10, 336. Val. Max.
5, 5, 4. Sen. Ep. 24.

TRANSVERBERATVS, a, um. Part. Transuerberatus in
vtrumque latus Tacit. Hist. 1, 42, 3. Miles transuerberatus telis
Sen. de Vita Beat. c. 15.

TRANSVERTO, ti, sum, ēre. Firmic. 6, 15 c. 8 Mentis leuitate
instabiles faciet ista coniunctio, eorumque consilia haec atque illac varia
cogitatione vtatur. Arnob. 7 p. 219 Praestare quae bona sunt, atque
inimica transuertere *Conf.* Tertull. de Praescript. c. 37. Apul.
Apol p. 206. Mart. Capella 3.

TRANSVERSVS, a, um. Part *Quod contrarium est directo. Li-*
nea a meridie in Septentriones ducta transuersa *est Cardini ab Oriente in*
Occidentem. Columel. 2, 4. 6 Sed in arando maxime obseruandum
est, vt transuersus mons sulcetur. *vt sulci nec aduersi monte nec prono*
agantur. Liu. 5, 14 Inde subito exorti Romani transuersam in-
vadunt hostium aciem. Hor. de Arte Poët. 447 Incomtis illinet
atrum Transuerso calamo signum. Auferre transuersos, *vid.*
AVFERO Cic. de Clar. Orat. 331 In te intuens, Brute, doleo,
cuius in adolescentiam, per medias laudes quasi quadrigis vehentem,
transuersa incurrit misera fortuna Reipublicae: *qui a future aliquam*
inuadit, facilius deiicit. Fulmina transuersa volant per imbres Lu-
cret. 2, 213. Itinera transuersa Liu. 3, 7. Linea Cels. 7, 7 *fr.*
Conf. Idem 5, 26, 18. Verba transuersa, *pro Male compacta* Sen.
Epist. 115. Venio ad transuersum illum extremae epistolae Versi-
culum Cic. Att. 5, 1. *in margine.* Id. de Vniuers. 27 Tunc ex al-
terius naturae motione transuersa, in eiusdem naturae motum incur-
rentia, *etc.* Cic. Acad. 4, 58 c. 18 Ab hac regula mihi non licet,
transuersum, vt aiunt, digitum discedere. Idem Att. 12, 29 In omni
vita sua quemque a recta conscientia transuersum vnguem non oportet
discedere. *Sunt illa quidem minus figurata, sed tamen prouerbialia,*

quae loquitur Plautinus Euclio in Aulul. 1, 1, 18 Si tu hercle ex isthoc loco digitum transuersum, aut unguem latum excesseris. Transuersus agi *vel* Abripi dicitur, *qui vi et impetu quodam ab instituto deflectitur.* Ne quos priuata amicitia transuorsos Agat Sall. Iug. 11, 20. Transuersos Agit felicitas Sen. Ep. 8. Cato *apud* Gell. 7, 3 Secundae res laetitia transuorsum trudere solent a recte consulendo atque intelligendo. Laberius, *Eques Rom. iam Mimus, apud* Macrob. 2, 7 *queritur praeter animi sui sententiam eo Caesaris auctoritate fuisse compulsum :*

Necessitas, inquit, cuius cursus transuersi impetum
Voluerunt multi effugere, pauci potuerunt,
Quo me detrusit paene extremis sensibus? *etc.*

Cum transuersum vi sua iudicem Ferat, tamen ille non Rapi videtur, sed sequi Quinctil. 10, 1. Ferre corpus alicuius transuersum Lucret. 4, 424. Transuersa, *Aduerbialiter positum.* Virg. Aen. 5, 19 *de ventis*, Murati transuersa fremunt : *adeoque nauigationem impediunt.* Idem Ecl. 3, 8 Nouimus et qui te transuersa tuentibus hircis. In transuersum positus Plin. 16, 42. De transuerso, *vid.* DE, Praepositionem. Ecce tibi e transuerso Cic. Acad. 4, 15. Ex transuerso cedere Plaut. Pseud. 4, 1, 45. Ex transuerso accidit Scribon. 231. Gingiua suppurauit Id. 61.

TRANSVERSVM, TRANSVERSVS. Adu. Secundae res laetitia transuorsum trudere solent a recte consulendo Cato *ap.* Gell. 7, 3. Collectus pluuialis aquae transuersum secans Frontin. de Aquaed. p. 282 *Keuch.*

TRANSVERSE. Adu. Vitruu. 9, 9 In columella horae transverse describantur. *Add.* Cels. 5, 27, 24.

TRANSVERSIM. *Aliud* Adu Plin. 3, 1 Ad Gallicum oceanum Iberico a mari transuersum se pandens terra. *Conf.* Tertull. de Bapt. c. 8.

TRANSVERSARIVS, a, um. Adi. *Quod in transuersum ponitur.* Caes. Bell. Ciuil. 2, 16 (15) Vbi autem spatium inter muros aut imbecillitas materiae postulare videretur, pilae interponuntur, transuersaria tigna iniiciuntur, quae firmamento esse possint. *Vid.* CRATICIVS, *in* CRATES. Compacta transuersaria Vitruu. 8, 6. *Add.* Idem 2, 8. *et* 10, 5. Si quid transuersarium incidit Alfen. ICt. l. 27 D. locati.

TRANSVERSIO, onis. f. Formarum transuersiones *appellauit Metamorphoses* Ouidii vetus Auctor *ap. Barth. ad* Stat. Theb. 1 p. 118.

TRANSVERSO, āre. Farinas transuersare Sept. Serenus, *i. transversim inspergere, sec. Barth. c. l. p. 117.*

TRANSVLTO, *f.* TRANSSVLTO, āre. [*ὑπεράλλομαι*] *Ex* Trans *et* Salio *compositum.* Plaut. Capt. 3, 4, 105 Tu transultas, ego miser vix asto prae formidine. *Alii legunt* Sussultas. , Liu. 23, 29 Nec omnes Numidae in dextro locati cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos inter acerrimam saepe pugnam in recentem equum ex fesso armatis transsultare mos erat.

TRANSVMO, *f.* TRANSSVMO, sumsi, sumtum, ĕre. [*μεταλαμβάνω*] *Ex alio sumere.* Stat. Theb. 3, 292

Lacrimas non pertulit vltra
Bellipotens : hastam laeua transumit, et alto
(Haud mora) dissiluit curru, *etc. h. e. Mars hastam, quam dextra manu gestabat, transfert in sinistram. Vnde quae ex primis tabulis transcripta sunt, sollemnitate iuris adhibita, dicuntur* Transumta. *Et actus ipse* Transumtio.

TRANSVMTIO, ōnis. f. [*μετάληψις*] *Tropus est apud Rhetores, quam Graeci μετάληψιν vocant.* Quinctil. 8, 6, 37 Quae ex alio in aliud velut viam praestat : tropus et rarissimus, et maxime improprius, Graecis tamen frequentior *etc. est enim locus obscurior, quam qui hic recte tractari possit. Vide, si tanti est, a nobis obseruata. Exemplum clarius praebet ipse* Quinctil. 6, 3, 52 Fabius Maximus, incusans Augusti *congiariorum*, quae amicis dabantur, exiguitatem, *heminaria* esse dixit. Cic. de Orat. 2, 65 Translationem *appellat, et similliman exemplum ponit* Scipio ille maior Corinthiis statuam pollicentibus eo loco, vbi aliorum essent Imperatorum, *turmales* dixit displicere. *Quae est inter* turmales *et* equestres statuas *ratio, ea inter* heminarium *et* congiarium. Hemina *sextarii dimidium*, uncia congii. *Alia est* Transsumtio, *quae crimen transfert,* Translatio *communnus dicta. V. g. Demosthenes, Quum bellum Phocense conflatum esset, et non per me, nondum enim ego ad Remp. accesseram.* Cic. . . . . Aerarium Refertum Tribuniciis legibus, exhaustum a quibus sit, ipsi sciunt.

TRANSVMTĪVVS, a, um. Adi. Quinctil. 3, 6, 45. *Vid. supra* TRANSPOSITIVVS.

TRANSVO, *f.* TRANSSVO, ui, ūtum, ĕre. [*διαῤῥάπτω*] *Acu vel simili re trajicere.* Columel. 6, 5, 4 Media pars descripti orbiculi eadem fabula transuitur : et facto foramine praedicta radicula inseritur. *Apud* Cels. 7, 7, 8 *de pilis palpebrarum*, Deinde si plures pili sunt, necesse est longum tormentum quum totics acus transsuet, magnam inflammationem moueat. *Conf. supra* TRANSVTHO. Transsuta verubus exta Ouid. Fast. 2, 363. *Vid.* Sen. Phoeniss. v. 254 Transsuit ferro pedes, *de Oedipo.*

TRANSVŌLO, āre. [*ὑπερίπταμαι*] Plin. 10, 29 Perdices non transuolant Bocotiae fines in Attica. *Item* 9, 8 *de delphinis.* Tantaque vi exsiliunt, vt plerumque vela nauium transuolent. Lucret. 4, 563 Et conturbari vocem dum transuolat auras. Hor. Serm. 1, 2, 108. Liu. 3, 63 Eques inter ordines peditum tectus, se ad equos recipit : transuolat inde in partem alteram suis victoriae nuntius. Alpes transuolare Asin. ad Cic. Fam 10, 31. Transuolans animum cogitatio Plin. 7, 12. Transuolare, *pro Transfugere possint* Plaut. in Epid. 1, 1, 32 Mulciber credo arma fecit, quae in bello habuit Strathippocles, transuolauerunt ad hostes.

TRANSVOLITO, āre. Frequent. Lucret. 1, 355 Inter sepia meant voces, et clausa domorum Transuolitant.

TRAVOLO, āre. *Vt* Transuolare. Varro de L. L. 4, 25 Trua, quod trauolat ea aqua. Lucret. 4, 603 Species quod trauolat omnis. *al.* Traniear.

TRANSVOLVO, ĕre. Donec rotata annalium transuoluerentur millia Prudent. Hymn. in Natal. Dom. v. 29.

TRANSVORO, āre. Fauces, quibus cibos transuoret Arnob. 7 p. 249. *Conf.* Idem 1 *extr.* Suasi vxori meae, cuius, vt isti aiunt, iam vniuersas opes transuoraram Apul. Apol. p. 333. *Vt* Transbibere, Transglutire.

TRAPIS, ētis. m. [*τράπης*] *vel* TRAPĒTVM, i. n. *vel* TRAPĒTVS, i. m. *vel* TRAPĒTA, ae. f. Mola olitoria, *vt ait* Seruius. A *τρέπω*, voluo, seu verto. Cato de R. R. c. 18 Trapetibus locum dextra et sinistra. Virg. Georg. 2, 519 Venit hiems, tercyonia bacca trapetis. Oleo autem conficiendo molae sunt quam trapetum ; trapetum, quam canalis et solea Colu 50, 6. *Add.* Arnob. 2 p. 59. Trapetus emtus est in numis quadringentis Cato de R. R. c. 22. Idem c. 12 quinque. *Conf.* c. 135. Trapeta funibus suspensa, *ap* anum in l. Sed addes §. 2 D. Locati et conducti, *intelliguntu oliuariae non volubiles nec trusatiles, sed quae in altum tolluntu frangendam oleam demittebantur, eoque funibus opus erat ad eam dendam.* Caeterum de Trapeto *sunt plusculae a viris doctis* ptores Rei rusticae *disputata. Quae mihi veriora viderentur editione Litt.* p. 1094, *quae huc etiam transferre non piget.* L. L. 4, 31 p. 34, 5 Trapetes, *inquit*, molae oleariae vocantur. *petes a terendo*, nisi Graecum. *Esse Graecum, iam ostendit Sc Odyss.* H, 104 *ἐτέρας δ' ἄρα δὲ τρυγόωσιν, Ἄλλοι δὲ τραπέσσι.* ' *habet Hesychius. Vnde apparet, vocem* trapetus, trapetum, t trapetes *(tot modis enim dicitur) generatim notare machinam c vel exprimendis siue uuis, siue, vt apud nostros, credo, semper, ole pertinet etiam* Varr. 1, 55, 5 *ex lectione primarum editionum, cum discessissent reliquae, Scaliger eam reuocandam coniuit*, De ad trapetas, quae res molae oleariae, e duro et aspero lapide. *pide fuisse orbes, lapidibusque adeo molaribus, quos nostra aetas non dissimiles, apparet praesertim ex* Caton. 135, 6. *Hic* orbis f *postea* meta. *Orbi subiectum fuisse* mortarium, *lapidem alium, tum excauatum, cum labro siue margine, qui* catillus *deinde d ad quod ita accommodandus erat orbis, vt neque fundum eius fu neque labra tereret, constat ex* Caton. 22, 1 et 2. *Ad eam rem, nimirum orbi, columella in medio erat mortario fixa, quae sustine situm sibi orbem, non proxime illa quidem, sed intercedente* cupa. *autem et* milliarium Catonis c. 20. *it.* 21 *et* 22. *vnum idemqu go, eaxidem nimirum, intra quam continetur* columella, *cui imp instar fuit. Hoc miliarium, haec cupa deinde et transiuit o sustinat, ita vt stante firmiter columella, orbis, miliarii siue illi impositus, deinde iunium, et trochlearum beneficio circum Altitudo et latitudo temperabatur* orbiculis *ligneis vel* armillis *Tantum intelligere me puto ; superesse quaedam in illa trapeti* one c. 20. 21 et 22. *mihi plane ἄδηλα, non nego. Interim si e tur ista cum iis, quae ad ipsum Catonem notata sunt, non multi esse puto. Vid. etiam ad Col. 12, 50, 7.*

TRAPEZA, ae. f. [*τράπεζα*] *Graecis mensa est. Hinc*

TRAPEZĪTA, ae. m. [*τραπεζίτης*] *Mensarius v. v* Capt. 1, 2, 90 Subducam ratiunculam quantillum argenti m trapezitam fiet. *Add.* Id. Pseud. 2, 4, 67. Sidon. Ep. 5,

TRAPEZOPHŌRON, i. n. *vel* TRAPEZOPHŌRVM *Quasi tu gestatorem mensae dicas. Statua vel signum mensam Hoc est vt simplicissimum, ita, puto, verissimum. Qui vult videri disputationes, adeat* Polluc. 10, 69. *Talis* Chiron *ille apud* Cic 23 Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat, habebi ven. Sat. 3, 203

Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex,
Ornamentum abaci, nec non et paruulus infra
Cantharus, et recubans sub eodem marmore Chiro Trapezophoron, Paull. in l. 3 §. 1 D. de suppell. legat. Su legata haec continentur, mensae, trapezophora, delphici fellia, *etc.*

TRAPESVS, untis. f. [*Τραπεζᾶς*] *Cappadociae ciuitas li* vasto monte clausa, *vt auctor est* Plin. 6, 4. Tacitus in Hi *vocat* Vetustam Asiae ciuitatem a Graecis in extremo H orae conditam.

TRASENNA, *vid.* TRANSENNA.

TRASIMENVS, TRASVMENVS, *vel* TRASYMĒNVS, *f.* THRASVMENVS, *(fluctuat enim vehementer in nis et Graecis scriptio.* [*Τρασύμενος*] *Lacus in agro Vid.* Plin. 2, 83. Ibid. c. 107 Reperitur apud auctores, T num lacum arsisse totum. *Nobilitatus praesertim clade Roma secundo Punico, de qua vid.* Liu. 22, 4. Flor. 2, 6, 13. V 1, 6, 6 *etc.* Cic. pro Rosc. Amer. 89 Multos caesos non symenum lacum, sed ad Seruilium vidimus. *Add.* de Clar. *In primis* Silius *spr. vbi etiam fabulam de nomine narrat*, v. 7 C da, Faunigenae regnata antiquitus Anno, Nunc voluente die meni *(sic Drakenb.)* nomina seruant.

TRASYMĒNVS, a, um. Adi. [*Τρασυμήνιος*] Ouid. Fa Sunt tibi Flaminius Trasymenaque litora testes. Busta mena Sil. 11, 347. Vada Thrasymena Idem 11, 172.

TRASYMENĪCVS, a, um. Adi. Sidon. Carm. 9, 248 nica strages

TRAVIO, āre. [*διαπεράομαι*] *Transire.* Lucret. 4, 603 sunt vitri species quae trauiat omnis. *Nonnulli leg.* Trameat. volat. Idem 6, 348

Incolumisque venit per res, atque integra transit
Multa : foraminibus liquidis quia trauiat ignis,
Multaque perfringit. Trauiare, *quasi* Trans *situ corpora sibi viam facere.*

TRAVOLO, *vid.* TRANSVOLO.

TRAVLVS, i. m. [*τραυλὸς*] *Graecum vocabulum significa bum, aut eum, qui cum difficultate loquitur.* Lucret. 4, 1157 atque immanis *κατάπλησις*, plenaque honoris ; Balba loqui no *τραυλίζει*, muta pudens est. *τραυλίζω Graecis, Balbutio nis. Hinc*

TAVLISMVS, *Balbutientis vitium.*

T R E

TRE *pro* TRES, *vid. in* TREPONDO.

TREBATIVS, *vel* TREBATIVS, [*Τρεβάτιος*] Tel *risconsultus, Ciceronis familiaris, vt perspicere licet ex familiaril stolis, libro praefertim 7. Vid.* Hor. Serm. 2, 1, 4 Similesque rum Mille die versus deduci posse. Trebati, Quid faciam p be. *Deliberat cum ICto.*

TREBAX, ācis. Adi. *Petulcax.* Sidon. Epist. 1 *vit.* Trebac senex. *Vid. Sirmond. et Wower. in h. l. Dicunt* Trebax *id quod pertinax, et inde formatum volunt nomen* Trebaciorum, *quod dum haec per elementum tertium rectius scribitur.*

TREBACITER. Adu. Sidon. Epist. 9, 11 Malui factum simpliciter, quam trebaciter diffiteri.

TREBELLIVS, i. m. *Nomen apud Romanos frequent.*

s Tacit. Ann. 16, 41. Trebellius Maximus Idem ibid. 16, 3.
rellius Pollio, *Historicus, cuius exstant Vitae quaedam Imperatorum*
TREBELLIANVM Senatusconsultum *a* Trebellio Maximo
Os*dictum*, de fideicommissariis hereditatibus. *Vid.* Ulp. tit. 25, 14, 4.
st itulus Digestorum (36, 1) ad SCtum Trebellianum.
TEBELLICA vina Plin. 14, 6 f. 10, 9 in Campania ad quartum
Napoli lapidem *forte nomen debent* M. Trebellio Colum. 3, 1, 2.
TEBIA, ae. [Τρεβία] *Subalpinae regionis fluuius, iuxta Der-*
ma ciuitatem (auctor Strabo l. 5) clade Romanorum ab Annibale ac-
ptinsignis. Lucan. 2, 46 O miserae sortis, quod non in Punica
ati empora Cannarum fumus, Trebiaeque, iuuentus.
TEBIATES, *Vmbriae populi in quarta regione Italiae, quorum*
mit Plin. 2, 14. *An Idem et* TREBIANI *dicuntur?* Suet.
Iber. c. 31 Iterum eo censente, vt Trebianis legatam in opus noui
cai pecuniam ad munitionem viae transferre concederetur, obtinere
pr otuit.
TEBLA, ae. f. *Instrumentum rusticum; quasi* Tribla *a* tribula.
tole R. R. c. 135 Treblae *emi possunt* Albae. *Sed urbis nomen pu-*
Sabschoettg. de qua in TREBVLA.
TEBONIVS, i. m. [Τερεβώνιος] *Cum Bruto et Cassio coniurauit*
uit Caesarem, fraude Dolabellae interfectus crudelissime, vt nar-
t icero in Philipp. 11, 1. *Conf.* Vell. 2, 69, 1. *et* Hor.
rm 1, 4, 114.
TEBVLA, ae. f. [Τρίβυλα] *Oppidum haud longe ab Vrbe, vt*
id Plin. 3, 5. *Et olim Trebulanis ciuitas data fuit. Hinc* Casei
re bulani *dicti sunt, de quibus* Martial. 13, 33. *Prope* Trebulanos
ut a'ii *populi, nomine* TREBANI, *auctore* Plin. 3, 12.
TEBVLANVS, a, um. Adi. Caseos *iam vidimus.* Plin. 14, 6
m Trebulana.
TEGENI, ae, a. Pl. [τριακόσιοι] *Tercentum vel Trecenti,*
Tr ginae. Liu. 31, 16 Attalus trecenos tantum milites in praesi-
fu Rhodii quadriremem vnam ex classe, quum ad Tenedum staret,
nt. *Alii legunt* Trecentos, *et ipse cum Gronouio Drakenb. Ala-*
b facit. Idem 8, 8 Scribebantur autem quatuor fere legio-
ni nis millibus peditum equitibus in singulas legiones trecenis.
d. Idem 7, 25. Varro R. R. 2, 8, 3. Hor. Od. 2, 14, 4
cenis ae quadrigenis millibus admissarii aliquot venierunt.
TECENTI, ae, a. [τριακόσιοι] *CCC. Adiectiuum Plurale, pro*
tum. Cic. de Finib. 2, 97 c. 30 Trecentosque eos, quos
ut Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa
ppo posuit hostibus. Plaut. Pers. 2, 3, 6 Trecentis versibus
puritias loqui nemo potest. Catenae trecentae cohibent
am Hor. Carm. 2, 4, 79. *Add.* Martial. 12, 71.
TECENI, ae, a. *Idem quod* Treceni. Columel. 5, 2.
m. 18, 2 *et* 20, 4.
TECENTESIMVS, a, um. Adi. Valer. Max. 8, 13 ext. 6 An-
centesimus. *Add.* Eutrop. 2, 1.
TECENARIVS, a, um. Adi. Inscript. apud Fabrett. p. 634
[SIENA. A. NVMISIENO. GALLO. TRECENA-
Vid Reinesi. ad Inscript. 39 Classi. 8.
CENTIES. Adu. [τριακοσιάκις] Catull. 27 (30) 15 Du-
comestet aut trecentics. *Intell.* Centena millia Sestertiûm.
artial. 3, 22.
TECHEDIPNVM, i. n. [τρεχίδειπνον] Iumen. Sat. 3, 68 Ru-
ille tuus fumit trechedipna Quirine. *Si etymologiam spectes,*
edipna erunt vestimenta, quibus ad coenam curritur: rem Grae-
lan camique mollitrei cuiusdam et elegantiae vrbanae habitam, *ostendit*
insi.m Poëtae, et ipsa oppositio. Nec scio an plus expedierint Turn.
lue 3, 17. *Rutgers. V. L. 6, 13. Voss. Etymol. p. 529. Ter-*
r. Re vestiar. 2, 1, 11. *aut vere docti ad locum.* Trechedipni,
qui lutarchum in Symposiacis 6, 18 *appellantur, Qui licet appetentes*
amantes alienas coenas, in mora tamen erant caeteris conuiuis, tardius
cedentes: vt per contrarium Trechedipni *videantur dicti.*
TREDECIM. n. Indecl. XIII. Liu. 36, 25 Tredecim captis na-
ibus *Add.* Idem 37, 22 Cum tredecim millibus peditum
Idem 6 *pr.*
TREDECIES. Adu. [τρισκαιδεκάκις] *Pro Ter et decies.* Cic.
Verr 1, 181 c. 80 *pr.* Tu ex pecunia publica HS tredecies scribam tu-
m p missi tuo quum abstulisse fateare, aliquam tibi vllam defensio-
m tas esse?
TRES, in Accusatiuo Plurali pro Tres, *vid.* TRIS.
TREMERVNDVS, *vid. infra* TRIMO.
TREMISSIS, is. m. *Vocabulum pro Triente ad exemplum* Semissis
sumit mediae Latinitatis auctores. Minus quidem vno tremisse
Cod. 1. 38 l. 16. Lamprid. Alex. Seuer. c. 39 Tunc etiam quum
te am partem auri vectigal decidisset, tremisses formati sunt. *Vid.*
Gruterus in SEMISSIS. Isidor. 16, 15 Solidi tertiam partem di-
cu tremissem, eo quod solidum faciat ter missus. *Satis abjurde.*
Salmas. ad Plin. de Pec. Vet. p. 436. Trientem *appellat*, Trebell. Claud.
Hippeos nostri vultus annuos centum quinquaginta, et in strenis
mad ginta septem, et trientes centum sexaginta. Idem in Au-
relianos centum quinquaginta, trientes Salonianos trecentos.
Salmas. de Usur. Trapezit. c. 1 et 2. Id. Hellenist. Antiq. Roman. 4, 3, 8. Salmas. de Mod. Vsur. c. 1 et 8.
Spartian. Lamprid. l. c. *Gron. de Pec. Vet. p. 436.*
TREMO, ui, ĕre. [τρέω, τρομέω, ταρβέω] *Commoueri, seu agita-*
ri significat non tam magno motu quam celeriore, repetito, vt in chordis,
lamnis metallicis, in corporibus animalium a frigore vel subita commo-
tione effectis, videmus. Plaut. Asin. 2, 2, 23 Non placet, pro mon-
tro templo est, quando qui sudat, tremit. Ter. Eun. 1, 2, 4
Dor Parmeno tremo, horreoque, postquam adspexi hanc. Cic.
Orat. 2, 285 Huius generis est plenus Naeuius: et iocus est fami-
liaris Sapiens si algebis, tremes. Idem Qu. Fratr. 1, 1, 4 Quid si
ubi illum aliquod magnum et periculosum administranti prorogatum
imperium viderem, tremerem animo. Virg. Georg. 3, 84 *de equo*
amore: Stare loco nescit, micat auribus, et tremit artus: *Accusatiuus*
Plurales, secundum artus. Calamo tremente Martial. 4, 30.
Dolore et genibus tremit Hor. Carm. 1, 23, 8. Frondes tremuerunt
omnes Ouid. de Nuce 175. Genua ei tremunt Sen. Ep. 11. Irae
tremere Sil. 7, 581. Motibus insolitis tremuerunt Alpes Virg.
Georg. 1, 475. Ossa tremere pauore Hor. Serm. 2, 7, 57. *Synecdo-*
che Seruiliter tremere Quinctil. 1, 11. Toto pectore
tremere Cic. Tusc. 4, 49 c. 22. Tellus tremuit longo cum mur-
mure Ouid. Fast. 4, 267. *Accusatiuum habet non suum proprie, sed*
intellige Praepositionis Propter. Quo fortuna altius Euexit ac leua-
rit humanas opes, Hoc se magis supprimere felicem decet, Varios-
que Casus tremere Sen. Troad. v. 259. Liu. 22, ... In ea ci-
uitate in qua Magistrûm equitum virgas ac fecures Dictatoris tremere
atque horrere soliti sunt. Te Stygii tremuere lacus Virg. Aen. 8,
295. Idem ibid. 2, 199 Hic aliud maius miseris, multoque tre-
mendum Obiicitur magis.

TREMENS, entis. Partic. [τρέων] Virg. Aen. 5, 431 Sed tarda
trementi Genua labant. Neque iratos tremens regum Apices, ne-
que militum Arma Hor. Od. 3, 21, 19. Horrens et tremens Cic.
in Pison. 99. Timidus et tremens Idem in Pison. 74. Bos
tremens procumbit humi Virg. Aen. 5, 481. Frusta animalis tre-
mentia, *h. e. Adhuc palpitantia* Virg. Aen. 2, 216. Genae trem-
tes Virg. Aen. 4, 643. Hasta tremens Idem ibid. 2, 175. Lin-
gua tremente dictum Ouid. ex Pont. 4, 10, 84. *al.* Querente. Ore
tremente loqui Idem ex Pont. 3, 1, 154. Trementi questus Ore
Hor. Epod. 5, 11. Oscula trementia Lucan. 2, 114. Tela tre-
mentia Ouid. Met. 12, 99. Cic. Qu. Frat. 3, 2 Homo vndique
actus et quum a me maxime vulneraretur, non tulit, et me trementi
Voce exulem appellauit.

TREMENDVS, a, um. [τρομητέος] *Propter quod quis tremere*
debet. Alpes Hor. Od. 4, 14, 12. Visuque adituque tremen-
dus Stat. Theb 10, 158. Nefas tremendum Valer. Argon. 2, 209.
Regem tremendum adiit, *Plutonem* Virg. Georg. 4, 469. Tumul-
tu tremendo ruens Iuppiter Hor. Carm. 1, 16, 11.

TREMEFACTVS, a, um. Adi. *Tremens.* Martial. 9, 94. Cic.
pro Domo 134 c. 52 Aut si dixit aliquid verbis haesitantibus, postem-
que tremebunda manu tetigit, certe nihil rite, nihil caste, nihil more, in-
stitutoque perfecit. Stat tremebundus Sil. 10, 243. Humus
tremebunda nutat Valer. Argon. 6, 168. *Add.* Idem 4. 180.
Membra tremebunda Ouid. Met. 4, 133. Vox tremebunda Auctor ad
Herenn. 3, 25. *Add.* Catull. 64, 11. *Compar.* Columel. 10,
396 Candidus effoetae tremebundior vbere porcae. *Caseum laudat.*

TREMISCO, ĕre. [τρομάσσαι] *Tremore concuti: interdum et-*
iam Timere. Virg. Aen 3, 648 Sonitumque pedum, vocemque tremisco.
Motu tremiscere Ouid Met. 7, 205. Tonitru tremiscunt arduae ter-
rarum Virg. Aen. 5, 694. Ad omnem strepitum tremiscens Ouid.
Met. 14, 214.

TREMEFĂCIO, fēci, factum, ĕre. [τινάσσω] *Tremorem incu-*
tere. Cic. de Diuin. 1, 18 c. 11 Aut quum se grauido tremefecit corpore
tellus. *ex Poëta.* Tremefacere aliquem Virg. Aen. 6, 803. Fo-
lia tremefacta noto Propert. 2, 9, 33. Libertas tremefacta, *Concussa.*
Cic. Off. 2, 24 c. 7 Quamuis enim demersae sint leges alicuius opibus, quam-
vis tremefacta libertas, emergunt tamen haec aliquando aut iudiciis
tacitis, aut occultis de honore suffragiis. Legitur et Timefacta. Nu-
tu tremefecit Olympum Virg. Aen. 9, 106. Pectora tremefacta Virg.
Aen. 2, 228. Polus tremefactus nutu Ouid. Fast. 2, 489. Quies
tremefacta Stat. Achil. 1, 247. Tellus tremefacta Virg. Aen. 10,
102. Visu tremefactus abibat Virg. Aen. 2, 382.

TREMIPEDVS, a, um. Adi. Varro *apud* Non. 6, 65 Anates tre-
mipedas. *forte* Remipedae.

TREMOR, ōris. m. [τρόμος, τάρβος, παλμὸς, τάρβη] *Ipsa commo-*
tio. Virg. Georg. 2, 479 Vnde tremor terris, qua vi maria alta tu-
mescant Obiicibus ruptis. Cic. pro Flacc. 10 c. 4 Tamen id
quod dixit, quanto cum pudore, quo tremore et pallore dixit? Al-
bus tremor pallere faciens Pers. Sat. 3, 100. Gelidus tremor per
ossa cucurrit Virg. Aen. 2, 121. Horridus tremor quassat artus
Senec. Troad. 3. Occultus tremor subitae pestis Sil. 17, 556.
Subitus tremor Ouid. Met. 3, 40. Vagus errat per artus tremor Se-
nec. Here. Oet. f. 6, 1. Concuti tremoribus orbis Ouid. Met. 15,
271. *Add.* Sen. Qu. N. 6, 21. Terrorem tremor et dentium
crepitus Consequitur Cic. Tusc. 4 c. 8. Incidit tremor manibus
Hor. Epist. 1, 17, 23. Inuasit me tremor Ouid. Met. 14, 210.
Pertentat corpora tremor Virg. Georg. 3, 250. Praepedit ossa tre-
mor Ouid. Epist. 13, 18. Tremor stellarum, *pro Splendore, quod*
lumen earum sit quodammodo tremulum. Lucret. 5, 587 Dum tremor est
clarus, dum cernitur ardor earum. *Vid. mox* TREMVLVS, COME-
TA, FLAMMA.

TREMVLVS, a, um. Adi. [περίτρομος, ἔντρομος] *Quod valde*
tremit. Senex apud Ter. Eun. 2, 3, 44 Incurvus, tremulus, labiis de-
missis. Plin. 20, 9 Ideo paralyticis et tremulis dari iubet. *Add.*
Idem 32, 3. Petron. c. 130 *et* 134. Artus tremuli Lucret. 2, 7.
Arundo tremula Ouid. de Arte Am. 3, 77. Cantus tremulus Hor.
Carm. 4, 13, 5. Cic. de Diuin. 1, 18 c. 11 Vidisti, et claro tremulos
ardore Cometas. *ex Poëta.* Dextra tremula Ouid. Fast. 5, 511.
Equi Nemeaeus Cyneg. v. 257. Cic. de Nat. Deor. 2, 110 c. 43 Pe-
dibusque tenetur Magnus leo tremulam quatiens e corpore Flammam.
Fletus tremuli Propert. 1, 5, 15. Cic. in Arat. 68 Tum fixum
tremulo quatietur Frigore corpus. Fulgore tremulo micantes
oculi Ouid. de Arte Am. 2, 721. Gradu tremulo venit aegra sene-
ctus Ouid. Met. 14, 143. Cic. de Diuin. 1, 14 Haud modicos tremulo
fundens e Gutture cantus. Horrore tremulo moueri Ouid. Met.
9, 315. Iaculum tremulum Idem Epist. 2, 43. Ignes tremuli
Lucret. 4, 406. Lumen tremulum Virg. Aen. 7, 9. Manus
tremula Martial. 12, 75. Mare fit tremulum, tenui quum stringi-
tur aura Ouid. Epist. 11, 75. Passu tremulo venit hiems horrida
Idem Met. 15, 212. Risus tremulus, *Totum corpus concutiens* Lu-
cret. 1, 918. Vlulatus tremuli Stat. Silu. 5, 5, 71. Vox tremula
Claud. in Eutrop. 1, 263. Lucret. 2, 367.

TREMVLE. Adu. Plumulae tenellae ac delicatae, tremule resul-
tantes, inquiete lasciuiunt Apul. Met. 5 p. 168.

TREPIDVS, a, um. Adi. [τρεπτὸς, τροπόβολος] *Pauidus, metuens,*
timens. Festus, Trepit, vertit: vnde Trepido, Trepidatio: quia
turbatione mens vertitur. *Interdum tamen non tam ad effectum respi-*
citur, quam ad celeritatem mouendi se, siue illa a metu profecta sit, siue
a causa alia. Liu. 2, 24 At vero Curia moesta ac trepida ancipiti
metu. Trepida res, *Dubia, et ob hoc timorem inducens.* Liu. 1, 27
Tullius in re trepida duodecim vouit Salios, fanaque Pallori, et Pauo-
ri. Hor. Carm. 3, 2, 5. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 7, 1. Trepidi
rerum suarum, *Incerti* Virg. Aen. 12, 589. Seruius: Nescientes quid
agant, ignari auxilii. Liu. 36, 31 Messenii sine responso di-
missis legatis, mouerant bellum: trepidique rerum suarum, *etc.*
Virg. Aen. 12, 583 Exoritur trepidos inter discordia ciues.
Admirationis et metus *(causa)* trepidus Tacit. Ann. 6, 21. Spe
trepidus Lucan. 7, 297. Formidine trepidus Virg. Aen. 9, 756.
Trepidus, *interdum est Festinus: quod qui timent, festinant.* Virg.
Aen. 3, 616

Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt,
Immemores socii vasto Cyclopis in antro
Deseruere.

Seruius; Trepidi, festini: vt per timorem, non per odium relictus fuisse videatur. Idem Georg. 4, 73. *et* Aen. 3, 316. *et* 4, 642. Acies trepidae, *vid.* ACIES. Carina trepida Lucan. 8, 662. *non tam propter timorem illorum, qui insidebant, quam propter celeritatem.* Certamen trepidum *acre, satagens* Hor. Epist. 1, 19, 48. Cursus trepidus Virg. Aen. 4, 672. Equi trepidi Ouid. Epist. 16, 206. Fuga trepida Idem Trist. 1, 10, 10. Literae Curt. 7, 1, 36. *i. plenae terroris.* Manus trepida Virg. Aen. 12, 901. Mentes trepidae Lucan. 1, 518. Metus trepidus Idem Trist. 3, 1, 54. Noctes trepidae Stat. Theb. 9, 622. Nubes trepidae Idem Theb. 12, 529. Os trepidum Ouid. Met. 5, 234. *al.* Timidum. Rotae trepidae Valer. Argon. 3, 52. Terror trepidus Lucret. 5, 41. Tumultus trepidus Virg. Aen. 8, 5. Vrbs trepida Lucan. 3, 373. Vultus trepidi Ouid. ad Liu. 275.

TREPIDE. Adu. [*ἐντρόμως*] *Celeriter, per timorem.* Liu. 22, 31 Nam et statiua trepide deserta fuerunt.

TREPIDVLVS, a, um. Dimin. [*ὑπότρομος*] Gell. 2, 29 Pulli trepiduli circumstrepere. Plaut. Perf. 4, 2, 3 Trepidula vt graphice decet.

TREPIDO, āre. [*σπαίρω*] *Metu concuti, timere, vel quacunque de causa celeriter mouere, satagere.* Ter. Eun. 5, 6, 8 Quid est quod trepidas? satisne saluae? dic mihi. Cic. de Orat. 3, 166 c. 42 At Romanus homo, tamen, etsi res bene gesta est, Corde suo trepidat. Trepidare et concursare Caes. Bell. Gall. 5, 33. Ter. Hec. 3, 3, 35 Trepidari sentio, cursari sursum prorsum. Laetitiâ trepidare Arnob. 7 p. 213. *conf. hic Herald.* Metu trepidare Virg. Aen. 6, 491. In dubiis trepidare Periclis Lucret. 3, 1089. Mens trepidat metu Hor. Carm. 2, 19, 5. Pectus mihi trepidat. *i. Palpitat* Pers. Sat. 3, 88. Passim trepidatur in vrbe Sil. 17, 509. Vastis trepidatur in agris Sil. 4, 26. *conf.* Lucret. 3, 598. Trepidare, Festinare. *Vid.* Non. 1, 7. Virg. Aen. 4, 121 Dum trepidant alae, saltusque indagine cingunt. Purior in vicis aqua tendit rumpere plumbum, Quam quae per pronum trepidat cum murmure riuum Hor. Ep. 1, 10, 30. *conf. Burm. ad* Rutil. Itin. 1, 280. Hor. Carm. 2, 4, 23 Cuius octauum trepidauit aetas Claudere lustrum. *conf.* Id. Od. 3, 27, 17 *ibidemque* Vet. Schol. Gressus trepidant Sen. Hippol. f. 7. Apes trepidant Varr. R. R. 3, 16, 32. Liu. 27, 1 Trepidante tota ciuitate ad excipiendum Annibalem visendumque. *Vid. Gronou. ad. h. l.*

TREPIDANS, antis. Partic. [*σπαίρων*] *Vt,* Fuga trepidans Lucan. 3, 159. Trepidantes reliquerat Curt. 7, 11, 26. Alis trepida. tibus effugit Ouid. Met. 7, 382. Corda trepidantia bello Virg. Georg. 4, 69. Linguis trepidantibus vlulat. Catul. de Berecynth. 63, 29. *add.* ib. v. 44. Moenia trepidantia Sil. 1, 129. *add.* Liu. 23, 7. Hirt. B. Alex. c. 31. Tac. Hist. 3, 58, 5.

TREPIDANTER. Adu. [*δίκην σπαίροντος*] *Timide.* Suet. in Claud. Caes. c. 49 Quod vt sensit, trepidanter effatus, *etc.* Trepidanter et timide agere Caes. Bell. Ciuil. 1, 19. Omnia trepidantius timidiusque agere Id. Bell. Ciuil. 1, 19.

TREPIDATIO, ōnis. f. [*σπάρμα*] Cic. pro Deiot. 20 c. 7 Num quae trepidatio? num qui tumultus? Trepidatio conscientiae indicium est Curt. 7, 1, 9. *add.* Id. 4, 10, 25. Insana trepidatio Liu. 32. Facere trepidationem Idem 3, 3. Iniicere trepidationem Idem 2, 53. *add.* Sen. de Ira 3, 10. *et* Ep. 71. Tac. Hist. 2, 22, 4. *et* Ann. 15, 16, 3.

TREPIDIARII equi *apud* Veg. Mulom. 1, 36, 37 *sunt quasi* Tripediarii, *a* Tripedando *dicti. Nempe* TRIPEDO *non modo reddunt* Vet. Glossae *τριπεδίζω. Sed videtur hoc verbum etiam restituendum eid.* Vegetio 3, 47, 11 *vt* Trepidans *est subsiliens ad sudorem excutiendum. Certe apud* Veg. de Re mil. 2, 23 *pro eo quod habent libri* Insurgere trepidantes (*editur* tripudiantes) in clipeum, tripedantes *legi vult Salmas. ad* Capitolin. Maxim. 3 p. 9 *Hack. vbi multus est in hoc verbo, adeo vt ipsum* trepidare *a* tripedare *deriuet. Nam quod* tripudium *ex* tripedio *corruptum putat, minus etiam videtur falli. Sed* et Trepidans, 3, 47, 11 *idem videtur esse quod* Tripedans.

TREPONDO. [*τρίλιτρον*] Indecl. *quo vtitur v. g.* Scribon. 105. 271. *i. tres libras.* Quinctil. 1, 5, 15 Nam *dua* et *tre pondo* diuersorum generum sunt barbarismi. At *duapondo* et *trepondo* vsque ad nostram aetatem ab omnibus dictum est et recte dici Messala confirmat. *conf. Gron. de Pec. Vet. 1, 7 p. 36.*

TRES, *et* TRIA. Plur. num. [*τρεῖς*] *Numerale nomen.* Virg. Ecl. 8, 77 Necte tribus nodis ternos Amarylli colores. Tres conviuae Hor. Epist. 2, 2, 61. Digitis tribus Scribon. 78. Trium literarum homo, *i. Fur, quod tres in ea dictione tantum sint literae* Plaut. Aul. 2, 4, 46. Tria Millia Horat. Sat. 1, 5, 25. Tribus verbis, *i. Breuiter* Plaut. Mil. 4, 2, 28. Idem Trin. 4, 2, 121 Pax, te tribus verbis volo. *conf.* Cic. Fam. 9, 19.

TER *cum deriuatis,* TERTIVS, TERVNCIVS, *vid. f. l.*

TRESSIS, is. m. [*τριώβολος*] *Tripondium, numus aeneus pretii et ponderis* trium assium. Varr. de L. L. 8, 49 Tressis ex tribus aeris; quod sic pro assibus nonnunquam aes dicebant antiqui. *Itaque pro minuta pecunia vsurpabant, velut apud* Pers. Sat. 5, 76 Hic Dama est, non tressis Agaso. *Vid. Gronou. de Pecun. vet. 1, 8. et 3, 12. Hotman. Antiq. Roman. 4, 1, 13. Laudatur* Cic. Att. 5, 20 Mancipia vendunt Saturnalibus tressis. *Sed modo ex antiquis codicibus legitur* Tertiis.

TRESVIRI, ōrum. m. Pl. [*οἱ τρεῖς*] *idem qui* Triumuiri, *de quibus suo loco.* Tresuiri epulones Cic. de Orat. 3 c. 19. Pompon. l. 2 §. 30 ff. de Orig. Iur. *Sed sine addito cum dicuntur, fere intelliguntur* Capitales *illi s.* nocturni, *de quibus s. l.* Plaut. Amph. 1, 1, 8 Quid faciam nunc, si tresuiri me in carcerem compegerint? *add.* Id. Aul. 3, 2, 2. Tresuiri *etiam dicebantur. Hoc satis indicat* Ciceronis *iocus* Fam. 7, 13 *sub finem,* Tresuiros, *inquit,* vites censeo: audio capitales esse: mallem auro, argento, aere essent. Sed alias iocabimur. *Iocatur Cicero, quod vtitur verbo ICtorum* censeo: *deinde quod* Tresuiros *Galliae populos comparat cum* Tresuiris, *i.* tribus viris *vel* Triumuiris Capitalibus, *qui* caput *petant et ipsi: denique quod illis quasi e regione opponit,* Tres viros s. Triumuiros, *quos ita inscribebant,* A. A. A. F. F. *hoc est,* Auro, Argento, Aere, Flando, Feriundo, *vt in numis antiquis hodieque visitur: quod genus homini togato carius esse debet illis aliis.* Triumuiros *autem eosdem quoque* Tresuiros *solitos dici,* Liuius *testis esse potest* 40, 29 *pr.* Colonia Graviscae eo anno deducta est in agrum Etruscum de Tarquiniensibus quondam captum, quina iugera agri data. Tresuiri deduxerunt, C. Calpurnius Piso, P. Claudius Pulcher, C. Terentius Istер. *Sic legit Be alii.* Tresuiri *Gron. et Drakenb. ex MSS. quod parum ab illo ab*

TREVĔRI, *siue* TREVĪRI. [*Τρεῦροι*] *Galliae Belgicae populi, vetusti fame, nomenque retinentes.* Caes. Bell. Gall. 1, 37 gati ab Heduis et Treuiris veniebant. *Singulari numero vsus* can. 1, 441 Tu quoque laetatus conuerti praelia Treuir.

T R I

TRIAMBI. Festus Iambi vocabantur, qui singuli ex profec quebantur, Triambi, qui terni.

TRIANGVLVS, i. m. *et* TRIANGVLVM, i. n. [*τρ Figura tres angulos habens, quam Graeci τρίγωνον vocant.* Cic. Deor. 2, 125 c. 49 Grues quum loca calidiora petentes maria trans trianguli efficere formam. Idem de Diuin. 2, 89 Quum a eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius qui n aut in eam, quae coniunctum aliquid habeat, aut consentiens, gula illi et quadrata nominent. Triangula *etiam* Manil. 2, 28

TRIANGVLVS, a, um. Adi. Triangulus ager Colu Triangulus solis Radius Plin. 2, 16. Forma triangula Cels. 7, 2

TRIANGVLĀRIS, e. Adi. [*τριγώνιος*] *Quod trianguli refert: vt* Triangularis agri forma, *apud* Columel. 5, 2.

TRIARII, ōrum. m. Pl. [*ἐπίτακτοι*] *Genus militum, qu fuerunt olim, lucidissime explanat* Liu. 8, 8 Primum vexillum ducebat, veteranum militem spectatae virtutis: secundum minoris roboris aetate factisque: tertium accensos, minimae manum. Eo et in postremam aciem reiiciebantur. Hastati primi pugnam inibant. Si hastati profligare hostem non posse pressо eos retrocedentes, in interuallo ordinum principes reci Tum principum pugna erat, hastati sequebantur. Triarii xillis confidebant, sinistro crure porrecto, scuta innixa humer hastas subrecta cuspide in terra fixas, haud secus quam vallo sept rerent acies, tenentes. Si apud principes quoque haud satis esset pugnatum, a prima acie ad triarios sensim referebantur. *rem ad triarios redisse,* quum laboratur, prouerbio increbuit. consurgentes vbi in interualla ordinum suorum principes et recepissent, extemplo compressis ordinibus velut claudebant via quae continente agmine, iam nulla spe post relicta, in hostem bant. Id erat formidolosissimum hosti, quum velut victos inse vam repente aciem exsurgentem, auctam numero cernebant. Vegetius de Re militari 1, 20 *declarat* post omnes acies solere triarios, omni armorum genere instructos, qui genu posito bant: vt si primam aciem vinci contigisset, ab iis integrato pr victoria repararetur. Idem 3, 14 Sextus, *inquit,* ordo post firmissimis et tectatis, et omni genere armorum munitis, bella nebat, quos antiqui triarios appellabant. Hi vt requieti e acrius muaderent hostes, post vltimas acies sedere consueuer si quid in primis ordinibus accidisset, de horum viribus repa spes tota pendebat. Flauius Vopiscus Firmo 4 *indicat robu quemque militem in triarios allegi solitum, docens eum neruis mis fuisse, hoc argumento,* quod triarium quoque vinceret. de L. L. 4, 16 p. 24, 4 Pilani quoque Triarii dicti sunt, quod tertio ordine extremis subsidio deponebantur. Quod hi subs ab eo subsidium dictum, a quo Plautus, Agite nunc, subsidet quasi solent triarii. *Conf.* Sen. de Tranquill. Ann. c. 3. *Est etiam cognomen* Valeriorum. *V. g. ille, cuius meminit* Cic. Orat. 266 Me quidem admodum delectabat etiam Triarii in il plena literatae senectutis oratio, quanta feueritas in vultu, pondus in verbis, quam nihil non consideratum exibat ex ore. Brutus Torquati et Triarii mentione commotus *etc. De al* Att. 4, 15 Scaurum Triarius reum fecit.

TRIAS, adis. f. *Numerus ternarius.* Gell. 1, 20 Numerus qui Graece dicitur trias. Trias triplicata nouem numer Mart. Capella 2 p. 26. *add.* 7 p. 239.

TRIACONTAS, tadis. f. *Numerus tricenarius.* Tert Praescript. c. 49.

TRIBALLI, orum. m. [*Τριβαλλοί*] *Epiri populi,* Dardanis opp Moesiae gentibus, *vt scribit* Plin. 4, 1.

TRIBACCA. Margarita Petron. c. 55 *i. quae tribus baccis*

TRIBAS, adis. f. [*τριβάς*] *Mulier, quae in sexum sui nem exercet. τρίβω idem valet quod frico, tero.* Tribades *ita possent Latine* Fricatrices, *de quibus* Iuuen. Sat. 6, 310 Inque vic tant *etc. Hoc libidinis portentum describit* Martialis 1, 91 *quo bitur,* ad Bassam tribadem. *Id sceleris primo instituisse dicun biae mulieres. Vnde apud Aristophanem λεσβιάζειν et λεσβίζειν est. Talis fuit Sappho, vt ipsa fatetur: et propterea dicitur* Epist. 1, 19, 28 Mascula Sappho. Phaedr. 4, 14, 1 Rogauit a bades et molles mares, Quae ratio procreasset, *etc. conf.* Ma 6 *et* 7. Sen. Contro. 2 *in fine.* Cael. Aurel. Tard. 4, 9, 132.

TRIBOCI. m. Pl. *Populi Germaniae, nunc, vt volunt, Alsa Vid.* Plin. 4, 17. Tacit. de Germ. 28, 7.

TRIBON, onis. m. *vel* TRIBONIVM, i. n. *Plane est, τρίβων, τριβώνιον, Pallium tritum.* Auson. Epigr. 53, 1. *Vid.* de Re Vest. 2, 4, 14. *ir.* Fest. in Adtritum.

TRIBRĂCHVS, i. m. [*τρίβραχυς*] *Pes tribus Syllabis l constans. a τρεῖς, tres: et βραχύς, brevis, vt* Dominus. *Vid.* tianum, de octo pedibus trisyllabis.

TRIBVARIVS, *vid.* TRIBVS.

TRIBVLA, ae. f. *vel* TRIBVLVM, i. n. [*Ἁλιπτήριον*] *vehiculi, quo frumenta in area teruntur.* Tribulam et traham Colum. 2, 21, 4. *Sic* Virg. Georg. 1, 164 Tribulaque traheae iniquo pondere rastri. Varro de R. R. 1, 52, 1 E spicis in excuti grana: quod fit apud alios iumentis iunctis ac tribulo: tabula lapidibus aut ferro asperata, quo impolito auriga, aut p grandi trahitur iumentis iunctis, vt discutiat e spica grana. Colum. 12, 50, 7. Tribulum *fit a Praeterito* Triui, *vt a* Paui lum. *Hoc indicat prima producta. Vid. Schoettgenii Antiquitt. rae §.* 10 p. 22 sq.

TRIBVLARIVM, i. n. [*Ἁλιπτηριοφυλάκιον*] *Locus vbi t reconduntur, apud* Columellam *esse dicitur. Non puto.*

TRIBVO, āre. [*Ἁλίζω*] Tribula, *aut alio quouis instr comminuere.* Cato de R. R. 23 Si indideris defrutum, aut m aut resinam, dies viginti permiscето crebro, tribulatoque qu ¶ 2 Tribulare, *Torquere, et molestiis afficere; apud scriptore fastidios.* Tertull. adu. Gnost. c. 13 Qui in omnibus trib

in coangustemur. *Vid. Ol. Borrich. Cogit. p. 254. Andr. Serr. h. p. 231.*

TRIBVLĀTVS, a, um. Pallad. R. R. 1. tit. 43 Falciculae brevis ma tribulatae. *Sed vid. leg.* tribulariae, *ad tribulos excidendos factae.* t ebulata carne victrix castitas Confumat igne criminum Paullin. mul ad Cyther. v. 621.

TRIBVLATIO, ōnis. f. *Vox ecclesiastica pro Aerumnis vel do-* rc. Tertull. adu. Iud. c. 11 In die tribulationis. *add.* Vulg. Rom. 5. Lactant. 4, 19. Firmic. de Err. Prof. Relig. p. 48. Salvian. de ubern. Dei 3 p. 44.

TRIBVLIS, *vid.* TRIBVS.

TRIBVLVS, i. m. [τρίβολος] *Spinae Genus a semine triangulari figura: vel quod cuspidatum trifariam feriat.* Virg. Georg. 1, 153 Bicuspera filua, Lappaeque, tribulique. Ouid. Met. 5, 486 Illum tribulique fatigant Triticeas messes. Plin. 18, 27 Nam ilia et tribules et carduos, lappasque non magis quam rubos, inter ingenia morbos potius quam inter ipsius terrae pestem numeraverim. Plin. 2, 10. Colum. 7, 3. Veget. 2, 24. Tertull. de Cor. Mil. c. 14.

TRIBVLVM, *Machinulae ferreae. Vid.* MVREX.

TRIBVLOSVS, a, um. Adi. *Asper, spinosus.* Opus per hasta tribulosorum punctа tribulosum Sidon. Ep. 4, 3. Verum voratae tribulosae Id. 2, 2. Idem Epist. 1, 7 Dissimulatio tribulosissima.

TRIBVNAL, ālis. n. [βῆμα, δικαστήριον] *Locus excelsus, in quo sedet, qui ius* tribubus *redderet, a quibus*, tribunisque *adeo dictum* Cic. Q. Frat. 1, 1 Nullius inopiam ac solitudinem non modo populari accessu ac tribunali, sed ne domo quidem et cubiculo celusam. Tribunal *qua forma fuerit* Vitruvius *docet* 5, 1 *hoc* basilica Iulia *loquens, quam ipse architectatus erat: in basilicis enim ea reddebantur. Verba autem eius haec sunt*, Item tribunal est aede hemicycli schematis, minore curvatura formatum. Eius hemicycli in fronte est Interuallum pedum quadraginta sex: incurvatura pedum quindecim: uti eos, qui apud magistratus negotiantes in basilica ne impedirent. *Quibus verbis Vitruvius tribunalis formam illius non semicircularem fuisse, sed arcuatam. Non enim iusti ambitus plenique centri* hemicyclium *illud fuisse: sed modulatum, ut in fronte, id est (ut mathematici dicunt) in* pedes quadraginta pedes: introrsus vero, *id est in lineam perpendiculari, quae quasi sagitta est in arcu*, quindecim pedes *pateret. Si autem, plenumque hemicyclium fuisset: linea haec perpendicularis viginti pedum esset introrsus: quae media pars est diametri. Proscenium* vocant Vitruvius curvatura hemicyclio minore formata. *Hinc intelligantur* cornua tribunalis, *i. extremae partes illius hemicycli apud* Liu. 25, 2. *et* Tac. Ann. 1, 75. 1 Tiberius iudiciis adfidebat tribunalis, ne praetorem (*praesidentem in medio, sella, quae ibi erat*) curuli depelleret. Partem primorem *vocat* Sueton. Tib. 63. Superare furiosam vim vefani Tribuni plebis Idem pro Domo 55. Improbus Tribunus plebis Idem Acad. 4, 63. ¶ 5 Tribunal Rostra *apud* Plin. 16, 4 f. 3 Antea rostra nauium tribunal fixa fori decus erant. *His* rostris *hemicycli forma in numo Vespasiani apud Spanh. diss.* 10 p. 191. *Ordinarie e ligno compacta* tribunalia, *docent* Ascon. Pedian. in Argum. Milon. *et* Sueton. in Iul. 85 *vbi Clodii et Caesaris cremandi causa populus* cum subsellиis tribunal *confracta in ignem congerunt. Videntur porro haec tribunalia* Tribunis aliquot gradibus elevatis, *instar sortium procurrisse, quod* Cicero *declarare in Prouisione de Sipario Quirĕtiani, quae habetur Orat.* 10 m. 1. *Erat autem* tribunal *Consulum, Praetorum, Praefecti Proconsulum, et praesidum in prouinciis, vt et imperatoris in castris ad* cespiticium *fieri solebat.* Plin. in Paneg. 56 Decora facies castrensis: multa post tabernacula tribunal viridi cespite exstructum: nec tribunal tantum, sed piloruin tignorumque honore circumclatum. Aurelio tribunal Cic. Post redit. ad Quir. 13 Ego cum hominibus in tribunali Aurelio palam conferibi, *etc. Fuit autem hoc tribunal in foro apud* Gradus, *puto*, Aurelios, *de quibus* Cic. pro Cluent. c. 47 Castrense tribunal *suggestus editior ex cespite constructus, in quo sederet curuli positus Imperator aut ius diceret, aut exercitum allocuturus.* Tacit. Ann. 1, 18 Simul congerunt cespites, exstruunt tribunal, quo magis conspicua foret sedes. *Vid. Lipsi. ad* Tac. Ann. 1 p. 42. Tribunal Senec. de Benef. 1, 9. Subline tribunal Lutrop. 1, 311. Turpe tribunal Ouid. Amor. 1, 10, 40. Hor. 3, 8 Idque pro tribunali cum aliquid ageretur, et nonnullis iudiciis interesset, intelligi potuisse. Vos qui tribunal mecum assiditis pol. p. 336, 21 *alloquitur aduocatos suos.* Citare de tribunali. CITO. Cic. de Clar. Orat. 289 c. 84 Volo hoc oratore contingat, vt cum auditum sit cum esse dicturum, locus in subselliis occupetur, compleatur tribunal, *etc.* Praetor de sella ac tribunali pronuntiat Cic. Verr. 2, 94 c. 38. *Metaphor.* Apul. Flor. 3 p. 356, 20 Quo ergo supereat ad honoris mei tribunal et culmen, ad laudis meae fastigium? Tribunale legitur *apud* Tertull. adu. Marc. 4, 7.

TRIBVNATVS, *vid.* TRIBVNVS.

TRIBVNVS, i. m. [δήμαρχος, φύλαρχος] *a* Tribu: *dictus primo in tres partes diuisus erat Populus Romanus, et ex singulis, quae tribus singulis, singuli creabantur tribuni. Vel a* Tribubus: quia horum suffragio creabantur, *inquit* Pomponius de Origine iuris. Sed q. a, *vt* Vegetius *ait* 2, 7, tribuebant iura militibus. *Verum hic prius est, quam vero similis derivatio. Nobis illud observandum hic nomen hoc pluribus magistratibus tributum fuisse. Antiquissima* articul Tribuni Celerum: Pomponius l. 2 §. 19 D. de Or. iur. Isdem temporibus (initio ciuitatis huius) et Tribunum Celerum fuisse scripta. Is autem erat, qui equitibus praerat, et veluti secundum Romulum a regibus obtinebat: quo in numero fuit Iunius Brutus, a quo tribuni reges eiiciendi. Liu. 1, 59 Praeco ad tribunum Celerum, in quo tum magistratu forte Brutus erat, postmodum euocauit. Pomponius l. c. §. 19 *cum Magistris equitum comparat.* ¶ 2 *Proxime ab his* Tribunos militum. Varro de L. L. 5, 81 p. 22, 20 Tribuni militum, quod ex tribus tribubus Raumium, Lucerum, Tatiensium, olim ab his exercitum tribebantur. *Hinc origo. Post constituta rep.* tribuni *licet plures esse in una legione, alteris tamen legioni toti praerant, vt possis* tribunos *fasces, qui Legionem Romanam ducerent.* Hor. Sat. 1, 5, 48 Quod mihi pareret Legio Romana tribuno. *In horum numero et officii variatione: de quo vid. Lips. de Mil. Rom. 1, 2. Horum Tribunorum alii* Rufuli, *alii Comitiis creati fuere* comitiati, *vid.* RVFVLVS. Tribuni *certe* IV primorum *habuerunt ius* lati clavi, *i. dignitatem senatoriam* Cic. pro Cluent. c. 54 *Senatorii ordinis homines ita enumerantur lege veteri*, Qui tribunus militum legionibus quatuor primis, item praefectus *etc. vid.* LATICLAVIVS, a, um. *Alios equestrem tantum dignitatem habuisse tradunt tribunatus: Vid.* Martial. 3, 95. *Vnde cupiebant multi tribunatum modo ad hoc ipsum, vt honoratiores essent. Vid.* Semestre aurum. *Add. Graeu. ad* Sueton. Othon. 10. *et* Domit. 10 *vbi ostendit, ea aetate* Laticlauios tribunos *fuisse ex equestri aut Senatorio genere homines, quibus hoc gratia Imperatoris tribuerit:* angusticlauios *autem, qui suis stipendiis et meritis paullatim ad tribunatum ascendissent.* Tribunus cohortis *etiam memoratur* Plin. Epist. 3, 9. 18. Tribunorum *haec genera ponit* Veg. 2, 7 Maior, Minor, Ordinarii, Augustales, Flauiales. *de Officio Tribunorum est* l. Officium D. de Re milit. Officium tribunorum est, vel eorum, qui exercitui praesunt, milites in castris continere, et ad exercitationem producere, claues portarum suscipere, vigilias interdum circumire, frumentationibus commilitonum interesse, frumentum probare, fraudem messorum coërcere, delicta secundum suae auctoritatis modum castigare, principiis frequenter interesse, querelas commilitonum audire, valetudinarios inspicere. *His officiis qui recte fungerentur*, Seueri *vocabantur, quos* demouet Piso *apud* Tac. An. 2, 56. ¶ 3 Tribuni militares consulari potestate tres, quatuor, sex, octo *etiam creati sunt illo interuallo, quo Consulatum communicari cum plebeiis volebat populus, patricii recusabant h. e. ab* A. V. C. CCCX *ad* CCCLXXXVIII *quo primus e plebe Consul* L. Sextius *fuit. Vid.* Liu. 4 *it.* 5 *et* 6. ¶ 4 *Nobilissimi omnium sunt* tribuni plebis *s.* plebei, *quos populus suae libertatis et iuris quosdam defensores ac vindices aduersus patriciorum iniurias sibi post secessionem in sacrum montem parauit*, magistratus, *vt ait* Liu. 2, 33 sacrosanctus, quibus auxilii latio aduersus consules esset: *adhuc tum*, ne cui patrum capere eum magistratum liceret. *Horum quoque auctus subinde ad* X *usque numerus, et potestas per dissidia nobilium ita subinde creuit, vt tempore vltimo resp. paene summa, certe maxima et metuenda principibus fuerit, qui consules in vincula ducere, non modo comitia, sed Senatum quoque habere c. i. g. a. ausi sint: cum initio vis illorum magis in prohibenda vi, in* intercedendo, vetandoque *fuerit. Sed haec persequuntur, qui antiquitatem explicant. Nos loca quaedam et formulas protulisse contenti erimus. Et ante omnia* Cic. de Legib. 3, 9 c. 3 Plebes quos pro se contra vim, auxilii ergo, decem creassit, tribuni eius sunto, quodque ii prohibessint, quodque plebem rogassint (*comitiis tributis*) ratum esto: sanctique sunto: neue plebem orbam tribunis relinquunto. *Hac lege videlicet Cicero reuocare ad veterem formulam tribunos conatur.* Id. de L. Agr. 2 c. 6 Persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obliterunt, et vis tribunicia nonnunquam libidini restitit consulari. Varro de L. L. 4, 14 p. 22, 23 Tribuni plebei, qui ex tribunis militum (*haec igitur appellandi ratio*) militum primum tribuni plebei facti, qui plebem defenderent. Tribunus pleb. quem maiores praesidem libertatis, custodemque esse voluerunt Cic. de Lege Agr. 2, 15. Appellantur Tribuni Cic. pro Quint. 29. Petere auxilium a Tribunis ibid. 63. ¶ 6 Memorantur *et alii* Tribuni, *sub Imperatoribus saltem, vt* Tribuni voluptatum, *qui ludorum publicas voluptates curarent, de quibus* l. 13 C. Th. de Scenicis *et* Cassiod. Varr. 7, 10 *vbi est eius formula, i. munaris et honoris descriptio. In libellis vulgaribus laudari videas etiam* tribunos matrimoniorum. *Sed illi debentur mendo etymologici Vossiani, vbi ex* Cassiod. Varr. 12, 24 *pro* Tribunis Maritimorum *expressum est* matrimoniorum. *Alios* Tribunos Chartariorum, Prouinciarum *etc. dabunt Inscriptionum veterum collectiones, cum labente aeuo generale nomen potestatis aut praefecturae factum esse videatur.*

TRIBVNICIVS, *siue* TRIBVNITIVS, a, um. Adi. [δημαρχικὸς] *Quod ad tribunos pertinet.* Cic. de Legib. 3, 19 De tribunicia potestate taceo. *conf.* Id. de Orat. 2 c. 28. Actio Tribunicia Idem de Lege Agrar. 65. Candidatus Tribunicius Idem Q. Frat. 2, 14 *sub fin.* Conciones Plin. 36, 15. Mucro Tribunicius Cic. de Legib. 3, 21. Potestas Tribunicia *saepe in* nummis Imperatorum, *et historiis memoratur, a quo tempore* Caesar Octauianus *vt nomine* principis *primum locum in Senatu totaque adeo rep.* Imperatoris *titulo summum rei militaris etiam in vrbe imperium*, sic Tribuniciae potestatis *obtentu (nomen enim* tribuni *non placuit) primo ἀνωνύμως, s. vt* sacrosanctus *videretur, tum vim reliquam omnem, praesertim compescendi si opus esset Senatus, complexus est, qui de re* Tac. Ann. 1, 9 Continuata per septem et triginta annos Tribunicia potestas. *Argumentum nobile tractatum pro dignitate a Spanhemio de Vsu et Praest. Num. Diss. 12 p. 424 sqq.* Spiritus Tribunicii Cic. pro Cluent. 159. Vir Tribunicius Idem Philipp. 13, 30 c. 14. Vis Tribunicia Idem pro Cluent. 95. *Absolute vocabantur* Tribunicii. *qui tribunatu functi fuerant, sicut* Consulares, *qui consulatu.* Idem Philipp. 13, 30 c. 14 Qui aedilicii? Qui tribunicii? Qui quaestorii? *Adde* Suet. Tiber. c. 8. Columel. 1, 3. Plin. 33, 3. *et* Sidon. 1, 3.

TRIBVNĀTVS, ūs. m. [δημαρχία] *Tribunorum munus ac dignitas.* Cic. de Amicit. 41 De C. Gracchi autem Tribunatu quid exspectem, non libet augurari. Tribunatus *aliud est, aliud* Tribunicia potestas. *Sulla* Tribunatum non *sustulit, sed* Tribuniciam potestatem. *Romani Imperatores Tribunatum non gessere, quod plebeiorum is magistratus erat; sed simili commento, quo ita immutarunt pro arbitrio*, Tribuniciam potestatem *sumsere.* Tectus sanctitate tribunatus Idem pro Sext. 79. Auferre tribunatum Idem Q. Frat. 2, 14. Exutus Tribunatu Tacit. Ann. 1, 71. Inire Tribunatum Cic. Att. 11, 9. Petere Tribunatum ab aliquo Idem Q. Frat. 2, 14. *et* de Orat. 1 c. 7.

TRIBVO, ui, utum, ĕre. [δίδωμι, ἀνατίθημι, νέμω] *Simpliciter pro dare ponitur et exhibere. Licet forte ab initio de iis dictum sit, quae tributim s. per tribus darentur. Pro dare simpliciter* Plin. in Paneg. 94 Tribuas ei successorem, quem genuerit, quem formauerit. Lucret. 2, 973 Principiis etiam si est sensus tribuendus eorum, *i. adscribendus.* Cic. Fam. 11, 27 In reliquis citeris cui tu tribuisti, excepto Caesare, praeter me, vt domum ventitares, horasque multas saepe fuisse in sermone consumeres? Idem de Orat. 1, 48 Tamen hanc ipsi multa tribuat et concedat necesse est. Idem Acad. 4, 12 c. 4 *extr.* Quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat. Idem Fam. 2, 25 Hoc nostra laus erit illustrior, quod ille tribuebatur ignauiae, *imputabatur*, vt dabatur. Auctoritatem tribuere, *vid.* AVCTOR.

Bona tribuere alicui Ouid. de Arte Am. 2, 693. Fidem sensibus tribuere Cic. Acad. 1, 42. Fidem testimonio tribuere Idem pro Sulla 10. Idem de Finib. 4, 13 Quod item cum vestri faciant, non satis magnam tribuunt inuentoribus gratiam. Honorem Idem de Finib. 3, 73. *add.* Id. de Orat. 2 c. 11. Honorem literis tribuere Quinctil. 2, 12. Idem de Finib. 2, 17 c. 6 Zenonis est inquam hoc Stoici, omnem vim loquendi, vt iam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes dicere. *conf.* Id. in Orat. c. 4. Idem Fam. 13, 71 Ego autem tribuo nonnunquam in vulgus, sed plerumque necessariis in hoc tempore. Laudes tribuere alicui Propert. 3, 24, 3. Locum alicui tribuere Quinctil. 3, 3. Cic. pro Milon. 93 Quid restat? nisi vt orem obtesterque vos Iudices, vt eam misericordiam tribuatis fortissimo viro, quam ipse non implorat? Nimium sibi tribuere Quinctil. 1, 2. Nomina deorum tribuere sibi Ouid. Met. 6, 89. Officium alicui Cic. Fam. 4, 11. Mihi, beneuolentia credo, ductus, tribuebat Omnia Cic. de Cl. Orat. c. 51. Idem de Diuin. 2, 8 Nunc quoniam de Rep. consuli coepti sumus, tribuenda est opera Reip. vel omnis potius in ea cogitatio et cura ponenda. Palmam mensarum alicui pisci tribuere Plin. 32, 6. Pietatem, sanctitatem, religionem, numini deorum tribuere Cic. de Nat. Deor. 1, 3. Plurimum tuo iudicio tribuo Scribon. Ep. *fin.* Praemium tribuere Idem pro Corn. Balb. 37 c. 17. Propert. 4, 2, 49. Praemia bene meritis tribuere Hirt. Bell. Alex. 65. Precibus alicuius aliquid tribuere Ouid. de Arte Am. 1, 689. Primas prato tribuerunt veteres in agricolatione Columel. 2, 7. Idem Q. Frat. 3, 4 Tibi iltius generis in scribendo priores partes tribuo quam mihi. Silentium orationi alicuius tribuere Idem pro Cael. 29 c. 12. Suauiloquentiam alicui Idem de Clar. Orat. 58. Societatem hominum tueri, et suum cuique tribuere Idem Off. 1, 15 c. 5. Tantum cuique tribuendum est, quantum ille, quem diligas atque adiuues, sustinere possit Idem de Amicit. 75. Tantum tibi tribuo, quantum mihi arrogo Idem Fam. 4, 1. Idem Off. 2, 4 c. 1 Cui cum multum adolescens discendi causa temporis tribuissem, *etc.* Triumphalia alicui tribuere, *vid.* TRIVMPHVS. Cic. Tusc. 1, 119 c. 49 Sed nunc quidem Valetudini aliquid tribuamus. Veniam Quinctil. 7, 5. Tributum est, *impersonale.* Cic. Off. 1, 11 Generi animantium omnium a natura tributum est, vt se, vitam, corpusque tueatur. Idem de Fin. 4, 17 Primique ex omnibus Philosophis a natura tributum esse docuerunt, vt hi, qui procreati essent, a procreatoribus amarentur.

TRIBVENS, entis. Part. Nec tamen hoc tribuens Hor. Sat. 1, 10, 5. Multum fortunae victoris Caesaris tribuens Hirt. B. Alex. c. 43.

TRIBVTVS, a, um. Honor mulieri tributus Cic. de Orat. 2 c. 11. *add.* Suet. Tib. c. 9 *aliam significationem vid. post* TRIBVS.

TRIBVTVRVS, a, um. Partic. [δώσων] Ouid. Met. 9, 401.

TRIBVTIO, ōnis. f. [νομή] Cic. de Nat. Deor 1 50 c. 19 Hanc ἰσονομίαν appellat Epicurus, id est, aequabilem tributionem. Vlp. in l. Procuratoris. D. de tribut. action. Tributio autem fieri debet pro rata eius, quod cuique debetur. Tributiones praedii l. 52 ff. de pactis.

TRIBVTVM, *vid. loco suo.*

TRIBVS, ûs. f. [Φυλή, Φρατρία, δῆμος, τριττύς] *Est pars Populi Rom. primo quidem tertia, vnde, f. a* tribus, *nomen ortum videtur: cum* tria genera *essent primorum ciuium, vt mox apparebit: deinde pro locis, quibus habitabant diuisae, numero subinde crescente, vt in* XXXV *vltimis reip. liberae temporibus consisteret.* Varro L. L. 4, 9 p. 16, 27 Ager Rom. primum diuisus in partes tres, a quo tribus appellatae, Tatiensium, Ramnium, Lucerum, nominatae, vt ait Ennius, Tatienses a Tatio; Ramnenses a Romulo; Luceres, vt ait Iunius, a Lucumone. — Ab hoc quoque partes vrbis tribus dictae, et ab locis Suburana, Esquilina, Collina, Palatina, Quinta, quod sub Roma, Romilia. Sic reliquae tribus ab iis rebus, de quibus in tribuum libris scripti. Trium tribuum *dictarum mentionem adhuc aliquoties facit* c. 14 *et* 16. Liu. 1, 13 A Romulo centurias equitum tres fuisse conscriptas, Ramnenses et Tatienses et Luceres, *cum dicit, non negat, totum etiam populum sic fuisse distributum. Sed de regno Seruii Tullii cum dicit* Idem 1, 43 Quadrifariam enim vrbe diuisa regionibus collibusque, quae habitabantur partes. Tribus eas appellauit, vt ego arbitror, ab tributo. nam eius quoque aequaliter ex censu conferendi ab eodem inita ratio est, neque hae tribus ad centuriarum distributionem numerumque quidquam pertinuere. *Videtur oblitus, Varronianae disciplinae, et primae originis. Melius* Columel. 5, 1, 7 Tribus dictae primum a partibus populi tripartito diuisi, quae tamen nunc multiplicatae pristinum nomen possident. Cic. de Legib. 3, 33 Descriptus enim populus censu, ordinibus, aetatibus, plus adhibet ad suffragium consilii, quam fuse in tribus conuocatus. *conf.* Liu. 6, 5 *extr. Sigon. ad* Liu. 2, 11 *extr.* Ascon. Ped. ad Verr. 1, 14 c. 5 Credent omnes quinque et triginta tribus; *sic ait*, Ac per has totus Populus Rom. Tribus principio tres fuerunt, Tatiensis vna a Tatio rege, Ramnensis altera a Romulo, Luceres altera a Lucumone, siue Lucretino, siue a Luco, quem lucum Asylum vocauerat Romulus. Post de nominibus Sabinarum plures fuere: quibus deprecatricibus parentum bellum maritorumque finitum est. Ad postremum triginta et quinque factae. Obtinuerunt autem nomen aut a tributo dando, aut quia primo tres fuerunt, vnde etiam tribuni dicti. *Haec* Ascon. *Rectiora docet* Liu. 1, 13 Ex bello tam tristi laeta repente pax cariores Sabinas viris ac parentibus, et ante omnes Romulo ipsi fecit. Itaque quum populum in triginta curias diuideret, nomina earum curiis imposuit. Id non traditur (quum haud dubie aliquanto numerus maior hoc mulierum, fuerit) aetate, an dignitatibus suis virorumque, an forte lectae sint, quae nomina curiis darent. *Nempe* Tribus *dixit* Asconius, *cum deberet* Curias: *quo errore etiam alii abrepti sunt.* Curiae *sunt partes* decimae *primarum trium* tribuum, *vt s. l. diximus. Cum perierint* libri tribuum Varronis, *quos modo ex ipso laudauimus, gratiae habendae sunt* P. Manutio. *qui in Comm. ad* Cic. Fam. 8, 8 *et alias hoc argumentum luculenter illustrauit: itemque Onuphrio Panuinio cuius Ciuitas Rom. luculentum tribuum et auctiorem Manutiano exhibet: et nuper Boindino, qui in Commentariis Academiae Inscriptionum aliquoties materiam tribuum tractauit.*

* * *

Tribuum XXXV *nomina ex libris P. Manutii excerpta, quae damus ex Stephano Londinensi vna modo alteraque obseruatiuncula aucta.*

AEMI. Aemilia. Cic. Att. 2, 14. Liu. 38, 36 Antiquae vrbis inscriptiones 75.

ANI. Anienſis. Cic. Fam. 8, 8. *et* pro Planc. 54. Liu [Liu. 24, 7 Anienſis iuniorum] Antiqu inſcript. 160. 175. *et in libro Petri Appian ſcriptionibus antiquis totius orbis 93.*

ARNIENSIS Cic. de Lege Agr. 2, 79. Liu. 6, 5. *et vbi corrupte legi putamus* Narnienſi; na antiquus, *quem Vulſiniis in templi pariet dimus, expreſſam* Arnienſis *mentionem* [*Boindinus in Comm. Acad. Inſcr.* Tom. pro Arnienſi *putat ſubſtituendum* Anienſe *ad Arnum eo tempore Romani nondum pene etc. pluribus enim argumentis vtitur.*]

CLA. Claudia. Liu. 2, 16. Virg. Aen. 7, 708. *Dionyſiu* 5 Antiquae vrb. inſcript. 75. 84. 114. *Li piani 479.*

CLV. Cluſtumina. *vel* CR. Cruſtumina. nam vtroque modo legitur. } Cic. pro Planc. 38. pro Balbo 57 A vrbis Inſcriptt. Liu. 42, 34.

COL. Collina. Varro l. 4. de L. L. Plin. 18, 3. Feſtus V. Antiquae vrb. inſcr. 27. 99. 120. *L piani 110. Ioſeph. Antiq. Iud.* 14, 7.

COR. Cornelia. Liuius 38, 36. Antiquae vrb. inſcr. 29.

ESQ. Eſquilina. *vel* EX. Exquilina. Varro de L. L. 4, 9. Plin. 18, 3. Feſtus ra V. Antiquae vrb. inſcr. 75. *Eſt pra aedibus Gentilis Delphinii Romani, frag antiqui lapidis cum hac tribu; quod ipſe non vidi, ſed is, cui facile credo, ſe vidi Honofrius Veronenſis, (Onuph. Panuinii nachus ordinis Auguſtiniani, qui ordine rum vrbis Romae a Romulo ad Iuſtinian tiſſime deſcripſit.*

FAB. Fabia. Hor. Epiſt. 1, 6, 52. Sueton. in Aug. c. 4 tiquae vrb. inſcr. 61. 73. 76. 94. *et* Petri l. 62. 66. 335. 343. 500.

FAL. Falerina. Liu. 9, 20. *et* in libro Petri Appiani 105. Neapoli antiquus lapis *eſt ita inſcriptus,* STORIO C. F. FAL. FIRMO A II. VIR CVRATORI OPER. P COR. *item Ioſephus ἐν τῷ τῆς Ἰουδαικῆς γίας λόγῳ ιγ, κεφαλῇ ιζ.*

GAL. Galeria. Liu. 27, 6. [Galeria iuniorum] Plin. pro Galeria *legitur* Galerius, *ſed corrig cus eſt ex antiquo libro auunculi mei Fran Iani: et* Antiquae vrb. inſcr. 89. 142. 15 *Appiani* 14. 15. 18. 19. 21. 22.

LEM. Lemonia. Cic. pro Planc. 38. Philipp. 9, 15. Feſ tera L. Antiquae vrb. inſcr. 91. 151.

MAEC. Maecia. *Hanc in antiquis lapidibus duobus inueni* OCTAVIO. C. F. MAEC. VERO. BACIO. MAEC. ROMANO; *in li ter nominatam obſeruauimus, a* Tullio a 14. *a* Liuio 29, 37. *a* Valerio Max. 2, 4 in litera M.

MEN. Mentina. Cic. Fam. 13, 9. *Ioſephus ἐν τῷ τῆς Ἰου χαιολογίας λόγῳ ιγ. κεφαλῇ ιζ. cum qu des tres conſentiunt,* C. VALERIO MEN. DOLVTIO MARCIANO. NIO A. F. MEN. EVARISTO. TIO C. F. MEN. BALBO C. CAS C. F. MEN. CALLVS. *Sed rectiu* Menenia. Mentina *enim nullam fecum fe ficationem; ſed gens fuit* Menenia *floret a qua procul omni dubio* Tribus Menenia *ſumſit. Sic ſcriptus eſt locus* Cic. Fam. 1 Rupilius, P. F. Men. *qui in vetuſtis Co* Menenius, *modo* Menius legitur; *nunq* Mentinus. *Lapis eſt apud Feltriam a eum aedem Cathedralem ingrediaris:*

C. FIRMIO. C. F.
MENENIO RVFINO.
EQ. PVB. LAVRENT.
LAV. DEC. FLAMIN.
PATRONO. COLLE-
GIORVM. FAB. CENT.
DENDR. FELTRIAE.
ITEMQVE. BER. VENS.
COLLEG. FABR. AI BI-
NATIVM. PATRONO.

OVF. Oufentina. Liu. 9, 20. Feſtus in litera O. Antiq inſcr. 86. 133. *in libro Appiani* 27. 28. 30 79. 84. 85. 86. *et in libro Veronenſium a tum* 51. Q. EVPHEMVS. Q. F. OV CVLLIVS.

PAL. Palatina. Cic. Verr. 4, 107. Pedianus 18. Varro 4, 9. Plin. 18, 3. Liu. 20. Feſtus in Antiquae vrbis inſcript. 29. 34. 39. 62. 116. *Liber Appiani* 17. 22. 34. 64.

PAP. Papia. *Scriptum in libris de hac tribu nihil eſt, quidem legerim;* in libro tamen de vrbis inſcriptionibus *explicata, mentio ſemel in Pyrrhi (Ligorii) theſauris. ſic libros appello. Frequentiſſima eſt eius vetuſtis lapidibus.* Lapis vet. *Sutrii,* TEIO. M. F. PAP. RESTI. TVT IVV. AEDILI. AVGVRI. CVR DECVR. AVGVST. ET. POP. CONLATO.

PAP. Papiria. Feſtus in litera P. Antiquae vrb. inſcr.

POB. Pobilia. *Quae deinde* Publilia *ſcripta eſt: ſicut* blius Publius *factus eſt. reperitur in* et PV. et PVB. et PVBL. et PVBLI POB. Liu. 7, 15. Antiquae vrb. inſcr.

Lib. Appiani 252. *et in libro Veronenſium antiquitatum ſæpe exempla* Publiliae, *per* V *ſcriptae, quinque habemus*, duo in Antiquae vrbis inſcriptionibus, 66, 81. tria in Appiani lib. 65. 105. 352.

PC. Pollia. Liu. 8, 37. Valer. Max. 2, 4. *et* 9, 10. Antiquae vrbis inſcript. 110. 113. 147. Liber Appiani 18.

PCL Pomptina. Cic. Att. 4, 15. Liu. 7, 15. Feſtus in litera P. Antiquae vrbis inſcript. 114. 117. Liber Appiani 141. 484.

PC. Popilia. Cic. Fam. 8, 8. Valerius Max. 8. Feſtus in litera P. Liber Appiani 297. *Non alia videtur quam* Pobilia. *nam varie ſcribitur.*

PV Pupinia. Cic. Q. Frat. 2, 3. *et* Fam. 8, 8. Liu. 26, 9. Feſtus in litera P. *Duo antiquorum lapidum exempla exſtant, alterum Capuae*, D. VIBIDI D. F. PVP. NIGRI: *alterum Patauii*, C. CLAVSIO C. F. PVP. Tam Popinia quam Pupinia (POP. et PVP.) *in vetuſtis Epigrammatibus exarata inuenitur.*

QVR. Quirina. Cic. pro Quint. 24. *et* Fam. 8, 8. Aſconius 61. Feſtus in litera Q. Antiquae vrb. inſcript. 15. 34. 44. 115. Liber Appiani 14. 17. 18. 19. 103.

RCL Romilia. Cic. in Verr. 2, 22. *et* in Agraria 2, 78. Aſconius 18. Varro de L. L. 4, 9. Feſtus in litera R. Servius *in* Aeneidos. 3 Antiquae vrbis inſcript. 165. *in libro Veronenſium antiquitatum* 51. L. GALLIO L. E. ROM. *eſt etiam Ferrariae ſemifractus lapis, in imis ſummi templi parietibus inſtratus, in quo ita ſcriptum vidimus*, ITIOT. F. ROM.

SA Sabatina. Liu. 6, 5 Feſtus in litera S. Lapis antiquus *Romae in aedibus Cardinalis Carpenſis*, CN. CORNELIO. CN. F. SAB. MVSAEO MANCIPI VIAE APPIAE. *Et alius in via Latina*, L. IVNIO L. F. SABATINA. POLLIONI. AVROMATARIO. A. VIC. PVBL. VIX. ANN. XLVII.

SC Scaptia. Liu. 8, 17. Suet. in Auguſt. 38. Feſtus in litera S. Lapidis antiqui *exemplum Romae exſtat in regione Pantheonis*, C. AVFELIVS C. F. SCA. SEVERVS. *et item aliud*, C. GRANTANIVS SCAPTIA MACER.

SER ergia. Aſconius 61. Antiquae vrb. inſcr. 61. 63. 81. 165. eſt et *in eodem* lib. 63. *quatuor literis* SERG.

ST. Stellatina. Liu. 6, 5. Antiquae vrb. inſcr. 110. Liber Appiani 150. et duabus literis ST. 239.

SVB Suburana. Varro de L. L. 4, 9. Cicero etiam in Agraria 2, 78. *quo in loco videtur corrupte legi*, Ab Ocriculana: *cum libris quinque manuſcriptis, quos ſe vidiſſe affirmauit vir optimus ac doctiſſimus Gabriel Phaernus, legatur*, Ab vſura nam. *vnde mihi orta coniectura eſt, quam* Phaernus ipſe *et* Octavius *meus probarunt, legi poſſe*, A Suburana *mutatione fere nulla.* Plin. 18, 3. Feſtus in litera S. et litera V. Antiquae vrb. inſcr. 147.

TE. Terentina. Cic. pro Planc. 38. *et* Fam. 8, 8. Liu. lib. 9. *et* lib. 10, 9. Antiquae vrbis inſcr. 140. 199. Liber Appiani 105, 336.

TR. Tromentina. Feſtus in litera T. Liuius *etiam 6, 5 ſcripſit*, Tormentina, *vt opinor, non, vt impreſſum eſt*, Promentina. Antiquae vrb. inſcr. 107. Liber Appiani 16, 177. et in lapide, *qui Gaietae eſt*, LATILLIO L. F. TROMEN.

VEI Veientina. Cic. pro Planc. 38.

VEL Velina. Cic. Att. 4, 15 in Bruto. Hor. Epiſt. 1, 6, 52. Perſ. Sat. 5, 73 Antiquae vrbis inſcript. 162. Lib. Appiani 19.

VOL Voltinia. Cic. pro Planc. 38 Antiquae vrbis inſcript. 155. *et in antiquo lapide, qui eſt Venetiis in turri S. Vitalis*, CN. NVMERIVS. CN. F. VOL. FRONTO. *eſt et quatuor literis* VOLT. in Appiani lib. 484.

Fuerunt aliae quaedam tribus, praeter notiſſimas iſtas XXXV, *quas memorat Manutius. v. g.*

AE Aelia. Panuin. de Ciu. Rom. c. 51.

CA. Camilla, Camilia. *Memorata eſt in antiquis quibuſdam* inſcriptionibus *in libr.* Epigr. Antiq. Vrb. L. VICIDIVS. L. F. CAM. PRAESENS. *Et*, Q. MANLIVS Q. F. CAM. *etc.*

CL Claudia. *Ruſtica.* Liu. 2, 16. Virg. Aen. 7, 706. *Roſin. Antiq. Rom.* 6, 15.

CL Cluentia. *Bello ſociali addita eſt. Appian. de Bell. Ciuil.* 1 p. 380. Virg. Aen. 5, 123.

CL. Cluuia. *Item Bello ſociali addita.* Liu. 9, 31. *Panuin. de Ciu. Rom.* c. 51.

DVM. Dumia. *Item Bello ſociali addita. Panuin. de Ciu. Rom.* c. 51 Inſcr. vetus, Q. PERCERNIVS. Q. F. DVM. MASCVLINVS.

FL. Flauia. *Panuin. de Ciu. Rom.* c. 51. Inſcr. vetus Romae, C. VALERIVS. C. F. FLAVIA. SPECTATVS, *etc.*

HOR. Horatia. *Ruſtica. Frequens eſt eius mentio in vetuſtis marmoribus.* Panin. de Ciu. Rom. c. 50.

IVL Iulia. *In Auguſti honorem appellata.* Dio 54 p. 242. De hac inſcriptio Fani, Q. TITIENVS. Q. F. IVLIA. QVADRATVS.

SAP Sappinia. *Fuit extra numerum. Memoratur* a Liu. 31, 2. *et* 33, 23.

VE. Veturia. *Ruſtica. Nomen a gente* Veturia *accepit.* Liu. 26, 22 Seniorum et iuniorum.

⁂ ⁂ ⁂

Urbanae tribus, et ruſticae *antiqua diſtinctione.* Liu. 9 *ad finem*, Flavium, dixerat Aedilem forenſis factio, Appii Claudii Cenſura vires nacta: qui Senatum primus libertinorum filiis lectis inquinauerat. Et poſteaquam eam lectionem nemo ratam habuit, nec in curia adeptus erat quas petierat opes vrbanas: humilibus per omnes tribus diuiſis, forum et campum corrupit. Tandemque Flauii comitia indignitatis habuerunt, vt plerique nobilium annulos aureos et phaleras deponerent. Ex eo tempore in duas partes diſceſſit ciuitas: aliud integer populus fautor et cultor bonorum, aliud forenſis factio tenebat: donec Q. Fabius et P. Decius Cenſores facti. Fabius ſimul concordiae cauſa, ſimul ne humillimorum in manu comitia eſſent, omnem forenſem turbam exercitam in quatuor tribus coniecit: vrbanasque eas appellavit, adeoque eam rem acceptam gratis animis ferunt, vt Maximi cognomen, quod tot victoriis non pepererat, hac ordinum temperatione pareret. *Hoc et* Valer. Maximus *memoriae prodidit* 2, 1. Plin. 18, 3 Ruſticae tribus laudatiſſimae, eorum qui rura haberent. Vrbanae vero, in quas transferri ignominiae eſſet, deſidiae probro. Itaque quatuor ſolae erant a partibus vrbis, in queis habitabant, Suburrana, Palatina, Collina, Esquilina. *Haec* Plinius. Epitome Liu. 20 Libertini in quatuor tribus redacti ſunt, quum antea diſperſi fuiſſent, Esquilinam, Palatinam, Suburranam, Collinam. Aſconius in orationem pro Milone, Signi ieaſſe iam puto nos, fuiſſe inter leges P. Clodii, quas ferre propoſuerat, eam quoque, qua libertini, qui non plus quam in vrbanis tribubus ſuffragium ferebant, poſſent in ruſticis quoque tribubus, quae propriae ingenuorum ſunt, ferre. Certa tribus, certus numerus Cic. pro Corn. Balb. 30. Tribum ferre; *eſt Tribum aliquam ſibi ſuffragantem habere in alicuius magiſtratus petitione.* Idem pro Planc. 54. *et* Att. 2, 1 Fauonius meam tribum tulit honeſtius quam ſuam, Luceii perdidit. In aerarios referri, ac tribu moueri Idem pro Cluent. 122. ¶ 2 *Metaph.* Vites in ſecunda quaſi tribu Colum. 3, 2.

TRIBŬLIS, is. m. [*Φυλέτης, Φράτηρ, Φράτωρ*] *Qui ex eadem tribu eſt.* Hor. Epiſt. 1, 13, 15 Vt cum pileolo ſoleas conuiua tribulis. Cic. Fam. 13, 24 Lucio Coſſinio amico et tribuli tuo valde familiariter vtor. *Add. ib.* Ep. 58. Ter. Adel. 3, 3, 85 Eſtne hic Hegio tribulis noſter? *Exprimit Gr. δημότης.* Liu. 2 VetusClaudia tribus, additis poſtea nouis tribulibus, qui ex eo venirent agro appellata. Martial. 9, 50, *de toga veteri ac detrita*, Nunc anus: et tremulo vix accipienda tribuli. Tribulis *qui nulla alia re cenſetur quam tribu, homo tenuis. Conf.* 9, 58 Nec pallens toga mortui tribolis. Tribulis conuiua, *pro Non diuite ab Horatio vſurpatum; non diſſimili notione, qua Plinius quoque* Tribus *pro Patricioribus dixit. Locus* Horatii *eſt* Epiſt. 1, 13, 15. *Conf. Torrent. h. l. Add.* Cic. Att. 1, 18. Suet. Aug. c. 40. Sidon. Ep. 1, 9. Prud. Hymn. 12, 185. Qui apud tribules ſuos plurimum gratia poſſunt Cic. de Petit. Conſul. 25. Idem pro Roſc. Amer. 47 Quid ad iſtas inepcias abis, inquies? quaſi vero mihi difficile ſit quamuis multos nominatim proferre (ne longius abeam) vel tribules, vel vicinos meos, qui ſuos liberos, quos plurimi faciunt, agricolas aſſiduos eſſe cupiunt. Decuriare tribules Cic. pro Planc. 47 c. 19. Obſeruare tribules Idem pro Planc. 47 c. 19. Patricii tribules, *vid.* Liu. 5, 30. Iudex tribulis Cic. pro Planc. 47 c. 19.

TRIBVARIVS, a, um. Adi. [*Φρατριακός*] *Quod ad tribus pertinet: vt*, Tribuarium crimen, et Tributaria res. Cic. pro Planc. 47 c. 19 Itaque haeſitanteni te in hoc ſodalitiorum tribuario crimine ad communem ambitus cauſam contuliſti, *vid.* Ibid. 36.

TRIBŬTIM. Adu. [*κατὰ Φυλὰς*] *Per ſingulas tribus.* Cic. Att. 4, 16 Populo tributim domi ſuae ſatisfecerat. Hor. Serm. 2, 1, 69 — atqui Primores populi arripuit, populumque tributim. Tributim et centuriatim deſcriptis ordinibus Cic. pro Flacc. 15 c. 7. Spectacula ſunt tributim data Cic. pro Muraen. 72. Tributim idem eſt quod In comitiis tributis, *apud* Liu. 3, 55.

TRIBŬTUS, a, um. *Quod ad tribus pertinet.* Comitia tributa Cic. Fam. 7, 30 *in quibus populus tributim vocatus ac deſcriptus ſert ſuffragia, vt quod pluribus vnius tribus hominibus placeret, pro ſententia totius tribus haberetur, quod tribus plures decernerent, totus iubere populus conſeretur. De* Populo tributo, *i. plebeiis hominibus, vid.* POPVLVS n. 3.

TRIBŪTVM, i. n. [*Φόρος, δασμὸς, εἰσφορά*] a Tribubus Varro de L. L. 4, 36 dictum *oſtendit*, quod ea pecunia, quae populo imperata erat, tributim a ſingulis pro portione cenſus exigebatur. Feſtus, Tributum dictum, quia ex primato in publicum tribuitur. *Sumi poſtea hoc vocabulum coepit laxius, pro omni Munere, quod a ciuibus vel ſubiectis ſolvitur: quin tributum eſt, quod quid plures ad eundem vſum conferunt.* Vlpianus de Verb. ſignific. l. Ager, Tributum ſane appellatur ab intributione: vel ex eo, quod militibus tribuatur. Cic. Off. 2, 74 c. 21 Danda etiam opera eſt, ne quod apud maiores noſtros ſaepe fiebat, propter aerarii tenuitatem, aſſiduit ateque bellorum, tributum ſit conferendum. *Vid.* Feſt. *cum not. Dacer. Lindenbr. ad* Ammian. p. 50. Cic. pro Flacc. 44 Si praetor dedit, vt eſt ſcriptum, a Quaeſtore mutuauit, Quaeſtor a menſa publica, menſa aut ex vectigali, aut tributo. *Vid. Sam. Petit. Varr. Lect.* 2, 1. Vacuus tributo Tacit. Ann. 12, 61, 2. Confectio tributi Cic. pro Flacc. 20. Leuamentum tributi Tacit. Hiſt. 1, 8, 2. Immortalia tributa Idem Hiſt. 4, 32. Neſcia tributa Idem Ann. 1, 59. Vltro tributum, *vid ſuo loco.* Conferre tributum, *vid.* CONFERO. Debere tributum alicui Claud. Conſ. Stil. 2, 279. Exigere tributa Cic. Fam. 3, 7 *vbi hodie dicunt Collectam facere. Sic* Verr. 3 c. 42 Imacharenſes tributum facere coëgiſti, vt Apronio darent. Exnere tributa Tacit. Ann. 1, 59. Ferre tributa alicui Ouid. de Nuce 88 Frenare vrbem tributis Stat. Silu. 4, 1, 40. Imperare tributum Plaut. Epid. 2, 2, 43. Imponere tributum Liu. 23, 31. Indicere tributum populo Caeſ. Bell. Gall. 3, 32. Inferre tributum, *vid.* INFERO. Irrogare tributum, *vid.* IRROGO. Liberare tributo Cic. Fam. 15. Pendere lamentabile tributum Ouid. Met. 8, 863. Caeſ. B. G. 6, 13. Petere tributa ex omni gente Ouid. Epiſt. 4, 54. Poſcere inſigne tributum Stat. Silu. 1, 4, 40. Vindicare a tributis Cic. Philip. 2, 93. Vocari in tributum Vlpian. in l. 1 §. Si is qui. D. de exercit. actione.

TRIBŪTUS, ūs. m. *etiam dicitur*, [*Φόρος*] Gell. 13, 20 Hic *tributus*, quod *tributum* nos dicimus, a plerisque veterum dictum eſt. *Sic* Plaut. Epid. 2, 2, 43 At tributus cum imperatus eſt, negant pendi potuiſſe: Illis, quibus tributus maior penditur, pendi poteſt. *Conf.* Cato ap. Non. 3, 252. Gell. 13, 13.

TRIBŪTOR, ōris. m. Apul. ad Aſclep. p. 92 Mundus praeſtitor eſt et tributor omnium, quae mortalibus videntur bona.

TRIBVTORIVS, a, um. Adi. *Unde* Titulus Digeſtorum lib. 14 De tributoria actione, *quae eſt velut* diſtributoria, *vt in pluribus creditoribus,*

bus, tribuatur, vnicuique de bonis debitoris aequa pars. Vlp. ibidem l. Illud quoque. §. Si cuius dolo malo factum est, quo minus ita tribueretur: in eum tributoria datur, vt quanto minus tributum sit quam debuit, praestet. *Add.* l. 1 §. 20 D. de exercit. act. *it.* l. 6 *pr. ff. eod. tit.* Causa l. 46 §. 5 ff. de iure fisci.

TRIBVTARIVS, a um. Adi. [ὑπόφορος, ὑποτελὴς] *Qui soluendo tributo obnoxius est.* Iustin. 1, 7 Sed ciuitates, quae Medorum tributariae fuerant. *Add.* Id. 5, 2 *et* 3. Plin. 12, 1 Tributarium solum. Tabulae non commendaticiae, sed tributariae, *quibus tributum imperatur* Cic. Verr. 4, 148. Ciuis tributarius Petron. c. 57. *Conf.* Suet. Aug. c. 46. Flor. 3, 4, 1. Tertull. de Fuga in Persec. c. 12. Sidon. Epist. 7, 9. Necessitas tributaria Iustin. 32, 2, 1. Provinciae Suet. Calig. c. 40. *Conf. S. Petit. Var. Lect. 2, 1.* Indictiones tributariae Saluian. de Gub. Dei 5 p. 171.

TRICAE, arum. f. *Plur. Num. tantum.* [τριχώματα] Charis. 1 p. 20 *fin. Pili confusi, inexplicabiles proprie, tum Impedimenta omnia, minuta in primis et tamen molesta.* Plaut. Curc. 5, 2, 15 Quod argentum? quas tu mihi tricas narras? Cic. Att. 10, 8 Cuius quidem virtus mirifica, quomodo illa fert publicam cladem, quomodo domesticas tricas. Conicere se in tricas, *vid.* CONICIO. Quin tu istas Mittis tricas Plaut. Most. 3, 1, 41. Plaut. Rud. 5, 2, 36 Eloquere propere celeriter. L. numos trecentos. G. tricas. Tricas et Apinas *vulgo Res futiles ac nugatorias dicebant.* Martial. 14, 1 Sunt apinae, tricaeque, et si quid vilius istis. *Adagium ab euentu natum. Nam* Tricam *et* Apinam *oppida fuisse quondam* Apuliae, *demonstrat* Plin. 3, 11 Diomedes, *inquit*, ibi delenit gentes Monadorum, Dardorumque, et vrbes duas, quae in prouerbii ludicrum vertere, Apinam et Tricam. *Stephanus ostendit* Tricam *vrbem fuisse Thessaliae, fortitam id nominis a* Trica, *Penei filia.* Nonius Marcellus 1, 26 Tricas, Impedimenta et implicationes *interpretatur ἀπὸ τῶν τριχῶν, id est a pilis*, quibus inuoluuntur pulli gallinacei. *vnde dictum* sit Extricare et Intricare, *i. impedire, morari.* Lucilius *ibid.* Nec mihi amatore hoc opus, nec tricone vadato, *i. qui me moretur litibus et vadimoniis.* Turpil. Iudicia, lites, turbas, tricas, contiones *(unctationes)* maximas. Varro, Putas eos non citius tricas Tellanas, quam id extricaturos. *Haec Nonius.* ¶ 2 *Sing.* Trica *laudatur, nescio vnde*, Plaut. Replica tricam atque extende. Euagrius Interpres Athanasii in vita Antonii, Operante illo, traxit quidam sportellae quam texebat tricam siue funiculum.

TRICO *vid. in* suo LOCO.

TRICOR, āri. *pro Nugas agere dicebant veteres.* Cic. Att. 15, 13 Quas literas, quum e balineo exissem, accepi, sese de attributione omnia summa fecisse, Vectenum accusat. Tricatur scilicet, vt homo talis. Eidem 14, 19 Publilius tecum tricatus est. *i. falsa locutus est. Vid. Auct. Popma ad h. l.*

TRICAMERATVS, a, um. [τριώροφα, τρίστεγα] Hieron. adu. Iouin. 1, 9 *extr. Vid. supra* BICAMERATVS.

TRICARIO. Mart. Capella 7 p. 239. *i. numero ternario.*

TRICASTĪNI. [Τρικασῖνοι] Populi sunt Galliae prope Druentiam fluuium. *Hinc*

TRICASTINVS, a, um. Adi. *Vt*, Fines Tricastini. Sil. 3, 466 Iamque Tricastinis incedit finibus agmen.

TRICĒNI, ae, a. [τριάκοντα] Adi. *Plural. num. a* Triginta, G *litera in* C *mutata: sicut pro* Vigeni, Vicenl. Plin. 9, 3 Anguillae quoque in Gange amne tricenos pedes. Ibid. c. 36 Latent sicut murices circa Canis ortum tricenis diebus. *Conf.* Id. 36, 1. *Sic* Martial. 1, 44 *et* 1, 127. Columel. 3, 3 At si qui cum scientia sociauerint diligentiam, non vt ego existimo tricenas vel quadragenas certe: sed vt Graecinus minimum computans, Licet, inquit, amphoras vicenas percipient ex singulis iugeribus. *Add.* Id. 2, 15. Varro R. R. 2, 8. Tricenis tauris Hor. Carm. 2, 14, 5. Auctor ad Heren. 3, 126 Interualla locorum mediocria placet esse fere paullo plus, aut minus pedum tricenum. *Legitur et* Treceni, *quod vide in suo loco.*

TRICENARIVS, a, um. Adi. [τριακονταϊκὸς] *Cui triginta competunt, aut attribuuntur.* Tricenariae vites. Varr. 1, 2 Nonne item in agro Fauentino, a quo ibi tricenariae appellantur vites, quod iugerum tricenas amphoras reddat? Quot vultis annos agens? vultis vicennarius? vultis tricenarius? Arnob. 2 p. 58. *Conf.* Vitr. 8, 7. Pallad. Aug. t. 12.

TRICENNIVM, i. n. *Spatium triginta annorum.* Possessio connumeretur in viginti annorum spatium vel tricennium Cod. lib. 7, 4, 31 l. 1.

TRICENNALIA, um. n. Tricennalibus suis Delmatium Caesarem legit *Constantinus* Oros. 7, 28 *extr.*

TRICENTĒNI, ae, a. [τριακόσιοι] *Idem quod* Treceni, *scil.* CCC. Columel. 5, 2 Quoniam sex latera sunt, quae consummata fiunt duo millia tricentena et quadraginta.

TRICENTESIMVS, a, um. Tricentesimo anno post Romam conditam Gell. 20, 1.

TRICENTIES. Adu. [τριακοσιάκις] Martial. 3, 22 Dederas Apici bis tricenties ventri, Sed adhuc supererat centies tibi laxum.

TRICEPS, ĭtis. Adi. [τριτκέφαλος, τριτκάρηνος] *Tria capita habens.* Cic. in Orat. 159 Quid in verbis iunctis? quam scite insipientem, non insapientem? iniquum non inaequum? tricipitem, non tricapitem? Idem Tusc. 1, 10 Dic quaeso, num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus? Ibid. 2, 22 Haec a Tartarea tenebrica abstractum plaga Tricipitem eduxit Hydra generatum canem. *ex Poëta.* Ouid. Met. 7, 194 Tuque triceps Hecate.

TRICESIMVS, *vel* TRIGESIMVS, a, um. Adi. [τριακοστὸς] Cic. Off. 2, 29 Tricesimo anno post, *etc. Et* in Epist. Quadam, Tricesimo post die. Plin. 17, 23 Ante tricesimum sextum mensem attingi falce vetantur. Hor. Serm. 1, 9, 69 Hodie tricesima sabbata. *i. nouilunium Iudaicum.* Liber tricesimus octauus, — nonus Gell. 15, 10. Tricesimo quoque die Cic. Att. 6, 6. *Add.* Sen. ad Helu. c. 2.

TRICESIMANI. *Milites legionis trigesimae, ap.* Ammian. 18, 9.

TRICESIMARIVS, a, um. Tricesimaria purgatio Sext. Placit. c. 12.

TRICESSIS, is. m. *Tres decussis.* Varro L. L. 4, 36.

TRICHA, ae. f. In tricha multiplici perplexa *i.* trica, *ex quo corruptum videtur*, Tertull. adu. Valent. c. 14. *vid. Iun. ad h. l. Rhenan. legit* trechea.

TRICHALCVM, i. n. *Numi genus, tres chalci, id est aerei minuti.* Vitr. 3, 1.

TRICHAPTVM, i. n. [τρίχαπτον] *Inter Ornamenta muliebria positum a Septuaginta interpretibus, Ezechielis* 16, 10 *et* 13 Nullo tamen Graecorum vsu aut exemplo, *vt scribit* D. Hieronymus in commentariis eius loci. Idque subdit, fuisse tantae subtilitatis vestimentum, vt pilorum et capillorum tenuitatem habere credatur: vnde (inquit) volens tenuitatem exprimere vestimenti, pro Trichapto su transtuli, Quod tenui stamine atque subtegmine textum erat.

TRICHIAS, ae. [τριχία] *Genus piscis.* Plin. 9, 15 Intrantium tum soli non remeant trichiae.

TRICHĪLVM, i. n. *vel* TRICHĬLA, ae. f. [τρίχειλον] *Vas bens tria labra, quibus liquor effundi potest.* Columella 10, 379 modo dependens trichili modo more cylindri, *etc. Verum Gesner. legendum esse* trichilis. Trichilas *apud* Caes. Bell. 3, 96 *stragulae vestis praetenuis genus sunt qui putent. Sed Vossius negat apud Caesarem legi* Trichilas, *sed potius* Triclinia *Rursus* Columel. 10, 394 At qui sub trichila manantem repit dam, *etc. De cucumere* Virg. *vel auctor incertus in* Copa v. cuppae, calices, cyathi, rosa, tibia, chordae. Et trichila vi ris frigida arundinibus. *Vbi Scaliger*, Trichilae *nomine in pergulas*, quae *et* vmbellae et vmbraculae *vocabantur. Sed quibusd rum videtur, cur media syllaba sit breuis, quum labrum Graecis χεῖλος, vnde τρίχειλον nascitur. Proinde legunt*, Triclinia vn frigida arundinibus. *Vel ne* cli *syllaba fiat breuis*, Triclir briferis, *etc. vt sit trium duntaxat syllabarum.*

TRICHĪNVS, a, um. Adi. Idem quod Tardus, et quasi imp et siccus: vel sine succo, vt sunt capilli, qui Graece τρίχες di Varro Eudaemonibus, Quod nunc quaestus trichinus erat, est vber: vt quaestus sit magnus. *Haec* Non. 2, 864. *emendat* Tricinus, *a* Tricis.

TRICHĪTIS, is. f. [τριχῖτις] *Aluminis genus, in pilos velut tos scissile, de quo* Plin. 35, 15. *Dioscor. 5, 77.*

TRICHOMĀNES. [τριχωμανὲς] *Herba, quae Romanis* ca *dicitur, aliqui* pinnulam, *alii* filiculam, *aliqui* adianton *et hanc* vo *A luxuria capillitii nomen adepiscitur.* Plin. 22, 21 Duo genera a candidius et nigrum breuiusque. Id quod maius est polytrichon trichomanes vocant. Vtrique ramuli nigro colore nitent foliis ex quibus inferiora aspera ac fusca sunt: omnia autem contra diculis densa inter se ex aduerso: radix nulla: vmbrosas petr rietumque aspergines, ac fontium maxime specus sequitur, et sa nantia, quod miremur, quum aquas non sentiat. *Idem tamen a se ab adianto sentit*, 27, 13 Trichomanes, *inquiens*, adianto simi exilius modo, nigriusque, foliis lenticulae densis, amaris, aduer ter se.

TRICHOPHYES, is. n. *Herba eadem, quae est trichomanes.* de Herb. c. 47.

TRICHORDIS, e. Adi. *Tres habens chordas.* Sidon. 5, 5 rae trichordes.

TRICHŌRVM, i. n. [τρίχωρον] *Proprie locus in tres minore los distinctus. Reuera nihil aliud, quam illud triquetrum* fastigium, *agimus h. v. n. 4.* Spartianus in Pescennino Nigro 12 Domus eius hodie mae visitur in campo Iouis, quae appellatur Pescenniana: in mulacrum eius in Trichoro constituit, statim post annum ex Th marmore, quod ille ad similitudinem sui factum a rege Thebi acceperat. *Salmas. ad h. l. omnia docuit. Addi possunt tamen la Cerda Aduers. c. 102. et Herib. Rosweyd. ad* Paulini Nol. Epi 784. *collato tamen iterum Salmasio ad Solin.* p. 853, b. *it. Barth.* Stat. Silu. 1, 3, 58 Quid nunc ingentia mirer Aut quid par stantia tecta trichoris?

TRICHRVS, i. m. [τρίχρους] *Gemma nomen a tribus coloribu situm, quos reddit coti attritae.* Plin. 37, 10 Trichrus ex Africa ni sed tres succos reddit, a radice nigrum, medio sanguineum, candidum.

TRICIES. Adu. [τριακοτάκις] *a* Triginta, *pro* Trigecies. 9 Pecuniae in aerarium tulerunt festertium tricies octoginta aeris. Cic. Verr. 1, 92 c. 38 His nominibus solis Cn. Dolabella ad tricies litem esse aestimatam, tricies octies centena vigintiq millia. *Vid.* Plin. 4, 16. Tricies quater centena quinqu Plin. 8, 108.

TRICINIVM, i. n. *Trium vocum cantio.* Symmach. Epist

TRICIPITINVS. *Cognomen in gente Lucretia.* ¶ 2 *tulo scripsisse putatur. Varro de Triumuiris, eorumque proferi quorsum refert Spanhemius Diss. 10 p. 173 numum tribus illorum capit signem. Coniecturae auctor Remes. V. L. 2, 1 extr.* p. 129.

TRICLINIVM, i. n. [τρίκλινος] *Conclaue discubitorium dici Est enim locus, in quo discumbebant et coenabant praecipue in co accepti: dictum a tribus lectis, quos sternebant, vid.* Seru. ad 698. *Lipsius Ant. Lect.* 3 p. 95 Erat locus celsus, vbi triclinio caenabamus Varro R. R. 3, 13. *Hinc* Hor. Serm. 1, 4, 86 Sae bus lectis videas coenare quaternos, *etc.* Iuuen. Sat. 5, 17 ne vacuo cessaret culcitra lecto, *etc. pro conclaui:* Cic. Att. Villa ita completa militibus est, vt vix triclinium, vbi coenatur Caesar esset, vacaret. Vix eo limen egresso, triclinium illu comiuas corruit Quinctil. 11, 2. Duo Syri expilaturi lagena clinium intrauerunt Petron. c. 22. *Add.* Vitr. 6, 5 *et* 7. Caes. c. 43 *fin. et* Tib. c. 72 *f.*

accommodemus verba Sallustii, seruata a Seruio ad Aen. 1, 702. ut contra Salmasius: Igitur discubuere, Sertorius (Imperator) inferior in lectō (lecto, in quo proinde duo tantum hic accumbebant, loco 6 consulari) pra (loco 5 vel 4) L. Fabius Hispanienſis Senator ex proſcriptis. Antonius in fummo (lecto, in quo etiam modo duo hic fuere) infra ſeriba Sertorii Verſius. (Hi duo itaque occupant loca 1, 2, 3 ſiue totum lectum ſummum) Alter ſcriba Maecenas in imo (lecto) medius (loco 8) inter Tullium (loco 9) et dominum Perpernam (loco 7) qui proinde proxime Imperatorem accubat, quod ita factum ordinarie, Plutarchus l. c. docet. ¶ 2 Trilinium, ſecundam ſyllabam producit, vt Hexaclinon penultimam, Clinium imam. Manil. 5 Nunc iam luxuriae pars, et triclinia templis Conſertant. *Vid.* TRICLINIVM *de verſu* Copae 8. Cic. pro Mur. 75 Rogatus eſt a Maximo, vt triclinium ſterneret. Idem de Or. 2, 263 Quando tandem Galba de triclinio tuo exibis? Quum inquit, de cubiculo alleno. Capax triclinium quindecim conuiuam, *vid.* CAPAX. Duo triclinia argentea Nep. *ap.* Plin. 33, 11. Cic. epp. 2, 183 Iam non quaero vnde CCCC amphoras mellis habueris, nec tantam Melitenſem veſtem, vnde quinquaginta tricliniorum lectos. TRICLINIARCHES, ae. m. *Atrienſis quidam triclinio praepoſitus* Iam triclinIarches experrectus, lucernis occidentibus oleum infuderat? Petron. c. 22. Tricliniarcham Inſcript. Grut. p. 474. *Vid. Inſcript. ap. Wower. ad* Petron. c. 1. *Stuck. Antiqq. Conuiual.*

TRICLINIARIVM, i. n. [τρικλινιον] *Idem quod* Triclinium: *vel Quo ad triclinium pertinet.* Varro de R. R. 1, 13, 7 Quo elaborant, ſi ſtent ſua aeſtiua tricliniaria ad frigus Orientis. *al.* Triclinaria.

TRICLINIARIS, e. Adi. [τρικλινιακὸς] *Quod ad triclinium pertinet vt* Lectus triclinIaris Plin. 37, 2. Lamprid. Heliog. c. 20. Tricliniares Varro *apud* Non. 2, 597 *et* 15, 14. Triclinia Babylonica Plin. 8, 48 *ſtragulorum genus.* Veſtimenta triclinIaria, *Quibus vtimur in triclinio* Labeo in l. Apud Aufidium D. de ſupellect. legat.

TRICLINIARIVS, *vel* TRICLINARIVS, a, um. Vetus Inſcr. *apud Gruter.* p. 576. n. 6. SERVVS TRICLINIARIVS. Plin. 9, 61 Quis non iam triclinaria facit. *ſcil. Veſtimenta.*

TRICO, ōnis. m. [θέρσης, ἴκλυτος Gloſſ. tricones, δυσέριδες Onomaſt. Vet.] Moroſus, et ad ridendum durus; *vt aut* Non. 1, 85. *Alii* Triconem, *Contentioſum, et litium peramantem.* Iulius Capitolin. in Aelio Vero 4 Fertur et nocte perpete alea luſiſſe, quum in tricone ſe concepiſſet id vitium, atque in tantum vitiorum Caianorum et Neronianorum ac Vitellianorum fuiſſe aemulum, vt vagaretur nocte per tabernas, ac lupanaria obtecto capite cuculione vulgari viatorio, et ſcorteretur cum triconibus et committeret rixas, diſſimulans quis eſſet: nepe affectum liuida facie rediiſſe, et in tabernis agnitum, quum ſe non onderet. *Vid. ibi Salmaſium, et Parei Lex. Crit.* p. 1252. *Vulg.* rat. 32, 13.

TRICOLON, ſ. TRICOLVM, i. n. *Trium membrorum ſ. colorum ſyſtema aut periodus.* Sen. Controu. 12 Hanc controuerſiam cum tractaret Maximus, dixit quaſi tricolum tale, qualia ſunt, quae baſilicas conſtant, *i. quotidie in iudiciis ex ore corruptorum oratorum auribus.*

TRICŌSVS, a, um. Lucil. *apud* Gell. 11, 7. Hic tricoſu' bouinatore improbu' duro. Bouinator autem eſt Tergiuerſator. *Vid.* Vetus *eſt* inſcriptio *ad Herculem Romae in Capitolio*, ALCMENAE IOVIS ET MAGNI FORTISSIMA PROLES TRICOSVS VEIO POST MEA FATA VOCOR. *Vid. Ferret. Muſ. Lap.* p. 309.

TRICOR, *vid.* TRICAE.

TRICOCCVS, i. m. [τρίοκκος] Plin. 22, 21 Genera heliotropii duo Tricoccum, et helioſcopium, *etc.* Alterum genus, quod tricoccum appellauimus, et alio nomine ſcorpiuron vocatur, foliis non ſolum ſpinoribus, ſed etiam in terram vergentibus. Τρίοκκον, *quod tria grana habet.*

TRICONGIVS [Τρίκογγος] *Cognomen* Nouellii Torquati Mediolanenſis, qui geſtis honoribus a Praetura ad Conſulatum vsque peruenerat. Hic enim tribus congiis epotis, ſpectante miraculi gratia Tiberio principe *praeclarum cognomen meruit.* Plin 14, 22.

TRICORNIS, e. [τρίκερως] *Quod tria cornua habet.* Plin. 8, 21 Indicae boues vnicornes, tricornesque. conf. Solin. 65.

TRICORNIGER, a, um. Furca tricornigera ſpecie paene vltima vmbra. Auſon. Technop c. de literis, *extr.*

TRICOLVM, i. n. In tricolis et in omnibus huius generis ſententiis n. Contr. 25. *Add.* Id. Contr. 12.

TRICORPOR, ŏris. *aut* TRICORPORVS, a, um. Adi. [τρίσωμος] *Tria habens corpora.* Virg. Aen. 6, 289 Et forma tricorporis vmbra Inde tricorpora tergemini vis Geryonaï Lucret. 5, 28. *al.* tricorpora. Geryonis peteret quum longa tricorporis arua Sil. 3, 422.

TRICVSPIS, idis. Adi. [τριγλωχίνος] *Tres habens cuſpides.* Ou. Met. 1, 330 Poſitoque tricuſpide telo Mulcet aquas rector pelagi.

TRIDENS, entis. m. [τρίαινα] *Quod habet tres dentes, vt Neptuni ſceptrum.* Plin. 9, 15 Thynni a gubernaculis non ſuperantur, ne tridente quidem in eos ſaepius iacto territi, *quo nempe vtebantur piſcatores, et horum imitatione gladiatores* Retiarii v. v. Virg. Georg. 1 — cui prima frementem Fudit equum magno tellus percuſſa tridenti. Saenus tridens Virg. Aen. 1, 142. Sacuit tridenti Nereus Virg. Aen. 2, 418.

TRIDENTIFER, ĕra, ĕrum. [τριαινοφόρος] Neptunus. Ouid. Met. 8, 595 Regna vagae dixi ſortite tridentifer vndae.

TRIDENTIGER, ĕra, ĕrum. *Idem.* Ouid. Met. 11, 203 Cumque ridentigero tumidi genitore profundi.

TRIDENTIPOTENS, entis. Diue tridentipotens Sil. 15, 29. *in MS vulgo leg.* tridente potens.

TRIDVVM, i. n. [τρίημαρ] *Spatium trium dierum.* Ter. Andr. 2, 69 Nihil hercle, aut ſi adeo, bidui, aut tridui eſt haec ſolicitudo. Cic. le Legib. 2, 57 Cotta cenſet habendas triduum ferias, et porco femina piaculum pati. Idem pro Milon. 26 Clodius reſpondit, triduum, ad ſummum quatriduo periturum. Si totus tibi triduo ſcribatur Martial. 2, 6. Triduo Scribon. 20. 159. 268. Per triduum Id. 71. 122. 140. Per triduum continuum Id. 52. Continui triduum, *vid.* CONTINEO. In triduo hoc, *vid.* IN. Non interfuit triduum, *vid.* INTEREST.

TRIDVANVS, a, um. Apul. lib. 10 p. 247 Spectaculum triduanum Hieron Epiſt. 10 ad Furiam de Viduit. Seru. Triduana feſtiuitas. Dominus, *Mors* P. Chryſolog. Serm. 81.

TRIENNIVM, i. n. [τριετία] *Spatium trium annorum.* Cic. Ver. 2, 49 Triennium prouinciam obtinuiſti. Idem Acad. 4, 5 Inimicum calumnia triennio tardius, quam debuerat, triumphauit. *Add.* Idem in Bruto c. 43. Ouid. Met. 9, 641 Ismariae celebrant repetita triennia Bacchae. Triennia *vocat dictione Latina, quae Graece alibi* Trieterica *appellat.* Continuum triennium, *vid.* CONTINVO.

TRIENS, entis. m. [τριημόριον] *Tertia pars aſſis, vnciae quatuor.* Alis triens Scribon. 110. 157. *Numus* Iuuen. Sat. 3, 267 Infelix nec habet quem porrigat ore trientem. Cic. Att. 4, 15 Poenus ex triente Idem Quint. factum erat beſſibus. *vid.* AS, *vbi oſtendimus, Io nos eſſe menſtruum: quot igitur vnciae dantur in menſes, tot aſſes annui,* Poenus triens, *quatuor de centum;* bes, *octo de centum. Add.* ibid. 7, 8. Plin. 34, 13 f. 38 Vnum etiam aeris miraculum non omittemus. Seruilia familia, illuſtris in Faſtis, trientem aereum paſcit auro et argento, conſumentem vtrumque. Origo atque natura eius incomperta eſt mihi. Verba ipſa de ea re Meſſalae ſenis ponam. Seruiliorum familia habet trientem ſacrum, cui ſumma cum cura magnificentiaque ſacra quotannis faciunt: quem ferunt alias creuiſſe, alias decreuiſſe videri, et ex eo aut honorem aut deminutionem familiae ſignificari. *Simpliciter ad aſſis diſtributionem pertinet* Horat. A. P. 328 Dicat Filius Albini, Si de Quincunce remota eſt Vncia, quid ſuperet? poterat dixiſſe, Triens: heu, Rem poteris ſeruare tuam. Lex frumentaria de ſemiſſibus et trientibus Auctor ad Herenn. 1, 21 c. 12. Triens *poculum quatuor cyathos continens.* Perſ. Sat. 3, 100 Sed tremor inter vina fubit, calidumque trientem. *Al.* Triental. Propert. 3, 8, 29 Quum fuerit multis exacta trientibus hora. *Sic* Martial. 6, 86 *et ſaepe.* Triens pondo Scribon. 42. Triens, *Tertia pars iugeri* Colum. 5, 1. Trientes, *ſiue quod idem eſt,* Trientalis materia, *aſſ.* Vitruuium 10, 6. *nomen habent a menſura, quod aſſeres inſtrumenti eius,* trientali, *hoc eſt craſſitudine quatuor vnciarum eſſent, ſiue quatuor pollicum. In menſuris enim vncia pollicem ſignificat. Ex Budaeo.*

TRIENTALIS, e. Adi. *Vt,* Trientalia folia, *a menſura dicta ſunt, quae amplitudine trientem aequant, hoc eſt pollices quatuor.* Plin. 27, 5. ¶ 2 Aſpectus trientalis . . . Materia trientalis Vitruu. 10, 6.

TRIENTAL, ālis. n. [τριημοριαῖον] *Vaſis genus, tertiam partem ſextarii capiens.* Perſ. Sat. 3, 10 Calidumque triental Excutit e manibus. *Nonnulli legunt* Trientem.

TRIENTARIVS, a, um. Adi. Iul. Capitol. in Antonino Pio c. 2 Idem foenus trientarium, hoc eſt minimis vſuris exercuit; vt patrimonio ſuo plurimos iuuaret. *Conf.* Lamprid. in Alex. Seu. c. 21.

TRIERARCHVS, i. m. [τριήραρχος] *Praefectus trieris, ſ. triremis nauis* Cic. Verr. 1, 52 Qua de re Charidemum Chium teſtimonium priore actione dicere auditis, ſeſe quum eſſet trierarchus, *etc.* Datae a claſſe Muſenenti duae triremes, cum quibus Cythnum inſulam tenuit; nec defuere, qui trierarchos nomine Neronis accirent Tac. Hiſt. 2, 9. *Conf.* Sueton. Neron. c. 34.

TRIĒRIS, is. f. [τριήρης] *Nauis triremis.* Nep. 7, 4, 3 In trierem, quae ad eum deportandum erat miſſa, adſcendit. *Sic optime Codd Pulgo,* Triremem.

TRIETĒRIS, idis. f. [τριετηρὶς] *Spatium trium annorum.* Stat. Theb. 4, 722 Ludus et atra ſacrum recolet trieteris Ophelten, *alio nomine* Archemorum. Martial. 6, 38 Auſpicis vt parvus, nec adhuc trieteride plena Regulus, auditum laudet et ipſe patrem. Cic. de Nat. Deor. 3, 58 c. 25 Dionyſium quintum Niſo natum et Thyone, a quo trieteres conſtitutae putantur.

TRIETERICVS, a, um. Adi. [τριετηρικὸς] *Triennalis.* Nox trieterica Stat. Theb. 2, 661. Orgia trieterica Virg. Aen. 4, 302. Sacra trieterica Ouid. Met. 6, 587. *Numerum* Trieterica, *appellata ſunt Sacra Bacchi, quae ei ex India cum victoria redeunti inſtituta ſunt, tertio quoque anno celebrari ſolita, annuis eius orgiis ſumtuoſiora. Vid.* Seruius *ad* Virg. Aen. 4, 302 Thyias, vbi audito celebrant Trieterica Bacchо Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithaeron.

TRIFARIAM. Adu. [τρίχα, τριχᾶς] *Tribus modis, ſiue in tres partes.* Sueton. in Vitel. c. 13 Sed vel praecipue luxuriae, faeuitiaeque deditus, epulas trifariam ſemper interdum quadrifariam diſpertiebat. Liu. 5, 26 Trifariam Romani muniebant. *Add.* Id. 3, 22. Plato omnem naturam rerum trifariam diuiſit Apul. de Deo Socr. *pr.*

TRIFARIVS, a, um. Adi. Quorum trifarium genus ſcinditur Solin. c. 27. *Add.* Caſſiod. Var. 5, 40.

TRIFARIE. Adu. Genituo trifarie proferuntur Diomed. c. de Declinat. Maſcul. *Jub fin. Add.* Meſſala Corv. p. 1.

TRIFATIDICVS, a, um. *Laudatur* Auſon. in Ternario 85 Atque trifatidicae nomen commune Sibyllae. *h. e. Valde, aut plus quam fatidicae, vt* Trifurcifer, *etc. Sed Toll.* Et tris fatidicae.

TRIFAVX, faucis. Adi. [τρίσομος] *Tres fauces habens.* Virg. Aen. 5, 417 Cerberus haec ingens latratu regna trifauci Perſonat. *Non tutum eſt caſum rectum adhibere.*

TRIFAX, ācis. m. Telum longitudinis trium cubitorum, quod catapulta mittitur. Ennius, Aut permaceret paries percuſſus trifaci. *Haec* Feſtus. Trifaces *inter* Tela *enumerat* Gell. 10, 25.

TRIFER, ĕra, ĕrum. [τριφόρος] *Quod ter fructus producit.* Plin. 16, 27 Vites quidem et triferae ſunt, quas ob id infanas dicunt, quoniam in iis alia matureſcunt, alia turgeſcunt, alia florent. Columel. 5, 6 Omnes etiam biferae et triferae.

TRIFIDVS, a, um. Adi. [τρίχηλος] *Quod tribus partibus finditur.* Cuſpis trifida Neptuni Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 181. Flamma trifida, *Fulmen* Ouid. Met. 2, 325. Haſta trifida Valer. Argon. 1, 641. Tridam diſpergunt guttura Linguam Alcim. Auit. 2, 135. *de ſerpente.*

TRIFILIS, e. Adi. Calua trifilis Martial. 6, 74. *in qua tria tantum fila, tres pili.*

TRIFINIVM, i. n. Iſidor. 15, 12 Tritinium dictum, eo quod trium poſſeſſionum fines adſtringit. Flacc. de condit. Agr. p. 6 Si in trifinium (id eſt in eum locum, quem tres poſſeſſores attingebant) termini ponebantur. *Add.* Rei Agrar. Auctt. *et* Legg. p. 226. 244. 343 *Gorſ.*

TRIFISSILIS, e. Adi. Auſon. Epigr. 128 Forma trifiſſilis; *de Graeca litera ψ dicitur.*

TRIFOLIVM, i. n. [τρίφυλλον] Herba, quae inuenitur confragotis locis, efficaciſſima traditur contra viperae venenum, odoris gratiſſimi, neque abſimilis bitumini. Et idcirco Graeci eam aſphaltion appellant: noſtri autem propter figuram acutam trifolium vocant: non longis et hirſutis foliis viret, caulemque robuſtiorem facit, quam pratenſe. *Vid.* Plin. 21, 21. Commune, pratenſe Scribon. 163. Acutum Id. 163.

TRIFOLINA Vina *laudat* Plin. 14, 7 s. 8, 6. Iuuenal. 9, 56 Te Trifolinus ager fecundis vitibus implet, Suspectumque iugum Cumis. Martial. 13, 114 *lemma* Trifolinum vinum, Non sum de primo fateor, Trifolina Lyaeo, Inter vina tamen tertia vitis ero.

TRIFORMIS, e. Adi. [τρίμορφος] *Tres habens formas, vt*, Canis triformis, *Cerberus* Senec. Herc. Oet. 1202. Diua triformis, *Hecate* Hor. Carm. 3, 22, 4. *vid.* TRIVIA. *Add.* Sidon. Carm. 9, 96. Tertull. de An. c. 21. Firmic. l. 11.

TRIFVR, ūris. [τρίζω] *Plus quam fur, vel Maximus fur.* Plaut. Aul. 4, 4, 6 Non fur, sed trifur.

TRIFVRCIFER, ĕra, ĕrum. Adi. *Plus quam furcifer.* Plaut. Aul. 2, 4, 47 Vituperas me? A. etiam fur trifurcifer. Idem Rud. 3, 4, 29 Tun' trifurcifer mihi audes inclementer dicere?

TRIFVRCIVM, i. n. Gramen, quod in se trifurcium habet Apul. de Herb. c. 77.

TRIFVRCVS, a, um. Adi. [τρίχηλος, τρίδυμος] *Quod tribus furculis furcatum est, vt* bifurcum, *quod duobus.* Columel. 5, 10 Trifurcam maxime ponito, ea exstet minime tribus pedibus. Ibid. 11, 3 Surculi sint bifurci, vel trifurci. *Add.* Idem 4, 28. *et* de Arb. c. 20. Pallad. Febr. t. 17.

TRIGA, ae. f. [τρίππος] *Quasi* Triiuga, *a tribus equis iunctis: Currus sic dicitur, tribus equis iunctus, ipsique adeo equi, in quantum pares et iungendi intelliguntur.* Vlpian. in l. Aediles aiunt. D. de aedil. edict. l. 38 §. 14 Etsi triga venierit, redhibenda erit tota; sed et si quadriga, redhibeatur. Ex veteri Poëta *citat Scaliger ad* Propert. 3, 21 Triga mihi paucos inter dilecta sodales, Triga sodalitii pars bene magna mei.

TRIGAMIA, ae. f. Hieron. adu. Iouinian. 1, 3.

TRIGARIVM, i. n. [τριππεῖον] *Curule trigarum certamen.* Plin. 37, 13 Ne equos quidem in trigariis inferri vllos vernaculis animadverto. *conf. Salmas.* p. 632. Martian. Capella lib. 9 Trigarium supplicantis semper germanitatis adueniat: hoc est, trigemina illa mulier, siue tres in vnius nominis vocabulum conspirantes.

TRIGARIVS, i. m. [τριππηλάτης] *Trigarium agitator.* Plin. 28, 16 Feruntque et Neronem principem hac potione recreari solitum, quum sic quoque se trigario approbare vellet. *Add.* Idem 29, 1. *Salmas. ad* Solin. p. 40.

TRIGEMĪNVS, a, um. Adi. [τρίδυμος] Vict. de Viris Illustr. 4 Tullus Hostilius, quia bonam operam aduersum Sabinos nauauerat, rex creatus, bellum Albanis indixit, quod trigeminorum certamine finiuit. Duo vel trigemini Columel. 7, 6. *de capella.* Idem 2, 1 Trigeminos vocat, quum tres vno partu eduntur. Trigemini fratres, nec aetate nec viribus dispares Liu. 1, 24. Plin. 15, 28 Quorundam natura trigemina est, corpus, deinde lignum, rursusque semen in ligno, vt Persicis. Trigemina *porta dicebatur Romae, per quam trigemini fratres Horatii exierant: sed tertius qui superstes fuit, porta Capena redit.* Liu. 35, 10 Minutius extra portam trigeminam boue aurato donatus est. *Conf.* Aur. Victor. de Vir. Ill. c. 65. Trigemini filii Plaut. Mil. 3, 1, 122. *vid.* Geil. 13, 24. Columel. 3, 8 *etc.*

TRIGEMMIS, is. m. [τρίλιθος] *Surculi epitheton tres gemmas habentis.* Columel. 3, 19 Vallis et vliginosi campi situs ferimus etiam trigemmem (scilicet malleolum) qui est paullo minor dodrante, longior vtique semipede. isque non ab eo trigemmis dictus est, quod omnino trium oculorum est, quum fere circa plagam, qua matri abscissus est, plenus sit gemmarum: sed quod his acceptis, quibus est frequens in ipso capite, tres deinceps articulos, totidemque gemmas habet. Plin. 17, 21 Iidem quum decisi, nec intorti trigemmes. *conf.* Idem 15, 28.

TRIGESĪMVS, a, um. Adi. [τριακοστός] Cic. de Senect. 19 c. 6 Cuius a morte iam tertius et trigesimus est annus. Trigesimo et altero die Vitruu. 9, 4.

TRIGINTA. Indecl. [τριάκοντα] *Nomen numerale.* Virg. Aen. 3, 391 Inuenta sub ilicibus sus Triginta capitum foetus enixa iacebit. Triginta iudices Cic. pro Cluent. c. 27. Denar. p. triginta duum Scribon. 144. Triginta octo Plin. 4, 12. *conf. Borrich. Cogit.* p. 255.

TRIGLA, [τρίγλα] *Genus piscis, qui a Latinis* nullus *dicitur et* barbio. Dioscor. 2, 21. *Hinc*

TRIGLĪTES, is. m. [τριγλίτης] *Lapillus, qui mulli piscis colorem habet.* Plin. 37, 11 *de gemmis loquens,* Ab animalibus cognominantur carcinias marini cancri colore, echites viperae, scorpites scorpionis; aut colore aut effigie, scarites scari piscis, triglites mulli.

TRIGLŸPHVS, i. m. [τρίγλυφος] *Vox architectorum dicitur a* tribus glyphis, *id est sculpturis vel canaliculis. Originem eius ornamenti et rationem ita describit* Vitruu. 4, 2 Proiecturas tignorum quantum eminebant ad lineam et perpendiculum parietum praefecuerunt: quae species cum inuenusta iis visa esset, tabellas ita formatas, vti nunc fiunt triglyphi, contra tignorum praecisiones in fronte fixerunt, et eas cera caerulea depinxerunt, vt praecisiones tignorum tectae non offenderent visum. *Add. Lexicon Vitruu.*

TRIGON, ōnis. m. [τρίγων] *Ptlae genus.* Martial. 12, 84 Captabit tepidum dextra, laeuaque trigonem. Idem 4, 19 Seu lentum ceroma teris tepidumue trigona, *vid* PILA trigonalis, *in* PILA. ¶ 2 Trigon, *nomen Piscis apud* Auson. Epist. 4, 60 Letalis trigon. *Videtur* Trygon *esse potius, v. v.*

TRIGONOMETRIA, ae. f. Ars triangulos mensurandi.

TRIGŌNVS, i. m. *vel* TRIGONVM, i. n [τρίγωνος] *Triangulus.* Manil. 2, . . Quadrati si forte voles effingere formam, Aut trinis paribus facies quum membra trigonis *vid.* Vitruu. 1, 1. 7, 1. 10, 11. Colum. 5, 10. *et* de Arb. c. 22. Frontin. de Colon. p. 132 *Goes.* Ausonius *parum recte corripuit* in Ternario 50 Per trinas species trigonorum linea currit. ¶ 2 Trigonum, *herba trifolium, apud* Plin. 21, 9. *Item piscis, ap.* Plaut. Capt. 4, 2, 71.

TRIGŌNVS, a, um. Adi. *Triangularis.* Manil. 2, 876
Et quaecunque tamen dicuntur signa trigona. *Ibid.*
Licet ergo signa trigona
Dicantur, partes non seruant illa trigonas. *add.* Vitr. 9, 2.

TRIGONICVS, a, um. Adi. *Idem. vnde* Trigonica radiatio *apud* Iulium Firmicum 2, 32. *et rursus* 3, 1 *et* c. 3.

TRIGONĀLIS, e. Adi. *Forma tribus lineis constans.* De pila trigonali est epigramma Martial. 14, 51. *vid.* PILA.

TRIGONION, i. n *Triangularis forma.* In trigonion constitutum Innocent. de Cas. p. 224. ¶ 2 *Herba, ap.* Apul. de Herb. c. 3 *et* 65.

TRIHORIVM, i. n. *Spatium trium horarum.* Auson. Ep. 4, 62 Nec duraturi post bina trihoria corui. Corui *autem sunt. Add.* Idem in Mosella v. 87.

TRIIVGIS, e. *vel* TRIIVGVS, a, um. Cerberus triiugis praeditus Apul. Met. 6 p. 181. Auson. Epist. 8, 6 Vel cisiis si placet inlilias. *Al.* teriugo.

TRILĪBRIS, e. Adi. [τρίλιτρος] *Quod est trium librarum.* Hor. Serm. 2, 2, 33 Laudas insane trilibrem Mullum. eum pateras gemmatas trilibres duas, scyphos aureos gemmatos trilibres duos Treb. Pollio in Claud. c. 17.

TRILINGVIS, e. Adi. [τρίγλωσσος] *Qui tres linguas habet, vel linguam tricuspidem, vt serpentes* Os trilingue Hor. Carm. 2, 19, 31. *de Cerbero. Conf. Prudent.* Cathem. 3, 27. *Weitz ad* Prudent. contra Symmach. 1, 28 p. 723. ¶ 2 Massilienses, trilingues Varro *apud* Isidor. 15, 1. *quod graece, gallice, et latine loquantur. Similiter* Siculi trilingues *apud* Apul. Met. 11. *conf. Caelius Ant. Lect. l. 3 extr.*

TRILINGVVS, a, um. Caput inferit ille trilinguae ingis in fauces Prudent. Hamart. v. 587. *Al.* trilingue: *loquitur de viperis coëuntibus.*

TRILIX, īcis. [τρίμιτος, τριπλᾶς] *Textarum rerum epitheton, indicatur, terna licia deinceps, alternis, in textura traki, vt ordines liciorum et filorum adeo staminis orientur: in texto autem lae trinorum filorum staminis s. porrectorum, et totidem subtemine transuersorum: quanquam et aliae pro diuersa ordinatione exsistere in texto possunt. Manet illud modo, a tribus s. ternis liciis esse hoc nomen, vid.* LICIVM. *Hic quidem satis est intelligere trilix filo metallico textum. Nempe nondum occurrit, nisi* Virg. Aen. Loricam consertam hamis, auroque trilicem. *Et* Valer. 3, 199 Per clipei cedentis opus, partemque (cratem *Heins.*) trilicem.

TRILORIS, e. Vopisc. in Aurel. 46.

TRIMACRVS, i. m. [τρίμακρος] *Pes constans ex syllabis longis; vt*, Virtuti.

TRIMATVS, *vid.* TRIMVS.

TRIMEMBRIS, e. Adi. Hygin. Fab. 30 Geryonem Chrysaoris filium, trimembrem, vno telo interfecit *Hercules.*

TRIMESTRIS, e. Adi. [τρίμηνος] *Quod est trium mensium.* Plin. 7, 15 Et hoc tale, tantumque omnibus tricenis diebus mutatur muliere exsistit, et trimestri spatio largius. Idem 10, 25 Trimestres aues, vt turdi. Fructus trimestris, Triticum trimestre Idem 2, 6 *et* 10. Trimestria Idem 2, 13. Pallad. Febr. t. 3. Trimestres anni apud Arcades Plin. 7, 48. *Add.* Idem 18, 7. Trimestres annorum caelique vices Auson. in Ternario 24. *h. e. quatuor anni partes, quarum singulis terni menses tribuuntur.*

TRIMENSTRVVS, a, um. Adi. τριμηνιαῖος Gloss. Gr. Lat.

TRIMĔTER, tri. *vel* TRIMETRON, i. n. [τρίμετρον] *habens metra. Versus* trimetri, *qui tres habent mensuras s. hoc est sex pedes: vnde et a Latinis dicuntur* Senarii: *suntque veri, id est pedem vltimum semper habent iambum.* Hor. de Art. 252 Hic et in Acci Nobilibus trimetris apparet rarus, et Ennî *spondeo loquitur in carminibus Iambicis. Add.* ibid. v. 552.

TRIMETRVS, a, um. Adi. *Vt*, Aesopia trimetria Epist. 16, 78. *Add.* Sidon. Epist. 9, 15.

TRIMODIA, ae. f. *Trium modiorum mensura.* Trimodiae *aut* corbes Columel. 3, 3, 9. Plin. 33, 1 Neque enim potuisset trimodia illa annulorum Carthaginem ab Annibale mitti *legendum monuit iam Turneb. 6, 22.* Tres modios *mercedis, qui plurimum.*

TRIMODIVM, i. n. *Idem.* Plaut. Men. Prol. 15 Ni argumentum vobis demensum dabo Non modio, neque tribus, verum ipso horreo.

TRIMODIVS, a, um. Adi. Columel. 12, 50 *de apparatu rustico.* Tum scalae, corbulae, decemmodiae, trimodiae, satiae, quibus districta bacca suscipitur. *Conf.* Idem 2, 9. *et* 12, 18. *vt* Trimodia *pluraliter* Trimodia.

TRIMVS, a, um. Adi. [τρίενος] *Quod est trium annorum.* Rud. 3, 4, 39 Trima quae perist mihi, iam tanta esset, si viuit Plin. 17, 11 Arborem nec minorem bima, nec maiorem trima ferri quidam praecipiunt. Varro de R. R. 2, 7 Videndum minores trimae, maiores decem annorum. *Add.* ibid. c. 5. trima Hor. Carm. 3, 11, 9. *Add.* Idem Sat. 2, 3, 251. Febr. t. 25.

TRIMŬLVS, a, um. Dim. [τριενίων] Sueton. in Neron. 6 *Tilius* patrem amisit.

TRIMĀTVS, ûs. m. [τριετία] *Ipsa trium annorum aetas.* Ilum. 8, 5 Summouebimus autem veteres, id est quae trimatum e runt. Plin. 8, 43 Partus a XXX mense ocyssimus, sed a tr legitimus. *Conf.* Id. 17, 10. 21, 11. 27, 9.

TRINACRIA, ae. f. [Τρινακρία] *Insula, quae et* Sicilia, Sica Triquetra *appellatur, a tribus promontoriis (ἀπὸ τῶν ἄκρων Graecis) est* Trinacria, *Pachyno scilicet, Lilybaeo, et Peloro: Hinc*

TRINACRIS, idis. f. [Τρινακρίς] *Patronym. pro Adiectivo.* Ouid. Fast. 4, 420 Terra tribus scopulis vastum procurrit in aequor Trinacris, a posito nomen adepta loci. Insula Trinacris Met. 5, 347. Hybla Trinacris Ouid. Trist. 5, 13, 22.

TRINACRIVS, a, um. Adi. [Τρινάκριος] *Siculus, vt*, Aqua Trinacria Ouid Epist. 12, 126. Iuuenes Trinacrii Virg. Aen. 5, Litus Trinacrium Idem ibid. 1, 200. Viri Trinacrii Aen. 5, 530.

TRINĔPOS, ōtis. m. [τριτέγγονος] *Abnepotis filius: quasi post tres a nepote.* Paullus in l. Iurisconsultus D. de gradibus §. 9 Trinepos, trineptis: hi sunt filii filiaeue abnepotis, abneptis.

TRINEPTIS, is. f. ICt.

TRINITAS, ātis. f. [τρίας] *Vox apud Patres et scriptores ecclesiasticos frequens. vt* Augustin. de vera Relig. c. 18. Tertull. Praescript. c. 8. *et* adu. Valent. c. 17. *et* adu. Prax. c. 3. *it.* Iustin. 1 t. 1 l. 1.

TRINOANTES *et* TRINOBANTES, um. m. [Τρινόαντες] *Gentes insulae populi Orientales, penes Iamesam aestuarium, vt auctor est Ptolemaeus* 2, 3 Trinobantes Caesar *appellat* Bell. Gall. lib. 5 Trinobantibus defensis, atque ab omni militum iniuria prohibitis.

TRINOCTIVM, i. n. [τρινύκτιον] *Tres noctes.* Gell. 3, 2 enim posse impleri trinoctium, quod abesse a viro vsurpandi causa

rabulis deberet. *Add.* Idem 10, 15. Per triduum et trinoctium omnem transisse Germanos Ammian. 16, 26.

TRINOCTIĀLIS, e. Adi. [τριώνυκτος] Martial. 12, 74
Sed ipse diuûm
Offensus genitor, trinoctiali
Affecit domicoenio clientem.

TRINŌDIS, e. Adi. [τριπόδιος] *Trium nodorum:* *ut*, Clava trinodis Ouid. Epist. 4, 115 Ossa mei fratris clava perfracta trinodi. *Vid.* Idem Fast. 1, 575. Dactylus trinodis Auson. 21, 38. *i. constans tribus syllabis:* *nempe* Dactylos *digitus proprie est;* *hic habet* tres nodos, *s. articulos.*

TRINODO, āre. *Tres nodos facere.* *Laudatur* Plin. *forte* Valerius *ille.*

TRINVS, a, um. Adi. [τρεῖς] Tres *significat cum distributione.* Plaut. Baech. 2, 3, 40 Etiamne est quid porro? C. hem accipe, trina aenume erit. Caes. Bell. Gall. 7, 46 Milites signo dato celeriter munitionem perueniunt, eamque transgressi, trinis castris potiuntur. Forum trinum Stat. Silu. 4, 9, 15. Sueton. in Neron. 5 Detecta confestim coniuratione, pro summo numine, trinisque se sacrificiis colere perseuerauit, *i. Quotidie tribus.* Plin. 2, 41 Tros soles antiqui saepius videre, *i. Tres simul.* Ibidem, Luna noque trinae apparuere. *Add.* Idem ibid. c. 31. Varro R. R. 1, 2. Reddere trinas literas Cic. Att. 11, 17. Nulla trinis est is gratulatio Idem in Pison. 97.

TRINVNDĪNVM, i. n. [τρίτη ἐκκλησία, τρίτη πανήγυρις] *siue* trinum nundinum, *dicebatur Dies tertiarum nundinarum, qui praedici in comitiis indicendis solebat, ut notior esset vniuersis.* Liu. Postquam vero comitia decemuiris creandis in trinundinum (Trinum nundinum) indicta sunt. Cic. pro Domo 41 c. 16 Si quod ex teris legibus trinundinum (*Graeu.* Trinum nundinum) esse oporteat, doptione satis est trium esse horarum. *Et* c. 17 Quarta fit accusatio, u nundinum pro dicta die, qua die iudicium fit futurum: *de iudiuli, perduellionis, fermo est.* Idem Phil. 5 c. 3 *de lege ferenda.* Vbi promulgatio? trinundinum? *De lege Clodia contra Ciceronem etiam* Quinctil. 2, 4, 35 Siue non trino forte nundino promulta siue non idoneo die — lata. *Apud* Cic. Fam. 16, 12 *pro Caesar* Ad consulatus petitionem se venturum, neque se iam absente se rationem habere sui; se praesentem trinum nundinum futurum. *De spatio* Trinundini *non videtur nimis difficilis* tio. *Nundinas periodo octo dierum contineri, suo loco ostendimus.* *Ad hoc igitur ut* trinis nundinis *aliquid promulgetur, XVII* m *diebus opus est. Sed potest, vel non ipsis nundinis primis inter* promulgari; *potest illa tabula promulgationis aliquot diebus, vsque* em, *ante primas, et totidem post vltimas pendere, qua ratione dies* comprehendi *posse, manifestum est, vid.* NVNDINAE.

TRINVNDINVS, a, um. Adi. Scita atque consulta trinundino die pta Macrob. Sat. 1, 16. *Et mox* Vnde etiam mos tractus, vt leges dino die promulgarentur.

TRIOBŎLVM, i. n. *s.* TRIOBOLVS, i. m. [τριώβολος] *Tres* aret. *Alio nomine* Hemidrachmium *dicitur. Jenos enim obo-*chma *efficit, vt auctores sunt Plinius et Pollux, et alii. Trio-*a *ab altera parte effigiem Iouis, ab altera nocluam habebat; quam* ucem *appellant.* *Ex quo factum prouerbium:* Noctuam s. Plaut Baech. 2, 3, 26 Negare sese debere tibi triobo-Non potest triobolum hinc abesse Plaut. Rud. 5, 2, 43. bid. v. 67. *it.* 5, 3, 11. Abiudicare ab suo triobolum Plaut. , 2, 43. Idem Poen. 1, 2, 168 Trioboli hominem *vocat, vt* hominem *antiqui dixerunt, et* frugi. *Dicuntur et* Diohomines.

TRIŌNES, um. m. Pl. [Ἕρσες ἀεστῆρες] *Quasi* Teriones; *Boues* *ideti sunt antiquis.* Vnde Septem stellas septentriones noceres a bobus nunctis appellarunt, ex quibus figurantur. *Vid.* Varr. L. L. 6, 4. *Dalech. ad* Plin. 2, 68. Martial. 6, 58 Cernere Parrhasios dum te iuuat Aule triones, Comminus et Scythici sidera feroboli. Cic. de Nat. Deor. 2, 105 c. 41 Altera dicitur esse Helice, cuius quidem clarissimas stellas, totis noctibus cernimus, Quas septem soliti vocitare triones. Gelidi Ouid. Met. 2, 171. Conf. Honor. 4, 429. Inoccidui Claud. de Gigantom. 11. Virg. Aen. 1, 748. Prudent. Cathem. 5, 146. Pigri Claud. Ion. 3, 205. Scythici Idem ibid. 4, 473. Trio, *in Sing.* *gitur extra compositionem, et timesin, vt apud* Virg. 3, 381.

TRIOPHTHALMVS, i. m. Lapis in Sicyonia nascens, qui im oculorum effigiem prae se fert, *auctore* Plin. 37, 11.

TRIORCHIS, is. m. [τριόρχης] Auis est ex accipitrum genere tet im numero, dicta Latinis Buteo Plin. 10, 8. ¶ 2 Trichi, item, Tertium centauri genus Plin. 25, 6.

TRIPALIS, is. m. *Tripales vites dicebantur, quae tribus palis sustinentur.* Varro *apud* Non. 3, 171 Quid tu? non vides in vineis uoc, ria pala habeant, tripales dici?

TRIPARCVS, a, um. Adi. [τριπαφλάμενος] *Valde parcus.* Pers. 2, 3, 14 Nam id demum lepidum est, triparcos homines, etul, auidos, aridos bene admordere.

TRIPARTĪTVS, *siue* TRIPERTITVS, a, um Adi. [τριμερὴς] *Quod in tres partes diuisum est.* Argumentatio brevissima et tri-arti Auct. ad Her. 2 c. 19. Cic. de Inuent. 1, 7 Oratoris ars et facultas in hac materia tripartita versari existimanda est, *etc.* Causa ripertita Cic. Verr. 5, 13. *et* 1 c. 5. Diuisio tripartita Cic. Off. c. 2 Cic. ad Quir. post redit. 16 Cuius oratio fuit, quemadmodum accepi tripertita. Primum vos docuit, *etc.* Philosophia tripertita Senec. Epist. 89. Ratio bonorum tripartita Cic. ad. 1, 19. *Add.* Apul. de Dogm. Plat. p. 48. Tripertita, *subaudiue de Libri titulo.* Pomponius in l. 2 §. 38 D. de orig. iur. lexte. Aelium etiam Ennius laudauit: et exstat illius liber, qui inscribitur Tripertita, qui veluti cunabula iuris continet. Tripertita autem dicitur, quoniam lege duodecim tabularum praeposita, iungitur interpretatio, deinde subtexitur legis actio.

TRIPARTITO, *siue* TRIPERTITO. Adu. [τριμερῶς] *In tres partes.* Cic. Tusc. 5, 40 c. 14 *pr.* At dissidat necesse est, qui bona diuidit tripartito. Liu. 21, 7 Vrbem tripertito aggreditur. *Add.* Vitr. 6, 11. Colum. 3, 1. *et* 5, 1.

TRIPATĪNVM, i. n. Plin. 35, 12 Atque vt luxu auctoritas quoq aliqua contingat figlinis. Tripatinum, inquit Fenestella, appellatur summa coenarum lautitia. Vna erat murenarum, altera luporum, tertia myxonis piscis, inclinatis iam scilicet moribus, vt tamen eos praeferre Graeciae etiam philosophis potuimus.

TRIPICTORVS, a, um. Adi. *Tria habens pectora, vt*, Lucret. 5, 28 Quidue tripectora tergemini vis Geryonai? *Alii legunt,* Quidue tripectora tergemini quoque Gerionae vis? *Fingunt Poetae Geryonem fuisse tricorporem.*

TRIPEDALIS, e. Martial. 6, 74. *Al.* trifilis.

TRIPERTITVS *et* TRIPERTITO, *vid.* TRIPARTITVS.

TRIPES, ĕdis. m. [τρίπους] *Quod tres pedes habet.* *Vltimam licentiose corripuit* Auson. Gripho Tern. 39 Qui bipes et quadrupes foret, et tripes omnia solus. Martial. 12, 28 Ibat tripes grabatus, et bipes mensa. Liu. 40, 2 Simul procinctum est, quod tripedem multum Reate natum nuntiatum erat. Mensa tripes Hor. Serm. 1, 3, 13. *conf.* Sen. Epist. 120. ¶ 2 *Sellae genus, quae et tripetia. vid.* Sauar. *ad* Sidon. Epist. 4, 24.

TRIPEDO, *vid.* TRIPIDARII equi.

TRIPEDALIS, e. Adi. [τριποδιαῖος] *A* Tripes; *Quod tres pedes longitudinis habet.* Plin. 27, 12 Medion folia habet iridis fatuae, caulem tripedalem. Tripedalis latitudo Varro de R. R. 3, 9. *et* Plin. 17, 22 *pr.* Tripedalis parma Liu. 38, 21.

TRIPEDANEVS, a, um. Adi. [τριποδιαῖος] *Idem.* Cato c. 45 Taleas oleaginas, quas in scrobe faturus eris tripedaneas decidito. Plin. 27, 12. Varro de R. R. 3, 9. Colum. 5, 5. 3, 2. 11, 3. 12, 44. Plin. 14, 3. 17, 18.

TRIPITES, *vid.* TRIPTES.

TRIPETIA *quid esset, dicamus verbis* Sulpicii Seu. Dial. 2, 1 Sedebat autem in sellula rusticana, quas nos rustici Galli tripetias, vos scholastici — tripodas nuncupatis.

TRIPHALLVS, i. m. *Epitheton nomen Priapi, in* Priap. 83, 6. *Al. alter: vid. Scalig.* p. 211.

TRIPHERA, medicamentum, quod facit ad omnia, quae ferro debent tolli sine magno dolore Scribon. 230. *Mel.* Tryphera, *v. v.*

TRIPICTVS, a, um. Pilatus iubet ignorans: I, scriba, tripictis Digere verticulis, quae fit fusilixa potellas Prudent. Apoth. v. 381. *i. tripici lingua expressis.*

TRIPIARIS, e. Adi. Macrob. in Somn. Scip. 1, 6. Alternatio triplaris. Idem 1, 19 Numerus triplaris. *add.* Idem 2, 1. *vid.* DVPLARIS.

TRIPLASIVS, a, um. Adi. Mart. Capell. 9 p. 322 Ratio triplasia. *Simplicitas Graecum est,* τριπλάσιος.

TRIPLEX, icis. Adi. [τριπλῆς, τρίπλαξ, τρίπτυχος] *Quod est tribus plicarum, denae generatim, vbi tria distingui possunt.* Hor. Carm. 1, 3, 9 Illi robur, et aes triplex Circa pectus erat. Cic. Acad. 1, 17 c. 5 Fuit ergo iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex. Idem Tusc. 1, 20 c. 10 Plato triplicem finxit animam, cuius principatum, id est rationem, in capite sicut in arce posuit, et duas partes separare voluit, iram et cupiditatem, quas locis suis disclusit: iram in pectore, cupiditatem subter praecordia locauit. Colore triplici diuersa licia Virg. Ecl. 8, 73. Deae triplices, *Parcae* Ouid. Met. 2, 654. Forma triplex Idem ibid. 9, 185. Literas triplices remittere Cic. Att. 13, 3. Muro triplici circumdata moenia Virg. Aen. 6, 549. Natura triplex animi Lucret. 3, 258. Pugna triplex, *Quae ter facta est* Martial. 5, 66. Triumphus triplex Virg. Aen. 8, 714. Triplex, *pro quodam Tabellae genere, in quo scribi epistolae leuiores et amatoriae solebant.* Martial. 14, 6 Tunc triplices nostros non vilia dona putabis, Quum se venturam scribet amica tibi. *Dicti autem sunt* Triplices a tribus foliis. *Vid.* Cic. Att. 13, 8. Martial. 7, 82. Triplex, *Substant. pro* Triplum. Scribonius Largus 218 Impluuium autem aliud ex fale nigrum essi acius, idem ad omnia facit: sed recipit singulorum pondo libram similiter, oleo autem veteris triplex adicitur.

TRIPLICITER. Adu. Auct. ad Herenn. 4 c. 42 Eandem rem commutabimus tripliciter. Mart. Capell. 3 p. 54 Littera tripliciter sonat.

TRIPLVS, a, um. Adi. [τριπλάσιος] *Idem quod Triplex.* Cic. de Vniuers. 20 c. 7 Vnam principio partem detraxit ex toto, secundam autem primae partis duplam: deinde tertiam quae esset secundae sesqui altera, primae tripla: deinde quartam quae secundae dupla esset: quintam inde quae tertiae tripla. *Et paullo post,* Tripla proportio musicalis. . .

TRIPLICO, āre. [τριπλασιάζω] Plin. 7, 48 Cornici nouem nostras attribuit aetates Hesiodus, quadruplum eius ceruis, id triplicatum coruis. Triplicabis septem, et faciunt viginti vnum Macrob. Somn. Scip. 1, 20. *Conf.* Manil. 3, 587. Idem ipse numerus triplicatur Gell. 1, 20. Trias triplicata, nouem numeros facit Mart. Capella 2 p. 26. Vox triplicata Sidon. Epist. 2, 2.

TRIPLICABILIS, e. Adi. Sedul. 1 *extr.* Quod simplex, triplicet, quodque est triplicabile, simplet.

TRIPLICATIO, ōnis. f. Caius in l. Consilio D. de curat. furios. *etc.* D. 27 tit. 10 l. 7 §. 1. Firmicus *quoque* lib. 2 c. 26 Nulla vel duplicatione, vel triplicatione vel quadruplicatione. *Vid.* QVADRVPLICATIO, *in* QVADRVPLIX. Triplicatio numeri Mart. Capella 2 p. 25. *et* 7 p. 259.

TRIPLINTHIVS, a, um. Adi. Vitrum. 2, 9 *de pariete tres lateres crasso. Conf. Bald. Lex.* p. 4..

TRIPODA, *vid.* TRIPVS.

TRIPŌLIS, is. f. [Τρίπολις] *Phoeniciae locus, ex numero dicitur* trium vrbium, *Tyri scilicet, Sidone, atque Arado, vt testatur Strabo,* Plinius, *et* Pomponius Mela *in descriptione Phoeniciae. Hinc*

TRIPOLITANA, *Regio dicta est.* [Τριπολιτικὴ] *Sunt autem* duae *hoc nomine,* Africana *scilicet, et* Syriaca *in Phoenice. Oppida* Tripolis Africanae *sunt, Abrotonum, Topsia, et Leptis magna.*

TRIPOLIVM, i. n. [τριπόλιον] Herba, *quae videtur quibusdam* Polium, *vt* Plin. 26, 7 f. 22 *vult, dicitur. Nascitur in saxis maritimis,* vbi allidit vnda, neque in mari, neque in sicco, folio isalis crassiore, palmum alto, in mucrone diuiso, radice alba, odorata, crassa, calidi gustus. *Vid. Dioscor.* 4, 130.

TRIPONDIS, e. Adi. Tripondes homines Zeno Veron.

TRIPORTINTVM, i. n. Deûm triportenta Pacuu. *apud* Varr. de L. L. 6, 3 p. 53.

TRIPSACA, ae. f. *Herba.* Theod. Priscian. de Diaeta c. 9.

TRIPTES, Plur. m Mart Capella 2 p. 40 Item Fura Furinaque, et mater Mania, Intemperiaeque et alii Triptes diuorum. *Al.* Tripites. *Grotius coniicit* Thripes *quasi vermiculi inter deos, minuti, viles.*

Patrem suum ait conieciſſe Cryptes, (*forte rectius* cryptae) *quos* Opertaneos *dixit.*

TRIPTOLĔMVS, i. m. [Τριπτόλεμος] Celei filius, *teſte Seruio* Georg. 1, 18 Aratri inuentor et agriculturae. Eleuſin ciuitas eſt Atticae prominciae, non longe ab Athenis, in qua quum regnaret Celeus, et Cererem filiam quaerentem liberaliſſime hoſpitio ſuſcepiſſet, illa pro remuneratione oſtendit ei omne genus agriculturae: filium etiam eius Triptolemum recens natum per noctem igne fouit, per diem diuino lacte nutriuit: et eum alatis ſerpentibus ſuperpoſitum, per totum orbem miſit, ad vſum frumentorum hominibus indicandum. *Hactenus* Seruius. Auctor ad Herenn. 4, 10 Si Triptolemus quum omnibus ſemen largiretur, ipſe ab aliis hominibus id mutuaretur. Aethereus Triptolemus Stat. Silu. 4, 2, 36.

TRIPTOTVM, i. n. [τρίπτωτον] *Nomen dicitur, quod tribus duntaxat caſibus declinatur, vt* Opis, opem, ope. *Vid.* Iſidor. 1, 6. *et* Grammat. Diomed. 1 p. 288. *et* Priſcian. 5 p. 672.

TRIPVDIVM, i. n. [χορὸς, χορεία, χοροστασία] *Quaſi* Terripauium: *ſic enim primo dictum volunt: poſt* Terripudium, *deinde* Tripudium a pauio *ferio. Vnde* Tripudia ſoliſtima *dicebantur auguria, quae fiebant, quoties offa, quae pullis dabatur, aliquo modo cadebat in ſolum, ita enim a ſolo* ſoliſtimum, *vt a medio* mediaſtimum *dicitur.* Cic. de Diuin. 72, 2 c. 34 Attulit in cauea pullos is, qui ex eo ipſo nominatur pullarius. Hae ſunt igitur aues internuntiae Iouis: quae paſcantur, nec ne, quid refert? Nihil auſpicia. Sed quia cum paſcuntur, neceſſe eſt aliquid ex ore cadere, et terram pauire, terripauium primo, poſt terripudium dictum eſt: hoc quidem iam tripudium dicitur. Cum igitur oſſa cecidit ex ore pulli, tum auſpicanti tripudium ſoliſtimum nunciant. Ergo hoc auſpicium quidquam diuini habere poteſt, quod tam ſit coactum et expreſſum? Quo antiquiſſimos augures non eſſe vſos, argumento eſt, quod decretum collegii vetus habemus, omnem auem tripudium facere poſſe. Tum igitur eſſet auſpicium, ſi modo ei eſſet liberum, ſe oſtendiſſe: tum auis illa videri poſſet interpres et fatelles Iouis. Nunc vero incluſa in cauea, et fame enecta, ſi in offam pultis inuadit, et ſi aliquid ex ore cecidit, hoc tu auſpicium, aut hoc modo Romulum auſpicari ſolitum putas? *Conf.* ibid. 1 c. 15. *Et* Fam. 6, 6. *de quo in* SONIVI. *It.* Feſtus, *voce* PVLS. Liu. 10, 40. Min. Fel. 26, 1. Plin. 10, 21 ſ. 24 *de gallis gallinaceis*, Horum ſunt tripudia ſoliſtima. Hi magiſtratus noſtros quotidie regunt, domosque ipſis ſuas claudunt ac referant: hi faſces Rom. impellunt aut retinent, iubent acies aut prohibent, victoriarum omnium toto orbe partarum auſpices: hi maxime terrarum imperio imperant, *etc. Alii ſic dici putant* Tripudium, *quod ſaltantes ter pedibus terram feriebant, vti deſcribit* Hor. Carm. 3, 18, 15 Gaudet inuiſam pepuliſſe foſſor Ter pede terram. *Et* Calpurn. 4, 128 Ter pede laeta ferire Carmina. Gloſſ. τριποδιάζω tripedo, τριπόδιον, tripudium. *Fuerit ergo quaſi* Tripediare. *vid. quae monuimus in* TRIPIDIARII. Tripudium *pro Saltatione* Liu. 1, 20 Ac per vrbem ire canentes carmina cum tripudiis, ſollemnique ſaltatu iuſſit. Citatis celerare tripudiis Catull. de Berecint. f. 61 (64) 26.

TRIPVDIO, āre. [χορεύω] *Saltare.* Cic. pro Sext. 88 c. 41 Sed illum tot iam in funeribus Reip. exultantem ac tripudiantem, legum ſi poſſet, laqueis conſtringeret. Credunturque ſacro tripudiare gradu Fortunat. 8, 4, 4.

TRIPVS, ŏdis. m. *vel* TRIPŎDA, ae. f. [τρίπους] *Dicitur quidquid habet tres pedes.* Tripodes erant Menſae in templo Apollinis Delphici, quibus ſuperpoſitae Phoebades vaticinabantur, *vt ait* Seruius *ad* Aen. 3, 360. *vid. Diod. Sicul.* 16, 26. Plin. 34, 3 Ex aere factitauere et cortinas tripodum nomine Delphicas, quoniam donis maxime Apollinis Delphici dicabantur, *vid.* CORTINA n. 2. Cic. de Nat. Deor. 3, 42 c. 16 Ex eo igitur et Lyſito (*nomen ignorabile, vid. Intt.*) eſt is Hercules, quem concertauiſſe cum Apolline de tripode accepimus. Tripodas ſentire; *i. quiddam reuelatum ab Apollinis Oraculo percipere* Virg. Aen. 3, 360. Sacri tripodes Idem ibid. 5, 110. Idem Aen. 9, 265 Et tripodas geminos, auri duo magna talenta. *In talibus pocula intelligere, vel crateras, ex vſu Graecorum nihil prohibet.* Hor. Carm. 4, 8, 3 Donarem tripodas praemia fortium Graiorum. *Add.* Nep. 4, 1, 3. Ouid. Her. 3, 32. Sidon. Epiſt. 4, 24. Iſidor. 20, 8. ¶ 2 *Sella tripus etiam recentiori aetate. De* tripode Martini Sulpic. Seuer. Dial. 2, 1.

TRIQVĒTRVS, a, um. Adi. [τρίγωνος] *Triangularis, qualis litera quarta Graecorum* Δ. Plin. 2, 15 Poſtea radiorum eius contractu teguntur, et in triquetro a partibus centum viginti ſtationes matutinas faciunt: *i. in triente ſ. tertia parte caeli, qui ſunt gradus, vt hodie loquuntur,* CXX. Lucret. 4, 657 Eſſe triquetra aliis, aliis quadrata neceſſe eſt. Caeſ. Bell. Gall. 5, 13 *pr.* Inſula natura triquetra: cuius vnum latus eſt contra Galliam. Omnis ager aut quadratus, aut longus, aut cuneatus, aut triquetrus Columel. 5, 2 *pr.* Triquetra, *Sicilia dicta eſt a tribus promontoriis* Peloro, Pachyno, Lilybaeo, *vt* Trinacria. Triquetram dici Siciliam, an Triquedram oporteat, quaeritur Quinctil. 1, 6, 30. *Poſteriori rationi fauet cum a* tribus quadris *deducit,* Schol. ad Hor. Sat. 2, 6, 55 Militibus promiſſa Triquetra Praedia Caeſar, an eſt Itala tellure daturus. Lucret. 1, 718 Inſula quem Triquetris terrarum geſſit in oris. *conf.* Plin. 3, 8 *et* 16. Gell. 1, 20. Solin. c. 11.

TRIRĒMIS, is. f. [τριήρης] *Nauis tres remorum ordines habens.* Naues triremes Nep. 2, 2, 8. Caeſ. B. G. 2, 6. Idem Bell. Ciuil. 2, 6 Appulſaque ad proximum litus trireme conſtrata, et in litore relicta, pedibus Adrumetum profugerat. Cic. Verr. 5, 43 c. 17 Navem vero Cybeam maximam, triremis inſtar pulcherrimam atque ornatiſſimam. Adſcendere triremem Nep. 7, 4, 3. Damnari ad triremes ICt. Aerata triremis Hor. Carm. 3, 1, 39. Bellatrix triremis Claud. Conſ. Hon. 6, 135. Val. Max. 9, 15, 2 Remo publicae triremis *aliquis* affixus *in poenam ab Auguſto.* Validae triremes Lucan. 3, 529. Interdum Triremis *non tres ordines, ſed* tres *in vniuerſum* remos *habet.* Iſid. 19, 1 Celones, quas Graeci κέλητας vocant, id eſt veloces biremes, vel triremes agiles, et ad miniſterium claſſis aptae. *Vid. ex Graecis Scheffer. de Mil. Nau. 2, 2 p. 69.*

TRIS, [τρῖς] *Pro* Tres *in Accuſatiuo, legimus apud antiques.* Cic. Acad. 4, 138 Teſtatur ſaepe Chryſippus tris ſolas eſſe ſententias, quae defendi poſſint de finibus. Virg. Aen. 1, 112 Tris notus abreptas in ſaxa latentia torquet. Priſcian. 7 p. 775 Hos et has Tres vel Tris. *vid.* Gell. 13, 19. Quinctil. 1, 7, 17 In tris ſyllabas, *quod ibi illuſtro.*

TRISCHOENVS, a, um. Adi. Plin. 5, 24 Menſura triſchoena; *i. quae tres ſchoenos, ter ſexaginta ſtadia, complectitur.*

TRISCVRRIA, orum. n. Pl. Maximae ſcurrilitates, a Scurra: nam Tris et Ter pro Superlatiuo Graeci et Latini vſ *vnde* Triſurcifer, Triportentum Trueneficus Iouen. Sat. 8, 1 ſedet, et ſpectat triſcurria patriciorum. *h. e. Nobilium facta ſcurrilia. Scalig. leg.* Tranſcurria. *Conf. Voſſ. Etymol.* p. 458.

TRISECLISENEX, *i. Senex trium ſaeculorum. Ita vocatur a* Naeuio *ap.* Gell. 19, 7.

TRISĒMVS, a, um. *Trium ſignorum ſ. punctorum*, Te Mart. Capell. 1, 9.

TRISEXTIVM, i. n. Ad Triſextium venire Mar pir. cap. 16.

TRISMEGISTVS, i. m. [Ἑρμῆς Τρισμέγιστος] *Mercurii ton, ſ. Hermetis, quaſi* ter maximus *dictus, vel* valde maximus, *nepos maioris* Mercurii, *quem fabulantur fuiſſe filium Nili. men ſecundum adſerunt occidiſſe Argum, Aegyptiisque praeſuiſſe, literasque tradidiſſe: ſed literarum characteres, animalium arbo figuras habuiſſe. Hic condidit vrbem, quam a ſe Hermopolim vit. Dictus eſt autem Trismegiſtus, quod et philoſophus maxi ſacerdos, et maximus denique rex fuerit. Conſtituerunt enim A ex omni philoſophorum numero ſacerdotes, ac rurſus ex ſacerdotibu eligere. Hic autem vt philoſophos ſapientia, ita religione ſac excelluit, ac mox in imperio miniſtrando ſuperiores omnes reges ſu Hic primus a Phyſicis ad diuinorum ſpeculationem ſe erexit. de maieſtate Dei, de Daemonum ordine, animarumque mutationib entiſſime diſputauit. Scripſit multa volumina, quibus arcana myſ oracula panduntur. Non enim vt philoſophus ſolum, ſed vt p futura ſaepe praedicit. Haec ex Diodoro Siculo. Conf.* Lactant. 1,

TRISPASTVS, i. m. [τρίσπαστος] Trochlea *per tres o circumuoluta.* Vitruu. 10, 3. *vid. Bald. Lex.*

TRISPITHAMVS, a, um. *Pygmaei vocantur* triſpithami, *ſpithamarum homunculi, ap.* Plin. 7, 2.

TRISSĀGO, *ſ.* TRIXAGO, inis. f. [χαμαίδρυς] *vulgo* Cl dreos: alii Serratam, et ab ea ferram inuentam dixere, *teſ* 24, 15 Carpitur praegnans ſucco, petroſis gaudet Apul. de He Celſ. 8, 3.

TRISSO, āre. *De Cantu hirundinis dicitur,* Auct. Philom Triſſat hirundo vaga. *conf. Schott. Obſ. Hum.* 2, 52.

TRISTĔGA, orum. n. Pl. [τρίστεγα] *Trium contignatio dificia, ſiue tres contignationes.* Hieronymus lib. 1 aduerſus Iouin *vertit* Tricameratum. Alcim. 4, 245 Triſtegaque hic facies, coenacula, in illis, *etc. Nempe ſic* Vulgat. Geneſ. 6, 16 *de arc vid.* STEGA.

TRISTIS, e. Adi. [ἄθυμος, ἀηδυπος, σκυθρωπός] *Hilarius.* Oderunt hilarem triſtes, triſtemque iocoſi Hor. Epiſt. 1 Donatus, Triſtis animo, Truculentus vultu. Quaero, q ſtis es Cic. de Diuin. 1 c. 28. Virg. Ecl. 10, 31 Triſtis at men, Cantabitis Arcades, inquit. Idem Georg. 4, 235 hibernas caelo deſcendit in vndas. Cic. Verr. 4, 13 Quum ſeſe hydriam Boëti manu factam, praeclaro opere, et grandi per poteſtatem abſtuliſſet, ſe fane triſtem et conturbatum don verſiſſe. Triſte ac ſeuerum genus dicendi Idem de Clar. c. 30. Mitibus mutare triſtia Hor. Od. 1, 16, 25. Illi ligati Turpiter: atque aliquis de diis non triſtibus optat Sic ſi pis Ouid. Met. 4, 186. *de Marte cum Venere.* Suppliciter triſti Aen. 1, 485. Cum triſtibus ſeuere, cum remiſſis iucunde Cic. pro Cael. 13. Liu. 24, . . Lacus Traſymenus, et triſte ad recordationem exemplar. Triſtis, *Sacuus aliquam tur: quod triſtitia in fronte hominis crudelitatis, grauitatis, ir narum, indicium eſt.* Virg. Aen. 2, 548 Triſtia facta. Ide 6, 315 Nauita triſtis. *Et* Aen. 2, 337 Triſtis Erynnis. forisque ſemper ſeuerus, ita vt et triſtis cognomen acciperet Cap de Maximo c. 6. Aeſtimatione recta ſeuerus; deterius in tantibus triſtior habebatur Tac. Hiſt. 1, 14, 4. Triſtis, Cic. de Repub. 6 *apud* Non. 4, 455 Qui numero optimatum et pum obtulit his vocibus, et grauitatis ſuae liquit illum triſtem, num dignitatis ſonum. *Vid. mox* SEVERITAS triſtis. Plin. in c. 41, 3 Nunquam principibus defuerunt, qui fronte graui et tr percilio vtilitatibus fiſci contumaciter adeſſent. *conf. Brouck* Tibull. 3, 3, 35. Triſtis, *Iratus* Lucilius *ap.* Non. 4, 455 certe, ne mihi ſit triſtior. *Et* Afran. Iactauit ſeſe, iactet, m triſtior. *Conf.* Plaut. Caſ. 2, 3, 12. Triſtis, *Minax* Virg. Aen — Isque adytis haec triſtia dicta reportat. Triſtis, *H* Martial. ad Scazontem 1, 92 Amator ille triſtium lacernarum. ſtis, *i. furioſus, maniacus, ſicut* Oreſtes *ap.* Hor. A. P. v. 124. Triſt. 1, 5, 22. *Add.* Non. 4, 455. Triſtis, *i. infelix.* Ag ſtatuit meo Te triſte lignum Hor. Od. 2, 13, 10. Triſte iac euitandumque bidental Perſ. 2, 27. ¶ 2 *Haec ap iam lucebit ad Subſtantiua:* Acheron, *vid.* ACHERON. latio triſtis Tacit. Ann. 11, 21. Aegrimonia triſtis Hor. 17, 73. Antiquitas triſtis et impexa Tacit. in Dialogo in O Arbor triſtis adſpectu Plin. 13, 22. Arma triſtia Tibul. 1, Bellum triſte Senec. Octau. 6 v. 300. Virg. Ecl 6, 7. C non triſtia Ouid. Triſt. 2, 493. Clades triſtis Hor. Carm. 3, Cor triſte Virg. Aen. 6, 185. Curae triſtes Idem Georg. 4, 531. mna triſtia Ouid. Faſt. 1, 60. Isque adytis haec triſtia Dicta tat Virg. Aen. 2, 115. Triſti compreſſit corda Dolore Iun 439. Domus triſtis ſine ſole Virg. Aen. 6, 534. Epulae *i. Inſipidae, vel malt ſaporis* Sil. 3, 281. Exta triſtia, *Res protendentia* Virg. Georg. 1, 483. Facinus triſte Ouid. Met Fortuna triſtis, *Mala* Ouid. Epiſt. 3, 43. Frons triſtis Tibul. Funus triſte Virg Georg. 4, 256. Hiems triſtis, *Aſpera* Vir org. 4, 135. Ianua noſtrae artis eſt triſtiſſima, *Maior eſt diſſ in prima ſtatim curatione* Ouid. Rem. Amor. 233. *Al. et Burm.* Strict Imago triſtis ponti, *Aſpera facies maris* Ouid. Met. 11, 427. triſtiſſima noctis Iden. Triſt. 1, 3, 1. Irae triſtes, *Quae triſtes* Virg. Ecl. 2, 14. Hor Od. 1, 16, 9. Literas triſtes dare ad a Cic. Att. 4, 27. *Add.* Idem 7, 25. Lupus Prudent. Cath. Triſte, Lupus ſtabulis Virg. Ecl. 3, 80. *add.* Non. 1, 9. Me triſtis Ouid. Epiſt. 12, 148. Morbus triſtis Virg. Georg. 4, 252. triſtis Senec. Octau. 4. Nebulae triſtes Stat. Theb. 5, 184. fas triſte Virg. Aen. 2, 144. Nox triſtior quam tempora P *i. Quam dies* Ouid. Rem. Amor. 585. Nubila triſtia Iden 6, 690. Oratio triſtis, *cui* Hilaris *opponitur* Quinctil. 8, 3. triſtia Virg. Georg. 2, 247. Lucill. *ap.* Non. 4, 455 Adde eodem ac ſeueros Philoſophos. *Sic leg. puto pro* ſeuerus philoſ

ristis, *Exilium intelligit* Ouid. Trist. 2, 494. Querimoniae
Hor. Carm. 3, 24, 33. Ruinae tristes Virg. Aen. 1, 242. Se-
tristis Virg. Georg. 3, 67. Tristis et seuerus Senex, Lysis
ep. 1, 2, 2. *Add.* Plin. Epist. 1, 10. Sermo tristis Hor. Serm. 1,
2, 16. *vid.* Donat. Silentium Liu. 1, 29. Quid tua
tristis, atrox Cic. pro Muraen. 42. Supercilium triste
6, 1182. Tempus triste Ouid. Trist. 14, 3, 36. Trunci tristes
lidi Sen. Epist. 12. Verba tristia Hor. de Arte Poët. 105. Cic.
Fin. 2, 118 c. vlt. Sic enim maiores nostri labores non fugiendos, 10
no tamen verbo aerumnas etiam, in deo nominauerunt. Vul-
tris Ouid. Epist. 17, 15. Patrare aliquid triste Tacit. Ann.
Statuere triste aliquid Ouid. ex Pont. 2, 2, 119. Tristis
cus *Amarus* Virg. Georg. 2, 126. Idem Georg. 3, 448 Amurca
is Absynthium triste Ouid. ex Pont. 3, 8, 15. Sapor tri- 15
Ouid. Trist. 4, 6, 12. Suauiolum tristi tristius helleboro Catul.
lutne. f 96, 14. ¶ 3 *Obscur.* Tristis, Qui inuitus ali-
d est, nec libenter, *auctore* Donato *ad* Ter. Eun. 4, 1, 8 Inuitat
lis manfit ibi. Tristis, Tristi simulis, *inquit* Donat. *ad* Ter.
48 Heus tu, inquit, Dore, Cape hoc flabellum, *etc.* accipio 20
lis *Compar.* Val. Max. 3, 3, 1 Mutius tristior Porsennae salute,
mia laetior. *conf.* Cic. Tusc. 5 c. 32. *Superl.* Liu. 5, 51 Tri-
in exitus solatium.

TESTIVS. Adu. *Compar.* [ἀθυμότερον] Cic. de Senect. 67
cilius in morbos incidunt adolescentes, grauius aegrotant, tri- 25
rantur. Quo facilius, quibus est iratior, respondere tri-
sset Cic. Fam. 4, 13, 16. *i. Asperius.* Tristius ingemuit Pru-
t. lu. Symmach. 1, 479.

TISTICVLVS, a, um. Dimin. [ὑποδύσμορος] Cic. de Diuin.
3, 46 Filiolam suam Tertiam, quae tum erat admodum parua 30
lis, animum aduertit tristiculam.

STITIA, ae. f. [ἀθυμία, λύπη, ἀνία] *Sequitur significatio-*
sum Adiectiui. *V. g. De philosophis,* Cic. de Finib. 4, 79
lorum tristitiam atque asperitatem fugiens Panaetius, nec acer- 35
sententiarum, *etc.* Imitamenta tristitiae Tac. Ann. 13, 4.
arc. Donat. h. l. Cic. de Clar. Orat. 97 Homo non libera-
alii, sed ipsa tristitia et seueritate popularis. *Add.* Idem de
ci c. 18. *Contingitur cum* Arrogantia a Tac. Agric. 9, 4. *cum*
ate a Sueton. Ner. c. 20 *extr.* Cic. de Orat. 2, 72 c. 17 Iu- 40
ad tristitiam, tum ad laetitiam est conteroquendus. Tem-
ristitia, *calamitas, miseria* Idem Fam. 3, 8. *et* Att. 12, 40. Si-
t versuta tristitia Cic. post red. in Senat. 12. Abstrudere
tiam, *vid.* ABSTRVDO. Compescere tristitiam alicuius Ouid.
97. Condire tristitiam, Contorquere aliquem ad tristi- 45
, Contrahere tristitiam, *vid. hh. vv.* Cic. de Nat. Deor. 2,
effus solis quasi tristitia quadam Contrahit terram. *Add.* Cels.
Cic. de Orat. 2, 340 c. 83 *extr.* Nihil enim tam facile quam
lo a tristitia et saepe acerbitate, commode ac breuiter, et acute
dicto, Deducitur. Finire tristitiam Hor. Carm. 1, 7, 17. 50
tristitiam Cic. de Orat. 2, 236. *et* de Off. 1 c. 12. Quinctil.
n. Vultum, et tristitiam, et dissentientem a caeteris habitum
moribus Praetendebant. Cic. Fam. 5, 14 Lacrimis ac tristi-
radiditti.

RISTITIAS *pro* Tristitia Pacuu. *ap.* Non. 2, 869. *Sed* 55
RISTITAS.

TESTITIES, ēi. f. [λύπη Gloss. Lat. Gr.] Apul. Met. 9. . .
ra tristitie deformis.

TESTITVDO, ĭnis. f. Apul. Met. 3 p. 134 Tristitudinem de pe-
ore o mittere. Sidon. Epist. 6, 11 Animus tristitudine grauis. 60
inf. Apul Apol. p. 295. Symmach. 2, 21.

TRISTITAS, ātis. f. Pacuu. *ap.* Non. 2, 869 Quid istuc est?
ultu allegat quae tristitas? *Sic videtur melius quam* Tristitias.

TESTIMONIVM, i. n. Petron. Fragm Trag. c. 63 Cum nos
um pres in tristimonio essemus. Naeuius *ap.* Festum, Tristi- 65
monii deturbat ex animo.

TRISTOR, āri. [λυπέω] Senec. de Ira 2, 7 Concitari tristarique
b fe ra. Nunquam flere, nunquam tristari, nunquam laborare Id.
Prud. c. 2.

TRISTIFICVS, a, um. Adi. [ἀλγύνων] *Quod tristitiam affert.*
e Diuin. 1, 13 c. 7 Tristificas certant Neptuno reddere voces. ex 70
ta. Promere voces tristificas Cic. de Diuin. 1, 20 Voces tristifi-
ch tis promebat Etruscis. *ex Poeta. conf.* Prudent. Tetrast. 13.
cre. Sat. 7, 12.

TRISVLCVS, a, um. Adi. [τριγλῶχιν] *i. Trifidum; hoc est*
tres habens, et a tribus partibus scindens. Fulmina trisulca 75
Here. Oet. 17 f. *extr.* Varro *apud* Non. 6, 2. Auien. Arat.
22 Ignibus trisulcis armata dextera Iouis Ouid. Met. 2, 848.
ng micat ore trisulcis Virg. Georg. 2, 439. Ramus trisulcus
Mart. t. 2 *de pica.* Resonat Sermone trisulco Prudent. Ha-
rt v. 202. *de serpente deceptore Euae.* Tela trisulca Iouis 80
id. Amor. 2, 5, 52.

TISYLLABVS, a, um. Varro de L. L. 8, 52. Mart.
pel 5 p. 170.

TETĀNVS, i. m. [Τρίτανος] *Vt auctor est* Varro in relatione pro-
gio virum, *Gladiator fuit*, qui in ludo gladiatorio Samnitum ar- 85
atur celebris, et rectos et transuersos cancellatim toto corpore ha-
iit ruos, in brachiis etiam manibusque. Filium *habuit* Cnei
imp militem *para f ratitudine natum. Hic* hostem ex prouoca-
one ignantem inermi dextera superatum vno digito et captum in ca-
ra *liberatoris sui reportauit. Ex* Plin. 7, 20.

TRITĀVVS, i. m. [τριπάππος] *Quasi tertius auus.* Plaut. Perf. 1,
5 Iter, auos, proauos, abauos, atauos, tritauos. Paullus in l. Iu-
sconsultus D. de gradibus affinitatis, Tritauus autem is est patris et
matri atauus, aui vel auiae abauus, proaui vel proauiae
aus abaui vel abauiae auus, ataui vel atauiae pater, dictus
quasi tertius auus.

TITE, es. f. *i. Tertia. Nomen phthongi ap.* Vitruu. 5, 4.
vid. Idi Lex.

TITEMORIA, ae. f. *Triens, pars tertia.* Mart. Ca-
pella p. 315.

TITHALES, [τριθάλης] *Herba, quae est alterum genus αἰζοί.*
Plin. , 15 Αἰζοί duo genera: maius in fictilibus vasis feritur, *etc.* al-
erum minusculum, quod erithales vocant, alii trithales, quia ter flo-
reat, ii crysotales, aliqui isoëtes.

TETIANVS, a, um. Brassica Plin. 19, 8. *i. triplo maior.*

TRITICVM, i. n. [πυρός, σῖτος] Genus frumenti, *vt ait* Isi-
dor. 17, 3 vel a Tritura dictum, quod puristimum horreo condatur, vel
quia granum eius comminuitur et teritur. Plin. 18, 7 Tritici genera
plura quae fecere gentes, Italo nullum equidem comparauerim can-
dore ac pondere, quo maxime differuntur, montosus modo comparetur
Italiae agris, externum, in quo principatum tenuit Boeotia, deinde Si-
cilia, mox Africa. tertium pondus erat Thracio Syriaque, deinde
Aegyptio. Colum. 2, 6, 1 Tritici genera complura cognoscimus:
vnum ex his maxime ferendum est, quod robus dicitur, quoniam et
pondere et nitore praestet. Secunda conditio est habenda filigi-
nus, cuius species in pane praecipua pondere deficitur. Tertium
erit trimestre, cuius vsus agricolis gratissimus. Nam vbi propter
aquas aliamue causam matura fatio est omissa, praesidium ab hoc pe-
titur. Reliquae tritici species, nisi si quos multiplex varietas fru-
gum, et inanis delectat gloria, supernacuae sunt. Triticum exte-
rere Plin. 18, 7. Serere Colum. 2, 8.

TRITICEVS, a, um. Adi. [σιτικός] *Vt*, Messis triticea Virg.
Georg. 1, 219. Ouid. Met. 5, 487. Paleae Cato R. R. c. 54. *add.* Colum.
7, 10. Foetus triticei Ouid. Fast. 1, 691.

TRITICIARIVS, a, um. *Ad triticum pertinens.* Condictio tri-
ticiaria Dig. pecul. tit.

TRITON, ōnis. m. [Τρίτων] Deus marinus, Neptuni et Salaciae deae marinae filius, ab aqua falsa dictae. *Hoc* Seruius *ad* Virg.
Aen. 1, 158 Cymothoë simul, et Triton admixus acuto Detrudunt naues
scopulo, *etc.* Cic. de Nat. Deor. 1, 79 Hic Neptuni tubicen esse
fertur, cui mandat, vt receptui canat, fluctosque in suos tortos reuo-
cet. Idem Att. 2, 9 Non modo de Cynico Consulari, sed ne de
istis quidem piscinarum Tritonibus poterit se iactare. *in Hortensium et Lucullum dicit, quibus nimium piscinarum studium obiicit. vid.* PI-
SCINARIVS. Caeruleus Triton Ouid. Met. 1, 333. Canorus
Triton Idem ibid. 2, 8. Citi Tritones Virg. Aen. 5, 824. Im-
manis Triton Idem ibid. 10, 209. Ingens Triton Valer. Argon. 1,
93. Maritimus Cic. de Nat. Deor. 1, 7. ¶ 2 *Tritea Amnis et Lacus Africae.* Plin. 5, 4 *vbi de* Syrtibus, Ab his non procul
a continente palus valta amnem Tritonem, nomenque ab eo accipit,
Pallantias appellata Callimacho. et citra minorem Syrtim esse dicta, a
multis vero inter duas Syrtes. *Conf.* Mela 1, 7. Solin. 27. *Hinc* Ra-
pidi Tritonis hera Minerua Catull. Argon. f. 63, 394. *Minerua e Peripetasis.*

TRITŌNIA, *vel* TRITŌNIS, idis. f. [Τριτωνία, Τριτωνίς] *i. Minerua, quod temporibus Oggygi regis ad lacum Tritonis virginale primum habitu apparuerit. Vbi ait Hyg. totus virgines annis singulis se purgare lampadibus et lignis in veneratione Palladis. Diodorus scribit dictam* Tritoniam *a Cretae filio* Tritone Lucan. 9, 685 Armi po-
tens Tritonia. *Inuocat eam etiam* Pseudo-Cic. anteq. iret in Exil. 24.
Audax Tritonia Stat. Theb. 10, 889. Virg. Aen. 2, 225 Saeuaeque
petunt Tritonidos arcem. Virgo Tritonia Stat. Silu. 1, 1, 37. Lu-
cret. 6, 750 Palladis ad templum Tritonidos almae. Arx Tritonis
Ouid. Met. 5, 645. *Intelligit Athenas.* Palus Tritonis Sil. 3, 322.

TRITONIACVS, a, um. Adi. [Τριτωνιακός] Ouid. Met. 15,
358 Quum Tritoniacam nouies subiere paludem.

TRITVRA, TRITVRO *et* TRITVS, *vid.* TERO.

TRIVENEFICVS. *Maxime venenosus.* Haut. Aul. 1, 2, 8 Mirum,
quin tua nunc me causa faciat Iuppiter Philippum regem aut
Darium, triuenefica.

TRIVERBĔRO, ōnis. m. Gloss. Cyril. Verberibus obduratus.

TRIVIA, ae. f. [Τριόδιτις] *Dicta est Diana, quod tribus praesset, propter quod tres facies habere fingebatur, quae etiam ad triplicem illius personam pertinent, quod Luna f. Phoebe in caelo, Diana venatrix, et apud inferos Hecate est, f. Proserpina. Graecorum commenta debit Cerda ad illud* Virg. Aen. 4, 511 Tria virginis ora Dianae. Ouid. Fast.
1, 141 Ora vides Hecates in tres vergentia partes, Seruet vt in ternas
compita secta vias. Ara Triuiae Ouid. ex Pont. 3, 2, 71. Sa-
cerdos Triuiae Virg. Aen. 6, 35. Potens Triuia Valer. Argon.
3, 321. Virgo Trivia Lucret. 1, 85.

TRIVIVM, i. n. [τρίοδος] *Locus, e quo trium viarum iter fieri potest, vel Spatium, quod est inter tres vias, quemadmodum Quadriuium, in quem permulti propter tot viarum concursum confluere solent. Ludebatur* Catulli, *sed falso, arbitror,* Omnibus in triuiis vulgetur fabula pallin.
Cic. de Lege Agrar. 1, 7 Vt in atriis auctionariis potius quam in triuiis
aut in compitis auctionentur. *conf.* Idem de Diuin. 1 c. 54. Dio-
nysius ludimagistrum professus, pueros in triuio docebat Iustin. 21,
5. 8. Proiectae (*tabellae*) triuiis iacentis Ouid. Am. 1, 15, 13 In
triuiis Virg. Ecl. 3, 26. *conf.* Idem Aen. 3, 659. Val. Flacc. 3, 453.
Arripere maledictum ex triuio Cic. pro Muraen. 13. Triuia *erant etiam rusticorum sacris attributa; nam illic oues caedebantur, et forta expendebantur.* Tibull. 1, 1, 12 Nam veneror: seu stipes habet desertus in agris, Seu vetus in triuio florida serta lapis *Add.* Lucret.
4, 1196. Catull. 47, 7

Vos conuiuia lauta sumptuose
De die facitis: mei Sodales
Quaerunt in triuia vocationes?

Hor. A. P. 245

Siluis deducti caueant, me iudice Fauni,
Ne velut innati triuiis, ac paene forenses,
Aut nimium teneris iuuenentur versibus vnquam,
Aut immunda crepent ignominiosque dicta.

TRIVIĀLIS, e. Adi. *Quod in triuio fit, et quo in triuiis vtebantur,* vt, Sueton. de Clar. Rhetor. c. 5 Tum ne vsquequa pro scholastico
existimaretur, circumcise ac sordide, et tantummodo verbis triuialibus
egit. Carmen triuiale Iuuen. Sat. 7, 55. Quinctil. 1, 4, 27
Sed in verbis quoque quis est adeo imperitus, vt ignoret genera, et
qualitates, et personas, et numeros? Literarii paene illa sunt ludi
et triuialis scientiae. *Conf. Borrich Cogit.* p. 256.

TRIVIALITER. Adu. *Passim.* Arnob. 7 p. 242 Infantes par-
uuli, triualiter et populariter instituti *Add.* Solin. c. 11.

TRIVIĀTIM. Adu. *Per triuia.* Mart. Capell. lib 1 Cum id
loquax triuiatim diffluteret humanitas.

TRIVMPHVS, i. m. [Θρίαμβος] *Sollemnis illa pompa, qua Imperator Romanus deuictis, deuocatus in primis, hostibus, cum exercitu vrbem, et Capitolium ingrediebatur. Graecum videtur, aliquantum, vt folebat presci, deflexum.* Varro, Bacchi Victoris epitheton putat, *vnd mox* TRIVMPHO. *Tranquillus apud* Isidor. Orig. 18, 2 Triumphum
Latine dicit appellatum, quod is, qui triumphans vrbem ingrederetur,
tripartito iudicio honoraretur. Nam primum de triumpho duci

concedendo exercitum iudicare solitum erat, secundo senatum, tertio populum. *Sunt plura in illo de eo ad antiquitates triumphi pertinentia. Sed nos hoc non agimus. Illud unum obseruamus, esse in apparatu* triumphi *aliquam Iouis imitationem.* Liu. 10, 7 Qui Iouis O. M. ornatu decoratus, curru auratis per vrbem vectus in Capitolium ascenderit. Plin. 33, 7 f. 36 Erum erat auctores Verrius, quibus credere fit necesse, Iouis ipsius simulacri faciem diebus festis minio illini solitam, triumphantumque corpora: sic Camillum triumphasse. *De hoc* triumpho Camilli Liu. 5, 23 Iouis solisque (*quid si* Ioui Solique?) equis aequiparatum dictatorem, in religionem etiam trahebant. *Descriptio luculenta Triumphi est* Ouid. Trist. 4, 2. *Peculiaris de Triumpho liber est Omphrii Panunii, cuius pulcherrimam icona Floro suo p. 346 inserui Begerus.* Cic. in Pison. 80 c. 25 Differes de triumpho: quid tandem habet iste currus? quid aurum? quid argentum? quid legati in equis et Tribuni? quid clamor militum? quid tota illa pompa? inania sunt illa mihi crede, delectamenta paene puerorum. Is demum est mea sententia iustus triumphus ac verus, quum bene de Repub. meritis testimonium a consensu ciuitatis datur Cic. Philipp. 14, 13 c. 5. Diues triumphis terra Africa Virg. Aen. 4, 37. Castellanus triumphus, Castrensis triumphus, *vid.* CASTRVM. Felices triumphi Claud. de Bell. Get. 636. Ingens triumphus Senec. Herc. Oet. 1. 6. Insignis triumphus Claud. in Ruff. 1, 54. Laeti triumphi Ouid. Met. 13, 252. Laurigeri triumphi Claud. Conf. Hon. 3, 12. Magni triumphi Hor. Carm. 1, 2, 49. Magnificus triumphus Ouid. Amor. 1, 2, 28. Natalis triumphus, *vid.* NAVIS. Opimus triumphus Hor. Carm. 4, 4, 52. Praeclarus triumphus Claud. de Rapt. Proserp. 3, 329. Sacer triumphus Ouid. Amor. 1, 2, 49. Speciosissimus triumphus Val. Max. 7, 1. Superbus Hor. Carm. 1, 37, 4. Agere triumphum Ouid. Met. 15, 757. Agere triumphum de aliqua re Cic. Verr. 7, 98. Idem Fam. 3, 10 Agesilaus victor ex inimicorum dolore triumphum iustissimum. Idem Off. 1, 78 c. 22 Pompeius dixit frustra se tertium triumphum Deportaturum fuisse nisi, *etc.* Ducere aliquem in triumpho Plin. 7, 43. Cic. Verr. 5, 66 Vinum tu illum seruabas, quem per triumphum, credo, quem ante currum tuum Duceres. Frequentare triumphum Liu. 36, 39, 8. Cic. pro Corn. Balb. 9 Qui tot Habuit triumphos, quot orae sunt partesque terrarum.

TRIVMPHO, āre. [θριαμβεύω] *Triumphum agere.* Varro de L. L. 5, 7 p. 58, 6 *postquam dixerat de verbis* Quiritare *et* Iubilare; Sic Triumphare appellatum, quod cum imperatore milites redeuntes clamitant per vrbem in Capitolium eunti io Triumphe, io. Idque a θριάμβῳ, Graeco Liberi patris cognomento, potest dictum esse. Cic. de Fin. 2, 65 Bella magna gesserat is, bis Consul fuerat, triumpharat. Amplissime et honestissime triumphare Cic. pro Muraen. 15 c. 9. Triumphauit Achaeos, *i. Victis Achaeis triumphauit* Aur. Vict. de Viris Illustr. Hic terram triumphabit, hic erit consimilis deo Lactant. 6, 23 *extr.* Gloriose triumphare Cic. Fam. 2, 11. Idem de Senect. 55 c. 16 Curius quum de Samnitibus triumphasset. De sententia alicuius triumphare Idem Att. 7, 1. Amor de me triumphat Propert. 2, 8, 4. Triumphare ex aliquo Plin. 7, 43. Paterc. 2, 96 *extr.* Huius victoriae compos Nero, ouans triumphauit, *i. minorem illum s. pedestrem triumphum, qui* ouatio *vocatur, egit. Sic loquitur etiam* 2, 122, 2. *Pass.* Gentes non extinguentur omnino, sed quaedam relinquentur in victoriam Dei, vt triumphentur a iustis, ac subiugentur perpetuae seruituti Lactant. 7, 24. Achaeos bis praelio fudit triumphandos tradidit Mummio Aur. Victor. c. 61 *de Metallo Macedonico.* Liu. 3, 63 Tum primum sine auctoritate Senatus, populi iussu triumphatum est. Cic. Off. 2, 28 Itaque vexatis ac perditis exteris nationibus, ad exemplum amissi imperii portari in triumpho Massiliam vidimus, et ex ea vrbe triumphari, sine qua nunquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt. Annon sentistis, triumphatum hodie de vobis esse? Liu. 2, 38. ¶ 2 Triumphare, *Exsultare, et sibi placere* Caes. Fragm. Epist. 2 Quod euenisse nobis gaudeo et triumpho. Ter. Heaut. 4, 2, 5 Triumpho, si licet me latere tecto abscedere. *Add.* Idem Phorm. 3, 3, 10. Cic. Att. 9, 16 Atque ego cum ex ipsa re magnam capio voluptatem, tum meum factum probari abs te triumpho et gaudeo. Idem pro Cluent. 14 c. 5 Tum vero illa egregia ac praeclara mater palam exultare laetitia, ac triumphare gaudio coepit. Cic. in Catil. 2, 3 At si quis est talis, quales et se omnes oportebat, qui in hoc ipso, in quo exsultat et triumphat oratio mea, me vehementer accuset. Cic. Verr. 5, 120 Laetaris tu in omnium gemitu et triumphas.

TRIVMPHANS, antis. Partic. Cic. Philipp. 14, 12 c. 5 Quum hesterno die propter eorum res gestas me ouantem et prope triumphantem Pop. Rom. in Capitolium domo tulerit. Consules triumphantes vrbem inierunt Liu. 3, 24. *Add.* Idem 29, 27. Equi triumphantes Ouid. ex Pont. 2, 8, 43. Propert. 4, 3, 67.

TRIVMPHATVS, a, um. Partic. [θριαμβευθείς] *De quo triumphatum est.* Virg. Georg. 3, 33 Bisque triumphatas vtroque ab litore gentes. *Add.* Ouid. Am. 1, 14, 46. Plin. 5, 5 Omnia armis Rom. superata, et a Cornelio Balbo triumphata. Orbis triumphatus Ouid. Am. 1, 15, 26.

TRIVMPHĀTVS, ūs. m. [θριάμβευσις] Plin. 9, 35 f. 59 Ne triumphatu suo nimis superbiat Antonius. *Alii legunt* Triumuiratu.

TRIVMPHĀTOR, ōris. m. [θριαμβευτής] *Qui triumphat, vel qui aliquando triumphauit.* Apul. Apol. p. 285 De Pyrrho triumphator. *Conf.* Idem de Mundo p. 75. Cyprian. Epist. 34, 2. Minuc. Fel. 37, 1. *et* 40, 1. Prudent. in Symm. 1, 539.

TRIVMPHATORIVS, a, um. Adi. Tertull. adu. Marc. 5, 10 Verbum triumphatorium et insultatorium.

TRIVMPHALIS, e. Adi. [θριαμβικός] *Quod ad triumphum pertinet.* Coronae triumphales, Festo *auctore sunt*, quae Imperatori victori aureae praeferuntur, quae temporibus antiquis propter paupertatem laureae fuerunt. *Nomen illarum habet etiam* Plin. 22, 3. *Sed rem magis declarat* Gell. 5, 6 Triumphales coronae sunt aureae, quae Imperatoribus ob honorem triumphi mittuntur. Id vulgo dicitur aurum coronarium. Haec antiquitus e lauro erant: post fieri ex auro coeptae. *vid.* CORONARIVM aurum. *Quibus imperatores in triumphis coronabantur.* Plin. 22, 3. *it.* Fest. Coenae triumphales Plin. 9, 55. Currus triumphalis Idem 7, 26. Fronde triumphali vinctus tempora Ouid. ad Liu. 334. Habitus triumphalis Quinctil. 10, 7. Imagines triumphales, *i. triumphali habitu, stantium in curribus maiorum* Hor. Epod. 8, 12. Laurus triumphalis Tibull. 2, 5, 5. Ornamenta Sueton. Aug. c. 38. *it.* Tib. c. 9 *et* 20. *it.* Claud. c. 1 *et* 17 *etc. it.* Vell. 2, 104, 2 *iis att. Imperatoribus, qui meruerant triumphum, cum triumphare nisi au non amplius soleret. Dicuntur etiam simpliciter* Triumpha An. 4, 14 *et* 16. Vell. 2, 116, 3. Plin. Pan. 89, 5. Porta tr lis *Romae dicta, quod per eam triumphantes victores in vrbem d tur* Cic. in Pison. 55 c. 23. Prouincia triumphalis, *Prop deuictam imperator triumphum reportauit.* Idem in Pison. 4 ea prouincia, quae fuerit ex omnibus vna maxime triumphal fit ad senatum literas mittere ausus. Statua triumphal Epist. 2, 3. *i. habitu triumphantis.* Lege Plin. 34, 4 *de honor rum.* Tituli triumphales Iuuen. Sat. 1, 129. Cic. in Num. Numus interea mihi Caesar, neglectis vehiculis triumphal mi manet et manebit. Plin. 8, 48 Pictas vestes iam apud rum fuisse, vnde triumphales natae. Idem 9, 36 *De purpur seu colore purpureo,* Diis aduocatur placandis, omnemque vel minat, in triumphali misceetur auro. Vir triumphalis, *umphauit; quemadmodum Consularis, qui consul fuit.* Suet. de Liu. 5. Vell. 2, 6, 4. Bis triumphalem fieri Pseudo-Ci luit. 21.

TRIVMVIR, īri. m. [ἐκ τῶν τριῶν ἀρχόντων] *Nomen tus Romani, quem tres collegae administrabant.* Triumu *diuersi, vt* Agrarii, *qui colonis agros diuidebant.* Liu. 3, 1 viros agro dando creat. Idem 8, 16 Triumuiros coloniae dae agroque diuidendo creauerunt. *Add.* Id. 9, 28. 32. 2. tra Rull. 2, 17 c. 7 Toties legibus agrariis curatores consti triumuiri, quinqueuiri, decemuiri: quaero, —— ecquando XXXV tribus creati sint? Capitales Triumuiri (inqu pon. De orig. iuris, l. Necessarium. §. Eodem tempore) sunt, Qui carceris custodiam haberent: vt quum animaduert ret, interuentu eorum fieret. Valer. 5, 4 Tam admirabilis li nouitas ab ipso custode ad triumuirum, a triumuiro ad pr a praetore ad consilium iudicum perlata Cic. in Orat. 156 c. 4 que duorum virorum iudicium aut Triumuirorum capitali Decemuirorum litibus iudicandis dico nunquam. Liu. 25, ti grauiter a senatu Aediles, et triumuiri capitales. *Add.* V 6, 10, 10. Varro L. L. 4, 14. Liu. Epit. 11. *Videntur i* clurni *fuisse.* Liu. 25, 7 Creati sunt triumuiri reficiendis Fortunae, *etc.* Liu. 33, 42 Romae eo primum anno Epulones facti C. Licinius Lucullus, T. Romuleius, qui lege audis his tulerat, et P. Porcius Lecca. His triumuiri, item fici lege datum togae praetextae habendae ius. *Add.* Id. 32, netales triumuiri, *vid.* MONETA. Cic. Att. 10, 11. l. 2 §. Orig. Iur. Liu. 23, 21 Triumuiri mensarii creati sunt: h mulariis et monetae omnis generis et formae cusoribus Vid. Idem 24, 18. 26, 16. Nocturni triumuiri, *iidem vidintu pitales,* Liu. 39, 14 Triumuiris Capitalibus mandatum est, disponerent per vrbem, seruarentque, ne qui nocturni coetu Plautus *fere* Tresuiros *vocat. v. v.* Val. Max. 8, 1, 6 P. Villi vir nocturnus, a P. Aquilio trib. pleb. accusatus, populi iud cidit, quia vigilias negligentius circumierat. *Nescio an re tur* Tacit. . . Triumuiri nocturni, quod ad incendium in fac tum tarde venerant, a Tribuno plebis die dicta, damnati fu *te ex memoria citatus pro Valerio Tacitus.* Reip. constituendae viri Suet. Aug. c. 27 *quo nomine appellari voluerunt Octauianu niusque et Lepidus. Conf.* Nep. 25, 12, 2. Flor. 4, 2, 12 *s. postea fere simpliciter* Triumuiri *appellati.*

TRIVMVIRĀTVS, ūs. m. [ἀρχὴ τῶν τριῶν] Triumu officium. Cic. de Clar. Orat. 117 Qui quidem in triumuiratu verit contra P. Africani auunculi sui testimonium. Liu. 9, 46 natu ante gesto triumuiratibusque nocturno altero, altero colon cendae. Initio triumuiratus sui Vell. 2, 86, 2 *de Augusto.* bono more triumuiratus inuaditur Flor. 4, 6, 3. Triumui gendi senatus, *it.* recognoscendi turmas equitum Suet. Aug. c. 3

TRIVMVIRĀLIS, e. Adi. Hor. Epod. 4, 11 Sectus flag triumuiralibus *(s. Capitalium s. nocturnorum Triumuirorum.)* conis ad fastidium. Proscriptio Sen. de Benef. 2, 11. Lacti *extr.* Supplicium triumuirale Tacit. Ann. 5, 9, 3.

TRIVNCIS, *vel* TRIVNX. [τριόγκιον] *a tribus unciis Quadrans.* Plin. 33, 3 Quadrans antea triuncis vocatus, a tribu

TRIXĀGO, *vid.* TRISSAGO.

TRIXALIS, is. f. *Genus loculi.* Plin. 30, 6. *et* 13 *et* 14.

TRIXIS, *nomen arboris, quam describimus ex Plinio sub* Ct

T R O

TROAS, ădis. f. [Τρωάς] *Asiae regio Hellesponto adiacens Troianis, eadem quondam* Aeolis *et* Mysia *appellata, auct* 5, 30. Mela 1, 18 *pr.* Proxima regio, ex quo ab Aeolis incol Aeolis facta, ante Mysia, et qua Hellespontum attingit, Troi fidentibus, Troas fuit.

TROAS, *Patronym.* f. *pro gentili.* Virg. Aen. 5, 613 At pr sola secretae Troades acta Amissum Anchisen flebant. *h. e. nae mulieres.*

TROCHAEVS, i. m. [τροχαῖος] *Pes celer, et volubili rotatim et celeriter diceretur. nam τροχὸς, Latine rota dicitur.* Ma 9 p. 333 Quod celerem reuerfionem faciat veluti rota. *A Mer pertus constat que duabus syllabis, priore longa et altera breui. bitur in versu hoc technico,* Longam si sequitur correpta, voc chaeum. Cic. de Orat. 3, 180 c. 47 Quum sint numeri plures bum et trochaeum frequentem segregat ab oratore Aristoteles. in Orat. 191 c. 57 Quod enim Paeon habeat tres breues, dactylus duas, breuitate et celeritate syllabarum labi putat Ephorus vel eliuius: contraque accidere in spondaeo et trochaeo, quod alter gis constaret, alter e brevibus fieret: alteram nimis incitatam ram nimis tardam orationem, neutram temperatam. *Quaeri cur Cic. dicat* trochaeum e breuibus fieri, *quum Grammatici dicar pedem ex longa et breui constare, vt* Totus. *Sed sciendum est, quis eundem fuisse* trochaeum, *qui* tribrachus *dicitur, eo quod ex breuibus constet,* vt Dominus, *quod ex* Quinctiliano *satis intelligi Is enim 9, 4 scribit:* Tres breues trochaeum, quem tribrachyn lunt, qui Choraeo trochaei nomen imponunt: totidem longae son efficiunt. *Deinde aliquot post versibus ait,* Trochaeum, ultima fit longa, conuerti in Anapaestum, quod certe fieri non nisi tres breues essent in trochaeo. *Praeterea subiungit,* Idem tro praecedente longa fit Paeon: quale est, Si potero: et, Dicit h cero: Obstat inuidia. *Paeon autem primus, e longa et tribus b*

f. ergo sublata longa, restat trochaeus e tribus breuibus. Trochaeus, qui temporibus et interuallis est par iambo Cic. in Orat. 194. *add.* Prud. Periſt. Praef. v. 8. Sidon. Ep. 5, 8. *et* 9, 15. Mart. Capella p. 169.

TROCHAĪCVS, a, um. Adi. *Vt, Versus trochaicus.* Garrulitas trochaica Sidon. Ep. 5, 15.

TROCHAEIDES, is. m. [τροχαιδὴς] Mart. Capella 9 p. 335 *pr.* Murrus, qui figuram quandam speciemque trochaei habere videtur, in cetionibus geminis, et longa positione consistens. *Fuerit igitur [illud] est Anapaestus, sed Trochaicis intermistus, et in scandendo iis cuique accommodatus.*

TROCHILVS, i. m. [τρόχιλος] *Parua auis, rexque auium dictus, alio nomine* Regulus *appellatur, siue vt* Suetonius *ait,* Regaliolus. Plin. 10, 74 Aquilae et trochilus, si credimus, quoniam rex appellatur auium. Idem 8, 25 Auis, quae trochilos ibi vocatur, rex fuit in Italia, *etc. Legitur a quibusdam etiam ap.* Colum. 10, 378. *Vid.* TRICHIA.

TROCHISCVS, *vid.* TROCHVS.

TROCHLEA, ae. f. *Totam illam machinam significat, quae constat rotulam, et axiculum per rotulam traiectum, circa quem rotula vertitur, et praeterea ductarium funem, qui circa eam currit: cuius quidem numero rotularum proportione crescit. Huiusmodi meminit* Cato R. R. 12 *in instrumento torcularis, in quo* funiculas quinque, funes ductarios tres, trochleas decem oportere esse tradit. Id. c. 3 Trochleas Graecanicas binas, quae funibus sparteis ducantur. Lucret. 4, 903 Multaque trochleas, et tympana pondere magno Commouet, atque leui [ne] queat machina nisu. *add.* Vitr. 9, 9. *et* 10, 1. 2. Trochleis pituitam e imo pulmone adducere, *i. magno conatu et strepitu exscreare* [dicere, *metaphorice dixit* Quinctil. 11, 3, 56.

TROCHLEĀTIM. Adu *Per modum trochleae.* Sidon. Ep. 5, 17.

TROCHVM, i. n. Genus sellae, teste Festo.

TROCHVS, i. m. [τροχὸς, τρέμαδος] *Turbo, quo lusitant pueri. Sic dictus, nam τρέχω, curro significat. Et,* Trochus, Rota, recte: quae rota, *inquit* Acron. a ludentibus pueris sentica agebatur. Martial. 12, 168 Inducenda rota est, das nobis vtile munus: trochus pueris, at mihi cantus erit. Indoctusque pilae, discive trochique quiescit Hor. de Arte Poet. 380. *Vid. Scholiast. ad h. l.* trochus, *A Graecis inuentus* Hor. Carm. 3, 24, 56. *add.* Plin. *Hier. Mercurial. Art. Gymn. 3, 8. Scalig. ad* Cat. Dist. *Rigalt.* mid. p. 23.

TROCHVLVS, i. m. [τροχίδιον] *Diminut.* Plaut. Amph. Prol. 110 *Sum meo patri autem trochulus inerit aureus sub petaso. Sed* [hoc] *sic bodie legitur, de quo s. l.*

TROCHISCVS, i. m. Dimin. [τροχίσκος] *Parua rota. Vnde* [*medicamentorum*] *tiones quasdam medicorum in formam rotulae,* Trochisci *dicuntur.* Latini Pastillos vocant, teste Celso 5, 17. Apul. de Herb. c. 1. ¶ 2 *Item Pisces quidam apud* Plin. 9, 52.

TROCHISCVLVS, i. m. *Aliud* Dimin. Apul. Apol. 1 p. 153 *add. Elmenhorst. Emend. ad p. 294.*

TROCTA, *vid.* TRVTTA.

TROEZEN, ēnis, *vel* TROIZĒNE, es. f. [Τροιζήν] *Oppidum Peloponnesi in sinu Argolico, a Troezene, filio Pelopis. In eo eduxit Theseus. Meminit* Cic. Off. 3, 48 Athenienses cum Persarum [vi] nullo modo possent sustinere, statuerentque, vt vrbe relicta, liberis et liberis Troezene depositis, naues conscenderent, liberorum Graeciae classe defenderent, *etc.* Ouid. Epist. 4, 107 Hic [est] Troezena colam Pittheia regna. Alta Troezene Ouid. Met. 276. *al.* Cyllene. *Est et* Troezene, *Vrbs Cariae minoris Phrygionis.* Plin. 5, 29.

TROEZĒNIVS, a, um. Adi. [Τροιζήνιος] *Vt,* Heros Troezenius Theseus Ouid. Met. 8, 566. Troezenii, populi [Τροιζήνιοι] de societatis Atticae illustres, *vt inquit* Pomponius Mela 2, 3. *in hoc situ, ad quos recto cursu ex Piraeeo commodissima nauigatio est. Igitur tempore, quo Xerxes cum tantis copiis in Graeciam trajecit, Themistocles oraculum interpretantis sententia valuisset, vt terra resisterent se concrederent: iuuentutem omnem Athenienses in triremes imposuerunt, plurimi vero parentes et vxores in Troezenem, Troezeniis humanissime suscipientibus. Decreuerunt enim, vt hi publice alerentur, obolos in singulos distributos: puerisque facta potestas, vt vndecumque liberet, poma acciperent: et pro his eruditionis, magistris merces constituta est. Eius decreti auctor Nicagoras fuisse traditur. Haclenus* [*de*] *Themistoclis vita Plutarch.*

TROGLODÝTAE, arum. m. [Τρωγλοδύται] Populi Aethiopiae, nullum opum domini, *inquit* Mela 1, 8 ferident magis, quam loquantur: decus subeunt, aluntque serpentibus. *Meminit* Cic. de Diuin. 2, 93 In his locis, quae nos incolimus, post solstitium Canicula exoritur et quidem aliquot diebus apud Troglodytas, vt scribitur, ante [solstitium, *etc.* Troglodytes myrrha Scribon. 90. Troglodytis murrhae uncia Veg. 2, 22, 5.

TROGVS Pompeius *floruit tempore Augusti; Graecas et totius orbis historias composuit, quas (hodie non superstites) ex quatuor et quadraginta voluminibus in epitomen redegit Iustinus, vid.* praef. ad Iustini historiam.

TROIA, ae. f. *Proprie* Regio est minoris Asiae, in qua fuit Ilion, ciuitatissima, *vid.* Serv. *ad pr.* Aen. *Plerumque tamen pro ipsa vrbe Troia ponitur* Ouid. Epist. 1, 2. Troia iacet certe Danais inuisa pulvis. Troia *dicebatur,* a Troë *rege: antea* Teucria a Teucro, *et* Dardania a Dardano. *Scribiturque Graeca diphthongo, nec dividitur j consonans: in Adiectiuo vero* o *et* i *Vocales diuisae.* Et quum prouincia finiatur, principale nomen est, et breuis est TRO: (Senec. Troad. 82 Missi infelios Troïae ruinis Non semel arcus) quando autem [nomen] est principale, et derivatio est, TRO longa est: *Haec* Serv. *Aen.* 1, 123 *Et* Troia gaza per vndas. *Add. mox* TROIVS. Auctor Troiae Cynthius Virg. Georg. 3, 36. Domitor Troiae Vlysses Hor. Epist. 1, 2, 19. Alta Troia Hor. Carm. 4, 6, 3. Laocoontea Troia Virg. Georg. 1, 502 Magnae Troiae vastator Achilles Stat. Achil. 2, 518. Neptunia Troia Virg. Aen. 2, 625. ¶ 2 Troia, *etiam Ludus Troiae equestris, ab Aeneae constitutus.* Virg. Aen. 5, 602 Troiaque nunc puer Troianum dicitur agmen. *vbi* Seruius, Vt ait Suetonius Tranquill., Lusus ipse, quam vulgo Pyrrhicham appellant, Troia vocatur. Suet. Auguſt. c. 43 Sed et Troiae ludum edidit frequentissime maiorum minorumue puerorum delectu, prisci, decorique moris exercitationis claraeque tirpis indolem sic notescere. Hunc lusum pulcherrime deduxit Virg. Aen. 5, 545 *sqq.* ¶ 3 Troia, Locus est in agro Laurente, in quo primum Aeneas constitit. Liu. 1, 1.

TROS. [Τρώς] *Qui ex Troia est.* Virg. Aen. 1, 537. *Dido ait,* Tros, Tyriusue mihi nullo discrimine agetur. *Et ex persona Iouis* 10, 108 Tros Rutulusue fuat nullo discrimine habebo. Ibid. 6, 51 — cessas in vota precesque Tros, ait, Aeneа, cessas? *etc.* Troes, *Patr.* Virg. Aen. 2, 325 — fumus Troes, fuit Ilium et ingens Gloria Teucrorum Ouid. Met. 12, 66. ¶ 2 TROS *Ganymedis pater, vid. infra* separatum.

TROÏAS, adis. *Patronymicum fem. vt* TROAS, *de quo s. l. quo Romanis, Troiorum, vt videri volebant, posteris mollitiem exprobrat* Pers. 1, 4 Ne mihi Polydamos et Troïades Labeonem Praetulerint.

TROIĀNVS, a, um. Adi. Τρωϊανὸς] *Vt,* Acestes Troianus, *vid.* AGESTES. Arma Troiana Virg. Aen. 9, 180. Bellum Troianum Hor. de Arte Poet 147. Cic. pro Muraen. 78 Intus, intus inquam, est Equus Troianus, a quo nunquam me Consule dormientes opprimemini. Equi Troiani *fraudem graphice exponit* Virg. Aen. 2 *pr.* Gens Troiana Virg. Aen. 4, 425. Iuuentus Troiana Idem Aen. 1, 475. Opes Troiana Idem Aen. 2, 4. Porcus Troianus *v. h. v.* Vrbs Troiana Virg. Aen. 1, 628. Ferocitas Troianorum Cic. de Diuin. 2, 82.

TROĪGCVS, a, um. Adi. [Τρωϊκὸς] *Vt,* Bellum Troicum Cic. Fam. 5, 12. Castra Virg. Aen. 11, 341. Ensis Troicus Ouid. Epist. 7, 184. Fata Troica Idem Epist. 1, 28. Tempus Troicum Cic. de Clar. Orat. 40.

TROĪVS, a um. *Aliud* Adi. [Τρῷος] *Vt,* Virg. Aen. 1, 600 Troïus Aeneas, Libycis ereptus ab vndis. Arma Troïa Virg. Aen. 3, 576. Gaza Troïa Idem Aen. 2, 763. Heros Troïus Id. Aen. 8, 530. Pubes Idem Aen. 5, 699.

TROIVGĔNA, ae. c. Troiugena, *et* Graiugena, *quum gemino i scribi debuerint, maturunt i sequens in u, vt pro* Troiigena *et* Graiugena, Troiugena *et* Graiugena *factum sit.* Catul. Argon. f. 62, 355 Troiugenûm infesto prosternet corpora ferro. Virg. Aen. 3, 389 Troiugena interpres diuûm, *ad Helenum. Et* 8, 117 Troiugenas et tela vides inimica Latinis. Gentes Troiugenae Lucret. 1, 466. ¶ 2 Inuen. 8, 181 At vos Troiugenae vobis ignoscitis, et quae Turpia Cerdoni, Volesos Brutosque decebunt. *Sunt* Troiugenae *antiquissimae nobilitatis, a Troianis tractae homines. Sic* 1, 100 Iubet a praecore vocari Ipsos Troiugenas. *Et* 11, 95 Clarum Troiugenis factura ac nobile fulcrum. *Sic* Troiadas *vocat Romanos esse mutatos* Persius 1, 4.

TROILVS, i. m. [Τρώϊλος] *Priami et Hecubae filius, aetate impar cum Achille congressus, periit: cuius meminit* Virg. Aen. 1, 478. Hor. Carm. 2, 9, 15.

— Nec impubem parentes
Troïlon, aut Phrygiae sorores
Fleuere semper.

TROMENTĪNVS, a, um. Adi. *Vt,* Tribus Tromentina apud Romanos. *Vid.* TRIBVS.

TROPAEVS, i. m. [τρόπαιος] *Dicitur secundum quosdam quasi* Versarius, *qui alios vellicat, infestat, et ne deprehendatur, se conuertit.* Suet. in Claud. Caes. cap. 8 Et quoties post cibum obdormisceret, quod ei fere accidebat, olearum ac palmularum ossibus incessebatur, interdum etiam pila, flagroue, velut per ludum excitabatur a tropaeis. *Sic Beroaldus. Sed placuit fere postea* Copreis *v. v. Certiores* Venti tropaei, Plin. 2, 43 Namque vt e fluminibus, ac e nimbis, et e mari videmus, et quidem tranquillo, et alios quos vocant altanos, e terra consurgere ventos, Qui quidem quum e mari redeunt, tropaei vocantur: si pergunt, apogaei.

TROPAEVM, i. n. [τρόπαιον] *Sic enim scribendum est, et non vt vulgo,* Trophaeum; *vt ipsa ostendit vocis Etymologia, signum s. monumentum fugati hostis, Deo, Marti, Ioui, Apollini, etc. sacrum.* Non. 1, 271 Tropaei significantiam propriam Varro Bimargo ostendit. Ideo fuga hostium, Graece vocatur τροπή. Hinc Spolia capta, fixa in stipitibus, appellantur Tropaea. *Graphice describit* Virg. Aen. 11, 7 Mezenti, ducis exuuias (tibi magne tropaeum Bellipotens) aptat rorantes sanguine cristas, *etc. Toto suum illo loco pulcherrime* Tropaeum *pingitur. Etiam* Ouid. ex Ponto 3, 4, 104 *pingit, quae videmus expressa in nummis* tropaea: Stentque super vinctos trunca tropaea viros. Plin. 6, 28 Tropaea eodem in loco Ioui ac Neptuno statuisse. Hor. Carm. 3, 19 — Et potius nouas Cantemus Augusti tropaea. Virg. Georg. 3, 32 Et duo rapta manu diuersi ex hoste tropaea Sistam. Signum cupiditatis, tropaeum necessitudinis, indicium amoris Cic. Verr. 2, 115. In Vet. Epigr. Pithoei p. 124 (Lugd. 1596) Arcui R mae inscriptum *ponitur,* Dum tibi, Roma, decus, aeternaque fudo trophaea *(sic editum)* Iller pacatis lenior ibet aquis. Belligera tropaea Stat. Theb. 10, 28. Clarum et exornatum tropaeum Cic. de Inuent. 1, 69 c. 98. *i. Victoria.* Immane tropaeum retulimus Claud. de Nupt. Hon. 117. Salaminum tropaeum Cic. Tusc. 1, 117. Cic. pro Dom. 100 c. 37 *extr.* Demigrandum potius aliquo est, quam habitandum in ea vrbe, in qua tropaea de me, et de Rep. videam constituta. Ornare vrbem tropaeis Auctor ad Heren. 4, 67 c. 53. Hic in Macedonia tropaea Posuit eaque, quae bellicae laudis victorieaque omnes gentes insignia et monimenta esse voluerunt Cic. in Pis. 92 c. 39. Referre tropaeum Claud. in Nupt. Honor. et Mar. v. 117. Cic. de Inuent. 2, 69 c. 23 Cum Thebani Lacedaemonios bello superauissent, et fere mos esset Graecis, cum inter se bellum gessissent, vt ii, qui vicissent, tropaeum aliquod in finibus statuerent, victoriae modo in praesentia declarandae causa, non vt in perpetuum belli memoria maneret; aeneum statuerunt tropaeum. Accusantur apud Amphictyonas, *etc. Vid. de illo more Diod. Sic. 13, 24 et ibi* Wesseling.

TROPAIATVS, a, um. *Tropaeo ornatus.* Ammian. 23, 14 (Vales. 5) Traianus et Verus hinc sunt digressi victores et tropaeati.

TROPAIOPHŌRVS, i. m. *Triumphator.* Apul. de Mundo p. 75.

TROPHIMA, atis. n. [τρόφιμα] *Quid esset disputant Vti ad* Paullum in lege Publia 26 § 2 D. Depositi. Habere me a vobis auri pondo plus minus decem, et discos duos, factum signatum, ex quibus debetis mihi decem, quos apud Titium deposuistis: item quos trophimati decem: item ex ratione patris vestri decem, et quod excurrit. *Sic enim habent Pandectae Florentinae. Alciatus lib. 1. Disjunctionum cap. 18. Significat,* inquit, trophima *hic κουροτρόφειον, id est mercedem ipsam et pretium nutricationis, potest Latine dici nutricium, si ut Plurali numero Nutricia, nutricium merces: a qua voce nec Vlpianus se abstinuit. Ostendit igitur Titius, habere se depositum, super quod inter caetera sibi debeantur decem, quos trophimati debebat Sempronius.* τρέφειν *significat alere,* τροφὴ δ' τρόφιμα *nutricationem. Haec Alciatus.* Vlpian. in l. 1 § Ad nutricia. D. de extraord. cognit. Ad nutricia quoque officium Praesidis vel Praetoris deuenit. namque et nutrices ob alimoniam infantium apud Praesides quod sibi debetur, petunt. Sed nutricia eousque producemus, quoad in-

infantes vberibus aluntur. *Secundum ista esset* expendere τροφήματι *idem, quod impendere in nutricatum s. nutrimenta.*

TROPHIVM, i. n. *Ornamenti genus apud* Pſychaeſa Tritonia datum *ſcribit* Martianus Capella 1. *Sed ita dedit illum locum Grotius p. 3 extr.* Tritonia etiam interula, reſoluto vicinio, ſtrophioque inſtar flammarum e cocco —— virginem virgo contexit.

TROPHONIVS, i. m. [Τροφώνιος] *Cum* Agamede *templum aedificauit Apollini, etc. vid.* AGAMEDES. *Caeterum nobile fuit oraculum* Trophonii *in Lebadia Boeotiae, in quo tantis terroribus afficiebantur conſultores, vt reliquo tempore vitae pallerent, ac triſtes eſſent. Res Graecula quam poſt Eraſmum in Adagiis, explicauit copioſe Antonius van Dale de Oraculis c. 8. vbi praeſertim deſcriptionem Pauſaniae perſequitur et illuſtrat.* Trophonii *meminit et* Cic. de Nat. D. 3, 56 Alter (Mercurius) Valentis et Phoronidis filius, qui ſub terris habetur *(al.* habet *i. habitat)* idem Trophonius. Idem de Diuin. 1, 74 Quumque eodem tempore apud Lebadiam Trophonio res diuina fieret, gallos gallinaceos in eo loco ſic aſſidue canere coepiſſe, vt nihil intermitterent.

TROPHONIANVS, a, um. Cic. Att. 6, 2 Narratio Trophoniana.

TROPIS, is. f. [τροπίς] *Videtur eſſe vinum vappa, fugiens, et in deterius verſum a* τρέπω, τροπίας *alias vocatur.* Martial. 12, 84 Fumoſae feret ipſe tropin de faece lagenae, Frontis et humorem colliget vsque tuae.

TROPOLOGIA, ae. f. [τροπολογία] *Figura, ſermo ad emendationem morum dirigitur.* Hieron. Epiſt. 1, 9 f. ad Hedibiam *circa fin. fol.* 693. *Froben.* Triplex in corde noſtro deſcriptio et regula ſcripturarum eſt. Prima, vt intelligamus eas iuxta hiſtoriam: ſecunda iuxta tropologiam: tertia iuxta intelligentiam ſpiritualem. —— In tropologia de litera ad maiora conſurgimus, et quidquid in priori populo carnaliter factum eſt, iuxta moralem interpretamur locum, et ad animae noſtrae emolumenta conuertimus.

TROPOLOGĬCVS, a, um. Adi. Sidon. Epiſt. 9, 3 Tropologicum genus et figuratum.

TROPOLOGICE. Adu. Hieron. in Ezech. 26, 19 p. 410.

TROPVS, i. m. [τρόπος] *Dici poteſt Modus, figura, conuerſio.* Eſt dictio translata a ſignificatione propria ad non propriam, ſed ſimilem, ornatus neceſſitatisue cauſa: cuius ſpecies ſunt metaphora, catachreſis, metalepſis, metonymia, *etc.* Donat. *Et definitur* a Quinctil. 8, 6 Verbi vel ſermonis a propria ſignificatione ad aliam cum virtute mutatio. *Ad* Virg. Aen. 1, 169 Horrentique atrum nemus imminet vmbra. Serv. Atrum nemus, tropus eſt: per atrum, nigrum oſtendit: per nigrum vmbroſum: per vmbroſum denſum, id eſt frondibus plenum. Cic. de Clar. Orat. 69 c. 17 Ornari orationem Graeci putant, ſi verborum immutationibus vtantur, quos appellant τρόπους, *etc. Add.* Cic. de Orat. 3 c. 38. Quinctil. 9, 1. Mart. Capella 6 p. 231. *i. Rhetores Pithoeani.*

TROPĬCVS, a, um. Adi. Gell. 13, 24 Tropica quadam figura mutationem vocabuli facere. ¶ 2 *Apud Aſtronomos ſunt* Circuli Tropici, *quos cum attingit Sol, curſum ſuum mutat, et reuertitur. Ad* Tropicum cancri *fit Solſtitium aeſtiuum; ad* Tropicum Capricorni *Solſtitium hiemale ſ. bruma.* Manil. 3, 620 Quae tropica appellant, quod in illis quatuor anni Tempora vertuntur ſignis, nodosque reſoluunt. *Vid.* Macrob. in Somn. Scip. 1, 15. *et* 2, 15. ¶ 3 Pecuniae cupiditas haec tropica inſtituit Petron. c. 88. *i. conuerſam rerum faciem.*

TROPICE. Adu. Auguſt. de Gen. ad lit. 4, 9 Maluit tropice loqui, *i. per Tropum rhetoricum.*

TROS. [Τρώς] Rex Troiae, *inquit* Seruius, Ganymedis pater, a quo Troia dicta. Virg. Georg. 3, 36 — demiſſaeque ab Ioue gentis Nomina, Trosque parens et Troiae, Cynthius auctor. Tros *etiam. ponitur pro* Troïus, *de quo ſub* TROIA.

TROSSVLVM, i. n. [Τρόσσηλον] Oppidum Tuſciae citra Volſinios paſſ. IX. M. quod cum ſine peditum adiumento equites cepiſſent Troſſuli dicti ſunt Plin. 33, 2.

TROSSVLVS, i. m. Troſſuli dicti ſunt Equites, quod oppidum Tuſcorum Troſſulum ſine opera peditum ceperint Feſtus. Perſ. Sat. 1, 81 — vnde iſtud dedecus, in quo Troſſulus exſultat tibi per ſubſellia lacuis. *Vbi Caſaubonus dicit,* Troſſulos *vulgo vocari, Qui cultu et toto vitae genere caeteris praeſtare vellent. Et ſane ſic* Sen. Epiſt. 86 *pr.* Quid ergo? idem faciam, quod Troſſuli, et iuuenes? *nempe diſcere. Et* Epiſt. 87 p. 374 *Cum diſſiſſet de Scipione,* canterio vehebatur, et hippoperis quidem impoſitis, vt ſecum vtilia *(vtenſilia)* portaret: *addit,* O quam cuperem illi nunc occurrere aliquem ex his troſſulis in via diuitibus, *etc. Conf.* Vet. Scholiaſt. Perſ. c. l. *Salmaſ. ad* Lamprid. Commod. p. 114. Plin. 33, 2 *de equitibus Rom.* Celeres ſub Romulo, regibusque appellati ſunt, deinde flexumines, poſtea troſſuli, cum oppidum in Tuſcis citra Volſinios paſſuum IX mill. ſi- ne vllo peditum adiumento cepiſſent, eius vocabuli *(i. nominis)* idque durauit vltra C. Gracchum. Iunius certe, qui ab amicitia eius Gracchanus appellatus eſt, ſcriptum reliquit his verbis: *Quod ad equeſtrem ordinem attinet, antea* Troſſulos *vocabant, nunc equites vocant; ideo quia non intelligunt* Troſſulus *nomen quid valeat, multos pudet eo nomine appellari:* et cauſam, quae ſupra indicataſet exponit; inuitosque etiamnum tamen Troſſulos vocari. *Haec vltima* et cauſam — vocari *neſcio qua cauſa, puto tamen oſcitatione potius, quam conſilio, omiſſa ſunt in editione Hardumi poſteriore. Addimus iſta* Non. 1, 240 Troſſuli, dicti ſunt Toroſuli. Varr. Sesquiulyſſe, Nunc emunt troſſuli nardo nitidi vulgo Attico talento equum. Vet. Gl. Truſulus *ὁ ἐν μηρῷ παχύς.*

T R V

TRVA, ae. f. *Emiſſarium culinae.* Truae, quae a culina in lauatrinam aquam fundunt, quod trauolat ea aqua. Varr. de L. L. 4, 25 p. 30, 14. *Eſt ergo emiſſarium, quod late patens ea parte, qua humorem infuſum accipit, anguſtiore canali eum emittit. Huic ſimilis* Trua *lignea coquorum, cochlear cum longo manubrio.* Titinnius *apud* Non. 1, 68 Sapientia gubernator torquet nauem haud valentia: Cocus magnum ahenum, quando feruit, paulla conſutat trua.

TRVLLA, ae. f. Dimin. [ἀγγεῖόν γένος] Varro de L. L. 4, 25 p. 30, 12 Trulla a ſimilitudine truae, quae quod magna et haec puſilla vt truula, Hinc Graeci τρυβλόν, nos Trullam. *Etiam obſcenis vſibus ſerviebat.* Iuuen. Sat. 3, 108 Si trulla inuerſo crepitum dedit aurea fundo *Hic* Trulla, *Vas in quo ventris onus deponitur.* Martial. 9, 98 Clinicus Herodes trullam ſubduxerat aegro. Trulla, *Genus eſt vaſis, ſeu poculi vinarii, vt declarat* Cic. Verr. 4, 62 c. 27 *extr.* Erat enim vas vinarium ex vna gemma praegrandi, trulla excauata cum manubrio aureo. *Nempe in hoc formae* Truae *et* Trullae *ineſſe videtur, vt ſit cauum quiddam cum manubrio: quod ipſum quoque cauum in hac* trulla *fuiſſe, mox videbimus in* TRVLLEVM. Hor. Serm.: Qui Veientanum feſtis potare diebus Campana ſolitus tri *i. Fictili poculo.* Ferreae trullae Liu. 7, 11. *De* Trulla *pro patina vid. Remeſ.* Var. L. L. 5, 17 p. 634. Murrhea Plin Trulla, *Caementarii inſtrumentum, quo fabri murarii in tectori dis et generatim in arenato vel calce caementis adiicienda vtuntu* Cat. R. R. c. 11 *et* 13. Colum. 9, 12. Plin. 37, 8. Pallad. 1, tron. c. 75 *vbi conf. Interpp. it. Alex. ab Alex. Gen. D.* 3, 20. *Dem Roſin.* 5, 30 p. 539. Trulla, *Vas eſt apud* Catonem de R. l *quo de ſitula aquam hauriebant, et de ahenis aut labris. Sic Turneb. et fauet tum forma, tum* Gloſſ. Vet. *in quibus ζωμήφυλος ξυσρος vocatur, vtrumque nomen ob hauriendo iure dictum.* Tru gregatas apes recondere *iubet* Colum. 9, 12, 3. *In apparatu be ardenti materiae continendae aptum.* Liu. 37, 11 Quinque tantu diae naues — effugerunt, terrore flammae micantis via ſibi in fertas naues facta. Contis enim binis a prora prominentibus ferreis multum conceptum ignem prae ſe portabant.

TRVLLEVM, *vel* TRVLLIVM, i. n. [χέρνιβον, ξεσὸ Lat. Gr.] *Vas, in quo manus perluuntur.* Varr. de Vit. Pop. l. 1 Itaque ea ſibi modo ponere ac ſuſpendere, quae vtilitas poſ trulleum, matellionem, pelluim, naſiternam, *etc.* Eius vt aquae manalem vocamus, quod ea aqua in trulleum effundatur. Manalis lapis appellatur in pontificalibus libris, qui tunc m cum pluuiae exoptantur. *Haec* Non. 15, 32. Trulleu trullae ſimile, niſi quod aquam latius concipit, et quod manubr vum non eſt, niſi vinaria trulla acceſſit Varr. de L. L. 4, 25 | *Ergo* trulleum *lauandis manibus primo minus erat* trua culinaria, *ſario, maius* trulla *illa obſcena, cuius* manubrium, *vt hodie in plane vaſis,* cauum *fuiſſe, hic locus docet. Exceptio a Varrone ac dicat etiam illud* trulleum *manibus lauandis non nunquam auctu appendicula, quam hic* trullam vinariam *vocat, per quam defundi fluere poſſet ſcilicet aqua ſordida, non eueſo toto trulleo.*

TRVLLEVS, i. m. *Idem.* Plin. 34, 2 Vaſa Corinthia runt in trulleos. *Add.* Arnob. 2 p. 56.

TRVLLIO, ōnis. m. *Idem.* Plin. Valer. 3, 38 Mitt trullionem.

TRVLLISSO, āre. *Trulla gypſum inducere.* Vitruu. 7, 3 nis explicatis parietes quam aſperrime trulliſſentur: poſtea au pra trulliſſatione ſubareſcente deformentur directiones arenati. Idem 5, 10. Inferior pars teſta cum calce trulliſſetur Vit

TRVLLISSATIO, ōnis. f. Vitruu. in loc. citat. TRVLLISSO.

TRVCIDO, TRVCVLENTVS, *vid.* TRVX.

TRVDO, ſi, ſum, ĕre. [ὤθω, ὠθέω, ὠθίζω, ὠθίζομαι] *Violentia qua pellere.* Plaut. Aſin. 3, 1, 30 Nae ille eceaſtor hinc trudetur la crumarum foras. Quo ne trudamur, dii immortales no nent Cic. de Aruſp. Reſp. 61. Trudebantur in paludem T. 1, 63, 3. Cic. Tuſc. 1, 71 Et cum paene in manu iam mor illud teneret poculum, locutus ita eſt, vt non ad mortem trudi, in caelum videretur aſcendere. Idem Att. 4, 3 Ille omni cibus cum ſe non ad iudicium, ſed ad ſupplicium praeſens truc ret, omnes Catilinas, Acidinos poſtea reddidit. Fallacia am trudit Ter. Andr. 4, 5, 40. Truditur dies die Hor 2, 18, 15. Trudere tenebras, *i. Obiicere* Plaut. Epid. 3, 4, Cudere.

TRVDENS, entis. Part. Sed fruſtra oppoſitum trudentes montem Virg. Georg. 3, 373.

TRVSVS, a, um. Partic. Tacit. Hiſt. 5, 25, 5 In arma Rufinus ad diſcrimen truſus vltimum Ammian. 14, 10. *vid. ad Artemid. p. 60.*

TRVSO, āre. Vox obſcena apud Catull. 57, 6.

TRVSĬTO, āre. Frequentat. Phaedr. Fab. 2, 7, 8 Interq dem ferro mulum truſitant.

TRVSATĬLIS, e. Adi. [ὠσὸς] *Quod truditur:* vt, Mo ſatilis, *i. Mola manuaria, quod manibus trudatur, id eſt pellatur.* 3 Ob quaerendum victum ad circumagendas molas, quae truſat pellantur, operam piſtori locaſſet. *de Plauto.* Cato de R. 4. *et* 11, 4 Molas aſinarias et truſatiles *ſeparatim commemorat.*

TRVDES, is. [ὠσήριον] *Inſtrumenti genus, quo aliquid t* Tacit. Ann. 3, 46, 7 Quidam trudibus aut furcis inertem mole ſternere, *de militibus Gallorum* ferratis *ſermo eſt, additur* Iace nullo ad reſurgendum niſu, quaſi exanimes linquebantur.

TRVENTVM, i. n. [Τρεντινον] *Fluuius Picenorum, et vi dem nominis Ptolemaeo 3, 1. Vid.* Plin. 3, 13.

TRVENTINVS, a, um. Adi. Sil. 8, 434 Quique Truentii vant cum flumine turres.

TRVLLA, *vid.* TRVA.

TRVNCVS, i. m. [στέλεχος, κορμὸν, κρέμνον, στύπος] *Pars p praeſertim arboris, quae ramos ſuſtinet, quaeque ramis truncatis ſu* Columel. 3, 6 Vt ex his partibus trunci fumantur, quae et ge ſunt, et maxime fertiles. Cic. de Orat. 3, 177 Quid in arbo in quibus non truncus, non rami, non folia denique, niſi ad fruc nendam conſeruandamque naturam? Arboris acciuis Virg. Aen. 10, 835. Arboris obnixus trunco Idem Georg. Caui trunci Hor. Carm. 2, 19, 10. Caelebs ſine palmite t Ouid. Met. 4, 663. Enodes trunci Virg. Georg. 2, 78 nus truncus Hor. Serm. 1, 8, 1. Iners truncus Ouid. Amor 15. Sincerus truncus, *Non laeſus* Ouid. de Nuce 35. tes trunci Virg. Aen. 6, 207. Valentes trunci Idem Georg. Recto trunco ſe attollere Ouid. Met. 7, 640. Denudat fol mos, et cortice truncos Cic. in Arat. 119. Terra ex mi mis feminibus, tantos truncos ramoſque procreat Cic. de Sene c. 15. ¶ 2 *Corpus ſine manibus, pedibus, capite con tum, vocatur* Truncus corporis Cic. pro Roſc. Com. 28 c. 10. Aen. 2, 557 Iacet ingens litore truncus, Auulſumque humeris et ſine nomine corpus. Ibid. 9, 332 Tum caput ipſi aufert no, truncumque relinquit Sanguine ſingultantem. Quum gii Teucro manabunt ſanguine trunci Catull. *i. truncati homin Voſſ. ad h. l. p. 245.* Lucret. 3, 405

Quamuis eſt circum caeſis lacer vndique membris:
Truncus, adempta anima, circum membriſque remotis,
Viuit et aetherias vitales ſuſcipit auras *etc.*

Informes trunci Lucan. 2, 189. ¶ 3 *Metaph.* Ti atque ſtipes, *pro Homine ſtupido.* Cic. in Piſon. 19 c. 9 Sed q

runcus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modo, poſſet ſuſtinere tamen titu- caſulatus. Qui poteſt eſſe in eiusmodi trunco ſapientia? Cic. N Deor. 1, 85 c. 50. Truncus aegritudinum Idem Tuſc. qui ſtirpes ſunt aegritudinis quam multae, quam amarae, quae, ſo tunco euerſo omnes elidendae ſunt.

TRVNCVLVS, i. m. Dimin. [σελεχάριον] Celſ. 2, 22 *de carne utiſa*, Praecipue tamen in vngulis; trunculisque ſuum, in petiolis, pitiſque haedorum. *Intelligo, quae hodie truncari ſolent, roſtrum, ures, laudam*, Acrones, Acrocotia, Acroteria.

TRVNCVS, a, um. Adi. [κολοβός] *Truncatus.* Columel. 2, . . . deinde truncam reddideris, acuto ferramento plagam laeuato. Trunca et turpia exta nimis laeta apparuiſſent. Anima- trunca pedum, *Pedibus carentia* Virg. Georg. 4, 310. Arbor rt. , 11, 8. Arma trunca Stat. Theb. 10, 336. Corpus trun- culis priuatum, *cui eraſſi ſunt oculi* Senec. Oedip. f. 14. *Add.* 9, 28. Frons Sil. 3, 42. *de Acheloo, cui Hercules cornu* uſſ. *vid. Heinſ. et Drakenb. ad h. l.* Manus trunca Propert. , Nares truncae inhoneſto vulnere Virg. Aen. 6, 497. unca Idem ibid. 3, 659. Sermo truncus Stat. Theb. 12, . . c. *Inarticulata vox, ſeu ſemiplenus ſermo.* Tempora trun- Ou. Epiſt. 9, 130. Vrbs trunca, ſine ſenatu, ſine plebe, *etc.* 29. Vulnera trunca Ouid. Met. 3, 724. Vultus trun- *put hominis reciſum* Stat. Theb. 5, 236. Trunca quaedam Meandro Gell. 2, 23. *i. fragmenta.*

TRVNCO, āre. [λωβάω, μιλίζω, κολοβόω, ἀκροτομέω] *Partes emi- es auferre.* Valer. Argon. 6, 567 Iam non per curua volantem Sta- nec in medio truncantem marmore ceruos. Anguis trun- laud. de Bell. Gildon. 471. Ceruos truncare Val. Flacc. 6, Caput truncauit Lucan. 6, 566. Manibus truncatus, et is Claud. de Bell. Get. 89. Membra truncata Idem de Bell. . Truncat Olus foliis Ouid. Met. 8, 647. Truncatis ius Pallad. Febr. t. 24. Plin. Epiſt. 9 *penult.* Erit etiam fa- i ipſius deae Signum: quia antiquum illud e ligno quibus- ſi partibus vetuſtate truncatum eſt. Simulacra deûm femiu- t incata Liu. 31, 30.

RVNCATIO, ōnis. f. ἀκρωτηρίασις Gloſſ. Cyrill.

RO, ōnis. m. Auii quaedam apud Feſtum.

RO, āre. *Mouere.* Feſtus in Antroare. *vid.* ANTRVO.

RTILO, āre. Auctor. Philomel. v. 15 Tum turdus trutilat. *al.* cut. *Vid. Schott. Obſ. Hum. 2, 52.*

RSATILIS, *vid.* TRVDO.

RTINA, ae. f. [πλάστιγξ, τρυτάνη, τάλαντον] *Statera.* Ar- trutina Varro *ap.* Non. 2, 861. Vitruu. 10, 8 Id autem is quae ſtaterae dicuntur, licet conſiderare. Cic. de Orat. ea probanda, quae non artificis ſtatera, ſed quadam populari xaminantur. Penſari eadem trutina, *Eodem examine, eodem adem aeſtimatione* Porphyr. *ad* Hor. Epiſt. 2, 1, 30. Suſpen- rutina Iuuen. Sat. 6, 436. Trutinam Cornutus *ſcribit* fo- le, intra quod eſt lingua bilancis, ad quod eſt examinatio; i Aequamentum, alii Libramentum, alii Aequilibrium vocant, Perſ. Sat. 1, 7 Examenue improbum in illa Caſtiges trutina. *Cant. h. l. Mihi ſimpliciter videbatur* examen improbum ca- *hoc dicere, prauum iudicium corrigere velle.*

RTINO, āre. [ταλαντάω, ταλαντίζω] eſt Animo penſiculare. Gloſſ. Cyrill.

RTINOR, āri. Depon. [σαθμόομαι] *Idem.* Perſ. Sat. 3, 82 que exporrecto trutinantur verba labello. *locuturis ſimiles, ſed etiam uta ibus velintne verbis iam inter labra luctantibus dare exitum.*

RTINATVS, a, um. Partic. Paſſ. Sidon. Epiſt. 7, 9 Statu ſa- ſuſ que trutinato.

RTITA, *vel* TRVTA, ae. f. *Piſcis, qui et* Varius *vel* Variolus citur *C. Geſner.* Trocta Ambroſ. *it.* Gloſſ. Lat. Gr. *ubi etiam ruct Vid. Scalig.*

RVX, trucis. Adi. [ἀπηνής] *Ferox, crudelis.* Plaut. Baech. 5, 29 rietes truces nos erimus. Idem Truc. Prol. 5 Vi magna ruos, ac trucibus moribus, lupae ne rapiant domini parſimoniam. onte rux Valer. Argon. 4, 232. Tactu trux Plin. 22, 6. Aſſe- is tr es comprimere Senec. Agam. f. 3. Animi truces Lucan. nte 8. Cic. de Diuin. 2, 133 c. 64 *in deſcriptione poëtica teſtudi-* Cohte breui, ceruice anguina, adſpectu truci. Claſſico truci miles Hor. Epod. 2, 5. Fremitus truces tubae Senec. Inimicitiae truces Hor. Epiſt. 1, 19, 48. Candida homines, trux decet Ira feras Ouid. A. A. 3, 502. Irae truces Argon. 1, 673. Mons Grat. v. 510. *i. aſper.* Cic. de or 2, 107 c. 42 E trucibusque Oculis duo feruida lumina ſta- *ex Poëta.* Puellae truces Senec. Oedip. f. 5. *de Amazoni-* Somus trux oris Plin. 6, 22. Tauri truces Ouid. Met. Tribunus plebis horridus et trux Cic. de Lege Agr. 2, 64. uces Plin. 2, 56. Vocem trucem expauefcere Sil. 1, 67. rux Tacit. Ann. 4, 34. *Compar.* Ammian. 25, 4 Maior et ucior. *al.* Atrocior.

TRVLENTVS, a, um. Adi. [ἀπηνής] *Qui vultu crudelitatem ſe ferat, aliosque terret.* Ter. Adelph. 5, 4, 12 Ego ille agreſtis, us triſtis, parcus, truculentus, tenax. Cic. pro Sext. 19 c. 8 di boni! quam teter incedebat, quam truculentus, quam terri- is a pectu. Idem de Nat. Deor. 2, 110 Aduerſum caput huic licet truculenta tuetur. *ex Poëta.* Aequor truculentum Catul. gon, 62, 179. Auſter truculentior Claud. de Rapt. Proſerp. 2, l. Facinus nefarium et truculentiſſimum Auctor ad Heren. 4, e. 8 Imperia truculentiſſima Val. Max. 7, 6 *pr.* Inſomnia ulenta Sil. 10, 354. Foetâ truculentior Vrſâ Ouid. Met. 13, 804. *Id.* Ibr. Sat. 1, 3, 51. Sidon. 5, 9. Truculentus, *cum Datuo.* in. 84 Sic et tigris etiam feris cunctis truculenta. Truculentus, *erati homo agreſtis, abhorrens a cultiore vita.* Truculentus, et ſil- ſter et vitae inſcius, Triſtem inuentam venere deſerta colis Sen. ippo v. 469. *Hinc nomen accepit* Plautina *fabula: vid.* Cic. de n. 114.

TRCVLENS, entis. Truculens: immanis, ferox, inhuma- as, trci vultu Salomo in Lexico. Non formidaui faciem trucu- nter ortorum Baſilius, a Goldaſto editus, in Admonitionibus *ſub fin.* lomi s truculentes et barbari Ekkehard. in Caſib. Monaſterii Ga.

TRCVLENTER, ius, iſſime. Adu. [ἀπηνῶς] Cic. de Lege gr. 2 3 c. 5 Truculentius ſe gerebat quam caeteri. Truculen- us ſi minitans Val. Max. 3, 8, 5. Adſpicere aliquem truculen- iſſime Quinctil. 6, 1.

TRVCVLENTIA, ae. f. Plaut. Truc. 3, 2, 7 Tuam exſpecto truculentiam. Tacit. Ann. 2, 24, 2 Truculentia caeli. *Conf.* Apul. Met. 9 p. 420.

TRVCVLO, *vid.* TRVTILO.

TRVCIDO, āre. [κατακόπτω, σφάττω] *Crudeliter necare.* Virg. Aen. 2, 494 Fit via, vi, rumpunt aditus, primosque trucidans. Cic. pro Lege Manil. 5 c. 3 Vno nuntio, atque vna literarum ſignificatione ciues Rom. necandos, trucidandosque denotauit. Qui nos, qui coniuges, qui liberos noſtros trucidare voluerunt Cic. in Catil. 4, 12. Idem ibid. 1, 9 c. 4 Et quos ferro trucidari oportebat, eos nondum vo- ce vulnero. Cic. pro Cael. 42 c. 18 Pareat iuuentus pudicitiae ſuae, ne ſpoliet alienam, ne effundat patrimonium, ne foenore trucidetur. Verbis grauibus trucidari ab aliquo Idem de Aruſp. Reſponſ. 2 c. 1. Trucidatas legiones oſtentabat Tacit. Ann. 2, 45, 4. Viris truci- datis Aur. Victor Epit. c. 12. *Add.* Idem de Caeſ. c. 42.

TRVCIDATIO, ōnis. f. [κατάκοψις] Cic. Philipp. 3, 11 c. 5 Nul- lus ei ludus videtur eſſe iucundior, quam cruor, quam caedes, quam ante oculos trucidatio ciuium. Non iam pugna, ſed trucidatio, velut pecorum, fieri coepit Liu. 28, 16. *Conf.* Celſ. Praef. l. 1. Sen. de Benef. 5, 16. Tantas trucidationes facis Cato *apud* Gell. 13, 24.

TRVCIDĀTOR, ōris. m. Auguſt. de Ciu. Dei 16, 43 *pr.* Moſes ſubtractus trucidatoribus paruulorum.

T R Y

TRYBLIVM, i. n. *Catinus; verbum quidem Graecum, ſed quod* Varro *vſurpauit, cuius locum damus in* TRVLIA, *et* Plaut. Stich. 5, 4, 9 Hoc commixtum eſt pro opibus noſtris ſatis commodule mucibus, fabu- lis, ficulis, oleae in tryblio.

TRYCHNOS, i. m. [τρύχνος] *Vid.* STRYCHVS, *Herba, quae et* Strychnon dicitur; *Latine*, Solanum Plin. 21, 31.

TRYGETER, eris. m. *Vindemiator inter ſidera.* Colum. 11, 2, 24 *Mere Graecum τρυγητήρ.*

TRYGĪNON, i. n. [τρύγινον] *Atramenti genus.* Plin. 35, 6 Sunt qui et vini faecem ſiccatam excoquant: affirmantque ſi ex bono vino faex fuerit, Indici ſpeciem id atramentum praebere. Polygno- tus et Mycon celeberrimi pictores Athenis, e vinaceis fecere, tryginon appellant. Interpretari poteſt Faecatum, aut faecutinum: vtpote fa- ctum ex faecibus.

TRYGODES, *i. Faeculentum* Celſ. 6, 6, 8.

TRYGON, onis. m. *eſt Piſcis venenatus, Lat.* Paſtinaca. Auſon. Epiſt. 4, 58 Letalis trygon. *Vid.* Celſ. 6, 9. Plin. 9, 48. *et* Dioſc. 2, 19. *Alius eſt* Trigonus. *v. v.*

TRYPANE, *et* TRYPANVM, *vid.* ABAPTISTVM.

TRYPHERA, ae. f. [τρυφερά] *Compoſitio lenis, medicamentum quod ſine magno dolore curat; τρυφερὸς delicatus eſt. Vid.* Scribon. 230 *vbi* Triphera *non bene.* Τρυφεραὶ ἀντίδοτοι *ſunt paſſim apud Nicol. Myrepſum.*

TRYXĂLIS, [τρυξαλίς] Animal locuſtae ſimile ſine pennis, La- tinum nomen non habet, vt aliqui arbitrantur: nec pauciores, hoc eſſe quod Gryllus vocetur. *Haec* Plin. 30, 6. *al.* Troxalis.

T V

TV, tui, *vel* tis *antique*, tibi, te. [σύ] Tu mihi quodcunque hoc regni, tu ſceptra Iouemque Concilias, tu das epulis accumbere diuûm Virg. Aen. 1, 78. Ter. Heaut. 5, 4, 11 Crede, et noſtrum te eſſe credito. Plaut. Trinum. 2, 2, 30 Nimio ſatius tui opus eſt, te ita eſſe, quam vt animo lubet. Miſeret tui me Ter. Eun. 4, 7, 32. Tui ſtudioſus Cic. Fam. . . . Copia placandae ſit modo facta tui Ouid. Her. 20, 74. *Conf. Periz. ad Sanct. 1, 2, 7. et 3, 8, 18.* Quia tis egeat, quia te careat Plaut. Mil. 4, 2, 42. Idem Merc. Prol. 71 Tibi aras, tibi occas, tibi ſeris, tibi eidem metis. Tibi eſt domi Plaut. Trucul. 1, 2, 86. Frequens *eſt pleonaſmus Pronominis* Tibi, *vbi familiariter communicare cum auditore vel lectore videri volumus.* Ecce tibi e transuerſo Cic. Acad. 4, 121. At tibi repente Cic. Fam. 9, 2. Hic tibi ſtrepit Cic. Fam. 8, 2. Al- ter tibi deſcendit de palatio et aedibus ſuis Idem pro Roſc. Amer. 133. Nunc tibi noſtri milites Cic. Fam. 8, 15. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 1, 46. *Burm. ad* Calpurn. Ecl. 7, 33. Te, dulcis coniux, te ſolo in litore fecum; Te veniente die, te decedente canebat Virg. Georg. 4, 565. Cic. Fam. 4, 13 Per me quondam, te ſocio defenſa Reſpublica. Tu, *repetitum*, Cic. pro Rabir. Perd. 13 c. 4 Tu mihi etiam legis Portiae, tu C. Gracchi, tu horum libertatis, tu cuiusquam denique hominis po- pularis mentionem facis? Tune *vel* Tun' *interrogative*, Plaut. Amph. 2, 2, 126 Tun' me heri aduenisſe dicis? Virg. Aen. 1, 621 Tune ille Aeneas, *etc.* Tune an illi Ter. Andr. 3, 3, 4. *Add.* Idem Andr. 5, 4, 7. *et* Eun. 1, 2, 6. Plaut. Moſtel. 2, 1, 17 Egone? A. tu tu. *Obſ.* Cic. Att. 4, 14 Velim domum ad te ſcribas, vt mihi libri tui pateant *etc. i. ad tuos.* *Sic* Ad me, *vid. ſub* EGO.

TVTE, *Tu ipſe.* Ter. Eun. 1, 1, 19 Et quod nunc tute tecum ira- tus cogitas. Cic. Fam. 1, 8 Vt tute mihi praecepiſti. *Conf.* Seru. Sulp. *ad* Cic. Fam. 4, 5. Plaut. Curc. 1, 1, 9. *et* Poen. 3, 3, 96. Tute ipſe Virg. Ecl. 3, 55.

TVTĔMET, *pro Tute, i. Tu ipſe.* Lucret. 1, 103 Tutemet in culpa quom ſis, *vid. ſuo loco.* Tu et Tute et Tutemet et Tutemet ipſe facis Donat. *in* Ter. Adelph. 3, 1. Nunc tibimet ipſe iuſta ſupplicia irroga Sen. Hippol. 1215.

TVĀTIM. Adu. *a* Tuus, *i. Tuo more.* Plaut Amph. 2, 1, 4 Ecce re iam tuatim facis. *Sic laudat* Non. 2, 853. *et* Chariſ. p. 196. *Sic* Noſtratim Siſenna *apud* Chariſium *l. c. et* Meatim Priſcian. 12 p. 949. *Vtrumque et* Meatim et tuatim Donat. p. 1759 *pr. et* 1850.

T V B

TVBA, ae. f. [σάλπιγξ] *Inſtrumentum, quod inflatur, muſicum, bellicum, a tubo ſ. canali ſic dicta, a Tyrrhenis inuenta, aerea, puto, ſ. alio ex metallo, ſemper. Vid.* Iliad. 2, 20. *et* 18, 4. *et Bartholin. de Ti- biis Vett. c. 7.* Cic. in Catil. 2, 13 c. 6 Quum tubas, quum ſigna militaria, quum aquilam illam argenteam ſcirem eſſe praemiſſam. Aeris directi tuba Ouid. Met. 1, 98. Clangor tubarum Virg. Aen. 2, 313. Iuuen. 15, 157 Communi dare ſigna tuba, defendier isdem Moenibus. Fremitus truces tubae Senec. Octau. f. 7. Au-

ctor ad Herenn. 4, 21 In concione de virtute loqueris, in praelio per ignauiam tubae sonitum perferre non potes. Sonitus fracti tubarum Virg. Georg. 4,72. Canora tuba Ouid. Fast. 3,849. Naualis tuba, *vid.* NAVIS. Stridentes tubae Lucan. 1, 432. Vocales tubae Senec. Thyest. f. 8. Canunt tubae, *vid.* CANO. Canere ludos tuba Virg. Aen. 5, 113. Tacit. Ann. 2, 81 Tum Sentius Occanere cornua tubasque, et peti aggerem, erigi scalas iussit, ac promissimum quemque succedere. Floralis tuba est, Qua committebantur ludi Florales, in quibus meretrices nudis corporibus per varias artes ludendo discurrebant, et armis certabant gladiatoriis, atque pugnabant. Scholiast. in Iuuen. Sat. 6, 249 Atque omnes implet numeros, dignissima prorsus Florali matrona tuba. ¶ 2 *Obs.* Tuba belli ciuilis, *Per translationem.* Cic. Fam. 6, 13 Quod mirifica est improbitas in quibusdam qui tulissent acerbius, tibi veniam dari, quam illi appellabant tubam belli ciuilis. *De poëseos grandiore genere*, Angusta cantare licet videaris auena, Dum tua multorum vincat auena tubas Martial. 8, 3. Quae veterum tuba, quaeue lyra Prudent. Hymn. 3, 81. *Add.* Paullin. ad Iou. Carm. 19, 33. *Etiam de oratoribus* Prudent. adu. Symm. 2, 68. Sidon. Epist. 4, 3 *fub fin.* *In machinis hydraulicis est* Fistula, quae tuba dicitur Vitr. 10, 12.

TVBARIVS, i. m. *Tubarum faciendarum artifex.* Aurelius Arcadius in l. vlt. D. de iur. immunit.

TVBICEN, ĭnis. m. [σαλπιστὴς] *Qui tuba canit.* Veget. 2, 7 *et* 22 *pr.* Tubicines a tuba et canendo Varro de L. L. 4, 16 p. 24, 23. Senec Epist. 79 (78) Nec tubicen praedicationi nominis nostri silentium faciens. Bellicus aere canoro signa dedit tubicen Ouid. Met. 3, 704. Licet ad tubicines mittas Petron. c. 129. *v. curandi funeris gratia.* ¶ 2 *Apud* Festum, Tubicines etiam ii appellantur, qui sacerdotes, viri speciosi, publice sacra faciunt tubarum lustrandarum gratia. Varro de L. L. 4, 24 p. 30, 1 Tubae a tubeis, quos etiam nunc ita appellant tubicines sacrorum.

TVBICINO, *et* TVBICINATOR. Gloss. Cyrill. σαλπίζω *et* σαλπιστής.

TVBILVSTRIVM, i. n. *Festus dies mense Martio, vltimo Quinquatriorum die celebratus.* Varro de L. L. 5, 3 p. 47, 5 *post* Quinquatruum *disputationem addit*, Tubilustrium (*ed. Durdr.* Tubilustrium) appellatur, quod eo die in atrio sutorio sacrorum tubae lustrantur. *Hinc restituere viri docti* Festo *sua verba* Tubilustria, quibus diebus adscriptum in fastis est, cum in atrio sutorio agna tubae lustrantur: ab eis tubos appellant, quod genus lustrationis ex Arcadia Pallanteo transuectum esse dicunt. *Statim subiungit, quae damus in* TVBICEN n. 2. *Vltimo die Quinquatruum fuisse* Tubilustrium, *docet* Ouidius Fast. 3, 849 Summa dies e quinque tubas lustrare canoras Admonet, et forti sacrificare Deae. ¶ 2 *Sed alia quoque* Tubilustria *fuisse docet* Ouid. Fast. 5, 725 *vbi ex emendatione Scaligerana sic legitur*, Proxima Vulcani lux est; Tubilustria dicunt, Lustrantur puraе, quas facit ille, tubae. *Fauet emendationi* Kalendarium vetus *apud Grut. vbi ad X Kal. Iun. adscriptum* TVBIL.

TVBER, ĕris. n. [τύλον] *Terrae callus edulis, Galli* truffas *vel* truffas *vocant.* Plin. 19, 2 s. 11 Et quoniam a miraculis rerum coepimus, sequemur eorum ordinem, in quibus vel maximum est aliquid nasci, aut viuere sine vlla radice. Tubera vocantur haec, vndique terra circumdata nullisque fibris nixa, aut saltem capillamentis, nec vtique extuberante loco, in quo gignuntur, aut rimam agente, neque ipsa terrae cohaerent. Cortice etiam includuntur, vt plane nec terram esse possimus dicere, neque aliud quam terrae callum. Siccis haec fere et fabulosis locis fruticosisque nascuntur, Excedunt saepe magnitudinem mali cotonei, etiam librali pondere. Duo eorum genera, arenosa dentibus inimica, et altera sincera. Distinguuntur et colore ruffo, nigroque, et intus candido. Laudatissima Africae, *etc.* *Idem capite sequenti s. 13* Quum fuerint imbres autumnales, ac tonitrua crebra, tunc nasci; et maxime e tonitribus, nec vltra annum durare, tenerrima autem verno esse *etc.* *Illud de tonitru illustrat* Iuuenal. 5, 116 Raduntur tubera, si ver Tunc erit, et facient optata tonitrua coenas Maiores. Raduntur, *i. parantur cibo, abradendo cortice.* *Vid.* Iuuenal. 14, 7 *vbi* Radere tubera terrae *inter luxuriae characteres.* Martial. 13, 50 *ex parte contradicit Plinio*, Rumpimus altricem tenero de vertice terram Tubera, boletis poma fecunda fumus. *Vid.* CYCLAMINVS. ¶ 2 Tuber, [φῦμα, ἕλη, κύστωσις] *metaphoricôs pro quouis Tumore capitur: tuncque Adiectiuum quidam esse volunt, sed falso.* Ter. Adelph. 2, 2, 37 Praeterea colaphis tuber est totum caput. *Sic dicitur* Caput tuber, *pro Tuberoso: quo modo Homo scelus, pro Scelerato.* Hor. Serm. 1, 3, 73 Qui, ne tuberibus propriis offendat amicum, *etc.* Tubera bina in dorso habent cameli, *teste* Plin. 8, 18. Tubere super armos a ceruicibus eminente Id. 8, 45. *de bubus.* *Conf.* Idem 30, 3. 22, 24. 26, 12. *it.* Scribon. 82. Immodico prodibant tubere tali Ouid. Met. 8, 808. ¶ 3 Tuber, *Duritiei illa in arboribus exstans ad nodi similitudinem.* Plin. 16, 16 Reperitur et in alno tuber tanto deterius, quanto ab acere alnus ipsa distat. Ibid. Pulcherrimum vero est in acere bruscum, multoque excellentius mollusco. Tuber vtrumque arboris eius: sed bruscum, intortius crispum.

TVBER, ĕris. f. *Arboris genus, Nuciperficam a vulgo vocari ait Hardvin. ad* Plin. 15, 14. Columel. 11, 2, 11 Possunt etiam his diebus cerasi, et tuberes, et armeniacae, atque amygdala, caeteraeque arbores, quae primae florent, inseri commode. Plin. 15, 14 Peregrina sunt zizipha, et tuberes, quae et ipsa non pridem venere in Italiam: haec ex Africa, illa ex Syria. Sext. Papinius, quem Consulem vidimus, primus vtraque attulit D. Augusti nouissimis temporibus, in castrorum aggeribus sata, baccis similiora quam malis. Id. 16, 25 Ab ea (amygdala) proxime florent Armeniaca, dein tuberes, et praecoces: illae peregrinae, hae coactae. *Add.* Idem 17, 10. ¶ 2 Tuber. m. *pro Fructu arboris.* Martial. 13, 42 Lecta subus bamis mittunt apyrina ramis Et vernae tuberes, quid tibi cum Libycis? Vernae, *i. domi nostrae nati.* Suet. in Domit. c. 16 Oblatos tuberes seruari iussit in crastinum.

TVBERCVLVM, i. n. Dimin. [φυμάτιον] Plin. 11, 11 Apes regias exstruunt tuberculo eminentes. Idem 22, 32 Habet proximam terrae mastichen tuberculo fabae: quae appositа, feminarum menses trahere dicitur. *Conf.* Cels 2, 1. 2, 8. 6, 13. 7, 6. 8, 1. *et* Columel. 7, 5, 11 Tuberculo nucis auellanae fumitur Scribon. 167. *i. magnitudine.*

TVBĔRO, āre. *Tumescere.* φυματόω Vet. Onomast.

TVBERANS, antis. Part. Apul. Met. 2 p. 121 Rosa soluta in sinu tuberante.

TVBEROSVS, a, um. Varro de R. R. 1, 49, 2 Herl tuberosus campus. *post foenificiam, vbi hic illic aliquid relit* Petron. c. 15 Caluus tuberosissimae frontis. Tuberosum prominentibus latus Sidon. Ep. 1, 2.

TVBĔRO, ōnis. m [Τυβέρων] *Atiorum cognomen. Vnus fuit ex* Ciceronis Oratione pro Ligario. Tuberonem *cum laudat* Liu. 4, 23 *et alibi.*

TVBICEN, TVBILVSTRIVM, *etc. vid.* TVBA.

TVBVRCINOR, āri. [λαφύσσω] Raptim comedere, *auct* nio 2, 851 *qui laudat* Titinn. Tuburcinari sine me vultis re Plaut. Perf. 1, 3, 41 Lubido extemplo coepere est conuiuium, t nari de suo, si quid domi est. Prandio raptim tuburcinate Met. 6 p. 183.

TVBVRCINABVNDVS, a, um. Cato auctor: *sed qu* quisquam in nobis ferat, Quinctil. 1, 6, 42. *Vid. Burmann. in per CH scribte, cum alus.*

TVBVS, i. m. [σίφων] *Canalis fictilis, per quem aqua de* Cic. de Legib. 2, 2 Ductus vero aquarum, quos isti tubos et vocant, quis non, quum haec videat, irriserit? *Sed iure boc tur ex MSS.* Nilos. Tubos viscerum *dicit de locis mulierib* tial. 11, 62. Cauari in tubos Plin. 16, 42. *Conf.* Vitruu Colum. 1, 5. Pallad. 1, 18. ¶ 2 Tubos *in dixisse videntur, quae alias* tubae *sunt. Vid. loca* Festi *in* TVBILVM, *et* Varronis *in* TVBICINES n. 2.

TVBVLVS, i. m. Dimin. [σίφώνιον] Varro de R. R. 1, enim aliquot colligatas libris demittunt in tubulos fictiles cum pertuso, quos cuspides appellant. Columel. de Arborib. 9, truu 8, 7 *pr.* Tubuli crasso corio ne minus digitorum duorum ex testa, sed ita, vt hi tubuli ex vna parte sint lingulati, vt alius um inire conueniteque possint. Tum coagmenta illorum cal ex oleo subacta sunt illinenda *etc.* Etiamque multo salubrior tubulis aqua, quam per fistulas *plumbeas etc.* *Totus ille locus videndus, qui sit classicus.* *Add.* Pallad. Aug. 11, 2 *qui in dium Vitruuii praecepta redegit.*

TVBVLĀTVS, a, um. Adi. *Cauatum ad effigiem tubuli.* Plin. *fin.* Alterum purpura vocatur cuniculatim procurrente rostro culi latere introrsus tubulato: qua profertur lingua.

TVBVLATIO, ōnis. f. *Excauatio.* Apul. Flor. 2 *post pr*

TVBVLARIVS, i. m. Obscurissime natus est patre tu Ammian. 28, 1. *al.* tabulario.

T V C

TVCCA, [Τύκκας] *Cognomen Plotiorum.* L. Var Plocius, viri doctissimi, amici Virgilii, heredesque ex parte tel relicti, iussu Augusti carmina Aeneidos emendauerunt, hac lege, adderent, *vt* Seruius *tradit et* Donatus in Vita.

TVCĒTVM, i. n. [ζωμὸς, παχὺς Gloss. Lat. Gr.] *Micae cum aruina, et minutim infecta ilia; idem certe cognatum Isicio maculo.* Apul. Met. 2 p. 117 Tucetum perquam sapidi Perf. Sat. 2, 43 Esto, age, sed grandes patinae tucetaque crassa. Scholiast. in loc. Cibos regios *interpretatur* Fulgent. in libello cibus antiq. Tuceta, inquit, dicuntur escae regiae. Calli in Pisaeis, Ambrosio redolent tuceta sapore. *Haec ille.* ciali conditione tuceta Arnob. 2 p. 73.

T V D

TVDER, [Τύδερ] Oppidum mediterraneum Vmbriae. Plin. 3, 14. Sil. 6, 645. *Hinc*

TVDERTES, um. m. Pl. *Incolae.* Sil. 4, 222.

TVDES, is *et* itis. f. *Malleus; a Tundo, tutudi.* Virg. 561 Fabriles operae tudibus contundere massas Festinant, *etc.* dites, Mallei a tundendo dicti, *inquit* Festus. Inde *et* cuidan *tis* Sempronіae) cognomen TVDITANO fuit, quod capu leo simile habuerit.

TVDICVLA, ae. f. *Machina, qua tunduntur oleae.* Colu 50 Est et organum erectae tribulae simile, quod tudicula vocat que non incommode opus efficit, nisi quod frequenter vitiat baccae pluscula inieceris, impeditur.

TVDICVLO, āre. [τορνῶ Gloss. Gr. Lat.] *Tundere, com* Cum bene ferbuerit, tudiculabis, et in mortario teres Apic. 5, 2 Ibid. c. 3. Tudiculare, per translationem ponitur pro *Co* vere. Varro Marcipore, Haecine nobis cernis hanc malu lasse vetulam. Nonius 2, 844.

TVDITO, āre. Frequentatiuum *a* Tundere. Lucret. 2, 11 tuditantia rem cessant extrinsecus vllam Corpora conficere, et infesta domare. Idem 3, 395 Tuditantia, *i. Frequenter tun fiue agitantia.* Tuditant, *ap.* Phaedr. 2, 7, 8 *legit Meurs.* trusitant.

TVDITĀNVS, i. m. *Cognomen apud Romanos. Vid.* TVDE

TVDIATOR, ōris. m. Tudiatores, χαλκότυποι Gloss. *ergo fabri aerarii.*

T V E

TVEOR, ēris, tūtus *vel* tuitus sum, ēri. [πρεσβαίαι, ἀμύνω] *mum videre est, vnde* Intueor, Contueor *etc. deinde etiam curare, defendere: quod diligenter videre et respicere solemus, quae curari mus.* Varro de L. L. 6, 2 p. 67, 36 Tueri duo significat, ab adspectu, — vnde est illud, Tueor te senex proh Iupiter Quis pater aut cognatus volet nos contra tueri? Alterum a do ac tutela, vt cum dicimus Bellum tueor, et tueri vilam. — tamen hoc ipsum ab eadem profectum est origine, quod quem nus domum curare, dicimus, Tu domi videbis — Sic dic stispica, quae vestem spiceret, hoc est, videret vestem, ac tueret *Ergo primum videre significat.* Virg. Aen. 1, 717 Expleri tem nequit, ardescitque tuendo. *Et* 6, 688 Datur ora tueri, tua? Ouid. Met. 6, 621 Oculis immitibus tuens. tuens serpens Luer. 5, 34. Virg. Aen. 4, 362 Talia dicente dudum auersa tuetur *Aeneam* Dido. Ouid. Fast. 1, 283 tuentes oculi. Virg. Ecl. 3, 8 Transuersa tuentibus hircis. Catull. 66, 114. ¶ 2 *Dicebant etiam tertia Coniu* Tuor. Albinou. ad Liu. 137 Teneoque tuorque. Luer. Nec calidos aestus tuimur. *Et* 4, 224 Cum tuimur misceri

Non audiendus eſt Feſtus, Tuor video, tueor defendo. *Sed eſt quod addit*, Sed iam promiſcue altero pro altero vtuntur. Tueri *eſt ſeruare, curare, defendere.* Ouid. de Arte Am. 2, 13 Nec minor eſt virtus, quam quaerere, parta tueri. Cic. de Amic. 5 Populos vniuerſos tueri, eisque optime conſulere. Idem de Rep. Manil. 6 Vobis turpiſſimum ſit, illud quod acceptiſtis, tueri conſeruare non poſſe. Tueri et defendere Cic. de Orat. 1, 172. Idem in Catil. 3, 117 Illud perficiam profecto Quirites, vt ea, quae geſſi Conſulatu, priuatus tuear atque ornem. Cic. de Legib. 2, 9 Quamuis modo ſemor eſt quam aetas populorum et ciuitatum, ſed quis illius cultum atque terras tuentis et regentis Dei. Quintil. 8 Quosdam ratio ipſa aegre tuetur. Fortiter tueri Idem 3, Pertinaciter aliquid tueri Quinctil. 6, 4. A morſu tueri Cic. de Orat. 1, 167. Inſirmiores A validioribus Sen. Ep. 91. Cic. Rep. 1, 15 (16) Te tamen oramus, quibuscunque erimus in terris, vt ſeruosque noſtros ita tueare, vt amicitia noſtra et tua fides poſſit. Idem Verr. 1, 110 Acdem Caſtoris Iudices P. Iunius habuit tuendam. *Vid.* AEDITVVS. Aedificia tueri Varro de R. R. 1, Suet. Aug. c. 30 Spatium vrbis in regiones vicosque diuiſit, ſtitque, vt illae annui magiſtratus ſortito tuerentur. Colum. 1. Plin. Paneg. c. 51. Cic. de Finib. 3, 13 Atque etiam initiam colendam, ad tuendas Amicitias et reliquas charitates quid tua valeat, haec vna cognitio poteſt tradere. Armenta et vitos ieri Virg. Georg. 2, 195. *de patrefamilias, i. alere, habere. Sic ali* Quare vel inprimis hoc animal mercari tuerique debet a Colum. 7, 12. *de canibus.* Eius parandi tuendique dulcio eſt Idem ibid. Craſſus negabat locupletem, niſi qui annuo tueri legionem poſſet Plin 32, 10. Atque antea quimaiores copias poterat, nunc exiguas vix tueri poteſt Cic. ior. c. 8. Arua tueri Virg. Georg. 1, 21. *colere.* Cerbelli tueri Lucret. 2, 5. Concordiam conglutinatam tueri t. 1, 14 (17). Idem Tuſc. 2, 48 c. 21 Hos admonitu ſimili it vt bonos milites reuocatos Dignitatem tueri. Cic. pro Ea conditione gefferam, vt meum Factum ſemper omnes praeterique deberent. Fines ſuos ab excurſionibus hoſtium ic. pro Deiot. 22 c. 8. Paternam Gloriam Nep. 19, 1, 3. ſc. 3, 74 Poſſe tamen tueri mediocritatem officiorum, et vitae nem cultum atque victum. Idem Fam. 10, 11 Quod reeſt, tuum Munus tuere. *Add.* Liu. 45, 11. Burm. *ad* l. Decl. 383 p. 781. Cic. Fam. 5, 9 Si tuam conſuetudinem cimis tuendis ſeruas, P. Vatinius cliens aduenit, qui pro ſe dicier vult. Idem de Clar. Orat. 17 Atque etiam L. fricani pater, Perſonam principis ciuis facile dicendo tuebatur. n. ad Polyb. c. 25. Cic. Off. 2, 2 Ab hoc igitur genere nis, vt aliis detur, aliis auferatur, aberunt, hi qui Remp. tue- Idem de Finib. 2, 73 c. 22 Iam ſi pudor, ſi modeſtia, ſi a, ſi vno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcenon Sanctitate ſua ſe tuebuntur: quod adulterium, quod ſtuquae libido ſe non proripiet ac proiiciet aut occultatione propoimpunitate, aut licentia. Se tueri, *pro eo quod eſt Alere re.* Scaeuola in l. penult. et vltima, De in rem verſo, Sine aut ſe tueri, aut ſeruos paternos exhibere non poſſet. Budaeus. in. 39, 9. Societatem connectionis humanae munifice et tueri, *vid.* MVNVS. Valetudinem tueri Nep. 25, 21, 5. aliquem Scribon. Ep. *i. a morbo praeſeruare.* ¶ 4 Pallize, *pro Defendi.* Caius in l. Conſilio, in prine. D. de cuus furioſo dandis. Conſilio et opera curatoris tueri debet non patrimonium; ſed et corpus et ſalus furioſi. Varro de R. R. pace a ruſticis Romani alebantur, et in bello ab his tuebantur. Praef. l. 8 Res omnes non ali, neque creſcere, nec tueri. Veript. in Philandri not. ad Vitruu. loc. cit. NOSCANT OM ES SENATVS ET POP. ROM. IMPERIVM T DEORVM NVMINE ET MILITVM FORTIVI NE ET TVERI ET REGI. *Add.* ICt. e. c. Papir. 1. de inuſt. rupt. et irr. teſt. *Vid. Gothofr. ad l. l. it. Briſſ. Lex.* Item Tuere in voce Actiua in Vet. Inſcript. apud Fabre. p. 498 ROGO PER SVPEROS QVI ESTIS, SS MEA TVEATIS. *Ipſe* Cic. de Legg. 3, 7 c. 3 Cenſo- vrbis templa, vias, aquas, aerarium, vectigalia tuento. *Gr. Con. et Dauiſ.*

TVOR, oris. m. *Viſus.* Apul. de Deo Socr. p. 48 Fila tenuia vsque adeo, vt radios omnes noſtri tuoris raritate transmittant.

TVTVS *et* TVTVS, a, um. Partic. Quinctil. in Pariete ſolido ſ. Decl. 1 Tuitus ſum adoleſcentis miſerrimi cauſam. Plin. epiſt. 5, 29 Tuitus ſum Iulium Baſſum. *i. In iudicio defendi.* Paull. de vacatione et excuſat. munerum l. Legato, qui publicum negotium tuitus ſit, intra tempora vacationis praeſtituta rurſum eiusdem rego defenſio mandari non poteſt. Numidas pedes magis quam arma tuta ſunt Sall. Iug. 74, 8. *vid. Cort. et add.* 85, 25.

TVENDVS, a, um. Partic. [*καωτέον*] Cic. Fam. 1, 9 Totus eſt hinc ſibi, a quibus tuendus fuerat, derelictus. Sumtus ad tuendos ci ſuppetere Suet. Aug. c. 49. *i. alendos.* Pacis mihi cura iene Ouid. Met. 11, 297. *al.* Tenendae. Qui mihi tuendus eſt C. Fam. 1, 9. Vita tuenda mea eſt Ouid. Triſt. 4, 4, 36. alium l. An vſufr. §. vlt. D. de vſufruct. Dubitatio eſt: quousque tuend eſſent in eo vſufructu municipes? Et placuit centum annis uenc eſſe municipes: quia is finis vitae longaeui hominis eſt. elpia in l. 3 § 1 D. de iureiur. Tuendum erit iusiur. Neratius l. ca res in fine D. de actionibus emti, Siue ab eodem eminus, ſiue alio atque alio: is ex nobis tuendus eſt, qui prior ius eius apprehendit, hoc eſt, cui primum tradita eſt. Sed ſi alter ex nobis dolo non emiſſet, is omni modo tuendus eſt.

TVO, ere. Frequentat. *Verbum antiquum, idem ſignificans quod Tutor, defendo.* Ilaut. Mere. 5, 2, 25 Inuoco vos Lares Viales, vt me tutis. *Vid. et* Non. 7, 70.

TVOR, ari. Dep. [*ἐπιμαίνω, ἀσφαλίζω, προΐσταμαι*] *Frequentius longe l. Diligenter defendere.* Ter. in Hec. Prol. 22 Ego interea meum non potui tutari locum. Idem Hec. 5, 1, 8 Nam mores facile tutor. Cic. in Somn. Scip. 4 c. 3 *fr* Sed quo ſis Africane alacriorem tutandam Remp. ſic habeto. Eos, quos tutari debent, deſerto deſe patiuntur Cic. Off. 1 c. 9. Plin. Praefat. 7 Truncos etiam arboresque cortice interdum gemino a frigoribus et calore tutata e Cic. pro Sulla 61 Hunc patronum, defenſorem, cuſtodem ius coloniae, ſi in omni fortuna atque honore incolumem habere on potuerunt, in hoc tamen caſu, quo afflictus iacet, per vos

tutari, conſeruareque cupiunt. Patris ſui honeſte parta indilligenter tutari Ter. Phorm. 5, 3, 5. Fortiter et induſtrie aliquid tutari Quinctil. 5, 13. Armis tutari res alicuius Hor. Epiſt. 2, 1, 2. Partes alicuius Idem Epiſt. 2, 1, 171. Salluſt. in oratione Lepidi ad Popul. Rom. Aut ſi prouideritis, in tutandis periculis magis, quam vitandis tenemini. *i. defendendis, depellendis. Sic* Famem tutari Calpurn. Ecl. 4, 27 *eſt arcere. Conf.* Idem 6, 70. Praeſidio ſuo tutari aliquem Hor. Epiſt. 1, 18, 81. Rem gratia laborantem tutari Sen. de Benef. 4, 12. Genae tutantur oculos ab inferiore parte ſubiectae, leniterque eminentes Cic. de Nat. Deor. 2, 43. Se committere alicui tutandum Phaedr. 1, 30, 1.

TVTANS, antis. Partic. Dictator agrum ſuum tutans Liu. 22, 25. Facile tutantes agmen Romani Idem 21, 25.

TVTATVS, a, um. Part. Paſſ. Auxilio tuo tutata poſſeſſio a molestiis vindicatur Symmach. Ep. 9, 11. *Actiue:* Carina palam tutata viros Val. Flacc. 5, 630. *Add.* Ouid. Triſt. 5, 6, 15.

TVTOR, oris. m. [*ἐπίτροπος, προστάτης*] *Defenſor pupilli.* Cic. pro Caecin. 72 Cui filius agnatus ſit, eius teſtamentum non eſſe ruptum, iudica: quod mulier ſine tutore auctore promiſerit, deberi. Datio tutoris Vlp. in l. Muto D. de tutelis. Tutores, quaſi tuitores atque defenſores: ſicut aeditui dicuntur, qui aedes tuentur Inſtit. 1, 13, 2. Vlpian. titulo vndecimo, Lex Atilia iubet mulieribus, pupillisue non habentibus tutores, dari a Praetore, et maiore parte Tribunorum plebis: quos Atilianos appellamus Sed quia lex Atilia Romae tantum locum habet, lege Iulia et Titia proſpectum eſt, vt in prouincia quoque ſimiliter a praeſidibus earum dentur tutores. Ceſticus tutor, *vid.* CESSICVS, *in* CEDO, cedis. Vlpian. titulo vndecimo, Teſtamento nominatim tutores dati confirmantur lege duodecim Tabularum, his verbis, Vti legaſſit ſuper pecunia, tutelaue ſuae rei, ita ius eſto: qui tutores Datiui appellantur. Modeſtinus l. Datiuus D. Rem pupilli ſaluam fore, Datiuus, vel teſtamentarius tutor, ſiue curator non petet ſatis a collega ſuo: ſed offerre ei poterit, vtrum ſatis accipere velit, an dare. Vlpianus in l. 1 D. Quod falſo tut. *etc.* Si duo tutores, alter Falſus, alter Verus auctoritatem accommodauerit, *etc.* Parens bonus et tutor Fidelis Cic. de Orat. 3 c. 1. Vlpian. titulo vndecimo, Qui liberum caput mancipatum ſibi, vel a parente, vel a coëmtore manumiſit, per ſimilitudinem patroni tutor efficitur, qui Fiduciarius tutor appellatur. Fiduciarius tutor Modeſtinus in l. Quo defuncto D. de legit. tut. Honorarii tutores Vlpianus l. 3 D. de adminiſtrat. et peric. tut. et Paullus in l. Si quis tutor §. 1 D. de rit. nupt. Idonei atque honeſti tutores Vlpian. in l. Teſtamento D. de teſtament. tutel. Idoneus tutor, *vid paullo poſt*, Eximere aliquem tutela. Iuſtus tutor Vlpian. in l. 3 D. de tutel. Sic Triphoninus in l. Idem fiet D. de teſtament. tut. Legitimi tutores ſunt, qui ex lege aliqua deſcendunt. Per eminentiam autem Legitimi dicuntur, qui ex lege duodecim tabularum introducuntur ſeu propalam, quales ſunt agnati: ſeu per conſequentiam, quales ſunt patroni. Legitimi tutores, alii tutela in iure cedere poſſunt Vlpian. titulo vndecimo. Legitimus tutor Vlp. l. 1 D. de legitimis tutoribus. Idem titulo vndecimo, Moribus tutor dari mulieri, pupillone, qui cum tutore ſuo lege aut legitimo iudicio agere vult, vt auctore eo agat, (ipſe enim tutor in rem ſuam auctor fieri non poteſt) qui Praetorianus tutor dicitur, quia a Praetore vrbis dari conſueuit. Temporarius tutor Vlpian. l. 2 D. de tutoribus et curatoribus datis, *etc.* Teſtamentarius tutor Vlpian. in l. Si quis ſub conditione D. de teſtam. tutel. Abiicere tutorem Id. in l. Si quis ſub conditione D. de teſtamentaria tutela Accipere tutorem Vlpian. l. 3 D. de tutelis. Idem in l. 1 D. Quod falſo tutore, Ne contrahentes decipiantur, dum falſus tutor Adhibetur. Tryphonius in l. vltima D. Vbi pupillus educari vel morari debeat, Si idoneus ſit tutor, nec expediat alium Adiungi. Adſcribere tutorem liberis, *vid.* ADSCRIBO. Paullus in l. Neſennius D. de excuſationibus, Nam et Praetor, qui eum Confirmat tutorem, defuncti ſequitur iudicium. Modeſtinus l. 1 D. de confirmando tutore vel curatore. Conſtituere tutorem: Paullus in l. Si tutor Conſtitutus D. de adminiſt. et peric. tut. *Sic* Modeſtinus in l. Caius D. de excuſ. tutor. Creare tutores Modeſtinus in l. Scire oportet D. de tutoribus et curatoribus datis. Deſinit eſſe tutor. Vlpian. in l. Si tutor Reipublicae cauſa D. de tutel. et ration. diſtrahendis. Idem in l. Si adrogati D. de tutelis. Modeſtinus in l. Caius D. de excuſationibus, Caius teſtamento ſuo Nigidium filio ſuo tutorem Dedit. Sic Paullus in l. Neſennius D. de excuſationibus. Et rurſus ibidem l. Ex his apparet Paullus l. 1 D. de tutelis. Dari tutores feminae non poſſunt, quia id munus eſt maſculorum: niſi a principe filiorum tutelam ſpecialiter poſtulent Neratius in l. vltima D. de tutelis. Datus alicui vitioſe tutor Scaeuola in l. Qui teſtamento D. de excuſationibus. Vlpian. l. §. D. de ſuſpect. tutor. Tutor quoque contutorem poteſt ſuſpectum facere: ſiue Duret adhuc tutor, ſiue iam deſierit ipſe, contutor autem maneat tutor. Eligere tutores liberis Paullus in l. Amiciſſimos D. de excuſationibus. Vlpian. in l. D. de magiſtratibus conueniendis, Si magiſtratus ab initio tutorem idoneum dedit, et ſatis non exegit, non ſufficit. Quod ſi ſatis exegit, et idoneum Exegit: quamuis poſtea facultatibus lapſi ſint tutores vel fideiuſſores, nihil eſt quod ei, qui dedit, imputetur. Habere tutorem legitimum Scaeuola in l. Qui teſtamento D. de excuſationibus. Inſtituere aliquem tutorem filio ſuo Cic. Fam. 13, 61. Idem de Orat. 1 c. 53. Inſtitui tutorem teſtamento Liu. 1, 34. Manet tutor Vlpian. in l. Si tutor Reipublicae cauſa D. de tutel. et ratinn. diſtrahendis. Mittere tutorem alicui Cic. de Finib. 5, 64. Orbatus tutoribus Idem poſt redit. in Senat. 4. Perſeuerant tutores Paullus in l. Quaeſitum eſt D. de tutelis. Petere ſibi tutorem Pomponius l. 2 D. de tutelis, Non eſt exigendum a pupillo, vt tutorem ſibi petat. Petere tutorem alicui Vlpian. in l. 1 D. de eo, qui pro tutore, *etc. Vid.* titulum, Qui petant tutores, *etc.* Postulare tutorem videtur, et qui per alium poſtulat; item nominare, et qui per alium hoc idem facit Vlpian. l. 2 D. de fideiuſſoribus et nominatoribus tutorum. Remanet tutor Vlpian. in l. Si filiusfamilias D. de tutel. et ration. diſtrahendis. Vlpian. in l. Si hereditas D. de teſtamentaria tutela, Quid enim intereſt, ſuum fortuna an alienum tutorem ſcripſerit: quum pupilli fauore, et publicae vtilitatis gratia aſſumta libertas ſit in perſona eius, qui tutor Scriptus eſt? Scribere aliquem tutorem teſtamento Paullus in l. Neſennius D. de excuſationibus. Eſſe tutorem alicui Scaeuola in l. Qui teſtamento D. de excuſationibus, Quum nemo patruus impuberi tutor Eſſet. ¶ 2 *Obſ.* Tutor, *i. cenſor, obiurgator.* Ne ſis mihi tutor · Perſ.

3, 96. Tutorisque supercilium, patruique rigorem Manll. 5, 449. *Vid. Casaub. ad* Pers. Sat. 1, 1. *Sed in his proprietas respicitur. Sed* Tutor finium Siluanus Hor. Epod. 2, 23. Orbae eloquentiae quasi tutores relicti sinus Cic. de Clar. Orat. 330 c. 69. Idem Phil. 6, 12 c. 5 *Cum recitasset titulum statuae Antonii*, QVINQVE ET TRIGINTA TRIBVS PATRONO, Populi Rom. igitur est patronus Antonius? ——— Sed quis vnquam tantis opibus, tantis rebus gestis fuit, qui se Populi Rom. —— tutorem dicere auderet.

TVTRIX, īcis. f. Iustinian. Cod. 5, 35, 3 Filiorum tutricem eam existere sancimus.

TVTORIVS, a, um. Adi. Iustin. 33, 4 Mittitur, qui tutorio nomine regnum pupilli administret.

TVTELA, ae. f. [ἐπιτροπή, ἐπιτροπαῖα, ἀσφάλεια] *Tuendi actus, vel ius tuendi, interdum etiam ipse ille vel illud ipsum quod tuetur. Sic pro cura et conseruatione ponitur.* Desperata tutela vrbis Liu. 23, 17. Tutelae nostrae duximus Carthaginienses Idem 21, 21. Venio nunc ad tutelam Pecudum siluestrium, et apium educationem Colum l. 9 praef. *it.* 6, 2, 15. Quantulum est, quod ad tutelam homini necessarium sit Sen. ad Helu. c. 9. *Add. similia ib.* Col. 7, 1, 2 Tutelae exiguae animal asinus. Cum tenuiorum tutelam locupletiores in se contulissent Suet. Caes. c. 68. *i. alimoniam.* Tutela haud minor pacis quam regni Liu. 1, 21. Tutela Reip. Tac. Ann. 1, 2, 1. Villa vlibus capax, non sumtuosa tutela Plin. Ep. 2, 17, 4. Aut incurnatae si qua est tutela podagrae Grat. Cyneg. v. 478. *i. curatio, remedium.* Cic. pro Muraen. 22 c. 10 Omnes vrbanae res — latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis. Curt. 8, 11, 25 Quibus loci tutela permissa. *Et* 7, 11 *extr.* Qui in loci tutela relicti sunt. Ouid. Rem. Am. 78 Tu pariter vati pariter succurre medenti Vtraque tutelae subdita cura tuae. Cic. de Finib. 3, 66 c. 20 Iouem cum optimum maximum dicimus, cumque eundem salutarem, hospitalem, statorem, hoc intelligi volumus, salutem hominum in eius esse tutela. *Add.* de Prouinc. Cons. c. 14. ¶ 2 Tutela *id quod tuetur. Sic* Varr. R. R. 1, 14, 1 Tutelarum genera quatuor, *i. septorum.* Hor. Epist. 1, 1, 103 Rerum tutela mearum cum sis. *Et* Od. 4, 14, 43 O tutela praesens Italiae, *ad Augustum.* Petron. c. 57 Ita tutelam huius loci habeam propitiam! *i. genium. Vid. Fabretti* Inscr. p. 69 *et* 79. *et Burm. ad* Petron. l. c. *itemque ad* Grat. 482 Supplicibusque vocanda sacris tutela deorum, *i. ipsi DI tutelares. Inprimis huius loci est* Tutela nauis. Petron. 105 Vt tutela nauis expiaretur. Sil. 14, 543 *in naufragii descriptione,* Tutelaeque deum fluitant. Val. Flacc. 1, 301 Coronatae fulgens tutela carinae. Sen. Epist. 76 Nauis bona dicitur, non cuius aureum aut argenteum est rostrum, nec cuius tutela ebore celata est. Tutela *est imago Dei vel Deae, cui tuenda nauis commissa est. Hanc in puppi collocatam, diuersam a παρασήμῳ s. insigni, in prora, quod nomen dat naui, multo cum apparatu ostenderunt Salmas. ad Solin. p. 403. Scheffer de milit. nau. 3, 1 p. 172 sq. Sed interdum tamen* tutelam *in prora fuisse, interdum ab* insigni *non diuersam, quin Graecos eodem nomine παρασήμα et* tutelam *et* insigne *comprehendisse, erudite disputat Stanlei. ad Aeschyli Septem contra Thebas p. 214 sq. affirmatque Dioscuros in naui Alexandrina Act. Apost. 28, 11* tutelam *simul et* insigne *fuisse.* ¶ 3 *Peculiari autem ratione tutela est potestas tutoris in pupillum, ius ac potestas aliquem tuendi.* Paullus l. 1 D. de tutelis, Tutela, est vis ac potestas in capite libero constituta ad tuendum eum, qui per aetatem sua sponte se defendere nequit, iure ciuili data ac permissa. Tutores autem sunt, qui eam vim ac potestatem habent. Cic. Att. 1, 4 De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nisi vsu capi posse. Idem Off. 1, 85 Vt enim tutela, sic procuratio Reip. ad eorum vtilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est. Actor tutelae Pomponius in l. Solet D. de tutelis. Iura tutelarum Cic. de Orat. 1, 173. Cessicia tutela, *vid.* CESSICVS, *in* CEDO, ĕre. Legitima tutela Cic. Att. 1, 5. Legitimae tutelae dicuntur, quae, quum quis intestato mortuus est, eius liberis lege dantur. Dari autem agnatos, et consanguineos, item patronos, id est eos, qui ad legitimam hereditatem admitti possunt, *scribit* Vlpianus in consuetudine fuisse: et patronos ob eam causam, vt qui sperarent successionem, iidem ea bona studiosius tuerentur. Vlpian. in l. Si tutor Reipublicae causa D. de tutel. et ration. distrah. Quia semper legitima tutela testamentariae cedit. *Vid. etiam titulum* De testamentaria tutela. Abdicare se tutela, *vid.* ABDICO. Abiit ad propinquos tutela, *vid.* ABEO. Vlpian. l. 3 D. de suspect. tut. Non erit famosus, quia non est abire tutela iussus. Vlpian. in l. Si filiusfamilias D. de tutelis, Si filiusfamilias tutor a Praetore datus sit, si quidem pater tutelam Agnouit: in solidum debet teneri. Si non agnouit: duntaxat de peculio. Agnouisse autem videtur, siue gessit, siue gerenti filio consensit, siue omnino tutelam attigit. Vnde quum quidam filio scripsisset, vt diligenter tutelam gereret, Quum scias (inquiens) periculum, ad nos pertinere: dixi, hunc quoque videri agnouisse. Plane si solum monuit filium, non videtur agnita. Agere tutelae cum tutore Vlpian. in l. 1 D. de tutel. et ration. distrahendis. *Et rursus* ibidem l. Si tutor Reipublicae causa. Amittere tutelam legitimam Vlpianus in l. 2 D. de legitimis tutoribus. Idem in l. 1 D. de eo, qui pro tutore, *etc.* Si omnino non Attigerit tutelam, non tenebitur. Neque enim attingere debuit, qui tutor non erat. Cohaerere tutelis ante susceptis Triphonius in l. penult. D. de excusationibus. Commendare filios suos alicuius tutelae Cic. de Orat. 1, 228 c. 53. Commendata tutelae nostrae Lucret. 5, 859. Committere se in tutelam alicuius Ter. Prol. Hec. 52. Committere alicui tutelam Vlpian. l. Muto D. de tutelis. Idem in l. Testamento D. de testamentaria tutela. Vacationem tutelarum concedere alicui, *h. e. Ne cogatur alicuius tutelam suscipere* Callistratus in l. Non tantum D. de excusationibus. Ad tutelam patriae tanta multitudo feminarum concurrit, vt, *etc.* Iustin. 25. Confirmata tutela Vlpian. in l. Si hereditas D. de testamentaria tutela. Convenire aliquem tutelae. *Subaud.* Iudicio Vlpian. in l. Si tutor Reipublicae causa D. de tutel. et ration. distrahendis. Decernere tutelam alicui Idem in l. Legitimos D. de legitimis tutoribus. Deferre alicui tutelam: et Delata alicui tutela Paullus in l. Si is, qui D. de excusationibus. Delata alicui tutela ex testamento Tryphonius in l. penult. D. de excusationibus. Paullus in l. Post susceptam D. de excusationibus, Post susceptam tutelam caecus, aut mutus, aut surdus, aut furiosus, aut valetudinarius Deponere tutelam potest. Pauertas, quae operi et oneri tutelae impar est, solet tribuere vacationem. Descendunt tutelae ad aliquem, *vid.* Transit tutela. Descendit tutela ad solum filium, post filium tunc ad nepotem Vlpian. l. legitimis tutoribus. Detinere aliquem in aliqua tutela Pa l. Si is, qui D. de excusationibus. Idem in l. penultima D toribus et curatoribus datis, *etc.* Diffusa et negotiosa tute lus in l. Si is, qui tres tutelas administrabat D. de excusationibu minuere aliquid de tutela legitima Cic. pro Flacc. 84. M nus l. 3 D. Qui petant tutores, Qui qualitercunque Dimissi sunt cusationem a tutela, necesse non habent petere pupillis tutorem pinianus in l. vltima D. de excusationibus, Sed et hoc genus ex nis est, si quis se dicat ibi domicilium non habere, vbi ad Datus est. Durare in tutela, *Demeurer en tutelle*, Vlpianus D. de tutelis. Excusari a tutelis Callistratus in l. Non tantum excusationibus. Excusare se a tutela Paullus in l. Nesenniu excusationibus. Hermogenianus in l. Administrantes D. d fationibus, Eorum qui Reipublicae causa absunt, comites de tutel absentibus vel profecturis delata est, Excusantur; nam suscep tea non deponunt. Modestinus in l. 15 D. de excusati Claudius Marcus (quamuis filiusfamilias) si idoneus tutor es bitur, pater autem eius idcirco cauere non vult, vt filium suum Eximat, et in hoc artificio perseuerabit; existimo te huic frau occursurum, vt et filius, et ipse ad tutelam liberorum Cleme rendam compellantur. Expediri non potest administratio sine hoc Vlpianus in l. Si tutor post pubertatem D. de tutel. et bus distrahendis. Factus suae tutelae pupillus dicitur, C est amplius in potestate tutoris Vlpian. in l. Quoties §. Nequaq de adminit. et peric. tutor. Sen. Epist. 33. *Vid. mox* Venire i tutelam. Finitur tutela non solum pubertate, sed etiam mo toris vel pupilli Paullus in l. 4 D. de tutel. et ration. distra Fungi tutela Vlpian. l. 2 D. de tutoribus et curatoribus datis, *etc* rere atque administrare tutelam Idem l. 1 D. de adminis. et tut. Habere tres tutelas Paullus in l. Si is, qui tres tutelas a strahat D. de excusationibus. Imputare alicui tutelam Ide Si is, qui D. de excusationibus. Iniungere alicui tutelam fi Idem in l. Nesenius D. de excusationibus. Iniungere alii nus tutelae Tryphonius in l. penult. D. de excusationibus. nianus in l. Iure nostro D. de testamentaria tutela. Idem ib Qui tutelam testamento Mandatam excusationis iure suscipere Caius in l. Si plures D. de legitimis tutoribus, Si plures sint proximus tutelam nanciscitur: et si in eodem gradu plures sint, tutelam Nanciscuntur. Obire munus tutelae Tryphonius i ultima D. de excusationibus. Obligatur et furti et tutelae in l. 1 D. de tutel. et ration. distrahendis. Martianus l. in de tutelis, In eos extra ordinem animaduertitur, qui probantu datis tutelam Occupasse. Onerari tutela Paullus in l. Qui de testamentaria tutela. Pertinet ad Plautium tutela Iabol l. penultim. D. de testamentaria tutela. *Sic* Vlpian. l. 3 D. timis tutoribus. Pupillum fraudare, qui in tutelam Peruen pro Rosc. Com. 16 c. 6. Diu, atque etiam post tutelam Re alieni arbitrii et sub paedagogio fuit Sueton. Claud. c. 2. fare onus tutelae Paullus in l. Nesennius D. de excusationibus. tutela ad legitimum tutorem Vlpian. in l. Si quis sub condit de testamentaria tutela. Papinianus l. 8 D. de tutel. et distrahendis, Quamuis iure postliminii tutelam pristinam possit tegrare. Remanebit tutela apud fratres Vlpian. l. 1 D. de nus tutoribus. Remouere aliquem tutela Idem l. 4 D. de tut. Remotus a tutela Paullus in l. Quid. autem D. de exc Repelli et reiici a tutela Vlpian. in l. Testamento D. de testam tutela. Retineat tutelam, quoad restituatur hereditas Papi in l. Si impuberi D. de tutoribus et curatoribus datis, *etc.* titur eius tutela ad agnatum Paullus in l. Intestato D. de legitim toribus. Subire onus alicuius tutelae Idem in l. Si is, qui excusationibus. Sufficere non posse administrationi tutelae ponius in l. Solet. D. de tutelis. Sum: Vlpian. l. 3 D. de l mis tutoribus, Si aliquis ex patronis decesserit: tutela penes ea patronos Est, quamuis ille filium reliquerit. Tutela non Exit patronum Papinianus in l. Si impuberi D. de tutoribus et cu bus datis, *etc.* Suscipere tutelam Paullus in l. Amicissimos excusationibus. Ibidem in l. Plane. Tacit. Ann. 1, 2. scepta tutela finitur eo casu Paullus in l. Amicissimos D de fationibus. Suscipere officium tutelae Callistratus in l. N tum D. de excusationibus. Suscipere onus tutelae Paullu Amicissimos D. de excusationibus. Suscipere tutelam, *vid.* DARE tutelam, *supra.* Sustinere periculum alicuius tutelae lus in l. Si is, qui D. de excusationibus. Teneri iudicio Vlpian. l. 1 D. de tutel. et ration. distrahendis. Tradi in t Cic. de Orat. 2, 193. Caius in l. Tutela D. de tutelis, Tute cumque virile officium est. et sciendum est, nullam tutelam h tario iure ad alium Transire. Et licet ad liberos virilis sexu fectae aetatis descendunt legitimae, caeterae tamen non desce Valet tutela Pomponius in l. Si nemo D. de testamentaria tutela. nire in suam tutelam Cic. Topic. 44 c. 10 Crassus in Curiana causa plis plurimis vsus est, agens de eo, qui testamento sic heredem institu vt si filius natus esset in decem mensibus, isque mortuus prius qu suam tutelam venisset, secundus heres hereditatem obtinuisset. *Inquit*, Boëthius, Ante obiret diem, quam testamentum iure posset, secundus heres succederet. Idem Cic. de Orat. 1, 18 Q. Scaeuola ex scripto testamentorum iura defenderet, negar nisi postumus et natus, et ante quam in suam tutelam venisset, tuus esset, heredem eum esse posse, qui esset secundum postum natum et mortuum heres institutus: ego autem defenderem ha mente fuisse, qui testamentum fecisset, vt si filius non esset, qui telam veniret, M. Curius esset heres. Secundum postumum *Post postumum.* In suam igitur tutelam venisse, est Sui iuris non tutoris, et per aetatem testamentum facere posse. Sic r loquitur ipse Cic. in Brut. 194 *et* 196. *Conf.* Nep. 18, 2, 2. fari in aliqua tutela, *pro* Tutelam aliquam administrare Vlpian. de suspectis tutoribus, Si tutor inimicus pupillo parentibusue ei et generaliter, si qua iusta causa Praetorem mouerit, cur non d in ea tutela versari: remouere eum debebit. Vocari ad tu Papinianus in l. Qui tutelam D. de testamentaria tutela.

TVTELARIS, e. Adi. *Quod ad tutelam pertinet: vt,* tutelaris Vlpian. in l. Videamus §. 1 D. de litem iurando. tutelares, *In quorum tutela sunt vrbes* Macrob. Saturn. 3, 9. tutelares Arnob. 3 p. 115. Praetor tutelaris Capitol. in Ant. P. c. 10. Sub annis adhuc tutelaribus agunt Sidon. Epist.

aulis in l. Heredes D. de fideiussoribus et nominatoribus et here-
ribus utorum, Non excusetur heres, si dicat se Instrumenta tutela-
ga in inuenisse.

T TELARIVS, i. m. [ἐφορευτής] *Pro* Aeditimo, *qui aedes sa-*
as ut publicas suo periculo tuetur; dictio nullo alio in loco adhuc
lamo *ta, praterquam* Plin. 34, 7 Capite tutelarios cauere pro ea insti-
ci iblici fuit. *de pictura in Capitolio.*

T TELĀTOR, oris. m. *Defensor.* Mart. Capell. 2 p. 39 Tute-
tor fidelissimusque germanus.

T TELĀTVS, a, um. *In tutelam assignatus.* Aggen. de Limit.
gr. 58 Genus agri tutelatum.

T TĀMEN, inis. n. [ὀχύρωμα] *Munimentum, defensio.* Virg.
n. 262 Donat habere viro, decus et tutamen in armis. *Conf.* Ar-
b. 7. Firmic. l. 5 praef.

T TĀMENTVM, i. n. [ἀσφάλισμα] Liu. 21, 61 Vt ea sola
ibi aliquoties coniectis ab hoste, etiam tutamentum fuerit. *Add.*
ul fct. 1 p. 104.

T TĀTOR, ōris. m. *Idem ac Tutor.* Apul. de Deo Socr. p. 51
ris ofis tutator, egenis opitulator.

T TACVĪVM, i. n. Prudent. adu. Symmach. 2, 387 — Fida
ucula nudis Inualidisque paret.

T TĀNVS, i. m. Deus a tutando dictus, *viz.* Hercules. Varr.
n. 1, 242 Tutanum omnes, qui laborant, inuocant.

T TELINA, *et* TVTILINA, ae. f. *Dea a tuendo.* Varro
n. 1, 242 Tuam fidem, Tutelina, inuoco. *conf.* Macrob. Sat. 1,
Tertull. de Spectac. c. 8. August. C. D. 4, 8.

T TIO, ōnis. f. [φύλαγμα] *Custodia.* Cic. in Topic. 90
Tuitio sui. Quos iudiciaria tuitio defendit Symmach. Ep.
24 *Plur.* Tuitiones moenibus praeparare Ambros. Serm. 88.
tu partes habet duas, tuitionem sui, et vlciscendi ius Vlpian. in
D Quod falso tutore auctore gestum esse dicetur, Nisi forte Prae-
de reuit, ratum se habiturum id, quod his auctoribus gestum est.
ne nim valebit per Praetoris tuitionem, non ipso iure.

T TVS, a, um. [ἀκηδής, ἀσφαλής] *Periculo vacuus, quemadmo-*
curus, qui nihil metuit, vel sine cura *est, secundum vulgarem*
sum, Ne sit securus, qui non est tutus ab hoste; *est enim par-*
pii a tueor, tuitus *contracte* tutus, *custoditus, defensus.* Au-
D tos dimittam Virg. Aen. 1, 575. Cic. de Nat. Deor. 2, 120
ntur libro aut cortice trunci, quo sint a frigoribus, et calori-
tu ores. A dolore Scribon. 122. A ferro tutus Ouid.
498. Non hospes ab hospite tutus Idem ibid. 1, 144. Tu-
omni iniuria praestare Phaedr. 1, 32, 9. Ab insidiis ali-
us tutus Asin. ad Cic. Fam. 10, 31. Plin. 11, 25 *de foetu scorpio-*
num modo relinqui solertissimum, et qui se ipsius matris clu-
us nponendo, tutus et a cauda et a morsu loco fiat: hunc esse re-
m ultorem, *etc.* A perfidia tutus Liu. 28, 44. A fer-
cribon. 270. A vi tutus Liu. 3, 44. Ad omnes ictus
em 36, 32. Tutum aduersus pericula Cels. 5, 23, 3. Con-
itum, *Firmum, securum* Ter. Heaut. 2, 3, 86. Custodia
i Liu. 31, 23 *fin.* Nusquam tuta fides Virg. Aen. 4, 373.
tuta et tranquilla Cic. anteq. iret in exil. 14. Iniuria tuta
alio Liu. 35. Iter tutum currere Virg. Aen. 5, 22. Ter.
s, 2, 35 Non satis tutus est ad narrandum hic locus. Cic.
e Manil. 31 Quis locus tam firmum habuit praesidium, vt tutus
Loca tutiora Liu. 2, 62. Perfugium tutum Tacit. Ann.
Portus tutissimus Caes. Bell. Ciuil. 3, 27. Receptus
iu. 27, 17. Statio tutissima nautis Virg. Georg. 4, 421. Tel-
lissima Stat. Achil. 1, 211. Tuta frequensque Via est per amici
nomen Ouid. de Arte Am. 1, 585. Per vias tutas ambulare
ast. 1, 122. *Al.* Perpetuas vias. Viam tutam fugae quae-
re pro Caecin. 44. Idem de Finib. 1, 53 Natu diligi et cha-
rum iucundum est, propterea quia tutiorem Vitam et voluptatem
licit leniorem. Vrbes tutissimae Cic. Verr. 2 c. 5. Tuta
imer Ouid. Met. 7, 42. Omnia tuta timens Virg. Aen. 4, 298. In
tum duxit legiones, *vid.* IN. Collocare in tuto Ter. Heaut.
3, Cic. de Resp. Aruisp. c. 25. In tuto res est, *vid.* IN.
tu esse Ter. Heaut. 4, 3, 30. *et* Adelph. 2, 4, 3. *Sed etiam*
c. Im. 14, 3 Vt tuto sim, quod laboras, id mihi nunc facillimum
d. ¶ 2 Tutus, *i. famus, prouidus, qui se tuetur, vt cau-*
tus, ii sibi cauet. ἀσφαλής Gloss. Gr. Lat. Orestes male tutae mentis
r. t. 2, 3, 137. Serpit humi tutus nimium timidusque procel-
lum A. Poët. v. 28. *Add.* ibid. v. 265.

T TO. Adu. [ἀσφαλῶς] *Impune, sine periculo.* Ter. Heaut. 5,
oquere. S. at tuto. CH. loquere. Cic. Verr. 4, 141 Qua vix
anfire posse videamur Virg. Georg. 2, 332. Cic. de Finib.
16 Ob eamque rem colendam esse, quod sine ea tuto et sine me-
vi non posset. Tuto et libere Caes. Bell. Ciuil. 1, 2. Ama-
tu Ouid. Amor. 2, 2, 65. A suis munitus tuto in foro esse
ro Sext. 79. Nec mihi tuto in Senatum venire licet
m. 12, 2.

T TV. Adu. [ἀκηδόνως] *Idem.* Tute cauteque agere aliquid
ad Herenn. 3, 13 c. 7. Crede huic tute Plaut. Trin. 1,
Eum tute viuere, qui honeste viuat Auctor ad Herenn.
5. *Comp.* Ouid. Met. 13, 9 Tutius est igitur fictis con-
verbis, Quam pugnare manu. *Add.* Cels. 8, 3. Pallad. 1
6. *Superlat.* Cic. Att. 8, 12 Censeo ad nos Luceriam venias:
hic tutissime fore puto. *Conf.* Frontin. Strat. 1, 8, 5. Apul.
p. 228. Tutissimo Cic. Att. 8, 1 *fec.* Charis. 2
et edd. opt.

T V F *et* T V G

T A, ae. f. Genus vexilli, quod Romani Tufam, Angli appel-
Tuf ante eum ferri solebat. *De* Eduino *rege ista* Beda Histor.
16 *Hoc restitui nomen voluit Lipsius. de Mil. Rom.* 4, 5 p. m. 169.
ege 3, 5 *eique ex MSS. obsecutus est Scriverius, qui ita dederit,*
Tutis signa sunt aquilae, dracones, vexilla, flammulae, tufae, pin-
ae. *Est igitur genus etiam Vegetio signi militaris:* pilam *sic vocari*
talli ait Lipsius, vt sit hasta praepilata.

T TVRIVM, i. n. [καλύβη] Dictum est quasi Tegurium
teg do, *vt ait etiam* Isid. 15, 12. *Rustica habitatio, tecta stramine,*
el ea palustri. Et Tugurii appellatione, *vt ait,* Pomponius de
erb. gnific l. Tugurii, omne aedificium quod rei rusticae magis cu-
todiae conuenit, quam vrbanis aedibus, significatur. Quae au-
em aedificantur, vt nec parietem habeant, nec luto crustata sint;
sed stramentis vel arundinibus, alione simili genere teguntur: tuguria
appellant. Tuguria sua promouebant Mela 1, 8. *Add.* Colum. 12, 15.
et Varro de R. R. 3, 1, 3. Virg. Ecl. 1, 69 Pauperis et tuguri con-
gestum caespite culmen. *Pro* Tugurii. *Add.* Fest. *c. not. Dacer.*

TVGVRIÓLVM, i. n. Dimin. [καλύδιον] Paruum tugurium
Apul. Milet. 4 p. 147. Arnob. 6 p. 191.

TVGVRIVNCVLVM, i. n. *Aliud* Dimin. Hieron. in vita
Hilarii. *et* Alcim. in Vita Richarii.

TVITIO, *vid.* TVEOR.

T V L

TVLI, *vid.* FERO.

TVLLIA, *Gens patricia, ex qua fuit* Seruius Tullius Rex Rom.
quem M. Tullius Cicero gentilem suum *loco vocat* Tusc. 1 c. 16. *Nam*
plebeiam agnouerit gentem suam. V. g. Bruto c. 16. *Inter* Tullias *no-*
biles illas Seruii Tullii *filias, et* Filia *Ciceronis nostri, de qua saepe in*
Epistolis Fam. 2, 15. 6, 18. *et* Att. 10, 18.

TVLLIOLA, ae. f. *Eadem Ciceronis filia.* Att. 1, 3 *etc.*

TVLLIANVM, i. n. Sallust. in Catil. c. 55 Ipse dispositis praesi-
diis, Lentulum in carcerem deducit: Idem fit caeteris per Praetores.
Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur: vbi paullum ascen-
deris ad laeuam, circiter duodecim pedes humi depressis, eum mu-
niunt vndique parietes, atque insuper camera lapideis fornicibus iun-
cta: sed inculta tenebris, odore foeda, atque terribilis eius facies
est. In eum locum postquam demissus est Lentulus, iudices rerum
capitalium, quibus praeceptum erat, laqueo gulam fregere. Varro
dictum *ait* Tullianum, quod fuerit a Tullo Romanorum rege addi-
tum carceri, de L. L. 4, 32. *vid.* Fest.

TVLLIANE. Adu. Augustin. de Grammat. p. 98 Aduerbia
etiam ab appellatiuis transeunt; et sicut a pulero, pulere, sic a
Tullio, Tulliane.

TVLLOS, alii dixere Silanos, alii Riuos, alii Vehementes pro-
iectiones sanguinis arcuatim fluentis, quales sunt (*intell.* aquarum pro-
iectiones) Tiburi in Aniene. Ennius in Aiace, Aiax (*haec vox*
importune videtur repetita) missō sanguine tepido Tullii effantes euo-
lant. *Haec* Festus.

TVLLVS, [Τύλλος] Hostilius, *tertius Romanorum rex belli-*
cosus. Vid. Liu. 1, 26 *etc.*

T V M

TVM, *Copulativa Particula frequenter sequitur dictionem* Cum, [τὸ
μὲν, τὸ δὲ, τῆτο μὲν, τῆτο δὲ] *et vel enuntiationes connungit, quarum prior*
Protasis, Apodosis altera vocatur, tum partes enuntiationis copulat. Plaut.
Cist. 1, 1, 2 Cum antehac te amaui, et mihi amicam esse credi, mea
Gymnasium, et matrem tuam, tum id mihi hodie aperuistis, tu atque
haec. Cic. de Nat. Deor. 1, 1 Cum multae res in philosophia ne-
quaquam satis adhuc explicatae sunt, tum perdifficilis Brute (quod tu
minime ignoras) et perobscura quaestio est de natura deo-
rum. *Hic duplex est verbum, duae enuntiationes. Aliquando una tan-*
tum est, vt diximus: Cic. Tusc. 4, 1 Cum multis in locis nostrorum
hominum ingenia virtutesque Brute foleo mirari, tum maxime in his
studiis, quae sero admodum expetita in hanc ciuitatem e Graecia trans-
tulerunt, *vid.* CVM. Idem Att. 14, 13 Nosque cum multum lite-
rae, tum non minimum Idus quoque Martiae consolentur. Cic.
Fam. 2, 2 Qui cum suis laudibus, tum vero te filio superaret omnium
fortunam, si ei contigisset, vt te ante videret, quam a vita discederet.
Idem Diuin. in Caec. 2 Factum est, vti cum summum in veteribus pa-
tronis multis, tum nonnullum etiam in me praesidium suis fortunis
constitutum esse arbitrarentur. Cum spe summa, maxima, tum
maiore etiam animo Cic. Qu. Fratr. 1, 2. *Pro* cum *protasios est*
etiam tum: Quinctil. 7, 3, 4 Nam tum est certum de nomine, sed
quaeritur, quae res ei subiicienda sit? tum res est manifesta, sed de
nomine non constat. *Potest si tum pro Aduerbio temporis haberi, inter-*
dum, interdum, vt Cic. de Amic. 13 c. 4 Qui non tum hoc tum illud, sed
idem semper. *Sed etiam* Idem Verr. 2, 107 c. 43 Sthenio nemo inimi-
cior — tum semper, tum in his ipsis rebus et temporibus fuit.
Idem de Nat. Deor. 2, 52 Quia tum occultantur, tum rursus aperiun-
tur, tum abeunt, tum recedunt, tum antecedunt, tum autem subse-
quuntur, tum celerius mouentur, tum tardius. ¶ 2 *Ad-*
ve hiam temporis est Tum, *pro* Tunc. [τότε] Ter. Phorm. 2, 1, 12
Quamobrem omnes, cum secundae res sunt maxime, tum maxime me-
ditari secum oportet, quo pacto aduorsam aerumnam ferant. Qui
tum illam amabant Idem Andr. 1, 1, 53 *et* 60. *Add.* v. 82. 94. Nisi
forte haec illi tum arma dedimus, vt nunc cum bene parato pugnare-
mus Cic. Att. 7, 6. Tum interim Idem pro Cluent. 179. Tum
cum maxime Frontin. 2, 9, 5. *vbi vid. Kruch. Conf.* Liu. 40, 32, 1.
Curt. 5, 7, 2. Cic. Acad. 4, 71 Quoque solebat vti argumento
tum cum ei placebat nihil posse percipi. Virg. Aen. 12, 6 Tum
demum mouet arma leo. Plaut. Trin. 3, 3, 52 Tum igitur de-
nium adolescenti aurum dabis, vbi erit locata virgo in matrimonium.
Conf. Cic. Cat. 3 c. 2. *et* Verr. 3 c. 1. Liu. 2, 20 *et* 29. Co-
lum. 11, 3. Ouid. Fast. 4, 615. Cic. de Legib. 2, 9 Erat enim
ratio profecta a rerum natura, et ad recte faciendum impellens et a
delicto reuocans: quae non tum demum incipit lex esse, quum scripta
est, sed tum quum orta est. *Add.* Idem ad Qu. Fratr. 1, 1. *et* Fam.
5, 12. Liu. 4, 55. Cic. Verr. 2, 1 Putabam tum denique recte
iudicari posse, si, *etc.* ¶ 3 *Continuat orationem, vt* dein-
de, praeterea, *etc.* Ter. Eun. 2, 3, 11 Vt illum di, deaeque senium
perdant, qui me hodie remoratus est, neque adeo, qui reliquerim:
tum autem qui illum non flocci fecerim. Tum autem, Praeterea,
inquit Donatus. Ter. Andr. 1, 5, 34 Rogas? laborat e dolore, atque
ex hoc misera sollicita est, diem quia olim in hunc sunt constitutae
nuptiae, tum autem hoc timet, ne deseras se. Cic. de Nat. Deor.
2, 101 Isque tum fusus et extenuatus sublime fertur: tum autem con-
cretus in nubes cogitur. *Item* Ter. in Prol Eun. 4

Si quisquam est, qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos laedere:
In his Poëta hic nomen profitetur suum.
Tum si quis est, qui dictum in se, *etc.*

Add. Idem Heaut. Prol. v. 1. *et* Virg. Aen. 5, 223. Tum praeterea
Cic. Verr. 1, 63. Quid tum inde? Idem pro Muraen 26. Quid
tum postea? Ter. Eun. 2, 3, 78. Cic. de Orat. 1, 94 Ex his enim
et dignitatem maxime expetendam videmus, tum vero iustus atque

honestus labor honoribus, praemiis atque splendore decoratur. *Conf.* Idem pro Cluent. c. 5. Liu. 6, 14. Virg. Aen. 1, 489 Tum vero ingentem gemitum dat pectore ab imo. Cic. de Orat. 1, 201 Deinde qui possit non tam caduceo, quam nomine oratoris ornatus incolumis vel inter hostium tela versari: tum qui scelus fraudemque nocentis possit dicendo subiicere odio ciuium, supplicioque constringere. *Seruit Apodosi post coniunctionem* Si. Lactant. 3, 6 *in* Asyllati *exemplo*, Si enim crediderit, tum sequitur, vt credendum non sit: si autem non crediderit, tunc sequitur, vt credendum sit. *Sic* Balsama si geminis instillans auribus addas, Tum poteris alacrem capitis reparare vigorem Sammonic. v. 15.

TVMBA, *vid.* TYMBVS.

TVMEO, ui, ēre. [οἰδέω, ἐξοιδέω] *Inflari, maiorem esse, quam natura et sanitas fert.* Plaut. Pers. 2, 5, 11 Quid hoc quod in collo tibi tumet? Corpus tumet omne veneno Ouid. Met. 3, 33. Iecur bile Hor. Od. 1, 13, 4. Lingua tumet Ouid. Met. 7, 556. Lumina fletu tument Tibull. 1, 8, 68. Orbis genuum tumebat Ouid. Met. 8, 807. *Al. Rigebat.* Vere tument terrae Virg. Georg. 2, 324. *de gemmis plantarum turgentibus et florem ac folia enitentibus. De Terras montibus collibusue:* Tumet ardua Calpe Auien. Descr. Orb. v. 478. Rupis dorsum tumet Idem v. 506. ¶ 2 *De commotionibus animi vehementioribus, ira praesertim, et superbia, adhibetur.* Cic. Tusc. 2, 18 c. 9 Itaque non inscite Heracleotes Dionysius ad ea disputat, quae apud Homerum Achilles queritur, hoc, vt opinor, modo, Corque meum penitus turgescit tristibus iris, Cum decore atque omni me orbatum laude recordor. Num manus affecta recte est, cum in tumore est? aut num aliquodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? Sic igitur inflatus et tumens animus in vitio est. Sapientis autem animus semper vacat vitio, nunquam turgescit, nunquam tumet. At iratus animus eiusmodi est: nunquam igitur sapiens irascitur. Hor. A. P. 197 *de choro*, Amet pacare tumentes. *Sic Bentl. pro vulgato* peccare timentes. *Ostendit hic, quam saepe* tumor *et* ira *iungatur, ac* tumorem *etiam ad alios affectus referri. De Superbia* Plin. 7, 7 Tu qui te deum credis aliquo successu tumens, tanti perire potuisti. *Sic* Bella tument Ouid. Epist. 7, 121. Corda tument rabie Virg. Aen. 6, 49. Quoniam Galliae tumeant Tacit. Histor. 2, 32, 1. *i. seditione laborent.* Laudis amore tumes Hor. Epist. 1, 1, 36. *Alia Metaphora:* Tumere negotia Cic. Att. 14, 4. *dixit, quae in eo sunt, vt in tumultum, aut bellum erumpant: vt tumescunt arborum gemmae, cum parturiunt frondes:* tument animalia, *cum in libidinem turgent:* tument terrae, *cum parere, aut gignere cupiunt, vt vere. Turneb. Aduers. 13, 5. Vid. Cuper. Obs. 2, 4* Ora tument ira Ouid. de Arte Am. 3, 503.

TVMENS, entis. Partic. [οἰδαίνων] *Vt,* Stat. Silu. 2, 1, 58 Accensum quis bile ferat? famulisque tumentem Leniet. Tumentibus plebis animis Plin. Paneg. 27. Tumentes populos non imperio magis quam ratione compescere Idem ibid. c. 80. *Conf. Heins. ad* Ouid. Her. 7, 121. Vana tumens Virg. Aen. 11, 854. *i. Superbiens in vanum, Plenus vana gloria.* Animi tumentes Lucan. 1, 354. Nero, longa Caesarum serie tumens Tacit. Histor. 1, 50 16, 4. Aura tumens Ouid. Trist. 5, 5, 29. Fluuius tumens Virg. Aen. 8, 86. Pedes tumentes Idem ibid. 2, 273. Surae tumentes Hor. Epod. 8, 9. *conf.* Tacit. Histor. 3, 31, 3. Tertull. de Pall. c. 4.

TVMESCO, ĕre. [ἐξογκόομαι] *Tumidum fieri, turgere.* Cic. de Diuin. 1, 13 c. 7 Atque etiam ventos praemonstrat saepe futuros Inflatum mare, quum subito penitusque tumescit. Rabie succensa tumescit Claud. Conf. Honor. 4, 234. *Conf. Barth. ad h. l.* Aquae tumescentes acquoris Ouid. Amor. 3, 11, 30. Colla inflata tumescunt Idem Met. 6, 377. Maria alta tumescunt Virg. Georg. 2, 479. Incipiunt agitata tumescere Idem ibid. 1, 357 *fc. freta. conf.* Quinctil. 8, 3, 47. Pondera ventris tumescebant, *Infans crescebat in vtero* Ouid. Epist. 11, 37. *Add.* Idem Met. 1, 36. Tacit. Ann. 1, 70, 2. Arte tumescunt seruiles animi Claud. in Entrop. 1, 176. Bella operta tumescunt Virg. Georg. 1, 465. Mors Drusi iam pridem tumescens Bellum excitauit Vell. 2, 15, 2.

TVMEFĂCIO, fēci, factum, ĕre. [ἐξογκόω] *Tumidum facere.* Martial. 4, 11 Dum nimium vano tumefactus nomine gaudes. Ouid. Met. 15, 303 Extentam tumefecit humum. Cor tumefactum Sen. Agam. 952. Vt nostris tumefacta superbiat Vmbria libris Propert. 4, 1, 63.

TVMOR, ōris. m. [ὄγκος, οἴδημα, οἴδησις] *Inflatio, maior moles, quam pro natura. Deinde easdem metaphoras habet, quas in verbo* TVMEO *obseruauimus.* Plin. 7, 6 Ingestabile onus: crurum et inguinum leuis tumor. Cic. Tusc. 3, 19 c. 9 Num manus affecta recte est, quum in tumore est? Repentinus oculorum tumor Idem Tusc. 4, 81 c. 37 *extr.* Corporis bonam valetudinem tumor imitatur Auct. ad Herenn. 4, 16. Arteriae tumor Scribon. 73. Minuere aliquid ex tumore Cels. 5, 28. Narium Scribon. 52. Fieri tumorem non patitur Idem 208. 214. Occalluit tumor Cels. 4, 23. Cic. Tusc. 3, 26 c. 12 Non inerant in his quae tibi casus inuexerat, et quidem inueterato malo quum tumor animi resedisset. Tumores Syrii Mart. 4, 43. *videntur mariscae aut id genus morbi locis obscenis insidentis: origo forte ex sacra Scr. de Philistaeorum arcae foederis raptorum malis. Et alioquin non bene audiunt cum Syris Phoenices.* Dicti Val. Max. 1, 5, 8. *i. dictum superbum.* Vanus tumor Sil. 11, 150. Gerere tumores mente, *Superbire* Lucan. 10, 100. Tumor rerum, *Commotio et eruptio.* Cic. Att. 14, 5 Meam stultam verecundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deferere viderer hunc rerum tumorem: cui certe si posssem mederi, decesse non deberem. *Vid.* TVMENT negotia. Erat in tumore animus Cic. Tusc. 3 c. 31 *de maxima tristitia. Add.* Tusc. 3 c. 12. *et* 4 c. 29. Intempestiuos igitur compesce tumores Ouid. Trist. 5, 7, 49. *i. tras. Conf. Heins. ad* Claudian. Epist. 1, 7. Tumores Terrae, *i. tumuli: Vid.* Frontin. de Colon. p. 126. *et* Goes. Ind. Script. Rei Agrar.

TVMIDVS, a, um. Adi. [ὀγκώδης] *Inflatum significat, eadem ratione transfertur, quam in* TVMEO *et* TVMOR *obseruauimus.* Plin. 19, 6 Siluestri minores, tumidae. Cic. Tusc. 3, 19 Num aliquod quippiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? Aequor tumidum Virg. Aen. 3, 157. Amnis tumidus Lucan. 1, 205. Homo durus, confidens, tumidus Hor. Serm. 1, 7, 7. Mare tumidum Virg. Aen. 8, 671. Montes tumidi Ouid. Amor. 2, 16, 51. Pontus tumidus fluctibus Idem Trist. 1, 2, 23. Terrae Tacit. Ann. 2, 23, 3. Torrens tumidus Ouid. Amor. 1, 7, 43. Venter tumidus pondere caelesti Ouid. Fast. 3, 42. Vuae tumida Met. 15, 77. Successu tumidus Idem ibid. 8, 495. falsi genitoris tumidus Idem ibid. 1, 754. *de Phaëthonte respecti ex more et ratione nobilitatis Rom. quae imaginibus censetur.* in Vatin. 4 c. 2 Repente enim te, tanquam serpens e latibulis eminentibus, inflato collo, tumidis Ceruicibus intulisti. midum Hor. Serm. 2, 3, 213. Stat. Theb. 9, 79 *Polynices sibi inferre conantem, socer* Solatur tumidum, *i. aegre desperatum.* Fastus tumidi Ouid. de Arte Am. 1, 715. Ira Idem Epist. 11, 15. Minae tumidae Hor. Carm. 4, 3, 8. tumido delitigare Hor. de Arte Poët. 94. Sermones tumi Serm. 2, 5, 98. Spiritus tumidi, *Animi superbi* Senec. Aga Vultus tumidi et truces Idem Octau. f. 4. *Compar.* Hum dior Colum. 4, 1. Oculi tumidiores Cels. 2, 6. *Superl.* 25 Eridani tumidissimus accola, *i. Superbissimus.* Tumic animal Sen. de Benef. 2, 16. *de Alexandro M.*

TVMIDE. Adu. Plaut. Asin. 3, 3, 115 Vt tumide is? incedis. Sen. Suasor. 1, 11 Tumide scribere. Idem Contr. Tumidissime dixit Murrhedius.

TVMIDŬLVS, a, um. Dimin. Apul. Apol. p. 277 Com tumidulae gingiuae puluisculus.

TVMIDĪTAS, ātis. f. Firmic. 8, 29 Vicesima pars aqua horoscopo fuerit inuenta, hydropicos faciet, qui ventris tu correpti, hac ex causa moriantur.

TVMENTIA, ae. f. Cael. Aurel. Acut. 1, 10, 74 Ca mentia. *Add.* 3, 8, 92.

TVMIDO, āre. οἰδαίνω Gloss. Gr. Lat.

TVMIDŌSVS, a, um. Ammian. 21, 10 Angustiae tu collibus desinentes.

TVMEX, ĭcis. f. A Tumendo, Vibex. Vet. Gloss TOMEX.

TVMVLO, *vid.* TVMVLVS.

TVMVLTVS, ūs. m. [θόρυβος] *Motus vehemens et inor trepidatio: specialim bellum in proximo et in ipsa patria.* Tria genera olim militiae fuerunt: Sacramentum, quae legiti militia, quum singuli milites iurabant: Tumultus, id est bel licum vel Gallicum, in quibus ex periculi vicinitate erat timor Et quando singulos interrogare non vacabat, qui conuenerant iurabant: et dicebatur ista militia, Coniuratio. Qui enim rus erat exercitum, ibat ad Capitolium, et exinde proferens xilla, vnum roseum, quod pedites euocabat; et vnum cae quod erat equitum (nam caeruleus color est maris, a cuius flat equum inuentum) dicebat, Qui Remp. vult saluam esse: quatur. Erat et Euocatio, quum ad diuersa loca diuersi cog exercitus. *Hactenus* Seruius *in hunc locum* Virg. Aen. templo turbati animi, simul omne tumultu Coniurat trepido *cuius de* sacramento *et* coniuratione *dicta aliunde emendanda su* tumultu Cic. Philipp. 8, 2 c. 1 Belli nomen ponendum in quidam non putabant, tumultum appellare malebant, ignari nc rerum, sed etiam verborum. Potest esse bellum sine tumultu multus esse sine bello non potest. Quid est enim tumultus, turbatio tanta, vt maior timor oriatur? vnde etiam nomen est tumultus. Itaque maiores nostri, tumultum Italicum erat domesticus: tumultum Gallicum, quod erat Italiae fir praeterea nullum tumultum nominabant. Grauius autem esse tum quam bellum, hinc intelligi licet, quod bello Gallico va valent, tumultu non valent. *Hactenus* Cicero. *Repetit* Q 7, 3, 25. Liu. 8, 20. *Et* 7, 11 Dictator quum tumultus causa iustitium edixisset, omnes tumores sacramento adegit. autem omnia tumultus Cicero vno in loco expressit Philipp. 5, administrandam arbitror sine vlla mora, et confestim gerenda seo, tumultum decerni, iustitium indici, saga sumi dico oportere lectum haberi sublatis vacationibus, in Vrbe et in Italia. *apparet, omnia in tumultu praepropere administrari publice priuatim lita, quum bellum vrgens, et quasi muris imminens sollemnes act admittit.* Sed hic tumultus magis fuit quam bellum Flor. *Add.* 3, 21, 3. Cic. pro Deiot. 20 Num qua trepidatio qui tumultus? Tumultus *pro omni Trepidatione, et p tione* Plaut. Milit. 4, 9, 16 Nunc in tumultum ibo, intus cla audio. O imitatores, serum pecus! vt mihi saepe bilen iocum vestri mouere tumultus Hor. Epist. 1, 19, 19. *i. anxia etc. Conf. Burm. ad* Quinctil. Decl. 1 p. 9. Tumulti, G *antiquus pro* Tumultus Plaut. Cas. 2, 5, 22 Quid intus tumul Ter Andr. 2, 2, 28 Nihil ornati, nihil tumulti. Idem Ho 21 Quid fuit tumulti? *Vid.* Non. 8, 7 *et* 50. ¶ 2 *tus cachinnantium.* Cum, defractis compluribus subsellijs ol cuiusdam, risus exortus esset, ne fedato quidem tumultu tem potuit, quin ex internallo subinde facti reminisceretur, cachin reuocaret Sueton. Claud. c. 40. *Sic* Inflatus tumultu condiscipu *laudantium* Quinctil. 2, 2, 12. Caeci tumultus, *Coniurationes* Virg. Georg. 1, 465. Ingentes tumultus Lucret. 2, 955. Magi multus Virg. Aen. 2, 122. Miseri tumultus mentis Hor. C 16, 10. Monstrifer tumultus Lucan. 2, 3. Plebeius tu Stat. Silu. 1, 2, 234. Repens tumultus Tacit. Histor. 2, 49. pentini tumultus Ouid. Met. 5, 5. Tremendus tumultus Hor. 1, 16, 12. Comprimere tumultum Tac. Hist. 4, 16, 1. cussa omnia trepido belli tumultu Lucret. 3, 846. Facere tum Sallust. in Iugurth. c. 53. Ferre tumultus alicuius Ouid. 308. Iniicere tumultum ciuitati, *vid.* INIICIO. M donus misero tumultu Virg. Aen. 2, 486. Miscere tumult concionem, *vid.* MISCEO. Personare tumultu, *vid.* PERS Praebere tumultum Liu. 25. Reddere tumultum sermonis 7, 12. Sedare tumultum Liu. ... Vastata impio tumult Hor. Carm. 4, 4, 47. Cic. in Catil. 2, 26 Mihi vt vrbi sine metu, ac sine vllo tumultu, satis esset praesidii, *etc. D* ¶ 3 Tumultus, *est quidquid sine ratione et ordine administratur: Barth. ad* Stat. Theb. 6, 589. *et ad* Claud. Mamerr. p. 381 *seq.*

TVMVLTVOSVS, a, um. Adi. [θορυβώδης] *Plenum tu* Plaut. Trin. 5, 2, 52 Quis homo tam tumultuoso fonitu me e subito foras? Cic. Fam. 2, 11 Ita tumultuosae conciones, it lestae Quinquatrius afferebantur. Mare tumultuosum Hor. 3, 1, 26. Tumultuosum genus pugnae Liu. 1, 14. Tumu somnia Plin. 26, 8. Cels. 2, 2. Cic. de Inuent. 1, 4 c. 3 Sic ditiosa *et* tumultuosa vita se in studium aliquod traderent qui Nuntius tumultuosus Liu. 2, 24. Tumultuosus, *Qui turbas*

...ere *dict.* Liu. 4, 28 In otio tumultuoſi, in bello ſegnes? *Compar.* ...ell. Paterc. 2, 74, 1 Tumultuoſior Italia, *in quietior* Cic. Fam. 12, 17 Ex ...yri nobis tumultuoſiora quaedam nuntiata ſunt. *Superl.* Liu. ..., 10 Quod tumultuoſiſſimum pugnae erat parumper ſuſtinuit. *Add.* ...ect. 1. Ner. c. 40.

TVMVLTVOSE. Adu. [θορυβωδῶς] Tumultuoſe et cunctis co...is fran. *ap.* Charif. p. 197. Liu. 7, 28 Adeo tumultuoſe exce...a et clamoribus vndique et indignatione Patrum. Senatus tumul...oſe vocatus, tumultuoſius conſulitur Liu. 2, 29. Caeſ. Bell. Gall. 7, 45 ...iperat, vt paullo tumultuoſius omnibus in locis peruagarentur. ...u. 40 In veſtibulo regiae quam potuere tumultuoſiſſime ſpecie ri...e ſe omnes apparitores regios conuertunt. Quam tumultuoſiſ...ue adoriri aliquem Cic. Verr. 2 c. 14 *extr.* *Add.* Senec. de ...nc. 2, 13.

TVMVLTVO, āre. [θορυβάομαι] *In perturbatione eſſe.* Plaut. ...id. 2, 2, 14 (24) Vt mihi iſtuc dicas, negotii quid ſit quod tu...ltes. *Sed vſitatius eſt,* Sub lucem hoſtibus nuntiatur, in ca...is omnarum tumultuari Caeſ. B. G. 7, 61. Cum Gallis tu...ltum verius quam belligeratum Liu. 21, 16. *Add.* 25, 21. Ter. ...e. 2, 1 Neſcio quid iamdudum hic audio tumultuari, miſera male ...te *Depon.* Cic. de Lege Agrar. 2, 101 c. 37 Qui Tribunos ...ubi perhorreſcam? qui ſaepe et ſine cauſa tumultuer? Cum ...ntura ſuribusque tumultuari Petron. c. 78. Apes acrius tumul...tu et murmurant Pallad. Iun. t. 7. In otio tumultuaris, in ...um ſolus es otioſus Auctor ad Herenn. 4, 22 c. 15. Quid tu...ltuaris foror? quid inſanis? Cic. pro Cael. 36 c. 15. Per la...mentiones et vlulatus muliebris Dolor tumultuatur Senec. ad Helu. ...ſtiam. Paſſim tumultuari Quinctil. 2, 12, 11. *de oratore ...er.*

TVMVLTVANS, antis. Partic. Curt. 5, 2, 7 Fremitus tumul...antium. *add.* 8, 13, 23.

TVMVLTVATVS, a, um. Partic. *Depon.* Petron. c. 79 Non ...tumultuatus ſtabuli ianuam effregit.

TVMVLTVĀTIM. Adu. Sidon Epiſt. 4, 11 Non tumultuatim ...ae ſuae opes erogaturus. *add.* Idem 1, 5. *et* 8, 6.

TVMVLTVĀTOR, ōris. m. ὀχλοκόπος Gloſſ. Gr. Lat.

TVMVLTVATIO, ōnis. f. [διαθρόησις] Liu. 38, 2 Haec tu...io regem cupientem, ſi ſe ſequerentur, raptim euadere angu...ſtiocare primos, et eadem qua venerat via, referre coepit ſigna. ...Hor. 9, 3.

TVMVLTVARIVS, a, um. Adi. [θορυβωματικὸς] *Feſtinatus, et abitarium, aut rapide factum ſignificat.* Cateruae Tac. Ann. ...5, *et* 15, 3, 3. Delectus tumultuarius Liu. 24, . . Dux ...ul arius, *Qui per tumultum eligitur* Idem 28, . . Exercitus ...8. Idem 35, 2 Mens ea Senatus fuit, vt in Hiſpania tu...tu ii milites legerentur. *add.* Idem 1, 37. 5, 37. Genus tu...tuum Mortis Apul. Met. 1 p. 117. Miles tumultuarius et ...ta is Idem Liu. 31, . . Opus tumultuarium, *In promtu, et de...ctum* Quinctil. 7, 3, 34. Liu. 6, 29. Pons Frontin Strat. 4, ...8. Pugna Liu. 21, 8. Sermo tumultuarius et fortuitus ...no. 10, 7.

TVMVLTVARIE. Adu. Ammian. 24, 8 His raptim ac tu...ltuarie actis. *Conf.* Spartian. in Carac. c. 6. Mart. Ca...p. 139.

TVMVLVS, i. m. [ξανοί, λόφοι, τύμβοι, τύρσια σόρδιλα Gloſſ.] ...*Tumulus, tumens, eſt itaque non monte ſolum, ſed etiam colle minor.* ...rg. en. 2, 713 Eſt vrbe egreſſis tumulus. Caeſ. Bell. Gall. 1, 43. ...nis erat magna, et in ea tumulus terreus ſatis grandis. Cic. ...err. , 93 E ſpelunca ſublatus aut tumulo. Agger tumuli Virg. ...n. 5, 44. Albani tumuli atque luci Cic. pro Milon. 86. Ar...mulus Ouid. Met. 15, 297. Cic. in Catil. 2, 24 c. 11 Iam ve...o vrbs coloniarum, ac municipiorum reſpondebunt Catilinae tumu...ls ſui ciuibus. Struere tumulum Tacit. Ann. 2, 7. Niualis ...tumul, *vid.* NIX. Tumulus, *Sepulcrum: quod in ſepulcris coa...ruat terra conſuerit.* Virg. Aen. 3, 322

O felix vna ante alias Priameïa virgo,
Hoſtilem ad tumulum, Troiae ſub moenibus altis
Iuſſa mori. Id. ibid. 3, 304
Manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum.

...l. Sru. *ad* Aen. 3, 22. Exſangues tumuli Claud. de Rapt. Proſerp. ...42 Marmoreus tumulus Ouid. Met. 14, 442. Componi tu...lo odem Idem ibid 4, 157. Contegere tumulo, *vid.* CON...gio Dare corpora tumulo Ouid. Met. 2, 326. Quinctil. 7, 75 ...uenes, qui conuiuere ſolebant, conſtituerunt, vt in litore coe...rent Vnius, qui defuerat, nomen tumulo, quem Exſtruxerant, ...ſcripſerunt. Pater eius a transmarina peregrinatione cum ad litus ...appulſiſſet, lecto nomine ſuſpendit ſe —— Ille potuit vel ex ...*litore*) tumulum, vel ex opere tumultuario ſuſpicari non eſſe ...monumentum. *Ex litore poterat ſuſpicari* tumulum *eſſe temere vel a ...ſu congeſtum ex inſcriptione tumultuaria autem, hoc non eſſe veri ...nem monumentum, quae ſtudioſius et apparatius fieri ſolent.* Fa...e tumulum Virg. Ecl. 5, 42. Parare tumulum Lucan. 8, 713. ...uer tumulum Senec. Med. f. 12. Vili tumulo tectus Idem ...d. . 8. Honorarius tumulus, *pro* Cenotaphio Sueton. Cla...l. c. 1.

TVMVLO, āre. [θάπτω] *Sepelire, Condere in tumulum.* Quam ...ubit alumnus Ouid. Met. 15, 716. Mart. 11, 92 Aeolidon Ca...e et hoc tumulata ſepulcro, *etc.* Catull. Argon. f. 65, 103 ...Te iniecta tumulabor mortua terra. Ouid. Met. 8, 710 — ...o cogis vnquam Buſta meae videam, neu ſim tumulandus ab ...ea. Oſſa tumultuarii ceſpitis mole tumulabant Sidon. Epiſt. 5, 3.

TVMVLĀTVS, a, um. Ouid. ex Pont. 1, 6, 49 Inque Tomitana ...eat tumulatus arena. Nobiliſſime tumulatus, *i. Honorifice ſe...litus* Iu. Epit. 54.

TVMVLATIO, ōnis. f. Varr.

TVMVLĀMEN, inis. n. In verſu veteri *apud* Fabrett. p. 634 ...SEMEIS QVOD CONSTITVI TVMVLAMINA ...EMRIS.

TVMVLŌSVS, a, um. Adi. [λοφώδης] *Plenum tumulis.* Sal...ſt. Iugurth. 91 Deinde tertia multo ante lucis aduentum peruenit ...loci tumuloſum, a Capſa non amplius duûm millium interuallo. ...olles tumian. 21, 10 *Valeſ.* tumidoſos. *Conf.* Id. 31, 7.

TVN. [τότε, τέως, τῆμος, τηνικαῦτα] *Aduerbium temporis. Eo tempore.* Plaut. . . Tunc ad eam accede, quum potes. Tunc ſic lactus ait Claud. in Conſ. Hon. 23. *al* Tum. *Conf.* Stat. Theb. 1, 497. Virg. Aen. 1, 597 Tunc decuit quum ſceptra dabas. Cic. de Amicit 11 Senectus enim quamuis non ſit grauis, tamen aufert eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio. Cic. Philipp. 7, 14 c. 5 Sed erat tunc excuſatio oppreſſis, miſera illa quidem, ſed tamen iſta: nunc nulla eſt. Plaut. . . Ego tunc adero, quum tui videndi mihi copia erit. *Conf.* Nep. 17, 1, 3. Tunc tua me infortunia laedent Hor. de Arte Poët. 1. 3. Plin. 11, 24 *de araneis,* Et lacertorum catulos, venantur, hos primum tela inuoluentes, et tunc demum labra vtraque morſu apprehendentes amphitheatrali ſpectaculo. *add.* Liu. 41, 3. Iuſtin. 1, 4, 4 Sed de gente obſcura tunc temporis Perſarum Cambyſi mediocri viro in matrimonium tradidit.

TVNDO, tŭtŭdi, tuſum *et* tunſum, ĕre. [κόπτω, ἀράσσω] *Percutere, pulſare: vt* Tundere pectus Plaut. Caſ. 2, 6, 62. Virg. Aen. 1, 485 Suppliciter triſtes, et tunſae pectora palmis. Denique proximus lictor Sextius, conuerſo bacillo oculos miſero tundere vehementiſſime coepit Cic. Verr 5, 141 c. 54. Ictu crebro tundi Lucret. 4, 1279 *et* 931. Cic. Verr. 5, 141 c. 54 Cum ille nihilominus iacenti latera tunderet, vt aliquando ſpondere ſe diceret. Litus tunditur vnda Catull. ad Furium 11, 4. Pectora tundere manu Ouid. Amor. 3, 9, 10. Pectora tundens palmis Idem de Arte Am. 1, 515. Terram pede tundere Hor. de Arte Poët. 430. Tympana tundere Ouid. Faſt. 4, 183. Aures alicuius tundere, *pro Obtundere, ſaepius rem aliquam repetendo* Plaut. Poen. 1, 3, 25. Cic. de Orat. 2, 162 c. 39 Ego autem ſi quem nunc plane rudem inſtitui ad dicendum velim, his potius tradam aſſiduis uno opere eandem incudem diem noctemque tundentibus. *Conuenit in grammatiſtas ac literatores, quibus ſine fine eadem ſunt inculcanda pueris, vt haereant aliquando.* Vocibus tundi Virg. Aen. 4, 448. Tundere, *Saepius idem repetere,* vt obtundere, translatio a fabrorum malleo, *inquit* Donatus Ter. Hec. 1, 2, 48 Tundendo, atque odio denique effecit ſenex. Tundere, *Comminuere in mortario* Virg. Georg. 4, 267 Proderit et tunſum gallae admiſcere ſaporem. Columel 2, 21 Ipſae aut ſpicae melius ſuſtibus tunduntur, vannisque expurgantur. Tunduntur, teruntur, cribrantur Scribon. 113. ¶ 2 *Penultimam Praeteriti a* pleriſque correptam, a quibusdam autem etiam productam *memorat* Priſcian. 10 p. 891 *pr. Correptae exempla ponit* Horat. Carm. 3, Quod regum tumidas contuderit minas, *etc.* *Sed productae* Ennii *illud,* Virosque valentes, Contudit crudelis hiems.

TVNDENS, entis. Part. Tundens vultur roſtro iecur Virg. Aen. 6, 597.

TVNSVS, *vel* TVSVS, a, um. Part. Virg. Aen. 1, 481 Suppliciter triſtes, et tunſae pectora palmis. Abſinthium tunſum Apic. 1, 3. *add.* 1, 5 *et* 35. Colum. 6, 7. Pallad. 1, 30. *et* Oct. 1, 14. Tunſa, creta Scribon. 61. Hordeum tunſum minutatim Apul. Met. 4 p. 152. Herba oſtriago tuſa Idem de Herb. c. 28. Teſta tuſa Vitruv. 2, 5. *et* Plin. 36, 25.

TVNIS, ētis. m. [ὁ Τύνης] *Locus Africae, de quo* Liu. 30, 9 Scipio grauem iam ſpoliis multarum vrbium exercitum trahens, captiuis aliaque praeda in vetera caſtra ad Vticam miſſis, iam in Carthaginem intentus, occupat relictum fuga cuſtodum Tuneta: abeſt ab Carthagine XII millia ferme paſſuum locus cum operibus, tum ſuapte natura tutus: et qui ab Carthagine conſpici, et praebere ipſe proſpectum cum ad vrbem, tum ad circumfuſum mare vbi poſſet. *Vid. ibi caetera. Putatur hodie vna* Tunis *eſſe.*

TVNICA, ae. f. [χιτών, ἐπένδυμα] *Veſtis apud Romanos interior, brevior et ſine manicis.* Virg Aen. 9, 616 Et tunicae manicas, et habent redimicula mitrae. *Hoc autem docit, vt barbarum et peregrinum morem indicet, non antiquorum Italorum, qui, vt veteres Romani ſine manicis tunicas geſtarent.* Plaut. Milit. 5, 30 Magis ſapis de tunica, chlamyde, et mucrone qui ſperes. Cic. Verr. 4, 3 Turi camque eius a pectore abſcidiſſet, *etc.* Gell 7, 12 Tunicis vti virum prolixis vltra brachia et vsque in priores manus ac prope in digitos Romae atque omni in Latio indecorum fuit. Eas tunicas Graeco vocabulo noſtri chiridotas appellarunt —— Viri Romani primo quidem ſine tunicis toga ſola amicti fuerunt; poſtea ſubſtrictas et breues tunicas circa humerum deſinentes habebant, quod genus Graeci dicunt ἐξωμίδας. —— Q. quoque Ennius Carthaginienſium tunicatam iuuentutem non videtur ſine probro dixiſſe. *Diutius caeteris morem* tunicarum ſine manicis *geſtandarum tenuere* Cethegi, *qui inde* exſerti *dicuntur. v. v.* Tunica pallio propior *Proverbiale apud* Plaut. Trin. 5, 2. 30. *vid.* PALLIVM. Ouid. Amor. 3, 14, 21 Illic nec tunicam ſibi ſit poſſiſſe pudori. *Et* MANICA 2 Indue cum tunicis metuentem crimina vultum. *Nempe quo de ea tiores eſſent homines, eo tenuiores, et frigoribus eo plures, ſimilabant tunicas.* Tunicas *etiam, cum iam molliſſima eſſet Roma, corpora proxime contigiſſe, indicat obſcenum* epigramma Martial. 11, 100 De cathedra quoties ſurgis, *etc.* Ouid. Amor. 1, 5, 14 Pugnabat tunica ſe tamen illa tegi. *Hinc* Tunica *aliqua* intima Gell. 10, 15. *It.* Interior Valer. Max 7, 4, 5 Si huius conſilii mei interiorem tunicam conſciam, ſenſero, continuo eam cremari iubebo. *Haec eſt, quam ſunt qui* Interulam *vocitent. Athenaeus* χιτῶνα ἐχέμακον, *appellat in decimo tertio, vbi d Phryne ſcorto nobili,* ἐχέμακον γὰρ χιτῶνιον ἀμπίσχετο, *i. eſt, tunicula carni proxima amicichatur.* Adamantina tunica, *vid* A... Sufficiunt tunicae ſummis aedilibus Albae Iuuenal. 3, 179. Caſſoſa tunica, *vid.* CALIVM. Candidae tunicae linteae, *vid. in* LINTEVM. Coloriae tunicae colore *tinctae alio praeter* coccineum, *aut* purpureum. Vopiſc. Aurel. 46 Vt blatteas matronae tunicas haberent certas veſtes, cum antea colorias habuiſſent. Fluentes tunicae Ouid. de Arte Am. 3, 301. Laxa tunica Idem Epiſt. 16, 247. Lucentes auro tunicae Stat. Theb. 9, 691. Sueton. in Aug. c. 97 Sumenti virilem togam tunica Laticlaui reſuta ex vtraque parte ad pedes decidit. Cic. in Catil. 2, 22 c. 10 Quos pexo capillo nitidos aut imberbes aut barbatos videtis, Manicatis, et talaribus tunicis, velis amictos, non togis: *quae manus iſis tegant.* Moleſta tunica, *Genus ſupplicii: quod deſcribit* Seneca Epiſt. 14 Cogita hoc loco carcerem, et cruces, et eculeos, et vncum, et adactum per medium hominem, qui per os emergat ſtipitem, et diſtracta in diverſum actis cruribus membra, illam tunicam alimentis ignium et illitam et intextam, et quidquid aliud praeter haec commenta ſaeuitia eſt. Iuuen. Sat. 8, 235 Auſi quod licebat tunica punire moleſta. *vid.* PIX, genus tormenti. Martial. 10, 25 Nam cum dicatur tunica praeſente moleſta, Vre manum; plus eſt dicere, non facio. *Eſt*

Ge. Nic. Kriegk. diss. de tunica molesta veterum Christianorum. **Pertinet huc** Tac. Ann. 15, 45, 7 *vbi* Christiani, *incendii Neronis rei subiecti*, vbi defecisset dies, in vsum nocturni luminis vruntur. Palmata tunica, *vid.* PALMA. Hor. Epist. 1, 1, 96 Pexa tunica, *i. nova, villosa, quae* tritae *opponitur.* Pulchrae tunicae Hor. Epist. 1, 19, 33. Cic. Verr. 4, 55 Ipse tamen praetor, qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse, in hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat et pallio. *Dedecus Praetori Rom. non togatum esse, turpe pullatum, non candida tunica sub toga indutum.* Recincta tunica Ouid Amor. 1, 5, 2. Recta tunica, *vid.* RECTVS *sub* REGO. Russae tunicae, *φοινικίδες, fagula rubra* Vopisc. in Aureliano 15 Tunicas ducales russas quatuor. Scissa tunica Ouid. Epist. 11, 57. Plin. Epist. 4, 16, 2 Quidam ornatus adolescens, scissis tunicis, vt in frequentia solet, sola velatus toga perstitit. Tunicae *tenuiores; Togi collecta, etc.* Solutae tunicae Tibull. 1, 5, 15. Valentes tunicae, *Crassae, non molles* Ouid. de Arte Am. 3, 109. Cingere tunicas Sen. Troad. f. 2. Demissis tunicis ambulare Hor. Serm. 1, 2, 25. *i. discinctum. Cingi tunicas, et ita* Sinum effici, *ostendimus in* SINVS n. 2. Diducere tunicam Quinctil. 1, 15. Diripere tunicam alicui Ouid. Amor. 1, 5, 15. Discindere tunicam, et cicatrices ostendere Cic. de Orat. 2, 105. Instaurare sibi densas tunicas aduersus hiemem, *vid.* INSTAVRO. Laniare tunicam Ouid. de Arte Am. 2, 171. Nere tunicam Virg. Aen. 10, 818. Cic. Tusc. 5, 60 Cum pila ludere vellet, tunicamque poneret, adolescentulo, quem amabat, gladium tradidisse dicitur. Tunica velata, Recincta Ouid. Am. 1, 5, 9. Relaxare vincla tunicarum Idem Fast. 2, 321. Tunicae purpuram latiorem Plin. 33, 1 *vocauit* Latum clauum; *dicens*, Annuli distinxere alterum ordinem a plebe, vt semel coeperant esse celebres, sicut tunica ab annulis Senatum tantum, quanquam et hoc fero, vulgoque purpura latiore tunicae vsos inuenimus etiam praecones. ¶ 2 *Metaph.* Tunicae oculorum, *pro Membranis, quibus varie conteguntur.* Plin. 11, 37 f. 54 Tenuibus, multisque membranis oculos natura composuit, callosis contra frigora caloresque in extremo tunicis. Oculi tunica Scribon. 21. . . Prima, aliae Idem 24. Cels. 7, 24 Deinde non extracto testiculo, sicut intestinis quoque prolapsis interdum fieri docui, colligendae venae: vinciendaeque vbi tunicis inhaerebunt, et sub his nodis praecidendae sunt. Tunica arboris Plin. 12, 19 Probatur casia breui tunicarum fistula, et non fragili. Bulborum replicatae Stat. Silu. 4, 9, 30. Vlceris Cels. 7, 6. Tunica lupini, *pro Folliculo seu siliqua lupini* Iuuen. Sat. 14, 153. Tenues tunicae Virg. Georg. 2, 75 *de interiore libro arboris.*

TVNICVLA, ae. f. Dimin. [*χιτώνιον*] Plin. 26, 12 Morbum regium in oculis praecipue mirari est, tenuitatem illam densitatemque tunicularum scire subeunte. Redactus sum ad hanc vsque vnam tunicula Plaut. Rud. 2, 6, 65. *conf.* Plin. 30, 10. Petron. c. 12. 13. 100.

TVNICO, āre. [*χιτωνίζω*] *Tunicam induere.* Varr. *ap.* Non. 2, 873 Haec lanigeras detonderi docuit, tunicareque homulum.

TVNICATVS, a, um. Part. [*χιτωνοφόρος*] *Tunicam indutus.* Cic. pro Cael. 11 c. 5 Vt exercitatione ludoque campestri tunicati vterentur. Ouid. de Arte Am. 2, 301 Astiterit tunicata, *etc.* Cepe tunicatum Pers. 4, 30. Homo tunicatus Plaut. Poen. 5, 3, 2. Popellus tunicatus Hor. Epist. 1, 7, 65. Auct. Dial. de Oratorib. 7, 5. Tunicatus, *Expeditus, et nullam aliam supra tunicam vestem habens.* Iuuen. Sat. 3, 143 Tunicati fuscina Gracchi, *vt expeditus esset ad pugnam in arena.* Quies tunicata Sidon. Epist. 2, 14. ***Togatorum molestiis opponitur.***

T V O *et* T V R

TVOPTE, *vid.* TVVS.

TVOR, *vid.* TVEOR, *vbi etiam nomen* TVOR, ōris *explicamus.*

TVRA, ae. f. *Herba.* Marcell. Emp. c. 8.

TVRARIVS, *f.* THVRARIVS. [*Θυράριος*] Vicus Romae. Asconius, Signum Vertumni in vltimo vico Turario est, sub basilica se flectentibus, *vid.* THVS.

TVRBA, ae. f. [*τύρβη, ὄχλος, τάραχος*] *Confusio est, et ordinis vel absentia vel corruptio, itemque multitudo non ordinata, etc.* Vlpian. Vi bonorum, et de turba l. praetor ait, Turbam appellatam esse Labeo contendit ex genere tumultus, idque verbum ex Graeco tractum, *τύρβη.* Si duo rixam commiserint, vtique non accepimus in turba id factum, quia duo turba non propie dicuntur. Si vero fuerint decem, aut quindecim homines, turba dicetur. Rectissime Labeo inter turbam et rixam multum interesse ait: nempe turbam multitudinis hominum esse turbationem et coetum. Cic. Fam. 6, 6 Exponerem etiam quemadmodum hic, et quanta in turba quantaque in confusione rerum omnium viueremus. Ter. Eun. 5, 5, 5 Quae illaec turba est? nummam ego perii? Idem Andr. 4, 5, 6 Di vestram fidem quid turbae est apud forum? *Sic* Heaut. 1, 2 (1) 16 Propter eam haec turba atque abitio euenit. Cic. Verr. 4, 138 Ecce autem noua turba atque rixa. Turbam *et* Turbas diuersam volunt habere significationem, vt sit Turba, Populi conuentus: Turbae, Turbationes. Nos contra, *inquit* Nonius 12, 26 Lectum inuenimus, et indiscrete positum, et pro turbis turbam. Accius, Athamante, Ah dubito, ah quid agis? caue, ne in turbam te implices. Ter. Eun. 4, 1, 2 Ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi, *Vid. plura apud eundem. Sic* Terentiana *iunct:* Si quidquam hodie turbae Coeperit. Eunuchum, quem tu dedisti nobis, quas turbas Dedit. Nunc turba nulla Est. Tum illae turbae Fient: iam tum Inceperat turba inter eos. Concire turbas, *vid.* CONCIEO. Euoluere se turba Ter. Eun. 4, 4, 56. Excitare turbas populares Quinctil. 2, 16. ¶ 2 Turba, *Multitudo quatenus non ordinata, non consilio recta, etc. intelligitur.* Liu. 2, 40 Vxor deinde ac liberi, amplexi, fletusque ab omni turba mulierum ortus, et comploratio sui patriaeque, fregere tandem virum. Turba argumentum pessimi Sen. de Vita B. c. 2. Sed quid Turba Remi? sequitur fortunam, vt semper, et odit Damnatos Iuuenal. 10, 72. Haec ego, diuino cupiam quae ad sidera flatu Ferre, nec in turbam, nec turbae carmina condam Manil. 2, 136. Stat. Theb. 4, 810 Incubuere vadis passim discrimine nullo Turba simul, primique. Cic. de Senect. 85 c. 23 Cumque ex hac turba et colluuie discedam. Acris turba praedonum Hor. Serm. 1, 2, 43. Comes turba Ouid. Met. 13, 353. Confusa Idem ibid. 12, 214. Densa Senec. Herc. Fur. 9. Frequens Idem ibid. 10. Imbellis feminarum misque turba, *vid.* IMBELLIS. Impia Hor. Serm. 2, 3, 228. ops Ouid. Met. 14, 114. Leuis Hor. Carm. 1, 10, 19. Li Ouid. Epist. 1, 88. Maxima Virg. Aen. 6, 611. Plurim ibid. 6, 667. Pullata Quinctil. 6, 4. Rustica Oui 6, 348. Sodalis turba, *i. Turba sodalium* Idem Rem. An Temeraria Idem Met. 10, 574. Vaga Idem ibid. 13, 221. gregare magnam turbam Cic. de Nat. Deor. 1, 39 c. 15. quoque meretur, qui turbae quamuis bonorum post hos a Eximatur Quinctil. 10, 1. Exire in turbam Nep. 14, 6, 3. ferere se turbae Ouid. de Arte Am. 1, 605. Rarescit turba, *tur* Stat. Theb. 2, 612. Ruebat effusa turba ad ripas Vi 6, 305. Ruit furens turba omnis in vnum Ouid. Met. 3, 716. patus comitum turba Ouid. Met. 3, 186. Snas in turba C 1, 2. *i. vnus e multis, homo vulgaris.* Atomorum turb Tusc. 1 c. 11. Comitantum Ouid. Amor. 1, 7, 37. Virg. Aen. 8, 300. Malorum Sen. Med. 679. Nego Plin. Epist. 9, 25. Prunorum turba, *pro Variis generibu* 15, 13 Ingens postea turba prunorum, versicolor, nigra, ca Rerum Stat. Silu. 2, 2, 44. Rotarum turba Ouid. Met. 6, 219 lerum Lucan. 4, 251. Saeculorum Poëta Phallic. Carm. 57. torum Cic. Tusc. 5, 46. Vocum Gell. 9, 15. Volumi vorum turba Cic. de Clar. Orat. 121 c. 32. Vulnerum tur *Multitudine* Plin. 11, 37.

TVRBVLA, ae. f. Dimin. Apul. Met. 11 p. 259 Dimotis t *add.* Id. ibid. p. 260. 3 p. 141. *et* 4 p. 151.

TVRBELA, ae. f. Plaut. Bacch. 4, 9, 134 Tantas turbel Quantas soleam turbelas dare Idem Pseud. 1, 1, 108. Apul. Socr. 1 p. 48 Omnes turbelae tempestatesque procul exulant.

pulari turbela discerptus Ammian. 14, 31.

TVRBIDVS, a, um. Adi. [*Θολός, Θολερός*] *Conturbatum, fusum, non clarum, eadem diuersitate, quam de nomine* Turba, *ol mus, vt ad corpora varii generis, et humanos animos pertineat.* Trin. 2, 2, 18 Nihil ego istos moror fatuos mores et turbidos Epist. 8, 17 Num istic quoque immite et turbidum caelum? mo turbidus, Commotus, vel Turbationis plenus, *vt ait* Virg. Aen. 9, 57. Idem 12, 10. Reduxit in hiberna tur nihil ausos Tac. Ann. 1, 38 *extr.* Compositis rebus nul omne in turbido consilium Idem Histor. 1, 21, 1. *de Othone.* mi turbidus Idem ibid. 4, 48. Ira turbidus Stat. Silu. Achelous turbidus, *vid.* ACHELOVS. Acies oculorum dae, *vid.* ACIES. Actiones turbidissimae Quinctil. 1, 10. quora turbida Ponti Lucret. 5, 998. Amnis turbidus in 1, 287. Cic. Tusc. 5, 97 c. 34 Darius in fuga quum Aqua dam et cadaueribus inquinatam bibisset, negauit vnquam si iucundius. In puteis turbidior Aqua Plin. 2, 8. turbidiorum Cogitationum Quinctil. 9, 4. Dies turbid *cellosus* Plin. 11, 10. Imago turbida, me terret in somnis lis Seruius *ad* Virg. Aen. 4, 353. Imber turbidus aqua Ide 5, 696. Iurgia turbida Lucan. ad Pison. Liquor *Minime clarus* Plin. 13, 12. Loca turbida Virg. Aen. 6, 534. quae omni turbido motu semper vacet Cic. Tusc. 1, 80 c. 33. tura turbidior Plin. 2, 52. Nouitas turbida Claud. in C lich. 1, 148. Nubila turbida Virg. Aen. 4, 245. Pecto diora ipso mari Ouid. Trist. 1, 10, 34. Puluis turbidus a gine voluitur ad muros Virg. Aen. 11, 876. Cui turbid Obuia Marcellus rapido tulit ora tumultu Sil. 12, 254. lipp. 2, 39 Veruntamen homines, quamuis in turbidis Rebus men si modo homines sunt, interdum animis relaxantur. turbida Ouid. Met. 9, 426. Cic. de Inuent. 1, 4 Quasi ex turbi pestate in portum, sic, *etc.* Idem Fam. 6, 14 Fac animo fortique sis: et si turbidissima sapienter ferebas, tranquilliora l ras. Virg. Aen. 11, 742 Haec effatus, equum in medios mo et ipse Concitat, et Venulo aduersum se turbidus infert. bidus, Elatus, arrogantia tumens *fecundum* Seruium *ad* Virg. Aen. Tum vero Aeneam auersum vt cedere Turnus Credidit, atc mo spem turbidus hausit inanem. *conf.* Sil. 12, 254. Stat 7, 668. *Superl.* Tacit. Hist. 3, 43, 3 Turbidissimus Cic. Fam. 6, 15 Turbidissima sapienter ferre. Turbidum *bialiter* Hor. Carm. 2, 19, 5 Mens trepidat metu, plenoque Ba ctore turbidum laetatur.

TVRBIDVLVS, a, um. Dimin. *Vt*, Turbiduli fensu giosa argumenta Prudent. Apoth. v. 8.

TVRBIDE. Adu. [*Θολερῶς*] Cic. Tusc. 4, 24 c. 10 Int igitur perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter bide in motu esse semper. Turbide et seditiose Taci 3, 12, 5. *add.* Gell. 5, 9. Tumultuosius atque Quinctil. 3, 8.

TVRBIDO, āre. Sidon. Epist. 6, 2 Animae serenitatem rium verfutiarum flatibus turbidare. Solin. Salmas. c. 49 excitant, vt turbidetur. Mart. Capell. 2 p. 40 Aër ex cal pero madoreque infero turbidatus. *add.* Id. lib. 1.

TVRBVLENS, entis. *Pro* Turbulentus; *vt*, Opulens *pr* lentus Callistr. ICt. D. 48 t. 19 l. 28 §. 3.

TVRBVLENTVS, a, um. Adi. [*Θολώδης, ταραχώδης, ὀχληρός*] *Turbationum plenus; Commotus, iratus.* Plaut. 1, 68 Tu edepol re es turbulentus. Ea funt et turbulent mercaria et periculosa Cic. pro Caecin. 34. Animus turb Idem Tusc. 4, 9 c. 5 *pr.* Annus inde turbulentior L. Vale Aemylio COSS. Liu. 2, 61 *pr.* Annus ipso freto turbu Solin. c. 8. Ciuis seditiosus et turbulentus Cic. de Orat c. 11. Idem Att. 4, 3 Conciones turbulentae Metelli, rariae Appii, furiosissimae Publii Quinctil. 5, 13. Cic. de Clar c. 62. Concursio turbulenta Idem de Finib. 1, 20. turbulenti Idem de Nat. Deor. 2, 70. Libido, temeri ignauia turbulenta Cic. de Finib. 1, 5. Mens turbulenta Id. 1, 5. Negotium turbulentum Idem Att. 7, 11. Re tae et minime turbulentae Cic. in Orat. 63 c. 19. Idem 26 c. 10 Vt nullus vnquam dies tam magna, turbulentaque ten fuerit, quin aliquo tempore solem eius diei homines viderent. Fam. 2, 17 Tempora autem Reip. qualia futura sint, quis scit? quidem turbulenta videntur fore. Tempus meum turbu mum, tuo tranquillissimo praestat Cic. in Pison. 33 c. 15. tus turbulentissimus Cic. de Clar. Orat. 193. *Add.* Id. Fam. 9, 1, 5 Max. 6, 2, 3. Turba turbulenta Varro *apud* Gell. 13, 11.

TRBVLENTE. Adu. [θολωδῶς] *Concitate.* Cic. pro Domo 8 c. 6 Omnia contra leges, moresque maiorum temere, turbulente, per furorem esse gesta. Non turbulente humana pati Cic. Tuf 4 c. 28. Agere aliquid raptim et turbulente Idem pro Do- mo 17 c. 54 *extr.* Egit de Caepione turbulentius Cic. Partit c. 30. Quum quidam suum commisisse in maiestatem turbulentius defere- mmnian. 22, 9. Ipsam aulam turbulentissime rexit Si- pist. 2, 13.

TRBVLENTIA, ae, f. Tertull. adu. Hermog. c. 41. *et* ax. c. 29.

TRBVLENTO, āre. Hospes totam ciuitatem turbulentat Apul. et. p. 120. *Add.* Idem 9 p. 222.

TRBVLENTER. *Aliud* Adu. [ταραχωδῶς] Cic. Fam. 2, 15 extremum illud erit, nos nihil turbulenter, nihil temere faciemus.

TRBO, āre. [ὀχλέω, τυρβάζω, ταράττω] *Confundere, commouere.* Epid. 2, 3, 7 Sed me vna turbat res, ratioque. Ab imo aliquid Lucret. 3, 38. Omnia infima summis paria fecit, bait, miscuit Cic. de Legib. 3, 19 c. 9. Notabilius turbare Tacit. 4, 55. Aristoteles multa turbat a magistro Platone dissen- Cic. de Nat. Deor. 1, 33 c. 14. Plaut. Casin. 5, 2, 6 Ridicula unt, quae ego intus turbaui, *i. per errorem egi et passus sum.* turbare, *vid.* ACIES. Affectibus animos iudicum turbare irtil. 5, 14. Capillos turbare Martial. 2, 36. Conuiuia euersae mensae Ouid. Met. 12, 222. Delectum ciuium Cic. Verr. 2, 125. Foedera turbare Virg. Aen. 12, 633. as turbare timore Lucret. 1, 107. Iura turbantes Tribuni 1, 177. Pacem turbare Liu. 35, 13. Quietem alicuius Propert. 1, 3, 17. Vlpian. in l. 1 in fine D. de ferv. cor- Vt Rationes dominicas intercideret, vel adulteraret, vel etiam vt eum sibi commissam turbaret. *Vid.* CONTVRBARE. Res s incognita turbat Virg. Aen. 1, 519. *Pass.* Cic. Att. 2, 14 s, vt scribis ita sentio: turbatur Sampsiceramus. Regibus is turbabantur nationes Tac. Ann. 2, 42, 8. Arenae tur- Zephyro Virg. Georg. 2, 106. Metu turbari Ouid. Met. Turbare, *Absolute.* Tacit. Ann. 3, 47, 2 Si vna, alte- aitas turbet. Repente turbare fortuna coepit Tac. Ann. 4, Ego sum ancilla Quartillae, cuius vos faciam ante cryptam is Petron. c. 16. *Add. Paret Lex. Crit. p. 1257. Impers.* Vsque adeo turbatur agris Virg. Ecl. 1, 12. Ancipiti bello r vtrinque Lucret. 6, 376. Pugna tam atrox fuit, vt Obsi- uccius in regem, turbauerit, coëgeritque, proiectis insignibus excedere Flor. 1, 18, 7. Ter. Eun. 4, 3, 7 Nescio quid o absente nobis turbatum est domi. Turbatum, *Absolute.* Ann. 1, 20 Postquam turbatum in castris accepere. Turbassit, rbauerit *vsurpatum ab antiquis.* Cic. de Legib. 3, 11 c. 4 Ast quid t in agendo, fraus actoris esto. *Vetus exemplar habet* litur.

TRBANS, antis. Part. Leo per ouilia turbans Virg. Aen. 9, 33. ites ciuitatis otium Liu. 3, 48. Turbantibus inuicem copiis 4, 2, 49. *Add.* Virg. Aen. 6, 857. Tac. Hist. 1, 50 1, 55, 4.

TRBATVS, a, um. Part. [τετυρβημένος] Turbatus inopinato Caes. Bell. Ciuil. 2, 12. Mentis vulnere turbatus Virg. Aen. Pectora turbatus Virg Aen. 8, 29. Excanduit Licas, mone turbatus Petron. c. 105. Turbatus nunciis de seditione Suet. Aug. c. 17. Itaque et infirmitate vxoris, et meorum lo, quorundam etiam morte turbatus Plin. Ep. 8, 19. Acies e, *vid.* ACIES. Animi Virg. Aen. 8, 4. Aqua Hor. 1, 1, 60. Castra Virg. Aen. 9, 13. Comae Ouid. Fast. 3, 16. Virg. Aen. 9, 124. Fides Claud. tert. Cons. Hon. 63. Freta is Virg. Georg. 3, 259. Mens funere Idem Aen. 11, 3. Stat. Silu. 3, 5, 86. Turbatae Palladis arma Virg. Aen. 8, *ad.* Serv. *ad h. l.* Pede turbato fugere Ouid. Epist. 11, 102. o Planc. 11 c. 4 Nostrum est autem, qui in hac potestate populi ur ac fluctibus, ferre modice populi voluntates, allicere alienas, e partas, placare turbatas: honores si magni non putemus, non populo. Viri turbati Ouid. Epist. 3, 88. *Compar.* Liber. c. 69 Turbatiore caelo. Sen. de Ira 2, 35 Facies tur- Mare turbatius Suet. Calig. c. 21.

TRBATE. Adu. [τεταραγμένως] Caes. Bell. Ciuil. 1, 5 His de nstituntur omnia raptim atque turbate. *Add.* Tertull. de Re- Carn. c. 43.

TRBATIO, ōnis. f. Gell. 19, 1 Coloris et vultus turbatio. oli c. 3 Incisa temporum turbatio. Hor. 4, 6, 2 Spes ex turba- on Reipublicae. *Sed frequentius legitur* Perturbatio. *Conf.* Fest. epit. Non. 12, 26. Vlpian. Dig. 47 t. 8 l. 4 §. 3. Fron- in. rat. 1, 12, 10. Symmach. 10, 71.

TRBĀTOR, ōris. m. [ταραχτής] *Qui turbat.* Liu. 2, 16 Quum ci ipse auctor a turbatoribus belli premeretur. *i. ab his, qui turbare et miscendo omnia bellum concitare studebant.* *Pulchre hunc locum* *b emendationibus tuetur I. A. Ernesti Miscell. Lips. nouis T. 2 p. 405 sq.* rae pius turbator Tacit. Ann. 1, 30, 1. Germaniae turbator Id. Anni, 55, 2. *Add.* Ibid. 3, 27, 3. Sen. Contr. 17. Iulian. Dig. 9 t. 16 l. 16.

TRBĀTRIX, īcis. f. Prudent. Psych. v. 669 Placidae turbatrix mum pacis. Accumulat crebros turbatrix fama pauores Stat. Thc. 4, 369.

TRBAMENTVM, i. n. [τάραγμα] *Perturbatio.* Tacit. Hist. 2, 2 Quaeque alia turbamenta vulgi. Sallustius in Oratio- ne Lpidi ad Populum Romanum, Fragm. c. 6 Maxima turbamenta Reipbl. atque exitia probate. *Add.* Ammian. 25, 7. *et* 26, 7.

TRBOR, oris. m. *Turbatio.* Turborem magnum facere atque flonchum vexare Cael. Aurel. Tard. 1, 4. *add.* Id. ibid. *et* c. 5. Bar. *Adu. 38, 3.*

TRBO, inis. m. (*et forte* TVRBEN, ĭnis. n. *de quo* n. 4) [ὄς, τρόμβος] *Ventus cum fragore, obiecta quaeque deturbans, prosternens: ac deinde omnis agitatio, quae fit in circulum, vt cum vortice conuiat.* Plin. in Paneg. 65. *metaphor.* Erant sub oculis naufragia murorum, quos inuidiosa tranquillitate prouectos improuisus turbo per lerat. *Conf.* Plin. 2, 48 Ventorum turbo Lucret. 6, 152. *et* Tacit. Ann. 16, 13, 1. Ventus turbo Plaut. Curc. 5, 2, 41. Ater turo Virg. Aen. 1, 516. Immanis turbo Idem ibid. 6, 594. Indomus turbo Catul. Argon. 62, 127. Nimbosus turbo Ouid. Met. 11, 1 Nigro turbine Virg. Georg. 1, 320. Puluereus turbo Cla.. de Bell. Get. 458. Versabundus turbo, *id est versatilis et se contorquens* Lucret. 6, 437. Violentus turbo Idem 3, 824. Armatur Boreas turbine rauco Claud. de Rapt. Proserp. 1, 69. Erumpunt vndique omnes venti, facti existunt turbines Cic. de Orat. 3, 135 c. 39. Fertur celeri turbine Virg. Aen 12, 350. Fumans piceo turbine nubes Idem ibid. 2, 573. Furit insanis turbinibus ventus Sil. 8, 665. Gubernare nauem in maximis turbinibus Cic. in Pison. 20. Perflant venti turbine terras Virg. Aen. 1, 87. Ruit aequore turbo Idem Georg. 3, 430. Rupto turbine conflligunt venti Virg. Aen. 2, 416. ¶ 2 *Alleph.* Cic. pro Domo 137 c. 53 Tu procella patriae, turbo ac tempestas pacis atque otii. Antonius, fax et turbo sequentis saeculi Flor. 4, 3, 2. *Conf.* Idem 3, 21, 18. Duo Reipublicae turbines Cic. pro Sext. 25 c. 11. Turbo leti Catull. Argon. 62 f. 149. Non modo Militiae turbine factus eques Ouid. Am. 3, 15, 6. Mentis turbine agi Ouid. Amor. 2, 9, 28. ¶ 3 Turbo, *pro Vortice aquae,* [ὀδνη, σρόβιλος] Stat. Theb. 4, 809

Incubuere vadis passim discrimine nullo
Turba simul, primique: nequit secernere mistos
Aequa sitis, frenata suis in curribus intrant
Armenta, et pleni dominis, armisque feruntur
Quadrupedes: hos turbo rapax, hos lubrica fallunt
Saxa.

Videtur ita intelligi posse etiam Ouid. Epist. 7, 66 Finge age te rabido (nullum sit in omine pondus) Turbine deprendi: quid tibi mentis erat? *Sed melius, vt de Vento intelligatur. Sequitur enim,* Quaeque cadent, in te fulmina missa putes. Furialis turbo Sil. 3, 191. Turbo, *pro Gyro, et spuris serpentum.* Sil. 3, 191 Ater letifero stridebat turbine serpens. *Nisi malis pro Impetu accipere.* Virg. Aen. 12, 531 Praecipitem scopulo, atque ingentis turbine saxi, Excutit *curru, i. Saxo, quod rotatur, quum impellitur aut iacitur. Conf.* Id. 11, 284. *Drakenb. ad* Sil. 4, 542. Stat. Silu. 2, 1, 72 Non te barbaricae verfabat turbo catastae, *non es in* Catasta *circumactus, vt inspici ex omni parte possis. Vid.* CATASTA. *Sic* Plin. 36, 13 s. 19 *de columnis,* Quarum in officina turbines ita librati pependerunt, vt puero circumagente tornarentur. Pers. 5, 75 Verterit hunc dominus, momento turbinis exit Marcus Dama, *i. Si sollemni ritu manumissionis dominus seruum circumuerterit, ipso illo motu vertiginoso, qui adhuc Damae seruli nomine fuerat, exit ciuis Romanus, cui licet praenomen habere, quae est Marcus.* ¶ 4 *Ipsa res, quae in turbinem s. verticem agitur, vt verticillus in fuso* Catull Argon. s. 62, 314 Tum prono pollice torquens Libratum tereti versabat turbine fusum. *Sic* Albinou. ad Liu. 164 Hanc lucem celeri turbine Parca neat. *Hinc etiam* Turbo, [βέμβιξ] *Instrumentum lusorium, pueros maxime delectans, rhombus, trochus.* Tibull. 1, 5, 3 Namque agor vt per plana citus sola verbere turbo, Quem celer assueta versat ab arte puer. Charisius *in hoc loco* l. 1 *non* Turbo *legit sed,* TVRBEN, *quod probat Scaliger: non item Brouckhus.* Virg. Aen. 7, 378 Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo, *etc. Vbi* Seruius, Catullus *hoc turben* dixit, vt *hoc carmen. Hic turbo,* vnde *turbinis* facit: nam si *turbonis* fit, erit a propio nomine Genitiuus. Cic. de Fato 42 c. 18 Sed reuertitur ad Cylindrum, et ad turbinem suum, quae moueri incipere nisi pulsa, non possunt. Id autem quum accidit, suapte natura, quod superest, et cylindrum volui, et versari turbinem putat. *de Chrysippo. Nempe* Turbo, [κῶνος] *Meta est, siue Conus inuersus, corpus orbiculare, in imo acutum, in summo latius.* Turbo inuersus, *idem quod* meta, *ap.* Plin. 2, 10 s. 7. Plin. 27, 3 *de aloe,* In turbinibus calorum. Ouid. Met. 1, 335 Cana buccina sumitur illi, Tortilis in latum quae turbine crescit ab imo. *It. superior pars molae, Meta. Vid Scalig. ad* Manil. 3, 306 Laterumque meatus Turbinis in morem recta vertigine currit. Turbo, *Vasculi genus, quo prima et cottana inter Saturnalia xeniola missitabantur: cuius effigies turbinis in imo angustissima erat, in summo latissima, qualis est figura pyrorum.*

TVRBO, ōnis. m. [Τέρβων] *Gladiatoris proprium nomen.* Hor. Serm. 2, 3, 301 Corpore maiorem rides Turbonis in armis.

TVRBINEVS, a, um. Adi. [σρομβοειδής] *Vt,* Vortex turbineus Ouid. Met. 8, 556. *In modum turbinis se volucris.* Vortex *enim hic Contorta in se aqua.*

TVRBINATVS, a, um. [κωνοειδής] Turbinis *s. metae aut coni inuersi speciem habens.* Plin. 21, 31 Folliculis magnis, latisque et turbinatis. Idem 11, 37 Cor homini infra laeuam papillam, turbinato mucrone in priora eminens. Idem 15, 15 Turbinatior pyris figura. *Add.* Idem 32, 7. Solin. c. 30. Fumus *vel* vis turbinata pulueris Ammian. 14 *extr. quae quo altius elata est, eo magis panditur.*

TVRBINATIO, ōnis. f. [σρόμβωσις] Plin. 15, 21 Aliis turbinatio pyri, aliis ouata species.

TVRBYSTVM, i. n. *Medicamenti genus.* Plin. 32, 5.

TVRCAE, *vel* TVRCI. m. Pl. [Τάρκαι] *Apud* Pompon. 1 *extr. Populi sunt Scythici, iuxta* Thyssagetas, *et* Gelonos, *vltra* Sauromatas. *Ab his orti iudicantur, qui* Turci *hodie dicuntur: sed fluctuat lectio.* Turcae *sunt Pontiano.* Turcae *tamen in eodem circiter consortio ponuntur* Plin. 6, 7.

TVRDETANI. m. Pl. *Lusitaniae populi Straboni 3.* *Hinc* ¶ 2 *Comica lascivia* Turdetani, *qui turdos venditant,* Plaut. Capt. 1, 2, 60 Opus Turdetanis opus est Ficedulensibus.

TVRDVLI. m. Pl. [Τερδόλοι] *Populi in Hispania Baetica praecipui,* vt et Baetica Turdetania *dicta sit Strabo 3.* Plin. 3, 1 Ab vna autem, *inquit,* Atlantico Oceano obuersa Hispania, Baetulorum, Turdulorumque est. *Strabo 3.* Turderanos *cum* Ptolem. 2, 4 *nominat.* Varro de R. R. 2, 10, 4 Non omnis apta natio ad pecuariam, quod neque Basculus, neque Turdulus idonei; Galli appositissimi maxime ad iumenta.

TVRDVS, i. m. [ἀλφός] *Axis siluestris, inter primas a saporis bonitate collocata.* Hor. Epist. 1, 15, 41 Nil melius turdo. Plin. 10, 53 Turdi in cacuminibus arborum luto nidificantes, paene contextim in secessu generant. Ibid. 29 Turdis color aestate circa collum varius, hieme concolor. Hor. Serm. 1, 5, 72 Macer turdus. Obesus turdus Idem Epist. 1, 15, 40. Ab transenna hic turdus lumbricum petit Plaut. Bacch. 4, 6, 22. *de amatore loquitur. Vid.* TRANSENNA. Martial. 2, 40 Subdola tenduntur crassis modo retia turdis, *etc.* Idem 13, 92 Inter aues turdus, si quis me iudice certet: Inter quadrupedes gloria prima lepus. *Conf.* Plin. 11, 25. ¶ 2 Turdus, *Piscis.* Colomel. 8, 16, 8 Rursus optime saxosum mare nominis sui pisces nutrit, qui scilicet quod in

petris ſtabulentur, ſaxatiles dicti ſunt, vt merulae, turdique, nec minus melanuri. *Add.* 8, 17, 8. Plin. 32, 11 Turdus inter ſaxatiles nobilis. *Vid.* Quinctil. 8, 2. Varro de L. L. 4, 12. Colum. 10, 53. Apul. Apol. p. 290.

TVRDĀRIVM, i. n. Varro de L. L. 5, 1 Locus in quo turdi ſaginantur.

TVRDĔLA, ae. f. *Parvus turdus.* Iſid. 12, 7.

TVRDILIVS, i. m. *Aliud* Dimin. Sen. Epiſt. 96. *Sed varia eſt lectio.*

TVREVS, *vid.* THVS.

TVRGĔO, ſi, ēre. [οἰδαίνω, οἰδάσκομαι] *Cognatum verbum alteri* Tumere: *niſi quod* Turgere *videtur proprie de his dici, quorum canaliculos et interſtitia humor implens molem et rigorem auget. Accedit deinde Metaphora.* Virg. Ecl. 7, 58 Iam laeto turgent in palmite gemmae. Imponunt et mammis turgentibus decoctam rutam, et pituitae eruptionibus cum cera Plin. 20, 13. Frumenta in viridi ſtipula laetentia turgent Virg. Georg. 1, 315. Oratio quae turget et inflata eſt Auctor ad Heren. 4, 56 c. 10. Turgere alicui, *Irafci in aliquem, et commoueri* Plaut. Cafin. 2, 5, 17. *et* Moſt. 3, 2, 10. *Veteres in tertia Coni. dixere* Turgĕre. *Sic*, Vet. Gloſſ. Turgit.

TVRGENS, entis. Partic. [οἰδαίνων] *Vt*, Lumina turgentia gemitu Propert. 1, 21, 5. Mammae turgentes Plin. 20, 13. Ora turgentia *Sileni ab opibus pondĕri* Ouid. Faſt. 3, 737.

TVRGESCO, ĕre. [ἐξογκᾶμαι] Perſ. Sat. 5, 19 Non equidem hoc ſtudeo, bullatis vt mihi nugis Pagina turgeſcat, dare pondus idonea fumo. Cic. Tuſc. 3, 19 c. 9 Corque meum penitus turgeſcit triſtibus iris. *ex Poëta. Et mox*, ſapientis animus nunquam turgeſcit, nunquam tumet Varro de R. R. 3, 9. Semen turgeſcit in agris Ouid. Amor. 3, 10, 11. Ramus turgeſcit, in arbore Idem Triſt. 3, 12, 15. Virgulta turgeſcentia Plin. 8, 50.

TVRGĬDVS, a, um. Adi. [ἐξόγκος] *Inflatus, tumens.* Cic. Tuſc. 3, 19 c. 9 Num aliquod quippiam membrum tumidum ac turgidum non vitioſe ſe habet? Martial. 6, 39 Turgidis labris. Fluuii turgidi Hor. Carm. 4, 12, 4. Frons turgida cornibus Idem Carm. 3, 13, 4. Mare turgidum Idem Carm. 1, 3, 19. Pudica Oratio non eſt turgida Petron. c. 2. Vela turgida Hor. Carm. 2, 10, 24.

TVRGIDŬLVS, a, um. Dimin. Catull. de Paſſere Lesbiae ſ. 3, 17 Flendo turgiduli rubent ocelli.

TVRGOR, ōris. m. Mart. Capel. 2 p. 35 Diſtentum magno cum turgore reſpiciens. *Add.* Id. 5 p. 187.

TVRICREMVS, *vid.* THVS.

TVRIO, onis. m. *Teneritas ſummitatum arborum vel arbuſtorum dicitur.* Columel. 12, 48 Conciſis deinde pleno vaſe oliuis, immitte defrutum vsque ad os. Lauri turiones in hoc vſu mittito, vt olinas deprimant: poſt dies viginti vtere. *Conf.* Apic. 8, 1. *Reineſ. Varr. Lect.* 3, 11. *Vid.* CYMA.

TVRMA, ae. f. [ὕλη, σίξ, σίφος, σέχη, ὅμιλος, ἀνωμοτία] *Ordo militaris equitum. Triceni equites ex tribus tribubus, Tatienſium, Rammenſium, et Lucerum fiebant.* Varro L. L. 4, 16. *et* Vegetius 2, 14 Feſtus, Turmam equitum dictam eſſe ait Curiatius, quaſi termam, quod terdeni equites, *etc.* eadem verba quae ſupra. Itaque primi ſingularum decuriarum, Decuriones dicti. Cic. Att. 5, 21 Appius noſter turmas aliquot equitum dederat huic Scaptio. Turma differt a Cohorte, *vid.* COHORS. Cohors et turma. Cic. pro Marcell. 7 c. 2 Nihil ſibi ex iſta laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit. Equitum turmae Virg. Aen. 5, 560. Equeſtris turma Claud. de Bell. Get. 579. Feroces turmae Virg. Georg. 3, 179. Mortales turmae Hor. Carm. 3, 4, 47. Ducere turmas Virg. Aen. 5, 550. Glomerare turmas Sil. 3, 225. Inuadere turmas Virg. Aen. 11, 620. Porc. Latro in Catil. c. 32 Si L. Catilinam conſtat dies omnes — ſiue in foro, ſiue in turmis agere: *declarat, puto, cum addit*, nunc ſtipatum cateruis exoletorum ſuorum, nunc vero gladiatoriis agminibus per ora vulgi palam obuolitare.

TVRMĀLIS, e. [ἱλάρχης] *Qui eiusdem turmae eſt:* Cic. de Orat. 2, 122 c. 65 Ex translatione autem, vt quum Scipio ille maior Corinthiis ſtatuam pollicentibus eo loco, vbi aliorum eſſent imperatorum turmales, dixit diſplicere. *Vid.* TRANSLATIO ſ. TRANSFERO. Liu. 25, 18. Bellona turmale fremens Stat. Theb. 4, 10. Diu cunctantem Criſpinum perpulere turmales, ne impune inſultare Campanum paterentur Stat. Silu. 5, 2, 18. — non ſanguine cretus Turmali. Buccina turmalis Claud. de Bell. Gild. 447.

TVRMARIVS, i. m. Turmarii dicebantur, *Qui turmas tyronum cogebant.* Cod. Theod. l. 6 tit. 35 Quibus omnibus condonamus, ne exactorum vel turmariorum, quos capitularios vocant, curam ſubeant.

TVRMĀTIM. Adu. [ἰλαδόν] *Per turmas.* Caeſ. Bell. Gall. 8, 18. Turmatim in eum locum deuenerunt Liu. 5, 39. *et* 28, 13. Lucret. 2, 118 — pugnasque Edere turmatim certantia, *etc.*

TVRNVS, i. m. [Τύρνος] *Nomen ducis Rutulorum, qui ab Aenea occiſus eſt, vt videre licet in* Virg. Aen. 12 *extr.* Praeſtanti corpore Turnus Virg. Aen. 7, 785. Audax Turnus Idem Aen. 9, 3. Barbarus Turnus Tibul. 2, 5, 48. Pulcherrimus Turnus Virg. Aen. 7, 55.

TVRŎNES. m. Pl. [Τύρνες] *Lugdunenſis Galliae populi ad fluuium Ligerim auctore* Plin. 4, 18. Caeſ. Bell. Gall. 2, 35. Inſtabiles Turonas circumſita caſtra coërcent Lucan. 1, 437.

TVRPICVLVS, *vid.* infra TVRPIS.

TVRPILIVS, i. m. *Vetus Poëta comicus, cuius pauci iam exſtant verſus apud Nonium, Priſcianum et Victorinum, vid.* Non. 4, 422.

TVRPIS, e. Adi. [αἰσχρός, δυσειδής, ἄσχημος, ἀσχήμων] *Deforme: contrarium* Pulchro. *Ad corpus et animum refertur.* Ter. Phorm. 1, 2, 57 Lacrimae, veſtitus turpis Idem Heaut. 5, 4, 19 Pudet dicere hac praeſente verbum turpe. Ouid. Amor. 1, 9, 4 Turpe ſenex miles, turpe ſenilis amor. Non eadem omnibus honeſta, atque turpia Nep. praef. n. 3. *vbi vid. Interpp. inprimis Loccen. p. 4.* Turpe, *leuior res eſt interdum,* Foedum *vim habet maiorem.* Cic. Off. 1, 123 c. 34 Luxuria vero cum omni aetati turpis, tum ſenectuti foediſſima eſt. Nonius. *Turpis et miſer.* Cic. pro Quint. 98 Multis vexatus contumeliis, plurimis iactatus iniuriis, non turpis ad te, ſe miſer confugit. Turpis et foediſſimus Idem Off. 1, 123 c. 34. Turpiſſimus et ſordidiſſimus Idem Att. 9, 11. Amor turpis Hor. Serm. 1, 4, 111. Simia quam ſimilis turpiſſima Beſtia nobis Vet. Poët. *ap.* Cic. de N. D. 1 c. 35. Campus turpis ſine gramine Ouid. de Arte Am. 3, 248. Caput turpe ſine crine Idem de Arte Am. 3, 249. Crimen turpe Hor. de Arte Poët. 262. Egeſtas turpis Virg. Aen. 6, 276. Fabula turpis relatu Claud. in Eutrop. 2, 549. bebat quidam filiam turpiſſimam, Idemque inſigni et pulch filium Phaedr. 3, 9, 2. Formido turpis Virg. Aen. 2, 400. ga turpis, *Inhoneſta* Cic. de Finib. 2, 97 c. 30 Trecentosque e eduxerat Sparta, quum eſſet propoſita aut fuga turpis, aut mors, oppoſuit hoſtibus. Homo turpiſſimus et inhone Cic. pro Roſc. Amer. 50. Lacrimae turpes Stat. Thel Macies turpis Hor. Carm. 3, 27, 53. Mors turpis Lucret. Opprobrium turpe Hor. Serm. 1, 6, 82. Praeceptor turpi *Fragioſus* Quinctil. 1, 2. Praelia turpia Propert. dor turpis Ouid. Met. 11, 180. Rana Hor. Epod 5, 19. rem turpem et miſeram Cic. Att. 8, 8. Rebus in turpiſ bere Caeſ. Bell. Gall. 6, 21. Scabies turpis Virg. Georg Senecta turpis Idem Georg. 3, 96. Veſtes Ter. Phorm. Quid eſt nequius aut turpius effeminato Viro? Cic. Tuſc. Vngui turpior vno Hor. Carm. 2, 8, 3. Vita turpis Tacit ta Agric. 33. Vita turpis et infamis Cic. pro Font. 24 c. 11. tia turpia decipiunt caecum Hor. Serm. 1, 3, 39. Celare Idem Serm. 1, 2, 85. Quinctil. 1, 2 Turp cet cedere pari, pulchrum ſuperaſſe maiores. *de pueris.* hoc turpius, quid foedius? Cic. Philip. 2, 86. ¶ 2 pis, *Magnus, et ex mole ſua aliquantum terribilis.* Virg. Geo — optima toruae Forma bouis, cui turpe cornu, cui ceruix. Idem Georg. 4, 395 — Et turpes paſcit ſub gurgi cas. Turpis, Crudelis: *frequens apud* Salluſtium *eſſe, hic notauit: neſcio quam certa ſide.* Turpe *aduerbialiter.* Catu Turpe incedere. Turpe gemens Stat. Theb. 3, 535. *Conf.* in Eutrop. 2, 446.

TVRPICVLVS, a, um. Dimin. [τύραιχρος] Cic. de Orat. c. 61 Tantum intereſt, quod grauitas honeſtis in rebus ſeuere in turpiculis et quaſi deformibus ponitur. Idem Att. 4, 5 Qu iam ſubturpicula mihi videbatur παλιμῳδία. Naſus turpiculus de Acme 42, 3. *Add.* Varro L. L. 6, 5.

TVRPITER. Adu. [αἰσχρῶς] *Inhoneſte, indecore.* Ter. Eu 24 Mirum ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrep eunucho. Cic. de Finib. 2, 25 Quia quod bene, id recte, fru honeſte: ille porro male, praue, nequiter, turpiter roenabat. ve ſit, quod turpiter Audes Iuuenal. 8, 165. Matrimoni trahere turpius Suet. Calig. c. 25. Turpiter atrum Defina ſcem mulier formoſa ſuperne Hor. A. P. v. 3. *add. ib.* v. 284. Triſt. 5, 6, 13 Turpius eiicitur, quam non admittitur hoſpes. gitioſe et turpiter Cic. Att. 6, 5. Turpiter et nequiter Tuſc. 3, 36 c. 17 Quae te turpiter et nequiter facere nihil p Extimeſco, ne quid turpiter faciam Cic. Att. 5, 6 (7) Emp in deorum opinione turpiſſime Labitur Cic. de N. D. 1 c. 17. peti turpiter Cic. pro Milon. 9. Cato in me turpiter fuit lus Cic. Att. 7, 2. Ingenium turpiter hirtum Hor. Epiſt. Cato morte honeſtiſſime Vſus eſt, Brutus turpiſſime Sen. Ep. 82. piter iners Ouid. Rem. Amor. 780.

TVRPITŪDO, inis. f. [αἶσχος, ἀμορφία, δυσειδεία] *Deformitas vel oculis iudicatur, vel quam in vitiis bona mens deprehendit.* Cic nib. 2, 47 Sunt etiam turpitudines, plurimae, quae, niſi hone tura plurimum valeat, cur non cadant in ſapientem, non eſt fa fendere. Cic. de Orat. 2, 236 Locus autem et regio qua culi turpitudine et deformitate quadam continetur. Tur quae a libidine, aut petulantia, aut ab audacia nata eſt Cic. pro F c. 12. Crimen turpitudinis Quinctil. 2, 2. Generis t do Quinctil. 3, 7. Paullus in l. Si mandauero tibi. §. Qui a D. Mandat. Qui aedem ſacram ſpoliandam, hominem vulner occidendumue mandatu ſuſcipit: nihil mandati inconſequi potef pter turpitudinem mandati. Delere turpitudinem Cic. V Foedare turpitudine Idem de Aruſp. Reſp. 32. Habere turp nem Idem pro Domo 83. Infligere ſibi turpitudinem, *vi* FIGO. Liberare turpitudine aliquem, *vid.* LIBERO *in* L Adi. Notari turpitudine Cic. pro Cluent. 119. Ven turpitudinem Idem pro Quint. 53. Vitare verborum t dinem et rerum obſcenitatem Idem de Orat. 2, 242 c 59. Idem Verr. 3, 23 c. 9 *de Apronio,* Immenſa aliqua vorago eſt aut vitiorum turpitudinumque omnium.

TVRPĬDO, inis. f. *Idem* Tertull. de Cor. Mil. 14 Et t et dedecoratio. *An vitium librarium eſt?*

TVRPIFICĀTVS, a, um. Adi. [αἰσχυνθείς] *Turpis factus.* Off. 3, 105 c. 29 Quae ſi in deformitate corporis habeat aliquid ſionis, quanta illa deprauatio et foeditas turpificati animi debet ri? *Sic ſine varietate legitur: nec cauſa idonea eſt abiudicandi lio id verbum, ex Poëta forte repetitum.*

TVRPO, āre. *Turpefacere, foedare.* Cic. Tuſc. 1, 85 Haec vidi inflammari, Priamo vi vitam euitari, Iouis aram ſanguine ri Virg. Aen. 10, 830. Cum quosdam ornare voluit, no honeſtauit, ſed ornamenta ipſa turpauit Cic. *ap.* Hieron. Ep. Pammach. ſuper obitu Paullinae c. 3. Aram turparunt fan Lucret. 1, 85. Pallor turpat ora Sil. 7, 631. Rugae t te Hor. Carm. 4, 13, 11. *Add.* Id. Sat. 1, 5, 61. Sidon. Ep. 5, 13.

TVRPANS, antis. Sanguine turpans comtos capillos Virg. 10, 832. *Conf.* Id. 12, 611.

TVRPATVS, a, um. Stat. Theb. 4, 106 — Herculea tus gymnade vultus. *Add.* Paullin. Petroc. 4, 230.

TVRPILOQVIVM, i. n. Gloſſ. Gr. Lat. [αἰσχρολογία] T de Pudicit. 17 Concupiſcentia mala et turpiloquium.

TVRPILVCRIS, e. αἰσχροκερδής Gloſſ. Gr. Lat.

TVRPILVCRICVPIDVS, a, um. *Fictitia vox apud* Plaut. 1, 2, 64 Turpilucricupidum te vocant ciues tui.

TVRRANIVS, i. m. *Cognomen Romanum; vt*, D. Turr Cic. Att. 1, 6.

TVRRANIĀNVS, a, um. Adi. Columel. 5, 10 Pira raniana.

TVRRICVLA, TVRRIFER, *etc. vid.* infra TVRRIS.

TVRRIS, is. f. [πύργος] *Aedificium altitudine et reliquo robore nitum. Secundum quosdam a Terrendis hoſtibus dicta eſt; vel quod ſpectu toruа ſit, hoc eſt terribilis. Quod ſumtum forte e* Varron. L. L. p. 34, 35 Turres a toruis, quod hae proſpiciunt ante alios. *Serpius duxeris a Graeco* τύρσις, *hoc autem ab Ebr.* תור *ſ.* Caeſ. Gall. 5, 42 Tum ex omni parte lapidibus coniectis deturbati, que ſuccenſa eſt. *De altioribus quoque domibus ap. Poëtas, vid. Brhuſ. ad* Tibull. 1, 8, 19. Aerata turris Claud. in Eutrop.

...e a turris Hor. Carm. 3, 16, 1. Cic. Tusc. 5, 59 Dionys...
...ncionari ex turri Alta solebat. Ardua turris Ouid. Met.
..., 3... Cana Virg. Aen. 9, 46. Celsa Hor. Carm. 2, 10, 11.
...ambulata, *vid.* CONTABVLO. Excelsa Sil. 13, 688. Va-
...da lucret. 5, 1439. Confringere turres Lucan. 6, 123. Mu-
...ritu ribus et trophaeis locus Cic. de Prouinc. Conf. 4 c. 2. Quaf-
...e tutant turres Lucan. 6, 136. Percussae de caelo tur-
...s, *vid.* PERCVTIO. Stabilire quassas turres Sen.
...hyl. 7 v. 567. *Fiunt etiam in oppugnationibus* turres ambu-
...tor e, *de quibus* Vegetius 4, 17 Turres dicuntur machinamenta ad
...di iorum speciem ex trabibus, tabulatisque compacta. Et ne tan-
...m opus hostili concremetur incendio, diligentissime ex crudis
...rii vel centonibus communitur. Quibus pro modo latitudinis ad-
...tur latitudo. Nam interdum tricenos pedes per quadrum, interdum
...iad genos, vel quinquagenos latae sunt. Proceritas autem ipsarum
...ntat, vt non solum muros, sed etiam turres lapideas altitudi-
...superent. His plures rotae mechanica arte subduntur: quarum la-
...a olubili magnitudo tam alta moueatur. Praesens autem pericu-
...n habitatis est, si ad murum fuerit turris admota. Plures enim ac-
...pit alas, et diuerso genere conatur irrumpere, nam in inferioribus
...brarietem, cuius impetu destruit muros. Circa mediam vero par-
...n cipit pontem factum de duabus trabibus, septumque de vimine,
...ercito prolatum, inter turrim murumque constituunt, et per eum
...recentes de machina bellatores in ciuitatem transeunt, et occupant
...rri. In superioribus autem turris illius partibus contati et sagit-
...ii collocantur, qui defensores vrbis contis, missilibus saxisque ex alto
...of nant. Quo facto ciuitas capitur sine mora. Cic. Fam. 15, 4
...ge, vineis, turribus oppugnari vsusque multis tormentis. Tur-
...f eae in monumentum victoriae positae Flor. 3, 2, 6.

TVRRĪTVS, a, um. Adi. *Altus et excelsus turris instar.* Pup-
...t ritae Virg. Aen. 8, 693. Scopuli turriti Virg. Aen. 2, 536.
...rus *aliquando dicitur* Turribus plenus. *vnde et* Turritae vrbes,
...ter deûm *nominatur* Turrita: *quia terra est, quae vrbes sustinet.*
...g. Aen. 6, 786

— Qualis Berecyntia mater
Inuehitur curru Phrygias turrita per vrbes,
Laeta deûm partu.

...e turrita Lucan. 6, 40. Dea turrita *Cybele* Propert. 4, 12, 52.
...phi turriti, *Quibus superponuntur turres, vel qui turres,*
...sium Plin. 8, 7. Moenia turrita Ouid. Amor. 3, 8, 48. Mu-
...ri ti Idem ex Pont. 3, 4, 105.

...VRICOLAS Lamias *tribuant quidam viri docti* Lucilio, *cuius*
...sa *sint apud* Lactant. 1, 22, 13. *Et sint sane* Lamiae turres *notae.*
...Turriculas, *quae terrorem pueris incutiant, defendit consensus libro-*
...*rum ad Bunem.*

...VRĪFER, ĕra, um. Adi. [πυργοφόρος] *Vt,* Corona turrifera
...tpel Ouid. Fast. 4, 219. *Alii* Turrita.

...VRIGER, ĕra, ĕrum. Adi. [πυργοφόρος] *Gerens turres.* Plin. 11, 2
...tu igeros elephantorum miramur humeros. *Sic apud* Virg. Aen.
...as Turrigerae vrbes. *Add.* Rutil. It. v. 117 Dea turrigera Cy-
...(d. Fast. 4, 224. Carina turrigera Lucan. 4, 226. Frons
...a Cybeles Ouid. Fast. 6, 321. Ops Idem Trist. 2, 24.
...ter irrigera Cybele Stat. Achil. 2, 147.

...TVRICVLA, ae. f. Dimin. [πυργίον] *Parua turris.* Su-
...f mi lium tecti fastigium turricula Vitrum. 10, 19. *Add.* Pallad.
...24. Hieron. Ep. 27, 2 f. epitaph. Paullae. Turricula, *Vasculi*
...genus *turris similitudine, quo iactari tali ludendo solent; eadem* Pyr-
...is e Orca *dicitur. De hac* Martial. 14, 16 Quaerit compositos ma-
...as i roba mittere talos: Si per me misit, nil nisi vota facit.
...id. TALVS pro Ludo, in TALVS.

...TVRRIGĔNA, ae. m. *In Turri natus f. munito loco.* Rutil. 1,
...96 ter turrigenas Lydia tota suos. *Loquatur de Etruria et Etruscis*
...antiq. *Al.* Terrigenas. *Vid. Interpretes.*

...TVRILIS, e. Adi. Turriles lusus Val. Max. 8, 8, 2 *tribuit Byncker-*
...oeck. *: Praetermitt ad l. 2. §. 41 D. de O. I. vbi ita edidit Torrentius,*
...ludi in rebus seriis Scaeuolam, ita in scurrilibus lusibus homi-
...nem a bat. *Sed ingens est varietas. Vid Torrenii editio.* Turri-
...*culam interpretatur Byncker shoeckius, vbi per pyrgum s. turriculam*
...*planr tali.*

...TVRIO, ōnis. m. *Genus piscis.* Plin. 9, 9 Delphinorum simili-
...tudinem habent, qui vocantur turliones. *Add.* Apic. 4, 2.

...TVR, uris. m. [τερυγών] *Auis nota, a sono vocis nomen habens.*
...Nominativi is *Nominativo casu* Ausonius, *si vera lectio. Locum damus in* OS-
...CVM *n.* 2. Plaut. Most. 1, 1, 44 Tu tibi istos habeas tur-
...ices. ices, anes. Martial. 3, 58 Gemit hinc palumbus, inde cereus
...tu *Domitius interpretatur* Pinguem. Cic. de Fin. 2, 209 c. 33
...part os et cursu et peregrinatione laetantur. *Al. aliter, vid. Gronou.*
...ge turtur Ouid. Epist. 15, 38. Gemit turtur Virg. Ecl. 1, 59. Nec
...interea raucae, tua cura palumbes, Nec gemere aëria cessa-
...tur ab vlmo. *Add.* Ouid. Her. 15, 58. *et* Amor. 2, 6, 12 *et* 16.
...arti. 5, 114. Plin. 10, 24. Varro R. R. 3, 8. Colum. 8, 9. Pal-
...l. 1, 5. ¶ 2 Turtur, [τερυγών, θαλαττία] *Piscis, qui ali-*
...*dicitur* Pastinaca. Trygon *autem a Graecis, in cuius cauda emergit ra-*
...*dius pestentissimi veneni.*

...TVRILIA, ae. f. Dimin. Seneca in Epist. 96 *vocat istos,*
...os iblica quies, aliis laborantibus, molliter habet, turturillas.
...Im rtures sunt aues molliusculae. *Verum dubius locus est: vid. In-*
...*terpp. emque Taubm. ad* Plaut. Baech. 1, 1, 35 p. 540.

...TVRVNDA, ae. f. *Genus panificii.* Non. 17, 18 Turunda libum
...erum quoddam ex farre, genus panificii. Varr. de R. R. 3, 9 Amplas
...inne ex his, eiusdis ex alis pinnis, et e cauda, farciunt turundis or-
...ace partim admistis ex farina loliacea aut semine lini ex aqua
...alci. *De gallinis.* Cato 89 (90) Gallinas teneras, quae primum pa-
...unt, oncludat, polline vel farina ordeacea consperfa turundas faciat,
...is inquam intinguat, et in os indat. Varro de Liberis educandis *ap.*
...Non. c. Alii afferunt libum ac turundam. Turunda apud Ca-
...menta 57, 14 *significat Linamentum illud ex filis, quod in vlcus immitti*
...*medo solet,* Et si fistula erit, turundam introtrudito: si turundam
...non ripiet, diluito, fiscum exprimito. *Conf.* ROTVNDA *sub* RO-
...TVNDVS n. 2.

T V S

...TV, *vid.* THVS.

...TVCENIVS, i. m. [Τυχένιος] *Homo furiosus et auarus, cuius me-*
...*minit* c. Q. Frat. 1, 1, 16 *et al.*

TVSCIA, *quae et* HETRVRIA *dicitur.* [Τυῤῥηνία] *Italiae regio celebris: a sacrificiis, vt quid arbitrantur, dicta: Graeci enim Θύειν sacrificare dicunt. Vel a* Thure, *quo maxime in sacrificiis vtimur. Vide* Tuscolo *Hercclis filio, quod veteres grammatici probant. Vnde et fere* H *ab eis scribitur.* Tyrrhenia, *etiam dicta fuit, vid.* TVRRHENI. Liu. 2, 51 *et passim.* Plin. 2, 54. *etc.*

TVSCI, m. Pl. [Τυῤῥηνοί] *Qui Tusciam habitant.* Cic. de Nat. Deor. 2, 11 An vos Tusci ac barbari, auspiciorum Pop. Rom. ius tenetis, et interpretes esse comitiorum potestis? *vid.* ETRVSCI: *Ist enim hos nomen eiusdem populi.*

TVSCVS, a, um. [Τυῤῥηνός] *Vt,* Aequora Tusca Hor. Carm. 4, 4, 54. Amnis Tuscus, *Tiberis* Ouid. de Arte Am. 3, 386. Flumen Tuscum Ouid. Met. 15, 615. Mare Tuscum Hor. Epist. 2, 1, 202. Tiberis Tuscus Virg Georg. 1, 499. Vicus Tuscus *vbi habitauerunt* Tusci, qui recedente ab obsidione Porsenna remanserunt, Festus. Hor. 2, 3, 228 Tusci turba impia vici. Tusca disciplina Cic. Fam. 6, 6 *est ars diuinandi, quam a Tuscis Romani acceperc. Sic* Tuscis libellis digna res Iuuenal. 13, 62 *prodigii instar, quod ex Etruscorum libris procurari debet.*

TVSCE. Adu. Varro *apud* Gell. 2, 25 Quum dicamus ab Osco, Tusco, Graeco; Osce, Tusce, Graece.

TVSCANVS, a, um. Adi. Vitruu. 4, 6 Tuscana columna.

TVSCANĬCVS, a, um. Idem 4, 7 Opera Tuscanica.

TVSCVLVM, i. n. [Τύσκλον] *Italiae oppidum, Telegoni Vlyssis et Circes filii opus, patria* Catonis Censorii, *Ciceronis vilia nobilissima.* Sil. 7, 693 Maenia Laërtae quondam regnata nepoti. Hor. Epod. 2, 29 Nec vt superni villa candens Tusculi Circaea tangat maenia.

TVSCVLANVS, a, um. Adi. [Τυσκλανός] Cic. de Lege Agr. 3, 9 Ego Tusculanis pro aqua Crebra vectigal pendam, quia a municipio fundum accepi, si a Sulla mihi datus esset, Rulli lege non penderem. Tusculanum *suum* praedium *(quod nomen plerumque omittitur) saepe memorat* Cicero e. g. Att. 1, 6 Nos Tusculano ita delectamur, vt nobismet ipsis tum denique, cum illo veniamus, placeamus. Cogito Tusculanum, *vid.* COGITO. Cic. de Diuin. 2, 2 Cumque fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum, perpurgatus est is locus a nobis quinque libris, vt quid a quoque, et quid contra quemque philosophum diceretur, intelligi posset: totidem subsecuti libri Tusculanarum disputationum, res ad bene viuendum maxime necessarias aperuerunt.

TVSCVLANENSIS, e. *Aliud* Adi. Cic. Fam. 9, 6 Equidem hos tuos Tusculanenses dies instar esse vitae puto, *etc.*

TVSCVLVS, a, um. *Aliud similiter* Adi. [Τυῤῥηνός] *Vt,* Vmbra Tuscula Stat. Silu. 4, 4, 16. Tellus Tuscula Tibul. 1, 7, 57.

TVSCVS, *vid.* TVSCIA.

TVSILIAE, arum f. Plur. *i. tonsillae.* Isidor. 11, 1.

TVSIS, is. f. [θῦξ] *Affectio arteriam asperam cum pulmonibus concutiens et strepitum quendam efficiens, interdum subitanea et transiens, ab irritatione fortuita, interdum ab acredine humoris, f ermanens etc. interdum affectata, vt* Ter. Heaut. 2, 3, 132 Gemitus, fcreatus, tussis, risus absfine. Arida Scribon. 88 94 *sq. i. sicca* cum fluore 87 *i. humida.* Vetus 77. 89. Exasperare tussim Plin. 25, 6. Martial. 1, 20.

Si memini, fuerant tibi quatuor, Aelia dentes:
Exspuit vna duos tussis, et vna duos.
Iam secura potes totis tussire diebus;
Nil istic quod agat tertia tussis habet.

Veterem tussim acetum inhibet Plin. 22, 1. Mortuus tussi Lucret. 4, 1161. Malam tussim expuli pectore Catul. 45, 7. Anhela tussis quatit aegros sues Virg. Georg. 3, 497. Arida Cels. 4, 4. Sen. Epist. 78 p. 311 Vis continuae tussis, egerens viscerum partes. Tussim exasperant palmae Plin. 25, 4. Tusses concoquere Plin. 24, 8. Tussis sicca quae nihil emolitur Cels. 4, 6.

TVSSĒDO, inis. f. Idem. [βῆχμα] Apuleius Met. 9 p. 222 (185 *Pric.*) Assiduo pulsu tussedinis hiulci pectora.

TVSSICVLA, ae. f. Dimin. [βηχμάτιον] Plin. Epist. 5, 19 Veteris infirmitatis tussicula admonitus, rursus sanguinem reddidit. *Conf.* Cels. 4, 5. *et* 3, 22. Cael. Aurel. Tard. 2, 8.

TVSSICVS, *Qui multum tussit.* Firmic. 5, 16 Luna alios tussicos, alios splenicos efficiet.

TVSSICVLĀRIS, e. Adi. *Ad tussim spectans.* Cael. Aurel. Tard. 2, 13, 177 Medicamenta tussicularia. *i. Quae ad tussim amouendum idonea sunt.* Herba tussicularis Id. ib. 2, 7, 111. *tussilago.*

TVSSICVLOSVS, a, um. Adi. *Tussi laborans.* Cael. Aurel. Acut. 2, 13, 90 Tussiculosa atque frigida senilis est aetas.

TVSSĬCVS, a, um. *Idem.* Marc. Empir. 20.

TVSSIO, īui, ītum, īre. [βήττω] *Tussim pati.* Cupiditas tussiendi est, et nihil in tussi excreatur Cels. 2, 7. Plaut. Asin. 4, 1, 50 Forte si tussire occoepsit, ne sic tussiat, vt cuiquam linguam in tussiendo proferat. Plin. 20, 2 Semen eorum cum cumino tritum potumque in vino tussientibus auxiliatur. Martial. 1, 11 Petit Gemellus nuptias Maronillae Et cupit et instat, et precatur, et donat. Adeone pulchra est? Immo foedius nil est. Quid ergo in illa petitur et placet? Tussit, *phthisi mox moritura adeo, et heredem factura maritum. Acutius etiam est alterum* 2, 26

Quod querulum spirat, quod acerbum Naeuia tussit,
Inque suos mittit sputa subinde sinus:
Iam te rem factam Hithynice, credis habere?
Erras: blanditur Naeuia, non moritur.

Blanditur, *procum inuitat, marito spem mortis et hereditatis falsam ostendit.* Male tussire Hor. Serm. 2, 5, 107. *Add.* Plin. 27, 5. Petron. c. 117.

TVSSIENS, entis. Tussientibus et in rheumatismo nominata prosunt Plin. 23, 1. In febri tussientes Id. ibid.

TVSSILĀGO, inis. f. [βήχιον] *Herba tussicularis f. ad tussim faciens.* Plin. 26, 6 f. 16 Tussim sedat bechion, quae et tussilago dicitur. Duo eius genera: silucstris vbi nascitur, subesse aquas credunt, et hoc habent signum aquileges. Folia sunt maiuscula quam hederae, quinque aut septem subalbida a terra, superne pallida, *etc. Add.* Id. ib. c. 12. Apul. de Herb. c. 101. *Vid.* BECHION.

TVSVS, *vid.* TVNDO.

T V T

TVTAMEN, *vid.* TVEOR.

TVTĀNVS, i. m. [Τυτανος] *Deus, qui gentes tueri putabatur.* Varr. *apud* Non. 1, 242. *cuius versus Scalig. Coniect. in Varron. p. 65 ita concinnat,*

Noctu Annibalis cum fugani exercitum,
Tutanus hoc, Tutanus Romae nuncupor.
Hoc propter omnes qui laborant inuocant.

TVTE, *i. Tu ipse, vid.* TV. Cic. Verr. 2, 137 Hoc autem tute fatebere. Idem de Fin. 2, 87 Etenim quemadmodum tute dicebas, negat Epicurus diuturnitatem quidem temporis ad beate viuendum aliquid afferre, nec minorem voluptatem percipi in breuitate temporis, quam si illa sit sempiterna. Idem de Orat. 1, 99 Nam ne quidem semper a genere hoc toto sermonis refugisse, et tibi cupienti atque instanti saepissime negasse, tute paullo ante dixisti: quod ego non superbia, neque, *etc.* Idem Tusc. 2, 47 Quod si tibi persuasum est (principio enim dixisti plus in dedecore mali tibi videri, quam in dolore) reliquum est, vt tute tibi imperes.

TVTEMET, pro Tu ipse. Lucret. 1, 103 Tutemet a nobis iam quouis tempore vatum, Terriloquis victus dictis, *etc. Meminit* Prisc. 12.

TVTELA, TVTOR, TVTVS, *vid.* TVEOR.

TVTIA, *vid.* POMPHOLYX.

TVTILĪNA, ae. f. [Τετιλῖνα] Dea a tuendo dicta Non. 1, 243 *qui laudat* Varron. Non. Tutilinam, quam ego ipse inuoco, quod meae Aures abs te obsidentur.

TVTVLVS, i. m. Tutulum, *inquit* Festus, vocari aiunt Flaminicarum capitis ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinibus, et exstructum in altitudinem. Ennius, Libaque, fictores, argeos, et tutulatos Itaque Varr. de L. L. 6, 3 p. 73, 27 *exponens hunc eundem Ennii versum, ait*, Tutulati dicti ii, qui in sacris in capitibus habere solent vt metani. Id Tutulus appellatur ab eo, quod matres familias crines conuolutos ad verticem capitis, quos habent vti velatos, dicunt tutulos. Siue ab eo, quod tuendi causa capilli fiebant. Siue ab eo, quod altissimum in vrbe est, quod est arx, ea res tutissima, tutulus vocatur. *Hactenus Varro.* Fulgent. lib. de Prisc. sermone n. 14 Varro, inquit, in Pontificalibus ait Tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numa vero Pompilius et ipse de Pontificalibus scribens, Tutulum dici ait Pallium, quo sacerdotes caput tectabant, cum ad sacrificium accessissent, sicut et Virg. ait Aen. 3, 545 Et capita ante aras Phrygio velamur amictu. *Haec* Fulgent. *Add.* Tertull. de Pall. *c. 5. Scalig. ad Varr. Taubmann. ad* Plaut. p. 17. *Drakenb. ad* Sil. 2, 77.

TVTVLĀTVS, a, um. Adi. Tutulum gerens Varro de L. L. 6, 3. *Vid. modo in* TVTVLVS.

TVTVNVS, i. m. *Deus, al. Priapus, custos hortorum etc. vid.* Arnob. 4 p. 131 *et* 133 c. not. Stew. p. 100. Augustin. de C. D. 4, 11. *et* 6, 9. Mutinus Tutunus, *ap.* Fest. *Al.* Titunus.

TVTVS, *vid.* TVEOR.

T V V

TVVS, a, um. [σὸς, τέος] *Pronomen possessiuum a* Tu. *Sed* Tui *etiam Genit. ex* Tu. Plaut. Pers. 4, 3, 37 Tua merx est, tua indicatio est. Cic. Fam. 15, 20 Nunc haec primo cupio cognoscere, iter tuum cuiusmodi sit. Tuum est mihi ignoscere Ter. Andr. 4, 1, 54. Tuo arbitratu Plaut. Aul. 4, 4, 20. Tetigine tui quidquam? Ter. Adel. 2, 1, 24. *Conf.* Plaut. Trin. 2, 2, 46. Non est tuum, fortuna quod fecit tuum Sen. Ep. 8. De tuo, *vid.* DE. Cic. Fam. 16, 9 Ego A. Varroni, quem cum amantissimum mei cognoui, tum etiam valde tui studiosum, diligentissime commendaui. Cic. Fam. 10, 6 Me autem impulit tui caritas, *qua tu mihi carus es.* Ouid. Epist. 5, 105 Ardet amore tui, sic et Menelaon amauit. Cic. Fam. 13, 17 Qui et in bello tecum fuisset, et propter memoriam Crassi de tuis vnus esset. Daphnimque tuum tollemus ad astra Virg. Ecl. 5, 57 *vbi vid.* Serv. Cic. Att. 4, 14 (15) Nunquam enim tu sine iustissima causa tam longe a tot tuis et hominibus, et rebus carissimis et suauissimis abesse voluisses. Id. de Orat. 1, 45 Vigebat auditor Panaetii illius tui Mnesarchus. Tuus est Chremes Ter. Andr. 5, 6, 12. *q. d. in tua potestate, facit quod vis.* Sed ne tempore non tuo differtam Pulses ebria ianuam memento Martial. 10, 19. Posteaquam nostris testibus nos quam horis tuis vti malle vidisti Cic. Verr. 1 c. 19. Id. Phil. 10, 6 An vero hoc pro nihilo putas (in quo equidem pro amicitia tuam Vicem dolere soleo) efferri haec foras, et ad Populi Rom. aures peruenire. Tua virtus Cic. Fam. 15, 5. Idem Fam. 15, 13 Sed molestе fero, me Consulem studium tuum adolescentis perspexisse: te meum, quum id aetatis sim, perspicere non posse. Idem Att. 13, 1 Nicias te (vt debet) amat vehementerque tua sui memoria delectatur. Tuo tibi iudicio est vtendum Idem Tusc. 2, 63. Animum virtute quieta Compositus semperque tuus Stat. Silu. 2, 2, 71. *i. praesentis animi constantisue.* Sed tuus, et nulli ruis expugnabilis astro Id. Theb. 4, 836.

TVOPTE. Plaut. Mil. 3, 1, 11 Tuopte consilio occludunt linguam. Idem Capt. 2, 3, 11 Tute tibi ea tuopte ingenio prodes plurimum. Tuapte Diomed. p. 321.

TVOMET. Tuomet testimonio conuictus Apul. Apol. p. 319

T Y

TYĀNA, ae. f. [Τύανα] *Vrbs Cappadociae: Apollonii Tyanei patria.* Inde Tyanensis praetura, *in qua est oppidum* Tyana. *Auctor Strabo* 12. *et* Plin. 6, 3.

TYANĒVS, a, um. Adi. [Τυανήιος] Ouid. Met. 8, 719 Ostendit adhuc Tyaneïus illic Incola de gemino vicinos corpore truncos.

TYBER, *etc. vid.* TIBER.

TYBVR, *etc. vid.* TIBVR.

TYCHA, f. TYCHE, es. [Τύχη] *Vrbs Siciliae, quam* tertiam partem Syracusarum constituit Cic. Verr. 4, 119 Tertia est vrbs, quae, quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit, Tyche nominata est, in qua et gymnasium amplissimum est, et complures aedes sacrae; colituraque ea pars, et habitatur frequentissime.

TYCHIVS, i. m. [Τύχιος] *Cerdo sine faber celeberrimus apud Homerum Iliados 7. qui scutum Aiacis fecit: cuius etiam mentionem facit* Ouid. Fast. 3, 823 Nec quisquam inuita faciet bene vincula plantae Pallade: sit Tychio doctior ille licet.

TYDEVS, *dissyllabum*, Tydei, *vel* Tydĕos. m. [Τύδευς] Altheae et Oenei filius, quem in bello Thebano Menalippus exstinxit. *Auctor* Seruius *in illud* Virg. Aen. 6, 479 Hic illi occurrit Tydeus, hic inclitus armis Parthenopeus. *Extrema Tydei et vt mutuis Menalippi vulneribus perierit, ante vero huius cerebrum vorauerit, graphice describit* Statius Theb. 8 *extr. et* 9 *pr.* Cruentus Tydeus Stat. Theb. 8, 479. Fulmineus Tydeus Idem Theb. 4, 94. Magnanimus Tydeus Stat. Theb. 6, 824. Maximus Tydeus Idem Theb. 6, 380.

TYDĪDES, ae. m. Patronym. [Τυδείδης] *Diomedes, Tydei filius, bellator strenuus, qui praeter alia bene et fortiter gesta, Venerem tra, et Martem iub vtero percussit, vt late scribit Homerus* Hor. Carm. 1, 15, 28 Tydides melior patre. *Sic* ibid. 6, 16 den superis parem? Virg. Aen. 1, 101 O Danaûm fortissime Tydide. Cruentus Idem Aen. 1, 475. Impius Id. Aen Par superis Tydides Hor. *supra.*

TYLOS. [Τύλος] *Insularum duarum nomen est in sinu margaritis abundantium*, et gossampinis (gossympinis) arboribu cucurbitas ferunt mali cotonei amplitudine, quae maturitate ostendunt lanuginis pilas, ex quibus vestes pretioso linteo co tur. *Vid.* Plin. 6, 28. *it.* 12, 10 *et* 11. Solin. c. 65.

Item Vermis multipes Plin. 29, 6.

TYMBRA, *vid.* THYMBRA.

TYMBVS, i. m. [τύμβος] *Latine Sepulcrum siue Monu dicitur.* Cic. de Legib. 2, 64 c. 26 Si quis bustum (nam id puto a tymbon) aut monumentum, inquit, aut columnam violarit, de fregerit. *Ab hoc nomine* Tumba *deducitur.*

TYMOETES, ae. m. [Τυμοίτης] *Priami filius.* Seruius Euph *verba referens:* Priamus, *inquit*, ex Arisba filium vatem Qui quum dixisset quadam die nasci puerum, per quem Troi euerti: pepererunt simul et Tymoetae vxor et Hecuba, quae legitima erat. Sed Priamus Tymoetae filium, vxoremque iuss di. *Hactenus* Seruius *ad* Virg. Aen. 2, 32 Primusque Tymoete ei intra muros hortatur, et arce locari.

TYMOLVS, *vid.* TMOLVS.

TYMPĂNVM, s. TYPANVM, i. n. [τύμπανον, τύπανο *strumentum ex vna parte membrana clausum, intus vacuum, quod pulsatur. Eo vti solebant in sacrificio Matris deûm.* Tym crepundia, instrumenta luxuriae Iustin. 30, 1, 9. Impulsa palm pana Ouid. Met. 4, 29. *conf.* ib. 3, 537. Catull. de Berecyn 8 Niueis citata cepit manibus leue typanum, Typanum, tub belles, tua mater initia. Typanum *corripiendae syllabae ca Graeci.* Rauca tympana Ouid. in Ibin 456. Saeua t Hor. Carm. 1, 18, 9. Taurina tympana Claud. Cons. Stilich Virilis sonus tympani Sen. Herc. Fur. 6. *Metaph.* Plin Apion Grammaticus, hic quem Tiberius Caesar cymbalum mu cabat, quum publicae famae tympanum potius videri posset, in litate donari a se scripsit, ad quos aliqua componebat. bere tympanum, *vid.* ADHIBEO. Dare tympana eloq Quinctil. 5, 12, 22. Reboant tympana, *vid.* REBOO. git tympanum, *vid.* REMVGIO. Tenta tympana Lucret Tundere inania tympana Ouid. Fast. 4, 183. *alia ob qualemcunque similitudinem transfertur.* Tympanum *tabula ianuae s. valuae ornatioris media inter scapos et impages Sic adhibet* Vitruu. 4, 6. Tympanum *in aedium fastigiis dici tium triangulare fastigii cornicibus conclusum:* Vitr. 3, 3. *item Vitr.* p. 139. Tympanum, *Vehiculi tectum non bene vocat ad illud* Virg. Georg. 2, 444 Hinc radios trituere rotis, hinc t plaustris. *Melius* Probus ad Georg. 1, 163 Roras ait non radi *Nempe sunt ex solidis tabulis compactae. Vid. Scheffer. de Re 6 p. 44.* Tympanum, *quod Graeci γέρανον i. gruem appella autem rotae genus, ambitus magni, intra quam verticali situ pos mines vel iumenta calcant regulas interiori orbi affixas, atque ita suo totum tympanum circumagunt, quo facto funi, qui axi circuma et e trochlea in extremo velut rostro Geranii, s. gruis suspensus, o fice prehensum tollitur et facile e naui, v. g. aut in nauim promou hoc genere* Vitruu. 10, 4. *Ex hoc genere est* Tympanum, quo prelum Vlpian. l. 19 §. 2 ff. Locati. Lucret. 4, 903 Multae trochleas, et tympana pondere magno Commonet, atque leui lit machina nisu. Tympanum *etiam Machina hausto tur, quae dum versatur, aquam haurit, et defundit: qualis no generis copiose ac diserte describitur* Vitr. 10, 9. Denique panum, *Genus vasis.* Plin. 33, 11 s. 52 Tympana vero se iun pellata stateras, et lances, quas antiqui magidas appellauerant.

TYMPANIŌLVM, i. n. Dimin. Arnob. 6 p. 209.

TYMPANIVM, i. n. Margaritae genus Plin. 9, 35.

TYMPANISTA, ae. m. *Qui tympanum pulsat.* Apul. Socr. p. 49.

TYMPANISTRIA, ae. f. [τυμπανίστρια] *Quae tympa sat.* Sidon. Epist. 1, 2 Tympanistria psaltria canit.

TYMPANĪZO, āre. [τυμπανίζω] *Tympana pulsare.* Auguste. c. 68 Et assensu maximo comprobauit versum in scen nuntiatum de Gallo Matris deûm tympanizante. Videsne vt c orbem digito temperat?

TYMPANOTRĪBA, ae. m. *Tympanista. Vtitur* Plautu cul. 2, 7, 49 *in descriptione hominis mollis, qui possit, vt Galli il tris Deûm tympana pulsare. De* tympanis *enim i. fustibus Gra quibus* tritus *sit, hic sermonem esse, vix probabile est. Haec sun rum, quae disputat Tu.* n. 17, 57.

TYMPANĪTES, ae. m. [τυμπανίτης] *Species aquae int* quum ventre vehementer intento, creber intus ex motu spiritu est Cels. 3, 21.

TYMPANĪCVS, a, um. Adi. [τυμπανικὸς] *Qui hoc morbo* Plin. 25, 5 s. 24 *de Metamphodio*, Medetur Hydropicis, incipienti tympanicis, stomachicis, *etc. al.* Tympaniticis, *vt Harduin.*

TYMPANĪTICVS, a, um. *Idem.* Veget. Mulom. 3, Tympaniticum *iumentum* ab hydropico *distinguit, et cura praescribit.*

TYMPHAEI. m. Pl. [Τυμφαῖοι] *Populi sunt Aetoliae*, Pindi accolae, Thesprotis et Perrhaebis proximi, apud quos in fumi ra gypsum inuenitur, quod ab iis TYMPHAICVM appe fullonibus in Graecia Cymoliae cretae vsum supplens. *Vic* 4, 2. *et* 35, 17.

TYNDARIS. *Siciliae vrbs*, media ex parte a mari absumt 2, 91. *Hodie* Tindaro.

TYNDĂRVS, f. TYNDAREVS, i. m. [Τύνδαρος] *Re liae, filius Oebali regis, habuit vxorem formosissimam Ledam.* Epist. 8, 31 Me tibi Tyndareus vita gravis auctor et annis. Cic. de Fato 34 Nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis Alexandrum genuerit: nec Tyndareum Agamemnoni, quod Mnestram. *Hinc*

TYNDARĪDAE, arum. m. Pl. [Τυνδαρίδαι] *Castor et Pol*

...ſu. Ouid. Met. 8,301 Tyndaridae gemini praeſtantes, caeſtiſ...ator, Alter equo. *Memnit* Cic. Tuſc. 1,28. Valer. Argon. ...612 Tum magis atque magis peditem candore notato Tyndaridem ...ent amor. *i. Caſtorem.* Aſtro comantes Tyndaridae, Valer. ...gon 5, 367 *Pulchritudinem ſideream laudat, et ſit alluſio ad aſtra: ſi...m eCaſtor et Pollux in ſidera mutati fuerunt, vt dictum eſt in dictio...* CASTOR.

TYNDĂRIS, ĭdis. f. Patronym. [Τυνδαρίς] *Dicta eſt Helena.* ...id. Epiſt. 5, 91 Tyndaris inſeſtis fugitiua repoſcitur armis. Lu...t. 461 Denique Tyndaridem raptam. Virg. Aen. 2, 601 Non i Tyndaridis facies inuiſa Lacaenae, Culpatuſue Paris, *etc.* Vbi ...ni, Atqui, *inquit*, Helena Iouis eſt, non Tyndari filia. Sed ſic ...im Tyndaridis de Helena, vt de Hercule Amphitryonides. Nam ...lo et Leda nati ſunt Pollux et Helena. De Tyndareo et Leda ...lo qui et ſolus mortalis fuit. Vnde Virg. Aen. 6, 121 Si fra...n Pollux alterna morte redemit. Qui immortalitatem ſuam cum ...re artitus eſt. Helenam vero immortalem fuiſſe indicat tempus. ...m ſtat, fratres eius cum Argonautis fuiſſe. Argonautarum filii ...i Thebanis dimicauerunt. Item illorum filii contra Troiam bella ...er it. Ergo ſi immortalis Helena non fuiſſet, tot ſine dubio ſaecu...dere non potuiſſet. Hanc autem legimus prius a Theſeo raptam, ...n Aegypto commendatam Proteo.

TYNDAREVS, a, um. Adi. [Τυνδάρεος] *Vt*, Puer Tyndareus, *...or aut Pollux.* Valer. Argon. 1, 167.

TYPHIS, *vid.* TYPHYS.

TYPHŒVS, *triſyll. cum* eu *diphthongo*, ĕi vel ĕos. m. [Τυφωεύς] ...*as aut, Terrae et Titani filius.* Saeuus Typhoeus Virg. Georg. 1, ...ucan. 5, 101 Conditus Inarimes aeterna mole Typhoëus. *Hinc,*

TYPHŒVS, a, um. Adi. *Quatuor syllabarum.* [Τυφώεος] ...g. en. 1, 665 Nate patris ſummi, qui tela Typhoëa tennis.

TYPHŒVS. [Τυφώεος] *Idem.* Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 183 ...Typhoïa ceruix Inarimen ſ

TYPHON, ōnis. m. [Τύφων] *Idem qui et* Typhoeus. *Certe habet quae...munia.* Sen. Oct. 238 Non tam ferum Typhona neglecto ...ta Tellus edidit quondam parens. *Eſt inter Gigantas Deorum ...tores.* Ouid. Faſt. 2, 461 Terribilem quondam fugiens ...h a Dione, Tunc cum pro caelo Iupiter arma tulit, *i. regnum ...ra Titanas ſ. gigantes defendit.* ¶ 2 Typhon ...*tus eſt.* Gell. 15, 1 Nauigabamus, a Cailiopa ad Brundiſium mare ...im violentum et vaſtum et iactabundum. Nox deinde, quae diem ...nu ſecuta eſt, in ea fere tota ventus a latere ſaeuiens, nauem vn...coluerat. Tum poſtea coniplorantibus noſtris omnibus, atque ...ina fatis agentibus, dies quidem tandem illuxit: ſed nihil de pe...lo que faeuitia remiſſum, quin turbines etiam crebriores, et eae...a im, et fumigantes globi, et figurae quaedam nubium metuen...is *τυφῶνας* vocabant impendere, imminereque ac depreſſurae ...eu idebantur. *Hactenus* Gell. Plin. 2, 48 *de repentinis iactibus,* ...ve depreſſo ſinu arctius rotati eſſreperint, ſine igne, hoc eſt ſine ...ni vorticem faciunt, qui Typhon vocatur, id eſt vibratus cene...as. Defert hic ſecum aliquid abruptum e nube gelida conuolens, ...ſat que, et ruinam fato illo pondere aggrauans, et locum ex loco ...tat rapida vertigine: praecipua nauigantium peſtis, non antennas ...do verum ipſa nauigia contorta frangens. *Add.* Solin. c. 8. Am...m. ,13. Apul. de Mundo p. 64. ¶ 3 Typhon, *cometes, ap.* Plin. 2, ...Di comperta Aethiopum et Aegypti populis, cui nomen aeui eius ...d it Typhon, ignea ſpecie, ac ſpirae modo intorta, viſu quoque ...uo nec ſtella verius, quam quidam igneus nodus. *Quod ...Aegypti dicit,* ¶ 4 Typhon, *frater Oſiridis regis Aegypti, ...teſtatur Diodor. Sicul. 1, 2. ipſum regem clam necauit, et in vi...ſque partes corpus eius diſcerpſit. Tandemque ab Iſide regina, ...et ſorore, et vxore, auxilio ſui, cui Orus nomen erat, in bello eſt ...tercitus, cum eis, qui caedis fuerant conſci.*

TYPHONICVS, a, um. Typhonicus ventus Vulg. Act. ...poſt 27, 14.

TYPHONIOS, i. m. *Herba, al. hyoſcyamus.* Apul. de Herb. c. ... ¶ 2 *Species in Cilicia, ap.* Mel. 1, 13 *extr.*

TYPHONOS, i. m. *Herba, ap.* Apul. de Herb. c. 42. Typhonos ...*uocatur Gentiuus* Herba Typhonis.

TYPHOS, i. m. [τῦφος] *Latine Superbia, elatio, faſtus, arrogantia, ...tus, a τυφόομαι Superbio, inaniter iacto.* Typhum ſuperciliumque ...e onere Arnob. 2 p. 53. Typhum et arrogantiam frangere ...ib. 63. *Vtitur frequenter* Auguſtinus, *vt de* Ciuit. Dei 11 *pen.* ...an ruentem Deo, alteram tumentem typho.

TYPVS, i. m. [τύπος] *Forma, figura, veſtigium, veluti expreſſa ...ro), pulſandoque (τῷ τύπτε.) imago; quales ſunt fictiles illae ſ. ...ae, quarum plures ex una forma, quam matricem vulgo vocant artifi...es, fuis opera exprimi poſſunt, quod genus etiam mediocris fortuna bo...na lacunaria vel tectoria ornare, quam etiam ſeparatim in caminis et ...mis et epiſtylis collocari ſolet. De his* Cic. Att. 1, 10 Praeterea ty...s eſt mando, quos in tectorio atrioli poſſim includere. Plin. ...12 mbram ex facie eius ad lucernam, in pariete lineis circumſcri...it, ibus pater eius impreſſa argilla typum fecit. Omnes Fe...imotypi Apul. de Herb. c. 102. n. 3. *i. formae, temporibus in primis ...is acceptae, quibus dignoſcuntur.* ¶ 2 *Theologi* Typos ...eam occultas quaſdam futurarum rerum ſignificationes, et *a* umbratas ...tus iam expreſſas plane imagines, vt Haacum *immolandam a patre ...e* Typum *Chriſti etc.* Tertull. de Exhortat. Caſtit. 6 Si adhuc typi, turi dicimus ſacramenta ſuperſunt, quos nuptiae tuae figurent: *cum ...ſp ad polygamiam Patriarcharum.* Id. de Idolol. *extr.* Viderimus ...m, ſecundum arcae typum et corum, et miluus, et lupus, et ca...s e ſerpens in eccleſia erit. Certe idololatres in arcae typo ...on betur.

TYPICVS, a, um. Adi. *Vox apud Eccleſiaſticos ſcriptores frequens.* Typicique cruoris Auxilio ventura docet Sedul. 1, 102 *de ...gati e Iſaaci. add.* Id. 3, 208. Typicae documenta figurae Ara...ar in Act. Apoſt. c. 13. *Vid.* Tertull. de Patient. c. 6. Hieron. Epiſt. 9.

TYPICE. Adu. Vulg. Interp. 1 Corinth. 10, 11.

TYPICO, āre. *Typo exprimere.* G. Brito Phil. 12, 211 Virginis ...ntae typicans noua gaudia.

TYPOGRAPHIA, ae. f. *Nomen pulchre formatum ad ſignandam ...uram mirabilem, nihil nunc vbique nota eſſet, premendo, et formis affi...gendo hartas, ſcribendi.*

TYPOGRAPHICVS, a, um. [τυπογραφικὸς] Ars typographica.

TYPOGRAPHVS, i. m. [τυπογράφος] *Qui hanc artem exercet.*

TYPOGRAPHEVM, i. n. [τυπογραφεῖον] *Locus, in quo ars typographica exercetur.*

TYRA, *ſiue* TYRAS. [Τύρας] *Ptolemaeo, Fluuius eſt ſub Boryſthene, Sarmatas dirimens a Dacis, et non procul ab Ilyri oſtiis in Pontum Euxinum illabens, vbi et oppidum habet ſui nominis. Vid.* Plin. ,, 2. *et Ptolemaeum 3, 5.* Ouid. ex Ponto 4, 10, 50 Partheniusque rapax, et voluens ſaxa Cynapes Labitur, et nullo tardior amne Tyras.

TYRANNION *Amiſenus*, [Τυραννίων] *Grammaticus tempore Magni Pompeii, docebat Romae. Is docuit Q. Ciceronem filium.* Cic. Q. Frat. 2, 1 Hoc nunc magis animaduerto, quod Tyrannio docet apud me. Idem Att. 4, 4. *et* 2, 6 A ſcribendo prorſus abhorret animus: etenim *γεωγραφικά*, quae conſtitueram, magnum opus eſt: ita valde Eratoſthenes, quem mihi propoſueram a Serapione et ab Hipparcho reprehenditur, quid cenſes, ſi Tyrannio acceſſerit?

TYRANNVS, i. m. *Gen. communis eſſe perhibetur* Serv. *ad* Aen. 7, 266. *et* Scholaſt. Ouid. in Ibin *ap. Caſaub. ad* Treb. Pollion. (τύραννος) *Apud veteres* Omnes et habentur et dicuntur tyranni, qui poteſtate ſunt perpetua in ea ciuitate, quae libertate vſa eſt Nep. 1, 8, 3. *Sed tatus patuit olim.* Seruius *ad illud* Virg. Aen. 7, 266 Pars mihi pacis erit dextram tetigiſſe tyranni, Graece dixit, id eſt, regis. Nam apud eos regis et tyranni nulla diſcretio eſt; licet apud nos incubator imperii dicatur. *Nihil in his accurati. Nunquam, puto, ſuos* Piſiſtratos, Hippias, Lyſandros, *Graeci βασιλέας ſ. reges dixere. Et contra* Tyrannum *Latini non modo* incubatorem, *h. e. inuſtum poſſeſſorem* imperii: *Sed etiam qui imperio, quod iuſto titulo poſſidet, male abutitur.* Late tyrannus Hor. Carm. 3, 17, 9. *de Lamo. i. Late regnans, amplum regnum poſſidens. Sic* Virg. Aen. 1, 25 Hinc populum late regem, *etc.* Tyranni *nomen, quum ſuperbi reges ex ſua libidine regnarent, ad illos translatum eſt, qui non iure et aequis legibus, ſed vi, et quadam animi libidine dominabantur.* Cic. de Finib. 4, 56 Negatque Platonem ſi ſapiens non ſit, eadem eſſe in cauſa, qua tyrannum Dionyſium. Idem Verr. 1, 82 Quum in oppidis et ciuitatibus amicorum non legatum Pop. Rom. ſed tyrannum libidinoſum, crudelemque praebueris. Tyrannus diſtat a rege factis, non nomine Sen. de Clem. 1, 12. Capricornus tyrannus Heſperiae vndae Hor. Carm. 2, 16, 20 *indicat procellas ab illo ſidere velut pro animi libidine excitatas etc* Cic. Off. 2, 24 Nec vero huius tyranni ſolum, quem armis oppreſſa pertulit ciuitas, interitus declarat quantum hominum odium valet ad peſtem, ſed reliquorum ſimiles exitus tyrannorum. Ferus tyrannus Ouid. Met. 6, 549. Immitis tyrannus Virg. Georg. 4, 459. *de Platone.* Importunus et amens tyrannus, *vid.* IMPORTVNVS. Impotens tyrannus Sen. Herc. Fur. 738. Infandus tyrannus Lucan. 8, 687. Cic. in Vatin. 23 c. 9 Similque mihi reſpondeto tu, qui nos, qui de communi ſalute conſentimus, tyrannos vocas, fuerisne non Tribunus pleb. ſed intolerandus ex coeno neſcio quo atque ex tenebris tyrannus. Letiferi tyranni Sil. 13, 620. Orbis tyrannus, *Nero* Sen. Octau. ſ. 5. Saeuus tyrannus Idem ibid. 87. Perſ. Sat. 3, 35

> Magne pater diuûm ſaeuos punire tyrannos
> Haud alia ratione velis (cum dira libido
> Mouerit ingenium, ferueni tincta veneno)
> Virtutem videant, intabeſcantque relicta.

Tecta inhoſpita tyranni Ouid. Met. 1, 218. Cic. de Amicit 52 c. 15 Haec enim eſt tyrannorum vita, nimirum in qua nulla eſt fides, nulla caritas, nulla ſtabilis beneuolentiae poteſt eſſe fiducia, omnia ſemper ſuſpecta atque ſollicita ſunt, nullus locus eſt amicitiae. *Quam miſera eſſet* vita tyrannorum, *praeſertim ſub exemplo Dionyſii tumoris, et illius actis cum Damocle oſtendit* Cic. Tuſc. 5, 57 c. 20 *ſiq. Tota paene Graecorum Tragoedia hoc ſibi propoſitum habuit, vt vitia et miſerias Tyrannorum repraeſentaret.* Ad generum Cereris ſine caede et vulnere pauci Deſcendunt reges et ſicca morte tyranni Iuuenal. 10, 112. Cic. Att. 7, 19 Ad fugam hortatur amicitia Cn. cauſa bonorum, turpitudo coniungendi cum tyranno: qui quidem incertum eſt Phalarimne an Piſiſtratum ſit imitaturus: Phalarim *crudelitate*, Piſiſtratum *clementia.* Idem pro Milon. 36 Quo tandem animo hoc tyrannum tuliſſe creditis? Idem pro Deiot. 15 Cuius tam inhumani et ingrati animi, a quo rex appellatus eſſet, in eum tyrannum inueniri, *etc.* Teneri crudeli dominatu ab aliquo tyranno Idem de Diuin. 1, 53.

TYRANNIS, ĭdis. f. [τυραννὶς] *Saeuum ac violentum imperium.* Tyrannis Dionyſiorum Nep. 10, 1, 1. Piſiſtrati Id. 1, 8, 1. Tyrannidis Odium Nep. 20, 2, 3. — Propugnacula Id. 2, 3, 3. Iuuen. Sat. 8, 223 Quid Nero tam ſaeua crudaque tyrannide fecit? Cic. de Nat. Deor. 2, 84 Atque in ſuo lectulo mortuus, in tyrannidis rogum illatus eſt. *Sed fructus lectio* Ouid. Met. 15, 61 Odioque tyrannidis exul Sponte erat. Affectare tyrannidem Quinctil. 7, 2, 11 *et* 53. Affectatae tyrannidis damnatus torqueatur Idem 9, 2, 81. Concupiſcere tyrannidem Nep. 7, 7, 3. Deſtruere tyrannidem Quinctil. 1, 10. Cic. Off. 3, 93 c. 23 Quid ſi tyrannidem Occupare, ſi patriam prodere conabitur pater? O dii boni vinit tyrannis Idem Att. 14, 9.

TYRANNĬCVS, a, um. Adi. [τυραννικὸς] *Quod eſt tyranni.* Cic. de Legib. 1, 42 c. 15 Aut ſi omnes Athenienſes delectarentur tyrannicis legibus, num idcirco hae leges iuſtae haberentur? Tetrum, crudele, nefarium, tyrannicum factum vel factum. Auctor ad Herenn. 2, 49 c. 30. Cic. de Inuent. 1, 49 Quod tetrum, crudele, nefarium, tyrannicum factum eſſe dicamus, per vim, per manum opulentam, quae res ab legibus et aequali iure remotiſſima eſt. Tyrannicis Vitiis abundare Iuſtin. 10, 3, 9. *Add.* Sen. Contron. 3, 21.

TYRANNICE. Adu [τυραννικῶς] *Crudeliter.* Cic. Verr. 2, 115 c. 48 Nunc vt hoc tempore ea, quae regie, ſeu potius tyrannice ſtatuit in, *etc.*

TYRANNICĪDA, ae. m. [τυραννοκτόνος] *Qui tyrannum occidit* Plin. 7, 23 Clariſſimum in feminis Leaenae meretricis exemplum, quae torta non indicauit Armodium et Ariſtogitonem tyrannicidas. *Add.* Id. 35, 4. Tyrannicidae proprium eſt, tyrannum occidere Quinctil. 5, 10, 36. et 59. Praemia tyrannicidarum Suet. Tiber. c. 4. *Add.* Cic. pro Milon. c. 29. Sen. de Ira 2, 23. *et* Contron. 4, 27.

TYRANNICIDIVM, i. n. [τυραννοκτονία] Plin. 34, 8. Quinctil. 7, 3 Tyrannicidium eſt occidere tyrannum. *conf.* Sen. Contr. 2, 13. *et* 4, 27. Val. Max. 3, 3, 5. Quinct. 7, 7, 5.

TYRANNOCTŌNVS, i. m. [τυραννοκτόνος] *Idem quod Tyrannicida: a Tyranno, et κτανω interficio.* Cic. Att. 14, 15 Suſpicione mihi videtur ſimulationem deſiderii adhuc quae ſerpebat indies, et inueterata, verebar ne periculoſa noſtris tyrannoctonis eſſet. *conf.* Fam. 12, 22.

TYRANNOPOLĪTA, ae. m. *Ciuis tyranni.* Sidon. Epiſt. 5, 8.

TYRAS, *vid.* TYRA.

TYRIANTHĪNVS, a, um. Adi. [τυριάνθινος] *ex* Tyrio *i. purpureo. et* Ianthino *f. violacco compositum. Vt*, Tyrianthinus color dicebatur, quando absolutus amethystus rursum tyrio inebriabatur: et geminata luxuria faciebat ex vtroque improbum nomen *Ex* Plin. 9, 41. Martial. 1, 54 Sic interposito vilis contaminat vncto Vrbica Lingonicus tyrianthina bardocucullus. Pallium Tyrianthinum Vopisc. in Carin. c. 10.

TYRINTHA *f. potius* TIRYNTHA. [Τίρυνς] Ciuitas Argis vicina, in qua nutritus est Hercules, qui inde Tirynthius dictus est Virg. Aen. 7, 662 *vt notat* Seruius,

—— postquam Laurentia victor,
Geryone exstincto, Tirynthius attigit arua,
Tyrrhenoque boues in flumine lauit Iberas.

Heros Tirynthius Sil. 8, 218. Durus Tirynthius Valer. Argon. 6, 5. Ingens Tirynthius Stat. Theb. 6, 270.

TYRINTHIVS, *f. rectius* TIRYNTHIVS, a, um. Adi. [Τιρύνθιος] *Vt*, Aula Tirynthia Stat. Silu. 2, 2, 109. Tirynthia nox, *quanta fuit, qua generatus est* Tirynthius *Hercules*. Stat. Silu. 4, 6, 17 O bona nox! iunctaque vtinam Tirynthia luna. Nox fit Tirynthia, *si iungatur, i. continuetur lunae praesentia, nec ea soli decedat.* Tela Tirynthia, *Herculis* Ouid. Met. 13, 401. Tirynthia, *Alcmene* Ouid. Met. 6, 112. Amphitryon fuerit, quum te Tyrinthia cepit.

TYRIVS, *vid.* TYROS.

TYRO, *rectius* TIRO, ōnis. m. *vid. Voss. Etymol. p. 522. Nouus miles, et nondum satis exercitatus. De his agit* Vegetius maiore parte libri primi, *vnde intelligimus*, tirones *proprie vocari delectos ad militiam iuuenes, quamdiu exercentur, ante quam stipendia mereantur. Hinc* c. 18 Non tantum a tironibus, sed etiam a stipendiariis militibus falitio equorum districte est semper exacta. Cic. Philipp. 11, 39 c. 15 Ego autem non tam veteranos intuendos nobis arbitror, quam quid tirones milites, flos Italiae, *etc.* sentiat. Liu. 40, 35 Vt ii modo, quibus emerita stipendia sint, milites dimittantur: veteribus militibus tirones immisceantur. Signa tirone et collecticio Exercitu cum robustissimis legionibus contulit Cic. Fam. 7, 3, 8. Sueton. in Caes. c. 26 Tirones neque in ludo, neque per lanistas, *etc.* Tirones *appellabantur, qui sumerent togam virilem, idque* tirocinium *vocabatur.* Ouid. Fast. 3, 787 Ergo vt tironum celebrare frequentia posset, Visa dies dandae non aliena togae. Suet. in Calig. c. 10 Vno atque eodem die togam sumsit barbamque posuit, sine vllo honore, qualis contigerat tirocinio fratrum eius. *Et* Neron. c. 7 Deductus in forum tiro *etc.* Hor. Serm. 1, 2, 15 Nomina sectatur modo sumta veste virili Sub patribus duris tironum: *contra leges, quae vetabant filiosfamilias, et minoribus XXV annis foenerare.* Plin. 8, 48 Ea prima texuit rectam tunicam, qua simul cum toga pura tirones induuntur, nouaeque nuptae. Tiro *generatim, qui discit, discere certe debebat, artem; nondum callet.* Cic. Diuin. in Caec. 47 Apuleium esse video proximum subscriptorem, hominem non aetate, sed vsu forensi atque exercitatione tironem. Idem de Orat. 1, 218 c. 50 Fateor enim callidum quendam hunc, et nulla in re tironem ac rudem, nec peregrinum, atque hospitem in agendo esse debere. ¶ 2 Tiro Tullius, M. Ciceronis alumnus et libertus, adiutorque in literis studiorum eius fuit. Is libros complures de vsu atque ratione linguae Latinae, item de variis atque promiscuis quaestionibus composuit. *Hactenus* Gell. 13, 9. *Meminit et* 7, 3. *Exstant* aliquot Ciceronis *ad eum* Epistolae Fam. 16.

TYRVNCVLVS, *mel.* TIRVNCVLVS, i. m. Dimin. Iuven. Sat. 11, 143 — Nec latus Afrae Nouit auis noster tirunculus. Initiandi tirunculi Min. Felix in Octauio p. 87. Plinius Epist. 3, 6 Quod me quanquam tirunculum solicitauit ad emendum. Tiruculus miles Suet. Ner. c. 21. *conf.* Sen. Ep. 108. Colum. 11, 1.

TYRVNCVLA, *mel.* TIRVNCVLA, ae. f. *Canis adolescentior et primipara dicitur a* Columel. 7, 12 Quoniam tiruncula nec recte nutrit, et educatio totius habitus auferet incrementum. Christi tiruncula Hieron. Ep. 8 ad Demetriadem.

TYROCINIVM, *melius* TIROCINIVM, i. n. *Status et conditio tironis: item prima actio in quacunque arte.* Plin. 7, 48 Luceia in scenam producta fuerat tirocinio a M. Pomponio Acdili plebis. Deponere rudimenta tirocinii Iustin. 9, 1, 10. Idem 12, 4, 6 Constantiores futuri, si non solum tirocinia, verum etiam incunabula in ipsis castris posuissent. Liu. 45, 37 Sergius quidem Galba, si in L. Paullo accusando tirocinium ponere, et documentum eloquentiae dare voluit, non triumphum impedire debuit —— sed postero die, quam triumphatum est —— nomen deferret. *Est igitur* ponere tirocinium *idem, quod deponere statum et conditionem tironis. Metaph.* Plin. 24, 7 f. 26 Zopissam eradi nauibus diximus cera marino sale macerata. Optima haec a tirocinio nauium *h. e. postquam primum mare expertae sunt naues, prima Zopissa quae abraditur, optima.* Aetatis tirocinio lapsus, postea se correxit. Cic. in Sallust. 14 c. 5. *i. Insciti et ignoratione.* Peccare tirocinio Manil. 1, 189. Venuleius de Aedilicio edicto, l. Animi, Nouitium autem non tirocinio animi, sed conditione seruitutis intelligi. *Hoc in loco* Venuleius *eleganter* Tyrocinium animi *pro Simplicitate et ruditate mentis posuit.* Suet. Tiber. c. 54 Neronem et Drusum patribus commendauit, diemque vtriusque tirocinii, *quo in forum deducti erant*, congiario plebi dato celebrauit. *Add.* Suet. Aug. c. 26. *et* Tib. c. 8 *et* 9. *it.* Calig. c. 10.

TYRONĀTVS, ûs. m. Theod. Cod. l. 7. tit. 13 Tempore tironatus eorum procuratores praesententur.

TYRONIĀNVS, *mel.* TIRONIANVS, a, um. *A* Tirone *possessivum.* Gell. 1, 7 In oratione Ciceronis quinta in Verrem, in libro spectatae fidei, Tironiana cura, atque disciplina facto, ita scriptum fuit, *i. Tironis ductu etc.*

TYRO, ûs. f. [Τυρώ] *Salmonei filia, ex Neptuno Nelei et Pelei mater, cuius fabulam ex Odyssea Λ, 234. passim alludunt Poetae.* Catullus *de veste Parcarum* Epithal. f. 63, 308 Candida purpurea, qua Tyro incinxerat ora. *Sic Vossius. Nempe inter mulieres Minervae artibus praestantes illam ponit Homerus Odyss. B. 520. apud inferos autem loco, quem ante indicauimus.*

TYROS, i. f. [Τύρος] *Phoeniciae peninsula.* Plin. 5, 19 Tyrus, quondam insula, praealto mari septingentis passibus diuisa, nunc vero Alexandri oppugnantis operibus continens. Olim partu clara vrbibus genitis, (*i. coloniis deductis*) Lepti, Vtica et illa Romani imperii aemula terrarum orbis auida, Carthagine, etiam Gadibus extra orbem conditis. Nunc omnis eius nobilitas conchylio atque purpura constat. *Hactenus Plinius. De obsidione eius, vtque continenti adiuncta est* Diodor. 17. *it.* Curt. 4 Haec fuit olim Sarra nuncupata, *vt ait* G *Vnde* Sarranum ostrum *dicitur, quod* ostrum Tyrium, *et* p Tyriam *dicimus.* Regna Tyri Virg. Aen. 1, 350. Tyros Idem Aen. 4, 670. Antiqua Tyros; *Prouerbium significamus summam molestiam extremumque malum.* Tyru *quae cognominata est vetus, dictione composita* Παλαίτυρος, *A expugnatam, et ex insula comportatis aggeribus redditam cont crudeliter tractauit, plurimisque affecit incommodis: vnde proue ἐκ παλαιᾶς, quo significabant tantum malorum, quantum antiqu pertulisset. Recensetur in Plutarchi collectaneis, atque item Historia est apud Quint. Curt. Haec Erasmus.* Instabili Lucan. 3, 217. Phoenissa Tyros Ouid. Met. 15, 288. spectus Hiarbas Virg. Aen. 4, 36. *Contemtus a Tyro i. a te T liere. Non enim assentiendum est* Seruio, *qui* Hiarbam *facit quem e Troga, et hoc* Aen. 4 *constat Afrum fuisse. Turnebus.*

TYRIVS, a, um. Adi. [Τύριος] Claud. de Bell. Gild. 520 byam contra Tyrio fundata potenti Tenditur in longum *etc.* Amictus Tyrii Ouid. de Arte Am. 2, 297. Arces Virg. Aen. 1, 24. Coloni Tyrii Idem Aen. 1, 16. Tyrii Ouid. Met. 9, 340. Ostrum Tyrium Virg. Geor Idem Georg. 3, 307 —— quamuis Milesia magno Vellera tur, Tyrios incocta rubores. Lucan. 10, 123 Strata mic rio, quorum pars maxima, fucco Cocta diu. Tyria *vestes, Purpura Tyria infectae.* Ouid. de Arte Am. 2, 297 Siu Tyriis, Tyrios laudabis amictus. Martial. 4, 28 Hispanas, que, coccinasque. Vrbs Tyria Virg. Aen. 1, 392. *pro Lecto Tyrio vel purpureo* Iuuen. Sat. 10, 324

—— Dudum sedet illa parato
Flammeolo, Tyriusque palam genialis in hortis
Sternitur, *etc.*

Tyria maria, in prouerbium deductum est, *ait* Festus, quc Tyro oriundi adeo potentes maris fuerunt, vt per hos omnib talibus nauigatio esset periculosa. Afranius in epistola, Hunc autem maria Tyria conciet. *Vltima sunt corrupta: varia eruditi. Nihil certi, nisi forte hoc*, maria Tyria conciere *s idem, quod magnas turbas et periculosas dare.*

TYRIVM, i. n. *intell.* vestimentum, *pro Purpura.* Te Poenitent. c. 11 Num in coccino et Tyrio pro delictis no care condecet.

TYRIANTHĪNVS, a, um. *Vid. suo loco.*

TYROPATINA, ae. f. *Vox hybrida.* Apic. 7, 11. *Ex con patet, intelligi lac ouis admixtis inocctum ad consistentiam ca tis et mollis.*

TYROPOEIA, ae. f. *Totum Graecum est* τυροποιΐα, *ca ctio.* Varro R. R. 2, 1 *extr.*

TYROTARĪCHVS, i. m. [τυροτάριχος] *Genus opsonii salsamentisque confecti; τυρὸς enim caseus, τάριχος salsamentum* Fam. 9, 16 Tu vero (volo enim abstergere animi tui metum rotarichum antiquum redi. Idem Att. 4, 8 Multa me i tua delectarunt, sed nihil magis, quam patina tyrotarichi. richo Apic. 4, 2 p. 113 Patella tyrotaricha ex quocunque pisce lueris — caseum *deinde* mollem *adiici iubet. Adscriptus hic locus* Cael. 13, 26 *Inuenio apud Graecos dici quidem* tarichos, *tum. Suidas tamen carnem intelligere mauult sale consperſam: iam etymo, παρὰ τὸ ἂς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι, quod eliquetur inde ri modo; nam* ichor *tabes est ac cruor. Id fuisse annonae credam, facit Aristophanis interpres, quum in comoedia, cui t ἱππῆς, id est Equites, ita scribat: ὅπερ τὸ ταριχοπωλεῖον, ἀντὶ τ ἐντελῆ πολίτευμα. vbi inquit, est* tarichopoleum, *hoc est, vbi ten duntur.* Tarichos *Phrygium et Gaditicum est apud Eupolin in Iulius Pollux Aegyptia addit, et* tiltitarichos *dicitur ab eodem, δωτὸν quod squamatum intelligit: et ferule cibarium fuisse mon micus Plato, καὶ πεῖν ἅμα, τίλτα τάριχος ἐπίατο τοῖ οἰκέτας. ducor coniectura, non tam vt monstrorum plerisque est visum, a* ca tyrotarichum, *quam a loco, vbi conficeretur, mox Romam subue vti ex Hispania et locis aliis. Nec me fallit*, Apicium (4, *scribere:* Patellam tyrotaricham ex quocunque salso volueris ex oleo: exossabis et cerebella cocta, pulpas pisceum, ieiuscu rum, caseum mollem excaldatum: haec omnia calefacies i *Apud Philippidem, Eustathio referente, legitur τυρῶ καὶ ταρίχει ctor idem probare nititur, tarichos neutro dici genere, vt apuc drum ἐπέτασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, id est sale inspersi tarichos: lino apud Aristophanem, τάριχον τῶτον πλύνων, id est tarichum hunc. Haec Caelius.*

TYRRHENIA, ae. f. Tuscia, *Italiae regio.*

TYRRHĒNI, orum. m. [Τυρρηνοί] *Romani* Hetruscos, *atque* Tuscos. *Graeci vero eos hoc nomine nominarunt a* Tyrrhe *filio, qui Lydia colonos hac in regione dimisisse dicitur.*

TYRRHĒNVS, a, um. Adi. [Τυρρηνός] *Vt*, Aequor num Virg. Aen. 1, 71. Arua Tyrrhena Idem Aen. 8, 551. Tyrrhena Ouid. Met. 15, 577. Cic. de Diuin. 1, 17 Lydius Tyrrhenae gentis aruspex. Mare Tyrrhenum dictum quod Tusciam alluit, id est Tyrrheniam, vel a Tyrrhenis nat se in hoc mare praecipitauerunt. Nunque hoc habet fabul mientem in litore Liberum patrem puerum nautas abstulisse nos, qui quum esset expertectus in naui, quo duceretur, inter Respondernnt illi, Quo vellet. Liber ait, Ad Naxum insulam fi tam. Sed quum alio vela deflecterent, iratum numen tigres fil tas, visibus eorum obiecit: quo terrore se illi in fluctus dede cipites. *Hactenus* Seru. *enarrans hunc locum* Virg. Aen. 1, 71 mica mihi Tyrrhenum nauigat aequor, *etc. Suo more i. eleg narrat illam* Tyrrhenorum *in pisces Delphinos mutationem* Ouid 607 sq. Monstra Tyrrhena Ouid. Fast. 3, 723 *quos* subite *etiam vocat, nempe* Delphinos *ex fabula modo indicata.* R rhenus Idem Fast. 4, 893. Sedes Tyrrhena Virg. Aen. 7, 209

TYRRHVS, i. m. [Τύρρος] Pastor, apud quem Lauin rit. *Inde*

TYRRHĪDAE, arum. Pl. Tyrrhi filii. *Haec* Seruius *ap* Aen. 7, 485.

Cernus erat forma praestanti et cornibus ingens,
Tyrrhidae pueri quem matris ab vbere raptum
Nutribant, Tyrrhusque pater, cui regia parent
Armenta, et late custodia credita campi.

Iuuenes Tyrrhidae Virg. Aen. 9, 28.

TYSIAS, *vid.* TISIAS.

V.

Litera V.

VOCALIS *quae* Ore constricto labrisque prominulis exhibetur Mart. Capella 3 p. 58. *in locum* v ψιλοῦ, *et Diphthongi* ου, *saepissime etiam* ο μικρὸν *Graecorum successit; vt* Μῦς mus, Μοῦσα Musa, Publius Πόπλιος, *vid.* Priscian. 1 p. 554. *Consonantis quando officio fungitur, idemque quod Digamma Aeolicum munus agat; vt,* Iuuenis, Virtus, *etc. idque pro more Digammatis aliquando in initio vocis, vt,* Vis, ἕσπερος Vesper; *aliquando in medio, siue* ὠϝόν, Ouum; δῖος, Diuus; κλυτός, κλυϝὸς elatus, *et sexcenta alia. Vid.* Priscian. 1 p. 545. V *in potestate Consonantis veteres apposuit* Vau, *teste* Quinctiliano 1, 4, 14. *Tamen etiam* V *ante aliam vocalem, vbi Consonantis more pronunciamus fere, Graeci per* Ου *exprimebant, vt* Ουαλέριος, Ουεργίλιος. *Sed sub monumento Claudiani Biogenis* ω, *etc.* V *Vocalem recte censuerunt critici a Consona non esse distinguendam. Nam eam formam sub qua hodie vulgariter venit, apud nullos monumentis, siue cippis siue numismatibus nusquam conspicuus.* ¶ 2 *Permutantur Vocales,* A *et* V, *vt* κύλιξ, calix; Culnus; Salfus, Insulsus. E *et* V, *vt* Iuro, Deiero; Opus, *etc.* σκοπελός, Scopulus; *maxime in Gerundiis, vt* Repetundus, *etc.* I *et* V, *idque maxime in incremento et compositione: vt* Capitis; Cornu, Corniger; Arcus, Arcitenens; Opus, Opifex. *Vicissim* διπλᾶς, duplus; Dies, Biduum: *maxime autem in Superlatiuis: vt* Optumus, Maxumus. *It.* Lubens, Iibens; Carnifex. O *et* V, *vt* ὠλένη, Vlna; Colo, Occulo; νῆξ, μύλη, mola; Ebur, Eboris; φέρω, Fur; Voltis *pro* Vultis: *ita post* V *Consonantem sequa debebat* V *Vocalis, vt* Seruios, Dauos, Seruius, Dauus, *etc. Quin et Diphthongi fiunt* V, *vt* φωκός, Fucus; a Caedo *fit* Cudo; Claudo, Occludo; φοινίκεος, Puniceus; a Punio; a Poenis, bella Punica, Pomoerium a muris, Moenia a mando, *vt appareat* OE *priscis Latinis pronunciatum eo modo, vt hodie* U. *quemadmodum Graeci* ου *suum in* ο ου *contrahunt. In verbis quae a fonte cadunt, terminatio per* o *breue, praestatur per* v; *vt* Κῦπρος, πέλαγος, Pelagus, *etc. conf.* Quinct. 1, 4. *Nonnunquam inseritur, vt* Ἡρακλῆς, Hercules; Ἀλκωμήνη, Alcumena: *Aliquando elicitur, vt* Vinc'lum, Saec'lum, Hercle. V *designat numerum quinarium, in quod effert quinta Vocalis, neque, quod effert dimidia pars denarii, sed quod in antiqua et simplici computatione in omni quinario numero effarta esset ad ambiguitatem vitandam mutatio figurarum. Quatuor itaque* IIII *distincte caperet oculus, quinque non ita facile* IIII. *Ideo ergo igitur linea in angulum cocuntibus enascitur* V. *Ita neque numerus ultra* XXXX, *neque ultra* CCCC. *In Graecis numeralibus quoque accidit. Vid. plenius Alsted. Paverg. et Huettuana.*

V *notis significat* V. Vale, Valeo, Vestalis, Vestis, Veteranus, Victoratus, *(scil. Numus)* Vir, Virgo, Visit, Viuens, Viuum, Viuus, Vixit, Volera, Volero, Volusius, Vopiscus, Voto, Vouit, Vrbs, Vsus, Vxor. V. A. Veterano Assignatum. V. Aed. Viro Aedilicio. V. AET. Virtus Aeterna. V. A. F. Aram Fecit. V. A. I. D. Virtus Aram Iussu Dedit. V. XI. Vixit Annum Vnum Dies Vndecim. V. A. L. Vixit Annos Quinquaginta, Vouit Animo Libens. V. A. L. H. S. E. Vixit Annos Quinquaginta Hic Situs Est. V. A. L. S. Votum Animo Solvit. V. A. V. Vixit Annos Quinque. V. A. X. Vixit Annos Decem. V. B. Vir Bonus. V. B. A. Viri Boni Arbitrat. V. B. F. Vir Bonae Fidei. V. C. Vale Coniux, Viuet Curauit, Vir Clarissimus, Vir Consularis, Vitus Curauit, Vrbis Conditae. V. C. C. Vir Clarissimus Consul. V. C. F. Vale Coniux Carissima Feliciter. V. C. P. Viuens Curauit Opus. V. C. P. P. Vir Clarissimus Praefectus Praetorio. V. C. P. HISP. CIT. Vir Clarissimus Praefectus Praetor Hispaniae Citerioris. V. C. P. T. Vir Consularis Prouinciae Tarraconensis. V. D. Vir Deuotus, Viuens Dedit *vel* Dedicauit, Votum Solvit Volentibus Dis. V. D. A. Vale Dulcis Anima. V. D. Votum Dedicatum. V. D. V. N. Vale Deus Vrbis Nostrae. V. D. P. R. I. P. Vnde De Plano Recte Legi Possit. V. P. Viuens Dedit Proprio Sumtu, Viuens De Pecunia Sua. E. Verum Etiam, Visum Est, Votum Eius, Vir Egregius. E. D. N. M. Q. E. Vir Egregius Deuotus Numini Maiestatique Eius. V. E. F. Viro Egregio Fecit. VE. Veflamen, Veteratus. VELina *tribu.* VESTalis, Vestalia. VETuria *tribu,* Veian. V. F. Vale Feliciter, Verba Fecit *vel* Fecerunt, Vir Strg. s, Viro Fidelissimo, Vir Fortis, Visum Fuerit, Viuens *vel* mu Fecit, Volunt Fieri, Votum Fecit, Vsus Fructus. V. F. Victoriae Felicitatis Caesaris, Viuens Faciundum Curauit. V. D. I. Viuens Fecit Dis Manibus. V. F. F. Viuens Fieri Fecit. V. F. G. Voluerunt Fieri Gratis. V. F. H. M. H. N. S. uet Fecit Hoc Monumentum Heres Non Sequitur. V. F. I. Vir ns erit Iussit. V. F. N. M. N. S. Viuens Fecit Nouum Monumentum Nomine Suo. V. F. S. Viuens Fecit Sibi. V. F. S. E. Viens Fecit Sibi Et Suis. V. H. S. F. M. Viuens Hoc Sibi cit Monumentum, *vel* Fieri Mandauit. V. I. Vir Illustris. xit Carus, Victi, Victor, Victoria. V. I. C. P. Vir Illustris Comes Patrimonii. V. K. APR. Quinto Kalendas Aprilis. V. L. A. S. Votum Libens Animo Solvit. V. L. M. S. Viuens Locum Monumenti Sibi, otum Votum Libens Merito Solvit. V. L. P. Votum Libens Posuit. L. Votum Libens Solvit. V. M. Vir Magnificus, Viuens andauit, Volens Merito. V. M. F. M. Viuens Monumentum eri landauit. V. M. M. Votum Magnae Matri, Votum Meruae. V. M. S. Voto Merito Suscepto, Votum Merito blui V. N. Quinto Nonas, Vrbs Nostra. VOconius, ole, Votinia *tribu,* Volusius. VOLKano. VOL-Turnalia. VOT. Q. VLT. X. Votis Quinquennalibus Multis Decennalibus. V. P. ca is Praefecti, Vir Patricius, Vir Perfectissimus, Viuens Potnit, Vrbis Praefectus, Vtriusque Pannoniae. V. P. P. P. Vir erfectissimus Praefectus Praetorio. V. P. PR. Vir Perfectissimus Iacetes. V. P. R. Vota Pro Reditu, Veteri Possessori Reditum V. PR. Vir Praetorius. V. Q. Vir Quaestorius. V. S. Viuens Posuit Sibi. V. R. Votum Reddidit, Vrbs Roma, rbi Romae, Vti Rogas *(in tabellis suffragiorum, vid.* ROGO n. 4). V. VACANTER, *vid.* VACO.

V A C

S. Vice Sacra, Vir Sanctus, Viuens Statuit, Viuens Sibi, Votum Soluit, Voto Sollemni, Voto Suscepto, Vxor Sanctissima. V. S. A. L. Voto Suscepto Animo Libens. V. S. C. Voti Sui Compos, Voto Suscepto Curauit. V. S. D. M. Viuens Sibi Dedit Monumentum. V. S. D. S. L. M. Viuens Sibi De Suo Locum Monumenti, Voto Suscepto De Suo Libens Merito. V. S. E. S. F. Viuens Sibi Et Suis Fecit. V. S. F. Viuens Sibi Fecit, Vniuersi Sic Fecerunt. V. S. F. I. Viuens Sibi Fieri Iussit. V. S. I. Vice Sacra Iudicans. VS. IP. Vespasianus Imperator. V. S. L. Votum Solvit Libere. V. S. L. A. Votum Soluit Libens Animo, *vel* Voto Suscepto. V. S. L. A. P. C. Voto Suscepto Libens Animo Ponendum Curauit. V. S. L. D. B. P. Voto Suscepto Libens Deae Bonae Posuit, *(dedit bono publico).* V. S. L. D. D. D. Viuens Sibi Locus Datus Decreto Decurionum, *vel* Votum Soluit Loco Dato. V. S. L. L. Votum Soluit Libentissime. V. S. L. L. M. Viuens Sibi Legauit Locum Monumenti, Votum Soluit Libentissime Merito. V. S. L. M. Votum Soluit Libens Merito, Voto Soluto Libero Munere. V. S. L. M. H. D. S. P. Viuens Sibi Legauit Monumentum Hoc De Sua Pecunia. V. S. L. M. P. Viuens Sibi Locum Monumenti Posuit, Voto Suscepto Libens Merito Posuit. V. S. L. P. Viuens Sibi Locum Posuit, Voto Suscepto Libens Posuit. V. S. M. Viuens Sibi Monumentum, Voto Suscepto Merito, Votum Soluit Merito. V. S. N. T. L. P. Viuens Sibi Nouum Tituli Locum Posuit. V. S. P. Viua *vel* Vitus Sibi Posuit. V. S. P. L. D. D. D. Viuens Sibi Posuit Loco Dato Decreto Decurionum. V. S. P. L. L. M. Voto Suscepto Posuit Libentissime Merito. V. S. S. Viuens Sibi Statuit, Voto Suscepto Soluit. V. S. S. L. M. Voto Suscepto Soluit Libens Merito. V. S. T. L. M. Voto Suscepto Tulit Libens Merito. V. T. Vsus Titulo. V. T. F. Vsus Titulo Fecit. V. T. F. I. Vsus Titulo Fieri Iussit. VV. Viri. VV. F. Viuentes Fecerunt. V. V. Valens Victrix, Virgo Vestalis, Votum Vouit, Vouerunt. V'. V'. Virgines Vestales. V. V. C. C. Viri Clarissimi. V. V. CC. Virgines Vestales Clarissimae. V. V. F. Viuis Viuens Fecit. V. V. L. Virginis Vestalis Locus (Libertus *f.* Liberta). V. V. M. Virgo Vestalis Maxima. V. V. OSC Vrbs Victrix Osca. VXO. C. L. B. P. Vxori Carissimae Lubens Bustum Posuit.

V A C

VACCA, ae. f. [ἔλλς] *Bos femina.* Varro de R. R. 2, 5 Discernuntur in prima, vitulus et vitula: in secunda, iuuencus et iuuenca: in tertia et quarta, taurus et vacca. *Descriptio est* Colum. 6, 21, 1. Pallad. Mart. 11, 5. Cic. de Nat. Deor. 1, 78 Cur non gestiret taurus equae contrectatione, equus vaccae? Candens Virg. Aen. 4, 61. Foeta Idem Georg. 3, 117. Nitida Ouid. Met. 2, 694. Niuea Idem ibid. 5, 330. Operariae Colum. 6, 24, 4: *quibus* arant Varro 1, 20, 4 Steriles vaccae deputantur aratro Pallad. Mart. 11, 6. Colum. 6, 22, 1. Sterilis Virg. Aen. 6, 251. Demittunt vbera lactea vaccae Idem Georg. 2, 524. Distentent pastae vbera vaccae Idem Ecl. 9, 31. Mugit vacca Stat. Silu. 4, 5, 18. Pascere vaccas Ouid. de Arte Am. 2, 239. Submittere tauris Colum. 6, 24. Pall. Iul. 4, 1. ¶ 2 VACCA *oppidum Numidiae, potius* VAGA *est v. v.*

VACCŬLA, ae. f. Dimin. [ἐλλίον] Valer. Cato in Diris 132 Vaccula nonnunquam secreta cubilia captans. Apul. Met. 7 p. 198 Pallores mei Perditam sibi requirentes vacculam Aesclepiades Cynicus vnica vaccula, cuius et dorso vehebatur, et si quando vbere alebatur, orbem totum oculis subegit Tertull. adu. Nat. 2, 14. Steriles vaculae Arnob. 7 p. 225.

VACCINUS, a, um. Adi. [ἔλειος] *Quod est ex vacca.* Plin. 24, 3 Cortex illinitur, decoctus lacte vaccino, serpentis plagae.

VACCINIUM, *(sic enim, non* VACINIUM, *est in optimis libris Virgilii)* i. n. [ἄγχουσα, ὑάκινθος Gloss. Lat. Gr.] *Flos, qui* Hyacinthus *putatur* Virg. Ecl. 2, 18 Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. *Vbi* Seruius: Vaccinia sunt violae, quas purpurei coloris esse manifestum est. *Falso, vt arbitror, inquit Ruellius, Seruium accusant, qui vaccinium pro hyacintho Maronem acceptum in carmine adfirmarit. Nec, obstat, quod Nigra dicat Poeta, quando purpuream quoque violam nigram vocare soleant auctores. In eandem sententiam disputat Ia Cerda, et post Turnebum nititur versu Theocriti, quem expressit Maro,* Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντί, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. *Alias sententias dabit Ia Cerda.* Mollia vaccinia Virg. Ecl. 2, 50. *quod epitheton alias* Hyacintho *tribuit* Ecl. 6, 53. Virg. Ecl. 10, 39 Et nigrae violae sunt, et vaccinia nigra.

VACCINIA, ae. f. *Arbor est.* Plin. 16, 18 f. 31 Item vaccinia Italiae mancupiis fata, Galliae vero etiam purpurae tingendae causa ad seruitiorum vestes. *Sic Hard. post Turneb. 4, 6. Al. pro* mancupiis, in aucupiis. Idem Plin. 21, 26 f. 97 *de* Hyacintho *fl re,* In Gallia maxime prouenit. Hoc ibi fuco hysginum tingunt. Radix est bulbacea, *etc.*

VACCUS, i. m. [Οὔακκος] *Dux Fundanorum in Priuernati bello, qui a L. Papirio captus, aedes eius dirutae sunt et bona publicata. vid.* Liu. 8, 19. *et* Cic. pro Domo 102 In Vacci pratis domus fuit M. Vacci, quae publicata est et euersa, vt illius facinus memoria et nomine loci notaretur.

VACĒFIO, fieri. *Vacuus efficior.* Lucret. 6, 1003 Hoc vbi inanitur spatium, multusque vacefit In medio locus. *Et* 1015 Hoc fit item cunctas in partes, vnde vacefit Cunque locus.

VACERRA, ae. m. Stipes *et metaph.* Infanus. Festus: Vacerram Verrius et alii complures vocari dicunt stipitem, ad quem equos solebant religare. Atcius vero Philologus maledictum hoc nomine significari magnae acerbitatis, vt sit vecors et vesanus, teste Livio, qui dicat vecors et malefice Vacerra. *Sic emendat Scaliger pro* vecorde et malefica vecordia. *Idem Scaliger* Vacerram *producit a* Vacia, *de qua, vid.* VATIVS. Columel. 6, 19 Ii autem in ipsis quatuor angulis affixi sunt omnesque transuersis sex temonibus, quasi

vacerrae inter se ligantur, ita vt a posteriore parte, quae latior est, velut in caueam quadrupes possit induci, *etc. de machina facienda, qua clausa iumenta curentur. Id.* Columel. 9, 1 Vbi vero neutrum patrifamiliae conducit, ratio postulat, vacerris includi, sic enim appellatur genus clathrorum : idque fabricatur ex robore, quercu, vel subere.

VACERROSVS, a, um. *Insanus, vecors.* Suet. August. c. 87 *inter ea, quae* frequentius et notabiliter vsurpauit *Augustus ponit etiam* Vacerrosum dixisse pro ecrito. *Vid. ibi Casaub.*

VACIVS, VACIA, *vid.* VATIVS.

VACILLO, āre. [σφαδάζω] *Inconstantem esse, et quasi alternatim moueri.* Cic. de Clar. Orat. 216 c. 60 Curio in vtramque partem toto corpore vacillans. Cum ille paullum vacillauit, simul nutant Sen. Ep. 114. Vacillare dictum a senibus, qui sint aeno defessi, atque ad sustinendam lassitudinem baculo tarditatem leuent *ex* Non. 1, 148 *Fuerit ergo quasi* bacillare. *Sed cum* Vatio *potius s.* Vacio *contulerim.* Vacillare ex vino Quinctil. 8, 3, 66. *it.* 11, 8, 165. Imbribus, et tabe nimborum arbusta vacillant Lucret. 1, 806. Aegrotat Fama vacillans Lucret. 4, 1123. Arcad. in l. 1 D. de testib. Testimoniorum vsus ab his praecipue est exigendus, quorum fides non vacillat. *i. incerta non est.* Iustitia vacillat, vel iacet potius Cic. Off. 3, 118. Idem Att. 12, 1 Sed quod scribis igniculum matutinum, γεροντικώτερον est memoriola vacillare. Cic. Att. 14, 18 De Petuliano nomine, quod mihi suppeditatus es, gratissimum est, et simile tuorum omnium. Sed ego Erotem ad ista expedienda factum mihi videbar reliquisse : cuius non sine magna culpa vacillarunt. *int. Nomina seu debita exacta non sunt.* Ad ista expedienda, *h. e. ad mea nomina exigenda.* Liber vacillat Scribon. 200. *i. imperfectus est; licenter.* Cic. de Nat. Deor. 1, 108 Sed et ille reprehensus a multis est, nec vos exitum reperitis, totaque res vacillat et claudicat. Stabilitas amicitiae vacillare videtur Cic. de Fin. 1, 66 c. 20. Denique sub pedibus Tellus cum tota vacillat Lucret. 5, 1235. *Disputatur de versu* Lucret. 3, 503 Tum quasi vacillans primum consurgit *etc. vbi prima Syllaba contra vsum perpetuum ipsius Poëtae produci videtur. Lambino videbatur* vacillans *esse glossa verbi Enniani* Talipedans, *quae in locum verbi obscurioris improuide recepta sit. Et ita editum nuper etiam Parisiis in Coustel eliana. Sed alii malucrunt positum studio versum et ipsum* vacillantem *a Poëta ; alii geminant literam C ; alii produci putant (esse eadem licentia, qua in* imbecillus, *ex* bacillo, *quam originem etiam huic verbo* vacillo *assignant, vt vidimus.*

VACILLANS, antis. Partic. *Inconstans, incertus.* Arbor ventis pulsa vacillans Lucret. 5, 1095. Idem 4, 1123 Languent officia atque aegrotat fama vacillans. Cic. Philipp. 3, 51 In Galliam mutilatum duxit exercitum : cum vna legione, et ea vacillante, L. fratrem exspectat. Cic. Fam. 16, 15 Accepi tuam epistolam vacillantibus literulis, *i. Non recte prae valetudine scriptis.* Modestin. in l. 2 D. de tellib. Testes qui aduersus fidem testationis vacillant, audiendi non sunt.

VACILLATIO, ōnis. f. Quinctil. 11, 3, 128 Est et illa indecora in dextrum ac laeuum latus vacillatio, alternis pedibus insistentium. Suet. Claud. c. 21 Non sine foeda vacillatione discurrens.

VACILLĀTOR, ōris. m. Gloss. Lat. Gr. Vacillator, σκοφάντης.

VACO, āre. [σχολέω, σχολάζω] *Semper vacuum esse significat : sed cum Datiuo iungitur, intelligitur vacuum esse aliis omnibus negotiis, vt vni, cui dicimur vacare, recte possimus attendere.* Cic. de Diuin. 1, 11 c. 6 Ego vero, inquam Philosophiae Quinte semper vaco. In studiis magis vacabit vnus vni Quinctil. 1, 2. *de praeceptoribus.* Neque enim, qui se totum in hac cura consumserit, potioribus vacabit Idem 9, 4. *de studentibus.* Choris epulisque vacare Claud. in Eutrop. 2, 584. Corpori vacare, *Curare corpus* Plin. Epist. 1, 9, 4. Idem 3, 5, 15 In itinere quasi solutus caeteris curis, huic vni vacabat. Postulationibus vacare, *vid.* POSTVLO. Sermoni alicuius vacare Curt. 6, 7, 20. Plin. Ep. 1, 8, 2. Sibi vacare Martial. 2, 5. Adde, quod ne Studio quidem operis pulcherrimi vacare mens nisi omnibus vitiis libera potest Quinctil. 12, 1, 4. Vitae vacare Martial. 5, 21. In opus aliquod vacare, *Scribendo operam dare* Ouid. ex Pont. 3, 3, 36. ¶ 2 *Ordinarie, vt diximus,* Vacare *est Vacuum esse. Et absolute aliquando ponitur.* Plaut. Cas. 3, 1, 7 Fac vacent Aedes. Agri vacant, *non coluntur* Caes. Bell. Gall. 4, 3 *et* 8. Vacat Arena Sen. Ep. 7. Auguratum et septemuiratum vacare Plin. Ep. 10, 8. Locus vacat Caes. Bell. Gall. 1, 28. Cic. Att. 12, 11 Tota domus superior vacat, vt scis. Eidem 13, 50 Villa ita completa militibus est, vt vix triclinium, vbi coenaturus ipse Caesar esset, vacaret. Locus vacat a custodibus Caes. Bell. Ciuil. 3, 25. *Add.* Plin. 10, 7. Feminae *(anseres)* reliquo tempore anni vacaturae sunt A foetu Colum. 4, 17. Quantum temporis vacabit ab officio publico : Cic. de Diuin. 2, 7 c. 2 Tantum huic studio relinquendum, quantum vacabit a publico munere. Idem de Clar. Orat. 271 c. 78 Nullum tempus illi vnquam vacabat aut a forensi dictione, aut a commentatione domestica, aut a scribendo, aut a cogitando. A metu vacare Liu. 7, 1. A negotiis Phaedr. 3 Praef. v. 2. Cic. de Nat Deor. 1, 2 c. 1 An ab omni curatione et administratione rerum vacent. Vacare, *Otium habere* : Cic. Fam. 12, 29 (30) Quamuis enim occupatus sis, otii tamen plus habes : aut si ne tu quidem vacas, noli impudens esse, nec mihi molestiam exhibere. Idem Att. 12, 38 Scribes aliquid, si vacabis. Vacare re aliqua, *pro* Carere. Cic. de Orat. 3, 40 Domicilium tantum in ea vrbe remanet studiorum ; quibus vacant ciues, peregrini fruuntur. Animo vacare, *pro Curis solutum esse.* Cic. de Diuin. 1, 10 c. 6 De quibus quid ipse sentiam, si placet, exponam : ita tamen, si vacas animo, neque habes aliquid, quod huic sermoni praeuertendum putes. *Conf.* Idem de Inuent. 1 c. 6. Armis vacare Lucret. 5, 1338. *Sic* Cic. Phil. 11, 38 c. 15 Armis vacare *est quiescere*, otio delectari, *vt ibi Cicero.* Crimine fama nostra vacat Ouid. Epist. 4, 18. Cic. Fam. 6, 3 Nec enim dum ero, angar vlla re : quum omni vacem culpa. *Conf.* Ibid. 7, 3. Cic. Fam. 2, 1 Praesertim cum in quo accusabat, Culpa vacarem. Cultu vacat insula Ouid. Epist. 10, 59. Curis vacans Lucan. 5, 126. Cura et negotio vacare Cic. de Legib. 1, 8 c. 3. Custode vacans Ouid. Met. 2, 422. Dolore corpus vacat Idem in Ibin 115. Epulis ora vacant Ouid. Met. 15, 478. Cic. Off. 1, 62 c. 19 Ea animi elatio, quae cernitur in periculis et laboribus, si vacat Iustitia, *etc.* Idem de Senect. 73 Solonis quidem sapientis elogium est, quo se negat velle suam mortem dolore amicorum Lamentisque vacare. Cic. de Senect. 34 c. 11 Ergo et Legibus et institutis vacat aetas nostra, muneribus iis, quae non possunt sine viribus sustineri. Lite vacent aures Ouid. Fast. 1, 73, Metu vacat amor Idem Amor. 1, 6, 60. Milite et pecunia vacare Liu. 2, 211. Cic. Acad. 4, 131 Volu autem et honestatem finem esse Callipho censuit, vacare omni M Hieronymus : hoc idem cum honestate Diodorus. *Add.* Id Legib. 1 c. 3. Iabolen. in l. Qui tertiana D. de Aedil. edict tertiana febre, *etc.* ne iis quidem diebus, quibus Morbis vacant fani dicentur. Populo vacare, *Procul esse.* Cic. Tusc. 2, 6 igitur tibi propone, amplitudinem animi et quasi quandam exc tionem quam altissimam animi, quae maxime eminet contemne despiciendis doloribus : vnam esse omnium rerum pulcherr eoque pulchriorem, si vacet Populo, nec plausum captans, se tantu delectet. Budaeus. Pudore vacat nox Ouid. Amor. 1, 6, 60. de Orat. 3, 43 c. 11 Athenis domicilium manet eorum Studiorum bus ciues vacant, peregrini fruuntur. Vacare a metu Li Cels. 2, 14 Sed vt leuata quoque aduersa valetudine recte fricti betur, sic nunquam adhibenda crescente febre : verum si fieri p quum ex toto corpus ea vacabit, minus recte quum ea ren Vento omni vacare Cels. 2, 1. Vacat, *Impersonale.* [χρό *Otium vel vacuum tempus est. Datiuo et Infinitiuo iungitur.* Aen. 1, 377 Et vacet annales nostrorum audire laborum. Trist. 2, 216 Non vacat exiguis rebus adesse Ioui. Vaca esse diserto Quinctil. 11, 1.

VACANS, antis. Partic. [σχολάζων] *Qui otiatur.* Cael. a Fam. 8, 3 Hoc mihi certum ac iucundissimum vacanti negotium tecum id otii tempus consumere. Animus vacans, *Curis* Ouid. Met. 9, 611. Bona l. 1 Cod. de bonis vac. Mulier Marti §. 2 ff. de vi publ. *Nuptae opponitur.* Vacantem Possessionem in Iustin. 27, 3, 1, *Add. 25, 2, 4.* Saltus longe lateque va Virg. Georg. 3, 477. ¶ 2 Vacantes *dicebantur, Mili scripticii, ad commoda solum participanda in numeros relati.* Pollio de Balista tyranno *extr.* Est epistola Valeriani, qua grati listae agit : gaudens, quod eius consilio nullum adscripticium, vacantem haberet. *Sic* l. 2 C. Vt dignitatum ordo seruetur, *que* l. vn. C. Th. de Comitibus vacantibus, *et* l. vlt. C. Th. de cerio, Vacantes *sunt, qui nomen et titulum dignitatis aut pretio, au tia, impetrarunt, quibus praeferri iubentur, qui in actu positi adm tiones peragunt. Firmantur haec* Cassiod. Var. 6, 10 *et* 11. *Iac. Gothofr. ad* Tit. Cod. Th. 6, 18 de Comitibus Vacantibus. Suet. Claud. c. 25 *vocat* Imaginariae militiae genus, quod vocatu numerum, quo absentes et titulotenus fungerentur.

VACANTER. Adu. *Inaniter.* Phauorinus *apud* Gellium Vacanter hoc etiam, inquit, accumulauit et inaniter.

VACANTO, onis. m. Fascis, manipulus, *apud* Petron. 6 *aliter legunt. Vid. Interpp.*

VACATIO, ōnis. f. [σχολή] *Feriae, cessatio, immunitas* pro Cael. 30 Erat enim meum, deprecari vacationem adolescen niamque petere : non inquam audeo : perfugiis non vtar Cic. de Legib. 1, 10 c. 4 Ego vero aetatis *(i. Senectutis)* potiu tioni confidebam, cum praefertim non recusarem, quo minus m trio sedens in folio, consultantibus responderem. *Conf.* Nep. Legis vacatio Suet. in Claud. c. 19. *qua quis illius obligatione liberatur.* Militiae vacatio Caes. Bell. Gall. 6, 13. Cic. At Senatus decreuit, vt Consules duas Gallias sortirentur, delectu retur, vacationes ne valerent. Militiae vacationem dare l 9, 12. Quae studia vacationem habent etiam publici Mune Fam. 9, 6. Idem de Nat. Deor. 1, 53 Nos autem beatae in animi securitate, et in omnium vacatione Munerum ponimu cationes Munerum Tacit. Ann. 1, 17, 4. *Conf.* Ibid. c, 35, 2. 37, 4, 1. *et* 38, 3, 9. Sen. ad Helu. c. 2. *et* de Ira 2, 17. pro Sull. 26 Si me non modo non Rerum gestarum vacatio, sed honoris neque aetatis excusatio vindicat a labore. *i. quae datur gestas.* Vacatio Rerum iudicandarum Sen. de morte Cic. Verr. 4, 23 Pro hisce rebus, vacatio data est ab illo sumtus, l militiae, Rerum denique omnium. Dare vacationem a cau de Legib. 1, 11 c. 4. Idem Acad. 4, 121 c. 38 Sed cum sacerdot rum vacationem Habeant, quanto est aequius habere ipsos Sublatis vacationibus delectum haberi in vrbe Cic. Phil. 5, 31. latae *sunt* vacationes, *cum nemo vel aetate vel numero stipendioru fatur.* Cic. Verr. 5, 41 c. 22 Quod tam immune municipium per hos annos tam commoda vacatione sit vsum omnium reru Vacatio *etiam ponitur pro Pecunia, quae pro vacatione soluebatu* cit. Hist. 1, 46, 4 Vt vacationes praestari centurionibus solitae rem tur. *Vid. ibi Sauil. et Marc. Donat. Add.* Tac. ib. c. 58, 2.

VACVVS, a, um. Adi. [κενός] *Inanis, nihil continens,* vel *citer,* vacuum *est, quidquid adiunctum sibi non habet illud, quo esse dicitur.* Virg. Georg. 3, 143 Saltibus in vacuis pascant, e secundum Flumina. *vbi nihil illas turbet ; de equabus grauidis.* Horat. Epist. 1, 19, 21 Libera per vacuum posui vestigia princep aliena *(vestigia)* meo presti pede. Virg. Aen. 7, 379 Vacu circum. Idem Georg. 2, 287 Neque in vacuum poterunt s dere rami. *i. nimis angustae positae sint arbores.* Aër vacuus Georg. 3, 109. Aetas vacua periculo Tacit. Ann. 16, 13. A cui, *Arboribus carentes, et soli expositi, nec obumbrati ramis a* Virg. Georg. 2, 54. Animus vacuus, *Otiosus, nullis negotiis irretitus.* Cic. de Clar. Orat. 20 c. 5 Nunc vero, inquit, si es vacuo, expone nobis, quod quaerimus. Animus vacuus et Cic. Verr. 4, 23. Animum vacuum ad res difficiles scri afferre Idem Att. 12, 37 (38) Aula vacua Virg. Georg. Aurae vacuae Idem Aen. 12, 592. Plaut. Trin. Prol. 11 Ac et date mihi vacuas Aures dum eloquor. *h. e. Nolite aliis reb pare aures, tantum audite me. Sic* Pseudo-Cic. Anteq. iret i 13. Aures vacuas permulcere dictis, *Adulationibus patent.* Epist. 1, 17, 26. Caelum vacuum Virg Aen. 5, 515. Ci 2, 56 c. 18 Etiamsi statim ad dicendum nostro commodo, vac dies habuissemus, tamen oratione longa nihil opus fuisse. vacua Cic. in Catil. 1, 4. Equus vacuus, *Sine sessore* Liu. et 44, 26. Fundus ICt. Gladius vagina vacuus C Marcell. 17. *i. Sine vagina. Vid.* MEDVLLA, *it.* PECTVS. Verr. 1, 33 Hora nulla vacua a furto, a scelere, crudelitate, flagi perietur. Lectus vacuus Ouid. Met. 11, 471. Lecto va vere Propert. 2, 2, 1. Cic. de Fin. 5, 1 Maxime quod is L omni turba id temporis vacuus esset. Iuuenal. 8, 90 Ossa regum vacuis exhausta Medullis, vt Gladius. Cic. Tusc. 3, tatem enim animorum positam in tranquillitate quadam constar censebant, his rebus Mentem vacuam appellarunt insaniam. tes vacuas tenere, *Oblectare animos otiosos* Virg. Georg. 3, 5.

ac. 4 n. 13, 44, 2. *i. vidua, certe non habens maritum.* Tac. Hist. Si Republica et Senatus et Populus vacua nomina sunt. Nox cua crimine Ouid. Fast. 4, 581. Numi vacui dicuntur, *Qui it si vsura et foenore, nec in vsum aliquem erogantur* Scaeuola in l. iint D. Depositi vel contra. Operarii vacui Columel. 11, 2. nne olum forti patria est, vt piscibus aequor, Vt volucri, vacuo idqd in Orbe patet Ouid. Fast. 1, 493. *i. aëre.* Cic. pro Rosc. m. Petisse, inquit, suam partem, Roscium a Flauio confiteor, va- im integram reliquisse Fannii, concedo. Pectore in vacuo natemor Ouid. Amor. 1, 1, 26. *quod paullo ante vacuum erat amoris* ière Pectus velamine vacuum Stat. Theb. 1, 593. *i. nudum, vt* idit vagina vacuus. Pedes vacui Ouid. de Arte Am. 1, 491. fell caduca et vacua Cic. de Orat 3, 120. Idem pro Rosc. er. 6 Cum ille confirmaret se nomen Sext. Roscii de tabulis ex- uru, praedia vacua filio traditurum, *etc.* Tempus vacuum , vitium) laboris dare sibi Ter. Heaut. 1, 1, 38. Lucan. 3, 26 nil m vestro vacuum sit tempus amori. Tempus sterile et nul beneficio Plin. in Paneg. 56, 2. Temporis quum vacui il Iberem Cic. Att. 2, 23. Idem Verr. 7, 134 Nullum propugna- m ofuisse, nullum vacuum *(remige)* Transtrum esse: remigi a fumentariam esse suppeditatam, *etc.* Ventre vacuo mulier, *oppitur* Ventre pleno mulier, *id est*, *praegnans* Papinianus in l. uro. D. de acquirenda hered. *Vid.* Vterus vacuus. Vita va- la ribus Ouid. Trist. 5, 3, 9. Vmbra tonsoris vacua, *Ton- a soris cessantis* Hor. Epist. 1, 7, 50. Vrbs vacua, *in qua ho- es sunt otiosi* Hor. Epist. 2, 2, 81. Vterus vacuus, *i. Non prae- ens* Ipian. in l. Cum quidam §. Suum heredem D. de acquirend. he- id. Venter vacuus. ¶ 2 *Construitur* Vacuus *cum Laudatur* Sallust. Iugurth. . . . Ager autem aridus, rum vacuus, *ex* Nonio. Animi vacuus *meticulosas* Stat. 635. Operum vacuus. *Cessans ab opere* Hor. Serm. 2, 2, Rerum vacuae literae Tacit. Ann. 15, 8. Virium vacuus, *sine viribus est* Plaut. Bacch. 1, 2, 46. Vacuus *simpliciter Nul- gis distractus.* Cic. in Brut. 10 Itaque hunc elegimus diem, l scirem us esse vacuum. *Cum Praepositione* A *vel* Ab. Cic. rat. 1, 3 Sin eris ab isto periculo vacuus, ages scilicet, si quid agi d nobis putabis. Ab exercitu locus vacuus, ab defensoribus l. I. Gall. 8, 46. Ibid. 2, 12. Cic. Fam. 11, 16 *pr.* Permagni rel quo tibi haec tempore epistola reddita sit, vtrum cum solici- quid haberes, an quum ab omni molestia vacuus esses. Ab vacuus Sallust. Catil. c. 51. Cic. Att. 10, 16 Consilium nostrum vacuum a periculo fore. Idem Verr. 4, 3 Nam ipsa Messana, si, moenibus, portuque ornata sit, ab his Rebus, quibus ille de- fane vacua ac nuda est. A securibus vacuus Tacit. Ann. Cic. Verr. 4, 23 Verum vt opinio mea fert, his quidem us in omni orbe terrarum vacui, expertes, soluti ac liberi b omni sumtu, molestia, munere. A suspicione vacuus rusp. Resp. 11. A tributis Tacit. Ann. 12, 34. *Cum* , *vt* Aemulatione Tacit. Ann. 12, 2. Cic. de Fin. 2, 46 vi Curis etiam quid in caelo fiat scire debemus. Cura vacuus Tacit. Ann. 12, 5. Cic. Fam. 4, 14 Quum pro- eo um scelus nihil mihi intra meos parietes tutum, nihil Insidiis m viderem. Metu vacuus Tacit. Hist. 1, 88. Molestiis l. 4, 4. Idem de Fin. 4, 12 Vacui Negotiis honeste ac li- alit possumus viuere. Noxis Plaut. Merc. 5, 4, 25. Pe- ulo Tac. Hist. 1, 88. Cic. ad Q. Fratr. 1, 3. Somno vacuus id. nor. 1, 2, 3. Cic. de Fin. 2, 30 Luxuriam non reprehen- , m sit vacua infinita cupiditate et timore. Tributo vacuus cit nn. 12, 61. ¶ 3 *Quid esset* Pendere in vacuum ud S ton. Claud. c. 9 *disputatum est*, In vacuum lege praediatoria alis ependit Claudius. *Placet, quae modo proposita est, Cl. Ernesti* rpr tio, *Proscriptam esse praediorum Claudii auctionem, sed id ja- m tum esse contumeliae et felicitudinis occidendae causa, non, vt* Cho et etc. *Habet haec significatio aliquam cognationem cum his,* de *mus modo in* VACANS n. 2. In vacuum *vbi titulus adest*, 65 *nen, cetes adest, sed sine re, vt* vacuum *caput est personae Tragicae,* vac *est clava Herculis in Tragoedia, quam alias vibrare non posset* rio. Venire in vacuum, *Succedere in locum morte alterius vacantem, herede substituto* Hor. Serm. 2, 5, 50. Vacuus, *pro Otioso.* sit. m. 2, 46 Quoniam tres vacuas legiones, et ducem fraudis aru perfidia deceperit. Vacuus ad narrandum aliquid, *h. e.* 70 *vac narrare, aut agere* Ter. Andr. 4, 2, 13. Postquam, remoto u Inico, simultates exercere vacuum fuit Sallust. *ap.* Gell. 9, 12. *r um licuit.* *Sic* Vbi securus opes concupiscere vacuum fuit c. Hist. 2, 38, 2. *Superl.* Ouid. ex Pont. 3, 1, 141 Nec rursus eo, um sit vacuissima quaeras. *h. e. Otiosissima, vacua et libera ab s occ otiis.*

VAVE. Adu. *Idem.* Arnob. 3 p. 121 Inaniter, vacue et sine i substantia constituta.

VAIVVS, a, um. Adi. [*ἔνκυρος* Gloss. Lat. Gr.] *Vacuus. Vt,* res iciuae Plaut. Trin. Prol. 2, 11. Aedes vaciuae Idem Cas. 96. Aedes aurium vaciuae Idem Pseud. 1, 5, 54. Ter. aut., 1, 58 Sine me, vaciuum tempus ne quod dem mihi laboris.

VAIVI. Adu. *Idem.* Phaedr. Prol. 5, 14 Libellum vaciue lege

VAIVITAS, ātis. f. *Vacuitas.* Plaut. Cure. 3, 2, 40 Cibi va- itat *Et* D. Brutus ad Cic. Fam. 11, 10 Cupiditatem hominibus icia vaciuitas non te fugit. *Alii legunt* Vacuitas; *sed* I. G. Grae- s Vnitas *ex MSS.*

VAVITAS, ātis. f. [*κένωσις, κένωμα*] Cic. Off. 1, 73 c. 21 Ad- end est vacuitas ab angoribus. Idem de Fin. 1, 37 c. 10 Nam onia quum priuamur dolore, ipsa liberatione et vacuitate omnis olest e gaudemus. Loci Vitr. 8, 2. Cic. Tusc. 5, 42 Se- ritatu autem nunc appello vacuitatem aegritudinis, in qua vita be- i po a est. Dolorum omnium vacuitas Cic. de Fin. 2, 56. *Add.* id. 2, 25. *Plur.* Interueniorum vacuitates Vitrum. 2, 7. *i.* atia *vacua.*

VAVO, āre. [*κενόω*] *Vacuum efficere.* Martial. 11, 6 Si redeant tere ingentia nomina, patres, Elysium liceat si vacuare nemus. olum 3, 13 Opus est autem perito, ac vigilante exactore, qui ripam igi beat, fulcumque vacuari. *Conf.* Solin. c. 25.

VAVATVS, a, um. Partic. *Vt*, Vacuata dolia Columel. 12, 50. ngui vacuatus Aur. Victor Epit. c. 43. Sil. 11, 57 Impensis lli vuati saepe penates. Vacuatum auxiliis oppidum Frontin. rat. 6, 2.

VACVEFĂCIO, ĕre. *Idem quod Vacuo.* Macrob. Saturn. 7, 12 Venas inedia vacuefacere. Nepos 5, 2, 5 Vacuefacere insulam. ¶ 2 *Abolere, Superuacaneum pronuntiare.* [*κενῶ*] Vlg Circumcisionem vacuefacere, abstinentiam suillae carnis auferre Lactant. 4, 17, 1.

VACVEFIO, ĕri. Lucret. 6, 1003 Hoc vbi inanitur sparsum, multusque vacuefit In medio locus: *et* 1015 Hoc fit item cunctas in partes, vnde vacuefit Cumque locus. *Al.* vacefit, *it* vacefcit. *Sed hanc lectionem tuetur* Carrio Ant. lect. 1, 18 *qui etiam Ciceroni illud ex MSS. restituit.*

VACVEFACTVS, a, um. Nepos 20, 3, 2 Ciuibus veteribus sua restituit, nouis bello vacuefactas possessiones diuisit. Subsellia Cic. Catil. 1 c. 7. *al.* vacua facta. Erubescenda sentina *(scortorum)* vacuefactus exercitus Val. Max. 2, 7, 1.

VACVNA, ae. f. [*Οὐακῦνα*] *Dea, quae praerat otiosis et vacantibus. Huic sacrificabant agricolae, quum post collectas fruges quiescebant.* Ouid. Fast. 6, 307 Nam quoque quum fiunt antiquae sacra Vacunae, Ante Vacunales stantque sedentque focos. Hor. Epist. 1, 10, 49 Haec tibi dictabam fanum post putre Vacunae. *Vet. Schol.* Auson. Epist. 4, 99 Totam trado tibi simul Vacunam, Nec iam post metues vbique dictum. *i. Vacuum te iubeo esse liberum et immunem ab omni dicto et contumelia.* Turneb. 2, 23. *Conf.* Torrent. *ad* Hor. c. l. *Sed Scal. legat plane aliter* Tostam trado tibi simulque et agnam, *i.* agnam tostam.

VACVNĀLIS, e. Adi. *Modo vidimus ex* Ouid. Fast. 6, 308.

V A D

VADIMONIS lacus, [*Οὐαδιμῶνος λίμνη*] *celebratus a* Plin. 2, 95 *propter insulas in eo fluctuantes.* Plin. iun. Epist. 8, 20 Exegerat focer meus, vt Amerina sua praedia inspicerem, haec perambulanti mihi ostenditur subiacens lacus nomine Vadimonis *etc.*

VĂDIS, is. [*ὅμηρος, ἐγγυητής*] *Primo dicebatur, deinde per syncopen* VAS, vadis. m. Sponsor alterius in re capitali, *vt ait* Festus. Vas *(inquit Varro* de L. L. 5, 7) dictus est, qui pro altero vadimonium promittebat. Liu. 3, 13 Reus, dum consulerentur patres, retentus in publico est. Vades dare placuit: vnum vadem tribus millibus aeris obligarunt: quot darentur permissum tribunis est: decem finierunt. Tot vadibus accusator vadatus est reum. Hic primus vades publicos dedit *(Fabius Caeso* A. V. CCXLIII) dimissus e foro, nocte proxima Tuscos in exilium abiit. — Pecunia a patre exacta crudeliter, vt diuenditis omnibus bonis — in deuio quodam tugurio viueret. Cic. Off. 3, 45 c 10 *de duobus Pythagoreis*, Quum is, qui morti addictus esset, paucos sibi dies commendandorum suorum causa postulauisset, vas factus est alter sistendi eius, vt si ille non reuertisset, moriendum esset ipsi. Cic. Tusc 5, 63 Cum Dionysius alterum vadem mortis accepisset, alter vt vadem suum liberaret praesto fuisset, *etc.* Liu. 25, 4 Rei capitalis diem Postumio dixerunt, ac ni vades daret, prehendi a viatore atque in carcerem duci iussurunt. Postumius vadibus datis non affuit. *Inter* Vadem *et* Praedem, *differentiam vide in* PRAES. *et Gronou. ad* Liu. 3, 13. Vas *dictus est, quod qui* vades *dederit*, vadere *ei, id est discedere interim liceat.* Hor. Serm. 1, 1, 19 Ille datis vadibus, qui rure extractus in vrbem est. Cic. Fin. 2, 79 c. 24 Vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico. Accipere aliquem vadem pro aliquo, *vid.* ACCIPIO. Deferere vades Liu. 39, 41. Liberare vadem Cic. Tusc. 5, 63.

VADIMONIVM, i. n. [*ἐγγύη*] *Sponsio quaedam sistendi, comparendique in iudicio ad diem praestitutam per se, vel per aduocatos, quam deserere non licet.* Cic. pro Quinct. 28 c. 15 Ad vadimonium non venit quis? is qui tibi praesto semper fuit. Plaut. in Cure. 1, 3, 5 Vbi tu es qui me conuadatus Veneriis vadimoniis? Vadimonium a Vade *deductum est, vt* Mercimonium *a* Merce: *et quamquam eo nomine proprie censetur obligatio sistendi se iudicio, tamen omnis sponsio et promissio eo interdum vocabulo continetur, vt e dicto Thaletis Milesii cognosci potest,* ἐγγύα παρὰ δ' ἄτα *quod* Ausonius in Sapient. Sententia *extr. vertit*, Mileti fugisse Thales vadimonia alumnus. Idem Lud. Sapient. 190 *conuertit*, Sponde, noxa tibi praesto est, *etc.* Ad vadimonium Aduocatus descendit Sen. Ep. 8. Garrula vadimonia Ouid. Amor. 1, 12, 23. Concipere vadimonium, *Certam formulam vadimonii exprimere.* Cic. Q. Fratr. 2, 14 Negat enim in tanta multitudine eorum, qui vna essent, quemquam fuisse, qui vadimonium concipere posset. *Vid.* CONCIPIO. Cic. de Senect. 21 Omnia quae curant, meminerunt, vadimonia constituta, qui sibi, cui ipsi debeant. Plin. in Praefat. Inscriptiones propter quas vadimonium deseri posset. *i. Festiuissima, et magna, multaque promittentes, ita, vt vel vadimonium propter eorum librorum recitationem deseri possit. Illustrari hoc potest* ex Horat. Sat. 1, 9, 40 *vbi garrulus*, Dubius sum, quid faciam, inquit, Tene relinquam an rem: *Praecessit* Ex casu tum respondere vadato Debebat: quod ni feciſſet, perdere litem. *tum deserit vadimonium sectans Horatium. In fine Satirae venit aduersarius*, Et, Quo tu turpissime? magna Inclamat voce. *Vid.* DESERO. Cic. Catil. 2 c. 3. Idem Att. 2, 7 In hominem ire cupiebam, non mehercule, vt differrem cum eo vadimonium: nam mira sum alteritate ad litigandum. *i. Differre diem iudicii, diem addendi Praetoris. Vid.* DIFFERO. Cic. pro Quinct. c. 14 Idem ibid. 23 c. 6 Qui quo tempore primum male agere coepit, in vadimoniis differendis tempus omne consumserit, qui postea quoque vadimonium missum fecerit. Imponere vadimonium alicui Nepos 20, 5, 2. Obire vadimonium, *vid.* OBEO. Suet. Calig. c. 39 Et litigatorum plerique, quod Occurrere absentes ad vadimonium non possent, causa caderent. Promittere vadimonium, *i. promittere se affuturum in iudicio* Cic. Verr. 3, 38. Idem ibid. 5, 140 Quod isti simul ac nuntiatum est, hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio seruo promittere, *vid.* PROMITTO. Cic. pro Quint. 20 c. 8 Venit Romam Quintius, vadimonium sistit, *i. obit. Conf.* Cato *ap.* Gell. 11, 14. Nep. 25, 9, 4. Esse vadimonium alicui cum aliquo Cic. pro Quint. 30. Esse in vadimonio Idem ibid. 23.

VADOR, āri. [*κλητεύω*] *Verbum commune est secundum* Priscianum l. 8 p. 794 *pro Vadimonio obstringere, siue diem iudicii ex compacto constituere, et in ius vocare, et vicissim pro obstringi.* Cic. pro Quint. 61 c. 19 Debere tibi dicis Quintium: procurator negat. vadari vis; promittit: in ius vocas; sequitur: iudicium postulas; non recusat. Plaut. Perf. 2, 4, 28 Vadatur hic me. P. venam vades desint, in carcere vt sis. Cic. pro Quint. 23 c. 6 Se iam neque vadari amplius, neque vadimonium promittere: si quid agere secum velit Quintius, non recusare. Hic quum rem Gallicanam cuperet re-

viſere, hominem in praeſentia non vadatur, Ita ſine vadimonio diſcedit. Tot vadibus accuſator vadatus eſt reum Liu. 3, 13. *quem locum damus in* VAS. Hor. Serm. 1, 9, 36 Et caſu tunc reſpondere vadato Debebat: quod ni feciſſet, perdere litem. *Bentl.* Vadatus, *quod alterum putat ab his ſubſtitutum, qui neſcirent etiam Paſſiuum eſſe,* et reſpondere *abſolute ſine Caſu poni. Caeterum poſſiuam rationem probat ex* Plauto Bacch. 2, 2, 3 Ita me vadatum amore vinctumque attines. Lucil. *ap.* Non. 1, 26 Nec mihi amatore hoc opus, nec tricone vadato. Fulg. Expoſ. ſer. ant. 61 Vadatus obſtrictus, vel ſub fideiuſſione ambulans, ſicut Feneſtella ait, Apud quem vadatus amicitiae nodulo tenebatur. Apul. Met. 11 p. 259, 40 Memineris — mihi reliqua tuae vitae curricula ad vsque terminos vltimi ſpiritus vadata. *Addit* Symmach. Epiſt. 1, 31. 2, 45 *etc.* Ouid. Rem. Amor. 665 Iamque vadaturus, lectica prodeat inquit.

VADATIO, ōnis. f. apud ICtos.

VĂDO, ſi, ſum, ere. [ἅμαι, βαδίζω, βαίνω] *Iter facere ſuis pedibus proprie.* Virg. Aen. 2, 396 Vadimus immiſti Danais, haud numine noſtro. Cic. Att. 4, 9 (10) *extr.* Ad eum poſtridie mane vadebam, quum haec ſcripſi. Ad illum ex Libya Hammon vaſit Tertull. de Pall. c. 3. Vadit aduerſus imminentem hoſtium aciem Liu. 9, 3. Lentulus Spinter hodie apud me, cras mane vadit Cic. Att. 14, 11. Poſt hunc ore fero Capricornus vadere pergit Idem in Arat. 326. Vade age Virg. Aen. 3, 462. Veloci via vadere Senec. Med. f. 4. Ferae erectae vadunt Auctor ad Herenn. 2, 29. In hoſtes vadendum Liu. 7, 24. In Meſopotamiam vadit Euphrates per Seleuciam Plin. 5, 2. In mortem vadere Virg. Aen. 2, 359. In praeceps vadere Sen. Hippol. f. 2. In praeceps animus vadit Idem Hippol. f. 2. In praelium vadere Liu. 3, 63. Per iter praeceps gloria vadit Ouid. Triſt. 4, 3, 74. Per medios hoſtes Liu. 22, 50.

VADENS, entis. Partic. [βαδίζων] Virg. Aen. 6, 263 Ille ducem haud timidis vadentem pallibus aequat. Liu. 26, 6 Elephanti per media caſtra vadentes, ſtragem tabernaculorum ingenti fonitu ac fuga abrumpentium vincula iumentorum facerent.

VĂDVM, i. n. [πόρος] *Locus in flumine, lacu, mari, et quacunque aqua, quae propter breuitatem pedibus, tranſiri poteſt, ſiue per quem vadere licet, quum ſit minus profundus.* Plin. Lignum vado haerebat Liu. 38, . . Pontem quia vado nusquam tranſitus erat, facere inſtituit Idem 38, 18, 7. *Rurſum* Caeſ. Bell. Gall. 1, 6 Rhodanus nonnullis locis vado tranſitur. Quum veniſſent ad vada Volaterrana quae nominantur, vident perfamiliarem Naeuii, *etc.* Cic. pro Quint. 24. Scitus vadorum Ouid. Met. 9, 108. Catull. Argon. f. 62 (65) 6 Auſi ſunt vada falſa cita decurrere puppi. *vbi ſi etum notat, qua traiicere nauibus licet. Nam late patet. Interdum eſt alveus fluuii, lacus, aut maris: vid. Gronou. Obſ. 1, 19. Drakenb. ad* Sil. 2, 1. *Margo putei, ap.* Phaedr. 4, 8, 12. *Quin pori corporis aut venae.* Subeatque latentibus vltro Quae facta eſt medicina vadis Gratius Cyneg. v. 424. *Videntur itaque* vadum *accepiſſe non modo qua* vadere *pedibus per aquam licet: ſed qua* vadit *humor. Epitheta:* Vada Breuia Virg. Aen. 5, 221. Caeca Idem ibid. 1, 540. *paſſiue, quae non videntur.* Caerula vada Virg. Aen. 7, 198. Dura vada caecis ſaxis Idem ibid. 3, 706. Feruida Virg. Aen. 7, 24. Gelida Ouid. Amor. 3, 6, 26. Iniqua Propert. 1, 17, 10. Limoſum Ouid. Faſt. 4, 300. Paluſtria Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 59. Piſcoſa Ouid. de Arte Am. 2, 82. Prona vada fluuii Claud. in Eutrop. 1, 353. Sacra vada ſontis Numici Virg. Aen. 7, 242. Salſa vada Idem ibid. 5, 158. Tarda vada, *Aquae torpentes et pigrae* Sen. Herc. Fur. f. 9. Tortua vada Idem Phoen. f. 1. Vitrea vada Claud. de Aponi balneis 5, 32. Applicare remos vadis Ouid. Triſt. 3, 9, 10. Cic. pro Cael. 31 c. 21 Sed quoniam emerſiſſe iam e vadis, et ſcopulos praeteruecta videtur oratio mea, perfacilis mihi reliquus curſus oſtenditur. *Hic* vada Breuia *ſunt, vt Syrtes.* Exultant vada Virg. Aen. 3, 557. Frangere vndoſum vadum nando Sil. 8, 555. Labitur placido vado Lethe Senec. Herc. Fur. f. 9. Nudantur vada, *vid.* NVDVS. Pellere vada remis Catull. Argon. f. 62, 58. Refuſa imis vadis ſtagna Virg. Aen. 1, 130. Tentare vadum, *pro Aggredi negotium aliquod, dixit* Ouid. de Arte Am. 1, 437. Tranſiliunt rates vada Hor. Carm. 1, 3, 24. Vertere vada liuida remis Virg. Aen. 6, 320. Res eſt in vado, *i. In tuto. Nam vt in profundo periculum conſiſtit, ita in vado ſecuritas* Ter. Andr. 5, 2, 4. Haec propemodum iam eſſe in vado ſalutis videtur Plaut. Aul. 4, 10, 73. Vadum, *pro Fundo.* Plin. 31, 3 *de aquarum ſalubritate*, Super omnia obſeruatio vna, vt illa vado exiliat vena, non e lateribus.

VADVS, i. *Maſculino genere apud antiquos.* Salluſt. Hiſt. 1 Et mox Fufidius aduenienſ cum legionibus, poſtquam tantas aſperitates haud facilem pugnantibus vadum, cuncta hoſti quam ſuis opportuniora videt, *etc. Ex* Nonio 3, 265.

VADA, orum. n. Pl. Locus Italiae in Liguria, cui Sabatiorum nomen adiicitur. Brut. ad Cic. Fam. 11, 10 Ad Vada peruenit. Id. Epiſt. 13 Priusquam ad Vada venit.

VADVS, a, um. *pro* Vadoſus. Pomp. Mela 2, 5 Atax ex Pyrenaeo monte digreſſus, vadusque eſt. *Al.* Vadoſus.

VADABĬLIS, e. *Idem.* Sarisb. 2, 24 Non vadabilis Alyſſius.

VADO, āre. [διαπορεύω] *Per vadum tranſire.* Solin. Flumen quod propter breuitatem facile vadari poterat. *Conf.* ICt. l. vlt. Dig. de ſeru. praed. ruſt.

VADŌSVS, a, um. Adi. [πορώδης] *Vt*, Vadoſus amnis Virg. Aen. 7, 728. *qui frequentia habet vada, quae tranſiri pedibus poſſunt.* Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 25 Quod his locis vadoſum mare erat longius progreſſus, *etc.* Liu. 37, 14 Quod in fluminis modum longum et anguſtum et vadoſum oſtium portus ſit. *Add.* Idem 33, 17. Aquae vadoſae Lucan. 8, 698. *Superl.* Solin. c. 65 Ganges, vbi vadoſiſſimus eſt.

V A E

VAE. [οἰοῖ] *Interiectio minantis, certe malum denuntiantis.* Martial. 5, 34 Carpere cauſidicus fertur mea carmina: quis ſit, Neſcio: ſi ſciero vae tibi cauſidice. Ter. Andr. 2, 1, 3 Vae miſero mihi. *Pro* heu! Virg. Ecl. 9, 28 Mantua vae miſerae nimium vicina Cremonae. Vae victis! *a Brenno Gallorum Rege in prouerbium venit, qui ea voce vſus eſt, cum gladium ſuum adiiceret ponderi auri, quod a Romanis pro ſoluenda obſidione ſtipulatus erat. Vid.* Feſtus, *et* Liu. 5, 48 *extr.*

VAECORS, *vid.* VECORS.

VAENEO, *vid.* VENEO.

VAESANVS, *vid.* VESANVS.

V A F

VAFER, fra, frum. Adi. [κερδάλεος, πανοῦργος] *Callidus, aſtu aliquantum Afer, minutus quidam Afer. Mira enim ſemper fi rum calliditas. Ita malim quidem, quam* Valde Afrum, *vt vul* 70 *qui laudat etiam* Cic. de Rep. 3 Non ſunt in diſputando va veteratores, non malitioſi. *Et* Off. 3, 57 Certe non ap ſimplicis, non ingenui, *etc.* verſuti potius obſcuri, aſtuti, falla litioſi, callidi, veteratoris, vafri. Ouid. de Arte Am. 3, 3 Geta. Ius vafrum Hor. Serm. 2, 2, 131. *Compar.* Epiſt. 23 Cauillentur vafriora licet. *Superl.* Senec. Epiſt 15 terrogationes vaferrimas ſtruere. Cic. de Nat. Deor. Chryſippus, qui Stoicorum ſomniorum vaferrimus habetur inte

VAFELLVS, a, um. Dimin. Feſtus, Sicut ſit diminuti cro macellus, a Vafro vafellus.

VAFRAMENTVM, i. n. *Factum vafrum, ſtrategema.* 20 Max. 7, 3 ext. 2 Quantum imperium quam paruo interce vaframento. *Item*, Lampſacenae vrbis falsus vnius vafran neficio conſtitit. *Add.* ib. ext. 4.

VAFRE. Adu. [πανοῦργως] *Callide.* Cic. Verr. 2, 132 hil ſane vafre, nec malitioſe facere conatus eſt. De vaſ aut factis Val. Max. 7, 3 tit. *Add.* ibid. ext. 2.

VAFRITIA, ae. f. Senec. Epiſt. 49 Non vacat mihi meam experiri.

V A G

VAGA, ae. f. *Oppidum Numidiae.* Sall. Iug. 47 *pr.* E longe ab eo itinere, quo Metellus pergebat, oppidum Numid mine Vaga *(ſic ſcribendum oſtendit Cortius ad h. l. et Ca* VACCA) forum rerum venalium totius regni *etc.*

VAGENSES, *non* VACCENSES, *incolae* Sall. Iug. 6

VAGEDRVSA, ae. f. *Fluuius inter Achatem et Getam,* 14, 230 Qui fontes, Vagedruſa, tuos, *etc.*

VAGĒNI, orum. m. Pl. [Οὐάγηνοι] Plin. 3, 20 Populi pinas gentes. Sil. 8, 608 Tum pernix Ligur, *et* ſ faxa Vageni.

VAGĪNA, ae. f. *Theca.* Vagina Iſidoro 18, 9 videtur d ſi Baiugina, quod in ea mucro vel gladius baiulatur, Voſſio cina a vacuitate, *quod certe probabilius eſt. Inprimis fre* gina gladii. [ϑήκη, κολεός] Cic. in Catil. 1, 4 Verumtamen ſum in tabulis, tanquam gladium in vagina reconditum. Nat. Deor. 2, 37 Vt clypei cauſa inuolucrum, vaginam autem ſic praeter mundum caetera omnia aliorum cauſa eſſe generat dium vagina vacuum in vrbe non vidimus Cic. pro Marc *Vid.* VACVVS. Eburna vagina Virg. Aen. 9, 305. enſem vagina Ouid. Met. 10, 475. Virg. Aen. 10, 475. ferrum vagina Ouid. Faſt. 4, 929. Educere gladium e vag de Inuent. 1, 14 c. 4. Eripere ferrum vagina Virg. Ae Liberare enſem vagina Ouid. Faſt. 2, 792. Tectus en Hor. Serm. 2, 1, 41. Terebris vaginae ex oleaſtro fiunt Plin. 16, 43. *i. manubria.* ¶ 2 *Metaphor.* in vaginas vnguium mucrones condunt ferae Plin. 8, 15. rum membranae et vaginae Plin. 11, 37. Varro de R. R Ariſtae enim quaſi cornua ſunt ſpicarum: quae primitus qu untur, neque plane apparent, in qua ſublatent herba, ea voc gina, vti qua latet conditus gladius. *Add.* 1, 32, 1. C neſt. 51 c. 15 Culmoque erecta geniculato, vaginis iam *quaſi* pr includitur. *Conf.* Cato R. R. c. 32. Vagina *velut* anu pus Plin. 7, 52. *Locum damus voce* HERMOTIMVS.

VAGINŬLA, ae. f. Dimin. [κολεάριον] Plin. 18, 7 Et f ginulis ſuis ſeruant ad ſatus.

VAGIO, īre. [βαβάζω] *Proprium eſt infantium ſonum vel doloris indicem edentium.* Ter. Hec. 4, 1, 2 Nam audiſſe v eri viſus eſt vagientis. Cic. de Senect. 83 c. 23 Et ſi quis hi largiatur, vt ex hac aetate repueraſcam, et in cunis vagiam Faſt. 2, 405 Vagierant ambo pariter. Heinſ. ex MSS. le gierunt clamore pari. *Conf.* Gell. 16, 17. *Dicitur de* Varro de L. L. 6, 5 Eiusdem (ſc. Ennii) ab haedo, Clam lum voluendus per aethera vagit. *Conf. Voſſ. Inſt. Orat. Item de Leporibus* Auctor Philomel. v. 60. *De coruis*, P clamant ad Deum vagientes Vulgat. Iob. 38, 41.

VAGĪTO, āre. Frequentat. [βαβάζομαι] Stat. Silu. 4 Quumque tibi vagitet tertius infans. *Alii* Vagiret.

VAGITANVS, i. m. *Vagientium deus.* Auguſtin. de Dei 4, 8 Vagitanum, qui infantum vagitibus praefider 80 Vaticanum, *v. u.*

VAGĪTVS, ûs. m. [βαβασμὸς] *Ipſa infantium vox* tura hominem nudum, et in nuda humo, natali die abiicit ad ſtatim et ploratum; et ſic a ſuppliciis homo vitam auſpicatur 7 praef. Martial. 9, 9 Sordida vagitu poſceret aera puer. gens vagitus Virg. Aen. 6, 426. Lugubris vagitus Lucret. Rudis vagitus Stat. Silu. 2, 1, 105. Edere vagitum Quint Miſti aegris vagitibus ploratus Lucret. 2, 579.

VAGVLVS, a, um. *a* Vagio. Adrianus imperator in quod moriturus dixit apud Spartianum c. 25 Animula vagula dula, *etc.*

VAGVLATIO, ōnis. f. *a* VAGVLO, āre. *quod a* VAGIO *dit*; *Vagitus, clamor, conuicium.* Feſtus h. v. Vagulatio duodecim tabularum ſignificat queſtionem cum conuicio. monium defuerit, is tertiis diebus ob portum ob vagulation 95 Tertiis diebus *valet, diebus perendinis, vt dicitur* tertiis nundini portum, *ad aedes:* ob vagulationem, *ad quiritandum et conui mini faciendum, qui ad teſtimonium dicendum non venerit. Nec iis, qui a* Vagor *deducunt, nec qui* Obuagulatum *legunt, cum* Va nem Feſtus *plane aperteque legat, et interpretetur, ſitque* Ob va 100 nem *dictum antiquo more pro* Ad vagulationem. *Ex Turnebo.*

VAGOR, ōris. m. [βάβαξις] *Idem.* Lucret. 2, 575 Et tur item, miſcetur funere vagor. Nonius 2, 889. Enn. Qui clamor oppugnantis vagore volanti.

VAGVS, a, um. Adi. [πλάνης, πλανήτης] *Qui modo huc, modo* 105 *currit, volat, fertur, inconſtantes fere et temerarios motus ſignifi*

...ram discursum cum consilio. Cic. Att. 7, 11 Vult enim me ...ipus esse, quem tota haec Campana et maritima ora habeat *ἐπί...πον* ad quem delectus et summa negotii referatur. Itaque vagus ...e contabam. *i huc illuc discurrere et curare.* Vagum et exulem ...arcic. pro Cluent. 175 c. 62. Cum patulis terrerem vagus o... sepia Stat. Silu. 4, 6, 2. Animi vagus Catull. de Berecynt. f. ...4. Aues vagae Hor. Carm. 4, 4, 2. Aura vaga Ouid. Met. ...197 Errores vagi Idem Met. 4, 501. Exul vagus Idem ...t., 408. Fama vaga Idem Epist. 21, 233. Febres va... ...Cs. 3, 5. Flumina vaga Hor. Carm. 1, 34, 9. Fortuna ...ga volubilis Cic. pro Milon. 70 c. 26. Martial. 2, 57 Hic ...am idetis Gressibus vagis lentum, *etc.* Iuuentus vaga Mar... ...2, 200. Lumina vaga noctis Stat. Theb. 3, 63. Mane ...um Martial. 7, 38 Discursus varios vagumque Mane. Mer... ...gus Hor. de Arte Poët. 117. Murmura vaga Stat. Theb. ...63 Natura vaga Hor. Serm. 2, 7, 74. Nomen herbae ...m *Inconstans, et multis opinionibus obnoxium.* Plin. 27, 4 Am... ...lia agi nominis est, et circa alias herbas diuctuati. *h. e. Ambrosiae simulatis herbis est commune.* Pars quaestionum vaga, libera et ...pens Cic. de Orat. 2, 67. Pecora vaga Catul. de Berecynt. ...13, Pede vago quisque discedebant Catul. Argon. f. 62, 226. ...no s vagi Ouid. Met. 11, 667. Cic. de Nat. Deor. 2, 2 c. 1 Est ...a Philosophi et Pontifices et Cottae de diis immortalibus habere ...e autem et vagam, vt Academici, sed vt nostri, stabilem certam... ...De Sententiam. Sermonibus vagis complet aures Claud. Conf. ...b. Olyb. 1, 31. Turba vaga Ouid. Met. 13, 221. Vitam ...i inopem et vagam Cic. Philipp 12, 15. Villicus vagus, *ib. nosus.* Columel. 12, 1 Curandum est, ne vagum Villi... ...1, nec auersum contubernio suo habeamus. *Conf.* Mar... ...621. Voluces vagae Ouid. Met. 14, 340. Solutum ...id si fit, nec vagum tamen, vt ingredi libere, non vt licenter vi... ...errare Cic. in Orat. 77.

VAGABVNDVS, a, um. [*ναυάνδος* Onomast. Vet.] Seneca de ...ta c. 12 Ille effusus in voluptates, ac vagabundus semper et ...us *Alii aliter legunt.* Flamma vagabunda Solin. cap. 11, 35 ...vagabunda volat commotis plausibus ales Dracont. Heaxēm. v. ...*inf.* Augustin. Conf. 5, 6 *pr. et* 13, 5.

VAGE. Adu. Auctor ad Herenn. 4, 43 Reliant etiam decem exor... verborum, quas ideirco non vage dispersimus, sed a superio... ...rauimus, *etc.* Annes vage decrrarunt Lucret. 3, 872. 40 3, 6, 17. Plus valere Phaedr. 1, 5, 9. Minus valet, *vid.* MINOR *in* PAR... ...sae et vage disiectae. Auctor ad Herenn. 4, 3 c. 2. *Add.* ...2, 29. *et* 26, 39. Sen. Qu. Nat. 2, 48.

VAGOR, ari. [*περιπολέω, περιέρχομαι*] *Huc atque illuc ferri, plerumque sine fine consisto, et de* Vagus *oberuatum est.* Cic. pro Font. ...ntra vagantur laeti atque erecti patlim toto foro, cum quibus... ...is, et barbaro atque immani terrore verborum. *Et de In...* ...Nam fuit quoddam tempus, quum in agris homines passim ...more vagabantur. Boues vagantur per arua Ouid. ...45. Ferae vagantur gregatim cuiusque generis squamosi Plin. Per orbem terrarum vagari Cic. de Lege Agr. 2, 41. ...ue velis vagari Idem de Lege Agr. 2, 34. Tota vrbe va... ...rg. Aen. 4, 68. In foro volitare et Vagari Auctor ad ...4, 52. Cum coniugibus et liberis vagamur egentes Cic. Terras vagari Propert. 2, 28, 19. Idem Off. 2, 7 c. ...nim sumus ii, quorum vagetur animus errore, nec habeat vn... ...nd sequatur. Fama vagatur Virg. Aen. 2, 17. Mors ...a vagatur Lucret. 5, 222. Nomen tuum longe atque la... ...vag...tur Cic. pro Marcell. 30. Oratio ne vagari et errare co... ...ur...em de Orat. 2, 209. Idem Tusc. 3, 13 Et primo si placet, ...ico...m more agamus, qui breuiter perstringere solent argumenta: 60 ...inde...oltro instituto vagabimur. Eo fit vt errem et vager la... ...is C...Acad. 2, 60. Suet. de Neron. c. 26 Post crepusculum statim ...repto...ileo vel galero popinas imbat, circumque vicos vagabatur ludi... ...undu... *Vid.* Idem Othon. 2. *et* Arnob. l. 4 *de Ioue. Aliter tamen legit He... ...d. q...n vid. ad p. 141 in Animadu. p. 172.* ¶ 2 Vago, 65 ...Nutrum. Plaut. Mil. 2, 5, 13 Te alloquor, vitii probrique ...na, ...uae circum vicinos vages. *al* Vagaues. *Add.* Varro, Acc., Pa... ...n. *etc. ap.* Non. 7, 2. Tac. Hist. 1, 44, 2. Prudent. Hymn. ...Som. v. 29.

VAGANS, antis. Partic. [*περιφερόμενος*] *Vt,* Aues vagantes Ti... 70 ...1, 59. Per deuia lustra vagantes Ouid. Met. 3, 146. Aues ...et luc passim vagantes Cic. de Diuin. 2, 80 c. 38. Licentia va... ...Ier. Carm. 4, 15, 10. Spartacus vagans Idem Carm. 3, 14, 19.

VAGATIO, ōnis. f. [*περιφορά*] Liu. 5, 8 Neglectum Anxuri ...ficum vagationibus militum. Incerta vagatio Apul. de Deo ...rat. 50. 75

V A H et V A L

VAH. [*φεῦ*] *Interiectio admirantis.* Plaut. Curc. 3, 78 Subegit so... ...int. viginti dies. LY. vah. C. quid mirare? *Cum exsultatione ...ctu.* Ter. Andr. 3, 4, 10 Vah consilium callidum. *Cum insul... ...one* ...er. Adelph. 2, 1, 33 Vah, leno iniqua me non vult loqui.

VAHA. *Interiectio exsultantis, vel ridentis.* Plaut. Casin. 4, 4, 25 ...a. ...quid negotii est? *Add. Barth. ad* Stat. Theb. 4 p. 1060. 85

VALDE. Adu. *intendendi et augendi.* [*λίαν, μάλα, πάνυ, ἄγαν, σφόδρα*] ...*fidem, potenter, est enim a valeo,* Valide *factum. Positiuus tunqui... ...et in Verbis et Aduerbiis.* Cic. de Senect. 83 c. vlt. Et si quis deus ...ti legatur, vt ex hac aetate repuerascam, et in cunis vagiam, val... ...ecem. Idem Fam. 16, 19 Literas tuas valde exspecto. Epi... 90 ...a te valde me leuauit Cic. Att. 4, 7. Idem Fam. 1, 8 ...n te valde bene gessisse rumor erat. Idem Fam. 15, 21 Quod de ...enicius valde existimari bene. Idem Att. 1, 13 (17) Qui pri... ...m i id valde grauiter tulerunt, promulgatum ex Senatusconsulto ...sse. Eidem 1, 11 Valde grauiter praetexuit. Valde vehemen... 95 ...cum visum et libere dicere Cic. Att. 14, 1. Idem Acad. 4, 98 ...imo: acutus vt Poenus, et valde studiosus ac diligens. Valde ...qui esse Idem de Arusp. Resp. 6. Idem Fam. 15, 17 De Hispa... ...ni, nihil: sed exspectatio valde magna. Idem de Diu. 2, 81 c. 39 ...nasi ...ro quidquam sit tam valde, quam nihil sapere vulgare. Ni... 100 ...s vae, *dixit* Cic. de Legib. 3, 1. Idem Att. 11, 16 Neque enim ...dde ...e aduentu eius opinio est. Idem Fam. 11, 10 ...im ...s valde quam paucos habet. *Compar.* Hor. de Arte Poët. ...t. Idem Epist. 1, 9, 6 Quid possim videt, nouit me valdius ipso. ...*inf.* In. 30, 2.

VALENTIA, ae. f. [Οὐαλεντία] *Nomen priscum urbis, quae Roma post dicta est, si credimus* Solino *pr.* Sunt, qui videri velint Romae vocabulum ab Euandro primum datum, cum oppidum ibi offendisset, quod exstructum antea Valentiam diceret Iuuentus Latina: seruataque significatione impositi prius nominis, *Ῥώμην* Graece Valentiam nominatam: quam *Arcades,* quoniam in excelsa parte montis habitabant, derivatum deinceps, vt tutissima vrbium *arces* vocarentur. Vet. Gl. *Ῥώμη* Valentia. ¶ 2 *Hispaniae citerioris vrbs, tribus* millibus passuum a mari remota, *vt auctor est* Plin. 3, 5. *et Ptolemaeus 2, 6. et* Mela 2. ¶ 3 *Est* et Valentia, *iuxta* Viennam *ad Rhodanum, Allobrogum ciuitas, vt docet* Plin. 3, 4. *etc.*

VALENTINA, ae. f. Herba Artemisia Apul. de Herb. c. 10.

VALEO, ui, itum, ēre. [*ῥώννυμαι, ὑγιαίνω, δύναμαι*] *Sanum vel potentem esse.* Plaut. Amph. 2, 1, 34 Equidem valeo, et saluos sum re... cie Amphitruo. Non est viuere, sed valere, vita Martial. 6, 70. Ouid. Trist. 5, 13, 7 Si tamen ipse vales, aliqua nos parte valemus. Nos hic valemus recte: et quo melius valeamus, operam dabimus Ibi. ad Cic. Fam. 11, 23. *Imperson.* Quid agitur? vt valetur? Plaut. Pers. 2, 5, 8. Cic. de Fin. 2, 43 Quae cum Aristoni et Pyrrhoni omnino visa sunt pro nihilo, vt inter optime valere, et grauissime aegrotare nihil prorsus diceremt interesse: recte iamprideni actitum est disputari. Valere ab oculis Gell. 13, 30 *est morbo oculorum carere, sanos et valentes habere oculos.* Plaut. Epid. 1, 2, 26 A morbo valui, ab animo aeger fui. Valere a pecunia Plaut Aul. 2, 2, 9. *Imprecantis vox* Martial. 2, 5 Ne valeam, si non totis Deciane diebus Et tecum totis noctibus esse velim. *Vid.* Idem 2, 92. *Pulchra apud* Phaedrum 4, 1 *extr. ad musicam farina inuolutam musculus,* Sic valeas, vt farina es, quae iaces: *conditionem ponit, quae non existit.* Valere *de animo:* Facile omnes, cum valemus, recta consilia aegrotis damus Ter. Andr. 3, 1, 9. *Conf.* Plaut. Curc. 1, 3, 13. *De formula salutandi in discessu* Vale *etc.* n. 5. ¶ 2 Valere, *Posse, polere, potentem esse, vim vel vires habere, Momentum vel pondus, siue auctoritatem habere, alicuius momenti putari.* Ter. Eun. 5, 2, 42 Neque tam imperita, vt quid amor valeat, nesciam. Idem in Prol. 26 Arbitrium vestrum, vestra existimatio valebit. Cic. de Amicit. 48 Non tantum valet, vt tollat e vita amicitiam. Quantum valerent inter homines litterae Phaedr 4, 24, 1. Cic. de Clar. Orat. 139 Omnia veniebant Antonio in mentem, eaque suo quaeque loco, vbi plurimum prolicere et valere possent. Haec amor et maiora valet Tibull. 3, 6, 17. Plus valere Phaedr. 1, 5, 9. Minus valet, *vid.* MINOR *in* PARVVS. Valet purgare, *Pollet ad purgandum* Plin. 34 *vlt.* Mustela cum mures veloces non valeret assequi Phaedr. 4, 1, 10. Sed neque Laertes, vt qui sit inutilis annis, Hostibus in mediis regna tenere valet Ouid. Heroid. 1, 105. *Sic Hemsi. ex* XIV MSS. *Al.* potest. Valet pro antidoto Plin. 20, 13. Idem 16, 32 f. 59 Illud propius mirum, mutari naturam in iisdem locis, atque pro indutso valere. *i. perinde, aequaliter.* Valet eodem Cels. 6, 6. *h. e. Ad idem.* Naturaliter valere Quinctil. 3, 8. Nihil valet, *vid.* NIHIL. Publice valere Tacit. Ann. 12, 60. *i. rem in rep. habere.* Dicendo valere Nep. 7, 1, 2. Rogando valere Ouid. Met. 2, 183. Gell. 5, 12 Nam et augendae rei, et minuendae parum valet. Quidquid valebo, vel auctoritate vel gratia, valebo tibi Cic. Fam. 6, 6. Idem Acad. 1, 21 Vitae autem adiuncta esse dicebant, quae ad virtutis vsum valerent. Ad gloriam haec res mihi valet Idem in Catil. 3, 29. Idem Diuin. in Caec. 29 Etenim illa Quaestura ad eam rem valet, vt elaborandum tibi in ratione reddenda sit, quamobrem qui Quaestor eius fueris accuses. Cels. 4, 15 Valensque est etiam aduersus cancerem intestinorum minii gleba, cum salis hemina contrita. Apud aliquem valere, *Posse aliquid ab aliquo facile obtinere.* Ter. Heaut. 3, 1, 79. Cic. Fam. 9, 14 O mi Cicero, inquit, gratulor tibi, quum tantum vales apud Dolabellam. Apud eum valet mea gratia, vel auctoritas. Cic. ad Brut. 8. Idem Tusc. 2, 11 Sed haec eadem num censes apud eos ipsos valere, nisi admodum paucos, a quibus inuenta, disputata, conscripta sunt? Apud plebem valet auctoritas illius *h. e. Multum potest* Caes. Bell. Gall. 1, 17. Apud me auctoritas tua plurimum valet Cic. Fam. 4, 11. In arte aliqua valere Martial. 2, 64. Id. Tusc. 1, 26 Quod in omnibus cautis et debet et solet valere plurimum. In hoc felicitatis fama fermoque valet Cic. pro Muraen. 38. In id valet Quinctil. 4, 5. In omnes partes valere Cic. Fam. 4, 10. In vtramque partem valent arma facundiae Quinctil. 2, 16. In vtramque rem illud verbum, Vnde valet Cic. pro Caecin. 89. Idem Tusc. 2, 63 c. 26 Sed tamen hoc euenit, vt in vulgus insipientium opinio valeat honestatis, quum ipsum valere non possit. Cic. de Orat. 1 c. 27 *extr.* Cuius in dicendo aliquid reprehensum est, aut aeterna in eo, aut certe diuturna valet opinio tarditatis. Idem de Legib. 2, 23 Tamen erant fere in more maiorum, qui tum vt lex valebat. Lex valet, *i. obseruatur* Nep. 8, 3. Valet, *pro Significat. Ipse* Cic. Tusc. 5, 24 c. 9 Non vsquam id quidem dicit omnino, sed, quae dicit, idem Valent. Valere *est vim habere: vis verborum est significatio. Sic* Offic. 3, 39 Verbum quid valeat, non vident. Suet. in Vitell. cap. vlt. Cui Tolosae nato cognomen in puericia Beco fuerat, id valet, gallinacei rostrum. *h. e. Significat.* Nep. Themistocle 2, 7 Athenienses miserunt Delphos consultum, quidnam facerent de rebus suis. Deliberantibus Pythia respondit, vt moenibus ligneis se munirent. Id responsum quo valeret, (quam vim haberet) quum intelligeret nemo, Themistocles persuasit consilium esse Apollinis, vt in naues se suaque conferrent: cum enim significari murum ligneum. *Paullo post,* Hoc eo valebat, vt ingrati ad depugnandum omnes cogerentur. *Laudatur etiam* Tac. An. 1, 62. *Sed vitiose.* Arma plus valent legibus Ouid. ex Pont. 4, 9, 94. Fiet enim quodcunque volent qui valebunt, valebunt autem semper arma Cic. Fam. 9, 17. Idem Tusc. 2, 53 Cur ergo postea alii? valuit auctoritas. Opinio diuturna valet tarditatis Idem de Orat. 1, 125. Preces vestrae valuere Ouid. Met. 13, 89. Cic. pro Quinct. 10 Certe aut apud te, et eos, qui tibi adsunt, veritas valebit: aut, *etc.* ¶ 3 *Abiative:* Animo valere, *vid.* ANIMVS. Cic. Att. 4, 17 Reliqui duo plebi sic exaequantur, vt Domitius valeat amicis, et adiuuetur, tamen non gratissimo munere. Idem de Legib. 3, 18 Libertatem illam largior populo, vt et auctoritate valeant, et vtantur bonis. Cic. Verr. 2, 1, Quae omnia ante illum praetorem, et nostrorum magistratuum auctoritate, et Halesinorum summa voluntate valuerunt. Idem de Clar. Orat. 77 Filius quidem eius, is qui hunc minorem Scipionem a Paullo adoptauit, si tantum corpore valuisset, in primis habitus esset dissertus. Cursu valere Quinctil. 9, 2. Cursu pedum valere Virg. Aen. 5, 67. Gratia valere apud Sena-

tum Liu. 31, 48. Ingenio valere Ouid. Amor. 1, 15, 14. Perfidia valere Plaut. Bacch. 2, 2, 40. *Sic* Cic. Fam. 1, 7 Qui plus Opibus, armis, potentia valent, perfecisse tantum mihi videntur stultitia, et inconstantia aduersariorum, vt etiam auctoritate iam plus valerent. Pugnis valere Idem Amph. 1, 1, 244. Stomacho valere Iuuen. Sat. 6, 100. Cic. Off. 1, 107 Alios enim videmus velocitate ad cursum, alios Viribus ad luctandum valere. Idem de Orat. 1, 4 Nam neque auctoritate quisquam apud me plus valere potest, neque Voluntate. ¶ 4 Valere, *ad pretium et aestimationem refertur, tunc que pretium in Ablatiuo ponitur.* Plin. 33, 3 f. 13 Aureus numus post annum sexagesimum secundum percussus est, quam argenteus ita, vt scrupulum valeret sestertiis vicenis. *Accusatiuum dedit* Varro L. L. 5, 36 *dicens*, Denarii, quod denos aeris valebant: quinarii, quod quinos. *Admittit et Genitiuum*, Paullus in l. Si seruum meum D. Ad Leg. Aquil. Si seruum meum occidisti, non affectionem aestimandam esse puto, sed quanti omnibus valet. *i. Omnium opinione et aestimatione.* Quasi minimo valere res *dicitur, Quae fere nullius aut exigui pretii est.* Vlpianus in l. Iulianus. §. Si venditor D. De actionibus emti, Quum Terentius Victor decessisset, relicto herede fratre suo: et res quasdam ex hereditate, et instrumenta, et mancipia villicis subtraxisset: quibus subtractis, quasi minimo valeret hereditas. ¶ 5 Vale; *Imperatiuus, quo vtimur, quum recedimus: vel quum remanentes respondemus abeunti.* Ouid. Tr. 1, 8, 26 Dicendumque semel toto non amplius aeuo Accipere, et parili reddere voce, Vale. Ter. Eun. 1, 2, 110 In hoc biduum Thais vale. Cic. Fam. 16, 4 Vale mi Tiro, Vale, vale et salue. Mi frater vale Idem Q. Frat. 2, 5. Etiam atque etiam vale Idem Att. 5, 19. Valete mea desideria, valete Idem Fam. 14, 2. Virg. Ecl. 3, 79 Et longum formose vale, valde inquit Iola. *Cui geminum* Ouid. Met. 3, 501 Dictoque Vale, Vale, inquit et Echo. *Posterioris e ob sequentem Vocalem Graeco more corripitur. Nam vltima in* Vale *producitur. Nam* Vet. Epigr. *apud Pithoe.* 3, 5 p. 105 Semper perpetuo vale mi carissime coniux, *est hominis semibarbari. Et quod in* VALEDICO *laudamus Ouidianum exemplum vel compositione excusatur*, vt Videlis, *vel emendandum est. Ouidius, qui frequenter adeo vtitur hoc verbo, semper alias producit. Ablatiuos consequentiae* Vale dicto *similiter posuit* Tr. 1, 3, 57 Saepe Vale dicto rursus sum multa locutus. Cic. Att. 5, 2 Postea eam iussi valere, quum me spectans e sua villa numquid vellem, rogasset. Ibid. 5, 2 Hominem aliquid agentem salutaui, postea valere iussi. Valebis, *pro vale* Cic. Fam. 15, 17. Suet. in Auguſt. c. 53 Die Senatus nunquam Patres nisi in curia salutauit: et quidem sedentes, ac nominatim singulos, nullo submonente: et discedens, eo modo sedentibus, valere dicebat. Virg. Aen. 11, 97 Salue aeternum mihi maxime Palla, Aeternumque vale. *Vid.* SALVE. Ouid. Fast. 4, 852 Osculaque applicuit posito suprema feretro', Atque ait, Inuito frater ademte, Vale. Catull. 99, 10 Accipe Fraterno multum manantia fletu, (munera) Atque in perpetuum frater, aue atque vale. Supremum vale dicere Ouid. Met. 10, 62. Valere *iubemus eas vel ea, quibuscum nihil nobis negotii esse volumus.* Varro *apud* Seru. *ad* Aen. 11, 97 Ideo mortuis *Salue* et *vale* dici, *ait*; non quod aut valere aut salui esse possint; sed quod ab his recedimus, eos nunquam visuri. Hinc ortum est, *iam pergit* Seruius, vt etiam maledicti significationem interdum *Valeat!* obtineat, vt Terentius (Andr. 4, 2, 14 Valeant, qui inter nos discidium volunt, h. e. ita a nobis recedant, vt nunquam ad nostrum reuertantur adspectum. Ergo cum mortuo dicitur *Vale*, non etymologia consideranda est, sed consuetudo, quod nullis vale dicimus, nisi a quibus recedimus. Ter. Andr. 5, 3, 18 Habeat, valeat, viuat cum ista: habeat *quam sibi sine me elegit: sed exeat domo mea, non redeat ad me.* Ter. Adel. 4, 4, 14 Valeas, habeas illam quae placet. Cic. de Nat. Deor. 1, 123 Si maxime talis est deus, vt nulla gratia nulla hominum caritate teneatur, valeat. *Lepide* Martial. 9, 8

Dicere de Libycis reduci tibi gentibus, Afer,
Continuis volui quinque diebus aue.
Non vacat, aut dormit, dictum bis terque reuerso.
Iam satis est: non vis, Afer, auere; vale!

VALENS, entis. Partic. [ὑγιαίνων] *Sanus, incolumis.* Cic. Fam. 16, 9 Sed tamen Asclapo medicus plane confirmat propediem te valenti fore. Valentes Scribon. 154 *i. robusti.* Oblectatio valentium Cic. Off. 2, 6 c. 4. Recte valens Hor. Epist. 1, 7, 3. Membris et mole valens. *i. Mole membrorum.* Virg. Aen. 5, 431. Valens et Imbecillus *siue* infirmus, *contraria.* Cic. Att. 7, 3 His ille rebus ita conualuit, vt nunc in vno ciui res ad resistendum sit: qui mallem tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. Varro de R. R. 3, 16 Prouidendum, ne infirmiores a valentioribus opprimantur. Valentius ad omnia *utilius, potentius, efficacius.* Plin. 20, 18. *Add.* Nep. 23, 6, 2. Hic omnia speciosa, illic valentia Vell. 2, 49, 3. Cic. Fam. 5, 21 Quauis tua conditione pacem accipere malui, quam viribus cum valentiore pugnare. ¶ 2 *Substantiua:* Adiumentum valentissimum Plin. 22, 19. Adolescens imberbis bene valens et meritus Cic. pro Domo 37. Amor patriae valentior omni ratione Ouid. ex Pont. 1, 3, 29. Argumenta valentiora Quinctil. 5, 13. Causa valentior Ouid. ex Pont. 1, 10, 35. Causis valentibus victus Ouid. Trist. 1, 7, 29. Cels. 2, 18 Valentissimum Cibum voco, in quo plurimum alimenti est. Ciuitas firma et valens Cic. de Arusp. Resp. 60. Deus morbo omni valentior Stat. Silu. 1, 4, 111. Homo colonus quidam Statius valens Cic. pro Cluent. 175. Iuuenis valens Ouid. Met. 15, 207. Iuuenta valens Catul. Epithal. Iul. 59, 234. Lictores valentissimi, et ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi Cic. Verr. 5, 141 c. 54. Cels. 2, 18 Ouum durum valentissimae materiae est: molle, vel subtile, imbecillissimae. Id. 2, 18 Scire oportet quae ex frumentis panificia sunt, generis valentissimi esse. Id valentissimum voco, in quo plurimum alimenti est. Medicamentum valentius Cels. 4, 5. Oppida valentissima Nep. 22, 2, 4. Cic. Att. 7, 6 Est illa quidem impudens postulatio opinione valentior. Purgationes sunt perniciosae, si nimis valentibus Remediis fiant Cels. 1, 3. Satelles robustus et valens et audax Cic. de Lege Agr. 2, 83. Sensus sani et valentes Idem Acad. 4, 19. Trunci valentes Virg. Georg. 2, 426. Tunicae Valentes, *vid.* TVNICA. Vox valentissima Sen. Contr. Praef. 3.

VALENTER. Adu. [ἐῤῥωμένως] Non diu dicebat, sed valenter Sen. Controu. 3, 22. Si sensum aestimes copiose et valenter Val. Max. 8, 7 ext. 6. Columel. 1, 5 Quippe quae ab imo praestructa valenter resistent contra ea, quae postmodum superposita incumbent. Nimis valenter ibi retenta materia Cels. 5, 26, 21. Con Valentius spirare Ouid. Met. 11, 481. *Add.* Cic. in Bruto c. 1 Germ. c. 40, 1. *et* 43, 4.

VALENTIA, ae. f. [ῥώμη] *Potentia, firmitas, fortitud cuius contrarium est* Inualentia. Sapientiâ gubernator nat quet, non valentiâ Titin. *ap.* Non. 1, 68. *et* 2, 901. Imbecill lentiae est Boëth. 3 *pr.* 9. Tertull. adu. Iudaeos cap. 9 gauit omnem valentiam populorum. *Add.* Id. Adu. Hermo *et* de Anima c. 20. *et* de Resurr. Carn. c. 29. ¶ 2 *Dea Ocriculanorum.* Tertull. Apol. 24. ¶ 3 *tum est nomen* Romae *et aliorum oppidorum, separatim supra po*

VALENTVLVS, a, um. Dimin. Plaut. Cas. 4, 4, 26 vt valentula est, paene exposuit cubito.

VALITVRVS, a, um. Partic. Commendationem valitur te arbitrabar Cic. Fam. 13, 16. Ouid. Trist. 1, 3, 44 in aduersos effudit verba penates. Pro deplorato non val ro Plin. 17, 1.

VALESCO, ĕre. [ῥώννυμαι] *Inchoatiuum, Validum fieri.* 1, 940 Sed potius tali facto recreata valescat. *h. e. Vires et pristinam sanitatem recipiat. Vid.* Idem 4, 17. Meditat bor in posterum valescit Tacit. Ann. 4, 61, 3. Bona con ra valescunt Tacit. Hist. 1, 32, 3. Superstitiones vales Ann. 4, 15, 2. *Add. ib.* 2, 39, 5.

VALIDVS, a, um. Adi. [ῥωμαλέος, ἐνδεινὸς, ἐῤῥωμένος] Plaut. Men. 5, 3, 2 Qui me vi cogunt, vt validus insaniam. lidus ex morbo, *Conualescens* Liu. 3, 13. Omnia viceris, ro, te validum videro Cic. Fam. 16, 6. Validum ac salu Hec. 3, 5, 7. Animi validus et corpore ingens Tacit. An Orandi validus Idem Ann. 4, 21. Virium et opum valid Hist. 2, 19. Copiis validus Idem Hist. 3, 8. *Conf.* Id. 58, 3. Ducibus validiorem, quam Exercitu, rem Roma Liu. 2, 39. Facundia validus Plin. Ep. 3, 9 (Epist. 53) a lium Minutianum. Honoribus spernendis validus Ta 4, 37. Mente minus validus quam corpore Hor. Epist. Societate validiorum attriti Tac. Hist. 4, 12, 4. Praeci diorum vitia Id. Hist. 1, 51, 5. *Cum verbo: vt,* Validus sustinere Plin. 16, 42. *h. e. ad sustinendum.* Tacit. Ann. 4, 12 Quia prisca i Augustae valida, anum suapte natura potentiae anxiam insociabi rui efficiebat. ¶ 2 *Substantiua:* Aestus valid Met. 14, 352. Armis validis potens Idem Met. 6, 678. ctor Validissimus Tacit. Ann. 6, 31, 4. Castellum valid Idem. Ann. 13, 39, 3. Certamina valida Stat. Theb. 6, 704. sis validus Virg. Aen. 10, 815. Fama validissima Tac. Ann. Flumen validum Lucret. 1, 292. Fons validus Plin. E Gens valida Claud. de Bell. Get. 134. Gressus validi Sta 1, 126. Hostis validus Ouid. Met. 12, 511. Hostis validior I Ictus validi Ouid. Met. 3, 64. Lacerto valido torque Idem Fast. 2, 11. Leges validas rescindere Lucret. 5, 59. validus Lucret. 5, 983. Mala granata valida, quae nunqu rescunt Scribon. 41. Manu valida lacerare aliquid Virg. 98. Opes validae, *h. e. Magnae* Plaut. Cist. 2, 1, 18. Plin. Paneg. c. 9 Validissimum praesidium. Plaga valid 3, 819. Pondus validum Virg. Georg. 3, 172. Pue Hor. Serm. 2, 2, 87. Radices validae Lucret. 2, 102. mor validus Tacit. Ann. 4, 10. Segetes validae Ouid. Re 84. Silices validi, *i. Duri* Lucret. 1, 572. Spes valid 2, 6, 25. Taurus validus Tibul. 1, 3, 41. Vin titubantia membra Ouid. Fast. 6, 677. *Add.* Id. Met. 14, 352 res validae Virg. Aen. 2, 50. Vrbs valida muris Liu. 1, Id. 34, 40.

VALIDE. Adu. [ἐῤῥωμένως] *Vehementer.* Plaut. Merc. Amare valide coepi hic meretricem. Tonuit valide Plaut 5, 1, 10. *et* 78. *Add.* Id. Pseud. 1, 3, 129. *et* Rud. 2, 1, 14. *par.* [ἐῤῥωμενεστέρως] *Magis.* Quinctil. 3, 8 Verborum autem centia non validius est affectanda. Idem in prooem. 6. sis validius ageretur Tacit. Ann. 13, 25, 4. Flagitare Phaedr. 1, 19, 8. *Conf.* Id. 1, 24, 9. *et* 3, 11, 4. Cocta lidius Plin. 20, 8. *Superl.* ἐῤῥωμενεστάτως Plin. Epist. 9, 3 Epist. 3, 15 Nam et poëticen ipsam religiosissime veneror, e dissime diligo. Cic. Fam. 8, 2 Quin ego, quum pro amic dissime fauerem ei, et me iam ad dolendum praeparassem, factum est, obstupui. Plin. Epist. 1, 20 Non quia non validissime placeat. *Add.* Vell. 2, 29, 5. *et* 2, 98, 3. Charis

VALIDITAS, ātis. f. Apul. in Asclepio p. 97 Membrat tate et tenuitate diuersa.

VALETVDO, *vel* VALITVDO, ĭnis. f. [ῥώμη, ἀῤῥωστία, ἕξις] *Est status et conditio corporis, quatenus illud vel bene vel male vel valere vel aegrotare dicimus.* Cic. Off. 3, 22 Si vnum membrum sensum hunc haberet, vt posse putaret se valere, si membri valetudinem ad se traduxisset. *Add.* Id. de Cl. Ora Idem Fam. 4, 1 Molesteque te ferre, quod me propter valet tuam, quum ad vrbem accedissem, non vidisses. *Sic* de Orat. 1, 124 dine impeditus non potui. Conditae valetudinis impe mihi sint, quo minus, *etc.* Vlp. in l. si pecuniam in princi condit. caus. dat. Idem Fam. 9, 15. Idem de Diuin. 2, 123 lapius potest praescribere per somnium curationem valetudinis 20, 5 Firmitatem valetudinis custodiui. Cic. Att. 11, 20 ras enim te quodam valetudinis genere tentari. Grauitas dinis Idem Fam. 6, 2. Imbecillitas valetudinis Idem F Idem Att. 7, 7 Sed prorsus te commoneri incommodo valetud nolo. Idem Cic. Fam. 7, 1 Si te dolor aliquis corporis firmitas valetudinis tuae tenuit, quo minus ad ludos venires nae magis tribuo quam sapientiae tuae. Morbus val Plin. 20, 8. Prosperitate tanta vsus est valetudinis, vt a ginta medicina non indiguisset Cornel. Nepos in vit. Attici. de Diuin. 1, 81 Qui valetudinis vitio furerent, et melancho rentur. Tacit. Hist. 3, 2, 3 Circo quoque ac theatris et tate vrbis emollitos, aut valetudinibus fessos. Cic. Q. F Marius et valetudine est et natura imbecillior. Plin. 21, sci radix decocta, bibitur alternis diebus in calculorum valetud tortuosiore vrina, vel cruenta. Febrium valetudines Pli Mentis valetudo Suet. in Caes. c. 49. *i. Vitium, quod mentem morbus inuestat. item, insaniae morbus, ap.* Suet. Calig. c. 50 *et* 51. Ne Suet. Vesp. c. 7. Cic. Fam. 14, 4 Clodium Philetaerum quod oculo letudine impediebatur, hominem fidelem remisi. *Plural.* Grauc

valetudines per omnem vitam aliquot expertus est — quasdam et inita fariis et tempore certo recurrentes experiebatur Suet. Aug. c. 80.
2 *Epitheta:* Acerba valetudo Firmic. 6, 17. Aduersa valetudo, *v.* ADVERSVS. Cic. de Finib. 1, 42 Vt enim medicorum scientia, non ipsius artis, sed Bonae valetudinis causa probamus. Bona valetudo orationis, *vid.* Succus orationis, *in* SVCCVS. Commoda valetudo Quinctil. 6, 3. Confirmata a morbo Cic. Att. 10, Difficilis valetudo, *vid. infra* Insuperabilis valetudo. Dura valetudo Hor. Serm. 2, 2, 88. Extrema valetudo. *Vide*, in Extremi est valetudine, quod et Esse in extremis, dicitur. Iulianus in l. si pa. Quaedam D. de fideicommissariis libertatibus. Firma valetudo Plin. Epist. 2, 1 ad Romanum. Grauissima Vell. 2, 48, 2. passilis valetudo, *vid.* IMPATIBILIS. Inclinata in deterius Vell. 1232. Incommoda valetudo Cic. Att. 5, 8. Infensa valetudo acit. Ann. 14, 56. Infirma valetudo Cic. Fam. 16, 1 Idem Or. 1, 200 In eius Infirmissima valetudine, affectaque iam aetate. Clar. Orat. 180 Is semper Infirma, atque etiam aegra valetudine fu Ingraescens valetudo Vlpian. in l. Si quis, in princ. D. S. C. Silaniano. Iniqua Plin. Ep. 1, 12. Idem Epist. 1, 22 pome, paucosque mecum, quos maxime diligit, aduocauit: rogauit vt medicos consuleremus de summa valetudinis, vt si esset Inerilis, sponte exiret e vita: sin tantum Difficilis et longa, resistere neretque. Integra valetudo, *vid.* INTEGER. Longa etudo. *i. Diuturnus morbus modo adfuit* ex Plin. Epist. 1, 22. Cic. fect, 80 Qui autem natura dicuntur iracundi, aut misericordes, irridi, aut tale quid: ii sunt eiusmodi constituti, quasi Mala valid e animi, sanalibes tamen. Meliorem valetudinem sembus ui fici Plin. 23, 7. Idem Philipp. 8, 31 Ego Q. Scaeuolam am n memoria teneo bello Marsico, quum esset summa senectute e ita valetudine, quotidie simulatque lucret, facere omnibus uendi sui potestatem, *vid.* PERDO. Plin. Epist. 1, 22 Perbae ne longa et Pertinax valetudo Titii Aristonis. Prospera ect. c. 45. Secunda Cels. Praef. 1. Cic. de Senect. 35 c. Qu u fuit imbecillus P Africani filius, is quite adoptauit? quam nu aut nulla potius valetudine? ¶ 3 *Verba:* Cic. 18 Ipse melior fio, primum valetudine, quam intermissis exonibus Amiseram. Confirmata a morbo valetudo Idem 19. I d. CONFIRMO. Confictari iniqua valetudine, *vid.* NICTO *in* CONFLIGO. Confligebatur valetudine nouissi. Ep. Epist. 2 vlt. Confulere valetudini Cic. Fam. 16, 4. nfi longiore valetudine Quinctil. 7, 3. Contigit valetudo lf. 1 Prooem. Creat aduersam valetudinem Ib. Curare valeCic. Fam. 14, 7. Dare operam valetudini, A morbis se ire. Idem de Orat. 1, 265 c. 62 Nunc Scaeuola, *etc.* paullum et, dum se calor frangat, et nos ipsi, quoniam id temporis est ni denus operam. Emergere valetudine Idem Att. 5, 8. r. Explicari valetudine Sen. de Tranq. c. 2. It in aletudo Tacit. Ann. 12, 68. Facere bonam valetudinem 7. Quid secundam, quid aduersam valetudinem Faciat ect. 1. Ferre valetudinem: Quinctil. in Prooem. 6, 10 Nam animo, qua medicorum admiratione, mensium octo valetudit? *de filio mortuo.* Firmare valetudinem Tacit. Ann. 3, Fluctuare periculosa valetudine Valer. Max. 5, 15. *de Tibe. Cesare.* Habere rationem valetudinis Cic. Fam. 16, 6. Imvaletudine Quinctil. 3, 6. Increuerat valetudo, quam temra mitigare tentauit, perseuerantem constantia fugit Plin. Epist. 12. *d Caelestrium.* Indulgere valetudini, *vid.* INDVLGEO. r corpora valetudine Quinctil. 2, 3. Inseruire valetudini, d. SERVIO. Leuatur aduersa valetudo Cels. 2, 14. Obire valudine Suet. Claud. c. 26. Parcere valetudini, *vid.* PARO. Praestare secundam valetudinem Cels. in Prooem. Preudine Nep. 23, 4, 3. Recolligere se a longa valeudine Plin. 23, 7. Tacit. Ann. 6, 50, 3 Erat mediis insigni nomine Charicles, non quidem Regere valetudines prinpis litus, *etc.* Sentiente eius valetudine Scribon. 113. Sertre valetudini, Idem. Cic. Q. Frat. 1, 1 Te oro, vt valetudini tuae, me omnes tuos valere vis, diligentissime seruias. Succurreret lecti ini Patere. 2. Cic. Off. 2, 8 c. 24 Valetudo Sustentatio nitia sui corporis, et obseruatione: quae res aut prodelle solet, ut obesse, et continentiam in victu omni atque cultu corporis nend causa, et praetermittendis voluptatibus Idem Att. 11, 20 ari) Ipse ras enim, te quodam valetudinis genere Tentari. Visus fu a valetudine, nisi quod solebant ei manus tremere Plin. Epist. 2, Co. Suet. Tib. c. 68.

VALETVDINARIVS, a, um. [ἀξέωστος] Adi. *Qui male sanus est, et aegrotat.* Martianus de Re militari l. Officium, Officium rib i est, delicta militum secundum suae auctoritatis modum castire principiis frequenter interesse, querelas commilitonum audire, letinarios inspicere. Cels. in Praefat. 3 Qui ample valetudinarios ttri it. Valetudinario medicamenta mittere Sen. de Benef 1, 11 *r. Conf.* Id. de Ira 3, 33 l. 40 D. de excusationibus. ¶ 2 letIunatius medicus, *qui in valetudinario, ministerio fungitur.* Calra s de Iure immunitatis. l. Quibusdam aliquam vacationem murum grauiorum conditio tribuit, vt sunt mensores, optiones, valedinum medici, capsarii artifices. Alii sic distinguunt, Valetudinarii, edi capsarii, artifices.

VALETVDINARIVM, i. n. [ὑγιαστήριον, διαιτητήριον Gloss. Lat. r.] *cus, in quo valetudinarii et infirmi curantur, vt valetudinem ma amboe ent.* Col. 11, 1 Sine quis sauciatus in opere noxam ceperit, adhibe fo nta: siue alter languidior est, in valetudinarium confestim deduc. *ic* 12, 3, 7 *et* 8. Valetudinaria quoque vel si vacent, *etc. Idd* nec. Epist. 27 *pr. c. not. Lips. 11.* Sen. Qu. Nat. 1 prooem.

VALOR, oris. m. [τιμή Onomast. Vet.] *Pretium. Laudatur* Plin. ficati valore redimi potest. *Sed non inuenio: nec Faciolatus.*

VALEDICO, ĕre. Tibi hinc abiens valedixi Sulpic. Seu. Dial. 1 c. 3. *Idd. orrich. Vind. p. 232. Laudatur* Ouid. Trist. 1, 3 (8) 21 Idque noti faciunt, valedicere falsum. *Burm. dissim* vale dicere: *qui tam fert annotationum Francii, qui obseruat, postea* v. 26 *demum* Vale *ll Ultimum memorari: hic legendum,* bene dicere *Recte sane.* Valedice *illud Monachum sapit.* Senec Epist. 17 Tibi valedicere non cet. Saepius vocabula diuisa legimus.

VALEFACIO, ĕre. *Idem.* Valefaciens collegae suo Augustin. Ep. 6. Post hic valefacto discessimus Apul. Met. 4 p. 152. *Conf.* ulgi Act. Apost. 18, 18. *et* 2 Cor. 2, 13.

VALERIA, ae. f. [Οὐαλερία] *Ptolemaeo 3, 3. Oppidum Hispaniae, a qua* VALERIENSES populi Plin. 3, 3.

VALERIA *Gens inter antiquissimas Romanarum et nobilissimas, cui praecipue libertatem populus ab oppressione Patriciorum debebat, a quare* Publicolarum *cognomen familia illius tulit. Hinc etiam* Corninx, *etc. quos nosse oportet aliunde, hic referre omnes nihil attinet.* Valerii prius Valesii, *teste* Quinctiliano *appellati*, 1, 4, 13 *sicut* Fusii, *deinde* Furii. *Post illos* Publicolas *et* Corninos, *ut rarum studiis nouitas iunxit* Messalae, *summi oratores, tum* Valerius Soranus *Poeta, quem* Cic. de Oratore 2, 43 doctissimum togatorum *appellat.* Valerius Antias scriptor historiae, *saepe ab auctoribus testis citatus: vt a* Liuio 33, 30. Valerius Maximus, *qui scripsit* dicta ac facta memorabilia ad Tiberium Caesarem. Valerius Flaccus, *qui scripsit* Argonautica. Valerius Catullus, *itemque* Valerius Martialis, *Epigrammatum Poetae etc.* Gens Valeria Cic. pro Flacc. 1. Leges Valeriae *de prouocatione aduersus magistratus ad Populum, sacrando qui cum bonis capite eius, qui regni occupandi consilia iniisset. Vid.* Liu. 2, 8. *Sed est etiam* Lex Valeria, *qua* L. Valerius Flaccus interrex L. Cornelium Sullam dictatorem creauit, *et omnium rerum potestate, etiam indicta causa interficiendi quem vellet, armauit. Vid.* Cic. de L. Agr. 3, 5 c. 2. Vet. Schol. *ad* Cic. pro S. Rosc. 125 c 43. Tabula Valeria Idem in Vatin 21.

VALERIĀNVS, a, um. Adi. *Vt*, Statua Valeriana, in Descript. vrbis Romae. *Cognomen item* Valeriani Imperatoris, *de quo* Trebellius Pollio.

VALGVS, a, um Adi. *Surarum vitium s. deformitatem notat.* Festus, Valgos —— aiunt dici, qui diuersas suras habent. Plautus (Mil. 5, 1, 128) Tum ne vxor mihi insignitos pueros pariat postea, Aut varum, aut valgum, aut compernem, aut paetum, aut brocchum filium. E contrario Vari dicuntur incurua crura habentes. Non. 1, 98 Valgum est proprie intortum. *Hinc* Valgum Sauium Plaut. Mil. 2, 1, 16 *est os distortum ad derisum et contumeliam:* Itaque hic meretrices labiis dum ductant eum, Maiorem partem videas valgis fauis. *Compar.* Cels. 8, 20 Crus longius altero et valgius est.

VALGIA, ōrum. n. *vt ait* Fulgent. 47 sunt labellorum obtortiones in subatione peractae.

VALGĬTER. Adu. Commouebat valgiter labra, et me tanquam furtinis subinde oculis verberabat Petron. 27. Abroso valgiter labello Id. Fragm. p. 673 *al.* obtorto, *quod citat* Fulgent. 47.

VALGIVS, i. m. Saturnius Rufus, *Orator*, Valgius *etiam Poeta. Hos saepe confundi docet* Brouckhus. *ad* Tibul. 4, 1, 180.

VALLES, *vel* VALLIS, is. f. [κοιλάς, αὐλών, φάραγξ, μετάγκαια] Planities duobus (*intell.* mininum; *nam potest etiam undique inclusa esse*) lateribus inclusa, *vt ait* Festus: dicta quod hinc atque hinc vallata sit. *conf.* Isidor. 14, 8. Vicus positus in valle, non magna adiecta planitie, altissimis montibus vndique continetur Caes. B. G. 3, 1. Virg. Aen. 11, 522 Est curuo anfractu valles accommoda fraudi. Seruius. Metri necessitate compellimur, vt *Vallis* dicamus. Statius, Vallis in amplexu nemorum sedet: Nam plenum est *Valles*, sicut nunc Virgilius posuit, quod ita esse Deminutio indicat: nam *Vallecula* dicitur, vt *Vulpes Vulpecula* facit *etc.* Caua vallis Virg. Georg 2, 391. Concaua Ouid. Met. 8, 334. Condensa arboribus, *vid.* CONDENSVS. Curua Virg. Aen. 2, 748. Gelida Id. Georg. 2, 485. Ima Ouid. Met. 2, 761. Madidae valles cliuosae Idae Idem Amor. 1, 14, 11. Opaca Idem Met. 11, 277. Rauca vallis Stat. Theb. 4, 801. Resusae valles Sil. 17, 63. Supina vallis Liu. 6. Tonsa Virg. Georg. 4, 877. Vmbrosa vallis Idem Georg. 5, 331. Claudere altas valles insidiis Tibull. 1, 4, 49. Conditus occulta valle Sil. 7, 132. Decurrunt inter saxosas flumina valles Virg. Ecl. 5, 84. Quinctil. 5, 14 Sed vt latissimi amnes, totis vallibus fluat: ac sibi viam, si quando non acceperit, faciat. *de eloquentia.* Seclusum reducta in valle nemus Virg. Aen. 6, 703. Catul. in Rufum 67, 6 Laedit te quaedam mala fabula, qua tibi fertur Valle sub alarum trux habitare caper.

VALLECVLA, *vel* VALLICVLA, ae. f. Dimin. [κοιλάδιον] *vt legitur apud* Festum. *Vid.* Vulg. Interpr. Leuit. 14, 37 *vbi fossulam significat.*

VALLESTRIS, e. Adi. Ambros. Epist. 12 In vallestribus subterraneis habitaculis.

VALLONIA, ae. f. Dea vallium apud Romanos August. de Ciu. Dei 4, 8.

VALLVS, i. m. [χάραξ] *Firmior palus.* Vari, varuli, valli, *proprie sunt furcae bicornes, admunendum adhibitae. Vid.* VARVS. Liu. 33, 5 Romanus leues et bifurcos plerosque et trium, aut cum plurimum quatuor ramorum vallos caedit *etc. Videndus est totus ille locus, qui comparationem habet valli Graeci et Romani plane egregiam.* Tibull. 1, 11, 9 Nam arces, non vallus erat, *in descriptione aureae aetatis.* Caes. B. Ciu. 3, 63 Erat eo loco fossa pedum XV. et vallus contra hostem in altitudinem pedum X. Hirt. B. Alex. 2 Triplicem vallum obduxerunt. Induere se acutissimis vallis Caes. B. G. 7, 73. *De palis et furcis, quibus vitis alligatur* Virg. Georg. 1, 264 Exactum alii vallos, furcasque bicornes. Idem Georg. 2, 409 Quadrifidasque fudes, et acuto robore vallos. *Vid.* Isidor. 15, 9. *et* Voss. Etym. p. 539. ¶ 2 *Metaph.* Ouid. Am. 1, 14, 15 *de capillis puellae*, Non acus abrupit, non vallus pectinis illos.

VALLVM, i. n. (ἕρκος, ἔρκιον, χάραξ, χαράκωμα, στρατόπεδον] Munitio castrorum: quod ex vallis, id est palis fiat. *Vid.* Isidor. 15, 9. Veget. 3, 8. Varro L. L. 4, 24. *Voss. Etymol. Scalig. Coniect. p. 51.* Caes. Bell. Gall. 2, 5 Castra in altitudinem pedum duodecim, vallo, fossaque duodeuiginti pedum munire iubet. Cic. Fam. 15, 4 Vallo et fossa circumdedi, sex castellis castrisque maximis sepsi. *Spanh. m. de Numism. Diss.* 10 p. 228. Caecum vallum, *vid.* CAECVS. Non exsuperabile vallum Claud. in Ruff. 2, 127. Linea valli, *vid.* LINEA. Cingere oppidum vallo et fossa Cic. Att. 5, 20. Circumiicere vallum, *vid.* CIRCVMIICIO. Disiectum vallum Sil. 7, 523. Claudere ducto vallo locum Tibul. 4, 1, 85. ad Messalam. Ferre vallum et arma Cic. Tusc. 2, 36. Hor. Epod. 9, 13. Induere se acutissimis vallis aut flumibus, *vid.* INDVO. Interfepire vrbem vallo, *vid.* INTERSEPIO. Munitaeque sunt palpebrae tanquam vallo pilorum Cic. de Nat. Deor. 2, 143 c. 57. Fructus contra auium morsus Munitur vallo Aristarum Cic. de Sen. c. 15. Cuius ego imperio non Alpium vallum Obiicio Cic. in Pis. c. 33. Rescindere vallum Virg. Aen. 9, 523. Scindere vallum ferro Idem Aen. 9, 145. Tenere aliquem fossa et vallo septum Cic. Att. 9, 14 (12) Subruendo vallo inducit Tac. Ann. 13, 39. Pectinis vallum Ouid. Amor.

Amor. 1, 14, 15. *ad puellam, cui capilli deciderant*, Non acus abrupit, non vallum pectinis illos.

VALLVS *et* VALLVM, *significat nonnunquam* Vannum *Diminutiue, vt* vinum, vinulum, villum *etc.* Varr. R. R. 1, 23, 5 Vt habeas vimina, vnde viendo quid facias, vt sirpeas, vallos, crates. *Neque enim opus est cum Vrsino reponere* qualos. *Nam idem* Varro R. R. 1, 52, 2 His tritis, oportet e terra subiactari vallis aut ventilabris, quum ventus spirat lenis: ita fit, vt quod leuissimum est in eo, atque appellatur acus, euannetur foras extra aream. *Vid. Ios. Scalig. Coniect. p. 60 et 176. Beroald. ad* Apul. Met. 11 p. 692. *it.* VOLSCO.

VALLĀRIS, e. Adi. [κοιλαδικὸς] *Quod ad vallum pertinet; vt,* Vallaris corona, *qua donari solebat, qui primus vallum hostium fuisset ingressus.* Liu. 30, 28 Qui imperatores, qui Consules Romanos sua manu occidissent, muralibus, vallaribusque insignes coronis. *Vid.* Id. 10, 46. *Adde* Suet. Aug. c. 15. Plin. 16, 4. *et* 22, 3.

VALLO, āre. [περιβάλλω, περιφράττω] *Munire, firmare, et quasi* vallo *circumdare.* Munire et vallare contra feras Plin. 10, 33. Castra vallare Hirt. B. Alex. c. 50. Oppida vallarant muri nulli Lucan. 4, 224. Valer. Argon. 1, 697 Medioque in crimine patrem Liquerit, ac nullis inopem vallauerit Armis. Sil. 7, 408 Sic castra relinquens Vallārat monitis. Cic. de Legib. 1, 62 c. 24 Atque haec omnia quasi Sepimento aliquo vallabit, differendi ratione, veri et falsi iudicandi scientia, et arte quadam intelligendi quid quamque rem sequatur: et quid sit cuique contrarium.

VALLATVS, a, um. Partic. Cic. pro Muraen. 49 c. 24 Catilinam interea alacrem, atque laetum, stipatum choro iuuentutis, vallatum indicibus atque ficariis. Castra vallata Plin. 15, 18. Cumulus vallatus arenae Propert. 3, 15, 29. Gula vallata et indomita, Macrob. Saturn. 2, 11. Ius legatorum diuino iure vallatum Cic. de Aruſp. Reſp. 34 c. 16. Odii publici mole vallatus Sidon. Ep. 1, 7. Vrbs vallata vertice montis Sil. 15, 408.

VALLATIO, ōnis. f. *Munitio* Octau. Hor. 4 Integra salute reliquum tempus facile transiges, sine vallatione medicorum.

VALLESCO, ĕre. *Est* Vallo *siue vanno excuti, vt foras eiici et perire. Secundum Festum est a vallo militari. Sic Salmas. in Solin. p. 907, a. Verba* Festi *ita habent:* Vallescit: perierit, a vallo militari quod fit circa castra, quod qui eo eiiciuntur, pro perditis habentur. *Secundum haec* Vallescit *non fuerit Praesens tempus Indicatiui, sed Praeteritum Coniunctiui s. Dubitatiui, et forte legendum* Vallessit, *vel* Vallasit *potius.*

VALLEFACTVS, a, um. Vanno excussus. Festus: Valuoli folliculi fabae, quasi valliuoli, quia vallefacti excutiantur. *Ita legit Salmasius. Vulgo,* Vallo facti, *vid.* VALVVLVS.

VALOR, *vid.* VALEO.

VALVAE, arum. f. [παραστάται θύραι Gloss. Lat. Gr.] *Dicuntur quod intus reuoluantur, iunctque Portae geminas partes habentes. Vid.* Isidor. 14, 7. Cic. Verr. 4, 124 c. 56 Confirmare hoc liquido iudices possum, valuas magnificentiores ex auro atque ebore perfectiores nullas vnquam vllo tempore fuisse. Valuae *significant* θύρας ἱερὰς, καὶ θύρας ἱππικὰς, καὶ θύρας δικαίτας Vet. Gloss. Ibi enim postis est, vbi templi aditus est, et valuae ambulationis Cic. pro Domo 121. Strepitus ingens valuarum Hor. Serm. 2, 6, 112. Apertae valuae Ouid. Met. 1, 172. Bifores valuae Idem Met. 2, 4. Eburnae valuae Idem Met. 4, 185. Valuas aedis Obstruxerunt Nep. 5, 4, 2. Patent cur non valuae Concordiae Cic. Philipp. 2, 112 c. 44. Patefacere valuas Ouid. Met. 4, 185. Stare ad valuas alicuius Cic. Verr. 3, 61. *Iuuat hic retractare, quae de fenestrarum et valuarum differentia ad* Plin. Epist. 2, 17, 5 *disputaui.* Valuae *ibi quoque ad ianuas pertinent, vel potius pro ipsa ianua et apertura positae sunt. Sic etiam* 2, 17, 20. *it.* 5, 6, 19.

VALVARIVS, i. m. *Qui facit valuas.* Gloss. Vet. Valuarius, δομοτέκτων.

VALVĀTVS, a, um. *Valuas habens. Vt,* Lumina fenestrarum valuata Vitruu. 6, 6. Ornamenta forium valuata Idem 4, 6. Triclinia valuata et fenestrata Varro de L. L. 7, 14.

VALVŬLVS, i. m. [λοβὸς] *Folliculi fabae et aliorum leguminum, in quos grana seiparatim recipiuntur.* Col. 2, 12, 7 Sic cultum *fabam* compernius exiguam portionem in valuulis habere, frefaeque eius et expurgatae modium paene tam plenum esse, quam integrae, cum vix minuatur mensura, detractis putaminibus. *Sunt ergo* valuuli putamina. *F. Vrsinus huc etiam referri vult* Varron. R. R. 2, 1, 19 Dicuntur agni chordi, qui post tempus nascuntur, ac remanserunt in volvis intimis; *legi iubet* valuolis intimis. *Sed nolim aliquid mutare.* Columel. 6, 10, 1 Interdum magis prosunt gramina concisa, et his admista fresa faba. Lentes quoque valuulis exemtae, et minute molitae miscentur aquae calidae. *Idem dicit, quod* Col. 2, 9, 10 Panicum pinsitum et cuolutum furfure. *et* 6, 31, 1 A valuulis separata lens. Scribon. 158 Faba molita cum suis valuulis. Col. 6, 4, 3 Valuulis erui bubus medentur. Festus, Valuoli, fabae folliculi appellati, quasi valliuoli, quia vallo facti excutiantur. *Leg.* vallo fracti *i. fustibus. Salmas. ad Solin.* p. 907, a. vallefacti, *i.* vallo *s. vanno iactati.*

VALVIFRĀGVS, *et* VALVIPATVS, a, um. Sarisb. 8, 7 Leges illae valuipatae (*quae* patere *iubent* valuas *coniuentium*) seu valuifragae (*quae frangi iubent* valuas *claustas opulantium*) — nullo abrogante irritae factae sunt. *Vid.* Cassel. Var. Lect. 7, 6.

V A N

VANDALI, orum. m. *Gens septentrionalis, quibus ora maris Baltici antiqua sedes assignari solet, peruagati bonam Europae partem et litora Africae etc.* Prudent. in Symmach. 2, 807 Denique Romanus, Daca, Sarmata, Vandalus, Hunnus.

VANDALĪCVS, a, um. Prosp. Aquitan. praef. lib. de Prouidentia, Vandalicis armis sternimur et Geticis.

VANGA, ae. f. *Instrumentum, quo vepreta perfequimur* Pallad. 1, 43. *Bipalium esse, ostendit Cangius.*

VANGIŌNES, um. m. [Οὐαγγιόνες] *Inter populos Galliae Belgicae ponuntur, Coloniae Agrippinensi vicini.* Plin. 4, 17. Lucan. 1, 430 Et qui te laxis imitantur Sarmata bracchis Vangiones.

VANITAS, *vid.* VANVS.

VANNVS, i. f. [λικνὸς] Vas vimineum latum, *hoc est, si audimus* Serv. *ad* Georg. 1, 166 cribrum areale, in quo propter capacitatem, rustici cogere primitias frugum solent, et frumenta purgare. Cribrum areale *vocat, quo in ipsa statim* area *subdiali vtantur: non rarum, puto, quod transmittat grana, paleas relinquat: sed quo ipsa iactatione grauia grana a leui stipula et palea* secernantur, *a* cerner*tem* cribrum *dictum nouimus.* Columel. 2, 21 Ipsae autem melius fustibus tunduntur, vannis expurgantur. Aurea aureis congesta ramulis Apul. Met. 11 p. 262, 9. Virg. Georg. Et mystica vannus Iacchi. Mystica, *inquit* Seruius, quod Liberis sacra ad purgationem animae pertinebant: et sic homines eiusteriis purgabantur, sicut vannis frumenta purgantur.

VANNO, āre. [λικμάζω] *Ventilare, vt sit vannis, quum frumenta purgantur. Hinc compositum* Euanno, are, *apud* Varronem de R. 1, 52. *Sed* ¶ 2 Vanno, ĕre. *dictum veteribus* Venno Vanno. Lucil. Sat. 7 Hunc molere, illam autem vt frumentum vannere cunnis (lumbis *Merc.*) Idem 11 Crissauit, vt si frumentum vannat. *Haec* Nonius 1, 69.

VANVS, a, um. Adi. [σκαιὸς, μάταιος, κενὸς Gloss. Lat. κενὸς, μάταιος Lex. Cyr.] *Idem fere quod Vacuus* significat. Georg. 1, 226 — sed illos Exspectata seges vanis eluſit Vmbrae Idem Aen. 12, 53. Vanus, *Stultus, quasi mente qui in rebus inanibus studium collocat.* Iuuen. Sat. 3, 159 Stutum vano, qui nos distinxit, Othoni. Vanum, Nec pocnec verisimile, *inquit* Donatus *ad* Ter. Eun. 1, 2, 24. Sin falsum vanum, aut fictum est, continuo palam est. Cic. pro Planc. mini, neque vnquam obliuiscar noctis illius, tibi vigilanti, mocrenti, vana quaedam miser atque inania, falsa spe inducebar. Nec tota ex vano criminatio Liu. 33, 31. *Seo patet.* Gell. 18, 4 Nos autem postea ex Apollinari didicimus proprie dici, non, vt vulgus diceret; desipientes, aut hebet ineptos; sed, vt veterum doctissimi dixissent, mendaces et infidelia inaniaque pro grauibus et veris astutissime componentes. Aen. 1, 396 Ni frustra augurium vani docuere parentes. Aen. 2, 80 Nec si miserum fortuna Sinonem Finxit, vanum mendacemque improba finget. *Vid.* Seru. *ad h. l.* Quint. 26 Necesse est ille, qui amicum, socium, affinem, famitunis spoliare conatus est, vanum se et perfidiosum, et impiu fateatur. Vanus ingenio Liu. 35, 47. Vanus *cum* G *vt,* Veri vana Virg. Aen. 10, 631. *i.* ignara veritatis, *sec.* Seru. vanus Sil. 12, 261. ¶ 2 *Substantiua:* Liu. 29, 32 I nus auctor absumti Massanissae ad regem redit. Conuicia v cere Ouid. Met. 9, 502. Dulcedo vana Idem Met. 5, 308. vanus Lucret. 1, 1067. Fides vana, Falsa Virg. Aen. 4, 12. ducia vana pedum Ouid. Met. 9, 121. Gaudia vana Hor. 2, 188. Iactus vanus Liu. 34, 39. Imago vana Hor. 1, 24, 41. Incoeptum vanum, *Frustra* Liu. 37, 27. Inp vanum, *i. Leue et mutabile.* Liu. 1, 27. Ira vana Valer. Argon. Vanam sine viribus Iram esse Liu. 1, 10, 4. Lex vana Idem 2, 42 guae vanae mendacia Ouid. Amor. 3, 11, 21. Metus vani Carm. 1, 23, 3. Cic. pro Rosc. Amer. 117 c. 40 Eius m non viderunt, Orationi vanae crediderunt. Persuasi Quinctil. 2, 2. Precibus vanis sollicitare aliquem Ouid. 681. Ratio vana Auctor ad Herenn. 2. Somnia var Aen. 6, 284. Spes vana Quinctil. 6, 4. Spem vanam Ouid. Met. 14, 364. Timores vani Valer. Argon. 8, 402. ba vana Ouid. Met. 13, 263. Vana, *Pl. loco Aduerbii.* Vir 11, 854 Vt vidit fulgentem armis, ac vana tumentem. Quinctil. 12, 10 Vanior gloria dicendi. Perincertum, si an Vanior Sallust. *ap.* Gell. 18, 4. Incerta, eoque Vaniora L *Superl.* Genus vanissimum Plin. 28, 6. *Vid.* Paterc. 2, 80, 1.

VANE. Adu. Tertull. Apol. c. 49 Vulgus vane de nostr tione gaudet. *Compar.* Apul. Apol. p. 300 Multo vanius et r exeogitatum. *Add.* Tertull. ad Nat. 1, 19. *Superl.* Pr re vanissime Tertull. de Pudic. sub init. *Add.* Id. adu. Marc. 4, 2

VANESCO, ĕre. [ἀναθυμίαω] *Vanum fieri.* Cic. de 2, 24 c. 10 Animi labes, nec diuturnitate vanescere, nec manibu elui potest. *h. e. Euanescere, aboleri.* In auras vanescere Epist. 1, 79. In herbam Ceres sterilem vanescit Idem An 7, 31. Vanescet honor, si vulgatur Tac. Ann. 4, 37, 5. cinerem Tac. H. 5, 7, 2. *Add.* Id. Ann. 2, 40 *et* 82. Decl. 10. Pallad. 1, 10. Catull. 65, 198. Val. Flacc. 3, 266.

VANITAS, ātis. f. [ἀκαιότης, ματαιότης] *Mendacium, leuitas.* Cic. Off. 3, 58 Quod si vituperandi, qui retici quid de iis existimandum est, qui orationis vanitatem adhibi Orationis Cic. Tusc. 3 c. 1. Vanitati *opponitur* Constantia Idem Deor. 2, 56 c. 21 Nulla igitur in caelo nec fortuna, nec temeritas erratio, nec vanitas inest; contraque omnis ordo, veritas, ratio stantia. Vanitas et infolentia Suet. Vit. c. 12. — et vicia Sulpic. Seu. de Virt. Monach. Orient. 1, 17. Manifestus va Tacit. Ann. 13, 23. Simulatio est coniunctior vanitati quam ralitati Cic. Off. 1, 44. Nihil est Turpius vanitate Cic. O c. 42 *i. inani superbia. conf.* Tac. Hist. 3, 73, 5. Leuitate, tate, malitia, exclusam diuinationem probo Cic. de Diuin. Blanda vanitas Idem de Amicit. 99. Idem Tusc. 3, 2 c. 1 ita variis imbuimur erroribus, vt vanitati veritas, et opinioni matae natura ipsa cedat. Vanitas, *Mendacium.* Vellei. 2, In quo turpiter deprehensa eius vanitas est. *Sic* Terent. Phorm 40 Non studet vanitatis? Vti prosperitate rerum in vani Tacit. in Vit. Agric. c. 18. Exitus vanitas Tacit. Ann. 15, 7

VANITIES, ēi. f. *Idem.* Ammian. 29, 3 Ad extollendam vanitiem. *Adfertur etiam, non recte, puto,* Plebeia va Apul. Met. 2. . .

VANITŪDO, ĭnis. f. [ἀκαισσύνη] *Idem.* Plaut. Capt. Pol ego, vt rem, video, tu iuuentus vera vanitudine, qui con *vbi,* vera, *est Accus. cas.* *Vid.* Non. 2, 886.

VANO, āre. [ἀπατάω] *Verbum antiquum:* Fallere sign Accius Alcumena, Sic illum vanans in angiportum deduxit Non.

VANIDICVS, a, um. Adi. [ἀκαιόλογος] *Qui vana dicit.* Trin. 2, 1, 37 Cum probis potius, quam cum improbis viuere vanidicis. Erat vanidicus et amenti propior Ammian. 16, 7.

VANILŎQVVS, a, um. Adi. [ματαιόλογος] Plaut. Am 1, 223. Ergo istoc magis quia vaniloquus, vapulabis. vaniloquum Sil. 8, 17. Legatus vaniloquus Liu. 35, 48 *pr.* 28 Iouiniani vaniloquia redarguens. Vaniloquio sollicitare mos imperitos Id. Ep. 160. *add.* Cod. Iustin. 1. 1. 1. 16.

VANILOQVIVM, i. n. κενολογία Gloss. Gr. Lat. August. vaniloquentia primum Arithenum Praetorem Achaeorum exci Tacit. Ann. 3, 49, 2. *et* 6, 31, 3. Plaut. Rud. 4, 1, 14.

VAILOQVIDŌRVS, i. m. *Iocosa Plauti dictio* in Perf. 4, . Valoquidorus virginisuendonides.

V A P

VAOR, ōris. m. [ἀτμὸς, ἀτμὸς] *Exhalatio. Dicitur et* Vapos. cre 6, 952 Peruolitant, permanat odor, frigusque vaposque. *add.* on. 827. Aquae calidae vapor Scribon. 20. Cic. de Nat. or. 27 c. 10 Ipse enim oritur ex respiratione aquarum. Earum enim nsi spor quidam acr habendus est. *add.* ib. c. 46. Vapor, *pro* orei Columel. 5, 10 Scrobs imus summo patentior, vt laxius radi- va ntur: et minus frigoris hieme, minusque vaporis aestate per ilin os penetret. Flammae leuis vapor Senec. Octau. f. 5.). 9 *de testudinibus*, Vt Solis vapore siccato cortice, non queant tgi Arenas vapor aestiui Solis accendit Curt. 7, 5, 3. Si- um apor Hor. Epod. 3, 15. Calidus vapor Lucret. 2, 843. Ca- is tidusque vapor Idem 2, 857. Crassus vapor Stat. Theb. 071. Humidus vapor Ouid. Met. 1, 432. Virg. Aen. 5, Lotusque carinas Est vapor, et toto descendit corpore pestis. *ipsi add.* ib. v. 697. Pinguis vapor Senec. Herc. Fur. 11. oqi minus possent Siccos tolerare vapores, Quaesitae fecistis aquae an , 305. Dissiliunt vero vapore saxa Lucret. 1, 492. Effat ir por anhelo ore Stat. Theb. 10, 104. Eiectare vaporem m Theb. 6, 471. Findit Phoebus arua vaporibus Ouid. Met. a Prestrerat ora vapor Idem Met. 2, 283. Tepefactum c fuen vapore et complexu suo diffundit Cic. de Senect. 51 c. 15. e teria vapore Torrida inarnerat Curt 6, 6, 28. Plin. 9, de irporae infectura, Ac modico vapore torreri. Idem 13, 4 du vapore torrentes. Quod neque deprellis hieme pruinis ier aut torret aestate vaporibus Colum. 1, 4.

VAORO, āre. [ἀτμίζω, ἀναθυμιάζω] *Vaporem emittere.* Plin. c *differentis aquarum*, Vaporant et in mari ipso, quae Licimi Ti ere Lucret. 5, 1130 Inuidia quoniam, ceu fulmine sum- va rant Plerumque, et quae sunt aliis magis edita cunque. Va- me *i conflagrant*, *quod sollemne alias de inuidia verbum est.* ¶ 2 or , [θυμιᾶν] *Aestuum, Suffire.* Oculos spongiis vaporare, bo 20 Parotidem Id. 43. *Aliorum auctoritates, Rhod. in Lex. bor produxit.* Plin. 28, 11 Quidam mallati iocineris fanie in- un aut felle caprae, carnesque eas vesci, et dum coquantur, ocu- va rari praecipiunt. Id quoque referre arbitrantur, si ru- co is fuerint. Volunt et oculos suffiri, iocinere in ollis de- o. *Hic* Vaporare *et* Suffire *pro eodem accepit.* Virg. Aen. 11, Su edunt matres, et templum ture vaporant. *Add.* Pallad. 1, 20. lar . 10. Hor. Epist. 1, 16, 17

— Sed vt veniens dextrum latus aspiciat sol,
eum discedens curru fugiente vaporet. *Deinde subiungit.* 45
emperiem laudes, *etc.*
iubon. ad Lamprid. Heliogab. c. 31 Vaporare zetas *est calefa-*
Columel. 1, 5 Quum plerique annes aestate vaporatis, hie- fri is nebulis caligent.

A RANS, antis. Intransit. Solin. c. 34 Capuae riguae son- 50
s rdum sacris et vaporantibus.

'A ORATVS, a, um. Part. *Pass.* Columel. 2, 16 *extr.* Glebae soli- aes us vaporatae. *i. Arefactae.* Auris vaporata, *i. Calefacta* f. . 1, 126. Exhalatio vaporata Apul. de Mundo p. 61.
is poratis Aestibus foetens Ammian. 18, 9. Tempora vapo- 55
a mian. 17, 7.

VAORĀTE. Adu. *Compar.* Ammian. 24, 4 Efferuescente va- rati sole.

VA ORATIO, ōnis. f. [θυμίαμα, ἀναθυμίασις] *Vaporis exci-*
io. Vaporatione inundantium aquarum Sen. Qu. Nat. 6, 11. 60
por one vtendum Cael. Aurel. Tard. 1, 3. *Vid.* Plin. 28, 4.
ll. 1 5 Quum aqua frigore aëris duratur et coit, necessum est fieri pora onem, et quandam quasi auram tenuissimam exprimi ex ea, em are.

VA ORARIVM, i. n. [ἀτμιστήριον] *Hypocaustum.* Cic. Q. 65
ar. 3 Vaporarium ex quo ignis erumpit, effet sub tectum cubiculi.
Ing. ad Catul. p. 13.

VAORĀLIS, e. Adi. Augustin. de Genesi ad lit. 2, 5 Vapo- te ritate.

VAORALITER. Adu. *Instar vaporis.* Augustin. de Genesi 70
it. 3 *extr.* Vaporaliter tenuatum et suspensum. *add.* ib. c. 4.

VAORIFERVS, a, um. Adi. [ἀτμοφόρος] Stat. Silu. 3, 5, 96
e vporiferas bland.ssima Iuppiter Baias. Ignes Prudent. Apoth.
34 Vaporiferae fornaces Stat. Silu. 1, 3, 45.

VAORVS, a, um. *Vt*, Vaporus ardor Prudent. Peristeph. 75
me , 115. *Vid.* Arnob. 6 p. 205 *vbi al. leg.* Vaporem. Ter
re vporo Lustrauit Nemesian. Eccl. 4, 63. Paucorum dierum
por fanitas Augustini *esse dicitur. i. vaporis instar, tenuis et transitoria.*

VAOROSVS, a, um. Adi. Apul. Met. 5 p. 165 Balnearum va- rosi fontibus curatas, *etc.* Caligo vaporosa Idem Met. 9 p. 222. 80

VAIDVS, *aut* VAPPIDVS, a, um. *Vini corrupti, vap-*
or, et heton, deinde alterum quoque rerum vilium. Pers. Sat. 5,
Pe ulam veterem retines, et fronte politus Astutam vapido
uas ib pectore vulpem. *i. Veterum vitiorum pleno, et fraudes redo-*
ite. Lagena vapida Pers. 6, 17 *i. quae vappa repleta est.*
rf St. 5, 148 Veientanumque rubellum Exhalet vapida laesum pice 85
fillis bba. *infipida, quae vini saporem corrumpat.* Columel. 12, 5
vin vapidi, vt acre fiat, sextarios duodequinquaginta, *etc.* Quem-
mo em ex vino vapido acetum fiat Idem 12, 5.

VAIDE. Adu. Vapide se habere solebat dicere Augustus, pro 90
ale bere Sueton. 87.

VAPA, ae. f. [ἐξύη] *Vini vitium, quod odorem saporemque ami-*
, vtlud, quod in exhausto vase reliquum fuit, et euaporauit. Hor.
rm. , 3, 144 Qui Veientanum festis potare diebus Campana solitus
ulla appamque profestis. Ibid. Serm. 1, 5, 16 Absentem can- 95
t am Multa prolutus vappa nauta. Martial. 12, 48 Va-
cani erfida vappa cadi, *vt* fundus mendax. Plin. 14, 20 Vitium-
ie nsto quibusdam in locis, iterum sponte feruere: qua calamitate
ium eferbuit, deperit sapor, vappaeque accipit nomen, probrosum
iam hominum quum degenerauerit animus. *Nimirum* Vappa 100
o *Hume nequam et nullius pretii.* Priapus Carm. 13 *de se suisque simili-*
s Ne vappae fumus, et pusilla culti Ruris numina. *Scal. ad h. l.*
appa *ἀχρεῖος atque homines nihili vocant Latini.* Catullus 28
tisu cum isto Vappa frigora et famem tulisti? Hor. Serm. 1,
104 on ego auarum Quum veto te fieri, vappam iubeo, aut ne- 105

bulonem. Idem Serm. 1, 2, 12 Fusidius vappae famam timet, ac nebulonis. Vappae, *inquit* Acron, dicuntur Perditi et luxuriosi. Nebulones vero Vani et leues, ut nebula. Aliter Vappa dicitur Stultus et insulsus, qui nihil sapit. Dicitur enim vinum vappa, quod perdidit saporem.

VAPVLO, āre. [τύπτομαι] *Verbum neutrum passiuum, Caedi, verberari.* Ego vapulando, ille verberando vsque ambo defessi fumus Ter. Adelph. 2, 2, 5. Cic. Fam. 8, 1 Sufurrationes duntaxat veniunt, alius equitem probe dille: quod opinor certe factum est: alius septimam legionem vapulasse. Propert. 2, 12, 20 Non ego, sed tenuis vapulat vmbra mea. Corpus vapulat Lucret. 4, 937. Senec. in Apocolocyntosi, Et proximo munere inter nouos auctoratos ferulis vapulare placet. Producit testes, qui illum viderant ab illo flagris, ferulis, colaphis vapulantem Sen. Apocol. *extr.* Testis in reum rogatus, an ab reo fustibus vapulasset? Quinctil. 9, 2, 12. *Metaph.* Cic. Att. 2, 14 Qui cum se omnium fermonibus sentiet vapulare, et quum has actiones εὐκατεφίπτας (*faciles ouersu, quae facile possint irritae reddi*) videbit, ruere incipiat. Vapula, ut *Gr. οἰμωξε, verbum cum* contemtu alterum amolientis. Plaut. Curc. 4, 4, 12 Vapulare ego te vehementer iubeo. *Et* Asin. 2, 4, 72 Male feruus loquere? LI. Vapula. MF. Id quidem tibi hercle fiet, vt vapules. Ter. Phorm. 5, 6, 10 Non manes? G. vapulabis — A. Id tibi quidem iam fiet, nisi refiltis verbero. *Hinc facile intelligitur* Festus: Vapula Papiria, in prouerbio antiquis fuit, de quo Sinnius Capito sic refert, tum dici solitum esse, cum vellent minantibus significare, se eos negligere et non curare, fretos iure libertatis. Plautus in Feneratrice, Heus tu mi barbaria quod dixisse dicitur Liberta suae Patronae, id ego dico tibi. Liberta salue. Vapula Papiria. *Quod si fuit* Libertas Salue.

VAPVLANS, antis. Partic. Petron. c. 96 Fauebam ego vapulanti. *Add.* c. 105.

VAPVLARIS, e. Adi. *Qui vapulare solet.* Plaut. Perf. 1, 1, 22 Plusculum annum fui apud molas tribunus vapularis, *primus eorum, qui vapulabant.*

VAPVLATOR, ōris. m. Gloss. Lat. Gr. Vapulator, *ῥαπτής.*

VAPVLO, ōnis. m. *Vt, Verbero.* Barth. Aduers. 19, 22 p. 966 *primum a se productum e tenebris ait; sed non addit, vbi aut vnde?* Pueri vapulones vt solent plorare Nies de L. L. ortu et occ.

V A R

VARA, VARATIO, VARICO, *et* VARO, āre. *vid.* VARVS, a, um.

VARIANVS, *vid.* VARIVS.

VARICOSVS, *et* VARICVLA, *vid.* VARIX.

VARBASCVM, *vid.* VERBASCVM.

VARDVLI, orum. m. *Hispaniae populi, de quibus* Pomponius Mela lib. 3.

VARGVS, i. m. *Apud* Sidon. Epist. 6, 4 Vargi sunt indigenae latrunculi. *Vid. Sirmond. not. p. 65. et quae diximus in* BARGINA.

VARIVS, a, um. Adi. [ποικίλος, αἰόλος, παντοῖος, ἀλλοῖος, διαφόρως] *Multiformis, Multorum colorum, diuersarum qualitatum.* Ter. Eun. 4, 4, 16 Ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit. Plin. 8, 17 Nunc varias et pardos, qui mares sunt, appellant in eo omni genere, creberrimo in Africa, Syriaque. Varias *dixit pro* Pantheris, *bestias maculis insignes. Add. Salmas. Exerc. Plin. p. 150.* Cic. de Finib. 2, 10 c. 3 *extr.* Varietas enim Latinum verbum est, idque proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia, varium poëma, varia oratio, varii mores, varia fortuna: voluptas etiam varia dici solet, quum percipitur e multis dissimilibus rebus, dissimiliter efficientibus voluptates. Cic. Acad. 1, 17 Plato varius et multiplex et copiosus fuit. Ferre ea quae videntur acerba, quae multa et varia in hominum vita versantur Cic. Off. 1, 67 c. 20. Nepos 4, 1, 1 Varius in omni genere vitae fuit: nam vt virtutibus eluxit, sic vitiis est obrutus. *conf.* Horat. Sat. 1, 3. *Lacerda ad* Virg. Georg. 4, 389. *Sic* Virg. Aen. 4, 569 Varium et mutabile semper Femina. Aestu vario iterum fluctuat Idem ibid. 2, 564. Animus varius Sallust. Catil. c. 5. Artes variae Virg. Georg. 1, 133. Casus varii Virg. Aen. 1, 508. Colores varios mentitur lana Idem Ecl. 4, 42. Disputationes variae et diuersae, et in omnem partem diffusae Cic. de Orat. 3, 58. Equus Pallad. Mart. 1. 13. Gentes variae linguis Virg. Aen. 8, 723. Ius varium et dispar conditio Cic. Verr. 5, 48. Lapis varius alienae gentis Senec. Epist. 8. Lepore vario distincta omnia Lucret. 5, 1375. Lynces variae Virg. Georg. 3, 264. Mens varia Lucan. 4, 794. Opum variarum dites Virg. Georg. 2, 468. Oratio multa et varia et copiosa Cic. de Orat. 2, 214. Sententiae variae et discrepantes Idem de Nat. Deor. 1, 2 c. 1. Sermone vario trahebat noctem Virg. Aen. 1, 752. Terra varia cariosaque, *vid.* CARIOSA terra, *in* CARIES. Columel. 2, 4. Vestis Ter. Eun. 4, 4, 16. Victoria varia Liu. 2, 6. Vuae vel oliuae variae fiunt, quum ad maturitatem perduci incipiunt, et colorem mutant. Cato c. 73 Vbi vuae variae coeperint fieri, bubus medicamentum dato quotannis vti valeant. *conf.* Columel. 3, 2. ¶ 2 Varius, *esse quibusdam videtur, qui variis in facie distinctus est, in loco Ciceronis apud* Quinctil. 6, 3, 48 in Hauricum, Miror quid sit quod pater tuus homo constantissimus, te nobis varium reliquit. *Sed rectius Turnebus putat Hauricum in constantiam obiici et si gra, quum seruitem in modum a patre loris caesus fuisset.* Quinctil. 6, 3, 25 M. Caelius Praetor, quum fellam eius cunilem Consul Hauricus fregisset, alteram posuit loris intentam: dicebatur autem Consul a patre aliquando caesus flagris. *Sic* Plaut. in Prol. Poen. 26 Ne et hic varientur virgis, et loris. *i. Caedantur, et velut variis coloribus picturentur eorum terga vibicibus. Sic* Virgis varius Plaut. Mil. 3, 2, 61. Ita ego vostra latera loris faciam, vt valide varia sint Plaut. Pseud. 1, 2, 12.

VARIE. Adu. [ποικίλως] *Variis modis.* Cic. Fam. 6, 6 Varie sum affectus tuis literis. *Add.* ibid 16, 4. In varie se tondentem, *tale est epigramma* Martial. 8, 47 Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi rasa est: Pars vulsa est: vnum quis putet esse caput? Agere varie rogando alternis suadendoque Liu. 2, 2. Mox hiemem aut negotia varie Caesarius Fac. Ann. 1, 47, 4. Cic. Verr. 4, 145 Postea Decernitur ac non varie, sed prope coniunctis sententiis, vt laudatio quae C. Verri decreta esset tolleretur. Idem pro Sext. 97 c. 45 Numerus, vt dixi, huius generis late et varie Diffusus est Differre varie de reliqua Tacit. Ann. 1, 11, 2. Cic. de Diuin. 2, 89 Perinde vt quaeque stellae in his finitimisque partibus sint quoque

tempore, eamque vim varie Moueri ab iis sideribus, quae vocantur errantia. Cic. Acad. 1, 16 c. 4 Hic in omnibus fere sermonibus, qui ab iis, qui illum audierunt Perscripti varie, copiose sunt, ita disputat vt nihil, *etc.* Varie et inaequaliter pronunciam Rexit Suet. Galba c. 9. Valui varie Plaut. Epid. 1, 1, 15. *h. e. Nunc bene, nunc male. Turneb. putat Plautum tulisse in seruos, quibus tergum loris redditur varium, vt pantherinum, vid.* VARIVS II. 2.

VARIO, āre. [ποικίλω, ποικίλλω] *Varium facere.* Virg. Georg. 1, 441 Ille vbi nascentem maculis variauerit ortum. *de sole.* Ouid. de Rem. Amor. 425 Nam quoniam variant animi, variabimus artes. *Sed et transitiue* Liu. 25, 1 Et variabant secundae aduersaeque res non fortunam magis, quam Animos hominum. Assensum et Indignationem, *vid. mox* VARIANS. Ouid. Fast. 3, 449 Iamque vbi caeruleum variabunt sidera caelum, Suspice. Calores frigoraque, *vid.* VARIANS. Capillos positu variare Ouid. de Medic. Faciei 19. Id. Met. 2, 412 Nec positu variare Comas. Fortunas, *vid. modo* ANIMOS variare. Liuoribus variari quasi maculis Scribon. 187. Otium variare labore Plin. Epist. 8, 8. Pectora variare dubiis curis Valer. Argon. 3, 623. Sententiam variauit timor Liu. 2, 57. Plin. 10, 29 Deinde in vna perfecta musica scientia modulatus editur Sonus, et nunc continuo spiritu trahitur in longum, nunc variatur inflexo. Tapetia variantur acu Martial. 8, 28. Vices variare Virg. Aen. 9, 164. Virgis variari Plaut. Poen. Prol. 26. *vid. paullo ante* VARIVS, Qui varis, *etc.* Vocem variare et mutare Cic. in Orat. 59 c. 18. Idem de Finib. 1, 38 Omni autem priuatione doloris, putat Epicurus terminari summam Voluptatem, vt postea variari Voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. Oratoris est orationem variare et distinguere Cic. de Orat. 2, 36. Prodigialiter variare rem vnam Hor. de Arte Poët. 29. Figuris variare Quinctil. 6, 1. Mistura iocorum variare materiam aliquam Martial. 8, 1. Variant multa de morte eius auctores Liu. 27, 27, 12. Variant Graecorum exempla Plin. 12, 14 f. 31. Cels. 3, . . Non in iis solum, in quibus semper ita se habet: sed in iis quoque, in quibus variat. Idem 2, 1 Ex tempestatibus optimae aequales sunt: siue frigidae, siue calidae; pessimae, quae variant maxime. Sententia dissidet et variat Ouid. Met. 15, 647. *Sed et* Sententias variant ira et timor Liu. 2, 57. Timores variant Ouid. Trist. 2, 153. Liu. 1, 43 *de suffragiis,* Ibi si variaret, quod raro incidebat, vt secundae classis centuriae vocarentur. Variare *dicuntur* vuae *vel* oliuae, *quum mutant colorem* Columel. 12, 50 Quum primum baccae variare coeperint, et iam quaedam nigrae fuerint, plures tamen albae, sereno caelo manibus distringi oliuam oportebit. Variatur, *impersonale* Liu. 22, 60 Ibi quum sententiis variaretur, *etc.* Variatum est praeliis Vell. 2, 51, 3.

VARIANTIA, ae. f. *Vt,* Rerum variantia Lucret. 1, 653 *i. Varietas. Vid.* Non. 2, 887. Lucret. 3, 319.

VARIANS, antis. Partic. [ποικίλων] Plin. 7, 42 Caetera exempla fortunae variantis innumera sunt. Variantibus Astris Manil. 2, 474. Caelum varians Plin. 14, 2. Variante hominum partim Dolore, partim Gaudio Iustin. 26, 1, 2. Formae variantes Lucret. 5, 823. Vuis variantibus adhuc et acerbis Columel. 4, 20. *Sed etiam cum Accusatiuo* Liu. 35, 31 Sub hanc vocem fremitus variantis multitudinis fuit partim adsensum, partim indignationem. Variat multitudo adsensum et indignationem, *i. alii assentiuntur, indignantur alii. Sic ex bonis libris Gronou. et Drakenb. Sic* Liu. 22, 2 Ex verna primum intemperie variante calores frigoraque. *Et* 23, 5 Variante fortuna euentum.

VARIATVS, a, um. Partic. [πεποικιλμένος] *Vt,* Figuris multigenis variatus Lucret. 2, 335. Arcus vix vlla variatus luce colorem Lucan. 4, 80. Cic. pro Milon. 8 c. 3 Itaque hoc iudices, non sine causa fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt, eum, qui patris vlciscendi causa matrem necauisset, variatis hominum Sententiis non solum humana, sed etiam deae sapientissimae sententia liberatum. Lato variata Mappa clauo Martial. 4, 46. Vestis variata figuris hominum priscis, *Tapete diuersis hominum figuris pictum et variegatum* Catul. Argon. f. 62 (65) 50. *Compar.* Apul. Florid. 3 p. 357 Lyra concentu variatior.

VARIATIO, ōnis. f. Liu. 24, 9 Caeterae centuriae sine variatione vlla Consules eosdem dixerunt.

VARIĀTIM. Adu. [πεποικιλμένως] Gell. 5, 12 Ve enim particula, quae in aliis atque aliis vocabulis variatim per has duas literas cum A litera media immissa dicitur. *Alii* Variatum.

VARIABĬLIS, e. Adi. *Mutabilis.* Apul. de Mundo p. 58 Aër inferior natura variabilis.

VARIĀNVS, a, um. Adi. *Colorem mutans saepius, vt,* Vuae Varianae Plin. 14, 2. *Nisi ab aliquo* Varo *cultore dictam malis, v. v.*

VARIATOR, ōris. m. ποικιλτὴς Gloss. Cyrilli.

VARIECOLOR, ōris. *vel* VARIECOLORIVS, a, um. Varieque coloria sila Nemesian. Ecl. 4, 69. *Al.* versicoloria.

VARIEGO, āre. *Ornatus varietate distinguere, vel distingui: nam neutraliter* Apul. Florid. 1 p. 342 Lyra eius auro fulgurat, ebore candicat, gemmis variegat. *Sed actiue,* Figuras alius alio scientius variegant Auson. Epist. Praem. Eidyll. 13.

VARIEGĀTVS, a, um. *Vt,* Tunica picturis variegata Apul. Florid. 2 p. 351. Nodis per internalla variegatis Idem de Herb. c. 72. Nauis picturis miris variegata Idem Met. 11 p. 264.

VARIĔTAS, ātis. f. [ποικιλία, ποίκιλμα] *Vid.* Cic. Fin. 2, 10 c. 3. *quem damus in* VARIVS. Plin. 8, 30 Oculis mille esse varietates, colorumque mutationes. Cic. Verr. 5, 158 Neque hoc prouiderim, vt varietate Criminum vos attentos tenerem. Varietas atque infidelitas Exercitus Planc. ad Cic. Fam. 10, 18. Florum omnium varietas Cic. de Senect. 54 c. 15. Gentium varietate constans prouincia Idem pro Font. 3 c. 2. Locorum varietate distinguere historiam Cic. de Orat. 2, 54. Mensa varietate Macylarum conspicua Sen. de Tranqu. An. c. 1. Sententiarum varietas Cic. de Orat. 2, 58 c. 14. Vocum surdus varietates noscere non potest Idem de Diuin. 2, 9. Vt in corporibus magnae dissimilitudines sunt, sic in animis existunt maiores etiam varietates Cic. Off. 1, 107. Incredibilis quaedam varietas Quinctil. 2, 8. Multiplex varietas Senec. Epist. 96. Distinguere varietate inaequabili, *vid.* INAEQVABILIS. Efficit stella Iouis multas varietates Cic. de Nat. Deor. 2, 53 c. 20. Facere varietatem Id. de Fin. 2, 75. Habere varietatem Cic. pro Corn. Balb. 3. Iucundum nihil est, nisi quod Reficit varietas P. Syrus. Reficit animos ac reparat varietas Quinctil. 1, 12. Plin. 20, 9 Flos bulborum tritus crurum maculas varietatesque igne factas emendat. ¶ 2 *Est gentis nomen, e qua v. g.* Varius, *Poëta tragicus, amicus Virgilii et Vid.* Hor. Serm. 1, 5, 93. Ibid. 1, 6, 55. *et* Quinctil. 1 p. 912. *eius fragmenta exstant.*

VARIX, ĭcis. m. [κύφος, ἴξιξ] Varices, *Venae plus aeq mescentes atque obtortae, in temporibus, ventre, testibus, inguin tissimum in cruribus.* Non. 1, 104 Varices dicuntur venae inflexae vel obtortae. Varro, Nam si tuam rhedam non sem, haberem varices. Plin. 11, 45 Varices in cruribus tum, mulieri raro. Cic. Tusc. 2, 35 c. 15 Quum varices se C. Mario, dolebat. Cels. 5, 26 *de noxis in corpore* Quum quid increuit, vt vena, quae intumescens in varicem tur. *Add.* Idem 7, 31. Quinctil. 11, 3, 143 Quo magis mire Secundi — persuasionem, qui solitum id facere (Togam os vsque demittere) Ciceronem velandarum (*al.* velandorum cum gratia tradit, cum hoc amictus genus in statuis eorum qui post Ciceronem fuerunt, appareat. *Par fere auctoritas que lectione. Sed* Phocas in Arte Gramm. p. 1700 *Putsch. mo esse ait, et probat Vossius.*

VARICŌSVS, a, um. Adi. [κυρσώδης] *Qui tumidiores hab modi venas.* Dixeris haec inter varicosos centuriones Per Iuuen. Sat. 6, 396 Haec de Comoedis te consulit, illa Tragoedus mendare volet: varicosus fiet aruspex. *Add.* Sidon. Epist. 5, 5

VARICŌSE. Adu. *Compar.* Festus, Varicosius onera

VARICŬLA, ae. f. Dimin. *a* Varix *apud* Cels. 5, 26, 32 tione vlceris.

VARRO, ōnis. m. *Pro Stupido et hardo vsurpabatur; vocabul deflexo, qui perticas significant, vt* stipes, truncus, *etc.* Lucilius *ap.* Fe voce Squarosus, Varronum ac rupicum squarosa incondita *Cognati* BARONES, *de quibus s. l. Huc refert Manutius etiam* Bruti ad Cic. Fam. 11, 10 *extr.* Non si Varronis thesaures h subsistere sumtui possem: *et intelligi ait Antonium, qui C. Caes sauros ad aedem Opis depositos absumserat. Sed malim respici* ronis *librum περὶ πλάτης s. de diuitiis.* ¶ 2 Varro, ώνων] *Cognomen* Terentiae *gentis, v. g.* M. Terentius Varro, *stant libri* de Re Rustica, et ad Ciceronem scripti libri de Lin tina: Quingenta volumina scripsisse *Dicitur* Gell. 19, 14. sanctissimus atque integerrimus Cic. Philipp. 2, 104.

VARROBETACEVS, i. m. *Pulmentarii genus, a Va ventum.* Apic. 3, 2.

VARVS, i. m. [ἴουθος] Vari Celso 6, 5 Maculae sunt vt lenticulae et ephelides. Vnde Homines varii dicti, *via* VS. Plin. 23, 4 Oleum amygdalinum purgat, mollit corpor erugat, nitorem commendat, varos cum melle tollit e facie. 28, 8 Lentigines tollit ac varos, omnesque maculas.

VARIOLAE, arum. f. *aut* VARIOLI, ōrum. m. *Pus papulae maiores minoresue. Vox recentium medicorum.*

VARVS, a, um. Adi. [ῥικεῖος] *Epitheton est earum rerum, qu habent diuergentes, i. discedentes a se, vt latera anguli apud Ge vt litera* V. *Vtitur huius literae figura ipse* Varro de L. p. 30, 4. *in etymologia* Valli. Vallum, vel quod ea vari mo, possit, vel quod singula ibi extrema bacilla furcillata hab ram literae V. *Nempe* Vari rami *ad muniendum aggerem adh nores. Hi* Varuli, *et inde* Valli: *vt* parmulus paullus, nige lus, tener tenellus, fatur fatullus, furula fulla, *etc.* Ram Ouidio *restitui vult Heinsius* Met. 11, 83 Robora sunt humeri, p que brachia varos (*vulg.* veros) Esse putes ramos, et non putando. *vid.* n. 3. *Sic* Cornua vara Ouid. Am. 1, 3, 24 *Ta quem mutarat se Iupiter.* Idem 9, 33 *Achelous de se cum certaturo,* Brachiaque oppofui, tenuique a pectore varas In manus, *i. aliquantum extrorsum flexas.* Martial. 7, 31 Vara iecto ceromate brachia tendis. *Add.* Stat. Theb. 6, 851. *Sec velut habet ac domicilium hoc nomen in pedibus, qui* vari *sunt, homines reddunt, cum valde in imo a se recedunt et inuersum* V *Lamda Graecum efficiunt. Hanc esse vim, verba* Varicare ricare, *item* Varicus *Adiectiuum, et Aduerbium* Varicus *vel* Varitus *dunt.* Festus, Valgos Aurelius intelligi voluit, qui diu ras habent, sicut e contrario vari dicuntur incurua crura habentes Mil. 3, 1, 128 Aut Varum aut Valgum. *Add.* Merc. 3, 4, 54 varum, ventricosum. Non. 1, 104 Vari dicuntur obtortis *(viderit Grammaticus, quam bene finierit)* Lucil. Compen varam fuisse (iuisse *Salmas.*) Amphitruonis acoetin (ἀκοιτιν, Plin. 11, 44 f. 105 A cruribus Vari, Vatiae, Vatinii: quae vit quadrupedibus. *Nempe* Varro R. R. 2, 9, 4 *Canes vult esse* bus rectis, et potius varis, quam vatiis, *i. potius extrorsum i quam introrsum: quia hoc impedit cursum, illud non item. Vid. Sal* Solin. p. 662 b *sq. Vbi longa de hoc verbo disputatio est, quae adhuc disputata sunt, euertere videtur* Celsus 8, 20 Si in inte partem prolapsum est femur, crus longius altero et valgius est; enim pes vltimus spectat. Si in exteriorem, breuius var fit, et pes intus inclinatur. *Si recte ista Celsus, et quis neg perpetua fuerit, quam proposuimus,* vari *significatio. Et fa* brachiorum *ad luctam paratorum epitheton est, etiam facilius i xum videtur intelligi. Prauum certe quiddam notat semper.* Serm. 1, 3, 47 Hunc Varum distortis cruribus, illum Balbuti rum prauis fultum male talis: *de patre vitia nati molliter j nempe* Vari *et* Scauri *cognomina magnorum hominum.* Per Geminos, horoscope, varo Producis genio, *i. discrepante a s dente, vt gemini licet, et eodem astro nati, tamen in diuersa tendu crura hominis vari, vt crura anguli. Videtur Persius delecta proprietate huius nominis. Nam sic etiam* 4, 11 Rectum discern inter Curua subit, vel cum fallit pede regula varo. *Ben* quus Schol. *qui* Cornuti *nomen praefert,* Regula nunc pro norm sus est, est enim ea vara. *Recte, puto.* Norma, gnomon gula *duplex ad angulum rectum iuncta, vel instar circini ad quem angulum mobilis. Talis normae aut regulae duplex vitium est,* inter curua subit, *applicatque se ad ea, quae arguere debebat, vt* Lesbia, *vel* cum fallit pede varo, *i. non indicat eum angulum debebat. Hanc interpretationem puto necessariam, si velis vel vel* varum *intelligere, quae in simplici regula frustra cogites.* *Cognomen* Actiorum, *vt illius, quem a Iulio Caesare victum memore* 2, 55, 4. *Item* Quinctiliorum, *vt illius Patroni Virgilii et tii, quem male quidam confundunt cum eo, qui in Germania cae Vid. Masson. Vita Horatii ad A. 41 et 42. Est etiam aliquis* vates *apud* Val. Flacc. 6, 116. *Sed dubia lectio.* ¶ 3

rus *stell.* ramus: *quam positionem suadet deriuatio nominis* VALLVS
v. *unque huc referri possunt obliqui nonnulli ex* Vara *de qua statim.*
mpe ¶ 4 Vara *intell.* furca, *est instrumenti genus, vel natum vel fa-*
m *a formam literae Graecae* T. *Refer huc, lector, Varronis lo-*
i, *qm in principio huius capitis posuimus.* Columel. 5, 9, 2 *de*
s *propagandis*, Quam recentissimas taleas recidito, ita vt ne corti-
, ut vllam aliam partem, quam qua ferra praecideris, laedas.
e a em facile contingit, si prius varam feceris, et eam partem
ira supra quam ramum secaturus es, sueno aut stramentis texe-
vmolliter, et sine noxa corticis taleae superpositae secentur.
adu *poenitet huius interpretationis, ad locum Columellae a me propo-*
Lucan. 4, 439 Dum dispositis attollat retia varis Venator,
t ea leuis clamosa Molossi. Vari *aut* Varae *sunt furcillae, qui-*
erguntur et suspenduntur retia. Declarat hanc rem copiose Vi-
ac Grat. Cyneg. 87. *Huc etiam referendum puto* Vitruu. 10, 19
rtes descriptione, Compegit arrectariis et iugis varas, et in his
ria suspendit arietem. *Denique huc pertinet prouerbium apud*
on Technop. praef. monosyllabor. tantum in fine posit. p. 475 Vt
ct e verbo est, sequitur vara vibiam. *Multus est in illo Scalig.*
l. Auson. Lect. 1, 18. Nihil melius, quam ponere locum, ad
a rleunt omnia, ex vetustissimis glossis, tum meditis, sed quae post-
fid i *nomine publicatae sunt*, Col. 698 *Vulca. Ac prima quidem*
ce upta, Varam tibiam ianam. *Sed aureae reliquiae, quae se-*
tu Pertieae duae sunt inter se colligatae, quae afferem sustinent:
Ibn. (*i. Prouerbium*) Vibia varam sequitur. *Comparemus*
hc cum Vitruuii *l.c.* Vara *constat* arrectariis, iugum, asser, vibia,
ca n, quae imponitur: ruente vno, cadit et alterum. Magis ta-
nrae rei lectio Glossarii *conuenit, vt* varam *sequatur* vibia, *ca-*
j cro, cadit, quod eo sustinetur. Sed nec dissimulandum est, quod
ci Scaliger, posse etiam nomina propria intelligi. Nempe et Vibia,
e arorum cognomen annotata sunt. Quin Vibios Varos *et* Vibias
as etera monumenta suppeditant.
A O, āre. *Caruare.* Auct. de Limit. p. 257 *edit. Goes.* Sunt et
o s, quorum aluei varantur. *Add.* ibid. p. 285. *Vid. Ind. Goes.*
In ad Solin. p. 664.
A ATIO, ōnis. f. *Caruatura.* Auctor de Limit. p. 257 *et* 285
ti fluminum.
A ICVS, a, um. Adi. *Qui longe diuaricat crura, metiturque grandes*
s. Ouid. de Arte Am. 3, 304 Illa velut coniux Vmbri rubicunda
ti Ambulat, ingentes varica fertque gradus. *Vid. Heins. ad h. l.*
n. Quinctil. 11, 3 p. 1026. *Hinc quod apud Vitruuium* Baryca
m ectes legitur Varica *legi debere Turnebo videbatur.*
A ICĪTVS, *aut* VARICVS, *vel* VARITVS. Adu. *Cruri-*
lis sis. Apul Met. 1 p. 108, 19 Varicus super faciem meam reli-
es ficam exonerant.
A ICO, āre. *vel* VARĪCOR, āri. *Transgredi est, varum se*
ut pedes imos a se remouere, quantum potest. Vid. VARVS n. 1.
G Varicat, *ὑπερεκβαίνει* Varro de L. L. 4, 24 p. 30, 4 Valla va-
mo potest. Quinctil. 11, 3, 125 Varicare supra modum et
an deforme est, et accedente motu prope obscenum.
di A ICĀTVS, a, um. Cassiodor. Epist. 6, 6 Superbus quin etiam
ca gressibus patet.
ne A ICĀTOR, ōris. m. Vlpian. in l. 1. D. De praeuaricatoribus
ceu cator est quasi varicator, qui diuersam partem adiuuat prodita
fa l. *Vid.* Dig. 47 t. 15 l. 1. *it.* 3 t. 2 l. 4 §. 4.
va A IĀNVS, a, um. Adi. *Vt*, Variana clades Sueton. Aug. c. 23.
de lig. c. 3. *et* Plin. 7, 45. Pullus Varianus Apic. 6, 9. *forte quem*
irus *liquis parare eo modo, qui ibi describitur, docuit.* Vuae Va-
nae lin. 14, 2 *forte a* Varo *aliquo cultore dictae, forte ab illo, ad quem*
or. rm. 1, 18, 1 Nullam, Vare, sacra vite prius fenieris arborem.

V A S

VA vādis, *vid.* VADIS.
VA vāsis *Plur.* VASA, ōrum. n. [ἄγγος, ἀγγεῖον, δοχεῖον] *Proprie*
pellectilis cauum, quo contineri aliquid potest. Martial. 14, 98
nimis ne spernas vasa monemus. Vti quisque domum aut
postremo vas aut vestimentum alicuius concupiuerat Sallust.
51. Cic. de Inuent. 2, 16 Vasa magnifica et pretiose cae-
Vasorum appellatio generalis est: dicimus enim vasa et vinaria et na-
ari et naualia, *inquit* Vlpian. De auro et argento legato l. Si gem-
Diligenter in patrimonium et vasa debitoris inquirimus Sen.
Be f. c. 1. Aereum vas, *vid.* AES, aeris. Argentea vasa
r. rm. 2, 7, 78. Aspera vasa, *Caelata* Iuuen. Sat. 14, 62. Clo-
na asa, *vid.* CLODIA. Coquinaria vasa, *vid.* COQVO. Co-
thi vasa et Deliaca Cic. pro Rosc. Amer. 133 c. 46. Idem pro
ria 75 Et expositi vasa Samia. Idem Tusc. 1, 52 Nam cor-
t quem quasi vas est, aut aliquod animi receptaculum. Cu-
um ras, *vid.* CVPRVM. Magnifica et pretiose Caelata Cic. de
on 2 c. 40. Duplex Scribon. 66. 73. Ferreum Idem 39.
ili Nep. 23, 10, 4. Ligneum Scribon. 16. Neuum Idem
a. Olearia et salsamentaria vasa, *vid.* OLEARIVS, *in* OLEA.
tui n vas Lucret. 3, 939. Rimosa et curta vasa cadunt fene-
is Iuen. Sat. 3, 271. Samia vasa Plaut. Capt. 2, 2, 41. *vid.* OPVS.
gneum Scribon. 63. 168. — vel argenteum Idem 31. Via-
ia sa, *vid.* VIATORIVS, *in* VIA. Vinarium vas Cic. Verr.
e. Vinaria vasa, amphoras et cados intelligimus, auctore
ocu, De tritico, vino et oleo legato l. Vinum. Vitreum Scri-
n. 6 III *etc.* Apponere in vasis, *vid.* APPONO. Colli-
re i vas, *vid.* COLLIGO. Cic. Verr. 6 (4) 4 Ille ex Sicilia ca-
a ia mouerat, et vasa Collegerat. *h. e. Repente Diodorus profuge-*
t. *dd.* Idem ibid. c. 19. Collocare vasa in tabernam, *vid.*
LLO. Caes. Bell. Ciuil. 3, 37 Scipio suspicatus fore, vt inui-
s di icare cogeretur, noctu neque Conclamatis quidem vasis flu-
en nsuit. *Conf* Idem ibid. 1, 66. Coqui per vas duplex
rib . 73. Ducere vasa e luto Quinctil. 2, 17. Efferre sine
ecis asa Cic. Verr. 6, 52. Incrustare sincerum vas Hor. Serm. 1, 3, 56
t novirtutes ipsas inuertimus, atque Sincerum cupimus vas incrustare.
fert factae vasc ferreo Scribon. 39. Hor. Epist. 1, 2, 54 Since-
m nisi vas, quodcunque infundis acescit. Liquefacere in
ipli vase Scrib. 66. Pelliculare vas, *vid.* PELLICVLO, *in*
ELI Quassatis vasis diffluit humor Lucret. 3, 435. Re-
nde in vase Scribon. 57. Reponere vase Idem 31. 64 *etc.* Reponi
ase Idem 106. 170. — in vase Idem 111. Seruatum vase
gnec eponere Idem 16. Seruatur vase Idem 121. ¶ 2
Vasorum appellatio generalis est, dicimus enim vasa et vinaria et na-
valia Vlpian. l. Si gemma ff. de auro et arg. legato. Idem l. 7 ff.
de instructo vel de instrum. leg. Vasa vtilia culturae aratra, ligones,
furcula, falces. Seneca de Benef. 1, 1 Diligenter in patrimonium
et vasa debitoris inquirimus. *De* Instrumento Venatorio Gratius
219 — Nec sibi turbam Contraxit comitem, nec vasa tenentia longe.
Sic Liu. 1. 24 Vasa comitesque meos Turnebus, *i. Impedimenta militaria.*
¶ 3 *Loco conuicii* Vasa *dicuntur penis et testiculi.* Plaut. Poen. 4, 2, 42
Refero vasa salua, quod manifeste moechi haud ferme solent. *Vid.*
Lipsi. antiq. Lect. 1, 7. et mox VASCVLVM n. 2.

VASVM, i. n. [ἄγγεῖον] *Dixerunt veteres, teste* Gell. 13, 22. Plaut.
Truc. 1, 1, 33 Aut aliquod vasum argenteum. *Conf.* Charis. p. 119 *Putsch.*
et Cledon. p. 1902. Vaso fictili decoquitur Scribon. 65 *et saepe.*

VASVS, i. m. Petron. c. 57 Vasus fictilis σκεῦος, vasus, vasum
Gloss. Vet.

VASCVLVM, i. n. Dimin. [ἀγγεῖδιον] Plin. 15, 28 Quaedam vasculis constant. Cato 111 Si voles scire, in vinum aqua
addita sit, necne, vasculum facito de materia hederacea. *Add.* Pal-
lad. 1, 39. Argenti puri vascula Iuuen. Sat. 12, 19. Vinarium
Plaut. Trin. 4, 2, 46. Vascula pure Eluere Plaut. Aul. 2, 3, 3. Va-
scula oris angusti superfusam humoris copiam respuunt: sensim influ-
entibus, vel etiam instillatis complentur Quinctil. 1, 2. ¶ 2
Vasculum, *est etiam Penis apud* Petron. c. 24.

VASCELLVS, i. m. Inscript. Vet. *ap. Gruter.* p. 1108, 6 FILI-
VS IN VASCELLO ET MASSA REPOSITVS.

VASARIVM, i. n. *Vt Vestiarium, Calcearium:* Cic. in Pison.
86 c. 35 Nonne sestertium centies et octogies, quod, quasi vasarii no-
mine, in venditione mei capitis adscripseras, ex aerario tibi attributum
Romae in quaestu reliquisti? Vasarium, *appellat, Id quod publi-*
ce dabatur magistratibus, vt muli, equi et vasa, et reliqua, quae magistra-
tus instrumentum implerent. de Lege Agraria 2, 32 *ita exprimit*, Deinde
ornat — mulis, tabernaculis, canteriis, supellectili, *sermo est de De-*
cemuiris, quos Rullus facere volebat. ¶ 2 *Sunt etiam* Va-
saria in balneis *ap.* Vitruu. 5, 10 *vasa aquae calidae, tepidae, frigidae.*
¶ 3 Plin. 7, 49 Nec sunt omnia Vasaria exercitienda, *i. libri consulares,*
instrumentum literatum publice asseruatum. Cassiod. Varr. 7, 45 De-
cernimus, vt tot solidos — ita faciatis de vasariis publice diligen-
ter abradi, *i. deleri in tabulis consualibus, quod* catastrum *hodie vocatur.*
Sic l. 12 C. Th. de Censitoribus, Id vero, quod impossibile est, e vasa-
riis publicis auferatur. *Nostri dicerent deleatur in catastro, ne exi-*
gatur in posterum.

VASCVLARIVS, i. m. *Qui vasa argentea et aurea facit: Sunt*
enim inter aurifices vascularii, caelatores, inauratores, et bractearii in l.
apud Labeonem. De praescript. verbis, Si quum emere argentum vel-
les, vascularius ad te detulerit. *Add.* l. 39 ff. de auro, arg. Cic.
Verr. 4, 54 c. 24 In regiam maximam palam artifices omnes caelatores
ac vascularios conuocari iubet, ipse suos complures habebat. Col-
legium vasculariorum Inscript. Reines. Cl. 10 n. 10. *Conf.* ibid. 1, 235
et 11. *It.* Gruteri Inscriptt. *et Spon. Miscell. Erud. Antiqu.* p. 66.

VASĀTVS, a, um. Adi. *Vt*, Mutoniatus, Peculiatus. Bene vasati
Lamprid. in Heliog. c. 5. 8. 9 *et* 31. *vt* VASA n. 3. *et* VASCVLVM
n. 2. *Vid. Scalig. in Priap. p. 201. et Rutgers. Varr. Lect. 2, 2.*

VASĀTAE, arum. f. [Οὐασάται] *Urbs Galliae Narbonensis.*
Paullinus ad Ausonium, Quique superba tuae contemnis moenia Ro-
mae Consul, arenosas non dedignare Vasatas. *Hinc*

VASATĪCVS, a, um. Adi. *Vt*, Vasatica rheda Auson.
Epist. 7, 18.

VASCŌNES, um. m. [Οὐάσκωνες] *Hispaniae populi, versus Gal-*
licum et Britannicum Oceanum, ad Pyrenaeum siti. De quibus Plin.
3, 3 *Hi a Metello Romanorum duce obsessi, in tantam famem compulsi sunt,*
vt humana carne vescerentur. Iuuen. Sat. 15, 93 Vascones (haec fama
est) alimentis talibus olim Produxere animas.

VASCONIA, ae. f. *Regio Vasconum.* Paullin. ad Auson. Epist.
2, 100 Vasconiae saltus, *etc.*

VASCONĪCVS, a, um. Ibid. v. 218 Ac si Vasconicis mihi vita
fuisset in oris.

VASCVS, a, um. *Inanis. Vt*, Vascus et inuenustus adspectus
Vitruu. 3, 2 *extr.* *Sed quid si legas* vastus? Solin. 11 (Salmas. 5 p. 15
C) Vascas tibias *habet, quas* Vet. Gloss. *explicant* μελετητικὰς, Solinus
ait foraminum numero praecentorias antecedere. *Sunt et hic, qui* va-
stas *malint: sed tuetur Salmas. tum ad* Solin. p. 86. *tum ad* Vopisci Ca-
rin. 19 p. 827 *Hack. atque interpretatur* Vascum *ex* Gloss. MS. leue et
inane. *Porro* Liu. 24, 48 *legi vult*, Omnia, velut forte congregata
turba, vasca ac temeraria esse. *Sed bene* vasta *tuentur viri docti. De-*
nique Salmasius etiam Gell. 19, 9 Vastos atque infubidos, *in* vascos *mu-*
tari vult, sine causa. Cumque illae glossae inane, leue *etiam nomen*
vastum *interpretari possint: relinquuntur solae* tibiae vascae Solini, *in*
quibus solis etiam hoc nomen probat Is. Voss. ad Mel. 3, 3 p. 533. *et dicit*
Graeculum esse, μελετᾶν idem est quod ἀσκεῖν, μελετητικὸς αὐλὸς est etiam
ἀσκητικὸς, unde ἀσκικὸς et Digamunate accedente tandem Vascus, vasca ti-
bia *inter artifices dicta sit. Vid. Turneb. Aduers.* 17, 20. *et* Salmas.
Histor. August. p. 495. *et ad* Solin. p. 86 *et* 87. *Is. Voss. ad*
Mel. p. 235.

VASTVS, a, um. Adi. [ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης] *Quod modum amplitudinis*
excedit, in primis adiuncta notione vacui, solitudinis, etc. Maior, amplior
videtur locus, in quo desideramus, quae alias adesse solent. Sic Quum
vasta Romae omnia insueta solitudo fecisset Liu. 3, 52. Plaut. Amph.
4, 4, 1 Quis tam vasto impete has fores toto concussit cardine? Plin. Ep.
10, 42 Quum diuersam partem prouinciae circumirem, Nicomediae
vastissimum incendium multas priuatorum domos, et duo publica opera,
etc. assumsit. Vastus, *Desertus* Accius, Hanc vrbem ferro
vastam faciet Non. *et* Fest. Vastus locus a natura et humano cul-
tu Sallust. in Iugurth. 48. Aequor vastum Virg. Aen. 2, 780. Ager
vastus et desertus Cic. de Lege Agr. 2, 69. Altitudinem in vastio-
rem ac velut profundium inuehi Liu. 31, 1. Animus vastus immo-
derata, incredibilia semper cupiebat, *tanquam magnum cauum, quod ex-*
pleri nequit, Sallust. in Catil. c. 5. Antrum vastum Virg. Aen. 1,
56. Aper vastus Claud. Cons. Stil. 2, 306. Arma vasta Virg.
Aen. 10, 768. Artus vasti Idem Aen. 5, 432. Bellua vasta
et immanis Cic. de Diuin. 1, 49 c. 24. Caede vasta fessus Virg.
Aen. 6, 503. Campi vasti Idem ibid. 3, 13. Certamine vasto
tendunt Virg. Aen. 12, 553. Vnus et manu promtior et Corpore
vastior Apul. Met. 3 p. 131. Ouid. Met. 12, 236

Forte fuit iuxta ſignis exſtantibus aſper
Antiquus crater, quem vaſtum, vaſtior ipſe
Suſtulit Aegides.

Dolore vaſto vrgeri Scribon. 182. Elephantus Cic. de Nat. Deor. 1 c. 35. Ferae vaſtae Ouid. Met. 2, 194. Figura vaſtior elephanto Cic. de Nat. Deor. 1, 98. Fluctus vaſti Virg. Aen. 1, 337. Flumen vaſtiſſimum Colum. 1 Pr. 30. Hiatu vaſto immanis ſpelunca Idem Aen. 6, 237. Homo vaſtus atque foedus Cic. de Orat. 1, 115. Ictus vaſti Virg. Aen. 5, 198. Impetus vaſtus Hor. Carm. 4, 14, 30. Incendium vaſtiſſimum Plin. Epiſt. 10, 42. India vaſta et agreſtis Cic. Tuſc. 5, 77. Ira vaſta Ouid. Met. 10, 551. Iter vaſtum Idem ibid. 14, 438. Latratus vaſtus et canorus Colum. 7, 12, 3. Litera vaſtior Cic. in Orat. 153. Locus vaſtus et Coacdificatus, *contraria* Idem in Partit. 56. Moles vaſta Virg. Aen. 3, 656. Molimen vaſtum Ouid. Met. 15, 809. Mundus vaſtus Idem Faſt. 1, 119. Murmure vaſto mare Virg. Aen. 1, 249. In vaſtiſſimo atque apertiſſimo Oceano Caeſ. B. G. 3, 9. Onus vaſtum Ouid. Faſt. 1, 566. Oratio vaſta atque hians Auctor ad Herenn. 4, 19. Orbis vaſtus Ouid. de Arte Am. 2, 18. Pondus vaſtum Virg. Aen. 5, 447. Rupes vaſtae Idem Aen. 1, 166. Silentium vaſtum Tacit. Hiſtor. 3, 13. Sinus vaſtus Virg. Georg. 4, 362. Solitudo vaſta Cic. in Somn. Scip. 14 c. 6. *et* Liu. 1, 4. Spinae vaſtiſſimae Colum. 11, 3, 4. Tellus vaſta Valer. Argon. 2, 597. Tempeſtas Colum. 2, 21, 5. Tumor vaſtus Scribon. 27. Turba verborum magnitudine inani vaſta Gell. 1, 15 *ſub fin.* Vapores ſideris aeſtiui Colum. 2, 21, 1. Vires vaſtae Virg. Aen. 5, 368. Vorago vaſta Idem Aen. 6, 296. Vulnera vaſta Lucret. 5, 1289. Cic. de Orat. 1, 115 c. 25 Aut ita vultu motuque corporis vaſti atque agreſtes, vt etiamſi ingenuis atque arte valeant, tamen in oratorum numerum venire non poſſint. *Ibid. p. p.* Q. Varium *vocat* vaſtum atque ſoedum. Ne nos tanquam profecto vaſtos et inſubidos *ἀναφροδισίας* condemnetis Gell. 19, 9: *vbi tamen* Vaſcos *legit Salmaſ. vid.* VASCVS.

VASTVLVS, a, um. Dimin. Apul. Met. 2 p. 128 *extr.* Vegetis et vaſtulis corporibus fores noſtras irruentes.

VASTE, ius, iſſime. Adu. [*ἀχανῶς*] Cic. de Orat. 3, 170 c. 43 Id aſſequemini, ſi verba externa cum conſequentibus primis ita iungetis, vt neue aſpere concurrant, neue vaſtius diducantur. Vaſte edentia litora Mela 1, 1. Cic. de Orat. 3, 42 c. 11 Sic maiores, non aſpere, vt ille quem dixi: non vaſte, non ruſtice, non hiulce, ſed preſſe et acquabiliter, et leniter. Correpti vaſtius podagra Scribon. 197. *i. vehementius.* Vaſtius inſurgens impetus Ouid. Met. 11, 530. Tumere vaſtius, *vid.* TVMEO.

VASTĬTAS, ātis. f. [*μέγεθος, ἀχανὲς*] *Magnitudo.* Colum. 3, 8, 3 Pari tamen in hac terra vaſtitate belluas progenerari quis neget? Idem 5, 1. Vaſtitas ſcientiae ruſticae Idem 5, 1, 1. Laboris inſtantis Colum. 4, 18, 2. Vocis Idem 1, 9, 2. Odoris vaſtitas Plin. 31, 6. Soli ſterilis profundi vaſtitas Senec. Herc. Furent. v. 701. Vaſtitas, Vaſtatio. [*ἐρήμωσις, διήωσις*] Accius, Propterea tot, tantasque habemus vaſtitates funerum. Cic. in Catil. 1, 12 c. 5 Tecta vrbis, vitam omnium ciuium, Italiam denique totam, ad exitium et vaſtitatem vocas. Cic. Verr. 4, 114 c. 51 Audiſtis, *etc.* quae ſolitudo eſſet in Agris, quae vaſtitas, quae fuga aratorum, quam, *etc. Add.* Colum. 1, 3, 11. Deflere iudiciorum vaſtitatem Cic. de Clar. Orat. 21 c. 6. Depellere vaſtitatem Idem pro Flacc. 1. Efficere vaſtitatem Cic. in Piſon. 85 c. 35. Faciunt fugam et vaſtitatem vicini Liu. 8, 9 *extr.* Inferre vaſtitatem Cic. de Aruſp. Reſp 3 c. 2. Reddere vaſtitatem Liu. 3, 26 *pr. Conf.* Salluſt. Iug. c. 5. Plin. 2, 12. Colum. Praef. 1. Tac. Ann. 4, 70, 3. *Plur.* Cic. de Prou. Conſ. 13 c. 6 Prouinciarum vaſtitates *vocat Piſonem et Gabinium Prol.* 55.

VASTITVDO, inis. f. [*ἀνασάτωσις*] *Vaſtatio.* Cato c. 141, 2 Vt in morbos viſos, inuiſosque, viduitatem, vaſtitudinemque, calamitates, intemperiasque prohibeſſis. *Aliorum exempla dabit* Non. 2, 437. 761 *et* 891. *it.* 3, 231.

VASTITIES, ēi. f. [*ὑπέργκος*] Apuleii *eſſe dicitur, falſo credo.* Cui in primis tanti corporis vaſtities horrori fuit. Plaut. Pſeud. 1, 1, 68 Harum mihi voluptatum omnium, atque itidem tibi diſtractio, diſſidium, vaſtities venit. *Add.* Non. 2, 891.

VASTIFICVS, a, um. Adi. [*ἀνασατοποιὸς*] Quod vaſtitatem affert Cic. Tuſc. 2, 22 c. 9. *ex perſona Herculis, e Sophocle,* Erymanthiam haec *dextra* vaſtificam abiecit belluam.

VASTO, āre. [*δηιῶ, πέρθω, ἀνασατόω, ἐρημόω, λυμαίνομαι*] *Vaſtum et inane facere, perdere, deſtruere.* Cic. Att. 9, 7 Primum conſilium eſt, ſuffocare vrbem et Italiam fame, deinde agros vaſtare, vrere, pecuniis locupletum non abſtinere. Agros vaſtare cultoribus Virg. Aen. 8, 8. h. e. Abducendo cultores, vaſtos et deſertos efficere, Seruius. Agros vaſtare et exinanire Cic. Verr. 3, 119 c. 50. Colonias omni Clade vaſtauit Curt. 4, 1, 10. Sil. 3, 469 Turbidus hic truncis, ſaxisque Druentia lactum Vaſtauit ductoris iter. Locum vaſtare et diripere Cic. in Catil. 4, 13 c. 6. Mentem vaſtare *dicitur* Conſcientia Salluſt. in Catil. 15. *Sed ponamus locum: narrauerat* Catilinam necato filio vacuam domum ſceleſtis nuptiis feciſſe. *Addit,* Quae quidem res mihi in primis videtur cauſa fuiſſe facinoris *(coniurationis)* maturandi. Namque animus impurus, DIs hominibusque infeſtus, neque vigiliis, neque quietibus ſedari poterat: ita conſcientia mentem citam vaſtabat. Igitur colos exſanguis, fuedi oculi, citus modo, modo tardus inceſſus; prorſus in facie vultuque vecordia inerat. *Declarat hanc formulam, et merito Gemmam Latinitatis vocat, Cortius. Verbo Scelus admiſſum eſt hoſtis, qui vaſta et infeſta facit omnia ſuo auctori.* Omnia late vaſtare Virg. Georg. 4, 16. Omnia vaſtare ferro et incendiis Cic. in Catil. 1, 21 Igne ferroque Ciliciam vaſtat Curt. 3, 4, 3. Regiones vaſtare Cic. Fam. 5, 10. Homo magis ad vaſtandum, quam ad vincendum paratus Idem Att. 8, 16 f. *extr.*

VASTANS, antis. Partic. Liu. 8, 19 Vaſtans effuſe ſetinum. Gothi Macedoniam vaſtantes Eutrop. 9, 11. Cuncta vaſtans saevit Phaedr. 3, 3, 14.

VASTĀTVS, a, um. Partic. [*ἀνάσατος*] Cic. pro Sext. 54 c. 24 Lex erat lata, vaſtato atque relicto foro. Vaſtata turbine ventorum Campania Tac. Ann. 16, 1, 1. Fana vaſtata tumultu impio Hor. Carm. 4, 4, 48. Lustra Val. Flacc. 1, 489. Nationes Tac. Agric. 20, 1. Paſcua vaſtata Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 168. Vrbs vaſtata defenſoribus ſuis, *pro Spoliata* Liu. 23, 30.

VASTATIO, ōnis. f. [*ἀνάσασις, διήωσις*] Liu. 7, 15 Acceſſit ad eam cladem et vaſtatio Romani agri. Domorum Salluſt. de Ord. Rep. c. 4. Cic. in Catil. 2, 18 c. 8 Ergo in vaſtatione omni Poſſeſſiones ſacroſanctas futuras putas? Defendere aliquid tione Idem Fam. 10, 15 *extr.*

VASTĀTOR, ōris. m. [*λυμαντὴρ*] *Vt.* Troiae vaſtato les Stat. Achill. 2, 38. Aper vaſtator Arcadiae Ouid. Met Ferarum vaſtator Virg. Aen. 9, 772. *i. venator.* Ferus Ouid. Met. 11, 395. *Conf.* Senec. de Benef. 1, 13. Anima c. 57.

VASTĀTRIX, īcis. f. Senec. Epiſt. 56 Luxuria te marisque vaſtatrix.

VASTATORIVS, a, um. Adi. *Vt,* Globus vaſtatorius A 19, 19. Manus hoſtium vaſtatoria Idem 18, 13.

VASTABVNDVS, a, um. Ammian. 31, 8 Vaſtabundi om latitudines Thraciae pandebantur impune.

VASTESCO, ĕre. Inhorreſcere vel deſeri Acc. Phoeniſſ ſit proficiſci exilium quouis gentium, ne ſcelere tuo Thebar ſcant agri. *Haec et plura apud* Non. 2, 892.

VASTĬTO, āre. *Vnde*

VASTITĀTVS, a, um. Ammian. 16, 5 Terrae vaſtitatae *legit Hadrian. Valeſ. ex MSS. Vulgo* Vaſtatae.

V A T

VATES, is. c. [*μάντις, οἰωνοπόλος, προφήτης*] *A fando dic quaſi fates: quod certe facilius admiſerim, quam mirificam* Varro *mologiam* de L. L. 6, 3 p. 72, 14 Antiquos Poëtas Vates appella verſibus viendis. *Certe* vates *eſt, qui* canit *verſus vel* futura: *que enim verbo* canere *efferri ſolere, ſuo loco obſeruatum eſt.* Aen. 6, 211 Cunctantem et vatis portat ſub tecta Sibyllae. Mil. 3, 3, 37 Bonus vates poteras eſſe, quum quae ſunt futura Virg. Aen. 6, 662 Quique pii vates, et Phoebo digna locuti. de Nat. Deor. 1, 55 c. 20 Sequitur *μαντικὴ* veſtra, quae Latine tio dicitur: qua tanta imbueremur ſuperſtitione, ſi vos audir mus, vt haruſpices, augures, harioli, vates, et coniectores nobi colendi. Nep. 25, 16, 4 Cicero — quae nunc vſu ven cinit vt vates. Praefagia vatum Ouid. Triſt. 4, 10, 129. pretari effata incognita fatidicorum et vatum Cic. de Legib. c. 8. Pater vatum Latous Stat. Silu. 1, 2, 200. Inſar Virg. Aen. 3, 491. *Mente enim excuſſi vaticinantur, a μάν μάντις, etc.* Peritus vates Ouid. de Arte Am. 1, 29. tes Virg. Aen. 6, 662. Praefagi vates Sil. 16, 591. Sac Hor. Carm. 4, 9, 18. Sanctiſſima vates praeſcia venturi Vi 6, 65. Terrifici vates Idem ibid. 5, 524. Vera vates in Conſ. Stil. 2, 1, 338. ¶ 2 *De* Poëtis, *qui* vates vi *ſunt et ipſi, teſtimonia.* Columel. 10 praef. Ex voluntate v ximе memorandi, *i. Virgilii.* Sacri vates et diuûm cura v Ouid. Amor. 3, 9, 17. Verſus, quos olim Fauni vatesque c Ennius *apud* Cic. de Diuin. 1, 114. Sic honor et nomen diu tibus Hor. de Arte Poët. 400. O facer et magnus vatum omnia leto Eripis, et populis donas mortalibus aeuum Lucan Attonitus vates Hor. Carm. 3, 19, 14. Cothurnatus vates, *Poëtae goediarum* Ouid. Amor. 2, 18, 18. Lauriger vates Stat. Th Q. Scaeuola, Legum clariſſimus et certiſſimus vates Val. Max. Plin. 11, 37 *ſub fin.* Herophilus medicinae vates.

VATICINOR, āri. [*μαντεύομαι, θεσπίζω, προφητεύω, χρη Diuinare, quaſi* faticinare *dictum volunt, et* fatum canere *aut pr Sed puto vltimas ſyllabas eſſe modo productionem, vt* Sermo Serm *in primis* Leno lenocinor, Patronus patrocinor, *etc.* Cic. 11 Non multo inquam ſecus poſſum vaticinari. Idem vin. 1, 67 c. 31 Illud quod volumus expreſſum eſt, vt vaticinar vera ſoleat. Per furorem vaticinari Cic. de Diuin. 1, 34. 39, 13 Cum iactatione fanatica corporis vaticinari, *de bacchan De Poëtis item,* Cic. de Amic. 24 c. 7. *Interdum vt* Ariolari *rare eſt.* Qui haec dicerent, vaticinari et inſanire diceban pro Sext. c. 10. Idem Fam. 2, 16 *extr. non procul a fine,* fortaſſe vaticinor, et haec omnia meliores habebunt exitus: re enim deſperationes eorum, qui ſenes erant adoleſcente me. ego fortaſſe nunc imitor, et vtor aetatis vitio. *Sed* Plaut. 1, 3, 129. *vbi Leno ad maledicta ſibi ingeſta inter alia reſpondet* vaticinamini, *ὄξύμωρον eſt, q. d. tanquam arcanum quiddam tu a profertis, quod olim notum eſt.*

VATICINANS, antis. Partic. [*θεσπίζων*] Ouid. ex Pont. 62 Iam nunc haec a me iuuenum belloque, togaque Maxime dicta vaticinante nota. Finem Macedonici regni portendi vaticin Iuſtin. 33, 1 *extr.* Nusquam plura exempla vaticinantium im quam vbi formido mentes religione mixta percuſſit Senec. Nat. 6, 29.

VATICINATVS, a, um. Ouid. Met. 6, 157 Venturi praeſcia to Vaticinata. *Add.* Idem Epiſt. 5, 114.

VATICINATIO, ōnis. f. [*μαντεία*] Cic. Att. 8, 11 (12) pridie quidem quoquo modo potueram, ſcripſeram ipſe eas literas vaticinationem falſam eſſe cupio. Idem de Nat. Deor. Multa ex Sibyllinis vaticinationibus, multa ex Aruſpicum reſponſis memorare poſſum, *etc. Add.* Idem de Diuinat. 2 c. 3. Vat tionibus declarare Caeſ. B. G. 1 c. 50. Sortes quae vaticina ſunduntur Cic. de Diuin. 2, 70. *Conf.* Sueton. Caeſ. c. 59. Max. 1, 8, 10.

VATICINIVM, i. n. *Idem.* Plin. 7, 52 Plena eſt vita his v niis, ſed non conferenda, cum ſaepe falſa ſint. *Et* Solin. c. 2 dri mater, quae a vaticinio Carmentis dicta eſt. *Vid.* Borrich. git. p. 260. Gell. 15, 18. *et* 18, 17. Lactant. 1, 4.

VATICINĀTOR, ōris. m. [*χρησμῳδὸς*] Ouid. ex Pont. Vnde tamen viuat vaticinator habet. Inſpirante Deo quo ctus vaticinator Prodidit Prudent. Hamart. v. 343. Vaticina qui ſe Deo plenos adſimulant Iul. Paullus Rec. Sent. 5 t. 21 Sent. 1. ibid. Sent. 3.

VATICĪNVS, *ſiue* VATICINIVS, a, um. Adi. [*μαντ Quod ad vatem pertinet:* Liu. 25, 1 M. Atilius praetor vrbis et i ciune Senatusconſultum recitauit, et edixit, vt quicunque libros ſi cinos, precationesue, aut artem facrificandi conſcriptam haberet libros omneis, literasque ad ſe ante Calend. Apriles deferret. 39, 16 Quoties hoc patrum maiorumque aetate negotium eſt mag tibus datum, vt ſacra externa fieri vetarent? —— vaticin bros conquirerent, comburerentque? Furor vaticinus Met. 2, 642.

VA ICA, ae. f. *Herba, al. strychnus.* Apul. de Herb. c. 74.

VA ICĀNVS, i. m. [Οὐατικᾶνος] Collis in vrbe Roma, di-
, *nquit* Festus, quod eo potitus sit Populus Romanus vatum re-
nsc expulsis Hetruscis. *Is collis non longe est a theatro Pom-*
i, et. Schol. *ad* Hor. Carm. 1, 20, 7

— Simul et iocofa
Redderet laudes tibi Vaticani
Montis imago.

Va ano agro, colle, et deo *sic* Gellius 16, 17 Et agrum Vaticanum, ei
ius agri deum praesidem appellatum acceperamus a vaticiniis, 10
ue atque instinctu eius dei, in eo agro fieri solita essent. Sed
etenanc causam Marcus Varro in libris Rerum diuinarum, aliam
trait istius nominis rationem. Nam sicut Aius, inquit, deus
ellis, araque ei statuta est, quae est infima noua via, quod eo in
d initus vox edita erat: ita Vaticanus deus nominatus, penes 15
m ent vocis humanae initia: quoniam pueri simul atque parti
, cm primam vocem edunt, quae prima in *Vaticano* syllaba est.
ir que *vagire* dicitur, exprimente verbo fonum vocis recentis.
Ver Gellius. Augustinus *tamen* de C. D. 4, 8 Vagitanum *dixit*
m, nfantium vagitibus praesidentem. *Sed Vires etiam hic* Vatica- 20
i le vult. *Prima huius nominis semper producitur: secunda va-*
ur tertia semper est longa. Iuuen. 6, 343 Et Vaticano fragiles
no c patellas. *In Sapphico* Horatii *paullo ante citato secunda corri-*
r. Ager Vaticanus Cic. de Lege Agr. 2, 96 c. 35 Campus Va-
mu ld. Att. 13, 33 Illum Vaticanum campum fieri quasi Martium 25
pu. Vallis Vaticana Tacit. Ann. 14, 14.

A I L L. V M, i. n. *legit Salmasius ad* Trebell. Claud. 14 p. 392
pi Batillum. *vbi vid.*

A INIVS, i. m. [Οὐατίνιος] Quum esset dignitati Ciceronis
pe aduersus, ita postea praeualuere amicitia, vt duobus iudiciis 30
lic ab eo fuerit defensus *Auctor* Valerius 4, 2. Seneca de
sta 17 Vatinius, assiduo conuicio depudere didicerat. *Ab hoc*
m Vatinianum *dictum est, de quo statim.* ¶ 2 *Alius,*
io ac. An. 15, 34 *Nero* apud Beneuentum interim consedit, vbi
iat ium munus a Vatinio celebre edebatur. Vatinius inter foe- 35
na us aulae ostenta fuit, sutrinae tabernae alumnus, corpore de-
), retiis scurrilibus, primo in contumelias assumtus, deinde opti-
ni jue criminatione eo valuit, vt gratia, pecunia, vi nocendi, et-
ma s praemineret. Iuuenal. 5, 46 *in poculi vilis descriptione,*

Tu Beneuentani sutoris nomen habentem
Siccabis calicem naforum quatuor, ac iam 40
Quassatum, et rupto postcentem sulfura vitro.

furalis iam permutandum. Nempe ¶ 3 Vatinii
ba r calices, *quales descripsit* Iuuenalis. *De his* Martial. 10, 3
v, Quae sulfurato nolit emta ramento Vatiniorum proxenera 45
or , *qui locus superiorem Iuuenalis clara luce perfundit.* Mar-
14 6 Lemma, Calices Vatinii: Vilia sutoris calicem monumenta
ni cipe: sed nasus longior ille fuit. *Ridet nempe Vatinium de-*
io hoc simulacro suo.

VA INIĀNVS, a, um. Adi. [Οὐατινιανὸς] *Vt*, Carmina Va- 50
ina Catull. 54, 2. Odium Vatinianum, *pro publico ac vehemen-*
sce . *Specimen eius odii esto* Macrob. Sat. 2, 6 Lapidatus a po-
, Vinius, cum gladiatorium munus ederet, obtinuerat, vt aediles
ere , *ne quis in harenam nisi pomum misisse vellet.* Forte his die-
Ca ellius consultus a quodam, an nux pinea pomum esset? respon- 55
Si Vatinium missurus es, pomum est. Exemplum formulae Ca-
. ac alium 14, 3

Ni te plus oculis meis amarem
Iucundissime Calue, munere isto
Odissem te odio Vatiniano.

VA INVS *vel* VACIVS, i. m. *Qui pedes introrsus obtortos habet,*
m , t arbitror, qui Valgus. *Auctoritatem damus in* VA-
S, a um.

VA IA *vel* VACIA, ae. f. *Idem.* Varro de L. L. 8, 5 p. 103, 11
diss at, in sermone consuetudini vitiosae occurrendum, cum nondum 65
ilur corroboratae concedendum: vt sit simile cum id faciat, ac si
p pi orum per delicias pedes male ponere atque imitari vacias
beri hos corrigi oportere, si concedant: contra si quis in con-
ludi ambulandi iam factus sit vacia, aut compernis, si eum cor-
no concedant *etc.* Vacia, diuersis plantis Isid. Gloss. *Hinc* 70
co ommis Romana est. Vid. Harduin. ad illud Plin. 11, 46 s. 105
iqu et hinc cognomina inuenta —— sicut a cruribus Vari,
nae, *Latinii.* MS. *Vatieni. Sed ipsum hoc vltimum videtur sua-*
mius esse Vatiae. *Conf.* VACERRA.

A RAX, ācis. *et* VATRICOSVS, a, um. Qui crura vitiosa 75
et, *vbi* Nonio 1, 99. Lucil. 28 Vt si progeniem antiquam qua
nat nus Quintus Vacax, qua vatricosus vatrax. *Add. Voss. Etymol.*

V B E

BI, *pro Obba, ap.* Non. 2, 597.

BER, vberior, vberrimus. Adi. [πῖος, εὔφορος] *Fertilis, pinguis,*
ndu Quod ab animalium vberibus, *vt statim dicemus n. 2, trans-*
m, issime mox patuit, vt ex inductione Substantiuorum patebit, quae
im umentari ordine ponemus. Actio vberior Vlp. l. 1 §. vlt. ff.
n ra verso, *quae alias* pinguior, *qua facilius et plenius ius tuum*
equ e. Ouid. Met. 15, 208 Neque enim robustior Aetas, Vl-
nec erior, nec quae magis ardeat vlla est. *de iuuentute.* Agro
e ci o nihil potest esse vsu vberius Cic. de Sen. c. 16. Idem
Ora 1, 113 Nam et Animi, atque ingenii celeres quidam motus esse
ent qui et ad excogitandum acuti, et ad explicandum, ornandum-
fin vberes, *etc.* Vberrimus et quaestuosissimus Annus Cic.
cr. 14. Fructus vberrimi Idem de Nat. Deor. 2 c. 62.
ltis locis Aquam profluentem, et eam vberem vidi Cic. ad Qu.
tr. 1, 3. Aquis vberibus fecundus specus Ouid. Met. 3, 31.
tibu berrimis ornatus vir Cic. Bruto 332. Arua vberrima
ler. rgon. 1, 511. Vber et fecundus Auctor Cic. in Orat. c.
ibaria vberiora facta sunt caritate Cic. Verr. 3, 216. Copia
iorum quando vberior? Iuuen. 1, 87. *Add.* Cic. de Fin. 4,
vbi opia exilis *et* vberrima *opponuntur.* Dona vberiora pro-
ffis uid. Epist. 17, 222. Edictum vberrimum et quaestuosissi-
im ic. Verr. 3, 36. Eques vberrimus et habitissimus, *cuius*
uus rigosus et male habitus Mastrius Sabinus *ap.* Gell. 4 *extr.*
uctu berrimus Cic. Tusc. 2, 19. Fructus vberrimi laetissimi-
e Id n de Nat. Deor. 2, 156. Fruges vberes Hor. Carm. 4, 15,
Iuges vberiores afferre solet ager, quum multos annos quieuit
Cic. Brut. 121. Genis grauidis vberibusque effusae lacrimae Ouid. ad Liuiam 16. Guttis vberibus flent omnia Lucret. 1, 350. Honor vberior Ouid. de Nuce 18. Imber grauis et vber Lucret. 6, 289. Ingenium vberius Ouid. Trist. 2, 74. Literae vberiores Cic. Att. 13, . . . Nullus feracior in Philosophia Locus est, nec vberior, quam de Officiis Cic. Off. 3 c. 2. Morus vberrima niueis pomis Ouid. Met. 4, 89. Motus celeres animi atque ingenii, ad excogitandum acuti, et ad explicandum ornandumque vberes *etc.* Cic. de Orat. 1, 113 c. 25. Oratorum sua aetate vberrimus Tac. Ann. 3, 31, 5. *Sic* Acad. 4, 118 Democritus huic in hoc similis, vberior in caeteris. *Et* Brut. 121 Nemo plenior et vberior ad dicendum fuit. Praemium vberius Vell. 2, 28, 3. Provincia vberrima supplicationibus triumphisque Cic. in Pison. 97 c. 40. Regna vberrima Virg. Aen. 3, 106. Res vber fuit, antequam vastassent legiones, Cato Originum fecundo *apud* Priscian. 5 p. 647, 18. Riui vberes lactis Hor. Carm. 2, 19, 10. Solum vber Tac. Hist. 5, 6, 2. Spe vberiore commoueri Cic. de Orat. 1, 13. Spicis vberibus et crebris Seges Idem de Fin. 5, 91. Terris vberibus fertilis Vmbria Propert. 1, 22, 10. ¶ 2 *Multi etiam boni libri cum adspiratione scribunt* Huber *cum omnibus cognatis, quam orthographiam qui probant, ab ὖω vel* humeo *deriuant, vt nempe a* tumeo *fit* tuber, faber *a* facio, *et* creber *a* cresco. *Probabilior tamen altera ratio, qua sine adspiratione scribitur, et Vossiana deriuatio ab ἦθαρ* mamma, *cuius ϑ Aeoles illi Italiae coloni in* b *mutarunt, vt ab ἔρυθρος* rubor *factus est, et* plebs *et πληθὺς, et ex λίτρα* libra. *Illud* vber, *quia mammam significat, primo translatum ad pinguia loca agrorum, vt ἦθαρ ἀρόσιμος Homericum, et vt* Campos Roseae, Italiae fumen Varro *dixit: deinde paullatim etiam Adiectiue poni coepit etc.*

VBERIVS, vberrime. Adu. *Vt*, Vberius atque fusius aliquid disputare Cic. de Nat. Deor. 2, 20 c. 7. Explicata vberius Cic. Acad. 4, . . . Loqui vberius Idem Fam. 3, 11. Tractare vberrime Cic. de Diu. 2, 3 c. 1. *Vid.* Quinctil. 10, 3. *et* Tacit. Ann. 12, 60, 1.

VBER, eris. n. [ἦθαρ] *Mamma, vt modo vidimus.* Virg. Aen. 3, 642 Cauo Polyphemus in antro Lanigeras claudit pecudes, atque vbera pressat. Mammarum vbera lactantia in somnis quaerit *puer* Lucret. 5, 883. *i. papillas ipsas s. fastigia mammarum. Disertus* Gell. 12, 1 An tu putas, naturam feminis mammarum vbera, quasi quosdam naeuulos venustiores non liberorum alendorum, sed ornandi pectoris causa dedisse? Vbi vber, ibi tuber Apul. Flor. 4 p. 359, 29. *Loquitur ibidem de* coniugatione quadam mellis et fellis. Distentum vber, *Lacte plenum ad distensionem usque* Ouid. Met. 13, 826. Distenta vbera lacte Virg. Ecl. 4, 22. *Vid. mox* Demittit vbera tellus. Equina vbera Hor. Epod. 8, 8. Grandius vber habet pecus vicinum Ouid. de Arte Am. 1, 350. Grauido superant vix vbere limen Virg. Georg. 3, 317. *Sic* Cic. de Diuin. 1, 20 Martia *(lupa)* quae paruos Mauortis semine natos Vberibus grauidis vitali rore rigabat. Inania vbera Ouid. Met. 10, 391. Lactantia vbera Ouid. Met. 7, 321. Lactea vbera Virg. Georg. 2, 524. Profusum vber, *Lacte manans* Sil. 4, 378. Virgata vbera ferae Caspiae Sen. Herc. Oet. 2. Ablatus vberibus Plin. 8, 55. Admouere vbera alicui Virg. Aen. 4, 367. Alere foetus binos vbere Idem Ecl. 3, 30. Consumunt vbera vaccae Virg. Georg. 3, 178. Demittunt vbera vaccae Idem ibid. 2, 524. *Hinc Metaph.* Colum. 3, 21, 3 Vbera musto distenta mortalibus demittit tellus. Depulsus equus ab vbere matris Virg. Georg. 3, 187. Distentis vberibus manat humor lacteus Lucret. 1, 260. Distentant vbera vaccae, *Multum implent lacte* Virg. Ecl. 9, 21. Dare vbera alicui Ouid. Met. 4, 224. Ebibere vbera Idem ibid. 6, 342. Exhausto vbere spumat mulctra Virg. Georg. 3, 306. Potanda vbera infantibus Iuuen. Sat. 6, 9. Praebere vbera Iustin. 1, 4, 10. Pressare vbera palmis Virg. Ecl. 3, 99. Rapti ab vbere infantes Idem Aen. 6, 428. Raptus ab vbere vitulus Ouid. Fast. 4, 459. Siccare distenta vbera Hor. Epod. 2, 46. Sugere vbera, *vid.* SVGO. Tendunt vbera caprae Virg. Georg. 3, 396. Tenta vbera, *Distenta, plena* Hor. Epod. 16, 50. Trahunt vbera infantes Lucan. 3, 352. *Metaph.* Colum. 3, 21, 3 *modo vidimus in* Demittit. *Sic* Virg. Aen. 3, 95

Quae vos a stirpe parentum
Prima tulit tellus, eadem vos vbere laeto
Accipiet reduces.

Huc alludit Symmach. Ep. 1, 7 Nos extero ac pleno vbere Roma exceperat. ¶ 2 Vber, *pro Vbertate.* Pallad. 1, 33, 2 Pratis recentia stercora proficient ad vber herbarum. Vbere suo grauata vitis Col. 4, 27, 5. Virg. Aen. 1, 531 Terra antiqua, potens armis, atque vbere glebae. *Add.* Idem ibid. 164. *et* Georg. 2, 234. Fertilis vbere campus Virg. Georg. 2, 185. Idem Aen. 7, 261 Non vobis Rege Latino Diuitis vber agri, *etc. Vbi* Seruius, Vber agri, vbertas. *Sic et* Tac. Hist. 3, 34, 2. *Sic* Vber soli feracis Pallad. 1, 7, 1. Vbera campi Col. 10, 90. Apum vber, *Globus noui examinis ex ramo pendens*, Palladius in Iunio 7, 6 Quum se agmina in ramo, aut loco quocunque suspenderint: si vnius vberis eductione pendebunt, noris aut vnum regem esse vniuersis, aut reconciliatis omnibus manere concordiam. Si vero duo, vel plura vbera suspendens se populus imitatur: et discordes sunt, et tot reges esse, quot velut vbera videris, confitentur. Vber *a figura hemisphaerica etc.*

VBERTAS, ātis. f. [ἦθαρ, πιότης, εὐφορία] *Fertilitas, fecunditas.* Opum vbertas Sil. 15, 412. Facile est remedium vbertatis: sterilia nullo labore vincuntur Quinctil. 2, 4. Agrorum vbertas Cic. pro Lege Manil. 44 c. 15. Vet. Poëta *ap.* Cic. Tusc. 1, 69 c. 28 Rami bacarum vbertate incuruiscere. Dicendi vbertas Cic. in Orat. 12 c. 3. In dicendo Id. de Orat. 1, 50. Frugum Cic. ad Quir. post Red. c. 8. Idem de Nat. Deor. 2, 28 c. 51 Nuper nati Mammas appetunt, earumque vbertate saturantur. Orationis Cic. Fin. 3 c. 5. *et* pro Corn. Balbo 3. Id. de Nat. Deor. 2, 258 Vbertas et varietas Pomorum. Soli Plin. 7, 2. Cic. de Nat. Deor. 2, 167 Siquidem satis a nostris et a principe Philosophiae Socrate, dictum de vbertatibus Virtutis et copiis.

VBERO, āre. [γονιμοποιῶ, πιαίνω] *Vberem et fecundum facere.* Steriles Arbores vberantur Pallad. Octob. t. 8. Aures meas affatus largior debuit vberare Symmach. Epist. 3, 1. Plin. in Paneg. 32, 2 Et caelo quidem nunquam benignitas tanta, vt simul terras vberet foueatque. *Malunt quidam* vbertet. *vid. Schwarz. ad h. l.* Vberare *fructus dicuntur, pro Vberes esse*, Columel. 5, 9 Neque olea continuo biennio vberat.

VBERATVS, a, um. Pallad. Feb. t. 17 Surculi, qui inferendi sunt, sint nouelli, fertiles gemmis pluribus vberati.

VBERTO, āre. *Idem quod* Vbero, *vbi vid.* Eumenius pro Flauiens. 9 Agros imber vbertat.

VBERTVS, a, um. Adi. *Abundans.* Gell. 3, 14 Sed ea ipsa genera dicendi iam antiquitus tradita ab Homero sunt tria in tribus: Magnificum in Vlysse, et vbertum, *etc. Alii legunt,* Vber est. Solum vbertum Solin. c. 34.

VBERTIM. Adu. [ἀφθόνως] *Abunde.* Catul. de Coma Berenicis f. 61 (66) 17. Claud. de Laudib. Serenae 214 Quis tibi tunc per membra tremor? quantaeque cadebant Vbertim lacrimae? Vbertim flere Apul. Met. 3 p. 129. *Conf.* Sen. Suas. 25. Suet. Tit. c. 10.

VBEROSVS, a, um. Vberosum, γόνιμον Gloss. Vet.

V B I

VBI. Adu. loci. [ἔ, πῆ, ὅπη, ὅπῃ, ἔνθα] *significat In quo loco, siue cum relatione, s. per interrogationem.* Plin. 12, 14 Alexandriae vbi tura interpolantur. Hor. Serm. 1, 4, 74 Non vbi vis coramue quibuslibet. *Interrogatiue.* Ter. Eun. 5, 9 (8) 20 Sed vbi est frater? C. praesto adest. Heu! *aut* eu! vbi nunc est? *quum quis indignatur abesse, quem vehementer desiderat: vid. Drakenborch. ad* Sil. 7, 106. Vbi ego audiuerim? Plaut. Amph. 2, 2, 116. *Relatiue.* Virg. Aen. 1, 103 Vbi Aeacide telo iacet Hector. *Vid.* Plaut. Truc. 1, 2, 38. Idem ibid. 3, 2, 30 In tabernam ducor diuersoriam, Vbi male accipiar mea mihi pecunia. *Generatim relationem significat non tantum ad locum, sed ad rem.* Ter. Eun. 2, 3, 20 Fac sis nunc promissa appareant, siue adeo digna res est, vbi tu neruos intendas tuos. Huiusmodi res semper comminiscere, vbi me excarnifices Ter. Heaut. 4, 6, 9. Huiusmodi paucas Poëtae reperiunt comoedias, Vbi boni meliores fiant Plaut. Capt. *extr.* ¶ 2 *Etiam ad Tempus item ad conditionem refertur.* Laurus vbi bona signa dedit Tibull. 2, 5, 83. Virg. Aen. 2, 790 Haec vbi dicta dedit. *i. postquam.* Ter. Andr. 2, 2, 19 Vbi te non inuenio, ibi ascendo in quendam excelsum locum. Animaduertebat, vbi id feciſſet, totum exercitum periturum, *i. si Sic* Nep. 15, 7, 4. Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea, etiamsi per plures deos iuret, non oportet Cic. pro Rabir. Post. 36 c. 13. Ter. Eun. 4, 1, 14 Hoc est signi, vbi primum poterit, se illinc subducet scio. Idem ibid. 5, 6 (5) 3 Vbi fatias coepit fieri, commuto locum. Ibid. 5, 9, 58 Vbi vis, accede. Est vbi id isto modo valeat Cic. Tusc. 5, 23. Plaut. Capt. 5, 2, 5 Propemodum vbi loci tuae fortunae sint, facile intelligis. *i. qua conditione.* Idem Merc. 5, 4, 26. Plin. 7, 24 *ad finem,* Vt inanis mens quaerat vbi sit loci. Cic. Att. 5, 10 Etsi mihi nihil erat propositum ad scribendum, quia quid ageres, vbi terrarum esses, ne suspicabar quidem, *q. d. in quo loco terrarum. Conf.* Plaut. Amph. 1, 1, 180. Idem Merc. 2, 3, 97 Vbi nam est is homo gentium? *Vt* Vbi terrarum *conf.* Cic. pro Rabir. Post. c. 13. ¶ 3 Vbi enim, *more Graeco vsurpatur, vt* ὅπου γάρ, *quod significat Cum enim.* Lucret. 3, 165

Vbi enim propellere membra,
Corripere e somno corpus, mutareque vultum,
Atque hominem totum regere ac versare videtur;
Quorum nil fieri sine tactu posse videmus:
Nec tactum vero sine corpore: nonne fatendum est
Corporea natura animum constare animamque? *i. Cum ista facere videamus animum, nonne corporeus erit? Turneb.*

VBICVNQVE. *i. In quocunque loco.* Cic. Att. 3, 25 Vt te ante Kalendas Ianuarias, vbicunque erimus, sistas. Cic. Verr. 7, 172 Omnes hoc loco ciues Romani, et qui adsunt, et vbicunque sunt, vestram feueritatem desiderant. Plin. 10, 4 Oua hic confectatur aquilae auiditate malefica: at illa ob hoc rapit vbicunque visum. Vbicunque opus sit obsequi Ter. Heaut. 3, 3, 17. Vbicunque factum est, improbe factum est Cic. Verr. 3, 217 c. 93. Id. de Nat. D. 1, 123 Nihil est enim virtute amabilius: quamqui adeptus erit, vbicunque erit gentium, a nobis diligetur. Cic. Phil. 2, 113 Qui vbicunque terrarum sunt, ibi est omne Reip. praesidium. *Add.* Idem Verr. 5 c. 55. *Secunda anceps est.* Quoties ego, dixerit, vni Seruor, vbicunque est, vni mea gaudia seruo Ouid. Met. 7, 735. Hor. Epist. 1, 3, 34 Vbicunque locorum Vixitis. *Conf.* Idem Od. 3, 37, 13. Te, dea, munificam gentes vbicunque loquuntur Ouid. Amor. 3, 10, 5. *Add.* Catull. 40, 6.

VBILIBET. Adu. Cibus vbilibet non defuturus Sen. de Tranqu. An. c. 1. Licebat pedem ponere vbilibet Augustin. Conf. 3, 7.

VBINAM gentium. Cic. in Catil. 1, 9 c. 4 O dii immortales, vbinam gentium sumus? Seruius *ad* Aen. 1 *de accentu huius dictionis, et aliis sic dicit;* Pronunciationis causa contra vsum Latinum, syllabis vltimis, quibus particulae adiunguntur, accentus attribuitur: vt huiusce, vbinam.

VBIVIS. Cic. Att. 14, 22 Qui mihi videntur vbiuis tutius, quam in Senatu fore. Nemo est quin vbiuis, quam ibi vbi est, esse malit Cic. Fam. 6, 1. Vbiuis gentium Ter. Hec. 3, 1, 4. *Secunda communiter longa: sed etiam breuis.* Non vbiuis coramue quibuslibet Hor. Sat. 1, 4, 74.

VBIQVE. *In omni loco. Vt,* Vbique terrarum, locorum, gentium Cic. Verr. 5 c. 55. Quisquis vbique habitat, nusquam habitat Martial. 7, 72. Nusquam est, qui vbique est Sen. Ep. 2. Itineris vbique Apul. Met. 1 *ad fin.* Virg. Aen. 1, 605

Grates persoluere dignas
Non opis est nostrae Dido, nec quidquid vbique est
Gentis Dardaniae.

¶ 2 Vbique, *i. et vbi:* Liu. 1, 6. ¶ 3 Vbique, *i. vbicunque.* In lege fundi vendundi in eo fundo vbique essent, exceptae fuerunt, l. 77 Dig. de contrah. emt. *Conf. Parei Lex. Crit. p. 1266. De Tertullianeo* Per vbique orbis, *vid.* PERVBIQVE.

VBIQVAQVE. Apul. de Mundo p. 69 Omnia vbiquaque gererentur, Otacustarum delatione discebat.

VBIVBI. *Compositum pro* Vbicunque. Cic. Tusc. 1, 70 c. 29 Nunc vbiubi sit animus, certe quidem in te est. Ter. Andr. 4, 2, 1 Iam vbiubi erit, inuentum tibi curabo. Sperantes, facile, vbiubi essent, se conuersuros aciem Liu. 42, 57 *extr.* Vbiubi gentium Plaut. Asin. 2, 2, 21. *Vt,* Idem Merc. 4, 5 suppos. 1, 24 Vbiubi erit inuenta, mater redimet.

VBII, orum. m. [Οὔβιοι] *Inter Galliae Belgicae populos num,* Coloniae Agrippinensi finitimi *ponuntur* Plin. 4, 17. 1 Ann. 12, 27. *et* Hist. 4, 28.

V C A *et* V C I

VCALĔGON, ontis. m. [Οὐκαλέγων] *Nobilis Troianus pore Troiani belli ob senium abstinebat armis, vt scribit Homerus.* Inde, *vt scribit* Seruius *ad* Virg. Aen. 2, 312 Rem domus ad I transtulit, dum ait, Iam proximus ardet Vcalegon: Sigaea i lata relucent. *i. domus illius.*

VCIA, ae. f. [Οὐκία] *Ptolemaeo 2, 4.* Plin. 3, Hispaniae ciuitas.

V D

VDL. Videlicet.

VDO, ōnis. m. Vdones, *de quibus* Vlpianus l. 25 §. 17 arg. leg. *his verbis,* Alia causa est vdonum, quia vsum calceam praestant: calceamenta sunt ex hircinis pilis contexta. *Pro alii* Vndonum, *alii* Odonum, *alii* Oedorum *legunt, perperam Turnebo Aduers. 1, 13 videtur.* Martial. 14, 140 *lemma est,* Cilicii, Non hos lana dedit, sed olentis barba mariti: poterit planta latere sinu. *Vid.* Cuiac. Obseru. 10, 40. ad Lamprid. c. 4. Scalig. ad Hesiod. Ἔργ. v. 542. *Is. Vo ad Graeu. in Add. ad Hesiod. p. 69 v. 17. Bynckersh. Obs. 3,*

VDVS, a, um. Adi. [ὑγρός, ὑδρηλός] *Quasi Sudum, a suda citur Humidum.* Virg. Georg. 3, 388 Nigra subest vdo tantum gua palato. Plin. 24, 15 Folia epiphoris imponuntur cum suppositio vdo linteolo. Vdus oculis Mart. 8, 44. Aqua vdus. Aleator vdus, *Vino ingurgitatus, Bene potus* Mart. 5 *vlt.* Campi 509. Gaudium vdum, *quod lacrimas exprimit* Martial. 10, 78. vdi Ouid. Met. 5, 513. *al.* Passi. Genae vdae Idem Fast. 2, 40 imus vda Hor. Carm. 3, 2, 23. Luminibus vdis respiciens 2, 7, 10. *Conf.* Stat. Silu. 5, 2, 4. Pomaria vda mobili Hor. Carm. 1, 7, 13. Martial. 11, 17 Tu quoque nequiti ususque libelli, Vda puella leges, sis Patauina licet. *Nequam quo indicat pruritum, et imaginem efficacem Veneris. Contrari* Terra vda viret gramine Ouid. Amor. 2, 6, 50. Ver vdu Georg. 3, 429. Via vda Lucan. 3, 85.

VDO, āre. *Vdum seu humidum facere.* Macrob. Saturn. 7, vdanda sunt corporis, vino fouentur: quae siccanda sun deterguntur.

VDOR, ōris. m. Varro de L. L. 4, 5 Vdor aquae vis *Alii legunt aliter. Vid.* Not. Gothofredi p. 1580. *Nempe aliis.* Vdor, Sudor, ὕδωρ *prima origine esse rem eandem probabile est.*

V E *et* V E C

VĒ, *Particula considerari generatim meretur, quam vim habeat positis* Vecors, Vedius, Vegrandis, Veiouis, Vemens *s.* Vehem pallidus, Vesanus, Vescus, Vestibulum, Vetus. *Vulgo Gr utramque illi vim assignant, tum augendi tum minuendi. Vid.* et 16, 5 *vbi* Ve particula, *inquit,* tum intentionem significat, t tionem. *Repetit, vt solet, totidem verbis* Macrob. Sat. 6, 8. *nuendi vi dubitare nos exempla non sinunt, quae damus in* Veg Vescus: *nec notissima significatio verborum* Vecors, Vesanus. *tentione autem inane putamus post Bentleium ad* Hor. Sat. 1, 2, 12 *in* VEPALLIDA. *Laudat quidem* Non. 2, 884 Vegrande vald ex Lucilio, Non idcirco extollitur, nec vitae vegrandi datur *nec semel alucinatur Nonius, nec iudicare ex solo hoc versiculo de Lucilii licet. De* Vafer *q. d.* Veafer *aliquantum Afer s. l. plane nugari videtur Gellius, cum ex* Ve *et* aetas *arcessit. Qui e possit, vt duae Syllabae longae coalescant in vnam breuem? M go* Ve *particula semper minui significationem vocis, cui adiicitur* vitium *significari: quod planius cognoscet, qui nomina supra quirere suis locis volet.*

VĔ. [ἤ, ἤτοι] *Disiunctiua Coniunctio est, id significans* Cic. Att. 6, 1 Appius enim ad me ex itinere, bis, terue, literas Quum eam tempestas vetustasue consumpserit Idem de L Suaues grauesue sententiae Cic. in Orat. 150 c. 44. Om fiunt futurane sunt Idem de Diuin. 2, 19. Ne quid plus dicat Cic. pro Flacc. 12 c. 5. Ne quid plus minusue fa eum post pigeat Ter. Phorm. 3, 3, 21. Geminata *postponitur negatiuae.* Cic. Fam. 1, 9 Peto a te, vt id neue in hoc reo, neue in aliis requiras. Idem de Orat. 3, 1 ponere et struere verba sic, vt neue asper eorum concursus, ne cus sit, fed quodammodo coagmentatus et laeuis. Vel, vel: Met. 15, 215 Nec quod fuimusue, fumusue Cras erimus. Fast. 5, 110.

VECORS, ordis. Adi. [ἄνους Gloss. Lat. Gr. ἀνόητος, ἄφρων, φρόνιμος] Quasi Sine corde; Qui, *vt ait* Festus, est mali, tu cordis. Macrob. Saturn. 6, 8 Vecors, et Vesanus, priuatione ficant fanitatis et cordis. Vecors repente sine suo vultu, si fine colore constitit Cic. de Aruisp. Resp. c. 1. *Add.* Hor. 74. Cic. Tusc. 1, 18 Aliis cor ipsum animus videtur, ex qu des, vecordes, concordesque dicuntur. Liu. 4, 49 Audita in concione stolida et prope vecors. O vecors et amens Pison. 21. Vecors Animi Apul. Met. 2 p. 117. *et* 3 p. 137. cors, *i.* ἀναίσθητος· vterque Victor in Claudio. Audacia vec 28, 22. Furor vecors Catull. ad Aurel. 16, 14. Iuu cordes Sen. Theb. 1. Libelli vecordes Tacit. Ann. 2, 30. bido vecors Sen. Troad. 4. Mens vecors agitatur furiis Ibin 345. Rixam vecordem excitare Catul. ad Rauidum 38, cors, *pro Dolosa et astuta dictum volunt* Cic. in Tusc. 2, 20 Oenei partu edita, *hoc est Deianira Oenei filia, dolosa et astuta. enim* δολῶπις *a Sophocle vocatur, a quo hunc versum conuertit Sed cum Deianira in fraudem ipsa inducta fuerit a Nesso, et bonc venenatam vestem Herculi miserit, potest vecors consuetam et pr significationem obtinere, et animo corrigendi Sophoclem a Cicerone hibitum. Compar.* Aurel. Vict. de Caes. 40, 17 Agrestibu tibus vecordior. *Superl.* Cic. pro Domo sua 131 c. 55 Itaq vecordissimi mentem cura metuque terrebant. Vecordissi Apul. Apol. p. 274.

VECORDITER. Adu. Plauto *tribuitur.*

VECORDIA, ae. f. [παραφροσύνη] Ter. Andr. 4, 1, 2 Tanta vecordia innata cuiquam vt fiet, vt malis gaudeat alienis, atque, etc. Inf. . . . Igitur color exsanguis, foedi oculi, citus modo, modo tardus, anceps, prorsus in facie vultuque vecordia. In facie vultuque vecordia inerat Sall. Catil. c. 15 *extr.* *Add.* Idem Iug. c. 72 *extr.* Hinc vecordia Ouid. Met. 12, 228. *Vid. Casaub. ad Theophr. supra.*

VECTIARIVS, VECTICVLARIVS, *vid.* VECTIS.

VECTIBILIS, *vid.* VEHO.

VECTĪGAL, ālis. n. [τέλος, φόρος, δυσμὴ] *Quod ex vectura proprie: nam a* vehendo *dicitur, quum ex fundis fructus in urbem inferuntur. Deinde vero reditus omnes, qua publicos qua priuatos, significat, reiecta ratione etymologica. Quid differant* vectigal *et* tributum, *vide Sam. Petit. Var. Lect. 2, 1. Lipsius de Magn. Rom 2, 2. Interdum valet vtrumque ap.* Suet. Calig. c. 40. *De* Vectigalibus Pop. Rom. *libellus elegans Pet. Burmanni. Vectigal duplex est, publicum et priuatum; Vectigal publicum, Ex quibus vectigal accipit. Vid.* Cic. Leg. Manil. 17 c. 6. Magna vectigalia Hor. Serm. 2, 2, 100. Imperatorii pleraque vectigalia, institui, vt pro vtilitate communi, ita plerorumque iniuriis coëgerunt Plin. Paneg. c. 37 *fr.* Abrumpere vectigalia, *vid.* ABRVMPO. Augere vectigalia, *vid.* AVGEO. Auferre vectigal, *vid.* CAPIO. Cic. pro Lege Manil. 15 c. 6 Itaque ex portu, neque ex decumis, neque ex scriptura vectigal conferebat. Constituere vectigal, *vid.* CONSTITVO. Egeo equidem iam vectigalibus, et paruo contentus esse possum Cic. Att. 12, 15, 2 Idem pro Lege Manil. 4 c. 2 Quorum magnae res aguntur, eorum vectigalibus Exercendis occupatae, Exigere vectigalia Cic. Fr. 1, 1, 26 (11) Idem pro Font. 10 Vectigal enim esse in fructibus nostris dicitur, et pecuniam permagnam ratione percipi potuisse contictor et intuidiam. *Conf.* Plin. Ep. 7, 18. Cic. Orat. 136 c. 36 Totius agrum publicum vitiosa et mutili lege minuit. Leuauit Claud. in Conf. Sillich. 2, 98. Obsolefecere et desuntur vectigalia, *vid.* OBSOLESCO. Cic. pro Lege Manil. 5 Quo tandem animo esse existimatis aut eos, qui vectigalia vobis tant, aut eos, qui exercent atque exigunt. Id. Qu. Fratr. 1, 1, 35 Non per se pendere vectigal non potuerunt. Porrigere parua vectigalia Hor. Carm. 3, 16, 40. Cic. in Parad. 6 Ex meo tenui vectigali detractis sumtibus cupiditatis. Paullus Iurisc. Caesae arundinis pati compendium, si in eodem fundo vectigal esse consueuit, ad vectigalium pertinet. Cic. in Parad. 6, c. 3 Non intelligunt homines magnum vectigal sit parsimonia. Cic. Off. 2, 88 c. 25 Vt in studio voluptati anteponatur, vires celeritati: externorum auxiliorum gloria diuitiis, vectigalia vrbana rusticis. *i. Prouentus, reditus. Add.* Cic. Att. 12, 19 *et* 25 *pr.* Aerarium militare cum vectigalibus nouis Instituit Suet. Aug. c. 49. Instituere vectigal Cod. Iust. 2. c. 46. Colonias vectigalibus publicis plurifariam Instruxit Aug. c. 8. Orat. Philippi, Mithridates in latere vectigalium nostrorum quibus adhuc fulcientantur, diem bello circumspicit. *Vid.* Act. 1 in Verr. c. 3. *Metaphor.* Macrob. Somn. Scip. 1, 6 p. 50 Quum nulla vi feminis occupatum natura constituit, velut decreto vectigalia mulieris vectigali, mense redeunte purgari. Vectigalia, *pro* Vectigalium, *Genitiuus Pluralis.* Suet. in Augusto c. vlt. Omnia pecuniae in aerario et fiscis, et vectigaliorum reliquis.

VECTĀLIS, e. Adi. [ὑποτελὴς, τελεσφόρος] *Quod vectigal f. pendit.* Cic. Off. 2, 87 Quas ciuitates L. Sulla pecunia accepta liberauisset, vt eae rursus vectigales essent. Vectigalis Immunis, *contraria, vid.* IMMVNIS. Liu. 21, 41 Vtrum hic sit aemulus itinerum Herculis, vt ipse fert, an vectigalis populi Romani a patre relictus. Liberi vectigales et stipendiarios Cic. de Prouinc. Conf. 10. Agri vectigales Cic. in Pison. 87 c. 36. *add.* Idem Verr. 3 c. 43 *extr.* Civitas vectigalis Cic. Verr. 1, 79 c. 24. Idem Philipp. 2, 62 c. 25 Tum demum se suo iure, cum Hippia viuere, et equos vectigales Sergio dare adere. Columel. 1 praefat. 12 Ex mercenariis aliquem quotidianum illud tributum, [qui vectigalis esse non desinat. Earum rei cui praefuturus est, magistrum fieri iubet. *Verba* vectigalis *glossa antiqua esse eorum, quae proxime praecedunt.* Pecuniae vectigalis, *Quae ex vectigalium reditibus prouenit.* Cic. Verr. 1, 44 Decem enim naues iussu L. Murenae, populus Milesius ex pecunia vectigali Pop. Rom. fecerat. *add.* Tac. Ann. 4, 6, 5. Prouincia vectigalis Cic. in Pison. 87 c. 36 Socii vectigales Idem Off. 2, 9. Caes. Bell. Gall. 4, 3 Hos quum Sueui multis saepe bellis ex propter amplitudinem grauitatemque ciuitatis, finibus expellere potuissent, tamen vectigales sibi fecerunt, ac multo humiliores, terresque redegerunt.

VECTIGALIARIVS, i. m. *Qui vectigal exercet.* Firmic. 3, 2 Sunt enim aut publicani, aut vectigaliarii; id est, qui vectigalem exigant.

VECTIS, is. m. [μοχλὸς, ἐπιβλὴς] *Palus e ferro siue ligno grandior, illeis, et fabris caementariis ad mouenda saxa et maiores moles vtilis.* Proecde huc cum vecte Donax Ter. Eun. 4, 7, 4. Caes. Bell. Ciuil. 2, 11 Saxa quam maxime possunt, vectibus promouent, quae ea tamen muro in musculum deuoluunt. Cic. de Nat. Deor. 1, 40 Quae molitio, quae ferramenta, qui vectes, quae machinae, qui minitri muneris fuerunt? Hor. Carm. 3, 26, 7 Vectes foribus ferreae, *quibus effringi fores possunt.* Ferreus vectis cum est admotus adomus Vitr. 10, 8. *add.* Idem 6, 9. *Baldi Lex. Vitr. p. 141.* Vectis memori signum, ac vectibus labefactare conantur Cic. Verr. 4, 94 § 42. Vectes, (*inquit Bud.*) *Baculi sunt validi, per medium machinam tuncti, quibus manu ductis machina dum versatur, funem ductarium euoluit. Ab his vectibus* Vectarii *dicti sunt homines, qui vectes ferreos fuculo manu ducunt, vid.* SVCVLA. Vectes, *etiam sunt ligna ex ligno vel ferro, quibus ostia clausa muniebant.* Virg. Aen. 7, 620 Ostia aerei claudunt vectes, aeternaque ferri Robora. *Vid.* Cathem. 9, 72. *et.* 8, 72. *c. not. Spiegel.*

VECTIARIVS, i. m. *Qui torcularia premit vectibus.* Virruv. 6 (7) Ipsum autem torcular, si non cochleis torquetur, sed vectibus prelo premitur, ne minus longum pedes quadraginta constituatur. Ita erit vectiario spatium expeditum.

VECTICVLARIVS, a, um. Adi. [τοιχωρύχος] *unde,* Vecticularia dicitur eorum, qui vectibus parietes perfodiunt alienos, furandi ratia. Cato, Vecticularium vitam viuere, est Repente largiri habere, repente nihil. Festus.

VECTO, āre. VECTVRA, *vid.* VEHO.

VECTŌNES *f.* VETTONES, um. m. Pl. [Οὐέττωνες] Hispaniae populi, Vaccaeis et Celtiberis proximi, *vt scribit* Plin. 3, 3. Lucan. 4, 9 Vectonesque leues, profugique a gente vetusta *etc. Alii* Vettones. *Vid. Bos. ad* C. Nep. 22, 4, 1.

V E D *et* V E F

VEDIVS, i. m. *quasi* Malus dius. Vedius, id est, Pluton, quem etiam Ditem Veiouemque dixere Mart. Capella 2 p. 40 *extr.* Potuerunt *etiam ad* Diei *et lucis primationem hac appellatione respexisse.*

VEFIAMEN, ĭnis. m. *interpretantur* Flaminalis, *qui functus est Flaminio, ad differentiam eius, qui dicitur Flamen perpetuus. Grut. Inscript.* p. 274 n. 1 C. MVTIVS. BRVTIANVS. FAVSTINVS. ANTONIANVS. VEFLAM. AVG. *etc. Neapolis ad* Ouid. Fast. 3, 445 inscriptionem *laudat* P. IVLIVS HONORATIANVS VEFLAMEN AVGVSTI.

V E G

VEGEO, ui, ēre. [ζωποιέω] Nonius 2, 876 Veget pro vegetat, vel erigit, vel vegetum est. Pomponius, Animos Venus veget voluptatibus Aequora falsa veges ingentibu' ventis Enn. *Et* Varro, Quam mobilem diuum lyram sol harmoge Quatiam gubernans motibus dius veget. *Transitiue. Sic et* Festus in Metonymia *laudat* Ennii *versum, ita emendatum a Scaligero,* Cum magno strepitu Volcanum ventu' vegebat. *Sic* Lucret. 5, 533 E quibus vna tamen sit et haec quoque causa necesse est, Quae vegeat motum signis, *i. moueat, vegetum reddat. Et* 1297 Et prius est armatum in equi conscendere costas, Et moderarier hunc frenis, dextraque vigere. ¶ 2 *Etiam intransitiue ponitur, pro visitatiori* Vigere, *de quo s. l.* Nec natus est, nec morietur: viget, veget, vtpote plurimum Varro *ap.* Non. c. l. Audacia, largitio, auaritia vegebant Sallust. Cat. c. 3. *al* vigebant.

VEGĒTVS, a, um. [ακμάζων] *Quod viuendo mouet et mouetur, sanum et ob id ipsum agile, alacre etc.* Gell. 3, 1 Quid igitur, *inquit,* dicimus, quod multos videmus esse pecuniae cupidos, et eosdem cum corpore esse vegeto ac valenti? Sueton. de Caes. c. 45 Nigris, vegetisque oculis, valetudine prospera. Cic. Att. 10, 18 Tu quoniam quartana cares, et nouum morbum remouisti, sed etiam grauedinem, te vegetum nobis in Graecia fisse, et literarum aliquid interea. Non. 5, 44 Inter Vegetum et Vigens hoc interest: quod Vegetum sit incolume; Vigens forte. Nam vegetum corporis: vigens etiam animi possumus dicere. *Non perpetuam esse Grammatici obseruationem, exempla ostendunt.* Ingenium vegetum in viuido pectore vigebat Liu. 6, 22. Cic. Tusc. 1, 41 c. 18 Horum igitur aliquid animus est, nec tam vegeta Mens, aut in corde, cerebroue, aut in Empedocleo sanguine demersa haereat. Oculi vegeti Suet. Caes. c. 45. Pulsus vegetus venarum, *pro Vehementi, opponitur Languido* Valer. 5. Cic. de Diuin. 1, 61 c. 29 Vt illa tertia pars Rationis et Mentis eluceat, et se vegetam ad commandum aeremque praebeat: tum ei visa quietis occurrent tranquilla atque veracia. *Compar.* Columel. 6, 20 Neque enim alio differt bonus taurus a castrato, nisi quod huic torua facies est, vegetior adspectus, breuiora cornua. Ingenia hominum vegetiora Gell. praef. *Superl.* Plin. 18, 26 Hoc interuallum temporis vegetissimum agricolis, maximeque operosum est.

VEGES, ētis. *Idem quod Vegetus. Laudatur* Liu. 21, 43 A tergo Alpes vrgent, vix integris vobis ac vegetibus transitae. *Sed editur etiam a Drakenb.* Vigentibus, *alterius lectionis* vegetibus *ne mentione quidem facta.*

VEGĒTO, āre. *Recreare, vegetum facere.* Gellius 17, 2 Memoriae vegetandae gratia. Maturo cupiens, ne vegetare die Auson. Epistyll. 14, 6. Animo structum vegetauerat Adam Prudent. Hamart. v. 846. *Add* Mart. Capell. 6 p. 223.

VEGETATVS, a, um. Prudent. Cathem. 10, 7 Elementa Tibi dum vegetata cohaerent.

VEGETATIO, ōnis. f. Apul. Met. 1 *pr.* Vt etiam fatigationem sedentariam incessus vegetatione discuterem.

VEGETĀTOR, ōris. m. Ephemer. Auson. v. 16 Irrequies, cuncta ipse mouens, vegetator inertum.

VEGETAMEN, inis. n. Prudent. Hamartig. v. 75 Sunt tria nempe simul, lux, et calor, et vegetamen. *Spiritus vitalis.* Nostrae vegetamina vitae Id. ibid. 298.

VEGETABILIS, e. Adi. *Quod vegetari potest. Vt,* Planta, radix vegetabilis Ammian. 22, 8. Flagra vegetabilia Mart. Capell. 6 p. 223.

VEGETIVS, i. m. *Familiae Romanae nomen. V. g.* Flauius Renatus, *comes Constantinopolitanus, qui scripsit* ad Valentinianum principem libros quinque de re militari. *Exstant etiam sub eodem nomine* artis veterinariae s. Mulomedicinae quatuor libri.

VEGRANDIS, e. Adi. [ἀναύξητος] Festus, Vegrande significari alii aiunt male grande, vt vecors, vesanus, mali cordis, maleque sanus. Alii parum sine minutum: vt quum dicimus vegrande frumentum. *Et* Plaut. in Clitell. v. 14 Qui nili sic biteris, nimium is vegrandi gradu. *Hactenus* Festus. Varro R. R. 2, 2 Quod quae postea concipiunt, vegrandes fiunt atque imbecillae. Ouid. Fast 3, 445 Vegrandia farra colonae, Quae male creuerunt, vescaque parua vocant. Auson. Epist. 22, 13 Hic saepe falsus messibus vegrandibus. Festus in Vesculi, Vegrandem fabam minutam dicebant. ¶ 2 Vegrande, *Valde grande.* Lucil. 26 Non idcirco extollitur, nec vitae vegrandi datur. *Haec* Nonius 2, 884. *Sed nimis hoc improbabile est. Vid. quae diximus in* VF. *Laudant etiam* Pers. 1, 97. *Sed recte Casaub.* Vt ramale vetus praegrandi subere coetum.

V E H

VEHA, ae. f. [ὁδὸς] *Via veteribus dicebatur.* Varro de R. R. 1, 2, 14 A quo rustici etiam nunc quoque viam veham appellant, propter vecturas. *Sic ante Victorium: nisi quod Bon. 1504* veheam. *A Victorio est* veam. Veha breuis etiam vehiculum dictum est Varr. L. L. 4, 31 p. 34, 18.

VEHĔMENS, entis. Adi. [σφοδρὸς, βίαιος, δεινὸς, λάβρος] *Graue, magnum, vrgens. Primum notasse idem fere videtur, quod* vecors, vesanus, *et* vitium mentis *indicasse. Vid. supra* VF. *Deinde, cum impetus multo maiores habeant infani, paullatim omissa illa origine notatione, ad* impetum *et* vim *simpliciter designandam deflexum esse. Certe a* ve *et* mente *derivat tribus locis* Gellius. *Primo* 2, 3 Vehemens *inter ea ponat, in quibus* literae (H) seu Spiritus illius nulla ratio visa est, nisi

vt firmitas et vigor vocis, quasi quibusdam neruis additis, intenderetur. *Deinde 5, 12* Vescum, vehemens, vegrande, vesanos, vecordes, et Veiouem *ex* Ve *illo composita ait omnia : ac* 16, 5 Vehemens a mentis vi atque impetu *dici affirmat.* Macrobius *etiam* 6, 8 a nimio impetu et vi mentis instructum *esse ait nomen* vehemens. *Itaque legendum videtur* Hor. Epist. 2, 2, 120 Vemens et liquidus, puroque similimus amni : *certe ita pronunciatione contrahendum est nomen, nisi volumus Anapaesto vsum pro Spondeo vatem legis metricae obseruantissimum. Sic* Catull. 50 *extr.* Ne poenas Nemesis reponat. Ate Est vehemens Dea ; laedere hanc caueto. *Prima Phaleuci regio non admittit, puto, Dactylum. Est ergo Spondeus, et forte scribendum etiam* vemens. *Sic* Lucret. 3, 153. Ter. Andr. 1, 1, 123 Ne haec quidem fatis vehemens causa ad obiurgandum. Idem Heaut. 3, 1, 31 Vehemens in vtramque partem Menedeme es nimis. Non in plebe coërcenda, quam senatu castigando vehementior fuit Liu. 3, 19. Brassica tenui succo vehementissima Cato R. R. c. 157. Vehementissimo Cursu fugerunt Caes. B. G. 8, 15. Hoc genus et acrimoniam habet in se, et vehementissimum est Auctor ad Herenn. 4, 41. Exordium dicendi vehemens et pugnax Cic. de Orat. 2, 317 c. 78. Incitatione quadam acri et vehementi inflammari Cic. de Orat. 2, 183. Idem Verr. 4, 41 Literae mittuntur isti a patre vehementes, ab amicis item, videret quid ageret, de Diodoro quo progrederetur. Lupus vehemens Hor. Epist. 2, 2, 28. Si vehementius Malum est Cels. 6, 7. Materia Col. 4, 22, 4. *i. palmes in vite celeris et magni incrementi. Sic* 3, 10, 2 Materiae vehementissimae reperiuntur aut in capite vitis, aut in crure vicino radicibus. *vid. loc.* Medicamentum vehementius et efficacius Scribon. 70. Lucret. 3, 153 Verum vbi vehementi magis est commota metu Mens. *Leg.* Vementi, *vt modo dictum.* Natura nimium et vehemens feroxque Cic. in Vatin. 4 c. 2. Opera vehemente minister Hor. Epist. 1, 13, 5. Oratio vehemens et atrox, cui Oratio lenitatis et mansuetudinis opponitur Cic. de Orat. 2, 200 c. 49. Palus vehemens Columel. 4, 12, 1. Staturnina vehementiora Idem 4, 16, 2. *i. validiora.* Vehementius ictu missuque Telum Liu. 9, 19. Violentia vehemens Lucret. 3, 481. Vitis vehemens Columel. 3, 1, 5. *i. valida.*

VEHEMENTIA, ae. f. [*δεινότης*] Plin. 13, 8 Flore candido cum vehementia odoris.

VEHEMENTER. Adu. [*σφοδρῶς, δεινῶς, βιαίως*] *Acriter, valde admodum.* Cic. Philipp. 8, 16 c. 5 Vehementer me agere fateor ; iracunde, nego. Lucret. 4, 821 Vehementer vitare vitium praemeditator. Quae vehementer, acriter, animose fiunt Cic. Tusc. 4, 50 c. 23. Quintum puerum accepi vehementer Idem Att. 10, 5. *i. Severe.* Admirari vehementer Cic. Acad. 4, 63. Aduersari vehementer Idem Verr. 7, 81. Agi autem de summa prorsus vehementer et seuere volo Cic. Att. 16, 14. *i. Summam mihi debitam volo acerrime exigi, etiam sponsoribus appellatis.* Pugnum arcte vehementerque Comprimere Cic. Acad. 4 c. 47. Displicet vehementissime Idem Acad. 4, 133. Dolet vehementer Ter. Adelph. 4, 5, 48. Cic. Verr. 1, 103 Me vehementer excusatum volo, non negligentia mea fore, *etc.* Exercere se vehementer in aliqua re Cic. de Orat. 1, 152 c. 33. Exspectare vehementer literas alicuius Cic. Fam. 11, 15. Exterreri vehementius Caes. B. C. 2, 4. Cic. Fam. 12, 15 Quae res nos vehementer fefellit. Insanire vehementer Plaut. Merc. 4, 6, 19. Cic. Verr. 6, 8 Sed quid ego tam vehementer Inuehor ? Irasci vehementius Curt. 6, 9, 2. Vehementissime ex concursu Laborare Caes. B. C. 2 c. 6. *de nauibus collisis.* Cic. Verr. 6, 149 Nisi restituissent statuas, vehementer iis Minatur. Pertinet vehementer ad rem aliquam Varro de R. R. 1 c. 55. Prodest vehementissime Scribon. 70. Repugnare vehementer Cic. Acad. 4, 41. Idem de Finib. 5, 77 Nam illud vehementer Repugnat, eundem esse beatum, et multis malis oppressum. Sum. Erat mihi vehementissime gratum Cic. Fam. 13, 32. Idem Verr. 5, 132 Fateor non modo in socios, sed etiam in ciues militesque nostros persaepe esse seuere ac vehementer Vindicatum. Velim vehementer Ter. Eun. 5, 9, 39.

VEHEMENTESCO, ĕre. Cael. Aurel. Tard. 4, 6 Cum viderint fluorem vehementescere. Idem ibid. 1, 2 Passio vehementescit. *Add.* Ibid. 2, 6.

VEHES *vel* VEHIS, *vid.* VEHO, is.

VEHIA, ae. f. Oscorum lingua Plaustrum dicitur, Festus. *Placet Scaligeri sententia,* Velam *legendum, vt sit quasi* vehela, *vt* querela *et similia. Vid.* VELLA *et* VELLATVRA.

VEHO, vexi, vectum, ĕre. [*ἄγω, ὀχέω, ἐποχέω*] *Proprie de Naui, equo, caeterisque quadrupedibus et plaustris dicitur.* Plaut. Mostel. 3, 2, 95 Magni sunt oneris : quidquid imponas, vehunt. Idem Bacch. 1, 2, 73 Nam vt e naui vecta es, credo timida es aliquantum soror. Idem Asin. 3, 3, 109 Vehes pol hodie a me. *i. humeris tuis infidentem gestabis.* Curru vehere aliquem Ouid. Epist. 15, 91. Male vehi malo alio gubernante, quam tam ingratis vectoribus bene gubernare Cic. Att. 2, 9 *extr.* Idem Tusc. 1, 113 Quum enim illam ad sollemne et statutum sacrificium curru vehi ius esset. Cic. de Diuin. 2, 144 c. 70 Cursor ad Olympia proficisci cogitans, visus est in somniis curru quadrigarum vehi. In curru vehi Ouid. Trist. 4, 2, 47. Dorso cornipedis vehi Senec. Hippol. f. 6. Equo concitato ad hostem vehitur Nep. 14, 4, 5. Ouid. de Arte Am. 3, 777 Parua vehatur equo. Equus in quo vehebar, mecum vna demersus rursus apparuit Cic. de Diuin. 2, 140 c. 68. Vehebatur in Essedo tribunus Idem Phil. 2 c. 24. Naui vehimur Lucret. 4, 388. In Naubus vehi Cic. de N. D. 3 c. 37. Phaselis pictis vehitur circum sua rura Virg. Georg. 4, 289. Per aequora fraterna vexerat Europen taurus Martial. de Spect. 16. Cic. de Nat. Deor. 1, 79. Per maria vasta vehunt ratibus Plin. 12, 19. Per Vrbem Cic. in Pis. c. 25. ¶ 2 *Metaph.* Bella vehere trans pontum Senec. Thyest. f. 1. Carpenta vehebant matres Ausonias Ouid. Fast. 1, 619. Cellarium fecum vehunt Hieron. in Matth. c. 10. Cibum ore vehit formica Ouid. de Arte Am. 1, 94. Deus ille maximus potentissimusque ipse vehit omnia Sen. Ep. 31. Ager vehebat Lectulum Sedul. Acrost. v. 72. Lucret. 3, 1098 Posteraque in dubio est fortunam quam vehat aetas. Fructus vehere ex agris Liu. 21, 43. Ventrem grauem vehere Ouid. Met. 9, 684. *Sed Burm. ita,* Iamque ferendo Vix erat illa grauem maturo pondere ventrem : *pro quo* Vexerat *male alii.* Cic. de Vniuers. 41 Ita totum animal mouebatur illud quidem, sed immoderate et fortuito, vt sex motibus veheretur. Xeromyrrham post sabbatum Quaedam vehebant corpori Sedul. Acrost. v. 81. *de mulieribus aromata Christo vngendo afferentibus.* Cic. Tusc. 1, 73 c. 30 Itaque dubitans, circumspectans, haesitans, multa aduersa reuertens, tanquam ratis in mari so nostra vehitur oratio. Dum vehit amnis aquas Tibull. Indus aquas vehit, a colore maris haud multum abhorrentes 9, 4. Pretium vehendi cantat Arion Ouid. Fast. 2, 115.

VEHENS, entis. Partic. [*ἐποχῶν*] Cic. de Clar. Orat. 3 Sed in te intuens Brute doleo, cuius in adolescentiam, per mendes quasi quadrigis vehentem, transuersa incurrit misera fortu *vid. Gronou. ad* Liu. 2, 19. Delphinus vehens Gell. 16, Vehens *etiam, vt* Vector, *est qui vehitur, vel vehendum se praebet* stin. 11, 7 *de Gordio,* Ille plaustrum, quo vehenti regnum dela erat, in templo Iouis positum maiestati regiae consecrauit. vehentes Gell. 5, 6. Obuium In equo vehens venit Qua Gell. 2, 2. Plaustro vehens Iustin. 11, 7, 13.

VECTVS, a, um. *Aliud* Partic. [*ὠχημένος*] *Vt,* Mollite Varro *ap.* Non. 1, 60. Diuersa per aequora vecti Virg. 380. Super alta vectus Atys celeri rate maria Catull. 64, 1. ta per aequora vectus Idem 98, 1. Apes vectae liquidu aethera Virg. Aen. 7, 65. Iumentis iunctis vectus Nepos In naue vectus Idem 12, 4, 3. Vehiculo vectus Paterc. 2, VECTO, āre. Frequent. [*ἐποχέω*] Gell. 16, 19 Delphin vectauisse et — in terram Laconicam deuexisse. Dor fluctus edicto vectasse Propert. 3, 3, 46. Corpora vectar Virg. Aen. 6, 391. Equo vectari Ouid. Met. 8, 374. feminarum Equis vectabatur Plaut. Curc. 3, 3, 22. Canes i currum, et sic est vectatus Lamprid. Heliogab. c. 28. *Add* Voluptatis causa huc atque illuc vectatur Petron. c. 101. c. 119. Humeris vectari Hor. Epod. 17, 74.

VECTĀTVS, a, um. Liu. 35, 35 Paullisper cum tyranno In orbe vectatus Manil. 2, 138.

VECTATIO, ōnis. f. Suet. Calig. c. 3 Gracilitas crurum tim repleta assidua equi vectatione post cibum. *Et* Se Tranquill. Anim. c. 15 Aliquando vectatio iterque vigorem d

VECTABVLVM, i. n. [*ὄχημα*] *Idem quod Vehiculum.* 1 Iumentum quoque non id solum significat, quod nunc diti vectabulum etiam, quod adiunctis pecoribus trahebatur.

VECTABILIS, e. *vid.* VECTIBILIS.

VECTACVLVM, i. n. *Idem.* Tertull. de Anima c. 53 corporis, spiritus animalis, deficientis vectaculi nomine, *etc.* de Bapt. c. 3.

VECTITO, āre. *Frequentat.* Arnob. 5, 183 Curru quadrii ctitatus.

VECTIO, ōnis. f. [*ὄχησις, ἀγωγή*] Cic. de Nat. Deor. 2, 1 Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum vectiones.

VECTOR, ōris. m. [*ἔποχος, ἐποχούμενος, ἐπιβάτης*] *Qui in a vi vel equo vel plaustro vehitur pretio, vt* Vehens Quinctil. In proiecto, In nauim filii mei male permutatus vector imponor. de Nat. Deor. 3, 89 Idemque cum ei nauiganti vectores adue pestate timidi et perterriti dicerent, non iniuria sibi illud qui illum, *etc. Conf.* Id. Phil. 7 *extr.* Petron. c. 103. *et* 10 Vector, *Eques.* Ouid. de Arte Am. 3, 555 Sed neque vector eq nuper sensit habenas, Comparibus frenis artificemque *Adde* Trist. 1, 3, 115. *Drakenb. ad* Sil. 17, 138. Cic 10 Male vehi malo alio gubernante, quam tam ingratis vecto ne gubernare. ¶ 2 Vector, *qui vehit.* Ouid. 433 Ecce rudens rauco Sileni vector asellus Intempestiuc ore sonos. Equus si virtutibus polleat, vt sit aequabilis v cursor pernix Apul. Apol. p. 287. Caeli vector Senec. M 1968. Fulminis vector, *Aquila* Stat. Theb. 9, 858.

VECTRIX, īcis. f. Paullinus Nolanus Epist. 49, 8 Ve draconis Epidauro nauem venerantur.

VECTORIVS, a, um. Adi. *Vt,* Vectoria nauigia, *pro Maioribu* Bell. Gall. 5, 8 Qua in re admodum fuit militum virtus laudan vectoriis quibusque nauigiis, non intermisso remigandi labor garum nauium cursum adaequauerunt. Nauicula vectori Caes. c. 63.

VECTARIVS, a, um. Adi. [*ὀχητηκός*] *Vt,* Vectarius *Qui vehit, aptusque est ad vehendum.* Varro de R. R. 2, 7. *Add* Bacch. Suppos. Prolog. v. 32.

VECTIBILIS, e. Adi. Sen. Nat. Quaest. 3, 25 Aquae medic ob hoc ponderosae : et ipsius insulae materia vectibilis. *al.* Vec

VECTVRA, ae. f. [*ἀγώγημον*] Varro de R. R. 2, 7 Equ alii sunt idonei ad rem militarem, alii ad vecturam, alii ad ram, *etc.* Cic. Att. 1, 3 Misimus qui pro vectura solueret. 3, 147 Longa difficilique vectura. Difficultas vecturae Cic. 5 (3) 190 c. 82. Exercere aut locare vecturas nauium Papi Si vrbana. D. de condict. indeb. Vecturas frumenti ciui Descripsit Caes. B. C. 3 c. 42 *i. imperauit, quantum vnaquaeque nau haberet.* Facere vecturam, *Vehendo parare sibi lucrum.* Qu in Pastu cadauerum. Equis pro vectura olivi Resoluit Asin. 2, 4, 26. Viuere vecturis, *vid.* VELLATVRAM fac VELLA. Fundum fructuosiorem faciunt vecturae Varro R 16. Vecturae Foeni et Pabulorum Colum. 2, 13. Vectu *φερτόν, ναῦλον* Gloss. Lat. Gr.] Merces vehendi Vlpian. in l. Ex ecto. §. Item. D. Locati, Item quum quidam naue amissa vect quam pro inuecto nauta acceperat, repeteret : rescriptum est ab nio Augusto, non immerito procuratorem Caesaris vecturam repetere, quum munere vehendi functus non sit. Idem in l. S pro vxore. D. de donationibus inter virum et vxorem. Papi scripsit, vecturas vxoris et ministeriorum eius, virum itineris s sa datas repetere non posse, *vid.* Plaut. Most. 3, 2, 138. Petron.

VECTVRARIVS, i. m. *Qui vecturas praestat.* Theod. Cod. Vecturarios praecipimus trecentos boues dare.

VEHICVLVM, i. n. [*ὄχημα, ἁπήνη, ὄχος*] *In quo aliquid ve quod* cum quatuor rotis Phryges *traduntur* inuenisse, *teste* Plin. Cic. Verr. 5, 185 Omnesque dii, qui vehiculis thensarum sollemn tus ludorum initis, *etc.* Idem in Pison. 61 c. 25 Numus intere hi Caesar, neglectis vehiculis triumphalibus domi manet et ma Camerata vehicula, *vid.* CAMERA. Meritoria vehicula, *vid* REO. Anteire vehiculo, *vid.* ANTEEO. Comparare torum vehiculum Cic. Verr. 7, 58. Comprehendere ve Suet. Tib. c. 38. Exigere vehicula Plin. Paneg. c. 20. de Nat. Deor. 2, 89 c. 35 Qui nauem nunquam ante vidisset, vt diuinum et nouum vehiculum Argonautarum e monte conspexi *vid. Fr. Nannius in Curis secundis ad Nonni Paraph.*

VEHICVLĀRIS, e. Adi. *Ad vehicula spectans. vt,* Cursus vehicularis. D. 50 t. 4 l. 18 §. 4. Rei vehicularis munera Ibid. l. 1 §. Cod. Suet. Aug. c. 49. *cum annotat. et* Casaub. *ad* Spartian. Hadrian. 15.

VEHICVLARIVS, a, um. *Idem. Vt,* Cursus vehicularius. Capitolin. in Anton. Pio c. 12. Fabricator vehicularius Idem in Pertin. Balb. c. 5. Munus Capitolin. in Seuero c. 14. Res vehicularia Ammian. 14, 11.

VEHICVLATIO, ōnis. f. Vet. numus *apud Spanhem. Diss.* 13 p. 561 570 VEHICVLATIONE ITALIAE REMISSA. *Conf. Lipsi.* Plin. Paneg. c. 20.

VEHICVLATIO, ōnis. f. *Idem.* Cod. Theod. leg. 3. de calcis coctoribus.

VEHIS, *vel* VEHIS, is. f. [ἔλκηθρον] *a vehendo, dicitur quantum stercoris vna vectura in plaustris vel aliis instrumentis ferri possit.* Plin. 36, 15 Amplitudinem canis eam fecisse proditur, vt vehis stercoris large omnibus transmitteret. Columel. 11, 2 Satis erit in singula iugera vehes stercoris comportare numero decem et octo. Sic autem stercoris habet modios octoginta. *Sic* 11, 2 Materies si vehis est, ab vno fabro dolari ad vnguem per quadrata debet perpolita, haec erit vehis vna. Pinus autem V et XX pedum aeque abdolatur, quae et ipsa vehis dicitur. *Add.* Colum. 2, 15.

VEHELLA, ae. f. *Vt,* Scythicis vehelis Capitolin. in Maximin. c. 12. *Virgo* Vehiculis. *vid. Salmas. ad loc.* p. 251. *Conf.* VELLA.

V E I

VEIA. *Gens Romana fuisse videtur vrbe* Veiis *traducta. Hinc* Veia *pro mulier, cuius meminit* Hor. Epod. 5, 29

Abacta nulla Veia conscientia
Ligonibus duris humum
Exhauriebat ingemens laboribus.

VEII, 31 Forte super portae dux Veius astitit arcem. *Nempe*

VEII [Οὐῆιοι] *Vrbs Hetruriae, quam Camillus cepit: tam eleganti situ atque aedificiis, vt vix prohiberi potuerit populus, quo minus ipsa Roma in deuectam a se vrbem immigraret. Vid.* Liu. 5, 25 sq. *Quum Nero domum aedificaret amplissimam, editi fuerunt illi versus, quos refert* Suet. c. 39 Roma domus fiet, Veios migrate Quirites, Si non Veios occupat ista domus. Veteres Veii Propert. 4, 11, 27.

VEIENS, entis [Οὐῆνς] *Populus Vetorum.* Cic. de Diuin. 1, 100 Quum Aeneas Albanus praeter modum creuisset, Veientem quendam ad hominem nobilem perfugisse, eumque dixisse, ex fatis quae Veientes scripta haberent, *etc. Et paullo post,* Quum autem Veientes ad legatos ad Senatum misissent, *etc.* Populi Veientum 7, 5. *Etiam Singularis in vsu fuit,* Cic. de Diuin. 1, 100 Ager Veiens od in Annalibus habemus, Veienti bello, *etc.* Ager Veiens Rosc. Amer. 47. Arui Veientis emtor Hor. Epist. 2, Solum Veiens Stat. Silu. 4, 5, 54.

VEIENTĪNVS, a, um. Adi. *Vt,* Tribus Veientina Cic. pro Planc. 38.

VEIENTANVS, a, um. *Idem* Adi. [Οὐηεντανός] *Vt,* Vinum Veientanum Hor. Serm. 2, 5, 143. Plin. 37, 10 Veientana Italica gemma est Veiis reperta, nigram materiam distinguente limite albo. Veientana gemma *scribit et* Solinus c. 8 *sub finem.*

VEIANVS, i. m. *Gladiatoris nomen apud* Hor. Epist. 1, 1, 4,

VEIOVIS *videtur esse malus Iuppiter,* vt Vedius: *certe paruus.* Gell. 5, 12 In antiquis spectionibus nomina haec Deorum ineste animadvertimus, *Diouis* et *Veiouis.* Est autem etiam aedes Veiouis Romae inter arcem et Capitolium. — Cum *Iouem* — a *iuuando* nominarunt, eum quoque contra Deum, qui non iuuandi potestatem, sed nocendi haberet (nam deos quosdam vt prodesse celebrandos, ita ne obesse placabant) *Veiouem* appellauerunt, demptis detracta iuuandi potestate. — Simulacrum igitur Dei Veiouis, quod est in aede, de qua supra dixi, sagittas tenet, quae sunt vindicandae ad nocendum. *Comparat deinde* numina laeua Virgilii *cum* Ac. de N. D. 3, 62 c. 24 Quid Veioui faciet? Quid Vulcano? *Respondet de illo* Ouid. Fast. 3, 429 *sqq. Cui potius est paruus Iuppiter Iouis.*

Dicse, *ait,* quis iste Deus cui curne vocetur ita.
Iuppiter est iuuenis: iuueniles adspice vultus.
Adspice deinde manum fulmina nulla tenet
—— Nunc vocor ad nomen. Vegrandia farra colonae,
Quae male creuerunt, vescaque parua vocant.
Vis ea si verbi (*particulae* VE) est: cur non ego Veiouis eadem
Aedem non magni suspicer esse Iouis?

V E I.

VEL. Velina, *scil. Tribus.*

VEL. [ἤ, ἅτε, ἤτοι] *Coniunctio plerumque disiunctiua; vt,* Plaut. Mil. 2, 2, 28 Vel adest, vel non. Siluius Aeneas pariter pietate Latinus Virg. Aen. 2, 769. Idem Aen. 1, 749 Quid tantum oblite queare properent se tingere soles Hiberni, vel quae tardis mora noctibus obstet. Ter. Eun. 2, 3, 27 Hanc tu mihi vel vi vel cum, vel precario fac tradas. ¶ 2 *Interdum coniunctio* otius *vim habet.* Liu. 1, 42 *extr.* Hunc ordinem ex censu discripsit, vel paci decorum, vel bello. *Sic* Suet. Tit. c. 3. Veget. Re Milit. 2, 5. Multorum vel honori vel periculo seruire Cic. de Clar. Orat. 42 c. 69. Sunt ista quidem vel magna, vel potius maxima C. Q. Frat. 2, 14. Fecibus eductis concordant vnda vel ignis Lucret. Hexaem. v. 150. *i. et.* Iure suo qui cuncta tenens excelsa vel ima Stat. 5, 427. *Add.* Mar. Victor Praef. in Genes. v. 110. Rufin. *Reperit et.* Victor Vtic. *et Barth. ad* S. Gallum. *Borrich. Vindic. p. 233.*

3 Vel, *pro etiam vel adeo, in incrementi significatione.* Cic. ad Brut. Et quod te tantum amat, vt vel me audeat prouocare. Ter. Andr. 2, 2, Vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum? Virg. Aen. 11, 259 Vel Priamo miseranda manus. Idem Ecl. 80, 69. Carmina vel caelo possunt deducere lunam. *Vid. Seru. ad h. l. Ita augeri aliquam et exaggerandi vim habet.* Ter. Heaut. 4, 6, 2 Nulla est tam facilis res, quin imitus faciasi; vel me haec ambulatio quam non laboriosa, ad languorem dedit. Cic. Att. 1 vel perire maluerit, quam perdere omnia. Ter. Phorm. 2, 1, Postremo si nullo alio pacto, vel foenore. Plaut. Men. 4, 3, Vtere vel tu, vel tua vxor, vel etiam in oculos compingite. Plaut. Aul. 5, 1, 22 Vel hercle enica, nunquam hinc feres a me. Victori vel maxima fuit laus Nep. 17, 4, 6. Cic. Acad. 4, 9 c. 3 Statue enim qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis. Id. in Orat. 91 Hoc in genere neruorum vel minimum, suauitatis autem est vel plurimum. Idem de Orat. 2, 116 c. 27 Haec sunt omnia ingenii vel mediocris, exercitationis autem maximae. Idem Verr. 4, 131 Nam quod in publicanorum cautis vel plurimum aetatis meae versor, *etc.* Vel quod multo etiam minus est ferendum Idem pro Planc. 8. ¶ 4 Vel *Seruit transitioni a generalibus ad specialia, et significat idem fere, quod compositum* Velut, exempli gratia, vt hoc vtar *etc. Ita accipit* Donato *auctore,* Terentius Hec. 1, 1, 3 Per pol quam pauci reperias meretricibus Fidelis euenire amatores: Vel hic Pamphilus turabat quoties Bacchidi *etc. Ita* Ter. Eun. 3, 1, 7 *Cum dixisset* Thraso, Est istuc datum profecto, vt grata mihi sint, quae facio, omnia: *ita fergit,* Vel rex semper maximas mihi agebat, quidquid facerem. *Et* Heaut. 4, 6, 1 Nulla est tam facilis res, quin difficilis fiet, Quam inuitus facias. Vel me haec deambulatio quam non laboriosa, ad languorem dedit. Cic. Fam. 2, 13 *pr.* Raras tuas quidem, —— sed suaues accipio literas: vel quas proxime acceperam, quam prudentes! *Et* 7, 24 Amoris quidem tui, quoquo me verti, vestigia: vel proxime de Tigellio. *Obseruandum tamen, in talibus non simpliciter modo illam exempli ad egendi vim habere; sed istam quoque inhaesisse, quam ad priorem Ciceronis locum Lambinus expressit I. F. Gronouius,* ne de aliis dicam, vt alia taceam, *simulemue. Augendi vim habet* Plin. Epist. 1, 8 *extr.* Vt videar mihi hac sola mercede posse corrumpi, vt vel contra Baeticos adsim, *contra quos ne diceret se excusauerat.* ¶ 5 Vel, *in principio sententiae positum, pro* Nam, *indignationi interdum seruiens, a Graecis tractum videtur, qui ἢ eodem ferme modo vtuntur.* Quinctilianus 11, 3, 14 Alia commendatio vetustatis, cuius amator vnice Virgilius fuit (Aen. 11, 406) Vel quum se pauidum contra mea iurgia fingit. *Plane eandem vim habet hic Nam, numerum connectendi cum vehementia quadam.* Sic Cic. pro Flacc. 45 c. 19 Vel quod est in eodem decreto scriptum, homines clarissimos ciuitatis amplissimis vsos honoribus, hoc praetore circumuentos: cur hi neque in iudicio adsunt, neque in decreto nominantur? *Paullo aliter, sed tamen in principio, et cum indignatione,* Ter. Andr. 3, 2, 9 Vel hoc quis non credat, qui te norit, abs te esse ortum? ¶ 6 Vel *pro* An *positum videtur* Cic. ad Q. Fr. 1, 2 In custodiam Ephesi tradidit: Sed in publicam, vel in pistrinum, non satis ex literis eius intelligere potuimus. *Sed obseruanda potius talia, quam temere imitanda.*

VELABRVM, VELAMEN, VELAMENTVM, VELARIS, VELARIVM, *vid.* VELVM.

VELATVS, *vid.* VELO, āre. *in* VELVM.

VELĔDA, *et* VILLĔDA, ae. f. *Virgo in summa auctoritate apud Germanos, et instar numinis habita, de qua* Tacit. de Moribus Germ. 8, 3. *et* Stat. Silu. 1, 4, 90.

VELIS, itis. m. [ψιλὸς, ἀκροβολιστής] *Miles leuissime omnium armatus, qui et* Velatus *et* Leuiarmarius *dicitur. Refert Aelianus Tact. 2 ordinem pedestrem in militia duudi fortium triplicem: in armatos (ὁπλίτας) quae grauis armatura dicitur: et* velites (ψιλοὶ) *qui leuissime omnium armantur, vnde et expediti nuncupantur: non enim ocreas aut loricam induunt, sed tantum iaculis et fundis vtuntur. In tertio ordine sunt peltati, (πελτασταὶ) a pelta, parmo et leui scuto: hi medii erant inter grauem armaturam et leuem. Quatenus haec cum militia Rom. conueniant, hic non disputamus; hoc tamen apparet, Graecorum ψιλοὺς esse* velites *Romanorum* Non. 18, 2 Veles, leuis armatura. Titian. Ita spurius armatur in praelium veles. — Varro, quem sequuntur cum rutundis velites parmis leues. *Prima, puto, mentio* velitum Rom. Liu. 26, 4 Ex omnibus legionibus electi sunt iuuenes maxime vigore ac leuitate corporum veloces, eis parmae breuiores, quam equestres, et septena iacula quaternos longa pedes data; praefixa ferro quale hastis velitaribus ineit. Eos singulos in equos suos accipientes equites adsuefecerunt, et vehi pedites, et desilire perniciter, vbi signum datum esset, *etc.* — Institutum, vt velites in legionibus essent. *Conf.* Veget. 3, 16. Liu. 31, 35 Velites emissis hastis cominus gladio rem gerebant. —— Veliti Rom. parmam gladiumque habenti. *Et* 38, 22 Alii ruentes in hostem vndique configebantur: et cum cominus venerant, gladiis a velitibus trucidabantur. Hic miles tripedalem parmam habet, et in dextra hastas, quibus eminus vtitur. Gladio Hispaniensi est cinctus. Quod si pede collato pugnandum est, translaris in lacuam hastis stringit gladium. Liu. 28, 21 Ante signa modico interuallo velites erant. Idem 30, 33 Vias patentes inter manipulos antelignanorum velitibus complet. Veg. 3, 24 Velites erant iuuenes, leui armatura, corpore alacri, qui ex equis missilia optime dirigebant, *etc. Itaque pro diuerso consilio imperatoris in hoc militia variatum videtur.* Cic. de Clar. Orat. 7 c. 78 Quibus, vt hastae velitibus amentatae, sic apta quaedam et parata singulis causarum generibus argumenta traduntur. Ouid. in Ibin 48 Vtque petit primo plenum flauentis arenae, Nondum calfacti vellitis hasta solum. *Adfertur nescio vnde* Cic. de Repub. Militari more veterum velocissimi, cum scutis leuibus, pedites ad hoc ipsum exercitati, iisdem miscendi, quos expeditos quasi volitantes, volites appellabant. Inde versa litera o in i Velites. Idem Fam. 9, 25 Me autem a te, vt scurram velitem, malis oneratum esse, non molestum tuli. Scurram velitem *dicit, lacessere alios paratum: in* malis *ludit ambiguitate:* mala *i. poma miserat Paetus,* malis *i. maledictis se* oneratum *dicit Cicero. Sic Gronou.*

VELITO, āre. *dicitestatur* Priscian. p. 799. *Est autem velito, vel*

VELITOR, āri. [γυμνητεύω, ἀκροβολίζω] *Digladiari, pugnare. Adverba transfertur, pro* Iurgari. Plaut. Men. 5, 2, 28 Nescio quid velitati estis inter vos duos. Gell. 6, 11 Cum inquinatissimis hominibus non est conuicio decertandum, neque in maledictis aduersum impudentes et improbos velitandum; quia tantisper similis et compar eorum fias, dum paria et consimilia dicas, atque audias. Haec est iniqua velitatio, non illa, qua contra Alphenum velitabaris Cic. pro Quint. c. 22. *de forensi certamine.* Velitari labris, *pro* Verbis *contendere et altercari.* Afranius *ap.* Non. 1, 2 Interea verba iactare, et labris Turpil Compere verbis velitare, ad rem redi. Inter se velitari, velificarier. Velitari in aliquem calumniis Apul. Apol. p. 274. — Lapidibus Id. Met. 9 p. 239. Videsne, quantum tibi periculum velitetur fortuna eminis Id. ib. 5 p. 164. *Conf. Elmenh. Ind. in* Apul.

VELITATIO, onis. f. [γυμνητεία, ἀκροβολισμὸς, λογομαχία] *Pugna, digladiatio.* Plaut. Rud. 2, 6, 42 Equidem meam velitationem exerceo, nam omnia corusco prae tremore fabulor. Velitatio, inquit Festus, est Vltro citroque verborum obiectatio, ab exemplo velitaris pugnae. Plaut. Asin. 2, 2, 41 Verbis velitationem fieri compendi volo.

VELITĀRIS, e. Adi. [γυμνητικὸς, ἀκροβολιστικὸς] *Quod ad velites pertinet.* Pugna Fest. in Velitatio. Sallust. in Iugurth. 113 (105) Praeterea

terea iere sagittarii et cohors peligna cum velitaribus armis, itineris properandi causa. Liu. 26, 4 Et septena iacula quaternos longa pedes data, praefixa ferro, quale hastis velitaribus inest. *Add.* Plin. 28, 4. *Turneb. Aduerſ.* 14, 11.

VELITĀTIM. Adu. [κατὰ διλαμμάτων] *Per saltus et interualla: quod velites pugnando, saltibus utantur. Laudatur* Sisenna l. 6 Hist. *apud* Gell. 12 *extr.* Nos vna aestate in Asia et Graecia gesta idcirco continentia literis mandauimus, ne velitatim aut saltuatim scribendo, lectorum animos impediremus. *Sic legendum putat etiam Pricaeus* ad Apul. Met. 8 p. 442. *Sed Gronou. probat* velicatim.

VELATRĪCVS, a, um. *Idem quod* Velitaris Sidon. Epist. 7, 2 Historia iuuenis eximii, fabula militiae velatricae par. *Sic legit Lauremberg. in Antiq.* p. 451. *aliter autem Sirmond.*

VELIA, ae. f. [Οὐελία] *Lucaniae oppidum in Italia, ad mare situm.* ¶ 2 *Pars vrbis Romae.* Varro de L. L. 4, 8 p. 16, 24 Veliae vnde essent, plures accepi causas, in queis quod ibi pastores Palatini ex ouibus ante tonsuram inuentam vellere lanam sint soliti; ex quo vellera dicuntur.

VELĪNVS, a, um. Virg. Aen. 6, 366 Iniice, (namque potes) portusque require Velinos. Lacus Velinus Plin. 2, 64. Tribus Velina Cic. Att. 4, 15.

VELIENSIS, e. Adi. Varro de L. L. 4, 8 p. 16, 20 Velienſis sexticepsosin Velia apud aedem deûm penatium. Cic. Fam. 7, 20 *cuius initium*, Amabilior mihi Velia fuit, *etc.* (nescio quid enim Velienses verebantur,) *etc.* Populi Velienses Plin. 3, 3.

VELIFICVM, *vid.* VELVM.

VELITARIS, VELITATIM, VELITOR, *vid.* VELES.

VELĪTRAE, ārum. f. [Οὐελίτραι] *Ciuitas Volscorum insignis fuit. Inde* VELITERNVS ager *dictus, quem Volscis victis Romani ademerunt, vt scribit* Liu. 8, 14. *Inde etiam* Veliterni populi, *Velitrarum incolae dicti, quos commemorat* Plin. 3, 5 Gentem Octauiam Velitris olim praecipuam *fuisse, testatur* Suetonius in Augusto c. 1.

VELIVOLVS, Adi. *vid.* VELVM.

VELLA, ae. f. [κώμη] *ab antiquis dicebatur pro* Villa. *vnde*

VELLATŪRA, ae. f. Varro de R. R. 1, 2, 14 *Villicus* — appellatus a *villa*, quod ab eo in eam *conuehuntur* fructus, et *euehuntur* cum veniunt: a quo rustici nunc quoque *viam vehan* appellant, propter *vecturas*, et *vellam* non *villam*, quo *vehunt* et vnde *vehunt*. Item dicuntur, qui vecturis viuunt vellaturam facere. *Videtur igitur a* vehendo vehela *dicta, vt* querela *a* querendo. *Circa geminandas literas vel semel tantum scribendas, quantum sibi indulserint librarii, notum est.* Vehelam *supra dedimus in fine derivatorum ex* VEHO. *Idem* Varro de L. L. 4, 7 p. 14, 14 Velabrum dicitur a vehendo. Velaturam facere etiam nunc dicuntur, qui id *(vehere)* mercede faciunt.

VELLO, velli *et* vulsi, vulsum, ĕre. [τίλλω, μαδίζω, σπάω, ἐκτίλλω] *Eripere, Exstirpare. Praet. perf.* velli Ciceroni *usitatum est:* vulsi *fere ap.* Poëtas *reperitur: vid. Malasp. ap.* Cic. Att. 5, 20 p. 537 Graeu. Radicitus vellere, vel cum radice Columel. 11, 3. Plin. 12, 12. Cic. Verr. 4, 54 Tum illa ex patellis et turibulis quae vellerat, ita scite in aureis poculis illigabat, *etc.* Suet. in Caes. c. 45 Circa corporis curam morosior, vt non solum tonderetur diligenter, ac raderetur, sed velleretur etiam. *h. e. Pilum sibi ad radicem velli iuberet: quod nonnullae mulierculae facere solent, ne amplius renascatur.* Arbos solo vellitur ruptis radicibus Virg. Aen. 3, 28. Quum canerem reges et praelia, Cynthius Aurem Vellit, et admonuit Virg. Ecl. 6, 3. Vellit nam saepius Aurem Inuida paupertas, et dicit, vilia cura Calpurn. Ecl. 4, 155. *Quod ab anteſtandi ritu traductum est: vid. Lipſ. Qu. Epiſtol.* 4, 28. Sen. de Benef. c. 3. *et Chiliad. Adag.* Barbam vellere; *Prouerbium est, quo summum contemtum, ac ludibrium significamus.* Hor. Serm. 3, 1, 133 — Vellunt tibi barbam Lasciui pueri. Capillos albos a stirpe vellere Propert. 3, 23, 33. Comam vellere Martial. 5, 37. Cuneum Col. 5, 12, 5. Herbas vellere Scribon. 163. Herbas vellens dentibus Ouid. Met. 8, 800. *in Famis descriptione.* Munimenta vellere sepulcra, vallum; *Eruere, proiicere in terram.* Liu. 2, 25. Idem 10, 25. Pectora mea velluntur secreto morsu, *Lacerantur moerore.* Stat. Silu. 5, 2, 3. Pisces vellere ex aequore, *Extrahere e mari* Hor. Serm. 2, 3, 235. *Sed al.* Verrere, *quod praetulerim.* Poma vellere manu Tibull. 3, 5, 20. Pontem vellere Virg. Aen. 8, 650. Postes vellere a cardine Idem Aen. 2, 480. Signa vellere castris Idem Georg. 4, 108. Spicula vellere Idem Aen. 10 889. Cic. de Fin. 4, 6 c. 3 Deinde ea quae requirebant orationem ornatam et grauem, quam magnifice sunt dicta ab illis? quam splendide? de iustitia, de fortitudine, *etc.* de spinis vellentium vt Stoici, *etc. Locus est mutilus. Sed hoc intelligitur,* Spinis vellere, *esse Stoicorum more dialecticis captionibus impedire.* Velli *simpliciter i. euellendos sibi pilos toto corpore praebere, molle et effeminatum est.* Quinctil. 1, 6, 44 Vt velli, et comam in gradus frangere, et in balneis perpetuo, quamlibet haec inuaserint *(tanquam morbus)* ciuitatem, non erit consuetudo, quia nihil horum caret reprehensione.

VVLSVS, a, um. Partic. [τετιλμένος] Quinctilianus Prooem. 8, 19 Corpora si quis vulsa, inquit, atque fucata muliebriter comat, foedissima sunt ipso formae labore. *Sic* 2, 5, 12. *et* 5, 9, 14. Arae, foci, deûm delubra, sepulcra maiorum vulsa, temerata ac violata Liu. 26, 13. Tela vulsa pectore Lucan. 6, 232. *Conf.* Plaut. Aul. 2, 9, 6 Tu istum gallum *(in culina praecipitur)* Glabriorem reddes mihi, quam volsus Ludius est.

VVLSIO, ōnis. f. Irenaeus 3, 11 Nicolaitae sunt vulsio eius. *i. furculus inde enatus, et reuulsus, stolo,* ἀποβλής. *Secta vna ex altera velut pullulauit.*

VVLSŪRA, ae. f. [τίλσις] *Ipsa vulsio.* Varro de R. R. 2, 11 Quam demtam et conglobatam, alii vellera, alii vellumina appellant: ex quorum vocabulo animaduerti licet, prius lanae vulsuram, quam tonsuram inuentam.

VVLSELLA *aut* VOLSELLA, *vid.* VOLSELLA.

VELLĪCO, āre. [κνίζω] *Frequenter vellere: quod proprie fit, quum extremas corporis partes vellimus, et preſſando infeſtamus.* Propert. 2, 4, 8. *minatur puellae aemulam,* Inueniam tamen e multis fallacibus vnam, Quae — te vellicet, *mordeat, si eam amari videas.* Plaut. Mostel. 3, 2, 146 Viden' pictum vbi ludificatur cornix vulturios duo? cornix aſſat; ea vulturios duo vicissim vellicat? Quinctil. 6, 1, 41 Glyconi — puer, quem in ius productum, quid fleret? interrogabat, Ex paedagogo se velli; ari, respondit. *Nempe pueri lasciuiam compescere, et illum scenae admouere voluerat paedagogus, vt diceret aliquid miserabile, quo iudices mouerentur. Sed hic natura superauit simulationem: puer dicit quod res est. Vellicare, Criminari, mordere, lacerare.* Plaut. Merc. 2, 3, 73 Contemplent, conspiciant, nutent, nictent, sibilent, vellicent, vocent, mo-

lesti sint. Gell. 4, 15 In quibus plura insolite aut maligne vellicat *Sallustii scriptis.* Cic. pro Corn. Balb. 58 c. 26 More hominum inter in conuiuiis rodunt, in circulis vellicant. Absentem ve Hor. Serm. 1, 10, 79. Beneficium vellicare Senec. de Be 28. Excitandus e somno et vellicandus est Animus Sen. I

VELLICANS, tis. Part. Varr. R. R. 3, 16, 7 Minima malefica quod nullius opus vellicans facit deterius.

VELLICĀTVS, a, um. Paullinus Nolanus Epist. 49, 3 V blande auricula fuscitauit.

VELLICĀTVS, ūs. m. [κνίσμα] Plin. 28, 6 Extremitates c vel aurium vellicatibus perstringi, contra honores corporis, tum lacerationes, sed etiam vellicationes effugerit. Idem de l 43 metaphorice accipit pro Molestiis, detrimenta, iniurias, co vellicationes contemnamus.

VELLICĀTIM. Adu. Sisenn. Hist. 1 Nos vna aestate in Gra Asia gesta literis idcirco continentia mandauimus, ne vellicatim tuatim scribendo lectorum animos impediremus. *Ex* Non. *Add. ibid.* n. 758. *Vid.* VELITATIM *in* VELES.

VELLVS, ĕris. n. [πόκος] *Lana ouium a* vellendo *dicta.* S *te* Varro de R. R. 2, 11, 9 Diligentiores tegeticulis subiectis ou dere solent, ne flocci intereant. Dies ad eam rem sumuntur et iis id faciunt fere a quarta ad decimam horam: quoniam sol diore tonsa ex sudore eius lana fit mollior et ponderosior, tt meliore. Quam ademtam et conglobatam, alii vellera, alii vellu (vellimina *Scal.*) appellant; ex quorum vocabulo animaduerti prius lanae vulsuram, quam tonsuram inuentam. *Et* de L. L. 4, 32, 20 Vellus lana tonsa vniuersa ouis, id dictum, quod velleb nam. Cygni vellera Grat. Cyneg. v. 77. Ouis aurea lus Ouid. Epist. 6, 2. *Pro insulis etiam poni* vellera *ostendimus i* FVLA n. 3. Atrum vellus Ouid. Met. 7, 244. na vellera, *Ferarum pelles* Idem Met. 11, 3. Fulua vellera Epist. 6, 14. *i. Vellus aureum.* Hirsuta vellera setis leonis Ide 2, 620. Milesia vellera, *vid.* MILETVS. Nigro de stamina facta Idem Trist. 4, 1, 64. Niuea vellera Virg. 459. Pereſa vellera illuuie Idem Georg. 3, 561. Pullu lus Ouid. Fast. 4, 620. Splendentia vellera lanae niueae 709. Succida palliolo vellera quinque petit Martial. Depectant tenuina vellera foliis Seres Virg. Georg. 2, 121. *de g f. xylino.* Infuscare vellera, *vid.* INFVSCO. Inquinare vellus *vid.* INQVINO. Mollire vellera Ouid. Met. 6, 21. Mutare luto, *vid.* MVTO. Stratis velleribus iacebat Virg. Aen. Ouid. de nuce 131 At simul induimus nostris sua vellera rami *Burm. Munera: et sermo est de nucibus maturis, non de lanugine florum: Metaphor.* Vellus *de Nubibus dicitur* Lucan. 4, 123

— Iam clarior aër,
Et par Phoebus aquis denſas in vellera nubes
Sparserat.

VELLEREVS, *aut* VELLEVS, a, um. Adi. Ascon. Verr. p. 50 Crumenae et vellereae et scorteae.

VELLIMEN, inis. n. Varro R. R. 2, 11, 9 *ex Lect. Scalig.* lumina: *vid.* VELLVS.

VELO, āre. *Vid.* VELVM.

VELOCASSES, um. m. *Populi Galliae citra Rhotomagum, etiam olim Rhotomagum attributum erat; meminit* Caes. Bell. Ga

VELOX, ōcis. Adi. [ὠκύς, ταχύς, θοός, ποδώκης] *Celer: a* do, *quasi* volox, *nisi quod modus Syllabae mutatus: cum* velox *producat.* Plin. 8, 34 Velox saltu, venatu viuens. Ferro Stat. Theb. 3, 399. Ad facinus velox Claud. in Ruff. 1, 240. praemia velox Ouid. ex Pont. 1, 2, 123. Achilles velox, *vid.* A LES. Aeui velocis memor. *i. Cito transeuntis* Senec. Herc f. 3. Alae veloces Claud. in Ruff. 1, 122. Animus velox Epist. 1, 2, 13. Annus velox Stat. Theb. 5, 460. Cerui v Virg. Aen. 5, 253. Crura velocia Ouid. Met. 1, 306. E loces Idem Met. 8, 554. Gradus velocior Senec. de Bene Horae veloces Ouid. Met. 2, 118. Iaculum velox Virg. Ge 530. Ingenium velox Ouid. Met. 8, 254. Ingenium ac mobile Quinctil. 6, 4. Membra velocia Sil. 17, 537. veloci percurrere aliquid Hor. Serm. 2, 5, 55. Pedites velo Caes. Bell. Gall. 1, 48. Pila velox Hor. Serm. 2, 2, 11. velox Idem Carm. 3, 27, 63. Victoria velox Idem Epist. Nihil est annis velocius Ouid. Met. 10, 529. Virg. Aen. Ille ictum venientem e vertice velox Praeuidit, celerique corpore cessit. Velocissimus quisque si forte iter cum pa facit, dat manum, et gradum suum minuit, nec procedit vltra, comes possit Quinctil. 2, 3. *add.* Curt. 7, 4, 14.

VELOCĪTAS, ātis. f. [τάχος, ταχύτης, ὠκύτης] *Celeritas.* de Fin. 2, 49 Quid si in ipso corpore multa voluptati praepo sunt, vt vires, valetudo, velocitas, pulchritudo? Velocitate belli vtilitatem exiſtimabat pertinere Nep. 15, 2, 4. Cic. 5, 45 An dubitas quin praestans valetudine, viribus, forma, acer integerrimisque sensibus, adde etiam, si libet, pernicitatem et v tatem. Pernix velocitas, *vid.* PERNIX. Velocitas cor celeritas appellatur Cic. Tusc. 4, 21. Videmus alios velocit cursum, alios viribus ad luctandum valere Idem Off. 1, 107 Concertare velocitate nandi, *vid.* CONCERTO. Exercitata velocitas Quinctil. 5, 10. Incredibilis Famae velocitas Iusti 3, 9. Plin. 7, 12 Quoniam velocitas cogitationum, animique ritas, et ingenii varietas multiformes notas imprimit.

VELOCITER. Adu. [ταχύ, ταχέως, ὠκέως] *Celeriter.* C Vniuers. 27 c. 1 Quae velocissime mouebantur, ea celeritate vinci dioribus: et quum superabant, superari videbantur. Ar aliquid velociter Ouid. Fast. 4, 445. Currere velocius Ouid 10, 583. *add.* Id. ibid. 4, 509. *et* 11, 586. Cic. in Somn. Scip. 9 Sunt autem optimae curae de salute patriae, quibus agitatus et citatus animus, velocius in hanc sedem et domum suam peruc Rapi velociter Pallad. 1, 9. Hostes velocissime Refugiebant B. G. 5, 35. *add.* Sen. Ep. 70. Suet. in Tito c. 3.

VELVM, i. n. [ἱστίον, ὀθόνη, ἄρμενος, καταπέτασμα, παραπέτα *Textile illud, quo ventum captat nauis, et protruditur, vel* vehitur *vt a* vehendo vehelum, *ac deinde* velum *dictum esse videri quat, de* vehela, vela, villa *ex Varrone, voce* VELLA *obseruauimus: sic*

ad paxillum, *vt* talus *ad* taxillum, *vt* mala *denique ad* maxil-
e in diminutione ita producere nomina visum est, sine fuga litterae
contracta sunt ala, talus *etc. vid.* ALA. *Quod si fumus a Prae-*
exi deriuatum fuerit vexillum. *Sed fateor, prius iam mihi vero*
deri milius: vt sit Mala, *quae* mandit, Ala *quae* agit, Velum *quod*
hit. Secundum haec velum *nauis fuerit prius ita dictum, deinde a*
alicsque similitudine etiam aulaea et tapetes, quibus vel tentoria indu-
itur vel alias vmbra quaeritur. Videamus ante omnia de velis nauium.
p. 1 19 Vehunt per maria vasta ratibus, quas neque gubernacula
jant neque remi trahant vel impellant, non vela, non ratio vlla
ano Tenor veli Lucan. 5,709. Carbasina vela, *id.*
RBA VS. Ferruginea Lucret. 4, 73. Fugacia Ouid.
ist. 1 21. Lenia vela Valer. Argon. 2,447. Lutea Lucret.
3. Nautica Hor. Serm. 2,3,106. Nutantia Lucan. 8,47.
na lor. Carm. 4,15,4. Passa, *vid.* PASSVS, *in* PANDO.
a lucret. 4, 73. Tumida Hor. Epist. 2,2,201. Apul.
r. 2,2. 365,7 Proinde in vestra manu situm est, Vela nostra sinuare,
m mittere, ne Pendula neue Flaccida, neue Restricta et Caperata
¶ 2 *Verba:* Abeuntia vela prosequi oculis Ouid.
st. 55. Aequare vela, *vid.* AEQVO. Aptare classem
s, *instruere et disponere classem ad nauigandum.* Virg. Aen. 3, 472.
ipe tellurem velis Idem Aen. 3, 477. Cadunt vela Idem
3 07. Contrahere vela, *vid.* CONTRAHO. Contra-
rigida vela Hor. Carm. 2, 10, 24. Deducunt vela nautae
d. et. 3, 663. Deserta vento vela Senec. Agamemn. f. 6.
rige vela in medio freto Idem Fast. 1,466. Dare vela, *Ventis*
mittere et nauigare Quinctil. 10, 3. *Metaph.* Dare vela re-
fun, *In diuersum mutare sententiam, vitaeque institutum* Hor.
m. 34, 4. Dabant vela in altum Virg. Aen. 1, 39. Dare
vetis Idem Aen. 4, 546. Dare laeta vela pelago Senec.
ad . 4. Dare vela suae famae, *studere famae, dare operam*
ia 8, 70. Dare vela ingenio Ouid. Fast. 3, 790. *ad Bacchum.*
ere ela Caes. Bell. Ciuil. 2, 25. Euntia nauigia velis Plin.
Facere vela, *idem quod* Vela dare. Cic. Verr. 5, 87
Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi, vela
cecidi ancoras imperauit, *i. ad fugam se componere nautas.*
uis velis ventoque Lucret. 4, 895. Plenis gloriae velis
l. Max. 3, 7 ext. 1. Flectere viam velis Virg. Aen. 5, 28.
ela ventis Idem Aen. 7, 23. Inflata vela secundis Notis
amem. 2. Intendere vela ventis secundis Virg. Aen. 3, 40
Intendunt vela Zephyri secundi Idem Aen. 5, 33. Legit
ela nauita, *Colligit* Idem Georg. 1, 373. Ministrare ve-
andere, facere quae opus est Idem Aen. 6, 302. Pandere
ve Quinctil. 6, 1. Quaerebam igitur panderem vela ora-
im Cic. Tusc. 4, 9 c. 5. Pandere alas velorum Virg.
3, 3. Quinctil. Praef. Permittamus vela ventis, et oram sol-
bu bene precemur. *h. e. Editionis ancipitem eventum vtcunque ca-*
xpiamus. Procedit aequatis velis classis Virg. Aen. 4, 587.
Rus est Plin. 35, 11 s. 40. *i. naui aufugit.* Soluere vela Virg.
4: 74. Subducta vela, *Amota, et ad malum ligata* Sil. 6,
Subit pleno ostia velo Virg. Aen. 1, 404. Subnectere
n lum antennis Ouid. Met. 11, 485. Tendunt vela Noti
. A . 3, 268. Tenet concana vela ventus Ouid. Epist. 6, 66.
. Georg. 4, 117 Ni iam sub fine laborum Vela traham, et terris
nei iduertere proram. *A nautis ducta metaphora, qui vicini por-*
ent ori vela contrahunt. Vocant aurae vela, *Aurae secundae et*
is n tant ad nauigandum Idem Aen. 2, 357. Velis equisque
mm is neruis, omni conatu. Cic. Q. Frat. 2, 14 Sic ego quoniam
ilo omine colendo tam indormiui diu, te me hercule saepe exci-
te, i fui corrigam tarditatem tum equis tum velis. *Sed Victor.*
m v o quadrigis, poëticis. *Laudatur* Idem Off. 3, 116 c. 33 Cum
veli quisque (vt dicitur) si honestum tueri ac retinere sententia est,
erta um est. *Sed emendatum est a viris doctis,* Viris equisque. *Vid.*
r. F arnus *ad* Philipp. 8 c. 7 Armis, equis, viris Bruto subueniemus.
oru *ctoritate, et vsu Liui hoc firmat Ferrarius, et quod in bello et pu-*
vir um *petius quam* velorum *mentio facienda. Adde potest illud, quod*
ugn *temittere ipsos cum velis malos moris erat. Alia ratio est, cum*
gat itur, vt Cic. Tusc. 3, 25 c. 11 *extr.* Tetra enim res est, mi-
de itabilis, omni contentione, velis (vt ita dicam) remisque
end Plaut. Asin. 1, 3, 5 Remigio, veloque, quantumque poteris,
na fuge. ¶ 3 Vela *etiam sunt Aulaea, quae in Thea-*
tcris, in diuitum et potentiorum aedibus foribus praetendebantur.
u velo obducto opaca Plin. Ep. 7, 21. Idem Ep. 4, 19 Ea-
si quando recito, in proximo, discreta velo, sedet. *Vid.* Lu-
4, 4. Ammian. 14, 14. Virg. Georg. 3, 24. Suet. Calig. 2, 26.
Cad. c. 10. *et ibi* Torrent. Plin. 19, 1 Postea in theatris tan-
vm am fecere vela, *etc.* Nuces tentoria velis Virg. Aen.
3. *De* Secretarii velis, *vid.* SECRETARIVM. *Metaph.*
Q. rat. 1, 1 Multis enim simulationum inuolucris tegitur et quasi
qu busdam obtenditur vniuscuiusque natura. *Sic* obducere
f. t ¶ 4 *Quaeri potest, an velum anti jus etiam ve-*
gem fuerit? Varro de L. L. 4, 21 p. 32, 19 Vestis a veleis *f.* velis
i est Ouid. Am. 1, 4, 6 *de capillis puellae,* Quid? quod erant
es, et quos ornare trimeres, Vela colorati qualia Seres habent.
pet is capillos comparare non satis aptum videtur. Itaque blande-
oni ura Burmanni, Fila colorati *etc. Cum tenuissimis filis* Serici
ore mparantur capilli. Denique Cic. Catil. 2, 22 c. 10 Quos pexo
lo, ridos aut imberbes, aut bene barbatos videtis: manicatis et to-
s t cis, velis amictos non togis: Vela *dicere videtur togas ita laxas*
ipla vt vela potius videantur. Caeterum velum fuisse capitis in pri-
tegumentum, iuppiteris ex vsu verbi velare. *Est libellus* Tertulliani de
init velandis, *e quo illud apertissimum est. Et tamen in toto hoc li-*
vel e *et* velamen *saepissime legimus,* velum, *puto, nunquam.*
ELFICO, āre, *vel* VELIFICOR, āri. Depon. [ἱστίον πε-
ῶω] Vela facere, *siue Dare vela, et nauigare. Vid.* Prisc. p.
Plin. 9, 33 *de conchis,* Nauigant ex his veneriae: praebentes-
con uam sibi partem, et alteram aurae opponentes, per summa
ioru velificant. Propert. 4, 10, 6 Nauta per vrbanas velificabat
as. *Metaph.* Cic. de Lege Agr. 1, 27 c. 9 Quod si quis vestrum
duci r, se posse turbulenta ratione honori velificari suo: primum
Con le id sperare desistat. *h. e. Euadere ad summos honores non*
ute, maiorum gloria, sed violenta quadam ratione, vt solet fieri ab
qui ascunque fortunas experiuntur velis in altum elatis. Bru-
Fauc ciuium etiam domus suae clade et parricidio velificatus est
. 1, 95. Cael. ad Cic. Fam. 8, 10 Quare tibi suadeo, quicun-
que est istic status rerum, diligenter et caute perscribas, *ne* aut velificatus alicui dicaris: aut aliquid, quod referret scire, reticuisse. Velificatus *i. Gratificatus, aug ndis in Orasii gratiam bellis rumoribus.* Belificatus, *puto, nimis est. Actiue* Apul. de Deo Socr. p. 45, 4 Neque enim pro maiestate deorum caelestium fuerit, vt eorum quisquam ——— Accio enim velificet. *Sic Wower. et Lindebrog. ex MSS. quod recepit Floridus. Al.* Accio Nauio cottificet. Velificare enim *fuerit illam regere, vt ita vo'et, prout augurio conuenit.*

VELIFICANS, antis. *Proprie* Flor. 3, 7, 3 Velificantes Cretes portibus suis adremigauerunt.

VELIFICATVS, a, um. Partic. Propert. 2, 28 (21) 40 Vna ratis fati nostros portabit amores Caerula ad infernos velificata lacus. Athos velificatus Idem. Sat. 10, 174. *i. Transnauigatus, seu per quem naues suas velis nauigauere. Xerxes enim bellum Graecis illaturus, cum perfodi curauit. Unde est illud* Catul. 64, 46 Per medium classis barbara venit Athon. Inter vada et freta idololatriae, velificata spiritu Dei, fides nauigat Tertull. de Idolol. c. 24.

VELIFICATIO, onis. f. Cic. Fam. 1, 9 Quum vero id possis mutata velificatione assequi, stultum est eum tenere cum periculo cursum, quem coeperis. Mutato vento, velificatione plena, portum naves ingressae Ammian. 19, 10. *Metaphorice,* Idem 18, 5 Velificatione plena in rempublicam ferri. *Adde* 29, 2.

VELIFICIVM, i. n. *Idem.* Hygin. Fab. *extr.* Velificia primum inuenit Isis.

VELIFICVS, a, um. Adi. *Vt,* Velificus cursus, *Qui velis fit* Plin. 13, 11.

VELIFER, ĕra, ĕrum. Adi. *Vt,* Carina velifera Ouid. Met. 15, 719. Propert. 3, 9, 35. Malus velifer Valer. Argon. 1, 126.

VELIVOLVS, a, um. Adi. Mare dicitur velivolum, *Quod velis volatur* Virg. Aen. 1, 228. Rates velivolae Ouid. ex Pont. 4, 5, 42. Naues velivolae, Quae velis volant, *apud* Ennium *teste* Seruio *ad* Virg. *l. c.*

VELIVOLANS, antis. *Vt,* Cic. de Diuin. 1, 67 c. 31 Aduenit, et fera velivolantibus Naubu' complent manus Ettora.

VELO, āre. [καλύπτω, σκεπάζω] *Tegere, operire.* Plin. Paneg. c. 56 Quare non alia maior imperator Augustae gloria tua, quam quod agentibus tibi gratias, nihil velandum est, nihil omittendum. Amictu croceo velari Ouid. de Arte Am. 3, 179. Caput velare Cic. pro Domo 124 c. 47. *et* Ouid. Met. 1, 382 *et* 398. Corpora velantur lino Sil. 3, 24. Corpus velat mac losо vellere Ouid. Met. 3, 197. Corpora pecudum velantur fulvis fetis Virg. Georg. 3, 383. Delubra Deûm fronde tecta velamus Idem Aen. 2, 249. Gulam velare *videtur vocaje dictum pro suspendere.* Pompon. *apud* Non. 4, 479 Nunc rogas, quid fiat? Rectis vilis est: velet Gulam. Humeros velare ostro Virg. Aen. 7, 815. Penna latus velat Ouid. Met. 2, 376. *al.* Vestit. Se insignibus honorum Veli. 2, 71, 3. Tempora velat myrto Virg. Aen. 5, 72. Adimentis extrinsecus aliquid velare Tacit. Ann. 12, 61. Scelere fcelus velandum est Sen. Hippol. 721.

VELANS, antis. Partic. [καλύπτων] *Vt,* Squamae velantes artus Ouid. Met. 4, 45.

VELATVS, a, um. Partic. [κεκαλυμμένος] *Ornatus vittatusue.* Virg. Aen. 11, 101 Iamque oratores aderant ex vrbe Latina, velati ramis oleae. *Vbi* Seruius: Velati, Instructi, et ornati: id est in manibus ramos oliuae tenentes. Filo velatus Tibull. 1, 5, 15. Ostro mollitur velata Stat. Silu. 5, 1, 225. Velatus, *Vestitus. Laudatur ex* Plauto, Muliebri velatus toga. Stolâ velatus commus Hor. Sat. 1, 2, 71. Ouid. Am. 3, 13, 27 Velatae vestibus alios. Velati amiculis Curt. 3, 3, 10. Velati, *auctore* Festo, appellabantur Vestiti (*add.* lenter) et inermes, qui exercitum sequebantur, quique in mortuorum militum locum subsliuebantur. *Hi postea mutatis literis* Velites *dicti sunt, et* Ferentarii, *ab auxilio ferendo.* Antennae velatae Virg. Aen. 3, 549. Capite velato, *Tecto et operto* Cic. pro Domo 124 c. 47. Id. de N. D. 2 c. 3. Curt. 4, 10, 3. Comae velatae Virg. Aen. 3, 174. Iuuencus auro et vittis velatus Idem Aen. 5, 366. *Tale est illud* Aen. 9, 637 Et flauam ante aras auratа fronte iuvenem. *h. e. Cornibus auratis.* Vittis, id est fertis rosaceis caput cingentibus. Manibus velatis orare, *i. infulis et vittis praelatis* Plaut. Amph. 1, 1, 101. *Vid.* VELAMENTVM. Monedula velata nigris pennis Ouid. Met. 7, 478. Liu. 30, 36 Scipio profectus ab Vtica, portum Carthaginis petit. Haud procul aberat, quum velata infulis ramisque oleae, Carthaginensium nauis occurrit. Decem legati erant principes ciuitatis, qui cum ad puppim praetoriae nauis accessissent, velamenta supplicum porrigentes, orantes, implorantesque fidem et misericordiam Scipionis, *etc.* Tempora velata corona Ouid. ex Pont. 4, 14, 55. Viae velatae Ouid. Amor. 3, 13, 12. *i. constratae vestibus: conf. ibid. v. 24 Sed in priore loco variat tecto. Et* Praeuertunt latas vestе iacente vias, *potius motum quendam significare vid tur et assimulationem verrentium.*

VELATO. Adu. Tertull. adu. Marc. 4, 29 Tantum velato cum maxime discentes eum.

VELATVRA, *vid.* VELLATVRA.

VELĀRIS, e. *Quod pertinet ad vela.* Plin. 13, 9 Lignum intus grandis firmaeque duritiae, ex quo velares detornant annulos.

VELĀMEN, ĭnis. n. [ἄλυμα] *Res qua aliquid velatur, id est tegitur.* Neque tectum ei deerit, neque velamen Sen. ad Helu. c. 11. Elegunt Feras, et detracta velamina spargunt maculis Tac. Germ. 17, 4. Virg. Aen. 1, 653 Et circumtextum croceo velamen acantho. Fulgentia auro velamina Ouid. Met. 6, 567. Mollia velamina Idem Met. 15, 718. Derripere velamina ex humeris Idem Met. 6, 566. Induitur caerula velamina Idem Met. 14, 45. Ponere velamina, Deponere, exuere Idem Fast. 2, 769. Ouillum pecus corporibus nostris liberaliora velamina Praebet Colum. 7, 2. Ponere mollia velamina de corpore Ouid. Met. 4, 345. Retegit fessio velamine vultus Lucan. 8, 769.

VELAMENTVM, i. n. [σκέπασμα] *Idem.* Liu. 24, 30 Ramos oleae ac vela menta alia supplicum porrigentes orare, vt reciperent sese. *conf.* Id. 29, 26. Liu. 30, 36 Decem legati Carthaginiensium — velamenta supplicum porrigentes. *Et p. a. narrat, ipsam eorum* navim velatam infulis ramisque oleae. *Et* 25, 25 Legati Tyrha et Neapoli cum infulis et velamentis venerunt, precantes *etc.* Varro *etiam in definitione* Infulae *v. v.* velamentum *generis hoc posuit.* Velamenta manu praetendens supplice Ouid. Met. 11, 279. Velamenta et infulae Tacit. Hist. 1, 66. *Add.* 3, 31, 4. Curt. 5, 1, 38 Paulatimque pudorem profanant: ad vltimum ima corporum velamenta

proiiciunt. *Et* 7, 5, 36 Omni velamento corporis spoliatus. *Tunicas testiculos ambientes*, Velamenta testiculorum, *et tunicas ulcerum et tuberculorum, vocat* Cels. 7, 18. Velamento suo includi Idem 7, 2. *i. tunica. Add.* Id. 8, 4. *Metaphorice*, Senec. de Vita Beata 12 Quaerentes libidinibus suis patrocinium aliquod ac velamentum, *i. excusationem.*

VELARIVM, i. n. [πυκνόπετασμα] Vela, *quibus theatra tegebantur* Stat. Silu. 1, 6, 10 *non rectè huc refertur*, Iam velaria linea pluebant. *Vera enim lectio*, Iam bellaria adorea pluebant. *Sed huc facit* Iuuen. Sat. 4, 122 — Sic pugnas Cilicis laudabat, et ictus, Et pegma, et pueros inde ad velaria raptos.

VELARIVS. Velarii *in domo Augusta, qui vela conclauium, prout opus esset, attollerent, demitterent. Grut.* p. 599, 7 *et* 8. *Pignor. de Seru. p. 227 sq.*

VELAFRVM, i. n. *Idem. Vt*, Album velatrum Tertull. de Cultu Fem. 6.

VELĀBRVM, i. n. [Βήλαγρον] *Locus Romae.* Plaut. Capt. 3, 1, 29 Quasi in Velabro olearii. Cic. ad Brut. 15 In eoque fum maiorum exemplum secutus, qui hunc honorem mulieri Laurentiae tribuerunt, cuius vos Pontifices ad aram in Velabro facere soletis. *De eadem Re vid.* Varro de L. L. 5, 3 p. 191 *r. Nomen deriuant quidam a* velis, *quibus obtectum volunt. Sed melius, certe maiori auctoritate, alii a* Vehendo, Velabrum *dictum volunt: quod cum paludibus mons Auentinus a reliquis esset disclusus, eo ex urbe quadrante solato per paludes illas advehebantur. Vid.* Varro de L. L. 4, 7 *quem damus in* VILLATVRA. *Add.* ibid. 4, 32 p. 37, 32 Ab his palus fuit in minore Velabro, a quo, quod ibi vehebantur lintribus, Velabrum. Hor. Serm. 2, 3, 209 Cum scurris sartor, cum Velabro omne macellum, Mane domum veniant. *add.* Scholiast. ad Horat. Epist. ad Pison. Velabra, Festo in Euclatum, quibus frumenta ventilantur, *quasi* Ventilabra. Ouid. Fast. 6, 405. et seq. *Broukhus. ad* Tibull. 2, 5, 23.

VELABRENSIS, e. Adi. [Βηλαγήσιος] Martial. 11, 53 Velabrensi massa recocta foco, *Caseus Velabrensis fumo duratus.* Id. 13, 32 Non quemcunque focum, nec fumum caseus omnem, Sed Velabrensem qui bibit, ille sapit.

VELVT, VELŬTI. [ἠύτε, καθά] *Aduerbium similitudinis, imaginem et similitudinem quandam alicuius rei imuit.* Cic. de Nat. Deor. 2, 127 c. 48 Bestiae, quae gignuntur in terra veluti crocodili. Idem de Finib. 2, 116 Non elogia monumentorum id significant, velut hoc ad portam. Hor. Carm. 1, 12, 45 Crescit occulto velut arbor aeuo Fama Marcelli. *Sic* Serm. 2, 3, 98 — hoc veluti virtute paratum Speraui magnae laudi fore. *conf.* Virg. Aen. 2, 304. Velut hereditate relictum odium confirmauit Nep. 23, 1, 3. Conatum Clodii refutabo velut heſterno die Cic. de Aruſp. Resp. 7 c. 4. Columel. 3, 95 Nos quoque pari ratione velut Olympionicarum equarum, ita fortissimarum Aminearum vitium feminibus electis, largae vindemiae spem capiamus. *Interdum metaphoram vel appellationem quamcumque a similitudine ductam mitigat, vt* Quinct. 11, 3, 140 Ille, qui sub humero dextro ad sinistrum oblique ducitur velut balteus. ¶ 2 Velut si *pro* Quasi Liu. 21, 16 Tantus patres pudor — cepit, velut si iam ad portas hostis esset. *Et* 23, 18 Itaque, velut si cum alio exercitu a Capua exiret, nihil vsquam pristinae disciplinae tenuit. Caes. B. Gall. 1, 32 Absentis Ariouisti crudelitatem, velut si coram adesset, horrebant Sequani. *Tum omisso* Si, Liu. 2, 36 Coepti inde ludi, velut ea res nihil ad religionem pertinuisset. *Et* 38, 1 Ita inter omnes conuenit, vt primo quieti, velut ad priuatam rem agendam venissent, in foro obuerfarentur. *Poëticum est illud* Claudian. Gigantom. 49

Ac velut hostilis cum machina terruit vrbes,
Vndique concurrunt arcem defendere ciues,
Haud secus omnigenis coëuntia nomina turmis *etc.*

VEMENS, *vid.* VEHEMENS.

V E N

VENA, ae. f. [φλέψ, φλεβός] *Canaliculus sanguinem, aut alium humorem habens. Finiente* Gellio 18, 10 *qui locus classicus est*, Conceptaculum sanguinis misti confusique cum spiritu naturali, in qua plus sanguinis, minus spiritus. *Sunt ibi plura: V. g.* Venae suapte vi immobiles sunt, et sanguinis tantum demittendi (*Varietas lectionis suadet* tantummodo mittendi) causa explorantur: arteriae autem motu atque pulsu suo habitum et modum febrium demonstrant. — *Reprehenditur Medicus*, quod Venam pro Arteria dixisset. *Vid. locus, et conf.* ARTERIA. Plin. 21, 37 Vbi sunt nerui, interiores conducunt membra, superiores reuocant. Inter hos latent arteriae, id est spiritus semitae. His innatant venae, id est sanguinis riui. Cic. de Nat. Deor. 2, 138 c. 55 Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, et spiritus per arterias. Vena *tamen passim dicitur pro* Arteria Ouid Met. 10, 289 Saliunt tentatae pollice venae. Cic. de Fato 15 Si cui venae sic mouentur, is habet febrem, *etc.* et is febrem non habet? Vena, quae est animalis Scribon. 48 *i. in viuis mouetur, nempe* arteria. Si sanguis in eas venas, quae spiritui accommodatae sunt, transfunditur Cels. 1 Praef. *Rursum* Celsus, Periculosissimum tum est, si venae quaeque ibi vehementer agitantur. Quod calet halitus inferior Corde quod abdita vena tremit Prudent. Cath. 3, 91. Cels. 2, 10 Ipsius quoque venae, si forte praecisa est, capita comprimuntur, neque sanguinem mittunt. Ora venarum, sanguinem solita fundere, si subito suppressa sunt, aut aqua inter cutem, aut tabes sequitur Idem 2, 7. Percussus venarum Plin. 7, 51. Val. Max. 5, 7 ext. 1. Plin. 2, 97 Quoniam et in corpore, extrema pulsum venarum, id est spiritus magis sentiunt. *Aliorum etiam humorum vasa* venae *dicuntur:* Cels. 4, 1 A renibus singulae venae colore albae ad vesicam feruntur, *κρηπῖδας* Graeci vocant, quod per eas inde descendentem vrinam in vesicam destillare concipiunt. Lactant. de Opificio Dei 12 Vena in maribus, quae semen continet, duplex est, paullo interior quam illud humoris obsceni receptaculum. Sicut enim renes duo sunt, itemque testes: ita et venae seminales duae, in vna tantum compage cohaerentes. Ipsum semen quidam putant ex medullis tantum, quidam ex omni corpore ad venam genitalem confluere, ibique concrescere. *Iterum de arteriis* Ouid. Met. 6, 389 Detectique patent nerui, trepidaeque sine vlla Pelle micant venae. Vacuae venae Hor. Serm. 2, 4, 25. Vitales venae Lucret. 2, 1118. *Videtur ad omnes canales fluidorum pertinere. Caeterum* Ἀορτηία, vena vitalis Gloss. ¶ 2 *Verba:* Abrumpere venas, *vid.* ABRVMPO. Abscindere venas, *vid.* ABSCINDO. Calentes venae fibrarum Lucan. 1, 582. Cels. 3, 5 Si protinus venae concidernnt, et saepius eodem die, si inter plures accessiones, subinde vis corpori deest. Concidunt venae, *cum pro torulis eminentibus et turgidulis iam fossulae quaedam v certe nihil eminent.* Tertia Compotitas vidit nox Currer Pers. 3, 91. Concitat venas et resoluit sol, et balneum, citatio, et metus, et ira, et quilibet alius animi affectus Ce *Idem* 3, 4 Illud magis ad rem pertinet scire, num oporteat cil ri, quum iam bene venae conquieuerunt, an etiamnum mar reliquiis febrium. Detractus sanguis venis Lucret. 5, 443. stentum venis caput Scribon. 181. Exsoluere venas, quae tur tissima mortis via Tacit. Ann. 16, 17. Ferire venam Ce φλεβοτομᾶν, *id est, venam secare.* Ferire venam inter ir Virg. Georg. 3, 460. Imbuta vena veneno Cic. de Finit *et* Tusc. 2 c. 7. Cic. in Pison. 83 Medico quem tecum e imperasti, vt venas hominis incideret. Inflant libido t nas Hor. Serm. 1, 2, 33. *Audacius et tiberius* Martial. 11, 17 O rigida pulsabis pallia vena, Sis grauior Curio Fabricioque lice *pertinet* Testiculi vena vlla paterni Pers. 1, 117. Inflatt laccho Virg. Ecl. 6, 15. Intercidere venas, *vid.* INTE Laxat hiatus tenues venarum cruor Stat. Theb. 9, 530. venae Lucan. 4, 326. Micant venae, *vid.* MICO. M venae inaequalibus interuallis Cels. 3, 6. Mouet aegri ve spectus medici Idem 3, 6. Nigrescunt sanguine venae C Arte Am. 3, 503. Cels. 3, 6 Sed his non omnia credere, a nus quidem scire non febricitare eum, cuius venae naturaliter tae sint, teporque talis est, qualis esse sanis solet. Pallen sanguine venae Ouid. Met. 2, 524. Percutere venam Seril Percussa est vena ib. Pertundere venam Iuuen. Sat. 6, 46. ficere venas cadentes vino Senec. de Benef. 3, 9. Reuulsa idem Oedip. f. 12. Saliens vena sanguine Virg. Georg. Secare venam Cels. 3, 5. Idem 3, 6 Nonnunquam etia piente febre, subeunt et quiescunt venae: vt imbecillus is vid fit, cui facile adhuc grauis instat accessio. Cels. Prooem. requirunt etiam quare venae nostrae modo submittant se, mo lant. Tangere venas alicui Pers. Sat. 3, 107. Non p dicus per epistolas, cibi aut balnei tempus eligere: vena Tang Sen. Ep. 22. Tumuerunt plenis guttura venis Ouid. M *Metaph.* Periculum inclusum in venis et visceribus Cic. in 31 c. 13. ¶ 3 Venae *etiam propter qualemcunque si nem tribuuntur rebus aliis. V. g.* Plin. 16, 38 In quarundam carnibus pulpae, venaeque sunt. Discrimen earum facile. V tiores, candidioresque, pulpae fissilibus insunt. Ideo fit, vt caput trabis quamlibet praelongae admota, ictus ab altero graphii sentiatur, penetrante rectis meatibus sono: vnde dep tur, an tota sit materies, nodisque concisa. Picturata luce mora vena Stat. Silu. 3, 36. Silicum venae Ouid. Amo Silicis venis abstrusus ignis Virg. Georg. 1, 135. Caryotarum teriores Scribon. 74. Terrae *venas triuit* Virg. Georg. 1, 91 *incendere stipulam,*

Seu plures calor ille *vias*, et caeca relaxat
Spiramenta, nouas veniat qua fuscus in herbas:
Seu durat magis, et *venas* adstringit hiantes. *etc.*

Venae in terra *meatus, per quos vnda manat, aut alius liquor.* H Alexand. c. 8 Omnia enim litora naturaliter aquae dulcis habt *add.* Curt. 5, 1, 12. *Heinf. ad* Sil. 3, 283. Aquae vena perit f Ouid. Trist. 3, 7, 16. Cic. de Nat. Deor. 2, 151 c. 60 Adde conditas Auri Argentique venas, infinitamque vim marmoris 98 Nos Aeris, Argenti, Auri venas penitus abditas inuenimt vsum aptas, et ad ornatum decoras. Argenti aurique qui Lucret. 6, 808. Lapicidinarum venas et metalloru rere Vlp. in l. Si cuius rei. §. Inde est quaesitum, D. de Accipimus tenue argentum, venaeque secundae Iuuen. S. ¶ 4 *Noua a fontibus vel metallis metaphora*, Vena, *pro ingen ris ad scribendum apto* Idem Sat. 7, 53 Sed vatem egregium sit publica vena, *etc. h. e. Ingenium vulgare, et rude, comm aliis.* Vena ingenii tenuis et angusta Quinct. 6, 2, 3. *vid.* VI Vena et ingenium. Hor. de Arte Poët. 409 — Ego nec sine diuite vena, Nec rude quid prosit video ingenium. gna vena ingenii Hor. Carm. 2, 18, 10. Cic. de Orat. 1, 22 Acuto homine nobis opus est, et natura, vsuque callido, qui perquisiget quid sui ciues, iique homines, quibus aliquid persuadere velit, cogitent, sentiant, opinentur, exspecten neat oportet venas cuiusque generis, aetatis, ordinis, *etc.* venae aeruin, *i. Saeculum ferreum.* Ouid. Met. 1, 128.

VENŬLA, ae. f. Dimin. *Vt*, Oculorum venulae *Add.* Id. 7, 29 *et* 31. Tertull. adu. Gnost. c. 5. *Metaph.* Qu 10, 25 Quid est igitur, cur in iis demum, qui tenui venula p los fluunt, Atticum saporem putent?

VENŌSVS, a, um. Adi. [φλεβώδης] *Quod venas permi bet.* Plin. 24, 10 Folia ei plantaginis, nisi angustiora essent, laciniosa, conuexaque in terram, alias etiam venosa similiter. 20, 8 Satiuum autem ferun, quod est minus et venosius. nosus, *pro Aspero, duro et horrido* Pers. Sat. 1, 76.

VENOX, ocis. m. Venae indagator, ita appellatus est Pla inquisitas Appiae aquae venas, Frontin. de Aquaeduct. p. 15. Liu. 8, 19. *et* 9, 20.

VINABŬLVM, i. n. [προβόλιον] *Telum venationi aptu* tial. 14, 31 Si deiecta gemes longo venabula rostro, Hic b grandem cominus ibit aprum. Virg. Aen. 4, 131 Retia rar et lato venabulo ferro. Plin. 7, 56 Pisces venabula inue cunt. Cornea venabula lato ferro Ouid. Epist. 4, 83. tial. de Spectac. 23 Dorica quam certo venabula dirigit ictu. dida venabula Ouid. Met. 8, 419. Infigere sagittarum praetereuntibus, *vid.* INFIGO. Intrant vrsos venabu INTRO. Subeunt latum venabula pectus Lucan. 1, 211. verberari venabulo Cic. Fam. 7, 1. Curt. 8, 1, 14. Plin. 16, 38. c. 30. Tac. Ann. 3, 43, 3.

VENĀFRVM, i. n. [Οὐέναφρον] *Ciuitas Campaniae ol dans. Auctor* Plin. 3, 5 et Acron grammaticus *apud* Hor. Car 16 Viridique certat Bacca Venafro.

VENAFRĀNVS, a, um. Adi. [Οὐεναφρανός] *Vt*, A nafrani Hor. Carm. 3, 5, 55. Oliua Venafrana Idem Serm.

VENALIS, e. Adi. *vid.* VENEO.

VENATICVS, VENATVS, *vid.* VENOR.

VENDĪCO, āre. [προσποιῶμαι, περιποιῶμαι] *A* Vindic *gunt non nulli, in quantum significat asserere sibi, et tanquam sua Frustra, vid.* VINDEX *etc.*

VENDO, vendidi, venditum, ĕre. [πωλέω, πιπράσκω, ἀποδίδομαι] Venum *et* Do *compositum, Dare aliquid, vt pecuniam recipias.* Cic. Quint. 6 c. 4 Eum non ita commode posse eo tempore, quae proiecit, vendere. Bene vendidi ego te Plaut. Curc. 4, 2, 34 *homo tali, apud quem tibi bene sit. Sed alioquin, et forte per ambolin m l.c. etiam,* Bene vendere *est cum lucro suo vendere, vt recte.* Varr. 3, 227 c. 58 Si vbertas in percipiendis fructibus fuit, consecutus ilitas in vendendis: vt aut male vendendum melligas, si proit: ut male perceptos fructus, si recte licet vendere. Cic. 3, Caetera sine insidiis agere, et quoniam vendat, velle quam imvendere. Auctionem vendere Idem pro Quint. 19. *auctione vendere.* Auersione vendere *vel* per auersionem, AVERSIO n. 3. Beneficia vendere Cic. Fam. 13, 36. Ven-Olim, vendat Boues, et, si quid aliud supersit, vendat Cato R. 2. Captiuum Hor. Epist. 1, 16, 69. Merces suas ven- Ovid. Fast. 5, 671. Poema Hor. Epist. 2, 1, 75. Praedia der Hor. Serm. 2, 7, 10. Puerum Idem Epist. 2, 2, 2. Sufdere Iuuen. Sat. 10, 77. *Cum Ablatiuo construitur, qui* exprimat. Varro R. R. 1, 12, 2 Vendas quot Asibus potes. rin. 4, 3, 40 Talento inimicum mihi emi, amicum vendidi. vendidit auro Virg. Aen. 6, 621. Cic. Verr. 3, 124 c. 53 erci ipse excogitare non poterat quemadmodum plurimo vendepecunia grandi vendere Cic. pro P. Sext. 56. Pretio ven- Dom Verr. 4, 134. Aliquid quam plurimo vendere Idem *Sed etiam iungitur cum Genitiuis* Tanti, quanti, pluris, et Idem Off. 3, 51 c. 12 Vendo meum non plurisquam caeteri, etiam minoris: quum maior est copia. Dubitans, *Quanderet* Vell. 2, 51, 3. Pluris aliquid vendere Hor. Serm. 2, 3, 300. *videnda,* videndum Varro R. R. 1, 69. ¶ 2 Vendere *cum pro Laudare, commendare.* Cic. Att. 13, 12 Ligerianam praeclare i, posthac quidquid scripsero, tibi praeconium deferam. *re, vt est* Hor. Epist. 2, 2, 11 Laudat venales, qui vult extrudere, *Hoc praeconium in primis erat. Igitur addit,* Praecoi deferam. *De eadem Re* Epist. 19 Ligerianam praeclare aua commendauit, scripsit enim ad me Balbus, ac Oppius, e probare. *Sic* Purpura vendit cautidicum Iuuenal. 7, 135 *vestis facit, vt homo pluris aestimetur.*

VENDOR, ōris, ōnis. Petron. 13 Vidit personam vendentis contem- *Add.* Hor. Epist. 2, 1, 269. *et* Epist. 1, 7, 6.

VENDITVS, a, um. Vt, Merx vendita saepe Martial. 12, 103. um Animalium pretium Colum. 8, 1. Bona vendita Sal- m. c. 2. Constat negotiatio ex emto et vendito Sen. 6, 38.

VENDITOR, ōris. m. [πωλητὴς] Cic. Off. 3, 51 Vt ne quid quod venditor nolit, emtor ignoret. Idem in Topic. quod saepe liberales venditores solent, vt quum aedes, funnduerint, *etc.* Aedium Cic. Offic. 3 c. 13 seq. Coenditores Apul. de Herb. c. 74. Mercatores prouinciaenditores nostrae dignitatis Cic. Post redit. in Senat. 9 c. 4.

VENDITRIX, īcis. f. Lydia purpurae venditrix Hieron. de raic. *extr.* Scaeuola in l. Mulier. D. de leg. commissor. Die ator testatus est, se pecuniam omnem reliquam paratum fuisse et facultatem cum pecunia signatorum signis obsignauit: de- am venditricem, *etc. add.* l. 3 C. de rebus alienis non alien.

VENDITIO, onis. f. [πρᾶσις, πώλησις] Cic. pro Rosc. Amer. Offendit, si sublata sit venditio bonorum, illum pecuniam amissurum. Venditio, alienatio est, et rei sine iurisque um translatio Sen. de Benef. 5, 10. *Add.* Id. ibid. 2, 33. Co- Tac. Ann. 1, 73, 4. Proscriptiones venditionesque pro Rosc. Amer. 128. Adscribere aliquid in venditione iusquam Cic. in Pison. 86 c. 35. Rescindere venditio-

REscindo.

VENDITO, āre. Frequent. [ἐπιπωλέω] *Vendi habere, Vendi jam praesto esse.* Non possum ego, quae ipsa sese venarter Plaut. Mil. 2, 5, 41. *de matrere parum pudica.* Plaut. Ubi sunt homines, qui ipsi sese venditant. Cic. Att. Tullianum venditet, vt si possit, emat Pacilianam domum. R. R. 3, 2, 17 *de eadem re,* venaidit. Cic. Verr. 2, 135 Illius ta cereta, imperia, literas perutilissime et callidissime venditabat *dissendebat.* Esse venditare aliquid Catull. ad Vibennium ¶ 2 *Vt* vendere *ponitur, pro commendare.* Non tias se venditauit Nep. 25, 11, 4. Cic. Att. 8 *vit.* Non me i ducit, sed fermo hominum, qui ad me a Philotimo scribis nim me ab optimatibus ait contendi. Quibus optimatibus, bor, qui nunc quomodo occurrunt? quomodo autem se vendiCaari? *i. Se in Cimbrum Caesari dedunt, et ad eius partes ad-*Liu. 3, 25 In foro volitare, per illos se plebi venditare: legae quoque, *etc. excus.* Cic. de Resp. Arusp. c. 22. *Hue rtiam pestifera Phrygia, quae modo dedimus n. 1.* Cic. Verr. Pro Di immortales! Hoc aut innocens homo perpeti poet, ut quamvis nocens, qui modo iudicia Romae fore putaret, alicui fictulationi exitimationi se hominum venditasset? *Ita Mss. pro* venditasset *vel* vindicasset *aliorum.* Ingenium ita, et memoriam ostentare Auctor ad Herenn. 2, 47 c. 30.

VENDITANS, antis. Tacit. Hist. 1, 66, 4 Statiorum mutatiovendens dux. *Vid.* Vellei. 2, 63, 2.

VENDITATVS, a, um. Tacit. Ann. 14, 50, 2 Venditata munera dispendendum honorum ius.

VENDITATIO, onis. f. [ἀλαζονεία] *Ostentationem significat.* de mirac. 88 c. 25 Quanquam a multis ipsa virtus contemnitur, endatio quaedam atque ostentatio esse dicitur. Idem Tusc. ic. 2 Quin etiam mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quae ventatione et sine populo fiere sunt. *Sic* Plin. 29, 1 Ostenar et portento fa sciemtiae venditatio manifesta est. Glo- veritatio Iustin. 5, 4, 10. *add.* Non. 2, 924.

VENDITATOR, oris. m. *Qui se venditat.* Tacit. Hist. 1, 19, nec inconsultus, nec venditator. *conf.* Gell. 5, 13. *et* 18, 4.

VENDITARIVS, a, um. Adi. [πωλητικὸς] *Quod vendi solet,* Plaut. Stich. 1, 3, 103 Neque aliud quidquam nisi quod habo pallium, praeter unam linguam quoque etiam venditariam. Cic. 3, 1, 21. *et* Mil. 2, 3, 41. Quo venditatiores viderentur. N. 8 p. 212. *i. venditatores.*

VENDAX, ācis. Adi. [φιλοπωλὴς] *Qui facile seu libenter vendit.* de . R. 2 Patrem familias vendacem et non emacem esse oportet.

VENDIBILIS, e. Adi. [ἐυπωλητὸς] *Quod facile vendi potest.* Cic. de Lege Agr. 2, 36 Accedent falcta ad Minturnas, adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum, et magnae pecuniae. Vendibilis adspectu Plin. 14, 3. Fundus vendibilis Hor. Epist. 1, 17, 47. *Pulchra metaphora* Ouid. Am. 3, 12, 10

Fallimur? an nostris innotuit illa libellis?
Sic erat: ingenio prostitit illa meo.
Et merito: Quid enim formae praeconia feci?
Vendibilis culpa facta puella mea est.
Me lenone placet, duce me perductus amator,
Ianua per nostras est adaperta manus.

Hoc vnum dicit laudibus suis factum, vt pluribus placeret puella et facilius cumberet. Vendibilis, *Vulgaris, et vulgo gratus.* Cic. de Amicit. 96 c. 25 Tamen illius vendibilem orationem, religio deorum immortalium nobis defendentibus facile vincebat. *i. Fauorem populi captantem.* Idem de Clar. Orat. 264 c. 47 Vendibilis orator. *Compar.* Vendibiliorem agrum faciunt Varro R. R. 1, 4. *conf.* Apul. Met. 8 p. 212. *Elmenh.* Cic de Finib. 1 c. 4. Colum. 7, 6.

VENENVM, i. n. [Ἰός, φάρμακον] *Medicamentum potens, siue salubre, siue noxium.* Caius de Verb. signif. l. 236 Qui venenum dicit, adiicere debet vtrum malum, an bonum: nam et medicamenta venena sunt: quia eo nomine omne continetur, quod adhibitum, eius naturam cui adhibitum est, mutat. Quum id quod nos venenum appellamus, Graeci φάρμακον dicunt: apud illos quoque tam medicamenta, quam quae nocent, hoc nomine continentur. Vnde adiectione alterius nominis distinctio fit. Admonet nos summus apud eos Poëtarum Homerus. Nam sic ait, φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. *Vid.* etiam Martianum in l. 3. D. Ad l. Cornel. de sicariis. Venena *sunt, quae aliis animalibus nocent, altris prosunt, aut.* Quinctil. Declam. 350. Omnibus hominibus contra serpentes inest venenum Plin. 7, 2. Cic. pro Cael. 60 Ex hac igitur domo progressa illa mulier, de veneni celeritate dicere audebit. Ferax venenorum Iberia Hor. Epod. 5, 22. Pelagi venenum Manil. 5, 680. *i. salsus liquor marinus.* Cic. pro Cluent. 30 Omnia praeter ea, quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt. Lucret. 4, 644 Praeterea nobis veratrum est Acre venenum At capris adipes et coturnicibus auget. Atrum venenum, *vid.* ATER Adi. Blandum venenum desiciae Sil. 3, 580. Ceruarium venenum, *vid.* CERVVS. Crudele venenum nostrae vitae, pestis amicitiae, *Metaph.* Catul. ad Rufum 7. 76. Dira venena Hor. Epod. 5, 62. Gelida venena Valer. Argon. 6, 85. Cic. Att. 2, 21 Sed ita lenibus vti videbantur venenis, vt posse videremur sine dolore iaterire. Lethalia venena Scribon. 169. Mala Sallust. Catil. c. 11. Qui venenum Malum fecit. fecerit Cic. pro Cluent. c. 54. Veneni Mali poculum Solin. c. 44. Medicans Prudent. Hamart. v. 230. *add.* Lucan. 8, 691. Ouid. de Rem. Am. v. 35. Nigrum venenum Virg. Aen. 4, 514. Piceum venenum Ouid. Met. 2, 800. Portentifera venena, *quibus Scylla in monstrum mutata* Idem Met. 12, 55. Praesentaneum Suet. Ner. c. 33 *quod statim perimit.* Rapidum et velox venenum Gell. 17, 16. Somnifera venena Ouid. Met. 9, 673. Torpens venenum Lucan. 9. 848. Velocissimum Suet. Ner. c. 33. Violentissimum venenum Gell. 17, 16. ¶ 2 *Verba et Participia.* Adfusum vulneri venenum Tacit. Ann. 1, 10. Humanoque cadit serpens Asllata veneno Lucan. 6, 491 *de Psyllis.* Agere venena membris, *Exmembris expellere* Virg. Georg. 2, 130. Aggredi aliquem veneno Suet. Ner. c. 33. Ardente veneno coquitur cruor Ouid. Met. 9, 171. Conficere, Dare l. 1 D. ad leg. Cornel. de sicar. Correptus caeco veneno, *Occulta esse* Lucret. 6, 822. Cic. pro Cluent. 20 Quum manifesto venenum Deprehendisset, quod vir matris Oppianicus ei paravisset, *etc.* Expugnare venenum Plin. 28, 10. Exilinguere venenum Idem 22, 23. Cic. pro Cluent. 148 Qui venenum malum fecit, fecerit. Hebetat venena omnia Plin. 23, 4. Imprimere venenum dicitur serpens, repulsu dentium, *vid.* IMPRIMO. Inficere veneno pocula, *vid.* INFICIO. Cic. Philipp. 11, 13 c. 6 At hic nuper fororis filio Infudit venenum, non dedit. Inspirant venenum morbibus Virg. Georg. 4, 235. *de apibus.* Interimi veneno, *vid.* INTERIMO. Laedere summa humili veneno. *Obloqui principibus.* Maledictionibus carpere meliores, Lactantius *f.* Luctat. *ad* Stat. Theb. 1, 171. Latent impia sub dulci melle venena Ouid. Amor. 1, 2, 105. Lecta venena Ponto Virg. Ecl. 8, 95. Cic. pro Cluent. 166 c. 61 Oppianicum veneno Necatum esse, quod ei datum sit in pane per M. Asellium. Necant eo denique veneno C. Oppianicum fratrem Idem pro Cluent. 30. Occidere aliquem veneno Idem pro Rosc. Amer. 99 c. 35. Occisus veneno Quinctil. 6, 1. Cic. pro Cael. 51 Venenum quod eiusdem Clodiae necandae causa Paratae Caelium criminantur. Polluere ora veneno Martial. 1, 79. Cic. Tusc. 1, 96 c. 40 Vereque ei, qui venenum Praebuerat, mortem esse eam auguratus, quae breui consecuta est. Praetincta humus valido veneno Ouid. Met. 7, 123. Spargere venena Cic. in Catil. 2, 22. Hi pueri tam lepidi ac delicati, *etc.* ficas vibrare, et spargere venena didicerunt. Suffusa lingua est veneno Ouid. Met. 2, 777. Tentare aliquem veneno Suet. Ner. c. 33. Tinuere dolos veneni Catul. ad Furium 21, 10. Veneno Tincti gladii Curt. 9, 8, 27. Tincta libido feruenti veneno Pers. Sat. 5, 56. Cic. pro Cluent. 166 c. 60 Obiectum est C. Virbium Caparem ab hoc A Cluentio veneno esse sublatum. Tumet corpus omne veneno Ouid. Met. 3, 33. ¶ 3 *Offl. De magicis vel artibus vel eonatibus saepe ponitur. Huc pertinent* Portentifera venena Idem Met. 14, 55. Cic. in Orat. 129 c. 37 Quum sibi venenis ereptam memoriam diceret, *h. e. Magica arte, vel alia malefica.* Venena, magnum fas nefasque non queunt Conuertere humanam vicem Horat. Epod. 5, 87. Caelo petam venena Sen. Med. v. 692. Venenum, *de Colore* Virg. Georg. 2, 465 Alba nec Assyria fucatur lana veneno. *De Medicamento, vel vnguento.* Lucan. 8, 691

Summota est capiti tabes, raptoque cerebro
Exiccata cutis, putris que effluxit ab alto
Humor, et infuso facies solidata veneno est. *h. e. Medicamento, quale est ex vino et herbis, myrrha, aloe, et huiusmodi aromatibus. De capite Pompeii exsecto loquitur.* Venenum terrae, *Herba ap.* Plin. 25, 8.

VENENARIVS, i. m. [φαρμακὸς] *Qui venenum parat, aut conficit.* Suet. in Neron. c. 33 Britannicum, *etc.* veneno aggressus est. Quod acceptum a quadam Locusta venenariorum inclita, quum

opinione tardius cederet, *etc.* Apuleius Apol. p. 291 Qui venenarium accusat, scrupulosius cibatur: qui furem arguit, sua custodit. *Add.* Torrent. *ad* Sueton. *c. l.* Petron. c. 39. Lactant. 5, 19. ICt. Dig. 48 t. 19 l. 28 §. 9. Tertull. Apol. c. 4. *et* de Pudic. c. 5. ¶ 2 *Etiam* Adi. *Vt*, Calix venenarius Tertull. de Resurr. Carn. c. 16.

VENEFĬCVS, i. m. *et* VENEFĬCA, ae. f. [*φαρμακεύς*] *Qui vel quae venenum conficit, et Qui incantationibus et caeteris malis artibus utitur.* Cic. Off. 3, 73 Neque enim de sicariis, veneficis, testamentariis, *etc.* Veneficus, qui soporem miscuit Senec. de Benef. 5, 13. *Add.* Idem de Ira 1, 16. Veneficum audes appellare cum virum, qui tuis veneficiis remedia inuenit? Cic. Philipp. 13, 25 c. 11. Barbara venefica Ouid. Epist. 6, 19. *Conf.* Idem Amor. 3, 7, 79. Facinus exsecratae veneficae Apul. Met. 10 p. 569. *Add.* Tertull. de Spectac. c. 8. Curt. 4, 11, 18. *Comitis loco vsurpatur* Plaut. Pers. 2, 4, 7 *etc.* Ter. Eun. 4, 3, 6. *it.* venefica Ter. Eun. 5, 1, 9. Plaut. Epid. 2, 2, 37 *etc.* ¶ 2 Adi. [*φαρμακευτικός*] *Vt*, Plin. 28, 3 Hominum monstrificas naturas et veneficos adspectus, plenius diximus in portentis gentium. Vermis veneficus Solin. c. 25. Vir veneficus Plaut. Rud. 4, 4, 68.

VENEFICIVM, i. n. [*φαρμακεία*] *Sic vocant omnes occultos modos per herbas, et alia medicamenta, per actus superstitiosos, per verba praesertim nocendi. Hac latitudine passim accipit* Plinius: *v. g.* 24, 1; f. 72 Aquifolia arbor, in domo aut villa fata, veneficia arcet. *Et* 36, 19 f. 31 Amiantus — veneficiis resistit omnibus, priuatim Magorum. Idem 18, 5 C. Furius Cresinus cum in paruo admodum agello largiores multo fructus perciperet, quam ex amplissimis vicinitas, in inuidia magna erat, ceu fruges alienas pelliceret veneficiis. quare a Sp. Albino Aedili curuli die dicta, instrumentum rusticum omne in forum attulit, et adduxit filiam validam — boues saturos; postea dixit: veneficia mea, Quirites, haec sunt; nec possum vobis ostendere aut in forum adducere lucubrationes, vigilias, et sudores. Cic. Bruto 217 c. 60 de Cn. Sicinio, Subito totam causam oblitus est, idque veneficiis et cantionibus Titiniae *(contra quam aderat)* factum esse dicebat. Veneficii *proprie dicti, i. hominum veneno necatorum exempla et formulas plures praebet* Ciceronis Cluentiana. *Notabilis historia* Liu. 8, 18 *vbi* matronae ad centum septuaginta *eo nomine damnatae. Addit* Liuius, Neque de veneficiis ante eum diem (A. V. 423) Romae quaesitum est. *Sic* Liu. 39, 41. *reliquae quaedam Bacchanaliorum exstirpandorum* quaestiones veneficii. *Add.* 40, 37 *et* 43. *Deinde* Lex Cornelia Sullae *quaestorem contra veneficia constituit.* Marcian. l. 1 ff. ad L. Cornel. de sicariis et veneficiis, Lege Cornelia de sicariis et veneficiis tenetur, qui — hominis necandi causa venenum confecerit, dederit — *et* l. 3 qui in publicum mala medicamenta vendiderit — Vlpian. l. 8 ibid. Si mulierem visceribus suis vim intulisse, quo partum abigeret, constiterit — Modestinus l. 14 Qui mala sacrificia fecerit, habuerit. *Fuisse etiam* Legem Iuliam de veneficiis, *aperte docet* Sueton. Ner. c. 33. Contactus veneficio Petron. c. 128. *quos frigidos et maleficiatos vulgo dicunt.* Damnatus veneficii Tac. Ann. 66, 3.

VENENĬFER, ĕra, ĕrum. Adi. [*φαρμακοφόρος*] Ouid. Met. 3, 85 Iamque venenifero sanguis manare palato Coeperat. *Add.* Iuvenc. 2, 659.

VENENŌSVS, a, um. Adi. [*ἰώδης* Gloss. Lat. Gr.] Varro R. R. 1, 2 Venenosae istae caprae. Herba Augustin. de Gen. ad lit. 8, 13. Potiones Theodorus Medic. c. 10.

VENĒNO, āre. [*φαρμακεύω*] *Veneno inficere.* Lucret. 6, 820 Vt spatium caeli quadam de parte venenet. Hor. Epist. 1, 14, 38 Non istic obliquo oculo, mea commoda quisquam Limat, non odio obscuro, morsuque venenat. ¶ 2 Venenare, *Tingere.* C. Mattius *apud* Gell. 20, 9 Tapetes concha purpura venenauit.

VENENĀTVS, a, um. Partic. [*φαρμακτός*] *Vt*, Anguis venenatus Ouid. in Ibin 481. Caro venenata Cic. de Nat. Deor. 2, 126. Colubris venenatis vallata Hydra Lucret. 5, 27. Ioco venenato mista litera Ouid. Trist. 2, 566. Morsus venenatus Plin. 8, 58. Munera venenata Cic. Philipp. 13, 35 c. 17. Pabulum venenatum Plin. 8, 27. Sagitta venenata Cic. de Nat. Deor. 2, 126. Hor. Od. 1, 22, 3. Sanies venenata Columel. 7, 5. Auctor ad Herenn. 4, 63 Ille quotidie per forum medium, tanquam iubatus draco serpit, dentibus aduncis, adspectu rabido, Spiritu venenato, *etc.* Cic. pro Quint. 8 c. 2 Et si qua in re, id quod parati sunt facere, falsum crimen, quasi venenatum aliquod Telum iecerint, medicinae faciendae locus non erit. Vipera venenata ac pestifera Cic. de Aruisp. Resp. 50 c. 24. Virga venenata Ouid. Met. 14, 313. *Compar.* Plin. 32, 2 Nihil est vsquam venenatius, quam in mari pastinaca. *Superl.* Tertull. de Bapt. c. 1 Vipera venenatissima.

VENEO, īui, *et saepius* ii *per syncopen*, īre. [*παλαίμαι, πιπράσκομαι*] *Vendi; componitur ex* Venum, *et* Eo, *vid.* VENVM. *Quidam non bene* Vaeneo *per* AE *diphthongum scribunt.* Diomed. 1 p. 365 Palliuum *verbi* vendo *dicit*, Veneo, venii. Priscian. 8 p. 789 Vapulo a te, — Veneo a te. Cato R. R. 146, 1 Oleam pendentem hac lege venire oportet. Olea pendens in fundo Venafro (*f.* Venafrano) venibit. *Et* 144, 1 Cui olea venierit, *i. vendita fuerit.* Cic. pro Rosc. Amer. 125 c. 43 Primum hoc videamus, eius hominis bona qua ratione venierunt, aut quomodo venire potuerunt. Idem de Aruisp. Resp. 1 Atque ei sese, cui totus venierat, etiam vobis inspectantibus venditaret. Varro . . . Veneunt propter penuriam magno. Plaut. Men. 2, 2, 15 Quibus hic pretiis porci veneunt. Hor. Serm. 1, 5, 88

Venit vilissima rerum
Hic aqua. *Ibid.* 2, 2, 25
— Quia veneat auro Rara auis.

Liu. 2, 14 *de bonis Porsenae*, Ea deinde, ne populo immisso diriperentur hostiliter, venisse. *Et* 2, 9 Sal impenso pretio venibat. Epit. Liu. 49 Vt Lusitani, qui — a Galba in Galliam venissent, *i. venditi essent. Et* 55 C. Matienus — sub furca diu virgis caesus est, et sestertio nummo venit. Si ex edicto possedisti, quaero cur bona non venierint Cic. pro Quint. 73. Malo compilari, quam venire Idem de Orat. 2, 268. A ciue se spoliari malle, quam Ab hoste venire Quinctil. 12, 1. Auersione venire, *vid. s. l.* Pueri interfecti sunt, caeteri venierunt Curt. 9, 4, 5. Cic. Fam. 7, 2 Sed homo acutus ei mandasti potissimum cui expediret illud venire quamplurimo. Purpurae libra Denariis centum venibat Plin. 9, 39. Nep. Fragm. 8, 6 Captiuos Sub corona venisse Curt. 9, 8, 15. *Vid.* Plaut. Merc. 2, 3, 115. *et* Poen. 5, 2, 55. ¶ 2 *Obs.* Cic. Phil. 2, 92 c. 30 Neque solum singulis veniebant immunitatis, sed etiam populis vniuersis. *Sic omnes, quos inspicere possum, contra simplicis consuetudinem et praecepta Grammaticorum.* Veneor, *passiue qui protulerunt*, Plautus *apud* Diomedem 1, p. 365. Egone illi Dari venum, *Vendi* Claud. in Ruff. 1, 179.

VENĪTVS, a, um. *Venditus, vt*, Venitus crimine fratrum Hymn. 1, 21. *Sed quaedam edit.* distractus: *al.* frater quem auro. *Sed videntur illa correctorum potius esse, quam Sedu*

VENĀLIS, e. Adi. [*ὠνητὸς πράσιμος, εὔωνος*] *Quod venderequ venditioni expositum.* Cic. Off. 3, 58 c. 14 Venales quidem f non habere dixit. Plin. 6, 22 Fluminis vlteriore ripa me fitas iuxta venalia tolli ab his, si placet permutatio. *de T nes insulae incolis.* Sallust. Iugurth. c. 35 Vrbem venalem, perituram! *Dictum Iugurthae de Roma. Sic* Omnia hab nalia Curt. 5, 12, 2. Martial. 3, 60 Quum vocor ad coena iam venalis vt ante, Cur mihi non eadem quae tibi Coena datu nalis coena, *sportula, qua emitur coena.* Cic. pro Domo Denique ille nouicius Ligur, venalis Adscriptor et subscript quum M. Papirii sui fratris testamento esset et iudicio imp mortem eius se velle persequi dixit, *qui pretio corruptus adscrib suum accusatori.* Amicae venales ad munus Propert. 2 Animae venales Sil. 15, 502. Campus venalis Lucan. 1, 180. *mitiis, vbi suffragia pretio veneunt.* Dextram venalem in adferre Sil. 5, 195. Eloquium venale Stat. Silu. 4, 5, 50. habere venalem Cic. Verr. 3, 144. Fidem proponere venal ibid. 2, 78. Iura venalia auro Propert. 3, 13 (12) 48. venalis Lucan. 1, 269. Venalesque Manus: ibi fas, vbi merces Lucan. 10, 408. Multa fidem promissa leuant, si aequo Laudat, venales qui vult extrudere Merces Hor. Epist. Nomen Inuenc. 3, 440. *i. titulus venditionis.* Otium mis, neque purpura venale, nec auro Hor. Carm. 2, 16, 7. Quint. 24 Quum venissent ad vada Volaterrana quae nominan dent perfamiliarem Naeuii, qui ex Gallia Pueros venales isti bat. Venales, si nihil addas, Serui nouicii intelliguntur, vendendum sunt expositi. Seruorum enim alii nouicii s veteratores. Quinctil. 8, 2 Item quod commune est et men, intellectu alicui rei peculiariter tribuitur; vt vrbem accipimus: et venales nouicios: et Corinthia aera: quum si aliae quoque, et venalia multa, et tam aurum et argentum, q Corinthium. *Vid. Torrent. ad* Sueton. August. c. 13. Pendere *vid. b. v.*

VENALĬTER. Adu. *Apud* Senecam de Benef. 2 vbi mentio fiat de beneficiis, quae in aliquem contulerimus, vt mo tenuemus, idque non venaliter. Alii legunt Ve sed perperam.

VENALĬTAS, ātis. f. Sidon. 5, 13 Hos venalitas foluit Cassiod. 1, 35. Zeno Cod. 4 t. 59 l. 1.

VENALITIVS, *f.* VENALICIVS, a, um. Adi. [*ὠνη nalis.* Plin. 35, 18 Hoc est insigne venaliciis gregibus, *i. aliquando seruis.* Paullus in l. Sed si vir. §. vlt. D. de D vir. et vxor. Quod si Familiam domesticam vxoris aut venali vit, contra puto obseruari debere. *Conf.* Sueton. Aug. c. 42. menta Petron. c. 76. Vlpian. in l. Si seruus seruum §. D. Ad legem Aquiliam Si nauem venalitiarum mercium p quis. ¶ 2 Venalicii *etiam dicuntur, qui alias* Ver *mangones, qui* Venalicios *habent.* Cic. in Orat. 232 c. 70 me diuitiae mouent, quibus omnes Africanos et Laelios mult cii, mercatoresque superarunt. *Laudat etiam* Non. 2, 919. Gell. 9, 4, 14. Venalicii cum Brundusii gregem venalium educerent Sueton. de Cl. Rhet. c. 1 *fub fin.* Venalicii m Plin. 21, 26 f. 97. *qui seruos venales interpolant.*

VENALICIVM, i. n. *Pro ipsis Venalibus, vt* Seruitium *pr* Venuleius De aedilicio edicto, l. vlt. Nam quicunque ex vena viciorum emtus alicui ministerio praepositus fit, statim eum c torum numero esse. *Vid. Heinf. ad* Petron. c. 29 p. 104.

VENALICIARIVS, i. m. [*σωματέμπορος* Gloss. Lat *θρωποκάπηλος*] *Mango, et nouiciorum seruorum negotiator.* A in l. Mercis appellatione D. de verb. signif. Mercis appellatio nes non contineri Mela ait: et ob eam rem mangones, non res, sed venaliciarios appellari ait. Vlpianus in l. Praeci de Aedilit. edict. Quia ergo venaliciarii feiunt, facile decur viciorum emtionem, idcirco interpolant veteratores, et pro vendunt. *Add.* Quinctil. Declam. 388 p. 789. Tertull. ad l *c. not. le Prieur.* ¶ 2 Vitam venaliciariam exerc pian. in l. Suos autem seruos §. vlt. D. De legatis tertio. *bent Pandectae Florentinae. Haloander*, Venaliciarii *Substantiuo.*

VENĔROR, āri. [*σέβομαι, θεραπεύω*] *Ad cultum praes vinum pertinet, vt adorare.* Venerari *προσκυνεῖν* Gloss. Ne si in conspectum eius, veneris, venerari regem, quod *προσκυνῆ* cant Nep. 9, 3, 3. Cic. Verr. 4, 94 c. 43 Quod in precibu tulationibus non solum id venerari, verum etiam oculari sol Tusc. 1, 48 c. 21 Eiusque inuentori et principi gratias exsultante eumque venerantur vt deum. Venerari aliquem Manu, V nuque, *vid.* MANVS. Colere, precari, venerari Cic. Deor. 1, 120. Laudibus gratiisque aliquem venerari Ta 12, 37. Deos venerari Virg. Georg. 1, 338. Deos auguste sanctequeque veneramur Cic. de Nat. Deor. 3, 53 c. 21. M venerati sunt contra eius salutem Cael. *ad* Cic. Fam. 8, 7, 4. pidem e sepulcro venerari Id. pro Planc. 95 c. 40. Memoriam venerari Tacit. in Vita Agric. 46, 3. Numina magna Virg. Aen. 3, 697. Pacem veneramur amantes Propert. Templa venerari Virg. Aen. 3, 84. Plaut. Rud. 5, 2, 62 V neror te, vt omnes miseri lenones sient. *Conf.* Idem Aul. Pr Scholiast. ad Hor. Carm. Saec. v. 49. Si veneror stultus rum Hor. Sat. 2, 6, 8. *i. opto desidero.* ¶ 2 *Passiue:* Apu *pr.* Praeclarisque nunc delubris veneraris Ephesi *ad Isidem su Diana est. Sic* B. Ambrof. Orat. 1 contra Symmach. *pr.* Ipse eni verus Deus est, qui intima mente veneretur. *Actiua ter* Plaut. Bacch. 2, 1, 4 Veneroque te.

VENĔRANS, antis. Partic. *Vt*, Suppliciter vener Virg. Aen. 12, 220. Carmina venerantia aliquem Ouid. 79. Plaut. Aul. Prol. v. 7 In medio loco fodit venerans id seruarem sibi.

VENERANTER. Adu. Tertull. de Iudicio Domini c missique omnes genibus veneranter adorant. *conf.* Sedul. 5,

VENERANDVS, a, um. Partic. [αἰδέσιμος, σεβαστός, σεβάσμιος] c. de lege Agr. 2, 94 c. 35 Non eos in deorum immortalium numero, veneredos a nobis et colendos putatis? Martial. 1, 71 Veneranda Palla. Amicus venerandus Hor. Epist. 1, 18, 73. Cani veneranda Senec. Herc. Fur. 13. Dux venerandus Ouid. Fast. 1, 646. Effigies veneranda Valer. Argon. 5, 207. Pales Virg. Georg. 3, 294. Mater Idaea Aen. 9, 276. Sacra veneranda Sil. 7, 382. Vox veneranda Lucan. 2, 550. *Add.* Ouid. Amor. 2, 9 *extr.* Curt. 3, 6, 20.

VENERĀTVS, a, um. Partic. *Pass.* [πάτιος, αἰδοῖος] Virg. Aen. 3, 460 Cursusque dabit venerata secundos, *i. rogata, inuocata.* Ceres venerata Hor. Serm. 2, 2, 124. Numen veneratum Ammian. 23, 5. *Adfertur Campus.* Mela 3, 9 *fr.* Autumnoloe parum venerabores veluti optimarum alumni virtutum. *Sed est locus dubius.* *Vossius ita,* Parum venerati opes. *Sic pertinebit ad* ¶ 2 *Actiue:* Ouid. Met. 5, 297 Fallaci veneratus in cultu.

VENERATIO, ōnis. f. [αἴδεσις, αἰδεσιμότης] Cic. de Nat. Deor. 145 c. 17 Nam et praestans deorum natura hominum pietate colenda est, quum et aeterna esset et beatissima: habet enim venerationem quidquid excellit. Plin. 8, 1 Religio quoque iderum, solisque et lunae veneratio. Ingenita genti erga reges suos veneratio Curt. 3, 6, 18. *add.* Idem 10, 3, 3. Arcebantur aspectu, quo reverentia plus inesset Tac. Hist. 4, 65, 8. Prosequi aliquid veneratione *vid.* PROSEQVOR.

VENERĀTOR, ōris. m. [σεβόμενος] Ouid. ex Pont. 2, 2, 125 Quidquid ab ostiis vestrae primis venerator ab annis. *Vid.* Valer. Max. 3, 7, 1. Idem Apoth. v. 292.

VENERABĪLIS, e. Adi. [εὐσεπτος, δεύσεπτος, κυδρός, σεβάσμιος] *Qui veneratione dignus est.* Plin. in Epist. Vir gravis, et ipsa venerabilis. Idem de Viris Illust. Anguis e fedibus suis venerabilis, non horribilis. Vir Aetate venerabilis Curt. 6, 9, 2. Conspectus Curt. 6, 9, 2. Decus formae venerabile Lucan. 8, 664. Exemplum venerabile morum Ouid. Trist. 3, 13. Ius venerabile Stat. Silu. 5, 1, 115. Maiestate venerabilis Curt. 3, 11, 24. Moles venerabilis Martial. de Spect. 2. Nihil venerabile amicitiae Ouid. Trist. 1, 7, 15. Templum venerabile cum Rem. Amor. 549. *Compar.* Liu. 1, 7 Venerabilis vir Acca Larentia, venerabilior diuinitate matris. *Adde* Hor. Epod. 2, 14. *et* Iustin. 42, 3, 5. Gell. 16, 1. *Superl.* Venerabilissimus Saluian. Ep. 4 p. 321 *Rittersh.* ¶ 2 *Actiue vertur* Valer. Max. 5, 2, 15 Senatus venerabilior in Deos, *i. Magis reverens Deos.* Sen. Ira 2, 4, 4.

VENERABILITER. Adu. Macrob. Saturn. 7, 11 *extr.* Sermonibus venerabiliter assensus, obtinuit. Victorem venerabiliter exceperunt Val. Max. 5, 1, 5. *Add.* Apul. Asclep. p. 77. *Comm.* Fel. c. 5 Quanto venerabilius et melius.

VENERABVNDVS, a, um. Adi. [καταιδούμενος] *Venerans.* Namque delecti ex omni exercitu iuuenes, pure lautis corpora candida veste, quibus deportanda Romam regina Iuno assistit, venerabundi templum iniere. Venerabundi Intemelium ibid. c. 41. Iacere humi venerabundos pati coepit Liu. 3, 3. *Add.* Idem 8, 5, 6.

VENĒTI, orum. m. [Οὐένετοι] Galliae Lugdunensis populi, Plin. 4, 18. *Conf.* Caes. de B. G. 3, 8. ¶ 2 Veneti, populi, Troiana stirpe orti, *vt auctor est* Cato *apud* Plin. 3, 19 *Regio* Venetia *dicitur, Adriatico mari appositа, et omnis ora circa sinum maris, post Illyriam vsque ad ostia Padi. Tradit* Liu. 1, 1 Venetum cum multitudine Henetum, qui seditione ex Paphlagonia fedes et ducem, rege Pylemene ad Troiam amisso, quaerentes eniisse in intimum maris Adriatici sinum: Euganeisque, qui ea loca Alpesque incolebant, pulsis, Henetos Troianosque eas tenuisse terras, et in quem primum egressi sunt locum, Troia vocatur: inde Troia nomen est, gens vniuersa Veneti appellati. *Haec Liuius. Add.* Mela 2, 4. *Caput regionis hodieque* Venetiae *vocatur.*

VENETVS, a, um. Possess. [Ἐνετός] Propert. 1, 12, 4 Quantum pars Veneto diffidet Eridano. ¶ 2 *Alias coloris nomen atque qui et Thalassius a mari, it. Ferrugineus dictus est, caeruleo alter.* Lampridius Heliogabalo 24 *fr. scribit cum* Comediisse pisces coctos conditura veneta: quasi in marina aqua cum colore suo. Veget. e Re Mil. 4, 37 *de* nauibus exploratoriis, Ne candore prodentes, colore veneto, qui marinis est fluctibus similis vela tinguntur et vestes: cera etiam, qua vngere solent naues, inficitur. Nautae aliqui vel milites venetam vestem induunt, vt non solum per noctem, sed etiam per diem facilius lateant explorantes. Factio Veneta *in circo* Sueton in Vitell. c. 14. *a colore sagorum. Vid.* Calliod. 551. *qui est classicus locus,* Venetus color nubilae hiemi — *Virtutis.*

VENIA, ae. f. [συγγνώμη, συγχώρησις] *Non modo remissio culpae, sed etiam erroris, vel peccati est; sed generatim, beneficium, indulgentia, remissio, concessio illius quod petimus. De Troianis legatis Didonem,* Virg. Aen. 1, 523 Orantes veniam, et templum clamore petebant. Cic. pro Arch. 3 c. 2 Quaeso a vobis, vt in hac causa detis hanc veniam. *i. indulgeatis, concedatisque mihi hoc. Nam apud hunc vix vnquam* indulgentia *reperitur.* Ter. Andr. 5, 3 Da veniam. P. sine te hoc exorem. Ter. Hec. 4, 2, 29 Syra, da veniam hanc mihi: reduce illam. *Ini hanc a me gratiam fac quod te rogo.* Sic Plaut. Trin. 2, 2, 44 Pater — res ipsa est, quam volo Ego me abs te exorare. PH. Quid id est? Quod iam dare gestio, *i. facere quod petis.* Adolescens, hoc da mihi Da venia peto Ter. Phorm. 2, 3, 31. Exilii venia Tacit. Ann. 4, 41. Quinctil. 1 Pr. 21 Quo magis impetranda erit venia, ne tempora quidem illa — praeteribo. Impetrabilis venia Suet. Iul. 4, 69. Accipere veniam pro aliquo, *vid.* ACCIPIO. Ann. 2, 1 Ac nobile illud Nepenthes, obliuionem tristitiae veniamque dolendi, *i. Immunitatem vacationemque a tristitia.* Audire attente, quaeso, cum venia Cic. pro Rosc. Amer. 9. Id de Nat. Deor. 1, 69 Molestе ferrem tantum ingenium (bona venia me audies) in tam malos, et dicam in tam ineptas sententias incidisse. Carere venia Ouid. de Arte Poët. 355. Concedere veniam alicui Lucan. 3, 739. Exercere bona venia, *vid.* BONVS. Cic. pro Lege Manil. 8 Venia quidem illis imperatoribus laus est tribuenda, quod egerunt: venia danda quod reliquerunt. Idem Philipp. 8, 32 Veniam et imputatae Dandam puto. Veniam ad vos, si mihi Senatus Det veniam Auctor ad Herenn. 4, 22. *Add.* Nep. 2, 10, 1. *et* 4, 4, 6. 18, 2, 2. 18, 6, 3. Sueton. Tib. c. 10. Dari veniam illi, qui acerbius tulissent Cic. Fam. 6, 12. Dare veniam hominum imprudenter petenti Idem Att. 5, 21. Dare veniam alicui aliquem Tacit. Ann. 12, 52. Cic. de Orat. 2, 126 Vix vt mihi tantus quidam venia Detur excusationis, quod, *etc.* Cic. de Orat. 1, 23 Sed cum, *etc.* Dabis hanc veniam mi frater, vt opinor, *etc.* vt eorum quibus, *etc.* Ibid. 98 Date nobis hanc veniam, vt ea, quae sentiris de omni genere dicendi, subtiliter profequamini. *Add.* Idem Att. 6, 1. Cic. in Pison. 58 Cui non apud Senatum, non apud vltimum ordinem, *etc.* non in Italia maximorum scelerum venia vlla ad ignoscendum Dari potuit. Datur etiam venia concitatiori sententiarum Cic. in Orat. 38. Dare veniam culpae Ouid. Epist. 7, 105. Dare necessitati veniam Cic. Off. 2, 56. Si qua fuit victis venia hostibus, *i. Si fas est illos aliquid precibus impetrare* Virg. Aen. 10, 903. Expetere bona venia, *vid.* BONVS. Tacit. Ann. 12, 5 Veniam dicendi ante alios Expoposcit. Exposcere veniam inorum caelestium Liu. 3, 7 *extr.* Habere veniam, *pro Ignoscere, apud* Quinctil. 11, 1. Cic. pro Ligar. 1 Quum a te non solum liberationem culpae, sed errati veniam Impetrauissent, *vid.* IMPETRO. Impetrare veniam aliquid faciendi Plin. 12, 19. Impetrare veniam pro aliquo Tacit. Ann. 12, 8. Impetrare veniam edicti, *ne illo teneamur, s. vt illo solamur* Modest. in l. vlt. D. de in ius vocand. Inuenire veniam supplicii, *vid.* INVENIO. Legere cum venia, *Excusando si quid minus probabile occurrat* Quinctil. 10, 1. Minuere veniam Idem 6, 3. Negare veniam alicui Ouid. Met. 13, 37. Orare veniam Virg. Aen. 4, 435. Cic. Verr. 5, 138 c. 53 Haec si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam Petere? posses, vt tibi ignosceret, postulare? Petere veniam in praeteritum Tac. Ann. 11, 30. Si mihi veniam quam Peto, dederit, vtar illius conditione: sin minus, impetrabo aliquid a me ipso Cic. Att. 9, 2. Peto ab Ioue pacem ac veniam, precorque ab eo, vt, *etc.* Cic. pro Rabir. 5. Peto veniam aduocandi, *intell. amicos ad deliberationem, verbo, spatium deliberandi, dilationem aliquam.* Excusare se ab aduocatione Plin. 5, 8 *extr.* Cic. pro Muraen. 62 Fatetur aliquis, se peccasse, et eius delicti veniam Petit: nefarium est facinus ignoscere. Poscere deos veniam Virg. Aen. 4, 50. Precari veniam Senec. Med. f. 8. Rogare veniam Ouid. Met. 6, 32. Plin. 12, 1 Quapropter haec vel bello quaesisse venia sit. Sit venia dicto Plin. Epist. 5, 6 *extr.* Tribuere veniam, *vid.* TRIBVO.

VENIALIS, e. Adi. *Venia dignum.* Macrob. Saturn. 7 *vlt.* Si venialis erit ista translatio. Venialibus Erratis implicari Sidon. Ep. 8, 13. Seruius *in illud* Aen. 4, 333 Ego te quae plurima fando, *etc.* Expurgat obiecta, remouens a se crimen ingrati: et veniali vtitur statu, professionem suam retorquens in voluntatem deorum. Pax venialis Ammian. 28, 27. Species venialis Mart. Cap. 5 p. 147.

VENIABĪLIS, e. *Idem.* Sidon. Epist. 9, 1 Nescio qualiter fieri veniabile queat. Culpa veniabilis Idem Epist. 4, 11. *Add.* Idem 7, 7. Spem capio, fore, quidquid ago, veniabile apud te Prudent. Hamart. v. 935. Omnes rei veniabiles putant semper reatus suos Saluian. contra Auarit. 4 p. 508.

VENICVLA, ae. f. *Vitae species.* Plin. 14, 2. *vid.* VENVCVLVS.

VENILIA, ae. f. *Nympha, vxor Fauni, et soror Amatae Latini regis coniugis, mater Turni.* Virg. Aen. 10, 76 Cui Pilumnus auus, cui diua Venilia mater, *etc. Add.* Ouid. Met. 14, 334. Veniliam item antiqui Neptuni coniugem appellarunt, a veniendo, *inquit* Varro de L. L. 10 p. 20, 15. Venilia, vnda quae ad litus venit: falacia, quae ad salum redit. *vid. Scalig. Coniect. Varr. p. 131. Memorit huius et* Augustinus de Ciuit. Dei 4, 11.

VĒNIO, vēni, ventum, ire. [ἥκω, ἧκα, ἔρχομαι, βαίνω, μολεῖν, ἀνίω] *Notae significationis.* Cic. Fam. 2, 11 (12) Obuiae mihi velim sint tuae literae: quae me erudiant de omni Rep. ne hospes plane veniam. Veni, vidi, vici Caes. *ap.* Sueton. c. 37. Plaut. Amph. Prol. 140 Nunc hodie Amphitruo veniet huc ab exercitu. Cic. pro Rosc. Com. 30 Quia veniebat a Roscio, plus etiam scire, quam sciebat, videbatur. Angiporto venire, *pro Ab angiporto* Plaut. Asin. 3, 3, 151. Cic. Att. 16, 15 Nunquam putaui fore, vt supplex Ad te venirem. Idem Fam. 16, 3 Quanquam magni Ad honorem nostrum interest, me quamprimum Ad vrbem venire: tamen peccasse mihi videor, qui a te discesserim. Ad coenam venire Hor. Epist. 1, 7, 72. Cic. Att. 5, 13 Veruntamen cum de Cumanis veniissem cum imperio, Graeci quasi Ephesio Praet. se alacres obtulerunt. De auctione venire, et quo die Cic. Att. 12, 1. Ex Arabia venerunt legati Plin. 12, 14. In hanc vrbem missus venio Ouid. Trist. 3, 1, 1. Cic. Fam. 2, 15 In easdem solitudines tu ipse (vt arbitror) venies, in quibus nos confedisse audies. *Nonnunquam Praepositio omittitur.* Pars Scythiam et rapidum Cretae veniemus Oaxem Virg. Ecl. 1, 64. *Conf.* Idem Aen. 2, 742. Veniam Cariam Plaut. Curc. 2, 3, 60. Assidue veniebat inter densas fagos Virg. Ecl. 2, 4 Prope exitium venire Liu. 5, 16. Omnes qui illine veniunt, ita de tua virtute commemorant Cic. Qu. Fratr. 1, 1, 12. Domum veniisti ad tuos penates Catull. ad Veranium f. 9, 3. Virg. Aen. 7, 470 Se satis ambobus Teucrisque venire, Latinisque, *se parem illis esse.* ¶ 2 Venire, *pro Euenire, accidere.* Cels. 7, 27 Solet vero sub eiusmodi victu venire, vt alius non reddatur. Reputando, quae sibi duobus praelis venerant Sallust. Iug. 103, 2. *Cum Supino* Nepos 18, 6, 1 Cum literas et nuncios mississet in Asiam, consulturn, vtrum repetitum Macedoniam veniret, *i. repeteret. conf.* Hor. Epist. 1, 3, 19. Nepos 23, 4, 2. Venire, *Prouenire, crescere:* Virg. Georg. 1, 54 Hic segetes, illic veniunt felicius vuae. Arbores quaedam veniunt sua sponte Virg. Georg. 2, 11. *vid.* Segetes veniunt n. 2. Sponte venire ex arboribus sapores Plin. 11, 1. Venire, *Portari, deferri.* Plin. 35, 6 Species sinopidis tres: rubra, et minus rubens, et inter has media. *Et paullo post,* Eius quae ex Africa venit, octoni asses. *Sic* Cic. Fam. 11, 24 Quod feribis in Italia te moraturum, dum tibi literae meae veniant, si per hostem licet, non erraris. *vid.* n. 3 Venit Hereditas. Commeatus venire, *qui afferuntur, decimus per metonymiam* Quinctil. 6, 6. Venire, *i. esse.* Quid Tyrio recubare toro sine amore fecundo Prodest? cum fletu nox vigilanda venit Tibull. 1, 1, 64. *Vid. Scalig. ad h. l. Conf.* Propert. 2, 1, 2. Quaerens, quibus Mortifera veniat Sen. Med. v. 686. *i. futura sit. vid.* n. 3 Inimicus venire. Gratia, musa, tibi: nam tu solatia praebes, Tu curae requies, tu medicina venis Ouid. Trist. 4, 10, 117. Dummodo morata recte veniat, dotata est satis Plaut. Aul. 2, 2, 62. *Conf.* Claud. Consul. Honor. 4, 647. Alc. Auit. ad Soror. v. 178. *vbi tamen variat lectio. Sed in his tamen etiam proprietatem retinet verbum, non minus,*

minus, quam vbi ponitur de meretricibus, sui copiam facientibus: vid. Ter. Heaut. 4, 4, 3 *et* 4. Propert. 2, 14, 20. *et* 2, 22, 43. Venies ad illud quod refert tua: *h. e. Tandem vel postea id leges* Plaut. Perf. 4, 3, 50. Ter. Heaut. 2, 3, 33 Mane, hoc quod coepi primum, enarrem, ó Clitipho: post istuc veniam, *in sermone meo.* ¶ 3 *Iam Substantiua ponentur elementari ordine, cum Praepositione vel sine ea.* In Aciem venire, *vid.* ACIES. Alicui venire aduorsum, *Ire obviam* Plaut. Most. 1, 4, 1. Cic. pro Domo 35 Neque auitis sacris paternis in haec Adoptiua venisti. Liu. 25, 16 Liberos cum suis legibus venturos in Amicitiam Lucanos, *etc.* *Sic* Caes. Bell. Gall. 6, 5. Cic. Verr. 1, 150 c. 57 Hac conditione, si quis de populo redemtor accessisset, *etc.* tum in eius Arbitrium ac potestatem venire nolebat, qui sibi ereptam praedam arbitraretur. Ad Arcesilam, Carneademque veniamus. *h. e. de iis loquamur* Cic. Acad. 4, 12. *et* pro Rosc. Amer. 46 Vt ad fabulas veniamus. In Arma venire Lucan. 3, 184. Cic. Att. 8, 15 Neque enim eos solos arbitrabamur capi, qui in Armatorum manus incidissent: sed eos nihilominus, qui regionibus exclusi intra praetidia, atque intra arma aliena venissent. Cic. de Orat. 2, 358 c. 87 His autem formis atque corporibus, sicut omnibus rebus, quae sub Adspectum veniunt, sedes opus est. Ad Aures alicuius venire, *Audiri* Hor. de Arte Poët. 255. Ad Aures meas venit, te, *etc.* Cic. pro Marcell. 25 c. 8. Plauti *videtur esse*, Mulier est, muliebris vox mihi ad Aures venit. Ad Aures vox venit Virg. Aen. 2, 119. Auxilio venire alicui Liu. 9, 43. In Bona alicuius venire Ouid. Trist. 1, 5, 14. Cic. Att. 1, 9 Tu velim saepe ad nos scribas: si rem nullam habebis, quod in Buccam venerit scribito. *Prouerbioliter dictum, pro Quidquid occurret et in mentem veniet.* Cic. pro Rosc. Amer. 49 Hoc vero est quod ferri non potest, si et in hanc Calamitatem venit propter praediorum bonitatem et multitudinem; et quod ea studiose coluit, id erit ei maxime fraudi. Cic. pro Cluent. 81 Postremo, in eum Casum veneram, vt omnis mearum fortunarum status vnius iudicii periculo contineretur. Cic. Tusc. 5, 78 Mulieres vero in India, quum est cuiusque earum vir mortuus, in Certamen iudiciumque veniunt. Cic. de Clar. Orat. 319 In patrocinio Sicilienſi maxime in Certamen venit designatus Aediliis cum designato consule Hortensio. Idem de Finib. 5, 71 Qui omnes motus fortunae, mutationesque rerum et temporum leues et imbecilles fore intelligant, si in virtutis Certamen venerint. Clamor a populo venit ad astra Ouid. Fast. 3, 568. In Cognitionem Senatus venit haec res Quinctil. 7, 3. In Colloquium ad aliquem venire Liu. 25, 16. 40 Cic. de Inuent. 1, 5 Nam hinc ad Remp. plurima Commoda veniunt. Idem Fam. 14, 1 Si in vestrum Complexum venero, ac si et vos, et meipsum recuperaro, satis magnum mihi fructum videbor percepisse. Caes. Bell. Ciuil. 3, 8 Ipse grauissima hieme in nauibus excubabat, neque vllum laborem aut munus despiciens, si in Caesaris Complexum veniret, *i. Vt Caesar ipsum complecteretur et amaret.* In Computationem venire *dicitur, cuius ratio habetur, quod computatur,* Plin. 6, 33. Cic. Verr. 1, 68 Postridie mane homines in Concionem veniunt, quaerunt quid optimum factu sit. In Consessum venit ea res Plin. Ep. 10, 85 *extr. h. e. Nota est et manifesta.* Cic Att. 10, 1 Veniendumne sit in Consilium Tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit, *in consilium qui venit, consiliarius est.* Cic. de Finib. 1, 24 Reque ex vtraque parte audita, pronuntiaret eum non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent, et in Conspectum suum venire vetuit. Plane, ad Cic. Fam. 10, 23 (22) Legatos fide Lepidi dimissos, ad me in Conspectum venire vetueram. Cic. de Inuent. 2, 65 Deinde quaedam in Consuetudinem ex vtilitatis ratione venerunt. Idem in Pison. 45 c. 19 *fin.* Vt Senatus is, qui in eam iam benignitatis Consuetudinem venit, vt eos, qui bene Remp. gesserint, nouis honoribus afficiat. Id. Off. 2, 55 c. 15 *fin.* Id quod a nostris hominibus saepissime vsurpatum, iam in prouerbii Consuetudinem venit, largitionem fundum non habere. In Contemtionem Caes. Bell. Gall. 5, 47. In Contemtum Idem ibid. 3, 17. Cic. pro Quint. 24 Quod nisi ex Publicio narratum Naeuio esset, non tam cito res in Contentionem venisset. Idem de Diuin. 2, 129 Venit enim iam in Contentionem, vtrum sit probabilius, *etc.* In controuersiam vel Contentionem venit ea res Quinctil. 3, 6. Cic. Diu. in Caec. 62 Neque fere vnquam venit in Contentionem de accusando, qui Quaestor fuisset, quin repudiaretur. Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 4 Eos in Contentionem honoris venire, qui officiis se superari acquissimo animo tulerunt? Contra aliquem venire Cic. pro Muraen. c. 4. Idem Verr. 2, 37 Nam hoc animo prouidebat, cum tanta hereditas in Controuersiam venisset. *Conf.* Idem pro Quint. c. 11. In Crimen Ter. Hec. 3, 1, 55. *h. e. Accusari.* In Cruciatum Caes. Bell. Gall. 1, 31. In Deditionem Idem ibid. 6. In Deliberationem venire Quinctil. 2, 21. Virgil. *de machina illa Troiani equi* Aen. 2, 47 Venturaque Desuper vrbi, *i. Superuentura vrbi, et eam oppressura.* In Desiderium venit res aliqua Liu. 3, 37. *i. Desideratur.* Cic. Att. 4, 15 Venit legi Dies, Terentius intercessit. Ad Digitos, *vid* AD. In Disceptationem Liu. 39, 37. Cic. pro Rosc. Amer. 10 Quum omnium nobilium dignitas et salus in Discrimen veniret. Idem Diu. in Caec. 71 c. 23 *pr.* Itaque semper hi diligentissime, laboriosissimeque accusarunt, qui se ipsos in Discrimen existimationis venire arbitrati sunt. In Disquisitionem Liu. 26, 31. Plaut. Capt. 5, 4, 13 At nunc liber in Diuitias saxo venies. Dolor ad quem veniat, ad eundem necesse est interitum venire Cic. de Nat. Deor. 3, 36. Idem Att. 16, 18 (*sub* 16) Praesertim quum hoc genere cognitionum labefactato, acta Caesaris in Dubium ventura videantur. Idem ibid. 11, 15 Alii capti, alii intercluſi non veniunt in Dubium de voluntate, eo minus scilicet, cum se expedierint, et vna esse coeperint: ii autem ipsi, qui sua voluntate ad Fusium venerunt, nihil possunt, nisi timidi existimari. Ter. Adel. 2, 2, 35 Etiam de forte venio in Dubium miser. Cic. pro Caec. 18 Itaque homo timidus imperitusque, qui neque animi, neque consilii satis haberet, non putauit esse tanti hereditatem, vt de ciuitate in Dubium veniret. In Dubium venit, quid sit factum Quinctil. 7, 3. Cic. pro Cluent. 52 c. 19 Sin autem illud egeram, nullum ad Scamandrum morte Auiti venturum Emolumentum fuisse concedebat. Epistola mihi venit, *Allata est ad me* Ouid. ex Pont. 1, 9, 1. In Exemplum venire Id Fast. 4, 243. Ad Extrema venire Liu. 2, 47. In Faciem pacis veniretur Tac. Ann. 13, 38. Fama mihi venit Virg. Aen. 4, 387. Cic. Fam. 7, 15 Quod vero in C. Marii fratrissimi doctissimique hominis Familiaritatem venisti, non dici potest quam valde gaudeam. Fides tarda venit dictis, difficilisque Ouid. Fast. 3, 550. *Tarde et cum difficultate adhibetur fides verbis.* In Fidem alicuius venire, *h. e. fidem dedere* Liu. 26, 40. Idem 25, 23 Quum maxime Capua circumuallaretur, Syracusarum quoque oppugnationem venit. Cic. Att. 16, 18 Veniendum est igitur vel in ipsam: turpius est enim priuatim cadere, quam publice, *i. se oportet in periculum.* Ad Foedus veniunt amantes Ouid. Am. 2, 579. *de coitu ipso venereo.* In Foedera venire Virg. 339. Cic. Fam. 16, 21 Emisse te praedium vehementer gaudeo: iterque rem tibi istam venire cupio. *Vetus exemplar legit Sed* venire *etiam sic poni*, n. 2 *obseruatum.* Fortuna laeta mi Virg. Aen. 11, 42. Fragor grauis venit ab axe aetherio Ou 3, 368. Fulgor venit ab aethere Virg. Aen. 8, 524. Cic. Deor. 1, 90 Nam a beatis ad virtutem, a virtute ad rationem veniſſe Gradibus. Cic. Att. 2, 20 Edicta eius et concione bunt et legunt, nouo quodam genere in summam Gloriam veni de Inuent. 1, 84 c. 45 Sed neque emisti, neque Hereditate venit domi natus est, neque donatus est. Cic. Verr. 1, 27 c. 10 Qu filio, praetore Sacerdote, Hereditas a propinquo permagna *conf.* ibid. 126 c. 48. Cic. Att. 5, 18 Hiems si venerit, nec illi meam prouinciam transierint, vnum vereor, *etc.* Sub Iacti rum venire Liu 27, 19. Cic. de Finib. 2, 112 Si cum tante in Graeciam veniſſet. Idem pro Rosc. Amer. 55 Vident om de causa huic Inimicus venias: sciunt huiusce pecunia te ac esse. Cic. Qu. Fratr. 3, 4 Ad Inimicitias res veniſſet, *etc.* fernino Samnite Pacideianus comparatus viderer. Petronius Vt si nollet alienam rem domino reddere, ad Interdictum Ad Internecionem venire Liu. 36, 34. Intro venire, *vid.* In Inuidiam ex gratia venire Aur. Vict. de Viris Illust. 66. Att. 2, 1 Quid verius, quam in Iudicium venire, qui ob rem dam pecuniam acceperit? Idem pro Quint. 30 Demonstra re Iudicium fieri oportere, vt aut vterque inter se, aut neut daret: non necesse est famam alterius in Iudicium venire. Laudem venire Quinctil. 2 c. vlt. Liuor venit in artus, *contrahunt liuorem* Ouid. Met. 10, 258. Cic. de Legib. 3, 27 autem, qui magistratum ceperunt, quod Senatusconsulto effici pularem sane neminem in summum Locum, nisi per populum sublata cooptatione Censoria. Lues tabida venit membri Aen. 3, 137. Lues miseranda venit arboribus Idem ibid. 3, 1 Manum venire Quinctil. 2, 11. Cic. Off. 3, 34 c. 7 *extr.* Neq quidquam de hac parte post Panaetium explicatum est, quod n dem probaretur de iis, quae in Manus meas venerint. I hominum libros venire *dicimus* Quinctil. Tryphoni. Ma nit ipse, *vid.* MATVRVS. Cic. Verr. 4, 175 Venient um: dicent quid statuerint. Ter. Eun. 2, 2, 2 Hoc ade re venit in Mentem mihi. Idem Phorm. 4, 3, 47 Nam niebat in Mentem eius incommodum. Cic. Fam. 2, 17 (1 mihi veniebant in Mentem, quae ad te pertinere arbitrabar, Ciliciam proficiscebar, existimani me ad te oportere scribe ibid. 7, 3. Cic. pro Rosc. Amer. 74 Et simul tibi in Me niat facito, quemadmodum vitam huiusce depinxeris. Finib. 5, 2 Venit enim mihi Platonis in Mentem, quem accepi mum hic disputare solitum. Cic. Diuin. in Caec. 33 In tibi non venit, quid negotii sit causam publicam sustinere. Mentem venit vt Plaut. Mil. 4, 8, 48. Cic. pro Quint. 1 quem summus Moeror morte sua veniebat, ad eundem sum nos quoque perueniret. Mores eo venere Plin. 23, 1. Morem venire Ouid. ex Pont. 2, 7. Plin. 15, 28 Multoque talia ad Nasum veniunt, quam pinguia. *h. e. Ascendunt in nares feriunt.* Naubus venire Liu. 21, 59. Cic. Tusc que oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad summ iam, quod natura fert in omnibus fere rebus, senescat, breuic pore ad Nihilum ventura videatur. Ad Nimium venir 26, 4. Idem 10, 70 Spectatur in piscinis Caesaris, genera pis Nomen venire, quosdam singulos. *h. e. Quum vocantur suo* Plin. 7, 1 Quis enim Aethiopas, antequam cerneret, credi quid non miraculo est quum primum in Notitiam venit? Notitiam venire, *vid.* NOTITIA. Nox venit Prop 44. Cic. de Orat. 1, 15 Sed sunt quidam aut ita lingua l tes, aut ita voce absoni, aut ita vultu motuque corporis val agrestes, vt etiam si ingeniis atque arte valeant, tamen in orato merum venire non possint. *i. dici oratores, sine pro oratoribus.* Pseudo-Cic. in Sallust. 5 Tu tuis vita, quam turpiter egisti, offudisti tenebras: vt etiam si fuerint egregii cives, certe ve Obliuionem. Cic. Tusc. 4, 97 Alacris obuiam mihi veni plexum exoptans meum. *ex Poeta.* Idem Att. 2, 1 Em Antium, et gladiatores M. Metelli cupide relinquenti, veni tuus puer. *Conf.* Nep. 23, 4, 4. Sub oculos venire Si Benefic. 1, 5. In Odium venire, *vid.* ODIVM. In C oratoris venire Quinctil. 2 vlt. Venit mihi in Opinione 25, 9, 6. Opportune venire, *vid.* OPPORTVNVS. venire, *vid.* OPTATO *in* OPTO. Quinctil. 9, 4 Horum nullus non in Orationem venit, *i. Ingreditur orationem.* Legib. 3, 29 Nam quum omni vitio carere lex iubeat, ne veni dem in eum Ordinem vnquam vitii particeps. Hor. Epist. Romana breui venturus in Ora. *Hic in bonam partem.* *vituperationem pertinet* Catull 38, 5 Anne vt peruenias in Ora *Sic* Liu. 2, 36 Timorem iniecit, ne in Ora hominum pro Iudi iret. In Ora virûm venire Propert. 3, 9, 32. *Et* 2, de meus veniat mollis in Ora liber. Cic. Att. 1, 7 Omnes delectationis nostrae, quam, quum in Otium venerimus, haber mus, in tua humanitate positam habemus. Idem ibid. 9, 1 si Pompeius manet in Italia, nec res ad pactionem venit, longi lum puto fore. Parate venire, *vid.* PARO. Liu. 6, rum est si cuius pars tua nulla adhuc fuit, in partem eius ve partem petendo totum traxeris? Cic. Fam. 14, 2 Illud quae impensa facienda est, in eius Partem miseram et despoliat nire. In Partem elocutionis memoria ac pronunciatio Quinctil. 1 Prooem. Passu ingenti venire Ouid Amor. In Periculum venire Ter. Adelph. 2, 2, 32. Cic. Verr. 1, Neque adhuc causam vllam excogitare potuit, quamobrem co rit, aut quid euenerit, vt in tantum periculum veniret. Muraen. 55 Venit in Periculum, ne et ea, quae relicta, et haec ab ipso parta sunt, amittat. Peropportune venire, *vid.* PORTVNVS. Cic. Tusc. 2, 56 Sed quia profundenda voce corpus intenditur, venitque plaga vehementior. Poenae erudelitati alicuius Liu. 3, 56. In Populos venire Ouid. 546. Cic. de Lege Agr. 3, 11 Etiamne si vi eiecit? etia

precario venit in Possessionem? Cic. Att. 7,8 Quid censebat, facturum esse ipsum, si in Possessionem Reip. venerit, cum Quaestor eius infirmus et inops audeat dicere? In Potestatem alicuius Caes. Bell. Gall. 4,38. Ad Potum, vel Prandium venire Plin. 9,15. Cic. pro Cluent. 168 Quum ad illud Prandium venisset. Prospere venit Plaut. Pseud. 2,1,1. Liu. 40, Vgatum illud, quia verum erat, in Prouerbium venit, Amicitias mortales, inimicitias mortales debere esse. Ad Pugnam venire Plin. 1,5,56. Pulchritudo corporis venit ex, etc. Quinctil. In Quaestionem venire Idem 7,3. Rabies venit canis Vg. Georg. 3,496. Cic. de Nat. Deor. 2,10 Gracchus cum nihilominus peregisset, remque illam in Religionem populo venisse intiret, ad Senatum retulit. In Rem praesentem, vid. Propositionem. Ouid. de Arte Am. 1,239 Tunc veniunt Risus, Rumor venit Ter. in Prol. Hec. 39. In Secreta venire Id. Iet. 13, 555. Segetes veniunt, i. Proueniunt Virg. Georg. 1, vi n. 2. Cic. Fam. 3,5 Veni in eum Sermonem, vt dicerem me ad eam partem prouinciae primum esse venturum. Id. r. 13 c. 7 Nunquam enim si denariis quadringentis Cupidinem m itasset, commisisset vt propter eum in Sermonem hominum, atantam vituperationem veniret. Cic. Att. 1,14 In Sermoost Idus Martii, praeterquam Lepidi, venisse nemini. Idem 1124 Neque eum rogari, ne me quidem: sed quasi ita fit, quotermone iam venisti, poteris eam monere, vt alicui committ- is extra periculum huius belli fortuna est. *Sic boni libri teste eu Sed al.* In Sermonem. Cic. Att. 14,19 A te autem peto, ne anc, quasi falsam hereditatem alienae gloriae finas cernere, me- alia ex parte in Societatem tuarum laudum venire patiare. *Conf.* im. 9,14. Cic. Fam. 9,26 Conuiuio delector: ibi lo- uod in Solum, vt dicitur. Idem de Nat. Deor. 1,65 Hinc que in Solum venit, vt dicitur, effingis atque effictis, *i. quidquid*, *quidquid accidat*, *quidquid ipse offert*, *quidquid euenat*. Varro *proverbium etiam vsurpauit*, *apud* Non. 9,8 Libet mi epigrammata qui nomina non memini, quod in Solum mihi venerit ponam, *quodcunque nomen ipse mihi obtulerit*, *et in buccam venerit*. *Vid.* d Cic. Fam. 9,26. In Sortem prouinciae tam longinquae it Licinius consul, ne a sacris abiit pontifex maximus, *Scipio* l. 28,44. Spes venit ex merito Ouid. Epist. 2,62. Cic. 2,217 c. 54 Nonnullam in Spem veneram, posse me aliquid fecere. Caes. Oppio sub Cic. Att. 9,13 Cum in Spem me de compositione aliquid conficere. In Spem venel, *Impersonale* Liu. 2,44. Cic. Fam. 11,13 In Spem venecd neque Planci quatuor legiones omnibus suis copiis pares arab tur, neque ex Italia tam celeriter exercitum tratici posse creIdem Att. 6,5 Ad meque legati eius, et Quaestor, et amimitterent, vt Subsidio venirem. Cic. Tusc. 2,5 c. 2 Atorum quidem laus ita ducta, ab humili venit ad Summum. plemento Liu. 9,22. Suppetias venire, *vid.* SVPPE*sub* SVPPETO. Cic. de Inuent. 2,32 c. 10 Si id non potecum in similem ante Suspicionem venerit. In Suspicionem e morte alicuius Cic. ad Brut. 6. Pomp. in l. pen. D. de caus. dat. Cum seruus tuus in Suspicionem furti Attio venisset. venire Plin. 31, 2. Venit mihi in Suspicionem Nep. 4, In Tempore veni Ter. Andr. 4,5,19. Turba mihi venit Propert. 2,30. Cic. de Clar. Orat. 194 Quum is parare vellet, M. Curium, quum ita heres institutus esset, si pure mortuus esset, quam in suam Tutelam venisset, pupillo non redem esse non posse. In Vacuum venire, *vid.* VACVVS. Quint. 48 Ad Vadimonium non venerat, vt ais, is quicum tiis, societas, omnes denique causae et necessitudines veteres inant. A Vero venit causa, *i. Vera est causa* Ouid. Fast. 5, Cic. Philipp. 2,61 Quis qui nesciverit venisse eam tot dierum m gratulatum? Vigor venit membris Virg Georg. 4,418. Vitam venire Cic. de Legib. 1,59 c. 22. In Vnitatem Plin. Idem 2,11 Nec vlus Latinum nomen habet, quum in Vsum modis veniat. In Vsum alicuius rei venire Plin. 8,48. Plaut. 3,2,45 Et ne ego te (si Vsus veniat) magnifice, Chreme, postim. Vsu mihi venit Cic. Fam. 3,8. Idem Att. une venit idem Vsu mihi, quod tu tibi scribis, quoties exorior. *Gerundis et Supinis.* Ad agendum venire Quinctil. 4,1. ie ad te comessatum Plaut. Pers. 4,4,19. Derisum venit l. 2,2,46. *Et apud* Ter. Eun. 2,6,14 Venit ereptum. Virr. 4,1:4 Tamen ad illum venerant Emtum locum illum senon solum veteres, sed etiam noui. Oratum venio Caes. l. Ciu. 3,32. Mercatum venire Ter. Adelph. 2,2,23. ¶ 5 *ter vt. Grammaticae.* Venibo, *Futurum antiquum pro* Veniam. nius Geminis, Sero est, sexta, si tibi placet, Venibo Nonius 10, Venitur, *Impersonale*: Plin. Epist. 9,13 Venitur ad me: conCic. pro Quint. 3 Ad me ventum est. *Add.* Iustin. 2, Cic. Philipp. 8,24 Nam si maximum in discrimen venietur, rtas pacta est victori, aut mors expolita victo. Idem Off. 33 10) Et quum res agatur, in discrimenque ventum sit, expedire consilium ex tempore capere posse. In aciem ventum Tainib. de German. 14. Ad coenam vt ventum est, *etc.* Hor. 7,72. Iuxta seditionem ventum Tacit. Ann. 6,13. Proseditionem ventum Idem Hist. 3,21. Plaut. Cist. 1,1,16 Quod d it, qui secundo vectus est mari, ventum gaudeo ad te ecastor. l. Cure. 2,2,35. Causas veniendi discere Virg Aen. 6,488. usa veniendi poscere Idem ibid. 1,418. Vlp. in l. 1 in princip. de aest. Ad tormenta seruorum ita demum veniri oportet, quum pec s est reus.

VENIENS, entis. Part. [ἐρχόμενος] *Vt*, Classis veniens ad litora Virg. n. 3,52. Aetas veniens Ouid. Fast. 6,639. Cic. Qu. Frat. 4 (5) Non enim finitus omnino sine cura venientis Anni, etsi sine timore. In annum venientem curas extendere Virg. Ge. 2405. Dies veniens, Dies decedens, *contraria* Idem ibid. 466 Virtus veniens in pulchro corpore Virg. Aen. 5,344. esces. Seruius.

VENTVRVS, a, um. Partic. [ἐλευσόμενος] *Vt*, Aeui venturi inirg. Aen. 8,627. Quae sint, quae fuerint, quae mox ventura hantur Idem Georg. 4,393. Bella ventura Virg. Aen. 3,458. lor venturi signa Ouid. Epist. 19,107. Hiemis venturae memoVg. Georg. 4,156. Mali venturi prima faulla Propert. 1,9,18. ecti venturae memor Ouid. de Arte Am. 3,59. Videre ventura g. en. 2,125. Praescia venturi vates Virg. Aen. 6,66.

VENTIO, ōnis. f. [ἔλευσις] *Veniendi actus.* Plaut. Truc. 2,7, 61 Quid tibi huc ventio est? *h. e. Ad quid huc venis?*

VINTO, āre. Frequentat. Festus: Ventabant antiqui dicebant sine Praepositione pro Aduentabant.

VINTITO, āre. *Alterum* Frequentat. [ἐπιχωμάζω] *Vt*, Saepius ventitare in agrum Plin. 18,5. Ad comitia eorum ventitauit Nep. 25,4,4. Cic. Fam. 11,27 In reliquis officiis cui tu tribuisti, excepto Caesare, praeter me, vt domum ventitares, horasque multas saepe suauissimo sermone consumeres? Catull. ad seipsum 5,4 Quum ventitabas quo puella ducebat. *Conf.* Cic. Tusc. 5 c. 20. Plin. 9,8. *et* 18,5. Tac. Ann. 15,52,1. *et* 16,14,2. Sidon. Epist. 1,9.

VINTITANS, antis. Partic. Solin. c. 52 (65) Elephanti ad potum ventitantes.

VENOR, āri. [ἀγρεύω, θηρεύω, κυνηγέω, κυνηγετέω, θηράωμαι] *Feras indagare, feris insidiari.* Cic. de Nat. Deor. 2,158 Canum tanta alacritas in venando. Idem Fam. 2,10 (11) De pantheris, per eos, qui venari solent, agitur mandato meo diligenter. Cic. Att. 6,1 Illud autem alterum, alienum esse existimatione mea, Cibyratas imperio meo publice venari. Apros venari Virg. Ecl. 10,57. Leporem canibus venari Idem Georg. 3,410. Pisces venari Plin. 16,1. Venari, *per translationem*, *pro Artificio quodam et solertia quaerere*: *vt*, Cic. Att. 16,7 Bene igitur tu, qui εὐδαιμονίαν venaris, relinquis patriam. *Sed a Victorio inde loco* Venaris *legitur* Bene. Amores venari Ouid. de Medic. faciei 27. Laudem modestiae in aliqua re venari Auct. ad Herenn. 4,5 c. 3. Non ego ventosae plebis Suffragia venor Horat. Epist. 1,19,37. Viduas auaras venari crudis et pomis Idem ibid. 1, 4,4. Venari de verbis alterius, *astute conicere*, *quid dicto opus sit* Plaut. Milit. 4,2,38. Venari apros in mari; *Proueniunt in eos, qui frustra aliquid conantur, et operam perdunt* Plaut. Asin. 1,1,87. *Gerund. et Supin.* Studio venandi lassus Ouid. Met. 3,413. Venando peragrare circa saltus Liu. 1,4. Tempora longa ponere venando Ouid. Epist. 19,9. Stultitia est, pater, venatum ducere inuitas canes Plaut. Stich. 1,2,82. Ire venatum Virg Aen. 4,117.

VENANS, antis. Partic. Virg. Aen. 7,493 Hunc procul errantem rabidae venantis Iuli Commouêre canes. Catull. 115,1 Studiosfo animo venante requiris, Carmina. Fera venantum septa corona Virg. Aen. 9,551. *Add.* Id. 12,5. Propert. 2,13,53. Tacit. Ann. 3,43,3.

VENĀTVS, ûs. m. [θήρευμα, ἄγρευμα] Plaut. Rud. 4,3,31 Hunc piscem qui cepi in venatu meo. Plin. 8,16 Quos venatus, aucupia, piscatusque alebant. Cic. Tusc. 5,58 c. 34 Labor in venatu, sudor, cursus ab Eurota, fames, sitis. Caro venatibus quaesita Iustin. 41,3,3. Romuli proles assiduis venatibus exercitata Colum. praef. *Conf.* Virg. Aen. 7,747. *et* 9,407. Tac. Ann. 2, 2,5. Apti saltus venatibus Ouid. Epist. 5,17. Assiduus venatus Virg. Aen. 9,245. *Pro ipsa Praeda*, Gell. 9,4 Esse in montanis terrae Indiae homines caninis capitibus et latrantibus; eosque vesci auium et ferarum venatibus. *Conf.* Plin. 7,2. *et* Ammian. 23,6. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 8,518.

VENATIO, ōnis. f. [θήρα, θηρευτική, κυνηγία, κυνηγεσία] *Idem.* Cic. de Fin. 2,125 c. 81 Piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis vitantis eruditatem, *etc.* Romanis sollemne viris opus, vtile famae, Vitaeque et membris, venatio Hor. Epist. 1,18,49. *add.* Idem Sat. 2,2,9. Scythae virgines armis, equis, venationibus, exercebant Iustin. 2,4,11. Locus venationum voluptatibus exornatur Idem 41,5,4. Venatio, *Spectaculum venatorium*, *vt ludi gladiatorii.* Suet. Claud. c. 21 Circenses frequenter etiam in Vaticano commisit, nonnunquam interiecta per quinos missus venatione. *i. quinquies instaurata, aut quincuplici ferarum immissione edita.* Idem in Domitiano c. 4 Spectacula magnifica assidue, et sumtuosa edidit. Nam venationes gladiatoresque et noctibus ad lychnos: nec virorum modo pugnas, sed et feminarum. *Add.* Idem Caes. c. 39. Cic. Off. 2,55 c. 16 Prodigi sunt, qui epulis et visceration ibus, et gladiatorum muneribus, ludorum venationumque apparatu, pecunias profundant. Idem Fam. 7,1 Reliquae sunt venationes binae per dies quinque, magnificae, nemo negat. Sed quae potest homini esse polito delectatio, quum aut homo imbecillus a valentissima bestia laniatur, aut praeclara bestia venabulo transuerberatur? Cic. Att. 16,4 Itaque se scripturum aiebat, vt venationem etiam quae postridie Iudos Apollinares futura est, proscriberent. De Venatione direptionis, *quae dicebatur*, *cum diuersi generis ferae immittebantur in circum*, *populo diripiendae*, *vid. Salmas. ad* Prob. Vopisc. p. 435. *et ad* Capitol. in Gordian. p. 268. Venatio, *est etiam ipsa Praeda.* Liu. 35,49 Apud bonum et fcitum cominatorem comiter accepti, cum miraremur, vnde illi eo anni tempore tam multa et varia venatio. *Conf.* Idem 25,9. *Vid.* Celf. 5, 26. *et* 5,28. *et* 2,25. 24.26. Varro R. R. 3,2,4 Vidi ibi greges magnos anserum — aprorum et caetera (*vid. leg.* caeterae venationis.) Idem 3,12,2 In Gallia Transalpina T. Pompeius tantum habet septum venationis, vt circiter ∞ ∞ ∞ ∞ passuum locum inclusum habeat. Colum. 9 pr. 1 Mos antiquus lepusculis capreisque — subiecta dominicis habitationibus ponebat vinaria, vt et conspectu suo clausa venatio possidentis oblectaret oculos, et cum exegisset vsus epularum velut e cella promerentur. Sen. de Benef. 1, 12. Frontin. 3,13,3. Quinctil. Decl. 13,18. *c. not. Burm. p. 281. Parei Lex, Crit. p. 1270.*

VENĀTOR, ōris. m. [ἀγρευτής, θηρατής, θηρητής, κυνηγός, κυνηγέτης] *Qui venatur.* Cic. Tusc. 2,40 c. 17 Pernoctant venatores in niue, in montibus vri se patiuntur. *Add.* Hor. Od. 1,1,25. De quatuor Venatorum generibus, *vid.* I. Scoppa *et* Isidor. l. 10 lit. V. Venator adest nostris consiliis, cum auritis plagis. *Per translationem* Plaut. Milit. 3,1,14. Naturae venator Cic. de Nat. Deor. 1,83 c. 30. Venator canis Virg. Aen. 12,751. *Conf. Brouckh. ad* Tib. 1,11,46.

VENĀTRIX, icis. f. [κυνηγέτειρα] Virg. Aen. 1,323 Namque humeris de more habilem suspenderat arcum Venatrix, dederatque comam diffundere ventis. Dea venatrix Ouid. Met. 2,452. Pharetrae venatrices Claud. Conf. Hon. 4,140. Turba venatrix canum Valer. Argon. 2,335. *Conf.* Martial 11,70.

VENATICVS, a, um. Adi. [ἀγρευτικός] *Quod ad venationem pertinet*, *vt*, Venaticus canis Plaut. Mil. 2,2,113. Varro de R. R. 2,9 Canum duo genera: vnum venaticum, et pertinet ad feras bestias ac siluestres: alterum quod custodiae causa paratur, et pertinet ad pastorem. Cic. Verr. 4,31 c. 13 Mirandum in modum ca-

nes venaticos diceres, ita odorabantur omnia et peruestigabant. *Add.* Nep. 16, 2, 5. Ouid. Met. 3, 206 — 224 *Catalogus est Graecorum nominum scite excogitatorum a forma, colore, virtute, vt* Melampus, Ichnobates, Pamphagus, Dorceus *etc. quae seperatim suis locis declarantur, nisi quod obiter obserue* Stictes *non esse explicatam. Est autem a στίζω pungo, στικτὴ punctis et paruis maculis notata.* Catulus venaticus Hor. Epist. 1, 2, 65. Parasiti venatici Plaut. Capt. 1, 1, 17. Exercere venaticam, *subaud.* Artem Sarisb. 1, 4.

VENATICIVS, a, um. Adi. *Vt,* Praeda venaticia Ammian. 29, 18. *et* 30, 3.

VENATORIVS, a, um. *Aliud* Adi. [*Θηρευτικὸς, κυνηγετικὸς*] Plin. Epist. 63 (3, 19) Inest huic computationi sumtus supellectilis, sumtus atriensium, topiariorum, fabrorum, atque etiam venatorii instrumenti. *Apud* Martial. 14, 31 Culter venatorius. *Add.* Suet. Aug. c. 19. *et* Claud. c. 13. Rusticum opus et venatorium Pallad. 1, 43. Galea venatoria Nepos 12, 3, 2.

VENATVRA, ae. f. *Venatio.* Plaut. Mil. 4, 1 *extr.* Viden' tu illam oculis venaturam facere, atque aucupium auribus ?

VENOSVS, *vid.* VENA.

VENTER, tris. m. [*γαστὴρ, κοιλία, νηδὺς*] *Pars trunci corporis a pectore ad pubem, tam in animalibus brutis quam hominibus.* Iuuen. Sat. 4, 107 Montani quoque venter adest, abdomine tardus. Plin. 9, 50 Attritu ventrium pisces coëunt. Pers. Prol. Sat. 11 Magister artis, ingenîque largitor Venter, negatas artifex sequi voces. Si ventri bene, si lateri *etc.* Hor. Epist. 1, 12, 5. Quidquid quaesierat, ventri donabat auaro Idem Epist. 1, 15, 32. Rebus mersis in ventrem Iuuenal. 11, 40. Venter praecepta non audit ; poscit appellat : non tamen molestus creditor ; paruo dimittitur ; si modo das, quod debes ; non, quod potes Sen. Ep. 21 *sub fin.* Circumscribere gulam et ventrem Id. Ep. 108. Iuuen. Sat. 5, 6 Ventre nihil noui frugalius. Plin. 19, 5 Cibos salubres ac lenes pluribus modis existimant, qui perfici humano ventre non queant, fed non intumescant. Ventris duo sunt orificia, quorum superius recipit deuorata, inferius via est egerendis Macrob. Sat. 7, 4. Cels. 3, 18 Vbi ab inferiore parte purgandus aliquis est, ventrem eius ante soluendum esse : vbi a superiore, comprimendum. Crepitus, Flatus ventris Suet. Claud. c. 32. Durities ventris Scribon. 260. Fluxiones ventris sistere Plin. 23, 5. Fluor ventris Cels. 4, 16. Inflatio ventris, *vid.* INFLO. Impetus ventris Victor in Epit. c. 24. *fc. qui compellit ad desidendum.* Orificia ventris, *vid.* ORIFICIVM. Prolunies ventris foedissima Virg. Aen. 3, 216. Rabies improba ventris, *Dira fames* Virg. Aen. 7, 356. Solutiones ventris Plin. 24, 10. *Et* 27, 10. Cic. pro Cael. 44 Nulla luxuries reperietur, nulli sumtus, nullum aes alienum, nulla conuiuiorum ac lustrorum libido, quod quidem vitium ventris et gutturis non modo minuit aetas hominibus, sed etiam auget. ¶ 2 *Epitheta :* Albus venter Pers. Sat. 3, 98. *pallidus ab immoderato cibo.* Adstrictus venter Cels. 2, 1. Auarus venter, *Insatiabilis, vid. paullo post* Donabat *etc.* Carnosus venter, *vid.* CARO. Fusus venter Cels. 2, 1. Grauidus venter Ouid. Met. 10, 505. Grauidus venter iusto pondere Idem Epist. 16, 44. Grauis venter Ouid. Met. 9, 684. Improbus venter Sen. Thyest. f. 5. Inanis venter Hor. Serm. 1, 6, 128. Intentus venter Cels. 4, 9. Liquidus venter, *vid.* LIQVOR. Mollis venter Hor. Epod. 8, 9. Pestifer venter serpentis Ouid. Met. 1, 459. Planus venter, *h. e. Sine rugis* Ouid. Amor. 1, 5, 21. Proiectus Suet. Ner. c. 51. Summus venter Cels. 4, 13. Tumidus venter caelesti pondere Ouid. Fast. 3, 42. Tumido ventre cucurbita Propert. 4, 2, 43. Vacui ventris furor Iuuen. Sat. 15, 100. Vorax venter, *vid. paullo post,* Placare *etc.* ¶ 3 *Verba :* Auferre aliquid in ventrem Cic. de Orat. 2, 265. Compleuit sua tempora maturus venter Ouid. Met. 11, 311. Comprimere ventrem et Soluere, *contraria* Cels. 3, 18. Contrahere ventrem, *vid.* CONTRAHO. Contractus venter Cels. 2, 8. Crepat mihi venter, *vid.* CREPO. Crescit in ventrem cucumis Virg. Georg. 4, 122. Distringere ventrem Cels. 4, 15. Donabat auaro ventri quidquid quaesierat Hor. Epist. 1, 16, 32. Duci ventre, *Inseruire ventri et gulae* Idem ibid. 2, 7, 38. Emollire ventrem difficilem Plin. 22, 13. Est si venter quasi fermentatus, pinguis, atque rugosus Cels. 2, 8. Exinanire ventrem Idem 4, 12. Facere ventrem Veget. Mulom. 3, 57, 2. *est aluum deiicere. Sed etiam* Facere ventrem dicitur paries, *Qui vetustate collabens, curuatura quadam veluti ventre extra fundamenti limites eminet.* Alphenus in l. Si quando §. 1 D. Si seruitus vend. Si quando inter aedes binas paries esset, qui ita ventrem faceret, vt in vicini domum semipedem, aut amplius procumberet, agi oportet, ius non esse illum parietem ita proiectum in suum esse se inuito. Fluit venter Cels. 2, 8. Indurescit venter Idem 4, 12. Inflatur venter Cic. de Diuin. 2, 119. Intunuit venter ab vnda Ouid. Fast. 1, 215. Liquare ventrem Cels. 4, 12. Mersae res in ventrem Iuuen. Sat. 11, 40. Metiri ventrem lino Cels. 3, 21. Mollire ventrem Id. 2, 12. Mouere ventrem, *vid.* MOVEO. Petere ventrem Cic. pro Muraen. 52. Placare ieiunia voracis ventris Ouid. Met. 15, 95. Placat iratum ventrem esca Hor. Serm. 2, 8, 5. Cels. 2, 8 Si venter omnibus horis, et cum somno, et sine hoc profluit. Resoluere ventrem Cels. 3, 16. Idem 2, 8 Si sanguis e naribus fluxit, aut venter Resolutus est, illud malum definit ex toto. Sistere ventrem Plin. 20, 23. *et* 21, 19. Soluere ventrem et Comprimere, *contraria* Cels. 3, 18. Suppressus venter Idem 4, 15 Supprimere ventrem Scribon. 192. Tenere ventrem Cels. 4, 19. *h. e. Sistere fluxum ventris.* Turbare ventrem Cels. 1, 6. Turbatur venter femine fumto Plin. 22, 22. Vacare luxuriae ventrique Claud. de Nupt. Honor. et Mar. 54. Victa cupidine ventris pietas Ouid. Met. 15, 173. Vitiati ventris tumescunt pondera Ouid. Epist. 11, 37. *Plur.* Quantum honoris et vtilitatis ventribus tribuat Augustin. Ep. 86. *Add.* Lucret. 5, 1323. Cels. 7, 17, 2. Solin. c. 35. ¶ 4 Venter *apud Iurisconsultos accipitur pro Foetu, qui in ventre continetur. Vnde* Pandectarum lib. 25 *tit. est,* Si mulier ventris nomine in possessionem missa sit. *Vid. ibidem* Vlpian. Paullus l. 3 ff. de Inspic. ventre Qui ventri *(foetui nascendo, si is moriatur)* substitutus est, vel institutus *(si nihil nascatur)* si ventrem *(grauidam)* seruare velit, audiendus est *(a Praetore et admittendus). Sic Bentl. interpretatur* Horat. Epod. 17, 50 Tuusque venter Pactumeius, *i. quem peperisti.* Varro R. R. 2, 6, 4 Venter labore nationem reddit deteriorem. *i. animal graudum, si laborare cogatur, difficilius parit.* Compleuit sua tempora maturus venter Ouid. Met. 11, 311. Ferre ventrem Varro R. R. 2, 1, 19. Ventrem perferunt decem mensibus Columel. 6, 24, 2. *de vaccis.* Mulier ventre vacuo, incerto praeterito, *apud* Papinianum in l. Ventre D. de acquirenda vi hered. ¶ 5 *In aquaeductibus* Venter *est, cum incu in vallem tubi plumbei, mox in collem erigendi.* Vitr. 8, 7 p. 1 valles erunt perpetuae in declinato loco cursus dirigentur : c nerit ad imum, non alte substruitur, vt sit libramentum quam l mum (hoc autem erit venter, quod Graeci appellant *κοιλίαν*) cum venerit ad aduersum cliuum, quia ex longo spatio ventris tumescit, tunc exprimitur in altitudinem summi cliui : quod venter in vallibus factus fuerit, nec substructum ad libram facti geniculus erit *(subita curuatura)* crumpet et dissoluet fistularu missuras. *Et mox de* tubulis ex testa, — vt ex decursu nouissimus in lapide coagmentetur *(vt vim aquae decurrentis sequat)* et primus similiter librati ventris in cauo saxi rubri l et primus expressionis ad eundem modum coagmentetur. Ita planitia tubulorum ac *(vid. leg.* a vi) decursus et expressionis tolletur. Venter *est ergo spatium cauum imum inter decursum expressionem interceptum.* ¶ 6 Venter, *i. capacitas,* quendam ventrem memoriae Cl. Mamert. de Statu Anim. 1, 24. *Barth. ad h. l.*

VENTRICVLVS, i. m. Dimin. [*γαστρίδιον, ἄνω ἡ κοιλία*] *ceptaculum illud ciborum, quod vulgo* Stomachum *vocant, cum sit* chus *canalis inter os et ventriculum interiectus, qua descendu* Corn. Cels. 4, 1 Ventriculus autem qui receptaculum cibi est, ex duobus tergoribus : isque inter lienem et iecur positus est, v ex his paullum super cum ingrediente. Iuuen. Sat. 3, 97 V plana omnia dicas Infra ventriculum. Ventriculus vul Cels. 5, 26, 16. Porta ventriculi Idem 4, 12. *Metaphor. Ven cordis :* Cic. de Nat. Deor. 2, 138 c. 54 Nam quae spiritu in pul anima ducitur, ea calefecit primum ipso ab spiritu, deinde con pulmonum, ex eaque pars redditur respirando, pars concipitur parte quadam, quam ventriculum cordis appellant. Cui alter adiunctus est, in quem sanguis a iecore per venam il vam influit.

VENTRICVLATIO, ōnis. f. *Morbus et tormina ventris.* Aurel. Acut. 3, 17.

VENTRICVLŌSVS, a, um. Adi. *Torminibus laboren.* Passio ventriculosa Cael. Aurel. Tard. 4, 3. *Add.* Id cut. 3, 17, 143.

VENTRIGO, āre. *Ventrem facere.* Plin. Valer. 1, 1 Vt p cos dies ventriget.

VENTRIŌSVS, a, um. Adi. [*προγάστωρ*] *Qui magnum ventrem.* Plaut. Asin. 2, 3, 20 Macilentis malis, rufulus, aliq ventriosus. Idem Merc. 3, 4, 54 Canum, varum, ven *Add.* Idem R. R. 2, 2.

VENTRŌSVS, [*πρόκοιλος, προγάστωρ* Gloss. Lat. Gr.] *Siu* TRVOSVS, a, um. *Aliud* Adi. [*γαστρώδης*] Plin. 14, 21 V dolia ac patula minus vtilia. *al.* Ventruosa.

VENTRĀLIS, e. Adi. Macrob. Saturn. 7, 8 Sed in receptae sint, soluitur vis earum ventralis humoris alluuio fiunt dilutiores.

VENTRĀLE, is. n. [*περιγάστριον*] *Vestimentum ventri gens.* Plin. 8, 48 f. 73 Gausapa patris mei memoria coeperi phimalla, nostra : sicut villosa etiam ventralia : nam tunica vi in modum gausapae texi nunc primum incipit. Ventra *f. subligaculi genus est. Quod* Plin. 27, 7 f. 28 *de absinthio dicit* num tumorem *arcet* in ventrali habitum : *hoc* Apul. de Herb *ita exprimit,* Ad inguinum vel intertriginis molestias Herbae a et marrubii surculum fumito, et in femicinctio tecum portato, oris. *Est igitur res vel eadem, vel certe vsus eiusdem in tegena ventris inferiore* Ventrale *et* femicinctium. Ventrale *etiam* pianus *accipit* in l. Diuus in principio D. de bonis damnat. Ne nam circa se habuerit, protinus aliquis sibi vindicare debebit : stem, qua is fuerit indutus, aut numulos in ventrali, quos vi causa in promtu habuerit. *Conf. Cuiac. Obs. 10, 26.*

VENTRICŌLA, ae. m. *Qui ventri seruit.* Augustin. E Voracitas et ebriositas ventricolarum. *Add. ibid. p. p.*

VENTRIFICATIO, ōnis. f. *Adfertur ex* Cael. Aurel. 8, 142 Fortificare ventrificationem : *Sed legendum,* Neque fo venter fricatione *etc.*

VENTRIFLVVS, a, um. Adi. *Vt,* Medicamina ventriflua C rel. Tard. 1, 4, 134 *quae fluere ventrem faciunt, purgantia erga*

VENTRILŌQVVS, a, um. [*ἐγγαστρίμυθος*] *Qui intra se concipere voces, et loqui videntur : antiquissimae superstitionis* Tertull. adu. Marc. 4, 25 Quis alius disiiciet signa ventriloqu *Vid.* Barth. Aduers. 44, 18. *Add. Tertull. adu.* Prax. c. 19. risb. 8, 13.

VENTIDIVS, i. m. *Nomen Romanum. Vid.* Gell. 15, 4.

VENTĪLO, āre. [*λικμάω, λικμίζω*] *Ventum excitare ignis augendique causa, vel quacunque alia.* Propert. 4, 3, 50 Hanc Ve viuat ventilat ipsa facem. Carbasa ventilantur aura Stat. 3, 106. Faces accensas ventilare Ouid. Amor. 1, 1, 8. *Hinc phor.* Cic. pro Flacco 24 c. 23 Cuius lingua quasi flabello fe illa tum est egentium concio ventilata. Frumentum ven *Ventilabro expurgare* Plin. 18, 30. Iubas aura ventilat Sil. Incendia flatus ventilat Idem 17, 507. Vinum ventilare et gerare Colum. 12, 30. Flabello aestuanti ventilare Frigus tial. 3, 82. *Sed etiam* Ventilare, *sine adiecto, est Excitare au calorem temperandum.* Suet. in August. c. 82 Aestate apertis for saepe in peristylo saliente aqua, atque etiam ventilante aliquo Claudian. in Eutr. 1, 109 Et cum se rapido fessam proiecerat aes tricius roseis pauonum ventilat alis. Plin. 13, 1 f. 2 *de vnguen galio,* Huius proprietas, vt ventiletur in coquendo, donec olere, *i. agitetur.* Ventilare, *Per manus versare :* leius Met. 2 p. 1 6 Ad haec ego insperato lucro diffusus in ga et in aureos resulgentes, quos identidem manu mea venti Iuuen. Sat. 1, 28 Vemlet aestiuum digitis fudantibus aurum. *de* Ventilare dicuntur gladiatores, *Cum pro ludentes brachia iactant aeremque percutiunt vane, et ventum faciunt.* Senec. Epist. 117 stultum est, cum fignum pugnae acceperit, ventilare ? *et* Exc. 3 *pr.* p. 343 *Etc.* Totum aliud est pugnare, aliud ventilare. tilare, *Inquirere.* l. 6 Cod. de Maleficis et Mathem. Multi artibus vsi elementa turbare, vitam infontium labefactare non du et Manibus accitis audent ventilare, vt quisque fuos conficiat m tibus inimicos.

TILANS, antis. Part. Haeret profecto semen introrsum nod excitatur ventilante doctrina Boëth. Consol. Philos. tr. 11.

TILABVNDVS, a, um. Varro *ap.* Non. 4, 329. *sec. lect.* Fragm. p. 97.

TILĀTVS, a, um. *Vt*, Liquamen ventilatum, *iactatum*, Apic. 1, 7.

TIL.ATIO, ōnis. f. [λίκμησις] Plin. 23, 1 Innocentiores, erptae diu pependere: qua ventilatione etiam vtiles fiunt ftoegrisque. *de vtis.*

TILĀTOR, ōris. m. [λικμωτής, λικμητής] *Qui frumentum ilat.* Columel. 2, 10 Faba quae longius emittetur, pura eo nt, quo ventilator eam iaculabitur. ¶ 2 Ventilaud Quinctil. 10, 7, 11 *sunt Praestigiatores, qui vt ventilatores ae purgant, in ventum proiiciunt, ita rem quam retinent manibus dentur: ita enim ait*, Quo vsu constat mira illa in scenis pirui ac ventilatorum, vt ea quae emiserint vltro venire in manus qua iubentur decurrere, *Vid.* ibi Burm. *Conf.* Prudent. no, 78.

TILĀBRVM, i. n. [λικμητήριον] *Instrumentum, quo frumentilantur.* Columel. 2, 10 Nam quum aceruus paleis granisus in vnum fuerit congestus, paullatim ex eo ventilabris per spatium iactetur. *Add.* Varro L. L. 4, 31.

TIGĔNVS, a, um. Adi. *Ventum gignens. Vt*, Ventigeni cratenae, *vnde erumpant venti* Lucret. 6, 701. *Sed alii aliter legunt. Vid. Turneb. Aduerf. 22, 18.*

TILŎQVVS, a, um. Adi. Sarisb. 7, 21 Ventiloqui aut ventribitum induere.

TITO, *vid.* VENIO.

TOSVS, *vid.* VENTVS.

TVS, i. m. [ἄνεμος, πνεῦμα] *a* Venio *deriuant: Cum imens aër, aër commotus atque agitatus.* Vitruuius 1, 6 Venris fluens vnda cum incerta motus redundantia. Cic. de Dr. 2, 101 c. 39 Aër effluens huc et illuc ventos efficit. Id. . 2, 44 Placet enim Stoicos, eos anhelitus terrae, qui frigidi num fluere coeperint ventos esse. *Lepide* Varro *apud* 222

Ventique frigido se ab axe eruperant
Phrenetici Septentrionum filii
Secum ferentes tegulas, ramos, Syrus.

ntis Virg. Aen. 5, 319. Domus peruia vento Ouid. Met. Accessus ventorum, *vid.* ACCEDO. Cursus ventoCull. in Camerium 53, 28. Paces ventorum Lucret. 3, 1229. aeca venti Idem 3, 248. Praelia ventorum Virg. Georg. Rabies saeua ventorum Ouid. Met. 5, 7. Turbo rg. Aen. 9, 91. Vis fera ventorum Ouid. Met. 15, 599. ilidae ventorum Lucret. 3, 493. *Sententias veterum de pellationes diuersas ventorum et genera, reclamque de illis lotionem, docebunt* Seneca Nat. Quaest. 5 int. *et* Apuleius do 2 p. 61, 32. *Vid.* EUROPHIAS, ENCOLPIOS, EXHY- *De nominibus regionum diagramma ponemus.*

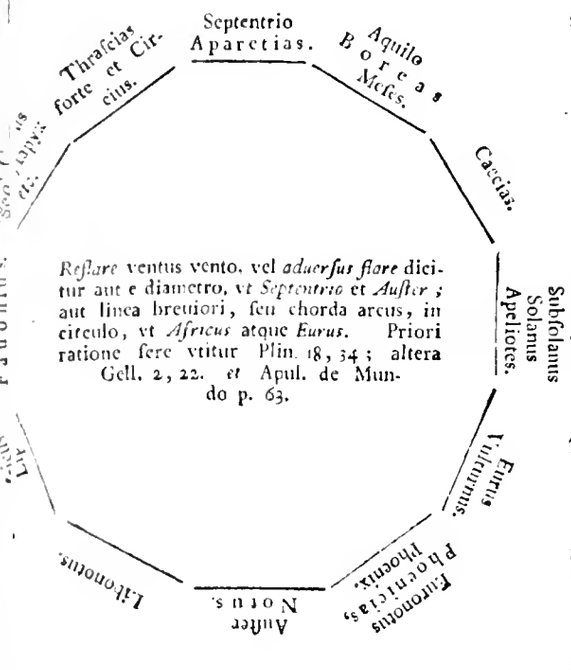

Reflare ventus vento, vel *aduersus flare* dicitur aut e diametro, vt *Septentrio* et *Auster*; aut linea breuiori, seu chorda arcus, in circulo, vt *Africus* atque *Eurus*. Priori ratione fere vtitur Plin. 18, 34; altera Gell. 2, 22. *et* Apul. de Mundo p. 63.

ne dignatio s. descriptio ventorum sumta ex Plin. 2, 47. *et* 18, *sq.* Vitruuio 1, 6. Gellio 2, 22. *et* Apuleio de ndo. 62 *sq.* *Vid. omnino Salmas. ad* Solin. p. 878 *sqq. vbi copiine tium hoc argumentum tractat.* ¶ 2 *Epitheta:* Adfus ntus Ouid. Epist. 6, 7. Aërii venti Catul. Argon. 62, 142. uis entus, *vid. paullo post* SALVBRIS, *etc.* Igneus ventus ee. Thyest. f. 1. Inanis Virg. Aen. 10, 82. Iniuriosi iti or. Epod. 17, 34. Infanus Stat. Theb. 6, 300. Landus Senec. Herc. Oet 6. Leuis Virg. Aen. 2, 794. Loox Lucan. 5, 83. Magnus, *vid.* MAGNVS. Mobilis id. ist. 5, 110. Mitior ventus Idem Met. 13, 440. *al.* Amir Nigris ventis aspera aequora Hor. Carm. 1, 5, 7. Nis Vg. Georg. 3, 318. Pertinax ventus Varro de R. R. 1, 59. nuit Hor. Carm. 1, 1, 4. Proteruus Idem ibid. 1, 20, 2. pax Ouid. de Arte Am. 1, 288. Rapidus Virg. Aen. 6, 75. Saes Ouid. Met. 12, 8. Celsi 2, 1 Nam fere ventus vbique a mediorane veniens regionibus, Salubris: a mari grauis est. Cic. m. 1 3 Et existimabam M. Bibulum proconsulem, qui circiter Idus ctile ab Epheso, in Syriam naubus profectus erat, quod Secundos ventos habuisset, iam in prouinciam suam peruenisse. Septentrionales et Septentriones venti Columel. 11, 2. Cic. Att. 9, 4 Ex ea die fuere Septentrionales venti: naues quibus vsus non est, omnes aut praecidisse, aut incendisse dicunt. Tenuis Virg. Aen. 3, 448. Tepidus Ouid. Met. 7, 556. Textilis, *vid. mox* n. 4. Trux Stat. Theb. 10, 92. Tumidus Senec. Med. 8. Vagus Hor. Carm. 3, 29, 24. Validus Ouid. Met. 6, 315. Vanus Catul. Argon. 62, 111. Vehemens ventus et immoderata tempestas Cic. pro Rosc. Amer. 131 c. 45. Violenti venti summa vis Lucret. 5, 1225. ¶ 3 *Verborum formae*: Abire in ventos, *vid.* ABEO. Absentes venti, *vid.* ABSENS, *in* ABSVM. Accipiunt ventos a tergo carinae Ouid. Met. 12, 37. Accipiunt naues a tergo ventos, *vid.* A Praepositionem. Admonuit te ventus orae Siculae Virg. Aen. 3, 411. Agentes frigora venti Idem Georg. 1, 356. Agit nubes ventus Virg. Georg. 1, 463. Agit nubila ventus Idem ibid. 1, 422. Agitur carina suo vento Ouid. Epist. 15, 72. Actus discordibus ventis Ouid. Met. 4, 620. Agitari ventorum vi Cic. pro Cluent. 131 c. 49. Virg. Aen. 5, 607 Irim de caelo misit Saturnia Iuno Iliacam ad classem, ventosque Aspirat eunti. Bacchans ventus Hor. Carm. 1, 25, 12. Circumstari a ventis inuidiae, *vid.* CIRCVMFLO. Claudit ventos carcere Hippotades Ouid. Met. 4, 662. Clausus carcer ventorum Virg. Aen. 1, 145. Cohibentur in antris leues venti Ouid. Met. 15, 346. Committere vitam ventis, *Nauigare* Virg. Aen. 10, 69. Commorunt magni aequora venti Lucret. 2, 765. Concipere ventum, *vid.* CONCIPIO. Concita odioso vento aequora Ouid. Epist. 19, 21. Concrescunt imbres gelidis ventis Idem Met. 9, 220. Concurrunt praelia ventorum Virg. Georg. 1, 318. Confligunt rupto turbine aduersi venti Idem Aen. 2, 416. Consurgunt venti ab atro vespere Virg. Aen. 5, 20. Coorti venti Lucret. 2, 552. Crepitabat leni bractea vento Virg. Aen. 6, 209. Custodiuit ventos Aeolus Ouid. Met. 11, 747. Depraeliantes aequore feruido venti Hor. Carm. 1, 9, 10. Dare comam diffundere ventis Virg. Aen. 1, 323. Dant cursum venti Idem Aen. 3, 337. Siciliam modo ventus Dabat: saepissime aquilo Conuertebat huc illuc obnoxiam partem Petron. c. 114. Dant placata maria venti Virg. Aen. 3, 69. Dat operam ventus, *Prosper est* Plaut. Mil. 4, 4, 51. Dare se vento Caes. Bell. Gall. 3, 13. Dare vela ventis Nep. 23, 8, 2 *de nauibus.* Deiicere ventum deorsum Scribon 116. Emittunt venti plurimum intestina Id. 588. Euertere aequora ventis Virg. Aen. 1, 49. Exspectare ventum, Cic. Torqueor vtrum ventum exspectem, *etc.* Explorare omnes ventos Virg. Aen. 3, 514. Facientes frigora venti Ouid. Met. 1, 56. Fauentes venti caelo pelagoque Idem Epist. 2, 19. Ferens ventus *secundus* Virg. Aen. 4, 430 Exspectet facilemque fugam ventosque ferentes. i. e. Bene flantes, propitios. Seruius. Sic *sapientem* afficiunt diuitiae et exhilarant, vt nauigantem secundus et Ferens ventus, vt dies bonus, vt in pruina ac frigore apricus locus Sen. de Vita Beat. c. 22. Plin. Paneg. 31, 4 Hinc potius venti ferentes, et breuis cursus optentur. Ferri iniuriosis ventis Hor. Epod. 17, 34. Fertur nauis velis ventoque Lucret. 4, 895. Feruunt omnia ventis nimbisque Virg. Georg. 1, 455. Plin. Epist. 2, 17 Cryptoporticus, vt tenet Solem, sic Aquilonem inhibet, submouetque, similiterque Africum sistit, atque ita diuersissimos ventos, alium alio latere Frangit et Finit. Furentes venti Virg. Aen. 10, 37. Glomeratque ferens incendia ventus Idem Georg. 2, 311. Habere ventum Cic. Fam. 15, 3. Impellunt ratem venti Sil. 17, 44. Impulsa ianua animoso vento Ouid. Amor. 1, 6, 51. Impendens ventus Virg. Georg. 1, 365. Increbrescit ventus, *vid.* INCREBRESCO. Intendere secundis ventis vela Idem Aen. 3, 683. Intrare vtilibus ventis vrbem Ouid. Met. 13, 630. Ire ventis Hor. Epod. 9, 30. Loqui ventis Ammian. 15, 9. Luctantes venti, *vid.* LVCTOR. Mouere ventos tenui flabello Ouid. de Arte Am. 1, 161. Nanciscī ventum Caes. Bell. Gall. 4, 33. Nascitur ventus, *vid.* NASCOR. Nauigare fauentibus ventis aequor Ouid. Met. 15, 49. Perpessus ventos et imbres Virg. Aen. 2, 60. Petere vrbem aliquam vento Idem Aen. 2, 25. Ponunt venti Idem Aen. 7, 27. *i. Quiescunt, desinunt.* Premere solle ventos Pers. Sat. 5, 11. Profundere verba ventis Lucr. 4, 929. Prosequitur surgens a puppi ventus euntes Virg. Aen. 5, 777. Pugnantes venti Lucret. 6, 97. Pulsari vento et imbri Virg. Aen. 4, 249. Pulsae flamine ventorum nubes Catul. Argon. 62, 239. Quassata classis ventis Virg. Aen. 1, 555. Quiescunt venti Plin. Epist. 2, 17. *ad Gallum.* Recessit vita in ventos Virg. Aen. 4, 705. Scribere in vento; Prouerb. de iis, quae duratura non sunt Catull. 71, 4. *de inconstantia feminei amoris*, In vento et rapida scribere oportet aqua. Saeuit mare ventis Senec. Troad. 10. Secare ventos Virg. Aen. 4, 257. *de Mercurio volante.* Secundante vento Tacit. Ann. 2, 24. Sequi vrbem aliquam aut regionem vento Virg. Aen. 4, 381. Silent venti Senec. Med. 8 v. 627. Solutum aequor pace ventorum Stat. Theb. 3, 255. Spargitur vitalis ventus per pulmonis raritatem Lactant. de Opif. Dei c. 11. Sternere ventos, *Placare* Hor. Carm. 1, 9, 10. Strauerunt placidi aequora venti Virg. Aen. 5, 763. Sum. *vt*, Erit ventus Idem Georg. 1, 431. *i. Spirabit ventus.* Si ventus esset Cic. Acad. 4 c. 3 *extr.* Surgentes venti Virg. Georg. 1, 356. Temperat ventos Aeolus Ouid. Epist. 10, 66. Tenuerunt aequora venti emissi Idem Met. 11, 435. Ventus aduersum Tenet nauigantibus Nep. 1, 1, 5. Trahitur vento nubes Virg. Georg. 4, 60. Turbantes aequora venti Lucret. 2, 1. Veniens a mediterraneis regionibus ventus Cels. 2, 1. Verrentes aequora venti Lucret. 5, 267. Auster, qui per biduum flauerat, in africum se Verti. Caes. B. C. 3, 26 *extr.* Vesaniens ventus Catull. ad Thallum 23, 13 Vitare verbera ventorum Lucret. 5, 965. Vocatis ventis prona petit maria Virg. Aen. 5, 211. Volunt mare venti Idem Aen. 3, 196. Vti crudelibus ventis Ouid. Epist. 10, 29. ¶ 4 *Metaphor.* Dare, credere aliquid ventis *i. obliuisci: vid.* Serv. *ad* Virg. Aen. 10, 652. Nec Ferre videt sua gaudia ventos Idem Aen. 10, 652. Quanquam vtilia moneret et necessaria, ventis tamen Loquebatur incassum Ammian. 15, 9.

Musis amicus, tristitiam et Metus
Tradam proteruis in mare Creticum
Portare ventis Hor. Od. 1, 26, 1.

Dare verba in ventos Ouid. Am. 1, 6, 42. Ventus secundus; *pro Secunda fortuna* Cic. Att. 3, 23 (2, 1) Quid si etiam Caesarem, cuius nunc venti valde sunt secundi, reddo meliorem? Quo vento proiicitur Appius? Cael. ad Cic. Fam. 8, 8. Vento aliquo in optimum quem-

quemque excitato Cic. pro Sulla c. 14. Ventus, *pro* Reipub. perturbatione Cic. in Pison. 21 c. 9 Neque tam fui timidus, vt qui maximis turbinibus ac fluctibus Reip. nauem gubernassem, saluamque in portu collocassem, frontis tuae nubeculam, *etc.* pertimescerem: alios ego vidi ventos, alias prospexi animo procellas. Eorum ventorum quasi quidam gubernator et moderator Idem Fam. 2, 6. Idem pro Cluent. 77. Condemnato Oppianico, statim L. Quintius homo maxime popularis, qui omnes rumorum et concionum ventos Colligere consuesset, oblatam sibi facultatem putauit, vt ex inuidia senatoria posset crescere, quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabantur. Idem pro Cluent. 130 c. 47 *pr.* Verum omnes intelligimus in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum. *Alia Metaph.* Publius Syrus, *mimus apud* Petron. c. 55 Aequum est induere nuptam ventum textilem, Palam prostare nudam in nebula linea. *Mimica igitur lasciuia* ventus *pro veste tenuissima et plane pellucida ponitur, de quo genere plura interpretes ad h. l. et nos ad* COVS. *Sed quod addunt* Ventum *eodem modo dictum a* Tib. 3, 2, 21 Post haec carbaseis humorem Tollere ventis, *nihil est:* velis *multo rectius dedit Brouckhusius.*

VENTVLVS, i. m. Dimin. [ἀνεμίδιον] Ter. Eun. 3, 5, 47 Cape hoc flabellum, et ventulum huic sic facito dum lauamur. *conf.* Plaut. Curc. 2, 3, 37. *et* Cas. 3, 5, 14.

VENTOSVS, a, um. Adi. [ἀνεμώδης, ἀνεμώδης] *Vento plenum: Vt,* Aër ventosus Plin. 2, 18. Ouid. Amor. 2, 9, 49 *ad Cupidinem,* Tu leuis es, multoque tuis ventosior alis. Aequora ventosa Virg. Georg. 1, 206. Alae ventosae Idem Aen. 12, 848. Aurae ventosae Ouid. de Medicam. faciei 57. Concha ventosa, *vid.* CONCHA *pro* TVBA. Cucurbita Iuuenal. 14, 58. Currus ventosus Hor. Epist. 2, 1, 177. Paul. in l. Qui occidit. §. in hac act. D. Ad legem Aquil. Si quidem Die ventoso id fecit, culpae reus est. *add.* Flor. 3, 3, 15. Equi ventosi, *Celeres.* Ouid. Fast. 4, 392. Follis ventosus Virg. Aen. 8, 449. Fornax ventosa Cato c. 38. Germania ventosior, qua Noricum et Pannoniam adspicit Tac. Germ. 5, 1. Mare ventosum Hor. Carm. 3, 4, 46. Mens ceruorum ventosa Lucret. 3, 300. Murmur ventosum aurae Virg. Ecl. 9, 58. Pedes ventosi Veg. Mulom. 2, 50 *i. tumidi.* Potentia ventosa Neptuni Ouid. Amor. 2, 16, 27. Qualitas ventosa caeli Columel. 3, 1. Regio ventosissima Liu. 36, 43 *pr.* Status ventosus caeli Columel. 7, 3. Vndae ventosae Ouid. Epist. 19, 199. Vtrem ventosissimum *dixit* Apul. Apol. p. 309. ¶ 2 Ventosus, *Inanis.* Plin. in Paneg. c. 31 Superbiebat ventosa et insolens natio *Aegyptiorum iactabunda.* Vopiscus Saturni c. 7 Sunt Aegyptii viri ventosi furibundi. Cic. Philipp. 11, 17 c. 7 Nam extraordinarium semper imperium populare atque ventosum est, minime vestrae grauitatis, minime huius ordinis. Gloria ventosa Virg. Aen. 11, 708. *i. Inanis iactantia.* Homo ventosus, dicitur Leuis et inconstans Hor. Epist. 1, 8, 12. Brut. ad Cic. Fam. 11, 9 In primis rogo te ad hominem ventosissimum Lepidum mittas. *conf.* Vopisc. in Saturn. c. 1. Loquacitas Petron. c. 2. Ventosus, *Mobilis,* Hor. Epist. 1, 19, 37. *ad Maecenatem,* Non ego ventosae plebis suffragia venor. Liu. 42, 30 Quosdam ventosum ingenium praecipites ad omnia nouanda agebat. Plebs ventosa Hor. Epist. 1, 19, 37. Ratio ventosa fauoris Claud. de Bell. Get. 113.

VENTOSE. Adu. Apul. Met. 10 p. 248 Puluilli ventose delicata pluma tumentes.

VENTOSITAS, ātis. f. *Vt,* Ventositas stomachi Apul. de Herb. c. 126. *add.* Theodor. Prisc. de Diaeta c. 10. Veg. Mulom. 1, 39, 2. *Item iactantia.* Fulgent. Mythol. 2, 17 Ventositatis inanem speciem praesumit. *Et* August. de Doctr. Christi 4, 6 Non ventositate, sed soliditate.

VENTOSA, ae. f. *Cucurbitula, in instrumento chirurgico.* Papias. *Hinc*

VENTOSO, āre. Constant. Aser 2, 15 A parte naris effluentis ventosetur. Ventosandus est scapulâ Id. de Elephant.

VENTOSALIS, e. Octau. Hor. 4 Quae sub ventosali artifice posita ad se humorem attrahit.

VENVCVLVS, *vel, vt in quibusdam exemplaribus legitur,* VENICVLVS, *aut* VENVNCVLVS, a, um. Adi. Columel. 3, 2, 2 Item quarum vuae temporibus hiemis durabiles vasis conduntur, vt Venuculae, et nuper in hos vsus exploratae, Numitianae. MS. vermiculae: *al.* vennuculae. *Magna varietas est etiam ibid.* f. 27 *vbi* Vennunculam *a* venulis *acinorum dictam vult Ponted. Meminit etiam* 12, 43, 9. Plin. 14, 2 f. 4 n. 6 Veniculam inter optime defloresentes et ollis aptissimam, Campani malum firculam vocare, alii staculam, Tarracina numisianam, Nullas vires proprias habenteni, sed totam perinde ac solum valeat. Horat. Sat. 2, 4, 71 Venucula conuenit ollis Rectius Albanam fumo duraueris vuam. Vet. Schol. Venucula a ve et nucula dici reor, quod vel grandes, vel plures habeat nuculas *f.* nucleos. Venuculas *igitur vites et vuas satis firmare videtur auctoritas, licet fluctuet lectio; et* vermiculas *etiam a colore dictas putare, non sit absurdum. Sed* Far venuculum *f.* vennuculum *nullum esse, verum potius* vermiculum, *vix dubito. Vid.* VERMICVLVS, a, um.

VENVLVS, i. m. *Turni legatus ad Diomedem, vt scribit* Virg. Aen. 8 *pr.*

VENVM. [πρὸς τὸ πωλεῖσθαι] *Eam vim habet, quam Supin.* Venditum. Venum eo, *vendor etc.* Liu. Se venum a primoribus datos. Gell. 7, 4 Venum solitos ire pileatos *i. Vendi.* Gell. 20, 1 *de ciuibus obaeratis ex* Lege XII tabb. Tertiis nundinis capite poenas dabant, aut trans Tiberim peregre venum ibant: *quod tamen non magis factum vnquam putat Salmasius de Modo Vsurar.* c. 18 *quam illum in partes sectionem.* Sall. Iug. 28 *pr.* Quippe cui Romae omnia venum ire in animo haeserat. Plaut. Merc. 2, 3, 19 Illam abstrahat, trans mare hinc venum asportet. Liu. 3, 55 Familia ad aedem Cereris — venum iret. Claud. in Eutrop. 1, 37 Omnes poenituit pretii, venumque redibat Dum vendi potuit: *Quam diu talis fuit, qui propter speciem qualemcunque* vendi potuit, *tamen mox vitiis cognitis* venum redibat, *vendendus denuo. Nam postea, senex, ipso primo conspectu emtores deterriti.* Claudian. in Rufin. 1, 180 Venum cuncta dari. Lucan. 4, 207 Seque et sua Tradita venum Castra videt. Habere venui Apul. Met. 8 p. 210. *Elm.* p. 116 *Pric.* Praeconis voce venui subiicere Apul. Met. 9 p. 313. Veno exercere, *i. Promercale habere, apud* Tacit. Ann. 13, 51, 5. Posita veno irritamenta luxus Id. Ann. 14, 15, 2.

VENVNDO, dĕdi, datum, āre. [ἀπεμπολέω] *Est venum dare, Vendere.* Tacit. Ann. 14, 33, 5 Capere, venundare belli commercium. Se venundari passi sunt Vlpian. l. 7 D. de liberali causa.

VENVNDĂTVS, a, um. Tacit. Vit. Agric. c. 28 Quo mercia venundatos, *etc.* Propert. 3, 17, 21 Tuque o Min data, Scylla, figura *i. capta, et in amoris seruitutem reducta* mian. Marc. 30, 4 p. 646 Tanquam auaritiae venundati et vi

VENVNDATIO, ōnis. f. Gloss. Cyrill. πρᾶσις.

VENVS, ĕris. f. [Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυπρογένεια] It nostris, *vt scribit* Cic. de Nat. Deor. 2, 69 sic dicta, quod ad veniret, atque ex ea potius venustas, quam Venus ex venu ibid. 3, 62 c. 24 Venus quia venit ad omnia. Augustinus Dei 6, 9 Venus ob hoc dicitur nuncupata, quod sine eius virgo esse non desinat. *Graeci* Ἀφροδίτην, *quod e spuma* (ἀφ *e testibus Saturni proiectis sit nata, propter quod etiam Concha tem finxerunt. Veneres plures fuisse declarat* Cic Deor. 3, 60 c. 23 Venus prima Caelo et Die nata, cuius E brum videmus: Altera, spuma procreata, ex qua et Mercur dinem secundum natum accipimus: Tertia, Ioue nata, et Di nupsit Vulcano: sed ex ea et Marte natus Anteros dicitur. Syria Tyroque concepta, quae Astarte vocatur, quam Adoni proditum est. *add.* Bocat. de Geneal. Deor. 3, 22 *et* 23. *nicorum duplici* Venere, vulgari *altera, altera* caelesti, *vid.* A p. 281. Regina Gnidi Paphique *Venus* Hor. Carm. 1, 30, *ton.* Venus *pro Libidine:* Ter. Eun. 4, 4, 6 Sine Cere cho friget Venus. Venerem, quam coitum dixisse magis Quinctil. 8, 6. Plin. 24, 9 Ad venerem impetus inhibent. 13. Lucret. 2, 173. 437. 921. *etc.* Frigidus in venerem *equo* Virg. Georg. 2, 329. Pronum genus in venerem C 6, 459. Rudis ad furtum veneris Ouid. Epist. 17, 141. veneris Hor. Serm. 2, 5, 79. Concordia veneris Oui 875. Sagittae Veneris Lucret. 4, 1273. Spes ven cessa Ouid. Met. 9, 638. Stimuli veneris Lucret. 4, 1209. luptas damnosa veneris Ouid. ex Pont. 1, 10, 33. *equo etiam tr* Iustin. 1, 10, 7. *add.* Virg. Georg. 2, 329. *et* 3, 97. Cels. conualuit aliquis, diu tamen alienus ei veneris vsus est. *Epitheta* Veneris *deae a locis, vbi colebatur:* Amathusia, Cyp cina, Paphia, *etc.* Suet. Claud. c. 25. Hor. Od. 1, 3, 1. 1, 4, 5. Cic. in Orat. c. 2 *et* de N. D. 1 c. 27. *et* Verr. 1 c. 10. *Sic* Cytherea Hor. Carm. 1, 4, 5. Idalia Virg. Aen. 5, 779 mata Lactant. 1, 20, 32. Prudent. Adu. Symm. v. 534. Quinctil. 2, 4 Calua Lactant. 1, 20. *conf.* Gallaeu p. 109. *et* p. 119. *Haec respectum habent ad signa et imag liqua simul ad voluptatem coitus referuntur.* Alma Ve Aen. 1, 622. Aurea Venus Idem Aen. 10, 16. Auspi Catul. de Acme et Septimio f. 45, 26. Non Casta Venus pol. f. 2. Damnosa Venus Hor. Epist. 1, 19, 21. D nus Idem Carm. 1, 18, 6. Diua Venus Virg. Aen. 2, 78 terna venus Ouid. Met. 14, 380. Femineam venere Idem Met. 10, 80. Formosa Venus Virg. Ecl. 7, 72. venus Ouid. de Arte Am. 1, 275. Ignaua venus, *Quae o tur* Idem Amor. 2, 18, 3. Illicita venus Stat. Theb. 8, 5 pia Venus, *Concubitus incestus.* Sen. Thyest. 6. L Hor. Carm. 3, 21, 21. Marina Venus Idem Carm. 4, 1, 1 fanda venus Virg. Aen. 6, 26. Nuda venus Ouid. de A 225. Palatinam Venerem, *L. Crassum oratorem vocauit ap.* Plin. 36, 3. Parabilis venus Hor. Serm. 1, 2, 119. venus Idem Carm. 3, 9, 17. Rara venus Cels. 3, 27. num venus, eoque inexhausta pubertas Tac. Germ. 20, 4. pis venus Sen. Octau. 4. Tuta venus, *Non prohibi* Ouid. de Arte Am. 1, 33. Volgiuaga venus Lucret. 4, 1065 venus Cels. 1, 3. Ouid. Met. 3, 323 — Venus huic erat nota. *De Tiresia, qui et mas fuerat et femina.*

Verborum formulae: Abstinere venere, *vid.* ABSTINEO. dare venere, *vid.* ABVNDO. Accipere telis veneris id eret. 4, 1046. Admittere venerem curis, *vid.* ADMITTO tare furtiuam venerem cum aliqua Firmic. 5, 11. Ama nus Ouid. de Rem. Amor. 143. Ardescere venere Luc Auertere venerem et stimulos amoris Virg. Georg. 3, 210. fructu veneris Lucret. 4, 1067. Facere sibi modum vene qua Ouid. Met. 4, 258. Habitat sancta venus in pa Sen. Hippol. f. 2. Inhibere venerem, *vid.* INHIBEO. veneris res Lucret. 5, 846. Languentis veneris irritame ven. Sat. 11, 165. Nosse venerem, *vid.* NOSCO. subinde Veneri Heraclides dedit tiser erraticum Plin. 20, 5 f. 17 *scenti ante rem peractam, desituenti conantem.* Perrum veneris Lucret. 4, 1142. Potens muneribus Veneris, Hor. Carm. 4, 10, 1. Ruens in me venus Hor. Carm Soluere corpora in venerem Virg. Georg. 4, 199. Temp nere Cels. 4, 24. Vacare veneri Sen. Agamem. 2. venerem Tibull. 1, 4, 59. Vti concessa venere Hor. Serm ¶ 4 *Obseruatt.* Venus Deus, *pro mari cultus a Cyprus: vid.* Sat. 3, 8. Serv. *ad* Aen. 2, 632. *Burm. ad* Quinctil. 2, Venus, *Stella, quae alias Lucifer dicitur, et* Iunoni, *vbi vid quibusdam assignatur.* Cic. de Nat. Deor. 2, 53 c. 20 Infima est errantium terraeque proxima, stella Veneris, quae φωσφόρος Lucifer Latine dicitur, quum antegreditur solem: quum subautem Hesperos. *Add.* Idem Somn. Sc. c. 4. Venus, *pr* Virg. Ecl. 3, 68 Parta meae Veneri sunt munera, *etc. Adde* 4, 1178. Venus, *Pulchritudo, Venustas, Gratia, qua quis* Deesse iis (*pictis tabulis*) vnam Venerem dicebat *Apelles*: quam χάριτα vocant Plin. 35, 10 f. 36 n. 10. Ille non est par mih tibus, nec officiis; sed habuit suam Venerem Sen. de Bene Quinctil. 6, 4 Quod cum gratia quadam et venere dicitur. Stich. 2, 2, 5 Profecto Amoenitates omnium venerum et ven affero. Dicendi veneres Quinctil. 10, 1. Exornare n nem gratia et venere Quinctil. 4, 2. *conf. Barth. ad* Claud. Venus, *pro Talorum iactu veneris:* Suet. in August. c. 71 Talis e tatis, vt quisque canem aut fenionem miserat, in singulos talos los denarios in medium conferebat: quos tollebat vniuersos, nerem iecerat. *Adde* Propert. 4, 9, 17. Plaut. Asin. 5, 2, 56. *hortorum praeses est Venus, non minus quam Priapus illius filius.* R. R. 1, 1, 6 Item adueneror Mineruam et Venerem, quarum vn curatio oliueti, alterius hortorum. *Vid.* HORTVS *extr. Ita* vius *apud* Festum in Coquus, Coquus edit (*pro* edat) Neptunu nerem, Cererem. Significat, *addit* Festus, per Cererem pan Neptunum pisces, per Venerem oleu. ¶ 5 Vene tus *f.* templum, *oppidum inter promontoria Pyrenaei: vide* Melam

crinis, *gemma ap.* Plin. 37, 10. Solin. c. 50. Veneris mentrilis: *vid.* Ouid. Fast. 4, 61 *et* 91. Macrob. Sat. 1, 12.

VENERIVS, *siue* VENEREVS, a, um. Adi. [Ἀφροδίσιος] *Quod Venerem pertinet: vt*, Venerius nepotulus, *apud* Plaut. in Milit. 5, Veneria sacerdos Rud. 2, 2, 23. *et* 2, 3, 20. Homo Veneris, *Veneri consecratus, vt ipse pariter et bona eius Veneri i. sacerdotiet cerimoniis illius addicta sint* Cic. pro Cluent. 43 c. 15 Cumque in Sicilia permulti Venerei sint, sic illi Larini in Martis fa- umerarentur. *Vid. Graeu.* ad Diuinat. in Caecil. c. 17. *Allu*: Verr. 5, 141 Iste autem homo venerius, et affluens omni le- venustate, de bonis illius in aede Veneris argenteum Cupidi- fuit. *add.* Verr. 2 c. 38. 3 c. 20. 25. 26. Cic. de Diuin. 1, Quatuor tali iacti casu, Venereus efficiunt. Num etiam cen- Venereos, si quadringentos talos ieceris casu futuros putas? *add.* c. 1 *et* 59. Pira veneria, *apud* Columel. 5, 10. *et* 12, 10. Ve- moribus auersus Colum. 9, 1. Rebus venereis deditus Nep. Rebus venereis vti Cic. de Senect. 47 c. 14. Idem 4, 68 c. 32 Et vt turpes sunt, qui efferunt se laetitia tum quum venereis Voluptatibus, sic flagitiosi, qui eas inflammato ani- cupiscunt. *conf.* Plaut. Mil. 3, 1, 54. Plin. 9, 33. *et* 18, 12. Co- 10. *et* 12, 10.

VENEREA, ae. f. *Radix acorus.* Apul. de Herb. c. 5. ἀμάραν- Gloss. Vet. Venerea, *Conchula hoc nomine* Sen. Epist. 95. *et* 11. Venerea ciuitas, *in quam Veneris Erycinae religio- instituerunt Siculi* Solin. c. 40.

VENERIPETA, ae. m. Gloss. Isidor.

VENIVĂGVS, a, um. *Venerem vagam sectans.* Varro *apud* 223 Spatula euitauit omnes veneriuaga pueros.

VENO, āre. *Hinc*

VENANS, antis. Hygin. Fab. 75 Pastor dicitur dracones ve- baculo percussisse. *Vid.* Voss. Etym. p. 545. *Scheffer ad* c. 61 p. 309.

VENARIVS, a, um. Adi. *Vt*, Res venenariae Petron. c. 61 unt venereae. *Vid. Reinesius ad loc.* p. 309. *edit. Burm.*

VENOSVS, a, um. *Veneri deditus,* ἀφροδισιαστής Gloss. Gr. Lat.

VENVSTVS, a, um. Adi. [σεμνός, ἐπίχαρις, εὐσχήμων, ἐπαφρόδι- Venere dicitur, teste Cic. de Nat. Deor. 2, 69. Idem in Vt quidquid in his rebus fiat vtiliter ad pugnam, idem ad ad- etiam sit venustum. Nihil venustius Cic. Att. 4, 8. *add.* at. c. 23. Suet. Neron. c. 52 Sutilauo capillo, vultu pul- gis quam venusto. Forma per omnes aetatis gradus ve- a fuit Suet. Aug. c. 79. Neque tam magno corpore, u gura venusta Nep. 18, 11, 6. Cic. de Clar. Orat. 203 c. 55 motus corporis ita venustus, vt tamen ad forum, non ad sce- itutus videretur. Homo venustus Catul. ad Varum s. 20, em de Passere s. 3, 2 Lugete ô Veneres, Cupidinesque, Et est hominum venustiorum. Soror venusta Catull. de 6 (89) 2. Venustissima Venus Plaut. Poen. 5, 4, 4. Ca- sius venustissimi Gell. 6, 16. Ter. Andr. 1, 1, 93 Et Vultu o modesto, adeo venusto, vt nihil supra. Venustum iod cum gratia quadam et venere dicatur, apparet, *inquit* . 6, 3, 18. Cic. Fam. 15, 21 Primum quod tibi facetum videtur ego dixi, quod alii fortasse non idem: deinde quod illa siue nt, siue sic sunt narrante te venustissima. Venustius quiddam Cic. c. 23. Sed obsecro te, ita venusta habeantur ista, non vt Idem . 5. Idem de Orat. 2, 228 c. 56 Sed cum omnium sis venu- et vrbanissimus, omnium grauissimum et seuerissimum et esse vid i, quod isti contigit vni, id mihi vix ferendum videbatur. m vrbanum et venustum Idem pro Domo 92 c. 34. *de facilitate iocandi.* Audiebat cum Scaurus, non tantum nus homo, sed venustissimus, qui nullius vnquam impuni- itiam transire passus est Sen. Controu. 1, 2 *sub fin.* *Add.* Id. Praef. Plin. Ep. 3, 9, 4. Sententiis non tam grauibus et quam dulcibus et venustis Cic. de Clar. Orat. 325 c. 95.

VENVSTA, ae. f. Herba Cynocephalium Apul. de Herb. 86.

VENVSTVLVS, a, um. Adi. [ὑπόσαμος] Plaut. Asin. 1, 3, 70 ando blanditer, osculando, oratione vinula, venustula.

VENVSTAS, ātis. f. [κοσμιότης, εὐσχημοσύνη, χάρις] *Pulchritudo corporis muliebris* et dignitas *virorum est: item gratia dicendi, amaquae uanitas.* Plaut. Poen. 1, 2, 44 Pulchrum et celebrem, et s diem plenum. Amoenitates omnium venerum et venuffero Plaut. Stich. 2, 1, 5. Ter. Hec. 5, 4, 17 Antiquamque m venustatem obtines, vt voluptati obitus, sermo, aduentus ocunque aduneris semper fiet. *Pamphilus Bacchidi, quae ve- quae respondet*, At tu ecastor morem antiquum atque ingenium Vt vnus omnium homo te viuat nusquam quisquam blandior. Ver. 4, 5 Erant aenea praeterea duo signa non maxima, verum venustate, virginali habitu atque vestitu. Idem Off. 1, c. 3 Venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem. vere venustas dicta est Idem de Nat. Deor. 2, 69. Venustas risus decoris corporis fieri non potest a valetudine Idem Off. 1, Vultus multam affert tum dignitatem, tum venustatem Idem 60. Idem de Orat. 1, 243 c. 57 Itaque hilaritatis plenum ac laetitiae fuit, in quo quid tibi iuris ciuilis exercitatio fuet, non intelligo, dicendi eis egregia, summa festiuitate, et ve- coniuncta profuit. Vrbanitas subtilis atque venustas Id. 1. Idem de Nat. Deor. 1, 47 Cum artificium effingitis, que diuinam, quam sint omnia in hominis figura non modo sit, verum etiam ad venustatem apta describere. Idem de 142 c. 31 Tum ea demum vestire atque ornare oratione, post sepire, ad extremum agere cum dignitate et venustate. Id. 5, 41 c. 54 Iste autem homo venerius et affluens omni lepore, et Commendatur expositio venustate Quinctil. 4, 2. Ve- *Felicitas, cum Venus fauet*, *vid.* INVENVSTVS. *Ita* ἀφρόδιτον, *quasi tu* venustum *dicas, Graece se vocabat Sulla, qui Le-* Fecem. *Vid.* VENVSTE. Ter. Hec. 5, 4, 8 Quis me fortu- venustatisque adeo plenior?

VENVSTE. Adu. [σεμνῶς] Cael. ad Cic. Fam. 8, 4 Qua in re hi vetur illud perquam venuste cecidisse *i. feliciter tanquam iactu* Compar. Sen. Controu. 1, 1 Hispanus hunc colorem ve- *Cil.* Adhibuit. *Superl.* Cael. ad Cic. Fam. 8, 11 Venustis- re respondere. Omnia venustissime finxit Quinct. 6, 3. Na- ventissime incurius Sidon. Ep. 1, 2.

VENVSTO, āre. Naeuius *apud* Fulgent. Expos. Serm. Antiq. in My- polae Vnguentum largitus est, quo me venustarem.

VENVSIA, ae. f. [Οὐενουσία] *Colonia inter Lucaniam et Apuliam, Horatii Poetae patria, qui inde* Venusinus, *dicitur.* Venusiae *meminit* Plin. 3, 11.

VENVSINVS, a, um. Adi. *Vt*, Nam arat finem sub vtrumque Colonus Venusinus Hor. Serm. 2, 1, 35. Siluae Venusinae Idem Carm. 1, 28, 26.

V E P

VEPALLĬDVS, a, um. Adi. *Male et misere pallidus, vt* Vesanus, Vecors, Vegrandis. Hor. Serm. 1, 2, 129 Vepallida lecto Desiliat mulier, *etc. Sic repositi Lambinus. Alii Vel* pallida. *Sed Bentleius cum prima editione* Ne pallida. *Al.* Vae! pallida.

VEPENIS, *Fictitia et obscena vox, quam viri quidam docti restituerunt* Martiali 11, 73 Drauci Natta sui vocat pipinnam. *Sed repugnat modulus primae Syllabae, quae longa est in caeteris ex* Ve *compositis.*

VEPRES, is. m. [ἄκανθα] Sotipater Charis. 1 p. 20 *pr. inter* masculina semper pluralia *refert: it.* Diomed. 1 p. 315 *pr. Sed Singulari Rubus, siue spina, aut etiam spinarum septum vel sepes dicitur.* Ouid. Met. 5, 628 Aut leporis qui vepre latens hostilia cernit Ora canum. Columel. 11, 3, 7 Hunc veprem manifestum est interimi non posse. *In quo capite* Spinam, Sentem, *et* Veprem *pro eodem accipit. Add.* Id. 2, 15. *et* 7, 6. *Idem* 11, 3, 3 Vepres conflis spinis vt efficiantur, *ostendit.* Cic. Tusc. 5, 64 c. 23 Septum vndique et vestitum vepribus et dumetis, indagaui sepulcrum. Hor. Epist. 1, 17, 9 Corna vepres, et pruna ferant, et cornus, et ilex. Hirsuti secuerunt corpora vepres Virg. Georg. 3, 444. Sparsi rorabant sanguine vepres Id. Aen 8, 645. Incendere vepres Idem Georg. 1, 271.

VEPRECVLA, ae. f. Dimin. [ἀκανθίον] Cic. pro Sext. 72 c. 33 Quoniam id etiam ratum ciuitatis fuit, vt illa ex vepreculis extracta nitedula Rempub. conaretur arrodere.

VEPRĒTVM, i. n. [ἀκανθών] *Locus vepribus plenus.* Columel. 4, 32 Fluminum ripis et limitibus ac vepretis commodius, quam mediis agris deponitur. *add.* Pallad. 1, 43.

V E R

VER, veris. n. [ἔαρ, ἦαρ, ἦρ] *Anni pars inter hiemem et aestatem interiecta temperatior*, genitale mundi tempus, *vt vocat* Colum. 10, 196. *Ortum nomen ex Graeco ἦρ spiritu in V f. Digamma illud Aeolicum mutato.* Virg. Georg. 1, 43 Vere nouo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur. *Vbi* Seruius: Vere nouo, et anni initium accipimus, et primam partem veris. Primo vere, *i. Nouo.* Plin. 10, 29. Cic. Verr. 5, 27 Quum autem ver esse coeperat, cuius initium ille non a Fauonio neque ab aliquo astro notabat, sed quum rosam viderat, tum incipere ver arbitrabatur. Hor. Carm. 4, 5

Instar veris enim vultus vbi tuus
Affulsit populo, gratior dies
Et soles melius nitent.

Adolescens Tac. Ann. 13, 36, 1. Aquosum Stat. Silu. 4, 4, 12. Benignum Sen. Thyest. f. 9. Breue Ouid. Met. 1, 118. Imbriferum Virg. Georg. 1, 313. Nidificum, *quo nidos sibi struunt aues*, Sen. Med. 9. Nimbosum Iuuen. Sat. 4, 88. Purpureum Virg. Ecl. 9, 40. Sacrum ver Sisenna l. 4 Hist. *apud* Non. 12, 18 Quondam Sabini feruntur vouisse, si res communis melioribus locis constitisset, se ver sacrum facturos. Festus: Ver sacrum vouendi mos fuit Italis: magnis enim periculis adducti vouebant, quaecunque proximo vere nata essent apud se animalia, immolaturos. Sed quum crudele videretur, pueros ac puellas innocentes interficere, perductos in adultam aetatem velabant, atque ita extra fines suos exigebant. *Conf.* Idem Festus *voce* Mamertini, *et vid.* Liu. 22, 9 *et* 10. *et* 34, 44. Plin. 3, 13 f. 18. Iustin. 24, 4, 1 *c. not. Vorstii et Bernegg.* Hieron. Chron. Olym. 89 a. 4. Non. 12, 18. *Pithoeus Aduers.* 1, 6. Tepidi veris tempora Ouid. Fast. 5, 602. Vdo vere madent terrae Virg. Georg. 3, 429. Adolescit ver, *vid.* ADOLEO. Agere ver Virg. Georg. 2, 338. Appetit ver, *vid.* APPETO. Incipiente vere, *vid.* INCIPIO. Ineunte vere, *vid.* INEO. Rubens Virg. Georg. 2, 323. Tepens Ouid. de Arte Am. 3, 185. Ver tanquam adolescentiam significat, ostenditque fructus futuros: reliqua tempora demetendis frugibus, aut percipiendis accommodata sunt Cic. de Senect. 70 c. 19.

VERCVLVM, i. n. Dimin. *Ver parum.* Plaut. Cas. 4, 4, 15 Meum corculum, melliculum, verculum.

VERNVS, a, um. Adi. [ἐαρινός, ἠαρινός] *Quod est veris.* Vernum aequinoctium Plin. 10, 31. Aura verna Ouid. Epist. 6, 109. Flos vernus Tibull. 2, 1, 59. Rosa verna Propert. 3, 5, 22. Sol vernus Ouid. Trist. 3, 12, 27. Species verna diei, *Formositas temporis verni*, Lucret. 1, 10. Tempus vernum Hor. de Arte Poët. 302. Cic. de Senect. 70 Breue enim tempus aetatis satis est longum ad bene honesteque viuendum, siu processeris longius, non magis dolendum est, quam agricolae dolent praeterita verni temporis suauitate aestatem autumnumque venisse. Idem Tusc. 5, 37 c. 13 Verno tempore tepefacta frondescunt. Venti verni Hor. Carm. 1, 4, 7. ¶ 2 *Subst.* Vernum *i. tempus vel Ver.* Plin. 19, 3 *pr.* Ibid. c. 5 In hoc mirum, imas eius radices crescere hieme: verno aut quum apparuerit viola, minui ac contrahi. Verno arare incipito Cato c. 50. *Add.* Tertull. de Spect. c. 9. *et* de Resurr. Carn. c. 12.

VERNŬLVS, a, um. Adi. *Vt*, Auis vernula Rutil. Itin. v. 112 *quam interpretantur quidam* ἐαρινήν, *vere cantantem: sed rectius Vet. Gl.* vernula οἰκογενὴς *domi natus, vt pertineat ad sirpem* VERNA.

VERNĀLIS, e. Adi. *Idem quod Vernus.* Manil. 3, 258 Tunc angusta dies vernales fertur in horas. Opes Venant. Hymn. Pasch. v. 9 *i. flores, frondes, etc.* Sedul. 1, 74. *conf. Cellar. Cur. Post. p. 321. Aliam notionem vid. infra in* VERNA.

VERNO, āre. [βλαστέω] *Verbum ad eam rationem formatum, qua* hiemare: *ver esse, prae se ferre, facere id, quod vere fieri solet, speciatim Pullulare: quod ipso vere omnia renasci et fucrescere conspiciantur.* Ager vernat Martial. 9, 55. Idem 2, 61 Quum tibi vernarent dubia lanugine malae. *i. Pilos emittere inciperent.* Quum bene vernauit, reddit et Annus opes Venant. Eleg. de Resurr. Chr. *Ex floribus coniectura de fructu capitur.* Columel. 9, 9 Apes, *inquit*, curam postulant diligentiorem, quum vernant et exundant nouis foetibus. Humus vernat Ouid. Met. 7, 284. Campania bis Floribus vernat Flor. 1, 16, 3. Nemus vernat Sen. Herc. Oet. f. 4. Plin. 8, 27 Anguis hiberno situ membrana corporis obducta, foeniculi succo impedimentum illud exuit, nitidusque vernat. Dum vernat sanguis Propert.

pert. 4, 5, 57. Vultus vernabant lanugine Claud. Conf. Hon. 4, 139. Plaut. . . . Dum auiculae vernant. Auis vernat indocili gutture, *Laetatur, lasciuit* Ouid. Trist. 3, 12, 8. *Vid. Burm. ad* Rutil. 1, 112. Columel. 9, 9, 1 Apes curam postulant diligentiorem, cum vernant et exundant nouis foetibus. *De anguibus*, Plin. 8, 27 Anguis impedimentum illud exuit, nitidusque vernat.

VERNANS, antis. *Vt*, Ager vernans passere arguto Martial. 9, 57. Arbores vernantes Plin. 12, 22. Caelum salubre et vernans Idem 7, 2. Vernantesque Comas tristis ademit hiems Petron. c. 109. Lilia vernantia Col. 10, 270. Siluae vernantes Senec. Herc. Oet. 380.

VERNATIO, ōnis. f. [λεθηρὶς] *Conditio vel actio, qua Corium vetus serpentes exuunt s. Senectutem, quoniam id Vere faciunt.* Plin. 30, 3 Anguinae vernationis membrana cum oleo tedaeque resina calefacta. *Sic* 29, 5 Membrana siue senectus anguium vernatione exuta cum cancro masculo trita. Plin. 29, 6 s. 35 Lendes tolluntur vernatione anguium, quam exuunt, pota. *Hic pro ipso corio. Vid.* 32, 4.

VERNATILIS, e. Adi. Cassiod. Var. 3, 53 Aridis locis aquas dare vernatiles: *quae vernare faciant viridia.*

VERNICŌMVS, a, um. Adi. Mart. Capella 6 p. 188 Vernicomae frondent tibi munera oliuae.

VERNĪFER, ĕra, ĕrum. Adi. Mart. Capella 1, 1 Comere verniferis florentia limina fertis.

VERNIROSEVS, a, um. Adi. Tertull. de Iudicio Dom. v. 2 Et verniroseus titulabit floribus auras.

VERNISERA *sunt*, mensalia auguria, *ap.* Fest. Plin. 28, 2 *recenset superstitiones in mensa frequentatas: quae forte fuerint* Vernisera. *Sed quid vocis sit, mihi non liquebat.*

VERACITAS, *vid.* VERVM.

VERAEDVS *scribebant, quod est in bonis libris* VEREDVS, i. m. Equus qui vehit rhedam: *Sic* Festus. *Sed verius est*, veredum *esse solitarium equum κίλητα, quo celerrimae vectionis causa vtuntur, qui* Veredarii *inde vocati sunt.* Martialis 12, 14 Parcius vtaris moneo rapiente veredo Prisce, nec in lepores tam violentus eas. *Equum esse, non rhedam, sequens versus indicat,* Decidit excussus nec rediturus equo. *Equum apertissime significat, vbi itidem de venatu sermo est* 14, 86 Stragula succincti, venator, fume veredi: Nam folet a nudo surgere ficus equo. Ausonius Epist. 14, 13

Sed cisium, aut pigrum cautus conscende veredum,
Non tibi sit rhedae, non amor acris equi. *Iterum*, Ep. 8, 7
Vel celerem mannum, vel ruptum terga veredum.

Sed et in antiquo Lexico exponitur πῶλος. Isidorus *tamen* 12, 1 veredos esse dictos ait, quod veherent rhedas, vel quod per vias publicas currant, per quas et rhedas ire solitum erat Sidon. Ep. 1, 5. ICt. Dig. 50 t. 4 l. 18 §. 21. *Voss. Etymol.* p. 548.

VERAEDARIVS, *vel quod verius est*, VEREDARIVS, i. m. Onomast. Vet. Veredarius, ὁροµιεύς. Sidon. Epist. 5, 71 Hi sunt, qui inuident stipendia paludatis, viatica veredariis, *etc. add.* Paullin. Nol. Epist. 28 (9) *pr. De* Veredis *et* Veredariis *omnia Lac. Gothofr. ad* Tit. C. Theod. (8, 5) de Cursu publico.

VERATRVM, i. n. [ἑλλέβορος] *Herba, quae et* Helleborum *dicitur, teste* Plin. 25, 5. Pers. Sat. 1, 51 — Non hic est Ilias Acci Ebria veratro, *ad quam scribendam elleboro purgatus accesserit.* Lucret. 4, 644 Praeterea nobis veratrum est acre venenum: At capris adipes, et coturnicibus auget. *Vid.* HELLEBORVM. Album veratrum Cels. 2, 13. Scribon. 10. Nigrum veratrum Cels. 2, 12 Scribon. 10. Potio veratri Idem 99. *Add.* Cels. 5, 8 *et* 22. *it.* 6, 7. Colum. 6, 2 *et* 38.

VERAX, *et* VERBALIS, *etc. Vid.* VERVM, *et* VERBVM.

VERBASCVM, i. n. [φλόµος] Herba quae Graecis, *inquit* Plin. 25, 10 Phlomos dicitur, *cuius apud eundem duas species videbis expressas, vid.* Plin. 26, 4. *et* 6, 27, 5. Apul. de Herb. c. 71.

VERBĒNA, ae. f. [θαλλία Gloss. Lat. Gr. θαλλὸς Lex. Cyrilli. *Al.* ἱεροβοτάνη] *Proprie, vt ait* Seruius *ad* Aen. 12, 120 Herba sacra, ros marinus, vt multi volunt, id est λιβανωτὶς, sumta de loco sacro Capitolii, qua coronabantur Feciales et Pater patratus foedera facturi, vel bella indicturi. Abusiue tamen verbenas iam vocamus omnes frondes sacratas, vt est laurus, oliua et myrtus. Terentius (Andr. 4, 4, 5) Ex ara hinc sume verbenas: nam myrtum fuisse Menander testatur, de quo Terentius transtulit. Quidam fane veris proximi (*i. probabiliter dicentes*) Herbas verbenas dicunt. Alii certa ligamenta Verbenas volunt vocari. *Haec* Seruius. *Similia* Donatus *ad* Ter. l. c. Verbenas *ait* esse omnes herbas et frondes festas ad aras coronandas ex aliquo loco puro decerptas, quasi Herbenas. *Nempe* H *et* V *saepe permutari, constat, et nos suo loco ostendimus. Add.* Seru. *ad* Ecl. 8, 65. Schol. Hor. *ad* Od. 4, 11, 7 *ibidemque Cruquius.* Plin. 22, 2 s. 3 Auctores Imperii Romani, conditoresque immensum quiddam et hinc (*a surdis i. ignobilibus herbis*) sumsere, quoniam non aliunde fagmina in remediis publicis fuere, et in sacris, legationibusque verbenae. Certe vtroque nomine idem significatur, hoc est gramen ex arce, cum sua terra euulsum: ac semper e legatis, quum ad hostes, clarigatumque mitterentur, id est, res raptas clare repetitum, vnus vtique Verbenarius vocabatur. Plaut. Truc. 2, 5, 27 Fer huc verbenam mihi, tus et bellaria. Virg. Aen. 12, 120 Et verbena tempora vincti. Cic. Verr. 4, 110 c. 50 Dies ille quo ego Ennam quum venissem, practo mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt. Adolere pingues verbenas Virg. Ecl. 8, 65. Velare capita verbena Propert. 4, 3, 57. Vincta casiis verbenis ara Hor. Carm. 4, 11, 7. Vincti tempora verbena Virg. Aen. 12, 120. *Vid.* Id. Georg. 4, 131. *Etiam apud Medicos generale nomen videtur.* Celsus 2, 33 *inter ea, quae* reprimunt et refrigerant, *ponit* Verbenarum contusa cum teneris caulibus folia: cuius generis sunt olea, cupressus, murtus, lentiscus, tamarix, ligustrum, rosa, rubus, laurus, hedera, Punicum malum. Id. 4, 15 Quoties defecit (*qui torminibus laborat*) subluere oportet aqua calida, in qua decoctae verbenae sint. *Et* 4, 16 *in re simili* Ex verbenis decocta in aqua deiideat. *Add.* 6, 18, 9. Scribon. 142 ad Tenesmon, Proderit — fouere — verbenis ex (*sic legi iubet Rhodius pro* et) murti et oliuae ramulis factis ita, vt duae partes murti sint. Id. 205 Oportet imponere spongiam novam ex verbenis murto oleaque factis *i. spongia nouis impleuda aqua decocta ex murto oleaque, quae* verbenae *sunt. Add.* Comp. 232. *Sic* Plin. 15, 29 s. 36 Myrtea verbena Romanos Sabinosque, cum propter raptas virgines dimicare voluissent, depositis armis purgatas *etc. Herbam sacram etiam simpliciter significat* Plin. 8, 5 *de elephantis* Victus vocem fugit victoris, terram ac verbenas porrigit. *Conf.* 22, 4 *quem locum damus in* HERBAM porrigere.

VERBENĀTVS, a, um. Adi. Verbenis *ornatus, vt* vitulatus. Suet. in Calig. c. 27 Alterum, qui se periturum essa vouerat, cunctantem pueris tradidit verbenatum infula. *Sic restituit ex veteribus libris, cum* Verberatum *mendose tur. Turnebus.*

VERBENARIVS, i. m. Varro *apud* Non. 12, 38 Ver ferebat verbenam, id erat caduceus pacis signum. *Vid.* Plin *in* VERBENA.

VERBENĀCA, ae. f. [ἱερὰ βοτάνη, περιστερεών] *Herba eadem* Verbena *dicitur.* Plin. 25, 9 s. 59 Nulla tamen Romanatatis plus habet quam Hierobotane (*al. et Hard.* Hierabotane. *mum videtur discretim scribere* Hiera Botane, ἱερὰ βοτάνη) Alriftereona, nostri Verbenacam vocant. Haec est quam legatos hostes indicauimus. (22, 2 s. 3. *vid.* VERBENA) Hac Iouis mertur, domus purgantur, lustranturque. Genera eius duo sunt, quam feminam putant, Mas rarioribus foliis. Ramuli vtriusque tenues, cubitales, angulosi. Folia minora quam quercus, angque, diuisuris maioribus, flos glaucus, radix longa, tenuis. tur vbique in planis aquosis *etc. Nam plura ibi sunt. Add.* Iq 27, 4. Apul. de Herb. p. 271. Verbenaca *nomen in Lat ptoribus non rarum, qua ratione firmatum sit non apparet: pr* Verbenatam *dici debere Turnebus putat, cum praesertim* verb *men ex arce cum sua terra euulsum significet, quod* gramen facti *bant;* et περιστερεών, *id est* verbenata *saepe fumeretur, et* verbe *et, vt ita dicam,* verbenaretur. *Quo factum est, vt* verbena verbena *diceretur, cum* verbena *proprie omnem herbam sacram j ret: sed et ramos, quibus aras ornabant, aut adolebant.* Virg 13 Verbenasque adole pingues et mascula tura. *Haec* Ti 23. *Sed durum est ita multa loca mutare et nonne* Pastinaca *si minatione est?*

VERBENNA, Terra proscissa aratro, id est vomere actu Gloss. *Recte vidit Vulcanius, legendum esse* Veruactum, *v. v.*

VERBER, ĕris. n. [µάστιξ, πλαγή, αἴκισµα] *Ictus, pla manu vel fuste, loro etc. impacta. Interdum instrumentum qu pulsandi videtur signare.* Ter. Andr. 1, 4, 27 Verberibus te in pristinum Daue dedam vsque ad necem. Verbera Setosa mouebat arator Propert. 4, 1, 25. *i. scuticam ex pelle cru ligit* Virg. Georg. 3, 106 Illi instant verbere torto, Et proni d Cic. Verr. 5, 130 Ne catenae, ne verbera, ne secures, ne cruciorum, *etc. Sed ictum s. plagam notat* Martial. 14, 71 Sordidi fuerit tibi puluere vestis, Colligat hunc tenui verbere cau *Sic* Iuuen. Sat. 13, 194

— Cum tamen hos tu
Euasisse putes, quos diri conscia facti
Mens habet attonitos, et furdo verbere caedit,
Occultum quatiente animo tortore flagellum? Su

bere, *h. e. Occulto, tacito, nec ab aliis audito vel intellecto, q rius a conscientia flagellatur.* Tortorem *vocat animum, quia praestat officium. Malos enim sua punit et torquet conscientia.* furdum verber *vt* Surdi ictus Plin. 19, 1 *qui non exaudiuntur. flagellum est.* Increpuit ictu verberis equos Ouid. Met Lacerauit crudeli verbere mea terga Idem Fast. 2, 695. crudo verbere forum Stat. Silu. 1, 1, 68. Saeuire verber Met. 2, 399. Recto verbere saeuus Scorpius, *Ictu caudae* Lucan. 9, 838. Ter. Heaut. 2, 3, 115 Tibi erunt parata ver homini verbera. Liu. 2, 23 Inde ostentare tergum foe centibus vestigiis verberum. Densa verbera Stat. Thel Inania verbera Claud. in Ruff. 1, 49. Saeua verbera Virg. Geor

¶ 2 *Verborum formae:* Accipere verberibus, Animaduertere ribus, Castigare verberibus, Coërcere aliquem verberibus, *vid.* Cic. de Fin. 5, 55 c. 20 Videmus igitur, vt conquiescere ne infantes possint: quum vero paullum processerint, lusionibus vel laborios stantur, vt ne verberibus quidem Deterreri possint. Hor. Sat. Excipere verbera turgentis caudae. Ferre verbera in aliquem Amor. 1, 7, 6. Ferre verbera alicuius Idem de Arte Am. 2, 533. midare verbera Stat. Silu. 5, 3, 184. Multare aliquem ver Tacit. Ann. 1, 32. Necare aliquem verberibus Cic. in Pi Negare se verberibus Tibul. 2, 3, 86. Pati verbera Idem Pati lenta verbera Virg. Georg. 3, 208. Praebere manus bus Ouid. de Arte Am. 1, 16. Scindentia verbera pectus Si Sonant saeua verbera Virg. Aen. 6, 558. Stare ad verbera Ouid. 6, 19. Subeunt verbera manus teneraе Idem Amor. 1, 13, 18. patruae verbera, *Obiurgationes* Hor. Carm. 3, 12, 3. Radi bera Lucret. 5, 1103. Ventorum verbera vitare Lucret. 5, Met. 2, 41 Sunt qui patrem auctorem eius supplicii ferant eum cogni causa verberasse, ac necasse. Cic. de Fin. 4, 76 c. 27 Aeque (*de Stoicorum sententia*) qui parentem, et qui feruum iniuria rat. Cic. Verr. 5, 111 c. 43 Quae quum apud te diceret, virgu verberabantur. Catenis verberatus et post occisus Suet. C 27. *vid. h. l. Torrent.* Cic. Verr. 3, 66 c. 26 Videtis pendere ex arbore, pulsari autem alios et verberari, porro alios, *etc.* nifesto verberari, *vid.* MANIFESTVS. Manu ora verbera pert. 2, 9, 10. Me furtiuis fubinde oculis verberabat Petr 26. Cic. Philipp. 8, 20 c. 7 Quid ille vt faceret inducias? anti fules, oculosque legatorum tormentis Mutinam verberauit; opu debat, munitionemque legatis. Vngula sonante vrbem ve eques Hor. Epod. 14, 12. Alas verberat hirundo Plaut. Bacc 17. Aethera aquila verberat alis Virg. Aen. 11, 756. ictibus verberare Idem Aen. 5, 377. Lapidem verberare n perdas manum Plaut. Cure. 1, 3, 41. *Prouerb.* Partem inter etiam aër verberat Lucret. 4, 936. Fluctus Sidera verberat Virg. Aen. 3, 423. Verberari sole, luna, imbre, ac ventis Pl 21. In vincula verberare, *pro includere vinculis, dictum esse Byncker sh. Obs. Iur. Rom.* 1, 21 p. 89. Verberare, *de* Verbis *etiam tur. Hinc* Nonius 1, 216 Verberare non solum a verberibus di sed etiam a verbis. Plaut. Amph. 1, 1, 177 Hinc enim mih tera vox aures vt videtur, verberat. Cic. Fam. 16, 26 Verb te cogitationis tacito duntaxat conuicio. *Vid.* VERBERATVS, a,

VERBERANS, antis. Partic. Petron. c. 134 Arundo quassat berantis impetum minuit. ¶ 2 Verberantes *pro* va tes Plaut. Truc. 4, 3, 3. *Sed de emendando laborant Salmas. et G*

VERBERĪTO, āre. *Saepe verberare.* Festus, Verberitare Cato frequentatiue ab eo quod verbero dixit.

VERBERATVS, a, um. Part. Matrona contumeliis verb

. 132. Vineae verberatae grandine Hor. Od. 3, 1, 29. monibus verberatae Tac. Agric. 41, 4. *Add.* Salluſt. Iug. Curt. 4, 3, 6.

VERBERĀTVS, ûs. m. [αἴκισμὸς] *Ipſa verberatio.* Plin. 31, 3 ctia expreſſa in altum, aut e ſublimi deiecta, verberatu corripiat *qualitate aquarum.*

VERBERATIO, ōnis. ſ. [αἰκία, ῥαβδία] Cic. Fam. 16, 27 Mi- am mihi verberationem ceſſationis epiſtola dediſti. *Conf.* Dig. 19. 17.

VERBERATOR, ōris. m. Prudent. Paſſione Caſſiani v. 38 Do- r is verberator paruulis.

VERBERABĪLIS, e. ior, iſſimus. Adi. [τυπτὸς] Plaut. Aul. 4, Verberabiliſſime, etiam rogitas? non fur, ſed triſur?

VERBERVS, a, um. Adi. [τυπτὸς] *Quod eſt dignum ut verbe-* Plaut. Perſ. 2, 2, 2 Ain' vero verbereum caput? Idem 1, 1, 7 Sed video eccum verbeream ſtatuam. *Add.* Idem 5, 31.

VERBERO, ōnis. m. [μαστιγίας] *Verberibus dignus. Vid.* Non. Plaut. Amph. 1, 1, 128 Ain' vero verbero. Ibid. 2, 4, me verbero audes herum ludificarier? *Conf.* Id. Amph. et Cure. 1, 3, 40. Ter. Phorm. 4, 3, Apul. Met. *extr.* Seſtilii fundum a verberone Curtilio poſſideri Cic. Vitiorum verberones, *eleganter dixit* P. Chryſolog.

VERBERŌSVS, a, um. [μαστιγίας] Gloſſ. Cyril. Verberoſus, lacius.

VERBVM, i. n. [ἔπος, μῦθος, λόγος, ῥῆμα] *a* Verberatu, quod ero lingua intra palatum aëre, omnis oratio promatur. Var- Vitate deduxit, quod verum nos loqui oporteat. Verba ig a, declinata Varro L. L. 5, 5. Ter. Andr. 5, 2, 19 Ver- addideris. Idem Hecyr. 3, 1, 33 Fortaſſe vnum aliquod nter eas iram hanc concluerit. Cic. de Orat. 2, 130 Ne- quoties verbum aliquod eſt ſcribendum nobis, toties eius rae ſunt cogitatione conquirendae. Idem in Topicis 35 Vna ſunt rerum notae. Ex omnibus Latinis verbis huius *(quitur de nomine* ineptus) vim vel maximam putaui Cic. de 217 c. 4. Verbum voluptatis, non habet dignitatem Cic. 75. Verbum *et* res *ſibi interdum opponuntur.* Quum hoc ſimulatione Apronio, reuera tibi obiectum eſſet Cic. Verr. 3 Cauſam apud Philippum regem verbo, re ipſa quidem apud hontem dicere iuſſus eſt Nep. 19, 3, 3. Moriens *Brutus* tutem non in re, ſed in verbo tantum eſſe Flor. 4, 5, 11. Plaut. Amph. 1, 1, 25. *Sic*, Verbotenus Liu. 34, 5. Ter. n. 2, 32 Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, condu- D. verba iſtaec ſunt. *Add.* Id. Eun. 1, 1, 22. Cic. 65 c. 27 Exiſtimatio, dedecus, infamia, turpitudo, verba ſunt diae. Verba ſine penu et pecunia Plaut. Capt. 3, 1, 12. cta in verborum vſu faciles eſſe debemus Cic. de Fin. 3 c. 16 Etſi hoc verbo ſcio reges laudari non ſolere Cic. pro Deiot. *mine frugalitatis.* Cic. de Legib. 3, 14 Veteres verbo illi quidem, ſed non ad hunc vſum popularem, atque ciui- ep. diſſerebant. Vno verbo Ter. Phorm. 1, 4, 20. Ca- 157. Cic. Phil. 2 c. 22. Ora peruia verbis Ouid. 5, 4. ¶ 2 *Subſtantiua:* Ambage nouorum verbo- rum carmen Ouid. Met. 14, 57. Aſperitas verborum Id. 26. Cic. in Brut. 164 Orator autem vnus eius aequali- mus optimis numerabatur Curio propter verborum Bonita- te dixi, et expeditam ac profluentem quodam modo celerita- *Paullo ante dixerat:* Itaque in Curione hoc veriſſime iu- teſt, nulla re vna magis oratorem commendari, quam verbo- ndore et copia. Collocatio verborum Quinctil. 1, 10. nſio verborum, *vid.* Periodus et Verborum comprehenſio COMPREHENDO. Concinnitas verborum Cic. in Orat. 149. rborum Quinctil. 1, 8. Copia caſſa verborum Lucret. 4, Delectus verborum, origo eſt eloquentiae Cic. de Clar. 5. Deriuatio verborum Quinctil. 3, 7. Doctrina ortu, *vid.* Vera et abſoluta eloquentia, *in* ELOQVOR. Ele- verborum Quinctil. 1, 12. Elegantia verborum Idem 1, 8. ita verborum Quinctil. 1, 3. Iactatio verborum, *vid.* TO, *in* IACIO. Iaculatio verborum Quinctil. 6, 3. ones verborum, *vid.* IMMVTATIO, *in* IMMVTO. Cic. at. 91 Fuſus neruos in dicendo C. Fimbriae, quos tamen ha- illi non aſſequitur; oris prauitatem, et verborum latitudinem tu Nerii. *ſunt robur orationis.* Oris prauitas, *oris contorta de- ta* Verborum latitudo, *vaſta ac ruſtica literarum expreſſio.* il ntia verborum Quinctil. 3, 8. Maieſtas verborum Cic. . . . Murmura verborum Ouid. Met. 10, 382. Splendor rum Cic. in Brut. 164. *Vid. paullo ante*, Bonitas verborum. ma verborum Ouid. Met. 14, 815. ¶ 3 *Epitheta:* a verba Hor. Serm. 1, 3, 274. Blanda verba, *vid.* BLANDVS. 80 l. i Ibin 274 Latrat et in toto verba canina foro. Caſtren- ſe m, *vid.* CASTRENSIS, *in* CASTRVM. Carum ipſum mul amoris, ex quo amicitiae nomen eſt ductum Cic. de N. D. 1, 123. a voca, *vid.* CERTVS. Compoſita verba, *vid.* COMPONO. Confuſa a Ouid. Met. 2, 666. Conſulta verba, *vid.* CONSVLTVS ONITVM. Contumelioſiſſimum verbum Quinctil. 2, 12. um erbum, inſolens et humile Cic. de Clar. Orat. 273. Exa- ta iliter verba, *vid.* EXANIMATVS, *in* EXANIMVS. rana verba Ouid. Met. 5, 1 5. Expreſſa et ſenſu tincta ver- Quinctil. 4, 2. Exquiſita verba Idem 4, 2. Grandia a Ter. Sat. 3, 45. Grauia verba, plena, ſonantia, iuncta, facta, om ata, non vulgata, ſuperlata, in primisque translata, nec in fin- s vobis, ſed in continentibus ſoluta *etc.* Cic. in Partit. 53 c. 15. iuſcerit tutum vnum verbum ad rem, quam centum mea Plaut. n. 2, 107. Grauiſſima verba Quinctil. 3, 6. Cic. in Brut. 95 *de Come*, Antiquior eſt huius ſermo, et quaedam Horridiora ver- ita cum tum loquebantur, hoc eſt, incomta, breuia, non operoſa, it Cl. 10, 3. Inania verba, *vid.* INANIS. Incomta ver- Gell 6, 3. Indignantia verba Ouid. Met. 6, 584. Indo- a vera Senec. Agamem. ſ. 13. Ingentia verba, *Magnifica* Ouid. 100 c. 13, 41. Inopinata verba, *vid.* INOPINANS. Inornata ba Hor. de Arte Poët. 234. Inquinatum verbum, abiectum, apt m, durum longe peritum Cic. de Opt. Gen. Orat. 7. In- ne verbum, *vid.* INSOLENS. Intrepida verba Senec. Hippol. Inuerſa verba, *vid.* INVERTO. Lenia verba Ouid. Amor. 105 2, 1, 22. Libera verba Propert. 4, 12, 90. Luctiſica verba Senec. Theb. 1. Luculentiora verba, *vid.* LVCVLENTVS, *in* LVX. Lugubre verbum, *vid.* LVGVBRIS, *in* LVGIO. Magnifica verba, *vid.* MAGNIFICVS, *in* MAGNVS. Mala verba, *vid.* MALVS. Medentia verba Stat. Silu. 2, 1, 5. Minantia verba Ouid. Met. 5, 669. Natiua verba, Nauticum verbum, Nitida verba, Noſtratia verba, *vid. ſſ. ll.* Noua ficta que verba Hor. de Arte Poët. 52. Plin. Epiſt. 4, 14 Ex quibus tamen ſi nonnulla tibi paullo inſolentiora videbuntur, erit eruditionis tuae cogitare, fuiſſe illos grauiſſimos viros, qui talia ſcripſerunt, non modo laſciua rerum, ſed ne verbis quidem Nudis abſtinuiſſe. Nudis, *i. Nulla circumlocutione verecunda tectis.* Nuntia verba Valer. Argon. 1, 440. Nupta verba, *vid.* NVBO. Obſcura verba Senec. Theb. 1. Obſoleta et Barbara verba, *vid.* OBSOLETVS, *in* OBSOLEO. Quantia verba, *Elata et magna* Sil. 8, 266. Perabſurda verba, *vid. h. v.* Perplexa verba Senec. Hippol. 8. Praenuntia verba cladis Ouid. Met. 3, 191. Praeſcriptis verbis, *vid.* PRAESCRIBO. Profana verba Ouid. Triſt. 3, 5, 48. Propria, vſitata verba, noua, priſca, inuſitata Cic. in Orat. 80 c. 24. Propria, ſignificantia, et non fordida verba Quinctil. 4, 2. Publica, *vid. h. v.* Saeua verba Hor. Epod. 12, 13. Seſquipedalia verba Idem de Arte Poët. 97. Simulata verba Virg. Aen. 1, 714. Significantia Quinctil. 4, 2. Singultantia verba Stat. Silu. 5, 5, 26. Sobria verba, *vid.* SVBNOTO. Solantia verba Ouid. Met. 11, 685. Sollemnia verba Id. ibid. 10, 4. *vid.* SOLLEMNIS. Sonantia verba Plin Epiſt. 1, 16. Speciosis verbis aliquid narrare Patere. 2. Splendidioribus verbis vtebatur Curio Cic. in Brut. 124. Suadentia verba Stat. Theb. 11, 435. Suſpenſa ſemper et obſcura verba Tacit. Ann. 1, 11. Triſtia verba Hor. de Arte Poët. 105. Vana verba Ouid. Met. 13, 263. Violenta verba Idem ibid. 13, 717. Vulgaria et quotidiana verba Quinctil. 4, 2. ¶ 4 *Verba:* Aberrare verbo aut nutu Cic. de Aruſp. Reſp. 23. Abſtinere verbis, Abſit verbo inuidia, Accedit verbum ad aures, Accidit in te iſtud verbum, Accipere verbum et verbis, *vid. hh. vv.* Accommodare rebus alicui verba Quinctil. 6, 1. Sil. 13, 719 Appellare viros erat ardor, et Addere verba. Addam non amplius verbum Hor. Serm. 1, 1, 121. Addere periuria falſis verbis Ouid. Met. 11, 206. Adigere in verba, *v. d.* ADIGO. Affari aliquem blandis verbis Stat. Achil. 1, 383. Anhelata verba, *vid.* ANHELO. Aptare verba rebus Quinctil. 3, 8. Arripere verba de foro, *vid.* ARRIPIO. Aucupari verba, vel vim verborum, *vid.* AVCVPOR. Aucupari verba rumoris Senec. Theb. 2. Auferre alicui vſum verborum Ouid. Met. 14, 99. Cadentia verba tollere, *vid.* CADO. Capta verbis puella, *Decepta* Ouid. de Arte Am. 1, 458. Canillari verba alicuius Tacit. Ann. 1, 46. Claudere verba pedibus Hor. Serm 2, 1, 28. Claudere verba modis imparibus, *Scribere elegias* Ouid. ex Pont. 4, 16, 36. Coagmentare verba, *vid.* COAGMENTO. Cogere verba in pedes, *Carmina ſcribere* Ouid. Triſt. 5, 12, 34. Cogitare ad verbum, *vid.* COGITO. Conflictari verbis, *vid.* CONFLICTO. Coniicere verbum in interdictum, *vid.* CONIICIO. Conferere verba Stat. Silu. 2, 1, 5. Conſiſtere cum aliquo verbis, Conſueſcere verbis idoneis, Contendere inter ſe verbis, *vid. hh. vv.* Confici verbis grauibus ab aliquo et trucidari Cic. de Aruſp. Reſp. 2. Commemorare verbis, *vid. h. v.* Committere verba tabellis, *Scribere in tabellis* Ouid. Met. 9, 585. Commutare verba, *vid.* COMMVTO. Compellere aliquem amicis verbis Virg. Aen. 2, 372. Compeſcere verba Senec. Med. 3. Complecti vno verbo, Comprehendere verbis, *vid. ſſ. ll.* Ouid. Met. 10, 290 Tum vero Paphius pleniſſima Concipit heros Verba, quibus Veneri grates agit. Concipere verba iusiurandi Tacit. Hiſt. 4, 31. Conferre verba in pauca, Conferre verba ad rem, *vid.* CONFERO. Contendere fictis verbis Ouid. Met. 13, 9. Continuare verba Quinctil. 4, 1. Conueniunt vtriusque verba, *vid.* CONVENIO. Credere verba alicui, *vid.* CREDO. Decepta ſum tuis et amans, et femina verbis Ouid Epiſt. 2, 65. Depromere verba Quinctil. 6, 3. Defunt verba animo Ouid. Met. 3, 231. Dicere ad verbum Suet. Caeſ. c. 30. Dicere excuſantia verba Ouid. Met. 9, 215. Dicere nouiſſima verba Virg. Aen. 4, 650. Dicere precantia verba Ouid. Met. 7, 590. Dictata ab aliquo verba Idem Epiſt. 20, 29. Dare verba alicui Ouid. Epiſt. 16, 237. *Vid.* DO. Ouid. Epiſt. 2, 25 Demophoon, ventis et verba et vela dediſti; Veta queror reditu, verba carere fide. Dare verba in ventos Idem Amor. 1, 6, 42. Domare horrida verba, *coercere linguam maledicam* Tibul. 1, 5, 6. Ducere verbum ex verbo Quinctil. 1, 6. Effingere verba alicuius Id. 1, 1. Tacit. Hiſtor. 1, 55 Quartam et duodecimiceſimam legiones, paucis ſeditionis auctoribus, non vltra verba ac voces Erraſſe, et breui in officio fore. *Simili ſenſu* Curt. 7, 1, 25 Vtinam, inquit, Philotas quoque intra verba peccaſſet. *Et* Intra verba deſipere, Celſo 3, 18 *eſt Non vltra verba deſipere.* Eſt nil opus verbis Lucret. 5, 264. Exaſperare rem verbis Quinctil. 4, 2. Exaudi verba mea Senec. Hippol. ſ. 12. Excerpta ad verbum Sueton. Aug. c. 89. Id ſi potes, vno verbo Expedi Ter. Phorm. 1, 4, 20. Exponere rem verbis Lucret. 1, 833. Idem 3, 964. Exprimere verbum de, vel e verbo, *Ad verbum transferre* Ter. in Prol. Adelph. 11. Cic. Acad. 4, 17 Nec definiri aiebant neceſſe quid eſſet cognitio, aut perceptio, aut (ſi verbum e verbo volumus) comprehenſio. Facere multa verba, *vid.* MVLTVS. Nunquam cuiquam noſtrûm verbum Fecit Ter. Andr. 1, 2, 4. *i. dixit obiurgandi cauſa.* Facere rata verba alicuius Ouid. Met. 4, 387. *Al.* Vota. Facere verba mortuo, *Prouerbialis locutio* Ter. Phorm. 5, 9 (8) 26. *i. Operam ludere.* Fingere verbum aliquod Quinctil. 1, 1. Flectunt animos verba precantia Ouid. Met. 2, 482. Formare recte verba Quinctil. 1, 12. Frangere alicuius verba indomita Senec. Agamem. Fundere verba Ouid. Met. 7, 248. Horrari aliquem verbis Hor. Epiſt. 2, 2, 35. Iacere verba Ouid. Met. 15, 780. Iactare mutiſſima verba alicui Idem Met. 2, 816. Inceſſere aliquem amaris verbis Sil 11, 209. Incidere verba ceris Ouid. Met. 9, 528. Incluſa verba pectore Valer. Argon. 4, 372. Includere verba verſu, *vid.* INCLVDO. Incluſa modis verba Stat. Silu. 4, 4, 11. Inculcare verba Graeca, *vid.* INCVLCO. Incurrere verbis in aliquem, *vid.* INCVRRO. Infarcire verba, *vid.* INFARCIO. Ingerere verba et vocem, *vid.* INGERO. Inhaerere verbis Quinctil 7, 2. Interponere verbum vllum, *vid.* INTERPONO. Interpretari verbum priſcum et inſolitum, *vid.* INTERPRETOR. Iterare verba, *vid.* ITERVM. Iungere verba, *vid.* IVNGO. Iurgari verbis Hor. Serm. 2, 2,

100. Iurare in verba alicuius Idem Epod. 15, 4. Iurare in verba aliqua, Iurare conceptis verbis, *vid.* IVRO. Plin. Epist. 2 Ne verbo quidem Labitur. Lenire aliquem mollibus verbis Hor. Epod. 5, 84. Loqui diserta verba Propert. 3, 23, 6. Loqui meditata verba Stat. Silu. 2, 1, 74. Loqui modesta verba Ouid. Amor. 3, 14, 16. Ministrat verba vinum Hor. Epist. 1, 15, 20. Modulanda verba fidibus Idem Epist. 2, 2, 143. Mouent aliquem blanda verba Ouid. Met. 6, 360. Mouere odia verbis Virg. Aen. 2, 96. Niti verbis Quinctil. 3, 6. Notare verba memori animo Ouid. Met. 14, 913. Nuncupare verbis, *vid.* NVNCVPO. Obuoluere vitium decoris verbis Hor. Serm. 2, 7, 42. Onerantia verba lassas aures Idem ibid. 1, 10, 10. Parcite verbis male ominatis Hor. Carm. 3, 14, 12. Peccare verbo aliquo Ouid. Amor. 2, 16, 11. Perdere verba, *Frustra loqui* Senec. Theb. 1. Dicerem iucundus, nisi id verbum in omne tempus Perdidissem Cic. Fam. 5, 15. Perdere verba non proficientia Ouid. Trist. 1, 2, 13. Perhibere verba, *vid.* PERHIBEO. Perferre verba alicuius ad alium Ouid. Epist. 20, 10. Permittere verba, re hortari Cic. Verr. 4, 67. Idem in Brut. 141 Schemata quae vocant Graeci, ea maxime ornant oratorem, eaque non tam in verbis Pingendis habent pondus, quam in illuminandis sententiis. Pingendis. *h. e. Ornandis, distinguendis.* *Hinc* Cicero Att. 2, 1 Librum suum totum Isocratis μυροθήκιον, atque omnes eius discipulorum arculas, ac nonnihil etiam Aristotelica pigmenta consumsisse, *ait*, *vid.* PIGMENTVM. Posita verba in vsu quotidiano Quinctil. 2, 10. Portare verba alicuius Ouid. Met. 2, 744. Premere aliquem verbo Cic. Tusc. 1, 13. Profundere verba ventis Lucret. 4, 929. Promittere verbis Quinctil. 4, 1. Prosequi aliquid verbis ante praeparatis Idem 2, 4. Cic. Verr. 3, 26 Si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis Recitare possem, sicuti faciam, da quaeso scribae recitet ex codice. Redarguere verba alicuius Virg. Aen. 11, 681. Reddere verba, *Respondere* Ouid. Met. 9, 28. Reddere verbum verbo *interpretari*, Hor. de Arte Poët. 133. Cic. de Opt. Gen. Orat. 14 Conuerti enim ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Aeschinis, Demosthenisque: nec conuerti vt interpres, sed vt orator, sententiis iisdem, et earum formis tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis, in quibus non verbum pro verbo necesse habui Reddere, sed genus omnium verborum, vimque seruani. Eisdem verbis, siue ad verbum Reddere, quod cogitauimus Cic. de Clar. Orat. 301. Quinctil. 10, 6. Relinquit verbum iaculata in ambiguo Lucret. 4, 1131. *dixit, quod torquet amatorem ambiguitate.* Relinquere imperfecta verba Ouid. Met. 1, 526. Repetere verba Ouid. Epist. 20, 9. Respondere verbum verbo Ter. Phorm. 1, 4, 36. Retentare intermissa verba Ouid. Met. 1, 746. Retenta verba dolore Idem ibid. 10, 474. Rogantia verba mittere Id. Epist. 20, 33. Sonantia verba chordis Hor. Carm. 4, 9, 4. Sordent verba Stat. Silu. 5, 5, 51. Spernere verba alicuius Ouid. Met. 5, 669. Sumunt verba ius ab auctoribus Quinctil. 1, 4. Trahere verba largis cum fletibus Sil. 8, 79. *tarde et interrupto sermone loqui.* Trahere verba de verbis Quinctil. 9, 4. Cic. Att. 6, 2 Itaque istum ego locum totidem verbis a Dicaearcho Transtuli, *i. conuerti.* Translata verba ea dico, quae per similitudinem ab alia re aut suauitatis, aut inopiae causa transferuntur: mutata, in quibus pro verbo proprio subiicitur aliud, quod idem significet, sumtum ex aliqua re consequenti. Cicero in Orat. 92. Translatum audacius verbum Quinctil. 4, 1. Trucidari verbis grauibus ab aliquo Cic. de Aruisp. Resp. 2. Vexare aliquem verbis Lucret. 5, 164. Vincere verbis aliquid, *Versibus describere* Virg. Georg. 3, 289. Volat semel emissum irreuocabile verbum Hor. Epist. 1, 19, 71. Volutare secum verba alicuius Ouid. Met. 1, 389. Vulnerari verbis grauibus ab aliquo Cic. de Aruisp. Resp. 2. Vti minoribus verbis Ouid. Met. 6, 151. Vti petulantibus verbis Idem Epist. 15, 245. ¶ 5 *Obseru.* Verbum, *Prouerbium, vulgare dictum* Plaut. Most. 3, 2, 104. Ter. Adel. 5, 3, 17 Non aequum dicis, non, nam vetus verbum hoc quidem est, communia esse amicorum inter se omnia. Idem Andr. 2, 5, 15. *et* Eun. 4, 5, 6. Plaut. Poen. 1, 1 *pr.* *Pro Tota sententia, vel oratione adeo:* Ego vehemens ille consul, qui verbo ciues in exilium eiicio Cic. Catil. 2 c. 6. *Add. ibid. p. p.* Miseram me! quod verbum audio! Ter. Andr. 1, 5, 6. *i. ἀξίωμα, sec.* Donat. Ter. Andr. 5, 3, 14 Olim istuc olim, quum ita animum induxti tuum, quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi, eodem die istuc verbum vere in te accidit. Idem Eun. 1, 2, 95 Vtinam istuc verbum ex animo ac vere diceres. Idem Adel. 5, 8, 30. Suet. Caes. c. 13. Quid istuc verbi est? Plaut. Cist. 2, 3, 61. *h. e. Quid sibi volunt haec verba.* Bona verba quaeso, *vid.* BONVS. Verbis meis salutem ei adscribito: *h. e. Meo nomine.* Plaut. Bacch. 3, 3, 82 Scribe salutem tuo patri verbis meis. *conf.* ibid. 4, 4, 79. Cic. Att. 16, 11 Atticae, quoniam hilarula est, meis verbis suauium des. Dare munera verbis alterius Nep. 17, 8, 4. Plaut. Bacch. 4, 87 Tu aurum rogato, caeterum verbum sat est. *Vid.* Idem Truc. 2, 8, 14. Verbi gratia, et Verbi causa, *quod et* Exempli gratia *dicitur in eandem significationem* Cic. de Fato 12 c. 6 Si quis, verbi causa, oriente Canicula natus est, is in mari non morietur. *Sic* de Finib. 5, 30 c. 11 Verbi gratia, Propter voluptatem nos amemus. Idem Verr. 2, 129 c. 52. *et* Tusc. 1, 12. *et* Lucret. 3, 422. Ad verbum, *vid.* AD. In haec verba, *vid.* IN. Virg. Aen. 6, 547 Tantum effatus, et in verbo vestigia torsit. *h. e. Simul cum vltimo verbo se auertit.* Verbum, *Pars orationis grammaticae, in qua omnis vis orationis est: de qua abunde apud Grammaticos.* Quinctil. 9, 4 Verbo sensum claudere, si compositio patiatur, optimum est.

VERBIFICO, *vnde*

VERBIFICATIO, ōnis. f. Caecil. *apud* Donat. in Ter. Eun. 4, 4, 4 Quid tibi aucupatio est argumentum, aut de meo amore verbificatio est patri?

VERBIGĔNA, ae. m. *i. Christus, verbo patris natus, et ipse Verbum.* Prudent. Cathem. 3, 2.

VERBIGĔRO, āre. [λογοποιῶ Gloss. Lat. Gr. *διαλέγομαι*] *Verba facere.* Apul. Apol. p. 321, 3 Nimis multa est oratio, si velimus memorare, quae ego contra responderim, quamdiu et quoties inter nos verbigeratum sit.

VERBILEVIS, e. *Legebatur olim a Scalig. ap.* Propert. 2, 4, 28: *at Broukhus.* forma leuis.

VERBILOQVIVM, i. n. Fulgent. Mythol. 1 Aristotelis syllogismaticum verbiloquium.

VERBIVELITATIO, ōnis. f. Plaut. Asin. 2, 2, 41. *sec. Meurs. Crit. Exerc. P. 2. p. 31.*

VERBĀLIS, e. Adi. [ῥηματικὸς] *Quod a verbo descendit.* Lector *a* Lego, Doctor *a* Doceo. *Dictio Grammaticis familiaris.* Diomed. 1, 6. *Aliter* Fulgent. Mythol. 1 Mulierum verbalibus cauſidici cedant: *et iterum ibid.*

VERBŌSVS, a, um. Adi. [πολύμυθος, ἀμετροεπὴς] *Qui abundat.* Cic. Fam. 7, 3 Habes epistolam verbosiorem fortasse quam velles. *Conf.* Nep. 25, 20, 2. Commendatio Phaedri v. vlt. Commentarii verbosi Gaius in l. j. D. de orig. iuris rum verbosum Ouid. Trist. 3, 12, 18. Homo omnium verbosissimus Vopisc. in Firmo c. 1. Leges verbosae Ouid. Amor. Loci verbosissimi Quinctil. 2, 4. Loquela verbosa Catumerium f. 53 (56) 20. Verbosi et fatui Catull. 99, 2. *a fando.* Cic. pro Muraen. 30 c. 14 Non solum ista vestra Simulatio prudentiae, sed etiam ipsa illa domina rerum fa VERBŌSE. Adu. [πολυμύθως] *Multis verbis.* Cic. raen. 26 c. 12 Satis verbose, sed quid postea? *Et* Fam. 7, 3 te scripsi verbosius. Rem non pigebit verbosius Perseq 19, 8. Adhibere discrimina verbosius Quinctil. 2, 15. nere aliquid verbosius Id. 3, 11 *extr.* *Conf.* Id. 12, 8.

VERBOSĬTAS, ātis. f. Firmicus 6, 11 Thersites fui ridiculus, et garrula verbositate semper impatiens. V nile, verbositas Symmach. Epist. 8, 48. *Conf.* Prudent. Rom.

VERCELLAE, arum. f. [Οὐερκέλλαι] *Vrbs Italiae dunae*, in regione vndecima Taurinis vicina, vt *scribit* Pl Sil. 8, 599 Vercellae, fuscique ferax Pollentia villi.

VERCELLENSIS, e. Adi. *Vt*, Vercellensis ager Plin

VERE, *vid.* VERVS.

VERECVNDIA, ae. f. [αἰδώς, αἰσχύνη, αἰσχυντηλία] *licet* Donatus *ad* Ter. Andr. 4, 1, 13 Pudorem esse *dicat* mali fac recundiam recti et honesti. Cic. pro Quint. 39 Homo virginali verecundia. Id. Off. 1, 93 Verecundia, et qual ornatus vitae. *Sic* in Partit. 79 c. 23 Custos vero virtutum, dedecus fugiens, laudemque maxime consequens, verec Sine verecundia nihil potest esse rectum, nihil honestum Cic. c. 41. *Conf.* Id. de Amic. c. 21. Verecundia bonum in ad signum Sen. Epist. 11. *conf.* Ambrof. Off. 1, 17. Timidit tur verecundiam Cic. in Partit. 81. Verecundia, *in quantu* est timor quidam reducens animum ab iis, quae facienda su consusio et coepti poenitentia, et subitum silentium Quinctil Verecundia, vitium quidem, sed amabile, et quod virtutes generet Quinctil. 12, 5 *pr.* Cic. de Finib. 4, 18 Hoc so mal natum est pudoris et verecundiae particeps. Aetatis dia Liu. 1, 3. *i. Reuerentia.* Diuus Augustus carmina Virg mari contra testamenti verecundiam vetuit Plin. 7, 30. Domit. c. 18 Commendari se verecundia Oris adeo sentiebat, recundia oris, *i. Vultu modesto, ruboris pleno.* Adduce recundiam Liu. 1, 21. Verecundiae fines, qui semel Tra lum gnauiter impudentem esse oportet Cic. Fam. 5, 12, 10. eum verecundia, *vid.* CAPIO. Tardatus verecundia 1, 3. Verecundia in rogando Cic. Qu. Fratr. 3, 1. P 7, 2 Causas summa fide, pari constantia, nec verecundia m fendit. A verecundia, *i. Prae verecundia, vid.* A, *vel* AB.

VERECVNDVS, a, um. Adi. [αἰσχυντηρὸς, αἰδήμων] *Priuatum a* Vereor, *vt ab* Inuo inicundus. Plaut. Asin. 5, 1, verecundum esse adolescentem. Cic. de Legib. 1, 50 c nocentes ergo et verecundi sunt, vt bene audiant, et vt rumoren colligant, erubescunt: pudici etiam loqui de pudicitia. lipp. 12, 11 c. 5 Verecundioremque coram putamus, in postul re, quam fuerit tum, cum misit mandata ad Senatum? Id 2, 36 Habetis sermonem bene longum hominis, vtinam no dentis: illud quidem certe, non nimis verecundi. Cic. 81 Nec in faciendis verbis erit audax, et in transferendis ver et parcus, et in priscis reliquisque ornamentis et verborum et tiarum demissior. Color verecundus Hor. Epod. 17, 21. cor verecundus Stat. Silu. 2, 1, 136. Cic. Philipp. 2, 47 T eo liberior, quod ea in te admisisti, quae a verecundo Inimic non posses. Oratio casta, verecunda, virgo incorrupta modo Cic. in Orat. 74. Pudor verecundus Ouid. Trist. 4 Puellae verecundae Id. Amor. 1, 5, 7. Puer verecundissi tron. c. 25. *Add.* Id. c. 101. Rubor verecundus Ouid. Met Cic. Fam. 16, 17 Nam et doctrina, et domus, et ars, et ager et lis dici potest, vt sit, quomodo Theophrasto placet, verecu latio. Verba parum verecunda Quinctil. 10, 1. *i. Obscena* verecunda Ouid. Trist. 2, 354. Vultus verecundus 840. Verecundum est dicere, *i. pudet* Quinctil. 7, 10. Verecundiores partes Arnob. 4 p. 133. *Add.* Cic. Fam. 9, 5. Tertull. de Poenit. c. 10. *Superlat.* Epigramma verecundi Gell. 1, 24 *extr.* In gerendis honoribus verecundissimus Vell. 2, 33, 3. *conf.* Sen. Contr. 3, 22. *et* 7, 30.

VERECVNDE. Adu. [αἰδημόνως] Cic. de Finib. 5, 6 c. ille timide, vel potius verecunde, Facio, inquit, equidem. de Finib. 2, 115 c. 34 Cyrenaici quidem non recusant, vestri haec cundius, illi fortasse constantius. Modeste ac verecunde 26, . . Gratulari alicui nimis verecunde Cic. Fam. 7, 2. ibid. 5, 12. Producentibus eam verecunde Reluctans Curt. *Add.* Celf. 6, 18. Gell. 17, 13. Loquor iamdudum verecundi de re Cic. de Orat. 1, 171 c. 57.

VERECVNDĬTER. Adu. *antiquum.* Pomponius Macco, nem praeteriens vidit duos senes, vnum verecunditer non duc discipulum, verum scalpentem nates Non. 11, 59.

VERECVNDOR, āri. [αἰσχύνομαι, ἐγκαλύπτομαι] *Verec teneri.* Verecundatur ἐντρέπεται Gloss. Plaut. Trin. 2, 4, 77 cundari neminem apud mensam decet: Nam ibi de diuinis atq manis cernitur. Cic. de Orat. 2, 240 c. 61 Nam quod Sp. C grauiter claudicanti ex vulnere ob Remp. accepto, et ob eam verecundanti in publicum prodire, mater dixit. Cic. in tens. Hi nostri amici verecundantur capti splendore virtutis. nio. Literae tuae verecundari me faciunt Ambrof. 8, 73. Cunctantem et verecundantem incitare Cic. de Orat.

VEREDVS, *vid.* VERAEDVS.

VEREOR, veritus sum, ēri. [αἰδέομαι, αἰσχύνομαι, ἐυλαβέομαι reor, ἐντρέπομαι, ὑφορῶμαι. veretur, φορεῖται Gloss. Vet.] *Proprie liberorum est, qui honesti gratia mouentur. Verum est perpetuum: sed saepe ad metum cuiuscunque mali refertur.*

c. 29 c. 12 Is patrem veretur vt deum. Id. de Senect. 81 en deos verentes, qui hanc omnem pulchritudinem tuentur , memoriam noſtri pie inuiolateque ſeruabitis. Auctor Heaut. 4, 49 Licentia eſt, cum apud eos, quos aut vereri, aut me- re debemus, tamen, etc. *Pro timere*, Saeua quid in placidis a veris aquis? Ouid. ex Pont. 2, 6, 44. Metuebant eum ſerui, ve- ant liberi Cic. de Senect. 37 c. 11. *Conf.* Plaut. Amph. Prol. v. 22 *ſq.* nat. Ter. Andr. 3, 2, 16. Bella vereri Ouid. Triſt. 5, 10, 26. Cic. Verr. 3, Et quod caput eſt rei frumentariae, campus Leontinus, cuius antea ſha erat, vt quum obſitum vidiſſes, annonae Caritatem non vererere. ſpectum patris vereri Ter. Phorm. 2, 1 *pr.* Cic. de Orat. 1, 113 ro Craſſe, inquit, Mucius; iſtam enim Culpam quam vereris ſtabo. Pauperiem veritus Hor. Epiſt. 1, 10, 39. Re- onem doctorum vereri Cic. in Orat. 1. Verbera vereri piſt. 20, 77. Cic. Acad. 4, 138 c. 45 Vos autem mihi vere- e labar ad opinionem, et aliquid adſciſcam, et comprobem. Att. 6, 1. Nauibus veritus Caeſ. Bell. Gall. 5 c. 9. Ter. 4, 3 Ego dudum nonnihil veritus fum Daue abs te ne faceres od vulgus ſeruorum ſolet, dolis vt me deluderes. *vid.* Donat. Heaut. Herenn. 2, 28 c. 19 Ergo et metus periculi hortabatur eum re, a quo ſupplicium verebatur. Cic. de Senect. 18 c. 6 quo modo Carthagini male iamdiu cogitanti bellum inferatur, nte denuntio, de qua non ante vereri deſinam, quam illam cognouero. *Proprie* Liu. 39, 37 Veremur quidem vos et ſi ita vultis, etiam timemus: ſed plus veremur et time- immortales. Magis vereor, *vid.* MAGIS. Diceres Ter. Andr. 2, 1, 25. Tune id veritus es? Cic. Qu. Frat. 1, 3. lorm. 5, 8 (7) 8 Quid ad me ibatis? ridiculum: an vereba- non id facerem, quod recipiſſem ſemel? Vereor ne non tus Martian. in l. Si mulier §. ij. D. de iure dotium *Eſt modeſte proponendi ſententiam.* *Sic* Caius in l. Potior. D. or. in pign. hab. Sed vereor, num hic aliud ſit dicendum. eor ne meae vitae modeſtia parum valitura ſit in poſterum ſos rumores Cic. Fam. 11, 27 (28). Veritus es, niſi iſtam ratione exaggeratiſſes, ne operam perdidiſſes Cic. de Orat. 1, Ter. Andr. 1, 4, 7 Sed quidnam Pamphilum examina- vio? vereor Quid ſit. *Vid* Cic. Att. 7, 7. Vereor, Quo- homines accipiant Caeſ. ad Cic. Fam. 8, 10. Ter. Andr. rabat hoc ſi ſic abiret, et heri ſemper lenitas verebar Quor- leret. Ter. Hec. 1, 2, 26 Sed firmae hae vereor vt ſint Id. Phorm. 5, 8, 72. Cic. de Lege Agr. 2, 37 Hoc quia vos on inſeritis, veretur Hiempſal, vt ſatis firmum ſit et ratum. C. Fam. 12, 19. Addo illud, quod vereor tibi ipſi vt pro- Att 6, 1. §. 2 *Obſeruatt. Actiue et paſſiue vſurpatur.* t Priſcian. p. 791. *Add.* Gell. 15, 17. *Periz. ad Sanct.* 3, 2, 45 non eſt veritum, in voluptate ſummum bonum ponere Cic. 3. Gell. 15, 13 *ex* Afranio, Vbi malunt, metui ſe, quam uis. Auguſt. C. D. 6, 9 Vt a ſuperſtitioſo dicat timeri religioſo tantum vereri vt parentes. Vereor, *Genitiuo qui vice Accuſatiui ſit apud veteres.* Afranius, Optandum uae non vereatur viri. *vid. plura apud* Nonium 9, 3. *Ipſe* 8, 4 *fr.* Ne tui quidem teſtimonii veritus. Neque hu- ritus feminae primariae Ter. Phorm. 5, 7, 78. Veretur, *rſatur* Pacuu. *apud* Non. 9, 3 Nihilne te populi veretur? *ſar apud eundem* Non te tui ſaltem pudet, ſi nihil mei te verea- Id. Plaut. Mtl. 4. 6, 51. *Parei Lex. Crit. p.* 1277. ENS, entis. Partic. [αἰδούμενος] Cic. Fam. 9, 16 Qui te ad bel um incitauit, verentem ne Silius ſuo nuntio aliquid mihi fo- ſtud is attuliſſet. *Conf.* Nep. 2, 5, 1. *et* 10, 4, 1. Inuidiam ve- Nos 15, 7, 1. Deum verentes Cic. de Sen. c. 22. Colum. Sc non inertes huius pecudis mores, qui ſunt verentes plagarum accl ationum. *de Iobus.*

VE ENTER. Adu. Sedul. 1, 8 Sanctoque vereuter e claro.

VE NDVS, a, um. *Aliud* Partic. [αἰδεσίμος] Vt, Qui aliquem eri teſt, cito erit verendus Sen. Epiſt. 11. Auguſta grauitate end Ouid. Met. 9, 270. Maieſtas verenda Id. ibid. 4, 539. es rendi Id. ex Pont. 3, 1, 143. Senex verendus Claud. in pr. l. 2, 433. Verendae partes equi Veget. Mulom. 1, 7, 1 ie *u roprie dicuntur Genitalia, cum non obſeruetur circa iſta pudor in* talis *aut verecundia.* *Etiam* §. 2 Verenda, [αἰδοῖα] *Dicuntur, ori bortes, quae non niſi cum verecundia nominantur.* Plin. Epiſt. Rorente eum ſerui circumſiſtunt, alius fauces inuadit, alius os eri alius pectus et ventrem, atque etiam, ſoedum dictu, verenda im t. Carbunculi verendorum Plin. 28, 15. *Add.* Idem 34, 75 *et* 2[illegible].

E ITVS, a, um. *Act.* Largitionem veritus Salluſt. Iurtl cap. 15.

E ETRVM, i. n. [αἰδοῖον] *Membrum, quo ſexus diſcernitur.* cer cretri Scribon. 235. Tumor Id. 234. Vlcus Id. 235. rige Apul. de Herb. c. 101 n. 1. Sueton. in Tiber. c. 62 Exco- uer autem inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione falciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul hacce tormento diſſenderet Mammarum exſectiones, amputa- ies vilium veretrorum Arnob. 5 p. 165. Muliebre veretrum Caeſ. el. ard. 5, 8. Veretrum iumenti Veget. Mulom. 3, 15, 2 *et* 6. Ve- um at prae dolore Id. 3, 81.

E ETRICVLVM, i. n. *Vaſculum pudendum*, *apud* Petron. 4 p. 2.

E ETILLIA, ae. f. Veretillas *a virorum pudendo* Conchas dus vocat Apuleius Apol. p. 296. *propter ſimilitudinem.* *Al.* etill n.

VERGILIAE, ārum. f. [Πλειάδες] *Stellae, quae et* Pleiades, *ntu ita appellatae putantur, quod earum exortu* Ver *finem faciat, quocirca de iunctarum vernum ſit earum ortus matutinus.* *Sunt em ſtem in Tauro locatae, quarum ſigno exoriente, aeſtas ſignificatur, ident hiems oſtendatur.* Plaut. Amph. 1, 1, 119 Nec lugula, nec ſperi, neque Vergiliae occidunt. Plin. 18, 25 Concipiunt Ver- iarum exortu. Idem 18, 25 ſ. 60 Seruent id ſidus etiam veſtis litor — Nubilo occaſu pluuioſam hiemem denuntiat, ſtatim- e aut lacernarum pretia: ſereno aſperam, et reliquarum veſti- accedunt. Cic. de Nat. Deor. 2, 112 c. 44 At propter lacum nu- ni ex parte locatas Parius Vergilias tenui cum luce videbit. rg. Georg. 1, 138 Nauita tum ſtellis numeros et nomina fecit, Pleia- s, Hyadas, clarumque Lycaonis Arctον. *Vbi* Seruius, Pleiades ſignum eſt ante genua Tauri, quod ortu ſuo primae nauigationis tempus oſtendit. Vnde Graece Pleiades dicuntur ἀπὸ τῆς πλέων, Latine Vergiliae, a veni temporis ſignificatione qua oriuntur. *conf.* Gell. 13, 9. Columel. 4, 8. *et* 9, 14. Vitruu. 9, 5 *et* 6. *Torrent. ad* Sueton. Aug. c. 40. Interiorem Perſidis regionem ſub ipſum vergiliarum ſidus petiit Curt. 5, 6, 12. Occidente iam ſidere vergiliarum Liu. 21, 35. Occaſus Vergiliarum, *vid.* OCCASVS *in* OCCIDO. Terreſtres Vergiliae, *Vermiculi noctu lucentes, qui et* Cicindelae *dicuntur, et* Lampyrides. Plin. 18, 26 *in fine*, Lucentes per ar- va cicindelae. Ita appellant ruſtici ſtellantes volatus, Graeci vero Lampyridas. Ibid. c. 27 Iam Vergilias in caelo notabiles caterua fecerat: non tamen his contenta, terreſtres fecit alias, veluti vociferans, Cur caelum intueris agricola? Cur ſidera quaeris ruſtice? iam te breuiore ſomno feſtum premunt noctes. Ecce tibi inter herbas tuas ſpargo peculiares ſtellas, easque veſpere, et ab opere diſiungenti oſtendo: ac ne poſſis praeterire, miraculo ſolicito. Videsne, vt fulgor igni ſimilis alarum compreſſu tegatur, ſecumque lucem habeat et noctem? *Paullo poſt*, Cur etiam nunc altius ſpectas, ipſumque caelum ſcrutaris? Habes ante pedes tuos ecce Vergilias. In certis eae diebus prouenium, durantque foedere ſideris huiuſce: partumque eas illius eſſe certum eſt.

VERGO, verti, *vel ſecundum* Diomedem 1 p. 364 *med.* verxi, verſum, ĕre. [ſέπω] *Neutrum verbum, et nonnunquam Deponens, ſignificat Decliuare.* Virg. Aen. 12, 727 Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. Lucan. 1, 54 Nec polus aduerſi calidus qua vergitur Auſtri. Strongyle, Aeoli domus, vergitur ad exortus ſolis Solin. c. 11 (*al.* 6). *Al.* vergit. Vergit Ad mare Curt. 7, 3, 7. Cic. Philipp. 11, 26 c. 11 Et eius auxilium ad Italiam vergere, quam ad Aſiam maluiſſemus. Arx, qua Ad meridiem vergit Nepos 5, 2, 5. Caeſ. Bell. Gall. 1, 1 Vergit ad Septentriones. Ad imum vergere Hor. de Arte Poët. 378. Cic. de Nat. Deor. 2, 120 Vt omnibus eius partibus In medium vergentibus, id autem medium, infimum in ſphaera eſt, nihil interrumpat. In longitudinem vergere Caeſ. Bell. Ciuil. 1, 45. Regio vergit In ſeptentrionem Curt. 6, 4, 17. Vergit Nox ad lucem Curt. 4, 7, 22. *Conf. Stuck. Antiqu. Conuiu. 2, 37 Epiſt.* 15. Aetas vergit Tac. Ann. 2, 43. §. 2 Venenum vergere alicui, *actiue, pro fundere* Lucret. 5, 1008. In gelidos verſit amoma ſimus Ouid. ex Pont. 1, 9, 52. *vbi conf. Heinſ. et Geſan. Ind. in* Lucret. *Paſſiue:* Stat. Silu. 4. 4, 69 — Nos facta alie- na canendo Vergimur in ſenium. Id. Theb. 6, 211 Spumantesque mero paterae vergunter. In terras ſolis quoque vergitur ardor Lucret. 2, 212. *vid. Perſeran.* p. 78.

VERGENS, entis. Partic. Lucan. 2, 624 Illyris Ionias vergens in vndas. Annis vergens Tac. Ann. 15, 17, 3. *in ſenium inclinans mulier.* Anni vergentes in ſenium Lucan. 1, 129. Die iam vergente ingreſſus Senatum, *etc. i. Inclinato.* Sueton. in Othon. c. 7. Dies vergens in noctem Senec. Thyeſt. 798. Vergente iam Seneca Tac. Ann. 4, 41, 4. Ora Hecates vergentia in tres partes Ouid. Faſt. 1, 141. Vergente mundi Veſpere Hymn. Eccleſ.

VERGOBRĒTVS, i. m. Summus erat apud Heduos magiſtratus, qui creabatur annuus, et vitae necisque in ſuos habebat poteſtatem Caeſ. Bell. Gall. 1, 17.

VERICVLATVS *et* VERICVLVM, *vid. ſub* VERV.

VERIDICVS, VERISIMILE, *et* VERITAS, *vid.* VERVS.

VERMIS, is. m. [σκώληξ] *A Vertendo dicitur, quod ſeſe torquendo vertat, et ita repat.* Vermes terreni erumpentes Plin. 18, 1. Solent vermes quaſi lumbrici nocere inteſtinis Colum. 6, 30. Plin. 19, 18 Vulgo vero ſi dulcedo noceat, et vermes radicibus inhaereant, remedium eſt amurca pura, *etc. Conf.* Id. 26, 14. Lucret. 2, 870 Quippe videre licet vinos exiſtere vermes Stercore de tetro. Arbor vermes patitur inteſtos Pallad. Ian. c. 15.

VERMICVLVS, i. m. Dim. [σκωλήκιον] Plin. 10, 62 Iam obituris muribus vermiculum in capite gigni tradunt. Lucret. 2, 898. Vermiculum faciunt bombyces Plin. 11, 22. Poma vermiculis obnoxia Id. 14, 27. *Add.* ibid. c. 41. *et.* 10, 65. Colum. 7, 5. *et* 9, 14. Sidon. 7, 14. Quaſi vermiculi eiiciuntur Scribon. 54. §. 2 Vermiculus, *Coccus vel coccum.* Iſidor. 19, 28 Κόκκον Graeci, nos rubrum ſeu vermiculum dicimus. Eſt enim vermiculus ex filuetribus frondibus. *Origo appellationis inde eſt, quod vermiculum alere ſolet illud* granum, (κόκκος *granum eſt*) *vt Iſidorus etiam admonuit.* Plin. 24, 4 Eſt genus ex eo (*de* cocco iliceis *loquitur*) in Attica fere et Aſia naſcens, celerrime in vermiculum ſe mutans, quod ideo ſcolecion (*quaſi mut. a* σκώληξ vermis) vocant, improbantque. *Nempe, quod docet Pauſanias Phocic.* f. 10, 36. *ipſum coccum Galaticum vermem generat, legendumque eſt granum, antequam ille naſcatur: quamquam ipſe quoque vermiculi fungatis tingendis lanis aptus eſt.* Vet. Gloſſ. Κόκκος Ἑλληνικὸς Vermicula, coccum. *Antiquiſſimis iam nota illa res fuiſſe debet.* Hieron. ad Fabiolam de Veſte Sacerdot. Tom. 4. f. 26 B *Froben.* Pro cocco iuxta Latinum eloquium apud Ebraeos *Tolaath*, תולעת id eſt vermiculus, ſcribitur. *In ſane* Vulgatus interpres, *qui alias* coccum bis tinctum *reddit illud* שני תולעת *interdum* et Exodi 35, 25. *et* 36, 35. *vertit* vermiculum. *Sic* 38, 18 *et* 23 *etc. Praeſertim* Ieſ. 1, 18 Si fuerint rubra quaſi vermiculus. *Sic et* Hieronymus. *Huc referri etiam [illegible]tur poſſe* Plin. 22, 8 pr. f. 27. *vbi, inter* Halcyonei genera, tertium *eſt* candidioris vermiculi, *quod Graeci* πορφυρίδιον *et* ἐκπέλειον *vocant, vt ita oſtendat Hardumus, i. purpureum, purpuream quidam ſi lendens.* *Add. Bochart. Hieroz. P. II.* 4, 27 p. 624.

VERMICVLVS, a, um. Adi [σκωληκώδης] *Rubicundus, rubeus, roboreus, rutilus, quin recentiore aetate dictum ſit, dubitare nos non iuuat Gallorum* Vermeil *et* Vermillon, *Hiſpanorum que* Bermejo *et* Bermellon. *Verum mihi vix dubium eſt, eſſe ſine ullam eo rum, licet paene ſtrangulatum a librariis.* *Certe apud* Columel 3, 2, 2 *ſunt* Vuae vermiculae *in Lipſienſi MS. vbi* venuculae *vel* vennuculae *habent alii.* *Vid. tamen* VENVCVLVS. *Et quod* Far Vermiculum *ſ.* Vemculum *ap.* Columel. 2, 6, 3 *legunt alii, hoc in primis editionibus fuit* Vermiculum *quod in Lipſienſi corruptum eſt in* cimiculum, *quaſi fuerit per compendium aliquando ſcriptum* Vmiculum. *Forte idem fuit quod* Colum el. 11, 2, 9 *modo* Vernaculum *legitur. Certe pulchre hi conuenient omnes, ſi di* quatuor genera farris *enumerari iſta dicamus* I. Far, quod appellatur Cluſinum candoris mundi: II. Far, quod vocatur vermiculum, rutilum: III. atque alterum candidum, ſed vtrumque maioris ponderis, quam Cluſinum: IV. Semen trimeſtre, quod dicitur Bolicathrum. *Succurrit huic lectioni et interpretationi, quod etiam* tritici *genus eſt*, quod

robus dicitur, *v. g.* Colum. 2, 6, 1. *De illo* robeo colore, *ξανθίζοντα Scalig. ad* Varr. R. R. 2, 5, 8. *et nos in* ROBVS, a, um. *Quidsi huc etiam referas illa loca, in quibus* Vulgatus interpres vermiculum *pro* Coccino *posuit, vt modo vidimus. Conf. statim dicenda in* VERMICVLATVS.

VERMICVLATVS, a, um. *Videtur ipsum quoque coloris nomen esse.* Hieron. ad Laetam Tom 1 f. 27, C Diuinos codices amet, in quibus non auri, et pellis Babylonicae vermiculata pictura, sed ad fidem placeat emendata et erudita distinctio. Pellis Vermiculatae picturae *est minio vel alio colore rubro picta, quo genere constitisse coria illa, quibus libri inuoluerentur, notum est. Vid. v. g. Schwartz. Diss. 2 de Ornamentis librorum §. 25. Apud* Non. 2, 550 *ex* Varronis *ταφῇ Μενίππε laudatur* Facies macandrata et vermiculata, quam recte *Cerda ad* Virg. Ecl. 6, 22 *de colore deorum miniato interpretatur.* ¶ 2 *Superest, quem studio huc reseruauimus, nobilis locus* Lucilii *apud* Cic. de Orat. 3, 169 c. 43 Collocationis est componere et struere verba, sic vt neue asper illorum concursus, neue hiulcus sit, in quo lepide — fusit — Lucilius, Quam lepide lexeis compostae? vt tesserulae omnes. Arte pauimento, atque emblemate vermiculato. *Quem locum* Ciceronis *laudat etiam* Non. 2, 918. *Versum* Lucilii *repetit* Cic. Bruto 274 c 79. *itemque* Plin. 36, 25 f. 61. *Alludere autem videtur idem* Plin. 35, 1 Nec tantum vt parietes toti operiantur *(marmoribus)* verum et interraso marmore, vermiculatisque ad effigies rerum et animalium crustis. *Hic* vermiculatum *vulgo accipi videas, pro ipso opere inserto,* emblematisque, *de quibus s. l. Sed primo quidem certe etiam hoc coloris nomen fuisse, tesserulis rubris fundo albo interpositis, valde probabile est. Vid. Salmas. ad Solin.* p. 854 b, A. *it.* p. 192 b, E. *et Hyl. Iatr.* c. 70 *extr.*

VERMICVLŌSVS, a, um. Adi. Pallad. 12, 6 Poma caduca et vermiculosa. *Add.* Id. Febr. t. 25.

VERMICVLOR, āri. [σκωληκῶμαι, τερηδονίζομαι] Vermiculari *dicuntur arbores, in quibus vermes in cortice generantur. Est igitur* Vermiculari, Vermiculis *infestari.* Plin. 17, 24 f. 37, 3 Vermiculantur magis minutae quaedam arbores, omnes tamen fere, idque aues cauti corticis sono experiuntur.

VERMICVLANS, antis. *Vt,* Vermiculans pulsus. *vid.* FORMICANS, *in* FORMICA.

VERMICVLĀTE. Adu. *Tessellatim.* Quinctil. 9, 4 p. 864 *Burm.* Relicto rerum pondere tesserulas struet, et vermiculate inter se lexeis committet. *ex* Lucil.

VERMICVLĀTIM. Adu. *Idem apud* Zenon. Veronenf.

VERMICVLATIO, ōnis. f. [σκωλήκωσις] *Est quum enatis vermiculis et bestiolis, segetes, arboresue infestantur.* Plin. 17, 11 Neque vermiculationi obnoxium. *it.* Arborum morbus communis vermiculatio est Plin. 11, 24 f. 37, 2.

VERMĬNA, orum. n. Pl. [σφίγξ] Tormina, *vt haec a* torquendo *dicta, ita illa a* vertendo. Dolores corporis, cum quodam minuto motu quasi a vermibus scindatur. Hic dolor Graece σφιγξ dicitur. *Haec* Festus. Plinius, *(forte* Valerianus) Magi eo vermina et dysenteriam curari putant. Apostoli verbo compescuerunt furialium vermina passionum Arnob. 1 p. 30. Lucret. 5, 995 Donicum eos vita priuarant vermina saeua, *i. Saeui dolores ex vulneribus, forte etiam vermiculi in incuratis vulneribus nati. Certe*

VERMĬNO, āre. [σκωληκιάω] *Vermes habere.* Cornelius Celsus, . . Nihil est perniciosius pueris dum verminant. Seneca Natur. Quaest. 2, 31 Malorum serpentum et aliorum animalium, quibus mortifera vis ineft, quum fulmine icta fint, venenum omne consumitur. Vnde, inquit, scis? In venenatis corporibus vermis non nascitur. Fulmine icta, intra paucos dies verminant. *Sed etiam prurire significat, quasi vermiculis cutem irritantibus.* Martial. 14, 23 *de auriscalpio,* Si tibi morosa prurugine verminat auris, Arma damus tortis apta libidinibus. ¶ 2 Verminari, *pro* Torqueri, a vermibus *deductum verbum,* quod facile fe torqueant, *inquit* Nonius 1, 189. *Addit ex* Pomponio, Decimo menfe demum turgens verminatur, parturit. Senec. de Vit. Beat. c. 17 *extr.* Delinimenta magis quam remedia podagrae meae compono, contentus fi rarius accedit, et fi minus verminatur.

VERMINANS, antis. Part. Arnob. 1 p. 30 Verbo Chriftus compescuit verminantium membrorum cruces.

VERMINATIO, ōnis. f. [σκωληκίασις] *Dolor rodens, pungens, vellicans, quasi a vermibus intus rodentibus. De dolore dentium* Plin. 28, 11 f. 49 Iisdem fanari dimiffis in fauces iumentorum verminationes notum est. Idem 30, 15 f. 50 Iumentorum vrinae tormina vefpertilione adalligato finiuntur. Verminatio ter circumlato verendis palumbo: mirum dictu: palumbus emiffus moritur, iumentum liberatur confestim. Sen. Epist. 95 p. 459 Quot oculorum, aurium que tormenta, et cerebri aestuantis verminationes? Idem Ep. 78 p. 308 Omnium istorum prima verminatio vexat, impetus mora exstinguitur. *Loquitur de podagra, chiragra et morbis articularibus.*

VERMINŌSVS, a, um. Adi. *Quod verminatione afficitur vel vexatur.* Verminofae aures Plin. 20, 14. *A vermibus autem dictae,* Fici verminofae Eidem 17, 28. *Et* Lignum verminofum Eidem 17, 10.

VERMIFLVVS, a, um. *Idem.* Paullinus, Vulnere vermifluo foetidus interiit. *de phthiriasi.*

VERNA, ae. c. [οἰκότριψ, οἰκογενής] Seruus domi noftrae natus ex ancilla noftra aut feruo. Plaut. Amph. 1, 1, 25 Mercurius, Satius eft me queri feruitutem, qui fuerim liber — Hic qui verna natus eft queritur. Idem Mil. 3, 1, 103 Quid, nutrici non miffurus quidquam quae vernas alit? Cic. Fam. 9, 15 Bellienus verna Demetrii, qui ibi cum praesidio erat, *etc.* Verna miniflleriis ad nutus aptus heriles Hor. Epist. 2, 2, 6. *Add.* Plaut. Truc. 2, 7, 27. Senec. Epist. 5. Iuuenal. 1, 26. Nutrix, quae vernas alit Cael. ad Cic. Fam. 8, 15. Verna Eques Iuuenal. 9, 10. Turba vernarum Tibull. 2, 1, 23. Lactei vernae Martial. 3, 58 Domitius legit Lutei, id eft, fordidi. Procaces vernae Hor. Serm. 2, 6, 66. Puer verna Idem ibid. 1, 2, 117. Satur verna, *vid.* SATVR. Tuberes vernae, *vid.* TVBER. ¶ 2 Nonius 1, 206 Vernas veteres appellabant, *Qui vere sacro fuerant nati: et habebatur nomen hoc pro Vitabili maledicto. Exempla, quibus vtitur, nihil ad hanc rem faciunt. Audiamus etiam* Festum, Vernae, qui in villis vere nati, quod tempus, duce natura, feturae eft: *in quibus quidem et animalibus quibusdam; homo omnium temporum et horarum animal. Sed sunt ibi tum corrupta quaedam, tum illud notabile,* Romanos vernas appellabant, id eft ibidem natos. *Et videtur sane haec propria significatio, quod ex nomine* vernaculus *apparet.*

VERNVLA, ae. c. Dimin. *Domi natus, vt nec ingen dere videatur. Vid. modo dicta in* VERNA n. 2. In facris T *apud* Seru. *ad* Aen. 1, 21 fic precabantur, Iuno curulis, tuo peoque tuere meos curiae vernulas fane. *Sic non eft puer tum, de quo* Martial. 14, 54 Si quis plorator collo tibi vernu *Sed feruulus eft* Iuuen. Sat. 10, 117 Quem fequitur cuftos ange nula capfae. *Add.* Idem 5, 105. *et* 14, 169. Senec. de An. c. 1. Petron. c. 66. *Etiam Adiectiue ponitur.* Ver Rutil. 1, 112. O hominem acutum et Vrbanitatis vernula Petron. c. 24.

VERNACVLVS, a, um. Adi. *Omne quod domi noftr tur, vel in noftra patria. Sic* Vernaculae Apes Petron Artifices vernaculi Liu. 7, 2. *i. Domestici.* Aues Varr 5, 7. Aurum vernaculum eft apud quosdam barbaros fum Tertull. de Cultu Fem. 1, 7. Conflium vernaculu Poen. 4, 2, 105. Feftiuitas antiqua et vernacula Cic. Fa *Conf. Gronou. de Pec. Vet.* c. 10. Pecus Columel. 7, 3. quotidianae et vernaculae Cic. de Orat. 3, 90 c. 24. Varr 3, 55 Praeterea Volucres quum partim aduenae fint, vt hiru grues: partim vernaculae, vt gallinae et columbae. equi Plin. *in ipsa conclusione operis, in Italia nati.* Plin. Potiffima nobilitas datur vuis peculiaribus atque vernaculi Cic. de Clar. Orat. 27 Nec fcio quo fapore vernaculo. Id 3, 141 Non vt folemus in defenfionibus dicere, crimen domel vernaculum. Plin. 17, 23 f. 33, 25 Vernacula putatio de ramos vitium crinibus circumuefiit arborem, crinesque ip Gallica in traduces porrigitur, *etc. Est ergo* Vernacula *Italica. Pro* verna *posuit,* Profper. Aquitan. de Prae Vernaculus meus mihi heres erit. *Add.* Ambrof. Epist. 65. nec. de Benef. 6, 11 *pr.* Alter apud proximum circulatorem quum vagus atque erro vernaculis congregatur et ludit, tra Platonem, quem non quaefierat, inuenit.

VERNĪLIS, e. Adi. [δελικός] *Idem quod* Seruilis, *siue* Tacit. Hift. 2, 59, 4 Quamuis odium Vitellius vernilibus bland ret. *h. e. Seruilibus, et adulatoriis. Al.* humilibus. Di nile Tacit. Ann. 3, 32, 6. *h. e. Scurrile, procax.* Vet. G nilis πολιτικὸς: *certe consuetudini ciuili se aptos putant id genus*

VERNILĬTAS, ātis. f. [ἐωμολογία] *Scurrilitas.* Puerum fubdolae ac fucatae vernilitatis. Vernilitatem *quidquid contrarium est Ingenuitati.* Senec. Epist. 95 *pr.* Haec tas eft, feu vernilitas, punienda eft promittendi facilitate. *tur de proteruia petendi quod impetratum nolis, vid.* VE TER. Imbui vernilitate Quinctil. 1, 11. Seruilis Idem ibid. 1, 11.

VERNILĬTER. Adu. [κολακευτικῶς] *Instar verna pueris inde ministrare et iucunde seruire, vt dominis placeant,* Hor. Sat. 2, 6, 108 Nec non verniliter ipsis Fungitur officiis, *a fedulo ministrante suo conuiuae. Quidam legunt* vernaliter. 1, 203 Verniliter, pro adulatorie, a vernis, quibus haec vi eft (*nempe vt adulentur dominis*) Caecilius Venatore, Cre tandem hoc fit verniliter. *Et* Senec. de Benefic. 2, 11 Et non verniliter nec ea figura, qua quidam reiiciunt, quae m volunt attrahere. *Hic est ille, quem* Acciffmum *vocant.* tatem *fic ponit ipse Seneca, vt modo dictum. Hinc* Vernili Gloff. πολιτικὸς, *vt hodie quidam mentiri putant Politicum esse,* e niliter *turpiterque* Arnob. 5 p. 186.

VERNĀLIS, e. Adi. *Ad vernas pertinens, seruilis, vt* alucitae Petron. Fragm. p. 674. *Sed vid.* ALVCITA. Pfeu Gall. 1, 63 Ibam per mediam vernali corpore Romam, *i. iu tate et forma.*

VERNATIO, VERNATILIS, VERNICOMVS, NIFER, VERNIROSEVS, VERNO, *et* VE. *vid.* VER.

VERNILĀGO, ĭnis. f. Carduus filuaticus A Herb. c. 109.

VERO, ōnis. m. *Idem forte quod veru: certe teli genus.* Vict. de Caef. c. 17 Cum ipfe ferrum obiectum veronibus vteretur. *Constituit* Vteretur *cum Accusatiuo. Commodus ferro, quod obiiceret plumbeis armis gladiatorum.*

VERO, *Discretiua Coniunctio, vel aduersatiua adeo: sat affirmandi potius vel asseuerandi vim habens: quod ex ipso orati texto fere iudicandum est.* [δὲ, γεμὴν, μέντοι] *Vt,* Eft oratori Poëta; multis vero ornandi generibus focius Cic. de Ora *Add.* ibid. c. 17. O fortunatos nimium — agricolas vero primum dulces ante omnia mufae Accipiant, *etc.* Vir 2, 458 *seqq.* Plaut. Amphit. 1, 1, 128 Ain' vero verbero? vero nos docti, fcilicet a Graecia, haec et a pueritia legimur mus Cic. Tusc. 2, 27. Idem Verr. 3, 78 Quem tibi homi vitis diis immortalibus, aut vero deum tantis religionibus eor latis auxilium futurum putas? Vero, *cum Pronomine Ego tam discretionem interdum significat, quam confirmationem, pro* iam, *vel* Etiam. Plinius Praefatione, Proinde occupant cum fauco: ego vero et posteris. ¶ 2 Plaut. Amph. 2, 2, 126 hodie abiisse hinc negas? AM. Ego enim vero. *Nempe ter in respondendo adhibetur, significatque Profecto, vel Certe, Graecum. Vid.* Cic. Att. 5, 1 *pr. et* Fam. 4, 6 *pr. Etiam in post* Quod: Cic. Att. 3, 13 Nam quod fcribis te audire, m mentis errore ex dolore affici, mihi vero mens integra eft. Quod laudas quia obliuifci me fcripfi ante facta et dicta noftri ego vero ita facio. Idem Fam. 7, 33 Quas fi vt volumus, rimus: ego vero multam falutem et foro dicam et curiae. Att. . . . De Lepido vero et Tullio, quod quaeris, illi ve dubitant, quin Caefari praefto futuri, in Senatumque ventu *Et in directa responsione:* Tune es adiutor nunc amanti filio? fum vero Plaut Afin. 1, 1, 42. Cic. de Clar. Orat. 300 Tu tus, De isto postea, fed tu inquit, in me intuens, orationes nc teres explicabis? Ego vero, inquam, Brute, fed in Cuman Ter. Heaut. 3, 2, 26 Eho laudas qui heros fallunt? C. in loc vero laudo. Cic. de Fin. 1, 28 Verum igitur percurri omne curi difciplinam placet, *etc.* Tuo vero id quidem inquam arl Cic. pro Cael. 27 Nihil igitur illa vicinitas redolet? Nihil num fama, nihil Baiae denique ipfae loquuntur? Illae ve loquuntur folum, verum etiam perfonant. Cic. Qu. Frat. 1, 3 enim te defidero, fratrem folum defidero? Ego vero fu prope fratrem, prope aequalem, obfequio filium, confilio par

go vero honestissimae tuae voluntati pareo Plin. Epist. 3, 8 *extr.* Est vero ita, sed tamen huic amoenitati quam ex Quin- fare audio, *etc.* Cic. de Legib. 2, 7. *Similis ratio est fere, cum* ruit *epiphonemati, s. sententiae exclamanti.* Idem Off. 3, 1 Magnifica ro ox et magno viro et sapiente digna. *Sic* Est vero fortuna- 5 s il Cic. pro Marc. c. 1. *i. vere.* ¶ 3 *Pro* Sane, omni- *vehimili affeueratione.* Cic. Qu. Fratr. 1, 1, 6 Tibi et fuit hoc npe facillimum, Et vero esse debuit. Idem ad Planc. *fub* Att. 16, 2 Qua quidem voluntate erga Atticum saepe praesens et ofindisti, Et vero etiam mihi. Plin. 18, 6 Latifundia perdi- 10 e Iliam, iam vero et provincias. Ter. in Prol. Eun. 33 Sed fabulas factas prius Latinas fuisse fere, id vero pernegat. *Add.* Id. 3, 3. *et* 5, 4, 8. Cic. de Nat. Deor. 2, 27 Ipse vero aër, qui na- ximae frigidus, minime est expers caloris: ille vero et multo de calore admixtus. *Prius* vero *connecti disparata; posterius* 15 ucr. Cic. Tusc. 1, 78 c. 32 M. Numquid igitur est causae, quin nostros Stoicos dimittamus — A. Illos vero, *etc. i. omnino dimittamus.* ¶ 4 *Ironiam interdum notat, et velut acuit,* m *auctore* Donato *ad* Ter. Eun. 5, 2, 55. Virg. Aen. 4, 93 Egre- ro laudem, et spolia amplа refertis Tuque puerque tuus. Cic. 20 n. 9 Est vero probandum qui et summa voluntate cesserit, et egre- ni alacritate abfuerit. Idem Philipp. 13, 25 c. 11 Turpem ctionem, qua defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra eru- ssi gladiatoris amentiam. Plaut. Rud. 2, 3, 9 Herus tuus ubi, ab est? TR. Eia vero, quasi non sit intus. Plaut. . . . 25 ver: vt tu ipse me dixisse dictites. *h. e. Mirum quin tibi hoc di- postea me accusis prodiri arcani.* Ter. in Eun. 1, 2, 9 Sane ro hae mihi patent semper fores. Idem Andr. 4, 5, 16 Ha irum vero impudenter mulier si facit meretrix. Cic. pro c. Mirandum vero est homines eos, *etc. h. e. Nequaquam mi-* 30 *demus.* ¶ 5 *In aliis transitionem modo indicat, cam- fit aliquantum vitiosiorem. Sic* Nep. Att. 5. 25, 16 *pr.* Humа- ero, *etc.* Cic. de Univers. 11 Nihil porro igni vacuum oteft, nec vero tangi quod careat solido. Idem de Orat. . . im omnis fortuna, non omnis honor, non omnis aetas, Nec 35 lus aut tempus, *etc.* Cic. in Verr. act. vlt. Nisi vero exi- at, *etc. vid.* NISI n. 2. Non vero, Nunc vero, Nunc in, *vid. hh. ll.* Cic pro Cluent. 18 Sed ea vero sic agit, rus reticere nullo modo possit. ¶ 6 *Affeuerandi vim bet.* Ter. Eun. 4, 4, 20 Quem tu vero videre velles Phaedria. 40 m tu vero, quae tua humanitas, nulla ridebis Plin. Epist. 8, Ter. Eun. 3, 5, 28 Illa illico vbi accepit, laeta vero ad se abr- mum. Omitte vero tristitiam tuam Ter. Adelph. 2, 4, *ab* Donat. Vero, abundat aut correptionem est. *Idem esset* Quin is, *etc.* Ter. Eun. 5, 4, 8 Id vero est quod ego puto mihi 45 m me reperisse. *Vbi ait* Donatus, Nisi ornatiuum esset, il significaret. Vero, pro Interiectione stomachantis, accipi *ait in illo* Eun. 5, 3, 3 Move vero ociuste nutrix. ¶ 7 *In respon- affirmantibus interdum sententiam incipit.* Fuisti saepe, credo, enis esses, in scholis philosophorum. Audi Vero: et libenter 50 Cic Tusc. 2 c. 11. In sententia permaneto. vero, nisi sen- alia vicerit melior Cic. pro Mur. c 31. Id. de Diuin. 1 Pellam defatigatam petisse a matertera, vt sibi concederet pau- t in eius sella requiesceret, illam autem dixisse, Vero, mea ibi concedo meas sedes. *Sic ex MSS. Camerarius. Vid. Cellar.* 55 *ad* Lactant. 3, 17, 34. *Grat. ad* Cic. de Clar. Orat. c. 87. *pro vere.* Eho, mauis vituperari falso, quam vero extolli ost. 1, 3, 22. *Add.* Id. Amph. 2, 2, 46. *Conf.* Ter. Heaut. 2, 4, *unda in* vero *longa semper est* Virgilio: *corripitur tamen a* Val. 321. Auson. Epigr. 115. Cyprian. de Ligno Vitae v. 59. 60 Bened. de Vita Martini 4, 433 *et* 631 *etc. Vid. Barth. ad* b. 2 p. 565 *seq.*

VERO, āre. *vid.* VERVS.

VERONANDVI, orum. m. [Οὐερομάνδυοι] *Galliae Belgicae po- rum meminit.* Plin. 4, 17. *et* Caes. Bell. Gall 2, 16. 65

VERONA, ae. f. [Οὐήρωνα] *Vrbs Venetiae a Gallis olim condi- ta. Situs, ac frugum et fructuum omnium vbertas, tum alumno Ca- tullo.* Ouid. Amor. 3, 15, 7 Mantua Virgilio gaudet, Verona illo. *Hinc*

VERONENSIS, e. Adi. *Vt,* Ager Ve- 70 ¶ 2 [*δεύρο*] *Locus in monte editior.* Cato in libris Originum, Ma- turum censeo, *inquit*, si rem seruare vis, faciundum, vt quadringentos orum Plin. 9, 22. Campi Veronenses Aurel. Vict. Epit. c. 53. quos milites ad verrucam illam ire iubeas: eam vti occupent, imperes, Veronensium flos Catull. de Caelio *et* Quintio s. 97, 2. horterisque. *Ex* Gellio 3, 7. Humilitatis vitium est, si quis dicat, VERVCA, ae. f. *Obscenum nomen, quod penem significat, undecunque* faxea est verruca in summo montis vertice Quinctil. 8, 3. *sit: minime tamen videntur inepture, qui ab ἔρυω deriuant, et a* VERRVCVLA, ae. f. Dimin. [ἀκροχορδάδιον] Columel. 7, 6 *verres similitudine dictum volunt.* Catull. 29 Nihilo minore 75 Caper cui sub maxillis binae verruculae colo dependent, optimus ha- rti ellis, *i. vt indicent series orationis, irrumati: quae, vt recte* betur. *conf.* Pallad. Nou. c. 13. Necesse est, vt in corpore ver- *legit Ossius, obscena verba sunt, res non obscenas, sed quae simplicit r* ruecula exsurgat Tertull. ad Nat. 1, 5 *pr.* Verrucula collis Ar- *um ofum iniuriam exprimat, qualia etiam in hodierno Gallorum et* nob. 2 p. 77. *pru sermone quaedam sunt.* Martial. 11, 47 Iam nisi per sommum VERRVCOSVS, a, um. Adi. [ἀκροχορδονώδης] *Homo verrucis* ai, gis, et tibi, Maeui, Incipit in medios meiere verpa pedes. 80 *plenus.* Pers. Sat 1, 77 Sunt quos Pacuuiusque et verrucosa moretur p.: Quae quot nocte viros peregit vna, Tot verpas tibi dedicat Antiopa *etc. h. e. Aspera, non perpolita.* Fabius verrucosus gna *Conf.* VERPVS. Plin. 34, 7. Q. Maximus Verrucosus *cognomen a Verrucis inuenit,* VERPVS, i. m. *Idem significat; sed et plura, quae comprehendit* Cic. de Clar. Orat. 57 c. 14 *extr.* *Valox.* Verpus, δεῖλος, *vel* ὁ πέρος δάκτυλος τῆς χειρός, λέγεται δὲ VERRVCARIA, ae. f. [ἡλιοτρόπιον] *Herba, quae verrucas tol-* *καὶ ὄφεως. Est igitur primo δεῖλος, quo nomine penem vocari apud* *lit.* Plin. 22, 21 Verrucas cum sale tollit fucus e folio: vnde nostri *Graecos vel* Drilopotae *indicant apud* Schol. Iuuenal. 2, 95. *qui* vitreo Verrucariam herbam appellauere, aliis cognominari efficitibus dignio- *po bunt. Huc refero* Catull. 48 Vos Veraniolo meo, et Fabullo rem. *Add.* Marc. Empir. c. 19. pus paepositi, Priapus ille, *i. homo libidinosus, quasi totus penis,* VERRVNCO, āre. Verrere, *inquit* Festus. *Vnde* Aucrruncо *horum appellauit Augustus* putissimum penem. ¶ 2 *Quod* *compositum: de quo vide suo loco.* Cic. de Diuin. 1, 45 c. 22 Per iur digitum *notat* verpus; *hinc intelligitur, cur infamis ille sit,* propinqua haec bene verruncent populo. *Ex Poeta. Et* Liu. 29, 27 *qui vitreo probrum impudicitiae significet, vid.* DIGITVS medius. Dui Dinaeque — vos precor quaesoque, vti quae — geruntur, ea *I tertia significatione, qua καταθέσεων, i. recutitum s. circumci-* mihi — bene verruncent. *Vid. ibi Gronou. et* Non. 2, 895. *et* 10, 7. *non, cuius auctoritas certissimae sunt* Iuuen. 14, 104 Quaestum ad VERSICOLOR, VERSICVLVS, VERSIPELLIS, VER- *eum dolos deducere verpos, aperte de Iudaeis agit.* Martial. 7, 81 SO, āre. VERSVRA, VERSVS, Partic. Nomen, Praepositio, Ad- *apsa fit misero fibula, verpus erat. Sic* Idem 11, 15 *ter appellat,* verb. *Vid* VERTO, vertis. *pe* Veta, *et tanta in* Iura, *inquit*, Verpe, per Anchialum. *Videtur* VERSVS, Partic. a Verro, *vid.* VERRO. *Vera pariter et* Verpus *circle veretrum notare, sed in quantum na-* VERSVTVS, VERSVTILOQVVS, *vid.* VERTO. *gi desit, vel a libidinis vsu crebriore, vel a circumcisione. Sic* VERTAGVS, VERTRAGVS, VERTRAHA, *et forte aliis* *d Graecos φαλὸς mutila est, et φαλὸς nudatam penis glandem cir-* *cetiam modis ferlitur, Canis nomen, de cuius etymo nihil dum dictum est* *ferre, quod scilicet in bestiis etiam paratae vel patratae libidinis* 100 *probabile. Ponamus loci s. testimonia.* Martial. 14, 200 Non sibi sed *tum h.* domino venatur vertagus acer, Intactum leporem, qui tibi dente re- fert. Gratius v. 203 *penultima longa* Et pictam macula Vertraham

VERA, ae. f. Ara fuit Romae, ad quam orabant, ne Agrippae delige falsa. *Multa huc disputantur: nihil certi, aut valde probabilis.* ceretur. *Nescio vnde haec sint, aut qua auctoritate dicantur.* *Fluctuat lectio:* Veltracham, Veltraham, *al.* Firmic. Astrol. 5, 8 Simi- 105

VERES, is. m. [ταῦλος] *Porcus masculus.* Varro de R. R. 2, 4 liter

fastrantur verres commodissime anniculi, vtique ne minores quam femestres: quo facto nomen mutant, atque e verribus dicuntur maia- les. Hor. Carm. 3, 22, 7

Imminens villae tua pinus esto,
Quam per exactos ego laetus annos
Verris obliquum meditantis ictum
Sanguine donem.

Add. Columel. 7, 9. Pallad. Febr. 1 26. Verrem, *ad Hominem masculum transfertur,* Plaut. Mil. 4, 2, 65 Nisi huic verri attertur mer- ces, non hic feminio suo quamque porculenam partiturus est. ¶ 2 *Cognomen Corneliorum, quod nobilitatum fuit celeribus* C. Cornelii Verris, *in quem sunt* Ciceronis Verrinae orationes, *in quibus etiam frequenter ad hoc nomen alludit. Vid. v. g. narrationem de* C. Verrutio 2 c. 76. *Conf.* Quinct. 6, 3, 55.

VERREVS, a, um. Adi. *Vt,* Lex Verrea Cic. Verr. 1, 117 c. 49. Verrea, *Festa haec facta Verris honori instituta.* Cic. Verr. 2, 63 c. 21 At vero praeclarum diem reposuisti (*pro Marcellus*) Verrea vt agerent, et vt ad eum diem, quae sacris epulisque opus essent, in com- plures annos locarentur. *add.* ib. c. 46 *et* 63.

VERRĪNVS, a, um. Adi. [ταμιακὸς] *Quod est verris.* Plin. 28, 10 *pr.* Simili modo verrinum iecur exemtis duntaxat fibris, qua- tuor obolorum pondere. Aper Plin. ib. Ibid. 9 Adipe verrino confici. Cic. Verr. 1, 121 c. 46 Negabant *Siculi quidam, iurisdictio- nem C. Verris reprehendentes,* mirandum esse, Ius tam nequam esse Ver- rinum, *cum alludens ad ius quod in culeos penatur.*

VERRICVLVM, i. n. [ἀκρόνη Gloss.] Rete piscatorium, quod trahendo e vado educitur. Seruius *in illud* Aen. 1, 63 — verruntque per auras. Verrere, (*inquit*) est trahere, a rete, quod verriculum dicitur, *vid.* EVERRICVLVM, *in* EVERRO. Val. Max. 4, 1 *de Septem Sapientibus,* A piscatoribus in Miletia regione verriculum tra- hentibus quidam factum emerat. *Sed* Missile verriculum Veget. 2, 15 *de telo: Scriuer. leg.* Verruculum. *v. v. in* VERV.

VERRICVLĀTVS, *vid.* VERVCVLATVS *in* VERV.

VERRO, verri *et* versi, versum, ĕre. [ἑλκύω, σαίρω, καλλύνω] *Scopas per solum trahere, et ita facere munditias: deinde Poetae ad ven- torum et remorum vim in mare exprimendam adhibent. De hac ratio- ne, quae est frequentior, prius.* Ennius An. 14 Verrunt extem- plo placide mare marmore flauo. Virg. Aen. 5, 778 Certatim so- cii feriunt mare, et aequora verrunt. Idem Aen. 1, 63 Ni faciat, maria ac terras caelumque profundum Quippe ferant rapidi secum, verruntque per auras. Venti mare, terras, et nubila caeli ver- runt Lucret. 1, 278. Aequora verrentes venti Idem 5, 267. *add.* Idem 6, 624. Sil. 14, 283 *c. not. Heins. et Drakenb.* Arenae ver- runtur cauda Ouid. Met. 10, 701. Caerula verrunt nautae Virg. Aen. 3, 208. Caerula verrentes Abiegnis Aequora palmis Catull. 65, 7. Dapes diripiunt verruntque Valer. Argon. 4, 454. *de Harpyiis.* Freta verrebant remi Ouid. Amor. 3, 8, 43. Vada liuida remis verrunt Virg. Aen. 6, 320. *Proprie* Quidquid de Libycis verritur Areis Hor. Od. 1, 1, 10. Plaut. in Merc. 2, 3, 63 Verre aedes. Iuuen. Sat. 14, 60 Verre pauimentum, mitidas offende columnas. Cic. in Parad. 5 Qui tergent, qui vngunt, qui verrunt, qui spargunt, *etc.* Sueton. Vesp. c. 5 Aedilem Vespasianum C. Caesar, fuscensens, curam ver- rendis viis non adhibitam, luto iussit oppleri, congesto per milites in praetextae sinum.

VERRENS, tis. Catull. 64, 7 Caerula verrentes abiegnis aequore palmis.

VERRENDVS, a, um. Ouid. Am. 1, 9, 13 Aptaque verrendis fi- dera quaeret aquis.

VERSVS, a, um. Partic. [εἰσχωμένος] Virg. Aen. 1, 482 Et versa pulvis inscribitur hasta. Spumant freta versa lacertis Idem Aen. 5, 1 1. Plaut. Pseud. 1, 2, 31 *c. not. Taubm. et Gron.*

VERRVCA, ae. f. *Carunculа eminens in corpore sine pruritu.* Plin. 20, 12 *extr.* Ocimum verrucas mitio atramento sutorio tollit. Ver- rucarum quaedam genera dolentia ἀκροχορδόνας Graeci appellant Cels. 2, 1 *sub fin. Add.* Id. 5, 28, 14. Maculae et verrucae gemmarum Plin. 37, 3. Idem 37, 2 Verrucaeque non eminentes, sed sessiles. *Metaph.* Hor. Serm. 1, 3, 73

Qui ne tuberibus propriis offendat amicum,
Postulat, ignoscat verrucis illius, aequum est
Peccatis veniam poscentem. *etc.*

[*δεῦρο*] *Locus in monte editior.* Cato in libris Originum, Ma- turum censeo, *inquit*, si rem seruare vis, faciundum, vt quadringentos quos milites ad verrucam illam ire iubeas: eam vti occupent, imperes, horterisque. *Ex* Gellio 3, 7. Humilitatis vitium est, si quis dicat, faxea est verruca in summo montis vertice Quinctil. 8, 3.

VERRVCVLA, ae. f. Dimin. [ἀκροχορδάδιον] Columel. 7, 6 Caper cui sub maxillis binae verruculae colo dependent, optimus ha- betur. *conf.* Pallad. Nou. c. 13. Necesse est, vt in corpore ver- ruecula exsurgat Tertull. ad Nat. 1, 5 *pr.* Verrucula collis Ar- nob. 2 p. 77.

VERRVCOSVS, a, um. Adi. [ἀκροχορδονώδης] *Homo verrucis plenus.* Pers. Sat 1, 77 Sunt quos Pacuuiusque et verrucosa moretur Antiopa *etc. h. e. Aspera, non perpolita.* Fabius verrucosus Plin. 34, 7. Q. Maximus Verrucosus *cognomen a Verrucis inuenit,* Cic. de Clar. Orat. 57 c. 14 *extr.*

VERRVCARIA, ae. f. [ἡλιοτρόπιον] *Herba, quae verrucas tol- lit.* Plin. 22, 21 Verrucas cum sale tollit fucus e folio: vnde nostri Verrucariam herbam appellauere, aliis cognominari efficitibus dignio- rem. *Add.* Marc. Empir. c. 19.

VERRVNCO, āre. Verrere, *inquit* Festus. *Vnde* Aucrruncо *compositum: de quo vide suo loco.* Cic. de Diuin. 1, 45 c. 22 Per propinqua haec bene verruncent populo. *Ex Poeta. Et* Liu. 29, 27 Dui Dinaeque — vos precor quaesoque, vti quae — geruntur, ea mihi — bene verruncent. *Vid. ibi Gronou. et* Non. 2, 895. *et* 10, 7.

VERSICOLOR, VERSICVLVS, VERSIPELLIS, VER- SO, āre. VERSVRA, VERSVS, Partic. Nomen, Praepositio, Ad- verb. *Vid* VERTO, vertis.

VERSVS, Partic. a Verro, *vid.* VERRO.

VERSVTVS, VERSVTILOQVVS, *vid.* VERTO.

VERTĀGVS, VERTRAGVS, VERTRAHA, *et forte aliis* *cetiam modis ferlitur, Canis nomen, de cuius etymo nihil dum dictum est* *probabile. Ponamus loci s. testimonia.* Martial. 14, 200 Non sibi sed domino venatur vertagus acer, Intactum leporem, qui tibi dente re- fert. Gratius v. 203 *penultima longa* Et pictam macula Vertraham

Fluctuat lectio: Veltracham, Veltraham, *al.* Firmic. Astrol. 5, 8 Simi-

iter et nutritores canum Molossorum, Vertagorum, et qui sunt ad venationes accommodati.

VERTEBRA, VERTEBRATVS, VERTEX, VERTICILLVM, VERTICVLVM, VERTIGO, *vid.* VERTO.

VERTO, (VORTO) ti, sum, ĕre. [ῥέπω, τρέπω, τρέφω] *Situm, statum, conditionem, mutare. Verbum ita lati usus, vt non nisi multitudine exemplorum rectè declaretur.* Ter. Heaut. 5, 1, 73 Retundam, redigam, vt quo se vertat nesciat. Omnia vertere, *pro Euertere et corrumpere* Cic. Off. 1, 84. Ad gloriam vertere cuncta etiam fortuita Tacit. Ann. 2, 84, 2. *i. interpretari. Sic* Ad inuidiam vertere Idem Ann. 13, 50, 4. Ad spem vertere Liu. 29, 36. In Africam se vertit Auster Caes. Bell. Ciuil. 3, 26. *i. mutauit.* Quinctil. 1, 1 Nam bona facile mutantur in peius, nunc quando in bonum verteris vitia, *mutaueris.* In cinerem vertere Ouid. Met. 2, 216. In contrarium aliquid vertere Quinctil. 3, 11. *interpretari.* In contumeliam suam vertere quod alius gesserit Caes. Bell. Ciuil. 1, 8. In crimen vertere quod gloriae esse debet Liu. 40, 15. In dorsum vertere, *pro Resupinare.* Plin. 9, 10. In fugam vertere aliquem, *Cogere vt fugiat* Liu. 30, 33. Senec. de Benefic. 3, 1 Quis tam ingratus est, quam qui quod in prima parte animi positum esse debuit, et semper occurrere, ita sepositit et abiecit, vt in ignorantiam verteret. *Potest* verteret *etiam intransitiue accipi, de quo n. 4.* In locum aliquid vertere Plin. 21, 31. In laudem vertere Tacit. Ann. 4, . . In ludibrium vertere Idem Ann. 12, . . In peiorem partem omnia Cic. pro S. Rosc. 103 c. 36. In religionem vertere Liu. 5, 14. *Vid.* RELIGIO. In voluntate Philippi id totum vertitur Id. 37, 7.

¶ 2 *Subſtantiua:* Aërem in perniciem vertere Plin. 18, 1. Agrum vertere, *pro Subigere* Idem 18, 6 *extr.* Animam vertere, *pro Reddere anhelitum* Plaut. Merc. 1, 2, 15. *Vid.* ANIMA n. 3. Arces vertere Virg. Aen. 1, 24. *h. e. Euertere.* Arma vertere adversus Carthaginenses Romani Liu. 24, 47. Arma vertere in aliquem Liu. 25, 33. Aures ad pacem vertere Propert. 2, 13, 15. Auspicia in bonum DI verterunt Liu. 10, 42 *extr. Sed potest etiam intransitiue accipi.* Id votum DIs cordi fuit, et auspicia in bonum verterunt. Beneficium maximum vertebatur in grauissimam iniuriam Plin. in Paneg. 37, 4. Duleia se in bilem vertunt Hor. Serm. 2, 2, 75. Cadum vertere, *valet exhaurire:* Plaut. Stich. 5, 4, 39 Quamvis de subito vel cadus verti potest. *Vid. Torr.* ad Hor. Od. 3, 29, 3 Non ante verso lene merum cado. Lucil. Vertitur oenophoris fundus sententia nobis. *Et* Hor. Serm. 2, 8, 39 Inuertunt Alliphanis vinaria tota. *Vid.* Crateras vertere. Virg. Aen. 2, 250 Vertitur interea caelum, et ruit Oceano nox. i. e. In aliam faciem commutatur: quod more suo explanat sequentibus. Seruius. Cardo litium vbi vertatur Quinct. 12, 8, 2. Causas secundorum et aduersorum vertere in deos, *iis imputare* Liu. 28, 11 *pr.* Quinctil. 3, 11, 1 Summa illa quaestio, in qua Causa vertitur, *vt* Cardo: *vid.* Res vertitur. Cic. Att. 8, 22 (14) Brundusii autem omne certamen vertitur huius primi temporis. Crateras vertere, *pro Potare:* Virg. Aen. 9, 165 — fusique per herbam Indulgent vino, et vertunt crateras alnenos. Hemistichium Ennianum. Seruius: *Vt* Cadum vertere. Crimen reus citra accusationem in aduersarium vertit Quinctil. 7, 3. Crimen meum non in supplicio vertitur Cic. Verr. 5, 133 c. 50. Culpam vertere in gloriam Plin. Epist. 171. Culpam omnem belli a publico consilio in Annibalem vertentes Liu. 30, 22. *Add.* Id. 4, 25. Cursum vertere aliquo Virg. Aen. 3, 146. Detrimentum in bonum vertere Caes. Bell. Ciuil. 3. Propert. 2, 28, 32 Nunc vtcunque potes fato gere saucia morem: Et deus, et durus vertitur ipse Dies. Discrimen vertitur Quinctil. 6, 1, 37. Elocutionem vertere Plin. Epist. 2 *vlt.* Equos vertunt ad moenia Virg. Aen. 11, 619. Facinus in horrorem versum Liu. 4, 17. Facinora in supplicium vertere Tacit. Ann. 5. Glebas vertere vomere Lucret. 1, 212. Gloria in inuidiam vertit se Liu. 2, 7. Gradum vertere Ouid. Met. 4, 338. Homines in lupos vertere Plin. 8, 22. Impetum caeli cum admirabili celeritate moueri vertique videmus Cic. de Nat. Deor. 2, 95 c. 38. Inuidiam in aliquem vertere Quinctil. 6, 5. Iras in aliquem vertere Liu. 1, 13. Iram vertere ab aliquo in alium Hor. Epod. 10, 13. Iter vertere aliquo Virg. Aen. 5, 22. Iter retro vertere Liu. 28, 3. Laudem vertere in crimina Ouid. Epist. 8, 53. Libertatem in licentiam vertere Liu. 27, 32. Malo vertere Tacit. Ann. 6, 19. Mentes vertere terror facilis Lucan. 2, 460. Moenia vrbis ab imo vertere Virg. Aen. 5, 810. Moenia vertere ferro Lucan. 3, 489. Occasionem ad bonum publicum vertens Tac. Ann. 15, 20, 2. Oculos ad sidera vertit Sil. 4, 104. Oculos omnium in se vertere, *Facere vt omnium oculi in se conuertantur.* Liu. 7, 34. Cic Fam. 8, 10 Plura suspicari non possum, haec noui, alia, quae possint accidere, non cerno. Multa tempus afferre, et praeparata multa esse scio, sed intra hos fines, quaecunque acciderint, vertentur. Omnia vertuntur in vnius potestate ac moderatione Idem A. 1 in Verr. 20 c. 7 *extr.* Omnia mutata et versa sunt in peiorem partem Idem pro Rosc. Amer. 103 c. 36. Ora vertere huc et illuc Hor. Epod. 4, 9. Cum fortuna manet, vultum seruatis, amici: Cum cedit, turpi vertitis Ora fuga Petron. c. 80. Orbes torui luminis ad aliquem vertere, *Torue adspicere* Ouid. Met. 2, 752. Partem alicuius rei ad se vertere, *pro Accipere sibi* Cic. Diu. in Caec. 57. Pecuniam in priuatum vertere Liu. 38, 59. Pecuniam in rem suam vertere Vlpian. in l. prima ad l. Iuliam peculatus. Pecuniam vertere in vsum publicum Liu. 34, 6. Periculum vertere in aliquem Idem 32, 12. Poenas montium in voluptatem gulae vertere Plin. 19, 4. Pollicem vertere, *vid.* POLLEX n. 2. Praelium eo versum est Liu. 4, 28. Quaestio eadem vertitur in pluribus iudiciis. *h. e. Agitatur.* Paullus in l. Si cum vno. D. de except. rei indicat. Cic. Q. Frat. 3, 5 De Latinis vero quo me vertam nescio, ita mendose et scribuntur et venemt. Idem Verr. 3, 198 Quid esse reliqui poterat ei, qui per hanc iniuriam non modo frumentum omne amittere, sed etiam omne instrumentum vendere cogerctur? quo enim se verteret non habebat. Plaut. Curc. 1, 1, 69 Quod si non affert *argentum*, Quo me vertam, nescio. PA. Si Deos salutas, dextrorsum censeo, *vid.* ADORARE n. 2. Quoquo te verteris, *i. In quamcunque partem respexeris:* Cic. in Parad. 3 Ipsum quidem illud peccare, quoquo verteris, vnum est. Superstitio instat et vrget, et quo te cunque verteris persequitur. Cic. de Diuin. 2, 149. *i. Quocunque.* Rationem vertere Cic. pro Rosc. Com. 34. Vertit hic rationem, et id quod probare non potest, fingere conatur. Regnum in formam prouinciae verterat Tacit. Hist. 3, 47. Rempublicam vertere in meliorem statum Suet. in August. c. 23. Res in discrimine verti dicuntur Liu. 6, 36. F vertitur Liu. 1, 30. Quinctil. 3, 6, 21 Nostra opinio sem fuit, in eo credere statum causae, quod esset in ea potentissi in quo maxime Res verteretur. *Vid.* Cardo, Causa vertitur Salus, Spes vertitur. *Etiam sine nomine* Liu. 39, 48 Multae c disceptationes iactabantur, sed quae maxime rem continere —— Vertebatur et vtrum manerent in Achaico concilio Lac nii, *i. disceptabatur:* vertunt rem, *qui ab omni parte consid lunt, vid.* VERSO. Res vertitur in periculo Plaut. Mer *h. e. Periclitatur.* Idem Most. 5, 1, 10 Vbi ego video Re in meo foro, quantum potest facio id quod plurimi, quibus da aut turbida est. *i. De mea re agi, et in meam ceruicem cun* Salus mea in eo vertitur Liu. 3, 46 *vt* Cardo, Causa *etc.* tere in aliquem Liu. 40, 5. *i. applicare, omnem spem et fiduc collocare.* Se in facies omnes vertere, *varias formas et f ferre.* Virg. Aen. 12, 891. Plaut. Amph. Prol. 1, 1. tiam vertere retro Virg. Aen. 10, 6. *h. e. Mutare.* Senter tit te Idem Aen. 1, 241. *Vid.* SENTENTIA. Seria verte *ludum interponere feriis* Hor. de Arte Poët. 226. Seruum *ex veteri vita est monumentum e:* Pers. 5, 75

Heu steriles veri, quibus vna Quiritem
Vertigo facit. Hic Dama est, non trossis agaso,
Vappa et lippus, et in tenui farragine mendax.
Verterit hunc dominus, momento turbinis exit
Marcus Dama.

Sese in faciem alterius vertere Plaut. in Argument. Amph. 1, vertere in hirundinem Plaut. Epid. 3, 3, 104. Solum exi vertere, *i. Sedem aut locum mutare* Cic. pro Quint. 86 c. 28. *Ad* c. 19. *et* pro Caec. c. 34. Iuuenal. 11, 49. Manil. 5, 34. Spes ciuitatis in eo vertitur Liu. 4, 31. Stimulos sub pec tit Apollo Virg. Aen. 6, 101. Stultitiae vertere aliquid al *Stulte factum esse interpretari, vt* Vitio Plaut. Capt. 2, 2, 9. in tabulis vertere, *i. Scripta inducere et delere* Cic. Verr. 2, 101. pus hiemis vertitur, *vel mutatur aestate* Columel. 7, 7. T tere, *Fugere* Liu. 1, 14. Tac. H. 2, 25, 1. Terra in aqua tit Cic. de Nat. Deor. 3, 31. Terram vertere, *Arare* Virg 1, 2. Terram vertere aratro Hor. Serm. 1, 1, 28. Col Arbor. c. 12 Bidentibus Terram vertere vtilius est quam aratre ram vertere ferro Virg. Georg. 1, 147. Hor. Serm. 1, 6, 85. Epid. 1, 2, 5 Quis erit, vitio, qui id non Vertat tibi? *vt* Stult tere. Vsum alicuius rei ad luxuriam vertere, *pro Conuert gere, applicare* Plin. 15, 4. Vultus vertere ad ora alicui Met. 7, 112.

¶ 3 Vertere *est ex vna lingua in alic ferre.* Cic. de Fin. 1, 7 Quamquam si plane sic verterem, aut Aristotelem, vt verterunt nostri Poëtae fabulas, male c rerer de meis ciuibus. In Latinum Graeca vertere Qui 5. *Ibid. et* Conuertere *et* Transferre *pro eodem posuit.* 23 Libitum est Menandri quoque Plotium legere, a quo istan diam verterat Caecilius. *i. cuius.* Cic. Tusc. 2, 26 Vertic ta de Graecis, ne quo ornamento in hoc genere disputation Latina oratio. Vertere ex Graecis Ter. in Prol. Eun. 7. Graeco in Latinum sermonem vertere annales Liu. 25, 39. *Intransitiue interdum ponitur, vt* Mutare, Mouere, Ponere *et* 39, 48 Haec quae augendae eius amplitudinis causa facta erant plo in inuidiam, mox in perniciem adolescenti verterunt. Hist. 4, 1, 3 Quae facuitia recentibus odiis sanguine explebat verterat in auaritiam. Dial. de Oratorib. 4, 1 Perturbarer h. veritate, nisi frequens ac assidua nobis contentio iam prope in tudinem vertisset. Liu. 2, 27 Metus omnis et periculum tis —— in creditores a debitoribus verterant. *Saepe it. quod et annotationes ad h. l. et Drakenborchianus Index docent.* Aliquamdiu aequatus inter omnes terror fuit, paullatim totus in plebem coepit. Dum verterat fortuna Id. 5, 59. vertere canes Grat. v. 392. Duo millia aeris damnato edixerunt: ea res in caput vertit. Negant tulisse ignominia tudinemque: inde morbo absumtum esse Liu. 2, 52. *Vid. Dr.* Sil. 9, 645. *Cort. ad* Sall. Iug. 85, 9 *Excurs.* 6. Quod b teret Curt. 5, 4, 12. *et* 7, 11, 14. In praefagium verti Ann. 11, 31. Bene vertere, *pro Euenire* Gell. 1, 15. Virg. Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus haedos. i. e. Quae in perniciem vertatur, id est vt malo omine hoc munus acci *quit* Seruius. Plaut. Aul. 4, 10, 58 Nunc quae res tibi tuae bene feliciterque vortat, ita di faxint, inquito. Ter 2, 1, 31 Minis viginti tu illam emisti, quae res tibi vertat mal Perf. 4, 1, 5 Si malus aut nequam est, male res vertunt quas ag tibi vertat; *imprecantis* Ter. Phorm. 4, 3, 73. Di ben Plaut. Trin. 2, 4, 60.

¶ 5 Vertere, *Versuram fa etiam vertere ac mutare merces.* Plaut. Curc. 4, 1, 23 Vel qui tant, vel qui alii subuorsentur praebeant. *Vid. paullo post* V pecuniam.

VERTENS, entis. Partic. [ἑλίσσων] *Intransitiue fere vt* voluens. Cic. in Arat. 33 Annua conficiens vertentia (*sc.*) cursu. Cic. in Somn. Scip. 17 c. Quum autem ad-ide semel profecta sunt, cuncta astra redierint, eandemque totius scriptionem longis interuallis retulerint, tum ille vere vertens appellari potest, in quo vix dicere audeo, quam multa homin eula teneantur. *conf.* Macrob. Somn. Sc. 2, 11. Anno Cic. pro Quint. c. 12. *et* de Nat. Deor. 2 c. 20. Nep. 17, 4, 4. Censorin. c. 19. Propert. 4, 2, 11 Sed quia vertentis fruc cepimus anni, *vid.* ANNVS. Mentis vertens, *ea ratione* Pers. 4, 4, 76.

VERTENDVS, a, um. Partic. [στρεπτὸς] *Vt,* Aquae ve *Nauigandae* Ouid. Amor. 1, 9, 14. *al.* Verrendae.

VERSVS, a, um. Partic. [ἐστραμμένος] Cic. pro Rosc. A c. 36 Videte nunc quam versa et mutata in peiorem partem fin Acies retro versa, *vid.* ACIES. Amor versus in taedia Oui 3, 139. Annus Stat. Silu. 1, 2, 157. Caper Grammaticus *ad fin.* Inuersis Armis pugnasse gladiatores non est dicendu versis, id est transmutatis: sic non inuersis pannis agitasse sed versis. Equis versis animosus Parthus Hor. Carm. Fas versum atque nefas Virg. Georg. 1, 506. Fortuna Tac. Hist. 2, 54, 1. In Fugam versi Idem Hist. 2, 76, 1. verso discedere Ouid. Met. 4, 338. Hostes versi fuga Virg 3, 120. Leges abolitae et funditus versae Tacit. Ann. 3, 56. mea versa est cum fortuna Ouid. ex Pont. 4, 9, 90. Pann

d. MIS. Regna ab imo versa Senec. Hippol. f. 4. Sen-
ntaetro versa Virg. Aen. 1 ,7. Status ciuitatis versus, *muta-*
cit. Ann. 1, 4, 1. Vice versa, *vid.* VICIS. Liu. 40,5
um Perſea verſus pater cum eo cogitationes eius rei, *etc. ad il-*
s faciliaritatem et fidem ſe applicans. Tacit. Hiſt. 4, 84 Qui
ſus nimi modo numen patefeere. modo minis aduerſantis populi
rcr *i. mutatus.*
VERSIO, ōnis. f. Plin. 8, 33 Nec pupillae motu, ſed totius oculi
fio circumſpicit. *al.* Verſatione.
VERSILIS, e. Adi. *Facilis ad vertendum. vt,* Verſilis profunditas.
rt. pell. 4 p. 135.
VERSO, āre. Frequent. [*τροπέω, ἐπιστρέφω*] Quinctil. 6, 3, 90
fatet adulti piſces, et poſtero die appoſiti. Quanto magis
ſabritis et vndique inſpexeritis Sen. de Prouid. c. 6. *vid.* VERTERE
102. Plin. 14, 8 Vuae ter die verſatae per triduum, quarto
rimuntur. Cic. in Piſon. 22 In quo ne tum quidem, quum
m ium ſaltatorium verſaret orbem, fortunae rotam pertimeſce-
Aliquem verſare, *pro exagitare, deludere* Plaut. Perſ. 5, 2, 17.
n ech. 4, 5, 6 Ego verſabo illum, hodie ſi viuo, probe. Id.
. 1, 95 Mihi iſtum hominem dari vellem, vt, ego illum verſarem.
. *e. Exagitat, varius cogitationibus turbat.* Animum ver-
omnes partes Virg. Aen. 4, 630. Animum verſare per
es dem Aen. 4, 286. Animum muliebrem verſare in omnes
10, 9 Interim qui Perſas ſollicitarent mittuntur: hinc ſpe, hinc
litares animos verſabat. Bellum verſare Cic. Verr. 5, 45.
in Sicilia tanta clades, aut quod bellum tam diuturnum,
mitoſum te praetore verſatum eſt? Idem in Orat. 31 Sed
rum explicator prudens, ſeuerus, grauis, non vt in iudiciis
cauſas, ſed vt in hiſtoriis bella narraret. Conſilia noua
ectore Virg. Aen. 1, 661. Cura, quae nunc te coquit et
ic. de Senect. 1. Dolorem corde verſans Stat. Theb. 1,
Dolos verſare Virg. Aen. 11, 704. i. e. Tractare, Seruius.
rſare, *pro Exercere* Virg. Aen. 2, 62. Ille (*ſcrinia*) placet,
e Domum *etc.* Ouid Amor. 2, 2, 29. *vid. Burm. ad h. l.* Exem-
racca Nocturna verſate manu, verſate diurna Hor. A. P. 269.
gonibus Hor. Od. 3, 6, 38 Hominem regere ac verſare Lu-
55. Cic. pro Cluent. 72 Ad omnem malitiam et fraudem
Mentem ſuam haec ſecum cogitans coepit. Naturam ſuam
t regere ad tempus Idem pro Cael. 13 c. 6. Omnia ſors
irg. Ecl. 9, 5. Oues verſare, *pro Paſcere* Virg. Ecl. 10, 68.
Pectora verſat illis pudor Liu. 2, 45. Pectora
ſat Ouid. Amor. 1, 2, 8. Pecuniam verſare dicitur numu-
o Tractare vel permutare, in quo proprie eius profeſſio eſt.
Balb. c. 9. *Vid.* VERTO n. 5. Rem eandem multis mo-
verſare Cic. in Orat. 237. Idem Verr. 1, 133 Verſat ſe,
uid agat. Se in vtramque partem verſare: Idem
4 Itaque aeſtuabat dubitatione: verſabat ſe in vtramque par-
ſolum mente, verum etiam corpore. Idem de Fin. 5, 30
quaeres, inquam, in quo vtrum reſpondebo, verſes, te huc
ne neceſſe eſt. Idem de Vniuerſ. 23 Seſeque ipſe animus
diuinus, ſempiternae, ſapientisque vitae induxit exordium:
prout opus eſt huc illuc. Spes occultas verſaret animo
iii. 2, 78. Terram verſare, *Arare, fodere.* Virg. Georg.
Vultus verſare in omnia Ouid. Triſt. 3, 9, 21. Verſa-
no volvere, conſiderare Hor. in Arte Poët. 39
Sumite materiam veſtris qui ſcribitis aequam
Viribus, et verſate diu quid ferre recuſent,
Quid valeant humeri.
rſan ſiculisne reſideret aruis *etc.* Vicg. Aen. 5, 702. Idem Aen. 5,
Hi illiue vinclorum immenſa volumina verſat. i. e. Conſiderat,
ut Stuius. Omnia ſecum verſans Idem Aen. 11, 550. De-
repidant animi peroraque verſant Lucan. 6. 417. Secum
nimi verſare Liu. 3, 34. Verſare in corde, *Cogitare* Plaut.
n 61, 1. Verſare Sententias et huc et illuc torquere Tac.
6. Cic. de Fin. 4, 56 Homo igitur acutus, cauſam non
ner repugnante natura, Verba verſare coepit. Quinctil. 5,
libus, Multum domi ante verſandi, ac variis percontationi-
ques haberi ab aduerſario poſſunt, explorandi ſunt. Quin-
imitio plerumque legibus iisdem, quibus coniectura verſa-
ſactatur. ¶ 2 *Obſſ.* Verſare *de re, quae aſſim-*
Piſcem Plaut. Aſin. 1, 3, 26 ſeqq. Vbi ſedulus hoſpes Paene
eros dum Turdos verſat in igne Hor. Sat. 2, 5, 71. Aſſum
ca, et manduca S. *Laurentius ad carnifycem*, ap. Ambroſ. Offic.
Verſari *Paſſ.* Haerere homo, verſari, rubere Cic.
2 76. In turbinem verſari Sen. de Ira 3, 6. *i. verſare ſe.*
t. Gl. 2, 1, 4 In amoris rota verſari *i. torqueri.* Sen. de Ira 3,
rs iperior mundi — nec in nubem cogitur — nec verſatur in
ne *etc.* Verſare *et* Vexare *miſcentur a librariis, vid. Burm.*
is Am. 2, 2, 29.
EPANS, antis. Partic. *Act.* Lucret. 6, 125 Turbine verſanti
is magis vndique nubem Cogit. Ouid. Met. 5, 134 Verſans
na *Sic* 7, 597 Laſſaque verſantes ſupremo lumina motu. Cic.
D, 93 c. 37 Hac eſſe diſtentam naturam diuinam, caelum verſan-
rerum tuentem, maria moderantem.
EATVS, a, um. Partic. *Paſſ.* Fuſo verſato ducere ſtami-
Ou. Met. 4, 221. Corporis verſati laſſa oſſa Idem Am. 1, 2, 4.
br verſata toto toro Iuuen. Sat. 12, 28.
TOR, āri. Deponens. [*πολέμιοι, δαιδάλω, προσδιατρίβω, σύνε-*
liquia re aſſiduum eſſe. Cic. pro Milon. 53 c. 20 Quo in fundo
ternſanas illas ſubſtructiones, facile mille hominum verſabatur
ntu aduerſari. Idem Verr. 5, 93 c. 46 Verſatur mihi Ante
los dignitas calamitatis. Ante oculos imago verſatur nobis
ret., 112. Apud praefectos regis verſabatur Nep. 9, 2, 4.
ca i omnes verſatur rhetorice Quinctil. 2, 16. Circa ſcenam
ſatur eſt Suet. de Grammat. c. 18. Caeſ. Bell. Gall. 1, 48 Cum
in pediis verſabantur. Cic. de Diuin. 1, 115 Qui quia vixit
omi aeternitate, verſatusque eſt cum innumerabilibus animis,
ia, quae in natura rerum ſunt, videt. Nobiſcum verſari iam
tius on pores Idem in Catil. 1, 10 c. 5. Cum his verſare, qui
nclicem facturi ſunt Sen. Ep. 7. Inter aliquos ſine dedecore
fari te. Att. 15, 7 (8). Idem Fam. 8, 3 Genere tamen quod
nos rtincat, et *διδασκαλίαν* quandam vt verſetur inter manus, ha-
t. Intra moenia hoſtis verſatus eſt Idem Poſt redit. in Senat.
10. Cic. Off. 1, 81 c. 23 Temere autem in Acie verſari, et manu
cum hoſte confligere, immane quiddam et belluarum ſimile eſt. Idem
de Finib. 2, 28 c. 9 In magnis interdum verſatur Anguſtus. Idem
de Finib. 1, 55 Itaque non ob ea ſolum incommoda, quae eueniunt im-
probis, fugiendam improbitatem putamus, ſed multo etiam magis
quod cuius in Animo verſatur nunquam finit eum reſpirare, nunquam
acquieſcere. In Artibus ingenuis verſari Idem Fam. 4, 3. In
Arte ſordida verſari Idem Off. 1, 150. In Bello verſatus Nep. 11,
1, 2. In hac Cauſa multum et ſaepe verſatus Cic. pro Quint. c. 1.
In Conſiliis praeclaritſime, ac adminiſtratione Reipublicae verſari
Quinct. in Prooem. l. 1. In Corde meo verſatur cupido Plaut. in
Poen. 1, 1, 68. *Et* Moſt. 1, 3, 34. Cic. pro Quint. 92 Ea res enim
nunc in Diſcrimine verſatur, vtrumne poſſit ſe contra luxuriem, ac
licentiam, ruſticana illa atque inculta parſimonia defendere: an deſor-
mata atque ornamentis omnibus ſpoliata, nuda cupiditati, petulantiae-
que addicatur. Vbi aliqui legunt In diſcrimen: nam vtrumque ele-
ganter efferri poteſt. In Errore Plin. Epiſt. 55. Cic. pro Mur.
c. 10. Idem pro Caecin. 50 Eos enim vere poſſumus dicere eſſe
deiectos, annon? Quum voluntas et conſilium et ſententia interdicti
intelligatur, imprudentiam ſummam aut ſtultitiam ſingularem putabi-
mus in verborum Errore verſari? In Ignoratione hominum Id.
Off. 2 c. 13. Multum in Imperiis Magiſtratibusque verſatus Nep.
1, 8, 2. Cic. Tuſc. 3, 3 In ſumma Inanitate verſatur, conſectatur-
que nullam eminentem effigiem virtutis, ſed adumbratam imaginem
gloriae. In Labiis primoribus modo verſabatur mihi Plaut.
Trin. 4, 2, 65. Cic. de Nat. Deor. . . Difficili in Loco ver-
ſor. *i. Hic locus eſt difficilis explicatu.* Idem de Nat. Deor. 3, 85
Inuita in hoc Loco verſatur oratio. In clariſſima Luce Idem de
Off. 2, c. 13. In Malis Ter. Andr. 4, 1, 25. In Memoria ho-
minum et ſermone verſari Plin. Epiſt. 2, 1. Cic. pro Cluent. 69
Quae pecunia ſimulatque ad eum delata eſt, homo impuriſſimus ſta-
tim coepit in eiusmodi Mente et cogitatione verſari, nihil eſſe ſuis ra-
tionibus vtilius, quam Oppianicum condemnari. Idem de Fato
11 c. 6 Non enim credo nullo percepto aut caeteros artifices verſari in
ſuo Munere, aut eos, qui diuinatione vtantur, futura praedicere. Id.
Verr. 5, 143 Nunquam tibi Populi Rom. abſentis dignitas, nunquam
ſpecies ipſa huiusmodi multitudinis, in Oculis animoque verſata eſt?
Idem Verr. 1, 121 c. 46 Vos illud vellem recordari, illius nequitiam et
iniquitatem, tum in Ore vulgi, atque in communibus prouerbiis eſſe
verſatam. Idem pro Lege Manil. 1 Et meus labor in priuatorum
Periculis caſte integreque verſatus, ex veſtro iudicio fructum amplis-
ſimum eſt conſecutus, *vid.* INTEGER. In Publico verſatus Ta-
cit. Ann. 15, 59, 5. Cic. Tuſc. 4, 11 Stoici mihi videntur in hac
Quaeſtione verſari acutiſſime. In Quaeſtu, et compendio verſari
Idem Verr. 3, 109. In Ratione vitae verſari Idem pro Font. 27.
Idem Acad. 4, 110 Itidem ſi de officio multisque aliis de Rebus, in qui-
bus verſatur, exercitatusque ſit, neſcire ſe dicat. In Re aduorſa
verſari Plaut. Pſeud. 2, 4, 55. In Rep. atque in ea excellentius ſe
gerere Cic. pro Sext. c. 45. In Rebus et vſu verſari Idem Fam. 6,
10. Idem Fam. 1, 1 Vt in Rebus multo ante, quam profectus es, ab
ipſo rege, et ab intimis, ac domeſticis Pompeii clam exulceratis, deinde
palam a Conſularibus exagitatis, et in ſummam inuidiam abductis,
ita verſamur. Verſatus eſt in Sabinis Nep. 24, 1, 1. In Sici-
lia Cic. Verr. 5, 144. Idem pro Quint. 33 Eos porro, qui defendere
conſuerunt, vides accuſare: et ea ingenia conuerti ad perniciem, quae
antea verſabantur in Salute atque auxilio ferendo. In ſumma Se-
veritate verſari Idem in Catil. 4, 7. Idem Fam. 13, 11 Deinde ver-
ſatus in vtrisque Subſelliis, optima et ſide, et fama, iam ante hanc
commutationem Reip. petitioni ſeſe dedit. Idem pro Roſc. Com.
22 Roſcio cur tanti fuerit cauſam requiro egebat? immo locuples erat.
debebat? immo in ſuis Summis verſabatur. *i. Multas pecunias habebat,*
et nihil debebat. Haec Budaeus. Alii Numis. In Tenebris
verſari Cic. pro Plane. 42. Idem Att. 2, 4 Sed ita tamen, vt ni-
hil minus velim, quam Pomponium et puerum verſari in Timore rui-
nae. Idem Fam. 6, 2 Quod maiore in Varietate verſata eſt adhuc
tua cauſa, quam homines aut volebant, aut opinabantur. Idem
Off. 1, 19 Quae omnes artes in veri Veſtigatione verſantur. Idem
Acad. 4, 138 Nam qui ſummum bonum dicunt id eſſe, ſi vacemus omni
moleſtia, eos inuidioſum nomen voluptatis fugere, ſed in Vicinitate
verſari. Idem Acad. 4, 146 Deinde ita teneri, ſi ſciens falleret:
quod inſcitia multa verſaretur in Vita. Plaut. Moſtel. 1, 3, 34 Quod
malum verſatur domi meae? Vbi prope ſimilis fortuna eſt ver-
ſata Liu. 2, 47. Dolo verſari, *pro Dolo agere.* Vlpian. in l. Si
fideiuſſor. D. Mandat. vel contra.

VERSĀTVS, a, um. Partic. Miſſum ad delectos agendos Agricola-
lam, integreque ac ſtrenue verſatum *etc.* Tac. Agric. 7, 4. *i. agendis de-*
lectibus verſatum.

VERSATIO, ōnis. f. [*δίνωσις*] Quadringentenis verſationibus
imi tympani, ſemel ſuperius verſabitur Vitr. 10, 14. Plin. 8, 33
de chamaeleonte, Nec pupillae motu, ſed totius oculi verſatione cir-
cumadſpicit. Rerum verſatio ſurſum ac deorſum cuntium Senec.
de Tranquil. c. 11 *ſub fin. conf.* Vitr. 10, 1.

VERSABILIS, e. Adi. Senec. de Tranquil. vitae c. 11 Omnem
eruditionem ſcito verſabilem eſſe. Verſabilem feminam in fraudem
illexit Ammian. 16, 8. Fortuna verſabilis Curt. 5, 8, 15. *conf.*
Ammian. 31, 10.

VERSABILITAS, ātis. f. Sarisb. 3, 12 Verſabilitate ingenii
Protea vincere. *Mair.* verſibilitate.

VERSABVNDVS, a, um. *Quod in gyrum vertitur* Lu-
cret. 6, 437 Verſabundus enim turbo deſcendit, *etc. Add.* Id. ib. v.
581. Vitruu. 9, 7.

VERSATILIS, e. Adi. [*δινωτὸς*] *Quod huc et illuc verſatur:*
ſive Quod idoneum eſt vt verſetur. Plin. 36, 18 Idem molas verſatiles
Voſſinius inuentas, aliquas et ſponte motas inuenimus in prodigiis.
Curt. 4, 13, 32 Adeoque aciem verſatilem poſuit, vt qui vltimi ſtabant
ne circuirentur, verti tum, et ad frontem circumagi poſſent. Liu.
39, 40 *de Catone*, Huic verſatile ingenium ſic pariter ad omnia fuit,
vt natum ad id vnum diceres, quodcunque ageret. Verſatilia cae-
nationum Laquearia ita coagmentat, vt ſubinde alia facies atque alia
ſuccedat, et toties tecta, quoties fercula mittentur Sen. Ep. 90. Scena
Val. Max. 2, 4, 6. Coenationes laqueatae Tabulis eburneis verſa-
tilibus et ſtillatis, vt vnguenta deſuper ſpargerentur Suet. Ner. c. 31.
Triclinia Lamprid. in Heliog. c. 21. Lucret. 5, 1435 At vigiles
mundi magnum et verſatile templum, *etc.*

VERSORIA, *vel* VORSORIA, ae. f. *Vt,* Verſoriam capere,
i. Re-

i. Reuerti. Plaut. Trin. 4, 3, 19 Periisse ducis, cape versoriam, recipe te ad herum. *Vbi Turnebus,* Versoria *est funis, quo vertitur velum.* Plaut. Merc. 5, 2, 34 Hic secundus ventus nunc est: cape modo vorsoriam. *Ios. Scalig.* ad Manil. 3, 679 *interpretatur eam, quam* Versuram *in porticibus dicit Vitruuius, flexum, anfractum. Sed posterior locus Plauti fauet nauticae significationi.*

VERSVS, ûs. m. [στίχος, ἔπος] *est conuersio quaedam, s. illud ipsum, in quo fit conuersio, vt sulcus quo peracto vertitur aratrum et retro agitur, vt ea, quam in scribendo vulgus lineam vocat, in quo genere sunt praesertim carmina, quae ita antiquitus scribi solebant, vt vnum quodque suum versum absolueret. De hoc vltimo genere, cum sit vsitatissimum, primum agetur. Est igitur* Versus *carmen mensura sua constans, qua impleta redit ad initium.* Cic. pro Arch. 23, 10 Nam si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi, quam ex Latinis, vehementer errat. Idem Verr. 3, 77 De qua muliere versus plurimi supra Tribunal et supra Praetoris caput scribebantur. Virg. Georg. 2, 385 Necnon Ausonii Troia gens missa coloni Versibus incomtis ludunt, risuque soluto. i. e. Carminibus, *inquit* Seruius, Saturnio metro compositis: quod ad rhythmum solum vulgares componere consueuerunt. *Sic* Plaut. *in imagine conuiuii ebrii* Sticho 5, 7, 2 Si istoc me versu (*canendo et saltando*) viceris, alio me prouocato. *Quin de luscitiis* Plin. 13, 29 Meditantur aliae iuniores versusque quos imitentur accipiunt. Versus *est cantilenae particula, quae vno spiritu absolui possit, vnde a nouo incipitur.* Cic. in Orat. 67 c. 20 Quidquid est, quod sub aurium mensuram aliquam cadit, etiam si abest a versu (nam id quidem orationis est vitium) numerus vocatur. *De* versu, vitio orationis *solutae, vid.* Cic. de Orat. 3, 175 c. 44 sq. *Et* Orat. 189 c. 56 sq. Quinctil. 9, 4 *et quos magno numero laudat Fabric. Bibl. Lat.* T. 2 p. 746 sq. Aeterni versus, *Qui nunquam peribunt* Lucret. 1, 122. Canori versus Hor. Epist. 2, 2, 76. Catenati versus ex pluribus asperrime coëuntibus inter se syllabis Quinctil. 1, 1. Clari parum versus, *Subobscuri, non faciles intellectu* Hor. de Arte Poët. 448. Concinnior versus Idem 2, 1, 74. Confragosi versus Quinctil. 1, 1. Delicatissimi Cic. in Pis. c. 29. Diserti versus Martial. 6, 14. *in Laberium.* Duri versus Hor. de Arte Poët. 445. Inculti versus et male nati Idem Epist. 2, 1, 253. Inertes versus Idem de Arte Poët. 445. Inopes rerum versus Idem de Arte Poët. 322. Intercalaris versus, *vid.* INTERCALO. Laboriosus versus, *vid.* LABOR, ōris. Lasciuus versus Martial. 10, 64. *ad Pollam.* Lepidus versus Catull. ad Flauium 6, 17. Longi versus *vid.* LONGVS. Malus versus Cic. in Pison. 73 c. 30. Macrob. Saturn. 6, 3 Nemo ex hoc viles putet veteres Poëtas, quod versus eorum Scabri nobis videntur. Solutus versus Quinctil. 1, 8. Suauidicis versibus edere aliquid Lucret. 4, 181. Teres versus Lucan. ad Pison. 236. ¶ 2 *Verba:* Amplecti cuncta versibus Virg. Georg. 2, 42. Componere versus Hor. Serm. 1, 4, 8. Conficere numerum et versum. Cic. de Orat. 3, 50 c. 14 In ipsa oratione quasi quendam numerum versumque conficiunt. Contendere alternis versibus Virg. Ecl. 7, 23. Coopertus famosis versibus Hor. Serm. 2, 1, 68. Deducere versum Ouid. ex Pont. 1, 5, 13. Dicere versus Virg. Ecl. 5, 2. Dicere aliquid versu Hor. Serm. 1, 5, 87. Dicere ornatissimis atque optimis versibus de re aliqua Cic. de Orat. 1, 69. Dictare versus Hor. Serm. 1, 4, 10. Ducere versus, *Scribere* Ouid. Trist. 5, 12, 63. Edere aliquid versibus Lucret. 1, 122. Effutire leues versus Hor. de Arte Poët. 231. Euoluere molles versus, *Legere lasciua carmina* Ouid. Trist. 2, 307. Exponere versibus aliquid Hor. de Arte Poët. 89. Exprimere aliquid versibus Cic. in Pis. c. 29. Idem Verr. 7, 80 Versus, qui in istius cupiditatem Factl sunt. *conf.* Horat. Epist. 2, 2, 51. Stat. Silu. Praef. Sallust. Catil. c. 25. Facilitare versus Hor. de Arte Poët. 470. Fingere versus Idem de Arte Poët. 382. Cic. de Orat. 3, 192 c. 50 Solitus est versus hexametros, aliosque variis modis atque numeris Fundere ex tempore. Illustrare aliquid versibus Lucret. 1, 138. Includere versu verba, *vid.* INCLVDO. Iuvenari teneris versibus, *i. Iuueniliter lasciuire et loqui versibus mollibus, suauibus et delicatis* Hor. de Arte Poët. 247. Laedere aliquem tristi versu Idem Serm. 2, 1, 21. Ludere incomtis versibus Virg. Georg. 2, 386. Nectere ludenti versu carmina Lucan. ad Pison. 152. Oblinere aliquem atris versibus Hor. Epist. 1, 19, 30. Perscribere versum puris verbis Idem Serm. 1, 4, 54. Persequi versu aliquid Virg. Georg. 3, 339. Positi commode versus Quinctil. 6, 3. Cic. de Orat. 1, 261 c. 61 Qui etiam coniectis in os calculis, summa voce versus multos vno spiritu pronuntiare consuescebat. *Possunt haec etiam ad illud genus pertinere, de quo* n. 3. Si versus pronuntiatus est Syllaba vna breuior aut longior, exsibilatur, explodituR Cic. in Parad. 3. Ructari sublimes versus Hor. de Arte Poët. 457. Scribere versus Idem Serm. 1, 9, 23. *et* Epist. 2, 2, 54. Cic. Fam. 1, 9 Scripsi etiam versibus tres libros de temporibus meis. Soluere versus Quinctil. 1, 9. Surgit pagina versu Ouid. Amor. 1, 1, 17. Tornati male versus Hor. de Arte Poët. 441. *Bentleius legit,* Male ter nati. ¶ 3 Versus, *Linea vulgo vocatur.* Plin. Epist. 3, 5, 12 Decem amplius versus hac tua interpretatione perdidimus. Id. 4, 11 Non paginas tantum epistolae, sed etiam versus, syllabasque numerabo. *add.* Suet. Aug. c. 87 *extr.* Gell. 9, 15. Cic. pro Rabir. Post. 13 c. 6 Glaucia solebat homo impurus, sed tamen acutus populum monere, vt quum lex aliqua recitaretur, primum versum attenderet. Deplorat primis versibus (*epistolae*) mansionem suam Idem Att. 2, 15. Demosthenes versus multos vno spiritu pronunciare consuescebat Id. de Orat. 1 c. 61. Vno hoc volumine vitas excellentium virorum complurium concludere constituimus; quorum separatim multis millibus versuum complures scriptores ante nos explicarunt Nep. 15, 4, 6. Sueton. Aug. c. 8 Nec ab extrema parte versuum abundantes literas in alterum (versum) transfert. Varro de L. L. 9, 3 p. 134, 35 Nonnunquam (*numeri*) rationes habent implicatas duas, vt sit vna directa, altera transuersa. Quod dico apertius sic fiet. Esto sic expositos esse numeros, vt in primo versu sit vnum, duo, quatuor; in secundo decem, viginti, quadraginta; in tertio centum, ducenta, quadringenta, (*nempe ita:*

1.	2.	4.
10.	20.	40
100.	200.	400)

In hac formula duo inerunt, quos dixi λόγους, qui diuersas faciunt analogias: vnus duplex, qui est in obliquis versibus, quod est vnus ad duo, sic duo ad quatuor: alter decemplex in directis ordinibus: quod est vnus ad decem, sic decem ad centum. *De hac notione, et στίχοις Graecorum, vid. h. l. Lambin. n. 52. Salmas. Exerc. Plin. Prol. seqq. Barth. ad Script. Ven. p. 191. Voss. de Vit. Serm. 1, 26.* Arist. Sac. c. 13. *it. Proleg. in Nou. Test. c. 18 et 19.* Versi *Periodo in prosa oratione dici possit, vid. Scalig. Poet. 2, 5.* Pa *Crit. p. 1282. Nempe, quae afferuntur testimonia, ea ad spat potius pertinent, vnde reditur a dextra, vt hodie scribit Europ Iudaeos, ad sinistram: non ad circuitum illum siue orbem, aut a tam sententiam.* ¶ 4 Versus *in agricultura, est fronte ad finem perductus, quo facto in* versura *v. v. aratrum* In arando versum peragi *oportet,* non strigare in actu saepi 18, 19. Neque in media parte versus consistat, detque rec summa Colum. 2, 2, 27. *Sic legi volunt Salm. et Buchn. pro Sed* in media parte versurae *potest intelligi inter vtramque versu medio, et sic idem significabit, quod in medio versu.* Colu Bubuleum per proscissum ingredi oportet, alternisque versib quum tenere aratrum, et alteris recto plenoque sulcare. *certum agri significat* Varr. de R. R. 1, 10, 1 In Hispania vlter tiuntur iugis, in Campania versibus, apud nos in agro Roman tino iugeris. Iugum vocant, quod iuncti boues vno die exa sint. Versum dicunt centum pedes quoquouersum, quadratu gerum, quod quadratos duos actus habeat. *Vid.* Scalig. in Varr. p. 73. Versus remorum, *pro Ordine* Virg. A Gallicum vulgus dicit *ranc,* vel *rangée. Et* Liu. 45, 35 R ve, ingentis magnitudinis, quam sedecim versus remorum Virg. Georg. 4, 144 Ille etiam feras in versum distulit vlmos. vorum versus Plin. 11, 10. Idem 15, 29 Myrtum exoticam folio densissimo, fenis foliorum versibus. *In militia* v *citur ordo militum a fronte in tergum pertinens: vid.* Aelia struend. Acieb. *vid.* IVGVM n. 6.

VERSICVLVS, i. m. Dimin. [στίχιον] Cic. ad Brut. 14 *pr.* Br literae, breues, dico, immo nullae: tribusne versiculis his ten Brutus ad me? Idem de Legib. 2, 14 Quae praesertim vi eulo Senatus *(breuissimo SCto)* puncto temporis sublatae sint. versiculus *dicuntur haec verba,* ne quid Resp. detrimenti capiat Mil. c. 26 *et* 3. Idem Att. 5, 1 Nunc venio, ad transuersi extremae epistolae tuae versiculum. *Quum pagina versibus dine subsequentibus completa nihil vltra capit: tum, si quid eiu peresse, quod multorum verborum non sit, scribere solemus de t De carminibus* Cic. Att. 13, 6 Epistolas mihi pronunciabat, facetis, ad familiares missas. Catull. 16, 7 Molliculi pudici versiculi. Euntes mollius versiculi Hor. Serm. Scribere versiculos Idem Epod. 11, 2. Facere Idem Sat. *Add.* Colum. 9, 2. Martial. 3, 9 *et* 50. Suet. Calig. c. 8.

VERSIDICVS, i. m. *Pro Poeta epico, ap.* Fab. Victorin

VERSIFICO, āre. [στιχοποιῶ Gl. Gr. Lat.] *Versus facere.* Qui Nam et versificandi genus est omnibus sermonibus vnam leg *conf.* Ammian. 21, 16. Fatiloquia Sibyllae versificare diorum diuorum fortitio est Apul. de Deo Socrat. p. 46, 5.

VERSIFICĀTVS, a, um. Lucil. *apud* Non. 13, 2 Mul nes portenta in Homero versificata, monstra putant, *etc.*

VERSIFICATIO, ōnis. f. [στιχοποΐα Gloss. Gr. Lat.] 9, 2 Abusiue in versificationis ac fermonum imitatione seruat c. 4. Colum. 11, 1.

VERSIFICĀTOR, ōris. m. [ἐποποιός] Quinctil. 10, cator, quam Poëta melior Cornelius Seuerus. *conf.* Iustin Vopisc. in Saturn. *pr.*

VERSIFICVS, a, um. Adi. Solinus c. 16 Studium inde coeptum, quum Idaei Dactyli modulos crepitu ac tinnitu prehensos in versificum ordinem transtulissent.

VERSIFICE. Adu. Sarisb. in Metalog. 1, 3 Versifice dice

VERSVS, VERSVM, VORSVS, VORSVM. *Praepos. cusatiuum requirit, et semper postponitur.* Cic. Fam. 11, 27 belli Ciuilis quum Brundusium versus ires ad Caesarem, ve me in Formianum. Idem de Diuin. 1, 77 Quum Aretius castra mouisset. *add.* Id. Fam. 2, 6. *Habet adiunctam Pr nem; Vt,* Ad Occidentem versus, In forum versus: et tunc el bium, vt Vallae placet. Cic. de Amicit. 96 Is primum in forum versus agere cum populo. *Vetus exemplar habet* Liu. 1, 18 Deductus in arcem, in lapide ad Meridiem versus Sulpic. ad Cic. Fam. 4, 12, 3 Supra Maleas in Italiam versus nav erat. *conf.* Caes. B. G. 6, 32. 7, 7 *et* 8. Sallust. Cat. 56. in Galliam versus castra mouere. *Vide hic Cortium, et obseru libus* versus *posse nonnunquam Participii personam sustinere. Conf loca* Sallustii, *quae damus n. 2 cum Varietate Lectionis apud Cort* mare versum Hirt. B. Hisp. c. 18. Versum ad eum: Plaut. 2, 2, 63 Coepi rursum versum ad illas pauxillatim accedere. versus, *i. In vnamquamque partem et quocunque* Varr. de R. R Caes. Bell. Gall. 7, 4 Quoquo versus legationes dimitti. versus, *Deorsum versus* Cato c. 156. Quum gradatim surs fus reditur Cic. in Orat. 135 c. 59. Quinctil. 9, 1. Et ide sursum versus retroque dicatur Cic. in Partit. 24. Sur fus Lucret. 2, 188. Vtroque versus, *i. In vtramque parte* 5, 12. Idem 12, 13 Quum vero omnes terras omnifariam et versus circumfluat, nihil citra eum est. ¶ 2 Ver. Vorsum *idem quod* Versus *vel* Vorsus. Sall. Iug. 58, 4 Anim fugam ad se vorsum fieri. *Et* 69, 1 Vagenses, vbi animum ad ad se versum exercitum pergere.

VERSVRA, ae. f. [τροχή] *f.* Vorsura, *vt comici solent,* tendo *dicitur, quum aliquid* vertitur, *diuersa quidem ratione.* de R. R. 1, 46 Propter eiusmodi res, admiranda discrimina sur ralia, quod ex quibusdam foliis, propter eorum versuram, anni tempus dici possit, vt olea, et populus alba, et salix. enim folia quum conuerterunt se, solstitium dicitur fuisse. co nob. 5 p. 187. ¶ 2 Versura, [κάμπη] *Scriptoribus turae dicitur, quum boues in arando post peractum legitimum sulc cumaguntur, vertunturque.* Columel. 2, 2, 28 Cum ventum erit furam, in priorem partem iugum propellat, et boues inhib colla eorum refrigescant. *Eadem* Pallad. Ian. 3, 1. Col. 2, 18, mos, quos ad versuram plerumque tractae faciunt crates, di mus. *Sed omnem quoque flexum in finibus agrorum* versuram *Vid.* Script. Rei agrar. p. 4, 8 *etc. et Ind. Goesianus h. v. pro Sulco ipso an ponatur, videndum,* Columel. 2, 2, 27 *de bubul.* nec in media parte versurae consistat: detque requiem in sum spe cessandi totum spatium bos agilius enitatur. Salm. de M p. 294 *omnino pro* versurae *legi vult* versus. *Sed nondum poem*

isse in media parte versurae *posse intelligi de parte sulci inter vtramque* media *f. interecta.* ¶ 3 Versura, *Flexus e* *gulum in aedificiis et parietibus exterior, vt est apud* Vitruuium 3, 1. *d finem. it.* c. 11 *et* 12. *conf. Baldi Lex. Vitr. et Salmas. de Modo* *ur.* 295. ¶ 4 *In rationibus et calculis* Versura, *quae* *aeci ἀντιγραφὴ vocatur, quod summae deest, quo addito ea expletur,* *nplementum hodie vocant, vt trecens est* Versura *bessis ad integrum* *m splendum. Sic certe interpretatur Salmas. p.* 161 *illud* Tertulliani *Pal.*, Si quid mare dilui — gladius detotondit, alias versura *pe ati reddit i. compensationis.* ¶ 5 *Sollemnis signi-* *tio t, cum notat* mutuum sub vsura. *Vt* mutuum *a* mutando di- *r, e a* vertendo versura. *Igitur* versuram facere *est mutuam sub* *a accipere pecuniam:* versura soluere *significat aes alienum, aere alie-* *pecunia mutuo sumta, soluere et expungere. Haec posterior for-* *t perit errorem Grammaticorum, vt quoties* versurae *fit mentio, mu-* *one creditoris, mutuum nouo mutuo dissolutum intelligerent. Sic* *ad illud* Ter. Phorm. 5, 2, 15 In eodem haesitas luto, versura *is primo recte interpretatur,* id est creditorem mutas: *Sed incaute* *ersuram facere dicitur,* qui aes alienum ex aere alieno soluit; *aitur sane is, quoque* versuram facere, *quatenus mutuum sumit; quatenus illo mutuo aliud mutuum dissoluit. Cautius paullo, nescio an* *re* Festus, Versuram facere, mutuam pecuniam sumere *(ha-* *une)* ex eo dictum est, quod initio, qui mutuabantur ab aliis, *utuabantur ad hoc,* non vt domum ferrent, sed vt aliis solue- *lut* verterent creditorem. *Locum Ciceronis ingeniose accom-* Lactant. 2, 8, 24 Quum ortum rerum tribuis naturae, ac de- eo, in eodem luto haesitas versura soluis *(etiam hic* versu- *ierunt, quod Gronouii auctoritate tandem mutauit Buxemannus)* A *e* fieri negas, ab eodem plane fieri mutato nomine conteris. *ergo* Versuram *esse* mutuum *δάνειον, non δανεὶς δάνειον, quod post* *m ad* Tertull. Pall. p. 163 fq. *de Vsur. p.* 519 *et de Modo Vsurar.* *q. luculenter ostendit Gronou. de Pec. Vet.* p. 535 sqq. *et ostendet* *est locorum, quae iam dabimus.* Cic. Tusc. 1, 100 c. 42 Ego *i* maximam gratiam habeo, qui me ea poena multauerit, quam *m* uatione et sine versura possem dissoluere *i. sine mutuo gratuito* *sine sura. Vox Lacedaemonii, quam Lycurgi lex morte multabat.* *ersura stuam sunt libri, qui* vsura *legunt, quae vox et significatione* *rsura est, et in scriptura Longobardica vno apice ad u adiecto distat.* *t.* 5, 21 Salaminii cum Romae versuram facere vellent, non *ollere*, quod lex Gabinia vetabat Idem Verr. 2, 186 c. 76 In- *ius* Syracusis a Carpinatio confectas tabulas societatis, quae *ebant* multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fe- *, et* pecuniam Verri dedissent. Versuram nunquam fecit *em* pro Cael. c. 7 *i. non sumsit sub vsuris mutuam pecuniam.* *Flacc.* 48 c. 20 Negauit sese omnino versuram vllam fecisse Idem pro Font. 1 A quibus versuras tantarum pecunia- *as* esse dicunt? Nep. 25, 2, 4 Quum enim versuram fa- *ublice* necesse esset, neque eius conditionem aequam haberent, *e* interposuit, atque ita, vt neque vsuram vnquam ab iis acce- *Itaque pro* verfura, *quam facere parati erant ipse mutuam gra-* *tim his dedit. Sic* ibid. 9, 5 Cum Fuluia fundum fecunda fortuna *in* diem, neque post calamitatem versuram facere potuisset, ille *nec* sunt, pecuniamque sine foenore, sineque vlla stipulatione Cic. Att. 5, 1 *post mentionem* CCC *vel* DCCC HS. Quae qui- *que* vel versura facta solui volo *i. pecunia mutuo sumta.* *r*, Ne quid sit tibi mea fama potius, non modo versura, verum *conditione*, si ita res coget, nos vindicabis. *Et* 16, 15 Non mo- *simquissimo* foenore versuram facere Aurelius coactus est. *Et* *ersuram* esse faciendam mensium quinque. Hieron Epist. *de nulla*, Liberalitas sola excedebat modum: et vsuras tribuens *rsura quoque* faciebat, vt nulli stipem rogantium denegaret. *Me-* *ph.* 1, 19, 4 *de oleribus,* Pars eorum ad condimenta pertinens fa- *ar di* ni versuram fieri solitam, atque non Indicum piper quaesitum *ecessario, non aliunde, petita illa condimenta. Sic* Sen. de Benef. 5, *Vt* concedam aliquem dare sibi beneficium; dum dat et recipit: vt *ecem* aliquem a se accipere beneficium; dum accipit et reddit. *ai* quod aiunt, versura fit, et veluti lusorium nomen statim *dit. Vid. vt eleganter hunc locum illustret Gron. de Pec. Vet. p.* 537 *sq.* *rsor* ex eo, *quod* Seneca *ipse* c. 7 *ait,* M. Cato *ait,* quod tibi deest *ipse* mutuare. Id. Sen. Epist. 19 *fin. cum dixisset, se debere* *um Lucilio,* Vt se res habet ab Epicuro versura facienda est, *i. eo* *asi accipienda sententia, qua tibi satisfaciam. De* Vetita *ur* Tac. Ann. 6, 16, 3 *historica disputatio est: de qua Gronou.* *f.* 535.

VERSVTVS, a, um. Adi. *Quod vertitur. Alludit certe ad hanc* *rsi item vocis* Plaut. Epid. 3, 2, 35 Versutior es, quam rota figula- *Alioqui est* Versutus, [πανοῦργος, τροφᾶς] *Qui facile se, prout* *ex eo, in hanc vel illam partem vertit, praesertim fallendi causa.* Fe- *rsuti* dicuntur, quorum mentes crebro ad malitiam vertuntur. *de* Nat. Deor. 3, 25 c. 10 Et Chrysippus tibi acute dicere videbatur, *no* le dubio versutus et callidus. Versutos eos appello, quo- *rum* celeriter mens versatur. Idem de Fin. 2, 53 Sed omnia callide *rerum* ad vtilitatem, acutum, versutum, veteratorem, *etc. Et* *illo* *si*, Is enim qui occultus et tectus dicitur, tantum abest vt se *ficiet* perficiet etiam vt dolore alterius improbe facto videatur. *Quid* cum est aliud esse versutum? Idem de Finib. 3, 2 Neque *nem*, si defendunt eam, versuti in differendo sunt: nec qui contra- *mur* usam difficilem, repellunt. Versutus ingenii Plin. 7, 12. *Quid. et.* 11, 312 Alipedeis de stirpe Dei versuta propago Nascitur, *Prolys.* Malitia, est versuta et fallax ratio nocendi Cic. de *Orat.* 3, 75 c. 30. Idem Post Redit. in Senat. 12 Nam ille al- *Caonius* Caluentius ab adolescentia versatus est in foro, cum eum *detet* simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret. *Inpa* Hoc totum si vobis versutius videbitur Idem pro Caec. c. 29. *rsutior* es quam rota figularis Plaut. Epid. 3, 2, 35. *Superl.* *rem* Cl. 1, 129 c. 30 Quo in genere Lysandrum versutissimum acce- *mus.* In summa feritate versutissimi Vell. 2, 118, 1. Haere- *orum* versutissima argumenta Augustin. de Trin. 4 *extr.*

VERSVTE. Adu. [πανούργως] *Callide.* Cic. de Clar. Orat. 35 *nihil* ute inueniri potuit — nihil, vt ita dicam, subdole, nihil *rsute* quod ille non viderit; nihil subtiliter dici, *etc.* Dicere *rsutius* subtiliter Idem in Orat. 22 c. 7. *Compar.* Hoc si vobis *rsutius*, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur, sic exisli- *etis*, *etc.* Idem pro Caecin. 85 c. 29. *Superl.* Augustin. de Trinit. *quidam* acute respondit haeretico versutissime interroganti.

VERSVTILŎQVVS, a, um. Adi. [πεοδαλεόλογος] *Qui versute loquitur.* Enn. ap Cic. de Orat. 3, 152 c. 38 Num non vis huius me versutiloquas malitias: Videtis enim et Versutiloquas, et Expectorat, ex coniunctione facta esse verba, non nata. Cic. in Orat. 160 Habeo illam ego perterricrepam. Idemque, Versutiloquas malitias. *add.* Non. 2, 922.

VERSICŎLOR, ōris. Adi. [πολυχρώματος, ποικιλοχρώματος] *Duo significare videtur: primo simpliciter, quod mutauit colorem, vt quidquid tinctum est artificio quodam, cum Romani diu naturali colore lanae contenti tinctoriis illis artibus vsi non fuerint. Ita capi videtur* Liu. 7, 10 *de Gallo, quicum ex prouocatione pugnauit Manlius,* Corpus — versicolori veste, pictisque et auro caelatis resulgens armis. Liu. 34, 1 lege Oppia *interdicitur mulieribus,* ne veste versicolori vterentur, *quae paullo post* c. 7 purpurea *vocatur. Consentit* Vlpian. l. 70 §. 12 D. de Legat. et fideic. 3 Versicoloribus videndum est. Et constabat apud veteres, lanae appellatione versicoloria non contineri —— Proinde quaeritur, an purpura appellatione versicolorum contineatur? et ego arbitror, ea quae tincta non sunt versicoloribus non annumerari: et ideo neque album, neque naturaliter nigrum contineri, nec alterius coloris naturalis: purpuram autem et coccum, quoniam nihil natiui coloris sunt, contineri arbitror. *Add.* l. 78 §. 5 eod. *et* l. 32 §. 6 D. de Auro arg. leg. *Sed interdum idem videtur quod* diuersicolor, *i. non vnius coloris, idque duplici ratione, vel vt maculas tantum, virgas, clauos alterius coloris habeat, vel ex eo genere, quod pro diuerso situ ac motu diuersos colores reddat. Ad hoc genus pertinent auium quarundam plumae, vt* Cic. de Finib. 3, 18 c. 5 Cauda pauoni, plumae versicolores columbis, quali ad quendam ornatum datae. *De his* Propert. 3, 5, 64 Effulto pluma versicolore caput, *i. pulnino pauonmis plumis farto. Et* 3, 11, 32 Aut variam plumae versicoloris auem. *Hoc sensu* versicolorem *purpuram diceres, de qua* Macrobii 2, 4 *locum damus in* SOLARIVM. *Et hodie frequens vsus est fericorum eius generis, quae pro diuerso appulsu et repercussu lucis colorem mutant. Huc refero* Plin. 9, 17. *Cum dixisset* mullis *piscibus* nomen a colore mullcorum calceamentorum datum, *addit,* Mullum exspirantem versicolori quadam, et numerosa varietate spectari, proceres gulae narrant, rubentium squamarum multiplici mutatione pallescentem. *Hic sine dubio* versicolor *quod* vertit *mutatque subinde* colorem. *Variam, pictam, maculosam vestem intelligamus in istis.* Tacit. 2, 20, 2 *vbi* Ornatum *Caecinae* in superbiam trahebant, quod versicolore sagulo —— indutus togatos *alloqueretur: nisi forte* sagulum *ipsum, vestis militaris rubri coloris hominibus displicuit: sic referetur ad primam significationem. Eadem ratio* Tac. Hist. 5, 23, 2 Sagulis versicoloribus haud indecore pro velis inuabantur. Val. Max. 9, 1, 3 *sic intellexisse videtur* versicolorem vestem lege Oppia *prohibitam, qui* vestem varii coloris *appellet. Metaph.* Quinct. 10, 1, 33 Nec versicolorem illam, qua Demetrius Phalereus dicebatur vti, vestem bene ad forensem puluerem facere. *Audacius etiam* 8 Pr. 20 *sed post mentionem tamen vestium,* Similiter illa translucida et versicolor quorundam elocutio res ipsas effeminat, quae illo verborum habitu vestiuntur. Armis versicoloribus, *apud* Virgilium Seruius *exponit* Depictis: per quod bellicosus offenditur Aen. 10, 181. Cultu versicolore decens. *Floralia celebrantium turba, i. florida, variis coloribus picta, meretricia, ἀνθινὰ* Ouid. Fast. 5, 356. Plin. 36, 6 Versicolores quidem maculas, et in totum marmorum apparatum Menander etiam diligentissimus luxuriae interpres primus et raro attigit. Nemesian. 4, 68 Haec eadem nobis quae versicoloria fila: *sed vehementer fluctuat lectio.* Plin. 15, 13 Ingens postea turba prunorum, versicolor, nigra, candicans. *Et* 25, 2 Versicoloribus viperarum maculis. *Et* 28, 8 *de chamaeleonte,* Nullum animal pauidius eximitur, et ideo versicoloris esse mutationis. *Multa de hoc nomine disputantur in Dukerianis Opusc. de Latinit. ICtor. c. 53.*

VERSICOLORIVS, a, um. *Idem.* l. 32 §. 7 ff. de auro arg. mundo, *etc.* Ea putabat sibi legata —— vestem tam coloriam, quam versicoloriam.

VERSICOLORVS, a, um. Prudent. in Symmach. 2, 56.

VERSIFORMIS, e. Adi. *Varias formas recipiens.* Tertull. de Pallio c. 2 Totum versiforme est. Cupido versiformis Mart. Capella 9 p. 310. *Add.* Idem 6 p. 192.

VERSIPELLIS, e. Adi. [ἀλλοπρόσαλλος] *Quod facile vertit pellem, hoc est vultum, et quomodolibet faciem mutat: vnde pro Astuto et callido simulatore poni solet.* Versipellem frugi conuenit esse hominem, pectus cui sapit: Bonus sit bonis, malus malis, vtcunque res sit, ita animum habeat Plaut. Bacch. 4, 4, 12. Idem Amph. Prol. 123

Eccum Iuppiter
In Amphitruonis vertit sese imaginem,
Omnesque eum esse censent serui, qui vident:
Ita versipellem se facit quando lubet.

Idem Perf. 2, 2, 48 Ne vbi capillus versipellis *(i. canus)* fuat, foede semper seruias. Lucilius, At libertinus tricorius Syrus iste ad malitias, quicum versipellis fio, et commuto omnia, *ap.* Non. 1, 173. Plin. 8, 22 Homines in lupos verti, rursumque restitui sibi, falsum esse confidenter existimare debemus, aut credere omnia, quae fabulosa tot saeculis comperimus. Vnde tamen ista vulgo infixa fit fama in tantum, vt in maledictis versipelles habeant, indicabitur. *vid. fabellam* Petron. 62 Intellexi illum versipellem esse, *i. Lycanthropon.* Apul. Met. 2 p. 124, 21 Deterrimae versipelles, in quoduis animal ore conuerso adreptant, *de sagis, s. veneficis.* Versipellis *et* Versipellio *dictus etiam est* Chamaeleon. *Laudat Salmas. ad* Tertull. Pall. p. 200 Glossas, Versipellio χαμαιλέων καὶ λυκάνθρωπος. *it.* Versipellis χαμαιλέων: Versipellio χαμαιλέων ζῶον. *Adi.* Versipelli astutia Prudent. Cathem. 9, 92. *Compar.* Porc. Latro in Catil. c. 9 Nihil fuit isto monstro versipellius.

VERTĔBRA, ae. f. [σφόνδυλον] *Artus, et Commissurae artuum osseae: in primis autem illa ossicula perforata (vt illam cerebri continuationem, quae medulla spinalis vocatur, transmittant) quorum deligata serie collum ac spina dorsi efficitur, quae vtrinque emittens processus quosdam, vtrinque costas sibi adnatas continent, etc.* Vertebrarum transversi processus Cels. 8, 1. Plin. 11, 1 Imbricatis flexilibus vertebris. Pedum crurumque resolutae vertebrae Senec. in Controuers. 5, 33.

VERTEBRĀTVS, a, um. Adi. [σφονδυλοειδὴς] *In vertebrae morem formatus.* Plin. 11, 37 Sed quibus cervix e multis vertebratisque orbiculatim cohibus flexilis ad circumspectum, articulorum nodis iungitur. Idem 34, 8 Dente vertebrato, *i. versatili, instar vertebrae.*

VERTIBVLVM, i. n. *Idem quod Vertebra.* Lactant. de Opific.

Dei 5 Summas eorum partes crassioribus nodis conglobauit, vt et subſtringi neruis facilius, et verti tutius possent : vnde sunt vertibula nominata.

VERTEX, ĭcis. m. [στρόβιλος] *a vertendo ; et* VORTEX, *apud antiquos secundum* Quinctilianum 1, 7, 25 qui primum Africanum per E Vertices dixisse docet. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 3, 475. *Caeterum significationes nominis pulchre complexus videtur* 8, 2, 7 Vertex est contorta in se aqua, vel quidquid aliud similiter vertitur : inde propter flexum capillorum pars est summa capitis, et ex hoc, quod est in montibus eminentissimum. *Nempe primum de vento dicitur, et vi illa aëra vel aquam circumagente.* Apul. de Mundo p. 62, 30 Vertex ille est veluti dicitur Dine [δίνη] cum torquetur humus arida *(pulvis)* et ab imo erigitur ad summum. Lucret. 1, 294 *de ventis,* Vertex tortus. Idem 3, 631 Vicinum inuoluens contorto vertice pontum. *Conf.* Plin. 2, 48. Colum. 10, 53 Vertice mundi, *i. vertigine, circumactu, quo efficiuntur quatuor tempestates.* Liu. 28, 30 Vt fugientem nauem videres retro vertice intortam, victricibus illatam. Caui vortices Stat. Theb. 9, 503. Densi vertices Ouid. Fast. 6, 502. Insanus vortex Virg. Georg. 1, 481. Rapidus vortex Idem Aen. 1, 121. Turbineus vortex Ouid. Met. 8, 556. *Vid.* TVRBO. Exaestuat vnda vorticibus Virg. Georg. 3, 241. Inuoluunt amnes spumoso vertice siluas Claud. Conf. Mall. Theod. Tortus crebro vortice Halys Ouid. ex Pont. 4, 10, 48. Voluit flumen vortices Hor. Carm. 2, 9, 22. *Metaph.* Vertices dolorum, [ἕλκεα] *dixit Cicero ex Poëta* Tusc. 2, 21 *pro tormentis et cruciatibus vehementissimis,* Nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices, Nunc serpit ardor. *Alia Metaphora,* Amoris absorptus vertice Catull. ad Mallium 5. 66, 15. ¶ 2 Capitis vertex, [κορυφή] *propter* flexum capillorum *dicitur, vt Fabius monet l. c.* Plin. 7 praef. Quamdiu palpitans vertex, summae inter cuncta animalia imbecillitatis indicium. Idem 11, 37 Vertices bini homini tantum. Ab imis vnguibus vsque ad verticem summum Cic. pro Rosc. Com. 20 c. 7. Criniger vertex Claud. in pr. Cons. Stilich. 1, 203. Crinitus vertex Stat. Theb. 9, 129. Intonsus Idem Theb. 6, 607. Nudo vertice fulua caesaries Virg. Aen. 11, 642. Rasus vertex Iuuen. Sat. 12, 81. Submisso vertice intrabant humiles postes Ouid. Met. 8, 638 Supposito vertice ferre aliquid Idem Amor. 3, 13, 28. *Et* Met. 2, 712. Vacuum verticem plus nimio attollens gloria Hor. Carm. 1, 18, 15. Feriam sublimi fidera vertice Idem ibid. 1, 1, 36. Obstipare verticem, *vid.* OBSTIPO. Palpitat vertex, *vid.* PALPITO. Rupit iuncturas verticis graui ictu Ouid. Met. 12, 288. Tollere late conspicuum verticem Hor. Carm. 3, 16, 18. Veniens ictus a vertice Virg. Aen. 5, 444. ¶ 3 *Vertex est, quod in quaque re summum est.* [κορυφή] Plin. 12, 1 Arbor numerosa vertice. Celso vertice quercus Virg. Aen. 3, 679. Arcis vertex Lucret. 6, 750. Montis vertex, [ἀκρώρεια] Ignes, qui ex Aetnae vertice erumpunt Cic. Verr. 4 c. 48. Virg. Aen. 1, 167

Geminique minantur
In caelum scopuli : quorum sub vertice late
Aequora tuta silent.

Saxi vertex Virg. Aen. 4, 152. Aërius vertex Sil. 1, 128. Altus vertex saxi Virg. Aen. 2, 308. Excelsus vertex montis Idem ibid. 5, 35. Nemorosus vertex Sil. 6, 324. Niuali vertice attollens se Apenninus Virg. Aen. 12, 702. *Conf.* Solin. c. 37. Planus vertex Martial. 1, 170. Summus vertex Virg. Aen. 2, 682. Vmbrosus vertex montis Sil. 5, 45. Vertices, [πόλοι] *Altissimae caeli partes, quas Graeci Polos dicunt : quod circa hos mundus rotetur.* Virg. Georg. 1, 242 Hic vertex nobis semper sublimis : at illum Sub pedibus Styx atra videt manesque profundi. Plin. 2, 15 Terra a verticibus duobus, quos appellauerunt polos. Cic. de Nat. Deor. 2, 103 c. 41 Extremusque adeo duplice de cardine vertex Dicitur esse polus. *ex Poeta.* Caeli vertex Virg. Aen. 1, 229. Vertices immobiles Poli Apul. de Mundo p. 57. Virg. Georg. 2, 310 Praestertim si tempestas a vertice sibilus Incubuit : *a Polo arctico.* Idem Aen. 1, 118 Ingens a vertice pontus In puppim ferit : *etc.*

VERTICŌSVS, *et* VORTICOSVS, a, um. Adi. [ἑλαμμώδης] Liu. 21, 5 Quidam vorticoso amni delati in hostes, ab elephantis obtriti sunt. Senec. Quaest. Nat. 7, 8 Turbinum motus vagus est, et disiectus et verticosus.

VERTICVLVM, i. n. [σφόγγος] Instrumentum quod fuso adhibetur vt facilius vertatur Lucil. *apud* Non. 3, 103. De verticulis *in hydraulicis machinis* Vitr. 10, 13. Intestinorum verticula distentis cutibus apparent Aurelian. Acut. 3, 17.

VERTICVLVS, i. m. Solin. 47 (34) Verticuli spinae ipsius latitudinem semipedem sunt supergressi : *i. vertebrae.*

VERTICVLA, ae. f. Verticulas, ἄρθρα, *inquit* Festus, quum dixit Lucilius, Articulos intelligi voluit. Auson. Centon. nupt. praef. p. 503 *Toll.* Harum verticularum *(sic Aldus. Al.* vertibularum) variis coagmentis simulantur species mille formarum. *Locum integrum damus in* OSSICVLVM n. 2.

VERTICILLVM, i. n. *siue* VERTICILLVS, i. m. Dimin. [στρόφιγγιον] Plin. 37, 2 In Syria quoque feminas verticillos inde facere et vocare harpaga, quia folia et paleas, vestiumque fimbrias rapiat. Radix verticillo similis Apul. de Herb. c. 9.

VERTICILLĀTVS, a, um. Adi. [στροφιγγοειδής] Celsus 8, 1 Superius autem humeri caput rotundius quam caetera ossa, verticillati scapularum ossibus inseritur. *Legitur et* Verticulatus. *Hoc etiam* Vertibulatus *dici potest, quoniam* Vertibulum *et* Vertebra *pro sponduylis accipiuntur : et* Vertebratus. *Budaeus. Sed Morgagnus Epist. in* Cels. 2 p. 580 *et* 594 *ex AS.* Insert. *emendat,* Vertici lati scap ossis parvo excessu inseritur : *quod si sumamus, nomen* verticillatus *auctorem exspectat alium.*

VERTICORDIVS, a, um. Adi. Val. Max. 8, 1 *de Sulpicia,* Quum Senatus consuluisset, vt Veneris Verticordiae simulacrum conseceraretur, quo facilius virginum mulierumque mens a libidine ad pudicitiam conuerteretur, *etc. Add.* Obsequ. c. 97.

VERTIGO, ĭnis. f. [δίνη, δίνος] *Conuersio, rotatio, affectio illa, quae a celeri circumactu oritur.* Plin. 8, 40 *de cane inuadente elephantum,* Hinc et illinc artifici dimicatione qua maxime opus esset, infestans atque euitans, donec assidua rotatum vertigine afflixit, ad casum eius tellure concussa. *Ital.* CIRCVMVERTO *et* VERTO Serenus. Plin. 2, 3 Tantae molis rotatae vertigine assidua. Ibid. 8 Aeterna mundi vertigine. *Monumissionis vitium graphice describit* Pers. 5, 75 — Heu lacrimae veri, quibus vna Quiritem *Vertigo* facit. Hic Dama est, non trellis agaso, Vappa et lippus, et in tenui farragine mendax : *Verterit* hunc Dominus : *momento turbinis* exit Marcus Dama. rum vertigine attonitus, *h. e. Mutatione* Lucan. 8, 16. Mol tigine membra rotare Claud. in Eutrop. 2, 359. Torta v *vid.* TORTVS, *in* TORQVEO. Vertigo, [Ἴλιγγος, σκ *Morbus capitis, quo affectis circumagi omnia, stantibus etiam, qui busque adeo videntur, aut oboriuntur tenebrae.* Plin. 20, 17 gines a partu cum semine cucumeris et lini pari mensura trinûm torum, vini albi tribus cyathis discutit. Idem 7, 6 *pr.* A ptu decimo die dolores capitis, oculorum vertigines tenebr Sues vertigine correptae concidunt Colum. 7, 10. Cum ve quadam Scribon. 188. Obuersantur subitae vertigines Ic Vrgeri vertigine quadam Id. 184. Iuuenal. Sat. 6, 304 *de* Cum iam vertigine tectum Ambulat.

VERTIGINO, āre. *Circumrotari.* Tertull. de Pallio c. 3 immo luminis puncta vertiginant. Vertiginor, σκοτόομαι Graeco-Lat.

VERTIGINŌSVS, a, um. Adi. *Vertigine laborans.* Plin Acetum scillinum vertiginosis perquam vtile.

VERTIPEDIVM, i. n. *Herba.* Apul. de Herb. c. 3.

VERTVMNVS *s.* VORTVMNVS, i. m. *Deus, qui pro bus contrahendis, ac permutandis.* Ascon. Ped ad Cic. Verr. 1, 1 Vortumnus Deus inuertendarum rerum, id est, mercaturae. *rum* Signum Vertumni *cuius ibi mentionem facit Cicero, et tota M gia* Vertumni describitur a Propertio 4, 2 *qui locus classicus quem reliqua contulere Passeratius et Brouckhusius. Ponamus modo fas appellandi rationes.* Vers. 10 Vertumnus verso *(in alium alue beri)* dicor ab amne Deus. Seu quia vertentis fructum praec *(primitiis nobis oblatis)* anni Vertumni rursus creditur esse *Tum* v. 47 At mihi quod formas vnus vertebar in omnes Non cuentu patria lingua dedit *etc. Legenda enim est tota illa elegan elegia. Add.* Tibull. 4, 2, 13. Ouid. Fast. 6, 410. Merci vernis diues vertumnus abundat Colum. 10, 308. *al.* Portumnus. *iam* Deus agricola Tibull. 1, 1, 18. *vertumnus esse putatur Bro* Hor. Epist. 1, ad Librum suum, 20, 1 Vertumnum, Ianumque spectasse videris, *i. tabernam bibliopolae.* Hor. Serm. 2, 7, *stulte inconstantem,* Vertumnis, quotquot sunt, natus iniquis. Vertumni *etiam dicebantur, qui equum mutabant, seque de vno in traiiciebant.* Propert. 4, 2, 35 Est etiam Aurigae species Vertu et eius Traiicit alterno qui leue pondus equo. *Vid. Interpre* tronianos *ad* cap. 24. *Lipsius. Saturn. 2, 23.* Vertumnus *oportere censet Lipsius. Saturn. 1, 2.* ¶ 3 *Herba al. be pium vocatum etiam est* Vertumnus : Apul. de Herb. c. 49.

VERTVMNALIA, ium. Pl. Vertumni festa, mense Octobr brata, *vid.* Varr. de L. L. 5, 3.

VERV, *Indeclinabile in Singulari, in Plurali haec* Verua, [βά *Baculus vel hasta cum cuspide, quo carnes ad ignem torrere* Varro L. L. 4, 27 p. 32, 4 a versando *dictum ait.* Virg. Geor 396 Pinguiaque in verubus torrebimus exta colurnis. Pa frusta secant, veribusque trementia figunt Viscera Virg. Aen. *al.* verubus. *Conf.* Tibull. 1, 7, 55. Prunas subiiciunt bus Virg. Aen. 5, 103. Salignis verubus transfixa exta Ouid 2, 363. Plaut. Rudent. 1, 2, 46 Semper petunt *sacrificantes* aquam aut vascula, aut cultrum, aut veru. Ibid. 5, 2, 15 *scurriliter stoma seruus veru detergens.* Namque hoc quidem vere natum est *(al.* Verum) ita in manibus consenescit. *Rubiginosum veru dici florum vernorum in manibus consenescere. Sic certe Turnebus, melius quid allatum.* Verua eborea in brachio habere *iubentu leptici* Scribon. 16 : *vbi conatur* virias *s.* viriolas *Rhodius fulsit. i. armillas. Sed tandem relinqui Scribonio* Verua *mauult, quomo que alligata.* Veru, *Telum ad veru similitudinem factum.* Aen. 7, 665 Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello. Truc. 2, 7, 66. Veru, *nota criticorum, idem cum obelo : vi eron. Epist. 1, 19.* ¶ 2 Verum *pro veru, antique* Plaut. 5, 2, 15 *et* 17.

VERVCVLVM, *s.* VERICVLVM, (*vt* Geniculum, Cornicu Articulus) i. n. Diminut. [ὀβελίσκος] Plin. 33, 6 f. 35 E superiori tino defluens in inferiorem, et ex eo sublata veruculis ferreis, a in ipsa flamma contoluta veruculo, vt sit modici ponderis, *dess argenti. al.* Verriculis. Veg. 2, 15 *describit* Missile minus, triangulo vnciarum quinque hastili trium pedum et semis, quod verriculum (*leg.* vericulum *vel* veruculum) nunc verutum dicitur *Iterum* Plin. 35, 11 f. 41 Cestron *explicans vocat* vericulum s. veruc lum : *ita enim legendum, non* Viriculum, *et suo loco dicimus, et ob obseruauimus in Addendis ad* Colum. 2, 21, 3. *Manent hoc* Veri lum *esse parvum veru, hastam, perticam. Quid autem magnum, aut p vum sit in talibus, nemo facile finierit. Notum est* ὀβελίσκον, *quae accurate respondet* vericulo, *per charientissmum quendam dici de borri mole saxea etc.*

VERVCVLATVS *s.* VERICVLATVS, a, um. Adi. culo *s. hasta parva, pro manubrio instructus. Nempe est locus* Col 21, 3 Multi falcibus vericulatis, atque iis vel rostratis, vel denticula medium culmen secant. *Varie vexata vox est, vt ostendimus ad Mihi, Gesnero, placuit reponere lectionem primarum editionum* vericula *et intelligere falcium illud genus, longo manubrio et hastili munit quali Saturnum solent instruere pictores, quod* maioris Compendii Plin. 18, 28 f. 67 n. 5 *quo breuiori opera vno ductu s. tractu potest me manipulus culmorum resecari. Vid. quae ad illum locum, etiam in Add dis disputata sunt.*

VERVĪNA, ae. f. *Parvum veru, Vericulum.* Plaut. Bacchid. 8, 46 Si tibi machaera est, nobis veruina est domi, qua quidem te ciam, si tu me irritaueris, consolliorem soricina naenia. *Se mina eum veru confossurum : nec enim caesim ferit veru, sed punctim, nec truncat, sed confodit. Turnebus.* Veruina, Iaculi genus longu quod aliqui Verutum nominant. Caius Bassus Satyr. Veruina c fodiente, non te nauci facio. Ex Fulgentio de Prisco Serm. n. 33

VERŪTVM, i. n. [θυλακόβολον Gloss. Lat. Gr.] Veruta, *inq* Festus, Pila dicuntur, quod velut verua habent praefixa. Non 18, 16 Verutum esse telum breue et acutum. *In spatio designa* Lucret. 4, 411 Vix absunt nobis missis bis mille sagittae, Vix etia cursus quingentos saepe veruti : cursus veruti, *quousque proiici ve tum potest.* Caes. Bell. Gall. 5, 43 Transfigitur scutum Pulfio et verutum in balteo defigitur. Liu. 10, 29 Quibus plerisque scuta, plerisque verutis in corpora ipsa fixis, sternitur cuneus. Ibid. 1, 43. *Add.* Lucan. 8, 681. Tenue verutum Sil. 3, Fixus super inguina Tyrio veruto Sil. 10, 39.

VERVTVS, a, um. Adi. [πελεκόφορος] *Verutis armatus.* Virg. Geo. 2, 168 Assuetumque malo Ligurem, Volcosque verutos. Dentes ruti, *i. Mucrones instar veruum vna cuspide prominentes* Grat. in Cyneget. v. 110.

VERVAGO, ĕre. *Verbum* Columellae *restitutum* 11, 2, 8 Siccos agri tempestiuum est proscindere. Nam et vliginosi, et mediocris ab is sub aestate veruagendi sunt; macerimi vero et aridi post estem — arandi. *Sic totidem literis Codex Politiani, nisi quod verum diuise* veru agendi. *Nec abludunt editi* vereue agendi. *Vitet autem antiquum verbum fuisse* veruagere, *i. vertendo vel versando* ger*et mouere terram, vt* veru *ipsum* a versando *ducit Varro. Vid.* qu*disputaui de h.l. in Lexico rustico. Hic illud modo addimus, quod* ic*cit Columella, id 2, 4, 4 ita exprimere,* Vliginosi campi proscindi e*bent* post Idus mensis Aprilis.

VERVACTVM, i. *finiente* Varrone de R. R. 1, 44, 2 Terra, ua*interdum* requiescit, *et* restibili *opponitur: idem ergo, quod* Noa*le vel* ager noualis, *s.* terra praecisa. *(Vid. Salmas. ad Solin. p. 510, A.) Quae appellationes omnes interdum intelliguntur etiam de terra, quae ex inculta primum aratur. Sic* Colum. 2, 4, 2 Sed et commodus iterationibus sic resoluatur veru actum in puluerem, vt vel alt*i*, vel exiguam desideret occationem, cum seminauerimus. *Et ox* — Crudum veruactum *etc. Conf.* 2, 10, 4. *et* 11, 2, 52. Veg*et.* 2, 13, 2 Duas operas *postulat* in veruacto *(quod quicuit, ac durius fi)* in restibili agro vnam. Seruius *ad* Georg. 1, 50 At prius ignoram ferro quam scindimus aequor *interpretatur*, antequam faciamus *ver*uctum. Plin. 18, 19 s. 49 Quidam vtique ab aequinoctio *ver*i proscindi volunt. Quod vere semel aratum est, a temporis *ge*nito veruactum vocatur. *Qui lusus potius esse videtur, quam vera e*tymologia. Colum. 11, 2, 32 Quae mense Ianuario veruacta fecius *rint* vltima parte Martii sunt iteranda. Ianuarium *certe veri* similis *contribuit. Sic* Pallad. Mart. 2 Veruacta etiam, quae mense *Ma*rtio sunt facta, repetere. *Addimus auctoritatem huius nominis* ac*cis* R. R. 27 Scrobis *(Accus. Plural.)* in veruacto oleis, vlmis, ti*bis*, ficis, simul cum semine *frumenti* serito. *Vid. noster Index ipsi. s: vbi Scaligero respondetur, qui* Veteretum *videtur vbique velle* ab*esse* Veruacto.

VERVACTOR, ōris. m. *Dei rustici nomen apud* Fabium Pictorem *teste* Seruio *ad* Georg. 1, 21 *vbi iunguntur* Veruactor, Redarator *sic g. pro* Reparator, *vid. Lex. rust.)* Imporcitor, Insitor, *etc.* Veruto*nad dubie a* Veruagendo, *vnde et* Veruactum *derivatur.*

VERVCVLVM, *vid sub* VERV.

VERVEX, cēis. m. *Mas inter oues, cui ademti sunt testiculi. Sic castratus.* Plaut. Capt. 4, 2, 49 Qui patroni nomen indunt seruicti clario. Cic. de Legib. 2, 55 c. 22 Quod genus sacrificii Lare rubus fiat. Trucem amatorem quouis veruece mitiorem esse Apul. Met. 7 p. 110. *Add.* Varro *ap.* Non. 2, 927. Verux *o Stolido, et simplici ponitur.* Plaut. Merc. 3, 3, 6 Itane vero, intro eas. *Vid.* Apul. Milef. 8 p. 212. Senec. de Const. p. 17. *et* Iuuenal. 10, 50. *Taubm. ad* Plaut. Perf. 2, 2, 2. C*as.* 3, 2, 5.

VERBEC. *Vbi poscitur Casus obliquus huius nominis, perpetuo legi.* Infer. Fratr. Arual. *tum iis, quas nos* Catoni de Re Rust. *subiunimus tum iis, quas primus edidit Phil. a Turre Mon.* Ant. p. 389 *sq.*

VERVECEVS, a, um. Adi. *Ad similitudinem veruecis factum.* Plaut Capt. 5, 1, 31 Vos ite intro, interibi ego ex hac statua veruecea olo rogitare, meo minore quid sit factum filio. *i. Seruo, qui veluti mag veruecis est. Al.* Verberea. Iupiter Veruecinus Arnob. 5 *p. pr. qui arietis a se castrati testiculos, tanquam suos, obtulerat.*

VERVECĪNVS, a, um. Adi. *Quod ex veruece est. Vt*, Pellis erui ina Lamprid. in Commod. c. 1. Caput Arnob. 5 p. 157. 60 ifc 1 Tertull. adu. Marc. 2, 22. Veruecina Iudaica Idem ibid. 3 45 *subaud.* caro. Berbecinam *pro* Veruecinam *edidit* l. 6 C. The. de erogat. milit. annon. *Cuiacius.*

VERVGNVS, a, um. Adi. Eugen. Toletan. Carm. 22 Musmonem spr eruegno sanguine gignit. *Vid.* AMBIGENA.

VERVLĀNI, orum. m. [Οὐερυλλάνοι] *Populi Italiae*, Tusculanis Veliternis vicini, *vt scribit* Plin. 3, 5.

VERVM. Coniunctio. [ἀλλά, πλὴν ἀλλά] *Idem fere quod* Sed *vnijat.* Ter. Eun. 2, 3, 96 Si certum est facere, facias; verum ne ost nferas culpam in me. Cic. pro Dom. 51 c. 20 Electio nusquam st. Verum sit *etc.* Verum, *inceptiua aliquando particula.* er. ndr. 4, 5, 31 Quemne ego heri vidi ad vos adferri vesperi? m. hominem audacem. D. verum; vidi Cantharam suffarcinatam Virg. Ecl. 3, 35 Verum id, quod multo tute ipse fatebere ipsum Plaut. Amph. 1, 1, 244 Verum vtut es facturus, hoc quidem hercle haud reticebo tamen. Verum hoc (vt dixit) nihil Cic. de Orat. 2, 139. Verum vt aliud ex alio incidit Ter. Heaut. 3, 3, 37. Verum *in affirmando, ab initio, vt de* Vero *obseruauimus*, Syre. SY. quid ais? CT. men' quaeris? SY. verum Ter. Adel. 4, 2, 4. Facies? CH. verum Idem Heaut. 5, 3, 10. *Add.* Id. Eun. 2, 3, 55. Verum etiam. [ἀλλ' ὅτι καί] *Vt Sed etiam.* Cic. de Cael. 45 c. 19 Non modo agendo, verum etiam cogitando posse fungi nere. Ter. Adelph. 2, 1, 47. Cic. de Orat. 3, 51 Verum enimoratori, quae sunt in hominum vita quandoquidem in ea versatur oritor, *etc.* Ter. Adelph. 2, 3, 2 Abs quiuis homine, quum est os, beneficium accipere gaudeas: Verum enimuero id demum quasi quem aequum est benefacere, is facit. Cic. Verr. 3, 194 Verum enimuero quum esset HS binis, aut etiam ternis quibusque locis prouinciae, duodenos sestertios exegisti. Verum enimuero legibus id prohiberi Liu. 4, 4. *Add.* Idem 24, 5. 29, 8. 39, 4 Verum hercle vero conuellere illos cogito Plaut. Curc. 3, 5. *Id.* Gell. 13, 17.

VERVNTAMEN, *coniunctim, pro* Verum tamen. [ἀλλ' ὅμως] Cic. err. 5, 81 c. 39 Consilium capit primo stultum, veruntamen clemens Idem pro Quint. 11 Qui societatem cum Sex. Naeuio fecerit iro bono, veruntamen non ita instituto, vt iura societatis, et officicerti patris familias nosse posset. *Add.* Ibid. c. 13. *it.* Offic. 2 c. 8 *et* Fam. 12, 30. Etsi tum nemo erat admodum copiosus, runtamen versus ab his admisceri orationi, *etc.* Cic. Tusc. 2, 26. Non ubitabam equidem: veruntamen multo mihi notiorem amorem fecit Cherippus Idem Fam. 12, 29. Veruntamen si qua reliquapes est Cic. Diu. in Caec. 18. Veruntamen, *interdum ad revocandam et continuationem sententiae, post parenthesin vsurpatur.* Id. Diu. Caec. 47 Atque ego plus oneris habeo, quam qui caeteros accusarit (si onus id est appellandum, quod cum laetitia feras et voluptate) veruntamen hoc ego amplius suscepi, quam caeteri. Cic. Att. 4, 6 Non mehercule possim, et Philoxeno ignosco, qui reduci in carcerem maluit. Veruntamen id ipsum mecum in his locis commentor, vt illa improbem, *etc.* Idem ibid. 1, 8 Quum essem in Tusculano, *etc.* veruntamen quum ibi essem, *etc.* Veruntamen, *aliquate positum, sed ita, vt aliquid subaudiendum sit*, Cic. Att. 12, 17 Scire certum velim, et appelles procuratores si tibi videtur: quamquam quid ad me? veruntamen. *subaudi*, Appelles procuratores. Eidem 13, 2 Tuas literas hodie exspectabam, nihil equidem vt ex iis noui: quid enim? veruntamen. *subaudi*, Exspectabam.

VERVS, a, um. Adi. [ἀληθής] *Solidum, sincerum, non falsum significat.* Ter. Heaut. 3, 1, 81 Videre verum, atque ita vti res est, dicere. Idem Andr. 3, 1, 7 Actum est, si quidem haec vera praedicat. *Saepissime* Verum *Substantiue ponitur:* Cic. Acad. 4, 33 Interesse oportet vt inter rectum et pranum, sic inter verum et falsum. Quod verum est, meum est. *Vox* Senecae Epist. 12 *extr. quo excusat Sententiam ab Epicuro Stoicorum aduersario assumtam.* Sall. Catil. c. 8 Fortuna res cunctas ex libidine magis quam ex vero celebrat obscuratque. Magis verum, *vid.* MAGIS. Procul a vero Ouid. Trist. 5, 6, 27. Tacit. Hist. 3, 57 Sua quisque facta extollentes, falsa, vera, vt maiora vero miscebant. Idem ibid. 1, 59 Quidam minora vero, ne tum quidem obliti adulationis. Tacit. Ann. 1, 6 Propius vero Tiberium ac Liuiam illum metu, hanc nouercalibus odiis suspecti, *etc.* Cic. Fam. 12, 5 Id autem eo facilius credebatur, qua simile vero videbatur. Similia veri Cic. Acad. 2 c. 31. Simillima verba veris Ouid. Epist. 15, 129. Verius vero Martial. 8, 70. Conscia numina veri Virg. Aen. 2, 141. Ignorantia veri me decipit Ouid. Met. 7, 92. Insolens veri Senec. Hippol. 5. 2. Nescitia veri falsique Lucret. 4, 478. Patiens veri Curt. 10. Prouidus augur veri Ouid. Met. 12, 18. Cic. Acad. 4, 37 Cum possit sine assentione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi. Mordax verum Pers. Sat. 1, 107. ¶ 2 *Verba:* Abdere verum, *vid.* ABDO. Abhorrere a vero, *vid.* ABHORREO. Neque abhorret vero Tac. Hist. 5, 24, 1. Abesse a vero, Auerius a vero, Cernere verum, *vid. hh. vv.* Concedere, *Veritati non aduersari* Hor. Serm. 2, 3, 305. Confundere vera falsis, *vid.* CONFVNDO. Conuertere se ad verum, *vid.* CONVERTO. Dicere verum Hor. Serm. 1, 1, 24. Ter. Andr. 2, 6, 6. Dicam vis verum Idem Andr. 2, 4, 15. Ars differendi, et vera ac falsa Diiudicandi Cic. de Orat. 2, 168. Distinguere falsum vero Hor. Epist. 1, 10, 29. Educere mersum latebris verum Claud. quart. Cons. Hon. 511. Examinare verum Hor. Serm. 2, 2, 8. Tacit. Ann. 11, 20 Neque falsa promserim, et vera Exsequi pudet. Fatebor tibi cuncta vera Virg. Aen. 2, 78. Iacere vera aut vana, *vid.* IACIO. Intendere vera Tacit. Ann. 2, 57. *h. e. Augere.* Involuens obscuris vera Virg Aen. 6, 100. Cic. in Orat. 237 c. *vlt.* Sed ne in maximis quidem rebus quidquam adhuc inueni firmius quod tenerem, aut quo iudicio meum dirigerem, quam id quodcunque mihi quam simillimum veri videretur, cum ipsum illud verum in occulto lateret. Perspicere quid in quaque re verum sincerumque sit Cic. Off. 2, 18 c. 5. Referre vera Ouid. Met. 3, 659. Reminisci falsa veris Hor. de Arte Poët. 151. Si verum est, vt Populus Rom. omnes gentes superarit Nep. Annib. *pr. Sic* Verisimile est vt. Esse quum plus vno verum non possit Cic. de Orat. 2, 3. Plaut. Rud. 3, 6, 39 Perii C. verum sit velim. Verum, *vel* Verum id est, *Resumtio* Plaut. Merc. 4, 6, 18. Quantum intelligo, et hanc male habet Demipho. P. id verum. Idem Asin. 4, 1, 45 Scio, captiones metuis. DI. verum. Quum Ventum est ad verum Hor. Sat. 1, 3, 97. Falsa Vincere veris Lucret. 4, 488. Verum modo, *pro Modo sit verum* Plaut. Cas. 3, 6, 24. Verum, *irridentis interrogatio:* Ter. Eun. 5, 7, 18 Siquidem illuc impune habueris. PY. verum? PA. Reddam hercle. PY. credo. Donatus. ¶ 3 *Adiective:* Cic. Verr. 4, 147 Esse perspicuum, quantum inter hunc et illum Numidicum verum et germanum Metellum interesset. Simulatus, fucatus, Sincerus *et* verus, *contraria* Cic. de Amicit. 95, Causam veram exponere Lucret. 3, 964. Color verus, *Naturalis, non adulteratus*, Ter. Eun. 2, 3, 26 Color verus, corpus solidum, et succi plenum. Consilium verum Hor. Serm. 2, 3, 17. Fama vera Virg. Georg 4, 42. Homo verus, Veridicus Ter. Andr. 2, 5, 12. Donatus. Virg. Aen. 12, 435 Disce puer virtutem ex me verumque laborem, Fortunam ex aliis. *Vbi* Seruius, Verum laborem, quem per me ipsum suscipio, non qui ex aliorum virtute imperatoribus adscribi consueuit. Laus vera Ter. Eun. 5, 4, 3. Veri Lunaris chlamydes Pollio Claud. 17. *i. purpurei coloris.* Verus *itaque purpureus, vt* Alethinus. *Vid. Salmas. ad l. c. p. 404. Hack. et* HOLOVERVS. Nuntius verus Virg. Aen. 6, 456. Nuptiae verae, *non fimulatae* Ter. Andr. 1, 1, 20. ¶ 4 Verum, *pro Aequo et iusto.* Cic. pro Muraen. 74 At enim agit mecum auferre, et Stoice Cato, negat verum esse alicui benenolentiam cibo, negat iudicium hominum in magistratibus mandandis, corrumpi voluptatibus oportere. Pseudo-Cic. in Sallust. 17 Ita igitur egit, vt nihil non aequum ac verum duxerit, quod ipsi facere collibuisset. Cic. pro Domo 89 Sed quid ad te, qui neges esse verum, quemquam vili Reipubl. extra ordinem praefici? *Vbi perperam pro* Verum, Iuris, *legitur*, Si verum quid et decorum, herum vehere seruum Plaut. Asin. 3, 3, 111. Rationes mei quaestoris nec verum fuit, me tibi mittere Cic. Fam. 2, 17. *Conf* Caes. Bell. G. 4, 8. Virg. Aen. 12, 694 Verum foedus. Hor. Epist. 1, 7, 98 Metiri se quemque suo modulo ac pede verum est. *Add.* Idem Epist 1, 12, 23. Liu. 3, 45 Caeterum neminem, maiore cura occupatis animis, verum esse, praeiudicium rei tantae afferre. *Add.* Id. 2, 48 *pr. c. not. Gron. et locis pluribus.* Plin. Epist. 8, 2, 6 Nequaquam verum arbitrabar, — hos benignitate aequare. *Add.* Cort. *ad* Sall. Cat. 35, 2. *conf.* Conrad. *ad* Cic. Att. 2, 1. Prisc. 18 p. 1180. *Compar.* Vero verius nihil est Sen. Qu. Nat. 3, 36. Res haec verbosior, illa verior Cic. Att. 8, 3. Verius, *pro Aequius et iustius.* Pseudo-Cic. Anteq. iret in exil. 4 c. 2 Nam neque maius est defendere vnum, quam populum: neque verius a singulis, quam ab omnibus repetere officii praemium et fructum. Vox verior Martial. 6, 30. Sen. Ep. 22 *Superl.* Cic. Acad. 4, 10 Sed me hercule vt quidem nunc se causa habet, etsi hesterno sermone labefacta est, mihi tamen videtur esse verissima. Crimina verissima dicere in aliquem Ouid. ex Pont 4, 14, 29. Imago mortis verissima Ouid. Trist. 5, 7, 17. Verissimum est, certoque certissimum Arnob. 2 p. 76.

VERE. Adu. [ἀληθῶς] Ter. Eun. 3, 5, 58 Tum pol ego is essem vere qui assimulabar. Idem Heaut. 1, 1, 102 Hoc ibi fit, vbi non vere viuitur. Ille dolet vere, qui sine teste dolet Martial. 1, 34. Honestum quod proprie vereque dicitur, id in sapientibus est solis Cic. Off. 3, 13 c. 3. Idem pro Murac. 7 Quum graue est vere accusari in amicitia, tum etiam si falso accuseris, non est negligendum. Cic. pro Domo 7 Maiores nostri qui non ficte et fallaciter populares, sed vere et sapienter fuerunt. Plaut. Capt. 5, 2, 7 Neque vere, neque recte adhuc fecisti vnquam. Nullum amans vere Catull. ad Furium f. 11, 12. *Compar.* Liu. 32, 37 Philippus quasdam vrbes non contumeliosius, quam verius compedes Graeciae appellauit. Quae vaticinatione funduntur, oracula verius dicimus Cic. de Diuin. 2 c. 33. *Add.* Sen. Epist. 88. Catull. 45, 5. *Superl.* Cic. Verr. 2, 163 Laudarem illam ciuitatem, id quod verissime possem. Non ὑπερβολικῶς, sed verissime loquor Cic. Att. 5, 21. Verissime Ter. Phorm. 5, 2, 7. *Sol. dixisti.* De instantibus verissime Iudicare Nep. 2, 1, 4.

VERAX, ācis. Adi. [ἀληθινός] *Veridicus.* Cic. de Diuin. 1, 38 c. 19 Multis saeclis verax fuisse id oraculum. Ibid. 61 Tum ei visa quietis occurrent tranquilla atque veracia. Saga verax Tibull. 1, 2, 43. Vates verax Ouid. Epist. Sabin. 1, 94. *Compar.* Cic. de Diuin. 2, 116 c. 56 Herodotum cur veraciorem dicam Ennio? *Superl.* August. Epist. 6 Veracissima promissio. *Add.* Id. Ep. 8.

VERICŎLA, ae. m. *Verum colens.* Tertull. Carn. ad Senat. conversum 2 Quum vericolae penetraueris ostia legis.

VERACITAS, atis. f. . . . .

VERACITER. Adu. Ambros. Epist. 30 *pr.* Salus tuta esse non poterit, nisi vnusquisque Deum verum veraciter colat. *Vid.* Prisc. 15 p. 1010. Veraciter agere Augustin. C. D. 6, 10 *extr.* *Add.* Fulgent. de Fide orthodoxa ad Donatum, *passim.* Cassiodor. Var. 3, 6. *et* 9, 6. Hieron. Ep. 86. *Superl.* August. Ciu. Dei 5, 8 Veracissime creditur.

VERACŬS, i. m. *Qui vera se praedicturum gloriatur.* Suet. Vitell. c. 14 Nullis aliis infensior quam veraculis et mathematicis. *Alii legunt* Vernaculis. *Vid. ibi* Interpr. *it. Gron. de Pec. Vet. 4, 10.*

VERIDĬCUS, a, um. Adi. [ἐτυμηγόρος, ἀληθεύων] *Qui vera dicit.* Cic. pro Flacc. 77 c. 32 Veridicas adiungis causas inimicitiarum. Cantus veridici Catull. Argon. 62 (64) 306. Dicta veridica Lucret. 6, 23. Oraculum veridicum Catull. Argon. 62 (64) 326. Os veridicum Lucret. 6, 6. Veridicae Voces ex occulto missae Cic. de Diuin. 1 c. 45. *Conf.* Plin. 7, 16. *et* 18, 4. Lactant. 3, 1.

VERIDĬCE. Adu. Ammian. 31, 1 Post multa quae vates Auguresque praedixere veridice. Rhetorice potius quam veridice agere Augustin. Ep. 44 ad Maximum Grammat.

VERIFĬQVAX, ācis. Gloss. Gr. Lat. ἀληθινός, veriloquax.

VERILOQVIVM, i. n. [ἐτυμολογία] Cic. in Topic. 35 c. 8 Multa enim ex notatione sumuntur: ea est autem, quum ex vi nominis argumentum elicitur, quam Graeci ἐτυμολογίαν vocant, id est verbum ex verbo veriloquium. *Sed* Quinctil. 1, 6, 28 Etymologia, quae verborum originem inquirit, a Cicerone dicta est notatio, quia nomen eius apud Aristotelem inuenitur σύμβολον, quod est nota. Nam verbum a verbo ductum, id est, Veriloquium, ipse Cicero, qui finxit, reformidat.

VERISIMĬLIS, e. Adi. [πιθανός, εἰκὸς] *Idem quod* Simile vero, *et forte melius seperatim scribitur.* Cic. pro Rosc. Amer. 57 Etiam tum quum verisimile erit aliquem commisisse in suspicione latrocinii. *Conf.* Petron. c. 101. Ter. Heaut. 5, 2, 37 Est verisimile. Narrationem iubent verisimilem esse et apertam et breuem Cic. de Orat. 2, 83 c. 19. Idem de Nat. Deor. 1, 65 Haec ego nunc physicorum oracula fundo, vera an falsa nescio: sed verisimili tamen simili ora quam vestra. *Vetus exemplar legit* Veri tamen. Volunt probabile aliquid esse, et quasi verisimile Cic. Acad. 4, 32. Id. pro Rosc. Amer. 121 c. 41 Non est ita profecto, Iudices, non est verisimile, vt Chrysogonus horum literas adamarit aut humanitatem. Cic. pro Sext. 78 c. 36 An verisimile est, vt ciuis Rom. — cum gladio in forum descenderit. *Sic* Verum est, vt. Non verisimile est, quam sit in vtroque genere et creber et distinctus Cato Cic. de Clar. Orat. 69 c. 17 *extr.* Ter. Andr. 1, 3, 20 Fabulae: mihi quidem hercle non fit verisimile: atqui ipsis commentum placet. Facere verisimile Plaut. Pseud. 1, 4, 10. *Compar. et Superl.* Erat verisimilius, hunc mentiri quam illum Cic. Fin. 2 c. 17. Id hoc verisimilius Graecis hominibus videbatur Cic. pro Flacc. c. 6. *Conf.* Suet. Vesp. c. 16. Verisimillimum esset Idem Tusc. 1 c. 4. *Add.* Sen. Ep. 65. Plin. 5, 22 Quod est verisimilius, quam quia cadendo tripudium fommue faciant. Cic. de Inuent. 1, 4 Verisimillimum mihi videtur, quodam tempore neque in publicis rebus insantes, neque insipientes homines solitos esse versari.

VERISIMILITER. Adu. *Idem.* Apul. Apol. p. 293 Fingere verisimiliter. *Add.* Ibid. p. 312. Alii verisimilius solem credunt deum nostrum Tertull. Apol. c. 16. *Compar.* Apul. Apol. p. 294 Haec et alia longe verisimilius confinxisses.

VERISIMILITŪDO, ĭnis. f. *Probabilitas.* Cic. Acad. 4, 107 c. 33 Sine assensione ipsam verisimilitudinem non impeditam sequi. *Et* Senec. de Benef. 4, 33 Ea ire, qua ducit verisimilitudo. Facti verisimilitudine ad criminis credulitatem compelli Apul. Met 2 p. 126. *Add.* Plin. 24, 7.

VERIMONIA, ae. f. [ἀληθές] *Idem quod* Veritas, *afferebatur ex* Plauto Truc. 1, 2, 64 Qui antehac amator fumnus habitus est, illunc ad amicam verius verimonia referre. *Sed diu est, cum sine alterius lectionis mentione editur* Meras querimonias.

VERĬTAS, ātis. f. [ἀλήθεια] *Vera ratio, res vera.* Cic. de Invent. 2, 162 c. 53 Veritas est, per quam immutata ea quae sunt, aut ante fuerunt, aut futura sunt, dicuntur. *Conf.* Ibid. c. 22. Idem pro Cael. 63 O magna vis veritatis, quae contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, contraque fictas omnium insidias, facile se per se ipsam defendat! Sen. Ep. 49 *extr.* Nam, vt ille ait Tragicus, Veritatis simplex oratio est. Ideoque illam implicare non oportet. Cic. Tusc. 5, 13 Quum autem animum ab ista pictura imaginibusque virtutum, ad rem veritatemque traduxeris. In veritate, *i. Secundum verum iudicium esse volunt* Quinctil. 10, 1, 41 Quis in veritate tumens, potensque ne minima quidem certe fiducia partis, memoriam artis sperauerit? *Sed olim est cum legitur*, Quotus enim quisque inueniri tam demens potest, qui *etc.* Ex veritate Tacit. Ann. 4, 31. Morum veritas Quinctil. 6, 2, 26. *Mores tales, quales exprimere debet oratio.* Amicus simplicis veritatis et vir bonus Cic. Off. 1, 63 c. 19. Idem ibid. 1, 109 Sunt his alii multum dispares, sim aperti, *etc.* veritatis cultores, fraudis inimici. Expertes homines Cic. de Orat. 2, 81 c. 19. Fides veritatis Quinc Cana veritas, *vid.* CANVS. Infracta veritas Tacit. H Iucunda ita veritas etiamsi non est, mihi tamen grata est Cic. Incorrupta fides nudaque veritas Hor. Carm. 1, 24, 7. modare se assertorem veritatis, *vid.* ACOMMODO. Add veritatem, *vid.* ADDVCO. Adductus veritate, *Quia verit labat.* Cic. Fam. 13, 22 Neque id ambitione adductus facio, familiaritate, et necessitudine, tum etiam veritate. Cont veritatem mendacio, *vid.* CONTAMINO. Dicere verita titer Gell. 18, 7. Infirmare veritatem, *vid.* INFIRMVS. tueri veritatem, *vid.* INTVEOR. Cic. Off. 2, 35 Subti cum veritas ipsa Limatur in disputatione. Limata veritas, *ait i. Subtilitate philosophica disputata et exquisita.* Niti verit NITOR. Obscurare veritatem Quinctil. 4, 2. Cic. 1, 157 c. 34 Et illa commentatio inclusa in veritatis lucem pro Verba declinata ad veritatem reducere Quinctil. 1, 6. 3, 84 Nihil contra inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit cum ad veritatem coepi reuocare rationem. ¶ 2 *ius, quod verum i. aequum est. Vid.* VERVS n. 4. Cic. pr 5 Quae mihi ad spem obtinendae veritatis grauissima sunt: tum animi, et ad omnem impetum dicendi, contentionemque Paullo asperior ac durior, quam veritas aut natura patiatur Muraen. c. 29 *pr. add.* pro Quint. c. 2. ¶ 3 *veritate et rigida nimis vel obseruatione, vel exactione iuris* Ter. Andr. 1, 1, 41 Obsequium amicos, veritas odium parit. *Etymologiam significat* Quinctil. 1, 6, 32 Qui verba, paullum d varie ac multipliciter ad veritatem reducunt, aut adiectis aut, d aut permutatis literis syllabisue. ἔτυμον *verum esse, f. l. n Vid.* VERILOQVIVM. ¶ 5 Veritatem *et* veritate *hodie ponunt pro enunciatione vna vel pluribus veris. Praefidii haec ratio in* Gell. 7, 3. *vbi ex* Tirone Ciceronis liberto *laudan* Res admodum insidiosa et sophistica, neque ad veritates magis ad captiones repetat, *de epagoge.* Idem 18, 7 *ex Fauorini or lancholicis*, Veritates plerumque fortiter dicere, sed respect habere, neque κριῶν neque μέτρα. *Videntur autem haec per dicta, vt* Constantiae tres Cic. Tusc. 4 c. 6 *extr. nec proinu vsurpandum pro* Veris enunciatis. *Nec pro enunciato vero posuit* Inu. 1, 65 c. 36 Quae perspicuam omnibus veritatem continet a nihil indiget approbationis. *Si enim* veritas *hic sit* enunciatio ciatio enunciationem *continebit etc. Certius est, sed hominis.* non et veritates praedicatae fuissent Tertull. de Res. Carn. c.

VERIVERBIVM, i. n. Plaut. Capt. 3, 4, 36 Tu repertus locratem qui superes veriuerbio. *Interpretatur Lambinus mologia nominum* Philocrates *et* Aristophontes, *qua ratione* quium *poni, obseruauimus. Sed hic quidem nihil aliud significat verum verbum, veracitas. An tu Vera dicere potius censeare, etc*

VERO, āre. [ἀληθεύω] *Verum dicere.* Gell. 18, 2 Ex XIII Annalium, Satin' vates verant aetate in agenda? De ranti tu modo crede Deo Propert. 4, 2, 20. *sicut legit Gebha Brouckus.* narranti. Sidonius . . . . Quoties verba carmine verat.

VERĀTOR, ōris. m. *Vid.* Salmas. Hist. Aug. p. 169.

VERĀTRIX, īcis. f. Apul. Met. 9 p. 197, 6 *Pricacus dec* gna cura requisitam veratricem feminam, quae deuotionibus ac eiis quiduis efficere credebatur, multis exorat precibus. *Sed ipse probat, quod repraesentat etiam Elmenh. p. 230, 23* Vetera *Vid. Scalig. in Cirin p. 75. et Brouckh. ad* Tibull. 1, 2, 41.

VERŌSUS, a, um. Adi. Mart. Capella 4 p. 96 Argument rosae assertionis acrimoniaeque, *i. feuerae, assecutrantis.*

VERVTVM, *vid. sub* VERV.

V E S

VESĀNVS, a, um. Adi. [ἀκρόχολος, παραφρόνιμος, μο Festo Male fanus, *vt* Vecors. Plaut. Trin 4, 1, 7 Spurcifici manem, intolerandum, vesanum. Cic. de Diuin. 2, 114 Vtr dem per deos atque homines magis verisimile est vesanum rem an aliquem nostrûm. Idem pro Domo 55 c. 21 Haec furiol vesani Trib. Pleb. Cic. pro Domo 2 Ac primum illud mine vesano et furioso requiro, quae te tanta poena. *Actis v* na, *vid.* ACIES. Amor vesanus Propert. 2, 15, 29. Fu vesana Virg. Aen. 9, 340. *Alibi*, Et malesuada fames, *dixit.* F ma vesana Catull. de Cael. et Quint. f. 97, 7. Impetus ve Liu. 9, 17. Leonis vesani stella furit Hor. Carm. 3, 29, 19. res vesanae Ouid. Amor. 1, 7, 25.

VESANIO, īre. [μαίνομαι] *Insanire, furire.* Catul. ad Iulm f. 23, 13 Velut minuta magno Deprehensa nauis in mari vi ente vento.

VESANIA, ae. f. [ἀκροχολία, παραφροσύνη] *Vecordia.* Pli 11 f. 40 n. 25 Nobiles eius tabulae Epheti, Vlysses simulata vesani vem cum equo iungens, et palliati cogitantes, dux gladium co Discors vesania vos agit Hor. Serm. 3, 3, 174.

VESCOR, ĕris, ci. [σιτέομαι, ἐδίω] *Cibo vti.* Festus, Vesc Pascor. *Hoc verbum* Pascor *pro Synonymo huius nostri habuisse Grammaticos, apparet, quoniam Praeteritum ei assignant* Pallus *v. g.* Charis. 3 p. 221 *med. et* Diomed. 1 p. 376 *med. Melius, put centiores, qui adscripsere Praeteritum* Vixi. *Nam* Viuere *esse* Ves *tis indicant illa loca, vbi per* vti *vel* frui *interpretari illud licet: Ablatiuus Casus, quem habet cum verbo* Viuo *communem. Cum vita animalium maxime* cibo, potu, aëre *contineatur, mirum non de his maxime adhibitum esse* Vescor: *quin paullatim etiam de vno edendi dictum, et quemadmodum* Edo *constructum cum Accusatiuo. prie quidem* Vesci glandibus *est vitam hoc cibo sustinere, ordina hunc habere cibum. Exempla, quae diximus, declarabunt.* Ci Nat. Deor. 2, 59 c. 23 Dii nec esciis, nec potionibus vescuntur, *i. vi* Ibid. 68 c. 27 Est enim omne quo vescuntur homines, penus. in Orat. 31 c. 9 Quae est autem in homines tanta peruersitas, vt inu frugibus, glande vescantur? *Sed ad vnum actum edendi pertinet* vesci Plin. 11, 53. Foliis vescatur amaris Hor. Serm. 2, 3, Lacte, caseo, carne vescor Cic. Tusc. 5, 90 c. 32. *i. vitam sust* Lacte et Melle Iustin. 2, 2, 8. Munere terrae vescimur Hor. Carm. 2, 14, 10. Piris vesci Id. Epist. 1, 7, 14. Sanguine vesci Virg. Aen. 3, 622. ¶ 2 *Latius patet, et idem fe gui*

...et, quod frui: nempe vivere ve aliqua, etiam est illa frui. Hinc ...ud Vesci aura aetheria Virgil. Aen. 1, 550. Lucret. 5, 855 Na... quaecunque vides vesci vitalibus auris. Vesci Nonio asciore ..., 28 significat vti: eoque refert formulam Aura vesci: itemque Lucr. ...1 Quoue modo genus humanum variante Loquela coeperit inter se ...esc per nomina rerum. Tum Pacuuium laudat Chryse Fugimus, ...ui rte hac vescimur. it. vescatur armis. Cic. de Finib. 5, 57 ...taq: vt quisque optime natus institutusque est, esse omnino nolit in ...ita si gerendis negotiis orbatus, possit paratissimis vesci voluptatibus. ...Ves e terra mortalia saecla, i. vivere omnes animantes, dixit Lucr. 1, ...99 ¶ 3 Vescor, cum Accusativo. Plin. 10, 38 Aues non- ...ull vescuntur ea, quae rapuere pedibus. Idem 8, 50 Si capri- ...um ecur vescantur. Vid. Brouckh. ad Tibull. 2, 5, 63 qui post Pierium ...ou Virg. Aen. 3, 339 legi vult, Quid puer Ascanius? superatne et ...vesc ur auras: et hanc constructionem multis illustrat. Add. Tac. A- ...Cic 8, 3. Sic Vesci, pro Videre. Accius Athamante, Priusquam ...isa facinus oculi vescuntur tui, Nonius 4, 473. Lucr. 2, 1125 ...t pus dispendI faciant, quam vescitur aetas, i. vescendo s. edendo assu- ...it ¶ 4 Observ. Grammat. Vescendo esse, Aptum esse. ...Liu 15, 18 Alexandrinae ficus vix sunt vescendo. Sic enim legendum. ...Cic 21, 16 Radix eius vescendo est decocta. de scolymo. Sus ad ...escendum hominibus apta Cic. de Nat. Deor. 2, 150.

VSCO, ĕre. Actiu. Tertull. de Ieiun. c. 5 Quis nos vescet carne? ...d. ang. Observ. philol. p. 467 Pass. Caprinum pecus, si vescatur etc. ...Liv 8, 50.

VSCENS, entis. Partic. Plin. 9, 8 Delphinus ex hominum ma- ...bi vescens. Et Virg. Aen. 6, 656 Conspicit, ecce, alios dextra ...que per herbam Vescentes, etc. Morbi graues ob medium ...ta vescentibus Sall. Fragm. c. 32.

VSCENDVS, a, um. Partic. Plin. 20, 5 Coctas dysentericis ...as dedere. de cepis.

VSCVS, a, um. [Vet. Gloss. ὀλιγόσιτος, ὀλιγοδεὴς] Certissime ...m significat. Ouid. Fast. 3, 446 Vescaque parua vocant. Plin. ...pr. Corpore vesco, sed eximiis viribus Tritannum. Afranius ...on. 2, 904 At puer est vescis imbecillus viribus. Nec abhorret ab ...ione Virg. Georg. 4, 131 Vescum papauer, i. minimorum grano- ...Nec ibid. 3, 175 Vescae salicum frondes, i. tenues, exigui cibi; ...ntur enim cum graminibus, et vlua palustri, opponuntur frumenta ...sata, quae sine dubio pinguiora et magis alibilia. Seruius ad h. l. ...Telas aranearum vescas appellari, obseruat. Denique Vesco ...xa peresa Luer. 1, 327, i. parco, subtili, et ob id penetrabili. Sed ...n hic interpretatur, quasi a vescendo Festus h. v. et Gell. 16, 5 ...rius, inquit, vescum salem dixit ex edendi intentione. Nec de- ...qui Vescas salices et Vescum papauer dici velint, quod in cibo sint: ...ll puto, necessitate. Ad notionem ὀλιγόσιτος, q. d. cibi exigui, quam ...l. Gl. dedimus, pertinere censeo versum Lucilii ap. Non. 2, 904 ...fastidiosum ac vescum cum fastidio (al. Claustidio) viuere. Ex ...uae dicta sunt, apparet; quatenus verum putemus, quod ad Georg. ...ait Phylargyrius, Vescum tria significat, minutum, edule, mul- ...quin vnum significat, minutum, quod declaratur etiam voce proxima.

VSCVLVS, a, um. Dimin. [ἅσχολος] Vesculi, Male cu- ...ati graciles homines, Festus. Dictio vesculo Sidon. Epist. 8, 16 ...se citur: Sauaro sic dedit, Siquidem maturo, vt es ipse, lectori non ...an n dictio exossis, tenera, delumbis, quantum vetusculo, torosa, et ...ulta masculo placet. Sed vesculo legit Pius ad Lucret. 1, 327 et ...nte retator ex vesco corpore illius Tritanni vel Titoomi Pliniani 7, 20 ...or vesculo dictio nervus potius adstricta, quam carne onerata aut pin- ...gui ...c.

VSEVVS, VESVIVS, et VESVVIVS, i. m. [Οὐεσσεῖος] ...Mo Campaniae iuxta Sarnum fluuium, non longe a Neapoli, honitate ...nim elebratus, qui semper emittit fumum et ignes, sicut Aetna in Sici- ...lia. Primum, de quo exstet memoria, incendium est illud, quo periit Pli- ...nius quod describit illius filius adoptiuus Epist. 6, 16. Virg. Georg. ...2, 224 — Et vicina Vesuio Ora iugo. Nescio quam vere ad h. l. ...ler is, Vesuius mons est Liguriae sub Alpibus positus; nam Campa- ...na nons quidem Vesuuius dicitur: pro quo multi Vesevum positum ...esse olunt. Martial. 4, 41 Hic est pampineis viridis modo Ves- ...iu mbris, etc. Insanus folatur damna Veseui Stat. Silu. 4, 8, 5. ...ro pti Veseui lethalis apex Valer. Argon. 4, 507. Sil 17, 598 Euo- ...ui astos per faecula Vesuius ignes.

VSVIVS, a, um. Col. 10, 135 Vesuia rura. Vesevo subiecta.

VSVVINVS, s. VESVINVS, a, um. Stat. Silu. 3, 5, 72 Non ...dec esuuinus apex, et flammea diri Montis hiems etc. Sed vid. leg. ...Ves nus, vt Silu. 5, 3, 205 Iamque et flere pio Vesuina incendia cantu ...ter erat.

VSICA, ae. f. [κύστις] Folliculus, in quo vrina colligitur, infra ...lum a priore parte. Plin. 11, 37 Vesica membrana constat, quae vul- ...nera cicatrice non solidescit. Dolor vesicae Scribon. 92. 258. ...Dol, cum fluore Id. 90. Vitia Id. 146. Aditum vesica (me- ...lica entum) Id. 132. Adfici vesica Id. 186. Laborantes vesica ...id. 9 Tumens vesica Id. 2 6. Cic. de Finib. 2, 96 c. 30 Tanti ...mte morbi aderant vesicae et viscerum, vt nihil ad eorum magnitu- ...linc possit accedere. Difficultates vesicae Plin. 30, 8. Exo- ...nera vesicam Petron. c. 37. Apul. Met. 1 p. 108. Vesicae non ...imp at Tuccia, non contmet vrinam Inueual. 6, 64. Disposa so- ...nat sica Hor. Serm. 1, 8, 46. Ouid. Met. 15, 304 Ceu spiritus ...oris endere vesicam solet. Videtur huius conuiualis fuisse vesicis insla- ...tis p cutere capita parasitorum. Sen. Nat. Quaest. 2, 27 Aliud ge- ...nus nitrus est acre, quod crepitum magis dixerim quam sonum: qua- ...lem idire solemus, cum super caput alicuius dirupta vesica est. Si- ...don pist. 3, 13 de homine parasitici ingenii Vesicarum ruptor, fractor- ...que rularum. Caeterum Inflatis vesicis pulsandos tumores hydropicos ...esse auctores multi sunt Cels. 3, 21. Et 3, 27, 2 in dolore neruorum ...Cui bitulae saepe dolenti parti admouendae sunt, pulsandusque leni- ...ter flatis vesicis bubulis is locus est. Vesicae nomen per analogiam ...folli is aliis tribui potest. Sic Cels. 7, 7 pr. In superioribus palpe- ...bris eficae nasci solent, pingues grauesque, quae vix attollere oculos ...sinu, leuesque pituitae cursus, sed assiduos in oculis mouent, etc. ...Vesica per N, Caper proferri censet: p. 2246 post med. quod non sit ...sine ento. ¶ 2 Metaph. tumor stulti. A nostris procul est ...omne vesica libellis Martial. 2, 49. ¶ 3 Varr. R. R. 3, 17, 2 ...vider crumenam significare: Maritimae piscinae nobilium magis ad ...oculi pertinent, quam ad vesicam, et potius marsupium domini exi- ...nanit, quam implent.

VSICVLA, ae. f. Dimin. [κυστίδιον] Cic. de Diuin. 2, 33 c. 14 Et pulcium aridum florescere brumali ipso die, et inflatas rumpi vesi- culas, et femina malorum, quae in his mediis inclusa sint, in contrarias partes se vertere Lucret. 6, 129 — Quum plena animae vesicula parua Saepe ita dat pariter fomtum dissiluta repente. Add. Arnob. 3 p. 108.

VSICARIVS, a, um. Adi. Vt, Aqua vesicaria Marc. Emp 26. et Scribon. 146 quae medetur vesicae. Plin. 21, 31 de Strychno loquens, Quorum alterum, cui acini coccinei, granoli folliculi, halicacabum vocant, et alii callion. Nostri autem vesicariam, quoniam vesicae et calculis prosit.

VESICO, āre. Vesicam medicamento afficere. Theod. Priscian. 1, 33 Quibus vesicauerint. add. Octau. Horat. 1, 28

VESICVLOSVS, a, um. Adi. Spumosus. Cael. Aurel. Acut. 3, 17 Pinguibus et vesiculosis connexus.

VESPA, ae. f. [σφήξ] Animal paruum volatile, api simile, de quo locus Plin. 11, 21. Add. Id. 31, 9 vbi remedium aduersus crabrones vel vespas sal ex aceto. Varro de R. R. 3, 16 Vespa quae similitudinem habet apis, neque socia est operi, et nocere solet morsu, quam apes a se secernunt. Cic. de Fin. 5, 42 c. 15 Cornibus vti videmus boues, vespas aculeis, suam denique cuique naturam esse ad vinendum ducem. ¶ 2 Vespa, pro Vespillone. Festus, Vespae et Vespiliones dicuntur, qui funerandis corporibus officium gerunt, non a minutis illis vola- cribus, sed quia vespertino tempore eos efferunt, qui funebri pompa duci propter inopiam nequeunt. Hi etiam Vespilones (Vespillones) vocantur.

VESPASIANVS, i. m. [Οὐεσπασιανός, Βεσπεσιανός] Cognomen a matre Vespasia ductum T. Flauii Imperatoris Romani, cuius vitam vide apud Suetonium. Scribitur et Vespesianus.

VESPER, ĕris. vel VESPĔRVS, i. m. [Ἕσπερος Gloss. Gr. Lat.] Stella, quae Venus etiam dicitur, et alio respectu Lucifer, quoties nempe paullo ante solem oritur: Vesperus autem, quatenus sole iam occiduo et prima omnium ex stellis lucere vesperi conspicitur, dicta quasi Hesperus: nam eam stellam Hesperum Graeci vocant, et vltimam partem diei. Color Lucifero can- dens, vesperi refulgens Plin. 2, 18. Stella Lucifer interdiu, noctu vesperus ita circumeunt Varro R. R. 3, 5, 17. Stat. Theb. 10, 45 — Sed Vesper opacus Lunares iam ducit equos. Hunc tegit obscurus subter praecordia vesper Cic. in Arat. 109. Frigidus vesper Valer. Argon. 4, 377. Puro similis vespero Hor. Carm. 3, 19, 26. Il- lic sera Rubens accendit lumina vesper Virg. Georg. 1, 251. Serus vesper Id. ibid. 1, 462. Confurgunt ab vespere atro venti Id. Aen. 5, 19. Procesit Vesper Olympo Id. Ecl. 6, 86. Surgente vespe- ro, etc. Hor. Carm. 2, 9, 10. ¶ 2 Vesper, Vespertinum tem- pus. Plaut. Baech. 5, 2, 87 Hic vesper est, vos sequimini. Cic. Att. 12, 16 (15) Quinque mane me in siluam abstrusi densam et asperam, non exeo inde ante vesperum. Vesper diei Sall. Iug. 52 et 106. Pri- mo vespere Caes. Bell Ciuil. 2 c. 43. Gell. 13, 11 Lepidissimus li- ber est M. Varronis ex satiris Menippeis, qui inscribitur, Nescis quid vesper serus vehat, in quo disserit de apto conuiarum numero, deque ipsius conuiuii habitu cultuque, cuius deinde plusculas sententias ad- fert: vnde sua habere videtur Macrob. Sat. 1, 7. Videtur autem Varro, vt erat lepidus, prouerbium de rerum humanarum inconstantia traduxisse ad disciplinam coenarum. Apparet Maronem ad talem paroemiam alludisse Georg. 1, 462 Denique quid serus vesper vehat. Liu. 45, 8 In secundis rebus nihil in quenquam superbe ac violenter con- sulere decet, nec praesenti cedere fortunae, quum quid vesper ferat incertum sit. Ouid. Trist. 1, 2, 28 Nunc Zephyrus fero vespere missus adest. Plaut. Asin. 3, 3, 40. Caes. Bell. G. 1, 50. Ad vesperum, vid. AD. Sub vespere Scribon. 20. Ambulare vsque ad vesperum contentius Cic. Tusc. 5, 37 c. 38. Declinat in vesperum dies, vid. DICLINO. Exspectarem epistolam quum a te inde ad vesperum Cic. Att. 2, 8. Parata in vesperum, vid. IN P. aepositionem Plaut. Most. 1, 1, 64. Cic. Philipp. 3, 37 Atque ibi se occultans perpotauit vsque ad vesperum. Viuere suo vesperi, i. Furtis suis vespertinis Plaut. Mil. 4, 2, 5.

VESPĔRA, ae. f. [ἑσπέρα Gloss. Gr. Lat.] pro eodem dicitur. Plaut. Cure. 1, 1, 4 Si media nox est, hinc est prima vespera. Cic. Catil. 2, 6 c. 4 Si accelerare volent, ad vesperam consequentur. vid. Stat. Theb. 5, 250. Crudelis vespera dicitur, qua multi homines caesi sunt. Flexo in vesperam die Tacit. Ann. 1, 16, 5. Inumbrante vespera vniuer- sum Flauiani exercitus robur aduenit Id. Hist. 3, 19, 2. Prima ve- spera Caes. Bell. C. 1, 20. Propinqua vespera Tribunus venit Ta- cit. Ann. 15, 62, 6. Vespera, aduerb. Apul. Met. 1 pr. et 9 p. 225, 18.

VESPĔRI, siue VESPĔRE. Adu. i. Principio aduentus noctis. Cic. Fam. 11, 27 Nam quum in Tusculanum vesperi venissem. Et Att. 11, 12. Cephalio mihi a te literas reddidit ad octauum Idus Martii, vespere. Canis se vespere celat, etc. Delphinus vespere exori- tur, etc. Aquila vespere occidit Colum. 11, 2. Ad octauum Idum Martii vespere Cic. Att. 11, 12. Id. de Orat. 2, 13 Cum ad me in Tusculanum, inquit, heri vesperi venisset Caesar de Tusculano suo, etc. Conf. Id. Att. 13, 46. Id. Acad. 1, 1 Nuntiatum est nobis a M. Varrone, venisse eum Roma pridie vesperi, etc.

VESPER, ĕra, ĕrum. etiam dicitur; [ἑσπερινός] Plin. 19, 12 pr. s. 60 pr. His horae rigandi matutina atque vesperna. Idem . . Matutinum tempus atque vesperum.

VESPERTINVS, a, um. Adi. [ἑσπερινός] Quod fit vesperi. Cic. de Nat. Deor. 2, 53 c. 20 Tum vespertinis temporibus delitescendo, tum matutinis rursum se aperiendo. Hor. Epist. 1, 6, 20 Gnauus mane forum, et vespertinus pete tectum. Acies vespertina, id. ACIES. Cantus vespertini Plin. 10, 21. Forum vespertinum pererro Hor. Serm. 1, 6, 113. Hospes vespertinus Id. ibid. 2, 4, 17. Cic. Att. 13, 23 Antemeridianis tuis literis heri statim rescripsi, nunc respondeo vespertinis. Populus Prudent. Psychom. v. 377. i. versus occidentem habitans. Regio vespertina, occidentalis Horat. Serm. 1, 4, 30. Vespertinam antiqui dicebant Coenam siue vespertinum cibum Isidor. 20, 2. ¶ 2 Vespertinum, intell. Tempus. Plin. 30, 10 Peruncios matutinis vespertinisque liberari, h. e. Mane et vesperi.

VESPĔRAT. [συσκοτάζει] Vespera fit. Gell. 17, 8 Philosophus Taurus accipiebat nos Athenis coena plerumque ad id diei, vbi iam vesperauerat. Id enim est tempus illi coenandi frequens.

VESPERATVS, a, um. Part. Ad vesperam perductus. Vt, Die iam vesperato Solin. c. 16 (11).

VESPERASCIT. [συσκοτάζει] Idem. Ter. Heaut. 2, 3, 7 Portant quid rerum. CLIN. hei mihi! S. aurum, vestem, et vesperascit, et non nouerunt viam.

VESPERASCENS, entis. Partic. Vt, Nepos Pelopida f. 15, 2, 5 Quum Athenis interdiu exissent, vt vesperascente caelo Thebas possent per-

peruenire. Die vesperascente Tacit. Hist. 2, 49, 3. *Lipsius legit* Vesperante. *conf.* Ann. 1, 65, 6. *et* 16, 34, 1.

VESPERĀLIS, e. Adi. Solin. 15 (9) Igitur Macedoniam praecingit Thracius limes: Meridiana Thessaliae Epirotae tenent: a Vesperali plaga Dardani sunt et Illyrii: qua Septentrione tunditur, Paeonia ac Pelagonia protegitur. Vesperalem plagam *dixit pro Occidentali.*

VESPERNA, ae. f. [δεῖπνον] *Coena apud veteres dicebatur. Nam ut* Festus *ait*, coena vocabatur, quod nunc est prandium: Vesperna quam nunc coenam appellamus, quod conuiuium, non nisi aduentante nocte inibant prisci.

VESPERTILIO, ōnis. m. [*vespertis*] *Animal mediae cuiusdam inter auem et murem speciei, vt mus alatus dici possit; appellatus autem ob id, quod vespere se ad volatum proferat.* Quid multa? factus sum vespertilio: neque in muribus plane, neque in volucribus sum Varro *apud* Non. 1, 228. Plin. 10, 61 Volucrum animal parit vespertilio tantum cum membrana ceu pennae. Eadem sola volucrum lacte nutrit, vbera alimouens geminos volutat amplexa infantes, fecumque deportat. Eidem coxendix vna traditur, et in cibatu culices gratissimi, *vid.* Macrob. Saturn. 7 *vlt.* Auctor Philomelae 38 Strix nocturna sonans, et vespertilio stridunt. Lucifuga Grat. Cyneg. v. 402. ¶ 2 *Apud* Vlpian. l. 31 ff. de Euictionib. *legit Budaeus*, Sanum esse, furem non esse, vespertilionem non esse, *et interpretatur myopa, qui vesperi, et tenui luce melius videat, quam claro die. Alii comminiscuntur, qui ob aes alienum interdiu prodire non audeat. Sed hoc in feruum vix conuenit. Sed verior lectio* Vespillonem *s.* Vispellionem, *de quo nomine statim in* VESPILLO.

VESPERŪGO, ĭnis. f. [Ἕσπερος] *Idem quod Vesper, stella.* Varro de L. L. 5, 2 p. 44, 37 Cum stella prima exorta, Graeci vocant ἕσπερον, nostri vesperuginem, vt Plautus, neque vesperugo, neque Vergiliae occidunt. *Et* 6, 3 p. 74, 28 Vesperugo stella, quae vespere oritur. Veneris stella, quod ea, cum solem sequatur, post occasum eius apparens in caelo, clarissimeque lucens, vesperugo vocitatur Vitr. 9, 40. *Dicitur quoque* hesperugo, *v. v.* Plaut. Amph. 1, 1, 119 Nec lucula, nec Vesperugo, neque Vergiliae occidunt. *conf.* Quinct. 1, 7, 12. ¶ 2 Vesperugines *pro Vespertilionibus posuit* Tertull. de Anima 32.

VESPILLO, VESPILIO, VISPILLIO, VISPILLO, BISPILLIO, BISPILIO, (*tot enim modis scriptum inuenies, vt tamen primum illud videatur verius*) ōnis. m. [νεκροφόρος, νεκροθάπτης] *a* Vespertina *opera nomen habere videtur ignobilia cadauera humandi, vt supra in* VESPA n. 2. *e* Festo *obseruatum est. Humilitatem funeris indicare volens* Sueton. Domit. c. 17 Cadauer eius, *inquit*: populari fandapila per vespillones exportatum Phyllis nutrix in suburbano suo funerauit. Martial. 1, 48 Chirurgus fuerat, nunc est vespillo Diaulus, Quod vespillo facit fecerat et medicus. Sidon. 2, 8 Vespillorum Sandapilariorumque ministeria *coniungit*, *ad quem locum* Iulio Firmico *frequens hoc esse verbum, monet* Sauaro. ¶ 2 *Cum non satis honestum putaretur hoc officium per se, tum infamation nomen est, quod illud etiam tribueretur effossoribus sepulcrorum, et furibus rerum sepultarum.* Fulgent. Sermon. aut. 2 Vespillones dicti sunt baiuli. Quamuis Antidamus Heracleopolites Vispillones dixerit cadauerum nudatores, sicut in historia Alexandri magni scripsit: *Plusquam trecentos cadauerum vispillones reperiens cruribus affixit:* Mnaseas tamen tertio Europae libro scripsit: *Apollinem postquam a Ioue ictus atque interfectus est, a Vispillonibus ad sepulturam elatum esse. Haec* Fulgentius. *Videntur igitur hoc nomen amara quodam lusu accepisse, quod et ipsi* vesperi *circa sepulcra versarentur.* Vet. Gloss. Gr. Lat. Τυμβωρύχος sepulcri violator, vispiliator. *Vt igitur maximum et seruile conuicium est apud Graecos* Τυμβωρύχος *s. effossor sepulcrorum, sic inter seruilia dedecora ab ICtis referri videas* Vespillonem: *quamquam vox varie in MSS. corrupta est. Dabimus loca, vt a Gothofredo edita sunt.* Vlpian. l. 31 de euiction. Si ita quis stipulanti spondeat, Sanum esse, furem non esse, vispellionem non esse *etc.* Maecianus l. 7 ad SC. Trebellian. Sed et salutis ac dignitatis ratio habenda erit. Quid enim si morbo applicitus Alexandriae nullus fuit adire (*hereditatem*) vel nomen vispellionis testatoris ferre? *Igitur adeo infamis* vispellio, *vt aliquis salua dignitate, etiam heres ab eo scriptus, non possit nomen illius ferre, qui* vispellio *s.* vespillo *fuerit. Tandem* Marcellus l. 72 ff. §. 5 De solutionibus, Num ergo si bispellionem, aut alias turpem dederit hominem, idem fit? *In his itaque locis omnibus satius est* vespillonem τυμβωρύχον *accipere, quam* Bipellem *vel* Bipellionem *commisci, qui sit idem, qui* Verspellis *s.* λυκάνθρωπος. *Affinis haec est opinio Fr. Iunii ad* Tertull. de Pallio c. 4 p. 15 *qui* Bispelliones *vel* Bispellones *dictos putat a* binis palliis, *quod lugubrem vestem sua superinjicerent.* Vet. Gl. Bispelliones νεκροθάπται, κοπιάται. Bispello νεκροφόρος.

VESTA, ae. f. [Ἑστία] *Duae a veteribus memorantur: altera Saturni mater, altera eiusdem dei filia. De hac* Ouid. Fast. 6, 285 Ex Ope Iunonem memorant, Cereremque creatas Semine Saturni: tertia Vesta fuit. *Confundunt tamen has Poetae, alteram pro altera ponentes. Quando eam terram esse dicunt, de matre Saturni intelligendum est. Quando vero virginem nominant, de filia eius, quam ignem esse voluere.* Ibid. 291 Nec tu aliud Vestam, quam viuam intellige flammam: Nataque de flamma corpora nulla vides. *Sed totus ille locus, a* 249 — 460 *ad Vestae res et sacra pertinet. Huius simulacrum Romani Pessimum e allatum in aede Victoriae, quae est in palatio, posuere: et virgines ei sacrarunt, quae ignem perpetuum conseruarent,* Vestales, *de quibus statim.* Vesta, ἀπὸ τῆς ἑστίας, *i. a foco, in quo ignis alitur, dicta est.* Est enim Vesta, quasi focus vibis appellata, *ait* Cicero de Legib. 2, 29. Ouid. Fast. 6, 299 Stat vi terra sua, vi stando Vesta vocatur. Ignis Vestae perpetuus et sempiternus Cic. in Catil. 4, 18. Id. pro Font. 27 Prospicite, ne ignis ille aeternus Fonteiae laboribus vigiliisque seruatus, sacerdotis Vestae lacrimis exstinctus esse dicatur. Aeterna Vesta Hor. Carm. 3, 5, 11. Canae penetralia Vestae Virgil. Aen. 5, 744. Mater Vesta Id. Georg. 1, 499. Potens Vesta Id. Aen. 2, 567. Sancta Vesta Claud. de Bell. Gild. 129. Vesta, *pro Igne ponitur apud Poetas:* Virg. Georg. 4, 384 Per liquido ardentem perfudit nectare Vestam. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 76. *Est eruditum Syntagma Lipsii de Vesta et Vestalibus. Add. Ez. Spanhem. de Vesta et Prytanibus in Tom. V. Antiquitt. Rom. Graev.*

VESTĀLIS, e. Adi. [Ἑστιάς] Cic. de Legib. 2, 20 Virgines que Vestales in vrbe custodiunto ignem foci publici sempiternum. *De illarum institutione per Numam Pompilium, vid.* Liu. 1, 20 *Quibus ritibus caperentur, quo iure essent, copiose ex* Labeone Antistio *docet* Gell. 1, 12. *qui locus classicus est.* Ara Vestalis Lucan. 1, 544. Festa Vestalia Ouid. Fast. 6, 395. Foci Vestales Lucan. 1, 192. Incesta Vestalis vitta defoditur Liu. 8, 15. *it.* 22, 57. Plin. Epist. 4, 11.

VESTALIA, ium. n. Varro L. L. 5, 3 p. 47, 23 Dies Vestalia, quo virgines Vestales Vestae sacrificent.

VESTER, (*s.* VOSTER, *ap. antiquos*) tra, trum. Pronomen *possessiuum.* [ὑμέτερος] Ter. Andr. 4, 5, 26 Cuium puerum hic esse dicit? dic mihi, M. tu nescis? D. mitte id quod scio: dic quaeso M. vestri. D. cuius nostri? M. Pamphili. Idem Eun. 5, 9, 36 Non ego feci vestrum tam superbum. Vestris moribus Propert. 2, 9, 32 Omnium vestrûm bona, *pro* Omnia vestra Cic. Att. 11, 6. Si omnium iudicio constitutum esset, omnium vestrûm bona praeda illius victoriae. Vestrum est dare, vincere nostrum Ov. Fast. 4, 889. ¶ 2 *An* vester *etiam od vnum refertur? Ita recte se habet* Ouid. Her. 19, 62 *vbi Hero ad Leandrum,*

Nam modo te videor prope me spectare natantem,
Brachia nunc humeris humida ferre meis,
Nunc dare, quae foleo, madidis velamina membris,
Pectora nunc iuncto vestra fouere sinu.

Sic Burmannus ex MS. Sed velim simile exemplum attulisset bonae notae. Vossitatio enim illa, vt nomen, quo vti cogimur, barbara est. Ita lectio apud Ouidium; nostra habentibus aliis: et fouetur *sane* pectus sinu iuncto. ¶ 3 *In MSS. confundi* Vester *monuimus in* NOSTER.

VESTRAS, atis. Pronomen *patrium.* Priscian. 17 p. 1095

VESTIBVLVM, i. n. [πρόθυρον, προπύλαιον, αὐλεῖον, πρόδομος] Locus ante ianuam domus, per quem a via ad aedes itur Gell. 5, Caelius Gallus, in libro De significatione verborum, quae ad tinent, secundo Vestibulum esse dicit, non in ipsis aedibus, nec aedium, sed locum ante ianuam domus vacuum, per quem a tus, accessusque ad aedes est, quum dextra sinistraque inter tectaque, quae sunt viae iuncta, spatium relinquitur, atque ip procul a via est, area vacanti interfita. — Qui domos igitur antiquitus faciebant, locum ante ianuam vacuum relinquebant inter fores domus et viam medius esset. In eo loco, qui de eius domus salutatum venerant, priusquam admitterentur, consi et neque in via stabant, neque intra aedes erant. Ab illa erg dis loci ronstitione, et quasi quadam stabulatione vestibula a sunt. *Nempe posuerat Gellius*, Ve *etiam augere et intendere fig nem; quod nobis aliter videri suo loco diximus: Si omnino plac etymologia, dixerim* vestibulum *esse minus vel deterius stabulum tionem, domui praestructum. Gellium suo more descripsit* Mac turn. 6, 8. Plaut. Mostel. 3, 2, 131 Viden' vestibulum ante ae ambulacrum cuiusmodi? Cic. Att. 4, 3 Discessimus in vest Virg. Aen. 6, 575 — Cernis custodia qualis Vestibulo sedeat? stibulum dictum est (*inquit* Seruius) vel quod ianuam vestiat demus cameram duabus sustentatam columnis: vel quoniam Ves fecratum est. Vnde nubentes puellae limen non tangunt Lucan. Translata vetuit contingere limina planta. Singula enim do crata sunt diis: vt Culina diis Penatibus: Maceries quae ambit Herceo Ioui. Idem *ad* Aen. 6, 273 Vestibulum, vt Varr etymologiae non habet proprietatem: sed fit pro captu ingenii dicunt ab eo, quod nullus istic stet. In limine enim solus est quo modo vesanus dicitur non sanus: sic vestibulum, quasi bulum. Ouid. Fast. 6, 303 *vbi de Vesta*, Hinc quoque vest dici reor: inde precando Adfamur Vestam, quae loca prim Vestibulum ante ipsum, primoque in limine Virg. Aen. 2, 469 stibulum ante ipsum, primisque in faucibus orci Id. ibid. Magnifica, Regalia Vitr. 6, 8. Adstare vestibulo Virg. Aen Cic. de Aruisp. Resp. 31 Nunc sanctissimam partem, ac sedem religionis priuato dicunt vestibulo contineri. Aedium Curt. Cic. Verr. 2, 160 c. 66 At quo loco? celeberrimo ac religio ante ipsum Iouem, in primo aditu vestibuloque templi. Ide Caecin. 35 Non modo limine tectoque aedium tuarum, sed prime vestibuloque prohibere quempiam. Cic. pro Cael. 62 esset in vestibulo balnearum, non laterent. Cubilium vest gallinaceorum, columbariorum, apum Columel. 8, 3 *et* 4. *It.* 8, 8 Curiae et vestibulum et Senatus Liu. 2, 48. *et* Cic. pro Mi Insidiator erat in foro collocatus atque in vestibulo ipso S Praetorii Curt. 5, 10, 12. Regiae Id. 5, 7, 7. Cic. de 2, 61 Quod autem ἡρῶον, id est vestibulum sepulcri bustumue vetat. Id. Verr. 5, 170 c. 66 Monimentum sceleris audaci suae voluit esse in conspectu Italiae, vestibulo Siciliae praetexti omnium, qui vltro citroque nauigarent. Id. in Orat. Vestibula nimirum honesta, additusque ad causam faciet Ingredi vestibulum alicuius artis Quinct. 1, 5.

VESTICEPS, ĭpis. [γενειών] *Puer iam pubes, vid.* Fest. Gell. Iusque iurandum a Q. Mutio Pontif. Max. conceptum dicitur, qu arrogando iuraretur. Sed arrogari non potest nisi iam vesti Vestis enim aliquando Barbam significat. Vnde, Aurea vestis, *in illo* Aeneid. 8, 659 Aurea Caesaries ollis, atque aurea vestis. Se vestem *interpretatur* barbam, *etc. vid.* VESTIS aurea. Idem cipes motu iam puberis aeui, Ad mores artesque bonas fandique rem Perduxi Auson. Eidyll. 4, 73.

VESTICONTVBERNIVM, i. n. *Verbo iuncto dixit* Petr c. 11 *de iis, qui sub eadem veste cubant,* Quid, *inquit*, vesticontuberi facis? *Quidam legunt* Vestae contubernium. *Vid. Interpr.*

VESTIGIVM, i. n. [ἴχνος, ἴχνιον] *Pedis impressio, i signum, quod a pede relinquatur: tum non nunquam ipsum imum solum dis, quo insistitur: denique impressas notas vniuscuiusque corporis, adeo quidquid est signi, eo nomine intelligitur.* Virg. Georg. 3, 5 gradiens ima verrit vestigia cauda, *in descriptione vaccae.* Plaut. stel. 4, 2, 29 Sed is hac iit; hac fossi video vestigium in pul Gell. 5, 14 Ego stirpem ingentem vestigio pedis haerentem re Virg. Aen. 5, 566 Vestigia primi Alba pedis, frontemque ostentan duus albam. Aduersis vestigiis contra nostra vestigia stant podes Cic. Acad. 4, 123 c. 39. A vestigio ad verticem, *vid. A positionem.* Vestigiorum articulis et vnguibus amplissimis, vi cum canem esse eligendum docet Columel. 7, 20. Carnosum gium, *vid.* CARO. Vestigium equi excussum vngula, si collectum reponat *etc. intelligo glebam terrae, quae adhaesit, et ac inde impressam formam vngulae* Plin. 28, 20. Vestigium corpo *Impressio.* Cic. Verr. 4, 53 c. 24 Nam nos quidem quid faci in Verre, quem in luto volutatum totius corporis vestigiis inueni Ibid. 3, 79 c. 34 Praefertim quum in lectulo decumanae mulieris v gia viderent recentia. Caeca regens filo vestigia, *Obscura et plexa, de Labyrintho* Virg. Aen. 6, 30. Certa vestigia Quinct. Communia vestigia, *vid.* COMMVNIS. Errabunda vest

Ecl. 6, 59. Foeda vestigia Idem Aen. 3, 244. Irrita
esti a, *vid.* IRRITVS. Recentia mulieris in lectulo
ic. err. 3 c. 34. ¶ 2 *Verborum formulae:* Donec nul-
m vestigium Appareat Scribon. 122. Cic. pro Cluent. 36 Ali-
ius um Aurilio Romam est profectus: hos vestigiis Oppianicus conse-
utt est. Delere pedum vestigia Stat. Achil. 1, 60. Excipere
esti a fugientis Curt. 4, 15, 33. Cic. pro Rabir. Post. 48 Hic
os iud nihil orat, nisi vt rectis oculis hanc vrbem sibi intueri atque
h foro vestigium Facere liceat, *i. consistere.* Idem pro Caecin. 39
14 Vtrum pedem quam intulero, atque in postlitionem vestigium
cc , tum expellar atque deiiciar. Virg. Georg. 2, 474 Extrema per
lo fugitia excedens terris vestigia Fecit. Curtius 4, 9, 18 Et
aeipta saxa vestigium subinde Fallentia. Ferre taciturna vesti-
a adu suspenso digitis Ouid. Fast. 1, 426. Ferre vestigia per
ne Propert. 1, 5, 5. Figere ebria vestigia Claud. de Rapt. Pro-
p, 19. Firmare vestigia Virg. Aen. 3, 659. Flectere vesti-
a quo Ouid. Met. 1, 372. Flectere vestigia, *Decedere* Stat.
hc. 9, 485. Haerere vestigio suo non posse Liu. 21, 35 *extr.*
re in vestigio Plin. 8, 30. Impedire vestigia cursu Virg.
n, 592. Implere vestigia alicuius Plin. Epist. 8, 13. Cic.
ecin. 76 c. 27 Nisi ex eo loco, vbi vestigium Impresserit, deiici
em posse. Imprimere vestigiis flagitiorum totam Italiam,
l. TAGITIVM. Cic. Att. 2, 22 De publico quae ad me scribis,
ihi iucunda sunt: eaque etiam velim omnibus vestigiis indagata,
n asseras. Cic. de N. Deor. 2, 45 Stellae nunquam cursus sui ve-
gin Inflectunt. Ingredi vestigiis patriis, *vid.* INGREDIOR.
ere vestigiis prioribus, *vid.* INHAEREO. Insequi vestigiis
gric. c. 26, 2. Insistere vestigia certa viae, *metaph.* Lucret.
4 . *Sic* Cic. de Orat. 3, 30 Quibus vestigiis primum Institi,
fere soleo perorare. Insistere alienis vestigiis Quinct. 1 Pr.
re vestigiis laudum suarum, *vid.* INSISTO. Cic. de Orat.
ost eius interitum veniebamus in curiam, vt vestigium illud
in quo ille postremum Institisset. Interdicere vestigiis, *vid.*
RDICO. Lustrare vestigia alicuius, *vid.* LVSTRVM. Mo-
estigium, *hoc est pedem, Discedere, abire* Curt. 10, 2, 13. Mo-
e vestigio, *vid.* MOVEO. Obterere vestigia, *vid.* OBTERO.
ac Hist. 4, 60 Pugnacissimus quisque in vestigio, multi palantes
cruere. Occurrere hosti in vestigiis eius Liu. 21, 41. Pa-
e olum vestigiis Plin. 17, 1 s. f. 14. Permulcere vestigia lym-
quidis, *Lauare pedes* Catul. Argon. s. 62, 162. Persequi vestigia
us, *vid.* PERSEQVOR. Cic. de Clar. Orat. 307 c. 90 Haec
dentur a propolita ratione diuersa, tamen ideirco a me profe-
, vt nostrum cursum perspicere quoniam voluisti, Brute possis,
re quemadmodum simus in spatio Q. Hortensium ipsius vestigiis
sti. Cic. Verr. 1, . . . Ex illis etiam in rebus effugere
e confidis, cum te non opinione, sed tuis vestigiis persequamur,
ae in tabulis publicis expressa et recentia reliquisti? Idem
il. 31 c. 12 Ille autem ex mirmillone dux, ex gladiatore imperator,
is cit strages, vbicunque posuit vestigia? Ponere vestigia
i arena Virg. Georg. 3, 195. Ponere falsa vestigia Ouid.
871. Cic. de Finib. 5, 5 Quacunque enim ingredimur, in
qu n historiam vestigium ponimus. Posui libera per vacuum
tti a Hor. Epist. 1, 20, 21. Tacit. Ann 2, 14 Neque bellum vl-
, odo se patris patruique vestigia Prementem, iisdem in terris vi-
or i sisterent. Virg. Aen. 6, 19 Vestigia pressit *Aeneas columbarum*
re tortum. *Aliter* Cic. pro Sext. 13 c. 5 *extr.* Quamquam non est
ni nda singularis illa integritas prouincialis, cuius ego nuper in
ac onia vidi vestigia non Pressa leuiter ad exigui praedicationem
m i: sed fixa ad memoriam illius prouinciae sempiternam. *Me-*
ph ivit de Re publica praeclare administrata. *Add.* Verr. 4 c. 24.
est o non Recedere Vell. 2, 55, 3. Remanent vestigia epipho-
e ceribon. 20. Cic. pro Muraen. 20 c. 9 Aliam vitam refertam,
ea em delicatam sic obiit, vt in ea neque auaritiae neque luxuriae
sti um Reliquerit. Relicta vestigia cruoris Scrib. 196. Sequitur
m vestigia pastu Ouid. Met. 1, 332. Sequi retro vestigia
irg en. 2, 753. Sequi certa vestigia Quinct. 1, 1 Sequi con-
ict vestigia vatum Hor. Epist. 2, 2, 80. Signat tenuia vix summo
sti a pulvere Sil. 4, 148. *vid. Drakenb. ad h. l.* Spargere vestigia
ga Curt. 5 *ad finem.* Spectantia retrorsum vestigia Hor. Epist.
2, 7 Stare in vestigio Auctor ad Heren. 3, 26. Stringit ca-
a vestigia leporis, *arcte sequitur* Ouid. Met. 1, 536. Tenere
tui inconcussa, *In sententia sua perseuerare* Lucan. 2, 248. Ti
bai vestigia Virg. Aen. 5, 331. Torquere vestigia Id. ib. 3, 669.
al e ebria vestigia Propert. 1, 3, 9. Turbare incerta fugae vestigia,
m e recto tramite, sed confundere et modo huc modo illuc flectere, ne
fis er vestigia deprehendi, et vt qui persequuntur, reddantur incerti
ica 8, 4. Cic. Att. 2, 7 De publico quae ad me scribis, sane mihi
eui a sunt: eaque etiam velim omnibus vestigiis indagata, ad me
ver ¶ 3 *Exempla alia metaphoricae significationis:* Cic.
o Int. 2 c. 1 Vnae tabulae proferantur, in quibus vestigium sit ali-
od quod significet pecuniam Fonteio datam. Virg. Ecl. 4, 31
uc amen suberunt priscae vestigia fraudis. Breuia quaedam
mostranda vestigia Quinct. 2, 6. Cic. Verr. 5, 151 Cuius rei,
qu index, neque vestigium aliquod, neque suspicio cuiquam esset
ela. Amoris vestigia Id. Fam. 7, 25. *Sic* Virg Aen. 4, 23 Agno-
o veris vestigia flammae, *i. Amoris. Conf. Brouckhus. ad* Prop.
7, . Plin. 33, 1 Ita quadringentis XLVIII. a condita vrbe
stu est, et primum annulorum vestigium exstat, *i. prima mentio,*
nde stelligator, fuisse in vsu annulos. Cic. Fam. 10, 1 Nec leges
llae int, nec iudicia, nec omnino simulacrum aliquod, ac vestigium
uit is. Corporis vestigia, oppressa herba Ouid. Art. 3, 721.
id. rm. Cic. Fam. 4, 14 Ne vestigium quidem vllum est re-
qu nobis dignitatis. Vestigia Domini, res agro saluberrima
olu. 4, 18. Fortitudinis, humanitatis, et consilii vestigia Cic.
ro Cn. Balb. 13. Non enim vidisses fratrem tuum: non cum
quen eliqueras: non eum, quem noras, *etc.* ne vestigium quidem eius
nec mulacrum, sed quandam effigiem spirantis mortui Cic. Quint.
Fr. 1. Id. pro Rosc. Amer. 91 A quibus miror, ne quod iudi-
cium esset vestigium, non subsellia quoque esse combusta. Liber-
tatis orientis manebant etiam tum vestigia Tacit. Ann. 1, 74. Muri
Phocei vestigia Lucan. 9, 965. Cic. pro Rosc. Amer. 37 In qua
multi e Iudices etiam nunc, id quod omnes semper existimauerunt,
quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent. Olfactus
vesti im nullum habere Plin. 11, 37. Cic. pro Cluent. 124 Doce
quan pecuniam Cluentius dederit, vnde dederit, quemadmodum de-
derit vnum denique aliquod a Cluentio profectae pecuniae vestigium
ostende. Id. Verr. 4, 97 Nihil in religiosissimo fano praeter ve-
stigia violatae religionis, nomenque P. Scipionis reliqui. Scele-
ris manent vestigia nostri Virg. Ecl. 4, 13. Vestigia Seruitutis manent Nep. 22, 3, 3. Cic. pro Rosc. Amer. 62 c. 22 Haec cum sint omnia, tamen exstent oportet expressa Sceleris vestigia vbi, qua ratione, per quos, quo tempore maleficium sit admissum. Stirpis vestigia ostendere Curt. 9. Transiri tanti vestigia vacant, *de absente a naui Hercule* Val. Fl. 3, 720. Tumoris vestigium Plin. 11, 52. Veneni indicia et vestigia Cic. pro Cluent. 30. Id. de Nat. Deor. 1, 37 Ita fit, vt deus ille, quem mente nosc imus, atque in animi notione, tanquam in vestigio volumus reponere, nusquam prorsus appareat. E vestigio, *Statim*, Caes. Bell. Ciu. 2, 25 Se in hostium habituram loco, qui non e vestigio ad castra Corneliana vela direxisset. Vestigio temporis Id. ibid. 2, 26. *i. Statim, confestim.* Cic. in Pison. 21 Atque eodem in templo, eodem et loci vestigio et temporis, arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti. *Conf Borrich. Cogit. p. 299.*

VISTĪGO, are. [*ἰχνεύω*] *Quaerere diligenter, quasi vestigia indagare. A vestigio tanquam indicio dictum.* Cic. de Orat. 3, 86 Ipsa tractatio et quaestio quotidie ex se gignat aliquid, quod cum desiderio delectatione vestiges. Virg. Aen. 12, 482 Vestigatque virum. Cic. de Orat. 2, 166 c. 39 Nam et connecta quaerimus, *etc.* et causas rerum vestigabimus, *etc.* Famam vagam vestigare in vmbra Valer. Flacc. Argon. 2, 116. Iter alicuius vestigare Stat. Theb. 11, 137. Cic. Post redit. in Senat. 14 c. 6 Hi voluptates omnes vestigant atque odorantur, *vt canes venatici.* Oculis aliter vestigare Virg. Aen. 6, 145. Oculis et naribus escam vestigare Columel. 8, 17. Odore vestigare Plin. 8, 18. *conf.* Liu. 32, 26. Sen. Apocoloc. *extr.* Colum. 9, 8. Virg. Aen. 7, 132. 12, 467 *et* 588.

VESTIGANS, antis. Partic. Virg. Aen. 12, 557 Ille, vt vestigans diuersa per agmina Turnum, Huc atque huc acies circumtulit.

VESTIGATIO, ōnis. f. [*ἴχνευσις* Gloss. Lat. Gr.] Apul. Met. 6 p. 113 Psyche dies noctesque mariti vestigationibus inquieta. *Habent etiam quidam* Cic. Off. 1, 28 c. 9. *Sed editur fere* Inuestigatione.

VESTIGATOR, ōris. m. [Canis vestigator, *κύων ἰχνευτής* Gloss.] Venator, a vestigiis ferarum dictus, *vt auctor est* Varro de L. L. 4, 18. Columel. 9, 8 Nam statim sono territum, vel in frutice, vel in editiore siluae fronde considet, vel a vestigatore praeparato vase reconditur. *de apibus. Conf.* Vlp. in l. Quaesitum. §. Si in agro, De fundo instructo. Sen. de Benef. 3, 27 Quod factum simul et Mario notauit ex notis illius temporis vestigatoribus.

VESTIMENTVM, VESTIO *post* VESTIS.

VESTĪNI, ōrum. m. [*Odeσσῶν*] Populi Italiae, Sabinis et Picentibus vicini, *vt scribit* Plin. 3, 5. *Apud eos olim fiebant caci laudatissimi,* Martial. 13, 31 Si fine carne voles ientacula sumere frugi, Haec tibi Vestino de grege massa venit. Aquae Vestinae Lucan. 2, 425. Iuuentus Vestina Sil. 8, 518.

VESTIS, is. f. [*ἑσθής, στολή, περιβολή, περιβόλαιον, ἱμάτιον,*] *Quidquid est, quo corpus, vel pudoris et decentiae causa, vel contra caeli iniurias tegitur: itaque etiam quae pluuiis ad mensam et altis lectis insternuntur, quaeque stragulae vestis nomine veniunt, complectitur. Vid. ICtos in* VESTIMENTVM. Varro de L. L. 4, 29 p. 32, 19 Vestis a velis, vel ab eo, quod vellus lana tonsa vniuersa ouis — ex lana facta vestis. *Est generale indumentum tam virile, quam muliebre, et scenicum, etiamsi tragicum et citharoedicum sit.* Plaut. Curc. 4, 2, 2 Et aurum et vestem omnem, suam esse aiebat, quidquid haberet. Quibusdam nationibus sua cuique propria vestis est: vt Parthis Sarabara, Gallis linnae, Germanis rhenones, Hispanis briges, Sardis mastrugae. *Sarabara* sunt fluxa ac sinuosa vestimenta: de quibus legitur in Daniele: Et sarabara eorum non sunt immutata. et Publius: Vt quid ergo in ventre tuo Parthi sarabara suspenderunt? Apud quosdam autem sarabarae nuncupantur capitum quaedam tegmina, qualia videmus in capite magorum picta. *Linnae* saga quadra et mollia sunt: de quibus Plautus: Linnae cooperta est textrino Gallia. *Rhenones* sunt velamina humerorum, et pectoris vsque ad vmbilicum, atque intortis villis adeo hispida, vt imbres respuant: quos vulgo *reptos* vocant, eo quod longitudo villorum quasi reptat: de quibus Sallustius: Germani intectum rhenonibus corpus tegunt. Dicti autem rhenones a Rheno Germaniae flumine, vbi his frequenter vtuntur. *Mastruga* vestis Germanica ex pelliculis ferarum: de qua Cicero pro Scauro: Quem purpura regalis non commouit, cum Sardorum mastruga mutauit. Mastruga autem dicta, quasi monstruosa, eo quod, qui ea induuntur, quasi in ferarum habitum transformentur. Dignoscuntur et gentes ita habitu, sicut et lingua discordes. Persae brachia et crura *linamentis*, caput *tiara* tegunt; eminent *apicibus* sastigiatis Alani, horrent et male tecti cum latrantibus linguis Scoti, *fugati* sunt Alamani, *linteati* Indi, gemmati Persae, *fericati* Seres, *pharetrati* Armeni. Nonnullae etiam gentes non solum in vestibus, sed et in corpore aliqua sibi propria quasi insignia vendicant: vt videmus *cirros* Germanorum, *granos* et *cinnabar* Gothorum, *stigmata* Britonum, *circumcidunt* quoque Iudaei praeputia: *pertundunt* Arabes aures: *flauent* capitibus *intextis* Getae: nitent Albani *albentibus* crinibus: Mauros habet tetra nox corporum, Gallos candida cutis: sine equis inertes exstant Alani: nec abest gens (s. gentis) Pictorum nomen a corpore, quod minutis opifex acus punctis et expressos natiui graminis fucos includit, vt has ad sui speciem cicatrices ferat pictis (*sic leg. pro* pictus) artubus maculosa nobilitas. Haec Isidorus de etymologiis 19, 23. Obtentu vestis caput velata mulier Sen. Herc. fur. 5. 6. ¶ 2 *Epitheta:* Aurea vestis, *etiam auro textam significare potest.* Sed Virg. Aen. 8, 659 Aurea caesaries ollis, atque aurea vestis, *recte* Seruius, Vestis, *h. e. Barba.* vnde e contra Inuestes dicimus Imberbes. vnde Aen. 8, 160 Tunc mihi prima genas vestibat flore iuuenta. *Sic et* Lucret. 5, 672 Nec minus in certo dentes cadere imperat aetas Tempore, et impubem molli pubescere veste. *Vid.* VESTICEPS *et.* INVISTIS. Bombycina, *vid.* BOMBYX. Casta in veste, et in vittis venit Sacerdos Valer. Argon. 1, 839. Commoda ad cursum non est Ouid. Fast. 2, 288. Conchyliata, *vid.* CONCHYLIVM. Cymatilis, *vid.* CYMA. Distincta vestis, distinctus animus, ne nega Acc. Domestica et Forensis *opponuntur, vid.* VESTITVS, *et.* VESTIMENTA. Ammian. Marcell. 31, 2 *De Hunnis,* Nec alia illis domestica vestis est, alia forensis. *conf.* Suet. Aug. c. 73 *et* Calig. c. 17 *et* Vitell. c. 8. Senec. de Tranqu. c. 1. Cic. de Fin. 2 c. 24. Eximia Lucret. 4, 1125. Fluxa Stat. Achill. 1, 533. Forensis, *vid.* DOMESTICA. Lacinata, *vid.* LACINIA. Cic. Verr. 5, 145 c. 56 Illi ad deprecandum periculum proferebant, alii purpuram Tyriam, tus alii atque odores, vestemque Linteam, gemmas alii et margaritas. Longa Quinct. 11, 1 *fab in.* Lugubris, Madida cocco, *vid. ff. ll.* Cic. Verr. 2, 176 Dico te maximum pondus auri, argenti, eboris, purpurae, pluri-

plurimam veſtem Melitenſem, plurimam ſtragulam, multam Deliacam ſupellectilem, *etc.* Syracuſis exportaſſe: *pro eo quod* Panum *vocamus, materia veſtis, etiam ſtragulae.* Molli pubeſcere veſte Lucr. 5, 672 *i. prima lanugine.* Muliebris Cic. Verr. 6 (4) 103 c. 46. Nexilis Lucret. 5, 1349. Nocturna Hor. Serm. 1, 5, 85. Obſoleta, Olida, Oſtrina, Papauerata, Pexa, *vid. ff. ll.* Phryxianae, *veſtes ſunt, ſi audimus Turn. 24, 19. Quae Phryxaei velleris criſpos et eminentes villos imitantur.* Plinius 8, 48 Togas raſas phryxianasque. *Sic enim legendum, non* Phrygianas, *vt al. vid.* Phrygianus *ſub* PHRYX. *Laudat porro Turnebus* Senec. de Benef. 1, 3 p. 594 Inueniam alium Poëtam, apud quem praecingantur, et ſpiſſis aut Phryxianis prodeant. *Sed Phrygianis etiam hic editur.* Picta Virg. Aen. 9, 26. Ponderibus aut tormentis, ſplendere cogentibus, Preſſa Sen. de Tranq. c. 1. Cic. Philipp. 2, 66 c. 27 Maximus vini numerus fuit, permagnum optimi pondus argenti, pretioſa veſtis, multa et lauta ſupellex, et magnifica multis locis, *etc.* Ex arcula Prolata Sen. de Tranq. c. 1. Cic. de Diuin. 1, 119 c. 52 Caeſar cum immolaret illo die, quo primum in ſella aurea ſedit, et cum purpurea veſte proceſſit, in extis bouis opimi cor non fuit. Sacrifica Sil. 3, 27. Idem in Piſon. 92 Nocte intempeſta crepidatus veſte ſeruili nauem conſcendit. Sinuoſa Ouid. Met. 5, 68. Stragula veſtis, *vid.* STRAGVLA. Tenuiſſima veſtis Ouid. Amor. 3, 1, 9. Trita Hor. Epiſt. 1, 20, 38. Vilis vetuſque Ouid. Met. 8, 859. ¶ 3 *Verborum formulae:* Abſcindere veſtem humeris Virg. Aen. 5, 685. Abſciſſa planxi mea pectora veſte Ouid. Epiſt. 12, 153. Veſtis Arceat frigus Sen. Ep. 8. Ardentes murice veſtes Valer. Argon. 3, 340. Auferre laetis de veſtibus maculas Ouid. Faſt. 3, 821. Cingere veſtem ad pectora Idem Met. 6, 59. Commutauerunt inter ſe veſtem, *vid.* COMMVTO. Concinnare veſtem, *vid.* CONCINNO. Leui veſte Contectus Celſ. 3, 19. Cubare plebeia in veſte Lucret. 2, 36. Decreſcunt puero veſtes Stat. Silu. 2, 1, 127. Deducere veſtem ab ore Ouid. Met. 3, 480. Deducere veſtem a pectore Id. Met. 6, 405. Defluxit veſtis ad imos pedes Virg. Aen. 1, 404. Demiſſa veſtis Hor. Serm. 1, 2, 95. Deponere veſtes humeris Ouid. Epiſt. 19, 43. Diſcindere veſtem Sil. 16, 437. Ter. Adel. 1, 2, 40. Ire in longis veſtibus Ouid. Faſt. 6, 688. Ire ſciſſa veſte Virg. Aen. 12, 609. Cic. de Orat. 1, 161 c. 35 Tanquam in aliquam locupletem ac refertam domum venerim, non explicata veſte, neque propoſito argento, *etc. ad tapetes et ſtragulam in lectis trichiniaribus aliisque veſtem pertinet.* Exuere veſtem Lucret. 4, 59. Gerere veſtes Ouid. Epiſt. 13, 37. Nep. 13, 3, 1. Illita veſtis *Neſſi ſanguine,* Sen. Herc. Oet. 726. Illitae veſtes auro atque purpura Sen. Hippol. 387. Illuſae auro veſtes, In quibus artifex ludens, auro aliqua depinxit, *ait* Seruius *ad* Virg. Georg. 2, 464. Inducre veſtem, Induere ſibi veſtem, et Induor veſtem, et veſte, *vid.* INDVO. Induere veſtes humero Ouid. Epiſt. 21, 90. Infringere veſtes Idem Met. 9, 208 *de Hercule veſtem Neſſi ſanguine venenatam deripere ſibi conante.* Laboratae arte veſtes Virg. Aen. 1, 639. Lacerare veſtem Ouid. Met. 11, 726. Laniare veſtem ab ora ſumma Idem Met. 5, 398. Madens ſanguine veſtis, *vid.* MADEO. Mordebat fibula raſilis veſtem ſummam Ouid. Met. 8, 318. Mutare veſtem, *vid.* MVTO. Mutauit auratis veſtibus atras Ouid. Met. 8, 448. Nitentes veſtes Sen. Here. Oet. ſ. 4. Obnubitur caput atra veſte Sil. 11, 260. Perfuſae veſtes oſtro Virg. Aen. 5, 112. Perſcindere tenuem veſtem Tibul. 1, 10, 63. Pictae veſtes auro Valer. Argon. 3, 340. Picturatae veſtes auri ſubtegmine Virg. Aen. 3, 483. Praetexuit veſtem oſtro Sil. 8, 489. Recinctas veſtes induta Ouid. Met. 7, 182. Cic. pro Cael. 38 Fores effregit? reſtituentur. Reſcidit veſtem? reſarcietur. Ter. Adel. 1, 2, 40 *Vnde Cicero haec verba accepit, habet,* diſcidit veſtem? Reſoluere cinctas veſtes Ouid. Met. 1, 382. Retecta veſte nudare papillas Catul. de Coma Beren. ſ. 64, 81. Saturatae murice veſtes Ouid. Epiſt. 13, 37. Squalentes pulnere veſtes Lucan. 8, 57. Stabant fores atris cum veſtibus Ouid. Met. 6, 788. Subnectit purpuream veſtem aurea fibula Virg. Aen. 4, 139. Subſuta talos tegit inſtita veſte Hor. Serm. 1, 2, 28. Succincta veſtem puella Ouid. Met. 10, 530. Sumere veſtes, *Induere* Sen. Med. ſ. 10. Sumere pretioſas veſtes Ouid. de Arte Am. 1, 303. Sumere virilem veſtem Hor. Serm. 1, 2, 16. Suſpenſae in litore veſtes Lucret. 1, 306. Tegere funerea veſte corpus Ouid. Faſt. 3, 214. Tegi vili veſte Idem Epiſt. 15, 75. Tincta veſtis rubro cocco Hor. Serm. 2, 6, 102. Trahit bibulas veſtes vnda Valer. Argon. 1, 289. Tracta per publicum veſtis, dementiae indicium Quinctil. Declam. 367, 1. Variata figuris veſtis Catul. Argon. 62, 50. Velatus niuea corpora veſte Ouid. Met. 10, 430. Venire pura cum veſte Tibul. 1, 2, 28. Virgatae veſtes auro Sil. 4, 155. Celſ. 4, 2 Conſiderandum eſt, quae cauſa dolorem (capitis) excitarit. Si calor; aqua frigida multa perfundere caput expedit, *etc.* At ſi frigus nocuit; caput oportet perfundere aqua calida marina, vel certe ſalſa: tum caput vehementer perfricare: deinde calido oleo implere: veſte velare. Serpentis veſtis *ſenecta, vernatio, exuuiae* Lucret. 4, 59. *conf.* Id. 3, 614. Aranei vieta veſtis Lucret. 3, 387.

VESTICVLA, ae. f. Dimin. *Parua veſtis.* Paullus in l. Cum de lanionis. §. Quidam. D. de ſund. inſtruct. *etc.* Quum in diem mortis ibi libros, et vitreamina, et veſticulam habuerat. *Sic habent Pandectae Florentinae. Halomider legit* Veſtiſpicam.

VESTIO, īre. [ἐνδύω, περιβάλλω, στέλλω] *Veſtem induere.* Veſtiri in foro honeſte, moris erat; domi quod erat ſatis Cato *ap.* Gell. 11, 2. Plaut. Caſ. 4, 4, 4 Vir te veſtiat, tu virum deſpolies. Ter. Heaut. 1, 1, 58 Ancillae tot me veſtiant? Ali et veſtiri ab aliquo Cic. pro Roſc. Amer. 147 c. 50. Ex ſuo corpore contra frigus veſtiri Quinctil. 2, 16. Lumine veſtire Cic. de Nat. Deor. 2, 113. Pilo veſtiri Plin. 9, 13. *Vid.* VESTIS n. 2. Spoliis ferarum veſtire corpus Lucret. 5, 952. Cic. Verr. 4, 122 c. 55 His autem Tabulis interiores templi Parietes veſtiebantur. Agrum vineis veſtire Columel. 3, 4. Atria ebor veſtit Lucan. 10, 119. Campos aether veſtit purpureo lumine Virg. Aen. 6, 640. Colles veſtit vitis Columel. 3, 2. Tum mihi prima Genas veſtibat flore iuuenta Virg. Aen. 8, 160. *vid.* VESTITVS. Hortum veſtit morus Plin. Epiſt. 2, 17. Iter veſtit ſeges Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 188. Malas iuuentas veſtit lanugine Lucret. 5, 887. Montem hiems veſtit gelu Claud. de Bell. Get. 167. Cic. de Nat. Deor. 2, 142 c. 57 Natura primum Oculos membranis tenuiſſimis veſtiuit, et ſeptit, *etc.* Sententias reconditas exquiſitasque mollis et pellucens veſtiebat oratio Idem de Clar. Orat. 273 c. 79. Ingenti Tellurem proximus Vmbra Veſtit Athos Stat. Theb. 5, 52.

¶ 2 Veſtire *ad omnia ea transfertur, quibus ornamur, inſtruimur.* Tertull. de Praeſcr. c. 36 *de Eccleſia,* Fidem aqua ſignat, Spiritu veſtit, euchariſtia paſcit *etc.* Er de Monogam. c. 7 Ne Ieſus — de ſuo veſtiens (quia qui in Chriſto tinguuntur C induerunt) ſacerdotes Deo patri ſuo fecit. Idem de Reſur c. 8 *de carne noſtra,* Quam Deus manibus ſuis ad imaginem D xit —— quam ſacramentis ſuis disciplinisque veſtiuit. Baptismo c. 13 Obſignatio Baptismi veſtimentum quodammo quae retro erat nuda. *Et* de Anima c. 4 Communes ſentent priis argumentationibus veſtiunt *philoſophi, i. exornant,* Impp. Gratian, Valentinian. et Theod. l. 5 C. Th. de honorari ciſſis, Omnes, qui extra palatium conſtituti codicillis Proconſ vel epiſtulis Vicariorum, vel inſignibus conſularium emendi que adſimulaticiis veſtiuntur, his quos adminiſtratio vel mili vexit, volumus eſſe poſtpoſitos.

VESTIENS, entis. Partic. Plin. 16, 33 Folio virenti veſtiens. *Ita Harduin. Paſſive:* Vet. Auctor de rebus bell Notitia Imperii p. 181 *Labb.* Membra quoque veſtientis (*i. in racomacho*) tali folatio adiuta, labore ſufficiant. Sane ne ide racomachus pluuiis verberatus ingraueſcente pondere affi ſtientem *etc.*

VESTĪTVS, a, um. Partic. [ἱματισμένος] Propert. Candide veſtitus, *vid.* CANDIDVS. Male veſtitus, *vid.* Minus Bene Nep. 5, 4, 2. Peruenire ad aliquem locum minibus male veſtitis Cic. in Piſon. 61. Mediocriter *vid.* MEDIOCRIS. Optime citharoedus veſtitus Auctor renn. 4, 61. Genas veſtitus, *Barbatus* Senec. Here. C Veſtem veſtitus Plaut. Epid. 2, 2, 38. Liu. 38, 14 Permiſſu poſtero die in caſtra tyrannus venit, veſtitus comitatusque vis vati modice locupletis habitum. Agri veſtiti meſſibu Faſt. 4, 707. Montes veſtiti ſiluis Liu. 32, 13. Cic. de N 2, 132 Montes veſtiti atque ſilueſtres. Ripae veſtitae gram humel. 8, 5. Sepulcrum vepribus et dumetis Cic. Tuſc. 5, Terra veſtita floribus, arboribus, frugibus, *etc.* Idem de Na 2, 121 c. 39. Tori veſtiti gramine Ouid. Faſt. 1, 402. veſtitae ſuis frondibus Propert. 3, 13, 31. *Compar.* Apul. 288 Hercules neque vna pelle veſtitior fuit, neque vno baculo tior. Sexus et ſuffuſior eſt, et veſtitior Tertull. de An. c. *tes ſexum diſcernentes pubeſcunt. Superl.* Columel. 7, 3 quamuis ex omnibus animalibus veſtitiſſimum eſt, frigoris ta patientiſſimum.

VESTĪTVS, ūs. m. [ἔνδυμα, στολισμός] *Veſtis ornatus veſtis contectio.* Plaut. Epid. 4, 2, 8 Quia veſtitum atque immutabilem. Cic. de Finib. 3, 69 c. 21 Pulcherrimo veſti natu regali. Idem de Fin. 2, 77 c. 24 Verba tu fingas, et quae non ſentias: aut etiam, vt veſtitum, ſic ſententiam habe Domeſticam, aliam Forenſem? *Vid.* VESTIS, VESTIME Cic. Philipp. 12, 12 c. 6 Quando eius obliuiſcetur vlla poſteritas ſcelere in hac veſtitus foeditate fuerimus? Victus ve neceſſarius Idem pro Quint. 49 c. 15. Immutare veſtitu IMMVTO. Indulges veſtitu nimio, *vid.* INDVLGEO. tus muliebri veſtitu Cic. Att. 1, 8. Agreſtis Nep. 16, 2, 5. pro Sext. c. 19 Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia, ac pae *etc.* Humilis, *Obſoletus* Nep. 17, 8, 2. Militaris Idem Cic. de Clar. Orat. 327 c. 95 Concinnitas illa crebritasque ſente priſtina manebat: ſed ea veſtitu illo orationis, quo conſueue nata non erat. Montium veſtitus denſiſſimi Idem de Na 2, 161 c. 64. Riparum veſtitus viridiſſimi Idem de Nat. 98. Veſtitus, *pro Veſtimentis* Plin. 8, 22 Euanthes tradit, Antaei cuiusdam ſorte electum ad ſtagnum quoddam regionis e veſtituque in quercu ſuſpenſo tranare, atque abire in deſerta *paullo poſt ait,* Addit quoque Fabius eandem recipere veſtem.

VESTĪTOR, ōris. m. Veſtitores diuinorum ſimulacrorum Iulium Firmicum 3, 12 et 14. *Deorum veſtitores.* Fullones e tores et pictores *etc.* Lamprid. in Alex. Seu. c. 41.

VESTITŪRA, ae. f. Gruteri Inſcript. p. 98. n. 8 TE CVM CARPVSCVLIS ET VESTITVRIS.

VESTIMENTVM, i. n. [ἐπίβλημα, ἱματισμός] *Idem ſtis.* Vlpian. De auro et argento legato l. 22 Veſtimentum, id detextum eſt, etſi defectum non eſt: id eſt, ſi ſit conſummatum in tela eſt. nondum pertextum vel detextum, contextum app Quisquis igitur veſtem legauerit, neque ſtamen, neque ſubſta gato continebitur. *Et* l. 23 Veſtis an veſtimenta legentur, nihil §. 1 Veſtimentorum ſunt lanea omnia lineaque vel ſerica veſt cina, quae induendi, praecingendi, amiciendi, inſternendi, inii incubandiue cauſa parata ſunt: et quae his acceſſionis vice quae ſunt inſitae picturae, clauique qui veſtibus inſuuntur. Veſtimenta omnia aut virilia ſunt, aut puerilia, aut muliebri communia, aut familiaria. Virilia ſunt, quae ipſius patris-f cauſa parata ſunt, veluti togae, tunicae, palliola, veſtimenta ſt amphitapa et ſaga, et reliqua ſimilia. Puerilia ſunt, quae ad alium vſum pertinent, niſi ad puerilem: veluti togae praetext culae chlamydes, pallia, quae filiis noſtris comparamus. Mu ſunt, quae matrisfamilias cauſa parata ſunt, quibus vir non fac poteſt ſine vituperatione: veluti ſtolae, pallae, tunicae, capitia, mitrae, quae magis capitis tegendi, quam ornandi cauſa ſunt parata: plagulae, penulae. Communia ſunt, quibus promiſcue vtitur lier cum viro: veluti ſi eiusmodi penula palliumue eſt, et reliq iusmodi, quibus ſine reprehenſione vel vir vel vxor vtatur. liaria ſunt, quae ad familiam veſtiendam parata ſunt: ſicut fag nicae, penulae, lintea, veſtimenta ſtragula et caetera ſimilia. Veſtis etiam ex pellibus conſtabit. Item pelles caprinae et a veſtis erunt: L. 24 quum et tunicas, et ſtragula pellicea nonnu bcant. Cruor in veſtimentis Auctor ad Herenn. 2, 8. dum veſtimentum, *vid.* AREO. Forenſia veſtimenta Colu 45, 5 *vid.* VESTIS *et* VESTITVS. Cic. de Legib. 2, 59 c. Aelius L. Acilius non ſatis intelligere ſe dixerunt, ſed ſuſpicari, menti aliquod genus funebris. Pretioſa veſtimenta Hor. E 18, 32. Affers purpuram Tyriam, in qua tibi inuideo, quo veſtimentis tamdiu lautus es Cic. pro Flacc. 70. Detrahere veſtimenta, *vid.* NVDVS. Cic. pro Milon. 28 c. 10 Milo cum in Senatu fuiſſet eo die, quoad Senatus dimiſſus eſt, domu nit, calceos et veſtimenta mutauit.

VESTIARIVM, i. n. [ἱματοφυλάκιον] *Locus, in quo veſ feruantur vel venduntur.* Plin. 15, 8 Veſtiarium etiam contra ter ac noxia animalia, amurca adſpergi. *conf.* Vopiſc. in Aurel.

...rii *nomine aliquando* Vestis *intelligitur.* Columel. 1, 8 Ne ...aut in vestiariis, aut in caeteris praebitis iniurioſe tractentur. ...ola in l. Annua. D. de ann. legat. Quaeſitum eſt, an ...no ...a matre conditio appoſita defeciſſe videatur, et per hoc neque ...veſtiaria neque cibaria his debeantur. Reſpondi ſecundum ea, quae ...ra onerentur, deberi. *conf.* l. 15 *pr.* D. de alim. et cibar. *Vid.* Se...nec e Benef. 3, 21. *et* de Tranq. c. 8.

VESTIARIVS, a, um. Adi. [ἱματικὸς] *Vt*, Veſtiaria arca, *in qua veſtes reponuntur et conſeruantur* Cato 11.

VESTIARIVS, i. m. *Qui veſtes facit aut vendit.* Vlpian. in l. ...inque. §. 2. D. de inſtitore actionis. Sed et eos inſtitores di...enſos placuit, quibus veſtiarii, vel lintearii dant veſtem circumferen...antes diſtrahendam: quos vulgo *circuitores* appellamus. *Add.* l. 45 ...coperis libert. Petron. c. 41 *c. not. Var.*

VESTIFEX, ficis. Grut. Inſcr. p. 578.

VESTIFICIVM, i. n. ἱματοποιεῖα Gloſſ. Lat. Gr.

VESTIFICA, ae. f. *Quae conficit veſtes.* Grut. Inſcript. p. 578. ...6 AGRIAE. TRIPHOSAE. VESTIFICAE. *conf.* Inſcr. ...cl. 70 cl. 9.

VESTIFICVS, i. m. Grut. Inſcript. p. 578. n. 7. CLAVDII. ...I DIPTERVS. VESTIFICVS.

VESTIFICINA, ae. f. *Veſtium confectio.* Tertull. de Pal...3 Tantam paraturam materiarum ingenia quoque veſtificinae ...unta, *etc.*

VESTIFLVVS, a, um. Auſon. Technop. c. de Hiſtoriis v. 25 ...el a depeſſit nemoralia veſtifluus Ser. Lydus veſtifluus Petron. c. 133. ...Furneb. Aduerſ. 26, 6.

VESTIPLICA, ae. f. Famula vel femina, quae veſtes plicat. ...Gloſſ. *vid.* Quinctil. Decl. tit. 363. *et ibi Burm.* p. 753.

VESTIPLICVS, i. m. *Qui munus illud habuit apud Imperatores, ...ſtes eorum plicaret* Reineſ. Inſcript. 9, 64 *et* 11, 90.

VESTISPICVS, i. m. *et* VESTISPICA, ae. f. [ἱματοφύλαξ] ...s ſive ancilla cuſtodiens veſtes, quod frequenti diligentia veſtes ...ſiant; *inquit* Nonius 1, 41 cum Varrone de L. L. 6, 2. Plaut. ...2, 1, 22 Ducitur familia tota, veſtiſpici, vnctor, auri cuſtos. Afra...u Noui non inſcitulam ancillulam veſpere, et veſtiſpicam.

VESVLVS, i. m. [Οὔεσολος] Mons Liguriae iuxta Alpes *vt no...rnius.* In huius radicibus imis eroritur Padus fluuius, *vt* Pom...s *ſcribit* 2, 4. *et* Plin. 3, 16. Virg. Aen. 10, 709 Multos Veſulus ...pinifer annos Defendit. ¶ 2 *Eſt et Viri nomen* ...ſil. 10, 145.

VESVVIVS, *ſiue* VESVIVS, *vid.* VESEVVS.

V E T

VETER, ĕris. Adi. [παλαιὸς] *Senex.* A quo Veterior Com... et Superl. Veterrimus. Ennius *apud* Priſcianum, Quum veter ...it Priamus ſub Marte Pelasgo. Accius, Veter fatorum terminus ...erat. *Vid.* Priſcian. l. 3 c. de Superlat. Gell. 10, 21. Varro L. L. 5, 7. *Com...* παλαιότερος] Plaut. Baech. 5, 2, 31 Senem illum ego tibi dedo vete...rem foror, lepide vt lenitum reddas. *Vid.* Priſcian. 3 p. 607 *Alii* ...Vlteriorem. *Superl.* [παλαιότατος] Veterrimus homini...us Amicus Plaut. Truc. 1, 2, 71. Trebon. ad Cic. Fam. 12, 16 ...oltro veterrimo, veriſſimoque amore. Idem de Nat. Deor. ...15 Vt etiam veterrimi Poëtae, qui haec ne ſuſpicati quidem ...toici fuiſſe videantur. Liberorum veterrimus Tacit. Ann. ...*h. e. Maior natu.* Aſpritudo veterrima Scribon. 37. Au...eterrimus Liu. 2, 18. Hoſtis veterrimus Idem 28, 39. Ilex ...Aug. c. 92. Laurus Virg. Aen. 2, 513. Nobilitas Tac. ...2, 53, 3. Societas veterrima Liu. 4, 9. Veterrima quae...ut ea vina, quae vetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuauiſſima Cic. ...*Inicit.* 69 c. 19.

VETERAMENTARIVS, *vid.* VETVS.

VETERANVS, VETERATOR, *vid.* VETVS.

VETERINVS, a, um. Adi. [κτήνειος] *Veterina animalia di...nt, ad vecturam idonea, quae alii iumenta vehere poſſunt:* quaſi veherina, ...Veterina beſtia, ὑποζύγιον Gloſſ. *conf.* Feſt. Non. 1, 44. Plin. 11, ...ingulae veterino tantum generi renaſcuntur. *add.* Id. 8, 42. *Sic* ...Namque vt veterina a iugo, et canes a curſu volutatio imat. ...nae (*pecudes*) quae hordeo paſcuntur Varro R. R. 1, 38. Lu...86: Et genus omne, quod eſt veterino femine partum. *conf.* ...d. v. 888.

VETERINARIVS, a, um. Adi. [κτηνοκόμος] *Qui veterinorum ...gerit, et veterina ducit, vt ſic dicere poſſis etiam, qui illa locanda ...mi utricumt ad quaeſtum.* Columel. 11, 1 Nam et arator reperitur ...bonus, et optimus foſſor, aut foeni fector, nec minus arbora...nitor, tum etiam veterinarius et probus paſtor. Vete...rius, ἱππίατρος Gloſſ. Lat. Gr. *Medicus veterinorum.* Columel. 6, 8 ...etiam faſtidia cibo afferre vitioſa incrementa linguae, quas ra...terinarii vocant. Veterinaria Ars Veget. de Re Veter. Praef. ...dina Columel. 7, 3.

VETERNVS, i. m. *et* VETERNVM, i. n. [λήθαργος, ναθρόν...] *Morbus ex nimio otio perpetuum ſomnum inducens.* Plaut. Men. 4, Num eum veternus, aut aqua intercus tenet? *Quin pro aqua ...ter te ſaepe ponunt.* Vet. Gl. ὕδωρ veternum. Seru. *ad illud* ...rg. 1, 124 Nec torpere graui paſſus ſua regna veterno, Pigritia, ...io quia plerumque otioſos ſolet hic morbus inceſſere. Plautus in ...dio, Opus facere nimio quam dormire manuolo: Veternum me...o. Veternus autem dicitur morbus intercus, id eſt ὕδρωψ, qui ho...ine efficit pigros. *Non ſatis ſibi conſtant in vſu vocis veteres, vnde ...dtciſſputandi materies recentioribus. Vid.* Mercur. *Var. Lect. 6, 16.* ...*ad Tertull. Pall. p. 329. Zaroltus de medica Martiahs tractatione ...os laudat Burm. ad* Grat. 477 Quid dicam tuſſis, quid moeſti da...na veterni, *vbi addit, de Boerhaauii ſententia intelligendum eſſe apud ...eum quoque Lethargum, in quem exeat Leucophlegmatias ſ. albus hy...ops. Etiam pecorum morbus eſt vid.* Colum. 7, 5, 3. 7, 10, 4. Plin. ...4, 1 f. 115 Veterno liberat, quae exedum vocatur. Funeſto ve...rnorcere aliquem Hor. Epiſt. 1, 8, 10. Cic. Fam. 8, 6 Niſi ego ...um ibernariis et aquariis pugnarem, veternus ciuitatem occupaſſet. ...rat eadem epiſtola veternus ciuitatis Cic. Fam. 2, 13 *i. ſocordia, ne...ligentia.* Plin. 8, 56 Primis diebus bis ſeptenis tam graui ſomno ...rſi emuntur, vt ne vulneribus quidem excitari queant. Tunc mi...um modium veterno pinguefcunt. Veterno pigrior Martial. ...67 *Sed fluctuat lectio.* Stolidum veternum Catullus ad Coloniam ...18 (17) 24 *al.* Olidum. Quod truncauit edax fenium popu...ante eterno Prudent. Apoth. v. 1073. *conf.* Paullin. ad Cyther. v. 853.

Veternum *appellat morbum naturalem ſenum, qui langorem et torporem inducit. Et credibile eſt, hanc fuiſſe primam appellationis huius rationem, vt* Senium *et* Conſenefcere *de langore ſimili dicere. Vid.* VETERNOSVS. *Huc reſpicit* Prud. Symm. 1, Ne ſinat antiquo Romam ſqualere veterno. *Sic* Cathemer. 11, 64 Nam tunc rentis ſordidum Mundus veternum depulit. *Opponit* Exordio vernantis orbis. *Metaph.* Situ et veterno macerare vites dicitur muſcus Columel. 4, 26. *Add.* Apul. Met. 9 p. 223, 1 Totum corium veterno atque ſcabioſa ma...cie exaſperati. *Mali.* ¶ 2 *Eſt etiam Adiectiuum nomen* veternus Fulgent. Mythol. 1 p. 12 Quidquid Aſcraeus veterna Rupe paſtor cecinit. Cypriani, Ennodii, *et ſimilium teſtimoniis firmatat Munckerus.*

VETERNOSVS, a, um. Adi. [λαθαργικὸς] Qui grani ſomno premitur, *inquit* Feſtus. ϕθισικὸς, ὑδρωπικὸς Gloſſ. Lat. Gr. Plin. 20, 4 Liuori vero recenti corticem cum melle: veternoſis autem quam ...acerrimos mandere. Veternoſum Emmechum *vocat* Ter. Eun. 4, 4, 21 *Quia ſegnis eſt, et quaſi veternum patitur.* Hic eſt vetus, vietus, veternoſus, ſenex. Cato *apud* Gell. 1, 15 Nunquam tacet, quem morbus tenet loquendi, vt veternoſum bibendi atque dormiendi. *Recte igitur* Feſtus, Veternoſum, Cato Hydropicum appellat, quum inquit, Veternoſus quamplurimum bibit, tam maxime ſitit. Sen. de Ira extr. Veternoſi et infelicis animi, imbecillitatis ſibi conſcii, ſaepe indoleſcere *Solent, qui tam languidis morbis laborant, aegre ferre, quietem ſuam turbari, ſint irritabiles; quod etiam accidit Phthiſicis, (quos ipſos quoque* veternoſos *dici ex Vet. Gloſſ. obſeruauimus) itemque his, quorum ſenectus ipſa morbus eſt etc. Add.* VETERNOSITAS. Varro *ap.* Non. 1, 151. *et* 16, 1 Nam vt arcuatis et veternoſis et lutea quae non ſunt, et quae ſunt lutea videntur: ſic inſanis ſani et furioſi videntur eſſe inſani. *Sed verba* et veternoſis *omittit* Mercer. *atque Cuiacio auctore fictum monet. Add.* Tertull. de Anima c. 36. Sidon. 1, 1. *Superl.* Senec Epiſt. 82 Ego non redigo illa ad legem dialecticam, et ad illos artificii veternoſiſſimi nodos: veternoſiſſimi: *de Sophiſticis argumentationibus, quibus reſpondere difficile eſt, quae veterum inducunt interrogatio.*

VETERNOSITAS, ātis. f. Fulgent. Mythol. 3, 4 *extr.* Omnis caloratae iuuentutis igniculus torpidae veternoſitatis algeſcit ſenio.

VETO, ui, itum, āre. [κωλύω, παραγγέλλω] *Prohibere, et ne aliquid fiat, imperare.* Ter. Phorm. 4, 4, 23 Aruſpex vetuit ante brumam aliquid noui negotii incipere. Ibid. 5, 6, 22 Ait eſſe vetitum, intro ad heram accedere. Si quid Maſuri rubrica vetauit Perſ. 5, 90. In conſpectum venire vetauerat Planc. ad Cic. Fam. 1, 23. Cic. Verr. 3, 176 Vetat te Volcatius tuae tuorumque deliciae, mentionem mancipii facere. Sed vetuere patres, quod non potuere vetare Ouid. Met. 4, 61. Cic. de Legib. 2, 16 Lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio eſt recta ſummi Iouis. Prohibere et vetare Caeſ. Bell. Gall. 7, 33. Aſcendere lex peregrinum vetat in murum Cic. de Orat. 2, 100. Aſſentiri tu nec incognito vetas Idem Acad. 4, 114 c. 36. Deſperare eum ſalum vetuit Idem pro Cluent. 68 c. 25. A praefecto morum Hasdrubal cum Hannibale vetabatur eſſe Nep. 23, 3, 2. Loqui plura vetor Ouid. Met. 2, 657. Bella vetare Virg. Aen. 2, 84.

VETO *ſollemniter vſurpatum tribunis pl. rogationi alicui intercedentibus: Vid.* Liu. 6, 35 *extr. Briſſ. de Form. p. 273.* Phoebum vetat, *i. Arcet.* Senec. Herc. Oet. v. 1624. Stat. Theb. 9, 362 Spicula iam clypeoſque leues, arcusque remiſſos Vnda vehit, galeasque vetant deſcendere criſtae *i. prohibent, impediunt.* Nihil horum vetari poteſt Sen. Ep. 11. *i. arceri, fec. Gronou.* Multa illas (*artes*) inhibent extinſecus et impediunt, ſpes, cupiditas, timor. At haec, quae autem vitae profeſſa eſt, nulla re, quo minus ſe exerceat, vetari poteſt Sen. 1 p. 95 p. 457. *Conf. Gronou. Obſ. 1, 5.* Virg. Aen. 1, 39 Quippe vetor fatis: *impedior.* Cic. de Amicit. 87 c. 22 Praepoteris enim vitiatur conſiliis, et acta agimus, quod vetamur veteri Prouerbio. Hor. Serm. 1, 1, 24 — Ridentem dicere verum Quid vetat? Virg. Ecl. 1, 56 Non me vlla vetabunt Frigora Parthenios canibus circumdare ſaltus. ¶ 2 Votare pro vetare olim ſcriptum, *ſi credimus* Caſſiodoro de Orthogr. p. 2283 *extr.*

VETANS, antis. Partic. [κωλύων] Cic. de Legib. 2, 8 c. 4 Ira principem legem illam et vltimam, mentem eſſe dicebant, omnia ratione aut cogentis, aut vetantis dei. Deo vetante agere aliquid Propert. 4, 1, 90. Venti vetantes Ouid. Epiſt. 13, 131. *conf.* Id. Met. 6, 328.

VETITVS, a, um. Partic. [κεκωλυμένος] Virg. Aen. 6, 623 Hic thalamum inuaſit natae, vetitosque hymenaeos. Adulterium vetitum Ouid. ex Pont. 3, 3, 57. Aequor vetitum Idem Met. 2, 102. Alea vetita legibus Hor. Carm. 3, 24, 58. Amor vetitus Ouid. de Arte Am. 1, 283. Arma vetita Virg. Aen. 9, 547. Ciborum vetitorum fames Ouid. Met. 15, 138. Concubitus vetitus Idem Met. 10, 353. Crimen vetitum Idem Triſt. 2, 408. Libido vetita Idem Met. 9, 576. Nefas vetitum Hor. Carm. 1, 3, 26. Probrum vetitum Ouid. Met. 10, 695. ¶ 2 *Subſtantiue:* Ouid. Amor. 3, 4, 17 Nitimur in vetitum ſemper, cupimusque negata. Virg. Aen. 10, 9 Quae contra vetitum diſcordia? Cic. de Legib. 2, 9 c. 4 Sed vero intelligi ſic oportet haec et alia iuſſa ac vetita populorum, vim non habere ad recte facta vocandi, et a peccatis auocandi.

VETATIO, ōnis. f. [κώλυσις] *non* Vetitio, *analogia poſtulat auctore* Valla 1, 2.

VETTŌNES, um. m. *Populi in Hiſpania, qui teſte* Plin. 25, 8 f. 46 Herbam Vettonicam *inuenerunt.* Alii *ſcribunt* Vectones. Lucan. 4, 9 Vectonesque leues, profugique a gente vetuſta Gallorum Celtae miſcentes nomen Iberis. Sil. 3, 378 At Vectonum alas Balarus probat. *Add.* 16, 365. *Sed o corripit* Prud. Periſt. 3, 187 Clara colonia Vettoniae. *Et fauet* Gr. Οὐέττονες. *it.* VETTONICA.

VETONICA, ae. f. *Herba a Vettonibus dicta. Vt vidimus ex* Plin. 25, 8. *Add.* 26, 5. 7, 25. Vettonicae manſus ficcabit lumina ſuccus Sammon. v. 205. *Eſt haec herba, de qua exſtat peculiaris libellus* Antonii Muſae *nomine praeſcriptus, in cuius editione Hamelberg.* Vetonica *ſcribitur. Apud* Scribonium *Rhodii fluctuatur inter* Vettonicam *et* Betonicam, *quod hodie fere obtinet.*

VETVLONIVM, i. n. *ſiu* VETVLONIA, ae. f. [Οὐετυλώνιον] *Hetruriae, quam Maeonii tenuerunt, vrbium erat caput: de qua* Sil. 8, 485 Maeoniaeque decus quondam Vetulonia gentis.

VETVLONENSIS, e. Adi. *Vt,* Populi Vetulonenſes Plin. 3, 5.

VETVRIA *gens, e qua inter alios.* Coriolani mater Liu. 2, 40. ¶ 2 Veturia, *Centuriae nomen* Liu. 26, 22 *vid. ibi* Gronou.

VĔTVS, eris. (a VETER *de quo p. a.*) Adi. [παλαιὸς, ἀρχαῖος] *Quod diu fuit, quod multorum annorum, menſium aut dierum eſt, fronza...tura eius, cui adiectum eſt.* *Quid ab* Antiquo *differt, vid. h. v.* Plaut.

Truc. 2, 2, 56 Vetus est maceria. Idem Amph. Prol. 118 Veterem atque antiquam rem nouam ad vos perferam. Gell. 16, 5 *quem exscribit* Macrob. 6, 8 Vetus ab aetatis magnitudine compositum elisumque est. *Sed vid. quae hac de re diximus supra in* VE. *Nempe, vt alia taceamus, repugnat modus Syllabae, quae breuis esse non posset, si ex* Ve *per se longo, et Diphthongo* ae *contracta esset.* Cic. pro Caecin. 45 At vero hoc quidem iam vetus est, et maiorum exemplo multis in rebus vsitatum. Plin. 36, 7 Onychem etiam tum in Arabiae montibus, nec vsquam alibi nasci putauere veteres nostri. Veteres, Senes, et Antiqui differunt, *vid.* ANTIQVVS. *Saepe tamen promiscue ponuntur. V. g.* Veteres *i. senes.* Veteres et moris antiqui memores Liu. 42, 47. Lac melius est a valentibus *Agnis*, et ab iis, quae nondum veteres sunt Varro R. R. 2, 11. Scilicet et veteres fugiunt iuga sacpe iuuenci, Et domitus freno saepe repugnat equus Ouid. Trist. 4, 6, 23. Arcobricenses iuuenes et veteres statuam in foro p. Inscript. Aruncitani veteres et iuuenes Inscript. Veteres *etiam dicuntur antiqui moris studiosi.* Quibus rebus aliquantam partem gloriae demserat: praecipue apud veteres et sanctos viros, superba illa, grauia, indigna Romano imperio existimantes Macrob. Sat. 2, 9. Cic. Act. 1 in Verr. 30 c. 10 Tres hi homines veteres *i.* Afconio *interprete*, Graues et Seueri. ¶ 2 *Substantiua elementari ordine disposita:* Adagium vetus, *h. e. Iamdiu vsurpatum, et a veteribus etiam dictum* Plaut. Amph. 4, 2 suppos. 2, 40. Aetas vetus Hor. de Arte Poët. 61. Amicum veterem agnoscit Virg. Aen. 3, 82. Amores veteres cantare Ouid. Epist. 16, 255. Laudamus veteres, sed nostris vtimur Annis Ouid. Fast. 1, 225. Auorum veterum effigies Virg. Aen. 7, 177. Calceos veteres vendere Quinctil. 6, 4. Cicatrix non vetus Scribon. 25. Comitialis morbus vetus, recens Idem 15. Consulatus octo veteri addidit Suet. Vesp. c. 8. Dolor Scribon. 11. Durities iocinoris Idem 123. Exceptio vetus et vsitata Cic. de Orat. 1, 169. Fagi veteres Virg. Ecl. 3, 12. Fama vetus Hor. Serm. 2, 1, 36. Hospita vetus Cic. Verr. 4, 24. Infamia vetus Ouid. Met. 2, 708 Sic vetere Instituto vitae effugit nona pericula Nep. 25, 7, 3. Malorum veterum memor Ouid. Met. 13, 570. Memoria vetus Tacit. Ann. 6, 28. Miles exercitatus et vetus Cic. Tusc. 2, 38. Neceſſitudo paterna, magna, vetus, et iusta Cic. Att. 16, 16. Patientia vetus Tacit. in Vita Agric. 16. Querela vetus Virg. Georg. 1, 378. Senes veteres Tibull. 1, 8 (9) 50. Tussis vetus Columel. 6, 10. Scribon. 77. Verbum vetus Ter. Adelph. 5, 3, 17. Cic. pro Sext. 18 Alter vnguentis astuens, calamistrata coma, despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae, *etc.* Virorum veterum monimenta Virg. Aen. 3, 102. Viris (vt aiunt) credendum est veteribus et priscis Cic. de Vniuers. 34 c. 11. ¶ 3 *Mediae significationis est: in laude, vt antiquus*, Vetera iam ista et religione omnium consecrata Cic. Tusc. 1 c. 14. *Sed* Vetus, *Frmolum, tritum. Vt*, Vaticinari vetera Plaut. Pseud. 1, 3, 129. *Vid.* Cic. Tusc. 1, 74 c. 30. *Sic pro Carioso, et quasi rancido*, Ter. in Prol. Heaut. 22 Tum quod malcuolus vetus Poëta dictitat, repente ad studium hunc se applicasse musicum. *Sed* Regnandi vetus, *qui longa experientia regnare didicit*, sub Veteribus *vid.* SVB. Tacit. Ann. 6, 44. *Comparatiuum et Superlatiuum dedimus sub* VETER.

VETŬLVS, a, um. Adi. Dimin. [γεράντιον] Cic. Fam. 7, 16 Sero sapiunt *(Phryges)* Tu tamen, mi vetule, non sero, primas illas rabiosulas sat fatuas dedisti. Idem Att. 13, 29 Se scire aiebat ab eo nuper petitam Cornificiam, Quinti filiam vetulam sane et multarum nuptiarum. Idem de Fin. 5, 39 c. 14 Itaque et viuere vitem et mori dicimus: arboremque et nouellam et vetulam et vigere et senescere. Cornix vetula Hor. Carm. 4, 13, 25. *Substantiue:* Plaut. Most. 1, 3, 118 Vetulae edentulae, quae vitia corporis fuco occultant. *Nisi quis malit distinctim sic legere*, Vetulae, edentulae, *etc.* Equus vetulus, *cui contrarium* Tener. Cic. de Amicit. 69 c. 19 Num quando amici digni amicitia, veteribus sint anteponendi, vt equis vetulis teneros anteponere solemus. Falernum vetulum Catull. ad puerum suum f. 25 (27) 1. Gladiator vetulus Cic. pro Quint. 29 c. 7. Alfenus, Interea cum isto gladiatore vetulo quotidie pugnabat. Oues Plaut. Bacch. 5, 2, 10. Platani Sen. Ep. 12. Puer Petron. c. 28. Verba Plaut. Epid. 3, 2, 14. Vinum vetulum Columel. 10, 429. Iuuenal. Sat. 15, 54 Credebant hoc grande nefas, et morte piandum, Si iuuenis vetulo non assurrexerat. *conf.* Plaut. Merc. 2, 2, 43.

VETŬLA, ae. f. Martial. 4, 5. *ad* Fabianum, Nec potes algentes arrigere ad vetulas. Iuuenal. Sat. 6, 240 Vtile porro Filiolam turpi vetulae producere turpem. *add.* Id. 6, 193. Martial. 3, 32.

VETVSCŬLVS, a, um. Dimin. *Vt*, Dictio vetusscula, torosa et quasi mascula Sidon. Epist. 8, 16.

VETVSTVS, a, um. Adi. [παλαιὸς, παλαιγενὴς] *Idem quod Vetus.* Cic. Fam. 13, 37 Cum Demetrio Mega mihi vetustum hospitium est. Idem Fam. 6, 6 Ratio vetustae disciplinae. Amicitia vetusta puer puero iunctus Ouid. ex Pont. 4, 3, 11. Corpus Zeno Veron. Serm. de Resurr. Gens vetusta Virg. Aen. 9, 284. Lucus vetustus Ouid. Met. 8, 742. Poëta vetustior Gell. 3, 16. Mos vetustus Ouid. Fast. 2, 301. Cornicum Saecla vetusta Lucret. 5, 1083. Vetustiores Scriptores Liu. 3, 23. Spatio vetusto aetatis fessa domus Lucret. 2, 1172. Templum vetustum Virg. Aen. 2, 713. *Compar.* Vetustius Stereus Colum. 2, 15 *sub fin. Superl.* Vetustissimus in poëtica arte Plin. 25, 2. Vetustissimum quemque militum nomine vocans Tacit. Hist. 1, 23, 2. Vetustissimus liberorum Tacit. Ann. 2, 2. *h. e. Maximus natu. add.* 2, 40, 3. *et* 11, 25, 2. *et* c. 32, 4. *it.* Hist. 2, 37, 2. Liu. 23, 22. Plin. Ep 8, 14. ¶ 2 *Obseru.* Vetustus, *Qui verbis vetustis et priscis vtitur.* Cic. in Brut. 83 de Laelio: Sed multo tamen vetustior et horridior ille, quam Scipio. Vetustior, *i. Verbis vetustioribus, et magis priscis vtitur: Vt* Horridior, *Verbis horridioribus. Mox enim sequitur:* Et quum sint in dicendo variae voluntates, delectari mihi magis antiquitate videtur, et lubenter verbis etiam vti paullo magis priscis Laelius. *Sic* in eodem Bruto 94 Lucius Mummius vocatur antiquus, quod verbis antiquis vteretur. Ad initia vetustate *(morbi)* comprimenda et emendanda Scribon. 150.

VETVSTE, ius, issime. Adu. [παλαιῶς] An vetuste, bonos pro diuitibus posuit? Ascon. in Verr. p. 102. *i. more antiquorum. Conf.* Idem p. 120. Plin 27, 7 Vetustissime in vsu est. *h. e. Etiam diutissime conseruatum, adhuc in vsu est.*

VETVSTAS, ātis. f. [παλαιότης] Plin. 11, 35 Nix vetustate rubescit. Ad vetustatem, *vid.* AD Praepositionem. Exempla vetustatis oratori nota esse debent Cic. de Orat. 1, 201 c. 46. Idem de Orat. 2, 36 Historia vero testis temporum, lux veritatis, vita memorlae, magistra vitae, nuntia vetustatis, qua voce alia nisi immortalitati commendatur? Iudicium vetustatis Quin Cic. de Lege Agr. 2, 56 Qui agrum Recentoricum possident, Possessionis se, non iure: misericordia Senatus, non agri defendunt. Rerum vetustas, vel auctorum Liu. 2, 21. cipium vetustate antiquissimum Cic. Philipp. 3, 15. Ve consuetudo: Idem Fam. 11, 16 Magna vetustas, magna consuetu cedit. *conf.* ibid. 5, 15. 10, 10. 13, 32. Vitii vetustate os scabr bon. 201. Magna est vis vetustatis et consuetudinis Cic. cit. 70 c. 19. Alta vetustas Sil. 1, 26. Annosa vetuste Trist. 5, 2, 11. Anteacta vetustas Lucret. 3, 985. Arca di vetustas Stat. Theb. 4, 32. Deserta vetustas Hor. Epist Edax vetustas Ouid. Met. 15, 872. Exacta vetustas Claud trop. 1, 287. Inuidiosa vetustas Ouid. Met. 15, 234. qua aeui vetustas Virg. Aen. 3, 415. Cic. de Clar. Orat. mia vetustas nec habet eam, quam quaerimus, suauitatem, nec sane tolerabilis. Obsoleta vetustas Quinctil. 4, 1. vetustas Ouid. Met. 15, 623. Tabida vetustas Idem ex I 8, 49. Tarda vetustas Idem Met. 11, 182. *i. Senectus.* niens Corn. Gallus 1, 273. Vitiosa vetustas Claud. de Phc *pro senectute.* Vt hedera serpens vires arboreas necat, Ita tustas amplexu annorum enecat Laber. *ap.* Macrob. Saturn. 2, 7. Non. 2, 890. *De diuturnitate temporis:* De me nulla vnq mutescet vetustas Cic. pro Mil. c. 35. Mori millies praesta haec pati; quae mihi videntur habitura etiam vetustatem Id. I In vetustatem reponere, seruare Colum. 12, 44 *et* 29. *Verborum formulae:* Abiit vetustate memoria Liu. 2, 4. A ab omni vetustate, *vid.* AB. Adepta vetustatem, impulsu ventorum vetustas, Capere vetustatem, *vid.* Coacescit aetas vetustate Cic. de Senect. 65. Delet vetusta operis Ouid. Met. 1, 445. Euanescit vetustate vinum Ci vin. 2, 117. Exolescere vetustate Quinctil. 1, 6, 11. Exi tustas nouitate Lucret. 3, 977. Exuitur vetustas anguibu de Arte Am. 3, 77. Facit peritiores vetustas Cic. pro Dom. Fallunt vetustatem vites aliquae Plin. 14, 2. Ferent scrip stratem, *Ad posteros perueniet* Ouid. Trist. 5, 9, 8. *Vid.* Col 44. *et* 29. *et* Cic. Att. 14, 9. *et* de Amicit. c. 19. Induc 23, 1. Induere vetustatem, *vid.* INDVO. Occupat interd vetustas vlcus, inducturque ei callus, *etc.* Celf. 5, 26. Vet solum opera manu facta, sed etiam ipsam naturam paullatim do Perimit Curt. 5, 1, 34. Probatus vetustate Auctor ad H 4. *add.* Sen. Ep. 91. *et* Cons. ad Polyb. c. 1. Nep. 25, 13, 2. tae res ab nostra memoria propter vetustatem Cic. de Inuent. 1 mere ex vetustate verba Quinctil. 10, 1.

VETVSTESCO, *siue* VETVSTISCO, ĕre. [παλαιῶμαι *tus fieri.* Columel. 1, 7 Apothecae recte inperponentur his lo plerumque fumus earum exoritur, quoniam vina celerius vetu quae fumi quodam tenore praecoquem maturitatem trahunt. vetustate deteriora fiunt, vetustiscere *dixit* Nigid. *ap.* Non. 5, 6

VETERO, *pro quo in Praesenti malunt* VETERASCO, [παλαιόομαι] *Idem.* Celf. 5, 12 In his autem febribus, qua verunt, vtilis fames non est. Columel. 2, 15 Aptior est ta culis hominis vrina, quam sex mensibus passus fueris vetera vitibus aut pomorum arboribus adhibeas. *Conf. Reinef. V* 3, 12 p. 547. Inter Vetustiscere et Veterascere *quid int* gidius grammaticus l. 10 *explanauit:* Dicemus, quae vetustate ra fiunt vetustiscere: Inueterascere, quae meliora. Cic. ad I Cum enim nobilitas sit nihil aliud, quam cognita virtus, qu quem veterascentem videat ad gloriam, generis antiquitatem ret? *Refert* Nonius 5, 63.

VETERASCENS, entis. Partic. Carnes veterascentes Obse

VETERĀTVS, a, um. *Vt*, Caseus veteratus mollis Larg. Comp. 140.

VETERĀTOR, ōris. m. [παλαιομάλωψ, παλίντριψ, τρίβων τεὼν Gloss. Lat. Gr.] *auctore* Donato, est Homo astutia vetus omni re callidus: a multarum rerum gerendarum vetustate. Heaut. 5, 1, 16 Idem isthuc mihi venit in mentem. C. veterato terator *igitur, qui diuturna ac multiplici et sacpe commutata seruitus et vafer euasit. Conf. Lindebrog. in* Ter. Andr. 2, 6, 26. pian. in l. Praecipiunt D. de Aedilicio edicto: Praecipiunt ne veterator pro nouicio veneat. Venuleius l. 65 §. 2 D. lic. edicto, Seruus tam veterator, quam nouicius dici potest. teratorem non spatio seruiendi, sed genere et causa aestimandu lius ait. Nam quicunque ex venalicio nouiciorum emtus a nisterio praepositus sit, statim eum veteratorum numero esse cium autem non tirocinio animi, sed conditione seruitutis i nec ad rem pertinere, Latine sciat nec ne? nec ob id veterator si liberalibus studiis eruditus sit. *Secundum haec ergo* vete *est, quemcunque dominus negotio, tanquam intelligentem illius et tum praeficit.* Veterator, *et ad liberos homines transfertur.* de Finib. 2, 53 Acutum, versutum, veteratorem, facile vt excog modo occulte sine telle, sine vllo consscio fallat. Idem d Orat. 82 c. 48 Eius aequalis P. Cethegus, *etc.* in causis publicis priuatis fatis veterator videbatur. *Add.* Id. Off. 3 c. 32. Qu. Frat. 2, 12 Veterator magnus. Veterator, homo mul one exercitus *etc.* Gell. 1, 7.

VETERATRIX, īcis. f. [πανοῦργος Onomast.] Apul. M 230 Veteratrix, quaedam femina, *etc. Sed Scalig. legit* Verat

VETERATORIVS, a, um. Adi. [πανουργικὸς] *Subdolum posterium.* Cic de Clar. Orat. 238 c. 67 *de C. Macro oratore logi* in inueniendis componendisque rebus mira accuratio, vt non vllo diligentiorem maioremque cognouerim, sed eam vt citius toriam quam oratoriam diceres. Splendida quaedam min veteratoria ratio dicendi Cic. de Cl. Orat. c. 75. Veterato Perspicua dicere, *opponuntur* Idem Verr. 1, 141 c. 54.

VETERATORIE. Adu. [πανουργικῶς] Cic. in Orat. 99 c. enim summissus, quod acute et veteratorie dicit, sapiens iam. Apul. Apol. p. 303.

VETERĀNVS, a, um. Adi. *Idem quod Vetus.* Boues Va R. 1, 20. Gallinae Colum. 8, 4. Hostis veteranus Li Latro Petron. c. 84. Pecus veteranum Columel. 6, 2. Liu. 21, 44. Vitis veterana Columel. 3, 15. Mancipi rana a Nouitiis distinguuntur. Veterana enim, quae anno cont vrbe seruierunt. Nouitia intelliguntur, quae anno nondum ser

Haec Martianus de Publicanis et vectigalibus. *Vid.* Dig. 49 t

veterani milites, *qui per viginti annos stipendia fecere.* Modestinus l. 8 §. D. de excusationibus, Veteranus esse creditur non solum legionarius, sed omnis, qui qualitercunque militauit. Cic. Att. 14, 5 Vides tyranni satellites in imperiis, vides eiusdem exercitus, vides in veteranos. Idem Tusc. 2, 35 Ergo haec veteranus miles facere poterit, doctus vir, sapiens facere non poterit? Comparare primum exercitum inuicto genere veteranorum militum Cic. Phil. 3, 3 c. 2. *Tantam Substant. intellecto* Miles. Quae noster genius aret Lucan. 1, 345. *Conf.* Nep. 18, 8, 2. Augustus nos exciuit paternos Vell. 2, 61, 2. Veteranorum arrogan- (c. Phil. 11 c. 13. — Facta Nep. 18, 8, 3. Cic. Phil. 6 veterani qui appellabantur, quibus hic ordo diligentissime cauen- m ad conseruationem earum rerum quas habebant, sed ad spem m praedarum incitabantur.

VETRANVM, i. n. *i. veterarium, v. v.* Scholiast. Horat. Amphoram, quam habebat in veterano alloquitur.

VETRAMENTARIVS Sutor, [παλαιοράφος Gloss. Gr. Lat.] *veteres calceos reficit.* Sueton. de Vitell. c. 2.

VETERARIVS, i. m. παλαιοράφος Gloss.

VETERARIVM, i. n. *Apotheca, horreum, siue locus, vbi quid in custodiam reponitur.* Senec. Epist. 114 Adspice veteraria nostra, et multorum saeculorum vindemiis horrea. *Alii legunt* Veterana.

VETERETVM, i. n. *Idem quod* Veruactum *et pro varia huc illi aliquoties substituitur. v. g.* Colum. 2, 13 In vetereto bubulcorum operas volunt, *vid* VERVACO.

VETONICA, *vid.* VETONICA.

V E X

VEXAMEN, VEXATIO, VEXATOR, *etc. vid.* VEXO.

VEXILLVM, i. n. [σκηνάγιον, σημεῖον] Quasi Parvum velum, Seruius *ad* Aen. 8, 1 Signum quo in exercitu, aut classe imperatur. Caes. Bell. Gall. 2, 20 Vexillum proponendum, erat insigne, quum ad arma concurri oporteret. *Conf.* Idem B. 39 *extr. et* Hirt. B. Alex. 45. Cic. Orat. 153 c. 45 *docet* Vexillo factum per contractionem, vt a Paxillo, Palus; a Talus, *vid.* AXILLA. Continebat vexillum homines centoginta sex Liu. 8, 8. *vid.* TRIARII. Nauale vexillum in Conf. Stat. 1, 1, 173. Conuellere vexilla Tacit. Ann. 1, 20. sub vexillo Caes. Bell. Gall. 6, 35. Submittere fortunae vetat. Silu. 4, 2, 43. *vid. Geuart. ad h. l.* Ad vexillum Vocare Flor. 3, 20, 3. espas. 6 *Milites, qui l'espasianum eligere creareque imperatorem volunt,* eius vexillis omnibus inscripserunt. Tac. Hist. 2, 85 Laceratis vestimenis Vitellii praeferentibus. Vexillum *etiam est Corpus, vexillum militum, qui sub vexillo sunt:* Tacit. Hist. 1, 70, 4 Praemissorum, Lutitanorum Britannorumque cohortibus et Germanovexillis. *conf.* Stat. Theb. 12, 782. *Vexillum equestre et pedestre centuriae et cohortis signum: peculiariter tamen cohortis est. Speciatim autem veterani et emeriti, quibus resp. praemia et agros debebat, separati sub vexillis interim habebantur, et prout res postulabat, aliis quam adiiciebantur legionibus, quam vnde erant dimissi. Vid. R. Lipsius in Hygin.* p. 35 *sq.* Tac. Ann. 1, 36, 4 Missionem dari stipendia meritis, exauctorari, qui fena dena fecissent, ac retinere sub vexillo, caeterorum immunes, nisi propulsandi hostis. *Et* 2 1 *populantur milites,* Ne veterani sub vexillo haberentur. *Et* 17 Ne dimissis quidem finem esse militiae, sed apud vexillum retinere, alio vocabulo eosdem labores perferre. *Et* n. 6 Ne vltra vexillis tenerentur.

VEXILLARIVS, i. m. [σημαιφόρος] *Vexillifer, signifer.* Liu. 8 ordo sexagenos milites, duos centuriones, vexillarium vnum habebat *Conf.* Tac. Hist. 1, 41, 1. *et* 3, 17, 2. Vopisc. in Probo c. 5. pu Met. 4 p. 146. § 2 Vexillarius, *etiam Miles, qui sub* est. Tac. Hist. 1, 18 Et mille vexillarios cum paucis equitibus, Quidam de numero vexillariorum Vopisc. in Firmo c. 4. *Vid.* de *Rom. Milit. Dialog.* 1, 8. *et* 5, 19. *et Picken. ad* Tacit. 1.

VEXILLIFER, ĕra, ĕrum. Adi. *Signifer.* Gloss. Cyrill. *conf.* Prudentium Psychom. v. 19.

VEXILLATIO, ōnis. f. *Cohors militum dicebatur, qui conferemeritis stipendiis sub vexillis etiamnum habebantur, vsque dum praemia et agros acciperent.* Sueton. in Galba c. 20 Excepta Germanorum vexillatione. Factio militarium vexillationum Apul. Met. 91. Alae etiam equitum, Vegetio 2, 1 vexillationes dicuntur. *vid.* RAI POSITO VEXILLATION. Inscript. *ap. Bellor. Vestig. Vet.* 35.

VEXO, āre. [κυκάω, ὀχλέω, τρύχω, τρυχόω, σκύλλω] *Habet forte frequentatiui a* Veho, *huc illuc vehementer agitare.* Gell. 2, 6 rtur et raptatur, atque huc atque illuc distrahitur, is vexari proicitur. Cato ex oratione quam de Achaeis scripsit, Quum annibal terram Italiam laceraret atque vexaret. Vexatam dixit Cato ab Hannibale, quando nullum calamitatis aut facgenus reperiri queat, quod eo tempore Italia non perpessa sit. *Vexatus* Gellius, *cui faucem* Macrob. Saturn. 6, 7. Cic. Pro. Act. Verr. 12 Quam isse per triennium ita vexauit ac perdidit, vt ea restituti antiquitatum statum nullo modo possit. *de Sicilia loquitur. In quem locum* os p. 46 Nimirum vexauit, ingentis calamitatis vsum significat. an ipse supra sic ait, Populatae, vexatae, funditus euersae prouinciae. irgil. 6, 76 Candida succinctam latrantibus inguina monstris Dulichias vexat rates. *Hactenus Asconius. Conf.* Serv. *ad c. loc.* Virg. Cic. ert 1, 56 Quae oppida tu Diripienda et vexanda curasti. In rb vexari Sueton. Aug. c. 53. *i. premi, vrgeri.* Vexari, abste, le aegris Scribon. 100. 122. Cic. Verr. 3, 122 Prouincia Polla atque vexata. *Conf.* Nep. 14, 10, 2. *et* c. 4, 2. Cic. pro on 20 Hae sunt nationes, quae quondam tam longe ab suis sedibus, el os vsque ad Apollinem Pythium, atque ad oraculum orbi terae xandum, ac Spoliandum profectae sunt. Cic. in Catil. 1, 29 Qui bello Vastabitur Italia, vexabuntur vrbes, tecta ardebunt. Cic. ext. 1 Qui omnia diuina et humana Violarint, vexarint, perurb int, euerterint. Idem pro Quint. 98 Multis vexatus Contunel , plurimis iactatus iniuriis, non turpis ad te, sed miser confuit. *Et* pro Flacc. 48 c. 20 Splendidissimum atque ornatissimum cirita suae, probris omnibus maledictisque vexat. Pestilentia vearti olumel. 7, 7. Cic. pro Domo 3 Ac primum illud a te homie vano ac furioso requiro, quae te tanta poena tuorum scelerum lagiorumque vexet, vt hos tales viros, *etc.* Querelis ingratis vitam vexare Lucret. 6, 15. *Al.* Animum infestis seruire. Stomachum vexare Scribon. 139. *de pilulis.* Verbis vexare aliquem Lucret. 5, 164. § 2 *Substantiua:* Agros vexare Caes. Bell. Gall. 4, 15. Annonam attentare et vexare vel maxime Dardanarii solent Vlpian. in l. 6 D. de extraord. criminib. Ab Aure vexatus Scribon. 40. Corpora calor vexat fessa Tibull. 3, 11, 2. Dolore vexari Scribon. 104. Epiphora Idem 23. Cic. pro Rosc. Amer. 141 Ideircone experrecta nobilitas armis atque ferro Remp. recuperauerit, vt ad libidinem suam liberti, seruique nobilium, bona, Fortunas vestras, nostrasque vexare possint? Impios vexat solicitudo Cic. de Legib. 1, 40 c. 14. Me insomnia vexant Ouid. Trist. 3, 8, 27. Moenia vexantur malis Catull. Argon. f. 62, 80. Montes ventus vexat flabris Lucret. 1, 276. Pecuniam omnibus modis trahunt, vexant Sallust. Cat. 20, 12. Pudorem vexare Lucret. 3, 83. Vitia vexant mores Sallust. Cat. . . Id. Sallust. in Catil. 3 *extr.* Ac me, quum ab reliquis malis moribus dissentirem, nihilominus honoris cupido eadem quae caeteros fama atque inuidia vexabat. Vrbem trepidam vexat legionibus Claud. Cons. Stil. 2, 219. Cic. pro Domo 59 c. 23 Quid enim vos Vxor mea misera violarat quam vexauistis, raptauistis, omni crudelitate lacerauistis? Vxorem furore libidinis vexantes Vulgat. Iudic. 20, 5.

VEXANS, antis. Partic. Lucret. 1, 277

Sunt igitur venti nimirum corpora caeca, *(quae videri non possunt)*
Quae mare, quae terras, quae denique nubila caeli
Verrunt, ac subito vexantia turbine raptant.

VEXATVS, a, um. Partic. [κακωθείς] *Vt,* Cic. Philipp. 3, 23 Tiberium Canutium, a quo erat honestissimis contentionibus et saepe et iure vexatus, *etc. Conf.* Idem ad Qu. Fratr. 2, 1. Bello audacis populi vexatus Virg. Aen 4, 614. *Add.* Nep. 20, 1, 1. Causa manifesta vexati Scribon. 101. Apes aut morbo, aut sterilitate, aut penuria locorum vexatae Colum. 9, 6. Plin. Epist. 234 Atque etiam Febriculis vexatus. Comae vexatae Ouid. Amor. 1, 12, 24. Domus vexata vetustate *apud* Plin. Epist. 6, 16. Nauigia Lucret. 1, 634. *Add.* Vell. 2, 79, 4. Vexata ab hoste Regio Curt. 3, 8, 8. Vindemia vexata nimbis continuis Martial. 1, 52. Vita vexata per multa pericula Propert. 2, 28, 15. Vnda vexata ingenti Noto Senec. Herc. Fur. 12.

VEXATIO, onis. f. [κάκωσις] Cic. Tusc. 4, 19 c. 8 Afflictatio, aegritudo cum vexatione corporis. Idem Verr 3, 6 c. 3 Is in te non expilatione Asiae, vexatione Pamphiliae, squalore et lacrimis Siciliae concitetur? Liu. 38, 59 Per vexationem et contumelias L. Scipionis petituros inimicos. *Conf.* Sueton. Tib. c. 61. Cic. in Catil. 1, 18 c. 7 Tibi vexatio, direptioque foctorum Impunita fuit, ac libera. Idem ibid. 4, 2 Cum vero mihi propositi regnantem Lentulum, *etc.* tum lamentationem matrumfamilias, tum fugam Virginum atque puerorum ac vexationem virginum Vestalium perhorresco. *Conf.* Sen. de Tranqu. c. 2. Colum. 1, 3. Martial. 10, 82. Petron. c. 60. Curt. 5, 4, 21. *et* 6, 5, 13. Iustin. 42, 1, 2.

VEXATOR, ōris. m. [κακωτής] Cic. Verr. 4, 80 Neque solum spoliata illa patiere, sed etiam eorum spoliatorem, vexatoremque defendes? Idem de Aruspic. Resp. 47 Tam crudelis mei, tam sceleratus Reipub. vexator esse potuisset? Aetatulae suae veteres vexatores. Cic. pro Sext. 15 c. 8. Vrbis direptor et vexator Idem Philipp. 3, 27 c. 11. *Conf.* Tertull. adu. Marc. 4, 11. Lactant. 2, 15.

VEXATRIX, īcis. f. Prudent. Psychom. v. 58 Vexatrix hominum. Generis hominum perpetua vexatrix Lactant. 3, 29, 9.

VEXAMEN, inis. n. *Quod vexat, et molestia afficit.* Lucret. 5, 341 Aut cecidisse vrbes magno vexamine mundi.

VEXABILIS, e. *Vexans, vt,* Vexabile vitium Cael. Aurel. Acut. 2, 13. *Conf.* ibid. c. 14. Lactant. 7, 5, 10.

VEXABILITER. Adu. *Idem.* Cael. Aurel. Acut. 2, 9 Vexabiliter caput onerare, *cum cruciatu et vexatione.*

VEXATIVVS, a, um. *Vt,* Potio vexatiua Cael. Aurel. Acut. 2, 29. *Add.* Idem Tard. 3, 4.

V F E

VFENS, entis. m. [Οὖφις] *Fluuius, qui labitur per Pontinas paludes.* Plin. 3, 5. Virg. Aen. 7, 745 Gelidusque per imas Quaerit, iter valles, atque in mare volvitur Vfens. *Est etiam nomen Ducis apud* Virg. Aen. 8, 6. *et* Sil. 4, 343.

VFENTINVS, a, um. Adi. [Οὐφεντικός] *Vt,* Vfentina tribus, Liu. 9, 20. *vid.* TRIBVS.

V I A

VIA, ae. f. [ὁδός, κέλευθος] *Proprie pars agri a cultu libera, qua potest ire vehiculum. Videtur dicta quasi* veha a vehendo (*vid.* VELIA, VELLATVRA) *Ponamus verba* Vlpian. l. 1 ff. de Seruitutib. Praedior. Rusticor. *Iter* est ius eundi, ambulandi, hominis, non etiam iumentum agendi. *Actus* est ius agendi iumentum vel vehiculum (*trusatile vid.* ACTVS *sub* AGO) Itaque qui iter habet, Actum non habet; qui actum habet, et iter habet. *Via* est ius eundi et agendi et ambulandi (*immo* ex l. 7 eod. et trahendi lapidem vel tignum, et hastam rectam ferendi) *vid. ICti. Nos admodo* Gaium l. 8 eod. Viae latitudo ex lege XII tabularum in porrectum octo pedes habet; in anfractum, id est, vbi flexum est, sedecim. Via, *in iure,* Paullus l. 23 *eod.* constituit vel latior octo pedibus, vel angustior potest, vt tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. *Sed vulgo latius patet, ponitur- que pro omni Loco, per quem omnibus licet ingredi pedibus, equo, etc.* Ter. Eun. 3, 2, 41 Haud conuenit vna cum amica ire imperatorem in via. Hor. Serm. 1, 9, 1 Ibam forte via sacra, sicut meus est mos. Angusta viarum Virg. Aen. 2, 332. Angusta et lubrica viarum Tac. Hist. 3, 82. Flexus viarum Lucret. 5, 586. Ignarus viae Virg. Georg. 1, 41. Impatiens viae Ouid. Met. 6, 322. Insidiator viae, *vid.* INSIDIAE. Meta longarum viarum Virg. Aen. 5, 114. Opaca viarum Idem ibid. 6, 633. Refectio viae Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loc. publ. fiat, *etc.* Spatium viae Ouid. Met. 8, 794. Strata viarum Virg. Aen. 1, 426. Strata viarum detrita pedibus volgi Lucret. 1, 316. Maris tuta via Ouid. Met. 11, 747. Praetiorum viae Tacit. Ann. 2, 5. Cic. Verr. 4, 119 c. 53 Caeteraeque Vrbis partes vna lata via perpetua, multisque transuersis diuisae, priuatis aedificiis continentur. Viae *Romanorum publicae et militares inter praestantissima magnificentissimaque illorum opera sunt, de quibus, quantum ad admirationem satis est, Lipsi. de Magnit. Rom. 3, 10.* Plena manu

manu argumentum nobilissimum tractauit Nic. Bergerius praeclaro de Viis militaribus Romanorum opere, Gallice bis edito seperatim, Latine autem ex interpretatione et cum observationibus Christ. Hemnimi Tom. X. Antiquitatum Graeuiano. Habent fere nomina ab Auctoribus, v. g. Cic. Philipp. 12, 22 Tres ergo, vt dixi, viae, a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. Appia via imbuta sanguine latronis, *vid.* IMBVO. Caupo de via Latina Cic. pro Cluent. 163. Inter vias, *vid.* INTER Praepositionem. Viae trium sunt generum Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loco publico §. Si quis, Viarum quaedam publicae sunt, quaedam priuatae, quaedam vicinales, *de quibus vide ordine alphabetico* n. 3. Per vias Plaut. Most. 1, 1, 53. *et* 1, 4, 13. Esse duces, o si qua via est Virg. Aen. 6, 194. Via, *Ipse eundi actus.* Cic. Philipp. 1, 3 Quum de via languerem, et mihimet displicerem. Ouid. Met. 2, 549. Video quot dierum via sit Cic. Verr. 3, 191. ¶ 2 *Metaphora varia tum canales in corpore animali significat, tum omnem modum et rationem agendi.* Viae ab intestinis ad iecur ductae ac directae Cic. de Nat. Deor. 2, 137. Ouid. Met. 2, 828 Sic letalis hiems paullatim in pectora venit, Vitalesque vias, et respiramina clausit. Vocis via Ouid. Met. 6, 355. Vocis tenuata via Idem Met. 14, 498. Tib. 2, 6, 36 Illa gerat vestes tenues, quas femina Coa Texunt, auratas disposuitque vias, *i. virgas, clauos.* Potest enim quidquam esse absurdius, quam quo minus viae restat, eo plus viatici quaerere? Cic. de Senect. 65. *i. vitae.* Cic. de Legib. 1, 18 Alte vero, et vt oportet, a capite frater repetis quod quaerimus: et qui aliter ius ciuile Tradunt, non tam iustitiae, quam litigandi tradunt vias. *Conf.* Idem de Diuinat. 2 c. 1. *Barth. ad* Nemesian. Cyneg. v. 1. Curandi viae Cels. 1 praef. Medicinam ita finiunt, vt quasi viam quandam, quam μέθοδον Graeci nominant, eorumque, quae in morbis communia sunt, contemplatricem esse contendant Cels. praef. Cic. de Clar. Orat. 46 Antea neminem solitum via nec Arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere. Idem Verr. 2, 48 Habeo autem certam viam atque Rationem, qua omnes illorum conatus inuestigare et consequi possim. Si qua via est, *i. Si est ratio, Si quoquomodo fieri possit.* Virg. Aen. 6, 194 Esse duces, o si qua via est. Ibid. 367 Aut tu, si qua via est, si quam tibi diua creatrix Ostendit, *etc.* Accedundi via Ter. Heaut. 3, 3, 22. Dicendi via Quinctil. 4, 5. Multas rerum natura Mortis vias aperuit, et multis itineribus fata decurrunt Sen. Controu. 3, 16. Morum via Stat. Silu. 3, 3, 203. Tacit. Ann. 1, 54, 4. Dion. Cato praef. *vbi conf.* Scholiast. Visa est via Pedum Ter. Phorm. 2, 2, 12. *i. consilium captum, quid agendum sit et quomodo:* Pronam Ad regnum viam ingredi Iustin. 1, 5, 9. Cic. Off. 2, 43 c. 12 Praeclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam, et quasi compendiariam dicebat esse, si quis id ageret, vt qualis haberi vellet, talis esset. ¶ 3 *Epitheta ordine literarum disposita:* Aequoreae viae Ouid. Epist. 10, 160. Cic. Att. 5, 14 Nunc iter conficiebamus Aestuosa et puluerulenta via. Alta ruptis collibus Senec. Hippol. 5. 10. Anceps Ouid. Met. 14, 438. Aperta, simplex et directa Cic. de Finib. 1, 57. Arctae viae Stat. Theb. 9, 437. Ardua Ouid. Met. 2, 63. Assueta Idem Epist. 19, 36. Audax Idem de Arte Am. 2, 22. *de Daedalo.* Breuis Virg. Ecl. 9, 23. Nep. 18, 8, 2. Brenior, et multo lucidior via, *subaudi Docendi* Quinctil. 5, 11. Caeca via Ouid. Amor. 2, 11, 16. Celebris via, *vid.* CELEBRIS. Cic. Philipp. 11, 4 In Syriam patebat via Certa, neque longa. Copiosa Nep. 18, 8, 2. Decliuis Ouid. Met. 7, 410. Deteriorem viam fieri sic accipiendum est: si vsus eius ad commeandum corrumpatur, hoc est, ad agendum vel eundum: vt quum plana fuerit, clinosa fiat; vel ex molli aspera; aut augustior ex latiore; aut palustris ex ficca. *Haec* Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loco public. *etc.* Cic. Att. 9, 11 Cursem huc illuc via Deterrima. Difficilis via cliuis Ouid. Amor. 3, 13, 4. Facilis Virg. Georg. 1, 122. Facilior et apertior Quinctil. 3, 6. Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loco, *etc.* Si quis cloacam in publicam viam Immitteret, exque ea re minus Habilis via per cloacam fieret; teneri eum Labeo scribit. Illustris et lata, *vid.* ILLVSTRIS. Implicitae viae errore, *Variis circuitionibus in errorem ducentibus confusae* Lucan. 8, 5. Inepta, Inexplicabiles viae continuis imbribus, Inoffensa, *vid. ss. ll.* Insita Virg. Aen. 3, 383. Irremeabiles Senec. Herc. Fur. 5. 7. Lactea via, *Congeries illa notabilis stellarum* Ouid. Met. 1, 169 Est via sublimis, caelo manifesta sereno Lactea nomen habet; candore notabilis ipso, *etc. Inspice, lector, locum suauissimum et add.* Manil. 1, 748 *sqq. it.* Macrob. in Somn. Scip. 1, 15. Latebrosa, *vid.* LATEO. Liquidae viae, *in aquis* Lucret. 1, 374. Longa, *vid.* LONGVS. Lubrica via plagae. *h. e. Huius vulneris humectatus sanguine* Stat. Silu. 2, 1, 4. Cic. Philipp. 12, 25 Quis enim audeat luci, quis in militari via, quis bene comitatum: quis illustrem aggredi? Militaris viae obsessio Cic. in Pison. 40. Mollis Senec. Herc. Fur. 5. 6. Mollior et magis trita Quinctil. 1, 6. Mollissima, *vid.* MOLLIS. Patentior, *vid.* PATINS, *in* PATEO. Cic. in Pison. 33 *ostendens quantum foret odium ipsius in animis ciuium, ob res improbe ab eo in Consulatu gestas:* An *inpiit*, quod tibi proficiscenti cuenit, vt omnes exsecrarentur, male precarentur, viam tibi illam viam et Perpetuam esse vellent? *Nempe vt tres semper, nunquam rediturus. Tale est illud* Turpilii *apud* Nonium 8, 2 Age, age, egredere, atque vtinam istuc perpetuum itinere sit tibi. Pernolgata via, *Consuetudo* Ter. Heaut. 1, 1, 49. Praecipites viae Ouid. Met. 2, 206. Plaut. Mil. 2, 2, 98 Dummodo nunc Prima via inducamus, vera vt esse credat, quae mentibimur. *h. e. Statim, primo ipso congressu.* Privatae viae, sunt quas Agrarias quidam dicunt. Dupliciter autem accipi possunt: vel eae, quae sunt in agris, quibus imposita est seruitus, ita vt ad agrum alterius ducant. Vel eae, quae ad agros ducunt: per quas omnibus commeare liceat: in quas exitur de via Consulari: et sic post illam excipit via, vel iter, vel actus ad villam ducens. *Haec* Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loc. public. *etc.* Prona Ouid. Epist. 18, 121. Publicas vias dicimus (*ait* Vlpian. in l. 2 D. Ne quid in loco publico) quas Graeci βασιλικὰς, nostri Praetorias, alii Consulares vias appellant. Sera nunquam est via ad bonos mores Sen. Agamem. 242. Virg. Georg. 3, 482 Nec Via mortis erat simplex, sed vbi ignea venis Omnibus acta fitis miseros adduxerat artus. *Vbi* Seruius: Nec moriebantur ex vsu. id est secundum naturalem ordinem, non tantum fuga animae, sed etiam corporis resolutione. Est autem Sallustii qui ait, Ne simplici quidem morte mouebantur. Subita Ouid. Epist. 17, 156. Sublimis Idem Met. 1, 168. Tecta via Lucan. 4, 91. *i. occulta. Sed est etiam proprium* Viae *alicuius Romanae, ad portam Capenam, de qua Burm. ad* Ouid. Fast. 6, 192. *ita tamen, vt nihil conficiat certi. Poetae,* Lux eadem Marti festa est, quem prospicit extra Appositae Porta Capena viae. Terrena via Vlpian. in l. 1 D. de via Si quis sub specie refectionis deteriorem viam facit: impune tietur, propter quod neque altiorem, neque longiorem, nequ rem, neque humiliorem viam sub nomine refectionis is, qui cit, potest facere: vel in viam terrenam, glaream iniicere: nere viam lapide, quae terrena sit: vel contra, lapide stratam nam facere. Transuersa via, *vid. paullo ante* n. 1 VIA Tremenda Claud. de Bell. Get. 341. *Al.* Ferenda. Cic. Orat. 281 c. 81 Vt eam laudis viam rectissimam esse duceret maiores eius, ei Tritam reliquissent. Trita humano pede 4, 13 (12) 10. Tritissima et celeberrima via Senec. de V c. 1. Tuta frequensque via est per amici fallere nomen de Arte Am. 1, 585. Vda Lucan. 3, 85. Ouid. Amor lt per velatas annua pompa vias. *de Iunonis festo.* Vlpian locis et itineribus publicis l. Viae Vicinales, quae ex agris rum collatis factae sunt, quarum memoria non exstat, publican rum numero sunt. Sed inter eas et caeteras vias milita interest, quod viae militares, exitum ad mare, aut in vrbes, flumina publica, aut ad aliam viam militarem habent. autem vicinalium viarum dissimilis est conditio, nam pars ea militares vias exitum habet, pars sine vllo exitu interminoritur Sic. Flacc. p. 9 *et* 10 *Goes. Add. Rigalt. h. l.* Sen. de Be Vrbicae viae, *quibus opponuntur* Rusticae Vlpianus in l. 2 D. in loc. publ. *etc.* ¶ 4 *Verborum formulae:* Ac viam, *vid.* ACCELERO. Accipere viam Quinctil. 5, 14. iumare temeraria via, *vid.* ADIVVO. Affectare viam, FECTO. Affectare viam Olympo Virg. Georg. 4, 562. gredi alia via Ter. Andr. 4, 1, 46. Agere occultas vias Virg. 695. Actus errore viae Id. Aen. 7, 199. Agitare perem Senec. Hippol. 9. Ambulare per vias tutas Ouid. Fast. 1, Perpetuas. Anticipare viam Stat. Theb. 6, 442. Ape am, est ad veterem altitudinem latitudinemque restituere V l. 1 D. de via public. Aperit viam vis Virg. Aen. 10, 864. viam alicui Idem Aen. 11, 884. Aperire patulas vias Sil. Calcanda omnibus via leti Hor. Carm. 1, 28 (29) 16. Ca am animo, *vid.* CAPIO. Carpere viam Virg. Georg. 3, 347. lerare viam Idem Aen. 5, 609. Clamare de via, Claude *vid. bb. vv.* Claudunt incendia obiecta vias Stat. Thel Plin. Epist. 2, 17 Modo occurrentibus siluis via Coarctatur, m tissimis pratis Diffunditur, et Patescit. Coarctata via Vlpia 2 D. Ne quid in loc. publ. *etc.* Commeare viam scrup *vid.* COMMEO. Via, qua omnes Commeant Nep. 18, 8, 2. mittere se viae, *vid. paullo post*, Dare se in viam. Co strare viam, *vid.* COMMONSTRO. Commutare viam, reuerti Lucret. 2, 129. Concinnare viam, *vid.* CONC Cic. de Senect. 6 Volumus sane, nisi molestum est, Cato, aliquam viam longam Confeceris: quam nobis quoque ingred sit, istuc quo perueniisti, videre quale sit. Consternere vi mento, *vid.* CONSTERNO. Construere vias Lucan. 2, 673 ripere viam, *Accelerare* Virg. Aen. 1, 422. Corrumpere v blicam Vlpianus in l. 2 D. Ne quid in loc. public. *etc.* Cu dociles vias lympha, *i. Vias, quas nemo illi monstrauit* Propert. Cic. pro Cael. 58 c. 16 Hunc tristi ac decrepito seni respondent se nulla cupiditate inductum de via Decessisse. Deced Suet. Caes. c. 31. Alicui assurgere et Decedere via Idem 31 *extr.* Declinare se extra viam, *vid.* DECLINO. De de via ad dextram Cic. de Finib. 5, 5. Declinare regione v cret. 2, 250. Deducere in viam Cic. de Legib. 1, 41. cere de via, *vid.* DEDVCO. Deerrantes via equi Senec. 10, 1. Demonstrare rectam viam Quinctil. 2, 6. Dep cta via Idem 2, 17. Deferre viam virtutis Hor. Carm. 3, Deterit pedes via longa Tibull. 1, 9, 16. Detorquere vi amnem Valer. Argon. 5, 397. Dare viam alicui per fundum Cic. pro Caecin. 26 c. 10. Dare viam, *per translationem:* Aen. 11, 128 Et te, si qua viam Dederit fortuna, Latino Iur regi. i. e. Si voluntatem nostram fortuna comitetur. Seruius. aura viam Ouid. Ep. 7, 170. Cic. de Diuin. 2, 102 Et non, ficant futura, nullas dant vias nobis ad significationum Dare se in viam, *vel* Committere se viae Cic. Fam. 14, 12, 16, 6 (4). Ducit via Virg. Ecl. 9, 1. Ducit trist Manes Sen. Herc. Fur. 19. Ducens via ad villam Vlpianus 2 D. Ne quid in loco publico. Ire viam Virg. Georg. Ire atque redire viam Virg. Aen. 6, 122. Ire longam viam ibid. 4, 468. Ire fallaces vias, *Non tutas* Ouid. Amor. 2, Ire felici via Idem Fast. 1, 432. Ire negata via Hor. Carm. 22. Cic. Verr. 6, 96 Fanum eius est in agro, propter ipsam viam. Afforo Itur Ennam. Errare via Virg. Aen. 2, 739. Eun. 2, 2, 14 Quid tu his rebus credis fieri? tota Erras via. dere viam Virg. Aen. 2, 739. Excedere nova regione v Idem ibid. 2, 737. Exigere viam dicuntur magistratus, qui ciniam cogunt munire quam diligentissime sumtu facto Asconi Praetura vrbana, *in fine.* Facere viam, *est Locum, vbi non via, aperire, vid.* FACIO. Illis incrementis Fecit viam, — assurgeret Vell. 2, 51, 3. *parauit sibi viam crescendi et ascendi* Fecit tellus icta viam in Tartara Ouid. Met. 5, 423. Facere ruina Lucan. 1, 150. Facere sibi viam Quinctil. 5, 14. re propter viam *quid esset, docet* Macrob. Sat. 2, 2 Sacrificium apu teres fuit, quod vocabatur propter viam. In eo mos erat, vt si ex epulis superfuisset, igne consumeretur. Hinc Catonis iocu Nam Qu. Albidium quendam, qui sua bona comedisset, et nou domum, quae ei reliqua erat, incendio perdidisset, propter viam f dicebat: quod comesse non potuerit, id combussisse. *Videtur xisse etiam ad hoc, nunc posse discedere aequo animo Albidium, qui Romae reliquum haberet.* Festus Propter viam sit sacrificium, est proficiscendi gratia, Herculi aut Sanco, qui scilicet idem est *Huius combustionis causa videtur* culina *fuisse in templis quibusdam culis, vid.* CVLINA *n. 2. Ad illud sacrificium alludit* Plaut. 1, 2, 62 Propter viam illi vocati sunt ad prandium: *indicat omn na perdidisse naufragio.* Laberius *apud* Non. 1, 264 Visu noctu bidentis propter viam facere. *Qui* Proteruiam *hic inculc ignorantiam prodidere suam, quos improuide alii secuti, v. g. Coun de Vita priuata Romanorum in Commentt. Acad. Infer. Tom. 2 p.*

dit, *Belg.* Fallit via euntes Virg. Aen. 9, 243. Fert via
der ibid. 6, 295. Findere vias pectore, *dicuntur natantes* Ouid.
Epit 19, 209. Findit se via in ambas partes Virg. Aen. 6, 540.
it a vi, rumpunt aditus, *etc.* Idem ibid. 2, 494. Flectere viam
eli Virg. Aen. 5, 28. Cic. in Brut. 114 Volo igitur hunc summo
mm n, quae ad dicendum trahi posset, loquendi rationem esse notam,
naquidem res duplicem Habuit docendi viam. Cic. de Clar.
ra 280 Quod si ita putas, totam Ignoras viam gloriae. Illumi-
re ias igni Stat. Theb. 12, 275. Implet innumeras vias erro-
s Ledalus Ouid. Met. 8, 168. *de Labyrintho.* Incedere via *et*
r as, *vid.* INCEDO. Inchoare viam, *Praeire* Stat. Theb. 10,
8.. Includere viam, *vid.* INCLVDO. Cic. in Orat. 11 Re-
fendent, quod inultatas vias Indagemus, tritas relinquamus. In-
ced viam, *vid.* INDVCO. Inire viam, redire viam Cic. pro
rem. 26. *vid.* INEO, ire. Ingressus viam hac Stat. Silu. 4, 4,
Ingressus est viam Plaut. Amph. 1, 1, 73. *fc. narrandi vera.*
grli vulgarem viam Quinctil. in Prooem. 1. Ingredi feeleris
am Lucret. 1, 82. Ingredi viam vivendi, *vid.* INGREDIOR.
ii re viam agendi aliquid, Instituere artem, Seruius *ad* Virg. Georg.
1 Insistere viis, *vid.* INSISTO. Instaurare vias Stat.
he. 5, 9. Instas rectam viam, Intercludere vias omnes seditio-
m Innadere viam, *vid. bb. vv.* Inuasit vias phalcus in
qure Stat. Silu. 5, 1, 245. Inuenire viam, *Exitum reperire* Virg.
, 595. Languere e via Cic. Phil. 2 *fr.* Laxant viam
Claud. in Ruff. 2, 24. Leuare viam fermone, Mittere e
, Moliri viam, *vid. bb. ll.* Moliri vias vetitas Sil. 4, 790.
e. ff. 3, 51 Quid enim est aliud quam viam erranti non Monstrare,
exfecrationibus publicis sancitum est *etc.* Monstrare viam
tramite Lucret. 6, 29. *al.* Prono tramite. Monstrata est vi-
i per carmina Hor. de Arte Poët. 404. Morari iter viae
situm Ouid. Epist. 16, 118. Munire viam Cic. pro Muraen.
23. *vid.* MVNIO. Quinctil. 3, 1 Diuersas tamen vias Mu-
it. Mutant vias tempestas, et humor caeli Virg. Georg. 1,
49. Nouas viam, *vid.* NOSCO. Cic. Qu. Fratr. 1, 1 Omnes
as ecuniae Norunt, et omnia pecuniae causa faciunt. Obfirmare
ar *vid.* OBFIRMO. Obliquare vias in deuia campi Stat.
Via 6, 455. Obsepire viam Cic. pro Muraen. 48 c. 23. Obsessa
a, Pandere viam, *vid. bb. vv.* Panditur via salutis Virg.
sem, 96. Parent vndique ad libertatem viae multae, breues,
Cic Senec. Epist. 12. Patuit via in caelum Idem Med. f. 12.
Tdo cta via Senec. Here. Fur. 1. Patefacere viam auaritiae
c. err. 3, 219. Patefacere viam ad opes Cic. Philipp. 5, 49 c. 18.
Vd. PATEFACIO. Cic. pro Planc. 98 Qui antequam de meo ad-
fant audire potuissent, quum tum abessent aliquorum dierum viam in
, oniam ad Planciumque perrexi. Idem Fam. 4, 13 Et in ipsius
ni tudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo, et cer-
es nes vias Persequar, quibus putabo ad id, quod volumus, perue-
olle. Praebere viam alicui Ouid. Met. 11, 515. Praeci-
viam Idem ibid. 3, 235. *al.* Anticipare. Praestare alicui
rem viam Quinctil. 7, 2. Cic. Att. 6, 15 Etsi te haec legente,
antum tamen viae Processero. Procedere in diuersas curandi
as elf. 1 Praef. Cic. Qu. Fratr. 3, 1, 2 Ex eo loco recta Vitula-
i Profecti sumus in Fufidianum fundum. Idem de Diuin. 1, 26
aq vt ex ipso audiebam, persaepe reuertit ex itinere, quum iam
ro illus esset multorum dierum itinere. Purgare viam, refe-
no portio est. Purgare autem proprie dicitur, Ad libramentum
rop um redigere, sublato eo quod supereft, Vlpianus. Quaerere
tas itae, *Rationem recte viuendi* Lucret. 2, 10. Rapere viam
iqt, *Currere* Sil. 8, 182. Cic. Philipp. 12, 6 c. 2 Quod si erratum
. Cpe falsa atque fallaci, Redeamus in viam. *Vid.* REDEO. Re-
nci o flexu ad rectam viam Quinctil. 2, 17. Reficere viam di-
stur et qui aperit, et qui purgat, et omnes omnino qui in priſtinum
atu reducunt Vlpian. D. de Via publica, l. Praetor ait. Scindere
iam Virg. Aen. 10, 765. Secare viam Idem ibid. 6, 899. i. e. Te-
rel Seruius. Secta compita in ternas vias Ouid. Fast. 1, 142. Cic.
Cl 4, 9 Si erit is secuti sententiam C. Caesaris, quoniam hanc is in
ep. iam, quae popularis habetur, Secutus est. Sternere viam la-
de *vid. paulo ante,* Terrena via. Strauit viam per mare Xerxes
ter. 3, 1042. Cic. Fam. 16, 2 Iam ad id biduum quod fueris in
a, m in Cumanum venis, accedent continuo ad reditum dies quin-
e. *Conf.* Plaut. Cas. 2, 6, 27. Cic. de Prouinc. Conf. 4 Via illa
str quae per Macedoniam est vsque ad Hellespontum militaris.
peire viam saltu Virg. Georg. 3, 141. Tendere vias in deuia
mp Stat. Theb. 6, 455. Tendere directis viis Lucret. 4, 613.
en e vias omnes amoris Plaut. Trin. 3, 2, 41. Tentare viam
irg en. 3, 520. Tentare illicitas vias Valer. Argon. 1, 197. Ten-
nd. ia est Virg. Georg. 2, 8. Terere viam Ouid. de Arte Am. 1, 5.
ra e viam quandam et rationem Quinctil. 5, 1. Cic. de Diuin.
1 quaerenti mihi, multumque et diu cogitanti, quanam re possem
odie quamplurimus, ne quando intermitterem consulere Reipubl.
lla aior occurrebat, quam si optimarum artium vias Traderem
eis ubus. Trahere vias modendi Celsus in Praef. 1. Transit
auli viarum vox Lucret. 4, 716. Tradere veloci via Sen. Med.
Cic. Philipp. 2, 61 Qui nescierit Venisse eam tot dierum tibi vi-
n g tulatum. Votare viam, *Cito conficere* Catull. ad libellum 33, 7
ic. tt. 2, 19 Ego autem neque pugno cum illa causa propter illi
niciam, neque approbo, ne omnia improbem, quae antea gessi:
tor a. *h. e. Neque in hanc partem, neque in illam declino, interiacet*
uaedam quasi via, qua ego utor. Viae, *sunt Virgae auratae vestimen-*
s Co intextae. Tibull. 2, 5, 36 — Auratas dispositque vias. 90
VI, āre. *Iter facere, ire. Vt,* Iter viare Lucilius. . . *Et* Plaut.
ruct. 1, 8 Pericula vianda, *i. Addenda. Sed editur,* Quot sui pe-
icla nanda: *nihil certum.* Quinct. 8, 6, 32 Vio pro eo infelicius
ficta art, *si vera sit lectio.* Intendi ad viandum Ammian. 23, 23 *fr.*
ter es viandi Multifidum variumque Prudent. contra Symmach. 2, 95
172. *Sic* Idem *alius, itemque* Iuuencus, *aliique Christiani.*
VIANS, antis Partic. Solinus c. 42 Latrones puteos arenis ope-
rieba, vt temporaria fraude subductis aquis, in fame et siti iter sub-
mouet accessus viantium. Apul. Met. 6 p. 184 Quis viantium ve-
store suum non libenter auferat secum? *Conf.* Ibid. p. 189. 197. 240. 100
Si au feramque vianti fors offerat Sidon. Ep. 1, 2. Incautum
spolia viantem Prudent. Hamart. v. 209. *add.* Id. Cath. 5, 65.
VIALIS, e. Adi. *Ad viam pertinens. Vt,* Lares viales Plaut.
Merc 5, 2, 24. De Diis Vialibus, *est docta Euer. Ottonis*
Commentatio.

VIATOR, ōris. m. [ὁδίτης, ὁδοιπόρος] *Qui iter facit.* Cic. de Fato 34 Hoc enim modo viator quoque bene vestitus causa gratulatori fuisse dicitur, cur ab eo spoliaretur. Iuuen. Sat. 1, 22 Cantabit vacuus coram latrone viator. Non semper viator a latrone, nonnumquam etiam latro a viatore occiditur Cic. pro Milon. 56 c. 21. Nisi si quid ex praetereunte viatore exceptum est, scire nihil possimus Cic. Att. 2, 12 (11). Virg. Georg. 4, 98 Cen' puluere ab alto Cum venit, et sicco terram spuit ore viator Aridus. Cautus praecingitur ense viator Ouid. Trist. 2, 271. Exceptus viator a latronibus Cels. in Praef. 1. Fessus viator Hor. Serm. 1, 5, 17. Forte Innoxius Viator est deductus in eundem locum Phaed. 2, 2, 4. Lassus viator Catull. ad Mallium 66, 61. Siccus viator Ouid. ex Pont. 4, 1, 34. Sitiens viator Idem Amor. 3, 6, 97. ¶ 2 Viatores *etiam dicebantur, Qui magistratibus apparebant: eo quod plerumque euocabantur ex agris homines ad magistratus, ei frequens eorum ab agris ad urbem via erat.* Columel. in Praefat. Illis temporibus proceres ciuitatis in agris morabantur: et quum consilium publicum deliberabatur, a villis arcessebantur in Senatum: ex quo qui eos euocabant viatores nominati sunt. Cic. de Senect. 56 c. 76 A villa in Senatum arcessebantur Curius et caeteri fenes: ex quo qui eos arcessebant, viatores nominati sunt. *Conf.* Plin. 18, 3. *it.* Fest. *et Varro ad* Petron. c. 97 p. 462 *seq.* Cic. in Vatin. 22 Miserisne viatorem, qui M. Bibulum domo vi extraheret. Dictator mittit viatorem Liu. 6, 15 *fr.* Tribunus Pl. viatorem mittit ad consulem: hic ad illum lictorem Liu. 2, 56 Tac. Ann. 16, 12 Liberto accusatori (*patroni sui*) praemium operae locus in theatro inter viatores triumvicios datur. *Nempe hi proximi tribunis, si quid opus erat. Caeterum ad h. l. de* viatorum *hoc toto genere diligenter egit Marcellus Donatus.* VIATOR AEDILIS PL. Inscript. Viatores *quoque Vocali Iutium exfecutores. Vid.* ICt. *imprimis* l. 82 ff. de iudic. *et* §. 24 Instit. de action. ¶ 3 Viatores, *si animus Turn. 11, 11 in factionibus circi ludisque dicebantur, Qui ministri cursitabant huc illuc iussu agitatorum, si qua forte re egerent, ac illis praesto semper erant. Horum mentio est in epigrammate isto,* M. VISPANIO FVLLONI TENTORI. M. VISPANIO MIGNONI VIATORI. *etc.*

VIATRIX, īcis. f. Gens viatrix sine via Saluian. de Gubern. 1 p. 32. Vet. Inscript. *apud Gruter.* p. 745, 5 AQVILIA VIATRIX. Infatigata viatrix Matt. Capella 6 *post init.*

VIATORIVS, a, um. Adi. [ὁδοιπορικὸς Onomast.] *Quod ad viam pertinet.* Viatorium Argentum l. 40 pr. D. de auro, arg. Horologium viatorium pensile Vitr. 9, 9. Vasa viatoria Plin. 10, 10 *fub fin.* Idem 37, 2. Paull. Dig. 33 t. 10 l. 2. Scaeuola Dig. 34 t. 2 l. 40.

VIARIVS, a, um. Adi. [ὁδιαῖος] *Vt,* Lex viaria Cael. ad Cic. Fam. 8, 6 Leuissime enim quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum, et pro Caesare loqui coepit, legemque Viariam non dissimilem Agrariae Rulli, *etc. i. De viis muniendis vel faciendis.*

VIATICVS, a, um. Adi. *Vt,* Coena viatica, *quae peregrinis datur, vel peregre abeuntibus* Plaut. Bacch. 1, 1, 61.

VIATICVM, i. n. [ἐφόδιον] *Quidquid iter agendi causa necessarium est, siue cibus, siue pecunia ad victum expendenda.* Plaut. Capt. 2, 3, 89 Sequere me, viaticum vt dem a trapezita tibi. Hor. Ep. 1, 1, 54 Am ciſtam effractam, et subducta viatica plorat. Velim videas et quid viatici, et quid instrumenti satis sit Cic. Att. 12, 31. Equidem video mihi quoque opus esse viatico Cic. Att. 15, 20. Collecta viatica multis aerumnis Hor. Epist. 2, 2, 26. Secum Ferre viaticum Plaut. Trin. 3, 2, 102. Largum et liberale viaticum, *vid.* LIBER. Adi. Cic. Att. 7, 17 Q. Titinius viaticum se neget habere. Suet. Caes. c. 68 *fr.* Ingresso ciuile bellum centuriones cuiusque regionis singulos equites e viatico suo obtulerunt. *Vid. ibi Torrent. Conf.* Gell 15, 2. Plaut. Pseud. 2, 3, 2. *De pecunia ad sumtus studiorum destinata* l. 18 §. 1 ff. de iudic. *et* l. 17 ff. de reb. cred.

VIATICVLVM, i. n. Dimin. Vlpian. in l. Si longus, *in fine,* D. de iudiciis, Ne si ei non dederimus actionem, futurum sit, vt impune frandem patiatur, et egestate Romae laboret, viaticulo suo non recepto, quod ad sumtum pater ei destinauit. Viaticulum mihi corrasi Apul. Met. 7 p. 191.

VIATICATVS, a, um. Plaut. Men. 2, 1, 30 Quum inspicio marsupium, viaticati hercle admodum aestiue sumus. *Dictum est ex eo, quod plura alimenta hibernis solent prouidere mulites, quam aestiuis: et quod aestate qui iter faciunt, paucioribus diebus quo volunt perueniunt, et de aestatis frugibus inter eundum sè interim tolerant, cum interim hieme idem nudi redire facere non possint, et ea tempestate lagenam et potionem potius, quam cibum et odonem quaerant. Nam in lagena est aestiuum viaticum. Haec Turnebus 18, 15.* Opipare viaticatus Sidon. Epist. 6, 10.

V I B

VIBEX, (VIBIX *scribi malint Voss. Scioppiusque*) īcis. f. [μάλωψ, πελίδνωμα, σωμάδις] *Vt* Varro *simt* de L. L. 6, 3 p. 16, 4 Excitatum verberibus corpus: *s. signum verberis in humano corpore remanens,* quod vi fiat, vt ait Festus. *Scal. Coniectan. ad* Varr. de L. L. 6, 3 p. 133 *ducit a Gr.* ἴβυκες, *quod Hesych. interpretatur* στρώσεις, *puncta.* Plaut. Most. 4, 1, 10 Malam rem prius cauendam multo esse, quam vt meum tergum fabriciam culcitram vibicibus. *Sed alii omittunt* Culcitram vibicibus. Plin. 30 Verberum vulnera, atque vibices, pellibus omnia recentibus impetitis, obliterantur. Flagellare vibice Pers. Sat. 4, 48. *Add.* Cato *ap.* Non. 2, 912. Petron. c. 132.

VIBICOSVS, a, um. Adi. Cathol.

VIBILIA, ae. f. *Dea viarum.* Arnob. 4 p. 131 Ab erroribus viarum Dea Vibilia liberat.

VIBIVS Virius, [*Obscur. Oct. Aug.*] *Capuae delitionem elegantissima oratione dissuadet apud* Liu. 26, 13. *Fuerat enim auctor Campanae defectionis ab Romanis ad Annibalem. Is mortem sibi consciuit ante deditionem, et multis ciuibus Senatoribus, vt idem quoque facerent, persuasit.*

VIBIA, ae f. *Transuersum tigillum, quod* varae *imponitur. Vnde Prou.* Varam vibia sequitur, *de quo vid.* VARVS n. 4.

VIBO, ōnis m. *Eos herbas, quae vocatur* Britannica. Plin. 25, 3 Florem vibones vocant. *Vt ibi ilardum. Graeci ad* Cic. Att. 3, 3.

VIBRISSO, āre. Crispare vocem in cantando, Festus ex Titinnio.

VIBRISSAE, ārum. f. *seu* VIBRICI, ōrum. m. *Sunt* Pili in naribus hominum : dicti quod iis cuiusis caput vibretur. Festus.

VIBRO, āre. [πάλλω, κραδάω, κραδαίνω, σίλβω] *a Vi deductum : significat celeriter huc illuc movere et quasi vi agitare.* Virg. Aen. 2, 211 Sibila lambebant linguis vibrantibus ora. Vento vibrantur Aristae Ouid. Heroid. 14, 39. *Ad tela in primis adhibetur.* Cic. Off. 2, 29 Quam hastam L. Sulla quum vibrasset Dictatore propinquo suo. Idem in Catil. 2, 23 c. 10 Sicas vibrare, et venena spargere. Bipennem vibrare Lucan. 3, 433. Cic. in Orat. 234 Demosthenes cuius non tam vibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. Hastam vibrauit gelidis viribus, *de sene* Sil. 10, 113. Cic. de Orat. 2 c. 80. Iaculum vibrare excusso lacerto Ouid. Epist. 4, 43. Iambos truces vibrare Catul. *in Annales Volusii 37, 5.* Vibrari mea Membra videres, *i. tremere, concuti* Ouid. Heroid. 11, 77. Festinatione continua, vbi quati Vterus, et Viscera vibrantur Tac. Ann. 12, 51, 2. *de Zenobia gravida, quae equo fugam capessebat.* Spicula vibrare Virg. Aen. 11, 606. Telum vibrare Lucan. 4, 40. Curt. 6, 5, 28. ¶ 2 *Intransitive ponitur* Sil. 1, 539

Inde inter nubes ventorum turbine caeco
Vltrix iniusti vibrauit lancea belli,
Ac femine aduerso librata cuspide fedit.

Et 4, 155 Auro virgatae vestes manicaeque rigebant
Ex auro, et simili vibrabat crista metallo.

Plura ad vtrumque locum dedere Heins. et Drakenb. *Sic* Sil. 2, 662 Resplendet imagine flammae Aequor, et in tremulo vibrant incendia ponto, *de incendio arcis mari adsitae.* Val. Flacc. 2, 583 Hinc vnda, facris hinc ignibus Ide Vibrat. Petron. c. 27 p. 96 Pilae, quae inter manus vibrabant. *Vid. Burm. Emphatica admodum metaphora* Val. Max. 5, 3, 2 Priore adhuc querela vibrante, alia deinceps exsurgit. *Sic de Mari* Cic. Acad. 4, 105 c. 33 Quodque nunc quia a sole collucet, albescit et vibrat, dissimileque est proximo ei continenti. Plin. 2, 8 *de Terrae motu et hiatibus*, Nec simplici modo quatitur vnquam, sed tremit vibratque. Valer. Argon. 8, 57 Quum subito ingentem media inter nubila flammam Conspicit : et saeua vibrantes luce tenebras. *Obscru. Prior anceps est* Catull. 37, 5 Delissemque truces vibrare iambos. Ouid. Met. 3, 34 Tresque vibrant linguae, *quod reposuit Heinsius pro* micant. Stat. Theb. 5, 507 Spuma virens : ter lingua vibrat *etc.*

VIBRANS, antis. Partic. [πάλλων] *Vt*, Draco vibrans linguas multifidas Valer. Argon. 1, 62. Vibranti Gladio connixus ab aggere dexter Occupat Virg. Aen. 9, 769. *Metaph.* Cic. de Clar. Orat. 326 c. 95 Et erat oratio cum incitata et vibrans, tum etiam accurata et polita. Quinctil. 10, 1, 60 Summa in Archilocho vis elocutionis, tum validae, tum breues, vibrantesque sententiae. *i. Incitatae. Add.* 12, 9, 3. Serpens lingua vibrante minans Lucret. 3, 657. Sidera Mart. Capella 1 p. 17. Sonus vibrans, *Tremulus* Plin. 10, 29. Supercilio vibrante loqui Ouid. Amor. 2, 5, 15.

VIBRANDVS, a, um. Adi. Claud. de quart. Conf. Honor. v. 519 Iam cornus anita Tentatur vibranda tibi.

VIBRĀTVS, a, um. Partic. [πεπαλμένος] *Praeter ea, quae in* VIBRO *allata sunt*, Vibratis digitis eiaculari sententias Quinct. 11, 3, 120. Fulgor vibratus ab aethere Virg. Aen. 8, 524. Fulmina vibrata iactat Iuppiter Ouid Met. 2, 378. Membra vibrata vertigine Claud. in Eutrop. 2, 359. Sibila vibrata per auras Sil. 3, 185. Spicula vibrata per auras Ouid. Met. 8, 374. Tela vibrata lacertis Idem ibid. 12, 79. Vibratum patris ore benigno Verbum Prudent. Apoth. v. 49. *i. Christus.* Vibratum, *pro Crispo.* Capillus, *crispatus* Plin. 2, 78. Virg. Aen. 12, 100 Et foedare in pulvere crines Vibratos calido ferro, myrrhaque madentes. i. e. Crispatos calamistro, *inquit* Seruius. Columel. 10, 187 Candida vibrato discrimine, candida thyrso est. *Compar.* Flammis corusci Fulminis vibratior Auson. Epist. 21, 5.

VIBRĀTVS, ūs. m. *Motus reciprocans vibransque.* Mart. Capella 8 Proprii luminis vibratum amittere. Ignium vibratus Idem 1 p. 17.

VIBRĀTIO, ōnis. f. *Idem.* Festus, Gradiuus dictus a vibratione hastae, quod Graeci dicunt κραδαίναν. Sideris igniti vibratio Vopisc. in Caro c. 8.

VIBRABILIS, e. Adi. Mart. Capell. 1 p. 11 Sidus vibrabile. Vibrabilis ornus Achillei, *i. hasta* Auson. Epist. 24, 108.

VIBRABVNDVS, a, um. Adi. Mart. Capell. 8 p. 297 Stilbon ante emergentis splendorem iubaris vibrabundus apparet. *vibranti lumine praeditus.*

VIBRĀMEN, ĭnis. n. *Vibratio, crispatio.* Apul. Met. 6 p. 179, 27 Trifulca vibramina draconum.

VIBVRNVM, i. n. *Genus fruticis, de quo disputant interpretes,* Virg. Ecl. 1, 26 Verum haec tantum alias inter caput extulit vrbes, Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

V I C

VICA POTA, ae. f. *Dea Victoriae, quae et Victoria.* Senec. de Morte Claudii, Diespiter, Vicae Potae filius. Liu. 2, 7 *extr.* Vbi nunc Vicae Potae est domus. *Hanc lectionem tuetur etiam Drakenb.* *Et* Cic. de Legib. 2, 28 c. 11 Si fingenda nomina Vicae Potae, *etc.* *Alii scribunt* Vicepota. *Vid. Gronou. ad* Cic. *l. c. et Nic. Fabr. itemque* Grut. *ad l. c. Senecae.*

VICANVS, *vid.* VICVS.

VICARIVS, *vid.* VICIS.

VICATIM, *vid.* VICVS.

VICENĀLIS, e. Adi. *Vt*, Vicenalis sphaera Apul. de Dogm. Plat. 1 p. 5, 14. *i.* Icosaëdron, *figura viginti laterum aequalium. al.* Vigesimalis.

VICENARIVS, a, um. Adi. [εἰκοσιαχὸς] *Vicesimus.* Plaut. Pseud. 1, 3, 69 Tum lex me perdit quina vicenaria. *Vbi interpres,* Videtur lex lata, vt si cuipiam crederentur supra viginti quinque minas, redhibitio nulla esset, nec debitor quidquam deberet. *Alii,* Quina vicenaria, Centum *interpretantur.* Quod vultis annos agens? vultis vicenarius? Arnob. 2 p. 58. *Conf.* Vitruu. 8, 7. Pallad. Aug. t. 12.

VICĒNVS, a, um. Adi. [εἰκοσὸς] *Idem.* Plin. 10, 53 Plus vicena quina incubanda subiici vetant. *de ouis.* Columel. 3, 3 Vicenas amphoras percipient. *Add.* Idem 8, 15. *et* 12, 18. Tac. Ann. 15, 28, 5.

VICENNIVM, i. n. *Viginti annorum spatium.* Modestinus in l. Calcularii D. de administrat. rerum, *etc.* *Vid.* Dig. 50 t. 8 l. 8. Expungere rationes, *in* EXPVNGO.

VICENNALIA *sacra celebrabant Imperatores imperio per annos gesto.* Lactant. de Mort. Persec. 17 Diocletianus porrexit Rom. vt illic vicennalium diem celebraret. *Vid. Intr. ad h. l. et Passim memoria eorum in numis.* VOTA VICENNALIO. Vet. Inscr. *apud Cangium Fam. Byz. p. 27.*

VICESSIS *quid sit, docet* Varro de L. L. 4, 36 p. 40, 28. *vi liger quidem dedit* BICESSIS, *quod suo loco repraesentauimus totum locum ita constituit Scioppius* p. 68 In denario numero pr est ab decem assibus decussis : secundum a duobus decussibus v et tricessis a tribus, sic proportione vsque ad centussis. *Igitu* Vicessis *est forte origo nominis* viginti.

VICENNIS, e. Adi. Vicennia vota Optatian. Porphyrius gyr. col. 10 *eadem quae* Vicennalia.

VICIES. Adv. [εἰκοσάκις] *pro* Vigecies. Cic. Att. 4, 2 marunt H-S vicies. Bis et vicies Idem ibid. 11, 1. vicies duceni Columel. 5, 2.

VICESIMVS, a, um. Adi. [εἰκοστὸς] *pro* Vigesimus. Cic. 12, 25 Altero vicesimo die. Vnus et vicesimus dies Idem Manil. c. 3. Aetas vicesima Lucan. ad Pison. 249. Petron. c. 105.

VICESĪMA, ae. f. [εἰκοστὴ] *Vectigal, seu tributum, quum cenis vnum penderetur. Vid.* Liu. 7, 16 *extr. Lipsius ad* Tac. Ann. 354. *et de Magnit. Rom. 2, 4.* Cic. Att. 2, 2 Et eo magis quo toriis Italiae sublatis, agro Campano diuiso, quod vectigal super mesticum, praeter vicesimam, quae mihi videtur vna conciuncul more pedisequorum nostrorum esse peritura.

VICESIMANVS, a, um. Adi. Vicesimani, *Milites a l suae numero ita appellati* Tacit. Ann. 1, 51, 6. *et* 64, 7.

VICESIMARIVS, a, um. Adi. *Vt*, Vicesimarium aurum *ex vicesima collegebatur.* Liu. 27, 11 Aurum vicesimarium, q sanctiore aerario ad vltimos casus seruabatur, promi placuit. *i. quod ex vicesima colligebatur.* Vexillarii vicesimarii Tacit 14, 34, 1. *Sunt iidem, qui* vicesimani, *et forte ita etiam legend* ¶ 2 *Subst.* Vicesimarius, *qui vectigal vicesimae colligebat.* Gl Lat. εἰκοστώτης, ὁ τὰς εἰκοστὰς ἀπαιτῶν, vicesimarius. Petron. c. 65.

VICESIMATIO, ōnis. f. *Supplicii militaris genus, quo v quisque fontium punitus. Vid.* Capitol. in Macrin. 12.

VICENTIA, ae. f. [Οὐίκεντα] Venetiae oppidum, *vt* Plin. 3, 19. Tacit. Hist. 3, 8 Possessa ipso transitu Vicentia, *Plinius atque Ptolemaeus vocant, non* Vincentia. *Quidam et V ex scriptione, quae in agro Veronensi reperta est, vt annotat Rhen fuis Castigationibus in Tacitum.*

VICIA, ae. f. [βίκιον] *Genus leguminis, a vinciendo dicta.* 18, 15 Et vicia pinguescunt arua, nec ipsa agricolis operosa : va sata, non farritur, non stercoratur, nec aliud quam deoccatur nis eius tria tempora. Varr. de R. R. 1, 31 Vicia dicta a v do, quod item capreolos habet vt vitis, quibus quum sursum ferpit ad scapum lupini, aliumue quem, vt haereat, eum solet Flore semel laeso pereunt viciaeque fabaeque Ouid. Fast. Foetus tenues viciae Virg. Georg. 1, 75. Pabularis vicia PABVLVM. Serere viciam Virg. Georg. 1, 227. *Conf.* 2, 7 *et* 11. 6, 3. *Pro pondere aut mensura ponunt medici. V.* ciae magnitudo prodest Scribon. 170. Magnitudinis g Idem 13.

VICIARIVS, a, um. Adi. [βικιακὸς] *Quod ad viciam p vt*, Cribrum viciarium, *quo vicia expurgatur, apud* Columel. 8, VICIARIVM, *vid.* VITIARIVM *sub* VITIS.

VICILINVS, *Iouis epitheton.* Liu. 24, 44 In Iouis Vicilin plo, quod in Compsano agro est, arma concrepuisse. *Videtur* linus *quasi* Viculinus, Vicorum *et* Viculorum *numen, vt magno nae apparatu probare studuit Zeibichius N. Misc. Lipsi. Vol.* 4 P.

VICINIA, VICINVS, *vid.* VICVS.

VICIS, em, e. Plur. Vices, ibus. [ἀμοιβὴ, ἀναλλαγὴ] *Est natio, siue vicissitudo, aut permutatio.* Quinctil. 6, 5 Iudices vel dentes magistratus appellandi sunt frequenter, vt loquendi vic ventur. Liu. 26, 37 Transmarinae quoque res quadam vic farae : Philippus hostis — facius ; Aetoli noui adsciti Annorum vices Columel. 2, 9. Belli vices Stat. Theb Colloquii vices Ouid. Epist. 21, 18. Plin. 17, 23 Nihil e re naturae, quod non aliquas vices feriarum velit. Serm vice Virg. Aen. 6, 535. Liu. 1, 21 Ita duo deinceps reges alt vice, ille bello, hic pace ciuitatem auxerunt. *Sed praestat recip die lectio.* Alius alia via, *etc.* Per vices, *vid. Praepos.* PER. Plin. 8, 32 Maria tranant gregatim nantes porrecto et capita imponentes praecedentium clunibus, vicibusque ad terg euntes. *de ceruis.* Hac vice, quadam vice, tribus vicibus, vic. *etc.* Scriptt. inclinatae Latinitatis, *ap. Cellar. Cur. Post.* Plin. Epist. 9, 33 Ex hoc stagno in modum fluminis aestuarium em quod vice alterna, prout aestus aut repressit, aut impulit, nunc ir mari, nunc redditur stagno. *Add.* Colum. 3, 2. Alternis bus, Euripi reciprocationibus nunc vltro, nunc citro Senec. Her *Add.* Iustin. 2, 4, 12. Annua vice, *vid.* ANNVVS. Benign Hor. Epod. 13, 11. *h. e. Felici mutatione aut vicissitudine.* vice veris et Fauoni dissugere niues Hor. Carm. 1, 4, 1. vice Prudent. Psych. Laur. v. 289. Stata vice Curt. 9, 9, 9. vice Idem 7, 1, 14. Liu. 3, 36 Quum priores Decemviri vassent, vt vnus fasces haberet, et hoc insigne regium in orbem cuiusque vicem per omnes iret. Versa vice, *vid. mox in* ¶ 2 *Verba :* Alternare vices Ouid. Met. 15, 409. Dispone rias vices operum Tibul. 1, 9, 64. Diuidere vices profes Quinctil. in Prooem. 1. Efficere vicem alicuius rei Plin. Exercere vices Virg. Aen 9, 175. Exhibere vicem alicui Plin. 23, 7. Explere vicem olei Idem 31, 2. Fertque que vices incerta fors Lucan. 2, 13. *h. e. Fortuna mutat prospera sis, et contra.* Plin. 15, 19 *de ficubus*, Panis simul et opso cem siccatae Implent. Implere destinatas vices Curt. 4 Innerfae vices Propert. 1, 15, 30. Mutat terra vices Hor. 4, 7, 3. Peragit vicem nox Ouid. Met. 4, 218. Per vicibus stationum, expletis redituris, traditis Curt. 8, 6, 11. praesentare vicem olei Plin. 28, 10. Renocare vicem Herc. Fur. 13. Seruare vices Virg. Aen. 9, 222. Sort ces Idem ibid. 3, 376. Variare vices Virg. Aen. 9, 164.

de Stipulationibus l. 45 Pand. l. 1 §. Si quis simpliciter, Et vice
erfsi interrogatus sub conditione, responderit pure, etc. Vol-
ere ces Virg. Aen. 3, 376. ¶ 3 *Cum alternis soleant*
iri mera quaedam, praesertim militaria, eaque interdum vnus loco al-
rius exerceat; cum alternare soleat fortuna et conditio: hinc factum,
vim et vices *interdum* nuous *intelligamus, interdum statum et con-*
tionem. Et quia, quae similia sunt, permutari possunt, et alterum in
teri locum substitui: hinc similitudinem, instar, medium exprimit.
cem is omnia declarabuntur. Liu. 1, 20 Ne sacra regiae vicis
ferentur, flaminem Ioui assiduum sacerdotem creauit. Quando
nisi professionum *Rhetoris et Philosphi* vices essent Quinctil.
poon. Demandare vicem suam alicui, *vid.* DEMANDO.
or. in Arte Poët. 304 Fungor vice cotis, acutum Reddere quae fer-
m let, exfors ipsa secandi. Plin. 8, 46 Bos in Aegypto etiam
mi s vice colitur. *loco, tanquam Deus.* Nulla est enim perso-
qae ad vicem eius, qui e vita emigrarit, propius accedat, quam he-
ic. de Legib. 2, 48 c. 19. *i. qui potius fubire debeat munera ab ipfo*
ict Vice sacra iudicare Inscr. Grut. p. 193 n. 10. *i. Caesaris.*
id Ibid. p. 246 n. 3. Vicem alicuius solicitus Curt. 7, 11, 20.
pti illius conditionem. Plaut. Capt. 3, 2, 11 Neque vllum pol
he re negotium est, quam male occidam, oppetemque, pessem heri
cernici. *i. Pro hero meo.* Ibid. 2, 3, 27 Vt cum redimat et re-
tte huc nostrum amborum vicem. *Vid.* Idem Rud. 3, 5, 35.
in. 4, 32 At enim cum Philippo Argini fenserunt? remittimus hoc
ii, vicem nostram irascaris. Cic. Fam. 1, 9 Quamquam ille per-
nis nimicus amicorum suorum, qui tuis maxime beneficiis ornatus,
te otissimum fractam illam, et debilitatam vim suam contulit, no-
an vicem vltus est ipse per sese. *i. In sese poenas asciscendo occupau t*
ici nostrum. In vicem, *i. in locum* Columel. 3, 14, 3. 4, 26,
5, 1. Praesedit non raro spectaculis In Cati vicem Suet.
at c. 7. Cedere in vicem alicuius rei, *vid.* CEDO. Fun-
ma vice Liu. 1, 41. Idem 1, 9 *extr.* Eoque melioribus vti-
is, quod annixurus pro se quisque sit, vt quum suam vicem fun-
is ficio sit, parentum etiam patriaeque expleat desiderium: suam
ce *secundum statum et conditionem marti.* Fungi vicibus ali
in Propert. 4, 12, 75. Paullus in l. Certum D. Si certum pet.
d s nihil referre ait, proprio nomine res appellentur, an digito
te antur, an vocabulis quibusdam demonstrentur: quatenus mu-
a ice Fungantur, quae tantundem praestent. Implere vicem
ri s, *vid.* IMPLEO. Obtinere vicem veri Curt. 8, 8, 15. *i. ere-*
verum. Pensare vicem, *vid.* PENSO. Praestare vicem
ei s Ouid. de Arte Am. 3, 666. Cic. pro Sext. 10 Sed Recito
em iam perfuncti periculi, praedicationem amplissimi beneficii, vi-
n praesentis officii, testimonium Praeteriti temporis. *i. ostendo pro*
ti officio Praesens officium reddam. Reddere vicem lunae Plin.
8. *dis Veneris dicitur, i. praestare quod illa alios praestat.* Su-
ro tisanam in vicem vini Cels. 4, 6. Supplet vicem solis, hy-
ea tum, *Loco solis est* Plin. Epist. 5, 6, 24. Sustinent vicem du-
catur, vt vnus homo, difficile est Paullus in l. Si plures D. de pactis.
ta vices, i. e. Pugnas: quia per vicissitudinem pugnabatur, vt
us docet. *Sic ad* Virg. Aen. 2, 433. Sernius. Cic. Att. 10, 11
si me fefellerit, feram sicut multi clarissimi homines in Rep. ex-
es tuleru t, nisi forte me Sardanapali vice in suo lectulo mori
ris, quam exilio Themistocleo, qui, *etc.* Carinae vice in-
vert , *i. In modum* Plin. 9, 6. Mundi vice circumagi, *Ad simili-*
tudinem Suet. in Nerone c. 31. Poetae vice fingere nomina
ciet e Legib. 2, 28. Teli vice fecit nuda manus Iuuen. Sat. 15,
3. Hor. Carm. 1, 28, 32 Vicesque superbae Te maneant ipsum:
t illum patiare quod feceris. *Sed* Conqueri suam vicem, *i. con-*
itiari Suet. Aug. c. 66. Vicem tuam Doleo Cic Fam. 12, 13.
Doll e vicem Reip. Item ad Brut. Ep. 10. *Sic*, Ipsius vicem mini-
ne demus Cic. Att. 4, 6. Ter. Heaut. 4, 5, 1 Ita me di ama-
lum vt nunc Menedemi vicem miseret me. Moestus non suam
ice , sed propter ipsum periclitantium fratrum Curt. 7, 2, 5. *Al.*
Dol ob suam vicem. Mihi vti necesse erit et meam et aliorum
lici Pertimescere? Cic. pro Domo 8 c. 4. Timeam necesse est
ale et meam et vestram vicem Brut. ad Cic. Fam. 11, 19. Hor. Epod.
s x Venena, magnum fas, nefasque (*conuertere et corrumpere valent:*
d non valent Conuertere humanam vicem, *condationem, vt fabeas*
amici *m poenam. Est medium vocabulum.* P. g. Proclinius est initu-
ae quam beneficio vicem Exsoluere Tac. Hist. 4, 3, 3. Martial.
T 3 Captet forsitan, aut vicem reposcat. Plin. Epist. 2, 9 Reddam
ice , si reposces, *i. Par beneficium.* Reddere vicem meritis
mi Amor. 1, 6, 23. Sen. Here. Fur. v. 1337. Inscript. ap. Ca-
to in Gord. 3 c. 27. *Sed in partem deteriorem* Propert. 1, 13, 10
ae erit illarum contemti poena doloris: Multarum miseras exigit
na ces. *h. e. Una puella, quam perdite amas, exigit a te poenas, quas mul-*
ae propter te passae sunt, voluntas abs te amari, sed abs te rejecta et con-
emi. ¶ 4 Prima, secunda, tertia vice *etc. pro primum,*
erb etc. it vna vice, duabus, tribus *etc. barbara sunt.* Laudatur Hor.
ar 4, 14, 13

——— Et arces
Alpibus impositas tremendis
Deiecit acer plus vice simplici.

ed ibil ad hunc usum facit. Nam vt simpliciter intelligantur vices, i.
ici tationes et periculi belli; aut sequendus est Vetus Schol. *qui ita*
nte retatur: Vult intelligi in vastandis his non tantam illis cladem
ntu le, quantam ipsi dederant, sed duplam: hoc est eam non sim-
lici vice reddidisse.

VICARIVS, a, um. Adi. *Qui vicem alicuius gerit, siue obtinet, et*
in ei locum successit. Macrob. Sat. 3, 10 *in formula deuotionis,*
Dos e *bolles*, ego vicarios pro me fide magistratuque meo, pro Populo
Ro exercitibus legionibusque nostris do deuoueo *etc.* Liu. 29, 1
Quo igitur adolescens quid sentires non dissimulasti, vicarium tibi
expriam, cui tu arma equumque, et caetera instrumenta militiae tra-
das. Corpus vicarium Quinctil. Decl. 16, 3. Cic. pro Rosc.
Am. 111 Propterea quod quibus in rebus ipsi interesse non possumus,
in n operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur. Manus
vic as polliceri Quinctil. Decl. 16, 7. Mors vicaria, *Quae pro*
alte *fabitur* Quinctil. in Gladiatore f. 16, 22. *Vid.* Sen. Contr. 13.
Hy i. Fab. 243. Quae se pro coniuge vicariam dedit Sen. ad Helu.
c. 1 *i. Alcestis.* Quinctil. . . . . Vicariam operam ei im-
pen . Poena vicaria Idem Decl. 16, 9. Seruitus vicaria
Qu til. Decl. 8, 15.

VCARIVS, i. m. [*ἀελλ ἄελλας* Gloss. Lat. Gr.] *Dicitur Seruus*
qui alterius serui vices gerit, qui seruo maiori in familia seruit. Esse sat
est seruum, tam nolo vicarius esse Martial. 2, 13. Plaut. Asin. 2, 4,
22 Cui datum est? 11. Stycho vicario ipsi tuo. LE. vah delenire ap-
paras: mihi seruo vicarium esse, neque esse seruum in heri aedibus,
qui sit pluris quam ille est. Cic. Verr. 3, 93 Peculia omnium, vi-
carii que retinentur. Paullus de Noxalibus act. l. Si in re, Si ser-
vus tuus damnum exercuerit: eiusque vicarius, et idem natus in ea-
dem natu damnum dederit. *Conf.* l. 32 ff. de pign. et hypoth.
Sen. de Tranqu. An. c. 8. Dominationis alienae vicarius Cic. ad
Brut. 16. Idem pro Caecin. 57 Qui legitime procurator dicitur
omnium rerum eius, qui in Italia non sit, absente Reip. causa, quasi
quidam paene dominus, hoc est alieni iuris vicarius. Laboris
miserrimi vicarius Apul. 8. Quinctil. 9, 8 Vtrum vicarium mal-
lem habere Mortis, an comitem. Cic. Philipp. 12, 5 Quod si in
bello dari vicarii solerent, libenter me, vt Brutus emitteretur, pro eo
includi paterer. Idem pro Sulla 26 Tamen hoc regnum appel-
labitur, cuius vicarius qui velit esse, inueniri nemo potest, longe abest
regni suspicio. Desinetumque laboribus Aequalis Recreat forte vi-
carius Hor. Od. 3, 29, 15. Succedere vicarium muneri alterius
Cic. Verr. 4 c. 37. Idem Verr. 3, 120 c. 51 Vnum et quinquaginta
aratores ita video delectos, vt his ne vicarii quidem succesferint *Vid.*
SVCCEDO. Succedere vicarium diligentiae alterius Columel 11, 1.
Cic. pro Muraen. 80 Nolite mihi subtrahere vicarium meae diligen-
tiae. Quinctil. in Gladiatore f. 9, 9 Tu tis illi vicarius meus.
Vicarius Praefectorum Sidon. Var. 3, 16 *et* 17. *est, qui cum potestate*
Praefecti Praetorii mittitur in prouinciam. Vicarii *simpliciter tales vo-*
cantur in titulo Cod. (1, 36) de Officio Vicarii. *Vid.*
VICARIANVS.

VICARIANVS, a, um. Adi. Sidon. 1, 3 Ciuium desidiam vica-
riano apice transcendit. *i. Honore vicariae praefecturae.* Area Vi-
carianae sedis Sidon. Var. 2, 24. *Vid.* VICARIVS Prae-
fectorum.

VICISSIM. Adu. [*ἀμοιβηδόν, ἐναλλάξ*] *Per vices, rursus, contra.*
Ter. Eun. 4, 7, 45 Vti sortes decet milites, domique foeque hae vicis-
sim vt memineris. Virg. Ecl. 5, 49 Nos tamen haec quocunque
modo tibi nostra vicissim Dicemus. Cic. de Nat. Deor. 2, 3 c. 1
Quod si haberem aliquid quod liqueret, tamen te vicissim audire vel-
lem, quum ipse tam multa dixissem. Terra vno tempore florere,
dein vicissim horrere potest Cic. de Nat. Deor. 2, 19 c. 7. Fari
vicissim Virg. Aen. 6, 531 Cic. de Amicit. 30 Sed ego admiratione
quadam virtutis eius, ille vicissim opinione forsasse nonnulla, quam de
moribus meis habebat, me dilexit. Ter. Heaut. 4, 3, 12 Sed nunc
Clinia, da te mihi vicissim: nam amici quoque res est videnda.
Amare Claud. Epithal. Honor. v. 65. Si sint ea genera diuinandi
vera, de quibus accepimus, quaeque colimus, esse deos: vicissimque
si dii sint, esse qui deuineut Cic. de Diuin. 1, 9. Exspecto quid
ille tecum, quid tu vicissim Cic. Att. 17, 3. Experiri vicissim
Virg. Ecl. 3, 28. Mutuari ab aliquo, et ei vicissim reddere aliud
quippiam Cic. de Fato 3 c. 2. Nec gero magna timui, sed con-
gero multa vicissim Sympos. 20, 3. *i. per vices, de formica.*

VICISSATIM. Adu. [*ἀμοιβαδίς*] *Idem: sed antiquum est.*
Plaut. Poen. Prol. 46 Ad argumentum nunc vicissatim volo remigrare.
Idem Stich. 4, 1, 27. Non. 2, 859.

VICISSITVDO, inis. f. [*ἐναλλαγή, ἐπιμεταστροφή*] *Alternatio,*
mutatio ex alio in aliud. Idem de Amicit. 49 c. 11 Nihil est enim
remuneratione beneuolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorum-
que mundius. Ter. Eun. 2, 2, 25 Hoc nunc dices, ciecios hinc
nos, omnium rerum heus! vicissitudo est. Vicissitudo et mut io
ex alio in aliud. Cic. Tusc. 5, 69 c. 24 Inde est indagatio nata
initiorum, et tanquam seminum, vnde essent omnia orta, generata, *etc.*
quae vita, quis interitus, quaeque ex alio in aliud vicissitudo atque
mutatio? Cic. Tusc. 1, 68 Vt quum videmus speciem primum
candoremque caeli, deinde conuertionis celeritatem tantam, quantam
cogitare non possimus, tum vicissitudines dierum atque noctium. *Add.*
Idem de Leg. 2 c. 7 Honoris vicissitudo Val. Max. 5, 1, 3. La-
boris ac voluptatis vicissitudo Cic. pro Muraen. 76. Idem de In-
vent. 1, 59 Verum ad vtilitates quoque rerum omnium, sunt accom-
modatae et diurnae nocturnaeque vicissitudines, nulla in re vnquam
mutatae quidquam nocuerunt. Cic. de Orat. 3, 191 Horum vicis-
situdines efficient, vt neque ii fatiantur, qui audient, fastidio similitudi-
nis: nec nos id quod faciemus, opera dedita facere videamur. Ad
actionis suauitatem, quid est vicissitudine, et varietate et commutatione
aptius? Cic. de Orat. 3, 222.

VICISSITAS, tis. f. [*παράλλαξις*] *Idem: sed antiquum.* Ac-
cius Phoenissis, Vicissitatemque imperandi tradidit *apud* Nonium 2, 893.
Add. Vitr. 9, 4 *fec Rutgers.* Var. Lect. 2, 3.

VICTIMA, ae. f. [*ἱερεῖον, σφάγιον*] *Quae post victoriam dextra*
victrice immo abatur: ac deis de omne bonis, i. animal quod sacrificii
loco Dis offertur. Ouid. Fast. 1, 335 Victima quae dextra cecidit vi-
ctricc vocatur. Cic. Att. 1, 8 Ego enim te arbitror caesis apud
Amaltheam tuam victimis, flarum esse ad Sicionem oppugnandum pro-
fectum. Senec. Here. Fur. 922 Victima haud vlla amplior potest
magisque opima mactari Ioui quam rex iniquus. *Vid. quem finem*
damus Cic. pro Flacco 99. Fuga victimae, *malum omen: vid.*
Suet. Tit. c. 10. Tac. Hist. 3, 56, 2. Denota victima Hor.
Carm. 3, 23, 12. Impatiens victima Lucan. 1, 606. Maxima
victima taurus Virg. Georg. 2, 147. Melior victima, *Cum prima*
hostia non labatur, aut effugerat, et succidaneae hostiae immolabantur ad
deos placandos, meliores esse dicebantur. Virg. Aen. 12, 296 Hoc ha-
bet, haec melior magnis data victima diuis. *Et* 5, 488 Hanc tibi,
Eryx, meliorem animam pro morte Daretis repono. *Quo et prouer-*
bium Graecum pertinet, οὐτέραν ἀμαύραν. Haec Turnebus 14, 4. Sa-
cra victima Iuuen. Sat. 12, 113. Cadet nitida victima ante aras
Senec. Agamem. f. 6. Litare victimis, *vid.* LITO. Victi-
marum more Maetari: *vid. subiub. ad* Suet. Aug. c. 15. Mactata
victima Senec. Oetau. f. 5. Cic. pro Flacc. 99 c. 58 Quam pote-
stis P. Lentulo, cui vos in complexu liberorum coniugumque vestrarum
trucidatos incendio patriae fepelire conatus est, mactare victimam gra-
tiorem, quam, *etc.* *Vid. p. a.* Amplior victima. Cic. de Fimb.
2, 91 Neque perro ex eo natus cum Pyrrho bellum gerens consul eccidi-
dilet in praelio, feque e continenti genere tertiam victimam Reipubl.
praebuisset. *de tribus* Deciis *loquitur.* Libidinum victimae ex-
politae ingrediuntur, et tenuitate vestium nudae oculis ingeruntur Hie-
ron. adu. Heluid. *fin.*

VICTIMO, are. [*θύτω, καλλαίνω* Gloss. Cyrilli] Apul. Met. 7

p. 192 Hircum Marti victimant. Hostiam victimare Idem Met. 7 p. 197. Vulg. Sirac. 34, 24.

VICTIMARIVS, i. m. [ἱεροπώλης] *Qui victimas vendebat.* Plin. 7, 12 Et Scipioni in seruo Serapione victimarii negotiatoris, vili mancipio. *Sed fluctuat lectio: et Specciatum pro* Victimarii negotiatoris, Suarii *legitur.* Victimarius, *Victimarum minister, qui in sacrificiis victimas ligabat, cultrum, aquam, et molam parabat, et reliqua quae sacris erant necessaria.* Valer. 1, 1, 12 Libros Petilius praetor Vrbanus ex auctoritate Senatus, per victimarios facto igne in conspectu populi cremauit. Liu. 40, 29 Libri in comitio igne a victimariis facto, in conspectu populi cremati sunt. *Conf.* Idem 3, 29. 9, 14. Habuit victimarii victimas immolauit Lamprid. Comm. c. 5. *Add.* Ammian. 22, 14.

VICTITO, *vid.* VIVO.

VICTORIA, VICTORIATVS, VICTRIX, VICTVS, Partic. *vid.* VINCO.

VICTVS, ûs. m. *vid.* VIVO.

VICVS, i. m. [κώμη] *Pars vrbis est, quae pluribus constat domibus: vt ex pluribus vicis vrbs constat. Diuiditur enim vrbs in* vicos, *quasi in membra minora.* In oppido vici a via: quod ex vtraque parte viae sunt aedificia Varro L. L. 4, 32 p. 35, 21. Cic. pro Milon. 65 Nullum in vrbe vicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. Hor. Epist. 2, 1, 269 Deferat in vicum vendentem tus et odores. Quis non vicus abundat Tristibus obscenis? Iuuenal. 2, 8. Vicus ex domibus constat, *ut ait* Varro de L. L. 4, 33 *pr.* p. 38, 20. *Paullo ante nominati ab ipso, et declarati, it.* Publicius et Publilius, et Coseonius, Vicus Ciprius, *vicus* Africus, vicus sceleratus, *etc.* Vicos *regionum singularum vrbis enumerat* P. Victor: *summam collegit* CCCCXXIIII *Merula Cosmogr. 2, 4, 22.* Hor. Serm. 1, 9, 13 Cum quidlibet ille Garriret, vicos, vrbem laudaret, *etc.* Aedificare vicos, *vid.* AEDIFICO. Omnibus vicis statuae factae sunt Cic. Off. 3, 80. Sceleratus vicus Ouid. Fast. 6, 610. *Vid.* SCELVS. Magister vici Martial. 10, 79. *Vid.* Suet. Aug. c. 30. *et* Tiber. c. 76. *et* Claud. c. 18. Vico-magistri P. Victor de Region. vrb. Conscribere seruos ex omnibus vicis concitatos Cic. pro Domo 54. ¶ 2 Vicus *rure, siue rusticus dicitur, quum plures simul villae, quae pagi dicuntur, hoc est plures rusticanae domus coniunctae sunt, et aliquo spatio remotae ab vrbe, dummodo non sint clausae moenibus.* Cic. Fam. 14, 1 Quod ad me mea Terentia scribis, te vicum vendituram, quid obsecro te (me miserum) quid futurum est? Idem Att. 1, 4 *extr.* Quod si assequor, Craſſum diuitiis supero atque omnium vicos et prata contemno. *Vid. Cesaub. ad h. l. Minut. Quaest. per Epist. 2, 7. Aluiti vici vocabantur castella.* Concursus fiunt ex agris, ex vicis, ex domibus omnibus Cic. Att. 5, 16. Abundant ciuitatibus, et vicis in modum oppidorum exstructis Ammian. 23, 21.

VICĀNVS, a, um. Adi. [κωμίτης] *Qui in vico rustico habitat.* Cic. de Diuin. 1, 133 c. 58 Non habeo denique nauci Marsum augurem, Non vicanos aruspices, non de circo astrologos. *ex Poëta.* Idem pro Flacc. 8 Timolites ille vicanus, homo non modo nobis, sed ne inter suos quidem notus, vos docebit qualis sit L. Flaccus.

VICANVS, i. m. Sarisb. 8, 21 Tanquam vicaneos tributa persoluere praecepit.

VICVLVS, i. m. Diuin. [κωμίδιον] *Accipitur pro Pago et rusticanis domibus.* Liu. 21, 33 Castellum, viculosque circumiectos capit. *Vid.* Vopisc. Aurel. c. 3. Tertull. adu Marc. 4, 23.

VICĀTIM. Adu. *Per vicos.* Sisen. Hist. l. 3 Cum complures menses barba immissa et intonso capillo, lugubri vestitu populum vicatim ilens vna cum liberis circumiret *ap.* Nonium 2, 916. Conscribere homines vicatim Cic. pro Sext. 34 c. 14. *Adde* Hor. Epod. 5, 97. Suet. Cass. c. 41. *it.* Calig. c. 35. *et* Tac. Hist. 2, 95, 1. *et* Plin. 6, 26.

VICĪNVS, i. m. [γείτων, κωμίτης, πρόσοικος, περιοίκιος] *Qui eundem vicum colit, et prope domum nostram habitat.* Plaut. Merc. 4, 4, 32 Aliquid mali propter Vicinum Malum. Cic. Att. 8, 6 M. Lepidus vicinus noster. Vicinum citius adiuueris Idem Offic. 1 c. 18. Anniuersarii vicini, *vid.* ANNIVERSARIVS, *in* ANNVS. Bonus vicinus Hor. Epist. 2, 2, 132. Finitimus ac vicinus Cic. pro Sull. 158. Idem Qu. Fratr. 1, 2, 2 Et mediocri me dolore putas affici, quum audiam, qua sit existimatione Virgilius, qua tuus vicinus Gn. Octauius? Nam si te interioribus vicinis tuis Cilicensi et Syriaco anteponis, valde magnum facis. Cic. Att. 2, 14 C. Arrius proximus est vicinus, immo ille quidem iam contubernalis.

VICINVS, a, um. Adi. *Propinquitatem qualemcunque loci, similitudinis, temporis etc. significat in vniuersum, non solum vici communionem.* Virg. Ecl 9, 28 Mantua vae miserae nimium vicina Cremonae. Dialectica vicina et finitima rhetoricae Cic. in Orat. 113 c. 32. Iungia vicina Hor. Epist. 2, 2, 130. Mala sunt vicina bonis Ouid. de Rem. Amor. 333. Oppidum vicinum Hor. Epod. 5, 44. Partus vicinus Stat. Achill. 1, 212. Vicinumque Pecus grandius vber habet Ouid. A. A. 1, 350. Pecoris vicini contagia Virg. Ecl. 1, 51. Terra vicina mihi Ouid. Trist. 3, 4, 52. Villa vicina Hor. Serm. 1, 5, 79. Vrbes vicinae Virg. Georg. 1, 510. Vicina ad pariendum Cic. Verr. 1, 48 c. 18, 1. Vicina virtutibus vitia Quinctil. 8, 3, 7. Cum in vicino esset agmen Vell. 2, 70, 2. Spero te ad vicina venturum Symm. Ep. 4, 29. *Comp.* Ouid. Fast. 6, 275 Ni connexa foret, parti vicinior esset. Vicinior axi sol Anien. Defer. Orb. v. 765.

VICĪNE. Adu. *Superl.* Augustl. de Doctrin. Christian. 1, 23 Vicinissime frui.

VICINITAS, ātis. f. [γειτνία, γειτνίασις] *Vicinorum propinquitas, et aliquando Vicinorum multitudo.* Ter. Heaut. 1, 1, 4 Tamen vel virtus tua me, vel vicinitas, *etc.* Cic. Verr. 4, 96 Signum quod erat notum vicinitati, buccina datur. Idem pro Rosc. Amer. 154 c. 46 Cantu vocum et nernorum et tibiarum, nocturnisque conuiuiis tota vicinitas personet. Missi clam Vicinitati negotium dant Nep. 7, 1, 4. *Add.* Cato R. R. c. 4. Varro R. R. 1, 18. *et* 3, 1. Plin. 10, 13. Cic. Off. 2, 63 In omnique re contrahenda, vendendo, emendo, conducendo, locando, vicinitatibus et confinis aequum et facilem, *etc.* Siluae vicinitas Plin. 4, 16. Cic. pro Cluent. 11 Pater huiusce Iudices, homo non solum municipii Larinatis, ex quo erat, sed etiam regionis illius, et vicinitatis virtute, aestimatione, nobilitate facile princeps. Amicitiae, consuetudines, vicinitates Cic. post red. ad Quir. 3 c. 1. Idem de Fin. 5, 65 Serpit sensim foras cognationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitiis, post vicinitatibus cum ciuibus. Cum eo mihi vicinitas et magnus vsus est Cic. pro Cluent. 49 c. 17. Idem pro Cael. 37 Cur te in istam vicinitatem contulisti. ¶ 2 *Aeque late patet ac* V *vt omnem propinquitatem notet.* Cic. Acad. 4, 138 Nam qui summum bonum dicant id esse, si vacemus omni molestia, eos inuidiosum voluptatis fugere, sed in vicinitate versari. 1. *Parum abesse a voluptate; vel qui totus voluptatis quam virtutis studiosi d* Artium studiorumque quasi finitima vicinitas Cic. de Clar. Or *Vid.* EXVLCERARE gratiam alicuius. Nominis vicinita 21, 18. Oris vicinitatem nares non sine causa fecutae sunt Nat. Deor. 2, 141. Virtutibus ac vitiis vicinitas quaed. Quinctil. 3, 7, 25. Vicinitate virtutum excusantur vitia Id. 1 5.

VICINITVS. Adu. Theod. Cod. l. 15 tit. 1 Omnes intra pedes vicinitus, quantum ad horrea pertinet, arceantur.

VICINIA, ae. f. [γειτνία] *Locus vicinus, seu ipsa vi* Plaut. Mil. 2, 3, 2 Certo edepol scio, me vidisse hic proxima niae, *etc.* Cic. Tusc. 1, 37 c. 16 Inde in vicinia nostra Auern Hor. Epist. 1, 17 (16) 44 Sed videt hunc omnis domus, et vicin. Dnes vicinia Ouid. Fast. 3, 189. Hic viciniae, et Hue vi *vid.* HIC *et* HVC *Aduerbia.* Lachis ad viciniam accede Plin. 31, 3. Rerum est tamen diuertarum quaedam vicinia ctil. 8, 4, 12. Solis vicinia mollit ceras Ouid. Met. 8, 225. bis vicinia Columel. 7, 3. Virtutum victoriumque vicinia ctil. 2, 12, 4. Ex aliqua rei vicinia ducitur exordium *i. ex mento connecto, cognato etc.* Idem 3, 8, 9. Idem 8, 6, 28 E huic tropo cum synecdoche quaedam vicinia. Reclamat rauca Hor. Epist. 1, 18, 62. ad Scaeuam.

VICINIVM, i. n. *Laudatur* Senec. de Breuitate vitae c. vicinio versatur inuidia, simplicius longe posita miramur. *Sea* cino, *ne alterius quidem lectionis mentione facta, Grut. Lipf. Gron que huc referri debet* Ouid. Met. 2, 688 Battum vicinia tota vo *Est enim Synesis: collectivo nomini pluralis additus. Vid. Heinf.* ergo *auctorem habet* Vicinium.

VICINĀLIS, e. Adi. [γειτόνιος] *Quod ad viciniam pertinet;* cinales viae, *vid.* VIA. Bella vicinalia Iustin. 41, 1, 9. nnumum lintriumque paratarum ad vicinalem vsum Liu. 21, 26. *cinorum, vel in vicinia.*

VICĪNOR, āri. *Propinquum esse.* Sidon. Epist. 2, 11 Si nol situ spatiisque regionum vicinaremur. *add.* Id. 7, 2 *et* 6, 9. *Et* Aurel. Acut. 2, 23, 90 Autumni tempus, quod nemi vicinatur.

VICĪNANS, antis. Part. *ut,* Cordis vicinantis causa Ca rel. Acut. 2, 13, 49. Loca capiti vicinantia Idem 2, 6, 27. pillum terrae vicinans Macer. 2, 9, 1. *Add.* Sidon. Ep. 2, 2.

V I D

VIDELĪCET. [ὁηλαδή, δηλονότι] *Aduerbium confirmat significat idem quod* Videre licet: *vt* Scilicet, Scire licet: *et* Hinc, licet. *De hoc sic Valla* lib. 2 c. vlt. Scilicet *et* Videlicet, *id* ficare *videntur quod* Certe: *sed habent vsum suum et praecipuam* rem *ritudinem quandam cum derisu permistam.* Maluit videlicet ho peccare quam deos Cic. Verr. 2, 22. Quidam magnus vi vir et sapiens Idem de Inuent. 1, 2. Sapiens videlicet hom primis nostrae ciuitatis Idem de Orat. 2, 124 e. 55. *Cum iro* Cic. Philipp. 2, 15 c. 6 Tuus videlicet salutaris Consulatus, pern meus. Idem de Finib. 4, 21 Haec videlicet est correctio pl phiae veteris et emendatio, quae omnino aditum habere nullum in vrbem, in forum, in curiam. *add.* Id. Catil. 2 c. 6. I *sine irrisione: pro Numerum, certe, nam, enim.* Ter. Heaut. 3, Hic de nostris verbis errat videlicet, quae hic fumus locuti. ibid. 3, 2, 3. Cic. de Legg. 2, 24 Caste iubet lex adire ad deos, videlicet in quo sunt omnia, nec tollit castimoniam corporis. de Fin. 3, 31 Haec natura videlicet vult saluam esse se. Id Legib. 2, 14 Quos imitatus Plato, videlicet hoc quoque legis p esse perfuadere aliquid, *etc.* Idem Att. 13, 30 Spurium Mu putaram in decem legatis fuisse, et videlicet: etenim, *etc. i.* Et v cet puto ita esse. Sed videlicet Scribon. 103. Cic. pro C 128 *et* 129 Statuerunt enim ita maiores nostri, vt si a multis esset tium rei militaris admissum, fortitione in quosdam animaduerter vt metus videlicet ad omnes, poena ad paucos perueniret. in Orat. 114 Aristoteles dicit rhetoricam quasi ex altera parte re dere dialecticae: vt hoc videlicet inter se differant, *etc.* videlicet est eorum Cic. pro Plane. 56. Idem de Fin Haec quum loqueris, nos barones stupemus, tu videlicet teum rides. Idem pro Sext. 28 Venisse tempus iis, qui in timore fuisse coniuratos videlicet diceba, vlciscendis. Idem Verr. 3, 90 licet igitur non Turpioni luerum datum, sed Petrinis pecuniae cept *Vetus exemplar legit* Gloriatur. Videlicet, quia Scribon. Ep. ¶ 2 *Obs.* Videlicet, *quod est* Videre licet, vel videas licet, *suae ginis Casum interdum retinet.* Plaut. Stich. 4, 1, 49 Videlicet parc illum fuisse senem, qui dixerit. Iterum 4, 1, 51 Videlicet ill fuisse nequam adolescentem. Gell. 17, 4 Haec ille rhetoricus tifex dicere quibusdam videbatur perite et scienter: sed videlicet e vocabula rerum vera ignorauisse. *Conf.* SCILICET.

VIDEO, di, sum, ēre. [ὁράω, βλέπω, ὄπτομαι, θεωρέω, θεάομ *Oculorum actio et officium est. Sic tamen, vt etiam ad sensus reli totamque adeo vim cognoscendi, iudicandi, colligendi, pertineat. De et* Macrob. Sat. 1, 15 Alii putant Idus, quod ea die plena luna videat a *Videndo Vidus* appellatas, mox literam V detractam, sicut com quod Graeci ἰδεῖν dicunt, nos V litera addita *Videre* dicimus. Verr. 5, 86 Iam hoc ipso istum vestitu Siculi omnesque Romani p multi saepe viderunt. Ouid. Met. 10, 602 Vidisset lacrimas, vul vidisset amantis. Illum edepol videre ardentem te extra port Metiam credo velle Plaut. Cas. 2, 6 *pr.* Quem equidem cr atlixum videre fellino Curt. 6, 3, 14. Pendentem volo Zoil videre Martial. 4, 74. Qui priuatus intolerabili superbia fuer eum commodum et fui cognoscentem videre in potestate quis sper Auct. ad Herenn. 4 c. 18. Cernere et videre Cic. pro Milon. Idem Fam. 10, 23 Sed tamen constitui ad te venire, vt et viderem et viserem, et coenarem etiam. Absens absentem auditque vid que Virg. Aen. 4, 83. Magis vidi, *vid.* MAGIS. Parum dere, *vid.* Prospicio parum, *in* PARVM. Ter. Eun. 4, 4, 11 Hu oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit Phaedria. Adelph. 3, 2, 31 Certe, hisce oculis egomet vidi. Cic. Catil. 3, Vt eos paene oculis videre possemus. Idem Acad. 4, 125 Etsi nu aut *li* etiam dormientes aliquid animo videre videamur, imagines

rri ecus animos noſtros per corpus irrumpere. Oculis ſomnum
videre, *vid.* SOMNVS. Oculis claris videre, *vid.* CLARVS. Vul-
tu lacido videre aliquem Tibull. 2, 4, 59. Ter. Hec. 4, 4, 27
Ha: videre ſaepe optabamus diem. Cic. Fam. 14, 1 Quem ego
Dio ſi videro, et ſi in veſtrum complexum venero, ac ſi et vos et
men recuperaro, ſatis, magnum mihi fructum videbor percepiſſe
vetae pietatis et meae. Sine Diem videat, ſine tegatur humo
Ou. Triſt. 5, 5, 44. Somnia videre, *Somniare* Idem Met. 9,
47 Tacit. Ann. 2, 14 Nox eadem laetam Germanico quietem
tul, viditque ſe operatum, *i. ſomniauit.* *De audire:* Audire
vo n viſa ſum modo militis Ter. Eun. 3, 2, 1. *vid. h. l. Donat.* Cum
rer ad aures Viſus adeſſe pedum ſonitus Virg. Aen. 2, 731. *add.*
Ho Od. 3, 4, 7. Plaut. Aul. 5, 1, 4. Videamus, idemne Attico
bla at fieri a me, quod te velle video Cic. Ac. 1, 14 c. 4. In cla-
ma lo quidem video cum eſſe bene robuſtum atque exercitatum Cic.
Di 1. in Caecil. c. 15. *conf.* Id. pro Arch. c. 8 *pr.* Auguſtin. Conf. 10, 35.
Per. *Animadu.* c. 8 p. 325 *ſeq.* Cauſas videre, *Intelligere* Lucret.
1, 1. Si Faciem videas (*et inde iudicium de animo facies*) videtur
ille quantiuis pretii Ter. Andr. 5, 5, 15. Sed ipſe egreditur: quam
cr us! Rem cum videas cenſeas Ter. Heaut. 5, 3, 2. *Sic* ingra-
tum quippiam videre, *obſeruare, intelligere* Ouid. Met. 2, 780. In-
idi alienius videre Idem de Art. Am. 1, 766. Manifeſta videre
au 1, 855. Spem videre Ter. Heaut. 4, 1, 46. Vitium videre
in quo Ouid. Amor. 2, 19, 9. Cic. Off. 1, 24 Videre etiam licet
de sque non tam natura liberales, quam quadam gloria ductos.
lae videre eſt, *Proprium dari poteſt.* Hor. Serm. 1, 2, 101. ¶ 2
Im ehendit plura hoc verbum, v. g. colloqui, Cic. Fam. 1, 9 Quippe
qui tiam Rauennae Craſſum ante vidiſſet, ab eoque in me eſſet incen-
us. Idem Att. 6, 2 Ego (vt ſpero) propediem te videbo. Id.
pic s, 12 Grauiter ſe actiurum cum Aquilio, confirmauit. Videbis
rg hominem. *Et* Fam. 12, 15 Septimium vide, et Laenatem, et
tal um. *conf.* Plin. Epiſt. 1, 5. Vidit hic annus Ventidium, *vid.*
N vs. Videre, *pro Vigilare* Ter. Eun. 1, 1, 28 Et prudens, ſciens,
iu , videnſque perco. *Hi* Donatus, Videre pro Vigilare poſuit:
t am Virgilius, quum de Silено dicit, Ecl. 6, 21 Iamque videnti
ar tincis frontem morie, et tempora pingit. Ergo Vinus, Non
io us: Videns, Non dormiens. *conf.* Serv. *ad* Virg. *e. l.* Neme-
at el. 3, 12. Huic acerbiſſimum vino videntique ſumus ducitur
ic ro Quint. c. 15. *conf.* Apul. Apol. p. 227. Mamertin. Paneg. Iul.
2; Vigilans et cuncta videns Virg. Aen. 9, 345. Vide, *ſtoma-*
hus conuent, vel alio affectu commotionibus. Ter. Phorm. 2, 2, 11
ud ia vide quid facit. *Sic* in Adelph. 5, 1, 5 Illud ſis vide
te dum diſciplinae. Vide modo, inquis, non me hercules
ac is Cic. Fam. 8, 2. Vide vt incedit Plaut. Aul. 1, 1, 7 *Ironia.*
e de, *phraſis comica, qua praeſtare aliquid affirmant.* Ter. Andr.
2 : Atque illuc ipſum nihil periclí eſt, me vide. Idem Phorm. 4,
3 ient, me vide. *add.* Plaut. Rud. 2, 3, 18. *et* Trin. 3, 2, 79. Vi-
re *Praeuidere, praeſcire.* Cic. Fam. 4, 9 An tu non videbas me-
m mul, quam illa crudelis eſſet futura victoria? Idem Philipp.
, An vero, ſi quid eſſet, quod a M. Bruto timendum videretur,
an id non videret? aut ſi videret, non laboraret? Id. Fam. 6, 3
ur a tamen eadem eſt, et idem exitus, quem ego tam video animo,
na ea quae oculis cernimus. Id. ibid. 15, 15 Sed ſunt ea con-
equ a, vt magis mirum ſit accedere illa potuiſſe, quam nos non vi-
ill a futura, nec homines cum eſſemus, diuinare potuiſſe. Ven-
ura idere Virg. Aen. 2, 125. Videre in futurum Liu. 6, 12.
¶ 3 *Actum parendi, curandi, cauendi includit.* Videre, *Parare*, A-
per , pater, h. e. aliud lentus, ſodes, *vide* Ter. Heaut. 3, 1, 50 *i. pro-*
vid ind. Guyet. Cic. Att. 5, 1 Anteceſſerat Statius, vt prandium no-
is leret. *h. e.* Pararet, curaret. *Sic* ad eundem 14, 21 (8) *extr.* Quare
ilar videamus, quidnis coim potius, quam caſtra. *i. Parcamus talaria*
t hi *aufugimus. conf.* Victor. *et* Gesn. *e l. ll.* Videre, *i. petere.*
n t, inquit *Alacius*) vt ſentias, quam vile ſit corpus illis, qui ma-
nan gloriam vident! dextramque accenſo ad ſacrificium foculo in-
cit Liu. 2, 12. Ter. Heaut. 4, 2, 3 Niſi aliquid video, ne eſſe
nie hanc gnati reſciſcat ſenex. Idem Andr. 2, 2, 36 Niſi vi-
es, ili ſenis amicos oras, ambis. Cic. Diuin. in Caec. 48 c. 15
ue el iando quidem video cum eſſe bene robuſtum atque exercitatum.
en am. 16, 3 Nauem idoneam vt habeas, diligenter videbis; vnum
ri d i Tiro videto, ſi me amas. *Et* Att. 2, . . . Tu illa omnia
de : guberna. Ouid. Art. 1, 588 Inde procurator nimium
loq multa procurat Et ſibi mandatis plura videnda putat.
f. en. Oct. 231. Tacit. Agric. 45, 1. l. 1 Cod. de Offic.
ac Praet. Afric. l. 3 ff. Si pars hered. pet. Eynkersh. Obſ. Iur. Rom.
s p. 58 *ſeq.* Sed id quoque videbimus Cic. Att. 2, 7. Id.
err, 173 Quamobrem te quoque Hortenſi, quia monendi locus eſt,
h loco moneo, videas etiam atque etiam, et conſideres quid agas,
io ogrediare, quem hominem et qua ratione defendas. Cic.
im.', 5 Non mihi fumo, vt plus ipſe proſpiciam, quam te videre
que ntelligere mihi perſuaſerim. Idem de Finib. 4, 8 c. 4 De
mn bono, mox, vt dixi, videbimus. Ter. Heaut. 2, 3, 74
oc de: in mea vita tu tibi laudem is quaeſitum feclus. Cic.
uſc, 83 Illud angit, vel potius excruciat, diſceſſus ab omnibus his,
iae nt bona in vita, Vide ne a malis dici verius poſſit. Idem
ead., 62 Vide quaeſo etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum
ilch rimarum, a te ipſo minuatur auctoritas. Sedere in equi-
m Cum tibi liceat ſcamnis, Video Martial. 5, 42. Plus videre,
Magis ſapere, rectius conſulere. Cic. Fam. 6, 4 Vidiſſe me Plus quam
ceteris. Cum me vidiſſe Plus fateretur: ſe ſperauiſſe meliora
l. Pl. 2 c. 15. *conf.* Id. pro L. Manil. c. 22. *Adde* Ter. Heaut. 3, 1, 97.
uam m fallare vide Cic. de Fin. 1, 15. Quid de illis reſpondeat
idea Idem Verr. 3, 12. Quid agas vide, *Non terrentis eſt, ſed*
cerita is. Ter. Phorm. 2, 1, 22 Vide Quid agas, prima coitio eſt
cerri a. ¶ 4 *Etiam haec ſunt formae notabiles.* Ter.
ſeau 4, 1, 4 At vide, vt ſatis modo contemplata ſis. *i. Cave, ne non*
atis. Alii non habent Vide, *ſed intelligunt.* Q. Cic. Fam. 16, 26 Vi-
le vt obare poſſit, te non peccaſſe, *i. vix eſt vel metus eſt*, vt pro-
bare oſſit. Id. Off. 3 c. 29 Videant, ne latebra quaeratur periuro,
vix, l vel metus eſt, vt non etc. Vtilitas viderit Ouid. de Arte
Am. 3 7, 1. *i. Num utilia ſint, quae praecipio, alii deſpiciant et curent.*
Vider habitus, dum materiae qualitas eadem ſit. Viderit forma,
lum ipſum Dei corpus ſit Tertull. Apol. c. 16. *i. quid quid ſit de ha-*
itu forma, vel, de habitu et forma parum ſollicitus ſum: vt Viderit
tilita ius dicit, indicat, ſe nihil curare. Ter. Andr. 2, 6, 25 Ego
ſtaec ere vt fiant videro. Cic. pro Cael. 55 Videro hoc poſte-
rius. Idem Verr. 4, 36 c. 16 Compone hoc quod poſtulo de ar-
gento: de reliquo videro. Att. ad Cic. Att. 9, 15, (16) Valde videro,
et conſideratius vtilitati noſtrae conſuluero. Id. Acad. 4, 2, 19 Epi-
curus hoc viderit, et multa alia. Idem ad Brut. 2 Sed de hoc tu
videris. *Et* pro Quint. 55 Viderint, inquit iſta officia viri boni:
de me iſta conſiderent. Quid concupiſcas, tu videris: quod con-
cupieris certe habebis Cic. Philipp. 3, 33. Videbis, *pro* Videat,
qui adſit, videre poſſet aliquis: Virg. Aen. 4, 490 Magnae videbis
Sub pedibus terram, et deſcendere montibus ornos. Viden', *pro*
Videsne Ter. Eun. 2, 2, 10 Viden' me ex eodem ortum loco? *Conf.*
Id. Andr. 3, 4, 11. Viden' vt, *ſollemnis formula attentionem pulsandam*
Virg. Aen. 7, 790 Viden' vt geminae ſtant vertice cristae? Ser-
vius *ad h. l.* PHYSICE naturaliter longa eſt. Breuem tamen eam poſuit
ſecutus Ennium. Et adeo eius eſt immutata natura, vt iam vbique
breuis inueniatur. *Similia* Lutatius *ad* Stat. Theb. 12, 800 Viden', vt
iugulo conſumſerit enſem. *Bentleius etiam reſtituit* Hor. Epiſt. 1,
1, 91 Quid pauper? viden' vt mutat coenacula, lectos *etc.* Catull.
61, 8 Viden' vt perniciter exſiluere. *Et* 62, 77 Virgo adeſt. Vi-
den' vt faces Splendidae quatiunt comas. Virg. Cul. 115 Viden' vt
flagrantia taedis Lumina colluent. *Iterum* Trib. 2, 2, 17 Vota
cadunt. Viden' vt trepidantibus aduolet alis Flauaque coniugio vin-
cula portet Amor? Sil. Ital. 2, 713 Viden' vt Latonia virgo Accen-
ſas quatiat Phlegethontis gurgite taedas. Val. Fl. 3, 499 Viden'
Arctoo de carcere quanta Tollat ſe nubes. *Et* 5, 595 Viden' alta
comantem pectora. Vide *ultima correpta quaſi eſſet etiam tertiae Con-*
iugationis: quod ex hoc ipſo loco probabunt, quam nemo ita legerit,
Vide lata comantem. *Quos hic refellit Burm. qui etiam* Phaedr. 3, 6, 1.
ne illud e corripiatur, legit, Vide dolone ne collum pungam tibi. *Cor-*
ripitur tamen in Vide ſis, *pro* Vide ſi vis: Perſ. Sat. 1, 18 Vide ſis ne
maiorum tibi forte Limina frigeſcant. *Sumtum a comicis, vt* A-
pagesis, *Conf.* Plaut. Rud. 3, 3, 63. Ter. Heaut. 2, 3, 128. Ca-
ton. Diſt. 4, 25 *etiam correpta eſt vltima,* Hoc vide, ne rurſus leuitatis
crimine damnes. *Magnam vim tahum Imperatuorum ſecundae ibi con-*
geſſit Daunus. Sed vix probauit idonei auctoritas, quum de Caue, *et*
Videſis. Cic. Off. 1, 28 Videndum eſt, ne non ſatis ſit ei, *etc.*
¶ 5 Videor, *praeter naturalem Paſſiui ſignificationem varie ſonitur, ad*
opinionem vel noſtram vel alienam indicandam. Ter. Eun. 5, 2, 61 Parum
perſpexiſſe eius videre audaciam. Id. Heaut. 3, 1, 81 Videre verum
atque vti res eſt dicere. Meruit formoſa videri Ouid. Met. 4, 219.
Cic. Acad. 1, 26 Tu vero inquam, Varro, bene etiam meriturus Mihi
videris de tuis ciuibus. Hor. Epiſt. 1, 7, 91 Durus nimis atten-
tusque videris Eſſe mihi. Ter. Phorm. 5, 3, 9 Quid haec viden-
tur? *i. quid de his vobis videtur? qualia haec vobis videntur? Fre-*
quenter admodum vtitur hoc verbo Cicero: *quod arripuerint imitatores.*
Quinct. 10, 2, 18 Noueram quosdam, qui ſe pulchre expreſſiſſe genus
illud caeleſtis huius in dicendo viri ſibi viderentur, ſi in clauſula po-
ſuiſſent, *Iſſe videatur. Conf.* 9, 4, 73. Videtur, *pro Placet, cum In-*
finitivo: Cic. Off. 1, 36 c. 11 Quum Pompilio videretur vinam dimit-
tere legionem, *etc.* Cic. Fam. 15, 2 Eoque vos ſtudioſius feci cer-
tiores, quod in rege Ariobarzane ea mihi ſigna videor virtutis, inge-
nii, fidei, beneuolentiaeque erga vos perſpexiſſe Virg. Aen. 3, 174.
Nec ſopor illud erat, ſed coram agnoſcere vultus, Velatasque comas,
praeſentiaque ora videbar. Si quid eſt in me, quod iam ſperare
videor, quoniam, *etc.* Cic. de Orat. 2, 122. Idem Fam. 13, 2 Quod
de domo ſcribis, hoc eſt de area, ego vero tum denique mihi videbor
reſtitutus, ſi illa erit nobis reſtituta. Nonne vobis videtur ani-
mus is, qui plus cernat et longius, videre ſe ad meliora proiectum: ille
autem, cuius obtuſior ſit acies, non videre? Cic. de Senect. 83. Per-
ſpicere videor mihi primum ipſius animum, qui plurimum poteſt, pro-
penſum ad ſalutem tuam Idem Fam. 4, 13. Poſſe dici mihi vide-
tur, valere libertatem. Vlpian. in l. Fidei commiſſa libertas, in
princip. D. de fideicomm. libert. Vere videor poſſe contendere
Nep. 25, 12, 4. Videor enim videre ementem te ruſticas res, cum
villico loquentem Cic. fil. Fam. 16, 21. Videre videor iam diem
illum, quum hinc egens, *etc.* Ter. Adelph. 3, 3, 30. Videre videor
mihi hanc vrbem, lucem orbis terrarum atque arcem omnium gen-
tium, ſubito vno incendio concidentem Cic. in Catil. 4, 11. Vi-
detur ita mihi, *Ita cenſeo* Plaut. Cist. 3, 2. 61. Ter. Phorm. 2, 4, 10
Mihi ſic hoc videtur, quod te abſente hic filius egit, *etc.* Cic. Att.
5, 13 Stamus animis: et quia conſiliis, vt videmur, bonis vtimur, ſpe-
ramus. Si videtur, *Si placet:* Cic. Fam. 14, 7 Si tibi videbitur,
villis iis vtere, quae longiſſime aberunt a militibus. *Vid.* Idem ibid.
7, 24. *et* Verr. 4 c. 29 *pr.* Nep. 4, 2, 3. Cicero, . . Quibus tibi
videbitur, velim des literas nomine meo, *h. e. Quibus tibi videbitur*
dandas eſſe. Idem pro Rabir. 20 Fit ſenatusconſultum, vt C. Marius,
L. Valerius Conſules adhiberent Tribunos plebis, et Praetores quos
eis videretur. Si non faciat, cum aduerſus Remp. facturum vi-
deri Caeſ. Bell. C. 1, 2. *Conf. h. l. Cuccon.* ¶ 6 *Obſ.*
Duplex huic verbo vſus in SCtis: primo cum ipſe Senatus ait. ſibi vi-
deri, v. g. Cic. ad Quint. Frat. 2, 2 De rege Alexandrino factum eſt
SCtum, cum multitudine reduci, periculoſum reip. videri. Idem
pro Mur. c. 32 Dixiſti, SCtum me referente eſſe factum — contra
legem Calpurniam factum videri. *Et* de Haruſp. Reſp. c. 7 Se-
natus ſtatuit — domum meam iudicio Pontificum religione liberatam
videri. *Simile eſt illud* Liu 25, 7 Conſultusque de his literis ita
decreuit Senatus, Militibus, qui ad Cannas commilitones ſuos pugnan-
tes deſeruiſſent, Senatum nihil videre cur Resp. committenda ſit. *Ita*
reſtituit Gronouius, cum legeretur Senatum nihil videri Remp. committi-
tendam eſſe. *Vid. Briſſon. de Form.* 2, 75 p. 180 ſq. *Deinde non ſolebat*
Senatus praeciſe iniungere aliquid magiſtratibus, ſed ea formula ad ecta,
qua iſſius arbitrio tribui aliquid ſignificaretur. V. g. in SCto de phi-
loſophis et Rhetoribus *apud* Gell. 15, 11. Vti ei e Rep. fideque ſua vide-
retur. Cic. Phil. 3 c. 15 Senatui placere, vti C. Panſa, A Hir-
tius Conſſ. deſignati, cum magiſtratum inirent, ſi eis videretur, primo
quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent, *etc. Vid.*
Briſſon. de Form 2, 104 p. 198 ſq. *Haec forma vſus, an abuſus? eſt*
Conſul Flaccus. Liu. 26, 16 Quia adſcriptum in SCto fuerat, Si ei vi-
deretur, integram ad Senatum reiiceret, interpretatus, quid magis e
Rep. fuceret aeſtimationem ſibi permiſſam. ¶ 7 *Vſus*
eusdem verbi in iudicis. Illud memorabile, inquit Budaeus, quod in ſen-
tentiis ferendis non reum crimen admiſiſſe pronuntiabant, ſed admiſiſſe
videri. *Id quod a Ciceron ſignificatur* Verr. 5, 14 *quo in loco Verri*
obiecat, quod fugitiuos bellum molientes in Italia comprehenſos de conſi-
lii que ſententia damnatos, ipſe poſt poenae exemerit. O praeclarum
(inquit) Imperatorem, *etc.* Comprehendi iuſſit: quis non pertimeſcat?

causam dicere dominos. quid seruis tam formidolosum? Feciſſe videri, pronuntiauit: ortam videtur flammam paucorum dolore ac morte reſtinxiſſe. Quid deinde ſequitur? verbera atque ignes: et ad metum caeterorum, cruciatus et crux, hiſce omnibus ſupplicijs ſunt liberati. *Sic* Plin. 14, 13 Cn. Domitius iudex pronuntiauit mulierem videri plus vini bibiſſe, quam valetudinis cauſa, viro inſcicnte: ac dote mulctauit. *Cuius rei exemplum eſt* l. 1 Ad Turpil. Quaeri, (*inquit* Martianus) poſſit: ſi ita fuerit interlocutus, Lucius Titius temere videtur accuſaſſe: an calumniatorem pronuntiaſſe videatur. *Idque non in iudicando modo priſci, ſed teſtificando etiam obſeruabant. Cuius inſtituti originem ex Academicorum opinione emanaſſe, Cicero docere videtur* Acad. 4 c. 47 Quam rationem, maiorum etiam comprobat diligentia: qui primum iurare *ex ſui animi ſententia* quemque voluerunt: deinde teneri, *ſi ſciens falleret*, quod inſcientia multa verſaretur in vita. Tum qui teſtimonium diceret, vt *arbitrari ſe* diceret etiam quod ipſe vidiſſet: quaeque iurati iudices cognouiſſent, ea non vt eſſe facta, ſed vt *videri*, pronuntiarent. *Ex eo more eſt illud* Vlpiani tractatu De iure fiſci, in l. Quum quidam capitis reus emancipaſſet filium vt haereditatem adiret: reſcriptum eſt, non videri in fraudem fiſci factum, quod acquiſitum non eſt. *De teſtimonii dicendi more exemplum eſt* Cic. pro Caecin. 73 Iſte veſter teſtis auſus eſt dicere, feciſſe videri eum, de quo ne cuius rei argueretur quidem ſcire potuiſſet. *Conf.* Interpp. Cic. Fam. 7, 17 *extr.* Fabri Sem. 2 c. 21 p. 145. ¶ 8 *Formulae aliae:* Plaut. Aſin. 3, 3, 94 Da mihi iſtas viginti minas: vides me amantem egere. 11. videbitur: *q. d. conſiderabo, quid mihi agendum ſit.* Plaut. Aul. 5, 1, 4 Certo enim ego vocem hic loquentis modo me audire viſus ſum. Ter. Andr. 1, 5, 20 Id mihi viſus eſt dicere, abi cito, et ſuſpende te. Viſus ſum mihi cum Galba ambulare Cic. Acad. 4, 51 c. 16. Viſus ſum videri Plaut. Cure. 2, 2, 10. Idem Epid. 4, 2, 29 Quid ſi ſeruo aliter viſum eſt? Cic. Att. 5, 17 Sextius ad me ſcripſit, quae tecum eſſet de mea domeſtica et maxima cura loquutus, quid tibi eſſet viſum. Caelitibus non ita viſum eſt Ouid. ex Pont. 4, 9, 39. DIs aliter viſum Virg. Aen. 2, 428. Superis viſum Idem ibid. 3, 2. Viſum eſt faciendum, *vel* vt facerem Cic. Fam. 4, 12. Id. de Finib. 2, 43 c. 15 Quae quum Ariſtoni et Pyrrhoni omnino viſa ſunt pro nihilo, *etc. i. Nihili aeſtimata ab eis. Gerundia:* Virg. Ecl. 1, 27 Et quae tanta fuit Romam tibi cauſa videndi? Auidus videndi Ouid. Met. 10, 56. Copia rara videndi Tibul. 2, 3, 83. Inſatiabilis cupiditas veri videndi Cic. Tuſc. 1, 44. Dare ſe videndum populo Ouid. de Arte Am. 3, 42. Offerre ſe videndum alicui Virg. Aen. 2, 589. Idem Georg. 3, 215 Carpit enim vires paullatim, vritque videndo Femina, nec nemorum patitur meminiſſe nec herbae. *h. e.* Dum videtur, *vt aiunt* Seruius *et Valla. Supina:* Deformia viſu Ouid. de Arte Am. 3, 217. Facilis viſu Virg. Aen. 3, 261. *de Polyphemo.* Ferum viſu dictuque Sil. 1, 175. Mirabile viſu Hor. Epiſt. 2, 2, 91. Miſerabile viſu Virg. Aen. 1, 115. Terribiles viſu formae Idem ibidem 6, 277. Tenuis viſu Stat. Theb. 8, 86.

VIDENS, entis. Partic. Ter. Heaut. 5, 1, 40 Quemquam ne tam animo comi eſſe et leui putas, Qui ſe vidente animam patiatur ſuam... Procul videntes, *i. Spectantes.* Flor. 2, 5, 16.

VIDENDVS, a, um. Partic. [*βλεπτέος*] *vt*, Cuncta videnda ſunt animo Ouid. Triſt. 3, 4, 56. Probra videnda meis oculis Ouid. Amor. 3, 14, 44.

VISVS, a, um. Partic. [*ἰωσαμένες*] Ter. Heaut. 3, 2, 9 Viſa vero eſt, quod dici ſolet, aquilae fenectus, *i. in te obſeruata.* Idem Hec. 3, 1, 38 Matris vox viſa eſt Philumenae. *Vbi* Donatus, Omnia haec, quae ſenſu percipi poſſunt, viſa dicimus. vetuit Quirinus poſt mediam noctem viſus Hor. Sat. 1, 10, 32. *conf.* Obſequ. c. 125 *et* 126. Non magnopere viſus, *vid.* MAGNVS. Oculis meis viſa eſt Ouid. ex Pont. 3, 3, 18. Formae viſae correptus imagine Idem Met. 3, 416. Imago viſa mihi ante oculos Virg. Aen. 2, 773. Quem tu cernus vti Lupum viſum fugies Hor. Od. 1, 15, 29. Via viſa eſt pedum Ter. Phorm. 2, 2, 12. Factum eſt periculum, iam pedum viſa eſt via. Viſos vultus agnoſcere Ouid. ex Pont. 1, 10, 25. Senſibus viſa Lucret. 4, 468. Viſo eſt opus Plaut. Capt. 2, 1, 29.

VISVRVS, a, um. Partic. [*ὀψόμενος*] Viſuros, *Ad videndum miſſos, dixit* Sallultius, *teſte* Quinct. 9, 3, 12. Abies caſus viſura marinos Virgil. Georg. 2, 68. Dies belli viſura tumultus Lucan. 1, 233.

VISVM, i. n. [*ὅραμα*] *pro Eo quod videmus: vt*, Referre viſa Ouid. Faſt. 3, 40. Prodigia, fulminibus aliaue viſo miſſa Liu. 1, 10. Turpia viſa Propert. 2, 6, 28. Viſum, [*φάσμα, φάντασμα*] *Somnium, et nocturnum, ſiue etiam diurnum phantaſma, quod etiam vigilantibus appareat.* Virg. Aen. 4, 456 Hoc viſum nulli, non ipſi eſſata ſorori eſt. *add.* Idem ib. 3, 172. Cic. Acad. 1, 39 c. 11 Senſus iunctos eſſe cenſuit e quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus, quam ille *φαντασίαν*, nos viſum appellemus. Idem de Diuin. 1, 61 Huic omnia viſa obiiciuntur a mente ac ratione vacua Viſum eſt enim tale obiectum dormienti, vt id, quod euenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit Idem ibid. 2, 145 c. 69. Idem Tuſc. 1, 97 c. 41 Quamobrem ſiue ſenſus exſtinguitur, morsque ei ſomno ſimilis eſt, qui nonnunquam etiam ſine viſis ſomniorum placatiſſimam quietem affert. A dormientibus multa ſignificata viſis Cic. in Topic. 77. Cur, ſi deus iſta viſa nobis protiendi cauſa dat, non vigilantibus potius det, quod dormientibus Id. de Diuin. 2, 126.

VISVS, ûs. m. [*ὄψις*] *Et actum videndi et facultatem notat.* Plin. 8, 22 Sed in Italia quoque creditur luporum viſus eſſe noxius. Orbus viſus, *Orbus oculorum* Sil. 13, 726. Quinct. 1, 2, 11 An poteſt eſſe vlla tam perpetua diſcentis intentio, quae non vt viſus oculorum obtutu continuo fatigetur? Acer viſus, *vid.* ACER. *Adi.* Serenus c. 13 Summa boni eſt Alacres homini contingere viſus, *etc.* Connexus viſus, *vid.* CONNECTO. Sen. Here. fur. f. 9 Hebetesque viſus vix diem inſuetum ferunt. Inocciduis viſibus ſtellatus Argus, *h. e. Oculis nunquam dormientibus.* Stat. Theb. 6, 277. Claud. de Rapt. Proſerp. 2, 116 Et late pertius humor Ducit Inoſſentos liquido ſub gurgite viſus. *Perſpicuitatem humoris deſcribit.* Puri viſus deuita caligine Seren. c. 13. Torues viſus Stat. Theb. 10, 834. ¶ 2 *Verba:* Abducere viſum, *vid.* ABDVCO. Auferre viſus agris, *Obſcurare agros*, Stat. Theb. 11, 134. Conſumit viſum pontus Sil. 3, 157. *i. nauigantes omnia obiecta ex oculis amittunt. Vid. Heinſ. et Drakenb. h. l.* Decipere viſus alicuius Sen. Here. fur. f. 9. Deprendere aliquid viſu Val. Argon. 1, 464. *de Lynceo.* Dirigere viſus aliquo Claud. in Eutrop. 2, 133. Ducere viſus per omnia Stat. Silu. 1, 3, 52. Effugere viſus alicuius Ouid. Faſt. Fallere viſum Plin. 9, 50. Fallit imago dubia viſus meo Agam. f. 10. Ferre viſus per membra alicuius, *Contemplari membra* Stat. Silu. 4, 6, 40. Flectere viſus aliquo Stat. Theb. Fugere viſus alicuius Ouid. Faſt. 2, 80. *i. Non videri.* viſum illuſtrem, *vid.* ILLVSTRIS. Haerere immoto viſu Theb. 5, 723. Hebetat viſus moeror Sen. Herc. fur. f. 12. Intercludere viſus proſpectu Stat. Theb. 6, 205. Laſſari inani Valer. Argon. 1, 707. Marcens viſus, *Deficiens, Languidus* Agamem. 8. Metiri aliquid viſu Stat. Theb. 10, 834. vere viſum Lucret. 6, 165. Obliquare ſuperbos viſus Achill. 1, 325. Perſtringere viſum Quinct. 12, 1. *al. praeſtr.* Praelibare vultus alicuius viſu Stat. Achill. 2, 88. Premere viſus alicuius, Claudere oculos Idem Silu. 2, 1, 172. Prendere quid viſibus, Aſſequi oculorum acie Idem Ibid. 4, 2, 31. hendere aliquid viſu Val. Flacc. 1, 464. Satiare lumina longo Stat. Silu. 4, 6, 34. Sparſus viſus per omnia Idem Theb. 5 Subdere aliquid viſui oculorum Lucret. 5, 102. Viſui, *pro* Viſui. bratus viſus Sil. 13, 342. *Plural.* Noſtris nempe omnes p ſub nocte colores Viſibus Prudent. Hamart. v. 883. ¶ Pro Viſis, *ſ. his quae videntur, extraordinariis praeſertim ponitur.* 22 Nam Cimbricae victoriae, Caſtoresque Romani qui Perſicam riam ipſo die quo contingit nuntiauere, viſus, et numinum praeſagia Liu. 26, . . . Nocturnos viſus dixit. Virg. Ae Rite ſecundarent viſus. Defixus acerbo viſu Val. Argon. Obſtupuit viſu Aeneas Virg. Aen. 5, 90. Tremefactus viſu ibid. 2, 382. Turbatur ſubito Scipio viſu Sil. 15, 449. mundo ſomnia viſu Hor. Serm. 1, 5, 84. Nocturnus viſus Ann. 12, 13, 3. Vell. 2, 57, 2. Viſus, *Species:* Cic. de Nat. 1, 12 c. 5 Ex quo exiſtit et illud, multa eſſe probabilia, quae qua non perciperentur, tamen quia viſum quendam haberent inſig illuſtrem, his ſapientis vita tegeretur.

VISIO, ōnis. f. [*ὄρασις, ὁπτασία, θέα*] *Id quod videtur.* Acad. 4, 33 Nec poteſt is, cui eſt viſio veri falſique communis, habere iudicium, aut vllam omnino veritatis notam. Id. 2, 42 c. 18 Falſaque eius viſione ac ſpecie moueri homines dice mentius. Aduenticia viſio, *vid.* ADVENIO. Viſio, *fia etiam dicitur.* Quinct. 6, 2, 29 *et* 32 Quas phantaſias Graeci nos ſane viſiones appellemus, per quas imagines rerum abſent repraeſentantur animo, vt eas cernere oculis ac praeſentes habeamur. *add.* Lactant. 3, 9. Tertull. de Anima 9 Viſio *alias apparitionem et reuelationem Eccleſiaſtici ſcriptores vocare* Inanes viſiones, *vid.* INANIS. ¶ 2 *Quam alias* Spec Caſum *vocare ſolent ICti, eam quoque* Viſionem *quidam vocant. mus loca.* Vlpian. l. 25 ff. §. 15 De heredit. petit. Sed in pr quaeſtione, tribus viſionibus relatis, vna prima, deinde alia dici totum quod ſupereſt, reſtituere eum debere, quaſi ſuam conſumſerit tertia *etc.* Vlpian. l. 8 §. 2 ff. ad SC. Vellei. ma viſione, vbi quaſi debitrix delegata eſt. Idem l. Mandati, In omnibus autem Viſionibus, quae praepoſitae ſunt, ditor vel non numeratam pecuniam accipit *etc.* Paullus l. de Probat. In omnibus autem viſionibus, quas praepoſuimus, concedenda eſt ei. *Denique* Imper. de Confirm. Digeſtor. in his partibus, in quibus perfectiſſimae viſiones expoſitae fuerant *etc. vel* Θεωρίας *notare poteſt, vel* Caſus *ſ.* Species. *Verum ſumas, vel* Θεωρίαν *potuerunt ad verbum vertere ICti, vel* Speciei *quod eſt a* ſpeciendo, *id eſt* videndo, *cum eo permutare, quod eam riuationem habet. Caeterum Iac. Cuiacius in lib. 3 Quaeſt. P* l. 25 de Probat. et Praeſc. p. 1019 *edit. Fabrotti, illam legem q ad verba non eſſe Paulli, etiam ex eo probat, quod* §. 3 Viſione ſpecies *vel* caſus *antea propoſitos, vel* themata. *Addit, Verbum* vi *inoleuit, aetate Iuſtiniani ex Graeco idiotiſmo —— et vbicunq vox reperitur in Digeſtis —— ſane a manu Triboniani eſt, in* l. 29 Si fideiuſſor. §. 5 in omnibus, Mandati. ¶ fio, *aliter, vid infra ſeparatim, ſ. l.*

VISOR, ōris. m. [*ὀφατὴς*] *Viſores, pro Inſpectoribus toribusque.* Tacit. Ann. 16, 2, 2 Nec miſſis viſoribus, per quos n an vera aſſererentur.

VISO, ſi, ſum, ere. [*ἐπισκοπέω, ἰσορέω*] *Ad videndum ire.* Andr. 4, 2, 25 Ego hanc viſam. Liu. 3, 28 Exnuris viſite ag ſtros ferro ignique vaſtatos. Aliquem longo interuallo Cic. Att. 1, 3. Orbem peregrinum viſere Ouid. Met. 1, 94 ginam viſere Hor. Carm. 1, 37, 25. Quum laxati curis ſo ſpectare aliquid volumus et viſere Cic. Tuſc. 1, 44. Lucret. 6, 1263. Gell. 2, 26. Ter. Hec. 3, 2, 4 Nunc ad eam *add.* Plaut. Capt. 4, 2, 113. Tac. *ſaepe.* Plaut. Bacch. 4, 6, 9 Meſſilochum, quod mandaui, viſo ecquid eum ad virtutem aut gem opera ſua compulerit. Ter. Eun. 3, 4, 7 Idque adeo vi domi eſt. Viſe redieritne iam, an nondum domum Ter. 2, 4 (3) 5. Viſo, Ad videndum venio, *interprete* Donat Andr. 3, 3, 4 Id viſo, tunc, an illi inſaniant. *i. Ob id viſo te. tunctum cum* Venio, *aut* Eo, is; Plaut. Rud. 1, 2, 6 Nunc hunc neris fanum venio viſere. Longae viſent capitolia pompae Met. 1, 561. Viſere *eſt ſalutatum venire: dicos ſalutatum mines in templa. Alias etiam* viſere *ponunt pro venire in locum* vt Omne cum Proteus pecus (*ſuum, piſces*) egit altos viſere Hor. Od. 1, 2, 8. Ter. Hec. 1, 2, 114 Noſtra illico it viſere admiſit nemo. *add.* Id. Hec. 3, 2, 4 Idem ſignificat iunctum cum tia, Cauſa, Studio, et huiusmodi. Idem Hec. 3, 5, 7 Ne quidem viſendi cauſa quemquam. Virg. Aen. 2, 63 Vndic ſendi ſtudio Troiano iuuentus Circumfuſa ruit. Cic. Tu Qui nec plauſum, nec luctum quaererent, ſed viſendi cauſa ve ſtudioſeque perſpicerent, quid ageretur, et quomodo. *dicebantur, qui ordinaturi Prouincias mittebantur.* Vellei. Nec multo poſt miſſus ab eodem vitrico cum exercitu ad viſen dinandasque, quae ſub Oriente ſunt, prouincias. *conf. Bu ad* Prud. Hymn. de Nat. Dom. p. 32. *Bentl. ad* Hor. Od. *Heinſ. ad* Vell. 2, 101.

VISENS, entis. Partic. Catull. 11, 10 Caeſaris viſens monu magni. Idem 61 (64) 48 Ibi maria vaſta viſens lacrimantibu lis. *add.* Virg. Aen. 8, 157. Sall. Iug. c. 12. *et* Fragm c. 33. *Paſſiu.* Cic. Verr. 3, 4 Idem opinor artifex eiusmodi Cupidinem illum, qui eſt Theſpiis, propter quem Theſpiae viſuntur. Na viſendi cauſa nulla eſt Idem Off. 1, 138.

VISENDVS, a, um. Partic. [ἐπισκεπτέος] Cic. pro Lege Manil. In quoque rem Populus Romanus non modo vidit, sed etiam studio sui visendam putauit. Plin. 16, 44 Vicina luco est ilex, et ipsa nobilis triginta quinque pedum ambitu candicis, decem arbores circumetis singulas, magnitudinis visendae, *dignae, cuius videndae causa* venirent homines. Idem 10, 29 Vpupa crista visenda plicatili. Id. 30, 4 Ceu plane visenda res esset, principem terrarum insidere portui. Cic. in Vatin. 31 c. 13 Epulum, omni apparatu, ornatuque visendo.

VISITO, āre. [ἐπισκέπτομαι] Frequent. *a* Visere. Plaut. Curc. 3, 3, 64 Annuo visitasse, *affirmo saepe vidisse*. Cic. de Fin. 5, 31 Is quum arderet podagrae doloribus, visitassetque hominem pauper Epicuri perfamiliaris, et tristis exiret, *etc. Lambin. coniic.* visset. Antiochi dictam de nomine visitat vrbem Arator 2, 40.

VISITANS, antis. Part. Ego dominus vsque visitans iniquitates patrum in filios Vulg. Exod. 20, 5.

VISITATVS, a, um. Partic. Plaut. Pseud. 2, 4, 37 Si modo mihi eum inuenietis — callidum — qui non hic visitatus saepe sibi sit. *Sic Camerar. Douza: al.* Vsitatus. Apul. Met. 4 p. 151. Post visitata *i. Conspecta*. Vitruv. 9, 4 Omnia visitata et inuisitata. Temporum necessitudine sunt constituta ex quibus sex signa (*Zodiacum* numero supra terram cum caelo peruagantur, (*haec sunt* visibilia) caetera sub terram subeuntia ab eius vmbra obscurantur, *haec* inuisitata. *Eadem ergo, quae postea dixere* visibilia et inuisibilia.

VISITATIO, ōnis. f. [ἐπίσκεψις] August. Serm. 185 Per grauem visitationis. *conf.* Tertull. adu. Iud. c. 13. Vulg. Iesa. 10, 3. *et pass. Est etiam idem ac* Apparitio, *quam* Phasin, *Φάσιν vocant.* Vitruv. 9, 4 Luna noua visitationem facit extremae rotundationis.

VISITATOR, ōris. m. August. Feria 2 Pentecost. Serm. 1 Non visitabitus, sed perpetuus consolator et cohabitator aeternus.

VISITOR, ōris. m. Apul. Apol. 2 p. 224 In ludo quoque gladiatorio quens visitor. *al.* Visitur.

VISIBILIS, e. Adi. [ὁρατὸς] *Quod videre potest. Sic certe* Plin. 11, 37 f. 54 Oculi ceu vasa quaedam visibilem animi partem accipiunt atque transmittunt. *Passiue:* In quo visibilis stat tibi gloria. Idem Cath. 5, 158. *add.* Id. Apoth v 78.

VISIBILITER. Adu. *Idem.* Paullin. Nolan. Epist. 20, 3 Et visibiliter et inuisibiliter operaris, *etc.*

VISIBILITAS, ātis. f. Fulgent. Continent. Virg. p. 150. *edit.* . In picturis est visibilitas, deest sensibilitas. *conf.* Tertull. de Anim. Chr. c. 12.

VALITAS, ātis. f. *Visio, videndi facultas.* Tertull. de anim. c. 29 Contrarietates visualitatis et caecitatis.

VIFICVS, a, um. Per vitificas vias irruere Oct. Horat. 4.

VIVA, ae. f. [χήρα] *Dicta est quasi* Valde idua, *vt* Iduum *ui mensem diuidit: a viro diuisa.* Plaut. Stich. 1, 1, 2 Quae tamen viua viro suo carnit. *Conf.* ib. 1, 2, 62. Cic. pro Caecin. 14 c. 5 Mulier viduarum. Auaras viduas venari Hor. Epist. 1, 1, 78. Idem etiam dicitur, *Quae nulli nupserit.* Apul. Met. 4 p. 157, 15 Pfychen virgo vidua domi residens. Plaut. Cist. 1, 1, 46 Nunquam ego me iduam cubare sini. *Vox lenae de sua meretrice. vid.* Grang. ad Iuuen. 6, 4, 4. *et Liuin. ad* Propert. 2, 33, 17. *Sic apud* Iauolenum Dig. de V. S. §. 3 Viduam non solum eam, quae aliquando nupta fuit, sed eam quoque mulierem, quae virum non habuisset appellari Labeo: quia vidua sic dicta est, quasi vecors, vesanus, qui sine corde aut sanitate esset. Similiter viduam dictam esse sine duitate. *Paragogia ridicula; res ipsa, vt videmus, certa.*

VIVO, āre. [χηρεύω, χηρεύω] *Priuare.* Columel. 4, 2 Siue enim pars ipsum demortuum est, duo viduantur statumina, et mox viuaria cotidem subsituendae sunt, quae numero suo rationem cultoris non t. *Potest videri* Columella *respexisse ad formulam rusticam, qua* arbores *dicuntur* vitibus: vitis *ergo velut vxor quaedam fecundi* arboris *sicae s. statuminis adeo, quod proprie* viduari *dicetur, cum tem ium amittit. Vid. mox* VIDVA arbor. *Caeterum* viduare, *sine* [illegible] *ad coniugium, priuare significat.* Qui viduant Animam intellectu Tertull. de Anima c. 19. Dexteram viduare ense Senec. Troad. f. 8. Orni viduantur foliis Hor. Carm. 2, 2, 8. Penates duce Stat. Theb. 7, 385. Vrbem viduare ciuibus Virg. Aen. 8, 370. *idd.* Apul. p. 68. 138. 154.

VIDVATVS, a, um. Partic. [χηρευθείς] *Vt,* Agrippina viduata, mort Domitii Suet. Galba c. 5. Ales viduatae voce Apul. Flor. . . Artifex fuerit vsu peritus, praeterea ingenio mobili, solertiaque fuerit viduatus Vitr. 5, 7. Arua nunquam viduata pruinis Virg. Georg. 4, 118. Coniux viduata taedis Sen. Med. 582. Ales viduatae indice Claud. Conf. Mall. Theod. 117. Tenuis addidit et viduata corpore Materia Colum. l. 10 Praef. Viduata rerum praesidio Puella Apul. Met. 10 p. 250. Regna viduata lumine *Tartara* Sil. 3, 601. *Genitiuo iungitur: Vt,* Manuum viduatio portenta Lucret. 5, 841. *Conf. Drakenb. ad* Sil. 12, 370.

VIDVATVS, ūs. m. Tertull. de Virg. Veland. 9 Virgo in viduatu abnnis nondum viginti collocata.

VIVVS, a, um. [χῆρος] *Priuatus, speciatim coniuge.* Hor. Carm. 1, 10, 11 Voce dum terret, viduus pharetra Risit Apollo. Cic. Fam. 5, 25 c. 10 Sic me ipse viduus pestes excipio anxias. *ex Poeta.* Sum et viduus necdum sum Apul. Met. 2 p. 120. Ager viduus pecudibus Columel. 2, 15. *add.* Id. 7, 3. Stat. Silu. 1, 2, 168 Viduos vt mansitare per annos. *i. Vt nunquam nubas.* Plin. 13, 4 Huius arbo excisa, viduas post sterilescere femmas. Hor. Carm. 4, 30 vitem viduas ducit ad arbores. *i. Coniungit vites arboribus nupturam maritum mulieri viduae. Alibi dicit,* Altas maritat populos. Nihil viduum, *vid. paullo post,* Toro viduo iacere. Domus vidua Ouid. Fast. 1, 36. Lucan. 5, 806 In somnis viduo tum primum frigidus Lecto. Lecto vidno discedere, *Iterum nubere* Ouid. Epist. 8. Manus viduae *Penelopae marito absente* Ouid. Epist. 1, 10. Iulia Ter. Heaut. 5, 1 *extr.* Nomen viduum sua fama, *Nudum simulogio* Plin. 3 Praef. Noctes viduas exigere, *Dormire sine consorte* Ouid. Epist. 19, 69. Noctes viduas iacere Catul. ad Flauium 6. Pectus viduum amoris Ouid. Amor. 3, 10, 18. Puellae viduae Idem Fast 2, 557. Solum arboribus viduum Columel. 2, 2. Thalami vidui Valer. Argon. 2, 370. Ouid. Epist. 16, 316 Sola iacebo viduo tam longa nocte Cubili, In viduo iaceo solus et ipse toro. Vir vnus Plaut. Merc. 4, 8, 13. *i. ob stuprum relictus ab vxore.* Viri durae sunt vidui, quam nunc mulieres Ouid. Epist. 8, 86. Virgines viduae, *Inuptae* Sen. Agamem. f. 3. Vitis vidua Catul. in Carm. Nupt. f. 60, 49. *Genitiuo iungitur: Vt,* Cespes herbae viduus Auien. Perieg. v. 939.

VIDVALIS, e. Adi. *Vt,* Vestis vidualis Prosper. Aquitan. de Promiss. et Praedict. parte 2, 38 *sub f.*

VIDVITAS, ātis. f. [χηρεία] Cic. pro Caecin. 13 c. 5 Aebutius iste, qui iamdiu Caesenniae viduitate ac solitudine aleretur. Liu. 40, 4 In viduitate relictae filiae singulos filios paruos habentes. *conf.* Iustin. 3, 4, 3. Val. Max. 4, 3, 3. Viduitas, *Priuatio* Plaut. Rud. 3, 3, 2 Nunc demum est, quum omnium copiarum atque opum, auxilii, praesidii viduitas nos tenet.

VIDVERTAS, ātis. f. [σημφορά] *apud* Catonem 141 Calamitas dicitur, *teste* Festo.

VIDVVIVM, i. n. πρόστιμον χηρείας Gloss. Lat. Gr. *Viduitas.* Sidon. Epist. 3, 2. *Vid.* ibi Sauaron.

VIDVVIVM, i. n. *vel* VIDVLVS, i. m. [φυλακτήριον] *Capsae genus, cauum certe quiddam et clausum, in quo aliquid seruatur.* Plaut. Epid. 1, 1, 20 Vbi ergo est, nisi si in vidulo aut si in mellina attulisti? Idem Men. 5, 7, 47 Recte obsignatum in vidulo est marsupium. *Add.* Id. Rud. 4, 3, 23. Cael. Rhodig. 4, 7 *Obiter vero adiicitur illud: operimentum pudendorum dici quandoque* mellinam, *quandoque vero etiam* vidulum: *vnde et vetus* Plauti fabula Vndulariae *titulo circumlata olim est. Sed et numariam thecam signat vidulus. Haec ille. Porro siue bulga fuerit scortea, sacculusue, siue follis, certe constat in Labracis lenonis vidulo apud Plautum insuisse auri argentique plurimum, et insuper cistam, in qua erant Palaestrae puellae, crepundia, et ornamenta valde multa.* Plaut. Rud. 4, 4, 47 Siquidem hic lenonis eius est vidulus, quem suspicor. *Paullo post Gripus piscator et Palaestra sic colloquuntur:* v. 86.

G. Audi nunc iam Palaestra atque Ampelisca hoc quod loquor.
Estne hic vidulus, vbi cistellam tuam inesse aiebas? P. is est.
G. Perii hercle ego miser; prius quam plane aspexit, illico
Eum esse dixit. *Aliquot post versibus* Palaestra *ipsa nominatim recenset, quid rerum suarum inesset in cista, idque verbis non paucis.* Ibid. 5, 2, 8
G. Si quis perdiderit vidulum cum auro atque argento multo,
Ad Gripum vt veniat. *Paullo post,* v. 22.
G. Quid perdidisti? L. vidulum cum auro atque argento multo.
G. Ecquid meministi in vidulo quid insuerit?
L. Numi octingenti auri in marsupio primum insuerunt.
Praeterea centum mnae Philippicae in pasceolo seorsus.
G. Profecto est huius vidulus. perge alia tu expedire.
L. Talentum argenti commodum magnum inerat in erumena,
Praeterea sinus, epichysis, cantharus, gaulus, cyathusque.

V I E

VIENNA, ae. f. [Ἰελιόδονα] *Austriae ciuitas, quam* Vianam Plinius *nominasse videtur* 3, 24 *vt placet Hermolao. Est et* Vienna [Οὐίεννα] *Allobrogum illustris ciuitas in Gallia Narbonensi, cuius meminit* Mela 2, 5 *in descriptione Galliae Narbonensis.*

VIENNENSIS, e. Tacit. Hist. 1, 65 Veterem inter Lugdunenses Viennensesque discordiam, *etc. Vid.* 1, 77. *et* 2, 66. *et* Plin. Epist. 4, 22.

VIEO, ēui, ētum, ēre. [λυγίζω] *Alligare, inflectere:* Vnde vimina, et vasa viminea, *teste* Festo. Varr. de L. L. 4, 10 Viere, *inquit,* est vincire. Vnde apud Ennium, Ibant viere Venerem corollam. *Add.* Non 2, 925. Varro de R. R. 2, 23 Vt habeas vimina, vnde viendo quid facias, vt scirpeas, vallos, crates.

VIETVS, a, um. [μεμαραμμένον Gloss.] *Mollis,* Languidus, sine vi, et naturalibus priuatus viribus, *vt ait* Festus. Varro R. R. 1, 59 Ne quum humorem amiserint, pertinaci vento mala vieta fiant. *i. Flaccida, rugosa. Add.* Gell. 3, 2. Cic. de Senect. 5 Vietum et caducum. Idem de Diuin. 2, 37 c. 16 Vel suspicari contractum aliquo morbo bouis exile et exiguum, et vietum cor, et dissimile cordis fuisse. Ficus vieta Columel. 12, 15. Cato 9 Salicta locis aquosis, vietis, vimbrosis, propterque amnes ibi seri oportet. Hor. Epod. 12, 7 Qui fudor vietis, et quam malus vndique membris Crescat odor. h. e. Rugosis, et vetustate consectis, *inquit* Acron. *At* Porphyr. Necessitate contortis. *Hic penultimam nouae corripuit Horatius, aut per Synizesin literam* i *suppressit.* Ter. Eun. 4, 4, 21 Hic est vetus, vietus, veternosus senex. *Vbi* Donatus, Vietus, mollis, flaccidusque, et flexibilis corpore. Vnde et vimina et vimenta, et vites, et vietores dicuntur: et viere, religare dicitur, quia vietis virgis magis religare possimus quidlibet. *conf.* Petron. c. 100. Praecipitet Scythica immensis pietate vietum Votiuo de ponte putrem Prudent. contra Symm. 2, 294. Vestis vieta aranei *Tela flexilis et mollis* Lucret. 3, 387.

VIETOR, ōris. m. *Qui vasa vinaria religat, stipatque.* Vlp. in l. Si ferum ferum. §. vlt. in fine. D. Ad leg. Aquil. Item si vietori locaueris lacum vino plenum curandum: et ille cum pertuderit, vt vinum sit effusum, *etc. conf.* Plaut. Rud. 4, 3, 51.

VIETRIX *vel contracte* VITRIX, īcis. f. *Salmasius ad Solin.* p. 246. Plinio 35, 11 f. 40 *tribuit, vbi cum aliis etiam Harduinus edidit, de Paulia pictore,* Amauit in iuuenta Glyceram municipem suam, inuentricem Corollarum: *reliqua damus in* STEPHANGEOLIS. *Receptam lectionem firmat* Plin. 21, 2 f. 3 *vbi de eadem re,* cum opera eius (*Glyceras, Paulias*) pictura imitaretur, et illa pronocans variaret. *Hi tamen* Stephaneplocos, στεφανηπλόκος *vocatur, quae proprie est* vietrix corollarum.

VIMEN, VITILIS *etc. vid. ff. ll.*

V I G

VIGĒNI, ae, a. *Idem quod* Viceni Columel. 4, 30 Quinis et vigenis iugeribus ligandae vineae.

VIGEO, ui, ēre. [ἀκμάζω] *Viridem esse, Viuere, potentem esse, siue in vigore esse, et viriditatem quandam habere.* Viget, *i. Viresci, aut Viridis est* Scribon. 141. Cic. Tusc. 3, 75 Quamdiu in illo opinato malo vis quaedam insit et vigeat, et habeat quandam viriditatem. Festus, Viget, dictum videtur a vi agendo, sed non in hostilibus rebus, verum his, quae celerrimo, concitatoque animo ad bonam tendunt frugem. Terpnum citharoedum, vigentem tum praeter alios, accersit Suet Ner. c. 20. Cic. de Finib. 5, 26 c. 9 vt necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem. Idem Fam. 8, 1 Tui politici libri omnibus vigent. Qui paullo ante victores viguerant Nep. 7, 5, 5. Cic. Philipp. 11, 39 Nihil semper floret, aetas succedit aetati, diu legiones Caesaris vigue-

vigucrunt, nunc vigent Panfae. Cic. de Nat. Deor. 1, 11 Haec in philoſophia ratio contra omnia differendi, vsque ad noſtram viguit aetatem. Vigebat violacea purpura Nep. Fragm. c. 8 *i. magnifiebat.* Summo in honore vigere Lucret. 4, 1149. Immenſum viguit Tacit. Ann. 3, 30. Cic. de Nat. Deor. 2, 83 c. 32 Quod ſi ea, quae a terra ſtirpibus continentur, arte naturae vituunt et vigent. Idem Att. 4, 3 Nos animo duntaxat vigemus etiam magis, quam cum florebamus. Certamine aſſiduo miles vigeat Tibul. 4, 1, 88. ad Meſſalam. Corporibus vigere Liu. 2, 30. Libertate vigere Claud. de Bell. Get. 105. Cic. de Orat. 2, 355 c. 87 Qui Memoria vident, ſciunt, *etc.* Animus poſt mortem ſentit et viget Idem pro Sext. 47. Animus viget laetitia Lucret. 3, 151. Curae tibi vigent, animique viriles Valer. Argon. 1, 55. Deus eſt qui viget, qui ſentit, qui meminit, qui prouidet Cic. in Somn. Scip 19. Induſtria vt eorum et in bellicis et in ciuilibus vigeat Idem Off. 1, 122. Inuidia et crimina vigent Hor. Serm. 1, 3, 61. Laus venandi et equitandi apud quos viget Cic. Tuſc. 2, 62. Idem Tuſc. 1, 116 Fuit haec gens fortis, dum Lycurgi Leges vigebant. Idem Tuſc. 1, 38 Multaque faecula poſtea ſic viguit Pythagoreorum Nomen, vt nulli alii docti viderentur. Purpura vigebat eo tempore, *in pretio erat, quaerebatur* Plin. 9, 39. Regnum viget conſiliis Virg. Aen 2, 86. Studia rei militaris vigent Cic. pro Cael. 12 c. 5. Vires vigent Lucret. 5, 1111. Vrbes vigent populis Stat. Silu. 3, 5, 74. *Conf.* VEGEO.

VIGENS, entis. Partic. [ἀκμάζων, ἀκμαῖος] Cic. de Finib. 2, 45 c. 14 Quod rationem habeant a natura, mentemque datam et acrem et vigentem. Vigens et Vegetum differunt, *vid.* VIGETVS. Animus vigens Stat. Silu. 1, 4, 54. Herbae vigentes rore Lucret. 2, 361. Mens vigens Lucret. 1, 924. *add.* Non. 5, 24.

VIGESCO, ĕre. Inchoatiuum. [ἐπακμάζω] Catul. 44 (47) 8 ad ſe ipſum, Iam laeti ſtudio pedes vigeſcunt. *Adde* Lucret. 1, 757. Firmic. 1, 3.

VIGOR, ōris. m. [ἀκμή, μένος] *Firmitas, robur, integritas.* Plin. 7, 25 Animi vigore praeſtantiſſimum arbitror C. Caeſarem Dictatorem. *add* Curt. 3, 6, 16. Liu. 1, 57 Quin ſi vigor iuuentae ineſt, conſcendimus equos? Conſtat vigor membris Lucan. 3, 715. Vigor, aegro adhuc corpore, Deerat Curt. 7, 9, 11. Crudo vigore aſper equus Sil. 3, 387. Membris Redibat vigor Curt. 7, 3, 15. Columel. in Praefat. 1 Et nullius momenti ducimus peritiſſimum quemque villicum facere: vel ſi neſcium, certe vigoris Experrecti, quo ceterius, quod ignoret, addiſcat. Habilis vigor venit membris Virg. Georg. 4, 418. Igneus eſt ollis vigor et caeleſtis origo Idem Aen. 6, 730. Viuus vigor Ouid. Triſt. 1, 6, 31. Animi vigor Idem Epiſt. 16, 51. Ingenii vigor Idem Met. 8, 254. In ore gratus vigor Idem Met. 12, 397. *Plur.* Vigores animorum Vitr. 6, 1.

VIGŌRO, āre. *Hinc*

VIGŌRANS, antis. Partic. Tertull. de Reſurr. Carn. c. 26 Vinum animae vigorantis ex vite Chriſti. Effeminantia magis quam vigorantia diſciplinam Id. de Pudic. c. 2.

VIGORĀTVS, a, um. *Vigore praeditus.* Apul. Met. 9 p. 227 Vigoratus iuuenis.

VIGESIES. *Idem quod* VICIES. Apul. de Dogm. Plat. p. 51 Vigeſies angula ſphaera.

VIGESĪMVS, a, um. Adi. [ἀκοστὸς] *Quod et Viceſimus dicitur.* Cic. Fam. 14, 5 Vno et vigeſimo die. Vigeſimus dies Varro R. R. 3, 9 *extr.* Die vndeuigeſimo Colum. 8, 5. Annus vigeſimus Propert. 3, 18, 15. Ab illo tempore annum iam tertium et vigeſimum regnat Cic. pro Lege Manil. 7.

VIGESĪMA, ae. f. [ἑκοστή] Tributum ſeu exactio, ſicut Decima. Plin. in Paneg. His vigeſima reperta eſt, tributum tolerabile. *Vid.* c. 37 et ſqq. Vigeſimam dare, ſoluere *etc.* *vid.* Petron. c. 58 *et* 71.

VIGESIMALIS, *vid.* VICENNALIS.

VIGESIMĀRIVS, a, um. Adi. Vigeſimarium aurum a Livio dicitur, [ἀκοσαλὲς] Quod ex vigeſimis exigebatur, *vid.* VICENVS.

VIGISSIS, is. c. [ἀκοσάϊος] *Viginti aſſium.* Martial. 12, 77 Amphora vigeſſis, modius datur aere quaterno: (*Alia exemplaria habent* Vicenis) Ebrius et crudus nil habet agricola. *i. Viginti aſſibus amphora venditur.*

VIGIS, *pro* VICIES. Mart. Capell. 6 p. 194 Vmbra vigies quater complicata.

VIGIL, ilis. Adi. [γρήγορος, ἀγρυπνος] *Qui non dormit, et vel de actu ponitur eius, qui iam non dormit, vel de conſuetudine et alacritate etc.* Animus vigil Stat. Achil. 1, 543. Auris vigil Idem Achil. 2, 120. Aurora vigil Ouid. Met. 2, 112. Canum vigilum excubiae Hor. Carm. 3, 16, 2. Cura Plin. 10, 22. Curae vigiles ab effectu, quod homines dormire non ſinant Ouid. Met. 3, 396. Cuſtos vigil Idem de Arte Am. 3, 612. Cuſtodia vigil Idem Met. 12, 148. Flamma vigil Idem Triſt. 4, 5, 4. Ignis vigil, *Qui ſemper lucet* Virg. Aen. 4, 200. Lucernae vigiles Hor. Carm. 3, 8, 14. Oculi vigiles Virg. Aen. 4, 182. Quaeſtus vigiles Stat. Silu. 1, 2, 196 *i. nocturni.* Senſus vigiles angit dolor Idem Theb. 5, 326.

VIGIL, ilis. m. *Nocturnus cuſtos.* Plaut. Amph. 1, 1, 195 Rex Creon vigiles nocturnos ſingulos ſemper locat. Cic. Verr. 4, 94 c. 43 Clamor a vigilibus, fanique cuſtodibus tollitur. Caſtrorum vigiles Lucan. 7, 25. Praefectus vigilum Caſſiod. . . Mundi vigiles Sol et Luna Lucret. 5, 1435. *Vigilant enim et excubant pro mundo: ſol quidem interdiu, luna noctu.* Caedere vigiles, *vid.* CAEDO. Obſidere portas excubiis vigilum Virg. Aen. 9, 159. Tertius vigil. *Vid.* Abrupta quies, *in* ABRVMPO.

VIGILO, āre. [γρηγορέω, ἀγρυπνέω] *Non dormire.* Ter. Eun. 2, 1, 15 Vigilabis laſſus. Cic. in Catil. 3, 6 c. 3 Tardiſſime autem Lentulus, credo, quod literis dandis praeter conſuetudinem proxima nocte vigilarat. Vigilare vsque ad lucem Ter. Eun. 2, 2, 47. Cic. in Somn. Scip. 1 Me et feſſum de via, et qui ad multam noctem vigilaſſem, arctior quam ſolebat ſomnus complexus eſt. *Diuerſum eſt* Cic. Q. Frat. 2, 15 Ego vero ardenti quidem ſtudio: ac fortaſſe efficiam, quod ſaepe viatoribus quum properant, euenit: vt ſi ferius quam voluerint forte ſurrexerint, properando etiam citius, quam ſi de multa nocte vigilaſſent, perueniant quo velint. Ad noctem multam vigilat, *qui non dat ſe in ſomnum veſperi:* de nocte multa *qui deſinit dormire diu ante lucis exortum.* Noctes vigilare ad ipſum mane Hor. Serm. 1, 3, 1. Dolores mei vigilant ſine fine Ouid. ex Ponto 1, 10, 23. Vt ad ſimulacrum caeleſtium ignium cuſtos imperii Flamma vigilaret Flor. 1, 2, 5. *de igne, quem Veſtales cuſtodiunt.* Stat. Silu. 1, 1, 35 An tacita vigilet face Troïcus ignis. *Loquitur de inextincto foco, cuius ſacra Aeneas in Italiam transtulit.* ¶ 2 Vigilanter prouidere, *inquit* Seruius: ſiue ſtudium et diligentia hibere. Virg. Georg. 1, 313

Quid tempeſtates Autumni, et ſidera dicam?
Atque vbi iam breuiorque dies, et mollior aeſtas,
Quae vigilanda viris?

Vigilare decet hominem, qui vult ſua tempori conficere negotia Rud. 4, 2, 16. Vigilandum eſt: multae inſidiae ſunt bonis Planc. c. 24 *ex Pocta.* Idem Off. 2, 67 c. 19 Vigilantem pro terius eos ipſos, qui aut conſuluntur, aut defendunt roganten Idem Philipp. 6, 18 c. 7 Quamobrem Quirites, conſilio quantum ro, labore plus paene quam potero, excubabo, vigilaboque pro In ſcelus aliquod vigilare Stat. Theb. 5, 200. Studiis vigil veris Propert. 2, 3, 7. Mars vigila Seru. *ad* Aen. 8, 3. curius vigilat Petron. c. 77. *vbi vid. Burm.* ¶ 3 *vt,* Noctes vigilantur amarae. Ouid. Epiſt. 12, 169 Non nihi dies, noctes vigilantur amarae. *add.* Plin. 7, 27, 6. *Imperſ.* tial. 12, 69 Otia me, ſomnusque inuant, quae magna negauit mihi: redeo, ſi vigilatur et hic. Torpent ingenia deſidioſ ventutis, nec in vllius honeſtae rei labore vigilatur Sen. Contr. Pro

VIGILANS, antis. Partic. [ἐπάγρυπνος, νήφων Gloſſ. Laſ Ter. Andr. 5, 6, 8 Num ille ſomniat ea, quae vigilans voluit? quod ſuſpicatur, vigilans ſomniat P. Syrus. Amor vigilans Epiſt. 20, 230. Vigilantia lumina Idem Heroid. 18, 31. Cu gilantibus excita, *Quae homines dormire non patiuntur* Ouid 8, 779. Dormire vigilantes, *dicuntur Remiſſi ſocordesque ac* Plant. Pſeud. 1, 3, 151 Ad eam rem vſus eſt hominem allutum, d ſcitum, callidum et qui imperata effecta reddat, non qui vigila miat. Hic vigilans ſomniat Plaut. Capt. 4, 2, 68. Somnia vigila Quinctil. 6, 2. Stertis vigilans Lucret. 3, 1061. *Prouidus et intentus* Epiſt. 2, 17 Vir exercitatus et vigilans. Cic. Pr. A. 1 in Verr. 32 c. ficiam vt nemo vnquam poſt hominum memoriam paratior, vigil compoſitior ad iudicium veniſſe videatur. Quis excubitor niri poteſt vigilantior Colum. 7, 12. Vigilans et acutus Lege Agr. 1, 3 c. 1. Vigilans, fobrius, et induſtrius Ide Cael. 24. Idem pro Roſc. Amer. 1, 3 Vnum hoc dico, noſt nobiles, niſi vigilantes, et boni, et fortes, et miſericordes Oculi vigilantes, *Intenti in re aliqua* Virg. Aen. 5, 438. Treb. Pollio in Gallienis c. 14 Conſtantinus vigilantiſſimus Cael

VIGILANDVS, a, um. Partic. [γρηγορητέος] *Vt,* No landa fletu Tibul. 1, 1, 64. *Vide paullo ante,* VIGILARE n. 2. ctil. 11, 3 Et vigilandae noctes, et fuligo lucubrationum bibenda.

VIGILABILIS, e. Adi. Varro in Satyra Menipp. . . . mitio vigilabilis, quae me puellam impuberem coepiſti. *vnde ſit. Similis locus eſt* Non. 2, 239 Varronis in Sexageſi, O noſtri pectoris dormitio vigilabis. *vid. leg.* vigilabilis, *cum ad do dum quis ſe componit, ſed inuitus et ingratiis vigilare cogitur.*

VIGILĀTVS, a, um. Partic. [ἀγρυπνηθὲς] *Vt,* Carmen latum, *Lucubratum, et nocte vigili compoſitum.* Ouid. Faſt. Primus amans carmen vigilatum nocte negata Dicitur ad clauſa cinuiſſe fores. Labores vigilati Idem Triſt. 2, 11. N gilata Idem Faſt. 4, 167. Id. A. A. 1, 735 Attenuent num vigilatae corpora noctes. Nox conuiuio vigilata Ann. 13, 20, 6.

VIGILĀTE. Adu. *Vigilanter.* Gell. 3, 14 Vigilate et aliquid mutare.

VIGILATIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Tard. 1, 4, 101 Ne ex tione ſequenti ſpiritus craſſi fiant.

VIGILANTIA, ae. f. [γρήγορσις] *Diligentia.* Cic. A Sed hoc τέρας horribili vigilantia, celeritate, diligentia eſt, planc futurum ſit neſcio. Ter. Adelph. 3, 3, 44 Vigilantiam tuam tu, narras? Vos vt tutam fortunam traheretis, mea perfeci vi tia Cic. Anteq. iret c. 6. Erat ſumma vigilantia Plin. Ep. Mirifica vigilantia Cic. Fam. 7, 31. Hermogenianus in l. 1 muner. et honor. Perſonale munus eſt, quod cum corporibus, c bore, ſollicitudine animi ac vigilantia principaliter exiſtit.

VIGILANTER. Adu. [ἀγρύπνως] *Cum diligentia et ſol dine.* Planc. ad Cic. Fam. 10, 33 Vt vigilanter neruoſeque nos ſtamus in acie, ſubornes. *Compar.* Cic. Somn. Scip. 19 c. 8 E multo vigilantius. *Superl.* Idem pro Mura n. 32 c. 15 Que Muraena pater huiusce vehementiſſime vigilantiſſimeque vexatur preſſum magna ex parte, non oppreſſum reliquit.

VIGILAX, ācis. Adi. [ἀγρυπνητικὸς] *pro Vigilante.* Colum 7, 12 Maxime autem debent in cuſtodia vigilaces conſpici, nec ebrios ſed aſſidui, et circumſpecti magis quam temerarii. De canibus, CVRAX *in* CVRA. Elati, alacres, vigilaces galli Colum. Vigilacibus excita Curis Ouid. Met. 2, 779 *vid. h. l. Heinſ.* ſtrepit nidis vigilax hirundo Auſon. Ephem. 1. Suburrae vi cis furta Propert. 4, 7, 15.

VIGILIA, ae. *et paene frequentius* VIGILIAE, arum. f. [ὐπνία] *Vel actus vigilandi, vel tempus, quod vigilando traducitur, ve nus vigilis, vel ipſi vigiles.* Cic. de Fin. 5, 54 Vigilias ſuſci *Et* Tuſc. 4, 44 c. 19 Cui non ſunt auditae Demoſthenis vigiliae, qu lere ſe aiebat, ſi quando opificum antelucana eſſet victus induſ Affecta labore ac vigiliis corpora ex ſomno moliebantur Liu. 36 Agere, ſiue agitare vigilias, *vid.* AGO. Certare vigiliis aclal *vid.* CERTO. Cic. in Parad. 1 Quoniam illud maiorum vig rum munus in tuo nomine apparuit. Nocturna vigilia corpo ſuorum robora minuere Celſ. 1 Praef. Vigilia, *et frequentius* V liae, arum. [φρεφὰ] *Excubiae dicuntur, ſed tamen hoc inter ſe diffe quod* Vigiliae *ſunt tantum nocturnae:* Excubiae *autem tam noctu quam diurnae. Diuidebantur autem in quaternas trium horarum tia,* ita vt prima, ſecunda, tertia, et quarta vigilia *diceretur.* Curt. 4, 5, 19. Nep. 18, 9, 3. Matth. 14, 25. Veg. de Re Mil. 3, quia impoſſibile videbatur in ſpeculis per totam noctem vigilante gulos permanere, ideo in quatuor partes ad clepſydram ſunt di vigiliae, vt non amplius quam tribus horis nocturnis neceſſe ſit lare. A tubicine omnes vigiliae committuntur: et finitis horis a nicine renocantur. Idoneos tamen tribuni et probatiſſimos eligi qui vigilias circumeant et renuncient, ſi qua emerſerit culpa, circitores appellabant, *etc.* Cic. Verr. 4, 93 c. 43 Praecipitur, e gotium datur Quaeſtoribus et Aedilibus, vt noctu vigilias agerent aedes ſacras. Idem in Catil. 3, 6 c. 3 Interim tertia fere vigilia ſcta, quum iam pontem, *etc.* *Et* Fam. 3, 7 Quum puer tuus a

la fere vigilia veniſſet, isque re ante lucem Iconium mihi venmuntiaſſet. De tertia vigilia profectus Caeſ. B. G. 1, 12, 2. Qui igilias ſeruat Sen. de Tranq. An. c. 11. Inire vigilias Tacit. Ann 3, . . Incurioſae vigiliae Idem Hiſt. 5, 22. ¶ 2 Vig ae, [φρουροί] *Ipſi cuſtodes, qui vigilant.* Salluſt. Catil. c. 32 5 t a incendio intelligebat vrbem vigiliis munitam. Cic. pro Milon. 8 Capitolinae cohortes, ſi excubiae, ſi vigiliae, ſi delecta iuuenbus, quae tuum corpus domumque cuſtodit, contra Milonis impetum rm a eſt. Idem in Catil. 1, 8 Senſiſtine illam coloniam meo iuſſu, neiobraeſidiis, cuſtodiis vigiliisque eſſe munitam? Circumire 10 igias Salluſt. in Iugurth. c. 44. Deducere vigilias Idem in Iurt c. 45. Liu. 22, 1 Circumeunti in muro vigilias equiti Scipioem quem manu tenebat, aſſiſſe. Liu. 28, 24 A cuſtodibus probra i circumeuntes Vigilias tribunos iacta. *Et* 32, 26 Romae Vigiliae er cos ſeruatae, iuſſique circumire eas minores magiſtratus. *Et* 15 Nd quanta ſi hoſtis ad portas eſſet ſeruabant Vigilias et circumibant arz *vid.* CIRCVITOR. Obire vigilias Tac. Hiſt. 2, 29, 3. 3 *Metaphor.* Cic. in Piſon. 16 Neque enim me ſtante et manente in rbi vigilia, neque reſiſtente Cn. Pompeio, omnium gentium victore, nquam ſe illi Remp. delere poſſe duxerunt. Idem Philipp 1, 1 20 lat dum mihi ſtatuebam quaſi in vigilia quadam Conſulari ac Senari. nec vero vsquam diſcedebam, nec a Rep. deliciebam oculos. len Philipp. 7, 19 c. 7 Ideirco in hac cuſtodia tanquam in ſpecula colca ſumus, vt vacuum Pop. Rom. metu noſtra vigilia et prouiden- a ideremus. Idem Fam. 11, 24 Sed, vt mones, frenum mo- 25 or, etenim qui te incluſo omnem ſpem habuerim in te, quid nunc ta Cupio iam vigiliam meam Brute tibi tradere, ſed ita, vt ne deu nſtantiae meae. *Alludit ad* vigilias militares, *quas ſuo tem*re *acto alii aliis quaſi per manus tradunt.* ¶ 4 Vigi- *ſacris nocturnis* Plaut. Aul. Prol. 36 Is adoleſcentis illius eſt 30 ilius, qui illam ſtupranit nuctu Cereris vigiliis. *Add.* ib. 4, 10, *l.* PERVIGILIVM. *Chriſtiani in templa ſua matare etiam* vigilias re*cere, cum ſollemniores dies feſtos celebrare pridie inciperent, lu*es *m more diem incipientes a veſpera. Hinc* Vigilia Paſchatos *aut* 35 *ua quae ſollemnis, eſt dies proxime diem illum Feſtum praecedens etc.* es *m non eſt huius loci.*

VGILIVM, i. n. *Etiam apud antiquos.* Varr. Endymion. Amm mitto ſpeculatum tota vrbe, vt quid facerent homines cum exre ſi ſint, me faceret certiorem, ſi quis melius operam ſuperet, vt us conſilio potius vigilium adminicularem noſtrum, qui videt alium 40 m extremo noctis tempore. *Haec* Nonius 3, 268.

VGILIARIVS, i. m. [φρέρεος] *pro Excubitore.* Sen. Epiſt. id intereſt, vtrum ſuper aliquem vigiliarium ruat aut mons aut rr *Lipſius.*

VGILIARIVM Subſt. *Pro excubiarum loco.* Voſſ. ad Catull. p. 45 iliarium, *vas culinarium. Al. Gronou.*

VGINTI. [ἄνοστ] *Nomen numerale, indeclinabile, natum ex* duo: ti *enim dicebant. Sed vt pro* duis *dixere* bis, *pro* duini bini, *pro* n bellum *etc. Sic pro* duiginti *ortum paullatim* viginti. *Hinc* ndus *locus* Hygin. de limitib conſtit. p. 151 *Goeſ. et ita legendus:* 50 licebant antiqui a duo duiginti, nunc dicimus viginti. Cic. Cat. 3, 7 c. 20 Annosque natus vnum et viginti, nobiliſſimum horin et eloquentiſſimum in iudicium vocarim. Idem pro Planc. uae ſi viginti queſſem dies, in aliorum iugulum Conſulum rueciſſe. Viginti quinque Colum. 5, 3. — Septem ib. *extr.* Ah 55 niſi et demens viginti litigat annis Quisquam, cui vinci, Gargian licet Martial. 7, 65.

VGINTIANGVLVS, a, um. Apul. de Dogm. Plat. p. 5, 7 Forna tangula et viginticangula.

VGINTIVIRI. [οἱ ἄνοστ] *Nomen extraordinarii magiſtratus, a nu-* 60 ner *i ſolet. Sic* viginti viros agro diuidundo *fecerat in primo Conſulatu* uo *ius Caeſar, de quo ludens in Clodium* Cic. Att. 2, 7 Qui cum in domo lac is quondam vnus vir fuerit, nunc ne in viginti quidem eſſe puer *De his etiam* Cic. Att. 2, 6 Vbi nemo ſit praeter me, qui quenuat ex viginti viris vnum eſſe ſaluum velit. *De alio genere vid.* 65 IGINTIVIRATVS.

VGINTIVIRĀTVS, ūs. m. *Munus eorum, qui* viginti*uiri di*ebatur, *quo nomine non ii modo vocabantur, de quibus modo diximus;* id *eam Collegium aliud, de quo Lipſius ad illud* Taciti An. 3, 29 *pr.* tq munere capeſſendo viginti*uiratus* ſolueretur. *Hi* viginti viri 70 an Triumuiri capitales, Triumuiri monetales, et Qatuoruiri curarerum vrbis, et Decemuiri ſtlitibus iudicandis, *qui haſtam cenmualem cogebant. Haec ex Dione lib. 54 p. 540 Lipſius. Add.* uri 2, 25.

VGINTIVNVS, a, um. Aſſes efficies quatuor millia, ducen- 75 s, t vig ntiunum Colum. 5, 3. Dandae ſunt vites latitudini gintuna Id. ib.

VIGOR, ōris. *vid.* VIGEO.

V I L

VILIS, e. [φαῦλος, εὐτελής] *Quod parum vtilitatis, pretii, honoris, habet.* Plaut. Trin. 1, 1, 10 Neque quidquam hic vile nunc eſt, ſi res mali. Cic. de Finib. 2, 91 c. 28 Non minor, *inquit*, voipta percipitur ex vilitſimis rebus, quam ex pretioſiſſimis. Idem Q. rat. 1 Sempee eos putaui, ſi vulgares eſſent, viles, ſi temporis cauſa onſſuerentur, leues. Idem pro Roſc. Amer. 71 Nihil tam vile, equ tam vulgare eſt, cuius, *etc.* Quotidie nos ipſa natura adion, quam paucis, quam paruis rebus egeat, quam vilibus Idem uſ 5, 102 c. 35. Habere vile aliquid, *Parui facere* Salluſt. in Cal. c 6. Alimenta vilia Ouid. Triſt. 5, 8, 13. Argentum vius auro, virtutibus aurum Hor. Epiſt. 1, 1, 52. Gratia vilis Quic de Arte Am. 2, 29. Honor meus vilis vobis Cic. pro Flacc. 03. Honos vilis ſtudiis Stat. Silu. 5, 3, 33. Oratio vilis, *cui op*onit Accurata Quinctil. 8, 3. Pars viliſſima rerum, opes Lucan. 120. Cic. Off. 3, 89 Quaerit, ſi in mari iactura facienda ſit, equi pretioſi potius iacturam faciat, an ſeruuli vilis. Sibi vilis Luc. 4, 276 *i. qui vitam ſuam neglectui habet. Vid.* Vilitas ſui. Supelle vilis Virg. Georg. 1, 165. Veſtis vilisque vetusque Ouid. Met. 859. Cic. Verr. 3, 195 c. 84 *extr.* Frumentum quoniam vilius at, ne emiſſes. Vilis amicorum eſt Annona, bonis vbi quid deeſt Hor. Epiſt. 1, 12, 24 *i. paruo poteſt comparari amicus, ſi bonis viris aliqui deſit: cum illi etiam paruum beneficium perpetua beneuolentia penſare ſleant.* Aqua vilis Propert. 3, 15, 18. Aqua rerum viliſſima Hor. erm 1, 5, 88. Qua vilia Idem Serm. 2, 2, 45. Martial. 1, 77 O mihi curarum pretium non vile mearum, *digne, pro quo curas ſuſcipiam.* Pretium non vile laboris Ouid. Epiſt. 18, 162. Hor. Serm. 2, 5, 8 Et genus, et virtus, niſi cum re, vilior alga eſt. Proiecta vilior alga Virg. Ecl. 7, 42. Idem Georg. 1, 227 Si vero viciamque feres vilemque fabelum. Seruius: Vilem, Abundantem: nam omne quod abundat, vile eſt. Ibid. 274 Saepe oleo tardi caſſas agitator aſelli, Vilibus aut onerat pomis. Vili, *Adiutanti, ſubandita voce* pretio Plaut. Epid. 1, 1, 49 Illane quam emit, quanti eam emit? T. vili. Martial. 12, 67 Infruſtam vili vendis Anicene dommm. Ter. Adelph. 5, 9, 14 Tu tuum officium facies, atque huic aliquid paullulum prae manu dederis, vnde vtatur: reddet tibi cito. M. ſitne vilius. *Vbi* Donatus, Quaſi, nihil minus. Negatio enim eſt ſtoccum offendentis, aut quid tale: cum ἐλλείψει, qua ſubauditur Quidquam, et Non dabo.

VILITER. Adu. Apul. Florid. 1 p. 344 Viliter ſemetipſum colere, ſui contemtus eſt. *Compar.* Plaut. Curc. 2, 1, 28 Venire peteris inteſtinis vilius. *Superl.* Plin 18, 6 Quidquid per afellum fieri poteſt, viliſſime conſtat. *conf.* Colum. 2, 10. *et* 9, 1.

VILISSIMO. Scaeuola, Si fiſco aliquid debebatur, et res ſtipulatoris viliſſimo diſtracta eſt, *etc. Add.* Vlp. l. 2 §. vlt. D. de eo, quod certo loco.

VILITAS, ātis. f. [ἐυωνία] *Cui opponitur Caritas.* Cic. pro Lege Manil. 4 c. 15 Tanta repente vilitas annonae ex ſumma inopia et caritate rei frumentariae confecuta eſt, vnius ſpe et nomine, quantam vix ex ſumma vbertate agrorum diuturna pax efficere potuiſſet. Idem pro Domo 15 c. 6 Subito illo ipſo die cariſſimam annonam nec opinata vilitas confecuta eſt. *add.* Colum. 8, 4. Vilitas ſui Curt. 5, 9, 7 Saepe taedio laboris ad vilitatem ſui compellnntur ignaui. *i. Ad deſpicientiam vitae ſuae. conf.* Sen. de Clem. 1, 3. *et* Ep. 22. *et* 121. Id. Contr. 8, 4. Plin. 36, 15 f. 23. *et* Epiſt. 9, 3. *Fabr. Semeſt.* 1, 10. Vilitas *et* Vtilitas *ſaepe a librariis confundi, docet Burm. ad* Quinctil. 5, 7 p. 382. *et ad* Eundem Decl. 4, 4 p. 87. *it. Gesner. ad* Colum. *et* Pallad.

VILESCO, ĕre. [ἐυωνίζομαι, ἐυτελίζομαι Onomaſt.] *Vile fieri.* Auien. in Arat. v. 318 At poſtquam argento deformis viluit aetas. *Hinc* Euilefco, *de quo ſ. l.*

VILITO, āre. Vilem facio, *vt* Nonius *ait*, 2, 896 Turpil. Lindia, Quin moneam, quin clamem, et quaerar tua vitia, quae te vilitant.

VILIFICO, āre. *Vt*, Vilificare mulierem Hieron. in Eſa.

VILIPENDO, ĕre. Plaut. Truc. 2, 6, 58 Etiamnum me vilipendit.

VILLA, ae. f. [ἀγρωικία, κώμη, χωρίον] *Domus extra vrbem aedificata, pars fundi ruſtici.* Varro R. R. 1, 2, 14 Villicus appellatus a villa, quod ab eo in eam conuehuntur fructus, et euehuntur cum veneunt: a quo ruſtici etiam nunc quoque *viam veam (al.* veham *recte)* appellant; et *vellam* non *villam*, quo vehunt, et vnde vehunt. *Igitur vſus peperit villas primis, in quibus et ipſi habitarent agricolae, et inſtrumentum haberent ruſticum, pecudes, plauſtra, aratra, et fructus reponerent. Acceſſit hic etiam luxuria, qui factum, vt* villae *etiam diceretur aedificia ſplendida ad omnem vrbanorum hominum eo ſecedentium non modo commoditatem, ſed luxum etiam et molitiem exſtructa. Exſtant deſcriptiones non* Luculli *aut* Metelli *aut ſimilis magnificentiae villarum, ſed mediocrium, vt* Varronis R. R. 3, 5, 9 ſq. Plinii iunioris Epiſt. 2, 17. *et* 5, 6. Manlii Vopiſci *apud* Stat. Silu. 1, 3. *et* Pollii Felicis *apud eund.* 3, 2. Sidonii Apollinaris *ab ipſo deſcriptam luculenter* 2, 2. *Habemus villas Plinii ſtudio I. F. Felibeni illuſtratas, itemque Rob. Caſtelli villas veterum ſplendidiſſimo opere explicatas Londini 1728 fol. chartis maximis: de quorum ſtudiis, quid videretur, dicimus ad* Plin. Epiſt. 2, 17. *Verbo plus ibi hodiernae elegantiae, quam verae antiquitatis, quam multo magis illuſtrat Franc. Contius in villa Adriani Caeſ. Tiburtina Romae 1658 chartis maximis impreſſa, in qua illud, ex ipſis nempe veſtigiorum et ruderum dimenſionibus ſumtum, apparet, quod obſeruarunt Felibenius et Caſtellus, non vnum et continuum aedificium fuiſſe tales villas, ſed ſparſa pro arbitrio domini et vnuscuiusque membri commoditate aedificia plura, nulla alia re inter ſe iuncta, quam quod forte conſeptum commune haberent, quod porticus, xyſti, geſtationes non nunquam interiectae eſſent etc. Hoc enim non agimus. Potius auctoritates et loquendi formas proferemus.* Plin. 18, 6 Modus villae hic probatur, vt neque fundus villam quaerat, neque villa fundum. *Ex* Caton. R. R. 3, 1 *qui addit*, Patrem familiae villam ruſticam bene aedificatam habere expedit. Fruimenta aut in agris, aut in villis ſunt Cic. Fam. 10, 33. Otium domus eſt, quae nulli mearum villarum cedat Idem Fam. 6, 18. Aqua non longe a villa belle fane fluens Idem Q. Frat. 3, 1. Anfer erat minimae cuſtodia villae Ouid. Met. 8, 681. Culmina villarum fumant Virg. Ecl. 1, 83. Totius anni villa Sen. Ep. 55 *in qua propter diuerſitatem membrorum ſ. partium toto anno iucunde eſſe poſſis.* Cic. Q. Frat. 2, 9 Hominem infirmum in villam apertam, ac ne rudem quidem etiam nunc imitare nolui. Minuſcula villa, *vid.* MINOR, *in* PARVVS. Cic. pro Roſc. Com. 13 Tum erat ager inultus ſine tecto, nunc eſt cultiſſimus cum optima villa. Idem de Legib. 2, 3 Hoc ipſo in loco cum anus viueret, et antiquo more parua eſſet villa, vt illa Curiana in Sabinis. Pleniſſima villa, *Populoſa* Hor. Serm. 1, 5, 50. Publica villa, erat Locus in Campo Martio, vbi cenſus agebatur Liu. 4, 22 *extr.* Suburbana villa Catull. ad fundum ſ. 42, 7. Suburbana aut Maritima Sumtuoſa villa Nep. 25, 14. Villa vrbana *et* ruſtica *non loco differunt, ſed vſu.* Vrbana *etiam ruri eſt.* Cato R. R. 4, 1 Villam vrbanam pro copia aedificato. In bono praedio ſi bene aedificaueris, beneque poſueris; rursi ſi recte habitaueris, libentius et ſaepius venies, fundus melior erit, minus peccabitur, fructus plus capies. *Eſt igitur* villa vrbana, *in qua dominus cum rure eſt, habitat,* Villae ruſticae *idem* Cato 3, 1 *attributt* cellam olearium, vinariam *etc.* Varro de R. R. 13, 6 Fructuoſior eſt certe fundus propter aedificia, ſi potius ad antiquorum diligentiam, quam ad horum luxuriam dirigas aedificationem Illi enim faciebant ad fructum rationem, hi faciunt ad libidines indomitas. Itaque illorum villae ruſticae erant maioris, quam vrbanae, quae nunc ſunt pleraeque contra. Illic laudabatur villa, ſi habebat culinam ruſticam bonam, praeſepias laxas, cellam vinariam et olearium, ad modum agri aptam ——— Nunc contra villam vrbanam quam maximam ac politiſſimam habeant dant operam, ac cum Metelli ac Luculli villis peſſimo publico certant: quo hi laberant, vt ſpectent ſua aeſtiua triclinaria ad frigus orientis, Hiberna ad ſolem occidentem, potius quam vt antiqui, in quam partem cella vinaria, aut olearia fenestras haberet *etc.* Columella, *vt reliquis in partibus diligentiſſimus eſt*, ita 1, 4, 6 Villa qualiter aedificetur, et quam vtiliter diſponatur *praecipere incipit: et poſt generalia plura* 1, 6, 1 diuidatur, *inquit*, in tres partes, vrbanam, ruſticam, et fructuariam. Vr-

bana rursus in hiberna et aestiua sic digeratur, vt spectent hiemalis temporis cubicula ——— coenationes ——— balnearia ——— ambulationes *etc.* At in rustica parte magna et alta culina ponetur, vt et contignatio careat incendii periculo, et in ea commode familiares omni tempore anni morari queant. Optime solutis ceruis cellae meridiem aequinoctialem spectantes sient; vinctis quam saluberrimum subterraneum ergastulum ——— *tum de stabulis.* Villico iuxta ianuam fiat habitatio ——— Pars fructuaria diuiditur in cellam olearium, torcularium, vinariam, defrutariam, foenilia, palearia que et apothecas, et horrea ——— Siccae res congerantur tabulatis *etc.* 1

VILLŬLA, ae. f. Dimin. [ἀγροικιδίον] Cic. Att. 8, 9 Ego Arpini volo esse pridie Calend. deinde circum villulas nostras errare. Eidem 13, 27 Villula fordida et valde pusilla. Proxima Campano ponti villula Hor. Serm. 1, 5, 45. *Lepidum est* Catulli Epigramma 26

Furi, villula nostra non ad Austri
Flatus opposita est, non ad Fauoni
Neu saeui Boreae, aut Apeliotae:
Verum ad millia quindecim et ducentos.
O ventum horribilem atque pestilentem.

VILLATĬCVS, a, um. Adi. [ἀγροικικὸς] *Quod ad villam pertinet.* Villaticus canis, *Qui in villa alitur* Columel. 7, 12. Plin. 23, 1 Aiunt si quis villam ea tinxerit, fugere accipitres tutasque fieri villaticas alites. Fructus, Pastiones Varro R. R. 3, 1. Gallinae Id. 3, 9, 3. Col. 8, 2, 2.

VILLĬCVS, *vel* VILĬCVS, i. m. *vno enim* L *saepe scribitur. (Conf. Fabretti* Inscript. p. 2.) [οἰκονόμος, ἐνοικολόγος, ὁ κατ' ἀγρὸν οἰκονομῶν Gloss. Lat. Gr.] *Villae impositus seruus vel libertus, vel ingenuus adeo homo, qui totius rei rusticae curam habet.* Varro de R. R. 1, 2 Villicus agri colendi causa constitutus, atque appellatus a villa. Columellae liber 11 Villicus *inscribi poterat: totus enim in illius officiis occupatur* Speciatim c. 1 *habet pulcherrimam descriptionem* villici, *quam multis aliis personis accommodare facile est. Legant totum locum vel prudentiae causa vel eloquentiae, quibus otium est. Neminem operae poenitebit.* Hor. Epist. 1, 14, 15 Nunc vrbem, et ludos, et balnea villicus optas. Illud vetus est, et Catonis, agrum, pessime multari, cuius dominus, quid in eo faciendum sit, non docet, sed audiuit villicum Columel. 1, 2. *Sed totus ille locus, vt dixi, legendus est.* Villicus quid a Colono differat, *vid.* COLONVS, *in* COLO. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum villico sit Cic. de Orat. 1, 249. Siluarum et agelli villicus Hor. Epist. 1, 14, 1. Dominus villico delectatur Idem Verr. 3, 119. Idem ibid. 5, 119 Putat se bonum in arationibus, fructibusque suis habuisse custodem ac villicum. Idem Att. 14, 17 Quum Piliae nostrae villam ad Lucrinum, villicosque procuratores tradidissem. *Metaphor.* Aerarii villicus Tib. 4, 14, 1. Vrbis villicus Iuuenal. Sat. 4, 77 *qui locus etiam morsum habet Satiricum, quod Vrbem vt praedium aliquod suum aut villam tractarent Imperatores.*

VILLĬCA, ae. f. [οἰκονόμος γυνὴ] *Vxor villici, cuius officia pulchre persequitur* Columel. 10, 12 *integro, qui* Villica *inscribitur. v. g.* c. 1, 4 Nec tamen instituendo villicam, domesticarum rerum villico remittimus curam, sed tantummodo laborem eius, adiutrice data, leuamus. *Add.* Cato c. 10 *et* 143. Varro R. R. 1, 18. Martial. 1, 56 Pinguis inaequales onerat cui villica mensas.

VILLĬCO, āre. *et* VILLICOR, āri. Depon. [ἀγραυλῶ] *Villicum agere, villam curare alienam.* Pomponius Ergastulo *ap.* Non. 2, 897 Longe ab vrbe villicari, quo herus rarenter venit, non villicari, sed dominari, mea est sententia. Afranius Suspecta, In Arpinos iam quantum potest explodam hominem vt villicetur. Plin. 18, 6 Exercitusque ducebant Senatu illis villicante. Apul. Met. 8 p. 211, 18 Seruus, cui cunctam familiae tutelam dominus commiserat suus, quique possessionem maximam ——— villicabat. Philon meis, qui villicatus praediis Auson. Epist. 22, 1.

VILLĬCĀTIO, ōnis. f. [ἀγραυλία] *Villae administratio, dispensatio.* Columel. 11, 1 Qui susceperit officium villicationis. Seruum in villicationem relegauit Petron. c. 69.

VILLĀRIS, e. Adi. [ἀγροικικὸς] *Idem quod Villaticus.* Plin. 10, 41 Villaribus gallinis et religio inest.

VILLĬCO, ōnis. m. [ἐπιστάτης] *Idem quod* Villicus, Apuleius in Apol. *vbi* p. 319, 14 Villicorum *edidit etiam Elmenh. al.* Villiconum *habent.*

VILLVM, *vid.* VINVM.

VILLVS, i. m. [νάγμα, λάχνη] *Pilus longior praesertim densiorque animalium, vt ouium, vrsorum, etc.* Martial. 14, 136 *Laena loquitur,* Calfaciunt villi pallia vestra mei. Cic. de Nat. Deor. 2, 121 c. 47 Quarum animantium aliae coriis tectae sunt, aliae villis vestitae, aliae spinis hirsutae. Ouid. Met. 3, 218 Et niueis Leucon, et villis Asbolus atris: *canum nomina.* Albentes villi Idem ib. 11, 176. Cani villi arborum, *vid.* CANVS. Mollibus villis albi greges Virg. Georg. 3, 386. Solutis villis mantile Ouid. Fast. 4, 933. Tonsis villis mantilia Virg. Georg. 4, 377. Vdis villis mersatur aries Idem ibid. 3, 456. Cic. de Nat. D. 2, 158 c. 50 Quid enim oues aliud afferunt, nisi vt earum villis confectis atque contextis, homines vestiantur?

VILLŌSVS, a, um. Adi. [λαχνήεις] *Villis plenus.* Cauda villosa Plin. 7, 2. *Et* 8, 38. Genua villosa Idem 12, 17. Guttura villosa colubris Ouid. Met. 10, 21. Columel. 7, 12 Nigris vel glaucis oculis acri lumine radiantibus, amplo villosoque pectore, *in canis villatici descriptione.* Virg. Aen. 8, 266 Villosa feris Pectora *Caci latronis.* Pelles villosae Ouid. Met. 12, 319. Radice villosa arbor, quae et capillaris dicitur Plin. 12, 2 f. 26. Terga villosa leonis Sil. 16, 452. Veste villosa tegere corpus Tibull. 2, 3, 82. Vrsa villosa Ouid. Met. 13, 826. *Compar.* Arbor folio villosior Plin. 16, 10. *add.* Idem 8, 38 *et* 11, 24. *Superlat.* Villosissimum animalium lepus Plin. 11, 39.

V I M

VIMEN, inis. n. [ἰτέη, αἰσύα, λύγος] *Virgultum molle, lentum, et ad viendum, vnde dicta sunt, id est, ligandum aptum.* Columel. 4, 30 Nec refert cuius generis vimen feras, dum sit lentissimum. Caes. Bell. Gall. 6, 16 Alii immani magnitudine simulacra habent: contexta viminibus membra viuis hominibus complent. Clipei e viminibus Flor. 3, 20, 6. Densis vimine spicus Ouid. Met. 3, 29. Fecundae viminibus salices Virg. Georg. 2, 446. Colum. 4, 13 Si viminibus salicis aut vlmi ligaueris. Fenestrae factae vimini-bus raris Varro de R. R. 3, 9. Vimine textum Sirp Colum. 10, 304. Actaeum vimen, Atticum, nam Attica prius Actaea dicebatur ab Actaeo, qui primus Athenis vit Ouid. Met. 2, 554. Aspera rusci vimina Virg. 2, 414. Bifidorum viminum fasces Plin. 17, 14 f. 24. falicem *vocat eandem rem docens* Cato R. R. c. 40. Breue Martial. 4, 89. Cano iam vimine textum Sirpiculum *etc.* 10, 304. Fruticosa vimina Ouid. Met. 6, 345. Lentmen, *Molle et flexuosum.* Virg. Aen. 3, 31. Lento vimine tvearia Idem Georg. 4, 34. Querno vimine texunt crates Aen. 11, 65. Spisso vimine quali Id. Georg. 2, 241. Ouid. Rem. A. v. 186. *i. apum aluei.* Detexere aliquid vin Virg. Ecl. 2, 72.

VIMENTVM, i. n. *Idem.* Tacit. Ann. 12, 16, 4 Moei faxo, sed cratibus et vimentis ac media humo, aduersum irrun inualida erant.

VIMINĒTVM, i. n. *Locus viminibus consitus.* Varro 4, 8 p. 15, 36.

VIMINEVS, a, um. Adi. [οἰσυϊνὸς] *Quod est ex vimin* Plaut. Epid. 1, 1, 26 Fasces viminei virgarum. Crates vi Virg. Georg. 1, 95. Columel. 8, 3 Vimineos qualos superim *Conf.* Idem 10, 45. Plin. 16, 37. Caes. Bell. Ciuil. 3, 63 nea tegumenta. Iupiter Viminеus Varro de L. L. 4, 8 p. 15 minalis collis a Ioue Viminio, quod ibi arae sunt eius, aut q vimineta fuerunt. *Forte ipse Iupiter a loco, vbi cultus est, tionem accepit.*

VIMINĀLIS, e. Adi. [οἰσυοφόρος] *Quod est ad ligandum* Plin. 17, 20 Haec est viminalium cultura. *Add.* ibid. c. 10. C 4, 30, 1 Quare salices (*editur* radices) viminales, *etc. Et n* minalium singula iugera *intell. stirpium vel tale quid. Et* c. 3 lix viminalis, perticali *opponitur.* Collis viminalis *vnde de modo e Varrone disputauimus.* Plin. 17, 1 In colle V C. Aquilii.

V I N

VINACEVS, VINARIVS, *vid.* VINVM.

VINCA, ae. f. *Herba a vinciendo dicta. Tribuitur* Plin. Epist. 2, 17, 15 Adiacet gestationi interiore circuitu vinc et vmbrosa, nudisque etiam pedibus mollis et cedens. *Stanter alias legitur* Vinea.

VINCAPERVINCA, ae. f. Plin. 21, 11 f. 39 Vincapervinc per viret, in modum lineae foliis geniculatim circumdata herba. Inopiam florum tamen aliquando supplet. Graecis chamaedaphne vocatur. *Add.* 21, 27 f. 99. *it.* A Herb. c. 58.

VINCIO, vinxi, vinctum, īre. [δέω, δεσμέω] *Ligare, Constringere.* Virg. Aen. 1, 341 Purpureoque alte suras vinthurno. Plaut. Men. 1, 1, 3 Homines captiuos qui catenunt. *Metaphor.* Cic. pro Domo 23 c. 9 Tu liberos populfoni vinctos constrictosque tradidisti. Aliquem catenivinc per viret, in modum lineae foliis geniculatim circumdata herba. Inopiam florum tamen aliquando supplet. Graecis chamaedaphne vocatur. *Add.* 21, 27 f. 99. *it.* A Herb. c. 58.

VINCIO, vinxi, vinctum, īre. [δέω, δεσμέω] *Ligare, Constringere.* Virg. Aen. 1, 341 Purpureoque alte suras vinthurno. Plaut. Men. 1, 1, 3 Homines captiuos qui catenunt. *Metaphor.* Cic. pro Domo 23 c. 9 Tu liberos populfoni vinctos constrictosque tradidisti. Aliquem catenivincire plumbo Cato c. 39. Guttura alicuius vincire Met. 10, 22. Lacertos vincire auro Tibull. 1, 9, 70. hostiles vincire Ouid. Fast. 2, 581. *de Magica. vid. Burm. ad* Stil. 10, 7 *pr.* Locum praesidiis vincire, *pro Tenere* Att. 7, 17 (18) Caesarem quidem L. Caesare cum manda pace misso, tamen aiunt acerrime delectum habere, loca occ vincire praesidiis. *Sed dubitat de hac Lect. Gesner.* Manus rat post terga Virg. Aen. 11, 81. Mentem vincire Lyaeo 3, 5 (4) 21. Tempora vincire floribus, *Coronare* Hor. C 1, 32. Cic. Tusc. 2, 48 Si turpitlime se illa pars animi geret, dixi esse mollem, si se lamentis muliebriter lacrimisque dedeciatur, et constringatur amicorum propinquorumque Custodiis. dere certo vinciri Propert. 3, 20 (19) 21. Cic. pro Marcell. Omnia quae delapsa iam fluxerunt feueris Legibus vinciendi Lino vincire Cels. 7, 19. Cic. de Orat. 3, 188 Saepe carpenda bris minutioribus oratio est, quae tamen ipsa membra sunt ris vincienda.

VINCIENS, entis. Partic. Apul. Apol. 1 p. 132 Venus complexu vinciens.

VINCTVS, a, um. Partic. [δεδεμένος] *Constrictus.* V et adstrictus Cic. Verr. 4, 96. Vinctum et Dissolutum, *con* Idem in Orat. 195 Alterum est minus vinctum, vt de industria appareat: alterum nimis dissolutum, vt peruagatum ac vulgatur. Adspicite religatum asperis vinctumque saxis Cic. deatur. 2, 3. Tradere alicui aliquem vinctum Idem Verr. 5, 37. vinci, *vid.* NECTO. Nodis ahenis vinctus post tergum Aen. 1, 299. Vincta amicitia inter aliquos Plaut. Cistel. 1, Caput lauro vinctus Ouid. Met. 11, 165. Fides vincta testenIureiurando *obligata* Ouid. Epist. 20, 212. Iouis nomine testimoniorum fides Cic. pro Font. c. 10. Fossor compede vi Ouid. Trist. 4, 1, 5. Orbes vincti inter se Cic. in Arat. 243. Eun. 2, 3, 22 Quas matres student demissis humeris esse, vincto Pe vt graciles sient. Praecordia vincta ferro, *vid.* PRAECOR Tibia orichalco vincta Hor. A. P. v. 202. Vinctae cortice V Ouid. Met. 1, 122. ¶ 2 *Obseru.* Vinctus, *pro Seruo et peduto. In compedibus enim vincti serui ad agriculturam destinab* Plin. Epist. 3, 16 Nam nec ipse vsque vinctos habeo, *etc. Add.* ibid. Epist. 19. Hor. Serm. 2, 7, 30

— Si nusquam es forte vocatus
Ad coenam, laudas fecurim olus: ac velut vsque
Vinctus eas, ita te felicem dicis, *etc.*

i. Quasi ad alienam coenam semper eas coactus. In MSS. permu vinctus *cum* Victus. *v. v. it. cum* Iunctus, *v. v.*

VINCTVRVS, a, um. Partic. Virg. Georg. 2, 94 Tenui lageos Tentatura pedes olim vincturaque linguam. *per ebrietate*

VINCTVRA, ae. f. Plin. 16, 37 *de falicibus,* Pariuntque bal corticis vincula: et aliae virgas sequacis ad vincturas lentitiae. vinctura talum laedat Cels. 8, 22. *Add.* ibid. c. 8.

VINCTIO, ōnis. f. Arnob. 2 Neque esse omnino dissoluti expertes: sed voluntate Dei regis ac principis vinctione in perp contineri. Vinctionis vi colligari Arnob. 6 p. 203. Eos retinent et plumbeae vinctiones Idem ibid. *Add.* 5 p. 186. Tert. de Carne Chr. c. 4. C. Aurel. Acut. 3, 17, 138. *conf.* Cic. Tusc. 1, 71 *Al.* iunctione.

VINCTVS, ûs. m. [δεσμὸς] *Ligamen.* Varr. de R. R. 1, 8 Et vinctus, quod antiqui vocabant cestum.

VINCTOR, ōris. m. *Qui vincit.* Arnob. 6 p. 199 Phidias scientiarum fuisse, lapides atque ossa informia, disparata, confusaque, quæ horum omnium congregatorem atque vinctorem.

VINCEVS, a, um. Plaut. Stich. 4, 2, 56 Potione vincea onerabo tibi. *Vbi Turneb. Adu. 9, 21 lepide Laqueum vocat* Potionem vinceam.

VINCVLVM, i. n. [δεσμὸς, ἅμμα] *Ligamen. Dicitur et* VINCLA, i. *per syncopen.* Columel. Arbor. 29, 1 Salix humida loca desiderat, genista etiam sicca, vtraeque tamen circa vineam seruntur, quum palmitibus idonea praebent vincula. *Et* 4, 31, 1 Perarida loca etiam postulant Eius cum sit satis firmum, tum etiam laetissimum vinculum. Dixerat, et summo digitorum vincula collo Iniecit Ouid. Met. 9, 77. Arcta vincula Virg. Aen. 2, 147. Fabrilia vincula Ouid. Amor. 1, 9, 39. Immania vincula Valer. Argon. 7, 134 Irrefoluta vincula Ouid. ex Pont. 1, 2, 22. Iuncea vincula Ouid. Fast. 4, 870. Lentissimum Colum. 4, 31. Linea vincula Virg. Aen. 5, 510. Roseum vinculum, *i. Corona* Senec. Med. 1, 20 Ex Rubo vincula Colum. 4, 31. Spinea vincula Ouid. Met. 7, 1. Stuppea vincula Stat. Silu. 3, 2, 27. Tenacia vincula Virg. Georg. 4, 412. *Metaphor.* Plin. Epist. 4, 15 Quum sit ad conciliandas amicitias vel Tenacissimum vinculum morum similitudo. ¶ 2 *Verba:* Abducere vincula, *vid.* ABDVCO. Abripi in vincula Vitruv. Verr. 4, 24. Abrumpere vincula alicui Hor. Carm. 4, 5, 28 Addere manus alicuius in vincla Ouid. Amor. 1, 7, 1. Addere vincula captis Ouid. Fast. 3, 293. Adimere vincula canibus Ouid. Met. 8, 332. Aptare vincula collo Idem ibid. 10, 381. Aptare vincula palmas Virg. Aen. 2, 406. Adstringere vincula Ouid. Met. 1, 75. Capere aliquem vinclis Virg. Georg. 4, 396. Circumire vincula collo Ouid. Met. 1, 631. Connecere in vincula, *l.* ONICIO. Cic. de Orat. 1, 226 Si corpora capta sint armis, constricta vinculis, tamen suum ius, *etc.* Contendere vincla, *l.* ONTENDO. Copulare vinculo, *vid.* COPVLO. Decernere alicui vincula Ouid. Fast. 3, 320. Demere vincla pedibus Id. Met. 11, 168. *i. Calceamenta soluere.* Dilaniare vincula Idem Met. 9, 7. Effugere vincula Hor. Serm. 2, 3, 71. Emittere ex vinculis Cic. Tusc. 1, 75. Euadere vincla Sil. 7, 71. Excidere vinculis, *Euadere vincula* Virg. Georg. 4, 405. Exuta pedem vinculo Virg. Aen. 4, 518. Exuitae vinclis palmae Idem ibid. 1, 38. Gerere digitorum vincula Stat. Theb. 6, 850. Gerere vincla Ouid. Met. 4, 680. Impediunt firma vincula manus Idem Fast. 2, 37. Impediri vinculis, *vid.* IMPEDIO. Imponere vinculis, Soluere vincla, *contraria* Propert. 3, 20, 23. Imposita capiti vincla, *coronae, diadema, vel simile quippiam* Senec. Thyest. 543. Iniicere vincula Tac. Ann. 15, 56. Iniicere vincula, *vid.* INICIO. Inicere vincla gutturi Hor. Epod. 17, 72. Innectere vincula caesis Lucan. 2, 670. Intendere vincula collo, *vid.* INTENDO. Laciniae vincula Laxare aut soluere Nep. 4, 4, 1. *de vinculis Epistolarum. Vid. Lipsi. Instr. Epist. c. 4. Barth. Adu. 24, 18. Freinsh.* Supplem. Curt. 2, 2, 25. Leuare vincla alicui Virg. Aen. 2, 147. Ligare vincula Sil. 11, 249. Ligabantur minantia vincla collo Ouid. Met. 9, 91 Nectere vincula alicui Virg. Ecl. 6, 23. Praestricta fenestrarum vinclis manus Senec. Troad. 6. Recusantes vincla leones Virg. Aen. 7, 16. Retinere in vinculis Sallust. in Catil. Rumpere incula Virg. Aen. 2, 134. Soluere vincula Ouid. Epist. 18, 11. Soluere epistolae vincula, *i. Aperire* Nepos 4, 4, 1. Tendere insidias alicui Virg. Georg. 4, 399. Tenere vinculis aliquem Idem Aen. 4, 405. Teneor grauibus vinclis coërcita Ouid. Epist. 3, 3 ¶ 3 *Cum vinciri soleant, qui in carcere seruantur,* vincula *saepe ponuntur, pro quocunque custodiae genere.* Venuleius 22. D. de verb. signif. Vinculorum appellatione, vel priuata, vel publica vincula significantur; custodiae vero, tantum publica custodia. Cic. Verr. 5, 17 In vincula coniectus est. Ibid. 78 Quid si auriffset? si vincula rupiffet? Absolutus vinculis, *vid.* ABSOLVO. Coërceri vinculis Callistrat. in l. Succurritur D. Ex quibus maiores, *etc.* Dicere causam ex vinculis, *vid.* DICO, Habere in vinculis Quinctil. 7, 4. Mandare aeternis vinculis, *vid.* MANDO, are. Necare aliquem vinculis et verbere atque omni supplicio excruciatum Cic. pro Lege Manil. 11 c. 5. Vinculis, *In carcere esse vinctum* Plin. 7, 34. ¶ 4 *Tutor. Omnes causa, relatio, ratio propter quam faciendum aliquid vitandumve est. Omne illud, quo quid continetur et conseruatur,* Vinculum *est.* Cic. Quum 3, 11 Itaque mihi est, quod non tua causa debeam ——— tum maximum vinculum, quod ita Remp. geris, *etc.* Cic. pro Sest. c. 7 Haec ego noui propter omnes necessitudines, quae mihi cum L. Tuberone ——— Magnum etiam vinculum, quod iisdem studiis semper vti fumus. Id. Parad. 5 c. 2 Sed obsecro te, non vincula habeantur ista, non vt vincula virorum sint, sed vt oblectamenta puerorum. *de signis, tabulis etc.* Amicitiae vincula Lucret. 3, 85. Cic. pro Planc. 27 Est quidem cum illo maximis vinculis et propinquitatis et affinitatis coniunctus. Id. Phil. 2, 117 Tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincula concordiae. Idem Att. 6, 2 Dixerim me vel plurima vincla cum summae Coniunctionis optare, etsi sunt amoris arctissima: tamen est vt ego ex eo quo adstricti sumus, laxari aliquid velim. Ignotis, qua fruimur in Rep. vinculum sunt leges Cic. pro Cluent. 56 143. Idem pro Caec. 70 c. 25 Qui ius ciuile contemnendum putat is vincula reuellit non modo Iudiciorum, sed etiam vtilitatis, societatisque communis. Idem de Finib. 3, 67 c. 20 Et quo modo hominum inter homines Iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris fuit cum bestiis. Legum certa vincula Quinctil. 5, 10. Quaestionis vinculum Idem 2, 4. Reipublicae aliquo vinculo esse coniunctum Cic. pro Mur. c. 31. Societatis arctissimum vinculum, *vid.* ARCTO. Connubialia vincla Stat. Theb. 5, 112. Iugali vincla, *Foedus matrimonii* Virg. Aen. 4, 59. Iugali vinclo sociare se alicui Idem ib. 4, 75. Cic. Off. 3, 115 c. 31 Nullum enim vinculum Ad adstringendam fidem iureiurando maiores arctius esse voluerunt. Adstrictus vinclis Idem Acad. 4, 61. Adstrictus arctis legum vinculis Quinct. 5, 10. Copulatus locus vinculo quaestionis Idem 2, 4. Hor. Epist. 1, 7, 67 Ille Philippo Excusare laborem, et mercenaria vincla.

VINCVLĀTVS, a, um. *Vinculis adstrictus.* Mutuo amplexu vinculati Cael. Aurel. Tard. 4, 8. Rosae decussatim vinculatae Mart. Capell. 1 p. 21. Si vitia carnis strinxerit Christi metu, Quasi vinculatis praeerit Paullin. Iambo ad Cytherium v. 743.

VINCO, vīci, victum, ĕre. [νικάω, κρατέω] *Superare, superiorem discedere.* Plaut. Perf. 2, 2, 33 Fatear si ita fim. S. iam abi, vicisti. Cic. in Catil. 3, 27 Mihi viuendum est cum illis, quos vici ac subegi. Idem Att. 8, 7 Malo cum Pompeio vinci, quam cum istis vincere. Idem in Parad. 4 Sapientis animus magnitudine consilii, tolerantia rerum humanarum, contemtione fortunae, virtutibus denique omnibus vt moenibus septus, vincetur et expugnabitur, qui ne ciuitate quidem pelli potest? Quamuis non tam me vinceret praestandi, quod exigebatur, fiducia, quam negandi verecundia Quinct. Prooem. . . Vincere ac vinci vultu eodem Liu. 7, . . . Cic. Off. 1, 68 Non est confentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate: nec qui inuictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate. Vincere *simpliciter nonnunquam significat approbare aliquid argumentis, v. g.* Cic pro Cluent. 124 c. 44 Vince deinde virum bonum fuisse Oppianicum. Ib. 64 Si doceo non ab Habito, vinco ab Oppianico. Profecto ita esse, vt praedico, vero vincam Plaut. Most. 1, 2, 12. ¶ 2 *Ablatiui:* Argumentis vincere, *vid. h. v.* Bello vincere Lucan. 1, 145. Carminibus vincere aliquem Virg. Ecl. 4, 55. Certamine pedum vicerat omnes Ouid. Met. 12, 394. Fame vinci Idem Fast. 6, 393. Gloria vincere aliquem Cic. pro Deiot. 12. Idem pro Rosc. Com. 53 Itane vero? cognitor si fuisset tuus, quod vicisset Iudicio ferres tuum. Suo nomine petiit: quod abstulit, sibi, non tibi exegit. *In Ludo:* Si, quas manus remisi cuique, exegissem, aut retinuissem, quod cuique donaui: vicissim vel quinquaginta millia Suet. Aug. c. 71. *i. vincendo lucratus essem.* Moribus vincere aliquem Propert. 3, 6, 25. Cic. Philipp. 11, 39 *extr.* Nunc vigent Pansae, vigent Hirtii, vigent Caesaris filii, vigent Planci: vincunt Numero, vincunt aetatibus, nimirum etiam auctoritate vincunt. Idem Tusc. 4, 48 Saepe enim videmus fractos pudore, qui nulla Ratione vincerentur. Idem pro Quint. 84 c. 27 Num quidquid est causae, C. Aquili, quin si longe aliter possedit, quam praetor edixit, iste ex edicto non possederit, ego Sponsione vicerim? *Sed etiam* Sponsionem vincere Idem pro Caec. c. 3. Idem Fam. 4, 4 Vno Te vicimus, quod de Marcelli Collegae tui salute paullo ante, quam tu, cognouimus. Viribus aliquid vincere Virg. Aen. 6, 148. ¶ 3 *Nomina eorum, quae vinci dicuntur.* Aciem vincere ferri Plin. 19, 1. Amor vincitur donis Ouid. Trist. 1, 5. Plaut. Trin. 2, 2, 29 Tu si Animum vicisti potius, quam animus te, est quod gaudeas. Animum diuitiis parem, munere vincere Senec. de Benef. 1, 8. Cic. pro Deiot. 23 Sed tamen cum ad Caelium mittebat, vtram Causam illam victam esse nesciebat? Cerium vincere cursu, vel cochleam tarditudine: *In celeres et tardos dicitur* Plaut. Poen. 3, 1, 27. Cibum vincere, *Concoquere* Plin. 11, 53. Clementia vincitur lacrimis Ouid. Trist. 4, 9, 3. Comites cursu vincere Idem ibid. 1, 10, 5. Crimina vincere Martial. 1, 7. Difficultates locorum vincere Caes. Bell. Gall. 8, 41. Cic. Fam. 4, 7 Victi igitur sumus, aut si vinci Dignitas non potest, fracti certe et obiecti. Exspectationem vincere, Facere praeter exspectationem et spem aliorum Idem ib. 2, 4. Exspectate facinus quam multis improbum, vincam tamen Exspectationem omnium. *Add.* Idem Verr. 5 c. 5. Falsa vincere veris Lucret. 4, 483. Virg. Aen. 11, 160 Contra ego vinendo vici mea Fata, superstes Restarem vt genitor *Vbi* Seruius: Vici mea Fata, id est naturalem ordinem vita longiore superaui: namque hic ordo est, vt sint parentibus superstites filii. Furorem vincere ratione Ouid. Met. 7, 10. Hostem miles vicit Idem Trist. 2, 49. Paullus in l. Locatio. D. de publicanis. Locatio vectigalium quae calor licitantis vltra modum solitae conductionis intlauit, ita demum admittenda est, si fideiussores idoneos et cautiones is, qui Licitationem vicerit, offerre paratus sit. *Alii legunt* Licitatione vicerit. *Sensus idem, nempe plus offerre.* Cic. in Somn. Scip. 8 Stellarum autem globi terrae Magnitudinem facile vincebant. Idem in Sallust. 3 Quod si vita istius memoriam vicerit, aliam P. C. non ex oratione eius, sed ex moribus spectare debetis. Montes vincere adsensu Claud. Conf. Hon. 3, 46. Noctem vincunt funalia flammis Virg. Aen. 1, 731. Omnes officio vincere: Cic. Fam. 14, 4. Sallustius officio vincet omnes. Omnia vincit amor Virg. Ecl. 10, 69. Omnia vincit animus Ouid. ex Pont. 2, 7, 75. Omnia vincit labor Virg. Georg. 1, 145. Opinionem omnium vincere Cic. Acad. 4, 1. Pectora dura vincuntur molli prece Tibull. 3, 4, 76. Hospitii Pignora in regem suum ad vltimum fides conseruata vincebat Curt. 6, 5, 2. Effugere cupiditates, Regnum est vincere P. Syr. Cic. Fam. 12, 13 Quod maximus consularis maximum Consulem te ipsum vicisti, et laetamur, et mirari satis non possumus. Vicit sententia lenior, vt vnde culpa esset orta, ibi poena consisteret Liu. 28, 26. Virum inuictum dolor vicit Ouid. Met. 13, 386. ¶ 4 *Obseruatt.* Vicimus, vicistis, Nostra est causa, Vestra est ratio Cic. Att. 14, 20. Cui si esse in vrbe tuto licebit, vicimus *Et* Verr. 3, 61. Vnum offende in tabulis aut tuis, aut patris tui emtum esse, vicisti. *Conf.* Ouid. Met. 6, 513 *et* Trist. 3, 9, 23. Propert. 1, 8, 27. Vince et vale Cic. Fam. 11, 25. Ter. Andr. 5, 3, 25 Adducti qui illam ciuem hic dicant; Viceris. *Vbi* Donatus, Viceris verbum est eius, qui vix sibi extorquet, vt abiiciat curam, et proprium patribus, ac familiare iratis. *Conf.* Cic. Att. 7, 15. Suet. Caes. c. 1. *cum not. Casaub. Pa et Lex. Crit. Gerund.* Cura vincendi Ouid. Epist. 16, 79. Victu *Supinum Actiue capitur* Virg. Aen. 1, 445 Sic nam fore bello Egregiam et facilem victu per faecula gentem, *i. quae facile vincat.*

VINCENS, entis. Partic. Hirt. Bell. Alex. 40 Legio fortiter vincentium impetum sustinuit. *Adde* Hor. Serm. 1, 1, 115 *et* de Arte Poët. v. 82.

VICTVRVS, a, um. Rutaque palladiae baccae victura saporem Colum. 10, 121. *Heins. ad* Sil. 7, 354 *leg.* iuturo.

VICTVS, a, um. Partic. [ἡττημένος] *Vt,* Cic. pro Font. 26 c. 12 Aut si non poterit, M. Fabium subscriptorem eius rogabimus, vt Allobrogum animos mitiget, quoniam apud illos Fabiorum nomen amplissimum: vt velint illi aut quiescere, id quod victi ac subacti solent, *etc. Ablatiui:* Bellis victi Stat. Theb. 12, 507. Cic. de Fin. 2, 49 Itaque idem Natura victus (cui obsisti non potest) dicit alio loco *etc.* Prece victus Hor. Epod. 17, 43. Somno victus Liu. 9, 30. Viribus victa virgo Ouid de Arte Am. 1, 694. Voluptate victus: Cic de Fin. 1, 48 Et qui finum iudicium retinet, ne voluptate victi faciant id, quod sentiunt non esse faciendum Vulnere ingenti victus Virg. Aen. 10, 842. ¶ 2 *Nominatiui:*

Clementia illius victa est nostro vitio Ouid. ex Pont. 2, 2, 121. Corpora victa sopore Idem Fast. 1, 420. Femina victa dolo dimum duorum Virg. Aen. 4, 95. Galli victi silere solent; canere victores Cic. de Diuin. 2, 56. Tacit. Ann. 4, 8, 3 Effusum in lacrimis senatum, victo gemitu, *etc.* Victum gemitum *dixit, quia is non sufficeret amplius exprimendo affectui, quo confundebantur. Similter,* victum silentium Tac. Ann. 11, 2, 2. Iudaei ad extremum fame interibant, passimque viae oppleri cadaueribus coeperunt, victo iam officio humandi Sulp. Scuer. Hist. Sac. l. 2. Hostis victus terra marique Hor. Epod. 9, 27. Ira victa per preces Ouid. ex Pont. 1, 7, 48. Cic. Verr. 5, 98 Hic primum Opes ipsius ciuitatis victae, comminutae, depressaeque sunt. Patientia victa vitiis Ouid. Amor. 3, 10, 1. Pietas victa furore Hor. Carm. 3, 27, 35. Pudor victus amore Ouid. Amor. 3, 12, 29. Cic. Verr. , 10 Ne actor quidem est is, cui Reus tam nocens, tam perditus, tam victus, aut occulte surripi, aut impune eripi possit. Terga victa dare Ouid. Met. 7, 73. Vrbes victae Hor. Carm. 4, 15, 2. ¶ 3 *Obseruatt.* Virg. Ecl. 9, 5 Nunc victi tristes, quoniam fors omnia versat Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus haedos. *Vbi* Seruius: Victi, id est impotes voti. Nam quo modo victores dicimus voti compotes, qui quod volunt faciunt: sic victos contrario voti impotes, qui non possunt facere quod volunt. Victus, *A proposito pristino recedens* Virg. Aen. 2, 699 Hic vero victus genitor se tollit ad auras. Vxor Arminii *(captiua)* neque victa in lacrimas, neque voce supplex Tac. Ann. 1, 57, 6. Liu. 7, 33 *extr.* Seu Vi seu Verecundia victus. Victus *et* Vinctus *confunduntur a librariis. Vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 348. *it.* Ritus, *v. v.*

VICTOR, ōris. m. [νικητής, νικάτωρ, νικηφόρος] *Qui vicit.* Caes. Bell. Gall. 2, 24 Qui ab decumana porta, ac summo iugo collis nostros victores flumen transire conspexerant. Multa enim victori, eorum arbitrio per quos vicit, etiam inuito facienda sunt Cic. Fam. 4, 9. Belli victor Stat. Theb. 9, 625. Plaut. Amph. 2, 2, 16. Cic. in Pison. 16 c. 7 Neque enim me stante et manente in vrbis vigilia, neque resistente Cn. Pompeio omnium Gentium victore, *etc.* Leges a victoribus Dici, Accipi a victis Curt. 4, 5, 7. Hostium victor Hor. Carm. 1, 6, 2. Hostium ille externorumque bellorum victor Cic. de Arusp. Resp. 49. Contendere durum est Cum victore; sequor Hor. Sat. 1, 9, 42. Cruentus victor Lucan. 5, 758. Ferus victor Hor Epist. 2, 1, 156. Violens victor Idem ib. 1, 10, 37. Currus victor, Triumphalis Ouid. Trist. 4, 2, 47. Exercitus Nep. 17, 4, 2. Victor est etiam Popositi effector, *vt interpretatur* Seruius *ad* Virg. Aen. 2, 329 — Victorque Sinon incendia miscet. *Vid.* Hor. Epist. 1, 13, 2 *et* Ouid. Fast. 1, 562. *A librariis confundi solent* victor, rector, vector: *vid.* VECTOR.

VICTRIX, īcis. f. [νικήτρια] *Quae vicit.* Cic. ad Brut. 10 Erat victrix Respub. caesis Antonii copiis, ipso expulso. Idem pro Cluent. 14 c. 5 Tum vero illa egregia ac praeclara mater palam exultare laetitia, ac triumphare gaudio cepit victrix filiae, non libidinis. Et mala perrumpet furtim fastidia victrix *(natura)* Hor. Epist. 1, 10, 25. Victrix, *Voti compos* Virg. Aen. 7, 544. Iunonem victrix affatur voce superba. Varro de L. L. 4, 10 p. 18, 5 Victrix Venus — non quod vincere velit Venus, sed quod vincire et vinciri ipsa. Victoria ab ea quod superati vinciuntur.

VICTRIX, īcis. Adi. *vt,* Arma victricia, pro *Victoribus, et iis, qui armis vicerunt.* Virg. Aen. 3, 54 Res Agamemnonias, victriciaque arma secutus, Fas omne abrumpit. *Vbi* Seruius, Omnia nomina a verbo venientia, quum in OR exeunt, masculina sunt, vt Victor; quum in TRIX, femmina sunt, vt Victrix. Neutra vero non faciunt nisi tantum ex Numero Plurali: vnde est Victricia. *Sed vide mox* Solum victrix. *conf.* Priscian. l. 7. Arma victricia Iustin. in opere *extr.* Athenae victrices Cic. Tusc. 1, 116 c. 48. Bella victricia Stat. Silu. 5, 2, 150. Cateruae victrices Horat. Carm. 4, 4, 63. Dextra victrix Ouid. Fast. 1, 335. Lauri victrices, Quibus victores seu triumphantes coronabantur Virg. Ecl. 8, 13. Libido victrix Senec. Thyest. 1. Cic. Att. 5, 21 Quo autem die Cassii Literae victrices in Senatu recitatae sunt, id est Non. Octob. eodem meae tumultum nuntiantes. Cic. pro Sext. 79 c. 37 Quum subito Manus illa Clodiana, in caede ciuium iam saepe victrix, exclamat, incitatur. Palmae victrices Lucan ad Pison. 31 *victoriae symbola.* Solum victrix *contra obseruationem* Seruii *modo propositam,* Claud. de Cons. Honor. 6 v. 24 Et certius omnia surgunt Victrici concepta solo. *conf. Barth.* ad Cl. in Cons. Prob. et Olyb. v. 127.

VICTORIA, ae. f. [νίκη, νῖκος] *Actus et Conditio victoris.* Plaut. Truc. 2, 2, 20 Hic sunt quas habet victorias. Cic. ad Brut. 15 Facilius in timore benigni, quam in gratia grati reperiuntur. Idem pro Lege Manil. 28 Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris non alienis praeceptis, sed suis imperiis, non offensionibus belli sed victoriis, non stipendiis sed triumphis est traducta. *De plenissima deuictione et debellatione* Liu. 30, 16 *et* 31 *pr.* Victoriam *deam vetustas pinnatam et aligeram pinxit, vt e caelo deuolantem ad eos, quos suis ornare successibus vellet; hinc* Auson. Epigr. 1, 2 Tu quoque ab aethereo praepes Victoria lapsu. Gell. 6, 6 *laudat versum* Mattii, Dum det vincenti praepes Victoria palmam. *Et* Prudent. Symmach. 2, 28 Marmoreo in templo rutilas victoria pennas Explicet, et multis surgat famata talentis. *Id eo scribit, quod aureae et auratae victoriae plerumque ponerentur, quas et quondam simulacra interdum suis manibus sustinebant.* Cic. de Nat. Deor. 3, 84 c. 34 Idem Victoriolas aureas, et pateras, coronasque quae simulacrorum porrectis manibus sustinebantur; sine dubitatione tollebat. *Conf.* Cic. in Verr. 4 c. 49 *vbi* Deam Deae detraxisse *dicitur* Verres, Victoriam de manu Cereris. *Frequentissima est in numis, quorum quidam inde dicuntur* Victoriati, *de quibus deinde. Redimus ad* Victoriam *propriam.* Cic. pro Muraen. 12 Finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse. Victoria natura insolens et superba Cic. pro Marcell. 9 c. 3. Plin. Epist. 10, 9 Victoriae hae, optime Imperator, maximae, pulcherrimae, antiquissimae, et tuo nomine et Reip. gratulor, *etc.* Antiquissimae, *quae prima in posterum commemorandi erit ante reliquas.* Compos victoriae Paterc. l. 2. Facies victoriae Tac. in Vita Agric. 38. Agilis victoria, *vid.* AGILIS. Paterc. 2, 86 Victoria fuit clementissima, nec quisquam interemtus nisi paucissimi, et hi, qui deprecari quidem pro se non sustinerent. Cruenta victoria, *vid.* CRVENTVS. Iuuen. Sat. 15, 48 Adde quod et Facilis victoria de madidis et Biaesis, atque mero tutubantibus. Immanis victoria, *i. Valde magna* Vell. 2, 105, 4. Laeta victoria Hor. Serm. 1, 1, 8. Praesens Caes. Bell. C. 3, 73. Propria et Expedita Idem Pulchra et spectabilis victoria Tacit. in Vita Agric. 34. victoria Hor. Epist. 1, 19, 64. ¶ 2 *Verborum so* Caes. Bell. Afric. 32 Turpe sibi existimabat tot rebus gestis que exercitibus deuictis, tam claris victoriis partis, a reliqui aduersariorum ex fuga collectis, se cruentam Adeptum existir victoriam. Paterc. 2, 85, 5 At illi quum pro absente dim duce, aegre summissis armis Cessere victoriam. Cessit ill ria, Cohonestare victoriam, *vid. hh. vv.* Co victoriam Tac. Ann. 5. Concelebrare victoriam, clamare victoriam, *vid. hh. vv.* Cic. pro Cael. 18 Qui cu Reip. causa iam esset, mihi quidem molestam, sibi tamen gl victoriam Consecutus. Consistit victoria, Constituer riam, *vid. hh. vv.* Constat victoria Caes. Bell. Gall. Corrupta toties victoria Tac. Hist 4, 35. Deferre vi Liu. 5, . . Idem 22, 18 Illa cunctatio Distulisse modo vi videri potuit: hic error vires ademisse ad vincendum. I victoriam Idem 5, . . Edere victoriam Tac. in Vit. Eripere victoriam Sallust. in Iugurth. c. 82. Excidit e manibus, *vid.* EXCIDO. Exercere victoriam crudeliter in Catil. 38 *extr. et* Iug. 16. Extorquere victoriam Liu. Facere victoriam Idem 1, 37. Idem . . . Quod primu confessionem se hostium habere, nequaquam pares eos esse sib et victoriam haud dubiam Habiturum, nec meliore euentu eos quam spe pugnaturos. Habere victoriam in manibus Liu Inquietare victoriam Tac. Hist. 3, 84. Interpellare vi Caes. Bell. Ciu. 3, 70. Morari victoriam Liu. . . . fectur victoria Caes. Bell. Alex. 76. Oritur victoria Id. B 3, 94. Parere victoriam Idem de B. Afric. 32. Patrare vi Tac. Ann. 13, 41. Portendere victoriam Liu. . . ferre victoriam ex Volscis Liu. 4, 10. Cic. pro Lege Man Etenim adhuc ita vetteri cum illo rege contenderunt Imperato ab illo insignia victoriae, non victoriam Reportarent. victoriam Sallust. in Iugurth. . . Spectare victoriam 5, 12. Liu. 23, 30 Multorumque sanguine ac vulneribus nis victoria Stetit. *i. constitit, emta est.* Esse victoriam i bus Sallust. in Catil. c. 20. Victoria penes patres Fuit Li Tradere victoriam Quinct. 7, 2. Transferre victoriam Bell. Alex. 62. Tribuere victoriam Idem ib. 70.

VICTORIŎLA, ae. f. Dimin. *vt,* Victoriolae aureae Nat. Deor. 84 c. 34.

VICTORIĀLIS, e. Adi. [ἐπινίκιος Gloss. Gr. Lat.] *Vt,* I ctorialis Treb. Poll. in Gallien. c. 3. Triumphi victoriale mian. 22, 4. ¶ 2 Victorialis, *Subst. herba* Apul. d c. 58. Victoriae folium Idem ib. c. 58.

VICTORIĀTVS, i. m. *Genus numi.* Plin. 33, 3 Qui victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est. Antea enim nus ex Illyrico aduectus, mercis loco habebatur. Est autem victoria, et inde nomen. Quinct. 6, 3, 80 Dicente quodam riato se vno in Sicilia quinque pedes longam muraenam emisse pro Font. 9 c. 5 Croduni Porcium, et Numium ternos vict Vulchalone Seruaeum binos H-S, et victoriatos mille. *hodie nummi plurimi, in quibus haec* Victoria *vel in curru stans campo etc. exprimitur. Vid etiam Spanhem. Diss.* 13 p. 654. *ponderis nomen est* Victoriatus, *quod vt ostendatur* P. *ad est* Pon *citur. v. g.* Scribon. 23 *accipi iubet* Castorei Victoriati p. *Et* 2 X (Denarii) p. sex semis et victoriati, Lapidis haematidis 3 dum et Victoriati. *Et* 80 Fiunt passilli: alii P. X 1. alii riati. *Et* 70 Amomi Victoriati P. vnius. ¶ 2 riatus, a, um. *Victoria partus.* Tertull. adu. Gnost. c. 6 Plus riatum est quam iniuriatum.

VICTORIŌSVS, a, um. Adi. [νικητικός] *Qui varias res victorias reportauit, qua dictione vsus* Cato, *teste* Gell. 4, 9. torioso semper Num. ap. Spanh. in Iul. Caes. *Superl.* Vi sissime principum Mess. Coruin. p. 21. *add.* Augustin. C. D. 5, 25. don Ep. 3, 3 *et* 5, 6. Vet. Inscript. *Grut. p.* 179, 2 IVLIANVS LISSIMVS AC VICTORIOSISSIMVS CAES.

VINCIBILIS, e. Adi. [ῥητὸς] *Quod facile vincit.* Ter. 1, 4, 50 Iustam illam causam, facilem, vincibilem, optumam. *vincere potest, vt multa in* IIS *desinentia. Sed passiue* Colum Grauem terram, vix vlla cultura vincibilem.

VINDELICIA, ae. f. [Οὐινδελικία] *Prouincia inter* Rhe *quam habet ab Occasu et Noricum ab Oriente.*

VINDELĪCI, ōrum. m. [Οὐινδελικοί] *Populi, de quibu* Carm. 4, 4, 17 Videre Raetis bella sub Alpibus Drusum gerentes delici. Spolia Vindelica Claud. de Bell. Get. 415. Saltu delici Idem ib. 365.

VINDEMIA, ae. f. [τρύγητος, τρύγητες] *quasi Vinidemia, uo demendo, i. uuis legendis, quae et ipsae sic vocantur, vt* messis *gibus ponitur, et pro fructibus* auctumnus. Virg. Georg. Non eadem arboribus pendet vindemia nostris; Mitis in apri quitur vindemia saxis. Fructus vindemiae Vlpianus in l. F esse constat. D. Solut. matrimonio. Plin. 11, 14, *et* 15 Vinde mellis *vocat, quam* mellationem *alias dicit. Sic* Oliuarum vin Plin. 15, 1. Vlpian. in l. Fructus esse constat. D. Sol. matri coactis vindemiis altera die diuortium intercedat. Exigua Fp. 9, 16. Gracilis Idem ib. 8, 15 *et* 9, 20. Modica ib. 9, 28. Iulianus in l. Qui pendentem. D. de action. emt. et Qui pendentem vindemiam *(vuas in vite)* emit, si vuam leger hibentur a venditore, aduersus eum, *etc.* Percepta vinde mulier statim fundum viro in dotem dederit, *etc.* Vlpianus l. Fructus esse constat. D. Solut. matrim. Vindemiam *et* Vind *inter se differre vult* Seruius, *his verbis,* Quum vindemiam n Singulari dicimus, vnius anni significamus: quum Plurali, multo vt Messem, messes: hiemem, hiemes, haec enim semel tantum quibusque contingunt. Multi tamen volunt videmiam esse toti bis generaliter, vindemias singularum partium: vt plus significet S gularis, quam Pluralis numerus: sicut plus est quum dicimus, Per t pluit, quam Per terras: tunc enim omne elementum per Singu Numerum, non terras aliquas significamus. *Haec* Seruius *ad* Georg. 2, 6 — Spumat plenis vindemia labris. *add. ib.* v. 89. cum maxime vindemias graciles quidem, Vberiores tamen, qua spectauerant, colligam Plin. 9, 20. Vsi vinum fruge, vin Idem 10, 73 *pr. i. vuis.* Administrare vindemias, *vid.* AD

FR. Ad vindemiam quae opus sunt, parentur Cato c. 22. *add.* ent. 26. In vindemiam diligentius vua legitur Varro R. R. 1 54 Colligere modicas vindemias Plin. Epist. 9, 28. ¶ 2 ell. vindemiam *adiectiue dici apud* Columellam *volebat* Nic. Heinf. l Cid. Metam. 3, 729. *Ponamus locum* 7, 3. 11 Primum admissu- e nium) tempus vernum ——— vt messem vindemia, fructum in vineaticum foetura pecoris excipiat. *Tria magna vitiorum* gon enarrat Columella, messem, vindemiam, feturam ouium, *quam tuto meliorem statum dixit. Iunge cum Heinsio* messem vindemiam, *optum erunt, et* fructus vineaticus *a* messe vindemia *per* deinde *ridum separabitur: quae in vulgata lectione ouariorum ponuntur in* ndegradatione.

VINDEMIOLA, ae. f. Dimin. [τρυγετίδιον] Cic. Att. 1, 10 omnes meas vindemiolas eo referuo, vt illud subsidium senectuti res. *De reditibus loquitur.*

VINDEMIO, āre. [τρυγάω] *Vindemias colligere.* Plin. 13, 2 ui uuas vindemiant. *add.* Idem 18, 31. Vinum vindemiare lu. 12, 33.

VINDEMIATVS, a, um. [Gloss. Gr. Lat. τετρυγημένος] *Vinosus.*

VINDEMIĀTOR, ōris. m. [τρυγητής] *Qui vinum legit.* Du- Vindemiator Hor. Sat. 1, 7, 30. Columel. 3, 21 Vindemiatorum ni subeat. Idem 4, 17 Et fructus commodius legitur a vinde- at c. *conf.* Varro L. L. 4, 18. Contractis exprimunt vinde- at abus vinum Arnob. 7 p. 238. ¶ 2 Vindemiator, *Si-* , *quod* Columel. 11, 2, 24 *dicit* septimo Calendas Septembris exoriri. n., 31 *pr.* Caesari et Assyriae Bella quae Vindemiator appellatur. *Vinum ita dictum putant, quod saepe vindemias faciat, h. e. Vuas uras exurat, vel nimius pluuius infestet, vt iam amplius aliam vin- iorum operam non postulent vites.*

VINDEMĀTOR, oris. m. *per syncopen, teste* Porphyrione, *in illo* vindemator Hor. Serm. 1, 7, 32. *Sed* Vindemiator *editur: illud i in Consonantem abiit vt in* Pariete, Abiete.

VINDĒMITOR, ōris. m. [τρυγητής] *Idem.* Ouid. Fast. 3, 407 Siue est Arctophylax, siue est piger ille Bootes,
Mergetur, vitis effugietque tuos:
At non effugiet vindemitor, *etc. Nempe fabulam deinde* mitoris *f.* Ampeli *deflebat.* Seneca de morte Claudii Carataras ferus vindemitor uuas.

VINDEMIATORIVS, a, um. Adi. [τρυγητικός] *Quod ad um pertinet.* Varro de R. R. 3, 2 Nihilo magis torcula, vaindemiatoria, aut ferias olearias, vt trapeta. Quasi vindeiat ii Vipian. in l. Instrumento. D. de instructo vel instrumento Dig. 33 t. 7 l. 8.)

VINDEMIALIS, e. Adi. Macrob. Saturn. 7, 7 Nuper in Tuscu- eo fui, quum vindemiales fructus pro annua sollemnitate legeFeriae vindemiales Minuc. Felix *post pr. conf.* Suet. . c. 35. *et* ibi Casaub. *et* Stuck. Antiq. Conuiual. 1, 23.

VINDEX, icis. c. [ἔκδικος, τιμωρός, ἀμυντήρ, ἀμύντωρ] *Vltor ria iniuriae, itemque assertor iuris. Nomen habet a vi et iniuria, dex a vices, quasi is, qui vel* vim *atque iniuriam* dicendo *et in- o se prohibet, vel illatam vlciscitur et punit. Vnus certe eius- ortatus, mouendi, hominis, haec sunt vim prohibere si possis et vlcisci. Ad postrema maxime respiciunt ista:* Cic. pro Flacc. 57 speculatur atque obtuder Rostra vindex temeritatis, et moderalicii Curia. *Et ad* Brut. 17 Quid hoc mihi prodest, *etc.* vi ex illius mali, auctor exstiti alterius, fundamentum et radices ibi ri altiores, si patiamur! Languor et immodici sub nullo ni somni Ouid. Rem. Am. v. 145. Cic. ad Brut. 16 Petitur e vindices atque oppressores dominationis salui sint? Vtor et ind Columel. 7, 12. *de cane.* Cic. de Nat. Deor. 3, 46 c. 18 uri, deae sint speculatrices, credo, et vindices et facinorum et eles. Fraudis auarae vindex Hor. Carm. 4, 9, 37. Linguae vindex, *i. vel intuae.* Idem ib. 4, 6, 2. Nefaorii carcer vindex Cic. in Catil. 2, 27. Scelerum vindex Lucan. 17 Iustissimus vindex matris *Antiopae et Amphion* Ouid. de rte in. 3, 323. *i. vltor iniuriae ipsi illatae. Sed assertorem, et vis* te *assertorem notat* Cic. Att. 2, 16 Tusculanum et Pompeianum ldone delectant, nisi quod me illum ipsum vindicem aeris alieni, re in Corinthio, sed hoc circumforaneo obruerunt. *Contumelia* . *Id ne propter aes alienum facta est, cum periculo maxime creditorum;* Fe itur vindex, *i. seruator creditorum Cicero, qui a conuentis occidet.* Plaut. Trin. 3, 2, 13 Atqui honori posterorum, tuorum vt vindex res Tibi paterque auosque facilem fecit et planam viam Ad quaeendi honorem. *Ita legendus ille locus, et vindicandus ab interetis inhaeret contortis, duce Gronou. Obss.* 4, 3. Libertatis nostrae ssti hi tu vindex Cic. ad Octau. *Add.* Id. Phil. 2 c. 1. Ouid. ill. 648 Sic agitur censura, et sic exempla parantur, Cum vindex ios'uod monet, ipse facit. Vindex *hic est legislator, qui idem ius ibet uendi.* In XII tabulis vindex *est, qui in ius vocatum et per m vbendum defendit.* Gaius l. 22 D. §. 1 de in ius vocando, Qui i ius vocatus est — dimittendus est, si quis eius personam defen- et. Gell. 16, 10 In XII tabulis ita scriptum est, Adsiduo vindex ssidus esto: proletario ciui ciuis quuis volet vindex esto: *i. de- inso qui lam, qui neget illum debere, vel faciat, vt debere ille desinat.* luc *ipsum illud* Festi, Vindex ab eo, quod vindicat, quo minus is, ui pulsus est, ab aliquo teneatur. ¶ 2 *Obs.* Vindex m ius *in MSS. confunduntur. Vid. Drakenb. ad* Sil. 2, 256.

VINDEX, icis. Adi. *Vt,* Poena vindex Catull. Argon. f. 65, 91. Vires vindices Ouid. Epist. 9, 13.

VINDICIAE, ārum. f. [*casus nec Sing.* VINDICIA, ae. *euanuit, ut mox apparebit*] *dicuntur actiones* vindicum, *i. eorum, qui* vindiant *quid vel sibi vel alii, i. asserunt, qua in re* vim *quasi iam certe imulatam et symbolicam intercessisse constat.* Gell. 20, 10 Manum confere est de qua re disceptatur, in re praesenti siue ager, siue quid aliud sit, cum aduersario simul manu prendere, et in ea re omnibus (*f.* Hemmibus) verbis vindicare. Vindicia, id est correptio manus i re atque in loco praesenti, apud Praetorem ex XII tabulis fiebat. — Sed postquam Praetores ——— proficisci vindiciarum dicerarum *(ollires vitos subeuda et dirigendi)* causa in longinquas res grauantur: institutum est, — vt litigantes ——— terrae aliquid agro de quo litigabatur, vti vnam glebam, in ius, in vrbem ad Praetorem deferrent, et in ea gleba tanquam in toto agro vindicarent. *Est igitur hic* vindicia, *quae etiam* vindicatio, *quam Graeci* παρπαίαν *s.* χαρπείαν *(a* carpo *manus) dicunt: unde* χαρπίζεσθαι asser-tio *et* assertor χαρπιστὴς *in* Vet. Gloss. *vocatur. Ergo* vindicias dare secundum libertatem *significat, ius corrumpendi, prehendendi, possidendi adeo dare illi, qui pro libertate pugnat. Illustrat totum rem Liuius, quem tonsam partem deseribere, quia classicus est, non puget.* Liu. 3, 44 *de filia Virginii,* Hanc virginem adultam, forma excellentem Appius amore ardens, pretio ac spe pellicere adortus, postquam omnia pudore septa animaduerterat, ad crudelem superbamque vim animum conuertit: Marco Claudio clienti negotium dedit, vt virginem in seruitutem assereret: neque cederet secundum libertatem postulantibus vindicias: quod pater puellae abesset, locum iniuriae esse ratus. *Hic* Virgini — manus iniicit, serua sua natam esse — cunctantem vi abstracturum — *Hic* Assertor — vocat puellam in ius, *etc.* Aduocati puellae quum Virginium Reipub. causa dixissent abesse, biduo affuturum si nuntiatum ei sit: iniquum esse absentem de liberis dimicare; postulant, vt rem integram in patris aduentum differat, lege ab ipso lata vindicias det secundum libertatem. Vindicias secundum libertatem dare, *est decernere; vt interim, dum pater puellae accersitur, dumque ipsa status sui quaestionem patitur, in possessione ipsa sui ac libertatis esset. Huic contrarium est, quod in eadem causa ait* Liu. 3, 47 *Appium* decreuisse vindicias secundum seruitutem, *h. e. pronunciasse, vt Virginium abducat, qui seruum suum esse contenderat.* Vindicias *tum locum esse in causis hereditatum, apparet ex* Cic. Verr. 1, 15 c. 45 Si habuisset ille edictum — possessio Minuciae genti esset data. Si quis testamento se heredem esse arbitraretur, quod tum non exilaret, lege ageret in hereditatem: aut per praedes *(hic leg. pro vulg.* pro praede) litis vindiciarum cum satis accepisset, sponsionem faceret *(de pecunia perdenda si lite caderet)* ita de hereditate certaret. *Haec ita declarat* Asconius, Aut peteret, inquit, vt possessor esset, aut acciperet ab aduersario satis per praedem *(editur* pro praede) litis vindiciarum, et ipse sponsionem faceret, et ita de hereditate certaret. *Addit,* Lis vindiciarum est, quum litigatur de ea re apud Praetorem, cuius incertum est quis debeat esse possessor, et ideo qui eam tenet satisdat per praedem *(al.* pro praede) litis vindiciarum aduersario suo, quo illi satisfaciat, nihil se deterius in possessione factorum, de qua iurgium esset: rursus sponsione ipse prouocatus ab aduersario certae pecuniae aut aestimationis, quam amittat, ni sua sit hereditas, de qua contendit. Pompon. l. 2 D. 24 de Or. Iur. *de eadem historia,* Appium Claudium contra ius quod ipse ex vetere iure in duodecim tabulas transtulerat, vindicias filiae suae *a patre* abdixisse, et secundum eum, qui in seruitutem, ab eo suppositus, petierat, dixisse, *etc. Addit de Bruto,* qui primus Romae consul fuit, Vindicias secundum libertatem dixit in persona Vindicis Vitelliorum serui, qui proditionis coniurationem indicio suo detexerat. *Haec posteriora parum ad hanc rem facere putem: cum non fuerit controuersia de statu illius* Vindicis *vel* Vindicii, *de quo* Liu. 2, 5 *extr. sed potius ille praemium fidei in Remp. libertatem acceperit. Plura si quis desideret, adeunda sunt ICti, praesertim Rittershus. Dodecadelto* P. 3 c. 8 *et* 10. *Nos eruditionis adhuc exempla, quae ad dictarandum eum vocis facere possint, ac primo ponimus* Festi *quaedam, quatenus integra et sincera videntur,* Vindiciae appellantur res eae, de quibus controuersia est. Vet. Gloss. Vindiciae *τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα. Solent nempe Grammatici, quae formulae sibi certis locis substitui possint, eas simpliciter ponere tanquam synonymas. Non longe abeamus. In hoc ipso verbo* Charisius p. 20 *extr.* Vindiciae χαρπίζεα inquit, *recte? Sed addit,* ἐλευθερία, *Nempe praetor, cum* vindicias dat secundum libertatem, *ipsam dare videtur. Sexcenta talia sunt apud recentes non magis quam apud veteres Grammaticos. Itaque videntur, quae sequuntur apud* Festum *correctionem habere: sed cum sint corrupta, hic omittamus. Laudatur deinde locus* Catonis, Praetores secundum populum vindicias dicunt: *et* Lucilius, Nemo hic vindicias, neque sacra, nempe numen vereretur. De quo verbo Cincius sic ait, Vindiciae olim dicebantur illae, quae ex fundo sumtae in ius allata erat. *Nempe secundum quem* vindicias dabat praetor, *ille glebam v. g. ex agro allatam sumebat. Hinc Grammaticus ipsam* glebam *putat dictam* vindicias, *etc. Addit* Festus, At Ser. Sulpicius *(nomine)* iam singulariter formato vindiciam esse ait ——— In duodecim *(tabulis habetur)* Si vindiciam falsam tulit. *De hac* vindicia falsa *quid esset disputat Rittershus. l. c. c. 9. Haec de Festi loco.* Gell. 20, 10 Cum lege agitur, et vindiciae contendumtur, *i. comparantur, vtras instiores sint.* Cic. pro Milon. 7 Eum denique, cui nulla lex erat, nullum Ciuile Ius, nulli possessionum termini: qui non calumnia litium, non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos, sed castris, exercitu, signis inferendis petebat. Arnob. 4 p. 138 *pr.* Quo disceptatore, quo iudice controuersias tollemus tantas? aut quis quaestor, quis arbiter cernicibus tantis erit, qui inter personas eiusmodi aut vindicias iustas dare aut sacramenta conetur pronunciare non iusta?

VINDICO, āre. *(Nam quod Pareus legit* Lucret. 3, 895 Neque enim se vindicit hilum, *deseritur a reliquis)* [ἐνδικέω, τιμωρέω, ἀμύνω] *Duplicem vim habet, quam in nomine vindex obseruauimus. Primo enim est vlcisci, castigare, punire.* Cic. de Legib. 2, 39 Grauiter olim illa vindicabat vetus illa Graecia: longe prouidens, *etc.* Idem de Amicit. 43 c. 12 Talis improborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius omni supplicio vindicanda est. Seuere ac vehementer Cic. pro Quint. c. 7. Aliquid in aliquem Tac. Hist. 4, 45, 3. Dolus malus legibus erat vindicatus Idem Off. 3, 61. Maleficia acerrime vindicare Cic. pro Rosc. Amer. 12. Mortem vindicare alicuius Plin. 10, 43. Necem alicuius vindicare Ouid. Fast. 6, 467. Offensas suas vindicare ense Idem Trist. 3, 8, 40. Cic. de Inuent. 2, 80 Tum leges quoque et iudicia demonstranda sunt, per quae potuerit id peccatum, quod sponte sua reus priuatus sit, moribus et iudicio vindicari. Cic. Verr. 5, 4 Omnia postremo quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. Seditionem vindicare Cic. Fam. 1, 9. Idem Verr. 3, 178 Atque in eam fraudem videtur mihi diuinitus incidisse, non solum vt eas poenas, quas proxime metuisset, solueret: sed vt illa etiam Scelera eius in Carbonem et in Dolabellam vindicarentur. Gell. 11, 18 Is tua lege in fures duplici poena vindicandum existimauit. Senec. de Benef. 6, 5 Quum idem homo beneficium mihi dedit, et postea fecit iniuriam: vtrum et beneficium illi reddere debeam, et me ab illo nihilominus vindicare. Cic. Qu. Fratr. 3, 1 Praesertim quum is vnus esset, qui posset de absente te vindicare? *Passiue:* Idem pro Caecin. 66 Fateor, hoc interdicto Praetoris vindicari, si voluntas et aequitas valeat. Vetus codex habet, Hoc interdictum Praetoris violari. Idem Verr. 5, 132 Fateor non modo in locis, sed etiam in ciues militesque nostros persaepe esse fecisse ac vehementer vindi-

catum. ¶ 2 Vindicare *est Liberare, asserere.* Cic. Att. 7, 2 *extr.* Itaque vsurpaui vetus illud Druſi, vt ferunt, Praetoris in eo qui eadem liber non iuraret: me iſtos liberos non addixiſſe, praeſertim quum adeſſet nemo, a quo recte vindicarentur. Addixiſſe, *inquit Paullus Manutius, iuſſiſſe, pronuntiaſſe.* Vindicarentur: *ſubaudi*, in libertatem: *quod praeter ipſum alios quoque adeſſe oportet, qui vindicarent. Aderant enim coram Praetore dominus, ſeruus, vindex, teſtes, ſcriba: neque ſine his iuſta erat addictio liberorum in hoc genere manumiſſionis. Senſus eſt, Druſus Praetor, quum is quem manumiſerat eadem liber non iuraret, quae ſeruus iurauerat, negauit ſe manumiſiſſe, negabo ego quoque: quoniam iſtos, quos memores beneficii putaui futuros, improbos ingratosque experior. Haec Manutius nescio quam bene.* Appius *ap.* Liu 3, 46 A M. Claudio petiturum ſe, vt — vindicari puellam in poſterum diem pateretur, *i. de ſtatu illius pronuntiari, vtrum patris maneret, an ancilla eſſet Claudii.* Cic. pro Rabir. 16 An vero ſeruos noſtros horum ſuppliciorum omnium metu, dominorum benignitas vna vindicta liberauit: nos a verberibus, ab vnco, a crucis denique terrore, neque res geſtae, neque acta aetas, neque noſtri honores vindicabunt? Idem Qu. Fratr. 3, 1 Teque item ab eo vindico et libero. Ab vltimo Dedecore vindicare nomen gentemque Perſarum Curt. 4, 14, 24. Cic. de Fin. 1, 45 Sapientiamque eſſe ſolam, quae nos a libidinum impetu et formidinum terrore vindicet. Liu. 3, 49 Si iure ageret, vindicare ſe a priuato Icilium, aiebant. Si vim afferre conaretur, ibi quoque ſe haud impares fore. Ab interitu vindicare Plin. in Paneg. c. 50. Cic. pro Sull. 26 c. 9 Sed neque honoris, neque aetatis excuſatio vindicat A labore, *i. aſſerit, tuetur, immunem praeſtat.* A magnitudine doloris aliquem vindicare Cic. Tuſc. 2, 44. Idem Qu. Fratr. 1, 4 Te fatis innocentia tua et miſericordia hominum vindicat hoc tempore a moleſtia. Liu. 1, 26 Quo ducere hunc iuuenem *(Horatium Curiatiorum et ſororis interfectorem)* poteſtis, vbi non ſua decora eum a tanta foeditate ſupplicii vindicent, *i. liberare debeant.* Cic. de Finib. 1, 46 Sapientiamque eſſe ſolam, quae nos a libidinum impetu et formidinum terrore vindicet. Cic. de Orat. 2, 1 Vel me hercule etiam vt laudem eorum iam prope ſenescentem, poſſem quantum, ego Ab obliuione hominum atque a ſilentio vindicarem. A ſolitudine senectutem vindicari iuris Ciuilis ſcientia Cic. de Orat. 1, 199. Idem de Senect. 55 Et ſenectus eſt natura loquacior: ne ab omnibus eam vitiis videar vindicare. *Omiſſa Praepoſitione* Fame duntaxat vindicatus exercitus Curt. 9, 10, 18. Cic. pro Sulla c. 20 *extr.* Cincius ſe non modo Ex ſuſpicione tanti ſceleris, verum etiam Ex omni hominum ſermone, non armis, ſed patrimonio ſuo vindicauit. Cic. Fam. 10, 31 Deinde Icilius *apud* Liu. 3, 45 Me ſponſam vindicantem in libertatem vita citius deſeret, quam fides. *Et* c. 48 *pacer puellae*, pectus *illius* transfigens, Hoc te vno quo poſſum modo, filia, in libertatem vindico. Cic. Fam. 10, 31 Deinde qui et me, et Remp. vindicare in libertatem paratus ſim. Id. in Parad. 5 In libertatem vindicari vult? *add.* Id. Fam. 2, 5 et Liu. 3, 45. Cic. de Nat. Deor. 1, 56 His terroribus ab Epicuro ſoluti et in libertatem vindicati. Data vindicare beneficia, *i. ab ingrato repetere et reuocare*, Senec. de Benef. 3, 13. ¶ 3 Vindicare *eſt aliquid tanquam ſuum tueri ac defendere. Vt* Cic. Orat. 41 c. 19 *pr.* Caeterarum rerum, quae ſunt in Oratore, partem aliquam ſibi quisque vindicat: dicendi autem i. e. eloquendi maxima vis, ſoli huic conceditur. Nonnulla ab imperatore miles, plurima vero fortuna vindicat Nep. 8, 1, 4. In peragendis conſularis officii partem ad ſe vindicabat Liu. 3, 20 *pr. conf.* Non. 4, 487. Ouid. ex Ponto 4, 1, 33 Vindicat vt calamis laudem quos fecit equorum. Plin. Epiſt. 2, 18, 4 Quam Curam ſi non mandaſſes mihi vindicaſſem. Cic. Offic. 1, 22 Non nobis ſolum nati ſumus, ortusque noſtri partem patria vindicat, partem amici. Idem ibid. 1, 2 Quoniam in eo ſtudio aetatem conſumſi, ſi id mihi aſſumo, videor id meo iure quodammodo vindicare. Idem pro Arch. 19 c. 8 Homerum Colophonii ciuem eſſe dicunt ſuum, Chii ſuum vindicant, Salaminii repetunt, Smyrnaei vero ſuum eſſe confirmant. Ouid. ex Ponto 1, 3, 56 Quocunque aſpicias campi cultore carentes, Vaſtaque quae nemo vindicet, *i. ſibi colendo aſſerat, ſua eſſe ipſa cultura oſtendat*, arua iacent. Plin. 13, 19 Africa circa Carthaginem Punicum malum cognomine ſibi vindicat, *eo ipſo quod* Punica *appellantur.* Vindicare Nomen ſibi Quinct. 1 Pr. 14. Cognitionem rerum naturae Celſ. 1 Praef. Libertatem vindicare, *Defendere* Caeſ. Bell. Gall. 7, 76. Verecundiam vindicare ſilentio Quinct. 8, 3, 39. Caelo vindicarunt *Neruam Dii* Plin. Pan. 10, 4. *i. aſſeruerunt, eo transtulerunt.* Cic. pro Rabir. Poſt. 25 Hoc quidem ſemel ſuſcepto atque contracto, perpetienda illa fuerunt, vt ſe aliquando ad ſuos vindicaret, *i. ſeruitute illa regia eriperet.* Cic. Verr. 3, 132 c. 58 *pr.* Pro dii immortales, hoc aut innocens homo perpeti potuiſſet, aut quamuis nocens, qui modo iudicia Romae fore putaret, non aliqua ſe ſimulatione exiſtimationi hominum vindicaſſet? *Sed Graeu. defendit* venditaſſet. ¶ 4 *in MSS. confunditur cum* Iudicare, v. v.

VINDICANS, tis. Partic. Iuſtin. 5, 3, 6 Tyrannidis ſibi impotentiam vindicantes. *Add.* Id. 23, 2, 5 *et* 27, 2, 1. Diis periuria et parricidia vindicantibus Id. 24, 3, 10.

VINDICĀTVS, a, um. *Arrogandi ſignificatu.* Curt. 3, 12, 16 Ius magis a rege perniſſum quam vindicatum ab Haephaeſtione. Dolus malus legibus vindicatus Cic. Off. 3 c. 15. *i. punitus.* Improbum Facinus, ſed fortaſſe adhuc in nullo etiam vindicatum Id. Verr. 3 c. 84. Mare vindicatum Vellei. 2, 73, 3. Pars maior victoriae a ſe vindicata Liu. 44.

VINDICĀTIO, ōnis. f. [ἐκδίκησις] *Vltio, vindicta.* Cic. de Inuent. 2, 161 c. 22 Vindicationem, per quam vim et contumeliam defendendo, aut vlciſcendo propulſamus a nobis et a noſtris, qui nobis eſſe chari debent, et per quam peccata puniuntur. *Eſt* Titulus Pand. 6, 1 De rei vindicatione. *E. g.* Vlpian. l. 3 Marcellus libro 4 Digeſtorum ſcribit, Qui gregem habebat ——— Et haec vtique gregis vindicatione continebuntur. *Idem* titulus eſt C. Theod. 2, 23 *et* Iuſtin. 3, 32. *Eſt nempe* rei vindicatio *nihil aliud, quam proprietatis aſſertio quaedam et defenſio. conf.* Gai. ICt. D. 47 t. 2 l. 54.

VINDICTA, ae. f. [ἐδικία, τιμωρία] *i. Animaduerſio pro delicto.* Paullus in l. Quod Reipub. De iniuriis. Quod Reipub vindicandae cauſa fecundum bonos mores fit: etiamſi ad contumeliam alicuius pertinet, quia tamen non ea mente magiſtratus facit, vt iniuriam faciat, ſed ad vindictam maieſtatis publicae reſpiciat, actione iniuriarum non tenetur. Lento gradu ad vindictam ſui diuina procedit ira Val. Max. 1, 1 ext. 3. *De priuata vltione.* At vindicta bonum vita iucundius ipſa Iuuenal. 13, 180. ¶ 2 Vindicta, *idem quod Vindiciae, aſſertio. vt,* Ouid. Remed. 74 Publicus aſſerto nis oppreſſa leuabo Pectora, vindictae quisque fauete ſuae. *etiam peculiare genus manumiſſionis, quod* Vindicta *fieri dicitur.* primo *verba* Liuii 2, 5 *extr.* Praemium indici *(coniurationis c quinis exſulibus)* pecunia ex aerario, libertas, et ciuitas data. primum dicitur Vindicta liberatus. Quidam vindictae nomen tractum ab illo putant; Vindicio ipſi nomen fuiſſe. illum obſeruatum, vt, qui ita liberati eſſent, in ciuitatem viderentur. *Videtur antiquitus adhibitus ea in re baculus, vt qua vltimum velut percuteret dominus, poſtea Praetor, ſeruum, et l gum illius a ſeruili vexatione liberum eſſe iuberet. Hinc, vt in factum modo obſeruauimus,* vindicta *dici coepit ipſa* virga *illa ſ* Hor. Serm. 2, 6, 76 Quem ter vindicta quaterque Impoſita ha quam miſera formidine primet. Vet. Schol. Vindicta vir percutiebantur ſerui, dum liberi fiebant. Perſ. 5, 88 V poſtquam meus a Praetore receſſi. Vet. Schol. Vindicta virga manumittendi a Praetore in capite pulſantur, ideo dicta, qu vindicat libertati. Gloſſ. Nomiae, *Βενδίκτα ἡ ῥάβδος μ ἔχων ἢ ἐ Ἡσίτιαρ τὴν τῶ ἐλευθερωθέντα κεφαλὴν ἔπαιον ῥάπισντες τὸν παρόντα ἄνθρωπον εἶναι ἐλεύθερον, ἢ πολίτην Ῥωμαίων.* Plin. Ep Hic *(Caeſtrius Tiro)* nunc Proconſul prouinciam Baeticam cinum eſt petiturus. Spero, immo confido, facile me im rum, vt ex itinere deflectat ad te. Si voles vindicta libera proxime inter amicos manu miſiſti, nihil eſt, quod verearis. hoc illi moleſtum. Cic. pro Rab. Perd. 16 c. 5 An vere noſtros horum ſuppliciorum omnium metu dominorum be vna vindicta liberabit: nos a verberibus ——— neque noſtr res vindicabunt? *Add.* Tac. Ann. 13, 27. Claudian. in Honor. 612 fqq. *et integer* Titulus Pandect. (40, 2) de manumi dicta. ¶ 4 *Cum* Vindicta *ſit poena etiam et coërcipide* Varro de R. R. 3, 9, 19 Motus *gallinarum*, et lux pingui vindicta, *i. cohibent et impediunt pinguitudinem. Sic antiq Al.* pinguitudini inimica. Suſcipere vindictam legis O Pont. 4, 6, 33. Libertatis vindicta Vellei. 2, 64, 2.

VINDICTOR, ōris. m. [Gloſſ. Gr. Lat. ἔκδικος,] *d vindictor.*

VINEA, ae. f. [ἀμπελὼν] *Locus vitibus conſitus: vel i Vitis.* Cic. de Lege Agrar. 2, 86 Iugera CCC vbi inſtitui poſſunt. Columel. 3, 2 Ideo non eſt vineis apta, vix et buſto. Ego, cum omne genus ruris niſi diligente cura exerceatur, fructuoſum eſſe non iudicem, tum vel maxime res enim eſt tenera, infirma, iniuriae maxime impatiens Col Nimia vinearum ſtudio negliguntur arua Suet. Domit. c. 7. chiata, *vid.* BRACHIVM. Caluata, *vid.* CALVA. Can Columel. 12, 21. Capitata, Collina, Complu iata, *vid.* Culta Tibul. 1, 10, 37. Imputata Hor. Epod. 16, 44. mae vineae Columel. 8, 1. Paluſtres vineae Idem 12, 21. ferere in agro vineam Cato c. 6. Conſtituere vineas Decuſſare vineas Idem 12, 53. Floret vinea Ouid. Faſt. Fodere vineam Columel. et Varr. 1, 31. Frequentare vine Induunt ſe vuis vineae, Iugare vineas, *vid. ſſ. ll.* Limi neas Plin. 17, 22. Occare vineas Columel. 11, 2. O vineam paribus interuallis, *vid.* ORDINO. Palare vineas C 11, 12. Pampinare vineas, *vid.* PAMPINO. Columel. nos Publi Siluine magno animo vineas ponamus, *etc. Add.* 4, 2 *vbi leg.* Vinea optime repaſtinato agro ponitur *pro vulg.* tur. Pubeſcit vinea Virg. Georg. 2, 390. Purgare Catull. Argon. 62, 39. Columel. . . . Factis optime ſternitur. Verberatae grandine vineae Hor. Carm. ¶ 2 Vinea, *Inſtrumentum oppugnationibus aptum, quod defer verbis* Veget. 4, 15 E lignis leuioribus machina colligatur, alta bus octo, lata pedibus ſeptem, longa pedibus ſexdecim. Hu ctum munitione duplici, tabulatis cratibusque contexitur. quoque vimine ſepiuntur, ne faxorum telorumque impetu per tur. Extrinſecus autem, ne immiſſo concremetur incendio, cr recentibus coriis vel centonibus operitur. Iſtae cum plures fact rint, iunguntur in ordinem, ſub quibus ſubſidentes tuti ad fubr murorum penetrant fundamenta. *Recte ergo* Feſtus, Vineae etia litares, quaedam machinationes a ſimilitudine appellantur. *Cf* Plutei *de quibus ſ. l.* Plaut. Mil. 2, 2, 111 Ad eum vineas, plut agam. Agere vineas Sall. Iug. c. 37. Cic. Fam. 15, 4 vineis, turribus oppugnaui, vſusque multis tormentis. Philip. 8, 17 c. 9 Conductae vineae ſunt, pugnatur acerrime. Id. Fam. 2, 10. Liu. 5, 7 Cum agger promotus ad vrbem, vinea tantum non iam iniunctae moenibus eſſent — aggerem ac vinea cendium hauſit. Lucil. *apud* Feſtum *voce* SVB, Neque prodit altum, praeliari procul ſub vite, *i.* Feſto *interprete* ſub vinea mil pugnare. Idem Feſtus in SVB, Sub vineam iacere dicuntur mil cum adſtantibus centurionibus iacere coguntur fudes. *Add.* VITIS

VINEŎLA, ae. f. Dimin. Vet. inſcript. *apud* Fabrett p. 223 H MONVMENTO. CEDIT. CVM. VINEOLA. SOLA. SVO. Fl VINEAE.

VINEARIVS, a, um. Adi. [ἀμπελικὸς] *Quod eſt vineae, quod ad vineam pertinet: vt,* Collis vinearius Columel. 5, 6, 36. Solin. c. 26.

VINEATĪCVS, a, um. Adi. [ἀμπέλειος] *Idem. Vt,* Falcs neaticae Varro de R. R. 1, 22. Cultus Colum. 4, 33. Fructus 7, 3. Idem 4, 1 Vnum tamen atque alterum reprehendiſſent, qu feminibus vineaticis nimium me profundos cenſuiſſe fieri fero Cato c. 11 Ferramenta, falculas vineaticas ſex.

VINEĀLIS, e. Adi. [ἀμπέλειος] *Quod eſt aptum ad vineam.* Columel. 3, 2 Sed ne nunc per infinitas terreni ſpecies euagemur, non tempeſtiue commemorabimus Iulii Graccini conſcriptam velut for lam, ad quam poſita eſt limitatio terrae *vinealis.*

VINETVM, VINITOR, VINOSVS, *vid.* VINVM.

VINVM, i. n. [οἶνος] *Succus vuarum poſt fermentationem prim niam poſt alterum ſit acetum.* Vinum hilaritatis dulce ſeminari Varro *ap.* Non. 1, 115. Martial. 3, 35 Refinata bibis, vina Falerna gis. Ouid. de Arte Am. 1, 244 Et Venus in vinis, ignis in igne Nox erat, et vinis oculique animique natabant Ouid. Faſt. 6, Vinum nullarum virium, et Ingentium virium, *contraria* Celſ. 3, Vinum cui nihil aetatis acceſſit Idem 2, 26. Senec. Epiſt. 36 Ari aiebat, malle ſe adoleſcentem triſtem, quam hilarem et amabilem bae. Vinum enim bonum fieri, quod recens durum et aſperum ſum eſt: non pati aetatem, quod in dolio placuit. *Id eſt, (ait*

...ter, *quod muſteum adhuc, et a lacu recens, maturum iam ſotui viſum eſt. Vina quippe in doliis inueteraſcere non ſinebant antiqui, ſed in amphoras et cados diffundebant. Inde illud* Iuuen. Sat. 5, 30 Ipſe ca-
...illa diffuſum Conſule potat. *et* Hor. Epiſt. 1, 5, 4 Vina bibes iterum
...Cato diffuſa, *vid.* Vinum diffundere, *in* DIFFVNDO. *Plural.*
...ic. Verr. 1, 51 Vina cacteraque, quae in Aſia facile comparantur.
...*illaſſepe vid.* Seru. *ad* Virg. Ecl. 5. Languidus vino, *vid.* LANGVEO. Cic. Poſt red. in Senat. 12 Vini, ſomni, ſtupri plenus,
...adiri coma. Aetas media vini, *vid.* AETAS. Certamen
...vini Tibull. 3, 6, 11. Pernicies vini, lymphae Catull. ad
...m f. 25, 6. Saporis infirmi vinum, *vid.* INFIRMVS. Vio-
...nt vehemens vini Lucret. 3, 481. Ad vinum, *inter conuiuium, id.* D Praepoſitionem. Vel here In vino quam immodeſtus
...iſi Ter. Heaut. 3, 2, 6.

Inter coenam manu ſiniſtra
Non belle veteris
In loco atque vino

...atil. 12, 1. Inter vina Hor. Od. 3, 8, 26. *et* Epiſt. 1, 7, 28. Regna vini
...rti talis, *vid.* TALVS *pro Ludo, in* TALVS. ¶ 2 *Epi-*
...*ctiant prope infinita a patriis, a ſapore, a colore etc. Vid. Geſneri*
...*on ruſticum.* Aigleuces vinum, Albanum vinum,
...lbra vinum, Allobrogicum vinum, Amineum, Aſperum,
...rti, Auſterum, *vid. kk. vv.* Belliſſimum vinum Columel.
... Caecubum vinum, Calenum, *vid. kk. vv.* Calidum
...i Met. 15, 324. Chium Scribon. 165. 170. Cibarium, Cir-
...nitium vinum, Collina vina, Defrutum vinum, *vid. kk.*
... Martial. 1, 107 Raram Diluti bibis vneiam Falerni. Doliare vi-
... In dolia vina ea mente conicimus, vt ex his poſtea in amphoras cados diſſimilamus Proculus ICt. l. 1 D. de tritico, vino *etc.* Vl-
...an, De periculo et commodo rei venditae, l. prima, Si doliare vinum
...e, nec de trahendo eo quidquam conuenerit, id videtur actum, vt
...e uacuarentur, quam ad vindemiam opera eorum futura ſit neceſ-
...ri Doliare vinum *dicitur a differentium* Vini pendentis. *Vid.* Ca-
...ne 148 quae ſit lex vino in dolis, et oleae pendenti. Eden-
...lu vetuſtate vinum Plaut. Poen. 3, 2, 37. *h. e. Quod vim ſuam amiſit.*
...ie m vinum Columel. . . Faecatum vinum, Falernum
...m, *vid. ſſ. ll.* Firmiſſimum Virg. Georg. 2, 97. Forte
...hel. . . Martial. 2, 43 Condantur paruo Fuſca Falerna vi-
... Gaurana vina, *vid.* GAVRVS. Honorarium vinum,
...regibus et potentibus honoris gratia offertur. Cato de innocen-
...*tia*: Cum eſſem in prouincia legatus, quam plures ad Praetores et
...les vinum honorarium dabant: nunquam accepi, nec priuatus
...m. *Haec* Iſid. Orig. 20, 3. Hornotinum . . Hornum,
...na, Ignitum, *vid. ſſ. ll.* Inueteratum Plin. 14, 2. Lar-
...a Libera vina Hor. Carm. 3, 18, 6. *et de* Arte Poet. 85. Cic.
...s, 13 Tanquam Lenia quaedam vina nihil valent in aqua, ſic
...rum iſta magis guſtata, quam potata delectant. *add.* Ter.
...3, 1, 49. Marathrites vinum, *vid.* MARATHRVM. Mar-
...a tat. Silu. 1, 6, 33. Marticum Scribon. 57. Mellitites
...m 4, 9. *et* 36, 89. Meracum *et* Merum, *vid.* MERVS. Melle
...m, *Quod caret aſperitate et defaecatum eſt* Virg. Georg. 1, 341.
...ncum, *vid.* MVCOR. Myrrites, *vid.* MYRTVS. Martial. 13,
...8 tica Neciarcum turbatis mella Falernum. Nigrum. . . .
...m Notae, ſecundae, tertiae. . . Nouitium vinum, *vid.* NO-
...VS Cic. de Clar. Orat. 286 Vt ſi quis Falerno vino delectetur,
...ad nec ita Nouo, vt proximis Conſulibus natum velit: nec rurſus
...a vere, vt Opimium, aut Anicium Conſulem quaerat. Oenan-
...in vinum, Omphacium vinum, Operarium vinum, *vid.*
...*b.* Opimianum, ab Opimio, COS. *v. v.* Paſſum vinum,
...ecture, Pendens, *vid. kk. vv.* Pendulum . . Praefami-
...nium Cato R.R. 141 *nihil eſt. Praefamino eſt Imperatiuus an-*
...*quo pro* Praefator. Praeliganeum Idem R.R. 5, 2. Prannium,
...rum vinum, *vid. kk. vv.* Furuum Ouid. Met. 7, 594. Recens
...ri 251. Refinatum, *vid. ſſ. ll.* Rubellum, *vid. h. v.* Ru-
...ens Ouid. Faſt. 5, 511. Non Saccatum Scrib. 122. Signinum vinum
...ri n. 112, 153. Sireum, *vid.* SAPA. Spurcum, Surrentinum,
...ſcen, Trimum . . . Tortiuum . . . Tornum,
...apinum, Vehemens, Vetulum, *vid. kk. ll.* Vetus Scri-
...n. 71. ¶ 3 *Verborum formulae:* Abſtinere vino, Ab-
...me vinum, Acere vinum dicitur, Adhibere vinum aegro-
...ti, Carere vino, Circumcidere vinum, *vid. kk. vv.* Coa-
...ſcit etuſtate vinum Cic. de Senect. 65 c. 18. Cogere, *vid. mox*
...nd vinum. Plin. 14, 21 Et Collecto iam vino differentia in cella.
...nſulli re, Condere, Concinnare, Corrigere vina, *vid. ſſ. ll.*
...are inum Scribon. 20. Defaecatum vinum, Defundere,
...*id. ſſ.* Cic. de Finib. 2, 23 Quibus vinum Diſſuſum e pleno ſit oeno-
...mor *vt ait* Lucilius. Dant animos vina Ouid. Met. 12, 242.
...riquum vinum a faecibus Columel. 12, 27. Cic. de Diuin. 2,
...97 De vino aut falſamento putes loqui, quae Euaneſcunt vetu-
...ate. Expletus dapibus vinoque ſepultus Virg. Aen. 3, 630. Ex-
...rda feruida vina ſubtile palatum Hor. Serm. 2, 8, 38. Facit in-
...ni vinum Ouid. Met. 7, 433. Facit ſomnum vinum Idem
...aſt. 421. Cic. de Amicit. 69 c. 19 Veterrima quaeque, vt ea vina
...tae etuſtatem ferunt, eſſe debent ſtomachoſiſſima. Fugiens vinum
...lem Oſſ. 3, 91. *Vid.* FVGIO. Fundere vina pateris Virg. Aen. 5,
...3. Fundere liquentia vina Idaea Aen. 5, 238. Iacebant gra-
...ſs vi o ſomnoque Ouid. Epiſt. 14, 33. Impulſus vino Quinctil.
...2. Incalefcere vino, Infuſcare vinum, Inuergere vina,
...*id. v. vv.* Lauere dulci mala vino, *Diluere et abſtergere curas*
...*anxia dulci vino* Hor. Carm. 3, 12, 2. Leuare vino curasque ſtim-
...ue Ouid. Met. 12, 156. Liquare ex vino Celſ. 5, 28. Ma-
...ent rumbra vino, *vid.* MADEO, Marceſcere nimio vino Ouid.
...x Po. 1, 5, 45. Medicata fuſtigione vina, *vid.* MEDICO. Mer-
...is vi et madens, *i. Ebrius* Sen. Epiſt 81. Miſcere vinum aqua,
...Nutr. vinum, *vid. kk. vv.* Olere vina Hor. Epiſt. 1, 19, 5. Pa-
...ant ina animos Ouid. de Arte Am. 1, 237. Pellere curas vino
...Hor. rum 1, 7, 31. Vinum, priusquam coactum eſt, Pendet putri-
...um aut. Trin. 2, 4, 12. Preſſa vina Hor. Epod. 13, 8. Promere
...anguiora vina Idem Carm. 2, 21, 8. Promens horna dulci vina
...olio dem Epod. 2, 43. Reponere vina menſis Virg. Aen. 7, 124.
...epul vino conticuere, *Sopiti et ſtrati vino* Idem Aen. 9, 336. Se
...ulta bus ſomno vinoque Idem Aen. 2, 265. Sequitur quies vina
...Ouid. aſt. 3, 305. Soluti ſomno vinoque procubuere Virg. Aen.
...189 Subtrahere vinum Celſ. 2, 2. Cic. de Nat. Deor. 3, 78 c.
...1 Vti medicus ſolet cum aegrotum, qui iuſſus ſit vinum ſumere,

meracius ſumturum, ſtatimque periturum, magna ſit inculpa. Tranſire ad vinum, *vid.* AD Praepoſitionem. Ventilare vinum, *vid.* VENTILO. Vti largiore vino, *vid.* LARGVS. ¶ 4 *Formulae aliae:* Cic. in Piſon. 67 Panis et vinum a propola et de cupa. Idem in Brut. 257 Si is potare velit, de dolio ſibi hauriendum putet? Idem de Nat. Deor. 2, 6 Quum fruges Cererem appellarem, vinum autem Liberum. Virg. Aen. 1, 728 Crateras magnos ſtatuunt, et vina coronant. *h. e. Implent pocula vsque ad marginem. Hinc* [illegible] *legimus etiam* 7, 147. Idem 9, 328 Inter lora, rotasque viros, tunsi arma iacere, Vina ſimul. Macrob. Sat. 1, 12 *de Bona Dea*, Horum omnium hoc proferunt indicii — quod vinum in templum eius non ſuo nomine ſoleat inferri, ſed vas, in quo vinum inditum ſit, mellarium nominetur, et vinum lac nuncupetur. ¶ 5 *Succus etiam aliorum ſomorum* Vinum *vocatur. V. g.* Vinum e pomis Pallad. Oct. 16. E malis Id. Febr. 25, 19. E multis granatis Id. Mart. 12, 1. De piris Pall. Febr. 25, 11. E ſorbis et piris Idem Ian. 15, 5.

VILLVM, i. n. [*οἰνάριον*] Dimin. *ſicut ab* Vnus Vllus, Catena Catella *etc.* Ter. Adelph. 5, 2, 11 Interea in angulum aliquo abeam, atque edormiſcam hoc villi.

VINACEVS, a, um. *Natura ſua Adiectiuum fuit. Ac primum videntur tribuiſſe hoc nomen* Folliculis acinorum *vuae expreſſis iuis quidem et ſuo ſucco priuatis, ita tamen, vt illa grana ſine ſemina comprehenderent. Totum hoc a prelo aliquam ſtatuam vocant Graeci, quo non in vuis tantum vtuntur, ſed etiam in olea. Sic* Pes vinaceorum bene prelo expreſſus proruitur Col. 12, 43, 10. *Sic* Vinaceos recentes *dixit* Cato 25. Illitos *quibus aqua non eſt effuſa lorae facundae causa*, Id. 147. Calcare vinaceos *i. acinos vuarum iam ſemel expreſſos* Colum 12, 39, 2. Dolia, quo vinaceos condas Cato 10, 2. Idem 25 Vinaceos quotidie recentes fiiccernito. Col. 3, 1, 5 Humido loco ſeiet non recte mandari fructus teneri et amplioris acini, ſed calloſi et anguſti, frequentisque vinacei: *al.* vinaceis. Vinaceus *ſine* vinaceum *hic eſt granum illud liquoſum, ſ. ſemen vuae. Sic* Gloſſ. Vinaceus, ſemen vuae, acinus, *ριγανον.* ¶ 2 Vinacea *intell. baccа, expreſſa virarum.* Col. Arb. 4, 5 In imo ſcrobe — vinaceae heminam — ponito *deuitamenti. De eadem re* Plin. 17, 22 Circum capita addito ſtercus, paleas, vinaceas *etc.* Vinaceam ſtercori puſillum *memorat* Pallad. Feb. 9, 14. Vinaceae cibo ſterilefcunt gallinae Pall. 1, 27, 1. *Add.* Coll. 8, 4, 2. 8, 5, 25. ¶ 3 Vinaceum *intell. granum vel ſemen.* Vinacea, quae acinis celantur, iam infuſcata, et nonnulla propemodum nigra, *ſignum maturitatis* Colum. 1, 2, 69. Vuae paſſae, detractis (*exemtis*) vinaceis Colum. 12, 45, 5. Sine vinaceis vuae quomodo creentur Idem Arb. 9, 2. *Etiam* Cic. de Sen. 52 c. 15 Omitto enim vim omnium, quae generantur a terra, quae ex vici tantulo grano, aut ex acini (*ſic leg. non* acino) vinaceo — tantos truncos racemosque proferat. *De totis acinis prelo expreſſis* Colum. 6, 3, 4 Licet etiam — eluta et ſiccata vinacea, quae de lora eximuntur, cum paleis miſcere. Hem 8, 2 *de gallinis*, Vinacea quamuis tolerabiliter paſcunt, dari non debent. Vinacea conſpiſſata Idem 12, 43, 12.

VINACIOLA, ae. f. *Certa aliqua vitis*, quam ſoli nouere Sabini et Laurentini Plin. 14, 3.

VINALIA, ium. n. [*Διὸς ἀγρία*] Varro L. L. 5, 3 p. 47, 13 Vinalia a vino. Hic dies Iouis, non Veneris. Huius rei cura non leuis in Latio. Nam aliquot locis vindemiae primum a ſacerdotibus publice fiebant, vt Romae etiam nunc. Nam flamen dialis auſpicatur vindemiam: et vt iuſſit vinum legere, agna Ioui fa.it: inter cuius exta cauſa et perrecta flamen prorſus vinum legit. In Tuſculmi ſacro eſt, Vinum nouum ne vehatur in vrbem ante quam Vinalia Kalentur. Ex p. 48. 8 Vinalia ruſtica dicuntur ante diem duodecimum Kalendas Septembres, quod tum Veneri dedicata Aedis, et in circo ad aram eius ab ſacerdotibus fiunt ludi illi, quibus Virgines Sabinae raptae. Plin. 18, 29 c. 65, 3 Vinalia priora, quae ante hos dies ſunt IX Kalendas Maii degustandis vinis inſtituta. *Et mox* Vinalia altera, quae aguntur ante diem decimum tertium Kalendas Septembris *etc. Haec itaque ſunt* Ruſtica Vinalia. *Diſſenſus circa vnum diem forte a temporis diuerſitate et maturione aliqua eſt. Sic* Feſtus, Ruſtica vinalia appellantur menſe Auguſto quarto decimo Kalendas Septembris Iouis dies feſtus, quia Latini bellum gerentes aduerſus Mezentium, omnis vini libationem ei Deo dedicauerunt. Fodens autem die Veneri templa ſunt conſecrata, alterum ad circum maximum, alterum in luco Libitinenſi, quia in ipſius deae tutela ſunt horti: *forte etiam vineae: addit aratam Bacchi et Veneris ſocietatem. Sed alter, vt videmus, Varro.* Ouid. Faſt. 4, 863 *copioſe egit de* Vinalibus: *inter alia* 877. Cur igitur Veneris feſtum Vinalia dicant, Quaeritis: et quare ſit Iouis illa dies? *Vid. locus.*

VINALIS, e. Adi *Ad vinum pertinens, a vino ortum.* Macrob. Saturn. 3, 7 *extr.* Si qua vinalis fortitudo in hominem refedit, hanc diluit et extinguit.

VINARIVS, i. m. [*οἰνοπώλης, ὀινεύτης* Gloſſ. Cyr.] *Vini venditor.* Lampridius *ſcribit* c. 33 Alexandrum Romanum, Imperatorem conſtituiſſe corpora vinariorum, et caligariorum, et omnino omnium artium. Plaut. Aſin. 2, 4, 30 Sed vina, quae heri vendidi vinario Exacrambo, *etc. Vid.* Idem Poen. 4, 2, 1. Sall. Fragm. 8. 2 p. 956 *Cort.* Suet. Claud. c. 40. Vinarius, *pro Vinoſo et ebrioſo*, Vlpianus in l. Ob quae. De aedilicio edicto, Item aleatores et vinarios non contineri edicto quosdam reſpondiſſe Pomponius ait: quemadmodum nec gulosos, nec impoſtores, aut mendaces, aut litigioſos. Ibidem, in l. Aediles Vtputa ſi imitatione conſeruorum apud cinorem talis factus eſt, aleator forte, vel vinarius, vel erroneus ſit.

VINARIVS, a, um. Adi. [*οἰνικός*] *Quod ad vinum pertinet:* Plin. 14, 13 Armaria, in quibus erant clauſes vinariae cellae. *conf.* Cic. de Sen. c. 16. Plin. 2, 51 Qua de cauſa et in faecos vinarios additur polenta. Ager Ammian. 31, 2. Cic. pro Font. 9 c. 5 Cognoſcite nunc de crimine vinario, quod illi inuidioſiſſimum et maximum eſſe voluerunt, *quod obiicitur Lucceio, de portorio vini exportandi cauſa conſtituto.* Laeus vinarii Columel 12, 18. Saccus vinarius, *vid.* SACCVS. Cic. Verr. 6 (4) 62 c. 77 Erat etiam Vas vinarium ex vna gemma pergrandi, *etc. add.* Colum. 4, 6. Pallad. 1, 18. Scaeuola ICt. D. 33 c. 1. 5.

VINARIVM, i. n. *Cadus.* Hor. Serm. 2, 8, 34 Inuertunt Aliphanis vinaria tota. *conf* Petron. c. 75 *et* 78.

VINETVS, a, um. Adi. *Vt.* Vineus latex Solin. c. 5.

VINETVM, i. n. [*ἀμπελών, ὀινεών*] *Locus, vbi multitudo vitium conſita eſt, hortus, vbi multae vites, vel multae vuae ſunt.* Colu-

mel. 3, 4 Cui vineta facere cordi est, faciat vitiarium, ex quo possis agrum vineis vestire. *conf.* ib. c. 20 Cic. de Nat. Deor. 2, 167 c. 66 Nec vero ita refellendum est, vt si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit. Idem de Legib. 2, 21 Sacerdotes vineta virgetaque et salutem populi auguranto. Laeta vineta Lucret. 2, 1157. Madentia vineta Stat. Silu. 3, 5, 99. Restibile vinetum, *Quod singulis annis repastinatur, id est restituitur* Columel. . . Vt vineta egomet Caedam mea Hor. Epist. 2, 1, 220. *i. fatear culpam, quae forte mihi queat nocere, vel simpliciter, vt neque mihi et mei ordinis hominibus parcam.* Conferere vinetum Colum. c. 11. Vineta Gallos et Pannonios Habere permisit Probus Eutrop. 9, 11. Infestantur vineta Austris et Euris, *vid.* INFESTVS. Instituere vineta Columel. 3, 2. Ordinare vineta Idem 4, 27. Domitianus edixit, vt in prouinciis vineta Succiderentur Suet. c. 7.

VINIFER, ĕra, ĕrum. *Vt*, Vitis vinifera Apul. de Herb. c. 66.

VINIPŌTOR, ōris. m. [οἰνοπότης] *Potator vini.* Plin. 14, 54 Scitum de quodam vinipotore reperitur, Syracusis tamdiu potare solitum, donec ab eo cooperta in terra oua foetum ederent. *Vetus exemplar legit* Potore.

VINITOR, ōris. m. [ἀμπελουργός] *Rusticus vinearum cultor.* Columel. 3, 3, 8 Vinitorem vulgus quidem parui aeris, vel de lapide noxium posse comparari, putat: sed ego — pretiosum vinitorem in primis esse censeo. Cic. de Fin. 5, 30 c. 14 An ea, quae per vinitorem antea consequebatur, et per se ipsam curabit? Vinitor opus obibit Colum. 4, 24 *pr.* Vuae maturae vinitor Virg. Ecl. 10, 36.

VINITŌRIVS, a, um. Adi. [ἀμπελουργικός] *Quod est vinitoris.* Columel. 4, 25 Est autem sic disposita vinitoriae falcis figura.

VINIVORAX, ācis. Monstra adeo ista ficta sunt per viniuoraces *i. vinosos, vini cupidos,* Commodian Instruct. 18 p. 23.

VINOLENTVS, a, um. Adi. [πάροινος, οἰνόφλυξ] *Ebrius, qui vino se ingurgitauit, vel ingurgitare solet.* Plaut. Aul. 4, 7, 8 Te eam compressisse vinolentum virginem. Cic. Acad. 4, 87 c. 27 Dormientium et vinolentorum et furiosorum visa imbecilliora esse dicebas, quam vigilantium, siccorum, sanorum. Idem de Lege Agrar. 1, 1 Haec per deos immortales, vtrum esse vobis consilia siccorum, an vinolentorum somnia? Idem Fam. 12, 25 Si sum in Antonium iunctus, vt ille non ferret, omnemque suum vinolentum furorem in me vnum effunderet. Medicamina vinolenta Idem in Pison. 13. Id. in Orat. 99 c. 28 Furere apud sanos, et quasi inter sobrios bacchari vinolentus videtur. Incidere in vinolentiam vinolentorum Idem Tusc. 5, 118. *conf.* Nep. 7, 11, 4. *et* 16, 3, 3. Tac. Germ. 32, 3. Prudent. Peristh. 14, 250.

VINOLENTIA, ae. f. [οἰνοφλυγία] *Ebrietas.* Cic. in Topic. 75 c. 20 Cuius etiam generis illa sunt, ex quibus verum nonnunquam inuenitur pueritia, somnus, imprudentia, vinolentia, insania. Amor, iracundia aegritudo, vinolentia Idem de Inuent. 2, 17. Idem Tusc. 4, 26 Aegrotationi autem talia quaedam subiecta sunt, auaritia, ambitio, mulierositas, peruicacia, liguritio, vinolentia, cupedia, et si qua similia. Idem Philipp. 2, 101 c. 39 Quid furiosam vinolentiam tuam proferam? *add.* Sen. Ep. 83. Tac. Ann. 2, 65, 3.

VINŌSVS, a, um. Adi. [οἰνώδης, οἰνοπέπαντος] *Cupidus vini.* Laudibus arguitur vini vinosus Homerus Hor. Epist. 1, 19, 6. Plinius *ait* idcirco vinosos dici homines, quod soli animalium non sitientes bibunt. *Sic legit Calepinus: vbi nunc sic legimus* 23, 1 Vino debemus homines, quod, *etc.* Ouid. Fast. 3, 760 — vinosior aetas Haec erat, et grauidae munera vitis amans. Historum pauci, qui modice vinosi erant, memores fuerunt fugae: aliis somno mors continuata est Liu. 41, 4. Vinosi *hic sunt simpliciter ebrii.* Fructus vinosus Columel. 5, 10. Mordacitas vinosa ad linguam, *h. e. Quae haud secus ac vinum linguam ferit* Plin. 21, 18. Sapor vinosus Id. 12, 13. Senex vinosus Ouid. de Arte Am. 3, 330. Succus vinosus, *vt auctor est* Plin. 15, 28 proprie est moro, pyro, myrto. Idem 13, 39. 23, 6 Inter mali punici genera, vinosa quaedam appellat, quae aluum sistunt et stomachum. Acidum pomum succi vinosioris Suet. Aug. c. 77. Autumnus succis pomorum vinosissimis diluit Tertull. de Anima c. 48. Plaut. Curc. 1, 1, 79 Quid opus est verbis? vinosissima est. Conuiuia vinosa Ouid. Amor. 3, 1, 17.

VINOSĬTAS, ātis. f. Tertull. de Ieiuniis c. 1 Arguunt nos, quod xerophagias obseruemus, siccantes cibum ab omni carne et omni iurulentia et viuidioribus quibusque pomis, ne quid vinositatis vel edamus vel potemus.

VINVLVS, *vel* VINNVLVS, a, um. *Vox dubiae scriptionis et significationis. Fundus illius vnus adhuc* Plaut. Asin. 1, 3, 70 Compellando blanditer, osculando, oratione vinnula, venustula: *sic legitur apud* Non. 2, 898 *qui interpretatur* fensilocum, id est illecebrum. Festus, Vinulus dicitur molliter se gerens, et minime quid viriliter gerens. *Laudatur deinde locus Plauti.* Isid. 2, 19 VINNOLATA (*forte* Vinnula) vox est leuis et mollis, atque flexibilis, et vinnolata dicta a Vinno, h. e. cincinno molliter flexo. *An alludit ad* viendi *verbum, et deriuatum inde* vimen? Oratio tinnula, *quam* Plauto *substitutum iuere, bona esset. Sed Festus et Nonius ad elementum* V *eam aperte referunt. Lepidum quiddam et placens esse, satis apparet, forte quod paullatim amatorem mebriet. Tribuitur etiam* Cic. Att. 4, 16 p. 424 *a Bosio et Grutero, qui legunt ex coniectura,* Nam profecto rem habes vinulam *i. lepidam, iucundam, quam tibi narraui. Sed libri constanter* Rem non habes nullam. *Vid. Manut. et Graeu.*

V I O

VIOCVRI, orum. m. *Viarum curatores.* Varro L. L. 4, 1 p. 6, 36 Quis enim non videt, vnde aurifodinae et viocurus? *In antiquo Lexico scribitur,* Viaculus, ὁδῶν ἐπιμελητής, *sed vel* viarius, *vel* viocūrus, *in eo ferendum censeo,* Turnebus 22, 17. *qui laudat etiam alium locum* Varronis de L. L. 4, 32 *Sed quem ita exhibet Scal.* p. 38, 9 Simili de causa Publilius vicus et Cosconius vicus, quod ab his vireis (*i.* viris, *Turneb.* viocuris) dicuntur aedificati. *Add.* l. 2 ff. de Cloacis.

VIŎLA, ae. f. [ἴον] *Flos ille humilis inter primos veris titulos, purpurei coloris, odoris iucundissimi, qui hoc nomen per totam paene Europam hodie seruat, per diminutionem, a Graeco* ἴον *ductum.* Plin. 21, 6 Violis honos proximus. Earum plurima genera, purpureae, luteae, albae: plantis omnes, vt olus fatae. Ex iis vero, quae sponte apricis et macris locis proueniunt purpureae, latiore folio statim ab radice carnosa exeunt, *etc. Abunde de violis in hoc capite tractat.* Ibid. c. 11 Florum prima Ver nuntiantium, viola alba Tepidioribus vero locis etiam hieme emicat. Postea, quae appellatur purpurea. Proxime flammea, quae et phlox vocatur, siluestris duntaxat. Omne iactabo colores Iuuenal. 12, 90. *i. Violas omnium colorum.* Ci 5, 73 An tu me in viola putabas, aut in rosa dicere? Ne semper, nec hiantia lilia Florent Ouid. A. A. 2, 115. Fusca Claud. de Rapt. Proserp. 2, 129. Mollis viola Virg. E Nigrae violae Idem Ecl. 10, 39. Pallentes violae Idem E Tinctus viola pallor amantium Hor. Carm. 3, 10, 14. violas manu Propert. 3, 13, 29.

VIOLACEVS, a, um. Adi. [ἰοειδής] *Idem quod purpureus violae florem tendit.* Plin. 9, 39 Nepos Cornelius, qui Diui principatu obiit, Me, *inquit,* inuene violacea purpura vigebat. 35, 16 Violaceus color. *add.* Id. 22, 18. *et* 37, 9. Vitr. 7, 13.

VIOLACIVM, i. n. *Vinum vel succus e viola.* Apic. 1, 4 violacium facere. *Modo non sit* Violatum *dicendum,* ROSATVM.

VIOLARIVS, i. m. [ἰοβάπτης] *Violacei coloris infector* Aul. 3, 5, 36 Flammearii, violarii, carinarii.

VIOLARIVM, i. n. [ἴον] *Locus vbi nascuntur violae* Seruius *ad* Virg. Georg. 4, 32 Irriguumque bibant violaria Hos ego, qui canent, frutices, violaria vidi Ouid. A. A. 3, 67. Colum. 10, 259. Ouid. Fast. 4, 435.

VIOLANTILLA, ae. f. *Graece Ianthis, nomen meretricis.* thalamium Stellae et Violantillae *est* Statii Silu. 1, 2.

VIŎLO, āre. [βιάζω, βιάζομαι, ὑβρίζω] *Vim inferre, corr polluere.* Violat, μιαίνει, λυμαίνεται, Gloss. violare, βιάσασθαι, παραβῆναι ib. Plato a Dionylio tyranno crudeliter violatus e 10, 2, 3 *pro seruo venditus.* Cic. pro Cluent. 118 A me ta aequum est, omnia caute, pedetentimque dicentur, vt neque f ius defensionis relicta, neque cuiusquam aut dignitas laesa, a citia violata esse videatur. Amores alicuius violare Tib 81. Aras caelicolum violauit mea dextera Sil. 17, 130. rum cibis violare Stat. Theb. 1, 150. Bello violari Cic. A Cedentes violari prohibuit Nep. 8, 2, 6. Clementiam Ide 3. Cic. Post red. in Senat. 6 Fortissimi atque optimi viri Trib bis sanctissimum Corpus non solum tactum ac violatum manu, neratum ferro confectumque vidistis. Corpus vulner Aen. 11, 591. Cubile alicuius Catull. ad Ianuam 65, 23. Deos prius quam homines violatura vobis negamus Liu. 7, 31. tatem Cic. Fam. 1, 6. Existimationem alicuius Idem Fam. Id. pro Quint. c. 23. Idem Verr. 1, 82 c. 32 Quum apud dext tiones imperii nominisque nostri famam, tuis probris flagitiis laris. Fanum Nep. 4, 4, 4. Fidem violare Ouid. Ep Fidem coniugii Plin. 10, 34. Foedus Liu. 28, 44. communia pacis violare factis Lucret. 5, 1154. Hospite Bell. Gall. 6, 22. Cic. in Somn. Scip. 22 Eorum animi, qui ptatibus dediderunt, earumque quasi ministros praebuerunt, suque libidinum voluptatibus obedientium, deorum et hominu violauerunt. Ius sanctum Idem pro Rosc. Amer. 109. *Ide* C. Rabir. 7 c. 2 Nisi forte de Locis religiosis, ac delubris, quos violatos esse dixisti, pluribus verbis tibi respondendum putas. mina verbo violare Tibull. 1, 5, 37. Cic. de Finib. 3, 32 V tum est patriam prodere, Parentes violare, fana depeculari, q in effectu, *etc.* Puellam violare *malo quocunque* afficere 7, 57. Cic. Tusc. 1, 72 Vel in Rep. violanda fraudes inex les concepissent. Idem de Arusp. Resp. 8 Qui sacra Bon quae viri oculis, ne imprudentis quidem adspici fas est, non solum ctu virili, sed flagitio stuproque violarit. *conf.* Nep. 7, 4, 3. ciem serenam mundi nubes violant. Turbant et obscurant s tem aëris Lucret. 4, 138. Siluam violare fecuri, *Caedere* Met. 3, 28. Venas violare Cels. 7, 12. Virginem viola vitiauit dicebant Varro L. L. 5, 8 p. 60, 27. Virginitatem Nat. Deor. 3, 59. Vitam patris Idem in Parad. 3. Id Domo 82 Sed tametsi nihil de me tulisti, quo minus essem nor in ciuium numero, sed etiam in eo loco, in quo me honor Rom. collocauerunt, tamenne eum tua Voce violabis, quem p farium scelus Consulum superiorum tot vides Iudiciis Senatus Rom. totius Italiae honestarum? ¶ 2 *Tangere sig vt* Gr. μιαίνειν, *quia color est venenum, et vim facit naturae* Virg 12, 67 Indum sanguineo veluti violauerit ostro Si quis ebur, *et*

VIOLANS, antis. Partic. Vulg. Interp. Malach. 2, 10 Viola ctum patrum nostrorum.

VIOLATVS, a, um. Partic. [βιασθείς] *Vt*, Ab arcu Ouid. ex Pont. 3, 3, 45. Fletu genas violata Diana Stat. Theb 713. Corpus violatum nullo crimine Sil. 17, 39. Iuris lati poena Cic. de Legib. 2, 22 c. 9. Iura violata maritae Ou Arte Am. 2, 381. Leges violatae Claud. in Eutrop. 2, 158. testas violata Lucan. 3, 125. Virtus violata suspicione Liu. 2,

VIOLANDVS, a, um. Partic. [βιαστέος] *Vt*, Foedera cla landa Tibull. 1, 10, 2

VIOLATIO, ōnis. f. [βιασμός] Liu. 29, 8 Tum quoqu genere cladis eadem illa pecunia omnibus contactis ea viola templi, furorem obiecit. Religionum violatio Senec. Epist.

VIOLATOR, ōris. m. [βέβηλος] Liu. 4, 19 Hiccine est, i ruptor foederis humani, violatorque gentium iuris? C. C dictatoris violator Macrob. Sat. 2, 3. Foederis violator Ann. 1, 58, 3. Templi violator Ouid. ex Pont. 2, 2, 27.

VIOLABĬLIS, e. Adi. [βιαστός] *Qui violari potest.* Stat. 5, 258 Nullis violabilis armis Turba, Senes. Cor violabile bus telis Ouid. Epist. 15, 79. Numen non violabile Virg. Aen. 2,

VIOLENS, entis. Adi. *Violentus* Hor. Carm. 3, 30, 10 Dica violens obstrepit Aufidus. Homo vehemens et violens Cic lipp. 5, 19. Nunc ferus et violens Pers. 5, 171. Victo lens *quidam leg.* Hor. Epist. 1, 10, 37. *Sed editur* Sed postquam victo discessit ab hoste.

VIOLENTVS, a, um. Adi. [βίαιος, σφοδρός Gloss. Lat. Gr.] *Q facit.* Columel. 5, 5 Superest reliqua illa cultura prostratae vineae nisi violentissimo caeli statu suspici non debet. Cic. Philipp. 2, 6 cesse est, quamuis sis, vt es, violentus et furens. Tranquil Violentus, *contrario* Claud. Cons. Mall. Theod. 240. violentissimas natura genuit, earum nos soli moderationem hal Cic. N. D. 2 c. 60. Violentus *de iracundis* Ter. Eun. 5, Plaut. Truc. 2, 1, 39. Violentissimus tyrannus Liu. 34. 32. erat violentissimus Sen. Ep 11. Multo violentior Appio qua bio fuit exercitus, *i. infestior, iratior* Liu. 2, 59. ¶ 2 *Subita* Aër violentior incubuit puppibus Lucan. 5, 717. Amnis viol

unſi t in mare Virg. Georg. 4, 373. *add.* ib. 2, 157. Aper violen-
tus Ouid. Met. 8, 438. Aura cæci violentior Stat. Theb. 9, 157.
Enſ violento fortiter vti Ouid. Epiſt. 11, 97. Facies violenta Co-
rinn e Ouid. Am. 2, 17, 7. *i. ad amorem quaſi vi trahens.* Fames
violenta Lactant. in Phoenice. Impetus alicuius furentes et vio-
en Cic. de Aruſp. Reſp. 46 c. 22. Ira violenta Ouid. Met. 8, 106.
ra olentior ſurgit Sil. 4, 263. Lues violenta Valer. Argon. 5, 15.
Mo violenta Tibull. 1, 3, 4. *et* 4, 1, 73. Cic. Philipp. 1, 29 Non
Op violentas, et Pop. Rom. minime ferendam potentiam: ſed cari-
ate ciuium et gloriam concupiſſe. Pectora violenta, *Superba*
Vir Aen. 10, 151. Tela violenta ſumere Ouid. Met. 11, 382. Cic.
ro luent. 138 Populum Rom. ſua ſponte eſſe placatum, hominum fe-
liti orum vocibus, vt violentiſſimis Tempeſtatibus concitari. Venti
iolti Lucret. 5, 1225. Vis violenta leonum Idem 3, 297. Vi-
es olentae aeris, *Duritia ferri vel aeris* Idem 5, 1269. *Comp.*
Vi entior aequo Ouid. Met. 3, 253. Amne Idem Met. 13, 801.
Sup latiui exempla ſunt n. 1.

VOLENTI. Adu. Senec. Med. 605 Rumpe nec ſancti violente
iu i Foedera ſacra. *add.* Ouid. Met. 9, 121.

VOLENTIR. Adu. [*βιαίως*] Liu. 5, 1 Quia ſollemnia ludo-
ur quos intermitti neſas eſt, violenter diremiſſet. Gerere
io iter Conſulatum Plin. Epiſt. 3, 9. Inuadere violenter Colu-
ici, 12. Retortis violenter vndis Hor. Od. 1, 2, 13. Tole-
re violenter, *pro Aegre et inuito* Ter. Phorm. 5, 1, 4. *Compar.*
Qui de Arte Am. 1, 23. *conf.* Manil. 1, 386. Egit violentius Suet.
Cl c. 6. Imber violentius fuſus Curt. 8, 14, 4. Vlpian. in l.
Iu admodum. §. pen. D. ad leg. Aquil. Si quid tamen magiſtratus ad-
er s reſiſtentem violentius fecerit, non tenebitur Aquilia. *Su-*
per Vt, Exercent facultiam, quam violentiſſime poſſunt Lactant. 5, 21.
Li em violentiſſime perſequi Columel. 7, 3.

VOLENTIA, ae. f. [*βία, ὕβρις*] Plin. 2, 47 In Narbonenſi
Pro ncia clariſſimus ventorum eſt Circius, nec vlli violentia inferior.
He 17, 2 Sed tanta plerumque violentia, vt auferat tecta. Cic.
I 5, 118 Ne ſobrius in violentiam vinolentorum incidat, ante diſce-
it Cantionum violentia Apul. Met. 1 *de magicis carminibus*
Ia ric. p. 27. Vultus violentia Ouid. Met. 1, 238. Aeris vio-
en Lucret. 3, 483. Cic. Philipp. 12, 26 Noui hominis furorem,
or effrenatam violentiam. Vehemens violentia vini Lucret.
4 Gliſcit violentia Virg. Aen. 12, 9. *add.* ib. v. 49. Oppri-
i npetu violentiae Pſeudo-Cic. Anteq. iret in exilium 13. Pro-
pi e violentiam inimicorum ibid. 12. *conf.* Sall. Catil. c. 33 *et* 53.
a Ann. 2, 63, 4. *et* 3, 1, 2.

VIP

VIPĔRA, ae. f. [*ἔχις, ἐχιδνα*] *Genus ſerpentis valde venenati et*
ex Plinius 10, 62 Viperae mas caput inferit in os, quod illa abro-
luptatis dulcedine. Terreſtrium eadem ſola intra ſe parit oua vnius
is, et mollia vt piſces. Tertia die intra vterum catulos exclu-
ſcindę ſingulos diebus ſingulis parit, viginti fere numero. Ita-
ceterae tarditatis impatientes, perrumpunt latera, occiſa parente.
Prud. Hamart. v. 585 ſeqq. Apul. Apol. p. 534 ſeq. Pet. Chryſol.
137. Brenibus viperis implicata crines Canidia Hor. Epod.
Parua necat morſu ſpatioſum vipera taurum Ouid. Rem.
421. Laeſa vipera ignaro pede Idem de Arte Am. 2, 376.
Metaphor. Cic. de Aruſp. Reſp. 30 c. 24 Etiamne in ſinu atque in deli-
ciis iudam optimi viri viperam illam venenatam ac peſtiferam habe-
ere uerunt. Florus 4, 12, 37 *de Germanorum ſcauitia in cauſa-*
rum patronos Romanos poſt cladem Variſanam, Aliis oculos, aliis ma-
nus imputabant: vnius os ſutum, reciſa prius lingua, quam in manu
lem s barbarus, Tandem, *inquit*, vipera, ſibilare deſiſte. *Vid.* Do-
nat d Ter. Eun. 5, 2, 6.

VIPERALIS, e. Adi. *Vt*, Herba viperalis Apul. de Herb. c. 89.

VIPEREVS, a, um. Adi. [*ἐχίδνειος*] *Vt*, Carnes vipereas edere,
Ou Met. 2, 769. Crinis vipereus Virg. Aen. 6, 281. Cruore vi-
per madent tela Ouid. ex Pont. 4, 7, 36. Dentes viperei Idem
Me 3, 105. Felle vipereo linere ſpicula Idem ex Pont. 1, 2, 18.
No s vipereis nexa brachia Idem Met. 4, 491. Sanies Sil. 6, 678.
Ve num Claud. in Ruſin. Praef. 1, 9.

VIPERĪNVS, a, um. Adi. [*ἐχιδνῶδης*] Plin. 11, 53 Scythae fagit-
as ngunt viperina fame et humano ſanguine. Cruor viperi-
us Ior. Epod. 3, 6. Morſus viperinus Cic. de Fin. 2, 94. Id.
Tu. 2 c. 7.

VIPERĪNA, ae. f. Herba, quae et Serpentaria Apul. de Herb. c. 5.

VIPIONES, um. m. [*μεσογέρανοι*] *ſunt Minores grues: ſicut Pi-*
ioris, *Minores columbi.* Plin. 10, 49 In Balearibus inſulis et Buteo
ecies trum generis in honore menſarum eſt: item vipiones, ſic enim
vocit minorem gruem.

VIR

VIR, viri. m. [*ἀνήρ*] *Reſpectum ſexus habet.* Ouid. Ibide 457
Dece viro ſias nec femina nec vir, vt Attys. Lactant. de Opif. Dei
12, Vir nominatus eſt, quod maior in eo vis eſt, quam in femina;
et hic virtus nomen accepit. Plin. 10, 63 Viros auidiores veneris
hiem, feminas aeſtate, Heſiodus prodidit. Soboles virúm Lu-
cret. 4, 1226. *Reſpectum aetatis dicit*, Virg. Buc. 3, 27 Hinc vbi
iamirmata virum te fecerit aetas. *Laudatur etiam* Plinius, . . .
Qui non modo in puero ſiue adoleſcente, ſed etiam in viro admira-
tio dignum videretur. Genus aere virúm Virg. Georg. 2, 168.
Ger effrena virúm Idem Georg. 3, 382. Vis inuicta viri Stat.
Th . 3, 62. Famae magnae vir Ouid. Met. 7, 475. Ingenii
iuci di et elegantis vir Quinctil. 5, 13. Roboris magni vir Senec.
Th . 1. Spiritus ingentis vir, *vid.* INGENS. ¶ 2 *Epi-*
thet Abſurdus vir, *v. h. v.* Acres viri Virg. Aen. 11, 48. Adoleſcens
vir, *id. h. v.* Agreſtes viri Hor. Carm. 3, 1, 22. Ampliſſimus
et Clariſſimus vir, *vid.* AMPLVS. Audax vir Sil. 3, 524. *al.* Nu-
dat . Bellatores viri Sil. 1, 218. Bonus vir et prudens Hor.
de te Poët. 445. Bonus vir et ſapiens Idem Epiſt. 1, 7, 22. Vi-
rum Bonum in deliciis Deus non habet Sen. de Prouid. c. 1. Cae-
leſt vir, Cenſorius vir, *vid. ſſ. ll.* Ciuilis vir Quinctil. 1, 10.
Cla viri Idem 1, 1. Celſ. Praef. 1. Clarorum virorum animi
Hor Epiſt. 2, 1, 249. Clariſſimus vir Cic. Fam. 2, 2. Comis
et Ba us vir Quinctil. 6, 2. Conſularis vir, *vid.* CONSVL. Egre-
giu anctusque vir Iuuen. Sat. 13, 64. Cic. Fam. 1, 7 Virum enim
Excellentem, et tibi tua praeſtanti in eum liberalitate deuinctum.
Externus vir Ouid. Epiſt. 16, 308. Ferox vir Sil. 12, 495. For-
tis vir Ouid. Met. 12, 383. Fortis vir ad arma Idem Faſt. 2, 688.
Grauis vir Quinctil. 1, 2. Ignoti noua forma viri Virg. Aen. 3,
591. Illuſtris vir, *vid.* ILLVSTRIS. Iniuſtus vir Ouid. Faſt.
2, 788. Inſignis vir pietate Virg. Aen. 1, 10. Vir et arte et
facundia Inſignis Celſ Praef. 1. Inſtructiſſimus vir, *vid.* INSTRVO,
Intemperans vir, *vid.* INTEMPERANS. Inuictum virum vicit
dolor Ouid. Met. 13, 586. Iurisperiti, an militaris viri laus maior
Quinctil. 2, 4. Iuſſus vir et tenax propoſiti Hor. Carm. 3, 3, 1.
Lectiſſimi viri atque ornatiſſimi, *vid.* LEGO, ere. Literati viri,
vid. LITTERA. Magnus vir Ouid. Met. 13, 341. Maximus vir
vid. MAGNVS. Non mediocres viri Celſ. Praef. 1. Memor,
gratus, et bonus vir Cic. Fam. 2, 5. Mendax vir Virg. Aen. 8, 644.
Molles viri Hor. Epod. 1, 10. Nefandus vir Virg. Aen. 4, 497.
Vt quisque eſt vir Optimus, ita difficillime eſſe alios improbos ſuſpi-
catur Cic. ad Qu. Frat. 1, 1, 4. Princeps vir Ouid. ad Liu. 344.
Sanctus vir Senec. Hippol. 12. Solers vir Ouid. in Ibin 279. Sub-
tilis vir Quinctil. 3, 11. Veloces viri Ouid. Met. 10, 561. ¶ 3
Verborum formulae: Cadere in virum, Compellare virum blande,
vid. hh. tt. Congelare virum *dicitur* vxor anus Martial. 14, 147.
Increuit per hos viros ſalutaris profeſſio Celſ. in Prooem. 1. Le-
gere vir virum, *in Romana militia dicebatur, cum in conſtituenda acie*
quisque ſibi eum deligeret adſciſceretque ſ cium fugae, ſeu aſſitem, cuius
virtuti plurimum tribueret. Virg. Aen. 11, 632 Tertia ſed poſt-
quam congreſſi in praelia, totas Implicuere inter ſe acies, legitque
virum vir. *Vid Briſſon. de Form. p. 446. Petr. Victor. Var. Lect. 16,*
19 et Turneb. Aduerſ. 25, 7. conf. etiam Suet. Aug. c. 55. Tac. Hiſt. 1,
18, 2. Quaerere virum Petron. 119 *dicitur cultus melior.* Fa-
ciola qui cruſa tegit, digito caput vno ſcalpit, quid credas hunc ſibi
velle? Virum Cinna in Pompeium M. *conf.* Ouid. A. A. 1, 524. *Barth.*
Adu. 23, 11. *Scalig. Auſ. Lect.* 1, 27. ¶ 4 Vir, *pro Viri-*
litate. Catull. 61 (64) 6 Itaque vt relicta ſenſit ſibi membra ſine viro,
etc. i. Poſtquam. Atys virilia ſibi abſcidit. Similiter Arnob. *non ſe-*
mel. ¶ 5 Vir, *Fortis, qui praeſenti fortique animo eſt prae-*
ditus. Ter. Adelph. 4, 2, 26 Laudo Cteſipho, patriſſas, abi, virum te
iudico. Idem Eun. 1, 2, 74 Heu noſter, laudo, tandem perdoluit, vir es.
Cogita, vt vir ſis Cic. Catil. 3 c. 5. Idem Tuſc. 2, 25 c. 18 *extr.*
Si virtutis compotes, vel potius ſi viri volumus eſſe. Si vir es, in-
dictas exige dotis opes Ouid. Faſt. 6, 594. A tuerſis etenim frangi
non eſſe viros ſum Sil. 10, 617. Nam, ſi quid in Flacco eſt viri, non
feret *etc.* Hor. Epod. 15, 12. Eadem exprobrare ei coepit, et poſtu-
lare, vt, ſi vir eſſet, poſſero die ſecum ferro decerneret Curt. 9, 7, 17.
add. Id. 6, 11, 25. *Interdum ſic iunguntur* Vir *et* homo Cic. Tuſc.
2, 53 Ita et tulit dolorem vt vir, et vt homo, maiorem ferre ſine cauſa
neceſſaria noluit. Idem pro Flac. 52 Si ciuitas per viros bonos gra-
vesque homines querelas ad vos detuliſſet. *Et* Qu. Frat. 2, 10 Sed
quum veneris, virum te putabo, ſi Salluſtii Empedoclea legeris, homi-
nem non putabo. *Huc referam quod* Vir *opp. pathico*, Ego tamen
vir ſum Sueton. Veſp. c. 13. Homo magis vir inter mulieres, im-
pura inter viros muliercula proferri non poteſt Cic. Verr. 2 *extr.*
¶ 6 *Vir loco Pronom. is, ille, etc.* Gallum Aonas in montes vt duxe-
rit vna ſororum, Vtque viro Phoebi chorus aſſurrexerit omnis Virg.
Ecl. 6, 64. Sola viri molles aditus et tempora noras Idem Aen.
4, 424. *Add. ibid.* v. 3. *et* 5, 262. ¶ 7 Vir, Maritus,
vid. Feſt. Ter. Andr. 3, 3, 4 Tibi generum firmum, et filiae inue-
nies virum. Vir ego tuus ſim? Plaut. Amph. 2, 2. Matura
viro filia Virg. Aen. 7, 155 Durus vir Ouid. Amor. 3, 4, 1. Per-
iurus vir Idem Epiſt 12, 76. Viduus vir Idem ibid. 8, 86. Con-
iuncta o digno viro Virg. Ecl. 8, 32. Dare nuptum viro, *vid.*
NVBO. Expertae virum puellae Hor. Carm. 3, 14, 11. Me-
ruit illa virum dote, *vid.* MEREO. Nupta viro puella Ouid.
Epiſt. 16, 367. Nupta ſaeuo viro Hor. Carm. 3, 12, 2. Vir, *de*
Brutis etiam dicitur, Virg. Ecl. 7, 7 Vir gregis ipſe caper. *vid.* MA-
RITVS. ¶ 8 *Syllabam* vir *breuem eſſe, obſeruauimus.*
Quid ſi etiam producta? Sunt certe libri, qui Ouid. Met. 1, 660 *legunt,*
De grege nunc tibi vir, et de grege natus habendus: *cum alii* nunc
repetant. Iuuenal. 6, 253 Quem praeſtare poteſt mulier galeata pu-
dorem, Quae fugit a ſexu, vires amat? haec tamen ipſa Vir nollet
fieri. *Quod ſi dedit Iuuenalis* Vir eſſe amat? *Sed etiam* Vires *ha-*
bent ſenſum, siue pro robore virili accipias, siue pro Viris: vt 15, 104
Quisnam hominum veniam dare, quisue deorum, Viribus abnuerit
dira atque immania paſſis, *i. viris fortibus et vlciſcendi robur*
habentibus.

VIRA, ae. f. Feſtus, Feminas antiqui viras appellabant, vnde
adhuc permanent Virgines et Viragines. *Vid.* Serv. ad Virg. Aen. 12,
468. Plaut. Amph. 2, 2, 181. *c. not. Turnb. et Parei Lex. Crit.* p. 503.

VIRĀGO, inis. f. [*ἀνδρόγυνος*] *Mulier fortis, quae viro ſimilis*
ſit, et virilia opera faciat. vid. Serv. ad Aen. 12, 468. Trebell. Poll.
in Gallien. c. 13. Plaut. Merc. 2, 3, 73 Recte ego enero matri tuae
ancillam viraginem aliquam, non malam, forma mala. Cruda
virago Gorgone, *Pallas* Stat. Theb. 11, 414. Dira virago, *Dryas*
Senec. Hippol. 54. Flava virago, *Pallas* Ouid. Met. 6, 131. Me-
tuenda bello virago, *Pallas* Idem ibid. 2, 765. Regina bellorum
virago, *Pallas* Stat. Silu. 4, 5, 23. *Conf. Barth. Adu.* 131, 3.

VIRATVS, a, um. *Vt*, Vxor, virata Varro *apud* Non. 2, 927,
Conf. Vulg. Sirac. 28, 19. *Compar.* Nouatian. de Trin. c. 2 Omni
robore robuſtior, omni virtute virilior. *pro* Virarior.

VIRATVS, ūs, m. *Viri conditio.* Si Ion. Epiſt. 7, 9 Bono vi-
ratu aemulis magis prodeſſe cupiens quam placere.

VIRIPŌTĀCA, ae. f. *Dea.* Valer. Max. 2, 1, 6 Quoties inter
virum et vxorem aliquid iurgii intercеſſerat, in facellum Deae Viri-
placae, quod eſt in Palatio, veniebant; et ibi inuicem locuti quae
voluerant, contentione animorum depoſita concordes reuertebantur.
Dea nomen hoc a placandis virís fertur affecuta.

VIRIPŌTENS, entis. [*ἀνακτικός, ἀνακτήρ*; Gloſſ. Lat. Gr.] *Virgo*
dicitur, quae apta eſt connubio. Plaut. Perſ. 2, 3, 1. Paullus in l. Si fi-
liae familias D. de leg. 3 l. 65 D. de Donat. inter vir. et vx. l. 15 ff.
de V. S. *Sed* Iupiter viripotens Plaut. Perſ. 2, 3, 1. *i. virorum rex.*

VIRĪLIS, e. Adi. [*ἀνδρικός, ἀνδρῶδης, ἀνδρώδης*] *Quod eſt viri.* Vi-
rilis toga Cic Philipp. 2, 44. Magis virilis, *vid.* MAGIS. Cic.
de Finib. 2, 47 c. 14 Vereturque quidquam aut facere aut loqui quod
Parum virile videatur. Animus virilis, *i. Fortis, qualis debet*
viri eſſe Ter. Phorm. 5, 8 (7) 64 Animo virili praeſentique
vt ſis para. Cic. Att. 14, 21 Acta enim illa res eſt
Animo virili, conſilio puerili. Conuiuia Vitruu 6, 10.

Cura virilis Virg. Aen. 9, 311. Cic. Att. 11, 10 Nec res periisset, et videremur aliquid Doloris virilis habuisse. Forma virilis Ouid. Epist. 4, 76. Habitus orationis virilis Quinctil. 5, 12. Cic. Att. 15, 25 Reliqua pars epistolae: illa namque in vtramque: sed tamen nonnullos interdum iacit Igniculos viriles. Inflexio fortis ac virilis laterum Cic. de Orat. 3, 318. Oculi viriles Ouid. Fast. 5, 153. Officium virile Hor. de Arte Poët. 193. Oratio fortis et virilis Cic. de Orat. 1 c. 54. Id. Tusc. 3, 37 Sententiis tamen vtendum est eorum potissimum, qui maxime forti, et vt ita dicam virili vtuntur Ratione atque sententia. Pars virilis Colum. 7, 11, 2 *est testiculus*, Cum virilem partem vnam ferro resecam detraxeris — alterum quoque testiculum educito. *Sed etiam munus singulorum hominum ita designatur.* Cic. Verr. 3, 7 c. 6 Qui praesertim plus etiam, quam pars virilis postulat, pro voluntate Pop. Rom. oneris ac muneris fuscipere debeam. Idem Verr. 4, 81 Est aliqua mea pars virilis, quod eius ciuitatis sum, quam ille amplam, illustrem, claramque reddidit. Illius gloriae pars virilis apud omnes milites est Liu. 5, 11. Partes viriles mandare puero Hor. de Arte Poët. 177. Parte pro virili Cic. pro Sext. 138 c. 66 *vid.* PRO. Portione pro virili Tacit. in Vit. Agric. 45. Lactant. 2, 7 *pr.* Proles virilis Virg. Aen. 7, 50. Ratio fortis et virilis Cic. Tusc. 3, 22. Sexus virilis Plin. 10, 55. Nep. 17, 1, 3. Stirps virilis Liu. 1, 1 *extr.* Studia virilia Ouid. Met. 12, 208. Tela virilia Idem ibid. 8, 392. Toga virilis Sueton. Aug. c. 36. Vestis virilis Hor. Serm. 1, 2, 16. Vita Columel. praef. 1. Cic. pro Sext. 10 Recita quaeso P. Sexti quid decreuerint Capuae Decuriones, vt iam virilis tua Vox possit aliquid significare inimicis nostris. Vultus virilis Ouid. Met. 3, 189. Vocare aliquos ad virilia Sallustius in oratione Marci Tribun. Pleb. ad Plebem. *Compar.* Lamprid. *dixit obsceno sensu* Heliogab. c. 8.

VIRILIA, ium. n. Plur. *tantum.* [αἰδοῖα] *Verenda, pudenda.* Plin. 21, 27 Et in totum ad virilia, cauliculis eius in vino et aceto tritis, nihil virilius putant. Virilium mala Idem 20, 16. *vid.* Petron. c. 108.

VIRILITAS, ātis. f. [αἰδοῖα, ἀρρενότης] *Partes, quibus viri sumus.* Martial. 9, 7 Non puer auari fectus arte mangonis, Virilitatis damna moeret ereptae. Neque exfectis viralitas restitui potest Hirt. B Alex. c. 70. Plin. 23, 1 Vtiliter etiam fouetur vino calido virilitas iumentis. *Add.* Idem 29, 2 *et* 3. 34, 12. 35, 12. Columel 6, 26. Ademtae virilitatis homo, *vid. sub* ADIMO. Excisa virilitas Quinct. 5, 12. ¶ 2 *Status, conditio, vis, viri.* Tac. Ann. 6, 5 Arguitur pleraque, C. Caesarem quasi incestae virilitatis, *etc.* dixisse. *Id autem ideo de Caligula dixerat Messalinus, quod is cum omnibus sororibus suis* stupri consuetudinem fecit, *vt scribit Tranquillus.* Quinct. 1, 8 Sanctitas et vt sic dicam virilitas a Tragicis petenda. Lactant. de Opif. Dei 12, 13 Item si partem in dextram (vteri) semen feminini sexus influxerit, feminam quidem procreari; sed, quoniam in masculina parte concepta sit, habere in se aliquid virilitatis, vltra quam sexus ratio permittat, aut valida membra, aut immoderatam longitudinem, aut fuscum colorem, aut hispidam faciem, aut vultum indecorum, aut vocem robustam, aut animum audacem, aut ex his plura. *Tam late patet secundum haec* Virilitas.

VIRILITER. Adu. [ἀνδρικῶς, ἀνδρωδῶς] *Fortiter et magno animo.* Cic. Tusc. 2, 95 Itaque barbari quidam, et immanes ferro decertare acerrime possunt, aegrotare viriliter non queunt. Cic. Off. 1, 94 c. 28 Quod enim viriliter animoque magno fit, id dignum viro et decorum videtur. Defendere viriliter Quinctil. 6, 1. Facere viriliter Hor. Epist. 1, 18 (17) 38. Ferenda fortuna viriliter Ouid. Fast. 1, 479. *Comp.* Omnes isti (*auari, iracundi, etc.*) virilius peccant: in ventrem ac libidinem proiectorum inhonesta labes est Senec. de Breu. Vit. c. 6. Virilius dicere Idem Contron. 5, 33.

VIRĪTIM. Adu. [κατ' ἄνδρας] Per singulos viros, *inquit*, Festus. Cic. Tusc. 3, 48 Nolim, inquit, mea bona Graeche tibi viritim diuidere liceat: sed si facias, partem petam. Caes. Bell. Gall. 7, 71 Pecus, cuius magna erat ab Maduuiis compulsa copia, viritim distribuit. Cic. de Clar. Orat. 57 Dicitur etiam C. Flaminius is, qui Trib. pleb. legem de agro Gallico et Piceno viritim diuidendo tulerit. Praemia bene meritis viritim Tribuere Hirt. B. Alex. c. 65. *Sic vniuersalitatem quandam notat:* Hor. Epist. 2, 1, 92

Quod si tam Graiis nouitas inuisa fuisset
Quam nobis; quid nunc esset vetus? aut quid haberet
Quod legeret, tereretque viritim publicus vsus?

i. quod singuli legerent. *Tale est illud* Pererebuit rumor viritim Curt. 6, 5, 15. *Sed* Idem 7, 4, 33 Si quis viritim dimicare vellet, prouocauit ad pugnam. Seneca Natur. Quaest. 5, 7 De ventis in vniuersum diximus, nunc viritim incipiemus illos discutere. *Vid.* Sueton. Tiber. c. 76. Varia deinceps et simul et viritim bella gesserunt Eutrop. 9, 15 *extr.* *Conf.* Curt. 6, 2, 15. Tac. A. 1, 8, 3. *et* 15, 73, 1 *etc.* Columel. praef. 1. Cato *apud* Fest. *alii apud* Non. 1, 205.

VIRITĀNVS, a, um. Viritim distributus, *vt*, Ager viritanus, Festus.

VIRŌSVS, a, um. [ἀνδρομανής] Adi. *a* Vir, *primam corripit, vt*, Virosae mulieres, dicuntur Virorum appetentes, vel luxuriosae Lucil. lib. 7 Dixi, ad principium venio, vetulam atque virosam Vxorem caedam potius quam castrem egomet me. *e* Afranius, Diuortio, Vigilans ac solers, sicca, sana, sobria, virosa non sum: et si sum, non desunt mihi, qui vltro dent, aetas integra est, formae satis. *Hinc* Non. 1, 80. Scipio *apud* Gell. 7, 12 Qui non modo vinosus, sed virosus quoque sit: eumne quisquam dubitet, quin idem fecerit, quod cinaedi facere solent. *Sed* Virosus, *a* Virus *primam producit, vid.* VIRVS.

VIRIŌSVS, a, um. *Idem.* Apul. Met. 9 p. 223, 22 Scaeua, saeua, virtosa, ebriosa, petulcax, *etc.* *Sic Elmenh.* *Sed al.* virosa. Viriosus, *Robustus, vid. in* VIS.

VIRIĀTVS, a, um. Magnarum virium Lucil. lib. 26. Contra flagitium nescis bello vinci a viriato Annibale Non. 2, 903.

VIRBIVS, i. m. *Dicitur Hippolytus, Thesei filius,* quasi his vir: *quia nouercali calumnia necatus, beneficio Aesculapii vel Dianae reuocatus fertur ad vitam.* Renera, *inquit*, Seruius *ad* Aen. 7, 761. *cui etiam debentur reliqua, et plura, quam ponimus.* Virbius est nomen coniunctum Dianae, vt Matri deum Atys, Minervae Erichthonius, Veneri Adonis. ¶ 2 Virbius Laconices *fluuius*, vbi Hippolytum Aesculapius arte medicinae reddidit vitae, vnde et dictus. *Haec* Vib. Sequester de fluminib. p. 85.

VIRDOMĀRVS, i. m. *Gallorum rex, de quo caeso Marcellus opima spolia Ioui Feretrio consecrauit.* Propert. 4 (5), 3 Claudius — Belgica cui valli parma relata ducis Virgenus hic Rheno iactabat ab ipso.

VIRETVM, *et* VIREO. *vid.* VIRIDIS.

VIREO, ōnis. m. [χλώων] Plin. 18, 29 Auem partam Sirio, ipso die non apparere, donec occidat. E diuerso vi prodire ipso solstitii die. *Gaza eum intelligit, qui et A et Plinio vocatur* Chlorion. *Dicitur quoque* Viridia.

VIRES, VIRIVM, *etc. vid.* VIS.

VIRGA, ae. f. [ῥάβδος, ῥαπὶς] *Surculus, ramusue arboris ad percutiendum aptus.* Cic. pro Rabir. perduel. reo 12 c. 4 lex virgas ab omnium ciuium Roman. corpore amouit: hic cors flagella retulit. Ouid. de Arte Am. 1, 291 *de tauro,* tus tenui media inter cornua virga. Lentior virgis salicis Met. 13, 800. Virga *gestamen rhapsodorum,* Apul. Flor. p. 347, 1 *Elmenh.* Vno chartario calamo me reficere (*f.* efficer minum omne genus, apta virgae, lyrae, fococ, cothurno: liras ac griphos. *Videtur intelligi carmen epicum.* *Nescio* baculus *referendus sit* Neroni *elapsas apud* Sueton. 24: *Videt potius sceptrum regis alicuius fuisse quo cum maxime Nero* Diomed. 3 p. 481 *pr.* Rhapsodiae *hoc etymon prodit,* vel quo — Homerici carminis in theatralibus circulis baculo (*f.* id est virga pronuntiabant — Homero dicti sunt Hom *Sed add. mox* Virga Myrtea. Arbuteis virgis texunt fe Virg. Aen. 11, 65. Aurea virga Idem ibid. 7, 190. virga, *vid.* CORNEVS, *in* CORNV. Fraxina virga Ouid. 11, 76. Medicata virga Idem ibid. 1, 716. Myrtea in bus elegeiae Ouid. Am. 3, 1, 34. Purpureae virgae, *de Veste* Ouid. de Arte Am. 3, 269. Rasae hastilia virgae Virg. Ge 358. Virgae sanguineae, *quibus caedi rubentur parricidae.* Mo in l. 9 D. de leg. Pompeia de Parricid. Plin. 16, 37 s. 69 *en vincula, quibus opus habent rustici,* Siquidem et genistae, et populi, e et sanguinei frutices, *et* betulae, *etc.* Sanguineos frutices *etiam* 16, 18 s. 30 *forte a colore dictos.* *Aut igitur ex hoc gen ticibus virgae erant, quibus caedebantur parricidae, vt terror in cruento earum colore, aut quod inter caedendum cruentabantur.* *de Bellona scribit Maro,* Aen. 8, 703 Quam cum sanguineo se Bellona flagello. *Conf.* Liu. 1, 32 Vt fetialis hastam ferratam sanguineam praeustam ad fines eorum ferret, *vel e* frutice sang *vel sanguine tinctam, quod Turnebo placet etiam in* Virgis sang *Vid. Adu.* 11, 17. *et* 8, 23. Viscata virga fallere volucres Met. 15, 474. Caedere virgis, *vid.* CAEDO. Cic. Verr c. 29 Quid erit extremum? si damnatus eris, virgis te ad necem necesse erit. Lacerare aliquem virgis, *vid. h. v.* Me virgae iam grandis Achilles Iuuenal. 7, 210. Morientur in virgae, Multari virgis, Variari virgis, *vid. ff. ll.* turis Plin. 12, 14. Virgam tuream *dixit* Virg. Georg. 2, 117. gani *tribuebant* Somno, *qua feriens homines, soporem inducebat* . . . . — Extremo ne tange cacumine virgae. Maro 5, 855) ramum *ei tribuit, quem* soporatum vi Stygia *super* vtraque pora *Palinuri quassasse dicit: alii etiam ei cornu tribuunt.* *Aduers.* 21, 4.

VIRGVLA, ae. f. Dim. [ῥαβδίσκος] Cic. Philipp. 8, Quum tempus ille differret, virgula stantem circumscripsit: dix se non antea renuntiaturum Senatui, nisi prius sibi respondisset, facturus esset, quam ex illa circumscriptione excederet. honoris corona a populo data est, facta duabus virgulis oleaginis 8, 4, 1. Quinctil. 1, 4, 3 Quo quidem (*iudicio*) ita seuere vi veteres Grammatici, vt non versus modo Censoria quadam virgul tare, et libros, qui falso viderentur inscripti, tanquam subditicio mouere familia permiserint sibi, sed auctores alios in ordinem gerint, alios omnino exemerint numero. Virgula Censor obeliscus *ille Graecis dictus, linea transuersa, qua iugulabant, qui displicerent, vid.* OBELISCVS. Virgula vitrea, stricta, in mo clauae torosa Sen. Qu. Nat. 1, 7. Virgula diuina *dicitur, q quidquid optamus, id extra hominum operam quasi diuinitus nobis ficamus contingere.* *Propterea quod antiquitas, quemadmodum n nulis, ita et in virgis ferendis existimauit aliquam fatalem, ac secu cam inesse virtutem.* Cic. Off. 1, 152 c. 44 Quod si omni quae ad victum cultumque pertinent, quasi virgula diuina, v suppeditarentur. *Ceterum aliquoties, et apud* Nonium Marcell Varro in virgula diuina; *vt appareat hunc fuisse titillum alicuius ex nippeis, qui nimirum et ipsi plerique feruntur prouerbiales.* *Adagium* videri potest totissimum ab illa virga Homerica, quam ille Palladi tri adeo celebri, vt de ea Antisthenes Cynicae sectae conditor, librum conf pserit, eam cum suo, vt coniicio, baculo conferens. Erasm. It gula diuina, *qua venae metallicae indagantur: vid. Hemsin. ad T Epist. Itin.* 5 p. 217-235. ¶ 2 *In rationibus, summis pecun solet* virgula superduci. Solebat Licinius, libertus eius, (*Augu* inchoanti opera patrono magnas pecunias conferre: quem morem cutus, centum promisit per libellum, in quo virgulae superductae p vltra pecuniae defectionem (definitionem, descriptionem, *vel ali eiusmodi*) protendebatur, vacante infra loco. Caesar occasi vsus, priori alterum centies sua manu iunxit, spatio diligenter ex to, et affectata literae similitudine, *etc.* Macrob. Sat. 2, 4.

VIRGARIVS, i. m. *Qui virgis caedit* Gloss. Gr. Lat. ῥαβδοῦ lictor, virgarius.

VIRGATVS, a, um. *Quod virgas quasdam in longum aut lat varia serie, et colore porrectum habet, virgatum dicitur. Vt,* Virgat vestes, virgata sagula, *quae discoloribus, tanquam curruentibus regu colorum et ductibus, varia cernuntur.* Grammatici hac notio contenti non sunt, sed aiunt ad Gallorum etiam respectum esse guam, quibus virga purpuram significat, vt virgata sint purpur Sed simplex intellectus et Latinus magis conuenit. Valerius certe Fla cus Thrium mulieribus virgatas vestes tribuens, purpureas non intel xit, sed barbarorum ritu discolores, et veluti virgatis segmentis context Eius sunt versus, lib. 2, 153 Iam veniet durata gelu, sed me quoque pu fam Fama viro nostrosque thoros virgata tenebit. *ex* Turneb. 2, Calathisci virgati, *Virgis contexti* Catul. Argon. 62, 319. Corpo virgato tigris, *Variis coloribus distincto* Sil. 2, 148. Sagula Vir Aen. 8, 660. Tigres virgatae Sen. Hippol. 344. Vestes vi gatae auro Sil. 4, 155. *h. e. Virgis seu lineis aureis distinctas.* *vid.* Do ko

ad h.l. *Brouckh. ad* Tib. 2, 6, 36. *Add.* Val. Flacc. 2, 159. *Scaliger.* p. 67. *Salmas. in* Vop. Vbera virgata, *i. maculosa*
Vigs Sen. Herc. Oet. v. 145.

VRGVLĀTVS, a, um. Adi. *Vt*, Virgatus. Plin. 9, 33 Iam distinctione virgulata, crimita, crispa, *etc. de conchis.*

VRGĀTOR, ōris. m. [ῥαβδίζων] *Qui virgis caedit.* Plaut. Mil. 2, 2, 19 Vbi saepe causam dixeris pendens aduersus octo astutos, audaces viros, valentes virgatores.

VRGEVS, a, um. Adi. [ῥαβδινὸς] *Quod est ex virgis factum.* Virgeus Georg. 1, 165 Virgea praeterea Celei, villisque supellex. Area Virgei Columel. 7, 3, 18. *i. consepta virgis.* Superpositis virgeis crabus tegere Columel. 1, 6. *Add.* Idem 11, 3. Pallad. Non. t. 7. Iamna virgea Virg. Aen. 7, 463. h. e. De virgis facta: vnde est anna validior, Seruius. Pabula virgea, *Arbusculturum frondes*
pulum caprarum decerptae Virg. Georg. 3, 320. Sepem virgeam ite onere Colum. 11, 3, 7.

VRGŌSVS, a, um. *Virgarum plenus, vt*, Virgosus frutex all. 1 t. 24.

VRGĒTVM, i. n. [ῥαβδεών, ῶνος] *Locus virgis consitus ad illi-*
tes vites: Cic. de Legib. 2, 21 c. 8 Sacerdotes vineta, virgetaque item populi auguranto.

VRGINDEMIA, ae. f. [ῥαβδολογία] *Collectio virgarum ob*
erta, aut ad aliquid vinciendum. Varro in Agathone *apud* Non. 96 Quid tristiorem video te esse? — nec spes est auxili, spes est rgetaria; ideoque scapulae metuunt virgindemiam. Plaut. Rud. 2, 22 Tergumque obtestor tuum, vt tibi vberem vlneam esse spe- rgindemiam.

VRGVLTVM, i. n. [ῥαβδίον] *Virgarum crescentium multi-*
do Plin. 12, 19 Praecipua bonitas virgultorum tenuissimis par- quid longitudinem palmi. Locus, qui Misera virgulta produ- eri Pallad. Ian. t. 13. Cic. pro Cael. 42 c. 18 Ergo haec deserta a inculta, atque intercluſa iam frondibus et virgultis relinquatur. Diuin. 1, 49 c. 24 Omnia arbusta, virgulta, tecta peruertere. Sen. Qu. Nat. 3, 27. Cornea virgulta Virg. Aen. 3, 23. So- ani filuis virgulta Idem Aen. 6, 704. Siluestria virgulta Idem ec. 2, 3. Tenera attondent simae virgulta capellae Idem Ecl. Defodere noua virgulta in terram Lucret. 5, 788 *et* 933. et iant auibus virgulta canoris Virg. Georg. 2, 328.

VRGVLTA, ae. f. Vallem virgultam per appositionem dixit il. 2, 354. Virgulta tegitur valle ac frondentibus vmbris. *Di-*
iam virgultam vallem Sallustius Fragm. Histor. *apud* Seru. *ad* ere, 516. Et Colum. 2, 18, 1 Rubos, virgultas, iuncos *iungit ex* MS. *Denique* Virgultas *etiam edidit Micyllus in* Lutat. Argum. 4 Fab. 19. *vbi posteriores non ita commode* virgulas. *Ita-*
n *ausim reiicere coniecturam viri docti apud Drakenb. ad* Liu. 1, 14 *ipientis hoc nomen* Locis circa *(i. circumiectis)* densa obsita vir- *(sexto casu)* obscuris. *Caeterum* Sallustii *locus etiam hoc indi-*
diectiue, certe per appositionem ibi dictam vallem virgultam, *i.*
is obsitam.

VRGILIVS Maro. [Οὐεργίλιος] *Mantuanus Poëta celeberrimus,*
estimoniis vtimur perpetuo. Virgilium *scribendum est, non* Ver- *tuetur in primis Pierius ad* Virg. Georg. 4, 563 Illo Virgilium mpore dulcis alebat Parthenope, studiis florentem ignobilis oti. tillimus Virgilius vetustatis Quinctil. 1, 7. Optimus Virgili- or. Serm. 1, 6, 54.

VRGILIĀNVS, a, um. Possess. [Οὐεργιλιανὸς] *Vt*, Virgiliana *ria, apud* Plin. in Praef. Quinctil. 1, 5 Habendumque in animo *ser illud* Virgilianum.

VRGINIA *gens plebeia, e qua nobilis L. Virginii Centurionis fi-*
lia, quam stupro destinatam ab Appio Decemuiro pater in medio foro oc-
cidere maluit, quam pati, vt in foedam seruitutem abduceretur. Vid.
Liu. 3, 31. Virginius, *Rhetor et Orator Romanus* Quinctil. 3, 1 *extr. et ibi Burm.*

VRGO, inis. f. [παρθένος, κόρη, παρθενική] *Nomen ordinarie*
tum s. conditionis mulieris virum nondum passae: Quinctil. 6, 4 Ci- cero biurgantibus quod sexagenarius Popilium virginem duxisset, Cras nubet, inquit, erit. Vlpianus in l. Alioquin D. de contrah. emt. Quod si ego me virginem emere putarem, quum esset mulier, emtio non valebit. Cic. in Orat. 64 Mollis est enim oratio philoso- phorum et vmbratilis, nec sententiis, nec verbis instructa populari- bus, nec vincta numeris, sed soluta liberius, nihil iratum habet, ni- hil truculum, nihil atrox, nihil mirabile, nihil astutum, casta, vere- cunda virgo incorrupta quodammodo, itaque fermo potius quam ora- tio citur. Idem de Clar. Orat. 330 c. 96 Domi teneamus elo- quentiam septam liberali custodia, *etc.* tueamurque vt Adultam virgi- nem asse. Animosa virgo Ouid. Epist. 20, 115. Armata vir- go, *id.* ARMA. Aspera virgo Virg. Aen. 11, 664. Bellica virgo, *Pallas* Sil. 7, 459. Cassa virgo dote, *vid.* CASSVS. Cor- rupti pretium Virginis (Danaës) ipse fuit *Iupiter* Ouid. Amor. 3, 8, 30. Frigida non virgo Id. Am. 2, 1, 5. Iugatae nondum thalamis virgines Sen. Herc. Fur. 1. 10. Iuncea virgo, *vid.* IVNCVS. Lau- datissima virgo dote formae Ouid. Met. 9, 715. Matura virgo Hor. Carm. 3, 6, 22. Matura viro virgo, *vid.* MATVRVS. Ni- tida virgines Hor. Carm. 2, 12, 19. Pulcherrima virgo Ouid. Met. 9. Regia virgo Idem Met. 2, 570. Sanctae virgines, *Vestales* Hor. Carm. 1, 2, 27. Tenerae virgines Idem Carm. 1, 21, 2 Tempestiua viro Idem Od. 1, 23 *extr.* Tempestiuam *simpliciter dixit* Festus, *vel quam ille descripsit voce* Roma p. 455, 16 Hinc propter taedium nauigationis impulsas captiuas auctoritate vir- ginis cuiusdam Tempestiuae, nomine Romes, incendisse classem, *etc.* *Scaliger putat ex Graeco haec versa*, tempestiuam *esse* ὡραίαν, *quod etiam* formosam *reddi posset.* Abstinere virgine, Comprimere virginem, Pellere, *vid. hh. vv.* Rapere ad virum virginem Catul. in Epithal. Iuliae s. 59, 4. ¶ 2 *Pro* Vestali Virgine *simpliciter*
ponit. Cic. Catil. 3, 9 c. 4. *itemque* in Bruto 236 c. 67. *Sic* Hor. Od. 3, 30, 9 Dum Capitolium scandet cum tacita Virgine Pontifex. Ouid. Fast. 5, 621 Tum quoque priscorum Virgo simulacra virorum Mitre roboreo scirpea ponte solet. ¶ 3 *Interdum aetatis vitae, quam inuiolati corporis nomen est.* Nep. 15, 3, 5 Cum virgo amici nubilis propter paupertatem collocari non posset: *idem*
dixit, si posuisset filia. Hor. Od. 3, 17, 36 Virgo *dicitur Hyper-*
mnestra post concubitum cum sponso. Martial. 3, 58 Grandes pro- bor in virgines colonorum. *Itaque etiam quae peperit sic vocatur:*
Ter. Adelph. 4, 7, 10. *it.* 13 *et* 16 Virgo vocatur, *quae ante nuptias*
puerpera est. Taceo vbi Virgini vitium oblatum *dicitur, e. i. g. a.*
Virg Ecl. 6, 47 *de Pasiphaë iam Minois vxore, iam Phaedrae, iam Andro-*
gei, iam Ariadnes matre, Ah virgo infelix, tu nunc in montibus er- ras. Seruius, Virgo a viridiore aetate, nam iam mater fuerat. *Et*
laudat versum Calui de Ione *a Ioue corrupta, et in vaccam mutata* Ah virgo infelix herbis pasceris amaris. *Quam iungat* Ouid. Her. 6, 133, virginem adulteram. *Sic quidem Burmannus etiam edidit*, Tur- piter illa virum cognouit adultera virgo, *de Medea, cum amaret Iaso-*
nem. Qui pro virgo certe *legunt codices, videntur hoc debere librariis nimium cautis, non ipsi Ouidio.* Curt. 5, 1, 38 *de turpitudine Babylo-*
niarum, Nec meretricium hoc dedecus est, sed matronarum virginum- que, apud quas comitas habetur vulgati corporis vilitas. *Et* Iu- stin. 1, 3 Inuenit eum inter scortorum greges — pensa inter virgi- nes partientem. *Vtroque loco* virgines *sunt puellae honesto loco, non*
meritae, sed impudicae. Varro de R. R. 2, 12, 9 Quas virgines ibi *(in Illyrico)* appellant — mos eorum non deneganit, vt ante nu- ptias succumberent quibus vellent, et incomitatis vt vagari liceret et filios habere. *vid. Taubm. ad* Plauti Cist. 2, 3, 77. *Burm. ad* Calpurn. Flacc. Declam. 49 *et Drakenb. ad* Sil. 3, 435. *qui de puella et Graecorum*
παρθένος *eadem monent.* ¶ 4 *Quatenus integritatem casti cor-*
poris notat, etiam viris tribuitur a scriptoribus Ecclesiasticis. Sic Virginem maritum *dixit* Petr. Chrysol. Serm. 168. Virginem puerum Paulinus Epithalam. in Iulianum et Titiam. Virginem discipu- lum *Ioannem* Hieron. ad Eustoch. Idem Apol. pro libris adu. Ioui- nian. . . . Christus Virgo, Virgo Maria, vtriusque sexus virgi- nitatem dedicauere. Apostoli vel virgines, vel post nuptias con- tinentes: episcopi, presbyteri, diaconi, aut virgines eliguntur, aut vidui, aut certe post sacerdotium alternum pudici. Tertull. de virginib. velandis c. 10 Caeterum satis inhumanum, si feminae — honorigeram notam virginitatis suae praeferant — Viri autem tot virgines, tot spadones voluntarii, caeco *(occulto)* bono suo incedant, *etc. Sed etiam* Seren. Sammon. 168 Obscenos ex virgine rores *intelligi*
vrinam pueri inuestis, *docet collatio cum* Marcello *a Keuchenio insti-*
tuta. ¶ 5 *Etiam in animalibus* virgines *vocantur, quae*
nondum Venerem expertae sunt. Sic Virgines buculas *dixit* Arnob. 7 p. 224 *extr.* Equam Plin. 28, 9. *et* Pall. 1, 35, 16. Hostias Arnob. 7 p. 228 *pr.* Martial. 13, 56 Te fortasse magis capiet de virgine Porca, Me materna graui de sue vulua capit. Arnob. 7 p. 227 *extr.* Minervae virgini virgo caeditur Vitula. ¶ 6
Denique quidquid recens, intactum, incorruptum ostendere volunt, inter-
dum vocant virginem. Carnes virgines Plin. 28, 4 s. 10. *animalis,*
quod nondum coiit. Continentia virgo Tertull. Apol. c. 9. *i. vir-*
ginalis, qui semper virgines sunt continentes. Locum *et* Monumen- tum virginem *ex* Inscripte. *protulit Fabrettus* p. 53. Saliuam virgi- nem, *i. ieiunam hominis* Tertull. de Ieiun. c. 6 *pr.* Senectae vir- ginis Proculus nostet, *i. crudae et viridis* Idem in Valentin. . . Terram virginem *vocat* Plin. 33, 3 s. 15 *quae metallorum causa nondum*
fossionibus violata est: sed Firmicus . . . . *eam, e qua formatus*
est ante plasmam, et ante exsecrationem Adam. ¶ 7 *Peculia-*
riter memorari meretur Aqua Virgo *inter nobilissimas earum, quae in vr-*
bem ductae sunt. Hanc Agrippa in aedilitate sua adiecit caeteris *ap.*
Plin. 36, 15 s. 24. *De hoc* Idem 31, 3 s. 25 Idem M. Aprippa et Vir- ginem adduxit ab octaui lapidis diuerticulo duobus millibus Pass. Prae- nestina via. Iuxta est Herculaneus riuus, quem refugiens Virginis nomen obtinuit. *Quomodo illud* refugiens *intelligendum sit, dubi-*
tari, opus. Caeterum addit, Plinius, Quantum Virgo tactu, tantum praest: Marcia hausit. *Amabant, eam ad balneas et natationes.* Se- neca Epist. 83 *fin.* Ille tantus Pfychrolutes, qui Calendis Ianuariis in Euripum saltabam, qui anno nouo quemadmodum legere, scribere, di- cere aliquid, sic auspicabar in Virginem delilire. Stat. Silu. 1, 5, 25 *de nymphis*, Quas praeceps Anien, atque exceptura natatus Virgo inuat. Martial 6, 42

Cruda Virgine Marciaue mergi
Quae tam candida, tam serena lucet
Vt nullas ibi suspiceris vndas
Et credas vacum nitere Lygdon *(marmoris genus) etc.*

De ratione nominis, Cassiod. Varr. 7, 6 Quia puriore fluens vnda nullis polluitur sordibus. Frontin. de Aquaed. Art. 10 p. 45 *Pole.* Virgo appellata est, quod quaerentibus aquam militibus puella virguncula quasdam venas monstrauit, quas secuti qui foderunt, ingentem modum aquae inuenerunt. Aedicula fonti appolita hanc originem pictura ostendit *Add.* Stat. Silu. 1, 5, 26. ¶ 8 Virgo *sidus vnum*
de XII, Astraea *est, vel* Iustitia, *vel* Erigone, *de quibus s. l. vtitur v. g.*
Columel. 11, 2 *etc. Haec est, de qua* Virg. Ecl. 4, 6 Iam redit et Virgo, redeunt Saturnia regna.

VIRGVNCVLA, ae. f. Dim. Petron. c. 20 Vtique postquam virguncula ceruicem inuasit. *Et* Iuuen. Sat. 13, 40 Tunc, cum virguncula Iuno. *Add.* Petron. c. 18. *it.* Frontin. de Aquaed. *loco*
quem dedimus modo in VIRGO n. 7. Sen. Qu. N. 1, 17. Curt. 8, 4, 25.

VIRGINALIS, e. [παρθενικὸς] *Quod ad virginem pertinet: vt*
Virginalis modestia Cic. de Diuin. 1, 66. Habitus atque vestitus virginalis Cic. Verr. 6 (4) 5 c. 3. Partus Prudent. Cath. 7, 12. *Add.* Lactant. 4, 12. Ploratus virginalis Cic. Tusc. 2, 21 Heu virginalem me ore ploratum edere. *ex Poeta.* Virginali verecundia homo Cic. pro Quint. 39 c. 11.

VIRGINAL, is. n. *Membrum, quo virgines sunt.* Prudent. Psych. Agnetis v. 8 Intactum ab omni crimine virginal. Solinus c. 1 (*al.* 4) p. 5 E *Salm.* Feminis perinde est infausta natiuitas, si con- cretum virginal fuerit, quo pacto genitalia fuere Corneliae — con- fertum *dedarat Delrius. Sed etiam* Plin. 7, 16 Quasdam concreto geni- tali gigni, infausto omine, Cornelia Gracchorum mater indicio est. Papias Virginis membrum *interpretatur.* Glossae Seruii *apud El-*
menhorstium Ind. Apulei φύσεως, ἡ γονὴ, σχῆμα γυναικεῖον. ¶ 2 Apul. Apol. p. 296, 28 At quaesisse me fingeretis ad illecebras magicas duo haec marina Veretillam et Virginal. *Ante vocauerat, ex per-*
sona aduersarii, duas res marinas impudicis vocabulis. *Videntur*
itaque conchae ex eo genere fuisse, quales hodie ostenduntur in conchylio-
rum thesauris, quae illorum membrorum similitudinem referunt.

VIRGINARIVS, a, um. [παρθένιος] Plaut. Perf. 4, 9, 14 Scele- sta fides est virginaria.

VIRGINEVS, a, um. [παρθένειος] *Idem.* Plin. 28, 7 Si purgatio illa post virginitatem prima sit, aut in virginea aetate spontanea. Agmen virgineum Claud. Conf. Stilich. 3, 263. Artus virginei Ouid. Met. 3, 163. Chorus virgineus Idem de Arte Am. 3, 168. Fa- cies virgineae Virg. Aen. 9, 120. Forma virginea puer Ouid. Met. 3, 607. Habitus virginei Idem Met. 13, 166. Lusus virgi-

virginei Ouid. Met. 14, 556. Virgineos etiam Partus quicunque creantur Tauro complecti cupiunt, sed saepe queruntur Manil. 2, 627. *i. natos sub Virginis signo u, qui sub tauro nati sunt.* Pectus Ouid. Met. 7, 17. Pudor virgineus Tibul. 1, 4. 74. Rubor virgineus Virg. Georg. 1, 430. Timor virgineus Ouid. Met. 10, 361. Volucres Idem Met. 7, 4. *i. harpyiae.* Vultus virginei Idem ibid. 5, 563. Virg. Aen. 3, 216.

VIRGINENSIS, is. f. Dea, cui nouae nuptae zonam dedicabant Auguſt. Ciu. Dei 6, 9.

VIRGINISVENDŌNIDES, ae. m. *Fictum nomen.* Plaut. Perſ. 4, 6, 20.

VIRGINĪTAS, ātis. f. [παρθενία] *Caſtitas, caſtimonia.* Cic. de Nat. Deor. 3, 59 Minerua patrem dicitur interemiſſe virginitatem ſuam violare conantem. Merito omnibus maritis acceptiſſima Apul. Apol. p. 332. *conf.* Idem Apol. p. 543. Spolium virginitatis Ouid. Epiſt. 5, 140. Matura toris virginitas Stat. Achill. 1, 292. Perpetua virginitas Ouid. Triſt. 4, 3, 14. Poena virginitas Mela 3, 4. Seuera virginitas Ouid. Met. 3, 255. Carens virginitate Idem Met. 9, 331. Erepta virginitas Virg. Aen. 12, 141. Non ſolum virginitatem Illibatam, ſed etiam oſcula ad virum ſincera perferre Val. Max. 6, 1, 4. Nouam nuptam Interfectae virginitatis curant Apul. Met. 5. Libata virginitas Ouid. Epiſt. 2, 115. Id. Met. 14, 133 Si mea virginitas Phoebo Patuiſſet amanti: *Sibylla loquitur, et mox ita declarat,* Si Venerem paterer. Raptae virginitatis praemia Ouid. Met. 8, 851. Plin. 28, 7 Aſperrimamque vim profluuii eius eſſe primis annis virginitate reſoluta.

VIRGINO, āre. *Caſte viuere.* Tertull. de Virgin. Veland. c. 12 Virginari volunt ſola capitis nuditate.

VIRIA, *vel* VIRIŎLA, ae. f. [χλιδών] *Ornamentum colli e gemmis viridibus, vt putat Bayfius.* Viriola, κλανίον, ψέλιον: viriolae, περιχείρια, ψέλια. Paullus in l. Si tibi electio, De optione et electione leg. Si ex quatuor viriolis duae, quas elegiſſem, mihi legatae ſunt: ſiue duae ſolae ſint relictae, ſiue ab initio duae ſolae fuerint, valet legatum. Iabolenus in l. Medico, De auro et argento leg. Funerari me arbitrio viri mei volo, et inferri mihi quaecunque ſepulturae meae cauſa feram ex ornamentis lineas duas ex margaritis, et viriolas ex ſmaragdis. *Add.* l. argumento 25 §. ornamento 10 D. de aur. arg. leg. *it.* l. vlt. D. eod. *et* l. 14 D. de contr. emt. *c. n. Gothofr. conf. Voſſ. Etymol.* p. 561. Viriae, Armillae ſunt virorum, *inquit* Iſidorus 19, 31 quanquam mulierbres etiam armillae viriae appellari coeperunt, *vt ap.* Ambroſ. de Abrahamo 1, 3. Septimius, Vtique ſicut veſtigia ceſtuum viria occupauit: ita et endromidis ſolocem aliqua multitia ſyntheſi exſtruxit. Plin. 33, 3 *pr.* Viriolae Celticae. viriae Celtibericae. *Contra legitur ſed mendoſe prorſus in editis. Turneb. Aduerſ. 13, 3.*

VIRIĀTVS, i. m. [Οὐιριάτος] *Luſitanus, primum in Hiſpania, e paſtore venator, e venatore latro, mox iuſti exercitus dux factus, vniuerſam Luſitaniam occupauit. M. Ventidium Praetorem fuſo cius exercitu cepit. Poſt Cn. Plancius Praetor nihilo felicius rem cum eo geſſit: tantumque terrorem hoſtis his intulit, vt aduerſus eum Conſulari opus eſſet duce et exercitu. Denique a proditoribus conſilio Caepionis interemtus eſt, et ab exercitu multum ploratus tumulatusque honorificentiſſime.* Epit. Liu. 52. Flor. 2, 17.

VIRIATĪNVS, a, um. Adi. *Vt,* Viriatinum bellum Sueton. in Galba c. 3. *Quod duce Viriato, Luſitani aduerſus Romanos geſſerunt.*

VIRICA, ae. f. *Miſſilis teli genus dicunt eſſe, cuius Diminutiuum ſit* Viriculum. *Fundus laudatur* Gell. 10, 15 Quod virica furculum de arbore felici habet. *Sed locus ita habet in optimis libris:* Eaedem ferme caerimoniae ſunt, quas flaminicas Diales feorſum aiunt obſeruitare. Veluti eſt, Quod venenato aperitur, et quod *in rica* ſcalum de arbore felici habet. *Sic Scalig. in Coniectan. p. 56. Sic Fruterii auctoritate edidit Gron.*

VIRICŬLVM, i. n. [κέστρον] *Miſſilis genus, quod Graeci* Ceſtron *vocant: fruſtra a* Virica *deriuari, modo dictum. Laudatur* Plin. 35, 11 Encauſto pingendi duo fuiſſe antiquitus genera conſtat, cera, et in ebore ceſtro, id eſt viriculo, donec claſſes pingi coepere. *Sed* Vericulum *ſ.* Veruculum *leg. videtur ex* Veru, *v. v.*

VIRĬDIS, e. Adi. [χλωρός, πράσινος] *Coloris nomen, quod cognationem habet cum verbo* vigere. *Certe dicimus* Virides plantas, *quae nondum aruerunt, et in* vigore *ſuo ſunt.* Columel. 1 praef. Quum iſtud opus non ſolum ſcientiam, ſed et viridem aetatem eum robore corporis ad labores ſufferendos deſideret. Audiui illum et viridem et poſtea iam ſenem Sen. Exc. Contr. l. 4 praef. *Add. Barth. ad* Stat. Theb. 6 p. 422 *et* 423. Aenum viride Ouid. Triſt. 3, 1, 7. Animi virides auſi, *Apti ad audendum* Sil. 1, 187. Idem 5, 569 Ille quidem eruda mente, et viridiſſimus irae Ibat, ſed vani frigentem in Marte ſenectam Prodebant ictus: *vbi ipſa oppoſitio declarat, quid ſit* viridiſſimus. Flore viridiſſimo puella Catull. ad Coloniam ſ. 17, 14. Iuuenta viridis Virg. Aen. 5, 295. Numidia Quadratilla deceſſit, vsque ad nouiſſimam valetudinem viridis Plin. Epiſt. 7, 24. *Conf. Buchner. ad h. l.* Senectus cruda ac viridis Tac. in Vita Agric. 29. *ex* Virg. Aen. 6, 304 Cruda deo *(Charonti)* viridisque ſenectus. ¶ 2 Viride, *Coloris nomen eius, quem habent plantae virentes.* Cic. de Nat. Deor. 2, 98 c. 30 Adde huc fontium gelidas perennitates, liquores perlucidos amnium, riparum veſtitus viridiſſimos. Idem Verr. 1, 45 c. 17 Ignem ex lignis viridibus, atque humidis in loco anguſto fieri iuſſit. Aquae virides Ouid. Faſt. 4, 164. Caeſpes viridis Virg. Aen. 3, 304. Campi et Colles viridiſſimi Cic. Verr. 3 c. 18. Color caeruleo albidior, viridior Plin. Epiſt. 8, 20. Ouid. Met. 10, 136 Viridiſſimus color. Vitruuius 7, 14. Viridiſſima pars Corticis Columel. 4, 22. Dracones Stat. Theb. 2, 279. *i. venenati.* Gemma ingrate viridis Plin. 37, 25. Gemmae acriter virides Idem 37, 5. Gramen viride Virg. Georg. 2, 219. Herba viridis Virg. Ecl. 6, 59. Humus viridis Ouid. Faſt. 6, 330. Lapilli virides Hor. Serm. 1, 2, 80. Cic. de Diuin. 1, 15 Iam vero ſemper viridis ſemperque grauata Lentiſcus triplici ſolita grandeſcere foetu. Sonat vitium percuſſa, maligne Reſpondet viridi non cocta fidelia Limo Perſ. 5, 21. *i. crudo.* Littus Virg. Aen. 8, 83. Papauer viride Scribon. 72. 182. Pratum viride Ouid. Met. 13, 924. Ripa viridiſſima gramine Virg. Georg. 3, 144 Ripa in viridi et opaca inambulare Cic. de Legib. 1, 15. Smaragdi virides Ouid. Amor. 2, 6, 21. *Al.* Fragiles. Smaragdi viridis lux Lucret. 4, 1120. Succus viridior Pallad. 4 t. 10. Vmbra viridis Virg. Ecl. 9, 20. Riparum Veſtitus viridiſſimi Cic. de Nat. Deor. 2, 98 c. 30.

VIRĬDE. Adu. Plin. 37, 8 Comitatur eam ſimilitudine quam auctoritate Cellais viride pallens. *Compar.* Plin. 57, bas quoque virentes frondesque auide ſpectamus. Sm vero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comp illis viret.

VIRIDESCO, ĕre. Gloſſ. Gr. Lat. θάλλω, Virideſco, vireo

VIRIDOR, āri. *Viridem eſſe.* Ouid. in Halieuticis v. 90 N da ſubnatis imo viridentur ab vndis.

VIRĬDANS, antis. Partic. [χλωρίζων] Virg. Aen. 5, 5 fatus, cingit viridanti tempora lauro. Plin. 37, 8 Viridant alia plura ſunt genera. Gramina viridantia Stat. Theb. 5 Lux viridans fluuii Plin. 4, 8. Toro viridante herbae con Virg. Aen. 5, 588. Calpurn. Ecl. 4, 130 Et cantus viridante li hi concedere libro. *Et* 5, 112 Sitis eſt penſanda tuorum, C gregum viridante cibo.

VIRIDĬCANS, antis. Partic. Tertull. de Pudicit. 20 Viri tes et rubeſcentes.

VIRIDICĀTVS, a, um. Adi. [ἀμφιθαλής] Cic. Quint 1, 2 Equidem hoc quod melius intelligo, affirmo mirifica ſuaui villam habiturum, piſcina et ſalientibus additis, palaeſtra et ſi ridicata. *Lambin. emendat* vindicata. *Sed* viridicata *eſt in omnibris aliis.*

VIREO, ēre. [χλοάζω, θάλλω] *Viride eſſe.* Cic. Tuſc. Alia ſemper virent, alia hieme nudata, verno tempore tepefacta deſcunt. Genua virent, Firma ſunt Hor. Epod. 13, 6. mus omne viret Virg. Ecl. 7, 59. Pectora felle virent Met. 2, 777. Virere et Nitere ſaepe a librariis mutantur. *Vid. ad* Quinct. Decl. 12, 13 p. 254.

VIRENS, entis. Partic. [χλοάζων] *Vt,* Aeui flore virens 1, 61. Virium gloria virente florere Iuſtin. 43, 5, 4. in bellum virentem recentibus experimentis virtutis florem 30, 4, 15. Maligne virens, *vid.* MALVS. Agelli virentis Hor. de Arte Poët. 117. Buxus perpetuo virens Ouid. Met. Campi virentes Hor. Carm. 2, 5, 5. Hedera virens Id. ib. 1, Herbae virentes Ouid. Met. 4, 301. Stagna virentia muſco Georg. 4, 18. Siluarum virentium domina Diana Catull. in ſaecul. 32, 10.

VIRESCO, ĕre. [πρασίζω, θαλλόω] *Viride fieri.* Colume Quidam quum vidiſſent partem aliquam ſuarum virefcere, cr runt tempeſtiuam eſſe vindemiam. Gramina iniuſſa vireſcunt Georg. 1, 55. *conf.* Ouid. Met. 4, 394.

VIRESCERE, *vid. in* VIS.

VIREDO, ĭnis. f. Guil. Brito 10, 699. *i. color viridis.*

VIRIDĬTAS, ātis. f. [χλωρότης, πρασινάς] Cic. de Sen c. 16 Terra ſemen tepefactum vapore et complexu ſuo diffund elicit herbeſcentem ex eo viriditatem. Ibidem 57 Viridita torum. Imitari viriditatem puri maris Plin. 37, 5. Cic. vinc. Conſul. 29 Ac laurea illa magnis periculis parta, Amitti interuallo viriditatem? *i. honos obſoleſcit, obliuione paullatim Vigorem et robur iuuenile etiam indicat.* Cic. de Amic. 11 c. 3 aufert eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio. Idem 3, 75 c. 31 Sed quamdiu in illo opinato malo vis quaedam vigeat, et habeat quandam viriditatem, tamdiu appelletur recen

VIRIDARIVM, i. n. [ἄλσος] *Locus, in quo ſunt herbae et tae virentes, et amoenitate refertae.* Suet. Tiber. c. 60 (61) Mi Praetorianum, ob ſurreptum e viridario pauonem capite puniit. Plin. 18, 2. *conf.* Cic. Att. 2, 3. Celſ. 1, 2. Petron. c. 9 *c. not.* Vet. Inſcript. apud Fabrett. p. 225 IN VIRIDARIO PATRIS P. M. LIVIVS M. P. CASSIVS DON.

VIRIDARIVS, a, um. *Vnde,* Viridarii ſerui, Vlpiano conſ. dicuntur, Qui hortos curant, et eorum curam habent.

VIRIDIA, VIRIDIARIA, *et* VIRIDARIA, *eodem ſigni leguntur.* Viridia *exſtat ap.* Vitr. 5, 9 *et* 6, 6. Perambu laeta domino viridia Phaedr. 2, 5, (6) 14. Ciſterna aedifici viridibus ſubdita Sen. Ep. 86. Ambulatio preſſis varieque t viridibus incluſa Plin. Ep. 5, 6. Pomponius D. de ſeruitutil Quoties, Seruitutum non ea natura eſt, vt aliquid faciat quis: v viridia tollat, aut amoenior proſpectum praeſtet, aut in hoc vt in pingat: ſed vt patiatur, aut non faciat aliquid. *Sic habent lectae Florentinae. Haloander tamen* Viridaria legit. Iabolenus, de ſeruitut. vrban. praed. l. Aedificia, quae ſeruitutem patiuntur, quid altius tollatur, viridia ſupra eam altitudinem habere poſſunt *hic* Viridia *habent Pandectae, Haloander* Viridiaria. Vlpian vſufructu. l. Si cuius, Vel viridiaria ad alium modum conuertere Idem D. de inſtructo vel inſtrum. leg. l. In inſtrumento, Si etiam vi diaria ſint. *Vtroque loco ſic habent Pandect. et Haloand.* Paullus, D. verbor. ſignific. l. Impenſae, Voluptariae impenſae ſunt, quae ſpeci duntaxat ornant, non etiam fructum augent: vt ſunt viridia, aq ſalientes, incruſtationes, loricationes, picturae. *Sic habent Pan ctae, Haloander* Viridiaria. Vlp. tit. vj. eius libri, qui inſcribitur tuli ex corpore Vlpiani, Voluptuoſae impenſae ſunt, quibus neq omiſſis, deterior dos fieret: neque factis, fructuoſior effecta eſt: qu euenit in viridiariis, et picturis, ſimilibusque rebus. Iabolenus in Dolia. D. de fundo inſtru. Dolia fictilia, item plumbea, quibus te aggeſta eſt, et in his viridiaria poſita: aedium eſſe Labeo et Trel tius putant. Viridia, *ſunt Herbae virides apud* Columel. 12, 57.

VIRĒTVM, *ſiue* VIRECTVM, i. n. [παράδεισος] *Locus riditate iucundus, vel ipſae Herbae virentes.* Virg. Aen. 6, 638 Deuen locos laetos, et amoena virecta Fortunatorum nemorum. *Add.* Pr dent. Cath. 3, 101. Per ſemper amoena vireta Tertull. de Iud Dom. c. 7. Laetiſſima vireta Apul. Met. 4 p. 411.

VIRILIS, *vid.* VIR.

VIRIOLA, *vid.* VIRIA.

VIRIPOTENS, VIRITIM, *vid.* VIR.

VIROR, ōris. m. *Idem ſignificat quod* Viriditas. Apul. Florid. p. 348 Pratorum virores. Luminis ac varios ſpargens, diadem virores Fortunat. de vita Mart. l. 3 *ſub fin.* Cui adhuc ſupere aliquid de virore Pallad. Iun. t. 12. *conf.* Apul. de Herb. c. 12 Tertull. de Pall. c. 3.

VIROSA Mulier, *vid.* VIR.

VIROSVS, *vid.* VIRVS.

VIRTVS, ūtis. f. [ἀρετή, ἰσχύς, δύναμις, ἀνδρεία, *is* Gloſſ. Lat. Gr *A Viro dicta eſt, teſte* Cic. Tuſc. 2, 43 c. 18 Ac vide, ne cum omn rectae animi affectiones virtutes appellentur, non ſit hoc proprium nomen omnium; ſed ab ea, quae vna caeteris excellebat, omnes n

...ntae sint. Appellata est enim ex viro virtus: viri autem pro-
...r. maxime est fortitudo. Virtus *ergo est* omnis recta animi
...ditio, omnis praestantia animi, *h. e. eius partis, quae volendi et agendi*
...mptus habet, *peculiari autem ratione, quatenus robur quoddam et vim*
...ppetit impedimentis. Virg. Aen. 5, 455 Tunc pudor incendit
...ir et conscia virtus. Cic. pro Lege Manil. 36 Non enim solum
...belndi virtus in summo atque perfecto Imperatore quaerenda est:
...edmultae sunt artes eximiae, huius administrae comitesque virtutis.
...Eun. 4, 7, 8 Egone? imperatoris virtutem noueram, et vim mili-
...um, sine sanguine hoc fieri non posse. Cinis omnium virúm et
...irtutum Troia, *i. In qua praestantissimus et fortissimus quisque periit*
...Cal. ad Mallium f. 61, 90. Disciplinae virtus Scribon. Ep. m.
...*pontia*. Inferior virtute alicuius Ouid. Met. 9, 62. ¶ 2
...*pieta*: Actuosa virtus, *vid.* Actuosa vita, *in* AGO. Animosa
...il. 5, 109. Ardua Stat. Theb. 10, 839. Aspera Sil. 7, 51.
...tus Idem 13, 369. Arguta virtus, *vid.* ARGVO. Bellica
...rtus, *vid.* Bellicus, *in* BELLVM. Crudelis virtus Stat. Theb.
...5, 34. Damnosa alicui virtus Ouid. Met. 10, 707. Effera
...irtus Valer. Argon. 2, 648. Expertae virtutis homo Tac. Ann.
...2, 71 *h. e.* Exploratae. Virg. Aen. 12, 20 O praestans animi iuue-
...nis, quantum ipse Feroci Virtute exuperas, tanto, *etc.* Feruida
...Val. Argon. 62, 218. Horrida Stat. Theb. 5, 172. Ignea Lu-
...can. 1, 7. Indomita Senec. Herc. Fur. 1. Maior post otia
...irtus Stat. Silu. 4, 4, 34. Spectata virtus belli domique Hor.
...Sp. 2, 1, 230. Temeraria virtus nocet Ouid. Met. 8, 407. Velox
...irtus Sil. 4, 99. Viuida bello virtus Virg. Aen. 5, 754. ¶ 3
...*Verr.*: Affirmare armis virtutem Tac. Hist. 4, 73. Conniti virtute, *vid.*
...CONITOR. Defendere terram patriam armis ac virtute Lucr. 2, 641.
...grà modum virtus Stat. Theb. 10, 828. Exhibere virtutem suam
...rtum Ep. in. Fracta virtus Hor. Carm. 2, 7, 11. Frenata
...ludem virtus quiesnt Stat. Theb. 10, 239. Fretus mira manu-
...m sedumque virtute Lucret. 5, 964. Praestans virtute Virg.
...Aen. 8, 548. Punita bona virtus exilio Sil. 13, 280. Senescit
...irtus euicta veneno defidiae Sil. 3, 580. Tenere locum virtute
...secundum Virg. Aen. 5, 258. Virtute tua, pro Tuo auxilio
...Stat. True. 4, 2, 28. Sentire alicuius rei virtutes Quinct. 1, 11.
...*Praestantia omnis et bonitas cuiuscunque rei* virtus *est*. Quinct.
...5, 3. Vitanda μακρολογία, id est, longior, quam oporteat sermo:
...— — sed huic vicina παρίφρασις virtus habetur. Arboris vel equi
...virtus Cic. de Legib. 1, 45. Amissa virtute Coloris, denigratur
...*in* Vitr. 7, 9. Deúm virtute, *i. opera, beneficio* Plaut. Trin.
...2, 5. Formae virtute, *Formae merito ac bonitate, ob formam*
...*rem* Plaut. Milit. 4, 5, 12. Idem Mostel. 1, 3, 17 Virtute for-
...tae id euenit, te vt deceat quidquid habeas. Mercis virtus, *Id*
...*olet merx ipsa, Mercis bonitas* Plaut. Mil. 3, 1, 152. Oratio-
...nis virtutes Quinct. 1, 11. Suspicatus aliquid in ea (*Tabula*)
...virtus, quod ipse nesciret Plin. 35, 4 f. 8. Cic. pro Planc. 78
...Amicam miser (natura quidem abhorret a virtute Verbi) sed, *etc.*
...Orat. 2, 120 Alterum est in quo oratoris vis illa diuina, Vir-
...tusque cernitur. Dicendi virtus, nisi ei, qui dicit ea, de quibus
...dicit percepta sint, exstare non potest Idem ib. 1, 83. Disputatrix
...virtus Quinct. 2, 20. Idem 4, 2 Sunt quidem hae — virtu-
...tes earum quoque partium. Cic. Att. 2, 19 Ludis Apollinaribus
...Aesopus tragoedus in nostrum Pompeium peculiariter inuectus est.
...Nihil est miseria tu es magnus: millies coactus est dicere eadem. Vir-
...tute illam veniet tempus quum grauiter gemes, totius theatri cla-
...mor dixit, itemque cactera. *Versus sunt ex vetere tragoedia. Idem*
...*scribit* Valerius Maximus 6, 2 *Sensus est, Veniet tempus, quam te tan-*
...*dem tui puduisse poenitebit.* Cic. de Fin. 5, 36 c. 12 Atqui in Sensibus est
...aliqua virtus. ¶ 5 *Formulae et sententiae de virtute, de*
...*praestantia animi.* Cic. Fam. 10, 3 Omnia summa consequutus
...es virtute duce, comite fortuna. Ter. in prol. Phorm. 34 Acto-
...ris virtus nobis restituit locum, h. e. Qui toties exclusus animam non
...remisit, sed perseuerauerit agere, *inquit* Donatus. Virtus prae-
...stantissimum est optimum: Virtus omnibus rebus anteit profecto: Virtus
...omnia in se habet: Omnia adsunt bona, quem penes est virtus Plaut.
...Stich. 2, 2, 17 seqq. Nunquam flygias fertur ad undas Inclyta
...virtus Sen. in Herc. Oet. *p. a. fin.* Iudice me, mercede caret,
...laudique petenda est Externis virtus incomitata bonis Ouid. ex Pont.
...2, 3, 5. Virtus est animi habitus naturae modo rationi consen-
...taneus Cic. de Inuent. 159 c. 54. Vera laus vni virtuti debetur
...Idem e Orat. 2, 342. Virtus est per se ipsa laudabilis, et sine
...vlla re nisi laudari potest Idem ib. 2, 34. Virtutes in specie fictae
...tantum ionis ineste non possunt Idem de Nat. Deor. 1, 3. Idem de
...Har. resp. 129 Is virtute animi atque vita fuit bonus auctor in Se-
...natu. Vir singulari virtute praeditus Idem pro Domo 39.
...Singularis et praestantissima virtus P. Lentul. Cic. post redit. in Se-
...nat. 5 L. Piso, qui tanta virtute atque integritate fuit, vt, *etc.*
...Idem pro Font. 29. Idem pro Muraen. 23 Aliis ego te virtutibus,
...sanctitate, grauitatis, iustitiae, fidei, caeteris omnibus, Consulatu,
...non honore semper dignissimum iudicaui. Pro tuis maximis,
...clarissimisque virtutibus Idem Fam. 4, 7. Idem Off. 1, 46 Qui
...virtuosus his leuioribus erit ornatus, modestia, temperantia, iusti-
...tia, e Inuia virtuti nulla est via Ouid. Met. 14, 113. Adi-
...tus virtutis, *vid.* Aditus, *in* ADEO, ire. Praemium virtutis est
...gloria Cic. pro Milon. 98. Saeculum virtutum sterile Tac. Hist.
...3. Nihil est virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabi-
...lius Cic. Fam. 9, 14. ¶ 6 *Epitheta*: Acris animi virtus
...Lucr. 1, 71. Aeterna virtus, *vid.* ALTERNVS. Ardens
...virtus Virg. Aen. 6, 130. Ardua virtus Hor. Carm. 3, 24, 44.
...Humile virtutes Quinct. 1, 11. Clara et insignis virtus alicuius
...rei foster, *vid.* INSIGNIS. Cic. de Inuent. 2, 113 Si exstillant qui
...quid maiores nostros ob Egregiam virtutem tali honore dignati sint,
...nonne *etc.* Egregia virtute progenies Virg. Aen. 7, 257. Glo-
...riosa et memorabilis virtus. Immunis non est virtus, Inex-
...plebil virtutis veraeque laudis homo, *vid. hh. vv.* Ingens virtus
...Hor. Carm. 2, 7, 132. Iugatae virtutes, *vid.* Iugatus, *in* IVGVM.
...Cic. de Orat. 1, 225 Potestne virtus Crassi feruire istis apertoribus, *etc.*
...quae semper et sola libera est, quaeque etiam si corpora capta sint
...armis aut contricta vinculis, tamen ius suum, atque omnium rerum
...imperium libertatem tenere debeat. Manca virtus, *vid.* MANCVS.
...Spectae virtutis durior est condicio, quam incogitatae Cic. ad Brut. 16.
...Verae virtutis custos Hor. Epist. 1, 1, 17. ¶ 7 *Verba*:
...Abuncre virtutibus Plin. Epist. 2, 17. Accedere virtuti, Ad-
...hibere virtutem, Adoleuit virtus, *vid. hh. vv.* Cic. Tusc.
...Virtutem autem si vnam Amiseris, etsi Amitti virtus non potest, sed
...si vnam confessus fueris te non habere, nullam te esse habaturum.
...Amplexari virtutem, Amplificare virtutem laudibus, *vid. hh. vv.*
...Caluisse mero virtus prisci Catonis narratur Hor. Carm. 3, 21, 11.
...*Interpretantur ipsum Catonem.* *Ac verum sane est* Catonem caluisse
...mero. *Sed hoc vult Horatius, cum caleret Cato, etiam virtutem ipsius*
...*incensam esse. Tale est* Horat. Sat. 2, 1, 72 Quin vbi se a vulgo et scena
...in secreta remorant Virtus Scipiadae, et mitis sapientia Laeli.
...Capere virtutem, Certare virtute Virgiliana, Confidere virtuti,
...Contestata virtus, *vid. hh. vv.* Deserere viam virtutis Horat.
...Carm. 3, 24, 44. Eminere virtutibus Quinct. 3, 8, (9). Ex-
...tendere virtutem factis, *i. Gloriam* Seruius *ad* Virg. Aen. 6, 806. Exue-
...re virtutem Tac. Ann. 1, 75. Ferre prae se virtutem Quinct. 2, 13.
...Tac. Ann. 6, 51 Occultum ac subdolum fingendis virtutibus. Cic.
...Post red. ad Quirit. 20 Recuperata vero sua dignitate, se non com-
...missurum, vt, *etc.* virtutem animi non haberet, quam nunquam per-
...didisset. Iacent virtutes, Imminuta virtus, Inchoare vir-
...tutem, *vid. hh. vv.* Hor. Carm. 3, 29, 55 *de Fortuna,*

— si celeres quatit
Pennas relicto quae dedit, et mea
Virtute me involuo, probamque
Pauperiem sine dote quaero. *et ille, qui* involuit se *vestimen-*
tis aduersus aeris iniuriam. Cic. Philipp. 4, 13 Omnia alia falsa,
incerta sunt, caduca, mobilia: virtus est vna altissimis defixa radici-
bus, quae nunquam vlla vi labefactari potest, nunquam Dimoueri
loco. Laborare virtute ac studiis Quinct. in Prooem. 1. Lo-
care virtutem, *vid.* Loco, *in* LOCVS. Monstrare studium virtu-
tis alicui Stat. Silu. 4, 8, 58. Multare virtutem morte Quinct.
5, 11. Obsolescit virtus, Ornatus ex suis virtutibus, *vid. ll. ll.*
Cic. pro Planc. 60 c. 25 Is gloria maxime excellat, qui virtute plurí-
mum Praestet. Virtutem nemo vnquam acceptam deo Retulit
Cic. de Nat. Deor. 386 c. 36. Repraesentare virtutem alicuius Hor.
Epist. 1, 19, 14. Retinere virtutem alicuius Tac. Ann. 1, 75. Esse
parem alicui virtute Ouid. ex Pont. 4, 13, 27. Superare virtute
dolores Idem Met. 8, 518, Superatur virtus virtute Cic. Philipp.
14, 18. Virtutes *pro Vitiis per ironiam aliquando ponuntur, au-*
ctore Donato *ad* Ter. Adelph. 2, 1, 22. Si possiderem, ornatus esses
ex tuis virtutibus Plaut. Pseud. 2, 4, 36. Homo sua virtute egens
Cic. pro Domo c. 44 *extr.*

VIRTVOSE. Adu. Inscript. spuria Grut. *vid. Cellar. Cur. Post. p. 369.*

VIRTVTIFER, a, um. Virtutifer patris baculus Fortunat. in Medardo. *Reinesi. emendat* virtutifex.

VIRVS, Indecl. n. [*ἰὸς ἐχίδνης ἢ ζώου ἀλόγου, ἢ ἰχῶρ* Gl. L. Gr.] *Habet hoc nomen conuenientiam cum nomine* Vires: *significat enim vehementiam odoris, vel aliam efficaciam mutandi colorem, saporemue aut mutationem insignem producendi, qualis est in venenis.* Seru. *ad* Virg. Georg. 1, 129 Ille malum virus serpentibus addidit atris, *Virus* et bonum et malum est, sicut *venenum*, nam idem est. Venit autem a Graeco: nam et illi *φάρμακον* medium habent, id est, et bonum et malum. Plin. 35, 15 Virus alarum fudoresque fedat. *Idem*, Signum est vernis temporibus odoris virus. Sane, *inquit* Seruius *l. c.* Virus hodie tres tantum habet casus, hoc virus, hoc virus, o virus. Antiqui hoc virus, huius viri dicebant. Lucret. 2, 475 Tetri primordia viri. *Laudatur etiam* 6, 29 Quod flueret naturali viro, atque veniret. *Sed mutata merito est Iectio.* Charis. 1 p. 9 Hoc Virus, huius viri, quod quidem indeclinabile arbitrantur. *Et* p. 11, 1 Ab hoc viro. Lucret. 2, 852 *monet ad unguenta paranda adhiberi* inolentis (*nihil olentis*) Oliui

Naturam, nullam quae mittat naribus auram
Quam minime vt possit mistos in corpore odores
Concoctosque, suo contactos perdere viro.

Ad malum odorem et vaporem noxium refert Columel. 1, 5 Nec palu-
dem vicinam esse oportet aedificiis, quia caloribus noxium virus erum-
pitat. Plin. 8, 11 *de Basilisco*, Huic tali monstro multarum virus
exitio est, *i. Necant eos odore.* Virus Animae leonis graue visi pe-
stilens Plin. 11, 53 *pr.* f. 115 *pr.* Virus Floris graue Plin. 27, 5
f. 18. Ponti virus Manil. 5, 673. Plin. 8, 22 Quin et cau-
dae huius animalis creditur vulgo inesse amatorium virus exiguo in
villo, eumque quum capiatur abiici. *de lupo.* Ditum virus
Lucan. 1, 610. *al.* Nigrum. Edax virus Ouid. Fast 5, 403. Graue
virus Hor. Epist. 2, 1, 159. Ingenitum corpori virus, In-
gratum virus, *vid. hh. vv.* Lucan. 6, 669 Taboque medullas Ab-
luit, et virus large Lunare ministrat, *i. magicum: veneficiorum luna*
praeses. Malum virus Virg. Georg. 1, 129. Semini *annotationem*
supra dedimus. Mortiferum virus Cic. in Arat. 436. Nocens
virus Ouid. Met. 2, 800. Tunc et Odorato medicata bitumina
viro Imponat Grat. Cyneg. v. 415. *vid. Barth. ad h. l.* Pestife-
rum virus Ouid. in Ibin 608. Rutilum virus Lucan. 9, 813.
Adiicere virus, *vid.* ADIICIO. Adspergere virus alicui Virg.
Georg. 3, 419. Extinguere virus inguine natum Plin. 13, 1 *foetor in*
oris. Pertrahatur illa virus Scribon. 173 *de morsu venenato.*
Plin. 3, 8 Aqua marina vetustate virus deponit. *i. Amaritudinem illam*
et salsedinem. Idem 34, 27 Aeruginis virus. *Sunt plurima talia*
apud Plinium, quae Harduini index monstrabit. Metaphor. Cic. de
Amicit. 89 c. 23 Tamen is pati non possit, vt non inquinat aliquem
apud quem euomat virus acerbitatis suae Plin. 9, 36 *de purpurae*
purgatione, Tum superadditum decoquitur virus. Virus *de bono*
odore vini, ap. Plin. 14, 20 f. 25 *et* 17, 3 f. 6. *Sed iam monuimus, omnis*
odor, sapor, color vehemens virus est. Virus, *Genitura, humor*
qui e genitalibus fluit. Plin. 28, 11 Virus verrinum e ferosa ex coitu
exceptum, prius quam terram attingat, contra dolores. Idem
9, 50 Nisi editis ouis inter se versando mares et feminae vitale ad-
sperserint virus. *de piscibus.* Genitale virus Tertull. de Anima
c. 13. *add. Barth. ad* Stat. Silu. 1, 4, 104 p. 128. Lentum distillat
ab inguine virus Virg. Georg. 3, 281. *Trinam hoc verbo significa-*
ri, tradunt Burm. et Vlit. ad Crat. v. 355. *In Lexicum partem de hu-*
bis medicatis Stat. Silu. 1, 2, 101 Atque omne betulae Virus odoriferis
Arabum quod dochus in aruis, *etc.* *Ad Animi vim transtulit*
Sil. 2, 588 Ingeniumque nocens virus, flatusque paternos. *Ad Clemen-*
tiam. Sil. 9, 479 Nam virus, et actius Flammifero tumuit mentis.
Et 11, 559 Tumet ingenio, fraternaque cerdo Haud tar-
de agnoscas, et virus futile linguae.

VIRVLENTVS, a, um. Adi. [*Virus*] *Plenum veneno.* Gell.
16, 11 Vt serpentium virulentorum domiteres sint

VIRVLENTIA, ae. f. Sidon. Epist. 8, 14 Hircorum vos obtulisse virulentiam, Christus sibi computat. *Add.* Tertull. Apol. c. 8 *vbi tamen MSS.* iurulentia.

VIRŌSVS, a, um. Adi. [*βρομώδης*] *Mali odoris, aut venenatus.* Virosa res coriandrum Scribon. 245. *i. graueolens.* Virosi odoris sordes Id. 163. *i. tetri.* Virg. Georg. 1, 58 At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus Castorea, Eliadum palmas Epirus equarum? *Vbi* Seruius, Virosa, id est, venenata. Nam licet sint multis remedio, tamen praegnantes eorum odore abiiciunt egeruntque partum. Et Virosa dicta ab eo quod est Virus. Alii Fortia accipiunt, a Viribus. Alii Virosa dici putant ab odoris grauitate. *Vltimum hoc videtur verius, certe rei naturae conuenientius. Mala vlcera notare videtur* Cato 157 Et si mulier eo lotio locos fouebit, nunquam virosi fient. *Conf.* Nemes. Cyneg. v. 223. Eluuies Grat. Cyn. v. 355. *i. vrina.* Virosus, Mali saporis. Varro, Rancidam carnem apposuit nobis, et virosam. Aures virosa susurronum Faece completae, Sidon. Ep. 5, 7. *Superl.* Scribon. Larg. Compos. 103 Virosissimum medicamentum aduersus stomachum.

VIRIOSVS, a, um. *Idem.* Apul. Met. 7 p. 196 Spinae punctu venenato viriosae. *Pricaeus* legit Virosae.

V I S

VIS, vis, vim; [*ἴς, βία, ἰσχύς, δύναμις, δυναστεία*] *Pluraliter* vis, *apud veteres: nunc ab antiquo Singulari dicimus hae* Vires, *Certe significatio est eadem, nisi quod* Vis *multo patet latius, et significat quidquid est in quacunque re, vnde fit, vt agere vel pati possit aliquid. facultatem agendi maiorem, tum ipsum impetum, praesertim a ratione et iure seiunctum, etc. Exempla enim melius, quam quaecunque definitio, rem demonstrant. Ac primo Casuum variorum specimina dabimus.* Vis *Genit.* Quamquam in magna parte librorum suorum plus vis habeat quam sanguinis Dial. de Caus. corr. eloqu. c. 26. Vis fiebat mentio l. 1 D. quod metus causa. Vis *in Accusatiuo Plurali,* Sallust. Hist. 3 Male iam assuetum ad omnes vis controuersiarum. Nonius. Lucret. 2, 586 Et quam quidque magis nultas vis possidet in se Atque potestates. *Iam de significatione. Opp.* species et vis Tac. Ann. 3, 30, 6 *et* 13, 31, 3. *Actionem simpliciter notat* Virg. Georg. 1, 198 — Ni vis humana quotannis Maxima quaeque manu legeret. *Vehementiam et impetum* Virg. Aen. 1, 533 Non ea vis animo nec tanta superbia victis. *Potestatem efficiendi* Sallust. in Bell. Catil. *post pr.* Sed nostra omnis vis in animo et corpore sita est. Saepe tibi dico, inesse vim Regulo: mirum est, quam efficiat, in quod incubuit Plin. Ep. 3, 7. Hanc ille vim, (siue quo alio nomine vocanda est intentio quidquid velit, obtinendi) si ad potiora vertisset, quantum boni efficere potuisset Idem ibid. . . Cic. pro Marcell. 8 Nulla est enim tanta vis, tanta copia, quae non ferro ac viribus debilitari frangique possit. Nep. Thrasyb. 1, 4 In praelii concursu abit res a consilio ad vires, vimque pugnantium. Vires *puto esse multitudinem hominum et robur, quod a natura habent; vim animos et impetum, quem in praelio adhibent. Vid. Burm. ad* Quinct. 2, 1 p. 127 sq. Cic. de Diuin. 2, 47 Et eo quidem loco et prognostica nostra pronuntiabas, et genera herbarum scammoneam, aristolochiamque radicem, quarum causam ignorares, vim et effectum videres. Idem de Orat. 1, 142 Quumque esset omnis oratoris vis ac facultas in quinque partes distributa, *etc. Quidquid id est, propter quod aliquis orator vocatur.* Idem ib. 1, 196 c. 44 Ac si nos id, quod maxime debet, nostra patria delectat, cuius rei tanta est vis ac tanta natura, vt Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum affixam, sapientissimus vir immortalitati anteponeret. Id. in Orat. 112 Rei potius, id est, eloquentiae vim et naturam explicemus. Idem pro Quint. 51 Timide tamen et pedetentim istuc descendunt, vi ac necessitate coacti, inuiti. Idem de Nat. Deor. 3, 90 Improborum igitur prosperitates secundaeque res redarguunt, vt Diogenes dicebat, vim omnem deorum ac potestatem. ¶ 2 *Genitiui, qui nomini* Vis *et* Vires *adiunguntur.* Amicitiae vis est in animorum consensione Cic. de Amic. 15 c. 4. Animi vis mista toto corpore Lucret. 3, 278. Ter. Heaut. 4, 3, 32 Qui vim tantam in me et potestatem habeam Astutiae, vt *etc.* Idem Phorm. 1, 2, 57 Ipsa horrida; lacrumae, vestitus turpis: vt ni vis Boni in ipsa inesset forma, haec formam exstinguerent. *i. forma valde bona.* Cic. Tusc. 5, 118 Theodorus Lysimacho mortem minitanti, Magnum vero effecisti, si Cantharidis vim consecutus es. Idem pro Milon. 63 c. 23 Magna vis est conscientiae Iudices. Eloquentiae vires Quinct. in Prooem. 1. Epiphorae vis Scribon. 20. *i. vehementia.* Cicero pro Rabir. Posth. 42 Hanc vim Frigorum hiememque quam nos vix huius vrbis rectis fustinemus excipere. Idem de Orat. 1, 172 c. 38 Antonii incredibilis quaedam et prope singularis, et diuina vis Ingenii. Vis Lucilii *ap.* Arnob. 5 p. 169 *pr. videtur esse* semen humanum *ita, suspicor, appellatum a Lucilio. Locum integrum dedimus in* CONSERENTES DII. Magistratus vis Cic. de Legib. 3, 2. Medicamenti vis Scribon. 20. Morborum vis Tac. Ann. 11, 6. Morbi vis excita Lucret. 4, 669. Cic. in Orat. 229 Eneruetur Oratio compositione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis esse possit. Ostenti vis, vt, Id. de Diuin. 1, 73 Quod Ostentum habuit hanc vim, vt Dionysius paucis post diebus regnare coeperit. Patrimonii vires tantas vnde habes? *h. e. opes; facultates* Sen. Controu. 1, 7. Patrimonii viribus totis immanis vrbe comparabat numerum Apul. 4 p. 72, 33 Pric. *vid. mox* Viriculas *et* Pricaeum *ad locum* Apulei *ibi laudandum.* Cicero Philipp. 1, 3 Dictaturam, quae vim iam regiae Potestatis obsederat, funditus ex Rep. sustulit. Id. pro Cael. 58 c. 24 Habuisse aiunt domi (Venenum) vimque eius esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esse ab hoc comprobatum Venenum. Idem pro Cluent. . . . Ea intellecta, certe nihil ad rem pertinet, quae Verborum vis sit, ac nominum, *i. significatio.* ¶ 3 *Constructiones aliae:* Cic. Off. 2, 19 Magnam vim esse in fortuna in vtramque partem, vel secundas ad res, vel aduersas quis ignorat? Idem Acad. 1, 119 In pedibus celeritatem, vim in manibus, claritatem in voce, *etc.* Id. Fam. 6, 2 Quae vis inest in his paucis verbis, si attendes, quod facis. Dicendi vis Quinct. 1, 2. Loquendi vis et norma Hor. de Arte Poët. 72. Percipiendi vis Quinct. 1, 1. Infirmitas virium, *vid.* INFIRMVS. Ad vires cuiusque datur Scribon. 101, 106. Prout vires sunt Idem 93. Prout vniuscuiusque vires patiuntur Id. 138. Vt cuiusque vires postulabunt Idem 121. Audax viribus, *vid.* AVDAX. Editior viribus, *Fortior* Hor. Serm. 1, 3, 110. Inferior viribus Ouid. Met. 4, 652. Inuicti viribus Virg. 6, 394. Praedurus viribus Idem ib. 10, 748. Cic. Tusc. Est profecto animi medicina Philosophia, cuius auxilium non corporis morbis petendum est foris, omnibusque opibus viribus vt nosmet ipsi nobis mederi possimus, elaborandum est. *Epithcta:* Cic. de Legib. 1, 6 Fannii autem aetate coniunctus Antipaullo inflauit vehementius, habuitque vires agrestes ille quidem horridas sine nitore ac palaestra. Ardens vis fulminis Ouid. 6, 144. Auxiliaris vis, *vid.* Auxiliaris, *in* AVXILIA. Blanda vis dei noctiuagi, *h. e. Somni* Stat. Theb. 10, 152. vis, *Occulta potentia, seu facultas* Sil. 17, 593. Caelestis vis Cic. de Diuin. 1, 63. Idem pro Milon. 84 Nec vero quisquam arbitrari potest, nisi qui nullam vim Caelestem existimat numen diuinum. Ciuilis ac festucaria e Gellio 20, 10 *extr.* Verae atque dae *opponitur, bellum iudiciale armis.* Conculcatoria vis, ruina vis, *vid. hh. vv.* Dura vis Virg. Georg. 4, 399. vis luminis Tac. Hist. 4, 81. Exiguae vires ingenii Ouid. 2, 532. Eximia vis Cic. pro Lege Manil 40. Firmae Ouid. Fast. 3, 39. Furiatae vires Sil. 13, 209. Horrida thi Lucret. 3, 171. Humana vis Virg. Georg. 1, 198. vis caeli Ouid. Met. 1, 26. Imperiosissima vis Quinct. Incita vis ventis Lucret. 1, 272. Inexhaustae vires Sil. 16 Infirmis viribus homo, *vid.* INFIRMVS. Infractae ad vires Virg. Aen. 9, 499. Ingens vis rerum Quinct. 6, 1. mica vis Parcarum propinquat Virg. Aen. 12, 150. Inualidae Ouid. Trist. 1, 5, 72. Magna vis nocendi Ouid. Met. 5 Magnae vires, *vid.* MAGNVS. Cic. pro Cael. 59 c. 24 Qui ille vir, qui se natum huic imperio putauit, tertio die postqu Curia, in Repub. floruisset, integerrima aetate, optimo habitu, mis viribus, eriperetur indignissime bonis omnibus, atque vni ciuitati. Cic. in Orat. 76 Orationis subtilitas imitabilis q illa videtur esse existimanti, sed nihil est experienti minus. Et non plurimi sanguinis est, habeat tamen succum aliquem oport etiam si illis Maximis viribus careat, sit (vt ita dicam) integra tudine. Malefica, Morbida, Mordax, *vid. hh. vv.* tifera Lucret. 6, 819. Occulta vis Quinct. 1, 10. O viribus egregius fons, *i. Arcana quadam et incognita virtute ac v ditus* Iuuen. Sat. 12, 42. Praedurae vires Claud. in Giganto 66. Praesentes ad nocendum habere vires Cic. sub Att. Solida ac virilis ingenii vis Quinct. 2, 5. Summa vi aliqui re, pro Toto conatu Ter. Adel. 3, 4, 47. Tacita vis Quinct Temperata vis Hor. Carm. 3, 4, 66. Vastae vires Virg 5, 568. Vera vis Quinct. 1, 3. Ouid. Am. 1, 7, 25 I Vesanas habui dispendia vires, Et potui poenam fortis inire Violentae vires Lucret. 5, 1269. Violenta vis leonum 3, 297. Viuida vis animi Idem 1, 73. ¶ 5 Abolere vires Tac. Hist. 4, 39. Abrogare vires beneficii. ABROGO. Abscedunt vires, *vid.* ABSCEDO. Hor. Serm. Abstinuit vim Vxore et gnato. *de Anace insano.* Abstulit res corporis ipse timor Ouid. Fast. 6, 442. Idem Met. Praebuimus longis Pentheus ambagibus aures Inquit, vt ira mo res Absumere posset. Abuti viribus corporis, Accipere et vires, *vid. ff. ll.* Acquirere vires Virg. Aen. 4, 175. quirere nouas vires Lucan. 2, 647. Adhibere, Adiicere Adimit dolor vires, Admouere vim, *vid. hh. vv.* Ac summis viribus Virg. Aen. 5, 226. Adoleuit robustis virit tas Lucret. 3, 450. Cic. de Orat. 1, 113 Sic igitur censeo, Crassus, naturam primum atque ingenium ad dicendum vim A maximam, *h. e. Facultatem.* Idem de Senect. 27 c. 9 Nec quidem vires desidero adolescentis, non plus quam adolescens aut elephantis desiderabam, quod est, eo decet vti: et quidquid Agere pro viribus. Alere vires, *vid.* ALO. Amittit v vires Lucan. 3, 362. Assumsit vires flamma Ouid. Epist. Grammatica tenuis, a fonte, assumtis Poëtarum historicorumque bus, pleno iam satis alueo fluit Quinct. 2, 1. Augentur vire vid. Met. 9, 787. Augere vires eloquentiae Quinct. in Proc Capere vires, *vid.* CAPIO. Carpere vires, *vid.* CARPO. aegra animo vis, ac fiducia Stat. Theb. 8, 531. Colligere *vid.* COLLIGO. Colligit vires sibi amor vsu Ouid. de Arte Am. Concipere vires, *vid.* CONCIPIO. Concipiunt flumina vires Met. 15, 335. Concipiunt occultas vires terrae Virg. Georg Conferre vires in vnum, *vid.* CONFERO. Confisus viribu ven. Sat. 10, 12. Consumsit fortuna vires ipsa suas Sen. Ag mem. f. 7. Contendere viribus inter se Lucret. 3, 784. torlit validis viribus hastam Virg. Aen. 2, 50. Conuulsis vi minationis Tac. Ann. 6, 48. Decedunt vires, *vid.* DECE Deficiunt vires, *vid.* DEFICIO. Deficere quum me vires co sent Cic. de Orat. 1, 199 c. 45. Defici viribus Quinct. in Proœ Deiecta trabs infanis viribus Austri Ouid. Met. 12, 510. De tere ad vnum auditorem vim dicendi Quinct. 1, 2. Deponunt fuam aequora Ouid. Trist. 2, 152. Desiderare vires adolesc Cic. de Senect. 27. Distracta vis animae per artus Lucret. 4, Cic. Att. 4, 2 Tum profecto doloris magnitudo vim quandam n dicendi Dedit. Eidem 7, 3 His ille rebus ita conualuit, vt in vno ciui res ad resistendum sit: qui mallem tantas ei vires non dasset, quam nunc tam valenti resisteret. Dare sententiae Quinct. 4, 1. Iuuen. 15, 104 Quisnam hominum veniam Dare, qu deorum Viribus abnuerit dira atque immania passis, *i. viris fort Vt,* Versus Catonis Hor. . . . *vt βίη Ἡρακλείη apud Hom* Dare vires alicui in rem aliquam Ouid. Fast. 1, 17. Domare alicui Sen. Herc. Oet. f. 9. Domatur magna vi flexa vlmus Georg. 1, 169. Effundere vires suas in aliquo Ouid. Met. 12, Effundere vires in ventum Virg. Aen. 5, 446. Enervare vires cuius Hor. Epod. 8, 2. Enti viribus Virg. Georg. 2, 360. cellere aliquem pulchritudine et viribus Cic. Off. 3, 25 c. 5. de Orat. 1, 149 Plerique in hoc vocem modo, neque eam sciente vires Exercent suas, et linguae celeritatem incitant. Exp vires alicuius Ouid. de Arte Am. 2, 180. Explorare vires alic Stat. Theb. 8, 42. Firmare vires Virg. Georg. 3, 209. Fr vires Danaûm Idem Aen. 2, 170. Frangere vim alicuius Q 1, 7. Frigent effoetae in corpore vires Virg. Aen. 5, 396. Herc. Fur. f. 6 Alieno in loco haud stabile regnum est: vna fed stras potest Fundare vires, vincta regali face, thalamisque Me Cic. de Senect. 17 Non enim viribus aut velocitatibus, aut celer corporum res magnae Geruntur, sed consilio, auctoritate sente

tus apertam vim Habet Cic. Fam. 3, 11. Idem de Senect. 33 Nec os quidem T. Pontii centurionis vires Habetis. Idem in Par. 2 Nescis quantas vires virtus habeat. Idem de Orat. 1, 88 Hui respondebat, non se negare Demosthenem summam prudentiam, summamque vim Habuisse dicendi. Idem pro Corn. Balb. 35 Id Habet hanc vim, vt sit ille in foedere inferior. Idem de Orat. 2, 25 Illud vero fuit horribile, quod mehercule vereor, ne maiorem vim ad deterrendum habuerit, quam ad cohortandum. Idem pro Mur. 1 Quod si illa sollemnis comitiorum precatio Consularibus auspiciis consecrata, tantam habet in se vim et religionem, quantam tui bl. dignitas postulat, etc. Idem Fam. 5, 8 Has literas velim existimes foederis Habituras esse vim. Impendere vim suam in eam liquam Quinct. 1, 12. Incutere vim: vid. INCVTIO. Infringere magnas vires alicuius Propert. 1, 14, 17. Infringere inimicitiam, vid. INFRINGO. Instigat et alit vires quies tem- esta Stat. Silu. 4, 4, 133. Intendere vim Tac. Ann. 4, 2. Intendit, in praefecturae modicam antea, h. e. Auget. Intendere vim verbis, vid. INTENDO. Laborare vitio virium Quinct. Languescit vis Idem 4, 1. Meriatur, ac diligenter exhibet vires suas actor Idem 6, 1. Ministrare vires alicui Aen. 11, 71. Minuuntur vires amoris Ouid. Met. 5, 374. Naturopria vi Virg. Georg. 2, 428. Obtusis cecidere viribus Lucret. 3, 453. Occupare orbem viribus Virg. Aen. 7, 258. Superare superbas vires Stat. Theb. 6, 647. Pacatus vindicibus viribus orbis Ouid. Epist. 9, 13. Parare vim, vid. PARO. Perire indomitas vires incendia Virg. Aen. 5, 681. Progredi viribus suis sine adminiculo Quinct. 2, 6. Prosterni suis viribus Lucret. 2, 12. Cic. Fam. 4, 7 Non enim iis rebus Pugnabamus, quibus valere poteramus, consilio, auctoritate, causa, quae erant in nostra potestate: sed lacertis et viribus, quibus pares non eramus. Quae- stus est corpus validis viribus aeui Lucret. 3, 455. Recipere recreas Celsi. 1, 4 c. vlt. *ad finem.* Recreat vires cibus Lucret. 3, 456. Recuperatis cibo somnoque viribus Tac. Hist. 3, 22. Reparat vires alterna requies Sen. Hippol. 4. Resoluere vires Aen. 4, 951. Restituere vires Celsi. 4, 11. Retinere omni 35 Idem Fam. 8, 16. Hoc a te praesens contendissem, atque omni vi Rem missem. Renocare vires victu Virg. Aen. 1, 218. Sertum suam Quinct. 1, 3. Ouid. A. Am. 669 Dum vires annique Sinunt, tolerate labores. Stant solidae vires suo robore Virg. Aen. 2, 639. Subducere vires alicui Ouid. Met. 12, 61. Sug- vim occultam Quinct. 1, 10. Esse bonis viribus, vid. BO- Sumunt vires incendia Hor. Epist. 1, 19, 85. Supe- viribus aprum Hor. Epist. 1, 19, 51. Suscitare vim ira Virg. Aen. 454. Cic. Fam. 5, 5 Quae ego si non profundere ac per- debor, omnibus meis viribus Sustineo. Temperare vires Quinct. 1, 12. Ouid. ex Pont. 3, 6, 24. Torpent infractae ad vires Virg. Aen. 9, 499. Cic. de Orat. 1, 242 A quo quum tas hastas acceperit, ipse eas oratoris lacertis viribusque Tor- Celsi. 3, 19 Vltimum auxilium est, in aluum, ptisanae, cae cremorem ex inferioribus partibus iniicere: si quidem id vires Tuetur. Valere viribus Virg. Aen. 5, 67. Vi- res Lucret. 5, 1111. Vti viribus per clinos Hor. Epist. 1, Vsus armorum viribus Ouid. Met. 13, 657. Vti oran- bus Quinct. 2, 16. ¶ 6 Vis *violentia, quatenus iu- stitio, rationi opponitur.* Virg. Aen. 2, 494 Fit via vi, rumpunt primosque trucidant. Ter. Phorm. 1, 4, 38 Vi coactum te uitum, lege, iudicio. Hor. Carm. 3, 4, 65 Vis consilii ex- sole ruit sua, Vim moderatam Di quoque prouehunt. Pseud. nteq. iret in exil. 12 Quum inimicorum nostrorum vim atque iam perspiciat. Armatorum vis Cic. pro Caec. 63. Pe- gens vis Lucan. 2, 62. Vis *iniusta, quam leges vleiscuntur,* publica *et* priuata. *Disputant de historia earum Legum, qua illud num tractant. v. g. Manutius, Heineec. Antt. 4, 18, 66 sq. Noscent ista: ex Tit. D. 48, 6 ad L. Iuliam de Vi publ. §. 1 Lege* Vi publica tenetur, qui arma, tela, domi suae, agroue in praeter vsum venationis, vel itineris, vel nauigationis, coëge- In eadem causa sunt, qui turbae seditionisue faciendae consi- nierint, seruosue, aut liberos homines in armis habuerint. —— qui pubes cum telo in publico fuerit, —— qui villas ex- erint, et cum telis et armis bona rapuerint —— qui —— iam per vim stupratierit —— qui hominibus armatis pos- in domo agroue suo, aut naui sua deiecerit, expugnauerit con- vtque id fieret homines commodauerit —— qui per vim quem obligauerit —— qui vacantem mulierem rapuit vel —— qui cum imperium potestatemue haberet, ciuem Rom. tionis prouocationem necauerit, verberauerit —— qui noua Fidia exercent. *Ex* Tit. D. 48, 7 ad L. Iuliam de vi pri- *ta lu damus.* Hac lege tenetur, qui conuocatis hominibus in cerit, quo quis verberetur, pulsaretur, neque homo occi- —— Cum coetum aliquis et concursum fecisse dicitur, ro finus quis in ius produceretur. —— Quoties quis id quod ibet sibi putat, non per iudicem reposcit. — Quisquis probatus eri rem vllam debitoris, non ab ipso sibi traditam, sine vllo iudice mei possidere, eumque sibi ius in eam rem dixisse: ius crediti non bet. Si creditor sine auctoritate iudicis res debitoris occupet, ac lee tenetur, et tertia parte bonorum multatur, et infamis fit. iuit vis: Vlpianus, De damno infecto, l. fluminum §. Vitium autem; arui quoque putat, si ex aedibus promissoris vento tegulae deie- tae communi vicino dederint, ita eum teneri, si aedificii vitio id acci- erit, non si violentia ventorum vel qua alia ratione, quae vim habeat iuin n. *Eadem vocatur etiam* Maior vis. Plin. 18, 28 f. 69 *de erit tum causis,* Ante omnia aute.a duo genera esse caelestis iniuriae nem. isse debemus: Vnum, quod tempestates vocamus, in quibus randies, procellae, caeteraque similia intelliguntur: quae quum ceidunt, vis maior appellatur. *etc. Ex his verbis apparet,* vim ma- orem *esse quam* Vlpianus D. Locati et conducti, l. Ex conducto: tempe- tatem calamitosam *appellat.* Columel. 1, 7, 1 Nam vbi sedulo co- itur ger, plerumque compendium: nunquam, nisi si caeli maior vis, a praedonis incessit, detrimentum affert. Caius D. Locati t conducti, l. Si merces §. 6 Vis maior quam Graeci ἀνὰ βίαν appellant, on debet conductori damno esse, si plus quam tolerabile est, laesi fu- rint fructus. Cic. pro Planc. 101 Sin autem vitam mihi fors ade- misse aut vis aliqua maior reditum peremisset. Cic. de Inu. 2, 02 c. 3 Defensoris conquestio calamitatis eius, quae non culpa, sed i maiore quadam acciderit, et de fortunae potestate, et hominum in- firmitate. Sen. de Benef. 2, 18 Cum eligendum dico, cui debeas, vim maiorem et metum excipio, quibus adhibitis electio perit. *Et* 4, 39 Vadimonium promittimus, tamen deseritur. Non in omnes datur actio. Deferentem vis maior excusat. Lactant. de Ira Dei 15 Homo, quia multis casibus periculisque subiectus est, metuit, ne qua vis maior existat, quae illum verberet, spoliet, laceret, affligat, interimat. *Sed Ipsicula quaedam comica apud* Plautum Bacchid. 5, 2, 49 *Senex minatur meretrici,* Etiam redditis nobis filios et seruom? an ego experior tecum vim maiorem? *i. cui tu par non sis, resistere non possis.* ¶ 7 *Verba:* Abducere vi aliquem, *vid.* ABDVCO. Adacta vis mortis, *vid.* ADIGO. Adhibere vim Cic. in Catil. 1, 19 c. 8 *fr.* Neque prius vim Adhibendam putauerunt, quam se ipse indicasset Nep. 4, 4, 3. Cic. Verr. 3, 34 Cohibito tollendi, nisi pactus esset, vim Adhibebat pactioni non voluntatem. Idem ibid. 3, 62 Quam multis illum ingenuis, quam multis matribus-familias in illa terra atque impura legatione vim attulisse existimatis? Afferre vim sibi Tacit. Ann. 16, 17. *Conf.* Nep. 10, 10, 1. Agere vi, Auellere vi, Auferre per vim, Cogere vi et minis, Occultere vi, Defendere vim, *vid. hh. vv.* Cic. pro Milon. 9 c. 4 Certe illud est non modo iustum, verum etiam necessarium, quum vi vis illata Defenditur. Idem pro Muraen. 49 Sulpitium accusatorem suum numerabat, non competitorem, et vim Denuntiabat, Reipub. minabatur. Cic. Att. 7, 9 Temnitti prouinciam per decem annos, non tibi a Senatu, sed a te ipso per vim et per factionem datos. Idem ibid. 4, 2 Si quae vis facta esset, Senatum existimaturum eius opera factum esse, qui S. C. intercessisset. *Vid.* FACIO. Ter. Adel. 1, 1, 41 Qui imperium credat grauius esse, aut stabilius vi quod Fit, quam illud quod amicitia adiungitur. *Hic opposuit,* Vi facere imperium, *et* Amicitia adiungere. Ouid. Met. 4, 402 — Regemque reposcunt, Vimque Ferunt, saeuisque parant incessere telis. Ferre vim alicui Virg. Aen. 10, 77. Cic. Fam. 1, 9 Quamquam ille perennis inimicus amicorum suorum, qui tuis maximis beneficiis ornatus, in te potissimum Fractam illam et debilitatam vim suam contulit, nostram vicem vltus est ipse sese. Imponere alicui vim, *vid.* IMPONO. Inferre alicui vim Quinctil. 3, 11. Inferre vim et manus alicui, *vid.* INFERO. Paratus ad vim Ouid. Met 1, 296. Perferre aliquid vi eadem Quinctil. 4, 1. Potitur auro vi Virg. Aen. 3, 56. Rapit acrior vis me Hor. Epod. 7, 13. Cic. pro Sext. 39 Non verebar, ne quis aut vim vi Repulsam reprehenderet. *Vid.* REPELLO. Stuprare per vim, *vid.* STVPRO. Cic. pro Milon. 13 Nulla vis vnquam est in libera ciuitate Suscepta inter ciues, non contra Rempublicam. Victus vi Virg. Aen. 12, 254. ¶ 8 Vis, [πλῆθος] *Multitudo et copia.* Cic. pro Lege Manil. 22 c. 9 Sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti, pulcherrimarumque rerum omnium. *Sic* Parad. 6, 2 *extr.* Vis frumenti. Caes. Bell. Ciuil. 3 Vis seminum magna. Cic. de Nat. Deor. 2, 130 Vis mellis maxima. Id. Verr. 4, 176 Vis militum. Idem Att. 7, 24. Cic. Fam. 14, 1 Vis lacrimarum. Idem Acad. 4, 120 Tantam vim natricum, viperarumque fecerit. Auri et argenti magna vis Cic. Tusc. 5, 90. Canum vis Virg. Aen. 4, 132. Equorum vis Cic. de Diuin. 2, 144. Vis Frumenti ingens Liu. 29, 36. Fumi vis Apul. Apol. . . . Ingens vis Hominum Liu. 8, 28. Lacrimarum infinita vis Cic. Q. Frat. 1, 3. Idem Somn. Scip. c. 3. Negotii vis, *Maxima et multa negotia* Plaut. Poen. 1, 2, 1. Ranunculorum vis maxima Cic. Fam. 7, 18. Idem de Legib. 1, 16 Quod sit homini tributum natura, quantam vim rerum optimarum mens humana contineat. ¶ 9 *Vt* Virtus Catonis *pro Catone poni videtur, de quo tamen vid. quae f. l. disputauimus: ita etiam* Herculea vis, *i.* Hercules, *vt vult* Seruius *ad* Aen. 6, 405 *imitatione Homeri, qui βίην Ἡρακλείην ita ponit.* Vires *an pro* viris *dicantur vid.* VIR n. 8. ¶ 10 *A librariis permutantur inuicem* vi *et* vt: *vid. Burm. ad* Nemes. Cyneg. v. 71.

VIRIATVS, a, um. *Robustus, validus.* Bello vinci a barbaro viriato Annibale Lucil. *ap.* Non. 2, 903. *qui interpretatur* magnarum virium.

VIRICVLAE, arum. f. Dimin. Apul. Met. 11 p. 271. (Pric. 260, 19) Nam et viriculas patrimonii peregrinationes attrimerant impensae.

VIRIOSVS, a, um. *Robustus.* Tertull. adu. Valentin. 16 Vitia vsu viriosa. *δυναμικὸς* Gloss. Cyr.

VIRIOSE. Adu. *Idem. Compar.* Tertull. de Anima c. 19 Vltro ambibit et quidem viriosius de suo ingenio.

VIRESCO, ĕre. *Vires capere vel recuperare.* Furius Antias *apud* Gell. 18, 11 Increscunt animi: virescit vulnere virtus. *Conf. Barth. ad* Stat. Theb. 5 v. 654 p. 304.

VISCVS, i. m. *et* VISCVM, i. n. [ἰξὸς] *Glutinum ex* Visco *planta paratum, quod ad aucupium adhibetur.* Plin. 16, 44 Viscum consit ex acinis, qui colliguntur messium tempore immaturi. Nam si accessere imbres, amplitudine quidem augentur, viscо vero marcescunt. Siccantur deinde, et aridi tunduntur, ac conditi in aqua putrescunt duodenis fere diebus. Vnumque hoc rerum putrescendo gratiam inuenit. Inde in profluente rursus malleo tusi, amissis corticibus, interiore lentescunt. Hoc est viscum pennis auium tactu ligandis: iuglandis oleo subactum, quum libeat insidias moliri. Plaut. Baech. 1, 1, 16 Viscus merus vestra est blanditia. Duae vnum expetitis palumbem: perii, arundo alas verberat. *Et* 5, 2, 39 Tactus sum vehementer visco. Varro de R. R. 3, 7, 7 Accipitres ita decipiuntur, quum se obleuerunt visco. Cic. de Nat. Deor. 2, 144 c. 57 In visco inhaerescere. Sequaci visco correpta auis Valer. Argon. 6, 263. Viscum, *Frutex,* Plin. 16, 44 f. 93 Viscum fatum nullo modo nascitur, nec nisi per alium auium redditum, maxime palumbis ac turdi. Haec est natura, vt nisi maturatum in ventre auium, non proueniat. *Hinc prouerbium apud* Serv. *ad* Aen. 6, 205 *ex Plauto,* Ipsa sibi auis mortem cacat. *Caeterum* Plin. *l. c. de religione, qua Galli veteres viscum prosequebantur, plura habet, ad quem locum est erudita Io. Georg. Keysleri disputatio, de visco Druidum, in Antiquitt. selectis Septentrional. et Celticis p. 65 sqq.* Viscus de quercu Scribon. 82. Lectum de quercu Idem 211. Colligere viscum Id. 229. Virg. Aen. 6, 205 Quale solet siluis brumali frigore viscum, *etc. Add.* Celsi. 5, 18 n. 6 *et* 7. Viscum, *inquit* Nonius 6, 20 positum aliquando pro Rete, a tenacitate. Varro Parmenone, Lepusculi timentes hoc quadrangulum, dedunt se in rete, sic fugere viscum nequiuerunt, lineamque compedem. *Laudatur et* Virg. Georg. 1, 139 Tum laqueis captare feras, et fallere visco Inuentum: et magnos canibus circum-

circumdare saltus. *Sed h. l.* Seruius *de aucupio intelligit, et vefellit, qui* viſco *putent pro* viſcere *poni ſ. eſca.*

VISCĀTVS, a, um. *Viſco oblitus.* Varro de R. R. 3, 77 Quos columbarii interficere ſolent duabus virgis viſcatis defixis in terram, inter ſe curuatis. Alae viſcatae Ouid. de Arte Am. 1, 391. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 7, 674. Beneficia viſcata Sen. Ep. 8. Plin. Ep. 9, 30. *Sic* Munera viſcata, et Hamata, *pro eodem: h. e. quibus maiora attrahuntur quam quae dantur. Vid.* Hamata munera, *in* HAMVS. Virga viſcata fallere volucres Ouid. Met. 15, 474.

VISCARIVM, i. n. *Viſcus.* Hieron. . . . Si cum viris ſeminae habitent, non decrit viſcarium diaboli. *Vid. Nouatin. Adag. Eccleſ. T. 1 p. 380.*

VISCARIVS, i. m. *Auceps.* Gloſſ. Cyrill. Viſcarius, *ἰξευτός.*

VISCĬDVS, a, um. *Lentus et tenax vt viſcus. Vt*, Acetum viſcidum Theodor. Priſcian. 1, 2. *Compar.* Idem de Diaet. 18 Viſcidiores cibi.

VISCŌSVS, a, um. Adi. [*φλοιώδης* Gloſſ. Lat. Gr.] Idem Pallad. 1, 14 Si quod aſciae adhaeret, fuerit molle atque viſcoſum.

VISCVS, ĕris. n. [*σπλάγχνον*] *Non tantum Inteſtina ſignificat, ſed quidquid ſub corio eſt.* i. e. Carnem, quae eſt inter oſſa et cutem, *inquit* Seruius *ad* Aen. 1, 211. Virg. Aen. 6, 253 Et ſolida imponit taurorum viſcera flammis. *Et* Aen. 3, 622 Viſceribus taurorum, et ſanguine veſcitur atro. Suet. in Vitell. c. 13 Quin inter altaria ibidem ſtatim viſcus, et farra paene rapta e foco manderet. *Conf.* Arnob 7 p. 235. Apul. de Hab. Doct. Plat. 1 p. 10, 32 Viſceribus oſſa ſunt tecta. *Add. quae ſtatim ſequuntur.* Victum eius animalis promiſcuum his eſſe, et diuidua ferarum viſcera Plin. 5, 1. De pauxillis atque minutis Viſceribus viſcus gigni Lucret. 1, 837. *i. carnem.* Aprinum viſcus Lucil. ap. Chariſ. 1 p. 63. Ferarum mos veſcendi Humanis viſceribus Plin. 7, 2. *Ponitur nempe* Viſcus *de membris corporis interioribus atque exterioribus. De* teſticulis Plin. 20, 13 ſ. 51. *de* vbere *foetae canis* Nemeſ. Cyneg. v. 139. Quorum *(Phanneſiorum incolarum)* aures adeo in effuſam magnitudinem dilatentur, vt viſcerum reliqua illis contegant, nec amiculum vllum ſit, quam vt membra membranis aurium veſtiant Solin. c. 19. Genitalia viſcera Nemeſ. Cyneg. v. 131. Interiora Plin. 9, 7 *pr. et alibi ſaepius.* Iecinora, et corda, quaeque ſunt Intrinſecus viſcera Macrob. Sat. 1, 12. *Conf.* Prudent. Paſſ. Rom. v. 856. Cic. de Nat. Deor. 2, 18 Quin et humorem et calorem, qui eſt fuſus in corpore, et terrenam ipſam viſcerum ſoliditatem, *etc.* Imbutae venae viſcerum viperino morſu Cic. de Finib. 2, 94. Liquefacta viſcera, *Putrida* Virg. Georg. 4, 555. *Sic enim* Ouid. Met. 15, 365 De putri viſcere paſſim Florilegae naſcuntur apes. Virg. Aen. 1, 215 Tergora diripiunt coſtis, et viſcera Nudant. Patefacta viſcera per vulnus Celſ. in Praef. 1. Ouid. Met. 6, 390 — Salientia viſcera poſſes, Et pellucentes numerare in pectore fibras. Soluere viſcera cultro Senec. Hippol. f. 1. Tunſa per integram ſoluuntur viſcera pellem Virg. Georg. 4, 302. Iuuen. Sat. 13, 15 *in vehementer iratum,*

Exiguamque malorum
Particulam vix ferre potes, ſpumantibus ardens
Viſceribus, ſacrum tibi quod non reddat amicus
Depoſitum.

Sumere aliquid ex Viſceribus alicuius Cic. de Orat. 2, 318. Stat. Silu. 3, 5, 30 *ad vxorem* Me — Viſceribus complexa tuis, *i. intimo affectu. Plura hic ſimilia* Barth. Pueri Spartae caeduntur ad aram, vt ſanguis e viſceribus exeat Cic. Tuſc. 2 c. 14. *Add.* Idem ibid. c. 8. *et* Idem Nat. Deor. 2 c. 63 *extr. Gonſal. ad* Petron. c. 140 p. 248. Ouid. Met. 15 v. 88. *Peculiariter tamen ſic dicuntur* interiora Viſcera, *ἔγκατα* Gloſſ. Exta homini ab inferiore viſcerum parte ſeparantur membrana, quae praecordia appellant Plin. 11, 38 ſ. 77. Omnia quidem principalia viſcera membranis propriis ac veluti vaginis incluſit prouidens natura Idem ibid. *p. p. Add.* Pallad. 1, 4. Curt. 9, 5, 24. Virg. Aen. 5, 103 Fuſique per herbam Subiiciunt verubus prunas, et viſcera torrent. Traiecit viſcera ferro Ouid. Amor. 1, 10, 51. ¶ 2 *Metaph.* Viſceribus Aerarii villam aedificauit Gabinius Cic. pro Domo c. 47. Periculum incluſum in venis, atque in viſceribus vrbis Cic. in Catil. 1, 31 c. 13. Italiae viſceribus inhaerentem ſubmouere Flor. 2, 6, 41. *Ad animum etiam transfertur,* Cic. Tuſc. 4, 24 c. 11 Permanat in venis, et inhaeret in viſceribus id malum. *Add.* Idem Att. 6, 1. *Pro Liberis ponitur*, Ouid. Met. 5, 18 *de filia ſua Andromeda Cephea*, Sed quae viſceribus veniebat bellua ponto Exſaturanda meis. Ouid. Epiſt. 11, 118 Diripiunt auidae viſcera noſtra ferae. *Et* Amor. 2, 14, 27 Veſtra quid effoditis ſubiectis viſcera telis? *Conf.* Apul. Met. 8. Hieron. ad Prouerb. c. 17. Curt. 4, 14, 23. *et* 6, 9, 19. *Barth. ad* Stat. Silu. p. 501. *et* ad Theb. 7 p. 630. *it.* Adu. 149 ſ. 11. Montis viſcera auulſa Virg. Aen. 3, 875. Seruius, Viſcera, Partes. Sic autem dixit viſcera quemadmodum terrae oſſa dicuntur. Ouid. Met. 1, 138

Sed itum eſt in viſcera Terrae,
Quasque recondiderat, Stygiisque admouerat vmbris,
Effodiuntur opes.

Viſcera Terrae extrahimus, vt digito geſtetur gemma Plin. 2, 63.

VISCEREVS, a, um. *Viſceribus praeditus.* Prudent. Apoth. v. 1025 Quum vas componeret arto Nondum viſcereo. *i. terra nondum in carnem mutata.*

VISCFRO, are. *Vnde*

VISCERATIO, ōnis. f. [*διατόμευσις* Gloſſ. Lat. Gr. *it. διανομὴ κρέως* Ib.] *Carnis diſtributio, quae fieri ſolebat vel in ſollemnitate quadam, vel in funere alicuius excellentis perſonae.* Gellius, Tum in Albano viſceratio Latinis data. Liu. 8, 22 Et populo viſceratio data a M. Flauio in funere matris. *Conf.* Idem 39, 46. *it.* 19, 8 *et* 12. Vict. de Viris illuſtr. 32 Mortui huic tantum aeris populi liberalitate congeſtum, vt inde filius viſcerationem et epulas publice daret. Cic. Off. 2, 55 c. 16 Prodigi, qui epulis et viſcerationibus et gladiatorum muneribus, ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res. *conf.* Suet. Caeſ. c. 38. Sen. Ep. 19. *et* 73. Solin. c. 1. Dominicae gratiae quaſi viſceratione quadam fruerentur, ieiunantibus caeteris a ſalute Tertull. adu. Marc. 3, 7 *extr. Vid.* Latinae feriae, *in* LATIVM.

VISCERĀTIM. Adu. [*κατὰ σπλάγχνα*] Significat Per viſcera. Ennius Andromeda, Diſſipat viſceratim membra *apud* Non. 2, 880.

VISCELLĀTVS, a, um. Ex viſceribus auium piſciumque confectus, vt eſt apud Barth. Aduerſ. 36, 22. *conf. Reineſ. Var. 2, 8.* viſcellati Plin. Valer. 1, 24. *add.* Id. 2, 17.

VISIBILIS, VISITO, VISO, *vid.* VIDEO.

VISIO, īre. *Flatum ventris emittere.* Lucil. *apud* Non. 11, 4 ſire minutim per commiſſuras rimarum. *Vid. Scalig. ad* Catull. p. 9.

VISIO, ōnis. f. *vel* VISIVM, i. n. *Εἴδωμα* Gloſſ. Gr. Lat. *Parei Lex. Crit. p. 1308. Meurſ. Exerc. Crit. 2, 5, 2.*

VISO, *vid.* VIDEO.

VISPELLIO, *vid.* BISPELLIO *et* VESPILLO.

VISVLAE, arum. f. *Vites, de quibus* Columel. 3, 2. Plin. 14,

VISVM, *vid.* VIDEO.

VISVRGIS, is. m. Germaniae fluuius Plin. 4, 14.

VISVS, *vid.* VIDEO.

V I T

VITA, ae. f. [*ζωὴ, βίος, Ἕλιστος*] *Status animalis, cum viúvet ſe, vim ſuam totam exſerit.* Lucil. *apud* Varron. L. L. 4, 10 p. Vis eſt vita, vides, quae nos facere omnia cogit. Lucret. 3, 98 taque mancipio nulli datur, omnibus vſu. Abſurdum atque num a vita, *vid.* ABSVRDVS. Blandimenta vitae Tacit. H. 53. Natura nihil homini Breuitate vitae praeſtitit melius F. 50. *De* breuitate vitae *eſt liber aureus Senecae.* Quinctil. 13, 6 Audete, *inquit*, laceſſere diuitem, quibus vitae cauſa ſup. *Inſtrumenta voluptatum, propter quas viuere amant homines. Ha habet, non debet laceſſere potentem. Dixerat* c. 1 Nec ſane vitae iam ſupereſt, ſi ad caeteras humilitatis noſtrae contumelias hoc que accedat *etc. Sed honeſtiſſima ſententia* Iuuenal. 8, 83 Summum de nefas animam praeferre pudori, Et propter vitam viuendi p Cauſas. Cauſa viuendi *eſt honeſtas. Pulchre* Vet. Schol. Dum vere, ita (vis) agere, vt vita indignus videare. *Contrarium ciunt, de quibus idem* 12, 50 Non propter vitam quidam patri quaerunt: Sed vitio caeci propter patrimonia viuunt. *His cau vendi deliciae. Tales ſunt, qui ſuperſtites eſſe nolunt, ſi magn familiaris iacturam fecere.* Color vitae, *vid.* COLOR. ditas vitae Cic. Philipp. 2, 37 c. 15. Idem pro Rabir. 30 c. 10 E Quirites exiguum nobis vitae Curriculum natura circumſcripſit menſum gloriae. Velut omni Debito vitae liberatus Cu *5 pr.* Delinimenta vitae Tacit. Ann. 15, 63. Dux vitae d luptas Lucret. 2, 172. Exemplar vitae morumque Hor. d Poët. 317. Exſpes vitae Tacit. Ann. 6, 24. Integer vitae risque purus Hor. Carm. 1, 22, 1. Integritas vitae anteactae ſtil. 7, 3. Labes vitae Ouid. Epiſt. 9, 8. Plenus vitae L 3, 951. Perpetuitas vitae, *vid. paullo poſt*, Conſtituere vitam. curus vitae Stat. Theb. 4, 793. Series atra tuae vitae Ou Ibin 64. Solatia dulcia vitae Lucret. 5, 21. Spatium Quinctil. 1, 8. Spirans ac vitae manifeſtus Tacit. Ann. 12, 51. vitae Idem Ann. 12, 8. Summa breuis vitae Hor. Carm. Taedia vitae Ouid. Met. 10, 625. ¶ 2 *Epitheta:* vita, Actuoſa, *vid. hh. vv.* Aequalem ac parem verbis agere, atque ita viuere, vt omnis ratio verbis conſonet Cic. in S c. 1. Amara Idem de Finib. 1, 44. Arida, Attenta, ſilica, Beata, *vid. hh. vv.* Breuis eſt vita, curſus gloriae ternus Cic. pro Sext. 47 c. 21. Caecae vitae lubrica Stat. Sil 221. Caelebs, *vid.* CAELEBS. Cara Ouid. Met. 10, 612. in Topic. 78 Quos doctrina praeditos vident, quorumque vitan ſtantem et probatam vt Catonis, Laelii, Scipionis. Crudelis Aen. 8, 579. Deformis vita, *Inhoneſta* Stat. Theb. 10, 326. ſidis otia vitae Stat. Silu. 3, 5, 85. Dubia Columel. 1, 3. ſtabilisque Lucret. 3, 66. Val. Max. 6, 4 *de Scipione Aemiliano,* haberet conſortem cenſurae Mumium, vt nobilem, ita Enervis Foediſſima ac miſerrima Cic. pro Sull. 75. Fortunata Hor. 1, 11, 14. Grauis, cui Iucunda opponitur Hor. Epod. 1, 5. pro Roſc. Amer. 48 Vita ruſtica honeſtiſſima atque ſuauiſſima. luſtris Quinctil. 3, 8. Inculta et horrida, Infeſta alicui, iuriosa, Innoxia, Inuiſa, *vid. hh. vv.* Iucunda Hor. 1, 5. Licentior, *vid.* LICET. Cic. de Orat. 2, 204 Docuit iam nos longa vita, vſusque rerum maximarum, *etc.* Long. digniſſimus Ouid. Met. 4, 409. Longa gnate mihi iucundior vita Catul. Argon. 62, 215. Longinqua, *vid.* LONGVS. fica Tacit. Ann. 4, 21. Maritima, *vid.* MARE. Me *Blandientis vox* Cic. Fam. 14, 2 Obſecro te mea vita, quod ad attinet, ſiue alios qui poſſunt, ſi modo volunt, ſuſtinere. ſtrua, *vid.* MENSIS. Miſerae vitae breuiſſima portio Iuuen. 9, 128. Moeſta Virg. Aen. 10, 820. Mortalis Idem Georg. 326. Mortua Lucret. 3, 1061. Nitidior, *vid.* NITEO. Pi vitae obliuio Stat. Silu. 1, 4, 57. Precaria vita Tacit. Hiſt. Rapida, *Cito praeterens* Perſ. Sat. 5, 94. Rudis Stat. Achi 397. Ruſtica Quinctil. 2, 4. Cic. pro Roſc. Amer. Seminex Sil. 10, 456. Seuera Ouid. Amor. 2, 10, 16. Simili ris Ouid. Faſt. 2, 291. Solitaria Quinctil. 1, 2. Solicitae da obliuia vitae Hor. Serm. 2, 6, 62. Trita ac vulgari vita vi Senec. Epiſt. 123. Cic. pro Quint. 49 Mors honeſta ſaepe vitam que turpem exornat, vita Turpis ne morti quidem honeſtae relinquit. Turpis et nocens vita, *vid.* NOCEO. Cic. de Am 22 c. 6 Principio cui poteſt eſſe vita Vitalis, vt ait Ennius, qui non in ci mutua beneuolentia conquieſcat? *i. hoc nomine digna, morti ferenda.* Cic. de Finib. 2, 93 At miſer, ſi in Vitioſa et flagi vita afflueret voluptatibus. Vmbratilis vita Quinctil. 1, 2. Tuſc. 2, 27 c. 11 Sic ad malam domeſticam diſciplinam vitamque bratilem et delicatam quum acceſſerunt etiam Poëtae, nerues o virtutis elidunt. Vrbana vita Quinctil. 2, 4. Vrbana vit mens, *vid.* CLEMENS. Vulgari vita viuere Senec. Epiſt ¶ 3 *Verba:* Abire e vita, *vid.* ABEO. Cic. Att. 3, 19 Nusc facilius hanc miſerrimam vitam, vel ſuſtentabo, vel quod n eſt melius, Abiecero cum paucis. Abrumpere vitam Virg. 8, 579. Accipere vitam, Addicere vitam, Addicta prae vita alicuius, Adducere ad vitam communem, *vid. hh. vv.* pro Planc. 110 Sin autem vitam ſors mihi ademiſſet. Afferr tam, *vid.* AFFERO. Agere, vel Agitare vitam, *vid.* AGO. A vitam ſub dio, et trepidis in rebus Hor. Carm. 3, 2, 5. Ci Salluſt. 4 Velim mihi reſpondeat, numquid hi, quos protulit Sci nes, et Metellos, vel Fabios, ante fuerint, aut opinionis, aut glo quam eos res ſiue geſtae, et vita innocentiſſime Acta commenda Sanctiſſime et honoratiſſime Acta Cic. Phil. 9 c. 7. Agere vitam ri

it Catul. de Lesb. 74, 19. Amittere vitam Auctor ad Heren. 4, 57 *Vid.* AMITTO. Amittere per summum dedecus vitam Cic. pro ose. Amer. 30. Amittere vitam in vndis Hor. Serm. 1, 1, 60. Inte itas vitae Anteactae Quinctil. 7, 3. Affignare vitam hominum ebi Quinctil. 5, 13, 35. *Sed alii* Vitia, *vid. vocem.* Attingere lumina vi- 5 ae, *alii* Virg. Aen. 6, 828. Auferre vitam, *vid.* AVFERO. Aufert reli- qui vitae ex membris Lucret. 6, 825. Cic. pro Rabir. 29 Quid iam ista Mio, *inquit*, nocere poſſunt, quoniam ſenſu et vita Caret? Cedere vitae E vita, Cernitur vita beata honeſtate, Collocare ſe in ita aeretricia, Colere vitam, *vid. hh. ll.* Committere vitam 10 en, dicuntur nauigantes Virg. Aen. 10, 69. Commorari in am urpi vita Cic. Q. Frat. 1, 3. Commutare vitam cum morte, Corrobare vita et moribus, Concedere vitam, *vid. hh.* w. Conceſſit vita per auras ad Manes Virg. Aen. 10, 820. Con rta vita voluptatum varietate, *vid.* CONFERCIO. Con- 15 ice vitae extremum diem morte, *vid.* CONFICIO. Cic. Off. , 11 In tota vita conſtituenda multo eſt maior rei cura adhibenda, vt ontre in vitae perpetuitate poſſimus nobismet ipſis. Conterere ita in quaerendo, *vid.* CONTERO. Continetur vita corpore et pirit Cic. pro Marcel. 29. Decedere de vita, *vid.* DECEDO. 20 Dec rere ſpatium vitae Ouid. Triſt. 3, 4, 33. Lucret. 2, 1055 Ipſe pi rus obrit Decurſo lumine vitae. Sen. Epiſt. 88 *ante med.*) h ninem dignum, qui vitae Dederetur, *i. qui vel inutius cogeretur iue vitam adeo turpem et pudendam.* Deficere vitam aliquem, id. EFICIO. Defuncta corpora vita, *Mortua* Virg. Georg. 4, 25 75. Degere vitam expertem thalami Idem Aen. 4, 551. Demi- rat ex vita, *vid.* DEMIGRO. Depactus vitae terminus Lucret. , 105. Deficiſſere a vita, Deſcrere vitam Cic. de Senect. 72. id. 9. vv. Deſeruit vita miſerum Ouid Epiſt. 19, 202. Mori il. r, 265

At mihi Cannarum campis vbi Paullus, et illae
Egregiae occubuere animae, Dimittere vitam
Non licitum.

Dit ere vitam ad normam, *vid.* NORMA. Cic. Fam. 2, 2 Qui in uis laudibus, rum vero te filio ſuperaſſet omnium fortunam, ſi i e rigiſſet, vt te ante videret, quam e vita Diſcederet. Diſper- er itam in auras Virg. Aen. 11, 617. Pſeudo-Cic. Anteq. iret in xi 8 Neque enim peto vt mihi detis vitam, ſed datam repeto, vt ed tis. Dare aeternam vitam Virg. Aen. 12, 879. Dare ita alicui, *Concedere vitam, non occidere* Virg. Aen. 2, 145. *Conf.* el 2, 52, 4. Virg. Aen. 2, 641 Me ſi caelicolae voluiſſent Ducere , Hane mihi ſeruaſſent ſedem, *i. viuere.* Ducere vitam lon- in Ouid. Met. 11, 702. Ducere vitam per omnia extrema Virg. er , 315. Ducere dulcem vitam Lucret. 2, 996. Ducenda a ingrata miſero Hor. Epod. 17, 63. Edere vitam, *Mori*, ſſ are Lucret. 6, 1256. Extulit vitam ictus ſagittis, *Mortuus* ec. Herc. Oet. 11. Effluit vita cum ſanguine. *vid.* EFFLVO. Carn ere vitam alicui Ouid. Epiſt. 7, 181. Emigrare e vita, *vid.* M RO. Eripere vitam homini Senec. Theb. 152. Eripere vita alicui per crimina Ouid. Faſt. 2, 807. Eſſe in vita Cic. Q. ura , 2. Excedere vita, *vid.* EXCEDO. Excolere vitam per rte Virg. Aen. 6, 665. Exire e vita, vel de vita, *vid.* EXEO. xt are vitam ſub acerbo vulnere Ouid. Met. 5, 62. Exigere vi- tam *pro Traducere* Ter. Heaut. 2, 3, 3. Cic. pro Muraen. 34 Ta- men ion ante quam illum vita expulit, bellum confectum iudicarit. ide de Legib. 1, 31 c. 11 Vita Expetitur, quia nos, in quo nati ſumus on ier. Explemur fructibus vitae nunquam Lucret. 3, 1020. Ext quere vitam membris Idem 6, 1222. Facere finem vitae Idem 3, 9 Ferre incommoda vitae Iuuen. Sat. 13, 21. Feſtus vita Plin. 5, 17. Finire vitam Tacit. Ann. 1, 9. Finire vitam enſi Ouid. Triſt. 3, 7, 49. Frui vita Cic. in Catil. 4, 7 c. 4. Fu- dit tam cum multo ſanguine Virg. Aen. 2, 532. Gubernant ſen- ſus tam Lucret. 3, 549. Gubernare vitam vera ratione Idem 5, 1116 Cic. Philipp. 2, 60 Sed ſic te dediſſe mihi quod non ademiſti: mec a te habere vitam, quia a te non ſit erepta. Iacebat vita in t ebris ac mocrore Lucret. 5, 175. Impendere vitam famae Stac ilu. 5, 1, 63. Impendere vitam patriae Lucan. 2, 382. Im- ple limem vitae Tacit. Ann. 2, 42. Incolere vitam, *vid.* INCOLO. dmit limen vitae Lucret. 3, 681. Inſpicere tanquam in ſpeculum vita omnium iubeo Ter. Adelph. 3, 3, 61 *i. mores.* Ingredi in vi- am Inſtituere vitam ſapienter, Interficere aliquem vita, In- erro ari alicui vitam, Introire in vitam, Iterare vitam a mor- te, Labefactare vitas hominum, Lacerare reliquias vitae ali- cui atque diſtrahere, Largiri vitam, Linquere vitam, Lu- ere itam hominum, Mandare vitam fugae ſolitudinique, Ma- rcre vita, *vid. ff. ll.* Virg. Aen. 5, 724 Nate, mihi vita quondam, um vita Manebat, Chare magis. Mentiri ſibi vitam, Metuo le va, Migrare de vita vel Ex vita, *vid. hh. vv.* Monſtrata eſt ia tae per carmina Hor. de Arte Poët. 401. Moratur vita in nerris Lucret. 3, 121. Nuncupata vita, *vid.* NVNCVPO. Ob- lect e vitam procellis Claud. de Rapt. Proſ. 3, 356. Paciſci vitam pro ude Virg. Aen. 5, 230. Paciſci vitam ab hoſte, *vid.* PACI- SCO . Quaerere Palantis vitae viam Lucret. 2, 10. Palle- ſcer ſolitaria et velut vmbratili vita Quinctil. 1, 2. Parcere vi- tae. id. PARCO. Patet tranquillae vitae ſemita per virtutem In- ven at. 10, 364. Pati a vita, *vid.* PATIOR. Penetrare alicu- ius tam ac famam Tacit. Hiſt. 4, 7. Perdere vitam, Perducere vita, *vid. hh. ll.* Petere diſcrimine vitae coniugium Ouid. Met. 20, C. Ponere vitam Cic. Fam. 9, 24. Ponere ſibi finem vitae Tac. Ann. 6, 40. Senec. Agamem. f. 7. Priuare vita aliquem Luc t. 5, 495. Prodere vitam, *vid.* PRODO. Producere vitam, *vid.* RODVCO. Neque erat quo vitam Produceremus Auctor ad Her in. 4, 34. Tacit. Ann. 12, 8 Eo vsque ſpem vitae Produxerat. Cic. am. 1, 4 Quid enim aut me oſtentem, qui ſe vitam pro dignitate tua rofundam, nullam partem videar tuorum meritorum aſſecutus? Prolare vitam Tacit. Ann. 14, 37. Propagare vitam, Propo- ſita ta telis, *vid. hh. vv.* Cels. 2, 8 Neque is ad vitam Redit, qui : ſuſpendio ſpumante ore detractus eſt. Relinquere vitam Vir Georg. 3, 547. Reliquit cum vita Lucret. 5, 64. Relinquit vita rius Ouid. in Ibin 337. Retinere vitam, *vid.* RETINEO. Rumere vitam Sil. 7, 33. Cic. . . Hanc vitam quietam et otiam ſequuti ſumus, *etc.* Serenare vitam Lucret. 2, 1093. *Sed rect s legitur* Quae placidum degunt aeuum vitamque ſerenam, *non* ſere- nam Sortitus breuis vitae ſpatium Ouid. Met. 2, 124. Spoliare vita ali- quem Virg. Aen. 6, 168. Sum: Cic. pro Roſc. Amer. 84 Sic vita eſt hominum vt ad maleficium nemo conetur ſine ſpe. Sumere liberioris vitae iter Ouid. Faſt. 3, 778. Suppetit vita Cic. de Fi- nib. 1, 11. Idem Tuſc. 1, 36 Tam natura vita hominis Suſtentatur, quam vitis, quam arboris. Tenere vitam, et Vita tenetur, *vid.* TENEO. Tolerare vitam ſimplici victu et agreſtibus po- mis profluenteque aqua Tacit. Ann. 15, 45. *de Seneca.* Lucret. 5, 930 Volgimago vitam tractabant more ferarum. Traducere vi- tam Cic. ad Brut. 16. Traducatur enim quibus potius haec vita factis, *vid.* TRADVCO. Trahere vitam in luctu Virg. Aen. 2, 92. Trahere vitam in ſiluis Idem Aen. 3, 646. Trahere vi- tam in tenebris Idem Aen. 2, 92. Tueri vitam famamque Hor. Serm. 1, 4, 118. Turbare humanam vitam ab imo Lucret. 3, 38. Cic. Verr. 2, 118 Proponeremque ſpem meis hoſpitibus, ac neceſſariis, quo tutiorem vitam ſeſe meo praeſidio Victuros eſſe arbitrarentur. Viuere vita Plaut. Perſ. 4, 3, 24. Trita ac vulgari vita viuere Senec. Epiſt. 123. ¶ 4 *Formulae aliae:* Cic. Att. 5, 21 Ego in vita mea nulla vnquam voluntate tanta fui affectus, quanta afficior hac integritate. Ab ineunte vita, *vid.* INEO, ire. Vita *pro laetitia lubentiaque: vid.* Macrob. Sat. 3, 2. Non. 1, 47. Virg. Georg. 4, 252 Si vero (quoniam caſus apibus quoque noſtros Vita tu- lit) triſti languebunt corpora morbo. Vita tulit apibus caſus noſt os *i. apes in vita ſua experiuntur, vita ipſis affert, caſus noſtris ſimiles, morbos etc.* Plaut. Trin. 2, 4, 76 Neque vlli concedam quidquam de vita mea. Reperire ſibi vitam Plaut. Stich. 3, 2, 9. *i. Victum.* Vita *pro hominibus viuentibus.* Profecit vita commercio rerum Plin. 14, 1. *conf.* Id. 15, 1. 28, 13 *et* 4 *etc.* Vita *in talibus ponitur vt hodie vulgo dicunt*, Mundus vult decipi. Cic. Acad. 1, 19 Conſtituebant- que extremum eſſe rerum expetendarum, et finem bonorum, adeptum eſſe omnia e natura, et animo, et corpore, et vita. Vita, *i. Fortu- nae bonis ad vitam degendam neceſſariis. Nam ita ipſe explicat* n. 21 Vitae adiuncta eſſe dicebant, quae ad virtutis vſum valerent. *Quid- quid bonum videtur Peripatetico extra animum et corpus.* Ter. Adelph. 3, 3, 61 Denique inſpicere tanquam in ſpeculum, vitas omnium iubeo: atque ex aliis ſumere exemplum ſibi, *i. rationem viuendi, mo- res.* Tenues ſine corpore vitae, *Animae.* Virg. Aen. 6, 292. Id. Georg. 4, 224.

VITĀLIS, e. Adi. [ζωτικὸς, ζώσιμος, βιώσιμος] *Quod vitam praeſtat, aut Quod habet vitam.* Lucret. 3, 129 Eſt igitur calor, ac ventus vitalis in ipſo Corpore, qui nobis moribundos deferit artus. *i. anima, ſpiritus. Interdum etiam* Vitale *appellamus Quod vita prae ditum eſt*, vt Plaut. in Bacch. 4, 9, 75 Da, ſi eſſe ſalium vis me, aut vitalem tibi. Hor. Serm. 2, 1, 61 O puer vt tis Vitalis metuo, *i. vt diu viuas, certe ad aetatem adultam peruenias.* Vitale, *cui opponitur* Mortiferum Liu. 6, 40. Lucret. 2, 575. Aeuum vitale Plaut. Poen. 5, 4, 14. Aura vitalis Virg. Aen. 1, 392. *i. Aer, quo vtimur.* Axes vitales Rutil. It. 1, 1. *i. Zonae habitabiles. conf. h. l. Barth. et Burm.* Calor vitalis Curt. 3, 5. Sen. de Benef. 4, 6. Calor ſalutaris et vitalis Cic. de Nat. Deor. 2, 27. Foetus vitalis, *vid.* FOETVS. Halitus vitalis Plin. 9, 7. Homo vitalis haud vn- quam eſt ante ſeptimum menſem Plin. 7, 5. Ingenium tam immaturum magnum non eſſe vitale Sen. Contron. 1, 1. Lecto vitali elatus eſt Petron. 42 p. 192 *Burm. i. quo oti in vita, in conuiuio, iolebat. Alia res eſt* vitalis torus *in Carmine* de Phoenice *ſub* Lactantio v. 90 Vitalique toro membra victa locat. *Pulchre Barth. ad* Claudian. p. 987, b *pro* toro *legi vult* rogo: *in rogo ſuo Phoenix reuiuiſcit.* Li- quor vitalis longaeuitate ficca eſt Macrob. Sat. 7, 10. Cic. de Di- vin. 1, 18 Luce ſerenanti vitalia Lumina liquit. *i. Vitam. Add.* Ouid Met. 14, 175. Motus vitalis Lucret. 2, 954. Partus vitales edere Plin. 7, 15. Rogus *vid. p. ante* Lectus vitalis. Cic. de Diuin. 1, 20 — quae paruos, Maiortis femine natos Vberibus grauidis vi- tali rore rigabat *i. lacte ſuo nutriebat.* Sanguis vitalis, *In quo vita continetur* Plin. 11, 37. Saeculum vitale, *In quo viuitur* Lucret. 1, 203. Senſum vitalem reddere Idem 2, 889. Torus vita- lis, *vid.* Lectus vitalis. Venae vitales Lucret. 2, 1118. Ouid. Met. 2, 828 Sic letalis hiems paullatim in pectora venit: Vitalesque Vias, et reſpiramina clauſit. Valer. Argon. 4, 309

—— vitalia donec
Vincula, qua primo ceruix committitur artu,
Soluit dextra grauis.

Vir vitalis *quis eſſet, diſputatum eſt ad* Lactant. 6, 13, 11 Vnum eſt enim ſapientis et iuſti, et vitalis viri opus, diuitias ſuas in ſola inſtitia col- locare. *In tanto conſenſu omnium librorum malim de explicatione cogi- tare, quam de emendatione, quae multis modis tentata eſt.* Vitalis *igitur acceptam de ſpe vitae aeternae, vt* puer vitalis *eſt, qui longiorem ſperare vitam, certe aetatem adultam poteſt. Vid. Bunem.* Vim caloris na- tura habet in ſe vitalem Cic. de Nat. Deor. 2, 24. Vita vitalis, *vid. ſupra in* VITA. ¶ 2 Vitalia *ſimpliciter* Senec. Epiſt. . . Magni animi magna contemnere, ac mediocria malle, quam nimia. Illa enim vtilia vitaliaque ſunt, at haec eo, quo ſuperfluunt, nocent. *Metuo, ne ſit a librariis a quibus* vitalis *et* vtilis *etiam alias confundan- tur: v. g. apud* Lactant. de Ira Dei 13, 17 *teſte Bunem. Si ſit a Seneca ſignificabit, ad veram vitam pertinentia.* Capitis vitalia, *Cerebrum* Plin. 8, 7. Vitalia, *inquit Budaeus dicuntur, cor, iecur, pulmo, cere- brum: in quibus quatuor, vitae ſumma conſiſtit.* In corpore noſtro oſſa interiora et articuli, firmamenta totius, et vitalia, minime ſpe- ciosa viſu, prius ordinantur Sen. de Ira 2, 1

Ebibit humorem circa vitalia fusum
Peſtis, et in ſicco linguam torrere palato
Coepit Lucan. 9, 741.

Add. Macrob. Sat. 1, 2. Prudent. adu. Symm. 2, 1099. Mela 1, 9. Lu- can. 1, 618 —— pulmonis anheli Fibra latet, paruusque ſecat vi- talia limes. Nuda vitalia Idem 6, 194. Sen. Epiſt. 99 p. 490 *extr.* Quid incredibile, quod nouum euenit? Quam multis cum maxime funus locatur? Quam multis vitalia Eruuntur? *Locus dubius a lectione et interpretatione. Poteſt ſignificare, quam multis ſepulturae cauſa, vt in Aegypto, eximuntur viſcera?* Euerberata lamentatio- nibus aſſiduis vitalia Quinctil. Declam. 7. Ferire ac tueri vita- lia Idem 5, 12, 22. Filium familiare et vitale Cic. de Diuin. 2, 32. Vacui artus vitalibus Lucan. 3, 643. ¶ 3 Vitalis, *herba, al.* ſemperuiua Apul. de Herb. c. 123.

VITALITAS, ātis. f. [τὸ ζωτικὸν] *Pro Vita, et vitali motu.* Plin. 11, 38 f. 69 *extr.* Caeteris corruptis, vitalitas in corde durat. Ibid. c. 45 f. 90.

VITALITER. Adu. [ζωτικῶς] Lucret. 5, 145 Vitaliter eſſe animata.

VITELLIA *gens, e quâ* A. Vitellius *imperator. De origine huius Familiae vid.* Suet. in Vitell. c. 1 *Nempe* Vitellios Fauno Aborigínum rege, et VITALLIA, quae multis locis pro numine coleretur, ortos, toto Latio imperasse ——— *Est et* Via Vitellia *apud* Suet l. c.

VITELLIANVS, a, um. Adi. *Vt*, Milites Vitelliani Tacit. Hist. 1, 85. *Sic* Plin. 34, 7 f. 17. Partes Vitellianae Idem Hist. 1, 84. Mart. 14, 8 *lemma est* Vitelliani: Nondum tegerit hos licet puella, Nouit quid cupiant Vitelliani. ¶ 2 Vitelliani *absolute dicuntur, Pugillares* Martial. 2, 6 Haec sunt, quae relegente me solebas Rapta exscribere sed Vitellianis. *Vbi Interpr.* Vitellianis, Pugillaribus luteis, vitello vt credo illitis, quibus res lasciuae et elegantiores scribebantur. *Alii a* Vitellio *nescio quo, inuentore dictos volunt. Quid si ex pellibus* vitellorum *i. teneriorum vitulorum factis?*

VITELLVS, i. m. [λέκυθος] *Pars oui lutea f. flaua.* Hor. Serm. 2, 4, 57 Quatenus ima petet voluens aliena vitellus. Martial. 13, 40 Candida si croceos circumfluit vnda vitellos, Hesperius fcombri temperet ova liquor. Vitelli duo ouorum ex aceto coctorum Scribon. 115. Ouorum assorum vitelli sex Id. 221. Cic. de Diuin. 2, 134 Tum ille, Nihilne, *inquit*, de vitellio? Id enim ex ouo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum. Mas vitellus Hor. Serm. 2, 4, 14

Longa quibus facies ouis erit, illa memento,
Vt fucci melioris, et vt magis alba rotundis
Ponere: namque marem cohibent callosa vitellum.

¶ 2 Vitellus *a* Vitulus, *v. v.*

VITELLVM, i. n. *Idem.* Ouorum vitella Apic. 4, 1. *vid Barth. Adv.* 40, 6. Varro *apud* Probum ad Virg. Ecl. 6, 34 Caelum est testa, item vitellum terra: inter illa duo humor quasi in sinum clusus aëri (*f.* aëris, *vel* aër *est*) in quo calor. *Comparat mundum ouo. Caeterum sic editur in Fragm. Varro ed. Durdr. p. 156. Paullo aliter sed corrupte, Ge. Fabric.*

VITEX, ĭcis. f. [ἄγνος] *Fruticis genus, Graeci* agnon *vocant, hoc est castum: quod, inquit Galenus, castitatem conseruet iis, quibus aut estur, aut bibitur, aut substernitur: vulgus herbariorum* agnum castum *appellat, vtraque voce idem significante.* Plin. 24, 9 Non multum a salice vitilium vsu distat vitex, foliorum quoque adspectu, nisi odore gratior effet. *Et paullo post*, Duo genera eius, Maior in arborem salicis modo assurgit: Minor, ramosa, foliis candidioribus lanuginosis. Prima album florem mittit cum purpureo, quae et candida vocatur: Nigra, quae tantum purpureum. *Add.* Id. 32, 3. Pallad. Aug. 8. Vitr. 8, 1.

VITIARIVM, VITICVLA, *vid.* VITIS.

VITILENA, ae. f. *i. lena vitiosa.* Corrumpit mulierem malesuada vitilena Plaut. Most. 1, 3, 56.

VITILITIGĀTOR, ōris. m. [συκοφαντης] *Quasi dicas, Vitiosus litigator, obtrectator et calumniator. Hi enim* vitilitigatores *sunt, qui sola prauitate contentionem quaerunt.* Plin. in Prol. Nat. Hist. 13 Ergo securi etiam contra vitilitigatores, quos Cato eleganter ex vitiis et litigatoribus compositi.

VITILITIGO, āre. [συκοφαντέω] *Vitiose criminari, damnare.* Plin. in Prol. Nat. Hist. 12 *ex* Catone, Scio ego, quae scripta sunt, haec si palam proferantur, multos fore qui vitilitigent.

VITILIGO, ĭnis. f. [ἀλφός, ἀλωπεκία Gloss. Lat. Gr.] *Diuersi coloris maculae per omnia membra dispersae.* Cels. in Fin. 5 Vitiligo, quamvis per se nullum periculum affert, tamen foeda est: et ex malo corporis habitu fit. Eius tres species sunt. Alphos vocatur, vbi color albus est fere subasper, et non continuus, vt quaedam quasi guttae dispersae esse videantur. Melas, colore ab hoc differt, quia niger est, et vmbrae similis: caetera eadem sunt. Leuce habet quiddam simile alpho, sed magis albida est, et altius descendit, in eaque albi pili sunt, et lanugine similes. Omnia haec serpunt, sed in aliis tardius. *Hactenus Celsus.* Festus: Vitiligo in corpore hominis macula alba, quam Graeci alphon vocant, a quo non album, sive a vitio dicta, etiam si non laedit. Sive a vitulo, propter eius membranae candorem, qua nascitur inuolutus. Lucilius, Odiosa vitiligo. Sen. Qu. Nat. 3, 25 Creditum est, quasdam aquas scabiem afferre corporibus, quasdam vitiligínem, et foedam ex albo varietatem. Arnob. 1 p. 26 *de miraculis Iesu*, Foedae vitiligines (*quam* lepram *vocant Euangelia*) eius iussioni obtemperabant, pulsae statim. *Et* p. 30 Ille notas albi cautium vitiligínum manu admota deterfit. *Calumnia in Iudaeos et Mosen apud* Iustin. 3, 2, 12 Sed Aegyptii cum scabiem et vitiligínem paterentur, responso moniti, eum cum aegris, ne pestis ad plures serperet, terminis Aegypti pellunt. Apul. Apol. p. 306, 14 *de morbo comitiali*, Illa namque tabes, si foras corporis prospirauit, maiore dedecore quam noxa diffunditur. Pectoris enim primorem cutim vitiligine insignit, et omnimodis maculationibus conuariat. *Vid. Elmenh. Ind. h. v.* Plin. 20, 15 Radix eius vitiligines albas tollit. *Add.* 10, 67. *et* 35, 15.

VITILIGINŌSVS, a, um. Adi. Gloss. Gr. Lat. ἐλεφαντιᾶν, Vitiliginosus.

VITĪLIS, e. Adi. [ἑλικτὸς] *Quidquid* viendo *factum, aut plexum est ex* vimine. Alui vitiles Varro R. R. 3, 16. Cola Cato c. 11. Plin. 19, 5 f. 24 Cucurbita omni modo fastigiatur, vaginis maxime vitilibus. *Has* vaginas *non debebat in* fictiles *mutare velle Hardumus.* Vitiles *enim si sint* vaginae, *nec ita incalescunt vt* fictiles, *nec frigescunt; mollius se applicant, sulcos imprimunt et flrias etc. Et* 4, 16 Ad eam Britannos vitilibus nauigiis corio circumsutis nauigare. *Add.* Id. 15, 17. 21, 18. 24, 9.

VITIMAGISTRATVS, ūs. m. *Magistratus vitio creati.* Sallust. Hist. l. 3 *fec. Palmer.*

VITIO, VITIOSVS, *vid.* VITIVM.

VITIPARRA, ae. f. *Auis nomen.* Plin. 10, 33. *vid. ibi* Harduin.

VITIS, is. f. [ὄψη, ἄμπελος] *Arbor illa, quae fert vuas.* Varro R. R. 1, 31, 1 In vitiario primitus cum exit vitis, tota refecari solet, vt firmiore sarmento e terra exeat, atque in pariendis colibus vires habeat maiores. Eiuncidum enim sarmentum propter infirmitatem sterile, neque ex se potest eiicere vitem, quam vocant minorem flagellum, maiorem etiam, vnde vuae nascuntur palmam — Ex altera parte parit capreolum: is est coliculus viteus intortus vt cincinnus. Vlpian. l. 4. D. de censibus Forma, *inquit*, censuali cauetur, vt in censum referatur, vinea quot vites habeat. Cultura vitium Cic. de Fin. 4, 38. Idem de Senect. 55 c. 15 Cuius quidem non vtilitas me solum, sed etiam cultura, et ipsa natura delectat, *etc.* Puratio arborum ac vitium Idem de Orat. 1, 249 c. 58. Putator vitis Ouid. Met. 14, 649. ¶ 2 *Epitheta* vitium, vini, vuarum *bonam partem conueniunt. Repetere omnia ex Lexico rustico, et augere per temporis rationem modo non licet. Damus ergo alias obseruata:* Ablaquea Alba vitis, cui opponitur Nigra. Albae vitis radix Scrib. 165, 167. Columel. 4, 29 Non procul a fine, Locis aridis nigram vitem inserito, humidis albam. *Herba al. Bryonia.* 6, 4. Cels. 5, 2. Plin. 23, 1. Apul. de Herb. c. 66. Alm. Virg. Georg. 2, 235. Arbustiua vitis, *vid.* ARBVSTVM. *in templo Hierosolymitano: vid.* Tac. Hist. 5, 5, 10. *Voss. ad C.* 199. Lipf. Elect. 2, 5. Iuuenal. 6, 545. Bracchiata, Cana *ba saxifraga* Apul. de Herb. c. 97. Cantheriata, Capitata, catricosa, Compluuiata, *v. ff. ll.* Feraces, Foecund lum. 3, 7. Foecunda Iuuen. Sat. 9, 56. Idaea, *al. myrtillu* Inerticula, *vid.* INERS. Infructuosae Steriles Colum. de A Pallad. Nou. t. 10. Insana, Iugata, Lanatae vite *hh. vv.* Lenta vitis Virg. Ecl. 3, 38. Luxuriosa, M Misscllae, Morosa, Nequam, *vid. ff. ll.* Nodosa Iuu 8, 247. Obliqua vitis Columel. 4, 4. Obnoxia vitis lis, Ordinaria, Palmea, *vid. ff. ll.* Pampineae Oui 10, 10. Perexilis, Pergulana, *vid. hh. ll.* Praetalid Virg. Georg. 2, 190. Purpureis de vitibus collectae vuae Met. 8, 676. Semiputata Virg. Ecl. 2, 70. Vidua Catul. in Nupt. 60 (63) 49. ¶ 3 *Verba:* Adaperire vites, iugare vitem, *vid. hh. vv.* Adiungere vlmis vites Virg. 1, 2. Aemulatur vitem vlmus, *vid.* AEMVLOR. Amans dae munera vitis Ouid. Fast. 3, 766. Amicta vitibus vlmu Epist. 1, 17, 3. Applicitae vites arboribus Quinctil. 1, 2. tondere vitem curuo dente Saturni Virg. Georg. 2, 407. *h. e. quae Saturno tributur.* Carbunculant vites, Castrar Colere vitem, *vid. ff. ll.* Committere vitem sulco Virg. 2, 289. Compescere vitem, Componere vitem in br Concredere vites solo calido, *vid. hh. vv.* Contundit gra tes Hor. Epist. 1, 8, 5. Curare vites Virg. Georg. 2, 397. sponere vites certo sidere Claud. in Eutrop. 2, 197. Educ vuam Catul. in Carm. Nuptial. 60, 50. Enodare vitem Cat R. c. 34. Fluentes vitae multo Baccho Virg. Georg. 2, 190. mittere vitem ad vuas pariendas Varro de Re Rust. 1, 31. I nouellas vites Virg. Ecl. 3, 11. Instituere vitem, *vid.* INST Intexere laetis vitibus vlmos Virg. Georg. 2, 221. Nodare Cato de R. R. c. 33. Ponere vites Virg. Georg. 1, 284. vitis multiplici lapsu et erratico Cic. de Senect. 52. Sociata vitis Stat. Silu. 5, 1, 48. Vinctae vites Virg. Georg. 2, 416. Vitis *interdum est Palmes, vel flagellum vitis, vt statim initio c* Varrone *vidimus. Sic* Cato *de insitione* c. 47 Si vitis vitem con vtriusque vitem teneram praeacuito, obliquo inter sese medulla medulla libro colligato. *Hinc* Vitis, *Gestamen centurionis,* Sat. 8, 247 Nodosam posthaec frangebat vertice vitem, Si lentu muniret castra dolabra. *i. Vite pulsabatur in castris a centurion* Ouid. de Arte Am. 3, 427 Dux bonus huic centum commisit, gendos. *Add.* Martial. 10, 26. Iuuenal. 14, 193 *c. vet. Schol.* 6, 146. Sil. 12, 395 *c. not. Drakenb.* Plin. 14, 1 *extr.* l. 13 §. 5 ff. de Iacere hastas sub vitem dicitur veles, cum eas sub manu sursum tit. Festus, *qui adfert hoc* Lucilii, Vt veles bonus, qui sub subiit (*leg.* subiicit) hastas. Sub vitem *ergo videtur significa centurione, praesente eo et meditationem illam regente. Sed et* Pr sub vite dicuntur milites, cum sub vinea militari pugnant Luc Festum, *vid.* VINEA n. 2. *Metaph. de ramo cucumeris* viti *fuit* Pallad. Mart. 9, 8 *et* 9. *it.* Mart. 10, 15. *Sic*

VITICVLA, ae. f. Dimin. [ἀμπελίδιον] Cic. de Nat. Deo c. 35 At enim minora dii negligunt, neque agellos singulorum, ticulas perfequuntur. *Conf.* Pallad. 1, 35. *et* Febr. t. 12. *phor.* Plin. 24, 11 Frutex est, folio ederae, molliore tamen, et longis viticulis, *i. farmentis, flagellis etc. Vt* VITIS n. 4.

VITIARIVM, i. n. [ἀμπελόφυτον] *Vitium seminarium.* lumel. 3, 5 Vitiarium neque ieiuna terra, neque vliginosa facie est: succosa tamen et mediocri, potius quam pingui. Iden Quin etiam vitiaria diligenter facienda, malleolisque quam rec mis curiosissime pangenda. *add.* Id. de Arb. c. 1. Cato R. R. Varro 1, 31.

VITEVS, a, um. Adi. [ἀμπελινὸς] *Vt*, Pocula vitea Georg. 3, 380. Coliculus viteus intortus, vt cincinnus, *i. C lus* Varro R. R. 1, 31. Serta Nemes. Ecl. 3, 19. Latex Solin *al. 5 pro* vineus *videtur subsistituendum.*

VITICŌLA, ae. m. *Cultor vinearum. Montis epitheton, i. sunt vineae,* Sil. 6, 193 Viticulae nomen peruulgatura Falerni.

VITICŌMVS, a, um. *Pampineum fertum gestans, siue* vitibus *natus.* Auienus in Arateis v. 70 Et cum viticomo crinem tond Lyaeo. Vlmus viticoma Sidon. Carm. 2, 328. *cui* vitis *adsita e*

VITĬFER, ĕra, ĕrum. [ἀμπελοφόρος] *Quod fert vites, fe prouenunt vites.* Plin. 6, 16 Sequitur regio Margianae apricitati elytae sola in eo tractu vitifera. Martial. 13, 107 Vienna viti Arua vitifera Sil. 7, 207. Montis vitiferi vertex Sil. 4, 349. les Plin. 3, 5. *conf.* Pallad. Febr. t. 13. Mart. Capella 6 p. 222.

VITIGINEVS, a, um. Adi. [ἀμπελογενὴς] *Quod est ex* Columel. 12, 16 Alii foliis vitigineis, nonnulli plataninis femiui vuas contegunt. *Add.* ib. c. 3. Cato c. 41 Eo duos furculos vi neos, quod genus esse voles insertos, obliquos arcito ad medul Plin. 30, 6 Vitigineis lignis combustus. *add.* Id. 16, 40. Vin Flor. 3, 20, 4.

VITIGĔNVS, a, um. Adi. [ἀμπελογενέτης] *Quod genitur e vite.* Lucret. 5, 15 Namque Ceres fertur fruges, Liberque lic ris Vitigeni laticem mortalibus instituisse. *h. e. vinum.* Ide 1070 Vitigeni latices.

VITINEVS, a, um. Adi. Florus 3, 20, 4 Vitineis vinculis del *alii legunt* Vitigineis.

VITIO, ire. *Vites colere,* Ciceroni *a quibusdam tribuitur* O *2 extr. de Catone,* A quo cum quaereretur, quid maxime in re fa liari expediret, respondit, Bene pascere: quid secundum? Satis b pascere. Quid tertium? Bene vitire. *Ita MSS. quidam: sed reti editores, et nuper etiam Pearcius, Male pascere. Prouocari etiam u ad* Plin. 18, 5. *Sed constanter ibi, et sine mentione varietatis legi* Ille *(Cato)* in agro quaestuosissimam iudicat vitem: *Pro quo forte* quaestuosissimum vitire.

VITISCO, ĕre. [ἀμπελᾶμαι] *Vitem fieri.* Columel. de Ar ribus 7, 3 Reliquas gemmas, quae in terram absconduntur, exce quatuor imis, fac abradas, ne in summa radice vitescat. *Ita pri edit. At nunc ita legitur,* Ne in summo radices vitis citet.

VTISĂTOR, ōris. m. [ἀμπελοφύτης] *Qui vites serit. Quo nomine dictus est Saturnus.* Virg. Aen. 7, 179 Vitisator, curuam seruans sub imagine falcem. *Conf.* Arnob. 3 p. 117.

VTIVM, i. n. [κακία, κακότης] *Quod opponitur Virtuti, et omnibus praestantiae, bonitati, perfectioni etc. a* Vito, are. *quod vitandum sit, fugiendum. unde* Hor. Epist. 1, 1, 41 Virtus est vitium fugere. Cic. pro Cluent. 133 Nullam quidem ob turpitudinem, nullum ob tot vitia non dicam vitium, sed erratum. Ter. Heaut. 5, 3, 18 Dari illi nihil vitii est relictum, quin id itidem sit tibi. Cic. de Inv. 3, 39 c. 11 Virtutibus igitur rectissime mihi videris et ad consuetudinem nostrae orationis vitia posuisse contraria. Quod enim virtute fugiendum est per se ipsum, id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam vicio dictum vituperari. Sin κακίαν malitiam dixisses, ad aliud nos minime certum vitium consuetudo Latina traduceret. Hoc omni virtuti vitium contrario nomine opponitur. *Et paullo ante*, Quas enim virtutes κακίας appellant, vitia malo, quam malitias nominaret. Vitia magis leniora sunt, *teste* Gell. 1, 17. *Nempe* flagitium *omne est* vitium: *non contra vice.* Vitiorum officina, *vid.* OFFICINA, *in* OFFICINVM. ¶ 2 Vitium, *Non tantum ad animum refertur sed etiam ad corpus: unde* Vitiosum mancipium, *vel* Vitiosum tantum, *id est, morbosum. Sic saepe* Scribonius. *V. g.* Vtrumque genus vitii 248. Impetus vitiorum 99. Diutina vitia 223. Praecipitia vitia Ep. in. *i. morbi acuti.* Compositiones ad vitia aptae Scribon. Ep. 1. Corripi vitio f. vitiis 16. Ep. in. Dare medicamentum vitio 99 *pro*, vitium. Curare vitia Ep. in. Facit ad vitia 98. 206. 223. Quidquid est 75 *i. quodvis vitium.* Si in humidis omne vitium est Celf. Praef. 1. Spiritu ib. Vlpian. in Tit. De Aedilicio edicto, l. 1 Aiunt aedes, Qui mancipia vendunt, certiores faciant emtores quid morbi eorum insit. *Et paullo post*, Vitiumque a morbo multum differre: vitiosi quis balbus sit, nam hunc vitiosum esse magis quam morbosum. *Locus cladficus ea de re, sed longior, quam qui hic referatur, est* 1, 2. Vitium, *inquit* Nonius 5, 77 a Morbo prudentia veteres, ne volvit separari: vt sit Morbus cum accessu vtique aut temporis, aut contagii: vt Vitium, perpetua et insanabilis, atque irrevocabilis causa. Cic. Tusc. 4, 29 c. 13 Quomodo autem in corpore est morbus, aegrotatio, et vitium, sic in animo. Morbum appellat totius corporis corruptionem: aegrotationem morbum cum imbecillitate vitium quum partes corporis inter se dissident: ex quo prauitas colorum, distortio, deformitas. Itaque illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignitur: vitium autem integra valetudine ipsum ex se cernitur. *Conf. Cic. Orsh. Obj. 3, 1.* Opportunus vitio Celf. 4, 4. Vitia Corporis fuco occultant Plaut. Most. 1, 3, 118. Intercisa vitia, *vid.* INTERCIDO. In capite vitium Celf. 6, 2. ¶ 3 *Latissime, pro omnibus incommodis accipitur.* Vitium *est, quocunque aliquid est vel fit deterius.* Cic. Diuin. 2 c. 18 Itaque comitiorum solum vitium *(defectus, quo non censeantur legitima)* est fulmen; quod idem omnibus rebus vitium auspicium habemus, si simultrum fuit. Ibid. c. 34 Id silentium licimus in auspiciis, quod omni vitio caret. *Et* c. 35 Scipio et Gracchus, quod augures iudicassent, eos vitio creatos esse, magistratu se abdicauerunt. *Vid.* n. 6 Creatus *et* Nauigare *et* Liu. 8, 23 *qui locus totus est.* Cic. Fam. 9, 15 Si enim nihil est in parietibus, aut in pariete vitii, caetera mihi probabuntur. *Add.* Plaut. Mostel. 1, 2, 35. Plin . . . Librum vitiis plenum Plaut. Most. 1, 3, 118 Qui vitia corporis fuco occultant. Deliciarum vitia Quinctil. 1, 8. Vitia linguae vitia Idem 1, 4. Paginae vitium, *vid.* PAGINA. Hinc Georg. 1, 88 Sane illis omne per ignem Excoquitur vitium, atque exudat inutilis humor, *de agris.* Cic. de Orat. 1, 116 Adest enim ei nomo, quin acutius atque acrius vitia in dicente, quam reete vidicai Celf. 5, 21 Si concidere vitio locorum mulier solet, cochleae, quibus illis suis comburendae conterendaeque, deinde his mel adiiciendum est. Cic. de Senect. 55 Et senectus est natura loquacior, ne ab illius eam vitiis videar vindicare. Idem Acad. 4, 49 c. 16 Huc si concesseris me tibi primum quidque concedente, meum vitium fuerit: si tua sponte processeris, tuum. *Etiam res ipsae, quae sunt deteriores gradus, conditiones, naturae,* Vitium *dicuntur. Sic* Vitium in oculo *est* Plin. 15, 29 f. 34 *quod aliquoties* lignum *diverat*, Aliis foris corpus, intus lignum, vt Perficis et prunis: vitiumque cinctum fructu fructus alibi moniatur vitio. Putamine clauduntur nuces *etc.* Vitium vini acetum Plin. 23, 1 f. 27. *Sed etiam* Colum. 2, 9, 13 Nec eos tanquam optabilis agricolis siligo fallat. Nam hoc tritici vitium est, et quamuis candore praestet, pondere tamen vincitur. *Eodem ergo modo dicit, quo* Plin. 18, 8 f. 20, 1 Siliginem proprie diverim tritici vitium *(etiam* delicatus *et* deliciae *in vitio ponuntur)* candor est et mollitudo, et sine pondere. *Huic non aduersum est, quod mox sequitur,* siligine lautissimus panis *etc.* Lautissimus *sit: minus tamen nutrit, valet.* ¶ 4 *Diuersae constructae* Vitio vini fecit, *Ob vinum, ebrietate* Plaut. Truc. 4, 3, 54. Cic. de Inuent. 2, 134 Vt si quae iudicata iudicium arguas fecisse, et quarum, cum quem accuses, demonstrare non possis, aliis atiinem esse vitiis doceas, et ex ea re non esse parricidium, qui in illa re turpis, aut cupidus, aut petulans fuerit, hac quoque in re eum deliquisse. Gurges et vorago vitiorum Cic. Verr. 3, 23. Pinguis vitiis, *Per otium et gulam* Hor. Serm. 2, 2, 21. Saturi vitio cor Hor. Serm. 2, 3, 213. Serum vitiis pectus Ouid. Trist. Amor. 54. Alimenta vitiorum Idem Met. 2, 769. Librientis ingenium Quinctil. 1, 11. ¶ 5 *Epitheta:* Adulta vitia, *vid.* DOLEO. Aliena vitia in oculis habemus, a tergo nostra Sunt sen. de Ira 2, 28. Commune vitium, *vid.* COMMVNIS. Immane vitium Hor. Serm. 2, 4, 82. Iners vitium, *Luor, Inuidia cahenae felicitatis dolor, vitium quod obsidet tantum et aggreditur ignavos* Ouid. ex Pont. 2, 5, 121. Ingens vitium Hor. Serm. 2, 3, 92. Infige vitium Cic. Q. Frat. 1, 1. Magnum vitium Hor. Serm. 2, 2, 69 Mediocria vitia Idem Serm. 1, 4, 130. Praecalida et adulta vitia Tacit. Ann. 2, 53. Recens vitium Celf. 6, 2. Solem vitium fecundis rebus, *superbia* Claud. in Conf. Stilich. 1, 2, 161. Vale. vitium Celf. 5, 20. Vetus vitium Idem 4, 15. ¶ 6 *Verr:* Abiterrere animum vitiis Hor. Serm. 1, 4, 129. Cic. Verr. 3, 4 t ab iis se abstinent maxime vitiis, in quibus alterum reprehenderu. Abesse a vitiis, Abundare vitiis, *vid. hh. vv.* Accendere et irritare vitia Ouid. Rem. Amor. 133. *vid.* ACCENDO. Addere vitium, Addere vitium pudicitiae, *vid.* ADDO. Aegrotare vitio animi Hor. Serm. 2, 3, 307. Affectus vitiis, *vid.* AFFICIO. Alitur vitium, vivitque tegendo Virg. Georg. 3, 454. Apponere modum vitiis, *vid.* APPONO. Assignare hominum vitia rebus vt si quis Decemuiratum accusat, non Appium Quinct. 5, 13, 35. Augescentibus vitiis occurrendum et medendum est Plin. Epist. 9, 37, 3. Auocare a vitiis, *vid* AVOCO. Capere vitium, *vid.* CAPIO. Carere debet omni vitio, qui in alterum paratus est dicere Cic. in Sallust 21 c. 8. Coarguere aperte vitia Quinctil. 2, 6. Colligere vitium, Concipere vitium, Condire vitia studio, Conferre vitia in senectutem, Consequi vitium, Contaminare vitiis, *vid. hh. vv.* Cic. de Clar. Orat. 141 Sed quum haec magna in Antonio tum actio singularis: quae si partienda est in gestum atque vocem, gestus erat non verba exprimens, sed cum sententiis conuruens, manus, humeri, latera, supplosio pedis, status, incessus, omnisque motus cum verbis sententiisque consentiens, vox permanens, verum subrauca natura: sed hoc vitium huic vni in bonum Conuertebat, *int. se, vel passiue*, conuertebatur. Corripi vitio comitiali, *vid.* CORRIPIO. Corrupta bona vitiis Quinctil. 3, 7. Vitio Creatus censor praetor *etc. vid. e. c.* Cic. Phil. 3 c. 4. *Conf.* n. 3 Vitium Comitiorum. *it. mox* Nauigare vitio. Cic de Orat. 2, 18 Hoc vitio Cumulata est eruditissima illa Graecorum natio. Idem Off. 1, 19 Quibus vitiis Declinatis, quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaeque ponetur, id iure laudabitur. Delabi in vitium, *vid.* DELABOR. Deprehendere in aliquo vitia Quinctil. 3, 8. Dare fiammam laudem vitio Cic. pro Rosc. Amer. 48 c. 16 *extr.* Dare vitio, *Culpare* Cic. Fam. 11, 28. Vitium furi Dico, *κατηγορῶ τῷ κλέπτῃ* Gloss. Lat. Gr. *Fuerit igitur* Vitium alicui *Dicere idem, quod aliquem condemnare.* Ducere vitia Quinctil. 1, 3. Effingere vitia ebrietatis Idem 1, 11. Eluere vitia Idem 2, 2. Excidit libertas in vitium Hor. de Arte Poët. 282. Excusare vitia Quinctil. 1, 5. Exprobrare vitia alicui Ouid. de Arte Am. 2, 641. Omnia in omnibus vitia sunt, sed non in omnibus Exstant Sen. de Benef. 4, 27. Exuere vitia Tacit. Ann. 6, 25. Facere vitium *dicuntur aedificia dum vitiantur, corrumpuntur, aliqua sui parte labefactantur.* Cic. in Topic. 15 c. 3 Si aedes eae corruerunt, vitiumne Fecerunt, *vid.* FACIO. Flecti in vitium Hor. de Arte Poët. 163. Fugere vitium est virtus Hor. Epist. 1, 1, 41. Imbuere aliquem vitiis Quinctil. 1, 1. Incidere in vitium, Inclinare in vitium, Inquirere vitia in ciuitatem, *vid. hh. vv.* Plin. Epist. 8, 22 *pr.* Nosline hos, qui omnium libidinum ferni, sic aliorum vitiis Irascuntur, quasi Inuideant. Irritare vitia vetando Ouid. Amor. 3, 4, 11. Labi in vitium Hor. Epist. 2, 1, 94. Laborare vitio Quinctil. 3, 11. Leuatur vitium Celf. 4, 2. Levare vitiis atque erroribus, *vid.* LEVIS. Mederi vitiis atque erroribus, *vid.* MEDIOR. Moriens aëris vitio herba Virg. Ecl. 7, 57. Nauigare vitio, *i. Contra auspicia* Cic. de Diuin. 1, 29 c. 16 Classes maximas perdiderunt, cum vitio nauigassent. *Vid.* Vitio Creatus. Nosse enim sua vitia est bellum Cic. Att. 2, 17. Notare vitium aliquod, *vid.* NOTA. Obuoluere vitium, *vid.* OBVOLVO. Qui vitia Odit, homines odit, *dictum* Thraseae *ap.* Plin. Ep. 7, 22. *conf. Buchner. ibid.* Occurrere vitio Celf. in Prooem. 1. Offensus vitiis Ouid. Met. 10, 244. Pensare vitia Quinctil. 2, 12. Persecare vitium aliquod ne serpat, *vid.* PERSECO. Ponere vitium *vid.* PONO pro Depono. Cic. Tusc. 3, 13 Qui fortis est, idem est fidens: quoniam confidens mala consuetudine loquendi, in vitio ponitur. Recisa vitia a stirpe Claud. in Ruff. 1, 56. Remotus ab omni vitio Hor. de Arte Poët. 384. Ridere vitia, *vid.* RIDEO. Submouere vitium Celf. 6, 6. *Sum:* At pater vt gnati, sic nos debemus, amici Si quod Sit vitium, non fastidire Hor. Sat. 1, 3, 43. Vitia Erunt, donec homines Tac. Hist. 3, 74, 4. Cic. Tusc. 3, 66 Eodem enim vitio est effusio animi in laetitia, quo in dolore contractio. Idem Off. 1, 25 c. 7 Qui autem nec defendit, nec obsistit si potest iniuriae, tam est in vitio, quam si parentes, aut amicos, aut patriam deserat. Idem de Finib. 5, 31 Hoc quidem est in vitio dissolutionem naturae tam valde perhorrescere. Suppressa vitiis pectora Ouid. Rem. Amor. 75. Surrepunt vitia Senec. Epist. 91. Teneri mediocritus vitiis Hor. Serm. 1, 4, 130. Cic. Tusc 3, 19 Sapientis autem animus semper Vacat vitio, nunquam turgescit, nunquam tumet. Idem Fam. 7, 6 Hoc tibi tam ignoscemus nos amici, quam ignouerunt Medeae, quae Corinthum arcem altam habebant matronae, opulentae optimates: quibus illa manibus *(leg.* Hi manibus) gypsatissimis perfuatit, ne sibi illae vitio verterent, quod abesset a patria. Vertere in bonum vitia Quinctil. 11, 1. Nam vitiis nemo sine nascitur: optimus ille, Qui minimis Vrgetur Hor. Sat. 1, 3, 68. ¶ 7 Vitium, *Stuprum; unde*, Offerre vitium virgini, *pro Vitiare virginem*, Ter. Hec. 3, 5, 23. *et* Andr. 2, 1, 9. Plaut. Epid. 1, 2, 7 Pudicitiae nunquam nec vim nec vitium attuli, *Idem* Amph. 2, 2, 179 Pudicitiae huius me absente vitium est additum. *add.* Hor. Od. 3, 27, 38. Vitio pater Martial. 12, 3 *i. per stuprum.*

VITIOSĪTAS, ātis. f. [κακία, κακοήθεια] *vt aut* Cic. Tusc. 4, 29 c. 13 Est Habitus aut affectio in tota vita inconstans, et a se ipsa dissentiens. Ibid. 34 c. 15 Huius igitur virtutis contraria est vitiositas. Sic enim malo, quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant, nam malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium. Vitiositatis nullius reus Arnob. 2 p. 53. *add.* Idem 1. 1 *fub fin.* Macrob. Saturn. 7, 10 Ille humor, qui aut de aetatis frigore nascitur, aut cuiuslibet vitiositatis occasione contrahitur, vt superfluus ita et noxius est.

VITIŌSVS, a, um. Adi. [κακός, φαῦλος, κακοήθης] *Vitiis plenum, vel vitio etiam vno laborans, corruptum etc.* Cic. de Fin. 2, 93 c. 28 At miser, si in vitiosa ac flagitiosa vita affluret voluptatibus. Idem Att. 1, 1 Ille alter vno minus vitio vitiosus, quod iners, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπραγμάτευτος, sed voluntate. Plaut. Mil. 2, 3, 45 Non ego eiuam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Carmina vitiosa, *Plurimis vitiis referta.* Ouid. ex Pont. 2, 13, 17. Cic. de Petit. Conf. 43 Et quoniam in hoc vel maxime vitiosa est Ciuitas, quod largitione interposita virtutis et dignitatis obliuisci solet. Idem de Diuin. 1, 80 Animi enim integri, non vitiosi Corporis est diuinatio. Corpus corruptum vitiosissimque Celf. 5, 26 *de Gangraena.* Vitiosum *et* morbosum *ita distinguat* Caelius Sabinus *apud* Gell. 4, 2 Balbus et Atypus vitiosi magis quam morbosi sunt, vt equus mordax, aut calcitro vitiosus, non morbosus est. Sed cui morbus est, idem etiam vitiosus est. Neque id tamen contra fit. Potest enim qui vitiosus est non morbosus esse. *etc. Vid. supra* Morbosus. Cura vitiosa Hor. Carm. 2, 16, 21. Humanitas vitiosissima Quinct. 2, 2. Humor Macrob. Sat. 7, 12. Ilex Virg. Georg. 2, 453. Libido vitiosa Horat. Epist. 1, 1, 85. Magistratus vitiosi, *Vitio creati.* Cic. Philipp. 2, 84 Vitiosum Consulem appellat, hoc est vitio creatum ex augurum disciplina. *Vid.* Idem de Nat. Deor. 2, 11. *et* Liu. 8, 23 *vbi*

vbi de Vitioſo Dictatore. *Add.* VITIVM n. 3. Cic. Verr. 3, 143 Quid ita? ne vitioſum Opus fieret? Oues vitioſae, *ſunt Morboſae, morbo infectae.* Columel. 7, 3. Pars vitioſa Celſ. 1, 9. Progenies vitioſor Hor. Carm. 3, 6, 48. Suffragium vitioſum, *Corruptum.* Cic. de Legib. 3, 35 Quamobrem ſuffragandi nimia libido in non bonis cauſis eripienda fuit potentibus, non latebra danda populo, in qua, bonis ignorantibus, quid quisque ſentiret, tabella vitioſum occultaret ſuffragium. Idem de Clar. Orat. 261 Caeſar autem rationem adhibens, Conſuetudinem vitioſam et corruptam, pura et incorrupta conſuetudine emendat. *Compar.* Qui ſuos caſus aliter ferunt, atque vt aliis auctores ipſi fuerunt, non ſunt vitioſiores, quam fere plerique, qui auari autaros, gloriae cupidos glorioſi reprehendunt Idem Tuſc. 3 c. 30. *Superl.* Homo inter ſummam vitiorum diſſimulationem vitioſiſſimus Vell. 2, 97, 1.

VITIŌSE. Adu. *Male, corrupte, non recte.* Quinct. 4, 1 Vitioſe in ſcholis facimus, quod exordio lic vtimur, quaſi cauſam iudex iam cognouerit. Paullus in l. Quoties. D. Qui ſatisdar. cogant. Quoties vitioſe Cautum vel ſatisdatum eſt, non videtur Cautum. Cic. Acad. 4, 98 Si recte Concluſit, teneo, ſin vitioſe, minam Diogenes redder. Idem Tuſc. 3, 19 c. 9 Aut num aliquod quippiam membrum tumidum ac turgidum non vitioſe ſe Haber? Intercedit vitioſe contractus pignoris Modeſtin. in l. Cum vitioſe. D. de pignor. Vſurpare vitioſiſſime Columel. 4, 24.

VITIO, āre. [λαβέω, ἑλαττόω, διακοπέω] *Corrumpere, deſtruere, deterius facere, illegitimum reddere.* Plaut. Aul. Perioch. 5 Eius filiam Lyconides vitiarat, *ſtuprauerat.* Aurae vitiantur odoribus, *Cadauerum foetoribus* Ouid. Met. 7, 545. Contagia mentis aegrae vitiant artus Idem Triſt. 3, 8, 25. Facies longis vitiabitur annis Idem ib. 3, 7, 33. Mores vitiantur deſidia atque luxuria Celſ. 1 Praef. Oleum vitiatur in amurcam Plin. 15, 3. Os, vbi iniuria acceſſit, vitiatur Celſ. 8, 2. Feminae aſpectu Specula vitiant Solin. c. 4. Virginem vitiare, *i. Stuprare.* Ter. Eun. 4, 3, 12.

VITIANS, antis. Partic. *vt,* Lolia oculos vitiantia Ouid. Faſt. 1, 691. Oculi vitiantes omnia viſu Idem Met. 7, 366.

VITIĀTVS, a, um. Partic. *vt,* Aurae vitiatae Ouid. Met. 3, 76. Oſſa vitiata Celſ. 8, 2. Significationes vitiatae et corruptae Cic. pro Sext. 115 c. 54. Venter vitiatus Ouid. Epiſt. 11, 27. Virgo vitiata Ter. Eun. 4, 4, 37.

VITIĀTIO, ōnis. f. Senec. Controuerſ. l. 4 (c. 23) Antea legem vitiationis euertere conatus eſt, nunc transferre vult. *add.* Tertull. de Anima c. 25.

VITIĀTOR, ōris. m. *pro Stupratore.* Senec. Controuerſ. l. 4 (c. 23) Vitiatorem dimiſiſti, virum occides. *add.* Tertull. de Pudic. c. 15.

VITIABĬLIS, e. Adi. Prudent. Apoth. v. 1059 (Weiz. 1114) Ne iam vitiabilis eſſet.

VITO, āre. [ἐυλαβέομαι, φυλάττομαι] *Cauere eſt, immo plus quam cauere: cum caueat etiam, qui praeſens eſt, qui* vitat *diſcedat* Cic. Tuſc. 3, 63 Qui miſer in campis moerens errabat Aleis, Ipſe ſuum cor edens, hominum veſtigia vitans. *ex Poëta.* Vitare et Cauere, *vid. in* CAVEO. Cic. Verr. 1, 39 Nam cum qui palam eſt aduerſarius, facile cauendo vitare poſſis. Aeſtum vitare ſub frondibus Ouid. in Fragm. Somn. v. 7. Amorem vitare Lucret. 4, 1067. Vitandum Balneum Celſ. 1, 10. Contagia vitare Ouid. Rem. Amor. 613. Culpam vitaui, non laudem merui Hor. de Arte Poët. 26. Fugae Dedecus honeſta morte Curt. 4, 15, 30. Vitanda eſt improba ſiren Deſidia Hor. Sat. 2, 3, 14. Cic. Fam. 16, 8 Vix in ipſis tectis, et oppidis Frigus infirma valetudine vitatur. Inſidias dolumque vitare Lucret. 2, 558. *conf.* Curt. 5, 12, 1. Malum aliquod vitare Propert. 1, 1, 35. Mortem fuga vitare Caeſ. Bell. Gall. 5, 20. Onus iugi iuuenca vitans Catul. de Berecynt. f. 61, 33. Patriam vitare Ouid. Met. 3, 8. Pericula vitare Virg. Aen. 3, 367. Periculum proprium quis non morte vitet? Pſeudo-Cic. ad Octau. Periuria vitare Ouid. Epiſt. 20, 185. Se ipſum vitare, *i. Non ſibi conſtare, vel ſibi diſplicere propter ſcelerum conſcientiam.* Hor. Serm. 2, 7, 113. Suſpiciones vitare Caeſ. Bell. Gall. 1, 20 *et* 39. Suſpicio vitanda eſt ingenii oſtentationisque Cic. de Orat. 2, 333 c. 81 *extr.* Vitium vitare Hor. Serm. 2, 2, 54. Cic. de Prouinc. Conſ. 44 c. 18 Vtar hoc, quod non tam ad laudem adipiſcendam, quam ad vitandam Vituperationem valet? *Cum Dativo iungitur,* Plaut. Curc. 2, 3, 19. Infortunio vitare. Plaut. Caſ. 2, 2, 35 Semper tu huic verbo vitato, abs tuo viro. CL. Cui verbo? MV. I foras mulier. *Sic* Malo cauere Petron. 82. *Supinum* Hor. Serm. 1, 4, 115 Sapiens vitatu, quidque petitu Sit melius, cauſas reddet tibi.

VITANS, antis. Part. Vitans adſpectum Stat. Theb. 11, 493. Vitantes cruditatem Cic. de Fin. 2 c. 8. *Add.* Hor. Sat. 2, 4, 41.

VITATVS, a, um. Partic. Ouid. Met. 13, 38 Sed ſibi inutilior, timidi commenta retexit Naupliades animi, vitataque traxit in arma.

VITATIO, ōnis. f. [ἐυλάβεια] Cic. Att. 12, 32 Illud autem quod fore video, ipſum volo vitare, ne illae ad me veniant, et vna eſt vitatio, et ego nollem, ſed neceſſe eſt. *Et* Philipp. 3, 24 Quae vitatio oculorum, lucis, vrbis, fori? Periculi vitatio Auctor ad Herenn. 3, 3 c. 2. An tibi vrbanorum tanta vitatio eſt? Symmach. 2, 36.

VITABILIS, e. Adi. Arnob. 5 p. 165 Illam foetor vitabilem reddidit fugiendamque caprinus. *Laudatur etiam* Afran. *apud* Gell. 15, 13. *Sed illi verſus ſic nunc recte eduntur,* Hem iſto parentum eſt vita vilis (*pro* vitabilis) liberis, Vbi malunt metui, quam vereri ſe ab ſuis. *conf.* Ouid. ex Pont. 4, 14, 31. Quod eſt vitabile nulli Corn. Gall. 6, 9.

VITABVNDVS, a, um. Adi. [ἐυλαβέμενος] *Idem quod Vitans.* Salluſt. Iugurth. 110 Marius vitabundus hoſtium claſſem, ad oppidum peruenit. Idem in Iugurtha c. 58 *poſt pr.* Ipſe quaſi vitabundus per ſaltuoſa loca et tramites exercitum ductare. *add. ib.* c. 101, 9. *it.* c. 60. Liu. 25, 13. Veſpaſiani nomen ſuſpenſi et vitabundi circumibant Tac. Hiſt. 3, 37, 3.

VITĀTOR, ōris. m. Apul. de Deo Socr.

VITRIX, *vid. ſub* VITO.

VITRĬCVS, i. m. [πατρωὸς] *Matris meae maritus.* Plin 36, 15 Vnde enim illi vitricus Sulla, et Metella mater proſcriptionum fectrix? Cic. Att. 15, 12 Vitricus quidem nihil cenſebat, quem Aſturae vidimus. Ouid. Amor. 1, 2, 24 ad *Amorem,* — currus vitricus ipſe dabat. *Intelligit Vulcanum. add.* Cic. Philipp. 2 c. 7. Suet. Tib. c. 7 Tacit. Ann. 3, 29, 2.

VITRVM, i. n. [ὕαλος, ὕελος] *Materia translucida, quae ex arena et cinere percoctis fieri dicitur, de cuius origine et ratione faciendi, et Obſidiano vitro, et generibus multiformibus, vide* Plin. 36, 26 *Geſner. Chreſtom. p. 1073 ſeqq.* Vitrum *a Participio antiquo pro* viſum *deriuat Salmaſ. ad Solin.* p. 771, a. Vitrum candidum cryſtallo ſimile Scribon. 60. Vſtum 228. Condere vitro Reponere medicamentum vitro 63. 110. Perlucidus magis amnis Ouid. Epiſt. 15, 155. Splendidior vitro fons Hor. 3, 13, 1. Deferre merces fallaces et fucoſas, chartis et linteis et Cicero pro Rabir. 40. Obſidianum vitrum, *vid.* OBSIDIANVS. ¶ 2 Vitrum, *Herba, cuius ſucco inficitur caeruleus et viridis* Vitruuius 7, 14. Item propter inopiam coloris Indici, cretam Siſiam, aut anulariam vitro, quod Graeci Iſatin appellant, inficimitationem faciunt coloris Indici. *Oribaſius,* Iſatis, quam in res herbam vitrum vocant. *Hinc apud* Caeſ. Bell. Gall. 5, 14 *tur,* Omnes vero ſe Britanni vltro inficiunt: quidam Glaſto runt, ſed Vitro legendum eſt. Idem error eſt apud Melam loco de Britannis etiam agit. Haec Turnebus. *conf. Drake* Sil. 17, 417. *Hard. ad* Plin. 22, 2.

VITREVS, a, um. Adi. *Quod eſt ex vitro: vt,* Vitrea pullae Plin. 20, 14. Columel. 12, 4 Vaſa autem fictilia, vel plura potius quam ampla. Vopiſc. Firmo 3 De huius d multa dicuntur. Nam et vitreis quadraturis bitumine al medicamentis infertis domum induxiſſe perhibetur. Vitr ponitur (medicamentum) Scribon. 175. Vitreum, Perten perlucidum quidquid eſt, auctoritate veterum dici poteſt Varr. Quam iſtorum vitreae togae oſtentant tunicae clauos Nonius. lor Plin. 9, 34. Fortuna vitrea eſt, quae, cum ſplendet, gitur P. Syrus. Hor. Serm. 2, 3, 222 Et furioſus erit, que pit vitrea fama, *h. e. Splendida illa quidem, ſed eadem fragilis.* de Arte Am. 2, 208 Siue latrocinii ſub imagine calculus ibit, reat vitreo miles ab hoſte tuus. Lucan. ad Piſon. 181 Calli modo tabula variatur aperta Calculus, et vitreo peraguntur bella. ¶ 2 Vitreus *non ſemper ad materiam, ſed int etiam ad colorem refertur.* Virg. Georg. 4, 350 Vitreisque bus omnes obſtupuere, *de nymphis.* Serv. *ad illud* Georg. Hyali faturo fucata colore Vellera, id eſt vitreo colore. bilis Perſ. 3, 8. *Inter colores etiam refert* Lamprid. in Helio *vbi cum* praſino et veneto *iungit. Salmaſius ad h. l. ex veteri ptione etiam* vitream pilam *laudat, i. vt explicat viridem.* Ma Capella 6 p. 191 Hanc *(tellurem)* tener, et vitreis circumuoli Auris Aër complectens imbrificabat aquis. Columel. Vitreoque Siler qui deſluit amni. *Hinc* Statius Silu. 1, 5, 16 Vi crinem *Nymphis tribuit.* Claudian. de R. P. 1, 268 Coeperat et ſummo iam margine texti Oceanum ſinuare vadis, *vid. Barth.* 2, 53 *de Thetye Phoeben lactante,* Laeua parte ſoror vitrei libamit tat Vberis. De antris Nympharum vitreis Ouid. Met. 5, 47. Stat. 2, 16. Sil. 4, 346. *Vbi conf.* Drakenb. *Add.* Sil. 7, 413 *et* 8, 191. Feſcenn. v. 76. *conf.* Sen. Qu. Nat. 3, 17. Petron. c. 34, 51, 67. Sidon.

VITREVM, *aut* VITRIVM, i. n. *Specular. vid. Sa ad* Sol. p. 7706. 77. Plin. 12, 19 Contra reuehunt vitrea, et na, veſtes, fibulas cum armillis ac monilibus. Vitrea fracta *Nugis et rebus nihili friuolisque,* Martial. 1, 4. *conf.* Tertull. ad Mart Petronius c. 10 An videlicet, inquit, audirem ſententias, i vitrea fracta? *vid.* Vet. Grammat. *apud* Rigalt. p. 271. *Barth. a* Silu. p. 158.

VITREAMINA, um. n. Pl. *Vaſa vitrea.* Paullus in l. Ci lanionis. §. Quidam. D. de inſtruct. et inſtrum. leg. Quum in mortis ibi libros, et vitreamina, et veſtiſpicam habuerat.

VITREATVS, a, um. Adi. Cernendi vitreata poteſtas L. 3, 410 *al.* vitiata. *De humoribus oculi pellucidis.*

VITRIARIVS, i. m. [ὑελᾶργος] *Qui vitra facit.* Senec. 91 Cuperem Poſſidonio vitriarium offendere, qui ſpiritu vitru plurimos habitus formet, qui vix diligentia manuum effingere *Legitur* Vitrarius *in Gronou. edit.*

VITRARIA, ae. f. Herba, quae et Parietaria dicitur Ap Herb. 81. *it. officina conflandorum vitrorum.*

VITRVVIVS, i. m. M. Vitruu. Pollio, *qui ſub Iul. Caeſa Octau. Auguſti principatu vixit, et decem libros de Architectura ſc Vid.* Reinef. Var. Lect. 2, 6.

VITTA, ae. f. [ταινία, κεφάλαιον] *Faſcia, qua circum ca vel crines, vel ferta, aut flores, aut quidquis aliud religabant in pr* Infulam, *quicum frequenter iungitur. Itaque quae de ea dicta ſunt conferre e re fuerit.* Plaut. Mil. 3, 1, 144 Capite comto, crines, que habeat. Virg. Aen. 2, 133 Et falſae fruges, et circumem pora vittae. *Vbi* Seruius, Vittae, quibus victimae coronabant Vittae *aliae fuerunt* virginales, *aliae* matronales, *quod alio virgines tu capitis et ornatu quam nuptae matronae uterentur: argumento eſt i* Propert. 4, 12, 34 Cinxit et acceptas altera vitta comas, *i. Poſtquam ſi,* et Maronianum, Id. Aen. 2, 168 Virgineas auſi diuae contin vittas. *Hinc* Valer. Flacc. 8, 6 Vltima virgineis tum flens d oſcula vittis. *Erat enim mox nuptura Medea.* Praeſignis v victima Ouid. Met. 15, 131. Alba, *vid. Barth. ad* Stat. Achill. Caeruleis vittis ſtant moeſtae arae Virg. Aen. 3, 64. Crin Ouid. Met. 4, 6. Leues vittae Id. Epiſt. 11, 68. Cinge m haec altaria vitta Virg. Ecl. 8, 64. Circumdatur niuea in vitta Idem Georg. 3, 487. Coërcet alba vitta neglectos capi Ouid. Met. 2, 413. Plin. 18, 2 Spicea Corona, quae vitta colligaretur. Euinctus vittis coronisque Tac. Hiſt. 4, 53. E comam vittis Stat. Theb. 11, 460. Ligat purpurea vitta mo capita Sen. Thyeſt. 8. *Conf.* Sil. 13, 779. Redimitus temp vittis Virg. Aen. 3, 81. Soluere crinales vittas Ouid. Met. Stringit torta vitta comas Lucan. 5, 143. Sumere ferales v Ouid. in Ibin 103. Tegere pia vitta tempora Virg. Aen. 4, Velatus albenti tempora vitta Ouid. Met. 5, 110. Velatus a vittisque innexus Virg. Aen. 5, 366. ¶ 2 *Ingenuarum Caſtarum eſt* Vitta. *Hinc* Ouid. Rem. Am. 386 Nil mihi cum vi *i. pudica et caſta muliere:* Thais in arte mea eſt. *Sic De vinculis etiam rudioribus vſurpatur:* Plin. 18, 31 ſ. 74 Antiqui nibus vittisque loreis torcula detrahebant et vectibus. Ot Faſt. 4, 323 Sed, ſi crimen abeſt, tu noſtrae pignora vittae Re dal et caſtas caſta ſequere manus. *Ita Io. Frid. Gronou. vulgo legitur. Vid. Brouckhuſ.* ad Tibull. 1, 7, 73. *Add. Bernart. ad* Stat. Th 5. *Interpp.* Virg. Aen. 7, 257. Tertull. Apol. c. 13.

VITTĀTVS, a, um. Plin. 7, 30 Vittatam nauem Dionyſius rannus Platoni miſit obuiam. Solin. c. 7. Val. Flacc. 2, Capilli vittati Ouid. Amor. 1, 7, 17. Femina vittata comam

3, 3, 3. Honos vittatus, Corona poëtica e lauro vel hedera colligata Idem ibid. 5, 5, 29. Laurus Stat. Theb. 12, 492. acelos vittata Lucan. 1, 595.

VITVLA, ae. f. [μόχος] *Vacca primae et tenerae, certe iunioris aetatis.* Virg. Ecl. 3, 29

Ego hanc vitulam (ne forte recuses,
Bis venit ad mulctram, binos alit vbere foetus)
Depono.

unfaciam vitula pro frugibus Idem ib. 77. *add. ib.* v. 29. 48. 85 10. Varro de R. R. 2, 5 Differuntur in prima vitulus et vitula, 1 fecunda iuuencus et iuuenca. Caesa vitula Virg. Georg. 4, 46. ¶ 2 Vitula, *etiam Dea hilaritatis praeses.* Macrob. atur. 3, 2 Hyllus libro, quem de Diis composuit, ait Vitulam vocari eat quae lactitiae praeest, *vid.* VITVLOR.

VITVLVS, i. m. [μόχος] *Bos iunior dicitur*, vt Vitula. Var. d L. L. 4, 19 p. 25, 27 Vitulus, quod Graece antiquitus ἰτᾶλος, od plerique vegetei, vegitulus. Ἰταλὸς *scriptum* Gell. , *vbi* Varro *inde derinat nomen* Italiae. Idem Varro R. R. 2, 1, 9 Denique Italia a vitulis, vt scribit Piso. *Nempe Spiritus tenuis in digamma Aeolicum mutatus, pro quo est V Latinum.* ari L. L. 8, 22 p. 105, 13 Non bos ad boiem contatus similis? et i his progenerantur, inter se *(simules sunt)* vituli? *Vid.* Petron. 7 e. 59. Cic. de Inuent. 2, 95 Vt in vituli immolatione. Ferox itus templis maturus Iuuen. Sat. 12, 7. Imbelles vituli Stat. he 8, 594. Lactantes Ouid. Met. 10, 227. Lactantes vituli Id. 25 id., 624. Mactatus vitulus Lucret. 2, 352. Tener vitus Ior. Carm. 4, 2, 54. Tueri vitulos Virg. Georg. 2, 195. ue taurum metuis, vitulum mulcere solebas Ouid. A. Am. 2, 341. atum tollet, qui vitulum sustulerit Petron. c. 25. *Est cognomen Romanum. Vid.* Varro R. R. 2, 1, 10 *itemque hoc libro extremo.* 2 Vitulus *etiam de aliis quadrupedibus maioribus.* Plinius de elephanis, 8, 1 Atque ita salutato sidere in siluas reuerti, vitulorum ig os prae se ferentes. *Quin etiam* Plin. *de balaenis* 9, 6 Irrumpunt ca in secreta, et vitulos earum ac foetas vel etiam grauidas lanciant rorsu. ¶ 3 *Est* Vitulus, [φώκη] *Piscis genus* Plin. 1 Quae pilo vestiuntur animal pariunt, vt pristes, balaena, vitulus Hic parit in terra, pecudum more: secundo partus reddit it Canum modo cohaeret, et parit nunquam geminis plures: mammis foetum. Non ante XII diem deducit in mare, ex eo bi e assuefaciens. Interficiuntur difficulter, niti capite elisо. Ipsis mo mugitus, vnde nomen vituli. Accipiunt tamen disciplinam, e pariter et visu populum salutant, incondito fremitu, nomine respondent. Nullum animal grauiore somno premitur. Vitularinus, *al. phocas: vid.* Plin. 2, 55 *et* 12, 11. Suet. Aug. c. 90.

VITELLVS, i. m. Dimin. Plaut. Asin. 3, 3, 77 Hacdillum me n ie esse, vel vitellum. ¶ 2 Vitellus, *Pars interior* *suo loco.*

VITELLINVS, a, um. *Vt*, Caro vitellina Plaut. in fragm. n. Fricta vitellina Apic. 8, 5.

VITVLĪNVS, a, um. Adi. [μοχωτὸς] *Quod ex vitulo est: vt* a caro, apud Plaut. in Aul. 2, 8, 5. Cic. de Diuin. 2, 62 c. 24 An quit, caruculae vitulinae mauis, quam Imperatori veteri cre- Idem Fam. 9, 20 Integram famem ad onum affero: itaque qu ad Assum vitulinum pera perducitur. *al.* Vitellinum.

VITVLOR, āri. [ἀνθρώπομαι] Veteres vsurparunt pro voce Lae- estibus Festo et Nonio: Et Vitulantes dicuntur Laetantes. Plaut. ert, 3, 9 Commodanti lubens, vitulorque merito. *conf. h. l. Faun. add. ib.* 5, 2, 18. Macrob. Sat. 3, 2. Vitulantes *a* vitula ari L. L. 6, 6. *conf.* Fest. *it. Scaliger Coniect. in* Varr.

VITVLANS, tis. Habet is coronam vitulans victoria Enn. *ap.* Fest. 60

VITVLATIO, ōnis. f. Macrob. Saturn. 3, 2 Piso *ait*, Vitum victoriam nominari, *etc.* quod post victoriam certis sacrificiis at ulatio.

VITVLĀMEN, ĭnis. n. *Ramus inutilis.* Vulg. Interpr. Sap. , 3 Spuria vitulamina non dabunt radices altas. *Vid.* Ambrof. in sal. 1 (124).

VITVLARIVS, a, um. Adi. *Vt*, Via vitularia Cic. Quint. Fr. 3, 1, 2.

VITVMNVS, *et* VITVMNVS, i. m. [Ζεύς] *Deus, qui creabat vitam largiri: vt* Sentinus, sensum. August. de Ciu. Dei 7, 3 ter electos Deos Vitumnus Viuificator et Sentinus Sensificator ma- h eri debuerunt, *etc.* *Dixerat in princ.* A Vitumno et Sentino, os ma obscura recondit.

VITVPĔRO, āre. [ψέγω, μέμφομαι, ἀτιμάζω] *Vitio aliquid dare.* Ter. in Prol. Andr. 15 Illi id vituperant factum, *i.* Vitium rei rat, *inquit* Donatus. *conf.* Cic. de Fin. 3, 39 c. 11. *quem damus in* TIM *pr.* Improbum notari et vituperari Idem de Orat. 2, 349. em e Fin. 2, 91 c. 28 Sit voluptas non minor in nasturtio illo, quo fci errus esse solitos scribit Xenophon, quam in Syracusanis mensis, iae Platone grauiter vituperantur. Artem, scientiam, et studium tuperare Auctor ad Herenn. 2, 44. Phaedrus 4, 6, 25 Hoc illis ctu est, si qui stulti nauseant, Et vt putentur sapere, Caelum viperent. Cic. pro Muraen. 60 c. 28 Ego tuum Consilium Cato, igu e animi mei de tua virtute iudicium, vituperare non audeo. ituperare, *Dativo iunctum*, Plaut. Cas. 2, 6, 59 Cur omine mihi viper malo?

VITVPERANS, antis. Part. Vituperans eos dicit Vulg. Hebr. 8, 8.

VITVPERATIO, ōnis. [ψόγος, μέμψις, μῶμος] Cic. Verr. 5, 9 Haec autem istius vituperatio atque infamia confirmabantur eorum rmis, qui a suis ciuitatibus illis nauibus praepositi fuerant. Adeer in vituperationem Cic. Verr. 3, 140 c. 61. Cadere in vi- perationem, *vid.* CADO. Cic. Att. 16, 7 Se autem laetari, quod ffugiem duas maximas vituperationes, vnam, *etc.* Liberare ituperatione Idem de Arusp. Resp. 4. Relinquere stultitiae vituperationem Idem Philipp. 12, 25. Scribere vituperationes Quinct. , 4. Subire vituperationem Cic. Att. 14, 21, (19). Idem de conu. Consul. 44 Vtar hoc, quod non tam ad laudem adipiscendam, uam ad Vitandam vituperationem valet. Idem Verr. 4, 13 Vt propter eum in sermonem hominum atque in tantam vituperationem uiret. Idem Fam. 13, 74 (73) Eam rem laudi tibi potius, quam ituperationi fore. Idem de Clar. Orat. 97 Eaque res P. Arican vituperationi fuit.

VITVPERĀTOR, ōris m. [λοιδητὴρ] *Qui vituperat.* Cic. Fusc. 4 c. 1 Nos autem vniuersae philosophiae vituperatoribus respondimus in Hortensio. *Et* Fam. 7, 3 Haec tecum coram malueram, quia longius fiebat, volui per literas eadem: vt haberes quid discerres, si quando in vituperatores meos incidisses. Inuitos vituperatores consutare Idem de Nat. Deor. 1 c. 3.

VITVPERIVM, i. n. Cic. de Legib. 3, 23 c. 10 Nam isto quidem modo vel consulatus vituperio est. *Ita legit Gruter.* et *etiam Gebhard. it. Druis. Alii*, Vituperabilis est.

VITVPERABILIS, e. Adi. [ψεκτὸς] *Dignum quod vituperetur.* Cic. de Fin. 3, 40 c. 12 Quod enim vituperabile est per seipsum, id eo ipso vitio nominatum puto, vel etiam a vitio dictum vituperari.

VITVPERABILITER. Adu. *Vt*, Opinionem suam vituperabiliter tractare Calliodor. 6, 11.

VITVPĔRO, ōnis. m. Nouc dictum a Laecio pro Vituperatore, *esse dicitur apud* Gell. 19, 7. *Sed loquitur ex sua persona Gellius de Laecio*, Et quae multiplica *(e pluribus composita)* ludens composuit, quale illud est, quod Vituperones suos *Jutdudisupercilicarptores* appellauit. *Haec itaque* Vituperones *dixit Gellius: licet nemo negare possit hodie, forte hoc etiam a Laecio illum accepisse.* Saltibus gloriae praeterire ceruices vituperonum seu supercurrere Sidon. Ep. 4, 22. *Add.* Id. 8, 1.

V I V

VIVV. Viuo.

VIVAX, VIVACITAS, *vid.* VIVO.

VIVARIVM, i. n. [ζωοτροφεῖον] *Locus, in quo vel aues, vel pisces, vel ferae viuae continentur, et vel voluptatis vel vtilitatis causa aluntur.* Colum. 8, 1, 4 Pecudum siluestrium, quae nemoribus clausis custodiuntur, viuaria *interpretatur* λαγοτροφεῖα. *Et* 9, 1, 3 feris *tribuit. Sed* 8, 16, 4 Viuarium frequens piscibus. *Add.* 8, 16, 5. Plin. 9, 54 Ostrearum viuaria primus omnium Sergius Orata inuenit in Baiano. Idem 8, 52 Viuaria eorum *(suum)* caeterorumque siluestrium primus togati generis inuenit Fuluius Hirpinus, qui in Tarquiniensi feras pascere instituit. Iuuen. Sat. 4, 51 Non dubitaturi fugitiuum dicere piscem Depastumque diu viuaria Caesaris. *vid.* Sen. de Clem. 1, 18 *c. not. Grut. et* Qu. Nat. 3, 18. Gell. 2, 20. Viuaria, *per translationem*, Hor. Epist. 1, 1, 79

Sunt qui
Frustis, et pomis viduas venentur auaras:
Excipiantque senes, quos in viuaria mittant, *i. lactent, muneribus et obsequiis omni captent eorum hereditatem.*

VIVARIVS, a, um. Adi. *Vt*, Naues viuariae, *Quibus pisces viui perueburtur.* Macrob. Saturn. 2, 12.

VIVERRA, ae. f. [γαλῆ] *Animal paruum quidem, sed magni vigoris:* mustela rustica *dicitur, vt ait Strabo, ab Africa primum importata. His vtuntur adolescentes, ad extrahendas de parietum rimis auiculas. Simile quid* Plin. 8, 55 Magna propter venatum eorum *(subaudi* cuniculorum) vniuerris gratia est. Iniiciunt eas in specus, qui sunt multifores in terra, vnde et nomen animali, atque ita electos superne capiunt. *Add.* Id. 11, 49. 30. 60.

VIVIRRARIVM, i. n. Gloss. Gr. Lat. γαλεάγρα, Viuerrarium, muscellarium.

VIVICOMBVRIVM, VIVIDVS, VIVIFICO, *etc.* VIVIPARVS, *vid.* VIVO.

VIVIRĀDIX, īcis. f. [μόσχευμα] *Planta, quae cum radice seritur, quasi* viuam radicem *habens, ad differentiam* malleoli *et* talearum. Malleoli, plantae, sarmenta, viuiradices, propagines, nonne efficiunt, vt quemuis, non sine admiratione delectent? Cic. de Sen. c. 15. Plin. 17, 22 s. 35, 8 In arido solo viuiradix quoque frustra seritur. Columella, Sationis autem duo sunt genera, malleoli, vel viuiradicis. Id. 3, 5 Nam depositae flirpes valido solo quamuis celeriter comprehendant atque profiliant, tamen quum sint viuiradices factae, prius quam transferantur retorrescunt, nec adolescere queunt. *Add.* Colum. 3, 19 *et* c. 4 *et* 14. *it.* 4, 2. Varro R. R. 1, 35.

VIVISCO, ĕre. *vid. sub* VIVO.

VIVO, vixi, victum, ĕre. [ζάω, θέω, διαιτάομαι, ἐπαοκέω] Vivere *dicuntur animantia et plantae, cum totam* vim *suam habent et exercent: vt* viuere *videatur esse* vim *suam exercere et ostendere.* Plaut. Mil. 4, 2, 80 Quin mille annorum perpetuo viuunt ab saeculo ad saeculum. Postquam comperit eum posse viuere Cic. pro S. Rosc. Am. c. 12. Quinct. 9, 3, 85 Non vt edam viuo, sed vt viuam edo. Viuunt arboris radices; *Non exaruerunt, nec emortuae sunt.* Vlpian. in l. 3. D. Arbor. furt. caes. Viuere, *Laetam vitam agere.* Plaut. Milit. 4, 8, 38 Conserui, conseruaeque omnes bene valete et viuite. *Et* Catull. 5, 1 Viuamus, mea Lesbia, atque amemus. Amici, dum viuimus, viuamus Inscript. vet. *Vid.* Petron. c. 35. Viuamus! *in conuiuiis, proclamatum, ap.* Ammian. 16, 8. *al.* vincamus. *Vid. Lipsi Sat.* 1, 18. Aetatem viuere Plaut. Amphit. 4, 2, 3. Annos vel annis centum viuere: *i. Annos explere, et implere.* Plin. 7, 48. Ibid. 50. ¶ 2 Vixisse *dicitur per εὐφημίαν, ne verbum male ominatum dicatur, qui desiit viuere, verbo qui mortuus est, eadem rati ne qua dicitur*, Fuimus Troës, fuit Ilium *etc.* Fuit ista quondam virtus, *vt indicetur, non iam esse.* Plaut. Pseud. 1, 3, 77 Illico vixit vinus amator, vbi ille lenoni placet. Idem Bacch. 1, 2, 43 Vixisse nimio fatius est iam, quam viuere. *Et* Most. 4, 3, 10 Vnum vidi mortuum efferri foras, Modo cum vixisse aiebant. Sen. Epist. 12 Pacuuius — cum vino — sibi parentauerat, sic in cubiculum ferebatur a coena, vt inter plausus exoletorum hoc ad symphoniam caneretur, βέβιωται, βέβιωται. Nullo non se die exulit. — Nos — in somnum ituri laeti hilaresque dicamus, *Vixi, et quem dederat cursum fortuna, peregi.* — Quisquis dixit, *Vixi*, quotidie ad lucrum surgit. *Vel sus est Didûs iam iam moriturae* Virg. Aen. 4, 653. Praeclare vixero, si quid mihi acciderit prius, quam hoc tantum mali videro Cic. pro Mil. c. 36 Idem Brut. 9 c. 2 Itaque si mihi videntur fortunate beateque vixisse — quibus cum auctoritate — perfrui licuit: *in consolatione mortis Hortensii, Videndus totus locus.* Nemes. Ecl. 1, 11 Viximus, et calamis versus cantauimus, Olim. ¶ 3 *Constructiones:* Nemo enim est tam senex, qui se Annum non putet posse viuere Cic. de Senect. 24 c. 7. Vitam duram viuere Ter. Adelph. 5, 4, 5. Exemplum viuit, *vid. h. u.* Felices vivite Virg. Aen. 3, 493. Fortes viuite Hor. Serm. 2, 2, 135. Ignis viuit Plaut. Aul. 1, 2, 15. Memor nostri viue Ouid. Epist. 11, 125. Odia improba viuunt Stat. Theb. 12, 441. Virum alitur, viuitque tegendo Virg. Georg. 3, 454. Aerumnis omnibus viuere Lucret. 3, 50. Aeuo extento viuere, *Longo aeuo* Horat. Carm. 2, 2, 5. Consilio nullo viuere Propert. 1, 1, 6. Exiguo viuitur melius Claud. in Ruff. 1, 215. Gramine viuunt armenta Ouid. Met. 15, 84. *vid.* VESCOR. Cic. in Pison. 44 Summa virtu-

te, pietate, gloria militari, periit in mari : qui tamen ob virtutem gloriae Laude viuit. Lecto vacuo viuere, *Sine vxore aut concubina* Propert. 2, 2, 1. Moribus antiquis viuere Plaut. Trin. 2, 2, 17. Rapto viuere Ouid. Met. 11, 241. Quinct. 3, 7. Siliquis viuere, et pane secundo Hor. Epist. 2, 1, 118. Spiritu et laude viuere Cic. Philipp. 13, 7. Idem Fam. 12, 29 Est enim in eo cum virtus et probitas, et summum officium summaque obseruantia, tum studia illa nostra, quibus antea delectabamur, nunc viuimus. *add. ib.* 13, 28. Vdo sub robore viunt Stupa vomens tardum fumum Virg. Aen. 8, 681. Viuit, *ignem conceptum alit. Audacior etiam Metaphora in illo*, In auro perfecta viuit nox Danai Stat. Theb. 4, 132. *i. historia Danaidum quinquaginta maritos suos interficientium ita caelata est, vt viuere figurae videantur : quemadmodum* Spirantia molliter aera *dixit Virgilius. Vid.* VIVENS Fauilla, Flutius, Focus : *it.* VIVVS. Ad naturam viuere, *vid.* AD. Cic. pro Quint. 57 Ibi cum isto Naeuio familiariter viuit. Cum aliquo viuere Nep. 7, 10, 6 *de consuetudine mulieris cum viro.* Cum aliquo viuere, *pro iucundissime esse, vt referatur ad iucunditatem remissionemque animorum.* Cic. Att. 13, 27 Quum ita simus affecti, vt non possimus plane simul viuere, (intelligis enim profecto quo maxime posita sit συνέλωσις) facile patiebar nos potius Romae vna esse, quam in Tusculano. Idem de Orat. 3, 11 c. 3 Sul. pitius autem, qui in eadem inuidiae flamma fuisset, quibuscum priuatus coniunctissime vixerat. Idem Att. 6, 6 Decreram enim Cum eo valde familiariter viuere. *conf.* Nep. 25, 5, 2. Cum aliquo multum viuere, *vid.* MVLTVS. Cic. Verr. 5, 180 Ex maximis in laboribus vsque ad summam senectutem summa Cum gloria vixit. Cum Ioue viuere Pers. 5, 138 *est religiose et cum metu Iouis viuere,* מתחלח עם האלהי *Vide locum, quem damus in* BARO. Cum labore viuere Plaut. Aul. prol. 14. Cic. Philipp. 2, 87 Cum perditissimis latronibus non solum De die, sed etiam In diem viuere, *vid.* DIES. De lucro viuere Cic. Fam. 9, 17. *i. Victoris arbitrio, qui ius vitae et necis exercet in victos.* Id. de Finib. 3, 68 Consentaneum est huic naturae, vt sapiens velit gerere et administrare Remp. atque vt E natura viuat, vxorem adiungere, et velle ex ea liberos procreare. Ex more alterius viuere Ter. Heaut. 1, 2, 29. In amore iocisque viuere Hor. Epist. 1, 6, 66. In caupona viuere Idem ibid. 1, 11, 12. In celebritate maxima, et in media Reipub. luce viuere Quinct. 1, 2. In literis viuere Cic. Fam. 9, 26. Idem ibid. 15, 6 Ea est enim profecto iucunda laus, quae ab iis proficiscitur, qui ipsi In Laude vixerunt. Idem Off. 3, 3 Ita qui in maxima celebritate In Oculis ciuium quondam viximus, nunc fugientes conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant, abdimus nos quantum licet, et saepe soli sumus. In Rebus iucundis viuere Hor. Serm. 2, 6, 96. Cic. de Fin. 1, 43 Qua praeceptrice In Tranquillitate viui potest. Inter praelia viuere Ouid. Amor. 2, 6, 27. Bene et fortunate viuere Plaut. Mil. 3, 1, 111. Viuere naturae si Conuenienter oportet Hor. Epist. 1, 10, 12. Delicate et molliter, parce, continenter, fevere, sobrie viuere, *vid.* PARCVS. Fortunate beateque viuere Cic. de Clar. Orat. 4. Honeste viuere Ter. Andr. 4, 6, 2. Inculte atque horride viuere, *vid.* INCOLO. Cic. pro Quint. 56 Etenim si vult virorum bonorum Instituto viuere, multa oportet discat atque dediscat. Iucundissime viuere, *vid.* IVCVNDVS. Laute . . . Libenter viuere, *vid.* LIBET. Liberaliter, vel libere viuere, *vid.* LIBER, Adi. Magnifice viuere, *vid.* MAGNVS. Male viuere, *vid.* MALVS. Molliter viuere Ouid. Trist. 3, 1, 24. Negligentius viuere Plin. Epist. 12. Obsequenter et obsequentissime viuere, *vid.* OBSEQVOR. Parce ac frugaliter viuere Hor. Serm. 1, 4, 107. Parcius viuere Id. ib. 1, 3, 49. Parce viuere aequo animo Lucret. 5, 1117. Placide viuere Ouid. Amor. 2, 9, 24. Quiete et libere viuere Cic. Fam. 4, 7. Recte viuere Hor. Epist. 1, 6, 17. Sanctissime viuere Cic. de Orat. 1, 231. Suauius victurus, quam si, *etc.* Hor. Serm. 1, 6, 130. Temere inconsulteque viuere Senec. Epist. 1, 1. Turpiter viuere Quinct. 5, 10. Cic. in Pison. 68 Dedit se in consuetudinem, sic vt prorsus Vna viueret. Plaut. Bacch. 3, 6, 24 Bene valens viuit tibi. *Contra* Pseudo-Cic. ad Octau. Quibus ille septus omnia miscere, nulli parceret, sibi viueret. Virg. Ecl. 8, 58

> Omnia vel medium fiant mare, viuite siluae
> Praeceps aërii specula de montis in vndas
> Deferar.

Viuite, i. e. Valete. Nam non bene optantis est, sed renuntiantis. Seruius. Cum suis viuat valeatque moechis Catull. 11, 17. Viue, viuatis : *vox valedicentium, vid. Barth. ad* Stat. Theb. 9, 894 p. 1112 *et* 1113. Viuas! vincas! *vid. Salmas. ad* Hist. Aug. p. 344. Virg. Aen. 3, 493 Viuite felices, *est bene optantis in discessu. Iurandi formulas parat.* Cic. Fam. 14, 12 (20) Solicitat, ita viuam, me tua mi Tiro valetudo, *vid.* ITA. Si viuo Ter. Andr. 5, 2, 25. Cic. Att. 2, 16 Quid poteris inquies, pro iis dicere? Ne viuam si scio, *vid.* NE. *Cum verbo Substantiuo permutari videtur, ita tamen, vt continuationem, habitum, et velut partem vitae ind cet.* Hor. A. P. 36 Hunc ego me si quid componere curem, Non magis esse velim quam naso viuere pravo. Idem Epist. 1, 16, 66 Qui metuens viuet. *Adde* Ibid. 1, 2, 26. *et* Plaut. *saepe : vid. Taubm. ad* Plaut. p. 14 *et* 1331. Magnificus facito viuas Cato Dist. 3, 11. *add.* Idem 2 Praef. Viuitur, impersonale. Plin. 18, 1 Ipsum quoque quo viuitur, aërem in perniciem vertimus. Cic. de Finib. 1, 43 c. 13 Qua praeceptrice in tranquillitate viui potest, omnium cupiditatum ardore reflincto. Viuitur non cum perfectis hominibus Idem Off. 1 c. 15. Negat Epicurus, iucunde posse viui, nisi cum virtute viuatur Id. Tusc. 2 c. 20. *add.* Id. de Fin. 2 c. 26. Paruo bene viuitur Hor. Carm. 2, 16, 13. Vmitur ex rapto Ouid. Met. 1, 144. Viuitur exiguo melius Claud. in Ruff. 1, 215. Viuitur, *Personale.* Ouid. Met. 12, 188 — Vixi Annos bis centum : nunc tertia viuitur aetas. Conditio viuendi Hor. Serm. 2, 8, 65. Finis viuendi mihi adest Ouid. Trist. 3, 3, 30. Voluptas tenet me viuendi Virg. Aen. 10, 846. Vincere aliquem viuendo, *Post eum mortuum viuere* Plaut. Epid. 2, 1, 8. Ad viuendum firmus, *vid.* AD. Mihi viuendum est semper in Barbaria Ouid. ex Pont. 3, 1, 5.

VIVENS, entis. Partic. [βιοτεύων] *Vt,* Alius alio more viuentes Sall. Catil. c. 6. Quam male est Extra legem viuentibus Petron. c. 125. In vrbe viuens Hor. Epist. 1, 14, 10. Rure viuens Idem ibid. 1, 14, 10. Fauilla viuens Ouid. Fast. 4, 553. Flumius viuens, *Perennis* Stat. Theb. 9, 573. (Focus Ouid. Fast. 4, 553.) Pectore viuenti cripiunt fibras Idem Met. 15, 136.

VICTITO, āre. [σιτέω] Vesci, *et victu vti.* Ter. Eun. 5 Et libenter viuis, etenim bene libenter victitas. Parce vic *vid.* Parce, *in* PARCVS. Lolio victitare Plaut. Mil. 2, Porculis et Haedis tenerioribus victitasse Gell. 2, 11. Sorbi victitare Plautus *dixit, pro Vapulari et gemere : suspiria enim et g vapulantium imitantur spiritum sorbentium. Eius verba sunt,* Poe 185 Hei mihi iam video propter te victitandum sorbilo. *Tu Aliam explicationem damus, voce* SORBILLVM. Sorbillo *vel* Sorbilo, *pen. correpta, quod versus postulat,* victitare coguntur cilli, *febricitantes* etc.

VICTO, āre. In occulto miseri victant suo succo Plaut. 1, 1, 15.

VICTA, ae. f. *Dea victus.* Arnob. 3 p. 117 Victa et Potua fa simae, victui potuique procurant.

VICTVS, ūs. m. [βίος, σιτίον] Vlpian. l. 43 De verb. Victus verbo continentur quae esui, potui, cultuique corporis, que ad viuendum homini sunt necessaria. Vestem quoque habere victum, Labeo ait. *Vid. Dukeri Opusc. de Latinit. ICtorum Alias autem* vestitum *distinguit, satis apparebit.* Cic. Fam. 1 Item caetera quae sunt ad victum et valetudinem necessaria. pro Diaeta aegrorum : Vna pars medicinae, quae victu medet — primam διαιτητικὴν Graeci nominauerunt Cels. Praef. 1. *Genitiuus legitur apud* Plaut. Capt. 4, 2, 75. Proin tu tui quotidia cti ventrem ad me afferas. Cic. Off. 1, 12 c. 4 Ob easque studeat parare eo, quae suppeditent et ad cultum et ad victum. pro Quint. 49 Cuius non modo illae amplissimae fortunae, sed victus vestitusque necessarius sub praecone cum dedecore subiect Victus ex rapina Plin. 11, 43. Parsimonia aliquorum in Cic. Tusc. 5, 99 c. 34. Penuria victus Hor. Serm. 1, 1, 98. nuis victibus sufficiens praedium Plin. 7, 46. Aridus victus ARIDVS. Asper, *vid.* ASPER. Basilicus, *vid.* Basi *in* BASIS. Facilis Virg. Georg. 2, 460. Sen. Epist. 90 S Facilis victu fuit. Quidni? cum hoc quoque faeculo esse quam ditissimus cupiat. *i. facile victum inuenit, non operose machinat voluptates.* Foedus Hor. A. P. 392. Frugi Quinct Infelix Virg. Aen. 3, 659. Inops victus Ouid. Fast. 6, 373. xuriosus Quinctil. 5, 10. Maligaus Sil. 3, 280. Mundus Epist. 1, 4, 11. Salubris atque Moderatus cultus atque victus de Diuin. 1 c. 29. Parcus et parabilis Curt. 8. *it.* 6, 2, 3. carius Idem 4. 14, 23. Sordidus Quinctil. 5, 10. Cic. de cit. 88 c. 23 Multi diuitias despiciunt, quos paruo contentos tem ctus cultusque delectat. ¶ 2 *Verba :* Aliquem Ac benigne lepide, et lepidis victibus Plaut. Mil. 3, 1. Alitur e victu Lucret. 4, 634. Attenuans victus, *vid.* ATTENVO. rere omni cultu et victu humano Cic. Tusc. 5, 65. Idem A 27 Nunc plane nec ego victum nec vitam illam Colere possum. rare morbos victu Cels. Praef. 1. Deducere aliquem a pr victu, *i. A vitae ratione* Nepos 10, 4, 5. Defungi victu Cr 2, 3. Istoc me assiduo victu Delecto Plaut. Capt. 1, 2, 75. Di hominum vita multum a cultu et victu bestiarum Cic. Off. 2, 15. eis victibus Expedita corda Infusum melius deum receptant Pru Cath. 4, 31. Inuigilare victu, *i. Acquirendo victui* Virg. G 4, 158. Mederi victu Cels. Praef. 1. Ministrare victum, MINISTRO. Mutare ex consuetudine victus Cels. 1, 10. gabat seges aegra victum Virg. Aen. 3, 142. Tibi Sit lepide bus Plaut. Bacch. 5, 2, 62. Tolerare victum facile Colum Praef. 10. Vigent maxime vita victusque communis in am Cic. Off. 1, 58. ¶ 3 *Obseruat.* Victus, pro Vita po probat Nonius 3, 269. ex Cic. de Finib. 5, 35 *vbi legit,* Perseq Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras, *etc. in permutantur inuicem* victus *et* ritus, *v. v.*

VICTVĀLIS, e. Adi. *Ad victum spectans.* Apul. de Dogm. Pl p. 61 Ministerium suggerere victuale. Substantia victualis, 9. Cod. de Episc. audient.

VICTVALIA, ium. n. Pl. *Annona.* Cassiodor. Epist. 3, 4. tualium caritas. *Add.* Id. ib. 4, 5. Vulg. 2 Maccab. 3, 10.

VICTVARIVS, a, um. Adi. *Idem quod* Victualis. Tertu Monogam. c. 8 Victuaria exhibitio.

VIVVS, a, um. Adi. [ζωός, ἔμψυχος] *Quod viuit, mortuo co rium.* Cic. pro Milon. 91 Vt eam mortuus incenderet, quam v euerterat. Tu me, viuus hodie, nunquam facies, quin sim Pl Amph. 1, 1, 242. Idem pro Quint. 49 c. 15 Is non modo ex mem viuorum exturbatur, sed si fieri potest infra etiam mortuos mandatu Viuus et praesens Cic. in Orat. *et* de Off. Idem pro Sext. 59 c. Viuus (vt aiunt) est et videns cum victu ac vestitu suo publicat Viuus vidensque pereo Ter. Eun. 1, 1, 28. Viui peruenimus ill i. e. Diu viuendo Virg. Ecl. 9, 5. Seruius. Id. Aen. 1, 725 Pau tim abolere Sichaeum Incipit, et viuo tentat praeuertere amore *viuentis, Aeneae.* Viuus, *pro Naturali : vid.* Aqua, Caespes, I men, Lacus, Sepes, Vnda *quae statim damus. Alia vid. apud Barth* Claudian. in Rufin. 1, 209 p. 1145. *Add.* VIVO n. 3. Animus vi et ingenuus, *apud* Plin. Epist. 8, 6 *extr.* Aqui viui, *Naturalis ex eo loco natae.* Varro de R. R. 1, 11. *opp. balnearis* Auson. Mosell 341. Aquae viuae, *Fluentes* Ouid. Fast. 2, 259. Caespes vi *Viridis, terrae cohaerens, non congestus* Hor. Carm. 1, 19, 13. O Met. 4, 248. *de Sole et mortuo Phaëthonte,* Ille quidem gelidos radio viribus artus Si quoat in viuum tentat reuocare Calorem. Virg. 2, 719. Caro male viua Ouid. Met. 15, 380. Cutis viua Pl Bacch. 2, 3, 8. Exemplum viuum, *vid.* EXEMPLVM. men viuum Liu. 1, 45. Lacus viui Virg. Georg. 2, 469. pis viuus, *Ignitus, quod vim habeat emittendi ignem* Plin. 36, 19. *etiam* PYRITES. Linum viuum Plin. 19, 1. Lucernae vi *Ardentes* Hor. Carm. 3, 21, 23. Plantaria viua Virg. Georg. 2, Sanguis viuus Ouid. Met. 8, 436. Saxo viuo fedilia Virg. Ae 167. Se viuo, dedit Scribon. 94. 97. *i. dum viueret.* Se viua, *Quae radix non praecisa, sed in eo loco nata contexitur* Colum 11, 3. Sulfura viua, *vid.* SVLFVR. Vigor viuus O Trist. 1, 6, 31. Vnda viua Sil. 12, 750. Voluptas viua pr Claud. in Ruff. 1, 209. Vultus viuos ducere, *h. e. Vnam et na ralem effigiem referentes* Virg. Aen. 6, 848. Cic. pro Flacc. 91 Dat de lucro : nihil detrahit de viuo : minus igitur Iuci facti. Id Verr. 3, 118 c. 50 De viuo igitur erat aliquid refecandum, vt esset v Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium munorum ad retur. *i. Non de lucro, sed de eo, quod aratores pro impendiis perc rant.* Refecare ad viuum Cic. de Amicit. 18. *Vid.* AD Praepositi

VIVE. Adu. Viue ſapis; et placet Plaut. Epid. 2, 2, 98.

VIVATVS, a, um. *et* VIVIDVS, *a* Vi magna dicuntur, inq[uit] Feſtus. Lucret. 3, 410 Vt lacerato oculo circum ſi pupula nant Incolumis, ſtat cernendi viuata poteſtas, *Add.* ib. v. 55[5] *et* 680.

VIVAX, ācis. Adi. [*ζωηρός, ζωτικός*] *Qui diu viuit, et facile, diſſolter moritur.* Virg. Georg. 2, 181 Palladia gaudent ſilua viuacis olive. Plin. 9, 20 In ſicco quoque repunt, ideo etiam viuaciora ali Varro non annis, quibus faeculi tempus aequauit, quam illi viuacior fuit Val. Max. 8, 7, 3. Plin. 7, 50 Nec reputantur nſtiae anni, qui ſenſu carent, non fenectae in poenam viuacis. i quapullo ſunt viuaciores, irafcuntur admonitioni et tacite repugnant Quinctil. 2, 6, 3 *i. acriores, animoſiores, etc. conf. Burm.* ad Quinctil. 6 rocem. p. 492. Aconita viuacia, *vid.* ACONITVM. Anima viuax Ouid. Ie 2, 508. Annus viuax Idem Met. 13, 549. Apium viuax, *Dru viridi- rotrimens* Hor. Carm. 1, 36, 16. Acron. Arundo viuacillima Co- lu 4, 32. Carbones viuaciſſimi Capitolin. Pertin. c. 14. Viua- ſſi ae Celeritatis cerua Gell. 15, 1[7]. *vt* CVRSVS. Ceruus viuax ir Ecl. 7, 30. Curſus viuaciſſimus Gell. 5, 2 *vt* Celeritas, Per- ici s. Dextra viuax, *Animoſa.* Lucan. ad Piſon. 171. Fata iuſia ſenectae Idem 2, 65. Gramen viuax Ouid. Met. 7, 232. ra ſermonum viuax Hor. de Arte Poët. 69. Heres viuacior lo Serm. 2, 2, 132. Oliua viuax Virg. Georg. 2, 181. Pernici- s uaciſſima Gell. 9, 4 *vt* Celeritas. Ouid. Faſt. 2, 625 Procul *a ar is* impius eſto, Cui Pater eſt viuax, qui matris digerit annos. er viuacia, *vel efficacia, vel ad poſteritatem vsque peruentura.* Lu- mid Piſon. 60. Virtus viuax, expersque ſepulcri Ouid. ex on 4, 8, 47.

VIVACITER. Adu. Fulgent. Mythol. 1 p. 22 Res myſticas vi- e r pertractare. *ad l.* Id. de Contin. Virg. p. 147. Viuacius od i ſollers Quaerere et aeternae tandem inuigilare ſaluti Prudent. lu ymn. 2, 312.

VIVACITAS, ātis. f. *Naturalis vigor.* Columel. 11, 3 Multis ia locis viuacitatem ſuam vsque in annos decem prorogat. Vnde ti nis et viuacitatis tantum? Arnob. l. 2. Neruoſae viuacitatis Qua paruum exemplum Val. Max. 8, 13 ext. 4. Viuacitas illic ae- ri Apul. de Deo Soc. p. 99. Immortales viuacitates ignium de Mundo p. 58 *de ſtellis. Add.* Tertull. de Anima c. 25. Colum. 2 Impia viuacitas Quinctil. in Prooem. l. 6.

VIVESCO, *ſiue* VIVISCO, ĕre. [*ζωποιέομαι*] *ſignificat* Viue- *re, e Viuum fieri.* Plin. 9, 51 Anguillae atterunt ſe ſcopulis, ea enta viuiſcunt, nec alia eſt earum procreatio. Idem 16, 25 enim maritantur viueſcentia e terra. Semen cum decidens tumque terra viuiſceret Id. 17, 10. Rudem fecit viuiſcere Prudent. Apoth. v. 90. Vlcus viueſcit, et inueteraſcit Lucret. 4, 1061. Verbum affixum cordi viueſcit Idem 4, *conf.* Tertull. Apol. c. 48.

VIVISCENS, entis. Viuiſcente vultu Sulp. Seuer. de Vita Mart. c. 8.

VIVICOMBVRIVM, i. n. *Crematio viuorum.* Tertull. de Ani- De patibulo et viuicomburio. *add. ib.* c. 33 Viuicomburia.

VIDVS, a, um. Adi. [*ἀκμαῖος*] *Plenum vigoris.* Propert. 2, Quatuor artifices viuida ſigna bones. *Quaſi ſpirantia, atque uiua.* Plin. in Paneg. c. 44 Amas conſtantiam ciuium, rectosque uidos animos. Animus viuidus Tacit. Ann. 13, 3. Cor- ile et viuidum Plin Epiſt. 3, 1. Imago viuida Martis Claud. e l. Get. 268. Impetus viuidus Hor. Carm. 4, 4, 10. In- m viuidum Liu. 7, 48. Val. Max. 3, 3 ext. 7. Membra viui- 7, 64. Odia viuida Tacit. Ann. 15, 49. *Viuida odia intu- ere* Virtus viuida bello, *i. Fortis* Virg. Aen. 5, 754. Vis Lucret. *Compar.* Martial. 8, 6 Viuidius merum. Poma viuidiora Tertull. de Ieiun. c. 1 *ſec.* Rigalt. *al.* viuidiora. Spiritu viuidiore Val Iuv. 5, 1 ext. 1. *Superl. apud* Feſtum, *vbi tamen vulgo editur* iuus.

VIVIDVLVS, a, um. Catul. 64, 63 Viuidulo aflatu, *etc. Alii* egu , Vuidulum a fluctu, *quod praeferendum.*

VIVIDE. Adu. *Compar.* Gell. 7, 3 Omnia diſtinctius numeroſius- que comtius fortaſſe dici potuerunt: fortius atque viuidius potuiſſe dicion videntur. Vt viuidius, quam venerant, remearent Amian. 30, 1.

VIVIFICO, āre. *In vitam reuocare.* Apul. in Aſclep. p. 399 Spi- itu quo plena ſunt omnia, permixtus cunctis cuncta viuificat. Me- ue ipit flammis viuificare ſuis Corn. Gallus 5, 82. *conf.* Auien. rat. 500. *Adde* Tertull. aduerſ. Marc. 5, 9. *et* de Praeſcript. c. 3. *et* de Reſurr. Carn. c. 28. Lactant. 4, 16. *et* 7, 14 *etc.*

VIVIFICANS, antis. Partic. *Vt,* Spiritus viuificans Sidon. Ep. 13. *Add.* Vulg. 1 Cor. 15, 45.

VIVIFICATVS, a, um. Tertull. aduerſ. Valentin. c. 14 Illa Aeon Chriſto viuificata.

VIVIFICATIO, ōnis. f. Tertull. de Reſurr. Carn. c. 28 Cui nim per occiſionem erepta, referenda eſt per viuificationem. *conf.* d. c. tra Marc. 5, 9.

VIVIFICĀTOR, ōris. m. Tertull. de Reſurr. Carn. c. 37 Spiri- us viuificator carnis mortificatae. *add.* Id. adu. Marc. 2, 9. Hieron. Qua t. in Geneſ.

VIVIFICĀTRIX, īcis. f. Proſper Aquitan. de Ingratis c. 21 Dici plectentes apices, mortisque miniſtros Hoc expreſſe operis, quo gratia viuificatrix. Lex viuificatrix Iren. Interpres.

VIVIFICVS, a, um. Adi. *Vt,* Vigor viuificus Ammian. 21, 1. Viuificum ſpirant animae victricis odorem Paullin. Nat. Felic. 6, 189. Quo ſurſum verſus ferar viuificum Apul Aſclep. p. 395.

VIVIPĂRVS, a, um. Adi. *Vt,* Piſces viuipari, *Qui piſcem viuum pariunt; ſicut* Ouipari, *Qui oua pariunt.* Apulcius in Apologia prima, p. 29 Viuiparos eorum et ouiparos.

V I X

VIX. Adu. [*μόλις, μόγις, σχολῇ*] *Significat Cum vi ac difficultate, labore.* Ter. Eun. 3, 2, 19 Hic ſunt tres minae. C. vix. Idem Phorm. 1, 1, 9 Quod ille vncIatim vix de demenſo ſuo, ſuum defraudans genium, comparſit miſer. Vbi Donatus, Vix potuit et vncIatim cito conflari peculium: vt multa pauxillatim et cito fiunt maxima. Merito ergo additum eſt Vix. Cic. Acad. 4, 8, c. 3 Nos probabilia multa habemus, quae ſequi facile, affirmare vix poſſumus. Liu. 1, 20 Vix clamorem eorum, nedum impetum Sueſſani tulere. Indendo excellentes vix paucos proferre poſſumus Cic. de Orat. 1, 7, c. 2. Ter. Hec. 3, 1, 17 Tamen nunquam auſus fum recuſare eam, quam mi obtrudit pater. Vix me illinc abſtraxi, atque impeditum in ea expediui animum. Plaut Poen. 1, 2, 26 Nam quum ſedulo munditer nos habemus, vix aegre amatorculos inuenimus. Mihi vero cum his ipſis vix: his autem detractis, ne vix quidem Cic. Fam. 9, 8. Aut vix, aut nullo modo corrumpi Idem de Nat. Deor. 2, 20. Ter. Phorm. 4, 2, 4 Vix dum dimidium dixeram, intellexerat. Cic. Fam. 12, 4 Dolabella valde vtiuperatur ab hominibus non inſulſis, quod tibi tam cito ſuccederet, quin tu vix dum triginta dies in Syria fuiſſes. *Et* Att. 9, 2 Vix dum epiſtolam tuam legeram, quum ad me curſus ad illum Poſtumus Curtius venit, nihil nifi claſſes loquens et exercitus. Ter. Phorm. 2, 1, 4 O facinus audax! ô Geta monitor. G. vix tandem. Vbi Donatus, Conuenit hoc dictum ei: iam pridem ſe male audire putat: et ideo ſero videtur ad hunc ſenex peruenifſe: quum ille metuens, ſe primum ad accuſationem crederet. Idem Andr. 3, 2, 12 Vix tandem ſenſi Holidus. Cic. Fam. 3, 9 Vix tandem legi literas dignas Appio Claudio. Quinctil. 6, 5 Illud vix ſaltem praecipiendum videtur. Plin. 12, 17 Vix vt dignoſci poſſit a maſtiche vera. Africanus in l. Tutor. §. 1. D. ad S. C. Velleianum, Quando vix ſit, vt aliqua apud eundem pro eo ipſo interceſſiſſe intelligi poſſit. Vix, *refertur ad tempus* Virg. Aen. 1, 38 Vix e conſpectu Siculae telluris in altum Vela dabant laeti — Cum Iuno *etc.* Idem Aen. 4, 545 Et quos Sidonia vix vrbe reuelli, *i. non ſine difficultate.* Lucilius *apud* Donat. *ad* Ter. Adel. 3, 2, 12 Carcer, vix carcere dignus. *Conuicium in eum, qui in carcere dubitare ſolet, maiore ſupplicio dignus.* Ouid. Epiſt. 1, 4 Vix Priamus tanti, totaque Troia fuit. Vix ita tamen viuimus Plaut. Ciſt. 1, 1, 30.

V L C

VLCISCOR, vltus ſum, ciſci. [*ἀμύνω, ἐκδικέω, τιμωρέω, ἀμύνομαι*] *Vindicare, i. vel punire illum, et malo afficere, qui nos laeſit, vel iniuria affectum liberare, et malum, quo is affectus eſt, auctori reddere.* Vlciſcor et punio ſignificat et vindico Aſcon. in Cic. Diuinat. in Verr. p. 24. Ter. Eun. 5, 4, 20 Ego pol te pro iſtis dictis et factis, ſcelus vlciſcar, vt ne impune in nos illuſeris, *h. e. Poenam.* Idem Adel. 3, 2, 15 Satis mihi id habeam ſupplicii, dum illos vlciſcar modo. Erit, vbi te vlciſcar, ſi viuo Plaut. Pſeud. 5, 2, 26. Cic ad Brut. 3 Quos quidem ego omnibus ſententiis vlciſcor, et perſequor, omnibus bonis approbantibus. Idem in Catil. 2, 17 Quos quidem ego, ſi vllo modo fieri poſſet, non tam vlciſci ſtudeo quam ſanare. Plin. 34, 14 A ferro ſanguis humanus ſe vlciſcitur. Contractum namque eo, celerius ſubinde rubigmem trahit. Cic. de Inuent. 2, 106 Ab defenſore, in eius quem vltus ſit, audaciam ſui conqueſtione, rem non ex nomine ipſius negotii, ſed ex conſilio eius qui fecerit, *etc.* Ter. Phorm. 1, 4, 12 Recte; ego mihi vidiſſem, et ſenis eſſem vltus iracundiam. Cic. in Catil. 3, 24 Vltus eſt huius victoriae eum Vltatem poſtea Sulla. Fratres caeſos vlciſci Ouid. Met. 12, 90[1]. *i. eorum mortis auctores perſequi.* Funera gentis delectae vlciſci Lucan. 2 84. Cic. Poſt Redit. ad Quir. 11 Sic vlciſcar genera ſingula, quemadmodum a quibusque ſum pronocatus. *i. puniam.* Illum vlciſcentur mores ſui Idem Att. 9, 14 (11). Idem de Inuent. 2, 8[1] c. 27 Deinde hoc ſi conſtitutum ſit, vt peccata homines peccatis, et iniurias iniuriis vlciſcantur, quantum incommodorum conſequatur Idem pro Rabir. 25 c. 5 Et ſimilis viri tu vlciſceris patrui mortem, atque ille perſequeretur fratris ſui, ſi illa ratione agere voluiſſet? Necem alicuius vlciſci armis Ouid. Met. 7, 458. Nefas fortiter eſt vlta laqueo Idem de Arte Am. 1, 284. *de Biblide.* Patriam cadentem vlciſci Virg. Aen. 2, 575. Curt. 10, 8, 5 Meleagri temeritatem armis vltum ire decreuerant. Salluſt Iugurtha c. 68 Cum maxima cura vltum ire iniurias feſtinat. *de Metello.* ¶ 2 *Actiua forma.* Ennius *apud* Non. 4, 155 Niſi patrem materno ſanguine exanimando vlciſcerem. *Paſſ.* Quidquid ſine ſanguine ciuium vlciſci nequitur Salluſt. Iug. c. 31.

VLCISCENS, entis. Partic. Ouid. ex Pont. 1, 8, 20 Se nimis vlciſcens exſtitit ipſe nocens.

VLTVS, a, um. Adi. Salluſt. Catil. c. 33 Ne quaeramus, quonam modo, maxime vlti ſanguinem noſtrum pereamus. Vlta virum, poenas inimico a fratre recepi Virg. Aen. 4, 656. *Paſſ.* Lege quod occidit vltus ipſe ſua Val. Flacc. 4, 753. *vbi Burm. aduocat* Ouid. Heroid. 8, 120. *et* Met. 7, 3.

VLTIO, ōnis. f. [*ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία*] Plin. 11, 28 Illis enim vltionis cauſa datum eſt. Vltio, ferum perditis auxilium Liu. 31, 24 *pr.* Promtus vltioni Tacit. Ann. 11, 32. Voluptas vltionis Quinctil. 5, 13. Semper et infirmi eſt animi exiguique voluptas, Vltio Iuuenal. 13, 190. Audere vltionem Tacit. Ann. 2, 62. Concupiſcere Sen. de Ira 2, 1. Exuere ſe vltione et ſanguine Tac. A. 4, 25, 4. Obtinere vltionem in aliquem Tac. Ann. 13, 21, 9. *add.* Sen. Contr. 2, 13. Suet. Calig. c. 3. Tertull. de Pat. c. 10. Mactare aliquem vltioni et gloriae Tacit. Ann. 2, 13.

VLTOR. oris. m. [*ἐκδικος, τιμωρός, ἀμύντωρ*] *Qui vlciſcitur. Ponitur autem dupliciter, vt verbum* vlciſcor. *Catilinae amicus fuit Piſo, cum a* Cic. in Piſon. 23 *vocatur* Catilinae vltor. *Sed foſtis inimicorum et inuidorum Ciceronis* Rufus Coelius, *ad quem* Cic. Fam. 8, 9 *ex fine* Te vero mi Rufe diligo, quem mihi fortuna dedit amplificatorem dignitatis meae, vltorem non modo inimicorum, ſed etiam inuidorum meorum *Sic* Cic. de Clar. Orat. 267 Duo praeterea Conſulares, quorum Publius ille noſtrarum iniuriarum vltor, auctor ſalutis. *Sed* Idem pro Sull 85 c. 30 Coniurationis inueſtigator atque vltor. Idem in Piſon. 23 Id autem templum ſublato aditu, remotis gradibus, a coniuratorum reliquis, atque a Catilinae praeuaricatore, tum vltore, armis teneretur. Dolorum alicuius vltor Virg. Aen. 1, 864. Mortis alicuius vltor Ouid. Met. 3, 53. Scelerum vltores Lucan. 2, 531. Vltor Atrides Stat. Achill. 2, 57. Fortiſſimus vltor Ouid. Met. 15, 821. Deus vltor Stat. Theb. 5, 133. *conf.* Tac. Ann. 4, 28, 4. *et* Hiſt. 4, 57, 2. Di vltores Propert. 3, 19, 22. Dies vltor ſtat auſis olim tam triſtibus Sil. 2, 495.

VLTRIX, īcis. f. [*ἀμύντρια*] *Quae vlciſcitur.* Cic. pro Domo 112 c. 43 Haec vltrix afflictae ciuitatis, Reip. ſpoliis ornabitur? Virg. Aen. 11, 590 Haec cape, et vltricem pharetra deprome ſagittam. Anima vltrix Stat. Theb. 11, 563. Bella vltricia Sil. 2, 423. Dextra vltrice fuſus Lycus Sen. Herc. Fur. 11. Dirae vltrices Virg. Aen. 4, 473 *et* 610. Flamma vltrix Idem Aen. 2, 587. Hora Sil. 5, 656. Neceſſitas Apul. de Mundo *extr.* Stat. Theb. 5, 117 Potuitne vltricia Graiis Virginibus dare tela pater?

VLTORIVS, a, um. Tertull. aduerſ. Marc. 2, 24 Deus immittit mala non peccatoria ſed vltoria.

VLTO, *pro Vltus fuero, vel* Vlciſcor. Accius *apud* Non. 2, 894 Niſi genitorem vlto, nullum meis dat finem miſeriis.

VLCVS, eris, n. [ἕλκος Gloſſ. Lat. Gr.] *Sanies concreta intra cutem latitans: quae vt propere abrupta cute erumpat, emplaſtris ſuperne alligatis ſolet confouere.* Vlcus, id eſt, emiſſitium vomicae Scribon. 229. Non. 5, 49 Vlcus et Vulnus hoc diſtant, quod Vlcus tecta, et clauſa eſt malignitas. Virg. Georg. 3, 454 Quam ſi quis ſe potuit reſcindere ſummum Vlceris os, altior vitium, vinitque tegendo. Vulnus contra hians et patens. Idem Aen. 9, 487 Produxi, preſſiue oculos, aut vulnera lani Veſte tegens. Cruſtulas vlcerum rumpit lens Plin. 22, 25. Duritias in alto vlcerum perſequitur multipeda trita Plin. 30, 13. Eruptiones vlcerum manantes Plin. 22, 21. Inflammationes vlcerum Idem 28, 9. Impetus vlcerum incipientes ſerpere coërcet calx Idem 34, 24. Labra vlcerum Idem 26, 11. Margines vlcerum duriores abſumit cinis Idem 30, 13. Margines vlcerum erodit Anonis Idem 27, 4. Os vlceris Celſ. 5, 28. Sinus vlcerum explent, *etc.* Plin. 27, 8. Sinus vlcerum Chelidonia ſiccantur Idem 26, 14. Tu tanquam Vnguis in vlcere exiſteres Cic. pro Domo c. 5. ¶ 2 *Epitheta:* Altum et anguſtum vlcus Celſ. 5, 28. *de fiſtulis et earum generibus. Id nomen eſt vlceri alto, anguſto, calloſo.* Atra vlcera ad vium corpus redigunt lupini ſiluestres Plin. 22 c. vlt. Calloſa vlcera, *vid* CALLVS. Scribon. 217. Caua vlcera commodiſſime implent Sphaerion et id quod Philetis vocatur Celſ. 6, 6. *de cauis oculorum vlceribus.* Chironium vlcus Celſ. 5, 28. Concauum Scribon. 238. Corruptius vlcus Celſ. 7, 4. Creſcens carne Scribon. 239. Deplorata vlcera Plin. 26, 14. Deſperantia iam vlcera cicatrice includit mel Idem 22, 24. Difficilia vlcera Idem 23 c. *vlt.* Diutinum Scribon. 214. Durum et rotundum vlcus Celſ. 6, 3. Facta per ſe Scribon. 220. Ex Frigore Id. 220. *i. perniones.* Humidum et inaequale vlcus Celſ 6, 3. Inaequale vlcus Idem 5, 28. *de Theriomate.* Incurata vlcera Hor. Epiſt. 1, 16, 24. Luxurians Scribon. 239. Mala vlcera Celſ. 5, 28. *de ſacro igne.* Nigrum vlcus Idem 5, 26. Plin. 27, 8. Periculoſiſſima vlcera Celſ. 6, 11. Pura, et Parum pura vlcera Idem 6, 11. Purum Scribon. 24. 238. Celſ. 5, 26 Si magis Putre eſt vlcus, iamque procedit ac ſerpit, opus eſt vehementius crodentibus. *Paullo poſt,* Poſt viſionem Putris vlceris ſuperponenda ſunt, quae cruſtas a viuo reſoluant, eas ἐσχάρας Graeci vocant. Putria vlcera et tetri odoris emendat aurum Plin. 33, 4 *ad fin.* Recentia vlcera Celſ. 6, 6. Scribon. 204. Senilia vlcera ſiccant impoſitae ſpongiae Plin. 31, 11. Celſ. 6, 7 Si ſordida quoque vlcera ſunt, melius mulſo eluuntur. Sordidum Scribon. 25 ſq. Sordidiſſimum ib. Tetra vlcera Lucret. 5, 995. Vetus vlcus ſcalpello incidendum eſt, excidendaeque eius orae Celſ. 5, 26. Vetera Scribon. 205 ſq. Vetuſtis vlceribus, et vix ad cicatricem venientibus optime fiecurrit Sphaerion Celſ. 6, 6. ¶ 3 *Verba et Participia:* Adapertum vlcus Celſ. 5, 28. Ambit rubor vlcus Idem 5, 26. Aperire vlcera Plin. 23, 7. Adſtringit et explet vlcera Sil Idem 33 c. *vlt.* Coërcent vlcera, quae ſerpunt Lactucae Idem 2, 7. Cohibet ſeuum cum cera vlcera, quae ſerpunt Idem 28, 18. Compeſcit vlcera alumen Idem 35, 15. Comprimuntur vlcera aceto Celſ. 4, 4. Continuatur vlcus ruptis puſtulis Idem 5, 28. Curare vlcera Idem 6, 11. Deſcendere ſolet interdum vlcus ad neruos Idem 6, 17. Diſcutere manantia capitis vlcera Plin. 22, 21. Efferentia ſeſe vlcera Idem 26, 14. Emendantur oris vlcera, *etc.* Idem 28, 8. Emendat butyrum vlcera Id. 28, 12. Erodit vlcera excreſcentia lapis ſarcophagus Idem 36, 17. Erumpentia per ſe vlcera Idem 22, 10. Excidere totum vlcus vsque ad ſanam carnem Celſ. 5, 28. Excreſcentia vlcera Plin. 24, 5. Exeſt putria vlcera Ariſtolochia Idem 26, 14. Exeſum vlcus Celſ. 5, 27. *de curatione viceris.* Explet cauа vlcera Ariſtolochia Plin. 26, 14. Expurgat vlcera ſordida Ariſtolochia Idem 26, 14. Facit vlcus ſeptica vi Anemona Idem 21, 23 *ad finem.* Facta calceamento vlcera Idem 26, 14. Fiunt etiam ex frigore hibernо vlcera, maxime in pueris, et praecipue pedibus digitisque eorum Celſ. 5, 28. Finita ſi vlcera cum inflammatione non ſunt: aut ſupercreſcentia, aut ſordida, aut cauа, aut certe vetera eſſe conſuerunt. Ex his ſupercreſcentia collyrio, quod Memnigmenon vocatur, optime reprimuntur. Sordida purgantur et eodem Celſ. 6, 6. Fouere vlcera ſucco aliquo Plin. 24, 14. Illinitur Gentiana vlceribus, quae ſerpunt Plin. 26, 13. Illinitur Beta contra vlcera, quae ſerpunt Idem 20, 8. Celſ. 5, 24 Enehriſta ad vlcera purganda et implenda. Imponitur vlceribus manantibus faex vini cremata Plin. 23, 2. Increſcentia vlcera Idem 20, 14. Inducere cruſtas vlceribus Celſ. 6, 11. *ad finem. et* 5, 8. Inhibet infantium vlcera alumen Plin. 35, 15. Inſpergitur vlceribus farina Idem 23, vlt. Inueterata vlcera Idem 26, 1. Manant vlcera quae in capite Idem 20, 8. Manantia vlcera Idem 26, 14. Matureſcentia non vlcera Idem 22, 23. Medetur omnium generum vlceribus plantago Idem 26, 14. Celſ. 6, 12 Quae in latere linguae Naſcuntur vlcera, diutiſſime durant. Nutrire vlcus lenibus medicamentis Idem 6, 6. Interdum vetuſtas vlcus Occupat, induciturque ei callus, et circum orae craſſae liuent: quod fere negligenter curato vlceri ſuperuenit. Celſ. 5, 26. *de vlceribus quae extrinſecus, etc.* Idem 6, 13 Alia quoque vlcera in gingiuis plerumque Oriuntur: quibus eadem, quae in reliquo ore, ſuccurrunt. Percurat ſeuum vlcera, quae ſerpunt Plin 28, 18. Perducere vlcera ad ſanitatem Celſ. 7, 30. Pericli tantur vlcera quae vermibus Plin. 30, 13. Purgare replereque vlcera Celſ. 5, 26 *ad finem.* Perſanare vlcera Plin. 26, 14. Prodeſt mire toſtum hordeum vlceribus ex ambuſto Plin. 29, 3. Purgandum vlcus maxime melle et reſina eſt: ſed aliis quoque purgari poteſt, quibus purulenta curantur, eodemque modo ad ſanitatem perducendum eſt Celſ. 7, 30. Purgantur vlcera et explentur butyro Plin. 28, 18. Pu reſcentia vlcera Idem 20, 7. Renouare vlcera Celſ. 7, 30. Renouatur vlcus Idem 5, 28. *de Chironio vlcere.* Repugnantia cicatrici vlcera quae ſerpunt Plin. 23, 5. Repurgatum vlcus ſic vt caetera nutriendum eſt Celſ 5, 26. Reſcindere os ſummum vlceris Virg. Georg. 3, 454. Rubet iuſtis vlceribus corpus Lucret 6, 1164. *al.* Inuſtis. Celſ. 5, 28 *De ſacro igne,* Vlcera ſi mediocriter Serpunt, aqua calida: ſi vehementius, vino calido fouenda ſunt. Serpentia vlcera Plin. 24, 6. Siccat vlcera per ſe farina lupinorum Idem 22 *vlt.* Tendit ad ſanitatem vlcus Celſ. 7, 28. Tollit vlcera humida cinis ex oſſibus ſepiarum Plin. 32, 7 *ad finem.* Tollunt vlcera humida in capite oua Idem 29, 3. Trahunt vlcera, quae non cicatricem Idem 30, 13. Trahentia vlcera difficile cicatricem Idem 22, 25. Vineſcit vlcus, et inueteraſcit alendo I 4, 1062. ¶ 4 *Obſeruatt. Metaph.* Vlcus tangere, *vere dolorem, eiusque rei facere mentionem, quae nos magnopere* Ter. Phorm. 4, 4, 9 Quid minus vtibile fuit, quam hoc vlcus tan *Hinc metaphoram* M. Tullius *oppido quam eleganter expreſſit* in *dium, qui populum fame tam exaſperatum, concionibus inſuper fe in rabiem agebat.* Vt et fames ſtimularet homines, et tu in hoc re tanquam vnguis exiſteres Pro Domo 12 c. 5. *Simili mete* Vlcus *de pruritu venereo* Martial. 11, 61 Pulchrior eſt Chione ſed gis vlcus habet *etc. Veneris ſenſum, laſciuiam, irritamenta.* RVBIGO n. 4. Cic. de Nat. Deor. 1, 105 Quaero igitur, deus primum vbi habitet. Deinde quae cauſa eum loco mone modo mouetur aliquando. Poſtremo quum hoc proprium ſit an tium, vt aliquid appetant, quod ſit naturae accommodatum, quid appetat, ad quam denique rem motu mentis ac rationis Poſtremo quomodo beatus ſit, quomodo aeternus. Quidquid horum attigerit, Vlcus eſt: ita male inſtituta ratio exitum re non poteſt: *Quaeſtiones illae omnes non poſſunt tractari, vt non a dicatur rationibus veſtris contrarium, vt vlcus attingi ſine dolore leſtia habentis non poteſt. Denique notemus* Vlcus, *a nonnullis ſcri ti, quod Graece Ἕλκος dicitur.*

VLCVSCVLVM, i. n. Dimin. [ἑλκίδιον] Celſ. 5, 28, 15 *ſtularum generibus,* Ex puſtulis vero nonnunquam etiam vlc ſunt, aut aridiora, aut humidiora. Eruptiones quaedam pu rum et vlcuſcula Sen. Ep. 72. Vlcuſculum oris Plin. 28, 19.

VLCERO, āre. [ἑλκόω] *Dilaniare, et vlcus vel vlcera f Laudatur* Plin. 28, 9 ſ. 41 Item equarum praeterquam virginum *f* erodit, emarginat, vlcerat. *In veteri codice legitur,* Emarginat *Et ſic Hard.* Hor. Serm. 1, 6, 106 Mantica cui lumbos onere vl atque eques armos. Iecur alicuius vlcerare, *Foede vul* Hor. Epiſt. 1, 18, 72.

VLCERATVS, a, um. Cic. de Fato 36 c. 16 Nondum enim rato ſerpentis morſu Philocteta, quae cauſa in rerum natura co batur, fore, vt is in inſula Lemno linqueretur.

VLCERATIO, ōnis. f. Senec. de Conſt. Sap. c. 6 Dolore nina, vlcerationes, vulnera, magnos motus rerum circa ſe freme ſecurus adſpiciat. Oris gingiuarumque vlcerationes eme Plin 34, 11. Celſ. 5, 28 Myrmecia latiſſimis radicibus inhaerent, que ne excidi quidem ſine vlceratione magna poſſunt.

VLCERARIVS, a, um. Adi. *Vt,* Herba vlceraria Ap Herb. c. 45.

VLCEROSVS, a, um. Adi. [ἑλκώδης] *Plenum vlceribus.* Iecur vomit terra Columel. 2, 9. *add.* Id. 1, 5. Pallad. 1, 40. *Ad arbores translatum* 17, 14 Ante omnia gemmantes nitere conueniet, nihil vsquam vl ſum eſſe, aut retorridum. Conſcientia Sidon. Ep. 6, 7. F Tac. Ann. 4, 57, 3.

VLEX, icis. f. Frutex eſt roris marini ſimilis, aſper, aurump tinens Plin. 33, 4 ſ. 21. *Conf.* AGOGAE.

V L I

VLIGO, ĭnis. f. [πλάδον, ἰκμασία] Terrae naturalis hume ea nunquam recedens, *inquit* Seruius *ad* Georg. 2, 184. Varro de 2, 2 Solum oportet eſſe eruderatum et procliuum, vt euerri facil ſit, ac fieri purum. Non enim ſolum ea vligo lanam corrumpit o ſed etiam vngulas, ac eas ſcabras fieri cogit. Virg. Georg. At quae pinguis humus, dulcique vligine laeta. Peſtifera campi Sil. 8, 380. Locus vligine Profunda, idem ad gradum bilis Tac. Ann. 1, 64, 2. Salſam nonnunquam et amaram nem vomit terra Columel. 2, 9. *add.* Id. 1, 5. Pallad. 1, 40.

VLIGINOSVS, a, um. Adi. [ἰκμαδώδης] *Semper vuidum:* Vligineſus ager, *qui ſemper eſt humidus. Vid. ver. Grammat. ap gall.* p. 299. Varro de L. L. 4, 5. Idem de R. R. 1, 6. Colume Igitur vligineſi campi proſcindi debent poſt Idus menſis Aprilis. licem vligineſus Ager optime alit Colum. 4, 30. Plin. 17, 5 vligineſam triſtia terram demonſtrant.

VLISSES *ſ.* VLIXES, *vid.* VLYSSES.

V L L

VLLVS, a, um. [τὶς] *Aliquis, quaſi diminutiuum ex* vnus: *Nonnu affirmatiue ponitur, ſed ſerumque negatiue, vel inter. ogatiue, certe malio natiter.* Ter. Hec. 4, 4, 102 Si vllo modo eſt, vt poſſit, quod ſpero fore. Cic. Verr. 4, 7 Nullum inquam horum reliquit, neque alium vllum tamen, praeter vnum pernetus ligneum, Bonam Fortunam, opinor. *Idem in eandem* 2, 60 c. 24 Debebat Epicrates vllum mum nemini. Obiicit mihi, quod vllum de liberis meis pote rim facere diſcrimen Quinctil. in Aegro redemto. Cic. Philip 2, 97 Omnino vllius rei nemo fuit emtor, cui defuerit hic vendit Scientiam vllam negat prodeſſe alicui Idem de Orat. 1, 250 c. 57. *Poſt* hinc *ſequatur* vllo, *non* omni: *vid. Cellar. Cur. Poſt.* p. 191. Vo Lat. Suſpect. c. 9. *Genit. Secunda anceps eſt Poetis.* Nec te vll violentia vincat Virg. Aen. 11, 354. Arcanum neque tu ſcru beris vllius vnquam Hor. Epiſt. 1, 18, 37.

V L M

VLMVS, i. f. [πτελέα] *Arbor vineis amica.* Plin. 16, 40 gorem fortiſſime ferunt vlmus, ob id cardinibus, aſſamentisque por rum vtiliſſima, quoniam minime torquetur: permutanda tantum vt cacumen ab inferiore ſit cardine, radix ſuperior. *add.* Id. ib. c. Cato R. R. c. 28. Varro R. R. 1, 15. Colum. 5, 6. *et* de Arb. c. 16. P Iad. Febr. 17. *et* Non. 15. Vitr. 2, 9. Alta vlmus Virg. Ecl. 10, Exeſa vlmus Ouid. Faſt. 3, 747. Fecundae frondibus vlmi Vi Georg. 2, 446. Fortes vlmi Idem Georg. 2, 83. Fronde vlmus Idem Ecl. 2, 70. Patula vlmus Perſ. Sat. 3, 6. S cioſa vlmus nitentibus vuis Ouid. Met. 14, 661. *al.* Spatioſa tumen bus. Viduae vlmi, *quibus non adhaerent vites* Iuuen. Sat. 8, Adiungere vites vlmis Virg. Georg. 1, 2. Amicitae vitibus vl Ouid. Met. 10, 100. Degranat vlmum vitis Idem Triſt. 5, 3, Iuxere vlmos vitibus Virg. Georg. 2, 221. Vincitur vitibus mus Ouid. Epiſt. 5, 47. *conf.* Idem Met. 14, 665. Vlmor Acherons Plaut. Amphitr. 4, 2, 9 *in cuius tergo pereunt* virgae vlmeae *vt* Capt. 3, 4, 117 Vae illis virgis miſeris, quae hodie in ter morientur meo.

VLMEVS, a, um. Adi. [πτελεινὸς] *Quod ex vlmo eſt. Vt,* Virg vlmeae

me Plaut. Asin. 2, 2, 74. *Et* Epid. 5, 1, 20 Quem Apelles Zeuxisque
nuo ingent pigmentis vlmeis. *h. e. Virgis vlmeis.* Stylis aliquem
con cribere vlmeis Plaut. Pseud. 1, 5, 131. Columel. 6, 3 Proba-
tur e maxime vlmea frons. Vectes vlmei Cato R. R. c. 31.
Vir demia Plaut. Rud. 3, 2, 22.

V. MITRIBA, ae. m. [πτελεατρίβης] *Qui vlmum terit, id est,*
qui virgis vlmeis caeditur Plaut. Perf. 2, 4, 7.

V MARIVM, i. n. [πτελεών] *Locus vlmis consitus, vlmorum*
semetarium. Plin. 17, 11 Differendae ex arearum venis post annum in
vlmeria, interualllo petali in vnamquamque partem. *Add.* Colum. 5, 6.

V METVM, i. n. πτελεών Gloss. Gr. Lat.

V L N

V NA, ae. f. [ὠλένη, ἀγκάλη] *Proprie is, qui cubitus vocatur:*
leinde *manus cum brachio vsque ad cubitum, praefertim in quantum men-*
sura *praebet longitudinis.* Plin. 11, 43 Terrestrium vni homini iu-
guli humeri, caeteris armi: vni vlnae. Virg. Ecl. 3, 105 Tres
late caeli spatium non amplius vlnas. Dicta Vlna, *vt ait* Seruius,
ἀπὸ ὠλενῶν, id est a brachiis, vnde et λευκώλενος Ἥρη dicitur. Li-
et netonius vnum cubitum velit esse tantummodo. Idem Georg.
3, 38 — Septemque assurgit in vlnas. *Vbi* Seruius, Creuit in
septn vlnas. Vlna autem, vt diximus, secundum alios, vtriusque ma-
nus extensio est, secundum alios cubitus, quod magis verum est, quia
vlna e ὠλένη dicitur cubitus: vnde est λευκώλενος Ἥρη. De Vlna *vide*
diligenter Parerga Alciati 1, 18 *et Budaeum in priorib. Annotat.* Toga
vlnis: vlnarum Hor. Epod. 4, 8. Lenes vlnae Claud. Conf. Hon.
Stil. 16. Tenerae vlnae Ouid. Met. 9, 651. Tremula vlna Ca-
tull. Coloniam 18, 13. Attollere aliquem mollibus vlnis Ouid.
Pont. 1, 8, 47. *al.* Sontibus. Circumdare aliquem vlnis Stat. Silu.
3, 3, 6. Circumligant auidis vlnis matrem Idem Achil. 1, 172.
Corrigitur niueis reducem vlnis Claud. in Eutrop. 2, 187.

V OPHŎNON, i. n. [ἀλόφωνον] Chamaeleon herba vocatur
quibusdam vlophonon *(quia necat animalia quaedam, vt ostendit)* et
vulgo lolon *(canem olens)* propter grauitatem odoris Plin. 22, 18. *Add.*
Cupid de Herb. c. 109.

V L P

V PIANVS, i. m. [Οὐλπιανὸς νομικὸς] *Iurisconsultus, Adriani*
imperatoris seriniorum magister, Tyrius, cuius verbis in Pandectas rela-
ta saepe vtimur.

V PICVM, i. n. [ἀφροσκόροδον] *Graeci appellauere genus Allii*
vrbanius, inter fulmentaria ruris adsciptum Plant. Poen. 5, 5, 35 Tum
vt ego plenior allii vlpicique quam sint Romani reniges. *Conuicium*
Punicum male olentem. Columel. 11, 3 Vlpicum, quod quidam
Punicum vocant, Graeci autem ἀφροσκόροδον, appellant, longe
alii is est incrementi, quam allium. Idque circa Calendas Octo-
bris antequam deponatur, ex vno capite in plura diuidetur. Habet
illi velut allium plures cohaerentes spicas: eaeque quum sint diui-
sae, ratim seri debent, vt in puluinis positae minus infestentur hiemis
quo *add.* Colum. 6, 4. Arnob. 2 p. 85 *c. not. Elmenh.* p. 95. Pal-
lad. in t. 14. *et* Non. t. 6.

V PIVS, i. m. *Nomen apud Romanos. Vt,* Vlpius Traianus.
Mund Vlpia, *Vrbium nomen a Traiano conditarum, vt,* Vlpiae Traianae *in*
Dac *etc.* Bibliothecae Vlpiae *mentio apud* Vopisc. Aurelian. 1. *et* Tac. 8.
Vlp in forum Capitolin. in Anton. Philos. 22.

V L S *et* V L T

V S, *et* V L T I S. [ἐπίκαιρα] *Vnde* Vltra et Vltimus. Festus,
Vls ato pro Vltro posuit. Quinque viri constituti sunt eis Tibe-
rim ultis Tiberim Pompon. l. 2 de orig. iur. §. 31.

V TERIOR, V T I M V S, *vid.* V L T R A.

V TIO, V L T O R, *vid.* V I C I S C O R.

V TRA. [ὑπὲρ, πέρα, πρόσω] *Ab antiquo* Vls *deriuatur, sicut* Ci-
tra Cis: *Praepositio o Accusatiuo Casui seruiens, significat Praeter et*
trans *Ad locum, tempus, modum refertur.* Plaut. Mere. Prol. 24
Sed nori accedunt etiam vltra haec quae diximus. Cic. Att. 12,
16 Vltra Siliaram villam est, quam puto tibi notam esse, *etc.* Vltra
inn pueriles Quinctil. 1, 11. Paullum aliquid vltra primas Li-
era progressum esse Idem 1, 1. Cic. Tusc. 4, 38 Sed adhibent mo-
dum quendam, quem vltra progredi non oporteat. Vltra placi-
tum laudare Virg. Ecl. 7, 27 Seruius, i. e. Nimie, irriforie. *Vltra*
quam placeo et mereor. Virent vltra irrigua gramina, vltra amni-
bas vbas Solin. c. 2.. *i. magis quam.* Vltra terminum vagari
Hor. Carm. 1, 22, 1. ¶ 2 Vltra *Aduerbium est, quum sine*
casu ponitur. Plaut. Stich. 2, 2, 25 Nunc vltra hoc deportem? haud
placet: neque id vero officium ego arbitror. Columel. de Arbo-
ribus 5 Quae sic resectae inolescunt, nec vltra obsunt vitibus. In-
tenc nus vltra animum Quinctil. 7, 2. Vltra dicere Scribon.
Ep. . Vltra opus est probare ib. Vltra citraue pernolare
Plin 2, 23. Cic. Att. 15, 1 Est autem oratio scripta elegantissime
sent tus, verbis, vt nihil possit vltra cogitari. Idem de Vniuerf.
6 c. Si probabilia dicentur, ne quid vltra requiratis. Liu. 24, 16
Tar vi se in hostem inciderunt, vt sustineri vltra non possent. *Hic*
pro mplius. Non vltra bellum dilatum Liu. 2, 19. *i. non diutius.*
Cic. e Inuent. 1, 26 Remotum est, quod vltra quam satis est, petitur.
Ider Tusc. 1, 17 c. 9 Vltra enim quo progrediar, quam vt verisimilia
vide n, non habeo. Ne vltra, Quam homini datum est, spes
nostr e prouehantur Quinctil. Prooem. 6. Vltra quam oportet
Ider 2, 5. Non vltra quam, *vid.* NON.

V TER, ēra, ērum. *Asseritur a Salmas. Exerc. Plin. p. 721.*

V TRĀTVS, a, um. *Vt,* Regio vltrata Hygin. de Limit. p. 156.

V TERIOR, us. [πρόσω τέρος] *Ab* Vltra *Comparatiuus.* Ter.
Pho 1. 4, 2, 10 Sed eccum ipsum, quis est vlterior? Cic. de Pro-
vinc Conf. 15 c. 15 Quorum alter vlteriorem Galliam decernit cum Sy-
ria, ter citeriorem. Ripa vlterior, *Quae trans flumen est.* Liu.
42, . Patere. 2, 107, 1. Virg. Aen. 6, 314. In vlteriora Curt.
8, 1. Mirari vlteriora, praesentia sequi Tacit. Hist. 4, 59.
Loq vlteriora Ouid. Fast. 5, 632.

V TERIVS. Adu. [ἐπιπέρας, πορρωτέρω] Ouid. Met. 2, 875
Ind abit vlterius: mediique per aequora ponti Fert praedam.
Oui Met. 6, 470 Quotiesque rogabat Vlterius iusto, Progneu ita
vell erebat. Tendere Virg. Aen. 12, 938. Tentare Idem
Aen 2, 86. Senec. Epist. 1, 3 Et vlterius si licuisset, inuabit de
immortalitate animorum quaerere, immo credere.

V L T Ĭ M V S, a, um. Adi. [ἔσχατος, ὕστατος] *Ab Vltra Superlati-*
uum: Idem quod Postremus, extremus, summus: ad tempus, locum, modum,
gradum etc. refertur. Cic. de Legib. 1, 8 A quibus temporibus capiat
scribendi exordium. Ego enim ab vltimis censeo. Idem de Di-
uin. 2, 91 Caelum ipsum quod extremum atque vltimum mundi est.
Aedes vltimae Ter. Heaut. 5, 1, 29. Dies vltima exspectata ho-
mini Ouid. Met. 3, 135. Linea vltima rerum mors Hor. Epist. 1,
16, 79. Loco vltimo Scribon. 225 *i. tandem.* Luna vltima
Cic. in Somn. Scip. 8 c. 3. Pars vltima intestini directi Scribon.
142. Ter. Phorm. 1, 4, 39 Sed quis hic est senex, quem video in
vltima platea? Stirps vltima, *i. Omnium vilissima ac obscurissima.*
Vellei 1, 11, 1. *de Pseudophilippo,* Qui se regiae stirpis ferebat, cum
esset vltimae. *Add.* n. 2. Telum vltimum ac maximum Liu. 3, 28.
Tempus proximum, medium, vltimum Cic. de Prouinc. Conf. 43.
Terra vltima Cic. de Arusp. Resp. 24. Ad vltimum, *vid.* AD,
Praepositionem. Cic. de Finib. 3, 33 Eorum, dico qui summum
bonum, quod vltimum appellant, in animo ponerent. Vltimus
Romanorum, C. Cassius, *postquam defecit Romana virtus etc.* Tac. Ann.
4, 34, 1. Atque vltima Teucrum Iussa sequar Virg. Aen. 4, 537.
i. deterrima, *sec.* Seru. Poena vltima Liu. 3, 58. Scelus vl-
timum, aut Facinus Curt. 5, 13, 1. Supplicium vltimum Idem 6,
7, 31. Denuntiare necessitatem vltimam Tac. Ann. 15, 61. Vl-
tima experiri, *i. extrema, post quae nihil spei superest, ad quae non ventur,*
nisi vbi omnia alia frustra tentata sint Liu. 2, 18. Celsus 7
Igitur vbi vltima experiri statutum est, *etc.* Inauditis vltimisque
Exsecrationibus adiurat Iustin. 24, 2, 8. Non in vltimis Laudum
hoc tibi fuerit Liu. 30, 30. Pati vltima, *Extrema supplicia* Idem
37, 54. Curt. 3, 1, 6. *Add.* Liu. 3, 47 *pr.* Vltimus omnis
memoriae Reus Quinctil. Decl. 12. *i. pessimus. vid. Burm. p. 266.*
Vltima in malis haec sunt illi Cic. ad Brut. 17. *i. Extrema et summa mala*
esse videntur. Conf. Propert. 1, 5, 4. Curt. 8, 1, 15 Ultimachus
enim quodam quum venaretur in Syria, occiderat eximiae magnitudi-
nis feram solus, sed laeuo humero vsque ad ossa laceratus, ad vltimum
Periculi peruenerat. Cic. Off. 1, 56 Efficiturque id, quod Pythago-
ras vltimum in amicitia putauit, vt vnus fiat ex pluribus: *Vltra quod*
nihil est, summus gradus. Vltimo aetatis affectus Aur. Vict. Caes.
c. 40. Vitae vltima agere Idem de Orig. Gent. Rom. c. 10. Vl-
tima orientis subigere Liu. 3, 10, 4. Amore spiritus ad vltima
propulsus Idem 6, 4, 11. ¶ 2 *Dicunt,* vltimum *non nun-*
quam primum *significare, vt* altum *et* profundum *contraria denotare vi-*
dentur: id quod non ad inconstantiam sermonis referendum est, in talibus
intolerabilem; sed ad diuersas relationes. Vltimus *nempe valet antror-*
sum etiam, cum repetimus superiorum memoriam ibi vltimum *nobis occur-*
rit, vltra *quod nihil est, nempe id quod primum fuit.* Seruius *ad illud*
Aen. 7, 49 Tu sanguinis vltimus auctor, Dicius vltimus quod vltra
omnia sit, siue antea respicias, siue retro. Cic. de Finib. 1, 65 Quod
quam magnum sit, ficta veterum fabulae declarant, in quibus tam mul-
tis tamque variis ab vltima Antiquitate repetitis, tria vix amicorum
paria inueniuntur. *Sic* Auctor ad Herenn. 1, 15 Rem breuiter
narrare poterimus, si inde incipiemus narrare, vnde necesse erit, et si
non ab vltimo initio repetere volemus. Memoria pueritiae vlti-
ma Cic. pro Arch. Poeta 1. Nepos 25, 1, 1 Pomponius Atticus ab
origine vltima stirpis Romanae generatus, *i.* generosus, *quod tam Lam-*
bino placuit. Conf. Liu. 40, 6. Catull. 4, 15. *c. not. Muretti.*
Cic. de Inuent. 2, 5 Nobis omnium quicunque fuerunt ab vltimo prin-
cipio huius praeceptionis, vsque ad hoc tempus expositis copiis, quod-
cunque placeret, eligendi potestas fuit. Liu 1, 47 Ibi Tarquinius
maledicta ab stirpe vltima orsus, Seruum ferua natum, *etc. i. A prima*
stirpis origine, ab initio. Et absolute, Quinctil. 5, 10 Recte autem
monemur, causas non vtique ab vltimo esse repetendas, id est
ab initio.

V L T I M V M. Adu. [τὸ ἔσχατον] *Postremum.* Liu. 1, 29 *de Albanis migrantibus,* Nunc errabundi domos suas, vltimum illas visuri per-
vagantur. Idem 40, . . Vltimum de caelo, quod comitia tur-
baret, interuenit. Idem 45, 19 An vltimum mori iusturum? Curt.
5, 12, 18 Darius Artabazum vltimum illum visurus amplectitur.

V L T Ĭ M O. Adu. [ἐσχάτως] *Denique.* Sueton. in Neron. c. 32
Vltimo templis compluribus dona detraxit, simulacraque ex auro vel
argento fabricata conflauit.

V L T I M O, āre. *In vltima parte esse.* Tertull. de Pallio c. 1 Cum
vltimant tempora patriae.

V L T I M E. Adu. Apul. Met. 1 Vltime affectus.

V L T R O. Adu. [περαιτέρω, ἔτι δὲ] *ab* Vltra *fit: et significat* Vl-
tra, *siue Insuper.* Etiam vltro derisum aduenit Ter. Eun. 5, 2, 21.
post minutam factam. Liu. 3, 65 Cauendo ne metuant homines,
metuendos vltro *(insuper)* se efficiunt. Dial. de Oratorib. 3, 3
Salutem periclitantibus, inuidis vero et inimicis metum et terrorem
vltro feras, ipse securus *etc. Haec ita interpretari nihil est absurdi.*
Sed propria vis huius particulae in eo esse videtur, vt initium alicuius
actionis significet ab eo, vnde non exspectabatur: vltro *facere dicitur,*
qui non rogatus, non inuitatus, non lacessus, ipse velut vltima *ori, o est actio-*
nis. Vltro *cum fieri aliquid dicimus, nihil praecessisse indicamus eorum,*
quae alias solent etc. Itaque interdum per insuper *reddi potest, inter-*
dum Sponte *videtur significare, interdum prius, interdum potest substitui*
formula alia, manente semper illa generali notione, a qua vsus hoc quidem plus
minus recedere non nunquam solet. Non melius est, quam conferendo ex-
empla. Ter. Adel. 4, 3, 3 Nisi si me in illo credidisti esse hominum
numero, qui ita putant, Sibi fieri iniuriam vltro, si quam ipsi fecere
expostules, Et vltro accusant. Virg. Aen. 5, 145 His lacrimis vi-
tam damus, et miserescimus vltro. *Vbi* Seruius: Vltro, non est
sponte, nam iam rogauerat: sed insuper. Et venit ab eo quod est
vltra: quia plus quam rogauerat praestiterunt. *Multum tamen*
vltro *ad sequentia refert,* Vltro Ipse viro primus manicas *etc. vt indi-*
cetur animus Priami mitis, qui non rogatus, non monitus domi iubet Si-
noni vincula. Virg. Aen. 5, 85 *cum dixisset anniversarium Anchi-*
sae celebrandum, vbicunque essent, addit Nunc vltro ad cineres, ipsius
et ossa parentis Adsumus. *Metaphysica formula diceres,* Antece-
denter *ad anniversariam hanc sollemnitatem, fiamus in ipso loco, vbi se-*
pultus est: non inuitarunt nos hae sollemnia illa: sed tanto minus omitta-
tenda opportunitas. Fluebat, vt saepe Seruius, Vltro, aut vltra, id est
insuper, hoc est amplius munera praestiterunt. Aut vltro, sponte sua,
non optantibus, aut volentibus nobis. *Conf. Cort. ad Sall. Fragm.*
p. 965 *extr.* ¶ 2 *Consideremus hic loca aliquot Vlpiani, in*
quibus laborari obseruauimus. Vlpianus in l. 3 D. de condictione
causa data, Quid si ita dedi, vt Stichum intra certum tempus manu-

mittas ? Si nondum tempus praeteriit, inhibenda erit repetitio, nisi me poeniteat, quod si praeteriit, condici poterit. Sed si Stichus decesserit : an repeti, quod datum est, possit ? Proculus ait, si post id temporis decesserit, quo manumitti potuit : repetitionem esse. si minus : cessare. quinimmo etsi nihil tibi dedi, vt manumitteres, placuerat tamen, vt darem : vltro *(vt tu agere incipias)* tibi competere actionem, quae ex hoc contractu nascitur. *i. Condictionem, defuncto quoque eo.* Idem l. 1 §. Interdictum D. Vti possidetis, Interdictum autem quod est, Vti possidetis, possessorem praedii tuetur. actio enim nunquam vltro *(non turbato, non in ius vocato)* possessori datur : quippe quum sufficiat, quod possideat. Paullus in l. 2 D. ad legem Rhodiam, Si laborante naue iactus factus est : amissarum mercium domini, si merces vehendas locauerant, ex locato cum magistro nauis agere debent. magister deinde cum reliquis quorum merces saluae sunt : ex conducto, vt detrimentum proportione communicetur, agere potest. Seruius quidem respondit, ex locato agere cum magistro nauis debere, vt caeterorum vectorum merces retineat, donec portionem damni praestent. immo et si retineat merces magister, vltro *(non praecedente illa retentione, vel alia actione)* ex locato habiturus est actionem cum vectoribus. Quid enim si vectores sint, qui nullas sarcinas habeant ? plane commodius est, si sint, retinere eas. At si non, et totam nauem conduxerit : ex conducto aget, sicut vectores, qui loca in naue conduxerunt. Idem in l. 34 Si emtione §. 3 Item si et emtor. D. de contrahenda emtione, Item si et emtor et venditor scit furtiuum esse quod venit, a neutra parte obligatio contrahitur. si emtor solus scit : non obligabitur venditor. nec enim ex vendito quidquam consequitur, nisi vltro *(ante traditionem)* quod conuenerit praestet. Quod si venditor scit, emtor ignorauit : vtrinque obligatio contrahitur. Rursus idem in l. Legani 25 D. de liberatione legata, Si is, cui Titius debebat, debitum ei remittere voluerit, nihil interest, heredem suum iusserit, vt eum liberaret, an prohibeat eum exigere. vtroque enim modo liberandus est debitor, et vtroque casu competit vltro *(non exspectato, dum heres exigat)* ad liberandum debitori actio. Africanus in l. Si prius quam 15 D. de noui operis nunciatione, Si prius quam aedificatum esset, ageretur, ius vicino non esse altius aedes tollere, nec res ab eo defenderetur : partes iudicis non alias futuras fuisse ait, quam vt eum, cum quo ageretur, cauere iuberet, non prius se aedificaturum, quam vltro *(non exspectata noua actione)* egisset, ius sibi esse altius tollere. Martianus in l. Ex castrensi 18 D. de castrensi peculio §. 2 Itaque negabimus patrem filio saluo communi diuidundo agentem proprietatem alienaturum exemplo dotalis praedii. Sed nec si socius vltro eum eo agat, *(incipiat cum illo agere)* quidquam agetur : veluti si cum eo ageret, cui bonis interdictum est. *Non dubito, quin ista ratio accommodari etiam ad alios locos queat, quos magno numero suppeditant Brissonius de V. S. et qui opus illud auxere.* ¶ 3 *Iam redimus ad antiquos :* Virg. Aen. 5, 446

Entellus vires in ventum effudit, et vltro
Ipse grauis, grauiterque ad terram pondere vasto
Concidit.

i. vt recte Donatus *interpretatur*, Nullo impellente, *suo solius impetu ac mole. Simile est illud* Vltro Asiam magno Pelopeia moenia bello Venturam Virg. Aen. 2, 193. *i. suis viribus, suo consilio, bello non iam defensiuo, vt nunc lojuuntur, sed offensiuo.* Vltro, [ἑκαίως] Non requisitus, *inquit* Valla. Ter. Phorm. 2, 3, 13 O audaciam ! etiam me vltro accusatum aduenit. Idem Andr. 1, 1, 73 Hac fama impulsus Chremes, vltro ad me venit. Cic. Fam. 4, 13 Nec mihi quidquam tali tempore in mentem venit, optare, quod non vltro mihi Caesar detulerit. Vltro Appetitur, qui habet Nepos 5, 4. Dare animum vltro Virg. Georg. 4, 204. Compellare aliquem vltro, *h. e. Ante quam ille aliquid loquatur* Virg. Aen. 2, 280. Imputare vltro exemplum Tacit. Hist. 1, 71. Offerre se vltro alicui Cic. pro Cael. 21, 9. Idem pro Planc. 24 c. 10. Polliceri vltro Cic. pro Planc. 24 c. 10. Brut. ad Cic. in Epp. ad Brut. 11. Tac. Hist. 1, 71, 2 Celsus constanter feruatae erga Galbam fidei crimen confessus, exemplum vltro imputatuit, *tanquam petitor, a quo incipit actio, non tanquam reus, qui respondet criminibus. Sic* ibid. 2, 60, 3 Proditionem vltro imputabant. Hor. Sat. 2, 5, 90 Difficilem et morosum offendes garrulus : vltro Non etiam sileas, *i. ipsius inussu, vel cum vult te lopi.* ¶ 4 *Ad locum refertur et* vltra *omnem terminum, longissime, per modum interiectionis significat.* Plaut. Amphitr. 1, 1, 4 Vltro istunc, qui exossat homines ! Id. Capt. 3, 4, 19 Proin tu ab illoc procul recedas. HEG. Vltro istum a me ! *Est etiam loci Adverbium* vltro, *in illa formula,* Vltro citroque, [δεῦρο κἀκεῖσε] *Hinc atque illinc, siue vtrinque.* Data vltro citroque fide Liu. 29, 23. Cic. in Somn. Scip. 1 Multisque verbis vltro citroque habitis ille nobis est consumtus dies. Idem pro Rosc. Amer. 60 c. 22 Postea homines cursare vltro et citro non destiterunt. Idem Verr. 5, 170 Vltro citroque nauigare. *Et* de Nat. Deor. 2, 84 c. 33 Sic naturis his ex quibus omnia constant sursum deorsum, vltro citroque commeantibus, mundi partium coniunctio continetur. Caes. Bell. Gall. 1, 42 Quum saepe vltro citroque legati inter eos mitterentur. Vltro citro Suet. Calig. c. 19.

VLTRAMVNDANVS, a, um. Adi. Apul. de Dogm. Plat. 1 p. 8 Deus ille summus, vltramundanus.

VLTRONEVS, a, um. Adi. *Quod vltro fit, etc.* Senec. Nat. Quaest. 2, 59 Suadetur deliberantibus : at vltronei admonentur. Idem ibid. Quid interest ad mortem iussi eamus, an vltronei ? Vltroneum Exilium amplexus Apul. Met. 1 p. 111. Vltroneae putent Merces Hieron. Ep. 137. ad Marcellam, *extr. i. oblatae nimis studiose, dictum simile illi,* Propria laus sordet. Vltronea Voluntate Cyprian. Ep. 63. *Conf.* Apul. Met 8 p. 207. *et* 6 p. 175.

VLTROTRIBVTA, orum. n. *Impensae sunt et attributiones operum publicorum faciendorum, et fartorum tectorum praestandorum, mancipibus et redemtoribus certa mercede locatorum. De his sic* Liuius 39, 44, 7 *de Censura M. Porcii Catonis et Valerii Flacci loquens,* Vectigalia, summis pretiis, vltrotributa infimis locauerunt. *h. e.* Vectigalia, *quibus reditus et fructus Pop. Romani constabant, quantum potuerunt, censores auxerunt :* vltrotributa, *quibus impensae sumtusque, et erogationes pecuniae publicae ex aerario hauriebantur, quantum potuerunt, pretus diminuerunt, et ad minimam summam perduxerunt. Plutarchus de eadem censura loquens* vltrotributa ἐγγολαβίας *vocat, proindeque nobis huius rei erit adstipulator. Illud item* Liuii 43, 16 Qui publica vectigalia, aut vltrotributa conduxissent, *in eandem sententiam accipiendum est. Quocirca eleganter a* Seneca de Benef. 4, 1 scriptum est, Cum virtutem nec lucrum muitet, nec damnum absterreat, adeoque neminem spe ac pollicitatione corrumpat, vt cuncta in se impendere iubeat, ac [illegible] in vltrotributis sit. *Haec Turnebus Adu. 1, 25 quae probantur Dukero ad* Liu. 39, 44. *Ratio appellandi inde repetenda videtur.* Vectigalia *sunt necessitatis, respectu eorum, qui illa debent ;* vl[illegible] buta, *i. redemturas operum publicorum* vltro *suscipiunt, quibus e[illegible] id esse videtur.*

V L V

VLVA, ae. f. [φακὸς τελματικὸς] *Herba palustris.* Alga pelago, sed nascitur vlua palude. Virg. Aen. 2, 135 Limosoque lacu, per noctem obscurus in vlua Delitui. Fluminea vlua Fast. 5, 519. Glauca vlua Virg. Aen. 6, 416. Leues Ouid. Met. 8, 336. Limosa vlua Lucan. 2, 70. Palustri Virg. Georg. 3, 175. Steriles vluae Ouid. Met. 4, 299. vlua tectus Rhenus Ouid. Trist. 4, 2, 41. *Conf.* Vitr. 2, 1. lad. Nou. t. 7 *extr.* Palustri vlua figuratae spartae.

VLVŌSVS, a, um. Adi. Sidon. Carm. 7. siue Paneg. Auiti Vluosa quem vel Nicer abluit vnda, Prorumpit Francus.

VLVBRAE, ārum. f. [Οὐλαὶ βραι] Locus est in Italia, in quo natus est Caesar Augustus, propter quam causam ab Horatio nominatur, quum sit desertissimus vicus. *Haec* Porphyrio *ad* Hor. Epist. 1, Quod petis, hic est, Est Vlubris, animus si te non deficit aequus. *fellit hominem* Suetonius Aug. c. 5. *Sed* Trebacii, *amici Cicero ICti patriam fuisse patet ex* Cic. Fam. 7, 12 *et* 18 *quorsum forte xit Horatius.* Vacuae Vlubrae, *i. Desertae, vel parum hab* Iuuen. Sat. 10, 102.

VLVBRĀNVS, a, um, *et* VLVBRENSIS, e. Adi. Cic. 7, 12 Quid fiet porro populo Vluorano, si tu statueris, *etc.* Plin.

VLVLA, ae. f. [αἰγώλιος] Auis nocturnae genus, dicta ἀπὸ ὀλολύζειν, *inquit* Seruius, quod est vlulare et flere. Virg. Ecl. Certent et cygnis vlulae, sit Tityrus Orpheus. Plin. 10, 12 vngues et nocturnae aues habent, vt noctuae, bubo, vlulae. Varro L. L. 4, 11. Vlulas Athenas, *vid.* NOCTVA.

VLVLO, āre. [ὀλολύζω] *Ex sono formatum verbum apud L et Graecos, cui similia sunt Ebraeorum et Germanorum.* Canum furiarum, *inquit* Seruius : transfertur et ad alia. Virg. Geo 468 Et alte Per noctem resonare lupis vlulantibus vrbes. Aen. 4, 168 Summoque vlularunt vertice Nymphae. *Sic* 26, 4 Terribili Marte vlularent. Laetis vlulare triumphis can. 6, 261. Linguis trepidantibus vlulare Catull. 64, 28. vlulant plangoribus femineis Virg. Aen. 2, 488. Canes vl Virg. Aen. 6, 257. Galli tristia vlularunt Lucan. 1, 568. *de Be riis.* Ripae flebile vlularunt Sil. 6, 285.

VLVLANS, antis. Partic. [ὀλολύζων] Cic. in Orat. 27 c. 6 vero inclinata vlulantique voce, more Asiatico, canere coepisset, eum ferret ? Vlulante Dolore Sil. 6, 563. Tumultus lans Virg. Aen. 11, 662.

VLVLĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. [ὠλολυγμένος] Hecate viis vlulata Virg. Aen. 4, 609. Praelia vlulata Stat. Theb. 9, Iuga Circes Dulichiis vlulata lupis Stat. Silu. 1, 3, 85. Victor latus id. Theb. 9, 178. *de clamore triumphali.*

VLVLĀTVS, ūs. m. [ὀλολυγμός, ὀλολυγή] Liu. 5, 39 Mox latus cantusque dissonos vagantibus circa moenia turmatim Bar audiebant. Caes. Bell. Gall. 5, 56 Tum vero suo more victe conclamant, atque vlulatum tollunt. Ibid. 7, 80 Et ii, q auxilium conuenerant, clamore et vlulatu suorum animos confirma Cantus incuntium praelium et vlulatus, et tripudia Liu. 31, 17. Barth. *ad* Stat. Theb. 4 p. 1054. *et* 5 p. 330. Acutos vlulatus, ACVO. Flebilis vlulatus Stat. Theb. 5, 554. Femineu latus Virg. Aen. 4, 667. *et* 9, 477. Insani vlulatus Clau Bell. Gild. 134. Liber adest, Festisque fremunt vlulatibus Ouid. Met. 3, 528. Moesti Idem ibid. 8, 447. Querulis latibus impleui Idam Ouid. Epist. 5, 73. Terrificus vlu Claud. in Ruff. 1, 130. Tremuli vlulatus Stat. Silu. 5, 5, 71. latum *dixit pro* Vagitu. Loquitur enim de infante. Com auras vlulatibus Ouid. Fast. 6, 513. Feriunt crebris vlulatibu res Lucan. 2, 35. Implere montes vlulatibus Ouid. Fast. 4, Inerrat auribus vlulatus Stat. Theb. 9, 724. *Add.* Catull. 64, Sil. 8, 151. Curt. 4, 15, 29. *et* 5, 12, 12. Vitr. 2, 1.

VLVLĀMEN, ĭnis. n. *Idem.* Prudent. Hymno exequiarum Quid turba superstes inepta Clangens vlulamina misset ?

VLVLABILIS, e. Adi. *Vt,* Clamor vlulabilis, *i.* vlulan mian. 30, 15. *et* 24, 2. *Vid.* Apul. Met. 4.

V L Y

VLYSSES, is. m. *vel* VLIXES, *forma magis antiqua, q tamen in optimis quibusque libris Virgilii et aliorum scriptorum tam gnat, quam postea extrusa est, qua de re Heins. ad* Virg. Ecl. 8, 70. *lect. ad* Ammian. 27, 8. [Ὀδυσσεύς] *Graecorum omnium qui ad Troi profecti sunt, sapientissimus, filius Laertae et Anticleae. Cuius tam et res gestas scribit Homerus, vtroque opere, in primis vero in po riore, quae ab argumento* Vlyssea, *id est enim* Odyssea, *dicitur.* Vlysses, Vlyssis, Vlyssi, Vlyssem, Vlysses. *Item* Vlysseus, Vlyssei Vlysseo, Vlyssea, Vlysseo, *quatuor Syllabarum : et* Vlysseus *per Diphthongum Gen. et Dat.* Vlyssā *vel* Vlyssi, *trium Syllabarum. Est Vocativus* Vlysse *ab* Vlysses, E *producto : quemadmodum ab* Achil Achille. *Vid. Erythraei Index Virgil. h. v. et Heins. ad* Ecl. 8, *de Declinatione huius et similium Nominum, nobis satis erit exem optimarum editionum posuisse.* Ouid. Epist. 1, 1 Hanc tua Penelo lento tibi mittit, Vlixe. *Sic Burm. Et* Met. 13, 83 Quaq ruit, non tu tantum terreris, Vlixe, Sed fortes etiam. Cic. 1, 113 c. 31 Quam multa passus est Vlysses in illo errore diuturno, qui et muliebribus (si Circe et Calypso mulieres appellandae sunt) insi viret, *etc. Etiam hic et vbique esse* Vlyxes, *obseruant Guilielm. Grut.* Cic. Tusc. 5, 7 Etiam heroicis aetatibus Vlyssem et Nest rem accepimus et fuisse et habitos esse sapientes. Idem Off. 3, Vtile videbatur Vlyssi, vt quidam Poëtae tragici prodiderunt : Na apud Homerum optimum auctorem talis de Vlysse nulla suspicio e sed insimulant eum tragoediae simulatione insaniae militiam subterf gere voluisse. Carminibus Circe socios mutauit Vlixi Virg. E 8, 70. Vlixi, *inquam Burm. post Heins. etc.* Cautum Vlixe Ouid. Trist. 1, 2, 9. *Burm.* Dirus Vlixes Virg. Aen. 2, 261 *Bur* Duplicis Vlixei Hor. Carm. 1, 6, 7 *Bentl.* Duri miles Vlixi Vir Aen

Ac 2, 7. Exprientis Vlixei Ouid. Met. 14, 159. *tribus syllabis, Bup.* Fallacis Vlixei Idem ibid. 13, 712 *similiter.* Inuentor celerum Vlixes Virg. Aen. 2, 164. Ithacensis Vlixei Hor. Epi. 1, 6, 63. *tribus syllabis, Bentl.* Laborioſi Vlixei Idem Epod. 17, *quatuor syllabis, Bentl.* Cic. de Orat. 40 Neque enim iam Troicis temporibus tantum laudis in dicendo Vlyſſi tribuiſſet Homerus. Patris Vlixei Hor. Epiſt. 1, 7, 40 *triſyllab. Bentl.* Pellacis Vlixi Vir. Aen. 2, 90 *Heinſ. Burm.* Saeui terram execramur Vlixi Id. Aen. 3, 273 *iidem.* Solers Vlyſſes Iuuen. Sat. 9, 65. Deprenſus Vlixis ingenio Ouid. Met. 13, 304. Confidit ſocio ſemper Vlixe Id. Mo 13, 240.

VLYSSIPO, nis. m. [Ολισσίπων *Ptolemaeo*] *Luſitaniae metropoli quam tradunt Graeci, ab Vlixe conditam eſſe* Plinio Olyſſipo *ſ.* Olyſipo, 22 f. 35. *it.* 8, 42 f. 67.

VLYSSIPPONENSIS, e. Adi. Vlyſſiponenſe promontorium Plin 4, 21. *Sed melius* Oliſiponenſe.

V M B

VMBELLA, *vid.* VMBRA.

VMBER, *vid.* VMBRIA.

VMBILĪCVS, i. m. [ὀμφαλός] *Ligamentum et quaſi nodus intimorum, quod mediam fere planitiem ventris obtinet: veſtigia ruunt eorum vaſorum, per quae foetus, dum eſt in utero matris, nutrit.* Vmbilicus dictus, quod ſit ibi vmbo iliorum Iſidor. 11, 1. Plin 11, 37 *extr.* Venarum in vmbilico nodus ac coitus. Neque eſt vmbilicus eſt hominis medius Varro L. L. 6, 2. Plin. 10, 52 Vmbilicus ouis a cacumine incſt, ceu gutta eminens in puta- Caſtrare vmbilicum, *vid.* CASTRO. ¶ 2 Vmbilicus, *Quidquid in aliqua re eſt medium.* Cic. Verr. 4, 106 c. 48 Et ſi ſe eſſe Liberam, quam eandem Proſerpinam vocant, ex Ennenſi memore, qui locus, quod in media eſt inſula ſitus, vmbilicus Siciliae nominatur. Liu. 35, 18 Aetoli vmbilicum Graeciae incolentes Vt repente in medio vmbilico Graeciae conſpicerentur, Delphos aſcendit Liu. 41, 23. Cic. de Diuin. 2, 115 O ſancte Apollo, qui vmbilicum certum terrarum pollides. *ex Poeta.* Delphi, vmbilicus orbis terrarum Liu. 38, 48. Plin. 3, 15 f. 17 In agro Reatino utiliae lacum, — Italiae vmbilicum eſſe, M. Varro tradidit. Hic ad vmbilicum iam eſt Plaut. Men. 1, 2, 45. Vmbilici, *interpres, Ornamenta quaedam et ſirmamenta librorum.* Hor. Epiſt. 1, 14, 8

Deus deus nam me vetat
Incoeptos olim promiſſum carmen, iambos
Ad vmbilicum adducere.

et ſchol. *Graeu.* Sumta metaphora ex vmbilico corporis, ad cuius figuram oſſe, ligno, aut alia materia vmbilici formati, libris addi ſolent, ad conſeruationem et ornatum. Ad vmbilicum perducere, pro finire, *etc. Nempe* vmbilicus *proprie videtur eſſe illud teretis baculi vel cylindri, cui inuolutur volumen, quod vtrinque emittit medio, cui maioris ornatus cauſa, etiam cornua quaedam impoſita ſolent. Hoc ſaepe Pluralis Lac in re ſere adhibetur.* Mart. 4, 91 Ohe iam ſatis eſt, ohe libelle, Iam perueniſti vſque ad vmbilicos. Idem 5, 6 Nigris pagina creuit vmbilicis. *Et* 8, 2 ictus luxurieris vmbilicis Idem 1, 67. Liber vmbilicis cultus atque membrana Catull. ad Varum f. 22, 7 Chartae regiae, noui libri, Noui vmbilici. *Et diſerte* Binis vmbilicis decoratus libellus Stat. Silu. 4, 9, 8. Sidon. Epiſt. 8, 16 Iam venitur ad margines ultimi illicorum, iam tempus eſt, vt Satyricus ait, Oreſtam noſtram vel per terga finiri. *Vbi ergo vnius* vmbilici *mentio ſit, vel ſignificatio eſt, vel habuere volumina quaedam ab vno tantum extremo vmbilicum vel denique cylindrum illum medium ſ. axim voluminis* vmbilicum *vocare. Nam duos baculos, duos cylindros, quales habent hodie* [illegible] *ludaeorum volumina, et chartae maiores Geographicae, nego an ſtatuere: certe non ſatis ad quaerendum erat otii. Nec obſeruaui* [illegible] *quiddam Schwarzius in diſſ. altera de ornamentis librorum, vbi* [illegible] *vmbilicum illuſtrat §. 15. Illud addo, ſi duo cylindros, duo* [illegible] *habuiſſent volumina, duos vmbilicos, alter ſemper ſuiſſet ab initio: ſi* [illegible] *certe volumina, quae originem dedere prouerbio vnam modo cylindrum habuere, una forte etiam ex parte ſolum* vmbilico *inſtructum, qui quandoque frontis ſuſſiceret feliciter.* ¶ 3 Vmbilicus, [illegible] *arte circulus in terra deſcriptus ad dignoſcendos ventos.* Plin. 18, 33 [illegible] mediam longitudinem duci farculo ſulcum, vel cinere lineam, cerbi gratia pedum XX conueniet: mediamque menſuram, hoc eſt X pede circumferibi circulo paruo, qui vocatur vmbilicus. *Eſt* [illegible] vmbilicus *nihil aliud, quam centrum in deformatione figurae, quae flagrat caeli et ventos indicat: quod totus locus indicat. Eadem ratione* Gnomon *in Solario horologio* vmbilicus *vocatur.* Plin. 6, 34 [illegible] 39 in hoc caeli circumflexu *(climate)* vmbilicus, quem Gnomonem ocant, VII pedes longus, vmbram non amplius quatuor pedes [illegible] reddit: *et mox,* Vmbilicus aequinoctio XXXV pedum vmbram [illegible] pedes longam facit. Vmbilici, *Parui ac rotundi, politique ipſi* Cic. de Orat. 2, 22 c. 6 Non audeo dicere de talibus viris, ſed tuen ita ſolet narrare Scaeuola, conchas eos et vmbilicos ad Catetat et ad Laurentum legere conſueſſe. *Lapillos ſ. calculos interpretatur vir doctus ex* Val. Max. 8, 8, 1 *vbi* conchulas et calculos lectiſſe cipio et Laelius dicuntur. *Sed* vmbilicos *ibi etiam quadam luſori, πεττίων* vmbilicos *vertit Gaza, quod monet Schottus Obſeruatt.* 3, 5 *ſ. ſi ſint ſine conchae plures, quibus hanc figuram tribuas. Etiam* Caligula *apud* Aur. Vict. Conchas vmbilicosque in ora maris Oceani egit Legionibus iuſſit. Veneris vmbilicus, *Planta eſt, vid.* Apulde Herb. c. 42.

VMBILICĀTVS, a, um. [ὀμφαλόεις] *Quod vmbilicos habet, vel aliquid ad vmbilici ſimilitudinem.* Plin. 13, 4 Et in aluo medio plerisque vmbilicatum. *de palma.*

VMBILICARIS, e. Adi. *Vt,* Neruus vmbilicaris Tert de Carne Chr. c. 20.

VMBO, ōnis. m. [*ἴτυς,* ὀμφαλός] *Media eminensque pars clypei eſt.* Varro de L. L. 4, 24 p. 69, 29 Vmbones aut a Graeco, vel quod ambiunt. *Vt Scaliger emendandum conſet* Vmbones a Graeco quod Ἄμπυξ. *Nam Graeci ἀμπύξας vocant, quidquid extumidum eſt, et promet, vt ventrem ampullarum, etc. vid.* Iſidor. 18, 12. *Scalig. Comm. p. 50. Barth. ad* Stat. Theb. 6 p. 441. Lin. 4, 19 Aſſurgentem ibi regem vmbone refupinat. Id. 7, 41 Vmbonibus incuſſaque ala ſternuntur hoſtes. *Metaph. de Promontorio* Vndiſonae quos circuit vmbo Malcae Stat. Ach. 98. Riget vmbo maligni Montis Id. Silu. 3, 1, 116. Vmbo *in gemma* Plin. 37, 6 Arabicae excellunt candore circuli praelucido, atque non graci, neque in receſſu gemmae, aut deiectu renitente, ſed in ipſis vmbonibus nitente, praeterea ſubſtrato nigerrimi coloris. Vmbo, *Scutum: a parte totum* Virg. Aen. 9, 810 — Nec ſufficit vmbo Ictibus. *vid.* 10, 884. Fortis crebris ſonat ictibus Vmbo Lucan. 6, 192. Vbi ſonus molientium, aut appoſitae ſcalae hoſtem in manus dederant, Propellere vmbone, pilo ſequi Tac. Hiſt. 4, 29, 6. Curtius 3, 10, 6 Totam aciem ſuo pauore fluctuantem vmbonibus poſſe propelli. Martial. 3, 46 *de affectatore vrbano, qui clipeum non habet,* Cunctos vmbone repellet: *ludit nempe, et idem facere ait hominem, quod in pugna milites, cum vt repellunt hoſtem.* Vmbo *in veſtitu Romano, eſt velut centrum plicarum ſ. rugarum in toga collectarum, vt monuit Cyſnubon. ad illud* Perſii 5, 33 Cum — tota impune Saburra Permiſit ſparſiſſe oculos iam candidus vmbo, *i. poſtquam toga pura (tota candida) ſ. virilis ſumta maiorem ſine cuſtode vagandi licentiam conceſſit. Late hoc exſequitur Salmaſ. ad* Tertull. de Pallio Totumque contracti vmbonis figmentum p. 373 *ſqq. Quae de* vmbone clypei *ad Perſium diſputabantur, nihil ad eam rem pertinebant.*

VMBRA, ae. f. [σκιά, σκίασμα] *Lucis abſentia, in primis, cum ſolis radii interceptantur alicuius corporis obiectu, praeſertim nubium.* Cic. de Orat. 1, 28 Nam me haec tua platanus admonuit, quae non minus ad opacandum hunc locum patulis eſt diffuſa ramis, quam illa, cuius vmbram ſecutus eſt Socrates. Nemorum altorum vmbrae Virg. Georg. 3, 520. Vmbras *dici pro ramis ipſis apparet etiam ex iis, quae mox damus in* Tremulae, Viridis, *et in 2 in* Excutit. Aemula vmbra, *vid.* AEMVLOR. Apta vmbra paſtoribus Ouid. Met. 1, 681. Arborea vmbra Idem ibid. 10, 129. Cana vmbra Virg. Aen. 2, 360. Denſae vmbrae in montibus Idem Georg. 1, 342. Dulcis vmbra Idem Aen. 1, 698. Frigida noctis vmbra Idem Ecl. 8, 14. Grauis vmbra Idem ibid. 10, 75. Horrenti vmbra atrum nemus Idem Aen. 1, 169. Ingens vmbra Idem Georg. 2, 19. Largae vmbrae opulenta ſilua Stat. Theb. 6, 91. Leuis vmbra nemoris Ouid. Met. 5, 336. Longae vmbrae, Matutinae vmbrae, *vid. ſſ. ll.* Nemorales vmbrae Ouid. Amor. 3, 1, 5. Nocturnae vmbrae Idem ibid. 1, 8, 13. Nutrix aut nouerca vmbra, *vid.* NOVERCA. Obſcura vmbra Virg. Aen. 6, 452. Pampinea vmbra, *vid.* PAMPINVS. Rhetorica vmbra Iuuen. Sat. 7, 123. Ad pugnam qui Rhetorica deſcendit ab vmbra, *i. A declamationibus, quae ſunt in ſcholis, ad verum certamen, ad veras lites et cauſas ferendas.* Seneca *apud* Tac. Ann. 14, 53, 4 Ego quid aliud munificentiae adhibere potui, quam ſtudia, vt ſic dixerim, in vmbra educata. Spiſſae vmbrae noctis Virg. Aen. 2, 621. Squallentes vmbrae piceorum Sil. 1, 83. Subluſtris vmbra noctis Virg. Aen. 9, 373. Tremulae vmbrae Stat. Theb. 5, 749. Vacua vmbra tonſoris Hor. Epiſt. 1, 7, 50. Viridis vmbra Virg. Ecl. 9, 20. ¶ 2 *Verborum formulae:* Abluit nigras vmbras ſibi terra Lucret. 4, 342. Accubat ſacra nemus vmbra Virg. Georg. 3, 334. Arefacta in vmbra folia Scribon. 92. Blanditur populus vmbra Ouid. Met. 10, 555. Cadunt vmbrae, *vid.* CADO. Captare vmbras et frigora Virg. Ecl. 2, 8. Coit minax vmbra Valer. Argon. 2, 579. *i. Tempeſtas in nubibus congregatur.* Contrahit vmbras dies medius Ouid. Met. 3, 144. Dimouerat polo aurora humentem vmbram, *h. e. Noctem* Virg. Aen. 4, 7. Diſcutit nigras vmbras aër lucidus Lucret. 4, 342. Diſcutit pallentes vmbras ſol, *Nubes diſſolvit,* Seruius Virg. Georg. 3, 357. Duplicat creſcentes vmbras decedens ſol Idem Ecl. 2, 67. Efficere vmbram Celſ. 1, 2. Excutit Africus vmbras tremulas Calpurn. Ecl. 5, 1. 1. *i. ramos, qui vmbram praebent. Sic* Feſtus, Vmbrae vocabantur Neptunalibus caeſae frondeae pro Tabernaculis. Ire per vmbras ſub noctem Virg. Aen. 6, 268. Exuberat vmbra luxuria foliorum Idem Georg. 1, 191. Facere vmbram Quinctil. 5, 10. Fecerat exiguas vmbras ſol altiſſimus. Meridies erat Ouid. Met. 3, 50. Fecerat minimas vmbras ſol Idem ibid. 14, 54. Cic. de Diuin. 2, 17 c. 6 Vident ex conſtantiſſimo motu lunae, quando illa e regione ſolis facta incurrat in vmbram terrae, quae eſt meta noctis, vt eam obſcurari neceſſe eſt. Inducere vmbras fontibus Virg. Ecl. 5, 40. Inducit vmbras terris nox Hor. Serm. 1, 5, 10. Ingruit vmbra vitibus Virg. Georg. 2, 410. Inuoluit nox caelum magna vmbra Idem Aen. 2, 251. Minitibrans vmbram potantibus platanus Idem Georg. 4, 146. Nocent frugibus vmbrae Virg. Ecl. 10, 76. Obruit roriferis vmbris nox terram Lucret. 6, 864. Obtexitur caelum vmbra Virg. Aen. 11, 612. Porrigit ingentes vmbras murorum campus Stat. Theb. 12, 257. Requieſcere ſub vmbra Virg. Ecl. 7, 10. Siccare in vmbra Scrib. 110. Sufficiunt falices paſtoribus vmbram Virg. Georg. 2, 435. Vmbras arborum amputare Id. Georg. 1, 157. *i. Ramos arborum ſegetibus incumbentes.* ¶ 3 *Obſeruatt.* Cic. Att. 7, 11 O hominem amentem et miſerum, qui ne vmbram quidem vnquam τῶ καλῶ viderit. Vmbrae, *dicebantur olim, qui venirent ad conuiuium, non ipſi quidem per ſe vocati, ſed comites eorum, qui vocati fuerant: ſic illos ſequentes velut vmbra corpus vtro ſequitur.* Hor. Epiſt. 1, 5, 28

Brutum tibi Septimiumque,
Et niſi caena prior, potiorue puella, Sabinum
Detinet, aſſumam: locus eſt et pluribus vmbris.

Idem Serm. 2, 8, 22 Cum Seruilio Balatrone Vibidius, quos Maecenas adduxerat vmbras. Plaut. Caſ. 1, 4 Decretum eſt mihi quaſi vmbra quoquo ibis tute, perſequi. M. Tullius Tuſc. Quaeſt. 1, 109 Etſi enim nihil in ſe habeat gloria cur expetatur, tamen virtutem tamquam vmbra ſequitur. Cic. de Petitione Conſ. 7 c. 2 Alter vero, dii boni, quo ſplendore eſt! primum nobilitate eadem. Num maiore? non: ſed virtute? Quamobrem? C. Antonius vmbram ſuam metuit, hic ne leges quidem. *Sic conſtituendus hic locus videtur.* Cic. Att. 15, 20 Etſi mihi videtur iſte, qui vmbras timet, ad caedem ſpectare, tamen niſi explicata ſolutione, non ſum diſceſſurus. ¶ 4 *Pictores* vmbrae *nomine diuerſimode vtuntur: primo de intritis picturae.* Si nemo plus effeciſſet eo, quem ſequebatur non eſſet pictura, niſi quae lineas modo extremas vmbrae, quam corpora in ſole feciſſent, circumſcriberet Quinctil. 10, 2, 7. *conf.* Plin. 35, 3. *Sed etiam alter:* Tandem ſe ars ipſa diſtinxit, et imienit lumen atque vmbras, differentia colorum alterna vice ſeſe excitante Idem ibid. c. 5. Sed habebat tamen illa in dicendo admiratio, ac ſumma laus vmbram aliquam et receſſum, quo magis id, quod erat illuminatum, exſtare atque eminere videatur Cic de Orat. 3 c. 26. *Conf.* Plin Epiſt. 3, 13. Cic. Acad. 4, 20 Quam multa vident pictores in vmbris, in eminentia, quae nos non videmus? ¶ 5 *Metaphorae.* Vmbra *et imago, cui opponitur Solida et expreſſa effigies.* Cic. Off. 3, 39 Sed nos veri iuris germanaeque iuſtitiae ſolidam et expreſſam effigiem nullam tenemus, vmbra et imaginibus vtimur. *Add.* Cic. pro Rabir. Poſt. 41. Vell. 2, 68 *pr.* Neque enim perſona vmbram

bram actae rei capit, *non talis est persona Caelius, vt taceri eius acta possint;* vmbra *hic est obscuratio, silentium de illo.* Liu. 32, 21 Quia sub vmbra auxilii vestri latere volunt, in societatem vestram confugiunt. *Add.* 34, 9. Cic. in Pison. 57 c. 24 Nam vt leuitatis est inanem aucupari rumorem, vt omnes vmbras etiam falsae Gloriae consectari. Honoris vmbra Tacit. Hist. 3, 73. Cic. pro Muraen. 13 In quo ipsam Luxuriam reperire non potes, in eo te vmbram luxuriae reperturum putas? Veritatis vmbra, *species quaedam, et quod verisimile dicitur* Plin. 20, 2. Sub vmbra Tribunicia delitescere Liu. 4, 42. Ne contagio mea bonis, vmbraue obsit, *vt vmbra maioris arboris plantae minori* Cic. de Orat. 3, 162. ¶ 6 Vmbrae, *Manes, animae defunctorum, spectra* Plin. 7, 57 *contra immortalitatem animorum disputans,* Quae deinde sedes, quantaue multitudo tot saeculis *(generationibus)* animarum, velut vmbrarum? —— Quae genitis quies vnquam, si in sublimi sensus animae manet, inter inferos vmbrae? Virg. Aen. 6, 390 Vmbrarum hic locus est, somni, noctisque soporae. Tranquill. in Calig. c. 59 Satis constat custodes hortorum, vmbris inquietatos. Seruius *in illud* Aen 4, 654 Vixi: et quem dederat cursum fortuna peregi, Et nunc magna mei sub terras ibit imago. Bene, *aut*, imaginem. dixit. Valde enim quaeritur apud Philosophos, quid illud sit, quod inferos petat: Nam tribus constamus: Anima, quae superna est, et originem suam petit, Corpore, quod in terram deficit: Vmbra, quam Lucretius sic definit: Supra spoliatus lumine aër. Ergo vmbra si ex corpore creatur, sine dubio perit cum eo: nec est quidquam reliquum de homine, quod inferos petat. Sed deprehenderunt esse quoddam simulacrum, quod ad nostri corporis effigiem fictum inferos petat: et est species corporea, quae non potest tangi, sicut ventus. *Hinc in* Aen. 6, 391 Corpora viua nefas Stygia vectare carina. Hanc autem rem etiam Homerus requirit, simulacro Herculis apud inferos viso. Et sciendum, simulacra haec esse etiam eorum, qui per apotheosin dii facti sunt. Vnde aut vili esse apud inferos, aut illuc descendisse dicuntur. Hor. de Libero Carm. 2, 19, 30 Te vidit insons Cerberus aureo Cornu decorum. Sciendum tamen abuti Poëtas, et confuse vel Simulacrum, vel Vmbram dicere. *Hactenus* Seruius. *Add* Idem *ad* Aen. 2, 772. Dominus vmbrarum, *Pluto* Ouid. Met. 10, 16. Rector vmbrarum Senec. Oedip. 5. 10. Rex vmbrarum, *Pluto* Ouid. Met. 7, 249. Crudelibus occubat vmbris Virg. Aen. 1, 551. Exangues vmbrae Stat. Theb. 1, 308. Gelidae vmbrae Ouid. Met. 8, 496. Gracilis vmbra, *Tenuis* Idem Trist. 4, 10, 86. Imas Erebi descendit ad vmbras Virg. Aen. 6, 401. Infernae vmbrae, *vid.* INFERNVS. Inhumata vmbra Sil. 13, 445. Pallentes vmbrae Virg. Aen. 4, 657. Parentales vmbrae Ouid. Trist. 4, 10, 87. Saeuae Stat. Theb. 10, 398. Senilis Ouid. Met. 14, 117. Silentes Virg. Aen. 6, 264. Stygiae Ouid. Met. 1, 139. Tenues Erebi vmbrae Virg. Georg. 4, 472. Tristes vmbrae Idem Aen. 5, 734. Vltricis vmbrae vanis exagitari terroribus Quinctil. in Sepulcro incantato Decl. 10 *ad finem.* Volantes nocte vmbrae Ouid. Amor. 1, 6, 13. Adigere aliquem ad vmbras infernas, *vid.* ADIGO. ¶ 7 50 *Obj.* Vmbra, *pisces* effugiens oculos celeri leuis vmbra natatu Auson. Mos. v. 90. Corporis vmbrae Liuentis Ouid. Hal. 111. *conf.* Colum. 8, 16, 8. Enn. *ap.* Beroald. *ad* Colum. *c. l.* Vmbra *et* Vnda confunduntur in libris MSS. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 4, 681.

VMBELLA, ae. f. Dimin. [σκιάδιον] *Qua feminae arcent solis ardores, vt,* Viridis vmbella lumen. Sat. 9, 50.

VMBRO, āre. [σκιάζω, σκοτόω] *Tegendo vmbram facere.* Colum. 5, 6 Tum omnes paene virgae, ne vmbrent, eo tempore quo vitis putatur, abraduntur. Plin. 19, 1 Marcellus velis forum vmbrauit. *Add.* Stat. Silu. 4, 2, 37. Montes vmbrantur opaci Virg. Aen. 3, 508. *Add.* Ammian. 16, 2.

VMBRANS, antis. Partic. *Vt,* Arbustis vmbrantibus tegi Pallad. August. t. 8. *Add.* Idem l. 14 *de cerasa.* Cilio vmbrante tegi Prudent. Hamart. v. 873.

VMBRĀTVS, a, um. *Aliud* Partic. *vt,* Dux vmbratus rosis Claud. de Bello Gildon. 446. Vmbratus genas Stat. Silu. 3, 4, 79. *i. barbatus.* Currus vmbratus Manil. 2, 139. Tempora vmbrata querceu Virg. Aen. 6, 772. *Conf.* Stat. Theb. 6, 553. Val. Flacc 4, 138.

VMBRATVRVS, a, um. Part. Claud. Nupt. Hon. et Mar. v. 149 70 Vmbratura Deam retro sinuatur in arcum Bellua.

VMBRATICVS, a, um. Adi. [ἐπίσκιος] *Quod est in vmbra.* Homo vmbraticus *dictus est a* Plaut. in Curc. 4, 3, 24 Trapezita, qui in vmbra sub tecto vitam agit otiosam. Doctor Petron. c. 2. *vid. Interpp. h. l.* Vmbraticus et imaginarius Praeceptor Lactant. 6, 12. Plin. Epist. 9, 2 Nos quam angustis terminis claudamur, etiam tacente me perspicis: nisi forte volumus scholasticas tibi, atque, vt ita dicam, vmbraticas Literas mittere. *Alii legunt* Vmbratiles. Senec. de Benef. 4, 2 In hac parte nobis pugna est cum Epicureorum delicata et vmbratica turba, in comitio suo philosophantium.

VMBRATICŎLA, ae. c. *Vmbraticus, mollis.* Plaut. Truc. 2, 7, 4. Moechus cincinnatus, vmbraticola.

VMBRICOLA, ae. c. Vmbricolis habitata cubilia talpis Strabo Gall. in Hort. praef. *Add.* Id. 2, 26.

VMBRATILIS, e. Adi. [σκιώδης] *Vt, Vita vmbratilis et delicata.* Cic. Tusc. 2, 27 c. 11 Sic ad malam domesticam disciplinam vitamque vmbratilem et delicatam, cum accesserunt etiam Poëtae, nervos omnis virtutis eludunt. Cic. de Orat. 1, 157 c. 34 Educenda deinde dictio est ex hac domestica Exercitatione et vmbratili medium in agmen, in pulverem, in clamorem, in castra atque aciem forensem. Imperium cassum et vmbratile Ammian. 21, 16 *extr.* Literae Plin. Ep. 9, 2. Mora segnis et vmbratilis Columel. 1, 2. Oratio philosophorum mollis et vmbratilis Cic. in Orat. 64. *Qui videlicet philosophi in vmbraculis versabantur. vid. mox* VMBRACVLVM: *it.* ORATIO. Vita vmbratilis et delicata Cic. Tusc. 2, 27 c. 11.

VMBRATILITER. Adu. Sidon. Epist. 2, 10 Vmbratiliter effingere, *i. Leui pictura.*

VMBRACVLVM, i. n. [σκηνή] *Locus compositus et tectus frondibus aut re alia quacunque ad vmbram praebendam.* Varro de R. R. 1, 51 Vbi ea res tecta et loca calida prope aream faciunt, ac vmbracula quo succedant homines in aestu, tempore meridiano. Sol vmbraculis facile depellitur Columel. 3, 2. *Conf.* Pallad. Nou. t. 7. Virg. Ecl. 9, 42 —— Et lentae texunt vmbracula vites. *Ad quem locum* Macrob. Sat. 6, 4. *obseruat, fuisse, qui putarent, hoc* verbum Virgilio auctore compositum: *contra quos ipse* Varronis *et* Ciceronis *monia adfert.* Tegmen et vmbraculum Columel. 3, 10. de Clar. Orat. 37 Processerat enim in solem et pulverem, non militari tabernaculo, sed vt e Theophrasti doctissimi hominis vi culis. Idem de Legib. 3, 14 c. 6 Mirabiliter doctrinam ex' v culis eruditorum, otioque non modo in solem atque in pulv sed in ipsum discrimen aciemque produxit. *Ductum a Gymna ambulationibus, quae arborum vmbraculis erat opacae: vt in Acc et Lyceo. vid.* Procedere in Solem, *in* SOL. Vmbraculum *Vmbella mulieris.* Ipse tene Distenta suis vmbracula virgis Ou A. 2, 209. *qui locus ostendit ea hodiernis nostrarum mulierum vm lis plicatilibus similia fuisse.* Ouid. Fast. 2, 311 Aurea pellebant dos vmbracula soles. Aurea Summoueant rapidos vmbracu les Claud. Cons. Honor. 4, 340. Vincant soles vmbracula M 14, 28. Vincta vmbracula fertis Tibull. 2, 5, 97.

VMBRIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [σκιοφόρος] *Ferens vmbram.* de Diuin. 1, 22 c. 13 Inque Academia vmbrifera, nitidoque Fuderunt claras foecundi pectoris artes. Varro de R. R. 2, 2, 11 ter meridianos aestus dum deferuescunt, sub vmbriferas rupes, et at patulas subiiciunt Fundo vmbrifero Styx liuida Stat. Theb. Nemus vmbriferum Virg. Aen. 6, 473. Sub Platano vmbrifera de Diuin. 2 c. 30. Rupes Varro R. R. 2, 2, 11. Vnda briferae sulcator Stat. Theb. 8, 18 Charontem intelligit et Stygem Prudent. Hamart. v. 239.

VMBRŌSVS, a, um. Adi. [σκιερός] *Opacus.* Cic. Qu Fratr. Ego locum aestate vmbrosiorem vidi nunquam. Plin. 16, 2 folium maximum vmbrosissimumque. Idem 11, 27. Fere sissima sunt, quaecunque vmbrosissima Sen Qu. Nat. 3, 10. vmbrosa Virg. Georg. 2, 66. Arundo vmbrosa Idem Aen. Auernus Propert. 3, 17, 1. Cacumina vmbrosa Virg. Ecl Collis vmbrosus Ouid. de Arte Am. 2, 421. Nemus vmbr Idem Met. 7, 75. Ripa Hor. Carm. 2, 1, 3. Silua Ouid 1, 693. Tecta Tibull. 1, 4, 1. Vallis Virg. Georg. 3, 331.

VMBRIA, ae. f. [Ὀμβρική] Regio Italiae, quam Plin. in sexta regione *collocat et addit* Vmbrorum gens antiquissima existimatur, vt quas Ombrios a Graecis putent dictos, quod in tione terrarum imbribus superfuissent. Trecenta eorum oppida debellasse reperiuntur. *Haec Plinius, qui deinde enumerat populos* rinos, Spoletinos, *etc.* Meminit Vmbriae Cic. de Diuin. 1, Lucan. 2, 463.

VMBER, bri. m. [Ὀλομβρός] *Qui est ex Vmbria.* in Egnatium 37, 11 Aut parcus Vmber, aut obesus Hetruscus. Vmber Hor. Serm. 2, 4, 40. Martius vmber Sil. 10, 313. riti Vmbri rubicunda vxor Ouid. de Arte Am. 3, 303. Vmbri *quoddam genus ouium apud* Plin. 8, 49. *vid.* HYBRII MVSIMON.

VMBRIVS, a, um. Adi. *Vt,* Terra Vmbria Gell. 3, 3

VMBRICA, ae. f. Cretae species Plin. 35, 17.

VMBRICIVS, i. m. Aruspicis nomen Tac. Hist. 1, 27.

VMBRO, āre. *et* VMBROSVS, *vid.* VMBRA.

VMEO *pro humeo, in MSS. vid. Drakenb. ad* Sil. 3, 522.

VMERVS, *pro* HVMERO *scribitur interdum, v. g. in* Te Bentl. Phorm. 5, 6, 4.

VMIDIVS, *vel* VMMIDIVS (*pro quo* IMMIDIVS *inueniasetia men gentis Romanae.* Varro de R. R. 3, 3, 9 Immidii (*vt adhuc est*) mentio: *vbi Versinus* VMMIDIOS *ex monumentis adfert.* Ho 95 Vmmidius *restitutus certatim a viris doctis. Vid. Be Spanh. de num. Diss. 10, 7. Haverkamp. ad numos fa in* Durnia.

V N A

VNA. Adu. [ἅμα] *Significat Simul.* Cic. Att. 7, 10 Italia Pompeius consistit, erimus vna. Cic. de Fin. 2, 65 id non probares, quo minus Ambo vna necaremini, non prec Vna inter se Plaut. Mil. 2, 1, 61. Ter. Adelph. 4, 3, 7 Sed vt vna mecum ad matrem virginis eas. Virg. Ecl. 2, 31 vna in filiis imitabere Pana canendo. Cic. de Amicit. 34 Quod summi puerorum amores saepe vna cum praetexta, summa deponerentur. Vna recum bona malaque tolerabimus Ter. 3, 3, 23. Philosophari vna cum aliquo Cic. de Finib. 2, 10 Verr. 1, 1 Is si mei consilii causam rationemque cognouerit, vna et quod facio probabit, vna et in hac causa profecto neminem mihi praeponendum actorem putabit. *Sic legit* Valla; at nostra exem ria non habent secundum illud Vna.

VNANIMANS, antis. *Idem quod Vnanimis.* Plaut. Truc. 81 Sociae vnanimantis, fidentis fuit officium facere.

VNANIMIS, e. *et* VNANIMVS, a, um. Adi. [ὁμόψυχος, ἰσόψυχος, ὁμόθυμος] *Qui vnius est animi, et eiusdem sententiae cum altero.* 7, 21 Noui Consules foenebrem quoque rem, quae distinere vnan videbatur, leuare aggressi, *etc.* Virg. Aen. 4, 8 Quum sic vi mem alloquitur male fana sororem. Fratres vnanimes Catull. a rantium f. 9, 4. Stat. Theb. 8, 689. Sodales vnanimi Catull. a phenum f. 28. 1. *conf.* Val. Flacc. 4, 161 Vnanimi Plaut. Stich. 49. *vel, vt est in Gronouiana,* vni animi.

VNANIMITAS, ātis. f. [ὁμοψυχία] *Consensus.* Plaut. T 2, 4, 81 Pro dii immortales, non amantis mulieris, sed sociae v mitatis fidentis fuit officium facere. *Sed melius alii legunt* Vnani tis. Liu. 40, 8 Mihi, Antiocho, et cuilibet regum huius a nulla re magis quam fraterna vnanimitate regnum aequasse. Symmach. 1, 28 *c. not.* Iuret. Non. 2, 256.

VNANIMITER. Adu. Vopisc. in Tac. c. 4 Quod me vnan ter delegistis. *add.* Vulg. Act. 2, 4. Tertull. de Pat. c. 1.

V N C

VNCIA, ae. f. [ἀγκία] *Vna ex duodecim partibus assis, siue deris ille nomen sit, siue cuiuscunque mensurae. Verbo* Vncia *est pars decima cuiuscunque rei. v. g. librae,* Plaut. Men. 3, 3, 3 Atque huic das auri pondo vnciam. Idem Rud. 4, 2, 8 Neque piscium vnciam pondo hodie cepi. *Ad Assem hereditatis, i. totam substan referetur* Cic. Att. 13, 48 Mortuus enim Babulius. Caesar, op ex vncia. etsi nihil adhuc. sed Lepta ex triente. *conf.* Sen. Con *extr.* Horat. A. P. v. 327. Colum. 5, 1. Plin. 14, 3. Vncia *Duodecima pars* Varro de R. R. 1, 10. *Duodecima pars*

s ollicem *dicimus.* Plin. 15. 24 Latitudo pollicaris, quae et vncia-
is. Frontinus de Aquaeductibus, Est autem digitus, vt conuenit,
sex decima pars pedis, vncia duodecima. Cels. 5, 17 Sed et antea
scit volo in vncia pondus denariorum septem esse. Vncia, Duode-
cim pars sextarii, *vid.* Sextarius Romanus, *in* SEX. Vncia vsura,
Quae duodecima pars est Centesimae, et huius velut Assis vncia vna, cum
qui singulis mensibus, pro more Romano, vsurae nomine vnciam soluat,
totemmo non nisi vnam assem centesimum *soluat, vid.* AS. Scaeuola
Ictius. §. Praefectus. D. de administ. et peric. tutorum, Praefec-
tus legionis ita testamento cauit: Volo vt sit in arbitrio tutorum filii
nei si voluerint huius summae vncias inferre vsurarum nomine, ita
ne omnia dispergantur. Quaero, si apparuerit pecunia foenerata a tu-
toribus: iudicio tutelae vncias vsuras, an vero eas, quas stipulati sunt,
praestare debeant.

VNCIŌLA, ae. f. Dimin. [ἀγκαίδιον] Iuuen. Sat. 1, 40 Vncio-
lam Proculeius habet, fed Gillo deuncem.

VNCIĀTIM. Adu. [κατ' ἀγκίαν] Ter. Phorm. 1, 1, 9 Quod ille
nunc tim vix de demenso suo, suum defraudans genium comparsit mi-
seriter. etc. Plin. 28, 9 Datur et phthisicis vnciatim, cum vini veteris
lauta decocta, donec tres vnciae e toto resideant.

VNCIARIVS, a, um. Adi. [ἀγκιαῖος] *Vt*, Lex vnciaria
pro Fest. *vbi nomen tantum supersit.* Foenus vnciarium *quod modo in*
VNCIA Vsura *declaraximus.* Liu. 7, 16 De vnciario foenore a M. Duel-
lio L. Menenio Trib. pleb. rogatio est perlata. Tac. Ann. 6,
16, Sane vetus vrbi foenebre malum, et seditionum discordiarumque
ferrima causa, eoque cohibebatur antiquis quoque et minus cor-
uptis moribus. Nam primo duodecim tabulis sanctum, ne quis vn-
ciario foenore amplius exerceret, cum antea ex libidine locupletum,
gigneretur. deinde rogatione Tribunicia ad semuncias redacta, postre-
mo etita versura. *Vid. Graeu. ad* Cic. Att. 1, 12 p. 63. Stips vn-
ciaria Plin. 34, 5. Vites vnciariae *eadem quae* Vnciales a pondere acino-
rum dictae Id. 14, 3. *Quas adeo recte in speciosis refert* Colum. 3, 2, 2.

NCIĀLIS, e. Adi. [ἀγκιαῖος] *Quod est vnius vnciae.* Al-
litio vncialis Plin. 18, 16 f. 43. Assis vncialis, *Qui vnciam tantum*
habet Plin. 33, 3 Q. Fabio Maximo Dictatore asses vnciales facti.
Literae vnciales. Hieronymus in Praefatione libri Iob *extr.* Habeant
qui volunt veteres libros vel in membranis auro argentoque deseri-
bant vel vncialibus (vt vulgo aiunt) literis onera magis exarata quam
codices. Vnciales literas *vnciam, i. duodecimam pedis partem altas in-*
telligere pronum est. Quidam libri, Erasmo teste, initialibus. *Sed fer-*
tur de totis codicibus, qui propter magnas literas Onera *fiunt.* Nu-
merus vnciales Frontin. de Coloniis p. 131 *Goes. interpretante Goesio mul-*
tas centuriarum vncias. Res non satis expedita. Vua vncialis velut
vua dere acini Plin. 13, 3 f. 4, 9.

VNCTVM, *vid.* VNGO.

VNCVS, i. m. [ὄγκων] *Fustis vel baculus ferreus, ab vno la-*
tere incuruus ac sese retorqueus: quo instrumento damnati trahebantur
supplicii et spectaculi causa. Iuuen. Sat. 10, 66 Seianus ducitur vnco
spectandus. Plin. in Paneg. 33 Nemo e spectatore spectaculum
ac miseras voluptates vnco, et ignibus exprimit. *A Graeco fit:*
Graeci enim ὀγκᾶσθαι extuberare et intumescere dicunt: et ὄγκον tumorem:
et τὸ ὄγκων vncum sine vncinum: *quod vbi incurvatur, quodammodo*
intumescere atque extuberare videatur. Cic. pro C. Rabir. 14 Nos a ver-
bere nos, ab vnco, a crucis denique terrore, neque res gestae, neque
acerbitas, neque nostri honores vindicabunt? Idem Philipp. 1, 4
etc. Vncus impactus est fugitiuo illi, qui in C. Marii nomen inuase-
rat Columel. 3, 18 Et velut vncus infixus solo, antequam extra-
hatur, praerumpitur. Ferreus vncus Liu. 30, 10. Cic. Phil.
1, Vncus impactus est fugitiuo illi, qui in C. Marii nomen inuaserat.
Hi nempe vnco *vel in ignem, vel ad Gemonias scalas, aut in Tiberim*
trahebantur. Infigebatur autem gutturi, vnde a Iuuenale *scriptum est,*
Sat. 13, 156 Qui fixo gutture fumant. *Et* Propert. 4, 1, 141 Et bene
cui fixum mento discusseris vncum, Nil erit hoc, rostro te premet
anser suo. Natalis vncus, *Harpago* Valer. Argon. 8, 298. Se-
ueri vncus Hor. Carm. 1, 35, 20 *inter instrumenta* Necessitatis: *ha-*
mum intelligit Turnebus plumbo firmandum: et additum est liquidum
plumbum. *Sed malim tamen cum* Vet. Schol. *eum intelligere* vncum,
quo puniebantur damnati. Nam et resoluto plumbo rei puniri con-
sueuerunt. Cato R. R. c. 10, 1. *it.* 13, 1 *in instrumento villae* vnci
ferrei. *Add.* Colum. 3, 18, 2. Vncus, *pro Ancora* Val. Flac.
Arm. 2, 428 Has inter lacrimas legitur piger vncus arenis: Iam re-
mi spuere ratem, *etc.*

VNCVS, a, um. *Incuruus.* [γαυλὸς, ἐγκοιλάς] Colum. 7, 11
Atque vncis digitis alterum quoque testiculum educito. Plin. 11, 37
Aquaticis vnci vngues sunt. *conf.* Colum. 4, 13. Cels. 7, 10. Laeuia
et vnca, contraria sunt apud Lucret. 2, 426. Aera vnca Ouid.
ex ont. 2, 7, 9. *i. Hami.* Aratrum vncum Virg. Georg. 1, 19.
Cauda vnca minatur scorpius Ouid. Met. 15, 371. Cornibus vncis
fert taurus Propert. 2, 5, 19. Dente vnco recluditur tellus Virg.
Geor. 2, 423. Hami vnci Ouid. Met. 15, 476. Labrum vn-
cum Lucret. 4, 592. Vncae tela Manus Sil. 13, 323. Morsu
vncus naues alligat anchora Virg. Aen. 1, 173. Ora vnca Stat.
Theb. 3, 534. *de aquilis.* Pedes vnci Virg. Aen. 3, 233. Reti-
na la vnca Stat. Silu. 3, 2, 32. Vnguibus vncis timendae volu-
crc Lucret. 5, 31. Vomer vncus Virg. Georg. 2, 253.

NCĪNVS, a, um. Paullinus Natal. Felic. 7 v. 270 Staminis vncino,
qui pisces, inhaeserat hamo.

NCINVS, i. m. [κέντρον σιδήρου, Gloss. Lat. Gr. κέντρον σιδηροῦν θύ-
ραθεν.] *Idem quod vncus* Apul. Met. 3 p. 135 Pessulis iniectis et vncino
ferreo immisso: Vncinis aereis tollere vermes Pallad. Mart. 1, 10.

NCINĀTVS, a, um. Adi. [ἀγκωτός] *Vncinis armatum.* Cic.
Acad. 4, 121 c. 38 Nec vt ille, qui asperis et lacuibus, et hamatis vn-
cis isque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani.

NCĀTVS, a, um. *Instar vncini factus.* Cael. Aurel. Tard. 5,
3, 5 Quidam vncati permanent. Literae vncatae Sidon. Epist.
4, 9. Vncatis Syllogismis aliquem inhamare Sidon. Epist. 9, 9.

NCATIO, ōnis. f. Cael. Aurel. Acut. 2, 32 Vnguium vncatio
quam γρύπωσιν vocant.

NCIPES, ĕdis. Cui vncus pes Tertull. de Pallio c. 5.

NCO, āre. *Vox vrsorum.* [ἀγκᾶσθαι] Auctor Philomel. v. 51
Vrsus ferus vncat.

V N D

NDA, ae. f. [κῦμα, ῥεῦμα, ὕδωρ] *Proprie Pars aquae collectae,*
et vnam partem tendens, vt quum fluctuat mare. Cic. Philipp. 12, 8,
c. 4 O Spectaculum illud non modo hominibus, sed vndis ipsis et litto-
ribus luctuosum, cedere e patria feruatorem eius, manere in patria
proditores. *Apud* Plaut. in Milit. 2, 6, 33 Vndarum plenum ma-
re. Vnda *pontus pro* Aqua *generatim* Ouid. Met. 1, 22 Ut terris
abscidit vndas. *h. e.* Mare a terra separauit. Aereae vndae, *Nu-*
bes Lucret. 2, 151. Caecis errantes in vndis, *Tenebricosis* Virg.
Aen. 3, 200. Deformis vnda Stigis Senec. Thyest. 1, 8. Dul-
ces vndae Virg. Georg. 2, 243. Claud. in Ruff. 1, 91. *al.* Rectae
Aerius Harpyias, Flauis incertius vndis. Fluctuanga vnda Stat.
Theb. 1, 271. Formosae vndae Propert. 1, 2, 41. Gelida
vnda perluor Hor. Epist. 1, 15, 4. Grata vnda sitis Ouid. de Rem.
Amor. 406. Humilis vnda, *Non profundi* Senec. Agamem. 6.
Inertes vndae Lucan. 6, 1. 7. Innabilis vnda Ouid. Met. 1, 16.
Lapidosae vndae Idem ibid. 15, 23. Limosae vndae Sil. 8, 602.
Liquidae vndae Virg. Aen. 5, 856. Mendax vnda serpens vadis,
Periculosa ob vada saxosa, quibus atteruntur naues Senec. Agamem. 1. 6.
Minax vnda Hor. Carm. 1, 12, 32. Molles vndae Lucret. 2, 375.
Nigrae vndae Lucret 3, 841. Nitidis vndis argenteus fons Ouid.
Met. 3, 407. Opaca vnda Idem ib. 14, 330. *al.* Amoena vmbra.
Praeceps vnda Stat. Theb. 6, 774. Rapax Ouid. Met. 8, 550.
Rapida Idem ib. 7, 6. Rauca vnda Idem ib. 11, 783. Idem
ibid. 2, 246 Quaque Recuruatis ludit Maeander in vndis. Sacuae
vndae Lucret. 5, 225. Salsae vndae Idem 6, 891. Salubris
vnda Ouid. de Arte Am. 1, 258. Sequaces vndae, *Mollae* Virg.
Aen. 5, 193. Silens vnda, *Quieta* Valer. Argon. 5, 522. Spu-
mea Virg. Aen. 10, 212. Spumosa Idem ib. 6, 174. Stygiae
vndae, *vid.* STYX. Virg. Aen. 8, 87 Leuite, et Tacita re-
fluens ita subsistit vnda. Tarda vnda innabilis palus Virg. Ge-
org. 4, 479. Tenui vnda pellucidus fons Ouid. Met. 3, 161.
Tepidae vndae Ouid. Met. 2, 269. *al.* Antra. Torrentem vndam
lenis innatat alnus Virg. Georg. 2, 451. Tremulae vndae Claud.
de Rapt. Proserp. 2, 2. Tristi vnda innabilis palus Virg. Aen.
6, 438. Vaga vnda Ouid. Met. 8, 595. Veloces vndae Lu-
can. 1, 433. Vitreae vndae Ouid. Met. 5, 48. *al.* Antra. Vo-
lucris vnda Valer. Argon. 5, 428. ¶ 2 *Verba et Participia:* Agitata ventis vnda Senec. Agamemn. 1. 6. Albescen-
tes vndae Sil. 8, 463. Alludentes vndae Ouid. Met. 4, 342.
Asperat hiems vndas Aquilonibus Virgil. Aen. 3, 295. A-
pic. 8, 6 p. 226 Cum bene (*cum*) illis tres vndas Bullierit, *i. ter ef-*
ferbuerit, *vid. mox* Feruere. Conticuere vndae Ouid. Met. 5, 474.
Currens vnda Idem Amor. 2, 16, 35. Curuata in montis faciem
circumfletit vnda Virg. Georg. 4, 361. Decrescentes vndae Ouid.
Met. 1, 345. Dehiscens vnda terram inter fluctus aperit Virg. Aen.
1, 110. Desilire in vndas Ouid. Fast. 2, 111. Despumare vn-
dam tepidi aheni Virg. Georg. 1, 296. Diuulsa remis fonat vnda
Ouid. Met. 8, 158. Dare vela per vndas Virg. Aen. 5, 796.
Exasperat concussas Triton vndas Ouid. Amor. 2, 11, 27. Exercet
indomitas vndas Auster Hor. Carm. 4, 14, 20. Exultantes vndae
Ouid. Met. 13, 892. Feruentes aestibus vndae Idem ibid. 1, 58.
Pallad. Nou. 22, 4 Vndis duabus aut tribus Feruere patieris. *Sic*
Bullire *modo habuimus ex Aprico.* Haurire vndam ab omnibus Stat.
Silu. 1, 2, 259. Impellitur vnda vnda Ouid. Met. 15, 181. Inca-
nescit vnda spumis Catull. Argon. 62, 13. Inhorruit vnda tenebris
Virg. Aen. 3, 195. Innatare vndam, *vid.* INNATO. Insilire
vndis Ouid. Met. 8, 142. Insonuit vnda Idem ibid. 4, 688.
Intremuere vndae Virg. Aen. 3, 673. Labentes vndae Ouid.
Met. 5, 587. Ludunt per vndas delphines Virg. Aen. 5, 595. Mer-
gitur vnda delphinus, *vid.* MERGO. Natare placidis vndis
Ouid. Met. 13, 897. Proiicere aliquem in vndas Virg. Aen. 5, 859.
Cic. Tusc. 2, 67 Et qui Pelopis illi Neptuni, qui per vndas curtus sus-
pensos Rapuisse dicuntur. Ridentes vndae, *Nitentes et tranquil-*
lae Lucret. 5, 1092. Satiare ora vnda Stat. Theb. 3, 455. So-
nat incursu vndarum vnda Ouid. Met. 11, 496. Spumans vnda
Virg. Georg. 4, 529. Stridentes vndae Lucan. 9, 859. Sub-
sidunt vndae Virg. Aen. 5, 820. Surgentes vndae Idem ib. 6, 354.
¶ 3 *Obseruatt.* Vnda prima preli, *Prima olei predo expressi fluxio.*
Plin. 15, 4 Ex eadem quippe oliua differunt fusci. Primum omnium
crudae, atque nondum inchoatae maturitatis, hoc sapore praestantis-
simo. Quin et ex ea prima vnda preli laudatissima, ac deinde per
deminutiones. Pallad. Jan. 19 Olei supernantis vndam (*eam ser-*
vet) pennis leuiter cogentibus in vasa transfundes. *Per transla-*
tionem, Cic. pro Planc. 15 c. 6 Sin hoc perfacpe accidit, vt et factos ali-
quos, et non factos esse miremur: si campus atque illae vndae comi-
tiorum, vt mare profundum et immensum sic efferuescant quodam
quasi aestu, vt ad alios accedant, ab aliis autem recedant; in tanto
nos impetu studiorum et motu temeritatis modum aliquem et consi-
lium et rationem requiramus? Bellorum vndae Claud. in Eutrop.
2, 587. Curarum vndae Catull. 65, 62. Vnda, *de Hominum*
multitudine Virg. Georg. 2, 462 Si non ingentem foribus domus alta
superbis Mane salutantum totis vomit aedibus vndam. Sepedum
populorum vndae Apul. Met. 6 p. 177. *i. formicarum. conf.* Prud. Hip-
pol. v. 227. *Barth. ad* Stat. Theb. 8 p. 93. *Drakenb. ad* Sil. 4, 157.
¶ 4 *A librariis confunduntur* vnda *et* vmbra, *v. v.*

VNDO, āre. [κυμαίνω, κυματίζω, κυματίζω] *Vndas facere.* Virg.
Aen. 12, 673 Ecce autem flammis inter tabulata volutus Ad caelum
vndabat vortex, turrimque tenebat. *Metaph.* Regio vndat equis,
floretque viris Valer. Flacc. 1, 539. *conf. Drakenb. ad* Sil. 7, 355.
Vndare, *Inundare.* Stat. Achill. 1, 80 Quum tuus Aeacides tepido modo
sanguine Teucros Vndabit campos, *etc.*

VNDANS, antis. Partic. Cic. de Nat. Deor. 2, 89 c. 35 Subter ra-
dices penitus vndanti in freto Molem ex profundo faxeam, aut cae-
lum erui. Valer. Argon. 5, 523 Praecipue Aesonidem varios in-
certa per aestus Mens rapit vndantem Curis, *etc. h. e. Curis agita-*
tum fluctuantemque. Aetna vndans Virg. Georg. 1, 472 Vndae mo-
do flammas euomens. Seruius. Chlamydem vndantem facere
motu, et aere excepto Plaut. Epid. 3, 3, 55. Fumus vndans misso
puluere, *h. e. Abunde exsurgens* Virg. Aen. 2, 609. Stat. Theb. 2,
635 — Nec vincla coërcent Vndantem fletu galeam. *Nimis hyperbo-*
lice Luctat. Lacrimarum inundatio vincula galeae rumpebat. *Mimus*
alter Vet. Schol. Vtcunque fortiter adstricta galea non potest, quin
fletibus concussa viam det lacrimis. Habenae vndantes Virg.
Aen. 12, 471. Lora vndantia, *i. Large effusa* Idem ibid. 5, 146.
Nilus bello vndans Idem Georg. 3, 28. Seruius, quasi non vndas, sed
bella portans propter Antonii et Cleopatrae grauissimum praelium.

Vulnere perfundit vndanti somnum Stat. Theb. 2, 124. *h. e. Sanguine vulneris dormientem perfundit.*

VNDANTER. Adu. Apul. Met. 2 p. 244 Capillo fluente vndanter. Vndanter euomere Mart. Capella l. 2.

VNDABVNDVS, a, um. *Vt*, Mare vndabundum, [κυματίζουσα θάλασσα] *apud* Gellium *dicitur*, *Abunde vndas faciens*, l. 2. c. 30 Sed mare est etiam atque etiam vndabundum.

VNDĀTVS, a, um. Adu. [κυματωτὸς] *Vt*, Vndata imbricatim concharum distinctio Plin. 9, 33 s. 52.

VNDĀTIM. Adu. [κυματοειδῶς] *Ad similitudinem vndarum.* Plin. 36, 7 Augustum vndatim crispum in vertices: Tiberium sparsim conuoluta cantie. Idem 13, 15.

VNDĀMEN, ĭnis. n. Auson. Mosell. v. 32. *Alii hic legunt* Manamen.

VNDŌSVS, a, um. Adi. [κυματώδης, κυματίας] *Vndis plenum.* Aequor vndosum Virg. Aen. 4, 313. Fluctus vndosior Solin. 22. Plemmyrium vndosum Virg. Aen. 3, 693. Regna vndosa, *Fluuius* Sil. 5, 21. Torrentes vndosissimi Augustin. C. D. 22, 11.

VNDŌSE. Adu. Compar. Ammian. 27, 6 Freto vndosius ab Euxino Ponto labenti.

VNDISŎNVS, a, um. Adi. [ῥόθιος] *Vt*, Aequor Virg. Aen. 4, 313. Dii vndisoni Propert. 3, 20, 18. Rupes vndisonae Stat. Achill. 1, 198. Saxum Val. Facc. 4, 44.

VNDVLĀTVS, a, um. Adi. [κυματοειδὴς] *Vndulata vestis ad vndarum similitudinem coniuncta.* Varro de vita Pop. Rom. 1 Et a quibusdam dicitur esse virginis Fortunae simulacrum, ab eo quod duabus vndulatis togis est opertum, perinde vt olim reges nostri vndulatas et praetextatas togas soliti sunt habere. Nonius, 2, 926 Varro, *inquit*, vndulatum noue pro puro posuit. Plin. 8, 48 Vndulata vestis primo lautissimis fuit, inde foriculata defluxit. *Conf. Heinf. et Burm. ad* Ouid. A. Am. 3, 175.

VNDICŎLA, ae. c. *In vndis viuens. Vt*, Naiades vndicolae Varro *apud* Nonium 4, 50. Pistris vndicola Auien. Phaenom. Arat. v. 809.

VNDIFLVVS, a, um. *Vt*, Gurges vndifluus Dracont. Hexaëm. v. 233. *add. ib.* v. 488

VNDIFRĂGVS, a, um. *Vt*, Fluctus vndifragi Fortunat. Epist. Praemiss. Carm. 2, 3.

VNDIVĂGVS, a, um. *Vt*, Mare vndiuagum Eugen. Toletan. Carm. 10.

VNDE. Adu. [πόθεν, ὅποτεν, ὅθεν, ὁθενπερ] *Ex quo loco: interrogatiue et infinite accipitur.* Ter. Eun. 2, 3, 13 Quid tu es tristis? quidve es alacris? vnde is? CH. ego nescio hercule. Idem Adelph. 3, 2, 4 Tot res repente circumuallant, vnde emergi non potest. Cic. pro Caecin. 87 c. 30 Vnde tu, hoc verbum Vnde, vtrumque declarat, et EX quo LOCO, et A quo LOCO. Vnde deiecti Galli? A Capitolio. vnde qui cum Graccho fuerunt? EX Capitolio. *Vide locum integrum in* EX *princ.* Auctor ad Herenn. 1, 14 Rem breuiter narrare poterimus, si inde incipiemus narrare, vnde necesse erit. Eloquentia vnde longe abfuit Cic. de Clar. Orat. 318 c. 92. Vnde, *A cuius domo: vel Cuius est?* Ter. Andr. 4, 5, 9 Eho Mylis, puer hic vnde est? quisue huc attulit? *et* v. 11 Miror, vnde *sit*. Idem Eun. 2, 3, 29 Quid virgo, cuia est? CH. nescio hercle. P. vnde est? CH. tantundem. Cic. Verr. 2, 188 Ego instare, vt mihi responderet vbi esset, quis esset, vnde esset, *etc.* Vnde, *Ex qua re* Ter. Adelph. 1, 2, 41 Est diis gratia, et vnde haec fiant, et adhuc non molesta sunt. Cic. de Arusp. Resp. 29 Alterum putabo regem si habuerit, vnde tibi soluat. Dos, vnde sustentare se possit mulier, *i. Ex qua se possit alere* Caius in l. Curator D. de ventr. in possess. mittend. ¶ 2 Vnde, *A quo homine* Ouid. Ib. 276 Sic aliquis tua membra secet, Saturnus vt illas Subsecuit partes, vnde creatus erat. *Caelum patrem castrauit Saturnus, talionem passus a Ioue.* Virg. Aen. 1, 10 — Genus vnde Latinum. *Conf.* Hor. Sat. 1, 6, 12. Ter. Eun. 1, 2, 25 E praedonibus vnde emerat. Cic. de Orat. 1, 67 De ea multo dicat ornatius quam ille ipse, vnde cognorit. *Et* 2, 285 c. 70 Potest fieri, vt is, vnde te audisse dicis, iratus dixerit. Hanc esse vt scires, vnde mouetur amor Ouid. Her. 16, 78. Hem mea lux, meum desiderium, vnde omnes opem petere solebant Cic. Fam. 14, 2. Idem ibid. 7, 11 Ego omnibus vnde petitur, hoc consilii dederim, vt a singulis interregibus binas aduocationes postulent. Id. de Orat. 1, 168 Homo ex difertorum numero postulabat, vt illi vnde peteretur, vetus atque vsitata exceptio daretur, cuius pecuniae dies fuisset. *Conf.* Gell. 14, 2. Hor. Od. 2, 12, 7 Telluris iuuenes, vnde periculum Fulgens contremuit domus Saturni. Idem ibid. 1, 12, 17 *post Iouis mentionem*, Vnde *i. a quo* nil maius generatur ipso *i. Saturno patre maior Iupiter, sed Iupiter se maiorem filium non generat.* Idem Sat. 2, 3, 238 Vnde vxor media currit de nocte vocata, *refertur ad maritum.* ¶ 3 *In reliquum vsum persequamur.* Plaut. Cas. 3, 2, 25 Vnde ea *(ancilla)* tibi est? *i. qui pecunia parata est? Conf.* Plaut. Aul. 5, 1, 20. *Irati et arma poscentis vox apud* Hor. Serm. 2, 7 *ad finem;* Vnde mihi lapidem? quorsum est opus? vnde sagittas? Idem Asin. 1, 1, 77 Face id vt paratum iam sit. I. Vnde gentium? Plaut. Cistel. 4, 1, 16 Nam obsecro vnde gentium? *add.* Idem Epid. 3, 4, 51. *et* Pseud. 4, 2, 11. Vnde, *Quomodo, qua ratione, ex qua re.* Ter. Andr. 3, 2, 31 Vnde id scis? D. audiui, et credo. Cic. Acad. 1, 8 Nec erat vnde studiosi scire possent. Vnde iste amor tam improuisus, ac tam repentinus? Idem de Lege Agrar. 2, 59. Flor. 3, 12, 13 Illa ipsa pincipatus et dominandi cupido vnde, nisi ex nimiis opibus venit? Verbum vnde quisquam possit offendi Cic. pro Sull. 72. Non recordor vnde ecciderim, sed vnde surrexerim Idem Att. 4, 16. Vnde domo? *i.* De qua ciuitate? Virg. Aen. 8, 114 Qui genus? vnde domo? pacemne hic fertis, an arma? Seruius. *Aliquando gemmatur*, Plaut. Pseud. 1, 1, 104 Atque id futurum vnde, vnde dicam nescio. *Conf.* Catull. 65, (68) 27. Vnde *pro vndecunque* Tertull. Adu. Herm. c. 22 *et* de Anim. c. 51 *extr.* Vndeunde, *i. vndecunque* Idem Hermog. c. 10.

VNDECVNQVE. Adu. [ὁθενῶν, ὅποθεν δὲ πόθεν] *Ex quocunque vel quolibet loco.* Plin. Paneg. 80 Postremo velocissimi sideris more omnia inuisere, omnia audire, et vndecunque inuocatum, statim numen velut adesse et adsistere. *Et* Quintil. 7, 3 Nec vndecunque causa fluxit, ibi culpa est. *conf.* Sen. de Vit. B. c. 27. Pallad. 1, 37. Sidon. Ep. 5, 21. Vndecunque gentium Vopisc. in Formoso c. 14.

VNDELIBET Adu. [ὅθεν βούλει] Auctor ad Herenn. 4, 64 c. 50 Ast illud quidem facile fuit vndelibet inuenire. *conf.* Cels. 8, 10. Ammian. 28, 4. *Sequentia, ab Vnus composita sunt. Vt,*

VNDECENTVM. [ἑνὸς δέοντος ἑκατὸν] *Quasi Vno demto centum.* Plin. 7, 60 Paruerunt tamen ei annis vndecentum. *vid. Valla* 3, 15.

VNDECĒNI, ae, a. Adi. [ἕνδεκα] *Idem quod nonaginta sed distributiue.* Plin. 36, 8 *extr.* f. 14, 2 Idemque digressus inde fuit Mneuidis regia, posuit alium, longitudine vndecennis pe per latera cubitis quatuor.

VNDECIES. Adu. [ἑνδεκάκις] Cic. Verr. 2, 20 c. 7 vndecies numeratum esse, vt eam causam, in qua tenuissima q dubitatio posset esse, isto cognoscente obtineret. Martial. 5, 80 cies vna surrexit Zoile coena, E mutata tibi synthesis vndecies.

VNDĔCIM. Martial. 2, 44 Debeo vndecim Phileto.

VNDECĬMVS, a, um. Adi [ἑνδέκατος] *Quasi vnum et* Plin. 11, 54 Durasse et vltra vndecimum diem plerosque.

VNDECIRĒMIS, is. [ἑνδεκαπήχης] *Nauis vndecim remorum ordines habens.* Plin. 16, 20 Maxima ea in Cypro traditur ad vnd mem Demetrii fuccisa centumtriginta pedum longitudinis, erat nis vero ad trium hominum complexum.

VNDĒNI, ae, a. Adi. [ἕνδεκα] *Vndecim distributiue.* Plin Patiuntur autem vndeni. Idem 8, 42 Partum in eo genere v mensibus ferunt, duodecimo gignunt. *de equis.* Pars bis v Manil. 4, 451. *i. secundi et vicesima.*

VNDENONAGINTA. Liu. 37, 30 Hostium classis vnde ginta nauium fuit.

VNDEOCTOGINTA. [ὀγδοήκοντα ἑνὸς δέοντος] Natus Hor. Serm. 2, 3, 117.

VNDEQVADRAGINTA. Adi. indecl. [τεσσαράκοντα ἑνὸς δ Liu. 23, 37, 6 Ad mille CCCC Carthaginiensium caesi, vndequadr viui capti. *al.* Vndefexaginta. *v. not. Gronou.*

VNDEQVADRAGIES. Adu. [ἑνὸς δέοντος τεσσαρακον Plin. 7, 25 Solus M. Marcellum transgressus, qui vndequadragi micauerat.

VNDEQVADRAGESĬMVS, a, um. Valer. Max. 8, 7 Vndequadragesimum volumen. *add.* Censorin. c. 19.

VNDEQVINQVAGINTA. Liu. 37, 58 In eo triumpho quinquaginta coronae aureae translatae sunt. *vid.* Plin. 13, 4.

VNDEQVINQVAGESIMVS, a, um. Adi. [ἑνὸς δέοντος κοστὸς] Cic. pro Lege Manil. 35 c. 12 Ipse autem vt a Brundusio ctus est, vndequinquagesimo die totam ad imperium Pop. Rom ciam adiunxit.

VNDESEXAGESIMVS, a, um. Vndesexagesima pars rin. c. 19.

VNDESEXAGINTA. Adi. indecl. [ἑνὸς δέοντος ἑξήκοντα] 36, 15 Adiecit ipse in Aedilitatis suae commemoratione et ludos sexaginta diebus factos Liu. 23, 37 *et* 49.

VNDETRICĒNI, ae, a. Adi. Macrob. Saturn. 1, 13. Ianu Aprilis, Iunius, Sextilis, September, October, Nouember, Dece vndetricenis censebantur diebus.

VNDETRIGINTA. Vitruu. 9, 4 Mensibus vndetrigin amplius.

VNDETRIGESĬMVS, a, um. Adi. [ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς] 25, 36 Anno octauo postquam in Hispaniam venerat Cn. Scipio, trigesimo die post fratris mortem interfectus est.

VNDEVICĒNI, ae, a. Quintil. 1, 10 *sub fin.* Porrecti vtr vndeuiceni.

VNDEVICESĬMVS, *aut* VNDEVIGESĬMVS, a, um. [ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς] Cic. de Senect. 14, 5 Anno enim vndeuic post eius mortem hi Consules T. Flaminius et M. Attilius facti *Et* Liu. 10, 47. *et* 27, 38. Plin. 10, 54. Tac. Ann. 1, 60, 4. Di deuigesimo Colum. 8, 5.

VNDEVIGINTI. Adi. indecl. [ἑνὸς δέοντος εἴκοσι] Cic. de Orat. 225 c. 64 Vndeuiginti annos natus erat eo tempore. *Et* Li 46. Plin. 18, 29.

VNDĬQVE. Adu. [πάντοθεν, πανταχόθεν, ἑκασαχόθεν] omnes partes, vel potius Ex omni parte. Cic. Verr. 3, 149 c. 64 ltis est tota prouincia, propterea quod vndique ad emendas dec folent eo conuenire. Idem de Finib. 5, 26 c. 9 Quod ita i pretemur, viuere ex hominis natura vndique perfecta et nihil re rente. Cogunt auxilia vndique Virg. Aen. 8, 7. Marcho vndique Defertus Tac. Ann. 2, 63, 1. Caelum vndique et vndiq pontus Virg. Aen. 5, 9. Perfecta atque absoluta honestas vndiq Cic. de Fin. 5, 69. Perfectus vndique est mundus Idem de N Deor. 2, 38 c. 14. Idem Verr. 5, 100 Deinde iubet vndique ho nem Proripi, vehementissimeque verberari. Septus locus v que Idem ibid. 5, 67 c 27. Vndique Gentium Vopisc. in Fi c. 5. Tolle religionem aut vndique, aut vsquequaque, cons Cic. Philipp. 2, 110. Idem Tusc. 5, 86 Sic vita non solum si dique referta bonis est, sed si multo maiore et grauiore ex parte b propendent, beata recte dici potest. Idem pro Sext. 109 Non tam ignarus, Iudices, causarum, non tam insolens in dicendo, vt o ex genere orationem aucuper, et omnes vndique flosculos carpen delibem. Solin. c. 40 Locus viret vndique secus agris arentil Vndique *pro vndecunque* Tert. adu. Valent. c. 5 *pr.*

VNDIQVEVERSVM. Solin. c. 53 (39) Cremutius auctor has easdem anno quinto in Aethiopia cateruatim coire, et vndiq versum quousquam gentium sint, ad regiam Memnonis conuen De auibus Memnoniis, *vid.* Gell. 12, 13.

V N E

VNĔDO, ōnis. f. *Arboris genus et pomi, de quo diximus sub* BVTVS *et* ARBVTVM. Plin. 15, 24 f. 28 Aliud corpus est te fribus fragis, aliud congeneri eorum vnedoni. quod solum pom simili frutici terraeque gignitur, *i. in frutice, in terra siue humi.* bor ipsa fruticosa: fructus anno maturescit, pariterque floret sub scens, et prior coquitur —— Pomum inhonorum, vt cui non ex argumento sit, vnum tantum edendi. —— Apud nos alio mine arbutus vocatur. *Fructus Graece μιμαίκυλος, arbor κόμαρος* Plin. 12, 3 f. 7 Folium eius (Mali Assyriae f. Medicae) est vnedo *Inter arbores, quae folia non omnia amittant, est* Vnĕdo Plin. 16, f. 33. Idem 23, 8 f. 79 Arbutus siue vnedo fructum fert diffi lem concoctioni et stomacho inutilem. *Penultimam corripi volu etymo illo Pliniano, vt arbitror, nixi. Analogia aliorum Substantiuor*

...o *huc non conuenit, quia Genitiuus* onis *habet, cuius penultimam* ...*proci vult Despauterius.*

VNEFERA, ae. f. Herba, semel ferens. Apul. de Herb. 34.

VNETVICESIMVS, VNETVICESIMANI, *vid.* VNVS.

V N G

VNGO, vnxi, vnctum, ĕre. [*χρίω, ἀλείφω, ἀναχρωννύω*] *et* VNGV, vngui, vnctum, ĕre; *secundum* Prisc. p. 881. Cato 72 ...ise liquida cornua intima vnguito. *Sic* 8 *et* 95. *et* 79 *et* 80. Suet. ...lius c. 69. Cic. in Parad. 3 Sed vt in familia, qui tractant ista, ...uirgent, qui vngunt, qui vertunt, qui spargunt, *etc.* Oliuo ...ng Hor. Serm. 1, 6, 23. Arsuros Artus vnxit Ouid. Fast 4, 853. ...x rusta vngi Cels. 5, 28. Vt tibi ambulandum, vngendum, hic ...ibi dormiendum Cic. Att. 9, 7 *extr.* Idem Verr. 4, 77 Quid ...odota Sicilia est clarius, quam omnes Segestanas matronas et virgi... ...mnes ...muniisse, quum Diana exportaretur ex oppido? vnxisse vnguen... ...ros, ...mplesse coronis et floribus? Idem Att. 13, 52 De Mamurra ...ortauit, vnctus est, accubuit, *ἐμπικὴν* agebat. Pedes recum... ...erum vnxerunt Petron. c. 70.

VNGENS, entis. Part. Vulg. Interp. Iac. 5, 14 Presbyteri vngentes ...ssum oleo in nomine Dei.

VNCTVS, a, um. Partic. [*χριστὸς*] Venire vnctum atque lau... ...a balneis Ter. Phorm. 2, 1, 25. Si prodesse tuis paulloque ...nius ipsum, Te tractare voles, accedes siccus ad vnctum Horat. ...pi 1, 17, 11. *i. lautum, opipare viuentem.* Ita palaestritas defendebat, ...illis ipse vnctior discederet Cic. Verr. 2 c. 23. *i. ditior: vt,* Ca... ...3, 11 Caput vnctius referre, *cum lucro redire.* Vnctus cruore, ...or. Carm. 2, 1, 5. Capillis vnctis puer Idem ibid. 1, 2, 8. ...rtio bene vncta 186. *Add.* Rhod. Lex. Scribon. Oluscula ...pingui lardo Hor. Serm. 2, 6, 64. Lucret. 5, 1058 Vnctum ...er ad lapidem, *i.* Ad simulacrum se vertere religionis causa: nam ...utandis, et precandis diis, dextronorsum se vertere solebant, o... ...o ut vngu...tis perfundere Turnebus Aduers. 1, 21. *al.* Velatum. ...lo Serm. 2, 4, 79. Seu puer vnctis (*pinguibus*) Tractauit cali... ...nibus, dum furta ligurit. Coena vnctior, *lautior* Martial. ...4 Vnctissimae Coenae Sidon. Consuetudo loquendi vnctior, ...*d* consuetudo, *in* CONSVESCO. Patrimonia vncta Catull. 30, 23. ...b quid melius contigit et vnctius Hor. Epist. 1, 15, 44.

VNCTVM, i. n. Haurito plusculo vncto Apul. Met. 3 p. 139, *Emendb. i. vnguento.*

VNCTA, ae. f. *i. vnguentum.* Veget. de Re Veter. 3, 71, 5.

VNCTVLVS, a, um. Dimin. *Idem.* Varro *apud* Non. 2, 847 ...ironsi, et te si atque vnctuli, *vid.* Apul. Met. 3 p. 139.

VNCTVSCVLVS, a, um. Dimin. [*ὑπαλειπτέος*] *ab* Vnctus ...*luo.* Plaut. Pseud. 1, 2, 85 Nunc tua etiam est mihi hodie et tuo... ...pera conferuerum caput, nitidissimum, ac non ipse ego pulmen... ...or magis vnctiusculo.

VNCTITO, āre. Frequent. [*ἀλείφεται*] Plaut. Most. 1, 3, 117 ...ae istaec veteres quae se vnguentis vnctitant, interpoles.

VNCTIO, ōnis. f. [*ἄλειμμ*] Plaut. Stich. 1, 3, 73 Vel vnctiones ...as fudatorias. Cic. de Orat. 2, 21 c. 5 Philosophorum omnes ...nomis causa reliquerunt. *conf.* Quinctil. 2. 21. Colum. 12, 52. Pe... ...o c. 12. C. Aurelian. Acut. 2, 19, 124. *et* Tard. 3, 6, 87.

VNCTOR, ōris. m. [*ἀλειπτης*] *Qui vngit.* Martial. 7, 31 Sor... ...id vnctor. *Et* Cic. Fam. 7, 25 Ille autem, qui sciret se nepotem ...el ...n tibicinem habere, et sat bonum vnctorem, discessit a me. *add.* ...Dio Trin. 2, 1, 22. Martial. 12, 71.

VNCTVRA, ae. f. [*ἄλειμμα*] *Idem quod* Vnctio. Cic. de Le... ...gib. 2, 60 c. 24 Haec praeterea sunt in legibus de vnctura, quibus fer... ...ili unctura tollitur, omnisque circumpotatio.

VNCTVS, ūs. m. *Idem.* Apul. Met. 1 *sub finem:* Oleum vnctui ...oro...

VNCTORIVS, a, um. Adi. [*ἀλειμματικὸς*] *Vt,* Vnctorium ...ustion, *Vbi ferusabatur oleum ad vnguendum opportunum,* Plin. ...p. 3, 17.

VNGITO, āre. Cato *ap.* Charis. l. 1.

VNGVENTVM, i. n. *quod et* VNGLENTVM *scribi videas, et pro... ...ron. ad* Aen. 9, 772 [*μύρον, χρῖσμα*] *non est Medicamentum, ut ...ulgo existimat, et tenax illa compositio, qua chirurgi utuntur ad vulnera ...randa; quam significationem plane ignorant Celsus, Scribonius, Plinius ...tc. vid* COLLYRIVM, EMPLASTRVM, *etc. sed Commilitio diuersorum ...odorum, addito oleo aut balsamo, aut aliquo pingui, ad vngenda cor... ...pora deliciarum et luxuriae causa inuenta.* Plaut. Most. 1, 1, 41 ...Dii omnes possint olere vnguenta exotica. Pomponius ta... ...men urisc. titulo De auro, argento, mundo ornamentis, l. Argumen... ...o, ribit vnguenta esse, quae valetudinis causa comparantur, sed haec ...nag medicamenta dicuntur. Hor. Carm. 2, 7, 23 Funde capaci... ...ius Vnguenta de conchis. Compositio vnguentorum, conditio ...ibo...m Cic. de Nat. Deor. 2, 146 c. 58. *Nempe* vnguentum *vo... ...rebant non simplex oleum, vt* Murrae *s.* Myrrhae *quae* Stacte *voca... ...tur, idem: sed mistae res plures.* Plin. 13 *pr.* Haetenus in odoribus hab...t pretia siluae: erantque per se mira singula: iuuitque luxuria ...omnia misc...re, et e cunctis vnum odorem facere: ita reperta sunt ...vngu...nta. Quis primus inuenerit, non traditur. Iliacis temporibus non rant *etc. Sunt enim plurima.* Hinc Varro de L. L. 5 p. 62, 9 Vbi...cet, censor, scribae, magistratus murrha, vnguentis vnguntur. *Di...ta ergo haec duo: distinguenda etiam apud* Catull. de Coma Be... ...ren. 65, 77 Qui cum ego, quum virgo quondam fui, omnibus ex... ...persi vnguentis, murrae millia multa bibi. *Coma Berenices caruit pro ...prio Virginum frugalitate vnguentis, imbuta frequenter est murra. Vid Voss.* p. 267 sq. *Non ergo opus est Heinsiana emendatione, de qua vid* XERXES *sub* EXPERGO. Crassum vnguentum Hor. de Arte Poet. 375. Lepidum vnguentum, *vid.* LEPIDVS. Nardi... ...num vnguentum, *vid.* NARDVS. Aderant vnguenta, coronae, ...incelebantur odores Cic. Tusc. 5, 62. Moritur suis horis vn... ...guentum, *vid.* Morior, *in* MORS. Nitere vnguentis, *vid.* NI... ...TEO Perfricare caput suum vnguento Cic. Verr. 5, (3) 62 c. 25. ...Stillat vnguenta capillo Tibull. 1, 7, 51. Vnguentum in lenticula, *Prouerbium, nihil aliud significare videtur, quam in tenuiculo apparatu et victu, vt in lenticulae pulmento, non esse locum unguentis, quibus in lautioribus epulis conuiuiis uti solebant. Quin et cibis interdum unguenta solebant admiscere, quod in lentis pulmento faciendum non est, ob eius vilitatem tam pretiosa non desiderantis condimenta.* Ari... ...stot. *ex Eurip.* Ὅταν φακῆ ἕψωτο, μὴ ἐπιχεῖν μύρον. *Haec Turneb.* 21, 4.

VNGVENTĀTVS, a, um. Adi. [*μεμυρωμένος*] Catul. in Epithal. Iuliae s. 62, 142

Dicetis male a tuis
Vnguentate glabris marite
Abstinere.

Milites vnguentati, *i. Luxuriosi.* Suet. Caes. 67. Moechus vnguentatus Plaut. Mil. 3, 3, 50.

VNGVEN, inis. n. [*ἄλειφαρ*] *Pinguedo, qua vngi aliquid potest.* Varro de R. R. 2, 9 Quidam nucibus Graecis in aqua tritis permungunt aures, et inter digitos, quod muscae et ricini, et pulices soleant (si hoc vnguine non sis vsus) ea exulcerare. Columel. 6, 32 Vnguine ceti. Idem 6, 33 Pice et oleo vel vnguine missis. *add.* Pallad. 1, 17. Pingues vnguine cerae Virg. Georg. 3, 452. Crasso vitiarunt vnguine pultes Pers. Sat. 6, 40. Vnguen Cato c. 80. Pingui fluit vnguine tellus Valer. Argon. 6, 360.

VNGVĒDO, inis. f. *Idem.* Apul. Met. 3 p. 138 Pyxides plusculas depromit, atque indidem egesta vnguedine, *etc.*

VNGVINOSVS, a, um. Adi. [*ἀλειφατώδης*] *Ab Vnguine vt,* Vnguinosum medicamentum Plin. 12, 1. Idem 23, 8 Sunt autem recentes nuces inglandes iucundiores, ficcae vnguinosiores, et stomacho inutiles. *add.* Cels. 5, 26.

VNGVENTARIVS, i. m. [*μυροπώλης, μυρεψὸς*] *vel* VNGVENTARIA, ae. f. *Qui vel quae vnguenta conficit ac vendit, a Graecis Myropola dicitur.* Cic. Off. 1, 150 c. 42 Adde huc si placet, vnguentarios, saltatores, totumque ludum talarium. Plin. 8, 5 Et vnguentariam quandam dilectam luba tradit. Hor. Serm. 2, 3, 228 Pomarius, auceps, Vnguentarius, ac Tusci turba impia vici. Vnguentarius Inscript. Fabrett. p. 145 *et* 219. *add.* Plin. 14, 20 *et* 31, 7. Sen. Ep. 88.

VNGVENTARIA, ae. f. [*μυρεψική*] *Ars vngendi.* Plaut. Poen. 3, 3, 50 Faciam, vbi tu laueris, ibi et balneator faciat vnguentariam. *Conf.* Apul. de Philos. p. 72. Sidon. Ep. 2, 2.

VNGVENTARIVS, a, um. Adi. [*μυρεψικὸς*] *Quod ad vnguenta pertinet: Vt,* Vnguentaria vasa Plin. 36, 8. *conf.* Suet. Aug. c. 4. Sen. Ep 108. Cella Sidon. Ep. 2, 2.

VNGVENTIANA, ae. f. Acorus dicitur Apul. de Herb. c. 6.

VNGVILLA, ae. f. Solin. 30 (27) Vulgus similarum in his est, quas passim videmus non sine ingenio acumulandi, quo facilius in manus veniunt. Nam dum auide venantium gestus afficiant, relicta consulto visci vngulla, quod mendacio factum vident oculos suos obliuunt: ita visu obducto, pronum est eas corripi. *Salmas.* p. 265. a F *τρυβλίον s. patellam interpretatur.*

VNXIA, ae. f. *Dea vnctionum praeses.* Arnob. 3 p. 115 Vnctionum supersit vnxia. *Et* 7 p. 227 Bos sterilis Vnxiae mactatur. *Conf. Elmenh. ad* Apul. Met. 3. Mart. Capella 2 p. 37.

VNGVIS, is. m. [*ὄνυξ*] *Proprie eorum animalium est, quae digitos habent separatos, vt sunt homines, simiae, aues.* Plin. 11, 45 s. 101 Vngues clausulae nemorum summae existimantur. Omnibus his, quibus et digiti. Sed simiae imbricati, hominibus lati, rapacibus vnci, caeteris recti, vt canibus, praeter eum, qui a crure plerisque dependet. Ter. Eun. 4, 5, 6 Vt ego vnguibus facile illi in oculos inuolem venefico. Iuuen. Sat. 5, 41 — custos affixus ilidem, Qui numeret gemmas, vnguesque obseruet acutos. Adunci vngues, *vid.* ADVNCVS. Formosi vngues Propert. 2, 8, 6. Quini vngues Ouid. Met. 2, 670. Recuruus vnguis Stat. Theb 3, 531. Rigidus vnguis Ouid. Amor. 2, 6, 4. Scaber vnguis Idem de Arte Am. 3, 276. Validi vngues Valer. Argon. 1, 157. Carptus tenui vngui flos Catull. in Carm. Nupt. s. 61, 43. Cic. Quaest. Acad. 4, 58 Ab hac regula mihi non licet transuersum (*vt aiunt*) vnguem discedere Idem Fam. 7, 25 *extr.* Vrge igitur, nec transuersum vnguem, quod aiunt, a stilo. Plautinus Euclio in Aul. 1, 1, 18 Si herele tu ex istoc loco digitum transuersum, aut vnguem latum excesseris. Vnguem transuersum a conscientia non recedere Cic. Att. 13, 20. Diripere artus infanis vnguibus Ouid. in Ibin 601. Et nihil Fmineant et sint sine fordibus vngues Ouid. A. A. 1, 519. Ire vnguibus in vultus alicui Idem Amor. 1, 7, 63. Exercent volucres aduncis vnguibus iras Idem Met. 13, 613. Cic. pro Dom. 12 c. 5 Quid si vtrumque fuit, et vt fames fimularet homines, et tu in hoc vicere, tanquam vngnis Exilleres? Nonne fuit eo maior adhibenda medicina, quae et illud natiuum, et hoc delatum malum sanare posset. Foedans ora vnguibus Virg. Aen. 12, 871. Lacerare vnguibus, *vid.* LACER. *Interpp.* Petron. c. 111 p. 514. Laniare hamatis vnguibus ora alicuius Ouid. Met. 12, 563. Mordere *poenitentis est.* Prop. 3, 22, 24 Vngue meam Morso saepe querere fidem. Notare genas vngue Ouid. Amor. 1, 7, 50. Ostendere mentum vnguem dicitur, *Qui maxime contemnat alterum.* Iuuen. Sat. 10, 53 Mandaret laqueum, medium quae ostenderet vnguem. Petere cutis vnguibus vultus alicuius Hor. Epod. 5, 93. Quum fuerint lenia, aut vngui nulla pareat asperitudo, finguntur pastilli Scribon. 113. Ponere vngues, *Deponere* Hor. de Arte Poët. 297. Purgare vngues cultello Idem Epist. 1, 7, 51. Rapit nigris vnguibus hydrum coruus Ouid. Fast. 2, 257. Hor. Serm. 1, 10, 71

Si foret hoc nostrum fato delatus in aeuum,
Detereret si multa, recideret omne, quod vltra
Perfectum traheretur; et in versu faciendo
Saepe caput scaberet, vinos et roderet vngues.
Saepe stilum vertas, iterum quae digna legi sint
Scripturus.

Id imitatus Pers. Sat. 1, 106 Nec pluteum caedit, nec demorsos sapit vngues. Idem Sat. 5, 162 Crudum Chaerestratus vnguem Arrodens ait hoc. In superiore taxat Poëtarum in scribendo negligentiam. In altero describit adolescentem de mutanda anteactae vitae ratione cogitantem. Erasmus. *it. de iratis: vid.* Hor. Epod. 5, 47 *c. not. M. reditt.* Prane fectus vnguis Idem Epist. 1, 1, 104. Repastinare vngues Tertull. de Poenit. c. 11. *i. sordes sub vngubus remouere.* Secari acuto vngui Horat. Epist. 1, 19, 46. Subsecare vngues docta manu Tibul. 1, 8, 11. Timendae vncis vnguibus volucres Lucret. 5, 32. Hor. Carm. 3, 6, 24

Motus doceri gaudet Ionicos
Matura virgo, et fingitur artubus
Iam nunc, et incestos amores
De tenero meditatur vngui.

i. ab aetate tenera, vid. VNGVICVLVS. In vnguem *quid sit vs...*

dendum apud Celf. 7, 1 *Enarratis futuris capitis,* Ex his caeterae quidem futurae in vnguem committuntur, hae vero quae supra aures transuersae sunt, totis oris paullatim extenuantur. *Absque Galeno si esset,* in vnguem committi *explicarem ita accurate committi, vt vnguem non admittant lacunulae, quod in statuis* ad vnguem *factis, et ipsis adeo ad vltorum caluariis verum est. Sed Galenus tum in libello de ossibus principio, tum principio libri 9 de vsu partium, quibus locis dedita opera declarat diuersa futurarum genera, τὴν εἰς ὄνυχα σύμπηξιν i. commissuram s. compagem* in vnguem *a figura denominatam ostendit partium eminentium, quae in sinus eiusdem figurae conueniunt, quod ipsum quoque externam tantum faciem intuentibus apparet, licet ipsa interior commissura multo operosior sit, et magna varietate distincta. Sed* Virg. Georg. 2, 278 Indulge ordinibus: nec fecius omnis in vnguem Arboribus positis secto via limite quadret. Seruius, In vnguem, ad perfectionem. Et est translatio a marmorariis, qui iuncturas vnguibus probant. Horatius Ad vnguem factus homo. *Haec* Seruius. *Locus* Horatii *est* Serm. 1, 5, 32 *ibi sic* Vet. Schol. Translatio a marmorariis, qui iuncturas marmorum tum demum perfectas dicunt, si vnguis superductus non offendatur. *Itaque Fonteium, quam sic appellat Horatius, vt nimis bellum atque concinnum deridere videtur.* Id. A. Poët. 294 Carmen reprehendite, quod non Multa dies, et multa litura coërcuit, atque Praefectum decies non castigauit ad vnguem. Praefectum, *vt eo acutior fit, eo facilius in lacuna adhaereſcat.* Ad vnguem quadrare *est* Colum. 11, 2, 13. ¶ 2 *Variis aliis rebus tribuitur hoc nomen, ob similitudinem.* Vnguis, [ὁπλή] *pro Vngula.* Columel. 6, 12, 3 Si sanguis in inferiore parte vngulae est, extrema pars ipsius vnguis ad viuum resecatur. *de bobus. Nempe* Vnguis *est pars* vngulae. Idem *paullo ante* s. 2 Si iam in vngulis est sanguis, inter duos vngues cultello leuiter aperies. Vngues *igitur sunt* chelae. *Add.* Varro 2, 5, 8. Veget. 1, 56, 20. Vnguis, *de Palmitibus:* Columel. 4, 12 Vngues custodum annotinos resecato. *Sic et* 4, 24, 8. Pallad. Febr. 12, 5. *Nempe sunt durae illae et siccae partes, vltra gemmam vltimam superiori anno relictae, postquam germinauit gemma resecandae.* Vnguis *etiam est in Rosa.* Plin. 21, 18 Foliorum partes quae candidae, vngues vocantur. *Nempe qua parte calyci adhaerent.* Idem 12, 9 Bactriano Bdellio nidor siccus, multique candidi vngues: *i. maculae vnguium similes.* Vngues ferrei, *Instrumenta quibus vindemitores vnguium vice vtebantur ad colligendas vuas, ne ipsas manibus distringerent.* Columel. 12, 18 Et vngues ferrei quamplurimi parandi et exacuendi sunt, ne vindemiator distringat vuas, et non minima fructus portio dispersis acinis in terram dilabatur. Vnguis, *vitium oculi.* Celsus 7, 7 Vnguis vero, quod pterygion Graeci vocant, est membranula neruosa, oriens ab angulo, quae nonnunquam ad pupillam quoque peruenit, eique officit. Saepius a narium, interdum etiam a temporum parte nascitur. *Vid. totum caput.*

VNGVĬCVLVS, i. m. Dimin. [ὀνύχιον] Plaut. Epid. 5, 1, 17 Contempla Epidice vsque ab vnguiculo ad capillum summum. Cic. de Finib. 5, 80 c. 27 Valetudinem, vires, staturam, formam, integritatem vnguiculorum omnium. Cum falsiores escas edit grauida, vnguiculis caret partus Solin. c. 4. *add.* Plin. 7, 6. Cic. Fam. 1, 6 Sed praesta te eum, qui mihi a teneris (vt Graeci dicunt) vnguiculis es cognitus.

VNGVICVLARIVM, i. n. ὀνυχοσήριον Gloss. Gr. Lat. *Videtur instrumentum resecandis vnguibus.* Bonis Colum. 6, 15.

VNGŬLA, ae. f. [ὁπλή] *Vngues denominationum, non diminutiuum; de his animalibus dicitur, quae digitis carent. Quamquam illud non esse perpetuum, Prauti vsus docebit.* Plin. 11, 45 Solidas vngulas habent quae non sunt cornigera. Plaut. Aul. 3, 4, 8 Vbi erat haec defossa, occoepit ibi scalpurire vngulis. *de gallo gillinaceo.* An tu inuenire postulas quenquam coquum, nisi sit miluinis aut aquilinis vngulis? Plaut. Pseud. 3, 2, 63. Cic. de Nat. Deor. 3, 11 Ergo et illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum, tanquam vestigium vngulae Castoris equi credis esse. Caua vngula Ouid. ex Pont. 4, 8, 80. Dura vngula Idem Met. 6, 220. Leuis vngula Idem Met. 2, 671. Subtrita . . Cic. Tusc. 2, 26 c. 24 Toto corpore, atque omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis asseruiunt. Plaut. Pseud. 2, 2, 48 Nunc scio febrim tibi esse, quia non licet huc inicere vngulas. *i. Hoc argentum rapere.* Quatit vngula campum quadrupedante sonitu Virg. Aen. 8, 596. Sonat grauiter cornu solido vngula Idem Georg. 3, 88. ¶ 2 Vngulis similis resectio palmitis Col. 4, 24, 15. *vid.* VNGVIS n. 2. Vngula. *Tormenti genus.* Constantinus, imperator in l. Etsi C. de maleficis, Conuictus sit eculeo deditus, vngulisque sulcantibus latera perferat poenas proprio facinore dignas. *Vid.* Prudent. in Roman. 5 v. 128. *et* Calagurr. v. 44.

VNGŬLVM, *vel* VNGVLVS, i. n. *et* m. [δακτύλιον, σύμβολον] Festus: Vngulus Osconum lingua annulus — Pacuuius in Iliona, Repugnanti ego porro hunc vi detraxi vngulum. Et in Atalanta, Suspensum in laeuo brachio ostendo vngulum. Plin. 33, 1 Miror Tarquinii eius statuam sine annulo esse. Quanquam et de nomine ipso ambigi video: Graeci a digitis appellauere, apud nos prisci vngulum vocabant, postea et Graeci et nostri symbolum.

VNGVLLA, ae. f. Dimin. *Ab* Vngula. *Vt,* Vngellae coctae Apic. 1, 9. 4, 5. 7, 1.

VNGVLĀTVS, a, um. *Vngula instructus.* Tertull. Apol. c. 26 *extr.* Altero pede vngulatus. *Vid.* etiam Fest. et Mart. Capella 4 p. 113.

VNGVO, *vid.* VNGO.

V N I

VNICALAMVS, VNICAVLIS, VNICOLOR, VNICVBA, VNICORNIS, VNICVS, VNIGENITVS, VNIIVGAE, VNIMANVS, VNIMEMBRIS, *vid.* VNVS.

VNIO, ōnis. m. [μαργαρίτης] *Margarita, quam perlam vulgo dicimus.* Plin. 9, 35 Quidam tradunt, sicut apibus, ita concharum examinibus singulas magnitudine et vetustate praecipuas esse veluti duces, mirae ad cauendum solertiae: has vrinantium cura peti: illis captis, facile caeteras palantes retibus includi. Multo deinde obrutas sale in vasis fictilibus, erosa carne omni, nucleos quosdam corporum, hoc est vniones decidere in ima. Vsu atteri non dubium est, coloremque indiligentia mutari. Dos omnis in candore, magnitudine, orbe, laeuore, pondere, haud promtis rebus, in tantum vt nulli duo reperiantur indiscreti: vnde nomen vnionum Romanae scilicet imposuere deliciae. Nam id apud Graecos non est, nec apud Barbaros inuentores eius aliud quam margaritae. *conf.* Solin. c. 53. *Salm.* p. 822. *Proprie ergo margaritarum grandius genus est: vid.* Plin. c. l. Ammian. 23, 6. Nullos denique per deos deasque Iurat Gelli vniones Martial. 8, 81. *Conf.* 12, 49. *Fallitur Barthius ad* Stat. 3 p. 754 *cum pueros intelligit.* Vniones, μαργαρίται, μεγάλοκοκκοι Gloss. Lat. Gr. ¶ 2 Vnio, *Cepae genus capi* Columel. 12, 10 Pompeianam vel Ascaloniam cepam, vel etiam sicam simplicem, quam vocant vnionem rustici, eligito. Vnio, ōnis, f. *Vid.* VNVS.

VNIOCVLVS, VNIPEDIVS, VNISTIRPIS, VNIVNITER, VNIVERSVS, VNIVOCVS, VNIVSM *vid.* VNVS.

VNNI, *vid.* HVNNI.

V N O *et* V N Q

VNOCVLVS, *vid.* VNIOCVLVS *in* VNVS.

VNOSE. Adu. Dictum fuisse olim pro Simul probat Non 881 ex Pacuuii Iliona, Occidisti, vt multa paucis verba vnose o tiem. *Obsoletum.*

VNQVAM. Adu. [ποτέ] *Significat Aliquo tempore.* Heaut. 5, 4, 8 Et caue posthac (si me amas) vnquam istuc verb te audiam. Plaut. Amph. 1, 1, 108 Neque ego hunc homine die ad aedes has finam vnquam accedere. Cic. Tusc. 4, 77 Quis homo re exsuperauit vnquam gentium impudentia? vnquam possunt ante iudicium scire, quid testis dicturus sit Qu 5, 7. Semel vnquam Plin. 2, 35. Cic. Att. 3, 12 Cum ita sim ctus, vt nemo vnquam. Ibid. 13 Cum ita me adflictum v vt neminem vnquam nec videris nec audieris. Non vnquar vis aere domum mihi dextra redibat Virg. Ecl. 1, 36. *i. nunquam.*

V N V

VNVS, a, um. [εἷς, μία, ἕν] *Principium numerorum. Genitiuum facit, sed quum opus est corripitur,* hac excusatione, quoties Vocalem longam Vocalis sequitur, superiori vires det teste Seruio. Plaut. Capt. 2, 2, 81 Illum si reddis mihi, pra vnum numum ne duis. Ouid. Met. 1, 6 Vnus erat toto natura tus in orbe, Quem dixere chaos. Virg. Aen. 1, 255 Nauib sanctum) amissis vnius ob iram Prodimur. Ibid. 45 Vn noxam et furias Aiacis Oilei. Sextarius vnus semis Scribo Vnus et dimidius Id. 201. Vno die et vna nocte Id. 74. *Solus:* Ter. Adel. 3, 3, 88 Illum curo vnum, ille ad me attinet. hoc vos oro Ter. Eun. 5, 9, 54. Huic vni forsan possem fi bere culpae Virg. Aen. 4, 19. Mihi vni commodus Hor. E 9, 9. Plin. 11, 37 Calui tum vni tantum animalium homini. multorum Hor. Serm. 1, 9, 71. Vnus, *iudicetur aliqu* Quinctil. 9, 1 Nec desunt, qui tropis figurae nomen imponant, rum est Caius Artorius Proculus. Vnus *i. primus,* Qu et octogesimo anno mortuus est Cic. de Sen. c. 5. *Habet etia ralem, cum iungitur Pluralibus:* Ab vnis hostium copiis bellu Cic. pro Lege Manil. 9. Ter. Eun. 2, 3, 75 Aderit vna m aedibus. *i. Isdem.* Sallust. Cat. 6 In vna moenia conuenec Cic. Philipp. 10, 3 Cur nunquam tam frequens Senatus fuit, quod aliquis tuam sententiam secutus sit? Ad aliquem vnum c gere virtute praestantem Idem Off. 2, 41 c. 12 Vnus Quirinum libet Liu. 6, 40 *fr.* Cic. Verr. 2, 75 Repente iste testes citari: dicit vnus, et alter breuiter, nihil interrogatur. Vnus et assistit pannus Hor. de Arte Poët. 15. *conf.* Id. Epist. 2, 1, 74. Aen. 9, 554 Vix vnus Helenor, Et Lycus elapti, quorum prim Helenor. Cic. Att. 7, 25 Quid enim est tantum in vno aut die? Aliquis fortasse vnus aut alter incidet Sen. Ep. 7. Andr. 1, 1, 50 Sed postquam amans accessit pretium pollicens, vr item alter. Cic. Verr. 4, 66 c. 29 Dies vnus, alter, plures: referri. Ibid. 5, 76 Vnum, alterum mensem, prope annum. alter, tertius Quinctil. 6, 4. Cic. Acad. 1, 15 c. 5 Fuit erg accepta a Platone philosophandi ratio triplex. Vna, de vita et bus: altera, de natura et rebus occultis: tertia, de differendo. ter et filius, vnus post vnum interiere Aur. Victor Epit. c. 41. in Off. 1 c. 32 Quum duas cerneret vias, vnam virtutis, alteram ptatis. Virg. Aen. 4, 518 Vnum exuta pedem vinclis. Phorm. 5, 7, 90 Vna iniuria est tecum. D. lege agito ergo. P. est tecum Chreme. i. e. Actio iniuriarum ex lege, *aut* Donatus. Verr. 5, 92 c. 35 Vna atque eadem nox erat, qua, *etc. idem.* Atque vno etiam tempore accidit Caes. B. C. 3, 15. Flor. p. 301. Plaut. Most. 3, 1, 147. Eiusdem vnius aut verborum iteratio Auctor ad Herenn. 4, 39. ¶ 2 *i. vnicus.* Cum feriant vnum, non vnum fulmina terrent Ouid. ex 3, 2, 9. Ea tanta sunt in hoc vno, quanta in reliquis omnibus peratoribus non fuerunt Cic. pro L. Man. c. 11. Ille vnus to Asiam magnitudine poculorum bibendoque superauit Id. pro Flac 37. Priusquam hinc abiit, quindecim miles minas Dederat: vnae quinque remorantur minae Plaut. Pseud. 1, 1, 51. Vnus *alius, quidam.* Quis iste est homo? vnusne amator? Plaut. Tru 2, 32. Sicut vnus paterfamilias Cic. de Orat. 1 c. 29. vnus Hor. A. P. v. 35. Rapta ab vno tuba Suet. Caes. c. 41. Catull. 22, 9. Ouid. Met. 6, 578. Liu. 6, 40. ¶ 3 *Cum positionibus:* De illis vnus Cic. pro Milon. 66. Idem Att. Mihi etiam vnum de malis in metu est, fratris miseri negoti Idem de Finib. 2, 69 Tenuis L. Virginius, vnusque de multis, sex simo anno post libertatem receptam, virginem filiam sua manu dit. Vnus De nobis Petron. c. 44. De septem vnus Colu 1, 3. Martial 9, 80 Vna De tribus. E multis vna Virg. 5, 644. E populo vnus Senec. Epist 10. Vnus Ex pueris tron. c. 30. E vulgo vnus Quinctil. 8, 4. Ex omnibus Plaut. Stich. 1, 2, 12. Ex multis vnus, *i. Pars vulgi, vnus e po* Cic. Acad. 4, 5. Idem in Catul. 3, 16 c. 7 Sed sit ingenio diu quem vnum Ex physicis potissimum probabit? nec enim plus vno p rit. Ex duobus efficere paene vnum Idem de Amicit. 83. vitiis mediocribus vnum Hor. Serm. 1, 4, 130. Compulerant greges Corydon et Thyrsis In vnum Virg. Ecl. 7, 2. Paulla milites In vnum conduxit Sall. Iug. c. 51. Oppugnatione dim coactoque In vnum locum exercitu Caes. B. C. 3, 73. Inter om vnus Cic. in Orat. 104 c. 29. ¶ 4 *Substantiua:* Plaut. C Prol. 19 Hic postquam hunc emit, dedit eum huic nato suo peculi quia quasi vna Aetas erat. *i. Eiusdem aetatis.* Curt. 4, 14, 18 N Alexander, quantuscunque ignauis et timidis videri potest; vn

il est: et si quid mihi creditis, temerarium et vecors; adhuc no-
ire uore, quam sua virtute felicius. Ter. Hec. 2, 1, 4 Itaque
ade vno Animo omnes foerus oderunt nurus. Cantharo vno po-
are *i. In eodem poculo libare* Plaut. Stich. 5, 4, 4. Satis vna fu-
per ue Vidimus Excidia Virg. Aen. 2, 642. Exemplo vno omnes
iu it Plaut. Milit. 3, 1, 129. Cic. Verr. 1, 154 Quis a signo Ver-
uri in Circum maximum venit, quin is vno quoque gradu de ana-
ici tua commoneretur? Hic vnus, *pro Hic tantum* Cic. Fam. 13,
Honos omnibus hic erit vnus Virg. Aen. 5, 308. Idem vno
Plat. Milit. 1, 1, 53. Locum in vnum cogi, vnum sub aspectum
ub i Cic. de Inuent. 1, 98 c. 52. Idem Acad. 1, 26 Quia sola
erret id, quod semper esset simplex et vnius Modi, et tale quale es-
et. Idem pro Flacc. 62 c. 26 Adsunt Lacedaemonii, *etc.* qui soli to-
o the terrarum septingentos iam annos amplius vnis Moribus, et
ur iam mutatis legibus viuunt. Vnae Nuptiae Ter. Andr. 4, 1,
. Opera vna Plaut. Cas. 2, 5, 1. Quies vna omnibus operum,
ibe omnibus vnus Virg. Georg. 4, 184. Ter. Andr. 5, 4, 1 Mitte
rat, vna harum quacuis causa me vt faciam, monet. Si tu so-
is et quiuis vnus Cic. pro Caecin. 62. Plaut. Capt. 3, 1, 28 Abeo
b is, postquam video me sic ludificarier, pergo ad alios, venio ad
lio vna res, omnes compacto rem agunt. *Postertoritus verbis decla-*
re id velit, quam dicat Vna res. Salus vna victis, nullam spe-
re alutem Virg. Aen. 2, 710. Ter. Eun. 2, 3, 4 Vna haec spes,
bi si est, diu celari non potest. Tempore vno, *pro Eodem*
mo re Cic. Att. 2, 12 O suauem epistolas tuas vno tempore mihi datas
ia Verbo vno eloquere Plaut. True. 4, 2, 43. *Et* Merc. 3, 4,
Cic. Fam. 15, 16 Quamquam quicum loquor? cum vno fortissimo
ir qui possea, quam forum attigisti, nihil fecisti, nisi plenissimum
ni lissimae dignitatis. Idem de Lege Agr. 2, 34 Ratum sit
o finitor vni Vlli, a quo missus erit, renuntiauerit. Voce vna
en is frequens retinendum me in vrbe censuit Cic Att. 1, 19. ¶ 5
nt *cum Superl.* Est hic vnus ferus violentissimus Plaut. True. 2, 1, 39.
ratio vno equite Rom. vel familiarissime vtor Cic. Fam. 13, 46.
lei Fam. 4, 13 P. Nigidio, vni omnium doctissimo *etc. Add.* Att.
on, 4 Virg. Aen. 2, 426 Ripheus, iustissimus vnus Qui fuit in Teu-
Nri *Etiam omisso Superlatiuo* maxime *vel simili*, Idem Aen. 5, 704
ij Tri senior Nautes, vnum Tritonia Pallas Quem docuit, multaque
Sus iem reddidit arte. *add. Burm. ad* Quinctil. 6, 3 p. 548. *Cum*
ne ir. Vt illum versum, quo aiebat vnum meliorem inueniri non
nes Sen. Controu. 3, 18. ¶ 6 Vnum *Substant.* Cocta in
Scribon. 225. Coire in vnum, *vid.* COEO. Colligere et *Con-*
Her n vnum Auctor ad Herenn. 4, 53. Commissa omnia in vnum fascia
ri 131. Contunduntur in vnum, *it.* contusa Id. 106. 242. *i. simul.*
ere in vnum Id. 264. Miscere in vnum Id. 16. Subigi in
nu Id. 256. Ter. Eun. 5, 9, 51 Vnum etiam hoc vos oro, vt me in
st m gregem recipiatis. Idem Andr. 3, 2, 26 Hoc ego scio vnum
m em peperisse hic. Vnum venit in mentem modo Plaut.
bus. 6, 26. Ter. Adelph. 4, 2, 52 Nam iam adibo: atque vnum
ide id, quod quidem erit bellissimum, carpam. Plin. Epist.
25 *ir.* Vt satius vnum aliquid insigniter, quam facere plurima me-
io ter: ita plurima mediocriter, si non possis vnum aliquid insi-
nit. Vnum illud insitum erat priscis illis Cic. Tusc. 1, c. 12.
n. *SS. confundatur* vnus *et* vanus, *v. v. it.* inuus, *v. v. et conf.* Co-
an 3, 16, 1.

VALĪTAS, ātis. f. Marius Victorin. 4. adu. Arium. Et vnali-
as i Trinitate. *Conf. Barth. Adu.* 42, 9.

VVSQVILĪBET, vnaquaelibet, vnumquodlibet. Senec. Con-
rou. 26 Vt vnusquilibet fatis sit. *Vid. ibi Gronou. Add.* Sen. ad
Hel c. 13. Si non sim ex patricio sanguine ortus, sed vnus
Quirium quilibet Liu. 6, 40.

VVSQVISQVE, unaquaeque, vnumquodque et vnumquidque.
ἕκαστος] *i. Singuli.* Vnusquisque mauult credere quam
udi re Sen. de Vita Beat. c. 1. Cic. pro Font. 17 Mouetur eo ti-
nor quo vnusquisque nostrum quum in eum locum productus est?
bid 2 Vnaquaque de re. Idem Verr. 4, 132 c. 59 Vnumquidque
ifte iere. Idem Off. 3, 26 Ergo vnum debet esse omnibus pro-
osi m, vt eadem sit vtilitas vniuscuiusque et vniuersorum, *etc.* Ex
no loque loco Lucret. 6, 620. Leuiter vnumquodque tangere
ic. o Rosc. Amer. 83 c. 30. Sigillatim vnicuique calamitati fore
d untiabat Idem Verr. 6, 76. *add.* Pallad. 1, 34 *fin.* Vnum-
ic id Lucret. 5, 1387.

VVMQVODVIS, vniuscuiusuis. n. Lucret. 4, 124 Horum
ur puoduis leuiter si forte ciebis.

VVETVICESIMVS, a, um. *Vt*, Legio vnetuicesima Tacit.
nn, 45, 1. *Vid. ibi Lipsius et Freinshem.*

VVETVICESIMANI, orum. *Vicesimae primae legionis milites.*
ac Ann. 1, 37, 2 Non absceßere quintani vnetuicesimanique. *Scil.*
milites. Add Id ib. 1, 51, 4.

VVICALĀMVS, a, um. *Quod vnicum habet calamum.* Plin.
, Vnicalamum praeterea, nec vsquam capax, scripturque non nisi
enu terra.

VVICAVLIS, e. Adi. [μονόκαυλος] *Quod vnum caulem habet, nec*
n ros spargitur. Plin. 19, 10 Est autem vnicaule, radice bulbo simili.
idd. l. 18, 7. *et* 20, 21.

VVICOLEVS, a, um. Gloss. Gr. Lat. μόνοχρις, vnitestis, vnicoleus.

VVICŌLOR, ōris. [μονοχρώματος] *Vnius coloris.* Plin. 32, 9
Dolores, feminae sunt et vnicolores. Ouid. Met. 11, 611 At me-
lio rus est hebeno sublimis in antro Plumeus, vnicolor, pullo ve-
ami tectus. *al.* Atricolor.

VVICOLŌRVS, a, um. *Idem.* Prudent. Hamart. v. 819 Sic ani-
mas ieli de fontibus vnicoloras Infundit natura solo.

VVICORNIS, is. m. [μονόκερως *siue* VNICORNIVS, i. *vel*
VNICORNIVM, i. *it.* VNICORNV *vocant vulgo, fabulosum*
anim', de quo vid. MONOCEROS. *Tamen etiam* Tertull. adu. Iudaeos
10 eidu. Marcion. 3, 18 Cornua vnicornuorum *s.* vnicornis *ex veteri* In-
terp te Psal. 28, 22 *vbi nunc est* Salua me ex ore leonis, et a cornibus
vnic nuum (*al.* vnicornium) humilitatem meam. *Vid. Bartholini*
eruas de vnicornu libellus, praesertim c. 6. *Apud medii aeui scriptores*
Vnicrnus *est et* Vnicornuus *et* Vnicornium *etc.*

VVICORNIS, e. Adi. [μονόκερως] *Quod vnum tantum cornu ha-*
bet. Plin. 11, 46, 106 Solida vngula, et bicorne nullum: vnicorne asi-
nus antum Indicus, vnicorne et bifulcum oryx. *add.* Solin. c. 65.

VVICORPOREVS, a, um. Adi. Firmic. 2, 12 Taurus est signum
in cielo femininum, Septentrionale, vnicorporeum. *Et sic alibi plu-*
risque in locis.

VNICVBA, ae. f. Vnius viri vxor Isidor. Gloss. V. *et* Vet. Gloss.
Lat. Gr. μονόλεχις. Coniugis vnicubae iuge tenere bonum Poëta Chri-
stianus Anon. de baptismo Beliani v. 127.

VNICVLTOR, ōris. m. *Vnius Dei cultor.* Prudent. Passione Cy-
priani, v. 5 Edere iussus erat, quid vineret? Vnicultor inquit, Seruo
salutiferi mysteria confecrata Christi.

VNĪCVS, a, um. Adi. [μόνος, οῦς] *Singularis, solus, vel vnus*
tantum inter alias species: vt Phoenix est vnica auis. Cic. pro Rosc.
Amer. 41 Et quaeramus, quae tanta vitia fuerint in vnico filio. Idem
Sam. 4, 4 Vnicum solatium in malis. *Ita* pro Quint. 41 Vnica liberа-
litas. Marito vnico gaudens mulier Hor. Carm. 3, 14, 5. Vnicus
i. singularis, excellens. Nam tu Poëta es prorsus ad eam rem vnicus
Plaut. Asin. 4, 1, 3. Archimedes is erat vnicus spectator caeli ac si-
derum Liu. 24, 34. Quid me, puer vnice, fallis? Ouid. Met. 3,
454 *i. carissime.* Assertores vnici dignitatis Suet. Tib. c. 2. *add.*
Id. Oth. c. 7. *et* Tit. c. 8. Vnica mors Lucan. 4, 509 *i. egregia.*
Nequitia et malitia vnica Auctor ad Herenn. 3, 11. Idem ad He-
renn. 3, 37 Si egregiam pulchritudinem, aut vnicam turpitudinem eis
attribuemus. Vnicus et vnigena, μονογενής Gloss. Vnicus *est*
etiam Qui solus natus est patri. Seu pii ad rogum fili Lugetur,
orba cum flet vnicum mater Catull. 40, 5. Zelum draconis infidi
et os leonis pellini Calcauit vnicus Dei Sedul. Acrostich. Plaut. Capt.
1, 2, 44 Quid me patrem par facere est, cui ille est vnicus. *Et* v. 47
Tibi ille vnicus est, mihi etiam vnico magis vnicus.

VNĪCE. Adu. [μοναχῇ] *Singulariter.* Plaut. True. 1, 2, 91 Ain' tute
amare? A. immo vnice vnum. Cic. de Finib. 5, 8 Quem vnice diligo.
conf. Id. Fam. 5, 8. Auus tuus, qui amauit vnice patriam Idem in
Catil. 3, 10 c. 5. Negare ei quem vnice diligerem, durum mihi ad-
modum videbatur Idem in Orat. 1. Vnice securus Hor. Od. 1,
26, 5. *add.* Catull. 30, 12. Plaut. True. 1, 2, 90.

VNIFORMIS, e. Adi. Macrob. Saturn. 7, 5 Vt horrore vniformis ali-
moniae, edendi desiderium languesceret. Vniformem cibum opponit
Vario, vocatque etiam Simplicem. *Adde* Tacit. de Orat. c. 32 *pr.*
Solin. c. 4. Mart. Capella l. 3 *et* 4. Deorum dearumque Facies vni-
formis Apul. Met. 11 p. 259. Non omnium hominum vniformis
est sensus Id. in Trismeg. p. 80.

VNIFORMĪTAS, ātis. f. Macrob. Saturn. 7, 5 Cur illis prouidere varietatem laboras, illi squalorem vniformitatis adiicis? *conf.*
Tertull. de Anima c. 17. Arnob. 2 p. 212.

VNIFORMITER. Adu. Apul. Trismeg. *fub initium*; Omnis
humana immortalis est anima, sed non vniformiter cunctae. *conf.*
Arnob. 2 p. 88.

VNIGENITVS, i. m. [μονογενής] *Filius vnicus: quasi solus*
genitus, qui nec fratrem vllum habuit, aut sororem. Verbum ecclesiasti-
cum. Vid. Tertull. adu. Cnost. c. 7. *et* contra Hermog. c. 18. Augu-
stin. de Ciu Dei 11, 24. Salvian. 4 p. 121.

VNIGĒNA, ae. c. [ἐνογενής] *Idem.* Cic. de Vniuers. 10 c. 4
Vt hic mundus esset animanti absoluto simillimus, hoc ipso, quod so-
lus atque vnus esset: idcirco singularem deus hunc mundum atque vni-
genam procreauit. *Vbi aliqui legunt* Vnigenum. Pallas vnigena,
apud Catullum in Argonaut. f. 63, 300. *quia e Iouis cerebro atque vno*
parente orta.

VNIIVGVS, a, um. Adi. [μονόζυγος] Vniiugae vineae *dicun-*
tur, si hastilibus in terra defixis, singulae transuersae perticae in vnam
tantum partem ordinis adnectuntur. Oppon. Pergulata. Plin. 17, 22
Si vniiuga erit vinea. Ioseph vniiugus, *i. Monogamus, vnius con-*
iugis vir Tertull. de Monog. c. 6.

VNIMAMMIA *vel* VNOMAMMIA. Plaut. Curcul. 3, 1, 75 *inter*
gentes ridicule fictas Classiam Vnomammiam *memorat, cum allusione*
ad Amazonas.

VNIMĀNVS, a, um. [μονόχειρ Gloss. Gr. Lat. μονόχειρος] *Vnam*
tantum manum habens. Liu. 35, 21 Capram sex haedos vno foetu edi-
disse, ex Piceno nuntiatum est: et Aretii puerum natum vnimanum.
Vide et 41, 21. Iul. Obsequ. c. 112.

VNIMEMBRIS, e. Adi. *Ita Graeca vox* μονομερὴς *redditur in Vulg.*
l. 13 § 2 D. de iureiur.

VNIMŌDVS, a, um. Adi. *Vt*, Vnimodis compagibus vnus Prudent. Pschom. v. 770.

VNIO, ōnis. f. *Quasi vnitio, vt*, Vnio duarum in Christo natura-
rum, *pro Copulatione seu Coniunctione apud Theologos. Pro foedere et*
concordia, Hieron. *ap. Cellar. Cur. Post. p. 328. Pro Vnitate po-*
sita Hieron. in Amos c. 5 Decas decima vnione completur. *Vid. et*
Tertull. de Monogam. c. 4.

VNIO, īre. *Vnum facere.* Tertull. de Anima c. 17 Caelum mari
vnitur, vbi visio absumitur. *Vid.* Sulp. Seuer. Hist. Sacr. 2, 43.

VNĪTVS, a, um. *Vt*, Corpora vnita Senec. Quaest. Nat. 2.
Ratio vnita Apul. Met. 11. Consensionis vnitae animositas Arnob.
l. 3. *conf. Cellar. Cur. Post.* p. 157.

VNITIO, ōnis. *Vnio. vt*, Vnitio naturarum Fulgent. de Incar-
nat. Dom. c. 3. Connexio atque vnitio rationis ad Deum Euod. ad
Augustin. Ep. 246.

VNITAS, atis. f. [μονὰς, ἑνὰς, μόωσις] *Attributum, quo quid*
vnum est. Plin. 2, 9 Mensura ab vnitate aliqua, vnde se primum fin-
dit in latera ad Canopicum ostium CIXVI. *de Nilo fluuio.* Iustin.
2, 1, 14 Si mundi, quae nunc partes sunt aliquando vnitas fuit, siue illu-
vies aquarum — terras obtutas tenuit, siue ignis — cuncta possedit
etc. Solitudinis latae vnitas facta est Quinctil. in Apibus pauperis.
Vnitas, *Indifferetа similitudo.* Plin. 7, 12 Toranius M. Antonio iam
Triumuiro, eximios forma pueros alterum in Asia genitum, alterum
trans Alpes, vt geminos vendidit: tanta vnitas erat. Columel.
7, 3 Ideo nisi lanatas oues emi non oportet, quo melius vnitas coloris
appareat. Foliorum vnitas Plin. 16, 22. Facere vnitatem
Cels. 6, 6. Variare vnitatem Plin. 35, 1. Venire in vnitatem
Idem 35, 2. Vnitas, *pro Conuenientia et coniunctione seu concordia.*
Senec. de Vita beata 8 *extr.* Pigritia et haesitatio pugnam et inconstan-
tiam offendit. Quare audaciter licet profitearis summum bonum esse
animi concordiam. Virtutes enim ibi esse debebunt, vbi consensus
atque vnitas erit, dissident vitia. Idem de Benefic. 4, 18 *De laudibus*
societatis, Hanc societatem tolle, et vnitatem generis humani, qua
vita sustinetur, scindes. *Dicitur de iis, quae ita commiscentur, vt*
vnum fiant. Donec omnium vnitas fiat Scribon. 75. Vbi
omnium vnitas facta est Id. 89. Cels. 4, 19 Donec omnia, quae in-
dita sunt, liquata in vnitatem quandam coëunt. Vlpian. l. 9 § 2
ff. de Damno infecto, Altenus quoque scribit, si ex fundo tuo crusta
(terrae) lapsa sit in meum fundum — ita demum vindicari posse, si

non coaluerit, neque vnitatem cum terra mea fecerit. *Add.* Colum. 12, 22. Sen Q. N. 2, 2. Pallad. Febr. t. 17 *et* 33. Celf. 7, 1.

VNITER. Adu. *i. Vnimode et aequabiliter.* Lucret. 5, 538 — atque aliam naturam fubter habere Ex incunte aeuo coniunctam, atque vniter aptam. *Add* Id. 3, 850 *et* 858. 5, 556 *et* 559. Cur non vniter iis? Fortunat. Carm. 5, 4, 55.

VNIOCVLVS, *vel* VNOCVLVS, i. m. [μονοφθαλμὸς Gloss. Lat. Gr.] *Qui vnum tantum oculum habet.* Plaut. Curc. 2, 22, 1 F. Vnocule falue. CV. quaefo, deridesne me? 1 E. de Coclitum profapia te esse arbitror; nam ii sunt vnoculi. *Quaedam exemplaria legunt* Vnoculus, *vel* Vniocule. Accius *apud* Gell 3, 11 De Cyclope itidem, vel maxime quod vnoculus fuit, rem tam insignem non praeteriisset, nisi prioris Hesiodi carminibus inuulgatum esset. *Vid.* Solin. c. 25 vnocula gens est.

VNIOLA, ae. f. Gramen Apul. de Herb c. 77.

VNIPEDIVS, a, um. [μονόπους] *Vnum pedem habens.* Marc. Empir. 15 Manipulus vrticae vnipediae.

VNISTIRPIS, e. Adi. [μονοζώνιος] *Vnius stirpis.* Plin. 16, 30 In longitudinem excrescunt abies, larix, palma, cupressus, vlmus et si qua vnistirpia.

VNITESTIS, e. Adi. Gloss. Gr. Lat. μάνοιχις, vnitestis.

VNIVERSVS, a, um. Adi [ἅπας, σύμπας, ἁπαξάπας, ὅλος] *Quasi Omnis ad vnum versus, sine aliqua exceptione. Et in singulari quidem idem est quod* Totus: *vt*, Vniuersus ager, Vniuersus exercitus. *In Plurali significat* Omnes coniunctim. *Nam si dicimus*, Omnes sibi domicilium constituerunt, *intelligitur*, *Domicilium sibi vnumquemque constituisse. Si vero dicimus*, Vniuersi sibi domicilium constituerunt, *significatur*, *Omnes simul vnum sibi pro omnibus domicilium fecisse.* Ter. Phorm. 1, 1, 11 Quod ille vnciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium comparsit miser, id illa vniuersum (*uno actu, simul omne*) abripiet. Cic. Acad. 4, 73 *Democritus ita* aufus est ordiri, Haec loquor de vniuersis. Nihil excipit de quo non profiteatur: quid enim esse potest extra vniuersa? Idem Off 3, 26 Ergo vnum debet esse omnibus propositum, vt eadem sit vtilitas vniuscuiusque et vniuersorum, *etc.* Excipere vnum pro vniuersis Idem de Prouinc. Conf. 25. Nep. 2, 4, 2 Vniuersos esse pares aiebat, dispersos testabatur perituros. Idem de Clar. Orat. 50 Laus est interdum in aliqua parte dicendi, in vniuersa eloquentia laudem non habet. Idem pro Caecin. 58 c. 20 Tam restitues, si vnus seruulus, quam si familia decerit vniuersa. Idem de Finib. 2, 112 Omne caelum totamque cum vniuerso Mari terram mente complexum. Naturam contra vniuersam nihil est contendendum Idem Off 1. 110 c. 31 Vim oratoris definire vniuersam et propriam Idem de Orat. 1, 64. Idem pro Rosc. Com. 44 Est tuae contumaciae, arrogantiae, vitaeque vniuersae vox. Continens vniuersa atque omnia communis rerum natura Idem de Nat. Deor. , 26. Idem in Orat. 117 Idemque etiam, cum res postulabit, genus vniuersum in species certas, vt nulla neque praetermittatur, neque redundet, partietur et diuidet. Idem pro Quint. 89 Omnia autem bona possessa non esse constitui, quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte, sed in vniuersis, quae teneri ac possideri possunt. Idem pro Domo 134 Audierat ex illo, se a me bis salutem accepisse separatim, semel, iterum, cum vniuersis. Idem Fam. 6, 10 Singula persequi non est necesse: vniuersum studium meum et beneuolentiam ad te defero. Idem A. in Verr. 1, 72 Si tantulum offensum ritubatumque sit, vt ea, quae singulatim ac diu collecta sunt, vno tempore vniuersa perdamus. Dii separatim ab vniuersis singulos diligunt Cic. de Natur. Deor. 2 c. 66. *conf.* Idem de Orat. 1 c. 5. In vniuersum, *vid.* IN *Praepositionem.* Vniuersum, *pro* Vniuersum Lucret. 4, 262

Ventus enim quoque paullatim quom verberat, et quom
Aere ferit frigus, non primam quamque folemus
Particulam venti sentire, et frigoris eius,
Sed magis vniuersum.

Conf. Rutger. *Var. Lect.* 6, 1 p. 545.

VNIVERSE. Adu. [καθ' ὅλα, ὅλος] *Generaliter, siue generatim; cui* Singillatim opponitur. Cic. Verr. 5, 142 c. 55 Quid ego de caeteris ciuium Romanorum supplicüs figillatim potius quam generatim neque vniuerse loquar? *Vid.* Idem Att. 5, 2.

VNIVERSIM. Idem Gell. 1, 3 Summatim vniuersimque.

VNIVERSĀLIS, e. Adi. [καθολικὸν] Onomast. *Quod ad vniuersos pertinet* Auctor ad Heren. 2, 37 c. 24 Nam huiusmodi in rationibus, non vniuersali atque absoluta, sed extenuata ratione expositio confirmatur. *Grut. leg.* vniuersa. Plin. Epist. 10, 71, 2 Nihil inueniebam aut proprium aut vniuersale, quod ad Bithynos ferretur. *Vid.* Quinctil. 2, 13. Apul. de Syllog. Cat. p. 374. Mart. Capella 4 p. 124.

VNIVERSALITAS. ātis. f. τὸ καθόλου Onomast.

VNIVERSALITER. Adu. Caius in l. quod saepe. §. in iis. D. De contrah. emt. Si grex vniuersaliter vaenierit, *i. totus una venditione. Vid.* Cellar. Cur. Poster. p. 102. *conf.* Mart. Capella 4 p. 121. Sic. Flacc. de Condit. agr. p. 4.

VNIVERSĀTIM. *Idem.* Sidon. Epist. 8, 2 Votis vniuersatim feruentibus.

VNIVERSĪTAS, ātis. f. [τὸ πᾶν] Cic. de Nat. Deor. 2, 164 c. 65 Licet enim contrahere vniuersitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. Plin. Epist. 3, 15 ad Proculum, Non temere iam nunc de vniuersitate pronuntio, de partibus, experiar legendo. Cic. de Nat. Deor. 1, 121 c. 43 Tum enim confet imagines diuinitate praeditas inesse in vniuersitate rerum. Idem de Vniuers. 13 Quod si vniuersitatis corpus planum et aequabile exoticaretur, *etc.* Idem de Vniuers. 7 Singulos adiunxit ad singula, atque ita quasi in currum vniuersitatis imposuit. De cuius (*caelonis*) vniuersitate nihil attinet plura nunc dicere Colum. praef. *fub fin. conf.* Frontin. p. 40 *et* 41 Goes. ¶ 2 Vniuersitas *de academia literaria: vid.* Pet. Gregor. *de Rep.* 18, 1, 7. *Middendorp. de Acad.* 1, 1.

VNIVĪRA, *vel* VNIVIRIA, ae. f. *Quae semel tantum nupsit, vni tantum viro coniuncta.* Grut. Inscript p. 748. n. 4

RENATVS
VOLVSIAE. IVSTAE.
MATRI. CARISSIMAE.
OMNIVM. FEMINAR.
SANCTIORI. VNIVIRAE.

Add. Inscr. Grut. p. 1141 n. 1. Reines. p. 742 *etc.* Hieron. adu. Iouin. 1, 6. Min. Felix 24, 5. *Vid.* etiam Tertull. exhort. ad Cast. *fin. et* de Monog. *extr. it.* ad Vxor. 1, 7. Trebell. in Tito c. 32. *vbi* Valeria: *sicut etiam in* Inscript. *q.* Meurs. *Mantiss. de Lus. Rom. c.* 1.

VNIVIRĀTVS, ūs. m. [μονογαμία] Tertull. ad Vxor. 1 *extr. et* 2 *in* Idem de Castit. c. 13.

VNIVSMŎDI. Indecl. [μονότροπος, μονοειδὴς] *Non varius formis.* Ter. Heaut. 1, 2, 31 Nam parentum iniuriae vniusmodi ferme: paullo qui est homo tolerabilis, *etc.* Materia semper vniusmodi, fuisque similis Cic. de Vniuers. 19 c. 7. Primi sunt vniusmodi, et sin plices Idem Acad. 1, 26.

VNIVŎCVS, a, um. Adi. [συνάνυμος] *Cuius et nomen commune est, et eadem substantiae ratio.* Homo *et* equus vniuoca *sunt, quae sub vno* animalis *nomine comprehenduntur, et eadem est vtriusque substantia.* Mart. Cap. 4 p. 95 Vniuocis aequiuoca connectendo.

VNO, āre. Tertull. adu. Praxeam c. 27 Qui vnum eundemque contendunt patrem et filium, incipiunt diuidere illos potius quam

VNOCVLVS, VNOMAMMIA, *etc. vid. p. a.* VNIOCVLVS.

VNXIA, *vid.* VNGO.

VOCABVLVM, VOCALIS, VOCATIVVS, VOCATVS, VOCIFEROR, VOCIVO, *et* VOCO, *vid.* VOX.

VOCONIA *gens, cuius fuit* Q. Voconius, *cui debetur* Lex Voconia, de mulierum hereditatibus, *quas capere illas vetuit.* Cic. Verr. 1 c. 42. *it.* pro Balbo c. 8 *etc. Accurate illos illius* Strauit Iac. Perizonius *diss. de Lege* Voconia; *quae est in* ¶ 2 Voconia pira *laudat* Plin. 15, 15.

VOCONTII, orum. m. Pl. [Οὐοκόντιοι] *Galliae Narbonensis* *vt scribit Mela* 2, 5. Hinc

VOCONTIVS, a, um. Adi. [Οὐοκόντιος] *Vt*, Rura Vocontia Sil. 3, 467. *Alii* Voconia *scribunt.* Forum Vocontium *vrbs men* Cic. Fam. 10, 34.

VOCVLA, *Diminutiuum a* Vox, *et* VOCVLATIO, *vid.* VOX.

V O G *et* V O L

VOGĒSVS, i. m. [Οὔογεσος] *Mons in finibus Lingonum, Mosa fluuius profluat, non longe a fonte Matronae fluuii.* Lucan. 1, 39 straque quae Vogesi curuam super ardua ripam Pugnaces pict hibebant Lingones armis.

VOL. *Generatim notandum, quae ab his literis incipiebant verba veteres, vt* Volcanus, Volcatius, Volgus, Volnus, Volsus *a* vello tus, Volturnus, *ea deinde a Ciceronis aetate per* Vul *literas scripta vbi promde quaerenda sunt.*

VOLA, ae. f. [πῆχυς] Media pars manus siue pedis, *vt a* vius *ad* Georg. 2, 88. Plin. 11, 45 Vola homini tantum ceptis quibusdam. *Pro* Vestigio pedis, Varro *ap.* Non. 4, 480 Nec nec vestigium exstat. Nec vola nec vestigium apparet Idem Cautum sub planta *vocat ibid.* Nonius.

VOLATERRAE, ārum. f. [Οὐολατέῤῥαι] Hetruriae opp ad Caecinam fluuium, *vt scribit* Plin. 3, 5.

VOLATERRĀNVS, a, um. Adi. *Vt*, Vada Volaterrana pro Quint. 24.

VOLATILE, VOLATICVS, VOLATVRA, *et* VOLATVS, *vid.* VOLO, āre.

VOLCATIVS, [Οὐολκάτιος] *Gentis nomen, e qua* Consul impediit, ne Catilina ob accusationem repetundarum peteret C latum. *Auctor* Pedianus. Volcatii Sedigiti *iudicia de Poëtis, vid* 15, 24. *Est etiam* Volcatius Gallicanus *inter scriptores Historiae Aug*

VOLĒMA, ōrum. n. [ἕλκημα] Pira *bona et grandia: et impleant* volam *manus. Laudatur* Catoni 7, 3. Columel. 5, *et* 12, 4. Virg. Georg. 2, 88 — Nec furculus idem Crusti Syriisque piris, grauibusque volemis.

VOLENTIA, *vid.* VOLO, vis.

VOLĔSVS, i. m. *Sabinus, qui cum Tatio Romam venit.* Ouid. ex Pont. 3, 2, 105. Volesus, sub Augusto Proconsul Asiae. Senec. de Ira 1, 5.

VOLGIOLVS, i. m. *vel* VOLGIOLVM, i. n. *Instrumenta* *stica instrumenta commemorat.* Plin. 17, 10 Seritur mense Aprili aequata cylindris, aut volgiolis, denfium. *de femine cupressi.*

VOLGIVAGVS, *et* VOLGVS, *etc. vid.* VVIGVS.

VOLITINA, *seu* VOLTINIA Tribus, *vid.* TRIBVS.

VOLO, āre. [πτῆμαι, ἵπταμαι, πέτομαι, πετάομαι] *Propriae pennas habentium cum alarum remigio locum mutant.* Sine volare haud facile est Plaut. Poen. 4, 2, 49. *Prouerb. in finem volant, absque remediis.* Virg. Aen. 1, 301 Volat ille magnum Remigio alarum. Cic. in Arat. 47 Namque est lato sub tegmine caeli Quae volat, et serpens geminis fecat aëra nis. Volare membranis dicuntur cicadae et vespertiliones 11, 28. Alte volare, et Demissius volare, *contraria* Ouid. Trist. 23. Caeruleum volare Plin. 10, 24. Gregatim volare Quin 1, 6. Perniciter volare, *vid.* PERNIX. ¶ 2 Vo *transferuntur ad alia, quae celeriter mouentur.* Ter. Hec. 3, 4, 14 Ne frustra illic exspectet: Vola. Cic. Philipp 10, 11 c. 5 Quem in via caducae hereditates retardassent, volasse eum, non iter fe diceres. Passu volat alite virgo Ouid. Met. 10, 587. A volat Cic. Tusc. 1, 76. Axis feruidus vi volat Virg. Georg. Dicta magna volant superbo Veler. Argon. 5, 600. Faces et volant Virg. Aen. 1, 154. Fama volat Idem ibid. 3, 121. Att 2, 19 Literae Capuam ad Pompeium volare dicebantur. ritus volat altus in auras Ouid. Trist. 3, 3, 61. Sudor mihi bifurcum volabat *per ebeia, vt videtur formata pro fluebat* Petron. Tela volant biberna grandine plura Ouid. Met. 5, 157. Vis v telorum Liu. 26, 44. *Obs.* Sen. Herc. Oet. 492 Felix alius mag que volet, *i. iscet se, vt* Voltare. *Sed Gronou. fonet.*

VOLANS, antis. Partic. [πετώμενος] *Vt*, Currus volans V Aen. 1, 160. *et* 12, 478. Currus agitore volantes Idem Geor 181. Equos inhibere volantes Ouid Met. 2, 128. Noctiu que Faces caeli sublime volantes, Nonne vides longos flammarum cere tractus? Lucret. 2, 206. Flammae Lucret. 5, 1190. mi volantes Idem 6, 103. Hasta volans Sil. 56, 587. N volantes Lucret. 5, 254. Nebulae Idem 6, 103. Sagitta Ouid. Trist. 3, 10, 55. Vmbrae volantes Idem Amor. 1, 6, Volantes, *loco substantiui, pro Auibus* Virg. Aen. 6, 239 *de Auc* Quam super haud vllae poterunt impune volantes, Tendere iter p nis. *Add.* ibid. v. 728. *Sic* Nantes *et* Natantes.

VOLITO, āre. Frequ. [ἀναπέτομαι] *Plerumque metapho sumitur.* Cic. de Nat. Deor. 1, 54 In hac igitur immensitate lati dinum, longitudinum, altitudinum, infinita vis innumerabilium w

tomorum. Idem de Orat. 2, 23 Sic enim se res habet, vt quo admodum volucres, etc. leuandi laboris sui causa Pallim ac libel solutas opere volitare. Eos qui omnia diuina et humana viorint, vexarint, perturbarint, euerterint, non solum alacres laetos ue volitare, etc. Cic. pro Sext. 1. Super carpentum volitare Liu. 34. Cic. de Orat. 2, 23 c. 6 Animi nostri forentibus negotiis tque vrbano opere defessi, gestiunt, ac volitare cupiunt vacui cura atque labore. Pauillae volitant Ouid. Met. 2, 284. Vmbrae volant inter vinos Lucret. 4, 42. Voces volitant per aures Id. 4, 52. Tacit. Ann. 2, 21 Quin et Ingniomerum tota volitantem aci fortuna magis, quam virtus deferebat. *Conf.* Idem Ann. 15, 9, 1. 68, 1. *it.* Histor. 2, 88, 6. Flor. 1, 17, 2. 2, 6, 32. 3, 5, 27. Cic pro Flacco 38 c. 16 Nunc vero non insultabo vehementius, nec volabo in hoc insolentius, neque in illum — inuehar. Volitarnempe *idem in talibus est, quod Gr.* πτερυγίζειν *iactare alas, quod facit aues in laetitia, in risu, etc. Clodius* volitat, furit, nihil habet er Cic. Att. 2, 22 *pr.* Cum illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupisset, palamque armata volitaret Cic. pro Sext. c. 1. Id. n pison. 59 Valebis apud hominem volitantem gloriae Cupiditate vir ncratus et constans. Cic. de Lege Agr. 2, 58 c. 36 Volitat enim An oculos istorum Iubae regis filius, adolescens non minus bene natus, quam bene capillatus. Cic. in Catil. 2, 15 Numquam ego ds immortalibus optabo Quirites, inuidiae meae leuandae causa, t Catilinam ducere exercitum hostium, atque in Armis volitare uentis. In foro volitare Cic. de Orat. 1, 173. Idem Catil. c. 3. Cic de Lege Agr. 2, 68 c. 36 Vt volitaretis interea per gentes, per regna m a, cum imperio si minuo, cum iudicio infinito, cum omni pecunia. de pro Domo 49 Itaque cum florens ac potens per medium forum olaris volitares. Toto foro volitare Liu. 39, 32. *Ad famam ctare illud* Cic. Tusc. 1, 34 c. 15 Nemo me lacrimis decoret, nec ura fletu faxit. cur? volito viuo per ora virum.

OLITANS, antis. Vt. Vespertilio volitans Plin. 10, 61. Asi- us olitans Virg. Georg. 3, 147. Currus volitans, *i. Nauis* Catull. Ar. 59. Fama volitans Virg. Aen. 7, 104. Simulacra vo- ita Idem Aen. 7, 89. Cic. post red. in Senat. 7 Cum ferro et acibus homines tota vrbe volitantes, *etc.* Acie tota volitans Liu. 4, 1. *et* Tac. Ann. 2, 21, 3. Hinc, illuc volitans Idem ibid. 12, 34, 13, 37, 1. In aciem primam volitans Flor. 3, 10, 4. Per rum mundum volitans Manil. 3, 742.

OLITATVS, ūs. m. Fortunat. de Vita Martini lib. 4 Eccc is oritur variante fragore procella, Stridula fidereo volitatu, et ntur a tumultu.

OLATVS, ūs. m. [πτῆσις] *Volandi actus.* Cic. de Nat. Deor. Idemque et volatus alitum sustinet, et spiritus ductus alit et sucit animantes. Aquilae admonitus volatu Cic. de Diuin. 1, 26. n Idem ibid. 1 c. 1. Celer volatus Claud. Conf. Mall. Theod. Lenis volatus Ouid. Met. 12, 527. Praeceps volatus Marti 1, 52. Suspensus volatus Stat. Theb. 3, 465. *Add.* Catull. 56, 4. Plin. 18, 26. Pallad. 1, 26. Apul. Flor. p. 17. In vo- *vid.* IN Praepositionem.

OLATVRA, ae. f. [πτῆμα] *Idem.* Varro de R. R. c. 5 Ibi ima volatura quum veniunt, morantur dies paucos requiescendi Colum. 8, 9 *et* 10.

OLATICVS, a, um. Adi. [ποτητός] *Pro Inconstanti ac praeci-* Cic. Att. 13, 25 O Academiam volaticam et sui similem, modo modo illuc? Idem de Aruisp. Respons. 46 Illius furentes, ac olaticos impetus in scriptos posse conuerti. Volaticum esse et le n Sen. Epist. 42. Temporalia et volatica Desiderio Tertull. ad Vx. 4. Gaudium Idem de Poenit. c. 11. *Add.* Sidon. Epist. 9, 9. Hyg. Fab. 141. ¶ 2 Mulieres volaticae, strigae, maleficae Festus. *Nempe antiqua persuasio est, et vel ex Apuleio nota, veneficia posse autem modo et figura per dura volare, etc.*

OLATICA, ae. f. Tertull. de Pallio c. 6 Qui volaticam speeta *i. Geometriam, vt Iunio videtur, sed* Io. Lud. de la Cerda *et* Sal asius Auspicem interpretantur.

OLATILIS, e. Adi. [πτητὸς] *Volucres, Volatilia, dicuntur, qu volant.* Cic. de Nat. Deor. c. 151 c. 60 Praeterea vescimur bestiis et ter is, et aquatilibus et volatilibus, partim capiendo, partim alendo. *Vet codex legit* Volantibus. Aetas volatilis Ouid. Met. 10, 519. Ferum volatile, *pro Cespide et acie telorum* Virg. Aen. 4, 71. Pecus vol ile facile pastoris custodiam recipit Columel. 8, 4. *de gallinis.* Nunc volatilis arcus Ouid. Amor. 2, 7, 27. *h. e. Cupidinis.* Telum vol ile mittere Ouid. Met. 7, 841. *Conf.* Catull. 56, 17. Apul. Me 6 p. 657.

VOLABILIS, e. Adi. *Idem.* Varro *ap.* Non. 18, 8 *et* 21 Cerium qui vol ile currens sparo fecutus tragulam traiicit. *Alii legunt* Volabilem.

VOLO, vis, volt, *f.* vult, volui, velle. [θέλω, ἔθελω, ἐθέλομαι] Phaedra *apud* Sen. Hippol. 604 Vos testor omnes caelites, hoc quod vol Me nolle. Martial. 5, 84 Velle tuum nolo, Dindyme, nolle vol Auson. Epigr. 39 Hanc volo, quae non volt; illam, quae volo nolo ——— Femina, cui iungar, quod volo, nolo velit. Vir Ecl. 3, 29 Vis ergo inter nos, quid possit vterque, vicissim Experiamur? Volo te, *fabuli* Alloqui: et Volo te paucis, aut tribus vers. Plaut. Capt. 5, 2, 24. Idem Epid. 3, 4, 24. *et* Trinum. 4, 2, 121. Ter. Andr. 1, 1, 2. Idem ibid. 5, 3, 1 Quis me volt? Centriones me velle postridie Cic. Att. 10, 16 *post med.* Plin. in Parg. c. 20 Praeterea futuri principes, velint, nolint, sciant: *i. fuerint, fore nolint.* Cic. Qu. Fratr. 3, 8 Crassum Iuniorem hominem mihi deditum per me deterruit; velit nolit, scire dissimile est. Hiero tamen agente nolle se non probabit. Volo Arpinum, *fabuli Proficisci* Cic. Att. 9, 1 Nos autem in Formiano morabimur; quo citius audiremus: deinde Arpinum volebamus. *Eodem modo hic ipse saepe utitur verbo* Cogito. Id. de Fin. 2, 72 Id enim voluntas, id conten mus, vt officii fructus sit ipsum officium. Cic. pro Cluent. 188 Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio voluerit, praeuerit, cogitauerit, effecerit. *conf.* Idem pro L. Manil. c. 16. Cat c. 5 Ne quid emisse velit inscience domino, neu quid dominum celasse velit. *h. e. Nihil emat.* Ouid. Her. 21, 57 Cydippe Acctio *scribit*, Si laedis, quod amas, hostem sapienter amabis, Me precor, vt fermes, perdere velle velis. *Locus frustra tentatus, postea restitutus a Marcklando in Observationibus patria lingua scriptis in Epistolas Cic. ad Brut. p. 85 sq. praesertim ex frequenti usu formulae* nolī elle, nolite velle, *etc. v. g.* Cic. Philipp. 7 c. 9 Nolite igitur l velle, quod fieri non potest. Idem pro Balbo c. 28 Nolite hunilli nuncium acerbum velle perferri. *Et* pro Caelio c. 32 Nolite ——— iam natura ipsa occidentem maturius velle exstingui, *etc. Addere poterat* Nep. Att. 5, 24, 4 Noli, oro te, aduersum eos me velle ducere, *etc. Paullo aliter* Ouid. Am. 3, 11, 5. Quidquid eris, mea semper eris, tu felice tantum, Me quoque velle velis: anne coactus amem. *Hic enim ad diuersas personas refertur.* Volo, *pro Opto* Cic. Fam. 15, 19 Eandem rem tibi volo bene et feliciter euenire. Bene velle alicui Ter. Heaut. 5, 2, 6. Aliquam velle, *i. amare: vid. Burm. ad* Nemes. 4, 18. Vtinam ——— tantum vellet in armis Grat. Cyneg. v. 173. *conf. Drakenb. ad* Sil. 9, 7. Non vult tibi male Petron. c. 38. *vid. ibid. Burm.* p. 165. Si Quam volet potens Cic. pro Cael. c. 26 *med.* Quam volent faceti sint Idem ibid. c. 30 *post med.* Magni refert hic quid velit: sed quidquid vult, Valde vult Cic. Att. 14, 1. Numquid vis? *In offerendo officia: vid.* Liu. 6, 34. *Brisson. de Form.* p. 746. Quid vultis amplius Cic. Verr. 3, 114. Idem Fam. 13, 22 Nam et semper me coluit, diligentissimeque obseruauit, et a studiis nostris non abhorret. ¶ 2 *Constructiones aliquot:* Cic. Fam. 1, 17 Cuspio, quod operam dedisti, mihi gratum est: valde enim eius causa volo. Idem Att. 11, 8 Per eos qui nostra causa volunt, valentque apud illum, diligentissime contendas opus est. Idem Fam. 13, 10 Remque et vtilitatem sociorum (cuius rei quantam potestatem Quaestor habeat non fum ignarus) per te quam maxime defensam et auctam velis. Vlpian. in l. Qui mihi D. de donationibus Qui mihi Donatum volebat, seruo communi meo et Titii rem tradidit. Idem in l. hoc iure D. eod. tit. Si quis dederit pecuniam mutuam Titio reddendam Seio, cui Donatum volebat, deinde, *etc.* Cic. Verr. 1, 105 His omnibus, qui istius iniurias norunt, hoc est Pop. Rom. vniuerso me vehementer Excusatum volo. Ter. Ad. 5, 7, 20 Di tibi benefaxint, cum te video nostrae familiae Tam ex animo Factum velle. Apul. Apol. Sicinium Pontianum cui Factum volo. *vid.* Gell. 7, 3. Symmach. Epist. 1, 60. Gratiam tuam volo, *i. Opto* Plaut. Curc. 3, 55. Cic. Fam. 15, 7 Maxima mea laetitia affectus, cum audiui Consulem te factum esse, eumque Honorem deos tibi fortunare volo. Liberatum ea te cura quamobrem volo Idem Qu. Fratr. 3, 1. Est paucis vos quod monitos volo rem Plaut. Capt. Prol. 53. Cic. A. 1 in Verr. 18 c. 7 Fit obitum casu ei multitudini C. Curio, quem ego hominem honoris potius, quam contumeliae causa Nominatum volo. Oratum volo a vobis rem iustam Plaut. Amph. Prol. 33. Oratos et vos volo esse Idem Casin. Prol. 21. Obsequutum amori illius volo Idem Asin. 1, 1, 62. Velim, *O fortis cum desiderio* Idem Hec. 2, 5, 28 Nunc orator sit veniret miles velim. *Sic* Vellem, quae velles Sen. Epist. 67. *conjoncturis est.* Spero tibi iam esse, vt volumus Cic. Att. 14, 5 *pr.* Plaut. Most. 3, 2, 53 Velim vt veiles, Tranio: sed quid est negotii? *i. Cupio ut tibi esse, ut velles.* Mat. ad Cic. Fam. 11, 28 At debeo pro ciuili parte Reipub. velle Salvam. ¶ 3 *Obseruationes:* Vis tu? *solemnis formula pro* Visne *aut* nonne vis? Hor. Sat. 2, 6, 92 Vis tu homines vrbemque feris praeponere siluis? *Sic Bentleius restituit pro vulgato a Lambino aetate vin' tu. Multa huius elegantiae exempla dedit Gron. ad Sen.* de Ira 3. 38. *et* Epist. 58. *et* Praef. ad Qu. Nat 4. Mart. 1, 38 Vis tu hispidius senem fateri? Iuuen. 5, 74 Vis tu confutes, audax conuina canistris Impleri. *Hinc etiam rejecit Bentleius* Hor. Sat. 1, 9, 69 Vis tu curtis Iudaeis oppedere, *i. Nonne vis, aut noli dubitare opprimere.* Volo, *pro Opinor, et Censeo* Cic. de Nat. Deor. 1, 29 Quatuor enim naturas ex quo omnia constare censet, diuinas esse vult. *Et Paullo post item.* In Imperatorum edictis non modo suadendi auctoritatem habet, sed ponendi etiam necessitatem: *vid.* arg. l. 1 ff. de const. princ. *Bartol. h. l. et Corasc.* Velle *dicitur populus, cum* Leges *sibi latas probat: itaque sic rogatur,* Velitis iubeatis Quirites. v. g. Liu. 38, 54 Velitis iubeatis, Quirites, quae pecunia capta, ablata, coacta ——— est, vti de ea re Seru. Sulpicius Praetor vrb. ad Senatum referat, *etc. Sic* Cic. pro Domo c. 17. *et* in Pison. c. 29. Liu. 22, 10 *Et indirecta oratione* vellent iuberent Liu. 21, 17. *et* 31, 6. *vid. Brisson. de Form. 2, 1. Sed etiam in precibus sollemne verbum fuit.* Plin. 28, 2 In Africa nemo destinat aliquid, nisi praefatus Africam. In caeteris vero gentibus, Deos ante obtestantur vt velint. *vid.* VOLENS. *Alias* Quid vult? Quid sibi vult *interrogationes sunt eorum, qui causam, consilium, finem facti vel rei requirunt.* Quid vult concursus ad amnem? Virg. Aen. 6, 313. Quid igitur sibi, vult pater? quid simulat? Ter. Andr. 2, 3, 1. *vid.* Donat. *h. l.* Cic. Verr. 2, 150 c. 61 Quid sibi equestres statuae volunt propter aedem Vulcani? *h. e. Quid significant.* Ita mehercule attendi, nec satis intellexi, quid sibi lex, aut quid verba ista vellent Cic. de Legib. 3, 33 c. 14. Eheu, quid volui misero mihi! floribus austrum Perditus, et liquidis immisi fontibus apros Virg. Ecl. 2, 58. Nec vlla iniquitate me eo fortuna perducet, vt hanc vocem audiat, Quid mihi volui? quid mihi nunc prodest bona voluntas? Sen. de Benef. 3, 22. Quam bene abs te prospectum est? quid voluisti Ter. Heaut. 4, 1, 23. *Denique Pleonasmum facit.* Iam coeperat Fortunata velle faltare Petron. c. 70. *vid. plura ap. Burm. et Reines. ad h. l.* p. 349. *Apud comic.* s Volt *pro* Vult *fere semper legitur.* Volam *pro* Velim Lucil. lib. 27. Plaut. Asin. 1, 2, 26 Meo modo loquar quae volam, quoniam intus non licitum est mihi Nonius 7, 83.

VOLENS, entis. Partic. [βουλόμενος] Ducunt volentem fata, nolentem trahunt Sen. Epist. 107. Pecunias a volentibus accipere Vell. 2, 62, 5. Sallust. Iug. 103, 6 Munificus nemo putabatur, nisi pariter volens: dona omnia in benignitate habebantur. Animo volenti aliquid agere Sallust. in Iugurth. 73. Vt labor volentibus esset Idem ibid. 100, 4. Macrob. Saturn. 6, 6 Figuras vero quas traxit de vetustate, si volentibus vobis erit, quam repentina memoria suggesserit, enumerabo. Neque plebi militia volenti putabatur Sallust. Iugurth. 84, 3. *vid. Cort. ad h. l. conf.* Tac. Histor. 3, 43, 3. *et* Agric. 18, 2. *it.* Ann. 1, 59, 1. Macrob. Sat. 1, 7. Volens, *pro Benevolo, vt in deorum precationibus.* Cato 141 Mars pater, te precor quaesoque vti sies volens propitius mihi, domo, familiaeque nostrae. Liuius 1, 16 Pacem precibus exposcunt, vti volens propitius suam semper sospitet progeniem. Plaut. Curc. 1, 1, 49 Porate, ante mihi volentes propitiae. Liu. 7, 26 Precatus deinde, si diuus si diua esset, qui sibi praepetem misisset, volens propitiusque adesset. Volentia, i. e. Quae velimus, a voluntate Sallust. Histor. lib. 4. Multisque suspicionibus volentia plebi facturus habebatur. *Hiace* Nonius 2, 900. Talia plebi volentia fuere Tac. Ann. 15, 36, 6. *i. Grata.* Referibere volentia Idem Hist. 3, 52, 4.

VOLENTER. Adu. *Idem.* Apul. Met. 6 p. 178 Perrexit Psyche volenter.

VOLENTIA, ae. f. Solin. c. 36 Volentia reſiſtendi promta. Fretus alicuius volentia Apul. Met. 11.

VOLVNTAS, ātis. f. [θέλημα, θέλησις, προαίρεσις, γνώμη] *Animus volens, ſ. quatenus vult ſpeciatim animi inductio benevola.* Cic. Tuſc. 4, 12 *ex Stoicorum placitis,* Quamobrem ſimul obiecta ſpecies cuiuspiam eſt quod bonum videatur, ad id adipiſcendum impellit ipſa natura: id quum conſtanter prudenterque fit, eiusmodi appetitionem Stoici θέλησιν appellant, nos voluntatem appellamus. Eam illi putant in ſolo eſſe ſapiente, quam ſic definiunt, Voluntas eſt quae quid cum ratione deſiderat. Cic. pro Sext. 69 Eos voluntatem ſemper eandem, Libertatem non eandem ſemper habuiſſe. Idem in Catil. 3, 22 Dius ergo immortalibus ducibus hanc Mentem Quirites, voluntatemque ſuſcepi. Qu. Cic. de Petit. Conſ. 32 Petitori vero neceſſaria eſt, cuius et frons, et vultus, et formo ad eorum quoscunque conuenerit Senſum et voluntatem commutandus eſt. Cic. Att. 8, 9 Sed tamen ſigna conturl antur, quibus voluntas a Simulatione diſtingui poſſet. Nihil tam flexibile, quam voluntas Cic. pro Milon. 23. Nihil obſcurius voluntate hominum Cic. pro Muraen. 36 c. 17. Idem pro Font. 30 Quod ſi aut quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum, aut quantam ad maledicendum ſententiam, *etc.* De voluntate tua, vt timui ſimus, vel ſtudio potius, et cupiditate, nihil dubito Cic. Att. 12, 6. Qua voluntate eſſet in regem Nep. 14, 5, 6. Cic. de Fin. 2, 96 Sed tu, vt dignum eſt tua erga me et erga philoſophiam voluntate ab adoleſcentia ſuſcepta, fac vt Metrodori tueare liberos. Vt ad eam voluntatem, quam tua ſponte erga Caecinam habiturus eſſes, tantus cumulus accedat commendatione mea Cic. Fam. 6, 9. Viua vox index veſtrarum voluntatum erga me Idem Agr. 2 c. 2. Huius voluntatis erga Brutum ſuae poſtea vir tam mitis pretium tulit Vell. 2, 52, 2. Voluntate, *Ablatiuus* Ter. Adelph. 3, 4, 44 Quod vos ius cogit id voluntate impetret. Voluntate ſequentes *multites* Liu. 3, 69. Cic. Fam 13, 5 Cum iis, qui ſimilem iniuriam acceperant amiſſis omnibus fortunis, reditus tamen in patriam voluntate omnium concedi videretur, adiutor incolumitatis fui. Petebat vt eius voluntate diſcedere liceret Caeſ. B. G. 1, 39. *i. bona illius cum gratia, illo permittente, et cauſam probante.* Sua voluntate, nulla vi coactus Cic. de Finib. 2, 65. Remittere aliquid voluntate Liu. 35, . . Idem 22, 21 Cur exceſſit faucibus Epiri aut vi, aut metu, aut voluntate? Liu. 33, 20 Caſtellis aut metu aut voluntate in deditionem accepris. *Et* 34, 29 L. Quintius maritimae orae oppida partim voluntate, partim vi aut metu cepit. Plaut. Mil 2, 5, 40 Niſi voluntate ibis, rapiam te domum *Add.* Cic. Fam. 5, 5. *Gronou. ad* Liu. 5, 17. Cic. in Piſon. 45 Illud accidit praeter optatum meum, ſed valde Ex voluntate. Idem Fam. 13, 30 Hoc mihi velim credas, ſi quid fecerim hoc ipſo in bello minus Ex Caeſaris voluntate, quod intellexerim ſcire ipſum Caeſarem, me inviti ſſimum feciſſe. Albana pubes, inermis ab armatis ſepta, In variis voluntatibus, communi tamen metu cogente ſilentium tenet Liu. 1, 28. Praeter ſui voluntatem patris Ter. Andr. 5, 3, 9. *Pro ſenſu, ſ. intellectu* Quinct. 3, 6 Sed voluntate legis ſe tuebitur. Nominis Idem 7, 10, 1. *i. ſignificatio, intellectus. Add* 6, 2, 9. ¶ 2 *Epitheta:* Abdita voluntas ac retruſa, *vid.* ABDITVS, *in* ABDO. Adverſa voluntas Quinct. 4, 1. *vid.* Voluntates Regiae. Animoſa voluntas Lucan. ad Piſon. 239. Auerſa voluntas Virg. Aen. 12, 647. Dubia voluntas Tacit. Hiſt. 4, 6. Grata voluntas in parentes Cic. pro Planc. 80. Malefica voluntas Plin. 9, 59. Cic. Fam. 5, 2 Timuiſſent, ne quae mihi pars abſit voluntatis Mutuae tribueretur. Occultae voluntates multiplices naturae Cic. ad Brut. 1. Officioſa voluntas Ouid. ex Pont. 3, 2, 17. Pauper voluntas Ouid Met. 8, 678. Perpetua et conſtans voluntas Cic. Philipp. 13, 13. Salluſt. Iug. 113, 1 Voluntates Regiae vt vehementes ſic Mobiles, ſaepe ipſae ſibi Aduerſae. Cic. pro Rabir. 8 Cum tanto ſtudio C. Rabirius totius Apuliae, Singulari voluntate Campaniae vicinitatis ornetur? ¶ 3 *Verborum formulae:* Abalienare voluntatem, *vid.* ABALIENO. Cic. Fam. 2, 16 Solus enim tu ex omnibus, qui cum Bibulo ſunt, certiorem me nunquam feciſti, quam valde Bibuli voluntas a me ſine cauſa abhorreret. Abiicere voluntatem diſcendi ſimul cum ſpe perdiſcendi Cic. de Orat. 2, 1 2. c. 33. Idem de Inu. 2, 4 c. 2 Quod quoniam nobis quoque voluntati Accidit, vt artem dicendi perſcriberemus. *Sic MsS. ex quo fecerunt* Voluntatis; *et ita ſupra locum retulimus in* ACCIDO n. 5. *Sed vide etiam* QVOD *Pronom.* n. 3. Vlpian. in l. 3. §. in poteſtate D. de exercit. actionib. Si ſeruus peculiaris volente filiofamilias, in cuius peculio erat: vel ſeruo, vicarius eius nauem exercuit: pater domineque, qui voluntatem non Accommodauit, duntaxat de peculio tenebitur, ſed filius ipſe in ſolidum. Adducere in voluntatem, Adnuere voluntatem, Alienare a ſe voluntates ſuorum, *vid. hh. vv.* Pompeii ſemper voluntatibus, omnes ciues Aſſenſerunt Cic. pro L. Man. c. 16. Auferre voluntatem, Conciliare ſibi voluntatem alicuius, *vid hh. vv.* Cic. Fam. 1, 18 Voluntatem contuliſti. Conformare ſe ad alicuius voluntatem, *vid.* CONFORMO. Cic. Fam. 3, 4 Ad voluntates noſtras Copulandas. Deterreri a voluntate Nep. 10, 3, 3. Cic. de Clar. Orat. 16 Ipſa mihi tractatio literarum ſalutaris fuit, admonuitque, Pomponi, vt a te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum, teque remunerandum, ſi non pari, at grato tamen munere: quanquam illud Heſiodium laudatur, a doctis, quod eadem menſura reddere iubet qua acceperis, aut etiam cumulatiore, ſi poſſis. Ego autem voluntatem tibi profecto Emetiar, ſi rem ipſam nondum poſſe videor: idque vt ignoſcas, a te peto, *h. e. Remunerandi voluntatem tibi praeſtabo.* Explorare de voluntate alicuius Nep. 23, 2, 2. Facere voluntatem Quinct. 5, 10. Quantum tua Fert voluntas Cic. Fam. 5, 4. Fert ita corde voluntas Virg. Aen. 6, 675. Habere voluntatem nocendi in iracundia Cic. de Orat. 2, 302 c. 74. Immutare voluntatem, Impetrare aliquid voluntate, Incitata aduerſus rationem voluntas, *vid. hh. vv.* Incumbere ad voluntatem Cic. Att. 1, 16. Incutere voluntatem, *vid.* INCVTIO. Indicare Nep. 8, 4, 2. *et* 23, 2, 2. Introſpicere voluntates hominum Tacit. Ann. 1, 7. Loqui ad voluntatem, *vid.* LOQVOR. Manet voluntas, *vid.* MANEO. Mutare voluntatem Cic. Fam. 1. Nuncupata voluntas, *vid.* NVNCVPO. Occultare Nep. 6, 2, 3. Cic. Fam. 1, 9 Eam voluntatem, quam exſpectabam praeſtiterunt. Profiteri voluntatem *licebit dicere, qui dixit* Idem Fam. 10, 10, 8 Profeſſionem bonae voluntatis. Sil. 16, 589 Quando ita caelicolum nobis Propenſa voluntas Annuit. *conf.* Cic. Off. 2 c. 20. Scrutari alicuius voluntatem Quinctil. 2, 5. Spectata voluntas amicitiae Lucret. 1, 141. *Al* Sperata. Stare voluntate Quinctil. 7, 2. Sum, *vt*, Eſt mihi diuerſa voluntas Ouid. Faſt. 5, 529. Eſt temerata noſtra voluntas Idem Met. 9, 626. Eſſe in voluntate Cic. contra Rullum. In voluntate ea non fuiſſe qua alius eſt Idem pro Lig. c. 2. Suſcipere voluntatem Ide Catil. 3, 22 c. 9. Voluntas, *pro Fauore* Ter. Prol. Phorm. 30 Vol veſtra ſi ad Poëtam acceſſerit, date operam. h. e. Si faueritis, I tus. Offenſa voluntas populi, *vid.* OFFENDO.

VOLVNTARIVS, a, um. Adi. [ἑκών, ἑκούσιος] *Quod fit ſ* Cic. pro Sext. *fr.* Intueri poteſtis eos, qui omnia diuina et humani larint, non ſolum alacres laetosque volitare, ſed etiam voluntario tiſſimis atque optimis ciuibus periculum moliri. *h. e. Nulla in laceſſitos.* Voluntarius adeſt Liu. 1, 59. Cic. pro Caec Ille, quem ſupra deformauit, voluntarius amicus mulieris, non ſimilitudine aliqua, ſed facto officio, ſimulataque ſedulitate coniunctus. xilia voluntaria, *Quae ſponte fiunt* Cic. Fam. 15, 4. Liu. 31, 8 luntarios, quos poſſet, duceret; multum ne quem militem vet ducendi ius eſſet. Caſus voluntarius Cic. de Fin. 2, 65. tus voluntarius Tacit. Ann. 6, 4 . . Herba voluntaria, *quae ſua ſ naſcitur, cui opponitur* Satiua Plin. 20, 22 *de ſerpyllo*, Satiuum ſerpit, ſed ad palmi altitudinem increſcit. Pinguius voluntarium, e didioribus foliis. Inimicus voluntarius Pſeudo-Cic. anteq. in exil 17. Interitus voluntarius Cic. pro Marcell. 14 c. 5. dator voluntarius Cic. Verr. 4, 143. Maleficium voluntarium de Inuent. 1, 102. Cic. de Fin. 3, 61 Alter propter perpetuam i pulari ratione leuitatem, Morte voluntaria ſe a ſeueritate iudicum dicauit. Mortem voluntariam ſibi conſciſcere Cic. Fam. 7, 3. tus animi voluntarius Cic. de Fato 23. Idem Fam. Quum mihi cum illo magna iam gratia eſſet, quod eius o grauiſſimas iniurias communis concordiae cauſa voluntaria quadam liuione contrieram. Cic. pro Roſc. Com. 15 Illa ſuperior fuit tio neceſſaria, haec erit voluntaria. Societas voluntaria Cic. Quint. 79. Teſtes voluntarii Quinctil. 5, 7. Vi tutes vo tariae Cic. de Fin. 5, 36. Voluntarii *apud* Liu. 1, 30 *Aliitts diuerſae conditionis, a* volonibus: *liberi nempe homines, non ſerui: cum vel propter aetatem, vel quod legitima ſtipendia feciſſent, cogi poſſint, ſponte militabant.*

VOLVNTARIE, *ſiue* VOLVNTARIO. Adu. [ἑκουσίως, ἑκ *Bono et promto animo, non coacto. Laudatur* Caeſ. Bell. Ciuil. Haec quum dixiſſet, primus ex dextro cornu procurrit, atque eum lites electi circiter CXX voluntarie eiusdem centuriae ſunt profe *de Craſſino viro fortiſſimo. Sed recte al.* Voluntarii. *Eadem eſt* Liu. 1, 30 Inde ob reſiduas bellorum iras, maxime ſolici ad defectionem animis voluntario traxere. Voluntarios *edituri ſine varietate. Relinquatur ergo ſeriori aetati. v. g.* Volun ſe ad Minotaurum pollicitus eſt ire Hygin. Fab. 41. Volun venerint, an illius obtemperauerint iuſſioni Arnob. 2 p. 74. *conf.* ron. Epiſt. 85. Vulgat 1 Pet. 5, 2.

VOLONES, um. m. [βολῶνες] Dicti ſunt Serui, qui bell nico quum deeſſent qui ſcriberentur, pro dominis pugnaturos ſe citi, in ciuitatem recepti ſunt: et Volones appellati, quia hoc voluerunt. *Haec ex* Feſto. Seruos, quemadmodum bello nico factum fuerat, ad militiam paranit, quos voluntarios exe volonum appellauit Capitolin. de Antonino Philoſ. c. 21. *conf. C ad h. l.* Liu. 23, 35 Vt tirones (ea maxime pars volonum e diſcerent ſigna ſequi. Idem 23, 35 Vetus miles tironi liber vo feſe exaequari ſineret. *Add.* Idem 24, 10. *it.* 5, 46. Fro Strat. 47.

VOLSCI, ōrum. m. [Οὐολσκοί] *Populi mediterranei Tuſ de quibus* Pomponius Mela 2, 4. Veruti Volſci Georg. 2, 168.

VOLSCVS, a, um. Adi. Virg. Aen. 7, 803 — Volſc gente Camilla.

VOLSCE. Adu. Titinn. *apud* Feſtum; Oſce et Volſce f lantur, nam Latine neſciunt.

VOLSELLA, *ſiue* VVLSELLA, ae. f. [τριχόλαβις, ἀκο λαβὶς Gloſſ. Vet.] *Inſtrumentum ad pilos euellendos e corpore.* Ce 18, 3 De caneri, qui in cole naſcitur, curatione, Incipit a nigritie: ſi cutem occupauit, protinus ſpecillum ſubiiciendum, eaque incid eſt: deinde orae vulſella prehendendae: tum quidquid corruptum excidendum. Idem 7, 1, 1 Ergo ſpecillo conquirenda eſt quae receſſit, et volſella protrahenda eſt. *Vid.* Martial. 9, 28. *et* Caeſ. c. 45. *et* Oth. c. 12. Plaut. Curc. 4, 4, 21.

VOLSGRA, ae. f. Auis, quae ſe vellit: augures hanc *eadem* Fecilitram appellant. Feſtus.

VOLSINIVM, i. n. [Οὐολσίνιον] Ptolem. 3, 1 Tuſc *ram urbs.*

VOLSINIVS, a, um. Adi. *Vt,* Tribus Volſinia Cic. pro Plan 38. *Alii legunt* Voltinia.

VOLSINIENSIS. *Incola.* Liu. 5, 32. *et* 9, 41.

VOLSVS, a, um. Adi. [τετιλμένος] *Pro Verſus et verſut, de i duſtria fictum.* Martial. 3, 63 Qui mouet in varios brachia vol modos. Forte rectius Volſa interpreteris Vulſa, depilata. Rid enim Cotili mollitiem, curamque nimiam circa corporis cultum.

VOLTA, ae. f. Monſtrum *ap.* Volſinienſes Plin. 2, 53.

VOLTVMNA, ae. f. Dea a bene volendo dicta. *Hinc,* Fanu Voltumnae, Locus Etruriae. *vid.* Liu. 4, 23 *et* 61. 5, 17.

VOLVA, *vid.* VVLVA.

VOLVBILIS, *vid.* VOLVO.

VOLVCER, cris, cre. Adi. [ὠκύς, ταχύς] *Celer, qui vel* volet, volare *ob celeritatem videatur.* Martial. 1, 15 Et volucrem longo porre vulnere pardum. Virg. Aen. 1, 321 — Volucremque fuga pr vertitur Hebrum (Eurum). Cic. de Clar. Orat. 326 Aliud aute genus eſt non tam ſententiis frequentatum, quam verbis volucre atq incitatum. Alae volucres Stat. Theb. 5, 691. Aquae vo cres, *Fluuii torrentes* Ouid. Met. 2, 234. *Al.* Equi. Aurae vol cres Virg. Aen. 5, 503. Columba volucris Idem ibid. 5, 488. pido volucer Ouid. Met. 9, 481. Currus volucer Hor. Carm. 33, 8. Curſus volucer Ouid. Triſt. 1, 9, 5. Dies volucr Hor. Carm. 3, 28, 6. Equi volucres Ouid. Met. 2, 234. *al. Add.* ibid. v. 154. Cic. pro Sull. 91 c. 32 O falſam ſpem, ô vol erem Fortunam! Fuga volucris Sil. 17, 589. Virg. Geor 2, 217 Quae tenuem exhalat nebulam, Fumosque volucres. L cret. 4, 204 Volucri leuitate feruntur. Nuncius volucris Cic. Quint. 80. Procellae volucres Ouid. Amor. 2, 11, 33. Rot volucres Claud. de Rapt. Proſerp. 3, 251. Sagitta volucris Vir Aen. 11, 858. *et* 5, 242. Saltus volucer Stat. Theb. 6, 569. S nnus volucer Virg. Aen. 2, 794. Plaut. Amph. 1, 2, 170 Volucre

vo m genito. *Obs.* Volucer *in genere Neutro positum volunt a* Sen. Her. Fur. v. 1068: *sed commode construi ibi potest cum* sonno. ¶ 2 Vi teris *Substant. Gen. com. comprehendit non solum aues, sed apes quoqu vespas, tabanos, et reliqua huiusmodi.* Cic. de Orat. 2, 23 c. 6 Qmadmodum volucres videmus procreationis atque utilitatis suae ca à fingere et construere nidos. *Peculiariter de Gallis v. apa tu vid. Drakenb. ad* Sil. 14, 22. Nidus volucrum Ouid. Met. 12 5. Aduenae volucres, *vid.* ADVENIO. Aëriae volucres Liret. 1, 12. Auidae volueres Ouid. Met. 5, 484. Flumineae veteres Idem Met. 2, 253. Foeda volucris Idem ibid. 5, 549. Impe umae volucres Virg. Georg. 1, 470. Infandae volucres Stat. Theb. 10, 423. Obscenae volucres Virg. Aen. 3, 241 *et* 262. Pict volucres, *Variis plumis ornatae* Virg. Georg. 3, 243. *et* Aen. 4, 22 Picturatae volucres Claud. ad Serenam 3. Rapidissima volucris milvius Ouid. Met. 2, 716. Cic. de Diuin. 2, 64 Hunc vbi tal Teneros volucres matremque peremit. Teneros *sine varietat legitur, vt appareat, etiam Masculino genere poni, vt* Ales. Va volucris Ouid. Met. 1, 308. Variae volucres Virg. Aen. 7, 33. Lucret. 2, 144 Varias *vocat quas* Virgil. Pictas. *Nisi malis, quod plura sin earum genera.* Virgineae volucres Ouid. Met. 7, 4. *Harpyias in.digit, de quibus et* Virg. Aen. 3, 361 Virginei vultus volucrum, *etc.* Co Pictatae volucres saeuissima hieme, *vid.* CONFLICTO, *in* CONFIGO. Fallere volucres viscata virga Ouid. Met. 15, 474. Lacer nt corpus volueres Lucret. 3, 893. Sentire linguas volucrum Vi . Aen. 3, 361. Volucrum et Volucrium in Genitiuo plurali, *teste* Cr itio p. 119 *qui citat* Ciceronem de Finibus, *et alios.*

OLVCRĬTAS, ātis. f. Fulgent. Mythol. 2 Mundus celeri quada volucritate versatur.

OLVCRĬTER. Adu. Ammian. 17, 3 Volociter congregati. Perur re volociter Idem 39, 5.

OLVCRĬPES, ĕdis. Auson. Epist. 16 *extr.* Volucripes dimetria. Vi Sidon. Epist. 9, 15.

OLVCRA, ae. f. Columel. de Arboribus c. 13 Genus est an alis, volucra appellatur: id fere praerodit teneros adhuc pampi s et uuas. Inuolucrum *et* Conuolutulum *quidam vocant. it.* In duulum, *v. v. it.* VOLVOX.

OLVMEN, *vid.* VOLVO.

OLVMNIA, *gens Romae. Antiquissimam indicat* Volumnia Vxor Co olani Liu. 2, 40.

OLVNTAS, *vid* VOLO.

OLVO, volui, volūtum, ĕre. [δινέω, κυλίνδω] *Motum circularem, tal certe, qui est corporum circularibus lineis circumscriptorum, significat a qua tamen proprietate saepe recedituv.* Plin. 19, 42 Pampinato er orbe se voluens. Quam citatissime volucre Quinctil. 1, 1. n put volui, *Praecipitari* Virg. Aen. 1, 120. In praeceps volui Ou Met. 2, 320. Ante pedes alicuius volui, *Prosterni* Propert. 3, Aut Aqua non feruens voluatur fauce sonora, Nec tamen omachum descendat gutta patentem Sammon. v. 276. Amnis ceps volvitur per deuia Sil. 17, 124. Annus volvitur in se Vi Georg. 2, 402. Equi semianimes voluuntur Idem Aen. 11, 635. Fl mae voluuntur per culmina Virg. Aen. 4, 671. Ignem voluere ful ribus Idem Georg. 3, 85. *de Equo, cum flatu et anhelitu calido inmagnumitatem fiam.* Ignis voluitur summa ad fastigia Idem Ae 2, 759. Incendia voluunt aestus Virg. Aen. 2, 706. Lacrimae vo untur inanes, *Fruſtra cadunt* Idem Aen. 4, 449. Aut acidi Lactis chaos voluuntur in ore Sammon. v. 235. Cic. de Clar. Orat. 19 Voluendi enim sunt Libri cum aliorum, tum in primis Catonis, *cui respectu ad* Volumina. Mare venti voluunt Virg. Aen. 3, 196. Oc os per singula voluit Idem Aen. 8, 618. Orbem voluere Liu. 4, 2 *Vid.* ORBIS. Pulvis voluitur ad muros Virg. Aen. 11, 876. Sa n ingens voluunt alii Idem ibid. 6, 616. Satis diu hoc iar saxum voluo Ter. Eun. 5, 9, 55. *Conf.* Cic. Tusc. 1 65. Saxa voluebant infesto pondere Virg. Aen. 9, 512. Vi voluere, *vid. mox* n. 2. Dicitur de verbis celeriter prolatis. vt Quam citatissime voluere Versus affectatae difficultatis Quinctil. 1, 1 er. Facile foluteque verbis voluere sententias Cic. de Clar. Or 279. Idem de Orat. 3, 179 c. 47 Longissima est igitur comple o verborum, quae volui uno spiritu potest. Voluere, *Cogitar persare animo.* Virg. Aen. 1, 309 At pius Aeneas per noctem plurim voluens. *Sic* Sall. Cat. 32 *et* 41. Casus voluere Virg. Aen. 1: Curas multiplices animo voluebat Catul. 62 (65) 250. Fluctus curarum voluere in pectore Lucret. 6, 33. Liu. 26, 7 Mulla cum voluens. Iras in pectore voluere Liu. 35, 18. Voluere tur animo Sallust. in Iugurth. c. 108. ¶ 2 *Parcarum opus est* olucre, *et* Euoluere: Virg. Aen. 1, 22 Sic voluere Parcae. Stat. Sil 1, 4 *pr.* Estis io Superi, nec inexorabile Parca Voluit opus. Euolver *vid. s. l. Sed etiam de Ioue* Virg. Aen. 3, 376 Sic fata Defunctus ex Scriptor, voluitque vices: is vertitur ordo. *Respicitur ad fusi, qui in orbem vertitur, et sic voluitur.*

VOLVENS, entis. Partic. [δινῶν] Voluentes hostilia Cadauera Sallust. Cat. *extr. i. vertentes.* Oculos huc illuc voluens Virg. Aen. 4, 3 . Sensus varios voluens Valer. Argon. 7, 196. Multa secum ipse voluens Sall. Catil. c. 22. *Add.* Ibid. c. 41. Verba celeriter sane voluens Cic. de Clar. Orat. 240 c. 70. ¶ 2 *Int ellit.* Plaustra voluentia, *Volubilia* Virg. Georg. 1, 163. Seruius. Vir Aen. 1, 258 Certe hinc Romanos olim voluentibus annis. Hic est rticipium pro nomine. Voluens enim est qui voluit: Volubilis item qui voluitur. Anni autem voluuntur, non voluunt. Vt est Geo. 2, 402 Atque in se sua per vestigia voluitur annus. Seruius.

VOLVENDVS, a, um. *Aliud* Partic. [δινώμενος] Virg. Aen. 1, 273 Triginta magnos voluendis mensibus orbes Imperio explebit. *i. Volubilibus.* Idem Aen. 9, 7 Voluenda dies en attulit vltro. Seruius.

VOLŪTVS, a, um. *Item* Partic. [κυκλιμένος] *Vt*, Amnis per saxa volutus Virg. Georg. 3, 521. Fluctus volutus ad terras Idem ibid. 238. Lacrimae per ora volutae Virg. Aen. 10, 790.

VOLŪTVS, ūs. m. Apul. Florid. 2 p. 17 Dedit volatus auibus, voluti serpentibus.

VOLŪTIM. Adu. Non. 1, 12 Tolutim dicitur quasi volutim vel voliliter.

VOLVTINA, ae. f. Dea, quam inter agrorum Deas perfecerunt inu mentis folliculorum. *Vid.* August. de Ciu. Dei 4, 8.

VOLŪTO, āre. Frequent. [δινῶ] Columel. 7, 9 *de porcis*, Vt palatem rimentur, effodiantque lumbricos, atque in luto volutentur, quo est huic pecori gratissimum. Volutare se supra rem aliquam Plin. 8, 37. Cic. in Somn. Scip. 22 Namque eorum animi, qui se corporis voluptatibus dediderc, earumque se quasi ministros praebuere, impulsique libidinum voluptatibus obedientium deorum et hominum iura violauere, corporibus elapsi, circum terram ipsam volutantur, nec hunc in locum nisi multis exagitati saeculis reuertuntur. Cic. de Aruisp. Resp. 59 Quis vnquam nepos tam libere est cum feortis, quam hic, cum fororibus volutatus? Auctor ad Herenn. 4, 20 c. 13. Non denique in omni dedecore volutatus es? Cic Verr. 4, 53 c. 24 Nam nos quidem qui facimus in Verre *(porco, apro)* quem in luto volutatum totius corporis vestigiis inuenimus? In superis volutatur, *per translationem: h. e. Velut sus luto, ita stupris delectatur.* Cic. de Aruisp. Resp. 42. Idem Fam. 9, 3 Laborandum est, ne quum omnes in omni genere et scelerum et flagitiorum volutentur, nostra nobiscum; aut inter nos cessatio vituperetur. *Proprie velut ad colluctationem Venereum refertur.* Iustin. 12 *extr. de Alexand o magno*, Qua nocte eum mater Olympias concepit, visa per quietem est cum ingenti serpente volutari, nec Dei decepta somnio est. Nam profecto maius humana mortalitate vtero opus tulit. Plin. 35, 11 s. 40 n. 33 Clesides innotuit reginae Stratonices iniuria. Nullo enim hono e exceptus ab ea, pinxit volutantem cum piscatore, quem re inam amare fermo erat. Voluptari *vel* Voluptuari *huc verbo fuisse tuerunt librarii, vbi vid. post* VOLVPTAS. Quinctil. Decl. 177 *extr* Vltra commune flagitium est praegnans adultera. aliqua hoc tempore, quo saluo pudore a marito fecubaret, cum adultero volutata est. Cic. in Sallust. 3 c. 1 Itaque nihil aliud audet nisi vt lutulentus fas cum quouis volutari. *Sed etiam de re honestissima:* In veteribus scriptis studiose volutari Cic. de Orat. 3, 36. *Vid. mox* Volutatus, a, um. In animo volutare Liu. 28, 18. In secreto cum amicis aliquid volutare Liu. 34, 36. Cum tristi corde volutat haec Virg. Aen. 6, 145. Secum animo aliquid volutare Liu. 40, 8. *Add.* Idem 28, 18. Secum volutare aliquid Virg. Ecl. 9, 37. Mente quaedam volutat Lucret. 3, 241. Animum cogitationibus volutare Liu. 9, 17. Dolos dirumque volutat corde nefas Valer. Argon. 2, 568. Vocem volutant per atria, *Iactant clamores laetitiae indices* Virg. Aen. 1, 729. *Passiue.* Inter mala plurima volutari Sen. de Vit. Be. c. 24. *conflictari. Obs. pro* volutare *nonnunquam in MSS. reperire licet* voluptare: *vid. Corr. ad* Declam. in Sallust. 3. *Et quae ad* Gell. 12, 4 *obseruamus. vid.* VOLVP.

VOLŪTANS, antis. Partic. Virg. Aen. 3, 607 Genua amplexus genibusque volutans Haerebat. Talia secum corde volutans Id. Aen. 1, 53.

VOLVTĀTVS, a, um. Partic. [κεκυλισμένος] Cic. Qu. Frat. 2, 13 Itaque ad Callisthenem et Philistum redeo, in quibus te video volutatum. *h. e. Cum labore versatum.*

VOLVTĀTVS, ūs. m. [κυλίνδωμα] Plin. 10, 4 Multum pulueris volutatu collectum, infidens cornibus excutit in oculos. *Vid.* Apul. de Asin. 4 p. 144.

VOLVTATIO, ōnis. f. [κύλισμα] Plin. 8, 51 In luto volutatio generi grata. *de suibus loquitur. Vid.* HAPHE. Plin. 10, 75 Solidipedum volutatio propria Cic. in Pison. 8; An vero tu parum putas investigatas esse a nobis labes imperii tui flagitiosque pronunciae? quas quidem nos non vestigiis odorantes ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis, et cubilibus persequi sumus. Taedium et displicentia sui, et nusquam residentis Animi volutatio Senec. de Tranquill. Animae c. 2. *Add.* Idem de Prouid. c. 6. Plin. 8, 21. *et* 14, 22. *et* 17, 23.

VOLVTĀTIM. Adu. [κυλινδὸν] Plaut. Milit. 2, 5, 40 Volutatim domum te rapiam. *Sed Gronou.* Nisi voluntate ibis.

VOLVTABVNDVS, a, um. Cic. *apud* Non. 8, 64 Libidinoso, et volutabundo in voluptatibus.

VOLVTĀBRVM, i. n. [κύλισμα] *Locus, vbi sues volutantur.* Virg. Georg. 3, 411 Saepe volutabris pulsos silucstribus apros Latram turbabis agens. Qui proni in terram viuunt, aestus carnis in volutabro luti temperant P. Chrysolog. Serm. 2. *Conf.* Schuian contra Auar. 1 p. 37. Solin. c. 11. Sidon. Epist. 7, 9. Cassian. 1, 17 Aut coenosis libidinum suarum volutabris polluat.

VOLVBILIS, e. Adi. [εὐστρεφὴς, εὐδίνητος] *Quod facile voluitur.* Cic. de Vniuers. 18 c. 6 Deinde animum circumdedit corpore, et vestiuit extrinsecus, caeloque foliuago et volubili, et in orbem incitato complexus est. Annis volubilis Hor. Epist. 1, 2, 43. Cic. de Nat. Deor 1, 46 Neque vero mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum, ardentem, volubilem Deum, portenta et miracula non differentium Philosophorum sed somniantium. Cic. pro Milon. 30 Vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio, quam vaga, volubilisque fortuna. Passibus ambiguis Fortuna volubilis errat, Et manet in nullo certa tenaxque loco Ouid. Trist. 5, 8, 15. Homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi Cic. pro Flacc. 48 c. 20. Malum volubile, *Pomum rotundum* Ouid. Epist. 20, 209. Nexu volubiles Ouid. Met. 3, 41. Orator canorus et volubilis Cic. de Clar. Orat. 105. Sol Prud. Cathem. Praef. v. 3. Tempus Corn. Gall. Eleg 1, 109.

VOLVBILITAS, ātis. f. [τὸ εὐστρεφὲς] Cic. de Nat. Deor. 2, 49 c. 19 Ex vtraque re et mundi volubilitas, quae nisi in globosa forma esse non posset, *etc.* Idem de Fato 43 Vt igitur, inquit, qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit. Fracta volubilitas capitis latissima, *Rotundatas capitis* Ouid. Met. 12, 434. Rotundauit Deus caelum ad volubilitatem Cic. de Vniuers. 31 c. 10. Idem de Diuin. 2, 15 c. 6 Quo modo ergo id quod temere fit, caeco casu et volubilitate fortunae, praefentiri et praedici potest? Linguae volubilitas Cic. pro Planc. 62 c. 25. Graeci Linguae volubilitate plurimum valent Val. Max. 2, 2. 2. Cic. de Orat. 1, 53 Est enim et scientia comprehendenda rerum plurimarum, sine qua verborum volubilitas inanis atque irrideuda est. Quinctil. 11, 3, 52 Nec volubilitate nimia confundenda quae dicimus. Idem 10, 1, 8 Vim orandi, non circulatoriam volubilitatem spectantibus.

VOLVBILITER. Adu. [εὐστρόφως] Cic. in Orat. 20 c. 6 Saepe etiam in amplificanda re concessis omnium funditur numerose et volubiliter oratio.

VOLŪMEN, inis. n. [εἵλημα, τεῦχος] *a* Voluendo *dictum videtur, et rotundum quid, vel sinuosum certe significat, quod voluitu vel volui potest. Mature tamen sedem velut fixit in duabus potissimum rebus, in* cylindris *illis* [κυλινδρος a κυλίω volvo] *chartarum conuolutarum, qui a materia antiquissima etiam* libri *dicuntur: et in curuaturis serpentum. De illo prius.* Ouid. Trist. 1, 1, 117 Sunt quoque mutatae ter quinque volumina formae, *quindecim libri Metamorphoseon.* Plin.

Epist 3, 5, 5 **Libri tres in sex** volumina propter amplitudinem diuisi. **Libri tres** *ab argumenti diuisione, et consilio auctoris:* volumina *sex a mediocritudine versuum, qui non poterant in pauciores chartas conferri. Ordinarie autem* libri *et* volumina *res eadem, cum ad* voluminis *modum se scriptores accommodarent. Hinc* Lactant 3, 42 *extr.* Ar ego multis argumentis probare possem, nullo modo fieri posse, vt caelum terra sit inferius; nisi et liber iam concludendus esset, et adhuc aliqua restarent, quae magis sunt praesenti operi necessaria. Et quoniam singulorum errores percurrere non est vnius libri opus; satis sit pauca enumerasse, e quibus possit, qualia sint caetera, intelligi. *Excusatio similis illi, qua carpuntur, qui epistolam finiri nolunt, se spatio excludi.* Vlpian. l. 52 D. de Legat. III. Librorum appellatione continentur omnia volumina, siue in charta, siue in membrana sint, siue in quauis alia materia: sed et si in philyra, aut in tilia, (vt nonnulli conficiunt) aut in quo alio corio, idem erit dicendum ——— §. 1 Si cui centum libri sint legati, centum volumina ei dabimus, non centum quae quis ingenio suo metitus est, cui ad libri scripturam sufficerent: vt puta cum haberet Homerum totum in vno volumine: non quadraginta octo libros computamus: sed vnum Homeri volumen pro libro accipiendum est. *Potest ergo secundum hoc vnus* liber *esse in plura* volumina *sparsus: potest vnum* volumen *libros plures complecti.* Res vix multis voluminibus explicandae Vell. 2, 46, 1. Auctor ad Herenn. 1, 27 Nunc quoniam finis huius voluminis magnitudo creuit, commodius in altero libro de caeteris rebus deinceps exponere. *Ordinarie vero, vt indicauimus, librorum idem est, qui voluminum numerus,* Plin. 7, 29 Haec est regio secundo volumine a nobis significata. Cic. Tusc. 3, 6 Quoniam duobus superioribus de morte et dolore dictum est, tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficiet. Idem Att. 9, 10 Nam quum ad hunc locum venissem, euolui volumen epistolarum tuarum, quod ego sub signo habeo, seruoque diligentissime. Cic. Fam. 1, 17 Video quid agas: tuas quoque epistolas vis referam in volumina. Annosa volumina vatum Hor. Epist. 2, 1, 26. Lintea volumina, *vid.* LINTEVS, *in* LINTEVM. Plenum volumen querelae iniquissimae Cic. Fam. 3, 7. Idem ibid. 9, 16 Audio Caesarem, quum volumina iam conficerat ἀνοβεγλύφων. Cic. pro Rosc. Amer. 100 Veniat modo, explicet suum volumen illud, quod ei planum facere possum Erucium conscripsisse. Idem de Divin. 2, 115 Tuis enim oraculis Chrysippus totum volumen implenit, partim falsis, vt ego opinor, partim casu veris, vt fit in omni oratione saepissime. Peragere volumina, *vid.* PERAGO. ¶ 2 *Sinus et flexus serpentum, cum locum mutant* volumina *vocantur.* Prostratus Apolline Python Implicuit fractis moritura volumina siluis Claud. Consul Honor. 4, 535. Simant terga volumine angues Virg. Aen. 2, 208. *h. e. Inuolutione colligunt in sinus seu annulos atque sese agitant, et cursant.* Trahe e volumina *dicuntur angues* Virg. Aen. 5, 85. Versat sinuosa volumina serpens Idem ibid. 11, 753. Sil. 13, 644 *de Angue,* Ingenti traxit curuata volumina gyro. ¶ 3 *Sed tamen etiam in aliarum rerum est.* Ouid. Met. 2, 71 Adde, quod assidua rapitur vertigine caelum, Sideraque alta trahit, celerique volumine torquet, *i. reuolutione. De eadem re* Apul. de Mundo p. 57, 22 Sed cum omne caelum ita *reuoluatur,* vt Sphaera, eam tamen radicibus oportet teneri, quas diuina machinatio vertici bus affixit, vt in tornando artifex solet forcip materiam comprehensam reciproco volumine rotundare. Volumen *est hic etiam ipsa reuolutio et circumactus.* Idem Met. 5 p. 164, 33 Sed mitis fluuius — eam innoxio volumine super ripam florentem herbis expoluit *Motum lubricum et facilem undarum indicat. Sic de moribus,* Stat Theb. 1, 351 Plurimus auster Inglomerat noctem et tenebrosa volumina torquet. *De fumo* Corruit igne rogus, nigrique volumina fumi Infecere diem Ouid. Met. 13, 601. *Conf.* Lucan. 3, 505 Nigri spatiosa volumina fumi. Sortis humanae volumina, *pro Varietate* Plin. 7, 45 *pr Manifesta allusione ad circumactum rotae vel Sphaerae, cui insistit, et* Pauci bus ambiguis Fortuna *volubilis* errat *Ad serpentum voluminis et curuatura ipsi semet illud* Virg. Georg. 3, 192 *de equo,* Sinuetque alterna volumina crurum: *eadem fere ratione* vt Glomerandi *verbo hic vtuntur. Idem* Virg. Aen. 5, 408 *de coestibus Erycis,* Vinclorum immensa volumina. Isid. Orig. 15, 8 Camerae sunt volumina introrsum respicientia *etc. i. curuaturae, arcus.* Voluta *postea dixere, vnde Italorum* Volto, *Gallorum* Voute, *etiam Germanicum* wolben, Gewölbe *non abiudit.*

VOLVMINŌSVS, a, um. Adi. Sidon. Carm. 9, 76 Angues corporibus voluminosis.

VOLVOX, ōcis. m. [*Ψ*] *Vermis qui et* Conuoluolus *dicitur, et* Inuoluolus, *et* Voluera, *vt superius visum est.* Plin. l. 17 *versus fin.* c. 28 f. 47 Alii voluocem appellant animal praerodens pubescentes vuas. *Vid* CONVOLVOLVS.

VOLVPTAS, ātis. f. [ἡδονή, ἡδυπάθεια, φιλησίς] *Est laetitia ab optimone praesentis alicuius boni. Quod quod cum sensu suauitatis, et delectationis animum demulcet,* Voluptas *dicitur.* Animi hilaris affectio Sen. Ep. 59. Ter. Heaut. 1, 2, 10 Voluptatem magnam nuntias. Omnes iucundum motum quo sensus hilaretur, Graece *ἡδονήν,* Latine voluptatem vocant Cic. de Finib. 2, 8 c. 3. Omne autem id, quo gaudemus, voluptas est: vt omne quo offendimur, dolor Cic. de Finib. 1, 37. Idem de Orat. 1, 197 Percipietis etiam illam ex cognitione iuris laetitiam et voluptatem. Dicendi voluptates Quinctil. 4, 3. Abdominis voluptas, *vid.* ABDOMEN. Cic. de Finib. 2, 9 Estne quaeso inquam sitienti in bibendo voluptas? Voluptas mea, *Blandientis vox* Plaut. Cas. 1, 48. ¶ 2 *Epitheta:* Amoenissima voluptas, *vid.* AMOENVS. Communis voluptas Quinctil 1, 10. Dia voluptas dux vitae Lucret. 2, 172. Diuina voluptas Lucret. 3, 28. Egregia Inuen. Sat. 14, 256 Incredibilis Cic. Fam. 5, 7. Ineruditae voluptates Quinctil. 1, 12. Insatiabilis, *vid.* INSATIABILIS. Iucunda Lucret. 3. Leuis autem voluptas non illa et fugax, et subinde reficienda, sed stabilis et certa Senec. Epist. 18. Liquida et libera, *vid.* LIQVOR, oris. Liquida et pura Lucret. 3, 40. Mediocris Cic. pro Planc. 1. Miseranda Stat. Theb. 6, 72. Perpetua Cic. Fam. 2. Pura Lucret. 4, 1069. Pura voluptas literarum Quinctil. 2, 18 Poeticae voluptates Idem 1, 1. Remissae sapientum voluptates, et modestae, ac paene languidae sunt, compressaeque et vix notabiles: vt quae neque accersitae veniant, nec quamuis per se accesserint, in honore sint, neque vllo gaudio percipientium exceptae. Miscent enim illis, et interponunt vitae, vt ludum iocumque inter seria Seneca de Vita beata c. 12. Resupina voluptas, *mollis, ignava* Quinctil. 5, 12. Sobria ac sicca voluptas Seneca de Vita beata c. 12. Sincera est nulla voluptas Ouid. Met. 7, 453. Curae est Sua cuique voluptas A. A. 1, 749. *Conf.* Virg. Ecl. 2, 95. Torua voluptas fr et augusti maiestas grata pudoris Claud. quart. Conf. Hon. 517. To *seuera decus imperatorium et grauitatem ferunt.* Vera voluptas cret. 5, 1432. Vina voluptas prati Claud. in Ruff. 1, 209. *Verba:* Accipere voluptatem, Adiungere voluptatem ad virtut Afferre voluptatem, Architectari voluptatem, Assimere voluptat Bacchari in voluptate, *vid. hh. vv.* Capere voluptatem cum liere Plaut. Amph. Prol. 114. *Conf.* Petron. 114. Capio volu tem eius, *pro De eo* Plin. Epist. 2, 17. Capitur mihi mente v ptas Ouid. ex Pont. 4, 9, 37. Cic. de Legib. 1, 31 .11 Nam et luptate Capiuntur omnes: quae etsi est illecebra turpitudinis, ta habet quiddam simile naturalis boni, lenitate enim et suauitate dele Captare voluptatem, *vid.* CAPTO, *in* CAPIO. Carere vol bus, *vid.* CAREO. Commendat voluptates rarior vsus Iuuc. *extr.* Condire voluptatibus Quinctil. 5, 14. Conquirere et comp re voluptates, Contrectare varias voluptates mente, *vid. ll.* rupta voluptas multo dolore Hor. Serm. 1, 2, 39. Creare volupta inimicis, Cumulatus voluptatibus, *vid. hh. vv.* Delinire v ptate quadam praua Quinctil. 2, 5. Duci ad fidem voluptate, *duci ad credendum* Idem 4, 2. Exclusa animo voluptas Stat. 3, 3, 106. Expleta voluptas flendi Idem ibid. 2, 1, 15. Hai voluptatem Cic. Fam. 2, 9. Inclinare ad voluptatem audient debemus Quinctil. 2, 10. Indulgere voluptati Idem 3, 17. cere voluptatem, *vid.* INDICO. Cic. de Finib. 5, 51 Quid cum ctas fabulas, e quibus vtilitas nulla duci potest, cum voluptate L mus? Locupletata voluptas in perfectione vitae, *vid.* LOC Loqui ad voluptatem, *vid.* LOQVOR. Percipienda voluptas lis Ouid. ex Pont. 4, 9, 38. Cic. de Clar. Orat 188 c. 50 Delect audiens multitudo, et ducitur oratione, et quasi voluptate quadam funditur. Permulcere aures assistentum prauis voluptatibus Q ctil. 2, 12. Permulceri voluptate laetissima, *vid.* PERMVLC Petere voluptatem audientium Quinctil. 5, 1. Satiata voluptas Theb. 6, 294. Sum: Cic. Fam. 1, 7 Quod mihi de filia, et de C fipede gratularis, agnosco humanitatem tuam, speroque, et opto, ne hanc coniunctionem voluptati fore. Cic. de Finib. 1, 38 c. 11 rebus instructus semper est in voluptate. Esse in voluptate e lere, *contraria* Cic. Acad 4, 21. Trahit sua quemque volu Virg. Ecl. 2, 95. ¶ 4 *Saepe* voluptas *non media qua significatione, de qua adhuc diximus, sed ita accipitur, vt simpliciter tum sit, et corrupta quaedam mutatrix malorum caeterorum.* Cic Senect. 14 c. 3 Diuine enim Plato escam malorum voluptatem ap lat, quod, *etc.* Pseudo-Plaut. Merc. 5, 3, 2 *causam addit,* Quoc non minus homines, quam hamo capiantur pisces. Voluptas xima est inimica virtuti, bonique naturam fallaciter imitando adulte Cic. in Partit. 90 c. 25, Omnis voluptas honestati est contra Cic. Off. 3, 11, c. 33. Idem de Senect. 39 c. 12 Nullam capitio rem pestilentiorem quam voluptatem corporis hominibus a natura datam, cu ius voluptatis auidae libidines temere et effrenate ad potiundum tarentur. Cic de Legib. 1, 47 Ab ea quae penitus in omne se implicata infidet imitatrix boni, voluptas: malorum autem omni mater. In voluptatis regno virtus non potest consistere Cic. de nect. 40 c. 12 A voluptatibus, *ministerii genus de quo* n 5. fuetudo voluptatum Tacit. Hist. 2, 62. Condimentum volupt Ministrae voluptatum, *vid. hh. vv.* Confusa voluptas ambo Ouid Epist. 15, 49. Furtiua voluptas Idem Met. 4, 327. Off. 2, 2 c. 1 Nec me angoribus dedidi, quibus essem confectus, nisi restitissem: nec rursus indignis homine docto voluptatibus. tata voluptas Ouid. de Arte Am. 2, 681. Libidinosa voluptas, LIBIDO. Lucrosa voluptas Ouid. Amor. 1, 10, 35. Mutua v pras Lucret. 4, 1195. Amplexari voluptatem, Auolat volup Dedere se voluptatibus, Inhaerere voluptatibus, *vid. hh. vv.* Tusc. 5, 20 Xerxes praemium proposuit qui Inuenisset nouam volu tem. Liquescere voluptate, *vid. h. v.* Mollit blanda volu truces animos Ouid. de Arte Am. 2, 477. Nocet emta dolore v pras Hor. Epist. 1, 2, 55. Perfluere voluptatibus, *vid.* PERFL Placet inconcessa voluptas Ouid. Amor. 3, 4, 31. Properata v ptas Idem Amor. 1, 4, 47. *de coitu. Sic aliquoties* Apuleius, Spen voluptas Ouid. Met. 2, 862. Spernere voluptates Hor. Ep ft. 1, 2, 5 ¶ 5 A voluptatibus, nomen officium, instituit Tiberius, praepo equite Rom. T. Caesonio Prisco Sueton. Tib. c. 42. *Illustrat hoc officium ex lapidibus Barm. ad h. l. nec omittit cognatum, sed diuersum tamen munus* Tribuni Voluptatum, *de quo laudat Lac. Gothofredum ad* l. vlt. C. Th. de Scenicis, et Reinef. ad Inscr. 20, 80. Cassiod. Epist. 6, 19. *et* 7, 10. *Omnia Panuin. de Lud. Circ. p. 82. Zimmerm. do nat. Mus. Mens. 2 p. 108 seq. Nempe peculiariter* Voluptas dicitu etiam de Spectaculis, Ludis et Certaminibus. Cic. pro Murae. 2 Negat, *Cato,* indicium hominum in magistratibus mandandis corrum voluptatibus debere. *Vid. totus locus.* Delectationes *vocat aliquot* Famil. 7, 1. *Vid Elmenh Ind. Apuleianus.* Treb. Pollio in Gallie c. 10 Quae voluptates paratae sunt? qualis eras erit scena? *Et Vi* pisc. in Aureliano c. 24 Datae sunt populo voluptates Isdorum scen corum. *Conf* Tertull. de Spectac. c. 14. Lactant. *passim.* ¶ *De carissimis.* Mea sola et sera voluptas Virg. Aen. 8, 48. M voluptas, *vox amantis ad amicam, ap.* Plaut Truc. 2, 4, 2. ¶ Voluptas, dea: *vid. Elmenh. ad* Arnob. p. 158. Cic. de Nat. Deo 2 c. 33.

VOLVPTARIVS, a, um. Adi. *Quod voluptatem affert, vel cum h minus attributum est, ad voluptatibus deditus est.* Plaut. Poen. 3, 2, Liberum vt commonstraremus tibi locum et voluptarium. Moll et voluptarius. Loca amoena, voluptaria Sallust Catil. 11, 5. Ci Tusc. 5, 88 Ordiamur ab eo si placet, quem mollem, quem volupt rium dicimus. Ipsi voluptarii deliciola quaerunt, et virtut habent in ore totos dies Idem Fin 5 c. 25. Impensae rerum v luptariarum Caius in l. vtiles. D. de petit. her. Cic. de Fin. 27 c. 11 Intelligaturque ea quae voluptaria, delicata, mollis, habeat Disciplina, quam grauis, quam continens, quam seuera sit. de Orat. 3, 59 Tum ab Aristippo, quem illae magis voluptariae Disp tationes delectarant. Idem Tusc. 2, 18 Ego a te non pollulo, dolorem eisdem verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem, Hom vt scis, voluptarius. Plaut. Men. 2, 1, 24 Voluptarii atque potato res maximi. Cic. in Pison. 42 c. 18 Atque hoc quidem etiam il tui dicunt voluptarii Graeci, *i. Voluptatis assertores, quales erant* Ep curei. Insignia maxime voluptarium sit attigisse Plin. 34, 7. voluptarium. Cic. Att. 12, 25 Voluptarias enim Possessiones nol

s. Praedium voluptarium Vlpian. in l. Si cuius rei. §. fruius. D. de vſufr. Secta voluptaria Seneca de Vita beata, cap. 4. Cic. de Orat. 3, 97 Quin etiam guſtatus, qui eſt Senſus ex omnibus maxime voluptarius, quique dulcedine praeter caeteros ſenſus commouetur.

VOLVPTARIE. Adu. *Idem.* Apul. Mileſ. 3 p. 138 Transactis voluptarie paucis noctibus.

VOLVPTABĬLIS, e. Adi. [ἡδύς] *Gratus, voluptuoſus.* Plaut. Ep. 1, 1, 19 Voluptabilem mihi tuo aduentu attuliſti nuntium. Orium Antian. 31, 2.

VOLVPTIFĪCVS, a, um. Apul. Florid. 2 p. 17 Iouis ſtella beneſa, Veneris Voluptifica.

VOLVPTVARIVS, a, um. *Idem, quod Voluptarius.* Capitol. in Ve c. 2 Fuit voluptuarius et nimis laetus. Veneris voluptuaria filius Mart. Capell. 2.

VOLVPTVŌSVS, a, um. Adi. [ἡδυσμένος] *Vt*, Voluptuarius. Pli Epiſt. 3, 19, 2 Voluptuoſum eſſe vtraque opera eodem viatico inviſe. *conf.* Quinct. Declam. 260. *Superl.* Sidon. Epiſt. 2, 9 Volup oſiſſimum tempus exegi. *Add.* Idem ibid. 4, 11. *Cellar. Cur. Poſt.* p. 18.

VOLVPTVŌSE. Adu. Sidon. Epiſt. 5, 20 Ad patriae ſolum et pra er occaſionem voluptuoſe venit. Paruo tempore aliquantum ſup iis lactaris, et abuti eis voluptuoſius delectaris Ambroſ. Serm. 31 [376 *Frob. Add.* 2, 10. *et* 7, 13. *Compar.* Idem 1, 9 Voluptuoſius elegendis verſibus immorabere.

VOLVPTVOR, *vel* VOLVPTOR, āri. *Voluptate fruor.* Apul Mileſ. 7 p. 219, 26 Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero et ſandio matutino ſatiata cura ſuis adulteris voluptatur. *Hunc lectionem tuetur ex MSS. Colvius p.* 292 *et tribuit etiam* Quinctiliano Decl. 3 *extr.* Tribunus inter ſcorta voluptabitur. *Sed* volutabitur Burm. *quod etiam defendit ad* Petron. c. 79. Volutatur *apud* Apuleium *Pricaeus* p. 488, 12. *Nondum ergo certus Auctor eſt huic verbo quod peperiſſe videtur librariorum iudicium.*

VOLVP *vel* VOLVPT. [ἡδύς] *Delectabile.* Plaut. Caſ. 4, 2, 5 Faſit animo veſtro volup. *al.* Volupe. Ter. Phorm. 4, 3, 5 Venire ſaltum volupe eſt. Plaut. Aſin. *extr.* Hic fenex ſi quid clam vxorem ſuo animo fecit volup: *quam lectionem, et carminis ratio, et auctoritas* Nonii 2, 905. *et bonae editiones confirmant. Etiam* Ennio *tribuitur, ab his, qui* Gell. 15, 4 *legunt*, Quicum multa volup, ac gaudia Dicta que palamque. *Sed al.* voluptas, gaudia *etc. Optima forte lectio.* volutat gaudia. *Librarii dederant more ſuo*, Voluptat.

VOLVPIA, ae. f. Dea, voluptates hominibus afferens Auguſt. de Ciui Dei 4, 8.

VOLVSIVS, i. m. [Οὐολάσιος] *Poeta Patauinus, qui Ennium Annalium, rerum geſtarum Populi Romani annales carmine ſcripſit.* Catul. Annales Voluſi, cacata charta ———

At vos interea venite in ignem
Pleni ruris et inficetiarum
Annales Voluſi; cacata charta.

de Smyrna Cimae Poëtae ſ. 92, 7

At Voluſi Annales Paduam morientur ad ipſam,
Et laxas ſcombris ſaepe dabunt tunicas.

VOLŪTA, ae. f. [ἕλιξ] *Ornamentum architectonicum capituli columnarum Ionici ordinis, quod ſpiralis linea vtrumque deſignat.* Vitruu. 1, 2 Veneri, Florae, Proſerpinae, fontium nymphis, aedes Corinthio genere columnarum aptas videbuntur habere proprietates, quod his propter teneritatem, graciliora et florida, foliisque et voluta ornata opera facta, aut videbuntur iuſtum decorem. *Deſcriptio qualiscunque eſt* Vitr. 3, *Sed amiſſam deſignationem reſtituit Goldmannus, cuius libellus adiectus eſt Vitruuio Laeti.*

VOLVTABRVM, VOLVTATIM, VOLVTO, *vid.* VOLVO.

VOLVTĀRE, is. n. *Vas, quo aliquid volutur ad abluendum: Laudat* Apic. 8, 7 Porcellum in volutari perfundes et inferes. *Sed Boletari Lamelberg. et Liſter. non annotata varietate.*

V O M

VOMĀNVS, i. m. *Fluuius Piceni.* Plin. 3, 13. Sil. 8, 438 Statque humectata Vomano Adria.

VOMER, ĕris. m. *Vid.* VOMO.

VOMĪCA, ae. f. [ἀπόσημα ἔσωθεν] *Tumor excreſcens praeter naturam ſaniem frequenter emittens, verbo* Vleus. Cic. de Nat. Deor. 3, 28 Nec prodeſſe Pheraeo Iaſoni *volut*, is qui gladio vomicam inciderit, quam ſanare medici non poterant. Plin. 20, 12 Petroſelinum praecipuum ad vomicas. Putres vomicae Iuuen. Sat. 13, 95. Vitium vomicae Suet. de Cl. Rhet. c. 6. Aperire vomicas Scribon. 264. Diſcutere, Ibid. Erumpit vomica Celſ. 2, 8. Excernit vomicas dolor Idem 2, 7. Factae partibus vomicae Scribon. 96. Laborare vomica Celſ. 4, 8. Oritur vomica Idem 2, 6 Rumpere vomicam Id. 2, 8. Suſpectae aut iam factae Scrib. 265. Celſ. 2, 8 Quod ſi ne rupta quidem vomica, vel pure extenuata emiſſo febris quieuit. Idem *de interiore ſuppuratione loquitur*, 3, *vlt.* Omnis tunc vomicae finis eſt, vt rumpatur, indiciumque eſt pus vel aluo vel ore redditum. Emiſſārium vomicae Scrib. 229. Vomicam *non infeſtiue Plautus vocat Crumenam plenam argenti*, Perſ. 2, 5, 1 Quid hoc quod in collo tibi tumet? SA. vomica eſt: preſſare paro. ¶ 2 *Transfertur ad alia:* Eſt in auri argentique vena vomica liquoris acterni argentum viuum Plin. 33, 6. Vomicae Concaua loca vetuſtate exeſa. Lucil. 29 Tyroneo et non mortifero adfectus vomica et vulnere. *Haec* Non. 2, 902. *Sed vid. leg.* Chimoneo —— vulnere et vomica. *Sic propriam notionem retinuit. Vid.* CHIRON, CHIRONION. Quinct. 8, 6 Non enim ſi Cicero recte ſentinam Reipubl. dixit, foeditatem hominum ſignificari idcirco probem illum quoque veteris oratoris, Perfecuiſti Reipub vomicas. Auguſt. *ap.* Suet. c. 65 Tres vomicas tria carcinomata ſua *appellabat* Iulias duas filiam et neptem, *et* Agrippam.

VOMĪCOSVS, a, um. Adi. Senec. Controu. 2, 12 p. 194 Fabianus Manus primus foro Romano hunc vomicum morbum, quo nunc labor, intulit. *De eloquentia corrupta. Varia tentant viri docti. Sed forte hic melius, quam futare eſſe idem quod vomicoſus.*

VOMICŌSVS, a, um. Adi. Cael. Aurel. Acut. 2, 17 Empyici, id eſt, vomicoſi. *cont.* Veget. 1, 37.

VOMO, ui, ĭtum, ĕre. [ἐμέω, ἐξεστόμωσαι] *Eiicere: proprie de cibis dicitur, et ſuperiore exparte.* Cic. pro Deiot. 21 c. 7 Quum, inquit vomere poſt coenam velle te dixiſſes, in balneum te ducere coeperunt. Vomunt, vt edant; edunt, vt vomant: et epulas, quas toto orbe conquirunt, nec concoquere dignantur Sen. ad Helu. c. 9 *ſub fin.* Cic. in Piſon. 23 Aliquod Lapitharum aut centaurorum conuiuium ferebatur: in quo nemo poteſt dicere, vtrum ille plus Biberit, an vomerit, an effuderit. Idem Philipp. 2, 63 c. 25 Tantum vini in Hippiae nuptiis exhauſeras, vt tibi neceſſe eſſet in Pop. Rom. conſpectu vomere poſtridie. Idem de Finib. 2, 23 c. 8 Nolim enim mihi fingere Aſotos, vt foletis, qui in menſam vomunt, et qui de conuiuio auferantur. Animam ille vomit purpuream Virg. Aen. 9, 349. Flammas ore vomit Cacus Ouid Faſt. 1, 572. Petron. 62 De quo cum imprudens guſtaſſet paene Inteſtina ſua vomuit. Fluctus vomit ac reforbet Scylla Ouid. Epiſt. 12, 125. Vitam vomere Lucret. 6, 8 8. Cic. Philipp. 2, 63 Is vomens fruſtis eſculentis vinum redolentibus totum tribunal impleuit. Fumum vomens ſtupa Virg. Aen. 5, 682. Vomens calidum de pectore Flumen Idem ib. 9, 414. Ignes ore vomens Idem ibid. 8, 199. *conf. ib.* v. 259 *et* 620. *Paſſiu.* Plin. 10, 67 Salamandrae ore ſanies lactea vomitur. *Impersonale* Cic. Philipp. 2, 144 c. 41 *pr.* Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur.

VOMENS, entis. Partic. *Praeter ſuperiora,* Varro *ap.* Non. 1, 221

Nubes aquali frigido velo leues
Caeli cauernas aureas ſubduxerant
Aquam vomentes inferam mortalibus.

VOMĬTO, āre. Frequent. [ἐξεμέω] Colum. 7, 10 Quam quum pecudes biberint, nauſea correptae vomitant, atque expurgantur. *Et* Suet. Vitell. c. 13.

VOMITANS, antis. Partic. Senec. Epiſt. 18 Hoc multo fortius eſt, ebrio ac vomitante populo, *etc.*

VOMITVS, a, um. Cael Aurel. Acut. 3, 20 Egeſtio vomitorum ſpumoſa. *Vid. Barth. Adu.* 39, 1.

VOMITVS, ūs. m. [ἔμετος, ἐξέρευγμα] *Vt*, Araneoſus vomitus, *vid.* ARANEA. Varius vomitus Celſ. 2, 6. *conf.* Idem 1, 3. Cohibere Plin. 20, 17. Concitare Idem 24, 8. Concitat frequenter vomitus Doruenion Scribon. 191. Creare Plin. 9, 48. Infuſam aquam vomitu Egerere Curt. 7, 5, 8. Extrahere vomitum Celſ. 2, 8. Facere Plin. 13, 23. Factus per ſe vomitus Scribon. 108. Ab oleo vel ab aqua mulſa Id. 154. Inhibere Plin. 12, 15. Imitare Idem 22, 14. *et* 12, 14. Mouere Idem 33, 8. *et* 22, 25. Repetere Id. 4, 4. Siſtere Id. 20, 14. *et* 20. Supprimere Id. 4, 5. ¶ 2 *Conuicium in hominem foedum ap.* Plaut. Moſt. 3, 1, 120. *Add.* Lucil. *ap.* Non. 1, 1.

VOMITIO, ōnis. f. *Idem.* [ἔμετος] Cic. de Nat. Deor. 2, 126 c. 59 Quid ea quae nuper, id eſt paucis ante ſaeculis medicorum ingeniis reperta ſunt, vomitione canes, purgante autem, *etc.* Rara vomitione Mederi ſibi Plin. 28, 4. Reddere vomitione Id. 32, 3. Inimicae oculis vomitiones, *vid.* INIMICVS. Ciere Plin. 21, 20. Concitare vomitiones Idem 24, 18.

VOMITIVM, i. n. *Laudatur* Mart. Capella 2 p. 25 Nauſea et vomitio laborare. *Grotianae editionis haec pagina nihil tale habet.*

VOMITOR, ōris. m. [ἐμετής] Plin. 23, 1 ſ. 24 Non expedire vomitoribus, ſicut neque muſtum, neque ſapa, neque paſſum. *Hardum. legit* Vomitionibus. Ieium vomitores Senec. Epiſt. 88 p. 387.

VOMITORIVS, a, um. Adi. [ἐμετικός] *Quod vim vomitum faciendi habet.* Plin. 20, 19 Hunc ſtomacho inutilem, et ideo vomitorium. *conf.* Apul. de Herb. c. 55. ¶ 2 Vomitoria in ſpectaculis dicimus, vnde homines glomeratim ingredientes in ſcdilia ſe fundunt Macrob. Saturn. 6, 4. *conf. Luſſ. de Amphith.* p. 21.

VOMAX, acis. *Frequenter vomens. Compar.* Sidon. Epiſt. 8, 3 Annus, qua nihil litigioſius, bibacius, vomacius.

VOMIFICVS, a, um. Adi. *Vt*, Vomificum medicamen Cael. Aurel. Acut. 3, 4. Succus vomificus Apul. de Herb. c. 108.

VOMIFLVVS, a, um. *Vt*, Faſſio vomiflua Cael. Aurel. Tard. 2, 14.

VOMER, *vel* VOMIS, ĕris. n. [ὖνις] *Ferrum in aratro quod liras facit et ſulcos* Plin. 17, 18 Vomerum plura genera. Culter vocatur praedenſam, prius quam proſcindatur, terram ſecans, futurisque ſulcis veſtigia praeſcribens inciſuris, quas reſupinus in arando mordeat vomer. Alterum genus eſt vulgare, roſtrati vt vectis. Tertium in ſolo facili, nec toto porrectum dentali, ſed exigua cuſpide in roſtro. Virg. Georg. 1, 46 Depreſſo incipiat iam tum mihi taurus aratro Ingemere, et ſulco attritus ſplendeſcere vomer. *Vbi* Seru. Lucret. 1, 315 Occulto decreſcit vomer in aruo, *deteritur.* Virg. Georg. 1, 162 Vomis et inflexi primum graue robur aratri. *conf.* Cato R. R. c. 10 *et* 135. Colum. 2, 4 *et* 10. Saucia vomeribus tellus Ouid. Met. 1, 102. Aduncus Idem Faſt. 4, 927. Curuus Id. Amor. 3, 8, 39. Duro fumans ſub vomere taurus Virg. Georg. 3, 515. Ferreus Lucret. 1, 315. Laureatus, *vid.* LAVRVS. Obtuſi vomeris dentem procudere Virg. Georg. 1, 262. Rigidi vomeris ictu verſatur tellus Claud. de Rapt. Proſerp. 1, 106. Vnci vomeris patiens tellus Virg. Georg. 2, 223. Cic. Philipp. 2, 102 c. 40 Cuius quidem vomere portam Capuae paene perſtrinxiſti, vt, *etc. Metaphor. Pro Membro virili poſitat* Lucret. 4, 1267 Eicit enim ſulci recta ratione viaque Vomerem.

V O P

VOPISCVS, i. m. *Dicitur* Non. 19, 3 Qui ex duobus conceptis, vno abortu excluſo, ad partum legitimum deducitur. Plin. 7, 10 Vopiſcos appellabant e geminis, qui retenti vtero naſcerentur, altero interemto abortu. Namque maxima, etſi rara, circa hoc miracula exiſtunt. Epitome de nominum rat. *ſub* Val. Maximo, Vopiſcus, qui in vtero matris geminus conceptus, altero abortu electo, incolumis editus erat.

V O R

VORĀNVS, i. m. [Οὐοράνος] *Q. Luctatii furaciſſimus libertus. Vid.* EXCHALCIO.

VORO, āre. [τηθάω, καταφάγω] *Cibum non confectum glutire: deinde metaphorice celeriter abſumere.* Cic. de Nat. Deor. 2, 122 c. 47 Alia vorant, alia mandunt. Plaga vorat medullas Senec. Hippol. 1 v. 281. Rapidus vortex vorat Virg. Aen. 1, 121. Cum ſic horridius verbum vorare, tamen et in mollibus ponitur Plin. Valer. 2, 25. Sammonic. v. 325, *et ſaepius ſimpliciter pro glutire ponit. Metaphor.* Plaut. True 1, 1, 22 Interim ille hamum vorat. *de amatore capto.* Cic. Att. 4, 15 Nos hic voramus literas eius homine mirifico (ita mehercule ſentio)

sentio) Dionysio. Viam vorare *molestiam itineris devorare.* Catul. ad Libel. f. 35, 7.

VORANS, antis. Partic. *Vt,* Vorans Charybdis Propert. 2, 26, 53.

VORĀTVS, a, um. *Vt,* Musca vorata Martial. 5, 18. Viscera vorata et mansa Arnob. 7 p. 249.

VORATVS, us. m. Esca, facili sed mansa voratu Strabo Gall. *de peponibus.*

VORATIO, ōnis. f. [τένθευσις] Catullus ad Portium et Socrationem f. 45 (48) 7 — Mei fodales Quaerunt in triuio vorationes. *Sed melius alii legunt* Vocationes, *ad conuiuium.*

VORĀTOR, ōris. m. Hieron. adu. Iouian. 2, 11 Vorator et potator vini. *conf.* Tertull. de ieiun. c. 2. *et* de Monog. c. 8. Cetus, Prophetae [*Ionae*] innocuus vorator Paullin. Nol. Epist. 49, 10.

VORĀGO, ĭnis. f. [βάραθρον] *Barathrum, quod in eam cadentia non emergunt, sed quasi absorbentur.* Cic. de Diuin. 1, 73 c. 33 Qui quum per agrum Leontinum iter faciens, equum ipse demisisset in flumen, summersus equus voraginibus non exstitit. Ima vorago Pseudo-Cic. in Sallust. 18. Ingens vorago faucibus vastis patet Senec. Herc. Fur. f. 9. Liuidissima, maximeque profunda vorago Catullus ad Coloniam f. 17, (18) 11. Pigra vorago, *Limosa et coenosa, quae non mouetur,* Sil. 13, 562. Tenebrosa vorago Stat. Theb. 6, 382. Tenax vorago Catul. ad Coloniam f. 18 (17) 26. Vasta vorago exaestuat gurges Virg. Aen. 6, 296. Curt. 8, 14, 4 Imber violentius quam alias fusus campos lubricos et inequitabiles fecerat. Gravesque et propemodum immobiles currus illuuie et voragine haerebant. *Metaphor.* Cic. pro Sext. 111 c. 52 Tu meo periculo gurges ac vorago patrimonii heluabare? Idem de Orat. 3, 161 c. 41 Syrtim patrimonii, scopulum libentius dixerim: Charybdim bonorum voraginem potius. Cic. Philip. 11, 10 c. 5 Quem gurgitem, quam voraginem? Quid eum non sorbere animo, quid non haurire cogitatione? cuius sanguinem non bibere censetis?

VORAGINŌSVS, a, um. Adi. [βαραθρώδης] *Voraginibus plenum.* Hirt. Bell. Hisp. c. 29 Nam palustri et voraginoso solo currebat ad dexteram partem. Amnis voraginosus Ammian. 24, 22. Via voraginosa Apul. Met. 9.

VORAX, ācis. Adi. [λίχνος, λαφύστιος] *Plurimum vorans.* Cic. Philipp. 2, 67 c. 27 Quae Charybdis tam vorax? Impudicus, vorax, helluo Catull. 29, 2. Voracibus impensis onerosus equitatus Valer. Max. 7, 3, 1 *in fine.* Ventris voracis placare ieiunia Ouid. Met. 15, 93. Vsura vorax Lucan. 1, 181. *Compar.* Ouid. Met. 8, 839 — Quo copia maior Est data, plura cupit, turbaque veracior ipsa est. *Add.* Catull. 34, 4.

VORACĬTER. Adu. Macrob. Saturn. 7, 5 Voraciter inuadere *cibum.*

VORACĬTAS, ātis. f. Plin. 2, 107 Natura voracitatem in toto mundo auidissimam sine damno sui pascit. Notabilis praecipue inglunie et voracitate *Vitellius* Eutrop. 7, 12. Voracitates ebietatesque Augustin. de morib. Eccl. Cathol. c. 34.

VORATRĪNA, ae. f. *Vorago.* Ammian. 17, 16 (7) Patefactis subito voratrinis, terrarum partes absorbent. *Est etiam Popma.* Tertull. Apol. 39 Inde non epulis, non potaculis, nec ingratis voratrinis dispensatur, sed egenis alendis humandisque.

VORSVRA, *vid.* Versura, *in* VERTO.

VORTEX, *vid.* Vertex, *in* VERTO.

VORTO, ĕre. *vid.* VERTO.

V O S

VOS, vestrûm *vel* vestri, *Pronomen Pluralis Numeri a Tu.* [ὑμεῖς] *Vt,* Vos, vos mihi testes estis Plaut. Capt. prol. v. 3. Vnus ex vobis Virg. Ecl. 10, 35. Quid mihi vobiscum est? Martial. 2, 22. Vobis nihil comperti affirmare ausim Tacit. Agric. c. 34. *ad lectores suos: al.* nobis. Vos Coryli testes Virg. Ecl. 5, 21. Ne cui vestrûm sit mirum Ter. Heaut. prol. v. 1. *conf. ib.* v. 9. *De differentia Genitiuorum* Vestri *et* Vestrûm *non minus quam* Nostri *et* Nostrum *disputatur. Ponemus exempla, quae tutissima via est, et primum quae attulit* Gell. 20, 6 *vbi haec rem tractat dedita opera. Igitur* Gracchus *miserere vestrûm* dixit, *et* Cicero, *Contentio vestrûm. Sed* Plautus Mostell. (1, 3, 123) *maxima pars vestrorum intelligit,* cum vellet *maxima pars* dicere *vestrûm.* Sed procul dubio, qui rectissime loqui volet, *vestrûm* potius dixerit, quam *vestri.* Et ideirco importunissime fecerunt, qui in plerisque Sallustii exemplaribus scripturam istam sinceriss imam corruperunt. Nam cum ita in Catilina (33, 2) scriptum esset, *saepe maiores vestrûm miseriti plebis Rom. vestrûm* oboleuerunt, et *vestri* superscripserunt *etc. Recte Gellio obsecutus hic est Cortius.* Cic. Catil. 4 *pr.* Video, P. C. in me omnium vestrûm ora atque oculos coniectos esse. Liu. 1, 47 Imperium summum Romae habebit, qui vestrûm primus, o iuuenes, osculum matri tulerit. Cic. Catil. 4, 19 c. 9 Habetis ducem memorem vestri, oblitum sui. Ter. Heaut. 2, 4, 6 Et cum egomet mecum in animo vitam tuam considero, Omnimque adeo vostrarum, vulgus quae abs se segregant, Vostrarum *pro* vestrûm. *Quod exemplum cum illo Plautino,* maxima pars vestrorum *indicat* Vestrûm *esse Genitiuum contractum, mutuo quasi sumtum ex possessiuo.*

VOSMET, *cum enclitica.* Plaut. Capt. 3, 5, 18 Ita vosmet aiebatis.

VOSMETIPSI, *pro* Vosipsi. Cic. Acad. 4, 72 Nos autem dicimus ea nobis videri, quae vosmetipsi nobilissimis philosophis placuisse conceditis. *Et* pro Rosc. Amer. 104 Quae facitis, eiusmodi sint vt ea dedita opera a vobis contra vosmetipsos facere videamini. *conf.* Liu. 34, 17. Plaut. Most. 1, 2, 13.

V O T *et* V O V

VOTIĒNVS, i. m. *Montanus,* Narbonensis Rhetor et Poëta nobilis, a Tiberio relegatus in Baleares Tac. Ann. 4, 42. Senec. Suas. 21 *et* 28.

VOTVM, *vid.* VOVEO.

VŌVEO, vōui, vōtum, ēre. [ἀνατίθημι Gloss. Lat. Gr. εὔχεσθαι Id.] *Deo aliquid sancte promittere.* Cic. de Nat. Deor. 1, 122 c. 44 Quid optamus a diis immortalibus? quid vouemus? Hor. Carm. 3, 8, 6 Voueram dulces epulas, et album Libero caprum, prope funeratus Arboris ictu. Cic. de Diuin. 1, 31 c. 17 De Attio Nauio, Quum propter paupertatem sues puer pasceret, vna ex his amissa, vouisse dicitur, si recuperasset, vuam se Deo daturum, quae maxima esset in vinea. Idem de Finib. 5, 64 c. 22 Nostri imperatores pro salute patriae sua Capita vouerunt. *i.* Periculis se obiecerunt. Idem de Nat. Deor. 3, 88 c. 36 Neque Herculi quisquam decumam vouit vnquam, si sapiens esset. Sanctae Veneri Cupidinique vouit Catull. 37, 3. plum vouere Deo Liu. 1, 12. Votum vouere Liu. 23, 19. Met. 9, 793 Dona puer soluit, quae femina vouerat Iphis. in eadem verba Liu. 33, 9. Senec. de Benef. 6 Et quidquid minus optaret, amantes vouent. Hor. Epist. 1, 4, 8 Quid vouea nutricula maius alumno? Vouetur *Imperson.* Mamertin. Pan

VOTVS, a, um. Partic. [ἐπευκτός] Cic. de Nat. Deor. 3, At earum templa sunt publice vota et dedicata. *Vid.* Liu. 3, 12. lubra vota Menti Ouid. Fast. 6, 241. Laurea vota Ioui Ouid 4, 2, 56. Votas dispensans Opes Prudent. Perist. 2, 44.

VOTVM, i. n. [εὐχή, εὐχωλή] *Promissio facta Deo.* Legib. 2, 41 Diligentia votorum satis in lege dicta est, ac voti quo obligamur Deo: poena vero, violatae religionis iustam non habet. Damnatus voti Nep. 20, 5, 3. Potens voti Ouid. Fast *Vid. Rutgers. Var. Lect.* 5, 5. Plin. Epist. 10, 101 *et* 102. Voti reus. Cic. pro Planc. 97 c. 41 Eorumque preces et vota de meo exaudiens, Dyrrhachium, quod erat in fide mea petere contendi. Att. 12, 10 Sed iam quasi voto quodam et promisso me teneri Cato 83 Votum pro bubus, vt valeant fic facito. Votis perio *dictus dies III Non. Ian. Vid. Lips. ad* Tacit. Ann. 16, 22 B. et Casaub. *ad* Spart. Hadrian. 24 p. 205 *Hack.* Denique tertium narum diem, Votis ipsis, milites *etc.* Capitol. Pertin. 6. ¶ *theta:* Amarum votum, *Quod male cedit, quale fuit Midae* Claud Stil. 2, 229. Audax votum Stat. Theb. 9, 623. Furialis *Desideria furiosa* Sil. 8, 26. Furiosa, *Furiosa cupiditas* Met. 10, 370. Futile votum, *Inane desiderium* Sil. 10, 340. vum Claud. Eutrop. 2, 394. Modesta parum vota Ouid. 3, 8, 13. Cic. pro Cluent. 194 Quin etiam nocturna sacrificia putat occultiora esse, sceleratasque eius preces et Nefaria vota vimus. Pauidum votum Claud. de Bell. Gildon. 67. vota, *Piorum preces ad Deum.* Ouid. Met. 1, 221. Publica ibid. 7, 450. Temeraria vota Tibull. 3, 6, 27. Tristi Ouid. in Ibin 103. ¶ 3 *Verborum formulae:* Annui nostris Deus Claud. Cons. Stil. 2, 212. Assuescere vocari Virg. Georg. 1, 42. Canere vota diuis, Hymnos et preces *ad* Virg. Aen. 3, 438. Cessare in vota, *vid.* CESSO. vota Ouid. Met. 7, 583. Concepta vota Sil. 7, 77. gere ad vota, *vid.* CONFVGIO. Consummare vota Epist. *fin.* Corrigere vota sua, *Suos appetitus* Ouid. Met Damnari votorum, *vel* votis, *vid.* DAMNO. Debere votum Verr. 6, 12. Dissoluere vota Idem Att. 15, 11. *al.* Diis Ducere vota ad bonos exitus Hor. Carm. 4, 8, 34. Duplicar metu Virg. Aen. 8, 556. Effundi in vota questus, lacrimas Ann. 1, 11. Expetere voto Curt. 3, 8, 19. Exsequi annu Virg. Aen. 5, 53. Cic. pro Milon. 76 c. 28 Vota enim Fa vt in eos se potius mitteret, quam in vestras possessiones, *vid.* F. Facere vota parcius Senec. de Benef. 2, 2. Facere vota de aegroto Cic. Att. 8, 25. Implere Curt. 4, 13, 24. Inh vota alicuius rogando Ouid. Epist. 16, 117. Liberari voti *Voto* Liu. 5, 28. Nectere vota votis Lucret. 5, 1201. cupare vota, *vid.* NVNCVPO. Obligare votis caput Hor. 2, 8, 6. Onerare votis aethera, *Iterum atque iterum vota* cere Virg. Aen. 9, 24. Perfecta vota ordine Idem ibid. 3 Persoluere votum, *vid.* PERSOLVO. Poscere opem votis Fast. 3, 594. Reddere vota, *vid.* REDDO. Repeter Quinctil. in Prooem. 4. Sacrabat immortale votum diis Aen. 8, 715. Sanire feralia vota diis Stygiis contra aliquem Theb. 11, 345. Soluere vota, *vid.* SOLVO. Soluere voti Ouid. Fast. 1, 642. Superare supplicibus votis iram nu Virg. Aen. 8, 60. Suscipere vota, *vid.* SVSCIPIO. dit tacito vota labello Catul. Argon. f. 62, 104. Timere voto aliquid Stat. Theb. 6, 756. Vocare aliquem in vota Aen. 5, 514. Vocare diuos in vota Idem ibid. 5, 234. care imbrem votis Idem Georg. 1, 157. Vocari votis 1, 42. ¶ 4 Votum, *Voluntas et desiderium: quod de desideramus, quae voto a Deo poscimus.* Cic. Fam. 14, 4 Si haec fixa sunt, ego vero te quamprimum mea vota cupio videre: tur, mea vita. Nec votum, nec animus deest confodiendi c. 51. *conf.* Eumen. de Instaur. schol. c. 5. Ad omne votum ente fortuna lasciuit otium Quinct. *ap. Vall.* 5, 70. Compos *vid.* COMPOS. Matura vota coloni Ouid. Met. 8, 449. ibid. 1, 273 Sternuntur fegetes et deplorata colonis, Vota *Frumenta multis votis et precibus expetita. Sic* Votum *pro re perrata.* Horret adhuc animus, manifestaque gaudia differt, tlupet, et tanto cunctatur credere voto Claud. de Bell. Gildon. Exposcere pacem votis Virg. Aen. 3, 261. Fingere voto Plin. Epist. 112. Fouere sua vota animo Ouid. Met. 7, 633. votis Valer. Argon. 4, 760. Implere votum alicuius Patere. 2, 35 *extr.* Catilina non segnius vota Obiit, quam sceleris nandi consilia inierat. Petere voto, *i. Optare.* Plin. Epist. Potiri voto Ouid. Met. 9, 313. Respondere votis alicuius, *facere desiderio* Virg. Georg. 1, 47. Pers. Sat. 3, 48 Iure, id summum quid dexter fenio ferret, Scire erat in voto. *desiderio meo summum.* Succedere in vota alicuius, *i. Idem quod ante te alius concupiuerit* Ouid. Met. 11, 227. Superant dum tua vota Stat. Achill. 1, 1, 45. An Venit in votum Atta ex vrbibus vna? Hor. Epist. 1, 11, 5. Velle suum cuique est, voto Viuitur vno Pers. 5, 53. Votum, *i. propositum, institu* Si longa moretur Obsidio, tum vota cane secura remittas Claud. Honor. 4, 332. ¶ 5 *Obseruatt.* Votum *est Ipsa res dicata.* Petron. c. 19 Stipant graues equi receffus Danai, et in latent, *i. In equo, quem Graeci Palladi vouerant. conf.* Virg. Aen. Vota, *Nuptiae.* Tacit. de German. 19, 4 Melius quidem adhuc dam ciuitates in quibus tantum virgines nubunt, et cum spe voto vxoris semel transigitur. Vota fecunda, *i. Nuptiae fecun* Iustinian. Nouel. 2 C. 2 §. 2. *conf.* Barth. *ad* Nemesian. Ecl. Idem *ad* Stat. Theb. 5 p. 74 *et* 75. *Gusbert. de Iure Pontif.* 4, 6. ta *et* Nota *confunduntur in MSS. Vid. Drakenb. ad* Sil. 3, 34. *et* 6, 4

VOTO, āre. *Frequentat.* Onomast. Vet. Voto, ὁμολογέω. Iornand. de Regn. Succeff. in Iulian. Parabata.

VOTĪVVS, a, um. Adi. [ἐυκτός] *Quod ex voto dari promitt* Horat. Epist. 1, 3, 36 Pascitur in vestrum reditum votiua iuue *Quod voto desideratum est.* Apul. 7 p. 193, 24 Tota ciuitas ad v vum conspectum effunditur. Aures votiuae, *quae cupiunt ali*

…e Plaut. Casin. Prol. 29. *Sed mel.* Vacuae *i. vacuae, quibus vácat* …*ure.* Legatio votiua, *Quae voto ac voluntate vel voluntarie fuscipi-* …*tur.* Cic. Att. 4, 2 Simulque cogites quid agendum nobis sit super legione votiua, quod in his locis moueor a multis, ne in Senatu Calenis adsim. *Vid.* Legatio, *in* LEGO, āre. Ludos votiuos appellat Cic. Pr. Act. 1 in Verr. 31 c. 10 Quos vouerat. Plin. 7, 48 Ludis pr salute diui Augusti votiuis. *Add.* Liu. 7, 15. Preces votiuae, *Quas aliquid cum voto poscimus.* Tabella votiua Hor. Serm. 1, 1, 33. *Vid.* Tabella, *in* TABVLA. Tura votiua Ouid. Amor. 3, 13, … Voces votiuae Tibul. 1, 3, 29. Votiuum, *est Gratum* … *ex voto* Trebell. Pollio in Gallien. c. 3 Constabat, votiuum illi fuisse, qu… imminentem ceruicibus suis grauitatem patriam non haberet.

OTIVS, a, um. Votitum veteres Religione aliqua prohibitu vel interdictum dici voluerunt. Plaut. Asin. 4, 1, 44 Nolo illam … habere causam, et votitam dicere Nonius 1, 215.

OTIFER, ĕra, ĕrum. Adi. *Votiuus.* Stat. Silu. 4, 4, 92 Votifraque meas suspendit ab arbore vittas.

V O X

VOX, vōcis. f. [*φωνή, αὐδή, ὄψ*] *Omne quod sonat.* Vitr. 5, 3 … est spiritus fluens, et aëris ictu sensibilis auditui. Ea mouetur circulorum rotundationibus infinitis: vti si in stantem aquam lapide … illo nascantur innumerabiles undarum circuli crescentes a centro, … cum latissime possint vagantes, nisi angustia loci interpellauerit, … aliqua offensio, quae non patitur designationes earum undarum ad … extas peruenire *etc. sunt enim plura, quae legisse iuuerit.* Prisc. 1 p. 3 *post definitionem Vitruuianae similem.* Vox dicta est, vel a vocando vt dux a ducendo: vel *ἀπὸ τῶ βάπτω βοᾶν*, vt quibusdam placet. Cic. Orat. 55 c. 17 Vocis mutationes totidem sunt, quot animorum, qui … nime voce commouentur. Ibid. 57 Mira est enim quaedam natura vocis, cuius quidem e tribus omnino sonis, intexo, acuto, graui tanta … et tam suauis varietas perfecta in cantibus. Idem Acad. 1, 19 In … ua etiam explanata vocum imprettio. Idem de Nat. Deor. 2, … Vocis genera permulta, canorum, fuscum, lene, asperum, graue, … cum, flexibile, durum: quae hominum solum auribus iudicantur. … de Orat. 3, 214 Nam voces vt chordae sunt intentae, quae ad quem… tactum respondeant, acuta, grauis: cita, tarda: magna, parua: … tamen inter omnes est suo quoque in genere mediocris. Atque … illa sunt ab his delapsa plura genera, lene, asperum: contra… diffusum; contenti spiritu, intermisso: fractum, scissum: … sono, attenuatum, inflatum. Vocis *quantitates et qualitates* … *facit* Quinctil. 11, 3, 1 *quod caput totum paene huc pertinet: sed … longam sit, certe, quae olim huc relata sunt exhibemus Generisnae … sonus numeris signata. Igitur* s. 13 Sed ne vox quidem nisi liberalis, … nem habere optimam potest. Bona enim firmaque, vt volumus, … et licet: mala vel imbecilla et inhibet multa, vt insurgere, exclamare: … et liqua cogit, vt submittere, deflectere, *etc. Paullo post*, Natura … ces spectatur quantitate et qualitate, Quantitas est simplicior. In … si ma enim grandis, aut exigua est: sed inter has extremitates me… d sunt species, et ab ima ad summam, ac retro, multi sunt gradus. … Q ras magis varia est. Nam est et candida et fusca, et plena et exi… li et lenis et aspera, et contracta et fusa, et dura et flexibilis, et cla… ra et obtusa. Ibidem s. 23 Non enim tam molli teneraque voce, … quem forti ac durabili opus est. *Paullo post* s. 24 Alioqui nitida … il et curata vox insolitum laborem recusabit. *Rursus ibidem* s. … 32 Itaque sit ipsa vox primum (vt sic dicam) sana, id est nullum … et vitium, de quibus nunc dixi, patiatur incommodum: deinde non sub… da, rudis, immanis, dura, rigida, vana, praspinguis, aut tenuis, ina… cerba, pusilla, mollis, effeminata. *Et aliquanto post* s. 40 Or… natus est pronuntiatio, cui suffragatur vox facilis, magna, beata, flexibilis, firma, dulcis, durabilis, clara, pura, secans aëra, auribus sedens. *Item* s. 42 Nam vox, vt nervi, quo remissior, hoc et grauior et plenior: quo tentior, hoc tenuis et acuta magis est. Sic ima vim non … et, summa rumpi periclitatur. *Paullo post* s. 62 Sic velut me… dii vox, quem habitum a nobis acceperit, hunc iudicum animis dabit. … enim mentis index, et velut exemplar, ac totidem quot illa mutati… nes habet. Itaque laetis in rebus plena, simplex, et ipsa quodammodo hilaris fluit: at in certamine erecta totis viribus, et velut omnibus nervis intenditur. Atrox in ira, et aspera ac densa, et respiranti crebra. Paullulum in invidia facienda lentior, quia non fere … aliter nisi inferiores confugiunt: at in blandiendo, fatendo, satisfaciendo, rogando, lenis et submissa. Suadentium, et monentium, et … precantium, et consolantium grauis: in metu et verecundia, contra… ria: adhortationibus fortis: disputationibus teres: miseratione flexa: flebilis, et consulto quasi obscurior: at in egressionibus fusa, et … suae claritatis: in expositione ac sermonibus recta, et inter acutum … sonum et grauem media. Attollitur autem concitatis affectibus, compositis descendit, pro vtriusque rei modo altius vel inferius. *Multo … post* s. 171 Vox temperata, ac gestus modestus. *Ibidem* s. 171 Fusca … illa vox, qualem Cicero fuisse in Antonio dicit. *Iterum* s. 175 Submissa atque contracta — Erecta et concitata voce dicenda sunt. *Paullo post* s. 179 Nam vox quoque Demetrii iucundior, illius acrior … Absonus voce, *vid.* ABSONVS. Cic. de Orat. 1, 232 Ego … neminem nec motu corporis neque ipso habitu atque forma aptiorem nec voce pleniorem aut suauiorem mihi videor audisse. Abscisio vocis Scribon. 72. 100 *i. interceptio.* Asperitas vocis Lucret. 4, 546. … vocis Quinctil. 11, 3. Cantus vocis Idem 5, 10. Contenti vocis et Remissio, *contraria* Cic. de Orat. 1, 261. *Vid.* Contentio, *in* CONTENDO. Copulatio inoffensa vocum Quinctil. 1, 10. … Discrimina vocum Idem 1, 5. Flexus vocis Idem 1, 10. *it.* 11, 3, 17 Flexum vocis, et flebilem suauitatem, qua praecipue franguntur animi Inclinationes vocis, quas inuicem Demosthenes atque Aeschines exprobrant, non ideo improbandae: cum enim vterque alteri obiiciat, palam est vtrumque fecisse Idem 11, 3, 168. Intentio vocis … Idem 1, 10. Iter vocis Ouid. Met. 2, 830. Iucunditas claritaque vocis Quinctil. in Prooem. l. 6. Modestia vocis Idem 4, 1. … Remissio vocis Idem 1, 10. Simulans vocum ales Ouid. Amor. 2, 6, 13. *de pisttaco.* Sonitus vocis, *Vox buccinae* Virg. Aen. 2, 669. … Sonor vocis Cic. in Brut. 164. Splendorem voci affert porrum … Pers. 20, 6. Suauitas vocum Quinctil. 1, 5. Cic. de Diuin. 2, 9 Aut si surdus sit, Varietates vocum aut modos noscere? ¶ 2 *Aequum [progrediamur ad reliqua, obseruamus,* Vocem *interdum accipi pro litera* Cic. Orat. 151 Vocum concursio *i. Vocalium: pro Verbo singula, et parte orationis,* Quinct. 1, 5, 2 *vbi synonyma sunt* verba, voces, dictiones, locutiones. *Et* s. 37 Nam id fateor posse accidere voce vna, non tamen aliter, quam si sit aliquid, quod vim alterius vocis obtineat, ad quod vox illa referatur. *Porro* Vox *saepe ponitur pro enunciatione, pronunciato, s. oratione, breui imprimis, quae* … *vocare Graeci, vt* Cic. pro Archia c. 9 Cuius vocem lubentissime audiret *etc.* Idem de Off. 3 pr. Magnifica vero vox, et magno viro ac sapiente digna *etc. It* de Sen. c. 9 Quae enim vox potest esse contentior, quam Milonis Crotoniatae. *It* de Amic. c. 11 Videtis, quam refracta vox. Cic. Verr. 5, 168 c. 65 Constitue, nihil esse opis in hac voce, Cinis Rom. fum. *Diserat* s. 162 c. 62 Cum interea nullus gemitus, nulla vox alia illius miseri audiebatur — nisi haec, Cuius Romanus fum! *Multa huc referri possint, quae damus* n. 3 et 4. *V. g.* Aequissima, Animosa, Contumeliosae, Dira, Insana *etc.* Loqui, Mittere *etc. Verum generatim etiam pro sermone, quo aliquid indicatur, explicatur ue, ponitur.* Secreto mandatis quibusdam, quae voce meliora sunt Apul. Met. 11 p. 268, 24 *i. mysteria, tacenda.* Vox *pro flagitatione.* Coactus assiduis tuis vocibus, Balbe, cum quotidiana mea recusatio non difficultatis excusationem, sed inertiae videretur deprecationem habere, difficillimam rem suscepi Hirt. B. G. Praef. 8. Vox *est conuicium.* Sic vocibus consulis, terrore praesentis exercitus, minis amicorum Pompeii plerique compulsi inuiti et coacti, Scipionis sententiam sequuntur Caes. B. C. 1, 2. *conf.* c. 1. ¶ 3 *Iam Epitheta* Vocis *ordine elementari persequamur.* Absona, Absurda, *vid. hh. vv.* Liu. 45, 10 Populus, quae singuli vniuersique eo bello hostiliter dixerant fecerantque, retulit: et vir asper ingenio, angebat atrocitatem eorum, quae dicerentur, vultu truci et accusatoria voce. Acerba Quinctil. 11, 3, 32. *Et* s. 169 Paene extra organum, cui Graeci nomen anaritudinis dederunt, supra modum ac paene naturam vocis humanae acerba. *Exemplum ponit* Cic. pro Rabir. Perd. c. 6 Quin continetis vocem, indicem flultitiae vestrae, testem pancitatis. *Quod hic dicit* Paene extra organum, *intelligitur ex* s. 40 Est quaedam *vox* ad auditum accommodata, non magnitudine sed proprietate, ad hoc velut tractabilis, vtique habens omnes in se, qui desiderantur, sonos, intentionesque, et *toto* vt aiunt *organo* instructa: *nempe cui non vnus modo atque alter sonus respondeat, sed quicunque sunt in hydraulico* organo, *vel in polychordo, sonipareant.* Acrior Quinctil. 11, 3, 179. Acuta, *vid. sub* ACVO. Acutae vocis Hylactor Ouid. Met. 3, 224. Aequissima vox et Turpissima, *opponuntur* Senec. de Benef. 3, 14. Alta, *v. h. v.* Ambigua vox Virg. Aen. 2, 99. Amoenae voces Lucan. ad Pison. 81. Anguita Iuuen. Sat. 3, 90. Anhela Claud. in Eutrop. 2, 414. Animosa vox Senec. de Benef. 2, 16. Aspera Quinct. 11, 3, 63. Assidua Virg. Aen. 4, 447. Atrox Quinctil. 11, 3, 63. Beata Idem 11, 3, 40. Blanda vox Virg. Aen. 1, 674. Bona, *vid.* BONVS. Candida Quinctil. 11, 3, 15. Venere vox renocatur, cum e Candida declinat in Fuscam Plin. 2, 6. Canora, *vid.* CANO. Clara et suauis Cic. Off. 1, 133. Quinct. 11, 3, 15 *et* 40. Clarifona vox Catull. Argon. s. 62, 320. Concitata vox Quinctil. 11, 3, 175. Confusa Lucret. 4, 566. Consona Sil. 5, 199. Constans Ouid. Amor. 1, 4, 10. Cic. in Orat. 57 Volet igitur ille, qui eloquentiae principatum petet, et Contenta voce atrociter dicere, et Summissa leniter, et Inclinata videri grauis, et Intlexa miserabilis. Contracta Quinctil 11, 3, 64. Contumeliosae voces, *vid. in* CONTVMILIA. Cygnea vox, *vid.* CYGNEVS, *in* CYGNVS. Densa Quinctil. 11, 3, 63. Dira Virg. Aen. 3, 258. Dissona Stat. Theb 8, 620. Docta Quinctil. 2, 16. Dulcis et clara vox Cic. in Orat. 57. Quinct. 11, 3, 40. Dura Idem 11, 3, 15 *et* 32. Durabilis Idem 11, 3, 23 *et* 40. Elaboratae voces Sen. Here. Fur. f. 6. Erecta totis viribus Quinctil. 11, 3, 63. Erudita vox et Romanis Graecisque auribus Digna, *i. Oratio* Cic. de Clar. Orat. 6 c. 2. Exigua Virg. Aen. 6, 493. Quinctil. 11, 3, 15. Suet. Ner. c. 20. Extrema Virg. Aen. 4, 621. Facilis Quinctil. 11, 3. Facunda Ouid. Fast. 4, 245. Falsa Hor. Carm. 3, 2, 21. Ferox Claud. de Nupt. Hon. et Mar. 320. Ferrea Virg. Aen. 6, 626. Fessa loquendo Ouid. Trist. 3, 3, 85. Ficta Lucan. 3, 1. 2. Flebilis Quinctil. 11, 3, 64. Flexa ibid. Feminea Quinctil. 1, 11, 32. Fortis Idem 11, 3, 64. Furialis Cic. de Arusp. Resp. 39. Fusca, *i. Subrauca* Quinct. 11, 3, 171. *vid.* Candida. *add.* Suet. Ner. c. 20. Cic. N. D. 2, 146 c. 58 *extr.* Fusa Idem 11, 3, 64. Grandis Quinctil. 11, 3, 15. Grandior et plenior vox Cic. in Brut. 288. Grauis vox, *cui opponitur* Exilis Plin. 11, 51. *Talis est* suadentium, monentium, pollicentium, consolantium Quinct. 11, 3, 64. Hilaris Idem 11, 3, 63. Hirta *i. rauca,* obtusa Cael. Chron. 2, 129 sq. Hinnitus Idem 11, 3, 32. Hinnitus Idem 11, 3, 32. Horrenda Virg. Aen. 9, 112. Immanis Quinct. 11, 3, 35. Inanis Idem 11, 3, 32. Incerta Idem 1, 1. Incesta Ouid. Trist. 2, 503. Inclinata Cic. in Orat. 57. *vid.* Contenta vox. Incorrupta vox bene iudicantium, *vid.* INCORRVPTVS. Infandae vocis sonus Sen. Agam. f. 13. Intlexa vox, *vid.* Contenta vox, *paullo ante.* Infragilis vox Ouid. Trist. 1, 5, 53. Infuscata, *vid.* FOBVSTA. Ingeniosa mutandis sonis Ouid. Amor. 2, 6, 18. *de Psittaco.* Ingens Virg. Georg. 1, 477. Ingloria Stat. Silu. 5, 3, 139. Inhumana et scelerata, *vid.* INHVMANVS. Inimica alicui, *vid* INIMICVS. Insana Ouid. Epist. 11, 74. Interrupta atque moriens, *vid.* INTERRVMPO. Iracunda Ouid. Met. 2, 483. Legitima Idem de Arte Am. 3, 293. Lenis Quinctil. 11, 3, 15 *et* 63. Lentior Idem 11, 3, 63. Libera Liu. 30, 25 Quinct. 9, 2, 3. Liberalis Idem 11, 3. Limpida vox Plin. 34, *vlt. de fundtracha.* Sine contentione vox, nec Languens, nec canora Cic. Off. 1, 133. Liquata vox *apud Macrobium vt in Hostii carmine, videtur esse, quae liquido gutture defer ta, claraque foras editur, quam scilicet guttur ipsum liquat, et liquidum transmittit: atque ab his, quae colliquantur per translationem id dictum est. Turnebus* 18, 3. *Porro verba* Hostii *apud* Macrob. Saturn. 6, 3 *haec sunt,* Non si mihi linguae Centum atque ora sient totidem, vocesque liquatae. Liquida Hor. Od. 1, 24, 3. Lucret. 5, 2. Liquidae voces animi Idem 5, 1378. Liquidae voces corui Virg. Georg. 1, 410. Lugubris Lucret. 4, 552. Cic. de Senect 14 Voce magna et bonis lateribus suasissem. Minax Hor. Carm. 1, 10, 10. Moesta Virg. Aen. 2, 280. Cic. de Orat. 3, 28 Sunt enim certa vitia, quae nemo est quin effugere cupiat, Mollis vox, vt Muliebris, aut quasi extra modum absona atque absurda est. *Add.* Quinct. 11, 3, 32. Moribunda Stat. Theb. 8, 642. Mutae voces murmure Idem Silu. 2, 1, 104. Nitida Quinctil. 11, 3, 62. Nuptialis, *vid.* Nuptialis, *in* NVBO. Obscena Iuuen. Sat. 11, 172. Obscura Quinctil 11, 3, 20. Obtusa Idem 11, 3. Paruae vocis murmura Ouid. Met. 12, 49. Peracuta vox Cic. in Brut. 214. Per-

manens vox Cic. in Brut. 141. *i. Non fracta, firma, durabilis.* Cic. de Clar. Orat. 288 Subsellia grandiorem et Pleniorem vocem deliderant. Praepinguis Quinctil. 11, 3, 32. Pura Perf. Sat. 5, 28. Pusilla Quinctil. 11, 3, 32. Rara Virg. Aen. 3, 314. Rauca Ouid. Met. 6, 377. Recta inter acutam et grauem media Quinct. 11, 3, 64. Resona Ouid. Met. 3, 496. Rigida Quinct. 11, 3, 32. Vox Robusta sed Sordida, lucubrationibus et negligentia non naturâ Infuscata Sen. Contr. Praef. 1. Rudis Quinct. 11, 3, 32. Cic. de Orat. 3, 38 Rustica vox et agrestis quosdam delectat quo magis antiquitatem, si ita sonet, eorum fermo retinere videatur. Sacra Ouid. Met. 2, 278. *al.* Sicca. Salutaris Sen. de Benef. 1, 10. Sana Quinctil. 11, 3, 32. Serena Perf. Sat. 1, 19. Simplices voces Quinctil. 1, 5. Sollicita vox Ouid. Met. 10, 639. *et* 14, 706. Sordida, *vid.* ROBVSTA. Splendida vox, *i. Clara* Cic. in Brut. . . . Suauis et canora Idem de Clar. Orat. 234. Idem in Orat. 149 Verbaque sunt quam Suauissimis vocibus. Subrauca Idem in Brut. 141. Subsurda Quinctil. 11, 3, 32. Summissa Ouid. ex Pont. 4, 3, 42. *vid. h. v.* Superba Lucret. 5, 1172. Supplex Liu. 30. Tacita Ouid. Met. 9, 300. Tenera Quinctil. 11, 3. Tenuata Ouid. Met. 2, 373. Tenuis Quinct. 11, 3, 32. Tenuis et tinnula, *vid.* Deducere vocem, *in* DEDVCO. Teres in disputationibus Quinctil. 11, 3, 64. *i. volubilis.* Tinnula Catull. in Epithal. Iuliae 59, 13. Tractabilis, *vid.* ACERBA. Tremulae voces haedorum Lucret. 2, 367. Tristis Ouid. Met. 7, 517. Truculenta vox Plin. 11, 2. Trux Sil. 1, 68. Turpis nulla vox (*verbum*) est natura Quinct. 8, 3, 39. Vana *legitur* Idem 11, 3, 32 *sed vid. Gesn.* Veneranda Lucan. 2, 530. Ouid. Met. 2, 538 Nec seruaturis Vigili Capitolia voce Cederet anseribus. Virilis Ouid. Met. 4, 382. Viua vox alit plenius, praecipueque eius praeceptoris, quem Discipuli et amant et verentur Quinctil. 2, 2, 8. Hieron. Ep. ad Paullin. 103 c. 2. Plus tibi Viua vox et conuictus quam oratio proderit Sen. Ep. 6. Viua vox magis afficit Plin. Epist. 2, 3. Vlulans Cic. in Orat. 27. Idem Fam. 9, 14 Atque haec vna vox omnium est, *i. omnes hoc dicunt.* *Sic* Cic. de Orat. 1, 46 Multi erant praeterea praeclari in philosophia et nobiles, a quibus omnibus vna paene repelli voce oratorem a gubernaculis ciuitatum, *etc.* Votivae voces Tibul. 1, 3, 29. ¶ 4 *Verba:* Aboritur vox, Accipere voces, Accommodare vocem, *vid. hh. vv.* Addere voces lacrimis Ouid. Met. 13, 576. Aequiparare magistrum voce, *de cantu* Virg. Ecl. 5, 48. Quinctil. 2, 2, 8 Tamen viua illa, vt dicitur, vox Alit plenius. Alloqui patriam voce moesta Catull. de Berecynt. f. 61, 49. Attollere et Submittere vocem, *opposita* Quinctil. 1, 8 *fr.* Attollitur Id. 11, 3, 64. Annuere vocibus alicuius Hor. Carm. 4, 6, 22. Audire et reddere voces notas Virg. Aen. 6, 689. i. e. Familiariter loqui, *vt ait* Seruius. Boans vox Ouid. de Arte Am. 3, 450. Canere inclinata vlulantique voce, more Asiatico Cic. in Orat. 27. Captare voces auribus Ouid. Epist. 19, 53. Captus dulcedine vocis *cantus* Ouid. Met. 1, 709. Citat vox praeconis Quinctil. 6, 4. Compellare aliquem voce Virg. Aen. 5, 161. Complere timenda voce nemus Hor. Epod. 6, 9. Comprimere vocem, *vid.* COMPRIMO. Compescere voces Sen. Here. Oet. f. 11. Compositae voces, *quibus opponuntur* Simplices Quinctil. 1, 5. Concipere mente vocem alicuius Idem 1, 2. Condere vocem alicuius memori aure Ouid. Epist. 19, 98. Conferre vocem in quaestum, *vid.* CONFERO. Confirmatur vox hoc modo Quinctil. 11, 3. Confirmata constitutaque vox Idem 11, 3, 29. Confiteri magna voce, Consequi vocem gradu, Contendere voce, Continere vocem, *vid. hh. vv.* Conturbatur vox Lucret. 4, 563. Curata vnx Quinctil. 11, 3. Currit vox, *vid. mox* Deuoratur. Custodire vocem Quinct. 1, 7. Deducere vocem, *vid.* DEDVCO. Demissa voce loqui Virg. Aen. 3, 320. Deplorare voce lamentabili, *vid.* LAMENTOR. Defecndit vox, *hoc est Deprimitur, submittitur.* Quinctil. 11, 3, 64. Destituit vocem consumtus humor Idem 11, 3, 21. Deuorat vocem dolor, *Prae dolore loqui nequit* Ouid. Met. 13, 539. Plin. 11, 51 Mira sunt de voce digna dictu. In theatrorum orchestris scobe aut arena superiecta Deuoratur, et in rudi parietum circumiectu, doliis etiam inanibus. Currit eadem concauo vel recto parietum spatio, quamuis leui sono dicta verba ad alterum caput perferens, si nulla inaequalitas impediat. *Sic* Glutire vocem. Dicere aliquid acuta voce Hor. Carm. 3, 4, 3. Dicere tacita voce carmina *intra se mussitare incantationem* Ouid. Met. 9, 300. Distinguere vocem lingua Sil. 1, 78. Dat voces lingua Ouid. Met. 9, 563. Dare vocem alienae personae, *loquentem introducere* Quinctil. 4, 2. Ducere longas in fletum voces Virg. Aen. 4, 463. Effundere voces ad aethera Virg. Aen. 8, 70. Elicit vox vocem Ouid. Fast. 1, 256. *Interrogatio prouocat ad respondendum.* Elisa vox, in illum sonum erumpit, cui Graeci κλωσμὸν, nomen ab immaturo gallorum cantu dederunt Quinctil. 11, 3, 51. Eluctata vox Stat. Achil. 1, 525. Emittere vocem Tibul. 1, 9, 27. Eripuit vocem ab ore loquentis Virg. Aen. 7, 119 *cupide audiuit, accepit omen.* Exasperatur vox Quinctil. 11, 3, 20. Exasperant vocem fauces rasae, Ibid. Excidit vox ore Virg. Aen. 6, 686. Excipere vocem alicuius Sen. Thyest. 1. Cic. de Orat. 1, 251 Tamen me auctore nemo dicendi studiosus, Graecorum more Tragoedorum voci seruiet, qui et annos complures sedentes declamitant, et quotidie antequam pronuntient, vocem cubantes, sensim Excitant, eandemque cum egerunt, sedentes, ab acutissimo sono vsque ad grauissimum sonum recipiunt. Exercere vocem pronuntiatione Quinctil. 1, 11. Expauere truculn vocem Sil. 1, 67. Exprimere voces Lucret. 4, 553. Expromere anhelam vocem Claud. in Eutrop. 2, 390. Expromere moestas voces Virg. Aen. 2, 280. Extincta vox, *vid.* EXSTINGVO. Ferre voces ad aliquem Ouid. Fast. 5, 478. Fertur vox ad aures Virg. Aen. 3, 40. Fingere optime sibi voces Quinctil. 6, 2. Flectere vocem Ouid. Amor. 2, 4, 25. Fractae voces ad littora Virg. Aen. 3, 556. Frangitur vox vitio faucium Quinctil. 11, 3, 20. Fraudare legitima voce literam Ouid. de Arte Am. 3, 293. Frui obscenis vocibus Iuuen. Sat. 11, 172. Fundere voces Catul. Argon. f. 62, 125. Fundo extremam vocem cum sanguine Virg. Aen. 4, 621. Fusa vox Quinctil. 11, 3, 15 *et* 64. Glutire vocem Plin. 10, 12 *et Deuorare.* Cic. pro Muraen. 50 Ministris enim cum illius notarii gladiatoris voces perercbuissent, quas Habuisse in concione domestica dicebatur. Habere contemtam supplicis vocem Catull. de Rufa f. 58, 4. Iactare voces inertes Virg. Aen. 10, 322. Iactare voces ad sidera Idem Ecl. 5, 62. Impedire vocem loquentis Ouid. Met. 13, 745. Impedit nimius humor Quinct. 11, 3, 21. Inclamare aliquem magna voce. Includit vocem dolor, Incurrere in voces maleuolorum, *vid. vv.* Induere voces dolentum Tacit. Ann. 4, 12. Inflexae voces cantu Tibul. 1, 7, 57. Inflexa vox ad miserabilem so Cic. de Orat. 2, 193. Ingeminare voces Virg. Georg. 1, 411. Ingeminare structa toto organo, *vid.* n. 2 ACERBA. Intelligere ex voce bon. 194. Cic. de Orat. 3, 214 Voces vt chordae sunt Intentae Innocare sollicita voce aliquem Ouid. Met. 10, 639. Iterare v Hor. Epist. 1, 19, 12. Iterare resonis vocibus aliquid Ouid. M 496. Iungere vocem fidibus Quinctil. 5, 10. Lacessere quem voce Virg. Ecl. 3, 51. Locare vocem Iuuen. Sat. 8 Loqui Latina voce Ouid. Trist. 3, 12, 40. Loqui primum in voce tentauit Quinctil. 1, 1. Loqui tristi voce Ouid. Met. 7 Mittere vocem Lucret. 3, 943. Cic. pro Cluent. 88 Hodierne primum veritas vocem contra inuidiam his Iudicibus freta Mi Idem pro Flacc. 6 c. 3 Vox de Quaestura nulla Missa est. pro Sext. 4 Conciones haberi quotidie contra me: vocem pro n pro Reputb. neminem Mittere. Idem pro Cael. 55 An aliquan cem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse Mittere. tere liberam vocem Liu. 35, . . Mittere superbas voces Lu 5, 1172. Modulari vocem, *vid.* MODVLOR. Moneri alicuius Virg Aen. 3, 461. Morari blandis vocibus aliquem Aen. 1, 674. Mouere numina voce Idem Georg. 4, 505. tiplicare voces acceptas, *vid.* Multiplico, in MVLTVS. Orat. 55 Vocis Mutationes sunt totidem quot animorum. re constanti voce aliquid Ouid. Amor. 1, 4, 70. Obscurant vo fauces obtusae Quinctil. 11, 3, 20. Obscuratur vox vitio fauc Ibid. Obtundere vocem, *vid.* OBTVNDO. Parcere Quinctil. 11, 3. Penetrat vox ad aures Ouid. Met. 12, 42. sequi voce, *vid.* PERSEQVOR. Praeparare Quinctil. 11, Praeterradit vox fauces Lucret. 4, 531. Premere vocem, C nere vocem, *tacere* Virg. Aen. 9, 323. Proclamare magna voce Aen. 5, 345. Profundere vocem Catul. Argon. 62, 202. fusae voces abiere domos aetherias Sil. 6, 252. Profusa imm rate vox, *vid.* IMMODERATVS. Recipere, *vid.* EXCITA Virg. Aen. 1, 413 Veras audire ac reddere voces. Referre v pectore Idem Aen. 5, 409. Cic. Q. Fratr. 1, 1, 33 Natura auten resonans *theatrum est Asia* vt vsque Romam significationes, voce Referantur. Referre voce, per pleonasmum dicitur a Poëtis Aen. 1, 213. Seruius. Remittunt vocem nemora Idem Aen 929. Replere littora voce Ouid. Met. 1, 348. Resoluere v atque ora Virg. Aen. 3, 457. Resorbere vocem Plin. 18, Reuerti nescit vox missa Hor. de Arte Poët. 390. Roboratur Plin. 11, 51. Rogare submissa voce opem alicuius Ouid. ex Po 3, 42. Rumpere vocem, *Loqui* Virg. Aen. 2, 129. Rupit pectore vocem Idem Aen. 3, 246. Scinditur vox vitio fauc Quinctil. 11, 3. Seruire voci, *vid.* EXCITARE. Sequi v fugientem Virg. Aen. 1, 410. Simulare victas voces laeto tum Lucan. 3, 102. Spargere voces ambiguas in vulgum Virg. Ae 98. Strangulatur vox Quinctil. 11, 3, 20. Subsidit silentio *cillior et magis fusca fit* Quinct. 11, 3, 24. Suffocata vox ma risu minus clara est Idem 11, 3. Sum. Esse bona voce, *vid.* BO Erat vox in cursu Ouid. Fast. 5, 245. Supprimere vocem 2, 10. Supprimere vocem alicui Ouid. Met. 1, 715. T rantur inceptis vocibus aures Idem Trist. 2, 503. Temperata Quinctil. 11, 3, 161. Tenuatur vox Idem 11, 3. Terrere naci voce aliquem Hor. Carm. 1, 10, 3. Tollere vocem Ho Arte Poët. 93. Tollere exiguam vocem Virg. Aen. 6, 492. lere lugubri voce querelam Lucret. 4, 552. Trahere vocem ab pectore Virg. Aen. 1, 375. Trahere aliquid pura voce, *Verbi ris nec fictis enarrare aliquid* Pers. Sat. 5, 28. Tundi assiduis cibus hinc atque hinc Virg. Aen. 4, 448. Venit vox ad aures gi Idem Aen. 2, 119. Vocare voce aliquem Idem Aen. 12, Vocare plena voce aliquem Idem Georg. 1, 388. Volutant vo per atria Idem Aen. 1, 729. Vrgenda vox non est vltra Quinctil. 11, 3. Vti falsis vocibus Hor. Carm. 2, 2, 21. di voce, multiplex ratio Quinctil. 11, 3.

VOCVLA, ae. f. Dimin. [φωνίδιον] Cic. Att. 1, 23 Et cum reere dae voculae causa necesse esset mihi ambulare, haec dictaui ambul Idem de Orat. 3, 96 Quanto molliores sunt, et delicatiores in cantu xiones, et falsae voculae, quam certae, et feuerae? Omnium culae melleus modulator Apul. Flor. 1 p. 7. Virginis delicatae voculae Id. Met. 6 p. 752. *Pro sermonibus* Cic. Fam. 2, 16 Sed incurrit haec nostra laurus non solum in oculos, sed iam etiam in oculas maleuolorum. *Est etiam Dictio, verbum* Gell. 12, 14 Significati huius voculae.

VOCĀLIS, e. Adi. [φωνίεις, εὔφωνος, ἐυξφωνος] *Quod est forum et multae vocis.* *Vt*, Aëdon Nemesian. Ecl. 2, 61. *Vid. Burm.* 3, 51. Calpurn. Ecl. 6, 8. Plin. 18, 35 Ranae quoque vltra solitu vocales, sunt signa tempestatis. Cic. de Clar. Orat. 242 Addam huc etiam, ne quem Vocalem praeteriisse videamur, C. Cosconiu Carmine vocali clarus citharaque Philammon Ouid. Met. 11, 317. Cho das vocales impellere pollice Tibul. 2, 5, 3. Ora vocalis Ou Met. 5, 332. Vocales *literae, dictae quia per se voces faciunt,* et Voces *dixit* Cic. Orat. 151. Coëunt vocalis frequentissime Qu ctil. 21, 3. Cic. in Orat. 77 c. 23 Habet enim ille tanquam hiatus co cursu vocalium molle quiddam. Vocalis, *Loquens* Val. Max. ext. 4 Aegles Samius, athleta mutus, cum ei victoriae, quam adep erat, titulus et praemium eriperetur, indignatione accensus voca euasit. Instrumenti genus vocale Varro R. R. 1, 17. *i. rationale,* S minuocale *vocat animalia festiuus senex, verbis e disciplina Grammati fumtis. Compar.* Sonus vocalior et amoenior Gell. 13, 19. Sc Quaest. Nat. 2, 29 Vocaliora sunt vacua quam plena. *add.* Quinct 8, 3. *Superl.* Plin. Epist. 2, 7 Eligere vocalissimum aliquem, q legeret, *etc. conf.* Sidon. Ep. 8, 9 *extr.*

VOCALĬTER. Adu. Apul. Met. 1 p. 112, 12 Ianuam vocalit pulsare incipit. *Vid. ibi Pricaeum.* Ita sonum ipsum vocaliter primunt etiam Latini Tertull. adu. Prax. c. 3.

VOCALĬTAS, ātis. f. [ἐυφωνία] *Consonantia, quam Graeci E phoniam vocant.* Quinctil. 1, 5 *fr.* Sola est quae notari possit velut v calitas, quae ἐυφωνία dicitur.

VOCIFĔRO, ari. [κράζω, ἀλαλάζω] *Vehementius exclamare.* Cic. Ver 4, 19 c. 18 Minitari absenti Diodoro, vociferari palam, lacrimas interdu vix tenere. Idem pro Rosc. Amer. 9 c. 4 Neque satis libere vociferari pos intelligo. Quid vociferabare decem millia talentûm Gabinio esse pr missa

Idem pro Rab. Post. 21. Aera vociferantur, *i. Sonitum* Lucret. 2, 450. Carmina vociferantur et exponunt prae- perta Lucret. 1, 732. *add.* 3, 14. Res ipsa vociferatur 2, 1050.

VOCIFĔRO, āre. Actium *protulit* Cic. (*si locus mendo vacat*) Ver. 2, 51 c. 21 Nam me dies, vox, latera deficiant, si hoc nunc voci- velim, quam miserum indignumque sit, *etc.* *Al.* Vociferari. de R. R. 3, 9 Item qui elati sunt, ac vociferant saepe, in certa- pugnaces. *de gallis gallinaceis.*

VOCIFĔRANS, antis. Partic. [*κράζων*] Virg. Aen. 2, 679 Ta- vociferans gemitu tectum omne replebat. Graue vociferans Val. Argon. 5, 170. *Vid. et* Liu. 22, 41. Iustin. 14, 6, 11. Curt. 3, 2, 12, 8. *Heroibus tributur: vid.* Virg. Aen. 12, 95. *et* Val. 3, 81.

VOCIFERATIO, ōnis. f. [*κραυγή, ἀλαλαγμός*] Cic. Verr. 5 c. 60 An te L. Flauii, caeterorumque de L. Herennio vociferatio ouebat? Idem pro Cluent. 30 Nam in ipso sermone hoc et oci ratione mortua est. Quid ensis iste? quidue vociferatio? ippol. v. 1152. Aperta vociferatio expoſcentium ſtipendium 2, 43. Furioſa vociferatio Quinctil. 2, 10. Mulebris vo- ferio Auctor ad Heren. 3, 25 c. 14. *et* 22 c. 12. Cic. pro Roſc. 12 c. 5 Qua vociferatione in caeteris iudiciis accuſatores vti nſueuerunt.

VOCIFĔRĀTVS, ûs. m. *Idem quod Vociferatio.* Plin. 10, 60 ar quidem cum vociferatu ſanguinem etiam ex oculis profundunt.

VOCIFERĀTOR, ōris. m. Tertull. Aduerſ. Marc. 4, 11 Iohan- ociferator in ſolitudine.

VOCIFERARIVS, i. m. *φωναικτὴς* Gloſſ. Gr. Lat. *Qui voci- ra arte quadam docet.*

VOCIFICO, āre. Varro R. R. 3, 16, 8 Quos vocificantes plures nguuntur etiam paucae. *Al.* Vociferantes Gell. 9, 3 *de Philippo* Iul. Cuius vim atque arma — Demoſthenis orationes vocificant. *onou. i. celebrant.* *et* Lipſ. Epiſt. Q. 3, 6.

VOCO, āre. [*καλέω, φωνέω*] *Clamare, inuitare, appellare.* Cic. er 4, 3 Deinde ipſum regem ad coenam vocauit. *Add.* Id. Att. 6, 3 Martial. 2, 14 Per te, perque tuam vector laſciue puellam, enam Selium tu, Rogo, Taure, voca. Taurum Europae ve- *depictum alloquitur, vt coenipedam* Selium *vocet, id eſt,* fenum *beat; ſtultitiam et ſordes expoſtulat homini. Vulgo interpretantur, a, mortem homini imprecaretur Poëta, Iouis enim, qui in tauro latuit, as non eſſe niſi mortuos.* Conuiuam vocare Plaut. Aſin. 4, 1, Domum vocare aliquem Cic. pro Roſc. Amer. 52. *It. ab.* Quendam inter coenam porrecta a ſe poma guſtare non auſum, non deſiit Suet. Tib. c. 53. *conf. Taubm. ad* Plaut. *Ian. Guiliel.* 1, 18. Eſum et comeſſatum vocare Plaut. Men. 3, 1, 11. Idem 5, 4, 4. Intra tecta vocare aliquem Virg. Aen. 6, 525. Plaut. 2, 2, 110 Quae ad patrem vis nuntiari? vin' vocem huc ad te? illum verbis meis Plaut. Amphit. 4, 2. Suppoſ. 2, 60. Idem 4, 1, 2 Nam illi here me vocauerat in hunc diem. *h. e. Dixerat t te venirem.* Clamore vocare ſuos Virg. Aen. 12, 312. *add.* ib. Clamoribus vocare hoſtem Idem Georg. 4, 76. Prouocare. Idem Georg. 1, 347 Et Cererem clamore vocent in tecta, nuocent dari copiam frumentorum. Seruius. Nomine ali- que vocare Virg. Aen. 11, 730. Idem. Aen. 6, 247 Ignibus impo- nit eris libamina prima, Voce vocans Hecaten, caeloque Ereboque pot tem. *Vti* Seruius, Voce, non verbis, ſed myſticis quibusdam ſon Nam, vt in Lucano legimus, varie numina inuocabantur. Vo magna vocauit Aeneam Idem Aen. 10, 873. Votis vocari Ide Aen. 1, 294. Auxilia vocans fruſtra Idem Aen. 5, 221. Deos voc e auxilio Idem Aen. 5, 686. Concilium vocare Ouid. Met. 1, 10. Pluuiam vocat cornix, *h. e. Portendit, et ſuo clamore quo- dam odo appetere videtur.* Virg. Georg. 1, 388 Seruius, Vocat, poëtice ait. non enim vocat, ſed denuntiat pluuiam. Vires vocare *ver- bum ſollemne in cenſu ſ. populo ad cenſum vocando.* *Vid.* Varro de L. L. pr. Praeconi ſic imperato, vt viros vocet *etc.* *In actem et prae- tur etiam certo ritu, et formula quadam* Viri vocabantur: *quem mo- rem* ſimul teſtamenta in procinctu *omiſſa ſua aetate, queritur* Balbus gu Cic. de N. D. 2, 9 c. 3 Nulli viri vocantur. Macrob. Sat. 1, 16 ex arrone in Augurum libris, Viros vocare feriis non oportet. *Et ante,* Vitabant veteres ad viros vocandos etiam dies, qui eſſent hoc i rebus aduerſis. *Vtroque loco ſermonem eſſe de die praeliari et committenda acie, apertum eſt.* *Plane* Gell. 15, 27 De teſtamento in ro nem, Cum viri ad praelium faciendum in aciem vocabantur. oci aliquo Lucan. 1, 146. ¶ 2 *Conſtructiones:* Cic. Acc. 4, 56 Primum quidem me Ad Democritum vocas, cui non aſſen- ior potiusque refellam. *h. e. Adducis mihi teſtem Democritum.* Ad ilte ationes vocari Quinctil. 6, 4. Ad bella fata nos vocant Virg. Aen 11, 97. Ad calculos aliquem vocare: *h. e. Ad ineundam ac- cepti et expenſi rationem: quod mox dicitur,* Ad computationem Liu. 5, 4. Vig. CALCVLVS. Ad computationem vocare Plin. in Paneg. 38. Ad templum alicuius vocare aliquem Idem in Paneg. 58. Cic. in Cat. 2, 12 c. 5 Templa deorum immortalium, tecta vrbis, vitam om um ciuium, Italiam denique totam, ad exitium et vaſtitatem vo- cas Ad iudicem vocare Quinctil. 2, 4. Ad libertatem ſer- vos ocare, *Mittere* Liu. 34, . . Cic. de Finib. 1, 1 Poſtremo alios futuros ſuſpicor, qui me Ad alias literas vocent, *i. ſuadeant, vt aliud genus literarum tractem.* Ad pileum, *vid.* PILEVS. Ad robationem vocare Quinctil. 6, 4. Cic. Att. 4, 1 Et ad eius pro ationem ſermone non ſolum plebis, verum etiam bonorum Pompeius vocaretur. Ad teſtimonium Varro de R. R. 1, 4. Cic. pro Caecin. 8 c. 28 Tu me Ad verbum vocas, non ante venio quam re- cuſo, *vis ex verbis legis hoc cauſam decidi.* *Mox addit,* Quoniam fati recuſaui, venio iam quo vocas. Idem Att. 3, 7 Quod me Ad vit i vocas, vnum efficis, vt a me manus abſtineam. Ad vtilita- tem vocare Idem de Orat. 2, 332. Extra ordinem Idem Verr. 5, 8. In certamina Virg. Aen. 6, 172. In deorum concilium Cic. de iuin 1, 49. Idem Acad. 4, 144 c. 47 Quid me igitur Luculle In uidiam, et tanquam In concionem vocas? *apud plebem vis mihi cre e inuidiam.* Idem pro Flacc. 77 Cur autem per te inimicum pa num, In conſilium vocauit? In contemplationem Plin. 32, 10 11. Cic. pro Muraen. 19 Reliqui temporis ſpatium In contentionem vo tur; ab vtroque diſſimillima ratione tractatum eſt: *comparantur Aſiena et Sulpicius, quantum ad reliqui temporis acta.* Idem pro Rab. 24 Hoc tu igitur in Crimen vocas, quod cum iis fuerit C. Ra- bi us, quos amentiſſimus fuiſſet ſi oppugnaſſet? *i. accuſas.* *conf.* Id. Verr. 5 c. 50 *extr.* In Culpam vocari, *Reprehendi* Quinctil. 7, 3. In Diſceptationem et controuerſiam vocari Cic. de Orat. 2, 291. Idem Verr. 5, 132 Non omnes, qui tanto ſe ſcelere obſtrinxerint, vt aut fi- dem ſuam corrumpi paterentur, aut iudicium corrumperent, in Diſcri- men ac Iudicium vocandi? Idem Off. 1, 83 Itemque alii de glo- ria et beneuolentia ciuium in Diſcrimen vocantur. Idem pro Deiot. 39 Sed cum de illo laboro, tum de multis ampliſſimis viris, qui- bus ſemel eſſe ignotum a te oportet, nec beneficium tuum in Dubium vocari, nec haerere in animis hominum ſollicitudinem ſempiternam. *conf.* Id. de Inu. 2 c. 58. Idem pro Font. 29 Tamen in talium atque iniquam probrorum Inſimulationem vocabatur. Idem Verr. 5, 132 c. 50 Etiam illud praedicas licet, quod ſupplicium more maiorum ſumſeris, ſecurique percuſſeris, ideirco a me in crimen et Iudicium vocari. Idem Verr. 1, 34 Ex ea die ad hanc diem, quae feci, in Iudicium voco. *add* Id. pro Balbo c. vlt. Idem pro Quinct. 61 c. 19 Vadari vis: promittit. In Ius vocas: ſequitur. Idem Att. 2, 19 Coſconio mortuo, ſum in eius Locum inuitatus. Idem pro Deiot. 30 c. 11 *pr.* Rex enim Deiotarus veſtram familiam abiectam et obſcuram e tenebris in Lucem vocauit. Idem Att. 3, 7 Non faciam vt enumerem miſerias omnes, in quas incidi per ſummam iniuriam et ſceluſ non tam inimicorum meorum, quam inuidorum, ne et mihi moerorem exagitem, et te in eundem luctum vocem. In Modum Idem pro Cluent. 77. In Odium, *muſtum reddere* Idem Off. 2, 86. In Partem vocare, *iuris verbum eſt, pro Participem facere, et partionem admittere.* Idem pro Caecin. 12 Mulieres in Partem vocatae ſunt. Virg. Aen. 3, 222 — Ipſumque vocamus In praedam partemque Iouem. *Nam et de praeda dius immolabant, et partes etiam quasdam in eis interdum ſuſpendebant de tholo et conſecrabant, vt Dianae apro un capita et cornuum cornua. Ex Turnebo.* In Partem curarum Tacit. Ann. 1, 11. In Periculum vocare Plin. Epiſt. 10, 97, 9. Cic. pro Lege Manil. 12 c. 5 Quid quod ſalus ſociorum ſummum in Periculum ac diſcrimen vocatur? In Sermonem longum Idem de Legib. 1, 13. Idem Att. 3, 15 Haec niſi vides expediri, quam in Spem me vocas? Idem Verr. 3, 10 c. 4 Leonidae cuiusdam Siculi familia in Suſpicionem vocata eſt coniurationis. In Vota vocare, *ſuscipere* Virg. Aen. 5, 514. ¶ 3 Vocare aliquem, *Nomen imponere* Plaut. Aſin. 3, 3, 62. Qui vocare? Ter. Adelph. 3, 4, 3. Vocatur ipſe Harpocras Plin. Ep. 1, 3, 5. Torrida cum ficu farra vocantur Idem Ouid. Faſt. 2, 24. Cic. de Orat. 3, 135 Sed vt ad Grae- cos referam orationem, ſeptem fuiſſe dicuntur vno tempore, qui Sa- pientes et haberentur et vocarentur. Vocare et fobire, *vid. in* SVBO. Iuuen. Sat. 6, 136 Bis quingenta dedit, tanti vocat ille pu- dicam. *Senſus eſt, Ceſennium maritus vocat pudicam, non pudor propterea, quod pudica ſit, ſed quod ei Ceſennia dotis nomine tot quingenta dederit.* *Dixerat enim,* Optima ſed quare Ceſennia tetre marito. *Mox re- ſpondet,* Bis quingenta, *etc.* Virg. Fel. 3, 23 Atque deos atque altra vocat crudelia mater. Plin. 18, 26 ſ. 66 Dum ſciat inde natum ex- probrationem ſoedam putantium vites per imitationem cantus alitis temporariae, quam Cuculum vocant.

VOCANS, antis. Partic. Virg. Georg. 3, 395 In nemora alta vocans. Pulchritudo corporis me ad ſe vocans Petron. c. 32. Zephyros vo- cantibus Virg. Georg. 3, 322.

VOCĀTVS, a, um. Partic. [*κεκλημένος*] *Vt,* Vocatus atque non vocatus audit Orcus Pauperem lenare funebrem laboribus Hor. Carm. 2, 18, 40. Principibus cuiusque ciuitatis ad ſe vocatis Caeſ. B. G. 5, 52. Paucis clam vocatis Id. ib. 7, 33. Tenuit mora nulla vocatos Ouid. Met. 1, 167. Venit ad exiguas turba vocata dapes Idem Faſt. 2, 567. Ad pocula vocatus Idem Met. 14. 294. Opera eſt vocata Plaut. Stich. 3, 2, 18 *h. e. Rogauit aliquis operam meam.*

VOCĀTVS, ûs. m. [*κλῆσις*] Virg. Aen. 12, 95 — nunc o- nunquam fruſtrata vocatus Haſta meos, *etc.* Vbi Seruius: Vocatus, i. e. Inuocationes et preces. Nam appellatio eſt a verbo, quae ſem- per aut in IO exit, aut in VS. id eſt nomen verbale. Cic. de Orat. 3, 2 c. 1 Mane Idibus Septembris, et ille, et Senatus frequens vocatu Druſi in Curiam venit.

VOCATIO, ōnis. f. *Inuitatio ad coenam.* Catullus ad Portium et Socrationem f. 45 (48)

Vos commoda lauta ſumtuoſe
De die facitis: mei fodales
Quaerunt in trivio vocationes.

i. Eo miſeriae ſunt redacti, vt quaerant a quibus vocentur ad prandium.

VOCĀTOR, ōris. m. [*κλητὴρ*] Vocatores *dicti ſunt, Quod ad- tum eſt inuitandi negotium, ſiue Qui ipſi vocant ad coenas.* Plin. 35, 10 *de Apelle* Inuitatus, ad regis coenam venit. Indignantique Ptolemaeo, et vocatores ſuos offendenti, vt diceret a quo eorum inuitatus eſſet, *etc.* *Adde* Suet. Calig. c. 39. *et* Senec. de Ira 3, 37 *ſubſ.* Martial. 7, 85. Vocator gentium Laur. v. 471 *de Paullo Apoſtolo.*

VOCATORIVS, a, um. Adi. Tertull. de Anima c. 47 Si qua vo- catoria. *κλητικὸν,* vocatorium Gloſſ. Gr. Lat.

VOCATĪVVS, a, um. Adi. [*κλητικὸς*] *Nomen a Grammaticis fictum, a quibus* Vocativus caſus *dicitur, quod per eum vocemus.* *Alii et* Salutatorius *dicitur.* Priſcianus 5, c. de caſu. *Conf.* Gell. 13, 5. *et Vid. Scalig. Lect. Auſon. 1, 11 p. 36. et Pl. Caro's Animad. ad* Curt. 3.

VOCATĪVE. Adu. [*κλητικῶς*] *apud* Gell. 13, 21 (22) Vocatiue dicit. *i. Per Vocativum.*

VOCABILIS, e. Adi. *Compar.* Gell. 13, 19 (20) Sonus vocabilior eſt viſus et amoenior. *al.* Vocalior.

VOCABVLVM, i. n. [*κλῆσις, λέξις*] *Id quo res ſingulae nomi- nantur et vocantur, aut voce efferuntur.* Ter. Fun. 2, 3, 33 Tanquam philoſophorum habent diſciplinae ex ipſis vocabula. Sall. Cat. 52, 11 Iam pridem equidem nos vera rerum vocabula amiſimus; quia bona aliena largiri liberalitas; malarum rerum audaciа fortitudo vo- catur. Deligitur artifex talium, vocabulo Locuſta Tac. Ann. 12, 66 3. *add.* ib. c. 27. *et* 13, 12, 1. Tu mihi iuncta tora, mihi iuncta vocabula iunxes: Nam tibi mutatae Libera nomen erit Ouid. Faſt. 3, 511 *de Bacchо ad Ariadnen. conf.* Tac. Hiſt. 2, 62, 3. Plin. 3, 1 Vocabula oppidorum. *Et* 2, 1 Quem Graeci noſtrique eodem vocabulo aëra appellant. Quinctil. 9, 1 Mutatur vocabulis vis rerum. Chaldaei non ex artis, ſed ex gentis vocabulo nominati Cic. de Diuin. 1, 2. Id. de Orat. 3, 157 Nam ſi res ſuum nomen et proprium vocabulum non habet. Magiſtratuum vocabula Tacit. Ann. 1, 3. Cognata vo- cabula Hor. Serm. 2, 3, 169. Incognita nobis vocabula, *vid.* IN- COGNITVS. Media vocabula, *vid.* MEDIVS. Cic. de In- vent. 1, 31 Nomen eſt quod vnicuique perſonae datur, quo ſuo quae- que proprio, et certo vocabulo appellatur. Speciоſa vocabula rerum

rerum Hor. Epist. 2, 2, 116. Vulgaria, et forte occurrentia vocabula Quinctil. 1, 1. Construere rerum vocabula, *vid.* CONSTRVO. Dare vocabula terris Sil. 5, 11. Immutare rebus non commutatis vocabula Cic. de Legib. 1, 38 c. 13. Imponere vocabulum alicui, *vid.* IMPONO. Tribuere vocabula monti Ouid. Met. 14, 622. Vocabulum, *pro Nomine Substantiuo accipit*, Gell. 1, 16 Aperte ostendit mille et vocabulum esse, et Singulari Numero dici. Idem 3, 12 A vocabulis non a verbis inclinata sunt. Ibid. c. 19 *vocat* vocabulum nomen parcus. Idem 4, 1 De Generibus et Casibus vocabulorum differens. *Vid.* Varro de L. L. 7, 23 *et* 41. *Posteriore loco* p. 100, 5 Sequitur, *inquit*, de Nominibus, quae differunt a vocabulis ideo, quod sunt infinita, ac res communes designant: cum nomina sint finita, ac significent res proprias, vt Paris Helena. E quibus sunt alia nomina a nominibus, vt Ilium ab Ilo · alia *(nomina)* a vocabulo, vt ab albo Albius, et ab atro Atrius. Vocabulum *ergo est, quod recentiores vocarunt* Nomen appellatiuum.

VOCABVLARITER. Adu. *προσηγορικῶς* Gloss. Gr. Lat.

VOCĀMEN, inis. n. [*φάτμα*] *Idem.* Lucret. 2, 656 Et Bacchi nomine abuti Manult, quam laticis proprium proferre vocamen. *h. e. Vocabulum et nomen.* Arnob. aduersus Gent. 3 Sub istius vocaminis appellatione. *Add.* Idem 2 p. 67 *et* 4 *post pr. it. Elmenhorst. ad* Arnob. p. 82. Sunt et anthropophagi, quorum mores vocamen sonat Solin. c. 30. *i. nomen Graecum exprimit illorum morem deuorandi humanam carnem.* Dare vocamen Solin. c. 40. Trahere vocamen de aliqua re, pro Nomen habere Solin. c. 65.

VOCVLATIO, ōnis. f. *Accentus vocatur* Nigidio, *cum scribit*, Deinde voculatio quî poterit seruari, si non sciemus in nominibus, vt Valeri, vtrum interrogandi aut vocandi sint? *Ex* Gell. 13, 24. *add.* ibid. c. 6.

VOCĪTO, āre. Frequentat. [*καλέσκω, κικλήσκω*] Plaut. Capt. 5, 3, 7 Paegnium vocitatus est. Cic. de Nat. Deor. 2, 105 c. 41 Quas nostri septem soliti vocitare triones. *Conf.* Ibid. III c. 43. Cic. pro Rabir. Post. 23 c. 9 Phalereus vocitatus est. Patrio vocitamus nomine fulmen Lucret. 6, 297. *Conf.* C. Gall 1, 184.

VOCITĀTVS, a, um. Liu. 4, 61 Seruius Romanus vocitatus. Lipara antea Melogonis vocitata Plin. 3, 9.

V P

VPILIO, ōnis. m. [*πομψὸς*] *Positum est a Virgilio, pro* Opilione, *causa metri* Ecl. 10, 19 Venit et vpilio, tardi venere bubulci. *Vid.* OPILIO.

VPVPA, ae. f. [*ἔποψ*] *Auis, cristis a capite exeuntibus galeata, in fimo semper degens.* Plin. 10, 29 Mutat et vpupa vt tradit Aeschylus Poëta, obscena alias pastu auis, crista visenda plicatili, contrahens eam, fubrigensque per longitudinem capitis. *Add.* Ibid. c. 25. Vpupa, *de Meretrice*, Plaut. Capt. 5, 4, 7 Itidem huc mihi aduenienti vpupa quae me delectet, data est. *Vid. ibi Salmas. it. Exerc.* Plin. p. 157.

V R A

VRA, ae. f. [*οὐρά*] *Cauda.* Hinc Vra Scorpii, *herba* Apul. de Herb. c. 49.

VRAEVS, a, um. Adi. [*οὐραῖος*] *Caudatus. Vt*, Vraea cybia, *i. e.* Pelamides, genus thunni Plin. 32, 11.

VRANIA, ae. *vel* VRANIE, es. f. [*Οὐρανία*] *Vna ex Musis, ad verbum* Caelestis. Ouid. Fast. 5, 55 Excipit Vranie, fecere silentia cuncta: *οὐρανὸς enim caelum dicitur, quod viros eruditos in caelum tollit.* Vranos *vero dicitur quasi* oranos *(vt ait* Ambrosius *libro* Hexaëmeron) ab *ὁράω*, quod sit visui peruium et minime densum, vt est aqua et terra. Catull. in Epithal. Iuliae f. 59, 2 Collis ô Heliconei Cultor, Vraniae genus. Vrania Musa Cic. de Diuin. 1, 17. Vrania *est etiam Planta* Dioscor. 1, 1. *contemplator caeli.*

VRANOSCŎPOS, i. m. [*οὐρανοσκόπος*] *Piscis qui et* Callionymus *dicitur.* Plin. 32, 7 f. 24 Idem piscis et vranoscopos vocatur ab oculo quem in capite habet. *Add.* Ibid. c. 11 f. 53.

VRĀNVS, i. m. [*Οὐρανὸς*] *Pater Saturni: alio nomine* Caelum *vel* Caelus, *cui Saturnus filius amputauit virilia. Vid.* Lactant. 1, 11 *et* 22.

V R B

VRBANATIM, VRBANE, VRBANITAS, VRBANVS, *vid.* VRBS.

VRBĪNA, ae. f. *Teli genus.* Plaut. Bacch. 4, 8, 46 Si tibi est machaera, et nobis vrbina est domi. Fulgentius legit hoc loco Verutum, et interpretatur iaculi genus, quod verutum vocant. *Et sic cum Turneb. Gronou. Add. Daum. Epist. 45. ad Remes. p. 126.*

VRBĪNVM, i. n. [*Οὐρβῖνον*] *Italiae oppidum in Vmbria; a quo*

VRBINĀTES, um. m. *Incolae.* Plin. 3, 14.

VRBO, VRBVM, *vid.* VRVVM.

VRBS, vrbis. f. [*πόλις, ἄστυ*] *Oppidum muro cinctum. Dicta ab* Vruo, *aratri curuatura: quod antiqui iunctis bobus tauro et vacca, Hetrusco ritu in condendis vrbibus, interiore aratro circumagebant sulcum, intra quem vrbem aedificarent. Hoc faciebant religionis causa die auspicato, vt vrbs fossa muroque munita esset: et locum vnde terram fodissent, fossam vocabant. Vid.* Varr. L. L. 4, 32. Pompon. l. 239 §. 6 D. de V. S. Isidor. 15, 2. Ouid. Fast. 4, 819 Apta dies legitur qua moenia signet aratro, *etc.* Cic. de Republ. 1 *ap.* Non. 5, 27 Quam quum locis manuque fepsissent, eiusmodi coniunctionem tectorum oppidum, vel vrbem appellarunt, delubris distinctam, spatiisque communibus. Omnis ergo populus, qui est talis coetus multitudinis, qualem exposui, ciuitas est. *Hic* Vrbem a Ciuitate *claris verbis distinxit Cicero.* Idem pro Sext. 91 c. 42 Tum domicilia coniuncta quas vrbes dicimus, invento et diuino iure et humano moenibus sepserunt. *Haec tamen interdum permiscri, apparet. V. g.* Ennius *apud* Non. l. c. Et ciuitatem video Argiuum incendere. *Contra* Quinctil. 8, 6, 24 Vrbes bene moratae. *Et* 6, 3, 17 Vrbis gustus. *Vid.* Virg. Aen. 2, 265 Inuadunt vrbem somno vinoque sepultam. Sil. 2, 257. Tac. Hist. 1, 84, 7. *Barth. Adu.* 20, 21. *Et plura damus* n. 2 *et* 3. *Proprie* Hor. Od. 1, 16, 18

Altis vrbibus vltimae
Stetere causae, cur perirent
Funditus imprimeretque muris
Hostile aratrum exercitus insolens.

Conf. l. 21 D. quibus mod. vsusfr. amitt. Ad vrbem esse AD, n. 2. Vrbs proprie dicta est Roma, per antonomasiam caetera dicantur Oppida, *vid.* Quinctil. 6, 3, 103. 8, 2, 8. Marcellus de Verb. signif. l. Alfenus, Vrbem Alfenus ait esse quia muro cingeretur. *Conf. Sauaro ad* Sidon. Ep. 1, 6. tor vrbis Quirinus Ouid. Met. 15, 863. Casus vrbis, *Ruina* Aen. 2, 265. Conditores vrbium Quinctil. 2, 16. mentum vrbis, *vid.* INCREMENTVM, *in* INCRESCO. Pama vrbis, *vid.* INTIMVS, *in* INTRA. Accessus ad vrbem ACCEDO. ¶ 2 *Epitheta:* Amplissima atque ornavrbs Cic. de Lege Agr. 2, 75. Ancipiti discordes vrbe Lucan. 1, 266. Antiqua vrbs Virg. Aen. 1, 16. Arcta vrbs Stat. Theb. 11, 273. Beatae vrbes, *Diuites* Catul. ad L. f. 49, 16. Celsa vrbs Virg. Aen. 3, 293. Clara Catili ipsum f. 44, 6. Egregia Virg. Georg. 2, 155. Famosa vicit. Hist. 5, 2. *h. e. Celebris. de Hierosolymis.* Florentissima Cic. in Catil. 2, 29. Frequens populis vrbs Lucan. 1, 506. vis vrbs armis opibusque Stat. Theb. 11, 273. Infestae vrb perio Cic. in Catil. 3, 21. *Vid.* ORNO, are. Infima vrbs 59. Lymphata vrbs horroribus, *Timoris magnitudine furiat* Theb. 10, 551. Magna Virg. Aen. 4, 174. Misera Hor. 4, 15, 20. Moesta vrbs attonitaque Iuuen. Sat. 11, 197. vrbs situ, *vid.* NOBILIS. Nuda vrbs praesidio, *vid.* Opportunissima vrbs portu, *vid.* OPPORTVNVS. Opulen vrbs Catullus in Iul. Caes. 30, 24. Pauida vrbs Virg. Aen. Vrbem Philosophiae proditis, dum castella defenditis Cic. de Diu c. 16. Pulcherrima, florentissima, potentissima vrbs Idem in 2 *extr.* f. 29. Summis in vrbibus Catul. Argon. 62, 8. pida vrbs Lucan. 2, 160. Turbida vrbs Valer. Argon. 3, 113. cua vrbs Idem Argon. 3, 313. ¶ 3 *Verba et Participia* re vrbe, vel domo, Abesse vrbe, vel domo, *etc.* Accipere v Adiungere vrbem aliquam in societatem, Aequare vrbes solo, cta vrbs pestilentia, *vid. hh. vv.* Agitare perdomitas vrbes 2, 645. Armata vrbs Idem 2, 574. Cadunt concussae Luer. 5, 1236. Capessere vrbem, *vid.* CAPESSO, *in* CAPIO. pere vrbem Virg. Aen. 2, 507. Cedere vrbe, *vid.* CEDO. gere vrbem, *vid.* CINGO. Cingere vrbes muris Senec. Oct Ouid. Met. 4, 58. Cingitur vrbs obsidione Virg. Aen. Circumuasit vrbem terror, Colere vrbem, Componere vrbem *hh. vv.* Concussa vrbs Virg. Aen. 4, 666. Condere vrbem Idem ibid. 1, 526. Conuenire ad vrbem ali *vid.* CONVENIO. Defendere vrbem a vastatione, *vid.* DEFI Domitae vrbes Virg. Georg. 3, 30. Emendare vrbes Quinctil. in Prooem. 1. Euertere vrbes Idem 5, 11. feras vrbes Lucan. 2, 48. *i. ciues.* Exedere vrbem nefandis Virg. Aen. 4, 785. Exstruere pulchram vrbem Idem ibid. Ferunt arma vicinae vrbes inter se Virg. Georg. 1, 510. vrbes laetae pueris Lucret. 1, 256. Fundare vrbem legibus Aen. 6, 811. Implere vrbem alicuius Hor. Epod. 17, 60. dere ad vrbem, *vid.* INCEDO. Incensa vrbs Virg. Aen. Intercurrunt, cinguntque has vrbes tetrarchiae, Interfepire vallo, Introire ad vrbem, *vid. hh. vv.* Inuadere vrbem et vino sepultam Virg. Aen. 2, 265. Inuadere in vrbes vi INVADO. Inuisere vrbes Virg. Georg. 1, 25. Irrui fecuras vrbes Claud. in Eutrop. 2, 275. Lacerare vrbes 10, 45. Lustrare vrbem, Mittere in seruitutem vrbes, trare in vrbem, *vid. hh. vv.* Petere vrbem excidiis Virg. org. 2, 505. Ponere vrbem Idem Aen. 4, 212. Premere ingenti obsidione Virg. Aen. 8, 647. Redit aegris vrbibus calor Claud. de Bell. Get. 437. Regere vrbes consiliis Qui 1 Praef. Tegebat placidas vrbes in pace Virg. Aen. 7, 46. gere consiliis vrbes Quinctil. in Prooem. 1. Referare vrbes pandere portas Virg. Aen. 12, 584. Sepulta vrbs Tacit. Hist Spoliare vrbes populis Stat. Theb. 4, 36. Statuere praec vrbem Virg. Aen. 4, 655. Sternere vrbes admotis machinis Thyest. 4. Transscribunt vrbi matres, *vid.* TRANSSCR Viduare vrbem ciuibus Virg. Aen. 8, 571. Victae vrbes Carm. 4, 15, 2.

VRBICVLA, ae. f. Dimin. [*πολίχνη*] *Parua vrbs.* Ono Vet. Vrbicula, *πολίχνιον.*

VRBĪCVS, a, um. Adi. [*ἀστικὸς*] *Quod ad vrbem pertinet, de* 15, 1 Si quid autem posset remedii fore, vt ne tam assidue domus Romae arderent, vaenum hercle dedissem res rusticas, et vrbicas emisse Martial. 12 Praef. Quae absoluenda non esset inter illas quoque occupationes vrbicas. Paullus in l. Nam quod §. penult. D. de pelegata, Vrbica ministeria dicimus, et quae extra vrbem nobis mistrare consueuerunt: *nempe vt* villa vrbana *est in medio rure, sic no more culta est. Vid. mox* Vrbana familia. Negotiatores ci Suet. Caes. c. 49. *Add.* Pallad. Jan. t. 18. Pecus Truc. 2, 2, 14. *vid. Pare. ad h. l. al.* clurinum. Praefectus bicus Lampr. in Elagab. c. 20. Rationibus vrbicis domini fubatur seruus Scaeuola in l. Praedia in princ. D. de fundo instru Vsui vrbico destinata villa Paullus in l. Nam quod §. penult. D penu legata. *Vid. modo* Ministeria vrbica. Iuuen. Sat. 6, 71 bicus exodio risum mouet Atellanae, Gestibus Autonoës, *Atellanae agunt iuuenes ingenui, in vrbe nati: ab his diuersi comoedi, Graecis fertim generis.* Martial. 1, 42 Quod non optimus vrbicus Poëta.

VRBICARIVS, a, um. Adi. *Idem.* Fulgent. Mythol. 2, 17 Bebinius, (*seu, vt coniiciunt viri docti*, Vatinius) augur dicere solitus e diuersarum vrbium honores somnialiter (*f.* similiter) peragi vrbio mimologo. *Hoc dixit puto, magistratus mimum agere quendam qui nunc praetextati procedant cum lictoribus, mox redeant ad locum habitum communem.* Vrbicariae regiones, *vid. Salmas. ad* Treb Tretric. mal. p. 317. *Hack.*

VRBĀNVS, a, um. Adi. [*ἀστικός, ἀστεῖος*] *Qui in vrbe habitat cui* Rusticus *opponitur: et quidquid in vrbe consuetum est et sollemne* Cic. de Finib. 2, 77 Quam omnes vrbani, rustici, omnes inquam qui tine loquuntur, voluptatem vocant. Arbor vrbanior Plin. 16, *i. Quae fructu, aut aliqua dote, vmbrarumue officio humanius fu* Excubiae vrbanae Tacit. Ann. 1, 17 *extr.* Pompeius de Ve signif. l. Vrbana familia et rustica non loco sed genere distinguit Potest enim aliquis dispensator non esse vrbanorum seruorum nume veluti is, qui rusticarum rerum rationes dispendet, ibique habitet, non multum absit a villico. *Sic habuimus modo* Vrbicum mini rium. Mus vrbanus Hor. Serm. 2, 6, 90. Plin. Epist. 2, *in fi*

ne, Iustisne de causis cum tibi videor incolere, inhabitare, diligere te simm? quem tu nimis es, nisi concupiscis. Opus urmissimum Plin. Ep. 5, 6. *i. ad modum in urbibus consuetum, excultum.* Ci Fam. 12, 1 Manabat enim illud malum vrbanum, et ita corroborantur quotidie, vt ego quidem et vrbi, et otio diffiderem vrbano. Vlianus de verb. signific. l. Vrbana, Praedia omnia aedificia accipiunt, non solum ea, quae sunt in oppidis, sed et si forte Stabula *(diuersoria)* sunt. vel alia meritoria in villis, et in vicis, vel si Praetoria, vcriptati tantum defernientia: quia vrbanum praedium non locus facit sed materia. Proinde hortos quoque, si qui sunt in aedificiis collituti, dicendum est in vrbanorum appellatione contineri. Plane si urium horti in reditu sunt (vinearii forte, vel etiam olitorii) magnae non sunt vrbana. Rebus vrbanis abstinere, *vid.* ABSTINO. Paullus De legatis l. Seruus, Vrbani ferui intelligendi sunt, quos paterfamilias inter vrbanos adnumerare solitus sit; quod imprime ex libellis familiae, item cibariis deprehendi poterit. Vita vrbana, *cui opponitur* Rustica Ter. Adel. 1, 1, 17. Vitae vrbanae commoda Ouid. ex Pont. 1, 8, 29. ¶ 2 Vrbanus, [ἀστεῖος] *Cuius, dictertus, facetus: hoc est qui in verbis et sono et vsu proprium quendam praefert vrbis gestum, et sumtam ex conuersatione doctorum tacitam eruditionem.* Inter conuiuas sac tis sermone modestus, Nolicare loquax, dum vis vrbanus haberi Cato Dist. 3, 21. *Veteres antiquas* Cato *apud* Quinctil. 6, 3, 105 Vrbanus homo erit, cuius ma a bene dicta responsaque erunt; et qui in sermonibus, circulis, conuiiis, item in concionibus, omni denique loco, ridicule, commode qu dicet. Risus erunt, quicunque haec faciet orator. Cic. pro Deio 92 c. 34 Et homo facetus inducis etiam sermonem vrbanum ac ve stum. Quinctil. 8, 3, 34 Fauorem, et vrbanum Cicero nona re t. *Add.* Quinctil. 6, 3, 105. Cic. Fam. 3, 8 Primum te inem non solum sapientem, verum etiam (vt nunc loquimur) vrbanum. *Conf.* Martial. 1, 41. Plin. Ep. 8, 6. Comis et vrbanus Hor. Serm. 1, 4, 90. Vrbanus et scurra Hor. Epist. 1, 15, 37 *Conf. Salmas. ad* Trebell. p. 316. *Hack.* Factum atque dictum vrbanissimum Columel. 8, 16. Frons vrbana Hor. Epist. 2, 2, Homo lautus et vrbanus Cic. Verr. 1, 17 c. 6. Remoue illum senem durum ac paene agrestem: ex his igitur tuis sum aliquem ac potissimum minimum fratrem, qui est in eo genere urbanissimus Cic. pro Cael. c. 15. Notae vrbanioris homines Pe c. c. 116. Sale vrbano notus scurra Phaedrus 5, 5, 8. ¶ 3 Vrbanus, *Ciuis.* Suet. Caes. c. 51 Vrbani seruate vxores, moechum calvum adducimus.

RBANICVS, a, um. Adi. *Vt,* Vrbanici milites Paullus in l. Quimittuntur. D. Ex quib. caus. maior. Sed et in vrbanicis militibus de ditus Pius constituit. *al.* Vrbaniciani. *Conf.* Spartian. in Pescen. c. 4. *et* in Geta c. 6.

RBANITAS, ātis. f. [ἀστεότης, ἀστειμός, χαριεντισμός] Qua gi icari video *(inquit* Fabius 6, 3, 17) sermonem prae se ferentem in legendis, et sono, et vsu, proprium quendam gustum vrbis, et sumtam ex conuersatione doctorum tacitam eruditionem; denique cui contrarie sit rusticitas. *Et* f. 107 *post aliorum sententias recitatas,* Nam quidem iudicio, illa est vrbanitas, in qua nihil absonum, nihil magnifice, nihil inconditum, nihil peregrinum. neque sensu, neque verbis, neque ore, gestuue possit deprehendi: vt non tam sit in singulis dictis quam in toto colore dicendi, qualis apud Graecos Atticismos ille redolens Athenarum proprium saporem. Cic. de Finib. 1, 7 Et sua illius scripta leniora, vt vrbanitas summa appareat, doctrina nec dicitis. Addo vrbanitatem, quae est virtus, vt Stoici recte dicunt Cic. Fam. 3, 7. Idem in Brut. 170 c. 46 Tum Brutus, Quid tu tur, inquit, tribus istis externis quasi oratoribus? Quid censes, inquam, nisi idem quod vrbanis? praeter vnum, quod non est eorum vrbanitate quadam quasi colorata oratio? Et Brutus, Qui est, inquit, iste tandem vrbanitatis color? Nescio, inquam, tantum esse quidam scio. Id tu Brute iam intelliges, quum in Galliam veneris Audies tu quidem etiam verba quaedam non trita Romae: fecimus mutari dedique possunt. Illud est maius, quod in vocibus *tc. quae mox damus in* VRBANI. ——— Omnino in nostris est quidam vrbanorum, sicut ille Atticorum sonus. *Hic ergo etiam* fons vrbanorum *est pars* vrbanitatis. Cic. pro Cael. 6 Maledictio non nihil habet propositi praeter contumeliam, quae si petulantius iactetur, conuicium: si facetius, vrbanitas nominatur. Mira vrbanitas Quinctil. 6, 3. Opportuna vrbanitas Idem 4, 1. Oratior vrbanitas Quinctil. 6, 3. Subtilis venustas atque vrbanitas Cic. de Orat. 1. Idem Qu. Fratr. 2, 9 Aliquando subtilitatem venustatis et vrbanitatis et humanissimi sermonis attingerem. Incurrere in omnium facetosam vrbanitatem, *vid* INCVRRO. *De ipso* loco Iuuenes Tarentini — risu sunt et opportuno ioco elapsi. nar que vnus ex his, immo, inquit, nisi lagena defecisset, occidissemus te: eaque vrbanitate, tota inuidia criminis dissoluta Quinctil. 6, 3, 10. Vrbanitates, *i. iocose dicta, ap.* Cic. Fam. 16, 21. *Caeterum* iocum ridiculum, *et* vrbanitatem *distinguere docet* Quinctil. 6, 3, 1 3 *sqq.* *cum possit aliquid* iocose *dictum esse et* ridicule, *nec tamen* vrbanum *esse et rursus* vrbana *diuiduntur* f. 106 *in* iocosa, seria, media. *Et* f. 1 Quod si non totus (vt mihi videtur) orationis color meretur, sed tiam singulis dictis tribuendum est, illa potius vrbana esse dixerim quae sunt generis eiusdem, quae ridicula dicuntur, et tamen ridicula non sunt, *etc.* Veni, quaeso, ne tantum semen vrbanitatis vnquam Rep. intereat Cic. Fam. 16, 31. Limatus vir nostrorum hominum vrbanitate Cic. de Nat. Deor. 2, 74. ¶ 2 Vrbanitas *vitae vrbanae commoditates ac voluptates ex congressionibus amicorum ludis, spectaculisque aliis significat.* Cic. Fam. 7, 6 *vbi ad* Trebatium *suum scribit,* Tu modo ineptias illas, et desideria vrbis et vrbanitati tepone. *It.* Ep. 17 Mihi interdum leuis in vrbis vrbanitatisque desiderio videbare.

VRBĀNE. Adu. [ἀστείως, ἀστικῶς] *Facete.* Cic. de Finib. 1, 39 c. 11 e patre audiebam, facete et vrbane Stoicos arridente. Ex ipsequaeram prius, vtrumne me secum seuere et grauiter et prisce age malit, an remisse et leniter et vrbane Cic. pro Cael. c. 14. Sin aut vrbanius me agere mauis, sic agam tecum Idem pro Cael. c. 15. Vexi vrbane Cic. ad Qu. Fratr. 2, 1. *Contar.* Elabi vrbanius Quinctil. 2, 11. Recinere et resonare vrbanius. Cic. in Brut. 171 c. 4 In vocibus nostrorum oratorum recinit quiddam et resonat vrbanius. nec hoc in oratoribus modo apparet, sed etiam in caeteris. Ego nemini T. Tincam Placentinum, hominem facetissimum, cum familiari nostro Q. Granio praecone dicacitate certare: — sed Tincam non minus multa ridicule dicentem Granius obruebat nescio quo sapore vernaculo. *i. Nescio qua suauitate domestica vrbana, patria, Romana.* *Hoc eleganter exprimit* Cic. de Orat. 3, 42 Me autem tuus sonus, et suauitas ista delectat, *etc.* sed hanc dico suauitatem, quae exit ex ore: quae quidem, vt apud Graecos, Atticorum, sic in Latino sermone, huius est vrbis maxime propria. *Paullo post,* Eruditissimos homines Asiaticos quiuis Atheniensis indoctus, non verbis, sed sono vocis; nec tam bene, quam suauiter loquendo facile superabit. Nostri minus student literis, quam Latini: tamen ex istis, quos nostis, vrbanis, in quibus minimum est literarum, nemo est, quin literatissimum togatorum omnium Q. Valerium Soranum lenitate vocis, atque ipso oris pressu et sono facile vincat. Quare quum sit quaedam certa vox Romani generis, vrbisque propria, in qua nihil offendi, nihil displicere, nihil animaduerti possit, nihil sonare, aut olere peregrinum, hanc sequamur: neque solum rusticam asperitatem, sed etiam insolentiam fugere discamus. *Haec Cicero.* Togati *hoc in loco sunt omnes, qui ius habent togae, siue sint nati ciues Romani, siue facti.* Q. Valerius Soranus *natione Latinus fuit.* Vrbanius igitur recinere, *est Lenius, suauius, venustius, et magis Romane sonare.* Vrbanos *vocat, in ipsa vrbe Roma natos, et lingua patria formatos:* Latinos, *qui Latium incolerent, in ipso Latio nati.* Pressus oris, *est aptus labrorum, dentium, ac linguae habitus, quo sonus liberalis et venustus exprimitur.* *Superl.* Gell. 15, 5 Vrbanissime respondere.

VRBANOR, ari. *πολιτεύομαι* Gloss. Gr. Lat.

VRBANĀTIM. Adu. [ἀστεῖως Onomast. Vet.] *Modeste et eleganter.* Pomponius Aleonibus, Ego rusticatim tangam, vrbanatim nescio. h. e, More eorum, qui vrbes habitant Nonius 2, 747.

VRBICĂPVS, i. m. [πολιοχηνίς] Plaut. Milit. 4, 2, 64 Vrbicape, occisor regum.

VRBICRĔMVS, a, um. Adi. *Vrbes cremans. Vt,* Nubibus vrbicremis se subducere Prudent. Hamartig. v. 727.

V R C

VRCĔVS, i. m. Vas, quo aqua in vrnam vel ahenum infunditur, auctore Paullo Iureconsulto in l. Cum de lanionis §. Afinam D. de fund. instruct. Amphora coepit institui, currente rota cur vrceus exit Hor. A. P. v. 22. Plaut. Milit. 3, 2, 18 Neque equidem heminas octo expromsi in vrceum. Cato 13, 1 Vrceum vnum aeneum quod capiat quadrantalia quinque. *Ad hunc locum olim annotaui, suspectum mihi videri* Vrceum *Neutro genere dictum, et ita magnum,* vt capiat quadrantalia quinque, *id est amphoras* V, *quae cubicum pedem mensura aequat.* Vrceum *amphora minorem ostendit* Ilid. 22, 6 *Orca* est amphorae species, cuius minore vocabulo *vrceus,* Diminutiuo *vrceolus* est. Horat. A. P. 21 Amphora coepit Institui: currente rota cur vrceus exit? Aquarii vrcei Cato c. 10. *Sic* 11 Vrceos mustarios vocat. Fictiles vrcei Cato c. 13. *Conf.* Idem c. 10. De vrceo fictili *tale est epigramma* Martial. 14, 106 Hic tibi donatur panda ruber vrceus ansa, Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam.

VRCEŎLVS, i. m. Dimin. [ἀφαστοφόρον] Columel. 12, 16 Eodem tempore forba, manu lecta curiose in vrceolos picatos adiicito. *Add.* Pallad. 13, 4. Id. Mart. 10. Petron. c. 74 *et* 95. Pompon. ICt. Dig. 34 t. 2 l. 21. Vrceoli ministratorii, *h. e. quibus aqua ad mensam bibituris ministrabatur, lemma* Martial. 14, 105.

VRCEOLĀRIS, e. Adi. Plin. 22, 17 f. 20 Perdicium siue parthenium, a nostris herba vrceolaris vocatur, ab aliis astericum, folio, similis ocimo, nigrior tantum, nascens in tegulis parietinisque. *Conf.* Apul. de Herb. c. 81. Scribon. 39. 53 *etc.* *Rhod. ad* Scribon. p. 80.

VRCEĀTIM. Adu. *Plenis vrceis,* Petron. Fragm. Tragur. p. 16 (c. 44) Vrceatim pluebat.

V R E

VRĔDO, ĭnis. f. [καῦμός] *Morbus herbarum, fruticum, arborumque, qui in vitibus etiam* carbunculus *dicitur, et in caeteris* rubigo, *pisa, plantas, arboresque adurens.* Cic. de Nat. Deor. 3, 86 c. 35 Nec si vredo aut grando quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. Columel. 3, 20 Seu frigidus et pruinosus, quod non est patiens vredinis. Vredo, *Incendium ac pruritus.* Plin. de vrtica pisce 9, 45 Tacta vredinem mittit. Excitare vredinem ibid.

VRENA, ae. f. *Piscis.* Plin. 32, 11. *al.* Veneria.

VRETĒRES, um. m. Pl. [ἐρητῆρες] A renibus singulae Venae colore albae, ad vesicam feruntur, ἐρητῆρας Graeci vocant, quod per eas inde descendentem vrinam in vesicam destillare concipiunt Cels. 4, 1.

V R G

VRGEO, vrsi, vrsum, ēre. [ἐπείγω, κατεπείγω] *Cogere, premere, impellere.* Et miserum tenues in iecur vrget acus Ouid. Her. Ep. 6, 92. Virg. Georg. 3, 522 Oculos stupor vrget inertes. Cic. in Hortens. *ap.* Non. 4, 484 Itaque nunc Democriti manus vrgebatur. Varro *ap.* Non. 2, 98 Natura humanis omnia sunt paria. Qui pote plus, vrget, piscis vt saepe minutos Magna comest, vt auis encecat accipiter. Quadrigarius *ap. eundem* 4, 484 Sed circiter horas duas graui praelio vrserunt: deinde in fugam sunt coniecti. Plaut. Poen. 4, 2, 35 At vrget onus. Haec *fidera* quibusdam mensibus magis vrgent et exhauriunt flumina: eum longius recesserunt, minus consumunt, atque trahunt Sen. Qu. Nat. 3, 26. Vrgere, *Infestare, et exercere.* Cels. 2, 8 Deieruntque vrgere cibi fastidium et potionis desiderium. *Sic idem alibi identidem de morbis acutis.* *Vid. mox* Febres vrgent. Cic. pro Rabir. Post. 2 c. 1 Satis est homines imprudentia lapsos non erigere: vrgere vero iacentes, aut praecipitantes impellere, certe est inhumanum. Cic. pro Planc. 48 c. 19 Etiam atque etiam instio atque vrgeo, insector, posco atque adeo, flagito crimen. Idem de Fato 33 c. 15 Hi enim vrgentur angustiis, illorum ratio soluta ac libera est. Assultibus variis vrgere aliquem Virg. Aen. 5, 442. Cic. Acad. 4, 125 Vrgebor iam omnium vestrum conuicio. Hor. de Arte Poët. 434

Reges dicuntur multis vrgere cullullis,
Et torquere mero, quem perspexille laborant
An sit amicitia dignus.

Curis multis vndique vrgeris Lucret. 3, 1064. Dolore graui vrgentur Cels. 5, 2. Dolor vrget Scribon. 53. Dominus non lenis vrget mentem Hor. Serm. 2, 7, 93. Exilio vrgeri Cic. Att.

16, 11. *al.* Ex illo. Fame ferroque vrgeri Liu. 26, 6. *Add.* Salust. Catil. c. 52. Febres magnae vrgent Cels. 7, 26. Fortuna vrget miseros tenaciter Ouid. Epist. 3, 43. Hortatibus vrgere aliquem Valer. Argon. 3, 550. Hoste ab magno vrgeri Idem ibid. 8, 428. Inflationibus vrgeri Scribon. 104. Iussis ingentibus vrgere Virg. Aen. 7, 241. Laboribus vrgere famulas Ouid. Met. 4, 35. Literis vrgeri Cic. Fam. 10, 32. Malis omnibus vrgeri Id. Tusc. 5, 23. Moerore vrgeri Cic. Att. 11, 2. Mole vrgetur corpus Virg. Aen. 3, 579. Cic. de Fato 17 Vt in eo, qui mortifero morbo vrgeatur, verum sit, hic morietur hoc morbo. Nox vrget diem, et dies noctem: *Neque interdiu, neque noctu requiem habeo* Hor. Epod. 17, 25. Onus vrget Ouid. Fast. 4, 515. Periculum vrget Plin. 28, 1. Solicitudine prouinciae vrgeri Cic. Att. 6, 3. Id. ibid. 12, 9 Sed neque haec digna longioribus literis, nec erat quid scriberem, et Somnus vrgebat. Tempus vrget moriendi Cic. Tusc. 1, 103. ¶ 2 *Formulae aliae:* Cic. de Finib. 5, 80 *de disputatione erudita*, Non pugnem cum homine, cur tantum habeat natura boni: illud vrgeam, non intelligere eum quid sibi dicendum, quum dolorem summum malum esse dixerit. *Sic* Ibid. 4, 77 Vrgent tamen, et nihil remittunt. Cic. Off. 3, 67 Ius Crassus vrgebat, quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari. Aequitatem Antonius, quoniam id vitium ignotum Sergio non fuisset, qui illas aedes vendidisset. Idem de Nat. Deor. 1, 97 An quidquam tam puerile dici potest (vt eundem locum diutius vrgeam) *etc.* Altum vrgere Hor. Carm. 2, 10, 2 *de nauigatione: Contrarium* Premere litus. Acrius vrgere *de foeneratore* Idem Serm. 1, 2, 15. Dies et noctes in aliquo opere vrgeri Cic. de Orat. 1, 260. Idem Fam. 7, 8 Quin tu vrges illam Occasionem et facultatem, qua melior nunquam reperietur? *vt* premere. Precibus iratis vrgere aliquem Hor. Serm. 2, 6, 29. Propositum vrgere Idem ibid. 2, 7, 6 *h. e.* *Persequi propositum suum.* Vrgere aliquem de Cic. Quint. Frat. 2, 2. Sin tibi id minus libebit, non te vrgebo Idem de Orat. 2, 16 c. 4. Male administratae prouinciae vrgeri Tacit. Ann. 6, 29. *Graecorum imitatione dictum est, intell.* causa *vt illi ἔνεκα.* Vrgere ad solutionem Vlpian. in l. Si extraneus. D. de iure dotium. Vrgere cum Infinitiuo, *pro Insistere multo conatu.* Hor. Carm. 2, 18, 20 Marisque Baiis obstrepentis vrges Summouere littora. Virg. Georg. 2, 352 Qui saxo super, atque ingenti pondere testae Vrgerent *femina deposita, furculos.* Virg. Aen. 9, 489 Tibi quam noctes festina, diesque Vrgebam: *de veste, quam filio parauerat mater.* Iter vrgere, *Festinanter ire* Ouid. Fast. 6, 520.

VRGENS, entis. Partic. [ἐπείγων] Cic. Tusc. 3, 61 c. 25 Est enim nulla alia, nisi opinio et iudicium magni praesentis atque vrgentis mali. Duris vrgens in rebus Egestas Virg. Georg. 1, 146. Fato vrgenti incumbere Idem Aen. 2, 653. Veii Fatis vrgentibus denique capti Liu. 5, 22 *extr. add. ib.* c. 36. Onus aut iam vrgentis, aut certe aduentantis senectutis Cic. de Senect. 2 c. 1. *Comparat.* Augusti. Epist. 86 Vrgentiori actioni non est prandium praeferendum. Sub obtentu quasi vrgentioris causae Tertull. de Resurr. Carn. c. 2. *Superl.* Cod. Iustin. 3 t. 11. l. 1 Si rerum vrgentissima ratio flagitauerit.

VRGENTER. Adu. Cyprian. Epist. 30, 1.

V R I

VRI, ōrum. m. [βκεάλαι] *Qui et* Bubali *dicuntur a nonnullis, hoc est boues siluestres.* Plin. 8, 15 Pauciſſima animalia Scythia gignit inopia fruticum, pauca contermina illi Germania: insignia tamen boum ferorum genera, iubatos bisontes, excellentique et vi et velocitate Vros, quibus imperitum vulgus bubalorum nomen imponit, quum id gignat Africa, vituli potius, ceruiue quadam similitudine. *Conf.* Idem 28, 10. Caes. Bell. G. 6, 27. Veget. 3, 15. Solin. c. 32. Virg. Georg. 3, 532 Quaesitas ad sacra boues Iunonis, et vris Imparibus ductos alta ad donaria currus. Siluestres Id. ibid. 2, 374.

VRĪCA, ae. f. [κάμπη] *Eadem quae eruca.* Plin. 18, 17 f. 44, 2 Commune omnium satorum, vitium vrica, etiam ciceris, cum salfuginem eius abluendo imber dulcius id facit. *Conf.* f. 45 Vulgo vero si dulcedo noceat, et vermes radicibus inhaereant, remedium est amurca *etc.* *Etiam* 11, 32 f. 37 *pro* eruca *libri quidam, Harduino teste* vrica *habent.* Vet. Gloss. κάμπη Vruca: *quod ab* Vrica *parum distat.* *Sed conf. Salm. ad Solin.* p. 627, 66.

VRIGA, *vid.* PERORIGA.

VRĪGO, inis. f. [καυσμὸς] *Pro Vredine, quae ex causticа vi medicamenti alicui parti admoti prouenit.* Plin. 20, 22 At in magna duritia fine fico impositum: vel si vehementior vrigo timeatur, per duplices pannos. Illa mox vrigine percita Apul. Met. 1 p. 105, 27 *i. aestu libidinis.*

VRĪNA, ae. f. [ἔρος, ἔριν] *a Graeco ἐρέω, meio. A quo* ἔρος, vrinam *dicunt Latini: Est enim Humor, qui ex renibus veficaque profunditur.* Columel. 2, 15 Aptior est tamen furculis, hominis vrina, quam sex mentibus passus fueris veterascere. Cic. de Fato 5 Vt insimul aegrotantibus fratribus, vt in vrina, vt in vnguibus. *Locus est mutuus: sed de consensione quadam naturae, et συμπαθείᾳ agi apparet.* Vrina, vrinae et menstruis efficax Plin. 20, 1 *ad finem.* Vtilis vrinae, iocineri, capitis doloribus Idem in Prooem. 23, 9. Angustiis vrinae vtile abrotonum Idem 21, 21. Cupiditas crebra vrinae, sed magna difficultas est Cels. 2, 7. Difficultas vrinae Plin. 20, 7. Difficultates vrinae succus emendat Idem 20, 7. Difficultatibus vrinae medetur Idem 24, 19. Exitus vrinae difficilis Scribon. 183. Incontinentia vrinae, *vid.* INCONTINENS. Iter vrinae Cels. 4, 1. Profluuium vrinae Plin. 28, 6. Tormina vrinae discutit cichorium Idem 20, 8. Alba vrina Cels. 2, 4. Arenosa Idem 2, 7. Bullans Idem 2, 7. Candida Plin. 18, 6. Crassa Cels. 2, 6. Cruenta vrina, *vid.* CRVENTVS. Deterrima Cels. 2, 6. Difficilis Plin. 23, 8. Diluta Cels. 2, 4 *et* 6. Genitalis vrina, *Genitale sperma* Plin. 8, 43 f. 68 *v. n.* 2 Concepta. Liquida parum vrina Cels. 2, 7. Mala vrina, deterior, pessima Idem 2, 4. Mortifera Idem 2, 6. Nigra Idem 2, 6. Pallida Idem 2, 6. Purpurei coloris Scribon. 186. Rubens Plin. 28, 6. Rubra Cels 2, 6. Russa Idem 1, 2. Tenuis Idem 2, 6. Tortuosior Plin. 21, 27. Viridis Cels. 2, 7. Vitiosa Plin. 28, 6. ¶ 2 *Verba et Participia:* Ciere vrinam, *vid.* CIEO. Concepta auribus atque oculis vrina Iuuen. Sat. 11, 168 *de prurigine venerea: vid. Interpp. conf.* Vrina genitalis. Citare vrinam et Tardare Cels. 2, 19. Concitare vrinam, *vid.* CONCITO. Religionum vsquequaque contemtor, praeter vnius Deae Syriae: hanc mox ita spreuit, vt na contaminaret Suet. Ner. c. 56. *conf. Torrent. ad h. l.* Val. 2, 2, 5. Defricatus dens vrina Catul. in Egnatium f. 35, 20. scendit vrina pura Cels. 7, 27. Destillat vrina Idem 2, 7. calefacere vrinas Plin. 21, 20. Excedit vrina, *h. e. Exit, educ* Cels. 7, 26. Excitare vrinam Plin. 20, 23. Exinanita vrina Idem 8, 37. Expellere vrinam Idem 23, 1. Fa vel reddere vrinam, *pro Mouere* Idem 8, 16. *et* Columel. 6, 30. pellere vrinam Plin. 21, 26. Inhibere vrinam Idem 20 Instillare vrinam Id. 28, 6 *ad finem.* Mouere vrinam Id. 2. Mouetur vrina Iuuen. Sat. 11, 168. Mordet vrina Plin. 20 Nocere vrinae existimatur galbanum Idem 24, 5 *ad finem.* Qu Opus est vrina Scribon. 126. Pellere vrinam Plin. 20, 5. *ib.* c. 14. Pellit vrinam celerrime Idem 24, 6. Prode vrinae pota modice radix, et menstruis Idem 21, 22. Idem Profluit vrina naturaliter Cels. 7, 26. Reddere Scribon. Reddere difficulter Id. 147. 186. Reddere difficulter et cum sa ne Id. 189. Reddere cum dolore Id. 186. Per vrinam guinem Reddere Id. 90. Ad sanguinem Reddere vrinam Ide Soluere vrinam Plin. 26, 8. Tardare vrinam Cels. 2, 19. here vrinam Plin. 24, 13. Transfluens vrina si id non rodit 7, 26 *ad finem.*

VRINĀLIS, e. Adi. *Vt*, Vrinalia medicamenta Cael. A Tard. 5, 1, 25. *add. ib.* 1, 4, 117. Fistula vrinalis Veget. Veter. Virtutes vrinales Idem 2, 13, 188.

VRĪNO, āre. *vel* VRINOR, āri. Dep. *In aquam mergi, et nat emergere.* Varro de L. L. 4, 27 p. 31, 37 Vrnae dictae, quod vrina aqua haurienda, vt vrinator. Vrinare est mergi in aquam. 11, 37 Eadem est causa, quare sub aqua diu ranae et phocae vrine *Conf.* Cic. *ap.* Non. 7, 57. Symmach. Ep. 10, 46.

VRINĀTOR, ōris. m. [κολυμβητὴς Gloss. Lat. Gr.] *Qui qua natat.* Callistratus Iureconsultus Ad legem Rhodiam. l. onusta. §. Sed si nauis. Vrinatores appellat eos, qui merces e extrahunt, nauigii gratia iactatas. Liu. 44, 10 Sed in rem *(* rorem *Gronou.)* emendabilem visus lapsus esse, quod per vrina omnes ferme extractum est. Tantusque pudor fuit regi eius pa vt vrinatores clam interfici iusserit. *conf.* Curt. 4, 3, 10 *c. not. Fr* Lucan. 3, 696 *seqq.*

VRINVM, i. n. [ὑπηνέμιον] Ouum quod sit, explicat Pli 58 f. 79 Palumbes, et turtures plurimum terna pariunt ouа, ne quam bis fere pariunt: atque ita, si prior foetus corruptus est, q vis tria pepererint, nunquam plus duobus educant. Tertium irritum est, vrinum vocant. Idem 10, 60 f. 80 Vrina fiunt batione derelicta, quae alii cynosura dixere. *Vid.* HYPENEMIV ZEPHYRIVS.

VRIO, ōnis. m. *Genus ludi.* Sarisb. 1, 5 Tessera, calculus, ta vrio, vel Dardana pugna.

VRIVS, [Οὔριος] Secundum *notat, venti epitheton: sed etian vis, de quo Salmas. ad Solin.* p. 618. ¶ 2 Vrium terrae *in metallis Hispaniae apud* Plin. 33, 4 f. 21 *quod tanquam v euitare vel remouere studeant.*

V R N

VRNA, ae. f. [κάλπη, σάμνος] *Vas aquarium.* Dicta *Sect* Varronem, quod in aqua haurienda vrinat, *id est mergitur atque gitur. Vid.* VRINO. Plaut. Pseud. 1, 2, 24 Tu qui vrnat bes, aquam ingere. Cato 10 Vrnam quinquagenariam *(L riorum capacem)* vnam, trullas tres. Aquae vrna Hor. Se 5, 91. Aquae vrnas bibisse Scribon. 105. Argenti Hor. Serm. 2, 6, 10. Liquidi vrna, Vrna liquoris Id. ibid. 1, Arcta vrna Ouid. Epist. 11, 124. Caelataque amnem fundet ter Inachus vrna Virg. Aen. 7, 792. Capacibus vrnis excip fundere laticem Ouid. Met. 3, 172. Demissa vrna in vndas ibid. 2, 36. Declinare vndantem vnam Claud. de Rapt. Proserp. ¶ 2 Vrna, *mensura.* Modius et semis faciunt vrnam. *it.* duae amphoram complent, quae sunt modia tria Excerpta de me *ap.* Rigalt. p. 335. Vini in culleos singulos quadragenae et sin vrnae dabuntur Cato R. R. c. 148. ¶ 3 *In vrnam a non tantum tabellas iudicum, sed et nomina coniiciebant, quum Pe iudices sortiebatur.* Cic. Quint. Fr. 2, 5 de Sexto Caelio, Senatorem vrna copiosa absoluit, Equitum adaequauit, Tribuni aerari demnarunt. *add.* Idem Verr. 2 c. 17. Plin. Epist. 10, 3 Vt in Senatus potestate, patereturque nomina nostra in vrnam Virg. Aen. 6, 432. Quaesitor Minos vrnam mouet. Hor. 3, 1, 14

Aequa lege necessitas
Sortitur insignes et imos
Omne capax mouet vrna nomen.

Seruius iratus leges minitatur et vrnam Hor. Sat. 2, 1, 47. *conf. vent. ad h. l.* Feralis vrna, *in qua cineres mortui*, Tacit. Ann. Cic. in Vatin. 34 Num quis reus in tribunal sui Quaesitoris adsc rit, eumque vi deturbarit, subsellia dissiparit, vrnas delegerit, *vid.* DELIGO. Quatere vrnam Stat. Silu. 2, 1, 219. Sat. 13, 4 Improba quamuis Gratia fallacis Praetoris vrnam probam gratiam appellat, *Quae apud improbum iudicem valuit.* V vrnam praetoris, *h. e. euaserit iudicium damnationemque Praetoris per fraudem et non recte duxit sortem ex vrna. Est etiam cinerum ptaculum: vnde pro sepultura generatim ponitur.* Caelo tegitur, non habet vrnam Lucan. 7, 818. Cic. Tusc. 1, 34 Quid P nonne post mortem nobilitari volunt? vnde ergo illud? Adsi ô ciues fenis Ennii imaginis vrnam: *etc.* *Vid. Lud. Viu. ad* Aug C. D. 12 p. 44.

VRNĀLIS, e. Adi. [σάμνος] *Quod vrnam capit.* Plin. 9, 30 bas longas pedum triginta, acetabulis, siue caliculis vrnalibus pel modo, dentes magnitudini respondentes. Cato 13 Vrceos fi vrnales duos, trullas ligneas duas. Scyphi vrnales Petron. Fr p. 34 c. 52. Vinum in vrnalibus diffusum habere l. fin. D. de trit. vi quae necessitas te iunet aquam effundere domi tuae, si vasa habe tusa, plumbum non habent? ad quam rem nobis est confluuium quam rem vrnarium? *Ex* Nonio 15, 10. *Add.* Varro L. L. 4, Praeterea erat tertium genus mensae *(dixerat de* Cylibatho *et* Ca lo) et quadratae vasorum, vocaturque vrnarium, quod vrnas aqua positas ibi potissimum habebant in culina.

VRNARIVM, i. n. [σαμνεῖον] Mensa quadrata, super q nae aqua plenae in culina reponebantur. Varro *τοῦ* Μενίππ

RNVLA, ae. f. Dimin. [σαυνάριον] *Parua vrna.* Vnde Vrnu aqualis Varro de Vita Populi Romani 1. *ap.* Non. 5, 8. Cic. in Pa d. 1 Minusne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles vrnulas fuiſſe, quam delicatas aliorum pateras arbitramur? Vrnula aurea Seueri reliquias continens Spartian. in Seu. c. vlt. *add.* Apul. Mc 6 *et* 11.

RNĪGER, ĕra, ĕrum. Virg. de Signis caeleſt. v. 12 Et qui portat aquum puer vrniger.

V R O

VRO, uſſi, uſtum, ĕre. [φλέγω, καίω, αἴθω] *Cremare, calore ignis consumere, incendere.* Plin. 12, 4 Vritur ebenus odore iucundo. Sed quid vtilius? ſi quis tamen vrere tecta Comparet, audaces inſtruit Ilienanus Ouid. Triſt. 2, 267. Cic. de Legib. 2, 58 Hominem mortuum, inquit lex in XII tab. in vrbe ne Sepelito, neue vrito. Denego triumuiris miniſterio, vt monimenta clariſſimorum virorum aurentur Tac. Agric. 2, 2. Cic. Tuſc. 1, 69 c. 28 Caeteras partes corporis nolitas, quod aut frigore rigeant, aut vrantur calore. Flammis ſolidis vrere aliquid Virg. Aen. 2, 37. Calor vrit artus Lucre 4, 872. Duritia corporis, quod quum vritur non ſentit Cic. Coelio mo 97 c. 36. Sol grauis vrit arua Ouid. Met. 6, 339. Sitis vellicat herbas Idem Faſt. 4, 299. Virg. Aen. 7, 13 Vrit odoratam lucerna ad lumina cedrum. *Focum in mediis aedibus habebant, quo taedas vrebant luminis causa, vt narrat Heſychius in vocabulo* πῦρ. *Turnebus.* Vrere, *de Frigore etiam dicitur* Lucan. 4, 52 Vrunt montana niues. Cic. Tuſc. 2, 40 c. 17 Pernoctant venatores in niue, in montibus vri ſe patiuntur. *Conf.* Heinſ. *et* Drakenb. ad Sil. 4, 68. *Taulm. ad* Virg. Georg. 1, 93. *Sauaro ad* Sidon. Carm. 2, 8. Adſpicis, vt prenſos vrant iuga prima iuuencos Ouid. Am. v. 235. Loris vri, *Caedi, flagellari* Hor. Epiſt. 1, 17, (16) 47. Veris vri Idem Serm. 2, 7, 58. *Nam ex virgarum percuſſione corpus inuratur.* Calceus anguſtior *dicitur* Vrere pedem Hor. Epiſt. 1, 7, 3. ¶ 2 Vrere *metaphoricῶς eſt moleſtia quadam aut alterius afficere, ſiue illa ſit ab inuidia, ſ. ab amore:* Vritur *qui amat, et qui inuidet.* Vro hominem, per translationem, ſignificat Dolore cogo, interprete Donato: *ſiue* Ango, *vt ait Budaeus.* Si quando illa mentionem Phaedriae facit, aut ſi laudat, te vt male vrat Ter. Eun. 3, 1, 47. Idem ibid. 2, 2, 43 Non malum hercle. G. vro eorum nem. P. vt falſus animi eſt. Hor. Epiſt. 2, 1, 13 Vrit enim fulgore ſuo qui praegrauat artes Infra ſe poſitas, *i. Splendore ſui nocendo vrget et incendit inuidos.* Id nos vrit Sen. Epiſt. 3. Vrebant miſer anxiam Mentem varia vndique conuicia Suet Tiber. c. 66. Vrunt nobilem Populum, ablatum mare, captae inſulae, dare tributa coëgerunt Tac. Hiſt. 2, 6, 1. *Conf.* Vell. 2, 77. Saeuis libertas vritur armis Lucan. 4, 578. *i. cruciatur, metuere illa cogitur.* Liu. 27, 30 Quos, Alexandridas tyrannus Lacedaemoniorum finitimo bello vrebat. Saeuitrox Iuno Virg. Aen. 1, 666. *Scrupulum miſcet Didoni. Sed* Id. Dido 4, 68 Vritur infelix Dido. *i. Amore conſumitur et conflagrat.* Ouid. Met. 7, 22 *Medea ad ſe ipſam,* Quid in hoſpite regia virgo Vror, et thalamos alieni concupis orbis? Doloribus tacitis vri de Faſt 3, 489. Ignibus vri Hor. Carm. 3, 7, 11. Ignes, *intellexit ignes.* Impenſius vri Catul. ad Lesbiam ſ. 70, 5. Pectore toto vri Catull. in Epithal. Iuliae 59, 122. Pectore toto vri Ouid. Met. 1, 496. Amor me vrit Virg. Ecl. 2, 68. Amor me vrit acriter Ouid. de Arte Am. 1, 23. Dolor vrit amantes Id. Met. 4, 228.

VRITO, āre. Frequentat. [αἰθάλω] Plaut. Moſtel 3, 1, 81 Caue id hoc eſt: etſi procul abeſt, vritat male. *al.* Vrit.

VRNS, entis. Partic. [καίων] *Vt,* Caminus vrens ramos Hor. Epiſt. 1, 5, 81. Capellae vrentes culta, *noxam dentibus ſuis inferent agris* Virg. Georg. 2, 196. *Vid.* Plin. 8, 50 *ad finem.* Manus vrentis Ouid. Faſt. 4, 705.

VENDVS, a, um. Partic. [καυσίος] *Vt,* Filix vrenda Hor. Epiſt. 1, 3, 38.

VSTVS, a, um. Partic. [κεκαυμένος] Plin. 10, 70 Conueniunt ex eo etiam pilces ad quosdam odores, vt ſepiam vſtam. Ignis ustus crudeliter Ouid. Triſt. 3, 11, 53. Aër ſiccis feruoribus vſtus Idem Met. 1, 119. Capillus vſtus Tibul. 1, 10, 39. Indus vstro rt. 4, 3, 10. Cadmiae vſtae Scribon. 24. Corticis vſti Mysis Id. 34. Ferri ſtercus vſtum Id. 188.

VSTA, ae. f. *Coloris factitii ſpecies* Vitruu. 7, 11 Vſta ſatis habet debilitis in operibus. *Vid.* Plin. 35, 6.

VSTIO, ōnis. f. [καῦσις, ἐμπρησις] Cato 38 Virgas et farmenta quae tibi vſtioni ſupererunt, in fegetem comburito. Vſtiones vitium 27. *i. ambuſta.* Vis punicum in medicina, tertia vſtione in 6, 21. Vſtio, *pro Cauterizatione quam vocant* Plin. 33, 15 qualiam vſtione ſanantur: priuatim vero canis rabidi morſus. Celſ. Vſtiones autem huiuscemodi dolores, vix citra vſtionem finiuntur, *i. Intricandentis ferri admotionem. add.* Celſ. 8, 2. Ne expauefcatis vſtioni eum, quae agitur in vobis in tentationem Tertull. adu. Gnoſt. c. 12.

VSTĪVVS, a, um. *Vim vrendi habens.* Macer. 2, 8 Vſtiuas miſce in at epiphoras oculorum.

VSTILĀGO, inis. f. *Vt,* Vſtilago ruſtica Apul. de Herb. c. 63 Gl.

VSTOR, ōris. m. [καυτήρ] *Qui corpora in buſtis cremat.* Marſial. 93 Vſtorque taedas praeferat nouae nuptae, *etc.* Catul. de Ruſtico Rufulo ſ. 57 (60) 5 Quum deuolutum ex igne profequiens pauem A ſemiraſo tunderetur vſtore. Sordidus vſtor Lucan. 8, 738. *Add.* rudent. in Rom. v. 847.

VSTVLO, āre. [καυτηριάζω] *Significat paullatim* Vrere. Pacuuius, Canenti ferro crines vſtulare.

VSTVLĀTVS, a, um. Partic. *Vt,* Pali vſtulati Vitruu. 5, 12.

VSTVLANDVS, a, um. Partic. [καυτηριαστέος] Catul. in Annale Volufii ſ. 34, 8 Scripta tardipedi deo daturam Infelicibus vſtulanda lignis.

VSTVLATIO, ōnis. f. Gloſſ. Cyrilli, Vſtulatio, ἀπόκαυμα.

VSTRICVLA, ae. f. Vſtriculae, Tertull. de Pallio 4 ſunt Muliere quae ſuburendis crinibus operam collocabant. *Salmaſius legit* Hiſtriculae. *vid. eius Not.* p. 284. *et Caſaub. in* Suet. p. 144

VSTRĪNA, ae. f. *Locus, in quo metalla candeſcunt vt laborentur.* Plin. 6, 21 In vſtrina ter ſiccantur, ita vt torreantur carbone puro, ac tces vino reſtinguantur albo. *Gelenius aliter legit.* Talis vſtrina mora non ſuſtinet Apul. Met. 7 p. 97. *conf.* Arnob. 2 p. 222 Vſtrina, locus dicebatur in quo combuſtus erat, qui alibi ſepultus, mortuus fuerat, *vt ait* Feſtus. καίσια ταφή Gloſſ. Philox. *conf. Elmenh. in* Arnob. p. 184. *Pro ipſa vſtione.* Qua vſtrina praeterea nidore viti um aperit ac detegit, ſi cui ineſt moribus comitialis Solin. c. 19 (31) *de corpore certi, dum exuritur pro vſu medendi.*

VSTRĪNVM, i. n. *Idem.* Vet. Lap. HVIC MONVMENTO VSTRINVM AD LICARI NON LICET.

VROPYGIVM, *et* OROPYGIVM, i. n. [ὀροπύγιον] *Eſt angulus et vltima ſpinae pars, hinc (vt Iulius Pollux inquit) ſpondylus finis podici imminentis, quaſi te minus pygae, ſiue finis vertebrae.* Martial. 3, 93 Et anatis habeas vropygium macrae.

V R P et V R R

VRPIX, *vel* VRPEX, icis. m. [ἄρπαξ] *Inſtrumentum ruſticum.* Cato 10 Vrpicem vnum, crates ſtercorarias quatuor villicum habere oportet.

VRRVNCVM, i. n. *Vnicus auctor nominis* Varro de R. R. 1, 48 *extr. de ſpica loquens,* Illud autem ſumma in ſpica iam matura quod eſt minus quam granum, vocatur frit: quod infima ſpica ad culmum ſtramenti ſummum, item minus quam granum eſt, appellatur vrruncum. *Non diſſimulaui, cum h. l. recenſerem, ſuſpectum mihi eſſe, cum ſint libri, qui pro eo habent* Verum cum, *quod bene cohaeret cum iis, quae ſequuntur. Iul. Pontedera in antiquitt. Latinar. Graecarumque enarratt. Epiſt.* 13 p. 164 *interpretatur* ὕρρογκον *tanquam* feri tumorem, *non tac ex quo alia grana denſantur.*

V R S

VRSVS, i. m. [ἄρκτος] *Animal ferum.* De vrſis *vide* Plinium 10, 63. Armati vnguibus vrſi Ouid. Met. 10, 540. Rabido nec perditus ore Fumantem naſum viui tentaueris vrſi Martial. 6, 64. Informes vrſi Virg. Georg. 3, 247. Saeuis inter ſe conuenit vrſis Iuuen. Sat. 15, 164. Libyci ſ. Numidici vrſi, *an leones. Vid. Liſſ. Elect.* 2, 4. *Salmaſ. Ex. Plin. p.* 221. *Voſſ. de Idol.* 3, 52. Truces vrſi Valer. Argon. 2, 72. Turpes vrſi Ouid. Triſt. 3, 5, 35. Stat. Theb. 6, 866. Veſpertinus circumgemit vrſus ouile Hor. Epod. 16, 51.

VRSVLVS, i. m. Dimin.

VRSA, ae. f. Plin. 10, 63 Informia etiam magis quam ſupradicta, vrſae pariunt, rarumque eſt videre parientes. *conf.* Ouid. Met. 15, 379 *ſeqq.* Villoſae vrſae catuli Idem ibid. 13, 836. ¶ 2 Vrſa, *Sidus caeleſte:* Caliſto *in caelum translata. Vid.* Ouid. Met. 2, 505. *Figuram habet ſimilem plauſtri: vnde antiquis Graecorum* Hamaxam, *hoc eſt plauſtrum dixerunt. Vid.* SEPTENTRIO. *Sunt autem duae* vrſae, Maior et Minor, *quas Graeci* Ἄρκτους vocant.

VRSĪNVS, a, um. Adi. [ἄρκτειος] *Quod vrſorum eſt, vt,* Vrſinus ſanguis Columel. de Arboribus 15. *hinc* Plin. 8, 36 Quoniam potum in vrſinam rabiem agat. Sebum Pallad. 1, 35.

V R T

VRTĪCA, ae. f. [ἀκαλήφη] *Genus herbae notiſſimum ab vrendo dictum: quod eius folia tacta acerrime vrant. Vid.* Plin. 21, 15 *et* 16, 10. 22, 7 *etc.* Viuere herbis et vrtica Hor. Epiſt. 1, 12, 8. Vrticae proxima ſaepe roſa eſt Ouid. Rem. Am. v. 46. Ouis ſubiiciantur radices vrticarum Colum. 8, 14. Mordax vrtica Ouid. de Arte Am. 2, 417. Mortifera contactu vrtica, *vid* MORS. ¶ 2 Vrtica, *pro Pruritu libidinis.* Iuuen. Sat. 2, 128 — Vnde Haec tetigit Gradiue tuos vrtica nepotes? Aeres vrticae Iuuen. Sat. 11, 166. Te propagandae rei familiaris vrtica ſollicitat Sidon. Ep. 8, 8 *extr. i. immoderata cupiditas.* Marina vrtica Plaut. Rud. 2, 1, 9. ¶ 3 Vrtica, *Genus piſcis.* Plin. 9, 45 ſ. 68 Vrticae noctu vagantur, nocturque mutantur: carnoſae frondis his natura, et carne veſcuntur. Vis pruritu mordax, eademque quae terreſtris vrticae *etc. Add.* Plin. 32, 10 *et* 11. Gell. 4, 11 qui ἀκαλήφην *appellari docet.*

V R V

VRVCA, ae. f. Iuuenal. 6, 276 *ſec.* Scholiaſt. *qui dicit eſſe illud, quod in faba naſcitur, ſicut gurgulio. al.* curruca, *v. v. Conf.* VRICA.

VRVS, *vid.* VRI.

VRVVM, *vel* VRBVM, i. n. *Aratri curuatura. A quo* VRVO *vel* VRBO, āre; *quod eſt Aratro deſcribere.* Feſtus, Vruat, Ennius in Andromeda, ſignificat circumdat, ab eo ſulco, qui fit in vrbe condenda vruo aratri, quae fit forma ſimillima vncini curuatione buris et dentis, cui praefigitur vomer. Aut autem, Circum ſeſe vruat ad pedes. *Vid.* Varr. de R. R. 4, 27. *Salmaſ. ad* Solin. p. 576.

V S *et* V S P

VS. IP. Veſpaſianus Imperator.

VSIA, ae. f. [ἐσία] *Latine Eſſentia, ſiue ſubſtantia dicitur.* Vlpianus *vtitur* in l. In venditionibus. D. de contrah. emt.

VSIO, VSITATVS, VSITOR, *vid.* VTOR.

VSPIAM. [ἐναχοῦ] *Adu. in loco.* Ter. Adel. 1, 1, 3 Si abſis vspiam, *etc.* Cic. Att. 1, 17 *pr.* Sed tamen hoc me ipſe conſolabar, quod non dubitabam, quin te ille aut Dyrrhachii, aut in iſtis locis vſpiam viſurus eſſet. Eidem 7, 12 Inde vtrum conſiſtere vspiam velit, an mare tranſire, neſcitur. *Add.* Idem de Amic. c. 23. Vspiam, *In re aliqua, vel aliquo negotio,* Plaut. Caſ. 4, 3, 14 Num me expertus vspiam?

V S Q

VSQVAM. [ἐναχοῦ] *Adu. in vllo loco.* Cic. Verr. 4, 25 Quam crucem non auſus eſt vſquam defigere, niſi apud eos, quibuscum omnia ſcelera ſua ac latrocinia communicaſſet. Quo neque acutius vllius imperatoris cogitatum vſquam legimus Nep. 14, 6, 8. Nec mihi magis vſquam videor, quam quum aut in foro magiſtratus, aut in curia Senatum video, ſomniare. Cic. de Diuin. 2, 142 c. 68 *extr.* Idem Philipp. 1, 1 Nec vero vſquam diſcedebam. *Vid.* Donatus in Ter. Cic. Verr. 4, 146 Ciues Romani a me nuſquam diſcedere. Ter. Andr. 2, 5, 9 Neque iſtic, neque alibi tibi vſquam erit in me mora, *i. vlla in re.* Nec eſt vſquam conſilio aut auctoritati locus Cic. Off. 2, 2. Vſquam, *alter.* Ter. Andr. 5, 2, 7 Vide num eius color, pudoris ſignum vſquam indicat? *i. Aliqua parte corporis.* Vsquam gentium, *in loco et ad locum.* Plaut. Mil. 3, 1, 90 Nam bona vxor, ſi ea quidem deducta eſt vſquam gentium, vbi ea poſſit inueniri?

Ter. Hec. 3, 1, 13 An quisquam vsquam gentium est aeque miser? Nec sane vsquam Terrarum locum honoratiorem fenectus habet Iustin. 3, 3, 9.

VSQVE [ἕως, ἄχρι, ἄχρις, μέχρι] *Continuationem alicuius loci et temporis significat, et non temere sine alia vel loci vel temporis definitione inuenitur. Scaliger deriuat ab ὡς νε, in quantum ὡς* ad *finem ducit: sed cur* ad *adiicitur? et dicitur etiam* Vsque ab. *Melius in pueris quae locis intelligere mihi videbar illius rationem, si* VS *ponerem ontractum ex* VLS *antiquo, vnde* vltra *est, vt prima positione* vsque *fit,* et vls, *id est* vltra. *Illud* quo *eodem modo se habet, vt in* quisque, cunque, quandoque, vndique, vterque, *vt vniuersalitas quaedam indicetur, velut dicas* viscunque, *vel* vltracunque. *Conf.* VSQVEQVAQVE. *Exempla rem ostendent.* Plaut. Men. 1, 2, 62 Inde vsque ad diurnam stellam crastinam potabimus, *h. e. Quoad lux crastina, aut Lucifer certe a nobis videbitur.* Ter. Andr. 1, 2, 28 Verberibus caesum te in pristinum Daue dedam vsque ad necem. Cic. Att. 2, 7 Ibi esse volo vsque ad pridie Calend. Maias. Ibid. 4, 9 Nos in Formiano esse volumus vsque ad pridie Non. Maias. Eidem 3, 17 De Qu. Fratre nuntii nobis tristes, nec varii venerant, ex ante diem Nonarum Iunii vsque ad pridie Cal. Septemb. Plin. Epist. 2, 11 Assenserunt Consules designati, omnes etiam Consulares vsque ad Pompeium Collegam, *qui rogati fuere sententias assenserunt ordine ab initio et vltra, ad Pompeium, qui aliter sensit: Addit,* Erant in vtraque sententia multi *etc. ne putes verum esse, quod interpretati sunt* vsque ad eum, *excepto eo. Sine dubio excipiendus erat ab assentientibus, si eos numerare placeret Pompeius: sed haec non est formalis ratio particulae* vsque, *quae significat, quod diximus,* continuationem *quam terminat particula* ad, *vel similis cum suo nomine. De* Ad *iam exempla posuimus.* Virg. Georg. 1, 211 — Serite hordea campis Vsque sub extremum brumae intractabilis imbrem, *i.* Non vsque ad brumae finem, sed circa Seruius. *Interdum subtiliter Praepositio. V. g.* Ter. Adel. 4, 5, 21 Miletum vsque? *Nempe in nominibus vrbium hoc sollemne est, ne putes* vsque *regere Casum. Sed illud* Cic. de Sen. 50 Vsque adolescentiam meam processit aetate, *potest deberi librariis, qui* ad *literas geminandas semel tantum posuere. Vid.* Ter. Adelph. 4, 5, 21 Cic. Quint. Fr. 1, 1, 33 c. 14 Quoniam eiusmodi theatrum totius Asiae virtutibus est datum, celebritate refertissimum, magnitudine amplissimum, iudicio eruditissimum, natura autem ita resonans, vt vsque Romam significationes, vocesque referantur: contende quaeso atque elabora. *add.* Idem Att. 15, 28. *conf. Voss. de Anal.* 4, 4. A Romulo vsque Augustum Flor. Prooem. *conf.* Paullin. *ad* Nicet. v. 143. *Nescio an veterum quisquam dixerit simile illi.* Aspera arteria ad pulmones vsque pertinet Cic. de Nat. Deor. 2, 135. Ab vltimo principio huius praeceptionis, vsque ad hoc tempus Idem de Inuent. 2, 5. Ab ouo vsque ad mala Hor. Serm. 1, 3, 7. *id est ab initio coenae ad finem vsque.* Vsque illo, *Vsque ad illum locum* Plin. 6, 23. Inde vsque a prima pueritia Cic. pro Arch. c. 1. Ter. Adelph. 5, 9, 5 Ego istos vobis vsque a pueris curaui ambos fedulo. Cic. pro Cluent. 192 Comperi mulierem quandam Larino, atque illam vsque a mari supero Romam proficisci cum magno comitatu. Vsque a capite arcessere Id, Topic. 39. Plaut. Trinum. 51, 2, 180 Quodsi exquiratur vsque ab stirpe auctoritas, Vnde quidque auditum dicant. Ter. Phorm. 2, 3, 8 Progeniem vestram vsque ab auo atque atauo proferens. Cic. Verr. 1, 87 Hoc illi nauigio ad omnes Populi Rom. hostes vsque ab Diano, quod in Hispania est, ad Sinopem, quae in Ponto est, nauigauerunt. Virg. Aen. 7, 289 Siculo prospexit Ab vsque Pachyno. *Contra,* Ad iactum teli vsque Tacit. Ann. 13, 40. Ad ferum vsque diem Idem Hist. 3, 79. Ter. Andr. 1, 5, 27 Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo vsque adhuc quae meo cunque animo libitum est facere. Sueton. in Domitiano c. 18 Vsque adhuc certe animum meum probastis, et vultum. ¶ 2 *In tantum significare videtur* Virg. Ecl. 1, 12 Non equidem inuideo, miror magis, vndique totis Vsque adeo turbatur agris, *q. d. adeo vltra vltraque. Sic* Ter. Andr. 4, 1, 38 Suadere, orare, vsqueadeo donec perpulit. Cato 67 Amurcam commutet vsqueadeo, donec in lacum, qui in cella est, postremum perueuerit. Ter. Eun. 4, 6, 3 Vsqueadeo ego illius ferre possum ineptias et magnifica verba, verba dum sint. Sueton. de Illustr. Grammat. 22 Vsque adeo arguere perseuerauit, quoad Cassius Seuerus, interpellatis iudicibus, dilatione periit. Vlp. in l. 1 §. Vtqueadeo. D. quib. mod. vsusfruct. amittat. Vsque adeo autem capitis deminutio eum demum vsumfructum perimit, qui iam constitutus est, vt si in singulos annos, vel menses, vel dies legatus sit: is demum amittatur qui iam praecessit. Cato 156, 2 Postea vbi iterum occipiet feruere, paullisper demittito vsque admodum, dum quinquies quinque numeres. *Ad satietatem quod dicitur.* Plaut. Poen. 3, 1, 31 Vbi bibas edas de alieno vsque affatim, *i. vltra vltraque perpetuo.* Vsque ante diem Quintum Kalendas Maias Liu. 25, 12 *pr.* Ter. Andr. 2, 1, 4 Vt animus in spe, atque in timore vsque antehac attentus fuit. *Vbi* Donatus, Vsque antehac, *i.* Antequam tua verba audirem. Et vna est tantum Praepositio, velut Aduerbium. *Mihi videtur perpetuitatem et hic significare* vsque. *Sic etiam* Ter. Heaut. 1, 1, 84 Nam vsquedum ille vitam illam incolit inopem, carens patria ob meas iniurias, interea vsque illi de me supplicium dabo. Cic. Verr. 1, 12 c. 5 Vsquedum per me licuerit. Idem pro Quint. 67 c. 21 Vsquedum inueniretur. *Interdum aliquid interponitur inter* Vsque *et* Dum. Ter. Heaut. 5, 2, 30 Immo et ibi nunc sum, et vsque *(perpetuo)* dudum id egi, dum loquitur pater. Plaut. Pers. 4, 1, 13 Quas tu atrulisti mihi ab hero meo vsque e Persia. Cic. Fam. 8, 1 Ego qui scirem Cn. Pompeium Baulis embaeneticam facere, et vsque eo, vt ego miserer eius esurici, non sum commotus. Vsque eo dum, pro Tamdiu quoad, vel ita vt. Cic. de Nat. Deor. 2, 124 c. 49 Vsque eo premere earum capita mordicus, dum illae captum amitterent. Idem pro Quint. 59 c. 18 Inferiorem esse patitur duntaxat vsque eo, ne cum bonis, fama, fortunisque omnibus Sex. Naeuii cupiditati crudelitatique dedatur. Varro de R. R. 2, 1 Hoc enim nomine asinum Arcadici in Graecia nobilitati, in Italia Reatini, vsque eo vt mea memoria asinus venierit sestertiis millibus LX. Cic. Att. 2, 14 Ego autem vsque eo sum eneruatus, vt, *etc.* Vsque eo moroli, Vt nobis non satisfaciat ipse Demosthenes Cic. in Orat. c. 29. *conf.* Nep. 16, 3, 1. Ter. Eun. 3, 2, 18 Ex Aethiopia est vsque haec. Hic Aduerbium vsque de loco, teste Donato. Cic. Verr. 5, 157 c. 60 Vt qui vsque ex vltima Syria atque Aegypto nauigarent. Vsque extra fabulas deductus Plin. 8, 17. Vsque Hodie Hieron. de Scriptorib. Eccl. in Malchione, Pamphilo, *et* Eusthatio. Vsque In hoc Quinct. Decl. 361. Cic. Att. 1, 11 Nosti iam in hac materia sonitus nostros: tanti fuerunt, vt ego eo breuior sim, quod eos vsque istinc exauditos putem. Vsque nunc Idem ibid. *in* Luciano. Alpes vsque transfertur Idem pro Quint. 12 c. 3. ¶ 3 *pono vulr* Vsque, [δηθα] pro Diu, aut multum, vel valde: alii Paene, Donatus, *videamus an non in his maxime valeat illa generalis notio, quam supra dedimus.* Vltra et vltra, *perpetuo, magis modo* Ter. Adelph. 2, 2, 5 Ego vapulando, ille verberando vsque ad fessi sumus. *Et* Adelph. 4, 2, 21 Rogitas? Ctesipho me miserum, et istam psaltriam, vsque occidit. Ter. Eun. 2, 2, 12, 19 Opus faciam vt defatiger vsque ingratus vt dormiam. Cic. Mihi quidem vsque curae erit quid agas. Ter. Adelph. 2, 2, 7 Quid potui melius, qui hodie vsque os praebui. Virg. Ecl. 3, 29 Cantantes licet vsque (minus via laedet) eamus, *i.* Iugiter, *inquit Seru. add.* Ouid. Trist. 4, 1, 4 Mens intenta suis ne foret vsque labi. Vsque et vsque, *geminatum,* Martial. 1, 11 Et quidquid petit, et vsque et vsque donas. Idem 5, 61 Adlatres licet vsque nos et Et gannitibus improbis lacessas. Plaut. Most. 2, 2, 19 Salue aduenisse gaudeo: vsquene valuisti? TE. vsque, vt vides. Id. 2, 3, 53 Vsquene valuisti? *i. semper.* Plaut. Epid. 2, 2, 120 eas priusquam ego venero. AP. vsque operiar; *i. perpetuo. vniuersalitatem addit in illo* Ter. Adelph. 4, 6, 3 Perreptaui vsque oppidum, ad portum, ad lacum. Quo non?

VSQVEQVAQVE. Adu. [πάντη, πάντας] *Vbique, in vniuersque loco: quo firmantur, quae de notione illa generali particulae* vsque *dicta sunt.* Cic. Att. 4, 9 Hic quoque, vt loquebantur, et opinor quaque. Idem Verr. 5, 10 c. 5 Nolite vsquequaque eadem rere: in metu belli, furandi qui locus potest esse? Idem Inuent. 2, 63 Atque hoc non alienum est, quod ad multa pertineat, nusquam, aut vsquequaque dicatur, hic admonere. Cic. Fam. Vsquequaque sapere oportet, id erit telum acerrimum, *i. omni tempore et occasione.* Idem de Finib. 5, 91 An hoc vsquequaque in vita, et non ex maxima parte de tota iudicabis? Idem Philipp. 2, 110 c. 43 Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque ferua. Vsquequaque mihi loquitur Plaut. Bacch. 4, 4, 83. Sidon. Ep. 2, 10. *Pro vndecunque posuisse videtur* Messala *apud* Gel. Praetor et comitiatum et concionem vsquequaque aduocare potest a consule.

VSQVĔQVO. Adu. [ἀχρίπα] *Quousque, Donec vel quoad* ro de R. R. 1, 2 Quod iubet ranam luridam coniicere in aquam, quo ad tertiam partem decoxeris. Martial. 2, 64 Eia age, moras, quo te spectabimus vsque? *Pro Quatenus* Vlpian. suspecta. §. 2. D. de inofficios. test. Et ideo datae in eo libertate legata vsquequo Falcidia permittit, suam habent potestatem.

V S T

VSTĪCA. [Οὐστίκα] Mons in Sabinis, cuius meminit Hor. 1, 17, 11

Vtcunque dulci Tyndari fistula
Valles et Vsticae cubantis
Leuia personuere saxa.

Cubantem, *inquit* Porphyrio, suauiter dixit, ad resupinam eius nem attendens.

VSTIO, VSTRINA, VSTVLO, VSTVS, *vid.* VRO.

V S V *et* V T

VSVALIS, VSVARIVS, VSVCAPIO, VSVRA, VSVRPO, VSVSFRVCTVS, *vid.* VTOR, ĕris.

VT, *vel* VTI, *quod propter composita seorsim tractatur* [ὕνα, ὡς, ὥστε, ὅπως] *Coniunctio quam finalem dixeris, vel eius nem, i. exitum rei significat, vt* Cic. Fam. 1, 9 Non illi quid mihi stomachum facerent: *vbi negat efficere potuisse inimicos, quod cupiebant: vel* finem, *i. causam finalem et consilium, vt* Cursorem misere nunciaret Nep. 1, 4, 3. *conf.* Idem 5, 4, 2. *Seruit parentheseos solemnitati.* Cic. Verr. 2, 145 c. 59 Syracusana ciuitas (vt eam potissimum nem) dedit ipsi statuam. Idem pro Rosc. Amer. 87 c. 31 Sis audax, vt alia obliuiscar, hinc omnes intelligere potuerunt. Verr. 5, 177 c. 69 Sed de iudicibus, et (vere vt dicam) de te fu est. Vt ad pauca redeam, vxorem deduxit domum Ter. 2, 60. *h. e. Vt paucis dicam.* Quintil. 8, 3 Si quid perici finxisse videbimur, quibusdam remediis praemuniendum est, vt dicam, Sic licet dicere, Quodammodo, Permitte mihi sic, *etc. ab initio* Cic. de Fin. 1, 13, 5 Vt autem a facillimis ordiamur. *omittitur. v. g.* Cic. Epist. 2, 15 Hoc tu meum consilium laudes cesse est. Caes. Bell. G. 3, 11 Huic mandat, Remos reliqu Belgas adeat. Ter. Adelph 5, 8, 13 Sine te exorem. Epist. 4 Mors necesse est perueniat. Nep. 25, 22 Ne id, natura cogeret, sibi acceleraret, et se sibi suisque reser ¶ 2 *Frequentissimus usus est particulae huius, post omnia omnium affectuum, actionum verba. Obseruari meretur ille praeter caeteros verbis* Metuo, Timeo, Vereor *subiicitur, vbi vid. De religuo nationes aliquot dabimus, quibus omnia exhauriri nec ipsi affirmo. Conferre possunt Studiosi Schwarzianam ad Tursellinum diligentiam, forte inde suppleri ista possint. Igitur* Euentum *significat, s. vt loquitur Grammatici, ἐκβατικὸν est.* Ter. Andr. 1, 1, 108 Tum illa, vt suetum facile amorem cerneres, reiecit se in eum flens quam fa riter: *non ideo fecit, vt aperiret amorem; sed cum faceret prodidit.* Ter. Phorm. 1, 2, 57 Capillus passus, nudus pes, ipsa horrida, L mae, vestitus turpis: vt, ni vis boni In ipsa inesset forma, haec mam exstingueret. Varro R. R. 1, 63, 1 Eo conueniunt, v se necant curculiones *de catino aquae, quam appetunt illi eo euentu, pereant.* Cic. Orat. 56 Vt non iam fine causa Demosthenes trib primas, secundas et tertias *(partes)* actioni. ¶ 3 Adeo, Sic, Ita, Tantum, *etc. Ponere amant, vt,* Nep. 10, 9, 4 strepitus, adeo vt exaudiri posset foris. Idem 25, 16, 1 Cum qualibus suis sic vixerit, vt iudicare difficile sit *etc. Et* 15, Adeo veritatis diligens, vt ne ioco quidem mentiretur. *Et* Tanto plus virtute valuerunt, vt decemplicem numerum hostium fligarent. *Et omissa particula antecedente,* 7, 1, 2 Dissertus, primis dicendo valeret. Cic. Att. 15, 1 Est autem oratio sc elegantissime sententiis verbis, vt nihil possit vltra. Horat. 2, 2, 71 Purae sunt plateae, nihil vt meditantibus obstet. Cic. Tu 27 *de Poetis,* Ita sunt deinde dulces, vt non legantur modo, sed edisca ¶ 4 *Conditionale est* Plaut. Curc. 2, 2, 7 Operam vt det! *Non dubito quid possit alter: sed metuit, ne det operam, ne serio velit.* Cic.

13,1 In iugero Leontini agri medimnum fere tritici feritur — Ager
elfit cum octauo bene vt agatur (*si sit omnis fertilis*) verum vt omnes
dii iuuent (*si sit summa fertilitas*) cum decimo. Liu. . . Ex
Brutio agro, qui vt omnis coleretur, exiguus *tamen tanto alendo exer-*
citui erat. Ouid. Met. 6,1,90 Multaque vt eripiat, multo mihi plu-
ra linquet. *Huic affinis est illa ratio, cum pro* Licet, *vel* Quamuis
ponitur. Cic. Att. 8,3 Quis autem locus erit tutus, vt placa-
tis amur fluctibus? Idem ad Brut. 9 Nos te tuumque exercitum
exspectamus, sine quo vt reliqua ex sententia succedant, vix satis libe-
ri demur fore. Idem de Orat. 2,221 Vt enim quaeras omnia,
quomodo Graeci ineptum appellent non reperies. Idem de Lege
Agr. 2,23 Etenim vt circumspiciamus omnia, quae populo grata, atque
iucunda sunt: nihil tam populare quam pacem, quam concordiam,
quae otium reperiemus. Dissentionem neruorum vel cancer se-
quatur; vel certe, vt mitissime agatur, pus Cels. 8, 10 *quomodo legen-*
dum sit Morgagnus. Lindenius, cum agitur. ¶ 5 Vt
ibul it ante ne. Ter. Phorm. 1,3,16 Tu coniicito caetera, quid
ego ex hac inopia nunc capiam, et quid tu ex ista copia: vt ne addam
quae sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es. *i. Vt non.* Vt lex
Vel et Fufia Ne valerent Cic. Post Red. in Sen. c. 5. Vt foenus
de scentis Ne rea fiat Id. Fam. 13,55. *conf.* Plaut. Perf. 1,2,30. *et*
alib. Ter. Hec. 1,2,30 Nempe ea causa vt ne id fiat palam.
de Eun. 5,4,20 Vleiscar, vt ne impune in nos illuseris. Cic.
Ar. 2,6 Petiui saepe per literas, *etc.* non vt decernatur aliquid noui,
quae solet esse difficilius: sed vt ne quid noui decernatur. Idem
Ar. 16,9 Sed tamen ita velim, vt ne quid properes. Iustitiae
mus est, vt Ne cui quis noceat Idem Off. 1 c. 7. *add.* Nep. 2, 5, 5.
(*Pleonasmo seruit* Ter. Andr. 1,1,29 Quod plerique omnes faciunt
de scentuli, Vt animum ad aliquod ludrum adiungant *etc. i. Quod*
faciunt, s. cum adiungunt. Cic. de Senect. 42 Inuitus feci, vt
Iuminium e Senatu eiicerem, *i. Inuitus eieci. Pleonasticum etiam est.*
de Finib. 1,33 Fieri, inquam, Triari, nullo pacto potest, vt non
quid non probes eius a quo dissentias. ¶ 7 *Vt inter-*
ponuntur, vbi Accusatiuus cum Infinito ordinarie locum habet. Nep.
. pr. Si verum est, quod nemo dubitat, vt Populus Rom. omnes
ei s virtute superarit. Cic. pro Rosc. Am. 121 c. 41 Non est veri simile,
Chrysogonus horum literas adamarit. *Delet* verisimile *Lambinus.*
habent omnes libri. Idem Verr. 4,11 c. 6 Quid si magnitudine pe-
cuniae persuasum est ei? Verisimile non est, vt ille homo tam locu-
ples tam honestus, religioni suae — pecuniam anteponeret. *Imita-*
tus Lactant. de Ira Dei 10,44 Nec enim verisimile, vt minora et
ea ha regimen habeant, maiora et summa non habeant. Cic. de
Fo Cons. 39 c. 16 *extr.* Nam vt C. Iulius omnibus a Senatu eximiis
et nis rebus ornatus per manus hanc prouinciam tradat ei, cui mi-
n vos velitis: per quem ordinem ipse amplissimam sit gloriam
Brutus, ei ne libertatem quidem relinquat, adduci ad suspican-
m nullo modo possum. Cic. Acad. 4,28 c. 9 Ei, qui affirmaret,
ih posse percipi, consentaneum esse dicere, vnum tamen illud per-
ip osse, vt alia non possent. Idem de Legib. 3,33 c. 15 Nam ego
n sum sententia, qua te fuisse semper, scio, nihil vt fuerit in suf-
ra s voce melius. Idem de Fin. 1, 14 c. 5 Nam illae quidem ad-
huc vix possum, vt ea, quae senserit ille tibi non vera videantur. *Et*
1, 3 c. 33 Qui probari potest, vt is, qui propter me aliquid, plus
quc ego ipse gaudeat? *Et* 5,78 c. 20 Si Stoicis concedis, vt vir-
tus sola, si adsit, vitam efficiat beatam. *In his tribus exemplis et-*
iam tandem et ἐξωτέρω est oratio, si vt relinquas, quam si constructionem
per locutationes cum infinitis institutas. Idem Tusc. 1,57 c. 24 Ex
quo effici vult Socrates, vt discere nihil aliud sit, quam recordari.
Ne e effici *hic ponitur vt* sequi, *quod etiam adiunctum* sibi vt *habere*
solet de quo vid. SEQVOR n. 3. *Sic* de Fin. 3,31 c. 9 Quid autem
aque tus, quam ——— tollatur omnis ea, quae quaeratur laudatur-
que udentia? Quod tollatur *legendum putat Dauisius: malim* vt tol-
eatur, *vel* fore vt tollatur. Cic. de Nat. Deor. 1,63 c. 23 Protago-
oras principio libri sui posuit, De diuis, neque vt sint, neque vt non
sint habeo dicere. *Et* de Diuin. 2,66 c. 31 De ipso Roscio potest
dici quidem esse falsum, vt circumligatus fuerit angui: sed vt in eu-
dem ieris serit anguis, non tam est mirum. Qu. Cic. de Petit. Conf. 5
de 9 Qui abs te tribum — aut habent, aut vt habeant sperant. Varro
R. 1, 2, 26 Et tamen verum dicit, vt hoc scripserit in agricultura.
ad pis. 2,5,7 Ac sicut veremur, ne quibusdam pars aliqua secun-
dam uam cuiusque naturam non probetur: ita videmur posse conti-
ere vt vniuersitatem omnibus varietas ipsa commendet. *In hoc ver-*
bo vt similem habet rationem, atque in verbis timendi. ¶ 8
Nota similitudinis et comparandi vt. temporis frequentissimi vsus.
e studiose omnia Docere, educere, ita vt si filia esset Ter. Eun.
2,5. Nep. 14,3,2 Vinctum ante se Thyum agebat, vt si feram
est m captam duceret. *Sic vid.* Id. 10,9,2. Hor. Epist. 1, 7, 3.
ic am. 2,14 *etc.* Vt *pro Postquam, vel Ex quo.* Ter. Phorm.
3,2 Vt abii abs te, sit forte obuiam mihi Phormio. Idem
lec, 1,25 Me segregarum habuisse, vxorem vt duxit, a me Pamphi-
um: Vt Antonius rediit in Italiam Nep. 25,10,1. *Add.* ib. c. 11 *fr.*
t 3, 4. Cic. Phil. . . Est enim annus vt repulsam tulit.
dei Att. 7,15 Vt ab vrbe discessi, nullum intermisi diem, quin aliquid
d t literarum darem. Virg. Aen. 2,561 Vt regem aequaeuum
rudi vulnere vidi Vitam exhalantem. Plaut. Poen. 2,37 Vt
que quem fisco offenderant, Tam crebri ad terram accidebant, quam
pira Vt quisque acciderat, eum necabam illico. *Galli dicunt,* a me-
mone *etc.* Ter. Hec. 5,3,4 Vt quisque venerat accedebam, ado-
esc s dic dum quaeso, *etc.* Plaut. Men. Prol. 65. Nam rus vt ibat, vt
nullum forte pluerat *etc.* Ter. Adel. 3, 3, 52 Nam vt numerabatur
fort argentum, interuenit homo *etc.* Liu. 1, 12 Vt Hostus ce-
cidi confestim Romana inclinatur acies. Cic. Verr. 1, 64 Vt
haec audiuit, sic exarsit ad id, quod non modo ipse nunquam viderat,
sed audierat quidem ab eo, qui ipse vidisset. Idem in Somn.
Scip. 5,3 Atque ego vt primum fletu represso loqui posse coepi, Quae-
so iquam pater sanctissime. Vt primum cessit furor Virg. Aen.
6,1. *Add.* Vell. 2,33,3. Vt quodque primum gestum erat,
ita, c. Cic. de Inuent 1,29. Idem Att. 15, 22 Misi igitur Tiro-
nem et cum Tirone plures, quibus singulis, vt quidque accidisset,
dar literas. Idem A. in Verr. 1,19 Immo vero vt quisque me vi-
der, narrabat. Alius illud Indignum, aliis ridiculum videbatur.
¶ 9 *Comparationis exempla:* Tantus vir, vt naturam fautricem hab-
bue t in tribuendis animi virturibus, Sic maleficam nactus est in cor-
pore ingendo Nep. 17,8,1. Cic. pro Rosc. Amer. 22 Nam vt illud
iner ibile est mortem oblatam esse patri a filio sine plurimis et maxi-
mis causis: sic hoc verisimile non est, *etc. conf.* Nep. 23,7,4. Ter.
Hec. 2, 3, 20 Vt res dant se, ita magni atque humiles sumus. *Vid.*
1 ROVT. Cic. de Fin. 5,64 Pueri, in quibus, vt in speculis, natura
cernitur. *Suppresso* ita Hor. Serm. 2,2,24

— Quanquam ridentem dicere verum
Quid vetat? vt pueris olim dant crustula blandi
Doctores, elementa velint vt discere prima.

Cic. ad Q. Fr. 1,1,4 Vt quisque est vir optimus, ita difficillime esse alios improbos suspicatur. Sall. Iug. 81 Postea vti quisque opulentissimus videatur, ita Romanis hostem fore. Idem Verr. 1,68 Pro se quisque, vt in quoque erat auctoritatis plurimum, ad populum loquebatur. Idem Off. 1 c. 19 Vt quisque animi magnitudine maxime excellit, ita maxime vult princeps omnium, vel potius solus esse. Id. de Sen. c. 18 Vt quisque aetate antecedit, ita sententiae principatum tenet, *de augurum collegio.* Idem Parad. 1 c. 4 Vt quisque est maxime boni particeps, ita et laudabilis maxime. Idem de Orat. 2, 265 Vt quisque optime Graece sciret, ita esse nequissimum. Ibid. 1,120 c. 26 Vt enim quisque optime dicit, ita maxime dicendi difficultatem, *etc.* Plaut. Pseud. 1, 3, 11 Vt voles esse me, ita ero, *i. Qualem, talis. Simile fere est illud* Plin. Panc. *mox a prine.* Nec quidquam in te mutauit fortunae amplitudo, nisi vt prodesse tantundem posses vt velles, *pro* quantum. *Ita* vt *pro* qualis. Plaut. Amphtr. Prol. 104 Iam ego vos nouisse credo, vt sit pater meus. *Add* Id. Pseud. 4,4 *pr.* Ter. Heaut. 3, 1, 27 Non tua ei dixisti, vt essem? ¶ 10 *Declarandi vim habet.* Subito a militibus e cubiculo raptus, Ita vt erat in veste domestica, imperator est consalutatus Suet. Vit. c. 8. Tisiphone canos, vt Erat, turbata capillos Ouid. Met. 4, 473. *add* ib. 11,60. Circa quartum milliarium, vt Erat nudo pede atque tunicatus, penulam obsoleti coloris superinduit Suet. Ner. c. 48. *Tale est* Ouid. Met. 11, 239 Illic te Peleus, vt somno vincta iacebas Occupat. Vt est *i. per se, nulla re addita, nihil mutatum* Scribon. 119. 122. *Omittitur antecedens* Ita *vel* Sic, Quinctil. 12,12 Non omittenda pars haec orationis sed exigenda, vt optime possimus. Cic. Philipp. . . Quas vt honorificentissimis verbis ipse consequi potero, complectar mea sententia. *Interdum postponitur.* Idem de Orat. 2,173 Haec vt brevissime dici potuerunt, ita a me dicta sunt. *Pro* quippe Quinct. 10,1 Nec ignoro quos transeo: nec vtique damno, vt qui dixerim esse in omnibus vitalitatis aliquid, *etc. Pro* quam Ter. Andr 1,1,8 Ego postquam te emi a paruulo, vt semper tibi apud me iusta et clemens fuerit seruitus, scis. Idem Eun. 1, 2, 47 Tute scis, post illa quam intimum habeam te, et mea consilia vt tibi credam omnia. Cic. Att. 1,13 Me vero teste producio, credo te ex acclamatione Clodii advocatorum audisse, quae conturrectio iudicum facta sit, vt me circumsteterint, vt aperte iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarint. ¶ 11 *Parenthesi seruit:* Cic. pro Flacc. 38 c. 16 Sine hic confictum est, vt apparet, sine missum domo est, vt dicitur, commouebor. Idem Acad. 1,4 Quod ista ipsa de re multum (vt dixi) et diu cogitaui. Vt Dicitur Cic. pro Flacco c. 16. Vt ferunt Liu. 1,37. Vt fama est Idem 31, 32. Vt est consuetudo Cic. pro Caecin. 23 c. 8. Vt par Est Mat. ad Cic. Fam. 11, 27. Idem pro Rosc. Amer. 56 c. 32 Verum (vt sit) multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli, ac turba mouitur. Idem de Finib. 2, 2 Et caeteros sophistas, vt e Platone intelligi potest, lusos videmus a Socrate. Virg. Aen. 8, 135 Electra (vt Graii perhibent) Atlantide cretus, Aduehitur Teucros. Columel. 4, 2, 1 Sine viuit, et vt saepe venit (*leg.* euenit) vel nigri est generis, vel parum fertilis, non in vno, sed in pluribus pedamentis fructus claudicat. Caes. Bell. Gall. 3, 8 Horum auctoritate finitimi adducti (vt sunt Gallorum subita et repentina consilia) eadem de causa Trebium, Terrasidiumque retinent. *h. e. Qui mos est Gallorum in consiliis capiendis.* Ter. Phorm. 1, 2, 5 Vt nunc sunt mores. *conf.* Nep. 18, 8, 2. Mat. ad Cic. Fam. 11, 27 Respondebo criminibus, quibus tu pro me (vt par erat) tua singulari bonitate, et amicitia nostra saepe restitisti. Idem Fam. 1, 2 Nos in Senatu quemadmodum spero, dignitatem nostram, vt potest, in tanta hominum perfidia et iniquitate, retinebimus. *Restringit haec parenthesis, et minuit.* Idem de Senect. 12 Qui sermo, quae praecepta, quanta notitia antiquitatis? quae scientia iuris augurandi? Multae etiam vt in homine Romano literae. *Nempe ab homine Romano non valde exspectantur. Sic plane capiendum illud* Multum, vt inter Germanos rationis ac solertiae Tac. Germ. 30, 3. *Et* Cic. de Clar. Orat. 27 c. 7 Posteaque Clisthenem multum, vt temporibus illis, valuisse dicendo. *i. Secundum illorum temporum eloquentiam.* Orationem salutarem, vt in tali tempore, habuit Liu. 24, 28. Cic. de Clar. Orat. 39 Vt Populi Romani aetas est, fenes: vt Athenienium saecula numerantur, adolescentes debent videri. Idem Fam. 12, 2 Non nihil, vt in tantis malis, est profectum. Vt in licentia hac temporum, *i. Respectu horum temporum, in quibus magna vtimur licentia* Plin. Epist. 3, 3, 5. Cic. Att. 12, 28 Quae si manebant, quaerenda est excusatio ad Brutum: et vt nunc est, manurae videntur. *add.* ib. 13, 26. Manut. ad Fam. 4, 9. Non, vt olim solebat, *Attellanum:* sed, vt nunc sit, minum introduxisti Idem Fam. 9, 16. Idem Acad. 4, 10 Sed me hercule, vt quidem se nunc causa habet, etsi hesterno sermone labefacta est, mihi tamen videtur esse verissima. Ter. Heaut. 1, 2, 38 Tu vt tempus est dici, videsis ne quo hinc abeas longius. Ibid. 1, 1, 116 Sed vt dici tempus est, monere oportet me hunc vicinum Phaniam. Cic. pro Muraen. 32 c. 14 Quo ille quum esset, vt ego mihi statuo, *(secundum meam de illo sententiam)* talis, qualem te esse video, nunquam cum Scipione esset profectus. Idem Att. 13, 22 Vt mea memoria est. Idem Acad 4, 124 Tenemusne quid sit animus, vbi sit, denique sitne, aut vt Dicaearcho visum est, ne sit quidem vllus? ¶ 12 Vt *sequente*
Item Cic. Off. 2 c. 14 Nec tamen, vt hoc fugiendum est, item habendum est religioni, nocentem ——— defendere. Idem Epist. 5, 12 An, vt multi Graeci fecerunt ——— tu quoque item. Ciuilem coniurationem ab hostilibus externisque bellis seiungeres. Plaut. Amph. 3, 4, 9 Vt filium bonum patri esse oportet, itidem ego sum patri. *Et* Capt. 2, 2. 11 Vt vos hic, itidem illic apud vos meus seruatur filius. Plaut. Rud. 4. 4, 55 Vt tute es, item censes omnes esse? Lucret. 3, 11 Floriferis vt apes in saltibus omnia libant, Omnia nos itidem depascimur aurea dicta. Ter. Phorm. 3, 1, 12 Tum Phormio itidem in hac re, vt alias, strenuum hominem praebuit. *Ergo et* Cic. Off. 1 c. 1 Item *legendum esse, recte monuere viri docti, pro vulgato* idem. *Verba sunt,* Tamen vt ipse ad meam vtilitatem semper cum Graecis Latina coniunxi, neque id in philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci, *item* tibi censeo faciendum. ¶ 13 Vt, *pro Quomodo, interrogantis.* Plaut. Perf. 1, 1, 17 Vt vales? R. vt queo. Ibid.

Ibid. 4, 4, 6 Vt munitum muro tibi visum est oppidum. *Add.* Id. Merc. 5, 2, 107. *et* Most. 3, 2, 29. *et* Rud. 5, 2, 17. *et* Trin. 1, 2, 10 *et* 13. *et* Truc. 2, 7, 23. Ea vt videtur mulier? non edepol mala. vt morata est? nullam vidi melius Plaut. Merc. 2, 3, 57. *Cum exclamatione:* Cic. Att. 2, 21 de Pompeio: Vt ille tum humilis, vt demissus erat! vt ipse etiam sibi, non iis solum, qui aderant, displicebat! *Et* 3, 11 Quod quum facis, vt ego tuum amorem desidero! Plaut Capt. 1, 2, 62 Vt saepe summa ingenia in occulto latent! Cic. de Finib. 5, 61 Vt illi efferuntur laetitia quum vicerint? vt pudet victos? vt se accusari nolunt? quam cupiunt laudari? quos illi labores non ferunto, vt aequalium principes sint! Ter. Heaut. 4, 1, 51 Vt praeter spem euenit? Idem Eun. 2, 2, 42 Vt falsus animi est? Virg. Aen. 8, 155 — vt te fortissime Teucrûm Accipio, agnoscoque libens. Idem Aen. 2, 283 — vt te post multa tuorum Funera, post varios hominumque, vrbisque labores. Vt vidi, vt perii, vt me malus abstulit error? Idem Ecl. 8, 41. *conf.* Ouid. Her. 13, 89. *Heinf. ad* Ouid. Her. 12, 33. Heu fortuna! quis est crudelior in nos Te, deus? vt semper gaudes illudere rebus Humanis! Hor. Sat. 2 *vlt.* v. 61. *Cum indignatione:* Vt ego nunc adolescenti thesaurum indicem? Plaut. Trin. 3, 3, 21. Inultus vt tu riseris Cotyttia Vulgata? Hor. Epod. vlt. v. 56. *Et praepositio* ne. Egone vt te aduersum mentiar, mater mea? Plaut. Aul. 4, 7, 9. *Add.* Id. Pseud. 1, 5, 105. Eine ego vt aduerser Ter. Andr. 1, 5, 29. *Add.* Sen. Med. v. 893. Ter. Phorm. 4, 3, 64 Impuratus me ille vt etiam irrideat? *Exsecrantis est* Ter. Heaut. 4, 6, 6 Vt te omnes equidem di, deaeque quantum est Syre, cum istoc inuento, cumque incoepto perduint. Idem Adel. 4, 6, 1 Vt, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Iupiter. ¶ 14 *Etiam illa obseruabilia:* Plin. Epist. 7, 27 Iam vt in limine, iam vt intra limen auditur. Columel. de Arboribus c. 7 Diuersae autem, quae supra terram extare debent, ne passus fueris plus quam duas, aut vt maxime tres gemmas habere. Cic. Q. Frat. 2, 6 Domus celebratur ita vt quum maxime. Martial. 10, 11 Donani tamen, inquis, amico millia quinque, Et lotam, vt multum, terque quaterque togam: *ad summum.* Plin. 15, 3 *ad finem,* Nec tam numerosa differentia, tribus vt plurimum bonitatibus distat. Cic. de Legib. 2, 34 c. 14 Sequitur enim de iure belli: in quo et suscipiendo, et gerendo, et deponendo, ius vt plurimum valet, et fides. Plaut. Curc. 2, 1, 2 Quando Aesculapii ita sentio sententiam, vt qui me nihili faciat, nec salutum velit. *conf.* Ter. Andr. 1, 1, 121 Ita tum discedo ab illo, vt qui se filiam neget daturum. Tacit. de Germ. 10 Auspicia sortesque, vt qui maxime, obseruant. *i. vt illi, qui id quam maxime faciunt.* Plin. Epist. 9, 22 Amat vt qui *amant* verissime: dolet vt qui *dolent* impatientissime. ¶ 15 Vt, *quemadmodum Graecorum ὡς, etiam ad locum respectum habet, non minus quam* vbi *ad tempus* Catull. 11 *pr.*

Furi et Aureli comites Catulli,
Siue in extremos penetrabit Indos,
Litus vt *(vbi)* longe resonante Eoa
Tunditur vnda.

Idem 17, 10

Quendam municipem meum de tuo volo ponte
Ire praecipitem in lutum per caputque pedesque:
Verum totius vt lacus putidaeque paludis
Liuidissima maximeque est profunda vorago.

Virg. Aen. 5, 329 Leui cum sanguine Nilus. Labitur infelix: caesis vt forte iuuencis Fusus humum viridisque super madefecerat herbas. *Sic iam interpretatus est* Vet. Schol. *Cruqu. ad* Hor. 3, 4, 29. *Conf.* VTCVNQVE. ¶ 16 Vt quid *inferiore aetate ex ὡς τί (vt hoc ex* מה*) assumtum idem significare, quod* quid? quorsum? qua causa, *statim ostendemus. Referunt huc etiam* Cic. Att. 7, 7 Depugna, inquis, potius quam seruias. Vt quid? si victus eris, proscribare: si viceris, tamen seruias. *Sed videtur pathetica oratio, ita distinctione explananda:* Depugna potius quam seruias, vt . . . *hic ipse, vt fit, interpellans se Tullius interrogationem interserit,* Quid? *et respondet,* si victus eris *etc. De inferioris aeui scriptoribus non est dubium. Sic* Vulg. Int. Matth. 9, 4. *et* 27, 46 *etc. Sic ex* 1 Cor. 5, 12 Vt mihi eos qui foris sunt indicare? Tertull. de Pudicit. 2. Vt quid multa? venient in manus tuas commenta curiae nostrae Symmach. Ep. 5, 41. Vt quid me corripis conscientia? vt quid me confundis et deprauare contendis Laur. Nouar. homilia de Poenitentia. Vt quid ergo de homine Christum redimis? Tertull. de Perfec. c. 11. *Add. Daum. ad* Columban. Vt vt, significat Vtcunque, siue quoquo modo, *vt ait* Donatus Ter. Phorm. 3, 1, 4 Nam vt vt erant alia, illi certe, quae nunc domi tuae est consuleres. *Add.* 3, 2, 46. Idem Adel. 2, 2, 40 Immo hercle hoc quaeso Syre, vt vt haec sunt facta, potius quam lites sequar, meum mihi reddat. *Add.* 4, 4, 21. Cic. Att. 10, 4 Quorum vt vt iam acta actas. *Obs. A librariis confunditur* vt *cum* et, v. v. *it. cum* vbi, v. v. *it. cum* vi, v. v.

Vtputa, *vid.* PVTO, āre.

VTCVNQVE. Adu. [ὁπωσδήν, ὅπως, ὁπηοτε] *i. Quomodocunque, Quandocunque, Vbicunque.* Plaut. Amph. 1, 1, 187 Seruos esne, an liber? s. vtcunque animo collibitum est meo. Plaut. Poen. 3, 5, 9 Vtcunque est ventus exin velum vortitur. Cic. Finib. 5, 11 c. 4 Quibus esset moderandum vtcunque res postularet. Vtcunque ratio demonstrauit Plin. 8, 21 f. 30. *i. quomodocunque res postulat.* Ter. Andr. 4, 3, 21 Tu vt subseruias orationi, vtcunque opus sit verbis, vide. Cic. in Orat. 55 Itaque ille perfectus, quemadmodum iamdudum nostra indicat oratio. Vtcunque se affectum videri, et animum ardentius moueri volet, ita certum vocis admouebit sonum. Hor. Carm. 1, 35, 23 Vtcunque mutata potentes Veste domos inimica linquis. *Et* 4, 4, 31 Vtcunque defecere mores, Dedecorant bene nata culpae. *Et* Carm. 1, 17, 10 Vtcunque dulci Tyndari fistula, *etc. i. quocunque tempore et loco. Vid. Lambinus. Sic* Carm. 3, 4, 29 Vtcunque mecum vos eritis. Liu. 2, 12 Mea prima fors fuit: caeteri, vtcunque ceciderit, primi, quoad te opportunum fortuna dederit, suo quisque tempore aderunt. *Alii legunt* Vt cuique. Virg. Aen. 6, 822 Vtcunque ferent ea facta minores Vincet amor patriae, laudumque immensa cupido. Sed vtcunque aderunt res Cic. Off. 1, 53 c. 58. Vtcunque cesserit Curt. 7, 4, 16. Difficilis est hominibus vtcunque conceptae spei mora Vell. 2, 67, 1. Vtcunque, *pro Aliquantum, aliquo modo.* Plin. 8, 18 f. 26 Vtcunque rabiem et ipsa sentiunt, *de camelis. Pro* quantumuis Plin. 6, 33 f. 38 Nunc ipsarum partium *(telluris)* magnitudo comparabitur, vtcunque difficultatem adferet auctorum diuersitas.

VTLIBET *eodem sensu affertur ex* Horat. Epist. 1, 7, 19 Vtlibet, haec porcis hodie comedenda relinques. *Sed sunt aperte duae partes,* Vt libet, *sc. facere potes.*

VTENSILE, *vid.* VTOR.

VTER. *Considerabimus primo nomen Adiect.* Vter *cum der deinde* Vter *s.* Vterus: *denique* Vter, *s.* Vtris.

VTER, tra, trum. [πότερος, ὁπότερος] *Quis vnus ex duobus turque interrogatiue, et aliquando infinite.* Vter nostrûm popularis est, tune an ego? Cic. pro Rab. 11 c. 4. Plaut. 1, 2, 51 Sed vtris cum rem esse mauis? Idem Maen. 5, 2, 2 meruistis culpam? Liu. 2, 27 Senatus a se rem ad populum vtri eorum dedicatio iussu populi data esset, eum praeesse an *Et* 8, 10 Vtrius partis T. Manlius dux fuisset, eius futuram hobie fuisse victoriam. *Et* 31, 32 Vtrius partis melior fortun esset, ad eius societatem inclinaturos. Caes. 5, 44 T. Pulfio et renus perpetuas controuersias inter se habebant, vter alteri a retur. Vtra lex iubeat aliquid, vtra permittat Cic. de Inu 146 c. 49. Potest omnino hoc esse falsum, potest verum vtrum sit, non est mirabile Idem de Diuin. 2, 141. Vtrum eorum accidisset, verum oraculum fuisset Idem de Diuin. 2, 115. pro Fonteio 25 Videte igitur, vtrum sit aequius, hominem hom num, virum fortissimum, ciuem optimum, dedi inimicissimis immanissimis nationibus, an reddi amicis? Idem Verr. 4, Aequum esse illos cogitare, vtrum esset Siculis vtilius, suisne an Populo Rom obtemperare *etc.* Vter, *pro Alteruter.* Verr. 3, 112 Omnium controuersiarum, quae essent inter arato decumanum, si vter velit, edicit se recuperatores daturum. Neuter vtri inuidet Plaut. Stich. 5, 4, 51. Vter alteri d nescio Plin. . . Cic. pro Milon. 23 c. 9 Vter vtri insidias *Plur.* Vtros eius habueris libros, (duo enim sunt corpora) an que, nescio Idem ad Qu. Frat. 2, 12. Vter *pro* vterque *dix teres, putat Voss. ad* Vell. 2, 34, 3 *vbi Vet. Ed. et MS.* Consul Serg tilinae —— et aliarum vtrius ordinis virorum coniuratione aperuit, *pro quo nunc editur* vtriusque. Qradrigarius apud 13 Vtris summo studio pugnantibus *sic* MS. *pro* vtrisque. *Epistol. Qu. 4, 2 etiam* Liu. 36, 39 *extr. ex MS. restitui vult,* Fr spes, quae in oculos fucrat, vtros pariter frustrata est. *Sed ne objecutus est.*

VTERCVNQVE, vtracunque, vtrumcunque. [ὁποτερονοῦν, ὁποτερονοῦνοτε] Cic. Fam. 6, 4 Magnae vtrinque copiae ita paratae ad p dum esse dicuntur, vt vtercunque vicerit, non sit mirum fut Gell. 5, 10 *extr.* Ne sententia sua vtramcunque in partem dicta esse sese rescinderet. Vtcunque est, hic liber erit maxi cessarius Quinctil. Prooem. 5.

VTERLIBET, vtralibet, vtrumlibet. [ὁπότερος ἂν, ὁπότερος Vter *quem tibi capere* libet. Plin. 24, 4 Suberis cortex tritus, calida potus, sanguinem fluentem ex vtralibet parte sistit. pro Quint. 81 c. 26 Vtrumlibet elige: alterum incredibile est, a nefarium, et ante hoc tempus vtrumque inauditum. In vt bet partem deprauata facies Scribon. 101. 255. *Sed separatim* 47 medicamentorum libuerit asperto. *conf.* Cels. 8, 2.

VTERNAM. [ὁπότερος ἄν] Hor. Serm. 2, 2, 107

Vternam
Ad casus dubios fidet sibi certius, hic, qui
Pluribus affuerit, *etc.*
An qui, *etc.* Cuningam. *legit* Vterne.

VTERQVE, vtraque, vtrumque. [ἀμφότερος, ἑκάτ *Vter et vter, Alter et alter, vel vnus et alter: de duobus dicitur.* Amph. Prol. 1, 7 Vterque deluditur dolis mirum in modum. Phorm. 3, 2, 16 Vterque est similis sui. Idem Eun. 5, 2, 1 Api tiphonem vterque, mater et pater, quasi dedita opera domi Eorum controuersiam non incommodum videtur cum vtrorumq tione exponere Cic. de Inuent. 1, 57. Vterque vtrique est cordi Phorm. 5, 3, 17. Cic. Off. 1, 28 Quorum vterque suo studio status, contemsit alterum. Vtrumque inuicem adiumente *pro Vtrumque alteri* Plin. Epist. 4, 20. Herbae vtraeque Sc 165. Horum vterque cecidit victus Cic. de Arusp. Resp. 54. mus vtriusque nostrûm aedificatur strenue Idem Q. Frat. 2, 4. Fastigio stetit in vtraque Fortuna Nep. 25, 14, 2. *i. tam secunda, qu verſa.* Per nares vtrasque Scribon. 47. Lingua vt *Graeca et Latina* Plin. 12, 1 Est platanus vna insignis vtriusque li monumentis. Manu vtraque pulsare aliquem Virg. Aen. 5, Palmas vtrasque tetendit Idem Aen. 5, 685. Parte in vtraque dicuntur Cic. Acad. 4, 124 c. 39. Parte vtraque Scribon *vtrinque.* Partem in vtramque, *vid.* IN Praepositionem. dii quoniam vtriusque nostra possellio est, hodie vtro frui mali tua sit Cic. de Fato 3. Tempora vtraque, dixit Virg. Aen. Vtrique; *de pluribus dicitur duo genera facientibus.* Plaut. Truc 2, 50 Vtrosque percognoui vtrobidem. Cic. in Catil. 2, 20 ego vtrosque Quirites in eodem genere praedatorum, direptorum pono. Ter. Heaut. 2, 3, 14 Hoc beneficio vtrique ab vtri vero deuincimini. Hic in Plurali Duo significat, sed sic vt in si lis multi sint. *Sed etiam simpliciter de duobus* Nep. 20, 2, 2 rumque Dionysiorum opes. *Et* 23, 4, 2 Vtrosque profligauit, *de bus Consulibus.* ¶ 2 *Obs.* Vtraque *fem. nomen et n Plurali, penultimam interdum producit, accentu et rei occasionem praeb* Auson. Epigr. 92 Odit vtraque: aliud da modo consilium. *Et* E 1, 22 Et placuisse reor geminis aetatibus, vt se non festinato tem vtraque daret. Prudent. Perist. 3, 80 Frivola vtraque et vtraque hil, *carmen dactylicum. Et* Cathem. 10, 5 Tua sunt, tua, rec vtraque, *Anapaestus. Et* Apotheosi . . Spargebat dominus, vnum fulmen vtraque.

VTRAQVE *an* VTRASQVE. *(fluctuat enim lectio)* No 882 Pro vtrimque vel vtroque. Hemina Hist. 4 In Hispania pu tum bis, vtrasque (vtraque) nostri loco moti. Caecilius, Atque cle vtrasque (vtraque) te, quum apud nos venis fussarcinatum vi

VTERVIS, vtrauis, vtrumuis. [ὁπότερος βέλει] Vter *quam tu* Menander fecit Andriam et Perinthiam: Qui vtrumuis recte n ambas nouerit Ter. Andr. Prol. v. 9. Cic. Att. 9, 7 Proquae ego vnus cui vtrumuis liceret. Vtrumuis, saluo officio se fa posse arbitrarentur Idem pro Rosc. Amer. 4 c. 1. At minus ha virium quam vestrûm vterius Idem de Senect. 33 c. 10. Quod tum est non facere dum vtrumuis licebit Idem pro Rosc. Amer. 4.

VTRINQVE. Adu. [ἑκατέρωθεν] *Ab vtroque lat* Plaut. Amph. 1, 1, 65 Postquam vtrinque exitum est maxima copia. Fam. 6, 4 Tum hoc tempore ita magnae vtrinque copiae. Epist. 1, 18, 9 Virtus est medium vitiorum vtrinque reductum. Vt que, *pro ab vtroque.* Plaut. Amphit. Prol. 111 Vtrinque est grauida

iro, et ex summo Ioue. *conf.* Sisenna *ap.* Non. 2, 88 Ad binum
um numero fauciis vtrinque factis.

TRINQVESĔCVS, *pro Vndique, ex omni parte.* Lucret. 4, 937
Quae vtrinquesecus quum corpus vapulet, *etc.* *Vid.* Solin. c. 65 (52)
Cal. R. R. c. 21.

VTRO. Adu. [ὁποτέρωτε] *Versus quam partem.* Plin. 18, 19
Id rectum recte subactum erit, vbi non intelligitur vtro vomer ierit.
adde Ouid. Met. 5, 166.

VTROBI, *vid. paullo post* VTRVBI.

VTROBĪDEM. Adu. Plaut. Truc. 1, 2, 50 Vtrosque percognoui vtrobidem.

VTROBĪQVE. Adu. [ἑκατέρως, ἑκατέρωθι] *Idem quod Vtrinque.* Liu. 27, 40 Vt eodem tempore vtrobique Resp. prospere gereretur, aduersa fecundis pensando. Asin. ad Cic. Fam. 10, 31 Quum vero non liceret mihi nullius partis esse, quia vtrobique magnos inimicos habebam Eadem veritas vtrobique est Cic. de Nat. Deor. 2, 78. Vtrobique Eumenes plus valebat Nep. 23, 10, 3. *add.* Iustin. 10, 2, 8. *et* 31, 7, 5.

VTROLIBET. Quinctil. 1, 11, 9 Vtrolibet inclinata ceruix. *i. in alterutram partem.*

VTRŌQVE. Adu. [ἑκατέρωτε] *Ad vtrumque locum.* Plaut. Mostell. 3, 1, 43 Per hortum vtroque commeatus continet, *i. continens est,* pertinet. Vtroque coloniae missae Liu. 1, 11. Vtroque versum Plaut. Cas. 2, 3, 7. Gell. 5, 12 Ambigua sint, et vtroque versum dicantur.

TRVBI, *siue (vt alii legunt)* VTRŌBI. Vnde repulsus Virtuo, aut vtrobi fuerit Auson. Eidyll. 4, 63. Vlpian. in l. Officium. D. de rei vindicat. Idem in l. vnica. D. Vtrubi. Vtrubi hic homo, de quo agitur, maiore parte huiusce anni fuerit, quo minus is eum ius vim fieri veto. *Verba sunt Praetoris. Alii legunt* Vtrobi. *Significat autem, In vtrouis loco e duobus: vel, Apud vtrum e duobus.*

VTRVM. [πότερα, πότερον] *Ex Adiectiuo Neutro Aduerbium, idem hoc.* Num *significans, et sequentem fere semper habet Particulam* An. Cic. Acad. 4, 95 c. 29 Quid quod eadem illa ars, quali Penelope, telam texens tollit ad extremum superiora, vtrum ea vestra, an nostra culpa est? Idem pro Rosc. Com. 43 c. 11 Vtrum dimidia parte, an pro tota societate? planius dicam; vtrum pro me? an et pro me et pro te? Multum interest vtrum laus imminuatur? an salus deferatur Idem Cat. 1, 7. Quid tu malum curas, vtrum crudum, an coctum edam? Plaut. Aul. 3, 2, 16. Vtrum, *etiam sine particula* An *interrogat.* Idem Capt. 5, 5, 9 Vtrum tibi accumbo? SA. vtrum, vbi tu vis? Vtrum interest, uis aliquid in quempiam dici possit? *etc.* Cic. pro Caecin. 29. Vtrum *dubitantis.* Ter. Phorm. 4, 2 (3) 54 Vtrum stultitia facere ego hoc, an malitia dicam, scientem an imprudentem, incertus sum. Vtrum pluris patrem matremne faceret? Nep. 11, 3, 4. Hor. Epod. 1, 7

Vtrumne iussi persequemur otium
Non dulce, ni tecum simul?
An hunc laborem, *etc.*

Celsus in discrimine versatur, vtrumne possit se defendere, *an etc.* Cic. Orat. Quint. c. 30. Dissenserunt, vtrumne hae partes essent rhetoricae, an eiusdem opera, an elementa Quinctil. 3, 3 *extr.* *conf.* Colum. 1, 1. Tac. de Orat. 35, 2. *et* 37, 3. Vtrumne, an. Pomponius in Digestis indebitum. D. Rem ratam haberi. vt possit discerni, vtrumne dotis condici debeat id, quod indebitum solutum sit, si is ratum habeat: an vero procuratori condicendum sit, si dominus ratum non habeat. Idem in l. 1. D. de rescindenda venditione. Sed quaeritur vtrumne nihil agatur ex ea pactione: an vero ego quidem liberer, filio maneat obligatus? Sen. de Benef. 6, 7 *extr.* Quid autem interest, vtrum mihi debeas naui, aut vehiculo, aut lanceae debere beneficium: *si huc usque uno legas, possis existimare, iungi* vtrum, aut, aut: *sed adde, quae sequuntur* an ei, qui aeque quam ista propositum benefaciendi nullum habuit, sed ruruit casu? *An sequatur post* Vtrum aut, *vid.* AVT n. 2.

VRVMNAM. Adu. *Idem.* Liu. 37, 17 *extr.* Rhodios cum periculosa esset, vtrumnam Pataris vniuersa classis in portu stare posset.

VTER, ĕri. *vel* VTĔRVS, i. m. [μήτρα, ἀδελφός, υἱός] *Qui continet, et tanquam* vter *s. follis est ad foetum continendum, proprie dicitur de mulieribus et reliquis huius sexus dicitur.* Plin. 11, 7, 36 Feminis eadem omnia, praeterquam veticae iunctus vtriculus: vnde dictus vterus, quod alio nomine locos appellant. Idem 8, 43 *de mulis.* Sed incontinens vterus vrinam genitalem reddit, nisi cogatur in venerem verberibus a coitu. Ouid. Met. 8, 490 Vteri pignora *sunt obscura.* *Sic* Fast. 2, 430. Onus Idem Epist. 11, 64. *et* Met. 10, 481. *Sic* Alteri pars septima *de septem filiis vnus* Met. 6, 192. Vter, *pro* Venter. Caecil. Vmbris, Nunc vter crescit, non potest celari Nolim 2, 915. Vterus, *pro* Ventre Virg. Aen. 2, 20 — vterumque armato milite complent. Nauis lato vtero Tac. Ann. 2, 6, 2. Implere vterum dolii Colum. 12, 4. *Sed proprie* Plaut. Truc. 1, 2, 97 Nam equidem vterum illi, quod sciam nunquam extumere sensi. Feminam vteri femina. Paterc. l. 2 Feminam neque sibi, neque Reipub. felicis vterum. Grauis vtero Plin. 9, 6. Vterus grauis Ouid. Met. 10, 495. Vtero laborantes puellae Idem Am. 2, 13, 17. Potens vteri diua, Lucina Idem Met. 9, 315. Celare manibus vterum Idem Met. 2, 465. Facere vterum . . . Fert diro vtero impia femina Onus. Met. 10, 472. Ignoratus vterus, *vid.* IGNORO Implet vterum generoso femine Ouid. Met. 9, 280. Notanit Lucrinis rugis vterum Idem de Arte Am. 3, 785. Parere vno vtero marem et feminam. Vlpian. in l. Si fuerit legatum. §. Plane. D. de reb. dubiis. Tendebat grauitas mihi vterum Ouid. Met. 9, 287. *Verba sunt Alcmenae.* Tumens vterus Stat. Theb. 12, 637. Vti facore vtero Plin. 8, 32. Tacit. Ann. 1, 59 Arminium — Subiectos seruitio vxoris vterus vecordem agebat. *Intelligit filium, quem ante adhuc gestabat vxor.* *Add.* Id. 15, 23, 2. Plin. Ep. 8, 11. Vterum, neutro genere dici auctor est Nonius 3, 258. Plaut. Aul. 4, 7, 10 Per mea nutrix, obsecro, vterum dolet. Afran. Vopisc. Sedit vterum, non vt omnino tamen. Apul. Apol. p. 327, 33 O infelix vterum tuum, Pudentilla! o sterilitas liberis potior!

VTERCŬLVS, *siue* VTRICŬLVS, i. m. Dimin. [ἀσκίδιον] Vtriculus porcelli Apic. 8, 7 *quae* vulua *est in porca.* *De ventriculo apri* Plin. 11, 12 Praeterea e fronde ac pabulis potus in vtericulos coreftus apum, ore enim eum vomunt, et ad haec succo florum, *etc.* Idem 11, 37 *Vt modo vidimus* vtriculi *nomine descripsit* vterum. Vtriculi Plinius *vocat* 18, 11 *non procul a fine,* quae Graeci ἔλυτρα, id est fenum in frugibus inuoluera et operimenta, quae trita et cribro excussi, glumae siue acus dicuntur. *Quin etiam prima illa florum germina, quae veluti quidam vtericuli tument, priusquam flos arborum aperiatur, vtriculi vocat* 16, 26 *de arboribus loquens,* Pariunt vero quum florent: flosque ille ruptis constat vtriculis.

VTERĪNVS, a, um. Adi. [ὁμογάστριος] *Qui ex eodem vtero prodiit.* Institut. l. 3 titulo De bon. possess. Frater, sororne, consanguinei vel vterini. *Add.* Iliid. 9, 6. *it.* l. vlt. C. de legit. hered.

VTER, tris. m. [ἀσκός, ἀσκωμα] *Pellis, qua vinum aut oleum defervi solet.* Vtres ab vtero *deriuat* Isidor. 20, 6 *quod contra melius alii.* Plin. 12, 7 Iudi in vtribus camelorum aut rhinocerotum lycion mittunt. *conf.* Curt. 3, 7, 12. Virg. Georg. 2, 384 Mollibus in pratis vnctos saliere per vtres. Ouid. Amor. 3, 12, 29 Aeolios Ithacis inclusimus vtribus Euros. Constringere medium vtrem Scribon. 84. Vter vinarius Plin. 28, 18. *Add.* Iustin. 1, 8, 13. Nare super vtres Curt. 7, 8, 6. *Metaph.* Hor. Serm. 2, 5, 98 Crescentem tumidis infla sermonibus vtrem. *Obs.* Arnob. 1 p. 36 Nonne alius *haec vtria,* alius dicitis *hos vtres?*

VTERCŬLVS, i. m. Dimin. Apul. Milef. 1 Sanguinis eruptionem vtericulo admoto excipit diligenter, vt nulla stilla compararet vsquam.

VTRARIVS, i. m. Vtrarios *videtur vocare* Liu. 44, 33 Qui vtribus aquam ferunt; Postremo sequi se vtrarios ad mare, quod minus trecentos passus aberat, iussit.

VTRICVLARIVS, i. m. [ἀσκωδός] *Qui inflat aptam et illigatam vtri fistulam.* Suet. Neron. c. 54 Vouerat se proditurum hydraulam, et choraulam, et vtricularium. Vtricularii *etiam dicuntur, qui pontes vel naues ex vtribus conficiunt.* Inscript. Vet. apud Spon. Miscell. Erud. Antiq. p. 61. COLLEGIO VTRICVLAR. *et p.* 171. INTER VTRICVLAR. LVG. *Vide Schwarz Altorfin. in Miscell. Polit. humanit.* p. 27 sqq.

VTRICIDA, ae. m. *Qui vtres caedit, fictum ab* Apul. Met. 3.

VTERCVNQVE, VTERIBET, VTERNAM, VTERQVE, VTERVIS, *vid.* VTER, Adi.

VTERVS, *vid.* VTER, ĕri.

V T I

VTI. [ὡς, ὥσπερ] *Particula idem significat quod* Vt. Plaut. Amph. 1, 1, 59 Proinde vti propere de finibus suis exercitum deduceret. Cic. Acad. 4, 22 Eos consuetudine adhibita tam facile internosceremus, vti minimum quidem similes viderentur. Ter. Phorm. 4, 1, 20 Quod si fit, vti me excutiam atque egrediar domo, id restat. Putant fore vti, si paullatim haec consuetudo serpere, ac prodire coeperit Cic. Diu. in Caec. 68. Vti eorum qui audirent, sic afficerentur animis, vt, *etc.* Idem de Orat. 1, 87. Nihil aliud, nisi vti ne quid per vim agi posset Idem pro Domo 54 c. 21. Neque vti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius, verum vti ne omnino defertus esset Idem pro Rosc. Amer. 5 c. 2. Certus vti, *pro* Vti certus Hor Carm. 1, 15, 29. Vti rogas, *vid.* Rogare legem, *in* ROGO. Cic. Philipp. 9 *extr.* f. 17 Quod sepulcrum ipsius, liberorum posterorumque eius sit, vti quod optimo iure sepulcrum publice datum est.

VTICA, ae. f. [Τύχη] *Africae minoris vrbs in littore Carthaginiensi et magnitudine et auctoritate secunda post Carthaginem, quae illa excisa vt metropolis erat, et receptaculum Romanorum ad res in Libya gerendas.* *Apud hanc Cato se interemit: vnde et* Vticensis *dictus est.* Mela 1, 7 Fato Catonis insignem ideo appellat. Hor. Epist. 1, 20, 13 Aut fugies Vticam, aut vinctus mitteris Ilerdam.

VTICENSIS, e. Adi. *Vt,* Ager Vticensis Liu. 27, 5.

VTILIS, VTILITAS, VTILITER, *vid.* VTOR.

VTINAM. [ἄφελε, ὄφελον, ὄφελες] Adu. *optantis.* Cic. Fam. 14, 4 Quod vtinam minus vitae cupidus fuissem, certe nihil, aut non multum in vita mali vidissemus. *i. Si minus vitae cupidus fuissem, certe, etc.* Vtinam igitur vt illa anus optat Idem de Nat. Deor. 3, 75. Atque vtinam ipse Varro incumbat in causam Idem Att. 3, 15. O vtinam tunc quum Lacedaemona classe petebar, *etc.* Ouid. Epist. 1, 5. Cic. Fam. 5, 17 Illud vtinam ne vere scriberem. *Vid.* Ter. Phorm. 1, 3, 5. Nec ad te die natali meo scripsi, quo vtinam conceptus non essem Cic. Att. 11, 9. Idem Att. 13, 45 Heri nescio quid in transitu videor exaudisse, quum diceres te in Tusculanum venturum: quod vtinam, iterum vtinam, tuo tamen commodo.

VTIQVE. Adu. *affirmandi.* [ἄρα, ἦπα, δήπουθεν, πάντως] *Certe, omnino.* Cic. Att. 5, 9 Id vnis diligenter literis, quae ad me vtique perferantur, consequerer. Eidem Att. 12, 40 Nam et Piliae satisfaciendum est, et vtique Atticae. Coram pluribus erubit, vtique in concionibus Sen. Ep. 11. Quinctil. 5, 10 Itaque non quia est arbor, platanus est: at quod non est arbor, vtique platanus non est. Nec quod non est virtus, vtique potest esse iustitia. Ibid. Sol colorat: non vtique qui est coloratus, a sole est. Sapienti propositum est, non vtique, quod tentat, efficere; sed omnia recte facere; gubernatore proposito est, vtique nauem in portum perducere Sen. Ep. 85. Abiero vtique siue hinc, siue ero hic oppressus, ea maneat opinio Pseudo-Cic. Anteq. iret in Exil. 23. Mittas vtique ad me tabellarios Cic. Att. 6, 1. Qui non, si oporteat, vlcisci velit; sed vtique Sen. de Ira 2, 4, 1. Scire illud vero vtique cupio Cic. Att. 13, 13. Scribito vtique quod censeas mihi faciendum Idem Att. 10, 1. *Add.* ib. 13, 13. Sis vtique cum tuis apud me quo die venies Idem Att. 4, 4. Teneto vtique annum quidem Idem Att. 5, 9. Ego, vt constitui, adero; atque vtinam tu eadem die: sin, quid enim multa? vtique postridie Idem Att. 13, 22. Velim ante possis: si minus, vtique simul simus Id. ib. 13, 4.

V T O

VTOR, vsus sum, vti. [χράομαι] *Adhibere ad finem quemcunque: latissime patet, ac de omnibus rebus dicitur:* Cic. Diu. in Caec. 21 Sunt haec et alia in te falsi accusatoris signa permulta, quibus ego nunc non vtor. Vtor *etiam Accusatiuo iunctum.* Plaut. Epid. 2, 2, 79 Si placebit vti minor (*al.* Vtitor) consilium. Idem Asin. 1, 3, 17 Caetera quae volumus vti, Graeca mercamur fide. Si quid est, quod vtar, vtor *vox* Catonis *apud* Gell. 13, 23. *Eadem significatione, sed cum Ablatiuo coniuncto,* Vt fit, qui vtamur Cic. Att. 11, 11 *extr.* *i. vnde sumtus suppetat.* *conf. Graeu. ad* Gron. *de Pec. Vet.* 2, 7. Ter. Ad. 3, 9, 24 Huic aliquid paullum prae manu dederis, vnde vtatur. *Sic* vti paruo n. 2. *Vid. de hoc vsu verbi* Gronou. *de Pec. Vet.* 2, 7 p. 105. Tertull. Exhort. ad Cast. c. 9. *et de fuga in Persec.* c. 6. Charis. 3 p. 257. Diomed. 1 p. 367. Nihil te vtor, *Nolo mihi quidquam negotii esse tecum* Plaut. Trin. 2, 1, 26. Plin. 16, 5 Ab hac proxime latifoliae proceritas, sed minus vtilis aedificiis, atque carboni: dorata, vitiis obnoxia est. Quamobrem solida vtuntur carbonis. *i. ad Carbonem.*

nem. *Sed variat lectio.* Cic. pro Rosc. Amer. 62 Et fese ad Caeciliam nepotis filiam, quam honoris causa nomino, contulit, qua pater vsus erat plurimum, *mt. ad amicitiam et familiaritatem.* Id. pro Cluent. 4 c. 16 His Fabriciis semper vsus est Oppianicus familiarissime. *Conf.* Idem Fam. 1, 3. Ter. Hec. 5, 3, 59 *Bacchis de Pamphilo*, Ego, dum illo licitum est, vsa sum benigne, et lepide, et comi. ¶ 2 *Abstitui:* Caes. Bell. Gall. 1, 51 Omnes alarios in conspectu hostium pro castris minoribus constituit, quod minus multitudine militum legionariorum pro hostium numero valebat, vt ad speciem alariis vteretur. Qui Ambitione nihil vterer Cic. Fam. 5, 20. *vid. Graev. ad h. l. et Gron. de Pec. Vet.* 3, 17. Amicitia familiariter alicuius vti Quinctil. 5, 9. Amicitia alicuius vti bene vel male Plaut. Cistel. 1, 1, 25. Id. Pers. 1, 1, 19 Nimis stulte amicis vtere. Ter. Hec. 5, 1, 37 Nostra vtere amicitia vt voles. Plaut. Asin. 1, 1, 51 Quippe qui mage amico vtantur gnato, et benevolo. *h. e. Plus gnatus eos amaret.* Ter. Heaut. 2, 1, 5 Mihi si vnquam filius erit, nae ille facili me vtetur patre. *h. e. Facilis illi et placabilis pater ero.* Amoribus dementer vsa Clytie Ouid. Met. 4, 259. Amore vti surrepticio, *pro Clam amare* Plaut. Curc. 1, 3, 49. Antidoto Scribon. 171. Aquis frigidis vti Cels. 1, 1. Aura nocturna vti dicuntur naues Caes. Bell. Ciuil. 3, 8. Auribus alicuius vti, *vid.* AVRIS. Balneo vti Cels. 1, 1. Beneficio ciuitatis Nep. 25, 3, 1. Cic. Verr. 4, 6 Vt illis benignis vsus est ad commodandum, sic ipse diligens fuit ad reportandum. Cic. pro Rosc. Amer. 71 Noluerunt feris corpus obiicere, ne Bestiis quoque, quae tantum scelus attigissent, immanioribus vteremur. *h. e. Immaniores essent erga nos.* Bonis suis vtatur oportet, fruatur, qui beatus futurus est Cic. de Nat. Deor. 1, 104. Bonis eloquentiae male vti Quinctil. in Prooem. lib. 1. Collyriis Scrib. 22. Cic. pro Rosc. Amer. 131. Commoda quibus vtimur, lucemque qua fruimur, spiritumque quem ducimus, ab eo nobis dari atque impertiri videmus. Consilio vti Caes. Bell. Gall. 1, 8. Criminatione in aliquem vti Cic. de Lege Agr. 3, 3. Idem pro Cluent. 56 Sed ipse his neque Defensoribus vti potuit, neque laudatoribus potuit. Disciplina vti Plaut. Asin. 1, 3, 49. Equo vti Caes. Bell. Gall. 8, 12. Exemplis grandibus vti in paruis Ouid. Trist 1, 3, 25. Fide et praesidio alicuius vti Cic. Verr. 1, 13. Fide lenonia vti Plaut. Rud. 5, 3, 30. Foro vti, *vid.* FORVM. Fortuna vti Virg. Aen. 9, 240. Cic. Verr. 3, 84 Quo iste interprete non ad linguam Graecam, sed ad furta et flagitia vti solebat. Homine aequo vti: Id. Verr. 5, 154 Hic vide quam me sis vsurus aequo. Honoribus vir amplissimis vsus Cic. pro Flacc. 52. Idem Verr. 1, 30 Menses mihi tres cum eripuissetis ad agendum maxime appositos, reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis, vt cum Horis nostris nos essemus vsi, tu binis iudis interpositis, quadragesimo post die responderes. Hortamine longo non est vtendum Ouid. Met. 1, 177. Cic. Fam. 11, 5 Quanquam cum Hortatione non egeas, vt supra scripsi, non vtar ea pluribus verbis: faciam illud quod meum est. Cic. Qu. Frat. 2 Mihi docere videbatis istius generis Humanitatem, qua mihi nihil vtor abs te. Illis vtar vt meis Plin. Epist. 7, 12 *de scriptis.* In gladiatoribus vti emplastro Scribon. 207. Ingenio vti iuueniliter Ouid. Trist. 2, 118. Ingenio alicuius vti, *i. Ingenio obsequi et morem gerere* Treb. Pollio in Trigint. Tyrann. c. 16. Inuidia mimore vti Plaut. Aul. 3, 5, 8. Cic. Off. 1, 22 De rebus ipsis vtere tuo Iudicio. Libertate modice vti, *vid.* MODVS. Hor. Epist. 1, 17 *pr.* Quamuis, Scaeua, satis per te tibi consulis, et scis Quo tandem pacto deceat Maioribus vti, *i. Cum maioribus viuere.* Medicamento Scrib. 228. Melle liquido Id. 50. Vti, *absolute, de medicamentis:* Cur hoc quam illo potius vtatur Cels. 1 praef. Define Morbo procacitatis isto vti Declam. in Sallust. 36 c. 8. Muneribus deorum sapienter vti Hor. Carm. 4, 9, 48. Necessitate vti Tac. Ann. 16, 11. Oculi vti Plaut. Epid. 1, 1, 4. Idem Milit. 4, 7, 25 Maris causa hercle hoc ego Oculo vtor minus. *h. e. Ademtus est mihi huius oculi vsus.* Odio similiter vsus est Ouid. Trist. 3, 8, 41. Officio improbi viri vti Plaut. Stich. 1, 1, 14. Idem Aul. 2, 1, 22 Da mihi Operam amabo. M. tua est, vtere, atque impera, si quid vis. Cic. Acad. 4, 86 c. 38 Negat Opera deorum se vti ad fabricandum mundum. Oraculo vti. *h. e. Apollinem consulere* Tac. Ann. 2, 54. Paruo vti Hor. Epist. 1, 10, 41. Cic. Philipp. 10, 9 Nam quoad vos omnia pati vidit, vsus est ipse incredibili patientia. Patre vsus est diligente indulgente, et, vt tum erant tempora, diti Nep. 25 *pr.* Mihi si vnquam erit filius, me facili ille me vtetur Patre Ter. Heaut. 1, 2, 42. Perfugio vti, *vid.* PERFVGIVM. Permisso vti Hor. Epist. 2, 1, 45. Cic. Att. 7, 2 Itaque si hoc imperium mihi molestum erit, vtar ea Porta quam primum videro: *eundere, effugere, fludebo.* Cic. de Finib. 5, 29 Omnium enim rerum principia parua sunt: sed suis Progressionibus vsa augentur. Idem Qu. Fratr. 1, 1, 8 Non vt ea Potestate quam tu ad dignitatem permisisses ad quaestum vteretur. Ratione vti Plaut. Casin. Prol. 25. Hor. Epist. 1, 17, 13 *Diogenes ad Aristippum,* Si pranderet olus patienter, Regibus vti Nollet Aristippus. *Hic respondet,* Si sciret Regibus vti, Fastidiret olus, qui me notat, *i. prudenter versari cum magnis hominibus.* Re aliqua ad aliquid faciendum vti Cic. de Clar. Orat. 277. Re aliqua contra se Senec. de Benef. 2, 14. Re aliqua bene vti Quinct. 2, 10. Re aliqua certatim vti Idem 6, 1. Re aliqua honeste vti Idem 3, 7. Se: Dicam, vt penium sibi aliud ornet, si quidem Sese vti volet Plaut. Capt. 4, 2, 12. *i. genio suo indulgere.* Es, bibe, animo obsequere meum atque onera te hilaritudine. Liberae sunt aedes, liber sum autem ego: me vti volo libere Plaut. Mil. Glor. 3, 1, 82. *Conf. Salmas. ad* Trebell. p. 311. Sentibus vti Lucret. 3, 661. Sermonibus morologis vti Plaut. Pseud. 5, 1, 2. Simulatione itineris vti Caes. B. G. 6, 7. Solatio aliquo vti Cic. Fam. 11, 26. Sorte sua vti Virg. Aen. 12, 932. Spe duplici vti Ter. Phorm. 4, 2, 13. Quo Successore fegittae Herculis vtuntur Ouid. Met. 13, 51. Cic. pro Rosc. Amer. 104 Neque enim accusatore muto, neque teste quisquam vtitur eo, quid de accusatoris subsellio fugerit. Quinctil. 1, 5 Vitatis tutius vtimur. Valetudine vti non bona, *et mox* optima Caes. Bell. Ciuil. 3, 49. Valetudine vti firma, *Bene habere* Plin. Epist. 2, 1. Cic. Fam. 14, 5 Quum sane aduersis Ventis vsi essemus, tardeque et incommode nauigassemus. Verbis mollibus vti ad aliquem Ouid. Fast. 6, 120. Cic. Att. 2, 19 p. 260 *Graev.* Ego autem neque pugno eum illa causa propter illam amicitiam, neque approbo, ne omnia improbem quae antea gessi: vtor Via: *q. d. in via maneo, et ratione certa.* Vlpian. in l. 3 in princ. D. de itinere actuque priuato, Si cum a me recte Via vtebaris, fundum vendidero, per quem vtebaris: Deinde emtor te prohibuerit: licet clam videaris ab eo vti (nam qui prohibitus vtitur, clam vtitur) tamen interdictum tibi competet tra annum, Labeo scribit. *Paullo post,* Si quis ab auctore meo aut clam, aut precario vsus est: recte a me Via vti prohibetur, interdum ei inutile est: quia a me videtur vi, aut clam, vel precario possidere, qui ab auctore meo vitiose possidet, *vid.* A, *vel* AB, Depositiones. Vicinis, aliisque mulieribus quam minimum vti Cato 143. Vino vti modice Cels. 8, 11 *ad fin.* Vino, vt eque adfuctus Scribon. 20. Viribus vti Hor. Epist. 1, 13, 10. ribus vtendum est Lucan. 1, 347. Cic. Fam. 2, 15 Eos ego for nunc imitor, et, vtor aetatis Vitio. Cic. Diu. in Caec. 72 Si versa, vt dixi, prouincia loqui posset, hac Voce vteretur. Aen. 1, 68 Ad quem tum Iuno supplex his vocibus vsa est. *Etiam Actiue,* Prisciano *teste* 8 p. 799 Vto *et* Vtor. *Hinc Pass.* apud Gell. 15, 13 Supellex multa, quae non vtitur, emitur tamen.

VTENS, entis. Partic. [χρώμενος] *Vt,* Cic. in Topic. 69 Specie autem comparantur, vt anteponantur quae propter se expeti sunt, iis quae propter aliud, *etc.* perfecta, inchoatis: tota, parti Ratione vtentia, rationis expertibus: voluntaria, necessariis, Haud tulit vtentem pugnae Successibus vltra Ouid. Met. 12, 355. de Finib. 2, 84 Ad eas enim res ab Epicuro praecepta dantur, et men non tantis Vestigalibus ad liberalitatem vtens. *Compar.* Off. 2, 71 c. 20 Sed corrupti mores depravatique sunt admiratione diarum: quarum magnitudo quid ad vnumquemque nostrum pernet? Illum fortasse adiuuat, qui habet, ne id quidem semper: fac iuuare: vtentior sane sit, honestior vero quomodo. *Sic Iustic Turneb. 19, 1. Sic Gronou.* Vtentior sit, *i. plus habeat qui vtatur maiores sumtus possit facere. Vid.* VTOR *pr. it.* VSVS. Potentamen reduxit nuper Pearcius Lectioni vtentior *fauet* Cic. Lael. Caeterae res quae expetuntur opportunae sunt singulae rebus fere gulis, diuitiae, vt vtare, opes vt colare, honores vt laudere.

VTENDVS, a, um. Adi. [χρηστέος] Ter. Heaut. 1, 1, 81 Q illa aetas magis ad haec vtenda idonea est. Cic. Tusc. 3, 36 c Et grauiter feras te, quod vtendum acceperis, redditisse. V dum dare *opp.* donare Plaut. Men. 2, 2, 94. Cic. Verr. 2, 46 Huic Heraclio antequam est mortuus, omnia vtenda ac possidenda tradiderat.

VSVRVS, a, um. Partic. [χρησόμενος] *Vt,* Male vsuris d Ouid. Met. 11, 123.

VSVS, ûs. m. [χρῆσις, χρεία] *Vtendi actus vel habitus, exercitii vtilitas, necessitas etiam, etc. quae a serie orationis deflectuntur.* V Georg. 3, 559 Nam neque erat coriis vsus, *non poterant adhiberi vsum aliquem coria pecudum pestilentia consumtarum. Consuetudini et frequentiam vtendi significat.* Cic. de Orat. 1, 15 c. 4 Adiuntur vsus frequens: qui omnium magistrorum praecepta superat. H Epist 2, 1, 92 — Aut quid haberet Quod legeret, tereretque viri publicus vsus? Cic. in Topic. 17 Vsus enim, non abusus lega est: abusus, *quo res perit.* Idem Acad. 1, 37 Nec virtutis vsu modo, vt superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum, *a* Genitor vocabulorum vsus Hor. Epist. 2, 2, 119. *i. consuetudo.* D cendi vsus Quinctil. 3, 11. In vsu plerique libros chartas appe lant Vlpian. in l. Librorum §. Quod tamen D. de leg. 3. Lat rum vsus Lucan. 1, 123. Medicinae vsus Plin. 12, 8. Oculor vsus cessat Curt. 10, 5, 16. Vsum Pecuniae non magnitudine, ratione metiri solitus Nep. 25, 14, 3. Sermonis vsus Plin. 10, Veneris vsus Idem 11, 37. Cic. Acad. 1, 37 c. 6 Vitae autem adi cta esse dicebant, quae ad virtutis vsum valerent, *i. exercitium.* lus et, artifices qui facit, vsus erit Ouid. A. A. 2, 676. Vocis tracti atque vsus Cic. in Orat. 59. Vsus magister egregius Plin. Ep isi 20. Vsus est magister optimus Cic. pro Rabir. Post. 9 c. 4. medici, nec imperatores, nec oratores, quamus artis prae cepta per perint, quidquam laude dignum sine vsu et exercitatione consequi p sunt Cic Off. 1 c. 18. Idem pro Font. 32 c. 12 Tum vero vsu q que bellorum erendorum in primis eorum hominum, qui nunc fi exercitus. ¶ 2 *Constructiones:* Aptus in vsum aliqu Ouid. de Arte Am. 3, 529. Cic. de Nat. Deor. 2, 87 Quod si om mundi partes ita constitutae sunt, vt neque ad vsum meliores pot rint esse, neque ad speciem pulchriores. Ad vsum *et* In vs esse, *dicitur de rebus, unde vita sustentatur. vid. Burm. ad* Quinc Declam. 138 p. 287. *Sic* Vulg. Int. Philipp. 4, 16 Semel et bis in vsu mihi misistis *eis χρείαν. Vid. Gronou. de Pec. 1 et. 2, 7 p. 105.* Epist. 1, 17 Est omnino Capitoni in vsu claros viros colere. pro Corn. Balb. 45 c. 20 Assiduus vsus vnt rei deditus, et ingenium artem saepe vincit. Communis et vulgaris vsus Idem de *Finib.* 3, 3. Humanis vsibus apta Ceres Ouid. Fast. 2, 666. et experimentis medicinam ponere Cels. 1 praef. Saepius ibidem haec vox eodem sensu recurrit. Comprobata vsu exactior Scribon. 97. Illustrata vsu Idem 97. Irrationalis, *vid. h. v* Plin. 22, 8 Sed in medico vsu praeter supra dicta auxiliatur imitationibus, tormentis, *etc.* Mirificus vsus in re aliqua Cic. pro Sext. 12. Nudu vsus alicuius rei, *vid. paullo post* VSVARIVS. Operarius vsu *vid.* OPERA. Peritus vsus, *vid.* PERITVS. Peritiores vs Scribon. Epist. in. Peritus vsus tectorum. *h. e. Transitus.* Pe *quae media est via, quae vsu cedit.* Virg. Aen. 2, 453 Verbum iuris via, actus, vsus, Seruius. Non satis potens vsus Cels. 1 praef. Pro bata vsu experientiaque medicamenta Scrib. Epist. in. In promt sit vsus Idem 107. Cic. de Orat. 1, 192 Omnia enim sunt posita ant oculos, collocata in vsu Quotidiano, *etc.* In quotidianos vsus mi rificum Scribon. 213. Rarissimus vsus Quinctil. 5, 5. Tempe ratus vsus Hor. Carm. 2, 2, 4. ¶ 3 *Verba:* Quinctil. 1, Atque etiam in ipsis Vocalibus, grammatici est videre, an aliquas pr Consonantibus vsi sit Acceperit. Adhibere vsum, *vid.* ADHIBEO His erat rebus effectum, vt equites Pompeianorum impetum, cum Ad esset vsus, sustinere auderent Caes. B. C. 3, 84. Cic. Verr. 4, 138 In cipit is loqui et auctoritate et aetate, et vt mihi vsum est, vsu rerum Antecedebat Diodotus Timarchides. Colligere vsum patiend Ouid. Amor. 1, 8, 77. Cic in Orat. 170 Vsum loquendi populo Con cessi: scientiam mihi reseruaui. Quinctilian. 3, 2 Haec Confirmati sunt vsu. Conuertere pecuniam publicam in suos vsus Papinian l. 1 D. de vsur. et fructib. *etc.* Defendit vsus in nostram vsque aetatem Quinctil. 1, 11. Disponere vsum diuturnarum Idem 6, 2 Ouid. Met 2, 36 — o lux immensi publica mundi Phoebe pater, si Da vsum mihi nominis huius, *etc. i. Si mihi licet te vocare patrem, si vti possum hoc nomine erga te.* Docuit vsu Quinctil. 3, 8. Edifcere vsum rei alicuius Ouid. Met. 7, 99. Ne vsu Euenirent, quod acci dit Nep. 23, 1, 3. *Add.* 7, 4, 5. Pompeius dixit, non recusare se, quin

lin nullius vſus Imperator Exiſtimaretur, *etc.* Caeſ. B. C. 3, 45. Exorare vſu Celſ. in Praefat. lib. 1. Quem Curio ſecum ex Sicilia ixerat, quod magnum Habere vſum in re militari ſciebat Caeſ. B. C. 34. Facere vſum alicuius rei Lucan. 2, 97. Formare vitus ad vſum agreſtem Virg. Georg. 3, 163. Habere aliquid vſui acit. Ann. 3, 31 Habere comperta ex vſu Scribon. 6. Indiget horum vſus, *Haec ſeruiunt vſui, pertinent ad ſum* Virg. Ecl. 2, 71. Mancipat quaedam vſus, *Vſus poſſeſſionem fat, vt in praeſcriptione* Hor. Epiſt. 2, 2, 159. Moliiri vſu Quinctil. 5. Nouã incidere genera morborum, in quibus nihil adhuc vſus lenderit Celſ. 1 praef. Perdere vſum Quinctil. 7, 1. Praebere ſum aliquem Hor. Serm. 1, 1, 73. Praecludere alicui vſum vocis uid. Met. 2, 658. Praeſtare vſum acopi Scrib. 255. Promore membrum a luxatione curatum ad ſuos vſus Celſ. 8, 11. In omitu ſit vſus Scribon. 107. Reducere ad antiquos vſus Celſ. c. 10. Im: *et*, In vſu eſſe Plin. 12, 13. In nullo Othoniani belli vſu fuit ac. Hiſt. 2, 86, 3. Temperare vſum Ouid. Epiſt. 7, 179. Quinil. 7, 1 Et artus etiam leniter loco moti perdunt, quo Viguerunt, ium. Seris Venit vſus ab annis Ouid. Met. 6, 29. Venit vſus, l vſu, *i. Accidit* Cic. Verr. 2, 14 Quod ego in paucis tamen vſu eniſſe eo moleſte fero. Ter. Phorm. 3, 2, 20 Nec cum huiusodi vnquam vſus venit, vt conflictares malo. Non vſus Venit, ero Ter. Heaut. 3, 2, 42. *Add.* ibid. v. 45. *et* Plaut. *frequentiſſime: vt. Pareſ Lex. it.* Cato R. R. 4, 2. Veniat ſi vſus tibi, *i. Si res ita at, ſi ita opus ſit tibi* Catull. ad Victum 95, 3. Venit non idem i mihi, quod tu tibi ſcribis Cic. Att. 7, 26. Quod in illo mihi ipe vſu, Venit, idem modo quum te audirem acciderat Idem de Nat. Dor. 1, 59. Cic. pro Quint. 49 c 15 Nam quid homini poteſt turpius, quid vero miſerius, aut acerbius vſu venire? quod tantum euere dedecus? Idem de Senect. 7 Nam ſi id culpa ſenectutis accret, eadem mihi vſu venirent omnia, reliquisque omnibus maioriis natu. Cic. Acad. 4, 56 At non videmus hoc vſu venire, vt quos nquam putaſſemus a nobis internoſci poſſe, *etc.* ¶ 4 Vſus, *Vtilitate et fructu aliquando accipitur, tam in Singulari, quam in Plurali, quod ſolcamus aliqua re ideo uti, vt ex ea fructum percipiamus.* lus vſus Quinctil. 1, 12, 16. Eſſe vſui Plaut. Pſeud. 1, 2, 49. Cic. t. 1, 7, 26 Fui et mihi et Qu. Fratr. magno vſui in noſtris petitionibus. *Id.* Nep. 9, 2, 4. Plaut. Mil. 3, 1, 6 Nam bene conſultum, inconſultum ſit, inimicis vſui eſſe poteſt. Eſſe ſine vſu Tac. Ann. 4, 32. Ter. Ic. 4, 1, 34 Si ex vſu Eſſet noſtro hoc matrimonium? Periculum alios facito, tibi quod Ex vſu Siet Ter. Heaut. 1, 2, 36. Cic. de 1 5, 29 Sed alii dolore mouentur, alii cupiditate, iracundia etiam ubi efferuntur, et quum in mala ſcientes irruunt, tamen ſe optime ſe conſulere arbitrantur. Itaque dicunt, nec dubitant, mihi ſic e vſus, tibi vt opus eſt facto, face. Velut qui ipſi ſibi bellum i ixiſſent, cruciari dies, noctesque torqueri vellent, nec vero ſefe ipſi a uſarent ob eam cauſam, quod ſe male ſuis rebus conſuluiſſe dicer t. Ex vſu comperta Scribon. 106. Ex ſuo vſu Tac. Ann. 6 2. Ex vſu temporis Idem ibid. 4, 5 Quando tempus exigebat ¶ 5 *Cognata eſt ratio, et interdum vix diſtingui a ſuperiore poteſt, cum ſuperficie idem, quod Opus, neceſſarium.* Nunc audacia vſus eſt nobis i enta et dote Plaut. Aſin. 2, 2, 45. Hem, iſta virtus eſt, quando v s eſt, qui malum fert fortiter ibid. v. 46. Pecuniam, qua mihi f ſit vſus Gell. 1, 14. Vigenti iam vſus eſt filio argenti minis Plut. Aſin. 1, 1, 76. Nec vitare malum, nec ſumere, quod foret v s Lucret. 5, 842. Virg. Aen. 8, 441 Arma acri facienda viro: ne viribus vſus, Nunc manibus rapidis. Cic. Off. 1, 92 Non eam e dem omni ratione exaggerantes, neque excludentes ab eius vſu ſuos, ſuosque et amicis impertientes et Reipub. ſi quando Vſus eſſet. Non v s facto eſt mihi Ter. Hec. 3, 1, 47. Mihi ſic eſt vſus: tibi, quod opus eſt facto, face Idem Heaut. 1, 1, 28. De caeteris ſtudiis a loco dicemus, ſi vſus fuerit Cic. Tuſc. 4, 5 c. 2. Vſus eſt homem ad eam rem Plaut. Pſeud. 1, 3, 151. *i. Opus eſt homine, etc.* Vſus v it, *pro Opus eſt* Plaut. Ciſt. 1, 2, 28. Ter. Heaut. 3, 2, 42 Non vſus v et, ſpero. *i. e. Non opus erit et neceſſe.* ¶ 6 Vſus, *Conjuctione, ad eſt conuerſatione* Cic. Fam. 9, 1 Scito enim me, plicauiam in vrbem venerim, rediſſe cum veteribus amicis, id eſt cum libris noſtris in gratiam: etſi non idcirco eorum vſum dimiſerim, quod iis ſuccenſerem. *Ita de librorum, quaſi amicorum, conſuetudine et familiaritate loquitur.* Cic. pro Roſc. Amer. 15 c. 6 Verum etiam Domeſticus vſus et conſuetudo. Idem Fam. 7, 33 Quod ſine praenomine familiariter, vt debebas, ad me epiſtolam miſiſti, primum addubitaui, num a Volumnio ſenatore eſſet, quocum mihi eſt magnus vſus. Mutuos vſus nullo commercio volentem *po*ſe *m* Curt. 7, 5, 5. Quotidianus vſus Salluſt. in Catil. Cic. l. 9, 2 Cum M. Fabio (quod ſcire te arbitror) mihi ſummus eſt vſus. Cognitus longo vſu Ouid. Triſt. 5, 5, 9. Coniungi vſu, *vt* CONIVNGO. Iunctiſſimus longo nobis vſu Ouid. Triſt. 3, 6, 5. Inſinuare ſe in quammaxime familiarem vſum, *vid.* INSINVO. Cic. Fam. 13, 24 (23) Inter nosmetipſos vetus vſus Intercidit et Atticus noſter maiorem etiam mihi cum Collinio conſuetudinem fecit. Qui iudicare poterit, quantae ſit ſapientiae, eorum Retinere vſum beneuolentiamque Nep. 25, 20, 5. ¶ 7 Vſus, *i. chria, ymnasmatum rhetoricorum genus: vid.* Priſcian. p. 1331.

SIO, ōnis. f. *Antiquis idem quod Vſus.* Varro *ταῦτὸν Meliphr.* Diogenes literas ſciſſe, dum vſioni quod ſatis eſſet. *Memini* Nonius 3, 2 Longae vſionis gratia Gell. 4, 1. Vſioni Habere Alfen. JC. D. l. 60 §. 2 de leg. 3. In ſuas vſiones vinum exprimere Arob. 7 p 238. *conf.* Cato R. R. 2, 38. 145. 149. Plin. *Hard.* 18, 25 f. 1. Alterius vſionis cauſa paratum Vlpian. l. 27 §. 4 D. de au arg. *etc.*

SVĀLIS, e. [*ὑγιεινὸς* Gloſſ. Lat. Gr.] Adi. *ab* Vſus; Quod vſui nero ſeruit. Martianus in l. Interdum, De publicanis. Quotiens quis mancipia inuecta profeſſus non fuerit ſine venalia, ſine vſualia, in poena commiſſi eſt. Sermo vſualis, *i. Qui in vſu quotidiano eſt* Sid. Epiſt. 4, 10. *Conf. Sacaro ad h. l.* l. 16 §. 3 ff. de public. Aſſ. de Herb. c. 99.

SVARIVS, a, um. *Idem.* Gell. 4, 1 Ex iis autem, quae promiſcua et vſuaria in locis iisdem eſſent, ea ſola eſſe penoris putat, quae ſint vſu annuo. Res vſuaria Paullus in l. Neratius D. de vſ et habit.

SVARIVS. i. m. *Qui nudum vſum alicuius rei habet, non etiam fructum, nec proprietatem.* Caius D. de vſu et habitat. l. 1 Conſtituitur enim et nudus vſus, id eſt ſine fructu. Ibidem Vlpian. l. per fectum vſuarium. Poterit autem apud alium eſſe vſus, apud alium fructus ſine vſu, apud alium proprietas. *Conf.* l. 13 §. 2 D. de vſufr. *et* l. 11 §. vlt. D. ad l. vquil.

VSVSERVCTVS, ūs. m. [*Ususfructus, ἀνάφρυκτος*] *Dicitur, quum res alicuius non nobis ipſi, ſed perſonae ex ea fructum atque utilitatem capimus, ac ſi noſtra eſſet, deperditurque ab* Vlpiano l. 1 De vſufructu: Ius alienis rebus vtendi, fruendi, ſalua rerum ſubſtantia. Cic. pro Caecin. 11 c. 4 Vſumfructum omnium bonorum ſuorum Caeſeniae legat, vt fruereturvna cum filio. *Et d aqua* il id. 13 c. 7 Vſus enim eius et fructus tunc teſtamento viri fuerat Caeſeniae. Cic in Topic. 14 c. 5 Si paterfamilias vxori ancillarum vſumfructum legauit, a filio neque a fecundo herede legauit, mortuo filio mulier vſumfructum non amittet.

VSVIVCTVARIVS, i. m. *Qui vſumfructum ex alicuius re capit* l. 3 Dig. Si ex noxali: Si cum vſufructuario noxali iudicio agetur. *Add.* Vlpian. D. 7 t. 1 l. 7 §. 1. Paull. D. 47 t. 2 l. 15 §. 1. Poſſeſſores tantum vſufructuarii fundi Saluian. de Auar. 1 p. 27.

VSVCAPIO, ēpi, captum, ere. *Verbum Iureconſultorum, quo indicatur modus acquirendi aliquid per ipſum poſſeſſionem et vſum.* Paullus l. 33 de Mortis cauſa donatt. Qui alienam rem mortis cauſa traditam vſucepit, non ab eo videtur accepiſſe, cuius res fuiſſet, ſed ab eo, qui occaſionem vſucapionis praeſtituit. Cic. Att. 1, 5 De Tadiana re, mecum Tadius locutus eſt, te ita ſcripſiſſe, nihil tam quod laboraretur, quoniam hereditas vſucapta eſſet. Id mirabamur te ignorare, te tutela legitima, in qua dicitur eſſe puella, mihi vſucapi poſſe. Paullus l. 2 pr. D. pro emtore, Si tamen exiſtimans me debere, tibi ignoranti tradam, vſucapies. *Sic ſaepius hoc tit.* Nihil mortales a diis immortalibus vſucapere poſſunt Cic. de Aruſp. Reſp. 32 c. 14. *Add.* Senec. de Benef. 6, 5. Symmach. Epiſt. 3, 12. Vſu *etiam* capere *dicitur extra compoſitionem* Pomponius in l. Cum ſolus D. de vſucapionibus, Propius eſt, vt vſu eas capere non poſſes: quia nec pro herede vſucapi poteſt, quod ab herede vero poſſeſſum eſt. Neratius, in l. Si rem, eodem titulo, Nihilo magis eam in poteſtatem meam redijſſe, vſuque capi poſſe exiſtimandum eſt. Papinianus ibidem in l. Heres eius, Heres eius, qui bona fide rem emit, vſu non capiet ſciens alienum. Paullus in l. 2 D. Pro emtore, Quum Stichum emiſſem, Dama mihi per ignorantiam pro eo traditus eſt, Priſcus ait, vſu me eum non capturum: quia id quod emtum non ſit, pro emtore vſucapi non poſſit. Papinian. in l. Iuſto errore D. de vſucapionibus, Non enim ideo minus Capietur vſu puer, quod alienam matrem, *etc. Paullo poſt*, Cur non capiat vſu, quum bona fides initio poſſeſſionis adſit? Paullus in l. 2 D. Pro emtore, Non capies vſu, quia iuris error nulli prodeſt. *Paullo poſt*, Si eam rem, quam pro emtore vſucapiebas, ſciens mihi alienam eſſe vendideris, non capiam vſu. *Poſitae hic ſunt formulae aliae ICtorum, quibus* vſucapionem *dirigunt.* Paullus in l. 2 D. Pro emtore, Si a furioſo, quem putem ſanae mentis, emero: conſtitutum eſt, Capere vtilitatis cauſa me poſſe. *Sed Gothofr.* Conſtitit vſucapere. Pompon. in l. Non ſolum D. de vſucapionibus, Non ſolum bonae fidei emtores, ſed et omnes qui poſſident ex ea cauſa, quam vſucapio ſequi ſolet, partum ancillae furtiuae vſu ſuum faciunt. Vlpian. in l. Si aliena D. de vſucapionibus, Hoc iure vtimur, vt ſeruitutes per ſe nunquam Longo tempore capi poſſint, cum aedificiis poſſint. Marcellus eod. tit. l. Si per errorem de alienis fundis quaſi de communibus iudicio communi aruidundo accepto, ex adiudicatione poſſidere coeperim: Longo tempore capere poſſum. Vlpian. cod. tit. l. Nunquam ſuperficies ſine ſolo capi Longo tempore poteſt. Pomponius eod. tit. l. Non ſolum, fundum Longo tempore capiam. *Sic* Paullus in l. 2 D. Pro emtore. *Et* Iulianus cod. tit. l. Qui fundum. Labolenus in l. Ei a quo D. de vſucapionibus, Ei a quo fundum pro herede Diutius poſſidendo capturus eram, locum cum. Paullus in l. Mignori D. de vſucapionibus, Si mandauero tibi, vt fundum, emas, et ex ea cauſa traditum eſt tibi: Diutina poſſeſſione capis. Modeſtinus in l. Quamuis, eod. tit. Si ex bonis vacantibus nondum tamen nunciatis, emtor praedii ex iisdem bonis exſtiterit: recte Diutina poſſeſſione capiet. *Sic* Iulianus in l. Qui fundum D. Pro emtore. Pomponius in l. Non ſolum D. de vſucapionibus, Lex Iulia et Plautia ea demum vetuit Longa poſſeſſione capi, quae vi poſſeſſa fuiſſent. Iabolenus in l. Emtor. D. Pro emtore, Reſponſum eſt, nihil cum ex eo fundo Longa poſſeſſione capturum. Ibidem, Reliquas partes longa poſſeſſione capi poſſe, non dubito. Scaeuola l. vltima D. Pro emtore, Inteſtatae ſororis hereditas obuenit duobus fratribus, quorum alter abſens erat, alter praeſens. Praeſens etiam abſentis cauſam agebat. Ex qua hereditate fuo et fratris ſui nomine fundum in ſolidum vendidit, Lucio Titio bona fide ementi. Quaeſitum eſt, quum ſciret partem fundi abſentis eſſe, an totum fundum longa poſſeſſione ceperit? Reſpondit, ſi credidiſſet mandatu fratris veniſſe, per longum tempus cepiſſe.

VSVCAPTVS, a, um. Hereditas Cic. Att. 1, 5 Tanquam auariliae venundari et vſucapti Ammian. 31, 1.

VSVCAPIO, ōnis. f. *Dicitur Acquiſitio, ſi e Cui definit* Modeſtinus in l. 3 D. vſucapionibus) Adiecto dominii per continuationem poſſeſſionis temporis lege definiti, vtputa triginta aut quadraginta annorum, ſi res immobilis quam poſſidemus: item trium annorum, ſi res mobilis ſit. *Conf.* Vlpian. Fragm. t. 19 ſect. 8. *Recentiores primam illam*, Praeſcriptionem *vocant: hanc vero* Vſucapionem. Cic. de Legib. 1, 55 In qua quoniam vſucapionem duodecim tabulae intra quinque pedes eſſe noluerunt, depaſci veterem poſſeſſionem academiae ab hoc acuto homine non ſinemus. Idem pro Caecin. 74 c. 26 Fundus a patre relinqui poteſt: ac vſucapio fundi, hoc eſt finis ſolicitudinis ac periculi litium, non a patre relinquitur, ſed a legibus. Vlpian. in l. Si aliena D. de vſucapionibus, Si alienata res bona fide emta ſit: quaeritur, vt vſucapio Currat, vtrum emtionis initium, vt bonam fidem habeat, exiginus, an traditionis. Implere vſucapionem Papinian. in l. Iuſto D. de vſucapionibus. Impleta vſucapio Paullus in l. 2 D. Pro herede vel poſſeſſore. In pendenti eſt vſucapio Idem in l. Si is, qui D. de vſucapionibus. Idem in l. 2 D. Pro emtore, Non Interpellari vſucapionem meam litis conteſtatione. Pompon. in l. Non ſolum D. de vſucapionibus, Interpellabitur vſucapio. *Paullo poſt*, Non interpellabitur vſucapio debitoris. Pomponius in l. Rerum D. de vſucapionibus, Rerum miſtura facta an vſucapionem cuiuscumque rei praecedentem Interrumpat, quaeritur. Interrumpitur vſucapio Paullus in l. Si is qui D. de vſucapionibus. *Si.* Scaeuola in l. Qui pro donato D. Pro donato. Paullus in l. Si is qui D. de vſucapionibus, Videndum eſt, an heredi eius Procedat vſucapio. Modeſtinus in l. Quamuis eod. tit.

tit. Quamuis aduersus fiscum vsucapio Procedat, si tamen, *etc.* Paullus in l. Nunquam eod. tit. Vacuum tempus, quod ante aditam hereditatem, vel post aditam interfuit, ad vsucapionem heredi Procedit. *Vocatur etiam simpliciter* Capio. Iabolenus in l. Ei a quo D. de vsucapionibus, Ei a quo fundum pro herede diutius possidendo capturus eram, locauit eum. An nullius momenti eam locationem existimes, quaero? Quod si nullius momenti existimas: an durare nihilominus capionem eius fundi putes? Paullo post appellat Longi temporis praescriptionem, Ideoque (ait) longi temporis praescriptio non durabit. Vlpian. l. 1 D. Pro dote, Si sponsa sponso ea mente tradiderit res, vt non ante eius fieri vellet, quam nuptiae secutae sint: vsu quoque capio cessabit. Longa possessione capio. *Etiam* Iabolenus in l. Emtor. D. Pro emtore, Idem iuris est, si is, qui totum fundum emerat, pro indiuiso partem aliquam alienam esse scit. Eam enim duntaxat non capiet: caeterarum partium non impedietur longa possessione capio.

VSVFĂCIO, ĕre. *Idem quod* vsucapio, *in ioco.* Plaut. Amph. 1, 1, 219 Pugnis vsufeciſti tuum.

VSVPERDO, ĕre. Plaut. Amph. 2, 2, 215 Cauesis ne tu te vsuperduis, *lasciuia comica: cuique sensum satis contextum orationis aperit.*

VSĪTOR, āri. [διατελωχρώμαι] Frequ. *ab l'tor.* Gell. 17, 1 Tametsi aliquoties verbo ipso alio quoque modo vsitati sunt.

VSITĀTVS, a, um. Adi. [νενομισμένος] *Quod in vsu est.* Cic. Verr. 3, 16 Cur in re tam veteri, tam vsitata quidquam noui feceris. Non solum enim vsitatum, sed et quotidianum est Brutus ad Cic. in Epp. ad Brut. 16. Cic. pro Quint. 67 c. 21 Iacet res in controuersiis isto calumniante biennium: vsque dum inueniretur, qua ratione res ab vsitata Consuetudine recederet. Exceptio vetus atque vsitata Cic. de Orat. 1, 168. Genus literarum vsitatum Id. Fam. 4, 13. Cic. Fam. 15, 6 Spero autem illum ordinem pro meis ob Remp. fusceptis laboribus, me non indignum Honore, vsitato praesertim existimaturum. Honos vsitatus et peruulgatus Id. Philipp. 14, 11 c. 4. Cic. pro Quint. 71 Cui neque magistratus adhuc aequus inuentus est: neque iudicium redditum est vsitatum. Id. Verr. 2, 9 c. 3 Hunc denique ipsum pertulissent, si humano modo, si vsitato more, si denique in aliquo ingenue peccasset. Poenarum genus haud Vsitatum Sen. Med. 899. Potiones non vsitatae Hor. Epod. 5, 73. Tempus vsitatum et quasi legitimum ad aliquid faciendum Cic. Fam. 10, 25. Vocabula vsitata. Id. de Finib. 3, 4 Ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi Vocabulis vterentur nobis incognitis, vsitatis sibi. Cic. Verr. 7, 117 Alius ne condemnaretur, pecuniam dedit; vsitatum est. Id. ibid. 126 Non est vsitatum, non senatorium. Hoc vsitatum est Herculi, captas amat Sen. Herc. Oet. 362. Cic. pro Caecin. 45 At vero hoc quidem iam vetus est, et maiorum exemplo multis in rebus vsitatum. Id. ibid. 2 Nam id quidem tametsi improbe fit, in aperta re, tamen malitia est iam vsitatum. Vsitatum fere est sic legare Africanus in l. Si seruus legatus §. Si ita scriptum erit D. de legat. primo. Illud nomen veterum literis vsitatius Cic. de Nat. Deor. 3 c. 19. *Compar.* Gell. 15, 13 Pars vsitatior. *Superl.* Vlpian. in l. Illud vsitatissimum est D. de excusat. tutor. Mos vsitatissimus Quinctil. 1, 7. Verba vsitatissima Cic. in Orat. c. 25.

VSITĀTE. Adu. [νενομισμένως] Cic. de Finib. 4, 72 c. 26 Cur igitur quum de re conueniat, non malumus vsitate loqui? Ibid. 5, 89. *Compar.* Gell. 13, 9 Dicere vsitatius manente numero posset. *conf.* Augustin. de Trin. 9.

VSŪRA, ae. f. [χρῆσις] *Vsus.* Cic. Tusc. 1, 77 c. 31 Stoici autem vsuram *(vitae)* nobis largiuntur tanquam cornicibus, diu mansuros aiunt animos: semper negant. Plaut. Pseud. 1, 2, 3 *de seruis malis,* Quibus nisi ad hoc exemplum non potest vsurpari vsura. Cic. Fam. 6, 12 *pr.* Gratulor tibi mi Balbe, vereque gratulor: nec sum tam stultus, vt te vsura falsi Gaudii frui velim; deinde frangi repente, *etc. Quid sit vsura frui, apparet ex* Quinctil. 6, 3, 68 Cicero — Vatinii morte nuntiata, cuius parum certus dicebantur auctor, Interim, inquit, vsura fruar. Cic. pro Rabir. Post. 48 Et vsuram huius Lucis et vestrum conspectum ne eripiatis. Id. Fam. 3, 1 Perficiam profecto, vt longi Temporis vsuram, qua caruimus, intermissa nostra consuetudine, et gratia, et crebritate, et magnitudine officiorum meorum farciam. Id. de Lege Agr. 3, 2 c. 1 A vobis autem quos leniter immutatos esse sentio, paruam exigui Temporis vsuram bonae me opinionis postulo. Cic. Verr. 5, 74 c. 29 Cur inquam ciuibus Romanis quos piratae coeperant, secuti statim percussis, ipsis piratis Lucis vsuram tam diuturnam dedisti? *vid.* LVX. Dare alicui vsuram vnius Horae ad viuendum Cic. in Catil. 1, 29 c. 12. Id. pro Sull. 90 c. 32 Lucisne vsuram Eripere vis, plenam lacrimarum atque moeroris, in qua cum maximo cruciatu atque dolore retinetur? ¶ 2 Vsura, [τόκος, δανεισμὸς] *Pecunia, quae in foenore forti accedit.* Cic. Verr. 3, 168 c. 72 Vt quum Senatus publicanos vsura saepe inuisset, magistratus a publicanis pecuniam pro vsuris auderet auferre? Pomponius l. Vsura, De verb. signif. Vsura pecuniae quam percipimus, in fructu non est: quia non ex ipso corpore, sed ex alia causa est, id est noua obligatione. *Mos fuit apud veteres, vt Idibus vsurae soluerentur.* Cic. in Catil. 1, 14 Praetermitto ruinas fortunarum tuarum, quas omnes impendere tibi proximis Idibus senties. *De generali ratione* Vsurarum, *in quantum ad* Assis *distributionem accommodata erat, diximus in* AS. Modestin. in L. Poenam D. de vsuris Poenam pro vsuris stipulari nemo supra licitum Modum vsurarum potest. Pensio vsurarum Paullus in l. Seia D. de vsuris. Praestatio vsurarum Modestinus in l. Tutor. D. de vsuris. Vsurarum vsurae Martianus l. Placuit D. de vsuris. Illicitae Paullus in l. Vsuras illicitas D. de vsur. Legitimae Papinianus l. Pecuniae foenebris D. de vsur. Leniores Paullus in l. Seia D. de vsuris, *etc.* Sueton. Aug. c. 39. Maritimae Paullus in l. Foenerator. D. de nautico foenore. Mensrua, *vid. h. v.* Quincunces vsuras praestare, Scaeuola in l. Cum quidam D. de vsur. *etc.* Quincunces vsuras spondere, Scaeuola l. Creditor oblatam D. de solut. et liberat. Id. in l. Qui semisses D. de vsur. *etc.* Qui semisses vsuras promiserat, per multos annos minores praestitit. heres creditoris semisses petit, quum per debitorem non steterit, quo minus minores soluat, *etc. vid.* SEMISSIS. Vorax vsura Lucan. 1, 181. ¶ 3 *Verba:* Accipere vsuram Quinctil. 5, 10. Scaeuola in l. Cum quidam D. de vsuris, *etc.* Fisci ex suis contractibus vsuras non Dat, sed ipse Accipit. Certare cum vsuris fructibus praediorum Cic. in Catil. 2, 18. *Vix tantum capere fructus ex praediis, quantum vsurarum nomine pendendum est.* Scaeuola l. Cum quidam D. de vsuris, *etc.* Sic temperanda res est, vt in futurum duntaxat ex die cessationis Crescant vsurae. Exigere vsuras ab aliquo Paullus in l. liberalitatis D. de vsuris, *etc.* Exsoluere vsuras Scaeuola in l. Qui semisses D. de vsuris, *etc.* Ibid. Paullus in l. Seia. Idem in l. Caius Seius D. de vsuris, *etc.* C. Seius, qui rempublicam gerebat, foenerauit pecuniam publicam vsuris solitis. Fuit autem consuetudo, vt intra certa tempora Illatis vsuris, grauiores infligerentur. Quidam debitores coeperunt in soluendis vsuris: quidam plus intulerunt. Scaeuol. l. Cum quidam D. de vsuris, *etc.* Vsurae non propter lucrum potium, sed propter moram non soluentium Infliguntur. Infligiuare vsuras Paull. in l. Caius Seius D. de vsuris. Multare vsuram Plin. 14, 4. Mutuare pecunias leuioribus vsSueton. Aug. c. 39. Pendere vsuram, *vid.* PENDO. Vlp. in l. Si bene D. de vsuris. Si bene collocatae sunt pecuniae publicae fortem, inquietari debitores non debent, et maxime si Parient vsSi non Parient, prospicere reipublicae securitati debet praeses vinciae. Perscribere vsuram Cic. Att. 9, 13. Sueton. Caes. c. Placitae inter nos vsurae Modestin. in l. Tutor D. de vsuris. Svola in l. Cum quidam D. de vsuris, *etc.* Si debitores, qui minfemissibus vsuras Praestabant, fisci esse coeperunt: postquam ad fistranserunt, semisses cogendi sunt praestare. Cic. de Senec. c. 15 Terra nunquam recusat imperium, nec vnquam sine vsura Re quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum foenore. Idere per aliquot annos vsuras Scaeuola in l. Cum quidam D. de vsRemittere alicui vsuram Idem in l. Cum quidam D. de vsuris. vere vsuras Paull. in l. Seia D. de vsuris, *etc.* Teneri in maivsuras Id. ibid.

VSVRVLA, ae. f. τοπαρίδιον Gloss. Lat. Gr.

VSVRARIVS, a, um. *Ex quo capitur vsus.* Plaut. Amp. Arg. v. 3 Alcmenam vxorem cepit vsurariam. *Et* Curc. 3, Vsurarius puer *sensu itidem obsceno. Add.* Solin. c. 25. *Tur. Adu.* 53, 12. Debitor. l. 7 ff. de vsur. *qui vsuras debet.* Debitum l. 6 ff. de neg. gest. Pecunia vsuraria, *vid.* PENIA. Plaut. Truc. 1, 1, 54 Aera Vsuraria, *vulgo* Vsurarii *vocant etiam foeneratores: vid. Ph. Caroli Animadu. ad Trigam Iolueciſm. seqq. de* Clericis vsurariis, *vid. Elmenhorſt. ad Gennad. p. 166.* Vsuraria prauitas.

VSVRPO, āre. [ἀντέχομαι, ἰδιοποιῶμαι, ἐπιγράφομαι] *In frequ. vsu habere, siue vti.* Colum. 2, 2, 22 Nam illud, quod in quibusdam prouinciis vsurpatur, vt cornibus illigetur iugum, fere repudiatum ab omnibus. Cic. Verr. 5, 50 Id nunc nullo nouo officio tot annis post, iure imperii nostri quotannis vsurpato, ac semper tento, summa in difficultate nauium a C. Vezre pretio assecuti? Vsurpare *intell.* Sermone *vel* lingua *est appellare, commemorare.* in Orat. 73 c. 22 Cum hoc decere, quod semper vsurpamus in orbus dictis et factis, minimis et maximis, quum hoc, inquam, decere cimus, illud non decere. Cic. in Parad. 5 Praeclare enim est vsurpatum a doctissimis, quorum ego auctoritate non vterer, si r apud aliquos agrestes haec habenda esset oratio. Idem pro Mi 28 c. 7 Quae *(Via Appia)* cruentata antea caede honesti atque incentis viri silebatur, eadem nunc crebro vsurpatur, posteaquam hinis et parricidae sanguine imbuta est. Idem de Vniuers. 35 c Fratres inter se agnatosque vsurpare atque appellare videmus. Caelius is, qui sapiens vsurpatur Cic. Off. 2 c. 11. Id. pro Marcell. 5 Sc saepe ante oculos ponere, idque libenter crebris vsurpare Sermonil Gabinio secundo, Chaucis gente Germanica superatis, Ch cius Cognomen vsurpare concessit Sueton. Claud. c. 24. de Finib. 3, 33 Bonum autem quod in hoc sermone toties vsurpatum id etiam definitione explicetur. *Et* ad Brut. 15 Neque solum, vt Soloni ctum vsurpem, qui et sapientissimus fuit ex septem, *etc. conf.* Cic. Att. *Sic* Vsurpare oculis, *pro Cernere:* Lucret. 1, 302 — Nec trigora qui vsurpare oculis, *etc.* Simul et oculis et auribus scelus illius vsurrent Rutil. Lup. de Fig. Sent. l. 1. Ratione vsurpatum Q ctil. 7, 2. Sensibus vsurpare rem aliquam, *Imagmari animo aliquam* Lucret. 4, 972

Et, quicunque dies multos ex ordine ludis,
Assiduas dederint operas plerumque videmus,
Quom iam desiterint, ea sensibus vsurpare.

¶ 2 *Accusatiui:* Vsurpare Barathrum Plaut. Bacch. 1, 41. *Praecipitare se. Laudatur* Cic. Verr. 5, 128 c. 49 Hic Eubulida hoc tantum — laboris itinerisque suscepit, non vt quid ex huius bonis vsurparet; *sed a Grutero est,* ex suis bonis reperaret. Ius vsurpare, *pro eo quod vulgo dicunt* Capere possenem, Liu. 5, 12 Non tamen vltra processum est, quam vt vnus ex *plebe* vsurpandi iuris causa P. Licinius Trib. militum crearetur. *Id. 27,* 8 Nec patrum, nec auorum memoria Dialem quemquam id ius vsurpasse, *i. Eo iure vsum esse vt possessione. conf.* Liu. 4, 44 *med.* Cic de Amicit. 28 Quis est qui C. Fabricii, M. Curii cum caritate aliqua beneuolentia Memoriam non vsurpet, quod nunquam viderit? Id. Ver. 5, 161 Sed cum imploraret saepius vsurparetque nomen ciuitatis, cruce crux inquam, infelici et aerumnoso, qui nunquam istam potestatem derat, comparabatur. Peregrinae conditionis homines vetuit vsupare Romana Nomina Suet. Claud. c. 25. Cic. in Parad. 2 Nmen tantum virtutis vsurpas: quid ipsa valeat, ignoras. Nomfalsum beneficii vsurpare Sen. de Benef. 1, 5. Officium aliquvsurpare, *vid.* OFFICIVM. Cic. Tusc. 5, 34 Apud Platonem haOratio vsurpata est, vt nihil praeter virtutem diceretur bonuOtium vsurpare Tac. Ann. 14, 55. Cic. in Catil. 4, 7 Atque hoc gnus Poenae saepe in improbos ciues in hac Rep. esse vsurpatum recortur. Plaut. Trin. 4, 2, 4 Aduenio ex Seleucia, Macedonia atqArabia, quas ego neque oculis, neque pedibus vnquam vsurpaui. *Quas nunquam adii, nec ingressus sum.* Sonitum vsurpant aurmeae Plaut. Cas. 3, 5, 9. ¶ 3 Vsurpare, *Vsucapionem interrumpere* Gell. 3, 2 Q. quoque Mutium Iurisconsultum dicere sotum legi, non esse vsurpatam mulierem, quae quum Calend. Ianuari apud virum causa matrimonii esse coepisset, ante diem III Calen Ianuarias sequentes vsurpatum isset. Non posse impleri trinoctium quod abesse a viro vsurpandi causa ex XII Tab. deberet, quoniam tertiae noctis posterioris sex horae alterius anni essent, qui inciperet Calendis. *Nempe de sententia Schultingii ad* Quinctil. Decl. vsurpatam esse *positum pro* vsurpatisse, *int. ius suum, et ita vsucapione interrupisse: quae sententia videtur optima, et ad difficultates eius superandas accommodatissima. Nisi tamen malis* vsurpatum isse, *eadem sententia.* ¶ 4 *De qualibet inuasione vel improbo vsu.* Vsupat, παρασπᾶται, ἰδιοποιεῖται, χρῆται, σφετερίζεται, ἀποχρῆται, ὃ ἐσχηματισμένη κλοπή Gloss. Vet. Vicimus, et vt improbus vsurpvictoriam Minuc. Fel. in Octau. *extr.* Haec oratores saeculi, d nostri

nibris vsurpata, in suis posuere libris Ambros. Off. 1, 21. *Et de citra ius agentibus:* Otiante sabbatis populo is, qui colligere ligna vrparat, occidi iubetur Saluian. de Gub. Dei 1 p. 25. *Sic* Seru. ad Aen. 5, 145 Vsurpauit (*Poeta nomen* carceris) *significat abusus est. ad.* ad Ecl. 5, 8. *et* VSVRPATOR, VSVRPATORIVS, VSVRPATIVE. Suet. Claud. c. 25 Ciuitatem Romanam vsurpantes securi percussit. Vsurpantes, *i. Vtendo inuadentes Romanorum ciuium nomen, qui non erant.*

VSVRPANS, antis. Part. Domitiano ex paterna fortuna tantam licentiam vsurpante. Curt. 7, 1, 35 Nec inficias eo, liberi hominis animo locutum esse me cum ignauissimo, et hoc vnum militiae suae vsurpante, vt alienos equos pugnaturis distribuat. Tac. Agr. 7, 3. Vinolentiam ac libidines vsurpans Tacit. Ann. 11, 16, 4. Munera censoria vsurpans Idem ibid. 11, 13, 1.

VSVRPĀTVS, a, um. Partic. Cic. Verr. 5, 125 Quid vero illa Segestanorum non solum literis tradita, neque commemorata verbis, sed multis officiis illorum vsurpata et comprobata cognatio? Consolationes a viris sapientissimis vsurpatae Cic. Fam. 5, 16. Vsurpatum est, vt his quoque ius dicatur Vlpian. l. 1 §. 6 ff. de extr. cognit. ¶. Mulier vna vsurpata duplex cubile Cic. Fam. 9, 22. *i. quae vsurpauit. Sed locus obscurus et dubiae lectionis.*

SVRPATIO, ōnis. f. *Frequens vsus.* Cic. de Clar. Orat. 250 c. 1 Qui hoc tempore ipso quum liceat, in hoc communi nostro et quasi fatali malo consoletur se, cum conscientia optimae mentis, tum etiam vsurpatione et renouatione doctrinae. Cic. Verr. 5, 165 Ad te praetorem si non effugium, ne moram quidem mortis mentis atque vsurpatione Ciuitatis assequi potuit? Idem de Lege A. 2, 30 Sunt igitur decemuiri neque veris comitiis, hoc est populi suffragiis, neque illis ad speciem, atque ad vsurpationem vetustatis per triuinta lictores auspiciorum causa adumbratis, constituti. *Ad* vsurpationem vetustatis, *dicis causa, ne intereat plane vetus caerimonia.* Vis vsurpatione abstinere Liu. 27, 19. Gell. 6, 16 Neque oratoris Latinae vsurpationes veras didicerat, *i. significationem vsum uerborum ac formularum.* Plin. 33, 2 Et diuisus hic quoque ordo erat Suppa vsurpatione nominum, quum alius se Nongentum, alius Selectum, alius Tribunum appellaret. Quae, dum negligentia in vsum veniunt, contra pudicos et sobrios mores licentiam sibi de vsurpatione fecerunt Cyprian. de habitu Virg. Tr. 2. Vsurpatio apud Iurisconsultos, est Vsucapionis interruptio. Oratores autem Frequentem vsum vocant. Haec Paullus de vsurpationibus seu vsucapionibus l. 2.

SVRPĀTOR, ōris. m. [σφετερισὴς Gloss. Lat. Gr.] *Iniustus possessor.* Ammian. 26, 7 Vsurpator indebitae potestatis. *conf.* Ambros. Of. 1, 1. *et* Epist. 27 ad Valentin. II.

SVRPĀTRIX, īcis. f. Saluian. de Gubern. Dei 4 p. 133 Vsurpatrix innocentiae arrogantia.

SVRPATORIVS, a, um. Impp. l. 8 Cod. de Excusat. M. Si quis vsurpatoria temeritate amplius aliquid fuerit conatus exigere.

SVRPATIVE. [ἀκύρως] *Per abusum.* Seru. *ad* Aen. 3, 539 Vsurpatiue *hospita* dixit: quae enim in ES exeunt, communia esse possunt —— Nec mirum, abusum esse Virgilium. *Add. ad* Aen. 12, 8. *Sic* VSVRPO n. 3.

SVRPABILIS, e. *Vt,* Vsurpabilis futurus Tertull. adu. Marc. 2, 6.

TENSĪLE, is. n. *Quod est ad vsus nostros aptum vel necessarium.* Columel. 12 Praef. 3 Vtensilia ex quibus aut alitur hominum genus, aut etiam excolitur. Idem 9, 5, 1 Vocat vtensilia quae apes in alueraria conferunt. Varro de R. R. 1, 2, 6 Contra quod in talia vtensile modo non nascitur, sed etiam non egregium fit? Liu. 26, 33 *extr.* Quaeque vna secum dediderunt, agrum vrbemque, diuina, humanaque, vtensiliaque, siue quid aliud dediderunt, de iis rebus quid fieri velitis, vos rogo Quirites. Exutus omnibus vtensilibus miles Liu. 3, 43. *Add.* Tac. Ann. 1, 70, 5. Columel. 1, 3, 3. *et* 12, 9. Callistrat. in l. 2 D. de nundinis. Si quis ipsos cultores agrorum vel piscatores deferre vtensilia in ciuitatem iusserit, vt ea ibi distrahant: destituetur annonae praebitio, quum auocentur ab opere rustico. Quare confestim, vbi detulerint mercem, tradere ea, et ad opera sua reuerti debent. Vtensilia, *inquit Budaeus, hic talia, annonaeque intelliguntur.*

TENSILĪTAS, ātis. f. *Vt,* Ferri et aeris vtensilitas Tertull. de Habit. mulier. c. 5.

TĪLIS, e. Adi. [χρήσιμος, ὠνήσιμος, ὠφέλιμος, σύμφορος, εὔχρηστος] *Quo vti possumus.* Ter. Andr. 5, 1, 16 Quibus id maxime vtile est, illum est quam deterrimum. Vtile est Scribon. 61. *de medicamento.* Plaut. Epid. 2, 2, 106 Quem hominem inuenimus ad eam rem vtilem? Hetio Ad nullam rem vtilis Cic. Off. 3 c. 6. Neutro pede satis vtili, *Cuius neque vnus pes, neque alter satis suum officium facit* Plin. 7, 1. Ager frumentis vtilior, qui anno superiore vacuus fuit Pall. Nou. t. 1. Arbos bis vtilis pomis Virg. Georg. 2, 150. i. e. Bifrae sunt arbores, Seruius. Cibus vtilis aegro Ouid. Trist. 3, 1, 9. Cic. de Nat. Deor. 1, 38 Perseus eos dicit esse habitos Deos, a quibus magna vtilitas ad vitae cultum esset inuenta, ipsaque Reruitiles et salutares Deorum esse vocabulis nuncupatas. *Add.* Idem de egg. 1 c. 15. Ventis vtilibus intra vrbem *salubribus* Ouid. Met. 13, 630. Hi quorum tibi auctoritas est cara, Vita vtilissima Cic. Catil. 1 c. 8. Magnifice vtile, Maxime vtile, Modice vtile, *vide bb. vv.* Quo magis accedunt, minus et minus vtilis adsto Ouid. Her. 2, 129. *i. compos mentis et sensus, sec. Burm.* Misce vtile dulci Hor. de Arte Poët. 343. Nunquam est vtile peccare, quia semper est turpe Cic. Off. 3, 64 c. 15. *Compar.* Claud. Cons. Hon. 4 v. 221 Maior et vtilior fato coniuncta potenti, Vile latet virtus. *Add.* Virg. Georg. 2, 93. *Superl.* Vlpian. in l. Iuncem D. Communi diuid. Sic enim facillime, quod tibi vtilissimum erit, consilii capies Dolab. ad Cic. Fam. 9, 9. Is mihi vir suis et publicis rationibus vtilissimus ciuis fore videtur Cic. de Inu. 1 c. 1. *Add.* Val. Max. 8, 7, 4.

TIBĪLIS, e. [χρηστὸς] *Idem.* Plaut. Men. 5, 6, 23 Ii solent hem esse vtibiles. *Add.* Idem Most. 4, 1, 2. Ter. Phorm. 4, 4, Quid minus vtibile fuit, quam hoc vicus tangere, aut nominari vxorem? Vtibile illi Plaut. Mere. 5, 4, 45. Vtibile ad rem aliquam Id Mil. 3, 1, 19.

VTILĪTAS, ātis. f. [ὠφέλεια] *Qualitas rei, quam vtilem vocamus.* Ter. Eun. 2, 3, 17 In ea re vtilitatem ego faciam vt cognoscas meam, *i. quam tibi vtilis esse possim ad obtinenda desideria tua.* Natura consultrix et prouida vtilitatum opportunitatumque omnium Cic. de N. Deor. 2, 58. Vtilitas mater iusti et aequi Hor. Serm. 1, 3, 98. Cic. de Nat. Deor. 1, 93 Ne hic quidem vos monet considerantes quae sit vtilitas, quaeque opportunitas in homine membrorum, vt iudicetis membris humanis deos non egere. Cic. de Finib. 1, 69 c. 20 Vt etiam si nulla sit vtilitas ex amicitia, tamen ipsi amici propter se ipsos amentur. Communis vtilitas Quinct. 3, 7. Non Mediocris vtilitas Idem 1, 8. Multae vtilitates et magnae, *vid.* MVLTVS. Publicae vtilitates Tacit. Ann. 1, 10. Publica Idem ibid. 14, 44 *extr.* ¶ 2 *Verba:* Aberrare a communi vtilitate, *vid.* ABERRO. Cic. pro Sext. 96 Et vt arbitror, nec ab vtilitate eorum, qui audient, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa P. Sextii Abhorrebit oratio mea. Adducere ad vtilitatem, Afferre vtilitatem, Capere vtilitates, Conuellere iustitiam vtilitate aliqua, *vid. hh. vv.* Duci vtilitate Quinct. 3, 8. Finitus sola vtilitate Idem 3, 8. Fugit haec vtilitas neminem Idem 2, 5. Cic. pro Muraen. 23 c. 10 Omnes enim artes, quae nobis Pop. Roman. ludia conciliant, et admirabilem dignitatem, et pergratam vtilitatem debent Habere. Idem Off. 3, 42 c. 10 Nec tamen nostrae nobis vtilitates Omittendae sunt aliisque tradendae, quum his ipsis egeamus: sed suae cuique vtilitati, quod sine alterius iniuria fiat, seruiendum est. Cic. pro Deiot. 13 Neque Alexandrinum bellum gerente vtilitatibus tuis Paruit, *i. Commodis inseruit.* Percipere vtilitatem Scribon. Ep. m. Praebet aequor vtilitatem sitientibus nautis Lucret. 6, 893. Cic. Att. 7, 5 Quem quidem ego, etsi mirabiles vtilitates mihi Praebet, quum valet, in omni genere vel negotiorum vel studiorum meorum: tamen propter humanitatem et modestiam, malo salutem, quam propter vsum meum. *de Tirone.* Praeflare idem vtilitatis Id. ib. Cic. de Orat. 1, 118 Itaque in iis artibus, in quibus non vtilitas quaeritur necessaria, sed animi libera quaedam oblectatio, quam diligenter et quam prope fastidiose iudicamus? *add. ib.* 3 c. 2. Seruire vtilitati alicuius Cic. Qu. Frat. 1, 1, 19 c. 8 Est autem non modo eius, qui sociis et ciuibus, sed etiam eius, qui seruis, qui mutis pecudibus praesit, eorum quibus praesit, commodis vtilitatique seruire. Dare Victas vtilitate manus Ouid. Trist. 1, 3, 88. *conf.* Id. ex Pont. 2, 3, 8. *In MSS. permutantur* vtilitas *et* vilitas. Vtilitates, *in Pluralt, pro* Vsu. Cic. Fam. 16, 5 Vtilitatibus tuis possum carere.

VTILITER. Adu. [λυσιτελῶς] Commode. Cic. Acad. 4, 135 Atque illi quidem etiam a natura vtiliter dicebant permotiones istas animis nostris datas. Non aliis vtiliter viscatis Effugit alis Ouid. A. A. 1, 391. Facere aliquid vtiliter Idem Met. 13, 206. Hoc mense vtiliter silices Exstirpabis Pallad. Iul. t. 1. Seruire vtiliter Hor. Epist. 1, 17, 70. *Compar.* Ouid. Epist. 1, 67 Vtilius starent etiam nunc moenia Phoebi. *Superl.* Columel. 11, 2 Ficulnea cacumina iam tumentia vtilissime ponuntur. Siluestres agri vtilissime exstirpabuntur virgultis Pallad. Iul. t. 1. *add.* Sidon. Epist. 4, 9. Plin. 16, 39. 17, 11 *et* 14. 18, 6 *etc.* Pallad. Oct. t. 4.

V T P

VTPŌTE. [καθάπερ Gloss. Lat. Gr.] *Adu. confirmantis; i. Quoniam, quandoquidem, nempe.* Cic. Att. 2, 24 Ea nos, vtpote qui nihil contemnere solemus, non pertimescebamus. Eidem Att. 5, 8 Me et incommoda valetudo, qua iam emerseram, vtpote cum sine febri laborassem, *etc. conf.* Cic. Phil. 5 c. 11. Catull. 68, 43.

VTPŬTA, *vid.* PVTO, āre.

V T R

VTRICVLARIVS, VTRICVLVS, *vid.* VTER, vtris.

VTRINQVE, VTRO, VTROBI, VTROBIQVE, VTROQVE, VTRVBI, VTRVM, *vid.* VTER, Adi.

VTVT, *vid.* VT.

V V A

VVA, ae. f. [σταφυλὴ] *Fructus vitis: dicta ab Vuore* Varro L. L. 4, 21 *extr.* p. 27, 17. *Add.* Isidor. 17, 5. Columel. 3, 6 Nec tamen eam vitem feracem dixerim, cuius singulae vuae in singulis sarmentis conspiciuntur. Granum vuae Scribon. 64. Cic. de Diuin. 1, 31 c. 17 Quumque in quatuor partes vineam diuisisset, tresque partes aues abdixissent; quarta parte quae erat reliqua, in regione distributa, mirabili magnitudine vuam, vt scriptum videmus, inuenit. Vuae bis mille in vna vite Col. 3, 3, 3. Terra ferax vuis Ouid. Amor. 2, 16, 7. Commentor vuae Bacchus Ouid. Fast. 3, 785. *Epitheta numero paene infinita a patribus, inuentoribus, cultoribus, modo exsequi non licet. Vid. quae in* VITIS *diximus.* Acerba vua Cic. de Senect. 53. Bumastos vua, *vid. h. v.* Cibaria vua Plin. 14, 3 *quae esui est.* Coloratae vuae, *vid.* COLOR. Cultae vuae Ouid. de Arte Am. 3, 101. Dactylides vua, Duracina vua, *vid. ff. ll.* Efcaria vua Plin. 14, 3. Flaua vua Stat. Theb. 5, 269. Generosae vuae fertilis vinea Ouid. Rem. Amor. 567. Genialis confitor vuae Ouid. Met. 4, 14. Grauidae vuae Claud. in Cons. Stil. 2, 1, 466. Heliolae vuae, *vid.* HELVOLVS. Immitis vua, *Immatura* Hor. Carm. 2, 5, 12. Lageos vua Virg. Georg. 2, 93. Lanata vua, *vid.* LANATVS. Madentes vuae Claud. Cons. Prob. et Olyb. 274. Maturae vuae Virg. Georg. 2, 419. Miscellana vua, *vel* Miscella. *vid. h. v.* Mitis vua, *Matura* Virg. Georg. 1, 449. Nigerrimis vuis diligentius asseruanda puella Catull. ad Colon. 18, 16. Nitentibus vuis speciosa vlmus Ouid. Met. 14, 661. Ollaris vua, *vid.* Ollaris, *in* OLLA. Passa vua Plin. 23, 12. Colum. 12, 39, 3 Passae Graecae Pallad. Oct. 22. Passa sine granis Scribon. 56. Plaut. Poen. 1, 2, 59 Siquidem tu es mecum futurus pro vua passa Pensilis. Vuae *suspenduntur* vt passae fiant, *vnde illud* Varronis, R. R. 1, 68 Pensilia, vuae, sorba, ipsa ostendunt quando ad vsum oporteat promi. Hor. Serm. 2, 2, 121 Tum Pensilis vua secundas Et nux ornabat mensas. Peracerba gustatu vua Cic. de Senect. 53 c. 15. Praecoquae vuae, *vid.* PRAECOQVVS. Pubescens vua Plin. 17, 12. Purpureae vuae Ouid. Met. 13, 814. Racemiferae vuae Idem ibid. 3, 666. *vid.* n. 2. Semiuieta vua Columel. 10, 13. Serotina vua, *vid.* SEROTINVS. Siluestris Pall. Iun. 11. *vid.* LABRVSCA. Similes auro vuae Ouid. Met. 13, 813. Taminia vua, *vid.* TAMINIA. Varianae vuae Columel. 3, 2. Venucula, *vel* Venuncula vua, *vid.* VENVNCVLVS. ¶ 2 *Verba:* Augescunt vuae, Calcare vuas, *vid. hh. vv.* Coctae

vti feruentur Cato 25. Decerpere vuam, *vid. h. v.* Defecare vuam a vite Columel. 12, 43. Ducit colorem vua Virg. Ecl. 9, 29. Pendentes vuae plenis vitibus Ouid. Amor. 1, 10, 55. Percoquit teneras mora vuas Idem Rem. Amor. 83. Perlucere incipit vuae granum Scribon. 64. Proterit vlmus labens vuas Stat. Theb. 8, 547. Rubens vua incultis pendet sentibus Virg. Ecl. 4, 29. Siccare Cato R.R. 7, 2. Colum. 12, 15, 4. Variari incipit vua Colum. de Arbor. c. 12. Varians se vua Plin. 17, 22. Varia fieri incipit vua Idem 17, 22. Veniunt illic vuae feliciter Virg. Georg. 1, 54. *i. Melius prouenium.* Vestitae frondibus vuae Propert. 3, 13, 31. *Vid. plura ap.* Plin. 14, 2. *et* 23, 1. ¶ 3 Vua, *etiam aliarum rerum* Plin. 12, 13 Amomi vua in vsu est. Vua Lauri Plin. 16, 29. Vua, pro Vite *aliquando* ponitur, *vt monet* Seru. *ad* Virg. Georg. 2, 60 Et turpes auibus praedam fert vua racemos. *vid.* RACEMVS. *Addit* Seruius, *pro* Vino *poni* Hor. Od. 1, 20, 9. Caecubum, et prelo domitam Caleno tu bibes vuam. Ouid. Met. 3, 666 Ipse racemiferis frontem circumdatus vuis, *i. pampino*, racemos *habente.* Vua, *dicitur in apibus, quando examen congregatum ad similitudinem botri dependet.* Columel. 9, 9 Quum agmen glomeratum in proximo frondentis arbusculae ramo confederit, animaduertito an totum examen in speciem vnius vuae dependeat. Virg. Georg. 4, 558 Et lentis vuam demittere ramis. Seruius Vuam demittere, in morem vuae, id est botrionis defluere. Examenue apium longa confederit vua Iuuenal. 13, 68. ¶ 4 Vua, [σταφυλὴ] *appellatur in homine, quae inter tonsillas vltimo palato dependet, quae aliquando intumescit, cum vehementi inflammatione ac dolore.* Plin. 11, 37 f. 66 Tonsillae in homine, in sue glandulae: Quod inter eas vuae nomine vltimo dependet palato, homini tantum est. Sub ea minor lingua epiglottis appellatur. *Vid.* Cels. 8, 4. Iacens vua Scribon. 71. Tumor vuae Idem 63, 71. Leuatur vua Idem 71. Supprimere vuam ab imo rectam sursum versum ib. ¶ 5 Vua, *est etiam Piscis in mari viuens.* Plin. 9, 1. *vbi vid. Harduin. it. 32, 11.* Vuae marinae *inter suffimenta* Veg. Mulom. 1, 20, 2. 4, 12, 3.

VVIFER, ĕra, ĕrum. Adi. [σταφυλοφόρος] *Vuas producens: vt,* Glebae vuiferae Sil. 7, 263. Massicus vuifer Stat. Silu. 4, 3, 64.

V V E

VVEO, ēre. Madefacere. *Hinc,*

VVENS, entis. Partic. *Vt,* Vuentibus oculis Petron. 115. *Et* Sil. 7, 251 Vuenti ferrum admouit tepefacta palato. *Vid. Drakenb. ad* Sil. 2, 522. Caelum Aui n Arat. v 457.

VVIDVS, a, um. Adi. [ὑγρὸς] *Humidum significat.* Varro L.L. 4, 22 p. 28, 20 Vuidum est, quod humidum. *Vid.* Isidor. 17, 5. Fest. *Gifan. Ind.* Lucret. *vid.* SERESCERE. Virg. Ecl. 10, 20 Vuidus hiberna venit de glande Menalcas. *Vbi* Seruius, Vuidus, pinguis. Et Humidum est quod extrinsecus habet aliquid humoris: Vuidum vero quod intrinsecus: vnde et vuae dictae sunt, quod tamen plerumque confundunt Poëtae Columel. 3, 2. Nisi praepingui et vuida terra Idem 7, 3. Vbi caeli status vuidus ventosusque est. Bacchus vuidus Hor. Carm. 3, 19, 17. Dicimus integro Sicci mane die, dicimus vuidi, *a vino rigati*, Cum sol oceano subest Hor. Od. 3, 5, 38. Gemma vuida in tenero palmite Ouid. Fast. 3, 238. Vestis vuida, *Humore madens.* Plaut. Rud. 1, 3, 31 *Conf. Hemsh. ad* Ouid. Am. 3, 5, 6. Vuidiora poma Tertull. de Ieiun. c. 1. *al.* vividiora.

VVIDVLVS, a, um. Dimin. Catull. 65, 63

Vuidulum a fluctu cedentem ad templa Deum, me
Sidus in antiquis Diua notum posuit.

VVESCO, ĕre. *Vuidum fieri.* Vuescet pluuiis tellus Auien. Arat. 60 v. 254. *Vid.* SERESCO.

VVOR, ōris. m. Vsus est Varro de L. L. 4, 21 p. 27, 17 Vuae ab vuore.

V V L

VVLCĀNVS, f. *vt semper Ioni libri Virgilii et aliorum Poëtarum,* VOLCANVS. [Ἥφαιστος] *Deus ignis et fabrilium, quae in igne tractantur, operum praeses: ipseque adeo ignis. Iouis ex Iunone filius, qui Ioui fulmina contra Gigantes fabricauit. Veneris coniux, quae* Virg. Aen. 8, 370 *illum alloquitur, vt arma suo filio Aeneae faciat; ille* v. 401

Quidquid in arte mea possum promittere curae,
Quod fieri ferro liquidoque potest electro,
Quantum ignes animaeque *(follibus efflatae)* valent.

Deinde v. 416 sq. *Describitur officina* 421 Volcani domus et Volcania nomine tellus, *et ipsa opera fulmen fabricantium, et currum Martis Cyclopum, et Aegida Mineruae, copiosissime autem, ipsa arma Aeneae. Est ille locus classicus, et inter pulcherrimos Maronis.* Vulcani, *(inquit* Cic. de Nat. Deor. 3, 55) fuere complures. Primus Caelo natus, ex quo et Minerua Apollinem cum, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt. Secundus in Nilo natus Opas, vt Aegyptii appellant, quem custodem esse Aegypti volunt. Tertius e tertio Ioue et Iunone, qui Lemni fabricae traditur praefuisse. Quartus Maenalio natus, qui tenuit insulas propter Siciliam, quae Vulcaniae nominabantur. Hor. Carm. 1, 4, 8 *Choros ducit Venus*, dum graues Cyclopum Volcanus ardens vrit officinas. Aui us Vulcanus Hor. Carm. 3, 4, 58. *ob vim ignis omnia deuorantem.* Vulcanus, *pro ipso Igne aliquando ponitur, quemadmodum Pallas pro Lancea.* Plaut. Amph. 1, 1, 185 Quo ambulas tu, qui Vulcanum in cornu conclusum geris? Furit immissis Vulcanus habenis Virg. Aen. 5, 562. Spargere Vulcanum tectis Idem ibid. 7, 77. Superante Vulcano, ruinam dedit domus Idem ib. 2, 312. *Lepide de Demosthene, cuius pater gladiorum, faber fuerat,* Iuuenal. 10, 132

Quem pater ardentis massae fuligine lippus
A carbone et forcipibus, gladiosque parante
Incude, et Luteo Vulcano ad rhetora misit.

Luteus *ad ignis colorem ipsum respicit*

VVLCANIVS, a, um. Adi. [Ἡφαίστιος] Virg. Aen. 10, 408 Correptis subito mediis, extenditur vna Horrida per latos acies Vulcania campos *Vid.* ACIES. Ardor Vulcanius Valer. Arg. on. 4, 686. Arma Vulcania, *a Vulcano fabricata.* Virg. Aen. 8, 535. Cic. Tusc. 5, 33 Pungit dolor, vel fodiat fame: si nudus es, da iugulum: sin tectus Vulcanis armis, id est fortitudine, resiste. Insulae Vulcaniae VII circa Siciliam, *quae et* Aeoliae, Liparae, Heraclea *etc. Vid.* Mela 2, 7. Plin. 3, 9. Pestis Vulcania, *Incendium*, Sil. 14, 423.

VVLCANĀLIS, e. Adi. *Vt,* Flamen Volcanalis Varro de L.L. 4, 15 p. 23, 4.

VVLCANALIA, ium. n. Pl. [Ἡφαίστια] *Festa Vulcano dicata.* Columel. 11, 3 Caeterum Augusto circa Vulcanalia, tertio est. *In* Vet. Kal. *indicatur* X Kal. Septembr. Varro de L. 5, 3 p. 48, 14 Volcanalia a Volcano, quod ei tum feriae, et quod die populus pro se in ignem animalia mittit. Plinius *testè ipse filio* Epist. 3, 5, 8 Lucubrare Vulcanalibus incipiebat, non auspicii causa, sed studendi statim a nocte multa. *Ergo* Vulcanalibus lucubrare *incipiebant, certe* auspicabantur.

VVLGA, ae. f. Capacitas, vel sinus cum laxitate. Lucil. In vulgam penetrare pilosam. *(vid. Douza* p. 91*)* Varr. Sexagef. vt viaticum ex arcula adderem in vulgam. *Hae.* Nonius 2, 9. *Vid.* BVLGA.

VVLGĀGO, ĭnis. f. Herba, Afarum dicta Macer 2, 24.

VVLGVS, i. m. *et* n. *Plurali caret, sic.* Charis. lib. 1. [πλῆθος, *οἱ πολλοί*] *Significat Multitudinem ignobilem* Cic. pro Ilon. 28 Quum hic insidiator, qui iter illud ad caedem faciendam aperasset, cum vxore veheretur in rheda penulatus, vulgi magno impetu mento, *etc.* Hor. Serm. 2, 3, 63 Huic ego vulgum Errori simil cundum insanire docebo. *Cuning.* vulgus. Sic est vulgus: ex ritate pauca, ex opinione multa aestimat Cic. pro Rosc. Com. c. Vulgi Voluntas mirabiliter immutatur Nep. 10, 10, 2. Cic. Tusc 105 Vide ne plus commendatio in vulgus, et haec quae experitur ria, molestiae habeat, quam voluptatis. Fames in vulgus ino quaestus, et penuria alimentorum Tacit. Hist. 1, 86. Gratus vulgus Idem Ann 1, 28. Cic. de Diuin. 2, 87 Fani pulchritudo vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen, atque in vulgus. Idem pro Planc. 9 c. 4 Non est enim consilium vulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia, *etc.* Idem Orat. 3, 196 Illud autem ne quis admiretur, quonam modo haec gus in peritorum in audiendo notet. Seruorum vulgus Andr. 3, 4, 4. Nihil est incertius vulgo Cic. pro Muraen. 36 c. Femineum vulgus, *Vulgus feminarum* Lucan. 7, 39. Humile gus Plin. in Praefat. Ignobile vulgus Virg. Aen. 1, 153. peritum quibus vulgus bubalorum nomen imponit Plin. 8, 15. certum vulgus scinditur in contraria studia Virg. Aen. 2, 39. doctum vulgus Ouid. Met. 5, 308. Iners vulgus Claud. de Proserp. 1, 21. Infidum vulgus Hor. Carm. 1, 35, 25. Inu vulgus Iuuen. Sat. 15, 26. Leue vulgus Ouid. Met. 12, 53. lignum . . . Miserabile vulgus Virg. Aen. 2, 798. Mob Stat. Silu. 2, 2, 123. Mutabile Valer. Argon. 1, 762. Profan vulgus Hor. Carm. 3, 1, 1. Rude vulgus et expers artis O Fast. 2, 292. Segne vulgus Lucan. 3, 58. Acceptum in vulg *vid.* ACCIPIO. Attonitum pauet vulgus Ouid. Met. 14, 4 Cedebant spolia in vulgus Tacit. Hist. 3, 83. Celebrata in gus Celsi laus Idem ibid. 1, 71. Designari digitis vulgi Ou Amor. 3, 6, 72. Edere in vulgus Nep. 6, 4, 4. Exire hor que in vulgus emanare non poterit Cic. pro Rosc. Amer. 3. Ind care aliquid in vulgus Idem de Vniuers. 4. Mutatur mobile se per cum principe vulgus Claud. Cons. Hon. 4, 301. Probari vulgus, *vid.* PROBO. Spargere voces in vulgum Virg. Aen. 2, Spernere malignum vulgus Hor. Carm. 2, 16, 39. Fuit *in vulg* aduersa rumore Tacit. Hist. 2, 52. Tribuere in *vulgus*, C Fam. 13, 71 Quia non est obscura tua in me benevolentia, sic fit, multi per me tibi commendari velint. Venit vox ad aures v Virg. Aen. 2, 109. Sallust. in Catil. 20 Caeteri omnes strenui, ni, nobiles atque ignobiles, vulgus fuimus, sine gratia, sine auctorit Vulgus inane, *i. manes defunctorum, sepulcris egressi*, Ouid. Fast. 2, 5 Vulgus, *de Oudos dixit* Virg. Georg. 3, 469 Continuo ferro culp compesce, priusquam Dira per incautum serpant contagia vul Te recinunt volucres et vulgus reptile Ponti Victorin. Pict. de C sto Deo et Hom. v. penult.

VVLGO. [πανδημεί] *Aduerbialiter positum, significat Pas* Cateruatim, *vt ait* Seruius. Virg. Ecl. 4, 25 Assyrium vulgo na tur amomum *vbique, vt commune et vulgare fiat.* Liu. 31, 34 versus quae tela, quosque viros pugnandum esset, pauidi vulgo nebant. Cic. pro Muraen. 72 Num locum ad spectandum da aut ad prandium imitare? minime: sed vulgo, passim. quid est vulg Vniuersos. Appellare vulgo aliquem superbum Liu. 1, 50. scribit vulgo hominum opinio focium me tuis laudibus Cic. Att. 14, Idem Verr. 5, 62 Non mehercule, qui loquor, cederem Iudices, *tam* esti vulgo audierim. Colum. Saturnum vulgo maxime ad Occidentem Cic. de Nat. Deor. 3, 114. Dicitur vulgo, *vel dici solet.* Ter. Andr. 2, 5, 15. Plin. Epist. 1, 68. Exaudita vox vulgo per lucos Virg. Georg. 1, 477. Cic. Verr. 5, 78 c. 30 Cum vulgo loquerentur sup positum in eius locum quem pro illo probare velles. Idem pr Rosc. Amer. 8. Eiusmodi tempus erat, inquit, vt homines vulgo in pune occiderentur. O cupare vulgo regnum Caes. Bell. Gall. 2, Cic. Verr. 4. 64 c. 8 Neque ponere, neque vulgo Offendere ac pr ferre voluerunt. Quaesitus vulgo, *pro Spurio.* Vlpianus l. ad Te tull. Sed et vulgo quaesiti admittantur ad matris legitimam succes nem. *Et* l. 2 Sunt iustae fin procreati, siue vulgo quaesiti Budae Quaesiti vulgo dicuntur, Qui patrem demonstrare non possunt, v qui possint quidem, sed cum habent, quem habere non licet: qui Spurii appellantur παρὰ τὸν σποδόν. *Haec* Modestinus l. 23. D. C stat. homin. Requirunt vulgo id homines Liu. 1, 31.

VVLGARIS, e. Adi. *Quod fit, et est vulgo, facile inuenitur, u ac commune.* Cic. de Inuent. 2, 112 Magna an parua, facilia, an difficil singularia sint ad vulgaria. Hor. Serm. 2, 2, 38 Iciunus stomachu raro vulgaria tentat. Quinctil. in Prooem. Simul ne vulgare viam ingressus, alienis demum vestigiis insisterem. Cic. pro Quin 56 c. 18 Vulgaria et obsoleta sunt, res autem noua et inaudita. pro Rosc. Amer. 71 Denique nihil tam vile, neque tam vulgare est, c ius partem vllam reliquerint. Vulgare est Plin. 8, 2. C pro Rosc. Amer. 134 c. 46 Mitto hasce Artes vulgares, coquos, pistore lecticarios. Idem Fam. 13, 16 Genere nouo fumi literarum ad vsus, vt intelligeres, non vulgarem esse commendationem. *add. ib* 1, Consuetudo vulgaris Cic. de Orat. 1, 248. Declamatio vulgaris pertuagata Idem pro Planc. 48. Fabula vulgaris Ouid. Met. 4, 5 Forma vulgaris, Quae vulgo videri solet Plin. 1, 42. Genera tio vulgaris Idem 7, 14. Genus dicendi minime vulgare Ci de Clar. Orat. 302 c. 88. Intelligentia a vulgari haec remotior sunt Idem de Inuent. 1, 67. Mulier vulgaris, *Quae vulgo sui co piam facit.* Suet. Vitell. c. 2. *Vid. ibi Torrent.* Notitia vulgari Plin. 20, 5 Opimo vulgaris Cic. de Orat. 1, 109 c. 23 *sub fin* Oratio ad vulgarem popularemque sensum accommodata Idem ibid 1, 18

108 c. 23. Orator vulgaris et Excellens, contraria Idem ib. 65. dentia communis et vulgaris Idem ibid. 2, 299. Puellae vulres, *Quae prostant*. Ouid. Fast. 4, 865. Cic. Acad. 1, 5 c. 2 ti nulla arte adhibita, de rebus ante oculos positis; vulgari sermone sputant. Via vulgaris Quinctil. in Prooem. 1. *Compar.* Liu. 5, 17 Fama vulgarior.

VVLGARIVS, a, um. Adi. Gell. 12, 10 In libris vulgariis scriptum est. Significatio vulgaria Idem 3, 16. Temeritas vulgaria, Afranius *apud* Nonium 8, 41 *vbi etiam est* Facilitas *et* Fallacia vulgaria. Venus vulgaria Apul. Apol. 1 p. 132.

VVLGARITAS, ātis. f. Arnob. aduers. Gent. 3 p. 123 Palam, sed in feminam illam, quam vulgaritas accipit, sed masculum nefcio quem generis ministrum Iouis. Popularis vulgaritas Idem ib.

VVLGARITER. Adu. [*πάνδημον*] *Idem quod Vulgo.* Plin. 28, 1 Vituli quoque ius vulgariter datum, inter auxilia cochiacorum et centericorum tradunt. Vulgariter electa Idem 8, 5. Cic. Im. 13, 69 Haec ad te eo pluribus scripsi, vt intelligeres, me non vulgariter, nec ambitiose, sed vt pro homine intimo, ac mihi perneceſſario fibere. Sed in MSS legitur Vulgare. *Paraeus Lexic. Critic. legit.* vulgarie.

VVLGO, āre. [*φημίζω, διαφημίζω*] *In vulgus emittere, et pascere.* Virg. Aen. 10, 64 Quid me alta silentia cogis Rumpere, et eductum verbis vulgare dolorem? Liu. 28, 27, 10 Non quod ea vulgari facimus per omnes velim. In maius aliquid vulgare Tacit. Ann. 3, 12. Liu. 4, 2 Quam enim aliam vim connubia prosecua habere, nisi vt ferarum prope ritu vulgentur concubitus plebe patrumque? vt qui natus sit, ignoret cuius sanguinis, quorum sacrorum sit: dimidius Patrum sit, dimidius plebis. Plaut. Amph.... Ci mo absente Corpus vulgauit suum. Pretio Corpus vulgare sita Aur. Victor de Orig. Gent. Rom. c. 20. Famam vulgare Liu. 2 34. Laudem vulgare Idem 1, 10. Librum vulgare Quinc. in Prooem. 1. Morbos vulgabant ministeria inuicem et contactio ipsa Liu. 3, 6. *i. propagabant.* Rem non vulgabat P. Virginius Liu. 2, 29. *i. non vniuersim pronuntiabat.* Rumor deinde vulgatur duas deeſſe tabulas Liu. 3, 34 7. *conf. Burm. ad* Quinctil. 7, 2. 618. Cic. pro Flacc. 65 Nonne hoc veſtra Voce vulgatum eſt? Iu. 3, 25 Nimium in ordinem ſeipſum cogere, et vulgari cum priuatis, non tam properantis abire Magiſtratu, quam viam ad continuandum Magiſtratum quaerentis eſſe: *i. ſe familiarem illis et communem ostendere.* Summum imperium cum infimis vulgatur Liu. 4, 1 *pr.*

VVLGANS, antis. Partic. Tac. Ann. 4, 58, 2 Properum finem vulgantes coniectantesque. Talia vulgantes Idem 13, 7, 1.

VVLGATVS, a, um. Partic. [*διαφημιστὸς*] *Vt*, Vulgati paſtoris flores Ouid. Met. 4, 276. Artes non ante vulgatae Hor. Od. 4, 3. Bella vulgata per orbem famâ Virg. Aen. 1, 461. *add. ib.* 8, 15. Cibus vulgatus, *Quo quotidie et paſſim vtuntur.* Plin. 13, 22 Corpus vulgatum, *i. Proſtitutum.* Liu. 1, 4 Sunt, qui Laurentiam vulgatam corpore Lupam inter paſtores vocatam putant. Fama vulgati Liu. 1, 7. *conf.* 25, 17. Meretrix vulgatiſſima Val. Max. 3, 5, 3. C. de Aruſp. Reſp. 59 Quae nauis vnquam in flumine publico tam vulgi omnibus, quam iſtius aetas fuit? Senſus vulgatiſſimi Quinct. 2. Verba vulgata Plaut. Epid. 3, 2, 14. Magnum Vulgata per annum Lucret. 5, 428. *add. ib.* v. 75.

VVLGĀTE. Adu. *Compar.* Ammian. 15, 3 Haec augente vulgatius fama. *add.* Id. 31, 3.

VVLGĀTVS, ûs. m. Sidon. 8, 1 Sufficere ſuſpicabamur, ſi quid ſit eriore vulgatu protuliſſemus.

VVLGATVRVS, a, um. Partic. [*φημίσων*] *Vt*, Litera vulgatura nefas Claud. in Conſ. Stilich. 2, 1, 296.

VLGĀTOR, ōris. m. [*φημιστὴς*] *Vt*, Taciti vulgator Ouid. Amor. 3, 7, 51.

VLGIVĀGVS, a, um. Adi. [*εἰκαιοπλάνης*] *Huc illuc vagus*, Vulgo *errans paſſim eſt.* Lucret. 4, 1065 Vulgiuagaque vagus Venere. *i. Sectatus popularem Venerem: non certae mulieris amore captus.* Idem 5, 930 Vulgiuago vitam tractabam more ferarum.

VLNVS, ĕris. n. [*τραῦμα, ἕλκος*] *Eſt hians patensque apertus corporis, ictu aliquo inflicta. Per translationem autem accipitur pro Angore animi, omnique adeo moleſtia, quae illum turbat.* Locus ictibus de vulneribus *eſt* Celſ. 5, 26. Vulnus *vocat* vbi quid extrinſecus laeſit *corpus: tum oſtendit*, quae inſanabilia ſint vulnera, quae vi ad ſanitatem perueniant, quae tutiorem curationem habeant ſ. 5 *obiita:* Aliquid etiam in vulneris genere, figuraque eſt. Nam peius eſt quod etiam colliſum, quam quod tantum diſcuſſum eſt, adeo vt ac o quoque quam retuſo telo vulnerari commodius ſit. Peius etiam vulnus eſt, ex quo aliquid excuſum eſt, ex quoque alia parte abſciſſa, alia dependet *etc.* *Totum enim caput legendum ſuademus, ſi recte loqui et certe de vulneribus velis.* Clauda vulnere pars corporis Virgil. Aen. 5, 278. Glutinatio vulneris Celſ. 5, 26, 23 *agit* De glutinatione vulnerum. Impetus vulnerum Plin. 20, 21. Impetus vulnerum recentium lenire Idem 22, 22. Celſ. 5, 26, 22. Accerſus vulnerum Inflammationem in ipſo ſanguinis curſu auxilium eſt Inualidus vulnere Tacit. Ann. 1, 36. Onuſtus vulneribus Idem ibid. 2, 15. Orae vulneris Celſ. 5, 26, 22. Oras vulneris leuiter diducere manibus Hem 7, 19. Saucius vulneribus Ouid. Met. 12, 207. Tardus vulnere Virg. Aen. 2, 436.

¶ *Epitheta:* Acerbum vulnus, *vid.* ACERBVS. Altum vulnus Celſ. 5, 26, 34. Calidum vulnus Ouid. Met. 5, 137. Cruda vulnere Iuuen. Sat. 2, 73. Cruenta vulnera Celſ. 5, 19 *in initio.* Fale vulnus Valer. Argon. 6, 652. Flebile vulnus Stat. Silu. 2, 4. Grande vulnus Celſ. 5, 26, 27. Grauia vulnera Id. 5, 1 *De Leuis emplaſtris.* Immania vulnera Stat. Theb. 5, 29. Inimitia vulnera Ouid de Nuce 69. Ingenti vulneri ingens quoque vulnus adiicere Celſ. 7, 5. Inhoneſto vulnere truncae nares Virg. Aen. 6, 497. Latum vulnus Celſ. 5, 26, 23. Laxum vulnus Idem 7, 5. Letale vulnus Virg. Aen. 11, 749. Letiferum vulnus Sil. 10, 295. Leue vulnus Ouid. Met. 3, 87. 95 Manum Celſ. 5, 26. Malum vulnus Idem 5, 26. Mediocre Scribon. 212 *fin.* Molle vulnus Idem 201 *i. laxus.* Mortiferum vulnus, *vid.* MORS. Nigra vulnera Ouid. Met. 1, 444. Periculoſum vulnus Scribon. 278. Periculoſa vulnera Celſ. 5, 26, 3. Idem 5, 26, 8 Balneum quoque dum parum vulnus purum eſt, inter reinfeſtiſſimas eſt. Nam id et humidum et fordidum reddit, ex quibus ad cancrum tranſitus eſſe conſuetit. Recens vulnus Scribo 203. Recentia vulnera Plin. 20, 9. Celſ. 5, 26 Paſtilli ad recentia vulnera glutinanda apti. Sanabile vulnus Iuuen. Sat. 15, 1. Senilia vulnera Celſ. 5, 19. Subiecta oculis vulnera Celſ. 5, 26. Tenue vulnus Idem 5, 26, 34. Tolerabilius vulnus Idem 5, 26. Triſtia vulnera Ouid. Met. 3, 57. Truncа vulnera deiectis membris Idem ibid. 3, 725. Tutiſſimum omnium vulnus quod in carne eſt: et haec quidem loco vel peiora, vel melhora ſunt Celſ. 5, 26. Vehemens vulnus Idem 5, 27. Veruſta vulnera Ouid. Triſt. 4, 1, 97. ¶ 3 *Verba et Participia:* Abdidit alto neſandum ferrum vulnere Senec. Troad. f. 1. Abluere vulnera lymphis Virg. Aen. 4, 683. Accenditur vulnus, ſi parum bibitur Celſ. 7, 27. Accipere vulnera, *vid.* ACCIPIO. Accipere vulnera tergo Virg. Aen. 3, 242. Acerbat exiguum ſtimulando vulnus Claud. in Ruf. 1, 182. Actum vulnus Scrib. 2 1. Adfuſum venenum vulneri Tacit. Ann. 1, 10. Adhibere medicas manus ad vulnera Virg. Georg. 3, 455. Adigere vulnus, *vid.* ADIGO. Adactum vulnus alte Virg. Aen. 10, 850. Adurere vulnus Celſ. 5, 27, 2. Affigere vulneribus Colum. 4, 11. Aggrauantur vulnera introitu eorum, qui vnquam fuerint ſerpentium canisue dente laeſi Plin. 28, 3. Agere humorem in vulnus Celſ. 7, 27. Ali vulnus non poteſt Idem 7, 27. Aleuantia fomenta malum vulnus Hor. Epod. 11, 25. Alligare vulnus Cic. Tuſc. 2 c. 17. *vid. Gron. ad* Liu. 7, 27 *m.* Ambeſum corpus multo vulnere Sen. Hippol. f. 12. Ampliare vulnus Celſ. 7, 5. Ancifa recenti vulnere membra Lucret. 3, 661. Aperire vulnus Celſ. 5, 26, 7. Idem 7, 5. Adſtrinxit ficca rigens vulnera ſanguis Lucan. 4, 291. Adſtringit et cohibet vulnera Poſſum, prohibetque ſerpere Plin. 21, 20. Cadere per mutua vulnera Ouid Met. 3, 123. Circumactus in vulnus, *vid.* CIRCVMAGO. Claudicare ex vulnere accepto ob aliquem Cic. de Orat. 2, 249. Colligat vulnera bitumen cum farina hordeacea Plin. 35, 15. *conf.* Suet. Tib. c. 61. Concidere mutuis vulneribus, *vid* MVTVVM. Liu. 23, 26 Tandem vulneribus Confectae virgines, quum omnia repleſſent ſanguine, exanimes corruerunt. Confodere aliquem vulneribus, *vid.* CONFODIO. Conglutinantur vulnera decocto grammis Plin. 24, 19. Conglutinat vulnera holoſteon Idem 27, 10. Conſumtus vulneribus Sil. 10, 286. Conturbare prima vulnera nouis plagis Lucret. 4, 1064. Crepitant duro ſub vulnere malae Virg. Aen. 5, 436. Curare vulnus Quinct. 4, 2. Deligare vulnus Idem 4, 2. Defcendit vulnus magno hiatu Stat. Theb. 5, 7, 340. Detegere vulnus Celſ. 5, 26, 7. Dirigere vulnera Virg. Aen. 10, 140. Diuellere vulnus Caeſ. Bell. Ciuil. 5. Dare caecum vulnus cuſpide Virg. Aen. 10, 142. Dare certa vulnera Ouid. Met. 1, 458. Dare inania vulnera Id. ibid. 3, 83. Durare ad vulnera Virg. Georg. 3, 257. Edere vulnera et conferere dextras Stat. Silu. 1, 6, 60. Eluſa vulnera Ouid. Met. 12, 104. Emendantur vulnera capitis lacte mulierum Plin. 28, 7. Euicta vulneribus ornus Virg. Aen. 2, 630. Exanimari graui vulnere Cic. de Finib. 2, 97. Excipere vulnera, *vid.* EXCIPIO. Exhalans crudeli vulnere vitam Virg. Aen. 2, 561. Celſ. 5, 27, 3 Homo adhibendus eſt, qui vulnus Exſugat. Explet vulnera creta Eretria Plin. 35, 6. Exſilinctus miſerando vulnere Stat. Theb. 5, 717. Facere vulnera Quinctil. 5, 13. Fecit vulnus in vulnere Ouid. Met. 12, 49. Facere vulnera alicui in tergo Idem ibid. 3, 232. Ferre raſtrorum vulnera Id. ibid. 4, 497. Feruens vulnus Idem ibid. 4, 120. Figere iterata vulnera Stat. Silu. 1, 2, 84. Fiunt vulnera morſu ſerpentis Celſ. 5, 27 *in princip.* Fouere vulnus aqua calida Idem 7, 26, 5. Glutinantur vulnera candido oui Plin. 29, 3. Glutinari vulnera longe optimum eſt Celſ. 5, 26, 23. Habere graue vulnus Ouid. Met. 4, 207. Hiat vulnus abruptis venis Stat. Silu. 2, 1, 4. Ictus mortifero vulnere Alexander Liu. 9, 19. Illinunt vulneribus Polium Plin. 21, 20. Illinitur ad vulnus Teucria Idem 26, 8. Inflammantur vulnera ſuperuentu eorum, qui pedibus iter confecerint Idem 3, 5. Immolare aliquem vulnere Virg. Aen. 12, 943. Impingere vulnus, *vid.* IMPINGO. Implere vulnus Celſ. 5, 26, 30. Imponere ſtercus caprinum ſuper vulnus Id. 5, 27 tit. 5 *et* 8. Imponitur vulneribus amurca in linteolis Plin. 23, 3. Imponuntur vulneribus folia lilii Idem 21, 19. Impoſita ſunt vulnera prouinciae Cic. Att. 5, 17 *extr.* Imprimere vulnus, *vid.* IMPRIMO. Incidere circa vulnus ſcalpello Celſ. 5, 27, 3. *et* 7, 16. Inducere cicatricem vulneribus Celſ. 5, 19 *in princip. et* 26 *ad fin.* Inferre vulnera alicui, *vid.* INFERO. Inferuntur vulnera quae per tela Celſ. 5, 27. *in principio.* Infeſtant vulnera et nimius calor, et nimium frigus Celſ. 5, 26. Infligere vulnus, *vid.* INFLIGO. Infligere alicui vulnus Cic. Philipp. 2, 101 c. 39. Infoſſa cerebro vulnera Stat. Theb. 8, 534. Infundere vulneri acetum Celſ. 5, 26, 21. Intumeſcit vulnus Idem 5, 26, 26. Ingeſtis vulneribus concidit Tacit. Hiſt. 3, 85. *pro Inflictis.* Inſequi aliquem infeſto vulnere Virgil. Aen. 2, 529. Integrare vulnera, *Renouare dolorem.* Stat. Theb. 5, 29. Inurere vulnus reipublicae Cic. pro Sext. c. 7 *tanquam ſtigma.* Laedunt vulnere dracones Ouid. Met. 4, 601. Laeſum paruo cor vulnere Idem ibid. 12, 491. Lenire vulnera Sil. 17, 112. Mederi vulneribus, *vid.* MEDEOR. Minitans vulnera curuata cuſpide Ouid. Met. 2, 179. Miſcent crebris vulneribus praelia Virg. Georg. 3, 241. Miſit eum geminato vulnere ad vmbras Tartareas Ouid. Met. 12, 257. Moti ex vulnere Liu. 27, 33. Claud. in Eutrop. 2, 189 Et Perſas in regia vulnera mouit, *i. inſtigauit, vt vulnerarent.* Mulcere vulnera Sil. 13, 455. Nouat repetitum vulnus ſtipite Ouid. Met. 12, 287. Obligare vulnus, *vid.* OBLIGO. Quinct. 6, 1 Occiſus eſt, vtrum ferro, an igne, an veneno, vno vulnere an pluribus. Occidit minimo vulnere Ouid. Met. 6, 265. Patet vulnus Celſ. 7, 16. Patens vulnus in pectore Virg. Aen. 11, 50. Patiens mille vulnera Ouid. Met. 12, 171. Paſſi alterna vulnera Lucan. 5, 1. Paſſi Martia vulnera pugnando Virg. Aen. 7, 182. Penetrauit vulnus Celſ. 5, 26. Perire vulnere Hor. Carm. 1, 27, 12. Petere mortem per vulnera Virg. Georg. 4, 218. Poſcunt medicinam vulnera Sil. 11, 166. Pulſus pudendis vulneribus Virg. Aen. 11, 56. Recidendum eſt enſe immedicabile vulnus Ouid. Met. 1, 190. Refricare vulnus, *vid.* REFRICO. Repetitum vulnus Quinct. in Prooem. 6. Reſoluere vulnera Idem 6, 1. Reſoluere caeca vulnera Stat. Silu. 5, 5, 82. Sanare vulnera Quinct. 5, 13. Cic. Fam. 15, 4 Huic meae voluntati, in qua ineſt aliqua vis deſiderii ad Sanandum vulnus iniuriae, vt faueas, faciasque ſis, *h. e. Iniuriam vindicare.* Sanare vulnus Reip. *vid.* SANO. Satiatur largo vulnere cornus *in haſta, ea figura, qua* bibere cruorem *dicitur* Claud. in Ruff. 1, 353. Scinditur nouatum vulnus Ouid. Rem. Amor. 729. Sedare vulnera Stat. Silu. 2, 1, 228. Sentire vulnus extra Scribon. 84. Serebant vaſta vulnera Lucret. 5, 1289

Siccare vulnera Ouid. Met. 10, 187. Stridet infixum sub pectore vulnus Virg. Aen. 4, 689. Est vulnus quod in summa parte Cels. 5, 26. Tardatus vulnere Ouid. Met. 13, 81. Turbatus tristi vulnere mentis Virg. Aen. 12, 160. Valet mel in eo vulnere, quod Ceraste facit Cels. 5, 27, 8. Victus ingenti vulnere Virg. Aen. 10, 812. Vlcisci facto vulnere aliquem Sen. Herc. Fur. 12. Vrere vulnus, et Vitum vulnus Cels. 5, 27, 2. *Et ibidem*, Vulnus quod expertum ignem non est. ¶ 4 *Non tantum in animali corpore dicitur vulnus, sed in arboribus, vt* Stat. Theb. 6, 104 Scinditur pinus odore vulnere. *de rogo struendo. Sic* Cic. Verr. 2, 104 Adspicimus literas eiusmodi, quali quaedam vulnera tabularum recentia. Erecta vulneribus ornus Virg. Aen. 2, 650. Omne reformidat frigida vulnus humus Ouid. Fast. 1, 665. *Etiam, vt monuimus, ad animum refertur.* Domesticum Val. Max. 5, 10 ext. 1. *i. Mors filiorum.* Liu. 22, 54 Non vulnus super vulnus, sed multiplex clades, cum duobus consulibus Consulares exercitus amissi annunciabantur. *Nempe* vulnus *minus incommodum est*, clades *maius. Sic* Cic. pro Sext. c. 7 Vulnera inusta reipublicae. *Et* Phil. 2 c. 21 Vulnus sibi inflictum, *de SCto in eum facto.* Orbitatis vulnus Quinctil. in Proem. 6. Virg. Aen. 4, 2 At regina graui iamdudum saucia cura Vulnus alit venis, et caeco carpitur igni, *i. Amoris dolorem ac molestiam fouet intra venas.* Lucret. 1, 35 Inconsolabile vulnus mente gerit tacita, *Dolorem maximum* Ouid. Met. 5, 426. Mutua vulnera, *Mutuus amor* Idem ibid. 14, 771. Seruans aeternum sub pectore vulnus Virg. Aen. 1, 40. *De* praeterito, *dolorem dixit: de* futuro, *metum. Ad vtrumque vulnus.* Tabescere caeco vulnere Lucret. 4, 1114. Viuit tacitum sub pectore vulnus Virg. Aen. 4, 67. Vitae vulnera Lucret. 3, 63. *i. Labes integritatis et consuetudinis.* ¶ 5 Vulnus *pro telo, quo infligitur, poni interdum videtur apud Poëtas: cum qui hastam vel sagittam mittit ideo mittat, vt vulnus infligat.* Virg. Aen. 2, 529 Priamum ardens infesto vulnere Pyrrhus Persequitur, *cupit vulnerare. Et* 7, 533 Haesit sub gutture vulnus, *quâ enim haereret telum, nisi in vulnere. Imitatur* Sil. 1, 397 Hunc miseratus adest infesto vulnere Ladmus. *Et audacius* Id. 5, 250 Ac simul infesto Lateranum vulnere truncae Arboris vrgebat. *Audacius, inquam, quod addit* arboris truncae. *Hinc etiam quibusdam Criticis displicuit. Rursum* Virg. Aen. 10, 140 Vulnera dirigere, *i. sagittas vulnificas.* Sen. Herc. Oet. 160 Vicino Nabathaeae vulnera dirigit Parthus. *Et* Sil. 2, 92 Dirigit aligero Ictalia vulnera ferro. *Nempe hic etiam, vt in alia omni figura, verum subesse debet, sine quo nihil potest placere. Conf.* Drakenb. *ad* Sil. 5, 251. Cadunt vulneris vi et virtum Plaut. Amph. 1, 1, 79. *de praeliantibus.*

VVLNVSCVLVM, i. n. Dimin. Vlpian. in l. 1 de aedilit. edict. Vulnusculum modicum. Vulnusculo mederi, quod acu punctum est Hieron. Epist. 89 ad Augustin. c. 4.

VVLNĔRO, āre. [τιτρώσκω] *Vulnus infligere.* Caes. Bell. Ciu. 1, 46 Vulnerantur amplius sexcenti. Serui nonnulli vulnerantur, ipse Rubrius in turba fauciatur Cic. Verr. 1, 67 c. 26. Caput ense facto vulnerat Ouid. in Ibin 298. Cic. Post Red. in Senat. 6 c. 3 Sanctissimum corpus non solum tactum ac violatum manu, sed vulneratum ferro confectumque vidistis. *Metaphor.* Bono proprio vulnerari, *i. laedi* Ouid. Epist. 21, 58. Cic. pro Sext. 24 Sin ad nudum vel fortissimum viri corpus accesserit, possit acie ipsa et Ferri viribus vulnerari. Fortunae continuo ictu vulneror Ouid. ex Pont. 2, 7, 41. Cic. in Catil. 1, 9 c. 4 Et quos ferro trucidari oportebat, eos nondum voce vulnero. Remp. non solum facto sed etiam exemplo Idem in Vat. c. 15. Aures grauior nuntius vulnerat Virg. Aen. 8, 585. *A librariis miscentur* vulnerare *et* verberare: *vid. Drakenb. ad* Sil. 5, 251.

VVLNERANS, antis. Partic. Sagitta vulnerans est lingua eorum Vulg. Icrem. 9, 7. Illum vulnerantes eiecerunt Idem Luc. 20, 12.

VVLNERĀTVS, a, um. *Vt*, Vulneratus humerum Plin. 7, 28 Mortifere vulneratus, *vid.* Mortifere, *in* MORS. Multitudine sagittarum vulneratus Caes. Bell. Gall. 7, 41. *Translate vt*, Naues vulneratae Liu. 37, 24 *et* 30. Vulnerati Auribus aliquid accipere Arnob. 1 p. 20.

VVLNERATIO, ōnis. f. [τρῶσις, ἕτηρις] Cic. in Pison. 47 c. 20 Maior haec est vitae, famae, salutis suae vulneratio. Idem pro Caecin. 47 c. 16 *extr.* Sin autem vim sine caede, sine vulneratione, sine sanguine nullam intelligetis. Post vulnerationem semper ad omnes motus paratus Caes. B. G. 8, 47.

VVLNERARIVS, i. m. *Qui vulnera sanat et curat.* Plin. 29, 1 s. 6 Ob id publice vulnerarium eum tradunt fuisse vocatum, mireque gratum aduentum eius initio, *de Archagato.*

VVLNERARIVS, a, um. Adi. [τραυματικὸς] *Quod ad vulnus pertinet.* Plin. 23, 4 Vulneraria emplastris vtile.

VVLNERABILIS, e. Adi. *Vulnerans.* Cael. Aurel. Acut. 3, 17 Materia acerrima et vulnerabilis.

VVLNĬFER, ĕra, ĕrum. *Idem.* Prudent. Psychom. v. 173. — Vulnifero gradiens intacta per imbres. Crisatum vulniferumque caput Corn. Gallus 5, 98.

VVLNIFĬCVS, a, um. Adi. [τραυματοποιὸς] *Quod vulnus infert.* Virg. Aen. 8, 446 Vulnificusque chalybs vasta fornace liquefit. Dentes vulnifici Senec. Hippol. 3 v. 346. Ensis vulnificus Stat. Theb. 4, 87. Plumbum vulnificum Valer. Argon 1, 420. Sus vulnificus Ouid. Met. 8, 359. *add.* Rutil. It. v. 603. Prudent. Peristeph. 3, 147.

VVLNIFĬCO, āre. Fortunat. Carm. 8 (9).

VVLPES, *et* VOLPES, is. f. [ἀλώπηξ] Animal solertia dirum, *vt vocat* Plin. 8, 28 s. 42. Pers. Sat. 5, 117 Astutam vapido seruas sub pectore vulpem. Cauta vulpes Hor. Epist. 1, 1, 73. Foeta vulpes Idem Carm. 3, 27, 4. Tam facile vinces, quam volpes pirum comedit, *Prouerbium apud* Plaut. Most. 3, 1, 22 *et* 32 *de re facta prochui.* Animi sub vulpe latentes Horat. in Arte Poët. 437. *h. e.* Sub dolo et impostura adulantium Acron. Iungere vulpes; dicitur de re absurda Virg. Ecl. 3, 91. Mutat pilum vulpes, non mores Suet. Vesp. c. 16. *Obseruatt. Nomnat.* Vulpis *etiam dicitur: vid. Barth. ad* Stat. Theb. p. 441. *it. Adu.* 27, 4. ¶ 2 Marina Plin. 9, 43.

VVLPECVLA, ae. f. Dimin. [ἀλωπεκάριον] Hor. Epist. 1, 7, 29 Forte per angustam tenuis vulpecula rimam, *etc. Bentleius e. Cuning. legit* Nitedula. Cic. de Nat. Deor. 1, 89 c. 31 Nec vnquam egressus ex insula, in qua lepusculos vulpeculasque saepe vidisses.

VVLPĪNVS, a, um. Adi. [ἀλωπέκινος] *Quod ad vulpem pertinet.* Suetonius Vbi leonis pellis deficit, vulpina insuenda est. *Nescio vnde hoc sit: nec in fragmentis inuenio.* Plin. 28, 11 Vulpinam linguam habentes in armilla, lippituros negant. Iecur Plin. 13. Vulpinus, [ἄλωπος] *Astutus.* Plaut. Vulpinus animus ne quis moliatur mali.

VVLPINĀRIS, e. *Vt*, Amasio vulpinaris, *i. fraudulentus.* Apul. Met. 3 p. 139.

VVLPĪNOR, āri. [ἀλωπεκίζω] Mendaciis ac fraudibus vti, peruertere, siue effugere. Tractum ab intorto vulpium cursu. Vsurpatur Mysteriis, Vulpinare modo, et concursa, qualibet erras. *exul.* Plautio 1, 226.

VVLPIO, ōnis. m. *Homo vulpina indole praeditus.* Apul. Apol. p. 328, 32 Si ex literis tuis nosceretur, te etiam prius, quam ad eas migrasses, etiam cum matre blandirere, tamen iam tum vulpionem impium fuisse.

VVLSELLA, VVLSINII, *vid.* VOLSELLA, VOLSINII.

VVLSVRA, VVLSVS, *vid.* VELLO.

VVLTVR, ŭris, *et* VVLTVRIS, is. *et* VVLTVRIVS, *f.* VOLTURIVS, i. m. [γὺψ, αἰγυπιὸς] *Auis rapax, carniuora. Miram etymologiam tradit* Isidor. 12, 7 *post pr.* Vultur a volatu tardo nominatur. Magnitudine quippe praepetes volatus non habet. — *Ad* Vultures sicut et aquilae, etiam vltra maria cadauera sentiunt. Plaut. Truc. 2, 3, 16 Iam quasi vulturii triduo prius praediuinabat quo die esurituri sient. Ennius, Vulturis in siluis miserum me debat homonem. *Sic* Priscian. l. 6 p. 683. *Sed* Charif. l. Seru. *in* Aen. 6 vulturas. *Vid.* Plin. 10, 6. Vulturis oua Am. 1, 12, 20. Cuius vulturis hoc erit cadauer? Martial. 6, Vulturibus grauissimum pabulum futurum. Dirus vultur Va Argon. 4, 69. Edax vultur Ouid. Amor. 2, 6, 33. Imma vultur obunco rostro Virg. Aen. 6, 597. Obscenus vultur exa ma consumit corpora Sil. 13, 472. Vulturius Liu. 27, 23. S Contr. 5, 34 *extr.* Plaut. Mil. 4, 2, 53. Lucilius *ap.* Charif. p *extr.* ¶ 2 Vulturius homo, [γύπιος ἄνθρωπος] *per tra lationem, pro Rapace.* Cic. in Pison. 38 c. 16 Appellatus est hic turius, illius prouinciae (si diis placet) imperator. *Conf.* Catull. 124. Cael. Rhodig. 8, 18. Togati vulturii, *i. Forenses rabu* Apul. Met. 60 p. 255, 12. *Vid.* Cic. pro Sext. 71 c. 33 Plaut. Tri 2, 64. ¶ 3 Vulturius, *Latus vnum talorum dicebatur: qui enim interdum fiebant, qui pro numeris effigies animalium habebo vt vulturum aut regulorum.* Plaut. Curc. 2, 3, 78 Iacit vulturios q tuor. *Vid. ibi Taubm.* p. 335. *et Turneb. Aduers.* 5, 6 *et* 11, 7.

Vultur [Οὐόλτερ] *Mons Apuliae, in quo se dicit fuisse educatum,* ratius Carm. 3, 4, 9 Me fabulosae Vulture in Apulo.

VVLTVRĪNVS, a, um. Adi. [γυπινὸς] *Quod est vulturis.* Pl 30, 4 Vulturinus sanguis. *Sic* 29, 6 Vulturinum fel. *Est* i Vulturina species. Collum Martial. 9, 28.

VVLTVRNVS, *et* VOLTVRNVS, i. m. [Εὐρονότος, ἔ Gloss. Lat. Gr.] Ventus ab Oriente hiberno spirans, Eum plen Graeci misto nomine, quod inter Notum et Eurum sit, Εὐρονότο ap pellant. Hi sunt igitur tres venti Orientales, Aquilo, Vulturn Eurus: quorum medius Eurus est. *Haetenus* Gell. 2, 22. Colum 11, 2, 65 Interdum Eurus, quem quidam Vulturnum appellant. A Idem 5, 5, 15. Sen. Q. Nat. 5, 15. Liu. 22, 44 *et* 46 *extr.* Plin. 2. *et* 18, 34 *et* 36, 26. Celer vulturnus Lucan. 2, 423. Alciton Lucret. 5, 644. ¶ 2 *Est et* Vulturnus *seu* Vulturnu Campaniae oppidum, cum fluuio eiusdem nominis, *vt scribit* Plin 5. Liu. 4, 37 Vulturnum Hetruscorum vrbem, quae nunc Ca est, ab Samnitibus captam. Varro de L. L. 4, 5 p. 13, 3 Quoc ritur e Samnio Volturnus, nihil ad Latinam linguam: at quod pro mum oppidum ab eo secundum mare Volturnum, ad nos iam Latin vocabulum, vt Tiberinus: nam et colonia nostra Volturnum, et D *(noster)* Tiberinus. Pomponius Mela 2, 4 Vulturnus, anu Vulturnum oppidum. Sil. 8, 530 Fluctuque sonorum Vult num. Trahens multam arenam sub gurgite Vulturnus Ouid. M 15, 715. *Add.* Liu. 8, 11.

VOLTVRNĀLIS, e. Adi. *Vt*, Flamen volturnalis Varro d L. 6, 3. Volturnalia Volturno Deo sua sacra faciebant. Festus.

VVLTVS, *f.* VOLTVS, ûs. m. [πρόσωπον, εἶδος ὄψεως Gl Lat. Gr.] *Vid. mox* Cic. de Legg. 1 c. 9. *A* voluendo *dictus, videtur, illud in primis in humana facie videtur significare, qu* volui *mutarique pro animi diuersa affectione solet et potest: facies, quantum illa diuerso habitu suo mentis quaedam indicia praebet. Nam multum abit quantum ad rem* Valla 4, 13 *qui a* volendo *dictum putar* tum, *vti* cultum *a* colendo. *Sic* Non. 5, 21 Vultus est voluntas, quae pro motu animi in facie ostenditur. Quinctil. 11, 3, 72 *de gestu*, Dominatur autem maxime vultus. Hoc supplices, hoc mi naces, hoc blandi, hoc tristes, hoc hilares, hoc erecti, hoc submis sumus. Hoc pendent homines, hunc intuentur, hunc spectant etiam antequam dicamus. Hoc quosdam amamus, hoc odimus, hoc plur ma intelligimus. Hic est saepe pro omnibus verbis *etc. sunt enim pluscula.* S. 75 Sed in ipso vultu plurimum valent oculi, *et* Plin. 7, 19 Socratem clarum sapientia eodem semper visum vultu, ne aut hilari magis, aut turbato. Cic. in Pison. 1 Vultus denique totus, qui sermo quidem tacitus mentis est. *Conf. Barth. ad Scriptt Venat. p.* 524. *et ad* Stat. Theb. 4 p. 1238. Martial. 1, 32 Dum nulla teneri sordent lanugine vultus. Sallust. in Catil. 15 Prorsus in facie, vultuque vecordia inerat. Vultus qui sensus animi plerumque indicant Cic. de Orat. 2, 148. Idem ibid. 60 Vultus quo secundum vocem plurimum potest, quantam affert tum dignitatem tum venustatem? in quo cum efficeris, ne quid inceptum aut vultuosum fit, tum oculorum est quaedam magna moderatio. Et oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti simus, loquuntur; et is, qu appellatur, Vultus: qui nullo in animante esse praeter hominem potest cuius vim Graeci norunt, nomen omnino non habent Cic. de Legg. c. 9. Vidi ego te tali vultu mea fata gementem, Qualem credi bile est ore fuisse meo Ouid. Trist. 3, 4, 37. Imago animi vul tus est, indices oculi Cic. de Orat. 3, 219. Quidam vultu motuque corporis vasti atque agrestes Idem ibid. 1, 115. Veluti Nitentii vultu esse Suet. Vesp. c. 20. Mutabilis vultu Hor. Epist. 2, 2, 189. Paedagogi vultus Suet. Ner. c. 37. Simulacra vultus Tacit. in vita Agric. 46. Violentia vultus Ouid. Met. 1, 238. ¶ 2 *Epitheta:* Acer vultus in hostem Hor. Carm. 1, 2, 40. Ad ductus Sueton. Tib. c. 68. Agrestes vultus Ouid. Met. 9, 96. Ambiguus vultus, Quem nescias puerine sit, an puellae Hor. Carm. 2, 5, 24. Benignus vultus, *vid.* BENIGNVS. Bonus vultus Ouid. Met. 8, 677. *in Philemonis fabula,* Super omnia vultus Accessere boni, nec mens pauperque voluntas. Aliud clausum in pectore,

ore, aliud in lingua promtum habere, magisque vultum quam ingenium Bonum habere Sall. Catil. c. 10. Comti vultus Claud. in Eutrop. 2, 337. Lucan 3, 753 Coniux saepe fui, confusis vultibus vida, Credidit ora viri, Romanum amplexa cadauer. Conscelcratus vultus, *vid.* CONSCELERO. Coruscus vultus Claud. Conf. Hon. 6, 359. Decorus vultus Claud. in Conf. Stil. 1, 2, 431. Dilecti vultus Stat. Theb. 11, 374. Distortus vultus Quinctil. 6, 3. Ouid. Epist. 9, 10 Parce precor fasso, nec Duro caetera vultu Perlege, *i. seuero.* Dilectior vultus Quinctil. 11 c. *vlt.* Examines vultus Lucan. 2, 26. Ouid. Met. 7, 271 Inque virum soliti vultus mutare Ferinos Ambigui dispecta lupi: *de Lycanthropis.* Ferox vultus Sen. Hippol. 10. Formosi vultus Ouid. Amor. 2, 1, 37. Grauis Iuuen. Sat. 9, 12. Hilaris Ouid. Trist. 5, 1, 40. Igneus vultus Sen. Herc. Fur. 11. Cic. Post red. in Senat. 14 Si modo vultum Importunum in forum detulisset. Infestus vultus Lucan. 5, 296. Ingenui vultus puer Iuuen. Sat. 11, 154. Inimicus, *vid.* INIMICVS. Iratus Claud. Conf. Hon. 4, 426. Iuueniles vultus Ouid. Fast. 3, 437. Iuppiter vultus Plin. 20, 17. Laeti vultus Ouid. Met. 10, 5. Lorax vultus Idem Amor. 1, 4, 17. Hor. Carm. 1, 19, 8

Vrit me Glycerae nitor,
Splendentis Pario marmore purius:
Vrit grata protervitas,
Et vultus nimium Lubricus aspici.

i. Qui, quum adspicitur, lubricos in amorem sui facit inuentes. Porphyr. Lucidi vultus Lunae Sen. Hippol. f. 4. Lugubres vultus Ouid. Trist. 1, 7, 23. Minaci vultu grauis Valer. Argon. 5, 519. Modestus Iuuen. Sat. 10, 300. Moerens Ouid. Epist. 11, 93. Moestus Suec. Thyest. 6. Nitidus Ouid. Trist. 4, 3, 9. Omniferi vultus Telluris Idem Met. 2, 275. Praeclarus vultus Lucret. 4, 1147. Proiectus et degener vultus Tacit. Hist. 3, 65. Pureus vultus Lunae Ouid. Amor. 1, 8, 12. Ridiculus vultus Quinctil. 6, 3. Rigidus et trux vultus Ouid. Epist. 4, 73. Serenus vultus, *Non pertarbatus* Hor. Carm. 1, 37, 26. Seuerus et tristis vultus Cic. de Orat. 2, 289. Supinus Quinctil. 1, 11. Sidereus Sen. Oedip. 5. Terribilis Ouid. Met. 1, 265. Toruus Quinctil. 6, 1. Toruo vultu ferus Hor. Epist. 1, 19, 12. Tranquillus et serenus Suet. Aug. c. 79. Trepidi vultus Ouid. ad Liu. 25. Tristis vultus Idem Epist. 17, 15. Tristior et paedagogi vultus Suet. Ner. c. 37. Tacit. Ann. 4, 34 Et Caesar Truci vultu cognitionem accipiens. Tumidi et truces vultus Senec. Octau. 1. Turbatus Lucan. 3, 316. Virginei vultus Virg. Aen. 3, 2. Virgineus vultus in ore puerili Ouid. Met. 10, 631. Virilis vultus Hor. Carm. 3, 5, 44. Vitalis vultus Lucret. 3, 655. ¶ 3 *Verba:* Abdere vultus suos Suet. Domit. c. 18. Addere vultus celebris Ouid. de Rem. Amor. 588. Vultum et orationem Accommodare ad tempus Cic. Att. 11, 24. Addere vultum verbis Idem Fin. 5, 303. Adhibere aliquo vultum, *vid.* ADHIBEO. Aduertere vultus suos sacris Ouid. Met. 8, 482. Affulsit vultus tuus populo Hor. Carm. 4, 5, 6. Appellare vultu, *vid.* APPELLO. Arat senilis iam meos vultus Ouid. ex Pont. 1, 4, 2. Aspectans alterno vultu et hunc illum Idem Met. 5, 30. Aspice vultus meos Idem Met. 2, 92. Aspicere aliquem molli vultu Idem Met. 10, 609. Auertere vultus ab aliquo Idem Met. 14, 750. Colligit vultus rugas, et attrahit frontem Sen. de Benef. 6, 7. Componere feros vultus Ouid. Met. 13, 767. Compositus vultus Tacit. Ann. 1, 7. Condere vultus Ouid. Met. 2, 330. Confundere vultum alicuius Idem Met. 14, 367. Coniectare aliquid vultu Tacit. Ann. 1, 10. Consentit vultus cum oratione, *vid.* CONSENTIO. Conuertere vultus suos in aliquem Ouid. Trist. 4, 2, 9. Defixus silenti vultu Val. Argon. 7, 407. Defixus moesto lumina vultu Virg. Aen. 6, 6. Deformat vultum macies Idem Georg. 4, 255. Deiecit vultum, et demissa voce locuta est Idem Aen. 3, 320. Deiectus vultus Idem Aen. 6, 862. Deiectus in humum vultus, *Vultus humi adspiciens* Ouid. Met. 6, 707. Demissa vultum Dido Virg. Aen. 1, 565 Deposuit vultum suum in gremio Ouid. Fast. 2, 756. Dimere vultus alicuius Idem Epist. 13, 20. Discere vultum alienis Virg. Aen. 6, 755. Dissimulare vultum Stat. Theb. 9, 205. Fictis Dat vultum et pondera verbis, *accommodat vultum ad verba, vt probabilius mentiatur* Val. Flacc. 1, 39. *vid. Burm. ad h. l.* Ducere vultus Martial. 1, 41 *i. corrugare.* Stat. Theb. 8, 650 Aspicit, et vultu non Exfatiatur amato. Excidit illi vultus Ouid. Met. 2, 601. Exprere pacato vultu aliquid Idem Fast. 1, 3. Expressi vultus per aenea signa Hor. Epist. 2, 1, 249. Fecere taciti vultus conuitia Ouid. Amor. 1, 7, 21. Ferre vultu Tacit. Hist. 4, 85. Figere vultus in aliquo Virg. Aen. 12, 70. Fingere vultum Ouid. Met. 4, 9. Cic. pro Cluent. 72 Recordamini faciem atque illos e tristicos simulatosque vultus. Flagrantes dei vultus Virg. Aen. 1, 714. Flectere vultum ad aliquem Ouid. Met. 10, 235. Flectere *i. mutare* Tac. Hist. 2, 46, 5. Foedare serenos vultus Virg. Aen. 2, 285. Foeda vultus Ouid. Met. 5, 59. *al.* Laudatos. Fusus prono super ora vultu Stat. Silu. 3, 3, 177. Gerit deiectos vultus pudore Senec. Thad. 12. Gerere incertos vultus Senec. Agamem. f. 7. Gerere vultum fortunae secundae in aduersis mos Romanus Liu. 42, 62. Habet pacem vultus, *i. Prae se fert animum pacatum* Ouid. Met. 2, 858. Haerent infixi pectore vultus Virg. Aen. 4, 4. Humectare vultu largo flumine Idem Aen. 1, 469. Immutare vultum, *vid.* IMMVTO. Induere vultus seueros, *vid.* INDVO. Indurare Tac. Hist. 2, 46, 5. Infecit niueos purpura vultus Claud. de Rapt. Proser. 1, 270. E vultu cuiusdam Intellexit Nep. 4, 5, 1. Iremodo vultu Ouid. Amor. 1, 4, 15. Lacrimare durus vultus malis nescit Sen. Herc. Fur. 13. Praeclare a sapientibus dicitur, vultu saepe Lalitur pietas Cic. pro Rosc. Am. c. 13. Lauare vultum profusis lacrimis Ouid. Met. 9, 679. Madentes fudore vultus Sil. 12, 642. Mutare vultum, *vid.* MVTO. Notare vultus Tacit. Hist. 3, 65. Ouid. Met. 2, 329 At pater Obductos luctu miserabilis aegro Condidera vultus. Pertulit intrepidos vultus ad fata nouissima Idem Met. 13, 478. Praetendere vultum et tristitiam et habitum pessimis moribus, *de philosophis* Quinctil. Procem. 1, 15. Procumbere toto vultu in terram Ouid. Met. 14, 281. Promittere aliquid vultu Quinctil. 4, 1. Promittere amico vultu aliquid Ouid. Met. 3, 257. Referre vultum alicuius Idem Met. 13, 443. Omnia nitor, non ad animum, sed ad vultum ipsum, si queam, Reficiendum Cic. Att. 12, 3 *m.* Regi alicuius vultu Senec. de Benef. 6, 7. Reiicere alto vultu dona alicuius Hor. Carm. 4, 9, 47. Renidens falsum vultu Tacit. Ann. 4, 60. Renidenti cohibens fuspiria vultu Valer. Argon. 4, 359. Respice placido vultu mea munera Ouid. Fast. 2, 17. Ridere ficto vultu Stat. Achil. 1, 194. Dum vultu Ridet fortuna sereno Ouid. Trist. 1, 4, 27. Ridere inuito vultu Hor. Carm. 3, 11, 21. Rigabat vultum atque ora lacrimis Virg. Aen. 9, 251. Rogare suppli e vultu aliquid Claud in 1 Conf. Stil. 1, 21. Seruat benignum vultum fortuna Hor. Epist. 1, 11, 20. Dum fortuna manet, vultum Seruatis ami i: Dum cecidit, turpi vertitis ora fuga Petron. c. 80. Soluto vultu galeas intrare Stat. Theb. 5, 255. Solvere vultum risu Valerius Maximus 4, 3 *de Marco Curio.* Sparsi vultus sanguine Ouid. Met. 13, 532. Spectare iniquo vultu aliquem Idem de Arte Am. 1, 513. Subire vultum alicuius Caes. ad Cic. 8, 12. Submittere vultum Suet. Aug. c. 79. Sum. Ouid. Met. 5, 501 Quum tu curaque leuata, Et vultus melioris eris. Tegere castos vultus Idem Met. 4, 799. Tegit consilium vultu Virg. Aen. 4, 477. Animus eius vultu, flagitia parietibus Tegebantur Cic. pro Sext. c. 9 *extr.* Tendens ad sidera vultus Ouid. Met. 1, 735. Tendere vultum confidentia Quinct. 11, 3, 16 . Tenere immotos vultus Ouid. Met. 14, 592. Tenere rectos vultus in aliquem Stat. Theb. 10, 536. Tenuare vultum macie Propert. 4, 3, 27. Terrere aliquem vultu Hor. Serm. 2, 7, 44. Territ panido vultu Sen. Herc. Oet. f. 5. Trahere vultum *et rugas cogere* Ouid. Amor. 2, 2, 33. *et* ex Ponto 4, 1, 5. Velare demissos vultus Lucan. 2, 56. Vertit vir formosus mulieres in suos vultus Ouid. Met. 14, 327. ¶ 4 *Peculiariter de tristi seueritate dici, obseruat Broukh. ad* Tib. 1, 8, 45 Non tibi sint tristes curae nec vultus, Olliri. *vid.* VVLTICVLVS *et* VVLTVOSVS. ¶ 5 *Etiam aliis rebus tribuitur per metaphoram.* Ouid. Met. 1, 6 Vnus erat toto naturae vultus in orbe, Quem dixere chaos. Virg. Aen. 5, 848 Mene fatis placidi vultum, fluctusque quietos Ignorare iubes. *i. faciem, speciem maris tranquilli.* ¶ 6 Vultus *est imago apud sequioris aeui scriptores.* *Vid. Cafaub. et Salmas. ad* Vopisc. Prob. 23 p. 685 *Hack. In primis notabilis est locus* Trebell. Claudio 3 p. 356 Illi clypeus aureus senatus totius iudicio in Romana Curia collocatus est, vt etiam nunc videtur, expressa thorace vultus eius. Imago, *quod adiicitur in plerisque libris, glossa videtur. In reliquis potest intelligi* vultus depictus, *vel* formatus *etc.* ¶ 7 Vulta, *neutro genere protulit* Lucret. 4, 1205 ——— Sed quos vtriusque figurae Esse vides mistim referentes vulta parentum. *Conf.* Enn. ap. Non. 3, 260.

VVLTICVLVS, i. m. Dimin. *quo vsus est* Cic. Att. 14, 20 Non te Bruti nostri vulticulus abilla oratione deterret? *i. Seueritas. Vid.* VVLTVS n. 4.

VVLTVŌSVS, a, um. Adi. [προσωπώδης] *Cum vehementi* vultus *gestu et mutatione coniunctus.* Quinctil. 11, 3, 183 Quare non immerito reprehenditur pronunciatio vultuosa, et gesticulationibus molesta, et vocis mutationibus resultans. Cic. in Orat. 60 c. 18 In quo quum efficeris, ne quid ineptum aut vultuosum sit, tum oculorum est quaedam magna moderatio. Ineptum *puerile, vbi apparet conatus et studium maius quam opus est.* Vultuosum, *Vultu ipso nimis affectatum. vt si quis in tristitia plus quam deceat vultum contrahat: aut in laetitia frontem nimis exporrigat. In summa* Vultuosum *dicitur, Quidquid est nimium et praeter decorum in vultu.* Nonius 2, 917 *anguste nimis* tristem *interpretatur, licet hoc alias verum sit.* Apul. Met. 3 p. 135, 9 Non ex laeta facie, nec fermone dicaculo, sed vultuosam frontem rugis insurgentibus asseuerabat. *add.* Sidon. Ep. 1, 11 *et* 4, 12.

VVLTIVŌLVS, i. m. Sarib. 1, 12 Vultuoli sunt, qui ad affectus hominum immutandos, in molliori materia eorum, quos peruertere nituntur, effigies exprimunt.

VVLVA, *f.* VOLVA, ae. f. [μήτρα] *Dicitur in animalibus, quod proprio magis nomine Vterus in mulieribus.* Volua *scribitur* Plin. 22, 22. *et* Varr. R. R. 2, 1. Plin. 11, 37 *versus fin.* Feminis eadem omnia, praeterquam veficae iunctus vtriculus, vnde dictus vterus: quod alio nomine locos appellant: hoc in reliquis animalibus vuluam. *Caeterum* Vulua *etiam in mulieribus vocatur. Praeter alia, quae mox multa videbimus,* Sicut nec caro sine verbi Dei vnitione potuit aliquatenus nullius viri cortu feminata in intimo vuluae virginalis innasci Fulgent. de Incarn. Verbi c. 3 *fub fin. conf.* Tertull. de Carne Chr. *saepius.* Agni chordi dicuntur, qui post tempus nascuntur et remanserunt in vuluis intimis Varro R. R. 2, 1, 19. Articuli vuluarum Plin. 20, 23 f. 94 *qui sunt? de* Meo *herba,* Inflationes stomachi mire discutit. Item tormina, et veficae vitia: vuluarumque articulis cum melle, infantibus cum apio illitum imo ventri, vrinas mouet. *Videbimus alia occasione.* Callum vuluarum emollit fel caprae Plin. 20, 19. Contractio vuluae Idem 24 c. *vlt.* Conuersione vuluarum suffocatas excitat odore sinapi Idem 20, 22. Cruciatus vuluae Idem 24 c. *vlt.* Doloribus vuluarum imponitur lac mulierbre Id. 28, 7. Dolores vuluarum tollit Melitites lapis Idem 36, 19 Dolores vuluae sedat Chamaesyce Idem 24, 15. Duritias et conuersiones vuluae emendat pix Idem 24, 72. Duritiem vuluarum emollit seuum asininum Idem 28, 19. Exanimationes vuluarum Idem 32, 3. Exulcerationes vuluarum sanat serum asininum Idem 28, 19. Exulcerationibus vuluarum prodest medulla vituli Id. 28, 12. Fluxionem vuluae sistit decoctum Palmae Id. 23, 5. Inflammationes vuluae Cels. 5, 21. Plin. 26, 15. Inflationi vuluae, simum aprinum cum oleo illini prodest Idem 28, 19. Morbo vuluae strangulatas aiunt respirare capillorum mulierbrium odore si crementur Idem 28, 7. Onera vuluae extrahit retina, *i. secundinas* Idem 24, 6. Cels. 6 c. vlt. Si anus vel Os vuluae procidit. Procidentia vuluae Plin. 23, 1 *et* 9. Sinus vuluae gemini in muliere Idem 11, 37. Strangulationes vuluae Cuminum potum in vino aperit Idem 20, 15. Strangulationes vuluae sedat Anisum Idem 20, 17. Strangulationibus vuluae succurrit Crethmos Idem 26, 15. Strangulationes vuluarum discutit Bitumen olfactum Idem 35, 15. Stangulationes vulvae recreat Gagates Idem 36, 1 . Strangulatus vuluae Idem 20, 18. Strangulatus vuluae Peucedanum vltum recreat nidore Idem 26, 15. Strangulatus vuluarum discutit Crocum Idem 21, 20. Strangulatum a vulnis emendat Agaricum Idem 26, 15. Tormenta vuluae Idem 20, 4. Vitia vuluae emendat Ampelos agria Id. 27, 7. ¶ 2 *Verba:* Adiuuat vuluam pulmo leporis aridus potus Idem 28, 19. Aperit vuluas contractas Porri succus Idem 20, 6. Apponitur vuluae concitatae succus foliorum Cypri Idem 23, 4. Contineri vuluas adalligato Samio lapide tradunt Idem 36, 21. Corrigit conuer vuluas Ruta illita in melle toto ventre et pectore Idem 20, 13 *et* 14. Diluitur in vino Circea, bibiturque ad dolorem vuluae et vitia Idem 27, 8. Emollire vuluas Idem 21, 19. Idem 24, 8. Expurgare vuluas Idem 22, 23. Exulceratae vuluae

vuluae medetur oleum myrteum Idem 23, 4. Induratam vuluam aperit sel bubulum Idem 28, 19. Inflammatis contractisque vulvis admouentur strigmenta athletarum Idem 28, 4. Iuuantur vuluae lacte equino collutae Idem 28, 19. Laborans vulua duritie Id. 24, 6. Laborantes vulua sustiri felle Crocodili salutare tradunt Idem 28, 8. Mollire vuluam Cels. 5, 21. Plin. 20, 21. Praecluſa vulua Idem 24, 6. Procidentes vuluas inhibet Aristolochia Idem 26, 15. Procidentes vuluae reprimuntur suffitu simi e mare boue Idem 28, 19. Procidentes vuluas retrahere cogit Vrtica Idem 22, 13. Procidentes vuluas sistere Idem 24, 4. *et* 12, *ad finem.* Prodest vuluis oleum Cyprium Idem 23, 4. Subuenit strangulante vulua Cedridis odor Idem 24, 5. Suffire vuluas pilo ceruino Idem 18, 19. Versa vulua, spiritum si incluſit, funebris est Idem 11, 37. ¶ 3 Vuluam *ex porca in deliciis habuere aliquando Romani.* Idem 11, 37 Vulua electo partu melior quam edito. Electicia vocatur illa, haec porcaria, primiparae suis optima; contra effoetis. A partu, praeterquam eodem die suis occisae, liuida ac macra. *add.* Id. 8, 51. Ampla vulua nil pulchrius Hor. Epist. 1, 15, 41. *Vid. ibi* Torrent. Reinesius ad Petron. c. 35 p. 146. *Burm Cellar. ad* Plin. Ep. 1, 15. ¶ 4 *Intimos recessus notat* Vulua. *Christus*, primogenitus, vt ante omnia genitus; et vnigenitus, vt solus ex Deo genitus proprie de vulua cordis ipsius: secundum quod et pater ipse testatur, eructauit cor meum sermonem optimum Tertull. ad Prax. c. 7. Volua pomorum Scribon. 104 *quid sit quaeritur: Hadr. Iunius apud Rhodium interpretatur capsulam seminalem in medio pomo, et* Plinio 22, 22 Voluam *integumentum significare ait ipse Rhodius*, Voluasque intimas Varronis *l. c.* κοιλίον *dicit, integumentum illud, quicum nascuntur saepe animalia.* Valvulas fabarum *et similium esse velut* Voluulas *quasdam, ab* inuoluendo *dictas, probabile nobis olim visum est. Vid.* VALVVLA.

VVLVVLA, ae. f. Farciminis genus Apic. 2, 3. *add.* 7, 1.

V X

VXOR, ōris. f. [γυνή, γαμετή] *Quae viro ad vitae et generandi societatem coniuncta est.* Vxorem dignitatis, non voluptatis nomen esse, *dixit* Ael. Verus ap. Spartian. c. 5. *Aliquando desperata tantummodo et expetita: vid. Brouckhus. ad* Tib. 2, 2, 11. Ter. Adel. 4, 7, 41 Vxor sine dote veniet? Cic. Fam. 15, 9 Quare gratum mihi feceris, si vxori tuae Iuniae grauissime atque optimae feminae, meis verbis eris gratulatus. Vxor, quasi Vnxor dicitur, *inquit* Seruius in Virg. Aen. 4, 458. Mos fuerat vt nubentes puellae, simul quum venissent ad limen maritI, postes antequam ingrederentur, ornarent laneis vittis, et oleo vngerent. Et inde vxores dictae sunt, quasi vnxores. Plinius *quoque scribit* 28, 9 f. 37 *extr.* Nouas nuptas lupino adipe postes inungere solitas, ne quid mali medicamenti inferretur. *conf.* Isidor. 9, 8. Idem in Topic. 14 Genus est vxor: eius duae formae vna matrumfamilias, earum, quae in manu conuenerunt: altera earum, quae tantummodo vxores habentur. Beata vxor creandis pueris Hor. Epist. 1, 2, 45. Capacissima vxor fecreti, *vid.* CAPAX. Deuiae vxores olentis mariti, *Caprae, vt* Vir gregis *caper*, Hor. Carm. 1, 17, 7. Foeta vxor Iuuen. Sat. 14, 167. Formosa vxor Idem Sat. 13, 43. Incommoda vxor et importuna, *vid.* INCOMMODVS. Sueton. in Vespas. c. 3 Post vxoris excessum Caenidem Antoniae libertam, et a manu, dilectam quondam sibi reuocauit in contuberniu habuitque etiam Imperator paene iustae vxoris loco. Iusta v re nati, *vid.* IVSTVS *et* NASCOR. Legitima vxor, *vid.* LI Liberalis vxor, *vid.* LIBER. Adiectiuum. Vxorem quare Locu tem ducere nolim, Quaeritis? vxori nubere nolo meae Martial. 12. Optima vxor Lucret. 3, 907. Placens vxor Hor. Carm. 14, 22. Saeua Ter. Phorm. 5, 1, 18. ¶ 2 *Vert* Abducere vxorem a viro, *vid.* ABDVCO. Cic. pro Sext. 6 c. 3 Duxit vxor vxore sic abhorret, vt libero lectulo neget esse quidquam iucundi Accersere vxorem, Adiungere sibi vxorem, *vid. hh. vv.* pellere animum ad vxorem Ter. Andr. 2, 6, 15. Assumere vxore Communare vxorem, *vid. hh. vv.* Cic. pro Sext. 6 c. 3 Duxit vxor patre viuo optimi et calamitosissimi viri filiam. Ducitur t vxor Virg. Ecl. 8, 29. Facere missam vxorem, *vid.* MITTO. de Orat. 2, 260 Ex tui animi sententia tu vxorem Habes. Per lere alienas vxores Hor. Serm. 1, 2, 35. Cic. de Orat. 1, 183 C paterfamilias vxorem Praegnantem in prouincia reliquisset, Romae alteram duxisset, neque nuntium priori remisisset, mortunsque es intestato, et ex vtraque filius natus esset, mediocrisne res in cont versiam adducta est? Recusare vxorem grandi cum dote H Serm. 1, 4, 50. Reddere grauidas vxores Lucret. 4, 1232.

VXORCVLA, ae. f. Dimin. [γαμετίδιον] Plaut. Cas. 4, 4, Eia vxorcula. *add.* Id. ib. 5, 2, 32. Varro ap. Non. 2, 110. *Vid.* Ap Met. 9 *post pr.*

VXORCVLO, āre. Plaut. in Sitelitergo *apud* Varron. de L. L. 3 p. 76, 19 Mulieres vxorculauit, ego noui scio actiosas. *Sic in Sc geri editione. Sed in coniectaneis ita emendat,* Mulier es, vxor. Quo vir? ego noui, scio, axiosa es. *Etiam nomen fabulae ait in* Scythe turgo. *Scioppius seruat lectionem vulgatam.*

VXORIVS, a, um. Adi. [γαμετικὸς] *Quod est vxoris, vel q ad vxorem pertinet.* Cic. Off. 3, 61 In arbitrio rei vxoriae, mel aequius. Dos est vxoria lites Ouid. de Arte Am. 2, 155. Im vxorius Stat. Silu. 5, 1, 31. *Lacrimae vxoris.* Sub Imperio vxo viuens Plaut. Asin. Arg. v. 2. Ius vxorium. Iabolenus in l. concubinam. in princip. D. de legat. 3. Tacit. Ann. 3, 34 Q honestius, quam vxorium leuamentum? *Solatium ex vxoris consu dine.* Vxorio Nomine dignari Suet. Calig. c. 25. Quinctil. Declam. 15, 9 *de eo, cui meretrix potionem odii dederat*, Fe profecto, qui non nisi facultates in lupanari effudit. Tu perdis a mum, ille aes: tu bibis vxoria, tu lacrimis rogas, *etc. Sed est lo obscurissimus et dubius. Vid. Burm.* p. 315. Pependisse vxori dicitur, qui, quod vxorem non habuerit, aes populo dedit. Fest ¶ 3 Vxorius, γυναικομανὴς, γυναικοκρατάμενος Gl. Lat. Gr. Qui vx nimis inseruit. Virg. Aen. 4, 266

——— tu nunc Carthaginis altae
Fundamenta locas, pulchramque vxorius vrbem
Exstruis? *vid.* Serv.

Maritus nimium vxorius Quinctil. Declam. 388. Refugio vxore quia vxorius sum Sen. Contr. 1, 6. *Sic* Vxorius amnis Tiberis, Il dum se nimium querenti iactat vltorem Hor. Od. 1, 2, 20.

VXORIŌSVS, a, um. *Vxorius, amans vxoris.* Gloss. Lat. Vxoriosus, ὁ τὴν ἰδίαν γυναῖκα φιλῶν.

X.

Litera X.

XQuidquid C et S formauit, exsibilat Mart. Capella 3 p. 58. *Latinarum literarum vltima. (nam* Y *ac* Z *Graecae sunt)* Quinctil. 1, 4, 9 Nostrarum vltima X, qua tamen carere potuimus, si non quaesissemus. *Graeco* Ξ, ξ, *et Hebraeorum* ס *Samech, ordine tam literario quam numerali exadversum respondet. Nam apud vtrosque valet sexaginta. Vasti esse soni indicat* Cic. in Orat. 153 c. 45 Quomodo vester Axilla Ala factus est, nisi fuga literae vastioris? Quam literam etiam e *maxillis* et *taxillis* et *vexillo* et *paxillo* consuetudo elegans Latini sermonis euellit. *Liquefit ab hodiernis Italis, qui pro* Alexandro Alessandro *proferunt. E Consonis duplicitus* X *est, nam vel* CS *vel* GS, *vel etiam* CHS *exprimit, vti liquet ex flexione* Pax, pacis, Grex, gregis, Mastix, mastiche. *Immo olim scribebatur* Pacs, Gregs, idque vsque ad Augusti tempora, si Isidoro *fides* 1, 4. *Attamen in Columna Duilliana, quidquid de ea statuatur, legimus* Exfocient *pro* Effugiunt. X *pro* Ch *in vocabulo* Christus, *in antiquis libris tam impressis quam MSS. vid. Fabri Thes.* X transit in S, vt ξυλικὴ Siliqua, *vti vidimus* SS *in* X *mutari, vt* πίσσα Pix, Vlyxes *idem qui* Vlysses. Naxa *pro* nassa, *v. v. sic in* MSS. *frequentissime permutantur* X *et* SS. *Transit in* SC, *et* ἰξὸς Viscus. Q *mutatur in* X, vt Coquo, coxi. V *in* X, *vt* Viuo, vixi. Item, H *in* X, *vt* Veho, vexi. X *perinde fit* Q, *vt a* Lax, Laqueus: *item* V, *vt* Nix, niuis. *Videtur etiam aliquando ex* Φs *fieri, vt vilpos* Nix: *quod et Latine fit, vt* Proximus *pro* Propsimus; *q. d.* Propissimus. *In sequentem* F *mutatur in* Effero *etc.* S *post* X *omitti debere contendit Priscianus, quod Graece ex non ἓξ ante σ scribatur, et* X *sit loco* CS: *ergo* Exequor *scribendum esse, non* Exsequor. *At hinc sequeretur potius scribi debere* Ecsequor, *quo pacto etiam antiquitus scribebatur* Ecferre. *In veterum monumentis inferi* S *videmus etiam ubi non erat opus, vt* Dixserit, Vxfor, Maxsimus *etc. Vid. supra* EXSAEVIO. ¶ 2 X *in numeris valet decem, vnde in antiquis Codd. etiam pro* Denario Romano *ponitur.* Plin. 12, 12 Mesosphaerum emitur X. LX. *i. Denarius 60. Vnde sicut numerum exprimat denarium,* Vide *quae diximus in* V *numerus. Errat* Priscianus, *qui hanc causam adfert, quia* Σ *est decima Graecorum consona.* X Decima, Decimus. X. E. Decimae Erogator. X. K. OCT. Decimo Kalendas Octobris. X. P. Decem Pondo. X. PS. Decem Passus. X. V. Decem Vir. *In* Plinii *aliisque libris* X *cum superscripta linea decem nullia significat.* X perscripta Prisciano p. 1347. f. Decussis inductus, *vt loquatur* Charis. 1 p. 58 *est figura* X *nota* Denarii, *siue numum significet, vt apud* Ciceronem Verr. 3 *saepissime, siue pondus vt apud* Celsum *et* Scribonium *omnibus locis. Vid.* DENARIVS *et* SESTERTIVS. X *nota Criticorum ad indicandum insolens quodcunque in oratione: vid.* Wouer. *de Polymath.* c. 17. *Isaac Casaub. in Laert. it. in Athen.* 6, 8. ¶ 3 *Haec figura* X *etiam exprimit* χῖ *Graecum f.* Ch. *Hinc factum, vt in Lexicis semibarbarae aetatis, quae a* Ch *in piant ad* X *relata sint. Hinc* Xρς, Xρι, Xρο, *Christus, Chri Christo etc.* ¶ 4 *In MSS. confundi videas* X *et* I *cum s plex tum geminatum: vid. Drakenb. ad* Sil. 6, 278.

X E

XANTHIPPE, es. f. [Ξανθίππη] Vxor Socratis philo*sophi* morosa admodum fuisse fertur et iurgiosa: irarumque et molestiarum muliebrium per diem, perque noctem scatebat, *et reliqua.* Gell. 1, 17.

XANTHIPPVS, i. m. [Ξάνθιππος] *Lacedaemoniorum dux, or cessitus a Carthaginiensibus contra Lucretium consulem pugnauit* M. Attilius ex insidiis captus est duce *hoc* Cic. Off. 3, 99 c. 26.

XANTHIVM, i. n. Herba e lapparum genere, qua rusantur c pilli. *Vid.* Plin. 24, 19. *Dioscor.* 3, 133.

XANTHO, ūs. f. [Ξανθὼ] Vna ex Nymphis, Oceani et T thyos filia Virg. Georg. 4, 336.

XANTHOS, i. m. [ξανθὸς] Gemma e fuluo candicans Plin 37, 10. *Alii legunt* Xanthenes.

XANTHVS, i. m. [Ξάνθος] *Latine* Flauus *dicitur, quo nomi dictus fluuius Troianus, qui et* Scamander *dicitur. Nam quod in can pis Troianis proxime flumen armenta rufa et pecora leucophea nascantur ideo flumen id Ilienses Xanthum appellauisse dicuntur.* Virg. Aen. 473 Prius quam Pabula gustassent Troiae, Xanthumque bibissent Fluenta Xanthi Idem Aen. 4, 143. Amnis Xanthus Hor. Carm. 6, 26. ¶ 2 *Est praeterea* Xanthus, *Flumen et Oppidum Ly ciae, cuius quoque meminit Homerus Iliad. 6. et* Pompon. 1. ¶ Xanthus *Achillis equus nominatus fuit* Claud. Conf. Hon. 4 v. 556.

X E

XENIADES, is. m. *Corinthius, qui cum emere vellet Diogenem Cy nicum, et* quid is artificii nouisset, percontatus *esset*, Noui, inquit Dio genes, hominibus liberis imperare. *Quod responsum demiratus Xeni des* emit et manu misit, filiosque suos ei tradens: Accipe, *inquit*, libe ros meos quibus imperes. *Narrat* Gellius 2, 18.

XENIVM, i. n [ξένιον] *dici potest Munus hospitale, munus a hospite seu amico missum.* ξένος *hospitem significat.* Martialis librum *in quo eiusmodi munera distichis describit*, Xenia *nominauit, quod vers ipsos pro xeniis mitteret. Docet ipse* Epigr. 3 Omnis in hoc gracili xe niorum turba libello Constabit numis quatuor emta tibi. *etc.* Vi truu. 6, 10 *Graeci* primo die *hospites* ad coenam inuitabant: postremo mittebant pullos, oua, olera, poma, reliquasque res agrestes. Ideo pictores ea, quae mittebantur hospitibus, picturis imitantes, xenia ap pell

llauerunt. *Add.* Tertull. adu. Marc. 4, 42. Plin. Epist. 6, 31 mmo die abeuntibus nobis (quam diligens in Caesare humanitas!) nia sunt missa. *Vid. Radr. ad l. c. Martial. et Dempst. ad Rosin. Ant. 1, 12 p. 65.* ¶ 2 Xenium est *Munus, quod dabatur causam aduocatis.* Quam me nuat, quod in causis agendis non modo pone, dono, munere, verum etiam xenio semper abstinui Plin. Ep. 5, *It. munera, prouinciarum praesidibus aut rectoribus dari solita.* Vlpian. l. 1 §. 3 D. de Offic. Proconf. Non vero in totum Xeniis abstinere debit Proconsul, sed modum adiicere: neque morose in totum abneat, neque aliare modum xeniorum excedat ——— Verus prouerbium est ὅτε πάντα, ὅτε πάντοτε, ὅτε παρὰ πάντων. ——— Sed nec xenia producenda sunt ad munerum qualitatem. *Add.* L. vn. C. Theod. De damn. prouinc. inflig. Cassiodor. Var. 7, 9.

XENIŎLVM, i. n. Dimin. Apul. Met. 2 p. 119, 24 Commodum pridies accesserat, et mittit mihi Byrrhaena xeniola, porcum opimum, et quinque gallinulas, et vinacadum in aetate prenosi. Vlpian. l. 1 §. 3 D. de Offic. Proconf. Et quod mandatis continetur, ne donum ullus ipse Proconsul — accipiat — ad xeniola non pertinet, sed ea, quae edulium excedunt vsum.

XENIVS, a, um. Adi. Xenias balneas *apud Ciceronem quidam legit, sic ab hospitibus, qui ibidem recipiebantur, id est*, hospitales cogeminatas. Locus est pro Cael. 62 c. 25 Sed vt venenum quum a Licio traderetur, manifesto comprehendi posset, constitui locum iussit balneas xenias, vt eo mitteret amicos, qui delitescerent. *Gruter. leg.* Suias. Xenius Iuppiter, *Deus hospitalis, quem hospites inuocabant si iam de iure hospitalia violarentur, cum quippe vindicem sperabant. Sed* ne Graecus est hic Iupiter.

XENOCRĀTES, is. m. [Ξενοκράτης] *Auditor Platonis, et Polemonis praeceptor, qui in Academia Speusippo successit.* Cic. Att. 1, 13 Cae mihi res multo honorificentior visa est, quam aut illa quum iure tui ciues Xenocratem tellimonium dicentem prohibuerunt.

XENODOCHIVM, *vel* XENODOCHEVM, i. n. *Item*, XENON, ōnis. m. [ξενοδοχεῖον, *vel* ξενών] Leg. 33 §. 7 *et* Leg. 35. Cod. de Episc. et clericis, *etc.* Si nullus xenon in ciuitate inueniatur l. 4 §. 6 Cod. de Episc. et Cler. *conf.* ib. §. 3 *et* 7 Venerabiles ecclesiae, vel Mansiones l. 22 *pr.* Cod. de sacrof. eccl.

XENODŎCHVS, i. m. [ξενοδόχος] *Qui aduenas inopes et debilis hospitio excipit.* Leg. 33 §. 7. *et* Leg. 49 §. 3 Cod. de Episc. et Cler.

XENODŎRVS, i. m. [Ξενόδωρος] *Statuarius.* Plin. 34, 7.

XENOPARŎCHVS, i. m. *Qui hospitibus res ad victum necessarias praebet.* Dig. 50, 4. leg. 18 §. 10.

XENOPHĀNES, is. m. [Ξενοφάνης] *Philosophus Colophonius Abdelai auditor, scripsit elegias et iambos contra Hesiodum et Homerum, quae de diis dixere improbando. Auctor Laertius. Huius meminit et Strabo 4. de Colophone scribens.* Cic. Acad. 4, 118 Xenophanes pene etiam antiquior, vnum esse omnia, neque id esse mutabile, neque id esse deum.

XENOPHANTVS, i. m. *de quo* Senec. de Ira 2, 2 *extr.* Militari viri in media pace iam togati aures tuba excidat, equosque castrense rigit crepitus armorum. Alexandrum aiunt, Xenophanto canente, num vnum arma misisse.

XENOPHILVS, i. m. [Ξενόφιλος] Musicus, patria Chalcidensis Pythagoricus, biennio minor quam Gorgias, qui CVII vixit annis, se felicitate non inferior, siquidem, vt Aristoxenus ait, omnis incommodi humani expers in summo perfectissimae doctrinae splendore exstitit eius est. *Auctor* Valer. Max. 8, 13, 3 *Felicitatis huius* Xenophili *meminit* Plin. 7, 50.

XENŌPHON, ontis. m. [Ξενοφῶν] *Gryllii filius, Atheniensis, Socratis discipulus, ob eloquentiam* Musa Attica *vocatus: equorum venationem et rei familiaris in primis studiosus, vt ex eius libris deprehendi potest. Venit in amicitiam Cyri minoris, cum quo militauit, ac παιδείαν scripsit, non tam historicae seruiens veritati, quam vt perfectum institueret ducem, vt* Cic. de Orat. 2 *testatur.* Quinctilianus 10, 1, 82 Xenophontis cunditatem inaffectatam *dixit*, quam nulla affectatio consequi possit et in eius labris sedisse quandam persuadendi deam. *cum Platone fuit Athenis gessit, vt scribit* Gell. 14, 5. Multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt Cic. de Senect. 58. Sermo dulcis Xenophontis dem in Orat. 32. Ibid. 62 Xenophontis voce Musas quasi locutas sent: *quod repetit* Quinct. 10, 1, 33.

XENOPHONTIVS, *quod in penultima etiam* E *vel* EI *habet*, a, um. Adi. [Ξενοφώντειος] Cic. Fam. 5, 12 Gratiam illam, de qua suauissime quodam in oeconomio scripsisti, a qua te flecti non magis potuisse demonstras, quam Herculem Xenophontium illum a voluptate. Idem in Brut. 132 Molli et xenophonteio genere sermonis. *i. Talis, qualis Xenophon est vsus.*

XERAMPELINVS, a, um. *Vt*, Xerampelinae vestes, *dictae, a core foliorum vitis aridorum, qui secundum* Vet. Schol. medius est inter corium et muricem. Iuuen. 6, 517 Et xerampelinas veteres donarit ipsi. *Sic Salmasius ad Solin. p. 1072, et ad Trebell. Pollion. in Gallienis 6. it. Vossius ad* Catull. p. 168.

XERANTICVS, a, um. Adi. [ξηραντικός] *quod vim siccandi habet.* Marc. 1, 88, 3 Xerantica decoctio.

XEROCOLLYRIVM, i. n. [ξηροκολλύριον] Collyrium ex aridis compositum Marcell. Emp. c. 8.

XEROLIBYA, ae. f. Africae pars inter Aegyptum et Cyrenaicam. *Vid.* Serv. *ad* Virg. Aen. 4, 42 *et* 196.

XEROLŌPHVS, i. m. [Ξερόλοφος] *Significat Tumulum aridum et siccum, ex congestis nempe lapidibus.* ξηρός, *aridus, siccus.* λόφος, *tumulus. Talem fuisse Byzantii constat, vbi erecta erat columna, et tripodes, quibus multa epigrammata erant inscripta. Dicuntur et adhuc eius rei non obscura superesse vestigia. Socrates auctor ecclesiasticae historiae 7, 5. scribit et Nicephorus 14, 13 significat celebrem Constantinopoleos locum fuisse, quem Xerolophon appellabant, vbi et forum Arcadii erat. Meminit et Suidas. Sed optimus testis est* Priscianus Is lib. 1 c. de Accidentibus literae, Et epigrammata, inquit, quae egomet legi in tripode vetustissimo Apollinis, qui stat in Xerolopho Byzantii, sic scripta, *etc. Rursus* l. 6 Et quod hoc verum est ostendunt epigrammata vetustissima, quae literis antiquissimis scripta in multis tripodibus legi, et maxime in tripode Apollinis, qui est constantinopoli in loco quem Ξερόλοφον vocant. *Add. Pancirell. Tit. Var. Lect. l. 2 c. 256. p. 451. Gyrald. Poet. Hist. Dial. 4 fol. 194 Gruter. Lamp. T. 1 p. 559. et T. 3 p. 414.*

XEROMYRRHA, ae. f. *vel* XEROMYRRHVM, i. n. *vel* XEROMYRVM *denique, quasi dicas myrrham siccam, siue vnguentum siccum* Sedul. Acrost. f. Hym. 2, 81 Xeromyrrham post sabbatum Quaedam vehebant corpori. *Alii leg.* Xeromyrum: *al.* Christo myrrham: *et* corpori, compares. *Quam sententiam ornauit in Fabriano thesauro vir doctus iam ante Cellarium: et probabilem fecit, illud, quod de litera* X n. 3 *dictum est. Sed cogitandum est, illud* corpori *etiam in* compares *mutare dominum esse, contra omnes libros: compares porro hic ponit sensu vix alibi adhibendo: denique*, Sedulium *non videri cum, in quem tales χῖ Graeci et Latini* X, *hoc est* Ξ Graeci, *confudisse credat. Itaque recte vsi docti, qui possea videre* Sedulium, Xeromyrrham *reliquere. Quod adhuc alias non inuentum est nomen, non debet nos impedire: compositio tamen analogiam sequitur. Et nomen distinguunt Graeci medici* ξηροκολλύρια *et* ὑγροκολλύρια; *Nomine* Collyria sunt *genus unguenti*? Xeromyron *potuit esse, quod vim haberet siccandi corporis, et ab humida putredine conseruandi.*

XERON, *vel* XERVM, i. n. [ξηρόν] Xera *sunt Arida medicamenta, quae subderis in modum insperguntur. Sic. Kinger. Etymol. p. 1330.* Plin. Valer. 3, 22. *Alii legunt* Xeria. *conf. Reines. Var. Lect.* 2 c. 8 p. 201.

XIROMYRON, *vid.* XEROMYRRHA.

XEROPHAGIA, ae. f. Tertull. adu. Psych. c. 1 Arguunt nos quod ieiunia propria custodiamus, quod Stationes plerumque in vesperam producamus, quod etiam Xerophagias obseruemus, siccantes cibum ab omni carne, et omni iurulentia et vuidioribus quibusque pomis, ne quid vinositatis, vel edamus, vel potemus. *Add.* ib. c. 11 *pr. Vid.* Voss. Etym. fol. 573. *et* de Vit. Serm. 3, 4. *Io. Saubert fil. not. ad patris Prodr. Phisiol. Sac. p. 60 et 61.*

XEROPHTHALMIA, ae. f. Ξηροφθαλμία, oculorum sicca perturbatio Scribon. 32. Cels. 6, 6, 29 Est etiam genus aridae lippitudinis, ξηροφθαλμίαν Graeci appellant: neque tument, neque fluunt oculi, sed rubent tantum, et cum dolore quodam grauescunt, et nocetu praegraui pituita inarescunt: quandoque minor generis huius impetus, tanto finis minus expeditus est. ξηρός, siccus, aridus. ὀφθαλμία, lippitudo. *add.* Marc. Empir. c. 8.

XERXES, *vel* XIRSES, is. m. [Ξέρξης] *Darii filius, maximus omnium regum Persarum. Aegyptum, quae a patre defecerat, recepit. Expeditionem etiam quam Darius in Athenienses parauerat, quumque ingenti apparatu prosequens, decies centena hominum millia traduxisse dicitur. Quem numerum vt Valerius, itemque Hieronymus testantur de alta prospectans specula, pauisse fertur, quod post centum annos multus superesset. Hac igitur multitudine accinctus, vt omnes referunt auctores, et maria pontibus coniunxit, Athon montem continenti abscidit*, Plinio teste 4, 10. *Victus demum a quatuor millibus apud Thermopylas, nauale certamen cum Themistocle tentauit: a quo idem apud Salaminia superatus, turpiter cum paucis parua cymba aufugit, relicto Mardonio praefecto, qui et ipse profligatus in Boeotia fuit. Demum quum se otio socordiaeque relicta militia tradidisset, a suis spretus, paucis post annis ab Artabano praefecto suo in regia interficitur, quum regnasset annis octo. Vid.* Iustin. 2, 10. *etc.* Lucan. 2, 672. Xerxes praemium proposuit, qui nouam inuenisset voluptatem Cic. Tusc. 5, 20. *Add.* Val. Max. 9, 1, 3. Xerxes Magis auctoribus templa Graeciae inflammauit Cic. de Legib. 2, 26 c. 10. Valer. Max. 9, 5, 2 Iam Xerxes, cuius in nomine superbia et impotentia habitat, suo iure quam insolenter vsus est, *etc. Nomine nempe ipso volunt maiestatem regiam designari. Vid. Retandus de Vet. L. Pers. p. 259 sq. Verbo* Regem Leonem *notari aiunt.*

X I

XIPHIA, *vel* XIPHIAS, ae. m. [ξιφίας] *Nomen piscis, de quo* Plin. 32, 2 Xiphiam, id est gladium, rostro mucronato esse, ab hoc naues persosas mergi in Oceano ad locum Mauritaniae, qui Cotta vocetur, non procul a Lyxo flumine, Trebius Niger auctor est. *Add.* Id. Plin. 32, 11. Ouid. Halieut. v. 97. ¶ 2 Xiphias *etiam Cometarum genus. Vid.* Plin. 2, 25.

XIPHION, i. n. [ξιφίον] *Herba, quae Romanis* Gladiolus *dicitur. it.* Phasganion. *Vid.* LONCHITIS *ex* Plin. 25, 11 f. 88. *it.* Plin. 26, 8 *et* 10. Apul. de Herb. c. 46 *et* 78.

X Y

XYLEOS, *vel* XYLECHIOS, i. f. Herba Symphoniaca Apul. de Herb. c. 4.

XYLOBALSĀMVM, i. n. [ξυλοβάλσαμον] *Arboris balsami materia, hoc est balsami lignum, vt inquit Dioscor.* 1, 18. Columel. 12, 51. Scribon. 110. *et* 9. Plin. 12, 25. 13, 1. 29, 2. Cels. 5, 18. Plin. 12, 25.

XYLOCINNAMOMVM, i. n. *Lignum cinnamomi.* Plin 12, 19 f. 42 *de cinnamomo*, Ipsum vero lignum in fastidio est propter origani acrimoniam: xylocinnamomum vocatur. Xylocinnamum Scribon. 271.

XYLON, i. n. [ξύλον] *Frutex est exiguus laniger.* Plin. 19, 1 f. 2, 3 Superior pars Aegypti in Arabiam vergens gignit fruticem, quem aliqui Gossypion vocant, plures Xylon, *vid.* GOSSYPIVM.

XYLĪNVS, a, um. Adi. *Vt*, Linaxylina Plin. 19, 1.

XYLOLOTHON, i. n. *Herba eadem, quae* Pentaphyllum Apul. de Herb. c. 2.

XYLOPHŸTON, i. n. Herba, quae Latine Consolida. Idem c. 59.

XYRIS, idis. f. [ξυρίς] *Herbae nomen.* Plin. 21, 20 f. 83 *cum* Iridem rufam *laudasset, addit*, sunt qui filueftrem xyrin vocent.

XYSTĬLIS, is. f. Meretriculae nomen. Plaut. Pseud. 1, 2, 76.

XYSTION, i. f. Gemma Plin. 37, 9.

XYSTVS, i. m. *et* XYSTVM, *Natura sua Adiectiuum Nomen Graecum est, ξυστὸς rasilis, radendo politus. Et apud Graecos quidem Neutro genere ξυστὸν est ἀκόντων, iaculi genus; ξυστὸς δρόμος stadium vel spatium in quo decurrerent pedibus, aequatum nempe et mollitum vel arena vel viridibus brevibus. Hoc dubio caret. Vid. quae ad Ammon. de Differ. voc. h. v. congessit Valckenerius. Ad Latinos modo altera appellatio Masculini generis transiit.* Phaedr. 2, 5

Atriensis perambulante laeta domino viridaria
Alueolo coepit ligneo conspergere
Humum aestuantem, *et mox* Praecurrit alium in Xystum, sedans puluerem.

Ergo Xystus *inter viridia est, et sub diuo est.* *Sic* Plin. Epist. 5, 17, 17 Ante cryptoporticum xystus violis odoratus. *Et mox* Cryptoporticus xystum umbra sua temperat *etc.* *Et* 5, 6, 16 Ante porticum xystus concisus in plurimas species, distinctusque buxo *Et* 9, 36, 3 Vbi hora quarta vel quinta, vt dies suadet, in xystum me (*apertum nempe et subdialem locum ambulationi aptum*) vel cryptoporticum (*tectum et ab iniuria caeli tutum*) me confero. Seneca de Ira 3, 18 *de Caio Caesare*, vt in xysto maternorum hortorum, qui porticum a ripa (*Tiberis*) separat, inambulans, quosdam — ad lucernam decollaret.

Haec tanquam clariora praemiſimus. Sed admittunt eandem interpretationem etiam Ciceronis *loci, vt* Acad. 4, 9 c. 3 Cum igitur pauca in xyſto *(vbi conuenerant)* locuti eſſemus, tum eodem in ſpatio (xyſtus *igitur* ſpatium) conſedimus. *Et* Orat. c. 3 Cum ambularem in xyſto, et eſſem otioſus domi. *Et* ad Att. 1, 8 *Petit ſigna ad exornandam villam ſibi mitti*, et maxime, quae Gymnaſii xyſtique videantur eſſe. *Magis naturam loci, quam ſtatuarum ornamenta in* xyſto *ſpectari, ſatis oſtendit* Sueton. Aug. c. 72 Sua praedia quamuis modica non tam ſtatuarum tabularumque pictarum ornatu, quam xyſtis et nemoribus excoluit *etc.* ¶ 2 *Apud Graecos pars Palaeſtrarum ſ. Gymnaſiorum* xyſti, *vel* xyſta *adeo, ſi fides et integritas ſua conſtat loco* Vitruuii 5, 11 *quem totum adſcribemus*: Haec autem porticus ξυστὸς apud Graecos vocitatur, quod Athletae per hiberna tempora in tectis ſtadiis exercerentur. Faciunda autem xyſta ſic videntur, vt ſint inter duas porticus ſiluae aut Platanones, et in his perficiantur inter arbores ambulationes, ibique ex opere ſignino ſtationes. Proxime autem xyſtum et duplicem porticum deſignentur hypaethrae ambulationes, quas Graeci περιδρόμιδας, noſtri xyſta appellant; in quas per hiemem ex xyſto ſereno caelo athletae prodeuntes, exercentur Poſt xyſtum autem ſtadium ita figuratum, vt poſſint hominum copiae cum laxamento athletas certantes ſpectare. *Quidquid ſit de diſcrimine hoc, ſecundum quod* xyſtus *opertam ſ. tectam porticum*, xyſtum *vero ſtadium ſubdiuale notaret; illud manet* xyſtum *eſſe partem Palaeſtrae vel Gymnaſii, ac pro ipſa Palaeſtra adeo vel Gymnaſio interdum poni, vt* Tertull. A c. 38 Cum inſania circi, cum impudicitia theatri, cum atrocitate nae, vanitatem xyſti *coniungit. In inſcriptionibus Athleticis*, *Octauius Falconerius edidit, ὁσύμπας ξύστος ſ. vniuerſus* xyſtus *ſocietota athletarum videtur. Haec obſeruanda propter* xyſticos *et* xyſtare *de quibus ſtatim.*

XYSTĪCVS, a, um. [ξυστικὸς] *Ex altera* xyſti *notione.* Tert de Pudicit. c. 7 Spectaculum quadrigarii furoris, et gladiatorii ci ris, et ſcenicae foeditatis, et xyſticae vanitatis. Munditiae xy cae *eorum, qui depilantur et velluntur, ex emendatione et interpretat Salmaſii.* Tertull. de Pall. c. 40, 271. ¶ 2 *Subſtant* Suet. Auguſt. c. 45 Nec tamen eo minus xyſticorum concertationes gladiatorum pugnas ſeueriſſime ſemper exegit. *Add.* Id. in Galb. c Tertull. de Spect. c. 22. Inſcript. ap. Philand. ad Vitr. 5, 11 *extr. et* Fabrett. p. 102. *De* Archontibus *et* Synodis xyſticis *ex inſcriptibus van Dale Diſſ.* 8 c. 4. *Qui* l. 4 ff. pr. de his qui not. infamia X ſtici *dicuntur in Florentinis exemplaribus, dubium non eſt, quin ſint* ſtici, *genus hominum in* xyſtis *exerceri ſolitum, qui deinde in ſpeculum prodeant.*

XYSTARCHES, ae. m. *Qui praeerat* xyſto *et certamini.* mian. 21, 1 Xyſtarchae ſimilis purpurato. *Conf. Falconer. c. l. p. 33 Anton. van Dale Diſſert. 8 c. 3. Hac alludens* Tertull. ad Mart. Agonothetes Deus vnus eſt, Xyſtarches ſpiritus ſanctus.

Y.

Litera Y.

Y Graecorum *v ψιλὸν*, Appreſſis labris ſpirituque procedit Mart. Capella 3 p. 58. *Vocalis, in iis duntaxat vocibus vſurpata, quae e Graecia in Ciuitatem receptae ſunt. Inuenta eſſe dicitur a Palamede, cum grues acie inſtructa volare, et inter volandum mutatis ſubinde ordinibus obſeruaſſet effingere* Y. *Vid.* Plin. 7, 56. Latini *veteres ab hac Graecorum vocali abſtinebant*, Dixerunt enim vel cum I, vt Silua, Siluanus; vel cum V, vt Burrhum, Bruges, *i. Pyrrhum, Phryges.* Quemadmodum quoque poſteriores Latini ſaepe V retinebant in iis vocabulis, quae Graeco fonte cecidere, neque in Y mutabant, vti Mus, Fuga, Cubus, Purpura, *etc.* Vti aliquando per O exprimebant, ſicut Ancora, Mola, Nox. *Sic* Geruon *pro* Geryon Victor de Orig. Gent. Rom. p. 7. Cotus *pro* Cotys Caeſ. B. C. 3, 4. *vid. h. l. Caec. it.* Cic. in Orat. c. 48. *Vid.* Vel. Longi Orthograph. p. 2215 *extr.* Cornutus *apud* Caſſiodor. de Orthogr. p. 2280. Y litera antiqui non ſemper vſi ſunt, ſed aliquando loco illius V ponebant: itaque in illorum quoque libris banc ſcripturam obſeruandam cenſeo. *Suriam, Suracuſas, Sumbola, Sucophantes*, quod in noſtris corrumpi non debet. *Pergit* ¶ 2 Illud etiam non video, quare huic literae H adſpirationis gratia admoueam. Ipſa enim per ſe adſpiratiua eſt, et quocunque vocabulo primum locum habuerit, adſpiratur. *Yacinthus, Yllus, Ymettus*, et tanto magis adſpiratic denda non eſt, quanto apud Latinos non ſunt vocabula hac litera tata. Y Litera Pythagorica. Lactant. 6, 3 Dicunt enim manae vitae curſum Y literae ſimilem, quod vnusquisque homin cum primae adoleſcentiae limen attigerit, et in eum locum ven partes vbi ſe via findit in ambas, haereat mutabundus, ac neſci quam ſe partem potius inclinet. *Adde* Auſon. in Monoſyll. de teris, Pythagorae biuium ramis patet ambiguis Y. *Et* Perſ. Sat. Et tibi, quae Samios deduxit litera ramos Surgentem de monſtrauit limite callem. *it.* Epigr. Virgilio tributum, de hac *quod inciput*, Litera Pythagorae, diſcrimine ſecta bicorni, Hum vitae ſpatium praeferre videtur. Sapit vt paruulus, donec ad nos ſapientiae veniat, et Pythagorae litera eum perducat ad biui Hieron. Ep. 7 ad Lactam. *Nulla vocabula habet litera* Y *quae incipiant, quod a Graecis in inito vocis ſemper adſpiretur. Quaeren ergo ſub* H. *Poſt occaſum Romani Imperii* H *ſaepe omiſſum fuit ſcriptum* Ypocriſis, Ypotheca. *Atque adeo in principiis vocum, vbi cum non habet, vt* Ypocras, Yſocrates, Yconomus, *pro* Hippocr Iſocrates, Oeconomus.

Z.

Litera Z.

Z Graecorum ζῆτα *Hebraeorum* ז *Zain*, *Conſona duplex, valetque* SD. *Vid.* Dionyſ. Halic. *π. συνθ. ὀνομάτων.* c. 14. *Hinc Dores dicunt ανρίζω pro ανρίζω, Σδεὺς pro Ζεύς. Ita vulgo* Eſdras *ſcribitur pro* Ἔζρας. *Inde* Glycyrridia *pro* Glycyrrhiza *in MSS.* Pallad. Oct. 5 *et* 8. *Hinc* Zabolus, Zeta, Zarrhytus *pro* Diabolus, Diaeta, Diarrhytus. *Vid. omnino Ez. Spanhem. ad Callim. p. 200. Eam literam* idcirco Appius Claudius deteſtabatur, quod dentes mortui, dum exprimitur, imitatur Mart. Capella 3 p. 58. *De eius varia pronuntiatione* Alciat. Parerg. 5, 12. *Graeca eſt et repudiata Latinis. Itaque vſus illius in iis tantum vocibus eſt, quas a Graecis in Romanas literas conuertimus*, vt Zephyrus, Zona, Zelus. *Vnde antiqui, qui nullam peregrinam literam adhibebant, pro* ζ *vſurpabant ſimplex* S. *Z tamen eſt vbi conuertebant Latini in duplex* SS, vt Maſſa, Patriſſo, Pitiſſo. *Aliquando in* D, vt *ab* ὄζω *fit* Odor. *Nempe* ὄζω *valet* ὀσδω, *Fut.* 2. ὀδῶ. Z et D *liquet cognatas eſſe literas, cum ex eo, quod in compoſitionem τῶ ζ, iſtud* D, *vti diximus, ingrediatur. Ita olim, teſte* Priſciano 1 p. 561 *pr. pro* Mezentius *dicebatur* Medentius. *Atque etiam in Laconum dialecto duplex δδ pro* ζ *familiare erat, vt pro* μάζα, μάδδα. *Ne dicamus, per Orientem affines eſſe* ז *et* ד. *In* J *Conſonam ſaepiuſcule mutatur, vt* ζυγὸν, Jugum. *Cum* G *aliquam cognationem obtinet, vt liquet ex Ionum dialecto, qui* Φύζα *pro* Φύγα *ſcribebant, neque id immerito, cum* ζ *commutetur in* γ. *V. g. in* κράζω *Fut.* 2 κραγῶ.

Z A

ZABŎLVS, i. m. *pro Diabolus, pro* διὰ *enim Aeoles* ζα *dixere.* Paullin. Carm. ad Cyther. v. 597 Quibus peremtis interibit zabolus. *Add.* Id. Epiſt. 34 c. 10. *Vid.* Ambroſ. de fide contra Arian. c. 6. Cypr. Serm. 2 de Zelo. Druſ. ad Nou. Teſt. Part. 2 p. 8. *Barth. ad* Phoebad. p. 48 *ſeq.*

ZABŬLON, ontis. m. *Idem. Vid.* Voſſ. de Vit. Serm. 3, 56 p. 643.

ZACHARIVS, i. m. Plin. 31, 10 Zachalius Babylonius in his libris, quos ſcripſit ad regem Mithridatem, humana gemmis attribuit fata.

ZACHEAS, ae. m. Aegyptius Propheta Apul. Met. 2 p. 127. *Sed variant codices.*

ZACYNTHVS, i. f. [Ζάκυνθος] *Graeciae inſula, Aetoliae propinqua, vnicam habens vrbem eiusdem nominis, teſte* Liu. 26, 24. Plin. 4, 12 *ſcribit*, ſtram eſſe inter Samen et Achaiam oppido magnificam, et fertilitate praecipuam, et Hyrie aliquando dictam. *Nunc ab incolis* Zant *vocatur.* Virg. Aen 3, 270 Iam medio apparet fluctu nemoroſa Zacynthos. Alta Zacynthos Ouid. Epiſt. 1, 87.

ZACYNTHĪNVS, *vel* ZACYNTHIVS, a, um. Adi. Nepos Dione 9 Suorum autem e numero Zacynthinos adoleſcentes quosdam elegit. *Conf.* Plaut. Merc. 5, 2, 104.

Z A

ZALĂTES, ae. m. Iuuen. Sat. 2, 164 Armenius Zalates eu narratur ephebis Mollior.

ZALEVCVS, i. m. [Ζάλευκος] *Legislator Locrenſis. Apud* lerium Max. 6, 5, 3 Seleucus *male ſcribebatur*, Quum eius filius adu rii crimine damnatus ſecundum ius ab ipſo conſtitutum, vtroque lo carere deberet; ac tota ciuitas virtuti et meritis patris crimen donaret, ipſe ſibi non pepercit: ſed ſuo prius, deinde filii oculo to, vſum vtrique videndi reliquit. *Add.* Val. Max. 1, 2, 4. de Legib. 1 c. 22. *et* 2 c. 6.

ZAMA, ae. f. [Ζάμα] *Vrbs Africae, apud quam Annibal magn praelio a Scipione victus fuit.* Sil. 3, 261 Et Zama et vberior R tulorum ſanguine Tapſus.

ZAMIA, ae. f. *Damnum, poena.* Plaut. Aul. 2, 2, 20 Vbi mam inicit benigne *dium pauperi*, ibi onerat aliquam zamiam: ζημί *damnum, pro quo ζαμίαν Aeoles, quorum propago Graeci in Ital* ¶ 2 Zamiae nuces *ex pinearum genere*, quae ſe in arbore ipſa di fere, laeduntque caeteras, niſi detrahantur. *Sic edebatur, et c venit cum verbo laedunt, ζημιῶσι*, zamian *inſerunt. Sed Hard* Azanias *ſubſtituit ex MSS.*

ZAMOLSIS, *vel* ZAMOLXIS, idis. m. [Ζάμολσις] *Vir ter Getas natus, Pythagorae diſcipulus ac ſeruus ad Aegyptios vna c eo penetrauit, deinde eorum ritus in patriam deduxit, a quibusque poſt mo habitus deus, vt ſcribit Herodot. 4. Neſcio an noſtrorum alicui commemora*

ZANCHIA, *ſiue* ZANGA, ae. f. *Calceamenti genus ex pelle P thica, quo* Imp. Diuus Claudius *vſus. Vid.* Treb. Poll. in Vita c 17. Cod. Theod. l. 14 t. 10.

ZANCLE, es. f. [Ζάγκλη] Oppidum Achaiae, *vt ſcribit* Plin 5. *Eſt et Siciliae ciuitas eodem auctore* 3, 8 Condita a Meſſeniis, qu de ſuo nomine Meſſanam dixerunt. Zancle Siciliae inditum nom aiunt, quod falcis formam referat. *Siculi enim* Zanclen, *falcem cunt, vt meminit* Thucydides 6. Silius *autem* 14, 48 *nomen accep ait*, quod Saturni falx ibi reperta fuerit. *Id autem a Poëtis id fictum tradunt, quod ſolum Siculum fertiliſſimum habeatur.* Ouid. M 15, 296 Zancle quoque innecta fuiſſe Dicitur Italiae, *etc.*

ZANCLAEVS, a, um. Adi. [Ζαγκλαῖος] *Vt*, Arena Zancl Ouid. Met. 13, 729. Charybdis Zanclaea Idem Faſt. 4, 499.

ZANTHĔNIS, is. m. [ζανθενὶς] Gemmae ſpecies, quae Media naſcitur Plin. 37, 10.

ZAPLŬTVS, a, um. [ζάπλατος *ſ.* διάπλατος] *Valde diues.* tron. c. 37 Ipſe neſcit quid habeat, adeo zaplutus eſt.

ZARĀTVS, i. m. Magus *quidam* apud Medos Plin. 30, 1.

ZARRHYTOS, *pro* Diarrhytos, διάῤῥυτος *perfluus*, Hipponis ſ theton. *v. v. Ita certe emendandum videre viri docti, cum in* Anton Itinerario *legitur* Hippone Zarito. *Vid. editio Weſſelingii p. 21.*

ZEA, ae. f. [ζεά] *Frumenti genus, quod Latini* Semen *a praestantia frugis appellarunt. Duo eius genera reddidit* Dioscorides 2, 80 *alterum simplex et vnius tantum grani: alterum quod dicoccon, id est gemini et duplicis grani appellant, duobus vtriculis coniunctum semen habens.* Zea, quod est semen Scribon. 70. *al.* Spelta. Plin. 18, 8 f. 19 Qui zea vtuntur, non habent far. Est et haec Italiae in Campania maxime, Semenque appellatur. Hoc habet nomen res praeclara: propter quam Homerus ζείδωρος ἄρουρα dixit: non, vt aliqui arbitrantur, quoniam vitam donaret. Ibidem c. 24 f. 54 Serere in iugero temperati soli iustum est tritici aut siliginis modios quinque, farris aut feminis (quod frumenti genus ita appellamus) decem, hordei sex. *Conf.* Plin. 10, 11. *et* SEMEN n. 5. Zea, Rosmarini species Apul. de Herb. c. 79.

ZELO, āre. *et* ZELOR, āri. [ζηλόω] *Significat Aemulari, Cuide aliquid imitari, Vehementer amare, adeo vt nullum in partem amoris admitti patiamur: significat etiam* Inuidere. Vsus est Tertull. Carm. contra Marc. 4, 36. *et* Vulg. Interpr. Psalm. 73, 3. 1 Reg. 19, 14. Sic. 4, 2. 4 Esdr. 2, 28. *Add.* Fortunat. de Dracontio.

ZELANS, antis. Part. Videant et confundantur zelantes populi Vulg. Iesai. 26, 11. *Add.* Sirac. 37, 9.

ZELĀTOR, ōris. m. [ζηλωτής] Ambros. in Psalm. 51, 15 Ille manus fidei zelator, qui iniquos docet.

ZELŌTES, ae. m. [ζηλωτής] *Aemulator dicitur: Amator, qui vllum in amore fert riualem.* Vulg. Interpr. Exod. 20, 5 Dominus Deus tuus, fortis zelotes. *Vid.* Tertull. adu. Marc. 1, 28. *et* 4, 25. Luc. 1, 15. Act. 1, 13.

ZELOTŸPVS, a, um. Adi. [ζηλότυπος] *Qui ita amat, vt sollicitus sit, ne quis amore suo perfruatur.* Iuuen. Sat. 5, 45 *gemmas laudat, quas in vaginae fronte fulebat* Ponere zelotypo iuuenis praelatus Hibae. *Aeneas periphrasis de cuius gladio* Virg. Aen. 4, 261 Stellatus ilspide fulua. Rixa inter zelotypos et amasiunculos Petron. c. 45. *conf.* Martial. 1, 93. Auson. Epigr. 10, 1. Apul. Met. 9 p. 340. Tertull. Apol. c. 3. Quinctil. 4, 2 Nam quid exponet, quae zelotypum malae tractationis accusat? *De sexu sequiore,* Petron. c. 6 Soli zelotypa esse. *Et* Iuuen. Sat. 6, 277 Si tibi zelotypae retentatur scrinia moechae. *Add.* Vulg. Sirac. 26, 8.

ZELOTYPIA, ae. f. [ζηλοτυπία] Plin. 25, 7 Nymphaea nata traditur, Nympha zelotypia erga Herculem mortua. Cic. Tusc. 4, 18 c. 8 Obtrectatio autem est ea, quam intelligi zelotypiam volo, aegritudo ex eo quod alter quoque potiatur eo, quod ipse concupiuit. Anton. ad Cic. *sub* Att. 10, 8 Iudicabam duriores partes mihi impositas esse ab offensione nostra, quae magis a ζηλοτυπία mea, quam a iniuria tua nata est.

ZELIVIRA, ae. f. *Idem quod Zelotypa.* Tertull. Exhort. ad Cast. c. 9 Omnis mulier zeliuira est, quamdiu aliena.

ZELVS, i. m. [ζῆλος] *Feruor et aestus amoris irati, Zelotypia,* vulg. Interpr. Psalm. 69, 10. *et* Ioh. 2, 7 Zelus domus tuae comedit me. *Vid.* Vitruu. Praef. 7. Tertull. adu. Marc. 5, 14. Sidon. Epist. 7, 6. Scintilla odii de fomite zeli Prudent. Hamart. v. 188.

ZIMA, ae. f. *Vas coquinarium.* Apic. 8, 1 *et* 6 *Humellergius* Zyma *genuum putat: reiectatus tamen a Lycio aliisque.*

ZENO, ōnis. m. [Ζήνων] *Philosophus ex Cittio oppido Cypri, vnde* Cittieus *dictus, Stoicorum sectae conditor, d. quo* Cic. pro Muraen. 61 29 Fuit quidam summo ingenio vir, Zeno, cuius inuentorum aemuli Zenonici nominantur. Huius sententiae sunt et praecepta eiusmodi etc. Zeno inuentor et princeps Stoicorum fuit Cic. Acad. 4, 131. Zeno in vna virtute positam beatam vitam putat Idem ibid. 4, 131. § 2 Zeno Eleates, *Parmenidis auditor, quem inuentorem dialecticae fuisse, sicut Empedoclem rhetoricae, Aristoteles est auctor. Huius celebratissima fuit in perferendis cruciatibus patientia. Qui cum adolescentes obtimos cupiditate liberandae patriae inflammasset contra Nearchum tyrannum, facto indicio comprehensus traditusque est tortoribus torquendus. Qui cum laceraretur, vt conscios coniurationis nominaret, neminem horum nominauit, sed amicos intimosque tyranni, participes coniurationis esse dixit. Deinde quum quidpiam se in aurem tyranni loqui velle significasset, eam morsicus corruptam non ante dimisit, quam rapta aure populum caput reliquisset. Sed quum complices coniurationis proferre cogeretur, concisam dentibus linguam in os tyranni conspuit. Quo facto ciues tyrannum lapidauerunt. Vid.* Cic. Tusc. 2 c. 22. *et de* Nat. Deor. c. 33. § 3 *Fuit et alius* Zeno Philosophus Epicureus, Ciceronis *aequalis de quo* Acad. 1, *in ipso fine mentionem facit. Vid.* de Fin. 1 c. 5. Id. de Nat. Deor. 1 c. 21.

ZENOBIA, ae. f. *Vt ex Treb. Pollione conflat, regina Palmyrenorum: est Odenati viri mortem in Syria Romanum rexit imperium: ponturque inter XXX tyrannos, qui tempore Galieni orbem vsurpauerint. Superata eadem ab Aureliano, ac in triumphum ducta fuit, eique principis clementia Tibure possessio concessa, vbi honeste matronae more Romanae agitaret. Haec ea castitate dicitur fuisse, vt ne cum viro suo nisi prolis gratia concederetur. Regali aliquam pompa. Persarum fere modo adorabatur. Ad conciones galeata procedebat cum limbo purpureo gemmis dependentibus, voce clara, moribus seueris. Graeci Aegyptique sermonis peritissima, Latini non ignara. Orientalem Alexandriamque historiam in epitomen redegit. Herennianum et Timolaum filios literis erudiit. De horum exitu nescitur, an interierint morbo, an ab Aureliano fuerint interfecti.*

ZENODŌTVS, i. m. [Ζηνόδοτος] *Grammaticus, qui Suida teste fuit temporibus Ptolemaei primi, cuius etiam filios erudiit, ac praefuit Alexandrinae bibliothecae: primus quoque Homeri libros correxit, ac in ordinem redegit. Hic memorandus ob versiculum* Bibiculi *apud* Suet. Gram. 11 En cor Zenodoti, en iecur Cratetis, *quem ille in* Valerium Catonem *scripsit; sed quam prouerbio vsurpant quidam.*

ZEPHYRIVM, i. n. [Ζεφύριον] *Locrorum promontorium in Italia, a quo* Locri Epizephyrii *dicti, in extimo eius agri tugo sitti, iuxta Heracleam et Crotonem.* Plin. 3, 5 f. 10 Locri cognominati a promontorio Zephyrio. *Strabo lib. 6 Locri agri promontorium offertur, quod Zephyrium appellatur, portum habens vententibus ab Occasu ventis commodum, qua ex causa et nomen assequatur. Deinceps* Locri Epizephyrii *urbs insignis.*

ZEPHŸRVS, i. m. [Ζέφυρος] *Graecis dicitur ventus, quem Latini* Fauonium *nominant.* Is aduersus Eurum flat Gell. 2, 25. Plin. 8, 34 Ipse leniter pluuius, tamen est ficcior Fauonius, ex aduerso eius ab Aequinoctiali oceasu, Zephyrus a Graecis nominatus. *Haec ille.* Zephyrus *incunte vere flare incipit: et, vt auctor* Varro de R. R. 1, 7 dus Febr. Te, dulcis amice, reuiset Cum zephyris, si concedas, et hirundine prima Horat. Epist. 1, 7, 13. Idem Carm. 1, 4, 1 Solitur acris hiems grata vice veris et Fauoni. It Ver et Venus, et Veneris praenuncius ante Pinnatus graditur zephyrus vestigia propter Lucret. 5, 736. Virg. Georg. 1, 44 Vere nouo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur, et Zephyro putris se gleba resoluit. *Conf.* Sen. Q. N. 5, 15. Plin. 2, 47 *et* 18, 34. Gell. 2, 22. Apul. de Mundo 2, 4. Lactant. 1, 20. Aurae tepentes Zephyri Virg. Georg. 2, 339. Flamina noua Zephyri Sil. 17, 365. Felices Zephyri Virg. Aen. 3, 120. Leuis Zephyrus Ouid. Amor. 1, 7, 55. Modici Zephyri, Modice spirantes Ouid. Met. 15, 710. Placidi Zephyri Idem ibid. 1, 107. Secundi spirant Zephyri Virg. Aen. 4, 562. Surgens Zephyrus Idem Georg. 3, 273. Tepente Zephyro victa nix Ouid. Fast. 2, 220. Minuunt frigora Zephyri Idem Trist. 3, 12, 1. Mulcent flores Zephyri Ouid. Met. 1, 118 Posuere Zephyri, *i. Desiere spirare* Virg. Aen. 10, 103. Venit aura mitior a Zephyris Ouid. Fast. 2, 148. Tunc sic Mercurium alloquitur, et talia mandat, Vade, age, nate, voca Zephyros, ac labere pennis Virg. Aen. 4, 222: *dictum cum respectu ad sol* Nec Zephyros audis spirare secundos?

ZEPHYRIVS, a, um. Adi. [Ζεφύριος] *Vt,* Zephyria oua, *Quae sunt sterilia.* Plin. 10, 60 Quidam et vento putant ea generari: qua de causa etiam Zephyria appellantur, quae alii cynosura dixere. *Vid.* VRINVM Ouum *et* HYPENEMIVM.

ZEPHYRĪTIS, idis. f. Patronym. [Ζεφυρίς] *Chloris, seu Flora dea,* Zephyri *filia.* Catullus, *de Coma Berenices,* f. 64, 57 Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat.

ZERNA, ae. f. *Impetigo. Vt,* Zernas tollere Prisc. de Diaeta cap. 14. Macer 2, 7.

ZEROS, i. m. Gemma similis iridi aspectu Plin. 37, 9.

ZERYNTHVS, i. f. *Vrbs et antrum Hecate sacrum in Thracia.*

ZERYNTHIVS, a, um. Adi. *Vt,* Litora Zerynthia Ouid. Trist. 1, 10, 19.

ZETA, *s.* ZAETA, ae. f. *In libris quibusdam MSS.* Plinii *est* DIAETA, *vbi vid.*

ZETARIVS, *vid.* DIAETARIVS.

ZETES, ae. m. [Ζήτης] *Et Calais, Boreae Thraciae regis filii et Orithyiae, alati iuuenes, vid.* CALAIS.

ZITHVS, i. m. [Ζῆθος] *Iouis filius ex Antiopa: Amphionis frater.* Cic. de Orat. 2, 155 Miror cur Philosophiae, sicut Zethus, ille Pacuuianus, prope bellum indixeris. Hor. Epist. 118, 42

Grati sic fratrum geminorum, Amphionis atque
Zethi, dilluit; donec suspecta seuero *(Zetho)*
Conticuit lyra. Fraternis cessisse putatur
Moribus Amphion.

Durus Zethus Propert. 3, 13, 29.

ZETVS, i. m. *Mathematicus, de quo* Sidon. Apollin. Epist. 4, 3 Nunc quam inuestigare destituit cum Thalete tempora, cum Atlante fidera, cum Zeto pondera, *etc.*

ZEVGITES, ae. m. Zeugitae Pl. *Calamorum genus.* Plin. 11, 12. *et* 16, 36 f. 66. *Nempe* ζεῦγα Hesychio ἰσόχοι ὀχετῶν. *Sunt autem* Zeugitae arundines *s.* calami aucupatorii.

ZEVGMA, atis. n. [ζεῦγμα] *Latine* Connexio, *siue* Adiunctio *dicitur. Figura, quum plures sensus vno connectuntur verbo. Quod tribus modis fit. Aut praeposito verbo, ad quod reliqua respiciant: vt,* Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia. *Aut verbo postposito: vt,* Neque is es Catilina, vt te aut pudor a turpitudine, aut metus a periculo, aut ratio a furore reuocarit. *Aut in medio sensuum posito verbo: vt* Virg. Aen. 3, 360

Troiugena, interpres diuum, qui numina Phoebi,
Qui tripodas, Clarii lauros, qui sidera sentis,
Et volucrum linguae, et praepetis omina pennae.

Vid. Iul. Rufinian. p. 30. *et* Beda de Tropis p. 343. *Pithoei. Sed multo notabilius illud* Zeugma *est, cum commune verbum non aeque potest singulis accommodari.* Nep. Alcib. 3, 5 Non solum spem in eo habebant maximam, sed etiam timorem. *Non dicitur* timorem in aliquo habere. *Vid. Heusingerus, vir sane doctus ad h. l.* Plin. Pan. 88, 5 Adoptauit te optimus princeps in suum, Senatus in optimi nomen. Adoptauit *ad* Senatum *proprie non potest referri.* Tac. Agric. 19, 4 Nec poena semper sed saepius poenitentia contentus esse. Quinctil. Decl. 6, 10 Virum redimi noluit, nec filium sepeliri, *non* noluit *hic intelligendum ad* sepelri, *sed* voluit. *Simile quid vid. voce* NEGO n. 2. *Sic* Plin. 19, 6 f. 34 Quidam Vlpicum et allium in plano seri vetant, castellatimque grumulis imponi, *non profecto* vetant, *sed* iubent. *Caeterum hoc non tam* Zeugma, *quam συνεζευγμένον, non tam* iunctionem *quam* coniunctum *alii dicunt,* Rufinianus *autem* p. 30. *Pith.* Syllepsin *vocat, et finit,* cum duabus diuersisque sententiis et rebus vnum datur verbum minime vtrisque conueniens. § 2 Zeugma. [Ζεῦγμα] *Duae urbs Ptolemaeo 5, 8. Alia eiusdem nominis urbs Caelesyriae ad Euphratem.* Stat. Silu. 3, 2, 137 Antiquae Babylonis opes, et Zeugma Latinae Pacis iter. *Vid.* Flor. 3, 11, 4.

ZEVS, i. m. [Ζεύς] Piscis, qui et Faber Gadibus appellatus est Plin. 9, 18. *Et* 32, 11. Columel. 8, 16 Vt Atlantico faber qui et in nostro Gadium municipio generosissimis piscibus adnumeratur, eumque prisca consuetudine zeum appellamus.

ZEVXIS, is. m. [Ζεῦξις] *Heraclreotes pictor sua aetate maximus. Hic teste* Plin. 35, 9 Opes tantas acquisiuit, vt in ostentatione earum Olympiae aureis literis in palliorum tesseris intextum nomen suum ostentarit. Postea donare opera sua instituit, quod ea nullo satis digno pretio mutari posse diceret. Aequales eius et aemuli fuere Timanthes, Androcydes, Eupompus, et Parrhasius, cum quo defendisse in certamen traditur, *de quo vid.* PARRHASIVS. Plin. ibid. c 10. Fertur pinxisse puerum vuas ferentem, ad quas quum aduolarent aues, eadem ingenuitate processit iratus operi: et dixit, Vuas melius pinxi quam puerum, nam si et hoc confummassem, aues timere debuerant. *Vid.* Cic. de Inuent. 2, 3.

Z I

ZIMPIBERI. Idem quod Zingiberi, *apud* Plin. 12, 7.

ZINGĪBER, *vel* ZINGIBERI, ĕris. n. [ζιγγίβερις] *Genus aromatis. Dioscorides* 2, 149 *Zingiberis duersa a pipere et sui generis planta est. Plurimum in Troglodytica, et Arabia nascitur: fronde eius ad multa, et in quibus nos ruta, vtuntur, pulmentis potionibusque cum miscentes. Habet zingiber, paruas radices quadrate odorati iunci forma, albescentes, odoratas, sapore piperis. Vid.* Plin. 12, 7, Cels. 5, 23. Apic. 11, 2.

ZINZIBVLO, āre. *Auctor* Philomelae v. 43

Regulus atque Merops et rubro pectore Progne
Confundi modulo zinzibulare sciunt.

ZIRBVS, i. m. *vel* ZIRBVM, i. n. *Omentum.* Apic. 8, 6 Intestina super haedum componis in zirbo.

ZIZANIA, ae. f. *vel* ZIZANIVM, i. n. [ζιζάνια] *Vid.* LOLIVM, *et* Vulg. Interpr. Matth. 13, 38. Frumentum Zizaniae Ambros.

ZIZYPHA, *sic melius scribitur, quam* ZIZIPHA, orum. n. [ζίζυφα] *Fructus arboris, quae* ZIZYPHVS *vocatur, apibus grata, cuius mentio* Pallad. 1, 37, 2. Rutila et alba Colum. 9, 4, 3. *Satio eius cultura describitur* Pall. Apr. 4, 1. *et* Ium. 6. De Zizyphis, *fructu, quem* Iuuba *vocant hodie officinae* Pallad. Apr. 4, 3. Zizyphi flores *apibus grati* Colum. 9, 4, 6. *Vid. Io. Budaeus a Stapel ad Theophr.* 4, 4 p. 328. Salmas. *ad* Solin. *p.* 730. *De his Ruellius*, Papinianus ex Africa nouissimis Augusti temporibus primus inuexit, in castris fata, et aggeribus praecipue decora: baccis similiora quam malis, et in tecta iam siluae adfcendunt flore oleae, fed odorato magis: baccis cornis fimile pomum, quo amplius et maturius, eo innocentius. *Vid.* Plin. 15, 13 *et* 17, 10. *Vfus eorum etiam in coronis: vid.* Plin. 21, 9.

ZMILAMPIS, is. Gemma, quae in Euphrate nascitur Plin. 37, 10. Zmilantis *dicitur a* Solin. c. 37.

ZMILVS, i. m. Architectus Lemnii Labyrinthi Plin. 36, 13.

Z O

ZODIĂCVS, i. m. [Ζωδιακός] *Dici potest* Animalis, *ab effigie animalium. Nam circulus est maior, obliquus aequinoctialem in partes aequales secans: cuius una medietas ad Septentrionem, reliqua ad Austrum declinat, in quo duodecim signa sunt in formam animalium figurata, vt Aries, Taurus,* etc. *Graece enim ζῶα, animalia dicuntur.* Vim quandam esse aiunt signifero in orbe qui Graece, Ζωδιακὸς dicitur Cic. de Diuin. 2, 89 c. 42. *Add.* Gell. 13, 9. Solin. c. 3. Tertull. adu. Gnost. c. 10. Sidon. Epist. 8, 11. *Illa* Ζώδια, *illa* Animalia, *a quibus dicitur* Zodiacus *vulgatis versiculis continentur* Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libraque, Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces. *Parum distant* Ausoniani in Eclogario p. 548. *Pluribus et ornatioribus ea expressit* Manil. 1, 263 — 276.

ZODIACTEVS, a, um. Ad Zodiacum pertinens Mart. Capell. 1 p. 3 Annua peragratio zodiactea *Veneri tribuitur.*

ZOË, es. f. [ζωή] *Aeon Valentinianorum.* Tertull. c. 12. Iren. l. 1. *Mere Graecum est*, Vita. *Vt* Iuuenal. 6, 195 *vbi* lasciuum illud Ζωὴ καὶ ψυχὴ *ad verba* sub lodice relicta *refert, i. gamitus amatorios coeuntium.*

ZOÏLVS, i. m. [Ζώιλος] *Poëta Ptolemaei temporibus, ea re nobilitatus, quod Homerum ausus est incessere, unde* Ὁμηρομάστιγος *cognomen adoptauit: quod ipsum etiam abiit in prouerbium: sic enim appellari coepti nobilium auctorum castigatores.* Ouid. de Rem. Amor. 366 Ingenium magni liuor detrectat Homeri: Quisquis es, ex illo Zoïle nomen habes. *Hic quum sua* in Homerum scripta Ptolemaeo regi recitasset, rex indignatus nullum ei dedit responsum. Zoilus autem cum diutius in regno fuisset, inopia pressus submisit ad regem, postulans, vt aliquid sibi tribueretur. Rex vero respondisse dicitur, Homerum, qui ante annos mille decessisset, aeuo perpetuo multa millia hominum pascere: item debere, qui meliori ingenio se profiteretur, non modo se vnum, sed plures alere posse. Et ad summum mors eius, vt parricidii damnati varie memoratur. Alii eum scripserunt a Philadelpho esse in crucem fixum, nonnulli in eum lapides esse coniectos: alii Smyrnae viuum in piram esse coniectum. *Haec et plura* Vitruv. 7 Praef. p. 124.

ZOMOTEGANITE, es. f. Apic. 4, 2 *ex restitutione Humelbergii, i. patina cum piscibus in sartagine coctis et proprio iure conditis; ex* ζωμός, *ius, et* τήγανον, *sartago.*

ZONA, ae. f. [ζώνη] Est, *Id quo cingimur, Cingulum,* Martial. 14, 151 Longa fatis nunc sum: dulci sed pondere venter Si tumeat, fiam tum tibi zona breuis. *In zonis pecuniam ferebant.* Caius Gracchus *apud* Gell. 15, 12 Zonas quas plenas argenti extuli, eas ex provincia inanes retuli. Dilabentibus, qui simul erant, zona se aureorum plena circumdedit Suet. Vit. c. 16 *extr.* Iussit, ne in zonis milites ad bellum aureos vel argenteos numos portarent Spartian. in Pescenn. c. 10. *Hinc* Hor. Epist. 2, 2, 40 Ibit eo, quo vis, qui zonam perdidit, *etc.* Plaut. Poen. 5, 2, 48 Tu qui zonam non habes, quid in hanc venistis vrbem, aut quidnam quaeritis? *Duplex allusio, et ad vestem Poenorum more discinctam: et ad pecuniam, quae in zona gestatur.* Retinens vestem zona Senec. Oedip. f. 5. Constringit zona breuis sinus Idem Hippol. f. 4. Catull. 2, 11

Tam gratum mihi, quam ferunt, puellae
Pernici aureolum fuisse malum,
Quod zonam soluit diu ligatam.

i. quo illi persuasum est, vt soluta zona virginali copiam sui faceret amatori. Conf. I. C. Scalig. Poët. 3, 100. *Ios. Scalig. et Muret. ad* Catull c. l. *Voss. Inst. Or.* 4 p. 478. Teres zona Ouid. Fast. 2, 320. ¶ 2 Zona, *Morbi genus.* Scribon. Larg. 63 Facit hoc medicamentum ad carbunculos, et ad ignem sacrum, et ad zonam quam Graeci ἕρπητα dicunt. *Add.* 106. 247. *al.* ZOSTER. ¶ 3 Zonae caeli. Plin. 2, 68 Nam quum sint caeli quinque partes, quas vocant zonas, infesto rigore et aeterno gelu premitur omne, quidquid est subiectum duabus extremis vtriusque circa vertices, hunc qui Septentrio vocatur, eumque qui aduersus illi Australinus appellatur. Virg. Georg. 1 233 Quinque tenent caelum zonae, *etc. Vbi* Scrunus, Circuli qui caelum ac terram veluti zonae cingunt, translatiue: nam proprie zonae in terris, sed pro parallelis, id est circulis posuit, Septentrionalis, Aestiualis, Aequinoctialis, Brumalis, Australis. *Vid.* Ouid. Met. 1, 46. Lucentes zonae Stat. Theb. 10, 214. Niualis zona, *Plaga Septentrionalis* Lucan. 4, 106. Rubens zona, *Torrida plaga caeli* Claud. de Bell. Gild. 148. Trita zona flammea rota Phoebi Senec. Here. Oet. f. 11. Septem Zonas *memorat* Claudian. in sec. Conf. Stilic. 135 *de Roma*, Quae septem feopulis *(collibus)* zonas imitatur Olympi: *quod illustrat Barthius ex* Orphei Hymno 6 in Astra v. 8 ἑπταζώνους ζώνας ἐξοιωμένους.

ZONARIVS, i. m. [ζωνιοπλόκος] *Qui zonas facit.* Cic. pro Flacc. 17 c. 7 Quod Mithridates qui multitudinem illam non auctoritate, sed fagina tenebat, se velle dixit; id sutores et zonarii conclamarunt. Sector zonarius, *quem* Crumenifecam *alias appellant.* Plaut. Trin. 4, 2, 20 Mira sunt ni illic homo est aut dormitator, aut sector zonarius.

ZONŬLA, ae. f. Dimin. [ζώνιον] Catull. in Epithal. Iul. 59 (62) 53 Tibi virgines Zonula soluunt sinus. Miles habens aliquid in zonula Lamprid. Alexand. c. 52.

ZONĀLIS, e. Adi. Macrob. Somn. Scip. 2, 5 Eadem est in eiusdem zonalis ambitus continuatione temperies. Zonalis ambitus *ipsa* Zona.

ZONĀTIM. Adu. *Per gyrum.* Lucil. 6 Zonatim circum imp vium cumeram is cludebat. Nonius 2, 928.

ZOOPHTHALMVS, i. m. [ζωόφθαλμος] *Herba sic dicta, qu* oculum animalis *refert* Plin. 25, 15. Apul. de Herb. c. 123.

ZOPHŌRVS, i. m. *Ill* Vitruuio *et architectis membrum co mnae, nominatim capituli, Epistylio impositum dictum a figuris quas i cipit f. scalpturis animalium et aliarum rerum, dictum itaque eadem rat ne vt* Zodiacus. Vitruv. 3 *vlt. Et* 4, 1 *et* 7. *Rursus* 5, 1.

ZOPISSA, ae. f. [ζωπίσσα] *Derajam nauigiis cum cera resina* zopissam *aliqui vocant, inquit Dioscorides (a plerisque eadem* hypoch ma *appellatur, quod marino sale maduerit) discutiendi vires habente Sunt etiam qui collectam ex picea arbore resinam,* zopissae *appellatione dicent.* Plin. 24, 7 Zopissam eradi nauibus diximus, cera mari sale macerata: Optima haec a tyrocinio nauium. *Add.* Plin. 16, 12

ZOPYRVS, i. m. [Ζώπυρος] Physiognomon *dictus est, quod pr fiteretur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte posse pernoscere. Qui cum turpia quaedam, et a virtute aliena de S crate dixisset, ac a multis idcirco derideretur. Non errat (Socrates i sponsit) Zopyrus. Huiusmodi enim natura essem, nisi naturam Ph losophia superassem. Vid.* Cic. de Fato c. 5 *et quae ibi Dau* ¶ 2 Zopyrus *alius, vt testatur Herodotus circa finem libri quarti, nob lis Persa, qui, quum Darius rex Persarum Babyloniam diu et frustra o pugnaret, ipse sibi nasum, aures, et labia amputauit, et ita ad Babylon quasi transfuga se contulit, conquerens de crudelitate sui regis.* Rec ptus igitur a Babyloniis, *et dux belli constitutus, vrbem Dario tradidi de quo dicere solebat Darius, se Zopyrum malle integrum, quam vigin capere Babylonas, et oblato malo granato, tantum optauit sibi Zopyrorum quantum ibi granorum ineffet. Vid.* Iustin. 1, 10, 15 *sqq.* ¶ Zopyrus, *qui, vt auctor est* Plin. 34, 12 sculpsit Areopagitas, et iudicium Orestis in duobus scyphis pondo duodecim aestimatis. ¶ Zopyrus Clazomenius, *Orator* Quinctil. 3, 6.

ZOPŸRON, i. n. [ζώπυρον] Herba similis Serpyllo Plin. 24, 1

ZOROASTRES, ae. m. [Ζωροάστρης] Bactrianorum rex, qui pri mus, *vt auctor est* Plin. 30, 1 artes magicas in Perside inuenit. Id 7, 16 Vnum eodem die quo genitus est risisse testatur. Eidemqu cerebrum ita palpitasse, vt impositam repelleret manum, futurae prae fagio scientiae. *Vid.* Iustin. 1 *pr. Fabric. B. Gr. etc.*

ZOROASTRAEVS, a, um. Adi. *Magicus.* Prudent. Apotheos. v. 562 Qui Zoroastraeos turbasset fronte susurros.

ZOSTER, ēris. m. [ζώστης] Genus ignis sacri, medium homi nem ambientis, et enecantis si cinxerit Plin. 26, 11. ¶ 2 Zo ster, *Frutex maris* Plin. 13, 25. ¶ 3 Zoster, *Oppidum et Promontorium Atticae inter Piraeeum portum et Ceam insulam.* Cic. Att. 5, 12.

ZOTHĒCA, *et* ZOTHECVLA, ae. f. *Ex Graeco* Ζωθήκη *f* Ζωοθήκη *dictum putamus, velut* Sepulcrum viuentis, *nempe locum angustum, qui non multum praeter vnum lectulum capiat; in quo solus et al omni turba seclusus velut sepelire te, et* meditari mortem *inter mortuo i. libellos possis. Certe, cum* θήκη *sit apud Graecos* sepulcrum, *et sepe liendi ratio, hinc homo elegans vidstur occasionem huius appellationis arri puisse, quem alii secuti sunt.* Plin. Epist. 2, 17, 21 Contra parietem medium *cubiculi* Zotheca quam eleganter recedit, quae specularibus et velis obductis reductisue modo adiicitur cubiculo, modo auferfur *(u eae, quas* Alcouas *hodie appellant)* Lectum et duas cathedras capit Idem 5, 6, 38 *de eadem re*, Mox Zothecula refugit quasi in cubiculum idem atque aliud. *Nempe hic quoque* Specularibus *et* velis *interpositi. separari potest a reliquo cubiculo, aut his* reductis *et semotis adiunga Literatis hominibus pro iis fuere cubiculis, quae hodie* Studia *vel* Musi *vocare solent: quod de Plinianis certe verosimile est, de* Sidonio *constat Nam ille* Epist. 8, 16 *de libellis a se scriptis*, Nam per armariola et Zo theculas nostras non manserunt digna, prolatu. *Haec vera lectio* Zeteculas *et* Gotheculas *corrupta. Vid. Sirmond.* Idem 9, 12 Tam diu potes vti libello, vti eum non amplius Zothecula tua quam memoria includat. *Hinc ergo explicanda* Vet. Inscript. *apud* Gruter. p. 49 n. 3 HERCVLI. SAXANO. SACRVM. SER. SVLPICIVS. TROPHIMVS. AEDEM. ZOTHECAM. CVLINAM. PECVNIA. SVA. A SOLO. RESTITVIT. *Quia cum culina memoratur, ea res occasionem dedit Solmasio ad Solin.* p. 850, b G *intelligendi locum culinae adrectum, fragmandis an natiturib stinatum. Sed oppido lubricum hoc est. Possunt haec fuisse diuersa plane membra, diuersis partibus Aedi ad.unc̃ta.* Zotheca *forte seruabat sacerdos in templo pyxidem. Est et alia* Inscriptio *ap. Reines. 2, 53* TI. CLAVDIO AVG. L. FELICI —— DECVRIAE VNIVERSAE HONORIS CAVSA ZOTHECAM PVBLICE DEDERVNT, *i. vt recte interpretatur Reinesius, secretius quoddam ταμεῖον s. conclave quodcunque, appendicula aedis maioris.*

Z V et Z Y

ZVRA, ae. f. Afrorum lingua semen Paliuri, contra scorpiones efficacissimum Plin. 24, 13.

ZYGIVS, a, um. Adu. [ζύγιος] *Iugalis connubialis.* Apul. Met. 4 p. 157, 37 Sonus tibiae zygiae. Quam cunctus oriens zygiam veneratur Apul. Met. 6 p. 174, 38. *de Iunone, quae* Iugalis *Latine dicitur.*

ZYGIA, ae. f. Carpinus *arbor*, ex qua fiunt iuga iumentis Vitruu. 2, 9. *et* Plin. 16, 15.

ZYGIS, ĭdis. f. [Ζυγὶς] Serpyllum agreste. *Vid.* Apul. de Herb. c. 59. *et* Dioscor. 3, 4.

ZYGOSTĂTA, ae. m. [ζυγοστάτης] *Libripens.* Leg. 2 Cod. Theod. de Ponderat. et auri illatione, Imp. Iulianus: Per singulas ciuitates constituti zygostaten.

ZYGOSTASIVM, i. n. *Munus libripendis.* Leg. 1 Cod. Theod. *et* Iustin. de frumento Alexandrino: Quidquid de Crithologia et Zygostatii munere Eminentia tua disposuit, roboramus.

ZYMA, ae. f. Olla, a ζέω, feruco. Apic. 8, 1 Mittitur in zymam. *Add.* Idem 8, 7. *Alii legunt* Zemam. *Vid.* Salmas. Hist. Aug. p. 334.

ZYTHVM, i. n. [ζῦθος] *Potus ex hordeo aqua resoluto.* Vt Pelusiaci proritet pocula zythi Colum. 10, 116. Plin. 22 *extr.* Et frugum quidem haec sunt in vsu medico. Ex iisdem fiunt et potus, zythum in Aegypto, celia et ceria in Hispania, ceruisia et plura genera in Gallia, aliisque prouinciis. *Vid.* CELIA, CERVISIA *et* SABAIA.

FINIS.

LATINITATIS

INDEX

ETYMOLOGICVS.

LATINITATIS INDEX ETYMOLOGICVS.

A.

A, AB, ABS. von, ohne. Praepoſitio. Gallice, *de, par.*
Absque. ohne, außer. Praep. rara apud Vet. *ſans.*
ĂBĂCVS, i. m. 2. der Rechentiſch, Credenztiſch. *Crédence, buffet, dreſſoir.*
Abax, ăcis. f. 3. *Idem.* Priſe.
Abacŭlus. m. 2. Dimin. das Täfelchen, Steine im Bretſpiel, Rechenpfennige. Plin. *petite table, dames, jettons.*
ABBA, vox Syriaca. Vater. *pére.*
Abbas, ātis. m. 3. ein Abt. Sidon. *Abbé.*
Abbatiſſa. f. 1. Aebtißinn. Hieron. *Abbeſſe.*
ABDŌMEN, inis. n. 3. der Wanſt, (des Wanſtes, die Wänſte) Schmeerbauch. *le bas ventre.*
ABECEDĀRIA. f. 1. die Abckunſt. Fulgent. *l'abécé.*
Abecedarium. n. 2. das A B C, *et*
Abecedarius. m. 2. der das A B C lehret. Auguſt. *abecedaire.*
ABIES, ĕtis. f. 3. die Tanne, (Pl. Tannen) *ſapin.*
Abiegnus, a, um. tännen, von Tannen. Enn. *de ſapin.*
Ăbiegineus, a, um. *Idem.* Inſcript.
Abietīnus, a, um. *Idem.*
Abietarius, a, um. Feſt. Subſt. der Schreiner, Zimmermann. Vulg. *menuiſier, charpentier.*
ABO. 1. ich liebkoſe. Auſon. *careſſer.*
ABOLLA. f. 1. ein gefütterter Reitrock. Martial. *caſaque, caban, houpelande.*
ABSTĒMIVS, *vid.* TEMETVM.
ACCĬPĬTER, tris. m. 3. der Habicht. (Gen. tes, Pl. te) *le faucon.*
Accipitrare. 1. zerfleiſchen, zerreiſſen. Gell. *demembrer, dechirer.*
AC. Coniunctio. und. *et.* Item poſt Compar. als. *que.*
ACEO, ſine Sup. 2. ich bin ſäuerlich. *je ſuis aigre.*
Acesco, ui. 3. ich werde ſauer. Horat. *je deviens aigre.*
Acor, ōris. m. 3. die Säure. Quinctil. *aigreur.*
Acidus, a, um. ſäuerlich. Virg. *aigre.*
Acide. Adu. ſäuerlich. Petron. *aigrement.*
Acidulus, a, um. Diminut. ſäuericht Plin. *aigret.*
Aciditas, ātis. f. 3. die Säure. Marcell. Emp. *aigreur.*
*Acētum. n. 2. der Eßig, (Gen. gs) Plin. *le vinaigre.*
Acetābulum. n. 2. Eßigſchälchen, -ſchüſſelchen. Plin. *petite taſſe, écuelle, vinaigrier, ſauſſiere.*
Acetaria. Plural. n. 2. Salatkräuter. Plin. *ſalade.*
Coacesco, ui. 3. ich verſaure. *s'aigrir, s'enaigrir.*
Exacesco, ui. 3. *Idem.* Col.
Inacesco, ui. 3. *Idem.* Plin.
Inacidatus *vel* Inacedatus, a, um. in Eßig getütſcht. Apul. *vinaigré.*
Peracesco, ui. 3. ich werde ſehr ſauer. Plaut. *je deviens fort aigre.*
Subacidus, a, um. etwas ſauer. Plin. *aigret.*
ACER, *vel* ācris, acre. ſcharf, beißend. *piquant, mordant, acre, âpre.*
Acriter. Adu. ſcharf, heftig. *fortement, violemment.*
Acrus, a, um. *Idem quod* Acer. Pallad.
Acriculus, a, um. Diminut. *un peu aigre.*
Acrimōnia. f. 1 die Schärfe, Säure. *l'acrimonie.*
Acritudo, inis. f. 3. durchdringende Schärfe. Plin. *acreté.*
Acritas. f. 3. Gell. *Idem.*
Acrēdo, inis f. 3. *Idem.* Pallad.
Acrementum. n. 2. Plin. die Säure. *l'acrimonie.*
Acror, ōris. m. 3. Fulgent. *Idem.*
Acresco. 3. ich werde ſcharf. *je deviens acre.*
Acrēdula. f. 1. die Nachtigall, *roſſignol.* Aliis der Froſch. *la grenouille.*
Perācer, cre. ſehr ſcharf. *fort piquant.*
Anacresco. 3. ich werde ſchärfer. Tert. *je deviens plus âpre.*
*ACERBVS, a, um. bitter, herbe, unreif. *âpre, verd.*
Acerbe. Adu. Idem. *rudement, âprement.*
Acerbitas. f. 3. die Bitterkeit, der herbe Geſchmack. *l'âpreté.*
Acerbitudo, inis. f. 3. Gell. *Idem.*
Acerbo. 1. ich mache herbe, erbittere. *j'aigris.*
Exacerbo. 1. ich erbittere ſehr. *je fache fort.*
Exacerbesco. 3. ich werde erbittert, grimmig oder zornig. Apul. *je m'aigris, je me fache, je m'irrite.*
Peracerbus, a, um. ſehr herb. *fort âpre.*
Semiacerbus, a, um. halb reif. Pallad. *à demi meur.*
ĂCER, cĕris. n. 3. der Ahernbaum, (G. mes) *l'erable.*
Acernus, a, um. ahornen. *d'erable.*
ĂCERRA. f. 1. die Rauchpfanne *l'encenſoir, caſſolette.*
†CERVVS. m. 2. der Hauſe, (ein Hauſen, des Hauſen) *le monceau, amas, tas.*
Aceruo. 1. ich häufe. Quinctil Plin. *j'amaſſe, j'entaſſe.*
Aceruatio, ōnis. ſ. 3. die Häufung Plin. *amas, entaſſement.*
Aceruatim Adu. Haufenweis. *par monceaux, pêle mêle, confuſement.*
Acerualis, e. Adi. was ſich auf einen Haufen bringen laßt. *qu'on peut amaſſer.*
Cōaceruo. 1. ich häufe zuſammen. *j'amaſſe.*
Coaceruatim. Adu. häufig. *en aſſemblant, en foule.*
Coaceruatio. f. 3. die Häufung. *l'entaſſement.*
Exacerno. 1. ich häufe mich. Ammian. *je me groſſis, je m'augmente fort.*
ĂIES. f. 5. die Schärfe, Schneide: Schlachtordnung, Schlacht. *tranchant, fil, taillant.*
Aciēris *vel* Aciacris, is. f. 3. das eherne Beil, womit die Römer ihr Opfervieh zu ſchlachten pflegten Feſt. *la cognée d'airain.*
ĂCĪNĂCES, is. m. 3. der Sebel, (G. is, Pl. die Sebel) Hor. *le ſabre.*
ACINVS. m. 2. *et* ACINVM. n. 2. die Beere. Col. *grain, baye, graine.*
Acinoſus, a, um. vollbeericht, vollkernicht. Plin. *plein de grains.*
Acinarius, a, um. Varr was zu den Beeren gehöret.
Acinaticium. n. 2. Pallad. ein aus Beeren gepreßter koſtlicher Trank.
Deacinatus, a, um. das von Traubenbeeren geſaubert iſt. Cato. *de qui on a oté les grains de raiſin.*
ACIPENSER, ēris. m. 3. der Stöhr. *l'eturgeon.*
ACNVA. f. 1. das Stück Landes, ſo in das Geviert 120 Schuh groß iſt. *la meſure de terre, de 120 pieds en quarré.*
ACTŪTVM. Adu. alsbald. *tout à l'heure.*
*ACVO, ui, ūtum. 3. ich ſchärfe, wetze, (wetzte, gewetzt) *j'aiguiſe.*
Acūtus, a, um. ſcharf, gewetzet. *aiguiſé, affile, perçant, tranchant.*
Acute. Adu. ſcharf, ſpitzig, nachdenklich. *aigument, ſpirituellement.*
Acutulus, a, um. Dimin. ſpitzfündig. *ſubtil, fin.*
Acutule. Adu. ſpitzfündiger weiſe. Auguſt. *finement, ſubtilement.*
Acutalis, e. Adi. ſcharf, ſpitzig. Frontin. *aiguiſé, aigu.*
Acutarius, a, um. geſchliffen, geſchärft. Veget. *affile.*
Acumen, inis. n. 3. die Schärfe, Spitze. *la pointe, le tranchant.*
Acumino. 1. ich ſpitze zu Lactant. *je fais pointu.*
Acuminatus, a, um. ſcharf, zugeſpitzt. Plin. *pointu.*
Bisacutus, a, um. zweyſchneidig. Auguſt. *à deux tranchans.*
Exacuĕre. 3. ausſchleifen, ſehr ſchärfen. *aiguiſer.*
Exacutus, a, um. zugeſpitzt. Plin. *aiguiſé.*
Exacutio. f. 3. die Zuſpitzung. Plin. *l'aiguiſement.*
Peracuĕre. 3. Cato. ſehr ſcharfen. *aiguiſer.*
Peracutus *et* Praeacutus, a, um. ſehr ſcharf. Caef. *bien aigu.*
Peracute *et* Praeacute. Adu. ſehr ſcharf. Apul. *bien aigument.*
†ĂCVS. f. 4. die Nadel, (Pl. die Nadeln) *l'aiguille, l'epingle.*
Acicula. f. 1. Dim. Cod Theod. eine kleine Nadel.
Acuarius. m 2. der Nadler. Inſcript. *l'aiguillier, l'epinglier.*
Acia. f. 1 der Faden in der Nadel. Celſ. *l'aiguillée de fil.*
Aciarium. n. 2. die Nadelbüchſe. Gloſſ. Vet. *l'aiguillier.*
Acupictus, a, um. geſtickt. Hidor. *brodé.*
Aculeus. m. 2. der Stachel, (G. lis) *l'aiguillon.*
Aculeolus. m. 2. Dimin. das Stächelchen. Martial. *la petite pointe.*
Aculeatus, a, um. ſtachlicht, das einen Stachel hat. *piquant, heriſſé de pointes.*
ACVS. m. 2. der Hornfiſch. Columel. *l'aiguille.*
ĂCVS, ĕris. n. 3. die Spreu Columel. *la bale.*
Aceroſus, a, um voller Spreu. Non. *plein de bale.*
Aceratus, a, um. mit Spreu gemengt. Non. *mêlé de bale.*
†AD. zu, in, auf, an. Praep. *à, de, pour.*
Adeo. Adu. ſo ſehr, ſo gar. *tant, tellement, ſi fort.*
Adhuc. Adu. bisher, noch. *juſqu'à préſent.*
Adhuccine. Adu. noch bis itzo. Apul. *encore, juſqu'à préſent.*
Admŏdum. Adu. ſehr. *extremement, tres-fort.*
Quemadmodum. Adu. wie. *comme.*
ĂDAGIVM. n. 2. ein Sprichwort, (G. tes, Pl. -wörter) *le proverbe.*
Adagio, ōnis. f. 3. Varro. *Idem.*
ĂDĂMAS, antis. m. 3. der Diamant, (G. tes, Pl. ten) Virg. *le diamant.*
Adamantinus, Nor. *et* Adamantēus, a, um. Ouid. von Diamant, hart wie Diamant. *de diamant.*
ĂDEPS, ipis. c. 3. das Schmeer, der, das Schmalz, (G. zes) *la panne, la graiſſe, le ſain, le ſain doux.*
Adipālis, e. Adi. feiſt, fett. *gras.*
Adipātus, a, um. fett, geſchmelzt. Iuuenal. *gras, replet.*
Adipeus, a, um. feiſt, fett. Hieron. *gras.*
ADMĬNICVLVM. n. 2. die Stütze, Beyhülfe. *l'aide, l'appui, le ſupport.*
Adminiculor. Dep. *et* o. 1. Colum. ich ſtütze, helfe. *j'etaie, j'aide, je ſoutiens, je favoriſe.*
Adminiculatus, a, um. unterſtützt, bedient, gefördert. Plin. *etaié, ſecouru, favoriſé.*
Adminiculator, is. m. 3. ein Helfer. Gell. *ce qui aide.*
ĂDOR, oris. pen. dub. n. 3. das Korn, das Getreide. Hor. *le blé, le froment, le fleur de farine de froment.*
Adōreum. n. 2. *Idem.*
Adōreus, a, um. was von Korn gebacken. Plin. *de blé, de froment.*
Adōrea. f. 1. der Jahrwachs. Hor. *le crû d'un an.*
*ĂDVLOR. 1. Dep. ich ſchmeichele, fuchsſchwänze. (cui, quem) *je flate.*
Adulo. 1. *Idem.* Lucret.
Adulatus, a, um. fußfällig. Val. Max. *proſterné aux piés de quelcun.*
Adulātio, nis. f. 3. die Schmeicheley. *la flaterie.*
Adulātor, is. m. 3. der Schmeichler. *le flateur.*
Adulatrix, icis. f. 3. die Schmeichlerinn. Tertull. *la flateuſe.*
Adulatōrius, a, um. ſchmeichelhaft. Tac. *un flateur.*
Adulatorie. Adu. ſchmeichleriſch. Aug. *flateuſement.*
Adulanter. Adu. Fulgent. ſchmeichelhaft.
Adulabilis, e. Adi. der durch glatte Worte zu gewinnen iſt. Ammian. *ce qui aime la cajolerie.*
Inadulabilis, e. Adi. der vom Schmeicheln kein Liebhaber iſt. Gell. *ce qui n'aime pas la cajolerie.*
†ĂDVLTER, ĕri. m. 2. der Ehebrecher. *l'adultére.*
Adultera. f. 1. die Ehebrecherinn, (Pl. innen) Quinct *l'adultere.*
Adulter, a, um. ehebrechertiſch, falſch, verfälſcht. Hor. *fauſſé, faux, falſifié.*
Adulterio, ōnis. m. 3. Gell. der Ehebrecher. *l'adultere.*
Adultĕro, āre. 1. ich breche die Ehe, (Inf. Ehebrechen) durch Ehebruch ſchanden, verfälſchen. *je commets adultere, je corromps par adultere, je falſifie.*
Adulteror. 1. Dep *Idem.*
Adulteratus, a, um. gefälſcht. Suet. *falſifié.*
Adulterator, ōris. m. 3. der Verfälſcher Dig. *le corrupteur, dépravateur.*
*Adultĕrium. n. 2. der Ehebruch. *l'adultére.*
Adultĕrĭtas, atis. f. 3. *Idem.* Gell.
Adulterīnus, a, um. im Ehebruch erzeugt: verfälſcht, falſch. *adulterin, né d'adultére.*
*AEDES, is. f. 3. ein groß Haus, Kirche, Pl. ein Wohnhaus, (G. ſes, Pl. -häuſer) *un bâtiment, temple.*
Aedicula. f. 1. Dimin. die Capelle. *le petit temple, la chapelle.*
Aedicilium. n. 2. das Haus. Plin. *la maiſon.*
Aedilis. m. 3. der Bauherr, Policeymeiſter. *l'intendant des bâtimens, le maitre de la police.*

Aedilitas, ātis. f. 3. das Baumeisteramt. *l'édilité.*
Aedilatus. m. 4. *Idem.* Fest.
Aedilicius, a, um. zum Baumeisteramte gehörig. *qui regarde l'edilité,*
Aedituus *et* Aeditimus m. 2. der Kirchner, Küster. *le sacristain.*
Aedituens, entis. m. 3. *Idem.* Lucret.
Aeditua f. 1 die Kirchnerinn, Küsterinn. Tertull. *la sacristine.*
Aeditualis, e Adi den Küster oder Kirchner betreffend.. Tertull. *qui regarde le sacristain.*
Aedituo. 1. *et* Aedituor. 1. Dep. Aeditimor *f.* Aeditumor. 1. Dep. ich bin Kirchner. Tertull. Gell. Inscr. *je suis sacristain.*
† Aedifico, aui, atum. 1. ich baue. *je bâtis.*
Aedificatio, onis. f. 3. das Bauen, der Bau. *le bâtiment, le travail, la construction.*
Aedificatiuncula. Dimin. ein kleiner Bau. *le petit bâtiment.*
Aedificator, is. m. 3. der gerne bauet. *le bâtisseur.*
Aedifex, icis. m. 3. der Baumeister. Tertull. *l'architecte.*
† Aedificium. n. 2. der Bau, das Haus, Gebäude. *l'édifice.*
Aedificatorius, a, um. erbaulich, zum Bauen dienlich.
Coaedifico 1. ich baue zusammen. *je remplis d'édifices.*
Exaedificare. 1. ausbauen. *achever de bâtir.*
Exaedificatio, onis. f. 3. die Aufbauung. *la construction.*
Inaedificare. 1. darauf bauen, verbauen. Caes. *bâtir au dessus, boucher, barricader.*
Inaedificatio, onis. f. 3. Plaut. die Unterstützung. *l'etayement.*
Peraedificatus, a, um. Col. ausgebauet. *achevé.*
Proaedificatus, a, um Fest. hervorgebaut. *bâti en avant.*
Reaedificare. 1. wieder aufbauen. *rebâtir.*
Superaedificare. 1. darauf bauen. Paullin. Nolan. *bâtir au dessus.*
Superaedificatio, onis. f. 3. die Daraufbauung. Tertull. *la construction au dessus.*
† AEGER, gra, um. krank: bekümmert. *malade. (aisément.*
Aegre Adu. schwerlich, mit Mühe, mit genauer Noth. *à peine, mal.*
Aegritudo, inis. f. 3. *et* Aegrimōnia. f. 1. die Schwachheit: Bekümmerniß. *le chagrin, depit, souci.*
Aegror, oris. m. 3. *Idem.* Lucret.
† Aegrōtus, a, um. krank, schwach. *malade, alité.*
* Aegroto. 1. ich bin krank. *je suis malade.*
Aegrotatio, onis. f. 3. die Krankheit. *la maladie.*
Aegrere. 2. krank seyn, kränkeln. Lucr. *être malade.*
Aegresco, sine Praet. 3. ich werde krank. Plin. *je devenis malade.*
Coaegresco. 3. ich leide mit. Tert. *je compatis à la douleur de, j'enfoufre.*
Subaeger, a, um. ein wenig krank. Cels. *maladif.*
Subaegre. Adu. ein wenig kränklich, beschwerlich. Lucr. *malaisement.*
AEMVLVS m. 2. der Eiferer, Nachfolger. *l'emulateur.*
Aemula. f. 1. die Nacheifererinn.
Aemulus, a um Adi. der eifert, hitzig nachthut. *envieux, qui empeche.*
Aemulanter. Adu Tertull. eifrig *chaudement.*
Aemulo. 1. Apul. *et* Aemulor. Dep. 1. ich eifere, thue hitzig nach. (quem, cum quo, cui) *je suis jaloux, j'imite.*
Aemulatio, nis. f. 3. *et* Aemulatus m. 4. Tac. *et* Aemulamentum. n. 2. Tert. die Nachfolge, Nachahmung *l'emulation, la jalousie.*
Aemulator, is m. 3. der Eiferer, Nachfolger. *l'emulateur, le concurrent.*
† AEQVVS, a, um. gleich, eben, flach; billig; gelassen. *plain, egal, bas; équitable; indifferent.*
Aequum. n. 2. die Billigkeit. *l'équité, la justice.*
Aeque *et* Adaeque. Adu. gleich, eben so wohl. *équitablement, autant que.*
Aequiter. Adu. gleich, recht, billig. Non. *equitablement.*
Aequor, ōris. n. 3. die Ebene: das Meer, (G. res, Pl. re) *la plaine.*
Aequŏreus, a, um. der im Meer ist. Virg. *de mer.*
Aequĭtas, ātis. f. 3. die Gleichheit: Billigkeit: Gelassenheit. *l'égalité; l'equité; l'indifference.*
Coaequus, a, um. gleich. Plin. *égal.*
* Iniquus, a, um. uneben, ungleich, unbillig. *inégal, inique.*
Perĭniquus, a, um. sehr uneben, sehr unbillig, sehr unwillig. *très-inégal, tres-inique, très-fâché.*
Inique. Adu. ungleich, unbillig. *inégalement, injustement.*
Iniquitas, atis. f. 3. Ungleichheit, Unbilligkeit. *inégalité, iniquité.*
Peraequus, a, um. sehr gleich. *fort égal.*
Peraeque. Adu. gleich durch. *également.*
Aequo, aui, atum. 1. ich mache gleich. *j'applanis, je rends égal.*
Aequatus, a, um. gleich gemacht. *applani, égal.*
Aequātor, oris. m. 3. die Linie auf dem Globo. Neustr. Architren. *l'équateur.*
Aequatio, ōnis. f. 3. die Abgleichung. *l'égalisation.*
Aequamentum *et* Aequimentum. n. 2. die Gleiche. Non. *l'égalité.*
Aequābilis, e. Adi gleich, in gleicher Ordnung. *semblable, en même ordre.*
Aequabiliter. Adu. gleichförmig, gleich. *également, de même proportion.*
Aequabilitas, atis. f. 3. die Gleichheit: Gleichförmigkeit. *l'égalité, l'uniformité.*
Inaequabilis, e. Adi ungleich. *inégal.*
Inaequabiliter. Adu. ungleich. Varro. *inégalement.*
Inaequabilitas. f. 3 Arnob. die Ungleichheit. *l'inégalité.*
* Aequālis, e. Adi. gleich. *égal, de même âge.*
Aequaliter. Adu. gleich. *également.*
Aequalitas, atis. f. 3. die Gleichheit *l'égalité.*
Coaequalis, e Adi. gleich, gleiches Alters. Col. *égal, de même âge.*
Inaequalis, e. Adi. ungleich Plin. *inégal.*
Inaequaliter. Adu. ungleich Liu. *inégalement.*
Inaequalitas, atis. f. 3. die Ungleichheit. Colum. *l'inégalité.*
Adaequare, Coaequare. Caes. Exaequare, Inaequare, Peraequare. Col. gleich machen. *applanir.*
Adaequatio, Tertull. *et* Exaequatio, onis. f. 3. die Gleichmachung. Liu. *l'egalisation.*
Exaequaliter. Adu. schnurgleich. Apul. *à la ligne.*
Exaequamentum. n. 2. die Gleichmachung. Tert. *l'egalisation.*
Peraequator. m. 3. ein Steuercommissarius. Cod. Theod. *Controlleur ou collecteur des tailles.*
Aequaeuus, a, um. gleiches Alters. *de même âge.*
Aequanimis *et* Aequanimus. geduldig, zufrieden. *équitable.*
Aequanimiter. Adu. mit Gelassenheit, mit Geduld. *avec moderation, patiemment.*
Aequanimitas. f. 3. die Gütigkeit. *la bonté.*
Aequidistans. o. 3. gleich weit von einander. Mart. Capell. *parallele.*
Aequiformis, e. Adi. gleichförmig. Diom. *d'une même forme.*
Aequĭpar, āris. gleichmäßig, gerade. Auson. *égal, semblable.*

Aequĭparo. 1. ich vergleiche, (verglich, verglichen) *j'égale, conforme*
Aequiparabilis, e. Adi. gleichschätzig. Plaut. *comparable.*
Aequiparantia. f. 1. die Vergleichung. Tertull. *la comparaison, le*
Aequiparatio. f. 3. Gell. *Idem.* (*rol*
Aequĭualēre. Auctor libr. de Philom. *et* Aequipollēre. 2. A
gleich gelten, (du giltst, er gilt, galt, gegolten) *valoir autant que.*
Aequilanx, ancis. gleichwichtig, mit gleich innestehender Wage. F
d'égale balance.
Aequilatatio, onis. f. 3. eine gleiche Weite. Vitruu. *égale largeu*
Aequilatus, ēris. c. *et* Aequilaterālis, e. Adi, *it. l* equilaterus, a,
gleichseitig. Auson. Censorin. Firmic. *également large.*
Aequilibris, e. Adi. gleiches Gewichtes. Vitruu. *d'égale bau*
de niveau.
Aequilibrium. n. 2. Sen. *et* Aequilibritas. f. 3. Gleichheit des Gew
tes. *l'équilibre.*
Aequimanus. der zugleich rechts und links ist. Isidor. *ambidextre.*
Aequĭnoctium. n. 2. Tag und Nacht gleich. *l'équinoxe.*
Aequinoctialis, e. Adi. was zur Tag- und Nachtgleiche gehöret. P
equinoctial. (*po*
Aequipondium. n. 2. gleiches Gewicht. Vitruu. *poids égal, le con*
Aequiternus, a, um. gleich ewig. Claud. Mamert. *également eterne*
Aequiuocus, a. um. zweydeutig, vieldeutig. Isidor. *equivoque.*
† AĒR, ēris. m. 3. die Luft [ἀήρ] (Pl. Lüfte) *l'air.*
Aërius *et* eus, a, um. das in der Luft ist: hoch. *dans l'air.*
Aërinus, a, um. luftfarbig. Tertull. *de couleur bleue.*
AERVMNA. f 1. die Mühe, Beschwerlichkeit. *le travail, la misére.*
Aerumnatus, a, um. geplagt, beschwert. Plaut. *travaillé, affligé.*
Aerumnabilis *et* Aerumnalis, e. Adi. beschwerlich. Apul. *penible*
Aerumnosus, a, um. mühselig. *accablé, fatigué.*
† AES, aeris. n. 3. das Erz, (Gen. jes) das Kupfer, (Gen. ers) G
(Gen. des) *le metal.*
Aes alienum. die Schuld, (Pl. den) *les dettes.*
Aerarius, Aereus. Plin. Aeneus, Aeneolus. Dim. Petron. Ahn
Virgil. Aheneus, a, um. Horat. ehern, von Erz. *d'airain, cuivre, de bronze.*
Ahenum (vas) der Kessel. Virg. *le chauderon.*
Aerarius (faber) der Kupferschmidt. Plin. *le chaudronnier.*
Aeraria. f. 1. die Erzgrube. Plin. *la mine, miniere.*
Aeramen, inis. n. 3. Th. Priscian. *et* Aerāmentum. n. 2. Plin. (
Erzwerk. *tout ce qui est de cuivre, de bronze.*
* Aerarium. n. 2. die Schatzkammer, Geldkasse. *le tresor public.*
Aeratus, a, um. mit Erz beschlagen *couvert d'airain, bronzé.*
Aerare. 1. Non. mit Erz überziehen oder beschlagen. *couvrir d'airai*
Aerifer. Ouid. Aerisodina *et* Aerilauina. f. 1. eine Erz- oder Kupf
grube. Varr. *la mine de cuivre.*
Aeripes Adi. was eherne Füsse hat. Sil. *qui a les pieds de bronze.*
Aerisonus. Stat. was von Erzte erklingt. *sonnant comme l'airain.*
Aerosus, a, um. Plin. erzhaltig *melé d'airain, plein de cuivre.*
Aeruscare. 1. betteln. Sen. *gueuser.*
Aeruscator. m. 3. der Bettler, Landbetrieger. Gell. *le gueux, imposte.*
Adaerare. 1. ausrechnen, die Summe ziehen. Ammian. *calculer.*
Adaeratio. f. 3. der Anschlag zu Gelde. Cod. Theod. *la taxe, l'evaluation, l'appreciation.*
Obaeratus, a, um. mit Schulden verhaftet. Caes. *fort endet chargé de dettes.*
Subaeratus, a, um. mit Kupfer versetzt. Pers. *melé de cuivre.*
Aerūgo, ĭnis. f. 3. der Kupferrost. Plin. *le verd de gris, verdet.*
Aeruginosus, a, um. rostig Sen. *rouillé.*
Aeruginare. 1. rosten. Fulg. *se rouiller.*
Aeneator, ris. m. 3. ein Trompeter. Suet. *le trompette.*
AESCVLVS. f. 2. die Eiche, Mespelbaum. Virg. *une sorte de chêne.*
Aesculeus. Ouid. *et* Aesculinus, a, um. Vitruu. von Eichen. *ce qui fait de cette éspece de chêne.*
Aesculetum. n. 2. der Eichwald. Hor. *lieu planté de certains chênes*
* AESTIMO. 1 ich schätze, meyne, achte. *je taxe, j'estime.*
Aestimatio, onis. f. 3. *et* Aestimatus. m. 4. Plin. die Schätzun
Achtung. *la taxation, l'estimation.*
Aestimator, is. m. 3. der etwas schätzet, hoch achtet. *l'estimateur.*
Aestimabilis, e. Adi. schatzbar. *estimable.*
Inaestimabilis, e. unschätzbar. *inestimable.*
Aestimia. f. 1. in XII Tabb. *et* Aestimium. n. 2. Hygin. die Schä
tzung, der Werth. *la taxation, l'estimation.*
* Existimo. contract. Extimo. 1. ich meyne, achte. Tacit. *je crois, je juge.*
Existimatio. contr. Extimatio, onis. f. 3. Macrob. das Bedünken, Ansehen. *le jugement, le opinion.*
Existimator, is. m. 3. der schätzet, urtheilet. *ce qui estime, qui juge.*
Existimabilis, e. Adi. vermuthlich. Cael Aurel. *croiable, probable.*
* AESTVS. m. 4. die Hitze. *le chaleur.* Item, Meersfluth *l'agitation.*
Aestuabundus. Pallad. *et* Aestuosus, a, um. hitzig, brausend. *bouillant, ardent.*
Aestuose. Adu. hitziger weise. Plaut. *ardemment.*
Aestuarium. n. 2. eine Seelache Caes. *le marais, le lac.*
Aestuare. 1. Hitze haben, brausen: unruhig seyn. *être emû, brûler: être incertain.*
Aestuatio, onis. f. 3. die Hitze. Plin. *le chaleur.*
Aestifer, a, um. Poët. hitzend, das Hitze bringt. Virg. *ce qui cause, qui amene de grandes chaleurs.*
Abaestuare. 1. überflüssig seyn Tertull. *abonder.*
Adaestuare. 1. strömweis herzufliessen. Stat. *s'enfler beaucoup.*
Exaestuare. Ouid. *et* Inaestuare. 1. Horat. hitzig seyn, brausen, *se chauffer, être emeu.*
Interaestuare 1. unruhig seyn Plin. *être emu.*
† Aestas, atis. f. 3 der Sommer. *l'été.*
Aestīuus, a, um. *et* Aestiualis, e. Adi. Hygin. im Sommer. *d'été.*
Aestiue. Adu. heiß, wie im Sommer; leicht; lustig. Plaut. *chaudement, comme en été; à la legere; gaiement.*
Aestiua, orum. Plural. 2. (castra) das Sommerlager. *le camp, la campagne.*
Aestiuo. 1. ich bringe die Sommerszeit zu. Varr. *je passe l'été.*
AETAS, *vid.* AEVVM.
AETHER, ĕris. m. 3. *et* Aethra. f. 1. der Himmel, die Luft, (Pl. Lüfte) *le ciel, l'air.*
Aethĕreus, a, um. himmlisch. Virg. *celeste.*
Hypaethrus, a, um. ohne Dach. Vitruu. *découvert.*

ÆTHIOPS, ŏpis. c. 3. der Mehr, (G. ren, Pl. ren) Plin. *le More, l'Ethiopien.*
Aethiopilla. f. 1. die Mohrinn. Hieron. *l'ethiopienne, la moreſſe.*
Aethiopia. f. 1. das Mohrenland. Plin. *l'Ethiopie.*
Aethiŏpĭcus, a, um. mohrenländiſch. Plin. *ethiopien.*
Aethiŏpis, idis. f. 3. Mohrenkraut. Plin.
ÆVVM. n. 2. die lange Zeit, Lebenszeit. *le long tems, l'âge.*
Aeuus. m. 2. Lucr. *Idem.*
Coaeuus, a, um. gleiches Alters. *de même âge.*
Aequaeuus, Grandaeuus, Longaeuus, *vid.* Aequus, Grandis, Longus.
†Aetas, (quaſi Aeuitas) atis. f. 3. das Alter. *l'âge.*
Aetatula. f. 1. das junge Alter. *le bas âge.*
Coaetaneus, a, um. gleichjährig. Apul. *contemporain.*
Coaetaneare. 1. gleich alt ſeyn, zu einer Zeit leben. Tertull. *être de même age, être contemporain.*
Aeterno. 1. ich mache ewig, unſterblich Hor. *j'éterniſe, j'immortaliſe.*
†Aeternus, a, um. *et* Aeternalis, e. Adi. ewig Tert. *éternel.*
Aeterno. Plin. *et* Aeternum. Adu. Virg. ewiglich. *à jamais.*
†Aeternitas, atis. f. 3. die Ewigkeit. *l'eternité.*
Coaeternus, a, um. gleich ewig. Tert. *coéternel.*
ÆSO, ōnis. m. 3. ein Pferdeknecht. Liu. *le palefrenier.*
ÆSTUS. f. 1. der Schiffgang. Feſt. *le tillac.*
†ÆGER, gri. m. 2. der Acker, das Feld, das Gebiete einer Stadt, (Pl. Aecker, Felder) *le champ, le territoire.*
Agellus *et* Agellulus. m. 2. Dim. ein Landgütchen. Catull. *un petit champ.*
Agralis, e. Adi. Frontin. *et* Agrārius, a, um. die Felder betreffend. *ce qui concerne les terres labourables.*
*Agreſtis, e. bäuriſch. *champêtre.*
Subagreſtis, e. etwas bäuriſch. *ce qui ſent un peu le village.*
Agreſtius. Adu. Comp. grob, bäuriſch. Spartian. *groſſierement.*
Semiagreſtis, e. Adi. halbbäuriſch. Aur. Vict. *à demi ruſtique.*
Agroſus, a, um. der viel Aecker hat. Varr. *riche en terres.*
†Agricŏla. m. 1. Agricolator. Plin. *et* Agricultor. Liu. m. 3. der Ackermann, Bauer, (G. ers, Pl. ern) *le laboureur, le paiſan.*
Agricolor. 1. Dep. ich bane das Feld. *je cultive la terre.*
Agricolatio. Colum. Agricultio. f. 3. *et* Agricultura. f. 1. der Ackerbau. *l'agriculture.*
Agrimenſor. m. 3. der Feldmeſſer. Ammian. *l'arpenteur.*
Agripeta. m. 1. der nach einem Landguth trachtet. *ce qui demande la portion de terre.*
Pĕrāgro, *et* Peragror Dep. ich durchwandere. Vell. *je parcours.*
Peragranter. Adu. Ammian. *par maniere d'acquit.*
Peragratio. nis. f. 3. das Durchwandern. *le voïage.*
Peragratrix. f. 3. eine Landſtreicherinn. Mart. Cap. *la rodeuſe, courreuſe.*
Perĕger *et* Peregris, e. Adi. über Feld, auf der Reiſe. Tert. *en voïage.*
Peregre. Ter. *et* Peregri. Adu. Plaut. über Land. *en voïage.*
*Peregrinus, a, um. fremd. *étranger.*
Peregrinitas, ātis. f. 3. die fremde Sprache, ausländiſche Art. *la langue étrangère, les manieres étrangeres.*
Peregrīnor. Dep. 1. ich lebe in der Fremde. *je ſuis hors de mon païs.*
Peregrinator, is. m. 3. der gerne reiſet. *ce qui aime à courrir les païs etrangers.*
Peregrinatio, nis. f. 3. die Reiſe, der Aufenthalt in der Fremde. *le voïage dans les païs étrangers.*
Peregrinabundus, a, um. reiſefertig. Liu. *promt à voïager.*
Comperegrinus. ein Mitfremdling. Sidon. *un étranger.*
AGER, ĕris. m. 3. der Damm, die Schanze, der Wall, (Pl. die Dämme, Schanzen, Walle) *la chauſſée, le fort, le rempart.*
Aggĕro. 1. ich häufe auf, mache einen Damm. Col. *j'amoncele, j'entaſſe.*
Adaggerare. 1. hinanſchütten. Cat. *amonceler, entaſſer.*
Aggeratim. Adu. Haufenweiſe Apul. *par tas.*
Aggeratio, onis. f. 3. die Dammung, Beſchüttung. Vitr. *l'entaſſement.*
Circumaggerare. ringsum aufhäufen. Plin. *amaſſer tout autour.*
Coaggerare. über einander legen. Colum. *mettre en monceau.*
Exaggerare. *idem, et* groß machen. *élever.*
Exaggeranter. Adu. häufig, nachdrücklich. Tert. *avec exaggeration.*
Exaggerator. m. 3. ein Vermehrer, Vergrößerer. Hier. *qui augmente, éleve.*
Exaggeratio, onis. f. 3. Aufhäufung, Vergrößerung. *l'exaggeration, l'élevation.*
ĂGĪNA. f. 1. der Wagkloben, darinn das Zünglein gehet. Tertull. *la chaſſe, le trou dans lequel le fleau d'une balance joue.*
Aginare. 1. geringen Handel treiben. Feſt. *grimeliner.*
*AGMEN, ĭnis. n. 3. das Heer, (G. res, Pl. re) ein Haufen Volk. *l'armée, la troupe.*
Agminatim. Adu. zu haufen. Apul. *par bandes.*
†AGNVS. m. 2. *et* AGNA. f. 1. Hor. das Lamm, (G. mes, Pl. die Lämmer) *l'agneau, la jeune brebis.*
Agniculus. m. 2. Arn. *et* Agnellus. Plaut. Dim. ein Lämmchen. *un petit agneau.*
Agnīnus, a, um. vom Lamm, Lämmern. Hor. *d'agneau.*
Agnalia. Pl. n. 3. ein gewiſſes römiſches Feſt. Ouid.
Ambegnus, a, um. das auf beiden Seiten ein Lamm hat. Varr. *qui a un agneau à deux cotés.*
†AGO, ĕgi, actum. 3. ich thue, (that, gethan, thun) treibe, (trieb, getrieben) *je fais, je chaſſe.*
Age, Agĕdum, Ageſis. Agite, Virg. Agitedum, Liu. nun, wohlan. *or-ça, hé bien.*
*Actio, nis. f. 3. *et* Actus. m. 4. das Thun, Verrichtung. *l'action, l'adminiſtration.*
Actiuncula. Dim. eine kleine That. Plin. *une petite action.*
Actualis, e. Adi. wirklich. Macrob. *actuel.* et
Actiuus, a, um. wirkſam, thätig. Sen. *actif.*
Actiōſus, a, um. zänkiſch. Varr. *querelleux.*
Actuoſus, a, um. thätig, geſchäftig. *actuel, actif.* (travail.
Actuoſe. Adu. geſchaftig, arbeitſam. *avec empreſſement, avec grand*
Actor, is. m. 3. der Treiber: Kläger: Verwalter. *ce qui agit, le demandeur en juſtice, facteur.*
Actrix. f. 3. die Klägerinn. Cod. *la demanderesſe.*
Actuarius, a, um. was getrieben wird. *leger, vide.* Subſt.
Actuaria. f. 1. das Ruderſchiff. *le brigantin.*
Actuariolum. Dimin. ein Jagdſchiffchen. *un ſlibot, la felouque.*
Actito. 1. ich thue fleißig. *je fais ſouvent.* (je pouſſe.
Ăgito. 1. Freq. ich thue: treibe hin und her: bewege. *je traite, j'agite,*
Agitatio, nis. f. 3. Agitatus. m. 4. die Bewegung. Macrob. *l'agitation.*
Agitator, ōris. m. 3. der Treiber. *le cocher.*
Agitatrix, f. 3. eine Antreiberinn. Apul. *qui agite.*
Agitabilis, e. beweglich. Ouid. *qu'on peut aiſement remuer.*
Exagito. 1. ich treibe hin und her. *je perſecute.*
Exagitator, ōris. m. 3. der Verfolger. Hedler. *le perſecuteur.*
Inagitatus, a, um. unbewegt. Sen. *qui n'a point été agité.*
Inagitabilis, e. Adi. unbeweglich. Sen. *immobile.*
Peragito. 1. ich treibe, rüttele herum. Colum. *j'agite vielemment.*
Subagito. 1. ich betaube. *j'etourdis.*
Agilis, e. Adi. hurtig, leicht zu bewegen. Liu. *agile, alerte.*
Agiliter. Adu. geſchwind, hurtig. Colum. *promtement, avec viteſſe.*
Agilitas, ātis. f. 3. die Behendigkeit. *l'agilité.*
Ăbigo, ĕgi, actum. 3. wegtreiben. *mettre en fuit.*
Abactus. m. 4. die Vertreibung, Wegfuhrung. Plin. *l'enlevement.*
Abactor, ōris. m. 3. der Entführer, Viehdieb. Firmic. *le larron de bétail.*
Ădigo, egi, actum. 3. ich ſchlage hinein, zwinge, (zwang, gezwungen) *je pouſſe, coigne.*
Adactio. f. 3. Liu. *et* Adactus. m. 4. Luer. der Zwang *la contrainte.*
Transadigo. 3. ich ſtoſſe hindurch. Virg. *je perce de part en part.*
Ambĭgo. 3. ſine Praet. et Sup. ich zweifele. *je doute.*
Ambiguĭtas, atis. f. 3 Zweifel, Ungewißheit. *le doute, l'incertitude.*
Ambiguus, a, um. zweifelhaftig, ungewiß. *douteux.*
Ambigue. Adu. zweifelhaft *ambiguement, douteuſement.*
Ambactus. m. 2. der Umläufer, Aufwärter. Caeſ. *le Page qui marche à coté du prince.*
Anteactus, a, um. vollbracht, vorig. *paſſé auparavant.*
Circumago, ĕgi, actum. 3. ich fuhre herum, lenke um. Liu. *je tourne.*
Circumactio. f. 3. Gell. *et* Circumactus. m. 4. Plin. die Herumwendung, Umdrehung. *le tour, mouvement circulaire.*
Dĕgo, qu. Deigo, dĕgi, ĕre, vitam. hinbringen, leben. *je mene, paſſe.*
Exĭgo, ĕgi, actum. 3. ich fordere: treibe aus: endige: halte zuſammen. *j'exige, chaſſe, acheve, proportionne.*
Exactio, nis. f. 3. die Eintreibung. *la demande preſſante.*
Exacte. genau, eigentlich Gell. *exactement.*
Exactor. m 3. der Eintreiber, Austreiber: Vollbringer: Unterſucher. Liu. *l'exacteur, qui chaſſe, acheve, examine.*
Exactrix. f. 3. eine Eintreiberinn, ꝛc. Auguſt. *l'exactrice. etc.*
Exactus. m. 4. die Beitreibung, (der Waare) Quinct. *le debit, la vente.*
Inago, Apul. *et* Inigo. 3. Varr. ich treibe hinein. *je pouſſe, je mene.*
Pĕragi, egi, actum. 3. ich verrichte, endige. *j'acheve, finis.*
Peractio, nis. f. 3. die Vollbringung. *l'achevement.*
Praeteragere. 3. vorbei treiben. Horat. *mener, faire paſſer outre.*
Prōdigo, egi, actum. 3. ich verthue, treibe weg. Sall. *je fais aller, prodigue.*
Prodigentia. f. 1. die Verſchwendung. Tac. *la prodigalité.*
Prodigus, a, um. verthätig, verſchwenderiſch. *prodigue.*
Prodige. Adu. verſchwenderiſch *en prodigue.*
Rĕdigo, egi, actum. 3. ich bringe, (brachte, gebracht) (eo, ad, in, ſub) *je*
Retroago. 3. ich treibe zurück. Plin. *je recule.* (reduis.
Satago, egi. 3. ich bemühe mich. Ter. *je fais ſoigneux.*
Subigo, egi, actum. 3 ich übe waltige arbeite durch. *je ſubjugue, force.*
Subactio. f. 3. *et* Subactus. m. 4. die Durcharbeitung, (im Kneten) Plin. *le paitriſſement.*
Proſubigo. 3. ich arbeite. Virg. *je manie, je foule.*
Subteractus, a, um. unterwarts getrieben Celſ. *pouſſé en bas.*
Transigo, egi, actum. 3. ich mache einen Vertrag: bringe hin: ſtoſſe durch. *je perce outre en outre, je tranſige, je paſſe.*
Transactio. f. 3. die Vollziehung. Tert. *l'accompliſſement.*
Transactor. m. 3. der Vollender. *qui tranſige.*
AH. Interiectio. Ach. *Ah.*
AIO. Defect. 3. ich ſage. *je dis.*
*ĂLA. f. 1. der Flugel, (G. els) der Fittig. *l'aile.*
Alāris, e. *et* Alarius, a, um. zum Flügel gehörig Liu. *d'aile.*
Subalaris, e. das man unterm Arme traat Lampr. *qu'on cache ſous*
Alatus, Virg. *et* Alĭger, a, um. Plin. geflügelt *ailé.* (le aiſſelles.
Ălēs, itis. c. 3. *idem et* Subſt. der Vogel. (Pl. die Vogel) *l'oiſeau.*
Alicula. Dimin. ein Wams, Oberröckchen. Mart. *une courte robe.*
Alifer. geflügelt Virg. *ailé.*
Alipes. mit Flügeln an Füßen. Virg. *qui a des ailes aux pieds.*
Axilla. f. 1. die Achſel. *l'aiſſelle.*
ĂLĂCER, cris, cre. Adi. hurtig friſch, muthig. freudig. *alaigre, actif, gai.*
Alacriter. Adu. hurtig, munter Plin. *alaigrement, avec ardeur.*
Alacritas, atis f. 3. die Hurtigkeit. *la vivacité, joie.*
*ĂLĂPA. f. 1. eine Maulſchelle Martial. *un ſoufflet.*
*ĂLAVDA. f. 1. eine Lerche. (Pl. en) *l'alouette.*
†ĂLBVS, a, um. weiß *blanc.*
Albulus, a, um. Dim. weißlicht. Catull. *tirant ſur le blanc.*
Albor, is. m. 3. die Weiſſe weiſſe Farbe. Scribon. *la blancheur.* vulgo Albedo, Boëth. *et* Albitudo. f. 3. Plaut. *idem.*
Albarius, a, um. Subſt. der Tünchet. Tert. *le creppiſſeur.*
Albarium. n. 2. die Weiſſe. *le creſpi.*
Albeo, ui. Sup. car. ēre. 2. *et* Albicare 1. weiß ſeyn. Plin. *être blanc.*
Albeſcere. 3. weiß werden *devenir blanc.*
Albidus, a, um. weißlich. Colum *blanchâtre.*
Albugo, ĭnis. f. 3. das Weiſſe im Auge. Plin. *le blanc d'oeil.*
Albūmen, ĭnis. n. 3. das Weiſſe im Ey. Plin. *la glaire d'un oeuf.*
Dealbo. 1. ich überweiſſe. Curtius ad Cic. *je blanchis.*
Exalbo. weiß machen. Tert. *blanchir.*
Exalbeſcere. 3. Inalbere. 2. Apul. Inalbeſcere. 3. Celſ. Plin. erblaſſen, weiß werden. *pâlir, devenir blanc.*
Fxalbidus, a, um. bleich, blaß. Plin. *blême.*
Inalbare. 1. weiß machen. Apul. *blanchir.*
Peralbus, a, um. ſehr weiß. Apul. *fort blanc.*
Subalbicare. 1. weißlicht ſcheinen. Varro. *être blanchâtre.*
Subalbidus, a, um. ein wenig weiß Plin. *un peu blanc.*
*ĂLEA. f. 1. Würfelſpiel: Wagſtück. *le jeu de dez: hazard.*
Aleator, is. *et* Aleo, ōnis m. 3. der Spieler. Sallſt. *le joueur.*
Aleatorius. Sueton. *et* Alearius, a, um. zum Würfelſpiel gehörig. Ammian. *qui concerne le jeu de dez.*
ALGA. f. 1. das Meergras, (G. ſes) Virg. *l'algue.*
Algenſis, e. Adi. Plin. *et* Algōnus, a, um. Col. aus dem Meergras
Algoſus, a, um. voll Meergras. Plin. *plein d'algue.* (d'algue.
ALGEO, alſi, ſum. ich friere, (fror, gefroren) *j'ai grand froid.*
Algeſcere. Prud. *et* Inalgeſcere. Celſ. gefrieren, kalt werden *gele de froid.*
Algus. m. 2. *et* Algor, ōris. m. 3. die Kalte. der Freſt. Luer. Sall. *le froid.*
Algĭdus, a, um. kalt. Catull. *froid.*
Algificus, a, um. kaltend. Gell. *qui cauſe un froid.*
Alſius *et* Alſioſus, a, um. froſtig. Luer. *et* Plin. *frileux.*

Alsus, a, um. kühle. *frais.*

ĂLĬCA f. 1. Grütze, Graupen. Plin. *le gruau, l'orge, mondée, fromentée.*

†ĂLIVS, a, ud. ein anderer. *un autre.*

Aliter. Adu. anders. *d'une autre façon, maniere.*

Alio, aliorsum. Terent. aliouorsum, aliouorsus. Lactant. anderswohin. Adu. *ailleurs.*

*Alias *et* Alioquin. sonst. Adu. *autrement.*

Aliquis, Aliquando, Aliquantus, Alibi, Alicubi, Aliquot. *vid.* QVIS. QVANTVS, *etc.*

*Aliēnus, a, um. fremd, anders. *d'autrui, qui est à autrui.*

Alienare *et* Abalienare 1 abwendig machen. *detourner, diviser.*

Alienatio, Abalienatio. f. 3. die Entfremdung. *la des-union, alienation.*

Alienigĕna. c. 1. der Fremdling, Ausländer. *étranger.*

Alienigenus, a, um. Adi. fremd, ausländisch. Col. *etranger.*

ALLIVM. i. n. 2. der Knoblauch. Plin. *l'ail.*

Alliatus, a, um. nach Knoblauch riechend. Sen. *qui sent l'ail.*

ALNVS. f. 1. die Ellern, Erle, (Pl. len) Plin. *l'aune.*

*ĂLO, alui, alitum *et* altum. 3. ich ernähre: halte, unterhalte: vermehre. *je nourris, entretens, fomente.*

Alitura. f. 1. der Unterhalt, die Nahrung. Gell. *la nourriture.*

Altilis, e. Adi. was gemastet wird. Plin. *qu'on engraisse.*

Alimentum. n. 2. Alimonia. f. 1. Gell. Alimonium. n. 2. Varro. die Nahrung, Speise. *l'aliment.*

Alimentarius, a, um. zur Kost gehörig. Coel. ap. Cic. *alimentaire.*

Almus, a, um. ernährend, fruchtbar. *nourrissant, fertil.*

Altor, ōris. m. 3. der Ernährer, Vater. *le nourricier, le pere nourricier.*

Altrix, īcis. f. 3. die Ernährerinn, Mutter. *la nourriciere, la mere.*

Alumnus. m. 2. (Alumna. f. 1.) der ernähret wird. *le nourrisson, éleve.*

Alumno. 1. *et* Aluminor. 1. Dep. ich ernähre, erziehe. Apul. *je nourris, éleve.*

Alibilis, e. Adi. nahrhaft. Varr. *nourrissant.*

Alescere. 3. wachsen, zunehmen. Varr. *croître.*

Coaleo. 2. *et* Coalesco, alui, alitum, alescĕre. 3. zusammen wachsen. Liu. *croître, ensemble.*

Coalitus. m. 4. der Zusammenwuchs, Zusammenhang. Arn. *la connexion.*

†ALTER, era, um, G. ĭus. der andere. *l'autre.*

Alternus, a, um. eines ums andere, wechselsweise. *l'un après, l'autre.*

Alterne. Adu. wechselsweise. Plin. *tour à tour.*

Alterno, are. 1. mit einander abwechseln. Plin. *faire des choses alternativement,*

Alternatim. Adu. wechselsweise. Ammian. *alternativement.*

Alternatio. f. 3. die Abwechslung. Apul. *l'alternative.*

Alterorsus. Adu. anderwärts. Apul. *d'autre part.*

Alterüter, tra, um. einer unter beyden. *l'un des deux.*

Altrinsecus. Adu. anderseits. Ammian. *de l'autre coté.*

Sesquialter, a, um. anderthalb. *une fois et demi autant.*

Altercor. Dep. 1. ich zanke, rede wechselsweise. Caes. *je dispute.*

Altercatio, nis. f. 3. der Zank: Wortwechsel, Frag und Antwort. *la dispute, conreflation, demande, réponse.*

Altercator. m. 3. der Zänker, gerne widerspricht. Quinct. *le disputeur.*

†ALTVS, a, um. hoch, tief. *haut, profond.*

Alte. Adu. hoch, tief. *enhaut, profondement.*

Altiusculus, a, um. Dim. etwas hoch. Sueton. *un peu haut.*

Altiuscule Adu. etwas hoch. Apul. *un peu haut.*

Altitūdo, dinis. f. 3. die Höhe, die Tiefe. *l'hauteur, profondeur.*

*Altāre, is. n. 3. der Altar. *l'autel.*

Altar, Prudent. Altarium. n. 2 Sulpic. Severe.

Exalto. 1. ich erhöhe Colum. *j'éleve.*

Exaltatio. f. 3. die Erhöhung. Tert. *l'exaltation.*

Superexaltare. hoch erheben. August. *exalter.*

Inaltatus, a, um. erhöhet Apul. *elevé, exalté.*

Praealtus, a, um. sehr hoch, sehr tief. *très-elevé, très-profond.*

Praealte. Adu. sehr hoch, sehr tief *très haut, tres-profondement.*

*ALVVS. f. 2. der Bauch. (G. es, Pl. Bäuche) *le ventre.*

Aluinus, a, um. der Bauchweh hat. Plin. *qui a mal de ventre.*

ALVEVS. m. 2. der Wassergraben, Canal Liu. *le lit d'une riviere,*

Alueolus. m. 2. Dim eine Mulde: Brettspiel. *la baquet: damier.*

Alueārium. n. 2. *et* Alueare. n. 3. der Bienstock. Cic. ap. Charif. Columel. *la ruche.*

Alueatus, a, um. Cato. *et* Alueolatus, a, um. Vitr. ausgehöhlt. *creusé,*

ĂLŪMEN, inis. n. 3. der Alaun. Plin. *l'alun.* (*canelé.*

Aluminosus, a, um. alaunicht. Vitr. *mêlé d'alun.*

Aluminatus *et* Exaluminatus, a, um. mit Alaun zugerichtet. Plin. *alumineux.*

ĂLŪTA. f. 1. Semisch Leder, weich Leder. Caes. *la peau molle et courroyée.*

Alutacius, a, um. semisch zugerichtet, gegerbet. Marcell. Emp. *courroyé.*

ĂMĂRĂCVS. m. 2. *et* AMARACVM. n. 2. Majoran. Plin. *la marjolaine.*

Amaracinus, a, um. von Majoran. Plin. *de marjolaine.*

†ĂMĂRVS, a, um. bitter, herbe. *amer.*

Amare *et* Amarum. Adu. bitter. Sen. Apul.

Amarulus, a, um. etwas bitter. Apul. *un peu amer.*

Amāror. m. 3. Virg. Amaritudo, Plin. Amaritas f. 3. Vitr. *et* Amarities. f. 5. Catull. die Bitterkeit. *l'amertume.*

Amaresco, Pallad. *et* Inamaresco, Hor. ich werde bitter. *je devenis amer.*

Amaricare. 1. bitter machen. August. *causer de l'amertume.*

Amarulentus, a, um. bitter. Liu. Gell, *amer.*

Subamarus, a, um. etwas bitter. *un peu amer.*

Subamarum. Adu. etwas bitter. Ammian. *un peu amer.*

AMBĀGES, is. *et* AMBAGO, inis. Manil. f. 3. sed Plur. saepius. der Umweg, die Umschweife.

Ambagiosus, a, um. umschweifig. Gell. *plein de ambiguités.*

AMBO, ae, o. Pl. beyde. *tous-deux.*

*AMBVLO. 1. ich gehe herum, gehe spatzieren, wandele. *je vai, je marche.*

Ambulatio, nis. f. 3. der Spatziergang. *la promenade.*

Ambulatiuncula. f. 1. Dim. ein kleiner Spatziergang. *une petite promenade*

Ambulatura. f. 1. Veget. *et* Ambulatus. m. 4. Arnob. das Gehen, der Gang. *l'allure.*

Ambulator, is. m. 3. der Spatziergänger, Pflastertreter. Colum. *le batteur de pavé, le fainéant.*

Ambulatrix, īcis. f. 3. eine Umläuferinn. Cato. *la courreuse.*

Ambulatilis, e. Adi. Vitr. *et* Ambulatorius, a, um. Plin. beweglich, hin und hergehend *ambulatoire, mouvant.*

Ambulacrum. n. 2. ein Spatziergang. Gell. *la galerie.*

Abambulare. 1 weggehen. Ouid. *s'en aller.*

Adambulare. 1. darbey hergehen. Apul *aller à côté de.*

Antecambulo, nis. m. 3. ein Vorläufer. Martial. *le bedeau, porte-masse.*

Deambulare. 1. spatzieren. *aller je promener.*

Inambulare, Liu. Obambulare, Liu. Perambulare, Hor. Prodebulare, Ter. darinnen: herum: durch: hervorgehen. *marcher promener au tour, parcourir, se promener.*

Deambulatio, Ter. Inambulatio, Obambulatio, ōnis. f. 3. Auct Herenn. der Spatziergang. *le promenade.*

Redambulare. 1. zurück spatzieren. Plaut. *se promener.*

ĀMENTVM. n. 2. der Riemen am Wurfspieß. Liu. *la courroie attachée aux javelots.*

Amentare. 1. mit Riemen versehen. Lucan. *armer d'une courroye*

ĂMES, itis. m. 3. die Gabel, womit man das Garn aufspannet, die Leruthe. Hor. *la perche d'ofeleur: le gluau.*

AMĬCIO, ui, (amicĭui) *et* ixi, ictum. 4. ich bekleide. Hor. *j'habille*

Amĭcimen, inis n. 3. Apul. *et* Amictus m. 4. die Kleidung. *l'habillement*

Amĭculum. n. 2. das Oberkleid, (G. des, Pl. der) *le manteau.*

Amiculatus. bekleidet. Solin. *habillé, enveloppé.*

Circumamictus, a, um. umkleidet. Petron. *enveloppé d'un voile*

Semiamictus, a, um. halb gekleidet. Apul. *à demi vêtu.*

†ĂMĪCVS, a, um. freundlich. *doux.* Subst. der Freund, (G. des, Pl. de) *l'ami*

Amiculus. m. 2. Dimin. ein kleiner Freund. *un petit ami.*

Amica. f. 1. die Hure. *la maîtresse.*

Amicula. f. 1 Dimin. eine Buhlerinn, eine Liebste. Plin. *une maîtresse*

Amice, *et* Amiciter. Adu. freundlich. Plaut. *en ami.* (*la*

†Amicitia. f. 1. *et* Amicities. f. 5. die Freundschaft. Lucr. *l'amitié*

Amicare. 1. zum Freunde machen, versöhnen. Stat. *rendre ami.*

Amicalis. e. Adi. freundlich, gütlich. Apul. *d'ami, amiable.*

Coamicus. m. 2. ein gemeinschaftlicher Freund. Gell. *un ami commun*

*Inimicus, a, um. feindlich, *ennemi.* Subst. der Feind, (G. Pl. de) *l'ennemi.*

Inimice *et* Inimiciter. Adu. feindlich. Gell. *en ennemi.*

*Inimicitia. f. 1. die Feindschaft. *l'inimité.*

Inimicare. 1. Feinde machen. Hor. *rendre ennemi.*

Inimicalis, e. Adi. feindselig Sidon. *en ennemi, outrageant.*

ĂMITA. f. 1. des Vaters Schwester. Nep. *la tante du côté du pére.*

AMNIS, is. m. 3. der Fluß, (des Flusses, die Flüsse) *le fleuve, la riviere*

Amniculus. m. 2. Dimin. ein Flüßchen, ein Bach. Liu. *le ruisseau*

Amnĭcus, a, um. was in und aus dem Fluß ist. Plin. *de riviere*

Interamnus, a, um. zwischen 2 Flüssen gelegen. Lampr. *qui est entre*

*ĂMO. 1. ich liebe. *j'aime.* (*deux fleuves*

Amasius. m. 2. ein Buhler, Liebhaber. Gell. *un amant, le galant*

Amasio. m. 3. ein Verliebter. Apul. *l'amoureux.*

†Amor, is. m. 3. die Liebe. *l'amour.*

Amatio, ōnis. f. 3. der Liebeshandel. Plaut. *les amours.*

Amator, is. m. 3. der Liebhaber. *le galant.*

Amatrix, īcis. f. 3. die Liebhaberinn. Martial. *l'amoureuse.*

Amanter. Adu. freundlich. *amoureusement.*

Amābilis, e. Adi. liebreich liebselig. *aimable.*

Amābiliter. Adu. liebreich. Anton. ap. Cic. *aimablement, tendrement*

Amabilitas, ātis. f. 3. die Holdseligkeit. *le charme.*

Inamabilis, e. unangenehm. Sen. *des-agréable.*

Amatōrius, a, um. buhlerisch. *amoureux.*

Amatorie. Adu. buhlerischer Weise. *d'une maniere amoureuse.*

Adamare, Deamare *et* Peramare. sehr lieben. Ter. *aimer beaucoup*

Peramanter. Adu. sehr liebreich. *fort affectueusement.*

Redamare. 1. wieder lieben. *aimer reciproquement.*

*ĂMOENVS, a, um. lieblich, lustig, angenehm. *beau, charmant, agreable*

Amoene *et* Amoeniter. Adu. lieblich, angenehm. Gell. *agreablement*

Amoenitas, ātis. f. 3. die Lieblichkeit, Annehmlichkeit. *le charme, agrement*

Inamoenus, a, um. unangenehm Ouid. *des-agréable.*

Peramoenus, a, um. sehr lieblich. Tacit. *très-charmant.*

*AMPHŌRA. f. 1. der Eimer, eine große Weinflasche. *un setier de vin, un broc*

Amphoralis. e. Emerich Plin.

†AMPLVS, a, um. weit, geräumig, groß: ansehnlich. *ample, spacieux, vaste: excellent.*

Ample *et* Ampliter. Adu. Gell. Amplius. mehr, länger. *davantage, plus*

Ampliusculus, a, um. Dim. etwas groß. Apul. *un peu grand.*

Ampliuscule. Adu. etwas weit. Sidon. *un peu ample.*

Amplitudo, inis. f. 3. die Weite, Grösse. *l'etendue, grandeur.*

Amplificare. 1. erweitern, vergrössern. *amplifier, aggrandir.*

Ampliare. 1. *Idem.* Aufschub nehmen. *remettre, differer.*

Amplificatio. f. 3. die Erweiterung, Vermehrung. *l'ampliation, augmentation*

Ampliatio. f. 3. *Idem.* der Aufschub *le delai.* (*mentation*

Amplificator, ōris. m. 3. der Vermehrer. *qui amplifie, l'elargissant*

Amplificatrix. f. 3. die Vermehrerinn, Erweiterinn. Pacat.

Peramplus, a, um. sehr weit: sehr ansehnlich. *fort ample.*

AMPVLLA. f. 1. die Flasche, der Krug (die Flaschen, die Krüge) Plin. *la bouteille, le flacon.* Plur. die Pabluorte. Hor. *les rotomondades*

Ampullāceus, Colum. *et* Ampullarius, a, um. Plaut. geformt wie ein Krug. *en forme de bouteille.*

Ampullari. Dep. 1. prahlen. Val. Flacc. *se vanter.*

ĀMVLĒTVM. n. 2. das Angehänge wider Gift. Plin. *l'amulette.*

ĂMVRCA f. 1 die Oeldrusen, der Schaum vom Oel. Virg. *la lie, le mare d'huile*

Amurcarius, a, um. zu Oeldrusen gehörig. Cato *de lie ou d'écume d'huile*

Examurcare. 1 abschäumen, säubern Apul. *ôter la lie.*

ĂMVSSIS, is. f. 3 die Richtschnur. Varr. ap. Non. *le panneau, calibre*

Amussium. n. 2. die Windtafel. Vitruu. *l'anemoscope.*

Adamussim, Varr. Examussim, Apul Adu. gerade, nach der Richtschnur. *exactement, à la ligne.*

*AN. Adu ob. (Interrogandi et dubit. Particula) *si.*

ĂNAS, atis. f. 3. die Ente, (Pl ten) *le canard, la cane.*

Anaticula. f. 1. Dim. ein Entchen. *la petite cane.*

Anatinus, a, um. von oder an Enten. Plaut. *de cane, de canard.*

Anatarius. m. 2. der Entenwärter. Plin *qui garde les canards.*

ANCLARE. 1. Obsol. Hinc Exanclare. 1

†ANCILLA. f. 1 eine Dienstmagd, (Pl. Mägde) *la servante.*

Ancillula. f. 1 Dimin ein Dienstmagdchen, die junge Magd.

Ancillari. Dep 1. dienen, Magd seyn Apul. *servir, être en service*

Ancillariolus. n. 2 ein Magdhengst: Weibernarr. Mart. *qui se plait à caresser les servantes: qui est esclave de sa femme.*

Exancillari Dep. 1 ausdienen, dienstbar seyn. Tert. *être en service*

ANCORA. f. 1. der Anker. ἄγκυρα. *l'ancre de navire.*

Ancōrārius, a, um, Caes. *et* Ancorālis, Liu. Ankers *d'ancre.*

Ancorale, is. n. 3. Liu. das Ankerseil. *le cable d'ancre.*

*ANGO, anxi. sine Sup. 3. ich ängstige, kränke, ersticke. *je tourmente, j'affligе, je fais de la peine.*

Angor, ōris. m. 3. die Angst. *l'angoisse.*

Angina. f. 3. der Geſchwulſt am Halſe. Plin. *l'eſquinancie.*
Anguſtus, a, um. enge, gedrange. *étroit, ſerré.*
Anguſte. Adu. enge. *etroitement.*
Anguſtia. f. 1. die Enge. *petit eſpace de lieu.*
Anguſtare. 1. Sen. *et* Coanguſtare. enge machen. *ſerrer.*
Peranguſtus, a, um. ſehr enge. Liu. *fort étroit.*
Peranguſte Adu. ſehr enge. *fort etroitement.*
Anxius, a, um. ängſtlich, beſorget. *chagrin, inquiet.*
Anxie. Adu. ängſtlich. Plin. *avec chagrin, avec inquietude.*
Anxietas, atis. f. 3. die Bangigkeit, Sorge. *l'anxieté, l'inquietude.*
Anxiare. 1. ängſtigen. Apul. *tourmenter.*
Anxifer, a, um. was bange machet, kraukend. *qui cauſe du chagrin, chagrinant.*
NGVIS, is. c. 3. die Schlange. *le ſerpent.*
Anguiculus. m. 2. Dim. eine kleine Schlange. *un petit ſerpent.*
Anguinus *et* Anguineus, a, um von Schlangen. Ouid. *de ſerpent.*
Angueus, a, um. ſchlangicht Solin. *de ſerpent.*
Anguicomus, a, um. mit Schlangenhaaren. Ouid. *qui a pour cheveux des ſerpens.*
Anguifer, a, um. voll Schlangen. Sen. *qui produit des ſerpens, où il y a bien des ſerpens.*
Anguimanus. m. 2. ein Elephant. Luer. *l'Elephant.*
Anguilla. f. 1 ein Aal. Plin. *l'anguille.*
NGVLVS. m. 2. der Winkel, die Ecke. *l'angle, coin.*
Angularis, e. eckt, viereckigt. Cato. *angulaire, quarré.*
Anguloſus, a, um. das viel Ecken und Winkel hat. Plin. *qui a pluſieurs coins et recoins.*
Angulatus, a, um. eckigt. *qui a des angles.*
Angulatim. Adu. über ecke. Apul. *par angles.*
Triangulus, a, um. dreyeckigt. *triangle.*
Triangularis, e. dreyeckigt. Col. *triangulaire.*
Quadrangulus, a, um. viereckigt. Plin. *quadrangulaire.*
Quadrangulatus. gevierecket. Tertull. *quarré.*
Sexangulus, a, um. Plin. Octangulus. Apul. ſechs- achteckigt. *qui a ſix, huit, angles.*
Vigintiangulus, a, um. mit zwanzig Ecken. Apul. *qui a vint angles.*
ÁNÍMVS. m. 2. das Gemüth, (G. thes, Pl. ther) *l'ame.*
† Anima. f. 1. die Seele. *le ſouffle, l'haleine.*
Animula. Dim. das Seelchen. *la petite ame.*
Animabilis *et* Animalis, e. Adi. belebt *animé.*
Animal, is. n. 3. das Thier, (Pl. re) *l'animal.*
Animoſus, a, um. herzhaft, beherzt. *brave, hardi.*
Animoſe. Adu. friſch, herzhaft. *courageuſement.*
Animo. 1. ich beſeele, ermuntere. *j'anime.*
Animans antis. o. 3. lebendig. it. das Thier. *qui vit, la bête.*
Animatus, a, um. lebendig, beſeelt. *vivant, animé.*
Animatio. f. 3. die Lebendigmachung. *l'animation.*
Animatus. m. 4. die Beſeelung. Plin. *la reſpiration.*
Animator *et* Animatrix. f. 3. der Lebendigmacher. Tertull. *qui donne la vie.*
Exanimis, e. *et* Exanimus, a, um. leblos, todt, entſeelt. Liu. Col. *mort.*
Exanimalis, e. todtend. Plaut. *tuant.*
Exanimare. 1. todten, ſehr ſchrecken *tuer, effraier.*
Exanimatio, onis. f. 3. das Schrecken, Entſetzen. *l'effraieur.*
Inanimus, Inanimatus, a, um. *et* Inanimalis, e. Adi. leblos. Apul. *inanimé.*
Redanimare. 1. wieder lebendig machen. *faire revivre.*
Redanimatio. f. 3. die Wiederlebendigmachung. Tertull. *la reſuſcitation.*
Semianimis, e. *et* Semianimus, a, um. halbtodt. *demi-mort.*
Vnanimis, e. Catull. *et* Vnanimus, a, um einmuthig Liu. *unanime.*
* Animaduerto, ti, ſum, tĕre. 3. cui. aufmerken. *faire attention.* in quem, ſtrafen. *punir.*
Animaduerſio, onis. f. 3. Anmerkung, Strafe. *la reflexion, punition.*
Animaduerſor, ōris. m. 3. der ſtrafet. *qui punit.*
NNVLVS. m. 2. (Anulus) der Ring. *l'anneau.*
Annellus. m. 2. Dim. ein Ringelchen *le petit anneau.*
Annularis, e. Adi Gell. *et* Annularius, a, um Suet. Ring- *annulaire.*
Annulatus, a, um das Ringe hat. Apul. *qui porte des anneaux.*
NNVS. m. 2. das Jahr, (die Jahre, 10, 12 ꝛc. Jahre) *l'an, année.*
Annuus, a, um. jährlich; das ein Jahr währet. *annal, qui dure un an.*
Annālis, is. m. 3. (Pl. freq.) das Jahrbuch, Chronike. *l'annales.*
Annalis, e. Adi. die Jahre betreffend. *d'un an.*
Annare. 1. viel Jahre wahren. Macrob. *paſſer l'année, faire tous les ans.*
Annarius, a, um. jährlich. *annuel.*
Anniculus, a, um. ein Jahr alt, jährig. Nep. *d'un an.*
Annifer, a, um das Jahr hindurch tragend. Plin. *qui porte ſon fruit en toute ſaiſon.*
Anniuerſarius, a, um. das jährlich kommt *anniverſaire.*
Anniuerſarie. Adu. was alle Jahr wieder kommt Auguſt. *tous les ans.*
Annōſus, a, um. alt, das viele Jahre hat Hor. *vieux.*
Annōna. f. 1. der Jahrwuchs, Getreide. *les vivres.*
Annonarius, a, um. zum Proviant gehörig. *qui concerne les vivres.*
Bimus *et* Bimulus, a, um. zweyjährig. *de deux ans.* Sic Trīmus, Trimulus. dreyjährig *qui a trois ans.*
Bimatus. m. 4 zwey Jahr. *l'âge de deux ans.* Sic Trimatus m. 4.
Biennis. e. Adi. zweyjährig. Plin. *de deux ans.* Sic Quadriennis, Flor. Quinquennis, Col. Sexennis, Plin. Septennis, Plaut Octennis, Ammian. Nouennis, Lactant. Decennis, Quinctil. Duodecennis *ſeu* Duodennis, Sulp. Seu. Sedecennis, Auſon.
Quinquennalis, e. Adi. fünfjährig. *de cinq ans.* Sic Decennalis, Ammian. Viccnnalis, Lactant.
Biennium. n. 2. zwey Jahr. *eſpace de deux ans.* Sic Triennium, Quadriennium, Quinquennium, *cæt.* Decennium. Apul.
Pĕrennis, e. Adi. immerwährend. *perpetuel.*
Perenne. Adu. beſtändig. Colum. *perpetuellement.*
Perennitas, ātis. f. 3. die Ewigkeit, Beſtandigkeit. *la perpetuité.*
Perennare. 1. lange währen Colum. *durer long tems.*
* Solennis, e. (Sollemnis, e.) feyerlich, gewöhnlich. *ſolemnel.*
Solenniter. Adu. feyerlich Liu. *ſolemnellement.*
Solennitas, atis. f. die Feyer, Feſtzeit Gell. *ſolemnité.*
Perſolennis, e. Adi. hochfeyerlich. Sueton. *fort ſolemnel.*
Quŏtannis. Adu. jährlich. *tous les ans.*
ANSA. f. 1. die Handhabe, das Oehr, der Henkel: die Gelegenheit. *l'anſe, le manche d'un vaſe ou d'autre choſe: l'occaſion.*

Anſula. f. 1. Dimin. ein Henkelchen. Valer. Max.
Anſātus, a, um. das Handhaben hat. Colum *qui a une anſe.*
† ANSER, ĕris. m. 3. die Gans, (Pl. die Gänſe) *l'oie.*
Anſerculus. m. 2. Dimin. ein Gänschen. Col. *l'oiſon.*
Anſērīnus, a, um. von Gänſen, Gänſe- Plin. *d'oie.*
Anſerarius. m. 2. der Gänſehüter. Colum. *le pâtre d'oies.*
ANTES, ium. Pl. m. 3. Beete, oder Rabatten in den Gärten. Columel. *planches carrés.*
† ANTE. Praep. et Adu. vor. *devant.*
* Antea. vor, vorher. *auparavant.*
Antehac. Adu. vor dieſem *ci-devant.*
Antidea vorher. Liu. *auparavant.*
Antidhac. vor dieſem. Plaut. *ci-devant.*
Antĕquam. Adu. eher als. it. ante quam. *avant que.*
Anterior, us. Comp. das Vordere. Caeſ. *l'anterieur.*
Antiae. Pl f. 1. Haarlocken forn an der Stirn. Apul. *cheveux de devant.*
* Antiquus, a, um. alt. *ancien.*
Antique. Adu. alt, altväteriſch. *anciennement, à l'antique.*
Antiquarius. m. 2. Liebhaber von alten Sachen Sueton. *l'antiquaire.*
Antiquitas, atis. f. 3 das Alterthum. *l'antiquité.*
Antiquitus. Adu. von Alters her. Caeſ. *anciennement.*
Antiquare. 1. abſchaffen, abthun. *abolir, caſſer.*
Anticipare. 1. vorausnehmen, zuvorkommen. *anticiper, prendre ou faire par avance.*
Anticipatio, nis. f. 3. das Vorausnehmen *l'anticipation, preſſentiment.*
ANTENNA. f. 1. die Segelſtange Virg. *l'antenne.*
ANTLARE. ἀντλᾶν. Obſoletum: *hinc*
Antlia. f. 1. die Pumpe. Martial. *la pompe.*
Exantlare, laborem. überſtehen. Plaut *ſurmonter.*
ANTRVM. n 2. die Hohle, (Pl. en) Virg. *l'antre.*
ĀNVS. m. 2. der Hintere. *le ſondement.*
† ĀNVS. f. 4. das alte Weib, (G. bus, Pl. bus) *la vieille.*
Anicula, Anicla. f. 1. Dim. Prud. *et* Anicella. Varro.
Anilis, e. altweibiſch. *de vieille.*
Aniliter. Adu altvetteliſch. *de vieille.*
Anilitas. f. 3. das Alter eines Weibes. Catull. *la vieilleſſe de femme.*
Anilĭtor. Dep. 1. ich werde zum alten Weibe. Apul. *je deviens vieille.*
ĀPER, pri. m. 2. das wilde Schwein. Hor. *le ſanglier.*
Aprinus *et* Aprugnus, a, um. vom wilden Schweine. Plin. *de ſanglier.*
Aprineus, a, um. Hygin. *Idem.*
* ĀPEX, icis. m. 3. die Spitze, der Gipfel. *le haut, ſommet.*
Apicātus, a, um. geſpitzt. Ouid. *qui a une pointe.*
ĀPIS, is. f. 3. die Biene. *l'abeille.*
Apicula. f. 1. Dimin. das Bienchen. Plin. *la petite abeille.*
Apiārium. n. 2. der Bienengarten. Colum. *les lieu à mettre des mouches à miel.*
Apiarius. m. 2. der Bienenwärter. Plin. *qui éleve des mouches à miel.*
Apianus, a, um. was den Bienen lieb iſt. Plin. *ce que les abeilles aiment beaucoup.*
Apiaſtrum. n 2 das Meliſſenkraut Varro. *la meliſſe.*
ĀPĪNAE. f. 1. Pl. unnütze Dinge *fabioles.*
(Āpiſcor. Dep. 3. Obſol. Lucret. *Hinc)*
Adipiſcor *et* Indipiſcor, eptus ſum. Dep. 3. ich erlange, überkomme. Liu. *j'acquiers, j'obtenis.*
* Aptus, a, um. geſchickt, tüchtig. *commode, propre.*
Apte. Adu. füglich, geſchickt. *à propos, convenablement.*
Apto, Coapto. 1. ich füge, ordne Prudent. *j'ajuſte, j'accommode.*
Exaptus, a, um. angehenkt Lucret. *bien lié, bien attaché.*
Exaptare. 1. geſchickt anlegen anmachen Apul. *ajuſter bien.*
* Ineptus, a, um. ungeſchickt, läppiſch. alber, einfältig, kindiſch. *impertinent, ſot, ridicule.*
Ineptia. f. 1. die Narrenspoſſen. *la niaiſerie, ſottiſe.*
Ineptiola f. 1. Dimin. Kinderey, Lapperey. Auſon. *une petite ſottiſe.*
Ineptio, iui, itum, īre. 4 ſich ungeſchickt ꝛc. aufführen. Ter *faire le fou.*
ĀPIVM. n. 2. der Epheu, Eppich Virg. *l'ache.*
APPIŪDA. f. 1. die Hülſen, Kleyen. *la criblure, le ſon.*
ĀPRĪCVS, a, um an der Sonne liegend. Hor. *expoſé au ſoleil.*
Apricitas, atis. f. 3 die Wärme, das ſchöne Wetter Plin. *le beau tems.*
Apricari. Dep. 1. an der Sonnen liegen. *s'expoſer au ſoleil.*
Apricatio. onis. f. 3. die Erwärmung an der Sonne *l'expoſition au ſoleil.*
ĀPVD. Praepoſ. bey. *chez, auprés, proche.*
† ĀQVA f. 1. das Waſſer, (Pl. die Waſſer) das Gewäſſer. *l'eau.*
Aquula. f. 1. Dimin. ein Wäſſerchen *un peu d'eau, un petit ruiſſeau.*
Aquōſus, a, um. wäſſerich, voll Waſſers. Liu. *fort humide, plein d'humeurs.* (*Crivere.*
Aquārius, a, um. *et* Aquātilis, e. das im Waſſer iſt. *aquatique, de*
Aquari. Dep. 1. Waſſer holen, tranken. Caeſ. *aller à l'eau.*
Aquatio, onis. f. 3. die Waſſerung, Tränke, Waſſer. Caeſ.
Aquator, is. m. 3. der Waſſer holet. Caeſ. *qui va faire proviſion d'eau.*
Aquāticus. wäſſericht, was im Waſſer iſt. Col. Plin. *aquatique.*
Adaquare *et* Adaquari. Dep. 1 waſſern, tränken. Plin. *arroſer, abbreuver.*
Aquitānus, a, um. zum Waſſer beſtimmt.
Aquaeductus. m. 4. die Waſſerleitung *l'aqueduc.*
Aqualicus. m. 2. der Wanſt: Saumagen. Apic. *le ventre, boyeau gras.*
Aqualiculus. m. 2. Dimin. der Saukübel: Wanſt. Sen. *l'auge, le ventre.*
Aquilex, lĕgis m. 3. Rohrmeiſter, Brunnenmeiſter Plin. *le fontenier.*
Exaqueſcere. 3. wäſſericht werden Cenſorin. *devenir aqueux.*
* ĀQVILA. f. 1 der Adler, (Pl. die Adler) *l'aigle.*
Aquilifer, ĕri. m. 2. der Adlertrager Caeſ. *qui porte l'aigle.*
Aquilinus, a, um. adlerisch Apul *aquilin.*
* ĀQVILO, ōnis. m. 3. der Nordwind, mitternachtige Gegend. *l'aquilon.*
Aquilōnalis, e. Aquilonaris, e. Vitr. *et* Aquilonius, a, um. Plin. mitternachtig. *ſeptentrional.*
Aquilus, a, um. ſchwärzlich, braun Sueton. *noirâtre, brun.*
† ĀRA. f. 1. der Altar, (des Altars, die Altare) *l'autel.*
Arula. f. 1. Dimin. ein kleiner Altar. *le petit autel.*
Āruſpex, ĭcis. m 3. der Wahrſager. *le devin.*
Aruſpicīna. f 1. *et* Aruſpicium. n. 2. die Wahrſagerkunſt. Plin. *la ſcience des aruſpices.*
* ĀRĀNEA. f. 1. *et* ARANIVS. m. 2. die Spinne. Virg. Plin. *l'araignée.*
Mus Araneus. eine Spitzmaus Plin. *la muſaraigne.*
Araneŏla. f. 1. *et* Araneolus. m 2. Dim. ein Spinnchen. *la petite araignée.*
Araneōſus, a, um. voll Geſpinſt. Plin. *plein d'araignces.*
Araneare. 1. voll Spinnewebe ſeyn. Apul. *être plein de toiles d'araignées.*

Araneum. n. 2. die Spinnewebe Phaedr. *l'araignée, la toile d'araignée.*

ARBĪTER, tri. m. 2. der Schiedsmann, Richter: der dabey iſt. *l'arbitre, juge: ſpectateur.*
Arbitra. f. 1. die Aufſeherinn. Hor. *une arbitre.*
Arbitrarius, a, um. Gell. *et* Arbitralis, e. willkührlich. Macr. *arbitraire.*
Arbitrium. n. 2. die Willkühr: der Ausſpruch. *l'arbitrage, le ſentiment.*
Arbitror. Dep. 1. ich meyne, achte. *je crois, juge.*
Arbitratus. m. 4. das Gutachten. *l'avis.*

†ARBOR, ŏris. f. 3. der Baum. (G. mes, Pl. Bäume) *l'arbre.*
Arbuſcula. f. 1. Dimin. ein Bäumchen. Plin. *l'arbriſſeau.*
Arbŏrētum, Gell. *et* Arbuſtum. n. 2. Liu. der Baumgarten, das Geſträuchr. *le plant d'arbres, bosquet.*
Arbuſtus, Plin. *et* Arbuſtivus, a, um. Columel. voll Bäume: an Bäumen. *planté d'arbres, attaché à des arbres.*
Arbŏreus *et* Arborarius, a, um. Baum- Plin. *d'arbre.*
Arborator. m. 3. der Baumgärtner. Columel. *le planteur.*
Arborescere. 3. zum Baum werden. Plin. *devenir arbre.*

†ARCA. f. 1. der Kaſten, die Lade, (die Käſten, die Laden) *le coffre, babut.*
Arcula. Dimin. 1. ein Käſtchen Plin. *la caſſette.*
Arcularius. m. 2. ein Tiſchler, Schachtelmann. Plaut. *le babutier.*
Arcera. f. 1. eine Sänfte. Cic. ap. Non. *la litiere.*
Arcerāncus, a, um. verdeckt. Sen. *couvert, fermé de tous cotés.*

*ARCĀNVS, a, um. heimlich, geheim. *caché, ſecret.*
Arcano. Adu. in geheim. *ſecretement.*
Arcane. Adu. in geheim. Columel. *ſecretement.*

ARCEO, cui, ſine Sup. 2. ich treibe ab, (trieb, getrieben) (re, a re) halte zuſammen. *j'empeche de paſſer outre, repouſſe.*
Coërceo, ui, itum. 2. ich halte zuſammen, zwinge. *je comprends, contrainds.*
Coërtio *et* Coërctio, ōnis. f. 3. der Zwang, die Strenge. Quinct. *la contrainte, ſeverité.*
Coërcitio. f. 3. die Züchtigung, Beſtrafung. Sen. *la correction, le châtiment.*
Coërcitor. m. 3. der Zuchtmeiſter Eutrop. *qui corrige, châtie.*
*Exerceo, ui, itum. 2. *et* Exercito. 1. ich übe. Salluſt. *j'exerce.*
Exercite. Adu. ämſig, fleißig. Apul. *aſſidument.*
Exercitus, us. m. 4. das Kriegsheer, die Armee. *l'armée,*
*Exercitium. n. 2. die Uebung. Salluſt. *l'exercice.*
Exercitio. Gell. *et* Exercitatio, onis. f. 3. *Idem.*
Exercitamentum. n. 2. Apul. *Idem.*
Exercitor. m. 3. Macrob. *et* Exercitator. Plin. der Exercitienmeiſter. *le maitre d'exercice.*
Exercitatrix. īcis. f. 3. Quinctil.
Exercitatus, a, um. geübt. *exercé.*
Exercitate. Adu. fertig, geübt. Sen. *promptement, adroitement.*
Coëxercitatus, a, um. mitgeübt. Quinctil. *mis en uſage pratiqué.*
Inexercitus *et* Inexercitatus, a, um. ungeübt. *qui n'eſt point exercé.*

ARCTVS, a, um. (*et* ARTVS.) enge, zuſammen getrieben. *étroit, ſerré, preſſé.*
Arcte *et* Coarcte. Adu. enge, gedrange. Gell. *etroitement.*
Arcto. 1. ich drücke zuſammen, zwinge ein. Colum. *je ſerre, preſſe.*
Coarcto. 1. *Idem.*
Arctatio. Varr. *et* Coarctatio. f. 3. Liu. das Preſſen, Zuſammendrücken. *le reſerrement.*

*ARCVS. m. 4. der Bogen. *l'arc.*
Arcuarius, a, um zum Bogen gehörig. Veget. *qui concerne les arcs.*
Arcuo. 1. ich wolbe, ſchlieſſe Bogen. Plin. *je voute, je plie en arc.*
Arcuatus, a, um. Liu. *et* Arquatus. Celſ. gebogen, gewölbet. *plié en arc, voûté.*
Arcuatim. Adu. bogenweiſe Plin. *en arc.*
Arcuatio, ōnis. f. 3. die Wölbung. Frontin. *l'arcade.*

ARDEA. f. 1. der Reyher. Virg. *l'heron.*
Ardeola. f. 1. Dim. ein kleiner Reyher Plin. *le petit heron.*

ARDELIO, ōnis. m. 3 der Vorwitz, Hans in allen Gaſſen. Martial. *qui ſe mêle de tout, ſean fait tout.*

*ARDEO, arſi, arſum. 2. ich brenne, (braunte, gebrannt oder gebrennet) *je brule.*
Ardenter. Adu. brunſtig. *ardamment.*
Ardor, ōris. m. 3. die Hitze, Brunſt. *l'ardeur.*
Ardeſco, arſi, ſine Sup. ich werde brennend. Plin. *je prends feu.*
Exardeo, Exardeſco, Inardeo, Inardeſco. Quinctil. *et* Obardeſco. Stat. *Idem.*

ARDVVS, a, um. hoch; ſchwer. *haut; difficile.*
Arduitas, ātis. f. 3. die Höhe. Varr. *l'eminence.*
Perarduus, a, um. ſehr hoch, ſchwer. *tres-difficile.*

*ĀRĔA. f. 1. der Hof, (des Hofes, die Höfe) die Tenne. Gartenbeet, (die Beete) der leere Platz, (die Plätze) *la cour: l'aire d'une grange: la planche de jardin: ſans batimens, la place.*
Areŏla. Dim. f. 1. ein kleiner Hof ꝛc. ꝛc. Plin. *la petite cour etc.*

†ĂRĒNA. f. 1. der Sand, der Kampfplatz. *le ſable, champ de bataille.*
Arenula. f. 1. Dimin. ein Sandkornchen. Plin. *le ſablon, menu gravier.*
Arenaceus, a, um. ſandicht. Plin *ſablonneux.*
Arenarius, a, um. auf den Sand oder Kampfplatz gehörig. Ammian. *qui ſert à l'arene.*
Arenāriae. f. 1. Pl. *et* Arenarium. n. 2. Sandgruben. Vitruu. *ſablonnieres.*
Arenatus, a, um. mit Sande gemenat Cato. *mêlé de ſable.*
Arenatum. n. 2. Kalk mit Sande vermiſcht, Mauerkalk. *mortier fait de chaux et de ſable.*
Arenatio. f. 3. Vitruu. die Vermiſchung mit Sande.
Arenoſus, a, um. ſandig. Plin. *ſablonneux.*
Exarēno. 1. ich reinige vom Sand. Plin. *j'ôte le ſable.*

ARFO, ui. ſine Sup. 2. ich bin dürr, trocken. Cato. *je ſuis ſec.*
*Āridus, a, um. dürr, trocken. *aride, tari.*
Aride. Adu. trocken, ausgedorrt. Non. *ſechement.*
Aridulus, a, um. Dimin. etwas dürre. Catull. *un peu ſec.*
Aridum. n. 2. das trockene Land. Caeſ. *le rivage.*
Ariditas, ātis. Plin. *et* Aritudo, inis. f. 3. Varro. die Trockene, Dürre. *l'aridité.*
Perarīdus, a, um. ganz dürre *tout ſec.*
Adarere, Cato. Circumarere. 2. Ammian. ein- umher- ver- dorren. *ſécher, devenir ſec tout au tour.*
Areſcere, Exareſcere, Inareſcere, Quinctil. Interareſcere, Obareſcere, Lactant. Perareſcere, Col. Subareſcere. 3. Vitr. vertrocknen, austrocknen. *ſe ſécher, devenir ſec.*
Arĕfacere. 3. trocken machen. Cato. *ſécher.*

†ARGENTVM. n. 2. das Silber. *l'argent.*
Argentaceus, a, um. ſilberreich. Plin. *riche en argent.*
Argenteus, a, um. ſilbern. *d'argent.*
Argentarius, a, um. Silber- *qui concerne l'argent. it.* Faber argentarius. der Goldſchmidt. Subſt. der Wechler, Banquier *l'orfévre, l'argentier, banquier.*
Argentaria. f. 1. die Wechſelbörſe. *le bureau de banquier.*
Argentatus, Liu. Deargentatus, Oroſ. *et* Inargentatus, a, um. Pli überſilbert. *argenté.*
Argentinus. m. 2. der Geldgott Auguſtin. *l'Argentin.*
Argentoſus, a, um. ſilberhaft. Plin. *mêlé avec de l'argent.*
Argentifodina. f 1. die Silbergrube, das Silberbergwerk. *mine d'argent.*

*ARGILLA. f. 1. der Thon, die Töpfererde, der Leim. *l'argille.*
Argillāceus, a, um. aus Thon. Plin. *d'argille.*
Argillōſus, a, um. voll Thon. Plin. *argilleux.*

ARGVO, ui, ūtum 3. ich zeige an, beſchuldige. (rei, re, de, ex, re, et cu Infinitiuo) *je fais voir, j'accuſe.*
Argūtus, a, um. ſpitzfindig: artig: das man immer höret. *raffi delicat, qu'on ouit toujours.*
Argutulus, a, um. Subargutulus. Dimin. etwas ſpitzfindig. *peu delicat, ſubtil.*
Argute. Adu. ſpitzig, künſtlich. *ſubtilement, finement.*
Inargute. Adu. unverſchmitzt. Gell. *d'une maniere peu fine.*
Perargutus, a, um. liſtig. *tres-ſubtil.*
Subargutulus, a, um. ein Spitzfindiger. Gell. *qui eſt un peu ſubti*
Argutiae. f. 1. Pl. Spitzfindigkeit. *pointes d'eſprit.*
Argutiola. f. 1. Dim eine ſchwache ſpitzige Rede. Gell. *une foible poin*
Arguto, Propert. Argutor. Dep 1. immerfort plaudern. Plaut. *parl inceſſament d'une choſe.*
Argutatio. f. 3. das Gerölſe, Geknarre. Catull. *le craquement.*
Argutator. m. 3. ein Schwatzer, Plauderer. Gell. *le cauſeur, a ſeur de pointes.*
*Argūmentum. n. 2. der Beweis, Inhalt. *l'argument, le ſommaire.*
Argumentor. Dep. 1. ich beweiſe, (bewies, bewieſen) *je prouve.*
Argumentatio, onis. f. 3. der Schluß, Beweis. *la preuve et l'explic tion de la preuve.*
Argumentator. m. 3. *et* Argumentatrix. f. 3. der Beweis beybring Tertull. *qui apporte des preuves.*
Argumentalis, e. Adi. beweislich, gründlich. Aſcon. *qui concerne le ſuj*
Coarguo *et* Redarguo, ui, utum. 3. ich überweiſe. *je convaincs.*

ĂRIES, ētis. m. 3. der Widder, Schaafbock (Pl. -Böcke) *le belier.*
Arietinus, a, um. vom Widder. Plin. *de belier.*
Ariēto. 1. ich ſtoſſe, werfe zu Boden *je choque, renverſe.*
Arietarius, a, um. was zum Stoßen mit dem Mauerbrecher di net. Vitruu.
Arietatio. f. 3. die Zuſammenſtoßung, Erſchütterung. Sen. *l'actio de s'entreheurter.*

ARISTA. f. 1. eine Kornähre. *la barbe de l'epi de bled.*

*ARMA. n. 2. Pl. die Waffen. *toutes ſortes d'armes.*
Armo. 1. ich waffne, rüſte. *j'arme, donne des armes.*
Armatus, a, um. gewaffnet. *armé.*
Armatus m. 4. die Rüſtung, das Rüſten. Liu. *les armes, manie d'etre armé.*
Armatura. f. 1. die Rüſtung, die Waffen. *l'armure, les armes.*
Armamenta. n. 2. Pl. die Rüſtung, die Zubehöre. Plin. *les equipag*
Armamentārium. n. 2. das Zeughaus *l'arſenal.*
Armārium. n 2. der Schrank, (die Schränke, Kaſten) *l'armoire.*
Armifer, Ouid. *et* Armiger, a, um. gewaffnet. Vet. Poët. a Cic. *armé.*
Armĭger, eri. m. 2. ein Waffenträger. *l'ecuyer.*
Armigera. f. 1. die Waffentragerinn. Ouid. *celle qui porte les a mes d'un autre.*
Armipotens. o 3. tapfer in Waffen ſtreitbar. *puiſſant en armes, vaillan*
Dearmare *et* Exarmare. 1. entwaffnen. Apul. Plin. *desarmer.*
Inermis, e. *et* Inermus, a, um. unbewehrt. *qui n'eſt point arm*
Obarmare, Perarmare. 1. wohl bewaffnen. Apul. Prud. *couvrir d'armes*
Semiermis *ſ.* Semermis, e. Adi. Liu. *et* Semermus, a, um. Tac halb gewaffnet. *à demi armé.*

ARMENTVM. n. 2. das große Vieh *le gros betail.*
Armentalis, e. Adi. Virg. Armentinus, Plin. *et* Armenticius, a, um. Varr. von der Heerde. *qui concerne les troupeaux de gros betail.*
Armentoſus, a, um. was viel großes Vieh hat. Gell. *abondant en gros betail.*
Armentarius. m. 2. ein Hirte großen Viehes. Virg. *le vacher, bouvier.*

ARMILLA. f. 1. das Halsband, (die Halsbänder) Liu. *le braſſelet.*
Armillatus, a, um. der ein Armband trägt. Sueton. *qui porte un braſſelet.*
Armillum. n. 2, *et* Armile, is. n. 3. der Weinkrug. *le vaſe à mettre du vin.*

ARMVS. m. 2. die Schulter, das Bug, vordere Viertel am Thier. Plin. *l'épaule.*
Subarmalis, e. Adi. unter dem Arm zu tragen. Spartian. *qui peut être porté ſous les bras.*

*ĂRO 1. ich pflüge, ackere. *je laboure, cultive la terre.*
Arabilis, e. Adi. zum pflügen dienlich Plin. *qui ſert au labourage.*
Arātor, is. m. 3. der Pflüger. *le laboureur.*
Aratrare *et* Artrare. 1. Zwiebrachen. Plin. *donner une ſeconde façon à la terre.*
*Aratrum. n. 2. der Pflug. *la charruë.*
Aratio, onis. f 3. das Pflügen. *le labour, la culture de la terre.*
Aratiuncula. Dim. ein Feldgütchen, ein klein Stückchen Feld. Plaut.
Arvus, a, um. gepflügt. Plaut. *labouré.*
Arvum. n. 2. das gepflügte Feld. Varr. *la terre labourée.*
Arualis, e. Adi. vor das Feld gehörig. Plin. *qui concerne les champs.*
Circumarare *et* Obarare. 1. herumpflügen. Liu. *labourer tout autour.*
Exarare. 1. ausprügen. *achever et cultiver la terre.*
Exaratio. f. 3. das Ausackern. Mart. Capell. *l'action de tracer.*
Inarare. 1. Colum. *et* Subarare. Plin. unterpflügen. *couvrir de terre labourée.*
Perarare. 1. Ouid. *Idem quod* Arare.
Subaratio. f. 3. die Unterpflügung *l'action de fouir la terre par deſſous.*
Subarator. m. 3. der etwas unterackert. Plin.

ARRHA. f. 1. der Pfandſchilling, das Handgeld, der Mahlſchatz. Plin. *l'arrhes.*
Arrhabo, onis. m. 3. *Idem Graec.* Ter.

†ARS, artis. f. 3. die Kunſt, (die Künſte) *l'art.*
†Artifex, ĭcis. m. 3. der Künſtler. *l'artiſan.* Adi. künſtlich. *fait avec art.*
*Artificium. n. 2. das Kunſtſtück. *le chef d'oeuvre.*
Artificioſus, a, um. *et* Artificialis, Quinct. künſtlich, nach der Kunſt. *artificiel.*
Artificioſe, Artificialiter. Adu. künſtlich. Quinct. *artificiellement.*
Inartificialis, e. Adi. nicht nach der Kunſt. *qui eſt ſans art.* *et* Inartificialiter. Adu. Quinct.
Iners, ertis. o. 3. ungeſchickt, faul. *ignorant, pareſſeux.*
Inerticulus. Dim. untauglich. Plin. *inutile, ſans force.*
Inertia. f. 1. die Ungeſchicklichkeit, Faulheit. *l'ignorance, pareſſe.*
Sŏlers, ertis. o. 3. fleißig. *induſtrieux.*
Sŏlertia. f. 1. der Fleiß, die Geſchicklichkeit. *l'induſtrie, fineſſe.*
ARTVS. m. 4. das Glied, (die Glieder) *le membre.*
Articulus. m. 2. ein Stück, Glied. *l'article.*
Articulare. 1. theilen, unterſcheiden. Apul. *articuler, prononcer diſtinctement.*
Artĭcŭlate *et* Articulatim. Adu. ſtückweis: deutlich. *par articles, diſtinctement.*
Articulatio, ōnis. f. 3. das Treiben und Anſetzen (der Bäume) Plin. *l'articulation ou les noeuds qui ſe font aux arbres.*
Articularius, a, um. *et* Articularis, e. Glieder-Plin. *qui concerne les joints.*
Articuloſus, a, um. voll Glieder. Plin. *noueux.* (*tures.*
Coarticulare. 1. einrichten Arnob. *remboiter.*
Deartuare. 1. zerſtümmeln, verrenken. Plaut. *demembrer, diſloquer.*
Inarticulatus, a, um undeutlich. Arnob. *qui n'eſt pas diſtinct.*
ARVĪNA. f. 1 der Speck, das Schmeer. Virg. *le gras du lard.*
†ARVNDO, inis. f. 3. der Schilf, das Rohr. Plin. *la canne, le roſeau.*
Arundineus *et* Arundinăceus, a, um. von Rohr. Plin. *de cannes.*
Arundinētum. n. 2. das Rohrgebüſche. Cato. *la roſoye.*
Arundinoſus, a, um. ſchilfreich. Catull. *abondant en roſeaux.*
Arundulatio. f. 3. die Anbindung mit Rohr. Varro. *l'action d'echalaſſer la vigne.*
Arundifer, a, um das viel Rohr trägt. Ouid. *qui porte des roſeaux.*
†AS, assis. m. 3. eine kleine zertheilige Münze, ein ganzes von 12 Theilen. *une livre Romaine de 12 onces.*
Dēcuſſis, is. m. 3. zehen Aſſes: das Zeichen X. Plin. *dix livres: le ſigne X.*
Decuſſare. 1. kreuzweis theilen. *diviſer en ſautoir.*
Decuſſatim. Adu. kreuzweis. Colum. *en ſautoir.*
Decuſſatio. f. 3. wenn man was über Kreuz ziehet. Vitruu. *la diviſion ou ſituation en forme d'X.*
Treſſis, is. m. 3. drey Pfund. Varro. *trois livres.* Sic Quinqueſſis, Plin. Octuſſis, Hor. Nonuſſis, Varr. Bicēſſis, *et* Tricēſſis, Varr. Vigeſſis, Martial. Centuſſis, Perſ. Semiſſis *vnde* Semiſſālis, Frontin. *et* Semiſſare. 1. Veget.
ASIA. f. 1. die Axt, Zimmeraxt, (die Aexte) *la hache, cognée.*
Aſciare. 1. zimmern. Vitruu. *hacher*
Deaſciare. 1. behauen, (behauete, behieb) behauet) Plaut. *couper avec*
Exaſciare. 1. ausarbeiten. Plaut. *ébaucher.* (*la cognée.*
†ASINVS. m. 2. der Eſel. *l'âne.*
Aſina. f. 1. die Eſelinn Plin. *l'âneſſe.*
Aſellus *et* Aſellulus. m. 2. Arnob. *et* Aſella. f. 1. Ouid. Dim.
Aſinarius, a, um. Eſel- Cato. *d'âne.* Subſt. ein Eſeltreiber. Cato. *un ânier.*
Aſinalis, e. Apul. *et* Aſininus, a, um. *idem.* Varro.
ASPER, ĕra, um. rauh, ſcharf, ſtachelicht. *rude, raboteux, piquant.*
Aſpere. Adu. rauhe, ſtrenge. *rudement, d'une maniere ſevere.*
Aſpĕritas, atis. *et* Aſperitudo, Aſpritudo, ſ. f. Aſpredo, inis. f. 3. Tertull. Celſ. die Schärfe, das rauhe Weſen. *l'apreté, aigreur.*
Aſprētum. n. 2. ein rauher ſteinigter Ort. Liu. *lieu raboteux, pierreux.*
Aſperare. 1. rauh machen. ſcharfen Colum. *rendre rude, aſiler, aiguiſer.*
Exaſperare. *idem et* verbittern. Liu. *aigrir.*
naſperatus, a, um. geſchärft Ammian. *aiguiſé.*
Peraſper, a, um. ſehr rauh. Celſ. *tres-rude.*
Subaſper, a, um. ein wenig rauh. Celſ. *un peu rude.*
ASTER, ĕris. m. 3. die Stange, Latte, der kleine Balke, (Stangen, Latten, Balken) Celſ. *la perche, latte, la petite ſolive.*
Aſſereulus. m. 2. Dimin. eine kleine Latte, ein Stecken. Cato. *un petit ais, une petite planche.*
Aſſis oder Axis. e. 3. das Bret, (Pl. Breter) Caeſ. Plaut. *la planche.*
Aſſula. f. 1. Dimin. *it.* die Schindel. Plin. *le bardeau.*
Aſſulatim *et* Aſſulose. Adu. in kleine Stückchen. Plin. *par copeaux.*
Aſſare *et* Coaſſare. 1. täfeln, ſpünden. Vitruu. *planchéer.*
Aſſamentum. n. 2. *et* Coaſſatio, ōnis. f. 3. das Tafelwerk, die Zuſammenſpündung. *les planches, l'entablement.*
ASSO. 1. ich brate, (briet, gebraten) Apic. *je rotis.*
Aſſus, Aſſārius, Cato. *vel* Inaſſatus, a, um. Plin. gebraten. *rôti:* aſſa vox, die Stimme ohne Inſtrumenten. *le concert de voix, ſans inſtruments.* Aſſa, orum. die Schwitzbank. *le banc d'étuve.*
Semiaſſus, a, um. halbgebraten. *a demi rôti.*
Subaſſare. 1. ſachte braten. Apic. *rotir à petit feu.*
ASTRVM. n. 2. das Geſtirn, der Stern, (die Sterne) *la conſtellation, l'étoile.* (*l'etoile.*
Aſtriger *et* Aſtriger, a, um geſtirnt Stat. *étoilé.*
Aſtrologus. m. 2. der Sternſeher. *l'aſtrologue.*
Aſtronomia. f. 1. die Sternſehkunſt. Sen. *l'aſtronomie.*
ASVTVS. m. 4. die Liſt, Schalkheit *la ruſe, fourberie.*
Aſtūtus, a, um. liſtig verſchlagen. *ruſé, cauteleux.*
Aſtute. Adu. liſtig *finement, par ruſe.*
Aſtutulus, a, um. Dim. etwas liſtig. Apul. *un peu fin, ruſé.*
Aſtutia. f. 1. die Liſt, Verſchlagenheit. *la ruſe.*
craſtutulus, a, um. ſehr liſtig. Apul. *malicieux.*
craſtute. Adu ſehr liſtig. *fort finement.*
AT, *vel* ASSE. Coni. aber Ter. *mais.*
tque. und. *et* Arqui. aber doch. Coni. *or, neanmoins, cependant.*
ĀTELLA, ae. f. 1. Oſcorum vrbs in Campania: vnde
tellānus, Liu. *et* Atellanicus, a, um. kurzweilig-ſcherzhaft. *plaiſant,*
ĀTER, tra, um. ſchwarz. *noir.* (*railleur.*
trātus, a, um. geſchwärzt. *noirci*
Atrāmentum. n. 2. die Schwärze, Dinte. *le noir, l'ancre.*
trāmentarium. n. 2. das Dintenfaß. *l'encrier.*
bāter, a, um. ſchwärzlicht. Plin. *noirâtre.*
ĀTRIVM. n. 2. der Vorhof, (die Vorhöfe) *la baſſe cour.*
triolum. n. 2. Dim. ein kleiner Vorhof.
triārius. m. 2. der Pförtner. Vlp. *le portier.*
Atrienſis. m. 3. der Hausvoigt. *le concierge.*
ĀTROX, ōcis. o. 3. grauſam *cruel.*
Atrōcitas, atis. f. 3. die Grauſamkeit. *la cruauté.*
Atrociter. Adu. grauſam. *rigoureuſement.*
AV. Interi. auweh: ach ſchweig ſtill. *hò: hé, taiſez-vous.*
ĀVĀRVS, a, um. geitzig. *avare.*
Auare. Adu. geitzigerweiſe. *avarieux, chichoment.*
†Auaritia. f. 1. der Geitz. *l'avarice.*
Auarities, ēi. f. 5. Lucret. *idem.*
*AVDEO, auſus, ſum, ere. 2. ich erkühne mich. (Auſim *vid.* Gramm.) *j'oſe.*
Audenter. Adu. kühnlich. Tac. *temerairement.*
Audentia. f. 1. die Kühnheit. Plin. *la hardieſſe à entreprendre.*
†Audax, ācis. o. 3. verwegen, kühn. *audacieux.*
Audaculus, i. Dim. etwas verwegen. Gell. *un peu trop hardi.*
Audaciter *et* Audacter. Adu. *Idem. audacieuſement.*
Audācia. f. 1. die Kühnheit. *l'audace.*
Auſum. n. 2. das Fürnehmen, Wagniß. Virg. *l'action hardie.*
Auſus. m. 4. die Unternehmung. Cod. *l'entrepriſe.*
Inaudax. o. 3. feig. Horat. *lâche.*
Inauſus, a, um. unverſucht. Sen. *que l'on n'oſe entreprendre.*
*AVDIO. 4. ich höre. *j'ouïs.*
Audientia. f. 1. das Gehöre. *l'attention.*
Auditus. m. 4. das Gehör. *l'ouïe.*
Auditio, nis. f. 3. das Hören, die Lection. *la leçon.*
Auditiuncula. f. 1. Dim. ein geringes Horenſagen. Gell. *leger cuidire, un* (*trait ſourd.*
*Auditor, is. m. 3. der Zuhörer. *l'auditeur.*
Auditorium. n. 2. der Horſaal. Plin. *la ſale ou l'on enſeigne.*
Exaudio *et* Inaudio. 4. ich höre, höre ſagen. *j'oüis, j'entends dire.*
Inauditus, a, um. unerhört. *inouï.*
Inauditiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Lection in der Schule. *la petite leçon qu'on explique ou entend.* (*n'entend pas.*
Inaudibilis, e. Adi. was man nicht hören kann. Cenſorin. *qu'on*
*Obaudio, Apul. *et* Obēdio. 4. ich gehorche. *j'obéis.*
Obedientia. f. 1. der Gehorſam. *l'obeiſſance.*
Obedienter. Adu. gehorſamlich. Liu. *avec obeiſſance.*
Subaudio. 4. ich verſtehe darunter. Aſcon. *je ſous-entends.*
†AVĒNA. f. 1. der Haber. *l'avoine.*
Auenāceus, Auenarius, a, um. Haber- Plin. *d'avoine.*
ĀVEO. 2. ſine Praet. et Sup. ich bin begierig. *je ſouhaite fort.*
Aue, auere. Def. 2. ſey gegrüſſet, grüſſen. *bon jour, bonſoir, ſaluer.*
Auens, tis. o. 3. willig. Hor. *qui deſire.*
Auenter. Adu. gern. Ammian. *avec deſir.*
*Auidus, a, um begierig. *avide.*
Auide. Adu. begierig. *avidement.*
Auiditas, atis. f. 3. die Begierde. *l'avidité.*
AVERNVS. m. 2. *et* AVERNA. Pl. n. 2. die Hölle. Virg. *l'averne.*
Auernus, a, um. hölliſch *infernal.*
Auernalis, e. Adi. Hor. *idem.*
*AVGEO, auxi, auctum. 2. ich vermehre. *j'augmente.*
Auēte, Hor. *et* Augenter, Frontin. Adu. häufig. *en grande quantité.*
Adaugeo *et* Exaugeo. 2. ich vermehre ſehr. Ter. *j'aggrandis.*
Adauctus. m. 4. das Zunehmen. Lucret. *l'accroiſſement.*
Coauctio, ōnis. f. 3. die Haufung. *l'accumulation.*
Augeſco *et* Adaugeſco. 3. ich nehme zu, wachſe. *je m'aggrandis, je crois.*
Auctio. f. 3. Auctus m. 4. Plin. Augmen, inis. n. 3. Lucr. *et* Augmentum. n. 2. Apul. die Vermehrung, der Zuſatz. *l'augmentation.*
Auctificare. 1. *idem quod* Augere, Arnob.
Auctificus, a, um. vermehrend. Lucret. *qui augmente.*
Auctifer, a, um. fruchtbar. Cic. ap. Aug. *fructifiant.*
*Auctor, (Autor) is. c. 3. der Urheber, Anfänger, Rathgeber. *l'auteur, qui conſeille.*
Auctrix, ĭcis. f. 3. die Urheberinn, Anfängerinn, Tert.
Auctoritas, atis. f. 3. das Anſehen, Geheiß, Exempel. *l'autorité, l'ordre, exemple.*
Proauctor. m. 3. der Stammvater Sueton. *l'auteur de ſa race.*
Auctōro *et* Auctoror. 1. Dep. ich verdinge mich, (verdung, verdungen) Liu. Apul. *je me loüe.*
Auctoramentum. n. 2. das Handgeld, Dinggeld. *l'engagement, prix.*
Exauctōro. 1. ich ſetze ab, mache dienſtlos, danke ab. Liu. *le congedie, caſſe.*
Aucto, Catull. *et* Auctito. 1. Tac. ich mehre ſehr *j'augmente, fortement.*
Auctarium. n. 2. die Zugabe. *le pas deſſus.*
Auctio, onis. f. 3. der offentliche Verkauf an den Meiſtbietenden. *l'encan.*
Auctiōnor. 1. Dep. ich verkaufe öffentlich. *je vends à l'encan.*
Auguſtus, a, um. herrlich, heilig. *magnifique, ſacré.*
Auguſte. Adu. *Idem.*
Auguſtalis, e. Adi. kaiſerlich, herrſchaftlich. Tac. *d'auguſte, imperial.*
Auguſtale. n. 3. das Hauptquartier. Quinct. *le pavillon d'un general.*
AVGVR, uris. m. 3. ein Weiſſager. *l'augure.*
Auguralis, e. Adi. *et* Augurius, a, um. zum Weiſſagen gehörig. *augural.*
Augurale. n. 3. der Weiſſagungsplatz: das Hauptquartier. Sen. *le lieu, ou l'on prenoit, les augures: quartier general.*
Auguraculum. n. 2. Feſt. *Idem.*
Auguratio. f. 3 *et* Augurium. n. 2. die Weißagung, Anzeigung. *la divination, l'augure.*
Augŭro. 1. *et* Auguror. Dep. 1. ich weiſage, weihe. *j'augure, ſacre.*
Augurato *et* Inaugurato. Adu. glücklich, auf gute Anzeigung. Liu. *heureuſement.*
Auguratus. m. 4. das Wahrſageramt. *la dignité d'augure.*
Inaugurare. 1. weißagen: einweihen. *deviner, conſacrer.*
Exaugurare. entweihen, ſäculariſiren. Liu. *profaner, ſeculariſer.*
Exauguratio, nis. f. 3. die Entweihung. Liu. *la ſeculariſation.*
Inauguratio. f. 3. die Einweihung. Tert. *la dedicace, l'action de con-*
†AVIS, is. f. 3. der Vogel, (des Vogels, die Vögel) *l'oiſeau.* (*ſacrer.*
Auicula, Auicella *et* Auicilla. f. 1. Dim. Gell Apic. *et* Apul.
Auiarius. m. 2. der Vogelwärter. Colum. *qui a ſoin de la volaille.*
Auiarium. n. 2. der Vogelbauer. *la cage.*
Auitium. n. 2. das Geflügel Federvieh. Apul. *la volaille.*
Auceps, ŭpis. c. 3. der Vogelſteller. Colum. *l'oiſeleur.*
Aucupium. n. 2. der Vogelfang. *l'oiſellerie.*
Aucupare, Plaut. *et* Aucupari, Dep. 1. lauren, aufſtellen. (quid) *rechercher avec ſoin.*
Aucupatus, a, um. aufgefangen Lactant. *épié.* (*aux oiſeaux.*
Accupatio, ōnis. f. 3. das Vogelſtellen. Quinct. *l'action de chaſſer*
Aucupatorius, a, um. zum Vogelſtellen dienlich. Plin. *qui ſert à la chaſſe aux oiſeaux.*

Aucupabundus, a, um. der gern belauret, heimlich nachstellet. Tert. *qui aime à duper, à surprendre.*
Auspex, ĭcis. m. 3. der Anfänger. Führer. *l'auteur, conducteur.*
Auspicium. n. 2. Weißagung aus dem Flug und Geschrey der Vögel: der glückliche Anfang: die höchste Aufsicht. *l'auspice, la puissance.*
Auspicare. 1. Gell. *et* Auspicari Dep. 1. auf die Vögel Achtung geben. *considerer les oiseaux.* *It.* anfangen (quid) *commencer.*
Auspicalis, e. was zur Weißagung aus dem Vogelfluge gehöret. Plin. *ce qui appartient au devinement.*
Auspicatus, a, um. glücklich. *heureux, favorable.*
Auspicato. Adu. glücklich, rechtmäßig. *heureusement, justement.*
Inauspicatus, a, um. unglücklich. Plin. *malheureux.*
Inauspicato Adu. unglücklich, zur bösen Stunde. *malheureusement, à mauvaise heure.*
Redauspicare. 1. von neuem anfangen. Plin. *recommencer.*
†AVLA. f. 1. der Hof, (die Höfe) *la cour.* αὐλή. Sen. *it.* der Topf. *le pot. vid.* OLLA.
Aulicus, a, um Hof Suet. *de la cour.* Subst. der Hofmann. Suet. *l'homme de cour.*
Aulaeum. n. 2 die Tapezerey. Virg. *la tapisserie.*
*AVRA. f. 1. die Luft, (Lüfte) *l'air.* der kleine Wind, die Gunst. *le vent doux, le faveur.*
Aurula. Dim. ein Lüftchen, etwas weniges. Tert. *une petite teinture.*
*AVRĪGA. m. 1. der Fuhrmann. Sueton. *le cocher.*
Aurigarius. m. 2 Sueton *et* Aurigator. m. 3. Auien. *Idem.*
Aurigo, are. 1. ich fahre, (du fährest, er fähret, fuhr, gefahren) renne. Sueton *je conduis, cours*
Aurigatio, ōnis. f. 3 das Fahren, Fuhrwerk, Suet. *la conduite, voiture.*
Aurigari. 1. Dep. kutschen, fahren. Varro. *mener un carosse.*
†AVRIS, f. 3. das Ohr, (G es, Pl. en) *l'oreille.*
Auricula. f. 1. das Ohrläpplein. *le bout d'oreille.*
Auricularius, a, um. Ohr. Pand. *auriculaire.*
Auriscalpium. n. 2. der Ohrlöffel. Martial. *le cure-oreille.*
Auritus, a, um. das Ohren hat, wohl höret Virg. *qui a des oreilles, ouït bien*
Inauris, is. f. 3. das Ohrengehäng Plaut. *le pendant d'oreilles.*
Inauritus, a, um. ohne Ohren. Gell. *qui n'a point d'oreilles.*
*AVRŌRA. f. 1. die Morgenröthe. *l'aurore.*
*AVRVM. n. 2. das Gold. *l'or.*
Aurarius, a, um. Gold- Plin. *d'or.* Subst. Auraria. f. 1. die Goldgrube. Tac. *la mine d'or.* *(l'écu d'or.*
Aureus, a, um. gülden, aus Gold. *d'or* Subst. ein Goldgülden Plin.
Aureolus, a, um. Dimin. goldfarbicht, dem Golde gleich. *qui approche de l'or, de couleur d'or.*
Aurefĕre. 3. goldfarbicht werden. Varr. *devenir de couleur d'or.*
Aurātus *et* Aureatus, a, um. vergüldet. Sidon. *doré.*
Aurūgo, inis. f. 3 die Gelbsucht. Cels. *la jaunisse.*
Aurulentus, a, um. goldfarbicht. Prudent. *de couleur d'or.*
Aurĭcŏmus, a, um. mit goldgelben Haar. Sil. *qui a les cheveux d'un blond doré.*
Aurĭfer, Plin. *et* Auriger, a, um. goldreich. *qui produit de l'or.*
Aurifex, icis. m. 3. der Goldschmidt. *l'orfévre.*
Aurifŏdīna. f. 1. das Goldbergwerk. Plin. *la mine d'or*
Deauratus, Sen. Inauratus, a, um. vergüldet. *doré.*
Inauro. 1. ich vergülde. *je dore.*
Inaurator. m. 3. der vergüldet. Firmic. *le doreur.*
Obauratus, a, um. stark vergüldet Apul. *qui est bien doré.*
Subauratus, a, um. etwas vergüldet Petron. *un peu doré.*
*AVSCVLTO 1. ich höre zu *j'écoute.* c. Datiuo. gehorche. Varro. *j'o*
Auscultator, is. m. 3. ein Zuhörer. *l'auditeur.*
Auscultatio, ōnis. f. 3. *et* Auscultatus. m. 4. das Zuhören, Behorc Plaut. Apul. *l'ecoutement.*
Subauscultare. 1. heimlich Achtung geben. *tacher d'ouïr.*
†AVSTER, stri. m. 2. der Südwind, die Mittagsgegend. *le vent de*
Austrifer, a, um. windigt, was den Südwind bringt Sil. *ven*
Austrīnus, a, um. Plin. *et* Austrālis, e. Mittägig, mittagwärts. *stral, méridional.*
AVSTĒRVS, a, um. herb, scharf, streng: dunkel. Apul. *au âpre: couleur foncée.*
Austerulus, a, um. Dimin. etwas herbe. Apul. *un peu apre.*
Austēre Adu. streng ernsthaft. *avec austerité, sévérement.*
Austeritas, atis. f. die Strenge, Säure. Quinct. *l'austerité.*
Subausterus, a, um. säuerlich. Cels. *un peu âpre.*
AVT. Coniunct. oder, entweder. *ou, ou bien.*
Autem. Coni. aber. *mais.*
*AVTVMNVS. m. 2. der Herbst. Caes. *l'automne.*
Autumnalis, e Liu. *et* Autumnus, a, um. Gell. Herbst- *d'auto*
Autumnitas. f. 3. das Herbstwetter. Cato. *le saison de l'automne.*
Autumnare. 1. Herbst machen Plin. *faire un tems d'automne.*
AVTŬMO. 1. ich achte, meyne, schätze *je crois, pense, estime.*
†AVVS. m. 2. der Großvater. *l'aïeul, grand-pere.*
Auia. f. 1. die Großmutter. *la grand-mere.*
Proauus. m. 2. der Aeltervater. *le bisaïeul.*
Proauia. f. 1. die Aeltermutter. Suet *la bisaïeule.*
Proauus, a, um Adi was von den Vorältern ist. Ouid. *Sic* Abauus, Atauus, Tritauus, Plaut.
Auunculus. m. 2. der Mutter Bruder. *l'oncle du côté de la mere*
Auitus, a, um großväterlich, vom Großvater geerbt. Tert. *qui cerne nos aïeuls.*
Auite. Adu. großväterlich. Tert. *venu des ancêtres.*
Prŏauītus, a, um. von Vorältern geerbt. Ouid. *de bisaïeul.*
*AVXILIVM. n. 2 die Hülfe. *l'aide.*
Auxilior. Dep. 1. ich helfe, (du hilfst, er hilft, half, geholfen) (cui) *(j'a*
Auxiliatio. f. 3. die Hülfe Liu. *l'aide.*
Auxiliator, is. m. 3 ein Helfer. Tac. *qui aide.*
Auxiliabundus, a, um. *Idem.* Apul.
Auxiliaris, e. Caes. *et* Auxiliarius, a, um. Hülfs- *auxiliaire.*
AXIS, is. m. 3. die Axe am Wagen, der Nord am Himmel. *l'essieu, le*
Axiculus. m. 2. Dim. der Pflock, Zapfe, daran etwas herum lö Colum. *petit essieu.*
Axis. c. 3. *vid.* ASSIS.
Axungia. f. 1. das Fett, die Wagenschmiere. Plin. *la graisse, axe*

B.

BACCA. f. 1. die Beere; Perle. *la baye; perle.*
Baccula. f. 1. Dim. eine kleine Beere. Plin. *la petite baye.*
Baccalia. f. 1. eine Art des Lorberbaums. Plin. *une espece de laurier.*
Baccatus, a, um. mit Perlen gestickt. Virg. *orné de perles.*
Baccifer, a, um. das Beeren trägt. Sen. *qui porte des bayes.*
Tribacca f. 1. eine Perl, die aus dreyen zusammengesetzt ist. Petr.
BACCHVS. m. 2. der heidnische Weingott. der Wein. *le dieu paien des vendenges, le vin.*
Bacchabundus, a, um. schwärmend. Apul. *qui fait la debauche.*
Bacchae. f. 1. Pl. die Bachantinnen, Mänaden. *les Menades, les Bacchantes.*
Bacchatim. Adu. schwärmerisch. Apul. *à la maniere des Bacchantes.*
Bacchari, Debacchari, Ter. Perbacchari. Dep. 1. schmausen, sausen, (sess, gesessen) *faire gogaille, boire avec excés.*
Bacchatio. nis. f. 3. das Geschwärme. *la débauche.*
Bacchanalia, ium n. Pl. die Fastnachtslust. Liu. *le carneval.*
†BĂCŬLVS. m. 2. *et* Baculum. n. 2. der Stab, (die Stäbe) der Stecken. Ouid. *le bâton.*
Bacillus *et* Bacillum. Dim. das Stäbchen, Stöckchen. *la baguette.*
Imbĕcillus, a, um. *et* Imbecillis, e. *it.* Perimbecillus. schwach. *imbecille, foible.*
Imbĕcilliter. Adu. schwächlich. *debilement, foiblement.*
Imbecillitas, atis. f. 3. die Schwachheit. *l'imbecillité.*
BĂĬŬO. 1. ich trage, (trug getragen) Quinct. *je porte.*
Baiulus. m. 2. der Träger. *le porteur.*
BĂLAENA. f. 1. der Wallfisch. Iuuen. *le baleine.*
Balaenatus, a, um. vom Wallfisch. Petron. *de baleine.*
*BALBVS, a, um. stammlend, stotternd. *bégue.*
Balbe. Adu. stammlend. Luer. *en begayant.*
Balbūtio. 4. ich stammele, stottere. *je begaïe.*
BĂLISTA, *f.* BALLISTA. f. 1. der Mauerbrecher. *machine de guerre, la baliste.*
Balistarius. m. 2. der mit Geschutz umgehet. Veget. *qui concerne la dite machine de guerre.*
Arcubalista. f. 1. die Bogenrüstung, Armbrust. Veget. *l'arbaleste.*
Arcubalistarius. m. 2. der Bogenschütze. Veget *l'arbalestrier.*
Exbalistare. 1. Bresche schießen, niederwerfen. Plaut. *renverser par la baliste.*
BALNEVM *et* BĂLĬNĒVM. n. 2. das Bad, (die Bäder) *le bain.*
Balneolum. n. 2. Dim. ein kleines Bad. Cic. ap Non. *le petit bain.*
Balneae *et* Balineae. Pl. f. 1. das gemeine Bad. Varr. *les bains.*
Balnearis. e. Apul. *et* Balnearius, a, um. Catull. Bad- *qui concerne*
Balnearium. n. 2. das Bad. *le bain.* *(les bains.*
*Balneator, oris. m. 3 ein Bader. *le baigneur.*
Balneatrix, icis. f. 3 eine Baderinn, Badewagd. Petr. *la baigneuse.*
BĀLO *f* BĒLO. 1. ich blöcke. Varro. *je béele.*
Balātus, us. m. 4. das Blocken. Plin. *le béelement.*
Dibālare. 1. ausplaudern, ausschreyen. Caecil. ap. Varr. *babiller, caqueter.*
BALTEVS. m. 2. *et* BALTEVM. n. 2. der Gürtel. Cato. *le cein*
†BARBA. f. 1. der Bart, (die Bärte) *la barbe.*
Barbula. f. 1. Dimin. das Bärtchen. *la petite barbe.*
Barbātus, a, um. bärtig. *barbu.*
Barbatulus. Dim. der ein Bärtchen hat. *qui a un peu de barbe.*
Barbatoria. f. 1. das Bartscheren. Petron. *l'action de faire le*
Barbitium. n 2. der Bart. Apul. *la barbe.*
Barbiger, a, um. bärtig Luer. *barbu.*
Imberbis, e ohne Bart. *qui n'a point de barbe.*
*BARBĀRVS, a, um. fremd: wild, greulich: grob. *barbare.*
Barbare. Adu. fremd, wild, grob. *barbarement, grossierement.*
Barbaricus, a, um fremd. Colum. *étranger.*
Barbaria f. 1. die Barbarey, ein barbarisch Land: die Grobheit. *la barbarie*
Barbaries. f 5. barbarisch Wesen, wilde Sitten. *la barbarie.*
Barbarismus. m. 2 ein unformlich Wort. *le barbarisme.*
Semibarbarus, a, um halb wild. Eutrop. *demi sauvage.*
BARRVS. m. 2. der Elephant. Hor. *l'elephant.*
Barritus. m. 4 das Schreyen der Elephanten Tac. *le cri de l'elephan*
BĀSIVM. n. 2. ein Kuß, (des Kusses die Küsse) Ter. *le baiser.*
Basiolum. n. 2. Dim. ein Kützchen. Apul. *un baiser amoureux.*
Basio, Catull. *et* Perbasio. 1. Petron. ich küsse. *je baise.*
Basiatio. f. 3. das Küssen. Martial. *l'action de baiser.*
Basiator. m. 3. der Kußnarr Martial. *qui aime à baiser.*
BĂTILLVS. m *et* BATILLVM. n. 2. die Kohlpfanne, (Pl. en) Scha fel, (Pl. eln) Plin. *le rechaud, la pêle.*
BATVERE. 3. fechten. *battre.*
Debatuere. 3 abprügeln, überwältigen. Petr. *rosser, vaincre en batta*
†BELIVA. (Belua) f. 1 ein groß wild Thier. *une bête feroce.*
Bellualis, e. *et* Belluinus, a, um. wild, viehisch. Macr. Gell. *bestia*
Belluosus, a, um. voll ungeheurer Thiere. Hor. *rempli de quantit d bêtes feroces*
†BELLVM. n. 2. der Krieg, (des Krieges, die Kriege) *la guerre.*
Bellĭcus, a, um. Kriegs- *de guerre.* Subst. Bellicum. n. 2. das Krieg geschrey Allarm. *le signal, que donne la trompette.*
Bellicosus, a, um. streitbar, kriegerisch. *belliqueux, guerrier.*
Bellĭfer *et* Belliger, a, um. *Idem* Claudian.
Imbellis, e. schwach, friedsam. *sans force, pacifique*
Bellōna f. 1. die Kriegsgottinn. Varr. *la déesse de guerre.*
Bello *et* Belligĕro. 1. ich kriege. *je fais la guerre.*
Bellari, Virg. *idem.* Belligerari. 1. Dep Hygin. *idem.*
Bellator, is. m. 3. ein Krieger. Liu. *un guerrier.*
Bellatrix. f. 3. eine Kriegerinn, *une guerriere.*
Bellatorius, a, um. kriegerisch. Plin *guerrier.*
Debello. ich überwinde, (wand, wunden) endige den Krieg, (quem cum quo) Liu. *je vaincs, finis la guerre.*
Debellātor. m. 3. der Ueberwinder Virg. *le vainqueur.*
Debellatrix. f. 3. eine Ueberwinderinn. Lactant.

Imbellis, e. Adi. wehrlos, schwach. Virg. *sans armes, sans guerre, qui n'est point propre à la guerre.*
Imbellia. f. 1. die Wehrlosigkeit, Zaghaftigkeit. Gell. *la lacheté.*
Rebello. 1. ich fange den Krieg wieder an, widerstrebe, falle ab. Liu. *je renouvelle la guerre, je me revolte.*
Rebellatio. f. 3. die Empörung. Tac. *La rebellion.*
Rebellatrix. f. 3. eine Aufrührerinn, die immer wieder Krieg anfängt. Liu. *celle, qui se revolte, qui renouvelle la guerre.*
Rebellis, e. widersetzlich, rebellisch. Curt. *rebelle.*
Rebellio, onis. f. 3. der Aufstand, die Widersetzung. Caes. *la revolte.*
Rebellium. n. 2. Liu. *Idem.*
BELLVS, a, um. fein, schön, hubsch, artig. *beau, joli, poli.*
Bellulus, a, um. Dim. gar artig. Plaut. *joli, gentil.*
Belle *et* Perbelle. Adu. höbsch, wohl, lieblich. *de bonne grace, très-bien.*
Bellule. Dim. sehr artig. Apul *tres joliment.*
Bellaria. Pl. n. 2. Nachtisch, Confect. Gell. *le dessert, les confitures.*
Bellificari. 1 Dep. wollfahren. Cael. ap. Cic. *gratifier.*
BEO, 1. ich mache selig, glücklich. Ter. *je rends heureux.*
*Beatus, a, um. selig, glückselig. *heni, heureux.*
Beate. Adu. glückselig. *heureusement.*
Beatulus, a, um. Dim. etwas glückselig. Perf. *un peu heureux.*
Beatitas, atis. f. 3. die Glückseligkeit. *la felicité.*
Beatificus, a, um. glückselig machend. Perf. *qui rend heureux.*
Perbeatus, a, um. sehr glücklich. *tres-heureux.*
BES *et* BESSIS, is. m. 3. zwey Drittel des Ganzen, oder 8 Theile von zwölfen. *deux tiers de la livre Romaine, ou huit onces.*
Bessalis, e Adi. 8 Zoll lang Martial. *de huit pouces.*
BESTIA. f. 1. das Thier, Vieh. *La bête, l'animal.*
Bestiola. f. 1 Dimin. ein Thierchen. *la petite bête.*
Bestialis, e. viehisch. Prud. *bestial.*
Bestiarii, orum. Pl. m. 2. die mit wilden Thieren streiten. *qui combattent les bêtes.*
Bestiarius, a, um. thier= Sen. *de bêtes.*
BETA. f. 1. Kohl, Kraut. Columel. *le chou.*
Betaceus, a, um. kraut= Apic. *de chou.*
BETVLA. f. 1. die Birke. *le bouleau.*
BIBO, bibi, bibitum. 3. ich trinke, (trank, getrunken) *je bois.*
Bibax, acis o. 3. versoffen. Gell. *Ivrogne.*
Adbibo, ere. 3 zuviel trinken. Ter. *boire un peu plus.*
Combibo, ere. 3. zechen, trinken. *pâter.*
Combibo, onis. m 3 der Zechbruder. *le compagnon de bouteille.*
Debibere. 3 austrinken Solin. *boire tout.*
Ebibere. austrinken. Ter *boire tout.*
Imbibere. 3. einsaugen, sich vornehmen. *imbiber, se mettre en tête.*
Perbibere, Praebibere, Subbibere, Superbibere. 3. aussaugen, zutrinken, kosten, darauf trinken. Sen Apul. Suet. Plin. *boire tout, boire à quelcun, goûter, boire par dessus.*
Bibulus, a, um. der gerne trinket. Plin. *bon buveur.*
BILIS, is. f. 3. die Galle, der Zorn *La bile, la colere.*
Bilinosus, a, um. der viel Galle hat. Cels. *bilieux.*
Bilcum Derm. *vid.* DVO.
BITVMEN, inis. n. 3. das Bergwachs: die fette Erde. Tac. *le bitume, la terre visqueuse*
Bituminatus, a, um. geschwefelt. Plin. *bitumineux.*
Bitumineus, Ovid. *et* Bituminosus, a, um. Vitruv. schwefelicht. *de bitume.*
BLASPHAMVS, a, um. lästernd, übelredend. Ovid. *qui grassière.*
†BLANDVS, a, um. schmeichelhaft, liebkosend. *flateur, caressant.*
Blande *et* Blanditer. Adu. schmeichelhaft. Plaut. *gracieusement, d'un air caressant.*
Blanditia f. 1. *et* Blandities, ei. f. 5. das Liebkosen, die Schmeicheley. Pl. vlitatior. Apul. *la douceur, la flaterie.*
Blandior, itus sum. Dep 4. ich schmeichele. (cui) *je flatte.*
Blanditus, a, um. schmeichlend, gefallig. Plin. *caressant, flattant.*
Blandimentum. n. 2. Schmeicheley. *la caresse, douceur.*
Blandulus. lieblich. Spartian. *doux.*
Blandicule. Adu. freundlich, liebkosend. Apul. *doucement, gracieusement.*
Blandiloquus, a, um. freundlich mit Worten. Sen. *qui dit des douceurs.*
Eblandior Dep. 4. ich erschmeichele. (quid) *j'obtenis par caresses.*
Perblandus, a, um. sehr schmeichelnd. *fort caressant.*
Perblande. Adu. überaus freundlich Macr. *fort doucement.*
Subblandiri Dep. 4. sich einschmeicheln. Plaut. *s'insinuer.*
BLATERO 1. ich plaudere. Hor. *je jase.*
Blateratus. m. 4. Sidon. *et* Blateratio. f. 3. Apul. das Geplauder. *le caquet, le babil.*
Blatero m. 2 ein Plauderer. Gell. *le babillard.*
Adblatero *et* Deblatero. 1. *Idem.* Apul. Plaut.
*BATTA. f. 1. eine Motte, Schabe, Heime. *la mite, cloporte.* it. der Purpur. Sidon. *la pourpre poisson.*
Blatteus, a, um. von Purpur Firrop. *de pourpre.*
Blattarius, a, um. voll Heimen. Sen. *où il s'engendrent des mites.*
BOLVS. m. 2. der Bissen, Broden *le morceau, avantage.*
Bolētus. m. 2. der Pfifferling, die Morchen. Sueton. *le champignon, mousseron*
BOMBVS. m. 2. ein Schall, Sausen. Varr. *le bruit, bourdonnement.*
Bombarda. f. 1. (vox noua) die Büchse, das Feuerrohr. *l'arme à feu.*
BOMBYX, ycis. pen. long. m 2. der Seidenwurm, (Pl. Wurmer) *ver à soie.* Fem die Seide. Plin. *la soie.*
Bombycinus, a, um. seiden. Iuu. *de soie.*
Bombycius, a, um. mit Baumwolle bewachsen. Plin. *cotonné.*
†BONVS, a, um. gut, fromm, unfräulich, nutzlich. *bon.*
Bona. n. Pl. 2. die Güter *les biens.*
Bonuscula. n. Pl. 2. Dimin. Güterchen. Sidon. *les petits biens.*
Bonātus, a, um. still, friedsam. Petron. *bonasse.*
Bonitas, ātis. f. 3. die Gute, Gütigkeit. *la bonté.*
Bene wohl, gut. *bien.*
*Benignus, a, um. gutig, gutthätig. *bienfaisant.*
Benigne. Adu. gütig, gutthatig *obligeamment, liberalement.*
Benignitas, ātis. f. 3. die Gutigkeit. *la benignité.*
Benedico, *vid. in* DICO.
Benefacio, ēci, actum. 3. ich thue wohl. (cui, erga quem) *je fais du bien.*
Beneficus, a, um. gutthätig. *bienfaisant.*
Benefice. Adu. wohlthätig. Gell. *generusement, liberalement.*
*Beneficium n. 2. eine Wohlthat. *un bien-fait.*
Beneficentia. f. 1. die Gutthatigkeit. *l'humeur bienfaisante.*
Beneficiarius. m. 2. der Wohlthat empfangen hat. Caes. *le beneficier.*
Benesuadus, a, um. der guten Rath giebt. Apul. *qui donne de bons conseilles.*
Benevolus, *vid. in* VOLO.
Perbonus, a, um. sehr gut. *fort bon.*
Perbene *et* Perbenigne. Adu. sehr gütig. Ter. *fort bien, fort obligeamment.*
†BOS, bouis. c. 3. der Ochse, (die Ochsen) die Kuh, (die Kühe) *le bœuf, la vache.*
Bōuile *et* Bubile, is. n. 3. ein Kuhstall. Cato. *l'étable à bœufs, à vaches.*
Bubsequa. m. 1. der Ochsentreiber Apul *le piquebœuf.*
Bubulus, a, um. rindern, Rind. Varr. *de bœuf, de vache.*
*Bubulcus. m 2. ein Kuhhirt. *le bouvier, vacher.*
Bubulcitari. 1. Depon. Kuhhirte seyn. Apul. *mener les bœufs ou les vaches*
Bucetum. n. 2. die Viehweide. Gell. *le lieu où l'on fait paître les bœufs.*
Buculus. m 2. Colum *et* *Bucula. f. 1. der junge Ochs, die junge Kuh. *le bouvillon, la genisse.*
Boo. 1. ich brulle. Apul. *je beugle, meugle.*
Reboo 1. ich brulle entgegen. Virg. *je retentis.*
Boatus. m. 4. das Gebrulle. Apul. *le beuglement.*
Boarius, a, um. Ochsen= Vieh= Plin. *de bœufs.*
BRACCAE. f 1. Pl. die Hosen. Tac. *la culote.*
Bracc tus, a, um. der Hosen traat. *qui porte des culotes.*
†BRACHIVM. n. 2. der Arm, Vorderarm. *le bras.*
Brachi lum n. 2. Dimin. ein kleiner Arm. Catull. *un petit bras.*
Brachialis, e. Adi. Arms= Plin *de bras.*
Brachiāle. n. 3. das Armband Plin. *le brasselet.*
Brachiatus, a, um das einen weiten Umfang hat. Col. *branchu.*
BRACTEA. f. 1 das Blech, Gold= oder Silberblatt, (Blätter) Plin. *la feuille de metal.*
Bracteōla. f. 1. Dimin. Gold= oder Silberblättchen. Iuuenal. *petite feuille de metal.*
Bracteātus, a, um. damit überzogen. Sen. *couvri de metal.*
Imbracteare 1. damit überziehen Ammian. *couvrir de metal.*
BRANCHIAE. f 1. Pl. die Fischbohren. Plin. *les ouies des poissons.*
BRASSICA. f. 1. der Kohl, das Kraut. Cato. *le chou.*
†BREVIS, e. kurz. *bref.*
Breui. Adu. in kurzem *peu de tems après.*
Breue. n. 3. der Zettel, das Register. Vopisc. *le billet, registre.*
Breuia. n. Pl. 3. die seichten Orter im Meer. Sen. *les bosses.*
Brēueulus, a, um sehr kurz Apul. *fort court.*
Breuiter. Adu. kurz, kurzlich. *brièvement.*
Breuitas, atis. f. 3. die Kurze. *la brièveté.*
Breuio. 1. ich verkurze. Quinctil. *j'abrege.*
Breuiarium. n. 2. ein Auszug, kurz Verzeichniß. Suet. *l'abregé, sommaire.*
Breuiloquens. o. 3. der nicht viel Worte macht. *qui s'exprime en peu des mots.*
Breuiloquentia. f. 1. die Kürze im Reden. Cic. ap. Gell. *brief et court parler, l'expression succincte.*
Perbrēuis, e. Adi. sehr kurz *tres-court.*
Perbrēui *et* Perbreuiter. Adu. im kurzen, auf das nächste. *fort brievement, en tres peu de tems.*
Subbreuis, e. Adi. ziemlich kurz. Plin. *assez court.*
BRVMA. f. 1. der kurzeste Tag im Winter: der Winter. *la solstice d'hiver: l'hiver.*
Brumalis, e. Winter= *d'hiver.*
†BRVTVS, a, um. unvernünftig, dumm Hor. *brute, stupide.*
Bruteſco, ui, ēscere. 3. dumm werden: das Gefuhl verlieren. Sidon. *s'abetir: perdre le sentiment.*
Obbruteſco, ui, ēscere. 3. dumm, viehisch werden. Lucret.
BVBO, ōnis. m. 3. eine Eule, Uhu Plin. *le hibou, chat-huant.*
†BVCCA. f. 1. das Maul, (die Mauler): der Pausbacke. *la bouche: le bourjoufle.*
Buccula. Suet. *et* Buccella. f. 1. Dimin. Apic.
Bucco, ōnis. m. 3. der Pausbacke. Apul *le bourjoufle.*
Buccina. f. 1. die Pfeiffe, Trompete: das Hirtenhorn. *la trompe, trompette: le cor de berger.*
Buccinum. n. 2. *Idem.* Plin.
Buccinos. m. 2. der Trompeter. Petron. *le trompette.*
Buccino. 1. ich trompete. Varro. *je sonne de la trompette.*
Buccinator, is. m. 3. der Trompeter. Cic. *le trompette.*
Debuccinare. 1. ausposaunen. Tert. *trompetter, corner.*
BVFO, ōnis. m. 3. die Krote. Virg. *le crapaud.*
*BVLLA. f. 1. die Wasserblase, (Blasen) der Knopf, (die Knöpfe) *la bouteille d'eau, le bouton.*
Bullatus, a, um. das Knopfe oder Buckeln hat. *qui a des boutons ou des boucles.*
Bullo. 1. Cato. *et* Bullio. 4. Cels. ich walle auf, siede, (sotte, gesotten: *je bouillonne.*
Ebullare, Perf. Combullire, Apic. Ebullire, *Idem.* Rebullire, Apul.
Bullatio. f. 3. Plin. *et* Bullitus. m 4. Vitruu. das Gebrudel. *le bouillonnement.*
(Buo) *Imbuo, ui, ūtum. 3. ich tauche ein, netze, unterrichte. (re, in rem) *je trempe, mouille, instruis.*
BVRIS, is. f. 3. *et* BVRA. f. 1. die Pflugsterze. Varro. *le manche recourbé d'une charrue.*
BVRRAE. Pl. f. 1. das Gewirre, Narrenspossen. Auson. *les fadaises, niaiseries.*
Burrire. 4. wummeln murmeln. Apul *bruire, bourdonner.*
BVSTVM. n. 2. das Grab, die Brandstatte. (ab VRO) *le sepulcre, lieu où l'on dresse le bucher.*
Bustuarius, a, um. der sich dabey gebrauchen läßt.
†BVTYRVM. n. 2. Butter Plin. *le beurre.*
BVXVS. f. 2. der Buchsbaum Virg. *le bouis.*
Buxeus, a, um. buchsbaumern Plin. *de bouis.*
BYSSVS. f. 2. köstliche Leinewand. Plin. *la soie, le lin très-fin.*
Byssinus, a, um. daraus gemacht. Apul. *de lin très-fin.*

CĂBALLVS. m. 2. ein Reitpferd. Hor. *un cheval de felle.*
Caballīnus, a, um. Pferde= Plin. *de cheval.*
*CĂCHINNVS. m. 2. das laute Gelächter. *l'éclat de rire.*
Cachinno *et* Cachinnor. 1. ich lache laut. (quid) Apul. *j'éclate de rire.*
Cachinnatio, onis. f 3. ein großes Lachen. *le ris immoderé.*
Cachinno, nis. m. 3. der Spottvogel. Perf. *le ricaneur.*
Cachinnābilis, e. Adi. lächerlich. Apul.
Decachinnare. 1. auslachen Tert. *se mocquer.*
CĂCVMEN, inis. n. 3. die Spitze, (Pl. en) Höhe, (Pl. en) der Gipfel. Cæf. *la cime, le sommet.*
Cacuminare. 1. zuſpitzen. Ouid. *rendre pointu.*
Decacuminare. 1. abköpfen. Colum. *écôter.*
Decacuminatio, ōnis. f. 3. die Abköpfung Plin. *l'écôtement des arbres.*
*CĂDO, cĕcĭdi, cāſum. 3. ich falle, (du fällſt, er fällt, fiel, gefallen) (ex, a quo; cauſa) *je tombe.*
*Cāſus. m. 4. der Fall, Zufall, (die Fälle) *la chute.*
Caſualis, e. Adi. zufällig Varr. *caſuel.*
Caſualiter. Adu. zufälliger weiſe. Sidon. *par hazard.*
Cāſare. 1 wackeln. Plaut. *chanceler.*
Caſabundus, a, um. taumelnd. Macrob. *qui chancele en marchand.*
Cadĭuus, a, um. abfallend. *qui tombe facilement et de ſoi même.*
Caducus, a, um. hinfällig. *caduc.*
*Cadāuer, eris. n. 3. ein Aas, todter Leib. *la charogne, le cadavre.*
Cadaueroſus, a, um. todtfarbicht. Terent. *viſage de mort.*
Accido, idi. ſine Sup. 3. ich falle hinzu, es trägt ſich zu, (trug, getragen) (in quid, cui) *je tombe, il arrive.*
Accidentia. ſ. 1. der Zufall. Plin. *l'accident.*
Concido, idi. ſine Sup. 3. ich falle übern Haufen. *je tombe.*
Dĕcido, idi. ſine Sup. 3. ich falle herab. Vell. *je déchois.*
Deciduus, a, um. abfällig. Plin. *qui tombe facilement.*
Decidium. n. 2. der Fall. Sen. *la chute.*
Excidere, idi. ſine Sup. 3. ausfallen. (re, e re) *échaper.*
Incidere, idi, cāſum. 3. hineinfallen. (in quid) *tomber dedans.*
Superincidere. 3. über einander hereinfallen. Liu. *tomber par deſſus.*
Intercidere. 3. darzwiſchen fallen. *tomber entre.*
Occido, cidi, caſum. 3. ich gehe unter, komme um. *je me couche, peris.*
Occidens, entis. m. 3. der Untergang, das Abendland. *le couchant.*
Occidentalis, e. Plin. Occidualis, Prudent. *et* Occiduus, a, um. Ouid. was gegen Abend iſt, oder liegt. *occidental.*
Occāſus. m. 4. der Untergang. *le couchant.*
*Occaſio, onis. f. 3. die Gelegenheit. *l'occaſion.*
Inoccĭduus, a, um. nicht untergehend. Lucan. *qui ne ſe couche point.*
Superoccidere 3. nachher untergehen. Macrob. *ſe coucher après.*
Procido, idi. 3. ich falle nieder, zu Fuß. (ad, in quid) Liu. *je me jette aux pieds.*
Procidentia. f. 1 *et* Procidentia, um. n. 3. Pl. der Vorfall, das Austreten. Plin. *la deſcente des boyaux.*
Prociduus, a, um. heraustretend, vorfallend. Plin. *qui tombe.*
Recido, idi, aſum. 3. ich falle zurück. *je retombe.*
Recidīuus, a, um. wiederfallend, wiederherſtellig. Plin. *retombant, qui ſe rétablit.*
Succido, idi. 3 ich falle nieder, ſinke. Plaut. *je tombe.*
Succiduus, a, um. hinfällig. Ouid. *qui tombe facilement.*
CĂDŬCEVS m. 2. das Friedenszeichen, der Heroldſtab. *la baguette d'ambaſſadeur pour la paix.*
Caduceator, oris. m. 3. ein Friedensbote, Herold. Liu. *l'ambaſſadeur pour la paix.*
Caducifer, a, um. was einen Friedensſtab trägt. Ouid.
†CAECVS, a, um. blind. *aveugle.*
Caeculus, a, um. Dim. blödſichtig. Virg. *qui a la vuë baſſe.*
*Caecitas. f 3. die Blindheit. *l'aveuglement.*
Caeco *et* Excaeco, Obcaecare, Occaeco. 1. ich verblende, mache blind. *j'aveugle.*
Excaecator. m. 3. der Verblender. Plin. *qui aveugle.*
Caecutio, iui, itum. 4. ich blinze, ſehe ſtumpf Varr. *je devenis aveugle.*
*CAEDO, cĕcīdi, caeſum. 3. ich haue, (hieb, gehauen) ſchlage, (du ſchlägſt, er ſchlägt, ſchlug, geſchlagen) *je frappe, bas.*
Caeduus, a, um. das man umhauet. Plin. *qu'on coupe.*
Caeſim. Adu. auf den Hieb. Liu. *de taille.* Oppoſit. punctim. auf den Stich. *de pointe.*
Caeſura. f. 1 der Schnitt. Plin. *l'entaillure.*
Caedes, is. f. 3. der Todtſchlag, Mordthat. *le meurtre, carnage.*
Hŏmĭcīdium. n. 2. *Idem.* Plin.
Homicida. m. 1. der Todtſchläger. *l'homicide, meurtrier.*
Fratrĭcīda. m. 1. der Brudermörder. *le fratricide.*
Fratricidium. n. 2. der Brudermord. *le fratricide.*
Matricida m. 1. der Muttermörder. *qui a tué ſa mére.*
Matricidium. n. 2. der Muttermord. *le meurtre de ſa mére.*
Parrĭcida. m. 1. der Vatermörder. *le parricide.*
Parrĭcīdālis *vel* Parricidialis, e. Adi. mörderiſch. Quinct. *de parricide.*
Parricidialiter. Adu. mörderiſcher weiſe Lamprid *en parricide.*
Parricīdium. n. 2. der Vatermord. *le parricide.*
Tyrannicida. m. 1 Tyrannicidium. n. 2. der einen Tyrannen ermordet, der Mord eines Tyrannen. *le tyrannicide.*
Abſcīdo, īdi, īſum 3. ich ſchneide ab. Ouid. *je coupe.*
Abſciſe. Adu. kurz. Val. Max. *preciſement.*
Abſciſio. f. 3. die Abkürzung. Auct. ad Herenn. *le retranchement.*
Accīdo, īdi, īſum. 3. ich verſchneide, (verſchnitt, verſchnitten) Liu. *je rogne.*
Anciſus, a, um. abgeſchnitten. Lucret. *coupé tout autour.*
Concaedes. f. 3. die Verhauung des Waldes. Tac. *l'abatis d'arbres.*
Concido, idi, iſum. 3. ich zerhaue, zerſchneide. *je coupe, mets en pieces.*
Conciſe. Adu. Quinctil. Conciſio. f. 3. die Kürze (der Worte) *la brieveté.*
Conciforium. n. 2. das Schnittmeſſer. Veget. *le plane.*
Conciſura. f. 1. die Spaltung. Sen. *la fente.*
Superconcīdere 3. drüber zerſchneiden. Apic. *couper pas deſſus.*
Circumcido, idi, iſum. 3. ich beſchneide, umſchneide. *je circoncis, rogne tout autour.*
Circumciſio f. 3. Suet. Circumciſura. f. 1. Plin. die Beſchneidung: Umſchneidung *la circonciſion: le retranchement.*
Circumciſitius, a, um. umſchnitten. Varr. *coupé, rogné tout autour.*
Decidere, idi, iſum. 3. abhauen: entſcheiden. *je coupe; décide.*
Deciſio. f. 3. Abſchied, Vertrag. *Paccord, déciſion.*
Excīdo, idi, iſum. 3. ausrotten. *détruire.*
Excīſio. f. 3 die Ausrottung *la deſtruction.*
Exciſorius, a, um. ausſchneidend. Celſ. *qui ſert à couper.*
Incido, idi, iſum. 3. ich ſchneide hinein. (quid, in rem, rei) *j'inci*
Inciſum n. 2. der Abſchnitt. *le membre coupé dans le ſtile.*
Inciſe. Inciſim. Adu. ſchnittweiſe, mit kurzen Abſchnitten. *d*
maniére conciſe
Inciſio. f. 3. Inciſus. m. 4. *et* Inciſura. f. 1. das Schneiden, Schnitt. Plin. *l'inciſion.*
Incaeduus *ſ.* Inciduus, a, um. unabgehauen. Ouid. *qu'on ne coupe poi*
Superincīdere. 3. darüber wegſchneiden. Celſ. *couper par deſſus.*
Intercīdere. 3. mitten entzwey ſchneiden. Plin. *couper par le milieu*
Interciſe. Adu. mit unter *par morceaux, par parcelles.*
Interciſio. f. 3 der Durchſchnitt. Plin. *l'entrecoupure.*
*Occido, idi, iſum. 3. ich tödte. *je tuë.*
Occidio *et* Occiſio, nis. f. 3. das Umbringen, Todtſchlagen: die gä liche Niederlage. Celſ. *l'occiſion, tuerie.*
Occiſor. m 3. der Todtſchläger. Plaut. *le meurtrier.*
Percido, idi, iſum. 3. zerhauen, zerfetzen Flor. *couper le viſage, balafe*
Praecīdo, idi, iſum. 3. ich ſchneide ab, verkürze. *je rogne, coupe.*
Praeciſe. Adu. kurz. *préciſement.*
Praeciſio. f. 3 die Abkürzung. *le retranchement.*
Praeciſura. f. 1. *Idem.* Apic. Frontin.
Praecidaneus, a, um. vorhergeſchlachtet. Cato. *qui étoit imm avant les autres.*
Repraeciſio. f. 3. die Abſchneidung. Apul. *le retranchement.*
Recido, idi, iſum. 3. ich verſchneide. Cato *je retranche.*
Reciſamentum. n. 2. das Abgeſchnittene, Schnitzel, Späne. Pl *la rognure, le morceau qu'on a coupe.*
Reciſio f. 3. die Verſchneidung. Plin. *l'action de couper, de rogn*
Succido, idi, iſum. 3. ich haue ab Plin. *je coupe, abas.*
Succiſiuus, a, um. abgebrochen (Zeit) *(tems) menagé.*
Succidaneus, a, um. nachgeſchlachtet. Gell. *qu'on met à la pla qui prend la place.*
Succidia. f. 1. die Speckſeite. *le morceau de lard.*
Succidus, a, um. *vid.* SVGO.
Caementum. n. 2. Bruchſtein. *le moilon.*
CAELEBS, ibis. c. 3. unverheirather, ledig. Suet. *qui n'eſt point marié.*
Caelibatus. m. 4. der ledige Stand. *le célibat.*
CAELO. 1. ich meißele, ſteche aus, (du ſtichſt, er ſticht, ſtach, geſtoch (quid, in rem, in re) *je grave.*
Caelator, ōris. m. 3. der Goldarbeiter *le graveur.*
Caelum. n. 2. die Grabſtichel, Meißel. Quinctil. *le burin.*
CAERĔMŌNIA, *vel* CĔRIMONIA. f. 1. der Gebrauch, (G bräuche) die Ceremonie bey dem Gottesdienſte. *la ceremonie, rit, la coûtume de religion.*
CAERŬLEVS, a, um. waſſerblau. *de couleur bleue, azuré.*
Caerulus, a, um. Poët. *Idem.*
Caeruleum. n. 2. die blaue Farbe, Laſur. Plin. *l'azur.*
Caeruleatus, a, um. blau gefärbt. Vellei. *teint en bleu.*
Subcaeruleus, a, um. blaulicht. Celſ. *azurin.*
CAESARIES, ei. f 5. ein zierlich ſchön Haar. *la chevelure.*
Caefariatus, a, um. ſchön laughaaricht. Apul. *qui a de longs chev*
CAESIVS, a, um. blau, himmelblau. *bleu, de la couleur du ciel.*
CAESTVS. m. 4. die Fechtkolbe: der Streittrieme. *le ceſte, ga let garni de plomb.*
†CĂLĂMVS. m. 2. der Halm, (die Hälme) die Schreibfeder. *le ſeau, la plume à écrire.*
Calamarius, a, um. Rohr= oder Feder= Suet. *qui concerne les nes où les plumes.*
Călămētum. n. 2. das Rohrgebüſche, Röhrig: die Schnitzel, Abgang von den Röhren oder Halmen. Columel.
Vnicalamus, a, um. das nur einen Halm hat. Plin *qui n'a qu'un to.*
* Calamitas, atis. f. 3. das Unglück, der Schaden, (die S den) *la calamité.*
Calamitoſus, a, um. unglückſelig. *miſible, funeſte.*
Calamitoſe Adu. jämmerlich, klaglich. *miſerablement, malheureuſeme*
Calamiſter, ſtri. m. 2. ein Krauteiſen. *le fer à friſer.*
Calamiſtratus, a, um. getrauſelt. *friſé.*
CĂLEO, ui. ſine Sup. 2. ich bin warm (re, a re, in re) *je ſuis chaud.*
* Calor, oris. m. 3. die Wärme *la chaleur.*
Calōrātus, a, um. erhitzt. Apul. *échauffé.*
Calidus *et* Caldus, a, um. warm, hitzig. *chaud, ardent.*
Calidarius *et* Caldarius, a, um. ſchmelzend, leicht zu erhitzen *qui fond aiſement.*
Caldarium. n. 2. die Schwitzſtube. *l'étuve, le bain chaud.*
Caldor. m. 3 pro Calor. Varro.
Calefco *et* Incalefco, calui. 3. ich werde warm. (re) *je m'échauffe.*
Concalefcere, calui. 3. erwarmen, hitzig werden. *s'échauffe prendre feu.*
Obcalefcere, Percalefcere, calui. 3. um und um erhitzen, durchwärmen *être chaud tout autour, devenir tout à fait chaud.*
Recalefcere, calui 3. wieder warm werden *ſe réchauffer.*
Calefacio *et* Calfacio, ēci, actum. 3 ich mache warm, wärme. (qui re) *je f chauffer, échauffe.*
Calfacio. 1. *Idem.* Horat Macrob.
Calfactus. m. 4. die Erwärmung Plin. *l'action de réchauffer.*
Calorifĭcus, a, um. wärmend hitzend. Gell. *qui échauffe.*
Concalefacere 3. Excalfacere 3. Plin Incalfacere. 3. Ouid. Per calefacere. 3. Vitruu. Recalfacere. 3. Ouid. erwärmen, e hitzen. *échauffer.*
*CĂLĪGA. f. 1. der Stiefel, (Pl in) Plin. *la bottine.*
Caligārius, a, um. *et* Caligaris, e. Adi. Stiefel= Plin. *de bottine.*
Caligatus, a, um. geſtiefelt. Suet. *qui porte des bottines.*
*CĀLĪGO, inis. f. 3 die Finſterniß, Dunkelheit *l'obſcurité, les tenebre*
Caliginoſus, a, um. dunkel, finſter *obſcur, tenebreux.*
Caligo, are. 1. finſter, blind ſeyn. (ad quid, in qu) *être obſcur, aveugl*
Caligatio. f 3. *Idem ac* Caligo. Plin.
†CĂLIX, ĭcis m. 3. der Becher, der Kelch, (es, e) *le gobelet, la coupe.*
CALLIS, is. m. 3. der Fußpfad, Steig, (es, e) *le ſentier, chemin battu.*
CALLVS. m. *et* CALLVM. n. 2. die Schwiele, harte Haut, Schwarte. *le cal, durillon.*
Calloſus, a, um. von Schwielen hart. *calleux.*

Calleo, ui. ſine Sup. 2. ich bin verſucht, gehärtet. (quid, c. Inf.) *j'ai de l'experience, je ſuis endourci.*
Callenter. Adu. klüglich Apul. *ſagement.*
Concalleo *et* Concallefco, Occalleo *et* Occallefco, callui. 3. ich verhärte, gewohne. (re) *je m'endurcis, m'accoutume.*
Obcallēre *et* Obcallefcere. 3. verharſchen. Celſ. Colum. *devenir dur.*
Percallēre *et* Percallefcere. 3. hart, unempfindlich werden: wohl wiſſen, verſtehen. *devenir dur, inſenſible: ſavoir parfaitement.*
*Callidus, a, um. liſtig, verſchlagen. *aviſé, ruſé.*
Callide. Adu. liſtiger weiſe. *finement.*
Incallidus, a, um. albern, einfältig. *groſſier, ſimple.*
Incallide. Adu. alberner weiſe. *ſimplement.*
Calliditas, atis. f. 3. Liſt, Verſchlagenheit. *la fineſſe, ruſe.*

CALARE. 1. Obſol. Hinc
Calatio. f. 3. *et* Calator. m. 3. Varr. Plaut.
Apocalare. 1. beyſeite rufen. *éloigner.*
Intercalare. 1. darzwiſchen einſchieben: aufſchieben. *intercaler: differer.*
Intercalaris, e. *et* Intercalarius, a, um. eingeſchoben. *intercalaire.*
Intercalatio. f. 3. die Einſchaltung. Plin. *l'intercalation.*
Intercalator. m. 3 der dazwiſchen kömmt. Macrob. *qui s'inſere.*

CALO, ōnis. m. 3. der Troßbube: Knecht. *le goujat d'armée: valet.*

†CALVMNIA. f. 1 die Verleumdung. *la calomnie.*
*Calumnior. Dep. 1. ich verleumde. *je calomnie.*
Calumniator, ris. m. 3. ein Verleumder. *le calomniateur.*

†CALVVS, a, um. kahl, ohne Haar. Suet. *chauve.*
Calua f. 1. der Hirnſchedel, die Hirnſchale. Liu. *le cran, teſt de la tête.*
Caluaria. f. 1. *Idem* Plin. Celſ.
Caluēre, Calueſcere *et* Caluefieri. kahl ſeyn, werden. Plin. Varr. *être, devenir chauve.*
Caluĭtium. n. 2. *et* Caluities. f. 5. die Glatze, Platte. Petr. *la chauveté.*
Praecaluus, a, um. vornen kahl. Sueton. *chauve par devant.*

†CALX, cis. c. 3. die Ferſe. *le talon.* at, f. 3. der Kalk. *la chaux.*
Calculus. m. 2. das Steinlein: der Stein in der Blaſe: der Rechenpfenning. Martial. *le petit caillon: calcul: jetton à compter.*
Calculator, is. m. 3. ein Rechenmeiſter. Mart. *le calculateur.*
Calculoſus, a, um. ſteinigt: der den Stein hat. *pierreux: qui a la gravelle.*
Calco. 1. ich trete: (du tritſt, er tritt, trat, getreten) *je foule.*
Calcatura. f. 1. die Tretung. Vitruu. *l'action de fouler.*
Calcatus. m. 4. *Idem.* Pallad.
Circumcalcare. 1. rings umher eintreten. Colum. *fouler tout autour.*
Recalcare. 1. wieder betreten. Apul. Colum. *refouler.*
Supercalcare. 1. darauf treten. Colum. *fouler.*
Calcitrare *et* Recalcitrare. 1 hinten ausſchlagen, widerſtreben. Plaut. *ruer, regimber: desobéir.*
Calcitratus. m. 4. das Geſtrampel. *la ruade, le coup de pied.*
Calcitro, ōnis m. 3. (Pferd) das hinten ausſchlägt. Gell. *qui rue.*
Conculco. 1 ich zertrete, (pedibus) *je foule.*
Conculcatio. f. 3. *et* Conculcatus. m. 4. die Zertretung. Plin. Tert. *l'action de fouler.*
Deculco. 1. ich trete nieder. Plin. *je marche deſſus.*
Exculcare. 1. austreten, ausſtampfen. Caeſar. *fouler aux piés.*
Inculco. 1. ich trete ein, drücke ein, ſchreibe dazwiſchen, bläue ein. (cui quid) *je fourre, mets dedans, rebats.*
Interculcare. dazwiſchen ſtopfen. Colum. *fourrer, preſſer.*
Occulcare 1. zertreten, eintreten. Cato. *fouler aux pieds.*
Proculco 1. ich trete unter die Füſſe. *je foule, aux piés.*
Calcar, āris. n 3. der Sporn, (Pl. die Sporen) *l'éperon.*
*Calceus. m. 2. Calceamen. n. 3. *et* Calceamentum. n. 2. der Schuh, (es, e) *le ſoulier.*
Calceare *et* Calciare. 1. Schuhe anziehen. *chauſſer.*
Calceatus, us. m. 4. die Tragung der Schuhe. Suet. *la chauſſure.*
Calcearium. n. 2 das Schuhgeld. Suet. *ce que l'on paie pour la chauſſure.*
Diſcalceatus, a, um. ohne Schuh. Suet. *déchauſſé.*
Excalceare. die Schuhe ausziehen Suet. *déchauſſer.*
Calcarius, a, um. Kalk: Plin. *de chaux.* Subſt. der Kalkbrenner. Cato. *le chaufournier.*

CAMBIO, pſi, ire. 4. wechſeln, vertauſchen. Apul. *changer de la monnoïe,*

CAMELVS. m. 2 das Kameel. Plin. *le chameau.* (*troquer.*
Camēlinus, a, um. Kameel: Plin. *de chameau.*

†CAMĔRA, *ſ.* CAMARA. f. 1. das Gewölbe, die Decke eines Zimmers. *la voute, arcade.*
Camerarius, a, um. zu einem Gewölbe gehörig. Plin. *d'arcade.*
Concamerare. wölben, zuwölben Plin. *vouter.*
Concameratio. f. 3. das Wölben, Gewölbe. *l'action de vouter, la voute.*
Camīnus. m. 2. der Camm, die Schmiedeſſe. *la cheminée, forge.*

†CAMPĀNA. f. 1. die Glocke. Iunioris aeui vt res, ita Vocabulum. *la cloche.*

CAMPVS. m. 2. das Feld, (es, Pl. er) *le champ.*
Campeſter, ſtris, e. eben, im flachen Felde *champêtre, de champagne.*
Campeſtre. n. 3. die Schürze. Horat. *le calleçon des athletes.*

CANĀLIS, is. m. 3. der Canal, (als, äle) die Rinne, (Pl en) *le canal.*
Canaliculus. m. 2. *et* Canalicula. f. 1. Dim. ein Canälchen, Röhrchen. Vitruu Gell *la goulote.*
Canaliculatus, a, um. ausgehöhlt wie eine Rinne. Plin. *canelé.*
Canalicola. m. 1. ein Müßiggänger, Tagedieb. Gell. *un fainéant, canaille.*

†CANCER, cri. m. 2. *et* cris. m. 3. der Krebs, (ſes, ſe) das Gitter. Ouid. *l'écrevice, les barreaux: la gangraine.*
Cancerare. 1. faulen, den Krebs haben. Plin. *pourrir, avoir la gangraine.*
Canceraticus, a, um. Krebs: Veget. *d'écrevice.*
Canchrena. n. 3. todtes Fleiſch. Fäulniß. Veget *chair morte.*
Cancelli. m. 2. Pl. das Gitter, Ziel. *les jalouſies, le terme.*
Cancellare. 1. vergittern. Colum. *mettre une grille.*
Cancellatim. Adu. gegittert, kreuzweiſe. Plin. *en forme de grille.*

CANDEO, ui. ſine Sup ich bin weiß, glüe. *je ſuis blanc, embraſé.*
Candeſcēre. 3. weiß, hell werden. Ouid. *devenir blanc.*
Candentia. f. 1. *et* Candor, is. m. 3. der weiße Glanz, die Aufrichtigkeit. *la blancheur: candeur.*
Candicare. 3. weiß ſeyn, glänzen. Apul. *devenir d'un blanc eclatant.*
Candicantia. f. 1. der Glanz. Plin. *la blancheur.*
Candidus, a, um. weiß, aufrichtig. *blanc, ſincere.*
Candide. Adu. weißlicht, aufrichtig. *blanchement, ſincerement.*
Candidulus, a, um. Dim. etwas weißlicht. *qui tire ſur le blanc.*
Candidatus m. 2. der um ein Amt oder Ehre ſich bewirbt. Liu. *le candidat.*
Candēla. f. 1. das Licht. (ts, ter) Kerze, (Pl. en) *la chandelle.*
*Candēlābrum. n. 2. ein Leuchter. *le chandelier.*
Candilabrus. m. 2. Petron. *Idem.*
Candefieri. weiß werden. Plin. *devenir blanc.*
Candĭficus, a, um. weiß machend. Apul. *qui rend blanc.*
*Accendo, di, ſum. 3. ich zünde an, entzünde, erhitze. quaſi a Cando, (quem, in quid) *j'allume, enflamme, embraſe.*
Accenſus. m. 4. die Anzündung. Plin. *l'embraſement.*
Accenſor. m. 3. ein Aufhetzer, Anſtifter, Lärmbläſer. Val. Max. *un*
Redaccendēre. 3. wieder anzünden. Tert. *rallumer.* (*boute feu.*
Incendo, di, ſum. 3. *Idem quod* Accendo, (quem ad quid, re)
Incendium. n. 2. die Feuersbrunſt. *l'incendie.*
Incendiarius, a, um. anzündend Plin. *qui met le feu.* Subſt. der Mordbrenner. Quinct. *l'incendiaire.*
Incenſio, ōnis. f. 3. der Brand, die Anſteckung. *l'embraſement, l'action de mettre le feu.*
Incenſe. Adu. hitzig. Gell. *ardemment.*
Incendioſus, a, um. heiß, brennend. Fulgent. *brulant.*
Superincendere. 3. noch mehr anzünden Val Flacc. *allumer de plus.*
Succendo, di, ſum. 3. anzünden. Sen. *allumer.*
Succenſio. f. 3. die Anzündung Ammian. *l'action d'allumer, le feu.*
Excandeſco, candui. 3. ich werde hitzig, zornig, (ira) *je devens ardent, je m'emporte*
Excandeſcentia. f. 1. jäher Zorn. *la colere ſubite.*
Excandefacere. 3. entzünden, erhitzen. Varro. *allumer, enflammer.*
Incandēre *et* Incandeſcere. 3. entbrennen. Sen. *s'enflammer.*
Percandidus, a, um. ſehr weiß. Celſ. *tres-blanc.*
Percandefacere. 3. durchhitzen, durchwärmen. Vitruu. *rendre tout à fait blanc ou ardent.*
Recandeſcere. 3. wieder heiß werden. Ouid. *ſe rallumer de nouveau.*
Subcandidus, a, um. weißlicht. Plin. *blanchatre.*

†CĂNIS, is. c. 3. der Hund, (des, de) *le chien.*
Canarius, a, um. von Hunden. Plin. *de chien.*
Canīnus, a, um. hündiſch. *de chien.*
Catulus. m. 2. ein junger Hund, oder fleiſchfreſſendes Thier. *le petit chien, où la bête carnaſſiere.* (*ſelle.*
Catellus. m. 2. it. Catella. f. 1. ein Scheeßhund. *un petit chien de demoi-*
Catulinus, a, um. hunds: Plin. *de chien.*
Canīcula. f. 1. *Idem. et* der Hundsſtern. *la canicule.*

CĂNISTRVM. n. 1. der Brodtkorb. *le panier.*

CANNA. f. 1. das Schilf. Rohr. *la canne.*
Cannula. f. 1. Dimin. kleiner Schilf. Apul. *la petite canne, le petit*
Canneus, a, um. von Schilf. Colum. *de canne.* (*roſeau.*
Cannētum. n. 2. das Rohrgebüſche. Pallad. *lieu plein de cannes.*
Canniciae. f. 1. Pl. Pallad. *Idem.*

CANNĂBIS. f. 3. *it.* CANNABVM. n. 2. der Hanf. *le chanvre.*
Cannabinus *et* Cannabius, a, um. hänfen. Colum Grat. *de chanvre.*

*CĂNO, cĕcĭni, cantum 3. ich ſinge, (ſang, ſung, geſungen) ſpiele auf einem Inſtrument, (quid, ad quid, cui) *je chante, joue d'un inſtrument.*
Canto *et* Cantito. ich ſinge. *je chante.*
Cantatio. f. 3. das Singen, der Geſang. Apul. *l'action de chanter, le*
Cantator. m. 3. ein Sänger Martial. *le chanteur.* (*chanſon.*
Cantatrix. f. 3. eine Sängerinn Varr. *la chanteuſe.*
Cantāmen, ĭnis. n. 3. das Zauberlied. Apul. *l'enchantement.*
Cantabundus, a, um. ſingend. Gell. *chantant.*
*Cantor, is. m. 3 der Sänger, Comödiant. *le chantre, acteur dans la co-*
Cantrix. f. 3. eine Sängerinn. Varr. *la chanteuſe.* (*medie.*
Cantio, nis. f. 3. Cantus. m. 4. Cantilēna. f. 1. *et* Canticum. n. 2. das Lied, (es, er) Geſang, (Pl Geſänge) *le chanſon.*
Cantiuncula, Canticulus. Dim. ein Liedchen. Non. *la chanſonnette.*
Cantilenoſus, a, um. ſingbar, muſikaliſch. Sidon. *muſical.*
Canticus, a, um. im Singen beſtehend, muſikaliſch. Macrob.
Cantillare. 1. leiſe und mählig ſingen. *chanter d'une voix baſſe.*
Canturire. 4. gern ſingen *aimer à chanter.*
Canor, ōris. m. 3. der liebliche Klang. Ouid. *l'harmonie, melodie.*
Canōrus, a, um. wohlklingend. *harmonieux.*
Canore. Adu. wohlklingend. Apul. *harmonieuſement.*
Canax, ācis. o. 3. Apul. *Idem.*
Accentus. m. 4. der Ton, Accent. Ammian. *l'accent.*
Accentiuncula. Dim. ein kleiner Accent. Gell. *le petit accent.*
Concĭnere. zuſammen ſingen. *chanter en partie.*
Occinere, ui, entum. 3. entgegen ſingen. *chanter à l'oppoſite.*
Concinentia. f. 1 die Zuſammenſtimmung. Macrob. *le concert.*
Concentus. m. 4. die Uebereinſtimmung. *l'accord, harmonie.*
Concentio. f. 3. *Idem.* Apul.
Incinere. 3. anſtimmen, anfangen zu ſingen. Propert. Gell. *entonner.*
Incentor. m. 3. der Vorſänger Ammian. *le chantre.*
Incentio. f. 3. die Anſtimmung. Gell. *l'entonnement de cantique.*
Incentiuus, a, um. anreizend, anſteckend. Varr. *qui excite, anime.*
Intercinēre. 3. darzwiſchen ſingen. Horat. *chanter entre deux.*
Occentus. m. 4. der Geſang, das Pfeifen. Val. Max. *le chant, le cri.*
Occentare. 1. anſingen Plaut. *chanter devant.*
Praecinere. 3. vor: Recinere, nach: Succinere, mit drein ſingen. *entonner, rechanter, chanter la contre-partie.*
Praecentio. f. 3. der Vorgeſang, die Anſtimmung des Geſangs. *l'entree du chant, l'ouverture, le prelude.*
Praecentor. m. 3. der Vorſänger. Apul. *qui entonne.*
Succentor. m. 3. ein Nachſinger, Untercantor Ammian.
Succentiuus, a, um. einſtimmig. Varr. *de concert.*
Accantare. 1. mit drein ſingen. Stat. *chanter avec quelqu'un, accompagner.*
Antecantamentum. n. 2. ein Vorgeſang. Apul. *le prelude, l'ouverture.*
Decantare. 1. oft ſingen, preiſen. *chanter ſouvent, louer.*
Excantare. 1. weg zaubern.
Incantare. 1. bezaubern. *enchanter.*
Recantare. 1. wiederrufen. *ſe retracter.*
Incantatio. f. 3. die Zauberey. *l'enchantement.*
Incantator. m. 3. der Zauberer. Tert. *le ſorcier.*
Incantamentum. n. 2. die Bezauberung. Plin. *la ſorcelerie.*
Praecantatio. f. 3. die Zauberey. Quinctil. *le charme.*
Praecantatrix. f. 3. eine Hexe. Plaut. *la ſorciere.*
Fidĭcen, Lyricen, Tibĭcen, Tubicen, ĭnis. m. 3. der Lauteniſt, Hautboiſt, Trompeter. *le joüeur de luth, de flute, trompette.*
Fidĭcina f. 1. eine Saitenſpielerinn. Ter.
Tibicina. f. 1. eine Flothenſpielerinn. Plin. *joueuſe de flûte.*
Tibicinium. n. 2. das Pfeifen, Flothenſpielen. Apul. *l'art de joüer, de la flûte.*
Tibicinare. 1. pfeifen, die Flöthe blaſen Fulgent. *joüer de la flûte.*
Cicuticen ein Hautboiſt. Sidon *le Hautbois.*
Luticen, ĭnis. m. 3. ein Zinkenbläſer, ein Trompeter. Varr. *le trompete.*

CANTERIVS, i. m. 2. der Wallach: das Weingerüſte: die Latte. *le cheval hongre, l'échalas: le chevron.*
Canteriolus. Dim. ein Pfahl, eine Stütze. *le pieu, l'etançon.*
Cantherinus *et* Cantheriatus, a, um. geſtützt, gepfahlt. Col. *soutenu d'échalas.*
CĀNVS, a, um. grau, weißgrau. *blanc, chenu.*
Cani. m. 2. Pl. *et* Canities. f. 5. graue Haare. *cheveux blancs.*
Canoſus, a, um. grau. Vopiſc. *chenu.*
Caneſco *et* Incaneſco, canui 3. ich werde grau. *je deviens chenu.*
Caneo. ich bin grau. *je blanchis de vieillesse.*
Incanus, a, um. ſehr grau. Suet. *blanc de vieillesse.*
Praecanus, a, um. vor der Zeit grau. Hor. *qui est blanc devant le tems.*
Semicanus, a, um. halb grau. Apul. *à demi blanc.*
CĂPĔDO, inis. f. 3. der Raum, das Trinkgefäß. *l'intervalle: le grand vase de deux anses.*
Capeduncula. Dim. eine Art von Opfergefäßen.
Diſcapedinare. 1. von einander thun, aufthun. Apul. *ouvrir.*
Intercapēdo, inis. f. 3. der Zwiſchenraum. Quinctil. *l'intervalle.*
†CĂPER, pri. m. 2. ein geſchnittener Bock, (Pl. die Böcke) *le bouc.*
Capra *et* Capella. f. 1. die Ziege, (Pl. en) *la chèvre.*
Caprīnus, a, um. von Ziegen *de chèvre.*
Capellianus, a, um. den Ziegen dienlich. Martial. *qui sert aux chevres.*
Căprare. 1. runzeln. Apul. *rider le front.*
Caprarius. m. 2. der Ziegenhirte. *le chevrier.*
Caprile. n. 3. der Ziegenſtall. Colum. *l'etable à chevres.*
Caprōtīnus, a, um. Macrob.
Capricornus. m. 2. der Steinbock. Horat. *le capricorne.*
Caprigenus, a, um. ziegenartig. Macrob. *engendré d'une chevre.*
Caprimulgus. m. 2 ein Ziegenmelker. Catull *qui tette les chevres.*
Caprípes. bockfüßig. Horat. *qui a des pieds de chevres.*
Semicaper, pri. der Halbbock. Ouid. *le demibouc.*
Caprea. f. 1. die Gemſe *le chevreuil.*
Capreolus. m. 2. der Rehbock. *le petit chevreuil.* Plur. Capreoli. die Gäbelchen an den Weinreben. Varr. *le tendre de vigne.*
Capreolatum. Adu. verwirrt. Apul. *d'une maniere embrouillée.*
CAPILLVS. *vid.* CAPVT.
CĂPIO, cēpi, captum. 3. ich faſſe, fahe, oder fange, (du fängſt, er fängt, fina, gefangen) nehme ein, (du nimmſt, er nimmt, nahm, genommen) (quid, res me, re capi) *je prends, j'occupe.*
Captus. m. 4 die Faſſung: der Verſtand. *la priſe: capacité.*
Captura. f. 1. der Fang. *la capture.*
Capto. 1. ich fahe begierig. *je prends avec desir.*
Captatio. f. 3. das Nachſtellen. *la pourſuite.*
Captator. m. 3. der Nachſteller. *l'intrigant.*
Captatrix. īcis. f. 3. die Nachſtellerinn. Apul. *l'intrigante.*
Captio, nis. f. 3. Betrug, liſtiger Fang. *la tromperie, ſurpriſe.*
Captiuncula. f. 1. Dim. ein Wörtchen, damit man einen fängt, eine verfängliche Frage. *une piege.*
Captioſus, a, um. betrüglich, hinterliſtig. *captieux.*
Captioſe. Adu. verfänglich. betrüglich. *captieusement.*
*Captinus, a, um. gefangen. *captif.* Subſt. der Gefangene. *le priſonnier.*
Captiuitas, atis. f. 3. das Gefängniß, der Zuſtand der Gefangenen. *la priſon, l'état des priſonniers.*
Capax, ācis. o. 3. fähig, faſſend. *capable.*
Capācitas, ātis. f. 3. die Fähigkeit, der Raum. *la capacité, l'etendue.*
Incapax. o. 3. unfähig. Prudent. *incapable.*
Capeſſo, ivi, (*et* capeſſi) ītum. 3 ich nehme an. *je prends.*
*Accipio, ēpi, eptum. 3. ich nehme an, vernehme, empfahe. *je prends, entends, reçois.*
Acceptio, nis. f. 3. die Annehmung. *l'action de recevoir.*
Acceptor. m. 3. der etwas annimmt. *qui prend, qui reçoit, le receveur.*
Acceptrix. f. 3. die etwas annimmt. Plaut.
Acceptare. 1. annehmen. Sil. *recevoir.*
Acceptabilis, e. angenehm. Lactant. *agréable.*
Acceptatio. f. 3. *Idem quod* Acceptio, Apul.
Antĕcipo. 1. ich nehme voraus. *it.* Antecapio. *j'anticipe.*
Antecapio f. 3. die vorgefaßte Meynung. *l'idée anticipée.*
Anticipatio. f. 3. die Vorausnehmung. *l'anticipation.*
Concipio, epi, eptum. 3. ich empfahe oder empfange, begreife, (begriff, begriffen) (quid, quo, ex quo) *je comprends, conçois.*
Conceptio. f. 3. *et* Conceptus. m. 4. die Empfängniß *la conception.*
Conceptaculum. n. 2. die Geburtsſtätte, das Behältniß. Plin. *le reſervoir.*
Praeconceptus, a, um. vorhergefaßt, zuvorgeſchöpft. Plin. *conçu au paravant.*
*Decipio, epi, eptum. 3. ich betrüge, (betrog, betrogen) *je trompe.*
Deceptus. m. 3. die Betrüglichkeit. *la tromperie.*
Deceptio. f. 3. der Betrug. *l'action de tromper.*
Deceptor. m. 3. der Betrüger. Sen *le trompeur.*
Deceptrix. f. 3. die Betrügerinn. Lactant. *la trompeuſe.*
Decĕpula. f. 1. die Falle. Sidon. *la trape. it.*
Decipulum. n. 2. Apul *Idem.*
Diſcepto. 1. ich zanke, entſcheide. (quo, quid, de quo) *je diſpute, decide.*
Diſceptatio, onis. f. 3. der Streit, Zank. *la diſpute.*
Diſceptator, is. m. 3. der Schiedsmann. *l'arbitre.*
Diſceptatrix. f. 3. die Schiedsrichterinn.
*Excipio, epi, eptum. 3. ich nehme aus, auf. *j'excepte, ſurprends.*
Exceptio. f. 3. die Ausnahme. *l'exception.*
Exceptiuncula. f. 1. Dimin. eine kleine Ausnahme.
Exceptare. 1. herausnehmen, hervorholen. *prendre.*
Excepticius, a, um. ausgenommen. Plin. *excepté.*
Excipulum. n. 2. *et* Excipula. f. 1. ein Gefäß, das man unterhält, Fiſchreuße. Plin. *une vase qui sert à recevoir, naſſe.*
Incipio, epi, eptum. 3. ich fahe an. *je commence.*
Inceptio. f. 3. der Anfang, das Beginnen *le commencement.*
Inceptare. 1. Frequent oft anfangen. Terent. *commencer souvent.*
Inceptor. m. 3. der Anfänger. Terent. *l'entrepreneur.*
Inceptum. n. 2. das Vorhaben. Liu. *l'entrepriſe it.* Inceptus m. 4. Nep.
Intercipio, epi, eptum. 3. ich unternehme, fange auf. *j'entreprends, j'intercepte.*
Interceptio. f. 3. die Entziehung *la ſurpriſe.*
Interceptor. m. 3. der etwas wegſtichet. *qui intercepte.*
Interceptus. m. 4. der Betrug. Fulgent. *la tromperie.*
Occipere. 3. anfangen. Ter. *commencer.*
Occupo. 1. ich nehme ein, komme zuvor. (quid, quem, e. Inf.) *j'occupe, j'anticipe.*
Occupatio, nis. f. 3. das Geſchäffte. *l'occupation.*
Anteoccupare *et* Praeoccupare. 1. zuvorkommen. *préoccuper.*
Praeoccupatio. f. 3. Nep. das Zuvorkommen. *la préoccupation.*
Percipio, epi, eptum. 3. ich empfahe, vernehme. *je prends, entends.*
Perceptum. n. 2. der Lehrſatz. *la régle.*
Perceptio. f. 3. die Genießung. *la cueillette.*
Inperceptus, a, um. unbegriffen Gell. Ouid. *non compris.*
*Praeceptum. n. 2. ein Gebot. *précepte.*
Praecipio, epi, eptum. 3. ich nehme zuvor, lehre, gebiete. *je prens d'avance, instruis, commande.*
Praeceptio. f. 3. die Unterweiſung. *l'inſtruction.*
Praeceptor. m. 3. ein Lehrer. *le precepteur.*
Praeceptrix. f. 3. eine Lehrerinn. *celle qui enſeigne.*
Praeceptiuus, a, um. lehrend, was Lehren enthält. Sen.
Praeceptiue. Adu. gebothweiſe. Tertull. *en forme de précepte.*
Praecipuus, a, um das vornehmſte, was ſonderliches. *principal, ſinguli*
Praecipue. Adu. vornehmlich, bevoraus. *principalement, avantage*
Rĕcipto, epi, eptum. 3. ich nehme wieder an, begebe mich wohin (quid, ſe quo) *je reprends, me retire.*
Recepto, are. 1. *Idem.*
Receptus. m. 4. die Zuflucht. *le refuge.*
Receptum. n. 2. das Verſprechen. *la promeſſe.*
Receptor. m. 3. der etwas aufnimmt, ein Hehler. Tac. *le receleur.*
Receptrix. f. 3. die Hehlerinn.
Receptibilis, e. das man wiederbekömmt. Auguſt. *recevable.*
Receptatio f. 3. die Aufnehmung. Ammian. *l'action de recevoir.*
Receptator. m. 3. der Hehler. *le receleur.*
Receptorius, a, um. zur Aufnahme dienlich. Tert. *qui sert à la recepti*
Receptāculum. n. 3. der Aufenthalt. *le receptacle.*
Recupero *et* Recipero. 1. ich erlange wieder *je recouvre.*
Recuperatio, Reciperatio. f. 3. die Wiedererlangung. *le recouvremen*
Recuperator, Reciperator. m. 3. ein verordneter Richter, ein Commiſſarius. *le juge, commiſſaire delegue.*
Recuperatorius, a, um. Commißions: *de commiſſion.*
Irrecuperabilis, e. Adi. unerſetzlich. Tertull. *irrecuperable.*
Irrecuperabiliter. Adu. unerſetzlicher Weiſe. Horat. *d'une maniere irrecuperable.* (*cautio*
Satisaccipere. 3. die Verſicherung oder Bürgſchaft annehmen *recevoir*
Suſcipio, epi, eptum. 3. ich nehme auf. (quid, liberos) *je reçoi*
Suſceptum. n. 2. das Vorhaben. Ouid. *l'entrepriſe.*
Suſceptio. f. 3. die Aufnehmung. *l'appui.*
Suſceptor. m. 3. ein Unternehmer; Einnehmer; Hehler; Pathe. Iu *l'entrepreneur; le receveur: le receleur; le parrain.*
Suſceptare. 1. aufnehmen. Apul. *recevoir.*
CĂPIS, idis. f. 3. ein Opfergefaß, Trinkgefäß. Liu.
Capiſterium. n. 2. ein Sieb, eine Schwinge. Mulde. Col. *le crible, leſ*
†CAPSA. f. 1. der Kaſten, (die Kaſten) *le coffre.*
Capſula. Dim. ein Käſtchen. Sen. *une caiſſette.*
Capſarius. m. 2. ein Diener, der das Buch nachträgt. Suet.
Capſus. m. 2. ein Stall. Vellei. Vitruu. *l'etable.*
CĂPVLA. f. 1. ein Opfergefaß, Trinkgefäß. *it.* ein Schöpftopf, ein Schöp oder Feimloffel. Varr. *l'ecumoire.*
Capulare. 1. abſeimen, mit dem Schöpftopfe abſchöpfen. Colum *écumer, ſoustirer.*
Capulator. m. 3. der abſchöpfet, der das Oel aus einem Gefäße i andere gießt.
Decapulare. 1. abſchäumen. Plin. *ſurvuider, decanter.*
CĂPVLVS. m. 2. das Heft, Degengefaß, Todtenbahr. Apul. *la poignée, bie*
Capularis, e. Adi. der auf der Grube gehet. Apul. *un vieillard j le bord de la foſſe.*
CĂPVS. m. 2. *et* CAPO, onis. m. 3. der Capaun. Colum. *le chapon.*
†CĂPVT, itis. n. 3. der Kopf, (die Köpfe) das Haupt (die Häupte das Vornehmſte. *la tête, l'auteur, point principal.*
Capital, ālis. n. 3. das Haupttuch; Hauptverbrechen. *ſorte de voi le crime capital.*
Capitālis, e. des Todes werth, peinlich *capital.*
Capitaliter. Adu. auf Leib und Leben peinlich Plin. *criminelleme*
Capito, ōnis. m. 3. der Großkopf *qui a une groſſe tête.*
Capitulum. n. 2. Dim. das Köpfchen, Mannchen, Capitälchen. T
Capitellum. n. 2. Dim. die Spitze an den Zweigen, Capitalchen. Pli
Capitatus *et* Capitulatus, a, um. kopfict. Plin *qui a une tête.*
Capitulatim, Adu. kurz. Nep. *par chapitre.*
Capitium. n. 2. die Haube, Mütze: der Bruſtlatz, die Schnürbruſt. Varr. *la coiffe, le poitral, la gorgerette.*
Sinciput, itis. n. 3. das vordere Theil des Hauptes, halber Kopf. (q. d. ſemicaput) *le devant de la tête: demi-tete.*
Occiput, itis. n. 3. das Hintertheil am Haupte. Auſ. *le derriere de la tête.*
Occipitium. n. 2. *Idem.* Celſ.
Capillus. m. 2. das Haar auf dem Haupte. *les cheveux.*
Capillari. Dep. 1. Haare haben. *avoir des cheveux.*
Capillatus, a, um. haaricht. *chevelu.*
Capillatura. f. 1. der Haarſchmuck. Tert. *la coifure en treſſe.*
Capillāgo, inis. f. 3. Tert. *et* Capillitium. n 2. Apul. *Idem quod* Capillus.
Capillāre. n. 3. die Haarhaube. Mart. *la coife.*
Capillaris, e. Adi. haarin. Plin. *capillaire.*
Capillaceus, a, um. haaricht, wie Haare. Plin. *chevelu: qui reſſemble à des cheveux.*
Capillamentum. n. 2. eine Peruque. Suet. *une peruque.*
*Anceps, ipitis. o. 3. zweifelhaft, zweyſchneidig. *douteux, à deux tranchans.*
Peranceps o. 3. ſehr zweifelhaft. Ammian. *fort douteux.*
Biceps, ipitis. o. 3. zweyköpfig. Liu. *qui a deux têtes.* *Sic et Cen-*
Triceps, Tricipes, *cet* *(pite, ſubit.*
Praeceps, ipitis. o. 3. über Hals und Kopf zu geſchwind. *qui ſe précipite.*
Praecipito. 1. ich ſtürze herab. *je precipite.*
Praecipitatio, onis. f. 3. *et* Praecipitantia. f. 1. die Stürzung, Uebereilung. *la chûte, précipitation.*
Praecipitanter. Adu. eilends, unbedachtſam. Lucret. *précipitamment.*
Praecipitium. n. 2. ein gefährlicher, ſteckeler Ort. Quinct. *le précipice.*
Recapitulare. 1. kurzlich wiederhohlen. Tert. *recapituler.*
*CĂPISTRVM. n. 2. der Zaum, die Halfter. *la bride, le licol.*
Capiſtrare. zäumen. *brider.*
CARBĂSVS. f. 2. *et* CARBASA. Pl. n. 2. klare Leinwand, Schiffsſegel. *toile de lin fort fin, voile de navire.*
Carbaſeus *et* Carbaſinus, a, um. von dünner Leinwand *de toile très-fine.*
*CARBO, ōnis. m. 3. die ausgelöſchte Kohle, (Pl. en) *le charbon noir.*
Carbonarius. m 2. der Köhler Plaut. *le charbonnier.*
Carbunculus. m. 2. der Carfunkel: brandigte Erde: Brand im Getreide Plin. *l'eſcarboucle: carboncle: la brouine des fruits de la terre.*
Carbunculare *et* Carbunculari. Dep. 1. den Brand haben, entzündet ſeyn. Plin. *etre brouï, ou brouine.* Carbun-

Carbunculōsus, a, um. braudig, röthlich. *brulé, enflammé.*
CARCER, ĕris. m. 3. das Gefängniß, (ses, se) Pl. Schranken. *la prison, les barrieres.*
Carcereus, a, um. *et* Carcerealis, e. Adi. gefänglich. Prud. *de prison.*
Carcerarius, a, um. Plaut. *Idem.*
CARDO, inis. m. 3. der Thürangel: die Hauptgegend der Welt: das Hauptwerk. *le gond.*
Cardinālis, e. daran viel gelegen iſt Vitruv. *cardinal.*
Cardinatus, a, um. in den Ecken zuſammen gefügt, in die Angel geſteckt, eingezapft. *enclavé, mis au pivot, empavé.*
Intercardinatus, a, um. dazwiſchen gefügt. Vitruv. *inſeré.*
*CARDVVS. m. die Diſtel, (Pl. eln) *le chardon.*
Carduetum. n. 2. ein Ort voll Diſteln. Pallad. *la chardonniere.*
Carduēlis, is. f. 3. der Stieglitz. Plin. *le chardonneret.*
CRENVM, i. n. 2. Meet, abgeſottener Moſt Pall. *hidromel, ou raiſiné.*
*CARIO, ui, itum 2. ich habe nicht, habe Mangel. (re) *je manque, j'ai faute.*
CREX, icis. f. 3. Riedgras. *le glayeul.*
Carectum. n. 2. ein Ort voll Riedgras. *lieu plein de glayeuls.*
CRICA. f. 1. eine trockene Feige. Ouid. *la figue ſeche.*
CRIES. f. 5. der Wurmſtich im Holze. Plin. *la vermoulure.*
Cariōſus, a, um. wurmſtichig: faul. *vermoulu, pourri.*
CRĪNA. f. 1 der Boden im Schiffe. *la carene, quille.*
Carinae. f. 1. Pl. ein gewiſſer Ort in Rom. Horat. *Carene.*
Carinare. 1. auswölben wie ein Schiffsboden. Plin. *faire en forme de*
†CARMEN, inis. n. 3. das Gedicht: (tes, te) Lied: (des, der) Verſe. *it.* die Hechel. *le poëme, la chanſon, des vers.* it. *l'aſinoir.*
Carminare. 1. hecheln, krempeln. Varr. *aſiner.*
Carminatio. f. 3. das Krempeln, Hecheln. Plin. *le cardement.*
†CARO, carnis. f. 3. das Fleiſch. *la chair.*
Caruncula. f. 1. Dim. ein Stückchen Fleiſch. *le petit morceau de chair.*
Carnarium. n. 2. die Fleiſch- oder Rauchkammer. Col. *le charnier.*
Carnalis, e. Adi. fleiſchlich. Tertull. *charnel.*
Carneus, a, um. fleiſchern. Prudent. *fait de chair.*
Carnoſus *et* Carnulentus, a, um. fleiſchicht. Plin. Solin. *charnu.*
*Carnifex, icis. m 3. der Scharfrichter. *le bourreau.*
Carnificīna. f. 1. der Marterort, die Peinigung. *la torture.*
Carnificāre. 1. martern Liu. *faire le bourreau.*
Carniuōrus, a, um. fleiſchfreſſend. *carnaſſier.*
Decarnare. 1. ſchinden, das Fleiſch abloſen. Apic. *ecorcher.*
Excarnificare. 1 martern, peinigen. *tourmenter.* (*coche.*
CARPENTVM. n. 2. die Kutſche, der bedeckte Wagen, Rollwagen. *le caroſſe,*
CARPO, pſi, tum. 3 ich pflucke, breche ab, tadele. *j'amaſſe, cueillis, blâme.*
Carptim. Adv. hie und da etwas heraus, kürzlich. *ſommairement.*
Carptus m. 4. *et* Carptura. f. 1. die Pflückung. Plin. *l'action de prendre.*
Carptores. m 3. Pl. Vorſchneider, Ehrabſchneider. Gell. Inn. *l'ecuyer tranchant, le repreneur.*
Concerpo, pſi, tum. 3. ich zerreiſſe, (zerriß, zerriſſen) *je dechire.*
Decerpo. ich pflucke ab, reiße ab (ex quo) *je cueillis.*
Decermen. n 3. ein Abbruch abgebrochner Zweig. Apul. *la branche rompue.*
Diſcerpo. 1. ich zerreiße in Stücken *je mets en pieces.* (*puë.*
Excerpo 1. ich leſe heraus. *je choiſis.*
Excerptio. f. 3. die Auszeichnung. Gell. *l'action d'extraire.*
Praecerpo. 1. ich reiße zuvor weg. *je cueillis avant le tems.*
CARRVS. m. 2. der Ruſtwagen, Karn. *le chariot.*
Carrago, inis. f. 3. die Wagenburg. Vopiſc. *la barricade de chariots.*
Carrūca. f. 1. kleine Kutſche. Plin. *la caleche.*
CARTILĀGO, inis. f. 3. der Knorpel. Plin. *le cartilage.*
Cartilagineus *et* Cartilaginōſus, a, um. knorpelicht. Plin. *cartilagineux.*
†CARVS, a, um. theuer, lieb. *cher, cheri.*
Care. Adv. theuer. *cherement.*
Caritas, tis. f. 3. die Theurung, Liebe. *la cherté, charité.*
Percarus, a, um. ſehr lieb. Iuſtin. *très-cher.*
Praecarus, a, um. ſehr theuer. Ter. *fort-cher.*
CASA. f. 1. Bauerhutte, Hirtenhaus. *la cabane, chaumiere.*
Caſula. f. 1. Dim. ein Hüttchen. *la petite caban, maiſonette.*
CASCVS, a, um. alt, altväteriſch. Varro. *vieux, ancien, uſé.*
Caſce Adv. altväteriſch. Gell. *a l'antique, à la vieille mode.*
*CASEVS. m. 2. der Kaſe. *le fromage.*
Caſeale n. 3. die Kaſekammer. Col. *lieu où l'on garde le fromage.*
Caſeatus, a, um. von Kaſen. Apul *de fromage.*
CASSIS, is. m. 3. das Netz. Jägergarn. *le rets, le panneau.*
Caſſiculum. n. 2. Dimin. ein Netzchen. *le petit panneau.*
CASSIS, idis. f. 3. der Helm, die Sturmhaube. *le caſque.*
Caſſida. f. 1. *Idem.* Virg. *Idem.*
Caſſita. f. 1. die Lerche. Gell. *l'alouette.*
*CASSVS, a, um. leer, ledig. *vuide, creux.*
Caſſe. Adv vergebens Liu *vainement.*
In caſſum, *quaſi Adv.* vergeblich. *en vain.*
*CASTĪGO. 1. ich züchtige: thue Einhalt. *je chatie: arrête.*
Caſtigate Adv. züchtig, erbarlich. Sen. *modeſtement, correctement.*
Caſtigātio, onis. f. 3 die Züchtigung. *le chatiment.*
Caſtigātor, is m. 3. der ſtrafet. Liu. *qui châtie.*
Caſtigatorius, a, um. Strafe bringend. Plin. *qui ſert à punir.*
Caſtigabilis, e. Adi. ſtrafbar Plaut. *puniſſable.*
Concaſtigare. 1. abſtrafen. Plaut. *chatier, punir.*
Incaſtigatus. a, um. ungeſtraft. Horat. *qui n'eſt pas châtié.*
CASTRO 1. ich ſchneide aus, (ſchnitte, geſchnitten) verſchneide, (verſchnitten) *je châtre.*
Caſtratio. f. 3. *et* Caſtratura. f. 1. die Verſchneidung. Colum. *le retranchement des teſticules*
Caſtrator. m. 3. ein Verſchneider Tertull. *qui chatre.*
Caſtratorius, a, um. Verſchneidungs- Pallad. *de retranchement.*
Excaſtratus, a, um. verſchnitten, ausgeſchnitten. Gell. *chatre.*
*CASTRVM. n. 2. die Veſtung, das Lager. *la forteresſe, le camp.*
Caſtellum. n. 2. das Schloß, die Veſtung. *le château.*
Caſtellatim. Adv. von einem Schloſſe zum andern. Liu. *de chateau en*
Caſtrenſis, e. zum Lager gehörig. *de camp.* (*chateau.*
†CASTVS, a, um. keuſch, züchtig, rein. *chaſte, pudique, pur.*
Caſte. Adv. keuſch *chaſtement.*
Caſtum. n. 2. *et* Caſtus. m. 4. die Kaſteyung. Gell. Tibull. *la mortification du corps.*
Caſtitas, atis. f. 3. die Keuſchheit *la chaſteté.*
Caſtimōnia. f. 1. *Idem.* it. die Ceremonien. *les cérémonies.*
Caſtimonialis, e. Adi Kaſteyungs- Pallad. *de la mortification.*
Caſtificus, a, um. keuſch. Sen. *chaſte.*

Caſtificare. 1. keuſch machen. Tertull. *rendre chaſte.*
Incaſte. Adv. unkeuſch Sen. *impudiquement.*
Incestus, a, um. unheilig: blutſchänderiſch. *inceſtueux.*
Inceſte. Adv. unheilig: blutſchänderiſch *inceſtueuſement.*
Incestus. m. 4. *et* Incestum. n. 2. Blutſchande. *l'inceſte.*
Incestare. 1. Blutſchande begehen; verunreinigen *commettre un inceſte.*
Incestuoſus, a, um. unzuchtig, blutſchänderiſch. Val. Max. *impudique,* (*inceſtueux.*
Incestificus, a, um. *Idem.* Sen.
CĂTĂMĪTVS. m. 2. der Buhler; der Mundſchenk; der Weichling. Apul. *l'amant; l'echanſon: le mol, l'effeminé.*
CATASTA. f. 1. das Gerüſte, der Pranger, die Folterbank. Martial. *l'echafaut, le pilori; la torture.*
CĂTĒIA. f. 1. ein Pfeil, Geſchoß. Gell. *un eſpece de javelot.*
CĂTĒNA. f. 1. eine Kette *la chaine.*
Catella. f. 1. Dimin. die Halskette, Schmuckkette. *la chainette.*
Catēnatus, Colum. *et* Catenarius, a, um. Sen. gebunden, an Ketten liegend. *enchainé.*
Catenatio. f. 3. die Anketteluug, Verbindung. Vitruv. *l'enchainement.*
Concatenare. 1. anketteln, zuſammenhängen. Lactant. *enchainer.*
Concatenatio. f. 3. der Zuſammenhang. Tert. *l'enchainement.*
CĂTERVA. f. 1. der Trupp, (ps, pen) Hauſe Volks, (G. *et* Pl. ſen) *la bande de ſoldats, troupe de gens.*
Caterarius, a, um. was haufenweiſe geht. Suet. *qui marche en bandes.*
Cateruātim. Adv. Truppweiſe. Salluſt. *par bandes.*
Concateruatus, a, um. zuſammengeſtellt. Ammian. *bien ſerré l'un apres de l'autre.*
CĂTĪNVS. m. 2. *et* CATINVM. n. die Schüſſel, der Napf. *le plat, l'ecuelle.*
Catillus. m. 2. Dim. ein Schüſſelchen, Näpfchen. *le petit plat.*
Catillatio. f. 3. die Näſcherey. Feſt. *la friandiſe.*
Catillones. m. 3. Pl. die Tellerlecker, Schmarutzer. Macrob. *un lecheplat, un friand.*
†CAVDA. f. 1. der Schwanz, (es, Schwänze) *la queuë.*
Coda. f. 1. Antique. Petron.
Ecaudis, e. Adi. ſchwanzlos Diomed. *ſans queuë.*
CAVDEX, icis. m. 3. der Stamm am Baume, (es, Stämme) *le tronc d'arbre.*
Caudeus, a, um. Plaut. Caudicarius, a, um. Sen. Caudiceus, a, um. aus Stammen. *de tronc.*
Cōdex, icis. m. 3. der Stamm: das Buch, (es, Bücher) *le livre.*
Codicilli. m. 2. Pl. das Schreiben, der Zettel. *la lettre, le billet.*
Codicillāris, e. Adi. briefiich, urkundlich Lamprid. *codicillaire.*
Excōdicare. 1. umgraben, ausrotten. Pallad. *eſſarter.*
CĂVEO, căui, cautum. 2. ich hüte mich, verhüte. (quid, ſibi a, de quo; c. Coni. et Inf.) *je juis ſur mes gardes, pourvois.*
Cautio, nis. f. 3. die Verſicht, Verſicherung. *la caution, l'aſſurance.*
Cautor. m. 3. der ſurſorget. *qui pourvoit.*
Catus, *et* Cautus, a, um. vorſichtig, klug. *prevoiant, aviſé.*
Cate *et* Cautim. Adv. vorſichtig, behutſam. Cic. Ter. *avec precaution.*
Incautus, a, um. unvorſichtig. *imprudent.*
Incaute. Adv. unvorſichtig. *imprudemment.*
Percautus, a, um. ſehr ſurſichtig. *fort aviſé.*
Praecaueo, aui, autum. 2. ich verhüte, baue vor. *je me precautionne par avance.*
CĂVILLOR. Dep. 1. ich ſpotte, ſcherze, verdrehe die Rede, (quem, in quo, quid, cum quo) *je raille, plaiſante, chicane.*
Cauillator. m. 3. der Spötter. *le railleur.*
Cauillatio. f. 3 Cic. Cauillatus. m. 4. *et* Cauillum. n. 2. Apul. eine Spottrede. *un diſcours piquant.*
Cauillōſus. a, um. ſpottiſch. Firm. *chicaneur.*
Incauillatio. f. 3. die Verſpottung, Verhehnung. Feſt. *l'opprobre, l'affront.*
CAVLA. f. 1. der Stall, Schaafſtall *l'etable, bergerie.*
CAVLIS, is. m. 3. d. 1 Stengel: Kohl: Kiel. *la tige, le chou, tuïau de plume.*
Cauliculus. m. 2. Dim. ein harter Stengel ein Keimbeu *la petite tige.*
Decauleſcēre. 3. den Stamm oder Stengel bekommen Plin. *monter en tige*
Vnicaulis, e. Adi. einſtenglicht. Plin *qui n'a qu'une tige.*
CAVPO, ōnis. m. 3. der Wirth, Schenke. *l'aubergiſte, cabaretier.*
Caupōna. f. 1. die Schenke, das Wirthshaus. *l'auberge, le cabaret.*
Cauponula. f. 1. Dimin eine kleine Schenke.
Cauponius, a, um Wirths- Iuſtin. *de cabaret.*
Cauponari. Dep. Wirthſchaft treiben, (quid) Enn. *faire le cabaretier.*
†CAVSA. f. 1. die Urſache, Sache, der Vorwand. *la cauſe, le pretexte.*
Cauſor. Dep 1. ich wende vor, ſuche Ausrede. *j'apporte une excuſe.*
Cauſificari. Dep. 1. *Idem.* Apul.
Cauſate. Adv. gründlich Plin. *ſolidement.*
Cauſatio. f. 3. die Entſchuldigung, der Vorwand. *l'excuſe, le prétexte.*
Cauſarius, a, um. kränklich. Sen. *valetudinaire.*
Cauſidicus m. 2. ein Vorſprecher. Advocat *l'avocat, plaidant.*
*Accūſo 1. ich klage an. (quem rei, re, rem, de, in re) *j'accuſe.*
Accuſatio, ōnis. f. 3. die Anklage. *l'accuſation.*
Accuſator, oris. m. 3. der Ankläger. *l'accuſateur.*
Accuſatrix. f. 3. die Anklagerinn. Plin. *l'accuſatrice.*
Accuſatorius, a, um. zum Anklagen geſchickt. *d'accuſateur.*
Accuſatorie. Adv. nach Ankläger Art. *en accuſateur.*
Accuſabilis, e. Adi. anklagens werth. *accuſable.*
Accuſatiuus, a, um. anklagend Quinctil. *accuſatif.*
Subaccuſare. 1. ein wenig beſchuldigen. *blâmer un peu.*
*Excuſo. 1. ich entſchuldige, (quem rei) *j'excuſe.*
Excuſate. Adv. verantwortlicher weiſe Quinct. *d'une maniere excuſable.*
Excuſatio, nis. f 3 die Entſchuldigung. *l'excuſe.*
Excuſator. m. 3. ein Fürſprecher. Auguſtin. *l'excuſeur.*
Excuſabundus, a, um. entſchuldigend. Apul. *juſtifiant,*
Excuſabilis, e. das zu entſchuldigen iſt Val. Max. *excuſable.*
Excuſabiliter. Adv. verantwortlicher weiſe. Auguſt. *d'une maniere excuſable.*
Inexcuſabilis, e. ohne Entſchuldigung. Ouid. *inexcuſable.*
Incuſo. 1 ich beſchuldige. (quem rei) *j'accuſe.*
Incuſatio. f. 3. die Anklage. *l'accuſation.*
Incuſabilis, e. Adi. anklagens werth. Tertull. *accuſable.*
Rēcuſo. 1. ich weigere, ſchlage ab *je refuſe.*
Recuſatio. f. 3. die Verweigerung. *le refus.*
Recuſabilis, e. Adi. verweigerlich. Tertull *qu'on peut refuſer.*
CAVTES, is. f. 3. der Fels. (G. *et* Pl. ſen) *le roc.*
CĂVVS, a, um. hohl. *cave.*
Cauum. n. 2. die Höhle. *la caverne.*
Cauo. 1 Virg. Concauo, Ouid. Excauo, Plin. Incauo, Colum. ich mache hohl. *je cave.*

Cauea. f. 1. der Kobe, das Vogelhauer. *la loge, cage.*
Cauerna. f. 1 eine Höhle. *la caverne.*
Cauernula. Dim. ein Grubchen, eine kleine Höhle. *la fossette, le petit*
Cauernosus, a, um. voll Hohlen. *caverneux.* (*creux.*
Cauernatim. Adu. durch Locher Sidon. *par cavernes.*
Cauāticus, a, um. was in Hohlen wächst, oder lebt. Plin. *qui nâit, ou qui vit dans les trous.*
Cauatura. f. 1. die Höhle. Veget. *le creux.*
Cauamen. n. 3. die Hohle Solin. *le creux.*
Cauator, oris. m. 3. der etwas aushöhlt, ein Steinschneider. Plin. *le*
Concauus, a, um. hohl, ausgehohlt. *concave.* (*graveur.*
Excauatio. f. 3. die Aushöhlung. Sen. *le cavement.*
Rec. nus, a, um. inwendig hohl. Prudent. *creux par dedans.*
Subcauus, a, um unterhohl. Lucret. *creux par dessous.*
Subtercauatus, a, um. unterhöhlt. Solin. *creusé par dessous.*
CĔDO, cessi, cessum. 3. ich weiche, (wich, gewichen) gebe nach, (cui re, de re) *je recule, fais place.*
Cessim. Adu. zurück, beyseit Iustin. *en arriere.*
Cesso. 1. ich höre auf, unterlasse, (a in re) *je cesse.*
Cessio, ōnis. f. 3. die Abtretung *la cession.*
Cessātio, nis. f. 3. das Aufhören. *la relache.*
Cessātor, ris. m. 3. ein Zauderer, Fauler. *le negligent, paresseux.*
Cessatrix. f. 3. eine Zauderinn, Faule. Tertull. *la paresseuse.*
Abscessio. f. 3. Abscessus. m. 4. die Abweichung Sil. *le depart.*
Abscēdo, essi, essum, edere. 3. abtreten, (a quo, quo) *se retirer.*
*Accedere, essi, essum. 3. hinzugehen, (ad, in quid, cui, quem) *approcher.*
Accessus. m. 4. der Zutritt, Zugang. *l'accès.*
*Accessio. f. 3. die Zugabe, der Zuwachs. *l'augmentation.*
Accessor. m. 3. einer der mit beytritt. Val. Max. *qui approche.*
Accessito. 1. oft hinzugehen. *approcher souvent.*
Inaccessus, a, um. da niemand zu kommen kan. Sil. *dont on ne peut approcher.*
Inaccessibilis, e. Adi. wo man nicht hinzukommen kann Tert. *inaccessible*
Antecedere 3. vorgehen, übertreffen. *précéder, surpasser*
Antecessus. m. 4. *et* Antecessum. n. 2. der Vortrab Sen. *d'avance.*
Antecessor. m. 3. ein Vorgänger. Suet. *le predecesseur.*
Antecessio. f. 3. die Vorhergebung. *ce qui precede.*
Arcessio, ivi, itum. 3. ich rufe herbey, lasse holen, (male Acerso) *je mande, appelle.*
Arcessitor. m. 3. der herbey ruft. Plin. *qui va appeller.*
Concedere. 3. nachgeben, weichen, (cui re, de re, quem cui) *se retirer, relacher de son droit.*
Concessus. m. 4. *et* Concessio. f. 3. die Zulassung. *la concession.*
Concessare. 1. aufhören. Plaut. *cesser.*
Concessātio. f. 3. die Aufhörung. Col. *la relache, la discontinuation.*
Inconcessus, a, um. unerlaubt, verbothen. Quinct. *non permis, defendu.*
Decedere. 3. abziehen, sterben, (re, de, ex re) *sortir, decéder.*
Decessio. f. 3. *et* Decessus. m. 4. der Abzug, das Ende. *le départ, la fin.*
Decessor. m. 3. ein Vorfahr. Tacit. *le prédecesseur.*
Praedecessor. m. 3. *Idem.* Symmach.
Discedere. 3. hinwegziehen, (a, ex quo, in quid) *partir.*
Discessus. m. 4. *et* Discessio f. 3. der Abzug. *le départ.*
Excedo, essi, essum, edere. 3. entweichen, (quo, ex quo) *se retirer.*
Excessus. m. 4. die Ausschweifung: der Tod, Hintritt. *l'excès: la mort.*
Incedo. 3. ich gehe einher. *je marche.*
Incessus. m. 4. der Gang *l'allure.*
Incesso, ivi, itum, ĕre. 3 anfallen. *attaquer.*
Incessio. f. 3. der Einfall. *la poursuite.*
Incessābilis, e. Adi. unaufhörlich Oros. *continuel.*
Incessābiliter. Adu. stets, unablässig. Salu. *continuellement, sans cesse.*
Incessanter. Adu. *Idem.* Sidon.
Intercedere, essi, essum. 3. darzwischen treten. *s'entremettre.*
Intercessio. f. 3. *et* Intercessus. m. 4 Valer. Max. der Widerstand, die Protestation. *l'opposition, interceſſion.*
Intercessor, ōris m. 3 der darzwischen tritt. *qui s'entremet.*
Introcedere. 3. hineintreten Apul. *entrer.*
Occedere. 3 entgegen gehen. Plaut. *aller au devant.*
Praecedere, -- vorgehen, vorherkommen, (re quid, in re) Virg. *précéder.*
Praecessor. m. 3 der Vorgänger Hieronym. *le predecesseur.*
Procedere, essi, essum. 3. hervor- oder fortgehen, (in, ad quid) *s'avancer.*
Processio. f. 3. Processus. m. 4 der Fortgang. *la procession.*
Recedere, essi, essum. 3. zurück weichen. *reculer.*
Recessim. Adu. rückwärts, im Zurückgehen. Plaut. *en reculant.*
Recessus m. 4. der Rückgang, Abtritt, Abweichung. *le reculement, l'eloignement, un lieu secret.*
Recessio. f. 3. *Idem* Vitruu.
Retrocedere. 3. zurückgehen. Liu. *reculer.*
Retrocessus. m. 4. der Rückgang. Apul. *le reculement.*
Secedere, -- besonders gehen, (de, a quo, ad quid) *se tenir à l'écart.*
Secessio f. 3 die Abweichung. *la separation.*
Secessus. m. 4. der Lustort, der Aufenhalt auf dem Lande.
Succedere. 3. folgen hinein- hinunter- von statten gehen, (quid, cui) *succeder, entrer dedans, reussir.*
Succedaneus, a, um. der an die Stelle tritt, ablöset. Apul. *qui prend*
Successor. m. 3. der Nachfolger. *le successeur.* (*la place.*
Successio. f. 3. die Folge *la succession.*
Successus. m. 4. glücklicher Fortgang. *le succès.*
Successiuus, a, um nachfolgend, auf einander. Lactant. *successif.*
CĔDO. Verbum. Def. sage, gieb. *dites, donnes.*
CĔDRVS. f. 2. die Ceder. Plin. *le cedre.*
Cĕdrinus, a, um. von Cedernholz Plin. *de cedre.*
Cĕdrium. n. 2. der Cedersaft. Plin. *la liqueur de cedre.*
CĔLĔBER, bris, bre. volkreich, berühmt. *peuplé, fameux.*
Celebritas, ātis. f. 3. Versammlung, Ruhm. *l'assemblée, renommée.*
Celebro. 1. ich begehe feyerlich, bin oft da, rühme. Colum. *je celebre, frequente, loue.*
Celebratio. f. 3 die Feyerung, der Ruhm. *la solemnité, reputation.*
Celebrator. m. 3. der etwas feyret. Martial. *qui celebre.*
Celebrabilis, e. Adi. preisüch, ruhmlich Ammian. *laudable, solemnel.*
Concelebro. 1. ich rühme mit, begehe mit. *je celebre avec.*
Incelebris, e. unberühmt, einsam Sil. *inconnu, solitaire.*
Percelebris. e. Adi. sehr berühmt. Plin. *très-celebre.*
Percelebro. 1. sehr ausbreiten. *vanter fort.*
CĔLER, ĕris, re. 3. geschwind, hurtig. *vîte, agile.*
Celere. Adu. eilends, schnell. Enn. *vitement, promtement.*
Celeriter. Adu. geschwind, eilends. *vîtement.*
Celeriuscule. Adu. etwas schnell. Auct. ad Herenn. *un peu vite.*
Celeritas, ātis. f. 3. die Geschwindigkeit. *la célérité.*
Celeritudo. f. 3. *Idem.* Varr.
Celero. 1. ich eile. Virg. *je hâte.*
Accelero. 1. ich eile herzu. *je hâte, presse.*
Celeranter. Adu. eilends Act. ap. Non. *avec viteſſe.*
Celeratim. Adu. eilends, hurtig. Sisenn. ap. Non. *vitement.*
Acceleratio. f. 3. die Eilfertigkeit Auct. ad Herenn. *la precipitat.*
Percĕler, ĕris, re. 3. sehr geschwind. *fort vîte.*
Percĕleriter. Adu. sehr eiligst. *tres vitement.*
Praecĕler, ĕris, re. 3. sehr geschwind, plötzlich Plin. *fort vite, soud.*
Praecelerare. 1. vorhereilen. Stat. *devancer, prevenir.*
CELIA. f. 1. Weißbier. Plin. *bierre blanche.*
†CELLA. f. 1. der Keller, die Speisekammer: kleines Zimmer. *le cell*
la garde-manger. la petite chambre.
Cellula. f. 1. Dimin. ein Kellerchen. Colum. *le petit cellier.*
Cellarius. m. 2. der Kellner, Hausvoigt. Colum. *le maître d'hô*
Cellaria. f. 1. die Kellnerinn, Ausgeberinn. Plaut. *la depensiere.*
Cellarius, a, um. Keller- Plaut. *de cellier.*
Cellarium. n 2. der Keller, die Speisekammer Donat. *et* Seru. *le cell*
Cellaris, e. Adi. Keller- Colum. *de cellier.*
Cellatio. f. 3. die Eintheilung in Zellen oder Kammern. Petron.
†CELLO. Obsol. vnde
Antecello, Excello *et* Praecello, ui. sine Sup. 3. (re, cui, que ich übertreffe. *j'excelle.*
Excellenter. Adu. vortrefflich, erhaben. *excellement, eminement.*
Excellentia. f. 1. die Vortrefflichkeit. *l'excellence.*
Superexcellens. o. 3. überschwenglich groß. Salu. *très-excellent.*
Percello, culi, culsum. 3. ich schlage, werfe übern Haufen. *j'abats*
Perculsus. m. 4. ein Anstoß. Tertull. *le choc.* (*renve*
Praecellentia. f. 1. die Vortrefflichkeit. Tert. *l'excellence.*
Procellere. 3. niederschlagen, niederstoßen Plin. *abattre, renverser*
Recellere. 3. zurückschlagen. Liu. *abaisser.*
CĔLO. 1. ich verhele. *je cache.*
Celate. heimlich, verdeckt. Ammian. *en secret, en cachette.*
Celatim. Adu. *Idem.* Apul.
Celator. m. 3. ein Hehler Lucan. *le receleur.*
Celamen. n. 3. die Verhehlung. Verbergung. Apul. *le cachement.*
Concelo. 1. ich verhehle. Gell. *je cache.*
CĔLOX, ōcis. f. 3. das Rennschiff, Jagdschiff Liu. *une fregate leg*
†CELSVS, a, um hoch, erhaben *haut, elevé.*
Celse. Adu. hoch, erhaben. Ammian. *hautement, sublimement.*
Celsitas. f. 3. *et* Celsitudo, inis. f. 3. die Höhe, Hoheit. Ve
l'hauteur, excellence.
Excelsus, a, um, hoch, erhaben. *haut, élevé.*
Excelse. Adu. hoch, erhaben Plin. *en haut.*
Excelsitas, ātis. f. 3. die Hohe, Hoheit. *l'élevation, sublimité.*
Praecelsus, a, um. sehr hoch. *fort haut.*
*CENSEO, ui, censum. 2. ich meyne, schätze. *je crois, pense.*
Censio. f. 3. die Schatzung, die Züchtigung. Fest. *l'estimation biens, la taxe, la peine.*
Censum. n. 2. *et* Census. m. 4. die Schatzung. *le denombrement*
Censor, is. m. 3. der oberste Policeymeister; der beurtheilet, stra
le censeur: le critique, punisseur.
Censūra. f. 1. das Amt des Censors, die Musterung: Beurtheil
la dignité de censeur, revuë: le jugement.
Accenseo, ui, sum. 2. hinzuzählen. Sen. *mettre au nombre.*
Accensus. m. 2. ein Gerichtsdiener, ein Austreuter. *un officier des*
Incensus, a, um ungeschätzt. *qui n'est pas estimé.* (*giſtr*
Percenseo, ui, sum. 2 ich durchsehe, zähle. *je parcours, raconte.*
Recenseo, ui, censum *et* censitum. 2. ich zähle her, mustere. Liu.
compte, fais la revuë.
Recensitus, a, um. erzählt, gemustert. Suet. *passé en revuë.*
Recensus. m. 4. Suet. Recensio. f. 3. die Musterung. *la revuë.*
Succensio. f. 3. der Unwille. Symmach. *l'indignation.*
Succenseo, ui, sum. 2. ich bin zorn g auf einen, (quid cui) *je me fa*
CENTRINES. m. 3. Pl. eine Art Mücken. Plin. *une espece de mouche*
*CENTRVM. n 2 der Mittelpunct *le centre.*
Centralis, e. Adi was mitten innen ist. Plin. *central.*
*CENTVM. Indecl. hundert. *cent.*
Centies. Adu. hundertmal. *cent fois.*
Centēni, ae, a. Pl. je hundert. *cent.*
Centēsimus, a, um. der hundertste *centieme.*
Centenarius, a, um. hundertpfündig u. d. g Plin. Varr. *centenai*
Centūria f. 1. eine Compagnie von hunderten. *la compagnie d*
cent hommes.
Centūrio, ōnis. m. 3. ein Hauptmann, Capitain. *le centurion.*
Centuriare. 1. in Compagnien theilen. *distribuer par Compagnies.*
Centuriatim. Adu. hundert und hundert. *par centaines.*
Centuriatus. m. 4. die Hauptmannschaft. *la charge de centenier.*
Centuriatio. f. 3. die Eintheilung nach Hunderten. Flacc. *divisionpa*
centaines.
Centurionatus m. 4. die Hauptmannschaft. Tac. *la charge de capitain*
Concenturiare. 1. zusamme rotten Plaut. *assembler par centaine.*
Excenturiatus, a, um. ausgemerzt Plaut. *cassé, licentié.*
Subcenturio. m. 3. ein Lieutenant. Liu. *le Lieutenant.*
Succenturiare. 1. an des andern Stelle ordnen. Gell. *substituer.*
Centuplex. o. 3. hundertfach. Plaut. *centuple.*
Centuplicatus, a, um. hundertfältig. Prud. *centuple.*
Centuplicato. Adu. hundertfältig Plin. *au centuple.*
Vndecēni, ae, a. je neun und neunzig. Plin.
Vndecentesimus, a, um. der neun und neunzigste. Val. Max.
Ducenti, ae, a. zweyhundert. Plin. *deux cens.*
Ducentum Indecl. *Idem.* Colum
Ducenarius, a, um. von zweyhundert. Plin. *de deux cens.*
Ducenaria. f. 1. die Würde eines Ducenarii. Apul.
Duceni, ae, a. je zweyhundert. Liu.
Ducentesimus, a, um. der zweyhundertste. Suet.
Ducentesima f. 1. Art einer Abgabe. Tac.
Ducenties. Adu. zweyhundertmal. *deux cens fois.*
Tercentum. dreyhundert. Virg. *trois cens.*
Tercenti, ae, a. *Idem.* Martial.
Terceni, ae, a. *Idem* Ruf.
Tercenteni, ae, a *Idem.* Martial.
Trecenti, ae, a. *Idem.*
Trecenteni, ae, a. *Idem.* Colum.

Treceni, ae, a. je dreyhundert. Liu.
Trecentesimus, a, um. der dreyhundertste. Val. Max
Trecenties. Adu. dreyhundertmal. Mart.
Quadringenti, ae, a. vierhundert. *quatre cens.*
Quadringentesimus, a, um. der vierhundertste. Liu.
Quadringenteni *et* Quadringeni, ae, a. je vierhundert. Plin. Liu.
Quadringenarius, a, um. von vierhunderten. *de quatre cens.*
Quadringenties. Adu. vierhundertmal. *quatre cens fois.*
Quingenti, ae, a. fünfhundert. Hor. *cinq cens.*
Quingentesimus, a, um. der fünfhundertste.
Quingeni, ae, a. je fünfhundert.
Quingenarius *et* Quingentarius, a, um. von fünfhunderten. Curt. Veg. *de cinq cens.*
Quingenties. Adu. fünfhundertmal. *cinq cens fois.*
Sexcenti, ae, a. sechshundert. *six cens.*
Sexcenteni *et* Sexceni, ae, a. je sechshundert. Colum.
Sexcentesimus, a, um. der sechshundertste. Plin.
Sexcenties. Adu. sechshundertmal. *six cens fois.*
Septingenti, ae, a siebenhundert. *sept cens.*
Septingentesimus, a, um. der siebenhundertste. Liu.
Septingeni, ae, a. je siebenhundert Plin.
Septingenarius, a, um. von siebenhunderten. Varro. *de sept cens.*
Septingenties. Adu. siebenhundertmal. Plin. *sept cens fois.*
Octingenti, ae, a. achthundert. *huit cens.*
Octingentesimus, a, um. der achthundertste. Liu.
Octingenarius, a, um. von achthunderten. Varr. *de huit cens.*
Nongenti, ae, a. neunhundert. *neuf cens.*
Noningenties. Adu. neunhundertmal. Vitruv.
Cento, ōnis. m. 3. ein grob Sklavenkleid, zusammengestücktes Werk.
* ĒPA. f. 1. *et* CĒPĒ. Indecl. die Zwiebel. Plin. *l'oignon.*
Ceparius. m. 2. der Zwiebelbauer, Zwiebelgärtner. Stat.
Cepina. f. 1. ein Zwiebelland Colum. *l'oignonaye.*
Cepitius, a, um. zwiblicht. Priscian. *d'oignon.*
Cepulla. f. 1. Dimin. ein Zwiebelchen. Pallad. *la petite ciboulle.*
† ĒRA. f. 1. das Wachs. *la cire.*
Cerula. f. 1. Dimin. ein Stuckchen Wachs. *un petit morceau de cire.*
Cereus, a, um. wächsern. *de cire.*
Cereolus, a, um. Dimin. etwas wachsern. Colum. *un peu de cire.*
Cereus. m. 2. der Wachsstock, die Wachsfackel. Mart. *le cierge.*
Cerinus, a, um. wachsgelb Plin. *de couleur de cire.*
Cerinarius. m. 2. ein Gelbfarber. Plaut. *qui teint en couleur de cire.*
Cerosus, a, um. voll Wachs. Plin. *plein de cire.*
Cerarium. n. 2. das Siegelgeld. *droit de taxe qu'on paye pour le sceau.*
Cero *et* Incēro. 1. ich wichse, überziehe mit Wachs. Colum. Iunen. *je cire.*
Ceratum. n. 2. Wachssalbe, Wachspomade. Cels. *le cerat.*
Ceratura. f. 1. die Wichsung. Colum. *la cirure.*
Cerius. m. 2. eine Wachstafel, ein Geschwur. Plin.
Cerificare. 1. Wachs machen. Plin. *faire de la cire.*
† ĒRĀSVS. f. 2. der Kirschbaum. Plin. *le cerisier.*
Cerasum. n. 2. die Kirsche. *la cerise.*
Cerasinus, a, um. kirschahnlich, kirschfarben. Petron. *de couleur de cerise.*
CRBERVS. m. 2. der Höllenhund. *le Cerbere.*
Cerbereus, a, um. höllenhündisch. Ouid. *de Cerbere.*
CRCIVS *vel* CIRCIVS. m. 2. ein Wind in Narbonne. Gell.
* IRDO, ōnis. m. 3. der Gerber, Schuster Sueton. *le tanneur, savetier.*
† ĒRĒBRVM. n. 2. das Gehirn. *le cerveau.*
Cerebellum. n. 2. Dimin. *Idem.* Plin.
Cerebellare. n. 3. eine Mütze. Veget. *le capuchon.*
Cerebrosus, a, um. der im Gehirne nicht wohl verwahret ist. Columel. *cervelé.*
Exccerebrare. 1. ausbrnnen, das Gehirn herausnehmen. Vulg. Interpr. *demonter la cervelle.*
CRVISIA. f. 1. das Bier. Plin. *la biere.*
* RNO, crēui, crētum. 3. ich siebe, sichte: sehe: streite. *Je tasse, crible: je vois: je combats.*
Cretio. f. 3. die Possessinehmung. *la prise de possession d'un héritage.*
Cretura. f. 1. ausgesiebter Unrath. Pallad.
Cernuus, a, um. niedergebuckt. Virg. *courbé.*
Cernuare. 1. sich niederbucken. Apul. *se baisser.*
Cernulus, a, um. stürzend, vorwarts sinkend. Apul. *qui culbute.*
Concerno. 3. untereinander sieben. August. *tamiser.*
Decerno, crēui, crētum. 3. beschließe, mache aus. (quid, cum armis, acie) *je decerne.*
Decrētum. n. 2. der Schluß, (die Schlüsse) *le decret.*
Decretorius, a, um das den Ausschlag giebt. *decisif.*
Discerno, crēui, crētum. 3. ich unterscheide. *je discerne.*
Discrētus, a, um. von einander gesondert. Columel. *separé.*
Discrete *et* Discretim. Adu. unterschiedlich Apul. *distinctement.*
Discretio. f. 3. die Unterscheidung. Quinctil. *la separation.*
Discretor. m. 3. ein Richter. Vulg. Interpr. *le juge.*
Discerniculum. n. 2. die Haarnadel. Varr. *l'aiguille de tête.*
Discrimen, minis. n. 3. der Unterschied, die Gefahr, (Pl. en) *la difference, le danger.*
Discrimino. 1. ich unterscheide. (re) *je separe.*
Discriminatim. Adu. unterschiedlich. Varr. *separement.*
Discriminatio. f. 3. die Unterscheidung. Diomed Gram. *la separation.*
Discriminator. m. 3. ein Schiedsrichter. Apul. *qui decide.*
Discriminatrix. f. 3. die Schiedsrichterinn. Nazar. Paneg.
Discriminalis, e. was da unterscheidet. Vulg. Interpr. *qui separe.*
Indiscretus, a, um. vermengt, ohne Unterschied. Sen. *mêlé.*
Indiscrete, Plin. Indiscretim, Solin. *et* Indiscriminatim, Varr. Adu. vermengt, untereinander. *mele ensemble.*
Excerno, crēui, crētum. 3. ich sondere, werfe aus. (a re) Colum. *je purge, nettoie.*
Excretia. f. 1. Unflath. Vitr. *l'excrement.*
Excretio. f. 3. die Auswerfung Plin. *l'excretion.*
Excrēmentum. n. 2. der Unflath, Auswurf des Leibes. Plin. *le crachat.*
Incernere. 3. sichten. Colum. *cribler.*
Incretus, a, um. ungesiebt Apul. *qui n'est point criblé.*
Incerniculum. n 2. das Sieb, Mehlsieb. Plin. *le crible.*
Sēcerno, crēui, crētum. 3. ich sondere ab. (a, e re) *je separe.*
Secrētus, a, um. geheim, abgesondert. *separé.*
Secreto. Secrete. Tertull. Secretim. Adu. Ammian. heimlich, im Vertrauen. *secretement, sous main.*
Secrētum. n. 2. das Geheimniß Quinctil. *le secret.*
Secretio, onis. f. 3. die Absonderung. *la separation.*
Subcerno *et* Succerno. 3. durchschlagen, durchsieben. Cato. *bluter, passer.*
Supercernere 3 sichten Plin. *cribler.*
CERRVS, i. m. 2. der Zirnenbaum. Plin. *le cerre.*
Cerreus *et* Cerrinus, a, um. von Zirnenbaum Plin. *de cerre.*
* CERTO. 1. ich streite, (stritte, gestritten) kämpfe, wette. (re, de re, cum quo) *je dispute, parie.*
Certāmen, inis. n. 3. *et* Certatio. f. 3. der Streit, Kampf. *le combat*
Certabundus, a, um streitend. Apul. *combattant.*
Certatim. Adu. um die Wette *à l'envie.*
Certator. m. 3. der Streiter Apul. *qui dispute, combat.*
Certatus. m 4. *Idem quod* Certamen. Stat.
Concerto *et* Decerto. 1 ich streite *je fais un dispute.*
Concertatio *et* Decertatio, ōnis f. 3. der Streit. *la dispute.*
Concertator. m. 3. der mit einem streitet Tac. *l'antagoniste, le concurrent*
Concertatorius, a, um. Concertatiuus *et* Decertatorius, a, um. heftig Quinctil *contentieux.*
Praecertatio. f. 3. ein vorlaufiger Streit, Scharmützel Auct. ad Herenn. *le commencement d'une dispute, l'escarmouche.*
† CERTVS, a, um. gewiß. *certain.*
Certo. Adu. gewiß, eigentlich. *assurement.*
Certe. Adu. zum wenigsten *du moins.*
Incertus, a, um. ungewiß *incertain.*
Incerte. Adu. ungewiß. Gell. *avec incertitude.*
Incerto. Plaut. Adu. *Idem.*
Incertare. 1. ungewiß machen. Plaut. *rendre incertain.*
Perincertus, a, um. sehr ungewiß. Gell. *fort incertain.*
CERVIX, icis. f. 3. (apud veteres Pl. tantum Ceruices, um) das Genicke, der Nacke. *le chignon du cou.*
Ceruicula. f. 1. Dimin. der Hals, ein gewisses Theil an einer Wassermaschine.
Cerucal, is. n. 3. das Haupt-küssen. *le chevet.*
Ceruicatus, a, um. halsstarrig, hartnäckig. Vulg. Interpr. *opiniatre.*
Ceruicositas. f. 3. die Halsstarrigkeit. Sidon. *l'opiniatreté.*
Deceruicatus, a, um. enthauptet Sidon. *decapité.*
CĒRVSSA. f. 1. das Bleyweiß, die Schminke *la ceruse.*
Cerussātus, a, um. geweißet, geschminket. *farde.*
* CERVVS. m. 2. der Hirsch: Pl. Gabeln: spanische Reuter. *le cerf: les étaies, les chevaux de Frise.*
Cerua. f. 1. das Thier. *la biche.*
Cerula. Dim. eine junge oder kleine Hindinn August *la petite biche.*
Cerulus. Dim. ein Hirschchen; eine Sturzgabel. Frontin.
Ceruīnus *et* Ceruarius, a, um. Hirsch- *de cerf.*
* CESPES, itis. m. 3. der Rasen. *le gason.*
Cespiticius, a, um. von Rasen gemacht. Capitol. *de gason.*
Cespositus, a, um. voll Rasen. Colum. *plein de gasons.*
CESTVS. m. 2 der Brautgurtel. *la ceinture de la fiancée.*
CĒTERI (CAETERI) ae, a die andern. Sing. rar. *le reste, ce qui reste.*
Cetero *et* Ceteroqui, Ceterum. (caeterum) aber, im übrigen. *mais, pour ce qui est du reste, autrement.*
CĒTRA. f. 1. ein kleiner Schild. *un petit écu.*
Cetrātus, a, um. der damit gerüstet. *qui en est armé.*
CĒTVS. m. 2. der Wallfisch. (Pl. Cete, κήτη) *la baleine.*
Cetarius. m. 2. der Fischhändler. *le vendeur de marée.*
Cetaria. Pl. n. 2. der Fischhälter Horat. *les viviers.*
CVV. gleich, als. (fere Poët.) *comme, ainsi, à peu pres.*
CIVA, ae. f. 1. die Kuh. Colum. *la vache.*
CĒVĒRE, obscene clunes mouere. Poët.
* CHĀLYBS, bis. m. 3. der Stahl. *l'acier.*
† CHARTA. f. 1. das Papier. *le papier.*
Chartula. f. 1 Dimin. das Papierchen.
Chartāceus, Vlp. *et* Charteus, a, um. Aufon. von Papier. *de papier.*
Chartarius, a, um. Papier- Plin. *de papier.*
CHAVS. m. 2. der Thierwolf, Plin. *le loup-cervier.*
CHORDA. f. 1. die Saite. *la corde.*
† CHŌRVS. m. 2. der Haufe der Singenden, Tanzenden. *le choeur de musiciens, la troupe de danseurs.*
Chorēa *et* Chorēa. f. 1. der Tanz Colum. *la danse.*
† CIBVS. m. 2. die Speise. *l'aliment.*
Cibo. 1. ich speise, ernähre. Colum. *je nourris.*
Cibalis, e. Adi. zum Essen dienlich. Varr. *bon à manger.*
Cibarius, a, um. zur Speise gehörig. *nourrissant.* Subst. Cibaria, orum. Speise. *vivres.*
Cibarium. n. 2. grob Mehl Plin. *la recoupe de boulanger.*
Cibilla. f. 1. ein Speisetisch. Varro. *table sur quoi on mange.*
† CICĀDA. f. 1. die Heuschrecke *la cigale.*
CICĀTRIX, icis. f. 3. die Narbe Schramme, (Pl. en) *la cicatrice.*
Cicatricosus, a um. voller Narben. *plein de cicatrices.*
CICCVM. n. 2. das Häutchen in einem Granatapfel, etwas sehr geringes Varro.
CĪCER, cicĕris n. 3. die Kicher, Erbse. Plin. *le pois chiche.*
Cicera. f. 1. die Wicke, graue Kichern Colum. *la cicerole.*
Cicercula. f. 1. kleine Kichern. Colum. *la gesse.*
Cicerculum. n. 2. Zinober, Rothbleyen. Plin. *une sorte de pierre rouge.*
CICINDĒLA. f. 1. die Lichtmucke. Plin. *le ver luisant.*
† CICŌNIA. f. 1. der Storch. Ouid. *la cicogne.*
CICVR, ūris. o. 3. zahm, bändig. *apprivoisé.*
Cicuro. 1. ich mache zahm. Varro ex Pacuu. *j'apprivoise.*
CICVTA. f. 1. der Schierling. Plin. *la cigue.*
CIEO, cīui, citum. 2. *et* CIO, cīui, ītum. 4. ich errege. (quid) *j'émeus.*
Citus, a, um. behende, geschwind. *soudain, leger.*
Cito. Adu. bald. Ter. *vitement.*
Citule. Adu. Dim. fein bald Apul. *un peu vite.*
Cito, are. 1. ich rufe herbey, fordere. *j'appelle, cite.*
Citatim. Adu. hurtig, geschwind. *vitement.*
Accio *et* Accieo, cīui, citum. *Idem ac* Cito.
Accitus. m. 4. der Beruf Virg. *le mandement.*
Accitio. f. 3. Arnob *Idem.*
Accito. 1. Frequent. herbey rufen. Lucret. *appeller souvent.*
Concieo, iui, itum, iere. 2. *vel*
Concio, iui, ītum, ire. 4. ich errege, bewege. *emouvoir, excité.*
Inconcitus, a, um. unbewegt, langsam Ammian. *non emû, lent.*
Concito. Adu. hurtig, geschwind. Apul. *promtement.*

Concĭtor, oris. m. 3. ein Aufwiegler. Liu. *un seditieux.*
Concito. 1. ich errege, bewege. *j'anime, excite.*
Concitate. Adu. heftig, hurtig. Colum. *avec plus d'effort.*
Concitatio, onis. f. 3. die Erregung. *l'émotion.*
Concitatus. m. 4. Sidon. *Idem.*
Concitator, oris. m. 3. ein Aufwiegler. *qui émeut.*
Concitatrix. f. 3. eine Aufwieglerinn. Plin. *celle, qui fait une emotion.*
Concitamentum. n. 2. die Anreizung, Sen. *qui sert à emouvoir.*
Concio, *vid. prorsum suo loco.*
Decito. 1. fortreiben, beschleunigen Apul. *presser.*
Excieo. 2. *et* Excio. 4. ich rufe heraus. *je provoque.*
Excitus. m. 4. die Ermunterung. Apul. *l'action d'emouvoir.*
Inexcitus, a, um. unaufgebracht. Virg. *non reveillé.*
Excito. 1. ich ermuntere, erwecke. (a *et* ex loco) *j'excite.*
Excito. 1. oft ermuntern Sil. *exciter souvent.*
Excitate. Adu. wacker, munter. Plin. *vivement.*
Excitatio. f. 3. die Aufmunterung Arnob. *l'emotion.*
Excitator. m. 3. ein Aufmunterer Prudent. *qui excite.*
Inexcitabilis, e. Adi. unerweckl ich. Sen. *qu'on ne peut eveiller.*
Incieo, obſ. Hinc:
Inciens, entis. o. 3. trächtig Arnob. *pleine.*
Incitus, a, um. rege, hitzig. *ému, excité.* Sed ad incitas (lineas) redigere eintreiben, schachmatt machen. Plaut. *reduire à la derniere extremité.*
Incito. 1. ich reize an. *j'incite.*
Incitate. Adu. schnell, frisch. *avec impetuosité.*
Incitus *et* Incitatus. m. 4. die Bewegung Plin. *le mouvement.*
Incitatio. f. 3. *et* Incitamentum. n. 2. die Anreizung. *l'encouragement.*
Incitabulum. n. 2. Gell. *Idem.*
Incitator. m. 3. einer der anreizet Prudent. *l'incitateur.*
Incitatrix. f. 3. eine die anreizet. Lactant. *celle, qui incite.*
Percieo, obſ. Hinc:
Percĭtus, a, um. sehr erregt *fort ému.*
*Recito. 1. ich sage her, lese ab. *je recite.*
Recitatio. f. 3. das Lesen. *la lecture à haute voix.*
Recitator. m. 3. der Leſer. *le lecteur.*
Retrocitus, a, um. hin und her gezogen. Lucret.
Sollicito, *vid. infra suo loco.*
Suſcito, Exſuſcito *et* Reſuſcito. 1. ich erwecke wieder. Ouid. *je reſuſcite.* (*ſuſcitation.*
Suſcitatio *et* Reſuſcitatio. f. 3. die Auferweckung. Tertull. *la re-*
Exſuſcitatio. f. 3. die Ermunterung. Auct. ad Herenn.
Suſcitator *et* Reſuſcitator. m. 3. einer der erweckt. Tertull. *qui reſuſcite.* (*enſemble.*
Conreſuſcitatus, a, um. zugleich mit erweckt. Tertull. *reſuſcité*

CĬLICIVM. n. 2. ein grob hären Tuch oder Kleid. *le cilice.*
Conciliciatus, a, um. nebſt andern mit einem hären Tuche bekleidet Tertull.

CĬLIVM. n. 2. die Augenwimper. *la paupiere.*
Supercilium. n. 2. die Augenbraune: der Hochmuth. *le ſourcil: l'arrogance.*
Supercilioſus, a, um. hochmüthig, ernſthaft. Sen. *altier, ſevere.*
*Concilium. n. 2. die Verſammlung *l'aſſemblee.*
Conciliabulum. n. 2. eine kleine ſchlechte Verſammlung Liu. *le conciliabule.*
Concilio. 1. ich vereinige: verſöhne. (inter ſe, quem cui *et* ad quem, quid) *je concilie, reconcilie.*
Conciliatio. f. 3 die Vereinigung. *la conciliation.*
Conciliatus. m. 4. die Verknüpfung. Lucret. *la compoſition.*
Conciliator. m. 3. der eine Vereinigung ſtiftet. *le conciliateur.*
Conciliatrix. f. 3. die eine Vereinigung ſtiftet, die Kupplerinn. *l'appareilleuſe, la maquerelle.*
Conciliatricula. f. 1. Dim. die Kupplerinn *la maquerelle.*
Conciliatura. f. 1. die Kuppeley *le maquerelage.*
Inconciliare. 1. verhetzen Plaut. *brouiller.*
Interconciliare. 1. Unterhandler ſeyn. Quinctil. *s'entremettre.*
Reconcilio 1. ich vertrage, verſöhne. *je reconcilie.*
Reconciliatio. f. 3. die Verſöhnung. *la reconciliation.*
Reconciliator. m. 3. ein Verſöhner Liu. *le reconciliateur.*

CIMEX, icis. m. 3. die Wanze. Plin. *la punaiſe.*
CINCINNI. Pl. m. 2. die gekräuſelten Haarlocken. *les boucles de cheveux.*
*CINGO, cinxi, cinctum. 3. ich gürte, umgebe. *je ceins.*
Cingŭlum. n. 2. der Gürtel. *la ceinture.*
Cingillum. n. 2. Dim. ein Gürtelchen. Petron. *la petite ceinture.*
Cinctus. m. 4. ein Gurt Liu. *la ceinture.*
Cinctura. f. 1. Suet. *Idem.*
Cinctorius, a, um. umgürtet, gerüſtet. Ter. *ceint, armé.*
Cinctorium. n. 2. ein Wehrgehenk; Dolch. Pomp. Mela. *le baudrier; le poignard.*
Accingo, xi, ctum. 3. ich ſchürze, gürte. (ſe rei, ad rem) *je trouſſe.*
Alticinctus, a, um. hochgegürtet. Phaedr. *qui a retroussé ſes habits.*
Circumcingo. 3. ich umringe. Sil. *environner de tous cotés.*
Diſcingo, xi, ctum. 3. ich gürte auf, ab. Martial. *j'ôte la ceinture.*
Incingo. 3. *Idem quod* Cingo. Catull.
Incinctus. m. 4. die Umgürtung Plin. *l'action de ceindre.*
Intercinctus, a, um. unterſchieden, unterſtrichen. Plin. *entrelacé, enviPercingo. 3. ich umgebe. Colum. *j'entoure.* (*ronné.*
Praecingo, xi, ctum. 3. ich gurte, ſchürze an. Ouid. *je retrouſſe.*
Praecinctio. f. 3. der Abſatz Vitruv. *le paillier.*
Praecinctus. m. 4. Varro. Praecinctura. f. 1. Macrob. die Umgurtung. *l'action de ceindre.*
Praecinctorium. n. 2. der Schurz, die Schürze Vitruv. *le tablier.*
Procinctus, a, um. umgurtet, gerüſtet. Gell. *prêt, equippé.*
Procinctus. m. 4. die Zurüſtung (zur Reiſe oder Schlacht) Quinctil. *l'apprêt.*
Recingo. 3. ich gürte auf Ouid. *j'ôte la ceinture.*
Semicinctium. n. 2. das Vortuch. Petron. *le ceinturon, demiceint,*
Succingo, xi, ctum. 3. ich ſchürze auf. *je retrouſſe.* (*tablier.*
Succinctus, a, um. Adi. kurz. Ambroſ. *court.*
Succinctim Adu. kurzlich. Sidon. *brevement.*
Succincte. Adu. Ammian. *Idem.*
Succinctulus, a, um. ein wenig aufgeſchürzet. Apul. *un peu retroussé.*

† CINIS, ĕris. m. Poët. f. 3 die Aſche. *la cendre.*
Ciniſculus. m. 2 Dimin. Prud.
Cinĕraceus *et* Cinereus, a, um. von Aſchen, aſchenfarbig. Plin. *cendré.*
Cinerarius. m. 2. ein Kohlenblaſer, Aſchenbrödel, Haarkräusler. Varro. *le ſouffleur des charbons, le marmiton, le friſeur.*
Cinericius, a, um. der Aſche ähnlich. Varro. *cendré.*
Cinereſus, a, um. voll Aſche, aſchfarbig. Apul. *plein de cendre, cendré*
Cinerescere. 3. zu Aſche werden Tertull. *etre reduit en cendres.*
Cineſactus, a, um. zu Aſche verbrannt. Lucret. *reduit en cendres.*
Cinillo, ōnis. m. 3. Horat. *Idem quod* Cinerarius.
Concineratus, a, um. mit Aſche beſprengt. *dans les cendres.*
Decineratus, a, um. eingeäſchert. *reduit en cendres.*
Decinerescere. 3. verlodern. Tertull. *etre reduit en cendres.*
Subcinericius, a, um. unter der Aſche gekocht, geröſtet Iſidor. *ſous la cendre.*

CINNVS. m. 2. eine Haarlocke: ein vermiſchtes Getränke. Plaut. Arn *la boucle de cheveux: la boiſſon compoſée.*
Concinnus, a, um. fein, zierlich. *joli, mignon.*
Concinne. Adu. zierlicher weiſe. *joliment, poliment.*
Concinnis, e. Adi. nett, füglich. Apul. *joli, propre.*
Concinniter. Adu. füglich, zierlich. Gell. *proprement, poliment.*
Concinnitas, atis. *et* Concinnitūdo, inis. f. 3. die Zierlichkeit. *la polite*
Concinno. 1. ich ordne zierlich. *j'ajuſte.*
Concinnatio. f. 3. die Zuſammenfügung. Cato. *la conſection.*
Concinnāticius, a, um. bequem, füglich. Apul. *bien arrangé.*
Concinnator. m. 3. der etwas zubereitet Arnob. *qui ajuſte.*
Inconcinnus, a, um. unzierlich, ungeeignet, unfüglich. *groſſier.*
Inconcinne, Apul. Inconcinniter, Gell Adu. ungeſchickt *impolim*
Inconcinnĭtas. f. 3. die Unförmlichkeit. Suet. *le derangement.*
Reconcinnare. 1. ausbeſſern. *raccommoder.*

CIPPVS. m. 2. der Stock, Grabſtein, Gränzſtein. Caeſ. Horat. *pal, la tombe, borne.*

CIRCVMSĔCVS, Apul. CIRCVMVNDIQVE, Gell. Adu. und um. *tout autour.*

CIRCA *et* CIRCVM. Praepoſ. um, herum. *auprès, environ, autou*
Circiter. Praep. *et* Adu. um, ungefehr. *environ, à peu pres.*
Circumcirca. Adu. rings umher. Sulpic. ad Cic. *tout autour.*
Circator. m. 3. die Schaarwache, Runde. Veget. *le ſoldat, qui fai ronde.* (*c*
Quocirca *et* Ideircea. Coni. darum, derohalben. *c'eſt pourquoi,*
Circus. m. 2. ein Kreis, Reunplatz. *le cercle, cirque.*
*Circulus. m. 2. ein Kreis, Zirkel. *le cercle, rond.*
Circellus. Dim. ein Zirkelchen: eine kleine Wurſt. Apic. *le petit ce*
Circulari. 1. zuſammenlaufen, herumſchweifen. *acourir, fair charlatan.* (*i*
Circulare. 1. herumdrehen, herumwenden. Apul. *tourner, conduir*
Circulatim. Adu. rings umher. Suet. *tour à tour.*
Circulatio. f. 3. der Umgang Vitruv. *le circuit, le tour.*
Circulator. m. 3. der Landſtreicher *le charlatan.*
Circulatrix f. 3. die Landſtreicherinn. Martial. *la coureuſe.*
Circulatorius, a, um. marktſchreyerisch Quinctil. *de charlatan.*
Semicirculus. m. 2. ein halber Zirkel. *le demicercle.*
Semicirculatus, a, um. halbrund. Celſ. *fait en demicercle.*
Circinus. m. 2. der Zirkel. *le compas.*
Circino. 1. ich mache rund. *j'arrondis.* (*de com*
Circinatio. f. 3. der Zirkel, Umkreis, die Rundung. Vitruv. *le*
Decircinare. 1. abzirkeln, abmeſſen Manil. *compaſſer.*

CIRRI. Pl. m. 2. Haarlocken, das Locklein, die Franſe. *cheveux long pendans, la hupe, la frange ou bord d'une robe.*
Cirratus, a, um krausharicht. Martial. *qui a des cheveux bouclé*

CIS, CITRA. Praep. diſſeits. *deça.*
Citĕrior, us. Comp diſſeits, herwärts liegend. *plus en deça.*
Citimus. nächſtgelegen. Cic. Plin. *tres pres de nous.*

CĬSIVM. n. 2. ein geſchwind Fuhrwerk mit 2 Rädern. *une chaiſe roul.*
† CISTA. f. 1. ein Kaſte, (des Kaſten, die Käſten) *le coffre.*
Ciſtula, Martial. Ciſtella, Ter. Dim. ein Käſtchen. *la caſſette.*
Ciſtifer. m. 2. ein Korbtrager. Martial. *qui porte un panier.*
Ciſterna. f. 1. Ciſtern, Waſſerkaſten. Plin. *la citerne.*
Ciſterninus, a, um. aus der Ciſtern Colum. *de citerne.*

*CĪVIS, is. c 3 der Bürger. *le citoïen.*
*Ciuitas, atis. f. 3. die Stadt, Bürgerſchaft, Bürgerrecht. *la v bourgeoiſie, le droit de bourgeoiſie.*
Ciuitatula. f. 1. Dim. ein Stadtchen. Sen. *une petite ville.*
Ciuilis, e. *et* Ciuicus, a, um. Plin. was Bürger angehet, bürger *de citoïen, civil.*
Ciuilitas. f. 3. die Staatsklugheit. Quinctil. *la politique.*
Ciuiliter. Adu. burgerlich, höflich. Liu. *civilement.*
Conciuis. m. 3. der Mitburger. Frontin. Tertull. *le concitoyen.*
Inciuilis, e. Adi. unhöflich, tyrannisch. Aurel. *incivil, tyrannique*
Inciuiliter Adi. unhöflicher weiſe. Apul *incivilement.*
Inciuilitas. f. 3. die Unhöflichkeit, Grauſamkeit. Ammian. *l'inc ſite, crudélité.*
Perciuilis, e. Adi. ſehr höflich. Suet. *très-civil.*

CLĀDES, is. f. 3. eine Niederlage, Schlacht. *la perte, défaite ſanglan*
CLAM. Praepoſ. et Aduerb. heimlich, wider wiſſen. *à l'inſçu, ſ qu'on le ſache.*
Clanculum, Ter. Clanculo, Apul. Adu. heimlich. *à l'inſçû.*
Clancularius, a, um. verborgen. Martial. *caché.*
Clandeſtinus, a, um. heimlich verſtohlen. *clandeſtin.*
Clandeſtino. Adu. heimlicherweiſe. Plaut. *clandeſtinement.*

*CLAMO. 1. ich ſchreye, (ſchrie, geſchrien) rufe, (rief, gerufen) *je crie.*
Clamator. m. 3. der Schreyer. *le criailleur.*
Clāmātorius, a, um. ſchreyend Plin *criant.*
Clamor, ōris. m 3 das Geſchrey *la clameur.*
Clamoſus, a, um. ſchreyend. *criard.*
Clamoſe Adu. mit vollem Halſe. Quinctil. *en criant à haute voix.*
Clamito. 1. ich ſchreye lebt. *je criaille.*
Clamitatio. f 3. ein groß Geſchrey Plaut. *la crierie.*
Acclamo. 1. ich rufe zu. *j'applaudis.*
Acclamatio f. 3. der Zuruf. *l'acclamation.*
Acclamitare. 1. Frequent. oft zurufen. Plaut. *faire des fr quentes acclamations.*
Conclamo. 1. ich rufe zugleich. *je crie enſemble.*
Conclamitare. 1. oft mitſchreyen. Plaut. *crier enſemble.*
Conclamatio, onis. f. 3. vieler Zuruf Caeſ. *le cri de pluſieurs.*
Declimo *et* Declamito. 1. ich übe mich im Reden. *je declame.*
Declamatio. f. 3. die Redeübung. *la declamation.*
Declamatiuncula. f. 1. Dimin. eine kleine Rede. Gell.
Declamator, is. m. 3. der die Redekunſt übet. *le declamateur.*
Declamatorius, a, um. redneriſch. Quinctil.

Exclāmo. 1. ich rufe laut. *je fais une exclamation.*
Exclamatio. f. 3. die Ausrufung. Auct. ad Herenn. *l'exclamation.*
Inclamo. 1. ich schreye an (cui, quem) *j'appelle à haute voix.*
Inclamatio. f. 3. das Anschreyen. Tertull. *l'action d'appeller.*
Interclamare. 1. darzwischen schreyen. Ammian. *interrompre par des cris.*
Perclamare. 1. durchschreyen. Plaut.
Praeclamare. 1. vorherrufen. Paullus ICt. *crier au paravant.*
Praeclamitator. m. 3. ein Ausrufer. Festus *qui proclame à cri public.*
Proclamo. 1. ich rufe aus. *je proclame au public.*
Proclamatio. f. 3. die Ausrufung. Quinctil. *la proclamation.*
Proclamator. m. 3. der Ausrufer. *le proclamateur.*
Reclamo. 1. ich widerspreche. *je crie contre.*
Reclamatio. *Idem.* (cui) der Widerspruch. *l'action de se recrier contre.*
Reclamator. m. 3. der Widersprecher. Apul. *qui crie contre.*
Reclamatrix. f. 3. die Widersprecherinn. Mart. Capell.
Reclamito. 1. oft widersprechen. *crier contre.*
Reclamitatio. f. 3. der Widerspruch. Quinctil. *le contredit.*
Succlamo. 1. ich rufe zu, billige. *je fais des acclamations.*
Succlamatio. f. 3. der Zuruf Liu. *l'acclamation.*

CANGO, xi, fine Sup. 3. ich klinge. Val. Flacc. *je resonne.*
Clangor, ōris. m. 3. der Klang. *le bruit.*
Reclangere. 3. wiederklingen. Ammian. *resonner, retentir.*

† CLĀRVS, a, um. hell, berühmt. *clair, illustre.*
Clare. Adu. hell und klar. *clairement.*
Claritas *et* Claritudo. f. 3. Klarheit, Ruhm. Sallust. *la clarté.*
Clarissimatus. m. 4. Würde derjenigen, die Clarissimi hießen Ammian.
Claro. 1. ich mache ansehnlich, erkläre. Horat. Lucret. *je rends illustre, rends clair.*
Claror. m. 3. die Klarheit, der Ruhm. Plaut. *la clarté.*
Clāreo, ui, fine Sup. 2. ich scheine, (schiene, geschienen) bin hell. Lucret. *je suis evident.*
Clarefco *et* Clarifco, clarui. 3. ich werde hell, berühmt. Tac. Apul. *je m'eclaircis, deviens fameux.*
Clarigatio. f. 3. die Kriegsankündigung. Liu. *la declaration de guerre.*
Clārīcitare. 1. mit heller Stimme rufen Lucret.
Clarificare. 1. verklären, hell machen. Lactant. *eclaircir, rendre clair.*
Clarificus, a, um. hellmachend. Catull. *qui eclaircit.*
Clarisonus, a, um. hellklingend. *qui sonne clair.*
Clarividus, a, um. hell sehend. Marcell. *clairvoiant.*
Aclarare. 1 Liu. *vox auguralis.*
* Declāro, are. 1. erklären. *eclaircir, declarer.*
Declaratio. f. 3. die Erklärung. *la declaration.*
Declarator. m. 3. ein Erklärer. Plin. *qui declare.*
Exclarare. 1. erleuchten. Vitruv. *eclairer.*
Inclarēre. 2. *et* Inclarefcĕre. 3. berühmt, hell werden. Plin. *devenir clair, fameux.*
Inclarus, a, um. unbekannt. Symmach. *incertain.*
Perclarefcĕre. 3. sich berühmt machen. Symmach. *se rendre illustre.*
Praeclarus, a, um. berühmt, vortrefflich) *fameux, excellent.*
Praeclare Adu. löblich, ruhmlich *fort bien, excellemment.*

† CLASSIS, is f. 3. die Classe: die Ordnung: die Flotte. *la classe, l'ordre, la flotte.*
Classicula. f. 1. Dimin die kleine Flotte. *la flottille.*
Classicum. n. 2. das Zeichen zum Treffen Liu. *son de la trompette.*
Classicum canere. Lermen blasen. *donner les signaux.*
Classicus, a, um. von der ersten Classe: zur Flotte gehörig. *de la premiere classe: naval.*
Classiarius m. 2. ein Soldat zur See, Matrose. Caesar. *un soldat d'une armée navale, matelot*

CĀTHARVM. n. 2. das Gitter. *la grille.* Plur. Masc. Clathri.
Clathrare. 1. vergittern Colum. *griller.*
CLAVA. f. 1 die Keule, der Prügel *la massuë, batte.*
Clauola f. 1. Dimin ein Setzholz Pfropfreis. *la petite greffe.*
Clauator. m. 3. der eine Streitkolbe führet. Plaut. *qui porte une massuë.*
Clauiger, ĕri m. 2. Ouid. *Idem*
* CLAVDO, si, sum. 3. ich schließe, (du schleußt, er schleußt, schleuß, schloß, geschlossen) verschließe, beschließe. *je ferme, enclorre.*
Clausum. n. 2. der Verschluß. Colum. *l'enclos.*
Clausula. f. 1. der Schluß. *la conclusion.*
Clusilis, e. Adi. das sich in einander schleußt. Plin. *qui se ferme.*
Clusor. m. 3. ein Jagdbedienter. Sidon. *le chasseur.*
Claustrum *et* Clostrum. n. 2. das Schloß, (Pl. die Schlosser) der enge Poß, (Pl. Passe) *l'enclos, passage étroit.*
Clostellum. n. 2. das Schloßchen Petron *le cadenat.*
Claustrumitanus. m. 4. der Thürschließer Gell. *le portier.*
Circumclaudere. 3. einschließen, umringen. Caes. *entourer, environner.*
Conclūdo, ūsi, sum. 3. ich beschließe. (in quid, in quo) *je conclus.*
Concluse. Adu. kurzgefaßt, bündig. *en concluant.*
Conclusio. f. 3. der Beschluß, die Einschließung *la conclusion, le siége.*
Conclusiuncula. f. 1 Dimin. die Schlußrede. *le syllogisme.*
Conclusura. f. 1. der Schluß. Vitruv. *la conclusion.*
Reconcludere. 3. mit verschließen. Tertull. *renfermer.*
Discludo 3. ich sondere ab *je separe.*
Disclusio. f. 3. die Absonderung. Apul. *la separation.*
Excludo, si, sum. 3. ich schließe aus. (quem re, a re) *j'exclus.*
Exclusio. f 3. die Ausschließung Macrob. *l'exclusion.*
Includo, si, sum, dere. 3. einschließen (in quid, re) *enfermer.*
Inclusio. f. 3. die Einschließung. *l'action de renfermer.*
Intercludo, si, sum, dere. 3. verrennen, hindern, verstopfen, abschneiden. *je ferme, empêche, bouche, coupe.*
Interclusio. f. 3. die Verstopfung. *l'empêchement.*
Occludo, si, sum. 3. ich verschließe. *je ferme.*
Percludere. 3. verknüpfen. Vitruv. *lier.*
Praecludo, si, sum, dere. 3. vorher schließen, verhindern. *fermer devant, empêcher.*
Praeclusio. f. 3. die Versperrung. Vitruv. *l'action de renfermer.*
Praeclusor m. 3. ein Verschließer. Tertull. *qui renferme.*
Procludere 3. verschließen. Pallad. *fermer, boucher.*
Recludo, si, sum, dere. 3. wieder aufschließen. *rouvrir.*
Secludo, si, sum, dere. 3. beyseits schließen, abhalten. (a re) *mettre à part, chasser.*
Secluforium. n. 2. ein Nebenvogelhaus, Nebenbehältniß. Varro. *un lieu, où l'on enferme quelque chose à part.*
Semiclausus, a, um. halbverschlossen. Apul. *demifermé.*

† CAVDVS, a, um. lahm, hinkend. *boiteux, estropié.*

Claudico. 1. ich hinke. (ex vulnere) *je fais estropie.*
Claudicatio. f 3. *et* Clauditas. f. 3. das Hinken. Plin. *l'action de boiter.*
Claudigo, mis. f. 3. Veget. *Idem.*

CLĀVIS, is. f. 3. der Schlüssel. *la clef.*
Clauicula. f. 1. Dim. ein Schlüsselchen. *la petite clef.*
Clauicularius. m. 2. ein Schlüsselverwahrer Firmic. *qui garde les clés.*
Clauiculatim. Adu. nach Art der Häkchen an einem Weinstocke. Plin.
Clauiger, ĕri. m. 2. ein Schlüsselträger Ouid. *qui porte des clés.*
Conclāue, is. n. 3. das Gemach, (achs, ächer) die Kammer, (Pl. ern) Ter. *l'appartement, la chambre.*
Conclauium. n. 2. das Zimmer. Vitruv. *le conclave.*

* CLĀVVS. m. 2. der Nagel, (die Nagel) das Steuer, Steuerruder. *le clou, gouvernail.*
Clauulus. m. 2. Cato. *et* Clauellus. m. 2. Marcell. Dim. ein Nägelchen *le petit clou.*
Clauarium. n. 2. Schuhzweckengeld. Tac.
Clauatus, a, um. mit Purpurstreifen besetzt, mit Nägeln beschlagen. Fest. *garni de cloux.*

† CLĒMENS, entis. o. 3. gnädig, (im Vergeben) gütig *clement, doux.*
Clementer. Adu. gnädig, sanft. Caes. *doucement, favorablement*
Clementia. f. 1 die Gnade. *la clemence.*
Inclēmens, tis. o. 3 unnachdig, ungutig. Liu. *impitoiable, dur.*
Inclementer Adu. unnachdig Liu. *durement, impitoiablement.*
Inclementia. f. 1. die Unnachde *la dureté.*

CLIENS, entis c. 3. der Schutzbedürftige, Client, (Gen. *et* Pl. ten) der Vasall, (Gen. *et* Pl ten) *qui est sous la protection d'un autre, le client, vassal.*
Clientulus. m. 2 Dim. ein kleiner Vasall Dialog. de Orat.
Clienta. f. 1. eine Clientinn Horat.
Clientula. f 1. Dimin eine kleine Vasallinn.
Clientēla. f. 1. der Schutz. *la protection.*

CLĪNO. 1. κλίνω. ich benge. Inulit. *je panche.*
Clināmen, inis. n. 3. die Neigung. Lucret. *l'inclination.*
Acclino, aui, atum, are. 1. zuneigen, zubeugen. (ad) *incliner, courber.*
Acclinis, e. am Berge liegend. *panche*
* Declinare. 1. abwärts beugen. (rem, a re) *detourner.*
Declinatio f 3. die Abweichung *la declinaison.*
Declinatus. m. 4. Varro. *Idem.*
Indeclinabilis, e. Adi. unvermeidlich, unwandelbar. Sen. *inevitable, invariable.*
Indeclinatus, a, um standhaft, unbewegt. Ouid. *ferme, constant.*
Inclinare. 1 einbeugen, zuneigen. *incliner.*
Inclinamentum. n. 2. Nigid. in Gell. Inclinatio. f. 3. *et* Inclinatus. m 4. Gell. die Neigung *l'inclination.*
Inclinabilis, e. Adi. beweglich. Sen. *qu'on peut faire panche.*
Inclinis, e. Adi. niedergebogen, abhangig. Flacc. *baissé, courbé.*
Proclinare. 1. senken, beugen Columel. *incliner, faire pancher.*
Proclinatio. f. 3. die Niederhangung, Beugung. Vitruu. *la pente.*
Reclino. 1 ich beuge zurück *je courbe en arriere.*
Reclinis, e. lehnend liegend Sen. *etendu, couché.*

CLĪTELLAE. Pl. f. 1. der Saumsattel. *le bât.*
Clitellarius. m. 2. ein Lastträger. *qui porte un bat.*

CLĪVVS *et* CLIVVM. m. *et* n. 2. der Hügel. *la colline.*
Cliuulus. m. 2. Dim ein Hügelchen. Colum. *la petite colline.*
Cliuosus, a, um. bergicht, hügelicht. Virg. *qui a des collines.*
Accliuis, e *et* Accliuus, a, um. steigend, bergan. Caes Ouid. *qui va en montant.*
Accliuitas, atis. f. 3. die aufwärts steigende Lage. Columel. *le montant d'une colline.*
Decliuis, e. bergen, hangend. Caes. *panchant*
Decliuitas, atis. f. 3. die abhangende Lage Caes. *le declin.*
* Procliuis, e. geneigt, zugeneigt. *enclin, sujet à.*
Procliuus, a, um. geneigt. Sen. *enclin*
Procliue *et* Procliuiter. Adu. leichtlich. *aisément, en pente.*
Procliuitas, atis f. 3. die Zuneigung. *la pente.*
Procliuium. n. 2. der Abhang. Frontin. *la pente.*
Recliuis, e. Adi. abhangig, rücklings liegend. Pallad. *couché, etendu*
Reclivus, a, um. Vopisc. *Idem. (en derriere.*

CLOĀCA. f. 1. der Abzug, Abfall, Canal. *la cloaque.*
Cloacula. f. 1. Dim. ein kleiner Abzug. Lamprid. *la petite cloaque.*
Cloacalis, e. Adi. unflatig Sidon. *de cloaque.*
Cloacarium. n. 2. (tributum) Ausräumegeld, Fegegeld. Vlpian.

CLVDO *vel* CLVDEN, inis. n. 3. das Tanzschwerdt. *l'epée de baladin.*
CLVEO *et* CLVO. Poët. obsolet. ich höre, werde genennet. κλύω. Plaut. *j'ouis, je suis en reputation.*
Inclytus (Inclūtus) a, um. berühmt. *celebre.*
Praecluens, entis. o. 3. sehr berühmt Prudent. *illustre.*

CLVNIS, is. c 3. das Gefäß, der hintere Bogen. *la fesse.*
Cluniculus. m. 2. Dim. ein Keulchen von Vogeln. Fanorin. ap. Gell.
Clunaclum. n. 2 ein Schlachtmesser Fest. *le couteau de boucher.*
Clunacula. f. 1. ein Dolch. Gell. *le poignard.*

* CLYPEVS. m. 2. antep. breu. der Schild, (Gen. des, Pl. de) (*et* Clypea, Pl. Liu.) *le bouclier.*
Clypeolum. n 2 Dim. ein kleiner Schild Hygin. *le petit bouclier.*
Clypeare. 1. mit einem Schilde verwahren. Varr. *se munir d'un bouclier.*

COAGMENTVM. n. 2. die Fuge. Caes. *l'assemblage.*
Coagmentare 1. zusammen fugen *assembler.*
Coagmentatio. f. 3. die Zusammenfügung *l'assemblage.*

COCCVM. n. 2 die Scharlachbeer, Scharlachfarbe. Plin. *les graines d'écarlate, la teinture d'écarlate.*
Coccinus *et* Coccineus, a, um. von Scharlach. Mart. *d'écarlate.*
Cocceus, a, um Lamprid. *Idem.*
Coccinatus, a, um. in Scharlach gekleidet. Mart. *vetu d'écarlate.*

COCHLEA. f. 1. die Schnecke. *l'escargot.*
Cochlearium. n. 2. der Schneckengarten. Varr. *le lieu ou l'on nourrit des escargots.*
* Cochlear *et* Cochlēre, is. n. 3. der Loffel. Mart. *la cuilliere.*
Cochleris, e. Adi. löffelicht Plin.
Cochleatim. Adu. schneckenweise. Sidon. *à l'escargot.*
Cochlis, idis. f. 3 eine Perlmuschel; eine Wendeltreppe Plin. *nacre de perle; l'escalier fait en limaçon.*

† COELVM *vel* CAELVM. n. 2. der Himmel Sing. *le ciel.* Coeli. m 2. Poët. *et* Eccles.
Coelestis, e. himmlisch. *celeste, du ciel.*
Coelites. Pl. m. 3. die im Himmel. *les habitans du ciel.*

Coelitus. Adu. vom Himmel herab. Lactant. *du ciel, d'en haut.*
Coelicolae. Pl. m. 1. *Idem ac* Coelites. Virg.
Coelifer, a, um. der den Himmel trägt. Poët. *qui porte le ciel.*
Coeligenus, a, um. himmlisch. *né au ciel.*
†COENA. f. 1. die Mahlzeit, Abendmahlzeit. (Pl. ten) *le souper.*
Coenula. f. 1. Dim. eine kleine Mahlzeit. *le petit souper.*
Coeno. 1 ich speise mit andern zu Abend. *je soupe.*
Coenāculum. n. 2. *et* Coenatio. f. 3. das Tafelgemach. Suet. *la sale à manger.*
Coenatiuncula. f. 1. Dim. ein klein Speisezimmerchen. Plin. *la petite sale à manger.*
Coenatorius, a, um. Gast-, Mahlzeit- Sidon. *qui appartient au souper.*
Coenatorium. Subst. n. 2. ein Gastkleid, welches man des Abends anzog. Mart.
Coenitare. 1. Frequentat. oft des Abends mit andern speisen. *souper souvent.*
Coenaturīre. 4. begierig seyn nach dem Abendessen. Martial. *avoir envie à souper.*
Antecoena. f. 1. das Voressen. Macrob. *le premier mets.*
Antecoenium. n. 2. das Vesperbrodt. Apul. *le gouter.*
Concoenatio. f. 3 ein Abendgastmahl. *le repas.*
Incoenare. 1. zu Abend wo speisen. Suet. *souper quelque part.*
Incoenis, e. Adi. der zu Abend nicht gegessen. Plaut. *qui n'a pas soupé.*
Obcoenare. 1. sich satt essen. Varro. *manger son soul.*
Recoenare. 1. wiederum speisen. Macrob. *souper de nouveau.*
Subcoenare. 1. unten zu Abend essen. Quinctil.
COENVM. n. 2. der Koth, Unflath. *la boue.*
Coenosus, a, um. kothicht. Colum. *plein de boue.*
Coenositas. f. 3. die Unfläterey Fulgent. *la saleté.*
Coenulentus, a, um. kothicht. Tertull. *bourbeux.*
COEPI, pisse. Def. ich habe angefangen. *j'ai commencé.*
Coepto. 1. ich fange an. *je commence.*
Coeptus, a, um. angefangen. *commencé.*
Coeptum n. 2 Suet *et* Coeptus. m. 4. das Fürnehmen. *le commencement.*
Occoepi, pisse. Def. angefangen haben. Terent. *avoir commencer.*
*COETVS. m. 4. die Versammlung. *l'assemblé.*
CŌGO, coēgi, actum. 3. ich nothige, zwinge, (zwang, gezwungen) (cum Inf) *je contrainds, je force.*
Coactus. m. 4. *et* Coactio. f. 3. die Nöthigung, der Zwang. Suet. *la contrainte, l'obligation forcée.*
Coacte. Adu. gezwungen *par contrainte.*
Coactor, ōris. m. 3. der nöthiget, zwinget Sen. *qui force.*
Coactura. f. 1. die Zwingung, Auspressung. *le ramas, amas.*
Incoactus, a, um. ungezwungen, frey. *qui n'est point contraint.*
Subcoactum. n. 2. Filz *du feutre.*
Coagitare. 1. rütteln, herumrühren. *remuer ensemble.*
Coagulum. n. 2. zusammengelaufene Milch, Käselab. *de la présure.*
Coagulare. 1. zusammengerinnen. *coaguler, cailler.*
*CŌGITO. 1. ich gedenke, (gedachte, gedacht) (quid, de quo) *je pense.*
Cogitatum. n. 2. *et* Cogitatio, onis. f. 3. der Gedanke. *la pensée.*
Cogitate. Adu. bedachtlam, bedächtlich. *avec meditation.*
Cogitatus, us. m. 4. das Nachsinnen. *la reflexion.*
Cogitamen, ĭnis. n. 3. Tertull. *Idem.*
Cogitabilis, e. Adi. ersinnlich. *qu'on peut penser.*
Cogitabundus, a, um. tiefsinnig, in Gedanken. Gell. *profond, misterieux.*
Excogitare. 1. erdenken, ersinnen, (ersann, ersonnen) *imaginer.*
Excogitatio. f. 3. die Erfindung. *l'action d'inventer.*
Excogitator. m 3. der Erfinder, der etwas aussinnt. Quinct. *l'inventeur.*
Inexcogitatus, a, um. unerdacht. Plin. *non pas imaginé.*
Inexcogitabilis, e. Adi. unausdenklich. Lactant. *qu'on ne peut imaginer.*
Incogitare. 1. jemand etwas zudenken. Horat.
Incogitans. unbedachtsam. Senec. *imprudent.*
Incogitabilis, e. Adi. Lactant. *Idem.*
Praecogitare. 1. vorher bedenken. Quinctil. *penser auparavant.*
Recogitare. 1. zurückdenken, wiederum bedenken. Colum. *penser et repenser.*
COHORS, tis. f. 3. der Haufen Volks. *la cohorte.*
Cohorticula. f. 1. Dimin. ein kleiner Haufen. Coelius ap. Cic. *la petite cohorte.*
Cohortalis *vel* Chortalis, e. Adi. aus dem Hofe Colum. *de basse cour.*
CŌLES *vel* COLIS, is. m. 3 der Stengel. *la tige d'une plante.*
Coleus. m. 2. der Hoden. *le testicule.*
Coliculus. m. 2. Dim. ein Stengelchen. Varro. *la petite tige.*
COLLIS, is. m. 3. der Hügel. *la colline.*
Collinus, a, um. am Hügel. Colum. *de colline.*
†COLLVM. n. 2. der Hals, (des Halses, die Hälse) *le cou.*
Collāre. n. 3. das Halsband. Non. *le collier d'attache.*
Decollare. 1. köpfen, den Kopf abhauen. Sueton. *decapiter.*
Succollare. 1. auf die Schultern nehmen. Suet. *charger sur son cou.*
*CŌLO, ui, cultum. 3. ich baue, bewohne, ehre, unterhalte. *je cultive, demeure, respecte, nourris.*
Culte. Adu. zierlich, prächtig. Quinct. *elegamment.*
Cultus. m. 4. der Bau, die Kleidung, Verehrung. *le culte, l'habit.*
Cultio, ōnis. f. 3. Cultura. f 1. *Idem.*
Cultor, ōris. m. 3. der sich befleißiget, bauet, ein Verehrer. *qui cultive, respecte.* Cultrix. f. 3.
Cŏlōnus. m. 2. der Ackermann, Einwohner. *le laboureur, l'habitant.* Plur. etiam. neuabgesendete Besitzer. *l'habitant d'une colonie.*
Colona f. 1. eine Bauersfrau. Ouid. *la paysanne.*
Colonia. f. 1. eine Pflanzstadt: ausgesendet Volk, so einen Ort anbauet. *la colonie, peuplade.*
Colonicus, a, um. zum Landbau gehörig. Varr. *de metairie, de colonie, de ferme.*
Colonarius, a, um. Sidon. *Idem.*
Colonarium. n. 2. Subst. Lehngeld, Landsteuer. *l'impot sur les terres*
Accŏlo, ui. 3. ich wohne daran. (quid, cui) *je demeure près d'un lieu.*
Accŏla. m. 1. der Nachbar. *le voisin*
Circumcŏlo. 3. ich wohne umher Liu. *je habite autour.*
Circumcŏla. m. 1. der umher wohnet. Tertull. *qui habite autour.*
Excolo, ui, cultum, ere. 3. ausarbeiten, *polir.*
Excultus. m. 4. die Auszierung, der Schmuck. Festus. *l'ornement.*
Inexcultus, a, um. ungeschmückt. Gell. *qui n'est point orné.*
Excultor. m. 3. ein Schmücker Tertull. *qui orne, qui polit.*
Excultrix. f. 3. eine Schmuckerinn. *celle qui orne.*
Incolo, ui, cultum, ere. 3. bewohnen. (quid, trans quid) *demeurer.*
Incŏlātus. m. 4. der Aufenthalt. Tertull. *la demeure.*
*Incola. m. 1. der Einwohner. *l'habitant.*
Incultus, a, um. ungebauet wüst. *inculte.*
Inculte. Adu. grob, häßlich. *grossierement, sans ornement.*
Incultus. m 4. die Sauerey. Sallust. *malpropreté.*
Inquĭlīnus. m. 2. ein Miethsmann. *le locataire d'une maison.*
Inquilina. f. 1. die zur Miethe sitzt.
Inquilinatus. m. 4. die Miethe. Tertull. *la demeure dans un logis.*
Percolĕre. 3. auszieren, schmücken. Plin. *embellir, parer.*
Percultor. m. 3. der etwas auszieret. Aur. Vict. *qui pare, qui embe*
Praecolĕre. 3. zurüsten, zubereiten. Tac. *préparer, dresser.*
Praecultus, a, um. abgerichtet. *dressé.*
Recolo, ui, cultum, ere. 3. wiederbauen, wiederholen. *cultiver seconde fois, retablir.*
†CŎLŌR, ōris. m. 3. die Farbe. *la couleur.*
Cŏlōreus, a, um. buntfarbicht. Vopisc. *melangé de couleurs.*
Colorificus, a, um. Virg. *vel* Auctor Iridis. färbend, mit Farben lend. *colorant.*
Bicŏlor, ōris. o. 3. zweyfarbicht. Ouid. *de deux couleurs.*
Bicolorus, a, um. Vopisc. *Idem.*
Concŏlor, ōris. o. 3. von einerley Farbe. *de même couleur.*
Decolor. o. 3. von böser Farbe. Virg. *de couleur gatée.*
Decolorus, a, um. Prudent. *Idem.*
Discolor *et* Versicolor. o. 3. bunt, mannichfarbig. *de diverses coule*
Discolōrius *et* Discolōrus, a, um. Petron. *Idem.*
Vnicŏlor. o. 3. einfarbicht. Plin. *d'une couleur.*
Vnicolōrus, a, um. Prudent. *Idem.*
Colōro, are. 1. eine Farbe anstreichen. *colorer.*
Colorate. Adu. scheinbar. Quinctil. *sous couleur.*
Concolorare. 1. gleichfärbicht seyn. Tertull. *etre d'une même coule*
Decolōro - - die Farbe ändern. Sen. *decolorer.*
COLOSTRVM, i. n. 2. *et* COLOSTRA *vel* COLVSTRA. die erste Muttermilch. Colum. *le premier lait.*
Colustratio. f. 3. die Milchkrankheit der Kinder. Plin. *maladie des fans, qui ont tetté du premier lait.*
Colustratus, a, um. der die Milchkrankheit hat.
CŎLŬBER, bri. m. 2. *et* COLVBRA. f. 1. eine Schlange. *un couleu*
Cŏlubrifer, a, um. was Schlangen bringt. Ouid. *qui porte des couleu*
CŎLVMBA. f. 1. eine Taube. *la colombe.*
Columbus. m. 2. der Tauber. *le pigeon mâle.*
Columbulus. m. 2. Dim. ein Täuberchen.
Columbarius. m. 2. ein Taubenwärter. Varr. *le garde des pigeons.*
Columbarium. n. 2 ein Taubenhaus. Colum. *le colombier.*
Columbīnus, a, um. Tauben- *colombin, de pigeon.*
Columbari. Dep. 1. sich schnäbeln. Sen. *se bequeter.*
Columbatim. Adu. wie die Tauben. Gell. *à la maniere des pige*
CŎLŬMEN, ĭnis. n. 3. (CVLMEN) der Tragbalke: die Hauptper in der Familie. *le poinçon : le soûtien.*
*Columna. f. 1. eine Säule. *la colomne.*
Columella. f. 1. Dim.
Cŏlumellāres, ium. m. 3. Pl. (dentes) die Backenzähne an den P den. Plin. *les grosses dents.*
Columnaris, e. Adi. wie eine Säule. Prudent. *en forme de pili*
Columnarium. n. 2. das Säulengeld. *l'impôt sur les colomnes.*
Columnatus, a, um. mit Säulen unterstützt. Varro. *soutenu de colom*
Columnatio. f. 3. die Säulenstellung. Apul. *la colonnade.*
Columnifer, a, um. der Säulen trägt. Prudent. *qui porte des colom*
Intercolumnium. n. 2. die Säulenweite, der Säulenra *l'entrecolonnement.*
Columis, e. gesund. (Plaut.) Inusit. *sain.*
Culminius, a, um zugespitzt. Colum. *pointu.*
Culminare. 1. erhöhen. Mart. Capell. *elever.*
Incolumis, e. frisch, unbeschädigt. *qui est en bon état.*
Incolumitas, ātis. f. 3. der Wohlstand. *le bon état.*
CŎLVS. m. f. 2. (*et* f. 4.) der Rocken, Spinnrocken. *la q nöüille des femmes.*
†CŎMA. f. 1. das Haar, Haupthaar κόμη. *les cheveux.*
Comula. f. 1. Dimin. kleines Haar. Petron.
Comans. o. 3. *et* Comatus, a, um. haaricht. Plin. *plein de chevu*
Bicŏmis, e. Adi. das doppelte Haarlocken oder Mähnen hat. Veget. *qui a des cheveux ou du crin des deux cotés.*
Comētes *et* Cometa. m. 1. der Comet. *le comete.*
† CŎMES, ĭtis. c. 3. der Gefährte: Graf. *le compagnon d voïage : le comte.*
Comĭtor. Dep. 1. ich begleite. (comitauit) Ouid. *j'accompagne.*
Comitatus. m. 4. die begleitende Gesellschaft, Gefolge. *la com pagnie, suite.*
Comitatus, a, um. begleitet. *accompagné.*
Comitātensis, e. Adi. was zu eines Fürsten Hofstatt gehört. Ammian
Comitiuus, a, um. was zur Begleitung gehört. Veget. *qui appar tient au comitat.*
Excomite. Ammian.
Incomitatus, a, um. unbegleitet. *sans compagnie.*
Comitia. n. 2. Pl. eine Reichsversammlung. *la diéte géné rale de l'empire.*
Comitialis, e. Adi. reichstäglich. *des assemblées publiques.*
Comitialiter. Adu. nach Art der schweren Noth. Plin. *comm un epileptique.*
Comitiatus, a, um. erwählt durch die Stände. Ascon. *elu par les etats*
Comitiatus, us. m. 4. die Versammlung. *l'assemblée du peuple.*
Incomitiare. 1. die Stände zusammenrufen. Festus. *convoquer les etats*
CŌMO, compsi, comtum. 3. ich schmücke, putze. *j'ajuste, pare.*
Comtus, a, um. geschmückt. *ajusté, paré.*
Comte. Adu. zierlich. Gell. *elegamment.*
Comtus. m. 4. der Schmuck, Putz Lucret. *la parure, l'ornement.*
Incomtus, a, um. ungeschmückt, ungeziert. *mal ajusté.*
Incomte Adu. ungeschmückt. Ammian. *sans ornement.*
*CŌMIS, e. Adi. freundlich, holdselig. *doux, humain.*
Comiter. Adu. freundlicher weise. *doucement.*
Comitas, ātis. f. 3. die Freundlichkeit. *la civilité.*
Incŏmis, e. Adi. unhöflich, unfreundlich Macrob. *grossier, peu poli.*
Percomis, e. Adi. sehr höflich. *très-civil, très-humain.*
CŌMISSOR, *male* COMESSOR. Dep. 1. ich bin nach der Mahlzeit lustig trinke bey Nacht.
Comissatio, ōnis. f. 3. dergleichen Zusammenkunft.

Comissator, ōris. m. 3. ein solcher Gast.
Comissabundus, a, um. schmausend. Liu.
Comissaliter. Adu. bey der Zeche. Sidon. *en faisant la gogaille.*
COMPĬTVM. n. 2. die Wegscheide, die Kreuzstrasse. *le carrefour.*
Compitalis, e. Adi. zum Scheideweg gehörig. Sueton. *de carrefour.*
Compitalia, orum. n. 2. Pl. eine Art von Opferfesten.
COMPOS, ōtis. o. 3. mächtig. *jouissant: qui possède.*
CONCIO, ōnis. f. 3. das versammlete Volk: die Rede an dasselbe. *l'assemblée de peuple convoqué: la harangue.*
Conciuncula. f. 1. Dim. eine kleine Versammlung.
Concionabundus, a, um. einer, der an die Versammlung redet. Liu. *qui harangue.*
Concionalis, e. Adi. *et* Concionarius, a, um. zur Versammlung gehörig. *qui sert à une assemblée.*
Concionatorius, a, um zur Versammlung gehörig. Gell.
Concionor. Dep. 1. ich rede in der Versammlung, predige. *je harangue, prêche.*
Concionator, ōris. m. 3. ein solcher Redner, Prediger. *le harangueur, (prédicateur.*
CONDIO, īui, ītum. 3. ich würze. *je confis.*
Condimentum. n. 2. die Würze. *l'epice, épicerie.*
Conditūra. f. 1. Conditio. f. 3. Sen. *et* Conditus. m. 4. Colum. die Würzung. *la confisage.*
Condimentarius, a, um. zum Einmachen dienlich. Plin. *qui sert pour l'assaisonement.*
Conditaneus *et* Conditīuus, a, um. Eingemachtes. Varro. *confitures.*
Conditarius, a, um. das man würzet, oder einmacht. Augult.
CONGIVS. m. 2. ein Römisch Maaß fließender Dinge: das Stübchen. Plin. *le conge. (au peuple.*
Congiarium. n. 2. eine Spende an die Bürger. *une largesse faite*
Congialis, e. Adi. was ein Stübchen enthalt. Vitruu. *qui contient*
Congiarius, a, um. *Idem.* Plin. *(un conge.*
Tricongius. m. 3. der 3 Stübchen austrinkt, ein Säufer Plin. *un yvrogne.*
CŌNOR. Dep. 1. ich unterstehe mich, (quid re) *je tache, j'essaie.*
*Conātus. m. 4. das Vornehmen, Unterfangen. *l'effort, essai.*
Conāmen, inis. n. 3. *Idem.* Poët.
Conāta, orum. n. 2. Pl. *Idem.* Liu.
Conatio. f. 3. *Idem.* Sen.
Conāmentum. n. 2. ein Hebzeug Plin. *le levier.*
CONSVLO, ui, ultum. 3. ich rathe, gebe Rath. c. Dat. *je délibere, conseille.* frage um Rath. c. Accuf. *je consulte.*
Consul, ulis. m. 3. die höchste Obrigkeit zu Rom. *le consul.*
Consulatus. m. 4. das Consulat. *le consulat.*
Consularis, e. dem Consul anständig, oder gehörig. Subst. ein gewesener Consul *consulaire.*
Consulariter. Adu. consularisch. Liu. *en consul.*
Proconsul, ulis. m. 3. der Proconsul. *le proconsul.*
Proconsularis, e. Adi. dem Proconsul anständig. Liu. *proconsulaire.*
Proconsulatus. m. 4. das Proconsulat. Plin. *le proconsulat.*
Consilium. n. 2. der Rath. *le conseil.* Sing die Absicht, Entschließung, Klugheit. *le dessein, la resolution, finesse.*
Consilior, atus, sum, ari. Dep. 1. ich rathe. Caes. *je conseille.*
Consiliator. m. 3. ein Rathgeber. Plin. *le conseiller.*
Consiliatrix. f. 3. eine Rathgeberinn. Apul. *la conseillere.*
Consiliarius. m. 2. der Rath. Rathgeber. *le conseiller.*
Consiliosus, a, um. der guten Rath geben kann. Gell. *plein de conseilles.*
Consultus, a, um. gelehrt, befragt. *jurisconsulte, consulté.*
Consulte. Adu. klüglich. Liu. *prudemment.*
Consulto. Adu. wohlbedächtig. Caes. *de propos deliberé.*
Consultus. m. 4. Liu. Consultum. n. 2. der Schluß. *le decret.*
Consultor, ōris. m. 3. der Rathgeber. *qui donne conseil.*
Consultrix. f. 3. eine Rathgeberinn. *la conseillere.*
Inconsultus, a, um. unerfahren, unbefragt. *inexperimenté, qu'on n'a pas consulté.*
Inconsulte. Adu. unbedächtig. *inconsiderement.*
Inconsultum. n. 2. ein verwegner Rath. Sil. *le conseil temeraire.*
Inconsultus. m. 4. ohne Rath. Plaut. *sans conseil.*
Consulto. 1. ich rathschlage frage um Rath. *je delibere.*
Consultatio, onis. f. 3. die Berathschlagung, Rathsbefragung. *la consultation.*
Consultator. m. 3. der um Rath fraget. Dig. *qui demande conseil.*
Consultatorius, a, um. rathfragend. Macrob. *qui demande conseil.*
†CONTRA. wider, entgegen. Praep. et Adu. *contre.*
Contrārius, a, um. widerwärtig, entgegen. *contraire.*
Contrarie *et* Contrario. Adu. dem zuwider, hingegen. *au contraire.*
Contrarium. n. 2. das Gegentheil. *le contraire.*
Contrarietas. f. 3. die Widerwärtigkeit. Macrob. *la contrarieté.*
Contrauersum. im Gegentheil. Solin. *au contraire.*
Contrōuersus, a, um zweifelhaftig, streitig. *fur quoi on est en dispute.*
Controuersim. Adu. im Gegentheil. Apul. *aucontraire.*
Controuersia. f. 1. der Zank, Streit. *la controverse.*
Controuersiola. f. 1 Dimin. eine kleine Streitsache. Diomed. *une petite controverse.*
Controuersiosus, a, um. streitig. Liu. *litigieux, contentieux.*
Controuersialis, e. Adi. *Idem.* Sidon.
Controuersari. Dep. 1. uneins seyn, (inter se de re) *être en dispute.*
Econtra Adu. Aur. Vict. E contrario. hingegen. *au contraire.*
Incontrouersus, a, um. unstreitig. *incontestable.*
CONTVS. m. 2. die Stange, Schusterstange, Pique. *la longue perche.*
Contor, Percontor. Dep. 1. *et* Perconto. 1. Apul. ich untersuche, frage nach, (quem, ex quo, de re) *je sonde, m'informe.*
Contabundus, a, um. forschend, suchend. Apul. *sondant.*
Contatio, Plin. *et* Percontatio, onis. f. 3. die Nachfrage, Untersuchung. *la recherche.*
Contatus. m. 2. der Piquenier. *le piquier.*
Decontari. Dep. 1. untersuchen. Apul. *examiner.*
Procontari. Dep. 1. ausforschen. Symmach. *s'enquerir soigneusement.*
Percontator. m. 3. der zur Ungebühr ausfraget Hor *homme trop curieux.*
CONVS. m. 2. der Kegel, Zapfe, Tannzapfe. *le cone.*
Conifer *et* Coniger, a, um. was Tannzapfen trägt. Virg. Catull.
*ŌPIA. f. 1. die Menge. *l'abondance.* Plur. die Kriegesmacht. *les troupes, les forces.*
Copiolae. f. 1. Pl ein wenig Volk Brut. Ep. ad Cic. *un peu de troupes.*
Copiare. 1. *vel* Copiari. Dep. 1. Gell. bereichern. *augmenter, procurer quelque chose en abondance.*
Copiarius. m. 2. ein Schaffner, ein Witth, der die Gesandten und andere öffentliche Personen versorget.
Copis, e. Adi. Antiqu. reichlich, voll. Plaut. *en abondance.*
Percopiosus. a, um. weitläuftig, überflüßig. Plin. *tres-copieux, tres-*
Percopiose. Adu. sehr reichlich. Sid. *fort abondamment. (abondant.*
Incopiosus, a, um. leer. Tertull. *vuide.*
Copiosus, a, um. häufig, in Menge. *abondant.*
Copiose. Adu. reichlich. *abondamment.*
CŌPVLA. f. 1. das Band, die Verknüpfung. *la couple.*
Copulo 1. ich binde, (band, gebunden) knüpfe. *j'accouple, joins.*
Copulate. Adu aneinander. Gell. *conjointement.*
Copulatio, ōnis. f. 3. *et* Copulatus. m. 4. Arnob. die Verbindung, Verknüpfung. *l'accouplement.*
Concopulare. 1. zusammenkuppeln. Lucret. *accoupler.*
CŌQVO, xi, ctum. 3. ich koche. *je cuis.*
*Coquus. m. 2. ein Koch. Martial. *le cuisinier.*
Cōqua. f. 1. die Kochinn. Plaut. *la cuisiniere.*
Copa. f. 1. eine Wirthinn. Suet. *la hoteſſe.*
Cōquina. f. 1. eine Kuche. Pallad. *la cuisine.*
Coquinaris, e. Adi. Küchen: Varr. *de cuisine.*
Coquinarius, a, um *Idem.* Plin.
Coctio. f. 3. *et* Coctura. f. 1. das Kochen, die Dauung. Plin. *la coction, cuisson.*
Coctilis, e. Adi. gebrannt. Ouid. *cuite.*
Coctibilis, e. Adi. leicht zu kochen, kochbar. Plin. *aiſé à cuire.*
Coctilicius, a, um. zum Kochen gehörig. Capitol.
Coctiuus, a, um. das leicht gar kochet. Plin. *aiſé à cuire.*
Cōculum. n. 2. Kochholz: Kochgeschirr. Cato. *bois de cuisine: la marmite.*
Concōquo, xi, ctum 3. ich daue. *je digere.*
Concoctio, onis. f. 3. die Verdauung. Plin. *la coction.*
Decoquo, xi, ctum. 3. ich verkoche, koche ein. *je boüillis jusqu'à certaine diminution.*
Decoctio. f. 3. das Absieden. Apic. *l'action de cuire.*
Decoctus. m. 4. *Idem.* Plin. *(dissipateur.*
Decoctor, ōris. m. 3. der das Seine verthan, der Bankerottier. *le*
Discoquere. 3. wohl kochen lassen. Plin. *faire cuire comme il faut.*
Excoquo, xi, ctum, quere. 3. durchkochen. *cuire bien.*
Inexcoctus, a, um unausgekocht, unausgezehrt Sidon. *non consumé.*
Incoquo, xi, ctum, quere. 3. an etwas kochen. Plin. *faire cuire dans.*
Incoctus, a, um. ungekocht. Gell. *qui n'est pas cuit.* in etwas gekocht. Plin. *cuit avec.*
Incoctilis, e. Adi. überzogen. Plin *etaimé. (faitement.*
Percoquere. 3. durchkochen reif machen. Ouid. *cuire, faire cuire par-*
Praecoquo, xi, ctum 3. ich koche vorher. Plin. *je cuis auparavant*
Praecoquus, a, um. frühzeitig. Colum. *precoce.*
Praecox, ōcis. o. 3. zu frühreif Colum. *précoce.*
Recoquo, xi, ctum. ich warme wieder auf Quinct. *je recuis.*
Semicoctus, a, um. halb gekocht. Colum. *demi-cuit.*
†COR. n. 3. das Herz, (G. ens, Pl. en) *le coeur.*
Corculum. n. 2. Dim. das Herzchen. *le petit coeur.*
Corculus. m. 2. ein kluger, weiser Mann Plin. *le sage, ingenieux.*
Cordatus, a, um. weise, aufrichtig, rechtschaffen *sage, de bon coeur.*
Cordate. Adu. weise, aufrichtig. Plaut. *sagement, de bon coeur.*
Concors, dis. o. 3. einträchtig *qui est d'accord.*
*Concordia. f. 1. die Einigkeit. *la concorde.*
Concorditer. Adu. einträchtig *unanimement.*
Concordo. 1. ich bin gleiches Sinnes (cum quo) *je m'accorde bien.*
Concordatio. f. 3. die Einigkeit. Vulg. *l'accord.*
Concordabilis, e. Adi. einstimmig. Cenſor. *d'accord.*
Discors, dis. o. 3. uneinig *discordant.*
*Discordia. f. 1. die Uneinigkeit. *la discorde.*
Discorditas. f. 3. *Idem.* Pacuu.
Discordare. uneinig seyn. (inter se, cum quo) *être en discorde.*
Discordialis, e. Adi. was Streit, Uneinigkeit machet Plin *qui met la discorde.*
Discordiosus, a, um. unruhig, uneinig. Salluſt. *qui aime la discorde,*
Excors. *it.* Vecors, dis. o. 3. unverständig. *insensé. (querelleux.*
Socors. sorglos, dumm. *paresseux.*
Vecordia. f. 1. die Dummheit, der Unverstand Ter. *l'imprudence.*
Socordia. f. 1. *Idem. et* die Trägheit, der Unfleiß. Sueton. *la negligence, paresse. (la poitrine.*
*Praecordia. n. 2 Pl. das Netz ums Herz: die Brust. *le diaphragme,*
Misericors, dis. o. 3. barmherzig. *misericordieux.*
Misericorditer. Adu. barmherzig. Lactant. *misericordieusement.*
*Misericordia. f. 1. die Barmherzigkeit. *la misericorde.*
Immisericors, dis. o. 3. unbarmherzig. *qui est sans misericorde.*
Immisericorditer. Adu. unbarmherzig. Ter. *sans misericorde.*
Immisericordia. f. 1. die Unbarmherzigkeit Liu. *l'immisericorde, la*
*Recordor. Dep. 1. ich erinnere mich. *je me ressouviens. (durete.*
Recordatio. f. 3 das Besinnen, die Erinnerung. *le souvenir.*
Recordatus. m. 4. die Erinnerung. Tertull. *le souvenir.*
Recordābilis, e. Adi. erinnerlich. Mamert. *dont on se peut souvenir.*
Recordatiuus, a, um. *Idem* Mart. Capella.
Irrecordabilis. e. Adi. erinnerlich. Arnob. *dont on ne se souvient pas.*
CŌRAM. vor, in Gegenwart. Praepos. et Adu. *devant, en présence.*
Incoram. Praepos. et Adu. *Idem* Apul.
CORBIS. is. f. 3. der Korb, (des Korbes, die Körbe) Col. *la corbeille.*
Corbula *et* Corbicula. f. 1 Dim. ein Körbchen. Varr. Pallad. *la petite*
Corbita. f. 1. ein Lastschiff. *un navire fort-pesant. (corbeille.*
CORDVS, a, um. spat, langsam. Plin. *qui vient tard.*
†CŌRIVM. n. 2. das Leder. *le cuir.*
Coriago, inis. f. 3. die Hartthautigkeit, eine Krankheit der Ochsen, da ihnen die Haut an die Ribben anwachst. Colum. *maladie des boeufs, quand la peau leur tient au dos.*
Coriaginosus, a, um. harthautig. Veget.
*Coriārius. m. 2. der Gerber. Plin. *le corroieur.*
Coriaria. f. 1. die Gerberhutte *la tanerie.*
Corrigia. f. 1. der Rieme, (G. et Pl. en) *la courroie.*
Decoriare. f. die Haut abziehen, schälen. Tertull. *enlever la peau,*
CORNIX, icis. f. 3. die Krahe. *la corneille. (ecorcer.*
Cornicula. f. 1. Dim. eine kleine Krahe. *la petite corneille.*
Cornicari. Dep. 1. schreyen wie eine Krahe. Perf. *gazouiller, corbiner.*
CORNV. n. 4. das Horn, der Flügel der Armee *la corne, l'aile de l'armée.*
Cornum. n. 2. *et* Cornus. m. 2. *Idem.* Varro.
Cornucopia f. 1. der Ueberfluß, das Füllhorn. Sen. *le corne d'abondance.*
Cornulum. n. 2. Dim. ein Hornchen. Apic. *la petite corne.*
Corniculum. n. 2. Dim. *Idem.* Plin.

Corniculārius, a, um. was Hörner trägt. Suet. *qui porte les cornes.*
Corniculatus, a, um. gehörnt. Apul. *cornu.*
Corneus, a, um. hornern. *de corne.*
Corneolus, a, um. faſt ſo hart wie Horn. *dure comme de la corne.*
Cornēſcere. 3. zu Horne werden. Plin. *ſe changer en corne.*
Cornuatus, a, um. gekrümmt, gebogen. Varro. *courbé.*
Cornūtus, a, um. Varr. *et* Corniger, a, um. das Hörner hat. *corne.*
Cornuta. f. 1. piſcis. ein Hornfiſch Plin. *l'eguille, poiſſon.*
Cornicen, inis. m. 3. der auf dem Horn bläſet. Liu. *qui ſonne du cor.*
Cornifrons, ontis. o. 3. mit Hornern an der Stirn. Enn. *qui a des cornes au front.*
Cornipes, edis. o. 3. mit einem Huf Virg. *qui a les pieds de corne.*
Bicornis, e. mit zwey Hörnern. Virg. *qui a deux cornes.*
Bicorniger, a, um. was zwey Hörner trägt. Ouid. *qui porte deux cornes.*
Excornis, e. ohne Horn. Tert. *qui n'a plus de cornes.*
Tricornis, e. dreyhornicht. Plin. *qui a trois cornes.*
Tricorniger, a, um. was drey Hörner trägt. Auſ. *qui porte trois cornes.*
Vnicornis, e. einhörnicht. Plin. *qui n'a qu'une corne.*

CORNVS, i. f. *et* us. f. 4. der Cornelbaum, welſche Kirſchbaum. *le cornouiller.*
Cornum. n. 2. die welſche Kirſche. Virg. *la cornouille.*
Corneus, a, um. von Hagedorn. Ouid. *de cornouiller.*

†CŌRŌNA. f. 1. die Krone, der Kranz, (G. es, Plur. Kränze) *la couronne, guirlande.*
Corolla. f. 1. Dim. ein Krönchen, Kränzchen. Catull. *la petite couronne.*
*Corono. 1. ich krône. *je couronne.*
Corollārium. n. 2. die Zugabe, die Spielverehrung. *le pardeſſus, préſent.*
Cōrōnālis, e. gleich den Kronen. Apul. *ſemblable aux couronnes.*
Cōrōnāmen, inis. n. 3. *et* Coronamentum. n. 2. Apul. Plin.
Coronārius, a, um. Kronen= Plin. *de couronne.* Subſt. Coronaria. f. 1.
Coronarium. n. 2. die Krone. Gell. *la couronne.* (Plin.
Incoronatus, a, um. ungekrönt. Apul. *qui n'eſt pas couronné.*

†CORPVS, ŏris. n. 3. der Leib, (es, er) *le corps.*
Corpuſculum. n. 2. Dim. ein kleiner Leib. *le petit corps.*
Corporeus, a, um. *et* Corporālis, e. Gell. leiblich, das einen Leib hat. *corporel.*
Corporalitas. f. 3. das körperliche Weſen. Tertull. *la qualité corporelle.*
Corporaliter. Adu. leiblicher weiſe. Petron. *corporellement.*
Corpŏro. 1. ich beleibe. Plin. *je raſſemble en un corps.*
Corporatio. f. 1. der Leibeswuchs. Tertull. *la corporence.*
Corporatura. f. 1. die Leibesſtatur. Colum. *la taille.*
Incorporalis, e. ohne Leib. Sen *incorporel.*
Corpulentus, a, um. wohl bey Leibe. Colum. *qui a de l'embonpoint.*
Corpulentia. f. 1. die Dicke des Leibes. Plin. *l'embonpoint.*
Accorporare. 1. einverleiben. Ammian. *incorporer.*
Concorporare. 1. mit einverleiben. Plin. *aſſembler en un corps.*
Concorporatio. f. 3 die Vereinigung. Tertull. *l'union.*
Corcorporalis, e. eines Leibes. Ammian. *qui eſt d'un meme corps.*
Concorporificatus, a, um. einverleibt. Tertull. *aſſemblé en un corps.*
Incorporare. in den Leib einſetzen, einetzen. Sol *incorporer.*
Incorporatio. f. 3. die Leibesbeſchaffenheit. Col. *la conſtitution du corps.*
Incorporalis, Sen *et* Incorporabilis, e. Tert. unkörperlich. *incorporel.*
Incorporalitas. f. 3. unkörperliches Weſen. Macrob. *l'incorporalité.*
Incorpŏreus, a, um. unbeleibt. Apul *incorporel.*
Recorporare. 1 wieder zuſammen verleiben. Tert. *raſſembler en un corps.*
Recorporatio. f. 3. die Wiedervereinigung des Leibes. Tert.
Semicorporalis, e. halbkörperlich. Firmic. *demi corporel.*
Bicorpor, Tricorpor, oris. o. 3. zwey= drey=leibig. Virg. *qui a deux, trois corps.*
Vnicorporeus, a, um. einleibig. Firmic. *qui n'a qu'un corps.*

CORS, tis. f. 3. der Hunerhef Martial. *la baſſe-cour.*

CORTEX, icis. c. 3. die Rinde, Schaale, (Pl. en) *l'écorce, la coquille.*
Corticula. f. 1. Dimin. ein Rindchen. Colum. *la petite ecorce.*
Corticatus, Pallad. *et* Corticoſus, a, um. Plin. das ſtarke Rinden hat. *qui a de l'ecorce.*
Corticeus, a, um. von Rinden. Prudent. *d'écorce.*
Decorticare. die Rinde abſchälen. Plin. *ecorcer.*
Decorticatio. f. 3. die Abſchälung. *l'action d'écorcer.*

CORTĪNA. f. 1. der Keſſel, die Pfanne, der Dreyfuß. *la chaudiere, le trépied.*
Cortimula. f. 1. Dimin. ein Keſſelchen. Ammian. *la petite chaudiere.*
Cortināle, is. n. 3. ein Keſſelheerd. Colum. *le lieu, où l'on tient les chaudieres.*

CORVSCVS, a, um ſchimmernd, glänzend. *brillant.*
Coruſco. 1. ich ſchimmere, glänze, (Poët. haſtam) *je brille.*
Coruſcatio. f. 3. Solin. *et* Coruſcamen, inis. n. 3. Apul. der Glanz, der Blitz. *le lueur, l'eclair.*
Cŏruſcifer, a, um. glänzend. Mart. Capell. *brillant.*

†CORVVS. m. 2. der Raabe (G. et Pl. en) *le corbeau.*
Coruīnus, a, um. Raaben= Apul. *de corbeau.*

CŎRYLVS. f. 2. die Haſelſtaude. *le coudrier.*
Corylētum, i. n. 2. dergleichen Gebuſche. *la coudraye.*

†COS, cōtis. f. 3. der Wetzſtein. *la pierre à aiguiſer.*
Coticula. f. 1 Dim. ein kleiner Wetzſtein. Plin.
Cōtifico. 1. ich ſchneide Steine. Apul. *je taille des pierres à aiguiſer.*

COSTA. f. 1. die Ribbe, (Pl. en) *la côte.*
Coſtatus, a. um. unterſetzt. Varr *qui a des côtes robuſtes.*

CŎTHVRNVS. m. 2. der hohe Schuh; die hochtrabende Rede. *le brodequin; ſermon elevé.*
Cothurnātus, a, um. hochtrabend. Ouid. *élevé.*
Cothurnatio. f. 3. ein prächtiger Aufzug. Tert. *l'entrée magnifique.*

CŎTVRNIX, īcis. f. 3. die Wachtel, (Pl. in) *la caille.*

COXA. f. 1. das obere dicke Bein, die Hüfte. Plin. *la cuiſſe, hanche.*
Coxendix, icis. f. 3. die Hufte. Cato. *la hanche.*
Coxatio. f. 3. die Einrichtung, Zuſammenſchränkung. Vitr. *l'entablement.*
Coxo, ōnis. o. 3. lahm. Nonius. *boiteux.*
Coſſim. Adu. kauernd. Apul. *en s'accroupiſſant.*
Incoxare. 1. niederkauern. Pompon. ap. Non. *s'accroupir.*

CRABRO, ōnis. m. 3. die Hornuſſe. *le frélon.*

CRĀPVLA. f. 1. das Kopfweh vom übermäßigen Trunken, der Rauſch. *la crapule.*
Crapulentus, a, um. berauſcht Ammian. *yvre.*
Crapuloſus, a, um. dem Trunke ergeben. Firmic. *yvrogne.*

*CRAS. Adu. morgen. *demain.*
*Craſtinus, a, um. der morgende. *du demain*
Craſtino. Adu. morgen. Gell. *demain.*

Diecraſtini. *Idem.* Gell.
Procraſtinare. 1. verſchieben, aufſchieben. *differer.*
Procraſtinatio, onis. f. 3. das Aufſchieben, die Verzögerung. *délai, retardement.*
Recraſtinare. 1. aufſchieben. Colum. *differer.*

†CRASSVS, a, um. dick, fett, ſtark, grob. *gras, épais, gros.*
Craſſe. Adu. grob, tolpiſch. Plin. *groſſierement.*
Craſſities. f. 5. die Dicke. Apul. *groſſeur.*
Craſſitudo. f. 3. die Dicke. *groſſeur.*
Craſſēdo, inis. f. 3. die Grobheit. Fulg. *la groſſiereté.*
Craſſitas, atis. f. 3. die Dicke. Apul. *la groſſeur.*
Craſſare. 1. dick machen. Apul. *groſſir.*
Craſſāmen, inis. n. 3. die Grundſuppe. Colum. *le dépôt.*
Craſſamentum. n. 2. *Idem.* Colum.
Craſſeſcere. 3. dick werden. Plin. *s'engraiſſer.*
Incraſſare. 1. dick und fett werden. Tertull. *s'engraiſſer.*
Percraſſus, a, um. ſehr dick und ſtark. Celſ. *fort gros et gras.*
Praecraſſus, a, um. ſehr dick. Plin. *tres-gras.*

CRĀTES, is. f. 3. die Flechte, Hurde. Plural. freq. Cato. *la clé d'oſier, le montelet d'oſier.*
Cratire. 4. zuegen. Plin. *herſſer.*
Craticula. f. 1. der Roſt. Mart. *le gril.*
Craticulum. n. 2. *Idem.* Feſt.
Craticulus, a, um. gegittert, wie ein Roſt. Cato. *grillé, treilliſé.*
Crātīcius, a, um. geflochten, von Hurden gemacht. Vitr. *de clotjonne*

*CRĒBER, bra, brum. öfters, häufig. *reitere, frequent.*
Crebro, Adu. oft. *ſouvent, frequemment.*
Crebre *et* Crebriter. Adu. *Idem.* Vitruv.
Crebritas, ātis. f. 3. die Stetigkeit. *la multitude.*
Crebritudo. f. 3. *Idem.* Siſenna ap. Non.
Crebrare. 1. etwas oft thun. Plaut. *faire quelque choſe ſouvent.*
Crebeſco *vel* Crebreſco, bui, 3. überhand nehmen, ſich ausbreiten Virg. *augmenter, ſe repandre.*
Concrebeſco. mit einander heftig werden. Virg. *ſe fortifier.*
Increbeſco. ſich mehren, überhand nehmen. *s'augmenter.*
Percrebeſco. ruchtbar und laut werden. *ſe repandre, ſe divulguer*

CRĔDO, didi, ditum. 3. ich glaube, vertraue, (ſe cui) *je crois, je me*
Credulus, a, um. leichtglaubig. *credule.*
Credulitas, ātis. f. 3. die Leichtglaubigkeit. Planc. ad Cic. *la crédulité*
*Incredulus, a, um. der nicht leicht glaubet: unglaubig. Quinct. *incredu*
Incredulitas. f. 3. das Mistrauen, der Unglaube. Apul. *l'incredulité*
Credibĭlis, e. glaublich. *croiable.*
Credibiliter. Adu. gläublich, wahrſcheinlicher weiſe. *probablement*
Incredibilis, e. unglaublich. greß. *incroiable.*
Incredibiliter. Adu. unglaublich, uber die maßen. *incroiablement*
Incredibilitas. f. 3. die Unglaublichkeit. Dig. *l'incredibilité.*
Crēditum, i. n. 2. die Schuld. Sen. *la dette active.*
Accrēdo, idi, itum. 3. ich traue zu. Hor. *j'ajoute foi.*
Creditor, ōris. m. 3. ein Gläubiger, der Geld ausleihet. *le creanc*
Concredo, idi, itum. 3. ich vertraue an. *je confie.*
Incredendus *et* Incrēditus, a, um. ungeglaubt. Apul. *qu'on n'a pas*

CRĔMO. 1. ich brenne, (braunte, gebraunt) verbrenne. Actiu *je brûle, embra*
Crematio, onis. f. 3. die Verbrennung. Plin. *la brûlure.*
Cremator. m. 3. der etwas verbrennet. Tertull. *qui brule, embra quelque choſe.*
Cremia, orum. n. 2. Plur. des Reißholz. Columel. *petit bois pour allumer le feu.*
Concrĕmo. 1. ich verbrenne. Liu. *je fais bruler.*
Concrematio. f. 3. die Verbrennung. Fulg. *l'action de bruler.*
Decrĕmare. 1. auflodern. Tert.
Excremare. 1. ausbrennen. Tert. *bruler entierement.*
Incrematus, a, um. verbrannt. Flor. *brulé.*
Sēmicrĕmus, a, um. geſengt. Ouid. *rouſſi.*
Semicrĕmatus, a, um. halb verbrannt. Martial. *à demi brulé.*

CRĔMOR, ōris. m. 3. der Saft vom Korn. Cato. *la crême.*

CRĒNA. f. 1. die Kerbe, der Spalt. Plin. *l'entaille.*

*CREO. 1. ich erſchaffe, (erſchuf, erſchaffen) zeuge, erwähle, (quid ex *je crée, engendre, elis.*
†Creatio, ōnis. f. 3. die Schöpfung. *la création.*
†Creator, ōris. m. 3. der Schöpfer. *le créateur.*
Creatrix. f. 3. eine Mutter, Urſache. Lucret. *la mere, cauſe.*
Creatura. f. 1. das Geſchöpf. Tert. *la creature.*
Creabĭlis, e. Adi. was geſchaffen werden kann. Apul. *qu'on peut creer.*
Concreare. 1. zugleich mitſchaffen. Gell. *creer avec.*
Increatus, a, um. unerſchaffen. Lactant. *qui n'eſt pas crée.*
Procreo. 1. ich bringe hervor, zeuge (Kinder) *je produis, engendre.*
Procreatio. f. 3. das Zeugen, Hervorbringen. *la procreation.*
Procreator, oris. m. 3. der Schopfer, Vater. *qui engendre, le pere*
Procreatrix. f 3. eine Mutter, Gebährerinn. *la mere.*
Improcreabilis, e. Adi. unerſchafflich. Apul. *qu'on ne ſauroit produire.*
Recreo. 1. ich erquicke. *je récree.*
Recreatio. f. 3. die Erquickung. Plin. *la récréation.*
Recreator. m. 3. ein Erquicker, Beluſtiger. Tert. *qui rejouit quelqu'un.*

*CRĔPĔRVS, a, um. zweifelhaftig. ungewiß. Apul. *douteux, incertain.*
Crĕpuſculum. n. 2. die Abenddämmerung. *le crépuſcule, entre chien et loup.*

*CRĔPIDA. f. 1. der Pantoffel, Schuh. Gell. *la pantoufle, ſandale.*
Crĕpidārius, a, um. *et* Sublt. der Schuſter. Gell. *le cordonnier.*
Crĕpidatus, a, um. der Pantoffeln an hat. *qui porte des ſandales.*

CRĔPIDO, inis. f. 3. der Rand am Fluß, der Grund. Virg. *le quai, la baſe.*

CRĔPO, ui, itum. 1. ich knarre, platze, klappere. *je craque.*
Crepax, ācis. o. 3. knarrend, platzend Sen. *craquant.*
Crepulus, a, um. klappernd, praſſelnd. Sidon. *qui fait du bruit.*
Crepi, orum. Pl. m. 2. Pfaffen des Bacchus. Feſt.
Crepito. 1. Freq. Crepo. Plin. oft knarren. *craquer ſouvent.*
Crepitanter. Adu. knarricht, klappricht Sidon. *en craquant.*
Crepitus. m. 4. das Knarren, der Knall. *le bruit, fracas.*
Crepitulum. n. 2 das Kopfgeſchmeide. Tertull. *l'ornement de tête.*
Crepitāculum n. 2. die Klapper. Colum. *le bochet.*
Crĕpitācillum. n. 2. Dim. ein Klapperchen. Lucret. *le petit bochet.*
Crepundia. Pl. n. 2. das Spielwerk, Klapperwerk Ter. *les jouëts d'enfans.*
Concrĕpo. 1. ich klappere, knarre mit. *je craquete.*
Concrepatio. f 3 das Mitgeknarre, Mitgeklapper. Arnob.
Concreparius, a, um. der mitknarret Plaut. *qui craquete.*
Concrĕpito. 1. Frequ. zuſammenpraſſeln, raſcheln. Prud. *craquer enſemble.*

Decre-

Decrepitus, a, um. ſehr alt, abgelebt. *décrepit.*
Diſcrepare, ui, itum. *et* aui, atum. 1. widrig klingen. (a quo, cum quo, inter ſe *et* re) *détonner.*
Diſcrepantia. f. 1. ungleicher Schall, Widrigkeit. *la diſconvenance.*
Diſcrepatio. f. 3. widriger Schall, ungleiches Geräuſch. Liu. *la diſcorde.*
Diſcrepitare. 1. Frequ. ſehr oft nicht zuſammen ſtimmen. Lucret. *deſaccorder ſouvent.*
Increpare, ui, itum. 1. knarren. *it.* ſchelten. *faire de bruit.* (*reprimander.*
Increpito. 1. gnurren, oft ſchelten, ſchmähen. *faire grand bruit, accuſer, blamer.*
Increpitus, us. m. 4. das Gegnurre, Geſchelte. Apul.
Increpatio. f. 3. die Ausſcheltung, das Gnurren. Tertull.
Increpatorius, a, um. gnurricht, ſcheltend. Sidon.
Increpatiue. Adu. gnurricht. Sidon.
Percrepare, ui, itum. 1. durchſchallen. *bruire fort.*
Recrepare. 1. wiederknarren, wiederſchallen. Catull. *retentir.*

† RESCO, crēui, crētum. 3. ich wachſe, (du wächſeſt, er wächſt, wuchs, gewachſen) (re, ex re) *je crois.*
Creſcentia. f. 1. das Wachsthum. Vitruu. *l'accroiſſement.*
Cretus, a, uu. gewachſen, gezeuget. *né, iſſu.*
Crementum. n. 2. das Zunehmen, Anwachſen. Varro ap. Non. *l'accroiſſement.*
Accreſco, cui, ctum. 3. ich wachſe zu. *j'accrois.*
Accretio, ōnis. f. 3. der Zuwachs. *l'accroiſſement.*
Concreſcere. 3. zuſammen wachſen. (re) *s'épaiſſir, croitre conjointement.*
Concretum. n. 2. der Zuſatz, die Einmiſchung. *la mélange, aſſemblage.*
Concretus, us. m. 4. zuſammen gewachſen. Plin.
Concrētio. f. 3. die Zuſammenwachſung. *la concretion.*
Concrēmentum. n. 2. Zuſammenwachſung. Apul.
Concreſcentia. f. 1. der Zuſammenwuchs. Vitruu.
Decreſcere. 3. abnehmen. Celſ. *decroître.*
Decrementum. n. 2. das Abnehmen *le decroiſſement.*
Decreſcentia. f. 1. die Abnahme. Vitruu. *le decroiſſement.*
Excreſcere. 3. in die Höhe wachſen. Plin. *croître.*
Excreſcentia. f. 1. der Auswachs. Plin. *l'excreſcence.*
Increſcere. 3. zunehmen, wachſen. Liu. *s'augmenter, s'accroître.*
*Incrēmentum. n. 2. das Zunehmen, Wachsthum. *l'augmentation, accroiſſement.* (*croiſſement.*
Incrementulum. n. 2 Dimin. das Wachsthum. Apul. *peu d'ac-*
Superincreſcere. 3. druber wachſen. Celſ. *croitre par deſſus.*
Percreſcere. 3. durchwachſen. Quinctil.
Procreſcēre. 3. herverwachſen. Lucret. *croitre, germer.*
Recreſcere. 3. wieder wachſen. Liu. *recroître.*
Recrementum. n. 2. Uebergewächs, Aufſatz, Abgang, Unrath. Plin. *la ſuperfluité, racture.* (*par deſſous.*
Succreſcere. 3. mit zuwachſen, nachwachſen. (cui) Liu. *croître*
Supercreſcere. 3. überwachſen, vorauswachſen. Celſ. *ſurcroitre, croitre* (*deſſus.*

† ETA f. 1. die Kreide. Perſ. *la craye.*
Cretula. f. 1. Dim. ein Stückchen Kreide.
Crētāceus, a, um. von Kreide gemacht. Plin. *de craye.*
Cretarius, a, um. der mit Kreide umgeht. Varro.
Cretatus, a, um. mit Kreide weiß gemacht. *blanchi de craye.*
Cretōſus, a, um. kreidigt. Plin. *plein de craye.*
Incrētare. 1. bekreiden, weiß anſtreichen Petron. *couvrir de craye,*

* IBRVM. n. 2. das Sieb, (es, e) *le crible.* (*blanchir.*
Cribellum. n. 2. ein kleines Sieb, Haarſieb. Pallad. *le petit crible.*
Cribro. 1. ich ſiebe, ſichtige. Plin. *je crible.*
Cribellatus, a, um. ausgeſiebt Pallad. *criblé.*
Cribrarius, a, um. der zum Siebe gehört. Plin. *le cribleur.*
Percribrare. 1. durchſieben Scribon. *cribler.*

† CRIMEN, inis. n. 3. die Beſchuldigung, it. die Sünde, (Pl. en) Schuld, (Pl. en) das Laſter. *l'accuſation, le crime.*
Criminōſus, a, um. ſträflich, ſündlich. *injurieux.*
Criminoſe. Adu. ſträflich, ſündlich, verleumderiſch. *calomnieuſement, injurieuſement.*
Criminor. Dep. 1. ich läſtere, gebe Schuld. (quem, cui, ad quem) *je cenſure, j'accuſe.*
Criminare. 1. beſchuldigen, läſtern. Enn. *blamer, reprocher.*
Criminatio. f. 3. die Läſterung, Beſchuldigung. *la médiſance, l'action d'accuſer.*
Criminator, ōris. m. 3. der Läſterer. *le médiſant.*
Criminatrix. f. 3. die Läſtererinn. Vulg. *la médiſante, calomniatrice.*
Criminālis, e. Adi. peinlich, Leib und Leben betreffend. Cod. *criminel.*
Crimināliter. Adu. peinlicher weiſe. Vlpian. *criminellement.*
Concrimināri. Dep. 1. mit läſtern Plaut. *blamer, reprocher avec*
Incriminatio. f. 3. die Unſträflichkeit. Tert. *l'innocence.* (*des autres.*

† CINIS, is. m. 3. das Haar. *le cheveu.*
Criniri. Paſſ. 4. haaricht ſeyn. Stat. *être couvert de cheveux.*
Crinitus, a, um. haaricht, mit Haaren bewachſen. *chevelu.*
Criniſatus, a, um. haaricht, rauch. Sidon. *chevelu.*
Criniger, a, um. der Haare trägt Lucan. *qui porte des cheveux.*
Crinalis, e. Haar- Ouid. *de cheveu.*

CRISPVS, a, um. kraus. Colum. *crêpu.*
Criſpulus, a, um. kräuslicht. Martial. *bouclé, ondoyant.*
Criſpitūdo, inis. f. 3. die Kräuſelung. Arnob. *la friſure.*
Criſpo 1. ich kräuſele. Plin. *je friſe.*
Criſpicare. 1. krauſeln. Gell. *friſer.*
Criſpiſulcans, tis. o. 3. krausfahrend, kräuſelnd. Cic. ex ver. Poëta.
Concriſpare. 1. mit kräuſeln Ammian. (*ondoyant.*
Incriſpatio. f. 3. die Aufkräuſelung. Auguſtin. *la friſure.*
Subcriſpus, a, um. etwas kraus. *un peu crêpu.*

CRISTA. f. 1. der Hünerkamm, (Pl. Kämme) Federbuſch, (Pl. Büſche) *la hupe, l'aigrette.*
Criſtula. f. 1. Dim. das Hahnenkämmchen. Colum. *la petite hupe.*
Criſtātus, a, um. der einen Kamm oder Buſch auf dem Kopfe hat. Liu. *qui porte une aigrette, une hupe.* (*je croaſſe.*

CROCIO, ire. 4. *et* CROCĪTO 1. ich ſchreye wie ein Rabe. Plaut
Crōcītus. m. 4. das Gekröchze. Non. *le croaſſement.*
Crocatio *vel* Crocitatio. f. 3. das Kröchzen. Feſt. *le croaſſement.*

CROCVS. (Poët.) *et* CRŌCVM. m. *et* n. 2. der Safran. *le ſafran.*
Croceus, a, um. gelb, geſaffert. *de ſafran.*
Crocātus *et* Crōcinus, a, um. gelblicht, wie Safran. Plin. *enſafrané.*
Crocia. f. 1. eine Art von gelblichten Edelgeſteinen. Plin.
Crōcōta. f. 1. ein gelb Frauenkleid. *un habit de femme de couleur de ſafran.*
Crocōtula f. 1. Dim. ein klein gelb Kleid Plaut.
Crocōtularius. m. 2. ein Färber ſolcher Kleider. Plaut.

*CRVDVS, a, um. roh, ungekocht. *crud.*
Cruditas, ātis. f. 3. die Undaulichkeit. *la crudité.*
Crudeſco, ui, ſine Sup. 3. Tac. *et* Recrudeſco. ich werde roh, breche wieder auf *je m'aigris, je me renouvelle.*
Cruditare. 1. nicht verdauen. Tertull. *non digerer.*
Crudāria. f. 1. Silberader oben auf der Grube, Silbergang von gediegenem Silber. Plin.
Crudēlis, e. grauſam. *cruel.*
Crudele. Claudian. *et* Crudeliter. Adu. grauſamlich. *cruellement.*
*Crudelitas, atis. f. 3. die Grauſamkeit. *la cruauté.*
Percrudus, a, um. ſehr roh, ganz unreif. Colum.
Sēmicrudus, a, um. halb roh. Colum.
Subcrudus, a, um. Cato. etwas roh.

*CRVMENA. f. 1. der Beutel, die Taſche, (Pl. en.) *la bourſe.*
CRVOR, is. m. 3. das Blut, geliefert Blut. Salluſt. *le ſang caillé*
Cruentus, a, um. blutig *ſanglant.*
Cruente. Adu. blutig Juſtin.
Cruenter. blutig. Apul.
Incruentus, a, um. ohne Blut. Sall. *ſans ſang.*
Incruenter. Adu. *Idem.* Prudent.
Subcruentus, a, um. etwas blutig. Celſ. *peu ſanglant.*
Cruento. 1. ich mache blutig, färbe mit Blut. *j'enſanglante, ſoüille de ſang.*
Cruentatio. f. 3. die Beſprengung mit Blute, Blutigmachung. Tertull. *l'enſanglantement.*
Cruentifer, a, um. der blutig iſt. Tertull. *enſanglante, qui porte de*

*CRVS, cruris. n. 3. das Schienbein. *la jambe.* (*ſang.*
Cruſculum. n. 2. Dim. ein Beinchen. Martial.
Crurulis *vel* Crurālis, e. Adi. Petron.
Cruricrepida, ae. m. 1. der Geſteſelte. Plaut. *le botté.*

CRVSTA. f. 1. die Schaale, Rinde, Schrolle, (Pl. en) *la croûte.*
Cruſtula. f. 1. Dim. das Rindchen. Plin. *la petite croûte.*
Cruſto, Plin. *et* Incruſto. 1. Horat. ich überziehe, übertünche. *j'enduis, incruſte.*
Cruſtarius. m. 2. ein Tüncher, Gypſer, Paſtetenbecker. Plin. *la plateur.*
Cruſtōſus, a, um. rindicht. Plin. *qui a des croutes.* (*patiſſier.*
Concruſtatus. a, um. ganz überzogen, übertüncht. Ammian. *qui a force crout s*
Incruſtatio. f. 3. Uebertünchung, Verkleiſterung. Dig. *l'encroutement*
Cruſtūlum. n. 2. kleiner Kuche, Oblaten. Hor. *l'oublie.* (*l'enduit.*

† CRVX, ūcis. f. 3. das Kreuz. (es, e) *la croix.*
Crūcio. 1. ich quale, martere. *je crucifie, tourmente.*
Concrūcio. 1. mitpeinigen, mitmartern. Lucret. *tourmenter.*
Diſcrucio *et* Excrucio. 1. *Idem quod* Crucio. (animi, re) ſehr martern. *faire beaucoup de peine.*
Perexcrucio *et* Percrucio. 1. ungemein ſehr martern. Plaut. *tourmenter fort.*
† Cruciatus. m. 4. die Quaal, Pein, Tortur. *le tourment, la torture.*
Cruciamentum. n. 2. heftige Pein. *le tourment, la peine.*
Cruciāmen, inis. n. 3. die Peinigung. Prudent. *la torture.*
Cruciator. m. 3. ein Peiniger. Arnob. *qui donne la torture.*
Cruciarius. m. 2. ein Schächer, Gekreuzigter. Petr. *un pendard, crucifie.*
Cruciābilis, e. Adi. peinlich, ſchmerzlich. Gell. *qui tourmente.*
Cruciabiliter. Adu. peinlicher, ſchmerzlicher weiſe. Hirt *cruellement.*
Cruciabilitas. f. 3. Peinigung, Beängſtigung, Jammer. Plaut. *le tourment, l'inquietude.*
Cruciabundus, a, um. quälend, peinigend. Cyprian. *qui tourmente.*
Crucifīgo, ixi, ixum. 3. ich kreuzige. Eccleſ. *crucifier.*
Concrucifigere. 3. mitkreuzigen. Sidon. *attacher à la croix.*

† CVBO, ui, itum. 1. ich liege, (lag, gelegen) *je ſuis couché.*
Cūbātus, us. m. 4. das Liegen, Bruten. Plin. *l'action d'être couché*
Cubatio. f. 3. das Liegen. Varro. *le coucher, couchement.*
Cubīto. 1. oft und ſtets liegen, (in quid, in quo, cum quo, ex re) *ſe coucher ſouvent.*
Cubitus. m. 4. das Liegen. Cato. *l'action d'être couché.*
Cubitio. f. 3. das öftere Liegen. Auguſtin. *le coucher.*
Cubitor, ōris. m. 3. der ſich gern leget. Col. *le coucheur, qui ſe couche*
Cubitōrius, a, um. zum Liegen dienlich. Petron. (*ſouvent.*
Cubitus. m. 2. der Ellenbogen. *le coude.*
Cubitalis, e. Adi. eine Elle hoch oder lang. Liu. *haut d'une coudée.*
Cubital, is. n. 3. das Armpolſter Horat. *ce qui ſoutient le coude.*
Bicubitālis, e. Adi. zwo Ellen lang. Plin. *haut de deux coudées.*
Semicubitālis, e. Adi. eine halbe Elle hoch. Liu. *d'une demie coudée.*
†Cubile, is. n. 3. das Lager, Bette. *le lit.*
Cubīculum. n. 2. das Wohnzimmer. *l'appartement.*
Cubiculum nocturnum die Schlafkammer. Plin. *la chambre où l'on*
Cubicularis, e. Adi. zur Kammer gehörig. *de chambre.* (*couche.*
Cubīcularius, i. m. 2. der Kammerdiener. *le valet de chambre.*
Cubiculātus, a, um. mit Kammern verſehen. Sen. *plein de chambres.*
Accūbo, ui, itum, are. 1. zu Tiſche ſitzen. *être à table.*
Accubatio. f. 3. *et* Accubitus. m. 4. das Sitzen bey Tiſche. Plin. *l'aſſiete.*
Accubita, orum. n. 2. Pl. das Tiſchpolſter. Lamprid. *les tapis, dont on couvre les lits de table.*
Accubitorius, a, um. zum Tiſchſitzen gehörig. Petron.
Concubare. 1. beyſchlafen. Ter. *coucher enſemble.*
Concubitus, us. m. 4 der Beyſchlaf. Hor. *l'action de coucher enſemble.*
Concubītio. f. 3. der Beyſchlaf. Hygin. *l'action de coucher avec une fem-*
Concubinus, *i.* m. 2 ein Beyſchläfer. Curt. *le coucheur.* (*me.*
Concubīna. f. 1. eine Beyſchläferinn. *une concubine.*
Concubinātus, us. m. 4. eine Kebsehe Sueton. *le concubinage.*
Concubinālis, e. Adi. zum Beyſchlafe gehörig. Sidon.
Concubius, a, um ſtille, bey Schlafzeit. *minuit.*
Decubare. 1. niederliegen, zu Bette liegen. Gell. *être couché.*
Diſcubare, ui, itum. 1. ſich zu Tiſche oder zu Bette legern. *ſe mettre dans le lit.*
Diſcubītus. m. 4. das Niederlaſſen, zu Tiſche ſetzen. Val. Max. *l'action de ſe mettre à table dans le lit.*
Diſcubitorius, a, um. zum Tiſchſetzen gehörig. Plin.
Excubare. 1. Wache halten. (pro quo) *faire garde.*
Excubatio. f. 3. die Wache. Val Max. *la gard .*
Excubitus. m. 4. das Wache ſtehen Hirt. *l'action de gueter.*
Excubitor. m. 3. der auf der Wache iſt Suet. *la ſentinell , je ſuis le guet.*
Excubiae. f. 1. Pl. die Wache, Schildwache. *la garde, ſentinelle.*

Incubo, ui, itum, are. 1. über was liegen, brüten, (cui quid, super quod) *couver.*
Incubitare. 1. Frequent. brüten, oft worüber liegen. Plin. *être couché souvent sur quelque chose.*
Incubitus, us. m. 4. das Liegen, Brüten. Plin. *le couchement.*
Incubātus. m. 4. die Brutzeit, Heckzeit. *le tems de couver.*
Incubātio. f. 3. die Brütung. Plin *le couvement.*
Incubator. m. 3. der sich worein legt. Macrob.
Incubo, ōnis. m. 3. der Alp. *le cochemar.*
Superincubare. 1. darüber liegen. Liu. *coucher par dessus.*
Occubare. 1. darnieder liegen, umfallen, sterben. Liu. *cheoir, mourir.*
Percubare. 1. volla liegen Varro. *coucher de tout.*
Procubare. 1 sich hinstrecken Virg. *se coucher.*
Prōcubitor. m. 3. ein Wächter, eine Schildwacht. Festus. *qui fait le guet.*
Recubare, ui, itum. 1. liegen, ruhen. *être couche.*
Recubitus. m. 4 das Niederliegen. Plin. *le couchement.*
Secubare, ui, itum. allein, besonders liegen. Propert. *coucher seul, à part.*
Secubitare 1. allein liegen. Lucil ap. Non. *coucher seul.*
Sēcubitus. m. 4. die Scheidung vom Bette. Catull. *la separation de lit.*
Secubatio. f. 3. das von einander liegen. Solin.
Succūbare. 1. unterliegen. Apul. *être couché par-dessous.*
Supercubare. 1. darauf liegen. Colum. *être couché par-dessus.*
Accumbo, cubui, itum, cumbere. 3. zu Tische sitzen, (cui, in quo) *être couché à table.*
Concumbere. 3. beyschlafen. *coucher ensemble.*
Decumbere. 3. darnieder liegen. *être couché.*
Discumbere. 3. umher liegen, zu Tische sitzen. Virg. *s'asseoir pour manger.*
Incumbere, ui, itum. 3. sich auf etwas legen, lehnen, (cui, in, ad) *être couché sur.*
Incumba. f. 1. das Obertheil der tragenden Säule Vitruu.
Superincumbere. 3. sich auf etwas legen. Ouid *se coucher par dessus.*
Occumbere. darnieder liegen. sterben. *tomber, mourir.*
Procumbere, ui, itum. 3. niederfallen, (ad, in quod) *se prosterner.*
Recumbo, ui, itum. 3 ich liege, liege rückwärts. *je me laisse tomber.*
Conrecumbere. 3. mit zu Tische liegen. Tertull. *être couché à table.*
Succumbo, ui, itum. 3. ich liege unten. *je succombe.*

CVCVLLVS m. 2. *et* CVCVLLIO. m. 3. die Kappe, Münchskutte. Iuuen. *le capuce, le capouchon.*
Cuculla. f. 1. die Kappe, der Reisehut. Hieron. *le capuce.*
Cuculio *et* Cucullio. m. 3. *Idem.* Cato. *(capuchon.*
Cucullātus, a, um. verkappt; eine Kappe tragend. Isid. *qui porte un*

CVCVLVS, i. m. 2. der Guckguck. Plin. *le coucou.*
CVCVMA. f. 1. der kupferne Kessel. Petron. *le coquemar.*
Cucumula. f. 1. Dim. ein Kesselchen Petron. *le petit coquemar.*

*CVCVMIS, is. *et* CVCVMER, ĕris. m 3. die Gurke, (Pl. en) *le concombre.*
Cucumerarium. n. 2. ein Gurkenbeet. Tert. *lieu, où croissent des concom-*

CVCVRBITA. f. 1. der Kürbis, (Pl. isse) Celf. *le citroüille. (bres.*
Cucurbitula. f. 1. Dim. der Schröpfkopf Celf. *la ventouse.*
Cucurbitinus, a, um. kürbißähnlich, kürbißmäßig. Cato. *à la façon de*

*CVDO, di, sum. 3. ich schmiede. Ter. *je forge. (courge.*
Accudere. 3. daran schmieden. Plaut. *forger dessus.*
Excūdo, di, sum. 3. ich schmiede, verfertige, präge, (quid e re) *je forge, produis.*
Excūsio, ōnis. f. 3. die Ausfertigung, Ausprägung. Apul.
Excusor. m. 3. ein Bildgießer Kupferstecher, Drucker. Quinct. *le forgeur.*
Incudo, di, sum, dere. 3. einhauen, einschlagen. Virg. *piquer avec un*
Incus, udis. f. 3. der Amboß. *l'enclume. (marteau.*
Percūdere. 3. durchhacken, durchbrechen. Colum. *picotter.*
Procūdo, di, sum, dere. 3. schmieden, fertigen. *forger, faire.*
Recudo, udi, usum, udere. 3. umschmieden. Varr. *reforger.*
Succūdere. dazwischen schmieden, dazwischen schlagen. Varr.
Subscus, ūdis. f. 3. die Klammer, der Riegel, das Band. Cato. *la cheville.*

CVDO, ōnis. m 3. eine lederne Haube. Sil.
CVIAS, ātis. o. 3. von wannen? *de quel païs.*
Cuius, a, um. wessen. Ter. *de quel, de qui.*
CVICŬTRA. f. 1. das Polster, Pfühl. Sen. *le lit, matelas, lit de plumes.*
CVLEVS, f. CVLLEVS. m. 2. der lederne Sack. Plin. *le sac de cuir.*
Culeum *vel* Culleum, i. n. 2. ein Maaß von 20 Emmern. Varr.
Culearis, e. Adi. was 20 Emmer in sich faßt. Cato.
Culullus, i. m. 2. die Weinflasche, der Krug, die Humpe. Horat. *un vaisseau à mettre du vin.*

CVLEX, icis. m 3. die Mücke, (Pl. en) *le moucheron.*
†CVLINA. f. 1. die Küche. *la cuisine.*
CVLMVS. m. 2. der Halm, (die Hälme) *le chaume.*
Culmosus, a, um. halmicht, steuglicht. Sidon. *qui a de chaume.*
Culmen, inis. *vid.* COLVMEN.

†CVLPA. f. 1. die Schuld. *la faute.*
*Culpo. 1. ich schelte, strafe. *je blâme, reprends.*
Culpate. Adu. beschuldigt. Gell. *avec imputation.*
Culpatio. f. 3. die Beschuldigung, Bestrafung. Gell. *la reprimande, l'accusation.*
Culpābilis, e. Adi. strafbar. Apul. *digne de reprimande.*
Culpabiliter. Adu. strafbarer weise. Symmach. *blamable.*
Deculpatus, a, um. strafwürdig, gescholten. Gell. *digne de reprimande, blâme.*
Inculpatus, a, um. unsträflich, ungescholten, (rei) Gell. *irreprehensible.*
Inculpatim. Adu. untadelhaft, unsträflich. Cod. Theod.
Inculpabilis, e. Adi. unverwerflich Solin. *irreprehensible.*

†CVLTER, tri. m. 2. das Messer. *le couteau.*
Cultellus. m. 2. Dim. ein Messerchen. *un petit couteau.*
Cultellulus. m. 2. Dim. ein kleines Messerchen. Solin.
Cultellare. 1 gleich richten, gleich abmessen. Frontin. *amenter.*
Cultratus, a, um. scharf wie ein Messer. Plin. *aigui en trenchant.*
Culrarius. m. 2. ein Opferschlächter; ein Messerschmied. Suet. *qui tuë les betes pour les sacrifices; le coutelier.*
Subcultrare. 1. zerschneiden. Apic. *trencher.*

CVLVS, i. m. 2. der Hintere Catull. *le cul.*
CVM. Praep. mit. *avec.* Coni. als, da, dieweil. *quand, lorsque, dans le tems, pendant que.*

CVMĪNVM. n. 2. der Kümmel. *le cumin.*
Cuminatum. n. 2. mit Kümmel gemacht, die Kümmelbrühe. Apic. *fait de cumin.*

†CVMVLVS. m. 2. der Haufe, (auf dem Maaße) *le comble, l'amas.*
*Cumulo. 1. ich häufe, (quid re) *je comble, j'amoncele.*
Cumulate. Adu. häufig. *abondamment.*
Cumulatim. Adu. gehäuft, reichlich. Varr. *par monceaux.*
Cumulatio. f. 3. die Häufung. Arnob. *l'entassement.*
Accumulo. 1. ich häufe auf *j'accumule.*
Accumulate. Adu. aufgehäuft. Apul. *entassé.*
Accumulatio. f. 3. die Häufung. Plin. *l'amas.*
Accumulator. m. 3. der Vermehrer. Tac *le ramasseur.*
Concumulatus, a, um. zusammengehäuft. Tertull. *amoncelé.*

*CVNAE. f. 1. Pl. die Wiege. *le berceau d'enfant.*
Cūnulae, arum. f. 1. Pl. Dimin. eine kleine Wiege, das Wiegeld
Cūnābula, Incunabula. n. 2. Pl. die Wiege, die Windeln. *le bere d'enfant, les langes.*
Cunālis, e. Adi. von der Wiege an. Nep. *de berceau.*
Cunīna, ae. f. 1. eine Gottinn, die den Wiegen vorstund. Lactar
Conquiniſco, conquexi, ĕre. 3. sich bücken, kauern. Plaut. *s'encli*

CVNCTOR. Dep. 1. ich zaudere, verziehe, (in re) *je retarde, differe*
Cunctatio. f. 3. das Zaudern, Verweilen. *le delai, retardement.*
Cunctāmen, ĭnis. n. 3. der Aufschub, das Zaudern. Paullin. *le dé*
Cunctator, ōris. m. 3. ein Zauderer. *un tardif.*
Cunctanter. Adu. säumig, langsam. Liu. *lentement.*
Cunctabundus, a, um. langsam, saumig. Liu. *tardif, lent.*
Incunctans, tis. o. 3. ungesaumt. Paullin. *incontinent.*
Incunctanter. Adu. ohne Verzug. Lactant. *sans retardement.*
Incunctatus, a, um. eilfertig, ungesäumt. Apul. *sans delai.*
Incunctabilis, e. Adi. unverzüglich, eilig. Dig. *en hâte.*
Percunctari, *vid. supra* CONTVS.

CVNCTVS, a, um. alle, ganz. *tout.*
Cunctim. Adu. insgesammt, alle miteinander, zusammen. Ap *tout ensemble.*
Cunctalis, e. Adi. allgemein. Mart. Capell. *general.*
Cunctĭcinus, a, um. allschallend, allklingend. Mart. Capell.
Cunctĭparens. aller Mutter. Prudent. *la mere de tout.*
Cunctĭpŏtens. o. 3. allmächtig. Prudent. *tout puissant.*

CVNEVS. m. 2. der Keil, die Schlachtordnung. *le coin à fend l'ordre de bataille.*
Cuneolus. m. 2. Dim. ein kleiner Keil. *le petit coin.*
Cūneo. 1. ich spitze zu, wie einen Keil. Quinct. *faire en forme de c*
Cuneatim. Adu. haufenweise. Caef. *par troupes.*
Discuneare. 1. spalten, von einander keilen. Apul. Plin. *fendre.*
Discuneatio. f. 3. die Zerspaltung. *le fendre.*
Discuneator. m. 3. ein Holzspalter. Auguſt. *le bucheron.*
Excuneatus, a, um. durch einen Keil ausgetrieben. Apul.
Subcuneatus, a, um. verkeilt. Vitruu. *calé.*

CVNICVLVS. m. 2 das Caninchen; der unterirdische Gang, die M *le lapin: la fape, mine.*
Cunicularius. m. 2. ein Minirer. Ammian. *le pionnier.*
Cuniculatim. Adu. nach Art der Locher, wie die Kaninichen grab Plin. *en forme de tuyau, plein de trac de lapins.*
Cunĭculosus, a, um. voll Kaninichen; löchericht, hohl. Catull.

CVNNVS, i. m. 2. das weibliche Glied. Horat.
Cunilingus. m 2. Martial.

CVPA. f. 1. die Kuffe. *la tonne.*
Cupula, Dig. *et* Cupella. f. 1. Dim. Apic. ein Kelch, ein Kübel. *une co*
Cupellum. n. 2. Dim. ein Kübel, ein Fäßchen. Pallad. *la petite cuv*
Semicūpa. f. 1. eine halbe Tonne. Ammian. *une demi-tonne.*

CVPIO, īui, ītum, cupere. 3. ich begehre, (quid cui) *je desire passioném*
Cupienter. Adu. begierig. Plaut. *ardemment.*
Cupītum. n. 2. das Verlangen, der Wunsch. Aurel. *le desir.*
Cupītor. m. 3. ein Begehrer. Tac. *le desireur.*
*Cupĭdus, a, um. begierig. *cupide.*
Cupide. Adu. begierlich. *passionnement.*
Cupīdo, ĭnis. c. 3. die Begierde. *la convoitise.*
Cupiditas, ātis. f. 3. die Begierde, (Pl. en) *la cupidité.*
Cupēdia. f. 1. Leckerbissen. *la friandise.*
Cupēdinārius. m. 2. Naschereykrämer. Ter. *le patissier.*
Concupio *et* Concupisco, ivi, itum. 3. ich begehre *je desire ardemm*
Concupitor. m. 3. ein Begehrer. Firmic. *qui desire passionnement*
Concupiscentia. f. 1. die Lust, Gelustung Begierde. Tert. *la concupisce*
Concupiscentivus, a, um. begierig Tertull. *convoiteux.*
Concupiscibilis, e. Adi. was zu begehren ist, appetitlich. Hiere
Inconcupiscere. 3. wornach streben. Apul. *(appetissa*
Discupere. 3. sehr begehren. Coel. ap. Cic. *desirer fort.*
Percupere. 3. sehr begehren. Terent. *souhaiter fort.*
Percupide. Adu. sehr begierig. Fest.
Praecupidus, a, um. sehr begierig. *affamé.*
Procupido. f. 3. Minuc.

CVR. warum? Adu. *pourquoi?*

†CVRA. f. 1. die Sorge, (Pl. en) die Aufsicht, der Fleiß, (ses) *le soi l'administration, la cure.*
Curiosus, a, um. sorgfältig, vorwitzig *soigneux, qui a un peu de curiosit*
Curiosulus, a, um. Dimin. etwas vorwitzig. Apul. *un peu curieu*
Curiosē. Adu. sorgsam. *curieusement, soigneusement.*
Curiositas. f. 3. die Wißbegierde, der Vorwitz. *curiosité.*
Incuria. f. 1. die Unachtsamkeit. *la negligence.*
Incuriosus, a, um. Incuriosē. Adu. sorgloß, unachtsam. Tac. *negligent*
Incurius, a, um unsorgsam. Iustin. *mal soigneux.*
Incuriositas. f. 3. die Sorgl. sigkeit, Unachtsamkeit Cassiod. *la nonchalan*
Percuriosus, a, um. sehr sorgsam. *tres soigneux.*
*Curo. 1. ich sorge, verschaffe. *j'ai soin, prends garde.*
Curatio. f. 3. *et* Curatura. f. 1. die Pflegung, die Wartung Ter. *cur queriſon, charge.*
Curantia. f. 1. der Fleiß *les soins.*
Curator. m. 3. der Besorger, Pfleger, Schaffner. *le curateur.*
Curābilis, e. Adi. heilbar. Iuuen.
Curius, a, um. sorgenvoll Plaut. *soigneux.*
Accūro. 1. ich mache mit Fleiß. *j'apporte tous mes soins.*
Accuratus, a, um genau fleißig *fait avec soin.*
Accurate. Adu. mit Fleiß. *avec soin.*
Curate. *Idem.*
Accuratio f. 3. die Sorgfalt. *l'exactitude.*
Concurare. 1 versorgen Plaut. *avoir soin, prendre garde.*
Excurātus, a, um. wohl zubereitet, wohlbesorgt. Plaut. *fait avec soin.*
Incurātus, a, um. unbestellt, ungeheilt. Horat *qui n'est point guéri.*
Percuro. 1. ich heile aus. *je guerris entierement.*
Procuro. 1. ich verwalte, verschaffe. *j'administre, procure.*
Procuratiuncula. f. 1. Dimin. ein kleines Geschaffte. Sen.

Procurator, ōris. m. 3. der Verwalter. *le procureur.*
Prōcūrātrix, f. 3. die Verwalterinn.
Procuratio. f. 3. die Verwaltung. *l'administration.*
Procuratorius, a, um. dem Verwalter gehörig. Symmach. *qui appartient au procureur.*
Recurare. 1. wiederheilen. Apul. *guerir de nouveau.*
Securus, a, um. ſicher, ohne Sorge. (a, de re, rei) *ſeur, qui n'eſt troublé d'aucuns ſoins.*
Secure. Adu. ſicher.
Securitas, ātis. f. 3. die Sicherheit. *la ſecurité.*
CVRCVLIO, ōnis. ſ. 3. der Kornwurm. *le calendre.*
Curculiunculus. m. 2. Dim. das Kornwurmchen. Apul.
†CVRIA. f. 1. das Rathhaus, die Zunft, (Pl. Zünfte) *la maiſon de ville, la curie.*
Cūriālis, e. Adi. was zur Zunft gehöret, zünftig. Feſt. *d'une meme tribu.*
Cūrio, ōnis. m. 3. ein Zunftmeiſter, ein Zunftprieſter Liu. *maitre d'une curie.*
Cūrionalis, e. Adi. was zum Zunftamte gehöret. Inſcript. Grut. *qui appartienne à l'office de la curie.*
Curiatus, a, um. nach den Zünften getheilet. Liu. *partagé dans curies.*
Curiatim. Adu. zunftweiſe. Gell. *de tribus.*
Dēcuria. f. 1. die Zunft, Claſſe, Ordnung. Suet. *la curie, claſſe, l'ordre.*
Dēcurialis, e. Adi. was zur Zunft gehöret. Tertull.
Dēcurio. m. 3. der Zunftmeiſter: Rathsherr. *le diſainier.*
Decurio 1. ein Zunftmeiſter, Corporal, Rottmeiſter ſeyn.
Decuriatio. f. 3. die Abtheilung in Zünfte.
Decuriatus m. 4. *Idem.* Liu. *l'action de mettre par bandes.*
Decurionatus. m. 4. das Zunftmeiſteramt. Macrob. *l'office du diſainier.*
Excuriare. 1. aus der Zunft, aus dem Rathe ſtoßen. Varro. *mettre hors de bande.*
*CVRRO, cücurri, curſum. 3. ich laufe, (du läuffſt, er läuft, lief, gelaufen) (cui) *je cours.*
Currax, ācis. m. 3. läufig, der Läufer. Gratius. *courant.*
*Currus. m. 4. der Wagen. *le chariot.*
Curſus. m. 4. der Lauf. *le cours.*
Curſura. f. 1. das Laufen. Varro. *la courſe.*
Curriculum. n. 2. der Lauf. *le cours.*
Curriculo. Adu. auf den Lauf, geſchwind, ſtracks. Ter. *en courrant.*
Curſor, ōris. m. 3. der Laufer. *le coureur.*
Curſorius, a, um. laufend, rennend. Sidon. *courant.*
Curſuitas. f. 3. die Laufbegierde. Fulgent. *le deſir de courir.*
Curſim. Adu. geſchwind, oben hin *en courant.*
Curſio. f. 3 das Laufen, Rennen Varro *le courrement.*
Curſo *et* Curſito. 1. Frequ. ich laufe hin und her. *je cours çà et là.*
Curſatio. Donat. *et* Curſitatio. f. 3 das Hin- und Herlaufen Solin.
Accurro, Accucurri *et* Accurri, Accurſum. 3. ich laufe zu. (in locum) *j'accours.*
Accurſus. m. 4. der Zulauf. *le concours.*
Antecurrere. 3. vorlaufen. Vitruv. *courir avant.*
Antecurſor. m. 3. der Vorlaufer Cael. *l'avant coureur.*
Antecurſorius, a, um. vorlaufig, vorhergehend Apul. *preallablement.*
Circumcurrere. 3. herumlaufen, umherlaufen. Quinct. *courir çà et là.*
Circumcurſio. f. 3. das Umherlaufen. Apul.
Circumcurſo. 1. Frequ. ich laufe ſtets umher. *je cours de tous cotez.*
Concurro, Concucurri *et* Concurri, Concurſum. 3. ich laufe zuſammen *j'accours.*
Concurſus. m. 4. *et* Concurſio. ſ. 3. der Zulauf, Zuſammenlaufung. *le concours.*
Concurſo. 1. Frequent. ich berenne, belaufe.
Concurſator. m. 3. der uberall herumſtreicht. Liu.
Concurſatio. f. 3. das Zuſammenlaufen, das Scharmützel. *concourſe çà et là, le choc.*
Concurſatorius, a, um. zuſammenſtoßend Ammian.
Decurrere, Decucurri *et* Decurri, Decurſum. 3. herablaufen. (a, ex loco, vitam) *courir de haut en bas.*
Decurſus. m. 4. *et* Decurſio. f. 3. das Herablaufen: die Muſterung. *la courſe, reveuë.*
Decurſitare. 1. weglaufen, zu Ende bringen. Apul.
Diſcurrere, Diſcurri, Diſcurſum. 3 hin und her laufen. *courir çà et là.*
Diſcurſare. 1. *Idem.* hin und wieder laufen.
Diſcurſatio. ſ. 3 das Hin- und Wiederlaufen. Sen.
Diſcurſator. m. 3. ein Hin- und Wiederläufer. Ammian.
Diſcurſus. m 4. das Gelaufe, Hin- und Wiederlaufen. Hirt. *le courir çà et là.*
Diſcurſio. f. 3. *Idem.* Lactant.
Diſcurſim. Adu. hin und wieder Macrob. *allant et venant.*
Excurrere, Excucurri *et* Excurri, Excurſum. 3. auslaufen, reiſen. (in quid) *faire des courſes.*
Excurſus. m 4. Plin. *et* Excurſio. ſ. 3. die Ausſchweifung, der Ausfall, die Reiſe *la digreſſion, courſe, le voïage.*
Excurſor. m. 3 ein Parteygänger, ein Ausläufer. *le coureur.*
Excurſatio. ſ. 3. das Auslaufen, Ausſtreifen. Val. Max. *l'attaque imprevue.*
Excurſator. m. 3. ein Parteygänger Ammian. *le partiſan.*
Superexcurrere. 3. überlaufen. Vlpian.
Incurrere, Incurri, Incurſum. 3. *et* Incurſare. 1. hineinlaufen, anlaufen. (in quo, in quid) *faire une incurſion, ſe jetter deſſus.*
Incurſus. m 4. der Einfall, Anfall, Angriff. Liu. *l'incurſion.*
Incurſio. f. 3. *Idem.*
Incurſitare, Frequent. anfallen. Sen. *aſſaillir.*
Incurſax, ācis. o. 3. zum Anfalle geſchickt. Sidon. *qui eſt prêt à l'incurſion.*
Incurſim. Adu. eil. ud. Caecil. ap. Non. *en hâte.*
Intercurrere, curri, curſum. 3. darzwiſchen laufen, untergehen *venir à la traverſe, aller en ruine.* (evenement.
Intercurſus. m. 4. die Dazwiſchenkunft Vermittelung. Liu. *l'entre-*
Intercurſare. 1. Frequ. oft dazwiſchen kommen. Liu. *ſurvenir ſouvent.*
Introcurro. 3. hineinlaufen Non. ap. Non. *courir dedans.*
Occurrere, Occurri, Occurſum 3. *et* Occurſare. 1. begegnen, aufſtoßen. (cui, in quid) *rencontrer.*
Occurſus. m. 4. die Entgegenkunft. Ouid. *le rencontre.*
Occurſio. f. 3. *Idem.* Sen.
Occurſitare. 1. Frequent. oft entgegen kommen. Plin. Solin. *rencontrer ſouvent.*
Occurſatio. ſ. 3. die Entgegengehung, freundliche Begrüſſung. *courſe au devant.*
Occurſator. m. 3. der einem entgegen kömmt, begegnet, freundlich begrußet. Auſon.
Occurſatrix. f. 3. die einem entgegen geht, freundlich bewillkomet. Feſt.
Occurſaculum. n. 2. was zahlung aufſtößt, ein Geſpenſt. Apul.
Occurſorius, a, um. was einem entgegen gebracht wird. Apul.
Percurrere, Percurri, curſum. 3. durchlaufen *parcourir.*
Percurſio. ſ. 3. die Durchlaufung, Erwägung. *la courſe.*
Percurſo. 1. Frequent. oft durchlaufen Liu
Percurſatio. ſ. 3. die Durchwanderung. *l'action de parcourir.*
Praecurrere, Praecucurri *et* Praecurri, Praecurſum. 3. vorlaufen. (re) *devancer en courant.*
Praecurſus. m. 4. Plin. *et* Praecurſio. f. 3. die Vorhergehung. *l'avantcourement.*
Praecurſor, oris. m. 3. der Vorläufer *l'avantcoureur.*
Antepraecurſor. m 3. der Vorherläufer. Tertull. *l'avantcoureur.*
Praecurſorius, a, um vorhergehend. *qui va devant.*
Praetercurrere. 3. vorbeyg hen, vorbeylaufen Veget. *paſſer outre.*
Procurrere, Procucurri *et* Procurri, Procurſum. 3 *et* Procurſare. 1. hervorlaufen. (a re) Liu. *courir de ant.*
Procurſio. f. 3. die Ausſchweifung. Quinctil. *digreſſion.*
Procurſus. m. 4. das Hervorlaufen, der Anfall. Liu. *la courſe ſur les ennemis.*
Procurſatio. ſ. 3. der Angriff, Anfall. Liu. *l'eſcarmouche.*
Procurſator. m. 3 einer von den leichten Vertruppen zum Angriffe. Liu.
Recurrere, Recurri, Recurſum. 3 *et* Recurſare. 1. zurücklaufen, wiederkommen (ad quid) Virg. *revenir en courant.*
Recurſus. m. 4. die Zurückkunft, der Rückzug. Liu.
Recurſitare. 1. oft zurücklaufen, wiederkommen. Mart. Cap. *revenir* (ſouvent.
Subtercurro. 3. darunter hinlaufen Vitruv.
Succurrere, Succurri, Succurſum. 3. zu Hülfe, in Sinn kommen. (cui) *ſecourir, venir dans l'eſprit.*
Supercurrere. 3. darüber laufen. Plin *courir deſſus.*
Transcurrere, curri, curſum. 3. hinüberlaufen, vorbeylaufen. *courir d'un lieu à l'autre.*
Transcurſus. m. 4. das Vorbeygehen. (quid, in quid) Plin. *la courſe ſoudaine et legere.*
CVRTVS, a, um. verſtümmelt, verkürzt. *court, accourci.*
Curto. Horat. *et* Decurto 1 ich verkurze, verſtümmele. *j'accourcis.*
†CVRVVS, a, um. krumm, gebogen. *courbé, plic.*
Curuor, ōris m. 3. die Krumme Varro. *le courbement.*
Curuo. 1. ich krumme. *je courbe.*
Curuabilis, e. Adi das ſich krummen läßt. Pallad. *qui eſt à courber.*
Curuatio. ſ. 3. die Krümmung. Colum. *la courbure.*
Curuatura. f. 1. die Krümme Ouid. *le courbement.*
Curuāmen. n. 3. *Idem.* Plin.
Curuitas. f. 3. *Idem.* Macrob.
Incuruus, a, um einwaerbogen. *courbé.*
Incuruare. 1. einwärts beugen. *courber.*
Incuruatio. f. 3. die Einberugung, Einkrümmung. Hygin. *la courbure.*
Incurueſcere. 3. in die Krumme wachſen. *devenir courbé.*
Incuruiceruiſcus, a, um. krummhalſicht Pacuu. ap. Quinctil.
Superincuruatus, a, um. darüberwaebogen. Apul. *courbé deſſus.*
Procuruus, a, um. vorwärts gebogen. Virg. *courbé par devant.*
Procuruo 1. vorwärts beugen. Stat. *courber par devant.*
Rēcuruus, a, um. zurück gebog n. Ouid. *recourbé.*
Recuruare. zurück beug n (in quid) Colum. *recourber.*
Retrocuruatus, a, um. wieder zurückgebogen. Plin. *courbe en arriere.*
Subcuruus, a, um. ein wenig krumm *un peu courbé.*
CVSPIS, idis. f. 3 die Spitze, (Pl. en) der Stachel, (G. ſs, Pl. ſn) *la pointe, l'epieu.*
Cuſpidare. ſpitzig machen Plin. *faire pointu.*
Cuſpidatim. Adu. geſpitzt. Plin. *par la pointe.*
Tricuſpis, idis. o. 3. dreyzackicht. Ouid. *de trois pointes.*
†CVSTOS, ōdis c. 3. der Huter, Wachter. *le garde.*
*Cuſtōdio, iui, itum. 4. ich hüte, bewahre. (quid a quo, re) *je conſerve, garde.*
Cuſtodite. Adu. bedachtſam. Plin. *avec precaution.*
Cuſtoditio. ſ. 3. die Bewahrung. Feſtus. *la garde.*
†Cuſtodia. f. 1. die Verwahrung, Gefängniß. *la garde, priſon.*
Cuſtodela. f. 1. die Bewahrung, Verwahrung. Apul. *la garde.*
Incuſtoditus, a, um. unverwahret. Ouid. *qui n'eſt pas garde*
Subcuſtos. m. 3. ein Lohnwachter, Unterwächter. Plaut. *le Sous-Garde.*
*CVTIS, is. f. 3. die Haut. *la peau, le cuir.*
Cutīcula. f. 1. Dim. ein Häutchen. Perſ.
Intercus, citis. o. 3. aqua. die Waſſerſucht. *l'hydropiſie.*
Rēcūtītus. m. 2. ein Beſchnittener, ein Jude. Mart. *circoncis.*

D.

DĀMA. f. 1. die Gems, (Pl. ſen) *le chamois.*
Damula. f. 1. Dim. ein Gemschen. Apul. *le petit chamois.*
†DAMNVM. n. 2. der Schade, (G. den, die Schäden) *le dommage, la perte.*
Damnōſus, a, um. ſchädlich. *nuiſible, dommageable.*
Damnoſe. Adu. ſchädlicher weiſe Horat. *avec perte.*
*Damno. 1. ich verdamme, verwerfe als ſchädlich. (quem, rei, re, de re) *je condamne.*
Damnatio, ōnis. f. 3. die Verdammung. *la condamnation.*
Damnatus. m. 4. *Idem.* Plin.
Damnator. m. 3. der Urtheilsſprecher Tertull *qui condamne*
Damnatorius, a, um. verdammend. *de condamnation.*
Damnabilis, e. Adi. verdammlich Sidon. *condamnable.*
Damnabiliter. Adu. verdammlicher weiſe. Auguſt.
Damnificus, a, um. ſchadlich, was verdammlich macht. Pallad. *qui porte domage.*

Condemno. 1. ich verdamme, verurtheile (rei, re, de, ex re) *je condamne.*
Condemnatio, ōnis. f. 3. die Verdammung. Vlpian. *la condamnation.*
Condemnabilis, e. Adi. verdammlich Pallad. *condamnable.*
Condemnator. m. 3. ein Urtheilsſprecher. Tac. *qui condamne.*
Dedamnare. 1. unſchuldig halten, die Verdammung aufheben. Tertull. *revoquer la condamnation.*
Indemnatus, a, um. unverurtheilet. *qui n'a point été condamné.*
Indemnis, e. Adi. ohne Schaden, ſchadlos. Senec. *qui n'a reçu aucun dommage.* (magement.
Indemnitas. f. 3. die Schadloshaltung. Ammian. *l'indemnité, le dedo-*
Praedemnare. 1. vorher verdammen. Liu. *condamner par avant.*
Praedamnatio. f. 3 die Vorherverdammung, das Vorurtheil. Tert. *la condamnation par avant.*
Redamnare. 1. wiederrufen, wiederverwerfen Octau. *revoquer.*

DĂPIS, em, e. f. 3. *et* DAPES, ium. Pl. herrliche Speiſen. *viandes delicates.*
Dapalis, e. Adi. köſtlich. Cato. *abondant en viandes, magnifique.*
Dapſilis, e. Adi. herrlich, ſtattlich Col. *grand et abondant, somtueux.*
Dapſiliter. Adu. köſtlich, herrlich. Charif. ap. Non. *somtueusement.*

DĒ. Praepoſ. von, aus, nach. *de, du, des.*
Dein, Deinde. Adu. darnach. *après.*
Deinceps. Adu darnach: hinter einander. *ensuite, deformais.*
Defub. unter. Flor. *dessous.*

*DĒBEO. 2. ich ſoll, muß, bin ſchuldig. *je dois, suis obligé.*
Debitum. n. 2. Debitio. f. 3. das Schuldig ſeyn, die Schuld. *la dette.*
Debitor, ōris. m. 3. der Schuldner, Schuldiger. *le debiteur.*
Debitrix. f. 3. die Schulduerinn. Tertull. *la debitrice.*
Indebitus, a, um. unverdient, unſchuldig. *qui n'eſt pas dû.*
Indebite. Adu. unſchuldiger weiſe. Caſſiodor. *indument.*

DĒBĬLIS, e. ſchwach, beſchädigt, (re) *debile, caſſé.*
Debilitas, atis. f. 3. die Schwachheit. *la debilité.*
Debilito. 1. ich ſchwäche. *je debilite.*
Debilitate. Adu. ſchwächlich. Non. *debilement.*
Debilitatio. f. 3. die Schwächung. *l'affoibliſſement.*
Debilitamentum. n. 2. *Idem.*
Debilitator. m. 3. ein Schwächender. Auguſtin.
Debilitatrix. f. 3. die Schwächerinn. Hieron.
Subdebilis, e. Adi. etwas ſchwach. Sueton. *un peu debile.*
Subdebilitatus, a, um. etwas geſchwächt. *un peu affoible.*

†DĚCEM. Indecl. zehen. *dix.*
Decies. Adu. zehenmahl. Liu. *dix fois.*
Decimus, a, um. der Zehende. *le dixiéme.*
Decumus, a, um. *Idem.* Tac.
Decimum. Adu. zum zehntenmale. Liu. *pour la dixiéme fois.*
Decimae *et* Decūmae. Pl. f. 1. der Zehende von Gewächſen. *la dîme.*
Decimare. 1. den Zehenden herausnehmen. Suet. *prendre la dîme.*
Decumatio. f. 3. die Auszehndung. Capitol.
Decūmanus, a, um. das den Zehenden giebt. *qui doit la dîme.* it.
Dēni, ae, a. je zehen. Virg. *dix à dix.* (groß. *gros.*
Denarius. m. 2. eine Münze von zehen Theilen, 3 gute Groſchen. *un denier.*
December, bris. m. 3. der Chriſtmonat. *le Décembre.*
Decembris, e. Adi. zum Chriſtmonate gehörig Horat.
Decemplex. o. 3. zehnfach. Nepos. *dix fois autant.*
Decemplicatus, a, um. zehnfältig. Varro.
Dĕcŭplatus, a, um. zehnfach. Auguſtin. *dix fois autant.*
†Decempĕda, *vid.* PES.
Decuria, *vid.* CVRIA.
Edĕcūmare. 1. auszehnden. Symmach. *prendre le dixiéme.*
*Vndecim. eilfe. *onze.*
Vndecimus, a, um. der eilfte. Plin. *l'onziéme.*
Vndecies. Adu. eilfmal. *onze fois.*
Vndĕceni, ae, a. *et* Vndēni, ae, a. je eilfe und eilfe. Plin. *onze à onze.*
Duodĕcim. zwölfe. *douze.*
Duodecimus, a, um. der zwölfte. Caeſ. *le douziéme.*
Duodecimo. Adu. zum zwölftenmale. Capitol. *pour la douzieme fois.*
Duodecies. Adu. zwölfmal Liu. *douze fois.*
Duodēni, ae, a. je zwölfe und zwölfe. Plin. *douze à douze.*
Duodēnarius, a, um. gezwölfter. Varro.
Trēdĕcim. dreyzehen. Liu. *treize.*
Tredĕcies. Adu. dreyzehnmal. *treize fois.*
Terdĕcies. Adu. dreyßigmal. Auſon. *trois fois dix, trente.*
Terdeni, ae, a Virg. Ternideni, ae, a. Plin. je dreyßig. *trente.*
Quatuordecim. vierzehen. Plin. *quatorze.* (te à trente.
Quatuordĕcies. vierzehnmal Plin. *quatorze fois.*
Quaterdecies. Adu. vierzigmal. *quarante fois.*
Quaterdēni, ae, a. vierzig. Ouid. *quarante.*
Quindĕcim. funfzehen. Martial. *quinze.*
Quindĕcies. Adu. funfzehnmal. *quinze fois.*
Quindēni, ae, a. je funfzehn. Liu.
Quintusdecimus, a, um. der funfzehnte. Gell. *le quinzieme.*
Quintadecimanus, a, um. Tac.
Sēdĕcim. ſechszehen. Ter. *ſeize.*
Sēdĕcies. Adu. ſechszehnmal. Plin.
Sēnidēni, ae, a. je ſechszehn. Tac.
Sēdĕcennis, e. Adi. ſechszehnjährig. Auſon. *de ſeize ans.*
Septemdecim. ſiebenzehen *dix ſept.*
Octodecim. achtzehen. *dix huit.*
Nouemdecim. neunzehen. Liu. *dix neuf.*

DĔCET. Impers. 2. es geziemt ſich, man ſoll. (cum Inf. quem) *il convient, il faut.*
Decens. o. 3. geziemend, fein. *convenable, beau.*
Decenter. Adu. gebührlich, geziemender weiſe. *convenablement.*
Decentia. f. 1. die Wohlanſtändigkeit. *convenance.*
*Decor, ōris. m. 3. *et* Decus, ŏris. n. 3. die Zierde, Wohlanſtändigkeit, der Wohlſtand. *l'ornement, agrément, bon air.*
Decōrus, a, um. zierlich. *agréable.*
Decōre. *et* Decoriter. Adu. zierlicher weiſe Apul. *avec grace.*
Dĕcŏro. 1. *et* Condĕcŏro. 1. Ter. ich ziere. *j'orne.*
Condecōre. Adu. zierlich Ter. *avec agrement.*
Decorātio. f. 3. die Auszierung. Auguſtin. *la decoration.*
Decoramentum. n. 2. der Auspuß. Tertull. *l'ornement.*
Dĕcŏrāmen, ĭnis. n. 3. der Schmuck. Silius. *l'ornement.*
Addĕcet. Condĕcet. Impers. 2. es geziemt ſich Plaut. *il eſt bien ſeant.*
Condecenter. Adu. geziemend, anſtändig. Gell. *progrement, avec bienſeance.*

Condĕcentia. f. 1. der Wohlſtand. *l'agrément.*
Dēdecet. Impers. 2. es iſt ungeziemend, es ſtehet übel. *il n'eſt ſeant, ne convient pas.*
*Dēdĕcus, ŏris. n. 3. die Schande, (Pl. en) der Uebelſtand, Schandfleck, (s, en) *le deshonneur, l'infamie, honte.*
Dēdĕcor, ŏris. o. 3. garſtig Auſon. *infamant.*
Dēdĕcōrus, a, um. unanſtändig. Tac. *deshonorable.*
Dēdĕcōrōſus, a, um. ſchändlich, häßlich. Aur. Vict. *deshoneti*
Dēdĕcōrōſe. Adu. ſchändlicher weiſe. *deshonorablement.*
Dedecoro. 1. ich ſchände, verunehre. *je deshonore, diffame.*
Dedecoratio. f. 3. die Schändung, Verunehrung. Tert. *la diffamo*
Dedecoramentum. n. 2. der Schandfleck. Iſidor. *la tache.*
Dedecorator. m. 3. ein Schänder, Verunehrer. Tertull. *qui desho*
Indĕcet. Impers. 2. es ſteht übel, es iſt unanſtändig. Plin. *indecent, meſſeant.*
Indecens. o. 3. unanſtändig. Suet. *indecent, meſſeant.*
Indecenter. Adu. ungeziemend Quinctil. *indécent, malſeant.*
Indecentia. f. 1. Unanſtändigkeit. Vitruu. *la meſſeance.*
Indecōrus, a, um. *it.* Indecŏris, e. Adi. Virg. ſchändlich, ungezien *indécent, meſſéant.*
Indĕcŏrābiliter. Adu. ungeziemender weiſe. Accius.
Indecore. Adu. unanſtändig. *d'une façon meſſeante.*
Indecorare. 1. ſchänden, verunzieren, verunehren. Accius. *desho*
Perdĕcōrus, a, um. ſehr zierlich. Plin. *fort beau, très-agreable.*

DĒLEO, ēui, ētum. 2. ich tilge, löſche aus *j'efface, détruis.*
Delētus. m. 4. die Auslöſchung. Tertull.
Delētio. f. 3. die Vertilgung. Lucil. *l'effacement.*
Deletor. m. 3. der Vertilger. Accius. *qui efface.*
Deletrix. f. 3. eine Vertilgerinn. *qui detruit.*
Delēbilis, e. auslöſchlich. Mart. *qu'on peut effacer.*
Indelebilis, e. unauslöſchlich. Ouid. *indélébile.*
Delētĭlis, e. Adi. womit man etwas auslöſchen kann. Varro. *qu'on efface.*
Deletĭcius, a, um. worauf man etwas auswiſchen kann. Vlpian.
Perdelēre. 2. durchaus vertilgen, gänzlich ausrotten. Ve *effacer entierement.*

DELPHIN, īnis. m. 3. *et* Delphīnus. m. 2. der Delphin, (ein fiſch) *le dauphin, poiſſon.*
DĒLŪBRVM. n. 2. der Tempel, die Kirche. *le temple.*
DĒMO, *vid.* EMO.
DĒMVM. Adu. endlich, itzt, allererſt. *enfin, alors, à l'heure qu'i*
DĒNĬQVE. Adu. endlich. *à la fin.*

†DENS, tis. m. 3. der Zahn, (des Zahns, die Zähne) *le dent.*
Denticŭlus. m. 2. Dim. ein Zähnchen. Apul. *le petit dent.*
Dentatus, a, um. zackigt, das Zähne hat. *qui a des dents.*
Denticŭlatus, a, um. Dim. zähnartig, was Zähne hat. Col. *q des crans ou pointes.*
Dentio, ire. 4. zahnen, Zähne hecken. Plin. *pouſſer des dents.*
Dentītio. f. 3. das Zahnen. Plin. *la venue des dents.*
Dentōſus, a, um. zahnicht. Ouid. *qui a des dents.*
Dentāle, is. n. 3. der Pflugbalken, worinnen das Pflugeiſen ſt Virg. *le courre d'une charuë.*
Dentifricium. n. 2. das Zahnpulver. *la poudre aux dents.*
Bidens, tis. m. 3. eine Karſt, Hacke. Col. *le hoïau.* f. 3. Schaf von zwey Jahren. Virg. *une brebis de deux années.*
Bidental, ālis. n. 3. ein Ort, wo das Wetter hingeſchlagen. Perſ *lieu, qui avoit été frappé de la foudre.*
Edentāre. 1. die Zähne ausſchlagen. *édenter.*
Edentatio. f. 3. das Zahnausreißen, Zahnausſchlagen. Celſ.
Edentŭlus, a, um. zahnlos. *édenté.*
Exedentulus, a, um. zahnlos. Tertull. *edenté.*
Tridens, tis. die dreyzackigte Gabel: der Zepter des Neptun Plin. Virg. *la fourche, qui a trois fourchons: le ſce du Neptune.*
Trĭdentĭfer *et* Trĭdentĭger. m. 2. der Neptun. Ouid.

DENSVS, a, um. dick, dicht. *condenſe, epais.*
Denſe. Adu. dicht. Plin. *epais, d'une maniere epaiſſe.*
Denſitas. f. 3. die Dicke, Dichtigkeit. Plin. *l'epaiſſeur.*
Denſo. 1. *et* Denſeo. 2. ich ſetze dicht aneinander. Hor. *je conde*
Addenſare, Plin. *et* Addenſēre, Virg. *et* Condenſare, Colum dicht zuſammen bringen. *epaiſſir.*
Condenſus, a, um. dicht, derb. Liu. *ſerré, epais.*
Condenſĭtas. f. 3. die Dichte, Einpreſſung. Apul. *l'epaiſſeur.*
Condenſēre. 2. dicht zuſammen bringen, einpreſſen. Lucr. *rendre épa*
Perdenſus, a, um. ſehr dicht. Colum. *fort epais.*
Praedenſus, a, um. ſehr derb, ungemein dicht. Plin. *fort epais.*

DEPSO, ui, ĭtum, ĕre. 3. ich knäte. Cato. *je pâtris.*
Depſticius, a, um. geknätet. Cato. *bien pâtri.*
Condepſēre. 3. zuſammenknäten, einknäten. *brouiller, miſtionner.*
Perdepſēre. 3. durchknäten, durcharbeiten. Catull. vox obſcoena.

†DEVS. m. (Poët. etiam Fem.) 2. Gott, (Gottes, Götter) *le Die*
Dea. f. 1. die Göttinn. *la Deeſſe.*
Deitas, ātis. f. 3. die Gottheit. Auguſtin. *la Deité.*
Deificus, a, um. göttlich, von Gott gemacht. Tertull. *Deifié.*
Dīus, a, um. göttlich, himmliſch, edel. Lucret. *noble, divin.*
Dialis, e. Adi. was dem Jupiter gehöret. Liu.
Diuus, a, um. Gott, Göttinn, vergöttert, ein Heiliger. *Dieu, D rſſe, un Saint.*
Diuālis, e. Adi. göttlich. Symm. *divin.*
Subdiualis, e. Adi. was unter freyem Himmel iſt. Ammian. *qui eſt à l'air, ſous le ciel.*
Diuīnus, a, um. göttlich, der weißagen kann. *divin, devin.*
Diuināles, e. Adi. göttlich. Iſidor. *de Dieu.*
Diuīnĭtas, ātis. f. 3. die Gottheit, göttliche Art. *la divinité.*
Diuine *et* Diuinitus. Adu. göttlich, von Gott eingegeben. *de Dieu, par un coup de ciel.*
Diuino. 1. ich weißage, errathe. *je devine, prédis l'avenir.*
Diuinatio, ōnis. f. 3. die Weißagung. *la divination.*
Diuinatrix, īcis. f. 3. die Weißagerinn. Tertull. *la devine.*
Diuinīpŏtens. o. 3. was göttliche Kraft hat, in göttlichen Dingen ſtark iſt Apul.
Addiuinare. 1. wahrſagen. Plin. *deviner.*
Praediuinus, a, um. überaus göttlich. *trop divin.*
Praediuinare. 1. vorherſagen. Varro. *prédire, deviner.*
Praediuinatio. f. 3. die Vorherſagung. Plin. *preſſentiment de ce qui doit arriver.*

Sēmideus. m. 2. Halbgott. Ouid *Demi-Dieu.*
Semidea. f. 1. Halbgottinn. Auſon.
Subdialis, e. Plin. *et* Subdiualis, e. Adi. Amnian. was unter freyem Himmel iſt. *qui eſt ſous le ciel.*
Subdiale. n. 3. ein Altan. *le promenoir.*
Subdiual, is. n. ein Altan. Tertull. *le balcon.*
DEXTER, ĕra, (tra) um. recht, zur Rechten: glücklich: geſchickt. *droit, à la droite, favorable, adroit.*
Dextre. Adu. recht und wohl Lin. *dextremement.*
Dextera *et* Dextra. f. 1. die rechte Hand *la main droite.*
Dextella. f. 1. Dim. eine kleine rechte Hand; durch den einer alles thut.
Dexteritas, atis. f. 3. die Geſchicklichkeit. Lin. *la dexterité.*
Dextratio. f. 3. die Lenkung zur Rechten. Solin.
Dextrorſus *et* Dextrorſum. Adu. zur Rechten. *à la droite.* (dextre.
Praedexter, tri. der beyde Hände gleich gut gebrauchen kann. Grat. *ambi-*
DICIS, *quaſi a* DEX, Genit. (cauſa, gratia) zum Schein. *pour la forme.*
DICO, arc. 1. ich eigne zu. (quid cui, in quid) *je dédie.*
Dicatio. f. 3. die Zueignung. *la dédicace.*
Abdico. 1. ich ſpreche ab, ſetze ab. (quem re) *j'abdique, dépoſe.*
Abdicatio. f. 3. die Abdankung, Abſetzung. Liu. *l'abdication.*
Abdicatrix. f. 3. eine, die abdanket, ſich von etwas losſaget. Saluian. *une femme, qui renonce.*
Abdicatiue. Adu. verneinungsweiſe. Mart. Capell. *par negation, par deſaveu.*
Dedico, 1. ich widme, eigne zu, weihe ein. *je dédie, benis.*
Dedicatio. f. 3. die Zueignung, Einweihung. *la dedicace.*
Dedicatus. m. 4. das Gewidmete Flor. *le dedié, le conſacré.*
Dedicator. m. 3. der Anſtifter, Urheber. Tertull. *l'auteur.*
Dedicatiuus, a, um. bejahend. Apul. *l'affirmative.*
Dedicatiue. Adu. bejahungsweiſe. Mart.
Indico. 1. ich zeige an. *j'enſeigne.*
Indicatio. f. 3. die Anzeigung. Plin. *l'indice.*
Indicatura. f. 1. die Anzeige, Zuſchrift, Anſchlag, was ein Ding werth iſt. Plin. *l'indice, l'eſtimation du prix.*
Indicator. m. 3. ein Anzeiger. Solin. *qui enſeigne, qui marque le prix.*
Indicatiuus, a, um. was da anzeiget. Iſidor. *l'indicatif.*
*Index, icis. m. 3. der Zeiger: Weiſer: Titel: Regiſter. *l'indice, qui montre: l'addreſſe: la table.*
Indiculus. m. 2. ein kurz Verzeichniß. Ennod. *un petit indice, regitre.*
Indicium. n. 2. die Anzeige: Belohnung dafür. *l'indice.*
Indicīna. f. 1. die Anzeigung. Apul. *l'indice.*
Praedico, arc. 1. ich rufe aus, ſage öffentlich: rühme. *je publie: loue.*
Praedicatio. f. 3. das Rühmen, Loben. *l'éloge.*
Praedicator. m. 3. ein Ausrufer. *le publieur, le panegyriſte.*
Praedicatrix. f. 3. eine Ausrufernn. Tertull.
Praedicabilis, e. Adi. preislich, ruhmlich. *louable.*
Praedicatiuus, a, um. etwas von einem andern ſagend. Apul.
Praedicatorius, a, um. rühmend, preisend. Saluian. *qui loue, qui celebre.*
DICO, xi, ctum. 3. ich ſage. (quid, pro quo, ius, diem) *je dis.*
Dictio. f. 3. die Rede: (Pl en) Redart, das Wort, (Pl. Wörter) (einzeln) Worte (zuſammenhängend) *le diſcours, la maniere de parler, le mot.*
Dictum. n. 2. der Spruch, (die Sprüche) *le proverbe.*
Dictioſus, a, um. ſpruchreich. Varro. *qui dit de bons mots.*
Dictor. m. 3. ein Sprecher. Auguſtin. *le diſeur, le docteur.*
Dicax, ācis. o. 3. ſpottiſch im Reden. ſcherzhaft. *railleur, plaiſant.*
Dicacitas, atis. f. 3. die Scherzhaftigkeit. *la facilite a railler.*
Dicaculus, a, um. geſchwätzig. *plaiſant.*
Dicacule. Adu. ſcherzhaft, hohniſch. Apul. *en plaiſantant, en raillant.*
Dicibulum. n. 2. das Scherzwort. Tertull. *le mot pour rire.*
Dictēria. Pl. n. 2. ſchimpfliche Reden, Stichelworte. Varr. *mots piquants, railleries.*
Dicto *et* Dictito 1. ich ſage, befehle, dictire. *je dis, commande, dicte.*
Dictatio. f. 3 die Vorſagung, Dictirung Symmach. *la dictée.*
Dictator. m. 3. der Dictator, oberſter Befehlshaber. *le dictateur.*
Dictatrix. f. 3. die Dictatorinn Plaut. *la dictatrice.*
Dictatura. f. 1. die Dictatur, Obergewalt. *la dictature.*
Dictātōrius, a, um. dictatoriſch.
Dicturire 4. gern reden wollen. Macrob. *avoir une demangeaiſon de parler.*
Abdicere, xi, ctum. 3. abſprechen. *refuſer.*
Addicere, xi, ctum. 3. zuſprechen verkaufen, überlaſſen. (cui quid, in quid) *adjuger, vendre, livrer.*
Addictus, a, um. zu eigen gegeben, ergeben. *attaché, ſujet.*
Addictio. f. 3. die Uebergebung, Zueignung. *l'adjudication.*
Antēdicere, xi, ctum. 3. vorherſagen. *prédire.*
Benedicere, xi, ctum. 3. loben. *louer.* Eccleſ. ſegnen. (cui) *benir.*
Benedictio. f. 3. Lob, Segen. Apul. *la benediction.*
Condicere, xi, ctum. 3. zuſagen, verſprechen. (quid cui, ad quid) *promettre, s'engager.*
Condictio. f 3. die Abrede, Anſagung *la convention, ſignification.*
Condicticius, a, um. Dig. das eine Wiederforderung betrifft. *ce qu'on fait pour redemander une choſe.*
Contradico, xi, ctum. 3 ich widerſpreche. *je contredis.*
Contradictio f. 3. der Widerſpruch. Quinctil. *la contradiction.*
Contradictor. m. 3. ein Widerſprecher. Oroſ. *contredisant.*
Contradicibilis, e. Adi. was zu widerſprechen iſt. *qu'on peut contredire.*
Incontradicibilis, e. Adi. was nicht zu widerſprechen iſt. Tertull. *qu'on ne peut pas contredire.*
Edicere, xi, ctum. 3. befehlen, erduen. (cui quid) *commander, ordonner.*
Edictum. n. 2. der Befehl, (ls, le) *l'édit.*
Edictio f. 3. der Befehl. Plaut. *le commandement.*
Edictare. 1. gebiethen. Plaut. *commander.*
Edictalis, e Adi. gebiethend. Caſſiod. *qui concerne un edit.*
Indicere, xi, ctum. 3. anſagen, beſtimmen *indiquer, declarer.*
Indicens *etiam*, der nicht ſagt. *qui ne dit pas.*
Indictus, a, um. angeſagt, angeſetzt, beſtimmet. *declaré, indiqué, publié.*
Indicta cauſa, unverhörter Sachen. *ſans autre forme de procez.*
Indictio f. 3. die Auflage. Plin. *l'impôt.*
Indictionalis, e. Adi. was die Schatzung betrifft. Ammian. *qui concerne les impots.*
Interdicere, xi, ctum. 3. verbieten, unterſagen. (cui, re, rem) *defendre, intredire.*

Interdictum. das Verboth. *la defenſe.*
Interdictio. f. 3. das Verboth die Unterſagung. *l'interdiction.*
Interdictor. m. 3. ein Verbiether Tertull. *qui interdit.*
Interdictorius, a, um. verbietheriſch. Saluian. *interdiſant.*
Maledico, xi, ctum. 3. ich ſchelte, (du ſchiltſt, er ſchilt, ſchalt, geſcholten) fluche, läſtere, ſage Böſes nach. (cui) *je medis*
Maledictum n. 2. das Scheltwort. *parole outrageante.* it.
Maledictio. f. 3. der Fluch Eccleſ. *la malediction.*
Maledictor. m. 3. ein Verleumder, Afterredner. Feſtus. *le calomniateur, qui maudit.*
Maledicus, a. um. ſchmähend. *médiſant.*
Maledice. Adu. ſchimpflich. *injurieuſement.*
Maledicentia. f. 1. das Afterreden, die Läſterung. Gell. *la mediſance.*
Maledicax, acis. o. 3. allzuplauderhaft. Macrob. *trop babillard.*
Praemaledicere. 3. vorher verfluchen. Tertull. *maudire devant.*
Remaledicere. 3. wieder ſchimpfen. Suet *rendre injure pour injure.*
†Praedicere, xi, ctum. 3. vorherſagen, weißagen. (cui, quid, in re) *prédire, prononſiquer.*
†DIES. Sing. e. 5 der Tag, (es, e) Termin. Plur. Maſc. *le jour, terme.*
Diēcula. f. 1. Dim. eine kleine Friſt. *un peu de tems.*
Dialis, e. Adi. was von einem Tage iſt. Macrob. *d'un jour.*
Diarium *et* Diurnum. n. 2. das Tagebuch. *le journal.*
Diurnus, a, um. Tag- *de jour.*
Diu. Adu. lange, lange Zeit *long tems.* Comp. Diutius.
Diutule. Adu. fein lange. Apul. *très long tems.*
Diuſcule. Adu. ein wenig lange. Auguſtin. *fort long tems.*
Diutinus, a, um. langwierig *de longue durce.*
Diutine *et* Diutino. Adu. fein lange. Apul. *aſſez long tems.*
Diūturnus, a, um. langwierig. *qui dure long tems.*
Diuturne. Adu. langwierig. *long tems.*
Diuturnitas, atis. f. 3. die Langwierigkeit. *la longueur de tems.*
Perdiu. Adu. ſehr lange. *fort long tems.*
Perdiuturnus, a, um. ſehr langwierig. *qui eſt de fort longue durée.*
*Hódie. Adu. heute. *aujourd'hui.*
Hodieque. noch heutiges Tages Liu. *encore aujourd'hui.*
Hodiernus, a, um. heutig. *d'aujourd'hui.*
Interdiu. Adu bey Tage. *pendant le jour.*
Perdius, a, um. den ganzen Tag. Gell. *tout le jour.*
*Mĕridies. m. 5. der Mittag. *le midi.*
Meridiare *et* Meridiari zu Mittage ſchlafen *faire la meridienne.*
Meridiātio. f. 3. die Mittagsruhe. *la meridienne.*
Meridianus, a, um. mittägig Plin. *de ou du midi.*
Meridiālis, e. Adi. mittägig. Gell. *de ou du midi.*
Antemeridianus. vormittägig. *qui ſe fait avant midi.*
Poſtmeridianus *vel* Pomeridianus. nachmittägig. *d'après midi.*
Pĕrendie. Adu. übermorgen. *après demain.*
Perendinus, a, um. Adi. übermorgen. *après demain.*
Perendinatio. f. 3. der Aufſchub bis auf übermorgen. Mart. Capell. *le delai pour apres demain.*
Comperendinus, a, um. bis auf übermorgen aufgeſchoben. Macrob.
Comperendinare. aufſchieben. *remettre à une ſeconde audience.*
Comperendinatio. f. 3. die Aufſchiebung bis zur andern Zeit. Gell. *la remiſe à une autre audience.*
Comperendinatus. m. 4. *Idem.*
Poſtridie. Adu. des andern Tages. *jour d'apres.*
Poſtridno Adu. *Idem.* Plaut.
Poſtridiānus, a, um. was des morgenden Tages iſt. Macrob. *qui eſt du lendemain.*
Pridie, *vid.* PRIOR.
Propediem, *vid.* PROPE.
Quŏtidie. Adu. täglich. *tous les jours.*
Quotdies. Adu. täglich. Apul. *chaque jour.*
Quotidianus, a, um. täglich. *de chaque jour.*
Quotidiano. Adu. täglich. *tous les jours.*
Bīduum. n. 2. zwey Tage. Sic. *deux jours.*
Tridium. drey- *trois.*
Triduanus, a, um. dreytägig. Apul. *de trois jours.*
Quatriduum. vier Tage. *quatre jours de ſuite.*
Nudius tertius. ehegeſtern. *avant hier.*
Nudius quartus, *etc.* vor vier Tagen. Plaut. *il y a quatre jours.*
Semidies, ei. m. 5. der halbe Tag. Auſon. *la demie journée.*
Sub dio. unter freyem Himmel. *qui eſt à l'air.*
Sub diu. bey Tage. Plaut. *de jour.*
†DIGITVS. m. 2. der Finger. *le doigt.*
Digitulus. m. 2. Dim. das Fingerchen. Ter. *le petit doigt.*
Digitellus. Hauswurz. Plin. *la joubarbe.*
Digitalis, e, eines Fingers groß. Plin. *groſſeur d'un doigt.*
Digitale. n. 3. der Fingerhut, Handſchuh. Varro. *le doigtier, le gand.*
Digitatus, a, um. das Finger hat. Plin. *qui a des doigts.*
Indigitare. 1 anzeigen. Tertull. *indiquer.*
Sēdigitus, a, um. der ſechs Finger hat. Plin. *qui a ſix doigts.*
Semidigitalis, e. Adi. halben Fingers breit. *d'un demi doigt.*
Sesquidigitus. m. 2. *et* Sesquidigitalis, e. Adi. anderthalb Finger. Vitruu. *un doigt et demi.*
†DIGNVS, a, um. würdig, werth. *digne.*
Digne. Adu nach Würden *dignement.*
Dignitas, atis. f. 3. die Würde, Ehre. *l'autorité, le rang.*
Dignitioſus, a, um. anſehnlich. Petron. *conſiderable.*
Dignor. 1. Dep. ich würdige (re) *j'eſtime.*
Dignare. 1. würdig ſchätzen. Auſon. *juger digne.*
Dignanter. Adu. würdiglich. Vopiſc. *dignement.*
Dignatio. f. 3. die Würdigung, der Stand. Liu. *la dignité, le rang.*
Condignus, a, um. wohl werth. *digne.*
Condigne. Adu. gebührlich. Gell. *dignement, decement.*
Dedignor. 1. Dep. ich halte unwürdig. *je dedaigne.*
Dedignatio. f. 3. der Unwille, die Verachtung. Quinctil. *le dedain.*
Indignus, a, um. unwürdig, unbillig *indigne, injuſte.*
Indigne. Adu. unanſtändig. *indignement.*
Indignitas, atis. f. 3. die Unanſtändigkeit. *l'indignite.*
Indignor. 1. Dep. ich bin unwillig, zornig. (quid) *je ſuis indigné, faché.*
Indignatio. f 3. der Unmuth, Zorn, (G. s) Plin. *l'impatience, colere.*
Indignatiuncula. f 1. ein kleiner Unwille. Plin. *le peu de dépit.*
Indignatiuus, a, um unwillig gemacht. Tertull. *indigné, irrité.*
Indignabundus, a, um. zornig. *faché.*

Perindignus, a, um. ſehr unanſtändig. Sidon. *très-indigne.*
Perindigne. Adu ſehr unwillig Suet *avec grande indignation.*
Perdignus, a, um. ſehr wohl werth *fort digne.*
DĪRIBEO 2. *et* DIRIBO 3. ich theile aus. *je diſtribuë.*
Diribitor, is m. 3 der austheilet. *qui diſtribuë.*
Diribitorium. n. 2. der Ort, wo man den Soldaten die Löhnung austheilte. Suet.
DĪRVS, a, um. grauſam, gräulich *cruel, terrible.*
Dirítas, atis. f. 3. die Grauſamkeit Suet. *la cruauté.*
Dirae. Pl f. 1. die Furien, der Fluch. Tacit. *les furies celeſtes.*
Praedirus, a, um. ſehr grauſam Ammian. *très-cruel.*
DISCO, didici, ſine Sup. 3. ich lerne. (a, de, ex quo) *j'apprends.*
Diſcentia. f. 1. die Erlernung. Tertull. *l'action d'apprendre.*
Addiſco, didici. 3. ich lerne, erlerne. *j'apprends avec application.*
Condiſco, *idem.* ich lerne mit *j'ai accoutumé.*
Dediſcere. 3. verlernen *desapprendre.*
Ediſcere. 3. auswendig lernen. *apprendre par coeur.*
Perdiſcere 3. fertig lernen *apprendre parfaitement.*
Praediſcere. 3. vorher lernen. *apprendre auparavant.*
† Diſcípulus. m. 2. der Schüler. *le diſciple.* Fem. Diſcipula. Plaut.
Diſciplina. f. 1. die Zucht, Kunſt. *la diſcipline, l'art.*
Diſciplinabilis, e. Adi. kunſtmäßig, das ſich lehren läßt. Auct. ad Her. *methodique, qu'on peut apprendre.*
Diſciplinalis, e. Adi. Caſſiodor. *Idem.*
Diſciplinatus, a, um. wohl erzogen, ſittſam. Tert. *bien élevé, morigeré.*
Diſcipulatus, us. m 4. die Lehre, die Lehrzeit. Tertull. *l'apprentiſſage.*
Condiſciplinatus. m. 4. die Schulgeſellſchaft. Auguſt. *la compagnie d'etude.*
† Condiſcipulus. m. 2. ein Schulgeſell, Mitſchüler. *le camerade d'école.*
Condiſcipula. f. 1. die Mitſchulerinn. Martial.
Condiſcipulatus m. 4. die Schulfreundſchaft. Nep. *le compagnie d'etude.*
Indiſciplinatus, a, um. ungezogen. Vulg. *mal morigeré.*
Indiſciplinate. Adu. ungezogener, ungeſchickter weiſe. Commodian. *mal adroitement, d'une maniere dereglée.*
Indiſciplinatio. f. 3. die Unartigkeit, Ungezogenheit. Caſſiodor. *la mauvaiſe habitude, groſſiereté.*
Indiſciplinoſus, a, um. ungeſittet, lüderlich. Vulg. *diſſolu, dereglé.*
DISCVS. m. 2. die Scheibe, (Pl. en) der Teller, (Pl. er) Apul. *le disque, l'aſſiette.*
† DĪTIO, ōnis. f. 3. die Macht, Gewalt. *le pouvoir, la puiſſance.*
† DIVES, itis. o. 3. reich, wohlhabend *riche, opulent.*
Diuitiae. Pl. f. 1. der Reichthum. *les richeſſes.*
Diuitiarium. n. 2. der Schatzkaſten, die Schatzkammer. Ambroſ. *le lieu, ou le cofre à mettre un treſor.*
Diuitare. 1. bereichern Accius. *enrichir.*
Diuitatio. f. 3. die Art reich zu werden. Petron. *l'action de s'enrichir.*
Dis, dĭtis (Neutr. dite) reich. *riche.*
Dito, are. 1. ich mache reich. *j'enrichis.*
Ditator. m. 3 der reich macht Auguſtin. *qui enrichit.*
Diteſco, ſine Praet et Sup. ich werde reich. *je m'enrichis.*
Ditiſſime. Adu. ſehr reichlich, prächtig Apul. *tres richement.*
Praediues, itis. o. 3. ſehr prächtig Plin. *fort riche.*
* DĪVĬDO, iſi, iſum. 3. ich theile, ſcheide, (ſchied, geſchieden) (quid cui, in quid) *je diviſe, ſepare.*
Diuiſe, Gell. *et* Diuiſim. Aduu. abſonderlich, beſonders. Apul. *d'une maniere diviſée.*
Diuiſio. f 3. die Theilung *la diviſion.*
Diuiſus, a, um. getheilet. Liu. *diviſé.*
Diuiſura. f 1. die Zertheilung. Plin *la decoupure, l'inciſion.*
Diuiſor. m. 3. der Austheiler. *le diviſeur.*
Diuiſibĭlis, e. Adi theilbar. Tertull. *diviſible.*
Diuiduus, a, um das ſich theilen läßt. *qu'on peut partager.*
Diuidus, a, um. Accius. *Idem.*
Diuidia. f. 1. der Zwiſpalt. Plaut. *la diſcorde.*
Indiuiduus, a, um untheilbar. *indiviſible.*
Indiuiduitas. f. 3. die Untheilbarkeit Tertull. *l'indiviſibilité.*
Indiuiſus, a, um. unzertheilet. Varr. *qui n'eſt point diviſé.*
Indiuiſibilis, e. Adi. unzertheilbar. Diomed. *indiviſible.*
Indiuiſibiliter. Adu. unzertheilbar Tertull *par indivis.*
Subdiuidere. 3. weiter zertheilen. Tertull. *diviſer le partagé.*
DIVS *et* DIVVS, *vid.* DEVS.
DO, dĕdi, datum. 3. ich gebe, (du giebſt, er giebt, gab, gegeben) (ſe cui, in quid) *je donne.*
Datum. n. 2. Plur. die Ausgabe. *le comte de dépenſe.*
Datio, ōnis. f. 3. das Geben. *l'action de donner.*
Dator. m. 3 der Geber. Virg *le donneur.*
Datare. 1. Frequent. oftmals geben Plin. *donner ſouvent.*
Datatim. Adu. von Hand zu Hand. Plaut. *en s'entre donnant l'un à l'autre.*
Datarius, a, um. was weg zu geben iſt. Plaut. *qu'on doit donner.*
Datinus, a, um. gegeben geſetzt. Gell. *donné, conſtitué.*
Abdo, didi, ditum. 3. ich verſtecke. (quid quo, in quo *et* quid) *je cache.*
Abditum n 2 ein verborgener Ort Plin. *le lieu cache.*
Abdite. Adu. heimlich, verſteckt. *ſecretement, caché.*
Abditiuus, a, um. was verſteckt, vertuſcht worden. Plaut. *qui eſt caché.*
* Addo, idi, itum. 3. ich thue hinzu. (cui, in quid) *j'ajoute.*
Additamentum. n. 2. eine Zugabe. *l'addition.*
Additio. f. 3. Quinctil. *Idem.*
Additicius, a, um. zugelegt. Tertull. *qu'on a ajouté.*
Circumaddere. 3. um und um hinzu thun. *ajouter à l'entour.*
Coaddere. 3. mithinzuthun. Cato. *ajouter avec.*
Superaddere 3. oben drauf hinzuthun. Virg. *ajouter par deſſus.*
Circumdo, dedi, datum. 1. ich umgebe. (quid re, cui) *j'environne.*
Condo, idi, itum. 3. ich baue, ſtifte, hebe auf, (hub, gehoben) verwahre. (in quo) *je bâtis, fonde, garde.*
Conditor, is. m. 3. der was machet, bauet, der Stifter. *l'inventeur, conducteur, fondateur.*
Condita. Pl. n. aufgeſchuttetes Getreide, Vorrath, Vorrathshäuſer. Spartian. *proviſion, magazins.*
Conditus. m. 4. die Erbauung Apul. *la ſtructure.*
Conditura. f. 1. die Verfertigung. Petron. *la conſtruction.*
Conditicius, a, um. was hinzulegen iſt. Colum. *qui eſt de garde.*
Conditiuus, a, um. eingelegt, aufgehoben. Cato. *que l'on garde.*
Conditorium. n. 2. das Vorrathshaus. Suet. *le magazin.*
Condus. m. 2. ein Verwahrer. Plaut. *un intendant, qui garde.*
Conditio. f. 3. die Beſchaffenheit, der Zuſtand, die Beding *la condition.*
Conditiōnālis *et* Conditionabilis, e. Adi. bedingungs weiſe. T tull. *conditionnel.*
Inconditus, a, um ungeſchickt, ungeheuer, unförmlich. *impoli, groſ*
Incondite. Adu. unförmlich, ungeſchickt. *ſans regle, confuſement.*
Abſcondo, didi *et* di, ditum *et* ſum. 3. ich verberge. quid, quo) *je cache.*
Abſcondite Adu. heimlich. *obſcurement, en ſecret.*
Abſconſe. Hygin. *Idem*
Abſconſor. m. 3. der etwas verbirgt, ein Verheler. Firmic. *qui c*
Abſconditor. m. 3. Tertull. *Idem.*
Decondere. 3. verſtecken. Sen. *derober à la vue.*
Exeondere. 3. hervorziehen, bauen. Tertull. *mettre au jour.*
Recondo, didi, ditum. 3. ich hebe auf, verwahre. (in quo *mets en reſerve, ſerre.*
Perreconditus, a, um. ſehr geheim. *tres caché.*
Succonditor. m. 3. der ſich unter die Wagen begab, und die verſch geuen Rieme der Pferde wieder aneinander machte. Inſcript
Dēdo, dedidi, deditum. 3. ich ergebe. (ſe cui) *je rends.*
Deditus, a, um. *et* Deditieius, a, um. der ſich ergeben hat. *s'eſt mis ſous la puiſſance d'autrui.*
Deditio. f. 3. die Ergebung. *la reddition.*
Deditor. m. 3. der ſich ergiebt. Tertull. *qui ſe rend.*
Didere. 3. austheilen Horat. *diſtribuer, diviſer.*
Edo, didi, ditum. 3. ich gebe heraus. (in quid) *je donne au public*
Editus, a, um. hervorgebracht, erhaben, hoch *declaré, élevé, haut.*
Editio. f. 3. das Herausgeben, die Ausgabe. *l'edition.*
Editicius, a, um. erwählt. *elu.*
Editus. m. 4. der Auswurf. Vlp. *les excremens.*
Editor. m. 3. der Herausgeber. Lucan. *l'editeur.*
Inēditus, a, um. noch nicht herausgegeben. Ouid. *qui n'a point par*
Süpĕrditus, a, um. drüber erhaben. Lucret. *tres elevé.*
Indo, didi, itum. 3. ich thue darein, lege auf. (cui quid) *mets parmi ou dedans.*
Adindere. 3. noch mehr hinein thun. Cato. *mettre dedans.*
Subindere. 3. hinzuthun Aur. Vict. *ajouter.*
Interdare. 1 achten, wornach fragen. Plaut. *eſtimer.*
Obdo, didi, ditum. 3. ich ſchiebe vor. Ter. *je ferme.*
Perdo, didi, itum. 3. ich verderbe, (verdarb, orben) verliere, loren) *je garde, perds.*
Perditio. f. 3. das Verderben. Plin. *la perte.*
Perditus, a, um. verdorben, verloren, heillos. *perdu, corrompu.*
Perdite Adu. ſchändlich, äußerſt *mechamment, eperduement.*
Perditor, oris. m. 3. der Verderber. *le deſtructeur.*
Perditrix. f. 3. die Verderberinn. Tertull.
Deperdere. 3. einbüßen *perdre.*
Diſperdere. 3. verderben, verthun. *detruire, diſſiper.*
Diſperditio. f. 3. das Verderben. *la perte, la ruine.*
Imperditus, a, um. unverderblich. Virg. *qu'on ne peut detruire.*
Peſſundo, dĕdi, dătum. 1. ich trete zu Boden, ſchlage nieder. *perds entierement.*
Praeditus, a, um. begabt, der hat. (re) *orné, qui a.*
Prodo, didi, ditum. 3. ich verrathe, gebe auf, beſchreibe. *trahis, remets, decris.*
Proditio. f. 3. die Verrätherey. *la trahiſon.*
Proditor, oris. m. 3. der Verräther. *le traitre.*
Proditrix. f. 3. die Verrätherinn. Lactant. *la traitreſſe.*
Reddo, didi, ditum. 3. ich gebe wieder, ſage her. *je rends. recite.*
Redditio f. 3. die Wiedergebung Quinctil. *la reddition.*
Redditor. m. 3. der wiedergiebt. Auguſtin. *qui redonne.*
Satisdare, dedi, datum. 1 ein Genügen thun. *donner une cautio*
Satisdatum. n. 2. die Verbürgung. *la garantie.*
Satisdatio. f 3. die Gewähre, Bürgſchaft *la caution.*
Satisdator. m. 3. der Bürge Auguſtin. *le garant.*
Subdere, didi, ditum 3. hinunter thun, unterwerfen. *mettre deſſo.*
Subditus. m. 2. der Untergeſchobene *ſuppoſé.*
Subditicius, a, um. ausgewechſelt, untergeſchoben *ſuppoſé.*
Subditiuus, a, um. ausgewechſelt, vertauſcht. Sueton. *mis ou ſub tué à la place.*
Subditare. 1. Frequent. unterlegen Lucret. *mettre deſſous.*
Superdare. 1. darüber thun. Celſ. *donner par deſſus.*
Tradere, didi, ditum 3. übergeben, fortgeben. (in quid) *donner, liv*
Traditio. f. 3. die Uebergabe. *la remiſe.*
Traditor. m. 3. der etwas übergiebt, ein Verräther. T. *qui livre, un traitre*
Retradere. 3. zurückgeben. Vlp. *rendre, reſtituer.*
Vēnundo, dedi, datum. 1. ich verkaufe, ſchlage los, verhande Tac *je vends.*
Vendo, didi, ditum. 3. *Idem.* (tanti, tanto)
Venditio. f. 3. die Verkaufung. *la vente.*
Venditor. m. 3. der Verkäufer. *le vendeur.*
Venditrix. f. 3. die Verkäuferinn. Dig. *la vendeuſe.*
Vendax, ācis. o 3 der gern verkauft. Cato. *qui aime à vendre.*
Vendito, are. 1. feil haben, rühmen. *avoir à vendre.*
Venditātio. f. 3. das Rühmen. *la vanterie.*
Venditator. m. 3. der Prahler, Großſprecher. Tac. *le vanteur.*
Venditārius, a, um feil gebothen Apul. *qui eſt à vendre.*
Vendibilis, e. leicht zu verkaufen, gut, tüchtig. *vendable.*
Diuendo, ĕre. einzeln verkaufen. *vendre à diverſes perſonnes.*
Reuendere. 3. wieder verkaufen. Vlp. *revendre.*
Imuenditus, a, um. unverkauft. Dig *qui n'eſt pas vendu.*
Transuendere. 3. verkaufen Inſcript. *vendre.*
* DŎCEO, ui, ctum. 2. ich lehre, verſtändige, unterrichte. *je ſeigne, inſtruis.*
Docenter. Adu. lehrweiſe. Mart. Capell. *artiſtement, doctement.*
† Doctus, a, um. gelehrt *docte, ſavant.*
Docte. Adu. gelehrt Gell. *ſavamment.*
Doctiuſcule. Adu faſt allzugelehrt. Gell. *très-doctement.*
Indoctus, a, um. ungelehrt. *ignorant.*
Indocte. Adu. ungelehrt. *en ignorant.*
* Doctor, ōris. m. 2. der Lehrer. *le Docteur.*
Doctrix. f. 3. die Lehrerinn. Seru. *celle, qui enſeigne.*
* Doctrina. f. 1. die Lehre, Gelehrſamkeit, Wiſſenſchaft. *la doctrine.*
Doctri-

Doctrinalis, e. Adi. lehrreich. Iſidor. *plein d'inſtruction.*
Dōcilis, e. gelehrig, gelehrſam. *docile.*
Dociliter. Adu. gelehrig. Dromed. *docilement.*
Docibilis, e. Adi. der leicht lehren kann. Tert. *capable à enſeigner.*
Docilitas, atis. f. 3. Gelehrſamkeit. Nep. *la docilite.*
Indocilis, e. ungeſchickt, ungelehrſam. *indocile.*
Indocibilitas f. 3. die Ungelehrſamkeit. Apul. *l'ignorance.*
Documentum. n. 2. der Beweis, die Probe. *le temoignage, la preuve.*
Documen, mis. n. 3. *Idem.* Lucret.
Doctiloquus, a, um. gelehrt redend. Ennius. *qui parle ſavamment.*
Doctiſonus, a, um. wohlklingend. Arator. *qui ſonne bien.*
Addocere. 2. Horat. Condocere. 2. Hirt. *et* Condocefacere. 3. lehren, gewöhnen. *enſeigner, apprivoiſer.*
Dedocere. 2. abgewöhnen. Quinct. *faire oublier ce qu'on a appris.*
Edocere, Liu. *et* Perdocere. 2. fertig lehren. *inſtruire.*
Edocenter. Adu. ausführlich, lehrweiſe. Gell. *pleinement, inſtructivement*
Perdocte. Adu. ſehr gelehrt. Plaut. *tres ſavamment.*
Praedoc re. 2. vorher lehren. Prudent. *enſeigner par avance.*
Prodocēre. 2. öffentlich lehren. Horat. *enſeigner publiquement.*
Semidoctus, a, um. halbgelehrt. *ſemi-ſavant.*
Subdocere. 2. nutunterweiſen. *inſtruire tellement, quellement.*
Subdoctor. m. 3. der Unterlehrer. Auſon. *le Sous-precepteur.*
DODRANS, antis. m. 3. drey Viertel, oder neun Unzen. Nep. *neuf onces.*
Dodrantalis, e. Adi. was neun Unzen hat. Colum. *qui a neuf onces.*
DŎLEO, ui. ſine. Sup. 2. es ſchmerzet mich, bin betrübt, (quid, de quo, pro quo, dolet mihi) *je ſentis de la douleur, je ſuis facbe.*
Dolenter. Adu. mit Schmerzen. *avec douleur.* Compar. Dolentius.
Dolitare. 1. Frequent. wehe thun. Cato. *cauſer des douleurs.*
Dolor, ōris m. 3. der Schmerz. *la douleur.*
Dŏlōrōſus, a, um. ſchmerzhaft. Veget. *douloureux.*
Ādŏlăbilis, e. Adi. ohne Schmerz. Enn. *ſans douleur.*
Condoleo *et* Indoleo. 2. ich bin betrubt. *j'ai du regret.*
Indolentia. f. 1. die Schmerzloſigkeit. *l'etat libre de douleur.*
Condoleſco, dolui. 3. Schmerzen haben. *reſſentir du mal.*
Dedoleo. 2. ich achte den Schmerz nicht mehr. Ouid. *je perds le ſentiment de chagrin.*
Perdolere. 2. erdulden. *ſouffrir.*
† DŌLIVM. n. 2. das Faß, (des Faſſes, die Fäßer) *le tonneau.*
Doliolum. n. 2. Dim. das Faßchen Colum. *le petit tonneau, tonnelet.*
Doliarius. m. 2. der Bottcher, Faßbinder Plin. *le tonnelier.*
DOLO. 1. ich hobele, hobele, behaue. *je dole, polis, avec la doloire.*
Dolātus. m. 4. die Behobelung. Prudent. *l'action de doler.*
Dolāmen, ĭnis. n. 3. *Idem.* Apul.
Dolābra. f. 1. das Beil, die Axt, der Hobel. Liu. *la hache, cognée.*
Dolabella. f. Dim. ein kleines Beil. Colum. *la petite hache.*
Circumdolare. 1. umher behauen. Plin. *doler à l'entour.*
Dedolare. behauen. Curt. *doler.*
Edolare. 1. auszimmern. *mettre la derniere main.*
Dedolatio. f. 3. die Behauung; Abhebelung. Vitruu.
Dedŏlator. m. 3 der Zimmermann Apul. *le charpentier.*
Dolatio. f. 3. das vollige Auszimmern. Auguſt.
Edolator. m. 3. der es vollig auszimmert. Plin.
Indolātus, a, um. unbehauen, unbehobelt Arnob. *qui n'eſt pas dolé.*
Indolantus, e. Adi. was ſich nicht behobeln läßt Sid. *qu'on ne peut pas doler*
Perdolare. 1. behauen, behobeln. Vitruu. *polir, planer, doler.*
† DOLVS. m. 2. der Betrug, die Liſt. *la tromperie, fauſſe.*
Dolōſus, Horat. *et* Subdŏlus, a, um. Ouid. betrugeriſch, betrüglich. *trompeur, fourbe.*
Dolōſe *et* Subdole. Adu. betrüglich, argliſtig. *avec fourberie, finement.*
† DOMINVS. m. 2. der Herr, Beſitzer *le maitre, poſſeſſeur.*
Domina. f. 1. die Frau, Beſitzerinn. *la maitreſſe, ſouveraine.*
Dominulus m. 2. ein junges Herrchen, ein Junker. Dig. *le petit maitre.*
Dominula. f. 1. Dim. ein Fraulein. Saluian. *la demoiſelle.*
Dominium. n. 2. die Herrſchaft. Sueton. *la domination.*
Dominicus, a, um. was dem Herrn gehöret. Sen. *qu'appartient au*
Dominicalis, e. Adi. *Idem.* Dig. *domnical.* (*maitre.*
Dominor. 1. Dep. ich herrſche, gebiete, (gebot, geboten) (cui, in quem, inter quos, in quo) *je domine.*
Dominator. m 3. ein Regent, Herrſcher, Beherrſcher. *le dominateur.*
Dominatrix. f 3. die Regentinn, Beherrſcherinn. *la ſouveraine.*
Dominatio. f. 1. die Regierung, Herrſchaft. *it.* Dominatus. m. 4. *la domination, le pouvoir.*
Edominari. 1. Paul. beherrſchen. Arnob. *dominer.*
Perdominari. 1 Dep. durchaus herrſchen. Claudian. *dominer par tout.*
DOMO, ui, itum, are. 1. ich zwinge, (zwang, gezwungen) *je dompte.*
Domitor, oris. m. 3 der Ueberwinder, *le vainqueur.*
Domator. m. 3. der Bändiger. Tibull. *le dompteur.*
Dŏmātrix. f. 3 die Bändigerinn. Virg.
Domābilis, e. Adi. was ſich bändigen läßt. Horat. *domtable.*
Domitare 1. Frequent. bandigen. Virg. *domter.*
Domitus. m. 4. die Bändigung. *la maniere de domter les animaux.*
Domitura. f. 1 *Idem.* Colum.
Domitio. f. 2. die Zahmung. Aſcon. *l'action de domter.*
Domatio. f. 3. *Idem.* Plin.
Domitus, a, um. gebändigt. *domte.* *it.* Domatus, a, um. Petron.
Indomitus, a, um. unbändig. *indomtable.*
Indomabilis, e. Adi. *Idem.* Prudent.
Domifactus, a, um. bezwungen, zahm gemacht *domté.*
Condŏmare. 1. zähmen, bändigen. Prudent. *domter, dreſſer.*
Edomare *et* Perdomare. 1. ganz bändig machen. *domter pleinement.*
Edomator. m. 3. ein Bändiger. Tertull. *le domteur.*
Perdomitor. m. 3. der Ueberwaltiger. Bezwinger. Prud. *le vainqueur.*
Praedomare. 1. vorher bandigen. Sen. *domter par avant.*
Redomare. 1. wieder bandigen. *domter de nouveau.*
Subdŏmare. 1. uberwaltigen. Plaut. *ſubjuguer.*
DOMVS. f. 2. *et* 4. das Haus, (des Hauſes die Häuſer) *la maiſon.*
Domi. Gen. Antiq. zu Haus. *au logis.*
Domuncula, Domuſcula. f. . Dim. Apul. *et* Domĭcŭla. f. 1. Front. das Hauschen. *la maiſonnette.* (*ſtique.*
Domeſticus, a, um. ins Haus gehörig, der Hausgenoſſe innerlich, *dome*
Domeſtice. Adu. zu Hauſe. Tert. *au logis, chez ſoi.*
Domeſtĭcātim. von Hauſe zu Hauſe Sueton. *de maiſon en maiſon.*
Domicilium. n. 2. die Wohnung. *le domicile.*
Domicoenium. n. 2. die Hausmahlzeit. Martial. *le repas au logis.*
Dŏmiduca. f. 1. (Venus) die Heimführerinn. Auguſtin.
Domificare. 1. ein Haus bauen. Varro. *batir une maiſon.*
Domiporta. f. 1. die Hausträgerinn, eine Schnecke. *la porte-maiſon, limaçon.*
Domuitio. f. 3. die Heimreiſe, das nach Hauſe gehen. Apul. *le retour*
*DŌNEC. Adu. bis, ſo lang *jusqu'à ce que.* (*à la maiſon.*
Donicum. Adu. *Idem.* Nep.
*DŌNO. 1. ich ſchenke, verehre, (cui quid, quem re) *je donne, fais preſent.*
Dōnum. n. 2. ein Geſchenk. *le don, preſent.*
Donatio, onis. f. 3. die Beſchenkung. *la donation.*
Donator. m. 3. der etwas ſchenket. Sen. *le donateur.*
Donatrix. f. 3. die etwas ſchenket. Prudent. *la donatrice.*
Donābilis, e. ſchenkbar. Plaut. *qui eſt à donner.*
Donarium. n. 2. ein Kirchengeſchenk Lucan. *l'offrande.*
Donificare. 1. einander beſchenken. Hygin. *ſe faire preſens.*
Donatium. n. 2. eine Verehrung unter die Soldaten. Plin. *la largeſſe faite aux Soldats.*
Condōno. 1. ich ſchenke, verzeihe, vergebe, (quem cui) *je donne, pardonne.*
Condonatio, onis. f. 3. die Verehrung, Beſchenkung. *la largeſſe, remiſſion.*
Indonatus, a, um. unbeſchenkt Lampr. *à qui on n'a pas fait des preſens.*
Redōnare. 1. wieder ſchenken. Horat. *redonner, rendre.*
Redonator. m. 3. Inſcript. der Wiederbringer. *qui retablit.*
*DORMIO, iui, itum. 4. ich ſchlafe, (du ſchläfſt, er ſchläft, ſchlief, geſchlafen) (in quid) *je dormis.*
Dormiſco, iui, itum. 3. ich bebe an zu ſchlafen. Plaut. *je m'endormis.*
Dormitio. f. 3. der Schlaf. Varro. *le ſommeil.*
Dormito. 1. ich ſchlummere. *je ſommeille.*
Dormitatio. f. 3. die Schlafrigkeit. Apul. *l'envie de dormir.*
Dormĭtor, Martial. Dormitator, ōris. m. 3. Plaut der Schläfer. *le dormeur.*
Dormitōrius, a, um. Schlaf- Plin. *du ſommeil.*
Dormitōrium. n. 2. die Schlafkammer. Plin. *la chambre du lit.*
Addormiſcere. 3. einſchlafen. Sueton. *s'endormir.*
Condormire. 4. ruhen. Hygin. *dormir.*
Condormiſcere. 3. *Idem.* Plaut.
Condormitio. f. 3. der Schlaf. Firmic. *le ſommeil.*
Edormire. 4. *et* Edormiſcere. 3 ausſchlafen. *achever de dormir.*
Indormire. 4. auf etwas ſchlafen, (cui) *dormir ſur.*
Obdormire. 4. Obdormiſcere. 3. einſchlafen. *s'endormir ſur.*
Obdormitare. 1. *Idem.* Fortun. (*tems.*
Perdormiſcere. 3. ausſchlafen. lange ſchlafen. Plaut. *dormir bien et long*
Redormire. 4. wieder einſchlafen. Plin. *ſe rendormir.*
†DORSVM. n. 3. der Rucke. *le dos.*
Dorſualis, e. Adi. zum Rücken gehörig. Apul. *de dos.*
Dorſŭōſus, a, um. hockericht, buckicht. Solin *montagneux, qui a un gros*
Dorſuarius, a, um. koſtbar. Varro. *qui porte ſur le dos.* (*dos.*
Exdorſuare. 1. den Rucken aufſchneiden, und den Rückgrad herausnehmen. Apul.
DOS, dotis. f. 3. die Morgengabe, Eheſteuer, das Heirathsgut. *le dot.*
Dōtalis, e. zur Ausſteuer gehörig. *de dot.*
Doto, Dotare. ausſteuren, ausſtatten. Sueton. *doter.*
Dotatus, a, um. wohlbegabt, ausgeſteuert. *dotée.*
Dotatio. f. 3. die Ausſtattung. *l'action de doter.*
Dotator. m. 3. der jemand ausſtattet. *qui donne un dot.*
Condotālis, e. Adi. Apul. zuſammengebracht. *et* Condotare. 1. Cod.
Indotatus, a, um. ohne Heirathsgut. *qui n'a point de dot.*
†DRĀCO, ōnis m. 3. der Drache. Schlange, (G. et Pl. en) *le dragon.*
Dracaena. f. 1. die Drachinn. Seru. *la dragonne.*
Dracunculus. m. 2. Dimin. ein kleiner Drache, Natterwurz. Lamprid. *le petit dragon, l'eſtragon, ſerpentine.*
Draconārius. m. 2. der Fahndrich. Veget. *l'enſeigne.*
*DŬBIVS, a, um. zweifelhaftig, ungewiß. *douteux, incertain.*
Dubie. Adu. zweifelhaft. *d'une maniere douteuſe.*
Dubietas. f. 3. der Zweifel. Eutrop. *le doute.*
Dubioſus, a, um. zweifelhaftig. Gell. *douteux.*
*Dubito. 1. ich zweifele, (non quin, cum Inf. de re) *je doute.*
Dubitanter. Adu. mit Zweifel. *en doutant, avec doute.*
Dubitatim. Adu. zweifelhaft. Sisenn. ap. Non. *d'une maniere douteuſe.*
Dubitatio, onis. f. 3. der Zweifel *le doute.*
Dubitator. m. 3. ein Zweifler. Tert. *qui doute.*
Dubitabilis, e. Adi. zweifelhaft. Ouid. *douteux, indecis.*
Dubitativus, a, um. zweifelnd, voll Zweifel *plein de doute.*
Dubitative. Adu. zweifelnd. Tert. *douteuſement.*
Addubito. 1. ich zweifele ein wenig. *je doute, balance.*
Addubitatio. f. 3. der Zweifel Mart. Capell. *le doute.*
Indubitatus, a, um. ungezweifelt, gewiß. Plin. *indubitable.*
Indubitate. Adu. ohne Zweifel, unfehlbar. Liu. *indubitablement, ſans*
Indubitato. Adu. *Idem.* Tert. (*doute.*
Indubitanter. *Idem.* Auguſt.
Indubitabilis, e. Adi. unzweifelhaft Quinctil. *indubitable.*
Indubitabiliter. Adu. ungezweifelt. Arnob. *indubitablement.*
Subdubito. 1. ich zweifele ein wenig. *je doute un peu.*
DŬCO, xi, ctum. 3. ich führe, meyne, (quem, ad, in quid, re) *je conduis, eſtime.*
Ductus. m. 4. die Führung, Leitung. *la conduite.*
Ductio. f. 3. die Abführung, Wegleitung. Celſ. *la conduite, le lavement.*
Ductor. m 3. ein Führer, Officier. *le conducteur, capitaine.*
Ductrix. f. 3. eine Führerinn. Dig.
*Dux, ucis. c. 3. der Anführer: Heerführer, General: Herzog. *le conducteur: chef, General: Duc.*
Ducatus. m. 4. das Generalat: Herzogthum. *la dignité de General: duché.*
Ducaliter. Adu. fürſtlich, herzoglich. Sidon. *en prince.*
Ductilis, e. das ſich ziehen, ſchmieden läßt. Plin. *malleable.*
Ductĭcius, a, um. geſchmeidig, was ſich ziehen läßt. Quinctil. *traitable, malleable.*
Ductim. Adu. nach dem Zug, gemachſam. Colum. *en trainant.*
Ductare. 1. Frequent. zerren, oft ziehen. Ter. *tirer, tirailler.*
Ductarius. a, um. was man zieht. Vitr. *qui eſt tiré.*
Ductabilitas. f. 3. die Geſchmeidigkeit. Accius ap. Non. *la facilité.*
Ductitare. 1. Frequent. ſchleppen. zerren. *trainer, tirailler.*
Abdūcere, xi, ctum. 3. abführen, wegführen, (in quid, a quo) *emmener, enlever.*
Addūcere. herbeyführen, bringen, (ante, in quid, re) *amener, faire venir.*
Adducte. Adu. genau, ſtreng. *avec rigueur.*
Superadducere. 3. noch druber hinzuführen. Plaut. *amener ſur.*
Circumducere. 2. herumführen. Plaut *mener autour.*
Circumductio. f. 2. *et* Circumductus. m. 4. Quinctil. die Herumführung, der Umfang, die Verleitung, der Betrug.

Circumductor. m. 3. ein Herumführer Tertull.
Conducere. 3. zusammenführen, dingen, miethen. Imperf. nützlich seyn. *assembler, engager au travail, loüer, être utile.*
Conductio, ōnis. f. 3. die Miethung. Liu. *le louage.*
Conductor. m. 3 ein Pachter, ein Miethsmann. *le fermier, qui prend à louage.*
Conductrix. f. 3. die Pachterinn. Cod. *la fermiere.*
Conductilis, e. Adi. was zu miethen ist. Firmic.
Conductīcius, a, um. gemiethet, gedingt. Nep. *qu'on loue.*
Conducibilis, e. Adi. dienlich, zuträglich. Auct. ad Herenn. *utile, profitable.*
Conducenter. Adu. zuträglich. Gell. *profitablement.*
Reconducere. 3. wiederum miethen. *relouer*
Deducere, xi, ctum. 3 abführen, abziehen, (ex, de quo, in quid) *amener.*
Deductio. f. 3. die Abführung, der Abzug. *le transport.*
Deductus. m. 4. *Idem.* Apul.
Deductor. m. 3. ein Begleiter, der mit im Gefolge ist. Qu. Cic. *le conducteur, qui convoye et conduit.*
Deductorium. n. 2. die Wasserfurche, der Graben zur Ableitung. Pallad. *la tranchée.*
Deductare. 1. Frequent. ableiten, abführen. Lucil. ap. Non. *emmener.*
Dedux. c. 3. Absprößling, Abkommling. Symmach. *derivé.*
Diducere, xi, ctum. 3. von einander führen. *etendre.*
Diductio. f. 3. die Ausdehnung. Sen. *l'extension.*
Edūcere. ausführen. *tirer dehors.*
Eductio. f. 3. die Ausführung. Cato ap. Fest. *l'action de tirer dehors.*
Indūco, xi, ctum. 3. ich führe ein, (quid re, in, *et* animum) *j'introduis.*
Inductio. f. 3. Inductus. m. 4. Auct. ad Herenn. die Einführung, das Einrathen *l'introduction, l'instigation.*
Inductrix. f. 3. die jemand anreizet. Apul. *celle qui excite.*
Indūciae. f. 1. Pl. der Stillstand *la trève.*
Superinductus, a, um. überschüttet Plin *mis par dessus.*
Superinducticius, a, um. der sich mit einschleicht. Tert. *qui se glisse parmi.*
Interductus. m. 4. der Strich: ein Unterscheidungszeichen. *la virgule, un signe de distinction.*
Interdūca. f. 1. Dea. Mart. Capell.
Introducere. hineinführen. *introduire.*
Introductio. f. 3. die Hineinführung. *l'introduction.*
Introductorius, a, um. Cassiodor.
Subintroducere. 3. mit einführen. August. *introduire par surprise.*
Obducere. 3. überziehen. (quid cui) *couvrir.*
Obductio. f. 3. die Umhullung. *l'envelopement, le couvrement.*
Obductare. 1. Frequ. zuführen. Plaut. *mener souvent.*
Superobductus, a, um. drüber gedeckt. Paull. Nolan. *couvert par dessus.*
Perducere. 3. hinführen, dazubringen (ad quid) *conduire, jusqu'à.*
Perductio. f. 3. die Durchführung. Vitruv. *la conduite.*
Perductor. m. 3. ein Zuführer *le meneur, maquereau.*
Perductare. 1. Frequent. hinschleppen. Plaut. *amener par force.*
Praeducere. 3. vorziehen, vormachen. *tirer devant.*
Praeductorius, a, um. was vorher gezogen wird. Cato. *qu'on tire devant.*
Praeterducere. 3. vorbeyführen. Plaut. *conduire devant.*
Producere. 3. hervorbringen, dehnen. (in, ad quid, e quo) *produire.*
Productus, a, um. lang. *alongé.* Comp. Productior. Producte. Adu.
Productio, ōnis. f. 3. die Erlängerung. *la prolongation.*
Produx c. 3. ein Hervorbringer, Hervorführer. Tertull.
Reducere. 3. zurückführen, wiederbringen. *ramener, reconduire.*
Rĕdux, ūcis. o. 3. wiederkommend. *qui est de retour.*
Irredux. c. 3. unwiederkehrlich Lucan. *d'où l'on ne sauroit se tirer.*
Reductio f. 3. die Wiederbringung, Zurückführung. *l'action de reconduire*
Reductor. m. 3. der Wiederbringer. Liu.
Reductare. 1. Frequent. wiederbringen. Aurel. Victor. *reconduire.*
Semireductus, a, um. halb eingezogen Ouid. *retiré à demi.*
Retroducere. 3. zurückführen. Vitruv. *ramener.*
Sēducere. beyseitführen. Eccles. verführen. *tirer à l'écart.*
Seductio. onis. f. 3 die Verführung. *la seduction.*
Seductus. m. 4. die Einsamkeit. *la retraite.*
Seductrix. f. 3. die Verführerinn. Tertull. *la seductrice.*
Seductilis, e. Adi. leicht zu verführen. Aug. *qu'on peut aisément seduire.*
Subducere. 3 entführen, entziehen, (quid cui) *enlever de dessous, retirer*
Subductio. f. 3. die Zusammenrechnung, die Anlandung. *le calcul, l'abordement.*
Subductarius, a, um womit man etwas weg und in die Höhe zieht. Cato.
Subterducere. 3. entziehen, entführen Plaut. *enlever, retirer.*
Superducere. 3. übern Hals führen. Plin. *amener encor.*
Traducere. 3. durchführen, hinüber bringen. *faire passer, transporter.*
Traductus. m. 4 die Ueberfahrt. *le trajet.*
Traductio. f. 3. die Hinüberbringung, Uebersetzung, Beschimpfung. *l'action de faire passer, l'infamie.*
Traductor. m. 3. der etwas hinüber bringt, Uebersetzer. *qui fait passer, le traducteur.*
Tradux, traducis. m. 3. ein Rebengesenk. *un long serment.*
Dūco, as. Obsoletum.
Ducatio. f. 3. die Anführung. Tert. *la conduite.*
Ducator. m. 3. der Anführer. *le conducteur,* Tert. *le chef.*
Ducatrix. f. 3. die Anführerinn. Apul.
*Educo, aui, atum, are. 1. auferziehen *élever.*
Educatio. f. 3. die Auferziehung. *l'education.*
Educatus. m. 4. *Idem.* Fulgent.
Educator. m. 3. der Auferzieher. *le nourricier.*
Educātrix. f. 3. die Auferzieherinn. *la nourrice, la gouvernante.*

†DVLCIS, e. süß, angenehm. *doux, agréable.*
Dulciarius, a, um. was versüßt, süß macht. Martial. *qui fait doux, qui sucre.*
Dulciculus, a, um. süßlicht. *un peu doux.*
Dulcīolus. m. 2. das Zuckergebackene, der Marcipan. Apul. *les confitures, le massepain.*
*Dulcēdo *et* Dulcitūdo, mis. f. 3. die Süßigkeit *la douceur.*
Dulcitas. f. 3. die Süßigkeit. Apul. *la douceur.*
Dulcor. m. 3. *Idem.* Tert.
Dulciter. Adu. süßlicht. *doucement.*
Dulcescere. 3. süß werden. *devenir doux.*
Dulcire. 4. süß werden. Lucret. *s'adoucir.*
Dulcare. 1. süße machen. Sidon. *adoucir.*
Dulcacidus, a, um. süß und sauer, sauersüß. Seren. *aigre-doux*
Dulcamārus, a, um. bittersüß. Plaut.

Dulcifer, a, um. was süßes bringend. Plaut. *portant quelque chose de d*
Dulciloquus, a, um. süßredend. Apul *qui parle d'une maniere agre*
Dulcioriloquus, a, um. der mit süßem angenehmem Munde redet. *le beau parleur.*
Dulcimŏdus, a, um. süßlautend, wohllautend. Prud. *qui s agreablement.*
Dulcineruis, e. Adi. mit süßklingenden Saiten bespannt. Mart.
Dulciſonus a, um. süßklingend, wohlklingend. Apul. *qui sonne agre*
Edulcare. 1. versüßen. Gell. *edulcorer.*
Indulcare. 1. *Idem.* Tert.
Indulcitas. f. 3. die Süßigkeit. Non. *la douceur.*
Praedulcis, e. Adi. sehr süß. Claud. *très doux.*
Subdulcis, e. Adi. etwas süß. Plin. *un peu doux.*

DVELLVM, i. e. BELLVM. n. 2. der Krieg. *la guerre.*
Duellator. m. 3. ein Krieger. Plaut. *le guerrier.*
Duellīcus, a, um. kriegerisch. Lucret. *de guerre.*
Duellis, e. Adi. feind. *ennemi.*
Perduellis. m 3. ein abgesagter Feind, Feind des Vaterlandes. *ennemi déclaré, de la patrie.*
Perduellio, ōnis. f. 3. die Feindschaft gegen das Vaterland, der Hochverrath. *la rebellion, le crime de leze majesté.*
Perduellum. n. 2. *id quod* Duellum. Varro.

DVM. indem. Adu. *lorsque quand.*
Dūdum. Adu. allererst, vorhin. *depuis peu, auparavant.*
Iamdudum. *Idem.*
Dummŏdo. Adu. wenn nur, so nur. *pourvûque.*
Duntaxat. Adu. allein, nur, zum wenigsten. *seulement.*

DVMVS. m. 2. eine Dornhecke, (Pl. en) *le buisson.*
Dūmōsus, a, um. heckigt, dornicht. Colum. *plein de haliers.*
Dūmālis, e. Adi. dornicht, heckigt. Mart. Cap. *plein de buissons.*
Dumētum. n. 2. ein dornichter Ort. *plein d'épines.*
Dumicŏla. m. 1 der im Gebusche wohnet. Auienus.

†DVO, ae, o. Pl. zween, zwo, zwey. *deux.*
Bis, (qu. duis) zweymal *deux fois.*
Bini, (Duīni, Varro) je zwey. *deux à deux.*
Duālis, e. Adi. zweyfach. Quinctil. *de deux.*
Duitas f. 3. die Zweyfaltigkeit. Paud. *la dualité.*
*Duodecim. zwölf. *vid.* DECEM. *douze.*
Duodeuiginti. achtzehen. *vid.* VIGINTI.
Duodetriginta. acht und zwanzig. *vid.* TRIGINTA, *etc.*
*Duplex, icis. o. 3. zweyfältig. *double.*
Dupliciter. Adu. doppelt, zweyfach. *doublement.*
Duplicitas. f. 3. die Zwiefaltigkeit Lactant. *le double.*
Duplico. 1. ich mache doppelt *je double.*
Duplicarius. m 2 ein Doppelsoldner. Varro. *qui a double paye*
Duplio, ōnis. die zweyfache Strafe. Plin. *le double.*
Duplus, a, um. zweymal so viel. *deux fois autant.*
Duplare. 1. doppelt geben *donner doublement.*
Duplatio. f. 3. die Verdoppelung. Pand. *le redoublement.*
Duplaris. e. Adi. was doppelten Lohn bekommt. Veg. *qui a double*
Duplicato. Adu. zweymal so viel, gedoppelt. Plin. *au double.*
Duplicatio. f. 3. die Verdoppelung. Sen. *le redoublement.*
Duplicator. m 3. der etwas verdoppelt. Sidon. *qui double.*
Adduplicare. 1. verdoppeln. Plaut. *doubler.*
Conduplicare. 1. *Idem.* Varro.
Conduplicatio. f. 3. die Verdoppelung. Auct. ad Her. *le redoublem*
Reduplicatus, a, um. nochmals verdoppelt. Tert. *redoublé.*
Binus, a, um. doppelt. *double.*
Combinare. 1 paaren, zusammenfügen. August. *combiner.*

DVO. (Gr. Δύω) Obsol.
Exuo, ui, ūtum. 3. ich ziehe aus. *je deshabille.*
Exuuiae. f. 1. Pl. die abgezogene Haut, oder Kleidung. *la dépouille, p*
Induo, ui, ūtum, ich ziehe an. *je vêtis.*
Indumentum. n. 2. die Kleidung. *l'habillement.*
Indutus. m. 4. der Anzug. Tac. *le vetement.*
Indutilis, e. Adi. zum Anziehen dienlich, das sich anziehen läßt. Ca
Inducula. f. 1. die Weste, das Camisol. Plaut. *la veste, camisole.*
Indūsium n. 2. das Hemde, (Pl. er, vel en) *la chemise.*
Indusiare. 1. ankleiden Mart. Cap. *habiller, vetir.*
Indusiata f. 1. das Hemde. Non. *la chemise.*
Indusiarius. m. 2. ein Hemdenmacher. Plaut. *qui fait, u qui vend des chemises.*
Induuiae. f. 1. Pl. das Kleid. Prudent. *le vêtement.*
Induuium. n. 2. der Ueberzug, die Rinde. Plin. *le fourreau, vete ment, l'ecorce.*
Redinduere. 3 wieder anziehen. Tertull. *revetir.*
Superinduere. 3. darüber anziehen *vêtir par-dessus.*
Superindumentum. n. 2. das Oberkleid, der Ueberzug. Tertull *habit de dessus, le fourreau.*
Reduuiae. f. 1. Pl. der Neider am Nagel, Neidnagel. *l'envie.*

†DVRVS, a, um. hart. *dur.* *it* unbarmherzig. *rigoureux.*
Duriusculus, a, um. etwas hart, härtlich. Plin. *un peu dur.*
Dure, Horat. Duriter. Adu. hart, strenge. *durement, austerement.*
Durities. f. 5. Duritia f. 1. Nep. die Härte. *la durete, fermeté.*
Duritas. f. 3. die Härtigkeit, Unfreundlichkeit. *la dureté, l'agreur, rudesse.*
Duritudo. f. 3. *Idem.* Gell.
*Duro. 1. ich härte, daure. *j'endurcis.*
Duratio. f. 3. die Daurung, die Dauer. Liu. *la durée.*
Durābilis, e. dauerhaft. Pallad. *durable.*
Durabilitas. f. 3. die Dauerhaftigkeit. Pallad. *la durée.*
Duramentum. n. 2. *Idem.* Colum.
Duramen. n. 3. die Dauer. Col. *la durée.*
Durator. m. 3. Pacat.
Duratrix. f. 3. währende, daurende Sache. Plin. *une chose durante.*
Durescо. 3. ich werde hart. *je m'endurcis.*
Durācinus, a, um. *et* Duricŏrius, a, um. Plin. harthäutig. *qui a la peau dure.*
Duricordia. f. 1. die Herzenshärtigkeit. Tert. *la dureté de l'ame.*
Condurare. 1. härten. Lucret. *endurcir.*
Edurus, a, um. gar hart. Virg. *très dur.* *it.* nicht hart. *peu dur.*
Edure. Adu. sehr hart. Ouid. *très-durement.*
Edurare. 1. ausdauren. Tac. *durer, subsister.* *it.* aushärten, ab härten. *endurcir.*
Eduratio. f. 3. die Abhärtung. Cels. *l'endurcissement.*
Exeduratus, a, um. erweicht. Tert. *amoli.*

Indu-

Indurare. 1. hart machen. Plin. *rendre dur.*
Induratio. f. 3. die Verhärtung. Auguſt. *l'endurciſſement, l'obſtination.*
Indureſcere. 3. hart werden, (in quid) Quinct. *s'endourcir.*
Obdurare. 1. ſich dagegen hart machen. *s'obſtiner.*
Obduratio. f. 3. die Verhärtung, Verſtockung. Fulg. *l'endurciſſement.*
Obdureſcere. 3. hart, beſtändig ſeyn, (ad quid, in re, quo) *s'endurcir.*
Perdurare. 1. ausdauren, (apud quem, in quid) Ter. *durer long tems.*
Praedurus, a, um. gar ſehr hart. Colum. *fort dur.*
Praedurare. 1. ſehr hart machen. Apic. *endurcir fort.*
Redureſcere. 3. wieder hart werden. Vitruv. *redevenir dur.*
Subdurus, a, um. etwas hart. *un peu dur.*

E.

†EBRIVS, a, um. trunken, betrunken, voll. *ivre, ſaoul.*
Ebriolus, a, um. etwas trunken. Plaut. *un peu ivre.*
Ebriolare. 1. trunken machen, rauſchen. Non. *enivrer.*
Ebrietas, ātis. f. 3. die Trunkenheit. *l'ivreſſe.*
Ebriōſus, a, um verſoffen. Sen. *ivrogne.*
Ebrioſitas, ātis. f. 3. das Laſter der Trunkenheit. *l'ivrognerie.*
Ebrio. 1. Macrob. Inebrio. 1. Plin. ich mache trunken. *j'enivre.*
Ebriamen. n. 3 ſtark Getränke. Tertull. *la boiſſon forte.*
Inebriatio. f. 3. das Vollſaufen. Firmic. *l'enivrement.*
Inebriator. m. 3. der Vollſäufer, der andere betrinkt. Tert. *qui enivre.*
Semiebrius, a, um. halbtrunken. Petron. *gris.*
ĔBVR, ŏris. n. 3. das Elfenbein. *l'ivoire.*
Eburnus, Virg. *et* Eburneus, a, um. Liu. elfenbeinern. *d'ivoire.*
Eburneŏlus, a, um. Dim. elfenbeinern. *d'ivoire.*
Ebŏreus, a, um. von Elfenbein. Quinctil. *d'ivoire.*
Eburatus *et* Eboratus, a, um. mit Elfenbeine belegt. Lamprid. *garni d'ivoire.*
Eborarius. m. 2. ein Elfenbeindrechsler. Cod. *un tourneur en ivoire.*
*ĒCE, EV, Plaut. Adu. ſiehe. *voilà, à voici.*
†ĔDO, ēdi, ēſum, edere *et* eſſe. 3. ich eſſe, (du iſſeſt oder ißt, er ißt, aß, gegeſſen) *je mange.*
Edax, ācis. o. 3. freßig. *grand mangeur.*
Edācitas, ātis. f. 3. die Freßigkeit. *l'appetit devorant.*
Edŭlis, e. gut zu eſſen Horat. *bon à manger.*
Edilia. Pl. n. 3. Eßwaaren Gell. *la victuaille, les vivres.*
Edulium. n. 2. die Speiſe, das Gericht. Suet. *le mets.*
Edūlitas. f. 3. die Speiſung. Lamprid. *l'action de donner à manger.*
Edo, ōnis. m. 3. der Freſſer. Varro. *le grand mangeur.*
Eſtare. 1. Frequent. freſſen. Cato. *manger beaucoup.*
Eſitatio. f. 3. die Freßſucht, die Freßbegierde. Celſ. *l'appetit continuel à manger.*
Eſitator. m. 3. der Freſſer. Firmic. *le gourmand.*
Eſurio. 4. mich hungert, ich will eſſen. *j'ai faim.*
Eſurienter. Adu. hungerig. Apul. *avec grand appetit.*
Eſuries, ēi. f. 5. der Hunger. Cael. ad Cic. *la faim.*
Eſuritio. f. 3. der Hunger, die Eßbegierde. Gell. *la faim, l'appetit.*
Eſurītor. m. 3. der Hungerleider. Martial. *l'affamé violent.*
Eſurio. m. 3. *Idem.* Plaut.
Eſūrigo. f. 3. der Hunger. Varro ap. Non. *la faim.*
Eſtrix. f. 3. eine Freſſe un. *une gourmande.*
Eſurialis, e. Adi faſtenmäßig. Plaut. *de jeune.*
Eſus. m. 4 das Eſſen. Gell. *l'action de manger.*
Adēdo, ēdi, ēſum. 3. ich beiße an. Tac. *je ronge.*
Adeſurire. 4. Hunger leiden. Plaut. *avoir faim.*
Ambedo 3. ich benage. Tac. *je ronge tout autour.*
Ambeſtrix. f. 3. der umher benaget, befrißt. Ammian.
Comedo, ēdi, ēſum *et* eſtum. 3. ich eſſe. *je mange.*
Comēſus. m. 4. das Eſſen. Iſidor. *l'action de manger.*
Comēdo. m. 3. ein Praſſer, Verpraſſer. Varr. ap. Non. *un goulu, gourmand.*
Com for. m. 3. *Idem.* Tertull.
Comeſtura. f. 1. die Genießung der Speiſen. Cato. *l'action de manger.*
Comeſtibilis, e Adi. eßbar. Dig. *comeſtible.*
Exedo, ēdi, eſum, ere. 3. auseſſen, aufzehren. *conſumer.*
Exēſor. m. 3. ein Verzehrer. Lucret. *qui conſume.*
Inexeſus, a, um. unverſehrt. Minuc. *qui n'eſt pas conſumé.*
Peredere 3. durchfreſſen. *manger, ronger.*
Peredia. f. 1. der Hunger, die Begierde zu eſſen. Plaut. *la faim, bon appetit.*
Subēdere. 3. unten abzehren. Ouid. *manger, ronger par deſſous.*
Superēdere. 3. drauf eſſen, nacheſſen. Plin. *manger par deſſus, après.*
Obeſus, a, um. fett, dicke. *gros et gras.*
Obeſitas, atis. f. 3. ein fetter Leib. Colum. *la graiſſe.*
Obeſare. 1. mäſten, fett machen. Col. *engraiſſer.*
Semēſus, a, um. halb gegeſſen. Suet. *demi mangé.*
Inēdia. f. 1. der Hunger *la faim.*
ĒGO, ui. ſine. Sup. 2 ich mangele, bedarf, (er bedarf, wir bedürfen, ꝛc. bedurfte, durfte, gedurft, dürfen) *je manque de, j'ai beſoin.*
Egens. o. 3. *et* Egēnus, a, um. arm, bedürftig Sil. *pauvre, indigent.*
Egeſtas, ātis. f. 3. die Armuth, Durftigkeit. *la pauvreté, indigence.*
Egeſtoſus, a, um. armſelig. Aur. Vict. *indigent.*
Egestura. f. 1. die Durftigkeit. Tertull. *le beſoin.*
Indigeo, ui. 2. ich bin dürftig *je ſuis dans l'indigence.*
Indigentia. f. 1. die Dürftigkeit *l'indigence.*
Indigus, a, um. dürftig. Plin. *indigent.*
Indiguus, a, um. benöthigt, bedürftig Apul. *pauvre.*
Perindigēre. 2. ſehr dürftig ſeyn. Tertull. *avoir grand beſoin.*
†ĔGO, mei. ich. *je, moi.*
Meus, a, um. mein. *mon.* Pronomen. *vid.* NOS.
EIULO. 1. ich heule, weine. Apul. *je lamente, hurle.*
Eiulatio f. 3. *et* Eiulatus. m. 4. das Heulen. *la lamentation, l'hurlement.*
Eiulābilis, e. Adi. jämmerlich, kläglich. Apul. *lamentable.*
Eiulitare. 1. Frequ. ſehr heulen. Lucil. *hurler.*
†ĔGANS, tis. o. 3. zierlich, artig, ekel, im Wählen. *elegant, délicat.*
Eleganter. Adu. zierlicher weiſe. *elegamment.*
Elegantia f. 1. die Zierlichkeit. *l'elegance.*
Inelegans. o 3. unzierlich. *qui n'eſt point elegant.*
Inelegantер. Adu. unzierlicher weiſe. *ſans grace, ſans elegance.*
Perelegans o. 3. ſehr zierlich. *tres elegant.*
Pereleganter. Adu. ſehr nett. *tres elegamment, fort poliment.*
†ĔLEMENTVM. n. 2. das Element, der Anfang, der Buchſtabe, (Pl. die Anfangsgründe) *l'element, le commencement de toutes choſes.*
Elementarius. m. 2. der noch mit Buchſtaben umgehet, ein ABCſchütz. Sen. *l'abecedaire.*
Elementitius, a, um. elementariſch. Tertull. *d'element.*
Coëlementātus, a, um. aus Elementen beſtehend. Tertull. *compoſé des elemens.*
†ĔLĔPHAS, antis. m. 3. *et* ELEPHANTVS. m. 2. der Elephant, (Gen. *et* Plur. ten) *l'éléfant.*
ĒLŎGIVM. n. 2. eine kurze Lob- oder Scheltſchrift. *l'éloge.*
*ĔMO, ēmi, emtum. 3. ich kaufe, (de quo) *j'achete.*
Emtio, ōnis. f. 3 der Kauf. *l'achat.*
Emtor, ōris. m. 3. der Käufer. *l'acheteur.*
Emtrix. f 3. die Käuferinn. Dig.
Emtus, a, um gekauft. *acheté.*
Inemtus, a, um. unerkauft. *qu'on n'a point acheté.*
Emtītius, a, um. erkauft Petron. *qu'on achete.*
Emax, ācis o. 3. der gerne kaufet. *grand acheteur.*
Emācitas, ātis. f. 3. Begierde zu kaufen. Colum. *la paſſion d'acheter.*
Emtitare. 1. Frequent. oft kaufen. Plin. *acheter ſouvent.*
Emturire. 4. gern kaufen. Varro. *avoir envie d'acheter.*
Adimo, ēmi, emtum, imere. 3. abnehmen, berauben. (quid cui) Ter. *enlever, ôter.*
Ademtio, ōnis. f. 3. die Beraubung. *la privation.*
Superadimere. 3. noch dazu wegnehmen Ammian. *ôter par deſſus.*
Coëmo, emi, emtum, emere. 3. zuſammen kaufen, einkaufen. *acheter en compagnie.*
Coëmtio. f. 3. das Einkaufen. *l'action d'acheter.*
Coëmtionalis, e. Adi. was man in den Kauf giebt. Cur. ad Cic.
Coëmtor. m 3 der etwas erkauft. Iuuen. *qui achete.*
Demo, demſi, tum. 3. ich benehme. *j'ôte.*
Demtio. f. 3. die Wegnehmung. Varro. *l'action d'oter*
Dirimere. 3. zerreißen, aufheben, trennen. *desunir, terminer.*
Diremtus. m. 4. die Trennung. *la desunion.*
Diremtio. f. 3. die Abſonderung Val. Max. *la diviſion, ſeparation.*
Eximere. 3. ausnehmen, ausſondern. (re, rei) *tirer, ſeparer.*
Exemtilis, e. Adi. was man herausnehmen kann. Col. *facile à oter.*
Exemtio. f. 3. Colum. *et*
Exemtus. m. 4. die Herausnehmung. Vitruv.
Exemtor. m. 3. ein Strembrecher. Plin. *le carrier.*
Eximius, a, um. vornehm, vortrefflich. *excellent.*
Eximie. Adu vornehmlich. *excellemment.*
Eximietas. f. 3. die Vortrefflichkeit Symm. *l'excellence.*
Interimere. 3. *et* Perimere, emi, emtum. 3. tödten, umbringen, *tuer.*
Interemtor, ōris m. 3. *et* Perēmtor. der getödtet hat Sen. *qui a tué.*
Interemtrix *et* Perem trix. f. 3. die getödtet hat. Lactant. Tertull.
Peremtorius, a, um. tödtlich. Apul. *mortel, dangereux.*
Peremtalis, e Adi. was das vorhergehende wieder aufhebt. Sen.
*Redimere. 3. erlöſen, loskaufen, pachten. *racheter.*
Redemtor, ōris. m. 3. der Wiederkäufer, Erlöſer, Pachter. *le redemteur, fermier.*
Redemtrix. f. 3. die Wiederkäuferinn, Erlöſerinn. Prudent.
Redemtio, ōnis. f. 3. die Erlöſung, Pachtung. *la redemtion, ferme.*
Redemtura. *Idem.* Liu.
Redemtare. 1. Frequent. gern loskaufen. Tac. *avoir envie de racheter.*
Redemtitare 1. *Idem.* Cato.
†ĔNIM. Coni. denn. *car.*
Etenim. *Idem* *(le ſabre.*
†ENSIS, is. m. 3. das Schwerdt, (G. tes, Pl. ter) der Degen. *l'epée,*
Enſiculus m. 2. Dim. ein kleiner Degen. Plaut. *la petite epée.*
Enſiger m. 2. der einen Degen trägt. Ouid. *qui porte une epée.*
EO. Adu. *vid.* IS, ea, id.
EO, iui, itum, ire. 4. ich gehe, (gieng, gegangen) Anom. (in quid, in *et* ad quem) *je vai.*
Ito. 1. Frequent.
Ittare. 1. oft gehen. Naeuius. *aller ſouvent.*
Itus. m. 4. *et* itio, ōnis. f. 3. der Gang, das Gehen. *l'allée.*
Ilicet. *vid.* LICET.
Abeo, iui *et* ii, itum, ire. weggehen, (a, ex, *et* quo) *s'en aller.*
Abitare. 1. Frequent. davon gehen. Plaut. *s'en aller.*
*Abĭtus. m. 4 der Abzug Hingang. *le depart.*
Abitio. f. 3. *Idem* Ter.
Transabire. 4. weiter gehen. Stat. *paſſer outre.*
Adeo, ii, itum, ire. 4 hinzugehen, (quid, ad quid) *aller trouver.*
Aditus. m. 4. der Zugang, Zutritt. *l'acces.*
Aditio. f. 3. *Idem.* Plaut.
Inadibilis, e. Adi. unzugänglich, da man nicht hinkommen kann. Sidon. *inacceſſible.*
Ambio. 4. ich gehe herum, will gern haben. *j'ambitionne.* Part. Ambītus.
Ambienter. Adu. flehentlich. Sidon. *par prieres.*
Ambītus. m. 4. der Herumgang, Bemühung nach einem Amte. *le circuit, ambition.*
Ambitio, ōnis. f. 3. der Ehrgeiz, die Ehrbegierde. *l'ambition.*
Ambītūdo, inis. f. 3. die Umſeſſung Apul. *le circuit.*
Ambitor. m. 3. der nach etwas ſtrebet Lampr. *qui ambitionne quelque choſe.*
Ambitioſus, a, um. ehrgeizig *ambitieux.*
Ambitioſe. Adu. ehrgeiziger weiſe. *ambitieuſement.*
Exambire. 4. erbitten. Symm. *obtenir par prieres.*
Inambitioſus, a, um. nicht ehrgeizig. Ouid. *qui n'a point d'ambition.*
Anteeo, iui, (ii) ire. vorgehen, übertreffen, (quem re) *aller devant, ſurpaſſer.*
Antideire. 4. *Idem.* Plaut.
Circumire. 4. herumgehen, (quem) *aller autour.*
Circuitus. m. 4 der Umgang. Kreis. *le tour, l'enceinte.*
Circuitio. f. 3. der Umſchweif. *le circuit.*

Circuitor. m. 3. die Nachtwächter, Schaarwächter, die Runde. Veget. *gens qui font la ronde.*
Coire. 4. zuſammenkommen, (quid, in *et* ad rem *et* quid) *convenir.*
Coïtus. m. 4. die Zuſammenkunft, der Beyſchlaf. Plin. *l'accouplement, conjonction.*
Coitio. f. 3. die Zuſammenkunft. *l'aſſemblée.*
Coïbilis, e. Adi. vereinbarlich. Gell. *ſuivi, qui eſt lié.*
Contraire. 4. zuwider ſeyn. Tac. *aller au contraire.*
Deire. 4. herabgehen. Stat. *deſcendre*
Exeo. ich gehe aus, (ex re, ad quid) *je ſortis.*
*Exĭtus. m. 4. der Ausgang. *l'evenement.*
Exitio. f. 3. *Idem.* Plaut.
Exĭtium. n. 2. das Verderben, der Untergang. *la ruine entiere.*
Exitiālis *et* Exitiabilis. e. ſchädlich, verderblich. *pernicieux.*
Exitiosus, a, um. *Idem.*
Exitioſe *et* Exitiabiliter. Adu. verderblicher, ſchädlicher weiſe. Auguſt. *pernicieuſement.*
Superexire. 4. drüber hinausgehen. Auſon. *paſſer par deſſus.*
Inire. 4. eingehen, hineingehen. *entrer.*
Initus. m. 4. die Begattung, der Beyſchlaf. Plin. *l'accouplement.*
*Initium. n. 2. der Anfang. *le commencement.*
Initio. Adu. anfänglich. *premièrement.*
Initio, aui, atum, are. 1. einweihen, (re) *initier.*
Initiatio. f. 3. die Einweihung. Suet. *l'initiation.*
Initiamentum. n. 2. der Anfang. Sen. *le commencement, le principe.*
Initiator. m. 3. der einweihet, ein Weihbiſchof. Tertull. *qui initie.*
Initiatrix. f. 3. die da einweihet. Saluian.
Initialis, e. Adi. anfänglich, urſprünglich. Apul. *qui commence.*
Initialia. n. 3. Pl. das Einweihungsfeſt Capitol. *la fete d'initiation.*
Initiātus, a, um. angefangen, eingeweiht. Claud. Mamert. *commencé, (initié.*
Intereo. ich komme um, gehe unter. *je peris.*
Interitus. m. 4. der Untergang. *le trépas. it.* Interitio. f. 3.
Interibilis, e. Adi. vergänglich. Tertull. *periſſable.*
Introëo. ich gehe hinein, (in quid, quid) *j'entre.*
Introitus. m. 4. der Eingang, *l'entrée.*
Subintroire. 4. mit eingehen. einſchleichen. Tert. *entrer ſecrettement.*
Obeo, iui *et* ii, itum, ire. untergehen, ſterben, (quid) *perir, mourir.*
Obitus. m. 4. der Untergang, Tod. *l'occident, mort.*
Perire. umkommen, verderben. *perir.*
Peritare. 1. Frequent. *et* Perdire. 4. umkommen. Plaut. *perir.*
Antepĕrire. 4. vorherumkommen. Auſon. *perir auparavant.*
Deperire. ſterblich liebhaben, (quem amore) *mourir d'amour.*
Diſperire. 4. ſich verlieren, umkommen. Plaut. *ſe perdre.*
Poſtire. 4. nachgehen. Sidon. *aller, venir apres.*
Praeire. vorgehen, (cui, quem re) *précéder.*
Praetereo. ich gehe vorbey, gehe vorüber. *je paſſe outre, auprés.*
Praeteritus, a, um. vergangen. *paſſé.*
Praeteritio. f. 3. die Vorbeygehung, Auslaſſung. Cod. *l'action de paſſer.*
Prodeo, ii, itum, ire. hervorgehen, (in locum) *paroitre, ſortir.*
Prōdius, a, um. fortgehend. Varro. *qui s'avance.*
Redire. 4 wiederkommen. (cui, ad, in quid) *revenir.*
Reditus. m. 4. die Wiederkunft, Einkünfte. *le retour, revenu.*
Reditio. f. 3. *Idem.*
Reditare. 1. Frequent. oft zurückkehren. Plaut. *retourner ſouvent.*
Retroire. 4. zurückgehen. Plin. *reculer, retrograder.*
Subire. daruntergehen, hinangehen, (cui, quid) *ſubir.*
Sŭbitus *et* Subitaneus, a, um. ſchnell, plötzlich. Col. *ſubit.*
Subito. Adu. ſchnell, geſchwind. *tout à coup, ſoudainement.*
Subitarius, a, um. eilend, in Eil gemacht. *ſubit.*
Subitare. 1. Frequ. plötzlich überfallen. Cypr. *ſurprendre.*
Deſubito. Adu. überaus ſchnell. Plaut. *tout d'un coup.*
Deſubitare. 1. Frequ. überhin eilen. Firm. *paſſer tout d'un coup.*
Superire. 4. übertreffen. Lucret. *ſurpaſſer.*
Tranſire. vorbey, vorübergehen, (quid, ad, in quid) *paſſer.*
Tranſitus. m. 4. *et* Tranſitio. f. 3. der Uebergang. *le paſſage.*
Tranſeunter. Adu. im Vorbeygehen. Ammian. *en paſſant.*
Tranſitor m. 3. ein Ueberläufer. Ammian. *le deſerteur.*
Tranſitōrius, a, um. durchgängig. Suet. *tranſitoire.*
Tranſitorie. Adu. durchgängig, flüchtig. Auguſt. *tranſitoirement.*
Tranſito 1. Frequent. übertreten. *paſſer.*
Pertranſire. 4. vorbeygehen Sen. *paſſer outre.*
Pertranſibilis, e. Adi. durchdringend. Iſidor. *penetrant.*

ĔPAR, ătis. n. 3. *it.* HEPAR. die Leber. Lucil. *le foié.*
Epatium. n. 2. Dim. ein Leberchen. Apul. *le petit foié.*
Epaticus, a, um. Leber- Celſus. *du foie.*
Epatarius, a, um. *Idem.* Plaut.

†ĔPISTŎLA. f. 1. der Brief, (es, e) *l'epître.*
Epiſtŏlium. n. 2. Dim. ein Briefchen. Catull. *un billet.*
Epiſtolaris, e. zu Briefen gehörig. *de la lettre.*
Epiſtolicus, a, um. *Idem.* Gell.

*ĔPŬLAE. f. 1. *et* EPULUM. n. 2. das Mahl, (G. is) die Mahlzeit, (Pl. en) *le repas, feſtin.*
Epulari. Dep. 1. Gaſterey halten, eſſen, (re) *faire feſtin.*
Epulāris, e. Adi. zur Mahlzeit gehörig. *de feſtin.*
Epulo, ōnis. m. 3. der Gaſt. Apul. *le prié.*
Epulōnus. m. 2. *Idem.*
Coëpulonus. m. 2. ein Mitgaſt. Plaut.
Epulatio. f. 3. die Gaſterung. Colum. *la bonne-chere.*

†ĔQVUS. m. 2. das Pferd, (G. des. Pl. de) *le cheval.*
Equa. f. 1. die Stutte, das Mutterpferd. Colum. *la cavale.*
Equile, is. n. 3. ein Pferdeſtall. Cato. *l'écurie.*
Equuleus. m. 2. Dim. *it.* Equulus. m. 2. das Füllen, Folen. *le poulain.*
Equula. *et* Equila. f. 1. Dim. ein Stutchen, ein kleines Mutterpferd, (Varr. ap. Non.
Equīnus, a, um. Pferd- *de cheval.*
Equarius, a, um. zum Pferde gehörig. Varr. *qui concerne les chevaux.*
*Eques, itis. m. 3. der Reuter, Ritter. *l'homme de cheval, cavalier.*
Equeſter, ſtris, e. *et* Equeſtris, e. zur Reuterey gehörig, Ritterſtandes- *de cavallerie, de chevalier.*
Equito. 1. ich reute, (ritt, habe und bin geritten) Hor. *aller à cheval.*
Equitatus. m. 4. die Reuterey. *la cavallerie.*
Equĭtātio. f. 3. das Reuten. Plin. *l'action d'aller à cheval.*
Equitabilis, e. das ſich reuten läßt. Curt. *où l'on peut aller à cheval.*
Equiſĕrus, a, um. ein wild Pferd. Plin. *cheval ſauvage.*
Equimulgus. m. 2. Pferdemelker. Sidon. *qui trait des chevaux.*
Equiſetum, i. n. 2. Roßſchwanz, Kannenkraut. Plin. *queue de cheval, (la prele.*
Equīſo, ōnis. m. 3. ein Pferdeknecht. Val. *l'écuïer.*
Equīria, orum. n. 2. das Ritterſpiel. *le tournois, carouſel.*
Equitium. n. 2. die Stuterey. Vlp. *l'haras.*
Equitiarius. m. 2. ein Bereuter, Stallmeiſter. Firm. *l'ecuier.*
Abequitare. 1. wegreuten. Liu. *s'enfuir à cheval.* (Lie
Adequitare. 1 hinzureuten. Liu. *paſſer à cheval auprés ou autour d'*
Circumequitare. 1. herumreuten. Liu. *aller autour à cheval.*
Inequitare. 1. einherreuten. Apul. *ſe tenir ou aller à cheval.*
Inequitābilis, e. Adi. da man zu Pferde nicht fortkommen kann. Cu *où l'on ne peut aller à cheval.*
Interequitare. 1. mitten inne reuten. Liu.
Obequitare. umher reuten. Liu. *faire le tour à cheval.*
Perequitare *et* Praeterequitare. 1. durch- vorüber reuten. Liu. *p courir, paſſer devant à cheval.*

†ERGA. Praep. gegen. *envers, à l'égard, à l'endroit, pour.*
Ergo. Coni. derohalben. *par conſequence.*

*ERRO. 1. ich irre, ſchweife herum, (in quo, quo) *j'erre, ſuis vagabo*
Error, is. m. 3. *it.* Erratio. f. 3. *et* Erratus. m. 4. der Irrthum. Pli *l'erreur.*
Erratum. n. 2. der Fehler. *le défaut.*
Errantia. f. 1. die Irrung, der Irrthum. Accius ap. Non. *l'egareme*
Errabundus, a, um. irrend. *errant.*
Erraticus, a, um. herumſchweifend. Plin. *errant.*
Errābilis, e. Adi. irrig, unrecht. Lactant. *en erreur.*
Errator. m. 3. ein Wanderer. Tertull. *un pelerin.*
Erratrix. f. 3. die herumwandert. Fronto.
Erro, ōnis. m. 3. der Irrläufer, Landſtreicher. Hor. *le coureur, vagabo*
Erroneus, a, um. irrig. Colum. *vagabond.*
Aberro *et* Deerro. 1. ich weiche ab, verirre, (a quo, quo) *je m'éga*
Aberratio. f. 3. die Irrung, Abweichung. *l'abus, la faute.*
Aderrare. 1. ſich hinzumachen. Stat. *aller et venir auprés.*
Circumerrare. 1. herumlaufen. Sen. *errer à l'entour.*
Coërrare 1. mit in der Irre gehen. Paullus. ICt.
Deerratio. f. 3. die Abweichung. Auguſtin. *l'erreur, la faute.*
Deerrabundus, a, um. abweichend, verfehlend. Idem. *s'egarant.*
Exerrare. 1. ausſchweifen, herauslaufen. Stat. *ſe ſurvoyer.*
Exerratio. f. 3. der Ausſchweif, die Verirrung. Gell. *l'egarement.*
Inerro. 1. ich gehe drinnen herum. Plin. *je couris çà et là.*
Inerrābilis, e. Adi. unfehlbar, richtig. Apul. *immancable.*
Interrerrare. 1. dazwiſchen kommen. Prudent. *s'entremeler.*
Oberro. 1. ich ſchweife umher. Plin. *je rode à l'entour.*
Pererro. 1. ich durchwandere. Colum. *je couris le pais.*
Süberrare. 1. hin und wiedergehen. Claudian.

ĔRŬCA. f. 1. die Raupe, (Pl. en) Colum. *la chenille.*
ERVVM. n. 2. die Erbſe, Wicke, (Pl. en) Plin. *l'ers.*
Eruula *et* Eruilia. f. 1. Wicken- Varro. *pois lupins.*

†ESCA. f. 1. die Speiſe, Lockſpeiſe, (Pl. en) *l'amorce, l'appas.*
Inescare. 1. locken. *amorcer, appâter.*
Eſcālis, e. Adi. zum Eſſen gehörig. Dig. *ſervant à la viande.*
Eſcārius, a, um. *Idem.* Plin.
Eſcātilis, e. Adi. eßbar, was ſich eſſen läßt. Tert. *qu'on peut mang*
Eſcŭlentus, a, um. was zu eſſen dienet, gut zu eſſen. *qu'on mang*
Eſcare. 1. freſſen. Solin. *manger de quelque choſe.*
Eſcatio. f. 3. Aug. *it.* Ineſcatio. f. 3. die Fütterung. *l'action de paitr*
Obeſcare. 1. äßen, zufreſſen geben. Colum. *engraiſſer.*

ESSĔDVM. n. 2. *et* ESSĔDA. f. 1. der Streitwagen. *le chariot de guer*
Eſſedarius. m. 2. der vom Wagen ſtreitet. *qui conduit un char de guerre.*

ET. Coni. und. *et.*
Etiam. Coni. auch. *auſſi.*
Etiamnum. noch. *encore.*
Etenim. Coni. denn. *car.*
Etſi, Tametſi *et* Etiamſi. Coni. obſchon, wenn gleich. *quoique, bien q*

EX *et* E. Praepoſ. aus, von. *de.*
Exin *et* Exinde. Adu. darnach. *enſuite.*

†EXĀMEN, ĭnis. n. 3. der Bienſchwarm: die Zunge in der Wage, t Unterſuchung. *l'eſſaim: l'aiguille de balance, l'examen.*
Examĭnare. 1. erforſchen, prüfen: ſchwärmen, (de apibus) *examiner eſſaimer.*
Examinate. Adu. gründlich, eigentlich. Tertull. *fondamentalement, ſolidement.*
Examinatio. f. 3. die Erforſchung: Unterſuchung. Vitruv. *l'examen.*
Examinator. m. 3. ein Erforſcher, Unterſucher. Tert. *l'examinateur.*
Inexaminatus, a, um. ungeprüft. Firmic. *qui n'eſt point examiné.*

†EXEMPLVM. n. 2. das Exempel, Beyſpiel. *l'exemple, la modéle.*
Exemplar, āris. n. 3. das Muſter, Modell. *la modéle.*
Exemplare n. 3. *Idem.* Lucret.
Exemplarium. n. 2. *Idem.* Arnob.
Exemplaris, e. Adi. exemplariſch. Macrob. *exemplaire.*

EXĬGVVS, a, um. gering, wenig. *très-borné, peu conſiderable.*
Exigue. Adu. wenig. *petitement.*
Exiguitas, ātis. f. 3. die Wenigkeit. *la petite quantité.*
Perexiguus, a, um. ſehr klein. *fort petit.*
Perexigue. Adu. ſehr wenig. *fort petitement.*

EXTA. n. 2. Pl. das Eingeweide *l'entrailles.*
Extiſpex, icis. m. 3. der aus dem Eingeweide wahrſaget.
Extiſpicium n. 2. die Wahrſagung aus dem Eingeweide. Suet.

EXTORRIS, is. m. 3. der im Elend iſt. Liu. *exilé.*

*EXTRA. Praepoſ. außerhalb. *hors, outre.*
Extrāneus, Auct. ad Herenn. *et* Extrarius, a, um. Ter. fremd. *étranger.*
Extraneare. 1. Apul.
Exter, Exterior, Extrēmus *et* Extĭmus, a, um. außen, äußerſt. *qui eſt au dehors, au bout.*
Extremum. Adu. zuletzt. Ouid. *enfin, en dernier lieu.*
Extremitas, ātis. f. 3. das Aeußerſte, Letzte, das Ende. *l'extrémité.*
Extremo. Adu. zuletzt. *enfin, pour la derniere fois.*
Externus, a, um. äußerlich. *exterieur.*
Externare. 1. entzücken, erſchrecken Apul. *epouvanter.*
Externatio. f. 3. die Entzückung, Erſtarrung. Auguſtin. *l'etonnement.*
Extraquam, *pro* Praeterquam. ohne, außer *hormis.*
Extrilidus, a, um. unerſchrocken, ſchadlos, frey. Gell. *intrepide, hors de danger.*
Extrinſĕcus. Adu. von außen, äußerlich. *au dehors, exterieurement.*

F.

† FÄBA. f. 1. die Bohne, (Pl. nen) *la feve.*
Fabula. f. 1. Dimin. eine kleine Bohne. Plaut. *la petite feve.*
Fabulum. n. 2. eine Bohne. Gell. *la feve.*
Fabaginus, a, um. Bohnen= Cato. *de feves.*
Fabarius, a, um. voll Bohnen. Plin. *de feves.*
Fabalis, e. Adi. Bohnen= Plin. *de féves.*
Fabale. n. 3. ein Ort, da Bohnen ſind. Tertull. *lieu semé de feves.*
Fabaceus, a, um. aus oder von Bohnen. Pallad. *de feves.*
Fabacia. f. 1. ein Bohnenkuchen. Plin. *gateau de farine des feves.*
Fabatarium. n. 2. ein Bohnengefäß. Lamprid.
* FABER, bri. m. 2. der Schmidt, (des, de) Zimmermann, Mäurer. *l'artiſan, ouvrier.*
Faber, bra, brum. künſtlich. Ouid. Apul. *artificiel.*
Fabre. Adu. künſtlich, meiſterlich. Apul. *avec art, artiſtement.*
Fabrilis, e. Adi. zum ſchmieden, zimmern, bauen gehörig. Plin. *d'artiſan, d'ouvrier.*
Fabriliter. Adu. nach Handwerksbrauch. Prudent. *à la maniere d'artiſan.*
Fabrĭco *et* Fabricor. 1. ich zimmere, baue. *je fabrique.*
Fabricatus. m. 4. das Bauen. Sidon. *l'action de batir.*
Fabricatio. f. 3. *Idem.*
Fabricatura. f. 1. ein Gemächte. Cod. *l'ouvrage.*
Fabricator, oris. m. 3. der Werkmeiſter. *l'architecte.*
Fabricatrix. f. 3. eine Werkmeiſterinn, Urheberinn. Lactant.
Fabrica. f. 1. die Werkſtäte, das Gebäude. *l'attelier, la ſtructure.*
Fabricus, a, um. zum Baue gehörig. Paull. ICt.
Fabrefacere. 3. bauen. Aur. Victor. *batir.*
Fabrificatio. f. 3. die Verfertigung. Tertull. *la conſtruction.*
Affabre. Adu. künſtlich. *artiſtement.*
Confabricari. 1. Dep. zuſammenfügen. Gell. *joindre.*
Confabrĭlis, e. Adi. zuſammen geſchmiedet. Firmic. *forgé enſemble.*
Infabre. Adu. ungeſchickt. Liu. *ſans art.*
Infabricatus, a, um. unförmlich, mausgearbeitet. Virg. *brut.*
Perfabricare. 1. ausarbeiten, zu Stande bringen. Plaut. *finir, achever.*
Refabricare. 1. wieder bauen. Cod. *rebatir.*
† FĂBŬLA. f. 1. die Rede, (Pl. en) die Erzählung, das Mährlein, die Fabel, das Schauſpiel. *la fable, conte, comédie.*
Fabella. f. 1. Dim. ein Mährchen. *la fable.*
Fabellator. m. 3. ein Fabelmacher. Apul. *faiſeur, diſeur des contes.*
Fabulinus. m. 2. der Sprach oder Schwatzgott der Kinder. Varro.
Fabŭlo, ōnis. m. 3. ein Comödienſchreiber. Macrob. *le comique de theatre.*
Fabuloſus, a, um. lügenhaft, voller Fabeln. *fabuleux.*
Fabularis, e. Adi. erdacht, fabelhaft. Suet. *fabuleux.*
Fabulose. Adu. lügenhaft. Plin. *par menſonge.*
Fabulōſitas. f. 3. das fabelhafte Vorgeben. Plin. *la fiction.*
Fabulor, Liu. *et* Confabulor, Plaut. Dep. 1. ich ſchwatze, plaudere. *je diſcouris.*
Fabulare. 1. ſchwatzen, plaudern. Plaut. *parler, cauſer.*
Fabulatio. f. 3. das Geſpräch. Mart. Cap. *l'entretien.*
Fabulator. m. 3. der mit einem redet. Suet. *qui s'entretient.*
Confabulatio. f. 3. die Unterredung. Tertull. *l'entretien.*
Confabulatus. m. 4. Sidon. *Idem.*
FACĔTVS, a, um. kurzweilig, artig, ſcherzhaft. *enjoüé, poli, plaiſant.*
Facete. Adu. *Idem.*
Facetoſus, a, um. poßierlich. *plaiſant.*
Facetior. 1. Dep. ich ſcherze. Sidon. *je plaiſante.*
Facetiae. Pl. f. 1. Scherzreden. *bons mots.*
nfacetus, a, um. grob, unhöflich. *groſſier, mauvais plaiſant.*
nfacete. Adu. unhöflich, ungeſchickt. Suet. *ſadement.*
nficetus, a, um. tölpiſch, grob. Catull. *groſſier.*
nficete. Adu. unhöflich. Plin. *ſadement.*
nficetiae. Pl. f. 1. die Unhoflichkeit. Catull. *la mauvaiſe plaiſanterie.*
erfacetus, a, um. ſehr artlich. *fort plaiſant.*
erfacete. Adu. ſehr artig, ſcherzhaft. *fort plaiſantement.*
† FACIES. f. 5. das Angeſicht, (G. tes, Pl. ter) die Geſtalt, (ten) *le viſage, la face.*
üperficies. f. 5. die Fläche, das Aeußerſte eines Dinges. *la ſuperficie, ſurface.*
uperficiarius, a, um. was auf eines andern Grund und Boden ſteht. Sen. *qui eſt bati ſur les fonds d'autrui.*
uperficialis, e. Adi. obenhingehend. Tertull. *ſuperficiel.*
FACIO, fēci, factum. 3. ich thue, (du thuſt, er thut, that, gethan, thue, thun) mache. *j'agis, fais.*
Factum. n. 2. die That. *le fait.*
actus, ūs. m. 4. das Thun, Machen; Oel, ſo viel auf einmal ausgepreßt wird. Cato. *huile, qu'on tire en preſſant les olives.*
actitius, a, um. durch die Kunſt gemacht. Plin. *artificiel.*
actio, ōnis. f. 3. eine Parten, Anhang des Volks. *la faction.*
actioſus, a, um. aufrühriſch, der einen Anhang hat. *factieux.*
actiose. Adu. durch Partenen. Sidon. *par cabale.*
actor. m. 3. ein Schopfer, Werkmeiſter. Tertull. *l'artiſan, l'ouvrier.*
actūra. f. 1. die Zubereitung. Plin. *la ſtructure, compoſition.*
actorium. n. 2. die Werkſtatt. Pallad. *l'attelier.*
Facinus, ŏris. n. 3. die That. *l'action.*
acinoroſus, a, um. laſterhaft, böſe. *ſcelerat, méchant.*
acinorose. Adu. boshaft, laſterhaft. Aug. *mechantement.*
acilis, e. leicht, thulich. *facile.*
acile *et* Faciliter. Aduu. leichtlich. Vitruu. *aiſement, ſans peine.*
acilitas, atis. f. 3. die Leichtigkeit, Gutwilligkeit. *la facilité.*
acultas, ātis. f. 3. das Vermögen. *la faculté.*
ifficilis, e. ſchwer, mühſam, verdrießlich. *difficile.*
ifficulter, Caeſ. *et* Difficile, Difficiliter. Adu. ſchwer, mit Mühe. *difficilement.*
ifficultas, ātis. f. 3. die Schwierigkeit. *la difficulté.*
erdifficilis, e. Adi. ſehr ſchwer. *fort difficile.*
aedifficiliter. Adu *Idem.*
ibdifficilis, e. Adi. etwas ſchwer. *un peu difficile.*
erfacilis, e. Adi. ſehr leicht. *fort facile.*
erfacile. Adu. ſehr leichtlich. *très-aiſement.*
aefacilis, e. ſehr leicht. Plaut. *très-facile.*
iceſſo, iui *et* faceſſi, ītum. 3. ich mache, weiche, gehe weg. (cui, quid) *je fais, me retire.*
ictо. 1. Frequent. Plaut. *it.* Factitare. Tac. oft thun. *faire ſouvent.*
Factitatio. f. 3. die Zubereitung, Schaffung. Tertull. *la ſtructure, compoſition.*
Factitator. m. 3. der etwas macht. Tertull. *qui fait, le faiſeur.*
Factitamentum. n. 2. ein Gemächt, Geſchöpf. Tert. *l'ouvrage.*
Faxim *et* Faxo. ich laſſe geſchehen, ich mache. Liu. *je fermets, je fais.*
Comp. Afficio, ēci, ectum. 3. ich bewege das Gemüth. (quem re) *j'emeus l'ame.*
Affectus. m. 4. die Liebe, Begierde, der Affect. Sen. *l'amour, la paſſion, le mouvement.*
Affectio. f. 3. *Idem.*
Affectioſus, a um. günſtig, geneigt. Tertull. *affectueux.*
Affectuoſus, a, um. Macrob. *Idem.*
Affectuoſe. Adu. günſtiglich Sidon. *affectueuſement.*
Affecto. 1. ich begehre, ſtrebe darnach, trete an. (quid) *j'affecte.*
Affectatus, a, um. angenommen. Plin. *affecté.*
Affectato. Adu. begierig. Lamprid. *avidement.*
Affectatio, ōnis. f. 3. die gezwungene Nachahmung. *l'affectation.*
Affectator. m. 3. der nach etwas trachtet. Quinctil. *qui pretend à une choſe.*
Affectatrix. f. 3. die nach etwas ſtrebet. Tertull.
Inaffectatus, a, um. ungezwungen. Quinctil. *naif, qui n'eſt point affecté.*
Inaffectus, a, um. Apul. *Idem.*
Antefactus, a, um. vorbergethan Gell. *fait auparavant.*
Antefactum. n. 2. das Vorhergeſchehene. Vitruu. *l'action paſſée.*
Conficio, eci, ectum. 3. ich mache, mache all, endige, mache nieder. *je fais, acheve, tuë.*
Confectio, ōnis. f. 3. die Vollendung. *l'achevement.*
Confectura. f. 1. die Zurichtung Col. *la compoſition.*
Confector. m. 3. ein Zubereiter, der etwas fertig macht. *qui prepare, qui acheve.*
Confectrix. f. 3. die etwas zu Ende bringt. Lactant.
Inconfectus, a, um. unvollendet, unverdaut. Celſ. *qui n'eſt point acheve, digeré.*
Semiconfectus, a, um. halbvollbracht. Sidon. *demi achevé.*
Deficio, eci, ectum. 3. ich nehme ab, falle ab, mangele. (quem re, a quo, ad quem) *je manque.*
Defectus. m. 4. der Mangel. *le manque.*
Defectio. f. 3. die Abnahme; der Abfall. *la diminution, la revolte.*
Defector. m. 3. ein Abtrünniger. Suet. *le rebelle.*
Defectrix. f. 3. die Abtrunnige. Tertull *la rebelle.*
Defectiuus, a, um. abnehmend, unvollkommen. Tertull. *manquant.*
Indeficiens. o. 3. unmangelhaft. Lactant. *qui ne manque point.*
Indefic ienter. Adu. *Idem.*
Indefectus, a, um. immerwährend. Apul. *perpetuel.*
Subdeficere. 3. nicht fortkönnen. Curt. *n'en pouvoir plus.*
* Efficio, eci, ectum. 3. ich mache, verfertige, bringe zu wege, richte aus. (quid in re) *je execute, procure, produis.*
Efficienter. Adu. wirklich. *en faiſant.*
Efficientia. f. 1. die Wirkung *l'action, l'activité.*
Effector. m. 3. der etwas wirket. *l'ouvrier, qui fait quelque choſe.*
Effectrix. f. 3. die etwas ausrichtet.
Effectus. m. 4. *et* Effectum. n. 2. die Wirkung. Quinctil. *l'effet.*
Effectio. f. 3. *Idem.*
Efficax, acis. o. 3. kräftig, wirkend. *efficace.*
Inefficax. o. 3. unkräftig. *inefficace.*
Efficācia. f. 1. Plin. *et* Efficacitas. f. 3. Kraft und Wirkung. *la force, efficace.*
Efficaciter. Adu. nachdrücklich, kräftig. Plin. *efficacement.*
Inefficaciter. Adu. unkräftig. Symmach. *ſans ſuccès.*
Inficio, eci, ectum. 3. ich färbe, tauche ein, ſtecke an. (quid re) *je donne couleur, teinds, infecte.*
Infectus, a, um. gefärbt. *teint.*
Infector, is. m. 3. ein Färber. *le teinturier.*
Infectus. m. 4. die Färbung. Plin. *l'action de teindre.*
Infectio. f. 3. Ennen. *Idem.*
Infectiuus, a, um. färbend. Vitruu. *qui teint, dont on ſe ſert à teindre.*
Infectorius, a, um. zum Färben dienlich. Marcell. Emp. *propre à faire la teinture.*
Infectus, a, um. (non factus) ungemacht, unverrichtet. *qui n'a pas été fait.*
Inficior, *vid.* Infitior *in* FATEOR.
Interfaeere. 3. darzwischen machen. Liu. *faire cependant.*
Interficio, eci, ectum. 3. ich bringe um, tödte. *je fais mourir, tuë.*
Interfectio. f. 3. der Mord, die Ermordung. Brut. ad Cic. *le meurtre, aſſaſſinat.*
Interfector. m. 3. ein Todtſchläger. *le meurtrier.*
Interfectrix. f. 3. die Todtſchlägerinn. Tac. *la meurtriere.*
Officio, eci. 3. ich ſchade, hindere. *je nuis, empêche.*
Offectus. m. 4. Grat. *et* Offectio. f. 3. Arnob. die Hinderung. *l'empechement.*
Officina. f. 1. die Werkſtätte. *l'attelier.*
Officinator. m. 3. der Werkmeiſter. Apul. *l'ouvrier.*
Officium. n. 2. die Pflicht, Schuldigkeit, das Amt, der Liebesdienſt, die Höflichkeit *le devoir, l'obligation, la fonction, le bon office.*
Officialis. m. 3. der Amtsdiener. Apul. *l'officier.*
Officioſus, a, um. dienſtwillig. (cui in quem) *officieux.*
Officioſe. Adu. dienſtwilliger weiſe. *officieuſement.*
Officiōſitas. f. 3. die Dienſtwilligkeit. Sidon. *la complaiſance.*
Inofficioſus, a, um. undienſthaft, unbehulflich. *qui n'eſt point officieux.*
Perofficioſe. Adu. mit vieler Höflichkeit. *très-officieuſement.*
Perficio, eci, ectum. 2. ich mache, verrichte, vollende. *je parfais.*
Perfectus, a, um. vollkommen. *parfait.*
Perfecte. Adu. *Idem.*
Perfectio, ōnis. f. 3. *it.* Perfectus. m. 4. Vitruu. die Vollkommenheit. *la perfection.*
Perfector. m. 3. der Vollbringer. *qui perfectionne.*
Perfectrix. f. 3. die Vollbringerinn. Lactant.
Imperfectus, a, um. unvollkommen. *imparfait.*
Imperfecte. Adu. unvollkommen. Gell. *imparfaitement.*
Semiperfectus, a, um. halbvollkommen. Sueton. *a demi achevé.*
Praeficio. 2. ich ſetze vor, beſtelle über etwas. *commettre quelcun à une cauſe.*
Praefectus. m. 2. der Vorgeſetzte, Amtmann. *qui a l'intendance de quelque choſe.*

Praefectio. f. 3. die Verordnung, Beſtallung. Mart. Capell. *l'action d'etablir un prefet.*
Praefectura. f. 1. das Amt. *la préfecture.*
Praefica, ae. f. 1. das Klageweib. Plaut. *la pleureuſe d'enterrement.*
Expraefectus. m. 2. der zuvor die Verwaltung gehabt. Sidon.
Propraefectus. m. 2. ein Statthalter. Ammian. *le lieutenant du prefet.*
Proficio. 3. ich nehme zu, habe Fortgang. *je profite, m'avance.*
Proficienter. Adu. nützlich. Aug. *utilement.*
Profectus. m. 4. das Zunehmen, Wachsthum, der Fortgang. Sen. *le profit, avancement.*
Prŏfecto. Adu. fürwahr. *vraiement.*
Prŏficiſcor, fectus ſum. Dep. 3. ich reiſe ab. (de, ex re) *je partis.*
Prŏfectio, ōnis. f. 3. die Reiſe, das Reiſen. *le depart, la voïage.*
Proficuus, a, um. vortheilhaft. Caſſiod. *profitable.*
Reficio. 3. ich beſſere aus, flicke (quem, quo, ex quo) *je refais.*
Refectus. m. 4. die Erquickung. Plin. *la refection.*
Refectio. f. 3. die Ausbeſſerung Quinctil. *la reparation.*
Refector. m. 3. ein Ausbeſſerer. Suet. *qui refait.*
Semirefectus, a, um. halb wieder zurechtgemacht. Ouid. *à demi refait.*
Subrefectus, a, um. in etwas erquickt. Vellei. *un peu remis.*
Semifactus, a, um. halb gemacht. Tacit. *demi fait.*
Sufficere. 3. an eines Stelle ſetzen, genug ſeyn. (cui, ad quid) *ſubſtituer, ſuffire.*
Sufficienter. Adu. hinlänglich. Pallad. *ſuffiſamment.*
Sufficientia. f. 1. die Genügſamkeit. Tert. *la ſuffiſance.*
Suffectio. f. 3. die Unterſchiebung. Arnob. *la ſubſtitution.*
Inſufficiens. o. 3. unzulänglich. Tertull. *inſuffiſant.*
Inſufficientia. f. 1. die Unzulänglichkeit, Ungenügſamkeit. Idem. *l'inſuffiſance, l'inſatiabilité.*
Satisfacere. 3. genug thun, entſchuldigen. (cui de, pro re) *ſatisfaire, contenter.*
Satisfactio, onis. f. 3. die Genugthuung, Entſchuldigung. *la ſatisfaction, excuſe.*
Satisfactionālis, e. Adi. zur Genugthuung gehörig. Caſſiod.

FĀCVNDVS, a, um. beredt. *eloquent.*
Facunde. Adu. beredtſam. *eloquemment.*
Facundia. f. 1. die Beredtſamkeit. Plin. *la grace dans le diſcours.*
Facunditas. f. 3. Plaut. *Idem.*
Facundioſus, a, um. wortreich. Gell. *abondant en paroles.*
Infacundus, a, um. unberedt. Liu. *qui n'eſt point éloquent.*
Infacundia. f. 1. die Unberedtſamkeit. Gell. *le manque des paroles.*
Perfacundus, a, um. ſehr beredt. Apul. *très-eloquent.*

FAEX, *vid.* FEX.

FĀGVS. f. 2. die Buche, (die Buchen) der Buchbaum. *le hêtre.*
Fageus, Faginus *et* Fagĭneus, a, um. von Buchen, büchen. Colum. Plin. *de hêtre.*
Fagitālis, e Adi. was die Buchen angeht. Varro.
Fagutal. n. 3. Jupiters Capelle, worinnen eine Buche ſtund. Varro.

FĂLA. f. 1. ein Sturmthurm, ein rundes ſpitziges Thürmchen im Circo. Plaut. *tours de bois dont on ſe ſervoit dans les ſieges, tours dans le cirque.*

†FALLO, fĕfelli, falſum. 3. ich betriege, (du betreugſt, er betreugt, betrog, betrogen) (quid re) *je trompe.*
Falſus, a, um. falſch, betrogen. *faux, trompé.*
Falſo *et* Falſe. Adu. fälſchlich. *fauſſement.*
Falſitas, ātis. f. 3. die Falſchheit, der Betrug, die Unwahrheit. *la fauſſeté, impoſture.*
Falſare. 1. fälſchen, verfälſchen. Tertull. *falſifier.*
Falſarius. m. 2. ein Verfalſcher, Betrüger. Sueton. *le fauſſaire.*
Falſidicus, a, um. lügenhaft. Auſon. *menteur.*
Falſifĭcus, a, um. der mit Betruge umgeht. Plaut. *fourbe.*
Falſificatus, a, um. verfälſcht. Prudent. *falſifié.*
Falſiparens. o. 3. der einen falſchen Vater hat. Catull. *celui dont le pere eſt ſuppoſé.*
Falſum. n. 2. der Betrug. Hor. *la fauſſeté.*
Fallax, ācis. o. 3. betrügeriſch. *trompeur.*
Fallaciter. Adu. betrüglich.
Fallacia. f. 1. der Betrug, die Argliſtigkeit. *la fourbe, tromperie.*
Fallacies. f. 5. Apul. *Idem.*
Fallaciōſus, a, um. betrüglich. Gell. *trompeur.*
Fallaciloquentia. f. 1. betrügliche Rede. *paroles trompeuſes.*
Refello, elli. ſine Sup. ich widerlege. (quid re) *je refute.*

†FALX, cis. f. 3. die Sichel, (Pl. eln) Senſe, (Pl. en) *la faux.*
Falcicula *et* Falcula. f. 1 Dim. eine Hippe, das Rebenmeſſer. *la faucille.*
Falcare. 1. mit der Sichel abſchneiden. Plin. *faucher.*
Falcifer, a, um. der eine Sichel trägt. Martial. *qui porte une faux.*
Falcĭger. Auſon. *Idem.*
Falcātus, a, um. ſichelkrumm, und mit Sicheln verſehen. *en faux, muni des faux.*
Falcipedius, a, um. krummfüßig. Martial *piébot, qui a le pied tortu.*

†FĀMA. f. 1. das Gerüchte, gemeine Geſchrey, (G. es) *la renommée, le bruit.*
Famōſus, a, um. berüchtiget, beſchrien, berühmt. *fameux.*
Famoſe. Adu. beſchrien. Tertull. *fameuſement.*
Famoſitas. f. 3. die Nachrede, Schande Tertull. *l'infamie.*
Famiger, a, um. der neue Zeitung bringt. Varro. *qui fait courir des bruits.*
Famigeratus, a, um. berufen. Apul. *celebre, fameux.*
Famigeratio. f. 3. der Ruhm. Plaut. *le bruit.*
Famigerator. m. 3. ein Zeitungsträger. Plaut. *qui ſeme des nouvelles.*
Famigeratrix. f. 3. eine Poſtträgerinn. Apul. *qui fait courir des bruits.*
Famigerābilis, e. Adi. berühmt Apul. *celebre, renommé.*
Defamatus, a, um. geſchimpft, übelberüchtiget Gell. *decrié.*
Defamatio. f. 3. die Beſchimpfung. Firmic. *la diffamation.*
Infamis, e. unehrlich, böſes Gerüchts. *infame.*
Infamiſſime. Adu. Superlat. ſchimpflichſt. Capitolin. *d'une maniere tout à fait infame.*
Infamia. f. 1. unehrliches, böſes Gerücht. *l'infamie.*
Infāmo, Diffāmo, are. 1. berüchtigen, zu Schanden machen. *diffamer.*
Diffamatio. f. 3. *et* Diffamia. f. 1. Auguſt. die Läſterung, Durchziehung. *la diffamation.*
Perinfamis, e. Adi. ſehr übel berüchtiget. Sueton. *fort infame.*

†FAMES, is. f. 3. der Hunger. *la faim.*
Famis, is. f. 3. Varr. *Idem.*
Famēlicus, a, um. hungerig, verhungert. *famelique.*

†FĂMVLVS. m. 2. der Diener, Aufwärter, (G. ers) *le ſerviteur, valet.*
Famula. f. 1. die Magd, (Mägde) Dienerinn, (Pl. innen) *ſervante, ſuivante.*
Famularis, e. Adi. Dienſt- *de valet, de domeſtique.*
Famulor. Dep. 1. ich diene. *je ſervis.*
Famulanter. Adu. unterthänig. Non. *humblement.*
Famulatus. m. 4. das Dienen, der Dienſt. *la ſervice.*
Famulatio. f. 3. die Bedienung, das Geſinde. Apul. *les domeſtiques.*
Famulator. m. 3. ein Diener, Aufwärter. Serv. *le ſerviteur.*
Famulatrix. f. 3. die Dienerinn. Sidon. *la ſervante.*
Famulatorius, a, um. dienend. Tertull. *qui ſervit.*
Famulabundus, a, um. Tertull. *Idem.*
Conſamulans. c. 3. zugleich dienend. Macrob.
Famulitium. n. 2. das Geſinde. Apul. *les domeſtiques.* der Dienſt. *la ſ*
Famulitas. f. 3. die Dienſtbarkeit. Non. *la ſervitude.*
*Famĭlia. f. 1. das Hausgeſinde, Geſchlecht. *les domeſtiques, la fam*
Filiusfamilias. m. 2. der Sohn im Hauſe. *le fils de famille.*
Paterfamilias. m. 3. der Hausvater. *le pére de famille.*
Materfamilias. f. 3. die Hausmutter. *la mére de famille.*
*Familiāris, e. Adi. bekannt, Freund, zur Familie gehörig. *milier, de famille.*
Familiaritas, ātis. f. 3. die Bekanntſchaft, Vertraulichkeit. *familiarité.*
Familiariter. Adu. vertraut.
Familiareſcere. 3. bekannt werden. Sidon. *devenir familier.*
Perfamiliaris, e. Adi. ſehr vertraut. *très-familier.*

FĀNVM. n. 2. der Tempel, die Kirche. *le temple.*
Fanare. 1. weihen, heiligen. Varro. *dédier, conſacrer.*
Fanāticus, a, um. unſinnig, beſeſſen, weißagend, ſchwärmeri *inſenſé, poſſédé, fanatique.*
Fanatice. Adu. unſinnig Apul. *en fanatique.*
Defanare. 1. entheiligen. Arnob. *profaner.*
*Prŏfānus, a, um. unheilig, gemein. *profane.*
Profane. Adu. ruchlos. Lactant. *d'une maniere profane.*
Profanitas. f. 3. die Unheiligkeit. Tertull. *la profanité.*
Profano, are. 1. entheiligen. *profaner.*
Profanator. m. 3. ein Verunehrer. Prudent. *le profanateur.*
Profanatio. f. 3. die Entweihung, Entheiligung. Tert. *la profanati*

FAR, FARRIS. n. 3. das beſte Getreide, *it.* das Mehl, (G. ls) *meilleure ſorte de grain, farine.*
Farreus, Colum. *et* Farrāceus, a, um. von Dinkel. Plin. *de peau*
Farrarius, a, um. Cato. *Idem.*
Farrarium. n. 2. ein Kornboden. Vitruu. *le grenier.*
Farrearius, a, um. zum Korne gehörig. Cato. *qui concerne les gra*
Farreum. n. 2. ein Brodt oder Kuchen. Plin. *gateau de froment.*
Farriculum. n. 2. Dimin. ein Brödtchen.
†Farrāgo, inis. f. 3. gemengt Futter: der Miſchmaſch. *de dragée: le farras.*
Farratus, a, um. aus Mehl gemacht. Perſ. *fait de la farine.*
†Farīna. f. 1. das Mehl. *la farine.*
Farinula. f. 1. Dim. ein Bißchen Mehl Vulg. *un peu de farine.*
Farinarius, a, um. Mehl- Plin. *de farine.*
Farinōſus, a, um. mehlicht. Veget. *plein de farine.*
Farinulentus, a, um. Apul. *Idem.*
Confarreare. 1. Hochzeit machen. Apul. *faire la noce.*
Confarreatio. f. 3. ein Opfer der Eheleute. Plin. *une ſol nité des mariés.*
Defārīnātus, a, um. gemahlen. Tertull. *moulu.*
Diffarreare. 1. trennen, ſcheiden. Dig. *deſunir, ſeparer.*
Suffarrāneus, a, um. der Proviant zuführet. Plin. *qui porte bled au camp.*

*FARCIO, farſi, fartum. 4. ich fülle, ſtopfe aus, mäſte. Plin. *farcis, engraiſſe.*
Fartus. m. 4. die Stopfung. Colum. *ce qui farcit, remplit.*
Farctura. f. 1. die Maſtung. *l'action d'engraiſſer les animaux.*
Farſura. f. 1. Tertull. *Idem.*
Fartĭlis, e. Adi. gemäſtet. Plin. *engraiſſé.*
Farfĭlis, e. Adi. Apic. *Idem.*
Fartilia. n. 2. Pl. Maſtkugeln. Plin.
Fartim. Adu. dichte. Apul. *d'une maniere ſerrée.*
Fartor. m. 3. ein Stopfer, Wurſtmacher. Ter. *le chaircuitier.*
Farcīmen, ĭnis. n. 3. die Wurſt. Gell. *la ſauciſſe.*
Farciminium. n. 2. die Wurſtkrankheit. Veget.
Farciminōſus, a, um der die Wurſtkrankheit hat. Veget.
Farcinare. 1. ſtopfen. Mart. Cap. *farcir.*
Farcinōma. n. 3. Stopfwerk. Veget. *ce qui ſert à farcir.*
Confercio, Plin. *et* Refercio, ferſi, fertum. 4. ich fülle, ſtopfe aus. *je remplis.*
Confertus, a, um. dichte in einander gedrückt. (c. Abl.) *bien rempli.*
Confertim. Adu. dichte, voll. Liu. *ſerrément.*
Differtus, a, um. ausgeſtopft. *rempli, farci.*
Effarcire. 4. ausfüllen. Caeſ. *remplir.*
Infarcire. 4. einfüllen, einſtopfen. Colum. *fairer entrer, fourre dedans.*
Offarcinatus, a, um. vollgeſackt. Colum. *rempli.*
Refertus, a, um. voll, gefüllet. *plein, rempli.*
Suffertus, a, um. ausgefüllt, voll Sueton. *plein.*
Suffarcinare. 1. unterſtopfen Apul. *charger de quelque part.*

(For) FĀRIS, fatur, fari. Dep. Def. reden. *parler.*
Fatus. m. 4. die Rede *la parole.*
*Fātum n. 2. die göttliche Schickung, der natürliche Tod, unvermeidliche Untergang. *la providence, mort fatale, ruine.*
Fatalis, e. Adi. von göttlicher Schickung herrührend, *it.* tödtlich, unglücklich. *fatal.*
Fataliter. Adu. durch Gottes Schickung. *fatalement.*
Fatuito. Adu. *Idem.* Priſcian.
Fatatum. n. 2. durch himmliſche Fügung geordnet. Sall. *qui eſt preſcrit par le deſtin.*
Fātĭcānus *et* Fatĭcinus, a, um. weißagend. Ouid. *qui prédit l'avenir.*
Fātĭdicus, a, um. Varro. *Idem.*
Fatĭfer, a, um. tödtlich Virg. *qui porte la mort.*
Fatĭfĭcus, a, um. weißagend. Claudian. *qui predit l'avenir.*
Fātilĕgus, a, um. zauberiſch. Lucan. *magique.*
Fatĭlŏquus, a, um. weißagend. Liu. *qui predit l'avenir.*
Fatiloquium. n. 2. die Weißagung. Apul. *la prediction.*
Confatālis, e. Adi. gleiches Glücks. *qui a la meme deſtinée.*
Trifatidicus, a, um. dreyfach weißagend. Auſon.

Nefandus, a, um. ſchändlich, das nicht zu ſagen taugt. *horible, qu'il ne faut pas dire.*
Faſtus, a, um. Dies faſtus. der Gerichtstag. *le jour auquel on plaidoit.*
Nefaſtus dies. ein Tag, an welchem Gericht zu halten nicht erlaubt iſt. *un jour de vacance.*
Faſti. m. 2. Pl. (index dierum faſtorum) der Calender, Almanach, das Tagebuch *les faſtes.*
Affari. Dep. 1. anreden *parler à quelcun.*
Affatus. m. 4. die Anrede. *le diſcours addreſſé à quelcun.*
Affamen. n. 3. Apul. *Idem.*
Affabilis, e. der gern mit ſich reden läßt. *affable.*
Affabiliter. Adu. geſprächig. Macrob. *affablement.*
Affabilitas, ātis. f. 3. die Freundlichkeit. *l'affabilité.*
Effari. Dep. 1. ausſprechen. *dire.*
Effatum. n. 2. der Ausſpruch. *la ſentence.*
Effātus. m. 4. Apul. *Idem.*
Effamen. n. 3. Martian. Capell. *Idem.*
Effābilis, e. Adi. ausſprechlich. Apul. *qui ſe peut dire.*
Ineffabilis, e. unausſprechlich. *ineffable.*
Ineffabiliter. Adu. unausſprechlich. Lactant. *ineffablement.*
Ineffabilitas. f. 3. die Unausſprechlichkeit. Auguſtin. *l'ineffabilité.*
Infandus, a, um. unſäglich, ſchändlich. Ter. *qu'il ne faut pas dire, execrable.*
† Infans, tis. o. 3. unberedt. *qui eſt ſans éloquence.* c. 3. das Kind, (Kindes, Kinder) *l'enfant.*
Infantulus. m. 2. ein Kindchen. Apul. *le petit enfant.*
Infantula. f. 1. ein Kindchen. Apul. *un petit enfant.*
Infantia. f. 1. die Kindheit, Unberedſamkeit. *l'enfance.*
Infantīlis, e. Adi. kindiſch. Iuſtin. *d'enfant.*
Infantarius, a, um. der die Kinder liebt. Martial. *qui aime les enfans.*
Infantare. 1. kindiſch begegnen. Tertull. *traiter en enfant.*
Infanticīda. m. 1. ein Kindermörder. Idem. *l'infanticide.*
Infanticīdium. n. 2. der Kindermord. Tertull. *l'infanticide.*
Interfari Dep. 1. darzwiſchen reden. Liu. *interrompre.*
Interfatio. f. 3. der Einſpruch. *l'interruption.*
Praefari, fatus ſum. eine Vorrede thun. Apul. *faire une préface.*
Praefatio, onis. f. 3. die Vorrede. *la préface.*
Praefatiuncula. f. 1. eine kleine Vorrede Hieron. *la petite préface.*
Praefatus. m. 4. die Vorrede. Symmach. *la préface.*
Praefatum. n. 2. Symmach. *Idem.*
Praefamen. n. 3. Symmach. *Idem.*
Prōfari. Dep. 1. herausſagen. *parler, dire.*
Profatum. n. 2. ein Ausſpruch. Gell. *la ſentence.*
Profatus. m. 4. die Rede. Idem. *le parler.*
Supraf ātus, a, um. obengemeldet. Sidon. *ſusdit.*
Aliquotfariam. Adu. mannigfaltig. Varro. *quelquefois, en quelques endroits.*
Ambifarius, a, um. beyderley Arnob. *qui eſt double.*
Ambifariam. Adu. auf beyderley Weiſe. Apul. *des deux cotés.*
Ambifarie. Claud. Mamert. *Idem.*
Bifarius, a, um. zweyfach Apul. *double.*
Bifariam. Adu. zweyfältig. *en deux parties.*
Trifarius, a, um. dreyfach. Solin. *triple, de trois façons.*
Trifariam. Adu. auf dreyfache Art. Liu. *en trois parties.*
Trifarie. Diomed. *Idem.*
Quadrifariam. Adu. vierfaltig. Liu. *diviſé en quatre parties.*
Quadrifariter. Adu. Dig. *Idem.*
† FAS. n. Indecl. die Billigkeit, das Recht. *l'équité, juſtice.*
* Nefas. Indeclin. die Unbilligkeit, das Unrecht. *l'injuſtice.*
Nefārius, a, um. ſchändlich, gottlos. *mechant, impie.*
Nefarie. Adu. ſchändlich. *mechamment.*
† FASCIA. f. 1. die Binde, Windel. Dimin. Faſciola. *bande, bandelette, fichu.*
Faſciare. 1. einwickeln. Mart. *bander.*
Faſciātor. m. 3. *et* Faſciatrix. f. 3. ein Ballenbinder. Hieron.
FASCINVM. n. 2. die Beſchreyung, Bezauberung. *l'enſorcellement.*
Faſcino, Plin. *et* Effaſcino. 1. ich beſchreye, bezaubere. *je faſcine.*
Faſcinatio, ōnis. f. 3. die Beſchreyung, Bezauberung. Plin. *la faſcination.*
Faſcinatrix. f 3. die Zauberinn, Here. Apul. *la ſorciere.*
Faſcinamentum. n. 2. ein Zauberwerk Idem. *l'enſorcelement.*
Effaſcinare. 1. beſchreyen. beheren. Plin. *enchanter.*
Effaſcinatio. f. 3. die Beſchreyung, Beherung. Plin. *l'enchantement.*
Praefiſcine. Adu. ohne Ruhm zu melden, daß ichs nicht beſchreye. Apul. *ſoit dit ſans envie.*
FASCIS, is. m. 3. der Bündel, Büſchel, Pack, Ballen. *la faſcine, le paquet.* Plur. Zeichen einer romiſchen Obrigkeit. *verges.*
Faſciculus. m. 2. Dim. ein Packet. *un paquet.*
Faſcicularis, e. Adi. zuſammen gebunden. Veget. *enpaqueté.*
Faſciatim. Adu. bündelweiſe. Quinctil. *par faiſceaux.*
† FASTVS. m. 4. der Hochmuth. *le faſte.*
Faſtīdio, īui, ītum. 4. ich habe einen Ekel, verachte. *j'ai du dégout, dedaigne.*
Faſtidienter. Adu. mit Verdruß. Apul. *avec degout.*
Faſtidium. n. 2. der Ekel, die Verachtung. *le degoût, dedain.*
Faſtidioſus, a, um. ekel, ſtolz *degoûté, facheux.*
Faſtidioſe. Adu. mit Ekel *avec degout.*
Faſtidibilis, e. Adi. unangenehm, ekelhaft. Tertull. *degoutant.*
Faſtidiliter. Adu. mit Ueberdruß. Varro. *avec degout.*
Infaſtiditus, a, um. deſſen man nicht überdrüßig wird. Sidon. *dont on ne ſe laſſe point.*
* Faſtigium. n. 2. der Giebel, Gipfel, das Höchſte. *l'hauteur, pointe.*
Faſtigare *et* Faſtigiare. 1. hochaufbauſen, zuſpitzen Plin. *elever en pointe.*
Faſtigatio. f. 3. die Zuſpitzung. Plin. *la pointe, le bout aigu de la greſſe.*
Semifaſtigium. n. 2. die halbe Höhe. Vitruu. *la moitié du faîte d'une maiſon*
† FATEOR, faſſus ſum. Dep. 2. ich bekenne, (bekannte, bekannt) geſtehe, (geſtund, geſtanden) *j'avoüe.*
Confiteor, confeſſus ſum. 2. *Idem.*
Confeſſus, Profeſſus, a, um. klar, das am Tage liegt. *manifeſte, profeſſé.*
Confeſſio, ōnis. f. 3. die Bekenntniß, Beichte. *la confeſſion.*
Confeſſor. m. 3. ein Bekenner Lactant. *le confeſſeur.*
Confeſſorius, a, um. bekennend. Pand. *d'aveu.*
Inconfeſſus, a, um. der nicht bekennet. Ouid *qui n'a pas avoué.*
Diffiteor, feſſus, ſum. . ich verneine, geſtehe nicht. *je nie, desavoüe.*
Infitior. Dep. 1. *vel* Infitias eo. ich leugne. *je denie.*
Infitiatio. f. 3. die Verneinung. *le déni.*
Infitiator. m. 3. ein Verneiner, der nichts geſteht.
Infitiatrix f 3. Prudent.
Infitialis, e. Adi. leugbar. *negatif.*
Prōfiteor, feſſus ſum. 2. ich bekenne, ſage öffentlich. (cui quid, in re) *j'avoüe, dis franchement.*
Profeſſor, oris m. 3. ein öffentlicher Lehrer. *le profeſſeur.*
Profeſſio, ōnis. f. 3. die offentliche Bekenntniß, Lehre. *la declaration publique, profeſſion.*
Profeſſorius, a, um. profeſſoriſch. Tac. *de profeſſeur.*
Improfeſſus, a, um. unangeſagt, unengeſchrieben. Sueton. *dont on n'a pas fait la declaration.*
FĀTIM. Adu. genugſam, überflüßig Fulgent. *abondamment. Item* Affatim.
FĀTĪGO. 1 ich mache müde. *je fatigue.*
Defatigo. 1. *Idem.*
Fatigatio *et* Defatigatio, ōnis. f. 3. die Ermüdung, Bemühung. *la fatigue.*
Fatigator. m. 3. einer, der müde machet. Auguſtin. *qui haraſſe.*
Fatigatorius, a, um. verdrießlich. Sidon. *railleur.*
Fatigābilis, e. Adi. leicht müde zu machen. Tertull. *qu'on peut aiſement fatiguer.*
Indefatigatus, a, um. unermüdet. Sen. *qui ne s'eſt pas laſſé.*
Diffatigare 1. müde machen. Plaut. *fatiguer.*
Infatigatus, a, um. unermüdet. Mart. Cap. *qui ne s'eſt pas laſſé.*
Infatigabilis *et* Indefatigabilis, e. unermüdet. Senec *infatigable.*
Infatigabiliter. Adu. unermüdet Auguſtin. *infatigablement.*
Fatiſco. 3. fine Praet. ich zerlechze, zerfalle. *je me fends.*
Defetiſcor, defeſſus ſum. Dep. 3. ich werde müde. *je me laiſſe.*
* Feſſus *et* Defeſſus, a, um. müde, matt *fatigué, las.*
Defetiſcentia. f. 1. die Hinfalligkeit, Mattigkeit. Tertull. *l'abattement, laſſitude.*
Indefeſſus, a, um. unverdroſſen, unermüdet. *infatigable.*
Indefeſſe, Auſon. *et* Indefeſſim, Sidon. Adu. unermüdet. *infatigablement.*
FĀTVVS, a, um. abgeſchmackt, thöricht. *inſipide, fade.*
Fatue. Adu. närriſch. Quinct *inſipidement.*
Fatuitas, ātis. f. 3. die Narrheit. Thorheit. *la fatuité.*
Fatuari. Dep. 1. thöricht ſeyn, Narrheit treiben. Iuſt. *faire le fat, le ſot.*
Infatuare. Act. 1. bethören, zum Narren machen. *infatuer.*
Perfatuus, a, um. ſehr narriſch. Martial. *tres-inſipide.*
† FĀVEO, fāui, fautum. 2. ich bin günſtig. *je favoriſe.*
Fauentia. f. 1. die Gunſt. *la faveur.*
Fauor, ōris. m. 3. die Gunſt. *la faveur.*
Fauorabilis, e. holdſelig. Liu. *favorable.* it. dem man günſtig iſt. Quinct. *favoriſé.*
Fauorabiliter. Adu. günſtiger weiſe Quinctil. *favorablement.*
Fautor, ōris. m. 3. der Gönner. *le fauteur.*
Fautrix, īcis. f. 3. die Gönnerinn. *celle qui favoriſe.*
Fauſtor. m. 3. Plaut. *et* Fauiſſor. m. 3. Apul. der Gönner. *le fauteur.*
Infauorabiliter. Adu. ungeneigt. Vlpian. *peu favorable.*
FĀVILLA. f. 1. die gluende Aſche. *cendres rouges de feu*
Fauillāceus *et* Fauillatīcus, a, um. aſchicht. Solin. *plein de cendres.*
Fauillēſcere. 3. zu Aſche werden. Fulgent. *être reduit en cendres.*
FĀVISSAE. Pl. f. 1. Kammern unter der Erde. Gell *les ſouterrains.*
FAVNVS. m. 2. *imprim.* Pl. FAVNI, heidniſche Feld- und Waldgötter, Faunen. *le faune, demi-dieu champêtre et chevrepied.*
Fauna. f. 1. eine Waldgöttinn. Macrob.
Faunigenae. Pl. m. 1. die von Faunen abſtammen. Silius. *les fils de Faune.*
FĀVŌNIVS. m 2. der Weſtwind. *le Zéphire.*
FAVSTVS, a, um. glückſelig, geſegnet. *favorable, heureux.*
Fauſte. Adu. glückſeliger weiſe. *heureuſement.*
Fauſtitas f. 3. die Glückſeligkeit. Horat. *le bonheur.*
Infauſtus, a, um. unglückſelig. *malheureux.*
FĀVVS. m. 2. der Honigſeim, Wachshonig. *le gâteau de miel, rāion de miel.*
† FAVX, cis. f. 3. der Schlund, Rachen. *la gorge, le goſier.* Pl. der enge Weg oder Paß *le pas, paſſage etroit.*
Fōcāle, is. n. 3. die Halsbinde. Quinctil. *la cravatte.*
Fōcanens, a, um. von Nebenſchoſſen. Columel. *de rejetton.*
Fōcilare. 1. den Hals verbinden. Lucan.
Effōco. 1. ich erwürge, erſticke. *j'étrangle, ſuffoque.*
Offōco. 1. Florus. *et* Perfōco. 1. Paullus. würgen. *etrangler.*
Praefōco. 1. ich erſticke, erwürge. Ouid. *j'etouffe, ſuffoque.*
Praefōcatio. f. 3. das Erwürgen Scribon. *l'action d'etrangler.*
Suffocatio, ōnis. f. 3. die Erſtickung. Plin. *la ſuffocation.*
Trifaux, cis. o. 3. mit drey Rachen. Virg. *avec trois goſiers.*
† FAX, facis f. 3. die Fackel, (Pl. eln) *le flambeau, la torche.*
Facula. f. 1. Dim. ein Fackelchen. Propert.
Trifax. o. 3. eine Art von Gewehr. Gell.
* FĔBRIS, is. m. 3. das Fieber. *la fievre.*
Febrīcula. f. 1. Dim. ein Fieberchen.
Febricul rius, a, um. *et* Febricularis, e. Adi. fieberlich Boëth. *fievreux.* (*La fievre.*
Febricūlentus, a, um. mit dem Fieber behaftet. Marcell. Emp. *qui a*
Febriculoſus, a, um. zum Fieber geneigt, fieberhaft. Gell. *de fievre.*
Febriculoſe. Adu. fieberhaft. Boëth. *de fievre.*
Febriculoſitas. f. 3. die Fieberhaftigkeit. Apul.
Febrīcōſus, a, um. der das Fieber hat. Veget. *qui a la fievre.*
Febrīlis, e. Adi. Fieber- Apul. *de fièvre.*
Febribilis, e. Adi. Cael. *Idem.*
Febreſcere. 3. das Fieber bekommen Solin. *gagner la fievre.*
Febrīcans. o. 3. der am Fieber liegt. Celſ. *qui a la fievre.*
Febricito. 1. ich liege am Fieber. Curt. *j'ai la fièvre.*
Febricitatio. f. 3. das Fieber. Celſ. *la fievre.*
Febrire. 4. das Fieber haben. Celſ. *être en fievre.*
FEBRVARE. 1. Obſol. Hine
Februatus, a, um. gereiniget. Varro. *purifié.*
Februatio. f. 3. die Reinigung. Varro. *l'expiation.*
Februus, a, um. verſühnend. Cenſorin. *expiant.*
Februa, orum. Pl n. 2. der Verſöhnungstag. Ouid. *les ſacrifices expiatoires.*
Februamentum. n. 2. Cenſorin. *Idem.*
† FEI, fellis. n. 3. die Galle. *le fiel.*
Felleus, a, um. gallenbitter. Plin. *amer comme fiel.*
Fellitus, a, um. voller Galle. Auien. *plein de fiel.*
Fellōſus, a, um. *Idem.*

Fellidūcus, a, um. Gall abführend. *qui evacue le fiel.*
Fellifluus, a, um. gallflüßig. Cael. Aur.
†FĒLIS, is. c. 3. die Katze der Kater. *la chatte, le chat.*
Felineus, a, um. Katzen- Seru. *de chat.*
Felinus, a, um. Celf. *Idem.*
†FĒLIX, icis. o. 3. glückſelig. *heureux.*
Felicitas, ātis. f. 3. die Glückſeligkeit. *la felicité.*
Felicitare. 1. glückſelig machen. Donat. *rendre heureux.*
Infelicitare. 1. unglücklich machen. Plaut. *rendre malheureux.*
Infelix, icis o. 3. unglückſelig. *malheureux.*
Infelicitas, ātis. f. 3. die Unglückſeligkeit. *le malheur.*
Feliciter. Adu. glücklich. Caeſ. *heureuſement.*
Infeliciter Adu. unglücklich. Liu. *malheureuſement.*
FEL LARE. 1. ſaugen. Varr. ap. Non. *ſuccer.*
Fellator. m. 3. der Sauger. Martial.
Fellēbris, e. Adi. ſaugend. Solin.
Fellito. 1. Frequent. ausſaugen. Solin. *ſuccer, tetter.*
FĒMEN, inis. n. 3. Pl das Dicke über dem Knie. *la cuiſſe en dedans.*
Interfeminium. n. 2. die Scham. Apul. *les parties naturelles.*
FEMĪNA. f. 1. das Weib, (es, er) *la femme.*
Femella. f. 1. Dim. das Weibchen. Catull.
Femineus *et* Feminīnus, a, um. weibiſch. Auct. ad Herenn. *feminin.*
Feminine. Adu. weibiſch. Arnob.
Feminal. n. 3. die Scham. Apul. *la partie naturelle d'une femme.*
Feminare. 1. ſich als ein Weib aufführen. Cael. Aurel.
Feminamas, aris. ein Zwitter. Tertull. *hermaphrodite.*
Effeminare. 1. weibiſch machen. *effeminer.*
Effeminate. Adu. weibiſch, verzärtelt.
Effeminatio. f. 3. die Zärtlichkeit, Weichlichkeit. Tertull. *la delicateſſe, molleſſe.*
*FĒMVR, ōris. n. 3. das dicke Bein. *la cuiſſe.*
Femorālia. Pl. n. 3. die Hoſen, Beinkleider Suet. *la culote.*
FENDO. Obſolet. Vnde
*Defendo, di, ſum. 3. Defenſo, Defenſito. 1. ich wende ab, vertheidige *je detourne, défends.*
Defenſor, ōris. m. 3. der Vertheidiger. *le défenſeur.*
Defenſtrix f. 3. Priſc. die Vertheidigerinn.
Defenſio, ōnis f. 3. die Vertheidigung. *la défenſe.*
Defenſa f. 1. Tertull. *Idem.*
Defenſorius, a, um. beſchützend. Tertull.
Defenſare. 1. beſchützen. Liu. *defendre.*
Defenſitare. 1. Frequent. *Idem.* oft beſchützen. *defendre ſouvent.*
Defenſitatio. f. 3. die Beſchützung. Auguſtin.
Indefenſus, a, um. ſchutzlos, ohne Schutz. *qui eſt ſans défenſe.*
Infenſus, a, um. feindſeltg. *offenſe.*
Infenſe. Adu. feindſeliger weiſe. *en offenſant.*
Infenſare. 1. aus Haß verfolgen. Tac.
Offendo, di, ſum. 3. ich beleidige, ſtoße an, (du ſtößeſt oder ſtößt, er ſtößt, ſtoße. du ſtießt, geſtoßen) ſtrauchele. *j'offenſe, choque, faillis.*
Offenſa. f. 1 Offenſio. f 3. *et* Offenſum. n. 2. die Beleidigung, Ungunſt. (Pl caret) *l'offenſe.*
Offenſus. m. 4. Sen. *Idem.*
Offenſiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Beleidigung. *la petite offenſe.*
Offenſor. m. 3. ein Beleidiger. Arnob. *l'offenſeur.*
Offendix. f. 3 *et* Offendimentum. n. 2. Feſtus. ein Knoten. *le bouton au bout de la bride.*
Offendo, inis. f 3. die Beleidigung. Non. *l'offenſe.*
Offendiculum. n. 2 ein Anſtoß, (oßes, ößе) Aergerniß, (iſſes, iſſe) *l'achoppement, ſcandale.*
Offenſare. 1. Frequent. anſtoßen Liu. *heurter, donner contre.*
Offenſatio. f. 3. die Anſtoßung. Quinctil. *l'action de ſe heurter.*
Offenſāculum. n. 2. Apul. *Idem.*
Offenſator. m. 3. ein Strauchler. Quinctil. *qui bronche ſouvent.*
Offenſibilis, e. Adi. anſtoßig, ſtrauchelnd. Lactant.
Inoffenſus, a, um. unanſtoßig. Tacit. *qui n'a point chopé.*
Inoffenſe. Adu. unanſtößig Gell. *ſans offenſe, ſans choper.*
Suboffendere. in etwas beleidigen. *offenſer un peu.*
†FĔNESTRA. f. 1. das Fenſter. *la fenêtre.*
Feneſtrella, *al.* Feneſtella. f. 1. Dim. Colum. Feneſtrula, Apul. ein Fenſterchen.
Feneſtrare. 1. durchſichtig machen. Plin. *y faire des fenêtres.*
†FĒRIAE. Pl. f. 1. der Feyertag oder die Feyertage. *la fête.*
Ferior, atus ſum. Dep. 1. ich feyre. *je fête.*
Feriatio. f. 3. die Feyerung. Boëth. *la celebration d'une fête.*
FĔRIO, ſine Praet. et Sup. 4. ich ſchlage, treffe, (du triffſt, er trifft, traf, getroffen) *je frappe, touche.*
Referire. 4. wiederſchlagen. *rendre coup pour coup.*
*FĔRO, tuli, lātum, ferre. ich trage, (du trägſt, er trägt, trug, getragen) führe bringe, (brachte, gebracht) *je porte.*
Latio. f. 3. der Antrag. *la propoſition.*
Lator. m. 3. ein Träger, Geber. Liu. *un porteur, faiſeur.*
Laturārius. m. 2. ein Träger Auguſtin. *la crocheteur.*
Fertum. n. 2. ein Opferkuchen Perſ. *gateau, qu'on offroit en ſacrifice.*
Feritare. 1. Frequent. tragen. Solin. *porter.*
Fertor. m. 3. ein Träger. Varro. *un porteur.*
Fertorius, a, um. das ſich tragen läßt. Cael. Aurel. *qu'on peut porter.*
Ferax, ācis. o. 3. *et* Fertilis, e. fruchtbar. *fertile.*
Feraciter. Adu. Liu.
Feracitas. Colum. *et* Fertilitas, ātis. f. 3. die Fruchtbarkeit. *la fertilité.*
Fertiliter. Adu. fruchtbarlich. Plin. *fecondement.*
Ferentarius, a, um. etwas tragend. Veget. *qui porte quelque choſe.*
Ferētrum. n. 2. eine Trage, Todtenbahre. *la biére.*
Ferculum. n. 2. worauf man etwas trägt, Aufſatz, das Gericht, Eſſen. *machine à porter quelque choſe.*
Affero, attuli, allatum, afferre. 3. zutragen, bringen, verkündigen. *j'apporte.*
Anteferre. 3. vorziehen. *préferer.*
Aufero, abſtuli, ablatum. 3. ich nehme hinweg. *j'emporte.*
Ablatio. f. 3. die Wegnehmung. Tertull. *l'action d'oter.*
Ablātor. m. 3. der etwas wegnimmt Sedul. *qui ote.*
Circumfero, tuli, latum. 3. ich trage herum. *je porte çà et là.*
Circumferentia. f. 1. der Umkreis. Apul. *la circonference.*
Circumlaticius, a, um. was herumgetragen wird, oder werden kann. Sidon.
Circumlatio. f. 3. das Herumtragen. Tertull. *l'action de porter autour.*
Circumlator. m. 3. ein Herumträger. Tertull. *qui porte autour.*

Confero, tuli, latum. 3. ich trage zuſammen, vergleiche. *je co fere, compare.*
Collatio, onis. f. 3. das Zuſammentragen, die Vergleichung. *la co tribution, comparaiſon.*
Collatus. m. 4. zuſammengebracht, zuſammengethan. Cenſor. *conferé, mis enſemble.*
Collator. m. 3. ein Einſammler Auguſtin. *qui fournit, le receveu*
Collaticius, a, um. eingeſammlet, zuſammen geſchoſſen. Quinctil. *quoi pluſieurs ont contribué.*
Collatiuus, a, um. Macrob. *Idem.*
Deferre, detuli, delatum. 3. hinabtragen. auftragen, anbieten, v leumden, anklagen. *porter en bas, offrir, préſenter, lomnier, accuſer.*
Delatio, ōnis. f. 3. die heimliche Angebung. *la dénonciation.*
Delatura. f. 1. die Verrätherey. Tertull. *la trahiſon.*
Delator, ōris. m. 3. der Angeber, Verleumder. Tac. *le délateur.*
Delatōrius, a, um. verrätheriſch. Vlpian. *de délateur.*
Differre, diſtuli, dilatum. 3. aufſchieben, (ſchob, geſchoben) unterſch den ſeyn. *differer.*
Differenter. Adu Solin.
Dilatio, ōnis. f. 3. der Aufſchub. Liu. *le delai.*
Dilator. m. 3. ein Zauderer. Horat. *le temporiſeur.*
Dilatōrius, a, um. verweilend, Aufſchub nehmend. Pand. *dilatoire.*
Differentia. f. 1. der Unterſcheid. *la difference.*
Differitas. f. 3. Lucret. *Idem.*
Indifferens, tis. o. 3. gleichgultig, weder gut noch böſe Sen. *indifferen*
Indifferenter. Adu. ohne Unterſcheid. Quinctil. *indifferemment.*
Indifferentia. f. 1. eine Gleichheit. Gell. *la convenance.*
Efferre, extuli, elatum. 3. hinabtragen, erheben, ins Grab tragen, u ter die Leute bringen. *porter en bas, elever, porter terre, divulguer.*
Elatus, a, um. erhaben, hochmüthig, ſtolz, hoffärtig. *élevé, enflé d'o gueil, ſuperbe.*
Elate. Adu. *Idem.*
Elatio, ōnis. f. 3. die Erhebung, Hoffart. *l'élevation, l'orgueil.*
Elatorie. Adu. hochmüthig, hochtrabend. Afcon. Pedian. *d'u maniere hautaine.*
Inferre, intuli, illatum. 3. hineintragen, anthun, zufüge *porter dedans, faire.*
Inferiae. Pl. f. 1. das Leichenbegängniß, Todtenopfer. *les ſacri ces pour les morts.*
Inferiālis, e. Adi. zum Begräbniß gehörig. Apul. *qui concerne l ſacrifices pour les morts.*
Infĕrax. o. 3. unfruchtbar. Hieron. *ſterile.*
Infertilis, e. Adi. Colum. *Idem.*
Infertus, a, um. dargebracht. Iſidor. *offeré.*
Illatio. f. 3 die Hineinbringung Apul. *l'enterrement.*
Illatiuus, a, um. einen Schluß machend, ſchließend. Apul. *concluant*
Subinferre. 3. einſchieben. Auguſtin. *faire entrer, gliſſer.*
Introferre. 3. hineintragen. *porter dedans.*
Offerre, obtuli, oblatum 3. darbringen, anbieten: ſe, entgegen kom men. *offrir, preſenter: je venir au devant.*
Offerentia. f. 1. die Darbringung. Tertull. *l'offre.*
Oblatio. f. 3. die Darreichung. *l'oblation.*
Oblaticius, a, um. Sidon. *et* Oblatiuus, a, um. Symm. angebothen. *offert*
Oblator. m. 3. ein Geber, ein Opferndor. Tertull. *qui offre.*
Offertor. m. 3 Commodian *Idem.*
Offertorium. n. 2. das Opferhaus. Iſidor.
Perfero, pertuli, perlatum. 3. ich vertrage, dulde, überbring *je ſouffris, apporte.*
Perferentia f. 1. Lactant. die Erduldung. *l'action d'endurer.*
Perlatio. f. 3. Lactant. *Idem.*
Perlator. m. 3. Symm. ein Ueberbringer. *qui apporte.*
Perlatrix. f. 3. Ennod. die Ueberbringerinn. *celle, qui apporte.*
Poſtfero. ich ſetze nach, hintan. *j'eſtime moins.*
Praeferre, tuli, latum 3. vorziehen vortragen. *préferer, porter devan*
Praelatio. f. 3. Val. Max. der Vorzug. *la preference.*
Praelator. m. 3. Tertull. der etwas vorzieht. *qui prefere.*
Praeterrilis, e. Adi. Prudent. ſehr fruchtbar. *tres-fertile.*
Praeterferre. 3. vorbeytragen Liu. *porter au delà.*
Proferre, tuli, latum. 3. hervorbringen, verlängern, erweitern *produire, remettre.*
Prolatio. f. 3. der Aufſchub, die Erweiterung. *le délai, l'élargiſſement.*
Prolatus. m. 4. Tertull. *Idem.*
Referre wiederbringen, erzählen. (ad quem, ad quid) *reporter, racontr.*
Rĕfert. Imperſ. es iſt daran gelegen. *il importe.*
Relatio, onis. f. 3. die Vergeltung: die Erzählung, der Vortrag, die Nachricht, die Verhältniß. *le remerciement: la relation.*
Rĕlātus. m. 4. die Erzählung, das Anbringen. Tac. *la relation, le recit.*
Relatiuus, a, um. auf etwas ſich beziehend. Arnob. *qui ſe rapporte à.*
Relatiue. beziehungsweiſe. Auguſtin. *relativement.*
Relator. m. 3. der etwas vorbringt. Balbus ap. Cic. *le rapporteur.*
Relatorius, a, um. Bericht- Cod. Theod. *de relation.*
Retroferre. 3. zurückgeben Sen. *ſe reculer.*
Sufferre, ſuſtuli, ſublatum. 3. ausſtehen, erdulden. *ſupporter.*
Sufferentia. f. 1. Tertull. die Erduldung. *la tolerance.*
Superferre. 3. über die Zeit tragen. Plin. *porter par deſſus le tems.*
Superlatio. f. 3. die übermäßige Erhebung. *l'hyperbole.*
Transferre. 3. hinüberbringen, forttragen, verſetzen, überſetzen. *transferer, replanter.*
Translatio. f. 3. die Verſetzung. Colum. *la tranſplantation.*
Translator. m. 3. ein Ueberbringer, Ueberſetzer. *qui a transferé, le traducteur.* (prunt.
Translaticius *et* Tralaticius, a, um. entlehnet. *pris d'ailleurs, em-*
Translaticie. Adu. hinlässig, obenhin. Dig. *negligemment.*
Translatiuus, a, um. das zu verandern iſt; metaphoriſch. *qui exige un changement; metaphorique.*
Translatiue Adu. obenhin, mit ſchlechter Sorgfalt *negligemment.*
Bifer, a, um. zweymal tragend. Plin. *qui porte deux fois l'an.*
Trifer, a, um. dreymal tragend Colum. *qui porte trois fois l'an.*
†FERRVM. n. 2. das Eiſen, Schwerdt, (Pl. ter) Waffen. Pl. tantum. *le fer, l'epée, les armes.*
Ferreus, a, um. eiſern, unbarmherzig. *de fer, impitoiable.*
Ferrea. f. 1 Cato.
Ferratus, a, um. mit Eiſen beſchlagen. *ferré.*

Ferrarius,

Ferrarius, a, um. Eisen: Plin. *de fer.*
Ferraria. Subst. das Eisenbergwerk, die Schmiede. *la mine de fer, forge.*
Ferratilis, e. Adi. der Eisen an sich trägt. Plaut. *garni de fer.*
Ferramentum. n. 2. Eisenwerk *instrument de fer.*
Ferramentarius. m. 2. ein Eisenhändler, Firmic. *le marchand de fer.*
Ferrūgo, inis. f. 3. Eisenrost, dunkel Roth, braune Farbe. *la rouille de fer, la rougeur obscure, couleur de rouille de fer.*
Ferruginans. o. 2 das nach Eisen schmecket. Tert. *qui a le gout de fer.*
Ferrūgineus, a, um. eisenfarben, castanienbraun. Virg. *de couleur de fer.*
Ferruginōsus, a, um, rostig, verrostet. Sidon. *rouilleux.*
Ferrūmen, inis. n. 3. das Löt, Löt, Lötzeug. *la soudure.*
Ferrumino. 1. ich löte, verlote. Plin. *je soude, joins avec de la soudure.*
Ferruminatio. f. 3. die Lötung, Anschweißung. Dig. *la soudure, l'action de souder.*
Ferruminator. m. 3. der etwas lötet, anschweißet. Vitruv. *qui soude.*
Ferrīfŏdīna. f. 1. eine Eisengrube. Varro. *mine de fer.*
Conferruminare. 1. zusammenlöten. Plin. *souder.*
Praeferratus, a, um. mit Eisen gespitzt. Plin. *ferré par le bout.*
†FERVEO, bui. 2. *et* FERVO, ui. 3. sine Sup. ich siede, bin hitzig, brause. *je bouillis, suis chaud.*
Feruenter. Adu. heiß, hitzig. *avec chaleur.*
Feruor, oris. m. 3. die Hitze, Brunst. *l'ardeur, grande chaleur.* (Maris. das ungestüme Meer. *la mer orageuse.*)
Feruidus, a, um. hitzig, siedend. *ardent, bouillant.*
Praeferuidus, a, um. sehr hitzig. Liu. *très-chaud.*
Feruescere. 3. hitzig werden. Cels. *s'echauffer.*
Feruefacere 3. erwärmen, siedend machen. Apic. *echauffer, faire bouiller.*
Conferuco. 2. *et* Conferuesco, bui. 3. sich erhitzen, heiß werden. Cels. Colum. *s'echauffer.*
Conferuefacere. 3. Lucret.
Efferuco. 2. *et* Efferuesco, bui. 3. ich siede, walle auf. *je bouillis à grosses ondes.*
Efferuescentia. f. 1. die Aufwallung. Cels. *l'effervescence.*
Deferuco. 2. *et* Deferuesco, bui. 3. ich höre auf zu sieden. *je cesse de bouillir.*
Deferuefacere. 3. siedend machend. Vitruv. *faire bouillir.*
Defrūtum. n. 2. der Most, dickgesotteuer Wein. Colum. *le vin doux, du vin cuit.*
Defrutare. 1. abkochen, absieden. Colum. *faire bouillir.*
Defrutarius, a, um. zum Absieden gehörig. Colum.
Inferuco. 2. *et* Inferuesco, bui. 3. erhitzen, sieden. Cato. Sil. *echauffer, bouillir.*
Inferuefacere. 3. siedend machen. Scribon. *faire bouillir.*
Perferuco. 2. sehr heiß seyn. Mela. *être fort chaud.*
Perferuefieri. sehr heiß werden. Varro. *devenir fort chaud.*
Perferuidus. a, um. Colum. *et* Praeferuidus, a, um. Liu. sehr heiß. *très-chaud.*
Referuco. 2. *et* Referuesco, bui. 3. erkalten. *se refroidir.*
Sufferuefacio. 3. ein wenig erhitzen. Plin. *faire bouillir un peu.*
Fermentum. n. 2. Sauerteig *le ferment.*
Fermento. 1. ich säure. *je fermente.*
Fermentator. m. 3. der etwas einsäuert. Augustin. *qui enfle la pate.*
Fermentarius, a, um. von Sauerteige, gesäuert. Isidor. *de levain, ferment.*
Fermentescere. 3. aufgehen wie Teig. Plin. *s'enfler, fermenter.*
Confermento. 1. einsäuern. Tertull. *faire fermenter.*
†FERVLA. f. 1. die Ruthe, (eine Staude dieses Namens) Plin. *le fouet.*
Ferulae. f. 1. Pl. Schienen, die man um einen Bruch legt.
Fernlāgo, inis. f. 3. Tapsiemwurz Cael. Aurel.
Fĕrulāceus, a, um. dem Ruthenstiele gleich. Plin. *semblable à la tige de ferule.*
Feruleus, a, um. von Ruthen gemacht. Cael. Aurel. *de ferule.*
*FERVS, a, um. wild, ungezahmt. *farouche, feroce.*
Fere, Ferme. Adu. fast. *presque.*
Fera. f. 1. das wilde Thier. *la bête sauvage.*
Ferīnus, a, um. vom Vieh, Wildpret: viehisch. *de bête sauvage, le gibier: feroce.*
Feritas, ātis. f. 3. wilde Art, Grausamkeit. *la ferocité.*
Feratrīna. f. 1. ein Thiergarten. Non. *le parc.*
Efferus, a, um. sehr wild, unbändig. *farouche, intraittable.*
Effero, are. 1. wild machen. Liu. *rendre brutal.*
Efferate. Adu. wild. Lactant. *brutalement.*
Efferatio. f. 3. die Verwilderung. Tertull. *l'action de rendre les esprits intraitables.*
Efferescere. 3. wild werden, ergrimmen. Ammian. *entrer en furie.*
Efferitas. f. 3. die Wildheit, Grimmigkeit. Lactant. *la fureur, rage.*
Ferōcus, a, um. sehr wild. Varro. *fort farouche, très feroce.*
Semifĕrus, a, um. halb wild. Virg. *demi sauvage.*
Fĕrox, ōcis. o. 3. wild, grausam, frech, muthig. *feroce, cruel, fier.*
Ferociter. Adu. *Idem.*
Feroculus. m. 2. Dimin. etwas wild. Hirt. *un peu fier.*
Ferōcia. f. 1. *et* Ferocitas, ātis. f. 3. Unbändigkeit, Grausamkeit. *la fierté, cruauté.*
Ferōcire. 4. wild, unbändig seyn. Gell. *être fier, feroce.*
Praefĕrox, ocis. o. 3. sehr trotzig. Liu. *très-feroce.*
Fĕrālis, e. zum Tode oder Begräbniß gehörig. *mortuaire.*
Feraliter. Adu. verderblich, tödtlich. Fulgent. *mortellement.*
†FESTINO. 1. ich eile, bin geschäftig. *je me hâte, suis occupé.*
Festinatio. f. 3. die Eile, das Eilen. *la hâte, précipitation.*
Festinanter. Adu. eilend, eilfertig. *à la hâte.*
Festinato. Adu. eilend. Quinctil. *avec precipitation.*
Festinantia. f. 1. die Eile. Cod. Theod. *la hâte.*
Festinator. m. 3. ein Eilender. Quinctil. *qui fait grande hâte.*
Festinabundus, a, um. der sehr eilet, eilfertig. Val. Max. *qui se hâte.*
Festinus, a, um. eilig, eilend. *prompt, diligent.*
Festine. Adu. eilig. *à la hâte.*
Confestim. Adu. alsbald. *incontinent.*
Praefestinare. 1. sehr eilen, sich übereilen. Liu. *se hâter fort, s'empresser trop.* (cipitation.
Praefestinatim. Adu. sehr eilig. Sisenn. ap. Non. *avec grande pré-*
FESTŪCA. f. 1. der Splitter, das Hälmlein. *le brin de paille, fétu.*
Festucula. f. 1. Dim. ein Splitterchen. Pallad. *un petit fétu.*
Festucārius, a, um. des Richters Stab angehend, womit er die Sclaven frey ließ. Gell.
Festūcare. 1. derb machen. Cato. *enfoncer.*

†FESTVS, a, um. feyerlich. *de fête.*
Festum. n. 2. der Feyertag. Ouid. *la fête.*
Profestus dies. der Werkeltag. *le jour ouvrier.*
Festīnus, a, um. fröhlich, scherzhaft, artig *plaisant, agréable.*
Festiue. Adu. zierlich. *agréablement.*
Festiuitas. f. 3. die Zierlichkeit, Annehmlichkeit. *l'enjoûment, la maniere agreable.*
Bifestus, a, um. gedoppelte Feyer. Prudent.
Infestīuus, a, um. ungeschickt, unhöflich. *grossier, qui n'a rien d'agréable.*
Infestiuiter. Adu. ungeschickt, unannehmlich. *desagreablement, sans grace.*
Infestus, a, um. gehäßig. *ennemi.*
Infeste. Adu. *Idem.*
Infestare. feindselig anfallen. Plin. *j'infeste.*
Infestatio. f. 3. die Anfeindung, Verfolgung. Tertull. *l'inimitié, la persécution.*
Infestator. m. 3. ein Beleidiger. Plin. *qui fait le degat.*
†FEX, *sive* FAEX, fĕcis. f. 3. die Hefe, (Pl. die Hefen) *la lie.*
Fecula. f. 1. eine Art Tütschen, aus coischen Weinhefen. Horat. *sauce faite avec de la lie d'un vin de Cos.*
Fecarius, a, um. zum Hefen gehörig. Cato.
Fecinius, a, um. heficht, unlauter. *de marc.*
Fecinus, a, um. *Idem.* Colum.
Fecōsus, a, um. heficht. Martial. *de marc.*
Feculentus, a, um. trübe, heficht. Apul. *plein de lie.*
Feculente. Adu. Cels. *Idem.*
Feculentia. f. 1. der Schlamm, Unflat. Sidon. *la boue.*
Fecutinus, a, um. schlammicht. Gell. *bourbeux.*
Defecare. 1. die Hefen abziehen, lautern. *depurer.*
Defecate. Adu. lauter, ohne Hefen. Cels. *sans lie.*
Defecatio. f. 3. die Lauterung. Tert. *la clarification.*
Defecabilis, e. Adi. leicht zu reinigen. Sidon. *qui est aisé à purifier.*
Defecis, e. Adi. ohne Hefen, rein. Virg. *sans lie, clair.*
Effecatus, a, um. ausgefeget. Apul. *purgé, depuré.*
Infecare. 1. beschmeln. Tert. *souiller, tacher.*
FĪBRA. f. 1. die Faser, das Fäserlein: Theile der Leber. *les filamens, la fibre: extrémitez du foie.*
Fibrātus, a, um. das Fasern hat. Plin. *qui a des fibres.*
Exfibrare. 1. abrupfen, auszausen. Colum. *tirer les fibres.*
FĪBVLA. f. 1. ein Heft, Schnalle. *l'agraffe, boucle.*
Fibulo, are. 1. zuschnallen, heften. Colum. *agraffer.*
Fibulatio. f. 3. die Zusammenheftung. Vitruv. *la conjonction par d'agraves.*
Confibula. f. 1. eine Klammer. Cato. *le crampon.*
Confibulare. 1. zusammenschnüren, verknüpfen. Nonat. *lacer, joindre.*
Confibulatio. f. 3. die Zusammenheftung. *Idem.*
Diffibulare, Stat. *et* Refibulare, Martial. aufschnallen. *deboucler.*
Exfibulare. 1. aufschnallen, aufhaken, aufheften. Prudent. *deboucler, delacer.*
Infibulare. 1. einschnüren, einheften. Cels. *boucler, lier.*
FĪCEDŪLA. f. 1. die Schnepfe. Iuuen. *la becfigue.*
Ficedulensis, e. der mit Schnepfen zu thun hat. Plin. der in der Gasse Ficedula zu Rom wohnet. Plaut.
†FĪCVS. f. 2 *et* 4. ein Feigenbaum, die Feige. *un figuier, la figue.*
Ficulus. m. 2. Dim. eine kleine Feige. Plaut. *une petite figue.*
Ficetum. n. 2. ein Feigengarten. Varro. *la figuerie.*
Ficārius, a, um. zum Feigen gehörig. *de figuier.* (Apic.
Ficātum. n. 2. die Leber eines Ferken, das mit Feigen gefüttert werden.
Ficōsus, a, um. mit Feigwarzen behaftet Martial. *qui a des fics.*
Ficulnus *et* Ficulneus, a, um. vom Feigenbaum. *de figuier.* *it.* schwach. *debile.*
Caprifĭcus. f. 2. ein wilder Feigenbaum. Plin. *le figuier sauvage.*
Caprifĭcare. 1. wilde Feigen gut zum Essen machen. Plin.
FĪDĒLIA. f. 1. die Kachel, das töpferne Gefaß. *la poele, poele de terre.*
†FĪDES. f. 5. der Glaube, der Beweis, die Treue, Aufrichtigkeit, der Credit. *la bonne foi, preuve, fidelité, sincerité, le credit.*
Fidēlis, e. getreu. *fidele.*
Fideliter. Adu. getreulich. *fidélement.*
Fidelitas. f. 3. die Treue, Aufrichtigkeit. *la fidelité, sincerité.*
Fideiubeo, es. 2. ich werde Bürge *je me rends caution.*
Fideiussŏr, oris. m. 3. der Bürge. *la caution.*
Infidelis, e. untreu. *infidéle.*
Infideliter. Adu. untreulich. *infidelement.*
Infidelitas. f. 3. die Untreue. *l'infidelité.*
Perfidelis. sehr getreu. *très-fidele.*
*Perfidia. f. 1. die Treulosigkeit. *la perfidie.*
Perfidus. *it.* Perfidiosus, a, um. untreu, treulos. *perfide, infidéle.*
Perfide, Gell. *et* Perfidiosē. Adu. untreu, falschlich. *perfidement, avec perfidie.*
FĪDO, fisus sum. 3. ich traue, bin getrost. *je me fie, assûre.*
Fidus, a, um. getreu, darauf sich zu verlassen. *fidele, sûr.*
Fide. Adu. treulich. *fidelement.*
Fidāmen, inis. n. 3. das gute Vertrauen. Tertull. *la confiance.*
Fidentia. f. 1. die Zuversicht. *l'assurance.*
Fidenter. Adu getrost. *hardiment.*
Infidus, a, um. treulos, der nicht Glauben hält. *infidéle.*
Infide. Adu. treuloser weise. Firmic. *infidelement.*
*Fidūcia. f. 1. Zuversicht. *l'assurance.*
Fiduciarius, a, um. anvertraut. *donné en confidence.*
Fiducialiter. Adu. getrost. Augustin. *avec fermeté.*
*Confido, fisus sum. 3. ich habe das Vertrauen, (cui re, de re, in quo) *je me confie.*
Confidentia. f. 1. der Trotz, die Vermessenheit. *la confience.*
Confidenter. Adu. muthig, getrost. *hardiment.*
Confīdo, f. 3. das Vertrauen, die Zuversicht. *la confiance, l'assurance.*
Diffido, fisus sum. 3. ich mistraue. *je me defie.*
Diffidenter. Adu. mistrauisch. *avec defiance.*
Diffidentia. f. 1. das Mistrauen. *la défiance.*
Subdiffidere. 3. nicht recht trauen. *se defier un peu.*
Praefido. ich bin vermessen. *je suis trop hardi.*
FĪDES, is. f. 3. eine Saite. *la corde.* Pl. das Saitenspiel *instrument de musique à cordes.*
Fidĭcula. f. 1. Dim. ein klein Saitenspiel. *un petit instrument de musique à cordes.* Pl. Folterstricke. *cordes.*
Fidĭcen, inis. m. 3. ein Saitenspieler, (F. Fidicina, Ter.) *le joueur d'instrumens de musique montez de cordes.*

Fidicīnius,a,um. muſicaliſch. Plaut. *qui concerne les inſtrumens à cordes.*
Fidicinare. 1. auf Saiten ſpielen, geigen. Mart. Capell. *jouer des inſtrumens à cordes.*
*FĪGO, fixi, fixum. 3. ich hefte, ſenke ein, ſteche, (du ſticht, er ſticht, ſtach, geſtochen) *je plante, enfonce, cloüe.*
Fixe. Adu. feſt *fermement.*
Fixura. f. 1. die Heftung. Tert. *l'action de ficher.*
Affigo, xi, xum. 3 ich hefte an. *j'affiche.*
Affixio. f. 3 die Anheftung, Mart. Capell. *l'action d'afficher.*
Antefixus, a, um. vorgeſteckt Liu. *attaché, placé devant.*
Circumfigere. 3. umſtecken. Cato. *ficher autour.*
Configo, xi, xum. 3. ich hefte, durchſteche, erlege. *je perce.*
Confixus. m. 4. der Stich. Lucil. *le coup d'epée, de lance.*
Confixilis, e. Adi. zuſammengeheftet. Apul. *attaché enſemble.*
Defigo, xi, xum. 3. ich ſenke ein, mache feſt, bezaubere, ſtehe in Verwunderung, (rem, in rem, rei, in re) *je fiche, enchante.*
Infigo, xi, xum. 3. ich ſteche hinein. *je fiche dedans.*
Offigere. 3. vorheften, vormachen. Liu. *ficher.*
Circumoffigere 3. umherſtecken Caro. *ficher autour.*
Perfixus, a, um. durchſtochen. Lucret. *percé.*
Praefigo, xi, xum. 3. ich hefte vor, mache vor. Suet. *j'attache devant.*
Refigo, xi, xum. 3. ich reiße wieder ab. *j'arrache ce qui eſt attaché.*
Suffigere. 3 von unten anheften. *attacher par-deſſous.*
Superfixus, a, um. drauf gepflöckt, drauf geheftet. Liu. *fiche au deſſus.*
Transfigo, xi, xum. 3. ich durchſteche. *je tranſperce.*
†FĪLIVS. m. 2. der Sohn, (die Söhne) *le fils.*
Filiusfamilias. m. 2. der Sohn vom Hauſe. *le fils de famille.*
Filia. f. 1. die Tochter, (die Töchter) *la fille.*
Filiafamilias. f. 1. die Tochter vom Hauſe. Sen. *la fille de famille.*
Filiŏlus. m. 2 Filiola. f. 1. Dimin.
Filiālis, e. Adi. kindlich. Auguſtin. *filial.*
Adfiliatus. m. 4. ein angenommener Sohn. Inſtit. *le fils adoptif.*
FĪLVM. n. 2. der Faden. *le fil.*
FIMBRIA. f. 1. der Saum, die Borte, die Franſe, das Gebreme. *le bord, la frange qu'on met au bas d'une robe.*
Fimbriatus, a, um. eingefaßt, verbremt. Suet. *brodé, dentelé.*
Fimbriaturire. 4. nach einem Rocke mit einer Borde, nach einem beſetzten Kleide trachten. Quinctil. *deſirer un habit bordé.*
†FĪMVS. m. 2. der Miſt *le fumier.* (baſſe-cour.
Fimētum. n. 2. der Miſthaufen die Miſtgrube. Plin. *le fumier d'une*
FINDO, fĭdi, fissum. 3. ich ſpalte, theile. *je fends, diviſe.*
Fiſſūra. f. 1. der Spalt. *la fente.*
Fiſſus. m. 4. Fiſſio. f 3. Fiſſum. n. 2. Celſ. *Idem.*
Fiſſiculare. 1. genau beſichtigen. Apul. *regarder de pres.*
Fiſſĭlis, e. das ſich ſpalten läßt. *qui ſe fend.*
Fiſſĭpes, ĕdis. o. 3. das geſpaltene Klauen hat. Auſ. *qui a pié fourchu.*
Bifidus, a, um. geſpalten, zweyſpaltig. Solin. *fourchu, fendu en deux.*
Bifid tus, a, um. zertheilt. Plin. *diviſé.*
Biſiſſus, a, um. zerſpalten. Solin. *diviſé.*
Trifidus, a, um. dreyfach geſpalten. Ouid. *fendu en trois.*
Trifiſilis, e. Adi. dreyſpitzig, dreyfach getheilt Auſon. *diviſé en trois.*
Quadrifidus, a, um. vierſpaltig. Virg. *fendu en quatre.*
Centifidus, a, um. hundertfach. Prudent. *diviſé en cent.*
Multifidus, a, um. vielſpaltig. Lucan. *qui eſt fendu en pluſieurs parties.*
Confindere. 3. zertheilen, zerſpalten. Tibull. *fendre, diviſer.*
Defindere. 3. abſpalten. Enn. ap. Non. *fendre.*
Diffindo, diffidi, diffiſum. 3. ich ſpalte von einander. *je fends.*
Diffiſſio. f. 3. der Aufſchub. Gell. *le delai.*
Effindere. 3. ſpalten. Manil. *fendre.*
Infindere, idi, iſſum. 3. einwärts ſpalten. *fendre.*
*FINGO, finxi, fictum. 3. ich bilde, erdichte, mache. *je forme, controuve,*
Fingibilis, e. Adi. ſcheinbarlich. Cael. *apparent.* (*fais.*
Fictio, onis. f. 3. die Bildung, Erdichtung. *la formation, fiction.*
Fictor, ōris. m. 3. der bildet, formiret, ausputzt. (F. Fictrix) *le ſtatuaire.*
Fictura. f. 1. die Bildung. Gell. *la formation.*
Figmentum. n. 2. das Gedicht, Bild. *la fiction, figure.*
Figmen, inis. n. 3. *Idem.* Prudent.
*Figŭlus. m. 2. der Töpfer. Plin. *le potier.*
Figulīnus *et* Figlinus, a, um. Töpfer- Varro. *de potier, de poterie.*
Figulīna. f. 1. die Töpferkunſt, Topferwerkſtatt. Varro. *l'ouvroir d'un potier.*
Figlinum. n. 2. Töpferwerk, Töpferzeug. Plin. *l'ouvrage de potier.*
Figulare. 1. bilden. Tert. *former.*
Figulatio. f. 3. die Bildung. Tert. *la formation.*
Figulāris, e. Adi. Töpfer- Colum. *de potier.*
Fictilis. e. aus Thone gemacht, töpfern. Val. Max. *de terre cuite.*
Figūra. f. 1. die Geſtalt. *la figure.*
Figurare. 1. eine Geſtalt geben. *former, donner la figure.*
Figuranter. Adu. verblümt. Diomed. *figurement.*
Figurantia. f. 1. verblümte Ausdruckung, figürliche Vorſtellung. Auguſtin. *la figure.*
Figurate. Adu. Sidon. Figurato. Adu. Tert. figürlich. *figurement.*
Figuratio. f. 3. die Figur. Plin. *la figure.*
Figurator. m. 3. der was bildet. Arnob. *qui donne la figure.*
Figuralis, e. Adi. mit Figuren gezeichnet. Celſ. *marqué de figures.*
Figuraliter. Adu. figürlich. Sidon. *figurement.*
Affigurare. 1. vorbilden. Gell. *figurer.*
Configurare. 1. gleich machen. Colum. *donner la figure.*
Configurate. Adu. geformt, gleichförmig. Apul. *de meme figure.*
Configuratio. f. 3. die Gleichformigkeit, Gleichſtellung. Tertull. *la conformité.*
Effigurare. 1. formiren, vorſtellen. Gell. *former, figurer.*
Infigurabilis, e. Adi. unförmlich Ammian. *qui n'a pas la forme requiſe.*
Praefigurare 1. vorbilden Lactant. *repreſenter.*
Praefiguratio. f. 3. die Vorbildung. Auguſt. *la repreſentation.*
Transfigurare. 1. in andere Geſtalt bringen. Sen. Plin. *transfigurer.*
Transfiguratio. f. 3. die Verwandelung. Plin. *la transfiguration.*
Transfigurator. m. 3. der da verwandelt. Tert. *qui transfigure.*
Transfigurabilis, e. Adi. veränderlich, wandelbar. Idem. *changeant, variable.*
Affingere, inxi, ictum. 3. andichten. *attribuer fauſſement.*
Affictīcius, a, um. angedichtet, hinzugethan. Varro. *ajouté.*
Circumfingere. 3. umher dran ſetzen. Tertull. *ajouter autour.*
Confingo, inxi, ictum. 3. ich erdichte. *je feinds.*
Confictio. f. 3. die Erdichtung. *la feinte.*
Confictīcius, a, um. erdichtet. *contrefait, feint.*
Confictilis, e. Adi. *Idem.* Firmic.
Confictor. m. 3. der etwas erdichtet. Paullin. Nolan. *qui fein qui contrefait.*
Confictrix. f. 3. die etwas erdichtet. Mart Capell.
Confictitare. 1. Frequent. erdichten. Naeu. ap. Varr. *forger, feindr*
Defingere. 3. bilden. Cato. *façonner, former.*
Diffingere, inxi, ictum. 3. anders formieren. Hor. *donner une autre form*
Effingere, inxi, ictum. 3. ausarbeiten, ausdrucken, beſchreibe *tirer au naturel.*
Effictio. f. 3. die Abbildung. Auct. ad Herenn. *la repreſentation.*
Effigies. f. 5. das Bild, Conterfey. *l'effigie, le portrait.*
Effigiare. 1. bilden, formiren. Sidon. *depeindre, former.*
Effigientia. f. 1. die Bildung, Formirung. Mart. Capell. *la formatic*
Effigiator. m. 3. der etwas bildet. Auguſtin. *qui forme.*
Ineffigiatus, a, um. das keine Bildung hat. Tert. *qui n'eſt pas forn*
Ineffigiabilis, e. Adi. das ſich nicht abbilden läßt. Idem.
Refingere. 3. wieder darſtellen. Apul. *repreſenter.*
†FĪNIS, is. c. 3. das Ende. *la fin.* Plur. m die Grenzen. *les born*
Finālis, e. Adi. zum Grenzen gehörig. *qui concerne les frontieres.*
Finio. 4. ich endige. *je finis.*
Finītor. m. 3. der Markſcheider. *l'arpenteur.*
Finītor. m. 3. der Geſichtscreis. *le cercle de veüe.*
Finite. Adu. eingeſchränkt. *avec limitation.*
Finitus. m. 4. die Einſchränkung. Apul. *la limitation.*
Finitio. f. 3. die Endung, Theilung. Vitruu. *la fin.*
Finītimus, a, um. nächſt angrenzend. *voiſin.*
Finitīuus, a, um. End- Quinctil. *de fin.*
Affīnis, e. Adi. angrenzend, verwandt, ähnlich. *voiſin, allié, reſſemb.* Subſt. der Schwager *le beau-frere.*
Affinitas, atis. f. 3. die Schwägerſchaft. *l'affinité.*
Circumfinire. 4. zu Ende bringen. Solin. *finir.*
Confinis, e. zuſammen grenzend. *contigu.*
Confinium. n 2. die Grenze. *les confins.*
Confinitimus, a, um. angrenzend. Gell. *voiſin, proche.*
Definio. 4. ich umſchränke, beſchreibe, ſetze Grenzen. *je born definis, limite.*
Definitio. f. 3. die Beſchreibung, Erklärung. *la definition.*
Definite. Adu. ausdrücklich. *determinement.*
Definitīuus, a, um. da es auf die Erklärung ankömmt. *définit*
Definitiue. Adu. erklärungs- oder ausſpruchsweiſe. Tert.
Definitor. m. 3. der ein Ziel ſetzet. Tert. *qui arrete, determine.*
Indefinitus, a, um. unbeſtimmt. Gell. *indefini.*
Indefinite. Adu. unbeſtimmt. Idem.
Diffinire. 4. Grenze und Ziel ſetzen. Hygin. *borner, limiter.*
Diffinītio. f. 3. die Beſchreibung, Erklärung. Idem. *la definition.*
Diffinitiue. Adu. Erklärungs- oder Ausſpruchs weiſe. Aſcon. Pedi.
Infinitus, a, um. unendlich, groß, viel. *infini, grand, beaucoup.*
Infinito. Plin. Infinite. Adu.
Infinitas. f. 3. die Unendlichkeit. *l'infinité.*
Infinitio. f. 3. *Idem.*
Praefinio, 4. ich beſtimme vorher, zeichne vor. *je préſcris.*
Praefinitio. f. 3. die Beſtimmung. Tert. *l'action de fixer.*
*FĪO, factus ſum, fieri. ich werde, geſchehe, (es geſchiehet, geſchah, geſchehen) werde gemacht, oder gethan *je devenis, fuis fait.*
Confieri. vollbracht, ausgemacht werden. *être achevé, fini.*
Defit. es mangelt. *il manque.*
Infit. Imperf. Def es fähet an. *il commence.*
Effieri. 4. gethan werden Plaut. *être fait.*
Interfieri. 4. untergehen. Lucret. *perir.*
Superfieri. 4. übrig ſeyn. *être de reſte.*
†FIRMVS, a, um. ſtark, feſt, wahrhaftig, getreu. *ferme, ſolide, aſſuré, conſtant.*
Firme *et* Firmiter. Adu. Caeſ. ſteif und feſt. *firmement.*
Firmitas, ātis. *et* Firmitūdo, inis. f. 3. die Stärke, der Beſtan *la force, conſtance.*
Firmo. 1. ich ſtärke, beveſtige, bekräftige. *je fortifie, affermis.*
Firmator. m. 3. der etwas beveſtiget. Plin. *qui affermit.*
Firmamen-um. n. 2. Beveſtigung, Grundfeſte, Schutz. *l'appui, ſoûtie*
Firmamen. n. 3. die Beveſtigung, Grundfeſte. Ouid. *l'affermiſſement.*
*Affirmo. 1. ich bejahe, behaupte. *j'affirme, aſſure.*
Affirmate. Adu. mit Ernſt. *avec aſſurance.*
Affirmanter. Adu. bejahend. Gell. *affirmativement.*
Affirmatio, ōnis. f. 3. die Bejahung *l'affirmation.*
Affirmator. m. 3. der etwas bejahet, beſtätiget. Tert. *qui affirme.*
Circumfirmare. 1. rings umher beveſtigen. Col. *affermir tout autour.*
Confirmo. 1. ich bekräftige ſtarke, beweiſe, bejahe. *je confirme, aſſure.*
Confirmate. Adu. beſtatigt. Auch ad Herenn. *confirmé.*
Confirmatio, ōnis. f. 3. die Bekräftigung. *la confirmation.*
Confirmator. m. 3. ein Beſtätiger. *qui confirme.*
Confirmatrix f. 3. die etwas beſtätiget Tert. *celle qui confirmi.*
Confirmatiue. Adu. beſtatigungsweiſe. Tert. *en confirmant.*
Infirmus, a, um. ſchwach, unkraftig. *debile, infirme.*
Infirmis, e. Adi. ſchwach. Ammian. *infirme.*
Infirme. Adu. Infirmiter. Adu. ſchwach. Arnob. *debilement.*
Infirmitas, ātis. f. 3. die Schwachheit. *l'infirmité.*
Infirmatio. f. 3. die Schwächung. *l'affoibliſſement.*
Perinfirmus, a, um. ſehr ſchwach. *tres-foible.*
Infirmo. 1. ich ſchwäche mache kraftlos, nichtig. *j'infirme.*
Obfirmo. 1. ich mache feſt verhärte. *je fortifie.*
Obfirmate. Adu. hartſinnig Suet. *fermement, conſtamment.*
Refirmare. 1. wieder feſtſtellen. Sext. Ruf.
FISCVS. m. 2. der Korb, (die Körbe) *le panier.* it. die Rents kammer. *le fiſc.*
Fiſcālis, e. Adi. fiſcaliſch, herrſchaftlich Paullin. Nolan.
Fiſcarius. m. 2 ein Fiſcal, Schatzmeiſter. Firm. *le treſorier.*
Fiſcina *et* Fiſcella. f. 1. Fiſcellum. n. 2. Colum. ein Korb. *le panier.*
Fiſcellus. m. 2. Dimin. Feſt. der friſchen Käſe liebet.
Confiſco, are. 1. die Güter nehmen, einziehen. Suet. *confiſquer.*
Confiſcatio. f. 3. die Einziehung der Güter. Flor. *la confiſcation.*
FISTŪCA. f. 1. der Schlägel, Rammel. *la hie, batte.*
Fiſtucatus, a, um. gerammelt. Vitruu. *battu avec la hie.*
Fiſtūcare. 1. einſchlagen, einrammeln. Plin. *enfoncer.*
Fiſtucatio. f. 3. die Einrammlung. Vitruu. *l'action de ficher les paux en terre.*

STVLA. f. 1. das Rohr, die Pfeife: Luftröhre: Fistel: Pfrieme *le canal, flageolet: l'apre artère: fistule: le trancher.*
Fistulare. 1. löchericht seyn; pfeifen. Plin. *devenir plein de trous; siffler.*
Fistulatim. Adu. wie durch ein Rohr. Apul. *par des tuïaux.*
Fistulatio. f. 3. das Gepfeife. Sidon. *le sifflement.*
Fistulator, ōris. m. 3. ein Pfeifer. *le siffre.*
Fistulatorius, a, um. zum Pfeifen gehörig. Arnob.
Fistularis, e. Adi. *Idem.* Veget.
Fistulescere. 3 löchericht werden Fulgent. *devenir plein de trous.*
Fistulōsus, a, um. löchericht, ausgehöhlt. Cato. *plein de trous.*
ETILLA. f. 1.
FACCVS, a. um. welk, hangend. *flétri, pendant.*
Flaccidus, a, um. *Idem.* Plin.
Flaccide. Adu. Symmach.
Flacceo. 2. ich bin welk. Claud. Mamert. *je fane.*
Flaccesco. 3. ich werde welk, verwelke. *je me flétris.*
Conflaccescere. 3. mit welk werden. Gell. *je flétrir avec.*
Inflaccēre. 2. welk werden. Enn. ap. Non. *je flétrir.*
*LAGITO. 1. ich fordere heftig. (te, a te) *je demande avec importunité.*
Flagitatio. f. 3. die heftige Forderung. *l'empressement.*
Flagitator. m. 3. der hart mahnet. *le solliciteur importun.*
Flagitatrix. f. 3. die etwas heftig fordert. Arnob. *qui demande avec importunité.*
Flagitamentum. n. 2 eine Forderung. *la demande importune*
Conflagitare. 1. fordern. ap. Plin. esse aiunt. *demander.*
Efflagito. 1. ich heische, fordere. *je demande avec empressement.*
Efflagitatio. f. 3. ungestüme Forderung. *l'empressement.*
Efflagitatus. m. 4. *Idem.*
Reflagitare. 1. wiederfordern. Catull. *redemander avec empressement.*
*Flagitium. n. 2. das Laster. vid. Vossius Etymol. *le vice.*
Flagitiosus, a, um. lasterhaft, schändlich. *infame.*
Flagitiosē. Adu.
Perflagitiosus, a, um. sehr schändlich. *très dissolu.*
*LAGRO. 1. ich brenne, (brannte, gebrannt) bin brünstig. (c. Abl. *je brûle, suis en feu.*
Flagranter. Adu. brünstig. Tac. *passionnement.*
Flagrantia. f. 1. die Brunst, der Brand. *l'embrasement, ardente affection.*
Afflagrans, tis. o. 3. unruhig. Ammian. *turbulent.*
Circumflagrare. 1. umher glänzen. Auienus. *briller autour.*
Conflagro *et* Deflagro. 1. ich verbrenne. *je brûle.*
Conflagratio, Deflagratio, onis. f. 3. ein Brand, das Abbrennen. Sen. *l'embrasement, incendie.*
Inflagrare, 1. anzünden. Solin *allumer.*
Perflagratus, a, um. verbrannt. Mart. Capell. *brulé tout à fait.*
*Flagrum *et* Flagellum. n. 2. eine Peitsche. *le foüet.*
Flagello. 1. ich peitsche, geißele. dresche, (du drischest, er drischt, drisch du, drosch oder drasch, gedroschen) *je foüette, bajets du bled.*
Flagellatio. f. 3. die Geißelung. Tertull. *le foüet.*
Flagrifer, a, um. der Peitschen trägt: der da peitschet. Auson. *qui porte le foüet, qui foüette.*
LĀMEN, ĭnis. m. 3. der Priester (eines gewissen Gottes insonderheit) *le prêtre (d'un certain Dieu en particulier)*
Flāminia. f. 1. eines Flaminis, sonderlich des Flaminis dialis Wohnung. Gell.
Flamina. f. 1. eine Priesterinn. Inscript.
Flaminica. f. 1. die Frau eines Flaminis. Gell. *la femme du Flamen.*
Flaminium. n. 2. Liu.
LAMMA. f. 1. die Flamme, das Feuer. *la flamme, le feu.*
Flammula. f. 1. Dim. ein Flämmchen; eine Standarte. Colum.
Flammeus, a, um. feurig, brennend. *enflammé, ardent.*
Flammeolus, a, um. feuerroth. Colum. *de couleur de feu.*
Flammidus, a, um. flammend Apul. *enflammé, etincelant.*
Flammigare. 1. Flammen werfen. Gell. *jetter des flames.*
Flammo. 1. ich werfe Feuer aus. Tac. *j'embrase.*
Flammatio. f. 3 die Entzündung. Apul. *l'embrasement.*
Flammator. m. 3. einer, der etwas anzündet. Stat. *qui allume.*
Flammatrix. f. 3. eine, die anzündet. *celle, qui enflame.*
Flammabundus, a, um. flammicht Mart. Cap. *en maniere de flammes.*
Flammescere. 3. sich entzünden Lucret. *s'allumer.*
Flammōsus, a, um. voll Flammen Cael. Aurel. *plein de flames.*
Flammicŏmus, a, um. flammicht, lodernd. Prudent. *flamant.*
Flammicrēmus, a, um. brennend Fortunat. *enflamé.*
Flammifer, Sil. *et* Flammiger, a, um. feurig, röthlich. Val. Flacc. *de couleur de feu.*
Flammipotens. o. 3. des Feuers mächtig. Arnob. *qui gouverne le feu.*
Conflammare. erhitzen. Apul. *embraser.*
Deflammare. 1. auslöschen. *eteindre.*
Efflammare. 1. Feuer auswerfen. Mart. Capell. *jetter des flames.*
*Inflammo. 1 ich zünde an, erhitze. *j'allume, enflâme.*
Inflammanter. Adu. Gell.
Inflammatio, onis. f. 3. die Entzündung. Cels. *l'inflammation.*
Inflammator. m. 3. der anzündet. Firmic. *qui enflame.*
Inflammatrix. f. 3. eine, die anzündet. Mamertin. *celle, qui enflame.*
Sufflammare. 1. entzunden Sidon. *allumer.*
LĀVVS, a, um. gelbe, goldgelbe. *jaune, de couleur d'or.*
Flaueo, ēre. 2. sine Praet. et Sup. gelbe seyn. *être jaune.*
Flauēdo. f. 3. das Gelbe. Apul.
Flauescere. 3. gelb werden. *devenir jaune.*
Flauidus, a, um. gelb. Cael. *jaune.*
Flauicŏmans. o. 3. gelbhaaricht. Prudent. *qui a les cheveux blonds.*
Flauicomus, a, um. *Idem.* Petron.
Sufflauus, a, um. gelblich. Sueton. *jaunatre.*
LECTO, xi, xum. 3. ich biege oder beuge, (bog, gebogen) lenke. *je courbe, fléchis, tourne.*
Flexura. f. 1. die Beugung, Krümmung. Lucret. *la courbure.*
Flexus. m. 4. *et* Flexio. f. 3. die Beugung, der Umweg. *la courbure, le detour.*
Flexum. n. 2. die Krümme. Minuc. *le pli.*
Flexilis *et* Flexuosus. Adi. das sich beugen lässet, biegsam. *flexible, (pliable.*
Flexuosē. Adu. Plin.
Flexibilis, e. Adi. biegsam. *flexible.*
Flexibiliter. Adu. biegsam. Augustin. *flexiblement.*
Flexibilitas. f. 3. die Biegsamkeit. *la flexibilité.*
Flexare. 1 krümmen. Cato. *courber.*
Flexanīmes, um. Pl. m. 3. eine Gattung römischer Ritter, sonst Celeres genannt. Plin.
Flexanimus, a, um. herzbrechend. Pacuu. *qui flechit le coeur.*
Flexiloquus, a, um. zweydeutig. *ambigu.*
Flexipes, ĕdis. o. 3. krummfüßig. Ouid. *avec des pieds courbés.*
Flexifice. Adu. durch viele Krümmungen. Pacuu.
Adflectere. 3. zuneigen. Auien. *incliner.*
Circumflecto, xi, xum. 3. ich beuge herum. *je tourne en rond.*
Circumflexus m. 4. der Umzug, die Herumbiegung. Plin. *le circuit.*
Circumflexio. f. 3. die Umbeugung. Macrob. *le circuit.*
Conflexus, a, um. umgebogen. Plin. *courbé.*
Conflexilis, e. Adi. was sich umbiegen lässt. Firm. *qu'on peut courber.*
Deflectere, xi, xum. 3. herab beugen, sich herablenken. *plier, courber.*
Deflexus. m. 4. die Beugung, Abweichung. Col. *l'action de courber*
Deflexio. f. 3. *Idem.* Macrob.
Deflexura. f. 1. *Idem.* Augustin.
Indeflexus, a, um. ungebogen. Plin. *invariable.*
Inflectere, xi, xum. 3. beugen, einbeugen. *courber, plier.*
Inflexus. m. 4. Sen *et*
Inflexio. f. 3. die Krümmung. *l'inflexion.*
Inflexibilis, e. Adi. unbeweglich, Plin. *inebranlable.*
Offlectere. 3. hinlenken. Plaut. *tourner.*
Reflectere, xi, xum. 3. zurück beugen, wieder umlenken. *recourber,*
Reflexim. Adu. umgekehrt. Apul *à contre sens.* (retirer.
Reflexus. m. 4. *et* Reflexio. f. 3. die Umkehrung. Apul. *le reflux.*
Retroflectere. 3. rückwärts kehren. Petron. *tourner en arriere.*
Superflectere. 3. drüber ziehen. Sidon. *mettre par dessus.*
*FLO, flēui, flētum. 2. ich weine. *je pleure.*
†Fletus. m. 4. das Weinen. *les pleurs.*
Flēbilis, e. Adi. das zu bewenen ist, kläglich *déplorable, lugubre.*
Flebiliter. Adu. klaglicher weise. *deplorablement.*
Fletifer, a, um. klaglich, jämmerlich. Auson. *déplorable, lugubre.*
Affiere. 2. mitweinen. Plaut. *pleurer, gemir avec.*
Defleo, ēui, ētum. 3. ich beweine. *je déplore.*
Defletio. f. 3. die Beweinung. Firmic. *l'action de deplorer.*
Condefletus, a, um. Prudent.
Indefletus, a, um. unbeweint. Ouid. *qui n'est pas deploré.*
Diffletus, a, um. ausgeweint. Apul. *deploré.*
Effiere. 2. ausweinen Quinctil. *deplorer.*
Infletus, a, um. unbeweint. Virg. *qui n'a pas eté deploré.*
Perflētus, a, um. mit Thränen benetzt. Apul. *arrosé de larmes.*
FLĪGO. Obsolet. ich schlage, stoße. Lucret. *je heurte, donne contre.*
Flictus. m. 4. das Schlagen, Stoßen. *le choc, heurt.*
Affligo, xi, ctum. 3. *et* Afflicto. 1. ich schlage zu boden, plage, beleidige, kränke. *j'abats, afflige.*
Afflictim. Adu. Mart. Capell.
†Afflictio, Afflictatio, onis. f. 3. die Aengstigung, Plage. *l'affliction.*
Afflictus. m. 4. *Idem.* Apul.
Afflictare. 1. martern, quälen. Ter. *affliger.*
Afflictator. m. 3. ein Peiniger. Tertull. *qui afflige.*
Afflictor, oris. m. 3. der da plaget. *qui afflige.*
Confligo, xi, ctum. 3. ich streite, schlage mit einem. *je me bats, combats.*
Conflictus. m. 4. *et* Conflictio. f. 3. die Zusammenschlagung, der Streit. *le combat.*
Conflicto *et* Conflictor. 1. ich streite, werde gequälet. *je combats, je suis tourmenté.*
Conflictatio. f. 3. der Kampf Quinctil. *le combat.*
Conflictatrix. f. 3. die einen ängstiget. Tertull. *celle, qui tourmente.*
Conligatus, a, um. zerschlagen. Frontin. *abattu.*
Conligium. n. 2. der Streit. Solin. *le combat.* die Zusammenstoßung.
Effligere. 3. ängstigen, schlagen. Sen. *affliger, battre.* (le choc.
Effligte *et* Efflictim. Adu. sehr heftig. Apul. *fort, avec ardeur.*
Efflictare. 1. martern, quälen Plaut. *affliger, tourmenter.*
Infligere, xi, ctum. 3. hineinschlagen, anthun. (rem) *j'applique dessus avec violence.*
Inflictus. m. 4. die Anstoßung. Arnob. *le choc.*
Inflictio. f. 3. die Auferlegung Theod. Cod. *l'infliction.*
Profligatus, a, um. niedergeschlagen. Gell. *abattu.*
Profligo, aui, atum. 1. wegschlagen, erlegen. *chasser, défaire. it.* fortjukren. *continuer.*
Profligator. m. 3. ein Durchbringer. Tac. *le dissipateur de son bien.*
FLO, flauī, flatum, flare. 1. ich wehe, blase, (du bläsest, er blaset, blies, geblasen) *je souffle.*
Flātus. m. 4. *et* Flamen, ĭnis. n. 3. das Wehen, der Wind. Virg. *le*
Flatare. 1. Frequent. blasen. Arnob *souffler.* (Souffle, vent.
Flator. m. 3. ein Bläser, Pfeifer. Pompon. *le joueur d'un instrument de musique à vent.*
Flatilis, e. das sich blasen lässt; geschmolzen, gegossen. Non.
Flatuose. Adu. blähend. Cels. *flatueusement.*
Flabrum. n. 2. das Wehen, Blasen. Poët. et. Plur. *le souffle, vent.*
Flabellum. n. 2. der Wedel, Fächer. (prima anceps) *l'eventail.*
Flabellulum n. 2. Dim. Ter.
Flatura. f. 1. die Schmelzung. Vitruu. *la fonte.*
Flaturalis, e. Adi. das Luft hat Tertull. *qui respire.*
Flaturarius. m. 2. ein Münzer, Schmelzer, Rothgießer. Inscript. *le*
Flābilis, e. Adi. luftig, windig. *aérien.* (fondeur.
Flabelliser, a, um. Fächer tragend. Plaut.
Flabellare. 1. fächeln. Tertull. *faire du vent avec un eventail.*
Flabrālis, e. Adi. wehend Prudent. *qui souffle.*
Flauiſſae. f. 1. Pl. Geldhaufen, Schätze. Gell. *l'amas, tas d'argent.*
Afflo, aui, atum, are. 1 anblasen. anhauchen. *pousser, son haleine, souffler.*
†Afflatus. m. 4 das Anhauchen. *l'haleine, le souffle.*
Afflator. m. 3. ein Anbläser Tertull. *qui inspire.*
Circumflare. 1. umherblasen. *souffler autour.*
Conflare. 1. zusammenblasen: schmelzen: anstiften. *ramasser en soufflant: fondre: faire.*
Conflatilis, e. Adi. gegossen, geschmelzt. Prudent. *fondu, de fonte.*
Conflatio. f. 3. die Zusammenschmelzung. Tertull. *la fonte.*
Conflatura, f. 1. die Schmelzung. Plin. *la fonte, la fusion.*
Conflabellare 1. zusammen wehen. Tertull. *assembler en soufflant.*
Reconflare. 1. wieder an- oder aufblasen Lucret. *reforger, retablir.*
Deflare. 1. wegblasen. *dissiper en soufflant.*
Diffiare. 1. zerblasen, hin und her wehen. Solin. *renverser, dissiper, en soufflant.*
Efflare. 1. herausblasen. *pousser dehors en soufflant.*

Efflatus, m. 4. die Ausblasung. Sen. *l'action de pousser dehors en soufflant.*
Efflaminare. 1. herausblasen. Mart. Cap. *pousser dehors en soufflant.*
Perefflare. 1. herausblasen. Apul.
Inflo, aui, atum, are. 1. hineinblasen, aufblasen. *souffler dedans, enfler*
Inflate. Adu. hochmüthig, aufgeblasen. Caes. *avec trop d'enflure, de fierté.*
Inflatus. m. 4. das Aufblasen. *le soufle.*
Inflatio. f. 3. *Idem* Colum.
Inflābilis, e. Adi. das man aufblasen kann. Colum. *qu'on peut enfler.*
Inflabellare. 1. einblasen. Tertull. *souffler dedans.*
Subinflatus, a, um. etwas aufgeblasen. Arnob. *un peu enflé.*
Perflo, aui, atum, are. 1. durchwehen. *soufler de tous cotez.*
Perflātus. m. 4. das Durchstreichen des Windes. Colum. *grand soufle de vent.*
Perflatio f. 3. *Idem.* Mart. Capell.
Perflābilis, e. Adi. luftig. *exposé à tous vents.*
Perflātilis, e. Adi. *Idem.* Apul.
Perflāmen. n. 3. der Wind. Prudent. *le vent.*
Proflo, aui, atum, are. 1. vor sich herblasen, herausblasen. *pousser, dehors en soufflant.*
Proflatus. m. 4. der Anhauch. Colum. *le soufle du vent.*
Reflo, aui, atum, are. 1. wider etwas wehen. *souffler contre.*
Reflatus. m. 4. der Gegenwind. *le vent contraire.*
Reflatio. f. 3. das Zurückwehen. Cael. *le soufle contraire.*
Reflābilis, e. Adi. forttreibend *qui pousse, chasse dehors.*
Sufflo, aui, atum, are. 1. aufblasen *souffler.*
Sufflatio. f. 3 die Aufblasung, das Blasen, Aufwerfen. Plin. *l'élevation des petites bouteilles, qui se font sur l'eau.*
Sufflābilis, e. Adi. das geblasen wird. Prudent. *qu'on souffle.*
Sufflāmen, inis. n. 3. die Aufhaltung, Hemmkette. Iuuen. *la chaine à enraïer.*
Sufflamino. 1. ich halte auf, hemme. Sen. *j'enraïe.*
Exsufflare. 1. ausblasen. Prudent. *souffler.*
Insufflare. 1. ein- oder anhauchen. Idem. *souffler dedans où contre.*
Insufflatio. f. 3. die Anblasung. Hieron. *l'action de souffler sur.*

FLOCCVS. m. 2. die Faſe, Flocke, (Pl. en) *un floccon.*
Floccidus, a, um. flockigt, voll Flocken. Apul. *qui se cotonne, plein (de poil.*
Defloccatus, a, um. kahl. Plaut. *depilé.*

†FLOS, flōris. m. 3. die Blüte, Blume, der Wohlstand. *le fleur.*
Flosculus. m. 2. Dim.
Floscule. Adu wie eine Blume. Cael. *en forme de fleur.*
Flōridus, a, um. blühend, grün. *qui est en fleur.*
Floride. Adu. zierlich. Apul *avec ornement.*
Floridulus, a, um. Dim. lieblich Catull. *beau, brillant.*
Floreus *et* Florus, a, um. Virg. blumicht, voll Blumen. *de fleurs, fleuri, couvert de fleurs.*
Florulentus, a, um voll Blumen. Solin. *plein de fleurs.*
Flōreo, ui. sine Sup. 2. ich blühe, stehe wohl *je fleuris.*
Floresco, florui. 3. ich werde blühend, herrlicher *je fleuris.*
Flōrĭcōmus, a, um. blumicht Auſon. *couvert de fleurs.*
Flōrĭfer, a, um. Lucret. *et* Floriger, a, um. Lucan. blumenreich. *qui porte, qui produit des fleurs.*
Florilegus, a, um. was Blumen lieſt. Ouid. *qui recueille des fleurs.*
Floriparus, a, um. was Blumen bringt. Auſon. *qui produit des fleurs.*
Conflorere. 2. mitblühen. Auguſtin. *fleurir avec.*
Defloreſcere. ui. 3. abblühen, verblühen. Catull. *defleurir.*
Defloratus, a, um. verbluht. Quinctil *defleuri.*
Defloratio. f. 3. die Abnehmung der Bluthe, Schändung. Tertull. *la defloration.*
Deflorator. m. 3. ein Jungfernſchänder Hieron. *un violateur de fille.*
Efflorere. 2. hervorblühen. Cyprian. *pousser de fleurs.*
Efflorescere, ui. 3. volle Blüte bekommen, hervorkommen, entſtehen. *s'épanouir, pousser des fleurs.*
Inflorere. 2. *vel* Inflorescere 3. aufblühen Claudian. *s'épanouir.*
Praeflorere. 2. vorher blühen. Plin. *fleurir avant.*
Praefloro, aui, atum, are. 1. vorher abpflocken. Plin. *cueillir la premiere fleur.*
Reflorescere, ui. 3. wieder blühen. Sil. Ital. *refleurir.*
Superflorescere. 3. auf der Frucht blühen. Plin. *fleurir par dessus.*

*FLVO, xi, xum. antique fluctum. 3. ich fließe, (du fleußt, er fleußt, fleuß, floß, gefloſſen) *je coule.*
*Flumen, inis. n. 3. *et* Fluuius. m. 2. der Fluß, Strom. *le fleuve.*
Flumĭneus, a, um. Fluß- Ouid. *de fleuve.*
Fluminalis, e. Adi. *Idem.* Cael.
Flumentānus, a, um. *Idem.* Liu.
Fluor. m. 3. das Fließen, der Fluß Celſ. *le flux, l'ecoulement.*
Fluĭto. 1. ich fließe, ſchwimme, wanke Liu. *je flotte, surnage.*
Fluitanter. Adu. fließend, ſchwimmend, ſchlaffhangend. Mart Capell.
Fluibundus, a, um. fließend. Idem. *coulant. (en flottant.*
Fluidus, a, um. freßend. *fluide.*
Fluenter. Adu. fließend. *en coulant.*
Fluidare. 1. Cael. fließend machen *rendre fluide.*
Fluentum. n. 2. der Fluß, Bach. *la riviere.*
Fluentare. 1. fließen. Fortun. *couler.*
Fluentia. f. 1. die Flüßigkeit Ammian. *la fluidité.*
Fluentisŏnus, a, um. rauſchend Catull. *murmurant.*
Flŭuiālis, Colum. *et* Fluuiātilis, e. Liu. Adi. Fluß- *de fleuve.*
Fluuia. f. 1. der Fluß. Sisenn. ap. Non *le fleuve.*
Fluuiaticus, a, um. Fluß- Colum. *de fleuve.*
Fluuiatus, a, um gewässert. Plin. *ondé.*
Fluuidus, a, um. flüßig Sedul. *fluide.*
Fluuĭtare. 1. hin und her fließen, ſchwimmen. Plin. *flotter, surnager.*
Fluxus, a, um. vergänglich, hinfällig. *fluide, coulant.*
Fluxio, ōnis. f. 3. das Fließen. *écoulement.*
Fluxus. m. 4. *Idem.* Quinctil.
Fluxe. Adu weitläuftig. Varro. *en abondant.*
Fluxura. f. 1 das Fließen. der Fluß. Colum. *le flux.*
Fluxĭlis, e. Adi. flüßig. Tertull. *fluide.*
Fluxuōsus, a, um. Colum. *Idem. (pieds.*
Fluxĭpēdus, a, um. bis auf die Füße gehend. Auien. *flottant jusqu'aux*
Fluctus. m. 4. die Welle, Waſſerwoge. *le flot, la vague.* it. der Anlauf, die Anfechtung *l'abord, l'attaque.*
Fluctĭculus. m. 2. Dim. eine kleine Welle. *le petit flot.*
Fluctuōsus, a, um. ungeſtüm, das Wellen wirft. Plin. *orageux, agité des flots.*
Fluctŭo *et* Fluctuor. 1. ich werfe Wellen, zweifele. *j'éleve mes flots, je suis dans le doute.*

Fluctuatim. Adu. wankend. Afran. ap. Non. *douteusement.*
Fluctuatio, onis. f. 3. das Wanken, der Zweifel. Liu. *l'agitation flots, indetermination.*
Affluo, xi, xum, ere. 3. zufließen, überflüßig haben. *couler quelque endroit, être en abondance.*
Affluens, entis. o. 3. reich, überflüßig. *riche, abondant.*
Affluenter. Adu. überflüßiger weiſe. *richement.*
Affluentia. f. 1 der Ueberfluß, Reichthum. *l'abondance, la richeſ*
Circumfluere. 3. umherfließen. *couler autour.*
Circumfluus, a, um. überflüßig. Plin. *abondant.*
Confluere, xi, xum. 3. zuſammen fließen, zuſammen ziehen. *co ensemble, joindre.*
Confluens. m. 3. die Vereiniqung zweyer Flüße Plin. *confluent.*
Confluentia. f. 1. die Zuſammenfließung. Macrob. *le confluxe.*
Confluus, a, um. zuſammenfließend Prudent *qui coule ensemb*
Confluuium. n 2. der Zuſammenfluß. Seuer. *le confluent.*
Conflumineus. m. 2. der mit an einem Fluße wohnet, aus ei Fluße ſchepft Apul.
Confluxio. f. 3. der Zuſammenfluß. Liu. *le confluent.*
Defluere, xi, xum. 3. herabfließen, verfließen. *découler.* it. fallen *tomber. (lem*
Defluxus. m. 4. Apul. Defluxio. f. 3. Firmic. der Abfluß. *le de*
Defluuium. n. 2. der Abfluß, das Ausfallen der Haare. Plin. *le dé lement, la chûte des cheveux.*
Defluus, a, um. abfließend, abfallend. Plin. *qui tombe.*
Diffluo, xi, xum. 3. ich zerrinne, zerfließe. *je me repands, coul coté et d'autre.*
Diffluentia. f 1. die Zerfließung. Auguſtin.
Effluere, xi, xum. 3. ausfließen. *decouler.*
Effluenter. Adu. überflüßig. Apul. *abondamment.*
Effluus, a, um. ausfließend. Auien *qui decoule d'un lieu.*
Effluuium. n. 2. der Ausfluß. Plin. *le flux.*
Effluxio. f. 3. die Ergießung Dig. *l'ecoulement, l'effuſion.*
Pereffluere. 3. dahin fahren, verfließen. Vulg. *perir.*
Supereffluere. 3. überflüßig. ſeyn. Flacc. *s'ecouler par deſſus.*
Influere, - - einfließen. *couler dedans.*
Influxio. f. 3 der Einfluß. Macrob. *l'influence.*
Influxus. m. 4. *Idem.* Firmic.
Subinfluere. 3. unten hinein fließen Sen.. *couler par deſſous.*
Interfluere, uxi, uxum. 3. darzwiſchen fließen. *couler par le mi*
Interfluus, a, um was darzwiſchen fließt. Plin. *qui coule par le mi.*
Perfluere, uxi, uxum. 3. durchfließen, auslaufen, durchlaufen. *co paſſer au travers.*
Perfluus, a, um. durchfließend. Apul. *qui paſſe au travers.*
Perfluxus, a, um. *Idem.* Quinctil.
Praefluere. 3. vorbey fließen. Horat. *couler devant.*
Praefluus, a, um. vorbey fließend. Plin. *qui coule devant.*
Praeterfluere, uxi, uxum. 3. vorüber fließen, vorbey fließen. *pa couler devant.*
Profluere, uxi, uxum. 3. hervor fließen. *écouler.*
Profluenter. Adu genug, überflüßig. *abondamment.*
Profluens. m. 3 fließend Waſſer. *l'eau courante.*
Profluentum. n. 2. Iul. Obſequ.
Profluentia. f. 1. der Ueberfluß. *l'abondance.*
Profluus, a, um. Plin. allezeit fließend.
Profluus, a, um. hinfällig. Priſcian. *caduc, languiſſant.*
Profluuium. n. 2. der Durchfluß, Durchfall. Celſ. *le cour ventre. (ſou*
Reflŭo. 3. ich fließe zurück. Virg. *je reflue, je remonte contr*
Refluus, a, um. zurückfließend. Plin. *refluant.*
Refluāmen. n. 3. der Rückfl. § Fortun. *le reflux.*
Subterfluere. 3. drunter wegfließen *couler par deſſous.*
Superfluere, uxi, uxum. 3. überfließen. Sen. Plin. *regorger.*
Superfluus, a, um. überflüßig. Plin. *superflu.*
Superfluo, Symm. Superfluo, Mart. Cap. Adu. überflüßig.
Superfluitas. f. 3. der Ueberfluß Plin. *la superfluité.*
Transfluere. 3. durchfließen, druber hinfließen. Plin. *couler au trav s'extravaſer.*
Transfluuiare. 1. über den Fluß ſetzen. Commodian. *paſſer la ri ie*
Quadrifluus, a, um. vierſtromig. Prudent. *de quatre fleuves.*
Quadrifluuius, a, um. das vierfache flußförmige Adern hat. Vitr
Septemfluus, a, um ſiebenſtrömig. Ouid. *de ſept fleuves.*

FLVSTRA. Pl. n. 2. die Meerſtille. *la bonace.*

†FŎCVS m. 3. der Heerd die Feuerſtätte. *le foïer, âtre.*
Foculus m. 3. Dim. die Kohlpfanne, Feuerpfanne. *le réchaut.*
Focula. Pl. n. 2. was da warmet. Plaut.
Foculare. 1. warmen. Non. *chaufer.*
Fŏcārius, a, um. Heerd- Isidor. *de foïer.*
Fŏcillo *et* Refocillo. 1. ich warme, erquicke. *je chaufe, rétablis.*
Focillatio. f 3. die Erwärmung Feſt. *la fomentation.*
Focillator. m. 3. der da erwärmet. Dig. *qui chaufe.*
Focillatrix. f. 3. die da erwarmet. Plin. *celle, qui rechaufe.*

*FŎDIO, fōdi, foſſum. 3. ich grabe, (du gräbſt, er gräbt, grub, gegr ben) *je fouis.*
Fŏdico, are. 1. grübeln, ſticheln. *piquer, pouſſer.*
Fodicatio. f. 3. das Graben Celſ.
Fodicator. m. 3. der Gräber. Hieron.
Fodina f. 1. das Bergwerk. Plin. *la mine.*
Arenifodina, Argentifodina, Auri- Creti- Sali-fodina: *de fi gulis vid. ſuis in locis.*
†Foſſa. f. 1. der Graben. *la foſſe.*
Foſſula. f 1. Dim. Cato.
Foſſāre. 1. graben. Ennius. *fouir, creuſer.*
Foſſatum. n. 2. der Graben. Pallad. *la foſſe.*
Foſſor, ōris. m 3. ein Schanzer, Teichgräber. *le foſſoïeur.*
Foſſio. f. 3. das Graben. *Faction de creuſer.*
Foſſura. f. 1. *Idem.* Suet.
Foſſilis, e. Adi. das gegraben wird. Plin. *foſſile.*
Foſſitius, a, um. gegraben. Pallad. *qu'on tire de terre.*
Affodere. 3. neben bey graben. Plin. *fouir aupres.*
Circumfodio, ōdi, oſſum. 3. ich umgrabe. Cato. *je creuſe l terre autour.*
Circumfoſſor. m. 3. der umher gräbt. Plin. *qui creuſe la terre autour.*
Circumfoſſura. f. 1. das Umhergraben. *l'action de creuſer autour.*
Confodio, odi, oſſum. 3. ich erſteche. *je perce de coups.*

Confod

Confossio. f. 3. die Zerstechung. Hieron. *l'action de percer.*
Confossor. m. 3. der etwas zersticht. Tertull. *qui perce.*
Confodicare. 1. durchstechen, durchgraben. Apul. *fouir, percer de coups.*
Defodio *et* Infodio, odi, ossum. 3. ich scharre ein. *j'enfouis.*
Defossus. m. 4. eingescharrt, eingegraben. Plin. *enterré, enfoui.*
Infossio. f. 3. die Einscharrung. Pallad. *l'action de mettre en terre.*
Effodio, odi, ossum. 3. ich grabe aus. *je déterre.*
Effossio. f. 3. die Ausgrabung. Cod. *l'action de déterrer.*
Effossor. m. 3. ein Gräber. Dig. *qui creuse, qui fouit la terre.*
Effodicare. 1. herausgraben. Hieron. *déterrer.*
Effodicatio. f. 3. die Ausgrabung. Augustin. *l'action de déterrer.*
Interfodere. 3. darzwischen graben. Luc. *percer entre.*
Perfodio, odi, ossum. 3. ich durchgrabe, durchsteche. *je trouë, perce tout outre.*
Perfossor. m. 3. der durchgräbt. Apul. *qui perce.*
Imperfossus, a, um. undurchstochen, nicht durchgegraben. Ouid. *non percé.*
Praefodere. 3. vorgraben. Virg. *creuser devant.*
Refodere. 3. wieder ausgraben, wieder umgraben. Colum. *tirer de terre, déterrer, becher de nouveau.*
Suffodio, odi, ossum. 3. ich untergrabe, grabe auf. *je foüis par dessous.*
Suffossio, ōnis. f. 3. eine Mine, Untergrabung. Sen. *l'action de miner.*
Transfodio, odi, ossum. 3 ich durchsteche. *je perce d'outre en outre.*

FOECVNDVS, a, um. fruchtbar. *fécond.*
Foecunditas, ātis. f. 3. die Fruchtbarkeit. *la fécondité.*
Foecundo. 1. ich mache fruchtbar. *je rends fecond.*
Foecunditare. 1. Inscript.
Effoecundare. 1. sehr fruchtbar machen. Vopisc. *rendre fort fécond.*
Infoecundus, a, um. unfruchtbar. *sterile.*
Infoecunde. Adu. Gell.
Infoecunditas, ātis. f. 3. die Unfruchtbarkeit. Colum. *la sterilité.*
Perfoecundus, a, um. sehr fruchtbar. Pomp. Mela. *très-fecond.*

FOEDVS, a, um. häßlich, schandlich, abscheulich: blutig. *difforme, honteux, horrible: enfanglante.*
Foede. Adu. häßlicher, schändlicherweise. Liu. *honteusement, vilainement.*
Foeditas, ātis. f. 3. die Schande, Häßlichkeit. *l'honte, turpitude.*
Foedo, aui, atum, are. 1. haßlich machen, besudeln. *salir, gâter.*
Foedatio. f. 3. die Verunreinigung, Besudelung. Symmach. *la souillure, contamination.*
Foedator. m. 3. der verunreiniget. Gell. *qui souille.*
Confoedare. 1. beflecken, besudeln. Apul. *souiller, salir.*
Confoedatio. f. 3. die Schandung, Verunreinigung. Pacun. *l'action de gâter.*

FOEDVS, ĕris. n. 3. der Bund, Vertrag, (ăge) *l'alliance, confédération.*
Foedĕratus, a, um. Bundesgenosse, Allirte. *confédéré, allié.*
Foedifragus, a, um. bundbruchig. *qui rompt l'alliance.*
Foederare. 1. sich verbinden, vereinigen. Ammian. *faire alliance.*
Foederatio. f. 3. die Verbindung, der Bund. Dig. *la confédération, ligue.*
Foederator. m. 3. einer, der sich verbindet, ein Bundesgenosse. *qui s'allie, l'allié.*
Confoederare. 1. sich verbinden. Tertull. *s'allier.*
Confoederatio. f. 3. der Bund. Hieronym. *la confédération.*
Confoeduftus, a, um. verbunden, vereinigt. Festus. *allié.*
Infoederatus, a, um. der nicht mit verbunden ist. Tertull. *qui n'est point allié.*

FOENICVLVM, i. n. 2. Fenchel. *le fenoüil.*
FOENVM. n. 2. das Heu. *le foin.*
Foeneus, a, um, Foenarius, a, um, Varro. Foenīcularius, a, um. Heu: *de foin.*
Foenīle n. 3. der Heuboden, die Heuscheure. *le grenier à foin.*
Foenisĕca. m. 1. *et* Foenisex, icis. m. 3. ein Mehder. *la faucheur.*
Foenisector. m. 3. Colum. *Idem.*
Foenisecium. n. 2. die Heuernde. Colum. *la fenaison.*
Foenificia. f. 1. *Idem.* Cato.
FOENVS, ŏris. n. 3. der Wucher. *l'usure.*
Foenusculum. n. 2. Dim. Plaut.
Foenĕro, aui, atum. 1. ich wuchere, leihe aus. *je prête à usure donne à interêts.*
Foenerari. Dep. 1. auf Zinsen nehmen, borgen. *prendre à interêts.*
Foenerato. Adu. auf Zinse. Plaut. *avec usure.*
Foeneratio. f. 3. die Wucherey. *le prêt à usure.*
Foenerator, oris. m. 3. ein Rentirer, Wucherer. Cato. *l'usurier.*
Foeneratrix. f. 3. eine, die Wucherey treibt. Val. Max. *l'usuriere.*
Foeneratorius, a, um. wucherhaft. *d'usurier, d'usure.*
Foenĕrarius. m. 2. ein Wucherer. Firmic. *l'usurier.*
Foenebris, e. Adi. den Wucher betreffend. Tac. *qui concerne l'usure.*
Defoenerare. 1. durch Wucher aussaugen. *concussionner par des prets usuraires.*
Defoeneratio. f. 3. die Verhaftung, Verpfändung. *l'obligation, l'action de mettre en gage.*
Defoenerator. m. 3. der Pfänder versetzt. Augustin. *qui met en gage.*

OETEO, ui, sine Sup. ich stinke, (stank, oder stunk, gestunken) *je sents mauvais.*
Foetescere. 3. stinkicht werden. Isidor. *devenir puant.*
Foetor, ōris. m. 3. der Gestank. Colum. *la puanteur.*
Foeterōsus, a, um. garstig, schlammicht. Zeno. *puant, sale.*
Foetulentus, a, um. stinkend. Arnob. *puant.*
Foetulenter. Adu. garstig. Veget. *puamment.*
Foetutinae. Pl. f. 1. stinkende Oerter. Apul. *endroits puans.*
Foetidus, a, um. stinkend. *puant.*

FETVS, a, um. trächtig. *plein.*
Foetus. m. 4. die Leibesfrucht. *le fruit, la portée.*
Foetūra. f. 1. die Zucht, Heckzeit. *la generation des animaux.*
Foeturātus, a, um. fruchtbar gemacht. Tertull. *rendu fecond.*
Foetare. 1. Junge ausbecken. *faire ses petits.*
Foetifer, a, um. fruchtbar machend. Plin. *qui rend fecond.*
Foetificus, a, um. Plin. *Idem.*
Foetificare. 1. gebähren, becken, brüten. Plin. *faire ses petits.*
Confoetare. 1. Junge ausbecken. Firmic. *faire ses petits.*
Confoetura. f. 1. das Gebecke. *la portée.*
Effoetus, a, um. so nicht mehr trächtig oder fruchtbar ist. *épuisé.*
Effoete. Adu. schwächlich. Mart. *foiblement.*
Superfoetare. 1. überschwängern. Plin.

† FŎLIVM. n. 2. das Blatt, (die Blätter) *la feuille.*
Foliācĕus, a, um. wie Blätter. Plin. *fait en forme de feuilles.*
Foliatus, Pallad. *et* Foliosus, a, um. Plin. voll Blatter. *couvert de feuilles.*
Trifolium. n. 2. Klee Plin. *le trifle.*
Foliātura. f. 1. die Blätterart Vitruv. *feuillage des autres.*
Fŏliātilis, e. Adi. blättericht. Fortunat. *feuillé.*
Bifolium. n. 2. Zweyblatt, ein Kraut Plin.
Centifolia. f. 1. eine Art von Rosen. Plin.
Exfoliare. 1. abblättern. Apic. *effeuiller.*
Millefolia. f. 1. *et* Millefolium n. 2. Schafgarben, Tausendblatt. Plin. *mille feuille.*
Quinquefolius, a, um. fünfblättericht Plin. *qui a cinq feuilles.*
Quinquefolium. n. 2. Funffingerkraut. Plin. *quinte feuille.*

* FOLLIS, is. m. 3. der Blasebala, (Balge) *le soufflet.*
Follículus. m. 2. Dim. der Ballon, Balg an Früchten. Suet. *le balon, la peau.*
Follicans. o. 3. aufblähend. Tertull. *s'enflant, bouffant.*
Follatus, a, um. aufgeblasen, voll Wind Ilidor. *enflé, plein de vent.*
Follitim. Adu. in ganzen Säcken. Plaut. *dans un sac de cuir, comme un balon.*
Defollire. 4. dreschen, aus den Bälgen schlagen. Ambrof. *battre.*

† FONS, tis. m. 3. der Brunn oder Brunnen, (des Brunnes, Brunnen, oder Brunnens) der Born, die Quelle, die Brunquelle. *la fontaine, fource.*
Fontĭculus. m. 2 Dim. *it.* das Fontanell. *le cautere.*
Fontānus *et* Fontaneus, a, um. Brunnen: Solinus. *de fontaine.*
Fontanālis, e. Adi. Brunnen: Vitruv. *de fontaine.*
Fontigénae. Pl. f. 1. die Musen Mart. Capell. *les Muses.*

† FORCĔPS, ĭpis. f. 3 die Zange, (Pl. en) *les tenailles.*
Forcillare. 1. vermindern, verkleinern. Plaut. *diminuer, avilir.*
Forfex, Forpex, icis. f. 3. die Scheere. (ren) Colum *les ciseaux.*
Forficŭla. f. 1. Dim. die Zahnbrecherzange. Plin. *le pelican.*

FORDA. f. 1. die trächtige Kuh. *la vache pleine.*
Fordicidia. Pl. n. 2. ein Fest, wo trächtige Kühe geopfert wurden.
FŌREM. Defect. ich wäre. *je serois.* (Varro.
Fore. seyn werden.
Abfŏre. wegseyn, fehlen. Virg. *défaillir, n'etre pas.*
Affŏrem, affore. darbey seyn. *être à venir.*
Deforem, defore. mangeln. *venir à manquer.*
Confŏre. geschehen werden Ter. *avenir, je faire.*
Profŏre. nütze seyn werden. Horat. *venir à etre utile.*
Superfŏre. übrig seyn werden. Dig. *rester.*

FŎRIA. Pl. n. 2. dünner Koth, Schund. Non. *la foire.*
Foriŏlus. m. 2. ein Hosenscheißer. Non. *le foireux.*
Fŏrica. f. 1. ein Cloac. Iuuenal *le privé.*
Conforire. 4. beflecken, besudeln. Pompon. *salir, tacher.*

FŎRI. Pl. m. 2. Gänge im Schiff *les ponts d'un navire.*
Foruli. Pl. m. 2. ein Bücherschrank, Repositorium Suet. *les armoires.*

FŎRIS, is. f. 3. (Pl. Fores, ufitatius) die Thür. *la porte.*
Foricula f. 1. Dim. ein Thürchen. Varro. *la petite porte.*
Foriculus. m. 2. ein Gott der Thüren. Tertull.
Foris. Adu. draußen. *dehors.* (ad quaest. wo? *où?*)
Foras. Adu. hinaus. *dehors.* (ad quaest. wohin? *où?*)
Forinsĕcus. Adu. auswärts, außerhalb. Plin. *par dehors.*
Biforis, e. Adi. das zwey Thüren, eine gebrochene Thür hat. *qui à deux portes.*
Bifŏrus, a, um. Vitruv. *Idem.*
Quadrifŏris, e. Adi. mit vier Thüren. Plin. *qui a quatre portes.*
Septiforis, e. Adi. mit sieben Thüren. Sidon. *qui a sept portes.*

† FORMA. f. 1. die Gestalt, das Muster. *la forme, le modèle.*
Formŭla. f. 1 Dim. das Muster, der Spruch, die Redart, der Leisten. *la formule.*
Formularius. m. 2. ein Advocat. Quinctil. *l'avocat.*
Formāceus, a, um. geformt kemern. Plin. *petri de terre.*
Formella. f. 1. Dim. eine kleine Forme. Apic. *une petite forme.*
Formalis, e. Adi. Formular: Suet. *en forme.*
Formābĭlis, e. Adi. was sich formen läßt. Prudent. *qu'on peut former.*
Formus, a, um. warm. Arnob. *chaud.*
Formōsus, a, um. schön, wohlgestalt. *beau.*
Formosŭlus, a, um. etwas schön. Varro. *joli.*
Formositas, ātis. f. 3. die Schonheit. *la beauté.*
Formose. Adu. zierlich. Apul. *joliment.*
Formo. 1. ich mache, bilde, richte zu. (quid re, ad quid) *je forme, je façonne.*
Formatio. f. 3. die Formirung, Bildung. Sen. *la formation.*
Formator. m. 3. der etwas bildet. Colum. *qui forme.*
Formatrix. f. 3. die einen bildet. Tertull.
Formātūra. f. 1. die Bildung. Lucret. *la formation.*
Formāmentum. n. 2. die Form, Bildung. Lucret. *la forme, formation.*
Conformo. 1. ich mache ähnlich, vergleiche. (ad rem, in speciem cuius) *je forme, donne une forme.*
Conformis, e. Adi. Sidon. Conformālis, e. Adi. Tertull. gleichförmig, ähnlich. *conforme.*
Conformatio. f. 3. die Gestalt, Einrichtung. *la conformation.*
Conformator. m. 3. der etwas einrichtet, eine Gestalt giebt. Apul. *qui forme.*
Deformis, e. Adi. unförmlich, ungestalt. Mart. *difforme.*
Deformiter. Adu. unförmlich Quinctil. *d'une maniere difforme.*
Deformitas. f. 3. die Unförmlichkeit *la difformité.*
Deformosus, a, um. garstig, unansehnlich. Sidon. *laid, difforme.*
Deformo, aui, atum. 1. ich mache ungestalt: bilde ab. *je defigure: deffine.*
Deformatio. f. 3. die Entwerfung. Liu. *le deffein, l'ebauche.*
Informo, aui, atum. 1. ich mache, bilde, unterweise. (ad quid) *je forme, trace, instruis.*
Informatio, ōnis. f. 3. die Bildung, Formirung. *l'idée, representation.*
Informator. m. 3. der einrichtet, unterrichtet. Tertull. *qui regle, instruit.*
Informābilis, e. Adi. was sich nicht formen läßt. Tertull.
Informis, e. Adi. ohne Gestalt. *informe.*
Informiter. Adu. unförmlicher weise. Augustin. *d'une maniere informe.*
Informitas. f. 3. die Unformlichkeit. Augustin. *la difformité.*
Performare. 1. zurichten. Tertull. *dresser.*
Praeformare. 1. vorher abrichten. Sil. *former, dresser par avant.*

Praeformator. m. 3. der etwas abrichtet, ein Lehrer. Tertull. *qui forme, un precepteur.*
Reformo, aui, atum. 1. ich verneuere. (in quid) *je reforme.*
Reformatio, ōnis. f. 3. die Verneuerung. Apul. *la reformation.*
Reformatus. m. 4. Tertull. *Idem.*
Reformator. m. 3. ein Verbesserer. Plin
Reformatrix. f. 3. eine Verbesserertinn. Dig. *qui reforme.*
Irreformabilis, e. Adi. unverbesserlich. Tertull. *qu'on ne sauroit reformer.*
Transformis, e. Adi. verstellt, veränderlich. Ouid. *qui se transforme.*
Transformo, aui, atum. 1. ich gebe eine andere Gestalt. (in quid) *je transforme.*
Transformatio. f. 3. die Verwandelung Augustin. *la transformation.*
Transformator. m. 3. der verwandelt. Sidon. *qui transforme.*
Ambiformiter. Adu. zweydeutig. Arnob. *à double entente.*
Biformis, e. Adi. zweyförmig. Ouid. *qui a deux formes.*
Biformatus, a, um. *Idem.*
Milleformis, e. Adi. tausendförmig. Prudent. *de mille formes.*
Triformis, Horat. Multiformis, e. von drey- vielerley Gestalt. *qui à trois, plusieurs formes.*
Multiformiter. Adu. Plin.
Quadriformis, e. Adi. vierförmig. Orient. *de quatre formes.*
Semiformis, e. Adi. halbformirt. Colum. *à demi formé.*
Septiformis, e. Adi. siebenförmig Isidor. *de sept formes.*
Vniformis, e. Adi. gleichförmig, von einerley Gestalt Apul. *uniforme.*
Vniformiter. Adu. auf einerley Art. Apul. *uniformement.*
Vniformitas. f. 3. die Einförmigkeit. Macrob. *l'uniformité.*

†FORMĪCA. f. 1. die Ameise, (Pl. en) *la fourmi.*
Formīcula. f. 1. Dim. eine kleine Ameise. Arnob. *la petite fourmi.*
Formicīnus, a, um. Ameisen- Plaut. *de fourmi.*
Formicare. 1. jucken. Plin. *demanger.*
Formicatio. f. 3. das Jücken, die Krätze. Plin. *la gratelle.*
Formicabilis, e. Adi. wenn der Puls geschwind und schwächlich geht. Cael. Aurel.
Formicalis, e. *Idem.*
Formicētum. n. 2. der Ameisenhaufen. Apul. *la fourmilliere.*
Formicōsus, a, um. voll Ameisen. Plin. *plein de fourmir.*

FORMĪDO, ĭnis. f. 3. die Furcht. *la crainte.*
Formidatio. f. 3. *Idem.*
Formidŏlōsus, a, um. Act. furchtsam. *craintif.* et Passiue fürchterlich. *terrible.*
Formidŏlōse. Adu. zum Schrecken. *avec crainte.*
Formido *et* Reformido. 1. ich fürchte, habe Grauen. *je crainds, j'ai peur.*
Formidabilis, e. Adi. schrecklich, davor man sich fürchtet. Ouid. *formidable.*
Formidamen, ĭnis. n. 3. das Gespenst. *le spectre.*
Afformidare. 1. sich sehr fürchten. Plaut. *apprehender fort.*
Informidabilis, e. Adi. wovor man sich nicht zu fürchten hat. Crescent. *qui n'est pas formidable.*
Informidatus, a, um. ungefürchtet. Sil. *qui n'est pas craint.*
Performidatus, a, um. sehr gefürchtet. Sil. *tres craint, fort redouté.*
Performidolosus, a, um. sehr schüchtern. Aurel. *très timide.*
Praeformidare. 1. sich zum voraus fürchten. Quinctil. *craindre par avant.*
Reformidatio. f. 3. die Furcht. *la crainte.*

†FORNAX, ācis. f. 3 der Ofen. *la fournaise.*
Fornacula. f. 1. Dim. ein Oefchen. Iuuen.
Fornaceus, a, um. ofenförmig. Plin. *en forme de four.*
Fornacālis, e. Adi. Ofen- Ouid. *de four.*
Fornacalia Pl. n. 3. ein gewisses Fest in Rom. Lactant.
Fornacator. m. 3. ein Badstuberheizer. Dig.
Fornacārius, a, um. der einheizet. Dig. *qui chaufe le four.*

FORNIX, icis. m. 3. ein Gewölbe, Schwiebbogen, Hurenhaus. *la voute, arche, lieu de prostitution.*
Fornico, Plin. *et* Confornico, 1. Vitruu. ich wölbe, beuge. *je voute, courbe en arc.*
Fornicari. 1 Dep. aufwölben, beugen. Tertull. *vouter, courber en arc.*
Fornicatus, a, um. gewölbt, gebogen. Cic. *vouté, courbé en arc.*
Fornicatio. f. 3. die Wölbung. Sen. *la structure faite en voute.*
Fornicator. m. 3. ein Hurer. Tertull. *le paillard.*
Fornicatrix. f. 3. eine Hure. Isidor. *la putain.*
Fornicarius. m. 2. ein Hurer, Hurenwirth. Saluian. *le paillard, maquereau.*
Fornicaria. f. 1. eine Hure. Tertull. *la bordeliere.*
Exfornicatus, a, um. ausgehurt. Vulg. *fort porté à l'impudicité.*

FŌRO, are. 1. ich bohre, löchere Colum. *je perce, fais un trou.*
Foratus. m. 4. gebohrt, durchgebohrt Lactant. *percé, troué.*
Forābilis, e. Adi leicht zu bohren Ouid. *qui est aisé à etre percé.*
Fōrāgo. f. 3. ein Fitzfaden. Symmach.
Forāmen, mis. n. 3. das Loch. (die Löcher) *le trou.*
Foraminatus, a, um. durchlöchert. Sidon. *troué.*
Foraminosus, a, um. löchericht. Tertull. *plein de trous.*
Circumforatus, a, um. rings umher durchbohrt. Plin. *percé tout autour.*
Efforare. 1. ausbohren, hohl machen. Colum. *percer, trouer d'outre en outre.* (de trouer.
Perforatio. f. 3. die Durchbohrung. Vitruu. *l'action de percer,*
Perfōrāculum. n. 2. der Bohrer. Arnob. *le foret, perçoir.*
Perfōro, *et* Transfōro. 1. ich durchbohre, durchlöchere. *je perce, troué.*

*FORS. f. 3. Defect. das Glück, der Zufall *la fortune, le fort.*
Forte. Adu. ungefehr, vielleicht. *it.* Fortuito. Adu. Caes. *par hazard, peut-être.*
Fortuitus, a, um. ungefehr, zufällig. *fortuit.*
Forsan, Forsitan, Fortassis, e. Adu. vielleicht. *peut être.*
Forsit, Horat. Fortasse, Terent. Fortassean, Apul. *Idem.*
*Fortuna. f. 1. das Glück *la fortune.* Plur die Güter. *les biens.*
Fortuno. 1. ich beglücke, segne. (quem, quid, cui) *je prospere.*
Fortunatus, a, um. glückselig, reich. *fortuné.*
Fortunate, Fortunatim. Adu. glücklich. Enn. ap. Non. *heureusement.*
Fortunatio. f. 3. die Beglückseligung. Augustin. *l'action de rendre heureux.*
Fortunator. m. 3. der beglückseliget. *qui rend heureux.*
Infortunium. n. 2. das Unglück. Ter. *l'infortune.*
Infortunatus, a, um. unglückselig *infortuné.*
Infortunitas. f. 3. das Unglück. Gell. *l'infortune.*

FORTIS, e. Adi. tapfer, stark, gesund. *fort, robuste, sain.*
Fortiter. Adu. *Idem.*
Forticŭlus, a, um. Dim. ein wenig stark. *qui a un peu de force.*
Fortificare. 1. stärken. *fortifier.*
Fortificatio. f. 3. die Stärkung. Cael. Aurel. *l'action de fortifier.*
Fortitūdo, ĭnis. f. 3. die Tapferkeit. *l'intrepidité.*
Confortare. 1. stärken. Lactant. *conforter.*
Perfortiter. Adu. sehr stark, männlich. Ter. *très-courageusement.*
Praefortis, e. Adi. sehr stark. Tertull. *fort brave, très-fort.*

*FŎRVM. n. 2. der Markt, Gerichtsort. *le marche, palais.*
Forensis, e. Adi. zu Rechtssachen gehörig. *du barreau.*
Circumforaneus. m. 2. der Marktschreyer, Landstreicher. *le charla tan, mendiant errant.*
Infŏrare. 1. vor Gericht fordern. Plaut.
Indŭfōrus. m. 2. das Gericht. Enn. ap. Gell. *le barreau, tribuna*
Superforaneus, a, um. vergeblich, überflüßig. Sidon. *superflu.*

†FŎVEA. f. 1. die Grube, (Pl. en) *la fosse.*

*FŎVEO, fōui, fōtum. 2. ich wärme, erhalte, (hältst, hält, hielt, e halten) *je chaufe, nourris.*
Fotus. m. 4. die Brutung, Pflegung. Plin. *le couvemen la fomentation.*
Fŏuĕla. f. 1. die Erquickung. Tertull. *le soulagement.*
Fōmes, ĭtis. m. 3. der Zunder. *la mè he.*
Fōmentum. n. 2. der warme Ueberschlag, die Erquickung. *la fomen tation, le soulagement.*
Fomentare. 1. erwärmen, warm halten. Veget. *fomenter.*
Fomentatio. f. 3. die Erwärmung, Erquickung. Vlpian. *la foment*
Confouere. 2. wärmen, erquicken. Cato. *fomenter.* (tio
Perfouere. 2. verpflegen, warten. Sedul. *soigner bien.*
Praefōtus, a, um. vorhergewarmt. Cael. Aur. *chaufé auparavant*
Praefomentare. 1. vorher wärmen. Octau. Horat. *chaufer auparavan*
Refoueo, ui, tum. 2. ich wärme wieder, erquicke. Apul. *je reme en vigueur.*

FRĂCĒRE. 2. *et* FRACESCĔRE. 3. faulen, schimmlicht werden Varro. *se pourrir, se moisir*
Frācĭdus, a, um. faul, schimmlicht. Cato. *pourri, moisi.*
Fraces. Pl. f. 3. die Hulsen von Oliven, Oeldrüsen. (Pli *le marc d'olives.*

*FRĀGA. Pl. n. 2. die Erdbeeren. *les fraises.*

*SVFFRĀGOR. Dep. 1. ich gebe die Stimme in der Wahl. (cu *porter son suffrage.*
Suffragium. n. 2 die Stimme in der Wahl, das Votum. *le suffra*
Suffragatio, ōnis. f. 3. die Beystimmung, Beförderung der Wa *l'action de donner sa voix.*
Suffragator, ōris. m. 3. der seine Stimme giebt, votiret. *donne son suffrage.*
Suffragatrix. f. 3. die ihre Stimme giebt, beypflichtet. Augustin.
Suffragatorius, a, um. zu Gebung der Wahlstimme gehörig. Qu. C
Refragor. Dep. 1. ich widerspreche *je contrarie.*
Refragator. m. 3. der sich widersetzet Apcon. *qui s'oppose, qui contrar*
Refragatio. f. 3. die Widersetzung, der Widerspruch. Symm. *l'opp sition, la resistance.*

FRĀGRO. 1. ich rieche stark. Mart. *j'exhale, rends une odeur.*
Fragranter. Adu. wohlriechend. Solin.
Fragrantia. f. 1. der gute Geruch Solin. *l'odeur d'une fenteur.*

FRĂMEA. f. 1. der Spieß. *la javeline.*

*FRANGO, frēgi, fractum. 3. ich breche, (du brichst, er bricht, bri brach, gebrochen) hindere, mache mürbe. *je brise, arrête, repri*
Fractio. f. 3. die Brechung. Plaut. *la fraction, rupture.*
Fractor. m. 3. der etwas bricht. Sidon. *qui brise, qui rompt.*
Fractūra. f. 1. der Bruch. Plin. *la fracture.*
Fragmentum. n. 2. *et* Fragmen. n. 3. ein abgebrochen Sti Virg. *le fragment.*
Frăgor, ōris. m. 3. das Krachen, der Knall. *le fracas.*
Fragosus, a, um. rauh, uneben, krachend. Virg. *rude, rabote qui fait un bruit.*
Fragosē. Adu. rauschend, krachend. Plin. *avec fracas, avec grand bru*
Fragorōsus, a, um rauh, uneben, krachend. Augustin. *rude, ra teux, qui fait un bruit.*
Frăgilis, e. Adi. zerbrechlich, schwach *sujet à se rompre, foible.*
Fragile. Adu. zerbrechlich, schwächlicher weise. Pallad. *foiblement.*
Fragilitas, ātis. f. 3. die Gebrechlichkeit. *la fragilité.*
Fragium. n. 2. ein Bruch. *la fraction.*
Fragescere 3. gebrochen oder mürbe werden. Accius. *langui etre abattu, accablé.*
Affrango, Affringo, 3. daran zerbrechen Stat. *briser, rompre sur ou contr*
Anfractus, a, um. gekrummt, gebogen. Ammian. *courbé, sinueux.*
Anfractus m. 4. der krumme Umschweif. *le détour.*
Anfractum. n. 2. Varro. *Idem.*
Circumfractus, a, um. umher zerbrochen. Amm. *cassé, rompu autour*
Circumfragium. n. 2. Apul.
Confringo, frēgi, fractum. 3. ich zerbreche. *je brise.*
Confractus. m. 4. der Bruch Cels. *la rupture, fraction.*
Confragosus, a, um. steinicht, uneben. Liu. *raboteux, scabreux.*
Confragus, a, um. uneben, steinigt. Lucan. *raboteux, rude, scabreux*
Defringere, egi, actum. 3. abbrechen. *arracher.*
Diffringere. 3. zerbrechen. Suet. *casser.*
Effringere. 3. aufbrechen. Ter. *rompre.*
Effractor. m. 3. ein Dieb, der einbricht. Dig. *le voleur, qu rompt les portes.*
Effractarius. m. 2. ein Dieb, der einbricht. Sen. *voleur, qui rompt les portes*
Effractura. f. 1. die Erbrechung. Paull. *la fracture.*
Infringere. 3. zerbrechen. (cui, colaphum) *casser.*
Infractus, a, um. geschwächt, kraftlos. *cassé, rompu.*
Infractio. f. 3. die Zerbrechung *l'infraction.*
Infragilis, e. Adi. fest, unzerbrechlich. Sen. *ferme, qui n'est pas fragile*
Interfringere. 3. unterbrechen. Cato. *briser, rompre.*
Offringere 3. zerbrechen. Varro. *briser.*
Perfringere. durchbrechen. *je romps tout à fait.*
Praefringere. vorn abbrechen Liu. *rompre auparavant.*
Praefractus, a, um. halsstarrig, kurz. *obstiné, entêté.*
Praefracte. Adu. halsstarriger weise. *opiniatrement.*
Profringere. 3. wüste Felder pflügen Stat. *labourer des terres incultes*
Refringo, egi, actum. 3. ich breche auf. *je romps, force.*
Refractarius, a, um. widerspenstig, halsstarrig. Sen. *mutin, opiniâtre.*

Refractariŏlus, a, um. etwas widerſpenſtig. *un peu mutin.*
Suffringo, egi, actum. 3. ich breche entzwey. *je mets en pieces.*
Suffrāgo. f. 3. der Hinterbug; der Rehſchoß. Colum. *le jarret, où le pli du jarret des jambes de derriere; le rejetton, qui ſort du pied de la vigne.*
Suffraginōſus, a, um. krämpfig an Beinen. Colum. *qui a des eparvins où des javarts aux jambes.*
FRĀTER, tris. m. 3. der Bruder, (des Bruders oder Brudern, die Brüder) *le frere.*
Fraterculus. Dim.
Fraternus, a, um. brüderlich. *fraternel.*
Fraterne. Adu. brüderlicher weiſe. *fraternellement.*
Fraternitas, ātis. f. 3. die Brüderſchaft. Quinctil. *la fraternité.*
Fratria. f. 1. des Bruders Frau. Non. *la belle ſoeur.*
Fratriſſa. f. 1. Iſidor. *Idem.*
Fratruelis. m. 3. des Bruders Sohn. Iſidor. *le fils du frere.*
Fratricida. m. 1. der Brudermörder. *le fratricide.*
Fratricidium. n. 2. der Brudermord. Horat. *le fratricide.*
FRAVS, dis. f. 3. der Betrug. *la fraude.* Pl. Betrügereyen. *tromperies.*
Fraudulentus, a, um. betrüglich. *frauduleux.*
Fraudulenter. Adu. betrüglicherweiſe. Colum. *frauduleuſement, avec fourberie.*
Fraudulentia. f. 1 die Betrüglichkeit. Plaut. *la fourberie, ſurpriſe.*
Fraudo *et* Defraudo, aui, atum. 1. ich betriege oder betrüge, (betrog, betrogen) vervortheile. *je fourbe, fraude.*
Fraufus, a, um. der einen Betrug begangen. Liu. *qui a trompé.*
Fraudatio, ōnis. f. 3. der Betrug. *la fraude.*
Fraudator. m. 3. der Betrüger. *le fourbe.*
Fraudatrix. f. 3. eine Betrügerinn. Tertull. *la fourbe, trompeuſe.*
Fraudatorius, a, um. was den Betrug angeht. Il. *qui concerne les fraudes.*
Fraudōſus, a, um. Accius. Fraudulōſus, a, um. Paull. betrügeriſch, liſtig *trompeur.*
Defraudare. 1. bevortheilen, betriegen. Cato. *tromper.*
Defraudatio. f. 3. die Entziehung. Tertull. *la privation.*
Defraudator. m. 3. der Betrieger. Sen. *le fourbe, trompeur.*
Defraudatrix. f. 3. die Betriegerinn. Tertull. *la trompeuſe.*
FRAXĬNVS, i. m. 2. der Eſchenbaum. Plin. *le frene.*
Fraxineus, a, um. von Eſchenholz. Virg. *de frene.*
FRĔMO, ui, itum. 3. ich brumme, werde zornig, murre. *je fremis, me fâche, murmure.*
Fremitus. m. 4. et Fremor. m. 3. das Brummen, Sauſen. *le fremiſſement.*
Frĕmĕbundus, a, um. brauſend, tobend. *qui fait un grand bruit, menace.*
Affremere. 3. aufſchnauben. Valer. Flacc. *gronder, murmurer.*
Circumfremere. 3. umherſauſen. Sen. *fremir, faire grand bruit tout autour.*
Confremere. 3. zuſammen laut werden, ſich hören laſſen. Ouid. *bruire de toutes parts.*
Defremere. 3. austoben, aufhören zu brauſen. Sid. *ceſſer de fremir.*
Infremere. 3. erſchallen Sil. *réſonner.*
Perfremere 3. ſehr brummen. *fremir fort.*
FRENDEO *et* FRENDO, frendui, freſſum. 2. *et* 3. ich knirſche mit den Zähnen. Colum. *je froiſſe.*
Freſſus, a, um. zermalmet, geſchroten. Celſ. *briſé, froiſſé.*
Frendor. m. 3. das Zähnklappen. Veget. *le grincement des dents.*
Nefrens, dis. o. 3. das nicht beißen kann. Varr. *qui ne peut mordre.*
Infrendĕre, frendui, eſſum. 2. *Idem.* Virg.
Suffrendĕre. 2. etwas knirſchen Ammian. *froiſſer un peu.*
* FRĒNVM. n. 2. der Zaum. *le frein.* Pl. Freni *et* Frena. Zäume.
Freno, aui, atum, are. 1. ich zäume. *je bride.*
Frenator. m. 3. der da zäumet. Plin. *qui bride.*
Frenatrix. f. 3. die da zäumet. Sidon. *celle, qui bride.*
Freniger, a, um. reutend, zu Pferde. Statius. *qui eſt à cheval.*
Defrēnatus, a, um. ungezäumt, frey. Ouid. *qui n'eſt point bridé.*
Effrenus, Effrenatus, a, um. ungezäumt, wild, unbändig. *débridé, feroce, furieux.*
Effrēnate. Adu. toll, unbändig, ungeſtüm. *avec emportement, immoderement.*
Effrenatio. f. 3. die Unbändigkeit. *l'emportement.*
Infreno, aui, atum, are. 1. einzäumen. Liu. *mettre la bride.*
Infrenus *et* Infrenis. ungezäumt. Adi. *débridé.*
Infrenatio. f. 3. die Bezäumung Tertull. *l'action de brider.*
Offrenatus, a, um. bezäumt. Apul. *bridé, arreté.*
Refreno, aui, atum. 1. ich ſteure, halte zurück. *je refrene, reprime.*
Refrenatio. f. 3. die Bezäumung, der Einhalt. *l'action d'arreter.*
Suffrenatio. f. 3. die Verbindung der Steine im Mauren. Plin.
* FRĒQVENS, tis. o. 3. häufig, viel *frequent, nombreux.*
Frequentia. f. 1. die Menge, der Haufen Volks. *la multitude, foule.*
Frequenter. Adu. häufig, oftmals. *frequemment.*
* Frequento. 1. ich betrete oft. *je frequente.*
Frequentato. Adu. vielmal, oftmal. Apul. *pluſieurs fois.*
Frequentatio. f. 3. die Aufhäufung. *la repetition, le frequent uſage.*
Frequentamen. n. 3. Sidon. *Idem.*
Frequentamentum. n. 2. die öftere Wiederholung. Gell. *la repetition.*
Frequentator. m. 3. der oft wiederholet. Apul. *qui frequemment repete.*
Frequentatrix. f. 3. die oft wiederholet. Tertull. *celle, qui frequemment repete.*
Frequentatiuus, a, um. eine öftere Wiederholung betreffend. Priſcian.
Frequentatiue. Adu. Feſt. *Idem.*
Confrequentare. 1. oft zugleich beſuchen. Prudent. *frequenter enſemble.*
Infrēquens, tis. o. 3. ſelten, nicht häufig. *rare, qui n'eſt pas bien frequenté.*
Infrequentia. f. 1. die Seltenheit, Wenigkeit. Liu. *peu d'affluence.*
Infrequentatus, a, um. ungangbar, unbrauchbar. Sidon. *detraqué, qui eſt hors d'etat de ſervir.*
Perfrequens. o. 3. ſehr volkreich. Liu. *fort frequenté.*
FRĔTVM. n. 2. die Meerenge. *le détroit.*
Fretalis, e. Adi. zum Sunde gehörig. Ammian.
Exfretare. 1. weiter ſchiffen. Firmic.
Perfrĕtare. 1. hinüber ſchiffen. Solin. *traverſer un detroit.*
Transfrĕto, are. 1. überſchiffen. Suet. *traverſer un detroit.*
Transfretatio. f. 3. die Ueberfahrt. Gell. *le paſſage d'un detroit.*
Transfrĕtānus, a, um. der über Meer kömmt. Tertull. *qui vient d'outre mer.*
* FRĒTVS, a, um. der ſich verläſſet. *qui ſe fie.*
Fretus. m. 4. das Vertrauen. Symmach. *la confiance.*
FRICO, ui, ictum. 1. ich jucke, kratze, reibe. (rieb, gerieben) *je frote.*
Frictio *et* Fricatio. f. 3. das Reiben, Kratzen. Suet. *la friction.*
Fricatus. m. 4. Plin. Fricatura. f. 1. Vitruu. Fricamentum. n. 2. Cael. Aurel. das Reiben. *la friction.*
Fricator. m. 3. der da reibt. Celſ. *qui frotte.*
Frictrix. f. 3. eine Reiberinn. Tertull.
Affricare. 1. an etwas reiben. (cui) Plin. *froter contre.*
Affrictus. m. 4. das Reiben woran, die Aufreibung. Plin. *frottement.*
Affricatio. f. 3. Cael. Aur. *Idem.*
Circumfricare. 1. umher abreiben, ſcheuren. Cato. *froter autour.*
Confricare. 1. reiben, abreiben. Colum. *froter.*
Confricatio. f. 3. das Reiben. Auguſtin. *le frotement.*
Confricamentum. n. 2. Cael. Aurel. *Idem.*
Defricare. 1. abreiben. *décroter.* Metaph. abwürzen, den Kopf waſchen. *derouiller.*
Defrictus, a, um. glatt, abgerieben. Apul. *froté, decroté.*
Defricate. Adu. glatt, abgerieben. Charif.
Effricare. 1. abreiben, abkratzen. Sen. *froter, decroter, derouiller.*
Infricare. 1. einreiben. Colum.
Infrictus, a, um. eingerieben. Marcell.
Infrictio. f. 3. die Einreibung Celſ. *l'infriction.*
Perfricare. 1. durchkratzen *froter.*
Perfrictio. f. 3. das Durchreiben. Plin.
Refricare. 1. wieder aufkratzen. *refroter.*
Refricatio. f. 3. das Wiederaufreiben. Auguſt.
Suffricare. 1. unten abreiben, ſtreicheln. Colum. *froter legerement.*
FRĪGO, xi, xum *et* ctum. 3. ich röſte, brate, (du brätſt, er brät, briet, gebraten) Plin. *je fricaſſe, fris.*
Frictilis, e. Adi. was zum Roſten dienet; eine Bratpfanne. Apic. *la poële.*
Confrixare. 1. mitröſten Horatian. *frire, rotir.*
Effrigere. 3. zerreiben Tertull. *broïer.*
† FRĪGVS, ŏris. n. 2. die Kälte. *le froid.*
Frigufculum. n. 2. Dim. Vlpian.
Frigidus, a, um. kalt. *froid.*
Frigide. Adu. kalt. *froidement.*
Perfrigidus *et* Praefrigidus, a, um. ſehr kalt. *fort froid.*
† Frigeo, ui, ſine Sup. 2. ich bin kalt. *j'ai froid.*
Frigerans. o. 3. kühlend. Catull. *rafraichiſſant.*
Frigeratio. f. 3. die Kühlung. Apul. *le fraichiſſement.*
Frigerator. m. 3. der da kühlet. Sidon. *qui rafraichit.*
Frigefactio. f. 3. die Abkühlung. Celſ. *l'action de refroidir.*
Frigefactor. m. 3. der da abkühlet, Celſ. *qui refroidit.*
Frigefactare. 1. abkühlen. Plaut. *rendre froid.*
Frigēdo. f. 3. die Kälte. Non. *le froid.*
Frigidulus, a, um. Dim. kaltlich. Catull. *un peu froid.*
Frigidiuſculus, a, um. *Idem.* Gell.
Friguſculus, a, um. *Idem.* Tertull.
Frigidārius, a, um. kühlend. Plin. *qui rafraichit, qui ſert à rafraichir.*
Frigidare. 1. erfriſchen, abkühlen. Cael. Aurel. *rafraichir.*
Frigor. m. 3. die Kälte. Horatian. *le froid.*
Frigorare. 1. kühlen, erfriſchen. Cael. Aurel. *rafraichir.*
Frigorificus, a, um. kühlend. Gell. *rafraichiſſant.*
Frigutire. 1. zittern vor Begierde. Plaut. *trembler de deſir ou de joie.*
Frigeſco, ui, ſine Sup. 3. ich werde kalt. Quinct. *je devenis froid.*
Confrigere. 2. zugleich kalt ſeyn. Firmic. *avoir froid.*
Confrigefieri. zugleich kühle werden. Celſ. *devenir frais.*
Confrigerare. 1. abkühlen. Apul. *rafraichir.*
Defrigeſcere. 3. kühle oder kalt werden. Colum. *devenir frais ou froid.*
Infrigeſcere. 3. *Idem.* Celſ.
Infrigidare. 1. kühlen, erkälten. Cael. Aurel. *rafraichir.*
Infrigidatio. f. 3. die Erkältung. Veget. *le rafraichiſſement.*
Perfrigere. 2. ſehr frieren und kalt werden. Plin. *être fort froid, être glacé.*
Perfrictio. f. 3. der Schauer, Froſt. Plin. *le grand friſſon.*
Perfrigerare. 1. durch und durch kalt machen, wohl abkühlen. Scribon. *rafraichir entierement.*
Perfrigefacere. 3. durch und durch kalt machen. Plaut. *refroidir entierement.*
Refrigeſcere. 3. wieder kalt werden. *ſe refroidir.*
Refrigĕro. 1. ich erfriſche, kühle, erquicke. *je rafraichis, refroidis.*
Refrigeratio, ōnis. f. 3. die Erquickung. *le rafraichiſſement.*
Refrigerium. n. 2. *Idem.* Tertull.
Refrigefcentia. f. 1. die Abkühlung. Tertull. *le rafraichiſſement.*
Refrigeratrix. f. 3. die da abkühlet. Plin. *celle, qui rafraichit.*
Refrigeratorius, a, um. kühlend Plin. *rafraichiſſant.*
Subfrigidus, a, um. etwas kalt. Appian. *un peu froid.*
Subfrigide. Adu. ein wenig albern. Gell *un peu affadi.*
FRIO, are. 1. ich zerreibe, zermalme Plin. *je briſe, broïe.*
Friābilis, e. Adi. das ſich zermalmen läßt. Plin. *friable.*
Friatio. f. 3. die Zerbröckelung. Apic.
FRINGVILLA. f. 1. der Fink. Martial. *le pinçon.*
Fringultire. 4. zwitſchern. Apul. *gazouiller.*
Fribŏlum. n. 2. Iſidor. Fribuſculum. n. 2. Dim. II. Affriare. 1. Varro. Confriare. 1. Cat. Infriare. 1. Colum. Perfriare *et* Suffriare. 1. *Idem.* zerreiben, zerbröckeln. *emier, egruger.*
FRIT. Indeclin. Varro. FRITILLVS. m. 2. ein Bretſpiel. Iuvenal. *le damier.*
FRĬTINNĪRE. 4. zwitſchern. *gringoter.*
FRĪVŎLVS, a, um. nichts würdig. Sen. *frivole.*
Perfriuolus, a, um. ſehr ſchlecht. Vopiſc. *fort frivole.*
† FRONS, tis. f. 3. die Stirn. *le front.*
Frontāle, is. n. 3. ein Stirnband. Liu. *le fronteau.*
Frontatus, a, um. vorangeſetzt. Plin. *qui fait face des deux côtés.*
Fronto. m. 3. Iuuenal. mit einer großen Stirne. *qui a un grand front.*
Frontōſus, a, um. Auguſtin. *Idem.*
Bifrons. o. 3. zweyförmig, mit zwo Stirnen. Virg. *qui a deux viſages.*
Quadrifrons. o. 3. vierförmig, mit vier Stirnen. Aug. *qui a quatre face.*
Effrons. o. 3. unverſchämt Vopiſc *effronté.*
FRONS, dis. f. 3. (Frus *ſ.* Frons, Lucret.) der Zweig, das Laub der Bäume. *la branche d'arbre, les feüilles d'arbre.*

Frondoſus, a, um. mit Laub bewachſen, voll Zweige. *feüillu.*
Frondeus, a, um. vom Laube. Plin. *fait des feüilles.*
Frondeo, ui, fine Sup. 2. ich grüne. *j'ai des feüilles.*
Frondeſco, ui. 3. ich grüne, werde grün. *je pouſſe des feüilles.*
Frondator, ōris. m. 3. der das Laub abſtreifet *qui effeüille.*
Frondatio. f. 3. die Abſtreifung. *l'action d'effeüiller.*

†FRVOR, fruĭtus *et* fructus ſum. Dep. 3. ich genieße, (du genießt, er genießt, genieß du, genoß, genoſſen) *je jouïs.*
Fruiſcor. Gell. *Idem.*
Defruor. Dep. 3. genießen. Symmach. *jouir.*
Perfruor, fruĭtus *et* fructus ſum. Dep. 3. *Idem.*
Perfruitio. f. 3. die Genießung. Auguſt. *la jouiſſance.*
Fructus. m. 4. die Frucht, der Nutzen. *le fruit.*
Fructifer, a, um. fruchtbar. Plin. *qui porte du fruit.*
Fructuarius, a, um. fruchttragend. Pallad. *fruitier.*
Fructuoſus, a, um. fruchtbar, voll Früchte. *fructueux.*
Fructuoſe. Adu. fruchtbar, nutzbar. Auguſtin. *avantageuſement, avec profit.*
Fructeſcere. 3. fruchtbar werden. Victorin. *être fecond.*
Fructĭficare. 1. fruchtbringen. Tertull. *produire du fruit.*
Fructificatio. f. 3. *Id.* die Fruchtbringung. *l'action de fructifier.*
Infructuoſus, a, um. unfruchtbar. Tac. *infructueux.*
Infructuoſe. Adu. umſonſt, vergeblich. Hieron. *infructueuſement, inutilement.*
Infructuoſitas. f. 3. die Unfruchtbarkeit. Tertull. *la ſterilité.*

*FRVGIS, i, em, e, ab obſol. Frux. f. 3. Frucht, Gutes. *le fruit.* Pl. Fruges. f 3. die Früchte. *les fruits de la terre.* Homo frugi, ein rechtſchaffener Mann. *un bon homme.*
Frugifer, a, um. fruchtbar. *fecond.*
Frugĭfĕrens. o. 3. Lucret. *Idem.*
Frugilegus, a, um. Getrayde ſammlend. Ouid. *qui ramaſſe des grains.*
Frugĭparens. o. 3. fruchtbringend. Fortunat. *qui produit des fruits.*
Frugĭpărus, a, um. Auien. *Idem.*
Frugipendus, a, um. der Frucht ſchädlich. Plin. *qui perd ſon fruit.*
Frugeſcere. 3. fruchtbar ſeyn. Tertull. *devenir fertile, être fecond.*
Infrugifer, a, um. unfruchtbar. Vet. Horat. Schol. *ſterile.*
Frugālis, e. Adi. mäßig, haushältig. *frugal.*
Frugaliter. Adu. mäßig, genau Horat. *frugalement.*
Frugalitas, ātis. f. 3. ordentliche Haushaltung, Sparſamkeit. *la frugalité.*
Frumentum. n. 2. das Getrayde. *le blé.*
Frumentaceus, a, um. Veget. *et*
Frumentarius, a, um. Getrayd- *de blé.*
Frumentari. Dep. 1. Getrayd ſuchen, Proviant holen. *aller à la proviſion de blé.*
Frumentator, ōris. m. 3. Pl. die Fouragirer. *les munitionaires.*
Frumentatio, ōnis. f. 3. die Fouragirung. *l'action de faire proviſion de blé.*

FRVNISCOR. Obſol. *et* Frunitus, a, um. Cato, ſi Feſto credimus. klug, weiſe. *prudent, qui eſt bon à quelque choſe.*
Infrunitus, a, um. unweiſe. Senec. *imprudent.*

†FRVSTRA. Adu. vergeblich. umſonſt. *envain, inutilement.*
Fruſtro, Diomed. *et* Fruſtror. Dep. 1. ich betrüge, halte vergeblich auf. *je fruſtre.*
Fruſtratio, ōnis. f. 3. der Betrug, das Verfehlen. Colum. *la tromperie, le mauvais ſuccès.*
Fruſtrator. m. 3. ein Betrüger. Symmach. *le trompeur.*
Fruſtratōrius, a, um. betrüglich. Tertull. *illuſoire.*
Fruſtrabilis, e. Adi. vergeblich, nichtig. Arnob. *vain, illuſoire.*
Fruſträtus. m. 4. der Spott, die Verachtung. Plaut. *la moquerie, le mepris.*

†FRVSTVM. n. 2. das Stück, der Brocke, Biſſen. *le morceau.*
Fruſtŭlum. n. 2. Dim. Apul. *et* Fruſtillum. n. 2. Arnob. ein Stückchen.
Fruſtulentus, a, um. voller Brocken. Plaut. *plein de morceaux.*
Fruſtatim, Plin. *et* Fruſtillatim, Plaut. Adu. ſtückweiſe, brockenweiſe. *par morceaux, par pieces.*
Fruſtare. 1. zerſtücken, zertheilen. Flor. *mettre en piéces.*
Defruſtare. 1. zerſtücken, ſtückweiſe theilen. Ammian. *mettre en piéces.*

†FRŬTEX, ĭcis. m. 3. die Staude, der Strauch. *l'arbriſſeau.*
Frutico *et* Fruticor. 1. ich wachſe in Sträuchen. Plin. *je crois dans buiſſons.*
Fruticētum *et* Frutētum. n. 2. das Geſträuch. *les broſſailles.*
Fruticoſus, a, um. Plin. Frutectoſus, Frutetoſus, a, um. Colum. ſtaudicht, büſchicht. *qui pouſſe pluſieurs rejettons.*
Fruticatio. f. 3. die Ausſproſſung der Stauden. Plin. *la production des pluſieurs rejettons.*
Fruticeſcere. 3. ſtaudicht werden. Plin. *pouſſer des rejettons.*
Effruticare. 1. ausſproſſen, herauswachſen. Tertull. *pouſſer.*
Superfruticare 1. darüber wachſen. Tertull. *pouſſer de nouveau.*

FŬCAE, arum. Pl. f. 1. die Sommerſproſſen. Colum. *les tâches de rouſſeurs au viſage.*

†FŪCVS. m. 2. die Hummel. *le bourdon.* it. Schminke. *le fard.*
Fuco *et* Infūco, aui, atum. 1. ich ſchminke, verfälſche. *je farde, teins.*
Fucate. Adu. verſtellter weiſe. Auſon. *avec diſſimulation.*
Fucatio. f. 3. die Schminke, der Betrug. Apul. *le fard, l'impoſture.*
Fucoſus, a, um. zum Schein angeſtrichen. *faint, fardé.*
Offuciae. Pl. f. 1. die Teuſcherey, das Blendwerk. Gell. *la fourberie, tromperie.*

*FŬGIO, fūgi, fugĭtum. 3. ich fliehe, (floh, geflohen) *je fuis.* Fugit me. ich weis nicht. *je ne ſais pas cela.*
Fugito. Frequent 1. *Idem.*
†Fuga f. 1. die Flucht. *la fuite.*
Fugax. o. 3. flüchtig. *qui fuit aiſement.*
Fŭgĕla. f. 1. die Flucht Apul *la fuite.*
Fugaciter. Adu. ſchüchtern, flüchtiger weiſe. Liu. *à la maniere des fuïards.* (*fuiard.*
Fugitiuus, a, um. entlaufen. Subſt. der verlaufene Sklave. *l'eſclave*
Fugĭtor. m. 3. Plaut. Fugitator. m. 3. Firmic. ein Flüchtling. *le fuïard.*
Fugitiuarius. m. 2. der die Entlaufenen ſuchet. Varro. *qui cherche les fugitifs.*
Fŭgo, are. 1. in die Flucht treiben. *mettre en fuit.*
Fugatio. f. 3. die Verjagung. Mart. Capell. *le banniſſement.*
Fugator. m. 3. der in die Flucht jaget. Tertull. *qui chaſſe.*
Fugatrix. f. 3. die da verjagt. Tertull. *celle, qui chaſſe.*
Fugalia, ium. Pl. n. 3. ein gewiſſes Feſt in Rom.
Aufugio, ūgi, gitum. 3. ich fliehe davon. *je m'enfuis.*
Confugere. 3. Zuflucht nehmen. *ſe refugier.*
Confugium. n. 2. die Zuflucht. *le refuge.*
Confugĭcla. f. 1. Feſt. *Idem.*
Confuga. m. 1. einer, der Schutz ſuchet. Cod. Theod. *qui cherche de la protection.*
Confugatio. f. 3. Firmic.
Defugere. 3. abtrünnig werden. *éviter.*
Defŭga. m. 1. ein Abtrünniger. Prud. *l'apoſtat.*
Defugare. 1. vertreiben. Octau. Horatian. *chaſſer.*
Diffugere. 3. von einander fliehen. *fuir.*
Diffugium. n. 2. die Wegflüchtung. Tac.
Effugio. ich entfliehe, reiße aus. *j'échappe.*
Effugium. n. 2. die Flucht, Ausflucht. *le moïen d'échapper.*
Effugare. 1. verjagen. Auguſtin. *chaſſer.*
Ineffugĭbĭlis, e. Adi. unvermeidlich. Apul. *inevitable.*
Interfugere. 3. dazwiſchen fliehen. Lucret.
Perfugere. Zuflucht ſuchen. *ſe refugier vers.*
Perfugium. n. 2. die Zuflucht. *le refuge.*
Perfŭga. m. 1. der Flüchtling. *le transfuge.*
Praefugere. 3. vorauffliehen. Tertull. *fuir devant.*
Prŏfugere. davon laufen. *s'enfuir loin.*
Prŏfŭgus, a, um. flüchtig. *vagabond.*
Profugium. n. 2. die Zuflucht. *le refuge.*
Refugere. zurück fliehen. *reculer.*
Refugiſcere. 3. *Idem.* Commodian.
Refugium *et* Suffugium. n. 2. die Zuflucht. *le refuge.*
Refuga. m. 1. ein Entlaufener. Tertull. *le fugitif.*
Refugus, a, um. der zurückweicht. Tertull. *le fugitif, qui recule.*
Suffugio. ich entfliehe. *j'échappe.*
Subterfugere. 3. entgehen. *ſe dérober.*
Superfugere. 3. drüber hinfliehen. Flacc. *fuir par deſſus.*
Transfugere. 3. durchgehen. *deſerter vers les ennemis.*
Transfŭga. m. 1. der Ueberläufer. *le transfuge.*
Transfugium. n. 2. die Flüchtung. Liu. *la deſertion de ſon parti.*

†FVLCIO, fulſi, fulcum. 4. ich ſtütze, unterſtütze. *j'appuïe, ſoutenis.*
Fultio. f. 3. die Unterſtützung. Fronto Gramm. *l'action d'etaïer.*
Fultura. f. 1. die Stütze, Hülfe. Horat. *l'appui, le ſoutien.*
Fulcrum. n. 2. die Stütze, Säule. Virg. *la colonne.*
Fulcimen. n. 3. Ouid. *Idem.*
Fulcimentum. n. 2. die Stütze. Apul. *l'appui.*
Fulmentum. n. 2. Celſ. *et*
Fulmen. n. 3. *Idem.* Manil.
Fulcibilis, e. Adi. das ſich unterſtützen läßt. Veget. *qu'on peut appuïe*
Circumfulcire. 4. umher ſtützen. Tertull. *appuïer autour.*
Confulcimentum. n. 2. die Unterſtützung. Firmic. *l'appui.*
Effultus, a, um. geſtützt, erhoben. Virg. *ſoutenu, appuïé.*
Infulcire. 4. einſchieben. Sueton. *enfoncer.*
Offulcire. 4. zuſtopfen. Apul. *boucher, fermer.*
Perfulcire. wohl unterſtützen. Ouid. *vel* Lucan. *ſoutenir fort.*
Praefulcire. 4. unterſtützen. *ſoutenir.*
Semifultus, a, um. halbgeſtützt. Martial. *à demi appuïé.*
Suffulcio, ſi, tum. 4. ich unterſtütze. *j'appuïe par-deſſous.*
Suffulcrum. n. 2. die Stütze, der Unterzug. Veget. *l'étaye.*

*FVLGEO, fulſi. fine Sup. ich ſcheine, (ſchien, geſchienen) glänze *je brille, reluis.*
Fulgenter. Adu. blitzend. Plin. *d'une maniere brillante.*
Fulgidus, a, um. Lucret. *et*
Fulcidus. blitzend. Mart. Capell. *brillant.*
Fulgeſcere. 3. leuchten, ſcheinen. Firmic. *avoir de l'éclat, brille*
Fulgilātus, a, um. vom Wetter getroffen. Vitruu. *foudroïer.*
Fulgor, ōris. m. 3. der Glanz. Horat. *l'éclat.*
†Fulgur, uris. n. 3. der Blitz. *l'éclair.*
Fulgĕtrum. n. 2. *et* Fulgetra. f. 1. das Wetterleuchten. Plin. *léclair*
Fulgĭtru. n. 4. Hygin.
Fulgŭro. 1. ich blitze. *je fais des éclairs.*
Fulguratio, onis. f. 3. das Blitzen. Sen. *l'éclair.*
Fulgurator. m. 3. einer, der blitzet. *qui fait des eclairs.*
Fulguralis, e. Adi. den Blitz oder das Wetterleuchten betreffend.
Fulgŭreus, a, um. blitzend. Mart. Capell. *faiſant des éclairs.*
Fulgurire. 4. blitzen Non. *faire des éclairs.*
Fulguritas f. 3. der Glanz. Non. *la ſplendeur.*
Fulgŭra. f. 1. die Göttinn des Blitzes. Auguſt.
†Fulmen, ĭnis. n. 3. der Strahl, Donnerſchlag. *le foudre, coup de tonnr.*
Fulmineus, a, um. donnernd. Horat. *de la foudre.*
Fulmĭno, are. 1. blitzen, donnern. *foudroïer.*
Fulminatio. f. 3. der Donner. Sen. *le foudroiement.*
Fulminator. m. 3. der Donnergott. Apul. *le dieu du tonnere.*
Fulminatrix. f. 3. donnernd. Inſcript. *qui tonne.*
Affulgeo, ulſi. fine Sup. ulgere. 2. anſcheinen. (rei) *éclairer.*
Circumfulgere. 2. umher glänzen. Plin. *briller autour.*
Effulgere, ulſi. fine. Sup. 2. hervor ſcheinen. Liu. *eclater.*
Infulgens. o. 3. ſcheinend, glänzend. Catull. *brillant.*
Interfulgere. 2. dazwiſchen ſcheinen. Liu. *reluire entre.*
Offulgere. 2. erſcheinen. Paullin. Petrocor. *comparoitre.*
Perfulgidus, a, um. ſehr helle. Mart. Capell. *fort clair.*
Praefulgĕre. 2. ſehr glänzen. Virg. *reluire fort.*
Refulgeo. ulſi. fine Sup. 2. ich werfe einen Glanz zurück. *je reluit.*
Refulgentia. f. 1. der Wiederſchein. Apul. *le lucur, le brillant.*
Superfulgere. 2. überſcheinen. Stat. *briller par deſſus.*
Confulgurare. mitblitzen. Firmic.
Defulgurare. 1. herabblitzen. Auſon. *éclairer d'en haut.*
Praefulgurare. 1. Val. Flacc.
Confulminatus, a, um. vom Donner erſchlagen. Firmic. *foudroïé.*
Diffulminare. 1. zerſchmettern. Sil. *frapper de la foudre.*

FŪLĬCA. f. 1. das Waſſerhuhn. Virg. *la foulque.*
Fulix. f. 3. *Idem.* Arat. ap. Cic.

FŪLĪGO, ĭnis. f. 3. der Kohlſtaub, der Ruß. *de la ſuie, du noir de fumée.*
Fuligineus, a, um. ſchwarz, wie Ruß. Petron. *noir comme de la ſuie.*
Fuliginōſus, a, um. rußicht. Prudent. *plein de ſuie.*
Fuliginoſe. Adu. rußichter weiſe. Apul.
Fuliginātus, a, um. voll Ruß. Hieron. *plein de ſuie.*

FVLLO, onis. m. 3. der Walker, Walkmüller. *le foulon.*

Fullonius, a, um. zum Walken gehörig. Plin. *de foulon.*
Fullonium. n. 2. die Walkmuhle. Ammian. *l'attelier de foulon, la foulerie.*
Fullonia. f. 1. *Idem.* Plin.
Fullönica. f. 1. die Walkkunſt. Cato. *le metier de foulon.*

FVLVVS, a, um. Dunkelgelb, Löwenfarb. *fauve, rouſſâdre.*

FVMVS. m. 2. der Rauch. *la fumée.*
Fümeus, a, um. räuchericht. Virg. *plein de fumée, choſe.*
Fumarium. n. 2. die Rauchkammer. Mart. *le lieu où l'on fume quelque*
Fumariölum. n. 2. Dim. das Rauchloch. Tert. *la cheminée.*
Fümicus, a, um. räuchericht, voll Rauch. Sidon. *plein de fumée.*
Fümidus, a, um. rauchend. Virg. *fumant.*
Fumöſus, a, um. räucherich, ſchwarz von Rauch. *fumeux, enfumé.*
Fumo, aui, atum, are. 1. ich rauche. *je fume.*
Fumatio. f. 3. das Rauchen; das Räuchern. Auguſt.
Fumator. m. 3. der rauchet. Sidon. *qui fume.*
Confumare. 1. miträuchern. Firmic.
Effümare. 1. rauchen. Seuer. *fumer.*
Infümo, aui, atum. 1. ich räuchere, trockne durch Rauch. *j'enfume.*
Semifumans. o. 3. halbräuchernd. Sidon. *qui fume encor à demi.*
Transfumare. 1. durchrauchen. Stat. *pouſſer la fumée, au de là.*
Fumigo, Suffumigo. 1. ich räuchere, mache Rauch *je fume, parfume.*
Fumigatio. f. 3. das Rauchen, Räuchern. Auguſtin.
Fumigator. m. 3. der da räuchert. Hieron. *qui fume, parfume.*
Fumigium. n. 2. der Rauch, das Rauchwerk Priſc. *la fumée, le parfum.*
Fumifer, a, um. rauchend. Virg. *qui jette de la fumée.*
Fumifícus, a, um. Rauchmachend. Ouid. *qui fait de la fumée.*
Diffümigare. 1. beräuchern. Horat. *enfumer, parfumer.*
Effümigatus, a, um. mit Rauch vertrieben. Tert. *chaſſé par une fumée.*

†FVNDA. f. 1. die Schleuder. *le fronde.*
Fundâlis, e. Adi. von der Schleuder. Prudent. *de fronde.*
Funditor, oris. m. 3. der Schleuderer. *le frondeur.*
Fundibalus, *et* Fundibalum. n. 2. eine große Schleuder. Iſidor.
Funditare. 1. Frequent. ſchleudern. Plaut. *fronder.*

FVNDO, fúdi, fúſum. 3. ich gieße, (du geußt, er geußt, geuß du, goß, gegoſſen) *je verſe.*
Fuſe. Adu. reichlich, weitläuftig. *amplement, bien au long.*
Fuſus. m. 2. die Spindel. Plin. *le fuſeau.*
Fuſilis, e. Adi. gegoſſen, das ſich gießen läßt. *fuſible.*
Fuſio. f. 3. das Gießen. *l'effuſion.*
Fuſura. f. 1. *Idem.* Plin.
Fuſor. m. 3. ein Rothgießer. Pallad. *le fondeur.*
Fuſorium. n. 2. die Goſſe, Gießrinne. Pallad. *l'evier.*
Affundo, udi, uſum. 3. ich gieße zu. *je répands ſur.*
Affuſio. f. 3. die Aufgießung. Pallad.
Circumfundo. ich umgebe. *j'environne.*
Circumfuſio. f. 3. Oroſ.
Confundo, udi, uſum. 3. ich gieße zuſammen, vermenge. *je confonds.*
Confuſio, onis. f. 3. die Vermengung, Verwirrung. *la confuſion.*
Confuſe. Adu. verwirrt, vermengt. *confuſement.*
Confuſaneus, a, um. Gell. *et*
Confuſilis, e. Adi. vermengt. Apul. *mixtionné.*
Inconfuſus, a, um. unvermengt, unverwirrt. Sen.
Inconfulibiliter. Adu. ohne Verwirrung. Mamert. *ſans confuſion.*
Defundere. 3. ausſchütten. *verſer d'un vaſe dans un autre.*
Diffundere. verſprengen, vergießen. *epancher.*
Diffuſe. Adu. weitläuftig. *diffuſement.*
Diffuſio. f. 3. die Ergießung. Sen. *l'effuſion.*
Diffuſilis, e. Adi. das ſich ausbreitet. Lucret. *qui ſe repand, fluide.*
Diffunditare. 1. ausbreiten, vergießen. Plaut. *repandre, diſſiper.*
Effundere. ausſchütten, verſchwenden. *verſer, répandre.*
Effuſio, nis. f. 3. die Ausgießung, Verthulichkeit. *l'action de verſer, prodigalité.*
Effuſe. Adu. reichlich, übermäßig. *avec profuſion.*
Effuſorie. Adu. über Hals und Kopf. Ammian. *avec precipitation.*
Ineffuſus, a, um. unausgebreitet. Apul. *qui n'eſt point repandu.*
*Infundere. 3. eingießen, einſchenken. *verſer dedans.*
Infuſus. m. 4. das Eingießen. Plin. *l'infuſion.*
Infuſio. f. 3. das Eingießen. Pallad. *l'infuſion.*
Infuſor. m. 3. ein Eingießer, Einſchenker. Prudent. *qui verſe dedans.*
Infundibülum. n. 2. der Trichter. Colum. *l'entonnoir.*
Superinfundere. 3. drauf gießen. Celſ. *verſer par deſſus.*
Interfundere. 3. dazwiſchen gießen. Auien. *verſer entre.*
Interfuſio. f. 3. das Dazwiſchengießen, das Darzwiſchenfließen. Lactant. *l'action de mouiller, de tremper.*
Offundere. 3. entgegen gießen. *repandre autour.*
Offuſio. f. 3. die Ueberſchüttung. Chryſolog. *l'action de repandre.*
Perfundo. ich begieße, überſchütte. *j'arroſe, mouille.*
Perfuſe. Adu. weitläuftig Non. *amplement.*
Perfuſio. f. 3. die Begießung, Benetzung. Plin. *l'action de mouiller, de tremper.*
Perfuſorius, a, um. obenhin gehend. Sen. *ſuperficiel.*
Perfuſorie. Adu. obenhin. Dig. *ſuperficiellement.*
Profundo. 3. ich vergieße, verſchütte, verſchwende. *je repands.*
Profuſe. Adu. häufig, überflußig. Liu. *avec profuſion.*
Profuſio. f. 3. die Vergießung. Celſ. *la profuſion.*
Profuſor. m 3. ein Verſchwender. Tertull. *le prodigue.*
Refundere. wiedergießen, erſetzen. *verſer de nouveau, rendre.*
Refuſe. Adu. übergelaufen, ausgearbeitet. Colum.
Refuſio. f. 3. die Ergießung. Macrob. *l'epanchement.*
Refuſorius, a, um. was wieder vergilt, dankſagend. Sidon.
Suffundere. 3. zugießen, daran gießen. *jetter, repandre.*
Suffuſio, onis. f. 3. der Stahr im Auge. *la ſuffuſion.*
Superfundere. 3. drüber gießen Liu. *verſer deſſus.*
Superfuſio. f. 3. die Ueberſchwemmung. Pallad. *l'inondation.*
Superinfundere. 3. draufgießen. Celſ. *verſer par deſſus.*
Transfundere. 3. hinübergießen. *epancher, repandre.*
Transfuſio. f. 3. die Durchgießung, Durchſeigung Plin. *la transfuſion.*

†FVNDVS. m. 2. der Boden, Grund, das liegende Gut. *le fond, fonds de terre.*
Fundulus. m. 2. Dim. ein klein Gütchen. Varr.
Fundula. f. 1. eine Gaſſe, da man nicht hinaus kann, ein Sack. Id. *le cul de ſac.*
Funditus. Adu. von Grund aus. *de fond en comble.*
Fundo, aui, atum, are. 1. ich gründe. *je fonde.*
Fundatio. f. 3. die Grundlegung Stiftung. Vitruu. *la fondation.*
Fundator. m. 3. ein Stifter. Virg. *le fondateur.*
Fundamen. n. 3. der Grund. Virg. *le fondement.*
*Fundamentum. n. 2. der Grund, Baugrund *le fondement.*
Fundamentaliter. Adu. von Grunde aus. Sidon. *fondamentalement.*
Exfundare. 1. von Grunde aus zerſtören. Non. *detruire de fond en comble.*
*Profundus, a, um. tief. *profond.*
Profundum. n. 2. die Tiefe. *l'abime.*
Profunde. Adu. tief. Plin. *profondement.*
Profunditas. f. 3. die Tiefe. Macrob. *l'abime.*
Suffundatus, a, um. unterbauet. Varr. ap. Non. *mis deſſous pour fondement.*

*FVNGOR, ctus, ſum, fungi. 3. ich verwalte, verrichte. *je fais, m'acquitte.*
Functio, nis. f. 3. die Verwaltung, das Amt, (Pl. Aemter) *l'adminiſtration, la fonction.*
Confungi. Dig.
Defungor, ctus, ſum. Dep. 3. ich werde fertig, komme davon. *j'acheve, execute.*
Defunctus, a, um. ausgedient, geſtorben. Plin. *délivré, mort.*
Defunctus. m. 4. der etwas vollbracht oder überſtanden hat. Tertull. *ſorti, delivré, exemt d'une choſe.*
Defunctio. f. 3. die Vollendung, Vollziehung. Saluian. *l'execution, l'achevement.*
Defunctorius, a, um. nachläßig, obenhin. Petron. *leger, paſſager.*
Defunctorie. Adu. obenhin. Sen. *par maniere d'acquit.*
Perfungor, ctus, ſum. 3. ich verrichte, führe, aus. *j'exerce une charge.*
Perfunctio. f. 3. die Ausrichtung, Verwaltung. *l'adminiſtration.*

FVNGVS. m. 2. der Pfifferling, Schwamm, (Pl. Schwämme) die Morchel. *le champignon, mouſſeron, la morille.*
Fungulus. m. 2. Dim. ein Schwämmchen. Apic.
Funginus, a, um. ſchwammicht. Plaut. *de champignon.*
Fungoſus, a, um. ſchwammicht, locker. Col. Plin. *ſpongieux, poreux.*
Fungoſitas. f. 3. die Schwammigkeit. Plin. *la ſpongioſité.*

†FVNIS. is. m. 3. das Seil, (die Seile) der Strick, (die Stricke) *la corde, le cable.*
Funículus. m. 2. Dim. der Faden. *la petite corde, de la ficelle.*
Funalis, e. Adi. was an Seilen zieht. Sueton.
Funale. n. 3. das Windlicht. *le flambeau.*
Funarius. m. 2. ein Seiler. Ammian. *le cordier.*
Funétum. n. 2. die Weinlaube. Plin. *le cabinet couvert des pampres.*
Funambülus. m. 2. der Seiltänzer. Ter. *le danſeur de corde.*
Funirépus. m. 2. ein Seiltänzer Apul. *le danſeur de chorde.*
Semifunium. n. 2. ein Halbſeil. Cato. *la demicorde.*

†FVNVS, éris. n. 3. die Leiche, (Pl. Leichen) Begräbniß, (Pl. iſſe) *l'enterrement, les funerailles.*
Funébris, e. *et* Funereus, a, um. Leichen- *funebre.*
Funera. f. 1. die Klagfrau. Virg. *la plus proche parente d'un mort.*
Funero, aui, atum, are. 1. begraben, beerdigen. *enterrer.*
Funerárius, a, um. was zum Begräbniſſe gehöret. Firmic. *qui concerne les funerailles.*
Funeratio. f. 3. das Begräbniß. Mart. Capell. *les funerailles.*
Funeſtus, a, um. todtlich, wo eine Leiche iſt. *pernicieux, funeſte.*
Funeſte. Adu. klaglich. Gell. *funeſtement.*
Funeſto, are. 1. voller Leichen machen, verunreinigen. *ſouiller un lieu par un meurtre, profaner.*
Funeſtatio. f. 3. die Leichenbeſtattung. Firmic. *l'enterrement.*
Funeſtator. m. 3. ein Leichenbeſtellet, Leichenſchreiber. Auguſtin. *qui fait des funerailles.*
Confunerare. 1. mit begraben. Iuuenc. *enſevelir avec.*

*FVR, füris. m. 3. ein Dieb. *le voleur.*
Furunculus. m. 2. ein Spitzbube. Dim. *le petit larron.*
Furax, ácis. o. 3. diebiſch *enclin à derober.*
Furacitas. f. 3. die Dieberey. Plin. *l'inclination au vol.*
Furaciter. Adu. diebiſcher weiſe. *en fripon, en voleur.*
Furinus, a, um. Plaut. Diebs- *de voleur.*
Furinalis, e. Adi. was der Göttin Furina zugehöret. Plaut.
*Furtum. n. 2. der Diebſtahl. *le larron, vol.*
Furtim. Adu. heimlich, verſtohlner Weiſe. Liu. *à la derobée.*
Furtiuus, a, um. verſtohlen, heimlich. *derobé, clandeſtin.*
*Furor *et* Sufurror, atus ſum. Dep. 1. ich ſtehle, (du ſtiehleſt, er ſtiehlet, ſtiehl du, ſtahl, geſtohlen) *je derobe, vole.*
Furatio. f. 3. die Stehlung. Dig. *l'action de voler.*
Furator. m. 3. der Dieb, der Stehler. Tertull. *le voleur.*
Furatrina. f. 1. das Diebeshandwerk. Apul. *le metier de larron.*
Furtificus, a, um. diebiſch Plaut. *porté à derober.*
Trifur. m. 3. ein Erzdieb. Plaut. *un maitre larron.*

†FVRCA. f. 1. die Gabel, der Galgen. *la fourche, le gibet.*
Furcula *et* Furcilla. f. 1. Dim. Colum.
Fuſcina. f. 1. eine Gabel. Martial. *le trident.*
Fuſcinula. f. 1. Dim. Vulg.
Furcillatus, a, um. wie eine Gabel geſtaltet. Varr.
Furcifer. m. 2. ein Galgenvogel. Terent. *le pendart, coquin.*
Trifurcifer. ein dreyfacher. Plaut. *un triple.*
Bifurcus, a, um. das zwo Gabeln oder Zacken hat. Colum. *qui a deux fourchons.*
Trifurcus, a, um. dreyzackigt. Id. *qui a trois fourchons.*
Quadrifurcus, a, um. vierzackigt. Priſc. *qui a quatre fourchons.*

*FVRFVR, üris. m. 3. die Kleyen. *le ſon.*
Furfuricula. f. 1. Dim. Marc. Empir.
Furfuraculum. n. 2. der Bohrer. Arnob. *le foret.*
Furfureus, a, um. von Kleyen. Gell. *de ſon.*
Furfuraceus, a, um. Fulgent. *et*
Furfurofus, a, um. *Idem.* Plin.

FVRNVS. m. 2. der Backofen. *le four.*
Furnaceus, a, um. aus dem Ofen. Plin. *de four.*
Furnarius. m. 2. der Becker. *le boulanger.*
Furnaria. f. 1. das Beckerhandwerk. Suet. *la boulangerie.*
Infurnibulum. n. 2. die Backſchaufel. Plin. *la pele à four.*

*FVRO. fine. Praet. et Sup. 3. ich wüte, tobe. (dere) *je fais en fureur.*
Furor, oris. m. 3. das Wuten, der Unſinn. *la fureur.*
Furioſus, a, um. unſinnig, raſend, wütend. *furieux, inſenſé.*
Furenter *et* Furioſe. Adu.
Furio, are. 1. toll machen Poët. *je mets en furie.*
Furibundus, a, um. unſinnig, wütend. *furieux, forcené.*
Furia. f. 1. ein Plagteufel, Nachtgottinn. *la furie.*

Furialis, e. Adi. teufelisch, unsinnig. *de furie, de furieux.*
Furiale. Claudian. Furialiter. Ouid. Aduu.
Interfurere. 3. darzwischen stürmen. Stat.
Perfurere. 3. sehr wüten, toll seyn. Virg. *être transporté du fureur.*
Praefurere. 3. vorher wuten. Stat. *être en fureur par avant.*

FVRVVS, a, um. schwarz, dunkel. *tenebreux, obscur.*
Furuescere. 3. schwarz werden. Mart. Capell. *devenir noir.*

*FVSCVS, a, um. Idem.
Fuscitas. f. 3. die Dunkelheit. Apul. *l'obscurité.*
Fusco, are. 1. verdunkeln, dunkel machen. Ouid. *haler, brunir.*
Fuscatio. f. 3. die Verdunkelung. Arnob. *l'obscurcissement.*
Fuscator. m. 3. Lucan.
Consuscare. 1. schwärzen. Quinctil. *noircir.*
Infusco *et* Offusco. *Idem.* Tert.
Infuscatio. f. 3. die Verdunkelung. Plin. *l'obscurcissement.*
Infuscus, a, um. schwärzlicht. Colum. *noiratre.*
Offuscatio. f. 3. die Verdunkelung. Tertull. *l'obscurcissement.*
Praefuscus, a, um. sehr schwarzbraun Manil. *très brun, très sombre.*
Suffuscus, a, um. schwärzlicht, bräunlicht. Tac. *noirâtre.*
Suffuſculus, a, um. etwas schwärzlicht. Apul. *un peu noirâtre.*

*FVSTIS, is. m. 3. der Knüttel, Prügel. *le bâton.*
Fustículus. m. 2. Dim. Pallad.
Fustuarium. n 2. das Prügeln. *la bâtonnade.*
Fustigatus, a, um. abgeprügelt. Colum. *batonné.*
Fustigatio. f. 3. die Abprügelung. Auguſt. *la bâtonnade.*
Fusterna. f. 1. der oberste Theil einer Tanne. Plin.
Fustim. Adu. mit Prügeln. Val. Max. *à coups de baton.*
Fustibalus, m. 2. ein Wurfspieß. Veget. *le dard, le javelot.*
Defustatus, a, um. abgeprügelt. Apul. *bâtonné.*
Defustatio. f. 3. die Abprügelung *les coups de baton.*
Defustator. m. 3. ein Steckenknecht, der andere abprügeln muß. Auguſt.

FVTILIS, e. Adi. nichtswürdig, verwaschen. *inutile, qui ne peut garder un secret.*
Futile. Adu. leichtsinniger, unbedachtsamer weise. Non. *vainement, legerement.*
Futiliter. Adu. *Idem.* Apul.
Futilitas, atis. f. 3. die Untüchtigkeit, Unbesonnenheit *la legereté (vanité)*
Effutire. 4. unbesonnen herausschwatzen. *parler légérément.*
Effutitius, a, um. Varr.

FVTO. i. e. arguo: obsoletum.
Futum. n. 2. ein Wasserkrug. Varro. *un pot à l'eau.*
Futatim. Adu. hansenweis. Plaut. *en foule.*
Consuto *et* Refuto. 1. ich widerlege. *je refute.*
Confutatio Auct. ad Herenn. *et* Refutatio. f. 3. die Widerlegung Ablehnung. *la refutation.*
Confutator. m. 3. einer, der widerleget. Hieron. *qui refute.*
Refutator. m. 3. *Idem.* Arnob.
Refutatus. m. 4. umgestoßen, widerlegt. Lucret. *repoussé, refuté.*
Refutatorius, a, um. widerlegend, umstoßend. Cod. Theo. *refutant, rejettant.*
Irrefutatus, a, um. unwiderlegt. Lactant. *qui n'est pas refuté.*
Irrefutabilis, e. unumstoßlich. Arnob. *qu'on ne jauroit refuter.*

FVTVĔRE. 3. Hor. Verbum Obscoenum.
Fututio. f. 3. Martial.
Fututor. m. 3. Idem.
Fututrix. f. 3. Idem.
Confutuere. 3. Catull.
Defututus, a, um. Idem.
Diffututus, a, um. Idem.
Effutuere. 3. Sueton.
Exfututus, a, um. Catull.

G.

GĂLEA. f. 1. der Helm, (die Helme) *l'espece de casque.*
Galeŏla. f. 1. Dim. Non.
Galeātus, a, um. der einen Helm auf hat. *armé d'un casque.*
Galeare. 1. einen Helm aufsetzen. Hirt. *s'armer d'un casque.*
Galearius. m. 2. der einen Helm trägt. Veget.
Galērus. m. 2. *et* Galerum n. 2. ein runder Hut. Virg. *un bonnet rond.*
Galērĭculus. m. 2. Dimin. der Haarbogen, die Parüke. Sueton. *le tour de cheveux.*

GALĒNA. f. 1. das Bleyweiß. *la ceruse.*

†GALLVS. m. 2. der Hahn, (die Hähne) *le coq.*
Gallare. 1. *et* Gallulascere. 3. Non.
Gallīna. f. 1. das Huhn, (Hühner) die Henne. *la poule.*
Gallinŭla. f. 1. Dim. Arnob.
Gallināceus, a, um. von Hühnern. *de poule.* Subst. der Hahn. *le coq.*
Gallinarius, a, um. Cels. - us, i. m. 2. der Hühnervogt *le poulaillier.*
Gallīnārium. n. 2. ein Hühnerhaus. Colum. *le poulatier.*
Gallĭcĭnium. n. 2. der Hahnschrey, das Hahnengeschrey Apul.

GĂNEA. f. 1. *et* GANEVM. n. 2. ein Sauf- und Hurenhaus. *lieu infame, bordel.*
Ganeo, onis. m. 3. der im Luder liegt. *debauché.*
Ganearius, a, um. zum Wirthshause gehörig. Varr. *qui concerne le cabaret.*

GANNIO, īui, ītum. 4. ich belfere, belle, (bellte oder boll) gebellet *et* gebollen) *je glapis, crie comme les renards.*
Gannitio. f. 3. das Gebelle, Gebelfere. Fest. *le glapissement des renards.*
Gannitus. m. 4. das Belfern, Bellen. Plin. *le cri.*
Obgannire, ini. 4. widerbellen. Ter. *glapir, contredire.*

*GARRIO, īui, ītum 4. ich plaudere, wasche. *je cause, babille.*
Garritus. m. 4. das Geschwätz. Sidon. *le babil.*
Garritor. m. 3. der Schwätzer, Plauderer. Ammian. Marcellin. *le babillard.*
Garrulare. 1. schwätzen. Fulgent. *caqueter.*
Garrulus, a, um. verwaschen, plauderhaft. Virg. *babillard, caqueteur.*
Garrulitas, atis. f. 3. die Waschhaftigkeit. Sen. *le babil.*
Aggarrire. 4. herschwatzen, dazu plaudern. Mart. Capell. *babiller, caqueter.*
Circumgarrire. 4. umher plaudern. Claud. Mamert. *caqueter par tout.*
Intergarritus, a, um. drein geredt. Apul. *interrompu.*

*GAVDEO, gāvīsus sum. 2. ich freue mich. (Neutro-Pass. in re) *je suis gai.*
Gaudebundus, a, um. lustig, erfreut. Apul. *fort rejoui.*
†Gaudium. n. 2. die Freude. *la joie.*
Pergaudeo. 2. ich freue mich sehr. *je me rejoüis fort.*
Gaudĭālis, e. Adi. fröhlich Apul. *joieux.*
Gaudimonium. n. 2. die Fröhlichkeit. Petron. *la joie.*
Adgaudere. 2. sich mitfreuen Lactant. *se rejoir avec.*
Congaudere. 2. Tertull. *Idem.*

GAVSĀPE. Indecl. n. Horat. Plur. GAVSĂPA, orum. Ouid. eine zottigte Decke, Matratze. *la mante, le capot.*
Gausāpa. f. 1. eine Kutze, Matratze. Petron. *le capot, la mante.*
Gausāpina. f. 1. ein Filzmantel. Martial. *le casaque chaude.*
Gausāpila. f. 1. Petron. *Idem.*
Gausapatus, a, um. eingehüllt. Sen. *vetu d'une mante velue.*

†GĔLV. n. 4. die Kälte, das Eis. *le froid, la glace.*
Gelidus, a, um. kalt. *frais.*
Congelidus, a, um. kolt, gefroren. Cels. *congelé.*
Gelo, Colum. *et* Congĕlo, are. 1. gefrierend machen. *je gele, glace.*
Gelascere, Plin. *et* Congelascere, Gell. 3. gefrieren. *se geler.*
Gelatio, Congelatio, onis. f. 3. der Frost, das Frieren. *le froid gelant, la gelée.*
Gelicĭdium. n. 2. der Frost, die Zufrierung, der Eiszapfe. Colum. *la gelée, chandelle de glace.*
Gĕlĭfactus, a, um. abgekühlt. Fortunat. *refroidi, rafraichi.*
Aggĕlare. 1. aufrieren. Lucan. *s'attacher par la gelée.*
Circumgelare. 1. umher frieren. Tertull. *geler tout autour.*
Incongelabilis. e. Adi. ohne Eis. Gell. *qui ne peut se congeler.*
Egelare. 1. aufthauen. Cael. Aurel. *degeler.*
Egelidus, a, um. sehr kalt *fort froid.* item laulicht. *tiede.*
Egelidare. 1. aufthauen. Sidon. *degeler.*
Praegelidus, a, um. sehr kalt. Liu. *fort froid.*
Regĕlare. 1. aufthauen. Colum. *dégeler, fondre.*

*GĔMĬNVS, a, um. zwiefach, doppelt, ganz ähnlich. *double, semblable.*
Gemellus, a, um. Zwilling, gleich. *jumeaux, égal.*
Gemellar. n. 3. eine Art Gefäße. Colum.
Gemellim. Adu. doppelt. Scribon. *doublement.*
Gemelliticus, a, um. doppelt, zwiefach. Plaut. *double.*
Gemellipara. f. 1. die mit Zwillingen niederkömmt. Ouid. *qui accouche des deux enfans à la fois.*
Gemino, Ter. *et* Ingemino, Virg. 1. ich mache zwiefach. *je double.*
Geminatio, onis f. 3. die Verdoppelung. *le redoublement.*
Geminitūdo. f. 3. die Verdoppelung. Non. *le redoublement, la repetition.*
Tergeminus, a, um. Liu. *et* Trigeminus, a, um. *Id.* dreyfach. (*triple.*
Quadrigeminus, a, um. vierfach. Plin. *quatre fois redoublé.*
Septemgeminus, a, um. siebenfach. Virg. *sept fois redoublé.*
Centumgeminus, a, um. hundertfach. Virgil *cent fois redoublé.*
Congeminare. 1. verdoppeln. Virg. *redoubler.*
Congeminatio. f. 3. die Verdoppelung. Plaut. *le redoublement.*

*GEMMA. f. 1. der Edelgestein, die Knospe. *le pierre précieuse, le bouton.*
Gemmula. f. 1. Dim. ein Knöspchen. Apul
Gemmeus, a, um. von Edelgesteinen. *de pierres précieuses.*
Gemmo, are. 1. Knospen bekommen, glänzen. *bourgeonner, briller.*
Gemmātus, a, um. mit Edelsteinen besetzt. *garni de pierres precieuses*
Gemmatio. f. 3. das Hervorsprießen. Plin. *le bourgonnement.*
Gemmascere. 3. Knospen schießen, Augen gewinnen. Plin. *bourgonner, bourgonner.*
Gemmescere. 3. zum Edelgesteine werden, hart werden. Plin. *devenir pierre precieuse, s'endurcir.*
Gemmĭfer, a, um was Edelgesteine giebt. Plin *qui produit des pierres.*
Gemmosus, a, um. voll Edelgesteine Apul. *plein de pierres precieuses.*
Bigemmis, e Adi. mit zwey Edelgesteinen oder Knospen. Colum. *qui a deux pierres ou boutons.*
Trigemmis, e. Adi. mit drey Knospen. Colum. *qui a trois boutons.*
Progemmare. 1. Knospen gewinnen, hervorsprossen. Colum. *bourgeonner, boutonner.*

GĔMO, ui, itum. 3. ich seufze. (rem) *je gemis.*
Gemĭtus. m. 4. der Seufzer. *le soupir.*
Gemiscere. 3. heulen. Claudian. *gemir.*
Gemĕbundus, a, um. seufzend Ouid. *gemissant.*
Gĕmŭlus, a, um Apul. *Idem*
Aggemere. 3. drein seufzen. Ouid. *gemir avec quelqu'un.*
Circumgemere. 3. um etwas herumwinseln. Horat. *gemir autour.*
Congemiscere. 3. beklagen, Mitleiden haben. Augustin. *compatir.*
Congĕmo, ui, itum. 3. ich seufze mit. *je gemis avec.*
Ingĕmo, Liu. *et* Ingemisco, ui. 3. ich seufze. *je gemis.*
Regemere. 3. wiederseufzen. Stat *retentir de gemissemens.*

*GĔNA. f. 1. die Wange, (Pl. en) *la joüe.*

†GĔNER, eri. m. 2. der Eidam, Tochtermann. *le gendre.*
Congener. m. 2. ein Schwager, Miteidam. Symmach. *le beau frere.*
Progener. m. 2. Kindes Tochtermann. Sen. *le mari de la petite fille.*

GENO, ui, ere. 3. *Antiquum pro* Gignere. Varro.
Ingenere. 3 mit der Zeugung einpflanzen. Manil.

†GENS, tis f. 1. ein Volk, Geschlecht. *le peuple, la nation.*
Gentilis, e. aus einerlen Volk, Geschlecht. *qui est de la même famille.* Eccles. heidnisch, ein Heide. *paien.*
Gentilicius, a, um. zum Geschlecht gehörig, angeboren. *propre à famille.*
Gentilitas. f. 3. die Landsmannschaft. *la parenté.* Eccles. die Heidenschaft. *la gentilité.*
Gentiliter, Solin. *et* Gentilitus, Tertull. Aduu. nach Landes Gebrauch *à la maniere du pais.*
Ingens, *vid. sub sua litera.*

†GĔNV. n. 4. das Knie. *le genou.*

Genua-

Genualia. n. 3. Pl. Kniebänder. *jarretieres.*
Geniculum. n. 2. Dimin. Tert. *it.* ein Knoten am Halm. *le noeud qui distingue d'espace en espace la tige des plantes.*
Geniculus, a, um. krumm, gebogen, knoticht. Vitruu. *tortueux, courbé,* Geniculare. 1. knien. Plin. *être à genoux.* (*noueux.*
Geniculatus, a, um. knotigt. *noüeux.*
Geniculatim. Adu. knotenweise Plin. *par noeuds.*
Geniculatio. f. 3. die Kniebeugung. Tertull. *la genuflexion.*
Adgeniculari. 1. Dep. vor einem niederknien. Tertull. *se prosterner devant quelqu'un.*
Ingeniculus. m. 2. ein nordliches Gestirn. Manil.
Ingeniculare. 1. knien. Hygin. *être à genoux.*
ERMEN, ĭnis. n. 3. das Gewächs. *le rejetton.*
Germĭno, are. 1. sprossen, hervorwachsen. *germer.*
Germinatio. f. 3. *et* Germinatus. m. 4. die Sprossung. Plin. *l'action de germer.*
Germinescere. 3. ausschlagen, hervorsprossen. Non. *germer.*
Regerminare. 1. wieder ausschlagen. *regermer.* (*germe.*
Regerminatio. f. 3. die Wiederausschlagung. Plin. *la reproduction d'un*
Congerminare. 1. aufwachsen. Gell. *germer.*
Egerminare. 1. ausschlagen. Colum *pousser, bourgeonner.*
Egerminatio. f. 3. das Hervorsprossen. Hieron. *l'action de germer.*
Praegerminare. 1. vorher grünen. Plin. *germer auparavant.*
Progerminare. 1. hervorsprossen, aufkeimen. Colum. *boutonner.*
Germānus, a, um. eines Stammes, ein Deutscher. *d'une race, un allemand.*
Germane. Adu. treulich, brüderlich. *sincerement, en frere.*
Germanitus. Adu. *Idem.* Augustin.
Germanĭtas, atis. f. 3 die nächste Blutsfreundschaft, die Brüder. *la parenté, fraternité.*
Congermanescere. 3. sich zusammen halten. Apul. *s'unir se joindre.*
GĔRO, gessi, gestum. 3. ich trage, (du trägst, er trägt, er trug, getragen) führe. *je porte, mène.*
Gestio. f. 3. die Verrichtung. *l'action, l'administration.*
Geritio. f. 3. *Idem.* Vlp.
Gestor. m. 3. der Träger. Plaut. *le porteur.*
Gero. m. 3. *Idem.* Plaut.
Gerāria. f. 1. die Trägerinn. Plaut. *celle, qui porte.*
Gerulus. m. 2. ein Träger, Lastträger *un crocheteur, portefaix.*
Gerula. f. 1. die Trägerinn Apul. *celle, qui porte.*
Gesto, āre. 1. ich trage, führe. *je porte.*
Gestatio, onis. f. 3. das Tragen, Fahren: die Allee. *l'action de porter: l'allée.*
Gestatus. m. 4. das Tragen. Plin. *l'action de porter.*
Gestator. m. 3. der Träger. Plin. *le porteur.*
Gestatrix. f. 3. die Trägerinn. Val. Flacc. *celle, qui porte.*
Gestatōrius, a, um. zum Tragen Suet *qui sert à porter.*
Gestābilis, e. Adi. tragbar Cassiod. *qu'on peut porter.*
Gestāmen. n. 3. was einer führet, oder trägt. Virg. *ce qu'on porte.*
Gestītare. 1. Frequent. oft tragen Solin. *porter souvent.*
Gestitatio. f. 3. das öftere Tragen Firmic. *l'action de porter.*
Gestitator. m. 3. ein steter Träger. Sidon. *qui porte.*
* Gestus. m. 4. eine Geberde. *le geste.*
Gestuosus, a, um. voller Geberden, gaukelnd. Gell. *plein de gestes.*
Gestuose. Adu. *Idem.* Apul.
Gestio, iui, ii, itum. 4. ich geberde mich (fröhlich) *je désire avec empressement.*
Gesticulari. Dep. 1. seltsame Geberden machen, Suet. *gesticuler.*
Gesticulus. m. 2. die Gaukeley. Tertull. *la gesticulation.*
Gesticularius. m. 2. ein Gaukler Ammian *le gesticulateur.*
Gesticularia. f. 1. die Gauklerinn. Gell. *la bateleuse.*
Gesticulatio. f. 3. die Gaukeley Apul. *la gesticulation.*
Gesticulator. m. 3. ein Tanzmeister. Colum. *le baladin.*
Aggĕro, essi, estum, erere. 3. zutragen, aufhäufen. *amonceler, accumuler.*
Aggestum. n. 2. ein Schutthaufen. Ammian. *l'amas.*
Aggestus. m. 4. die Zusammenhäufung. Tac. *l'action d'amasser.*
Aggestio. f. 3. *Idem.* Pallad.
Circumgesto, are. herumtragen. *porter à l'entour.*
Congerere. 3. zusammentragen, zusammenschütten Fulgent. *amasser, porter en un monceau.*
Congeries. f. 5. die Zusammenhäufung. *le monceau, tas.*
Accongere. 3. zusammenhäufen. Plaut *accumuler.*
Congestus. m. 4. *et* Congestio. f. 3. die Zusammentragung Pallad. *l'assemblage.*
Congeste. Adu. kurz, zusammengefaßt. Capitol. *brief, en peu de mots.*
Congestim. Adu. *Idem.* Apul.
Congestātius, a, um. zusammengetragen. Colum. *de ramas.*
Degerere. 3. zutragen. Plaut. *porter, transporter.*
Dĭgerere. 3. auseinander thun, ordnen. *arranger, ordonner.*
Digesta. Pl. n. 2. die Pandecten ICti. *les Digestes.*
Digestim. Adu. ordentlich. Prudent. *avec ordre.*
Digestio, onis. f. 3. die ordentliche Zertheilung, Verdauung. *l'arrangement, la digestion.*
Digestus. m. 4. die Ordnung, Einrichtung. Stat. *l'arrangement.*
Digestibilis, e. Adi. verdaulich, zur Verdauung dienlich. Apic. *de facile digestion, qui sert à la digestion.*
Digestōrius, a, um. *Idem.* Marcell. Emp.
Digeries. f. 5. die Eintheilung Senec. *la distribution.*
Indigestus, a, um. unordentlich. *confus.*
Indigeste. Adu. unordentlicher weise. Gell. *confusément.*
Indigestio. f. 3. die Unverdaulichkeit. Theodor. *l'indigestion.*
Indigeries. f. 5. *Idem.* Chrysol.
Indigestibilis, e. Adi. unverdaulich. Horatian. *qu'on ne peut digerer.*
Praedigestus, a, um. vorher bereitet. Cael. *preparé auparavant.*
Egerere. 3. austragen, herausführen. *emporter, decharger.*
Egestus. m. 4. die Ausleerung Sen. *l'evacuation.*
Egestio. f. 3. *Idem.* Plin.
Egĕries. f. 5. der Auswurf. Solin. *l'excrement.*
Ingerere. 3. hineinbringen, einfüllen. (rem, rei) Quinctil. *mettre, porter dedans.*
Ingestus. m. 4. die Hineinbringung. Tertull. *l'action de mettre dedans.*
Ingestio. f. 3. *Idem.* Martian.
Ingestare. 1. Frequent. hineintragen. Apul. *porter dedans.*
Ingestābilis, e. Adi. unerträglich. Plin. *qu'on ne peut porter*

Adingerere. 3. hineinthun. Sern. *mettre dedans.*
Superingerere. 3. oben drauf schütten Plin. *mettre dessus.*
Intergerium. n. 2. was dazwischen gesetzt oder gestreut wird. Plin. *ce qui est mis entre deux.*
Intergerinus, a, um dazwischen liegend. Plin. *qui est entre deux.*
Oggerere. 3. darbieten Plaut. *offrir souvent*
Postgestus, a, um. nachgeschehen. Sulpit. Sev. *qui est arrivé apres.*
Praegerere. 3. vorher tragen. Apul. *porter devant.*
Praegestus, a, um. vorhergeschehen. Cael. *arrivé auparavant.*
Progerere. 3. hervorbringen. Plin. *porter dehors.*
Progestare. 1. Frequent. *Idem.* Apul.
Regerere. 3. zurücktragen, zurückwerfen, antworten. Quinctil. *je rejette, repousse.*
Regestum n 2 ein Verzeichniß, Register. Vopisc. *le memoire, registre.*
Suggerere. 3. eingeben, beybringen, an die Hand geben. *je donne, fournis.*
Suggestus. m. 4. *et* Suggestum. n. 2. eine Erhöhung, Bühne, Kanzel, Batterie. *une tribune aux harangues, chaire, batterie.*
Suggestio. f. 3. die Eingebung. Augustin. *la suggestion.*
Supergestus, a, um. drauf geschüttet. Colum. *mis dessus.*
*GERRAE. Pl. 1. Narrenpossen. *sottises.*
Gerro, onis. m. 3. der Schwätzer, Possenmacher. Ter. *le folâtre, diseur de rien.*
Congerro. m. 3. ein Schmausbruder. Plaut. *le camarade de plaisir.*
GIBBVS. m. 2. Iuuenal. *et* GIBBER, eris. n. 3. Plin. der Buckel, Hecker. *la bosse.*
Gibba. f. 1. *Idem.* Suet.
Gibber. i. m. 2. *Idem.* Varro.
Gibbus, Celf. *et* Gibber, a, um. Varro. buckelich, höckerich.
Gibberōsus, Suet. Gibbosus, a, um. *Idem.* Celf.
*GIGNO, gĕnui, gĕnitum. 3. ich zeuge, gebähre, (gebiereſt, ret, gebar, ereu) *j'engendre, mets au monde.*
Genitus. m. 4. die Geburt. Apul. *la naissance.*
Genitālis, e. Adi. Geburts- Plin. *de naissance.*
Genitale. n. 3. das Geburtsglied. Plin. *le membre viril.*
Genitaliter. Adu. Lucret.
Gĕnitīuus, a, um. was da zeugen kann. Gell. *qui a la vertu d'engendrer.*
Genit bilis, e. Adi. fruchtbar, gebährend Varr. *fecond, qui engendre.*
Gĕnimen. n. 3. die Brut Frucht. Tertull. *la race, le fruit.*
Gĕnitor, oris. m. 3. der Vater Plin. *le père.*
Genitrix, icis. f. 3. die Mutter. Plin. *la mere.*
Genitura. f. 1. die Geburtsstunde. *l'horoscope.*
Genius. m. 4. ein Geist, Naturgeist, die Seele. *le genie.*
Geniare. 1. beseelen. Solin. *animer.*
Genialis, e. Adi. womit man sich etwas zu gute thut. *de rejoüissance.*
Genialiter. Adu. lustig, fröhlich Ouid.
Genialitas f. 3. die Fröhlichkeit. Ammian. *la joie.*
Genĭānus, a, um. wohllustig. Varr. *voluptueux.*
Genuīnus, a, um. angeboren, unverfälscht. *naturel, sincere.*
Genuine. Adu. redlich, frey *sincerement, franchement.*
Gĕnus, generis. n. 3. das Geschlecht, die Art *le genre, l'espece.*
Generōsus, a, um. edel, gutes Geschlechts. *noble, genereux.*
Generose. Adu. edel Horat. *noblement.*
Generositas, atis. f. 3. die edle Art. Plin. *la generosité.*
Generalis, e. Adi. allgemein. *général.*
Generaliter. Adu. überhaupt. *generalement.*
Generalitas. f. 3. die allgemeine Sache. Symmach. *la generalité.*
Generatim. Adu. nach seinen Arten oder Classen: überhaupt. *de genre en genre: généralement.*
Genĕro. 1. ich zeuge, gebähre, schaffe. *j'engendre, produis.*
Generatio, onis. f. 3. die Geburt. Plin. *la génération.*
Generator, oris. m. 3. der Vater. *qui engendre.*
Generatrix. f. 3. die Mutter, Gebahrerinn. Pomp. Mel. *la mere, qui enfante.*
Generascere. 3. gebohren werden. Lucret. *s'engendrer.*
Generābilis, e. Adi. fruchtbar Plin. *qui a la vertu d'engendrer.*
Generatorius, a, um. das sich zeugen läßt. Tertull. *qu'on peut produire.*
Adgenerare. 1. hinzugebähren. Tertull. *engendrer avec.*
Antegenitalis, e. Adi. was vor der Geburt vorhergeht. Plin.
Bigĕner. von zweyerley Geschlechte gebohren. Varro. *engendré de deux especes differentes.*
Congenerare. 1. zugesellen. Colum. *joindre.*
Congener. o. 3. gleicher Art. eines Geschlechts. Plin. *de meme espece.*
Congenitus, a, um. angebohren. Plin. *produit ensemble.*
Egignere. 3. hervorbringen. Lucret. *produire.*
Degenero. 1. ich schlage aus der Art. *je dégénére.*
Degĕner, ĕris. o. 3. unartig. *qui dégenére.*
Ingenerare. 1. einpflanzen. *engendrer.*
Ingenerascere. 3. *Idem.* Lucret.
Pergignere. 3. hervorbringen Catull. *engendrer, produire.*
Praegenerare. 1. vorherzeugen. Aquitanic. *engendrer auparavant.*
Progenerare. 1. zeugen, gebähren *engendrer, produire.*
Progeneratio f. 3. die Zeugung. Plin. *la generation.*
Progigno, genui, itum. 3. ich bringe hervor *je produis.*
Progĕnies. f 5. ein Kind. Geschlecht. *un enfant, race.*
Prōgenĭtor. m. 3. der Großvater, Stammvater. Ouid. *l'aieul.*
Regenerare. 1. wiedergebähren Plin. *reproduire*
Regeneratio. f. 3. die Wiedergeburt. Eccl. *la regeneration.*
Regignere 3. wiedergebahren. Lucret. *reproduire.*
Ingigno, genui, itum. 3. ich pflanze ein. *j'engendre.*
* Ingenium. n. 2. die natürliche Art, der Verstand. *le naturel.*
Ingĕniŏlum. n. 2. Dim. Arnob.
Ingeniosus, a, um. sinnreich *ingenieux.*
Ingeniose. Adu. sinnreicherweise. *ingenieusement.*
Ingĕniatus, a, um. wohlgeartet. Gell. *bien né, qui a de bonnes qualites naturelles.*
Peringeniosus, a, um. sehr sinnreich. *fort spirituel.*
Ingĕnuus, a, um. aufrichtig, frey gebohren. *ingenu, franc.*
Ingenuitas, atis. f. 3. die Aufrichtigkeit, freye Geburt. *la sincerité.*
GILVVS, a, um falb, gelb. *gris, cendré.*
GINGĪVA. f. 1. das Zahnfleisch. *la geneive.*
Gingiuula. f. 1. Dim. Apul
GLĂBER, bra, brum. glatt, ohne Haar. *chauve, sans poil.*
Glabellus, a, um. Dim. ein wenig kahl Apul. *un peu chauve.*
Glabella. f. 1. das glatte oder kahle Plätzchen über der Nase zwischen

den Augenbraunen. Martian. *la place, qui eſt entre les ſourcils au deſſus du nez.*
Glabritas. f. 3. die Glätte, Glatze. Arnob. *la calvitie, la chauveté.*
Glabretum. n. 2. *Idem.* Colum.
Glabreſcere. 3. glatt, kahl werden. *devenir chauve*, et
Glabrare. 1. glatt machen Colum. *rendre chauve.*
Glabrens. o. 3. kahl, glatt Colum. *chauvé, depilé.*
Glabraria. f. 1. die einen kahl machet, beraubet. Martial. *celle, qui raſe, qui depile.*
Deglabratus, a, um. abgeſchoren, kahl gemacht. Lactant. *raſé, depilé.*
Diglabrare. 1. abſchälen, kahl machen. Tertull. *depiler, oter le poil.*
†GLĂCIES. f. 5. das Eis. *la glace.*
Glacialis, e. Adi. eiſig, gefroren. *glacial.*
Glacio, aui, atum, are. 1. zu Eis machen. *faire glacer.*
Conglaciare. 1. Idem *et* gefrieren. *ſe glacer.*
GLĂDIVS. m. 2. der Degen, das Schwerdt, (Pl. ter) *l'epée.*
Gladiŏlus. m. 2. Dim. der Dolch. Apul. *le poignard.*
Gladiola. f. 1. *Idem.* Quinctil.
Gladiātor, is. m. 3. der Fechter. *le gladiateur.*
Gladiātorius, a, um. fechteriſch. *de gladiateur.*
Gladiatorie. Adu. fechteriſch. Lamprid. *en gladiateur.*
Gladiātōricius, a, um. einem Schwerdte ähnlich. Marcell. *reſſemblant à une epée.*
Gladiatura. f. 1. das Gefechte. Tac. *la profeſſion de gladiateur.*
Digladior. 1. ich ſtreite. (de re) *je combats.*
Digladiābilis, e. Adi. darüber man ſtreitet. Prudent. *qui eſt le ſujet de la conteſtation.*
GLANS, dis. f. 1. die Eichel, Ecker. *le gland.*
Glandŭla. f. 1. Dim. die Drüſe, Mandel. *la glande, glandule.*
Gladuloſus, a, um. drüſig Col. *glanduleux.*
Glandium. n 2. das dicke Fleiſch am Schweinekopf. Plin. *la glande de ſanglier, la gorge de porc.*
Glandārius, a, um. das Eicheln trägt. Cat. *qui porte du gland.*
Glandifer, a, um. Eicheln tragend. *qui porte du gland.*
Iūglans, dis. f. 3. die welſche Nuß. Macrob. *le noix.*
GLĀREA. f. 1. der Kies, ſteinigte Sand. *le gravier.*
Glareoſus, a, um. kieſicht. Plin *plein de gravier.*
GLAVCVS, a, um blau, ſchimmelfarb. Plin. *verdâtre, de couleur de mer.*
†GLĒBA. f. 1. die Erdſcholle *la motte de terre.*
Glebula. f. 1. Dim. ein Klümpchen Erde. Col.
Glebālis, e. Adi. aus Erdſchollen gemacht. Ammian. *fait de mottes de terre.*
Gleboſus, a, um. voll Erdſchollen. *plein de mottes.*
Glebārius. m. 2. ein Klöber. Varr. *qui chaſſe les mottes.*
Glēbātim. Adu. klumpenweiſe. Lactant. *par mottes.*
Glebulentus, a, um. klumpicht. Apul. *qui eſt en maſſe ou par mottes.*
Conglebātus, a, um. zuſammen geklebt. Prudent. *mis en maſſe.*
*GLIS, ĭris m. 3. der Raß, die Rellmaus, Haſelmaus. Martial. *le loir.*
Glirārium. n. 2. der Ort, wo man die Rellmäuſe oder großen Haſelmäuſe nährt. Varr. *le lieu où l'on nourrit des loirs.*
GLISCO, ſine Praet. et Sup. 3. ich nehme zu, wachſe. *je m'augmente, croîs.*
Conglĭſcere. 3. gedeyen Plaut. *s'engraiſſer.*
Perglĭſcere. 3. von Fette glänzen Col. *être engraiſſé.*
†GLŎBVS. m. 2. die Kugel: der Haufe. *le globe: la foule.*
Globŭlus. m. 2. Dim. Plin.
Globōſus, a, um. rund, kugelrund. *rond, formé en globe.*
Globoſitas. f. 3. die Runde. Macrob. *la rondeur.*
Globare *et* Conglobare. rund machen. *arrondir.*
Globatim Adu. kugelrund. Amm. *en forme de boule.* haufenweiſe. *en foule.*
Globatio. f. 3. die Umdrehung. Firmic. *l'arrondiſſement.*
Globator. m. 3. der runde Kugeln machet. Sidon. *qui fait des boules, des globes.*
Conglobatim. Adu. häufig. Liu. *en foule.*
Conglobatio. f. 3. die Zuſammenhäufung. Sen. *l'amas en rond, le peloton.*
Circumglobare. 1. ſich umher häufen, ſammlen. Plin. *amaſſer en rond, autour.*
GLŎCIO, iui, ſine Sup. 4 ich glucke Col. *je glouſſe.*
GLŌMVS, i. m. 2. *et* eris. n. 3. der Knaul, Knäuel. *le peloton.*
Glŏmŭlus. m. 2. Dim. ein Knäulchen, ein Häufchen. Apul.
Glŏmero. 1. ich winde auf, häufe Virg. *j'amaſſe.*
Glomeratim. Adu. übereinander, häufig. Macrob. *en pelotes, par pelotons.*
Glomeratio. f. 3. die Aufwickelung auf einen Knaul; das abwechſelnde Werfen der Beine eines Pferdes im Reuten. Plin.
Glŏmerarius. m. 2. der da aufwindet. Sen.
Glomeramen. n. 3. ein Knaul Lucret. *la pelote, l'amas.*
Glomerābilis, e. Adi. beweglich. Manil. *qu'on peut mettre en peloton.*
Glomerōſus, a, um. knäulicht. Col. *ramaſſé en rond.*
Agglŏmerare, Virg. *et* Conglomerare, Enn. ich winde auf, häufe.
Conglomeratio. f. 3 die Zuſammenrottirung. Cod. *la conjuration.*
Inglomerare. 1. zuſammenhäufen. Stat. *amaſſer.*
†GLŌRIA. f. 1. der Ruhm. *la gloire.*
Gloriola. f 1. Dim.
Glorioſus, a, um. rühmenswerth, herrlich, ruhmredig. *glorieux, vain.*
Gloriose Adu. rühmlicher weiſe. *glorieuſement.*
*Inglorius, a, um. unberühmt. *qui eſt ſans gloire.*
*Glorior. Dep. 1. ich rühme mich. (in re, de re, re) *je me glorifie.*
Gloriatio, onis. f. 3. das Rühmen. *l'oſtentation.*
Gloriator. m. 3. ein Prahler, einer, der ſich rühmet. Apul. *le glorieux.*
Gloriabundus, a, um. ruhmredig. Gell *qui eſt enflé de gloire.*
Glorificare. 1. preiſen, ehren, verherrlichen. Tertull. *rendre gloire, glorifier.*
Glorificatio. f. 3. die Verherrlichung. Auguſt. *l'action de glorifier.*
Conglorificare. 1. zugleich verherrlichen. Tertull. *glorifier avec, ou enſemble.*
Praegloriōſus, a, um. ſehr berühmt. Inſcript. *fort renommé.*
GLVBO, bi, upſi, uptum. 3. ich ſchäle, ziehe die Schale ab. Cat. *je pele, écorche.*
Deglŭbo, bi. 3. *Idem.* Suet.
Diglubare. 1. *Idem.* Tertull.
GLVMA. f. 1. die Spelze, Hulſe, (Pl. en) die Spreu, (Pl. er) *la petite peau qui couvre le pain.*
GLŪTEN, ĭnis. n. 3. der Leim. *la glu.*

Glutinum. n. 2. Plin. Glutinium. n. 2. *Idem.* Apul.
Glūtino 1. ich leime. *je colle.*
Glutinatio. f. 3. die Leimung. Celſ. *la ſoudure.*
Glutinōſus, a, um. leimicht. Celſ. *gluant.*
Glutineus, a, um *Idem* Rutil.
Glutinamen. n. 3. die Leimung, Zuſammenlötung. Sidon. *la ſoudu*
Glutinamentum. n. 2. die Leimung. Plin. *la colle, ſoudure.*
Glutinator. m. 3. der Buchbinder. *le relieur.*
Glutinatorius, a, um. anziehend. Priſcian. Med. *qui ferme.*
Glutus, a, um. derb aneinander. *uni.*
Agglutino *et* Conglutino. 1. ich leime zuſammen. *je colle.*
Conglutinatio, onis. f. 3. das Leimen die Fügung. *la liaiſon.*
Conglutinoſus, a, um. klebricht. Veg. *gluant.*
Deglutinare. 1. voneinander zwingen, trennen. Plin. *decoller, ſepar*
Disglutinare. 1. voneinander ſondern. Hieron. *detacher ce qui eſt co*
Reglutinare. 1. wieder auflöſen. Catull. *decoller*
GLVTTVS. m. 2. der Schlund, die Kehle. *la gorge, le goſier.*
Glūtio *et* Deglutio. 4. ich ſchlucke, verſchlinge. *j'engloutis.*
Glutŭrinus. m. 2. der Schleimer, Schlucker. Amm. *le gl ton, gourmand.*
Conglutire. 4. verſchlingen. Apul. *engloutir.*
Subglutire. 4. verſchlucken. Veget. *avaler un peu goulument.*
Transglutitus, a, um. verſchluckt. Macer. *englouti.*
†GNĀRVS, a, um. wiſſend, erfahren. *intelligent, experimenté.*
Gnare. Adu. *Idem.*
Dignoratio. f. 3. die Zeichnung, Bemerkung. Tertull. *la remarqu*
Ignārus, a, um. unwiſſend, unerfahren. *ignorant.*
*Ignōro. 1. ich weis nicht. *j'ignore.*
Ignoranter. Adu. Cyprian.
Ignoratio, onis. f. 3. die Unwiſſenheit. *l'ignorance.*
Ignorantia. f. 1. die Unwiſſenheit, der Unverſtand. *l'ignorance.*
Ignorabilis, e. Adi. unkenntlich. *obſcur, qu'on ne connoit point.*
Ignorabiliter. Adu. unkenntlicher weiſe. Apul. *obſcurement.*
Pergnārus, a, um. wohlwiſſend, erfahren. Apul. *fort ente du, experimenté.*
Perignarus, a, um. ſehr unwiſſend, unerfahren. Salluſt. *fort ignora*
Prognariter. Adu. öffentlich. *publiquement.*
*GRĂCĬLIS, e. Adi. Ter. *et* Gracilentus, a, um. Gell. mag ſchlank, dünn. *grêle, maigre.*
Gracilitas, atis. f. 3. die Magerkeit. *la maigreur.*
Gracilitudo. f. 3. *Idem.* Accius.
Gracileſcere. 3. ſchmal und dünne werden. Plin. *amaigrir.*
Gracilipes. o. 3. langfüßig. Petron. *qui a les jambes grêles.*
Pergracilis, e. Adi. ſehr geſchlank. Plin. *fort delié, fort menu.*
Praegracilis, e. Adi. *Idem.* Tac.
GRĀCŬLVS. m. 2. die Krähe. *la corneille.*
Gracula. f. 1. *Idem.* Plin.
*GRĂDIOR, greſſus ſum. Dep. 3. ich gehe, (gieng, gegangen) ſchrei (ſchritt, geſchritten) *je vais, marche.*
Grădus. m. 4. die Stufe, (Pl. en) der Schritt, (Pl. e) *le pe le dégré.*
Gradālis, e. Adi. fortſchreitend. Diomed. *qui ſe fait par degrez.*
Greſſus. m. 4. ein Schritt. *un pas.*
Greſſio. f. 3. *Idem.* Macrob.
Gradātim. Adu. ſtufenweis, immer höher. *par dégrez.*
Grădātus, a, um. mit Staffeln gemacht. Plin. *diſpoſé par degr*
Gradatio. f. 3. Auct. ad Her.
Gradīuus. m 2. der Name des Mars Virg.
Gradiuicŏla. m. 1. der Kriegsmann. Sil. *l'homme de guerre.*
Gradarius, a, um. der Paßganger, Zelter. Sen. *l'amble.*
Graſſari. Dep. 1. mit großen Schritten gehen, gewaltſam verfahre *je fais des courſes.*
Graſſatio. f. 3. Plin. *et*
Graſſatūra. f. 1. das Herumſchweifen, Herumſchwärmen. Plin.
Graſſator, oris. m. 3. der Straßenräuber, Nachtſchwärmer. *le v leur de grand chemin*
Congraſſari. 1. Dep. herumgehen. *marcher.*
Congraſſator. m. 3. ein Mitſchwärmer. Firmic. *le complice d'un ribleu*
Degraſſari. 1. Dep. wider jemand heftig verfahren. Stat.
Aggrĕdior, aggreſſus ſum. Dep. 3. ich gehe hinzu, nehme vor, fa an. (rem ad rem) *je vais vers, entreprends, commence.*
Agreſſio. f. 3. *et* Aggreſſus. m. 4. der Angriff, Anfall. Pand. *l'aſſaut, l'attaque.*
Aggreſſūra. f. 1. *Idem.* Vlpian.
Aggreſſor. m. 3. der den Angriff thut, ein Räuber. Pand. *l'aggreſſeur.*
Antegredior. 3. ich gehe vor. *je vais devant.*
Circumgredi. 3. umringen Tac. *entourer.*
Circumgreſſus m. 4. der Umfang, das Herumſchweifen. Ammian *le circuit, le tournoiement.*
Congredi 3. zuſammen gehen ſich ſchlagen. *s'aſſembler, ſe battre.*
Congreſſus. m. 4 *et* Congreſſio. f. 3. die Zuſammenkunft. *la rencontr*
Congreſſor. m. 3. der mit einem zuſammen kommt, geht. Ambroſ.
Congrădus, a, um. mit einem gehend. Auien. *allant avec.*
Incongreſſibilis, e. Adi. zu dem man nicht kommen kann. Tertull. *qu'on ne ſauroit aborder.*
Degredi. 3. weggehen. Tac. *s'en aller, quitter.*
Degreſſari 1. *Idem.* Apul.
Digredi. 3. voneinander gehen. *ſe ſeparer.*
Digreſſus. m. 4. *et* Digreſſio. f. 3. der Abſchied, Abzug. *le départ, la ſortie.*
Egredior. 3 ich gehe aus. *je ſortis.*
*Egreſſus. m. 4 der Ausgang *le départ.*
Egreſſio f. 3. *Idem.* Quinctil.
Endogredi 3. betreten Lucret. *entrer.*
Ingredi. eingehen. *entrer.*
Ingreſſus. m. 4. *et* Ingreſſio. f. 3. der Eingang. *l'entrée.*
Superingreſſus, a, um. dazukommend Apul *qui ſurvient.*
Intergreſſus. m. 4 die Dazwiſchenkunft. Minuc. *l'arrivée imprevuë de quelqu'un.*
Introgrĕdi. 1. hineingehen. Virg. *entrer.*
Praegradare. 1. vorhergehen. Non. *marcher devant.*
Praegredi. 3. vorgehen *aller devant.*
Praegreſſus. m. 4. Ammian *et* Praegreſſio. f. 3. der Vorgang. *l'action de preceder, prevenir.*
Praetergredior. ich gehe vorüber. *je paſſe par-de là.*

*Progredi. 3. vorwärts, fortgehen. (vltra quem) *s'avancer en marchant.*
Progreſſus. m. 4. *et* Progreſſio. f. 3. der Fortgang. *la progreſſion.*
Regredior. ich gehe zurück. *je retourne.*
Regreſſus. m. 4. der Rückgang, Rückweg. *la retour.*
Regreſſio. f. 3. *Idem.* Quinct.
Regradare. 1. zurückziehen. Hieron. *retirer.*
Retrogradare. 1. zurückgehen. Mart. Capell. *retrograder.*
Retrogradi. 3. *Idem.* Plin.
Retrogradatio. f. 3. Idem. *et* Retrogreſſus. m. 4. Macrob. die Zurückkehrung. *la retrogradation.*
Suggredi. 3. ſich herzuſchleichen. Tac. *ſe couler ſecretement.*
Supergredior. 3. ich übertreffe. Plin. *je ſurpaſſe.*
Supergredere. 3. drüber gehen, übertreffen. Apul. *ſurpaſſer.*
Supergreſſus. m. 4. das Uebermaaß. Tert. *l'exces.*
Superegredi. 3. drüber hinausgehen. Ambroſ.
Transgredior. 3. ich überſchreite, übertrete. *je paſſe outre.*
Transgreſſio, onis. f. 3. die Ueberſchreitung, Uebertretung. *la transgreſſion.*
Transgreſſus. m. 4. die Ueberfahrt, Uebertretung. Gell. *le trajet, la transgreſſion.*
Transgreſſor. m. 3. ein Uebertreter, Sünder. Arnob. *le transgreſſeur, pecheur.*

GRAECVS *et* GRĀIVS, a, um. griechiſch. *Grec.*
Graece. *Idem.* Adu.
Graeculus, a, um. Dim armſelig, lüderlich. *pauvre, fade.*
Graecānicus, a, um nach griechiſcher Art. Varr. *de Greque.*
Graecanice. Adu. *Idem.*
Graecienſis, e. Adi. nach griechiſcher Art. Apul. *à la Greque.*
Graeciſſare. 1. nach griechiſcher Art reden. Idem. *parler à la Greque.*
Graecatim. Adu. auf griechiſche Art. Tertull. *à la Greque.*
Graiugĕna. c. 1. Virg. *et* Graecĭgĕna, Auguſtin. von griechiſcher Herkunft.
Graecari, Horat. Congraecari *et* Pergraecari, Plaut. ſchwelgen, lüderlich leben. *goinfrer, faire gogaille.*
Semigraecus, a, um. halbgriechiſch. Varr. *à demi Grec.*

RALLAE. f. 1. Pl. die Stelzen, Krücken. *les echaſſes.*
Grallator. m. 3. der auf Stelzen geht. Plaut. *qui marche monté ſur des echaſſes.*
Grallatorius, a, um. Stelzen: Idem. *d'echaſſes.*

†RĀMEN. inis. n. 3. das Gras. *l'herbe.*
Gramĭneus, a, um. von Gras. *d'herbe.*
Grāminōſus, a, um. voll Gras. Colum. *abondant en herbe.*

*RANDIS, e. Adi. groß, wichtig *grand.*
Granditer. Adu. ſehr. *fort, grandement.*
Grandĭcŭlus, a, um. Dim. zieml. groß. Plaut. *grandelet.*
Granditas, ātis. f. 3. die Größe. *le grandeur.*
Grandēdo. f. 3. die Größe, Wichtigkeit. Fulgent. *la grandeur.*
Grandeſcere. 3. zunehmen. Plin. *grandir.*
Grandire. 4. groß machen. Cat. *faire grandir.*
Grandiuſculus, a, um. *et* Subgrandis, e. etwas groß. *un peu grand.*
Praegrandis, e. *et* Pergrandis, e. ſehr groß. *fort grand.*
Vegrandis, e. Adi. nicht recht groß. Varr. *qui n'eſt pas bien grand.*
Degrandeſcere. 3. abnehmen. Hieron. *diminuer.*
Ingrandeſcere. 3. groß werden. Col. *grandir.*
Pergrandeſcere. 3. ſehr groß werden. Non. *devenir fort grand.*
Grandaeuus, a, um. alt, verlebt. *vieux, fort agé.*
Grandaeuitas. f. 3. das hohe Alter. Non *le grand age.*
Grandiſicus, a, um. ſehr groß. Ammian. *très grand.*
Grandilŏquus, a, um. der hohe Reden führet. *qui a un ſtile grand, elevé.*
Grandiſcapius, a, um groß ſtenglicht. Sen. *qui a une tige fort haute.*
Grandiſŏnus, a, um. hochlautend. Sedul. *qui rend un ſon haut.*

*RANDO, inis. f. 3. der Hagel. *la grele.*
Grandinat. Impers. es hagelt. *il grele.*
Grandinōſus, a, um. Col. *et* Grandĭneus, a, um. Aleim. da es gern Schloßen wirft. *ſujet à la grele.*
Degrandinare. 1. ſehr ſchloßen. Ouid. *greler fort.*

*RĀNVM. n. 2. das Korn, (Körner) *le grain.*
Granārium. n. 2. der Kornboden. Varr. *le grenier.*
Granatus, a, um. körnicht, voll Körner. Col. *grené, plein de grains.*
Granatim. Adu. körnerweiſe. Apul. *par grains.*
Granātum (malum) der Granatapfel. Col. *la grenade.*
Granatus. m. 4. die Körnung. Cat. *l'action de monter en graine.*
Grānōſus, a, um. körnicht. Plin. *grenu.*
Granifer, a, um. Körner tragend. Ouid.
Centigrānum. n. 2. eine Art Korn, die hundert Körner in einer Aehre hat. Plin.

†GRĀTVS, a, um. dankbar, angenehm, was mit Danke angenommen wird. *reconnoiſſant, agréable.*
Grate. Adu. dankbarlich. *en reconnoiſſant.*
Gratia. f. 1. die Gunſt, der Dank. *la grace, reconnoiſſance.*
Grates. f. 3. Plur. der Dank Poët. *la reconnoiſſance.*
Gratĭŏla. f. 1. Dim, wilder Aurin. Diom. *la gratiole.*
Gratilla. f. 1. ein Kuchen. Arnob. *le gateau.*
Gratioſus, a, um. beliebt, bey vielen in Gunſt ſtehend. *aimé, agréable à.*
Gratioſe. Adu. durch Gunſt. *par faveur.*
Gratioſitas. f. 3. die Annehmlichkeit. Tertull. *l'agrement, la beauté.*
Gratuītus, a, um. umſonſt, ohne Entgeld. *gratuit.*
Gratis *et* Gratuito. Adu. umſonſt. *gratuitement.*
Gratificor. Dep. 1. ich willfahre (cui rem, re, de re) *je gratifie.*
Gratificatio, onis. f. 3. die Willfahrung. *la gratification.*
Gratificator. m. 3. der willfahret. Auguſt. *qui gratifie.*
Grātificus, a, um. dienſtbaft. willfahrig. Iſidor. *qui gratifie.*
*Grātulor. Dep. 1. ich wünſche Glück. (cui de re, in re, rem) *je felicite.*
Grator. Dep. 1. *Idem.* Tac.
Gratulatio, onis. f. 3. der Glückwunſch. *la felicitation.*
Gratulator. m. 3. der da Glück wünſchet. *qui felicite.*
Gratulatrix. f. 3. die da Glück wünſchet. Sidon.
Gratulabundus, a, um. der da Glück wünſchet. Liu. *qui felicite.*
Gratulatorius, a, um. glückwünſchend Capitol. *de felicitation.*
Gratulatorie. Adu. glückwunſchend. Auguſt. *avec joie.*
Gratanter. Adu. gern, mit Freuden Ammian. *avec joie.*
Gratabundus, a, um. frohlockend. Tac. *qui felicite.*
Gratatōrius, a, um. frohlockend. Sidon. *felicitant.*
Congratulari. Dep. 1. mit glückwünſchen. *congratuler.*
Congratulatio. f. 3. ein geſammter Glückwunſch. *la congratulation.*
Congratulator. m. 3. einer, der mit glückwünſchet. Aug. *feliciter.*
Ingratus, a, um. unangenehm, undankbar. *ingrat.*
Ingrate. Adu. undankbarerweiſe. Plin. *en ingrat.*
Ingratia. f. 1. der Undank. Tert. *l'ingratitude.*
Ingratiis. Plur. Abl. Defect. wider Willen. *à regret.*
Ingratificus. a, um. undankbar. Acc. *ingrat.*
Pergratus, a, um. ſehr angenehm. *fort agréable.*
Peringratus, a, um. ſehr undankbar. Sen. *très ingrat.*
Grateŏlens. o. 3. wohlriechend. Apul. *qui ſent bien.*

†GRĀVIS, e. Adi. ſchwer, ernſthaft, glaubwürdig. *peſant, grave, de conſequence.*
Grauiuſculus, a, um. Dim. Geli.
Grauiter. Adu. ſchwer, nachdrücklich. *griévement.*
Grauitas. f. 3. die Schwere: Ernſthaftigkeit. *la gravité.*
Grauo. 1. ich beſchwere, belade. *je charge, incommode.*
Grauantia. f. 1. die Beſchwerung. Macrob. *l'incommodité.*
Grauātim. Adu. beſchwerlich. Liu. *avec peine.*
Grauate. Adu. beſchwerlich. *avec peine.*
Grauator. m. 3. der da beſchweret, Verdruß machet. Aug. *qui charge, incommode.*
Grāuāmen. n. 3. die Beſchwerniß. Caſſiod. *l'incommodité, la peine.*
Grauābilis, e. Adi beſchwerlich. Cael. *incommode.*
Graueſcere. 3. ſchwerer werden. Plin. *redoubler, empirer.*
Grauēdo, inis. f. 3. der Schnuppen. *le rume.*
Grauitudo. f. 3. *Idem.* Vitruu.
Grauēdĭnōſus, a, um. der den Schnuppen hat. *qui a le rume.*
Grauedinoſe. Adu. ſchnuppicht. Aug.
Granidus, a, um. voll, ſchwanger. *plein, chargé.*
Grauidare. fruchtbar machen. *engroſſer.*
Grauiditas. f. 3. die Trächtigkeit. *la groſſeſſe.*
Graueolens. o. 2. ſtinkend. Virg. *puant.*
Graueolentia. f. 1. der übele Geruch, Geſtank. Plin. *la mauvaiſe, odeur, puanteur.*
Aggrauo. 1. ich beſchwere, häufe. Plin. *j'aggrave.*
Aggrauatio. f. 3. die Beſchwerung. Salvian.
Aggraueſco. 3. Ter. *et* Ingraueſco. 3. ich werde ſchwer, nehme zu. *je m'appeſantis, m'augmente.*
Congrauare. 1. ſchwerer machen. Hieron. *accabler.*
Degrauare. unterdrücken. *affaiſſer.*
Degrauate. Adu. niedergedrückt. Aug.
Ingrauis, e. Adi. ſehr ſchwer. Vlp. *fort facheux.*
Ingrauare. 1. beſchweren. Plin. *rendre plus incommode.*
Ingrauate. Adu. ohnſchwer. Ammian. *ſans peine.*
Ingrauatio. f. 3. die Beſchwerung Cod. Theod. *l'incommodité, la charge.*
Ingrauidare. 1. ſchwängern. Paullin. *engroſſer.*
Pergrauis, e. Adi. ſehr ſchwer. *très-peſant.*
Pergrauiter. Adu *Idem.*
Praegrauis, e. überwiegend, ſehr ſchwer. *fort grave.*
Praegrauo. 1. ich beſchwere zu ſchwer. *je ſurcharge.*
Praegrauidus, a, um. ſehr ſchwer. Stat. *fort grave.*
Semigrauis, e. halbtrunken. Liu. *gris.*

*GRĔMIVM. n. 2. der Schoos. *le ſein.*
Gremiālis, e. Adi. Horatian.

†GREX, ĕgis. m. 3. die Heerde, der Haufe. *le troupeau.*
Gregālis. e. Adi. zur Heerde gehörig. *de troupeau.*
Gregārius, a, um. vom gemeinen Haufen. *commun, vulgair.*
Gregātim. Adu. haufenweiſe. *en troupes.*
Gregare. 1. ſammlen. Paullin. *attrouper.*
Aggregare. 1. an ſich rotten. *aggreger.*
*Congrego. 1. ich verſammle. *j'aſſemble.*
Congregabilis, e. geſellig, das ſich zuſammenhält. *aiſé à aſſembler.*
Congregatio, nis. f. 3. die Verſammlung. *la congregation.*
Congregatim. Adu. mit Haufen, haufenweiſe. Prudent. *en troupes par bandes.*
Congregator. m. 3. einer, der da verſammlet. Arnob. *qui aſſemble.*
Congrĕgis, e. Adi. das beyſammen iſt. Apul. *qui eſt enſemble.*
Diſgregare. 1. zertrennen, auseinander ſetzen. Martian. *diviſer, ſeparer.*
Disgreſſus, a, um. unterſchieden. Martian. *ſeparé.*
Egrĕgius, a, um. auserleſen, vortrefflich. *exquis, excellent.*
Egregie. Adu. vortrefflicherweiſe. *excellemment, eminemment.*
Peregregius, a, um. der Vornehmſte. Apul. *le plus conſiderable.*
Segrego. 1. ich ſondere ab. *je ſepare.*
Segregatim. Adu. abſonderlich. Prudent. *à part.*
Segregatio. f. 3. die Abſonderung. *la ſeparation.*
Segregator. m. 3. der da abſondert. Tertull. *qui ſepare.*
Segregis, e. Adi. Sen. *et* Segregus, a, um. Auſon. abgeſondert, einſam. *ſeparé, ſolitaire.*

GRŪMVS. m. 2. die aufgeworfne Erde, die Erdſcholle. *le tertre.*
Grumulus. m. 2. Dim. ein klein Häufchen Erde. Plin.
Grūma *vel* Groma. f. 1. ein Feldmeſſerinſtrument. *un inſtrument propre à arpenter.*
Degrumari. Dep. 1. abmeſſen, nach gerader Linie anlegen. Non.

GRVNDA, *vide*
Grundilis, e. Adi. Arnob.
Suggrundium. n. 2. das Wetterdach. Varr. *la ſeveronde.*
Suggrundatio. f. 3. *Idem.* Vitruu.

GRVNNIO, īui, ītum, ire. 4. grunzen (wie ein Schwein) *grogner.*
Grunnītus. m. 4. das Grunzen. *le grognement.*
Digrunnire. 4. grunzen. Phaedr. *grogner.*

GRVS, gruis. c. 3. der Kranich. *la grue.*
Congruo, ui. ſine Sup. 3. ich komme überein. (rei, et cum re) *je convenis.*
Congruenter. Adu. gleichförmig. *d'une maniere convenable.*
Congruentia. f. 1. die Gleichförmigkeit. Suet. *la conformité, convenance.*
Incongruens, tis. o. 3. ungleich, ungereimt. Plin. *qui ne s'accord. point.*
Incongruenter. Adu. unſüglich. Tert. *incongrument.*
Incongruentia. f. 1. die Unſüglichkeit, Unbequemlichkeit. Tertull. *l'incongruité.*
Congruus, Incongruus, a, um. geſchickt, ungeſchickt. Apul. *convenable, qui n'eſt pas convenable.*
Congrue. Adu gleichförmig, übereintreffend. Martian. *convenablement*
Congruitas. f. 3. die Gleichheit, Füglichkeit. Symmach. *la conformité, convenance.*
Incongrue. Adu. unbequem, ungeſchickt. Aug. *qui n'eſt pas convenable.*

Ingruo, ui. ſine Sup. 3. ich falle haufenweiſe herein. Colum. *je me jette avec violence deſſus.*

GRYLLVS, i. m. 2. die Grille. *pl.* lächerliche Mahlererfindungen. *le grillon, les reueries.*

*GVBERNO, 1. ich regiere, verwalte. *je gouverne.*
Gubernatio. f. 3. die Regierung. *le gouvernement.*
Gubernator, oris. m. 3. der Steuermann, Regent. *le pilote, gouverneur.*
Gubernatrix. f. 3. die Regiererinn.
Gubernāculum. n. 2. der Steuerbaum, das Steuerruder, Regiment. *le gouvernail.*
Gubernamen. n. 3. das Regiment. Ambroſ. *le gouvernement.*
Gubernum. n. 2. das Steuerruder Lucret. *le gouvernail.*
Gubernium. n. 2. das Regiment. Gell. *le gouvernement.*
Adgubernare. 1. Flor. lenken helfen *aider à conduire.*
Praegubernare. 1 vorher regieren. Sidon. *gouverner auparavant.*
Progubernator. m. 3. der Unterſteuermann. Non. *le ſoutimonier.*

†GVLA f. 1. der Schlund, die Kehle. *le goſier, la gorge.*
Guloſus, a, um. naſchhaft, verfreſſen. *goulu, gourmand.*
Guloſe. Adu. niedlich, leckerhaft. Colum. *goulement.*
Gulo. m. 3. ein Schlemmer. Apul. *un goulu, gourmand.*
Degulare. 1. verſchlemmen. Non. *manger, diſſiper par la debauche.*
Degulator. m. 3. der Schlemmer. Apul. *le goinfre, le gourmand.*
Inglūuies. f. 5. der Kropf, Schlund. *le jabot des oiſeaux.*

GVRGES, itis. m. 3 der Tümpel, Waſſerwirbel. *l'abîme, le goufre.*
Gurgulio. m. 3. die Luftrohre, Gurgel. Varr. *l'epiglotte.*
Gurguſtium. n 2. ein Loch, der Hurenwinkel. *le cabaret, la borgne.*
Gurguſtiōlum. n. 2. Dim. ein ſchlechtes Häuschen. Apul. *la maiſonnette.*
Egurgitare. 1. ausſpeyen. Non. *vomir, jetter dehors.*
Egurgitatio. f. 3. das Ausſpeyen. Aug. *le vomiſſement.*
Egurgitator. m. 3. der etwas herauskötzet. Hieron *qui vomit.*
Ingurgito. 1. ich ſchlucke ein. (in rem) *je me remplis exceſſivement*
Ingurgitatio. f. 3. das Vollſaufen. Firmic.

*GVSTO. 1. ich ſchmecke, koſte. *je goute, tâte.*
Guſtus *et* Guſtatus m. 4 das Schmecken, der Geſchmack. *le goût.*
Guſtatio. f. 3. die erſte Tracht Eſſen. Petron. *l'entrée de table.*
Guſtatorium. n. 2. ein Eßſaal, Speiſeſaal, Geſtelle, worauf die er Tracht aufgetragen ward. Plin
Guſtum. n. 2. ein Leckerbißchen, ein gutes Süppchen. Apic.
Guſtulus. m 2. Dim ein weiches Ey. Idem.
Deguſtare. 1. koſten. *goûter.*
Deguſtatio. f. 3. die Auskoſtung. Vlp.
Inguſtare. 1. zu koſten geben. Tert *donner à gouter.*
Inguſtabilis, e. Adi. unſchmackhaft. Plin *qui n'a point de goût, inſipi*
Praeguſtare. 1. vorher koſten Iuuen. *goûter le premier.*
Praeguſtator. m. 3. ein Credenzer. Suet. *qui goute le premier.*
Praeguſtatiuus, a, um. was zuvor gekoſtet wird Fulgent.
Reguſtare. 1. wieder, noch einmal koſten. *regoûter, repeter.*

†GVTTA. f. 1. der Tropfe. *la goutte.*
Guttula. Dim. ein Tröpfchen. Plaut.
Guttātim. Adu. tropfenweiſe. Pl. *goutte à goutte.*
Guttatus, a, um. betröpfelt, ſprenglicht. Pallad. *moucheté, tach*
Guttonarius. m. 2. ein Zitterer. Veget.
Guttus. m. 2. eine Gießkanne. Plin. *l'arroſoir.*

†GVTTVR, guttūris. n. 3. die Gurgel. *la gorge.*
Gutturoſus, a, um. kröpficht. Vlp. *qui a un grand goſier.*

H.

HĀBĒNA. f. 1. der Zaum, (die Zäume) *la bride.*
Habēnula. f. 1. Dim. eine Binde, ein Riemen. Celſ. *la bandelette.*
*HĂBEO, ui, itum. 2. ich habe, (du haſt, er hat, hatte gehabt) halte, wohne, meyne. *j'ai, tiens, demeure, crois.*
Habentia. f. 1. Haab und Gut. Plaut. *les biens.*
Habitus. m. 4. die Geſtalt, Kleidung. *l'air, habillement.*
Habitūdo, inis. f. 3. das Vermögen, die Fertigkeit, Beſchaffenheit. Ter. *l'habitude.*
Habitio. f. 3. die Habhaftigkeit. Gell. *l'action d'avoir, l'etat de poſſeſſion.*
Habituare. 1. eine Geſtalt geben. Cael. *donner une façon.*
Habiturire. 4. haben wollen. Plaut. *deſirer avoir.*
Habilis, e. Adi. geſchickt, bequem. *habile.*
Habiliter. Adu. geſchickterweiſe, füglich. Mel. *habilement, commodement.*
Habilitas, atis. f. 3. das Geſchick die Fertigkeit. *l'habilité.*
Inhabilis, e. Adi. unbequem, ungeſchickt. *inhabile.*

*HĂBITO. 1. ich wohne. (cum aliquo) *j'habite.*
Habitatio, nis. f 3. die Bewohnung. *l'habitation.*
Habitatiuncula. Dim. Hieron.
Habitāculum. n. 2. die Wohnung Gell. *le logis.*
Habitābilis, e. bewohnlich, bewohnt. *habitable.*
Habitator. m. 3. der Bewohner. *l'habitant.*
Habitatrix. f. 3. die Bewohnerinn. Auſon.
Cohabitans. beyſammen wohnend. Aug.
Cohabitatio. f. 3. die Beywohnung. Idem. *la cohabitation.*
Cohabitator. m. 3. Aug. ein Nachbar, Hausgenoß. *le voiſin, qui demeure chez quelqu'un.*
Inhabito. 1. ich bewohne. *j'habite.*
Inhabitatio. f. 3. die Bewohnung. Tert. *l'habitation.*
Inhabitator. m. 3. ein Einwohner. Hier. *le habitant.*
Inhabitabilis, e. unbewohnt. *inhabitable.*
Adhibeo. 2. ich lege an, wende zu. *j'applique, joinds.*
Adhibitio. f 3. der Gebrauch. Marcell. *l'uſage.*
Antehabere. 2. vorziehen, höher halten. Tac. *préferer.*
Cōhibeo. 2. ich halte zurück, verwehre (ab re) *j'arrête, contenis.*
Cohibitio, onis. f. 3. das Verbot, der Einhalt. *l'empêchement.*
Cohibilis, e. Adi. das wohl zuſammen hängt. Celſ. *ſuivi, lié.*
Cohibiliter. Adu. zuſammenhangend. Apul.
Incohibilis, e. Adi. das nicht aufzuhalten iſt. Gell. *qu'on ne peut*
Exhibeo. 2. ich ſtelle dar, gebe. *j'expoſe, montre.* *arrêter.*
Exhibitio. f. 3. die Darſtellung, Aushändigung. Gell *l'exhibition.*
Exhibitor. m. 3. der etwas darſtellet, aushändiget Arnob. *qui produit.*
Exhibitorius, a, um. die Ausantwortung betreffend. Vlp. *qui ſait*
Subexhibere. 2. Arnob. *paroître.*
Inhibeo. ich verbiete, verwehre. *j'empêche, defends.*
Inhibitio, nis. f. 3. das Verbot. *l'empêchement.*
Perhibeo, ui, itum. 2. ich ſage, ſage aus. *je dis, rapporte.*
Poſthabeo, ui, itum. 2. ich ſetze hintan. *je poſtpoſe.*
Prahibere 2. hergeben, vorſtrecken. Plaut. *fournir, avancer.*
Prohibeo, ui, itum. 2. ich verbiete, halte ab. (ab re) *je defends, empêche.*
Prohibeſſo. 3. ich halte ab, wehre. Cat. *j'empeche.*
Prohibitio. f. 3. das Verboth. Quinctil. *la defenſe.*
Prohibitor. m. 3. der etwas verbiethet. Apul. *qui fait defenſe.*
Prohibitrix. f. 3. die etwas verbiethet. Marc. ICti. *celle, qui fait defenſe.*
Prohibitorius, a, um. verbiethend. Plin. *qui fait defenſe.*
Redhibeo, ui, itum. 2. ich gebe das Verkaufte wieder. *je rends l'argent d'une choſe qu'on a vendue.*
Redhibitio. f. 3. die Wiedergebung des Gekauften. Quinctil.
Redhibitor *et* Redhibitorius. zur Wiedergebung gehörig. Pand.
Subterhabitus, a, um. darunter verſteckt Apul. *caché deſſus.*
Superhabere. 2. darüber haben, darauf legen. Celſ. *avoir où appliquer deſſus.*

HAEDVS. m. 2. ein junger Ziegenbock. (Pl. Böcke) *le chévreau.*
Haedulus. m. 2. Dimin. Iuuen. *et* Haedillus. Dimin. Plaut. ein junges Ziegenbockchen.
Haedile. n. 3. der Ziegenſtall. Hor. *l'étable à chevreaux.*
Haedinus, a, um vom Ziegenböcklein. *de chevreau*

†HAEREO, haeſi, haeſum. 2. ich hange, (du hängſt, er hängt, hieng, gehangen) ſtecke, (ſtack, geſtecket) *je ſuis attaché.*
Haereſcere. 3. hangen. Lucret. *être attaché.*
Haeſito. 1. ich bleibe beſtecken, ſtehe in Zweifel. *je balance, m'arr*
Haeſitantia. f. 1. das Behangen, Stecken. *l'action de s'arrêt*
Haeſitatio, nis. f. 3. der Zweifel. *l'incertitude.*
Haeſitabundus, a, um. Plin.
Haeſitator, oris. m. 3. ein Zauderer, Zweifeler. *qui doute.*
Adhaereo, ſi, ſum. 2. ich hange an. *je ſuis attaché.*
Adhaereſcere 3. ankleben, anhangen. (rei) *s'attacher.*
Adhaeſio, nis. f. 3. das Anhangen *l'attachement.*
Adhaeſus. m. 4. der Zuſammenhang. Lucret. *l'attachement.*
Adhaeſe. Adu. ſtammelnd Gell. *en heſitant.*
*Cohaereo. ich hange aneinander. *j'ai de la liaiſon.*
Cohaerenter. Adu. zuſammenhangend. Flor.
Cohaeſus, a, um. zuſammenhangend. Gell. *bien joint.*
Cohaereſco, haeſi, haeſum. 3. *idem quod* Cohaerere.
Cohaerentia. f. 1. die Fuge. *la liaiſon.*
Inhaereo. ich hange drinnen, klebe an. (rei) *je ſuis attaché.*
Inhaereſcere. 3. bekleben bleiben. Idem. *être attaché.*
Inhaeſio. f. 3. das Ankleben. Aug. *l'attachement.*
Obhaerere. 2. ſtecken bleiben. Suet. *tenir à où contre.*
Obhaereſcere. 3. *Idem.* Apul.
Subhaerere. 2. herunter hangen, ankleben. Celſ. *être attaché deſſ s'attacher un peu.*

†HAERES, *vel* HERES, ēdis. c. 3. der Erbe, (Pl. en) *l'heritier.*
Haeredium. n. 2. das Erbguth. Varr. *l'héritage.*
Haerediōlum. n. 2. Dim Apul.
*Haerēditas, atis. f. 3 die Erbſchaft. *l'héritage.*
Haereditārius, a, um. erblich. *héréditaire.*
Haerēdipēta. m. 1. ein Erbſchleicher. Petron. *le captateur.*
Cohaeres, edis. c. 3. ein Miterbe. *le cohéritier.*
Exhaeres, edis. c. 3. ein Enterbter. *qui eſt deshérité.*
Exhaerēdo. 1. ich enterbe. *je prive de la ſucceſſion.*
Exhaeredatio. f. 3. die Enterbung. Quinctil. *l'exheredation.*
Exhaereditare. 1. enterben. *priver de la ſucceſſion.*
Inhaeredare. 1. ererben. Saluian. *heriter.*

†HĀLEX, HALEC, ALEC, ēcis. f. *et* n. 3. der Hering, (Pl. e) Fiſchbrühe. *le haran: la ſaumure de poiſſon.*
Halecula f. 1. Dim. Colum.
Alecatus, a, um. von Heringen. Apic *de haran.*

HALLŪCĬNOR. Dep. 1. ich ſtoße an, fehle. *je m'égare, me méprens*
Hallucinatio. der Verſtoß, Fehler. *l'égarement, la bévuë.*

HĀLO. 1. ich hauche, blaſe, (du bläſeſt, er bläſt, blies, geblaſen) *j'exha*
Hālītus. m. 4. der Athem, das Hauchen. *l'haleine, le ſouffle.*
Halatus. *Idem.* Martian.
Hālitare. 1. Frequ. oft hauchen, ausdampfen. Enn. *exhaler ſouven*
Exhālo. 1. ich blaſe heraus, dünſte. *j'exhale.*
Exhalatio, onis. f. 3. der Dunſt, der Brodem, Braden, Brodem o Broden *l'exhalaiſon.* *(halatio*
Exhalatus. m. 4. die Dunſt Ausdämpfung. Martian. *le vapeur, l'e*
Inhalare. 1. anhauchen. *pouſſer ſon haleine.*
Inhalatio f. 3. Plin. *et* Inhalatus m. 4. Apul. das Anhauchen. *ſouffle, de l'haleine.*
Rehalare. 1 wegha uchen. Lucret. *exhaler de nouveau.*
Anhēlus, a, um. keichend *aſtmatique.*
Anhēlo. 1. ich keiche. *j'halete.*
Anhelanter. Adu keichend, ſehnlich. Amm. *avec perte d'haleine.*
Anhēlator. m. 3. der kurzen Athem hat, engbrüſtig iſt. Plin. *paſtm tique, pouſſif.*
Anhelitus. m. 4. *et* Anhelatio f. 3. das Keichen. Plin. *difficulté de reſpirer.*
Subteranhēlare 1. darunter ſeufzen Stat. *gemir par deſſous.*

†HĀMVS. m. 2. der Fiſchangel *l'hameçon.*
Hamulus. Dim. Celſ.
Hamātus, a, um das Haken hat. *garni d'un crochet.*
Hamare. 1. angeln, häkeln Petron. *prendre avec l'hameçon.*
Hāmātilis, e. Adi das Angeln oder Haken hat. Plaut. *d'hameçon.*
Adhamare. 1. an ſich ziehen, wornach angeln Non *aſpirer à quelque choſe*
Inhamare. 1 anhäckeln Sidon. *prendre à l'hameçon.*

HĂRA. f. 1 der Schweinſtall, Saukoben *l'étable à cochons.*
HĂRIŌLVS. m. 2. der Wahrſager. *le devin.* Hari-

Hariŝla. f. 1. die Wahrſagerinn. Plaut. *la devineresse.*
Hariolor. Dep. 1. ich wahrſage, errathe, *je devine.*
Hariolatio, onis. f. 3. das Wahrſagen. *la devination.*
HARVSPEX, ĭcis. m. 3. der Wahrſager, Zeichendeuter. *le devin.*
Haruſpica. f. 1. die Wahrſagerinn. Plaut. *la devineresse.*
Haruſpicinus, a, um. was zum Wahrſagen gehöret *de devin.*
Haruſpicina. f. 1. die Wahrſagerkunſt. *la science des aruspices.*
Haruſpicium. n. 2 *Idem.* Catull.
HASTA. f. 1. der Spieß *le javelot.*
Haſtula f. 1. Dim ein Spießchen. Plin.
Haſtātus, a, um. mit Spießen bewehrt *armé des lances.*
Haſtātus, a, um. mit einem Spieße. Suet. *armé d'une lance.*
Haſtile, is. n. 3. ein Spießſchaft, Spieß. *l'hampe, le jut.*
Haſtiarium. n. 2. das Verzeichniß der Dinge, die ſubhaſtiret werden ſollen. Tert.
Haſtifer, ĕra, ĕrum. was einen Spieß trägt. Sidon. *qui porte une pique.*
Subhaſtare. 1. ſubhaſtiren, zum Verkaufe ausrufen. Sidon. *mettre ou vendre à l'encan.*
Subhaſtarius, a, um. was man zum öffentlichen Verkaufe ausruft. Cod. Theod. *dont on crie la vente.*
HAVD. Adu. nicht. *non.*
Haudd um. Adu. noch nicht. Liu. *pas encore.*
Haudquāquam. Adu. mit nichten. *nullement.*
HAVRIO. hauſi, hauſtum. 4. ich ſchöpfe. (ex ab re) *je puise, tire.*
Hauſtus. m. 4. das Schöpfen, ein Trunk. *l'action de puiser, le coup.*
Hauritus. m. 4. das Schöpfen, der Trunk. Apul. *l'action de puiser, le coup.*
Hauritus, a, um. geſchöpft. Apul. *puise.*
Haufus, a, um. *Idem.* Solin.
Hauſtor. m. 3. der da ſchöpfet, trinkt. Lucan. *qui puise, qui boit.*
Hauſtrum. n. 2. der Schöpfeimer. Lucret. *le seau attaché à une machine pour puiser de l'eau.*
Dehaurire. 4. ausſchöpfen, verſchlucken. Cat. *epuiser, avaler.*
Exhaurio, ſi, ſtum. 3. ich erſchöpfe. *j'epuise.*
Inexhauſtus, a, um. unerſchöpfet. *inépuisable.*
Perhaurire. 4 erſchöpfen. Apul. *epuiser.*
HEBES, ĕtis. o. 3. ſtumpf, blede. *émoussé, foible.*
Hebeo. 2. fine Praet. ich bin ſtumpf. Virg. *je suis émoussé.*
Hebeſcere. 3. fine Praet. ſtumpf werden. *s'émousser.*
Hebeteſcere. *Idem.* Plin.
Hebĕtare. 1. ſtumpf machen. *émousser.*
Hebetatio, onis. f 3. die Blödigkeit. Plin. *la foiblesse.*
Hebitudo. f. 3 die Schwäche, Blödigkeit Macrob.
Hebetator. m. 3. Apul. *et* Hebetatrix. f. 3. Plin. der oder die ſtumpf machet
Rehebeteſcere. 3. wieder ſtumpf werden. Aug.
HEDĔRA. f. 1. Epheu. Horat. *le lierre.*
Hederāceus, a, um. von Epheu. Cat. *de lierre.*
Hederiger, a, um. das Epheu trägt. Catull. *qui porte du lierre.*
Hederatus, a, um. mit Epheu gezieret. Trebell. *fait, orné de lierre.*
Hederoſus, a, um. voll Epheu. Propert. *plein de lierre.*
HEI. Interi. ach! *ah!*
Heia! Plaut.
HELVO, onis. m. 3. der Schlemmer. *le gourmand.*
Heluari. Dep. 1. ſchlemmen, praſſen. *manger tout son bien.*
Heluatio. f. 3. das Schlemmen *la débauche.*
Heluator. m. 3. der Schlemmer. Tert. *le gourmand.*
HEM. Interi. ey! Ter. *hélas.*
Ehem. *Idem.*
HERBA. f. 1. das Kraut, (die Kräuter) das Gras. *l'herbe, la verdure.*
Herbula. f. 1. Dimin. *et* Herbuſcula. Dimin. Martian. ein Gräschen, Kräutchen.
Herbeus, a, um. grün, wie Gras. Plaut. *d'herbe.*
Herbidus, Liu. *et* Herbōſus, a, um. Cato. voll Gras. *plein d'herbes.*
Herbātieus, a, um. das Gras frißt. Solin. *qui mange des herbes.*
Herbarius, a, um. Kräuter- Plin. *d'herbes.*
Herbaceus, a, um. *Idem.*
Herbōre. 2. grünen. Apul. *verdir.*
Herbeſcere. 3. fine Praet. et Sup. graſicht werden. *pousser de l'herbe.*
Herbidare. 1. graſicht machen, mit Kräutern anfüllen. Martian. *remplir d'herbes.*
Herbifer, a, um. was Gras trägt Plin. *plein d'herbes.*
Herbigradus, a, um. im Graſe gehend. *qui cherche les herbes, qui marche sur les herbes.*
Exherbare. 1. jäten, das Gras ausraufen. Colum. *arracher les herbes.*
Exherbatio. f. 3. die Ausjätung. Aug. *l'action d'arracher les herbes.*
HERI, *vel* HERE. Adu. geſtern *hier.*
Heſternus, a, um, geſtrig *d'hier.*
HERVS. m. 2. der Herr im Hauſe, Hausvater. *le maître de logis.*
Hera. f. 1. die Hausfrau *la maîtresse de la maison.*
Herilis. Adi. dem Herrn gehörig. Ter. *du maître de la maison.*
Herifuga. m. 1. ein Verlaufener. Catull. *l'esclave fugitif.*
HEV, Eheu. Interi. ach! *ah.*
Heus. Interi. höre, horche! *voici!*
HIC, Haec, Hoc Pron. dieſer, der. *celui-ci.*
Hic. Adu. hier, allhier. *ici.*
Huc. Adu. hieher. *ici.*
Hac. Adu. hiedurch. *par ici.*
Hinc, Abhinc, Dehinc. Ter. Exhinc. Suet. Poſthinc. Virg. *et* Apul. heraus, hernach. *d'ici, ensuite.*
Hactenus. bisher. (Adu. loci non temporis) *jusques ici.*
Hinc vsque. bis hieher (Ad. uloci et temp.) *jusqu'ici.*
Adhuc. *et* Adhuccine. *Idem.* Apul.
Hac propter. darum, deswegen. Varr. *à cause de cela.*
Hicce, Haecce, Hoccе. eben dieſer. Ter. *celui ci.*
Hiccine, Haeccine, Hoccine Ter.
Huccine. Adu. hieher? dahin?
Antehac. Adu. hiebevor. *auparavant.*
Poſthac. Adu. darnach. nach der Zeit. Ter. *desormais, par la suite.*
HIEMS, ēmis. f. 3. der Winter. *l'hiver.*
Hiēmo. 1. ich überwintere *je suis en quartier d'hiver.*
Hiemat. Imperf es iſt Winterwetter. *il fait un tems d'hiver.*
Hiemalis, e. *et* Hibernus, a, um. Winter- *d'hiver.*
Hiematio. f. 3 die Ueberwinterung Varr. *le tems d'hiver, quartier d'hiver*
Hiberna (castra) n. 2. Plur. das Winterquartier. *le quartier d'hiver.*

Hiberno, are. 1. überwintern. *passer l'hiver.*
Hibernaculum. n. 2. die Winterwohnung, das Gewächshaus. *l'appartement d'hiver, la caisse.*
Adhiemare. 1. auswintern. Plin. *finir l'hiver.*
Perhiemare. 1. überwintern, den Winter aushalten Col. *passer l'hiver.*
*HILĀRIS, e. *et* HILARVS, a, um. fröhlich. *gai.*
Hilare *et* Hilariter. Adu. Auct. ad Herenn.
Hilarulus, a, um. Dim. etwas fröhlich, luſtig. *un peu gai.*
Hilaritas, atis. f. 3. die Fröhlichkeit. *la bonne humeur.*
Hilaritudo. f. 3. *Idem.* Apul.
Hilarescere. 3. fröhlich werden. Varro. *devenir gai, se réjouir.*
Hilaro *et* Exhilaro. 1. ich erfreue (re) *je réjouis.*
Hilaratio. f. 3. die Erfreuung, Ergetzung. Tert. *la réjouissance.*
Hilarator. m. 3. der Luſtigmacher Firmic. *qui réjouit.*
Exhilaratio. f. 3. die Erfreuung Aug. *la réjouissance.*
Exhilarator. m. 3. der Luſtigmacher. Cels. *qui réjouit.*
HILLA. f. 1 *et* HILLA, orum. Plur. n 2. Horat. die Wurſt. *l'andouille, le boudin.*
HĪVM. n. 2. etwas geringes, Bohnenflecke. *bagatelle, tache de fève*
Nihil *et* Nihilum. n. 2. nichts. *point.*
Perhilum. Adu. ſehr wenig. Lucret. *fort peu.*
Nihildum. Adu noch nichts. *encore rien.*
Nihilominus. Adu. nichts deſtoweniger, dennoch. *cependant.*
*HINNIO, ĭui, ītum. 4. ich wiehere, ſchreye wie ein Pferd. *j'hannis.*
Hinnienter. Adu. Non.
Hinnibilis e. Adi. wiehernd, wie ein Pferd. Cael. *qui hannit comme un cheval.*
Hinnibunde Adu. auf wiehernde Art. Non. *en hannissant.*
Hinnil.tare. 1. Frequn. oft wiehern. Varro. *hannir souvent.*
Hinnītus. m. 4. das Wiehern, Pferdeſchreyen. *l'hannissement.*
Adhinnire. 4. anwiehern. (ad rem) *hannir après.*
Hinnus. m. 2. ein Maulefel. Colum. *un mulet.*
Hinna. f. 1. eine Maulefelinn. Non. *une mule.*
Hinnulus *et* Hinnuleus. m. 2. ein jung Thier, Reh. *un petit chevreuil.*
Hinniculus. m. 2. Dim. Vitruv.
Hinnila. f. 1. Vitruv.
HIO. 1. ich thue mich von einander. *je me fends.*
Hi tus. m. 4. die Kluft, Oeffnung. *l'ouverture.*
Hiantia. f. 1. die Oeffnung Tert. *l'ouverture.*
Hietare. 1. Frequent. das Maul aufſperren, Maulaffen feil haben. Plaut. *bâiller.*
Hiaſcere. 3. klaffen, ſich aufthun Cat. *s'ouvrir.*
Hiulcus, a, um. aufgethan, geſpalten *entr'ouvert, fendu.*
Hiulce. Adu. unförmlich, ungleich. *difformement.*
Hiulcare. 1. ſpalten. Catull. *faire fendre, entr'ouvrir.*
Hiſco, Dehiſco. 3. ich falle von einander, zerlechze. *je m'ouvris, me fends.*
Circumhiſcere. 3. umher klaffen. Arnob. *s'entr'ouvrir autour.*
Dishiaſcere. 3. ſich aufthun, zerſpalten. Cat. *s'ouvrir, se fendre.*
Exhiare. 1. ſich weit aufthun. Plin. *ouvrir une grande gueule.*
Inhiare. 1. heftig begehren. Flor. *désirer avec avidité.*
Inhianter. Adu. begierig Aug. *avec avidité.*
Inhiatio. f. 3 die heftige Begierde. Trebell. *le désir violent.*
Interhiare. darzwiſchen klaffen. Tert. *être ouvert entre.*
Semihians. o. 3. halb offen. Apul. *à demi entr'ouvert.*
Semihiulcus, a, um. halb von einander ſtehend. Gell. *entrebaillé.*
†HIRCVS. m. 2. der Bock, (die Böcke) *le bouc*
Hircīnus, a, um vom Bock, Bocken, Bock- *de bouc.*
Hircoſus. ſtinkend. wie ein Bock. *qui sent le bouc.*
Hirquitallire. 4. die Stimme verändern: wie ein Bock riechen Cenſor.
HIROVVS. m. 2. der Winkel im Auge. *le coin de l'oeil.*
HIRRIO. 4. ſchnurren. Sidon. *gronder. (chiens.*
Hirritus. m. 4. das Geknurre der Hunde. Sidon. *le grondement des*
HIRSŪTVS, Virg. *et* HIRTVS, a, um. Nep. rauch, ſtruppicht. *hérissé de poil, bourru.*
Hirſutia. f. 1. die Rauhigkeit Sidon.
Hirtuōſus, a, um. rauch, zottigt. Apul. *couvert de poil, velu.*
HĪRVDO, inis. f. 3. die Egel, Blutegel, (Pl. eln Horat. *la sang-sue.*
†HIRVNDO, inis. m. 3. die Schwalbe. *l'hirondelle.*
Hirundinīnus, a, um. Schwalben- Plin. *d'hirondelle.*
Hirundineus, a, um. *Idem.* Sidon.
HISPIDVS, a, um. rauh, ſtachelicht *hérissé, âpre.*
Hiſpidōſus, a, um. barticht, rauh. Catull. *couvert de poil.*
Hiſpidare. 1. rauh machen Solin. *rendre hérissé.*
HISTRIO, ōnis f. 3. der Comediant. *le comedien.*
Hiſtrionia. f. 1. die Comediantinn. Plaut. *la comedienne.*
Hiſtrionalis, e. comediantenhaft. *de comédien.*
Hiſtrionicus, a, um. *Idem.* Capitol.
Hiſtricus, a, um. *Idem* Plaut.
†HŌMO, inis. m. 3. der Menſch *l'homme.*
Homuncio. m. 3. Homunculus *et* Homulus. m. 2. Dim.
Homullus Lucr.
*Humānus, a, um. menſchlich, leutſelig. *humain, de l'homme.*
Perhumanus *et* Perhumaniter. Adu. ſehr leutſelig.
Humanitas, atis. f. 3. die Leutſeligkeit. *l'humanité.*
Humane *et* Humaniter. Adu. freundlich. *humainement.*
Humanitus. Adu. menſchlicher weiſe *à la manière des autres.*
Inhumanus, a, um. unfreundlich, grauſam. *inhumain, cruel.*
Inhumane *et* Inhumaniter. *Idem.* Adu.
Inhumanitas, atis. f. 3. die Unfreundlichkeit. *l'inhumanité.*
Semihomo. m. 3. ein Halbmenſch. Colum. *le demi homme.*
†HŌNOR, ōris. m. 3 die Ehre, das Anſehen, die Schönheit, (Pl das Amt) *l'honneur, la dignité, beauté.*
Honōrus, a, um. geehrt, anſehnlich Poet. *honnête, glorieux.*
Honorārius, a, um. Ehren- *qui se fait pour honorer.*
Honorificus, a, um. das Ehre bringt. *honorable à quelcun.*
Honorifice. Adu. *(veneration.*
Honorificentia. f. 1. die Ehrerweiſung, Ehrerbiethung. Vopiſc. *la*
Honorificare. 1. Ehr ehren. Lactant. *honorer.*
Honoriger, a, um. geehrt, werthgeſchätzt. Tert. *honoré.*
Honoripēta. m 1 ein Ehrſüchtiger. Apul. *l'ambitieux.*
*Honōro. 1. ich ehre. *j'honore.*
Honorate. Adu. ehrlich. Tac. *honorablement.*
Honoratio. f. 3. die Ehrung. Martian. *l'action d'honorer.*
Honorābilis, e. Adi. ehrenwerth. *honorable.*
Honorābiliter. Adu. ehrlich. Ammian. *honorablement.*

Hŏneſtus, a, um. ehrlich, ehrbar, ſchön. *honnête.*
Honeſte. *Idem.* Adu.
Honeſtas. ſ. 3. die Ehre, Ehrbarkeit. *l'honnêteté.*
Honeſtitūdo. f. 3. die Ehre, Ehrbarkeit. Non. *l'honneur, l'honnêteté.*
Honeſto *et* Cohoneſto. 1. ich ehre, beehre. *j'honore.*
Honeſtatio. f. 3. die Beehrung.
Honeſtator. m. 3. ein Beehrer, der Ehre erweiſt. Aug. *qui honore.*
Honeſtamentum. n. 2. die Ehre, Zierde. Sen. *l'honneur, l'ornement.*
Dehŏnorare. 1. verunehren. Oroſ. *deshonorer.*
Dehonorarius, a, um. ſchimpflich. Tert. *honteux, ignominieux.*
Dehoneſtare. 1. verſtellen, ſchänden, verunehren. Sueton. *defigurer, diffamer, deshonorer.*
Dehoneſtatio. f. 3. die Verunehrung, Schmähung. Tert. *l'action de deshonorer.*
Dehoneſtamentum. n. 2. der Uebelſtand, die Schmach, Schande. Tac. *la difformité, l'ignominie.*
Exhonorare. 1. entehren, verunehren. Aug. *deshonorer.*
Inhonorare. 1. *Idem.* Tert.
Inhonorabilis, e. Adi. unachtbar, ungeehrt. Tert. *qui n'eſt point honoré.*
Inhonorificus, a, um. unanſtändig, das nicht zu Ehren gereicht. Sen. *mal-ſéant, deshonorable.*
Inhoneſtus, a, um. unehrlich, ſchändlich. *mal-honnête.*
Inhoneſte. Adu. *Idem.* Ter.
Inhoneſtas. f. 3. die Unehre, der Schimpf, die Schande. Tert. *le deshonneur, l'infamie.*
Inhoneſtatio. f. 3. die Verunehrung Hieron. *l'action de deshonorer.*
Inhoneſtamentum. n. 2. die Schande. Apul. *la honte.*
Inhonorus *et* Inhonoratus, a, um. ungeehrt. *qui n'eſt point honoré.*
Perhonorificus, a, um. ſehr löblich. *fort louable.*
Perhonorifice. *Idem.* Adu.
Perhoneſtus, a, um. ganz ehrlich. Arnob. *très-honnette.*

†HŌRA f. 1. die Stunde, (Pl. eu) *l'heure.*
Horārius, a, um. einer Stunde lang. *d'une heure.*
Semihora. eine halbe Stunde. *une demie heure.*
Horarium. n. 2. die Stundenuhr. Cenſor. *l'horloge.*
Horalis, e. Adi. Stunden- Fortun. *d'une heure.*
Trihōrium. n. 2. drey Stunden. Auſon. *le tems de trois heures.*

*HORDEVM. n. 2. die Gerſte. Colum. *l'orge.*
Hordeŏlus. m. 2. Dim. ein Gerſtenkorn. Marcell. *la lentille.*
Hordeāceus, a, um. von Gerſten- Plin. *d'orge.*
Hordeārius, a, um. mit Gerſten gefuttert. Plin. *qui vit d'orge.*
Hordeius, a, um. Plaut.
HORNVS, Horat. *et* HORNOTĪNVS, a, um. heurig. *de l'année preſente.*
Horno. Adu. heuer. Plaut. *cette année.*
*HORREVM. n. 2. die Scheune, das Proviantaus. Liu. *la grange, le magazin.*
Horrea. f. 1. Non.
Horreŏlum. n. 2. Dim. eine kleine Scheune. Val. Max.
Horreārius. m. 2. der Tennenmeiſter, Magazinverwalter. Vlpian. *qui garde un grenier, un magazin.*
Horreaticus, a, um. aus der Scheuer. Cod. Theod. *de la grange.*
*HORREO, ui. ſine Sup. ich habe ein Grauen, mir graust. (rei) *je tremble de peur, je ſuis ſaiſi d'horreur.*
Horrentia. f. 1. der Abſcheu, das Grauen Tert. *l'averſion, l'horreur.*
Horror, oris. m. 3. das Grauen, Entſetzen. *l'horreur, friſſon.*
Horrĭdus, a, um. erſchrecklich, das Grauen macht. *horrible.*
Horride. *Idem.* Adu.
Horridulus, a, um. Dim.
Horridiuſcule. Adu. Aug.
Horribilis, e. *Idem.*
Horrificus, a, um, *et* Horrĭfer, a, um. *Idem.*
Horribiliter. Adu. erſchrecklich, gräulich Aug. *horriblement.*
Horricŏmis, e. Adi. ſtruppicht, zottigt. Apul. *heriſſé.*
Horrifice. Adu. mit Scheu. Lucret. *d'une maniere terrible.*
Horrificare. 1. einen erſchrecken Flor. *effrayer, epouvanter.*
Horrificalis, e. Adi. erſchrecklich. Non. *horrible, affreux.*
Horripilare. 1. ſtruppicht ſeyn, wenn die Haare zu Berge ſtehen. Apul. *heriſſer.*
Horripilatio. f. 3. das Haar zu Berge ſtehen. Virg. *l'heriſſement du poil.*
Horrifŏnus, a, um. rauſchend, brauſend. *qui fait un bruit epouvantable.*
Horreſco, ui. 3. ich erzittere, erſchrecke, (icſt, ickt, ck du, ack, ocken) *je friſſonne de peur, j'ai horreur.*
Abhorreo, ui. 2. ich habe ein Grauen, Abſcheu. (ab re) *j'abhorre.*
Abhorreſcere. 3. verabſcheuen, fürchten. Lact. *avoir frayeur, craindre.*
Obhorreo. 2. ich erzittere, erſchrecke. *je tremble, je ſuis ſurpris.*
Cohorreſco, Perhorreſco, Exhorreſco, *et* Inhorreſco. 3. *Idem.*
Perhorridus, a, um. ſehr gräulich. Liu. *tres afreux.*
Subhorreſcere. 3 ungeſtum ſeyn. Non. *être impetueux, un peu terrible.*
Subhorridus, a, um. etwas wild *un peu ſauvage.*

*HORTOR. Dep. 1. ich vermahne *j'exhorte.*
Hortatus. m. 4. *et* Hortatio. f. 3. die Vermahnung. *l'exhortation.*
Hortamen *et* Hortamentum. *Idem.* Liu.
Hortator, oris. m. 3. der vermahnet. *qui exhorte.*
Hortatrix. f. 3. die Vermahnerinn. Stat.
Hortātīnus, a, um. ermahnend. Quinctil.
Adhortor, Cohortor, *et* Exhortor. 1. ich vermahne, friſche an. (ad rem) *j'exhorte, incite.*
Adhortatio et Cohortatio, onis. f. 3. die Vermahnung. *l'exhortation.*
Adhortatus. m. 4. die Ermahnung, Erinnerung. Apul. *l'exhortation.*
Adhortamen. n. 3. *Idem.*
Adhortator. m. 3. ein Ermahner, Erinnerer. Liu.
Cohortatiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Vermahnung. Ambroſ.
Dehortor. Dep. 1. ich mahne ab, warne. *je diſſuade.*
Dehortatio. f. 3. die Abmahnung, Warnung. Plin. *la diſſuaſion.*
Dehortatorius, a, um. Tert. *et* Dehortatiuus. Priſc. abmahnend.
Exhortatio. f. 3. Colum. *et* Exhortamentum n. 2. Non. die Ermahnung, das Zureden. *l'exhortation, l'encouragement.*
Exhortator. m. 3. ein Ermahner. Tert.
Exhortatorius, a, um. Aug. *et* Exhortatiuus, a, um. Quinct. ermahnend.
Inhortari 1. Dep. anreizen, anhetzen. Apul. *animer, inciter.*

†HORTVS. m. 2. der Garten. *le jardin.*
Hortŭlus. m. 2. Dim. ein Gärtchen.
Hortenſis, e. was aus dem Garten iſt. Plin *de jardin.*
Hortenſianus, a, um. gärtneriſch, Garten- Plin. *de jardin.*
Hortulanus, a, um Gärten- Tert. *de jardin.*
Hortŭlānus. m. 2. der Gärtner. Apul. *le jardinier.*

†HOSPES, itis. c. 3. der Gaſt, (die Gäſte) Wirth, (die Wirthe) Fremder. *l'hôte, etranger.*
Hoſpita. f. 1. die Wirthinn, Fremde. *l'hôteſſe.*
*Hoſpitium n. 2. eine Herberge, Wirthshaus. *l'hoſpice, auberge.*
Hoſpitiŏlum. n. 2. Dim. ein kleiner Aufenthalt, Wohnung. Vlpian.
Hoſpitor. Dep. 1 ich bin zur Herberge. *je ſuis logé.*
Hoſpitator. m. 3. der Wirth. Apul. *l'hote.*
Hoſpitaculum. n. 2. die Wohnung, Gaſtſtube. Vlpian. *la demeure, chambre où l'on loge les etrangers.*
Hoſpitālis, e. gaſtfrey. *hoſpitalier.*
Hoſpitaliter. Adu. Liu.
Hoſpitalitas, ātis. f. 3. die Gaſtfreyheit. *l'hoſpitalité.*
Hoſpitūus, a, um. gaſtfrey, wirthlich. Spart. *hoſpitalier, d'hoſpitalité.*
Inhoſpitalis, e. *et* Inhoſpitus, a, um. Poët. wild gegen die Fremden. *inhoſpitalier.*
Inhoſpitalitas. f. 3. Unfreundlichkeit gegen die Fremden. *l'inhoſpitalité.*
Inhoſpitaliter. Adu. unfreundlich, wild. Tert.

HOSTIA. f. 1. das Opfer, Opfervieh. *l'hoſtie, victime.*
Hoſtiātus, a, um. mit Opfern verſehen. Plaut.

HOSTIRE. 4. gleich machen, vergelten. Non. *rendre la pareille.*
Hoſtimentum. n. 2. die Vergeltung Plaut. *la pareille, repreſſail.*
Hoſtus. m. 2. ein gewiſſes Maaß Oel Cat.
Hoſtorium. n. 2. das Streichholz. Priſc. *la racloire.*
Inhoſtus, a, um. ungütlich. Tac. *rude, dur.*

*HOSTIS, is. c. 3. der Feind öffentliche Feind, (Pl. Feinde) *l'ennemi.*
Hoſtilis, e. feindlich, feindſelig. *d'ennemi.*
Hoſtiliter. Adu. Liu.
Hoſtilitas, atis. f. 3. die Feindſeligkeit. Sen. *l'hoſtilité.*
Hoſticus, a, um. dem Feinde gehörig. Colum. *d'ennemi.*
Hoſticum. n. 2. Feindes Land. (ſolum) Liu. *pais ennemi.*
Hoſtifer, a, um. feindlich. Manil. *d'ennemi.*
Hoſtifĭcus, a, um. *Idem.*
Hoſtifice. Adu. feindſeliger weiſe. Non. *en ennemi.*

*HŪMEO, ui. fine Sup. 2. ich naſſe, bin feuchte. *je ſuis humide.*
Humor, oris. m. 3. die Feuchtigkeit. *l'humeur.*
Humĭdus, a, um. feuchte. *humide.*
Humectare. 1. feucht ſeyn, übergehen. *humecter.*
Humectus, a, um. feuchte. Pallad. *humide, moite.*
Humidulus, a, um. Dim. etwas feucht, näßlicht. Auſon. *un peu humide.*
Humide. Adu. naß, feuchte. Plaut. *humidement.*
Humidare. 1. befeuchten, näſſen. Celſ *arroſer, mouiller.*
Humĭfer, a, um. was Feuchtigkeit, Näſſe bringt
Humĭfĭcus, a, um. feucht machend. Plin. *rendant humide.*
Humificare. 1. feucht machen. Auſon. *rendre humide.*
Humefacere. 3. feucht machen. Lactant. *rendre humide.*
Humigatus, a, um. befeuchtet. Apul. *arroſé, mouillé.*
Humeſco, humui, eſcere. 3. feucht werden. *devenir humide.*
Cohumidare. 1. benetzen, anfeuchten. Apul. *arroſer, tremper.*
Exhūmōrare. 1. die Feuchtigkeit abführen Cael. *evacuer les humeurs.*
Inhumectus, a, um. unbefeuchtet, trocken. Cael. *qui n'eſt point arroſé.*
Inhumigare. 1. befeuchten. Non. *mouiller.*
Subhumidus, a, um. etwas feucht, näßlicht. Celſ. *un peu humide.*

*HŪMĔRVS. m. 2. die Schulter. *l'épaule.*
Humerōſus, a, um. der breite Schultern hat. Colum. *qui a les épaules larges.*
Superhumerale. n. 3. der Leibrock. Hieron. *le vetement, qui couvre les épaules.*

†HŪMVS. ſ. 2. die Erde. *la terre.*
Humi. Adu. unten. Horat. *par terre.*
Humo *et* Inhumo. 1. ich beerdige, begrabe, (ähſt, äht, ub, aben) *j'enterre, mets en terre.*
Humatio, onis. f. 3. die Beerdigung *l'enterrement.*
Humātor. m. 3. ein Todtengräber. *le foſſoieur.*
Inhumatus, a, um. unbegraben. *qui n'eſt point enterré.*
*Humilis, e. Adi. niedrig. *bas, rampant.*
Humiliter. Adu. *Idem.*
Humilitas, atis. f. 3. die Niedrigkeit. *l'humilité.*
Humiliare. 1. demüthigen. Tert. *humilier.*
Humilificare. 1. *Idem.* Tert.
Humiliatio. f. 3. die Demüthigung, Erniedrigung. Tert. *l'humiliation.*
Perhumilis, e. Adi. ſehr niedrig. Amm. *fort bas.*
Poſthūmus, (*Poſthumus*) a, um. nach des Vaters Tode geboren. *poſthume.*

I.

IĀCEO, cui, citum. 2. ich liege, (lag, gelegen) bin ungeacht. *je ſuis couché, mépriſé.*
Adiaceo. 2. ich liege daran. (rei) Nep. *je ſuis ſitué auprès.*
Circumiacere. 2. herum liegen. Liu. *être ſitué autour.*
Interiaceo. 2. ich liege darzwiſchen. Col. *je ſuis au milieu.*
Obiaceo. 2. ich liege entgegen. Tac. *je ſuis vis à vis.*
Praciacere. 2. vorliegen. Plin. *être ſitué ou etendu devant.*
Subiaceo. 2. ich liege unten. *je ſuis ſitué au deſſous.*
Subteriacere. 2. unter liegen. Aleim. *être ſitué au deſſous.*
Superiacere. 2. drauf liegen. Celſ. *être couché deſſus ou par deſſus.*

*IĀCIO, ēci, iactum. 3. ich werfe, (du wirfſt, er wirft, wirf, warf, geworfen) *je jette.*
Iactus. m. 4. ein Wurf, Schuß. *le jet, coup.*
Iactio. f. 3. *Idem.* Celſ.
Iactio *et* Iactito. 1 ich werfe, bin ruhmredig. Liu. *je jette çà et là, me vante.*

Iactari. (in re) sich zu thun machen *être occupé.*
Iactatio, onis. f. 3. das Hin- und Herwerfen, die Prahlerey. *l'agitation, ostentation.*
Iactatus. m. 4. die Bewegung. Plin. *l'agitation.*
Iactantia. f. 1. die Ruhmredigkeit, Quinctil. *la vanterie.*
Iactanter. Adu. Tac.
Iactātor. m. 3. ein Prahler. *un vain.*
Iactatrix. f. 3. Sidon. die Prahlerinn.
Iactābundus, a, um. ungestum, ruhmredig. Gell. *orageux, glorieux.*
Iactitabundus, a, um. ruhmredig, prahlerisch. Sidon. *glorieux.*
Iactūra. f. 1. der Schaden, Verlust. *la desavantage, perte.*
Iacŭlum. n. 2. der Wurfspies. *le javelot.*
Iaculor. Dep. 1. ich schieße, werfe. *je lance, jette.*
Iaculator, oris. m. 3. der Schütze Horat. *le tireur.*
Iaculatrix. f. 3. die Schützinn. Ouid.
Iaculatio. f. 3. Plin. *et* Iaculatus. m. 4. Tert. *et* Iaculamentum. n. 2. Non. das Werfen, der Wurf.
Iaculātilis, e. Adi. was geworfen werden kann Ouid.
Iaculatōrius, a, um. zum Werfen gehörig. Vlp.
Adiaculatus, a, um. zugeschossen. Martian. *lancé auprès.*
Eiaculare. 1. hinauswerfen. Gell. *lancer, darder, jetter loin.*
Eiaculari. 1. Dep. *Idem.* Plin.
Eiaculatio. f. 3. das Hinauswerfen.
Eiaculator. m. 3. der hinaus wirft. Veget. *qui jette loin.*
Abiicio, eci, ectum. 3. ich werfe weg. *je rejette.*
Abiectus, a, um. verachtet, gering, kleinmüthig. *abjet, abattu.*
Abiecte. *Idem.* Adu.
Abiectio. f. 3. die Wegwerfung. *l'action de jetter.*
Adiicio. 3. ich thue hinzu. *j'ajoute.*
Adiectio, onis. f. 3. der Zusatz, die Vermehrung. *l'addition, l'augmentation.*
Adiectus. m. 4. die Hinzuthuung. Vitruu. *l'addition.*
Adiectiuus, a, um. beykommend. Macrob. *qu'on ajoute.*
Adiicialis, e. Adi. *Idem.* Plin.
Adiectare. 1. Frequ daran schütten. Apic. *mettre avec.*
Coadiicere. 2. zusammen hineinthun. Col. *mettre en meme tems.*
Superadiicere. 3. noch hinzuthun. Pallad. *mettre par dessus.*
Circumiicio. 3. ich werfe herum, umgebe. Liu. *je jette de tous cotez.*
Circumiectus. m. 4. die Umgebung. *l'action d'entourer.*
Circumiectio. f. 3. *Idem.* Arnob.
Coniicio. 3. ich werfe, muthmaße. *je jette, conjecture.*
Coniecto 1. *Idem.* Ter.
Coniecturālis, e. Adi. vermuthlich. *conjectural.*
Coniecturaliter. Adu. muthmaßlich Sidon. *par conjecture.*
Coniectus. m. 4. der Wurf. Nep. *le coup.*
Coniectanter. Adu. muthmaßlich. Tert. *par conjecture.*
Coniecturālis, e. Adi. das in Muthmaßungen besteht. Gell. *qui est de conjecture.*
Coniectanea. Pl. n 2. Bücher, worinnen man allerhand Einfälle zusammen schreibt. Gell.
Coniectarium. n. 2. was man errathen kann. Non. *qu'on peut aisement deviner.*
Coniectabundus, a, um. rathend, muthmaßend. August. *qui conjecture.*
Coniectio. f. 3. Coniectura. f 1. *et* Coniectatio. f. 3. Plin. die Muthmaßung. *la conjecture.*
Coniector. m. 3. der Wahrsager. *le devin.*
Coniectrix. f. 3. eine Wahrsagerinn. Plaut. *la devineresse.*
Deiicere. 3. herunterwerfen. (de re) *jetter en bas.*
Deiecte. Adu. niederträchtig. Tert. *avec bassesse.*
Deiectus. m. 4. Liu. *et*
Deiectio. f. 3. die Niederwerfung, Stürzung. *l'action de jetter en bas.*
Deiectiuncula. f. 1. Dim. Scribon.
Deiectare. 1. Frequent. stürzen, hinabwerfen. Gell. *précipiter, jetter en bas.*
Indeiectus, a, um. ungestürzt. Ouid. *qui n'est point jetté en bas.*
Disiicio. 3. ich zerstreue. *je dissipe.*
Disiectus. m. 4. die Zerstreuung *la dissipation.*
Disiectare. 1. Frequ. zerstreuen. Lucr. *jetter çà et là.*
Eiicere. 3. auswerfen. *jetter dehors.*
Eiectio. f. 3. die Verstoßung *l'ejection.*
Eiectus. m 4. das Auswerfen, Ausstoßen. Lucr. *l'ejection.*
Eiectiuncula. f. 1. Dim. Marcell.
Eiectare. 1. hinauswerfen Ouid *jetter, pousser, chasser dehors.*
Eiectatio. f. 3. die Auswerfung, Verstoßung. Sidon. *l'ejection.*
Eiectamentum. n. 2. der Auswurf. Tac.
Eiectitius, a, um. auswerfend. Plin. *qui rejette.*
Iniicere. 3. hinein werfen. *jetter dedans.*
Iniectus. m. 4. was hinein geworfen ist Plin.
Iniectio. f. 3. die Hineinwerfung. Sen. *l'action de jetter dedans.*
Iniectionale. n. 3. das Clystier. Horatian. *le lavement.*
Iniectare. 1. Frequ. oft hineinwerfen. Stat. *jetter dedans.*
Superiniicere. 3. drauf legen, umschlagen. Cels. *jetter, mettre par dessus.*
Interiicere. 3. dazwischen werfen. *jetter entre.*
Interiectus. m. 4. das Dazwischenwerfen.
Interiectio. f. 3. die Einschiebung, Dazwischenwerfung. Herenn.
Interiectura. f. 1. *Idem.* Frontin.
Obiicere. 3. entgegen werfen, einwenden. *objecter, opposer.*
Obiectum. n. 2. der Vorwurf. *l'objection.*
Obiectus. m. 4. das Vorwerfen. Tac. *l'action d'objecter.*
Obiectio. f. 3. der Einwurf. Arnob. *l'objection.*
Obiector. m. 3. der da vorwirft. Non. *qui reproche.*
Obiectare. 1. Frequ. sich in Gefahr wagen, einem was vorwerfen. *s'exposer aux dangers, reprocher une chose à quelqu'un.*
Obiectatio. f. 3. Caef. *et* Obiectaculum. n. 2. Varr. der Vorwurf. *le reproche.*
Obiectamentum. n. 2. *Idem.* Apul.
Obtectator. m. 3. der Gegner. Ascon. *l'adversaire qui contredit, qui s'oppose.*
Ōbex, icis. c. 3. der Riegel, die Hindernis. *le verrouil, obstacle.*
Praeiicere. 2. entgegen setzen. Col. *jetter devant ou avant.*
Proiicere. 3. wegwerfen. *jetter là.*
Proiecte. Adu. schmählich. Tert. *injurieusement.*
Proiectus. m. 4. das Vorwerfen. Plin.
Proiectio. f. 3. das Vorwerfen. *l'action de jetter là.*
Proiectibilis, e. Adi. verwerflich. Iren. *qu'on peut rejetter.*
Proiectitius, a, um. hingeworfen Amm. *exposé.*
Proiectōrius, a, um hinwerfend. Macer.
Proiectura. f. 1. der Ausladen, das Vordach. Vitruu. *l'avance, la saillie.*
Reiicere. 3. zurück werfen, verwerfen. *rejetter.*
Reiectus. m. 4. das Zurückwerfen, Brechen. Hygin.
Reiectio. f. 3 das Verwerfen. *l'action de rejetter.*
Reiector. m. 3. der da verwirft. Apul. *qui rejette.*
Reiectare 1. Frequ. zurücktreiben. Lucr. *rejetter.*
Reiectatio. f. 3. die Zurücktreibung. Solin.
Reiectaneus, a, um. verwerflich. *rejetté.*
Reiiculus, a, um. *Idem.* Varr.
Subiicere. 3. unterwerfen, unterschieben, unter den Fuß geben. *je mets dessous, suppose.*
Subiecta. f. 1 der Fußboden. Vitruu. *la base.*
Subiectum. n. 2. der unterste Theil Tac. *la partie inferieure.*
Subiecte. Adu. unterthänglich. Caef. *d'une maniere soumise.*
Subiectus. m. 4. Col *et* Subiectio. f. 3. die Darstellung, Unterstecknng, Einschiebung. *la representation, supposition.*
Subiector. m. 3. der da unterstecket. *le fauxaire.*
Subiectiuus, a, um. unterwerflich. Apul.
Subiectiue. Adu. *Idem.* Martian.
Subex. f. 3. eine Unterlage. Gell.
Subiectare. 1. Frequ. unterlegen. Horat. *mettre dessous.*
Subiactare. 1. sich etwas rühmen Varr. *se glorifier un peu.*
Infubiectus, a, um. frey Prudent. *libre.*
Subteriacere. 3. darunter legen. Pall.
Superiicere. 3. druber werfen. Liu. *jetter par dessus.*
Superiectus. m. 4. Col. *et* Superiectio. f. 3. Quinctil. die Drüberwerfung.
Superiactare. 1. Frequ. hochwerfen Plin. *jetter en haut.*
Traiicere. 3. überfahren, durchstoßen. *passer au-delà, percer d'outre en outre.*
Traiectus. m. 4. die Ueberfahrt. Caef. *le trajet.*
Traiectio. f. 3. das Uebersetzen, Versetzen.
Traiector. m. 3. der überfährt, durchfahrt. Prudent.
Traiectura. f. 1 Vitruu.
Traiecticius, a, um. was sich überführen läßt. Dig.
Traiectare. 1. Frequ. durchstechen. Cels.
Pertraiicere 3. durchdringen. Aug. *traverser.*
†IAM. Adu. itzund, itzo. *présentement, à cette heure.*
†IĀNVA. f. 1. die Thure, (Pl. ren) *la porte.*
Ianitor, oris. m. 3. der Thurhüter. *le portier.*
Ianitrix f. 3. Plin.
IBEX. m. 3. die Gemse. Plin. *le chamois.*
IBI. Adu. dort. *là.*
Ibidem. eben daselbst. *là même.*
Alibi anderswo. *ailleurs.*
Inibi. daselbst. *en ce lieu là.*
Interibi. Adu. indessen Gell. *cependant.*
Postibi. Adu. alsdenn, nachmals. Plaut. *apres, ensuite.*
ĪCIO, ici, ictum. 3. ich schlage, werfe. (Foedus) *je frappe, bats.*
Ictus. m. 4. der Schlag, (die Schläge) der Streich. Stich. *le coup.*
†IDŌNEVS, a, um. bequem, tuchtig. (rei, ad rem) *capable, convenable.*
Idonee. Adu. bequemlich. *d'une maniere propre.*
Inidoneus, a, um. ungeschickt, unbequem. Apul. *incapable, qui n'est point propre.*
Peridoneus, a, um. sehr bequem. Caef. *fort propre à ou contre.*
ĪDVS. Pl. f. 4. der 13 (15) Tag des Monats *le 13 (15) jour du mois.*
Idūlis, e. Adi. was die Idus angeht. Ouid.
*IĔCVR, ŏris *et* inŏris. n. 3. die Leber, (Pl. ra) *le foie.*
Iecuſculum. n. 2. Dim. ein Leberchen. *le petit foie.*
Iecinorōsus, a, um. leberſuchtig. Scribon. *qui a mal au foie.*
†IĔIŪNVS, a, um. nüchtern. *qui est à jeun.*
Ieiune. Adu. unkraftig, schlecht. *d'une maniere maigre, froide.*
Ieiunitas f. 3. die Dürftigkeit *l'indigence.*
Ieiunium. n. 2. das Fasten. *le jeune.*
Ieiunioſus, a, um. nüchtern. Plaut. *qui est à jeun.*
Ieiunare. 1. fasten. Nep. *jeuner.*
Ieiunatio. f. 3. das Fasten. Tert. *l'action de jeuner.*
Ieiunator. m. 3. der da fastet. Aug. *qui jeune.*
Semiieiunium. n. 2. ein halber Fasttag. Aug. *le demi jour de jeune.*
*IENTO. 1. ich frühstucke. *je déjeune.*
Ientāculum. n. 2. das Frühstück. Suet. *le déjeuner.*
Ientatio. f. 3. das Frühstucken. Firmic. *l'action de déjeuner.*
Ientator. m. 3. der da frühstucket. Eutrop. *qui déjeune.*
ĬGITVR. Coni. derohalben. *donc.*
†IGNIS, is. m. 3. das Feuer. *le feu.*
Igniculus. m. 2. Dim.
Igneus, a, um. feurig Plin *igné, ardent.*
Igneŏlus, a, um. etwas feurig. Prudent. *qui est un peu en feu.*
Ignarius, a, um. was Feuer in sich hat. Marcell.
Ignidus, a, um. hitzig, erhitzt. Prisc. M. *ardent, echauffé.*
Ignitus, a, um. glühend. Gell. (ab Ignio. 4. Prudent.) *ardent.*
Ignitulus, a, um. Dim. etwas feurig, hitzig Tert. *un peu ardent.*
Igneſco, ĕre. 3. glühend werden, entbrennen. *devenir tout en feu, s'embraser.*
Ignitābulum. n. 2. ein Feuerzeug. Macrob *l'amorce, le fusil.*
Igniarium. n. 2. der Zunder, das Feuerzeug. Plin. *l'amorce, la meche.*
Ignefactus, a, um. glühend gemacht. Plin.
Ignicŏlorus, a, um. feuerfarbig Iuuenc. *de couleur de feu.*
Igniferus, a, um. feuerfarbig Iuuenc. *de couleur de feu.*
Igniscans. o. 3. funkelnd. Auien. *brillant, etincelant.*
Igniscŏmus, a, um. *Idem.* Auſon.
Igniſer, a, um. brennend, feurig. *qui porte du feu.*
Ignifluus, a, um. vom Feuer wallend. Claudian. *qui jette du feu.*
Igniger̆na. m. 1. im Feuer gebohren. Ouid. *engendré dans le feu.*
Igniger̆us, a, um. *Idem.* Apul.
Ignipes. o. 3. mit feurigen Füßen. Ouid. *qui a les pieds de feu.*
Ignipotens. o. 3. feuermachtig. Virg. *le maitre du feu.*
Ignispicium. n. 2. Wahrsagung aus dem Beschauen des Feuers. Plin.
Igniuagus, a, um im Feuer schwebend. Martian. *flottant en feu.*
Ignescere. 3. feurig werden. Censorin. *s'embraser, devenir tout en feu.*
ĪLEX, icis. f. 3 eine Steneiche. *la yeuse, rouvre.*
Ilignus *et* Ligneus, a, um. von Eichen. Colum. *de rouvre.*
Ilicēus, a, um. von Eichen Stat. *de rouvres.*
Ilicētum. n. 2. ein Eichwald. Martial. *le lieu planté de rouvres.*

ĪLIA. Pl. n. 3. (Ile. Sing. Obfol.) das Eingeweide. *le menu boiau des animaux.*
Ileus. m. .. die Darmgicht. Celf. *la colique.*
Ilĭōsus, a, um. darmgichtig Plin *qui a la colique.*
Exilis, e. Adi. dünn, gering. (fine Ilibus) *grêle, maigre.*
Exiliter. *Idem.* Adu.
Exilitas. f. 3. das Unvermögen. *la petiteſſe.*
Perexīlis, e. Adi. ſehr dünn, ſehr gering. Col. *fort menu, très-petit.*
†ILLE, a, ud. derſelbe. *lui, celui-là.*
Illic, aec, uc. der, die, das. Plaut. *ce-là.*
Illic. Adu. dort. Ter. *là en cet endroit là.*
Illi. pro Illic, dort. Lucr.
Illac. Adu dort hindurch. *par là, de ce coté là.*
Illa. pro Illac, dorthindurch Plaut.
*Illinc. Adu. von dannen, dorther. *de là.*
Illuc. Adu. dorthin. *à cet endroit là.*
Illico. Adu. alſobald Ter. *auſſitôt.*
†ĬMĀGO, ĭnis. f. 3. das Bild (die Bilder) *l'image.*
Imagunc̆ula. f. 1. Dim. ein Bildchen. *le petit portrait.*
Imaginālis, e. Adi. figürlich, bildlich. Iren. *typique.*
Imaginaliter. Adu. figürlich. Aug. *figurement.*
Imaginōſus, a. um. voll Bilder im Gehirne. Catull. *plein des images.*
Imagineus, a, um. die Bilder angehend. Sedul.
Imagĭnari. 1. Dep. ſich ein Ding einbilden. (rem) *s'imaginer.*
Imaginare 1. ſich vorſtellen, einbilden. Gell. *ſe repreſenter, s'imaginer.*
Imaginatio. f. 3. die Einbildung. Plin. *l'imagination.*
Imaginātiuus, a, um. in der Einbildung beſtehend. Aug. *imaginaire.*
Imaginarius, a, um. erdichtet, eingebildet Liu. *imaginaire.*
Imaginarie. Adu. in der Einbildung Sidon. *d'une maniere fantaſtique.*
Imaginabundus, a, um. der ſich was in Gedanken vorſtellet. Apul. *qui s'imagine.*
†IMBER, bris. m. 3. der Platzregen. *la giboulée, pluïe d'orage.*
Imbrialis, e. Adi. Regen= Cael. *de pluïe.*
Imbrĭdus, a, um. Solin. *et* Imbricus, a, um. Macrob. regenhaftig. *pluvieux.*
Imbrĭcitor. m. 3. der da Regen macht, Regen bringt. Macrob. *qui amene, qui cauſe de la pluïe.*
Imbrĭfer, a, um. *Idem.* Virg.
Imbrificatus, a, um. voll Regen, regenhaft. Martian. *pluvieux.*
Imbrex, icis. c. 3. der Hohlziegel. Plin *la tuile creuſe, goutiere.*
Imbricare. 1. aneinander fugen wie Ziegel, mit Ziegeln decken. Sidon. *ouvrir de tuiles creuſes, de faitieres.*
Imbricatim. Adu. ziegelweiſe, wie Hohlziegel. Plin.
*ĬMĬTOR. 1. Dep. ich folge nach, thue nach. *j'imite.*
Imitare. 1. nachahmen, nachthun, nachfolgen. Non. *imiter, copier, contrefaire.*
Imitatus. m. 4. die Nachahmung. Val. Max. *l'imitation.*
Imitatio, onis. f. 3. die Nachfolge, das Nachthun. *l'imitation.*
Imitator, oris. m. 3. ein Nachfolger. *l'imitateur.*
Imitatrix. f. 3.
Imitābilis, e. Adi. das ſich nachthun läßt. *imitable.*
Inimitabilis, e Adi. Quint.
Imitamen. n. 3. die Nachäffung Ouid. *l'action de contrefaire.*
Imitamentum. n. 2. das Nachthun. Gell. *l'action de contrefaire.*
*IMMĀNIS, e. Adi. grauſam. *horrible.*
Immāniter. Adu. grauſamlich. Gell. *horriblement.*
Immanitas, atis. f. 3. die Grauſamkeit. *la cruauté.*
ĪMVS, a, um. das Unterſte, das Tiefſte. Virg. *le plus bas, le plus profond.*
Imĭtus. Adu. von Grunde aus Gell. *de fond en comble.*
īmo, *vel* Immo. Adu. ja, vielmehr. *mais, même, au contraire.*
IN. Praep. in, auf, zu. *dans, en, à, au.*
*INĀNIS, e. Adi. leer, ledig. *vuide.*
Inaniter. Adu. *Idem.*
Inania. f. 1. das Leere. Non. *le vuide.*
Inanimentum. n. 2. *Idem.* Plaut.
Inanēſcere. 3. leer werden, ſchwinden. Amm. *devenir vuide, amoindrir.*
Inanefacere. 3. zernichten, aufheben. Vlp. *annuler, caſſer.*
Inanilŏquus, a, um. unnütz redend. Plaut *diſeur de rien.*
Inanitas, atis. f. 3. die Eitelkeit. *la vanité.*
Inanio. Plin. *et* Exinanio, ĭui, ītum. 4. ich leere aus. *je vuide.*
Exinanitio, onis. f. 3. die Ausleerung. Plin. *l'evacuation.*
Reexinanire. 4. wieder leer machen Apic. *vuider de nouveau.*
Seminānis, e. Adi. halbleer. Plin. *à demi vuide.*
Subinanis, e. Adi. etwas leer. *un peu vuide.*
*INCHOO. 1 ich fahe an. *je commence.*
Inchoator. m. 3. der Anfänger. Prudent. *qui commence, l'auteur.*
INCĪLE. n. 3 der Waſſerlauf, Waſſergraben. Col. *le canal, foſſé.*
Incĭlis, e. Adi. eingegraben. Cat. *creuſé.*
Incĭlare. 1. ſchelten. Lucr. *blamer.*
INDĀGO. 1. ich ſpüre nach erforſche. *je cherche, recherche.*
Indaganter. Adu. der Spur nach. Col. *à la piſte.*
Indāgātus. m. 4. ausgeforſcht. Apul. *recherche.*
Indagator. m. 3 der Nachſucher, Erforſcher. Col. *qui recherche.*
Indagatrix. f. 3. die Erforſcherinn
Indāgo, inis. f. 3. die Spur, Nachforſchung: das Jägergarn. Virg. *la recherche, les traces, rets.*
Indagatio. f. 3. *et*
Indāges. f. 3. die Nachſuchung Claud. *la recherche.*
Indāgus, a, um. forſchend, ſuchend. Martial. *recherchant.*
Perdāgare. 1. durchforſchen Claud. *rechercher avec ſoin.*
NDE. Adu. von dannen. *de là.*
Inde. daraus. Liu. *de là, de ce lieu là.*
Deinde, Dein *et* Deinceps. Adu. hernach. *après, deformais.*
Exinde. Adu. dannenher. *de-là.*
Perinde Adu. gleich eben ſo. *de même.*
Proinde Coni. derohalben *c'eſt pourquoi.*
Proin. derowegen, derohalben. Ter. *c'eſt pourquoi, par conſequent.*
Subinde. Adu. hernach, je bisweilen. Plin. *apres cela, de tems en tems.*
Indĭdem. eben daher, von ſelbigem Ort. *du même lieu.*
INDIGES, ĕtis. m. 3. ein vergötterter Menſch. Virg. *homme déifié.*
Indigĕtare. 1. anrufen. Macrob. *invoquer.*
Indigitamenta. Pl. n. 2. ein Buch, worinnen die Namen der Götter und ihre Anrufungsformeln enthalten waren. Arnob.
† INDŎLIS, *vid.* OLEO.
*INDVCIAE, *vid.* DVCO.

INDVLGEO, ulſi, ultum. 2. ich vergönne, ſehe nach. (rei) *je p mets, ſouffris.*
Indulgentia. f. 1. die Gnade, Nachſehung, Verzärtelung. *grace, indulgence.*
Indulgenter. Adu. mit Gelindigkeit, Nachſehen. Liu. *avec indulgen*
Indulgitas. f. 3. die Nachſicht, Verzärtelung. Non. *l'indulgence.*
Indultus. m. 4. die Zulaſſung, Erlaubniß. Sidon. *la p miſſion, l'indulgence.*
Indultor. m. 3. der da nachſieht. Tert. *qui ſouffre, qui laiſſe faire*
Perindulgens. o. 3. ſehr gutig. *fort indulgent.*
†INDVSTRIVS, a, um. fleißig *induſtrieux.*
Induſtrie. *Idem.* Adu. fleißigerweiſe. *induſtrieuſement.*
Induſtria. f. 1. der Fleiß. *l'induſtrie.*
Induſtriōſus, a, um. ſehr fleißig. Sen. *fort appliqué, attaché.*
Induſtrioſe. Adu. ſehr fleißiger weiſe. Charif. *ſoigneuſemen avec application.*
INFRA. Praep. unter, drunter. *ſous, deſſous.*
Infĕrus, a, um. das unten iſt. *qui eſt deſſous.*
Inferi. Pl. m. 2 die Verſtorbenen, unterirdiſchen Oerter. *les mor lieux ſouterrains.*
Infĕrior. der Untere. *l'inferieur.*
Infĭmus. der Unterſte. *le plus bas.*
Infĕriae, *vid.* INFERO.
Infernas, ātis. f. 3. von unten her. Plin. *qui croit dans les lieux b*
Infernus, a, um. unterſt, hölliſch. *infernal.*
Infernalis, e. Adi. hölliſch. Prud. *infernal.*
INFĬMAS, ātis. f. 3. geringen Standes. Plaut. *qui tient le dernier ran*
Infimare. 1. herunter ſetzen, erniedrigen. Apul. *deplacer, abaiſſer.*
Infimitas. f. 3. die Niedrigkeit. Amm. *l'abaiſſement.*
INFVLA. f. 1 ein Biſchofshut. Liu. *la mitre.*
Infulātus, a, um. mit einem Biſchofshute gezieret. Su *orné de la mitre.*
INGENIVM, *vid.* GIGNO.
INGENS, tis o. 3. groß *grand.*
INGVEN, inis. n. 3. das mannliche Glied. Celſ. *le membre viril.*
INQVAM. Verb. Anom. ich ſage. *je dis.*
INQVĪNO. 1. ich beſudele, beflecke. *je ſoüille, ſalis.*
Coinquino. *Idem.*
Inquinate. Adu. unrein, unflätig. *ſalement, ſans politeſſe.*
Inquin mentum. n. 2. der Unflat. Gell. *la ſaliſſure.*
*INSTAR. n. Indecl. die Gleichheit. (ad) *l'egalité.*
Inſtar. gleichwie. (cum Gen) *comme.*
INSVLA. f. 1 die Inſel, (Pl. eln) *l'iſle.*
Inſulāris, e. Adi. Amm. *et* Inſulānus, a, um. Seru. der in ein Inſel wohnet. *inſulaire.*
Inſularius. m. 2. der Hausvogt. Dig. *le concierge d'une maiſon.*
Inſulenſis, e. Adi. zur Inſel gehörig. Solin. *inſulaire.*
Inſulōſus, a, um. voll Inſeln. Ammian. *plein d'iſles.*
Pĕninſula. f. 1. die Halbinſel. Catull. *la peninſule.*
*INTĔGER, gra, um. ganz, aufrichtig. *entier, ſans défaut.*
Intĕgellus, a, um. Dim. (men
Integre. Adu. redlicher, aufrichtigerweiſe. *avec integrité, ſans deguiſ*
Integritas, atis. f. 3. die Aufrichtigkeit. *l'intégrite.*
Integritūdo. f. 3. die gute Geſundheit. Vlp. *la bonne ſanté, la viguu*
Integratio. f 3. die Erneuerung. Ter. *le renouvellement.*
Integrator. m. 3. der etwas erneuet, wieder herſtellet. Tert.
Integraſcere. 3. wieder neu werden. Ter. *ſe renouveller.*
Integro, Liu. *et* Redintegro, Caeſ. 1. ich ergänze. *je renouvelle*
Deintegrare. 1. verderben. Non. *corrompre.*
Perinteger, a, um. vollkommen. Gell. *entier, parfait.*
Redintegratio. f. 3. die Ergänzung, Erneuerung. *le retabliſſement.*
Redintegrator. m. 3. der etwas wieder erneuert, ergänzet. Tert.
Semĭnteger, a, um. halbganz. Amm. *à demi entier.*
INTER. Praep. zwiſchen. *entre.*
Intra. Praep. drinnen. *dans.*
Interior. der Innere. *l'interieur.*
Interius. Adu.
Intimus. der Innerſte. *le plus interieur.*
Intime. Adu. inniglich. *du fond du coeur.*
Intimare. 1. vereinbaren; kund thun. Solin. *unir; intimer.*
Intimatio. f. 3. die Ankündigung. Martian. *l'intimation.*
Intimator. m. 3. der etwas ankündiget. Capitolin. *qui intime.*
Interaneus, a, um. inwendig Plin. *interieur.*
Interaneum. n. 2. der Darm, Maſtdarm. Plin. *le boyau culier.*
Interanea. Pl. n. 2. die Gedärme. Plin. *les inteſtins.*
Interulus, a, um. inwendig Capell. *interieur.*
Interula. f. 1. das Hemde. Tert. *la chemiſe.*
Intraneus, a, um. innerlich. Sidon. *interieur.*
Interim *et* Interea. Adu. indeſſen, inzwiſchen. *cependant.*
Interdum. Adu. bisweilen. *quelque fois.*
Internus *et* Inteſtinus, a, um. innerlich, inwendig. *interne, inteſtin.*
Inteſtīnum. n. 2. der Darm, das Eingeweide. *les inteſtins.*
Intus Adu. drinnen. *dedans.*
Intro. Adu. hinein *là dedans.*
Intro, are. 1. hinein gehen. *entrer dedans.*
Intrabilis, e. da man hinein kann. Liu. *où l'on peut entrer.*
Introrſum. Adu. hineinwärts Liu. *dedans, au dedans.*
Subintrare. 1. neben ei kommen. Aug. *ſurvenir.*
Intrinſĕcus. Adu. innerlich. *en dedans.*
Intercapēdo, *vid* CAPIO
*INTERPRES, ētis. c. 3. der Dolmetſcher, Ausleger. *l'interpréte.*
Interprĕtor. 1 Dep. ich lege aus, dolmetſche. *j'interprète.*
Interpretatio, onis. f. 3. die Auslegung, Deutung. *l'interprétation.*
Interpretamentum. n. 2. *Idem.* Petron
Interpretatiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Auslegung Hier.
Interpretator. m. 3. der Ausleger, Dolmetſcher. Tert. *l'interprete.*
Interpretabilis, e. Adi. was ſich auslegen läßt. Tert. *qu'on peut interpreter.*
*INVĪTO. 1. ich lade ein, (lud, geladen) locke an. (ad rem, quem re) *j'invite, attire.*
Inuitatio, onis. f. 3 die Einladung, Anlockung. *l'invitation, attrait.*
Inuitatiuncula. f. 1. Dim. Zuſpruch zum trunken. *petite débauche.*
Inuitatus, us. m. 4. *et* Inuitamentum. n. 2. *Idem.*
Inuitator. m. 3. der da einladet, anreizet. Martial. *qui invite.*
Inuitatrix. f. 3. die da einladet, anreizet. Symm. *celle, qui invite.*

Inuitatōrius, a, um. Einladungs- Tert. *d'invitation.*
Inuitābilis, e. reizend. Gell. *charmant.*
Subinuitare. 1. einigermaßen einladen. *inviter en quelque maniere.*
†INVĪTVS, a, um. ungern, *qui agit malgré soi.*
Inuite *et* Inuito. Adu. *Idem.*
Perinuitus, a, um. sehr ungern.
†IŌCVS. m. 2. der Scherz. *la raillerie.* Pl. Ioci *et* Ioca. n. 2. Scherzreden. *bons mots.*
Ioculus. m. 2. Dim. ein kleiner Scherz, ein Spaß. Plaut. *la badinerie.*
Iocosus, a, um. scherzhaft. *railleur.*
Iocose Adu. im Scherze. *plaisamment.*
Iocor. Dep. 1. ich scherze. *je me joüe.*
Iocabundus, a, um. scherzend. Lactant. *raillant.*
Iocatio, onis. f. 3. das Scherzen. *la plaisanterie.*
Ioculator. m. 3. ein Possenreißer. *un railleur.*
Ioculatorius, a, um. poßierlich, lächerlich. Diomed. *de plaisanterie.*
Iocūlāris, e. *et* Iocularius, a, um. Adi. kurzweilig. Ter. *bourlesque.*
Ioculanter. Adu. scherzhaft. Sidon. *en badinant.*
Ioculatio. f. 3. der Scherz. die Possen. Firmic. *la badinerie.*
Exiocari. Dep. 1. ausscherzen. *cesser de plaisanter.*
IPSE, a, um. Pron. selber, selbst. *même.*
Ipsus. Ter.
IRA. f. 1. der Zorn, Unwillen. *la colere, le ressentiment.* Pl. Feindschaft. *l'inimitié.*
Iracundus, a, um. zornig, ergrimmet. *colére, emporté.*
Iracunde. Adu. aus Zorne. *par colere.*
Iracundia. f. 1. der Zorn, die Rachgier. *la colére, vengeance.*
*Irascor, iratus sum. Dep. 3. ich erzürne mich, zürne. (rei) *je me mets en colere, m'emporte.*
Irascentia. f. 1. die Erzürnung, Apul. *l'emportement.*
Irascibilis, e. Adi. der leicht erzürnt wird. Firmic. *qui s'emporte facilement.*
Iratus, a, um. zornig. *qui est en colére.*
Irate. Adu. zorniger weise. Col. *en colere.*
Obirasci. 3. Dep. sich erzürnen, böse werden. Apul. *s'emporter, se mettre en colére.*
Obiratio. f 3. der Zorn, Erzürnung. *la colére, l'emportement.*
Periratus, a, um. sehr zornig. *fort irrité.*
Subirascor. ich zürne ein wenig. *je me fâche un peu.*
†IRIS, iridis. f. 2. der Regenbogen, der Zirkel in dem Auge. *l'arc en ciel, en oeil.*
Irīnus, a, um. von blauen Lilien. Plin. *de flambe, glaieul.*
Iricōlor. o. 3. regenbogenfarbig. Auson. *qui est de couleur d'un arc en ciel.*
RRĪTO. 1. ich reize. *j'irrite.*
Irritate. Adu. angereizt, heftig. Amm.
Irritator. m. 3. der Anreizer. Sen. *qui irrite.*
Irritatio f 3. *et* Irritamentum. n. 2. die Anreizung. Liu. *l'irritation.*
Irritāmen. n. 3. die Reizung. Ouid. *ce qui irrite.*
Irritabilis, e Adi. der sich leicht aufbringen läßt. *qui se met facilement en colére.*
Irritabilitas. f. 3. der Jachzorn. Apul. *l'impetuosité, la fougue.*
Proritare 1. herbey bringen, locken. Col. *exciter, provoquer.*
S, ea, id derselbige, derjenige. *ce, celui-là.*
Iste, a, ud. jener, derselbe. *celui-ci, celui-là.*
Istic, istaec, istoc. eben dieser. *le même, celui-là même.*
Isthic Adu. dort, daselbst. *là, en cet endroit.*
Isthinc. Adu. daher, dorther. *de là.*
Istactenus. bis daher Plaut. *jusque de votre coté.*
Istorsum. Adu. dahinwärts Ter. *vers vous.*
Istuccine dorthin? Ter.
Idem, eadem, idem. eben derselbe. *le même.*
Identidem Adu. oftmals, eins über das ander. *de tems en tems.*
Eo. dahin. *là.*
Eodem. eben dahin. *là-même.*
Eone. darum? Ter. *pour celà?*
Eoque. daher. Vell. *c'est pourquoi.*
Eousque. so weit, so fern. Col. *jusques-là, jusqu'au point.*
Adeo so gar, so sehr. *tant si fort.*
Ideo. deswegen, darum. *pour celà.*
TA. Adu. also, ja. *oui.*
Itaque. Coni. derohalben, darum. *donc, c'est pourquoi.*
Item. wie auch. *de même, aussi.*
Itemque. imgleichen auch. *de meme.*
Itidem. Adu. gleicher weise. *pareillement.*
ĪTER, itinĕris. n. 3. die Reise. *la voiage.*
Itinerarius, a, um. reise- Amm. *de chemin, de voïage.*
Iterdūcus. m. 2 ein Wegweiser. Martian. *qui enseigne le chemin.*
Itéro. 1. ich wiederhole, pflüge zum andernmal. *je repete, donne une seconde façon à une terre.*
Iteratio, ōnis. f. 3. die Wiederholung. *la repetition.*
Iterabilis, e. was sich wiederholen läßt. Tert. *qu'on peut repeter.*
Iterum. Adu. wiederum, zum andernmal. *de nouveau, encore une fois.*
Iterate. Adu. nochmals. Iustin. *de nouveau, encore une fois.*
Obiter. Adu. zufälliger weise. *en chemin faisant.*
Reiterare. 1. wiederholen Apul. *repeter.*
Reiteratio. f. 3. die Wiederholung. Quinctil. *la repetition.*
VBA. f. 1. die Mähne an Pferden, Löwen, ꝛc. Plin. *la criniere.*
Iubatus, a, um. das Mähnen hat. *qui a des crins sur le coû.*
VBAR, iubaris. n 3. der Glanz. *la splendeur.*
*IVBEO, iussi, iussum. 2. ich heiße, (hieß, geheißen) befehle, (du befiehlst, er befiehlt, befiehl du, befahl, befohlen) (Infin.) *je commande, ordonne.*
Iussus. m. 4 *et* Iussum. n. 2. der Geheiß, Befehl. *le commandement, l'ordre.*
Iussio. f. 3. der Befehl Liu. *le commandement.*
Adiubere. 2. anbefehlen Plaut. *ordonner.*
Iniussus, a, um. ungeheißen. *qui n'a point été commandé.*
Iniussu. Abl. m. 4. ohne Geheiß. *sans qu'on l'ait commandé.*
VBILO. 1. ich jauchze, frohlocke, rufe laut. Varro. *je sonne le tocsin, pousse des cris de joie.*
Iubilum. n. 2. das Jauchzen, Freudengeschrey. Sil. *le cri de joie, l'acclamation*
Iubilatio, ōnis. f. 3. das Jagdgeschrey. Apul. *le cri de chasse.*
IVCVNDVS, a, um. lieblich, erfreulich. *agréable, divertissant.*
Iucunde. Adu. lustig, fröhlich *agreablement.*
Iucunditas, atis f 3. die Lieblichkeit *l'agrement, le plaisir.*
Iucundari. Dep. 1 fröhlich seyn Lactant *avoir de la joie.*
Iniucundus, a, um. unlieblich. *desagréable.*
Iniucunde. Adu. unangenehmer weise. *desagreablement.*
Iniucunditas, atis. f. 3. Unannehmlichkeit *le desagrément.*
Periucundus, a, um sehr angenehm. *fort agréable.*
Permcunde. Adu. sehr angenehm. *tres agreablement.*
*IVDICO. 1 ich richte. *je juge.*
Iudicato. Adu. bedachtlich. Gell. *apres une mure deliberation.*
Iudicatum. n. 2. das Urtheil. *la sentence, decision.*
Iudicatus. m. 4. die Gewalt zu urtheilen. *la judicature, le pouvoir à juger.*
Iudicatio f. 3. die streitige Frage. *la question à juger.*
Iudicātrix. f. 3. Quinctil.
Iudicābilis, e Adi. das man richten kann. Martian. *qu'on peut decider*
Iudicium. n 2. das Gericht, Urtheil. *la justice, le jugement.*
Iudiciólum. n. 2. Dim. Amm.
*Iudex, icis. m. 3. der Richter. *le juge.*
Iudiciarius, a, um. *et* Iudicialis, e. Adi. gerichtlich. *judiciaire.*
Iudicialiter. Adu. gerichtlich. Sidon. *en justice.*
Abiudico. 1. ich spreche ab. *je fais perdre par sentence.*
Adiudicare. 1. zuerkennen. *ajuger à quelcun.*
Adiudicatio. f 3. Vlp.
Diiudico. 1. ich richte, entscheide. *je discerne, decide.*
Diiudicatio. f 3. die Entscheidung *le discernement.*
Diiudicatrix. f. 3. die da entscheidet. Apul *celle, qui decide.*
Iniudicatus, a, um. unentschieden Quinctil. *indecis.*
Praeiudicare. 1. vor der Zeit richten. *porter un jugement par avance.*
Praeiudicatio. f. 3. das Vorurtheil Quinctil *le préjuge.*
Praeiudicium. n. 2 das vorhergegangene (unzeitige) Urtheil, Vorurtheil *le préjuge.*
Praeiudicialis, e. Adi. dem Vorurtheile gemäß. Symm. *conforme au préjuge.*
IVGĔRVM. n. 2. die Hufe Landes. (Pl. en) *l'arpent.*
Iugeralis, e. Adi. zum Hufen gehörig Pallad.
Iugeratim. Adu von Acker zu Acker Col. *par arpent.*
Iūgĕrātio. f. 3. die Abtheilung der Feldgüter nach Jocharten, oder Hufen. Front.
Semiiugerum. n 2. die halbe Hufe Col. *le demi arpent.*
†IVGVLVM. n. 2. *et* IVGVLVS. m. 2. die Kehle, Gurgel, das Halsbein. *la gorge, clavicule.*
Iugulo. 1. ich würge, tödte *j'egorge, tuë.*
Iugulatio, ōnis f. 3. das Würgen, Metzeln. Hirt. *l'etranglement, la tuerie.*
IVNCVS. m. 2. die Binse, (Pl. en) *le jonc.*
Iunceus, a, um. von Binsen. *de jonc.*
Iuncīdus, a, um *Idem.* Varro.
Iuncinus, a, um. *Idem.* Plin.
Iuncōsus, a, um. voll Binsen. Ouid. *où il croit bien du jonc.*
Iuncētum. n. 2. ein Binsenort. Varr. *la jonchaie.*
Eiuncidus, a, um. dünne, schwach wie Binsen. Varr. *menu, delié comme un jonc.*
Eiuncescere. 3. dünne werden Plin. *devenir menu.*
*IVNGO, xi, ctum. 3. ich füge zusammen, vereinige. (rei, cum re, ad rem) *je joints, assemble.*
Iunctura. f. 1. die Fuge. Caes. *la jointure.*
Iunctio. f. 3. *et* Iunctus. m. 4. *Idem.* Varro.
Iunctim, Coniunctim, Coniuncte. Aduu. beysammen. *conjointement.*
Iūgis, e. Adi immerwährend, aneinanderhängend. *continuel, perpetuel.*
Iugiter. Adu. ohne Unterlaß, stets Apul. *perpetuellement.*
Iugitas. f. 3. die Langwierigkeit. Marcell *la perpetuité.*
*Iūgum. n. 2 das Joch, die Höhe des Berges. *le joug, le haut d'une montagne.*
Iugālis, e. Adi. eingespannet, am Joch ziehend. *attelé.*
Iugalitas. f. 3. die Vereinigung, Vermischung. Fulgent. *la conjonction.*
Iugarius. m. 2. der Pflug- oder Ochsentreiber. Col. *le conducteur de beufs.*
Iugōsus, a, um. bergicht. Ouid. *plein de montagnes.*
Iugare. 1. zusammenfügen. Virg. *joindre.*
Iugatio. f. 3. die Zusammenfügung Varro. *l'action d'echalasser.*
Iugator. m. 3. der ans Joch spannet, der Anspanner. Arnob.
Iugātōrius, a, um. der sich zum Joch oder Anspannen schicket. Varr.
Iūgumentum. n. 2 die Queerbalken. Cato. *les traverses.*
Iūgāmentare. 1. mit Queerbalken zusammenfügen. Vitruu. *joindre avec des traverses.*
Iūgābilis, e. Adi. jochbar. Macrob. *propre pour le joug.*
Iumentum. n 2. ein Lastthier. *une bête de charge.*
Iumentarius, a, um. mit Lastthieren umgehend. Apul. *qui concerne les voitures.*
Superiumentarius. m. 2. der über die Lastthiere bestellt ist, der sie regieret. Suet.
Abiugare. 1. abjochen, ausspannen. absondern. Non. *deteler, separer.*
Adiugare. 1. beyfügen, zugesellen Col. *joindre, lier ensemble.*
Biiugis, e. Adi. zweyspännig. *attele des deux animaux en front.*
Bigae. Pl. f. 1 ein zweyspänniger Wagen. *voiture attelée des deux chevaux en front.*
Bigatus, a, um. mit zwey Pferden bespannt, mit einem zweyspännigen Wagen bezeichnet Liu. *où il y a la figure d'un char tiré par deux chevaux.*
Quadrīgae Pl. f. 1. ein vierspänniger Wagen. *chariot attelé de quatre chevaux.*
Quadrigulae. Pl. f. 1. Dim.
Quadrigārius. m. 2. ein Renner mit vier Pferden. Suet. *qui mene un char à quatre chevaux de front.*
Quadrigatus, a, um. mit einem vierspännigen Wagen bezeichnet. Plin.
Trigae. Pl. f. 1. ein dreyspännig Fuhrwerk. Varr. *un char attelé de trois chevaux de front.*
Trigarius m. 2. ein Renner mit drey Pferden. Plin. *qui conduit un char attelé de trois chevaux de front.*
*Coniugo. 1 ich verknüpfe zusammen. *j'attele ensemble.*
*Coniux, ūgis. c. 3. ein Ehegatte. *l'époux, épouse.*
Coniugium. n. 2. der Ehestand *le mariage.*
Coniūga. f. 1. die Ehefrau. Apul. *la femme mariée.*

Coniũgâlis, e. Adi zur Ehe gehörig. Sen. *conjugal.*
Coniugaliter. Adu. ehelicher weiſe Aug. *d'une maniere conjugale.*
Coniugiãlis, e. Adi. ehelich Ouid. *conjugal.*
Coniugatio. f. 3. die Zuſammenfügung. *la façon de l'er.*
Coniugator. m. 3. der da verbindet, der Eheſtifter. Catull. *qui unit, qui concilie un mariage.*
Decemiũgis, e. Adi. zehnſpännig Suet. *de dix chevaux.*
Deiugis, e. Adi. abhängig Auſon *qui va en deſcendant.*
Deiugare. 1. Non. *et* Diiugare. 1. Arn. ausſpannen, abſondern. *deteler, diviſer.*
Diiugatus, a, um. abgeſondert ausgeſpannt. Arnob. *diviſé, detelé.*
Diiugatio. f. 3. die Abſonderung. Arnob. *la ſeparation.*
Iniũgis, e. Macrob. *et* Iniugatus, a, um. Adi. Sidon. nicht zuſammen gefügt.
Octoiũges, um. achtſpännig Liu. *huit à huit.*
Quadriiũgis, e. Adi. Virg. *et* Quadriiũgus, a, um. Idem. vierſpännig.
Seiũges. Pl. m. 3. ſechsſpännig. Plin. *qui eſt attelé de ſix chevaux.*
Seiũgo. 1. ich loſe auf trenne *je disjoinds.*
Seiugatio. f. 3. die Abſonderung. Aug. *la ſeparation.*
Subiũgo. 1. ich überwältige, ſtecke unters Joch. Claud. *je ſubjugue, domte.*
Subiugatio. f. 3. die Bändigung, Zähmung, das Bezwingen. Col. *l'action de ſubjuguer.*
Subiugator. m. 3. der unters Joch bringt, der Bändiger. Apul. *qui ſubjugue.*
Subiugalis, e. Adi. laſtbar, eingeſpannet. *qu'on met ſous le joug.*
Subiũgis, e. Adi. Cat. *et* Subiũgus, a, um. Apul. laſtbar, was unter dem Joche iſt *qu'on met ſous le joug.*
Subiugium. n. 2. der Jochriem. Cat.
Toriugis, e. *et* Toriũgus, a, um. ſo mannigfaltig. Apul. *ſi divers.*
Triiũgis, e. dreyſpännig Auſon. *qui eſt attelé de trois chevaux.*
Teriũgus, a, um. *Idem.* Auſon.
Triiũgus, a, um. *Idem.* Apul.
Vniiũgus, a, um. das nur einmal angebunden iſt, das nur einen Halt hat. Plin. *qui n'eſt attaché, qu'à une ſeule perche traverſante.*
Abiungo, xi, ctum. 3. ich ſpanne ab (vom Joch.) *je disjoinds.*
Adiungo. 3. ich füge hinzu, ſpanne an. (ſibi quid re) *j'ajoute, accouple.*
Adiunctio, onis. f. 3. die Zufügung. *l'addition.*
Adiunctor. m. 3. der hinzu ſetzet *qui ajoute.*
Adiunctum. n. 2. der Anhang, Antheil. *l'acceſſoire, les appartenances.*
Coniungo. 3. ich binde, füge zuſammen. (cum re) *je joinds, unis.*
Coniunctio. f. 3. die Vereinigung, Blutsfreundſchaft. *la conjonction, conſanguinité.*
Coniuncte, *et* Coniunctim. Adu. einig, zugleich beyſammen. *conjointement, enſemble.*
Coniunctus. m. 4. die Vereinigung, Verbindung. Varro. *la conjonction, liaiſon.*
Coniunctiuus, a, um. zuſammenfügend. Tert. *conjonctif.*
Coniunctrix. f. 3. die da vereiniget. Aug. *celle qui joint.*
Coniunctare. Fr. 1. zuſammenknüpfen Prud. *joindre.*
Deiungere. 3. ſcheiden, von einander ſondern. Plaut. *disjoindre, ſeparer.*
Deiunctus, a, um. abgeſondert. *disjoint.*
Disiungere. 3. auflöſen, von einander thun. (ab re) *disjoindre, desunir.*
Disiuncte. Adu. Vlp.
Disiunctio. f. 3 die Trennung. *la desunion.*
Disiunctum. n. 2. von einander, mit Unterſchied. Gell. *ſeparement.*
Disiunctiuus, a, um. von einander ſondernd. Gell. *ſeparant.*
Diiungere. 3. von einander ſondern, trennen. *desunir, ſeparer.*
Diiunctio. f. 3. die Scheidung. *la desunion.*
Seiungere. 3. von einander ſpannen, abſondern. *disjoindre, ſeparer.*
Seiunctio. f. 3. die Trennung Abſonderung. *la ſeparation.*
Iniungere. 3 befehlen, einbinden *ordonner, impoſer.*
Iniunctio. f. 3. die Auferlegung. Sidon. *la charge.*
Interiungere. 3. darzwiſchen ſetzen. Liu. *mettre entre deux.*
Subiungere. 3. daran fügen, hinzu thun. (rem, rei, ſub rem) *joindre, ajoûter.*
Subiunctorium n 2. ein Fuhrwerk Cod. Theod. *la voiture.*
Transiungere. 3. umſpannen. Vlp. *changer la place de l'attelage.*

IVNIPĔRVS. f. 2. Wachholder. *le genevrier.*
IVNIX, īcis. f. 3. eine junge Kuh. *une geniſſe.*
*IVRGO *et* IVRGOR. 1. ich zanke. *je querelle.*
Iurgator. m. 3. ein Zänker. Martian. *l'ergoteur, ferrailleur.*
Iurgatrix. f. 3. die Zankerinn. Hieron. *la querelleuſe.*
Iurgatōrius, a, um. zänkiſch. Amm *querelleux.*
Iurgium. n. 2. der Hader Zank. *le debat, la querelle.*
Abiurgare. 1. abſtreiten. Hygin. *obtenir à force de diſputer.*
Adiurgium. n. 2. der Zank, Hader, Streit. Plaut. *la brouillerie.*
Adiurgare. 1. ſchelten, keifen Plaut. *gronder.*
Obiurgo. 1. ich ſchelte, (du ſchilteſt, er ſchilt, ſchilt du, ſchalt, geſcholten) *je reprends.*
Obiurgator. m. 3. der ſchilt. *qui reproche.*
Obiurgatio, ōnis. f. 3. das Schelten, der Verweis. *la reprimande, reproche.*
Obiurgatōrius, a, um. ſcheltend. *de reproche, reprimande.*
Obiurgitare. Frequent. 1. ausſchelten, ausſitzen. *reprocher, reprimander ſouvent.*
*IVRO. 1. ich ſchwöre, (du ſchwöreſt ꝛc. ſchwur, geſchworen) (in rem) *prêter ſerment.*
Iurari. Dep 1.
Iuratus, a, um. vereidigt, geſchworen. *qui a fait ſerment, qu'on a juré.*
Iuratio. f. 3. das Eidſchwören Macrob. *l'action de faire ſerment.*
Iurator. m. 3. einer der da ſchwöret, ein geſchworner Zeuge; ein geſchworner Sittenrichter. Macrob.
Iusiurandum. n 2. der Eid. *le jurement, ſerment.*
Iurandum. n. 2. Plaut. *Idem.*
Iuramentum. n. 2. Amm. *Idem.*
Iureiurare. 1. ſchwören. Liu. *jurer.*
Abiũro *et* Eiũro, are. 1. abſchwören, losſchwören. *abjurer.*
Adiurare. 1. zuſchwören. *jurer.*
Adiuratio. f. 3. die Beeidigung. Apul. *le jurement.*
Coniuro, are. 1 ſich zuſammen verſchwören. *conjurer.*
Coniuratim. Adu. einmüthiglich. Plaut. *par complot, par cabale.*
Coniuratio, onis. f. 3. eine Zuſammenverſchwörung, böſes Verbindniß. *la conjuration.*
Coniuramentum. n. 2. die Zuſammenverſchwörung. Auguſt *la conjuration.*
Coniurati. Pl. m. 2. Zuſammenverſchworne. *conjurez.*
Deiũro, Gell. *et* Deiĕro 1. hoch betheuren. *aſſûrer ſolemnellement*
Deiĕratio. f. 3. die Betheurung Tert. *le jurement.*
Deiurium. n. 2 der Eidſchwur. Gell. *le ſerment.*
Eierare. 1. verreden, verſchwören. Tert. *jurer qu'on ne veut pas une choſe.*
Exiurare. 1. ſehr ſtark, hoch und theuer ſchwören. Non.
Eiuratio, Val. Max. *et* Eieratio. f. 3. Tert. die Abdankung, Abſetzung vom Amte. *la renonciation, depoſition.*
Iniuratus, a, um. ungeſchworen. *qui n'a point fait de ſerment.*
Periĕro *et* Periũro, are. 1. falſch ſchwören *je perjurer.*
Periuratiuncula. f. 1. Dim. ein falſches Schwürchen. Plaut.
Periũrus, a, um. meineidig. *parjure.*
Periuriosus, a, um. meineidig Plaut. *parjure.*
Periurium. n. 2. falſcher Eid, Meineid *le parjure.*
Imperiuratus, a, um. nie falſch beſchworen. Ouid. *par qui l'on ne jure pas vainement.*

*IŪS, iūris. n. 3. das Recht. *le droit.*
Iure. Adu. mit Recht. *avec droit.*
Iurisdictio. f. 3. das Gericht, die Gerichtsbarkeit. Tac. *la juſtice le territoire.*
Iurisconſultus. m. 2. ein Rechtsgelehrter. *le Juriſconſulte.*
Iurisprudentia. f. 1. die Rechtsgelahrtheit. Vlp. *la juriſprudence.*
Iūrĭdicus, a, um. gerichts= Plin. *de juſtice.*
Iūrĭdicīna. f. 1. das Richteramt. Tert. *la judicature.*
Iūrĭdiciālis, e. Adi. zum Rechten gehörig. *judiciaire.*
†Iuſtus, a, um. gerecht. *juſte.*
Iuſte. Adu. gerechter weiſe. *juſtement.*
Iuſtitia. f. 1. die Gerechtigkeit. *la juſtice.*
Iuſta. Pl. n. 2. die letzte Ehre, Begräbniß. *les derniers devoirs, funerailles.*
Iuſtĭfĭcus, a, um. rechtliebend. Catull. *qui fait juſtice.*
Iuſtificare. 1. rechtfertigen. Tert. *juſtifier.*
Iuſtificatrix. f. 3. die da rechtfertiget. Tert. *celle qui juſtifie.*
Iniuria. f. 1. das Unrecht. *l'injuſtice.*
Iniurius, a, um. frevelhaftig. *injuſte.*
Iniurie. Adu. frevelhafter, ungerechter weiſe. Amm. *injuſtement.*
Iniuriosus, a, um. ſchädlich *injuſte.*
Iniurioſe. Adu. *Idem.*
Iniuriari. Dep. 1. frevlen, beleidigen Sen. *faire outrage, faire tort*
Periniurius, a, um. überaus unrecht. Minuc. *très-injuſte.*
Iniuſtus, a, um. ungerecht *injuſte.*
Iniuſte. Adu. ungerechter weiſe. *injuſtement.*
Iniuſtĭtia. f. 1. die Ungerechtigkeit *l'injuſtice.*
Iuſtitium. n. 2. Feyer und Anſtand des Gerichts. *vacations, vacance.*

*IVS, ris. n. 3. die Brühe, Suppe *le boüillon, jus.*
Iūrea. f. 1. eine Art eines Kuchens. Plaut.
Iuſculum, Cato. *et* Iuſcellum. n. 2. Dim. Apic. ein Süppchen.
Iūrŭlentus, a, um. in Brühe liegend. Cels. *où il y a de jus.*
Iurŭlentia f. 1. die Bruhe. Tert. *le boüillon.*
Iuſſulentus, a, um. mit einer Bruhe. ſuppicht. Apul. *où il y a de jus*

†IŬVĔNIS, is. c. 3. jung. Subſt. der Jüngling. *le jeune homme.*
Iunior. Comp. c. 3. jünger. Horat. *plus jeune.*
Iŭvĕnilis, e Adi. jung, Jugend= Valer. Max. *de jeune homme de jeuneſſe.*
Iuneniliter Adu jugendlicher weiſe, nach Art junger Leute. *et jeune homme.*
Iuuenālis, e. Adi. jung. Plin. *jeune.*
Iuuenari. Dep. 1 Kinderey treiben, kälbern. Horat. *faire le jeune homme.*
†Iŭventus. f 3. Caef *et* Iuventa f. 1. Liu. die Jugend. *la jeuneſſe.*
Iŭvĕnilitas. f. 3. die Jugend Varr. *la jeuneſſe.*
Iuventas. f. 3. die Göttinn der Jugend. Horat. *la Deeſſe de la jeuneſſe.*
Iuuencus. m. 2. ein junger Ochs *le jeune taureau.*
Iuuenca. f. 1. Varr. eine junge Kuh. *une geniſſe, jeune vache.*
Iuuencŭlus. m 2. Dim. ein Kalb; ein Jüngling. Catull. *le veau; le jeune homme.*
Iuuenculaſcere. 3. kalbern. Ambroſ. *folatrer, badiner.*
Iuuenescere. ſine Sup. 3. jung werden, ſich verjüngern. Plin. *devenir jeune, rajeunir.*

†IŬVO, iūui, iutum. 1. ich helfe, (du hilfſt, er hilft, hilf du, half, geholfen. (re) *j'aide.*
Iuuat. Imperſ. es beluſtiget, beliebet (me) *il fait plaiſir.*
Iuuamentum. n. 2 die Hülfe. Veget. *l'aide, l'aſſiſtance.*
Adiŭuo, iūui, iutum 1. ich helfe. *j'aſſiſte.*
Adiūtus. m. 4. die Beyhülfe, der Beyſtand. Macrob. *l'aſſiſtance, le ſecours.*
Adiutare. Frequent. 1. beyſpringen, zu Hülfe kommen. Tert. *aſſiſter, ſecourir.*
Adiutābilis, e. Adi. helfend Plaut. *aidant, aſſiſtant.*
Adiutor, oris. m 3. der Helfer. *qui aide.*
Adiūtrix. f. 3. Ter.
Adiumentum *et* Adiutorium. n. 2. die Hülfe, der Beyſtand. Quinctil *l'aide, l'aſſiſtance.*
Subadiŭua. m. 1. ein Helfershelfer. Cod. Theod. *qui aide à celui, qui ſert à un autre.*
Deiuuare 1. verlaſſen Plaut. *abandonner.*

IVXTA. Praep. neben darneben. *auprès, proche.*
Iuxta *et* Iuxtim. Adu. darneben, darbey, eins wie das andere. Suet. *auprès, tout proche, également.*

LĂBĂRVM, i. n. 2. die Standarte. Prudent. *l'étendart.*
*LĂBOR, lapſus ſum. Dep. 3. ich falle, (du fällſt, er fällt, fiel, gefallen) ſinke, (ſank oder ſunk, geſunken) fahre, fliege, ſchwimme, fließe. *je tombe, m'abats, vai en voiture, vole, nage.*
Lapſus. m 4. der Fall. Plin. *la chûte.*
Lapſio. f. 3 *Idem.*
Lābilis, e. Adi. hinfällig. Ammian. *qui tombe aiſement.*
Lābĭdus, a, um. ſchlüpfrig. Vitruu. *gliſſant.*
Labundus, a, um. fallend. Non. *tombant.*
Labo. ſine. Praet. *et* Lapſo, are. 1. Tac. hinfallen, ſinken, abnehmen. *je branle, m'aſaiſſe.*
Labaſco. ſine Praet. 3. ich wanke. Ter. *je m'ébranle.*
Labaſci. 3. anfangen zu wanken. Non. *s'ébranler.*
*Lābes, is f. 3. der Erdfall: die Makel. *l'afaiſſement de la terre: la tâche.*
Labēcula. f. 1 Dim. ein kleiner Fehler. *un petit défaut.*
Lābōſus, a, um. verderbt, übel, ſchlüpfrich. Lucil. *gliſſant, où il eſt aiſé de tomber.*
Lăbĕfacio. 3. *et* Labĕfacto. 1. ich mache fallend, ſtoße übern Haufen. *je fais tomber, renverſe.*
Labefactio. f. 3. das Wackeln Plin. *l'ébranlement.*
Labefactatio. f. 3. die Erſchütterung. Quinctil. *l'ébranlement.*
Allābor, apſus ſum. Dep. 3. ich falle zu nach etwas (rei) *je tombe auprès.*
Allapſus. m. 4. das Herzufallen, Heranſchleichen. Hor. *l'action d'aborder.*
Circumlabi. 3. Dep. herumlaufen. Lucan. *tournoier.*
Collabor, Suet. *et* Collabeſio, Caef. 3. ich falle übern Haufen. *je tombe.*
Collapſio. f. 3. das Zerfallen, Niederſtürzen Firmic. *le renverſement.*
Collabaſcere. 3. mit einander dahin fallen. Plaut. *être ſur le point de tomber.*
Collabefactare. 1. zu Grunde richten. Ouid. *ébranler, ſecouer.*
Delabi. herabfallen. (in rem) *gliſſer de deſſus.*
Dilabor. ich zerfalle, zerrinne. *je m'écoule.*
Dilapſio. f. 3. das Zerrinnen, Zerfallen. Aug.
Dilābĭdus, a, um. hinfällig, was leicht aus einander geht. Plin. *ſujet à ſe corrompre, qui s'en va par pieces.*
Elabor. ich entwiſche, entgehe. (ex re rei) *je m'enfuis.*
Elapſio. f. 3. Dig.
Elabilis, e. Adi. auf dem Sprunge ſtehend. Sidon. *pret à s'échapper.*
Illabi. hineinfallen. (rei, in rem) *tomber dedans.*
Illapſus m. 4. der Einfluß Colum. *l'entrée, cours ou paſſage des eaux.*
Interlabi. 3. dazwiſchen fallen. Virg. *tomber entre.*
Illabefactus, a, um. unzerrüttet. Ouid. *qui n'eſt point gaté.*
Perlabi. 3. durchlaufen. Virg. *couler par deſſus.*
Praelabi. 3 vorüberfließen. *paſſer.*
Praeterlabi. 3. daran hinfließen, vorübergehen. *couler auprès, le long.*
Prolabi 3. herver, vorwärts fallen. *tomber ſur la tête.*
Prolapſio. der Fall. *la gliſſade.*
Relabi. 3. zurück fallen. *retomber.*
Sub-Subter-Superlabor. 3 Sen. Virg. Sen.
Translābi. 3. darüber fahren. Claudian. *paſſer par de là.*
†LĂBOR, ōris. m. 3. die Arbeit. *le travail.*
Labōrioſus, a, um. arbeitſam. *laborieux.*
Laborioſe. Adu. beſchwerlich. *avec peine.*
Laboro. 1. ich arbeite, bemühe mich. (re, de, in re) *je travaille, m'efforce.*
Laboratio. f. 3. die Bemühung. Hieron. *la fatigue.*
Laborator. m. 3. der Arbeiter. Aug. *le laboureur.*
Labōrifer, a, um. arbeitſam, fleißig. Ouid. *laborieux, dur à la fatigue.*
Allaborare. 1. ſich bearbeiten *s'efforcer.*
Collaborare. 1. mitarbeiten. Tert. *ſouffrir avec, travailler avec.*
Delaborare. 1. Non.
Elaboro. ich arbeite aus, mache fertig. (in re) *je perfectionne.*
Elabōratus. m. 4. Apul. *et* Elabōratio. f. 3. Herenn. die Ausarbeitung, Verfertigung. *le travail, l'application, l'etude.*
Inelaboratus *et* Illaboratus. Sen. unausgearbeitet. *negligé.*
Illabōrare. 1. Fleiß anwenden Tacit. *s'appliquer, travailler dedans.*
†LĂBIVM *et* LABRVM. n. 3 die Lefze. *la levre.*
Labiae, arum. Pl. f. 1. die Lippen, Lefzen. Apul. *les levres.*
Labea. f. 1. die Schnauze. Cato. *le bec.*
Labellum. n. 2. *Idem.* Dim.
Labiōſus, a, um. mit großen Lippen. Lucret. *qui a de groſſes lévres.*
Labeo. m. 3. ein Großmaul. *un lippu.*
Labrōſus, a, um. das Lefzen hat. Celſ. *qui a des levres.*
Collabellare. 1. ſich küſſen, ſchnäbeln. Non. *baiſer, s'entre-baiſer.*
Sublabrare. 1 eſſen. Non. *manger.*
LABRVSCA. f. 1. ein wilder Weinſtock. *une lambruche.*
Labruſcum. *Idem.* Virg.
†LAC, ctis. n. 3. die Milch. *le lait.*
Lacte. n. 3. *Idem* Plaut.
Lactes. Pl. f. 3. die kleinen Gedärme. Plaut. *les menus boiaux.*
Lactāneus, a, um. weiß, wie Milch. Horatian. *blanc comme du lait.*
Lactārius, a, um. das Milch giebt. *qui a du lait.*
Lacteus, a, um von Milch. *de lait.*
Lacteōlus, a, um weiß, wie Milch. Catull. *blanc comme du lait.*
Lacticolor. milchfarbicht. Auſon. *blanc comme du lait.*
Lacto. 1. ich ſäuge, ſtille. *j'alaite.*
Lacteo, lactere. 2. ich ſauge, (ſog, geſogen) *je ſuce.*
Lactéſcere. 3. zu Milch werden. *devenir lait.*
Lactatus. m. 4. das Säugen. Plin. *l'alaittement.*
Lactatio. f. 3. das Säugen. Aug. *l'alaittement.*
Lactitare. Frequ. 1. oft ſaugen. Mart. *alaitter ſouvent.*
Lactĭcĭnium. n. 2. die Milchſpeiſe. Apic. *le laitage.*
Lactuca. Lattich, der Salat. Plin. *la laituë.*
Lactucula. f. 1. Dim. Colum.
Collactāneus, Aug. Collactius, Hygin. *et* Collacteus, Martian. der Milchbruder, ein Mitſäugling. *le frere de lait.*
Delactare. 1 entwohnen, abſetzen. Celſ. *ſevrer, ne laiſſer plus téter.*
Delactatio. f. 3. das Entwohnen. Cato. *l'action de ſevrer.*
Delactatrix. f. 3. eine, die entwöhnet. Aug.
†LĂCER, ĕra, ĕrum. zerriſſen, zerfleiſcht. Ouid. *mutilé, déchiré.*
Lacĕro *et* Dilacero. ich zerreiße, (riſſe oder riß, riſſen) zerfleiſche. (quid re) *je déchire, detruis.*
Laceratio, ōnis. f. 3. die Zerfleiſchung. *le déchirement.*
Lacerator. m. 3. der da zerreißt. Aug. *qui dechire.*
Lăcerābilis, e. Adi. was ſich leicht zerreißen läßt. Auſon. *aiſé à demembrer.*
Lacerōſus, a, um. *Idem.* Apul.
Collaceratus, a, um. zerſtümmelt. Tac. *demembré, mutilé.*
Dilaceratio. f. 3. die Zerreißung, Zerfleiſchung. Arnob. *le demembrement.*
Illacerābilis. e. unzertrennlich. Sil. *inſeparable.*
Semilacer, a, um. halbzerfleiſcht. Ouid. *à demi déchiré.*
Lacerna. f. 1. ein Kleid, Regenkleid. Iuuenal *le ſurtout, la caſaque.*
Lacernula. f. 1. Dim. ein Regenmäntelchen. *d'un ſurtout.*
Lacernatus, a, um. mit einem Regenmantel bekleidet Iuuenal. *vetu*
LĂCĔRTVS. m. 2. der obere Arm. *le bras depuis l'epaule juſqu'au coude.* Pl. die Mäuſe, Muſkeln. *les muſcles.*
Lacerta. f. 1. *et* Lacertus, i. 2. die Eidexe. *le lezard.*
Lacertoſus, a, um. das ſtarke Muſkeln hat. *muſculeux, robuſte.*
LĂCĪNIA. f. 1. der Flügel oder Lappe, das Ende am Kleide, das Kleid, ein Stück oder Fleck. *le lambeau, l'extremité d'une robe, la robe, un morceau.* *Ab inuſitato, Lacio, unde ſunt
Laciniōſus, a, um. gekerbt Plin. *dechiqueté, entaillé.*
Laciniare. 1. falten. Apul. *plier.*
Laciniatim. Adu. haufenweiſe. Apul. *par lambeaux, par parcelles.*
Laceſſo, iui, ītum. 3. ich reize, treibe (re) *j'agace, irrite.*
Laceſſitio. f. 3. der Angriff, die Herauslockung. Ammian. *l'attaque, la provocation.*
Illaceſſitus, a, um. ungereizt. Tac. *qui n'a point été provoqué.*
Lactare. 1 locken. *attirer.*
Allĭcio, exi, ectum. 3. ich locke an. *j'invite.*
Allector. m. 3. ein Lockvogel. Colum. *l'apeau, l'appellant.*
Allex. c. 3. der Lockvogel. Plaut. *l'apeau.*
Allectare. Frequ 1. hinzulocken. *attirer.*
*Deliciae. f. 1. Pl. *et* Delĭcium. n. 2. Luſt, Ergetzlichkeit. *les delices.*
Delicia. f. 1. die Luſt, Freude. Plaut. *le plaiſir, les delices.*
Delicies. f. 5. *Idem.* Apul.
Dēlĭciŏlum. n. 2. Dim. Sen.
Dēlĭciŏlae. f. 1. Pl. *Idem.*
Deliciōſus, a, um. zärtlich, lieblich. Sen. *delicieux.*
Delĭcatus, a, um. zärtlich, zur Luſt gewöhnt. *délicieux.*
Delicate. Adu. zärtlicher, niedlicher weiſe. Gell. *délicieuſement.*
Delicātŭlus, a, um. etwas zärtlich. Apul. *un peu delicieux.*
Delic ilus, a, um. von der Milch abgeſetzt. Cato. *jevré.*
*Delecto. 1. ich beluſtige, ergetze. (re, in, cum re) *je rejoüis, donne du plaiſir.*
Delectatio, ōnis. f. 3. *et* Delectamentum. n. 3. die Beluſtigung. *le divertiſſement.*
Delectamen. n. 3. das Vergnügen. Petron. *le divertiſſement.*
Delectābilis, e. ergetzend, annehmlich. Tac. *divertiſſant, agréable.*
Delectabiliter. Adu. angenehmer weiſe. Gell. *agréablement.*
Indelectatus, a, um. nicht ergetzt, nicht erfreut. Petr. *qui n'eſt point rejoui.*
Elicio, cui, citum. 3. ich locke heraus. (rem, ad rem) *j'attire, fais ſortir.*
Electare. 1. Frequ. durch Schmeicheley herauslocken. Plaut. *attirer, gagner par careſſes.*
Elix, icis. f. 3. die Waſſerfurche. Colum. *la rigole.*
Elĕcebra. f. 1. die Herauslockung. Plaut. *l'appas, l'attrait.*
Illicio, exi, ectum. 3. ich reize, locke an. *j'attire, engage par addreſſe.*
Illectus. m. 4. angelockt. Plaut. *attiré, charmé.*
Illĕcebra. f. 1. Pl. die Reizung, Verführung *l'appas, l'attrait.*
Illecebratio. f. 3. die Anlockung, Anreizung Gell. *l'attrait.*
Illecebrator. m. 3. der da anreizet. Macrob. *qui attire, qui charme.*
Illecebrōſus, a, um. anreizend, anlockend. Ammian. *plein d'attraits.*
Illecebroſe Adu. lieblich, verführeriſch. Amm. *d'une maniere engageante.*
Illex, icis. Adi. anreizend. Apul. *attirant.*
Illĭcibilis, e. Adi. anreizend. Lactant. *attirant.*
Illicium. n. 2. die Anlockung, Anreizung Varro. *l'appas, l'attroit.*
Illectare. 1. Frequ. oft reizen. Tert. *attirer ſouvent.*
Illectatio. f. 3. Gell. *et* Illectamentum. n. 2. Apul. die Anreizung. *l'action d'attirer*
Oblecto. 1. ich ergetze, beluſtige. (re, in re) *je divertis, cauſe du plaiſir.*
Oblectātio. f. 3. *et* Oblectāmentum. n. 2. die Ergetzung, Beluſtigung. *le divertiſſement.*
Oblectator. m. 3. der da ergetzet, ein Beluſtiger. Apul. *qui divertit.*
Oblectāmen. n. 3 die Ergetzlichkeit. Stat. *la jouiſſance.*
Oblectabilis, e. Adi. erfreulich, angenehm. Auſon. *rejouiſſant, divertiſſant.*
Oblectātōrius, a, um. *Idem.* Geli.
Inoblectari. 1. Dep. Belieben an etwas haben. Tert. *ſe plaire à quelque choſe.*
Pellicere, exi. 3. an ſich locken. *enjoler.*
Pell x. o. 3. der durch Schmeicheley betrügt. *le flatteur, fourbe.*
Pellacia. f. 1. die Schmeicheley, Bethörung Virg. *la flatterie.*
Pellex. icis. f. 3. das Kebsweib. *la concubine.*
Pellicatus. m. 4. da einer ein Kebsweib hält. *le concubinage.*
Perlecebra. f. 1 die Anreizung. Plaut. *l'appas, l'amorce.*
Prolicere. 3. hervorlocken. Plaut. *attirer*
Prolectare. 1. Frequ. herauslocken, hervorziehen durch Schmeicheln. *attirer par flatterie*
Prolectābilis, e. reizend, lockend. Sidon. *attirant, charmant.*
Sublectare. 1. das Maul ſchmieren, durch ſchöne Worte hintergehen Plaut.
Sublica. *vid. in ſuo elemento.*
†LĂCRYMA. f 1. die Thräne. *la larme.* Pl. vſitatior, Thränen. *larmes.* (*Al.* Lacrūma, Lacrĭma)
Lacrymula. f. 1. Dim.
Lacrymōſus, a, um. kläglich. *qui cauſe des pleurs.*
Lacrymoſe. Adu. Plin.
Lacrymo 1 ich weine. (rem) *je pleure.*
Lacrymatio. f. 3. das Weinen. *l'action de pleurer.*
Lacrymator. m. 3 einer, der weinet. Aug. *qui pleure, deplore.*
Lacrymabilis, e. das zu beweinen iſt. *deplorable.*
Lacrymabiliter. Adu. mit Thränen. Hieron. *en pleurant.*
Adlacrymare. 1. mitweinen. Apul. *pleurer avec.*
Collacrymo *et* Illacrymo. 1. ich beweine. *je deplore.*
Collacrymatio, *et*
Illacrymatio. f. 3. das Beweinen. Gell. *l'action de pleurer.*
Delacrymare. 1. triefen, tropfeln. *larmoïer.*
Delacrymatio. f. 3. das Uebergehen der Augen.
Delacrymatōrius, a, um. zum Thranen dienlich. Marcell. *qui ſert à faire pleurer.*
Illacrymabilis, e. Adi. unbarmherzig, was ſich durch kein Weinen bewegen läßt. Horat. *inſenſible aux larmes.*
Sublacrymare. 1. ein wenig weinen. Veget. *pleurer un peu.*
Superlacrymare 1. drüber weinen. Colum. *pleurer deſſus.*
†LĂCVS. m. der (die) See, der Teich. Caeſar. *le lac.*

Lăcuſcŭlus. m. 2. Dim. ein kleiner Teich. Colum. *un petit lac.*
Lacŭlari. Dep. 1 eine Lücke, oder Grübchen haben Apul. *avoir une foſſette.*
Lacūna. f. 1. eine Lache, Pfütze, Lucke. *Un foſſe, mare.*
Lacūnōſus, a, um. grübicht, lückicht Apul *creux, enfoncé.*
Lacunare. 1. zur Decke bereiten, eine Decke machen. Plin. *lambriſſer, faire un lambris.*
Lăcūnar *et* Laquear, āris. n. 3. die Decke am Zimmer. *le lambris.*
Lacunārius, m. 2. der Grubenaräber. Firmic. *qui fait des foſſes.*
Laquearius. m. 2. ein Gypſer. Cod Theod. *le plâtrier.*
Laqueare. 1. eine gewölbte Decke machen, die Decke zieren. Manil. *voûter, faire des lambris.*
Laqueatus, a, um. gewölbt, getäfelt. *lambriſſé, planchéié.*
Ablaqueare 1. *et* Oblaqueare die Bäume umgraben *déchauſſer les arbres*
Ablaqueatio. f. 3. das Umgraben der Bäume. Plin.

LAEDO, ſi, ſum. 3 ich verletze, beſchädige. (re) *je bleſſe, offenſe.*
Laetio, ōnis. f. 3 die Beſchädigung. *la bleſſure.*
Laeſūra. f. 1. *Idem.* Tert.
Illaeſus, a, um. unverletzt. Sen. *qui n'eſt point bleſſé.*
Illaedibilis, e. Adi. unverletzlich, unverſehrlich Lactant. *qu'on ne ſauroit bleſſer, ou offenſer.*
Allīdo, ſi, ſum. 3. ich ſchlage an, ſtoße an. (quid rei) *je heurte contre, froiſſe.*
Allīſio. f. 3. der Anſtoß. Pollio *le froiſſement.*
Collido. 3. ich ſtoße zuſammen, zerſcheitere. *je froiſſe l'un contre l'autre, écache.*
Colliſio. f. 3. Iuſtin. *et* Collifus. m. 4. Plin. der Zuſammenſtoß. *le choc de diverſes choſes.*
Elidere. zerquetſchen. *briſer, écacher.* (*liqueur, l'eliſion.*
Eliſio. f. 3. die Auspreſſung, Anſtoßung. Sen *l'expreſſion d'une*
Illidere. 3. anſtoßen, anſchlagen. (rem rei) *heurler, briſer contre.*
Illiſus. m. 4. angeſtoßen, angeſchlagen. Plin. *briſé, rompu contre.*
Illiſio. f 3. der Anſtoß. Hier. *le choc d'une choſe contre une autre.*
Oblidere. 3. eindrücken *briſer, froiſſer, ecraſer.*
Relidere. 3. zurückſtoßen. Auſon. *repouſſer.*
Sublīdere. 3. umſtoßen. Prudent. *renverſer.*

†LAETVS, a, um. fröhlich, freudig. *joïeux, gai.*
Laete. Adu. freudigerweiſe. *gaiement.*
Perlaetus. ſehr fröhlich. Liu. *très-joïeux.*
Laetitia. f. 1. die Fröhlichkeit, Freude. *la joïe, allegreſſe.*
Laetitūdo ſ. 3. die Freude. Non. *la joïe.*
Laetor. Dep. 1 ich freue mich. *je me rejouis.*
Laetare. 1. Non.
Laetanter. Adu. freudig. Lamprid. *joïeuſement.*
Laetatio. f. 3. die Freude. Caeſ. *la joïe.*
Laetamen. n. 3. der Dunger. Plin. *le fumier.*
Laetabilis, e. erfreulich. Stat. *qui rejoüit.*
Laetabundus, a, um. ſich freuend, fröhlich. Gell. *qui eſt tout en joïe.*
Laetificus, a, um fröhlich machend. Stat. *qui rend joïeux.*
Laetiſcere. 3. fröhlich werden Non. *devenir gai.*
Laetificare. 1. fröhlich machen, düngen. *rejoüir.*
Laetificari. 1. Dep. ſich freuen. Non. *avoir de la joïe.*
Laetificatio. f. 3. die Erfreuung. Arnob. *l'action de rejoüir.*
Laetificator. m. 3. der Luſtigmacher. Tert. *qui rejoüit.*
Collaetari 1. Dep. ſich zugleich freuen. Tert. *ſe rejoüir avec.*
Illaetabilis, e. das man ſich nicht zu freuen hat.

LAEVVS, a, um. link. *gauche.*
Laeue. Adu. Horat.
Laeuorſum. zur Linken. Apul. *à gauche.*

†LAEVIS, e. *vel* LĔVIS. Adi. (λεῖος) glatt. *poli.*
Laeuitas. f. 3. *et* Laeuor. m. 3. die Glätte. Plin. *la ſuperficie polie.*
Laeuitudo. f. 3. Lactant.
Laeuigo. 1. ich mache glatt, reibe zu Pulver. Varro. *je polis.*
Laeuigatio f. 3. die Glattung Vitruv. *l'action de polir.*
Laeuigator. m. 3. der da glättet Martian.
Laeuare. 1. eben machen, glätten. Celſ. *unir, polir.*
Allaeuare. 1. zurichten, abglätten. Colum. *unir, polir.*
Collaeuare. 1. glätten. Sen. *ſoulager, alleger.*
Delaeuare. 1. abglätten Colum. *rendre uni.*
Illaeuigatus, a, um. ungeglättet, rauh. Diom. *apre, qui n'eſt point poli.*

LAMBO, bi, bitum. 3. ich lecke. *je lêche.*
Lambitare. Frequ 1. oft lecken Solin. *lapper legerement.*
Lambitus. m. 4. das Gelecke. Viet. *l'action de lapper.*
Allambere. 3. belecken. Auſon. *lecher autour.*
Circumlambere. 3. umher belecken Plin. *lecher tout à l'entour.*
Delambere. *et* Praelambere. 3. ablecken, vorherlecken. Stat. Horat. *lêcher, lêcher le premier.*
Praeterlambere. 3. im Vorbeygehen berühren Amm. *toucher legerement.*

*LĀMENTOR. Dep. 1. ich beweine kläglich. *je me lamente.*
Lamentum. n. 2. *et* Lamentatio. f. 3. die Klage, Wehklage. *la lamentation.*
Lamentatus. m. 4. das Wehklagen. Apul. *la lamentation.*
Lamenta. f. 1. die Klagſtimme. Non. *la lamentation.*
Lamentabilis, e. das zu beklagen iſt. *lamentable.*
Lamentārius, a, um. klag. Plaut. *de deuil.*
Delamentari. Dep 1 beklagen. Ouid. *plaindre.*

LĀMINA. f. 1. das Blech. *la lame de quelque metal.*
Lamella. das Blättchen Sen.
Lamellula. ein klein Blättchen Petron.
Lamnula f. 1. Dimin. *Idem.* Tert.
Delāmināre. 1. von einander ſpalten, mitten entzwey brechen. Ouid. *caſſer par le milieu.*
Sublāmina. f. 1. das Unterblatt. Cato. *la lame de deſſous.*

†LĀNA. f. 1. die Wolle. *la laine.*
Lānula. f. 1. Dim. Celſ.
Lanarius. m. 2. der Wollarbeiter. Plaut. *l'ouvrier en laine.*
Lānāris, e. Adi. wollenreich. Varr. *qui a de la laine.*
Laneus, a, um. wollen. *de laine.*
Lānestris, e. Adi. aus Wolle. Vopiſc. *fait de laine.*
Lānitta. f. 1. die Wolle. Non. *la laine.*
Lanities. f. 3. *Idem.* Tert.
Lanitius, a, um. wollicht. Arnob. *de la laine.*
Lanicium. n. 2. die Wolle. *la laine.*
Lanificium. n 2. die Wollarbeit. *l'art d'apréter la laine de la filer.*
Lanificus, a, um. der damit umgehet. *qui apprête la laine.*
Lanicutis, e. Adi. wollicht an der Haut. Tert. *velu, qui eſt couvert de laine.*
Lanifer, a, um. Plin. *et* Lānĭger, a, um. Virg. Wolle tragend. *porte de la laine.*
Lanōſus, a, um voll Wolle. *plein de laine.*
Lānūgo, ĭnis. f. 3. die erſten Milchhaare *le poil follet.*
Lanuginōſus, a, um. wollicht. Plin. *laineux.*

†LANCEA. f. 1. der Spieß, die Lanze. *la lance, pique.*
Lanceŏla. f. 1. Dim. ein Pfriemen, Aderlaßeiſen Capitol. *la lancet*
Lanceārius. der Spießträger. Amm. *le piquier.*
Lanceare. 1. die Lanze ſchwingen. Tert. *branler la lance.*
Lancino. 3. ich zerreiße, zerfleiſche. Plin. *je déchire, tormente.*
Lancinatio. f. 3. die Zerreißung, Zerſtoßung. Celſ. *le déchirement.*
Lancinator m. 3. der da zerreißt. Prudent. *qui déchire.*
Dilancinare. 1. zerreißen. Prudent. *déchirer.*

LANGVEO, gui. ſine Sup. 2. ich bin ſchwach, matt. *je langui ſuis pareſſeux.*
Languor, ōris. m. 3. die Schwachheit, Mattigkeit. *la langueur, foibleſſ*
Languĭdus, a, um. matt ſchwach. *languiſſant, foible.*
Languide. Adu. matt, ſchwächlich Plin. *foiblement.*
Languĭdulus, a, um. Dim. etwas ſchwach, matt, welk. Quinctil. *peu foible, ou languiſſant.*
Languĕfăcio. 3. ich ſchwäche, entkräfte. *j'affoiblis.*
Languĭfĭcus, a, um. ſchwächend. Auſon. *qui fait languir.*
Langueſco *et* Elangueſco, gui. 3. ich werde ſchwach *je devenis languiſſan*
Oblangueo, gui. 2. ich bin ſchwach, matt. *je m'affoiblis.*
Relangueo, gui. 2. kraftlos werden. *devenir languiſſant.*

LĂNISTA. m. 1. der Fechtmeiſter: Haupt der Mörder. *le maitre d gladiateurs: boute-feu.*
Lānĭſtĭcius, a, um. den Fechtmeiſter angehend Petron.

†LĂNIVS. m. 2. (Lanio, ōnis. m. 3.) der Fleiſcher, Fleiſchhauer, Me ger. *le boucher.* (*la boucher*
Laniĉna. f. 1. die Fleiſchbank, das Schlachthaus: das Metzel
Laniōnius, a, um. zum Schlachten gehörig. Sueton. *de bouche de boucherie.*
Laniarium n. 2. die Fleiſchbank. Varro *la boucherie.*
Lanio *et* Dilanio. 1 ich zerfleiſche, zerreiße. *je déchire, mets en piece*
Laniatus. m 4. *et* Laniatio. f. 3. Sen. die Metzelung, Zerfleiſchun *le déchirement.*

LANX, cis. f. 3. eine Wagſchale, Schüſſel, Teller. *le baſſin, pla baſſin de balance.*
Lancĭcula. f. 1. Dim. Arnob. *et* Lancŭla. Dim. Vitr. ein Schüſſelche
Bilanx. f. 3. die Wage. Martian. *la balance.*

†LĂPIS, ĭdis. m. 3. der Stein (die Steine) eine Meile (von 1000 Schri ten) *la pierre, un mile (de 1000 pas)*
Lapillus. m. 2. Dim. das Steinchen. Horat.
Lăpillulus. Dim. ein klein Steinchen. Solin.
Lapĭdeus, a, um. ſteinern. Liu. *de pierre.*
Lapidōſus, a, um. ſteinicht. Varr. *pierreux.*
Lapidoſĭtas. f. 3. die ſteinichte Art. Tert. *la qualité pierreuſe.*
Lapidarius, a, um. ſtein. Solin. *de pierres.*
Lapideſcere. 3. zum Steine werden. Plin. *ſe petrifier.*
Lapicīda. m. 1. der Steinmetz. *le tailleur de pierre.*
Lapicīdina. f. 1. der Steinbruch. *la carriére.*
Lapidare. 1. mit Steinen werfen, Steine regnen. Liu. *lapider.*
Lapidator. m. 3. der mit Steinen wirft. *qui lapide.*
Lapidatio. f. 3. die Steinigung, der Steinwurf. *l'action de jetter des pierres.*
Lapire. 4. verhärten, zum Steine machen. Non. *petrifier.*
Delapidare. 1. Steine wegleſen. Cato. *ôter les pierres.*
Dilapidare. 1. verſchleudern, verpraſſen. *diſſiper mal à propos.*
Dilapidatio. f. 3. die Verſchleuderung, Verſchwendung. Cod. Theod *l'action de depenſer mal à propos.*
Elapidare agrum. die Steine aus dem Acker ſchaffen. Plin. *ôter le pierres d'un champ.*

†LĂQVEVS. m. 2. die Schlinge, der Fallſtrick. *le colet, lacet.*
Laquearius. m. 2. ein Fänger. Iſidor. *qui prend avec une cord à noeud coulant.*
Laqueatus, a, um. verſtrickt, gefeſſelt. Colum. *lié, garotté.*
Circumlaqueare. 1. umſchlingen Grat. *lier tout autour avec des cordes.*
Elaqueare. 1. losmachen. Sidon. *delier.*
Illaqueo. 1. ich fange in Stricken, berücke. Prudent. *je prends dans des filets, je lie.*

LAR, ăris. m. 3. der Hausgott, (die Seelen der Vorfahren) das Haus *le dieu domeſtique, la maiſon.*
Lărārium. n. 2. die Hauskapelle. Lamprid. *la chapelle particuliére.*
Lărĭfŭga. m. 1. der aus ſeinem Hauſe flieht. Petron.

LARDVM. n. 2. der Speck. Horat. *le lard.*
Illardare. 1. ſpicken, beſpicken Apic. *larder.*

†LARGVS, a, um. milde, freygebig. *liberal.*
Large *et* Largiter. Plaut. Aduu. reichlich. *libéralement.*
Largitus. reichlich, überflüßig. Non. *largement, liberalement.*
Largĭtas, ātis. f. 3. die Freygebigkeit. *la largeſſe.*
Largiuſculus, a, um. etwas reichlich. Solin. *un peu liberal.*
Largior, ītus ſum. Dep. 4. ich gebe reichlich ſpendire. *je donne largement*
Largire. reichlich geben. ſchenken. Non. *donner largement.*
Largitio, ōnis. f. 3. die Spendirung. *la largeſſe.*
Largĭtūdo. f. 3. die unmäßige Mildigkeit. Charis. *la largeſſe, profuſion.*
Largitor. m. 3. der gerne gibt. *qui donne facilement.*
Largitari. Frequ. 1. Dep. hergeben, mittheilen. Plaut. *donner avec liberalité.*
Largitionalis, e. Adi. der Almoſenier. Vopiſc. *l'aumonier.*
Largimentum. n. 2. das Geſchenk. Fulgent. *le don, preſent.*
Largifĭcus, a, um. überflüßig Lucret. *fait avec largeſſe.*
Largiflŭus, a, um. häufig. Ver. Poët. *qui coule avec abondance.*
Largilŏquus, a, um. ſchwatzhaft. Plaut. *grand parleur.*
Dilargiri. 4. Dep. austheilen. *diſtribuer.*
Dilargitio. f 3. die Verſchwendung *la prodigalité.*
Dilargitor. m. 3. der Verſchwender. Dig. *le prodigue.*
Elargior Dep. 4. ich gebe reichlich aus. Liu. *je diſtribuë liberalment.*
Elargitio. f 3. die Ausſpendung. *le don, la largeſſe.*
Elargitor. m. 3. der Almoſengeber. Dig. *qui donne des aumones.*
Praelargus, a, um ſehr reichlich Perſ. *fort large.*

*LARVA. f 1. eine Larve, Verſtellung. *le maſque.*
Laruare. 1. beheren Firmic. *enſorceler.*
Laruālis, e. Adi. wie ein Geſpenſt. Sen. *ſemblable à un lutin.*

Laruōfus, a, um. wie ein Geſpenſt. Auguſtin. *ſemblable à un latin.*
*LASCĪVUS, a, um. geil, muthwillig, frech. *Lascif, impudique.*
Laſcīue Adu. muthwilliger, frecher weiſe. Auien. *lascivement, impudemment.*
Laſciunulus, a, um. ein wenig muthwillig. Priſc. *un peu lascif.*
Laſciuia. f. 1. die Geilheit, der Muthwillen. *la lascivete.*
Laſciuitas. f. 3. *Idem.* Firmic.
Laſciuire. 4. geil, muthwillig ſeyn. *folâtrer, badiner.*
Laſciuibundus, a, um. muthwillig, leichtfertig. Plaut. *qui se debauche, qui remue toujours.*
†LASSVS, a, um. müde. *las.*
Laſſulus, a, um. Dim. ein wenig müde. Catull. *un peu las, fatigué.*
Laſſo, Delaſſo. 1. ich mache müde. Horat. *je lasse.*
Laſſeſcere. 3. müde werden. Plin. *devenir las.*
Laſſatio. f. 3. die Ermüdung, Abmattung. Martian. *la fatigue.*
Laſſator. m. 3. der ermüdet. Aug. *qui fatigue.*
Laſſitudo, inis. f. 3. die Müdigkeit. *la lassitude.*
Delaſſator. m. 3. der da abmattet. Marcell. *qui fatigue.*
Delaſſābilis, e. der leicht müde wird. Manil. *qui devient facilement las.*
Indelaſſatus, a, um. unermüdet. Manil. *qui n'est pas fatigué.*
Praedelaſſare. 1. vorher müde machen. Ouid. *fatiguer d'avance.*
Elaſſeſcere. 3. ſich abmatten, ſchwach werden. Plin. *je lasser de porter.*
Praelaſſatus, a, um. der ſchon müde iſt. Frontin. *qui est las par avance.*
†LĂTEO. 2. ich liege verborgen. *je suis caché.*
Latito. *Idem.*
Lateſcere. 3. verborgen liegen. *se cacher.*
Latenter. Adu. heimlich. *en cachette.*
Latitatio. f. 3. die Verkriechung. Quinctil. *l'action de se cacher.*
Latitātor. m. 3. der verborgen iſt. Aug. *qui se cache.*
Latitabundus, a, um. heimlich, verborgen. Sidon. *caché.*
Lătĕbra. f. 1. ein Schlupfloch, Verbergungswinkel. *la cache, cachette.*
Latebrōſus, a, um. winklicht, ſchatticht, verdeckt. Liu. *secret, caché.*
Latebroſe. Adu. im verborgenen. Plaut. *en cachette.*
Latebrĭcŏla. m. 1 der gern in die Winkel kreucht, ein Leuteſcheu. Plaut. *qui aime l'obscurité.*
Latĭbulum. n. 2. ein Wildlager. *une taniere des bêtes sauvages.*
Latibulare. 1. verborgen ſeyn. Non. *être caché.*
Latrina. f. 1. die Goſſe, der Abzug. *le privé, l'evier.*
Latrinum. n. 2. *Idem.* Non.
Deliteo. 2. *et* Delitesco 3. ich liege verborgen. *je me tiens caché.*
Delitescentia. f. 1. die Verborgenheit. Aug. *le secret, le mistere.*
Illatebrare. 1. verbergen. Gell. *cacher.*
Interlatere. 2. darzwiſchen verborgen liegen. Sen. *être caché entre, ou parmi.*
Oblĭteſcere. 3. *Idem.*
Perlătere. 2. lange oder ſehr verborgen liegen. Ouid. *être fort caché.*
Sublătere. 2. drunter ſtecken. Varro. *être presque caché dessous.*
LĂTER, latĕris. m. 3. der Ziegelſtein, Mauerziegel. Ter. *la brique.*
Laterĕulus. m. 2. ein kleiner Ziegel. Cat. *la petite brique.*
Laterarius, a, um. was zum Ziegeln dienet. Plin. *qui est propre pour les briques.*
Laterina. f. 1. die Ziegelhütte. Tert. *la briqueterie.*
Laterămen. n. 3. ein irden Gefaß. Lucr. *vase de terre.*
Semilater. m. 3. ein Halbziegel. Vitr. *la demi-brique.*
Latericius, a, um. von Ziegelſtein gemacht. Plin. *de brique.*
LĂTERNA. f. 1. eine Laterne. *la lanterne.*
Laternula. f. 1. Dim. Apul.
Laternarius. m. 2. ein Laternträger. *un lanternier.*
LĂTEX, latĭcis. m. 4. das Waſſer, die Feuchtigkeit. *l'humeur, liqueur.*
LĂTRO. 1. (Penult. fere longa) ich belle, (bellte f. bell, gebellet f. gebellen) *j'abboie, jappe.*
Latratus. m. 4. das Bellen, Belfern. Varro. *l'abboiement, jappement.*
Latrator, is. m. 3. der Hund. Virg. *le chien.*
Latratio. f. 3. das Bellen. Marcian. *l'action d'abboier.*
Allātrare. 1. anbellen. *abboier contre quelcun.*
Oblātrare. 1. entgegen bellen. *japper contre.*
Oblatrator, Oblatratrix, Sidon. Plaut. der oder die entgegen bellet. *qui abboie contre.*
Circumlatrare. 1. umherbellen. Sen. *abboier à l'entour.*
Collatrare. 1. übel nachreden, ſchmähen. Sen. *medire de, injurier.*
Dilatrare 1. belfern, wiederbellen. Gell. *abboier, crier contre.*
Dilatrator. m. 3. ein Wiederbelferer. Aug.
Elatrare. 1. herausſchreyen, belfern Horat. *abboier, crier apres ou contre.*
Elatratio. f 3. das Herausſchreyen, Belfern. Firmic. *l'action d'abboier.*
Elatrator. m. 3. ein Schreyer, Belferer. Dig. *le crieur, criailleur.*
Illatrare. 1. anbellen. Sil. *abboier contre.*
Illatrator. m. 3. der einen anbellet. Dig. *qui abboie contre.*
Interlatrare. 1. dazwiſchen bellen. Paullin. *japer entre.*
LĂTRO, ōnis. m. 3. der Straßenräuber. *le latron.* Archaice. der Knecht, Soldat *l'esclave, soldat.*
Latrunculus. m. 2. Dim. der Spitzbube. *le petit voleur, le filou.*
Latrunculārius, a, um. zum Schach- oder Bretſpiel gehörig. Sen.
Latrunculator. m. 3. einer, der die Räuber verfolget, ſie aufſuchet. Dig.
Latrōcinari. Dep. 1. Räuberey treiben. *voler sur les grands chemins.*
Latrocinatio, onis. f. 3. die Räuberey. Plin. *la brigandage.*
Latrocinator. m. 3. der Räuber Dig. *le brigand.*
Latrocinium. n. 2. der Straßenraub. *la brigandage.*
Latrocinalis, e. Adi. räuberiſch. Apul. *de larron, de voleur.*
Latrōcinālter. Adu. rauberiſcher weiſe. Martian. *en larron.*
LĀTUS, a, um. breit. *Large.*
Latitudo, inis. f. 3. die Breite. *la largeur.*
Lateſcere. 3. breit werden, oder breit ſeyn. Col. *devenir large, s'etendre en largeur.*
Latĭclauius. m. 2. einer aus dem Rathsherrnorden. Suet.
Lātifŏlius, a, um. breitblättericht. Plin. *à feuilles larges.*
Latifundium. n. 2. ein großes Landgut. Plin. *fonds de terre de grande etendué.*
Lātipes. o. 3. breitfußig. Auien. *qui a les pieds larges.*
Collātātus, a, um. ausgebreitet. *elargi.*
Dilāto *et* Prolato. (*vid.* Profero *in* FERO) 1. ich breite aus. *je dilate.*
Dilatātio. f. 3. die Ausbreitung, Erweiterung. Tert. *l'action d'étendre, d'élargir.*
Dilatātor. m. 3. der etwas ausbreitet, erweitert. Boëth. *qui dilate.*

Illatābilis, e. Adi. unausgebreitet. Gell *qui est sans etendué.*
Perlate. Adu. ſehr breit *fort au large.*
*LĂTUS, latĕris. n. 3. die Seite. *le côté.*
Latuſculum. n. 2. Plin.
Laterālis, e. Adi. zur Seiten gehörig. Plin. *de côté.*
Laterārius, a, um. auf der Seite. Vitruv. *qui est, ou qu'on met à côté.*
Laterensis, e. Adi. unter der Leibwache. Tert. *aux gardes du corps.*
Collaterare. 1. zur Seite ſetzen. Martian. *mettre à côté.*
Quadrilaterus, a, um. *Idem.* vierſeitig. *qui a quatre côtés.*
†LĂVO, lāui, lautum, lōtum, lauatum. 1. ich waſche, (du wäſcheſt, er wäſcht, wuſch, gewaſchen) bade. *je lave.*
Lauere. 3. Cato. *Idem.*
Lauācrum. n. 2. das Bad. Claudian. *le bain.*
Lauatio. f. 3. *et* Lōtura. f. 1 das Waſchen. Plin. *la lavûre.*
Lauamentum. n. 2. *Idem.* Veget
Lauatrina. f. 1. das Waſchhaus, die Badſtube Varro.
Lautus, a, um. nett, koſtlich. *poli, magnifique.*
Laute. Adu.
Lautiuſculus, a, um. Dim. etwas nett, köſtlich. Apul. *assez magnifique, poli.*
Lautitia. f. 1. Reinlichkeit, Pracht Suet. *la propreté, magnificence.*
Lautia. Pl. n. 2. Geſchenk an Speiſen, Getränke u. d. g das man den Geſandten gab; der Ehrenwein; die Auslöſung. Liu.
Lautŭlae Pl. f. 1. das Bad. Varro. *le bain.*
Lōtus. m. 4. das Waſchen Celſ. *la lavure.*
Lōtura. f. 1. das Waſchen, die Badeeur. Plin. *la lavure, l'action de prendre les bains.*
Lotio. f. 3. das Waſchen Vitruv. *la lavure.*
Lōtium. n. 2. der Harn, Urin Cato. *l'urine.*
Lotiolentus, a, um. bepißt, unrein von Urine. Non.
Lotiolente. Adu. *Idem.*
Adlauare. 1. plantſchern. Varro. *baigner en remuant.*
Circumlauare. 1. benetzen, umher waſchen. Sall. *mouiller, laver tout autour.*
Dēlāuare. 1. abwaſchen. Plaut. *laver, nettoier avec une liqueur.*
Elauare. 1. auswaſchen Plaut. *laver.*
Elōtus, a, um. ausgewaſchen. Col. *lavé.*
Illautus, a, um. ungewaſchen, unſauber. Plaut. *qui n'est point lavé, malpropre.*
Illōtus, a, um. ungewaſchen. Plaut. *qui n'est point lavé.*
Perlauare. 1. auswaſchen, durchwaſchen. Tert. *laver.*
Praelautātus, a, um. vorhergewaſchen Horatian *lavé auparavant.*
Praelauere. 3. vorher auswaſchen, ausſpühlen. Apul. *laver auparavant.*
Praelautus, a, um. ſehr herrlich. Suet. *fort magnifique.*
Relauare. 1. wieder waſchen. Lucr. *relaver.*
Semilautus, a, um. halb gewaſchen. Catull. *à demi lavé.*
Sublauare. 1. ein wenig waſchen, netzen. Celſ. *laver, mouiller un peu.*
LAVRVS. f. 2. der Lorbeerbaum Plin. *le laurier.*
Laureus, a, um. Lorbeer- Plin. *de laurier.*
Laurinus, a, um. *Idem.*
Laurea. f. 1. der Lorbeerkranz, Lorbeerzweig. *la branche, couronne de laurier.*
Laureŏla. f. 1. Dim. ein kleiner Lorbeerzweig, ein kleiner Triumph.
Laureatus, a, um. mit Lorbeer bewunden. *orné de laurier.*
Laurētum. n. 2. der Lorbeerwald. Plin. *bois de laurier.*
Lauricomus, a, um. der Lorbeern trägt. Lucr. *dont la cime est couvert de lauriers.*
Laurifer, a, um. Lucan. *et* Lauriger, Martial. was Lorbeern bringt. *qui porte des lauriers.*
Lauripotens. o. 3. lorbeerreich Martian. *plein de lauriers.*
†LAVS, dis. f. 3. das Lob. *la loüange.*
Laudo. 1. ich lobe. *je loüe.*
Laudate. Adu. gelobt, herrlicher weiſe. Plin.
Laudātio, onis. f. 3. das Lob *l'eloge.*
Laudator, oris. m. 3. der lobet, rühmet. *qui loüe.*
Laudatrix. f. 3. eine, die lobet *celle, qui loue.*
Laudābilis, e. Adi. lobenswerth, rühmlich. *loüable.*
Laudabiliter. Adu. löblicher, rühmlicher weiſe *loüablement.*
Laudātiuus, a, um. Quinctil. *et* Laudātōrius, a, um. Fulgent. lobend. *loüant.*
Allaudare. 1. hoch loben Plaut. *louer beaucoup.*
Allaudabilis, e. Adi. ſtattlich, preiswürdig. Plaut. *très-loüable.*
Collaudo. 1. ich lobe, lobe mit. *j'exalte avec.*
Collaudatio. f. 3. die Herausſtreichung. Herenn. *l'eloge, la loüange.*
Collaudātor. m. 3. der mitlobet. Aug. *qui loüe avec.*
Collaudābilis, e. Adi. lobenswerth. Prudent. *loüable.*
Dilaudo. 1. ich lobe hin und wieder. *je loüe beaucoup.*
Elaudatio. f. 3. die rühmliche Meldung. Sidon. *l'eloge.*
Illaudandus, a, um. was nicht zu loben iſt. Tert.
Illaudātus, a, um. ungelobt. Gell. *sans loüer.*
Illaudabilis, e. Adi. *Idem.*
Perlaudabilis, e. Adi. lobwürdig Dict. Cretenſ. *fort loüable.*
Superlaudabilis, e. Adi. hochachtbar. Vulg. *loüable au dela de tout.*
*LAXVS, a, um. weit, los, ſchlaff. *ample, large, lâche.*
Laxe. Adu. auf eine weite Art, ſchlafferweiſe. *amplement, largement.*
Laxitas, atis. f. 3. die Weite, der ſchlaffe Zuſtand. *la largeur.*
Laxo *et* Relaxo. 1. ich mache los, erweitere, laſſe nach. (re) *j'elargis, étends.*
Laxāmentum. n. 2. die Weiterung, Linderung. *la relâche, recreation.*
Laxātiuus, a, um. was losmachet, reiniget. Cael. *qui lache le ventre, purge.*
Laxatio. f. 3. die Erweiterung, Eröffnung. Vitruv. *l'elargissement.*
Collaxare. 1. weit machen, loſen. Lucr. *elargir, dégager.*
Dilaxare. 1. voneinander ſperren Lucil. *étendre, ouvrir.*
Praelaxatus, a, um. vorhergeöffnet, gelindert. Cael. *ouvert au paravant, adouci.*
Prōlixus, a, um. lang, tief, liebreich. *long, large, liberal.*
Prolixe. Adu. *et*
Prolixum. nach der Länge, weitläuftig Apul. *amplement.*
Prolixitas. f. 3. die Länge, Weitläuftigkeit. Arnob. *la longueur, prolixité.*
Prolixitūdo. f. 3. Non. *Idem.*
Prolixare. 1. weit machen. Col. *allonger, étendre.*
Relaxatio f. 3. die Erquickung. *la relâche.*
Relaxator. m. 3. der da losmachet, luſtet Cael. *qui relache.*

Relaxus, a, um. gelüftet, locker. Col. *relachée, laché.*
*LECTVS. m. 2. das Bette, (Pl. en) *le lit.* m. 4. Prisc. um. n. 2. H.
Lectulus. m. 2. Dim.
Lectica. f 1. eine Sänfte. Suet. *la litiere.*
Lecticula. Dim.
Lecticārius. m. 2. ein Sänftenträger. *un porteur de chaise.*
Lecticāriŏla. f. 1. Dim. eine Sänftenträgerhure, ein gemeiner Nickel. Martial.
Lectuālis, e. Adi. lagerhaft, bettlägerig. Spartian. *alité, qui est retenu au lit.*
Lectisternium. n. 2. das Bette machen, die Polsterlegung; eine gewisse römische Ceremonie. Liu.
Lectisterniator. m. 3, der ein Bette machet. Plaut.
*LĔGO. 1. ich verschicke, trage auf, vermache. (cui rem) *je députe, ordonne, legue.*
Legātus. m. 2. ein Gesandter, Statthalter, Lieutenant. *un ambassadeur, gouverneur, lieutenant.*
Legatio, onis f. 3. die Gesandtschaft. *l'ambassade.*
Legator, ōris. m. 3. der etwas vermachet. Suet. *qui légue.*
Lēgātārius. m. 2. dem etwas vermacht ist Tert. *legataire.*
Legatorius, a, um. wohin Gesandten geschickt werden.
Legatiuum. n. 2. die Auslösung der Gesandten. Vlp. *le frais de l'ambassade.*
Ablĕgo. 1. ich schicke ab. *j'envoïe.*
Ablegatio. f. 3. die Verschickung, Abfertigung. Liu. *l'ordre d'aller quelque part.*
Allego. 1. ich führe an. *j'allegue.*
Allegatio. f. 3. us. m. 4. Gell. die Hinsendung, Beschickung, Anführung. *l'ambassade, la deputation, l'allegation.*
Delegare. 1. auftragen. *commettre.*
Delegatio. f. 3. die Schuldanweisung. *la cession, le transport fait d'une dette.*
Delegatōrius, a, um. zum Anweisen gehörig. Cod. Th.
Oblegatus, a, um. herumgewiesen. Tert.
Praelĕgare. 1. zum voraus vermachen. Tert. *préleguer.*
Relegare. 1. verweisen, des Landes verweisen. (ab re) *separer, bannir.*
Relegatio. f. 3. die Wegschaffung, Landesverweisung. *l'eloignement, le bannissement, la relegation.*
Relegator. m. 3. der des Landes verweist, wegschafft. Dig. *qui bannit, renvoye.*
†Collĕga. m. 1. der Amtsgenoß. *le collegue.*
Collegium. n. 2. die Amtsgesellschaft. *le collége, la societé.*
Collegiārius, a, um. der zu einem Amte, zu einer Zunft mit gehöret. Tert. *de college.*
*LĔGO, lēgi, lectum. 3. ich lese, (du lieseſt f. liſt, ce liſt, lis du, las, gelesen) wähle, trage auf. *je lis, elis, commets.*
Lectio, ōnis. f. 3. das Lesen. *la lecture.*
Lectiuncula. f. 1. Dim.
Lector. m. 3. der Leser. *le lecteur.*
Lectus, a, um. auserlesen. *choisi.*
Lecte, Lectissime. Adau.
Lectare. 1. oft und viel lesen. Horat. *lire souvent et beaucoup.*
Lectitare. 1. Frequ. *Idem.*
Lecturire. 4. lesen wollen. Sidon. *avoir envie de lire.*
Legibilis, e. Adi. leserlich. Vlp. *lisible.*
Lĕgŭlus. m. 2. ein Obst- oder Weinleser. Cato. *qui cueille et amasse des fruits.*
Legŭla. f. 1. der Löffel. Sidon. *le cueillier.*
Lĕgio, onis. f. 3. die Legion, das Regiment Volk. *la legion, le regiment.*
Legiuncula. f. 1. Dim. ein Legionchen, kleines Legion. Liu.
Legionarius, a, um. zur Legion gehörig. Liu.
Ablectus, a, um. ausgesondert. Plaut. *separé.*
Allĕgo, ēgi, ectum. 3. ich ordne zu, wähle dazu. Suet. *j'associe, aggrege.*
Allectio. f. 3. die Aufnahme. Tert. *l'aggregation, l'association.*
Colligere. 3. zusammen lesen, sammlen, schließen. *amasser, conclure.*
Collecte. Adu. zierlich, zusammengefaßt. Non.
Collecta. f. 1. die Beysteuer. *la collecte.*
Collectim. Adu. zusammen auf einmal. Claud. *tout à la fois.*
Collectus. m. 4. die Versammlung. Virg. *l'action d'amasser.*
Collectio, onis. f. 3. die Sammlung. *l'action d'amasser.*
Collecticius, a, um. zusammen gelesen. *ramassé.*
Collector. m. 3. der mit uns zugleich liest, der muthmaßt. Aug. *qui lit avec, qui conjecture.*
Collectāneus, a, um. eingesammelt. Plin. *ramassé.*
Collectarius. m. 2. der Wechsler, Wucherer. Aug. *le banquier, usurier.*
Collectiuus, a, um gesammlet; schließend. Quinctil. *ramassé; concluant.*
Recolligere. 3. wieder zusammen lesen. (se ab re) *rassembler.*
Contralegens. o. 3. der nachliest. Sidon. *qui feuillette les livres.*
Deligo, (Diligo) ich lese aus. (ex re) *j'élis.*
Delectus, (Dilectus, Sen.) m. 4. der Ausschuß. *l'élite.*
Delectio. f. 3. die Wahl, Aussonderung. Vopisc. *le choix, l'élite.*
Delector. m. 3. ein Werber. Frontin. *qui leve des troupes, qui fait des recrues.*
*Eligere. 3. erwählen, auslesen. *choisir, élire.*
Electe. Adu.
Electus. m. 4. die Wahl, Erwählung. Ouid. *l'election, le choix.*
Electio, onis. f. 3. die Aussonderung, Erwählung. *l'election.*
Elector. m. 3. der etwas erwählet; ein Churfürst. Herenn. *qui elit; l'électeur.*
Electrix. f. 3. die etwas erwählet. Plaut. *celle, qui elit.*
Electilis, e. auserlesen, erwünscht. Plaut. *choisi, trié.*
Electibilis, e. Adi. was auszulesen ist. Apul. *qu'on doit choisir.*
Electuarium. n. 2. die Lattwerge. Horatian. *l'electuaire.*
Elĕgans, tis. o. 3. zierlich, nett, ekel im Wählen. *elegant, délicat.*
Elegantia. f. 1. die Zierlichkeit. *l'elegance.*
Eleganter. Adu. zierlich, nett. *elegamment.*
Inĕlegans, tis. o. 3. unzierlich. *qui n'est point elegant.*
Inelegante. Adu.
Perelegans. o. 3 sehr zierlich. *très-elegant.*
Pereleganter. Adu. sehr zierlich. *très-elegamment.*
Praeligere. 3. für besser halten. Sidon. *donner la preference.*
Illectus, a, um. ungelesen. Ouid. *qui n'a point été lu.*
Intelligo, exi, ectum. 3. ich verstehe, vernehme. *j'entends, comprends.*
Intellectus. m. 4. Quinctil. *et* Intelligentia. f. 1. der Verstand. *l'entendement.*
Intellectio. f. 3. der Verstand, die Vernunft. Herenn. *l'entendement, le bon sens.*
Intellector. m. 3. der etwas einsieht, versteht. Aug.
Intelligens, tis. o. 3. verständig. *intelligent.*
Intelligenter. Adu. verständiger weise. *intelligemment.*
Intelligibilis, e. Adi. verständlich. Sen. *intelligible.*
Intelligibiliter. Adu. Aug.
Inintelligibilis, e. Adi. unbegreiflich, unverständlich. Ambr. *incomprehensible.*
Intellectualis, e. Adi. das ein verständlich Wesen hat, mit Verstande begabt. Apul.
Intellectualitas. f. 3. der Verstand. Tert. *l'entendement.*
Perlĕgo, egi, ectum. 3. ich lese durch. *je lis tout entierement.*
Praelegere. 3. vorlesen. Quinctil. *lire et expliquer.*
Praelectio. f. 3. das Vorlesen.
Praelector. m. 3. ein Vorleser. Gell. *qui fait des leçons publiques.*
Praeligāneus, a, um. vorher abgelesen, abgenommen. Cat.
Rĕlegere. 3. wiederlesen. *relire.*
Retrolegere. 3. zurück fahren. Quinctil.
Sublĕgere. 3. behend überlesen. Gell. *lire à la derobée.*
Sublectio. f. 3. die Nachlesung. Tert. *l'action de glaner.*
Translegere. 3. durchlesen. Plaut. *lire tout d'un bout à l'autre.*
* Diligo, exi, ectum. 3. ich liebe, lese aus. *j'ai de l'amitié, élis.*
Dilectio. f. 3. die Liebe. Tert. *l'amour.*
Dilector. m. 3. der Liebhaber. Apul. *l'amateur.*
Diligens, tis. o. 3. fleißig. (in re, rei) *diligent.*
Diligentia. f. 1. der Fleiß. *la diligence.*
Diligenter. Adu. fleißiger weise. *diligemment.*
Indiligens, tis. o. 3. unfleißig. *negligent.*
Indiligenter. Adu. unfleißiger weise. *negligemment.*
Indiligentia. f. 1. der Unfleiß. *la nonchalance.*
Perdiligens. o. 3. sehr fleißig. *fort diligent.*
Perdiligenter. Adu. sehr fleißiger weise. *fort diligemment.*
Negligo, exi, ectum. 3. ich verachte, versäume. *je mépriſe, neglige.*
Negligens, tis. o. 3. unfleißig, unachtsam. *négligent, peu soigneux.*
Negligenter. Adu. nachläßiger weise. *negligemment.*
*Negligentia. f. 1. die Unachtsamkeit, der Unfleiß. *la negligence.*
Neglecte. Adu. Hieron. *et* Neglectim. Vet. Poët. liederlich weise. *negligemment.*
Neglectio. f. 3. *et* Neglectus. m. 4. die Verachtung, Hintansetzung. Plin. *le mépris.*
Sēlĭgo, egi, ectum. 3. ich lese aus. *j'élis.*
Selectio. f. 3. das Auslesen. *l'election.*
LĔGVMEN, ĭnis. n. 3. Hülsenfrucht *le légume.*
Legūmentum. n. 2. allerley Gemüse, Hülsenfrucht. Gell. *le légume.*
Leguminōsus, a, um. voll Hülsenfrüchte. Cels. *plein de legumes.*
LĔMŬRES, um. Pl. m. 3. Poltergeister, Gespenster. *lemures.*
Lĕmūria. Pl. n. 2. Ouid.
LĒNIS, is. Subst. ein Fahrzeug. Martial. *un bateau.*
Lenuncŭlus. m. 2. Dim. ein Fischerkähnchen. Amm. *le petit bateau.*
†LĒNIS, e. Adi. gelind. *doux.*
Leniter, Lene. Aduu. gelinder weise. Auien. *doucement.*
Lenitas, atis. *et* Lenitūdo. f. 3. die Gelindigkeit. *la douceur.*
Lenio. 4. ich lindere. (quid re) *j'adoucis.*
Lēnīmen. n. 3. Ouid. *et* Lenimentum. n. 2. Plin. die Linderung, der Trost. *le soulagement.*
Adlenimentum. n. 2. die Stillung. Amm. *l'action de calmer.*
Collenire. 4. lindern, mildern. Hygin. *adoucir.*
Delīnio. 4. ich erweiche, lindere, bezaubere. (re) *je caresse, adoucis, aveugle.*
Delinītio. f. 3. die Schmeicheley, Verblendung. *l'adoucissement.*
Delinītor. m. 3. der da stillet, besänftiget. *qui adoucit.*
Delinīmen. n. 3. die Ergetzung, Lieblichkeit. Symm. *le divertissement.*
Delinīmentum. n. 2. Liu. *Idem.*
Delenīficus, a, um. liebkosend, schmeichelnd, bezaubernd. Symm. *doux, caressant, charmant.*
Oblinire. 4. ergetzen. Sen. *adoucir.*
LĒNO, onis. m. 3. ein Hurenwirth, Verführer. *un maquereau.*
Lenullus *et* Lenunculus m. 2. Dim. ein Hurenwirthchen. Plaut.
Lena. f. 1. die Hurenwirthinn, Kupplerinn. Tibull. *la maquerelle.*
Lēnōnius, a, um. verführerisch. *de maquereau.*
Lenonice. Adu. nach Art der Hurenwirthe. Lamprid.
Lenōcinari. Dep. 1. annehmlich machen. *rendre agréable.*
Lenocinator. m. 3. der Hurenwirth, ein Schmeichler. Tert. *le maquereau, le flateur.*
Lenōcināmentum. n. 2. die Reizung. Sidon. *l'allechement.*
Lenare. 1. schmeicheln, liebkosen, Hurenwirthschaft treiben. Vet. Epigr.
Lenocinium. n. 2. Hurenwirthschaft; Anreizung; Zierrath. *maquerelage; charmes; propreté.*
*LENS, dis f. 3. die Nisse im Haar. *les lentes.*
*LENS, tis. f. 3. die Linse. *le lentille.*
Lenticula. Dim. Plin,
Lenticulāris, e. Adi. Apul. *et* Lenticulātus, a, um. Cell. linsenähnlich.
Lentīgo, ĭnis. f. 3 Sommersprossen. *lentilles.*
Lentiginōsus, a, um. sommersprößicht. Ter. *lentilleux.*
*LENTVS, a, um. langsam, zach, zähe, müßig. *lent, flexible, oisif.*
Lente. Adu. langsamer weise. *lentement.*
Lentulus, a, um. Dim. etwas langsam. *un peu lent.*
Lentitia. f. 1. die Zähigkeit. Plin. *la viscosité.*
Lentities. f. 5. *Idem.* Virg.
Lentitūdo, inis. f. 3. die Langsamkeit. *la lenteur.*
Lentor, ōris. m. 3. die zähe Feuchtigkeit, der Schleim. Plin. *humeur visqueuse.*
Lentare. 1. lang dehnen. Virg. *étendre.*
Lentere. 2. zerricht seyn, langsam gehen. Diomed. *etre gluant, aller lentement.*
Lentescĕre. 3. zähe oder klebricht werden. *devenir gluant, pliable.*
Lentipes. o. 3. langsam von Schritten. Auson. *qui marche lentement.*
Elentescere. 3. weich werden. Cael. *se ramollir.*
Relentescere. 3. wieder zergehen Ouid. *se ralentir.*
LENTISCVS. f. 2. der Mastixbaum. *le lentisque.*
Lentiscinus, a, um. vom Mastixbaum. Plin. *de lentisque.*
Lentiscifer, a, um. das Mastix trägt. Ouid. *qui produit des lentisques.*
*LEO, ōnis. m. 3. der Löwe. *le lion.*

Leaena.

Leaena. f. 1. die Löwinn. Virg. *la lionne.*
Lea. f. 1. Lucr. *Idem.*
Leōnīnus, a, um. Löwen= Plin. *de lion.*
*LĔPOR, *vel* LEPOS, ōris. m 3. die Zierlichkeit. *la grace.*
Lepĭdus, a, um. zierlich, artig. *poli, galant.*
Lepide. Adu. zierlicherweise. *poliment.*
Lepidŭlus, a, um. Dim. etwas artig. Martian. *un peu joli.*
Lepidule. Adu. etwas artig. Plaut *un peu joliment*
Illepidus, a, um. ungeschickt, tolpisch. *sans grace, grossier.*
Illepide. Adu. Plin.
Perlĕpĭdus, a, um. sehr artig. Plaut. *fort agréable, fort joli.*
Perlepide. Adu. sehr artig. Plaut. *très-joliment.*
*LĔPRA. f. 1. der Aussatz *la lepre.*
Leprosus. aussätzig. *lépreux,*
Colleprōsus, a, um. mit aussätzig. *lépreux avec.*
*LĔPVS, pŏris. m. 3. der Hase. *le liévre.*
Lepusculus. m. 2. Dim.
Leporīnus, a, um. von Hasen. Varro. *de liévre.*
Leporarium. n. 2. der Thiergarten. Varro. *le parc à mettre des lievres.*
LESSVS. m. 4. das klägliche Geschrey, die Klage über einen Todten. *les gemissemens, lamentations qu'on extend aux funerailles.*
*LĔTVM. n. 2. der Tod. *la mort.*
Letālis, e. *et* Letifer, a, um. tödtlich. Colum. *mortel.*
Letale, *et* Letaliter Adu. tödtlicher weise. Stat. Plin. *mortellement.*
Letabilis, e. Adi. tödtlich. Amm. *mortel.*
Letifĭcus, a, um. was den Tod bringt, tödtlich. Stat. *mortel.*
Letare. 1. tödten Virg. *tuer.*
*LĔVIS, e. Adi. leicht, leichtsinnig. *léger, qui n'est pas de poids.*
Leuiter. Adu. leichterweise. *legerement.*
Leuĭcŭlus, a, um. Dimin. *et* Leuiusculus, a, um. Plin. gar leicht, ein wenig liederlich. *qui est un peu leger, un peu volage.*
Lĕuĭcŏmis, e. Adi. mit leichten Haaren. Fulgent. *qui n'a pas les cheveux pesans.*
Leuifĭdus, a, um. treulos, der nicht Glauben hält. Plaut. *qui est sujet à manquer de parole.*
Lĕuĭpes. o. 3. schnellfüßig. *qui a le pied leger.*
Lĕuisomnus, a, um. wachsam, der einen leichten Schlaf hat. Luer. *qui n'a pas le sommeil dur.*
Allĕuiare 1. verringern. *amoindrir.*
Perleuis, e. Adi. sehr gering. *qui est de fort peu de poids.*
Perleuiter. Adu. sehr wenig.
Leuitas, ātis. f. 3. die Leichtigkeit, Leichtsinnigkeit. *la legereté.*
Lĕuo. 1. ich erleichtere. (re rem) *je leve.*
Leuatio. f. 3. Leuamen. n. 3. *et* Leuamentum. n. 2. die Erleichterung. *le soulagement.*
Leuator. m. 3. ein Erleichterer, ein Dieb. Petron. *un voleur.*
Leuābilis, e. Adi. erleichternd. Cael. *qui allege.*
Leuamentarius. m. 2. der die Schiffe vom Lande stößt. Cod. Theod. *qui met les vaisseaux en mer.*
Ableuare. 1. erheben, aufrichten. Ambros. *elever, hausser.*
Alleuo. 1. ich richte auf, erleichtere. (re) *j'eleve, hausse.*
Alleuatio. f. 3. *et* Alleuamentum. n. 2. die Erleichterung. *le soulagement.*
Alleuator. m. 3. einer, der erleichtert. Tert. *qui allege.*
Collĕuare. 1. entledigen, leichter machen Plin. *aider, soulager, delivrer.*
Eleuo. 1. ich erhohe, richte auf. *j'éleve.* *it.* verkleinere, benehme das Gewicht. *j'amoindris.*
Eleuatio. f. 3. die Erhebung der Stimme, der Ausruf. Quinctil. *l'exclamation.*
Eleuamentum. n. 2. *et* Eleuator. m. 3. Aug. der etwas hoch oder stark ausspricht.
Proleuare. 1. hervorziehen. Tert. *tirer dehors.*
Releuo. 1. ich erleichtere, erquicke. *j'allege, soulage.*
Releuatio. f. 3. die Erleichterung. Horatian. *l'allegement.*
Releuamen. n. 3. die Erledigung. Prisc. *la delivrance.*
Subleuo. 1. ich erleichtere. *je souleve.*
Subleuator. m. 3. der Helfer Arnob. *l'aide, qui soûleve.*
LEX, ēgis. f. 3. das Gesetz *la loi.*
Lēgislator. m. 3. der Gesetzgeber. *le législateur.*
Legirupus, a, um ungerecht, gesetzbrüchig. Prudent. *injuste.*
*Legitĭmus, a, um rechtmäßig. *legitime.*
Legitime. Adu rechtmäßigerweise. *legitimement.*
Exlex, ēgis. ohne Gesetz. *qui est sans loi.*
Priuilegium. n. 2 die Befreyung, sonderbar Gesetz. Sen. *le privilége.*
LĪBER, ĕra, ĕrum. frey (re, a re) *libre.*
Libere. Adu. freyerweise. *librement.*
Libertas, ātis f. 3. die Freyheit. *la liberté.*
Libertus. m 2. *et* Liberta. f. 1. freygelassen. *affranchi.*
Collibertus. m. 2. der zugleich frey geworden. Plaut. *qui a eté mis en liberté avec un autre.*
Libertinus. m. 2. von Freygelaßnen gebohren. *né des affranchis.*
Libertina. f. 1. einer freygelaßnen Tochter. Horat. *la fille d'une affranchie.*
Libertinĭtas. f. 3 der Stand der von Freygelaßnen Gebohrnen. Vlp.
Libertinium. n. 2 *Idem.* Calpurn.
*Liberāli», e. freygebig, edelmüthig. *liberal.*
Liberaliter. Adu. freygebigerweise. *liberalement.*
Liberalitas, atis. f. 3. die Freygebigkeit, Großmuth. *la liberalité, honnêteté.*
Illiberalis, e. unehrbar, knechtisch. *malhonnête, servile.*
Illiberaliter. Adu. sclavischer, unredlicher, geiziger weise. *servilement, sordidement.*
Illiberalitas, atis. f. 3. die Kargheit. *l'épargne sordide.*
Perliberaliter. Adu. sehr freygebig. *tres-liberalement.*
*Liberi. Pl. m. 2. Kinder. *enfans.*
Illĭbĕris. e. Adi. ohne Kinder. Tert. *qui n'a point d'enfans.*
Libero. 1. ich befreye, mache frey. *j'affranchis.*
Liberātio. f. 3. die Errettung, Befreyung. *la delivrance.*
Liberator, oris. m. 3. der Erlöser. *le liberateur.*
*Delibero 1. ich berathschlage. frage um Rath. (cum quo) *je délibere.*
Deliberatio. f. 3. die Berathschlagung. *la déliberation.*
Deliberatīuus, a, um. darüber man rathschlaget. *deliberatif.*
Deliberator. m. 3. der da berathschlaget. *qui delibere.*
Deliberabundus, a, um. berathschlagend. Liu. *deliberant.*
Eliberatio. f. 3. die Erledigung. Aug. *la delivrance.*
Praelĭber, a, um. ganz frey. Prud. *tout à fait libre.*
Semilĭber, a, um. halb frey. *à demi libre.*
*LĪBER, bri. m. 2. das Buch, (Bücher) die Rinde. *le livre, l'écorce.*
Libellus. m. 2. Dim. *et.* eine Schrift, ein Brief. *les placets, lettres.*
Libellulus. m. 2. Dim. ein Buchelchen. Martian. *un petit livre.*
Libellio. m. 3. der Notarius Cancelliſt. Stat. *le notaire, le copiſte.*
Libellāris, e. Adi. wie ein Buch. Sidon. *comme un livre.*
Libramentum. n 2. die Oberfläche, Rinde. Cic. *l'ecorce.*
Librārius, a, um. Bücher= *de libraire.*
Libraria. f. 1. der Buchladen, die Bibliothek. Gell. *la boutique de libraire, la bibliotheque.*
Librārius. m. 2. Subſt. der Bücher abschreibet, Copiſt. *qui transcrit des livres, copiſte.*
Librarium. n. 2. ein Papiersack: Bücherkästgen. *le porte-feüille.*
Librārĭŏlus. m. 2. Dim. ein Bücherabschreiber. *qui transcrit des livres.*
Libriger, a, um. der Bothe. Nolan. *le meſſager.*
Delibrare. 1. abschälen Colum. *ecorcer.*
Delibratio. f. 3. die Abschälung. Colum. *l'action d'écorcer.*
Delibrator. m. 3. ein Abschäler. Aug. *qui ecorce.*
*LĪBET, (LĬBET) uit *et* libitum eſt. Imperf. es beliebet. *il plait.*
Libens, (Lubens) tis. o. 3. willig, gern. *de bonne volonté, boncoeur.*
Libenter. Adu. sehr gern. *de bonne volonté.*
Libentia. f. 1. die Fröhlichkeit. Gell. *la gaieté.*
Lībīdo, ĭnis. f. 3. die Luſt, der Muthwillen, die Begierde. *la paſſion, impudicité, le deſir.*
Libīdĭnoſus, a, um. geil, unzüchtig. *débauché, impudique.*
Libidinoſe. Adu. geiler, unzüchtiger weiſe. *avec débauche, ſuivant ſa paſſion.*
Libīdĭnari. Dep. 1. Unzucht treiben. Suet. *faire la debauche.*
Libidinĭtas. f. 3. die Geilheit. Non. *la laſcivete.*
Allubentia. f. 1. die Gefälligkeit. Apul. *la complaiſance.*
Allubeſcere. 3. gefallen. Apul. *agreer, plaire.*
Collibet, uit, itum eſt. Imperf. 2. es beliebet. Tac. *il plait.*
Perlubet. es beliebt mir sehr. Plaut. *il me plait fort.*
Perlŭbens. o. 3. sehr gern, sehr gutwillig. *qui fait une choſe de tres bon coeur.*
Perlubenter. Adu. gar gern. *très volontiers.*
Prolubĭdo. f. 3. *et* Prolubies. f. 5. die Lustbegierde, Gefälligkeit. Non. *l'envie, le plaiſir.*
Quilibet, Vbilibet, Vndelibet, Vnusquilibet. *vid. ſub ſuis clementis.*
LĪBO. 1. ich koste ein wenig, opfere *j'eſſaie, fais des libations.*
Praelibare. Stat. *et* Prolibare, Plin. *Idem.*
Praelibatio. f. 3. der Vorschmack, Versuch. Tert. *l'avant-gout, l'eſſai.*
Libatio. f. 3. das Opfer. *la libation.*
Libator. m. 3. der da kostet, opfert. Auguſt. *qui goûte, qui fait des libations.*
Libum. n. 2. der Honigfladen, Kuchen. Ouid. *le gâteau fait de miel, de farine.*
Libāmen. n. 3. Ouid. *et* Libamentum. n. 2. der Opferkuchen. *le gâteau de libation.*
Libus. m. 2. ein Honigkuchen. Non. *un gâteau fait de farine, de miel, et d'huile.*
Libācunculus. m 2. Dim. ein Honigküchelchen. Tert.
Libārius. m. 2 ein Honigkuchenbecker. Sen. *le faiſeur ou vendeur de gâteau.*
Libitare. 1. Frequ. oft kosten *goûter ſouvent.*
Illibātus, a, um. ganz, unangebissen. Liu. *entier.*
Illibābilis, e. Adi unversehrlich Lactant. *à qui on ne peut toucher.*
Delibo. ich koste ein wenig, beiße ab. (de re) *je cueille, goûte.*
Delibatio. f. 3. die Minderung Verringerung. Tert. *la diminution.*
Delibāmentum. n. 2. das Opfer. Val. Max. *l'effuſion de liqueur en offrande.*
Delibitare. 1. Frequ. abnehmen, eredenzen. *cueillir, gouter.*
*Delibutus, a, um. beschmiert, benetzt. *oint, frotté, arroſé.* qs. a Delibui, Solin. i. e. inungi.
*LĪBRA. f. 1. die Wage, das Pfund. *la livre, balance.*
Libella. f. 1. Dim. eine Art Münze: eine Bleywage Varro. *le niveau.*
Libralis, e. Adi. pfundig Plin. *qui eſt du poids d'une livre.*
Librarius, a, um. pfündig. Col. *qui eſt du poids d'une livre.*
Librile. n. 3. der Wagbalken Gell *le fleau d'une balance.*
Librīpens. o. 3. der Wagemeister. Prisc. *le peſeur.*
Libro. 1. ich wäge, (wog, gewogen) *je peſe.*
Libratio. f. 3. die Abwagung Minuc. *l'action de niveller.*
Libratura. f. 1. *Idem.* Veget.
Librator, is. m. 3. ein Wasserleiter. Plin. *qui nivelle les eaux.*
Librāmen. n. 3. das Gewicht. Liu. *le contre poids.*
Librāmentum. n. 2. die Gleichheit nach der Wage. *l'equilibre.*
Bilibra. f. 1. zwey Pfund Liu. *poids de deux livres.*
Bilibris, e. Adi. zweypfündig. Horat. *de deux livres.*
Trilībris, e. Adi. dreypfündig Horat. *de trois livres.*
Quadrilibris, e. Adi. vierpfündig. Plaut. *de quatre livres.*
Quinquelibrālis, e. Adi. fünfpfündig. Colum. *de cinq livres.*
Quinquelibris, e. Adi. *Idem.* Vopisc.
Sĭlibra. f. 1. eine Mark halb Pfund Colum. *une demi livre.*
Collibrare. 1. gleich abwägen. Cato. *egaler.*
Perlibrare. 1. abwagen, abmessen, abgleichen. Sen. *niveller, egaler.*
Perlibratio. f. 3. die Abwägung. Vitruu. *le nivellement.*
LȲCET. 2. Imperf. es ist erlaubt: es ist feil, kostet. *il eſt permis: priſe.*
Liceor, licitus ſum. 2. *et* Licitor. Dep. 1. ich biete darauf, (du beutst, er beut. beut oder biete du, geboten) *j'offre.*
Licitatio. f. 3. das Gebot auf ein Ding. *l'enchere.*
Licitator. m. 3. der ein Gebot worauf thut.
Contraliceri. Dep. 2. besser bieten. Caes *offrir davantage.*
Pollicere 2 versprechen. Varr. *promettre.*
Pollicitum. n 2. die Zusage. Colum. *la promeſſe.*
Polliceor, citus ſum. Dep. 2. ich verspreche, verheiße. *j'offre, promets.*
Pollicitor. Dep. 1. ich verspreche. verheiße *je promets.*
Pollicitātio, onis. f. 3. die Versprechung, Verheißung. *la promeſſe.*
Pollicitator. m. 3. der viel verspricht *qui promet.*
Pollicitatrix. f. 3. die viel verspricht Tert. *celle, qui promet.*
Licitus, a, um. erlaubt, zugelassen. *libre. permis.*
Licito, Solin. *et* Licite, Oroſ. Aduu. frey, zugelassen, erlaubt *librement.*
Illicitus, a, um. unerlaubt. verboten. *illicite*
Illicito, Ammian. *et* Illicite, Tert. Aduu. unzulässig. *illicitement.*
Licentia. f. 1. ungeziemende Freyheit. *la licence trop grande.*
Licenter. Adu.
Licentiōſus, a, um. allzufrey. muthwillig *licencieux.*
Licentioſe. Adu. allzufrey. Petron. *trop licencieuſement.*

Illicentiosus, a, um. ungebührlich. Apul. *indecent, impertinent.*
Praelicenter. Adu. allzufrey. Gell. *trop librement.*
ĭlicet. qs. ire licet, *vid. in* EO.
LĪCIVM. n. 2. die Drümer, daran die Weber das Garn oder Warf knüpfen. Virg. *le fil de la trâme.*
Licĭātus, a, um. gewebt Aug. *tissu.*
Bilix. o. 3. Zwillicht. Virg. *double lice.*
Trilix, ĭcis. o 3. dreylicht. Virg. *triple en lisse.*
Relicinus, a, um. strupicht. Apul. *hérissé.*
*LICTOR, ōris. m. 3. der Stadtknecht, Häscher. *le licteur.*
Licĭōrius, a, um. was zum Stadtknechten gehöret. Plin.
LIEN, ēnis. m. 3. der und die Milz. *la rate.*
Liēnicus *et* Lienōsus, a, um. milzsüchtig. Plin. *rateleux.*
†LIGNVM. n. 2. das Holz. *le bois.*
Ligellum. n. 2. Dim. Non.
Ligneus, a, um. holzern. von Holz *de bois.*
Ligneŏlus, a, um. etwas von Holze. *de bois, fait de bois.*
Lignarius, a, um. Holz- Liu. *de bois.*
Lignōsus, a, um. holzicht, hart wie Holz. Plin. *dur comme du bois.*
Lignor. Dep. 1. ich hole, suche Holz Liu. *je fais du bois.*
Lignator. m. 3. ein Soldat, der nach Holze geht, Holz holet.
Lignatio, onis. f. 3. das Holzholen. Caes. *l'action de faire du bois.*
Lignicida. m. 1. ein Holzhacker. Varr. *le fendeur de bois.*
†LĬGO. ich binde, (band, gebunden) *je lie.*
Ligatio. f. 3. die Bindung. Scribon. *l'action de lier.*
Ligātura. f. 1. die Verbindung, der Bund. Pallad. *la ligature.*
Ligāmen. n. 3. der Band Nestel. Col. *le cordon, l'égu illette.*
Ligamentum, Tac. *et* Ligula, Iuuen. das Band. *le lien.*
*Alligo. 1. ich binde an, verbinde. (quid rei, ad rem, in re) *je lie, attache*
Alligatio f. 3. die Anbindung. *l'action de lier, le lien.*
Alligatura. f. 1. *Idem.*
Alligator. m. 3. ein Anbinder. Colum. *qui lie.*
Adalligare. 1. anbinden *attacher à.*
Superalligare. 1. darauf binden. Plin. *attacher par dessus.*
Circumligare. 1. umbinden. *lier autour.*
Colligo. 1. ich binde zusammen. *je lie, joinds.*
Colligatio. f. 3. die Zusammenbindung. *l'enchainement.*
Deligare. 1. anbinden. *attacher, lier.*
Deligatio. f. 3. die Anbindung. Apul. *l'action d'attacher.*
Deligator. m. 3. der da anbindet. Marcell *qui attache.*
Illigo. 1. ich binde an, flechte ein, (du flichtest, er flicht, flochte, geflochten) *je lie, attache.*
Illigatio. f. 3. die Verknüpfung. Arnob. *l'action de lier à.*
Superilligare. 1. darauf binden. Plin. *lier par dessus.*
Interligare. 1. dazwischen binden. Stat. *attacher entre.*
Obligo. 1. ich verbinde (re) *j'oblige.*
Obligatio. f. 3. die Verbindung. *l'obligation.*
Obligamentum. n. 2. die Verbindung Tert. *l'engagement.*
Praeligare. 1. vor oder an etwas binden. Liu. *lier par devant.*
Praeligāmen. n 3. die Giftarzney. Marcell *preservatif contre les venins.*
Religo. 1. ich binde fest, rückwärts. (quid rei) *je lie à la renverse.*
Religatio. die Anbindung. *l'action de lier.*
Religamen. n. 3. die Anbindung. Prudent. *l'action de lier, d'attacher.*
Irreligatus, a, um. nicht aufgebunden. Ouid. *delié.*
Subligo. 1. ich binde unten, von unten. Cat. *j'attache par dessous.*
Subligatio. f. 3. die Aufknüpfung. Pallad. *l'action de lier par dessous.*
Subligātūra. f. 1. ein Gurt, Bruchband. Theod Prisc. *la ceinture.*
Subligar. n. 3. ein Niederkleid, eine Schürze. Mart. *le caleçon, la trousse.*
Subligaculum. n. 2. *Idem.*
LIGO. m. 3. die Hacke, der Karst. *l'hoüe, hoiau.*
LĬGVRIO, ĭui, ītum. 4. ich nasche, lecke was gutes. (rem) *je suis friand, cherche les meilleurs morceaux.*
Liguritio. f. 3. die Lust nach guten Bissen. *la friandise.*
Liguritor. m. 3. ein Lecker, Näscher Auson *un friand.*
Abligurire. 4. verschlucken, durchbringen. Ter. *dépenser.*
Abliguritio. f. 3. das Vernaschen, Verfressen. Capitol.
Abliguritor. m. 3. ein Naschmaul. Ambrof. *le croque-lardon.*
Eligurire. 4. auszehren, auslecken. Varr. *s'attacher aux mets friands,*
Obligurire. 4. schlemmen, verschlucken. *manger en debauches.*
Obliguritor. m. 3. der Schlemmer. Firmic. *le glouton.*
†LĪLIVM. n. 2. die Lilie, (Pl. en) *le lis.*
Liliāceus, a, um. von Lilien. *de lis.*
Liliētum. n. 2. ein Lilengarten. Pallad. *un lieu planté de lis.*
*LĪMA. f. 1. die Feile, (Pl. en) *la lime.*
Limo. 1. ich feile. *je lime.*
Limatus, a, um. polirt. *limé.*
Limate. Adu. polirter weise. Amm. *poliment.*
Limātulus, a, um. Dim. etwas polirt, ausgebessert. *limé, poli.*
Delimare, Plin. *et* Elimare, Gell. abfeilen, ausfeilen. *élimer.*
Delimatio. f. 3 die Abfeilung. Apul. *l'action d'elimer.*
Delima. f. 1. die Feile. Arnob. *la lime.*
Elimatio. f. 3. die Auspolirung Marcell. *l'action de polir.*
Elimator. m. 3. ein Auspolirer, Reiniger, Ausfeger. Tertull.
Oblīmare. 1. wegfeilen, abnutzen Horat. *ôter avec la lime, user.*
Perlīmare. 1. ausfeilen. Vitruu. *limer parfaitement.*
LĪMAX, ācis. m. 3. die schwarze Schnecke. *le limaçon.*
LIMBVS. m 2. der Schwe f, die Borte am Kleide. Virg. *la bordure, frange.*
Limbātus, a, um. bordirt, verbrämt. Trebell. *borde, garni des galons.*
†LĪMEN, ĭnis. n. 3. die Schwelle, Thürschwelle. *le pas, seuil d'une porte.*
Liminăris, e. Adi. zur Schwelle gehörig. Vitruu.
Elimino. 1. ich stoße hinaus, verjage. Hor. *je fais sortir.*
Postliminium. das Recht wieder zu dem seinigen zugelangen. *le droit de reprendre ce qu'on avoit perdu.*
Sublimen. n. 3. die Oberschwelle. Propert. *le linteau.*
Superliminăre. n. 3. die Oberthüre, oder Thürschwelle Plin. *le linteau.*
*LĪMES, ĭtis. m. 3. der Marksteín, die Gränze. *limites.*
Limino. 1. die Gränzen abzeichnen. Varr. *je plante des bornes.*
Limitatio. f. 3 die Einschränkung Colum. *l'abornement.*
Limitator. m. 3. der Gränzen setzet, einschränket. Liu.
Limitāris, e. Adi. zur Gränze oder Scheidung dienlich. Varr.
Limitāneus, a, um zu den Gränzen gehörig Spart. *sur les frontieres.*
Collimitare. 1. mit einander gränzen. Amm. *confiner ensemble.*
Collimitium. n. 2 die Gränzscheidung. Solin. *la séparation de limites.*
Collimitāneus, a, um. aneinanderstoßend, benachbart. Solin. *qui confine avec, voisin.*

Delimitare. 1 Gränzen machen, umschränken. *planter des bornes, limiter.*
Delimitatio. f. 3. die Gränzsetzung Front. *l'abornement.*
*LIMPIDVS, a, um. lauter, klar, helle. Colum. *clair, net.*
Limpĭtūdo, inis. f. 3. die Lauterkeit. Plin. *la clarté.*
Limpiditas. f. 3. die Klarheit. Horatian. *la clarte.*
Limpidare. 1 lautern Veget. *clarifier.*
Elimpidaee. 1. saubern, reinigen. Veget. *nettoier, purifier.*
LĪMVS. m. 2. der Schlamm, Koth. *le limon, argile.*
Limāceus, a, um von Leimen, irden. Tert. *d'argile, de terre.*
Limarius, a, um. schlammicht. leimicht. Frontin. *boüeux, fangeux.*
Limosus, a, um. schlammicht. *boüeux.*
Līmĭcŏla. m. 1. der im Kothe lebet. Auson. *qui demeure dans la boüe.*
Līmĭgĕnus, a, um. schlammicht. Auson. *qui est né dans la fange.*
Elimare. 1. säubern. Tert. *nettoier.*
Elimatio. f. 3. die Aussauberung. Cael. *le nettoyement*
Elimator. m. 3. ein Reiniger. Tert. *qui nettoye.*
Illimis, e. ohne Schlamm, rein. Ouid. *sans limon.*
Oblimo, are. 1. verschlemmen. Virg. *remplir de fange.*
Sublimis, *vid. suo loco.*
LĪMVS, a, um. *et* LIMIS, e. überzwerch, schielend. *qui louche.*
Limulus, a, um. Dim. etwas schief, überzwerch Plaut. *un peu oblique.*
Limo. Adu. schiefer weise. Solin. *obliquement.*
Delīmis, e. Adi. überzwerch, schief. Non. *qui est oblique ou de travers.*
†LĪNEA. f. 1. die Linie, der Strich, oder Faden, die Leine. (*vid.* LINVM) *le cordon, la menuë corde.*
Lineola. f. 1. Dim. eine kleine Linie Gell. *la petite ligne.*
Lineāris, e. Adi. mit Linien. Plin. *qui se fait avec des lignes.*
Lineālis, e. Adi. eine Linie angehend. Amm.
Lincaliter. Adu strichweise, nach den Linien. Martian. *suivant, ou selon les lignes.*
Lineāmentum. n. 2. die Linie. Plur. die Bildung, Gestalt *le linéament.*
Lineamentatio. f. 3. die Zeichnung, Abreißung mit Linien. Firmic. *le dessein.*
Lineare. 1. abzeichnen, mit Linien entwerfen. Cato. *dessigner, ebaucher*
Lineatio. f. 3. die Abzeichnung Vitruu. *le dessein.*
Delineo. 1. ich entwerfe, reiße ab. Plin. *ébaucher.*
Delineatio. f. 3. der Abriß, die Entwerfung. Tert. *le dessein, l'ébauche*
Delineator. m. 3. der etwas abzeichnet, entwirft. Liu.
Collineo. 1. ich ziele, treffe das Ziel. *je vise, donne dans le but.*
*LINGO, inxi, inctum. 3. ich lecke. Plaut. *je leche.*
Linctus. m. 4. das Lecken. Plin.
Ablingere. 3. ablecken. Marcell. *lecher.*
Delingo, inxi, inctum. 3. ich lecke, lecke ab. (rem) *je léche.*
Elingere. 3. auslecken. Plin. *lapper, lecher.*
Pollingere. 3. salben, balsamiren. Plaut. *embaumer.*
Pollinctus, a, um. gesalbet. Sen. *embaume.*
Pollinctor. m. 3. ein Leichenwärter. Martial. *l'embaumeur.*
Pollinctura. f. 1. die Beschickung der Leiche. Plaut. *l'embaumement*
Sublingio. m. 3. ein Tellerlecker, Küchenjunge. Plaut. *le marmiton.*
†LINGVA. f. 1. die Zunge, Sprache. *la langue.*
Lingŭla *et* Lĭgula. f. 1. Dim. ein Löffel, Rieme, ꝛc. in Gestalt einer Zunge. *l'écumoire, courroie, etc. dans la forme d'une langue.*
Lingulātus, a, um. mit einer Zunge versehen. Vitruu.
Linguātus, a, um. gesprächig, geschwätzig. Tert. *babillard.*
Lingulāca. c. 1 ein Plappermaul, dem die Zunge wohl gelöst ist. Gell. *qui a bien du caquet.*
Linguarium. n. 2. ein Zungenbiß. Sen. *le baillon.*
Bilinguis, e. zweyzüngig. *qui a deux langues.*
Elinguis. sprachlos. *qui a perdu l'usage de la langue.*
Elinguare. 1. die Zunge ausschneiden. Plaut. *couper la langue.*
Trilinguis, e. Adi. dreyzüngig. Horat. *qui a trois langues.*
†LĬNO, lēui. litum. 3. ich bestreiche, schmiere. *j'oinds, enduis.*
Litus *et* Linitus. m. 4. das Schmieren, Bestreichen. Plin.
Lĭtura. f. 1. der Strich, damit man etwas ausstreicht. *l'effaçure.*
Liturare. 1. ausstreichen. Sidon. *effacer.*
Liturārius, a, um. auslöschlich. Auson.
Linīmen. n. 3. Theod. Priscian. *et* Linimentum. n. 2. Pallad. die Schmiere. *l'onction, la friction.*
Allino, ĭui, ĭtum, inere. 3. anschmieren, beyschreiben. (rei) *j'oinds, frotte doucement.*
Circumlinere. 3. umher beschmieren, bestreichen. Plin. *oindre, frotter tout autour.*
Circumlitio. f. 3. die Bestreichung. Sen. *l'onction, liniment autour.*
Collinere. 3. beschmieren, besudeln. Horat. *oindre, frotter.*
Collinītus, a, um. bestrichen, beschmiert. Col. *oint.*
Delitus, a, um. bestrichen ausgelöscht. Prisc. *effacé.*
Elinere. 3 ausstreichen. Non. *effacer, raier.*
Illinire. 3. einschmieren, anschmieren. *oindre, enduire.*
Illitus. m. 4. die Ausschreichung Plin. *l'onction, l'enduit.*
Illinīmentum. n. 2. die Salbe. Plin. *l'onguent.*
Superillinere. 3. darüber beschmieren. Cels. *enduire, frotter par dessus.*
Interlinere. 3. darzwischen schmieren, oder schreiben. *biffer.*
Oblinere. 3. zuschmieren, zustreichen. (re) *enduire, oindre tout autour.*
Perlinere. 3. wohl durchschmieren. Colum. *frotter, oindre entierement.*
Praelincre. 3. von außen oder von vorne beschmieren. *frotter par dehors ou par devant.*
Relinire. 4. aufthun, aufbrechen. *ouvrir, deboucher.*
Sublino. 3. ich bestreiche. Plin. *je frotte un peu.*
Sublinire. 4. etwas bestreichen Plaut. *frotter un peu.*
Subterlinere. 3. von unten schmieren. Plin. *frotter par dessous.*
Superlinere. 3. überstreichen. Plin. *frotter, oindre par dessus.*
*LINQVO, liqui, lictum. 3. ich lasse, (du lässest oder läßt, er läßt, ließ, gelassen) (animo) *je laisse.*
*Delinquo, liqui, lictum. 3. ich fehle, sündige. *je manque, pecbe.*
Delinquentia. f. 1. die Sünde Tert. *la faute, peché.*
Delictum. n. 2. die Sünde, Unterlassung. *le crime, la faute.*
Delictor. der Verbrecher Cypr. *le criminel.*
Deliquium. n. 2. ein Mangel, Gebrechen. Plin. *la faute, manque.*
Delīquus, a, um. weniger, minder Plaut. *qui manque.*
Rēlinquo, liqui, lictum. 3. ich verlasse (rem) *j'abandonne.*
Relictus. m. 4. die Verlassung. Gell. *l'abandon.*
Relictio *Idem.*
Relīquus, a, um. übrig, übergeblieben. *restant.*
Reliquatio. f. 3. die Restirung. Tert. *l'arretage.*

Reliquatrix. f. 3. die etwas schuldig bleibt. Tert.
Reliquiae. f. 1. Pl. das Uebergebliebene. *le reste, resídu.*
Reliquia. n. 2. Pl. das Uebrige. Phaedr. *le reste.*
Abrelictus, a, um verlassen. Tert. *delaissé.*
Derelinquo. 3. ich verlasse. *j'abandonne.*
Derelictus. m. 4. Gell. die Verlassung. *l'abandon.*
Derelictio. f. 3. die Verlassung. *l'abandon.*

LINTER, tris. c. aut f. 3. der Kahn *le petit bateau.*
Lintriculus. m. 2. Dimin. ein kleines Kähnchen. *un petit bateau.*

†LĪNVM. n. 2. der Flachs. *le lin.*
Lineus *et* Linteus, a, um. leinen, von Leinwand. (Hinc linea intell. restis) *de lin, de linge.*
Lināmentum. n. 2. ein Leinwandlappen. Colum. *le morceau de linge.*
Linārium. n. 2. der Ort, wo Lein oder Flachs wächst Colum.
Linositas f. 3. der Ueberfluß am Flachse Plaut. *l'abondance de lin.*
Linificus, a, um. was Leinwand machet C. Theod. *qui fait de lin.*
Liniger, a, um. Leinewand tragend. Martial. *qui est vetu de lin.*
Linteum. n. 2. die Leinwand. *la linge.*
Linteŏlum. n. 2. Dim *Idem.* Plin.
Linteātus, a, um. in Leinwand gekleidet. Sen. *vetu de toile.*
Linteārius, a, um. leinwand- Vlp. *de linge, de toile.*
Linteāmen. n. 3. ein leinen Tuch oder Decke Apul. *un drap de lin.*
Linteo. m. 3. der Leineweber. Plaut. *le tisserand.*

LIPPVS, a, um. triefäugig. *chassieux.*
Lippulus, a, um. Dim. etwas triefäugicht. Arnob. *un peu chassieux.*
Lippitūdo, inis. f. 3. das Triefen der Augen. *la chassie.*
Lippio, ire. 4. triefäugig seyn. *être chassieux.*

*LĪQVĔO, licui. 2. antep. dub. ich bin weich, zerschmolzen, klar. *je liquet.* 2. Imperf. es ist klar. *il est clair.* (*Suis liquide.*
Liquenter. Adu. klarer, flüßiger weise. Gell. *clairement.*
Liquefco. 3. ich zerschmelze, werde fließend. *je me fonds, me liquefie.*
Liquo. 1. ich schmelze, lautere erweiche. Mart. *je clarifie, fonds.*
Liquor, is. m. 3. das Flüßige, die Feuchtigkeit. *la liqueur.*
Liquatio. f. 3. die Zerlassung, Zerschmelzung. Vopisc. *l'action de fondre.*
Liquatōrium. n. 2. ein Schlauch zum Durchseigen. Cael. *la passoire.*
Liquabilis, e. Adi. leicht zerschmelzend Apul. *aise à fondre.*
Liquāmen. n. 3. die Brühe. Colum. *le jus.*
Liquammātus, a, um mit einer Brühe. Apic. *avec une sauce.*
Līquidus, a, um. zerflossen, klar. *liquide.*
Liquiduscŭlus, a, um. Dim. etwas sehr lauter, weich. Plaut. *très-liquide.*
Liquido *et* Liquide. Adu. klar, deutlich. *clairement.*
Liquefacio. 3. ich schmelze. *je liquefie.*
Colliquefactus, Illiquefactus. zerschmolzen. *fondu.*
Līquor. Dep. 3. fine Praet. ich zergehe, zerfließe. *je me fonds, couls.*
Colliquescere. 3. zusammenfließen. Colum. *fondre ensemble.*
Deliquescere. 3. *et* Deliquare. 1. zerschmelzen. *se fondre.*
Deliquiae. Pl. f. 1. die Traufe, die Rinne. Vitruv. *les goutieres.*
Condeliquescere. 3. mit einander zerschmelzen. Cat. *se fondre ensemble.*
Eliquescere. 3. schmelzen, ausschmelzen. Varr. *devenir liquide, se refoudre en liqueur.*
Ēliquare. 1. läutern. Sen. *clarifier.*
Eliquāmen. n. 3. die Brühe. Colum. *le jus.*
Eliquium. n. 2. der Ausfluß Solin. *l'ecoulement.*
Illiquor. Dep. 3. einfließen. Symmach. *couler, entrer.*
Illiquefieri. 3. weich werden, zergehen. Cels. *devenir liquide, se fondre.*
Perliquĭdus, a, um. sehr lauter. Cels. *fort clair.*
Proliquatus, a, um. hervorgeflossen. Apul. *coulé, sorti dehors.*

LĪRA. f. 3. die Furche Colum. *le sillon.*
Līrātim. Adu. furchenweise Colum. *par sillons.*
Lirare. 1. eineggen. Plin. *couvrir la semence de terre en la herceant.*
Delirus, a, um. wahnwitzig, albern. *radoteur, sot.*
Deliro, are. 1. närrisch seyn, schwärmen. Hor. *extravaguer, radoter.*
Deliratio, onis. f. 3. die Unsinnigkeit, Thorheit. *le délire.*
Deliramentum *et* Delirium. n. 2. *Idem.* Plaut. Cels.
Delirĭtas. f. 3. die Unsinnigkeit. Non. *le delire.*
Perdelirus, a, um. sehr albern, närrisch. Lucret. *fort niais, sot.*

LĪS, litis. f. 3. eine Streitsache. *le proces.*
Lītigo. 1. ich streite, hadere (de re) *je querelle.*
Litigatus. m. 4. der Zank, Streit. Quinctil. *le demelé, le debat.*
Litigator. m. 3. eine Partey, der einen Proceß hat. *le plaideur.*
Dēlītigare. 1. keifen. Horat. *contester, quereller.*
Litigium. n. 2. der Zank, Hader. Plaut. *la querelle.*
Litigiōsus, a, um. zänkisch. *chicaneur.*

LĪTERA. f. 1. ein Buchstabe. Pl. der Brief, die Studien. *la lettre.*
Literulae. f. 1. Pl. Dim.
Literālis, e. Adi. buchstäblich. Symmach. *literal.*
Literarius, a, um. zum Studiren gehörig. Plin.
Literatus, a, um. gelehrt. *lettré.*
Literate. Adu. gelehrter weise. *doctement.*
Literatulus, a, um. Dimin. der etwas weniges gelernet hat. Hieron.
Literatura. f. 1. die Wissenschaft in Sprachen. Sen. *la grammaire.*
Literatio. f. 3. das A, B, C, die Kenntniß der Buchstaben. Aug. *l'abc, la connoissance de l'abc.*
Literator, oris. m. 3. der die Grammatik lehret, critisiret. Sueton. *qui enseigne la grammaire, critique.*
Literatrix. f. 3. eine Schulmeisterinn, die das A, B, C, lehret. Quinct.
Literatōrius, a, um. die Grammatik angehend. Tert.
Literio. m. 3. ein Schulmeisterchen. Amm. *un petit maitre d'ecole.*
Literōsus, a, um. studirend. Non. *qui s'applique aux sciences.*
Illiteratus, a, um. ungelehrt. *ignorant.*
Oblitero. 1. ich losche aus. *j'efface.*
Oblitĕrus, a, um. veraltet. Gell. *vieilli.*
Obliteratio, onis. f. 3. die Auslöschung. Plin. *l'effacure.*
Obliterator. m. 3. der etwas ausgelöscht. Tert. *qui efface.*
Inobliteratus, a, um. unausgelöscht. Tert. *qui n'est pas effacé.*
Perliteratus, a, um. sehr gelehrt *fort savant.*

ĪTO, Sueton. *et* PERĪTO. are. 1. Virg. glücklich opfern, versöhnen. *je fais sacrifice agréable.*
Litāto. Adu nach glücklich verrichtetem Opfer. Liu.
Litāmen. n. 3. ein Opfer. Prudent. *le sacrifice.*
Litābilis, e. Adi. womit man die Götter versöhnen kann. Lactant. *dont on peut faire sacrifice agréable aux dieux.*
Delītans. o. 2. opfernd. Prud. *faisant un sacrifice.*
Litatio. f. 1. das glückliche Opfer. *le sacrifice agréable.*

ĪTVS, litŏris. n. 3. das Ufer. *le bord, la côte.*

Litŏreus, Virg. *et* Litŏralis, Plin. Adi. am Ufer *de rivage.*
Litorārius, a, um. Cael. *et* Litorōsus, a, um. Plin. am Ufer befindlich. *de rivage.*

LĬTVVS. m. 2. ein Zink, Krummhorn, krummer Stab. *le clairon, trompe, bâton recourbé.*
Litĭcen. m. 3. ein Zinkenblaser. Varr. (*bleu, livide.*

LĪVEO, ēre. fine Praet. et Sup. 2. bleyfarbig seyn, mißgönnen. *être*
Liuescere. 3. erschwarzen. Lucr. *devenir noirâtre.*
*Liuor, oris. m. 3. blaue Flecke von Schlägen. *it.* Neid, Abgunst *la couleur livide, envie.*
Līuēdo. f. 3. der blaue Fleck, die todten Farbe. Apul. *la meurtrissure, la couleur livide.*
Liuidus, a, um. braun und blau, mißgünstig *meurtri, plombé, envieux.*
Līuidulus, a, um. Dim. etwas blau. Iuuenal. *un peu livide.*
Liuide. Adu. schwarzbräunlicht. Plin. *de couleur livide.*
Liuidmans. o. 3. abgünstig, neidisch Petron. *envieux.*
Subliuidus, a, um. etwas blau. Cels. *un peu livide.*

LIX, licis. f. 3. die Asche, Lauge. Plin. *le cendre du foier.*
Lixiuium. n. 2. *et* Lixiua f. 1. die Lauge. Colum. *la lessive.*
Lixiuus, *et* Lixuius, a, um. laugicht. Colum. *de lessive.*
Lixa. m. 1. ein Feldkoch, Marketender. *le goujat, valet de soldat.*
Semilixa. m. 1. ein halber Koch, Sudelkoch. Liu. *le goujat.*
Semilixula. Dim. eine Art von Speise. Varr.
Lixāmen. n. 3. Lixamentum. n. 2. Apic. *et* Lixatura. f. 1 Sidon. das Kochen, Kochwerk. *la cuisine.*
Lixula. Dim. eine gewisse Art Speisen. Varr.
Elixus, a, um. gesotten, gekocht. Horat. *cuit, ou bouilli dans l'eau.*
Elixare. 1. kochen, eine Brühe sieden. Apic. *faire cuire dans l'eau.*
Elixatim. Adu. siedend, siedheiß. Apic. *tout chaudement.*
Elixatura. f. 1. das Sieden, Kochen Apic. *l'action de bouillir.*
Obelixus, a, um. übersotten Apic. *qui est trop cuit.*
Perelixare. 1. wohl sieden lassen. Apic *faire bien bouillir.*

†LŌCVS. m. 2. Pl. LOCI, *et* LOCA. der Ort, (die Oerter, an allen Orten) der Zustand, die rechte Zeit, die Materie davon man redet. *le lieu, l'état, l'opportunité, la matiere d'un discours.*
Loculus. m. 2. *et* Loculamentum. n. 2. ein Fach. *la tablette.*
Loculi. Pl. ein Schrank mit Fächern. *un coffret à plusieurs tablettes.*
Löcellus. m. 2. Dim. ein Fach, ein Säckchen Mart.
Löculāmentum. n. 2. ein Fach Colum. *l'endroit à placer des choses separement les unes des autres.*
Loculōsus, a, um. voll Fächer. Plin. *qui a plusieurs cavités.*
Loculātus, a, um. voll Fächer. Varro. *qui a plusieurs petites cavités ou trous.*
Löcālis, e. Adi. örtlich, einen Ort angehend. Tert.
Localiter. Adu. dem Orte nach. Amm. *du lieu.*
Localitas. f. 3. die Oertlichkeit. Mamert. *la qualité d'un endroit.*
Löco. 1. ich setze, stelle, verdinge. *je mets, pose.*
Locatio. f. 3. die Verdingung. *le loüage.*
Locatim. Adu. an seinem Orte, dem Orte nach. Val. Max. *de place en place.*
Locator. m. 3. Plin. *et* Locārius. m. 2. Martial. der etwas vermiethet. *qui donne à loier.*
Locarium. n. 2. das Miethgeld, Standgeld. Varro. *ce qu'on donne pour une place.*
Löcitare. 1. Frequ. ausleihen Ter. *louer, affermer.*
Locaticius, a, um. vermiethet, verpachtet. Sidon. *loué, affermé.*
Ablocare. 1. vermiethen. Sueton. *donner à loier, louer à quelcun.*
*Colloco. 1. ich setze an Ort und Stelle, verheirathe, statte aus (in re, cui in rem, in rem) *j'arrange, marie*
Collocatio. f. 3. die Ordnung, Stellung, Ausstattung. *l'arrangement, établissement.*
Delocatio. f. 3. die Verrenkung Cael. *l'entorse.*
Eloco. 1. ich vermiethe, thue aus *je donne à loüage, à ferme.*
Interlöcare. 1. darzwischen stellen Mela. *placer entre deux.*
Oblócare. 1. verdingen. Iustin. *louer à prix fait.*
Praelocare. 1. vorausetzen. Martian. *mettre devant.*
Relöcare. 1. wieder dingen Vlp. *relouer.*
Locuples, ētis. o. 3. reich, begütert, genugsam, vollständig. *riche, opulent, irreprochable.*
Locupletissime. Adu. sehr reichlich. Spartian. *très-richement.*
Locuplēto. 1. ich mache reich. (quem re) *j'enrichis.*
Locupletator. m. 3. der da bereichert. Eutrop. *qui enrichit.*
Collocupletare. 1. mit reich machen. Herenn. *enrichir.*

†LŌCVSTA. f. 1. die Heuschrecke, der Meerkrebs. *la sauterelle, langouste.*

LŌDIX, icis. f. 3. das Bettuch, (Leilach) *le loudier.*
Lodicula. f. 1. Dim. ein kleines Leilachen, Deckebettchen. Sueton.

LŌLIGO. f. 3. der Blackfisch. Horat. *le calmar.* (*un petit loudier.*

*LŌLIVM. n. 2. das Unkraut, Tresp en. *la coquiole.*
Loliāceus, a, um. Varr. *et* Lolārius, a, um. Col von Tresp en *d'yvroire.*

LŪMENTVM. n. 2. das Bohnenmehl. Plin. *farine de feves.*

†LONGVS, a, um. lang. *long.*
Longe. Adu. weit. *loin.*
Longiter. Adu. Lucret.
Longŭlus, a, um. Dim. etwas lang. *un peu long.*
Longule. Adu. etwas langlicht. Apul.
Longiusculus, a, um. etwas länger, langlicht. *un peu long.*
Longiuscule. Adu. Sidon.
Longitūdo, inis. f. 3. die Länge, Weite. *la longueur.*
Longiscere. 3. lang werden. Non. *s'alonger.*
Longurius. m. 2 der Hebebaum, die Stange. Varr. *la perche.*
Longurio. m. 3. ein langer Mensch. Non. *un homme long comme une perche*
Longaeuus, a, um. alt, wohl betagt. *de longue vie.*
Longaeuitas f. 3. ein großes Alter Macrob. *le grand age.*
Longimanus, a, um. langhändig. Symm *qui a les mains longs.*
Longinquus, a, um. fern, entfernt, langwierig. *eloigné, de longue durée.*
Longinquitas, atis. f. 3. die Ferne. *l'eloignement des lieux.*
Longinquare. 1. entfernen. Tert. *eloigner, chasser loin.*
Elongo, are. 1. entfernen, erstrecken. Plin. *éloigner.*
Oblongus, a, um. länglicht. Plin. *longuet.*
Praelongus, a, um. sehr lang Liu. *fort long.*
Oblongulus, a, um. Dim. etwas länglicht. Gell. *un peu longuet.*
Perlongus, a, um. sehr lang. *fort long.*
Perlonge. Adu. sehr weit. Ter. *fort loin.*
Perlonginquus, a, um. sehr fern. Plaut. *fort eloigné.*
Praelongare. 1. länger machen. Plin. *alonger.*

*LŎQVOR, locūtus sum. Dep. 3. ich rede, spreche, (du sprichst, er spricht, sprich du, sprach, gesprochen) *je parle, dis.*
Loquentia. f. 1. die Schwatzhaftigkeit. Plin. *le flux de paroles.*
Lŏcūtio. f. 3. *et* Loquēla. f. 1. die Rede. *la langage.*
Locutus. m. 4. das Reden. Apul. *la parole.*
Locutor. m. 3. der Schwätzer. Gell. *le grand parleur.*
Lŏcūtulēius. m. 2. ein verdrießlicher Schwätzer. Gell. *un babillard.*
Loquax, ācis. o. 3. waschhaft. *grand causeur.*
Loquaciter. Adu. plauderhaft. *avec un grand etalage de paroles.*
Loquācitas, atis. f. 3. die Waschhaftigkeit. *le babil, caquet.*
Loquacitare. 1. viel schwatzen plaudern. Hieron. *babiller, caqueter.*
Lŏquāculus, a, um. klatschmäulig, schwatzhaft. Lucr. *le petit babillard.*
Lŏquĭtari. Frequ. Dep. 1. immer reden. Apul. *parler beaucoup.*
Allŏquor, cutus sum, qui. Dep. 3. anreden. *parler à quelcun.*
Allŏquium. n. 2. eine Anrede. *un discours.*
Allocutio. f 3. die Anrede, der Zuspruch. Plin. *le discours, l'entretien.*
Antelŏquium. n. 2. das Vorwort, die Vorrede. Macrob. *le prologue, la preface.*
Circumloqui. Dep. 3. weitläuftig beschreiben. Auson. *user de circonlocution.*
Circumlocūtio. f. 3. der Umschweif im Reden. Quinctil. *la circonlocution.*
Colloqui. Dep. 3. mit einem reden. (cum quo) *s'entretenir.*
†Collŏquium. n. 2. das Gespräch. *la conférence.*
Collocutio f. 3. die Unterredung. *la conversation.*
Collocutor m 3. der ein Gespräch hält. Tert. *qui s'entretient.*
Eloqui, cūtus sum. Dep 3. aussprechen, ausreden. *s'énoncer, s'exprimer.*
Eloquens, tis. o. 3. beredt. *éloquent.*
Eloquenter. Adu. beredter weise. Plin. *eloquemment.*
Eloquentia. f. 1. die Beredtsamkeit. *l'éloquence.*
Elocutio. f. 1. die Ausrede, Aussprache. *l'élocution.*
Eloquium. n. 2. die Rede, Aussprache. Vellei. *la maniere de s'énoncer.*
Elocutor. m. 3. der Sprecher, der Redner. Ennod. *le parleur, l'orateur.*
Elocutoria. f. 1. *et* Elocutrix. f. 3. Quinctil. die Redekunst. *la rhetorique.*
Eloquūtilis, e. Adi. rednerisch. Apul. *d'orateur.*
Inēloquens. o. 3. unberedt *qui n'est pas eloquent.*
Incloquibilis, e. Adi. unaussprechlich. Lactant. *indicible.*
Pereloquens o 3. wohl beredt. *fort éloquent.*
Interloquor. Dep. 3. darzwischen reden, ins Wort fallen. Ter. *interrompre.*
Interlocutio. f. 3. die Einrede. Quinctil. *l'interlocution.*
Obloquor, cutus sum. Dep. 3. ich widerspreche. Curt. *je parle contre.*
Obloquutor. m. 3. der da widerspricht. Plaut. *qui contredit.*
Obloquium. n. 2. der Widerspruch. Sidon. *la contradiction.*
Praeloqui, cutus sum. Dep. 3. die Vorrede thun. *dire par avance.*
Praelocutio. f. 3. die Vorrede. Sen. *le prologue.*
Proloqui, cutus sum. Dep. 3. heraus reden. *dire ce qu'on pense.*
Proloquium. n. 2. der Eingang, oder die Vorrede. Gell. *l'exorde*
Reloqui. Dep. 3. aussprechen. Varr. *s'enoncer.*
Traloqui. Dep. 3. nacheinander erzählen. Plaut. *rapporter tout d'une suite.*

LŌRA. f. 1. der Lauer, Lauerwein, Tresterwein. *la boite, piquette.*

LŌRVM. n. 2. der Riem, Riemen *la courraie.*
Lorīpes. o. 3. krummfüßig, hinkend. Innen. *qui a les pieds tortus.*
Lōrarius. m. 2. der Steckenknecht. Gell. *l'esclave qui servoit à fouetter les autres esclaves.*
Lorāmentum. n. 2. ein Band, eine Schnur. Iustin. *le lien.*
Lōreus, a, um. von Riemen. Cato. *de courroie.*
Lōrica. f. 1. der Panzer, die Brustwehre. *la cuirasse.*
Lōrīcula. f. 1. Dim. ein kleiner Panzer. Hirt.
Loricare. 1. panzern Plin. *cuirasser.*
Loricatus, a, um. geharnischt, mit Brustwehren versehen. Hirt. *armé, couvert d'une cuirasse.*
Loricatio. f. 3. der Ueberzug. Vitruu *le plancher.*
Loricarius, a, um. den Panzer betreffend. Veget.
Dilorīcare. 1. entblößen. *déboutonner.*

LŬBRĬCVS, a, um. schlüpfrig, tückisch, betrüglich. *glissant.*
Lubrice. Adu. schlupfrig *englissant.*
Lubricare. 1. schlüpfrig machen. Innen. *rendre glissant.*
Illubricare. 1 glätten. Apul. *polir.*

†LŬCRVM. n. 2. der Gewinn *le profit.*
Lucellum. n. 2. Dim ein kleiner Gewinn. *un petit profit.*
Lucrōsus, a, um Gewinn bringend, einträglich. *lucratif.*
Lucrose. Adu. vortheilhafter weise Hieron. *avantageusement.*
Lucror. Dep. 1. *et* Lucrifacio. 3. ich gewinne, habe Gewinn. *je gagne, profite.*
Lucratio. f. 3. der Gewinnst. Tert. *le gain.*
Lucrator m. 3 der Wucherer. Suet. *l'usurier.*
Lucratiuus, a, um. vortheilhaft Quinct. *lucratif.*
Lucriducere. 3. für Gewinn halten. Tert *estimer pour gain.*
Lucrificare. 1. gewinnen. Tert. *faire du gain.*
Lucrificābilis, e. Adi. ersprießlich. Plaut. *profitable.*
Lucrifĭcus, a, um. nützlich. Plaut. *avantageux.*
Lucrifuga. m. 1. der Verschwender. Plaut. *le gaspilleur.*
Lucrihabitus, a, um. gewonnen Tert. *gagné.*
Lucripĕta. m. 1. ein Gewinnsuchtiger. Plaut. *qui est ardent à ses interets.*

*LVCTOR, atus sum Dep. 1. ich ringe, (rang, gerungen) kämpfe. *je lutte, combats.*
Luctare. 1. *Idem.* Ter.
Lucta. f. 1. der Kampf. Aug. *la lutte.*
Luctatio. f. 3. *et* Luctamen. n. 3. Virg. das Ringen, der Kampf. *l'effort.*
Luctatus. m. 4. *Idem.* Plin.
Luctator, ōris. m. 3. ein Kämpfer. Ouid. *un lutteur.*
Luctitare. 1. oft ringen. Prisc. *lutter souvent.*
Alluctari. Dep. 1. kämpfen. Apul. *lutter.*
Colluctari. Dep. 1. mit einem ringen. *lutter ensemble.*
Colluctatio. f. 3. der Kampf. Colum. *le combat.*
Colluctator. m. 3. der mit einem kämpfet. Lactant.
Deluctari. Dep. 1. ringen Plaut. *lutter.*
Deluctatio f. 3. das Ringen. Martian. *l'effort.*
Deluctator. der Ringer. Hieron. *le lutteur.*
Eluctari. 1. sich heraus ringen, überwinden. (rem) Tac. *fortir avec effort, surmonter avec difficulté.*
Eluctatio. f. 3. die Herauswindung, der Durchbruch.

Eluctābilis, e. Adi. daraus man sich helfen kann. Sen. *qu'on peut surmonter.*
Illuctari Dep. 1. sich bemühen. Stat. *se forcer.*
Obluctari, *et* Reluctari, atus sum. 1. gegen einander kämpfen, widerstreben. (rei) *se roidir contre, s'opposer.*
Obluctatio. f. 3. das Widerstreben. Arnob. *l'opposition.*
Reluctatio. f. 3. die Widerstehung Apul. *la resistance.*
Ineluctābilis, e. daraus sich nicht zu winden ist. Virg. *insurmontable.*
Lucubrare, *vid.* LVX.

LŪCVS. m. 2. der Hayn, der geheiligte Wald. *le bois sacré.*
Luculus. m. 2. Dim. ein kleiner Hayn. Suet.
Lucar. n. 3. Geld, das von den Wäldern einkam; Lohn der Comödianten. Tert.
Colluco, *et* Interluco, are. 1. die Bäume ausschneiden, licht machen *ébrancher, élaguer les arbres.*
Interlucatio. f. 3. das Aushauen, Beschneiden der Bäume. Plin.

*LŪDO, si, sum. 3. ich spiele. (rei) *je joüe.* verire. (quem) *me moque*
Ludus. m. 2. das Spiel, die Schule. *le jeu, l'école.* Plur. Schauspiele. *jeux publics.*
Ludio. m. 3. ein Gaukler, Comödiant. Liu. *un bateleur, comedien.*
Ludius. m. 2. *Idem.* Arnob.
Ludia. f. 1. eine Gauklerinn, Comödiantinn. Martial. *la danseuse comedienne.*
Lūsus. m. 4. das Spielwerk, der Scherz. *le jeu.*
Lusor. m. 3. ein Spieler. *le joüeur.*
Lusio. f. 3. das Spielen. *l'action de joüer.*
Lūsōrius, a, um. was zum Spiele gehöret. Plin. *qui concerne le jeu*
Lusitare. 1. oft spielen. Plaut. *joüer souvent.*
Ludicrus, a, um. kurzweilig, spielend *qui se fait par jeu.*
Ludicre. Adu. scherzweise Apul. *par jeu.*
Ludibrium. n. 2. der Spott, die Beschimpfung. *le joüet, la moquerie*
Ludibriōsus, a, um. spöttlich. Amm. *dont on se raille.*
Ludibriose. Adu. zu Spotte. Amm. *à deshonneur.*
Ludibundus, a, um. spielend, scherzend *joüant.*
Ludificare. 3. zu Spotte machen. Plaut. *joüer quelcun.*
Ludificari. Dep. 1. veriren, spotten. *railleur.*
Ludificare. 1. *Idem.* Plaut.
Ludificatus. m. 4. das Gespötte. Plaut. *la moquerie.*
Ludificatio. f. 3. die Verspottung, *l'insulte.*
Ludificator. m. 3. ein Spötter Plaut. *le railleur.*
Ludificatōrius, a, um. betrieglich. Aug. *trompeur.*
Ludificabilis, e. Adi. lustig. Plaut. *plaisant, divertissant.*
Ludificus. *Idem.*
Ludimagister. m. 2. der Schulmeister. *le maitre d'ecole.*
Allūdere, si sum. 3. auf- zu- was scherzen, spielen. (ad rem *plaisanter, caresser.*
Alludiare. 1. spielen. scherzen. Plaut. *badiner.*
Allusio. f. 3. das Spielen Arnob. *la badinerie.*
Anteludium. n. 2. das Vorspiel. Apul. *le prélude.*
Abludere. 3. ungleich seyn Hor. *être dissemblable.*
Deludo, li, sum. 3. ich äffe. Ter. (quem) *je dupe.*
Colludere, si, sum. 3. mit scherzen, mit spielen. *je joüer ensemble.*
Colludium. n. 2. das Spiel. Solin. *le divertissement.*
Collusio. f. 3. das Spiel, heimliches Verständniß. *la collusion, l'intelligence entre des personnes.*
Collusor. m. 3. ein Mitspieler. *qui joüe avec.*
Delusio. f. 3. die Verhohnung. Arnob. *la moquerie.*
Delusor. ein Spotter. Firmic. *le railleur.*
Diludificare. 1. veriren, äffen. Plaut. *jouer, duper.*
Diludificatio. f. 3. die Verhöhnung. Aug. *la railleric.*
Dilūdia. n. 2. Pl. der Aufschub, Stillestand. Horat. *le delai, la treve*
Eludo, *et* Illudo, si, sum. ich spotte, lache aus. (cui quem) *je me moque, insulte.*
Illusio. f. 3 die Spötterey, Verachtung. *la dérision.*
Illusor. m. 3. der Spötter. *le moqueur.*
Illudium. n. 2. das Blendwerk. Tert. *l'illusion.*
Interludere. 3. dazwischen spielen. Auson. *jouer entre.*
Obludere. 3. gegen einen scherzen. *je joüer avec.*
Perludere. 3. spielen. Manil. *jouer.*
Praeludere, Sen. *et* Proludere. 3. vorspielen. *préluder.*
Praelusio. f. 3. der Versuch, das Vorspiel Plin. *l'essai, le prélude.*
Prolūdium. n. 2. ein Vorspiel. *le prelude.*
Prolusio. f. 3. der Vortrab, der Eingang. *le prélude.*
Reludere. 3. wieder spielen. Sen. *recommencer à jouer.*

*LVES, is. f. 3. die Seuche. *la contagion.*
Luis. Prud.

*LŪGEO, xi, ctum. 2. ich traure, trage Leid. (rem) *je porte le deüil, m'affige.*
Luctus. m. 4. die Trauer. *le deüil.*
Lūgubris, e. traurig, klaglich. *lugubre.*
Luctuōsus, a, um voll Traurens *lamentable.*
Luctuose. Adu. *Idem.* Varr.
Lugubria. Pl. n. 2. die Trauerkleidung. Sen. *les habits ou les equipages de deuil.*
Lugubre, Plaut. *et* Lugubriter, Apul. Aduu. klaglicher weise. *d'une maniere lugubre.*
Luctifer, a, um. was den Tod bringt. Sen. *qui annonce la mort.*
Luctifĭcus, a, um Sil. *et* Luctificābilis, e. Adi. Perf. *Idem.*
Luctifŏnus, a, um. klaglich lautend, betrübt klingend. Ouid.
Collugere. 2. Mitleiden haben, mittrauren. Ambrof. *avoir compassion, s'affliger avec les autres.*
Elūgere. 2. austrauren. *quitter le deüil.*
Perluctuosus, a, um. sehr betrübt, sehr klaglich. *très-funeste.*

LVMBRĪCVS. m. 2 der Regenwurm, Spulwurm, (Plur. Würme und Würmer) Cato. *le ver de terre, qui s'engendre dans les intestins.*

LVMBVS. m. 2 die Lende. *le rein.*
Lumbulus, Plin. *et* Lumbellus, Apic. m. 2. Dimm.
Lumbare. n. 3. der Gurt, das Schurzfell. Hieron. *le calleçon, le cuisart.*
Lumbifragium. n. 2. ein Lendenbruch. Plaut.
Delumbis, Plin. *et* Elumbis, e. Adi. schwach, der die Lenden nicht schleppen kann. *foible, éreinté.*
Delumbo. 1. ich lahme, schwäche. *j'érene.*
Praelumbare. 1. lähmen. Non. *éreinter.*

†LVMEN,

†LŪMEN, ĭnis. n. 3. das Licht, der Schein, Glanz, Tag, das Auge, Leben. *la lampe, lumiere, le jour, oil, la vie.*
Lumĭnōsus, a, um. leuchtend. *lumineux.*
Luminare. 1. lichte machen. Apul. *rendre lumineux.*
Luminare. n. 3. das Licht. *la lumiere.*
Colluminare. 1. beschemen, beleuchten. Apul. *eclairer.*
Eluminatus, a, um. blind gemacht. Sidon. *rendu aveugle.*
Illūmino. 1. ich erleuchte. *j'illumine.*
Illuminate. Adu. sehr helle, deutlich. *clairement.*
Illuminatio. f. 3. die Erleuchtung *l'illumination.*
Illuminator. m. 3. der da erleuchtet. *qui illumine.*
Illuminābilis, e. Adi. das zu erleuchten ist. Mamert. *qu'on peut eclairer.*
Illumnus, a, um. dunkel, finster. Apul. *obscur.*
Per - Prae - Reluminare. 1. wieder scheud machen. Tert. *rendre la vuë.*
†LŪNA. f. 1. der Mond. *la lune.*
Lunula. f. 1. Dim. Paul.
Lunaris, e. Adi. Monden= *lunaire.*
Lunatus, a, um. wie ein halber Mond. Plin. *courbé.*
Lunaticus, a, um. mondsüchtig Veget. *lunatique.*
Illunis, e. Adi. ohne Mond, finster. Plin. *qui est sans lune.*
Interlunium. n. 2. der Neumond. *la nouvelle lune.*
Illūnus, a, um. ohne Mondschein. Apul. *qui est sans lune.*
Interlunis, e. Adi. da der Mond neu wird. *où il n'y a point de lune.*
Plenilunium. n. 2. der Vollmond. *la pleine lune.*
'LVO, lui, luiturus. 3. ich entgelte, büße, bezahle. (rem) *je païe, en porte la peine.*
Luere. 1. bezahlen. Non. *satisfaire au dû.*
Luitio. f. 3. Vlp. *et* Lucla. f. 1. Lucr. die Zahlung, Büßung. *le paiement, la satisfaction.*
Abluo, ui, utum. 3. ich wasche ab. Plin. *je lave.*
Ablutio. f. 3. die Reinigung, Abwaschung. Plin. *le nettoiement, l'ablution.*
Ablūtor. m. 3. der da abwäscht, reiniget Cyprian. *qui lave, nettoie.*
Abluuium. n. 2. die Verschwemmung, Ueberschwemmung. Gell. *l'inondation.* (*baigner.*
Alluere. 3. daran hinfließen, abspühlen, verschlemmen. *couler contre,*
Alluuies. f. 5. *et* Alluuio. f. 3. die Anschwemmung. *l'alluvion.*
Alluuium. n. 2. Sidon. *Idem.*
Circumluere. 3. herumfließen. Liu. *environner d'eau.*
Circumluuio. f. 3. die Ergießung, Austretung des Wassers um etwas herum. *l'inondation.*
Colluere. 3. ausspühlen, waschen. Plin. *rincer, laver.*
Collutio. f. 3. die Ausspühlung. Scribon. *l'action de rincer.*
Deluere. 3. abspühlen, abwaschen Cato. *laver, nettoier.*
Delutio. f. 3. die Abwaschung. Abspühlung. Celf
Colluuies. f. 5. *et* Colluuio. f. 3. zusammen geflossener Unflat. *l'amas d'ordure.*
Diluere. 3. läutern, abwaschen. *délaïer, mêler.* crimen. sich verantworten. *se justifier.*
*Dĭluuium. n. 2. Plin. *et* Diluuies. f. 5. Horat. die Ueberschwemmung, Sundfluth. *l'inondation, deluge.*
Diluuio. f. 3. die Ueberschwemmung. Censorin. *l'inondation.*
Diluuialis, e. Adi. überschwemmend. Solin. *inondant.*
Diluuiare. 1. verschwemmen, überschwemmen. Lucr. *inonder.*
Eluere. 3. auswaschen, spühlen. *laver, nettoïer.*
Elutio. f. 3 die Abwaschung. Cael. *l'action de laver.*
Eluuies. f. 5. *et* Eluuio. f. 3. ausgeflossener Unflat. *les ordures.*
Eluacrus, a, um. zum Ausspühlen gehörig. Cato. *qui sert à laver.*
Elutriare. 1. fassen, aus einem Fasse ins andre gießen. Gell. *verser d'un vaisseau dans un autre.*
Illūtus, a, um unbenetzt. Horat. *qui n'est point lavé.*
Illutibilis, e. Adi. was sich nicht auswaschen läßt. Plaut. *qu'on ne sauroit laver.*
Illutius. Apul
Illuuies. f. 5. Unflat, Schlamm. *la crasse, immondice.*
Interluere. 3. darzwischen fließen. Liu. *couler entre.*
Interluuies. f. 5. der Durchfluß. Solin. *l'action de couler entre.*
Perluere. 3. durchwaschen, durchnetzen. (quid re) Col. *laver bien.*
Peluis, *vid. sub suo elemento.*
Polluo. 3. ich beflecke, verunreinige. *je pollue, profane.*
Pollutio. f. 3. die Beflekung. Pallad. *la pollution.*
Impollūtus, a, um. unbefleckt. Tac. *qui n'est point souillé.*
Praelūtus, a, um. verbergewaschen. Sidon. *lavé auparavant.*
Praeterluens. vorüberfließend. Apul. *qui coule devant.*
Proluere. 3. ausspühlen, verschwemmen, verschlemmen. Col. *laver, tromper tout à fait.*
Proluuies. f. 5. der Schlamm, Unflat. Colum. *la boüe, fange.*
Subluere. 3. von unten auf abwaschen. Col. *baigner, mouiller en passant.*
Subluuies. f. 5. der Schlamm, Unflat. Col. *la boüe, l'ordure.*
Subluuium. n. 2. ein unterfothiges laufendes Geschwüre. Marcell. *l'exulceration.*
Subterluere. 3. von unten abspühlen. Claud. *baigner.*
Subterluuio. f. 3. die Wegschlemmung. Mamert. *l'action d'emporter.*
LŪPĪNVS. m. 2. die Wolfsbohne Col. *le lupin.*
Lupillus. m. 2. Dim. kleine Feigbohnen. Plaut.
Lupinārius, a, um. zu den Wolfsbohnen gehörig. Cato.
LŪPVS. m. 2. der Wolf, (die Welse) der Hecht, ein scharf Gebiß. *le loup, brochet, filet à ecache.*
Lupa. f. 1. eine Wölfinn. *la louve.* *It.* eine Hure. *la putain.*
Lupula. f. 1. Dim. Apul.
Lupīnus, a, um. Wolfs= *de loup.*
Lupānar, aris. n. 3. ein Hurhaus. *un bordel.*
Lupanāris, e. Adi. hurisch Apul. *paillard.*
Lupari. Dep. 1. Hurerey treiben. Non. *paillarder.*
Lupatum. n. 2. ein Brechzaum Hor. *le filet à ecache.*
Lupatus, i. m. 2. Solin. *Idem.*
VRCO, ōnis. m. 3. ein Schlemmer *le goinfre.*
Urconiānus, a, um. schlemmerisch. Tertull. *de gourmand.*
Urco, *vel* Urcor. 1. ich schlemme, prasse. Non. *je gourmande,*
Urcābundus, a, um. schlemmend. Apul. *goinfrant.*
Urcinātio. f. 3. die Schwelgerey. Apul. *la goinfrerie.*
VRIDVS, a, um. blenfarbig, übel aussehend, todtenfarbig. *livide, jaunâtre.*

Luror. m. 3. die Bläße. Apul. *la paleur.*
Luridārus, a um. schwarzgelb blenfarben. *jaunâtre, livide.*
Lurulentus, a, um schlammicht. Apul. *crasseux.*
Oblurĭdus, a, um. braun und blau, schwärzlich. Amm. *livide, noirâtre.*
Sublurĭdus, a, um. blaulicht. Plaut. *un peu livide.*
LVSCINIA. f. 1. die Nachtigall *le rossignol.*
Luscinus. m 2. Phaedr. *Idem.*
Luscinĭola. f. 1. Dim. Plaut. *Idem.*
LVSCVS, a, um. einäugig *borgne.*
Luscitōsus, a, um. halbblind, blodsichtig. Plin. *qui a de la peine à voir.*
Luscitrōsus, a, um. der blode und blinzende Augen hat. Plaut. *louche, qui a la vue courte.*
Eluscare. 1. blind machen. Vlp. *éborgner.*
*LVSTRO, are. 1. ich besehe, *je visite.* *It* reinige. *je purifie.* Exercitum. mustern. *faire passer ses troupes en revûe.*
Lustrari. Dep. 1. Plaut. *Idem.*
Lustrum. n. 2. die Musterung, Zeit von fünf Jahren; Wildlager; der Saus- und Hurenwinkel. *la revûe, tems de 5 annees: la tanière des bêtes feroces, le bordel.*
Lustratio. f. 3. die Musterung, Reinigung. *la revûe, expiation.*
Lustramen. n. 3. das Fegopfer Flacc. *le sacrifice d'expiation.*
Lustrator. m. 3. der da reiniget, weihet. Apul. *qui purifie par un sacrifice.*
Lustralis, e. Adi. was zur Reinigung gehöret. Liu.
Lustricus, a, um. zur Reinigung gehörig. Macrob.
Lustrificus, a, um. Flacc. *Idem.*
Lustro. m. 3. ein Hurenjäger. Catull. *le putassier.*
Bilustris, e. Adi. zehnjährig Ouid. *qui a dix ans.*
Collustro. 1. ich besichtige, erleuchte. (re) *je regarde de tous côtez.*
Illustro. 1. ich erleuchte, bescheine, mache berühmt *j'eclaire, éclarcis.*
Illustratio. f 3. die Erklarung Erleuchtung. *l'illumination.*
Illustramentum. n. 2. die Erleuchtung Quinctil. *l'illustration.*
Illustrator. m. 3. der da erleuchtet. Lactant. *qui illumine.*
Illustris, e. Adi. hell, klar, berümt, edel. *illustre.*
Illustrius. Comp. Adu.
Perillustris, e. Adi. sehr hell, sehr berühmt, sehr herrlich. *tres-clair, très-celebre, tres-illustre.*
Perlustro. 1. ich besichtige durchaus. (re quid) *je visite exactement.*
Praelustris, e. Adi. hoch, edel Ouid. *illustre, noble.*
Sublustris, e. Adi. etwas licht und deutlich. Liu. *avec un peu de clarté.*
†LŪTVM. n. 2. der Koth, Lemen. *la boue, bourbe.*
Lutentis, e. Adi. im Kothe gewachsen. Plin *né dans la fange.*
Luteus, a, um. von Koth, lemern. *de boüe, limon.*
Lutārius, a, um. im Kothe lebend. Plin. *qui se tient dans la boüe.*
Lutescere. 3. schlammicht werden. Col. *je changer en boue.*
Lutulentus *et* Lutōsus, a, um. kothig Plin. *boüeux.*
Lutare. 1. mit Kothe beschmieren. Cat. *enduire de boue.*
Lutāmentum. n. 2. ein Klebwerk. Cat. *un cloison fait de terre petrie.*
Lutulare 1. garstig machen, besudeln. Plaut *barbouiller.*
Lutulente. Adu. morastig, kothiger weise. Non.
Colluticare. 1. beschmieren, besudeln Plaut. *salir avec de la boüe.*
Delutare. 1. mit Leime bewerfen Cato. *couvrir de terre grasse.*
Delutatio. f. 3. die Verkuttung. Aug. *l'action d'enduire de terre.*
Delutamentum. n 2. ein Klebwerk. Cato. *un cloison fait de terre petrie.*
LŪTVM *f.* LVTEVM. n. 2. der Waid. *la gaude.*
Lūteus, a, um. gelb. *jaune.*
Luteum. n. 2. Substant. das Gelbe im Ey. *le jaune d'oeuf.*
Lūteolus, a, um. gelblicht Col. *jaunâtre.*
Subluteus, a, um. dunkelgelb. Apul. *jaune obscur.*
LVX, ucis f. 3. das Licht, (Pl. Lichter) der Tag, das Leben. *la lumiere, le jour, la vie.*
Luci. Adu. *Idem.*
Lucidus, a, um. hell, klar. *luisant, clair.*
Lucide. Adu. klärlich. *clairement.*
Luculentus, a, um. hell, glänzend, herrlich *clair, illustre.*
Luculentia. f. 1. der Glanz, Schein. Arnob. *la lueur, splendeur.*
Luculentĭtas. f. 3. Non *Idem* (*maniere.*
Luculente *et* Luculenter. Adu hell, herrlich. *clairement, d'une belle*
Luculentare. 1. erleuchten, hell machen. Vitruu. *rendre clair.*
Lucerna. f. 1. die Leuchte. *la chandelle.*
Lucernula. f. 1. Dim.
Lucernatus, a, um. mit Kerzen erleuchtet. Tert. *illuminé par des flambeaux.*
Lucĭbilis, e. Adi. leuchtend. Seru. *qui jette de la lumiere.*
Lucifer, a, um. Licht bringend Ouid. *qui porte la clarté.*
Lucĭfĭcus, a, um. Licht gebend. Cael. *réjoüissant.*
Lucĭfluus, a, um. Prud. *Idem.*
Lucĭfŭgus, a, um. *et* Lucifuga. m. 1. lichtscheu. Sen. *qui fuit la lumiere.*
Lucĭfugax. o. 3. Licht scheuend. Minuc. *qui fuit la lumiere.*
Luciparens. o. Licht bringend. Auien. *qui porte la clarté.*
Lucĭfator. m. 3. der Urheber des Lichts Prud. *l'auteur de la clarté.*
Luc bro. 1. ich arbeite bey Licht *je travaille la nuit.*
Lucubratio, onis. f. 3. die Arbeit bey Lichte. *l'action de travailler la nuit à la lampe.*
Lucubratiuncula f. 1. Dim. eine kleine Nachtarbeit. Gell.
Lucubratorius, a, um. zum Nachtarbeiten dienlich. Suet. *propre à travailler à la lampe.*
Elucubrare. 1. des Nachts ausarbeiten *travailler à la lampe.*
Luceo, xi, sine Sup. 2. ich scheine, (schiene, geschienen) leuchte. (re, rem) *je luis.*
Lucescit, Liu. *vel* Lucisci t, Ter. *et* Dilucescit. Imperf. 3. es wird Tag *le jour paroît.*
Allucere. 2. anscheinen, hinleuchten. Sen. *eclairer.*
Antelucio *et* Antelucŭlo. Adu. früh vor Tages. Apul. *avant le jour.*
Antelucanus, a, um. was früh vor Tage geschiehet. *ce qui se fait avant le jour.*
Circumlūcere. 2. umherleuchten Sen. *eclairer tout autour.*
Colluceo, xi, sine Sup 2. ich leuchte zugleich *j'eclaire tout le monde.*
Collucernatio. f 3. die Anzündung vieler Lichter. Mamert. *les illuminations.*
Dilūcere. 2. erscheinen. Liu *briller, luire.*
Elucco. 2. ich leuchte hervor. *je relus.*
Praelucere. 2. vorleuchten. (cui, re) *éclairer.*
Dilucĭdus, a, um. klar, hell, deutlich. *clair, lumineux.*

Diluciđe. Adu. klärlich, deutlich. *clairement, nettement.*
Dilucidare. 1. erklären. Herenn. *expliquer.*
Dilucĭlum. n. 2. die Morgendämmerung *la pointe du jour.*
Diluculare. 1. Gell. tagen, klar werden. *faire jour.*
Illuceo. 2. *ſ.* Illucesco, xi, ſine Sup. 3. ich ſcheine, werde licht. *je paroîs, luis.*
Interlucere. 2. dazwiſchen hervorleuchten. Liu. *briller entre.*
Perlucere *et* Pellucere. 2. durchſcheinen, hervorleuchten. *être transparent, éclater fort.*
Pellucĭdus, a, um. durchſichtig. *transparent.*
Pellucidulus, a, um. Dim. etwas durchſichtig. Catull. *un peu transparent.*
Pellucĭditas. f. 3. die Durchſichtigkeit. Vitruu. *la transparence.*
Pollucere. 2. ein herrlich Mahl anrichten. Cato. *faire un feſtin public.*
Pollŭctum. n. 2. das Opfermahl. Varro. *le feſtin, qu'on faiſoit à l'honneur des Dieux.*
Pollŭctura. f. 1. offene Tafel, freye Tafel. Plaut.
Pollūcĭbilis, e. Adi. herrlich, prächtig. Macrob. *magnifique.*
Pollucibiliter. Adu. herrlicher, prächtiger weiſe. Symmach. *magnifiquement.*
Praelucĭdus, a, um. ſehr hell, ſehr ſchimmernd. Plin. *fort luiſant, fort brillant.*
Prolucere. 2. hervorſcheinen. Sen. *eclater.*
Relucere. 2. zurückſtralen Plin. *reluire.*
Relucescere. 3. Martian. *Idem.*
Sublucere. 2. ein wenig leuchten. *luire un peu.*
Sublucĭdus, a, um. etwas licht Apul. *un peu clair.*
Sublucānus, a, um. dämmericht. Plin. *entre chien et loup.*
Translucere. 2. durchſichtig ſeyn. Plin. *être transparent.*
Translūcĭdus, a, um. durchſchimmernd. Plin. *transparent.*
Pertranslucĭdus, a, um. ganz durchſichtig. Plin. *par tout transparent.*
Antelucanus *et* Sublucanus, a, um. vor Tage. Plin. *avant le jour.*

Allūcinor *et* Hallucinor. Dep. 1. ich irre, ſehe unrecht. *je me méprend, je fais une bévue.*
Hallucinatio. f. 3. der Irrthum, das Verſehen. Sen. *l'erreur, l'egarement.*

LVXO. 1. ich verrenke, verſtauche. Plin. *je déboite.*
Luxatura. f. 1. die Verrenkung. Marcell. *la luxation.*
Luxus, a, um. verrenkt. *disloqué.*
Luxus. m. 4. die Verrenkung. Apul. *l'entorſe.*
Colluxare. 1. Veget.
Eluxatus, a, um. verriſſen, verrückt. Plin. *disloqué.*

†LVXVS. m. 4. der Pracht, Uebermuth. *le luxe, exces.*
Luxŭria *et* Luxuries. f. 1. *et* 5. die Schwelgerey. *la diſſolution.*
Luxuriosus, a, um. wollüſtig, ſchwelgeriſch. *qui vit dans le luxe.*
Luxuriose. Adu. wollüſtiger weiſe. *diſſolument.*
Luxŭrio *et* Luxurior. 1. ich bin wollüſtig, frech. Liu. *je me laiſſe emporter à l'exces.*
Luxari. Dep. 1. ſchwelgen. Non. *s'abandonner à toutes les exces.*
Eluxuriari. Dep. 1. Non. *Idem.*

LYMPHA. f. 1. das Waſſer. Virg. *l'eau.*
Lymphaeus, a, um. als wie Cryſtall. Martian. *comme du cryſtal.*
Lymphor. m. 3. das Waſſer, die Näſſe. Non. *l'eau, l'humidité.*
Lymphare. 1. verwirrt machen. Flacc. *mettre hors de ſes ſens.*
Lymphari. Dep. 1. raſen, unſinnig werden. Plin. *devenir fou.*
Lymphāticus *et* Lymphatus, a, um. unſinnig. Liu. *furieux.*
Lymphatus. m. 4. *et* Lymphatio. f. 3. eine thörichte Bangigkei Plin. *le trouble d'eſprit.*

*LYNX, cis. c. 3. ein Luchs. *le linx.*
Lyncēus, a, um. ſcharfſichtig. *perçant.*

*LYRA. f. 1. die Leyer. prima brev. Varr. *la lyre.*
Lyrĭcus, a, um. lyriſch. Horat. *lyrique.*
Lyriſtes. m. 1. ein Leyermann; ein Lauteniſt. Plin.

M.

MĂCELLVM. n. 2. der Speiſemarkt, die Fleiſchbank. *la place où l'on vend toutes ſortes de vivres.*
Macellarius. m. 2. der Garkoch. Varr. *le traiteur.*
Macellarius, a, um. was zum Fleiſchmarkte gehöret. Valer. Max.

*MĂCER, cra, crum. mager, dürr, dünn Col. *maigre, mince, délié.*
Macellus, a, um. Dim etwas mager. Non. *un peu maigre.*
Macrēdo. f. 3. die Dürre, Schwindſucht. Col. *la maigreur.*
Macritudo. f. 3. Plaut. *et* Macritas. f. 3. Pallad. die Magerkeit. *la maigreur.*
Macies. f. 5. die Dürre, Magerkeit. Ouid. *la maigreur.*
Macror. m. 3. die Dürre. Non. *la maigreur.*
Macĭlentus, a, um. hager. Plaut. *attenué de maigreur.*
Macĭare. 1. mager machen. Solin. *faire maigre.*
Maceo. 2. ich bin dürr, mager. Plaut. *je ſuis maigre.*
Macesco *et* Macresco. 3. ich werde mager. Hor. *j'amaigris.*
Măcero. 1. ich mache dünn, ſchmal, mergele aus. (e) *je rends maigre, attenué.*
Maceratio. f. 3. die Abmergelung. Vitruu. *la maceration.*
Macĕrescere. 3. weich, mürbe werden. Cat. *s'amollir, devenir tendre.*
Măcēria f. 1. Liu. *vid. mox*
Măcidatus, a, um. eingeweicht. Apul. *trempé.*
Commăcerare. 1. zerreiben, ausdrücken. Marcell. *broier, gruger.*
Commacescere. 3. ſchwach werden. Non. *devenir foible.*
Emacerare. 1. ausmergeln. Plin. *amaigrir.*
Emacescere. 3. abnehmen am Leibe, einſchrumpfen. Celſ. *ſe fletrir, perdre ſon embonpoint.*
Emaciare. 1. auszehren, ausmergeln. Col. *deſſecher, amaigrir.*
Emacresco. 3. mager werden. Celſ. *devenir maigre.*
Permacer, a, um. gar mager. Plin. *fort maigre.*
Permacero. 1. durchweichen. Vitr. *tremper entierement.*
Praemacero. 1. vorher einweichen. Scribon. *macerer auparavant.*
Remacrescere. 3. mager werden. Suet. *ramaigrir.*

MĂCĔRIA. f. 1. *et* Maceries. f. 5. eine Scheidewand, leimerne Wand. Ter. *la muraille.*

*MĂCHĪNA. f. 1. ein groß Werkzeug, Gerüſt. *la machine.*
Măchinālis, e. Adi. maſchinenmäßig. Plin. *machinal.*
Machinarius, a, um. zur Rüſtung gehörig. Apul. *machinal.*
Machinor. Dep. 1. ich erfinde, nehme was großes vor, veranſtalte. *je machine, invente. (moïen pour reuſſir.*
Machinatio, onis. f. 3. die Erfindung, ein großes Vornehmen. Caes.
Machinator. m. 3. der Baumeiſter, Urheber, Erfinder. *le machiniſte.*
Machinatrix. f. 3. die Werkmeiſterinn. Sen.
Machinatus. m. 4. die Zurüſtung, Erfindung. Apul. *le moïen pour reuſſir, l'invention.*
Machinamentum. n. 2. ein Gerüſte. Liu. *la machine.*
Machinōſus, a, um. künſtlich zugerichtet. Suet. *fait avec artifice.*

*MACTO. 1. ich ſchlachte. *j'egorge.* Item vermehre. (quem re) *j'augmente.*
Mactator. m. 2. der Schlächter. Sen. *le meurtrier.*
Mactatio. f. 3. das Schlachten. Arnob. *l'action d'egorger.*
Mactatus. m. 4. *Idem.*
Mactabilis, e. Adi. todtlich. Lucr. *mortel.*
Mactus, a, um. vermehrt, geehrt. *augmenté, excellent.*
Macte. viel Glucks dazu. Virg. *je vous en felicite.*

†MĂCŬLA. f. 1. der Fleck, Schandfleck *la tache.*
Maculoſus, a, um. flecki, befleckt *tacheté.* It. bunt. *moucheté.*
Maculo *et* Commaculo. 1. ich beflecke. (ſe re) *je tache.*
Maculatio. f. 3. die Befleckung Apul. *l'action de tacher, de ſalir.*
Emaculare. 1. die Flecken auswaſchen, reinigen. Plin. *ôter les taches.*
Immaculare. 1. beflecken. Firmic. *ſouiller.*
Immaculatus, a, um. unbefleckt. Lucan. *qui n'eſt point taché.*
Immaculābilis, e. Adi. rein, unbefleckt. Auſon. *pur, ſans ſouillure.*

*MĂDEO, ui, ſine Sup. 2. ich bin naß, trunken (re) *je ſuis mouillé, yvre.*
Madeſco, dui. 3. ich werde naß. (re) Colum. *je deviens mouillé.*
Commadere. 2. gar naß, feucht ſeyn. Cat *être mouillé.*
Demadescere. 3. feucht werden. Scribon. *devenir humide.*
Dimadescere. 3. zerfließen. Lucan. *ſe fondre.*
Emadere. 2. naß werden. Ouid. *ſe mouiller.*
Immadere. 2. gefeuchtet werden. Plin. *être mouillé, humecté.*
Permadere, ui, ſine Sup. 2. durchaus naß ſeyn. *être mouillé tout à fait.*
Madĕfacio, eci, actum. 3. ich mache naß. *je mouille.*
Madefactio. f. 3. die Befeuchtung. Horatian. *l'humectation.*
Madificare. 1. naß machen. Plin. *mouiller, tremper.*
Permadefacere. 3. durchnäſſen. Plaut. *mouiller tout à fait.*
Madĭdus, a, um. naß. *mouillé.*
Madide. Adu. naß. Plaut.
Madidare. 1. benetzen. Arnob. *arroſer.*
Mador. m. 3. die Näſſe. Ammian. *l'humidité.*
Seminadidus, a, um. halbfeucht, halbnaß. Col. *à demi mouillé.*

†MĂGISTER, tri. m. 2 der Meiſter, Lehrer, Vorſteher. *le maître.*
Magiſtra. f. 1. die Lehrerinn. Ter. *la maîtreſſe.*
Magistĕrium. n. 2. die Aufſicht, das Lehramt. Suet. *la maîtriſe.*
Magiſtrare. 1. meiſtern, regieren. Spartian. *faire le maître.*
†Magiſtratus. m. 4. die Obrigkeit. *le magiſtrat.*
Magiſtratio. f. 3. die Unterrichtung. Apul. *l'enſeignement.*
Magiſtrālis, e. Adi. zum Meiſter gehorig. Tac.
Magiſtrīnus, a, um. Apul. *Idem.*

†MAGNVS, a, um. groß. *grand.* Maior, Maximus.
Măiores. m. 3. die Vorfahren. *les ancêtres.*
Magne. Adu. ſehr. Tac. *fort.*
Maiuſcŭlus, a, um. etwas größer. Ter. *un peu plus grand.*
Maximĭtas. f. 3. die unmäßige Größe. Lucr. *la grandeur exceſſive*
Magnitas. f. 3. die Größe. Non. *la grandeur.*
Magnitudo, ĭnis. f. 3. die Große. *la grandeur.*
Magnālia. Pl. n. 3. große herrliche Thaten. Tertull. *grands faits.*
Magnārius, a, um groß. Apul. *gros.*
Magis, Maxime. Adu. mehr, meiſtens. *plus, pour le plus.*
Mage. Virg.
Dĕmagis. Adu. deſtomehr. Non. *beaucoup plus.*
Magnidĭcus, a, um. großſprecheriſch. Ammian. *diſeur de grands mots.*
Magnificare. 3. groß machen, erheben. Ter. *elever.*
Magnificare. 1. groß achten. Ter. *exalter par des louanges.*
Magnificatio. f. 3. das Großachten, Hochhalten. Macrob.
Magnifĭcus, a, um. herrlich, großthätig. *magnifique.*
Magnifice, *et* Magnificenter. Vitruu. Adun. herrlicher weiſe. *magnifiquement.*
Magnificentia. f. 1. der Pracht, die Herrlichkeit. *la magnificence.*
Magnănimus, a, um. großmüthig. *magnanime.*
Magnanimitas, atis. f. 3. die Großmuth. *la magnanimité.*
Magnilŏquus, a, um. großſprecheriſch. Horat. *fanfaron.*
Magnilŏquentia. f. 1. prächtige Reden. *l'expreſſion elevee.*
Magnipendere. 3. großachten. Ter. *eſtimer.*
Magnopere, Magno opere, Maximopere. Adun. ſehr heftig. *grandement, beaucoup.*
Maieſtas, atis. f. 3. die Majeſtät, Hoheit. *la majeſté.*
Permagnus, a, um. ſehr groß. Caes. *tres-grand.*
Permagnĭficus, a, um. ſehr herrlich. Vulg. *tres-magnifique.*
Permaxime. Adu. ſehr groß, überaus Cato. *extremement, très-fort.*

*MĂGVS. m. 2. ein weiſer Mann, Zauberer. Cic. *un mage, ſage.*
Maga. f. 1. die Zauberinn. Aug. *la magicienne.*
Magicus, a, um. zauberiſch. Plin. *magique.*
Magus, a, um. Ouid. *Idem.*

*MĂLA, MAXILLA. f. 1. die oder das Wange, die, der, das Backe, (Pl. en) *la joüe, machoire.*
Maxillaris, e. Adi. vom Kinnbacken. Plin. *de machoire.*

†MALLEVS. m. 2. der Hammer. Plaut. *le maillet.*
Malleolus. Dim. m. 2. ein Brandpfeil; ein abgeriſſener Zweig zum verſetzen *la flèche de feu: le ſarment.*
Malleŏlāris, e. Adi. ſchößlicht, was in die Höhe ſchießt. Col.
Malleator. m. 3. ein Hämmerer, der mit dem Hammer ſchlägt. Martial. *qui ſe ſert d'un marteau.*
Malleatus, a, um. gehämmert. Col. *marteté.*
Commalleŏlare. 1. behauen, gleich ſchlagen. Hygin. *planer, demaigrir.*

MALVA. f. 1. Pappeln. Martial. *la mauve.*
Maluaceus, a, um. Pappel- *de mauve.*
†MĀLVS. f. 2. der Apfelbaum. *le pommier.* m. 2. der Maſtbaum. *le mât de navire.*
Malum. n. 2. der Apfel. (Aepfel) *la pomme.*
Malmus, a, um. vom Apfelbaume. Plin. *de pommier.*
Malicorium. n. 2. die Granatrinde Plin. *l'ecorce d'une grenade.*
Mālifer, a, um. Aepfel tragend. Virg. *qui porte des pommes.*
†MĂLVS, a, um. böſe, übel, ſchlimm. *méchant, mauvais.*
Male. Adu. *Idem.*
Malum. n. 2. ein Unglück, Uebel, Schade. *le mal, la perte.*
Malum! was zum Henker! Ter. *comment au diable!*
Malitia. f. 1. die Bosheit, Luſt. *la malice.*
Malitioſus, a, um. boſe, betrualich. *malicieux.*
Malitioſe. Adu fälſchlich, boshafter weiſe. *malicieuſement.*
Malitioſitas. f. 3. die Leichtfertigkeit. Tert. *la malignite.*
Malignus, a, um. boshaft, misgünſtig. karg. *malin.*
Maligne. Adu boshafter weiſe Liu. *malicieuſement.*
Malignitas, atis. f. 3. die Bosheit, Abgunſt. Liu. *la malignité.*
Malignans. 3. o. ein Uebelthäter. Ammian. *malfaiſant.*
Maledico, *vid. in* DICO.
Maleuŏlus, a, um. abgünſtig. *malveillant.*
Maleuolentia. f. 1. die Abgunſt, der Neid. *la malveillance.*
Malefăber, a, um. verſchmitzt, argliſtig. Prud. *fin, ruſé.*
Malefacere. 3. ſchaden. Ter. *faire du mal.*
Malefactum. n. 2. die Uebelthat. Enn. *la mauvaiſe action.*
Malefactor. m. 3. der Miſſethäter. Plaut. *le malfaiteur.*
Malefĭcus, a, um. ſchädlich, boshaftig. *malfaiſant.* Subſt. ein Hexenmeiſter. *le ſorcier.*
Malefice. Adu. ſchädlicher weiſe. Plaut. *en malfaiſant.*
Maleficium. n. 2. die Uebelthat: Hexerey. *le malefice.*
Maleficentia. f. 1. die Beleidigung. Plin. *la malfaiſance.*
Malefĭdus, a, um. untreu. Virg. *infidle.*
Malefortis, e. Adi. ſchwach. Ovid. *infirme.*
Maleloquax, ācis. der übel redet. Syrus. *qui maudit, médiſant.*
Malilŏquium. n. 2. die Schmahung. Tertull. *la médiſance.*
Malefĭnus, a, um. unſinnig. *inſenſé.*
Malefĭnādus. m. 2. der zum Boſen räth. Virg. *qui conſeille à faire mal.*
Maletractatio f. 3. die übele Begegnung. Arnob. *le mauvais traitement.*
Antemalum. n. 2. ein voriges Uebel. Virg. *le mal paſſé.*
Permale. Adu. ſehr übel. *tres-mal.*
MAMMA. f. 1. die Bruſt einer Frauen. *la mammelle.*
Mammilla *vel* Mamilla. f. 1. Dim. Varro. *Idem.*
Mammula. f. 1. die Warze an der Bruſt. *le mamelon, le bout de mammelle.*
Mammatus, a, um. was Zitzen hat. Plin. *qui a des mammelles.*
Mammeatus, a, um. Plaut. *Idem.*
Mammillanus, a, um. mit Zitzen begabt, wie Zitzen. Plin. *comme des mammelles.*
Mammillare. n. 3. das Bruſttuch. Martial. *la gorgerette.*
Mammōſus, a, um. groſsbrezig, wohlgebruſtet. Plin. *qui a de groſſes mammelles, beaucoup de ſein.*
Bimammia. f. 1. mit zwoen Brüſten. Plin. *qui a deux tetons.*
Multimammia. f. 1. mit vielen Zitzen. Minuc. *qui a beaucoup de mammelles.*
Vnimammia. f. 1. die nur eine Zitze hat. Plaut. *qui a une mammelle.*
MANCEPS, *vid. in* MANVS.
MANCVS, a, um. gebrechlich, unvollkommen. *foible, imparfait.*
Emancare. 1. zerſtümmeln. Sen. *eſtropier.*
MANDO, āui, ātum. 1. ich befehle, trage auf. *je commande, charge.*
Mandatum. n. 2. der Befehl, die Commiſſion. *la commiſſion.*
Mandatu. Abl. auf Befehl, in Vollmacht. Dig.
Mandatio. f. 3. der Befehl, die Commiſſion. Dig. *la commiſſion.*
Mandator. m. 3. der etwas aufträgt, der Principal. Suet. *qui donne ordre.*
Mandatrix. f. 3. die etwas aufträgt. Claud. *celle qui fait agir.*
Amando. 1. ich fertige ab, verſchicke. *je congedie, envoie.*
Amandatio. f. 3. die Abfertigung *l'eloignement.*
Commendo 1. ich befehle treulich, recommendire. *je recommande.*
Commendabilis, e. Adi. annehmlich. Liu. *agréable.*
Commendatio. f. 3. die Recommendation, Vorſchrift, das Vorwort. *la recommandation.*
Commendaticius, a, um zur Beförderung dienlich. *de recommandation.*
Commendator. m. 3. der da empfiehlet. Plin. *qui recommande.*
Commendatrix. f. 3. die da empfiehlet. *celle qui recommande.*
Commendatōrius, a, um. Empfehlungs. Sidon. *de recommandation.*
Incommendatus, a, um. unanbefohlen. Ouid. *qui n'eſt point commandé.*
Demando. 1. ich befehle an, trage auf. (cui rem) *j'ordonne, charge.*
Demandatio. f. 3. die Empfehlung. Tert. *la recommandation.*
Praemandare. 1 zuvorbefehlen Vatin. ap. Cic. *commander auparavant.*
Remandare. 1 zurück entbieten. Eutrop. *faire dire pour reponſe.*
†MANDO, di, ſum. 3. ich kaue, käue. Plin. *je mâche, mange.*
Manſum. n 2. Gekauetes *mâché.*
Praemanſus, a, um. vorgekauet. *mâché auparavant.*
Mantitare 1. Frequ. freſſen. Plaut. *machotter.*
Mando. m. 3. der Freſſer. Non. *le grand mangeur.*
Mandibulum. n. 2. der Kinnbacken. Macrob. *la machoire.*
Manduco, aui, atum. 1. ich eſſe, kaue. Suet. *je mange.*
Manducatio. f. 3. das Kauen. Hier. *l'action de macher.*
Manducus. m. 2. der Freſſer. Plaut. *le glouton.*
Manduco. m. 3. das Kauen. Apul. *manger.*
Manducum. n. 2. die Koſt. Varro. *les mets.*
Commandere. 3. käuen. Sammon. *macher.*
Commanducare. 1. zerbeißen. Plin. *manger.*
Commanducatus. m. 4. die Kauung, das Zerbeißen. Plin. *l'action de mâcher.*
Commanducatio. f. 3. Scribon. *Idem.*
Praemandere. 3. vorkauen. Gell. *macher auparavant.*
Remandere. 3 wiederkauen. Plin. *remacher.*
Supermandere. 3. drauf eſſen, hinterher eſſen. Plin. *manger apres.*
MĀNĔ. Nom. Defect. et Adu. frühe. *le matin.*
MĂNEO, ſi, ſum. 2. ich bleibe, (blieb, geblieben) (re) *je demeure.* erwarte, (rem) *j'attende.*
Manſio, onis. f. 3. das Bleiben, Nachtlager. *la demeure, couchee.*
Manſor. m. 3. der Gaſt. Seäul. *Hote.*

Manſitare. 1. Frequ. Tac. *et* Mantare. 1. Non. verbleiben. *ſejourner, demeurer ſouvent.*
Manedum. balt, warte doch! Ter. *arretez, attendez donc.*
Commanere. 2. beneinander bleiben. Macrob. *demeurer enſemble.*
Emanere. 2. außenbleiben. Pand. *ne pas venir.*
Emantio. f. 3. das Außenbleiben. Dig.
Emanſor. m. 3. ein verlaufener Soldat. Modeſtin. *un ſoldat, qui apres avoir battu la campagne, revient.*
Intermanere. 2. zwiſchen etwas bleiben. Lucan. *demeurer entre.*
Permaneo, ſi, ſum. 2. ich verbleibe. (in re) *je perſiſte.*
Permanſio, onis. f. 3. die Verharrung, Beſtandigkeit. *la perſeverance.*
Remaneo, ſi, ſum. 2. ich bleibe zurück. *je reſte.*
Remanſio. f. 3. das Zurückbleiben.
Remanſor. m. 3. ein verlaufener Soldat. Dig. *un ſoldat, qui apres avoir battu la campagne, revient au quartier.*
Subremanere. 2. dahinten bleiben. Tert. *demeurer en arriere.*
Minere. 2. hangen, als wollte es fallen. Luer. *ſaillir en dehors.*
Emineo, ui, fine Sup. 2. ich rage hervor. (inter rem) *je parois au deſſus.*
Eminenter. Adu. hoch, hervorragend. Sidon. *excellemment, eminemment.*
Eminentia. f. 1. der Vorzug, die Hoheit. *l'eminence.*
Eminulus, a, um. etwas erhoben. Varro. *un peu elevé.*
Praeeminere. 2. vorgehen, übertreffen. Sen. *ſurpaſſer.*
Praeeminentia. f. 1. der Vorzug. Mamert. *la preeminence.*
Supereminere. 2. drüber gehen. Col. *ſurpaſſer.*
Supereminentia. f. 1. die Hoheit uber andere Dig. *la preeminence.*
Immineo, ui, fine Sup. 2. ich hange herein. (cui) *je pends en dedans.*
Iumminentia. f. 1. die Herannahung Gell. *l'approche.*
Superimminere. 2. nahe auf dem Halſe ſeyn. Virg. *être prêt à attaquer*
Praemineo, ui, fine Sup. 2. ich übertreffe. *je ſurpaſſe.*
Promineo, ui, fine Sup. 2. ich rage, ſtehe hervor. Plin. *j'avance.*
Prominenter. Adu. hervorragender weiſe. Cael.
Prominentia. f. 1. das Hervorragen. Sidon. *la ſaillie*
Prominulus, a, um. hervor hangend. Solin. *qui avance un peu en dehors.*
MĀNES, ium. Pl. m. 3. die Seelen der Verſtorbenen. *les manes.*
Immanis, *vid. ſuo loco.*
†MĂNIFESTVS, a, um. offenbar, augenſcheinlich. *manifeſte.*
Manifeſte *et* Manifeſto. Adu *Idem.*
Manifeſto. 1. ich offenbare Iuſtin. *je manifeſte.*
Manifeſtarius, a, um. gewiß, augenſcheinlich. Gell. *manifeſte, evident*
Manifeſtatio. f. 3. die Offenbarung. Sulpic. *la manifeſtation.*
Manifeſtator. m. 3. der etwas offenbaret. Non. *qui manifeſte.*
*MĀNO. 1. ich fließe, (du fleußt, er fleußt, fleuß du, floß, gefloſſen. (re, in re) *je coule.*
Manatio. f. 3. der Fluß, Ausfluß Frontin. *le flux, l'ecoulement.*
Mānābilis, e. Adi. rinnend. Luer. *qui peut couler*
Demanare. 1. hinabfließen. Gell. *couler, ſe repandre.*
Dimano. 1. ich zerfließe. *je m'epanche de toutes parts.*
Dimanatio. f. 3. die Abfließung, Ausbreitung. Aug. *l'epanchement des toutes parts.*
Emano. 1. ich fließe heraus, werde bekannt. *j'émane, fais divulgé.*
Emanantia. f. 1. der Ausfluß. Arnob. *l'emanation.*
Immanare. 1. hineinfließen Auguſtin. *couler dedans.*
Permano. 1. ich fließe durch. (ad rem) *je coule parmi.*
Permananter. Adu. durchdringend. Luer. *en s'etendant.*
Permanaſcere. 3. hindurchdringen Plaut. *s'etendre, ſe repandre parmi.*
Remanare. 1. zurückfließen Luer. *refluer.*
Submanare. 1. darunter hinfließen. Vitr. *couler deſſous.*
MANSVETVS, *vid. in* SVESCO.
MANTĪCA. f. 1. das Felleiſen, der Ranzen. Apul. *la valiſe, bourſe.*
Manticŭlarius. m. 2. ein Beutelſchneider. Tertull. *le coupeur de bourſe.*
Manticulari Dep. 1. die Beutel abſchneiden, ſtehlen. Apul. *couper des bourſes, voler.*
†MĂNVS. f. 4. die Hand, (Hände) ein Haufen Volk. *la main, multitude.*
Manicula. f. 1. Dim. Gell.
Manualis, e. Adi. das mit der Hand zu faſſen iſt. Tac. *ce qu'on peut prendre avec les mains.*
Manuārius, a, um. was man mit der Hand thut. Gell. *qu'on fait de la main.*
Manuātus, a, um. mit vollen Händen gerafft. Plin. *mis en faiſceaux ou en gerbes.*
Manubiae. Pl. f. 1. die Beute, der Kriegsraub. *le butin.*
Manubriālis, e. Adi. von der Beute Suet. *du butin.*
Manubiārius, a, um. das Beute giebt. Plaut. *qui apporte du butin.*
Manica. f. 1. der Ermel, das Handeiſen. *la manche, les manicles.*
Manicatus, a, um. der Ermel trägt, das Ermel hat. *à manches.*
Manipulus. m. 2. eine Hand voll, eine Garbe. *la poignée, gerbe.* it. eine Compagnie *compagnie.*
Manipularis, e. Adi. von einem Haufen oder einer Rotte. Caes. *qui eſt de la bande.*
Manipulārius, a, um. Suet. *Idem.*
Manipulatim. Adu. rotten weiſe. Liu. *par bandes.*
Commanipulus m. 2. der mit in einer Compagnie iſt. Inſcript. *un ſoldat de meme compagnie.*
Commanipulo. m. 3. Spartian. *Idem.*
Commanipulario. f. 3. eine Compagnie Soldaten Spart. *une compagnie.*
Commanipularis, is. m. 3. der Spießgeſelle Tac. *le camerade.*
Manubrium. n 2. eine Handhabe. Plaut. *le manche.*
Manubriŏlum. n. 2. Dim. ein kleines Heft Cels. *le petit manche.*
Manubriatus, a. um. das einen Handgriff hat. Ammian. *qui a un manche.*
Manuciolum. n. 2. ein Bund Petron. *la braſſée.*
Manulea. f. 1 der Ermel Plaut. *la manche.*
Manulcātus, a, um. das Ermel hat Sen. *qui a des manches.*
Manulearius. m. 2. der Schneider Plaut. *le tailleur.*
Manuari 1 Dep. ſtehlen. Gell. *voler.*
Manubaliſta. f. 1. *et* Manubalistarius. m. 2. ein Schutze, Bogenſchutze Veget. *Archer.*
Manumitto. 2. ich mache frey. *je donne la liberté.*
Manumiſſio. f. 3. die Freylaſſung. *la manumiſſion.*
Manumiſſor. m. 3. der frey laßt. Tert. *qui donne la liberté.*
Manupretium, *vid.* PRETIVM.
Mantile. n. 3. eine Handquele, Serviette. Plin. *la ſerviette.*

Mantelium. n. 2. Varro. *et* Mantellum. n. 2. Plaut. ein Mäntelchen. *la mantille.*
Mantiliarius. m. 2. ein Serviettenmacher. *un faiſeur de ſerviettes.*
Manceps, ipis. m. 3. ein Pachter gemeiner Güter, der etwas zu bauen übernimmt. *le fermier public, traittant, partiſan.*
Mancipo 1. ich eigne zu, übergebe. (rei) Horat. *j'aliene.*
Mancipatus. m. 4. Plin. *et* Mancipatio. f. 3. die Uebergebung und Uebernehmung einer Sache. *l'action de delivrer une choſe et d'en prendre poſſeſſion.*
Mancipium. n. 2. ein Leibeigener: das Eigenthum. *l'eſclave, la proprieté.* Res mancipii *vel* mancipi. eigenthümlich. *propre.*
Emancipare. 1. aus ſeiner Gewalt laſſen. Suet. *émanciper.*
Emancipatio. f. 3. die Erlaſſung aus ſeiner Gewalt. Quinctil. *l'emancipation.*
Emancipator. m. 3. der etwas abtritt, überläßt. Prud. *qui emancipe.*
Amanuenſis, is. m. 3. der Schreiber, Copiſt. Suet. *le clerc, copiſte.*
Adminiculum, *vid. ſub ſuo elemento.*
Centimanus. m. 2. der hundert Hände hat. Horat. *qui a cent mains.*
Eminus. Adv. von fernen qs. e manu. *de loin.*
Comminus. Adv. aus der Nähe. *de prés.*
Quadrimanus, a, um. vierhändig. Obſequ. *qui a quatre mains.*
Vnimanus, a, um. einhändig. Liu. *qui n'a qu'une main.*

MAPALIA, orum. Pl. n. 2. Hirtenhäuſer, Hütten. Virg. *cabanes des bergers, huttes.*

†MAPPA. f. 1. das Tiſchtuch, (Pl. Tücher) *la nape.*
Mappula. f. 1. Dim. das Schnupftuch, die Serviette. Hieron. *le mouchoir, la ſerviette.*

*MARCEO, ui. ſine Sup. 2. ich bin welk, ſchlappigt. *je ſuis fané, flêtri.*
Marceſco, ui. 3. ich werde welk, verwelke. (re) Liu. *je me flétris.*
Marcidus, a, um. welk, faul. Ouid. *fané, corrompu.*
Marcidulus, a, um. Dim. ſchmachtend. Martian. *un peu languiſſant.*
Macror. m. 3. die Verwelkung, Darre Sen. *la flétriſſure, langueur.*
Commarcere. 2. welk ſeyn Ammian. *etre fané.*
Emarceſco, marcui. 3. ich verwelke. *je deviens fané.*
Immarceſcibilis, e. Adi. unverwelklich. Tert. *qui ne ſe peut flétrir.*

†MARE, is. n. 3. das Meer, die See. *la mer.*
Marinus, a, um. am Meer gelegen. *marin.*
Maritimus, a, um. am Meer gelegen, See- *du coté de la mer, maritime.*
Mariplacidae. Pl. f. 1. eine gewiſſe Art von Schiffen.
Bimaris, e. Adi. zwiſchen zweyen Meeren gelegen. Horat. *qui eſt entre deux mers.*
Permarinus, a, um. auf dem Meere. Liu. *qui eſt ſur mer.*
Semimarinus, a, um. halb von Meerart. Luer. *à demi-marin.*
Transmarinus, a, um. über Meer. *qui eſt au delà de la mer.*

*MARGO, inis. m. 3. der Rand. Sing. tant. das Ufer. *le bord.*
Margino, are. 1 mit einem Rande verwahren. Liu. *mettre un bord.*
Commarginare. 1. einen Rand ſchütten. Amm. *mettre un bord.*
Emarginare. 1. den Rand wegthun. Plin. *faire tomber la croute d'un ulcere.*

†MARMOR, oris. n. 3. der Maemelſtein: das Meer. *le marbre, la mer.*
Marmoreus, a, um. marmorſteinern *de marbre.*
Marmorarius. m. 2. der in Marmor arbeitet. *qui travaille en marbre.*
Marmorōſus, a, um. voll Marmel: hart, wie Marmel. Plin. *plein de marbre; dur comme le marbre.*
Marmorare. 1. mit Marmor beſetzen. Lamprid. *garnir, couvrir de marbre.*
Marmoratio. f. 3. die Marmelarbeit. Apul. *l'ouvrage de marbre.*

*MAS, aris. m. 3. der Mann, das Mannsbild. *le mâle.*
Maſculus, a, um. männlich; tapfer. *viril: courageux.*
Maſculinus, a, um. männlich. Plin. *mâle.*
Maſculine. Adv. männlicher weiſe. Arnob. *de mâle.*
Maſculetum. n. 2. hochaufgezogene Weinreben. Plin. *des vignes plantées en haut.*
Maſculeſcere. 3. männlich werden. Plin. *devenir mâle.*
Maſcarpio. m. 3. ein Knabenſchander. Petron. *qui chatre; un ſodomite.*
Maſturbatus. m. 2. *et* Maſturbator. m. 3. Martial. ein Weichling, der mit ſich ſelbſt Unzucht treibt. *un impudique.*
Commaſculare. 1. mannbaft machen. Apul. *encourager.*
Emaſculare. 1. die Mannheit nehmen. *chatrer.* (domite.
Emaſculator. m. 3. ein Knabenſchänder. Apul. *qui châtre; un ſo-*
Semimas, āris. m. 3. ein halber Mann; ein Verſchnittener. Liu. *un demi-mâle; un eunuque.*
Maritus. m. 2. der Ehemann. Virg. *le mari.*
Marita. f. 1. die Eheſrau. Horat. *la femme mariée.*
Maritus, a, um. ehelich. Liu. *de mari.*
Marito, āre. 1. verehlichen, ausſtatten. Suet. *marier.*
Maritālis, e. Adi. ehelich Col. *marital.*
Bimaritus. m. 2. der zwey Weiber hat. *qui a deux femmes.*
Commaritus. m. 2. ein Mitmann, der ein Weib mit einem andern gemein hat. Plaut. *aſſocié de la femme d'un autre.*

*MASSA. f. 1. der Teig, (G. es) Klumpe, (G. en) *la maſſe.*
Maſſula. f. 1. Dim. ein Klümpchen. *un peloton.*
Maſſalis, e. Adi. ganz Tert. *entier, total.*
Maſſaliter. Adv. gänzlich. Tert. *entierement.*

†MATER, tris. f. 3. die Mutter, (Pl. Mütter) *la mére.*
Matercula. f. 1. Dim. ein Mütterchen.
Matreſcere. 3. der Mutter nacharten. Non. *devenir ſemblable à la mere.*
Matralia. Pl. n. 3. ein Feſt der Matronen. Varr.
Materfamilias. f 1. die Frau im Hauſe. *la mere de famille.*
Maternus, a, um. mütterlich. *maternel.*
Matrōna f. 1. eine ehrbare Frau. *dame de qualité.*
Matronalis, e. Adi. der Frauen anſtändig. Liu. *de mére de famille.*
Matronatus. m. 4. der Frauenſtand. Apul. *la condition d'une femme de qualité.*
Matrimōnium. n. 2. der Eheſtand. *le mariage.*
Matrimonialis, e. Adi Ehe- Firmic. *de mariage.*
Matertera. f. 1 der Mutter Schweſter. *la ſoeur de la mére.*
Matrimus. m. 2. deſſen Mutter noch lebet. Liu. *dont la mére eſt encore en vie.*
Matrix. f. 3. das Mutterthier; die Gebährmutter; der Kern oder das Mark am Holze. *la portiere; la matrice; la moile du bois.*

Matricula. f. 1. Dim. ein Regiſter, die Rolle, Liſte. Veget. *regitre, role, liſte.*
Matriculus. m. 2. der Rögner unter den Fiſchen. Apul. *poiſſon oeuvé.*
Matricīda *etc. vid. in* CAEDO.
Bimāter. m 3. ein Beyname des Bacchus. Ouid.
Commatrōna. f 1. eine Matrone. Tert. *la matrone.*
Dematricatus, a, um. abgemuttert. Veget.

*MĀTĔRIA. f. 1. *et* MATERIES. f. 5. die Materie, das Bauholz *la matiere, le bois de charpente.*
Matĕriōla. f. 1. Dim. ein wenig Materie. Tert.
Materiālis, e. Adi. materialiſch. Macrob. *materiel.*
Materialiter. Adv. materialiſcher weiſe Sidon. *materiellement.*
Materiari. Dep. 1. Bauholz holen *faire proviſion de bois.*
Materiatus, a, um. von Holz oder Steinen gemacht
Materiatio. f. 3. das Zimmerwerk eines Baues. Vitr. *les materiaux d'un edifice.*
Materiatura. f. 1. das Bauholz. Vitr. *la charpente d'un batiment.*
Materinus, a, um. holzigt. Cato. *plein de bois.*
Materiarius, a, um. der mit Bauholze umgehet.

*MĂTVLA *et* MATELLA. f. 1. der Nachttopf. Plaut. *pot de chambre.*
Matella. f. 1. Dim. die Gelte. Martial. *la cuvette.*
Matellio. m. 3. Dim. *Idem.*

MĀTŪRVS, a, um. reif, zeitig. *mûr, de ſaiſon.*
Mature, *et* Maturate. Adv. Liu. bey zeiten, zur rechter Zeit *à tems, à propos.*
Maturum. Adv. Gell.
Maturĭtas, atis. f. 3. die Reifung, Reifzeit. *la maturité.*
Matureſco, rui, ſine Sup. 3. ich reife, werde reif. *je mûris.*
Maturefacere. 3. reif machen. Prifc. M. *faire mûrir.*
Maturare, *et* Admaturare. 1. Caeſ. beſchleunigen, eilend thun. (rem *faire diligence ſans rien précipiter.*
Maturatio. f. 3. die Beſchleunigung Herenn. *l'action de ſe hâter.*
Ematurare. 1. reif machen Enmen. *faire murir.*
Ematureſcere. 3. recht reif werden. Plin. *ſe murir.*
Immaturus, a, um. unzeitig, unreif. Col. *qui n'eſt pas mûr.*
Immature. Adv. Col. *Idem.*
Immaturitas. f. 3. die Unreife, die Unvollkommenheit. *l'immaturité, l'imperfection.*
Permatūrus, a, um. ſehr reif, recht zeitig. Col. *tout à fait mur.*
Permatureſcere. 3. wohl und durchaus reif werden. Celſ. *venir une entiere maturité.*
Praematurus, a, um. frühzeitig. Col. *prématuré.*
Praemature. Adv. vor der Zeit. Gell. *avant le tems.*
Semimaturus, a, um. halb reif Pallad. *à demi mur.*

MĀTŪTĪNVS, a, um. das früh oder Morgens geſchiehet. *du matin.*

*MĔDEOR, ſine Praet. Dep. 2. ich heile. c. Dat. *je gueris.*
*Medēla. f. 1. die Heilung, Hülfe. *le rémede.*
Medicus, a, um. heilſam. Virg. *medicinal.* Subſt. ein Arzt *un medecin.*
Medicātus, a, um. durch Arzney gewirkt. Cael. *qui eſt produit moiennant la medecine.*
Medico. 1. *et vſitatius* Medicor. Dep. 1. ich heile, helfe. (ſibi in re, quem) Virg. *je rémedie.*
Medicatus. m. 4. die Arzeneyung. Ouid. *l'action de donner ou de prendre un remede.*
Medicatio. f. 3. Col *Idem.*
Medicator. m. 3. der Arzt. Tert. *le medecin.*
Medicabilis, e. Adi. heilbar. *gueriſſable.*
Medicabiliter. Adv. heilbarlich. Pallad. *gueriſſablement.*
Medicabulum. n. 2. das Arzneymittel. Apul. *le rémede.*
Immedicabilis, e. Adi. unheilbar. Virg. *incurable.*
Immedicatus, a, um. eingearzeneyet, geſchmiert. Apul. *fardé.*
Medicatus, a, um. zur Arzeney zugerichtet, vergiftet. *mixtionné de quelque drogue, empoiſonné.*
Medicīna. f. 1. *et* Medicāmentum. n. 2. die Arzeney. *le medicament*
Medicamentorius. m. 2. der Apotheker. Plin. *l'apoticaire.*
Medicamentōſus, a, um geſund, heilbar. Cato. *medecinal.*
Medicinalis, e. Adi. zur Arzney dienlich. Plin. *medecinal.*
Medicinius, a, um. Auſon. *Idem.*
Remēdium. n. 2. das Mittel. Arzneymittel. *le rémede.*
Remediare. 1. helfen. *donner de remedes.*
Remediatio. f. 3. die Heilung Scribon. *la gueriſon.*
Remediator. m. 3. der Arzt. Tert. *le medecin.*
Remediālis, e. Adi. heilſam. Macrob. *qui guerit.*
Remediābilis, e. Adi. heilbar Sen. *gueriſſable.*
Irremediabilis, e. Adi. unheilbar. Sen. *incurable.*

*MĔDITOR. Dep. 1. ich denke auf etwas, (dachte, gedacht) übe mich (rem, ſecum) *je med te*
Meditate. Adv. bedachtſam. Plaut. *avec attention.*
Meditatio, onis. f. 3. das Nachſinnen: die Uebung. *la meditation, exercice.*
Meditamentum. n. 2. Tac. *et* Meditamen. n. 3. Sil. die Erwägung; die Uebung. *la meditation; l'exerciſe.*
Meditabundus, a, um. nachdenkend. Iuſtin. *meditant.*
Commeditari. Dep. 1. fleißig erwägen. *mediter diligemment.*
Emeditātus, a, um. ausgedacht. Apul. *imaginé.*
Immeditatus, a, um. nicht erwogen. unausſtudiert. Apul. *qui n'eſt pas medité, qui n'eſt pas affecté.*
Immeditate. Adv. ohne tiefes Nachſinnen. Gell. *ſans reflexion.*
Permeditatus, a, um. wohl unterrichtet. Plaut. *bien inſtruit.*
Praemeditari. Dep. 1. vorher auf etwas ſinnen. *ſonger par avance.*
Praemeditatio, onis. f. 3. die vorhergehende Betrachtung. *la prémeditation.*
Praemeditatorium n. 2. ein Zubereitungsort. Tert. *un lieu, où l'on prepare quelque choſe.*

*MĔDIVS, a, um. der, die, das Mittlere. *qui eſt au milieu.*
Medie. Adv. mittelmäßig Apul. *mediocrement.*
*Mediĕtas, atis. f. 3. das Mittlere, die Hälfte. *le milieu, la moitié.*
Mediālis, e. Adi. Solin. *et* Medianus, a, um. Apic. der Mittlere. *qui eſt au milieu.*
Mediar. n. 3 das Mittlere. Tert. *le milieu.*
Mediaſtinus. m. 2 der Hausknecht. Col. *le valet.*
Mediare. 1. halbiren, mitten entzwey ſchneiden. Apic. *couper en deux.*

Mediator. m. 3. der Mittler. Nep. *le mediateur.*
Mediatrix. f. 3. eine Mittlerinn. Aleim.
*Medium. n. 2. die Mitte, Mittelstraße. Ter. Ouid.
Mediōcris, e. mittelmäßig. *médiocre.*
Mediocriter. Adu. mittelmäßig. *mediocrement.*
Mediocritas, atis. f. 3. die Mittelmäßigkeit. *la médiocrité.*
Mediocriculus, a, um. etwas mittelmäßig. Cat. *un peu mediocre.*
Medioxĭmus, a, um. mittelmäßig. Plaut. *mitoïen.*
Medioxime. Adu. mittelmäßig. Non. *mediocrement.*
Mediatĕnus. Adu. zur Hälfte. Mart. *la moitié.*
Medicurrius, i. m. ein Zwischenläufer. Arnob.
Medidies. f. 5. der Mittag. Quinct. *le midi.*
Medilunius, a, um. wenn der Mond zur Hälfte ist. Mart. *quand la lune est jusqu'à la moitié.*
Mediterraneus, a, um. mittelländisch. *mediterrané.*
Mediterreus, a, um. *Idem.* Sisenn. ap. Fest.
Medĭtullium. n. 2. der Mittelplatz. *le milieu d'une chose.*
Dimĭdius, Dimidiatus, a, um. halb, halbiret. *demi, diviſé par la moitié.*
Dimidiare. 1. halbiren. Tert. *partager par la moitié.*
Dimidiatio. f. 3. die Halbirung. Tert. *partage par la moitié.*
Subdimidius, a, um. überhalb. Martian.
Intermĕdius, a, um. mittelst, mitten'inne. Varr. *qui eſt entre deux.*
Permediocris, e. Adi. sehr gering. *fort mediocre.*
*MĔDVLLA. f. 1. das Mark. *la moëlle.*
Medullula. Dim. Catull.
Mĕdullĭtus. Adu. inniglich, von Herzen. Varr. *intimement.*
Medullāris, e. Adi. das Mark angehend, unterst. Apul. *qui perce les os.*
Medullatus, a, um. fett, voll Mark. Apul. *moëlleux.*
Medullōsus, a, um. *Idem.* Celſ.
Emedullatus, a, um. ausgemärgelt, ohne Mark. Plin. *dont on a tiré la moelle.*
MEL, mellis. n. 3. das Honig. *le miel.*
Mellarius, a, um. zum Honig gehörig. Plin. *où l'on met le miel.*
Mellārium. n. 2. ein Bienstock. Varr. *le lieu où l'on éleve des mouches à miel.*
Melleus, Plin. *et* Mellĭtus, a, um. honigsüß. *de miel, miellé.*
Mellĭcŭlum. n. 2. ein Liebchen. Plaut. *mon amour.*
Mellilla. f. 1. Honigpüppchen. Plaut. *ma douceur.*
Mellitŭlus, a, um. süßlicht. Apul. *doucereux.*
Mellatio. f. 3. die Ausnehmung des Honiges. Plin. *la recolte du miel.*
Mellĭfer, a, um. honigbringend. Claud. *qui produit le miel.*
Mellifex. o. 3. ein Honigbauer. Colum. *qui fait du miel.*
Mellĭficare. 1. Honig wirken. Plin. *faire du miel.*
Mellĭficus, a, um. honigmachend. Colum. *faiſant du miel.*
Mellifĭcium. n. 2. das Honigwerk. Varr. *la façon de faire du miel.*
Mellĭfluens. o. 3. Auſon. *et* Mellĭfluus, a, um. Auien. von Honig fließend.
Melligenus, a, um. wie Honig geartet. Plin. *qui a le gout de miel.*
Mulsa. f. 1. das Honigwasser. Plaut. *l'hidromel.*
Mulsum. n. 2. der Honigwein, Meet Plin. *vin mielé.*
Mulsus *et* Mulseus, a, um. von Meet. Colum. *où il y a du miel.*
Prōmulsis, idis. das Voressen. *l'entrée.*
Promulsidarium. n. 2. ein Meetkeller, ein Ort, wo man den Meet aufhebt. Petron.
ĔLIOR, us. Comp. besser. *meilleur.*
Melius. Adu.
Meliusculus, a, um. etwas besser. *un peu meilleur.*
Meliuscule. Adu.
IEMBRVM. n. 2. ein Glied, Gliedmaß. *le membre.*
Membrātim. Adu. stückweiß. *piéce à piece.*
Membrari. Dep. 1. Glieder bekommen. Censor. *commencer à être formé.*
Membratura. f. 1. die Einrichtung der Glieder. Vitruu. *la membrure.*
Membrāna. f. 1. die Haut, das Pergamen. *la membrane.*
Membranula. f. 1. *et* Membranulum. n. 2. Dim. Apul. ein Häutchen.
Membranāceus, a, um. Plin. *et* Membrāneus, a, um. Vlpian. von Pergament. *de parchemin.*
Bimembris, e. das zweyerley Glieder hat.
Commembrātus, a, um. zusammengefügt. Nolan. *joint, uni.*
Vnimembris, e. Adi. das nur ein Glied hat. Vlpian. *qui n'a qu'un membre.*
Trimembris, e. Adi. dreygliedrig Hygin. *qui a trois corps.*
*ĔMĪNI, isse. Defect. ich gedenke, bin eingedenk. *je me ſouviens.*
Memor, ŏris. o. 3. eingedenk. *qui ſe ſouvient.*
Memore. Adu. auswendig. Non. *par coeur.*
Immĕmor. o. 3. vergessen. *qui ne ſe ſouvient pas.*
*Memoria. f. 1. das Gedächtniß. *la memoire.*
Memŏriŏla. Dimin.
Memoriālis, e. Adi. Sueton. *et* Memorālis, e. Adi. Arnob. Gedenk- *de memoire.*
Memoriter. Adu. aus dem Kopf, aus dem Gedächtniß her. *par coeur.*
Mĕmŏro *et* Commemoro. 1. ich erzähle. *je rapporte.*
Memorabilis, e. denkwürdig. *memorable.*
Memoratus. m. 4. das Andenken. Gell. *le ſouvenir.*
Memoratio, f. 3. die Erinnerung, Erzählung. C. Gallus. *le ſouvenir, rapport.*
Memorator. m. 3. der Erinnerer, Erzähler. Propert. *qui fait mention.*
Memoratrix. f. 3. die Erinnerinn. Val. Flacc.
Memorāculum. n. 2. das Denkmaal. Apul. *le monument.*
Commemoratio, onis. f. 3. die Erzählung. *le recit.*
Commemoratus. m. 4. die Erwähnung. Apul. *la mention.*
Commemorator. m. 3. ein Erinnerer, Erzähler. Tert. *qui fait mention.*
Commemoratorium. n. 2. der Denkzettel Ambros. *le memoire.*
Commemorabilis, e. Adi. rühmlich, löblich. *louable, recommandable.*
Commemoramentum. n. 2. die Erwähnung, Vorrückung. Non. *la mention, reproche.*
Dememorans. o. 3. erinnernd, erzählend. Flacc. *faiſant mention.*
Immemorabilis, e. Adi. nichtswürdig. Lucr. *indigne du ſouvenir.*
Immemoratus, a, um. unerhört. Horat. *inoui.*
Rememinisse. wiedergedenken. Tert. *ſe reſſouvenir.*
Rememorari. Dep. 1. wieder erzählen, wieder erinnern. Tert. *faire reſſouvenir.*
MENDA. f. 1. *et* MENDVM. n. 2. der Fehler, Flecken. *la faute, tâche*
Mendōsus, a, um. falsch, voller Fehler. Plin. *plein de fautes.*
Mendose. Adu. fehlerhaft. *avec bien des fautes.*
Mendōsitas. f. 3. die Unrichtigkeit. Augustin. *la fauſſeté.*
*Emendo. 1. ich bessere, corrigire. *je corrige.*
Emendate. Adu. reinlich, richtig. *parfaitement, correctement.*
Emendatio, onis. f. 3. die Besserung. *la correction.*
Emendator. m. 3. ein Verbesserer. *le correcteur.*
Emendatrix. f. 3. die Verbesserinn. *celle, qui corrige.*
Emendabilis, e. das verbessert werden kann Liu. *corrigible.*
Emendatorius, a, um. verbessernd Aug. *corrigant, reformant.*
Coëmendatus, a, um. zugleich gebessert Arnob. *corrigé enſemble.*
Inemendabilis, e. das sich nicht verbessern läßt. Quinctil. *incorrigible.*
Inemendatus, a, um. ungebessert. Aug. *qui n'eſt point corrigé.*
†MENDĪCVS m. 2. ein Bettler. *le gueux.*
Mendice. Adu. bettlerisch. Sen. *pauvrement.*
Mendicitas, atis. f. 3. die Betteley, Armuth. *la mendicité.*
Mendicula. Dim. 2. ein Bettlermantel Plaut.
Mendicimōnium. n. 2. die Betteley. Gell. *la mendicité.*
Mendico, are. 1. betteln. Iunen *mendier.*
Emendicare. 1. erbetteln. Sueton. *rechercher par prieres.*
Mendicatio. f. 3. die Betteley. Sen *la gueuſerie.*
Mendicābulum. n. 2. der Bettler. Apul. *le gueux.*
Medicabundus, a, um. bettelhaft. Aug. *de gueux.*
*MENS, tis f. 3. das Gemüth, (Pl. er) der Verstand, die Meynung, (en) die Seele, (en) *l'eſprit, la raiſon, le ſentiment, l'ame.*
Āmens *et* Dēmens. tis. o. 3. unsinnig, thöricht. *inſenſé, fou.*
Dementer. Adu. thöricht. *follement.*
Amentia *et* Dementia. f. 1. die Thorheit. *la demence.*
Dementire. 4. nicht klug seyn. Luer. *être en demence.*
Dementare. 1. *Idem.* Lactant.
Mentio, onis. f. 3. die Meldung, das Andenken. a Meniſcor. *la mention.*
Comminiscor, mentus sum. Dep. 3. ich erdichte, erdenke. *j'invente, feins.*
Commentum. n. 2. eine Erfindung, Erdichtung, Lügen. *la fiction, fable.*
Commentĭcius, a, um. erdichtet. *controuvé.*
Commentor. m. 3. der Erfinder. Liu. *l'inventeur.*
Commentor. Dep. 1. ich betrachte, überdenke, rede von was. *je conſidere, médite, parle de quelque choſe.*
Commentatio, nis. f. 3. die fleißige Betrachtung. *la méditation.*
Commentator. m. 3. der Erdichter, Erfinder. Apul. *le conteur, menteur.*
Commentarium *n. 2. et* us. m. 2. das Concept, der Aufsatz; die Nachrichten. *la minute: le memoire.*
Commentariŏlum. n. 2. Dim ein Conceptchen. *la minute.*
Commentariensis. m. 3. der Kerkermeister. Firmic. *le geolier.*
Recommīnisci. 3. sich wieder erinnern. Plaut. *ſe reſſouvenir.*
Reminiscor. Dep. 3. sine Fract. ich erinnere mich. *je me reſſouviens.*
Reminiscentia f. 1. die Besinnung. Tert. *la reminiſcence.*
†MENSA. f. 1. der Tisch. *la table.*
Mensŭla. Dim. ein Tischgen. Apul. *une petite table.*
Mensālis, e. Adi. Tisch- Vopisc. *de table.*
Mensarius. m. 2. der Wechsler. Liu. *le banquier.*
*MENSIS, is. m. 3. der Monat. *le mois.*
Menstruus, a, um. monat- *d'un mois.*
Menstruum. n. 2. die monatliche Zeit. Plin. *les ordinaires.*
Menstrualis, e. Adi. monatlich. Plin. *de tous les mois.*
Menstruans. o. 3. was seine monatliche Zeit hat. Pallad. *qui a ſes ordinaires.*
Mensurnus, a, um. monatlich. Cyprian. *qui ſe fait tous les mois.*
Bimensis. m. 3. zwey Monat. Liu *l'eſpace de deux mois.*
Bimestris, Trimestris, e. zwey- drey- Monat lang. Plin. *de deux-trois-mois.*
Decemmestris, e. Adi. zehn Monat lang Censorin. *de dix mois.*
Intermestris, e. Adi. ohne Mondenschein. Plin. *le tems, qu'il ne paroit point de lune.*
Intermenstruum. n. 2. die Zeit, wenn kein Mondenschein ist. Varr. *le tems, qu'il ne paroit plus de lune.*
Quadrimestris, e. Adi. viermonatlich. Suet. *de quatre mois.*
Quinquemestris, e. fünfmonatlich Plin. *de cinq mois.*
Quotmensibus monatlich, Cato. *chaque mois.*
Semestris, e. halbjährig *de ſix mois.*
Semestrium. n. 2. ein halber Monat. Colum. *quinze jours.*
Septemmestris, e. sieben Monat lang Censorin. *de ſept mois.*
†MENTIOR. Dep. 4. ich luge, (du lengst, er leugt, log, gelogen) rede unwahr. *je ments.*
Mentitio. f. 3. das Lügen. Herenn. *la menterie.*
Commentiri. 4. erdenken. Apul. *controuver.*
Dementiri. 4. sehr lügen. Idem. *mentir beaucoup.*
Ementior. Dep. 4. ich luge, erdenke. (rem) *j'invente.*
Ementitus, a, um. erdichtet. *feint.*
Mendax, ācis. o. 3. lügenhaft. *menteur.*
Mendaciter. Adu. lügenhaft. Solin. *fauſſement, en mentant.*
Mendacitas f. 3. die Lügenhaftigkeit Tert. *la fauſſeté.*
†Mendacium. n. 2. die Lügen, Unwahrheit *la menterie.*
Mendācĭunculum. n. 2. Dim. eine kleine Lüge.
Mendācĭlŏquus, a, um. lügenhaft. Plaut. *qui ne fait que mentir.*
MENTVM. n. 2. das Kinn. *le menton.*
Mento. m. 3. der ein großes Kinn hat. Arnob. *qui a le menton long et larg.*
MEO. 1. ich gehe, (gieng, gegangen) wandere. Plin. *je vais, marche.*
Meātus. m. 4. ein Gang, Durchgang. *l'allure, cours.*
Meābilis, e. Adi. gänge, gangbar Plin. *qui peut aiſement paſſer par.*
Circummeare. 1 herumgehen. Tert. *aller autour.*
Commeo. 1. ich gehe, wandere. *je vais, viens.*
Commeator. m. 3. der mitgeht, mitkommt. Apul. *qui va, qui vient avec.*
Commeatus. m. 4. die Erlaubniß weg zu gehen; Proviant. *le congé, les vivres.*
Commeābilis, e. gangbar. Arnob. *meable.*
Incommeabilis, e. Adi. unwegsam. Amm. *par où l'on ne peut paſſer.*
Demeare. 1. hinabgehen. Apul. *deſcendre.*
Demeāculum. n. 2. die Hinabfahrt. Apul. *la deſcente.*
Emeatus, a, um. durchwandert. Amm. *parcouru.*
Emeatus. m. 4. der Ausgang. Amm. *l'iſſue.*
Immeo. 1. ich gehe drinnen, in etwas. Plin. *j'entre dedans.*
Intermeare. 1. zwischen hingehen. Plin. *couler par le milieu.*
Permeo. 1. ich durchwandere, durchgehe. *je traverſe.*
Permeator. m. 3. der durchgeht. Tert. *qui traverſe.*

Permeābilis, e. Adi. wo man durchgehen kann. Solin. *par où l'on peut passer.*
Praetermeare. 1. vorbeygehen. Amm. *passer devant.*
Remeo. 1. ich gehe zurück *je retourne.*
Remeābilis. e. Adi. zurückkehrend. Stat. *qui retourne.*
Irremeabilis, e. da keine Wiederkehr iſt. Virg. *d'où l'on ne peut revenir.*
Subtermeare. 1. drunter hingehen. Claud. *passer par dessous.*
Supermeare. 1. drüber gehen. Plin. *passer par dessus.*
Transmeare. 1. hinüber gehen. Plin. *passer au travers.*
Trameare. 1. *Idem.* Varr.
Transmeatōrius, a, um. zum Durchlaufen oder Durchgehen geſchickt Tert.
Transmeābilis, e. Adi. wo man hinüber gehen kann. Auſon. *qu'on peut passer au travers.*

†MERCES, ēdis. f. 3. der Lohn. *la recompense.*
Mercedula. f. 1. Dim. ein kleiner Lohn *la petite recompense.*
Mercenarius. m. 2. der Miethling, Tagelohner. *le mercenaire.*

MERDA. f. 1. der Koth von Menſchen und Thieren. *la merde.*

*MĔREO, ui, itum. 2. *et* MEREOR, meritus ſum. Dep. 2. ich verdiene. (re, de re) *je merite.*
Meritum. n. 2. der Verdienſt, die Wohlthat. *le mérite, bienfait.*
Merito. Adu. billig, aus Verdienſt. *avec raison.*
Meritare. 1. verdienen *meriter.*
Meritōrius, a, um. damit man verdienet. Suet. *qu'on loüe.*
Meritorium. n. 2. der Gaſthof. Iuuen. *l'auberge.*
Merĕtrix, icis. f. 3 die Hure, (Pl en) *la putain.*
Meretrīcula. f. 1. Dim. eine kleine Hure.
Meretrīcius, a, um huriſch. Ter. *de putain.*
Meretrīcie. Adu. huriſch Plaut *à la manière des putains.*
Commereo, ui, itum. 2. ich verdiene. *je merite.*
Demerere, ui, itum. 2. ſich verdient, verpflichtet machen. (quem) Liu. *gagner les bonnes graces de quelcun par ſes biensaits.*
Emeritus, a, um der ausgedienet hat. Liu. *qui a fait son tems.*
Inemeribilis, e. Adi. was man nicht verdienen kann Tert.
Immĕrens. o 3. unverdient, unſchuldig. Plin. *qui ne merite pas.*
Immerenter. Adu. unverdienter weiſe. Val. Max. *sans l'avoir merité.*
Promerere, ui, itum. 2 verdienen. *meriter.*
Promeritum. n. 2 das Verdienſt. *le mérite.*
Immeritus, a, um. unverdient. *qui ne mérite point quelque mal.*
Immerito. Adu. unverdienter weiſe. *sans avoir merité.*

*MERGO, ſi, ſum. 3. ich tauche ein, oder unter. (in quid, in quo, re) *je mets à fond.*
Demergo. 3. Submergo, ſi, ſum. 3. ich tauche unter. (in re) *je submerge.*
Demerſus. m. 4. die Untertauchung. Apul. *l'action de couler à fond.*
Demerſio. f. 3. *Idem.* Macrob.
Demerſare. 1. Frequent. untertauchen, verſenken. Mart. *plonger, couler à fond.*
Immergo, ſi, ſum. 3. ich tauche ein. (rei, in rem) *j'enfonce.*
Immerſio. f. 3. die Untertauchung. Arnob. *l'immerſion.*
Immerſabilis, e. Adi. der nicht untergehen kann. Horat. *qu'on ne peut enfoncer.*
Emergo, ſi, ſum. 3. ich ſchwimme heraus, komme hervor. *je ſors de l'eau.*
Emerſus, a, um. emporgeſtiegen, herausgegangen. *ſorti, tiré dehors.*
Emerſus. m. 4. das Hervorkommen. Plin. *l'emerſion.*
Submerſus. m. 4. die Untertauchung. Tert. *la ſubmerſion.*
Submerſio. f. 3. die Untertauchung. Arnob. *la ſubmerſion.*
Meridies, *vid.* DIES.
Merſo, āre. 1. Frequ. ich tauche oft. Virg. *je plonge.*
Mĕrula. f. 1. die Amſel. *la merle.*

*MĔRUS, a, um. eitel, lauter, klar. *pur, ſans mélange.*
Mere. Adu. *Idem.*
Merālis, e. Adi. lauter, eitel, klar. Marcell. *pur, ſans mélange.*
Mer'cus, a, um. *Idem.*
Meracius. Compar.
Merāculus, a, um. Plin. *et* Merĭcus, a, um. Col. lauter. *pur.*
Merobibus, a, um. Dim. der nichts als bloßen Wein trinkt. Plaut. Aug. *qui boit le vin pur.*
Merulentus, a, um. weinicht, voll Wein Fulgent. *qui a de la fève.*
Submerus, a, um. faſt ohne Waſſer. Plaut *presque tout pur.*

†MERX, cis. f. 3. die Waare, Kaufmannswaare. *la marchandiſe.*
Mercimōnium. n. 2. Kaufmannsweare Tac. *la marchandiſe.*
Mercor. Dep. 1 ich handele, treibe Kaufmannſchaft. *je trafique.*
Mercātus. m. 4 der Markt. die Meſſe. *le trafic, la foire.*
Mercator, oris. m. 3. der Kaufmann. *le marchand.*
Mercatura. f. 1. die Kaufmannſchaft. *le negoce.*
Mercatio. f. 3. die Handlung Gell. *le commerce.*
Mercatōrius, a, um. kaufmänniſch Plaut. *de marchand.*
Mercābilis, e. Adi. feil, was man kaufen kann. Ouid. *dont on peut faire negoce.*
Mercipretium. n. 2. der Preis einer Waare. Plaut. *le prix d'une marchandiſe.*
Commercium. n. 2. das Gewerbe, der Handel *le commerce.*
Commercari. 1. zuſammenkaufen. Plaut. *acheter enſemble.*
Emercari. 1. Dep erkaufen. Tac. *acheter.*
Emercatio. f. 3. die Erkaufung Dig. *l'achat.*
Praemercor. Dep. 1. ich kaufe vor weg *j'achete le premier.*
Promercālis, e. Adi. feil, was man zu verkaufen hat. Colum. *ce qu'on a à vendre.*
Promercium. n. 2. die Handlung. Dig. *le negoce.*

*MĒTA. f. 1. ein rund zugeſpitzter Korper: das Ziel. *la borne faite en pyramide.*
Mētula. f. 1. Dimin. ein klein Kegelchen. Plin.
Metaliter. Adu ſpitzig, wie ein Kegel. Martian. *qui va en pointe.*
Metārius, a, um. das ein Ziel hat. Arnob. *qui a un but.*
Metor. Dep. 1. ich meſſe. *je fais des dimenſions.*
(Caſtra Metari. ein Lager abſtechen. *prendre les dimenſions d'un camp.*)
Metatio. f. 3. die Ausmeſſung. Col. *l'alignement.*
Metatura. f. 1. *Idem.* Lactant.
Mētātor. m. 3. ein Ausmeſſer. *qui prend les alignemens.*
Metatōrius, a, um. das angewieſene oder beſtimmte Quartier betreffend. Sidon.
Dimetari. Dep. 1. abmeſſen *tracer.*
Immetatus, a, um. unabgeſteckt. Horat. *qui n'eſt point tracé*
Praemētari. Dep. 1. vorhermeſſen. Solin. *prendre les dimenſions par avance.*

†MĔTALLVM. n. 2. das Metall. (Pl. e) *le métal.*
Metallicus. m. 2. ein Bergmann. Plin. *l'ouvrier aux mines.*
Metallifer, a, ūm. erzreich. Sil. *qui produit du metal.*

*MĒTIOR, menſus ſum. Dep. 4. ich meſſe, (du miſſeſt, er mißt, miß die maß, gemeſſen) (quid re) *je meſure.*
Menſor, oris. m. 3. der Meſſer, Feldmeſſer. *le meſureur, arpenteur.*
Menſura. f. 3. das Maaß. *la meſure.*
Menſus. m. 4. das Maaß. Apul. *le meſurage.*
Menſio. f. 3. das Abmeſſen. *l'action de meſurer.*
Menſurare. 1. meſſen. Veget. *meſurer.*
Menſurābilis, e. Adi. was ſich meſſen läßt. Prud. *qu'on peut meſure*
Menſuralis, e. Adi. damit man mißt. Flace.
Menſuraliter. Adu. durch die Abmeſſung. Hygin. *par la meſure.*
Admetior, enſus ſum. Dep. 4. ich meſſe zu *je meſure.*
Circummetiri. Dep. 4. herummeſſen. Vitruu. *meſurer tout autor*
Commetiri 4. mitmeſſen. *meſurer avec.*
Demetiri *et* Dimetiri. 4. aus- abmeſſen. *meſurer exactement.*
Demenſum. n. 2. die zugemeſſene Koſt. Ter. *la meſure de vivres.*
Dimenſio, nis. f. 3. die Abmeſſung. *la dimenſion.*
Indimenſus, a, um. ungemeſſen. Amm. *immenſe.*
Emitiri. 4. ausmeſſen, hinter ſich legen. (rem) *meſurer.*
Permetior. 4. ich durchwandere. *je parcours.*
Permenſio. f. 3. die Ausmeſſung. *l'action de meſurer.*
Praemenſus, a, um. zuvorgemeſſen. Frontin. *meſuré auparavan*
Remetiri. 4. zurückgehen, zurückmeſſen, zurückdenken. *remeſurer.*
Supermetiri. Dep. 4. drüber meſſen. Tert. *meſurer par deſſus.*
Immenſus, a, um. unermeßlich. *immenſe.*
Immenſitas. f. 3. die unermeßliche Größe. *l'immenſité.*

*MĔTO, meſſui, meſſum. 3. erndten, abſchneiden. *je fais la moiſſon, cueil*
Meſſis, is. f. 3. die Erndte Perf. *la moiſſon.*
Meſſio. f. 3. *Idem.* Varr.
Meſſor, oris. m. 3. der Schnitter. Virg, *le moiſſonneur.*
Meſſōrius, a, um. zur Erndte gehörig. *de moiſſonneur.*
Dēmĕto, eſſui, eſſum. 3. ich erndte, ſchneide ab. *je cueille, coupe.*
Emetere 3. abmähen. Horat. *moiſſonner.*

*MĔTUO, ui, ſine Sup. 3. ich fürchte mich, bin beſorgt. (rem, de cui) *je crainds, ai peur.*
Metus. m. 4. die Furcht *la crainte.*

*MĪCA. f. 1. die Broſame, das Krümchen, Korn. Catull. *la miette.*
Mīcula. f. 1 Dim. Arnob.

†MĪCO, ui. ſine Sup. 1. ich ſchimmere, glänze. *je brille, reluis.*
Micatus. m. 4. die geſchwinde Bewegung. Martian. *le mouvement rapide.*
Emīco, ui. ſine Sup. 1. ich ſchimmere, ſpringe hervor. *je brille, eclat*
Emicatio. f. 3. das Hervorleuchten. Apul. *l'action de reluire.*
Emicatim. Adu. funkenweiſe, ſprungsweiſe. Sidon.
Superemicare. 1. darüber gehen. Sidon. *paſſer par deſſus.*
Intermicare. 1. darzwiſchen ſchimmern. Stat. *briller entre, reluire parm*
Praemicare *et* Promicare. 1. hervorſchimmern, hervorleuchten. Apu *eclater, paroitre.*
Supermicare. 1. übertreffen. Sen. *ſurmonter.*
Dimico, aui, atum. 1. ich ſtreite, kämpfe. (pro, de re) *je combat*
Dimicatio. onis. f. 3. der Streit, die Schlacht. *le combat.*
Dimicator. m. 3. der Fechter, Streiter. Lactant. *le combatant.*

*MĪGRO. 1. ich wandere, ziehe fort. (ex vrbe, de vita, quid) *change de ſejour.*
Migratio, onis. f. 3. das Wandern. *l'action de changer de lieu.*
Admigrare. 1. hinzugehen. Plaut. *approcher.*
Commigro, Demigro *et* Emigro. 1. ich ziehe aus, ändere die Wohnung. *je deloge, change de lieu.*
Commigratio. f. 3. die Reiſe, Wanderſchaft. Sen. *le voïage.*
Demigratio, nis. f. 3. die Abreiſe, der Abzug. Nep. *le départ.*
Emigratio. f. 3. das Ausziehen. Vlpian *le delogement.*
Immigrare. 1. einziehen, darinnen wohnen *je vai demeurer dans un lie*
Praemigrare. 1. voraus wegziehen. Plin. *deloger par avance.*
Remigrare. wiederkehren, wiederkommen. *revenir dans l premiere demeure.*
Semigrare. 1. Transmigrare. 1. Liu. hinüberziehen.
Transmigratio. f. 3. der Fortzug. Liu. *le départ.*
Transmigrator. m. 3. einer der da fortzieht. Aug.

†MĪLES, ĭtis. m. 3. ein Soldat. (raro Femin.) *un ſoldat.*
Milito. m. 3. der Soldat Apul. *le guerrier.*
Militia. f. 1. der Krieg, das Kriegswesen. *la guerre.*
Militiae. Adu. im Felde. *dans la guerre.*
Milito, āre. 1. ein Soldat ſeyn: zu Felde liegen, dienen. *porter les armes, ſervir.*
Militaris, e. zum Kriege gehörig. *militaire.*
Militariter. Adu auf Soldaten Art. Liu. *en homme de guerre.*
Militarie. Adu. *Idem* Tr. Pollio.
Commilito, onis. m. 3. ein Camerad. *le camerade.*
Commīles m 3. ein Spießgeſelle. Plin. *le camerade.*
Commilitium. n. 2. die Cameradſchaft. Quinctil. *les campagnes qu'on a fait avec quelqu'un.*
Permilitare. 1. durch alle Stufen dienen. Vlpian.

MĪLIVM. n. 2. der Hirſen. *le millet.*
Miliārius, a, um. hirſen: Varr. *de millet.*

MILLE. Indeclin tauſend *mille.*
Millēſimus, a. um. der Tauſendſte. *le milliéme.*
Milliarius, a, um. tauſendpfundig. Varr. *qui peſe mille livres.*
Millies. Adu. tauſendmal. *mille fois.*
Milliarium. n. 2. *et* Milliare. n. 3 eine Meile Varro. *un mille.*

MILVIVS *et* MĪLVVS. m. 2. der Hungergeyer, Stoßvogel. *le milan, oiſeau de proie.*
Milua. f. 1. *Idem.* Petron.
Miluius, a, um. Lactant.
Miluinus, a, um. vom Weyher. *de milan.*

MĪNEO, *vid.* MANEO.

*MĪNAE. Pl. f die Dräuworte, Drohworte, Bedräuung, Bedrohung. *les menaces.*
Minatio. f. 3. die Bedrohung. *le menace.*
Minator. m. 3. Tert. einer der da drohet. *qui menace.*
Minatōrius, a, um. bedrohlich. Amm *menaçant.*
Minax, ācis. o. 3. drohend. *menaçant.*

Minaciae. f. 1. Pl. die Drohworte Plaut. *les menaçes.*
Minaciter. Adv. bedrohlich. *avec menaces.*
Minare. 1. treiben Apul. *conduire, mener.*
Minitare. 1. heftig drohen. Ter. *menacer fort.*
Minitatio. f. 3. die Bedrohung Hier. *le menacement.*
Minitābundus, a, um drohend Liu. *menaçant.*
Minor, Minitor *et* Comminor. Dep. 1. ich drohe, dräue *je menace.*
Comminatio, onis. f. 3. die Bedrohung. *la menace.*
Comminare. 1. forttreiben. Apul. *mener.*
Comminatiuus, a, um. *et* Comminabundus. Tert. bedrohlich *menaçant.*
Incomminatus, a, um. angedrohet. Apul. *menacé.*
Eminari. Dep. 1. offentlich drohen. Flor. *menacer en publique.*
Interminare. 1. mit Drohen verbiethen. Plaut. *defendre en menaçant.*
Interminari. Dep. 1. mit Dräuworten verbiethen. *defendre en menaçant.*
Praeminari. Dep. 1. sehr drohen. Apul. *menacer beaucoup.*
Prominare. 1 forttreiben. Apul. *conduire en avant.*

†MĬNISTER, stri. m. 2. der Diener. *le ministre.*
Ministra. f. 1. die Dienerinn.
Ministĕrium. n. 2. der Dienst. *le ministere.*
Ministro. 1. ich diene, reiche dar. *je servis, fournis.*
Ministratio. f. 3. die Handreichung. Tert. *le service.*
Ministrator. m. 3. der Aufwärter. *le serviteur.*
Ministratrix. f. 3. die Aufwärterinn *la servante.*
Ministratorius, a, um. was zum Dienen gehöret. Martial.
Administer, stri. m. 2. der Beystand, Gehülfe. *qui aide.*
Administra. f. 1. die Gehülfinn *celle, qui aide.*
Administro. 1 ich verwalte, regiere. *j'administre.*
Administratio, onis. f. 3. die Verwaltung. *l'administration.*
Administrator. m. 3. der Verwalter. *l'administrateur.*
Administratiuus, a, um. aufwartsam, dienstbar. Quinct. *prêt à servir.*
Praeminister. m. 2. der Aufwärter. Macrob. *le serviteur.*
Praeministra. f. 1. die Aufwärterinn. Macrob. *la servante.*
Praeministrare. 1. aufwarten. Gell. *servir.*
Subministro. 1. ich reiche dar, *je fournis.*
Subministratio. f. 3. die Darreichung, der Vorschub. Tert. *le secours, l'assistance.*
Subministratus. m. 4. die Darreichung, der Vorschub. Macrob. *le secours, l'assistance.*
Subministrator. m. 3. der Helfer, die Mittelsperson. Senec. *l'aide, l'entremetteur.*

MĬNOR. kleiner. (a Paruus) *plus petit.*
Minimus. der kleinste *le plus petit.*
Minusculus, a, um. sehr klein. *bien petit.*
Minorātus, a, um. gemindert verringert. Tert. *diminué, amoindri.*
Minuo, ui, ūtum. 3. ich verringere, verachte. *je diminue.*
Comminuo, Diminuo *et* Imminuo. 3. *Idem.*
Comminutim. Adv. in kleinen Stückchen. *par parcelles.*
Deminuere. 3. verringern, abkürzen. Sen. *amoindrir, retrancher.*
Diminutio *et* Imminutio. f. 3. die Verringerung. *la diminution.*
Diminutiuus, a, um. verkleinerlich Tert. *diminutif.*
Diminutiue. Adv. abgekürzter weise. Ascon.
Diminorare. 1. verkleinern verunehren. Tert. *amoindrir, deshonorer.*
Octominutalis, e. Adi. was acht Minutos gilt. Lamprid.
Perminutus, a, um. sehr klein. *fort menu.*
Minus. weniger, nicht. *moindre.*
Minime. Adv. gar nicht, mit nichten. *point du tout.*
Minimum. Adv. zum wenigsten *pour le moins.*

MĪNIVM. n. 2. der Mennig, der Zinnober. *le vermillon, cinnabre.*
Miniarius, a, um Plin. *et* Miniāceus, a, um. Vitruu. von Mennig. *de vermillon.*
Miniare. 1. rothfarben Plin. *rougir avec du vermillon.*
Miniatulus, a, um. röthlich. *peint de vermillon.*
Minius *vel* Minius, a, um. röthlich Apul. *qui tire sur le vermillon.*

MĪRVS, a, um. wunderlich, wunderbar. *merveilleux.*
Mire. Adv. wunderbarlich. *merveilleusement.*
Miror. Dep 1. ich wundere mich (rem) *j'admire.*
Miratus. m 4. die Verwunderung Sen. *l'admiration.*
Miratio. f 3. *Idem.*
Mirator. m. 3. der Verwunderer. Sen. *l'admirateur.*
Miratrix f. 3. die sich verwundert Sen. *celle, qui l'admire.*
Mirabundus, a, um. verwundernd. Liu. *admirant.*
Mirābilis, e. wunderbar *admirable.*
Mirabiliter. Adv. wunderlehr. *admirablement.*
Mirabilitas. f. 3. das Wunderſame. Lactant. *le merveilleux.*
Miraculum. n. 2. das Wunderwerk. Plin. *le miracle.*
Miraculose. Adv. wunderlich. Aug. *merveilleusement.*
Mirio. m. 3. der Maul und Nase aufsperret. Varro. *qui admire tout avec étonnement.*
Mirĭficus, a, um wunderbar, vortrefflich. *merveilleux, excellent.*
Mirifice. Adv. wundernswurdig. *merveilleusement.*
Admiror *et* Demiror. Dep. 1. ich verwundere mich, bewundere. *j'admire*
Admiratio, onis. f. 3. die Verwunderung. *l'admiration.*
Admirator, oris. m. 3. der etwas hochachtet, ein Bewunderer. Quinct *l'admirateur.*
Admirabilis, e. wunderſam. *admirable.*
Admirabiliter. Adv. wunderſamlich *admirablement.*
Admirabilitas. f. 3. die wunderbare Beschaffenheit. *la qualité admirable.*
Demirari. Dep. 1. sich sehr verwundern. *s'etonner fort.*
Demiratio. f. 3. eine große Verwunderung. Martian. *l'admiration.*
Demirabundus, a, um. sich verwundernd. Aug. *s'etonnant fort.*
Emirari. Dep 1. sich sehr verwundern. Horat. *s'etonner fort.*
Permirabilis, e. Adi. sehr verwunderlich. Aug. *fort surprenant.*
Permirandus, a, um. sehr verwunderlich Gell. *fort surprenant.*
Permīrus, a, um. überaus wunderlich. *très merveilleux.*

MISCEO, miscui, mistum *et* mixtum. 2. ich mische, menge. *je mêle, mélange.*
Mistim *et* Mixtim, Adv. untereinander. Suet. *pêle-mêle.*
Mistūra *et* Mixtura. f. 1. die Vermischung Quinct. *la mixtion.*
Mistus *et* Mixtus m. 4. Colum. Mistio *et* Mixtio. f. 3. Pallad. die Vermischung *le melange.*
Mistarius. m. 2 ein Mischgefaß, worinnen man etwas vermischet. Non.

Mixtix, tĭcis. o. 3. gesellig. Petron. *sociable.*
Admiscere, cui, ixtum, xtum. zu etwas mischen. (ad rem, quid rei) *trouver ensemble.*
Admistio *et* Mixtio. f. 3. die Vermischung. *la mixtion.*
Commisceo *et* Permisceo. 2. ich vermische. (rem cui rei) *je confonds.*
Commixtio. f. 3 Farnic. Permistio *et* Permixtio. f. 3. die Vermischung *le melange.*
Commixtura. f. 1. die Vermischung. Cato. *le melange.*
Commiscibilis, e Adi. vermischbar. Tert. *qu'on peut joindre.*
Permixte Adv. *et* Permistim. Adv. Prud. vermischt. *mêlé.*
Emiscens. o. 3. Manil.
Immisceo *et* Intermisceo. 2. ich menge darein, dazwischen. Liu. *j'entre mêle.*
Praemixtus, a, um. vorhergemischt. Apic. *mêlé auparavant.*
Promiscuus, a, um, vermengt, untereinander, *confus, pêle-mêle.*
Promiscue. Adv. ohne Unterschied. Liu. *pêle mêle.*
Impromiscuus, a, um. ungemengt. Gell. *qui n'est pas mêlé.*
Remiscere. 2 wieder mengen. Sen. *remeler.*
Submistus, a, um untermengt. Tibull. *mêlé parmi.*
Miscellaneus, a, um. vermischt vermengt. Gell. *mêlé, melangé.*
Miscellus, a, um. vermischt Varr. *mêle.*

†MĪSER, ĕra, ĕrum. elend, armselig. *miserable, malheureux.*
Misere. Adv. elendiglich. *miserablement.*
Miselius, a, um. Diminu. *et* Miserulus, a, um. Non. armseelig. *pauvre, miserable.*
Miseria. f. 1. das Elend. *la misere.*
Miseriter. Adv. elendialich Catull. *miserablement.*
Miseritudo. f. 3 *et* Misermonium. n. 2. das Elend, die Betteley. *la misere, gueuserie.*
*Misereor, ertus sum. 2. Miseror. Dep. 1. *et* Miserescо. 3. ich erbarme mich. (rei, rem) *je fais pitié.*
Miseranter. Adv. erbärmlich. Gell. *avec compassion, pitoiablement.*
Miserator. m. 3. ein Erbarmer Tert. *qui a pitié.*
Commiseror. 1. ich beklage. Nep. *je plaints.*
Commiserescere. 3. sich erbarmen Ter. *avoir compassion.*
Commiserere. 2. beklagen, bedauren. Gell. *plaindre, prendre pitié.*
Miseret. Imperf. es jammert. (me tui) *j'ai pitié de vous.*
Miserescit. Imp. *Idem.* Virg.
Miseratio *et* Commiseratio. f. 3. die Erbarmung *la commiseration.*
Commisero. m. 3. ein elender Mensch. Tert. *un homme miserable.*
Miserabilis, e. erbarmungswerth. *miserable.*
Immiserabilis, e. Adi. unbeklagt Horat. *dont on n'a compassion.*

†MĪTIS, e. Adi. gelinde, milde, gutig. *meur, doux.*
Mite Adv. sanftmuthiglich Apul. *doucement.*
Miteſco. 3. ich werde sanftmüthig, gelinde. *je m'adoucis.*
Mitigo. 1. ich besanftige, mache gelinde. *j'appaise.*
Mitigatio. f. 3. die Besanftigung. *l'adoucissement.*
Mitigatorius, a, um linderend. Plin. *adoucissant.*
Mitificare. 1. gedultig und zahm machen. Id. *apprivoiser.*
Mitificus, a, um gelinde, zahm Apul. *doux, apprivoisé.*
Commitigare. 1. Ter. *et* Demitigare. 1 Cic. besänftigen, lindern. *apaiser, adoucir.*
Immitis, e. unreif, wild, unbarmherzig. *qui n'est point mûr, rigoureux.*
Permitis. e. Adi. Colum. *et* Praemitis, e. Adi. Fortun. sehr gelinde, ganz reif. *fort doux, tout à fait mur.*

MĪTRA. f. 1. die Mutze. *la mitre.*
Mitella. Dimin.
Mitrula. f. 1. Dim. ein Mützchen. Solin. *une petite mitre.*
Mitrātus, a, um. mit einer Mutze bedeckt. Plin. *mitré.*

*MITTO, misi, missum. 3. ich sende. (sendete und sandte. gesendet und gesandt) schicke, lasse, du lassest, er lasset oder last, las du, ließ, gelassen) unterlasse *j'envoie, laisse, cesse.*
Missio, onis. f. 3. die Sendung, Erlassung. *l'action d'envoier.*
Missus. m. 4. die Sendung, Abschickung Nep. *l'envoi.*
Missilis, e. was sich werfen lasst Liu. *qu'on jette.* Neut. der Pfeil. *la fléche.*
Missitare. Frequ. 1. oft schicken. Liu. *envoier souvent.*
Admittere. 1. abschicken. Plaut, *depecher.*
*Amitto. 1. ich verliere, (du verlierst oder verleurst, er verliert oder verleurt, verlor, verloren) vergessen. (ex animis) *perdre, oublier.*
Amissus. m. 4. Nep *et* Amissio. f 3. der Verlust. *la perte.*
Amissibilis, e. Adi. verlustig Aug. *qu'on peut perdre.*
Admittere. 3. zulassen; sundigen. (quid in se) *admettre, commettre.*
Admissus m. 4. Pallad. Admissio. f. 3. Sen. *et* Admissura. f. 1. Varro. die Zulassung *l'acces.*
Admissarius. m. 2. der Springhengst *l'etalon.*
Admissionalis. m. 3. der Thürhüter. Lamprid. *le portier.*
Admissor. m. der Uebertrater. Lactant. *le criminel.*
Antemittere. 3. vorherschicken Solin. *envoier devant.*
Circummittere. 3. herumwenden. *envoier de tous côtez.*
Committere. 3. aneinander hangen, zusammenbetzen: anvertrauen: sundigen *joindre ensemble, commettre, pêcher.*
Commissio. f. 3. der Anfang eines Streites. *la dispute entre des personnes par un prix.*
Commissura. f. 1. die Fuge. *la jointure.*
Commissūrālis, e. Adi zusammengefugt. Veget. *emboité.*
Demittere. 3. herablenden, niederlassen *faire descendre.*
Demisse. Adv. demuthig *avec soumission.*
Demissio. f. 3. die Herablassung *l'abaissement.*
Demissitius, a, um. herabhangend. Plaut. *pendant.*
Dimittere 3. los, von sich lassen. *commander d'aller.*
Dimissio. f. 3. die Loslassung, der Urlaub *le congé, congé.*
Dimissor. m. 3. der etwas erlast, loslast Tert. *qui remit.*
Indimissus, a, um. unerlassen nicht frey. Tert. *qui n'est pas renvoyé.*
Emittere. 4. ausfenden auslassen. *renvoier, delivrer.*
Emissio. f. 3. *et* Emissus. m. 4. Lucret. die Herauslassung. *l'elargissement.*
Emissarius. m. 2. ein Ausspäher *l'emissaire.*
Emissitius, a, um ausgeschickt. Tert. *qu'on envoye ça et là.*
Immittere *et* Inremittere. hineinsenden. einlassen. sich hineinbegeben. (se in rem) *mettre dedans, se jetter dedans.*
Immissio. f. 3 die Hineinlassung *l'action de mettre dedans.*
Immissus. m. 4. die Einlassung; Empfropfung. Macrob. *l'action de provigner la vigne.*

Supermittere. 3. oben hineinthun. Apic. *mettre dedans par dessus.*
Intermitto *et* Omitto. ich unterlasse. *j'omets.*
Intermissio. f. 3. *et* Intermissus. m. 4. Plin. die Unterlassung. *l'intermission.*
Omissio. f. 3. die Unterlassung. Symmach. *l'omission.*
Impermissus, a, um. unvergönnt. Horat. *qui n'est pas permis.*
Permitto. 3 ich lasse zu, ergebe. *je permets.*
Permissio. f. 3. *et* Permissus. m. 4. die Zulassung. *la permission.*
Permissor. m. 3. der etwas zuläßt. Tert. *qui permet.*
Præmittere. 3. vorausenden. *envoier par avance.*
Praetermittere. 3. vorbeylassen. *passer sous silence.*
Praetermissio. f. 3. die Vorbeylassung. *l'omission.*
*Promitto. 3. ich verspreche, sage zu. *je promets.*
Appromittere. 3. Burge werden. *cautionner, garantir.*
Compromittere. 3. sich vergleichen. *compromettre.*
Promissive. Adv. versprechungs weise. Tert. *en promettant.*
Promissus. m. 4. Manil. *et* Promissio. f. 3. die Zusage, das Versprechen. *la promesse.*
Promissor. m. 3. der Versprecher. Horat. *le prometteur.*
Expromittere. 3. geloben, Burge werden. Varr. *se charger en son nom de la dette d'autrui.*
Repromittere. 3. dagegen versprechen. *s'engager reciproquement.*
Repromissio. f. 3. die Gegenzusage. *la promesse reciproque.*
*Remittere. 3. erlassen, vergeben, nachlassen. (rem, de re) *remettre.*
Remisse. Adv. gelinde, schwächlich. *lachement, foiblement.*
Remissa. f. 1. die Verzeihung. Tert. *le pardon.*
Remissārius, a, um. was man auf und niederlassen kann. Cato. *qu'on peut ôter et remettre.*
Irremissibilis, e. Adj. unvergeblich. Tert. *irremissible.*
Irremisse. Adv. unaufhörlich. Amm. *sans cesse.*
Submittere. unterstecken, unterwerfen: (se cui) wachsen lassen. *soumettre.*
Submisse. Adv. *et* Submissim. Adv. Sueton. demüthig. *humblement.*
Submissus. m. 4. die Entschiebung. Tert. *l'action d'envoier sous main.*
Submissio. f. 3. die Niederlassung. *l'abaissement.*
Submissorius, a, um. unterthänig. Sen. *soumis.*
Supermittere. 3. drüber herthun. Apic. *mettre par dessus.*
Transmitto. 3. ich sende hinüber. *je transmets.*
Transmissio. f. 3. die Uebersendung. *l'envoie.*
Transmissus. m. 4. die Ueberfahrt Cæs. *le trajet.*

*MŎDVS. m. 2. das Maaß, Ziel, die Weise, die Größe. *la mesure, le bat, la mode, façon, grandeur.*
Modŭlus. Dim. *Idem.* Hor.
Modulor. Dep. 1. ich singe nach dem Tact. *je prononce avec cadence.*
Modulate. Adv. gesangweise. *avec harmonie.*
Modulatus. m. 4. Sen. *et* Modulatio. f. 3. Plin. das Singen nach dem Tacte. *la melodie.*
Modulamen. n. 3. das Lied, die Tönung. Macrob. *le chant, l'harmonie.*
Modulamentum. n. 2. *Idem.* Gell.
Modulator. m. 3. der Sänger. Col. *le chantre.*
Modulatrix. f. 3. die Sängerinn. Tert. *la chanteuse.*
Admodulari. Dep. 1. zustimmen. Claud. *entoner avec.*
Commodule. Adv. wohl, füglich. Plaut. *assez commodement.*
Commodulatio. f. 3. die Uebereinstimmung. Vitruv. *la proportion.*
Emodulari. Dep. 1. nach dem Tacte singen. Ouid. *chanter avec mesure.*
Immodulatus, a, um. nicht nach der Melodey gerichtet. Hor. *qui est sans mesure.* (*par mesure.*
Præmodulatus, a, um. nach dem Tacte formiret. Quinctil. *conduit*
Præmodulatio. f. 3. die Tactführung. *l'action de battre la mesure.*
Mödificus, a, um. abgemessen. Auson. *qui garde la mesure.*
Modificare. 1. *et* Modificari. Dep. 1. messen, mäßigen. *mesurer, regler.*
Modificatio. f. 3. die ordentliche Eintheilung. Sen. *la mesure.*
Modificator. m. 3. der Componist. Apul. *le compositeur.*
Vnimodus, a, um. einerley. Prud. *uniforme.*
Modo. Adv. nur, itzt. *il n'y a pas long tems, à présent.*
Nonmodo. nicht allein. *non seulement.*
Modius. m. 2. ein Kornmaaß. *la mesure pour les grains.*
Modicus, a, um. mäßig, wenig. *modique.*
Modice *et* Modico. Adv. Apul. mäßig, wenig. *mediocrement, peu.*
Modicellus, a, um. Dim. gar klein. Suet. *mediocrement bon.*
Immodicus, a, um. übermäßig, zu viel. Sueton. *excessif.*
Immodice. Adv. übermäßig. *excessivement.*
Permodicus, a, um. sehr wenig. Suet. *fort médiocre.*
Permodice. Adv. sehr mäßig. Col. *fort médiocrement.*
*Modĕrari. Dep. 1. mäßigen, nach dem Maaß halten. (cui, rarius quid) *modérer.*
Moderanter. Adv. mäßiglich. Ouid. *moderement.*
Moderate *et* Moderatim. mäßiglich. Adv. Lucret. *avec moderation.*
Moderatio. f. 1. *it.* Moderamen. n. 3. die Mäßigung. *la moderation.*
Moderamentum. n. 2. die Lenkung, Regierung. Gell. *la conduite.*
Moderator. m. 3. eine Regierung. *le Regent.*
Moderatrix. f. 3. eine Regierinn. *la Regente.*
Moderābilis, e. Adj. bescheiden. Ouid. *moderé.*
Admoderari. Dep. 1. mäßigen. Plaut. *se moderer.*
Emoderari. Dep 1. mäßigen. Ouid. *moderer.*
Immoderatus, a, um. unmäßig. *immoderé.*
Immoderate. Adv. unmäßiglich. *d'une maniere immoderée.*
Immoderatio. f. 3. *et* Immoderatia. f. 1. Tert. die Unmäßigkeit. *le dereglement.*
Praemoderari. Dep. 1. anführen. Gell. *conduire.*
Modestus, a, um. bescheiden, sittsam. *modeste.*
Modeste. Adv. mit Maaße. *avec retenuë.*
†Modestia f. 1. die Bescheidenheit. *la modestie.*
Immodestus, a, um. unbescheiden, grob, ungehorsam. *immodeste.*
Immodeste. Adv. unbescheidentlich. Liu. *immodestement.*
Immodestia. f. 1. die Unbescheidenheit. Plaut. *l'immodestie.*
Permodestus, a, um. sehr bescheiden. *très-modeste.*
Commodus, a, um. bequem, nützlich, dienlich. *commode.*
Commode *et* Commodum. Adv. bequem, zu rechter Zeit. *bien à propos.*
Commodo. Adv. eben recht. Plaut. *bien à propos.*
Commodum. n. 2. der Nutze, Gewinn. *la commodité, le profit.*
Commŏditas, tis. f. 3. die Bequemlichkeit. *la commodité.*
Commodo. 1. ich gebe, leihe, bin zu Diensten. (cui, rem) *j'accommode, prête, rends service.*
Commodatio. f. 3. das Leihen. Apul.
Accommodo. 1. ich füge zu was, richte ein. (cui rem) *j'accommode, conforme.*
Accommodate. Adv. füglich. *d'une maniere convenable.*
Accommodatio. f. 3. die Willfahrigkeit, Bequemung. *la complaisance.*
Accommodus, a, um. geschicklich, füglich. Virg. *propre, commode.*
Peraccommodatus, a, um. sehr bequem. *fort commode.*
Superaccommodare. 1. drüber legen. Cels. *appliquer par dessus.*
Incommodus, a, um. unbequem. *incommode.*
Incommode. Adv. unbequemlich. *incommodement.*
Incommodum. n. 2. der Verdruß, Schaden. *le dommage, tort.*
Incommoditas, atis. f. 3. die Unbequemlichkeit. *l'incommodité.*
Perincommodus, a, um. sehr ungelegen. Liu. *fort incommode.*
Perincommode. Adv. sehr ungelegener weise. *fort incommodement.*
Percommodus, a, um. sehr bequem. Liu. *fort commode.*
Percommode. Adv. sehr bequemer weise. *fort commodement.*

*MOEREO. fine Præt. *et* Sup. 2. ich traure. *je suis triste.*
Moeror, oris. m. 3. der Kummer, die Traurigkeit. *la tristesse.*
Moestus, a, um. traurig, bekummert. *triste, affligé.*
Moeste, Heren. *et* Moestiter, Plaut. Adv. klaglich, betrübter weise. *tristement.*
Moestitia. f. 1. die Traurigkeit *l'affliction.*
Moestitudo. f. 3 die Betrubniß. Pallad. *l'affliction.*
Moestificare. 1. betrüben. Sidon. *affliger.*
Submoestus, a, um. etwas traurig Amm. *un peu triste.*

†MŎLA. f. 1. die Mühle, das Mehl, (Pl. en) *le moulin, la farine.*
Molāris, e. zur Mühle, oder zum Mahlen gehörig. *de meule.*
Molārius, a, um. Mühl- Cato. *de meule.*
Molitūra. f. 1. das Mühlwerk. Plin. *la mouture.*
Molinus, a, um. Mühl- Tert. *de meule.*
Molina. f. 1. die Mühle. Amm. *la meule.*
Moletrina. f. 1. die Mühle. Non. *la meule.*
Molile. n. 3. die Mahlrüstung, das Mahlzeug. Cat. *la manivelle faire tourner une meule.*
*Molo, ui, itum. 3. ich mahle. *je mous.*
Commolo *et* Emolo, ui, itum. 3. ich zermalme, mahle aus. *je mous, broïe.*
Emŏlumentum. n. 2. der Nutzen. *l'avantage.*
Immŏlo. 1. ich opfere. *j'immole.*
Immolatio, nis. f. 3. die Opferung. *l'immolation.*
Immolator. m. 3. der da opfert. *qui fait des sacrifices.*
Immolaticius, a, um. Opfer- Aug. *des sacrifices.*
Permolere. 3. Horat. vox obscoena.

†MŌLES, is. f. 3. die Last. (Pl. en) Mühe. *le fardeau, travail.*
Molestus, a, um. beschwerlich, verdrießlich. *incommode, facheux.*
Moleste. Adv. beschwerlicher weise. *incommodement.*
Molestia. f. 1. die Beschwerung, Unlust. *l'ennui, chagrin.*
Molestare. 1. beschweren. Scribon. *faire de la peine.*
Permolestus, a, um. sehr beschwerlich. *fort embarrassant.*
Permoleste. Adv. sehr beschwerlich. *avec beaucoup de peine.*
Praemolestia. f. 1. Verdruß zum Voraus.
Submolestus, a, um. etwas verdrießlich. *un peu incommode.*
Submoleste. Adv. etwas verdrießlich.
*Mölior. Dep. 4. ich bewege, (weg, bewogen) unternehme was großes *je déplace, entreprends.*
Molitio. f. 3. Molimen. n. 3. *et* Molimentum. n. 2. Liu. die Unternehmung. *l'entreprise.*
Mölitor. m. 3. der etwas anstiftet. *l'auteur.*
Molitrix. f. 3. die etwas anstiftet Sueton. *une factieuse.*
Amolior. Dep. 4. ich schaffe, bringe weg. *j'éloigne.*
Amolitio. f. 3. die Wegschaffung. Gell. *l'éloignement.*
Admoliri. Dep. 4. hinzuwälzen. Curt. *attirer, s'efforcer.*
Commoliri. Dep. 4. anrichten. *machiner.*
Demoliri. Dep 4. niederreißen, abwerfen. *démolir, détruire.*
Demolitio. f. 3. die Niederreißung. *la demolition.*
Demolitor. m. 3. der etwas niederreißt. Vitruv. *qui detruit.*
Emoliri. Dep. 4. verrichten, ins Werk setzen. Colum. *venir bout, achever.*
Immolitus, a, um. hineingebaut. Liu. *edifié.*
Obmoliri. Dep. 4. vorschieben, vorwälzen. Liu. *mettre devant avec effort.*
Praemoliri. Dep. 4. vorher zurichten. Liu. *faire des preparatifs par avance.*
Remoliri. Dep. 4. wegschaffen. Ouid. *ôter avec force.*

†MOLLIS, e. Adj. weich, weichlich, sanft, reif, angenehm. *mou, tendre, qui n'est pas dur.*
Molliculus *et* Mollicellus, a, um. Catull. gar weich. *tendre, delicat.*
Mollitia f. 1. Mollities. f. 5. Mollitūdo. f. 3. die Weiche, Zärtlichkeit, Weichlichkeit. *la molesse, tendresse, délicatesse.*
Molliter. Adv. auf eine weichliche Art. *delicatement.*
Mollio *et* Emollio. 4. ich erweiche. *j'amollis.*
Mollimentum. n. 2. die Linderung. Sen. *l'adoucissement.*
Mollesco *et* Remollesco. ich werde gelind, sanftmuthig. Ouid. *je me ramollis, deviens maniable.*
Emollĭdus, a, um. weich. Liu. *mou.*
Emollescere. 3. weich werden Cels. *s'amollir.*
Permollis, e. sehr weich Quinctil. *très-mou.*
Praemollis, e. Adj. sehr weich. Plin. *fort mou.*
Praemollire. 4. vorher lindern und erweichen. Quinct. *amollir auparavant.*
Remollire. 4. wieder weich machen Colum. *ramollir.*

MŌNĒDŬLA. f. 1. die Dole. *la pie grieche.*

*MŎNEO. 2. ich erinnere, vermahne. (de re, re) *j'avertis, fais souvenir.*
Mŏnitor, ris. m. 3. der erinnert. *qui donne avis.*
Monitrix. f. 3. die da erinnert, anreget. Tert. *celle qui excite, donne avis.*
Monitio. f. 3. *et* Monitus. m. 4. die Erinnerung. *l'avertissement.*
Monitum. n. 2. die Erinnerung. *l'avertissement.*
Monitōrius, a, um. warnend. Sen. *qui donne des avertissemens.*
Moncla. f. 1. die Warnung Tert. *l'avis.*
Monitare. Frequ. 1. oft vermahnen. Fortunat. *avertir souvent.*
Mŏnimentum. n. 2. das Denkmaal, Grab. *le monument.*
Monumentarius, a, um. Apul. *et* Monubilis, e. Adj. Sidon. was zum Gedächtnißmaale gehöret.

Monīle, is. n. 3. ein Halsband. Virg. *un collier.*
Amonere. 2. abmahnen. Ouid. *dissuader.*
Admoneo, *et* Commoneo. 2. ich erinnere. (de re, quem) *j'avertis.*
Admonitio. f. 3. *et* Admonitus. m. 4. die Erinnerung. *l'avis.*
Admonitum. n. 2. die Ermahnung. *l'avis.*
Admonitor. m. 3. ein Ermahner. *l'admoniteur.*
Antemonens. o. 3. der vorher ermahnet, erinnert. Flacc. *qui donne d'avis par avance.*
Commonitio. f. 3. die Ermahnung. Quinct. *l'exhortation.*
Commonitor. m. 3. der Erinnerer. Symm. *l'admonateur.*
Commonitōrius, a, um. erinnernd. Amm.
Commonefacio, eci, actum. 3. ich erinnere. *je remets dans l'esprit.*
Praemoneo. 2. ich erinnere zuvor, warne. *j'avertis auparavant.*
Praemonitus. m. 4. die Vorerinnerung. Ouid. *l'avis donné par avance.*
Praemonitio. f. 3. Tert. *Idem.*
Praemonitor. m. 3. der vorher erinnert. Apul. *qui donne d'avis par avance.*
Praemonitorius, a, um. Warnungs= *d'avertissement.*
Remonere. 2. wieder vermahnen. Apul. *retirer ses exhortations.*
Submonere. 2. heimlich erinnern. Ter. *avertir sous main.*

† MŌNĒTA. f. 1. die Münze, das Gepräge *la monnoie.*
Monetalis, is. m. *et* Monetarius, i. m. der Münzmeister. Eutrop. *le fabricateur de monnoie.*

* MONS, tis. m. 3. der Berg, (Pl. ge) *la montagne.*
Montānus, a, um. auf oder von dem Berge *de montagne.*
Montōsus, a, um. bergicht, uneben. *montueux.*
Montuosus, a, um. *Idem.*
Monticola. m. 1 der auf dem Berge wohnet Ouid. *le montagnard.*
Montivagus, a, um. der auf den Bergen umher schweift. Stat. *qui erre sur les montagnes.*
Cismontānus, a, um. dießerts des Berges gelegen. Liu. *qui est au deçà des montagnes.*
Promontorium. n. 2. ein Vorgebirge. *le promontoire.*
Transmontānus, a, um. jenseits des Berges gelegen. Liu. *qui est au delà des montagnes.*

† MONSTRO. 1. ich zeige, weise, (wies, gewiesen) *je montre.*
Monstratio, onis. f. 3. die Zeigung. Ter. *l'action de montrer.*
Monstrator. m. 3. der zeiget, lehret. Sen. *qui montre.*
Monstratus. m. 4. die Zeigung. Apul. *l'action de montrer.*
Monstrābilis, e. Adi. Plin. ansehnlich. *considerable.*
Monstrum. n. 2. ein Ungeheuer, ungewöhnlich Ding, Gespenst. *le monstre.*
Monstrosus, a, um. unnatürlich, seltsam. *monstrueux.*
Monstruosus, a, um. *Idem.*
Monstrose *et* Monstruose. Adv. unförmlich. *monstrueusement.*
Monstrifer, a, um. wundersam. Plin. *monstrueux.*
Monstrificus, a, um. *Idem.*
Monstrifice. Adv. wundersamer weise. Plin. *monstrueusement.*
Commonstro, *et* Demonstro. 1. ich zeige, stelle vor. *je demontre.*
Demonstratio, onis. f. 3. der Beweis *la demonstration.*
Demonstrator. m. 3. einer, der da beweist. *qui demontre, prouve.*
Demonstrantia. f. 1. Plin. das Zeigen. *la demonstration.*
Demonstrativus, a, um. was zum Beweise dienet.
Demonstrative. Adv. auf eine beweisende Art. Macrob. *demonstrativement.*
Demonstrābilis, e. Adi. was sich beweisen läßt. Apul. *qu'on peut démontrer.*
Indemonstrabilis, e. Adi. unerweislich. Apul. *qu'on ne sauroit faire voir evidemment.*
Permonstrare. 1. hinweisen. Amm. *indiquer.*
Praemonstro. 1. ich zeige vor. *j'enseigne par avance.*
Praemonstrator. m. 3. Ter der Lehrer. *le précepteur.*
Praemonstratio. f. 3. die Vorbildung. Lactant. *la représentation.*

MŌRA. f. 1 der Verzug, die Verweilung. *le delai.*
Morula. f. 1. Dim. ein kleiner Verzug. Aug.
* Moror. Dep. 1. ich halte auf, verzögere. (quem re, cum quo) *je tarde, differe.*
Moratim. Adv. mit Weile. Solin. *en s'arretant.*
Moratio. f. 3. der Verzug. Vitruv. *le retardement.*
Morator. m. 3. ein Verzögerer. Liu. *qui retarde.*
Moramentum. n. 2. die Verzögerung. Apul. *le retardement.*
Commōror. 1. ich verweile, bleibe lang. (in re) *je demeure, attends.*
Commoratio, onis. f. 3. die Verweilung. *le séjour.*
Immorari. Dep. 1. über etwas sich aufhalten. (rei) *s'arrêter.*
Demoror, *it.* Remoror. 1. ich hindere, halte ab. (quid) *j'arrête.*
Demoratio. f. 3. die Aufhaltung. Hieron. *l'action d'arreter.*
Demorator. m. 3. ein Verhinderer. Martian. *qui empeche.*
Remora. f. 1. eine Hinderniß, Aufhaltung. *le retardement.*
Remoramen. n. 3. die Hinderniß Ouid. *le retardement.*

† MORBVS. m. 2. die Krankheit, (Pl. ten) *la maladie.*
Morbidus, Varr. *et* Morbōsus, a, um. siech, ungesund. *malade, maladif.*
Morbide. Adv. kränker weise. Hieron. *en malade.*
Morbose. Adv. kränklicher weise. Cels. *maladivement.*

* MORDEO, momordi, morsum. 2. ich beiße, (biß, gebissen) (quem re) *je mords.*
Morsus. m. 4. der Biß. *la morsure.*
Morsunicula. f. 1. Dim. ein kleiner Biß. Apul.
Morsicare. 1. Frequ. beißen. Apul. *picoter.*
Morsicātim. Adv. mit Beißen. Non. *en mordant.*
Mordax, ācis. o. 3. beißend, verleumderisch. *qui mord, calomnieux.*
Mordacitas. f. 3. die Beißigkeit Plin. *l'apreté piquante.*
Mordaciter. Adv beißig. Macrob. *avec une apreté piquante.*
Mordicus. Adv. mit den Zähnen, feste. *avec les dents.*
Morsicitus. Adv. mit den Zähnen. Apul. *avec les dents.*
Admordere, *et* Remordere, di, sum. 2. zu= wieder=beißen. *mordre dedans.*

† MORS, tis. f. 3. der Tod, (G. es) das Absterben. *la mort.*
Mortālis, e. Adi. sterblich *mortel.*
Mortaliter. Adv. sterblicher weise Aug. *mortellement.*
Mortalitas, atis. f. 3. die Sterblichkeit. *la mortalité.*
Immortalis, e. Adi. unsterblich. *immortel.*
Immortaliter Adv. unsterblicher weise. *immortellement.*
Immortalitas, atis. f. 3. die Unsterblichkeit. *l'immortalité.*
Immortalitus. Adv. unsterblich. Non. *à jamais, sans finir.*
Mortīcinus, a, um. verreckt. Varro. *mort de soi-même.*
Mortifer, a, um. todtlich, den Tod verursachend. *mortel.*
Mortifere Adv. todtlicher weise. Plin. *mortellement.*
Mortifērus, a, um. todtlich Tert. *mortel.*
Mortificare. 1. todten Tert. *faire mourir.*
Mortificatio. f. 3. die Todtung. *la mortification.*
† Mŏrior, mortuus sum, mori. Dep. 3. ich sterbe. (ex re) *je meurs.*
Mortuus, a, um. todt, ein Todter. *mort, decedé.*
Mortualis. e. Adi. sterblich. Plaut. *mortuaire.*
Mŏribundus, a, um. sterbend. *mourant.*
Commorior, tuus sum. 3. ich sterbe mit. Ter. *je meurs ensemble.*
Commortalis, e. Adi. sterblich. Colum. *mortel.*
Demorior, Emorior, Plaut. *et* Intermorior. 3. ich ersterbe. *je me meurs.*
Emortuālis, e. Adi. zum Sterben gehörig Plaut. *qui concerne la mort.*
Emoribundus, a, um. sterbend. Cels. *mourant.*
Supermŏri. Dep. 3. darüber sterben. Plin. *mourir dans.*
Intermŏri. Dep. 3. über etwas sterben. Horat. *mourir dans, en ou à.*
Immori. 3. über etwas sterben (rei, studiis) *mourir en.*
Praemori. Dep. 3. zuvor sterben Ouid. *mourir avant le tems.*
Semimortuus, a, um. halb todt. Catull. *demi-mort.*

* MORTĀRIVM. n. 2. ein Mörser oder Mörsel. *le mortier.*
Mortariŏlum. n. 2. ein Mörselchen. Macer.

MŌRVS. f. 2. der Maulbeerbaum *le mûrier.*
Mūra. Pl. n. 2. Maulbeere. *mûres.*
Diamōron. n. 2. Maulbeersaft. Pallad. *le suc de mûres.*

* MŌS, mōris. m. 3. der Gebrauch, (Pl. äuche) die Gewohnheit. *la mode, coûtume.* Pl. die Sitten. *les moeurs.*
Mōrālis, e. Adi. Sitten= *moral.*
Moraliter. Adv. sittlicher weise. Sidon. *moralement.*
Moralitas. f. 3. die Sittlichkeit. Macrob. *la moralité.*
Moratus, a, um. gesittet, geartet. *qui a des moeurs.*
Morigĕr, a, um. gehorsam Ter. *obéissant.*
Morigĕror. Dep. 1. ich gehorche, bin zu willen. (cui) *je complais.*
Morigĕratio. f. 3. die Gutwilligkeit. Non. *la condescendance.*
Morigĕrator. m. 3. der gehorchet Sidon. *qui obeit.*
Mōrōsus, a, um. mürrisch, unfreundlich *bizarre, capricieux.*
Morose. Adv. eigensinniger weise. *capricieusement.*
Submorosus, a, um. etwas verdrießlich *un peu bizarre.*
Submorose. Adv. etwas verdrießlicher weise. Aug.
Morositas, atis. f. 3. ein wunderlicher Sinn, die Unfreundlichkeit. *la caprice.*

* MŌVEO, mōvi, mōtum. 2. ich errege, bewege. *je touche, meus.*
Mōtio. f. 3. *et* Mōtus. m. 4 die Bewegung. *le mouvement.*
Motiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Bewegung. Suet.
Motor. m 3 der einen beweget Martial. *qui agite.*
Motorius, a, um. bewegend. Tert. *mouvant.*
Motare. 1. Frequ. oft bewegen Virg. *agiter souvent.*
Motatio. f. 3. die Bewegung. Tert. *le mouvement.*
Motator. m. 3. der beweget Tert. *qui agite.*
Motitare. 1. Frequ. oft bewegen Gell. *agiter souvent.*
Mōbilis, e. Adi. beweglich *mobile.*
Mobilitas. f. 3. die Beweglichkeit. *la mobilité.*
Mobiliter. Adv. beweglich. *avec mouvement.*
Mobilitare. 1. rege machen. Lucret. *rendre mobile.*
Mōmentum. n 2. die Bewegung, das Gewicht, die Wichtigkeit, der Augenblick. *le moment.*
Momen. n. 2. der Augenblick Lucr. *le moment.*
Momento. Adv. im Augenblick Liu. *dans un moment.*
Momentaneus, a, um. sehr kurz. Tert. *momentané.*
Momentarius, a, um. augenblicklich. Apul. *qui se fait en un instant.*
Momentaliter. Adv. augenblicklich. Fulgent. *dans un moment.*
Momentosus, a, um. wichtig Quinctil. *important*
Immobilis, e. Adi. *et* Immotus, a, um. unbeweglich. Plin *immobile.*
Immobilitas. f. 3. die Unbeweglichkeit. Apul. *l'immobilité.*
Admŏveo, ōvi, tum. 2. ich schiebe, (schob, geschoben) rücke hinzu. (rem cui, ad rem) *j'approche, mets auprès.*
Admotio. f. 3. die Hinzufügung, Berührung. *l'application, l'attouchement.*
Subadmouere. 2. nach und nach hinzu bringen. Colum.
Amoveo. 2. ich thue oder schaffe weg. (ex re quid, quem a se) *j'ôte, éloigne.*
Amotio. f. 3. die Abwendung. *l'éloignement.*
Commoveo. 2. ich bewege (in re) *j'ébranle, meus.*
Commotio. f. 3. die Bewegung *l'émotion.*
Commotiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Bewegung.
Commotare. 1. stark bewegen Horatian. *remuer fort.*
Incommobilitas. f. 3. die Unbeweglichkeit Apul *l'immobilité.*
Praecommouere 2. vorher bewegen. Sen. *agiter auparavant.*
Demouere. 2. abrücken, abwenden *ôter, détourner.*
Dimoveo. 2. ich trenne von einander *je remue, déplace.*
Emoveo. 2. ich schaffe heraus *je mets dehors.*
Intermouere. 2. dazwischen bewegen Symmach.
Obmouere. 2. anrücken Cato. *approcher.*
Permoveo. 2. ich bewege sehr. *j'émeus.*
Permotio. f. 3. die Bewegung *l'émotion.*
Promouere. 2. fortwälzen, weiter bringen, Nutzen schaffen, befördern. *pousser avant*
Promotus. m. 4. Tertull. *et* Promotio. f. 3. Firmic. der Fortgang, die Beförderung *l'avancement.*
Promotor. m. 3. der Beförderer. Ammian. *qui fait avancer.*
Removeo, (de, a, ex) *et* Submoveo, ōvi, tum. 2. ich schaffe weg. *j'éloigne.*
Remote. Adv. entfernt *bien loin de là.*
Remotio. f. 3. die Entfernung *l'éloignement.*
Irremotus, a, um. unentfernt. Prudent. *qui n'est pas éloigné.*
Submotor. m. 3. der entfernet Liu. *qui éloigne.*
Semouere. 2. bey Seite schaffen. *éloigner.*
Semote. Adv. besonders Plin. *particulièrement.*
Transmouere. 2. fortbewegen, versetzen. Ter *transférer.*
Transmotio f. 3. die Wegwendung. Martian. *l'action de transferer*

† MOX. Adv. bald, alsbald. *bientôt, incontinent.*

MVCOR, is. m. 3. der Schimmel. Colum. *la moisissure.*
Mūcidus, a, um. schimmlicht, beschlagen. Iuu. *moisi.*

Mūceo. 2. Cato. *et* Mucescere. 3. Plin. schimmeln, kahnigt werden *moisir.*
Emūcidus, a, um. verdorben, verschimmelt. Varro. *gaté, moisi.*
*MVCRO, ōnis. m. 3. die Spitze, der Degen. *la pointe, epée.*
Mucrōnātus, a, um. spitzig. Plin. *pointu.*
MVCVS, *siue* MVCCVS. m. 2. der Unflath aus der Nase, der Rotz. Cat. *la morve.*
Muccedo. f. 3. der Rotz Apul. *la morve.*
Mucōsus, Columel. *et* Muculentus, a, um. Arnob. rotzig. *morveux.*
Muccinium. n. 2. ein Schnupftuch. Arnob. *le mouchoir.*
MVGINARI. Dep. 1. *Verbum vetus.*
*MVGIO. 4. ich brülle. (de bobus propr.) *je meugle.*
Mugītus. m. 4. das Brüllen. *le meuglement.*
Mugitor. m. 3. ein Brüller. Flacc. *qui mugit.*
Admugire, 4. Ouid. entgegen= *et* Remugire. 4. Virg. wiederbrullen. *beugler après, contre.*
Demugire. 4. brullen Ouid. *remplir de mugissement.*
Emugire. 4. herausbrüllen. Quinctil. *mugir.*
Immugire. 4. brausen und sausen. Virg. *mugir, bruire.*
*MVLCEO, mulsi, mulsum. 2. ich schlichte, streichele *j'adoucis, appaise.*
Mulcēdo. f. 3 die Liebkosung, Lieblichkeit. Gell. *la caresse, l'attrait.*
Admulcere. 2. anstreicheln. Pallad. *caresser, flatter.*
Circummulcere 2. bestreicheln, belecken. Plin. *caresser en maniant de tous cotés.*
Commulcere. 2. streicheln. Gell. *amadouer.*
Demulceo *et* Permulceo. 2. *Idem quod* MVLCEO.
Permulsio. f. 3. das Streicheln. Non.
Praemulcere *et* Promulcere. 2. streicheln. Apul. *flatter de la main.*
Remulcere. 2. wieder stillen. Virg. *radoucir.*
MVLCO *et* COMMVLCO. 1. ich prügele, schmiere ab. *je punis, chatie.*
Commulcare. 1. abprügeln. Apul. *donner de bons coups de baton.*
*MVLGEO, mulsi, mulctum. 2. ich melke. *je trais, tire le lait.*
Mulctra. f. 1 Virg. Mulctrum. n. 2. Horat. *et* Mulctrāle. n. 3. Virg. ein Melkfaß. *vase dans lequel on trait.*
Mulctus. m. 4. das Melken. Varro. *l'action de traire le lait.*
Mulgarius, a, um. zum Melken gehörig. Isidor. *qui concerne le traire.*
Commulgere. 2. ausmelken. Lucr. *tirer tout à fait.*
Emulgeo, ere. 2. ausmelken. *épuiser à force de traire.*
Immulgere. 2. in was melken. *tirer le lait dans.*
MVLGO. 1. inusit. vnde,
Dimulgo, *et* Promulgo, are. 1. öffentlich ankündigen. *publier.*
Promulgatio, onis. f. 3. die Ausrufung, Ankündigung. *la promulgation.*
†MVLIER, ēris. f. 3. das Weib, (des Weibes, die Weiber) die Weibsperson. *la femme.*
Mulierecula. f. 1. Dim.
Muliebris, e. weiblich, weibisch. *de femme.*
Muliebriter. Adu. *Idem.*
Muliebritas. f. 3. *et* Mulieritas. f. 5. die Weiblichkeit. Tertull. *la qualite de femme.*
Mulier rius, a, um. weibisch. *efféminé.*
Mulierōsus, a, um. den Weibern ergeben. *qui aime beaucoup les femmes.*
Mulierositas. f. 3. die Weibersucht. *l'amour dereglé pour les femmes.*
MVLLVS. m. 2. die Barbe. *le barbeau.*
Mullulus. m. 2. Dim. ein Bärbchen. *le petit barbeau.*
MVLSVS, Plin. *et* MVLSEVS, a, um. Colum. von Meet. *de miel.*
Promulsis, idis. f. 3. die Vorkost.
Promulsidarium. n. 2. der Ort, wo man die Vorkost aufbewahret. Petron.
*MVLTA. (MVICTA) f. 1. die Geldstrafe. *la peine pecuniaire.*
Multatio. f. 3. die Bestrafung. *la condamnation à l'amende.*
Multo. 1. ich strafe um Geld *je punis, chatie.*
Multaticius, a, um. Straf= (Geld) *argent qui provient des amendes.*
Demulctare. 1. abstrafen. Martian. *chatier.*
†MVLTVS, a, um. viel. *nombreux.*
Multo. Adu. viel. *beaucoup.*
Multitūdo, inis. f. 3. die Menge, Vielheit. *la multitude.*
Multesimus, a, um. vielfältig. *un d'entre plusieurs.*
Multangulus, a, um. vielecigt. Lucret. *qui a plusieurs angles.*
Multibarbus, a, um. vielbärtig. Apul. *qui a beaucoup de barbe.*
Multibibus, a, um. versoffen. Plaut. *grand buveur.*
Multicolor o. 3. Plin. *et* Multicolōrus, a, um. vielfärbicht. Prudent. *qui est de plusieurs couleurs.*
Multicupidus, a, um. sehr begierig. Varr. *qui a beaucoup de desirs.*
Multifarius, a, um. mancherley Art. Gell. *qui est de plusieurs façons.*
Multifarie, Plin. *et* Multifariam, Liu. Aduu. auf allerley Art. *diversement.*
Multifer, a, um. fruchtbar. *fort fertile.*
Multifidus, a, um. vielspaltig. Plin. *qui est fendu en plusieurs parties.*
Multiforābilis, *et* Multiforatilis, e. Adi. löchericht. Apul. *qui a plusieurs trous.*
Multifōrus, a, um. oft durchbohrt. Ouid.
Multifōris, e. Adi. Plin. *Idem.*
Multiformis, e. Adi. von vielerley Gestalt. *qui a plusieurs formes.*
Multiformiter. Adu. in vielerley Gestalt. *en plusieurs formes.*
Multigēnus, a, um. von mancherley Geschlecht Plin. *de plusieurs sortes.*
Multiiugis, e. Adi. *et* Multiiugus, a, um. Liu. vielspannigt. *joint en grand nombre.*
Multilaudus, a, um. viel belobt. Amm.
Multilōquus, a, um. schwatzhaft. Plaut. *grand parleur.*
Multiloquium. n. 2. das Geschwätze. Symm. *le babil.*
Multimōdus, a, um. mannigfaltig. Liu. *qui est de plusieurs façons.*
Multimodis. Adu. auf allerhand Art. *de diverses manieres.*
Multinodus, a, um. *et* Multinodis, e. Adi. voller Knoten, knoticht. Apul. *qui a plusieurs noeuds.*
Multinominis, e. Adi. vielnamicht. Apul. *qui a beaucoup de noms.*
Multinubus, a, um. der viel Weiber hat. Hieron. *qui a plusieurs femmes.*
Multinubentia. f. 1. die Verheirathung mit vielen. Tertull. *la polygamie.*
Multiomus, a, um. der viel Geld hat Varr. *qui a beaucoup d'argent.*
Multipartitus, a, um. vielfältig getheilet. Plin. *diviſé en plusieurs parties.*
Multipes. o. 3. vielfüßig. Plin. *de plusieurs pieds.*
Multiplex, ĭcis. o. 3. vielfältig *de plusieurs sortes.*
Multipliciter. Adu. auf mancherley Art und Weise. Gell. *plusieurs façons.*
Multiplicare. 1. vervielfältigen. Nep *multiplier.*
Multiplicatio. f. 3. die Vermehrung Col. *la multiplication.*
Multiplicabilis, e. Adi. was sich vermehren läßt *qu'on peut augmente*
Multipotens. o 3. gewaltig Plaut. *qui a grand pouvoir.*
Multiscius, a, um. viel wissend. Apul. *qui sait beaucoup.*
Multisōnus, a, um sehr klingend. Mart. *qui rend un grand son.*
Multisonōrus, a, um. Claud. *Idem.*
Multiuagus, a, um. umschweifend. Plin. *vagabond.*
Multuidus, a, um. viel sehend. Martian. *qui voit beaucoup.*
Multiuira. f. 1. die viel Männer hat. Minuc. *qui a plusieurs maris.*
Multimus, a, um. von vielen Wegen. Apul. *qui a plusieurs chemin*
Multiuŏlus, a, um. der viel haben will. Catull. *qui souhai plusieurs choses.*
Multiuorantia. f. 1. die Vielfräßigkeit. Tertull. *la gloutonie.*
Multopere. Adu. sehr viel. Plaut. *beaucoup.*
Multoties. Adu. oftmals, Liu. *souvent.*
Permultus, a, um. sehr viel. *plusieurs.*
Permulto *et* Permultum. Adu. sehr viel. *beaucoup.*
*MVLVS. m. 2. *et* MVLA. f. 1. ein Maul, (Pl. Mäuler) Maul esel. *un mulet, une mule.*
Mularis, e. Adi. Maulesel= Col. *de mulet.*
Mulīnus, a, um. Vitr. *Idem.*
Mulio, onis. m. 3. ein Eseltreiber. Mart. *un muletier.*
Mulionius, a, um. Eseltreiber= *de muletier.*
Mulionīcus, a, um. Lamprid. *Idem.*
Mulōmĕdicus. m. 2. ein Roßarzt. Firmic.
†MVNDVS, a, um. zierlich, rein. *net, propre.*
Mundulus, a, um. Dim. Plaut.
Mundus. m. 2. die Welt: der Himmel: der Weiberschmuck. *monde, ciel, la toilette d'une femme.*
Munde. Adu. reinlich. Col. *nettement.*
Mundule. Adu. Apul. *Idem.*
Munditer. Adu. Plaut. *Idem.*
Mundānus, a, um. weltlich, aus der Welt. *qui est du monde.*
Mundialis, e. Adi. weltlich. *mondain.*
Mundialiter. Adu. nach der Weltart. *à la maniere du monde.*
Mundipotens. o. 3. gewaltig in der Welt. Tert. *puissant au mond*
Munditenens. o. 3. ein Herr der Welt. Tert. *prince du monde.*
Munditia. f. 1. *et* Mundities. f. 5. die Reinlichkeit. *netteté, propreté.*
Mundicina. f. 1. das Zahnpulver. *la poudre aux dents.*
Mundo, Plin. *et* Emundo, Colum. 1. ich reinige, mache rein *je nettoie, rends net.*
Mundator. m. 3. ein Nachtarbeiter. Firmic. *un maitre de basses oeuvres.*
Emundatio. f. 3. die Reinigung. Tert. *le nettoiement.*
Commundare. 1. reinigen. Colum. *nettoier.*
Extramundanus, a, um. außer der Welt. Martian. *qui est hors du monde*
Immundus, a, um. unrein. Sen. *immonde.*
Immunde. Adu. Obsequ. unreinlich. *plein d'ordures.*
Immundus. m. 2. Tert. *et*
Immunditia. f. 1. die Unreinigkeit. Colum. *l'impureté.*
Immundities. f. 5. Tert. *Idem.*
Immundabilis, e. Adi. unsäuberlich. Tert. *sale.*
Intermundium. n. 2. ein Ort außer der Welt. *l'espace qui est entre les divers mondes.*
Permundus, a, um. sehr sauber. Varr. *fort propre.*
Permundare. 1. ausscheuren. Theod. Prisc. *nettoier.*
Praemundare. 1. vorher reinigen. Horatian. *rendre net auparavant.*
Supermundialis, e. Adi. über der Welt. Tert. *qui est au dessus du monde.*
Vltramundanus, a, um. außer der Welt. Apul. *qui est au dela du monde.*
MVNGO, xi, ctum. 3. ich schneuze, schnuppe Cato *je mouche.*
Munctio. f. 3. das Schneuzen Arnob. *l'action de moucher.*
Emungo. 3. (quem re) ich schneuze, schnuppe. *je mouche.*
Emunctae naris, klug. *qui voit loin.*
Emunctio. f. 3. die Ausschneuzung Quinctil. *l'action de se moucher.*
Emunctorium. n. 2. die Lichtputze Vulg. *les mouchettes.*
*MVNIO. 4. ich befestige, verschanze *je munis, fortifie.*
Communio, Caes. Emunio, Sen. *et* Permunio, Liu. 4. *Idem.*
Munite. Adu. befestigt. Varr. *fortifié.*
Munitio, onis. f. 3. die Befestigung. *la fortification.*
Munitor. m. 3. der etwas befestiget. Liu. *qui munit.*
Munimentum. n. 2. die Mauer, der Wall, das Bollwerk. *le rempart.*
Mūnīmen. n. 3. die Schanze. Virg. *le rempart.*
Munitare. Frequ. 1. mit Fleiße bahnen. *munir, paver les chemins.*
Munibilis, e Adi. bequem zu befestigen Sidon. *propre à fortifier.*
Circummunire. 4. umher befestigen Caes. *fortifier à l'entour.*
Circummunitio. f. 3. die Umschanzung Caes. *les dehors d'une place.*
Communitio. f. 3. die Befestigung. *la fortification.*
Emunitor. m. 3. ein Befestiger. Veget. *qui munit.*
Immunire. 4. inwendig befestigen Tac. *munir en dedans.*
Immunitus, a, um. unbefestigt, unverwahrt. *qui n'est point fortifié.*
Praemunire. 4. vorher befestigen. *fortifier auparavant.*
Praemunitio. f. 3. die Verschanzung. *la fortification.*
Supermunire. 4. zudecken. Col. *couvrir.*
Moenia, ium. Pl. n. 3. die Stadtmauer. (a moenio, i. e. munio) *les murailles.*
Antemoenire. 4. verschanzen. *retrancher.*
Admoenire. 4. belagern *assieger.*
Circummoenire. 4. umher verschanzen. Plaut. *entourer de tous cotez.*
Com- Praemoenire. 4. verschanzen. Gell. *retrancher.*
Submoenium. n. 2. ein Ort in Rom unter den Mauren.
Submoenianus, a, um. der unter den Mauren wohnet. Martial.
*MVNVS, ĕris. n. 3. das Geschenk, Amt. *le present, la charge.*
Munūsculum. n. 2 Dim.
Munis, e. Adi. Plaut. verpflichtet, verbunden. *obligé.*
Emunitas. f. 3. die Freyheit von Beschwerden. Tertull.
Munia. Pl. n. 2. die Amtsverrichtungen *la fonction.*
Munificus, a, um. freygebig *liberal.*
Munifice Adu. freygebiger weise *liberalement.*
Munifer. m. 3. der Dienste thut. Ammian. *qui est sujet à quelque devoir.*

Muni-

Munificentia. f. 1. große Freygebigkeit. Liu. *la liberalité.*
Munificare. 1. beſchenken. Lucret. *faire préſent.*
Munerigerulus. m. 2. ein Geſchenktrager. Plaut. *qui porte des préſens.*
Munĕro *et* Muneror. 1. Dep. ich beſchenke. (quem re) *je fais préſent.*
Munerātio. f. 3. die Beſchenkung. Ammian. *l'action de recompenſer.*
Munerator. m. 3. der ein Geſchenke giebt. Flor. *qui fait des recompenſes.*
Munerabundus, a, um. begierig zu ſchenken. Apul. *qui a l'air d'une perſonne qui recompenſe.*
Munerarius, a, um. Geſchenk= Trebell. *de préſens.*
Remuneror. Dep. 1. ich vergelte, beſchenke wieder. *je recompenſe.*
Remuneratio, onis. f. 3. die Vergeltung. *la recompenſe.*
Remunerator. m. 3. ein Vergelter. Tertull. *qui recompenſe.*
Irremunerabilis, e. Adi. das man nicht vergelten kann. Apul. *qu'on ne ſauroit recompenſer.*
Inmūnis, e. Adi. frey, unbeſchwert. *franc, exemt.*
Immunitas, atis. f. 3. die Freyheit, (von Dienſt und Tribut) *l'immunité.*
Immunificus, a, um. unfreygebig. Plaut. *qui n'eſt point liberal.*
Communis, e. Adi. gemein, ungetheilt. *commun.*
Communiter. Adu. gemeinſchaftlich. *en commun.*
Communitus, a, um. Varr. *Idem.*
Communio, onis. *et* Communitas, atis. f. 3. die Gemeinſchaft. *l'aſſociation.*
Communico. 1. ich theile mit. (cum quo de re, rem inter ſe) *je communique.*
Communicatio, onis. f. 3. die Mittheilung. *la communication.*
Communicatus. m. 4. Apul. *Idem.*
Communicator. m. 3. der etwas mittheilet. Tertull. *qui communique.*
Excommunicare. 1. verbannen. Hieron. *excommunier.*
Incommunis, e. Adi. ungemein. Tert. *peu commun.*
Incommunicabilis, e. Adi. was man nicht mittheilen kann. Vulg. *qu'on ne ſauroit communquer.*
Mun´ceps, icipis. c. 3. ein Bürger in einer Freyſtadt. *le bourgeois d'une ville municipale.*
Municipium. n. 2. die Bundesſtadt, Freyſtadt. *une ville municipale.*
Municipiolum. n. 2. Dim ein kleiner Flecken. Sidon.
Municipalis, e. Adi. was zum Flecken gehöret.
Municipaliter. Adu. aus einem kleinen Orte, kleinſtädtiſch. Sidon.
Municipiatim. Adu. Suet. *Idem.*
Municipatus. m. 4. das Stadtrecht, Bürgerrecht. Tertull. *le droit municipial.*

MVREX, ĭcis. m. 3. die Meerſchnecke: Purpur: ein ſpitziger Fels: das Fußeiſen. *le poiſſon à coquille: pourpre: les pointes aigues d'un rocher: la chauſſe-trape.*
Muricatus, a, um. was die Geſtalt einer Meerſchnecke, des Purpurs hat. Plin.
Muricatim. Adu. nach Art der Meerſchnecken. Plin.
Muriceus, a, um. ſpitzig von Steinen. Auſon. *plein de pierres pointues.*

MVRIA. f. 1. Col. MVRIES. f. 5. Hor. Heringslake; Sardellenbrühe. *la ſaumure; ſauce faite avec des anchois.*

*MVRMVR, uris. n. 3. das Murmeln, Brauſen, Getöne. *le murmure.*
Murmŭro. 1. ich murre, brumme. *je murmure.*
Murmurator. m. 3. der Murmeler. Auguſt. *le murmurateur.*
Murmurabundus, a, um. murrend. Apul. *qui eſt porté à murmurer.*
Murmurillum. n. 2. Dim. ein klein Gemurmel. *le petit bruit.*
Murmurillare. 1. heimlich murmeln. Plaut. *marmotter.*
Admurmurare. 1. mit einem Gebrauſe billigen. *applaudir.*
Murmuratio, Plin. *et* Admurmuratio. f. 3. das Murmeln. *le murmure.*
Commurmurare. 1. Plin. ari. 1. Dep. mitmurmeln. *gronder avec, enſemble.*
Commurmuratio. f. 3. das Murmeln. Gell. *le murmure.*
Demurmurare. 1. hermurmeln. Ouid. *marmoter.*
Demurmuratio. f. 3. das Hermurmeln. Aug.
Emurmurare. 1. murren, brummen. Aug. *murmurer, gronder.*
Emurmurator. m. 3. der Murmeler. Hieron. *le murmurateur.*
Immurmurare. 1. durchbrauſen. Virg. *murmurer par.*
Obmurmurare. 1, widerbellen. Ouid. *murmurer contre.*
Obmurmuratio. f. 3. das Gemurre. Amm. *l'action de murmurer contre.*
Remurmurare. 1. rauſchen Stat. *faire un doux murmure.*
Submurmurare. 1. ein wenig brummen. Aug. *gronder un peu.*

MVRTA. f. 1. Cato. Myrthen. *le mirte.*
Murtatum. n. 2. Varr. eine Wurſt mit Gewürz. *une ſorte de cervelats.*
Murteus, a, um. Col. von Myrthen= *de mirte.*

†MVRVS. m. 2. die Mauer, (Pl. Mauren) *le mur.*
Muralis, e. Adi. Mauer= Caeſ. *de muraille.*
Antemuranus, a, um. vor der Mauer. Amm. *qui eſt avant le mur.*
Circummuranus, a, um. um die Mauer Amm. *autour des murailles.*
Extra - Intramuranus, a, um. Außerhalb, innerhalb der Mauren. Lamprid.
Intermuralis, e. Adi. innerhalb der Mauren. Liu.
Pomoerium. n. 2. der Platz um die Stadtmauer, der Zwinger. Liu. *l'eſpace tant dedans que dehors les murailles.*

†MVS, mūris. m. 3. die Maus. *le ſouris.*
Murinus, a, um. von Mäuſen. Col. *de ſouris.*
Muſculus. m. 2. Dim. *item*, die Maus im Leibe, Fleiſch. *le muſcle.*
Muſculoſus, a, um. adericht, flechſigt. Col. *plein de muſcules.*
Muſcipula. f. 1. die Mausfalle. Varr. *la fouriciere.*
Muſcipulum. n. 2. Phaedr. *Idem.*

†MVSCA. f. 1. eine Fliege. *la mouche.*
Muſcula. f. 1. Dim. eine kleine Fliege. Auguſtin.
Muſcarius, a, um. die Fliegen angehend. Plin.
Muſcarium. n. 2. der Fliegenwedel. Martial. *le chaſſe-mouche.*

MVSCVS. m. 2. der Moos *la mouſſe.*
Muſcoſus, a, um. mit Moos bewachſen. *couvert de mouſſe.*
Muſcoſe. Adu. mooſicht. *couvert de mouſſe.*
Muſcidus, a, um. Sidon. *Idem.*
Emuſcare. 1. das Moos abſchaben. Col. *emouſſer.*

MVSTELA. f. 1. die Wieſel *la belette.*
Muſtēlinus, a, um. Wieſel= Ter. *de belette.*
Muſtēlātus, a, um. Apul. *Idem.*

†MVSTVM. n. 2. der Moſt. *le moût.*
Muſtus, a, um. neu, friſch. Cat. *nouveau, frais.*
Muſteus, a, um. Plin. *Idem.*
Muſtulentus, a, um. moſtreich, voll Moſt. Apul. *plein de vin doux.*
Muſtarius, a, um. Moſt= Cat. *de vin nouveau.*
Muſtaceus. m. 2. *et* Muſtaceum. n. 2. ein Fladen, Kuchen. *une ſorte de gateau.*

*MVTILVS, a, um. verſtümmelt. *mutile.*
Mūticus, a, um. Varr. *Idem.*
Mutilo, are. 1. verſtümmeln. *mutiler.*
Mutilatio. f. 3. die Zerſtümmelung. *la mutilation.*
Mutilator. m. 3. der Zerſtümmler. Celſ. *qui mutile.*
Admutilare. 1. zerſtümmeln. Plaut. *mutiler.*
Demutilare. 1. abkuppen. Col. *couper, rogner.*
Immutilatus, a, um. unzerſtümmelt. Cod. Theod. *qui n'eſt point mutilé.*

*MVTO. 1. ich ändere, verändere. (quid cum quo) *je change, rends tout 'autre.*
Mutātio, onis. f. 3. die Aenderung. *la mutation.*
Mutatus. m. 4. die Veränderung. Tert. *le changement.*
Mutator. m. 3. der etwas verandert. Lucan. *qui change.*
Mutatorium. n. 2. ein Feyertagskleid. Tert. *l'habit de fête.*
Mutabilis, e. Adi. veränderlich. *variable.*
Mutabiliter. Adu. veränderlich. Non. *variablement.*
Mutabilitas, atis. f. 3. die Unbeſtändigkeit, Veränderlichkeit. *l'inconſtance.*
Immutabilis, e. Adi. unveränderlich, beſtändig. *immuable.*
Immutabiliter. Adu. unwandelbar. Apul. *immuablement.*
Immutabilitas. f. 3. die Unveränderlichkeit. *l'immutabilité.*
Commuto *et* Permūto. 1. ich ändere, wechſele. *je change, varie.*
Commutate. Adu. verändert Herenn. *par une autre, maniere.*
Commutatus. m. 4. die Aenderung. Lucr. *le changement.*
Commutabilis, e. Adi. veränderlich. *changeant.*
Incommutabilis, e. Adi. unveränderlich. Aug. *immuable.*
Incommutabiliter. Adu. unveranderlicher weiſe. Aug. *immuablement.*
Incommutabilitas. f. 3. die Beſtandigkeit. Aug. *la conſtance.*
Demutare. 1. verändern. Apul. *changer.*
Demutatio. f. 3. die Veranderung Plin. *le changement.*
Demutator. m. 3. der etwas verandert. Tert. *qui change.*
Demut bilis, e. Adi. wandelbar. Tert. *ſujet au changement.*
Indemutabilis, e. Adi. unwandelbar. Tert. *immuable.*
Emutare. 1. verſtellen. Manil. *changer.*
Immuto *et* Transmuto. 1. Horat. ich ändere, bilde anders. *je transmue.*
Transmutatio. f. 3. die Verſetzung Quinctil. *le changement.*
Immutator. m. 3. der etwas verändert. Oroſ. *qui change.*
Transmutator. m. 3. ein Verwechsler. Apul. *qui change.*
Remutare. 1. wieder andern. Tac. *rechanger.*
Submutare. 1. in etwas ändern. *changer l'un contre l'autre.*
Commutatio, Immutatio, Permutatio. f. 3. die Veranderung, der Wechſel. *la mutation, le changement.*

†MVTVS, a, um. ſtumm. *muet.*
Mutesco. 3. ich werde ſtumm. Apul. *je deviens muet.*
Mutoſus, a, um. ſtumm. Veget. *muet.*
Immutesco. 3. ich verſtumme. Quinctil. *je deviens muet.*
Obmutesco, tui. 3. ich verſtumme. *je perds l'uſage de la parole.*
Mūtio. 4. Muſſo *et* Muſſito. 1. ich rede heimlich, murmele. *je parle bas ou entre ſes dents.*
Mutitio. f. 3. die Verſtummung Plaut. *l'etat d'etre muet.*
Muſſatio, Amm. *et* Muſſitatio. f. 3. Apul. das Stillſchweigen. *l'action de ſe taire.*
Demuſſatus, a, um. verſchmerzt, verbiſſen. Apul. *diſſimulé.*
Emutire. 4. mummeln. Plaut. *gronder.*
Obmuſſare *et* Obmuſſitare. 1. vorbrummeln. Tert. *murmurer contre.*
Summuſſare. 1. mummeln. Enn. *murmurer un peu.*

*MVTVVS, a, um. eins ums andre, wechſel=, gebergt. *mutuel.*
Mutuo. Adu. unter= gegen einander. *mutuellement.*
Mutue. Adu. gegenſeitig, wiederum. *mutuellement.*
Mutuo *et* Mutuor. Dep. 1. ich entlehne, borge. (quid a quo) *j'emprunte.*
Mutuatio, onis. f. 3. die Entlehnung. *l'emprunt.*
Mutuatīcius, a, um. entlehnt, geborgt. Gell. *emprunté.*
Mutuarius, a, um. eins ums andre, gegenſeitig Apul. *mutuel.*
Mutuitare. 1. gern borgen wollen. Plaut. *tacher d'emprunter.*
Mutitare. 1. ein Kränzchen halten. Gell. *ſe regaler tour à tour.*
Promutuus, a, um. geliehen. Caeſ *avancé.*

MYRTVS. f. 2. der Myrtenbaum. *le mirte.*
Myrtum. n. 2. die Myrtenbeer. *la baie de mirte.*
Myrtaceus, a, um. Celſ. *et* Myrtatus, a, um. Plin. von Myrthen. *de mirte.*
Myrteus *et* Myrtinus, a, um. Myrthen= Plin. *de mirte.*
Myrtiōlus, a, um. Colum. *et* Myrtidanus, a um. Plin. wie Myrthen. *qui reſſemble au mirte.*
Myrtuōſus, a, um. voll Myrthen. Plin. *plein de mirtes.*
Myrtētum. n. 2. ein Myrthenwald. Salluſt *lieu planté des mirtes.*

N.

NAE. Adu. ja! gewiß! *certes, en verité.*
NAENIA. *al.* NENIA. f. 1. ein Klagelied, Wiegenlied. Suet. *le chanſon lugubre.*
†NAEVVS. m. 2. das Maal, der Flecken. *la marque, tache naturelle.*
NAM, NAMQVE. Coni. denn. *car.*
*NANCISCOR, ructus ſum. Dep. 3. ich erlange, überkomme. *j'acquiers, trouve.*
NĀPVS. m. 2. die Steckrübe, Stückelrübe. Col. *le navet.*
Nāpīna. f. 1. ein Rubenfeld. *champs plantés de navets.*

†NĀRIS, is. f. 3. (Pl. vſitat.) NĀRES, ium. die Naſenlöcher. *les narines.*

*NARRO. 1. ich erzähle. *je conte.*
Denarro *et* Enarro. 1. ich erzähle nacheinander her. Ter. *je fais le recit de.*
Enarrate. Adu. deutlich, umſtändlich. Gell. *clairement, en detail.*
Praenarrare. 1. vorher erzählen. Ter. *raconter auparavant.*
Renarrare. 1. wiederholen. Virg. *raconter de nouveau.*
Narratio, Enarratio. f. 3. Quinctil. *et* Narratus. m. 4. Ouid. die Erzählung. *le recit, le conte.*
Narratiuncula. f. 1. Dim. die Erzählung. Quinctil. *le recit.*
Narrator. m. 3. der etwas erzählet. *qui fait un recit.*
Narrābilis, e. Adi. was ſich erzählen läßt. Ouid. *qui peut etre raconté.*
Enarrabilis, e. Adi. was man ausſprechen kann. Quinctil. *qu'on peut rapporter.*
Inenarrabilis, e. Adi. unausſprechlich. Sen *inexplicable.*
Inenarrabiliter. Adu. auf eine unausſprechliche Art. Liu. *d'une maniere inexplicable.*
Inenarratus, a, um. unerzählt. Gell. *qui n'a point été raconté.*
Innarrabilis, e. Adi. unſäglich. Lactant. *inexplicable.*

*NASCOR, natus ſum. Dep. 3. ich werde gebohren. (ex quo, a quo) *je nais.*
Naſcentia. f. 1. die Geburt. Vitr. *la naiſſance.*
Naſcibilis, e. Adi. was gebohren werden kann. Tertull. *qui peut naitre.*
Nātus. m 2. der Sohn. *le fils.*
Nata. f. 1. die Tochter. *la fille.*
Nati. m. 2. Pl. Poët. die Kinder. *les enfans.*
Natu. Abl. m. 4. an Geburt, Alter. *d'âge.*
Natālis, is. m. 3. der Geburtstag *le jour de naiſſance.*
Natalis, e. Adi. zur Geburt gehörig. *natal.*
Natalicius, a, um. *Idem.*
Natiuus, a, um. angebohren, natürlich. *naturel.*
Natiuitas, atis. f. 3. die Geburt. Poſter. Lat. *la nativité.*
Natiuitus. Adu. von der Geburt her. Tert. *de la naiſſance.*
†Nātūra. f. 1. die Natur, das Weſen, die Beſchaffenheit. *la nature.*
Naturalis, e. Adi. natürlich. *naturel.*
Naturaliter. Adu. natürlich. *naturellement.*
Naturalitus. Adu. Sidon. *Idem.*
Naturabilis, e. Adi. naturlich. Apul. *naturel.*
Naturalitas. f. 3. die Natürlichkeit. Tertull. *la qualité naturelle.*
Natio, ōnis. f. 3. das Volk, Geſchlecht, die Nation. *le peuple, race, nation.*
Adnaſcor, Plin. *ſ.* Agnaſcor. 1. ich wachſe daran, werde hernach gebohren *je nais auprès, ſur, apres.*
Agnatus *et* Cognatus, a, um. verwandt. *parent.*
Agnatio. f. 3. die Freundſchaft vom Vater her. *le parentè du coté de pere.*
Circumnaſci. 3. um etwas herum wachſen. Plin. *croitre autour.*
Cognatio, onis. f. 3. die Verwandſchaft, Blutfreundſchaft. *la parenté.*
Denaſci. 3. ſterben. Varr. *mourir.*
Denatium. n 2. Arzeney, die den Sterbenden gegeben wird. Tert.
Enaſcor, natus ſum. Dep. 3. ich wachſe heraus, entſtehe. *je ſors de terre, nais.*
Superenaſci. 3. drüber heraus wachſen. Plin *naitre par deſſus.*
Extranaturalis, e. Adi. übernatürlich. Tert. *ſurnaturel.*
Innaſci. 3. drinnen gebohren, angebohren werden, drinn wachſen. (cui) *être naturel.*
Innaſcibilis, e. Adi. der nicht gebohren wird. Tert. *qui nait point.*
Internaſci. 3. mitten inne, dazwiſchen wachſen. Plin. *naitre entre.*
Obnatus, a, um. empor gewachſen Liu. *né autour.*
Prognatus, a, um. gezeuget, gebohren *né, produit.*
Prognatio. f. 3. die Geburt, Herkunft. Martian. *la naiſſance.*
Renaſcor. Dep. 1. ich wachſe wieder. *je renais.*
Renaſcibilitas. f. 3. das Vermegen wieder zu wachſen. Aug.
Subnaſci. 3. dabey aufwachſen. Plin. *croitre par deſſous.*
Supernatus, a, um. drüber gewachſen Plin. *cru depuis.*

NASSA, *ſ.* NAXA. f. 1. ein Fiſchreiſen. *une naſſe.*

†NĀSVS. m. 2. die Naſe, Spötterey. *le nez, la raillerie.*
Naſum. n. 2. die Naſe. Plaut. *le nez.*
Naſutus, a, um. mit großer Naſe. *moqueur.* Item, Klügling, Naſenweis. Phaedr. *qui a un grand nez.*
Naſute. Adu. naſenweis. Sen. *avec pointillerie.*
Naſatus, a, um. der eine Naſe hat. Lamprid. *qui a un nez.*
Denaſare. 1. die Naſe abbeißen. Plaut. *arracher le nez.*

*NĀTES. f. 3. Pl. das Geſäß, der Hinderſte. Mart. *les feſſes.*

NĀTRIX, īcis. c. 3. die Waſſerſchlange. (penult. in Nominat. et Genit. anceps) *l'hidre.*

NAVEVS. m. 2. *et* NAVEVM. n. 2. die Nußſchale, der Olivenkern. Plaut. *le zeſt de noix, le noiau d'olive.*

†NĀVIS, is. f. 3. das Schiff, (Pl. ffe) *le navire.*
Nauicula. f. 1. Dim.
Nauiculari. 1. Dep. ſchiffen. Martial. *naviger.*
Nauālis, e. Adi. Schiffs- *de navires.*
Nauale, is. n. 3. der Hafen, Seehafen. *le port, la rade.*
Nauclērus. m. 2. der Herr des Schiffs. *le patron de vaiſſeau.*
Nauicularius. m. 2. Plaut. *et* Nāuiculator. m. 3. der Schiffpatron, Steuermann. *le maître d'un vaiſſeau.*
Nauicularia. f. 1. die Schiffkunſt. *l'art de la navigation.*
Nāuigo. 1. ich ſchiffe. *je navige.*
Nauigator. m. 3. der Schiffer Quinctil. *le navigateur.*
Nauigatio, onis. f 3. die Schiffahrt. *la navigation.*
Nauigabilis, e. Adi. *et* Nauiger, era, erum. ſchiffreich. Liu. Luer. *navigable.*
Nauīgium. n. 2. das Schiff, Fahrzeug *le navire, vaiſſeau.*
Nauigiōlum. n. 2. ein klein Fahrzeug Lentulus ap. Cic. *une navette.*
Naufrāgium. n. 2. der Schiffbruch. *le naufrage.*
Naufragus, a, um. der Schiffbruch gelitten. *qui a fait naufrage.*
Nāufragus, a, um Ouid. *Idem.*
Naufragalis, e. Adi. was Schiffbruch verurſachet. Martian. *qui fait rompre les navires.*
Naufragioſus, a, um. Sidon. *Idem.*
Naufragare. 1. Schiffbruch leiden Sidon. *faire naufrage.*
Naupēgus. m. 2. der Schiffbauer Firmic. *le charpentier de vaiſſeau.*
Nauſum. n. 2. eine Art Schiffe. Auſon.
Nauta. m. 1. ein Schiffer. *le marinier. it.* Nāuſta.
Nauticus, a, um. zur Schiffahrt gehörig, Schiffer- *de marine.*
Nautalis, e. Adi. ſchiffmänniſch Auſon. *de marinier.*
Nautea. f. 1. die Schiffjauche Plaut. *la ſentine.*
Naulum. n. 2. das Schifferlohn, Fährgeld. *le péage, fret.*
Innauigabilis, e. Adi. unſchiffbar. *qui n'eſt point navigable.*
Adnauigare. 1. hinzuſchiffen. Plin. *aborder.*
Circumnauigare. 1. umherſchiffen Vellei. *naviger autour.*
Enauigare. 1. herausſchiffen. Plin. *faire le traiet.*
Enauigatio. f. 3. die Ausſchiffung. Aug. *le debarquement.*
Innauigans. o. 3. der darinnen ſchiffet. Mela. *qui navige dedans.*
Pernauigare. 1. durchſchiffen. Plin. *courir toute une cote.*
Praenauigare. 1. vorbeyſchiffen Plin. *naviger au-delà.*
Praenauigatio. f. 3. das Vorbeyſchiffen. Plin.
Praeternauigare. 1. vorüber ſchiffen. Apul. *naviger le long, ou devant*
Praeternauigatio. f. 3. das Vorbeyſchiffen. Plin.
Renauigare. 1. zurückſchiffen. *retourner par mer.*
Transnauigare. 1. hinüber ſchiffen. Frontin. *faire le traiet de.*
Transnauigatus, a, um. hinübergeſchifft. Mela.

*NAVSEA. f. 1. der Ekel, das Brechen von der Schiffahrt. *le dégoût l'envie de vomir.*
Nauſeōla. f. 1. Dim. ein kleiner Anfall von der Schiffskrankheit *le petit mal de coeur.*
Nauſeōſus, a, um. ekelicht. Plin. *qui fait ſoulever le coeur.*
Nauſeo. 2. ich habe einen Ekel, breche mich. *je ſents du dégoût.*
Nauſeabundus, a, um. ekelhaft. *degoutant.*
Nauſeator. m. 3. ein ekler Menſch. Sen. *qui a des nauſées.*

*NĀVVS, (GNAVVS) a, um. fleißig, hurtig. *vigilant, vigoureux*
Nauiter. Adu. *Idem.*
Naue. Adu. mit Fleiß. Salluſt. *avec ſoin.*
Nauitas, atis. f. 3. die Hurtigkeit. *la diligence, le ſoin.*
Nauo, are. 1. mit Fleiß thun, helfen. (quid cui) *faire comme il faut, s'emploïer pour quelqu'un.*
Ignauus, a, um. faul, träge *pareſſeux, poltron.*
Ignaue *et* Ignauiter. Adu. fauler weiſe. *pareſſeuſement.*
Ignauia. f. 1. die Faulheit. *la pareſſe, negligence.*
Ingnaueſcere. 3. träge werden. Tert. *devenir pareſſeux.*
Ignauire. 4. faul, verzagt machen. Acc. ap. Non. *rendre pareſſeux.*
Ignauio. m. 3. der Faullenzer. Gell. *le faineant.*
Praegnauiter, Plaut. *et* Prognauiter. Aduu. tapfer, fleißig. Enn. ap. Non. *vigoureuſement, diligemment.*

NĒ. Coni. daß nicht. *de peur que.* Adu nicht. *non.*
Nĕ. Enclit. et interrogationis nota. ob *ſi.*
Nedum. Coni vielweniger *beaucoup moins.*
Nec *et* Nēque. und nicht, noch, weder. *ni.*
Necdum Coni. noch nicht. *non pas encore.*
Neu. (Nēue) noch. *ni.*
Neutĭquam, nēquāquam. mit nichten, keinesweges. *point dutout.*
Nequidquam. vergebens. ex Ne et Pron. *en vain.*
Necne. Coni. oder nicht *ou non.*
Necnon. Coni. und, wie auch Varr. *et, auſſi bien que.*

†NĔBŬLA. f. 1. der Nebel, (G. ls) *le brouillard.*
Nebuloſus, a, um. nebelicht. *nebuleux.*
Nebuloſĭtas. f 3. die Dunkelheit. Arnob. *l'obſcurité.*
Nebulare *vel* Enebulare. 1. verdunkeln. Tert. *obſcurcir.*

†NĔBŬLO, onis. m. 3. ein böſer Bube, Schelm, Betrieger. *un fourbe, fripon.*

*NĔCESSE *et* NĔCESSVM. Indecl. nothwendig. *neceſſaire.*
Neceſſitas, ātis. f. 3. die Nothwendigkeit. *la néceſſité.*
Neceſſĭtūdo, ĭnis. f. 3. die Bekanntſchaft, genaue Freundſchaft. *la parenté, amitié étroite.*
Neceſſārius, a, um. nothwendig. *neceſſaire.* Subſt. m. 2. ein Bekanter, naher Freund. *parent, ami.*
Neceſſarie *et* Neceſſario. Adu. nothwendig. *neceſſairement.*

*NECTO, xui *et* xi, xum. 3. ich knüpfe, binde, (band, gebunden) (cui quid, dolum) *je noüe, lie.*
Nexo. 1. Poët. *Idem.*
Nexum. n. 2. ein Contract. *le contrat.*
Nexus. m. 4. die Verknüpfung, das Band. *la liaiſon, le lien.*
Nexio. f. 3. die Verknüpfung Arnob. *l'action de lier, la ligature.*
Nexĭlis, e. Adi. das ſich knüpfen läßt. Sen. *qui peut ſe lier.*
Nexĭbilis, e. Adi. Amm. *Idem.*
Annecto, xui *et* xi, xum. 3. ich knüpfe an, hänge an. (cui, ad quid) *j'attache, lie.*
Annexus. m. 4. Tac. *et* Annexio. f. 3. Pallad. der Anhang, die Zugeſellung. *l'action de joindre.*
Circumnectere. 3. Sen. umher bewinden. *nouer, attacher.*
Connectere. 3. zuſammen knüpfen. *attacher enſemble.*
Connexio, onis. f. 3. die Verbindung, Verknüpfung. (eum quo) Quinctil. *la connexion.*
Connexum. n. 2. die Schlußrede. *la concluſion.*
Connexe. Adu. miteinander zugleich Martian. *enſemble.*
Connexus. m. 4. die Zuſammenfügung. Lucr. *la connexion.*
Connexĭuus, a, um. was verbindet Gell. *copulatif.*
Inconnexus, a, um. das nicht aneinander hängt. Auſon. *qui n'eſt pas continu.*
Iunectere. 3. einflechten, einknüpfen. Tac. *lier enſemble.*
Innexus. m. 4. die Verbindung. Apul. *la liaiſon.*
Internectere. 3. dazwiſchen knüpfen. Stat. *entrelacer.*
Obnexus. m. 4. die Verbindung. Tert. *l'obligation.*
Praenexus, a, um. zugebunden. Solin. *lié.*
Pronectere. 3. erſtrecken Stat. *etendre.*
Renectere. 3. wiederbinden. Auien. *renouër.*
Subnectere. 3. unten anknüpfen, hinzufügen. Quinct. *noüer, par - deſſous.*

NĔGO. 1. ich verneine, ſage daß nicht. *je nie.*
Negantia. f. 1. die Verneinung. *la negation.*
Negatio, onis. f. 3. die Verneinung, Verleugnung. *la negation.*
Negator. m. 3. der etwas verneinet. Tert. *qui nie.*
Negatrix. f. 3. die etwas verneinet. Prud. *qui nie.*
Negitare. 1. oft verneinen. Lucret. *nier ſouvent.*
Abnego, Denego, Pernego. 1. ich verleugne *je denie.*
Abnegatio. f 3. die Verleugnung. Arnob. *le deniement.*
Abnegator. m. 3. der etwas verleugnet. Tert. *qui denie.*
Abnegatiuus, a, um. verneinend. Diomed. *deniant.*

Denegatio. f. 3. die Verweigerung. Petron. *le deniement.*
Subnegare. 1. zum Theil abschlagen. *refuser en quelque maniere.*
NĒMO, inis. c. 3. (ne homo) niemand. *personne, aucun.*
†NEMPE. Adu. nämlich. *c'eſt a dire.*
*NĔMVS, ŏris. n. 3. ein Lustwald, Wald. *un bois, forêt.*
Nemorōſus. a, um. waldig, voll Wald. *plein de forêts.*
Nemoralis, e. Ouid. *et* Nemorenſis, e. Colum. Wald- *de foret.*
Nemoriuagus, a, um. im Walde herumlaufend. Catull. *qui erre dans les forets.*
*NEO, nēui. nētum. 2. ich nähe, spinne, (spann, gesponnen) *je file.*
Netus. m. 4. das Gespinnst. Martian. *le filage.*
Pernere. 2. abspinnen. Martial. *achever de filer.*
Renere. 2. von neuem spinnen. Auct. ad Liu. de Morte Druſi. *recommencer à filer.*
*NĔPOS, ōtis. m. 3. des Kindes Sohn, der Enkel, Neffe. *it.* ein lüderlicher Mensch. *le petit-fils, un debauché.*
Nepotulus. m. 2. Dim. der Jungfernknecht. Plaut. *le dameret.*
Neptis. f. 3. die Enkelinn. Nep. *la petite fille.*
Nepticula. f. 1. Dim. Symmach.
Nepōtīnus, a, um. schwelgerisch. Suet. *de debauché.*
Nepotalis, e. Adi. *Idem.* Apul.
Prōnĕpos *et* Abnepos, Sen. m. 3. des Enkels oder Kindskindskind. ꝛc. *l'arriere-petit-fils, cet.*
Proneptis. f. 3. des Sohnes oder der Tochter Enkelin. Sen. *l'arriere petite fille.*
Abneptis. f. 3. die klein Nistel. Sueton. *l'arriere petite fille du fils.*
Adnepos. m. 3. der Sohn des klein Nefts. Inſcript. *le fils du arriere petit fils du fils.*
Trinepos, Trineptis. Urneſt, Urnistel. ICtor. *l'arriere petit fils du petit fils.*
Nepōtari. Dep. 1. im Luder liegen. Sen. *vivre dans la débauche.*
Nĕpōtārus. m. 4. die Schwelgerey. Plin. *la vie debauchée.*
†NĒQVAM, (Indecl.) nequior, nequiſſimus. lüderlich, verschwenderisch, untüchtig. *un méchant, qui ne vaut rien.*
Nequiter, Nequius, Liu. Nequiſſime, Plin. Adu. lüderlich. *méchamment.*
Nequitia. f. 1. das lüderliche Leben. *la méchanceté.*
Nequities. f. 5. *Idem* Horat. *(la force.*
*NERVVS m. 2. die Spannader, Sehne. Plur. die Stärke *le nerf;*
Nervulus. m. 2. Dim. eine kleine Sehne, ein wenig Stärke.
Nervalis, e. Adi. adericht. Scribon. *nerveux.*
Nervicus, a, um. der das Zipperlein hat. Vitruv. *qui a des douleurs*
Nervōſus, a, um. voll Sehnen, stark. *nerveux. (de nerfs.*
Nervoſe. Adu. *Idem.*
Nervoſitas. f. 3. die Stärke. Plin. *la force.*
Enervis, e. kraftlos. Plin. *qui n'a point de force.*
Enervo. 1. ich mache kraftlos. *j'énerve.*
Enervatio. f. 3. die Entkräftung. Arnob. *l'affoiblissement.*
Inervans *et* Inervatus. Prud. abgemattet. *enervé.*
Inervis, e. Adi. kraftlos. Sidon. *qui n'a point de vigueur.*
Subnervare. 1 lähmen. Tertull. *couper les nerfs.*
NEX, cis. f. 3 der Tod, der gewaltsame Tod. *la mort violente.*
*Nĕco, Enĕco, Ter. Interneco, 1. Prud. ich tödte, bringe um. *je tue, fais mourir.*
Necator. m. 3. der Mörder. Macrob. *le meurtrier.*
Abnecare. 1. umbringen Plaut. *tuer.*
Denicālis, e. Adi. Todten- Colum. *de morts.*
Enectus, a, um. getödtet, abgemärgelt. *tué, enervé.*
Enectrix. f. 3. die Mörderinn. Tertull.
*Internecio, onis. f. 3. die gänzliche Niederlage. *la massacre.*
Internecīnus *siue* Internecīuus, a, um. verderblich, tödtlich. Liu. *mortel.*
Interneciue. Adu. mörderischer weise, mit gänzlicher Niederlage. Amm.
Internicialis, e. Adi. tödtlich. Liu. *mortel.*
Pernecare. 1. tödten. Sil. *tuer.*
Pernicies. f. 5. das Verderben. *la perte entiere.*
Perniciōſus, a, um. verderblich, schädlich. *pernicieux, mortel.*
Pernicioſe. Adu. schädlicher weise. *pernicieusement.*
Pernicialis, e. Adi. tödtlich. Liu. *pernicieux.*
Perniciābilis, e. Adi. verderblich. Tac. *pernicieux.*
Seminex. o. 3. halbtodt. Liu. *demi mort.*
NĪ, nisi. Coni. wo nicht. *si non.*
Quidni? warum nicht? Ter. *pourquoi non?*
NĪCERE. 3. winken Plaut. *faire signe de la main.*
Nicto. *vid. in* NIVEO.
NĪDOR, is. m. 3. der Geruch vom braten und kochen. *l'odeur d'une choſe brulée ou rotie.*
Nidoroſus, a, um. das nach dem Brande riecht. Tertull. *qui sent le brulé.*
Renīdeo 2. Horat. Renideſco. 3. Luer. sine Sup. ich glänze, schimmere, lächele. *je brille, reluis.*
Renidentia. f. 1. das Lächeln. Tertull. *l'air souriant.*
NĪDVS. m. 2. das Nest. *le nid d'un oiſeau.*
Nidŭlus. Dim.
Nidamentum. n. 2. das Nest. Arnob. *le nid.*
Nidŭlor. Dep. 1. Gell. *et* Nidifico. 1. Plin. ich niste. *je fais mon nid.*
Nidificus, a, um. nistend. Sen. *qui fait ſon nid.*
Nidificium. n. 2. das Nisten. Apul. *la conſtruction d'un nid.*
Innidificare 1. einnisten. Plin. *nicher.*
Internidificare. 1. darzwischen nisten. Plin. *faire ſon nid entre ou parmi.*
NĪGER, a, um. schwarz, böse. *noir, mal.*
Nigellus, a, um. Dim. schwärzlich. Auſon. *noiratre.*
Nigror. m. 3. Nigritia. f. 1. Plin. *et* Nigredo. f. 3. Apul. die schwarze Farbe. *la noirceur.*
Nigrities. f 5. Celſ. *et* Nigritudo. f. 3. Plin. *Idem.*
Nigro. 1. Lucret. Nigrico. 1. Plin. *et* Nigreo. 2. ich schwärze, bin schwarz *je deviens, fais noir.*
Nigrāmen. n. 3. die Schwärze. Manil. *la noirceur.*
Nigreſco. 3. ich werde schwarz. Plin. *je deviens noir.*
Nigrĭcŏlor. o. 3. schwarzfärbicht. Solin. *de couleur noire.*
Nigrefieri. 5. schwarz werden. Horatian. *devenir noir.*
Connigrare. 1. beschwärzen Hieron. *rendre noir.*
Connigrefacere. 3. zugleich schwärzen. Hieron. *noircir enſemble.*
Dinigro. 1. ich mache schwarz. Varr. *je noircis.*
Denigratura. f. 1. die Schwärzung. Aug. *la noirciſſure.*

Denigrator. m. 3. der Schwarzfärber. Tert. *le teinturier en noir.*
Internigrans. o. 3. schwarz darzwischen. Stat *qui tire ſur le noir.*
Perniger, a, um. sehr schwarz. Plaut. *fort noir.*
Subniger, a, um. etwas schwarz. Varr. *tirant ſur le noir.*
NIMBVS m. 2. der Platzregen: das Ungewitter: der Schein um das Haupt der Götterbilder. *la lavaſſe, cadet: couronne.*
Nimbatus, a, um. umschleyert verkappt Plaut. *voilé.*
Nimboſus, a, um. ungestüm, regenhaft. *orageux.*
Nimbifer, a, um. stürmisch. Arat. *orageux.*
NĪMIRVM. Adu. (quaſi ne mirum) nämlich, freylich. *c'eſt à ſavoir, certainement.*
*NĪMIS. Adu. gar zu viel, gar zu sehr. *exceſſivement, trop.*
Nimius, a, um. gar zu viel, zu groß. *trop grand, exceſſif.*
Nimie. Adu. Pallad. *et* Nimio, Plaut. sehr. *fort.*
Nimium. Adu. *et* Nimiopĕre, (melius, nimio opere) zu viel, zu sehr. *trop, exceſſivement.*
Nimietas, atis. f. 3. allzu große Menge. Col. *trop grande abondance.*
Pernimium. uberaus viel. Ter. *exceſſivement.*
Praenimis. Adu. allzuehr. Gell. *trop.*
*NINGO, xi. sine Sup. 3. ich schneye. *je nége.*
Ninguis. f. 3. der Schnee. Luer. *la neige.*
Ninguĭdus, a, um. schneericht. Auſon. *plein de neige.*
Ningor. m. 3. das Schneewetter. Apul. *le tems de neige.*
†Nix, nĭuis. f. 3. der Schnee. *la nege.*
Niueus, a, um. schneeweiß *blanc comme nége.*
Niuālis, e. schnee- Liu. *comme nége.*
Niuarius, a, um. zum Schnee dienlich. Plin. *qui ſert à paſſer la neige.*
Niuatus, a, um. gekühlt durch Schnee Sen. *rafraichi à la neige.*
Niueo *et* Niueſco. 2 *et* 3. Tertull. schneeweiß seyn. *être blanc comme neige.*
Niuōſus, a, um. voll Schnee. *plein de nége.*
Eniueus, a, um. weiß, wie Schnee Manil. *blanc comme neige.*
Subniualis, e. Adi. schneericht. Ammian *neigeux.*
*NĬTEO, ui. absque Sup. 2. ich glanze, gleiße, (gliß, gegliſſen) *je reluis, brille.*
Niteſco. 3. ich gleiße, werde glänzend. *je deviens reſplendiſſant.*
Nitor, oris. m. 3. der Glanz. *l'éclat.*
Nitĭdus, a, um. glänzend, gleißend. *poli, luiſſant.*
Nitide. Adu. nett. Plaut. *nettement.*
Nitidiuſculus, a, um. köstlich, geschmückt. *net, orné.*
Nitidiuſcule. Adu. Plaut. köstlich, geschmückt.
Nitidare. 1. ausputzen. Colum. *nettoier.*
Nitiditas. f. 3. der Glanz, Schein. Non. *l'eclat.*
Nitēla. f. 1. das Glanzen; die Feldmaus. Solin. *la lueur; le rat des champs.*
Nĭtēdula. f. 1. eine Feldmaus. *le rat des champs.*
Nitēlinus, a, um. röthlich Plin. *roux.*
Nitefacere. 3. hell machen. Gell. *rendre luiſant.*
Eniteo, ui. 2. *et* Eniteſco. 3. ich schimmere hervor. *j'éclate, brille.*
Internitere. 2. darzwischen schimmern. Plin. *briller entre.*
Pernitere. 2. sehr gleißen Mela. *reluire fort.*
Praenitere. 2. vor andern hervorleuchten Vell. *paroitre avec eclat.*
*NĪTOR, niſus (nixus) ſum. Dep. 3. ich strebe, bemühe mich sehr. (ad quid, pro quo, contra quem, re) *je m'appuie, m'efforce.*
Niſus *et* Nixus. m. 4. die Mühe, Bemühung. Quinctil. *l'effort.*
Nitibundus, a, um. bestrebend. Gell. *s'efforçant.*
Nixari. 1. Dep. sich sehr bemühen. Luer. *faire de grands efforts.*
Abniti. 3. Dep. abwehren. Arnob. *empecher.*
Annitor *et* Connitor. Dep. 3. ich strebe, strebe nach etwas. *je fais mes efforts.*
Anniſus. m 4. die Bemühung. Symmach. *l'effort.*
Annixe. Adu. eifrig, mit Fleiß. Apul. *avec effort.*
Eniti, nixus ſum. sich heraus oder in die Höhe arbeiten, gebären. *faire effort, accoucher.*
Enixus. m. 4. die Geburt. Plin. *l'enfantement.*
Inniti. 3. auf etwas liegen, beruhen Tac. *s'appuier ſur.*
Obniti. gegen was streben, sich steuren. (in rem, cui, re, in re) *reſiſter avec effort.*
Enixe *et* Cbnixe. Adu. Ter. heftig, mit allen Kräften. *avec effort.*
Eniximn. Adu. heftig. Non. *avec effort.*
Renitor, nixus ſum. ich widerstrebe Liu. *je m'oppoſe.*
Renixus. m. 4. der Widerstand. Celſ. *la reſiſtance.*
Subnixus, a, um. unterstützt. *ſoutenu.*
NĪVEO. Obsoletum, vnde
Nicto. 1. Frequent. ich nicke oder wimpere mit den Augen. *je cligne des yeux.*
Nictatio f. 3. Plin. *et* Nictus. m. 4. Ouid. das Nicken. *le clignement des yeux.*
Conniueo, ui *et* ixi. 2. Idem *et* ich sehe nach, sehe durch die Finger. (in re) *je connive.*
Conniuentia. f. 1. die Nachsicht Lamprid. *la connivence.*
Inconniuens. o 3. unverrückt, wachsam. Gell. *qui ne clignote point, eveillé.*
Inconniuus, a, um. *Idem.* Apul.
*NO, nare. 1. ich schwimme, (schwamm, geschwommen, oder geschwummen) *je nage.*
Adnare. 1. herzuschwimmen. *approcher en nageant.*
Innare. 1. drinnen schwimmen. (cui quid) *nager dedans.*
*Nato. 1. ich schwimme, wanke. *je ſuis flotant.*
Natator. m. 3. der Schwimmer Ouid *le nageur.*
Natatus. m. 4. Pallad. *et* Natatio. f. 3. das Schwimmen. *la nage.*
Natatilis, e. Adi. schwimmend Tertull. *qui peut nager.*
Natabulum. n. 2. ein Ort, wo man schwimmt. Apul.
Abnatare. 1. wegschwimmen Stat. *ſe ſauver à la nage.*
Adnatare. 1. herbeyschwimmen, anschwimmen. (cui, ad quid) *nager pour aller à terre.*
Connatare. 1. mitschwimmen. Plaut. *nager avec, ou enſemble.*
Denatare. 1. herabschwimmen Horat. *paſſer à la nage.*
Enare *et* Enatare. 1. Horat. herausschwimmen. (in, per quid, re) *ſortir à la nage.*
Enatatio. f. 3. das Herausschwimmen. August. *l'action de ſortir à la nage.*
Inenatabilis, e. Adi. grundlos, da man nicht durchschwimmen kann. Tert. *que l'on ne ſauroit paſſer à la nage.*

Superenatare. 1. drüberſchwimmen. Lucan. *ſurnager.*
Innabilis, e. Adi. darauf man nicht ſchwimmen kann. Ouid. *qu'on ne peut paſſer à la nage.*
Innatare. in= auf etwas ſchwimmen. (cui, in quid) *ſurnager.*
Obnatare. 1. umherſchwimmen. Virg. *nager à l'en contre.*
Praenatare. voran= vorbeyſchwimmen. (quem cui) Virg. *nager devant, par-devant.*
Pronatare. 1. hervorſchwimmen. Hygin. *paroître ou approcher nageant.*
Reno. 1. ich ſchwimme zurück. *je retourne à la nage.*
Subnato. 1. Sil. *et* Subternato. 1. Solin. ich ſchwimme unten. *je nage par deſſous.*
Superno, Gell. Supernato, Plin. *et* Supranato, Vitruu. ich ſchwimme oben. *je ſurnage.*
Tranare *et* Transnare. 1. überſchwimmen. Liu. *traverſer à la nage.*
Transnatare. 1. überſchwimmen. Plin. *paſſer à la nage.*

†NŌBILIS, e berühmt. *noble, fameux.*
Nobiliter. Adu. vortrefflich. Liu. *excellement.*
Nobilitas, atis. f. 3. der Adel, Ruhm. *la nobleſſe.*
Cognobilis, e. Adi. verſtändlich. Gell. *intelligible.*
Ignobilis, e. unedel, unberühmt, ſchlecht. *inconnu, ſans eſtime.*
Ignobiliter. Adu. ſchlecht, gering. Solin. *avec baſſeſſe.*
Ignobilitas, atis. f. 3. geringer, ſchlechter Stand. *la baſſeſſe de naiſſance.*
Nobilito. 1. ich adele, mache berühmt. *je rends celebre.*
Innobilitatus, a, um. ungeadelt. Lamprid. *qui n'eſt point noble.*
Pernobilis, e. ſehr bekannt. *fort fameux.*
Praenobilis, e. Adi. wohledel. Apul. *très-noble.*

*NŌCEO, ui, itum. 2. ich ſchade. *je nuis.*
Nocenter. Adu. ſchädlich. Colum. *d'une maniere à nuire.*
Nocentia. f 1. die Straffälligkeit. Tert. *la faute puniſſable.*
Nocuus *et* Nocīuus, a, um. ſchädlich. Plin. *préjudiciable.*
Innocuus, a, um. unſchädlich, unbeſchädigt. *qui ne nuit à perſonne, ſans être bleſſé.*
Innocue Adu. ohne Schaden. Sueton. *ſans nuire.*
*Innōcens, tis. o. 3. unſchuldig, unſträflich. *innocent.*
Innocenter Adu. unſchuldiger weiſe. Quinctil. *innocemment.*
Innocentia. f. 1. die Unſchuld. *l'innocence.*
Noxa *et* Noxia. f. 1. der Schade, die Mishandlung. *le dommage.*
Noxialis, e. Adi. ſchädlich. Prudent. *nuiſible.*
Noxalis. Tert. *Idem.*
Noxitudo. f. 3. Non. *et* Noxietas. f. 3. Tert. die Schädlichkeit. *la malignité.*
Noxius, a, um. ſchädlich, ſchuldig. Sen. *coupable.*
Noxioſus, a, um. *Idem.*
Innoxius, a, um. unſchädlich. *qui ne nuit point.*
Innoxie. Adu. unſchuldig Minuc. *innocemment.*
Obnoxius, a, um unterworfen, verhaftet. *ſujet, obligé.*
Obnoxie. Adu. knechtiſch. Liu. *ſervilement.*
Obnoxioſus, a, um. unterwürfig. Plaut. *fort ſoumis.*
Pernoxius, a, um. ſehr ſchädlich. Mela. *fort nuiſible.*

†NŌDVS. m. 2. ein Knote. *un noeud.*
Nodulus. Dim m. 2. ein Knötchen. Plin.
Nodōſus, a, um. knötig. *noüeux.*
Nodoſe. Adu. verwirrt. Tert. *embaraſſant.*
Nodoſitas. f. 3. die Verwirrung Aug. *l'embaras.*
Nodo, are. 1. flechten, Knoten binden. Cato. *noüer, treſſer.*
Nodatio. f. 3. der Knoten. Vitruu. *le noeud.*
Abnodare. 1. beſchneiteln, abknuppen. Col. *elaguer, couper les noeuds.*
Connodare. 1. verknüpfen. Proſp. Aqu. *noüer.*
Denodare. 1. aufknupfen, den Knoten auflöſen. Apul. *denouer.*
Dinodare. 1. *Idem.* Sidon.
Enōdo, are. 1. auflöſen, erklären. Gell. *dénoüer.*
Enodatio. f. 3. die Auflöſung. *le denouement.*
Enodate. Adu. klar. *clairement.*
Enodis, e. ſchlecht, ohne Knoten. Virg. *qui eſt ſans noeuds.*
Inenodābilis, e. unauflöslich. *qu'on ne peut denoüer.*
Innodare. 1. verknüpfen, zuſchnüren. Sidon. *nouer, lier.*
Internodium. n. 2. ein Glied am Halme oder Stengel zwiſchen zweenen Knoten. *l'eſpace qui eſt entre deux noeuds dans les cannes.*
Internodius. m. 2. ein Glied oder Geſchoß am Rohre oder Stengel zwiſchen zweenen Knoten. Colum. *l'eſpace entre deux noeuds dans les cannes.*
Rēnōdis, e. Adi. aufgeknüpft. Capitol. *denoué.*
Renodare. 1. hinten zuſammenknüpfen. Horat. *renouer.*
Trinōdis, e. Adi. dreyknoticht. Ouid. *qui a trois noeuds.*

NOLA. f. 1. die Schelle. *la ſonnette.*

†NŌMEN, ĭnis. n. 3. der Name, (G. ens, Pl. en) *le nom.*
Nominabilis, e. Adi. rühmlich. Ammian. *glorieux.*
Nominalis, e. zum Namen gehörig. Varro. *qui concerne un nom.*
Nominaliter. Adu. namentlich. Arnob. *nommement.*
Nominalia. n. 3. Pl der Namenstag, an dem den Kindern der Name gegeben wurde. Tert.
Nomĭno *et* Denomino. 1. ich nenne. *je nomme.*
Nominatus. m. 4. Varro. *et*
Nominatio. f. 3. die Benennung. *la denomination.*
Nominatim. Adu. namentlich. *nommement.*
Nominatiuus, a, um. nenn= Varr. *de nom.*
Nominitare. 1. Frequ. oft nennen. Lucr. *nommer ſouvent.*
Nomenclator. m. 3. der einem der Leute Namen ſaget. Martial.
Nomenclatio. f. 3. die Nennung. Sagung des Namens. Colum.
Nomenclatura. f. 1. das Verzeichnuß der Namen. Plin. *le catalogue des noms.*
Nominetenus. dem Namen nach. Tac. *de nom.*
Agnomen *et* Cognomen, inis. n. 3. der Zuname. *le ſurnom.*
Agnomentum. n 2. *Idem.* Apul.
Cognomentum. n. 2. *Idem.*
Cognominis, e. Adi einerley Namens. Plin. *de même nom.*
Cognominare. 1. einen Beynamen geben. Plin. *ſurnommer.*
Cognominatio. f. 3. die Benennung mit einem Zunamen. Non.
Denominare. 1. benennen Herenn. *denommer.*
Denominatiue. Adu. benennungsweiſe. Martian.
Ignominia. f. 1. die Schmach. *l'ignominie.*
Ignominioſus, a, um. ſchmählich, ſchimpflich. Liu. *ignominieux.*
Ignominioſe. Adu. ſchimpflicher weiſe. Eutrop. *ignominieuſement.*
Ignominiatus, a, um. beſchimpft. Gell. *deshonoré.*
Innominabilis, e. Adi. unausſprechlich. Apul. *qu'on ne peut nommer.*
Praenomen. n 3. der Vorname. Horat. *le prénom.*
Praenominare. 1. einen Vornamen geben. Non. *donner un prénom.*
Pronomen. n. 3. das Vorwort. Varro. *le pronom.*
Supernominare. 1. einen Zunamen geben. Tertull. *ſurnommer.*
Transnominare. 1. den Namen verändern. Suet. *changer de nom.*

†NON. Adu. nicht, nein. *non.*
Nondum. noch nicht. *pas encore.*
Nonnihil. etwas. *quel.*
Nonnulli. etliche. *quelques.*
Nonnunquam. bisweilen. *quelque fois.*
Nonne. Adu. nicht? *n'eſt-il pas?*
Nonnusquam. Adu. an etlichen Orten. Plin. *en quelque lieu.*

NŌNAE. f. 1. Pl. der fünfte (7) Tag des Monats.

NORMA. f. 1. das Richtſcheid, Winkelmaaß. *l'équerre.*
Normalis, e. nach dem Winkelmaaße Quinctil. *fait à l'équerre.*
Normaliter. Adu. nach dem Winkelmaaße. Amm. *fait à l'equerre.*
Normare. 1. nach dem Winkelmaaße richten. Diomed. *faire à l'equerre.*
Normatus, a, um. winkelrecht. Colum. *fait en angle droit.*
Normatio. f. 3. die Abmeſſung. Fragm. Agrar. de limitt. *l'action de meſurer.*
Abnormis *et* Enormis, e. Plin. Horat. unrecht, über die Schnur. *irregulier, énorme.*
Denormare. 1. ungleich machen. Horat. *rendre inegal.*
Enormitas. f 3. die Uebermaaße. Quinctil. *l'enormité.*
Inenormis, e. Adi. mäßig. Apul. *qui n'eſt point enorme.*
Renormatus, a, um. wieder abgemeſſen. Frontin. *meſuré de nouveau.*
Enormiter. Adu. über die Weiſe. Plin. *exceſſivement.*

NOS. Pron. wir. *nous.*
Noſter. unſer. *nôtre.*
Noſtras. der unſrige, unſer Landsmann. *de nôtre pâis.*

*NOSCO, nōui, nōtum. 3. ich kenne, (kennete und kannte, gekennet und gekannt) *je connois.*
Noſcens. o. 3. wiſſend. Catull. *qui connoit.*
Noſcentia. f. 1. die Wiſſenſchaft, Kenntniß. Symmach. *la connoiſſance, l'intelligence.*
Nōtus, a, um. bekannt. *connu.*
Notio. f. 3 die Wiſſenſchaft, der Begriff. Tac. *la connoiſſance, notion*
Notitia. f. 1. die Wiſſenſchaft, Bekanntſchaft. *la connoiſſance.*
Notities. f. 5. die Kenntniß. Vitruu. *la connoiſſance.*
Noſcibilis, e. Adi. kenntlich. Auguſt. *connoiſſable.*
Noſcitare. 1. wohl kennen. Liu. *reconnoitre.*
Noſcitabundus, a, um. kennend. Gell. *connoiſſant.*
Noteſco *et* Innoteſco, notui. 3. ich werde bekannt. Plin. *je deviens connu.*
Notifico. 1. ich mache bekannt, thue zu wiſſen. Ouid. *je notifie.*
Notor. m. 3. der dem andern ein Zeugniß giebt, wer er ſey? Sen. *qui fait connoitre quelcun.*
Notoria. f. 1. der Bericht. Apul. *la denonciation.*
*Agnoſco, ōui, itum. 3. ich erkenne. *je reconnois.*
Agnitio. f. 3. die Erkenntniß. *la connoiſſance.*
Agnitiōnālis, e. Adi. Tertull. *et* Agnoſcibilis, e. Adi. Tertull. kenntlich. *reconnoiſſable.*
Adagnitio. f. 3. die Erkenntniß. Tertull. *la connoiſſance.*
Cognoſco, ōui, itum. 3. ich weiß, erfahre, kenne *je connois.*
Cognoſcenter. Adu. kenntlich. Tertull. *d'une maniere connoiſſable.*
Cognitus. m. 4. die Erkenntniß. Val. Max. *la connoiſſance.*
Cognitio, ōnis. f. 3. die Wiſſenſchaft, Erfahrung. *la connoiſſance.*
Cognitor. m. 3. der einen kennt. *qui connoit quelcun.*
Cognitura. f. 1. das Amts eines Anwalds, Fürſprachs. Sueton.
Cognitionalis, is. m. 3. zur Unterſuchung der Sache gehörig. Symmach.
Connoteſcere. 3. bekannt werden. Auguſt. *venir à la connoiſſance.*
Adcognoſcere. 3. erkennen. Tertull. *connoitre.*
Incognoſcere. 3. ſehr wohl erkennen. Apul. *connoitre fort bien.*
Incognitus, a, um. unerkannt. *inconnu.*
Percognoſcere. 3. erforſchen, eigentlich erkennen. Plin. *connoitre parfaitement.*
Praecognitus, a, um. erkundiget, zuvor kundbar. Plancus ap. Cic. *connu d'avance.*
Recognoſco, ōui, itum 3. ich erkenne wieder. *je reconnois.*
Recognitio. f. 3. das Durchſehen, die Umzählung. *la revûe.*
Dignoſco, ōui, ōtum. 2. ich erkenne unterſchiedlich, unterſcheide. *je diſcerne.*
Dignoſcentia. f 1. die Unterſcheidung. Auguſtin. *le diſcernement.*
Enoteſcere. 3. kundbar werden. Plin. *venir à la connoiſſance.*
*Ignoſco, ōui, ōtum. 3. ich verzeihe. *je pardonne.*
Ignoſcentia. f. 1 die Verzeihung. Gell. *le pardon.*
Ignoſcibilis, e. Adi. das zu verzeihen iſt. Gell. *pardonnable.*
Ignotus, a, um. unbekannt. *inconnu.*
Ignotitia. f. 1. die Unwiſſenheit Gell. *l'ignorance.*
Internoſcere. 3. unterſcheiden. *diſcerner.*
Pernoſcere. 3. recht kennen. *connoitre à fond.*
Pernoteſcere. 3. laut werden. Tac. *devenir public.*
Praenoſcere. vorher erkennen. *connoitre par avance.*
Praenotio. f. 3. die natürliche Erkenntniß. *la connoiſſance qu'on a par avance.*

*NOTO. 1. ich zeichne, bemerke. *je note.*
Nōta. f. 1. das Zeichen, Merkmaal. *la marque, le ſigne.*
Notula. f. 1. Dimin. Martian.
Notābilis, e. merklich, merkwürdig. Tac. *notable.*
Notabiliter. Adu. merklich, kenntlich. Plin. *evidemment, conſiderablement.*
Notatio. f. 3. die Bemerkung *l'obſervation.*
Notarius. m. 2. ein Geſchwindſchreiber, der mit Abbreviaturen ſchreibt. Martial. *qui ecrit par abbreviatures.*
Notāculum n. 2. das Merkmaal. Minuc. *la marque.*
Annōto. 1. ich zeichne auf. Plin. *je marque.*
Annotatio, onis. f. 3. die Anmerkung. Gell. *l'annotation.*
Annotatus. m. 4. die Anmerkung. Val. Max. *l'annotation.*
Annotatiuncula. f. 1. Dimin. eine kleine Anmerkung. Gell. *la petite remarque.*
Annotamentum. n. 2. die Anmerkung. Gell. *l'annotation.*
Annotator. m. 3. der etwas anmerket. Plin.

Circum-

Circumnotare. 1. umher bezeichnen. Apul. *marquer autour.*
Denotare. 1. bezeichnen, andeuten. *marquer, noter.*
Denotatus, m. 4. *et* Denotatio. f. 3. Tert. die Bezeichnung, Bedeutung. *la characterisation, marque.*
Enotare. 1. auszeichnen. Plin. *marquer.*
Enoratio. f. 3. die Auszeichnung Hier.
Enotator. m. 3. der etwas auszeichnet. Macrob.
Enotabilis, e. merkwurdig. Aug. *notable.*
Innotare. 1. einzeichnen. Auguſtin. *marquer dedans.*
Praenotare. 1. vorherbezeichnen. Pallad. *marquer auparavant.*
Subnotare. 1. unterzeichnen, unterſchreiben. Mart. *remarquer ſous main.*
Subnotatio. f. 3. Hieron.

*NŌVEM. Indecl. neune. *neuf.*
Nŏuēni, ae, a. je neune Liu. *neuf.*
Nouenarius, a, um. der neunte, neunjährig. Varr. *neuvieme, qui a neuf ans.*
Nouies. Adu. neunmal. Varr. *neuf fois.*
Nŏnus, a, um. der neunte. Horat. *neuviéme.*
Nŏnanus, a, um. einer aus der neunten Legion, ein Neunter. Tac.
Nonarius, a, um. zur neunten Zahl gehorig. Perf. *qui concerne le nombre de neuf.*
Nonāginta. neunzig. Indecl. *quatre-vingt-dix.*
Nonāgēſimus, a, um. der neunzigſte. *quatre-vingt-dixiéme.*
Nonagies. Adu. neunzigmal. *quatre-vingt-dixfois.*
Nonageni, ae, a je neunzig. *quatre-vingt-dix.*
Nonagenarius, a, um. neunzigjährig. Plin. *de quatre vingt-dix.*
Nongenti, ae, a. *vid.* CENTVM.
Nouember. m. 3. der Wintermonat. Cato. *le novembre.*
Nouenſiles. Pl. m. 3. Varr.
Duodenonaginta. acht und achtzig. Plin. *quatre-vingt-huit.*
Vndenonaginta. neun und achtzig. Liu. *quatre-vingt-neuf.*

*NŌVERCA. f. 1. die Stiefmutter. *la belle-mere.*
Nouercālis, e. ſtiefmütterlich Sen. *de marâtre.*
Nouercari. Dep. 1. wie eine Stiefmutter handeln. Sidon. *agir en maratre.*

NŎVVS, a, um. neu. *neuf.*
Nouiſſimus, a, um. der letzte. *le dernier.*
Nouiſſime. Adu. jüngſtens, neulichſt. *dernierement.*
Noue. Adu. auf neue Art. Herenn. *nouvellement.*
Nouiter. Adu. auf neue Weiſe. Fulgent. *recemment.*
Nouiſſimalis, e. Adi. ſchlüßlich. Victorin. *final.*
Nouĭtas, atis. f. 3. die Neuigkeit, Neuerung. *la nouveauté.*
Nouellus *et* Nouitius, a, um. neu, ein Neuling. *nouveau.*
Nouellitas. f. 3. die Neuigkeit. Tertull. *la nouveauté.*
Nouellare. 1. Wein anlegen. Sueton. *planter une nouvelle vigne.*
Nouellaſter, a, um. gar zu neu, allzujung. Marcell. *trop nouveau.*
Nouelletum. n. 2. ein neuer Weinberg. Paull. ICt. *une vigne nouvelle.*
Nouitiolus, a, um. ein wenig neu. Tertull. *un peu novice.*
Nouālis. f. 3. *et* Nouale. n. 3. der Brachacker, Neubruch. *la friche.*
Nouācŭla. f. 1. ein Scheermeſſer. *le raſoir.*
Nŏuo, Innouo *et* Rĕnouo. 1. ich erneuere. *je renouvelle.*
Nouatus. m 4. Aufon. Nouatio. f. 3. Tertull. *et* Nouamen. n. 3. Tert. die Neuerung. *l'innovation.*
Nouator. m. 3. einer der Neuerungen machet. Gell. *un novateur.*
Nouatrix. f. 3. die etwas neues aufbringt. Ouid.
Enouare. 1. erneuern. *renouveller.*
Innouatio. f. 3. die Erneuerung. Apul. *le renouvellement.*
Renouatio, nis. f. 3. die Erneuerung. *le renouvellement.*
Renouamen. n. 3. die Verneuerung. Ouid. *le renouvellement.*
Renouellare. 1. verjüngen. Colum. *renouveller.*
*Denuo, (de nouo) Adu. von neuen. *de nouveau.*

†NOX, ctis. f. 3. die Nacht, (Pl. die Nächte). *la nuit.*
Noctu. Abl. bey Nacht. *de nuit.*
Noctius, a, um. nächtlich. Lucret. *de nuit.*
Nocturnus, a, um. nächtlich. *nocturne.*
Noctuabundus. der in der Nacht geht. *qui vient la nuit.*
Nocturnalis, e. Adi. nächtlich Sidon *nocturne.*
Noctua. f. 1. die Eule, Nachteule. *le hibou.*
Noctescere. 3. Nacht werden. Gell. *ſe faire nuit.*
Nocticŏla. f. 1. ein Nachtſchwärmer. Prudent. *le coureur de nuit.*
Nocticŏlor. o. 3. ſchwarz, finſter. Aufon. *noir, obſcur.*
Noctifer, a, um. was die Nacht bringt. Catull. *qui amene la nuit.*
Noctiluca. f. 1. der Mond. Horat *la lune.*
Noctilucerna. f. 1. ein Johanniswürmchen Apul. *ver luiſant.*
Noctiuagus, a, um. zu Nacht umhergehend. Lucret. *qui erre et court la nuit.*
Noctiuĭdus, a, um. zu Nacht ſehend. Martian. *qui voit clair la nuit.*
Abnoctare. 1. zu Nacht ausbleiben. Gell. *decoucher.*
Binoctium. n. 2. zwey Nächte Tac. *deux nuits.*
Pernocto, āre. 1. übernachten, über Nacht bleiben. *paſſer la nuit.*
Pernoctatio. f. 3 das Uebernachten. Ambrof. *l'action de paſſer la nuit.*
Pernox, tis. o. 3. das die Nacht durchwähret, leuchtet, ꝛc. Liu. *qui dure, éclaire toute la nuit.*
Trinoctium. n. 2. die Zeit von dreyen Nächten. Gell. *l'eſpace de trois nuits.*
Trinoctialis, e. Adi. dreynächtig. Martial. *de trois nuits.*

†NŪBES, is. f. 3. die Wolke, (Pl en) *la nuë.*
Nubĕcula. f 1. Dim. ein Wölkgen.
Nubilarium. n. 2. ein Schuppen, Wetterdach. Col.
Nubilus, a, um. trübe, wolkicht. *nebuleux.*
Nubilare. 1. ſich wolken. Varr. *ſe couvrir de nuées.*
Nubilari. 1. Dep. wolkicht werden. Cato. *etre couvert de nuées.*
Nubilum. n. 2. Subſt. die Wolke. *la nuée.*
Nubilosus, a, um. wolkicht. Apul. *plein de nuages.*
Nubifer, a, um. der Wolken bringt. Ouid. *qui amene des nuées.*
Nubifugus, a, um. Wolken vertreibend. Col. *qui diſſipe les nuées.*
Nubigena. c. 1. ein Wolkenkind. Virg. *engendre des nuees.*
Adnubilare. 1. umwölken, verdunkeln Ammian. *couvrir de nuées.*
Enubilare. 1. aufklären, auswölken. Tertull. *diſſiper les nuées.*
Innubilare. 1. dunkel machen. Solin. *couvrir de nuées.*
Innubilus, a, um. klar, heiter Lucret. *clair, ſerein*
Obnubilo. 1. ich überziehe mit Wolken Gell. *je couvre de nuages.*
Obnubilus, a, um. umnebelt, wolkicht. *couvert de nuages.*
Praenubilus, a, um. ſehr wolkicht. Ouid. *fort nebuleux.*
Subnubilus, a, um. etwas wolkicht. Caeſ. *un peu nebuleux.*

*NŪBO, pſi, *et* nupta ſum, ptum, bere. 3. freyen, einen Mann nehmen, Propr. verdecken, verhüllen. (cui) *voiler, ſe marier.*
Obnūbo, pſi, ptum. 3 ich verhulle, verdecke. *je couvre, voile.*
Nubilis, e. Adi. mannbar *nubile.*
Nupta. f. 1. eine Braut. Ouid. *la mariée.*
Nuptula. f. 1. Dim. eine junge Braut Non. *la jeune mariée.*
*Nuptiae. f. 1. Pl. die Hochzeit. *les nôces.*
Nuptialis, e. zur Hochzeit gehörig *nuptial.*
Nuptialiter. Adu. hochzeitlich Martian. *nuptialement.*
Nuptalicius, a, um. Hochzeit- Vlp. *de noces.*
Nuptare. 2. Frequ. freyen. Tert. *ſe marier.*
Nupturire. 4. Luſt haben zu freyen. Apul. *avoir envie d'etre mariée.*
Connubere. 3. ſich verheirathen. Apul. *ſe marier enſemble.*
Connubium. n. 2. die Ehe. (ſecunda ſyllaba anceps eſt) *le mariage.*
Connubius, a, um. ehelich, hochzeitlich. Apul *nuptial.*
Connubialis, e. Adi. hochzeitlich Ouid. *nuptial.*
Connubialiter. Adu. hochzeitlicher, ehelicher weiſe. Martian.
Denubere. 3. heirathen. Tac. *ſe marier.* (*de mariage.*
Enubere. 3. misheirathen Liu *ſe meſallier.*
Enuptio. f. 3. die Misheirath. Liu. *la meſalliance.*
Innubere. 3 ſich einheirathen. Liu. *prendre un mari.*
Innuptus, a, um. ledig Virg. *qui n'eſt point marié.*
Innubus, a, um. unverehlicht, eheles. Ouid. *qui n'eſt point marié.*
Pronuba. f. 1. die Eheſtifterinn *celle, qui préſide au mariage.*
Pronubare. 1. eine Ehe ſtiften helfen. Hier. *preſider aux noces.*
Renubere. 3. wieder heirathen. Tert. *ſe remarier.*
Subnuba. f. 1. ein Kebsweib. Ouid. *la concubine.*

†NŪDVS, a, um. blos, nackend. (a re, re) *nud.*
Nuditas. f. . die Bloße. Quinct. *la nudité.*
Nude. Adu. bloß, ſchlecht Lactant. *ſimplement.*
Nudo *et* Denudo. ich entbloße *je découvre.*
Nudatio. f. 3. die Entbloßung. Plin.
Nudipes. o. 3. baarfüßig Tert. *dechauſſé.*
Nudipedalia. n. 3. Pl. Tert.
Conuulsatus, a. um. entbloßt. Plin. *denué.*
Diuudare. 1. berauben, ausziehen. Auſon. *depouiller.*
Enudare. 1. entbloßen; erklaren. *découvrir; expliquer.*
Renudus, a, um. aufgedeckt Tert. *découvert.*
Renudare. 1. aufdecken. Arnob. *mettre tout nud.*
Semiuudus, a, um. halbnackend. Liu. *à demi nud.*

*NŪGAE. f. 1. Pl. das unnütze Geſchwätze: Bagatellen: ſchlechte Waare oder Leute. *badineries, bagatelles, hommes de neant.*
Nugulae. f. 1. Pl. Kinderepen. Martian. *fadaiſes.*
Nugalis, e. Adi. poſſenhaft Gell. *badin.*
Nugamentum. n. 2. Poſſen. Apul. *niaiſeries.*
Nugarius, a, um poſſenhaft. Varr. *badin.*
Nugax. o 3. ſcherzhaft Coel. ad Cic. *folatre.*
Nugacitas. f. 3. die Schwatzhaftigkeit. Aug. *le babil.*
Nugor, ari. Dep. 1. unnütze Dinge reden. *badiner.*
Nugator, oris. m. 3. ein Schwätzer. *un badin.*
Nugatrix. f. 3. die Schwätzerinn. Prudent. *la cauſeuſe.*
Nugatorius, a, um. Poppiſch, albern *niais.*
Nugatorie. Adu läppiſcher weiſe Herenn. *niaiſement.*
Nugiuendus, a, um. der nichtswürdige Dinge verkauft. Non. *vendeur de bagatelles.*
Connugari. Dep. 1. miteinander ſcherzen. Tert. *badiner enſemble.*
Connugator. m. 3. ein Schoker Spaßgeſell. Auguſt. *un compagnon de plaiſanterie.*
Connugatorius, a, um. ſchnakenhaft. Hieron. *plaiſant.*

NVM. Adu. Interrog. ob? *eſt-ce que.*
Numquid. *Idem.*
Numnam. ob denn? Ter. *eſt-ce que.*
Numquando. ob auch jemals *y jamais.*
Numquis, quae, quid. iſt jemand? *y a-t-il quelcun.*
Numquidnam. Adu. giebt es etwas? *y a-t-il quelque choſe.*

†NŪMĔRVS. m. 2. die Zahl, (Pl. en) der abwechſelnde Klang oder Bewegung *le nombre, la cadence.*
Numero. Adu. der Zahl nach. Iuuen. *au nombre.*
Numeroſus, a, um. viel: wohlklingend. *nombreux.*
Numeroſe. Adu. vollſtändig, nach gewiſſer Maaße. *avec nombre, par ou de meſure.*
Numeroſitas. f. 3. die Menge. Tertull. *la multitude.*
Numero. 1. ich zähle, zahle aus. (quem in quibus, inter quos, loco) *je compte, nombre.*
Numerato. baar bezahlt. Adu. *en argent comptant.*
Numeratio. f. 3. die Zahlung. Colum. *le compte.*
Numerator. m. 3. der Zahler. Aug. *le calculateur.*
Numerabilis, e. Adi. zahlbar Horat *qu'on peut compter.*
Numerarius. m. 3. der Rechenmeiſter Cod. Theod. *l'arithmeticien.*
Abnumerare. 1. abzählen Gell. *compter.*
Annumero. 1. ich zähle hinzu *je compte.*
Connumerare 1. untereinander rechnen mitzählen. Ammian. *compter avec ou enſemble.*
Connumeratio. f. 3. die Zuſammenrechnung. Aug. *la ſupputation.*
Denumerare. 1. aufzahlen. Plaut. *nombrer.*
Dinumerare. 1 nacheinander zählen. *faire le denombrement.*
Dinumeratio. f. 3 die Herrechnung. *le denombrement.*
Enumero. 1 ich zahle her, rechne aus. *je fais le dénombrement.*
Enumeratio. f. 3. die Ausrechnung *l'enumeration.*
Innumerus, a, um. *et* Innumerabilis, e. unzählig. *innombrable.*
Innumerabiliter. Adu. unzählbar Lucr. *innombrablement.*
Innumerabilitas. f. 3. die Unzählbarkeit. *le nombre infini.*
Innumeralis, e. unzahlbar Lucr. *innombrable.*
Innumeroſus, a, um. *Idem.* Plin.
Pernumerare. 1. hinzählen. Liu. *compter entierement.*
Renumerare. 1. zurückzählen. Tert. *recompter, rendre.*
Supernumerarius, a, um. zum Ueberſchuß gehorig. Veget. *ſurnumeraire.*

NVMELLAE *vel* NVMELLI. der Nothſtall, das Halseiſen. *le travail, collier.*

†NVMMVS *vel* NVMVS. m. 2. der Pfennig, die Münze, Medaille. *piece de monnoie.* Plur. Geld. *l'argent.*
Nummulus. m. 2. Dim. etwas Geld.
Nummatus, a, um. reich. *fecunueux.*
Nummatio. f. 3. der Wucher. *le trafic d'argent.*

Nummarius, a, um. Geld- *qui concerne l'argent.*
Nümiſma, atis. n. 3. die Münze, νόμισμα. *la médaille.*
NVNC. Adu. iſtund. *préſentement.*
Nuncine. Adu. nunerſt. Ter. *eſt-ce à cette heure que.*
Nuncubi. Adu itgendwo. Ter. *eſt-ce en qu'en quelque endroit.*
Nuncusque. Adu. bisher, annoch. Ammian. *jusqu' ici, encore.*
†NVNCŬPO. 1. ich nenne. *je dis.*
Nuncupatim. Adu. namentlich. Claud. *nommement.*
Nuncupatio, onis. f. 3. die Benennung, der Name. Plin. *la nomination.*
Nuncupator. m. 3 der Stifter. Apul. *le fondateur.*
Praenuncupare. 1. vorher nennen. Prudent. *nommer auparavant.*
†NVNDĪNAE. f. 1. Pl. der Markt. *la foire, le marché.*
Nundinalis, e. Adi. Plaut. *et* Nundinarius, a, um. Plin. zum Wochenmarkte gehörig *de marché.*
Nundinor. Dep. 1. ich treibe Krämerey. *je trafique.*
Nundinatio, onis. f. 3. die Krämerey. *le negoce.*
Nundinaticius, a, um. feilliegend. Tert. *qui eſt à vendre.*
Nundinator. m. 3. der Kaufmann. Quinct. *le marchand.*
Enundinare. 1. erkaufen. Tert. *acheter.*
Trinundinum. n. 2. eine Zeit von dreymal neun Tagen.
Trinundinus, a, um. was in der Zeit von dreymal neun Tagen geſchieht. Macrob.
NVNQVAM. Adu. niemals. *jamais.*
*NVNTIVS, a, um. der verkündiget. *qui annonce.*
Nuntius. m. 2. Subſt. die Bothſchaft, der Bothe. *la meſſage, le meſſager.*
Nuntio. 1. ich verkündige, ſage an. *je porte la nouvelle, annonce.*
Nuntiatio. f. 3. die Verkündigung. *l'action d'annoncer une choſe.*
Nuntiator. m. 3. ein Ankündiger. Arnob. *qui annonce.*
Nuntiatrix. f. 3. eine Ankündigerinn. Caſſiodor. *celle, qui annonce.*
Annuntio *et* Denuntio. 1. ich kündige an, ſage an. *je dénonce.*
Annuntiator. m. 3. Tert. *et* Adnuntius. m. 2. Apul. ein Ankündiger, Bothe. *le meſſager.*
Annuntiatio *et* Denuntiatio. f. 3. die Ankündigung. *la denonciation.*
Indenuntiatus, a, um. unangekündiget. Sen. *qu'on n'a point annoncé.*
Enuntio. 1. ich ſage aus. *je découvre.*
Enuntiatio. f. 3. der Ausſpruch. *l'enonciation.*
Enuntiatiuus, a, um. ankündigend, ausdrückend. Sen. *declaratif, expreſſif.*
Enuntiatrix. f. 3. die etwas bekannt machet, vorträgt. Quinctil.
Inenuntiabilis, e. Adi. unausſprechlich Cenſor. *ineffable.*
Internuntius. m. 2. ein Unterhändler. *un entremetteur.*
Internuntia. f. 1. die Unterhändlerinn, Kupplerinn. Plin. *l'entremetteuſe, la maquerelle.*
Internuntium. n. 2. die Unterhandlung Apul.
Internuntiare. 1. hin und her Bothen ſenden Liu. *porter parole de part et d'autre.*
Obnuntiare. 1. aufkündigen, widerſtreben. Ter. *porter de mauvaiſes nouvelles, s'oppoſer.*
Obnuntiatio. f. 3. der Widerſpruch. *l'oppoſition.*
Praenuntius, a, um. der vorher anzeiget. *l'avant-coureur.*
Praemuntio. 1. ich verkündige vorher. *je prédis.*
Praenuntiatio. f. 3. die Weißagung. Tert. *la prediction.*
Praenuntiator. m. 3. der Weißager. Auguſt. *le prophete.*
Praenuntiatrix. f. 3. die Weißagerinn. Prudent. *la prophetesſe.*
Praenuntiatiuus, a, um. weißagend. Plin. *prophetiſant*
Pronuntio. 1. ich ſpreche aus. *je déclare.*
Pronuntiatum. n. 2. der Ausſpruch. *la ſentence.*
Pronuntiatus. m. 4. Gell. *et* Pronuntiatio. f. 3. die Ausſprache. *la prononciation.*
Pronuntiator. m. 3. der Redner. *qui recite, expoſe.*
Pronuntiabilis, e. Adi. *et* Pronuntiatiuus, a, um. Diomed. ausſprechlich. *qu'on peut prononcer.*
Renuntiare. 1. wieder ſagen, aufſagen, aufkündigen. *rapporter, renoncer.*
Renuntiatio. f. 3. der Bericht. *le rapport.*

Renuntiator. m. 3. der etwas berichtet. Tertull. *le rapporteur.*
Renuntius. m. 2. der Bothſchafter. Plaut. *qui rapporte des nouvelles.*
*NVO, nui, nūtum. 3. ich winke mit den Augen. *je cligne des yeux.*
Nutus. m. 4. der Wink, Wille, die Verwilligung: der Hang. *le ſigne, la volonté.*
Nūmen, inis. n. 3. der göttliche Wille, die Gottheit, Gott. *le Dieu, la volonté.*
Nūto. 1. Frequ. ich nicke, wanke. *je branle, panche.*
Nutatio, onis. f. 3. das Wanken. Plin. *le branle.*
Nutamen. n. 3. das Wanken. Sil. *le balancement, branle.*
Nutabundus, a, um. Solin. *et* Nutābilis, e. Adi. Apul. wankend. *changeant.*
Abnuo, ui, utum. 3. ich ſage ab, verweigere. *je dénie, refuſe.*
Abnutare. 1. Frequ. ſich ſperren, verweigern. Plaut. *faire le difficile, refuſer.*
Abnutiuus, a, um. abſchlaglich. Pandect. *qui refuſe.*
Annuo, ui. ſine Sup. 3. ich ſage zu, verwillige. *je conſentis, approuve.*
Annutare. 1. Frequ. verwilligen. Plaut. *accorder.*
Innuo, ui, ſine Sup. 3. ich zeige an. *je fais un ſigne.*
Renuo, ui. ſine Sup. 3. ich weigere, ſchlage ab. *je refuſe, rejette.*
Renutus. m. 4. die Verweigerung. Plin. *le refus.*
Renutare. Frequ. 1. ausſchlagen. Lucr. *refuſer.*
*NŬPER. Adu. neulich. *dernierement.*
Nuperrime. Superl. unlängſt. *il n'y a gueres.*
Nuperus, a, um. neulichſt, frtſch. Ter. *nouveau, recent,*
Pronuper. Adu. neulich. Plaut. *dernierement.*
NŬRVS. f. 4. des Sohns Frau, die Schnur. *la belle fille.*
Pronurus. f. 4. des Enkels Frau. Ouid. *la femme du petit fils.*
NVSQVAM. Adu. nirgend. *nulle part.*
*NŪTRIO. 4. ich ernähre. *je nourris.*
Nutritus. m. 4. die Ernährung. Plin. *la nourriture.*
Nutriclus. m. 2. Col. *et* Nutritor. m. 3. Sueton. ein Ernährer *qui nourrit.*
Nutritorius, a, um. ernährend. Aug. *nourriſſant.*
Nutrix, īcis. f. 3. die Amme, Säugamme. *la nourrice.*
Nutricula. f. 1. die Amme. Suet. *la petite nourrice.*
Nutricare. 1. Varr. *et* Nutricari. Dep. 1. nähren. *nourrir.*
Nutricatus. m. 4. die Ernährung. Varr. *l'action de nourrir.*
Nutricatio. f. 3. das Säugen, Kinderſtillen. Gell. *l'action d'alaiter.*
Nutricator. m. 3. der Ernährer Plin. *qui nourrit.*
Nutricium. n. 2. die Nahrung; das Säugammenlohn. Sen. *les alimens; les gages d'une nourrice.*
Nutrimentum. n. 2. die Nahrung. *l'aliment.*
Nutrimen. n. 3. *Idem.* Ouid.
Adnutrire. 4. zugleich ernähren. Plin. *elever aupres.*
Connutritus, a, um. unterhalten, geſtärkt. Aug. *entretenu, fortifié.*
Connutricare. 1. zugleich erziehen Hieron. *nourrir enſemble.*
Enutrio. 4. ich ernähre, erziehe. Plin. *je nourris, eleve.*
Innutrio. 4. ich erziehe in- über etwas. Sen. *j'eleve dans.*
Innutricatus, a, um. darinnen erzogen. Oroſ. *e eve.*
Renutrire. 4. wieder nähren. Paullin. *nourrir de nouveau.*
†NVX, nūcis. f. 3. die Nuß, der Nußbaum. *le noix, noïer.*
Nucula. f. 1. Dim. ein Nüßchen Plin. *une petite noix.*
Nucella. f. 1. Dim. der Nußkern. Apic. *le cerneau.*
Nuceus, a, um. nußbaumin. Plin. *de noïer.*
Nucetum. n. 2. der Nußgarten. Stat *le lieu planté de noïers.*
Nucamentum. n. 2. was den Nuſſen gleicht. Plin.
Nucifrangibulum. n. 2. der Nußknacker Plaut. *le caſſe-noix.*
Nucleus. m. 2. der Kern. Plin. *le cerneau.*
Nucleatus, a, um. kernicht Scribon. *qui a des pepins.*
Enucleo. 1. ich ſuche den Kern, das Beſte heraus. *je tire l'amande du noïau.*
Enucleate. Adu. deutlich, das Beſte heraus. *diſtinctement.*
Enucleatio. f. 3. die Erklärung Aug. *l'explication.*

O.

O! Interi. Ach! *Ah!*
OB. Praep. wegen, vor. *à cauſe, pour.*
†OBLĪQVVS, a, um. ſchlimm, ſchief, überzwerch. *malin, de travers, de biais.*
Oblique *et* Obliquum. Adu. *Idem.* Apul.
Obliquitas, atis. f. 3. die Schiefe, Beugung. Plin. *l'obliquité.*
Obliquo, āre. 1. ſchief oder ſeitwärts beugen. *je fais aller de travers.*
Obliquatio. f. 3. die Krümmung. Macrob. *la courbure.*
*OBLĪVISCOR, oblītus ſum. 3. ich vergeſſe, (iſſeſt, ißt, iß du, aß, eſſen) (rei, rem) *j'oublie.*
Oblīuio, onis. f. 3. die Vergeſſenheit. *l'oubli.*
Obliuia. n. 2. Pl. Poët. *Idem.*
Obliuius, a, um. vergeſſen. Varro. *paſſé, inuſité.*
Obliuium. n. 2. die Vergeſſenheit. Tac. *l'oubli.*
Obliuiōſus, a, um. vergeſſen, vergeßlich. *qui oublie aiſement.*
Obliuialis, e. Adi. was vergeſſen macht. Prud. *qui ote le ſouvenir.*
Inoblitus, a, um. unvergeſſen. Ouid. *qui n'a point oublié.*
OBRVSA *et* OBRVSSA. f. 1. der Probierſtein. *la pierre de touche.*
OBSCOENVS. *vid. in* SCENA.
†OBSCŪRVS, a, um. dunkel, finſter, unberühmt. *obſcur.*
Obſcure *et* Obſcurum. Lucan. Adu. heimlich, unvermerkt. *à petit bruit.*
Obſcuritas, atis. f. 3. die Dunkelheit. *l'obſcurité.*
Obſcuro *et* Inobſcuro. 1. ich verdunkele. *j'obſcurcis.*
Obſcuratio, onis. f. 3. die Verdunkelung. *l'obſcurciſſement.*
Obſcurefecere. 3. verdunkeln. Non. *obſcurcir.*
Inobſcurabilis, e. Adi. unverberglich Tert. *qui ne peut etre obſcurci.*
Perobſcurus, a, um. ſehr dunkel. *bien obſcur.*
Subobſcūrus, a, um. etwas dunkel. *un peu obſcur.*
Subobſcure. Adu. etwas dunkler weiſe Gell. *un peu obſcurement.*
OBSTĔTRIX, īcis. f. 3. die Hebamme. Ter. *l'accoucheuſe.*
Obſtetricius, a, um. behülflich als eine Wehmutter. Plin. *d'accoucheuſe.*
OBSTINATVS, *vid. in* STINO.
OCCO, are. 1. eagen, den Saamen einrechen. *hercer.*
Occatio. f. 3. die Eggung. *l'hercement.*
Occator. m. 3. ein Egget. Col. *l'herceur.*
Occatorius, a, um. was das Eggen betrifft. Colum. *qui concerne le herſage.*
Occillare. 1. zerſtoßen. Plaut. *piler, ecraſer.*
Deoccare. 1. eggen. Plin. *hercer.*
Deoccatio. f. 3 die Eggung Col. *l'hercement.*
Inoccare. 1. eineggen, untereggen. Col. *hercer, recouvrir de terre.*
*OCCŬLO, cului, cultum. 3. ich verberge, (irgeſt, irgt, irg du, arg, orgen) verſtecke. *je cache, couvre.*
Occultus, a, um. heimlich, verſteckt. *caché, ſecret.*
Occulte *et* Occultim. Solin. Adu. heimlicher weiſe. *ſecrettement.*
*Occulto. 1. ich verberge. *je cache.*
Occultate. Adu. verborgener weiſe. Aur. Vict. *ſecrettement.*
Occultatio, nis. f. 3. die Verbergung. *l'action de ſe cacher.*
Occultator, oris. m. 3. der verbirget. *qui cache.*
†ŎCREA. f. 1. der Stiefel. Liu. *la botte.*
Ocreatus, a, um. geſtiefelt. Hor. *botté.*
*OCTO Indecl. acht. *huit.*
Octānus, a, um. der achte. *l'huitieme.*
Octies. achtmal. *huit fois.*
Octauum. zum achtenmal. *huitiemement.*
Octonus, a, um. je achte. Plin. *huit à huit.*
Octonarius, a, um. aus achten beſtehend. Plin. *de huit.*
Octōginta. Indecl achtzig *quatre-vingt.*
Octogies. achtzigmal. *quatre vingt fois.*
Octogēnus, a, um. je achtzig Liu. *à quatre vingt.*
Octogenarius, a, um. achtzig Jahre alt. Plin. *octogenaire.*
Octogēſimus, a, um. der achtzigſte. *quatre vingtieme.*
Octuagies. achtzigmal. Plin. *quatre vingt fois.*
Octans. m. 3. der achte Theil *l'huitieme partie.*
Octuplus, a, um. achtmal ſo groß. *huit fois tant, octuple.*

Octu-

Octuplicatus, a, um. achtmal so groß. Liu. *huit fois tant, octuple.*
Octuplicatio. f. 3. der achtmalige Zusatz, die Vermehrung auf achtmal Martian.
Duodeoctoginta. acht und siebenzig Plin. *soixante et dix-huit.*
Undeoctoginta. neun und siebenzig. Horat. *soixant et dix neuf.*
Sesquioctauus, a, um. acht und ein halbes. *huit et demi.*
Octingenti, *vid.* CENTVM.
†ŏcŭlus. m. 2. das Auge. (Pl. en) *l'oeil.*
Ocellus. m. 2. Dim.
Ocellatus, a, um. das Augen hat. Suet. *qui a des yeux.*
Oculitissimus, a, um. was man wie seine Augen liebt. Plaut. *qu'on aime comme ses yeux.*
Oculeus, a, um. voll Augen. Apul. *plein d'yeux.*
Oculitus. Adv. wie sein Auge. Non. *comme ses yeux.*
Ocularis, e. Adj. zum Auge gehörig. Veget. *oculair.*
Oculariter. Adv. mit Augen. Sidon. *oculairement.*
Ocularius, a, um. Augen- Cels. *d'yeux.*
Oculare. 1. sehend machen. Tertull. *donner la vuë.*
Oculatus, a, um. sehend, das Augen hat. Plaut. Suet. *qui voit clair.*
Oculiferia. Pl. n. 2. was das Auge rühret, schöne Spielwerke. Sen.
Apoculare. 1. aus den Augen gehen. Petron.
Defioculus. m. 2. einäugig. Martial. *borgne.*
Exoculare. 1. die Augen ausreißen. Plaut. *crever les yeux.*
Inoculare. 1. Col. einpfropfen. *greffer.*
Subocularis, e. Adj. das unter den Augen ist. Veget.
Vnoculus, a, um. einäugicht. Gell. *borgne.*
†ŏdi, isse. Defect. hassen. *haïr.*
Osor. m. 3. ein Hasser. Plaut. *ennemi, qui hait.*
ŏdium. n. 2. der Haß. *la haine.*
Odiosus, a, um. verhaßt, verdrießlich. *odieux.*
Odiose. Adv. verdrießlich. *d'une maniere odieuse.*
Odibilis, e. Adj. verhaßt Lamprid. *odieux.*
Coodibills, e. Adj. zugleich verhaßt Tertull.
Exōsus *et* Perosus, a, um. der hasset, gehäßig. Liu. *qui hait, haïssable.*
Perodiosus, a, um. sehr verhaßt. *très-odieux.*
Subodiosus, a, um. verdrießlich. *un peu odieux.*
ŏdor, ōris. m. 3. der Geruch. *l'odeur.*
Odorare 1. riechend machen. Col. *parfumer.*
*Odŏror. Dep 1. ich rieche, (du reuchst, er reucht, roch, gerochen) merke. *je flaire, sens.*
Odoramen. n. 3. Macrob. *et* Odoramentum. n. 2. Col. wohlriechende Specerey, Räuchwerk. *le parfum.*
Odoratus. m. 4. der Geruch. *l'odorat.*
Odoratio. f. 3. das Ausspüren mit dem Geruche. *le flairer.*
Odoratus, a, um. (Poët. Odorus) riechend, einen Geruch gebend. *odoriferant.*
Odorārius, a, um. Plin. *et* ŏdōrĭfer, a, um. Plin. wohlriechend. *odoriferant.*
Odōrĭfĕquus, a, um. was dem Geruche nachgeht. Liu. Andron. *qui evente.*
Exŏdŏratus, a, um. ausgeräuchert, verrochen. Tert. *qui s'est eventé.*
Inŏdorare. 1. riechend machen. Col. *parfumer.*
Inŏdōrus, a, um. ohne Geruch. Gell. *sans odeur.*
Subodorari. Dep. 1. es leicht riechen, merken. Ammian. *flairer, sentir la meche.*
FFA. f. 1. ein Bissen, Mund voll, Stück Fleisch. *la piéce de viande.*
Offŭla *et* Offella. f 1. Dim. Col. Cat. *Idem,*
Offa. f. 1. Petron.
Offatim. Adv. bissenweise, stückweise. Plaut. *par petits morceaux.*
OFFĬCIVM, *vid.* FACIO.
Officina, *vid.* FACIO.
ŏlea. f. 1. ein Oelbaum. *l'olivier.*
Oleaster. m. 2. der wilde Oelbaum. *l'olivier sauvage.*
Oleastellus. m. 2. Dim. ein kleiner wilder Oelbaum. Col. *le petit olivier sauvage.*
Oleaceus, Plin. *et* Oleāginus, Cato. *et* Oleagineus, a, um. Varro. vom Oelbaume. *d'olive, d'olivier.*
Olearius, a. um. zum Oel gehörig. *à l'huile.* Subst. m. 2. Col.
Oleum. n. 2. das Oel. *l'huile.*
Oleōsus, a, um. ölreich Plin. *huileux.*
Oleāmen. n. 3. *et* Oleamentum. n. 2. Scribon. Larg. Oel, Fett, Salbe. *onguent liquide.*
Olearis, e. Adj. zum Oele gehörig. Plin. *d'huile.*
Oletras. f. 3. die Oelerde. Cato. *l'olivaison.*
Oliua. f. 1 der Oelbaum, die Olivenfrucht. *l'olivier, l'olive.*
Oliuum. n. 2. das Baumol. Virg. *l'huile d'olive.*
Oliuarius, a, um. zu Oliven gehörig. Col.
Oliuitas. f. 3. die Olivenlese. Col. *l'olivaison.*
Oliuitor. 3. der Oelgärtner. Apul. *l'huilier.*
Oliuare. 1. Oliven lesen. Plin. *cueillir les olives.*
Oliuifer, a, um. was Oelbäume tragt Ouid. *fertile en oliviers.*
Oliuētum *vel* Oletum. n. 2. ein Oelgarten. Cat. *un olivet.*
ŏleo, ui, ĭtum. 2. ich rieche, (reuchst, reucht, reuch, roch, gerochen) gebe einen Geruch. Arch. wachsen. *croître.*
Olentia. f. 1. der Geruch. Tertull. *la senteur.*
Olenticetum. n 2. ein Misthaufen. Apul. *la bauge.*
Olax. o. 3. stinkend Martian. Capell. *puant.*
Olidus, a, um. riechend, stinkend. *puant.*
Oletum. n 2. der Misthaufen Perf. *l'ordure.*
Olfacio. 3. ich rieche, merke. *je sens.*
Olfactus. m. 4. der Geruch. *l'odorat.*
Olfactare 1. Frequ von ferne riechen. Plin. *flairer de loin.*
Olfactorium n. 2. ein Balsambüchschen, Schnupftobaksdose. Plin. *la boëte à parfums, la tabatiere.*
Olfactoriolum. n. 2. Dim ein kleines Balsambüchschen. Isidor. *une petite fiole à liqueur pour sentir.*
Olfactrix. f. 2. die wohlriechen kann. Plin.
Aboleo. 2. ich schaffe ab. tilge. *j'abolis.*
Abolescere. 3. vergehen, vertilget werden Col. *s'abolir, se passer.*
Abolitio. f. 3. die Abschaffung. Tac *l'abolition.*
Abolitor. m. 3. ein Vertilger. Tert. *qui abolit.*
Abolefacere. 3. abschaffen. Tert. *abolir.*
Adoleo, eui *et* ui, itum. 2. ich zünde (zum Opfer) an. *j'encense (en sacrifice).*
Adolesco, adolcui, adultum. 3. ich wachse auf. *je crois.*
Adolescens, tis. c. 3. ein Jüngling, junger Mensch. *adolescent.*
Adolescentulus. m. 2. Dim.
Adolescentula. f. 1. ein jung Mägdchen. Ter. *la jeune fille.*
Adolescentia. f. 1. die Jugend. *la jeunesse.*
Adolescenturio. 4. ich bin wie ein junger Mensch. Quinctil. *je sais le jeune homme.*
Adolescentiari 1 Dep. sich wie ein junger Mensch aufführen. Non. *faire le jeune homme.*
Peradolescens. o. 3. noch sehr jung. *très-jeune.*
Peradolescentulus. m 2. Dim. ein sehr junger Mensch. Nep. *un fort jeune homme.*
Adultus, a, um. erwachsen. *d'une grandeur.*
Coadolescere. 3. zugleich aufwachsen. Tertull. *croître ensemble.*
Superadultus, a, um. mehr als erwachsen. Vulg. *qui a passé la fleur de son age.*
Coolescere. 3. zusammen wachsen. Lucret. *se joindre.*
Exolescere *et* Obsolescere, ŭi, ētum. 3. veralten, unbrauchbar werden. *s'abolir, vieillir.*
Obsolere. 2. *Idem.*
Inolesco. 3. ich bekleibe, wachse ein *je prends, crois par dessus.*
Indŏles, is. f. 3. die angebohrne Art *le naturel, genie.*
Obolere. 2. *et* Obolescere. 3. nach etwas riechen. *sentir.*
Obsoletus, a, um. veraltet, verrochen. *vieux, inusité.*
Obsolete. Adv. nach der alten Art. *à la vieille mode.*
Obsoletare. 1. beflecken, verächtlich machen. Tertull. *souiller, faire perdre le lustre.*
Obsolefacere. 3. in Abgang bringen, abnützen. Sueton. *faire tomber en decadence, user*
Inobsoletus, a, um. unveraltert. Tert. *qui n'est pas vieux, ou usé.*
Perolere. 2. stark riechen. Prisc. *sentir fort.*
Redolere. 2. nach etwas riechen *sentir.*
Subolere. 2. vorher riechen *sentir un peu.*
Subolescere. 3. nachwachsen, zuwachsen. *croître.*
Suboles *f* Soboles. der Nachwuchs, die junge Brut, Kinder. *la lignée, race, posterité.*
*ŏlim. Adv. vorzeiten *autre fois.* item, künftig einmal. *un jour.*
†olla. f. 1. der Topf, (die Pôpfe) Colum. (Archaice Aula) *le pot.*
Ollula. f. 1. Dim. ein Topfchen. Varr. *un petit pot de terre.*
Ollāris, e. Adj. Stat. *et* Ollarius, a, um. Plin. Topfs- *de pot de terre.*
ŏlor, ōris m. 3. der Schwan Virg *le cygne.*
Olōrĭnus, a, um. Schwanen- Plin. *de cygne.*
Olorifer, a, um. was Schwäne trägt. Claudian. *sur lequel il y a des cygnes.*
†ŏlus, ĕris. n. 3. das Kuchenkraut, der Kohl. *herbes potageres, le chou.*
Oluscŭlum. n. 2. Dim. Kräuterwerk *de petites herbes.*
Olitor, ōris. m. 3. ein Kohlgärtner. *un pepinieur des choux.*
Olitōrius, a, um was Kräuterwerk angeht Liu. *qui concerne les jardins potagers.*
Oleraceus, a, um. dem Kraute ähnlich Plin. *ressemblant aux choux.*
OMASVM. n. 2. das Gedaume. Plin. *tripes.*
*ōmen, ĭnis. n. 3. eine gute oder böse Anzeigung. *un présage.*
Ominosus, a, um. das was bedeutet. Plin. *plein d'augure.*
Ominosē. Adv. vorbedeutungsweise. Quinctil.
Ominor. Dep. 1. ich prophezeye aus einem Zeichen, es ahndet mir. *je présage.*
Ominator. m. 3. ein Zeichendeuter. Plaut. *l'augure.*
Abōminor. Dep. 1. ich habe einen Abscheu, Greuel. (quid, c. inf.) *j'ai en horreur.*
Abominanter Adv abscheulicher weise. Cod. Theod. *abominablement.*
Abominabilis, e. Adj. abscheulich. Quinctil. *abominable.*
Abominosus, a, um. Solin. *Idem.*
Abominatio. f. 3. der Greuel Lactant. *l'abomination.*
Abominamentum n. 2. Tertull. *Idem.*
Inominatus, a, um. unglücklich Horat. *de mauvais augure.*
Inominālis, e. Adj. Gell. *Idem.*
Obominari. 1. Dep. Böses anwünschen. Apul. *faire des imprecations.*
OMENTVM. n. 2. das Netz Plin. *la coiffe.*
Omentatus, a, um. mit fettem Netze angefüllt. Apic. *gras double.*
†omnis, e. Adj. alle, ganz. *tout.*
Omnino. Adv. gänzlich, allerdings. *tout à fait, entierement.*
Omnicanus, a, um alles singend Apul. *qui chante tout.*
Omnicarpus, a. um. alles benagend. Varr. *qui ronge tout.*
Omnicŏlor. o 3. von allen Farben. Prudent. *de toutes couleurs.*
Omnifariam. Adv. auf allerley weise Gell. *en tout sens.*
Omnifer, a, um. was alles hervorbringt, trägt. Ouid. *qui produit toutes choses.*
Omniformis, e. Adj. von allerhand Gestalten. Apul. *de toutes sortes de figures.*
Omnigĕnus, a, um. allerley Art. Virg. *de toutes sortes.*
Omnimodus, a, um. *Idem.*
Omnimodis. Adv. auf allerley weise. Apul. *de toutes manieres.*
Omnimodo. Adv. auf alle Art und Weise. Cels. *de toute maniere.*
Omniparens. c. 3. aller Mutter oder Vater. Virg. *qui produit toutes choses.*
Omnipater. m. 3. aller Vater. Prudent. *le pere de tous.*
Omnipollens. o. 3. allmachtig. Prudent. *tout puissant.*
Omnipotens. o. 3. *Idem.*
Omnipotentia f. 1. die Allmacht. Macrob. *la toute puissance.*
Omnisŏnus, a, um allschallend Mart. Cap. *qui rend tous les sons.*
Omnitĕnens. o. 3. allgewaltig. Tert. *tout puissant.*
Omnituens. o. 3. allsehend Apul. *qui voit tout.*
Omnivagus, a, um. allenthalben herumlaufend. *vagabond.*
Omnivŏlus, a, um. der alles will Catull. *qui veut tout.*
Omnivŏrus, a, um. der alles frißt. Plin. *qui mange tout.*
†ŏnvs, eris. n. 3. eine Last, Beschwerung *une charge, un fardeau.*
Onĕrosus, a, um. schwer, beschwerlich *pesant, facheux.*
Onerose. Adv. verdrießlich. Paullin. Nolan. *facheusement.*
Onerositas. f. 3. die Beschwerlichkeit. Tert. *la difficulté.*
ŏnustus, a, um. beladen, beladen *charge.*
Onĕro, āre. 1. beladen, beschweren *charger.*
Oneratio. f. 3. die Beschwerung. Auguſt. *l'action de charger.*
Onerarius, a, um Last- *de charge.* (nauis, Lastschiff) *vaisseau de charge.*
Coonerare. 1. sehr beschweren Tac. *charger trop.*
Deonerare *et* Exonerare. 1. entledigen, aus- abladen. Liu. *décharger.*

Deoneratio. f. 3. die Abladung. Firmic. *la decharge.*
Semionuſtus, a, um. halbbeladen. Priſcian. *chargé à demi.*
*ŏpācvs, a, um. ſchatticht. *opaque.*
Opacitas, atis. f. 3. der Schatten, die Beſchattung. Colum. *l'ombre.*
Opaco. 1. ich beſchatte. *j'ombrage.*
Inopacare. 1. beſchatten. Col. *ombrager.*
Peröpācus, a, um. ſehr ſchatticht. Lactant. *fort ombrage.*
opera, *vid.* opvs.
ŏpĭcvs, a, um. unflätig, ſtinkend. *groſſier, ſale.*
opilio, *vid.* ovis.
*ŏpīmvs, a, um. fett, reich. *gras, riche.*
Opīme Adu. herrlich. Plaut. *magnifiquement.*
Opīmitas. f. 3. der Ueberfluß. Ammian. *l'abondance.*
Opimare. 1. mäſten. Col. *engraiſſer.*
Praeōpīmus, a, um. ſehr fett. Tert. *très-gras.*
*ŏpīnor. Dep. 1. ich meyne, gedenke, (gedachte, gedacht) *je penſe, juge.*
Opinato. Adu. nach Vermuthen. Liu. *comme l'on a penſé.*
Opinabilis, e. Adi. das auf Meynungen ankömmt. *probable.*
Opinio *et* Opinatio, onis. f. 3. die Meynung, Einbildung. *l'opinion, le ſentiment ſur.*
Opinatus. m. 4. die Meynung, der Wahn. Lucret. *l'opinion.*
Opinamentum. n. 2. die Einbildung. Lucret. *le ſentiment ſur - - - -*
Opinator. m. 3. der Zweifler. *qui dit ſon ſentiment avec quelque doute.*
Opiniuncula. f. 1. Dim. etwanige Meynung. Saluian.
Opiniōſus, a, um. voller Meynungen. *qui invente diverſes opinions.*
Adōpinari. 1. Dep. ſich einbilden. Lucret. *s'imaginer.*
Inopinari. 1. Dep. meynen. Gell. *croire, penſer.*
Inopinanter. Adu. plötzlich, unverſehens. Suet. *au depourvu, à l'improviſte.*
Inopinatus, a, um. unvermuthet. *inopiné.* it. Inopīnus, Plin.
Inopinato, Liu. *et* Inopinate, Sen. Adu. unvermutheter weiſe.
Inopinābilis, e. Adi. nicht zu vermuthen. Gell. *qu'on ne ſauroit croire.*
Necopīnus, a, um. unvermuthet. Ouid. *imprevu.*
Necopinans. o. 3. Lucret. *Idem.*
Necopinatus, a, um. *Idem.*
Necopinato. Adu. unverſehens. Liu. *ſubitement.*
ŏpĭpărvs, a, um. reich, herrlich. *riche, magnifique.*
Opiparis, e. Adi. Apul. *Idem.*
Opipare. Adu. herrlicher weiſe *magnifiquement.*
*ŏpis, (Gen.) Opem, Ope. Def. f. 3. die Hülfe. *l'aide.*
Opes. Pl. f. 3. die Güter, der Reichthum, die Gewalt. *les biens, richeſſes, la puiſſance.*
Opŭlentus, a, um. reich, begütert. *riche, puiſſant.*
Opulens. o. 3. reich, begütert. Nep. *opulent.*
Opulentia. f. 1. der Reichthum. Sall. *richeſſes.*
Opulentitas. f. 3. der Reichthum. Plaut. *les richeſſes.*
Opulentare. 1. bereichern. Horat. *enrichir.*
Opulenter. Adu. reichlich. Liu. *richement.*
Opulente. Adu. Apul. *Idem.*
Opulescere. 3. reich werden. Poët. *s'enrichir.*
Opifer, a, um. hülfreich. Plin. *ſecourable.*
Opitulor. 1. Dep. ich helfe, komme zu Hülfe. *j'aide, donne du ſecours.*
Opitulare. 1. Non. *Idem.*
Opitulatus. m. 4. die Hülfe, der Beyſtand. Fulgent. *l'aide, le ſecours.*
Opitulatio. f. 3. Arnob. *Idem.*
Opitulator. m. 3. ein Helfer Apul. *qui favoriſe.*
Inops, ŏpis. o. 3. hülflos, arm. *abandonné, pauvre.*
Inopia. f. 1. der Mangel *l'indigence.*
Inŏpioſus, a, um. arm, dürftig. Plaut. *pauvre, indigent.*
†oppĭdvm. n. 2. die Stadt, (Pl. Städte) *la ville.*
Oppidŭlum. n. 2. Dim.
Oppidātim. Adu. von Stadt zu Stadt. Suet. *de ville en ville.*
Oppidānus, a, um. Stadt-, Bürger, Inwohner. *de ville.*
Oppidaneus, a, um. aus der Stadt. Theod. Cod.
Oppido. Adu. ſehr viel, reichlich. *fort, tout à fait.*
Inoppidatus, a, um. vom Lande, der außer der Stadt iſt. Sidon. *campagnard.*
*opto. 1. ich wünſche, erwähle. *je ſouhaite, choiſis.*
Optatum. n. 2. der Wunſch. *le ſouhait.*
Optato. Adu. gewünſcht, zu rechter Zeit *à ſouhait.*
Optatio. f. 3. der Wunſch, die Wahl. *le ſouhait, choix.*
Optabilis, e. Adi. das zu wünſchen, erwünſcht. *ſouhaitable.*
Optabiliter. Adu. nach Wunſch. *à plaiſir.*
Optatiuus, a, um. wünſchend. Mart. Cap.
Optio, ōnis. f. 3. die Wahl, Kühr. *le choix, la liberté de choiſir.*
Optiuus, a, um. erwählt, angenommen. Horat. *elu, adopté.*
Adopto. 1. ich nehme zum Kinde an, erwähle. *j'adopte.*
Adoptio, onis. f. 3. die Annehmung an Kindesſtatt. *l'adoption.*
Adoptatio. f. 3. Plin. *Idem.*
Adoptator. m. 3. der einen für ſein Kind annimmt. Gell. *qui adopte.*
Adoptaticius, a, um. angenommen an Kindesſtatt Plaut. *adoptif.*
Adoptiuus, a, um. *Idem.*
Redadoptare. 1. wieder an Kindesſtatt annehmen. Dig. *adopter de rechef.*
Coopto. 1. ich erwähle, nehme an. *je choiſis, reçois.*
Cooptatio. f. 3. die Annehmung. Liu. *la reception.*
Deoptare. 1 wünſchen. Hygin. *ſouhaiter.*
Exopto. 1. ich wünſche, verlange heftig. *je ſouhaite ardemment.*
Exoptatus, a, um. gewünſcht, angenehm. *deſiré.*
Perexoptatus, a, um. ſehr gewünſcht. Gell. *fort deſiré.*
Exoptabilis, e. Adi. erwünſcht. Sil. *deſiré.*
Exoptatio. f. 3 der Wunſch. Aug. *le ſouhait.*
Inoptatus, a, um. unangenehm, unverlangt. Sen. *deſagreable.*
Inoptabilis, e. Adi. nicht lieb, unerfreulich. Apul. *deteſtable.*
Peroptato. Adu. recht gewünſcht. *tout à ſouhait.*
Praeopto. 1 ich wünſche lieber, habe lieber. *j'aime mieux.*
Redoptare. 1. wieder wünſchen. Tertull.
†optīmvs, a, um. Superl. der beſte. *très-bon.*
Optime. Adu. aufs beſte. *très-bien.*
Optimas, ātis. c. 3. ein Vornehmer, der Beſten einer. *qui eſt des premiers.*
Optimitas. f. 3. die Vortrefflichkeit. Mart. Cap. *l'avantage.*
†ŏpvs, ĕris. n. 3. das Werk, (Pl. e) *l'oeuvre.*
Opuſcŭlum. n. 2. Dim. ein Werklein. *un petit ouvrage.*

Opus. Indecl. vonnöthen, nützlich. *beſoin, utile.*
Oportet. Imperf. 2. es muß, man ſoll. *il faut.*
Opĕra. f. 1. der Fleiß, die Mühe, Arbeit. *la diligence, l'oeuvre, travail.* Pl. Arbeiter, Tagelöhner. *les ouvriers hommes, de journée.*
Operula. f. 1. Dim. Apul. *et* Opella, Lucr. ein kleiner Dienſt; ein kleines Werk. *un petit ſervice, petit ouvrage.*
Operarius. m. 2. der Arbeiter, Tagelöhner. *un artiſan.*
Operoſus, a, um. mühſam. it. geſchäftig. *penible, laborieux.*
Operoſe. Adu. mit Mühe. *avec peine.*
Operoſitas. f. 3. die Mühe. Quinctil. *la grande peine.*
Operor. Dep. 1. ich wirke, arbeite. *je fais, travaille.*
Operatus, a, um. geſchäftig. Sen. *occupé.*
Operatus. m. 4. das Opfer. Non. *le ſacrifice.*
Operatio. f. 3. die Arbeit. Plin. *le travail.*
Operator. m. 3. der Urheber, Schöpfer. *l'operateur, auteur, createur.*
Operatrix. f. 3. die etwas wirket, ſchaffet, eine Urheberinn. Tertull.
Opĭfex, ĭcis. m. 3. der Werkmeiſter, Handwerksmann. *l'ouvrier.*
Opificium. n. 2. ein Werk, Handwerk Varro. *l'ouvrage, métier.*
ŏpĭfĭcius, a, um. künſtlich. Apul. *artificiel.*
Opificina. f. 1. die Werkſtatt. *l'attelier.*
Cooperans. o. 3. mitwirkend. Auguſt. *cooperant.*
Cooperatio. f. 3. die Mitwirkung. Quinctil. *la cooperation.*
Cooperator. m. 3. der Mitarbeiter. Apul. *le cooperateur.*
Inoperari. Dep. 1. erweiſen. Tert.
Peröpus, a, um. höchſtnöthig. Ter. *très-neceſſaire.*
Sesquiŏpera. f. 1. anderthalb Tagewerk. Col.
Sesquiopus. n. 3. Plaut. *Idem.*
Magnŏpere, Summopere. Aduu. ſehr heftig. *très-fort.* Magno opere *etc.*
Quantopere, Tantopere. Adu. wie ſehr, ſo ſehr. *combien, ſi fort.*
*ōra. f. 1. der Rand, das Aeußerſte, die Küſte, Grenze. *le bord, l'extremité de chaque choſe, les côtes, frontieres.*
Oratim. Adu. von Ufer zu Ufer. Solin. *le long des cotes.*
†orbis, is. m. 3. der Kreis, das Rad, item die Welt. *le cercle, la roue, le monde.*
Orbicŭlus. m. 2. Dim. ein kleiner Kreis. Apul. *un petit rond.*
Orbiculāris, e. Adi. rund, kugelrund. Marcell. Emp. *rond, fait en globe.*
Orbiculatus, a, um. rund. Col. *rond.*
Orbiculatim. Adu. im Kreis, in der Runde. Plin. *en rond.*
Orbĭcus, a, um. rund, kugelicht. Non. *rond, circulaire.*
Orbīle. n. 3. die Radfelgen. Varro. *la jante.*
Semiorbis. m. 3. ein halber Kreis. Sen. *un demi cercle.*
Orbīta. f. 1. eine Fahrleiſte, Radeſpur. *l'orniere.*
Exorbitare. 1. aus dem Gleiſe fahren, abweichen. Lactant. *ſe fourvoier.*
Exorbitatio. f. 3. die Ausſchreitung, Abweichung. Tert. *le fourvoiement.*
Exorbitator. m. 3. der Uebertreter. Tert. *le transgreſſeur.*
*orbvs, a, um. beraubt: ein Wayſe, der keine Aeltern oder Kinder hat. *privé: un orphelin.*
Orbĭtas, ātis. f. 3. der Zuſtand der Beraubten, die Einſamkeit. *la perte, privation.*
Orbitudo. f. 3. der Verluſt. Non. *la perte.*
Orbo, are. 1. ich beraube, nehme das Liebſte. *je ravis, ôte le plus aimable.*
Orbatio. f. 3. die Beraubung. Sen. *la privation.*
Orbator. m. 3. ein Berauber. Ouid. *qui prive quelcun.*
Orbificare. 1. berauben. Non. *ravir, ôter.*
orcvs. m. 2. die Holle, der Höllengott. *l'enfer, le dieu d'enfer.*
Orcius, Gell. *et* Orcinus, Suet. *et* Orcīnianus, a, um. Mart. zur Leiche gehörig *qui concerne la mort.*
*ordior, orſus ſum. 4. Dep. ich fahe an. *je commence.*
Exordior, orſus ſum. 4. *Idem.*
Orſa, Liu. *et* Exorſa. Pl. n. 2. Virg. die Unternehmung. *l'entrepriſe.*
Orſus *et* Exorſus. m. 4. der Anfang. *le commencement.*
Adordiri. 4. anfangen. Ambroſ. *commencer.*
Exordium. n. 2. der Anfang, Eingang der Rede. *l'exorde.*
Oborſus. m. 4. der Untergang. Tert.
Primordium. n. 2. der Anfang. *le commencement.*
Primordialis, e. Adi. urſprünglich. Tert. *primordial.*
Primordialiter. Adu. urſprünglicher weiſe. Aug. *primodialement.*
†ordo, ĭnis. m. 3. die Ordnung, Reihe, (Pl. en) der Stand, (Pl. die Stände.) *l'ordre, le rang.*
Ordinarius, a, um. gewöhnlich, nach der Ordnung. Liu. *mit par ordre.*
Ordinarie. Adu. ordentlicher weiſe. Tert. *ordinairement.*
Extraordinarius, a, um. außerordentlich. *extraordinaire.*
Ordino. 1. ich ſetze in Ordnung, bringe zurechte. *j'ordonne.*
Ordinate *et* Ordinatim. Adu. ordentlich. Auct. ad Herenn. *par ordre.*
Ordinatio. f. 3. die Verordnung Col. *l'ordonnance.*
Ordinator. m. 3. der etwas ordnet Sen. *l'ordonnateur, qui diſpoſe.*
Ordinatiuus, a, um. zur Ordnung dienlich. Tert. *qui ſert à l'ordre.*
Ordinālis, e. Adi. zur Ordnung gehörig. Priſc. *ordinal.*
Adordinare. 1. zubereiten. Apic. *ordonner, diſpoſer.*
Inordinatus, a, um. unordentlich. *deſordonné.*
Inordinate. Adu. unordentlich. Cels. *deſordonnement.*
Inordinatim. Adu. Anm. *Idem.*
Inordinaliter. Adu. unordentlich. Cael. Aurel. *ſans ordre.*
Inordinatio. f. 3. die Unordnung. Apul. *le deſordre.*
Interordinium. n. 2. die Lücke, der Raum zwiſchen den Reihen. Col. *l'eſpace, qui eſt entre deux rangs.*
Superordinare. 1. drüber ordnen. Tert. *ranger, ajoutr à la diſpoſition.*
†ŏrior, ortus ſum. Dep. 3. ich entſtehe, (entſtund, entſtanden) entſpringe, (entſprung, entſprungen) gebe auf, (gieng, gegangen) (quo, a, ex, in quo) *je naits, prends naiſſance, me leve.*
Oriens, entis. m. 3. der Aufgang (der Sonnen) und Morgenland. *l'orient.*
Orientalis, e. Adi morgenländiſch. Iuſtin. *oriental.*
Ortus. m. 4. der Aufgang, Urſprung *le lever, l'origine.*
Ortiuus, a, um. aufgehend Manil. *ſe levant.*
Oriundus, a, um. herrührend, entſprungen, gebohren. *originaire, deſcendu, né à.*

Ōrīgo, ĭnis. f. 3. der Urſprung. *l'origine.*
Orīginālis, e. Adi. urſprünglich. Apul. *originel.*
Originaliter. Adu. urſprünglicher weiſe. Aug. *originellement.*
Originarius, a, um. urſprünglich. Ambroſ. *originel, d'origine.*
Originatio. f. 3. die Herſtammung Quinctil. *l'origine.*
Orīginitus. Adu. urſprünglich. Amm. *originellement.*
Aborior. 1. Dep. ich werde vor der Zeit gebohren. *j'avorte.*
Abortus. m. 4. die unzeitige Geburt. Plin. *l'enfant abortif.*
Abortio. f. 3. das unzeitige Gebähren. Plaut. *l'avorter.*
Abortium. n. 2. die unzeitige Geburt. Hieron. *l'enfant abortif.*
Abortire. 4. zur Unzeit gebähren. Plin. *accoucher avant terme.*
Abortare. 1. Varr. *Idem.*
Abortīvus, a, um. abtreibend. Plin. *qui fait avorter.*
Aborſus. m. 4. die Abtreibung der Frucht. Non. *l'avortement.*
Aborīgines. Pl. 3. die erſten Einwohner eines Landes. *les prémiers habitans d'un païs.*
Adorior, ortus ſum. Dep. 4. ich greife an, falle an. *j'attaque.*
Cooriri, ortus ſum. Dep. 4. zugleich entſtehen, ſich aufmachen. *s'élever enſemble.*
Coortus. m. 4. der Urſprung. Lucr. *l'origine.*
Exoriri, ortus ſum. 4. entſtehen, hervorkommen. *naitre, ſortir.*
Exortus. m. 4. der Anfang. Plin. *le lever.*
Oborior, ortus ſum. 4. ich entſtehe plötzlich. *je nais ſoudainement.*
Obortus. m. 4. der Urſprung. Lucr. *l'origine.*
Suboriri. 4. immer wieder entſtehen. Lucr. *ſourdre.*
Subortus. m. 4. der fortwährende Urſprung. Lucr. *la ſource continuë.*

ORNO. 1. ich ziere, putze, richte an. *j'orne, pare.*
Ornate. Adu. zierlich. *avec ornement.*
Ornatus. m. 4. der Zierrath, Schmuck. *l'ornement, la parure.*
Ornatio. f. 3. die Auszierung. Vitruv.
Ornator. m. 3. der Schmücker. Caſſiodor. *qui ajuſte, qui embellit.*
Ornatrix. f. 3. die Putzfrau, das Kammermägdchen. Ouid. *la dame d'atour, femme de chambre.*
Ornamentum. n. 2. die Zierde. *l'ornement.*
Ornamen. n. 3. der Schmuck, die Zierde. Mart. Cap. *l'ornement.*
Adorno. 1. ich ziere, berute, ruſte zu. *je pare, embellis.*
Adornate. Adu. geziert. Suet. *avec ornement.*
Superadornare. 1. druber decken. Sen. *orner par deſſus.*
Coornare. 1. zieren, ausrüſten. Tert. *embellir, equiper.*
Deornare. 1. den Schmuck abnehmen. Claud. Mam. *oter les ornemens.*
Exornare. 1. auszieren, ſehr ſchmücken, ſchön zurichten. *orner, parer.*
Exornatio, onis. f. 3. die Auszierung, Ausſtaffierung. *l'embelliſſement, la parure.*
Exornator. m. 3. ein Schmücker. *qui ajuſte, qui embellit.*
Exornatrix. f. 3. eine Putzmacherinn. Marcell. Emp. *une dame d'atour.*
Inornare. 1. auszieren. Tert. *parer.*
Inornatus, a, um. ungeputzt, ohne Zierrathen. *ſans ornement.*
Inornate. Adu Herenn. *Idem.*
Perornare. 1. ſehr loben. Tac. *combler d'honneurs.*
Redornare. 1. verneuen, ergänzen. Tert. *renouveller, reparer.*
Subornare. 1. mit dem was nothig iſt verſehen. Item, heimlich anſtellen. *fournir, apoſter.*
Subornator. m. 3. ein Anſtifter. Amm. *le ſuborneur.*

ŌRO. 1. ich bitte, (bat, gebethen) halte eine Rede. *je prie, harangue.*
Oratus. m. 4. das Bitten und Fleben. *la priere, l'inſtance.*
Oratio, ōnis. f. 3. die Rede. *le diſcours.*
Oratiuncula. f. 1. Dim.
Orator, ōris. m. 3. der Redner, Geſandte. *l'orateur, ambaſſadeur.*
Oratrix. f. 3. die Rednerinn, Vorbitterinn. Quinctil. *celle qui prie, intercede.*
Oratorius, a, um. redneriſch. *d'orateur.*
Oratoria. f. 1. die Redekunſt. *la rhetorique.*
Oratorie. Adu. redneriſch. *d'orateur.*
Oratorium. n. 2. das Bethkämmerlein, Bethhaus. Aug. *l'oratoire.*
Orāculum. n. 2. die gottliche Antwort, Weißagung, das Orakel. *l'oracle.*
Oraecularius, a, um. Orakel- Petr. *d'oracle.*
Adoro. 1. ich bethe an, grüße, rede an. *j'adore.*
Adoratio, ōnis. f. 3. die Anbethung. *l'adoration.*
Adorator. m. 3. der Anbether. Tertull. *l'adorateur.*
Adorabilis, e. Adi. anbethenswurdig Apul. *digne d'adoration.*
Coadorare. 1. zugleich anbethen. Ambroſ. *adorer avec.*
Exoro. 1. ich erbitte. *je flechis par prieres.*
Exoratio. f. 3. das Erbitten. Fulgent. *l'action de flechir.*
Exorabilis, e. Adi. erbittlich. *qui ſe laiſſe flechir.*
Exorator. m. 3. der da erbittet. Ter. *qui flechit par ſes prieres.*
Exōrābulum. n. 2. ein Bettlers Behelf. Apul. *la priere pour obtenir.*
Inexorabilis, e. Adi. unerbittlich. *inexorable.*
Inexoratus, a, um. unerbethen. Arnob. *qui n'eſt pas demandé,*
Inorare. 1. beredt machen. Tert. *rendre eloquent.*
Inoratus, a, um. Re inorata. ohne die Sache vorgebracht zu haben. Cic. *ſans avoir expoſé la choſe.*
Inorābilis, e. Adi. unerbittlich. Non. *inexorable.*
Perorare. 1, eine Rede ſchließen, item, halten. *haranguer, achever un diſcours.*
Peroratio, onis. f. 3. der Beſchluß der Rede. *la peroraiſon.*

Ōs, ōris. n. 3. der Mund, Ein- und Ausfluß. *la bouche, l'embouchure d'un fleuve.*
Orarium. n. 2. das Schnupftuch. Vopiſc. *le mouchoir.*
Orificium. n. 2. das Mundloch, die Oeffnung. Macrob. *l'orifice, l'ouverture.*
Inōrus, a, um. mundlos. Gell. *ſans bouche.*
Oſcŭlum. n. 2. Dim. der Mund, Ein- und Ausfluß; der Kuß, (Küſſes, Küſſe) *le baiſer.*
Oſcillum. n. 2. Dim. ein kleiner Mund Macrob. *la petite bouche.*
Oſcillatio. f. 3. das Schwingen auf dem Seile, Schumpeln, Schunkeln, Schaukeln. Petron. *le brandillement.*
* Oſculor. Dep. 1. ich küſſe *je baiſe.*
Oſculabundus, a, um. der kuſſen will. Apul. *qui a envie de baiſer.*
Oſculatio. f. 3. das Küſſen. *l'action de baiſer.*
Deoſculor, *et* Exoſculor. Dep. 1. Mart. Suet.
Deoſculatio. f. 3. das Herzen und Kuſſen. Hier. *l'action de baiſer*
Exoſculatio. f. 3. Plin. *Idem.*
Oboſculari. Dep. 1. einander küſſen. Petron. *baiſer.*
Oboſculabundus, a, um. herzend, kuſſend Apul. *qui veut baiſer.*
Peroſculari. 1. abherzen. Martial. *embraſſer.*
Oſcĭto *et* Oſcĭtor. 1. ich gähne. Gell. *je bâille.*
Oſcitatio, onis. f. 3. das Gahnen Plin. *le bâillement.*
Oſcitanter. Adu. nachläßig unachtſam. *negligemment.*
Oſcitabundus, a, um. gähnend. nachläßig. Gell. *baillant, nonchalant.*
Oſcēdo. f. 3. die Gähnſucht. Gell.
Oſcen, ĭnis. m. 3. ein Singevogel, aus deſſen Geſange man wahrſaget. *l'oiſeau du chant.*
Oſcinis. m. 3. der Singevogel. *l'oiſeau du chant.*
Oſcinum. n. 2. das Wahrſagen aus dem Geſange der Vögel. *l'augure, qu'on tiroit des chants des oiſeaux.*

†ŌS, oſſis. n. 3. das Bein, (Pl. e) der Knochen. *l'os, oſſement.*
Oſſĭculum. n. 2. Dim. Gell.
Oſſiculatim. Adu. ſtückweiſe. Non. *par le menu, en detail.*
Oſſĕus, a, um. beinern. Colum. *d'os.*
Oſſillare. 1. in Stücken zerſchlagen. Plaut. *caſſer.*
Oſſillāgo. f. 3. die Knorpel Veget. *le cartilage.*
Oſſiōſus, a, um. beinicht. Veget. *plein d'os.*
Oſſifragus. m. 2. ein Beinbrecher. Sen. *qui caſſe les os.*
Exos, oſſis. o. 3. ohne Bein. Lucr. *ſans os.*
Exoſſus, a, um. ohne Knochen Apul. *ſans os.*
Exoſſo, āre. 1. die Knochen heraus thun. Terent. *deſoſſer.*
Exoſſatio. f. 3. die Ausnehmung der Beine oder Gräthen. Apic. *le deſoſſement.*

†OSTIVM. n. 2. die Thüre, (Pl. en) Item, der Ausgang des Fluſſes in einen größern, oder in das Meer. *la porte, l'embouchure*
Oſtiŏlum. n. 2. eine kleine Thüre Colum. *(d'une riviere.*
Oſtiātim. Adu. von Thüre zu Thüre. *de porte en porte.*
Oſtiarius. m. 2. der Thürhuter. Sen. *le portier.*
Oſtiarium. n. 2. das Thürgeld.

OSTREA. f. 1. *et* OSTREVM. n. 2. die Auſter, Meerſchnecke. *l'huître.*
Oſtrum. n. 2. der Purpur. *le pourpre.*
Oſtreatus, a, um. ſchuppicht, grindicht. *raboteux.*
Oſtrcārius, a, um. zu den Auſtern gehörig. Plin. *qui concerne les huitres.*
Oſtreoſus, a, um. voll Auſtern. Catull. *abondant en huitres.*
Oſtrīnus, a, um. purpurfarbig. Propert. *de couleur de pourpre.*
Oſtricŏlor. o. 3. purpurfarbig Sidon. *de couleur de pourpre.*

†ŌTIVM. n. 2. der Müßiggang, die Ruhe. *le loiſir, repos.*
Otiolum. n. 2. Dim. ein wenig Muße. *un peu de loiſir.*
Otioſus, a, um. müßig *oiſif.*
Otioſe. Adu. müßig. *oiſivement, à loiſir.*
Otioſitas. f. 3, die Muße. Sidon. *l'oiſiveté.*
Otiari. Dep. 1. müßig gehen, ſeyn. *prendre du loiſir.*
Otiabundus, a, um. müßig. Sidon. *oiſif, de loiſir.*
Inotioſus, a, um. unmüßig. Quinctil. *qui ne ſe donne point de relache.*
* Negotium. n. 2. das Geſchäffte, die Verrichtung. *l'affaire, occupation.*
Negotiolum. n. 2. Dim. ein kleines Geſchaffte *une petite affaire.*
Negotioſus, a, um. geſchäfftig, muhſam. *bien occupé, penible.*
Negotialis, e. Adi. wo es auf ein Geſchäffte ankommt. *de negoce.*
Negotioſitas. f. 3. die Geſchafftigkeit, Einmiſchung in viele Händel. Gell.
Negotior. Dep. 1. ich handele, handthiere. *je trafique, travaille.*
Negotiātio, onis. f. 3. die Handlung, das Gewerbe, die Kaufmannſchaft. *le negoce, trafic.*
Negotiator. m. 3. der Kaufmann. *le negotiant.*
Negotiatrix. f. 3. die Kaufmannsfrau. Tertull. *la marchande.*
Negotiatorius, a, um. zur Handlung gehörig. Vopiſc. *qui ſert au negoce.*

†ŌVIS, is. f. 3. das Schaf. (Pl. e) *le brebis.*
Ouicula. f. 1. Dim. ein Schäfchen. Aurel. *une petite brebis.*
Ouīārius, a, um. Schaf- Col. *de brebis.*
Ouiaria. f. 1. die Schäferey. *le troupeau de brebis.*
Ouīnus, a, um. zum Schafen gehorig. Sammen. *qui concerne les brebis.*
Ouillus, a, um. Schaf- Plin. *de brebis.*
Ouilis, e. Adi. Apul. *Idem.*
Ouile, is. n. 3. der Schafſtall. *la bergerie.*
Ŏpilio, Vpilio, ōnis. m. 3. der Schäfer. Colum. *vid.* Voſſ. *le berger.*

ŎVO. 1. ich frohlocke, triumphire. *je triomphe de joye.*
Ouanter. Adu. voller Freude. Tert. *plein de joye.*
Ouatus. m. 4. das Jubelgeſchrey. Tertull. *le cri de joye.*
Ouatus, a, um. erbeutet, im Triumphe aufgeführet. Plin.
Ouātio, onis. f. 3. das Frohlocken, ein kleiner Triumph. Suet. *l'ovation, un petit triomphe.*
Oualis, e. Adi. was zur Triumphsfreude geboret. Gell. *ce qui concerne l'ovation.*
Inouans. o. 3. frohlockend. Apul. *fort joyeux.*

†ŎVVM. n. 2. das Ey, (die Eyer) *l'oeuf.*
Ouiparus, a, um. Eyer legend. Apul. *qui pond.*

P.

PĀBŬLVM. n. 2. das Futter. *le fourage.*
Pabularis, e. Adi. zum Futter gehörig. Plin. *qui concerne la pature.*
Pabulor, ari. Dep. 1. Futterung holen, weiden, fouragiren: düngen. *aller au fourage, paître, fumer.*
Pabulatio. f. 3. die Weide, Futterung Varro. *la pature, fourrage.*
Pabulator. m. 3. ein Fouragier. Caeſ. *le fourrageur.*
Pabulatorius, a, um. zum Futtern dienlich. Col. *qui concerne la pature.*
Pabulōſus, a, um. voll Futterung. Solin. *plein de fourrage.*

*PĂCISCOR, *vid.* PAX.

PAEDOR, ōris. m. 3. der Unflath, Geſtank *la ſaleté, ordure.*
Paedĭdus, a, um. Petr. *et* Paeminoſus, a, um. unflätig, ſchmutzig. Varr. ap. Non. *craſſeux.*
Impaedire. 4 beſudeln Plaut. *ſouiller.*

PAENŬLA, PENULA. f. 1. der Regenmantel, Reiſerock. *la caſaque, le manteau.*
Paenulatus, a, um. der einen Regenmantel trägt. *couvert d'un manteau.*
Paenuleus *et* Paenularius, a, um. der einen Mantel umhat. Lamprid. *couvert d'un manteau.*

PAETVS, a, um. ſchiel, liebäugig *qui a les yeux de travers.*
Paetulus, a, um. Dim. *et* Subpaetulus, a, um. ein wenig überſichtig Varro. *qui a les yeux un peu de travers.*

PĀGVS. m. 2. das Dorf, eine Gemeine aus mehr Dörfern. *le canton, la contrée.*
Pagatim. Adv. von Dorf zu Dorf. Liu. *de village en village.*
Pagānus, a, um. Dorf- *de païſan.* Subſt. ein Bauer. *païſan.* Eccleſiaſticis, ein Heide. *un païen.*
Paganicus, a, um. dorfhaftig, bäuriſch. Varro. *de village, de villageois.*
Paganalia Pl. n. 3. Bauerkirchmeß. Varro. *fetes de village.*
Semipaganus, a, um. halbgelehrt Perſ. *demiſavant.*

PĀLA. f. 1. die Schaufel, das Grabſcheid, die Backſchüſſel. *la pèle, béche.*
Bipālium. n. 2. ein Grabſcheid, Spaten, Karſt. Col. *le bouë, la marre.*

*PĂLAM. Adv. öffentlich. *ouvertement.*
Diſpalescere. 3. kundbar werden. Plaut. *éclater.*
Prōpalam. Adv. frey, öffentlich. *publiquement.*
Propalare. 1. kund machen, ausbreiten. Sidon. *divulguer.*

PALANGA, *vid.* PHALANGA.

*PĂLĀTIVM. n. 2. ein Palaſt. propr. Collis Rom. *un palais.*
Palatīnus, a, um. Hof- *de palais.* it. Subſt. der Pfalzgraf. Suet. *le Palatin.*

PĂLĀTVM. n. 2. der Gaume, Rachen. *le palais de la bouche.*

*PĂLEA. f. 1. die Spreu. *la fouarre.*
Palear. n. 3. die Ochſenkehle. *le famon d'un boeuf.*
Palearium. n. 2. der Spreuboden. Col. *lieu où l'on ſerre la paille.*
Paleatus, a, um. mit Spreu gemengt Col. *melé de paille.*

PALLA, ae. f. 1. ein Frauenmantel. *un manteau de femme.*
Pallula. f. 1. Dim. ein Mäntelchen. Plaut. *un petit manteau de femme.*
Pallium. n. 2. der Mantel. *le manteau.*
Palliŏlum. n. 2. Dim.
Palliaſtrum. n. 2. eine alte Hülle. Apul. *un mechant manteau.*
Palliare. 1. verhüllen. Apul *envelopper.*
Palliatus, a, um. der einen Mantel umhat. *qui porte un manteau long.*
Palliŏlatus, a, um. mit einem Mäntelchen bekleidet. Suet. *qui porte un petit manteau.*
Palliolatim. Adv. mit einem Mantel Plaut. *en chaperon.*
Depallare. 1. den Mantel nehmen, entblößen. Tert. *oter le manteau.*
Expalliatus, a, um. dem der Mantel genommen iſt. Plaut. *à qui on a enlevé le manteau.*

PALLEO, ui, ſine Sup. 2. ich bin blaß, oder bleich, fürchte mich. *je pâlis, ſuis pâle.*
*Pallidus, a, um. blaß, bleich. *pâle.*
Pallidulus, a, um. Dim. etwas bleich. Catull. *un peu pâle.*
Pallor, ōris. m. 3. blaſſe Farbe. *la pâleur.*
Palleſco *et* Expalleſco, pallui. 3. ich erblaſſe. Plin. *je pâlis.*
Expallidus, a, um. erblaßt. Tert. *pâle.*
Impalere. 2. Stat. *et* Impaleſcere. 3. blaß werden. *devenir pâle,*
Obpallere. 2. erblaſſen Prudent. *palir.*
Perpallidus, a, um. ſehr blaß Celſ. *fort pâle.*
Subpallidus, a, um. etwas bleich. Celſ. *un peu blême.*
Vepallidus, a, um. ſehr blaß. Horat. *tres pâle.*

†PALMA. f. 1. der Palmbaum, das Siegszeichen, der Sieg. *la palme.*
Palmula. f. 1. die Frucht des Palmbaums, Dattel. *la datte.*
Palmatus, a, um. mit Palmen geziert. Liu. *orné des palmes.*
Palmeus, a, um. von Palmen oder Datteln. Plin. *de palmier.*
Palmētum. n. 2. ein Palmenwald, oder Garten. Plin. *un lieu planté de palmiers.*
Palmārius, a, um. das vornehmſte. *digne du prix.*
Palmāris, e. Adi. zum Siege gehörig. *qui concerne la victoire.*
Palmiceus, a, um. von Palmenzweigen. Sulp. Seu. *de branches de palmier.*
Palmōſus, a, um. voll Palmenbäume. Liu. *abondant en palmiers.*
Palmĭfer, a, um. Ouid *et* Palmĭger, a, um. Plin. das Palmen trägt. *qui produit des palmiers.*
Palmĭprimus, a, um. das erſte von Palmen. Plin.
Palma. f. 1. die flache Hand. *la paume.*
Palmula. f. 1. Dim. Apul.
Palmŭlāris, e. Adi. das mit der flachen Hand geſchieht. Martian. Capell.
Palmaris, e. Adi. einer Spannen lang. Varro. *palmaire.*
Palmĭpedalis, e. Adi. einen Schuh und eine Hand breit oder lang. Colum. *qui a un pied et quatre doigts de large.*
Palmipes, ĕdis. einen Schuh und eine Hand breit oder lang, breitfußig. Plin. *d'un pied et quatre doigts ; qui a les pieds en patte d'oye.*
Palmare. 1. mit der flachen Hand zeichnen. Quinctil. *imprimer la marque de ſa main.*
Bipalmis, e. Adi. von zweenen Spannen. Liu. *qui a deux palmes.*
Depalmare. 1 Ohrfeigen geben. Gell. *ſoufleter.*

PALMES, itis. m. 3. der Rebe. Colum. *le ſarment.*
Palmare. 1. die Reben heften. Col. *lier la vigne à des echalas.*

PĀLOR, ari. Dep. 1. hin und her ſchweifen, ſicher hin und her ziehen. *errer, courrir çà et là.*
Palabundus, a, um. zerſtreut. Tertull. *qui fait en deſordre çà et là.*
Palitari. Dep. umher ſchweifen. Plaut. *errer çà et là.*
Diſpalari. Dep. 1. Ammian. *Idem.*

*PAIPO, *et* PALPOR. 1. ich ſtreichele, ſchmeichele. Plaut. (quem, cui) *je careſſe.*
Palpus. m. 2. *et* Palpatio. f. 3. die Schmeichelung. *la careſſe de la main.*
Palpabilis, e. Adi. handgreiflich. Oroſ. *palpable.*
Palparor. m. 3. ein Betaſter, Schmeichler. Plaut. *le tâteur, flatteur.*
Palpo. m. 3. Perſ. *Idem.*
Palpamen. n. 3. Prudent. *et* Palpamentum. n 2. Ammian. das Betaſten. *l'atouchement.*
Expalpare, Plaut. *et* Expalpari, Non. 1. etwas herausſchmeicheln. *tirer par flateries.*
Expalpatio. f. 3. die Beſänftigung. Tertull. *l'amadouement.*
Subpalpare. 1. beſtreicheln, liebkoſen. Symmach. *patelmer.*
*Palpĕbrae. Pl f. 1. die Augenlieder. *les paupieres.*
Palpebra. f. 1. Celſ. *Idem.*
Palpebrum. n. 2. die Augenwimmer Non. *la paupiere.*
Palpebralis, e. Adi. den Augenwimmern gehörig oder dienlich. Prudent. *qui concerne les paupieres.*
Palpebrare. 1. wimmern mit den Augen. Cael. Aurel *clignoter.*
Palpebratio. f. 3. das Augenwimmern. *le clignement.*
Impalpebratio. f. 3. die Erſtarrung der Augenlieder. *l'immobilité des paupieres.*
Palpito. 1. ich zappele, zittere. *je palpite.*
Palpitatio, ōnis. f. 3. das Beben, Herzklopfen. Plin. *la palpitation, le battement.*
Palpitatus. m. 4. *Idem.*

PĂLVDĀMENTVM. n. 2. ein Generalsrock. Plin *une cotte d'armes.*
Paludātus. m. 2. der einen Generalsrock trägt. *vêtu d'une cotte d'armes.*

PĂLVMBES. c. 3. die wilde Taube, Holztaube. *le ramier.*
Palumbulus. m. 2. Dim. ein Täubchen. Apul.
Palumbīnus, a, um. von Holztauben. Plin. *de ramier.*

†PĂLVS, ūdis. f. 3. der Sumpf, Pful, die Lache. *le marais.*
Paludōſus, a, um. voll Sumpf, voll Moraſt. Ouid. *marécageux.*
Paluſtris, e. Adi. ſumpfig, aus- im Sumpf. *marécageux, de marais.*
Paluſter, a, um. Vitruu. *Idem.*
Paludeſtris, e. Adi. ſumpficht. Caſſiod *marécageux.*
Palūdicŏla. m. 1. der in Sümpfen wohnet. Sidon. *qui demeure dans les marais.*
Paludifer, a, um. moraſtig. Auien. *qui fait des marais.*
Paludiuagus, a, um. der ſich in Sümpfen aufhält. Auien.

*PĀLVS. m. 2. der Pfahl. *le pieu.*
Palaria. Pl. n. 3. die Art einer Soldatenübung. Charif.
Palare. 1. mit Pfählen verſehen (den Weinſtock) *échalaſſer.*
Palatio. f. 3. das Pfahlſchlagen zu Grundlegung eines Gebäudes; das Pfahlwerk ſelbſt. Vitruu.
Depalare. 1. mit Pfählen befeſtigen. Tert. *paliſader.*
Depalatio. f. 3. die Abſteckung oder Befeſtigung mit Pfählen. Vitr. *l'action de paliſader.*
Depalator. m. 3. ein Baumeiſter, der Pfähle abſtecket. Tert.
Tripālis, e. Adi. dreypfählicht. Varro. *ſoutenu des trois echalas.*

PAMPINVS. m. 2. ein Rebenblatt, Weinblatt. *le pampre.*
Pampinarius, a, um. von Weinblättern. Plin. *de pampre.*
Pampineus, a, um. voll ſolcher Blätter. Virg. *plein de pampres.*
Pampinōſus, a, um. voll Weinblätter. Plin. *plein de pampres.*
Pampinaceus, a, um. von Weinlaub. Col. *de pampre.*
Pampino, are. 1. abblatten. Plin. *ébourgeonner la vigne.*
Pampinatio. f. 3. die Abblattung des Weinlaubes. Columel. *le defeuillement.*
Pampinator. m. 3. ein Laubbrecher. Col. *l'effeilleur.*
Expampinare. 1. das Weinlaub abnehmen, abblatten. Colum. *ébourgeonner la vigne.*

*PANDO, pandi, paſſum *et* panſum. 3. ich öffne, breite aus. *j'ouvre, étale.*
Panſus, a, um. ausgeſpannt. Prudent. *etendu.*
Paſſus. m. 4. der Schritt, (Pl. e) *le pas.* die Klafter, (Pl. m) *la toiſe.*
Diſpando *et* Expando, di, ſum. 3. ich breite aus. Plin. *j'étends.*
Oppandere. 3 entgegen ſtrecken. Grat. *etendre du devant.*
Praepandere. 3. vorſpannen, aufthun. Plin. *tendre au devant, ouvrir.*
Propanſus, a, um. ausgeſtreckt. Apul. *etendu au devant.*
Repandere. 3. aufmachen Apul. *ouvrir.*
Pandus, Plin. *et* Répandus, a, um. gebogen, gekrümmt. *plié, recourbé.*
Repandiroſtrus. m. 2. was einen krummen Schnabel hat. Pacuu. ap. Quinct *qui a le bec recourbé.*
Pando *et* Pandor. 1. ich beuge mich, gebe nach. *je me courbe.*
Pandiculor. 1. ich dehne, ſtrecke mich. Feſt *je m'alonge.*
Paſſim. Adv. hie und da. *çà et là.*
Paſſiuus, a, um. gemein, gemengt. Apul. *commun, ordinaire.*
Paſſiue. Adv. *Idem. et*
Paſſiuitus. Adv. insgemein. Tert. *ordinairement.*
Paſſiuitas. f. 3. die Umherſchweifung, Vermiſchung Tert.

*PANGO, (Arch. PAGO,) pĕgi *et vſitatius* pĕpigi, pactum. 3. ich hefte, mache. *j'agrafe, fais.*
Panctio. f. 3. die Pflanzung, Pfropfung. Pallad. *l'action de greffer.*
Pactilis, e. Adi. füglich zuſammengeſetzt. Plin. *qui eſt fait de pluſieurs choſes jointes enſemble.*
Pāgina. f. 1. ein Blatt, Seite im Buch. *la page.*
Pagella, Paginula. f. 1 Dim. ein Blättchen. *la petite page.*
Pagmentum *et* Antepagmentum. n. 2. allerhand Zierrathen an den Thüren. Vitruu
Compingo, ĕgi, actum. 3. ich hefte, füge. *je lie, ſerre.*
Compāges, is. *et* Compactio, onis. f. 3. die Zuſammenfügung. *l'aſſemblage.*
Compago. f. 3. die Zuſammenfügung, die Fuge. *l'aſſemblage.*
Compaginare. 1. zuſammenſetzen, aneinander fügen. Prudent. *mettre enſemble, joindre.*
Compactilis, e. Adi. das ſich wohl fügen läßt. Plin. *lié enſemble.*
Compactura. f. 1. die Fuge. Vitruu. *la jonction.*
Compacticius, a, um. veraccordirt. Tertull. *accordé.*
Depangere. 3. einſetzen, pflanzen. Colum. *planter.*
Expangere. 3. ſetzen, ordnen. Plin. *placer, poſer en ordre.*
Impingo, ĕgi, actum. 3. (Actiu.) ich ſchlage ſtoße an. *je heurte, jette.*
Impactio. f. 3 das Anſchlagen, Anſtoßen. Sen. *le choc.*
Impages. f. 3. ein Spuntnagel. Vitruu. *pieces de charpenterie ou de menuiſerie, qui tienne les uns aux autres par des mortoiſes, tenons, etc.*
Oppangere. 3. anheften. Plaut. *attacher.*
Propages. f. 3. ein Geſenk am Weinſtocke ; ein Geſchlecht. Non. *le provin de vigne ; la race, lignée.*
Prŏpāgo, ĭnis. f. 3. das Weingeſenke, Geſchlecht. *le provin de vigne, la race.*

Pro-

Propăgare. 1. fortpflanzen. (quid, in rem) *provigner.*
Propagatio, ōnis. f. 3. die Fortpflanzung. *la propagation.*
Propagator. m. 3. der fortpflanzet. *qui provigne.*
Propaginatus, a, um. ausgebreitet. Tert. *multiplié.*
Repagulum. n. 2. der Riegel. *le verrouil.*
Subpingere. 3. anheften. Plaut. *attacher.*
Superpingere. 3. hinzuſetzen. Symmach. *mettre.*

*PĀNIS, is. m. 3. das Brodt. *le pain.*
Panarium. n. 2. der Brodtkorb. Suet. *le panier à pain.*
Panariolum. Dimin. ein kleiner Brodtkorb. Martial. *un petit panier à pain.*
Panificium. n. 2. das Backwerk, Brodtbacken. Sueton. *la boulangerie, patisserie.*

*PANNVS. m. 2. das Tuch, wöllen Tuch. Pl. Lumpen. *le drap.* Plur. *haillons.*
Panniculus. Dim. Celſ. *et*
Pannulus. m. 2. Dim. ein Stückchen, Läppchen. Apul.
Pannārium. n. 2. das Tuch, Zeug. Stat. *les draps, les etoffes.*
Pannōſus, a, um. lumpicht, zerlappt. Sen. *couvert de guenille.*
Panniceus, *vel* Pannicius, a, um. Petron. zerlumpt, bettleriſch. *couvert de guenille, vetu pauvrement.*
Depannis, e. Adi. Non. *et* Impannis, e. Adi. Plaut. unbekleidet. *ſans habits.*

PANTĬCES. m. 3. Pl. der Wanſt. Martial. *les inteſtins.*

PĀNVS. m. 2. die Weberſpule. *la bobine.*
Pānicula. f. 1. *et* Panniculus. m. 2. Plin. die kleinen Faſen an den Nüſſen. *l'epy du millet, les chatons des noyers et coudriers.*
Pānicum. n. 2. Hirſe, Grütze. Caeſ. *toute ſorte de menu grain.*

*PĂPĀVER, eris. n. 3. der Mohn, die Klapperroſen. *le pavot.*
Papaвereus, a, um. von Mohn. Ouid. *de pavot.*
Papaveratus, a, um. wie Mohn. Plin. *de couleur de pavot, ſemé de figures de pavot.*

PĀPĬLIO, onis. m. 3. ein Schmetterling. It. Gezelt. *un papillon, pavillon.*

PĂPŬLA. f. 1. eine Hitzblatter. Sen. *un bourgeon.*
Papillae. f. 1. Pl. die Warzen an der Bruſt. Ouid. *les mamelons.*
Expapillare. 1. die Bruſt entblößen Plaut. *decouvrir le ſein.*

†PĂPYRVS. f. 2. penult. longa. das Papier. Plin. *papier.*
Papyrāceus, a, um. papieren, von Papier. Plin. *de papier.*
Papyrius, a, um. papieren. Auſon. *de papier.*
Papyrinus, a, um. *Idem.* Varro.

*PAR, păris. o. 3. gleich. *égal.* Subſt. n. ein Paar. *un paire.*
Pariter. Adu. zugleich, gleicher weiſe. *enſemble, également.*
Parilis, e. gleich. *pareil.*
Parilitas. f. 3. die Gleichheit. *l'égalité.*
Paritas. f. 3. die Gleichheit. Arnob. *l'égalité.*
Parare. 1. einrichten, ſich vergleichen. Salluſt. *regler.*
Pariare. 1. vergleichen, gleich machen. Tertull. *egaler la depenſe de ſes comptes à la recette.*
Compar, paris. o. 3. gleich, gleicher Gattung. Liu. *égal, aſſorti.*
Comparilis, e. Adi. gleich. Auſon. *egal.*
Comparo. 1. ich vergleiche, paare. (cui, cum quo, ad quid, inter ſe rem) *je compare.*
Comparate. Adu. in Vergleichung. *en comparaiſon.*
Comparatio, nis. f. 3. die Vergleichung *la comparaiſon.*
Comparabilis, e. das ſich vergleichen läßt. *comparable.*
Comparaticius, a, um. was ſich vergleichen läßt. Tert. *comparable.*
Comparatiuus, a, um. was ſich vergleichen läßt. *comparatif.*
Comparatiue. Adu. vergleichungsweiſe. Gell. *comparativement.*
Incomparabilis, e. unvergleichlich. *ſans egal.*
Incomparabiliter. Adu. unvergleichlicher weiſe. *incomparablement.*
Diſpar, is. n. 3. ungleich. *different, mégal.*
Diſparilis, e. *et* Diſpariliter. Adu. *Idem.* Varr.
Diſparilitas. f. 3. die Ungleichheit. *la diſparité.*
Diſparatus, a, um. entgegen geſetzt. *oppoſé.*
Diſparatio. f. 3. die Abſonderung. Vitruu. *la ſeparation.*
Diſparaſcere. 3. ungleich ſeyn. Claud. Mamert. *être diſſemblable.*
Impar. o. 3. ungleich. *inegal.*
Impariter. Adu. ungleich. Horat. *inegalement.*
Imparilis, e. Adi. ungleich. Aur. Vict. *inegal.*
Imparilitas. f. 3. die Ungleichheit. Gell. *l'inegalité.*
Sēpar, is. o. 3. abgeſondert, ſonderlich. Stat. *divers, ſeparé.*
*Sēparo. 1. ich ſondere ab. *je ſepare.*
Separate *et* Separatim. Aduu. abſonderlich. *ſeparément.*
Separatus. m. 4. die Abſonderung. Apul. *la ſeparation.*
Separatio. f. 3. die Abſonderung. *la ſeparation.*
Separator. m. 3. der da abſondert. Tertull. *qui ſepare.*
Separatrix. f. 3. die da abſondert. Aug. *celle qui ſepare.*
Separabilis, e. das ſich trennen läßt. *ſeparable.*
Inſeparabilis. unzertrennlich. *inſeparable.*
Diſſeparare. 1. abſondern Nazar. *ſeparer.*
Diſſeparatio. f. 3. Porc. Latro Decl. in Catil.
Inſeparatus, a, um. unzertrennt. Tert. *qui n'eſt pas ſeparé.*
Inſeparabiliter. Adu. unzertrennlicher weiſe. Lactant. *inſeparablement.*
Inſeparabilitas. f. 3. die Unzertrennlichkeit. Auguſt. *l'indiſſolubilité.*
Suppar, is. o. 3. faſt gleich. *presque égal.*
Supparare. 1. faſt gleich machen. Tertull. *rendre presqu'égal.*
Acquiparare, *vid.* ACQVVS.

*PARCO, pĕperci, parſum. 3. ich ſchone, verſchone. (cui cum inf.) *j'epargne, menage.*
Parcus, a, um. ſparſam. *menager.*
Parce. Adu. *Idem.*
Parciter. Adu. kärglich. Non. *chichement.*
Parcitas. f. 3. die Seltenheit. Sen. *la rareté.*
Parcilŏquium. n. 2. die ſparſame Rede. Apul. *la retenue à parler.*
Parcĭpromus. m. 2. der Geizhals. Plaut. *le mesquin.*
Parſimonia. f. 1. die Sparſamkeit. *l'epargne.*
Comparcĕre. 3. zuſammen ſparen. Ter. *amaſſer en epargnant.*
Dēparcus, a, um. ſehr karg. Apul. *fort chiche.*
Deparcere. 3. ſparen. Solin. *menager.*
Imparcĕre. 3. erkargen. Plaut. *amaſſer par leſine.*
Perparce. Adu. ſehr genau. Ter. *fort chichement.*
Praeparcus, a, um. ſehr ſparſam. Plin. *très-mesquin.*
Reparcere. 3. erſparen Luer. *epargner.*
Triparcus, a, um. gar ſehr karg. Plaut. *très-ladre.*

*PĀREO, ui, itum. 2. ich gehorche, bin unterthan. *j'obeis.*
Appareo *et* Comparco, ui, itum. 2. ich erſcheine, erhelle, warte auf. *je parois, ſers.*
Apparentia. f. 1. der Schein. Tertull. *l'apparence.*
Apparitio, nis. f. 3. die Aufwartung, Erſcheinung. *la fonction, apparition.*
Apparitura. f. 1. Sueton. die Aufwartung. *la fonction de lecteur.*
Apparitor, oris. m. 3. der Aufwärter, Gerichtsdiener. *le ſerviteur, huiſſier.*
Comparere. 2. erſcheinen. *comparoitre.*
Diſparere. 2. verſchwinden. Lactant. *diſparoitre.*
Imparentia. f. 1. der Ungehorſam. Gell. *la deſobeiſſance.*

†PĂRIES, iĕtis. m. 3. die Wand, (Wände) *la muraille.*
Parietalis. e. Adi. zur Wand gehörig. Marc. Emp. *qui concerne les murailles.*
Parietina. f. 1. eine alte baufällige Wand. *le reſte d'anciens murs.*
Parietarius. m. 2. der Maurer. Firmic. *le maçon.*

*PĂRIO, pĕpĕri, partum. 2. ich gebähre, (iebreſt, iebret, iehrſt, iehrt, ahr, ohren) ſchaffe mit Mühe. *j'enfante, acquiers.*
Partus. m. 4. die Geburt, Leibesfrucht. *le terme, la portée.*
Partura. f. 1. die Geburt. Varr. *l'accouchement.*
Partitudo. f. 3. Plaut. *et* Paritudo. f. 3. Solin. die Niederkunft. *l'accouchement.*
Partio. f. 3. die Geburt. Gell. *le terme.*
Partualis, e. Adi. zum Gebähren gehörig. Tertull. *qui concerne les couches.*
Partūmēius, a, um. geſchickt zu gebähren. *qui accouche facilement.*
Parturio, ire. 4. mit Gebahren umgehen, in Kindesnöthen ſeyn. *être en travail d'enfant.*
Parturitio. f. 3. die Gebährung. Aug. *l'enfantement.*
Parens, tis. c. 3. Vater, Mutter. Pl. Aeltern. *pere et mere.*
Parentēla. f. 1. die Freundſchaft. Capitol. *la parenté.*
Parentare. 1. der Aeltern Gedächtniß begehen, die Seinigen rächen. *faire les funerailles de ſes pere et mere, vanger la mort des ſiens.*
Parentatio. f. 3. das Leichbegängniß. Tert. *les funerailles.*
Parentalis, e. Adi. väterlich. Ouid. *des ayeuls.*
Parentalia. n. 3. Pl. das Leichbegängniß. *les funerailles de ſes parens.*
Adparere. 3. zuwege bringen, zubereiten Lucret. *acquerir, preparer à.*
Antepartus, a, um. vorher erworben. Plaut. *acquis auparavant.*
Expartus, a, um. nicht mehr trächtig. Varr. *ſterile, qui a mis bas.*
Poſtpartor. m. 3. der Nachfolger, Erbe. Plaut. *le ſucceſſeur, heritier.*
Reparturire. 4. wiedergebähren. Alcim. *accoucher derechef.*
Compoſita a Pario, *quae* a *mutant in* e, *ut* Aperio, Comperio, *cet. vid. in* PERIO.

*PARMA. f. 1. der Schild. *le bouclier.*
Parmula. Dim Hor.
Parmatus *et* Parmularius. Quinct. Liu. mit einem Schilde verſehen. *qui porte un bouclier.*

*PĂRO. 1. ich bereite, ſchaffe, rüſte. *j'appréte, prépare.*
Parātus, a, uu. bereit, fertig. (ad rem, rei, re) *prêt, diſpoſé.*
Parate. Adu. fertig, geſchickt. *adroitement.*
Paratus. m. 4. der Vorrath, die Anſtalt. Quinctil. *la proviſion, la preparation.*
Parābilis, e. das wohl zu bekommen iſt. *facile à obtenir.*
Parārius. m. 2. ein Unterhändler. *un entremetteur.*
Parĭtare. 1. Frequ. trachten. Plaut. *s'appreter.*
Apparo. 1. ich bereite, rüſte zu. *j'appréte, me diſpoſe.*
Apparatus. m. 4. *et* Apparatio. f. 3. die Zubereitung, Zurüſtung. *l'appareil.*
Apparate. Adu. köſtlich, prächtig. *ſomptueuſement.*
Apparator. m. 3. der etwas zubereitet. Liu. *qui apprete.*
Inapparatio. f. 3. ſchlechte Anſtalt Herenn. *le défaut de preparation.*
Comparo. 1. ich ſchaffe, bringe zuwege. *j'acquiers, procure.*
Comparatio, onis. f. 3. die Zurüſtung, Beyſchaffung. *le fourniſſement.*
Comparatus. m. 4. die Anſchaffung. Vitruu. *le preparatif.*
Imparatus, a, um. unbereitet, ungerüſtet. *dépourvu, qui n'eſt pas préparé.*
Imparatio. f. 3. die Unrichtigkeit, übele Beſchaffenheit. Marc. Emp. *la mauvaiſe diſpoſition.*
*Impĕro. 1. ich gebiete, (et, eten) befehle, regiere. *je commande.*
Induperare. 1. befehlen. Hygin. *commander.*
Imperatum. n. 2. Caeſ. *et* Imperatus. m. 4. Ammian. die Verordnung. *l'ordonnance.*
Imperito. 1. ich herrſche, regiere. c. Dat. *je domine.*
Imperatiuus, a, um. befehlend, gebothen. Macrob. *imperatif.*
Imperātor, oris. m. 3. der General, der Kaiſer. *le General, Empereur.*
Induperator. ein Befehlshaber. Enn. *un General.*
Imperatrix. f. 3. die Regentinn. *la femme, qui commande.*
Imperatorius, a, um. dem Feldherrn gehörig *de commandant.*
Imperatorie. Adu. wie ein Feldherr. Treb. Poll. *en commandant.*
Imperium. n. 2. die Macht, Herrſchaft, das Reich. *l'empire, pouvoir.*
Impĕrialis, e. Adi. zum Reiche oder zur Regierung gehörig. Ammian. *imperial.*
Imperiabiliter. Adu. herrſchſüchtiger weiſe. Cat. ap. Charif. *imperieuſement.*
Imperioſus, a, um. herriſch, gebiethetiſch. *imperieux.*
Imperioſe. Adu. gebiethеriſcher weiſe. Gell. *imperieuſement.*
Praeparare. 1. zubereiten, vorher bereiten. *préparer.*
Praeparatio, onis. f. 3. die Zubereitung. *la préparation.*
Praeparatus. m. 4. Vellei. *et*
Preparatura. f. 1. die Zubereitung. *la preparation.*
Praeparator. m. 3. ein Zubereiter. Tert. *qui prepare.*
Reparo, are. 1. wieder machen, erſtatten. *reparer.*
Reparatio. f. 3. die Ergänzung. Prudent. *la reparation.*
Reparator. m. 3. ein Wiederbringer, Erneuerer. Stat. *le reparateur, reſtaurateur.*
Reparabilis, e. das wieder zu erlangen iſt. Sen. *reparable.*
Irreparabilis, e. unwiederbringlich. Virg. *irreparable.*
Recuperare. cum Derivv. *vid. in* CAPIO.
Supparare. 1. mit zubereiten. *preparer avec.*
Supparatura. f. 1. die Erſetzung. Tert.

PARO, ōnis. m. 3. ein Raubſchiff. *un brigantin.*

Paruncŭlus. m. 2. Dim. Cic. ap. Isidor.
†PARS, tis f. 3. der Theil, das Stück, die Partey. *le part, la partie.*
Particula. f. 1 Dim.
Particularis, e. Adi. einzeln. Apul. *particulier.*
Particulatim. Adu. stückweise. Col. *en detail, par piece.*
Particulatio. f. 3. die Zerstückung. Märt. Capell.
Particulo. m. 3. ein Miterbe. Pompon. ap. Non. *le coheritier.*
Partim. Adu. theils, zum Theil. *en partie.*
Partior. Dep. 4. ich theile, zertheile. (cum quo, in partes, inter se) *je distribuë par parties.*
Partio. f. 3. die Theilung Plaut *le partage.*
Partiarius, a, um. gleichgetheilt. *qui se partage par moitié.*
Partiario. Adu. auf halben oder gleichen Theil. Cato.
Partiatim. Adu. stückweise. Cael. Aurel. *par parcelles.*
Partibilis, e. Adi. theilbar. Claud. Mamert. *divisible.*
Partilis, e. *Idem.* Amm.
Partiliter. Adu. stückweise. Arnob. *par pieces.*
Partite. Adu. Partito, Vlpian. *et* Partitim. Adu. Claud. getheilt. *avec distribution, en divisant.*
Partitio, nis. f. 3. die Theilung *le partage.*
Partitor. m. 3. ein Theiler. *qui partage.*
Bipartior. Dep. 4. ich theile in zwey Theile. *je partage en deux.*
Bipartitus, a, um. in zwey Theile getheilt. *divisé en deux.*
Bipartito. Adu. in zwo Theilen. *en deux parties.*
Tripartitus *et* Tripertitus, a, um. dreytheilig, in drey Theile. *partagé en trois.*
Tripartito. Adu. auf dreyen Seiten. *en trois parts, par trois endroits.*
Quadripartitus, a, um. viertheilig, in vier Theile *partagé en quatre.*
Quadripartito. Adu. auf vier Theilen. Col. *en quatre parts.*
Quadripartitio. f. 3. die Theilung in vier Stücken. Varr. *le partage en quatre.*
Quinquepartitus *vel* Quinquepertitus, a, um. fünftheilig. *partagé en cinq.*
Quinquepartito. Adu. in fünf Theile. Plin. *en cinq parties.*
Multipartitus, a, um. vielfach getheilt. Plin.
*Dispertio. 4. ich zertheile. *je distribuë.*
Dispartiri. 4. Dep. eintheilen. *partager, partir.*
Dispertitio. f. 3. die Zertheilung. Tert. *la distribution.*
Dispartibilis, e. Adi. theilbar. Tert. *divisible.*
Impertio. 4. ich theile mit, gebe. (cui quid, quem re) *je fais part.*
Impertiri. 4. Dep. geben, mittheilen. *departir, octroyer.*
Impertitio. f. 3. die Mittheilung. Arnob. *la communication.*
Impertilis, e. Adi. untheilbar. August. *indivisible.*
Expers, tis. f. 3. ohne Theil, ausgeschlossen. (rei, re) *qui n'a point du part.*
Superpartiens. o. 3. *et* Superparticularis, e. Adi. ein paar Rechenwörter bey den alten Rechenmeistern. Mart. Cap.
Partĭceps, ĭpis. o. 3. theilhaftig. (rei) *participant.*
Participo, āre. 1. theilhaftig werden (rem) theilhaftig machen. (quem rei, vel re) *je participe, rends participant.*
Participatio. f. 3. Spartian. *et* Participatus. m. 4. Varr. die Theilnehmung *la participation.*
Participalis, e. theilhaftig. Varr. *qui participe.*
Participium. n. 2. das Mittelwort. Varr. *le participe.*
Participialis, e. Adi. zum Mittelworte gehörig. Quinct. *de participe.*
Comparticeps. o. 3. ein Mitgenoß. Vulg. *qui participe avec.*
Portio, onis. f. 3. ein Theil, Antheil. *la portion.*
Portiuncula. f. 1. Dim. Apul.
Portionalis, e. einzeln. Tert. *particulier.*
Proportio, nis. f. 3. die Vergleichung, das Ebenmaaß. *la proportion.*
Proportionatus, a, um. Firmic. *et* Proportionalis, e. Adi. Frontin. gleichförmig, gleichgetheilt. *proportionné.*
PARUS, i. m. 2. die Meise. Auctor Philom. *la mezange.*
*PARVUS, a, um. klein, wenig. *petit, peu.*
Parue. Adu. ein wenig Vitr *un peu.*
Paruŭlus. m. 2. ein kleines Kind. *un enfant.* *et* Adi. klein *fort petit.*
Paruŭlum. Adi. Plin. gar wenig. *fort peu.*
Paruitas, ātis f. 3. die kleine Statur, Wenigkeit. *la petiteſſe.*
Pauci *et* Paullulus, *vid. seorsim.*
Perparuus, a, um. Perparuulus, a, um. Dim. *et* Praeparuus, a, um. Iuuenc. sehr klein *très-petit.*
Parum *et* Parumper. Adu. wenig *peu.*
Perparum. Adu. sehr wenig. *tres peu.*
†PASCO, pāui, pastum. 4. ich weide, füttere Act. *je pâis.*
Pastus. m. 4. *et* Pastio. f. 3. die Weide, Fütterung. *la pâture, action de pâitre.*
Pastura. f. 1. die Weide, Fütterung. Pallad. *la pature des animaux.*
Pascuus, a, um. darauf man weidet. Lucr. *où l'on fait pâitre.*
Pascuum. n. 2. die Weide. Col. *la paturage.*
Pascue. Adu. köstlich Apul. *magnifiquement.*
Pastor, oris. m. 3. der Hirte. *le pasteur.*
Pastorālis, e. Liu. *et* Pastorius, Hor. *ac* Pastorĭcius, a, um. dem Hirten gehörig. *pastoral*
Pastoraliter. Adu. auf Hirten Art. Fortun. *à la maniere des bergers.*
Pastricus, a, um gemastet. Apic. *engraiſſé.*
Pascitare. 1. Frequ. oft weiden Varr. *paitre souvent.*
Pascualis, e. Adi. das auf der Weide geht. Vulg. *qui pait.*
Pabulum, *cum derivv. vid supra suo loco.*
Compascere. 3. miteinander weiden Varr. *paitre enſemble.*
Compastor. m. 3. ein Mithirte. Hygin. *qui mene paitre avec un autre.*
Compascuus, a, um. zur gemeinen Weide gehörig. *commun, paturages communes.*
Depascere *et* Depasci. Dep. 3. abweiden, abfressen. *brouter.*
Depastio. f. 3. Plin. die Abweidung *l'action de brouter.*
Epastus, a, um. geweidet, gesättiget. Ouid. *qu'on a fait paitre.*
Impascere. *id quod* Pascere.
Impastus, a, um. ungegessen, ungefüttert. Virg. *qui n'a pas mangé.*
Perpascere 3. mästen Varr. *engraiſſer.*
Repascere. 3. wiederspeisen. Paullin. Nolan. *repaitre.*
Compesco, pescui sine Sup. 3. ich halte zurück, zusammen, zähme. *j'arrête, retiens, reprime.*
Dispesco, pescui. sine Sup. 3. ich vertheile, führe von einander. *je divise, sépare.*
PASSER, ĕris. m. 3. der Sperling Plin. *le moineau.*
Passer marinus. der Strauß. *l'autruche.*
Passerculus. m. 2. Dim.
Passerīnus, a, um. von Sperlingen. Pompon. ap. Non. *de moineau.*
PASTINACA, ae. f. 1. der Pastinak Plin. *panais.*
PASTĪNVM. n. 2. der Karst, die Weinhacke *la houë.*
Pastinare *et* Repastinare. 1. umhacken. *remuer la terre avec la houë.*
Pastinatus. m. 4. Plin. *et* Pastinatio. f. 3. Col. das Umhacken, Umgraben. *le remuement de la terre.*
Pastinator. m. 3. der Winzer, Weinhacker. Col. *le vigneron.*
Perpastinare. 1. wohl durchhacken. Tertull. *remuer bien la terre avec la houë.*
Repastinatio. f. 3. die Umhackung. *seconde façon qu'on donne à la vigne.*
†PĂTEO, ui. sine Sup. 3. ich stehe offen, bin kund. (cui) *je suis ouvert.*
Patenter. Adu. frey, offen. *ouvertement.*
Patescere, ui. sine Sup. offen werden, an Tag kommen. Virg. *s'ouvrir.*
Pator. m. 3. die Oeffnung. *la fente.*
Pătulus, a, um. offen, ausgebreitet. *ouvert, étendu.*
Adpatulus, a, um. klar, offenbar. Varr. *evident, manifeſte.*
Prŏpatulus, a, um. frey, offen *ouvert à tous.*
Patĕfacio, fēci, actum. 3. ich öffne, offenbare. (cui quid, ad quid, in quem) *j'ouvre, fais connôitre.*
Patefactio, onis. f. 3. die Eröffnung. *l'ouverture.*
Patibŭlum. n. 2. der Galgen. *le gibet.*
Patibulus, Apul. *et* Patibulatus, a, um. Plaut. gehenkt. *patibulaire, pendu.*
Bipătens. o. 3. doppelt, auf zwey Seiten aufgehend. Virg. *qui s'ouvre en deux.*
Dispatere. 2. hin und her offen seyn Lactant. *avoir diverſes ouvertures.*
Interpatere. 2. dazwischen offen seyn Lactant. *être entr'ouvert.*
†PĂTER, tris. m. 3. der Vater, (des Vaters odern Vatern, die Vâter) *le pere.* Pl. Vorfahren. *ancêtres.*
Patrius *et* Paternus, a, um. väterlich. *de pere, paternel.*
Paternitas. f. 3. die Vaterart. August. *la paternité.*
Patrie. Adu. vaterlich Quinctil. *paternellement.*
Patria. f. 1. das Vaterland. *la patrie.*
Patricus, a, um. väterlich. Varr. *de pere.*
Patrice. Adu. wie ein Vater Plaut. *en pere.*
Patrimus. m. 2. dessen Vater noch lebet. *qui a ſon pere vivant.*
Patrima. f. 1. *Idem.* Liu.
Patrimōnium. n. 2. das Erbgut. *la patrimoine.*
Patrimonialis, e Adi. vom Vater geerbt. Cod. *patrimonial.*
Patrissare. 1. dem Vater nachschlachten, nacharten. Ter. *imiter le pere.*
Patritus, a, um. vom Vater herrührend. Plaut. *qui vient du pere.*
Patruus. m. 2. des Vaters Bruder. *l'oncle paternel.*
Patrius, a, um. von des Vaters Bruder. Horat. *d'oncle paternel.*
Patruēlis, is. c. 3. der Vetter, (des Vetters oder Vettern) des Vaters Bruders Sohn *le couſin germain paternel.*
Patruēlis, e. Adi. von des Bruders Kindern Ouid. *de couſin germain.*
Patrĭcius. m. 2. ein Geschlechter. Suet. *un patricien.*
Patricius, a, um. edel Vell. *de patricien.*
Patriciatus. m. 4. der Geschlechterstand. Suet. *la dignité de patricien.*
Paterfamilias, *vid.* FAMILIA.
Patricida, *vid.* CAEDO.
Propatruus. m. 2. des Großvaters Bruder. Dig. *le grand oncle.*
Repatriare. 1. heimziehen. Solin. *retourner dans ſa patrie.*
Semipater. m. 3. Ouid. der Halbvater. *demi-pere.*
Patrōnus. m. 2. (Patrona. f. 1. Ter.) ein Patron, Vorsprecher. *un patron, protecteur.*
Patronalis, e. Adi. dem Patron gehörig. Dig. *qui eſt du au patron.*
Patronatus. m. 4. das Schutzrecht. Dig. *la protection.*
Patrōcinor. Dep. 1. ich vertheidige, vertrete. (cui) Quinctil. *je defends.* (*defenſe.*
Patrocinium. n. 2. der Schutz, die Vertheidigung. *la protection,*
Compatronus. m. 2. ein Mitpatron. Vlp.
PĂTĔRA. f. 1. ein weiter Becher, Schaale *une coupe, taſſe.*
†PĂTĪNA. f. 1. eine Schüssel. *un grand plat.*
Patella. f. 1. Dim. eine Schüsselchen, flache Schüssel. *un petit plat.*
Patellarius, a, um. klein, gering, dem nur eine kleine Schüssel gegeben wird Plaut.
Patinarius, a, um. die Schüsseln angehend. Suet. *qui concerne les plats.*
Tripatinum. n 2. ein Mahl von dreyen Schüsseln. Plin
*PĂTIOR, passus sum. Dep. 3. ich leide, (litte, gelitten) lasse geschehen. *je ſouffre.*
Patiens, tis. o. 3. geduldig. *patient.*
Patienter. Adu. *Idem. patiemment.*
Patientia. f. 1. die Geduld, Ausdauung. *la patience.*
Patibilis, e. leidlich, was leiden kann. *paſſible, capable de ſouffrir.*
Passio. f. 3. die Gemuthsbewegung, das Leiden Apul. *la paſſion.*
Passionalis, e. Adi. empfindlich. Tert. *ſenſible.*
Passivus, a, um. leidend Apul. *paſſif.*
Passibilis, e. Adi. leidend Tert. *qui peut ſouffrir.*
Passibiliter. Adu. schmerzlicher, empfindlicher weise. Tert. *douloureuſement, ſenſiblement.*
Passibilitas. f. 3. die Leidenschaft Arnob. *la paſſibilité.*
Compatior. Dep. 3. mitleiden. Tert. *compatir.*
Compassio. f. 3 das Mitleiden Tert. *la compaſſion.*
Compassibilis, e. Adi mitleidend Tert. *qui a compaſſion.*
Incompassibilis, e. Adi. nicht mitleidend. Tert. *qui eſt ſans compaſſion.*
Impassibilis e. Adi. ohne Leiden. Lactant. *impaſſible.*
Impatibilis, e. Adi. unerträglich. *inſupportable.*
Impatiens, tis. o. 3. ungeduldig, unleidlich. (rei) *impatient.*
Impatienter. Adu. unleidlich Plin. *impatiemment.*
Impatientia. f. 1 die Ungeduld. *l'impatience.*
Perpetior, pessus sum. Dep. 3. ich dulde aus, vertrage. *je ſoufre, endure.*
Perpessio, onis. m 3. das Leiden, die Vertragung. *la ſouffrance.*
Perpessus. m. 4. das Leiden. *la ſouffrance.*
Perpessĭcius, a, um. der viel vertragen kann. Sen. *accoutumé aux ſouffrances.*
*PĂTRO. 1. ich thue, übe, vollende. *je fais, accomplis, acheve.*
Patratio. f. 3. die Verübung, That. Vell. *l'execution, l'action.*
Patrator. m. 3. ein Stifter, Urheber, Thäter. Tac. *qui fait, executt.*

Expatrare. 1. verthun. Catull. *dissiper.*
Perpetrare. 1. thun, ausrichten. *executer, effectuër.*
Perpetrator. m. 3. der Thäter Sidon. *qui a fait, commis.*
Perpetratio. f. 3. die That, Vollbringung. *l'accompliſſement, l'execution.*
Perpetrabilis, e. Adi. zugelaſſen. Tert. *permis.*
†Impetro. 1. ich erlange, erhalte. *j'obtiens.*
Impetratio, nis. f. 3. die Erlangung. *l'impetration.*
Impetrator. m. 3. der erlanget. *qui obtient.*
Impetrabilis, e. das zu erlangen iſt. Liu. *impetrable.*
Subimpetrare. 1 zugleich mit erlangen. Tac. *obtenir avec.*

†PAVCI, ae, a. Plur. wenige. *peu, petit nombre.*
Pauculi, ae, a. Dim.
Paucitas, atis. f. 3. die Wenigkeit. *le peu, la petite quantité.*
Paucies. Adu ſelten. Non. *rarement.*
Pauxillus, a, um. ſehr wenig. *très-peu.*
Pauxillum *et* Pauxillulum Adu. Plaut. Sidon. *et*
Pauxillo. Adu. ein wenig. Celſ. *un peu.*
Pauxillulus, a, um. ſehr wenig. Ter. *très-peu.*
Pauſillulum. Adu. ein klein ſehr wenig. Plaut. *très-peu.*
Pauxilliſper. Adu. kürzlich. Plaut. *pour un peu de tems.*
Pauciloquium. n. 2. wenig Worte. Plaut. *peu de paroles.*
Perpauci, ae, a. Nep. *et* Perpauculi, ae, a. ſehr wenig. *fort-peu.*
Perpauxillum. Adu. aufs wenigſte. Plaut. *extremement peu.*

*PĂVEO, pāui. ſine Sup. 2. ich erſchrecke. (quid) *je m'effraye.*
Pauor, ōris. m. 3. der Schrecken, die Furcht. *grand peur, la terreur.*
Pauĭdus, a, um. erſchrocken, furchtſam. *craintif, peureux.*
Pauide. Adu. aus Furcht. Liu. *avec peur.*
Pauefco, Gell. *et* Expauefco. 3. ich erſchrecke. *je m'effraye.*
Pauitare. 1. zittern, ſehr fürchten. *trembler de peur.*
Pauefactus, a, um. erſchreckt. Ouid. *épouvanté.*
Compauefcere. 3. erſchrecken. Microb. *s'effrāier.*
Expauidus, a, um erſtaunt, erſchrocken. Gell. *ſaiſi de fraieur.*
Expauefacere. 3. ſcheu machen Sen. *faire peur.*
Impauidus, a. um. unerſchrocken Liu. *intrepide.*
Impauide. Adu. ohne Scheu. Liu. *avec intrepidité.*
Perpauefacio. 3. einen ſehr erſchrecken, durchängſtigen. Plaut. *faire une grande fraieur.*

PĂVIO. 4. ich ſchlage, ſtampfe Plin. *je bats pour applanir.*
Pauĭcula. f. 1. der Schlägel, die Rammel. *la hie, batte.*
Pauimentum. n. 2. das Eſtrich, der Fußboden. *le pavé, planché.*
Pauimentare. 1. einen Boden machen. Plin. *paver, carreler.*
Pauimentatus, a, um mit einem Boden verſehen. *pavé, carrelé.*
Circumpauitus, a, um. was um und um in eine Ebene gebracht iſt. Plin. *applani tout autour.*
Compauitus, a, um. zertreten, zerſtoßen. Apul. *foulé, ecraſé.*
Depauitus, a, um. ebengemacht Solin. *applani.*
Tripūdium. n. 2. ein Freudenſprung. *une danſe en trepignant.*
Tripudio. 1. ich ſpringe fur Freuden. *je trepigne.*

PAVLVS *vel* PAVLLVS, a, um. klein *peu.*
*Paullo *et* Paullum. Adu. ein wenig. *un peu.*
Perpaullum. Adu. ſehr wenig. *très-peu.*
Perpaullulus, a, um. ſehr klein. *très-petit.*
Paullulus, a, um. ſehr klein. *très-peu.*
Paullulum *et* Perpaullulum. Aduu. *Idem.*
Pauliſper. Adu. eine wenige Zeit. *un peu de tems.*
Paullatim. Adu. allmählig. *peu à peu.*

*PĀVO, ōnis. m. 3. der Pfau (Pl. en) *le paon.*
Pauus. m. 2. *et* Paua. f. 1. der Pfau. Gell. *le paon.*
Pauoninus, a, um. von Pfauen. Varr. *de paon.*

†PAVPER, ĕris. o. 3. arm, dürftig *pauvre, indigent.*
Pauperculus, Ter. *et* Paupertinus, a, um. Gell. *Idem.*
Pauperius. Adu. armſeliger. Tert. *plus pauvre.*
Paupertas, ātis. f. 3. *et* Pauperies. f. 5. die Armuth. *la pauvreté.*
Pauperare. 1. arm machen. Horat. *appauvrir.*
Depauperare 1. arm machen Varr. *appauvrir.*
Perpauper. o. 3. ſehr arm *très-pauvre.*

†PAX *et* PĀCIS. f. 3. der Friede oder Frieden, (des Friedes, Frieden oder Friedens) *la paix.*
Pacālis, e. Adi friedlich, zum Frieden gehörig. Ouid. *de paix, qui concerne la paix.*
Pāco. 1. ich ſtille, beruhige Caeſ *j'appaiſe.*
Pacatus, a, um. ſtille, ruhig, friedſam. *paiſible, tranquille.*
Pacate. Adu. friedlich. Petron. *paiſiblement.*
Pacatio. f. 3. der Friedensſchluß. Frontin. *le traité, la concluſion de paix.*
Pacator. m. 3. ein Friedensſtifter Sen. *le pacificateur.*
Pacatōrius, a, um. verträglich, verſöhnlich. Tert. *ſociable, reconciliable.*
Paciſcor, pactus ſum. Dep. 3. ich mache einen Vertrag. (cui, quid, cum quo, re) *je traite.*
Pactum. n. 2. *et* Pactio. f. 3. der Vertrag, Vergleich. *un pacte, accord.*
Pactus. m. 4. der Vertrag. Petron. *le pacte.*
Pactor. m. 3. der Unterhändler. *l'entremetteur.*
Pacticius, a, um. verwilliget, ausgemacht Gell. *dont on eſt convenu.*
Pacifer, a, um. friedbringend. Plin. *qui apporte la paix.*
Pacificus, a, um. friedfertig. *pacifique.*
Pacifice. Adu. friedfertig. Cyprian. *en paix.*
Pacifico, ari. 1 Dep. ich mache Frieden. Iuſtin. *je fais la paix.*
Pacificatio, ōnis. f. 3. die Friedenshandlung. *la pacification.*
Pacificator. m. 3. der Friedenſtifter *le pacificateur.*
Pacificatorius, a, um. dienlich Friede zu machen *qui ſert à la paix.*
Compactum. n. 2. die Abrede. Liu. *la convention.*
Depeciſcor. Dep. 3. ich vertrage mich, mache Friede. *je fais un accord, la paix.*
Depectio. f. 3. die Abrede, Verbindung Theod Cod. *la convention.*
Depector. m. 3 der Unterhändler. Apul. *le ſollicitateur.*
Impacatus, a, um. unruhig, unfriedſam. Sen. *querelleux.*
Perpacare. 1. völlig ſtillen, ſchlichten, beſänftigen. Aur. Vict. *paciſer, entierement.*
Perpacatus, a, um. geſchlichtet, beſänftiget Liu. *appaiſé tout à fait.*

PAXILLVS. m. 2. ein Pflock, Pfahl, Stiel. Celſ. *le petit pieu, pal, echalas.* *fais une fute.*

*PECCO. 1. ich ſündige, verſehe es. (in quem, in re) *je péche,*
Peccantia. f. 1. die Sündlichkeit, das Sündigen. Tertull.

Peccātum. n. 2. die Sünde, (Pl. den) der Fehler. *le péché, la faute.*
Peccatus. m. 4. die Verſündigung. *la faute.*
Peccamen. n. 3. die Sünde. Prudent. *le péché.*
Peccator, oris. m. 3. der Sünder. Lactant. *le pécheur.*
Peccatrix. f. 3. die Sünderinn. Tert. *la pecheresſe.*
Peccatorius, a, um. ſündlich. Tert. *criminel.*
Impeccabilis, e. Adi frey von Sünden Gell. *impeccable.*
Impeccantia. f. 1. die Unſchuld. Hieron. *l'innocence.*

†PECTO, xui. *et* xi, xum. 3. ich kämme. *je peigne.*
Pexus, a, um. wolligt, zottigt. *peigné, velu.*
Pexatus, a, um. der einen rauchen Rock trägt. Martial. *qui porte un habit à long poil.*
Pexĭtas. f. 3. die Beſchaffenheit eines Zeuges, welches ſo zugerichtet iſt, daß man keine Fäden ſieht: das Gewebe ſelbſt. Plin.
Pectitus, a, um. geputzt, gekämmt. Colum. *peigné.*
Pecten, inis. m. 3. der Kamm, (die Kamme) die Egge, Hechel. *le peigne, la herce, l'aſinoir.*
Pectunculus. m. 2. eine Art graue Muſcheln. Plin. *la petoncle.*
Pectĭno. 1. ich egge. Plin. *je herſe.*
Pectinatim. Adu. wie ein Kamm Plin. *en forme de dents, de peigne.*
Depecto, xui, *et* xi, xum. 3. ich kämme, kratze ab, ſtriegele. Plin. *je peigne.*
Expectere. 3. auskämmen. Quinctil. *peigner bien.*
Impexus, a, um. ungekämmt. Virg. *qui n'eſt pas peigné.*
Oppectere. 3. aufkammen Plaut. *peigner avec ſoin, eplucher.*
Oppexus. m. 4. der Haarputz. Apul. *l'ornement de cheveux.*
Perpexus, a, um. ausgekämmt. Firmic. *repeigné.*
Propexus, a, um. gleich unter ſich gekämmt Ouid. *peigné de haut en bas.*
Repexus, a, um. zurückgekämmt. Claudian. *repeigné.*

†PECTVS, ŏris. n. 3. die Bruſt. *la poitrine.* *st.* das Herz. *le coeur.*
Pectuſculum. n. 2. eine kleine Bruſt. Hieron. *la petite poitrine.*
Pectoroſus, a, um. ſtark von Bruſt. Colum. *qui a la poitrine large.*
Pectoralis, e. Adi. zur Bruſt gehörig. Celſ. *pectoral.*
Pectorale. n. 3. ein Bruſtkleid. Plin. *l'armure pour couvrir la poitrine.*
Adpectoratus, a, um. an die Bruſt angelegt, geherzt. Solin. *embraſſé.*
Compectoratus, a, um. vereinigt mit den Brüſten Apul *joint au ſein.*
Expectorare. 1. aus dem Herzen jagen. *bannir de ſon coeur.*
Tripectŏrus, a, um. dreyherzig Lucr. *qui a trois poitrines.*

†PĔCVS, ŭdis. f. 3. *et* ŏris. n. 3. das Vieh. *la bête.*
Pecua. 4. Plur. *Idem.* Varr. Liu.
Pecuſculum. n. 2. Iuuenc.
Pecoroſus, a, um. viehreich. Stat. *abondant en bêtail.*
Pecualis. viehiſch Sedul. *de bete.*
Pecŭārius, a, um. Vieh- *de bétail.*
Pecuaria. f. 1. Varr. *et* n. 2. Pl. Virg. die Schäfereyen, Stutereyen. *le troupeau de brebis, l'haras.*
Pecŭātus, a, um. wie das Vieh. Fulgent. *comme les bêtes.*
Pecuda. n. 3. Pl. allerley Vieh. *toute ſorte des bêtes.*
Pecudalis, e. Adi. viehiſch. Martian *de bete.*
Pecuīnus, a, um. viehiſch, vom Viehe. Apul. *de bétail.*
†Pecunia. f. 1. das Geld. *l'argent.*
Pecunioſus, a, um. geldreich. *pecunieux.*
Pecuniarius, a, um. Geld- *pecuniaire.*
Peculium. n. 2. eigen Gut. *pecule.*
Peculiolum. n. 2. Dim. Quinctil.
Peculiaris, e. eigen, abſonderlich. *propre, particulier.*
Peculiariter. Adu. eigentlich, ſonderlich. Plin. *particulierement, proprement.*
Peculiare. 1. bereichern. Plaut. *enrichir.*
Peculiatus, a, um. reich. Aſin. Poll. ap. Cic. *riche.*
Peculioſus, a, um. angeſeſſen. Plaut. *riche.*
Peculor, Hor. *et* Depeculor, ari. Dep. 1. das gemeine anvertraute Gut beſtehlen. *piller le public.*
Peculator. m. 3. ein Dieb des gemeinen Guts *un voleur de deniers publics.*
Peculatorius, a, um. zur Haabe gehörig. Varr. *qui concerne le pecule.*
Peculatus. m. 4. ein Diebſtahl des gemeinen Guts. *le peculat.*
Depeculator. m. 3. der Räuber. *le voleur.*
Depeculaſſere. 3. etwas vom gemeinen Gute nehmen. Antiqu. ap. Non. *piller les deniers publics.*
Expeculiatus, a, um. der um alles gebracht worden. Plaut. *devaliſé, detrouſſé.*

PEDO. 3 farzen Hor. *peter.*
Peditum. n. 2. der Furz Catull. *le pet.*
Oppedere. 3. anfarzen, verächtlich begegnen. Horat. *peter contre, brusquer.*
Suppedere. 2. ein wenig farzen *lacher un petit pet.*

PĔIOR, us. Gen. ōris. Comp. ärger, ſchlimmer. *pire, plus mechant.*
Peſſimus, a, um. Superl. der ärgſte. *le plus mechant.*
Peius *et* Peſſime. Adu. ärger, am ſchlimmſten *plus mal, très mal.*
Peiorare. 1. ärger machen, verſchlimmern Paull. ICt. *empirer.*

†PELLIS, is. f. 3. das Fell, (Pl. e) rauche Haut, (Pl. Häute) der Pelz. *la peau, fourrure.*
Pellicula. f. 1. Dim. Mart.
Pelliculare. 1. mit Leder überziehen. Colum *couvrir de peau.*
Pelliculatio. f. 3. das Ueberziehen mit einem Felle oder Pelze, das Verbinden mit einer Blaſe Cat ap. Feſt.
Pelliceus, a, um. von Pelz gemacht. Dig. *de peau.*
Pellarius. m. 2. der mit Pelzwerke umgeht, ein Rauchhändler Firm.
Pellaria *vel* Pellicium. f. 1. Varr. das Pelzhaus, die Kürſchnerwerkſtatt. *la pelleterie.*
Pellītus, a, um. pelzern, in Pelz gekleidet. *de peau, habillé d'une fourrure.*
Pellio, nis. m. 3. ein Kürſchner. Plaut. *un pelletier.*
Centipellio. m. 3. hunderthäutichter; der innere Bauch eines Hirſches. Plin. *le ventre d'un cerf, inſatiable.*
Depelliculare. 1. die Haut abziehen. Celſ. *enlever, ôter la peau.*
Tripellis, e. Adi. dreyhäutichter. Martial. *qui a trois peaux.*
Verſipellis, *vid in* VERTO.

*PELLO, pĕpuli, pulſum. 3. ich treibe, (trieb, getrieben) ſtoße, (du ſtößeſt, er ſtoßt ſtieß, geſtoßen) (quem re, in quid) *je chaſſe, frappe.*

Pulſus. m. 4. das Stoßen, der Schlag. *l'impulſion, le battement.*
Pulſio. f 3. der Trieb, Schlag Arnob. *l'impulſion, le battement.*
Pulſo. 1. ich klopfe, ſchlage. *je frappe, bats.*
Pulſatio. f. 3. das Schlagen *le frappement.*
Pulſator. m. 3. der ein Inſtrument ſpielet, ſchlägt. Val. Flacc. *qui joue de quelque inſtrument de muſique à chorde.*
Pulſábulum. n. 2. ein Klöppel, Schlägel. Apul. *la baguette de pſalterion.*
Pulſuōſus, a, um. ſchlagend. Cael. Aurel. *plein de battement.*
Pultare. 1. klopfen, pochen. Ter. *frapper, battre.*
Pultatio. f. 3. das Geklopfe. Plaut. *le frappement.*
Abs- *ſiue* Aſpellere. 3. wegtreiben. *donner la chaſſe.*
Appello, appuli, ulſum. 3. ich treibe hinan, fahre an. (ad, in quid) *j'aborde.*
Appulſus. m. 4. die Anländung. *l'abord.*
Circumpulſare. 1. herumſchlagen. Stat. *frapper autour.*
Cispellere. 3. vertreiben. Plaut. *pouſſer, chaſſer au deçà.*
Compello. 3. ich zwinge, (zwang, gezwungen) nöthige. *j'oblige, force.*
Compulſus. m. 4. die Zuſammenſtoßung. Apul. *la colliſion.*
Compulſio. f. 3. die Nöthigung. Caſſiodor. *la contrainte.*
Compulſor. m. 3. ein Nothiger, Treiber. Pallad. *qui force, preſſe.*
Compulſare. 1. zuſammenſtoßen Apul. *choquer.*
Compulſatio. f. 3. der Streit. Tert. *le débat.*
Compulſamentum. n. 2. der Zwang, die Nöthigung. Fulgent. *la contrainte.*
Depellere. 3. abtreiben, abhalten. (re, a, de re) *eloigner, repouſſer.*
Depulſum. n. 2. das Vertreibungsmittel. Val. Max. *le remede, qui chaſſe un mal.*
Depulſio. f. 3. die Abtreibung *l'action de chaſſer.*
Depulſorius, a, um. wegtreibend. Ammian. *qui chaſſe, qui eloigne.*
Depulſare. 1. oft wegtreiben. Plaut. *chaſſer ſouvent.*
Depulſatio. f. 3. die Wegtreibung Apul. *l'action de chaſſer.*
Depulſator. m. 3. der Vertreiber. Aug. *qui chaſſe.*
Depulſor, ōris. m. 3. der abtreibt. *qui repouſſe.*
Diſpello. 3. ich zertreibe, zerſtäube. *je diſſipe.*
Expello. 3. ich treibe aus, ſtoße aus. *je chaſſe, mets dehors.*
Expulſio, nis. f. 3. die Ausſtoßung. *l'expulſion.*
Expulſor, ōris. m. 3. der austreibt. *qui met dehors.*
Expulſare. 1. austreiben. Martial. *chaſſer, mettre dehors.*
Expulſim. Adu. ſchlagweiſe. Non. *en chaſſant, repouſſant.*
*Impello, puli, pulſum. 3. ich treibe an. (ad, in quid) *je ſollicite, pouſſe.*
Impulſus. m. 4. *et* Impulſio. f. 3. der Antrieb. *l'impulſion.*
Impulſor, oris. m 3. der Anreger, Antreiber. *qui pouſſe.*
Perpello. ich treibe, berede. (ad quid, vt) *j'incite, perſuade.*
Propellere. 3. von ſich treiben. *repouſſer.*
Propulſus. m. 4. der Stoß, die Forttreibung. Sen. *l'action de repouſſer.*
Propulſor. m. 3 der forttreibt. Fortun. *qui chaſſe.*
Propulſare. 1. weg- von ſich treiben. *repouſſer.*
Propulſatio. f. 3. die Wegtreibung. *la chaſſe.*
Propulſator. m. 3. der wegtreibt, ein Vertreiber. Val. Max. *qui chaſſe, detourne.*
*Repellere. 3. zurücktreiben. *rejetter.*
Repulſio. f. 3. die Zurücktreibung Cael Aurel. *l'action de repouſſer.*
Repulſa. f. 1. die Abweiſung, Verſagung, der Korb. *le refus.*
Repulſans. o. 3. zurücktreibend. Lucr. *repouſſant.*
Repulſus. m. 4. das Zurückſchlagen, Prallen. *l'action de repouſſer.*
Repulſorius, a, um. was zurücktreiben ſoll. Amm *qui doit repouſſer.*
Semipulſus, a, um. halbgeſchlagen. Cenſorin. *à demi frappé.*

PELLO. id eſt, loquor, obſoletum. Hinc
*Appello. 1. ich nenne, ſpreche an, mahne. *j'appelle, donne un nom.*
Appellatio. f. 3. die Benennung, Ausſprache, das Berufen auf einen höhern Richter. *le nom, la prononciation, l'appel.*
Appellator. m. 3. der Appellant. *l'appellant.*
Appellatorius, a, um. zum Appelliren gehörig. Dig. *qui concerne l'appel.*
Appellitare. 1. Frequ. nennen. Apul. *appeller, nommer.*
Compello. 1. ich rede an. *j'addreſſe la parole.*
Compellatio. f. 3. die Anrede. *le compliment.*
Interpello. 1. ich rede drein, hindere. *j'interromps.*
Interpellatio. f. 3. der Einſpruch, die Hinderniß. *l'interruption.*
Interpellator, oris. m. 3. der dazwiſchen redet, hindert. *qui interrompt.*
Interpellatrix. f. 3. die dazwiſchen redet, oder hindert; oft aufhält. Hieron. *qui interrompt; importune.*

†PELVIS. f. 3. das Becken, Waſchbecken. *un baſſin à.*

PENATES, *vid. ſub* PENVS.

*PENDEO, pĕpendi, penſum. 2. ich hange, (du hängeſt, er hänget, hing, gehangen) *je pends d'enhaut.*
Pendigo. f. 3. der Vorhang. Arnob. *le voile, la couverture.*
Pendulus, a, um. hangend. *qui pend.*
Penſilis, e. hangend, unterbauet. Hor. *ſoutenû.*
Antependulus, a, um. vorwärts hangend. Apul. *qui pend en avant.*
Appendere. 2. anhenken Apic. *pendre.*
Bipenſilis, e. Adi. zweyhenkelicht. Varr. *qui a deux anſes.*
Circumpendens. o. 3. umherhängend. *pendant autour.*
Dependeo, dependi, ſum. 2. ich hange. Col. (re, a re) *je depends.*
Dependulus, a, um. herabhängend Apul. *dependant.*
Impendere, di, ſum. 2. oben herein hangen. (cui, in quem) *pencher deſſus.*
Superimpendere. 2. drüber hangen. Catull. *pencher deſſus.*
Præpendere. 2 vor etwas herhangen. Caeſ. *être pendu devant.*
Propendere, di, ſum. 2. vor ſich hangen. *pendre droit en bas.*
Propendulus, a, um. vor ſich herabhangend. Apul. *pendant droit*
Prōpenſus, a, um. geneigt, zugeneigt *enclin. (en bas.*
Propenſe. Adu. willig und geneigt. Lentul. ad Cic. *avec inclination.*
Propenſio, onis. f. 3. die Zuneigung. *l'affection.*
Retropendulus, a, um. zurückhangend. Apul. *qui pend en arriere.*
Supterpendere 2. hmunter hangen. Pallad. *pendre en bas.*
Superpendere. 2. drüber hangen Liu. *pencher au deſſus.*
Suppendere. 2 unten anhangen Col. *pendre au deſſous.*

*PENDO, pĕpendi, penſum. 3. ich wäge, (du wiegeſt, er wiegt, wiege, wog, gewogen) *je peſe.*
Penſe *et* Penſim. Adun. Gell. genau, ſorgfältig. *avec examen, en peſant.*
Penſio, ōnis. f. 3. die Zahlung, Tagezeit, der Termin, (Pl. e) *le païement, l'interêt.*
Penſiuncula. f. 1. eine kleiner Zins, ein kleine Zahlung. Col.
Penſor. m. 3. der da wägt. Auguſt. *qui peſe.*
Penſum. n. 2. das Tagewerk, (Pl. e) Tagearbeit, (Pl. en) *le tâche beſogne qu'on doit faire par jour.*
Penſura. f. 1. das Wägen. Varr. *l'action de peſer.*
Penſo *et* Penſito. 1. ich wäge, erwege, bedenke. *je peſe bien avec attention.*
Penſatio. f. 3. die Zahlung, Vergeltung, Ueberlegung. Amm. *le païement, la compenſation, reflexion.*
Penſitatio. f. 3. *Idem.* Plin.
Penſator. m. 3. der Wagmeiſter. Plin. *le peſeur, qui peſe.*
Penſitator. m. 3. der etwas wiegt, unterſuchet. Gell. *qui peſe, examine*
Penſabilis, e. Adi. erſetzlich. Ammian. *qui peut être recompenſé, reparé.*
Penſiculare. 1. wohl bedenken. Gell. *peſer, examiner.*
Penſiculate. Adu. mit gutem Bedacht. Gell. *avec examen.*
Appendo, di, ſum. 3. ich wäge zu, hänge an. *je donne aux poids.*
*Appendix, icis. f. 3. der Anhang. *l'acceſſoire, l'appendice.*
Appendicŭla. Dim.
Appenſus. m. 4. die Abwägung. Apul. *l'action de peſer.*
Compendium. n. 2. der Vortheil, (Pl. e) ein kurzer Weg. *le profit, chemin court.*
Compendiōſus *et* Compendiārius, a, um. Sen. vortheilhaftig, kurz *avantageux, court.*
Compendioſe. Adu. Sidon. *et* Compendiario. Adu. Sen. kürzlich aufs kürzeſte. *en abregé, par une voïe plus courte.*
Compendiatus, a, um. kurzgefaßt, zuſammengezogen. Tertull *abregé, racourci.*
Compendifacere. 3. gewinnen, ſparen, kurz faſſen. Plaut. *gagner, epargner, dire en abregé.*
Compenſo. 1. ich erſtatte, vergelte, vergleiche. *je compenſe.*
Compenſatio, nis. f. 3. die Erſtattung, Gleichmachung. *la compenſation.*
Compenſato. Adu. vergoltener weiſe, in Abrechnung. Tert. *en recompenſe, à bon compte.*
Dependo. 3. ich wäge dar, zahle. *je peſe, païe.*
Diſpendium. n. 2. die Unkoſten, der Verluſt. *les frais, la perte.* Sing. Schaden. *le dommage.* Plur. Schäden: der Umweg. *les dommages: le détour.*
Diſpendioſus, a, um. nachtheilig, ſchädlich. Col. *nuiſible, prejudiciable.*
Diſpenſo. 1. ich theile aus, vertheile. *je diſtribue, départs.*
Diſpenſator. m. 3. der Ausgeber. *l'adminiſtrateur.*
Diſpenſatio, nis. f. 3. die Vertheilung, Verwaltung. *l'adminiſtration.*
Diſpenſatrix. f. 3. die Verwalterinn, Ausgeberinn. Hieron. *la menagere.*
Diſpenſatorius, a, um. haushälteriſch. Auguſt. *qui concerne l'économe.*
Diſpenſatine. Adu. haushälteriſcher weiſe. Hieron. *en économe.*
Indiſpenſatus, a, um. unmäßig. Sil. *immoderé, exceſſif.*
Expendo. 3. ich wäge oder gebe aus, erwäge, betrachte. *je peſe, depenſe, examine.*
Expenſa. f. 1 *et* Expenſum. n. 2. die Ausgabe. *la dépenſe.*
Expenſio. f. 3. die Ausgabe, der Aufwand. Symmach. *la depenſe.*
Expenſare. 1. ausgeben. Plaut. *depenſer.*
Expenſilatio. f. 3. die Verrechnung wegen des Ausleihens. Gell. *le compte de l'emploi d'une ſomme.*
Impendere. 3. aufwenden, daranwenden. (ad quid, cui) *emploier, depenſer.*
Impenſa. f. 1. *et* Impendium. n. 2. der Aufwand, die Unkoſten. *la dépenſe, les frais.*
Impendio. Adu. ſehr, heftig. Ter. *beaucoup plus.*
Impendioſus, a, um. verthulig, der viel ausgiebt. Plaut. *qui fait trop de depenſes.*
Impenſus, a, um. groß, mit Koſten. *grand, precieux.*
Impenſe. Adu. heftig. Ter. *fort.*
Impenſus. m. 4. *et* um. n. 2. der Aufwand. Col. *la depenſe.*
Interpenſiuus, a, um. dazwiſchen geſpannt. Vitruu. *ſuſpendu entre.*
Perpendo, di, ſum. 3. ich betrachte, erwäge. *je peſe, conſidere.*
Perpenſe. Adu. genau, eigentlich. Ammian. *plus exactement.*
Perpenſare. 1. Frequ. wohl erwägen. Amm. *conſiderer exactement.*
Perpenſatio. f. 3. die Erwägung, Betrachtung. Gell. *la conſideration, l'examen.*
Perpendiculum. n. 2. eine Bleyſchnur, Richtſchnur. *un perpendicule.*
Perpendiculatus, a, um. abgemeſſen, nach der Schnur Mart. Cap.
Propendere 3. mehr wiegen, über die Wage ſchlagen. Plaut. *panchér.*
Rĕpendo. 3. ich erſtatte, erſetze *je recompenſe, rends le change.*
Repenſare. 1. Frequ. wieder vergelten, erſtatten. Col. *recompenſer, rendre le change.*
Repenſatio f. 3. die Vergeltung. Salu. *l'action de recompenſer.*
Repenſatrix. die Vergelterinn. Martian. *celle, qui recompenſe.*
Suſpendo, di, ſum. 3. ich hänge auf, ſchiebe auf. (quid, cui, e, de quo) *je ſuſpends, differe.*
Suſpenſus, a, um. aufgehenkt, zweifelhaft, unterbauet, leiſe *ſuſpendu.*
Suſpenſe. Adu. zweifelhaft. Aug. *douteuſement.*
Suſpenſio. f. 3. Hirt. *et* Suſpenſura. f. 1. Senec. das Gewölbt. *la voute.*
Suſpendium. n. 2. das Hengen, Aufhengen *l'action de ſe pendre.*
Suſpendioſus, a, um. der ſich erhenkt. Plin. *qui s'eſt pendu.*

PĒNE *ſiue* PAENE. Adu. faſt, beynahe. *presque.*

*PĔNĔS. Praep. bey, in Gewalt. *à, au pouvoir.*

†PENNA. f. 1. die Feder, (Pl. n) der Kiel. *la plume.*
Pennula. f. 1. Dim. eine kleine Feder.
Pennatus, a, um. geflügelt. Plin. *ailé.*
Pennatulus, a, um. etwas gefiedert. Tert. *un peu ailé.*
Pennifer, a, um. Sidon. *et* Penniger, a, um. geflügelt, gefiedert. *ailé, empenne.*
Pennipes o. 3. mit Federn an den Füßen. Catull. *qui a des ailes aux pieds.*
Pennipŏtens. o. 3. geflügelt. Lucr. *qui a de bonnes ailes.*
Bipennis, e. Adi. das zweene Flügel hat. Plin. *qui a deux ailes.*
Bipennis, *vid.* PINNA.
Diſpennare. 1. die Flügel ausbreiten, ausdehnen. Plaut. *deplier, etendre les ailes.*

PENVLA. f. 1. der Regen- Reiſerock. *la caſaque, le manteau.*
Penulatus, a, um, Penuleus *et* Penularius. m. 2. der einen Mantel um hat. Lampr. *couvert d'un manteau.*

Penularium. n. 2. ein Mantelſack. *un porte-manteau.*
† PĔNVS. m. 2. *et* f. 4. (*et* n. 3. Genit. ŏris) die Speiſekammer, der Vorrath. *la proviſion de bouche d'une maiſon.*
Penum. n. 2. allerley Speiſevorrath. Plaut. *la proviſion.*
Penarius *et* Penuarius, a, um. Speis- *de proviſion.*
Penuria. f. 1. der Mangel, die Armuth. *la diſette.*
Pĕnĭtus. Adu. inwendig, gänzlich. *entierement.*
Penitus, a, um. innerſt. Gell. *interieur.*
Penite. Adu. gänzlich. Celſ. *entierement, tout à fait.*
Pĕnĕtro. 1. ich dringe durch. (in, inter quid) *je penetre.*
Penetratio. f. 3. das Durchdringen. die Einſicht. Apul. *la penetration.*
Penetrator. m. 3. der durchdringt. Auguſt. *qui penetre.*
Penetralis, e. Adi. inwendig, innerſt. *qui eſt au dedans.*
Penetrāle, is. n. 3. das innerſte Zimmer im Hauſe. *lieu le plus retiré d'un édifice.*
Penetrabilis, e. Adi. durchdringend; da man zukommen kann. *penétrable.*
Impenetrabilis, e. Adi. da man nicht durchdringen kann. *impenetrable.*
Pĕnātes. Pl. m. 3. die Hausgötter, Seelen der Vorfahren. *les penates, les ames des aieuls.*
Penatiger, a, um. der die Hausgötter trägt. Ouid.
† Pĕniculus. m. 2. *et* Penicillum. n. 2. der Pinſel, die Bürſte. *le pinceau, la vergette.*
Penis. m. 3. der Schwanz; das männliche Glied. *la queuë, le membre viril.*
Peniculamentum. n. 2. der Schwanz. Arnob. *la queuë.*
PEPLVS. m. 2. *et* PEPLVM. n. 2. ein Schleyer, Mantel. *l'eſpece de vêtement à l'uſage des dames.*
PER. Praep. durch. *par.*
Perinde, *vid. ſub* INDE.
Perquam. Adu. ſehr. *tres.*
PĔRA. f. 1. der Sack, die Taſche. *le ſac, la poche.*
Perula. f. 1. Dim. Sen.
Peratim. Adu. mit der Taſche. Plaut. *avec le ſac.*
PERDIX, īcis. f. 3. das Rebhun, (Hüner) Plin. *le perdrix.*
Perdix ruſtica. die Schnepfe. *la beccaſſe.*
PERGVLA. f. 1. der Laden, die Laube. *le balcon, la cabane.*
Pergulanus, a, um. zur Laube gehörig. Col. *de treille.*
PĔRIO. 4. (*al.* PARIO. 3) Hinc
*Äperio, aperui, apertum. 4. ich öffne, thue auf. *j'ouvre.*
Apertus, a, um. offen, aufrichtig *ouvert, franc.*
Aperte. Adu. öffentlich. *hautement.*
Apertio. f. 3. Varr. *et* Apertura. f. 1. Vitruu. die Oeffnung. *l'ouverture.*
Apertor. m. 3. der da öffnet, ein Anweiſer. Tertull. *qui ouvre, qui inſtruit.*
Apertibilis *ſ.* Aperibilis, e. Adi. was ſich offnen läßt *qu'on peut ouvrir.*
Aperitivus *ſ.* Apertivus, a, um. was ſich öffnet. Cael. Aurel. *aperitif.*
Adaperio. 4. ich öffne, decke auf. Sen. *je découvre.*
Adapertilis, e. Adi. was ſich offnen läßt. Ouid. *qu'on peut ouvrir.*
Circumaperire. 4. ringsherumöffnen. Celſ. *ouvrir tout autour.*
Apertare. 1. Frequ. aufthun. Arnob. *ouvrir.*
Inapertus, a, um. verſchloſſen. Sil. *fermé.*
Semiapertus, a, um. halb offen. Liu. *entr' ouvert.*
Semiadapertus, a, um. Ouid. *Idem.*
Subaperire. 4. etwas öffnen Apic. *ouvrir un peu.*
Operio *et* Cooperio, ui, ertum. 4. ich decke zu. *je couvre.*
Opertus. m. 4. Apul. *et* Opertura. f. 1. Amm. die Bedeckung. *la couverture.*
Operte. Adu. verdeckter weiſe. Gell. *couvertement, en cachette.*
Opertaneus, a, um. verborgen, heimlich. Plin. *qui ſe fait en ſecret.*
Operimentum. n. 2. der Deckel, die Stürze. Cato. *le couvercle.*
Operculum. n. 2. der Deckel, Umſchlag Plin. *le couvercle.*
Operculare. 1. zudecken, verſpünden. Col. *couvrir, mettre un couvercle.*
Opertorium. n. 2. der Deckel, Umſchlag. Sen. *le couvercle.*
Adopertus, a, um. bedeckt zugedeckt. Liu. *couvert.*
Adoperte. Adu. zugedeckter weiſe. Mart. Capell. *couvertement.*
Semiadopertulus, a, um. halbzugeſchloſſen. Apul. *à demi couvert, caché.*
Circumoperire. 4. umherbedecken Cato. *couvrir à l'entour.*
Cooperculum. n. 2. die Stürze, der Deckel. Plin. *le couvercle.*
Cooperimentum. n. 2. die Decke, der Umſchlag. Gell. *le couvert, l'enveloppe.*
Coopertorium. n. 2. Veget. *Idem.*
Deoperire. 4. entdecken. öffnen. Celſ. *découvrir.*
Diſcooperire. 4. aufdecken, entblößen. Hieron. *découvrir, mettre nud.*
Inopertus, a, um. bloß, aufgedeckt. Sen. *nud, découvert.*
Comperio, compĕri, ertum. *et* Comperior. Dep. 4. ich erfahre, höre mit Gewißheit. (ex quo, per) *je découvre certainement.*
Comperte. Adu. für gewiß. Gell. *evidemment, clairement.*
Incompertus, a, um. unbewußt, unerfahren Liu. *inconnu.*
*Reperio, reperi, ertum. 4. ich finde, (fand, gefunden) erfahre, (erfährſt. erfährt, erfuhr, erfahren) *je trouve, découvre.*
Reperitare. 1. Frequ. finden, befinden Varro. *trouver.*
Percooperire. 4. ganz und gar bedecken. Octau. Horatian. *couvrir tout à fait.*
Repertor, ōris m. 3. der Erfinder Virg. *l'inventeur.*
Repertrix. f. 3. eine Erfinderinn. Apul. *celle, qui invente.*
Reperticius, a, um. gefunden, angetroffen Salluſt. *trouvé.*
Repertus. m. 4. die Findung Apul. *l'invention.*
Irrepertus, a, um. unerfunden Horat. *qui n'eſt pas trouvé.*
ĔRIOR. Dep. 4. i. e. conor, tento, obſoletum.
*Experior, pertus ſum. Dep. 4. ich erfahre, verſuche. *j'eſſaie, éprouve.*
Experientia. f. 1. *et* Experimentum. n. 2. die Erfahrung, Probe. Plin. *l'experience.*
Experimentare. 1. probiren, verſuchen. Veget. *experimenter.*
Expertio. f. 3 die Prüfung. Vitruu. *l'epreuve, l'examen.*
Expertor. m. 3. der Probirer, Prüfer Sil. *l'eſſaïeur.*
Inexperientia. f. 1. die Unerfahrenheit. Tertull. *le peu d'experience.*
Inexpertus, a, um. unerfahren. Liu. *qui n'a point d'experience.*
Opperior. Dep. 4. ich warte, erwarte. Ter. *j'attends.*
Pĕrītus, a, um. erfahren. *expert.*
Perite. Adu. weislich. *ſavemment.*
Peritia. f. 1. die Erfahrenheit, der Verſtand. *l'experience,*

Imperitus, a, um. unerfahren, ungelehrt. *ignorant, malhabile.*
Imperite Adu. *Idem. en ignorant.*
Imperitia. f. 1. die Unerfahrenheit. *la manque d'experience.*
† Pĕrīculum. n. 2. die Gefahr, der Verſuch, der Proceß, das Protocoll. *le danger, l'épreuve, le procés, protocole.*
Periculoſus, a, um. gefährlich. *perilleux.*
Periculoſe. Adu. gefährlicher weiſe. *perilleuſement, avec peril.*
Periclitatio. f. 3. der Verſuch. *l'epreuve.*
Periclitari. Dep. 1. in Gefahr ſtehen, verſuchen. (re) *periciter, eſſayer.*
Periclitabundus, a, um. verſuchend, probirend. Apul. *qui eſſaie, eprouve.*
PERNA. f. 1. der Schinken *le jambon.*
Pernōnides. m. 1. Plaut. *Idem.*
Suppernatus, a, um. gelähmt, gefället. Catull. *ejarreté.*
Compernis. m. 3. der Krummfuß. Varro. *qui a le pied tortu.*
Perniones. Pl. erfrorne Füße. *mules.*
Perniunculus. m. 2. Dim. der erfrorne Füße hat. Plin. *qui a des mules.*
PERNIX, īcis. o. 3. geſchwind, behend. Virg. *vîte, leger.* beharrlich. *perſéverant.*
Perniciter. Adu. Liu. geſchwinde. *vitemment.*
Pernīcitas, atis. f. 3. die Behendigkeit. *la vîteſſe.*
PĒRO, ōnis. f. 3. der Stiefel, (Pl. in) *la botte.*
Peronatus, a, um. geſtiefelt. Perf. *guetré.*
PERORIGA. m. 1. der Stuttmeiſter. *le capitaine de haras.*
PERPERAM. Adu. unrecht, falſch, vergeblich. *mal.*
Perperus, a, um. böſe, ſchlimm. Vopiſc. *mauvais, dépravé.*
Perpere Adu. falſch, übel. Claud Mam. *mal.*
Perperitudo. f. 3. die Bosheit, Dummheit. Accius ap. Non. *la malignité, ſtupidité.*
PERPES, ĕtis. o. 3. ganz, durchgehend. *continuel.*
Perpĕtim. Adu. immer, für und für Plin. *continuellement.*
*Perpetuus, a, um. ewig, ſtetig *perpetuel.*
Perpetuo, Nep. *et* Perpetuum, Ter. Adu. ſtets, ohne Unterlaß. *continuellement.*
Perpetuitas, atis. f. 3. die beſtändige Dauer. *la perpetuité.*
Perpetualis, e. Adi. durchgängig, ſtetswährend. Quinctil. *perpetuel.*
Perpetuare. 1. fortſetzen. *perpetuer.*
Conperpetuus, a, um. gleichewig Prudent. *coéternel.*
Imperpetuus, a, um. vergänglich, unbeſtändig. Sen. *qui n'eſt pas perpetuel.*
Praepes, ĕtis. o. 3. geſchwind fliegend. *qui vole fort vîte.*
† PERSONA. f. 1. die Larve, Perſon, der Stand. *la maſque, perſonnage, condition.*
Perſolla. f. 1. Dim. eine kleine Larve. Plaut.
Perſonatus, a, um. verlarvt. *maſqué.*
Perſo alis, e. Adi. perſönlich. Vlp. *perſonnel.*
Perſonaliter. Adu. perſönlicher weiſe. Gell. *perſonnellement.*
Imperſonalis, e. Adi. unperſönlich Mart. Capell. *impersonnel.*
Imperſonaliter. Adu. unperſönlicher weiſe. Pand. *impersonnellement.*
* PERTICA. f. 1. die Stange, (Pl. en) Meßruthe, (Pl. en) *la perche.*
Perticalis, e. Adi. langſteckicht Col. *de perche.*
Perticatus, a, um. der eine Stange trägt Martial. *qui porte une perche.*
† PES, pĕdis. m. 3. der Fuß, (Pl. die Füße) *le pied.* Pl. Pedes, i. e. pediculi.
Pedalis, e. Adi. einen Fuß lang Caeſ. *d'un pied.*
Pedale. n. 3. ein Strumpf, Beinkleid. Petron. *le bas, brodequin.*
Pedaneus, a, um. einen Fuß lang. Col. *d'un pied.*
Pedaneum. n. 2. die Fußbank. Firmic. *le marche pied.*
Pedarius, a, um. zu Fuße gehend. *qui marche à pied.*
Pedatim. Adu. Fuß vor Fuß Plin. *pas à pas.*
Pedatus. m. 4. der Schritt, Anſatz. Plaut.
*Pedes, itis. m. 3. der Fußknecht, Musquetirer. *le fantoſſin.*
Peditatus. m. 4. das Fußvolk, die Infanterie *l'infanterie.*
Pedeſter, ſtris, ſtre. *et* Pedeſtris, e. Adi. zu Fuß. *à pied.*
Pediſſequus. m. 2. der Nachtreter. Laquay. *le laquais.*
Pediſſequa. f. 1. die Zofe. *la ſuivante.*
Vnipedius, a, um. das nur einen Stiel hat. Marc. Empir. *qui n'a qu'une queuë.*
Pedatura. f. 1. das Ruthen- oder Fußmaaß. Frontin. *la meſure par pieds.* (Lamprid.
Pedūlis, Vlp. *et* Pedule. n. 3. eine Socke, ein Schuh, Pantoffel.
Bipes, bipĕdis o. 3. zweyfüßig. *qui a deux pieds.*
Biped is, e. Adi. zwey Fuß groß. Caeſ. *qui a deux pieds.*
Bipedaneus, a, um. Plin. *Idem.*
Tripes. drey- Quadrupes. vierfüßig. *qui a trois pieds, quadrupede.*
Tripedalis, e. Adi. drey Fuß groß. Liu. *qui a trois pieds.*
Tripedaneus, a, um. Col. *Id m.*
Quadrupedalis, e. Adi. vier Fuß groß. Hygin *qui a quatre pieds.*
Quadrupedans. o. 3. vierfüßig Plin. *qui va a quatre pieds.*
Quadrupedus, a, um. auf vier Füßen. Amm. *ſur quatre pieds.*
Quinquepedalis, e. Adi. fünf Fuß groß. Hygin. *qui a cinq pieds.*
Semipes. o. 3. ſechsfüßig. Sidon *qui a ſix pieds.*
Septempedalis, e. Adi. ſieben Fuß groß. Plaut. *de ſept pieds.*
Octipes. o. 3. achtfüßig. Ouid. *qui a huit pieds.*
Décempēda. f. 1. eine Ruthe, zehn Schuhe. *une percke de dix pieds.*
Decempedator. m. 3. ein Feldmeſſer. *l'arpenteur.*
Centipes. o. 3. hundertfüßig Plin. *qui a cent pieds.*
Centipēda, Plin. *et* Millepeda. f. 1. ein Kellerwurm, eine Naſſel, oder Aſſel. *le cloporte, pourcelet.*
Sēmipes, o. 3. ein halber Schuh. Cato. *demi pied.*
Semipedalis, e. Adi. Plin. *et* Semipedaneus, a, um. Col. einen halben Fuß groß. *d'un demi pied.*
Sesquipes. o. 3. anderthalb Schuhe. Pallad. *un pied et demi.*
Sesquipedalis, e. *et* Sesquipedaneus, a, um. Plin. anderthalb Fuß groß *d'un pied et demi.*
Antĕpedes. Pl. m. 3. die Vorläufer. Iuuen. *les eſclaviers, valets de pied.*
Circumpes. o. 3. ein Laquay. *un laquais.*
Celeripes, ĕdis. o. 3. ſchnell zu Fuß. *leger du pied.*
Compes, compēdis. f. 3. das Fußeiſen, die Kette, (Pl. en) *le lieu, fer, la chaine.*
Pedepreſſim. Adu. langſam, ſachte. Non. *lentement, à petits pas.*
Pedētentim. Adu. von Fuß zu Fuß, allmahlig. *pas à pas, lentement.*
Pedum. n. 2. der Hirtenſtab, Schäferſtock *la houlette.*
Pedo, are. 1. den Weinſtock mit Pfählen verſehen. *echalaſſer la vigne.*
Pedatio. f. 3. die Pfahlung, Stützung. Col. *l'echalaſſement.*

Pedamen. n. 3. Col. *et* Pedamentum. n. 2. Plin. die Stütze, der Pfahl. *l'échalas.*
Pedica. f. 1. die Schlinge, das Fußeisen. *le lacet, trébouchet.*
Pedicinus. m. 2. der Fuß an der Kelter. Cato. *le pied de pressoir.*
† Pediculus. m. 2. Dim. it. die Laus. *le pou.*
Pedĭculosus, a, um. lausicht, voll Ungeziefer. Martial. *pouilleux, plein de vermine.*
Pedicellus. m. 2. Dim. Petron.
Pedicularis, e. Adi. von Läusen. Col. *pediculaire.*
Pedicularia. f. 1. Stephanskörner, Läusekraut. Scrib. Larg. *l'herbe aux poux, staphisagre.*
Pediŏlus. m. 2. ein kleiner Fuß. Non.
Compedio. 4. fesseln, zusammen binden. Varr. ap. Non. *lier, ferrer.*
Endopedire. 4. hindern. Lucret. *empecher.*
Endopedite. Adu. verwirrt. Lucr. *empeché.*
* Expedio. 4. ich mache los, verrichte. (quid re) *je dépêtre, parfais.*
Expedit. Imperf. es ist nützlich, gut. *il est expedient.*
Expeditus, a, um. wohl zu Fuß, fertig. *qui marche bien, prêt.*
Expedite. Adu. behend, fertig. *aisement, promptement.*
Expeditio, onis. f. 3. der Feldzug. *l'expedition de guerre.*
Expeditionalis, e. Adi. zum Feldzuge gehörig. Spartian. *qui concerne la campagne.*
Inexpeditus, a, um. schwer, verwirrt. Arnob. *embarassé, brouillé.*
Inexpedibilis, e. unauflöslich, unumgänglich. Ammian. *indissoluble.*
Perexpeditus, a, um. sehr leicht. *fort aisé, fort facile.*
Impedare. 1. Pfähle stecken. Col. *echalasser.*
Impedicare. 1. aufessseln. Ammian. *mettre aux fers.*
* Impedio. 4. ich verhindere, verwickele *j'embarasse, empêche.*
Impeditio. f. 3. die Verhinderung, Verwickelung. *l'empechement.*
† Impedīmentum. n. 2. die Verhinderung. *l'obstacle.* (Pl. die Bagage) *les bagages.*
Impĕdimentosus, a, um. voller Verhinderungen. Cassiodor. *plein d'obstacles.*
Perimpeditus, a, um. sehr unbequem. Hirt. *tres empeché.*
Perpedire. 4. verhindern, verwirren. Accius ap. Non. *empêcher, brouiller.*
Praepedio. 4. ich halte auf, verhindere. *j'empêche, embarasse.*
Praepedimentum. n. 2. die Verhinderung, Hinderniß. Plaut. *l'empechement.*
Impraepeditus, a, um. ungehindert. Ammian. *qui n'est pas empeché.*
Impraepedite *et* Impraepedito. Aduu. ungehindert. Ammian. *sans empechement.*
Suppes, ĕdis. o. 3. unter den Füßen. Petron. *sous les pieds.*
Suppedāneum. n. 2. der Fußschemel. Firmic. *le marche pied.*
Suppeditare. 1. darreichen, *fournir.* it. genug seyn. *suffir.*
Suppeditatio. f. 3. der Vorrath. *la provision.*

PESSŬLVS. m. 2. der Riegel, das Schloß an einer Thür. *le verrouil, la ferrure de porte.*
Oppessŭlatus, a, um. verriegelt, verschlossen. Apul. *fermé au verrou.*

PESSVM. unter sich. Sen. *en bas.* Ire pessum, pessŭndare.

PESSVNDO, *vid. in* DO.

*PESTIS, is. f. 3. ein verderb- und schädlich Ding, die Pest. *la peste.*
Pestĭlens. o. 3. *et* Pestĭfer, a, um. verderblich, tödtlich. *pestilent, mortel.*
Pestĭferus, a, um. schädlich, pestilenzialisch. Cels. *contagieux, pestilential.*
Pestifere. Adu. schädlicher weise, zum Nachtheile. *pernicieusement, au préjudice.*
Pestilentia. f. 1. die Pest, Seuche, Contagion. *la peste, mort, contagion.*
Pestĭlentus, a, um. Naeu. ap. Gell. *et*
Pestilentiarius, a, um. schädlich, giftig, pestilenzialisch. *nuisible, contagieux, pestilential.*
Pestilentiosus, a, um. Augustin. *Idem.*
Pestĭlis, e. Adi. Arnob. *Idem.*
Pestilĭtas. f. 3. die Pestilenz. Lucret. *la peste.*

PĔTĂSVS. m. 2. der Reisehut, Schaubhut. Plaut. *chapeau à grand bord.*
Petasunculus. m. 2. Dim. ein Schaubhütchen. Arnob.
Petasatus, a, um. der einen Reisehuth träget. *qui porte un chapeau à grand bord.*

*PĔTO, petīui *et* petii, ītum. 3. (a quo) ich bitte, *je demande.* (quem) ich falle an, schlage, werfe darnach. *j'attaque, frappe.* (locum) ich reise. *je voïage.*
Petitio, ōnis. f. 3. die Bitte, der Streich, Hieb, Wurf. *la demande, le coup.*
Petītor. m. 3. der um ein Amt anhält. *le demandeur.*
Petitrix. f. 3. die um etwas anhält, bittet Dig. *celle, qui demande.*
Petitum. n. 2. die Bitte, das Begehr. Catull. *la demande.*
Petitus. m. 4. Gell. *Idem.*
Petitorius, a, um. bittlich suchend. Pand. *de demandeur, petitoire.*
Petiturire. 4. anhalten. Cic. *folliciter.*
Peta. f. 1. *Dea.* Arnob.
Petax. o. 3. begierig. Fulgent. *apre, avide.*
Pĕtīgo. f. 3. der Ursprung, die Krätze. Cato. *la gale, gratelle.*
Petiolus. m. 2. der Stiel Col. *la queuë des fruits.*
Appĕto, īui, ītum. 3. ich begehre, habe Begierde: schnappe darnach. *je desire, je tâche de prendre quelque chose.*
Appetenter. Adu. gern, begierig. *avec ardeur.*
Appetentia. f. 1. die Begierde, der Appetit. *l'appetit, le desir.*
Appetitus. m 4. *et* Appetitio. f. 3. die Begierde, Lust. *le desir, l'envie.*
Appetitor. m. 3. der Liebhaber, Nachstreber. Ammian. *qui desire, souhaite ardemment.*
Appetibilis, e. Adi. annehmlich, beliebig Apul. *desirable, souhaitable.*
Appetissere. 3. wornach streben, herzuholen. Accius ap. Non. *tacher de prendre quelque chose.*
Appĕto. m. 3. ein Liebhaber, der etwas begehret. Laber. ap. Non. *qui desire.*
Competo. 3. mit um etwas werben. Tacit. *briguer la meme chose.*
Compĕtit. 3. es schickt sich, ist gemäß. (cui, in quid, cum quo) Quinctil. *il convient.*
Competenter. Adu. füglich, gebührlich. Apul. *competemment, convenablement.*
Competentia. f. 1. die Uebereinstimmung. Gell. *la convenance.*
Competitio. f. 3. die Zusammenstimmung. Sidon. *l'accord.*
Competitor, ōris. m. 3. der um etwas mit andern anhält. *un competiteur*
Competītrix. f. 3. die Mitwerberinn, die zugleich um etwas anhält. *la competitrice.*
Incompetenter. Adu. ungehöriger weise. Cassiod. *incompetemment.*
Depetere. 3. abfordern. Tertull. *demander.*
Expeto. 3. ich begehre, fordere, schlage aus, (übel, gut) *je desire, demande, reussir.*
Expetitor. m. 3. der nach etwas verlangt. Symmach. *qui souhaite.*
Expetibilis, e. Adi. annehmlich, erfreulich. Tac. *desirable.*
Expetissere. 3. verlangen, begehren Plaut. *desirer, souhaiter.*
Impĕtīgo, īnis. f. 3. der Ausschlag der Haut, die Räude, Krätze. Celf. *la gratelle.*
Impetere. 3. anfallen, einem zusetzen Solin. *attaquer, assaillir.*
Impetus. m. 4. der Anfall, die Heftigkeit. *l'attaque, violence.*
Impes, ĕtis. m. 3. der Anlauf, Anfall. Gell. *l'attaque, le choc.*
Impetibilis, e. Adi. was man nicht verlangen soll. Apul. *qui ne se doit pas demander.*
Impetuosus, a, um. ungestüm, stürmisch. *impetueux.*
Oppetere. 3. (mortem) in den Tod gehen, sterben. *mourir.*
Adoppetere. 3. sterben. Apul. *mourir.*
Perpes, *cum deriu. vid. sub suo elemento.*
Repetere. 3. wiederholen. *reprendre.*
Repetitio, onis. f. 3. die Wiederholung. *la repetition.*
Repetitus. m. 4. Non. *Idem.*
Repetentia. f. 1. die Erinnerung. Lucret. *le souvenir.*
Repetitor. m. 3. ein Wiedernehmer. Ouid. *qui redemande.*
Repetundarum, Repetundis, Gen. et Abl. Plur. unrechtmäßige Geldeinnahmen. *la concussion, peculat.*
Suppetere. 3. genug seyn, vorhanden seyn. *être suffisant.*
Suppetiae. Pl. f. 1. die Hülfe. Hirt. *le secours.*
Suppetiari. Dep. 1. beystehen, helfen. Apul. *secourir, aider.*
Suppetiatus. m. 4. der Beystand. Non. *l'aide.*

†PĔTŬLANS, antis. o. 3. muthwillig, frevelhaft. *petulant.*
Petulanter. Adu. *Idem.*
Petulantia. f. 1. der Muthwille, die Ueppigkeit. *la petulance.*
Pĕtuleus, a, um. stößig. Col. *qui heurte.*
Impetulans. o. 3. sehr frech, unverschämt. Mart. Capell. *tres insolent, fort effronté.*

PHALANGA. f. 1. die Walze, der Hebebaum. Plin. *le rouleau.*
Phalangarius. m. 2. ein Handlanger. Vitruu. *le porte faix.*

PĪCA. f. 1. die Aelster. *la pie.*
Pīcus. m. 2. der Specht. *le pivert.*

PĬGER, gra, grum. faul, träge. *paresseux, lent.*
Pigre. Adu. faul, träge. Col. *paresseusement, lentement.*
Pigrĭtia. f. 1. die Faulheit. *la paresse.*
Pigror. m. 3. die Faulheit. Lucil ap. Non. *la paresse, nonchalance.*
Pigrari. Dep. 1. sich verdrießen lassen. *faire difficulté.*
Pigrare. 1. säumen. Accius ap. Non. *differer ou tarder par pigresse.*
Pigrescere. 3. faul werden. Plin. *devenir paresseux.*
Impiger, gra, grum. hurtig, unverdrossen. *diligent, soigneux.*
Impigre. Adu. Liu. unverdrossen. *diligemment.*
Impigritas. f. 3. die Arbeitsamkeit. Cic. ap. Non. *la diligence.*
Repigrare. 1. faul machen, hindern. Apul. *retarder, empecher.*
* Piget. Imperf. 2. es verdreußt, (verdroß, verdrossen) gereuet. (rei) *il est faché, a du regret.*
Pigendus, a, um. zu bedauren. *dont on doit avoir regret.*
Piguus, a, um. verdrossen. Priscian. *depiteux.*

*PIGNVS, ŏris. n. 3. das Pfand, Unterpfand. *la gage, assurance.*
Pignĕro *et* Oppignero. 1. ich verpfände, versetze. *j'hipotheque, engage.*
Pigneratio. f. 3. die Verpfändung. Dig. *l'action d'hipothequer, ou de mettre en gage.*
Pignerator. m. 3. der Pfandnehmer. *qui prend en gage.*
Pigneraticius, a, um. der auf Pfand leihet. Dig. *qui prete sur gage.*
Pignoriscapio. f. 3. die Pfandnehmung. Gell. *la saisie.*
Oppignerator. m. der auf Pfand nimmt. Augustin. *qui prend en gage.*
Praepignerare. 1. sehr verpfänden. Ammian. *engager etroitement.*
Repignerare. 1. das Pfand auslösen. Vlp. *retirer ses gages.*

PĬLA. f. 1. der Ball. *la bale à jouer.*
Pilula. f. 1. Dim.
Pilaris, e. Adi. Ball- oder Kegel- Stat. *de boule, ou de quilles.*
Pilarius. m. 2. der Gaukler, Taschenspieler. Quinctil. *le joueur de gobelets.*
Pilicrepus. m. 2. der beym Ballspiele anmerket. Sen. *le marqueur.*
Praepilatus, a, um. stumpf, an statt der Spitze mit einem Ballen versehen. *qui a un bouton au bout.*

†PĬLEVS. m. 2. der Hut. *le chapeau.*
Pileolus. m. 2. Dim. *et*
Pileolum. n. 2. ein kleiner Hut. Hieron. *un petit chapeau.*
Pileatus, a, um. der einen Hut auf hat. Suet. *qui porte un chapeau.*
Impilia. Pl. n. 2. Filzschuhe. Plin. *les souliers feutrés.*

A πιλόω, PILO. are. 1. h. e. Denſare. Furari. Ammian. sunt.
Pila. f. 1. ein großer Mörsel, der Pfeiler, die Säule. Cato. Nep. *un grand mortier : la pile.*
Pilatim. Adu. mit Säulen Vitruu. *par piles.*
Pilentum. n. 2. ein hängender Wagen, die Kutsche. *une voiture suspenduë.*
Compīlo. 1. ich bestehle. *je vole.*
Compilatio. f 3. die Bestehlung, Beraubung. *le larcin, le brigandage.*
Concipilare. 1. zusammen raffen; bestehlen. Plaut. *compiler; piller.*
Expilo. 1. ich plündere, beraube, bestehle. *je pille, derobe.*
Expilatio, ōnis. f. 3. die Plunderung, Bestehlung. *le pillage.*
Expilator. m. 3. der Dieb; Räuber. *le brigand; pilleur.*
Oppilo. 1. ich stopfe zu. *je ferme.*
Oppilatio. f. 3. die Verstopfung. Scribon. Larg. *l'opilation.*
Suppilare. 1. berupfen, bestehlen. Plaut. *filouter, derober adroitement.*
Suppilator. m. 3. ein Räuber, Dieb. Laber. ap. Non. *le filou, l'escamoteur.*

PĪLVM. n. 2. ein römisch Gewehr, die Partisan. *armes romains, la pique.*
Pilanus. m. 2. ein Soldat, der mit einer Partisan stritt.
Primipilus. m. 2. der verderste Capitain. *le premier officier.*
Primipilaris *et* Primopilaris, e. Adi. zur ersten Compagnie gehörig; ein gewesener Hauptmann dieser Compagnie. Quinctil.
Primipilarius. m. 2. Sen. *Idem.*
Primipilatus m. 4 die Hauptmannsstelle der ersten Compagnie. Cod.
Antepilanus. m. 2. der vor den Pilanis vorhergeht; ein Vorfechter. Liu. *soldat de la seconde ligne d'une armée Romaine.*

Prae-

Praepilare *et* Propilare. 1. die Schlacht anfangen. *escarmoucher.*
*PĬLVS. m. 2. das Haar. *le poil.*
Pilosus, a, um. voll Haare. *velu.*
Pilare. 1. beſtehlen, rauben. Martial. *piller.* rauch werden; Haare ausraufen. *pousser du poil; arracher le poil.*
Depĭlis, e. Adj. kahl, unbehaart. Apul. *qui est sans barbe, sans poil.*
Depilare. 1. die Haare ausreißen, rupfen. Apic. *depiler.*
*PINGO, pinxi, pictum. 3. ich male, ſticke. *je peins, brode.*
Pictor, oris. m. 3. der Maler *le peintre.*
Pictilis, e. Adj. gemalt, geſtickt. Apul. *peint, brodé.*
Pictorius, a, um. Tertull. *Idem.*
Pictura. f. 1. das Gemälde *la peinture.*
Picturatus, a, um. gemalt, geſtickt. *peint, brodé.*
Pigmentum. n. 2. die Malerfarbe. *couleur preparée pour la peinture.*
Pigmentarius. m. 2. der Materialiſt. *qui vend des couleurs.*
Pigmentatus, a, um. gefärbt, geſchminkt. Tertull. *peint, fardé.*
Appingere, xi, ctum. 3. hinzu- oder beymalen. *joindre à ce qui est peint.*
Depingere. 3. abmalen. *depeindre.*
Expingere. 3. ausmalen. *dépeindre, achever un tableau.*
Impictus, a, um. ungemalt Apul. *qui n'est pas peint.*
Perpictus, a, um. überall gemalt, wohlgeziert. Ouid. *peint, orné par tout.*
Suppingere. 3. bemalen. Auien. *peindre.*
Superpictus, a, um. drüber gemalt. Solin. *peint par dessus.*
Tripictus, a, um. in dreyen Sprachen. Prudent. *en trois langues.*
†PINGVIS, e. Adj. fett. *gras.*
Pinguiter. Adv. fett. Col. *grassement.*
Pinguiusculus, a, um. etwas fett. Solin. *un peu gras.*
Pinguēdineus, a, um. fett Solin. *onctueux.*
Pinguēdo *et* Pinguitudo, inis. f. 3. die Fettigkeit. Plin. *la graisse.*
Pinguitia. f. 1. Arnob. *et* Pinguities. f. 5. Apul. die Fettigkeit. *la graisse.*
Pinguiarius. m. 2. der gern mit Fett umgeht. Martial. *qui aime la graisse.*
Pinguesco. 3. ich werde fett. Colum. *je m'engraisse.*
Pinguefacere, ēci, actum. 3. mäſten, fett machen. Plin. *engraisser.*
Compinguescere. 3. zunehmen, ſtark werden. Tertull. *devenir gras.*
Impinguare. 1. fett machen. Apic. *engraisser.*
Impinguatio. f. 3. die Mäſtung. Apic. *l'engraissement.*
Praepinguis, e. Adj. ſehr fett. Virg. *fort gras.*
Subpinguis, e. Adj. etwas feiſt. Celſ. *un peu gras.*
PINNA. f. 1. die Floßfeder, Spitze, das Oberſte der Mauern oder Bruſtwehren. *la nageoire, pointe, le parapet.*
Pinnula. f. eine kleine Feder. Col. *une petite plume.*
Pinnaculum. n. 2. der Giebel, die Zinne. Tertull. *le faite, pinacle.*
Pinnatus, a, um. mit Floßfedern, mit Spitzen. *qui a des nageoires, pointes.*
Pinnalis, e. Adj. was die Geſtalt der Zinnen hat. Frontin.
Pinnicillum. n. 2. der Wiſch, ein Pinſel Pallad. *la brosse, le pinceau.*
Pinnĭger, a, um. was Floßfedern hat. Ouid. *qui a des ailerons.*
Pinnirapus. m. 2. ein Soldat, der ſeinem Gegner den Federbuſch abreißt. Iuuen.
Bipennis, is. f. 3. eine Helleparte, Partiſane. Horat. *une hellebarde.*
Bipennifer, a, um. mit einer Partiſane verſehen. Ouid. *qui porte une bisague.*
Depinnatus, a, um. gefiedert. Varr. ap. Fulgent. *empenné.*
*PINSO, ui, pĭtum *et* pinſitum. 3. ich mahle, (du mahleſt, er mahlet, muhl, gemahlen) knate, ſtampfe. *je pile, moud.*
Pinſire. 4. Enn. ap. Varr. *et* Pinſare. 1. Varr. *et* Pifere. 3. Plin. ſtampfen, zerſtoßen. *piler.*
Pinſĭtus, Col. *et* Pinſus, Vitruu. *et* Piſtus, *et* Piſus, a, um. Plin. geſtoßen, geſtampfet, geknätet. *pilé, broié.*
Pinſatio. f. 3. das Stampfen. Vitruu. *l'action de piler.*
Piſtor, oris. m. 3. der Müller, Becker. Mart. *le meunier, boulanger.*
Piſtrix. f. 3. eine Stampferinn, Müllerinn, Beckerin. Lucil. ap. Varr.
Piſtorius, a, um. zum Backen gehörig. Plin. *de boulangerie.*
Piſtoriēnſis, e. Adj. von oder zu dem Backen oder Piſtoja gehörig. Plaut.
Piſtura. f. 1. das Backwerk. Plin. *la boulangerie, l'action de piler.*
Piſtrina. f. 1. die Stampfmühle. *le moulin à pilons.*
Piſtrinum. n. 2. eine Mühle. *le moulin.*
Piſtrilla. f. 1. Dim. Ter.
Piſtrinarius. m. 2 der Müller Vlp. *le meunier.*
Piſtrinenſis, e. Adj. Mühl- Suet. *de moulin.*
Piſtrinalis, e. Adj aus der Mühle. Col. *de moulin.*
Piſtrare *et* Piſtare. 1. ſtoßen. Veget. *piler souvent.*
Piſtillum. n. 2. der Mörſelklopfel, die Reibekeule. Colum. *le pilon de mortier.*
Piſtillus. m. 2. die Mörſelkeule. Virg. *le pilon de mortier.*
Expinſere. 3 ausmahlen, zermalmen. Cato. *piler, broier.*
*PĪNVS. f. 2. *et* 4. die Fichte, der Fichtenbaum. *le pin.*
Pineus, a, um. von Fichten. *de pin.*
Pinētum. n. 2. der Fichtenwald. *la forêt de pins.*
Pinea. f. 1. die Fichte Col. *le pin.*
Pinaſter. m. 2. ein wilder Zirbelbaum. Plin. *le pin sauvage.*
Pinifer, Virg. *et* Piniger, a, um. Ouid. voll Fichten. *abondant en pins, qui produit des pins.*
*PĬPER, ĕris n. 3. der Pfeffer. Perſ. *le poivre.*
Piperatus, a, um. gepfeffert Col. *poivré.*
PĪPARE. 1. pipen, wie ein Hühnlein. Varr. *piailler.*
Pipatus. m. 4. das Geſchrey, Gepipe der jungen Hühner. Varr. *le cri de poussin.*
Pipĭlare. 1. zwitſchern Catull. *pioler.*
Pipulum. n 2. das Schmähwort. Plaut. *l'injure.*
Pipiare. 1 wimmern. Tert. *lamenter.*
Pipire. 4. ſchreyen, wie ein junges Hühnlein. *crier comme un poussin.*
Pipio, ōnis. m. 3. ein junges Hühnlein. Lamprid. *un poussin.*
*PĬRVS. f. 2. der Birnbaum. *le poirier.*
Pirum. n 2. die Birne. *la poire.*
Piraticum. n. 2. der Birnmoſt. *le cidre de poire.*
†PISCIS, is. m. 3 der Fiſch, (Pl. e) *le poisson.*
Piſcĭcŭlus. m. 2. Dim.
Piſcarius, a, um. Fiſch- Liu. *de poisson.*
Piſcaria f. 1. der Fiſchmarkt Varr *le marché au poisson.*
Piſcoſus, a, um. fiſchreich. Ouid. *abondant en poissons.*
Piſcīna. f. 1. der Teich, Fiſchhälter. *le vivier, étang.*

Piſcinula *et* Piſcinella. f. 1. Dim. Varr.
Piſcātilis, e. Adj. zu den Fiſchereyen gehörig. Pallad.
Piſcinarius. m. 2. der ſich an Fiſchen vergnügt.
Piſcor. D. p. 1. ich fiſche. *je pêche.*
Expiſcor. Dep. 1. ich forſche nach. *je sonde.*
Piſcator. ōris. m. 3. der Fiſcher *le pêcheur.*
Piſcatrix. f. 3. die Fiſche fängt Plin. *celle, qui pêche.*
Piſcatorius, a, um. Fiſcher- *de pêche.*
Piſcatura. f. 1. das Fiſchen, der Fiſchfang. Tertull. *la pêche.*
Piſcatus. m. 4. das Fiſchen. *la pêche.*
Piſcatio f. 3. Hieron. *Idem.*
Piſculentus, a, um. fiſchreich. Plaut. *abondant en poissons.*
Piſciceps. m. 3. ein Fiſcher Varr *le pecheur.*
Appiſcatus, a, um. der erlangt, oder erſchnappt hat. Lucil. ap. Priſcian *qui a happé, attrapé.*
Semipiſcina. f. 1. der halbe Teich Varro.
PŸSINNVS. m. 2. anſtatt. ein Knabe. Perſ. *un petit garçon.*
*PĪSVM f. 2. die Gartenerbſe, Zuckererbſe. *les pois.*
Piſinus, a, um von Erbſen Plin. *de pois.*
PĪTISSARE. 1. koſten, ſchmecken Ter. *gouter.*
PĪTVĪTA. f. 1. der Schleim im Menſchen. *la pituite.*
Pituitoſus, a, um. der Schleim bey ſich hat, flüſſig. *pituiteux.*
*PIVS, a, um. fromm, gottesfürchtig, liebreich. (in Deum, cognatos, patriam) *pieux.*
Pie. Adv. gottesfürchtiger weiſe. *pieusement.* (*la pieté.*
Piĕtas, atis. f. 3. die Frömmigkeit, Gottesfurcht, natürliche Liebe.
Pietaticultrix. f. 3. die Ehrfurcht gegen die Aeltern hat. Petron.
Impius, a, um. gottlos, ruchlos, lieblos. *impie, scelerat.*
Impie. Adv *Idem.*
Impietas, atis. f. 3. die Gottloſigkeit. *l'impieté.*
Pio. 1. ich ſöhne aus, verſöhne. *j'expie.*
Piatrix. f. 3. die Verſöhnerinn. Plaut. *la preteſſe, qui faiſoit des expiations.*
Piatio. f. 3. die Ausſöhnung. Plin. *l'expiation.*
Piamen. n 3. Ouid. *et* Piamentum. n. 2. Plin. *Idem.*
Piāculum. n 2. das Sühnopfer, eine Todſünde. *la victime pour expiation, un péche mortel.*
Piacularis, e. Adj. was zur Verſöhnung gegeben wird. *expiatoire.*
Piacularitер. Adv. verſöhnungs weiſe Tert. *par expiation.*
Pīcŭlus, a, um. *Idem eſt ac* Piacularis.
Piacŭere 1. verſühnen Cato. *expier.*
Piabilis, e. Adj. verſöhnlich. Ouid. *qu'on peut expier.*
Expio. 1. ich ſöhne aus, verſöhne, büße. *j'expie.*
Expiator. m. 3 ein Verſöhner. Tert. *qui expie.*
Expiatio, ōnis. f. 3. die Ausſöhnung. *l'expiation.*
Expiatus. m. 4. Tert. *Idem.*
Expiabilis, e. Adj verſöhnlich Tert. *expiable.*
Inexpiabilis, e. Adj. unausſöhnlich. *inexpiable.*
Inexpiabiliter. Adv. unverſöhnlich Aug. *inexpiablement.*
Inexpiatus, a, um unausgeſöhnt. Auguſt. *qui n'est pas expié.*
Impiare. 1. ſich verſündigen, verunreinigen. Plaut. *se rendre criminel, souiller.*
†PIX, ĭcis. f. 3. das Pech *la poix.*
Picula. f. 1. Dim. Veget.
Piceus, a, um. von Pech. Virg. *de poix.*
Picinus, a, um. Plin. *Idem.*
Picea f. . ein Pechbaum, rother Tannenbaum. *l'arbre d'où découle la poix.*
Piceaſter. m. 2. die rothe Tanne. Plin *le pin sauvage.*
Pico. 1. ich piche, verpiche. Col. *je poisse.*
Piceatus, a, um gepicht Martial. *enduit de poix.*
Picaria f. 1. die Pechhütte. *le lieu d'où l'on tire de la poix.*
Impicare. 1. verpichen Col. *enduire de poix.*
Oppicare. 1. Cato. zupichen. *poisser.*
PLĂCENTA f. 1. der Kuchen. Plin. *le gâteau.*
*PLĂCEO, ui, itum. 2. ich gefalle, (allſt, ällt, iel, allen) werde für gut angeſehen. *je plais, agrée.*
Placentia. f. 1. die Gefälligkeit Apul. *le désir de plaire.*
Placĭtum. n 2. eine Satzung, Meynung Plin. *un decret.*
Placitus, a, um. gefällig. Sall. *qui plait, qui a plu.*
Placitare. 1. Frequ. wohlgefallen. Plaut. *plaire.*
Placibilis, e. Adj. gefällig Ter. *qui peut plaire.*
Placidus, a, um. ſtille, friedſam *doux, paisible.*
Placide. Adv. *Idem. paisiblement.*
Implacidus, a, um. unfriedſam. *inquiet.*
Placidulus, a, um Dim. etwas ſanft. Aufon. *un peu doux, tranquile.*
Placiditas. f. 3. die Sanftmuth. Varro. *la douceur.*
Placidare. 1. beſänftigen Ambroſ. *adoucir.*
Diſpliceo, ui, itum. 2. ich misfalle, gefalle nicht. *je déplais.*
Diſplicentia. f. 1. das Misfallen, der Verdruß. Sen. *le déplaisir.*
Perplacere. 2. ſehr wohl gefallen. *plaire beaucoup.*
*PLĂCO. 1. ich verſöhne, ſtelle zufrieden. (quem cui) *j'adoucis, appaise.*
Placate. Adv. mit Geduld, Sanftmuth. *paisiblement.*
Placatio, onis. f. 3. die Beſtiedigung. *l'action d'appaiser.*
Complacere. 2. einſtimmen. Ter. *convenir.*
Placatorius, a, um. verſöhnend. *ce qui adoucit.*
Placabilis, e. Adj. verſöhnlich. *facile à appaiser.*
Placabilitas. f. 3. die Sanftmuth. *la facilité à s'appaiser.*
Placabiliter. Adv. verſöhnlicher weiſe. Gell. *d'une maniere, qui appaise.*
Placamen n. 3. die Verſöhnung. Liu. *ce que l'on fait pour appaiser.*
Placamentum. n. 2. Plin. *Idem.*
Complacare. 1. beſänftigen. Gell. *adoucir, appaiser.*
Implacabilis, e. Adj. unverſöhnlich. *implacable.*
Implacabiliter. Adv. unverſöhnlich. Tac. *implacablement.*
Implacabilitas. f. 3. die Unverſöhnlichkeit. Amnian. *la haine irreconciliable.*
Implacatus, a, um. ungeſtillt, unverſöhnt. *qu'on ne peut appaiser.*
*PLĂGA. f. 1. der Schlag Streich, die Wunde. *le coup qui bleſſe.*
Plagare. 1. ſchlagen Auguſtin. *donner des coups.*
Plagōſus, a, um. der gerne ſchlägt. Hor. *fouetcur.* item, voll Wunden. Apul. *couvert de playes.*
Plagiger, *et* Plagigerulus, a, um. ſtreichwürdig. Plaut. *qui merite des coups.*

Sesquiplāga. f. 1. anderthalb Schläge. *un coup et demi.*
Sexcentoplāgus. m. 2. der viel Schläge bekömmt. Plaut.

PLĀGA. f. 1. die Gegend *la plage.* it. Plur. das Jägergarn, Netz. *les rets, filets, panneaux.*
Plagiŏla. f. 1. ein Vorhang, Decke. *un rideau, une couverture.* it. ein Bogen Papier. *une feuille de papier.*
Implagare. 1. ins Netz bringen, fangen. Sidon. *envelopper comme dans des rets.*

PLĀGIVM. n. 2. der Menschenraub, gelehrter Diebstahl. Grat. *l'enlevement d'hommes, l'action de piller les ouvrages d'autrui.*
Plagiarius. m. 2. ein Menschendieb, der fremde Gelehrsamkeit sich zueignet. *un ravisseur d'hommes, plagiaire.*
Plagiator. m. 3. ein Menschendieb. Tertull. *le ravisseur d'hommes.*

PLANCVS. m. 2. der gerade und schlechte Füsse hat. Plin. *un plat-pied.*
Planca. f. 1. ein Tafelbrett, Diele. Plin. *une planche.*

*PLANGO, nxi, nctum. 3. ich schlage (auf die Brust) beklage, beweine. *je frappe (la poitrine), deplore, lamente.*
Planctus. m. 4. Sen. *et* Plangor. m. 3. das Wehklagen. *les lamentations.*
Deplango, nxi, nctum. 3. ich beklage, beweine. Ouid. *je déplore.*

†PLANTA. f. 1. das Erdgewächs, die Pflanze. *la plante.*
Planto. 1. ich pflanze. Plin. *je plante.*
Plantator. m. 3. ein Pflanzer. Aug. *qui plante.*
Plantaris, e. Adi. zu den Fußsolen gehörig: kräftigt. *qui concerne la plante des pieds.*
Plantarium. n. 2. eine Pflanze, Pflanzschule. *la plante, pepiniere.*
Plantatio, ōnis. f. 3. die Pflanzung. *l'action où jaison de planter.*
*Planta. f. 1. die Fußsole. Plin. *la plante des pieds.*
Plantiger, a, um. das Pflanzen trägt. Plin. *qui produit des rejettons propres à planter.*
Deplantare. 1. abbrechen. Col. *deplanter.*
Deplantator. m. 3. der Pflanzen ausreißt. Auguſt.
Explantare. 1. ausreißen, ausrotten. Col. *deplanter, arracher.*
Supplantare. 1. ein Bein setzen, übern Haufen werfen. *supplanter.*
Supplantator. m. 3. ein Untertreter Hieron. *qui supplante.*
Transplantare. 1. fortsetzen. Sedul. *transplanter.*

†PLĀNVS, a, um. eben, gleich. *plain, égal.*
Plane. Adu. gänzlich, deutlich. *entierement, clairement.*
Planitus. Adu. gänzlich, gar eben. Tertull. *entierement.*
Planarius, a, um. was auf der Ebene geschieht. Ammian. *qui se fait dans la plaine.*
Planities. f. 5. eine Ebene, gleicher Ort. *la plaine.*
Planitia. f. 1. Vitruu. *et* Planitas. f. 3. Auct. Dial. de cauſ. corrupt. eloqu. *et* Planitudo. f. 3. Col. die Ebene. *la plaine.*
Planilŏquus, a, um. der deutlich redet. Plaut. *qui parle clairement.*
Planipes. o. 3. barfüßig; ein Comödiant. Gell. *nud pié; acteur de farces.*
Compläno. 1. ich mache eben, gleich. *j'applanis.*
Complanatio. f. 3. die Glattmachung. Sen. *l'action d'applanir.*
Complanator. m. 3. ein Schlichter. Apul. *qui unit, applanit.*
Deplanare. 1. eben machen, glätten. Lactant. *planir.*
Deplanum. n. 2. die Glättung. Arnob. *l'action de polir.*
Diſplanare. 1. gleich machen. Varro. *unir.*
Explano. 1. ich erkläre, mache deutlich. *je fais voir evidemment.*
Explanate. Adu. deutlich. *clairement.*
Explanabilis, e. Adi. deutlich. Sen. *clair, diſtinct.*
Explanatio, onis. f. 3. die Erklärung, Erläuterung. *l'explication.*
Explanator. m. 3. der Ausleger. *l'interprete.*
Inexplanatus, a, um. undeutlich Plin. *embaraſſé.*
Implanus, a, um. uneben. Aur. Vict. *inegal.*
Perplanus, a, um. sehr deutlich. Diom. *fort clair.*

*PLAVDO, ſi, ſum, dere. 3. mit Händen klatschen, frohlocken. *battre des mains, claquer.*
Plodo. 3. Varr. *Idem.*
Plauſibilis, e. Adi. das zu billigen ist. *plauſible.*
Plauſibiliter. Adu. loblich, gefällig Sidon. *agreablement.*
Plauſilis, e. Adi. freundlich, frohlich. Sidon. *agréable, gai.*
Plauſor. m. 3. der in die Hände klopfet. Hor. *qui bat des mains.*
Ploſor. m. 3. Sidon. *Idem.*
Plauſus *et* Applauſus. m. 4. der fröhliche Zuruf, die Billigung. *l'applaudiſſement.*
Applaudere. 3. frohlichen Beyfall geben. *applaudir.*
Applauſor. m. 3. der mit Händeklopfen schmeichelt. Plin. *le flateur, qui applaudit.*
Circumplaudere. 3. mit Frohlocken umgeben. Ouid. *applaudir à l'entour.*
Complaudere. 3. zusammen frohlocken. *applaudir avec les autres.*
Diſplōdere, ſi, ſum. 3. voneinander schlagen. Varro. *dejoindre.*
Diſploſio. f. 3. die Zerspringung. Arnob.
Explodere, ſi, ſum. 3. ausklatschen, schimpflich abweisen. *chaſſer, rebuter.*
Explaudere. 3. ausklatschen, auszischen. Auſon. *rebuter, chaſſer.*
Exploſio. f. 3. die Verwerfung. Caelius ap. Cic. *l'action de rejetter.*
Replaudere. 3. zurückschlagen. Apul. *refrapper.*
Supplaudere. 3. liebkosen. Tert. *flater.*
Supplodo, ſi, ſum. 3. ich stampfe mit den Füßen. *je bats du pied.*
Supploſio. f. 3. das Stampfen. *l'action de battre du pied.*
Superplaudere. 3. darüber flattern. Solin. *flater des ailes.*

*PLAVSTRVM. n. 2. der Lastwagen. *le chariot.*
Ploſtellum. Dim. Varro.
Ploſtarius, a, um. zum Wagen gehörig. Cato. *de chariot.*
Plauſtrilūcus, a, um. helle, wie die Sterne des Wagens am Himmel. Mart. Capell. *clair comme les étoiles du chariot au ciel.*

*PLEBS, bis. f. 3. der Pöbel, das gemeine Volk. *la populace.*
Plebecula. f. 1. Dim.
Plēbēius, a, um. gemein, pöbelhaft. *commun de la populace.*
Plebitas. f. 3. das schlechte Herkommen. Cato ap. Non. *la baſſe naiſſance.*
Plebiſcitum. n. 2. ein vom Volk gemachtes Gesetz. *l'ordonnance du peuple.*
Plebicŏla. m. 1. ein Bürgerfreund. *un populaire.*

†PLECTO, xi, xum. 3. ich flechte, (du flichtest, er flicht, flicht du, flocht, geflochten) Item, strafe. (quem re)
Plexus. m. 4. das Geflechte. Manil. *la trèce.*
Plectilis, e. Adi. das sich flechten läßt. Plaut. *qu'on peut entrelacer.*
Plectibilis, e. Adi. strafbar. Sidon *digne de chatiment.*
Plectrum. n. 2. der Fiedelbogen. Hor. *l'archet.*
Plectripŏtens. o. 3. musikalisch. Sidon. *muſicien.*
*Amplector, xus ſum. 3. *et* Amplexor, atus ſum. 1. Dep. ich umfasse, umfange. *j'embraſſe, je m'attache.*
Circumamplecti. 3. umfassen, umschlingen. Virg. *embraſſer, entortiller.*
Examplexari. 1. Dep. begierig umfassen. Auct. ad Herenn. *embraſſer avec paſſion.*
Circumplectere. 3. umfassen. Cato. *embraſſer.*
Circumplexus. m. 4. die Umfassung. Plin. *l'entortillement, embraſſement.*
Complector, xus ſum. Dep. 3. ich umfasse, begreife. *j'embraſſe, comprends.*
Complexio. f. 3. die Zusammenfassung, der Begriff. Cic. *la jonction, union.*
Complexim. Adu. mit Umfassung. Plaut. *en embraſſant.*
Complexatus, a, um. umfasset. Apul. *embraſſé.*
Complexiuus, a, um. zusammenfassend. Gell. *qui comprend.*
Deplexus, a, um. fest umfaßt. Lucret. *entortillé, embraſſé.*
Implectere. 3. einflechten. Apul. *entortiller.*
Amplexus *et* Complexus. m. 4. die Umfassung. *l'embraſſement.*
Implexus, a, um. eingeflochten. Plin. *entrelace.*
Implexus. m. 4. Plin. *et* Implexio. f. 3. Martian. Capell. die Verwickelung. *l'entortillement, embrouillement.*
Perplexus, a, um. verwirrt. Plin. *embaraſſé.*
Perplexe, Liu. *et* Perplexim, Plaut. Adu. undeutlich, verworren. *d'une maniere embrouillée.*
Perplexitas. f. 3. die Verwirrung. Ammian. *la perplexité.*
Perplexari. 1. Dep. verwirren. *embaraſſer.*
Perplexabilis, e. Adi. verblühmt, verdreht. Non. *ambigu, embrouillé.*
Perplexabiliter. Adu. verwirrter weise. Plaut. *ambigument.*

*PLĒNVS, a, um. vollständig. *plein, complet.*
Plene. Adu. *Idem.*
Plenitūdo, inis. f. 3. die Fülle. Plin. *la plenitude.*
Plenitas. f. 3. die Fülle. Vitruu. *la plenitude.*
Semiplenus, a, um. halb voll. *à demi-plein.*
Semiplene. Adu. halbvoll Sidon. *à demi-plein.*

PLEO, obſoletum vnde ſunt
Pletus, a, um. voll. Lucret. *rempli.*
*Compleo, ēui, ētum. 2. ich erfülle. *je remplis.*
Complete. Adu. völlig. Gell. *d'une maniere achevée.*
Complēmentum. n. 2. die Erfüllung. *l'accompliſſement.*
Completio. f. 3. die Erfullung. Augustin. *l'achevement.*
Incompletus, a, um. unerfüllt, unvollkommen. Firmic. *incomplet.*
Deplere. 2. ausleeren. Col. *vuider.*
Depletio. f. 3. die Ausleerung. Hieron. *l'action de vuider.*
Expleo. 2. ich fülle aus, mache voll. *j'emplis.*
Expletio. f. 3. die Erfüllung *l'accompliſſement.*
Explementum. n. 2. die Sättigung. Sen. *le raſſaſiement.*
Inexplebilis, e. Adi. nicht zu erfüllen. *qu'on ne peut pas raſſaſier.*
Impleo *et* Adimpleo. 2. Paull. Dig. ich fülle ein, erfülle. *j'emplis, accomplis.*
Impletio. f. 3. Saluian. *et* Implementum. n. 2. Cael. Aurel. die Erfüllung. *l'accompliſſement, rempliſſage.*
Adimpletio. f. 3. die Vollendung. Tertull. *l'accompliſſement.*
Oppleo *et* Repleo. 2. ich fülle voll, erfülle. Liu. Ouid. *je remplis.*
Replum. n. 2. die Ausfüllung. Vitruu. *le garni, rempliſſage.*
Suppleo. 2. ich ersetze, mache wieder voll. (in locum) *je ſupplée.*
Supplementum. n. 2. die Erstattung des Abgangs, der Zusatz. *le ſupplement.*

*PLĒRĪQVE, pleraeque, pleräque. Pl. die meisten. *la plûpart.*
Plerus, a, um. Obsol.
Plerumque. Adu. mehrentheils, gemeiniglich. Ter. *ordinairement.*

*PLĬCO, ui, itum, (aui, atum) 1. ich falte. Lucret. *je plie.*
Plicātura. f. 1. die Faltung, Falte. Plin. *la plie, le plîement.*
Plicatilis, e. Adi. das sich zusammen legen läßt. Plin. *pliable.*
Applico, ui, itum, *et* aui, atum. 1. anfügen, anländen, sich zu etwas begeben. (ad quid) *appliquer, aborder, s'appliquer.*
Applicatio. f. 3. die Zufügung, Anwendung. *l'application.*
Circumplicare. 1. umwickeln. *envelopper autour.*
Complico, aui, atum. 1. ich falte, lege zusammen. *je plie.*
Complex, icis. m. 3. ein Anhänger. Arnob. *un complice.*
Deplicare. 1. aufwickeln. Auguſt. *deplier.*
Deplicatio. f. 3. die Aufwickelung. Auguſt. *l'action de deplier.*
Displicatus, a, um. zerstreuet. Varro. *diſperſé*
Displicatio. f. 3. die Zerstreuung. Auguſt. *l'action de diſperſer.*
Explico, ui, *et* aui, atum. 1. ich wickele aus, erkläre, errette. *je déplie, explique, ſecouris.*
Explicate, *ſeu* Explicite. Adu. klar, ausdrücklich. *clairement, expreſſement.*
Explicator. m. 3. der Ausleger. *l'interprete.*
Explicatrix. f. 3. die Auslegerinn. *l'interprete.*
Explicabilis, e. Adi. leicht zu erklären. Plin. *explicable.*
Explicabiliter. Adu. deutlich. Diomed. *clairement.*
*Explicatio, onis. f. 3. die Erklärung, Auslegung. *l'explication.*
Explicatus. m. 4. *Idem.*
Inexplicabilis, e. Adi. daraus man nicht kommen kann. *inextricable.*
Inexplicabiliter. Adu. unfaglich. Apul. *d'une maniere indicible.*
Inexplicatus *et* Inexplicitus, a, um. unerklärt, unerläutert. Martial. *obſcur, embrouillé.*
Perexplicitus, a, um. ganz erklärt. Sidon. *expliqué, entierement.*
Subexplicare. 1. ein wenig auseinander setzen. *déplier un peu.*
Implicare, ui, itum. 1. einwickeln, verwirren. (rem, in re) *entortiller, embaraſſer.*
Implicate *ſ.* Implicite. Adu. versteckt, verdeckter weise. *d'une maniere embrouillée.*
Implicatio. f. 3. die Verwirrung. *l'entrelacement, entortillement.*
Implicatura. f. 1. die Einwickelung Sidon. *l'enveloppement.*
Implicisci. 3. Sidon. *et* Implicari. 1. eingewickelt, eingehüllet werden.
Interplicare. 1. mit unterflechten. Stat. *entrelacer.*
Perplicatus, a, um. verworren. Lucret. *confus.*
Replicare, ui, *et* aui, atum. 1. wieder aufwickeln, wiederhohlen. *replier.*
Replicatio. f. 3. die Umwälzung. *le repli autour.*
Supplico, aui, atum. 1. ich bitte demüthig, halte an. (cui pro quo) *je ſupplie.*

Sup-

Supplicator. m. 3. der anflehet. Auguſt. *qui ſupplie.*
Supplex, icis. o. 3. demüthig bittend, fußfällig. *qui ſupplie.*
Suppliciter Adu. Caeſ. *et*
Supplicue. Adu. flehentlich. Apul. *d'une maniere humble.*
Supplicatio, nis. f. 3. die demüthige Bitte, der Bußtag, das Dankfeſt. *la priere publique.*
Supplicamentum. n. 2. die demüthige Bitte. Apul. *la priere publique.*
Supplĭcium. n. 2. die Lebensſtrafe. *le ſupplice.* (Salluſt. die Bitte. *la priere publique).*
Simplex, icis. o. 3. *et* Simplus, a, um. Liu. ſchlecht, einfältig. *ſimple.*
Simplicitas, atis. f. 3. die Einfalt, Aufrichtigkeit. *la ſimplicité.*
Simpliciter. Adu. ſchlechthin. *ſimplement.*
Simplicare. 1. einfach machen. Pallad. *faire ſimple.*
Simplarius, a, um. einfach. Vlpian. *ſimple.*
Simplaris, e. Adi. einfach. Veget. *ſimple.*
Perſimplex. o. 3. gar ſchlecht. Tac. *tres-ſimple.*
Duplex, Triplex, Quadruplex. *et* Duplus, Triplus, Quadruplus, *etc. vid. ſub* DVO, TER, QVATVOR, *caet.*
*PLŌRO. 1. ich weine, heule. *je pleure.*
Plorator. m. 3. ein Greiner, Flenner, der gern weint. Martial. *le pleureur, pleurard.*
Plorabilis, e. Adi. kläglich. Claud. *deplorable.*
Plorabundus, a, um. weinend. Plaut. *éploré.*
Applorare. 1. bey= mit einem weinen. Horat. *pleurer proche de quelcun, avec quelqu'un.*
Ploratus. m. 4. das Weinen. *l'action de pleurer.*
Ploratio. f. 3. das Weinen. Auguſt. *les pleurs.*
Complōro *et* Deplōro. 1. ich beweine. *je déplore.*
Comploratus. m. 4. *et* Comploratio. f. 3. Liu. die Beweinung, *la complainte.*
Deploratio. f. 3. die Beweinung. Sen. *les pleurs.*
Deplorabundus, a, um. weinend. Plaut. *éploré.*
Indeploratus, a, um. unbeweint. Ouid. *qui n'eſt pas déploré.*
Exploro. 1. ich erforſche, erkundige. *j'éprouve, ſonde.*
Exploratus, a, um. gewiß, erfahren. *decouvert.*
Explorate. Adu. gewiß. *certainement.*
Exploratio. f. 3. die Erkundigung, Erforſchung. Col. *la recherche.*
Explorator, ris. m. 3. der Kundſchafter. Caeſ. *l'eſpion.*
Exploratrix. f. 3. die Kundſchafterinn. Auguſt.
Exploratorius, a, um. zum Ausforſchen dienlich. Suet. *qui ſert à explorer.*
Inexploratus, a, um. *et* Inexplorate, —to. ohne Kundſchaft. Liu. *qu'on n'a pas découvert.*
Imploro. 1. ich flehe an, ſchreye um Hülfe. (quid a quo) *j'implore.*
Implorătio, nis. f. 3. die Anflehung. *l'implaration.*
Implorabilis, e. Adi. den man anrufen kann. Val. Flacc. *qu'on peut implorer.*
Opplorare. 1. entgegen weinen. Auct. ad Herenn. *pleurer devant.*
PLŪMA. f. 1. die Pflaumfeder, kleine Feder. *la plume.*
Plumula. f. 1. Dim. Colum.
Plumeus, a, um. von Federn *de plumes.*
Implumis, e. ohne Federn. Hor. *ſans plumes.*
Plumoſus, a, um. federicht Propert. *garni de plumes.*
Plumare *et* Plumeſcere. Federn bekommen. Gell. Plin. *s'emplumer.*
Plumatilis, e. Adi. geſtickt, wie Federn gemacht, von Federn. Plaut. *brodé, fait de plumes.*
Plumatium. n. 2. ein Federbette. *un lit de plumes.*
Plumarius. m. 2. ein Federſchmücker, Seidenſticker. *qui travaille en plumes, le brodeur.*
Plumarius, a, um. geſtickt. Hieron. *de broderie.*
Plumiger, a, um. was Federn hat. Plin. *qui eſt couvert de plumes.*
Plumipes. o. 3. das Federn an den Füßen hat. Catull. *patu.*
Deplumare. 1. rupfen. Apul. *déplumer.*
Deplumator. m. 3. ein Federſchließer. Auguſt. *qui deplume.*
Deplumis, e. Adi gerupft. Plin *deplumé.*
Replumis, e. dem die Federn wieder wachſen. Paullin. *qui ſe remplume.*
PLVMBVM. n. 2. das Bley. *le plomb.*
Plumbeus, a, um. blevern, tölpiſch, plump. *de plomb, lourdant, peſant.*
Plumbāgo. f. 3. das Bleyweis. Plin. *la ceruſe.*
Plumbarius, a, um. ein Bleyarbeiter, Bleygießer. Plin. *le plombier.*
Plumboſus, a, um. voll Bley. Plin. *plein de plomb.*
Plumbare. 1. löthen, mit Bley vergießen. Cato. *ſouder, couvrir de plomb.*
Plumbatio. f. 3. Caſſiodor. *et*
Plumbatura. f. 1. die Verlothung mit Bley. Dig. *la ſoudure.*
Applumbare. 1. anlothen. Dig. *ſouder.*
Circumplumbare. umher verlothen. Cato. *ſouder autour.*
Implumbare. 1. mit Bley eingießen. Vitruu. *plomber.*
Replumbare. 1. anlothen Sen. *déſouder.*
PLVIT. Imperf 3. es regnet (rem, re) *il pleut.*
†Pluuia. f. 1. der Regen. *la pluye.*
Pluor. m. 3. der Regen. Laberius ap. Non. *la pluye.*
Pluuius *et* Pluuioſus, a, um. regenhaft. Plin. *de pluye, pluvieux.*
Pluuialis *et* Pluuiatilis, e. Regen= Col. *pluvieux.*
Pluuiaticus, a, um. Regen= Marc. Empir. *pluvieux.*
Appluere. 3. drauf regnen Plin. *pleuvoir auprés.*
Compluere. 3. beregnen. *mouiller.*
Complūtus, a, um. begoſſen, beregnet. Solin. *mouillé.*
Depluere. 3. herabregnen. *pleuvoir.*
Perpluere. 3. durchregnen. Prop. Plaut. *pleuvoir dedans.*
Diſpluuiatus, a, um. wo der Regen von beyden Seiten herabläuft. Vitruu. *qui reiette la pluie de deux côtez.*
Compluuium *et* Impluuium. n. 2. der innere Hof. *la cour.*
Impluere. 3. hineinregnen Plin. *pleuvoir dedans.*
Impluuia. f. 1. der Regenmantel. Varro. *l'habillement pour ſe garantir de la pluie.*
Repluere. 3. entgegen regnen Sen. *pleuvoir au devant.*
PLVS, ris. n. 3. Comp. mehr Plur. PLŪRES, *etc.* mehrere. *plus*
Pluſculus, a, um. Adi. *et* Pluſculum Adu. ziemlich viel. *un peu plus.*
Plurifārius, a, um Adi. vielerley *de pluſieurs façons.*
Plurifariam. Adu. auf verſchiedene Art und Weiſe. Sueton. *en pluſieurs manieres.*
Pluriformis, e. Adi vielförmig. Apul. *de pluſieurs figures.*
Complūres *et* Compluſculi. Adi. Pl. viele. Ter. *pluſieurs.*
Compluſcule. Adu. vielmals. Gell. *aſſez ſouvent.*
Pluries. Caeſ. *et* Compluries. Cato. Adu. oftmal. *ſouvent.*
Plurimus, a, um. ſehr viel Ter. *beaucoup.*
Plurimum. Adu. ſehr oft. ſehr viel. *fort ſouvent.*
Complurimus, a, um. gar viel Gell *beaucoup plus.*
Compl rimum, Plin. *et* Vplurimum. Adu. gemeiniglich, auf das höchſte *à l'ord naire, tout au plus.*
Perplures, a ſehr viel. Plin. *grande quantité.*
Perplurimum. Adu. gar viel. Plin. *extremement.*
Quamplures, a. ſehr viel. *tout à fait.*
Quamplurimus, a, um. ſehr viel *quantité de, beaucoup de.*
PLVTEVS. m. 2. das Pult, Bücherbrett, Sturmdach. *un pupitre, une tablette à mettre des livres.*
Plutealis, e. Adi. was zum Schranke, Sturmdache gehöret.
PŌDEX, icis. m. 3. der Steiß, der Hindere. Hor. *le cul.*
†POENA. f. 1. die Strafe *la peine.*
Poenalis, e. Adi. zur Strafe gerichtet. Plin. *penal.*
Poenaliter. Adu. zur verdienten Strafe. Amm.
Poenarius, a, um. zur Strafe gerichtet. Quinctil. *penal.*
Impune. Adu. ungeſtraft. *impunement.*
Impunis, e. Adi ungeſtraft. Plaut. *impune.*
Impunitas, atis. f. 3. die Freyheit von der Strafe. *l'impunité.*
†Punio. 4. ich ſtrafe, beſtrafe. (re) *je punis.*
Poenio 4. *Idem.* Gell.
Punitio, ōnis. f. 3. die Beſtrafung. Valer. *la punition.*
Poenitio. f. 3. *Idem.* Gell.
Punitor. m. 3. der Rächer, Beſtrafer. *le puniſſeur.*
Impunitus, a, um. ungeſtraft Liu. *impuni.*
Impunite. Adu. ungeſtraft. *impunement.*
Impoenitus, a, um. ungeſtraft. Gell. *impuni.*
*Poenitet. 2. Imperſ. es gereuet (rei, c. Inf.) *il déplait.*
Poenitentia. f. 1. die Reue. Curt. *la penitence.*
Poenitudo. f. 3. *Idem.* Auſon.
Poenitenter. Adu. bußfertiger weiſe. Minuc. Fel. *avec regret.*
Impoenitens. o. 3. unbußfertig *impenitent.*
Impoenitentia. f. 1. die Unbußfertigkeit. Vulg. *l'impenitence.*
Impoenitendus, a, um das nicht zu bereuen iſt Apul. *dont on ne doit je repentir.*
Suppoenitet. es gereuet faſt. *ſe repentir un peu.*
POL, PERPOL *et* AEDEPOL. Aduerbia iurandi per Pollucem.
PŎLENTA. f. 1. Malz. Plin. *blé germé, malt.*
Polentarius, a, um. zum Malze gehörig. Apul. *qui concerne le malt.*
*PŎLIO. 4. ich poliere, mache glatt. *je polis, rends clair.*
Politus, a, um. gelehrt, höflich. *poli, embelli.*
Polite. Adu. fein, zierlich. *poliment.*
Politulus, a, um. Dim. artig, galant. *aſſez pole.*
Politio. f. 3. die Polirung Cato. *le poliment.*
Politura. f. 1. *Idem.* Plin.
Polimen. n. 3. Apul *et* Polimentum. n. 2. *Idem.* Plaut.
Politor. m. 3. ein Polirer. *un poliſſeur.*
Depolire. 4. abputzen. Plin. *polir.*
Depolitio. f. 3. die Abputzung. Varro. *le poliment, la poliſſure.*
Depolitor. m. 3. der Abputzer. Auguſt. *le poliſſeur.*
Expolire *et* Perpolire. 4. ausputzen, fertig machen. *expolir, perfectionner.*
Expolitio. f. 3. das Ausputzen. *l'action de polir.*
Impolitus, a, um. unbehauen, unpolirt. *impoli.*
Impolite. Adu. unpolirter weiſe. *imroliment.*
Impolitia. f. 1. die Unzierlichkeit. Cato ap. Gell. *le defaut de politeſſe.*
Interpŏlo, are. 1. ausflicken, ausbeſſern. *raccommoder.*
Interpolatio. f. 1. die Ausbeſſerung, Verneuerung. Plin. *l'action de ravauder.*
Interpolator. m. 3. der Kleider ausflicket. Tert *le fripier, ravaudeur.*
Interpolatrix. f. 3. die etwas ändert Tert. *la ravadeuſe, fripiere.*
Perpolire. Adu. ganz zierlich Auct. ad Herenn. *fort poliment.*
Perpolitio. f. 3. die Ausputzung. Auct. ad Herenn. *l'action de polir.*
Repolire. 4. wiederputzen. Colum. *nettoier de nouveau.*
POLLEN *et* POLLIS, inis. n. 3. *et* m. 3. das Semmelmehl. Col. *la fleur de farine.*
Pollinarius, a, um zum Mehle gehörig. Plin. *ce qui concerne la farine.*
*POLLEO, ui. ſine Sup. 2. ich gelte, (altert, gilt, galt, gegolten) vermöge. (ad, contra quid) *je puis beaucoup.*
Pollenter. Adu. mächtiglich. Claud. *puiſſamment.*
Pollentia. f. 1. die Macht, Gültigkeit. Plaut. *le pouvoir, la puiſſance.*
Antepollere. 2. übertreffen. Apul. *ſurpaſſer.*
Praepollere, ui. ſine Sup. 2. mehr gelten, ſehr vermögend ſeyn. Liu. *être fort puiſſant.*
Pollex, icis. m. 3 der Daum. (Daumen) Plin. *le pouce.*
Pollicaris, e. Adi. eines Daumens breit. Plin. *large ou épais d'un pouce.*
POMPA. f. 1. das Gepränge, die Proceſſion. *la pompe, parade.*
Pompare. 1. ein Gepränge machen. Sedul. *faire parade.*
Pompalis, e. Adi. prächtig. Capitol. *magnifique.*
Pompaliter. Adu. prächtiger weiſe Treb. Poll. *magnifiquement.*
Pompaticus, a, um. prächtig Apul. *magnifique.*
Pompoſus, a, um. anſehnlich, prächtig. *magnifique.*
Pompoſe. Adu. prächtiger weiſe Sidon. *magnifiquement.*
Depompatio. f. 3. die Beraubung, der Pracht. Hieron. *l'action d'ôter la parade.*
Expompare. 1 ſchänden. Auguſt. *deshonorer.*
†PŌMVM. n. 2. der Apfel die Baumfrucht, das Obſt. *la pomme, toute ſorte de fruit bon à manger.*
Pomus. f. v. der Obſtbaum Plin. *le pommier.*
Pomarium. n. 2. ein Obſtgarten. *un jardin planté d'arbres fruitiers.*
Pometum. n. 2. *Idem.* Pallad.
Pomifer, a, um. obſttragend. Hor. *abondant en fruits.*
Pomoſus, a, um. voll Obſt Tibull. *plein de pommes.*
†PONDVS, ĕris. n. 3. das Gewicht. *le poids, la peſanteur.*
Pondo. Indecl. ein Pfund. *poids d'une livre Romaine.* it. nach dem Gewichte.
Ponduſculum. n. 2. Dim. Plin.
Ponderitas. f. 3. die Wichtigkeit. Accius ap Non. *l'importance.*
Ponderoſus, a, um. ſchwer wichtig. Plin. *peſant.*
Pondero. 1. ich wage, (*vid.* PONDO) erwäge, betrachte. *je peſe, examine*

Ponderatio. f. 3. die Abwägung, Erwägung. Vitruv.
Ponderamentum. n. 2. das Gewichte. Prud. *le pesanteur.*
Centupondium. n. 2. ein Zentner. Plaut. *un quintal.*
Componderare. 1. abwagen. Apul. *peser avec la balance.*
Deponderare. 1. niederdrucken. Petron. *fouler.*
Dupondius. m. 2. Dupondium. *et* Dipondium. n. 2. zwey Pfund. Varr. *poids de deux livres.*
Dupondiarius *et* Dipondiarius, a, um. zweypfündig. Colum. *du poids de deux livres.*
Praeponderare. 1. überwiegen, übertreffen. *peser d'avantage, l'emporter.*
Reponderare. 1. wieder zuwägen, vergelten. Sidon. *rendre, recompenser.*
Superpondium. n. 2. der Ausschlag. Apul. *le bon poids.*
Trepondo. Indecl. drey Pfund. Quinct. *poids de trois livres.*

PŌNE. Praep. *et* Adu. nach, hinterwärts. *derriere, par derriere.*

*PŌNO, pŏsui, pŏsitum. 3. ich setze, lege. *je pose, mets.*
Positus. m. 4. Tac. *et* Positio. f. 3. die Stelle, Lage des Orts. *la situation.*
Positura. f. 1. die Stellung. Gell. *la position, situation.*
Positīuus, a, um. festgestellt. Gell. *positif.*
Positor. m. 3. der Stifter. Ouid. *le fondateur.*
Antepōno, sui, situm. 3. ich ziehe vor, achte höher. (rem cui) *je préfere.*
Apponere. 1. bey- hinzusetzen. *j'approche, place aupres.*
Appŏsītus, a, um. bequem, gelegen. (quid rei, cum re) *propre, disposé.*
Apposite. Adu. füglich, bequemlich. *fort juste, à propos.*
Appositio. f. 3. *et* Appositus. m. 4. die Beyfügung. Plin. *l'application.*
Perappositus, a, um. wohlgeschickt. *fort propre.*
Circumponere. 3. umhersetzen. Hor. *placer autour.*
Circumpositio. f. 3. die Zurücklegung Aug. *l'action de ranger autour.*
*Compono. 3. ich setze zusammen, vergleiche. *je compose, compare.*
Compŏsītus, a, um. artig, ordentlich, bescheiden. *composé, moderé.*
Composite. *Idem.* Adu.
Compositio. f. 3. die Zusammenfügung, der Vergleich, Vertrag, *la composition, le traité.*
Compositura. f. 1. das Umherstehen, der Stand umher. Gell. *la posture d'autour.*
Compŏsitīcius, a, um. Tert. *idem quod* Compositus.
Compositor. m. 3. der verfertiget. *qui compose.*
Incompositus, a, um. *et* Incompposite. Adu. Liu. unordentlich. *sans ordre.*
Praecompositus, a, um. abgerichtet. *preparé auparavant.*
Recomponere. 3. wieder zusammen legen. Vlp. *racommoder.*
Supercomponere. 3. drüber legen. Apic. *mettre par dessus.*
Contraponere. 3. entgegen setzen. Quinct. *opposer.*
Deponere. 3. ablegen, niederlegen, in Verwahrung geben. *mettre bas, en dépôt.*
Depositum. n. 2. das Eingesetzte. *le dépôt.*
Depositio. f. 3. die Niederlegung. Vlp. *l'action de confier un dépôt.*
Depositor. m. 3. der da einsetzet. Prudent.
Dispono. 3. ich setze ordentlich. *je dispose.*
Dispositio. f. 3. die Einrichtung. *l'arrangement.*
Dispositus. m. 4. die Ordnung, Einrichtung. Tac. *la disposition.*
Dispositе. Adu. ordentlich, stückweise. *par ordre, avec arrangement.*
Dispositura. f. 1. die Einrichtung, Abtheilung. Lucret. *l'ordre, arrangement.*
Dispositor. m. 3. der Regierer. Sen. *l'ordonnateur, qui dispose.*
Dispositrix. f. 3. die Regiererinn, die etwas einrichtet. Fortunat.
Indispositus, a, um. unordentlich. *dereglé.*
Indispositе. Adu. unordentlicher weise. Sen. *confusement, sans ordre.*
Praedispositus, a, um. abgerichtet. Liu. *prépare auparavant.*
*Expono. 3. ich lege aus, breite aus, erkläre. *j'expose, j'étends, explique.*
Expositio. f. 3. die Erklärung. Quinct. *l'exposition.*
Expositiuncula. f. 1. Hieron.
Expositе. Adu. klar, deutlich. Gell. *nettement, clairement.*
Expositum. n. 2. der Vortrag. Apul. *la proposition.*
Expositor. m. 3. ein Ausleger. Auguſt. *qui expose.*
Imponere. 1. auflegen. *impoſer. it.* betrügen. (cui, cui rem) *tromper.*
Impositio. f. 3. *et* Impositus. m. 4. die Auflegung. *l'impoſition.*
Impositicius *et* Impositiuus, a, um. Varro. aufgelegt. *donné, imposé.*
Impositor. m. 3. der auf- oder beyleget. Varro. *qui donne un nom.*
Impostor. m. 3. ein Betrüger. Vlpian. *un impoſteur.*
Impostura. f. 1. *Idem.*
Superimponere. 3. darüber legen. Liu. *mettre deſſus.*
Interponere. 1. darzwischen legen (in rem quid) *inſerer.*
Interpositio. f. 3. *et* Interpositus. m. 4. die Darzwischenkunft. *l'interpoſition.*
Oppono. 3. ich setze entgegen. (ſe rei) *j'oppoſe.*
Oppositum. n. 2. der Gegensatz. Gell. *l'oppoſition, contrarieté, antithese.*
Oppositio. f. 3. *et* Oppositus. m. 4. die Entgegensetzung. *l'oppoſition.*
Postponere. 3. nachsetzen, hindansetzen. *poſtpoſer.*
Praeponere. 3. vorsetzen, verziehen. (cui, quem rei) *préferer.*
Praepositus. m. 2. ein Officirer *un officier.*
Praepositum. n. 2. was man vorziehet. *qu'on préfere.*
Praepositio. f. 3. die Vorsetzung. *l'action de prepoſer.*
Praepositīuus, a, um. das sich versetzen läßt. *qu'on peut mettre devant.*
Praepositura. f. 1. ein obrigkeitlich Amt. Lamprid. *une charge de prevôt.*
Prōponere. 3. vorlegen, darstellen, darthun. *propoſer.*
†Propositum. n. 2. der Vorsatz. *la reſolution.*
Propositio. *Idem.*
Rĕponere. 3. wieder an seinen Ort setzen, zurücklegen. *remettre.*
Repositio. f. 3. die Hinlegung Pallad. *l'action de mettre en reſerve.*
Repositor. m. 3. ein Wiederbringer. Ouid. *un réſtaurateur.*
Repositorium. n. 2 ein Aufsatz mit Speisen. *un buffet de ſervice où l'on arrangeoit les plats.*
Sēpono. 3. ich lege beyseite, setze weg. *je mets à part, ſepare.*
Sepositio. f. 3. die Beyseitlegung, Absonderung. Vlpian. *l'action de mettre à part, la ſeparation.*
Supponere. 3. unterlegen, unterschieben. (cui rem) *ſuppoſer.*
Suppositio. f. 3. die Auswechselung. Col. *la ſuppoſition.*
Suppositor. m. 3. ein Auswechsler. Inscript. *qui ſuppoſe.*
Suppositrix. f. 3. die etwas austauschet. Plaut. *qui ſuppoſe.*
Superponere. 3. auf etwas legen. Plin. *mettre deſſus.*
Suppositīcius, a, um. an eines statt eingeschoben. Varro. *ſuppoſé.*
Suppositorius, a, um. untergeschoben. Vopisc. *ſuppoſé.*
Transpono. 3. ich setze fort, versetze. (quid in rem) Plin. *je tranſpoſe.*
Transpositiuus, a, um. das sich versetzen läßt. Quinctil. *qu'on peut tranſpoſer.*

†PONS, tis. m. 3. die Brücke, Schiffleiter. *le pont, écoutille.*
Pontīcŭlus. m. 2. der Steg, eine kleine Brücke. *un ponter, petit pont.*
Pontile. n. 3. das Gebrücke. Veget. *le boiſage.*
Ponto. m. 3. eine Fähre Caes. *un bac, bachot.*
Pontifex, ĭcis. m. 3. der Oberpriester, Pabst. *le pontife, pape.*
Pontificatus. m. 4. das Priesterthum. *le pontificat.*
Pontificalis, e. Pontificensis, e. Plin. *et* Pontificius, a, um. priesterlich. *pontifical.*
Pontificium. n. 2. die Macht oder Gewalt etwas zu thun. *l'autorité, pouvoir.*
Depontani. m. 2. Pl. alte unvermögende Leute. Varro ap. Non. *ſexagenaires, qui n'avoient plus droit de ſuffrage.*
Depontare. 1. von der Brücke werfen; vom Votiren ausschließen. Varr. ap. Non.

PŎPA. m. 1. ein Oberschlächter. Perſ. *qui égorgeoit les victimes.*
Popānum. n. 2. ein Opferkuchen. *un gateau d'oblation.*
Pŏpīna. f. 1. die Garküche. Hor. *l'hotellerie.*
Pŏpinalis, e. Adi. leckerhaft. Col. *de cabaret.*
Popinarius. m. 2. ein Garkoch. Firmic. *un cabaretier.*
Pŏpīno, ōnis. m. 3. ein Schwelger. Hor. *un pilier de cabaret.*
Popinari. 1. Dep. schwelgen. Trebell. Poll. *gargotter.*
Popinatio. f. 3. die Schwelgerey. Gell. *les debauches au cabaret.*
Popinator. m. 3. der Schwelger. Macrob. *l'yvrogne, le debauché.*

POPLES, ĭtis. m. 3. die Kniebeuge, Kniekrümme. *le jarret.*

†PŎPŬLVS. das Volk, (die Volker) *le peuple.*
Poplus. m. 2. *Idem.* Plaut.
Popellus. m. 2. Dim. das Völklein. Hor. *la populace.*
Populāris, e, was des Volks ist. *populaire.* Subst. ein Landsmann. *un compatriote.*
Popularitas. f. 3. die Bürgerliebe, Landsmannschaft. *l'affection pour ſes compatriotes.*
Populariter. Adu. wie das Volk thut, oder will. *populairement.*
Populiſcitum. n. 2. ein Bürgerschluß. Nep. *une ordonnance du peuple.*
Populōſus, a, um. volkreich. Apul. *peuple.*
Populoſitas. f. 3. die Vielheit, Menge Arnob. *la multitude, quantité.*
*Populor. Dep. 1. (Populo 1.) Virg. ich plündere, verheere. *je ſaccage, pille.*
Populatim. Adu. haufenweise. Non. *par tout le peuple.*
Populatus. m. 4. *et* Populatio. f. 3. die Verwüstung. Claud. Liu. *la ravage.*
Populator. m. 3. ein Verwüster. Liu. *qui pille.*
Populatrix. f. 3. die Räuberinn, Verheererinn Stat. *qui ravage, pille.*
Populābilis, e. Adi. leichtlich zu verwüsten Ouid. *qu'on peut ſaccager.*
Populitare. 1. Frequ. ausplündern. Dig. *ſaccager.*
Populabundus. der im verwüsten begriffen ist. Liu. *qui fait le dégât.*
Depopulari. Dep 1. verwüsten, verheeren. *ravager, ſaccager.*
Depopulare. 1. *Idem.* Hirt.
Depopulatio. f. 3. die Verheerung, Plünderung. *le dégât.*
Depopulator. m. 3. ein Verwüster. *qui pille.*
Expopulatio. f. 3. die Ausplünderung. Col. *le ſaccagement.*
Perpopulari. 1. Dep. durchausplündern. Liu. *ravager entierement.*

*PŌPŬLVS. f. 2. der Pappelbaum. Plin. *le peuplier.*
Pōpuleus, a, um. Pappel Hor. *de peuplier.*
Populneus, a, um. Col. *et*
Populnus, a, um. Pappel- Plaut. *de peuplier.*
Populētum. n. 2. ein Pappelwald. Plin. *un bois de peupliers.*
Populifer, a, um. was Pappeln trägt. Ouid. *qui produit des peupliers.*

PORCERE. 2. Obsol. abhalten. Enn. ap. Non. *repouſſer.*

†PORCVS. m. 2. das Schwein, die Sau, (Pl. Säue) *le cochon.*
Porcellus. Dim. Varro. *et* Porculus. m. 2. Plin.
Porcula *et* Porculena. f. 1. Plaut.
Porcellio, ōnis. m. 3. eine Schabe, Kellerwurm. *un pourcelet.*
Porcīnus, Porcellīnus *et* Porcarius, a, um. Sen. Apic. Plin. schweinen. *de porc.*
Porcetra. f. 1. eine Sau die einmal geworfen. Gell. *jeune truie qui n'a porté qu'une fois.*
Porcinarius. m. 2. ein Schweinenfleischhändler. Plaut. *un chaircuitier.*
Porcarius. m. 2. ein Schweinhirte. Firmic. *un porcher.*
Porculatio. f. 3. die Saumast. Varro. *l'engrais de cochons.*
Porculator. m. 3. der Saumärter Col. *le garde de cochons.*
Porculetum. n. 2. ein Brett. Plin. *une planche.*
Imporcatus, a, um. in Furchen gebracht.

PORRICĬO. 3. ich opfere. Liu. *j'offre en ſacrifice.*
Porrectus, a, um. geopfert. *offert en ſacrifice.*

PORRĪGO, ĭnis. f. 3. der Hauptgrind. Hor. *la teigne.*

PORRO. weit, weiter. *loin, davantage.*
Proporro. Adu. noch weiter. Lucr. *plus avant.*

PORRVS. m. 2. *et* PORRVM. n. 2. der Lauch. Martial. *le porreau.*
Porrāceus, a, um. lauchfärbig. Plin. *de couleur de porreau.*
Porrīna. f. 1. ein Lauchbeet. Cato. *une planche de porreau.*

PORTA. f. 1. ein Thor, Stadtthor. *la porte.*
Portŭla. f. 1. Dim. Liu.
*Porticus. f. 4. eine Halle, bedeckter Gang. Plin. *le portique.*
Porticula. f. 1 Dim.

*PORTO. 1. Coni. ich trage, bringe an. *je porte.*
Portatio. f. 3. das Tragen. *le port.*
Portabilis, e. Adi. *et* Portatorius, a, um. tragbar. Auguſtin. *qu'on peut porter.*
Portitare. 1. Frequ. oft tragen. Gell. *porter ſouvent.*
Portitor. m. 3. ein Träger. Virg. *un porteur.*
Portorium. n. 2. der Zoll. Caes. *l'impôt.*
Apportare. 1. zutragen, beyführen. (de, ex loco rem) *apporter.*
Apportatio. f. 3. die Zuführe. Vitruv. *l'apport.*
Asportare. 1. wegführen, wegtragen. *tranſporter, emmener.*
Asportatio. f. 3. die Wegführung. *le tranſport d'un lieu à l'autre.*

Compor-

Comportare. 1. zusammentragen. *porter, charrier.*
Comportatio. f. 3. die Zusammenführung. Vitruv.
Deportare. 1. abführen. (lumentis, Nauibus) *amener, transporter.*
Deportatio. f. 3. die Wegtragung. *le transport, charroi.*
Deportatorius, a, um. tragbar. Cod. *qu'on peut transporter.*
Exportare. 1. hinausführen. austragen. *porter dehors.*
Exportatio. f. 3. die Ausfuhre. *le transport.*
Exportator. m. 3. ein Ausführer. Dig. *qui transporte.*
Importare. 1. hineinführen, hineintragen, verursachen. *porter dedans, causer.*
Importaticius, a, um. zugeführet. Hirt. *porté dedans.*
Importabilis, e. Adi. unerträglich. Tert. *qu'on ne peut pas porter.*
Perportare. 1. hintragen. Liu. *transporter.*
Praeportare. 1. vor sich hertragen. Lucr. *porter devant.*
Reportare. 1. zurück davon tragen. (quid a quo) *reporter.*
Supportare. 1. zuführen. *porter.*
Transportare. 1. hinüberführen. *transporter.*
Transportatio. f. 3. die Wegführung. *le transport.*
Transportaneus. m. 2. ein Aussatziger, Siecher. Cassiod. *un lepreux, infirme.*

*PORTVS. m. 4. die Anfurt, der Meerhafen. *le port de mer.*
Portitor. m. 3. der Schiff- oder Fährmann, Zollbedienter, Träger, *un pattonier, péager, porteur.*
Portōrium. n. 2. der Zoll. Caes. *l'impôt.*
Portuōsus, a, um. das viele Anfurten hat. *où il y a bien des ports.*
Importuosus, a, um. da man nicht landen kann. Sallust. *qui n'a point de port.*
†Opportunus, a, um. bequem, gelegen. *commode, propre.*
Opportune. Adu. eben recht, füglich. *tout à propos, commodement.*
Opportunitas, atis. f. 3. die Bequemlichkeit, Gelegenheit. *tems ou occasion favorable.*
Importunus, a, um. ungestüm, ungelegen. *importun.*
Importune. Adu. zur Unzeit. *mal à propos.*
Importunitas, atis. f. 3. das ungestume Verfahren. *l'importunité.*
Inopportunus, a, um. ungelegen. *incommode.*
Peropportunus, a, um. sehr bequem. *tres commode.*
Peropportune. Adu. sehr bequem. *tres commodement.*
Angiportus. m. 4. Hor. *et* Angiportum. n. 2. Mart. Capell. der enge Paß. *le passage etroit.*

*POSCO, pōposci. sine Sup. 3. ich fordere. *je demande.*
Appoſcere. 3. drüber fordern. *demander.*
Compoſcere. 3. zugleich abfordern.
Depoſco *et* Expoſco, expoposci. 3. ich fordere heftig, ernstlich. *je demande avec instance.*
Repoſcere, repoposci. 3. wieder fordern. *redemander.*
Repoſcōnes. m. 3. Pl. die etwas heftig wiederfordern. Amm.
Irrepoſcibilis. e. Adi. das man nicht wiederfordern kann. Apul. *ce qu'on ne peut redemander.*

POST. Praep. et Adu. nach, hernach. *après.*
Poſtea, Poſthac, Ter. Poſtmödum, Ter. Poſtmödo, Ouid. Adu. darnach *après.*
Poſtidea. Adu. darnach. Plaut. *après cela.*
Poſthinc. Adu. hernach, nach diesem. Virg. *après cela, ensuite.*
Poſtibi. Adu. alsdenn, nachmals. Plaut. *après, ensuite.*
Poſtquam, poſteaquam. Adu. nachdem. *après que.*
Poſterior. der andere *le postérieur.*
Poſtrēmus, a, um. der letztere. *le dernier.*
Poſterius, Poſtremo. Ter. *et* Poſtremum. Adu. zuletzt. *enfin.*
*Poſtĕrus, a, um. folgend. *suivant.*
Poſteri. m. 2. Pl. die Nachkommen. *la postérité.*
Poſteritas, tis. f. 3. die Nachkommen, Nachwelt. *la postérité.*
Poſterare. 1. zurückbleiben Pallad. *demeurer en arriere.*
Poſtĕrula. f. 1. die Hinterthüre. Cassian. *la porte de derriere.*
Poſtrēmitas. f. 3. das Ende. *le fin.*
Poſtridie, *vid.* DIES.
Poſtĭcus, a, um. hinterwärts, das Hintere. Liu. *de derriere.*
Poſticulum. n. 2. das Hintergebäude. Plaut. *le derriere d'un logis.*
Poſtilena. f. 1. der Schwanzriemen. Plaut. *la croupiere.*
Poſtumus, a, um. der letzte, hinterste. *le dernier.*
Poſtumare. 1. nach einem seyn. Tert. *venir après un autre.*
Poſtumatus. m. 4. die letzte Stelle. Tert. *la derniere place.*
Praeposterus, a, um. das hinterste zuförderst, verkehrt. *renversé, fait, dit à contre-tems.*
Praepoſtere. Adu. *Idem.*
Praepoſteritas. f. 3. die Verkehrung. Arnob. *le renversement.*
Praepoſterare. 1. verkehren Quinct. *renverser.*

POSTIS, is. m. 3. die Pfoste, Thurpfoste. *le poteau.*

*POSTVLO. 1. ich fordere, (als ein Recht;) bringe vor Gericht an. *je demande, accuse.*
Poſtulatio, nis. f. 3. die Forderung, Anmuthung. *une demande, priere.*
Poſtulatum. n. 2 *et* Poſtulatus. m. 4. Liu. die Forderung, das Begehren. *la demande.*
Poſtulio f. 3. *pro* Poſtulatio. Varro.
Poſtulator. m. 3. ein Kläger. Suet. *un demandeur.*
Poſtulatrix. f. 3. die Klägerin. Tert. *la demanderesse.*
Poſtulatōrius, a, um. fordernd. Sen. *ce qui demande.*
Poſtulaticius, a, um. begehrt. Sen. *qui est demandé.*
Adpoſtulare. 1. anwünschen. Tert. *prier avec instance.*
Depoſtulare. 1. heftig anhalten. Hirt. *demander avec instance.*
Depoſtulator. m. 3. ein Forderer. Tert. *qui demande avec instance.*
Expoſtulare. 1. einem das angethane Unrecht vorhalten. *je plaindre.*
Expoſtulatus. m. 4. die Beklagung. Symmach. *la plainte.*
Expoſtulatio. f. 3. die Verruckung. Ter. *la reproche.*

PŌTIS, POTE, (potior, potiſſimus) mächtig. *qui peut.*
Potior, us. Comp. besser, gültiger. *meilleur*
Potiſſimus, a, um der Vornehmste Sen. *le principal, le meilleur.*
Potius. Adu. vielmehr. *plutôt.*
Potiſſime *et* Potiſſimum. Adu. meistens. *principalement.*
*Potior. Dep. 4. ich überkomme, bemächtige mich. *j'obtiens.*
Pōtiſſum *vel* Poteſſum. antiqu. *pro* Poſſum.
Poſſum. ich kann Anom. *je puis.*
Pōtens, tis. o. 3. mächtig. *puissant.*
Praepotens. sehr mächtig. (re, rei) *très-puissant.*
Potentia. f. 1. die Macht. *l'autorité.*

Pōteſtas, atis. f. 3. die Gewalt. *l'autorité.*
Potenter. Adu. machtiglich. Hor. *puissamment.*
Potentialiter. Adu. auf mögliche Art. Sidon. *potentiellement*
Potestatīnus, a, um. gewalthabend Tert. *qui a le pouvoir.*
Poſſibĭlis, e. Adi. möglich. Tert. *possible.*
Poſſibilitas. f. 3. die Möglichkeit Amm. *la possibilité.*
Potentatus. m. 4. die Oberherrschaft. *la souveraineté.*
Potentator. m. 3. der Oberherr, Gewalthaber. Tert. *le souverain.*
Antĕpotens. o. 3. vortrefflich. Plaut. *excellent.*
Arcipotens, tis. o. 3. der einen Bogen führet. Val. Flacc. *qui porte une arbaleste.*
Armipotens, tis. o. 3. mächtig im Streit. *puissant en armes.*
Armipotentia. f. 1. die Gewalt, Macht im Streite. Amm. *la puissance en armes.*
Bellipŏtens. o. 3. *etc. vid. sub suis nominibus.*
Compos, otis. 3. fähig, mächtig. Apul. *jouissant, qui possede.*
Compotire. 4. gewahren *faire jouir.*
Compotiri. 4 Dep. erlangen. Tert. *acquerir.*
Impos. o. 3. unfähig Plaut. *qui ne possede pas, incapable.*
Impotens, tis. o. 3. ohnmächtig. *impuissant.* it. der sich nicht zwingen und mäßigen kann *qui n'est pas sa maitre.*
Impotenter. Adu. übermaßig, übermüthig. Quinctil. *immoderement, sans retenuë.*
Impotentia. f. 1. das Unvermögen, die Schwachheit, Unmäßigkeit. *l'impuissance, foiblesse.*
Impoſſibilis, e. Adi. unmöglich. Quinctil. *impossible.*
Impoſſibilitas. f. 3. die Unmöglichkeit. Apul. *l'impossibilité.*
†Omnipotens, tis. o. 3. allmächtig. *tout puissant.*
Praepoſſe. die Oberhand haben. Tac. *être le maitre.*
Praepotens. o. 3. sehr mächtig *très-puissant.*
Praepotentia. f. 1. die Obermacht. Tertull. *la supreme puissance, souveraineté.*

*PŌTO. 1. ich zeche. *je pinte.*
Pōtus, a, um. bezecht, getrunken. *yvre, bû.*
Potus. m. 4. *et* Potio, onis. f. 3. der Trunk. *le boire.*
Potatus. m. 4. der Trunk, das Getrunke Apul. *le boisson.*
Potiuncula. f. 1. Dimin. ein Tränkchen, Schluckchen. Sueton. *doigt de vin.*
Potatio. f. 3. eine Zeche Sen. *une yvrognerie.*
Potor, oris. m. 3. ein Trinker, der trinkt. Hor. *un beuveur.*
Potrix. f. 3. die Saufferinn. Phaed. *la beuveuse.*
Potator. m. 3. der Trinker. Plaut. *le beuveur.*
Potorius, a, um. zum Trinken dienlich. Plin. *pour boire.*
Pōtāculum. n. 2. das Getranke. Tert. *le breuvage*
Potabilis, e. Adi. das sich trinken läßt. Amm. *potable.*
Potionatus, a, um. getränkt. Sueton. *à qui l'on a fait prendre un breuvage.*
Potitare. 1. Frequ. oft trinken. Plaut. *boire souvent.*
Potura. f. 1. der Trank Varr. *le breuvage.*
Potulentus, a, um. trunken Suet. *entvré.*
Poculum. n. 2. ein Trinkgeschirr. *un gobelet.*
Pocillum. n. 2. Dim. ein Becherchen. Liu. *un petit gobelet*
Pocillator. m. 3. der Mundschenke. Apul. *l'echanson.*
Poculenta. n. 2 Pl. trinkbare Sachen. *des breuvages.*
Apoculare. 1. aufhören zu trinken Petron. *cesser de boire.*
Appotus, a, um. bezecht, trunken. Plaut. *qui a bien bû.*
Circumpotatio. f. 3. ein Gelaufe die Reihe herum; ein Kränzgen.
Compōtor, is. m. 3. der Saufbruder *un compagnon de bouteille.*
Compotrix. f. 3. eine Saufschwester Ter. *une beuveuse.*
Compotatio *et* Perpotatio, nis. f. 3. die Zeche, der Schmaus. *une debauche, regale.*
Epotare. 1. austrinken. Liu. *boire tout.*
Epotus *et* Expotus, a, um ausgetrunken. Plaut. *avalé.*
Perpōto. 1. ich saufe sehr *je bois à outrance.*
Repotia, ōrum. n. 2. Pl. die Nachhochzeit. Hor. *le renouvellement des nôces.*
Repotatio. f. 3. der Nachschmaus. Varr. *la debauche qu'on renouvelle.*

PRAE. Praepof. vor *devant.*
Praequam. in Vergleich. Gell. *en comparaison.*
Praeut. Adu. in Vergleichung Ter. *en comparaison.*

PRAEBEO. ich reiche dar, gebe (rem, fe rei) *je baille, donne.*
Praebenda. n. 2. Pl. was man reichen muß. Gell. *les services.*
Praebitio. f. 3. die Darreichung. Varr. ap. Non. *la fourniture.*

PRAIBIVM. n. 2 eine Giftarzney Varr. *une amulete.*
Praebitor, is. m. 3 der giebt, austheilet. *un pourvoieur.*

*PRAECO, onis. m. 3. der Ausrufer, Herold. *le crieur public.*
Praeconium. n. 2. die Ausrufung, das Lob, der Ruhm. *le cri public, la louange, l'eloge.*
Praecōnīnus, a, um. aus dem Geschlechte eines Ausrufers. Plin. *de la race d'un crieur public etc.*

†PRAEDA. f. 1. der Raub, die Beute, der Preis. *le butin, gain.*
Praedāceus, a, um. das von der Beute ist. Gell. *qui provient du butin.*
Praedo, onis. m. 3. der Räuber. *le brigand.*
Praedonius, a, um. *idem quod* Praedatorius.
Praedari. Dep. 1. rauben. (quid, de re) *piller.*
Praedare. 1. *Idem* Prisc.
Praedabundus, a, um der auf Beute aus ist. *qui fait du ravage.*
Praedatio. f. 3. die Plünderung. Vell. *la volerie.*
Praedator. m. 3. ein Räuber. *un voleur.*
Praedatrix. f. 3. die Räuberinn. Stat.
Praedaticius, a, um. erbeutet *qui provient du butin.*
Praedatorius, a, um. Raub- Liu. *de voleur.*
Depraedari. Dep. 1. ausplundern Iustin. *saccager.*
Depraedatio. f. 3. die Beraubung Ausplünderung Lact. *la pillerie.*
Depraedator. m. 3 der Räuber. Augusti. *le voleur.*

*PRAEDIVM. n. 2. ein Vorwerk, Landgut, (Pl. die Güter) *la maiterie, maison de campagne.*
Praediŏlum. n. 2. Dim.
Praeditatus, a, um. reich an Feldgütern. Apul. *riche en fonds de terre.*
Praediator. m. 3. der mit Landgütern zu thun hat. *l'intelligent en matiere de fonds de terre.*
Praediatorius, a, um. zum Landgute gehörig. Sueton. *qui concerne les fonds de terre.*

PRAEGNANS, tis. o. 3. schwanger, wichtig. *enceinte.*

Praegnatio. f. 3. die Schwangerschaft. Apul. *la groſſeſſe de femme.*
Praegnatus. m. 4. *Idem.* Tert.
Praegnax. o. 3. *idem quod* Praegnans. Apul.
PRAELIVM. n. 2. die Schlacht. *la bataille.*
Praeliari. Dep. ſchlagen. Fulgent. *combattre.*
Praeliator. m. 3. ein Kämpfer. Tac. *un combattant.*
Praeliāris, e. Adi. zur Schlacht gehörig. Apul. *de combat.*
†PRAEMIVM. n. 2. die Belohnung, Verehrung. *la recompenſe.*
Praemiari. Dep. 1. gewinnen. Suet. *gagner.*
Praemiator. m. 3. ein Räuber. Tibull. *un voleur.*
Praemiatrix. f. 3. die Belohnerinn. Amm.
PRAEPŪTIVM. n. 2. die Vorhaut. Innen. *la prépuce.* (*concis.*
Praeputiatus, a, um. der eine Vorhaut hat, unbeſchnitten. Tert. *incir-*
Praeputiatio. f. 3. die Behaltung der Vorhaut. Tert. *l'incirconcision.*
Impraeputiatus, a, um. *Idem quod* Praeputiatus.
PRAES, praedis. m. 3. der Bürge. *le répondant.*
PRAESERTIM. Adu. vornehmlich. *principalement.*
PRAESTIGIAE. f. 1. Pl. die Gaukeley, Blendung. *les enchantemens, illuſions.*
(*leur, ſorcier.*
Praeſtigiator, is. m. 3. ein Zauberer, Gaukler. Senec. *un bate-*
Praeſtigiatrix. f. 3. die Gauklerinn, Taſchenſpielerinn. Plaut. *la bateleuſe.*
Praeſtigioſus, a, um. gaukleriſch. Gell. *trompeur.*
PRAETER. Praepoſ. ohne, über, ausgenommen. *excepté, hormis.*
Praeterea. Adu. überdieß, dazu. *outre cela, de plus.*
Praeterquam Adu. ohne, ausgenommen. *ſi ce n'eſt, excepté.*
PRAETOR, oris. m. 3. der oberſte Richter, der General. *le préteur.*
Praetūra. f. 1. das oberſte Richteramt. *la préture.*
Praetōrius, a, um. dem Oberſten gehörig. *prétorien.*
Praetōrium. n. 2. das Richthaus, Hauptquartier, das Hoflager, die Leibgarde. Liu. *le prétoire, la tente du general, la garde prétorienne.*
Praetorianus, a, um. *Idem quod*
Praetorius *et* Praetoricius, a, um. Martial. die von der Wache. *prétorien.*
Propraetor. m. 3. der Untervogt, Vicepräſor. Cic.
Subpraetor. m 3. der Unterpräſor. Inſcript.
†PRANDIVM. n. 2. die Mittagsmahlzeit. *le dîner.*
*Prandeo, di *et* Pranſus, ſum. 2. ich eſſe zu Mittage. *je dîne.*
Pranſus, a, um. der zu Mittage geſpeiſet hat. *qui a dîné.*
Pranſitare. 1. Frequ. oft zu Mittage eſſen. Plaut. *dîner ſouvent.*
Pranſor. m. 3. ein Mittagsgaſt. Plaut. *qui eſt prié à dîner.*
Pranſorius, a, um. zum Mittagsmahle gehörig. Quinctil. *ce qui concerne le dîner.*
Compranſor. m. 3. ein Tiſchgenoß. *qui mange avec un autre.*
Depranſus, a, um. verzehrt, aufgeſpeiſt, abgeſpeiſt. Apul. *mangé, dîné.*
Deprandus, a, um. hungerich. *qui a faim.*
Impranſus, a, um. ungegeſſen, ohne Mittagsmahl. Hor. *qui n'a pas mangé.*
†PRĀTVM. n. 2. die Wieſe, (Pl. en) Varro. *la prairie.*
Pratulum. n. 2. Dim. eine kleine Wieſe.
Pratenſis, e. was auf Wieſen wächſt. Hor. *ce qui crôit dans les prés.*
†PRĀVVS, a, um. krumm, böſe. *tortu, méchant.*
Praue. Adu. ungleich, beshaftig. *deformement, mechamment.*
Prāuitas, atis. f. 3. die Krümme, Bosheit. *la deformité, pravité.*
Deprāuo, are. 1. verderben, verfälſchen. *depraver.*
Deprauate. Adu. verderbt. *contre toute droiture.*
Deprāuatio. f. 3. die Verkehrung, Verfälſchung. *la dépravation.*
Indeprauatus, a, um. unverfälſcht. Sen. *non dépravé.*
PRĔCIS, cem, ce. f. 3. Defect. das Gebeth. (rarum) *les prieres.*
Preces. f. 3. Pl. Frequ. das Gebeth. *les prieres.*
Preciculae. Pl. f. 1. Symmach.
Precor. 1. Dep. ich bitte, (bath, gebethen) bethe, wünſche. *je prie, ſouhaite.*
Precātio, nis. f. 2. das Gebeth, die Bitte. *les prieres.*
Precatus. m. 4. *Idem.* Sidon.
Precator. m. 3. ein Fürbitter. Ter. *un interceſſeur.*
Precatrix. f. 3. die Fürbitterinn. Aſcon.
Precabundus, a, um. bittend. Pacat. *qui ſupplie.*
Precārius, a, um. erbethen, erbettelt. Liu. *ce qu'on a obtenu par prieres.*
Precario Adu. aus Bitte. *par prieres.*
Precatiuus, a, um. erbeten. *qu'on a obtenu par prieres.*
Precatiue. Adu bittlich Vlpian. *par prieres.*
Apprĕcor, Apul. *et* Comprecor, Ter. Dep. 1. ich bitte, wünſche. *j'invoque.*
Compreca tio. f. 3. das gemeine Gebeth. Liu. *les prieres publiques.*
Deprecari. 1. ſehr bitten, bittlich ablehnen. (quid) *ſupplier, refuſer honnêtement.*
Deprecatio. f. 3. die Abbitte. *l'action de demander pardon.*
Deprecator. m. 3. ein Furbitter. *un interceſſeur.*
Deprecatrix. f. 3. die Fürbitterinn. Aſcon.
Deprecabundus, a, um. Tac. Deprecaneus, Sen. *et* Deprecatiuus, a, um. Mart. Capell. abbittend. *de ſupplication.*
Indeprecabilis, e. Adi. da kein Bitten hilft. Gell. *ce qu'on ne peut obtenir où émouvoir par prieres.*
Imprecor. 1. ich fluche, wünſche. (cui quid) *je maudis, fais des imprecations.*
Imprecatio. f. 3. der Fluch, (Pl. Flüche) Sen. *l'imprecation.*
*PRĔHENDO, hendi, henſum 3. ich faſſe, ergreife. *je prends, ſaiſis.*
Prenſo, are. qu. Prehenſo, are. 1. nach einem greifen, einem die Hand drücken, ſchmeicheln. *prendre ſouvent, preſſer la main, careſſer.*
Prenſatio. f. 3. das Händedrücken.
Prehenſio, onis. der Angriff, die Macht einen zu arreſtiren. *l'action de prendre, le droit de faire arrêter quelquun.*
Prenſitare. 1. Frequ. anfaſſen. Sidon. *ſaiſir.*
Apprehendo, hendi, henſum. 3. ich ergreife, faſſe, lerne. (quid re) *j'apprends.*
Apprehenſare *et* Apprenſare. 1. ergreifen. Gratius. *ſe ſaiſir.*
Apprehenſio. f. 3. die Ergreifung, Vermerkung. Macrob. *l'action de prendre, de ſentir.*
Apprehenſibilis, e. Adi. begreiflich. *comprehenſible.*
Inapprehenſibilis, e. Adi. unbegreiflich. Tert. *incomprehenſible.*
Comprehendo, di, enſum. 3. ich faſſe zuſammen, begreife, nehme gefangen *je comprends.*
Comprehenſio. f. 3. die Zuſammenfaſſung. *la priſe, conception.*
Comprehenſibilis, e. Adi. begreiflich. *comprehenſible, concevable.*
Incomprehenſibilis, e. Adi. unbegreiflich. Quinct. *in. omprehenſible.*
Incomprehenſibiliter. Adu. unbegreiflicher weiſe. Hieron. *incomprehenſiblement.*
Incomprehenſus, a, um. unbegriffen. *qui n'eſt pas compris.*
Deprehendo, di, enſum. 3. ich erhaſche, ertappe. *j'attrape, ſurprends.*
Deprehenſio, f. 3. die Ertappung. *la ſurpriſe.*
Indeprehenſus, a, um. unvermerkt. Stat. *imperceptible.*
Indeprehenſibilis, e. Adi. Quinctil. *et* Imprenſibilis, e. Adi. Gell. unerkenntlich. *qu'on ne decouvre point, incomprehenſible.*
Reprehendo, di, ſum. ich ſchelte, gebe einen Verweis. (in re) *je retiens, reprends.*
Reprehenſio, nis. f. 3. der Verweis, die Scheltung. *la reprimande, blâme.*
Reprehenſor. m. 3. ein Tadler, der da beſtraſet. *qui reprend, blame.*
Reprehenſare. 1. ſchelten, beſtrafen. Liu. *reprendre ſortement.*
Irreprehenſibilis, e. Adi. unſträflich, untadelich. Lactant. *irreprehenſible, irreprochable.*
Irreprehenſibiliter. Adu. unſträflicher weiſe. Ambroſ. *irreprehenſiblement.* (*procher.*
Irreprehenſus, a, um. ungetadelt. Ouid. *à qui l'on ne peut rien re-*
*PRĔLVM. n. 2. die Preſſe. *le preſſoir.*
*PRĔMO, preſſi, preſſum. 3. ich drücke, bedränge. (re) *je preſſe.*
Preſſus, a, um. kurzgefaßt. *preſſé.*
Preſſe. Adu. kurzeingezogen, derb, deutlich. *en peu de mots, d'un ſtile*
Preſſim. Adu. drucktweiſe. Apul. *en ſerrant fort.* (*ſerré.*
Preſſulus, a, um. Dim. ein wenig gedrückt. *un peu preſſé.*
Preſſule. Adu. an ſich gedrücket. Apul. *en ſerrant un peu.*
Preſſus. m. 4. der Druck. *la compreſſion.*
Preſſio. f. 3. *Idem.* Caef.
Preſſūra. f. 1. *Idem.* Colum.
Preſſorium. n. 2. eine Preſſe. Amm. *un preſſoir.*
Preſſare. 1. Frequ. drücken, keltern, melken. Virg. *preſſer.*
Apprimere. 3. andrücken. *preſſer.*
Comprimo, preſſi, preſſum. 3. ich drücke zuſammen, thue Einhalt, ſchwängere. (rem) *je comprime, refréne, viole.*
Compreſſus. m. 4. die Schwängerung. Ter. *le violement.*
Compreſſio. f. 3. die Zuſammendrückung. *la compreſſion.*
Compreſſiuncula. f. 1. Dim. das ſanfte Aufſichdrücken, Zuſammendrücken. Plaut.
Compreſſare. 1. Frequ. Plaut. Obſc.
Deprimo. 3. ich drücke unterwärts, nieder. *j'abbaiſſe, opprime.*
Depreſſe. Adu. niedrig, tief. Col. *bas.*
Depreſſio. f. 3. die Niederdrückung. Macrob. *l'enfoncement, l'abaiſſement.*
Exprimere. 3. ausdrücken, klar darthun. *exprimer.*
Expreſſe. Adu. ausdrücklich. Auct. ad Herenn. *expreſſement.*
Expreſſim. Adu. ausdrücklich. Paull. ICt. *en termes expres.*
Expreſſus. m. 4. der Ausdruck. Vitr. *l'épreinte.*
Expreſſio. f. 3. die Ausdrückung, Durchſeigung. Pallad. *l'expreſſion, l'action de preſſer par un linge.*
Expreſſor. m. 3. der ausdrücket. Tert. *qui exprime.*
Imprimere. 3. eindrücken, aufdrücken. (rei quid) *imprimer.*
Impreſſus. m. 4. der Eindruck. Ammian. *l'impreſſion.*
Interprimere. 3. zuſammendrücken. Plaut. *comprimer.*
Impreſſio. f. 3. der feindliche Anfall, Angriff. *l'attaque, l'aſſaut.*
Opprimo. 3. ich überfalle, komme über den Hals, unterdrücke. (re)
Oppreſſio, ōnis. f. 3. die Unterdrückung. *l'oppreſſion.* (*j'opprime.*
Oppreſſus. m. 4. *Idem.* Sidon.
Oppreſſiuncula. f. 1. Dim. das ſanfte Drücken. Plaut. *le ſerrement doux.*
Oppreſſor, ōris. m. 3. der unterdrückt, ein Tyraun. *l'oppreſſeur.*
Perprimere. 3. ſehr drücken. Hor. *preſſer fortement.*
Reprimere. 3. zurückhalten. (quid) *reprimer.*
Repreſſor. m. 3. der etwas wehret und ſteuret.
Repreſſe. Adu. zurückgehaltener weiſe. Gell.
*Supprimere. 3. unterdrücken. dämpfen. *ſupprimer.*
Suppreſſe. Adu. heimlich. Gell. *en cachette.*
Suppreſſio. f. 3. die Verbehlung, Niederdrückung. *la ſuppreſſion.*
Suppreſſor. m. 3. der Behler. *qui cache.*
†PRĔTIVM. n. 2. der Werth, das Geld. *le prix, la valeur.*
Pretiōſus, a, um. köſtlich, viel werth. *precieux.*
Pretioſe. Adu. koſtbar. *precieuſement.*
Pretioſitas. f. 3. die Koſtbarkeit. Macrob. *la ſomptuoſité, le prix.*
Pretiare. 1. ſchätzen. Tert. *eſtimer.*
Appretiare. 1. ſchätzen. Tert. *eſtimer.*
Depretiare. 1. unwerth machen. Tert. *rabbaiſſer.*
Depretiator. m. 3. der den Werth mindert. Tertull. *qui diminut le prix.*
Interpretium. n. 2. der Gewinnſt Amm. *le profit.*
Manupretium. n. 2. das Maß erlohn. *la façon qu'on paie.*
*PRIOR, (PRIS) prius. eher. *premier.*
Primus, a, um. der erſte. *le premier.*
Primum, Primo *et* Prime. Adu. Naeu. ap. Soſipatr. anfangs, zum erſtenmale. *au commencement, la premiere fois.*
Primodum *et* Primumdum. Adu. zuerſt, zuförderſt. Plaut. *premierement, en premier lieu.*
Prius. eher. *auparavant.*
Priusquam. Adu. eher als. *devant que.*
Priorſum *et* Priorſus. Adu. vor ſich, vorwärts. Macrob. *en avant.*
Prīdie. Adu. den Tag zuvor. *pour de devant.*
Pridianus, a, um. geſtrig Sueton. *du jour de devant.*
Pridem. Adu. längſt, ſchon längſt. *il y a long tems.*
*Priſtinus, a, um. das vorige. *l'ancien.*
Priſtinalis, e. Adi. vorig, vorhergehend. Col. *precedent.*
Priſcus, a, um. alt, uralt. *ancien.*
Priſce. Adu. auf alte Art. *à la façon des anciens.*
Primulus, a, um. Dim. der allererſte Plaut. *le premier.*
Primulum. Adu. gleich anfangs. Ter. *tout preſentement, tout à l'heure.*
Primanus, a, um. einer von den erſten Tac. *un des premiers.*
Primūm. zuerſt. Lucil. ap. Non. *premierement.*

Primi-

Primitu *vel* Primitus. Adun. anfänglich, zuerst. Varro. *d'abord, du commencement.*
Primitius, a, um. das vornehmste. Ouid. *le principal.*
Primitiae. Pl. f. 1. die Erstlinge. Col. *les prémices.*
Primōris, sine Nomin. Tac.
Primōres. Pl. m. 3. die Vördersten, Vornehmsten. *les premiers, principaux.*
Primōticus, a, um. frühzeitig. Apic. *précoce.*
Primarius, a, um, *et* Primas, ātis. o. 3. der Vornehmste. Apul. *un des premiers.* (*ment.*
Apprime, Cumprimis, Inprimis. Adun. vornehmlich. *principale-*
Primaeuus, Primigēnius, a, um. das älteste, ursprünglich. *plus age, primitif.*
Primigēnus, a, um. erstgebohren. Lucret. *primitif, qui a été produit le premier.*
Primicerius. m. 2. der Kanzler. Ammian. *le chancelier.*
Primiceriatus. m 4. die Kanzlerstelle. Cassiodor. *la dignité ou charge de chancelier.*
Primipara. f. 1. die das erste mal gebohren hat. Plin. *qui enfante, accouche la premiere fois.*
Primipilus *et* Primopilus. m. 2. der oberste Hauptmann. Caes.
Primipilum. n. 2. Getreyde für die Soldaten der ersten Rotte. Cod. Theodos.
Primipilaris *et* Primopilaris, e. Adi. zu der erstern Rotte gehörig; ein gewesener erster Hauptmann. Quinctil.
Primipilarius. m. 2. ein gewesener erster Hauptmann. Sen.
Primipōtens. o. 3. der erste an Macht Apul. *le plus puissant.*
Primogenitus. m. 2. der Erstgebohrne. Lactant. *le premier né.*
Primogenitalis, e. Adi. zur Erstgeburt gehörig. Tert.
*Prīuignus. m. 2. der Stiefsohn. *le beau fils.*
Prīuigna. f. 1. die Stieftochter. *la belle fille.*
'RINCEPS, ipis. c. 3. vornehm. *considerable.* Subst. der Fürst, große Herr. *le prince.*
Principātus. m. 4. das Regiment, die Herrschaft. *la principauté, le premier rang.*
Principālis, e. Adi. vornehmst, fürstlich. *principal, de prince.*
Principaliter Adu. hauptsächlich Plin. *principalement.*
Principalitas. f. 3. die Vortrefflichkeit. Tertull. *l'excellence.*
Principium. n. 2. der Anfang. *le principe.*
Postprincipia. Pl. n. 2. die Folgen, der Fortgang. Gell. *les suites, les progrès.*
Principio. Adu anfangs *au commencement.*
Principialis, e. Adi. anfänglich. Lucret *primitif.*
Subprincipialis, e. Adi. nächst dem Vornehmsten. Mart. Capell. *après le plus principal.*
PRĪVO. 1. ich beraube, nehme ab. (quem re)
Priuus, a, um. sonderlich, einzeln Cato. *privé, singulier.*
Priuatus, a, um. Particip. beraubt. *privé.* Adi. sonderbar, eigen, ohne Amt. *particulier.*
Priuatim, *et* Priuato. Adun. in geheim. Prisc. *en particulier.*
Priuatus. m. 4. die Eigenschaft. Tert. *la proprieté.*
Priuatio, onis. f. 3. der Mangel, die Beraubung. *la privation.*
Priuatiuus, a, um. beraubend. Gell. *privatif.*
Priuilegium, *vid.* LEX.
RO. Praep. für, vor, an statt. *pour, au lieu.*
Proh! Interiect. ach! *prob!*
'RŌBRVM. n. 2. die Schande, Schmach. *la honte, le deshonneur.*
Probrōsus, a, um. schändlich. *honteux.*
Probrosē. Adu. schimpflich. Sen. *honteusement.*
Probrositas. f. 3. die Schändlichkeit. Saluian. *l'infamie.*
Approbrare. 1. verweisen Apul. *reprocher.*
Exprōbrare. 1 vorwerfen, aufrücken. (cui rem) *faire des reproches.*
Exprobratio, onis. f. 3. der Vorwurf. *la reproche.*
Exprobrator m. 3. der einem etwas vorhält *qui reproche.*
Exprobratrix. f. 3. die einem etwas vorrucket. Sen. *celle, qui reproche.*
Opprobrare. 1. vorwerfen Gell. *reprocher.*
Opprobratio. f. 3. Gell. *et* Opprobramentum. n. 2. Plaut. *et* Opprobrium. n. 2. die Schande, der Vorwurf. Hor. *l'opprobre.*
Opprobriosus, a, um. schimpflich Cod. *qui fait honte.*
'RŌBVS, a, um. fromm, aufrichtig, züchtig, rechtschaffen. *bon, honnête.*
Probe, Probiter. Adu. recht wohl, gut. Varro *fort bien.*
Prōbitas, atis. f. 3. die Frömmigkeit, Aufrichtigkeit. *la probité, droiture.*
Probo. 1. ich beweise, (bewies, bewiesen) billige *j'prouve, approuve.*
Probatio. f. 3. die Prüfung der Versuch, Beweis. *la preuve, l'essai.*
Probatiuus, a, um. erweislich Quinct. *qu'on peut prouver.*
Probābilis, e. Adi. glaublich, damit man zufrieden ist.
Improbabilis, e Adi. unglaublich *qu'on ne sauroit prouver.*
Improbabiliter. Adu. unwahrscheinlicher weise, unerweislicher weise. Sidon. *improbablement, qu'on ne sauroit prouver.*
Probabiliter. Adu. wahrscheinlicher weise. *probablement.*
Probabilitas, atis. f. 3. die Glaubhaftigkeit. *la probabilité.*
Probator. m. 3. der etwas billiget. *un approbateur.*
Approbus, a, um sehr gut Gell. *fort bon.*
Approbe. Adu. sehr gut. Plaut *très-bien.*
Approbo *et* Comprobo. 1. ich billige, heiße gut (quid re) *j'approuve.* Approbo, etiam, ich mache gefallig, zeige, daß es recht *je fais trouver bon.*
Approbatio *et* Comprobatio. f. 3. der Beweis, die Billigung. *l'approbation.*
Approbator *et* Comprobator. m. 3. der ein Ding lobet. *un approbateur.*
Improbus, a, um. gottlos, unverschämt, anhaltend. *méchant, impudent, continuel.*
Improbe. Adu. ohne Maaß *sans mesure.*
Improbiter. Adu. beschwerlich Petron. *importunement.*
Improbulus, a, um. Dim etwas böse. Iuuenal. *un peu mechant.*
Improbitas. f. 3. die Unart, Schalkheit, Bosheit. *la mechanceté, malice.*
Improbo *et* Reprobo. 1. ich verwerfe *je rejette.*
†RŌCELLA. f. 1. der Sturmwind. das Sturmwetter. *la tempête.*
Procellosus, a, um ungestüm, stürmisch. Liu. *orageux.*
Procellose Adu. stürmischer weise. Augustin. *par orage.*
PŌCĔRES Pl m. 3. die Obersten, Vornehmsten. *les principaux d'un état.*
*RŌCĔRVS, a, um. hoch, hoch aufgeschossen. *haut, long.*
Procere. Adu. hoch, lang. *en haut, long.*
Procerulus, a, um. Dim. etwas lang. Apul. *un peu haut, un peu long.*
Procēritas, tis. f. 3 die Höhe Größe. *l'hauteur, longueur.*
Procēritudo f. 3. die ausgestreckte Höhe, Länge Solin. *l'hauteur, longueur.*
Improcērus, a, um. nicht lang Tac. *qui n'est pas haut, long.*
PRŌCVL. Adu ferne, von fernen. *loin, de loin.*
Deprocul. Adu. von ferne. Plaut. *de loin.*
PRŌCVS. m. 2 ein Freyer, der gern heirathen will. *un amant, qui recherche une fille en mariage.*
Procari. 1. Dep. fordern. Sen. *demander.*
Procatio. f. 3. die Werbung. Apul. *l'action de rechercher une fille en mariage.*
Prōcax, ācis. o. 3. frech, unverschämt Ter *effronté, impudent.*
Procaciter. Adu. freventlich Liu. *insolemment.*
Procacia. f. 1. die kühne Forderung. Auson. *l'impudence, importunité.*
Procacitas f 3 die Frechheit in Worten *l'effronterie.*
Reciprocus, a, um. das hin und her gehet. Plin. *reciproque.*
Reciprocare. 1. hin und her, aus und ein gehen. Plin. *reciproquer.*
Reciprocatus. m. 4 Augustin. *et* Reciprocatio. f. 3. Plin. die Rückkehr, die Abwechslung *le retour au même endroit.*
Reciprocornis, e. Adi. mit eingebogenen Hörnern. Tertull. *avec des cornes recourbées en dedans.*
*PRŌDĬGIVM n. 2. ein Wunderzeichen *un prodige.*
Prodigiosus, a, um. unnatürlich ungeheuer. Quinct. *prodigieux.*
Prodigiosē Adu. ungeheuer Plin. *prodigieusement.*
Prodigialis, e Adi. ungeheuer, abentheuerlich. Plaut. *prodigieux, fait prendre.*
Prodigialiter. Adu. ungeheurer weise. Hor. *d'une maniere prodigieuse.*
PROLIVM, *vid.* PRAELIVM.
PROFICISCOR, *vid.* FACIO.
†PRŌLES, is f. 3. Kinder, Geschlecht. *la race, lignée.*
Prolitas. f. 3. *Idem.* Apul.
Prolētarius, a, um. gering, schlechten Vermögens. Plaut. *de basse extraction.*
PRŌMO, mſi, mtum. 3. ich lange hervor. (quid, ex re) *je tire dehors.*
Promtus, a, um. fertig, bereit (re, ad rem) *tout, prêt.*
Promte *et* Promtim. Adun. hurtig, behend. Tertull. *promtement.*
Promtare. 1. hervorgeben Plaut. *tirer dehors.*
Promtuarius, a, um. Vorraths Cato. *de provision.*
Promtuarium. m. 2. ein Vorrathsgewölbe. Lactant. *une dépense*
Promtor. m. 3. der darreichet *qui tire dehors.*
Promus. m. 2. ein Ausgeber Col. *un dépensier.*
Promum. n. *Idem quod* Promtuarium.
In promtu Def. zur Hand, in Bereitschaft. *aisé, facile.*
Depromere *et* Expromere, mſi, mtum 3. hervor- herauslangen. *tirer dehors.*
Expromare. 1. herausnehmen. Apic. *tirer dehors.*
Expromtare. 1. oft hervergeben. Fulgent. *avoir souvent, produire.*
Impromtus, a, um. unbereit Liu. *qui n'est pas prêt.*
Supprōmus m. 2. der Unterverat. Plaut. *le sous-dépensier.*
*PRŌNVS, a, um. vor sich hangend, geneigt. (in, ad rem, rei) *courbé en devant, panchant.*
Prone. Adu. geneigt, gebückter weise. Ammian. *en panchant.*
Pronitas, atis. f. 3. die Neigung Zuneigung. Sen. *le panchant, l'inclination.*
Pronare. 1. neigen Sidon. *incliner.*
Appronare. 1. niederbücken. Apul. *abbaisser.*
PRŌPĔ. Praep. et Adu. nahe. *près.*
Propediem. Adu. ehester Tages, nachstkünftig. *au premier jour, dans peu.*
Propemodum. Adu. bey nahe, schier, fast. *presque.*
Propemodo. Adu. schier. fast Liu. *presque.*
Prōpior. Comp. näher. *plus proche.*
Proximus, a, um. Superl. der Nächste. *le plus proche.*
Proximo. Adu. nächsthin, jüngst *depuis peu, tout fraichement.*
Proximitas. f. 3. die Nähe. Ouid. *la proximité.*
Proximare. 1. sich nähern. *être proche.*
Prōpinquus, a, um. nahe, verwandt. *proche, parent.*
Propinque. Adu. nahe Plaut. *proche, près.*
Propinquitas, atis. f. 3. die Nähe, Verwandschaft. *la proximité, parenté.*
Propinquo *et* Appropinquo. 1. ich nahe herzu, herbey. (cui) *j'approche.*
Appropinquatio, onis. f. 3. die Annäherung. *l'approche.*
Approximare. 1. hinzunahen Tertull. *être proche.*
Imprōpe. Adu. sehr nahe Tertull. *fort proche.*
Perpropinquus, a, um. allernächst Cic. ex Poët. *tout proche.*
*Prōpitius, a, um. gnädig geneigt *propice, favorable.*
Prepitiabilis, e. Adi. versöhnlich Enn. ap. Non. *propice.*
Propitiare. 1. versöhnen, gnädig machen. Curt. *rendre propice, favorable.*
Propitiatio. f 3. die Versöhnung. Macr. *la propitiation.*
Propitiator. m. 3. ein Versöhner Hieron. *qui rend propice.*
Repropitiare. 1 wieder versöhnen. Tertull. *rendre favorable.*
*PRŌPĔRVS, a, um. eilend, behend *vite.*
Propere. Adu. eilig. Ter. *promtement.*
Properiter. Adu. eilends Non. *vite, en diligence.*
Praepoperus, a, um. gar zu eilend *trop vite.*
Praepropere. Adu. Liu. *et*
Praeproperanter. Adu. sehr eilend. Lucr. *avec trop precipitation.*
Propero 1. ich eile verfertige geschwind (rem) *je hâte, presse.*
Prope anter. Adu. eilend Sallust. *en hâte.*
Properantia f. 1. die Eile. Sallust. *la hâte.*
Properato Adu. in Eile. Tac. *à la hâte.*
Properatim. Adu. eilends, schnell. Gell *promtement, vîte.*
Properatio. f. 3. die Eilfertigkeit, das Forteilen Quint. Cic. *l'empressement, precipitation.*
Properabilis, e. Adi. eilfertig. Tertull. *pressant, prompt.*
Approperare *et* Depropērare. Hor. *Idem quod* Propero
Impropērus, a, um. langsam Sil. *tardif.*
Improperare. 1. hineneilen. Plin. *se hâter d'entrer.*
Improperatus, a, um. langsam. *sans hâte.*
Improperanter. Adu. *Idem.* Auson.
Perpropere Adu. sehr plötzlich Plaut. *fort subitement.*
†PRŌPRIVS, a, um. eigenthümlich. *propre.*

Proprie. Adu. eigentlich. *proprement.*
Proprietas, ātis. f. 3. die Eigenſchaft, (Pl. en) *la proprieté.*
Propriare. 1. zueignen. Cael. Aurel. *approprier.*
Propriatim. Adu. eigentlich. Arnob. *proprement.*
Proprītim. Adu. Luer. *Idem.*
Appropriatio. f. 3. die Zueignung. Cael. Aurel. *l'appropriation.*
Improprius, a, um. uneigentlich. Quinctil. *impropre.*
Improprie. Adu. uneigentlich. *improprement.*
Impropriētas. f. 3. der uneigentliche Verſtand. Gell. *l'impropriété.*

PROPTER. Praep. wegen, nächſt, bey *auprès, proche, pour.*
Propterea. Adu. deswegen, derohalben *c'eſt pourquoi.*

PRORSA. (PRŌSA) f. 1. die ungebundene Rede. *la proſe.*
Proſe. Adu. ungebunden. Plaut. *en proſe.*
Proſaicus, a, um. ungebunden. Fortunat. *proſaïque.*
Proſarius, a, um. Sidon. *Idem.*
Prorſus. Adu. gänzlich, allerdings, gerade zu. v. Verſus. *entierement, directement.*
Prorſus, a, um. gerade hinwärts. Apul. *tout droit.*

PRŌSĀPIA, *vid.* SIPO.

*PROSPER, ĕra, erum. glücklich. *heureux.*
Proſpere *et* Proſperiter. Adu. glücklich. Enn. ap. Priſc. *heureuſement.*
Proſperitas, ātis. f. 1. das Glück, die Wohlfahrt. *la proſperité.*
Proſpĕro. 1. ich ſegne, gebe Glück. (cui rem) *je benis, fais proſperer.*
Approſperare. 1. beglücken. Plaut. *favoriſer.*
Improſper, a, um. unglücklich. Tac. *malheureux.*
Improſpere. Adu. Col. unglücklich. *malheureuſement.*
Perproſper, a, um. ſehr glücklich. *très-heureux.*

†PRŪDENS, tis. o. 3. vorſichtig, klug. (prouidens) *prudent.*
Prudenter. Adu. klüglich. *prudemment.*
Prudentia. f. 1. die Klugheit, Vorſichtigkeit, der Verſtand. *la prudence, ſageſſe.*
Imprudens, ntis. o. 3. unvorſichtig, unwiſſend. *imprudent.*
Imprudenter. Adu. unvorſichtiger weiſe. *imprudemment.*
Imprudentia. f. 1. die Unvorſichtigkeit. *l'imprudence.*

*PRŪNA. f. 1. der Reif. *la gelée blanche.*
Pruinoſus, a, um. voll Reif. Col. *couvert de gelée blanche.*

†PRŪNA. f. 1. die glüende Kohle Virg. *le charbon allumé.*

*PRŪNVS. f. 2. der Pflaumenbaum. Colum. *le prunier.*
Prunum. n. 2. die Pflaume, (Pl. en) Plin. *la prune.*

PRŪRIO, ire. 4. Neut. jücken. Martial. *démanger.*
Prurītus. m. 4. *et* Prurīgo, inis. f. 3. das Jücken. Plin. Col. *le démangeaiſon.*
Pruriginoſus, a, um. kützlicht. Dig. *qui ſent des démangeaiſons.*
Prurioſus, a, um. kützlich, jückend. Cael. Aurel. *qui ſent de démangeaiſon.*
Perprurīſcere. 3. heftig jücken. Apul. *ſentir une grande démangeaiſon.*

†PTĪSĀNA. f. 1. Graupen. Celſ. *ptiſane.*
Ptiſanarium. n. 2. Gerſtenmuß. *tiſane.*

*PŪBES, is. f. 3. die Jugend, das junge Volk. *la jeuneſſe, les jeunes gens.*
Pubes, *it.* Puber, ĕris. o. 3. mannbar, mündig. *qui eſt en âge de puberté.*
Pubertas, ātis. f. 3. das mannbare Alter. *la puberté.*
Pubere. 2. Vlp. *et* Pubeſcere. 3. erwachſen. *croître.*
Impubes, is. *et* Impūber, ĕris. Adi. unmündig, nicht mannbar. *qui n'a pas atteint l'âge de puberté.*
Impubeſcens. o. 3. *Idem.* Plin.
Repubeſcere. 3. wieder jung werden. Col. *rajeunir.*

†PŪBLICVS, a, um. gemein, öffentlich. *public.*
Publicitus, Ter. Publicius, Ouid. *et* Publicianus, a, um. *Idem.*
Publice. Adu. öffentlich. *publiquement.*
Publicum. n. 2. die Gaſſe, (Pl. en) ein öffentlicher Ort. *la ruë, un lieu public.*
Publicare. 1. gemein machen, ausbreiten. Iuſtin. *publier, faire ſavoir.*
Publicatio, onis. f. 3. die Einziehung der Güter. *la confiſcation.*
Publicator. m. 3. ein Ankündiger. Sidon. *qui publie.*
Publicānus. m. 2. der Zollner, Zollpachter. *un publicain.*
Publicana. f. 1. eine Zöllnerinn.
Publicōla. m. 1. ein Bürgerfreund. Sidon. *un populaire.*

*PŪDET, uit. Impers. 2. ſich ſchämen. (me rei) *avoir honte.*
Pudens, ntis. o. 3. ſchamhaftig, züchtig. *qui a de la pudeur.*
Pudenter. Adu. ſchamhaftig. *avec pudeur.*
Pudendus, a, um. ſchändlich. Quinctil. *honteux.*
Pudenda. Pl. n. 2. die Schaam. Min. Fel. *les parties honteuſes.*
Puditum eſt *pro* Puduit.
Pudeſcit, *pro* Pudet. Prudent.
Pudibundus, a, um. ſchamhaftig. Hor. *qui a de la pudeur.*
Pudibilis, e. Adi. ſchändlich. Lamprid. *honteux.*
Pudefactus, a, um. beſchämt. Gell. *honteux.*
*Pudor, oris. m. 3. die Scham, Schamhaftigkeit. *la pudeur.*
Pudoricolor. o. 3. röthlicht. Naeu. ap. Gell. *rougâtre.*
*Pudīcus, a, um. züchtig, ſchamhaft. *pudique, honnête.*
Pudice. Adu. züchtig. Ter. *pudiquement.*
Pudicitia. f. 1. die Zucht, Schamhaftigkeit. *la pudicité.*
Impudicus, a, um. unzüchtig, unkeuſch. *impudique.*
Impudice. Adu. unzüchtig. Tert. *impudiquement.*
Impudicitia. f. 1. die Unkeuſchheit. *l'impudicité.*
Impūdens, ntis. o. 3. unverſchämt, grob. *impudent.*
Impudenter. Adu. unverſchämter weiſe. *effrontement.*
Impudentia. f. 1. freche, unverſchämte Kühnheit. *l'impudence.*
Subimpudens. o. 3. etwas grob. *un peu effronté.*
Depudere. 2. Ouid. *et* Depudeſcere. 3. Apul. ſich nicht mehr ſchämen.
Depudicare. 1. ſchänden. Gell. *violer.*
Dispudet. 2. ſich ſehr ſchämen. Ter. *avoir grand honte.*
Expuderatus, a, um. unverſchämt. Petron. *effronté.*
Perpudeſcit. 3. ſich ſehr ſchämen. Nep. *avoir grand honte.*
Prōpudium. n. 2. ein ſchändlich Ding. Plin. *un deshonneur.*
Propudioſus, a, um. ſchändlich. Apul. *ſans pudeur.*
Rēpudium. n. 2. die Eheſcheidung. Verſtoßung. Ter. *la repudiation.*
Repudio. 1. ich verwerfe. *je repudie.*
Repudiatio. f. 3. die Verſtoßung. *la repudiation.*
Repudiator. m. 3. der da verſtoßt. Tertull. *qui repudie.*
Repudiōſus, a, um. verwerflich. Plaut. *digne de repudiation.*
Suppudet. 2. ſich in etwas ſchämen. *avoir un peu de honte.*

†PVER, ĕri. m. 2. ein Knabe. *un petit garçon.*
Puerus. Plaut. *Idem.*
Puera. f. 1. Suet. ein Mägdchen. *une fille.*
Puĕrŭlus *et* Puellus. m. 2. ein Knäblein. Varr. *un enfant.*
Puerculus. Arnob. *Idem.*
Puella *et* Puellula. f. 1. ein Mägdlein, Jungfer. Catull. *un jeune fille.*
Puellaris, e. Adi. *et* Puellatorius, a, um. Quinctil. Solin. Kinder *d'enfant.*
Puellaſcere. 3. weibiſch werden, ſich verjüngern. Varro ap. Non. *rendre efféminé, rajeunir.*
Pueraſcere. 3. heranwachſen, kindiſch werden. Suet. *devenir grand, rentrer en enfance.*
*Puerĭtia. f. 1. die Kindheit. *l'enfance.*
Puerities. f. 5. Auſon. *Idem.*
Puerīlis, e. Adi. kindiſch. *pueril.*
Pueriliter. Adu. kindiſcher weiſe. *d'une maniere enfantine.*
Puerilitas. f. 3. die Kindheit. Varr. *l'enfance.*
Puerĭger, a, um. fruchtbar, Kinder tragend. Fulgent.
Puerperus, a, um. zum Kindbette dienlich. Ouid. *ce qui ſert à l'accouchement.*
Puerpĕra. f. 1. eine Kindbetterinn. Ter. *l'accouchée.*
Puerpĕrium. n. 2. die Geburt, das Kindbette. *l'accouchement.*
Repueraſco. 3. ich werde kindiſch. *je retombe en enfance.*
Semipuella. f. 1. ein halbes Mägdchen. Auſon.

†PVGNA. f. 1. der Streit, Kampf. *le combat, la bataille.*
Pugnicula. f. 1. Dim. ein kleiner Streit. Cato. *un petit combat.*
Pugnax, ācis. o. 3. der gern ſtreitet, ſtreitbar. *belliqueux.*
Pugnaciter. Adu. mit Streit und Zank. *avec ardeur.*
Pugnacitas. f. 3. die Heftigkeit. Quinctil. *la violence.*
Pugnaculum. n. 2. der Kampfplatz. Plaut. *le champ de bataille.*
*Pugno. 1. ich ſtreite, (ſtritt, geſtritten) kämpfe. (cum quo pro re) *je combats, livre bataille.*
Pugnator, oris. m. 3. der Streiter, Soldat. *un combattant.*
Pugnatrix. f. 3. eine Kämpferinn. Ammian. *une combattante.*
Pugnatorius, a, um. zum Streit gehörig. Sen. *de combat.*
Appugnare. 1. anfallen. Tac. *attaquer.*
Compugnans. o. 3. miteinander ſtreitend. Gell. *combattant.*
Depugno. 1. ich ſtreite, fechte. *je combats.*
Depugnatio. f. 3. die Schlacht. Cat. ap. Non. *le combat.*
Expugno. 1. ich erobere im Sturme. (quem re) *je prends de force.*
Expugnatio. f. 3. die Eroberung. *la priſe de force.*
Expugnabĭlis, e. Adi. das zu erobern iſt. Stat. *ce qu'on peut prendre de force.*
Expugnator. m. 3. der Ueberwinder. *le vainqueur.*
Expugnatorius, a, um. erobernd. *de conquerant.*
Inexpugnabilis, e. Adi. unüberwindlich. Liu. *imprenable.*
Impugno. 1. ich bekriege, fechte an. *j'attaque, inſulte.*
Impugnatio. f. 3. die Anfechtung, Bekriegung. *l'attaque, l'inſulte.*
Oppugno. 1. ich beſtreite, beſtürme, bekümmere. (re quid) *j'attaque, aſſaillis.*
Oppugnatio, onis. f. 3. die Belagerung, Beſtürmung. *l'aſſaut, l'attaque.*
Oppugnator, oris. m. 3. ein Belagerer, Beſtürmer. *qui attaque.*
Oppugnatorius, a, um. zum ſtürmen dienlich. Vitruu. *ce qui ſert à attaquer.*
Perpugnax. o. 3. ſehr zänkiſch. *fort hargneux.*
Propugno. 1. ich verfechte, vertheidige. (pro re) *je combats pour la défenſe.*
Propugnatio, ōnis. f. 3. die Verfechtung. *la défenſe.*
Propugnator. m. 3. der Verfechter. *le défenſeur.*
Propugnāculum. n. 2. die Schutzwehr, Schanze, Paſtey. *le fort, la fortreſſe.*
Impropugnatus, a, um. unbeſchützt. Amm. *qui n'eſt pas defendu.*
Repugno. 1. ich widerſtrebe, wehre mich. (cui re, inter ſe) *je reſiſte, m'oppoſe.*
Repugnantia. f. 1. die Widerſpenſtigkeit. *la repugnance.*
Repugnatio. f. 3. Apul. *Idem.*
Repugnanter. Adu. mit Widerwillen. *avec repugnance.*
Repugnatorius, a, um. womit man ſich wehret. Vitruu. *qui ſert à reſiſter.*
Repugnax. o. 3. widerſpänſtig. *qui repugne.*

†PVGNVS. m. 2. die Fauſt. *le poing.*
Pugneus, a, um. aus Fäuſten, mit Fäuſten. Plaut.
Pugillus. m. 2. eine Hand voll Plin. *une poignée.*
Pugillaris, e. Adi. das eine Hand füllen kann. Iuuen. *gros comme le poing.*
Pugillāres. Pl. m. 3. eine Schreibetafel. prima fyll. ancep.
Pugillar *ſ.* Pugillare. n. 3. Catull. *Idem.*
Pugillatorius, a, um. Hand- *de poing.*

†PVLCHER, chra, chrum. ſchön, nett. *beau, joli.*
Pulchre. Adu. fein, nett. *bien, en perfection.*
Pulchellus, a, um. Dim. hübſch. *joli, mignon.*
Pulchreſcere. 3. ſchön werden. Ser. Sam. *devenir beau.*
Pulchrĭtūdo, ĭnis. f. 3. die Schönheit. *la beauté.*
Pulchritas. f. 3. Caecil. ap. Non. *Idem.*
Perpulcher, a, um. ſehr ſchön. Ter. *fort beau.*
Praepulcher, a, um. Iuuene. *Idem.*

†PVLEX, icis. m. 3. der Floh, (die Flöhe) *la puce.*
Pulicoſus, a, um. voll Flöhe. *plein de puces.*

*PVLLVS. m. 2. ein jung Thier, junger Vogel. *un petit d'un animal, poulet.*
Pullarius, a, um für die Hühnlein gehörig. *qui concerne les poulets.* Veget. Subſt. m. 2.
Pullaſter. m. 2. *et* Pullaſtra. f. 1. ein junger Hahn oder Henne. Varro. *un poulet.*
Pulleiaceus. m. 2. ein junger Hahn. Sueton. *un poulet.*
Pullicenus. m. 2. ein jung Hühnlein. *un poulet.*
Pullinus, a, um. von jungem Vieh. Plin. *de poulain.*
Pullare. 1. ſproſſen. Calpurn. *pouſſer des rejettons.*
Pullatio. f. 3. *et* Pullities. f. 5. die Ausbrütung, junge Zucht. *la couvée.*
Pullulus. m. 2. ein jung Thier. *un petit d'animal.*
Pullŭlare. 1. ſproſſen, ausſchlagen. Plin. *pulluler, pouſſer des rejettons.*

Pullulascere. 3. Colum. *Idem.*
Pulliger, a, um. das junge Hühnlein bringt. Fulgent. *ce qui produit des poulets.*
Pullĭprĕmo. m. 3. ein Kinderdieb Auſon. *un voleur d'enfans.*
Repullulare. 1. wieder ausſchlagen. Plin. *pouſſer de nouveaux bourgeons.*
Repullescere. 3. Colum. *Idem.*
PVLLVS, a, um. ſchwarz, dunkelfarb. *de couleur tannée, brun.*
Pullulus, a, um. Dim. ſchwärzlicht Col. *noirâtre.*
Pullātus, a, um. ſchwarz gekleidet, ſchmutzig. Quinctil. *vêtu d'un drap craſſeux.*
Pullĭgo. f. 3. die ſchwarze Farbe. Plin. *la couleur brune.*
Semipullatus, a, um. halb ſchwarz bekleidet. Sidon. *vêtu de gris tanné.*
PVLMO, ōnis. m. 3. die Lunge. *le poumon.*
Pulmunculus. m. 2. Dim. Solin.
Pulmonaceus, a, um. wie Lunge. Veget. *ſemblable au poumon.*
Pulmonarius, a, um. lungenſüchtig Colum. *poulmonique.*
Pulmōneus, a, um. ſchwammicht. Plin. *ce qui reſſemble au poumon.*
PVLPA. f. 1. das dicke Fleiſch. *les parties les plus charnuës des fruits et des animaux.*
Pulpāmentum. n. 2. Fleiſch ohne Bein, niedliche Speiſe. *de viande ſans os, mets delicat.*
Pulpare. 1. nach Fleiſch ſchreyen. Auctor. Philom. *crier comme un vautour.*
Pulpōſus, a, um. fleiſchicht. Apul. *fort charnu.*
*PVLPĬTVM. n. 2. das Pult, der Katheder. Plin. *le lutrin.*
Pulpitare. 1. mit Brettern beſchlagen. Sidon. *garnir d'ais.*
†PVLS, tis. f. 3. der Brey. Plin. *la bouillie.*
Pulticula. f. 1. Dim. Celſ.
Pultarium. n. 2. ein Breytiegel. Celſ. *une poële à bouillie.*
Pultĭficus, a, um Brey- Auſon. *à bouillie.*
Pulmentaris, e. Adi. aus Brey beſtehend. Plin. *de bouillie.*
Pulmentum. n. 2. das Zugemuſe. Varr. *la potage.*
*PVLVĪNAR, āris. n. 3. das Küſſen, der Polſter. *l'oreiller, traverſin.*
Puluīnus. m. 2. *et* Puluillus. m. 2. Hor. *et* Puluinarium. n. 2. Liu. *Idem.*
Puluinaris, e. Adi. auf Küſſen ſitzend Petron. *de couſſin.*
†PVLVIS, ĕris. m. 3. der Staub, das Pulver. *la pouſſiere, le poudre.*
Puluiſculus. m. 2. Dim. Apul.
Puluerulentus *et* Puluereus, a, um. Ouid. ſtaubicht. *poudreux.*
Puluerare. 1. pülvern, zermalmen. Col. *caſſer les mottes de terre ſeche pour elever une pouſſiere.*
Pulueratio f. 3. Col. die Zermalmung, Zerpülverung.
Puluerāticum. n. 2. *et* Puluerātica. f. 1. das Trinkgeld. *la largeſſe.*
Puluerizatus, a, um. gepülvert. Veget. *reduit en poudre.*
Depuluerans. o. 3. zerſtäubend. Plaut. *reduiſant en poudre.*
Dispuluerare. 1. zerpülvern, zu Staube machen. Naeu. ap. Non. *reduire en poudre.*
Impuluerĕus, a, um. ohne Staub, ohne Mühe. *ſans poudre, ſans effort.*
PŪMEX, ĭcis. m. 3. der Reibeſtein, Bimsſtein. Ouid. *la pierre ponce.*
Pumico, āre. 1. glatten, abreiben. Plin. *poncer.*
Expumicare. 1. auspoltren. Tertull. *polir avec la ponce.*
Repumicatio. f. 3. die Abputzung Plin. *l'ebourgeonnement.*
PŪMILIO, Sen. PVMILO. m. 3. *et* PVMILVS. m. 2. Stat. ein Zwerg. *un nain.*
Pumilis. Apul. *Idem.*
*PVNGO, pupugi, punctum. 3. ich ſteche, (du ſtichſt, er ſticht, ſtich du, ſtach, geſtochen) *je pique.*
Punctim. Adu. auf den Stoß. Liu. *de pointe.*
Pugio, onis. m. 3. der Dolch. *le poignard.*
Pugiunculus. m. 2. Dim.
Pugil, is. m. 3. der Fechter, Fauſtfechter. *l'athlete, qui ſe bat à coups de poings.*
Pugillare. 1. *et* Pugillari. 1. Dep. fechten. Apul. *ſe battre à coups de poings.*
Pugilatio. f. 3. *et* Pugilatus. m. 4. das Fechten. *le combat.*
Pugilator. m. 3. der Fechter. Arnob. *l'athlete.*
Pugilatorius, a, um. fechteriſch. Plaut. *qu'on frappe à coups de poing.*
Pugilice. Adu. fechtermäßig. *à la maniere des athletes.*
Punctum. n. 2. der Punct, was kleines, kurzes, die Stimme in der Wahl. *un point, moment, ſuffrage.*
Punctus. m. 4. *Idem.* Plin. der Stich. Apul. *la piqueure.*
Punctio. f. 3. das Stechen. Plin. *la ponction.*
Punctiuncula. f. 1. Dim. Sen.
Punctulum *et* Punctillum. n. 2. Dim. Apul. Solin.
Punctura. f. 1. der Stich. Celſ. *la ponction.*
Compungo, unxi, unctum 3. ich ſteche. *je pique.*
Compunctio f. 3. das Stechen. Plin. *le point.*
Compunctorius, a, um. ſtachlicht. Sidon. *ce qui pique.*
Depungere. 3. genau treffen Tertull. *toucher ponctuellement.*
Dispungo, Vell. *et* Interpungo, xi, nctum. 3. mit Puncten unterſcheiden. *diſtinguer par points.*
Dispunctio. f. 3. die Unterſuchung, Entſcheidung. Tertull. *l'examen, l'action de décider.*
Interpunctio. f 3. die Unterſcheidung. *la ponctuation.*
Dispunctor. m. 3. der entſcheidet. Tertull. *qui détermine.*
Expungere, nxi, nctum. 3. austhun, ausſtreichen. Plaut. *effacer, rayer.*
Expunctio. f. 3. die Austilaung Tertull. *l'action de biffer.*
Expunctor. m. 3. der berechnet. Tertull. *qui éffacе compte.*
Repungere. 3. im Gegentheil aufſtechen. *piquer celui qui nous a piqué.*
PŪPA. f. 1. die Docke, Puppe. *la poupée.* Propr. ein klein Kind. *un petit enfant.*
Pupulus. m. 2. Apul.
Pupula *et* Pupilla. f. 1. der Augapfel. *la prunelle de l'oeil.*
Pupillus. m. 2. *et* Pupilla. f. 1 ein Wayſe. *un pupille.*
Pupillaris, e. Adi. Wayſen- Cic. *d'orphelin, de pupille.*
Pupillare. 1. ſchreyen wie ein Pfau. Auct. Philom. *crier comme un paon.*
PVPPIS, is. f. 3. das Hintertheil des Schiffs *la poupe de navire.*
*PVRGO. 1. ich reinige, feae. (quid a re, re quid) *je purge, emonde.*
Purgate Adu. reinlich. Non. *proprement.*
Purgatio, nis. f. 3. die Reinigung, Ausfeaung. *la purgation.*
Purgamentum. n. 2. der Unflath, das Kehricht. *l'ordure.*
Purgamen. n. 3. der Unflath. Ouid. *l'ordure.*

Purgabilis, e. Adi. das ſich leichtlich reinigen läßt. Plin. *aiſé à nettoier.*
Purgator. m. 3 der da reiniget. Apul. *qui purifie, nettoye.*
Purgatrix. f. 3. die da reiniget.
Purgatorius, a, um. damit man reiniget. Symmach. *ce avec qu'on purge.*
Purgitare 1. Frequ. ſich reinigen, entſchuldigen. Plaut. *ſe purger, excuſer.*
Circumpurgare. 1. um und um reinigen. Celſ. *nettoier autour.*
Compurgare. 1. aufklären. *rendre clair.*
Depurgare. 1. rein machen. Cato. *purger.* *Idem, nettoier.*
Expurgare *et* Perpurgare. 1. ausfegen, wohl reinigen. *emonder.*
Expurgatio. f. 3. die Reinigung, Ausfegung. Plaut. *la purgation, l'excuſe.*
Expurgator. m. 3. der da reiniget, ausfeget. Celſ. *qui purifie.*
Expurgatorius, a, um. reinigend. Celſ. *purifiant.*
Impurgabilis, e. Adi. unverantwortlich. Ammian. *inexcuſable.*
Interpurgare. 1. darzwiſchen ausraumen. *oter les ordures entre deux.*
Repurgare. 1. wieder reinigen. Liu *nettoier.*
Repurgium. n. 2. die Sauberung Cod. Theod. *l'action de nettoier.*
*PVRPŬRA. f. 1. der Purpur. *la pourpre.*
Purpureus, a, um. von Purpur, purpurfarbig. *de pourpre, de couleur de pourpre.*
Purpurare. 1 purpurroth machen, auszieren. Col. *faire éclater comme de la pourpre.*
Purpurarius, a, um. Purpur- Plin. *de pourpre.*
Purpuraſcere. 3. roth werden. Cic. ap. Non. *devenir de couleur de pourpre.*
Purpuriſſum. n. 2. die Schminke. *le fard.*
Purpuriſſo. 1. ich ſchminke. Apul. *je mets du rouge.*
*PŪRVS, a, um. rein *pur.*
Pure *et* Puriter. Adu. reinlich Cato. *purement.*
Puritas, ātis. f. 3. die Reinlichkeit. *la pureté.*
Puritĭes. f. 5. *Idem.* Varro.
Depurare. 1. lautern. Frontin. *purger.*
Impurus, a, um. unrein, unflätig *impur, ſouillé.*
Impure. Adu. unreinlich *impurement.*
Impuritas, ātis. f. 3. die Unreinigkeit, Unflaterey. *l'impureté, impudicité.*
Impuritia. f. 1. die Unreinigkeit Plaut. *l'impureté.*
Impurare. 1. verunreinigen Ter. *rendre impur.*
Purifico. 1. ich reinige. Suet. *je purifie.*
Purificatio. f. 3. die Reinigung. Plin. *la purification.*
*PVS, ūris. n. 3. der Eiter. Celſ. *le pus.*
Purulentus, a, um. eitericht. Plin. *purulent.*
Purulente. Adu. voll Eiter *plein de pus.*
Purulentia. f. 1. der Eiterſteck. *le bourbillon.*
Puſtula. f. 1. eine Blatter Plin. *une puſtule.*
Puſtulosus, a, um. voller Blatterchen. Celſ. *plein de puſtules.*
Puſtulare. 1. ausgefahren ſeyn. Suet. *avoir des elevures.*
Puſula. f. 1. die Blaſe. *la puſtule.*
Puſulosus, a, um. ausgeſchlagen, ausgefahren. Col. *plein de puſtules.*
Depuratio. f. 3. die Ausdruckung des Eiters. Celſ. *l'action de faire ſortir le pus.*
Suppuro. 1. ſchwären, zum Geſchwür ſich ziehen Colum. *ſuppurer.*
Suppuratum. n. 2. *et* Suppuratio. f. 3. das Geſchwär. Plin. *l'apoſtume.*
Suppuratorius, a, um. zum ſchwären dienlich. Plin. *qui ſert à faire ſuppurer.*
Exſuppurare. 1. das Eiter ausdrücken Tertull. *faire ſortir le pus.*
PŬSIO, onis. m. 3. ein Knäblein. *un petit garçon.*
Puſus. m. 2. *et* Puſa f. 1. ein Knablein, Mägdlein. Varro. *un petit garçon, une petite fille.*
Puſiola. f. 1. Prudent. ein klein Mägdchen. *une petite fille.*
Puſillus, a, um. klein, ſehr klein. *fort petit.*
Puſillo, Plin. *et* Puſillum. Adu. Cato. ein wenig. *un peu.*
Puſillitas. f. 3. die Kleinigkeit. Hieron. *la petiteſſe.*
Puſillanimis, e. Adi. kleinmüthig. Tert. *d'un eſprit timide.*
Puſillanimitas. f. 3. die Kleinmuthigkeit. Lactant. *l'abattement.*
Perpuſillus, a, um. ſehr klein. *tres-petit.*
PŪTEO, ui. ſine Sup. 2. ich ſtinke. (re) *je pue, ſents mauvais.*
Pūtidus, a, um. ſtinkend, verdrießlich. *puant, desagreable.*
Putidiuſculus *et* Putidulus, a, um. Dim.
Putide. Adu. ſtinkend, unangenehm. *puamment.*
Putor, oris. m. 3. der Geſtank Stat. *le puanteur.*
Puteſco *vel* Putiſco. 3. ich werde ſtinkend. *je deviens puant.*
Reputeſcere. 3. verweſen Tertull. *pourrir.*
*PŬTEVS. m. 2. der Ziehbrunn, die Pfumpe, ein tief Loch. *le puits.*
Puticuli Pl. m. 2. die Brunnen: Begrabnißgrüber. Varro. *les puits.*
Puteanus, a, um. *et* Puteālis, e. Adi. Brunnen Plin. Ouid. *de puits.*
Puteal. n. 3. der Brunnendeckel *le couvercle de puits.*
Puteārius. m. 2. der Brunnengraber Plin. *l'ouvrier, qui fait des puits.*
*PŬTO. 1. ich ſchneitele, meyne, achte. *j'emonde, penſe, compte.*
Putatio. f. 3. die Schneitelung, Achtung. *l'action d'emonder, eſtime.*
Putator, oris. m. 3. ein Schneitler, Winzer. Plin. *qui taille le vigneron.*
Putatorius, a, um. ſchneitel- Pallad. *à tailler.*
Putatious, a, um. eingebildet, vermeynetlich. *preſomptif, putatif.*
Putative. Adu. eingebildeter, vermeintlicher weiſe. Hieron.
Putāmen. n. 3. die Hülſen und Schalen von Nüſſen, Eyern. *la coquille, écaille.*
Amputo. 1. ich haue ab, ſchneide ab. *je tranche, coupe.*
Amputatio. f. 3. das Schneiteln *l'action d'trancher.*
Amputatorius, a, um. zum abſchneiden dienlich. Priſcian. *qui ſert à trancher.*
Peramputare. 1. gar abhauen. Col. *couper entierement.*
Semiamputatus, a, um. halb abgeſchnitten. Apul. *coupé à demi.*
Computo. 1. ich bedenke, erwäge, rechne. Plin. *je penſe, calcule.*
Computatio, onis. f. 3. die Rechnung Sen. *le calcul.*
Computus. m. 2. die Rechnung Firmic *le compte.*
Computabilis, e. Adi. das man rechnen kann. Plin. *qui peut être compté.*
Deputo. 1. ich ſchätze, halte für etwas (rem, in re) *j'eſtime.*
Diſputo. 1. ich unterrede mich, diſputire, raiſonnire. *je diſcourris, diſpute, raiſonne.*
Diſputatio, onis. f. 3. die Unterredung, Diſputation. *le diſcours, la diſputation.*

Diſputatiuncula. f. 1. Dim. ein ſchlecht Geſpräch. Sen. *petit diſcours.*
Diſputator. m. 3. ein Raiſonnirer. Val. Max. *un raiſonneur.*
Diſputatrix. f. 3. eine, die raiſonniret, diſputiret. Quinctil. *celle, qui raiſonne, diſpute.*
Diſputatorie. Adu. zum Diſputiren gehörig. Sidon.
Diſputabilis, e. Adi. diſputirlich. Sen. *problematique.*
Exputare. 1. ausſchneiden, ausſinnen. *émonder, penſer.*
Inexputabilis, e. Adi. unausdenklich. Col. *inconvenable.*
Imputare. 1. ausrechnen, zuſchreiben. *imputer.*
Imputatio. f. 3. die Beymeſſung Sidon. *l'action d'imputer.*
Imputator. m. 3. der vorrücket. Sen. *qui reproche.*
Imputatiuus, a, um. vorrückend. Tert. *reprochant.*
Interputare. 1. ſchneiteln auf den Seiten. *elaguer.*
Opputare. 1. umher beſchneiden. Plin. *émonder.*
Perputare. 1. erklären. *expliquer.*
Poſtputare. 1. hindanſetzen. Ter. *eſtimer moins.*
Rĕputare. 1. nachſinnen, betrachten. *faire reflexion.*
Reputatio. f. 3. das Nachſinnen. Plin. *la reflexion.*
Semiputatus, a, um. halb beſchnitten. Virg. *à demi taillé.*
Supputare. 1. etwas verſchneiden, rechnen, zählen. Plin. *tailler un peu, ſupputer.*
Supputatio. f. 3. die Ausrechnung. Vitruu. *la ſupputation.*
Supputator. m. 3. der Rechenmeiſter. Firmic. *le calculateur.*
Supputarius, a, um. zum Ausrechnen gehörig. Tertull. *qui ſert à ſupputer.*

†PŪTRIS, e. Adi. faul, verfault. *pourri, qui s'en va en poudre.*
Putridus, a, um. *Idem.*
Putredulus, a, um. ein wenig faul Ammian. *un peu pourri.*
†Putrēdo, ĭnis. f. 3. die Fäule, Fäulung. Plin. *la corruption.*
Putror. m. 3. Lucret *Idem.*
Putreſcere. 3. anfangen zu faulen. *ſe pourrir.*
Putreo. 2. Non. ich bin ſtinkend. *je me pourris.*
Putrefacio *et* Putrefio. 3. ich mache, werde faul. *je fais pourrir, pourris.*
Putrefactio. f. 3. die Verfaulung, Auguſtin. *la putrefaction.*
Putricāuus, a, um. wurmſtichicht. Lucret. *vermoulu.*
Computreſcere. 3. miteinander verfaulen. Plin. *ſe pourrir avec.*
Exputreſcere, Plaut. *et* Imputreſcere, Col. 3. ſtinkicht werden. *ſe gâter.*
Impuſtribilis, e. Adi. unverweslich. Hieron. *incorruptible.*
Imputribiliter. Adu. unverweslicher weiſe. Aug. *incorruptiblement.*

PŪTUS, a, um. rein, lauter, gefegt. *pur, purifié.*
Putillus, a, um. Kindchen, Liebchen. Plaut. *poupon.*

Q.

*QUAERO, quaeſiui, quaeſitum. 3. ich ſuche, frage. *je cherche, demande.*
Quaeſitum. n. 2. Quaeſitus. m. 4. Plin. *et* Quaeſitio. f. 3. ein Geſuch, die Nachforſchung. *la demande, recherche.*
Quaeſtio, onis. f. 3. die Frage, Folter, Marter. *la queſtion.*
Quaeſtiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Frage. *petite queſtion.*
Quaeſitor. m. 3. ein Richter, der auf Artikel fraget. Virg. *un juge criminel.*
Quaeſtor, ōris. m. 3. der Rentmeiſter. Nep. *le queſteur.*
Quaeſtorius, a, um. zum Rentmeiſter gehörig. *qui concerne le treſor, ou le treſorier.*
Quaeſtura *et* Quaeſitura. f. 1. Tac. das Rentmeiſteramt. *la queſture.*
†Quaeſtus. m. 4. der Gewinn. *le profit.*
Quaeſticulus. m. 2. Dim.
Quaeſtuoſus, a, um. einträglich, nahrhaft. *qui fait du profit.*
Quaeſtuoſe. Adu. nutzbarlich. Plin. *lucratif.*
Quaeſtuarius, a, um. gewinnſüchtig. Sen. *qui cherche à gagner.*
Quaeritare. Frequent. 1. oft fragen, ſuchen. Ter. *demander, chercher ſouvent.*
Quaeſtionarius. m. 2. der Scharfrichter. Scholiaſt. Iuuen. *le bourreau.*
Quaeſtionaliter. Adu. frageweiſe. Fulgent. *par queſtions.*
*Acquiro, ſiui, ſitum. 3. ich erwerbe, erlange. *j'acquiers.*
Adquiſitio. f. 3. die Erwerbung. Frontin. *l'acquiſition.*
Adquiſitus. m. 4. der Erwerb. Mart. Capell. *l'acquiſition.*
Anquirere. 3. ſorgfältig ſuchen. *chercher avec ſoin.*
Anquiſite. Adu. ſorgfältig. Gell. *ſoigneuſement.*
Anquiſitio. f. 3. die Unterſuchung. Varr. *l'enquete.*
Conquirere. 3. zuſammen ſuchen. *chercher avec ſoin.*
Conquiſite. Adu. ſorgfältig. Auct. ad Her. *exactement.*
Conquiſitio. f. 3. die Werbung. *la levée.*
Conquiſitor. m. 3. der Werber. *qui leve des gens.*
Disquirere. 3. hie und da ſuchen. Hor. *rechercher exactement.*
Disquiſitio. f. 3. die Unterſuchung. Liu. *la diſcuſſion.*
Exquirere. 3. fleißig ſuchen, ausleſen. *examiner, choiſir.*
Exquiſitus, a, um. auserleſen, fleißig geſucht. *recherché, exquis.*
Exquiſite. Adu. *et*
Exquiſitim. Adu. genau. Varr. *exactement.*
Inquiro *et* Perquiro. 3. ich forſche nach, durchſuche: (de re, in rem) *je m'enquiers.*
Inquiſitio. f. 3. die Nachforſchung, Unterſuchung. *l'inquiſition.*
Inquiſite. Adu. ſorgfältig. Gell. *ſoigneuſement.*
Perquiſite. Adu. *Idem.*
Perquiſitor. m. 3. ein Nachforſcher. Ammian.
Proquaeſtor. m. 3. der des Rentmeiſters Stelle vertritt.
Requirere. 3. wieder ſuchen, fordern. (ab, ex quo, quid) *rechercher, demander.*
Requiſitum. n. 2. die Frage. *la demande.*
Requiſitio. f. 3. die Unterſuchung. *la recherche.*
Requiritare. Frequent. 1. oft nachfragen, wieder ſuchen. Plaut. *rechercher ſouvent.*
Irrequiſitus, a, um. unerfordert. Sidon. *qui n'eſt pas recherché.*
*QUAESO, quaeſumus. Defect. ich bitte. *je vous prie.*
*QUĀLIS, e. welcherley, was für Art. *quel.*
Qualitas, ātis. f. 3. die Beſchaffenheit, Weiſe. *la qualité.*
Qualiter. Adu. welchergeſtalt, gleichwie. Sen. *comme, de la meme façon que.*
Qualiscunque, ecunque. welcherley es ſey. *quel qu'il ſoit.*
Qualislibet, clibet. *Idem.*
Qualitercunque. Adu. wie es will, wie es auch iſt, ſo hin. Col. *de quelque façon que ce ſoit.*
Qualisnam. welcher. Apul. *quel.*
Qualisqualis. wie es auch iſt. Vlp. *quelqu'il ſoit.*
Qualiterqualiter. wie es will, wie es auch ſeyn mag. Dig. *de quelque façon que ce ſoit.*
QUĀLUS. m. 2. der Korb, (die Körbe) *le panier.*
Quāſillus. m. 2. *et* Quaſillum. n. 2. Dim.
Quaſillaria. f. 1. die Spinnerinn. Petron. *la fileuſe.*
*QUANDO. Adu. et Coni. wenn, weil, dieweil. *quand, puisque.*
Quandocunque. Adu. es ſey wenn es wolle. Colum. *toutes les fois que.*
Quandolĭbet. es ſey wenn es wolle. Lactant. *en quelque tems que ce ſoit.*
Quandōque. Adu. künftig einmal. *un jour.*
†Ălĭquando. Adu. jemals, zu Zeiten, dermaleins. *enfin, un jour.*
Quandoquidem. Coni. dieweil, ſintemal. *car, parceque.*
Ecquando. Adu. wenn aber. *et quand.*
*QUANTUS, a, um. wie groß. *combien grand.*
Quanti. wie theuer? *de quel prix?*
Quantŭlus *et* Quantillus. Dim. wie wenig, wie gering. Plaut. *quelque peu.*
Quantulum. Adu. wie wenig. Plaut. *combien peu.*
Quantillum. wie gar wenig. Plaut. *combien peu.*
Quanto *et* Quantum. Aduu. wie groß, wie ſehr. *autant que, combien que.*
Quantocius. Adu. je eher je beſſer. Sulpit. Seu. *combien plus vite.*
Quantopere. Adu. wie ſehr. *combien.*
Quantuslibet. Plin. ſo groß es wolle. *quelque grand qu'il ſoit.*
Quantumlibet. Adu. obgleich noch ſo ſehr, ungeachtet. Veget. *bien que, non obſtant que.*
Quantusuis. ſo groß es wolle. Liu. *quelque grand qu'il ſoit.*
Quantumuis. ſo ſehr auch *quelque qu'il ſoit.*
Quantuscunque. wie groß es auch ſey. *quelque grand qu'il ſoit.*
Quantuluscunque. wie gering es auch ſey. *quelque peu qu'il y ait.*
Quantuslubet. ſo wenig, ſo klein es wolle. Vlp. *quelque peu qu'il y ait.*
Quantulusquisque. *Idem.* Gell.
Quantulominus. Adu. um wie viel weniger? Sen. *quel eſt le peu?*
Quantitas. f. 3. die Größe. Plin. *la quantité.*
Quantiſper. Adu. wie lange, wie weit. Caecil. ap. Non. *combien de tems, jusqu'où.*
Aliquantiſper. Adu. auf eine kleine Zeit. Ter. *pour un moment.*
Ăliquantus, a, um. etwas. *quelque.*
Aliquanto. Adu. in etwas, ein wenig. *un peu.*
Aliquantum *et* Aliquantulum. Aduu. etlichermaßen. *en quelque maniere.*
*QUĂTIO, quaſſi, (inuſit.) quaſſum. 3. ich ſchüttele. *j'ébranle.*
Quaſſus, a, um. zerrüttelt, zerſtoßen. Hor. *caſſé, briſé.*
Quaſſus. m. 4. der Stoß Cic. ex Poët. *l'ébranlement.*
Quaſſare, Catull. *et* Conquaſſare. 1. ſehr ſchütteln. *ſecoüer fort.*
Conquaſſatio. f. 3. die Erſchütterung. *l'ebranlement.*
Quaſſatio. f. 3. das Rütteln, Schütteln. Liu. *l'ebranlement, ſecouſſe.*
Quaſſabilis, e. Adi. umſtößlich. Lucan. *qu'on peut ebranler, ſecourer.*
Quaſſabundus, a, um. ausſtoßend, taumelnd. Macrob.
Quaſſagipennus, a, um. *i.* quaſſas agens pennas. Varro.
Qualefacio. 3. wankend machen. *ébranler.*
Concŭtio, ſſi, ſſum. 3. ich mache ſchütternd, verunruhige. *j'agite, emeus.*
Concuſſus. m. 4. Plin. Concuſſio. f. 3. Plin. *et* Concuſſura. f. 1. Tertull. die Bewegung, Erſchütterung. *le ſecouement, ſecouſſe.*
Concuſſor. m. 3. der einem etwas abdringt. *concuſſionaire.*
Concuſſibilis, e. Adi. beweglich. Tert. *qu'on peut ebranler.*
Concuſſare. 1. Frequent. zuſammen ſchlagen. Lucr. *agiter, donner des ſecouſſes.*
Inconcuſſus, a, um. feſt, unbewegt. Sen. *inébranlable.*
Inconcuſſe. Adu. unbewegt. Auguſt. *fermement.*
Decutere. 3. abſchütteln, abſchlagen. (cui rem) *abattre.*
Decuſſus. m. 4. Plin. *et* Decuſſio. f. 3. Tert. das Herunterſchlagen, Abſtoßen. *l'action de ſecouer, d'abattre.*
Diſcutio. 4. ich treibe von einander, ſchlage. *je diſſipe, chaſſe.*
Diſcuſſe. Adu. eigentlich, genau. Mart. Capell. *exactement.*
Diſcuſſio. f. 3. die Unterſuchung. Sen. *la diſcuſſion.*
Diſcuſſor. m. 3. der die Rechnungen unterſuchet, Reviſor. Macrob.
Diſcuſſorius, a, um. zertreibend. Plin. *reſolutif.*
Indiſcuſſus, a, um. unerörtert. *indecis.*
Indiſcuſſibilis, e. Adi. unbeweglich. Claud. Mamert. *inébranlable.*
Excutere. 3. herausſchütteln, herausſchlagen. *faire ſortir en ſecoüant.*
Excuſſe. Adu. genau. Sen. *exactement.*
Excuſſus. m. 4. die Ausſchüttelung. Prudent. *l'action de faire ſortir en ſecouant.*
Excuſſorius, a, um. was zum Ausſchütteln dient. Plin.
Excuſſare. 1. Frequ. heraus zwingen. Tertull.
Excutia. f. 1. *vel* Excutium. n. 2. die Kehrbürſte. Plaut. *les broſſes, vergettes.*
Incutere. 3. hineinſchlagen, einjagen. (rem cui) *enfoncer, intimider.*
Incuſſus. m. 4. der Schmiß, Schlag. Tac. *le choc, heurt.*
Intercuſſus. m. 4. das Dazwiſchendringen. Sen.
*Percutio. 3. ich ſchlage, ermorde. (quem re) *je frappe, tue.*

Percuſſus, m. 4. der Schlag *le frappement.*
Percuſſio. f. 3. *et* Percuſſura. f. 1. Veget. *Idem.*
Percuſſor, is m. 3. ein beſtellter Mörder, Bandit. *un meurtrier, aſſaſſin.*
Diſpercutere. 3. zerſchmettern. Plaut. *caſſer.*
Imperçuſſus, a, um. unangeſtoßen Ouid. *qui ne s'eſt point heurté.*
Rēpercutere. 3. zurückſchlagen, wiederprallen. *refrapper, retourquer.*
Repercuſſus. m. 4. *et* Repercuſſio. f. 3. Sen. das Zurückprallen. *la repercuſſion.*
Repercuſſibilis, e. Adi. wiederprallicht. Cael. Aurel.
Irrepercuſſus, a, um. unwiderlegt Tert. *qui n'eſt pas encore refuté.*
Praecutere. 3. vorausrütteln. Ouid. *ſecouer auparavant.*
Recutere. 3. zurücktreiben. Aug. *repouſſer.*
Recuſſus. m. 4. das Zurückprallen. Plin. *la ſecouſſe reiterée.*
Recuſſibilis, e. Adi. beweglich. Cael. Aurel.
Succutere. 3. erſchuttern. Ouid. *ébranler en ſecouant.*
Succuſſus. m. 4. die Erſchütterung, harte Bewegung. Plin. *la ſecouſſe, le ſecouement.*
Succuſſio. f. 3. *Idem.* Sen.
Succuſſor. m. 3. einer, der ſchüttelt; ein Springer. Non. ex Lucil. *le ſauteur.*
Succuſſare. 1. ſchütteln. Non. *ſecouer.*
Succuſſator. m. 3. der da ſchüttelt, hart trabet. Non. *qui a le trot rude.*
Succuſſatura. f. 1. das Gerüttel. Non. *le ſecouement.*

†QVĀTVOR. Indecl. vier. *quatre.*
Quater viermal. *quatre fois.*
Quartus, a, um. der Vierte. *le quatriéme.*
Quartum, Liu. *et* Quarto. Gell. Adu. zum viertenmal. *quatriémement.*
Quartanus, a, um. aus der vierten Claſſe. Tac. *de la quatrieme claſſe.*
Quartana. f. 1. das viertägige Fieber. *la fiévre quarte.*
Quartanarius, a, um. geviertheilt. Pallad. *diviſé en quatre parties.*
Quartarius. m. 2. ein Quartier. Liu. *un quart.*
Quaterni, ae, a. je vier. *quatre à quatre.*
Quaternarius, a, um. viermal, geviertet. Plin. *de quatre, au nombre de quatre.*
Quatrini, ae, a. vierfältig. Varro. *en quatre.*
Quadruus, a, um. geviert. Auſon. *quarré.*
Quadra. ein viereckigt Brodt, Käſe, Brett odee Teller. Virg. *une table ou aſſiette quarre.*
Quadrare. 1. viereckigt machen, ſich ſchicken, reimen. *quadrer.*
Quadrantal. n. 3. ein Weinmaaß von ungefähr ſechs Stübchen. Gell.
Quadrantarius, a, um. ein Haller werth. *qui ne coute que la quatrieme partie d'un as.*
Quadratus, a, um. ins Gevierte. *quarré.*
Quadratum. n. 2. ein Geviertes. *le quarré.*
Quadrate. Adu. ins Gevierte. Manil. *en quarré.*
Quadratio. f. 3. die Theilung ins Gevierte. Vitruu. *la quadrature.*
Quadratura. f. 1. *Idem.* Hygin.
Quadratarius. m. 2. ein Steinmetz. Sidon. *l'equariſſeur.*
Quadrarius, a, um. Cato.
Quadraginta. Indecl. vierzig. *quarante.*
Quadrageni. je vierzig. *quarante.*
Quadragies. Adu. vierzigmal. *quarante fois.*
Quadragenarius, a, um. vierzigjährig. Vitruu. *de quarante, qui a quarante.*
Quādrāgēſimus, a, um. der vierzigſte. *le quarantiéme.*
Quadrimus, a, um. vierjährig. *qui a quatre ans.*
Quadrimulus, a, um. Dimin. faſt vierjährig. Plaut. *qui a pres de quatre ans.*
Quadrinatus. m. 4. das vierjährige Alter. Plin. *l'age de quatre ans.*
Quadrini, ae, a. vier. Plin. *quatre.*
Quadringenti *et* Quadringeni, *vid.* CENTVM.
Quadruplex, icis. o 3. vierfach, viereley. *quadruple.*
Quadruplicare. 1. vierfach machen. Plaut. *multiplier au quadruple.*
Quadruplicato. Adu. vierfaltiglich. Plin. *au quadruple.*
Quadruplicatio. f 3. die Vierfaltigung. Vlp. *Faction de multiplier par quatre.*
Quadruplus, a, um. vierfach, viermal ſo viel. Sueton. *qui eſt au quadruple, quatre fois autant.*
Quadruplum. n. 2. viermal ſo viel. Plin. *quadruple.*
Quadruplo. Adu. viermal ſo viel Plin. *au quadruple.*
Quadruplare. 1. vierfach machen. Plaut. *multiplier au quadruple.*
Quadruplator. m. 3. ein Angeber, der etwas viermal größer machet. *un delateur.*
Quadruplaris, e. Adi. viertheilig, viermalig Macrob. *de quatre parties, quatre fois reiteré.*
Vndequadraginta. neun und dreyßig. Liu. *trente neuf.*
Vndequadragies. Adu. neun und dreyßig mal. Plin. *trente neuf fois.*
Vndequadrageſimus, a, um. neun und dreyßigſte. Val. Max. *trente neuvieme.*
Duodequadraginta *et* Duodequadrageni, ae, a. Plin. je acht und dreyßig. *trente huit à trente huit*
Tresquarti, ae, a. drey Quart. Col. *trois quarts.*
Triquētrus, a, um. dreyeckigt. Hor. *triangulaire.*
Triquetrum. n. 2. eine dreyeckichte Figur Plin. *une figure triangulaire.*
Conquadrare. 1. ins Gevierte bringen. Varro ap. Non. *faire quarré.*
Superquartus, a, um. um das Viertheil größer. Mart. Capell. *qui ſurpaſſe d'un quart.*

QVE. und. *et.*
QVEO, quīui, quīre. ich kann. *je puis.*
Nēqueo. ich kann nicht *je ne puis.*
†QVERCVS. f. 4. die Eiche. Virg. *le chêne.*
Querc*etum. n. 2. ein Eichenwald. Hor. *une chênaye.*
Quernus, Querceus *et* Querceus, a, um. Eichen- *de chêne.*
Querneus. *Idem.* Col.
QVĔROR, queſtus ſum. Dep. 3. ich beklage mich. *je me plaints.*
Queſtus. m. 4. *et*
Querēla *et* Quĕrimōnia. f. 1. die Klage *la plainte.*
Querūlus. a, um. klagend. kläglich. Ouid. *plaintif.*
Queribundus, a, um. *Idem.*
Querelare. 1. klagen. Seru. *plaindre, lamenter.*
Conqueror, eſtus ſum. 3. Dep. ich beklage, beſchwere mich. (de re rem) *je me plaints.*
Conqueſtio. f. 3. *et*
Conqueſtus. m 4. die Klage, Beſchwerde. Liu. *la plainte.*
Dequĕri. 3. Dep. beklagen. Stat. *ſe plaindre fort.*
Interquĕri. 3. Dep. klagend dazwiſchen reden. Liu. *ſe plaindre à l'occaſion de.*
Praequeri. 3. Dep. vorher klagen. Ouid. *ſe plaindre avant.*
Querquĕdula. f. 1. die Kriechente. Col. *la cercelle.*
Querquĕrus, a, um. kalt, ſchauriat. Apul. *qui cauſe de violens friſſons.*

†QVI, quae, quod. welcher, der, die das, ſo. *qui, le quel.*
Quilibet, Quaelibet, Quodlibet. ein jedweder. Plin. *qui que ce ſoit.*
Quicunque *et* Quiuis. jeder, wer nur, welcher. *quiconque.*
Quidam, Quaedam, Quoddam. jemand, einer. *quelque, quelquun.*
Quis, Quae, Quid. *et* Quisnam *et* Quinam. Ter. wer? welcher? was? *qui? quel? que?*
Quisquam, Quaequam, Quidquam. jemand. *quelqu'un.*
Nequis. damit nicht jemand. Ter. *afin que ne quelcun.*
Nequidquam. Adu. nicht, vergebens. *non, en vain.*
Nequaquam. Adu. keinesweges. *nullement.*
Nequa. Adu. daß nicht etwa dadurch. *de peur que par quelque moien.*
Quisque, Quaeque, Quidque. ein jedweder. *chacun.*
*Quisquis, Quidquid. wer es, was es (ſey,) alles was. *quel qu'il ſoit.*
Quoquo. Adu. wohin nur. *en quel lieu.*
*Aliquis, Aliqua, Aliquid einer, etliche, jemand. *quelcun, quelque.*
Ecquis, Ecqua, Ecquid. wer? *qui?*
Ecquisnam, Ecquo. Adu. *Idem.*
Siquis, a, id. wenn etwa einer. Ter. *ſi quelqu'un.*
Vnusquisque, *vid.* VNVS.
Quispiam *et* Quidpiam. einer, jemand. *quelqu'un.*
Aliquispiam *et* Aliquisquam. etwa einer, eines. *quelque, quelcun.*
Quia *et* Quŏniam. Coni. weil, dieweil. *par ce que.*
Quianam *et* Quiane. Virg. warum denn? weswegen? *pourquoi? eſt ce à cauſe.*
Quĭdem *et* Equidem. Coni. zwar. *à la verité.*
Quin, i. e. qui non, quae non, quod non. der nicht, ꝛc. *qui non, etc.*
Quin. Coni. daß nicht. *que ne.* Adu. ja vielmehr, warum nicht? *oüi, même.*
Quinimmo. Adu. ja vielmehr. *et même, qui plus eſt.*
Quippe. Adu. nämlich, als. *puisque.*
Quippini. warum nicht. Apul. *pourquoi non.*
Quanquam, Quamuis. Coni. obgleich, obſchon, obwohl. *quoique, bienque.*
Quam. Adu. als, wie. *que.*
Quamlibet. Coni. wie du willſt, ſo viel man will. Plin. *qu'il ſoit.*
Quamdiu. Adu. wie lange? *combien de tems?*
Quamprīdem. Adu. wie lange? *combien y a-t-il de tems?*
Quamprīmum. Adu. auf das eheſte. *au pluſôt.*
Aliquamdiu. Adu. eine zeitlang. *pendant quelque tems.*
Aliquatenus. Adu. gewiſſer maßen. *en quelque façon.*
Qua. Adu. wo hindurch? *par où.*
Quacunque. Adu. wo auch hindurch). *par quelque endroit.*
Quapropter. Adu. weshalben. Ter. *pourquoi, c'eſt pourquoi.*
Quaqua. Adu. wohin man will. Plaut. *par quelque endroit que.*
Quaquauerſus. wohin man ſich wendet. Apul. *de tous côtés, de toutes parts.*
Quaque. Adu. wo auch hindurch. Manil. *par quelque endroit.*
Quaquam. Adu. *Idem.* Lucret.
Quatenus. Adu. in ſo fern. *en tant que.*
Quadantenus. Adu. auf was Art und Weiſe. Plin. *à quelque maniere.*
Quo, Quonam *et* Quorſum. Adu. wohin? *où?*
Quopiam, Quoquam. Adu. irgend wohin. *en quelque lieu.*
Quocunque. Adu. wo nur hin. *en quel lieu que ce ſoit.*
Quī, Hor. *et* Quomodo. Adu. wie, was maßen. *comment, de quelle maniere.*
Quōdammŏdo. Adu. etlicher maßen *en quelque façon.*
Quomodocunque. Adu. auf welche Art man wolle. *de quelque façon*
Quomodolibet. *Idem.* Aug.
Quomodonam. Adu. wie denn? *comment donc?*
Quoquomodo. Adu. wie es wolle. *de quelque maniere.*
Quoquorſum. Adu. wo nur. Solin. *en quelque lieu, que ce ſoit.*
Quoquouerſus. Adu. allenthalben hin. *de tous côtez.*
Quorſus. Adu. wohin? *vers quel lieu, de quel côte.*
Quouis. Adu. irgend wohin, es ſey wohin es wolle. Ter. *en quel lieu il vous plaira.*
Quousque. Adu. wie lange? wie weit? *jusqu'à quand?*
Adquo. Adu. wie weit? Afran. ap. Non. *autant que?*
Aliquo. Adu. etwa wohin. Ter. *en quelque lieu.*
Quondam. vor zeiten, hiebevor. *un jour, autrefois.*
Quoad. Adu. wie lange, ſo lang, bis. *tant que.*
Quousque. wie weit? *jusqu'à quand?*
Quoadusque. ſo weit, bis ſo lange. Liu. *jusqu'à ce que.*

†QVIES, ētis. f. 3. die Ruhe. *le repos.*
Quieſco, ēui, ētum. 3. ich ruhe, höre auf, laſſe nach. *je me repoſe.*
Quieſcentia. f. 1. die Ruhe. Firmic. *le repos.*
Quietare. 1. *et* Quietari. 1. Dep. Priſcian. zur Ruhe bringen. *calmer.*
Quietus, a, um. ruhig. *tranquille.*
Quiete. Adu. ruhiger weiſe *tranquilement.*
Inquiētus, Liu. Irrequietus, a, um. Sen. Inquies. *et* Irrequies. o. 3. Plin. Auſon. unruhig *inquiet.*
*Inquiētare. 1. unruhig machen, den Schlaf ſtören. Suet. *inquieter.*
Inquietatio. f. 3. die Verunruhigung Liu. *l'agitation.*
Inquietator. m. 3. ein Stöhrer. Tert. *qui inquiete.*
Inquietūdo, inis. *et* Inquies. etis. f. 3. die Unruhe. *l'inquietude.*
Acquieſco, ēui, ētum. 3. ich ruhe, bin zufrieden. (re in re) *je prends du repos, ſuis ſatisfait.*
Conquieſco *et* Requieſco, ēui, ētum. 3. ich ruhe. (a, de, in re) *je me repoſe.*
Interquieſcere. 3. darzwiſchen ruhen. *ſe donner relâche.*
Perquieſcere. 3. ausruhen. Apul. *ſe repoſer.*
†Requies, ētis *et* ei. f. 3. *et* 5. die Ruhe. *le repos.*
Requietus, a, um. ruhig, ausgeruht. Col. *repoſé.*
Requietio. f. 3. die Ruhe. Hieron. *le repos.*
Irrequiētbilis. e. Adi. das nicht ruhen läßt. Scribon. Larg. *qui ne donne point de repos.*
Transquietus, a, um. ruhig. Plaut. *tranquille.*

†QVINQVE. Indecl. fünf. *cinq.*
Quini. je fünf. *à cinq.*
Quinarius, a, um. fünfmalig. Plin. *de cinq, qui a cinq.*
Quinio. f. 3. eine Zahl von fünfen. Tertull. *le nombre de cinq.*
Quinceplex. o. 3. fünffach, fünfschichtig. Martial. *divisé en cinq.*
Quinquies. Adu. fünfmal. *cinq fois.*
Quintus, a, um. der fünfte. *le cinquiéme.*
Quintum. Liu. *et* Quinco. Gell. Adum. zum fünftenmale. *pour la cinquieme fois.*
Quintanus, a, um. ein Fünfer. Tac. *du cinquieme ordre.*
Quintārius, a, um. *Idem.* Hygin.
Quintilis. m. 3. der Heumonat. *le Juillet.*
Quinquiplicare. 1. fünffach machen. Tac. *diviser en cinq.*
Quinquāginta. Indecl. fünfzig. *cinquante.*
Quinquagies. Adu fünfzigmal. Plin. *cinquante fois.*
Quinquagesies. fünfzigmal Plaut. *cinquante fois.*
Quinquageni, ae, a. je fünfzig. *cinquante.*
Quinquagenarius, a, um. aus fünfzig bestehend. Cato. *de cinquante.*
Quinquagēsimus, a, um. der Fünfzigste. *le cinquantiéme.*
Quingenti, ae, a. *et* Quingeni, *vid.* CENTVM.
Quinquatria. n. 2. Pl. *et*
Quinquatrus. m. 4. Festtag der Minervâ.
Quimatus. m 4. das Alter von fünf Jahren. Plin. *l'âge de cinq ans.*
Centumquinquageni. hundert und fünfzig. Plin. *cent cinquante.*
Vndequinquaginta. neun und vierzig. Liu. *quarante neuf.*
Vndequinquagesimus, a, um. der neun und vierzigste. *quarante neuvieme.*
Duodequinquaginta. acht und vierzig. Col. *quarante huit.*
Duodequinquagesimus, a, um. der acht und vierzigst. *quarante huitieme.*
Superquintum. n. 2. ein Fünftheil drüber. Mart. Capell. *un cinquiéme par dessus.*
QVIRIS, itis. f. 3. Obsol. der Spieß. Ouid. *la lance.*
Quiritare *et* Quiritari. 1. Dep. klagen. Liu. *se plaindre.*
Quiritatio. f. 3. Liu. *et* Quiritatus. m. 4 Plin. Angstklage, Jammergeschrey. *la plainte publique.*
Proquiritare. 1. das Volk anschreyen. Apul. *crier au peuple.*
QVISQVĪLIAE. f. 1. Pl. das Kehricht, Gemist. *la balaiure.*
Quisquilium. n. 2. kleines Korn eines besondern Gewächses, was geringes und nichtswürdiges. Plin.
QVOQVE. Coni. und. *et.*
†QVOT. Indecl. wie viel? *combien?*
Quotenus, a, um. wie viel ein jeder.
Quotcunque *et* Quotquot. wie viel ihrer auch ꝛc. *autant que.*
Quotquotque. wie viel immer, so viel, als. Manil. *autant que.*
*Quotus, a, um. der wie vielste? wie mancher? *quantiéme?*
Quotuscunque, Ouid. *et* Quotuscunque? *Idem.*
Quotūmus, a, um. der wie vielste? Plaut. *quantiéme.*
*Quŏties. *et* Quotiescunque Adu. wie oft? *combien de fois.*
Aliquot. Indecl. etliche. *quelques uns.*
Aliquoties. Adu. etliche mal. *de fois à autre.*
Aliquotfariam. unterschiedliche mal. Varro. *en divers tems.*

R.

*RĂBIES. f. 5. die Unsinnigkeit, das Wüten. *la rage.*
Răbidus *et* Rabiosus, a, um. toll, rasend. Plin. *enragé, furieux.*
Rabide. Adu wütend. *avec fureur.*
Rabire. 4. Varr. ap. Non. *et* Rabere. 3. wüten, toben. *etre enragé, etre en fureur.*
RĂBŬLA. m. 1. ein Zungendrescher. (malus causidicus) *un avocat mordant.*
Rabulatio. f. 3. *et* Rabulatus. m. 4. Mart. Capell. die Zungendrescherey, Rabulisterey.
RACCARE. 1. schreyen wie ein Tiger. Auct. Philom. *crier comme les tigres.*
RĂCĒMVS. m. 2. der Kamm an den Trauben, die Trauben. Virg. *la rafle; grape de raisin.*
Racemari. 1. Dep. traublicht werden. Varro. *porter des grapes.*
Racematio. f. 3. die Nachlese im Weinberge. Tertull. *l'action de grapiller.*
Racemarius. m. 2. ein Nebenschoß. Col. *une crossette.*
Racemosus, a, um. Plin. *et*
Racemĭfer, a, um. voll Trauben, träublicht. Ouid. *plein de grapes.*
†RĂDIVS. m. 2. der Stral, Stab, die Speiche im Rade, das Weberschiff *le rāion, ruis de roüe, la navette de tisserand.*
Radiolus. m. 2. Dim. Col.
Radio, Colum. *et* Irradio, 4. Sedul. ich werfe Stralen, bestrale. (quid, rc) *je jette des rāions.*
Radiatio. f. 1. das Glänzen, Stralen. Plin. *l'éclat des rāions.*
Radiosus, a, um. stralicht, voll Stralen. Plaut. *plein de rāions.*
Diradiare. 1. auseinander breiten wie Stralen. Col. *disposer, ranger en forme de rāions.*
Diradiatio. f. 3. die Auseinanderbreitung wie Stralen. Vitruu.
Irradiatio. f. 3. die Bestralung, Beschreinung. Aug.
Praeradiare. 1. schimmern, hervorleuchten. Ouid. *briller, eclater.*
Subradiare. 1. scheinbar machen. Tert. *donner du lustre, de l'éclat.*
†RADIX, īcis. f. 3. die Wurzel. *la racine.*
Radicula. f. 1. Dim. eine kleine Wurzel.
Radicōsus, a, um. wurzelicht, voll Wurzeln. Plin. *plein de racines, qui a beaucoup de racines.*
Radicitus. Adu. von Grund aus, aus der Wurzel.
Radicare. 1. wurzeln, Wurzel bekommen. Plin. *prendre racine.*
Radicescere. 3. Sen. einwurzeln. *pousser des racines.*
Eradicare. 1. ausrotten, mit der Wurzel ausreißen. Ter. *déraciner.*
Eradicatio. f. 3. die Ausrottung. Tert. *le déracinement.*
Eradicitus. Adu. durchaus, ganz und gar. Plaut. *jusqu'à la racine, tout à fait.*
*RĀDO, rasi, rasum. 3. ich schabe, kratze, mache glatt. *je rase, racle.*
Rasilis, e. das sich schaben und glätten läßt. *ce qu'on peut ratisser.*
Rasus. m. 4. Varro. *et* Rasura. f. 1. Colum. das Raspeln, Kratzen *l'action de racler, de ratisser.*
Ramen, ĭnis. n. 3. der Feilstaub. Marcell. Emp. *la raclure.*
Ramentum. n. 2. der Span, Abgang, die Kratze, die abgeht. Plin. *la raclure, ratissure.*
Ramenta. f. 1. *Idem.* Plaut.
Radula. f. 1. das Reibeisen. Col. *le racloir.*
Radulanus, a, um geschabt. Plin. *raclé.*
Rasitare. 1. Frequ. kratzen, oft schaben. *racler, raser souvent.*
Rastrum, *vid. seorsim.*
Abrado *et* Derado, si, sum, dere. 3. Cato. abschaben. *raser, racler.*
Adradere. 3. bescheren, beschaben. Col. *racler, ratisser.*
Circumradere. 3. umherschaben, umherkratzen. Cels. *racler autour.*
Circumratio. f. 3. das Abschaben rund umher. Plin.
Corradere. 3. zusammenkratzen. Ter. *ramasser de tous côtés.*
Eradere 3 auskratzen. Hor. *effacer en raclant.*
Interradere. 3. ausschneiteln Plin. *élaguer.*
Interrasilis, e. Adi. geschabt. Plin. *raclé autour.*
Irradere. 3. hineinschaben. Cato.
Praeradere. 3. beschaben Cato. *racler par devant.*
Praeterradere. 3. vorbeystreifen. Lucret.
Semirasus, a, um. halb beschoren Catull. *demi rasé.*
Subradere. 3. von unten beschneiteln Cato. *elaguer par dessous.*
Superrasus, a, um. beschabt, abgefeilt. Plin. *raclé, limé, poli.*
RALLA. f. 1. ein dünn Kleid. Plaut. *un habit fait d'étoffe transparente.*
Rallum. n. 2. der Reutel. Plin. *le cuvoir.*
RAMEX, ĭcis. m. 3. der Bruch am Leibe. Plaut. *la hergne.*
Ramicosus, a, um. der einen Bruch hat. Plin. *hergneux.*
†RĀMVS. m. 2. der Ast. (die Aeste) Zweig, (Pl. e) *le rameau.*
Ramulus, Col. *et* Ramuscūlus. m. 2. Plin. Dim. ein kleiner Ast.
Ramōsus, a, um. ästig, voll Aeste. *branchu.*
Ramulosus, a, um. *Idem.* Plin.
Ramale. n. 3. ein dürrer Ast. Perf. *ramille.*
Rameus, a, um. vom Aste Virg. *de branches.*
†RĀNA. f. 1. Dim. der Frosch, (die Frösche) *la grenoüille.*
Ranunculus. m. 2. *et* Ranula. f. 1. das Fröschlein. Apul.
RANCIDVS, a, um. stinkend, madensaul. Plin. *puant, gâté.*
Rancor. m. 3. die Fäule, der Schimmel. Pallad. *l'odeur de rance.*
Rancēre. 2. Lucr. *et* Rancescere. 3. Arnob. schimmeln, stinkend werden. *rancir.*
Rancide. Adu. garstig, stinkend. Gell. *puamment.*
Rancidulus, a, um. Dimin. etwas stinkend. Martial. *un peu rebut, puant.*
Rancidari. 1. Dep. schimmeln, stinkend werden. Fulg. *rancir.*
Praerancidus, a, um. veraltet, versauret. Gell. *suranné, fort rancé.*
Subrancidus, a, um. müffend. *un peu rancé.*
RĂPHĂNVS. m. 2. der Rettich, (Pl. e) *le raifort.*
Raphanīnus, a, um. vom Rettich. Plin. *de raifort.*
*RĂPIO, rapui, raptum. 3. ich raube, nehme weg, reiße weg, (riß, gerissen) *je ravis, prends de force, vole.*
Răpax, ācis. o. 3. raubgierig, reißend. *rapace.*
Rapacīda. m. 1. ein Räuber. Plaut. *le voleur.*
Rapacĭtas, ātis. f. 3. die Räuberey, Dieberey. *la rapacité*
Rapina. f. 1. der Raub. *la rapine.*
Raptor, ōris. m. 3. der Räuber. Tac. *le ravisseur.*
Rapinator. m. 3. Lucil. ap. Non. *et* Rapo. m. 3. Varr. ap. Non. ein Räuber. *le ravisseur.*
Raptus. m. 4. *et* Raptio. f. 3. Ter. der Raub. *le rapt.*
Raptum. n. 2. *Idem.* Liu.
Raptim. Adu. geschwind, behend, in Eil. *à la hâte.*
Rapidus, a, um. geschwind, reißend. *rapide.*
Rapide. Adu. rasch, behend. *rapidement.*
Rapidulus. Dim. etwas schnell. Mart. Cap. *un peu rapide.*
Rapiditas, ātis. f. 3. die Geschwindigkeit, der schnelle Lauf. Cael. *la rapidité.*
Rapto. 1. Frequ. ich schleppe, schleife. *je traîne, tire par force.*
Raptitare. 1. Frequ. hin und her zerren. Gell. *trainer par ci par là.*
*Abripio, ripui, reptum. 3. ich reiße weg. (rem, in rem) *j'enleve.*
Adrapidus, a, um. sehr geschwinde. Gell. *fort rapide.*
Arripio. ich fasse, bearcife, (iff, iffen) (ad, in rem) *j'apprends.*
Corripere. 3. mit Gewalt fassen, ergreifen, strafen. (quem) *prendre, reprendre.*
Correpte. Adu. kurz. *en faisant une sillabe breve.*
Correptio. f. 3. die Ergreifung; die Bestrafung; die Verkürzung. Gell. *l'action d'empoigner; la correction; la brieveté d'une sillabe.*
Correptor. m. 3. der da züchtiget, strafet. Sen. *le censeur, celui qui reprend.*
Deripere. 3. herunterreißen. Virg. *arracher.*
Diripio. 2. ich plündere. *je pille.*
Direptio f. 3. die Plunderung *la pillerie.*
Direptus. m. 4. die Raubung, Plünderung. *la pillerie, le vol.*
Direptor. m. 3. der Räuber. *le brigand, pilleur.*
Indireptus, a, um ungeplündert. Tac. *qui n'est pas pillé.*
Disrapere. *vel* Dirripere. 3. Apul. zerreißen, von einander trennen, *mettre en pieces.*
Eripio. 3. ich reiße heraus, nehme mit Gewalt, errette. (cui rem, quem re) *j'enleve de force.*
Ereptio. f. 3. die Wegnehmung. *l'enlevement.*
Ereptor. m. 3. der wegnimmt. *le ravisseur.*
Irripere. 3. sich hineinschleichen. *entrer clandestinement.*
Praeripio. 3. ich nehme zuvor weg. (cui rem) *j'enleve avant.*
Praerapidus, a, um sehr schnell. Sen. *très-rapide.*
Proripere. 3. fortreißen, aus dem Staube machen. (se) Cael. *entrainer.*
Surripere. 3. heimlich entziehen. *prendre secrettement.*
Surreptio. f. 3. die Entziehung, Entwendung. Apul. *l'enlevement.*
Surrepticius, a, um. gestohlen. Plaut. *dérobé.*

RĀPVM. n. 2. *et* RAPA. f. 1. die Rübe (Pl. en) *la rave.*
Rāpulum. n. 2. Dim. eine Steckrube. Hor. *le ravet.*
Rāpīna. f. 1. das Rübenland Col. *la raviere.*
Rapiſtrum. n. 2. eine große Rübe. Col. *la groſſe rave.*
Rapacia, *vel* Rapicia. n. 2. Pl. das Rübenkraut. Plin. *les feüilles les plus tendres des raves.*
Rapicius, a, um. von Rüben. Cato. *de rave.*
RĀRVS, a, um. ſelten, dünn, einzeln. *rare.*
Rare. Adu. dünn, weitläuftig. Col. *clairement, peu dru.*
Raritas, ātis. f. 3. die Seltenheit. *la rareté.*
Raritudo. f. 3. *Idem.* Col.
Raro. Adu. ſelten. *rarement.*
Perraro. Adu. ſehr ſelten. *tres-rarement.*
Rarefacere, ēci, factum. 3. dünn, einzeln machen. Colum. *rarefier.*
Rarenter. Adu. weitläuftig, dünn. Gell. *loin à loin, clairement.*
Rareſcere. 3. dünn, einzeln werden, abnehmen. Colum. *devenir moins ſerré, diminuer.*
Raripīlus, a, um. dünn von Haaren Col. *qui a peu de poil.*
Disrare. 1. Col. *et* Dirarare. 1. Cael. Aurel. dünne machen. *rendre moins epais.*
Perrarus, a, um. ſehr ſelten, ungewöhnlich. Liu. *très rare, peu commun.*
*RASTRVM. n. 2. der Karſt, (Kärſte) die Hacke, (Hacken) Pl. m. et n. *le rateau.*
Raſtellum. n. 2. Dim. Varr.
RĂTIS, tis. f. 3. die Flöße, das Schiff. *le radeau, navire.*
Ratiarius. m. 2. ein Flößer, Floßfahrer. Dig. *qui fait des radeaux, ou qui les conduit.*
Ratiaria. f. 1. eine Art Fahrzeuge. Gell.
RAVCVS, a, um. heiſer, von rauher Stimme. *enroué.*
Rauca. f. 1. ein Wurzelwurm Plin. *un petit ver qui gâte la racine.*
Raucidulus, a, um. Dim. etwas heiſer. Hieron. *un peu enroué.*
Raucitas. Plin. *et* Rauis. f. 3. Plaut. die Heiſerkeit. *l'enrouement.*
Raucere. 2. heiſer ſeyn Priſc. *etre enroué.*
Rauciſonus, a, um. heiſer klingend. Lucr.
Irraucescere. 3. heiſer werden. *enrouer.*
Obraucatus, a, um. heiſer gemacht. Solin. *qui eſt enroué.*
Subrauceus, a, um. etwas heiſer. *un peu enroué.*
Rauire. 4. ſich heiſer ſchreyen. Plaut. *s'enrouer à force de crier.*
Rāuus, a, um heiſer; ſchwarzgelb. Hor. *enroué, jaune-roux.*
Rauulus, a, um. Dim. etwas heiſer. Sidon. *un peu enroué.*
Rauidus, a, um. ſchwarzgelb. Colum. *jaune ou roux obſcur.*
Rabulanus, a, um. ſchwarzgelb. Plin. *jaune ou roux obſcur.*
Rabuſculus, a, um. *Idem.* Plin.
*RĔCENS, tis. o. 3. Nom. et Adu. friſch, neu. *recent, frais.*
Recenter. Adu. friſch. Plin. *recemment.*
Recentare. 1. erneuern. Gell. *renouveller.*
RECHĀMVS. m. 2. die Winde. Vitruu. *la mouffle.*
*RĔDĬMIO. 4. ich umbinde, ziere. (re) *je ceins, orne.*
Redimīculum. n. 2. ein Kopfſchmuck, Umgebinde. Virg. *l'ornement de tête ou de côu.*
*RĔGO, rexi, rectum. 3. ich regiere, herrſche. *je regis.*
Rector, ōris. m. 2. der Regierer, Aufſeher, Regent. *le gouverneur.*
Rectio. f. 3. die Regierung *l'adminiſtration, le gouvernement.*
Rectrix. f. 3. die Regiererinn. Colum. *la regente.*
*Rectus, a, um. Partic. regieret. *regi.*
Rectus, a, um. Nom. recht, richtig. *bon, juſte.*
Recte *et* Recta. Adu. wohl, recht. *bien, comme il faut.*
Regibilis, e. Adi. folgſam. Amm. *qu'on peut gouverner.*
Regio, nis. f. 3. die Landſchaft, Gegend, (Pl. en) *la region.*
Regionatim. Adu. durch alle Gegenden der Stadt. Liu. *par tous les quartiers de ville.*
Regionaliter. Adu. *Idem.* Gell.
Regionarius. m. 2. der Landmeſſer. Frontin. *l'arpenteur.*
Regimen, inis. n. 3. die Regierung, das Regiment. *la conduite, le gouvernement.*
Regimentum. n. 2. die Regierung Amm. *le gouvernement.*
Regitare. 1. Frequ. beherrſchen. Varro. *conduire.*
†Rex, rēgis. m. 3. der König. *le roi.*
Rēgina. f. 1. die Königinn. *la reine.*
Rēgius, a, um. Virg. *et* Regālis, e. königlich, Königs- *roïal, de roi.*
Regie. Adu. königlich. *roïalement.*
Regia. f. 1. die königliche Reſidenz. *le palais roïal.*
Regificus, a, um. königlich. Virg. *roïal, de roi.*
Regifice. Adu. königlicher weiſe. *en roi.*
Regifugium. n. 2. ein gewiſſer Feſttag, da Tarquin aus Rom geflohen. Auſon.
Regulus. m. 2. Dim. ein kleiner Regent. Tac. *un gouverneur petit.*
†Regula. f. 1. das Richtmaaß, Lineal. *la régle à regler.*
Regularis, e. Adi. richtig, ordentlich. Plin. *regulier.*
Regulariter. Adu. Macrob. *et*
Regulatim. Adu. ordentlicher weiſe. Veg. *regulierement.*
Regilla. f. 1. ein königlich Kleid. Plaut. *un habit roïal.*
†Regnum. n. 2. das Königreich. *le roïaume.*
Regno. 1. ich regiere, bin König. (in re) *je regne, ſuis roi.*
Regnator. m. 3. der Regierer, Regent. Virg. *qui regne.*
Regnatrix. f. 3. die Regentinn. Tac. *la regente.*
Arrigere, exi, ectum. 3. aufrecken, in die Höhe richten. Ter. *dreſſer, hauſſer.*
Arrectarius, a, um. perpendiculär. Vitruu. *perpendiculaire.*
Conregio. f. 3. der zuſammengehörige Platz Varr.
Conregnare. 1. zugleich regieren. Tert. *regner avec.*
Corrigo. 3. ich beſſere, bringe zurechte. *je corrige.*
Correcte. Adu. verbeſſert, richtig. *correctement.*
Correctio. f. 3. die Verbeſſerung. *la correction.*
Corrector. m. 3. ein Verbeſſerer. *un correcteur.*
Correctura. f. 1. die Ausbeſſerung. Auſon. *la correction.*
Corrigia. f. 1. eine Karbatſche. *une couroie.*
Incorrectus, a, um. ungebeſſert. Ouid. *qui n'eſt pas corrigé.*
Recorrigere. 3. zurechtbringen. Senec. *corriger, reformer une ſeconde fois.*
Dirigere. 3. gleich richten, gerade fortſetzen. *dreſſer, tirer droit.*
Directe *et* Directo. Adu. *et*
Directim. Adu. gerade zu, richtig. Apul. *directement, droit.*
Directio. f. 3. die Richtung. Quinct. *la direction.*
Directura. f. 1. *Idem.* Vitruu.

Directiangulus, a, um. winkelrecht. Mart. Cap. *en angle droit.*
Indirectus, a, um. durch Umſchweif. Quinctil. *par detour.*
Erigere. 3. aufrichten, aufmuntern, troſten (quem) *eriger.*
Erectio. f. 3. die Aufrichtung. Vitruu. *l'erection.*
Suberigere. 3. ein wenig aufrichten. Sil. *lever, ſoûcever.*
Supererectus, a, um aufwarts, oder empor gerichtet. Ammian. *elevé.*
Inrectus, a, um. krumm. Non *courbé.*
Interregnum. n. 2. ein Zwiſchenreich, Zeit, da kein Herr iſt. *l'interregne.*
Interrex. m. 3. der Zwiſchenkönig, Reichsverweſer, Statthalter. *le regent d'un roïaume pendant un interregne.*
Irregibilis, e. Adi. das ſich nicht regieren laßt. Veget. *qui ne ſe laiſſe pas gouverner.*
Necrecte. Adu. unrecht, übel. *injuſtement, mal.*
*Pergo. (q. d. Perrigo) perrexi, ectum. 3. ich fahre fort, gehe fort. (in quo) *je m'avance.*
Expergere. 3. aufwecken. Gell. *eveiller.*
Expergite. Adu. wachſam, munter. Apul. *vigilant.*
Inexperrectus, a, um. unerweckt Ouid. *qui n'eſt pas reveillé.*
*Expergiſcor, experrectus ſum. 3. Dep. ich erwache. *je m'éveille.*
Expergefacio *et* Expergefio. Sueton. ich wecke auf, wache auf. *j'eveille, ſuis reveille.*
Expergefactio. f. 3. die Erweckung Aug. *l'action de reveiller, le reveil.*
Expergificare. 1. erwecken Gell. *reveiller.*
Expergificus, a, um. ermunternd. Apul. *qui eveille.*
Porrigere, exi, ectum. 3. vor ſich ſtrecken, darreichen. (cum rei) *j'etends, alonge.*
Porrectum. n. 2. die Fläche. Min. Fel. *la plaine, l'etenduë.*
Porrecte. Adu. lang, flach. Ammian. *d'une maniere etenduë.*
Porrectio. f. 3. die Streckung. *l'extenſion, l'action d'etendre.*
Apporrectus, a, um. dargeſtreckt. Ouid. *etendu, couché aupres.*
Exporrigere. 3. ausſtrecken. Ter. *etendre, alonger.*
Reporrigere. 3. wiedergeben. Petron. *rendre.*
Subregulus. m. 2. ein Unterkönig. Amm. *un viceroi.*
Surrigo. 3. ich recke in die Höhe. Liu. *je leve en haut.*
*Surgo, (qu. Surrigo me) furrexi, ectum. 3. ich ſtehe auf. (e, a loco) *je me leve.*
Subrectio. f. 3. die Aufrichtung Arnob. *l'action de dreſſer.*
Surrectitare. 1. Frequ. oft aufſtehen. Cat. ap. Gell. *ſe lever ſouvent.*
Aſſurgere. 3. aufſtehen, (vom Sitzen) (cui) *ſe relever.*
Circumſurgere. 3. um und um empor ſtehen. Tac. *s'elever tout autour.*
Conſurgere. 3. mitaufſtehen. *ſe lever enſemble.*
Conſurrectio, ōnis. f. 3. das Aufſtehen. *l'action de ſe lever.*
Deſurgere. 3. zu Stuhle gehen. Hor. *aller à la ſelle.*
Deſurrectio. f. 3. der Stuhlgang. Marcell. Emp. *l'action d'aller a la ſelle.*
Exſurgere. 3. aufſtehen. Liu. *ſe lever.*
Inſurgere. 3. wider was aufſtehen. (cui) *ſe lever contre.*
Praeſurgere. 3. vorhergehen. Auien. *je le er devant.*
Reſurgere. 3. wieder aufſtehen, wieder vorkommen. Liu. *ſe relever, croître de nouveau.*
Reſurrectio. f. 3. die Auferſtehung. Tert. *la réjurrection.*
†RĔLIGIO, ōnis. f. 3. die Religion, das Gewiſſen, die Pflicht. *la religion, conſcience, le devoir.*
Religioſus, a, um. gewiſſenhaft, gottsfürchtig. *religieux.*
Religioſe. Adu. gewiſſenhaft, gottsfurchtiger weiſe. *religieuſement.*
Religioſulus, a, um. Dim. zu gewiſſenhaft, abergläubiſch. Hieron.
Religioſitas. f. 3. die Heiligkeit, Gewiſſenhaftigkeit Apul. *l'exactitude ſcrupuleuſe.*
Irreligioſus, a, um. ungewiſſenhaft, gottlos Liu. *irreligieux.*
Irreligioſe. Adu. gottlos, ungewiſſenhaft. Quinctil. *irreligieuſement.*
Irreligioſitas. f. 3. die Gottloſigkeit. Tert. *l'impieté.*
Irreligio. f. 3. *Idem.* Apul.
RĒMVLCVS. m 2. das Ziehſeil. Caeſ. *l'amare.*
RĒMVS. m. 2. das Ruder *le rame.*
Remunculus. m. 2. Dim. Gell.
Remex, igis. m. 3. der Ruderknecht. *le rameur.*
Remīgo. 1. ich rudere (e loco) *je rame.*
Remigium. n. 2. das Rudern. *l'agitation des rames.*
Remigatio. f. 3. *Idem.*
Remipes, e o. 3. rudericht. Auſon. *qui ſert à ramer.*
Remiuagus, a, um. was mit Rudern geht. Varr. ap. Non.
Birēmis, Hor. Trirēmis, is. *etc.* f. 3. ein zwey-dreyrudrig Schiff.
Quadriremis. f. 3. vierrudericht.
Quinqueremis. f. 3. fünfrudericht.
Decemremis. f. 3. zehnrudericht. Plin.
Undeciremis. f. 3. eilfrudericht. Plin.
Adremigare. 1. hinzurudern. Flor. *aller à la rame, ramer vers quelque endroit.*
Eremigare. 1. durchſchiffen. Plin. *parcourir, traverſer.*
Semiremex. m. 3. halbrudericht. Seren. Sam. ap. Seru. *navire à voiles et à rames.*
Subremigare. 1. ein wenig rudern. Virg. *ramer un peu.*
†REN, rēnis. m. 3 die Niere, (Pl. en) *le rein.*
Rēniculus, *vel* Remunculus. m. 2. Dim. Marc. Empir. ein Nierlein. *un petit rein.*
Renulus. m. 2. ein Nierlein. Octau. Hor. *un petit rein.*
Subrēnalis e. Adi. Nieren- Veget. *de reins.*
*REOR, ratus ſum, rēri. Dep. ich meyne, achte. *je crois, penſe.*
Ratus, a, um. feſtgeſtellt, beſchloſſen, gültig. (quid habere) *aſſuré, conſtant.*
Rato. Adu gewiß. Tert. *certainement.*
Irritus, a, um. ungültig, vergeblich. *ſans effet, vain.*
†Ratio, ōnis. f. 3. die Vernunft, Urſache, Beſchaffenheit, Rechnung. *la raiſon, le compte.*
Ratiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Rechnung; wenig Vernunft. *le petit comptes; la petite raiſon.*
Rationarius, a, um. was zur Rechnung gehöret. Ammian. *qui concerne le compte.*
Rationarium. n. 2. das Rechenbuch Suet. *le livre de comptes.*
Rationālis, e. vernünftig. *raiſonnable.* Subſt. medio aeuo. der Rentmeiſter. *le treſorier.*
Rationaliter. Adu. vernünftiger weiſe. Sen. *en raiſonnant.*
Rationalitas. f. 3. die Vernunft. Tertull. *la raiſon.*
Rationabilis, e. Adi. vernünftig. Sen. *raiſonnable.*

Rationabiliter. Adu. vernünftiger weiſe. Apul. *raiſonnablement.*
Rationabilitas. f. 2. die Vernunftskraft. Apul. *le raiſonnement.*
Irratio. f. 3. die Unvernunft. Tert. *la brutalité.*
Irrationalis, e. unvernünftig. Quinct. *déraiſonnable.*
Irrationaliter. Adu. unvernünftiger weiſe Tert. *ſans raiſon.*
Irrationabilis, e. Adi. unvernünftig. Quinct. *irraiſonnable.*
Irrationabilitas. f. 3. die Unerkenntlichkeit. Apul. *la manque de bon ſens.*
Irrationabiliter. Adu. unverſtändig. Hieron. *irraiſonnablement.*
Ratiōcinari. Dep. 1. vernünftig ſchließen, ausrechnen. *raiſonner, compter.*
Ratiocinatio. f. 3. der Vernunftſchluß. *le raiſonnement.*
Ratiocinator. m. 3. ein Rechenmeiſter. *qui entend bien à faire un compte.*
Ratiocinatiuus, a, um. einen Schluß zu machen dienlich. *où l'on ſe ſert de raiſonnement.*
Ratiocinium. n. 2. ein Schluß, eine Rechnung. Quinctil. *le calcul, raiſonnement.*

RĔPENS, tis. o. 3. ſchnell, plötzlich. *ſoudain, ſubit.*
Repentīnus, a, um. jählings, plötzlich. *ſubit, ſoudain.*
Repente *et* Derepente. Adu. plötzlich. *ſubitement.*
Repentine. Adu. Lactant. *et* Repentino. Adu. jählings. *ſubitement.*
Derepentino. Adu. *Idem.* Apul.

*RĔPO, repſi, reptum. 3. ich krieche, (du kreuchſt, er kreucht, kreuch du, ich kroch, gekrochen) ſchleiche, (ſchlich, geſchlichen) Hor. *je rampe.*
Repto. 1. Frequ. ich krieche herum. Hor. *je me traine.*
Reptatus. m. 4. Plin. *et* Reptatio. f. 3. Quinctil. das Kriechen. *l'action de ramper.*
Reptabundus, a, um. kriechend. Sen. *qui va en rampant.*
Reptilis, e. kriechend. Sidon. *reptile.*
Repticius, a, um. erſchlichen, ſich heimlich eingeſchlichen. Salluſt. *qui s'eleve peu à peu et comme en rampant.*
Arrepo, pſi, ptum. 3. ich krieche hinzu. (ad rem, rei) *je grimpe.*
Correpere. 3. zuſammenkriechen. *ſe gliſſer doucement en quelque lieu.*
Derepere. 3. herabkriechen. Plin.
Direpere. 3. wegkriechen. Phaedr. *ſe couler, ſe gliſſer.*
Erepere. 3. herauskriechen. Hor. *ſortir en rampant.*
Ereptare. 1. oft herauskriechen. Sen. *ſortir ſouvent en rampant.*
Irrepere. 3. einſchleichen, hineinkriechen. (in rem) *ſe couler dedans.*
Irreptio. f. 3. die Einſchleichung. Aug. *l'action de ſe couler dedans.*
Irreptare. 1. oft hineinkriechen. Stat. *ſe couler dedans.*
Introrepere. 3. hineinkriechen, hineinſchleichen Apul. *ſe gliſſer dedans.*
Obrepere. 3. überſchleichen, überfallen. (cui) Hor. *ſurprendre.*
Obreptare. 1. Frequ. heimlich überſchleichen. Plaut. *ſurprendre.*
Obreptio. f. 3. die Erſchleichung. Arnob. *la ſurpriſe.*
Obreptiuus, a, um. erſchlichen, betrüglich. Symm. *qui a été obtenu par adreſſe.*
Perrepere. 3. Colum. *et* Perreptare. 1. Ter. durchſchleichen, durchkriechen. *ſe gliſſer en rampant.*
Prorepo, pſi, ptum. 3. ich krieche hervor. Plin. *je ſorts dehors en rampant.*
Subrepere. 3. heimlich einſchleichen. *ſe gliſſer à la derobée.*
Subrepticius, a, um. eingeſchlichen, eingeſchoben. Plaut. *ſupreptice.*

†RES. f 5. die Sache, das Ding, die Güter. *la choſe, les biens.*
Recula, *ſ.* Reſcula. f. 1. Apul. kleine Sachen, geringes Ding.
*Respublica. f. 5. der Staat, die Republique; etwas, daran allen gelegen. *la république.*
Rēuēra. Adu. ohne Scherz, wahrhaftig. *véritablement.*
Quamobrem. warum? Ter. *pourquoi.*
Quare. *Idem.*

*RESTIS, is. f. 3. das Seil, (Pl. e) der Strick, (Pl. e) Baſt. Ter. *la corde, le ſumin, l'écorce.*
Reſticula. f. 1. Dim. eine Schnur, Bindfaden. Varro. *la ficelle.*
Reſtio, ōnis. m. 3. ein Seiler. Suet. *le cordier.*

†RĒTE, is. n. 3. das Netz, Garn. Virg. *les rets, le filet.*
Reticulum. n. 2. ein klein Netz, geſtrickter Sack. *un petit filet, reſeau.*
Reticulus. m. 2. eine Haube, ein Gitterwerk. Varro. *coëffe à reſeau, les treillis.*
Reticulatus, a, um. gegittert. Plin. *treilliſé.*
Retiolum. n. 2. Dim. ein Netzchen; eine Haube. Apul. *les petits filets; coëffe à reſeau.*
Retiaculum. n. 2. ein Wurfgarn. Plaut. *la ſeine.*
Circumretire. 4. beſtricken, mit einem Netze umziehen. Sidon. *embarraſſer, envelopper, engager dans ſes filets.*
Irrētio. 4. ich beſtricke, fange im Garn. (quem re) *j'engage dans des filets.*
Obretire. 4. verſtricken. Lucr. *engager dans des filets.*

*RĔTRO. Adu. hinterwärts. Ter. *par derriere.*
Retrorſum *et* Retrorſus. *Idem.* Hor.
Retrorſus, a, um. rückwärtig, zurückgezogen. Plin. *retiré en arriere.*

*REVS, a, um. verklagt, ſchuldig an etwas. (rei, de re) *un défendeur, accuſé.*
Reātus. m. 4. die Schuld, der Stand der Verklagten. Quinct. *la coulpe, l'état d'un criminel.*
Correus. m. 2. ein Mitbeklagter. Vlp. *qui eſt accuſé avec un autre.*

RHĒDA. f. 1. die Kaleſche. *la caroſſe, chaiſe.*
Rhedarius. m. 2. der Kutſcher. *le cocher.*
Epirrhedium. n. 2. der Karren. Quinct. *la charette.*

RĪCA. f. 1. der Schleyer. Varr. *le voile.*
Ricinium. n. 2. eine gewiſſe Art Frauenkleid.
Ricinus. m. 2. die Hunds- Schaafslaus. *la tique.*

*RĪDEO, riſi, riſum. 2. ich lache. (quem, quid) *je riſe* verlache. *me moque.*
Riſus. m. 4. *et* Riſio. f. 3. das Lachen. Plaut. *le rire.*
Riſor. m. 3. der gerne lacht. Hor. *riard.*
Riſorius, a, um. lächerlich. Fulgent. *digne de riſée.*
Ridibundus, a, um. lachend. Gell. *tout riant.*
Ridiculus, a, um. lächerlich, poßierlich. *ridicule, plaiſant.*
Ridicule. Adu. ſpöttiſch, lächerlich. *ridiculement.*
Ridicularius, a, um. Gell. *et* Ridiculoſus, a, um. Plaut. lächerlich. *ridicule.*
Riſitare. 1. Frequ. oft und ſehr lachen. Naeu. ap. Non. *rire ſouvent.*
Riſiloquium. n. 2. ein lachendes Reden. Tert.

Arrīdēre, iſi, iſum. 2. anlachen. (cui) *ſourire.* gefallen. *plaire.*
Arriſio. f. 3. das freundliche Anlächeln. Auct. ad Herenn. *le ſouris.*
Arriſor. m. 3. der Fuchsſchwänzer. Sen. *le flateur.*
Conridere. 2. mitlachen. Lucr. *rire avec.*
Derideo *et* Irrideo. 2. ich lache aus, ſpotte. (quem, quid) *je me moque, raille.*
Deriſus. m. 4. Quinct. Irriſus. m. 4. Liu. *et* Deriſio. f. 3. Lactant. die Verſpottung, der Hohn. *la moquerie, deriſion.*
Irriſio. f. 3. Deridiculum, Tac. *et* Irridiculum. n. 2. Plaut. die Verſpottung. *Idem.*
Deridiculus, a, um. lächerlich, auslachenswerth. Gell. *digne de raillerie.*
Irridicule. Adu. nicht lächerlich. *ſans etre ridicule.*
Deriſor, Plin. *et* Irriſor. m. 3. der Spötter. *le moqueur.*
Irriſorius, a, um. höhniſch, ſpöttiſch. Mart. Cap. *moqueur, raillant.*
Perridiculus, a, um. ſehr lächerlich. *très-ridicule.*
Perridicule. Adu. ſehr lächerlich. *très-ridiculement.*
Subridere. 2. lächeln. *ſourire.*
Subridicule. Adu. etwas lächerlich. *un peu ridiculement.*

RĪDĪCA. f. 1. der Weinpfahl. Varro. *l'echalas.*
Ridicula. f. 1. Dim. ein Pflock. Sen. *le piquet.*

*RĬGO. 1. ich wäſſere, feuchte. (rem) *j'arroſe.*
Irrigo. 1. *Idem.*
Irrigatio, nis. f. 3. die Wäſſerung. *l'arroſement.*
Riguus, Colum. *et* Irriguus, a, um. Hor. das ſich wäſſern läßt. *qu'on peut arroſer.*
Rigatus. m. 4. Fortun. *et*
Rigatio. f. 3. die Wäſſerung, Befeuchtung. Colum. *l'arroſement.*
Rigator. m. 3. der da befeuchtet, wäſſert. Tertull. *qui arroſe.*
Rigatrix. f. 3. die da befeuchtet. Aug. *celle, qui arroſe.*
Circumriguus, a, um. beſprengt mit Waſſer. Propert. *arroſé tout autour.*
Eriguare. 1. das Waſſer ableiten. Plin. *faire écouler.*
Subriguus, a, um. wäſſericht. Plin. *arroſé.*

*RĬGEO, ui. ſine Sup. 2. ich ſtarre vor Kälte, bin ſteif. (re) *je ſuis roide de froid.*
Rigeſcere. 3. verſtarren, hart werden. Virg. *devenir dur, roide.*
Rigor, is. m. 3. die Kälte, Erſtarrung, Strenge. Liu. *le grand froid, rigueur.*
Rigoratus, a, um. geſteift. Plin. *rendu dur.*
Rigefacere. 3. ſtarr machen, erkälten. Frontin. *refroidir, rendre roide.*
Rigĭdus, a, um. erſtarret, hart, ſtreng. *roide de froid, dur.*
Rigide. Adu. hart, ſtarre. Ouid. *durement, avec roideur.*
Rigiditas. f. 3. die Härte, Steife. Vitruu. *la dureté.*
Rigidare. 1. ſtarr machen. Sen. *rendre dur.* (*de froid.*
Dirigere. Virg. *et* Obrigere, ui. 2. gar erſtarren. (re) *être tout roide*
Erigidus, a. um. ganz ſteif. Petron. *tout roide.*
Obrigeſcere. 3. erſtarren. Sen. *roidir.*
Praerigidus, a, um. ſehr rauh Quinct. *fort rude.*

RĪMA. f. 1. die Spalte, Klunze, der Ritz. *la fente, crevaſſe.*
Rimula. f. 1. das Ritzchen. Celſ. *la petite feinte.*
Rimor. Dep. 1. ich durchgrabe, durchſuche, grüble nach. *fouille, examine.*
Rimatim. Adu. durch eine Klunze. Mart. Cap. *par une fente.*
Rimator. m. 3. der etwas überlegt, nachgrübelt. Arnob. *qui medite, examine.*
Rimabundus, a, um. grübelnd. Apul.
Rimoſus, a, um. voll Ritzen, löchericht. Hor. *plein de feintes.*
Inrimari. 1. Dep. nachforſchen. Pacuu. ap. Non. *rechercher ſoigneuſement.*

RINGO, rinxi, rictum. 3. *et* RINGOR. Dep. 3. Ter. das Maul ziehen, die Naſe rümpfen, ſauer ſehen. *tordre la bouche, ſe rider le viſage de dépit.*
Rictare. 1. Frequ. ein groß Maul machen und ſchreyen. Spartian.
Rictus. m. 4. das Aufſperren des Maules. Plin. *l'ouverture de la bouche des hommes.*
Rictum. n. 2. *Idem.*
Subringi. 3. Dep. das Maul etwas zerren. *tordre la bouche un peu.*

†RĪPA. f. 1. der Rand, das Ufer des Fluſſes. *le bord, la rive.*
Ripula. f 1. Dim.
Ripārius, a, um. Ufer- Plin. *de rivage.*
Ripenſis, e. am Ufer des Fluſſes liegend. Amm.
Praeripia. n. 2. Pl. die Gegend am Ufer. Apul. *les environs d'un bord.*

RISCVS. m. 2. der Schrank, Kuffer. Ter. *l'armoire, male.*

†RĪTVS. m. 4. der Gebrauch, die Weiſe, Gewohnheit. *la cérémonie, coûtume.*
Rite. Adu. rechtmäßig, ordentlicher weiſe. *comme il faut, dans les formes.*
Ritualis, e. Adi. was die Gebräuche enthält, davon handelt. *rituel.*
Ritualiter. Adu. wie es bräuchlich. Ammian. *à la maniere ordinaire.*

RĪVVS. m. 2. der Bach, Waſſergang. *un ruiſſeau, courant d'eau.*
Riuulus. m. 2. Dim.
Riualitas. f. 3. die Mitbuhlſchaft. *la concurrence.*
Riuatim. Adu. nach Art eines Fluſſes. Macrob. *comme un ruiſſeau.*
Riuālis *et* Corriualis. m. 3. ein Nachbar am Waſſer, Mitbubler. *rival.*
Corriuare. 1. Waſſer zuſammenleiten. Plin. *conduire.*
Corriuatio. f. 3. die Zuſammenleitung. Plin.
Corrialis. m. 3. der Mitbubler. Quinct. *le concurrent.*
Derinare. 1. aus dem Bache ableiten. (quid de re, in re) *dériver.*
Derinatio, ōnis. f. 2. die Ableitung, Herführung. *la derivation.*
Diriuare. 1. verleiten. Apul.
Eriuare. 1. herausleiten. Plin. *faire ecouler.*
Eriuatio. f. 3. die Herausleitung. Vitruu. *l'action d'evacuer, l'evacuation.*
Interriuatus, a, um. unterzogen. Mart. Capell. *diſtingué, diviſé.*
Interriuatio. f. 3. die Darzwiſchenleitung. Mart. Cap.

†RIXA. f 1. der Hader, Zank. *le debat, la querelle.*
Rixoſus, a, um. zänkiſch, haderhaft. Colum. *querelleux.*
Rixor. Dep. 1. ich zanke, hadere. (cum quo, de re) *je querelle.*
Rixare. 1. zanken. Varr. ap. Non. *quereller.*
Rixator. m. 3. ein Zanker. Quinct. *le querelleur.*

*RŌBVR, ŏris. n. 2. die Steineiche, die Stärke. *le rouvre, la force.*

Rōbuſtus, a, um. ſtark, baumſtark. *robuſte.*
Roboreus, a, um. von Eichen. Col. *de rouvre.*
Roburneus, Col. *et* Robuſteus, a, um. Varr. von Eichen. *de rouvre.*
Rōbŏro *et* Corroboro. 1. ich ſtärke. (re quid) *je fortifie.*
Roborascere. 3. baumſtark werden. Naeu. ap. Non. *devenir fort et robuſte.*
Roborarium. n. 2. ein Platz mit eichenen Pfählen umgeben. Gell. *un parc, une garenne enfermée avec des planches de chene.*
Roborōſus, a, um. gichtſtarrig. Veget. *perclus.*
Corroboramentum. n. 2. die Stärkung. Lactant. *l'affermiſſement.*
Irroborare. 1. einwurzeln Gell. *fortifier, affermir.*
Obroboratio. f. 3. die Gichtſtarrung. Veget.
Robus. m. 2. eine Art Weizen, Winterweizen. Col.
Robeus, a, um. roth. Varro. *roux.*
*RŌDO, roſi, roſum. 3. ich nage, benage. *je ronge.*
Roſio. f. 3. das Nagen. Plin. *l'action de ronger.*
Roſor. m. 3. der etwas benaget. Ambroſ. *qui ronge.*
Abrodere. 3. abnagen Plin. *couper en rongant.*
Arrodo, Corrodo, Circumrodo. 3. *Idem.*
Arroſor. m. 3. der Brodtwurm, Schmarotzer. Sen. *l'ecornifleur, paraſite.*
Corroſivus, a, um. durchbeizend. Sen. *corroſif.*
Derodere. 3. abnagen. *ronger.*
Erodere. 3. abnagen, ausbeizen. Col. *manger en rongant.*
Eroſio. f. 3. die Zernagung. Plin *l'eroſion.*
Obrodere. 3. umher benagen. Plaut. *ronger tout autour.*
Perrodere *et* Praerodere. 3. durchbeißen, vorn benagen. Plin. *ronger tout à fait; ronger par le bout.*
Semiröſus, a, um. halbbenagt. Arnob. *demi rongé.*
*RŌGO. 1. ich bitte, (bath, gebethen) frage. (quem, quid) *je prie, demande.*
Rogatum. n. 2. *et* Rogatus. m. 4. die Bitte, Frage. *la priere, demande.*
Rogatio, onis. f. 3. die Bitte, Frage, Römiſch Geſetz. *la demande, projet d'une loi.*
Rogatiuncula. f. 1. Dim.
Rogator. m. 3. *et* Rogatrix. f. 3. der oder die da fraget, bittet. Sidon.
Rogamentum. n. 2. die Frage. Apul. *l'interrogation.*
Rogitare. 1. fleißig bitten, fragen. *prier, demander ſouvent.*
Rogitatio. f. 3. das Anhalten. Fragen. Plaut.
Rogitator. m. 3. der da nachforſchet. Auguſtin. *qui examine.*
Abrōgare. 1. abſchaffen, aufheben. (cui, rem) *abroger.*
Abrogatio. f. 3. die Abſchaffung. *l'annullation.*
Abrogator. m. 3. der etwas abſchaffet. Arnob. *qui abroge, caſſe.*
Arrogare. 1. anmaßen, (ſich) zuſchreiben. (ſibi rem) *s'arroger.*
Arrogantia. f. 1. der Hochmuth, die Vermeſſenheit. *l'arrogance.*
Arroganter. Adu. vermeſſentlich. *arrogamment.*
Subarroganter. Adu. etwas vermeſſentlich. Arnob. *un peu arrogamment.*
Arrogatio. f. 3. eine Art von Kindesannehmung. Gell.
Arrogator. m. 3. der etwas annimmt, ſich zueignet. Dig.
Corrogo, are. 1. zuſammen ſuchen, zuſammen betteln. *amaſſer en demandant de tous côtez.*
Derogare. 1. Abbruch thun, verkürzen (de re, cui rem) *déroger.*
Derogator. m. 2. ein Verächter, Verleumder. Sidon. *le médiſant.*
Derogitare. 1. Frequ. ausfragen. Plaut. *queſtioner.*
Erogare. 1. ausleegen. hergeben. (in quid rem) *dépenſer.*
Erogatio. f. 3. die Ausgabe, der Aufwand. *la diſtribution, largeſſe.*
Erogator. m. 3. ein Ausgeber Tertull. *qui dépenſe.*
Erogatorius, a, um. ausgebend. Frontin. *diſtribuant.*
Erogitare. 1. Frequ. ausfragen, ausforſchen. Sil. *s'informer.*
Supererogatio. f. 3. der übrige Aufwand. Fulgent. *l'action de dépenſer par deſſus.*
Interrogo, are. 1. fragen (quem de re) *interroger.*
Interrogatio, onis. f. 3. die Frage. *l'interrogation.*
Interrogatiuncula. f. 1. Dim.
Interrogator. m. 3. ein Frager. Vlp. *qui interroge, queſtionne.*
Interrogatorius, a, um. fragend. Tertull. *interrogatif.*
Interrogativus, a, um. Priſc. *Idem.*
Interrogative. Adu. fragweiſe. Aſcon. Ped. *par interrogation.*
Irrogo, are. 1. auflegen, anthun (rem, cui) *impoſer, enjoindre.*
Irrogatio. f. 3. die Auflegung. *l'impoſition.*
Obrogare. 1. durch ein neu Geſetz widerſprechen. *demander l'etabliſſement d'une loi, qui abroge une autre.*
Obrogatio. f. 3. der Gegenſpruch Auct. ad Herenn. *l'action de demander qu'on change une loi.*
Perrogare. 1. umfragen. Liu. *demander les avis.*
Perrogitare. 1. Frequ. oft nachfragen. Pacuu. ap. Priſcian. *demander ſouvent.*
Praerogare. 1. vorziehen. Suet. *preferer.*
Praerogativus, a, um. den Vorzug habend. *qui a une prerogative.*
Prorogo. 1. ich verlängere, ſchiebe auf. (cui rem) *je proroge.*
Prorogatio. f. 3. die Verlängerung, der Aufſchub. *la prorogation.*
Prorogativus, a, um. Aufſchub leidend. Sen.
Surrogare. 1. an eines Stelle ſetzen. *ſurroger.*
RŌGUS. m. 2. der Holzhaufe, darauf man Todte verbrennet. *un boucher.*
Rogalis, e. Adi. was zum Scheiterhaufen geboret. Ouid.
*ROS, röris. m. 3. der Thau. *la roſee.*
Roſcidus *et* Rörulentus, a, um. bethauet. Virg. Plin. *couvert de roſée.*
Roſidus, a, um. Col. *et* Roridus, a, um. Propert. bethauet, bereift. *plein de roſée.*
Roro, are. 1. thauen, tröpfeln. *arroſer.*
Irrorare. 1. bethauen. *baigner.*
Roratio. f. 3. die Bethauung, Betröpfelung. Plin. *l'arroſement.*
Roramentum. n. 2. das Tropfchen. Capitolin.
Roreſcere. 3. voll Thau werden, bethauen. Plin. *couvrir de roſee.*
Roralis, e. Adi. Thau- Ouid. *de roſée.*
Rorarius, a, um. eine gewiſſe Art Soldaten angehend. Ouid.
Rorifer, a, um. was Thau bringt Sen.
Adrorare. 1. beſprengen, benetzen. Marcell. Empir. *arroſer.*
Circumrorare. 1. umherbeſprengen. Apul. *arroſer autour.*
†RŌSA. f. 1. die Roſe. *la roſe.*
Roſeus, a, um. von Roſen, roſenfarbig. Plin. *couleur de roſe.*
Roſaceus, a, um. Plin. *et* Roſarius, a, um. Suet. Roſen- *de roſes*
Roſarium *et* Roſetum. n. 2. ein Roſengarten. Virg. *la roſeraie.*
Roſulentus, a, um. voll Roſen. Mart. Capell *plein de roſes.*
†ROSTRVM. n. 2. der Schnabel, Pl. die Schnabel, (am Schiff) die Schnauze, der Rüſſel, der Kopf am Hammer. *le bec, éperon (de vaiſſeau) groin.* Plur. die Bühne, wovon das Volk angeredet wird. *la tribune aux harangues.*
Roſtellum. n. 2 Dim. Plin.
Roſtralis, e. Adi. wie ein Schnabel. Sidon. *comme un bec.*
Roſtratus, a, um. das einen Schnabel hat. *d'un éperon.*
Subroſtrarii *vel* Subroſtrani. Pl. m. 2. ein Müßiggänger, Tagedieb.
†RŎTA. f. 1. das Rad, (Pl. die Räder) *la roue.*
Rotula. f. 1. Dim.
Roto, are. 1. drehen wie ein Rad, rollen, umtreiben: niederſtürzen. Virg. *tourner en rond comme une roue: abattre.*
Rotatus, a, um. Ouid. *et* Rotatilis, e. Adi. auf Rädern ſtehend. *ce qui a des roues.*
Rotatim. Adu. wie ein Rad. Apul. *en tournant.*
Rotatus. m. 4. Stat. *et* Rotatio. f. 3. Apul. die Umdrehung. *le tournoiement.*
Rotator. m. 3. der in die Runde dreht. Stat.
Rotālis, e. Adi. auf Rädern gehend. Capitolin. *qui a des roues.*
Rotabilis, e. Adi. wo man fahren kann. Ammian. *où les voitures peuvent rouler.*
Rotundus, a, um. rund. *rond.*
Rotunde. Adu. rund. *rondement.*
Rotunditas, ātis. f. 3. die Runde. *la rondeur.*
Rotundo. 1. ich mache rund. (ad rem) *j'arrondis.*
Rotundatio. f. 3. die Rundung. Vitruu. *l'arrondiſſement.*
Circumrotare. 1. herumdrehen. Apul. *tourner en rond.*
Corrotundare. 1. rund machen, die Zahl voll machen, Sen. *faire rond.*
Erotundatus, a, um. kugelrund. Sidon. *tout à fait rond.*
Irrotare. 1. rädern, hinkugeln Min. Fel.
Semirotundus, a, um. halb rund. Apul. *à demi rond.*
Subrotatus, a, um. auf Rader geſetzet. Vitr. *poſé ſur des roues.*
Subrotundus, a, um. etwas rund. Celſ. *un peu rond.*
†RŬBER, bra, brum. roth. *rouge.*
*Rubeo, ui. ſine Sup. 2. ich bin roth. *je ſuis rouge.*
Rubeſco. 3. ich werde roth Plin. *je deviens rouge.*
Rubor, is. m. 3. die Röthe, Schamröthe. *la rougeur, pudeur.*
Rubēdo. f. 3. die Röthe. Firmic. *la rougeur.*
Rubens, Plin. *et* Rubicundus, a, um. Ter. roth. *rouge.*
Rubicundulus, a, um. rothlich. Iuuenal. *un peu rouge.*
Rubellus, a, um. Plin. *et* Rubellulus, Mart. Capell. *et* Rubellianus, Col. Dim. etwas rötlich. *un peu rougeatre.*
Rubidus, a, um. ſchwarzroth. Gell. *rougeatre.*
Rubeſcere. 3. roth machen. Ouid. *rendre rouge.*
Erubeſco, ui. 3. ich werde ſchamroth (re, e. ſuf.) *je deviens rouge.*
Erubeſcentia. f. 1 die Schamhaftigkeit. Tertull. *la pudeur.*
Irrubere 2. *et* Irrubeſcere. 3. roth werden, erröthen. Stat. *devenir rouge, rougir.*
Subrubere. 2. röthlich ſeyn. Ouid. *rougir un peu.*
Subruber, a, um. Celſ. *et* Subrubicundus, a, um. Plin. etwas roth. *rougeatre.*
Rubrica. f. 1. der Röthel, Röthelſtein. Auct. ad Herenn. *la rubrique.*
Rubricus, a, um. röthlich. Col. *rougeatre.*
Rubriceta. f. 1. rothe Schminke. Plaut. *vermillon.*
Rubricatus, a, um. rothgefarbt. Petron.
Rubricoſus, a, um. röthlich. Plin. *rougeatre.*
Rubīgo, inis. f. 3. der Roſt am Metalle, Brand im Getraide. *la rouille des metaux, des bleds.*
Rubiginare. 1. roſtig werden, verroſten. Apul. *enrouiller.*
Rubiginoſus, a, um. roſtig, ſchmutzig. Martial. *plein de rouille, tout rouille.*
Rūbus. m. 2. die Brombeerſtaude, Dornhecke. *le framboiſier.*
Rubeus, a, um. Virg. dornicht, heckicht.
Rubētum. n. 2. das Dorngebüſche. Ouid. *un lieu couvert de buiſſons.*
Rubēta. f. 1. die Krote, der Froſch, (Pl. die Froſche) Plin. *un crepaud, la grenouille.*
†RVCTVS. m. 4. der Rülps, oder Rulz, das Aufſteigen. Col. *le rapport, vot.*
Ructo, are. 1. rulpſen, kötzen. (cui in os) *voter, avoir des rapports.*
Ructatrix. f. 3. die Rülpſe machet. Plaut.
Ructamen. n. 2. ein Rülps, das Aufſteigen aus dem Magen. Prudent. *le rot.*
Ructuoſus, a, um. rülpſicht, kötzicht Quinctil. *qui fait voter.*
Eructare. 1. heraus kotzen. *degobeler, voter.*
Eructatio. f. 3. das Herauskotzen. Apul.
Eructus, a, um. herausgekötzt, herausgequellen. Gell.
Irructare. 1. hineinkötzen. Martial. *voter dedans.*
Obructare. 1. entgegen rulpſen. Apul.
RVDIS, is. f. 3. ein Stab zum rühren, Querl; Zeichen der Erlaſſung. *un moulinet, une ſpatule de bois, une marque de congé.*
Rūdicula. f. 1. Dim. Col.
Rudiarius. m. 2. ein beurlaubter Fechter. Suet. *gladiateur, qui avoit ſon congé.*
RŬDIS, e. Adi. grob, rohe, ungeſchickt. (rei) *rude, qui n'eſt pas poli.*
Ruditas, atis. f. 3. die Grobheit, der Unverſtand. Apul. *la groſſiereté, l'ignorance.*
Rudimentum. n. 2. der Anfang des Lernens, die erſte Probe. Quinctil. *les elemens d'une ſcience, le commencement.*
*Erudio. 4. ich unterrichte, lehre. (quid, ad rem, de re, re) *j'inſtruis, enſeigne.*
Eruditus, a, um. gelehrt, geſchickt. *inſtruit, enſeigné.*
Erudite. Adu. gelehrt. *doctement, avec erudition.*
Eruditulus, a, um. ein wenig gelehrt. Catull. *un peu ſavant.*
Eruditio, onis. f. 3. die Geſchicklichkeit, Kunſt, (Pl. Künſte) *l'erudition.*
Eruditus. m. 4. der Unterricht. *l'inſtruction.*
Eruditor. m. 3. ein Lehrer, Meiſter. Tertull. *précepteur, maitre.*
Eruditrix. f. 3. die Lehrmeiſterinn. Flor.
Erudibilis, e. Adi. lehrbar, gelehrig. Fulgent. *docile.*
Ineruditus, a, um. ungeſchickt, ungelehrt. *ignorant, qui n'eſt point ſavant.*

Inerudite. Adu. ungelehrt. Gell. *en ignorant.*
Pereruditus, a, um. ſehr gelehrt. *très-ſavant.*

RVDO, di, itum, ere. 3. ſchreyen wie ein Eſel, brüllen wie ein Löwe. Virg. prima anceps. *braire comme une âne, rugir.*
Rudens, tis. m. 3. das Schiffſeil. *le cable, cordage.*
Ruditus. m. 4. das Schreyen wie ein Eſel. Apul. *le braire comme un âne.*
Rudor. m. 3. Apul. *Idem.*
Rudentifibulus. m. 2. das Knarren der Schiffſeile. Pacuu. ap. Varron. *le bruit que font les manoeuvres d'un navire dans le tems du ſervice.*

RVDVS, ĕris. n. 3. zerbrochene Steine, der Schutt. Liu. *les décombres de batimens.*
Rudus *vel* Raudus *etiam*, roh, ungearbeitet Erz.
Ruduſculum *vel* Rauduſculum. n. 2. Dim. ein Stückchen Geld, kleine Münze. Cic. *petite piece de monnoye.*
Ruduſculanus, Rauduſculanus *vel* Roduſculanus, a, um. von Metall. Valer. Max. *de metal.*
Rudeſtus *vel* Rudeatus, a, um. ſteinicht, voll Schutt. Cato. *pierreux, grouetteux.*
Ruderare. 1. ein Eſtrich ſchlagen. Vitr. *battre du plâtre.*
Ruderatio. f. 3. die Schlagung eines Eſtrichs. Vitruu. *l'hourdage.*
Ruderarius, a, um. was zum Schutte gehöret. Apul.
Eruderare. 1. ausfegen, Schutt wegführen. Varro. *oter les decombres.*

*RVFVS, a, um. roth. Ter. *roux.*
Rufulus, a, um. Dim. Liu.
Rufeſcere. 3. roth werden. Plin. *rouſſir, devenir roux.*
Rufare. 1. roth machen. Plin. *rendre roux.*
Irrufare. 1. Tertull. rothfärben. *rendre roux.*
Subrufus, a, um. etwas roth. Plin. *un peu roux.*

†RVGA. f. 1. die Runzel *la ride.*
Rugare. 1. falten, runzeln. Plaut. *faire des plis.*
Rugoſus, a, um. runzlicht. Plin. *plein de rides.*
Rugoſitas. f. 3. das runzlichte Weſen. Tertull.
Corrugo *et* Irrugo. 1. ich mache runzlicht. (frontem) Col. Gell. *je ride, fronce.*
Corrugis, e. Adi. mit Falten, falticht. Nemeſian. *pliſſé, plein de plis.*
Erugare. 1. glatt, ſchlecht machen. Plin. *ôter les rides, dérider.*
Erugatio. f. 3. die Glättung. Plin. *l'action de derider.*

RVGIO. 4. ich brülle. (Leonis propr.) Spartian. *je rugis.*
Rugitus. m. 4. das Brüllen. Hieron. *le rugiſſement.*
RVLLA. f. 1. die Pflugreute.

RVMEN, inis. n. 3. die Gurgel, Kehle. Plin. *la gorge.*
*Ruminare *et* Ruminari. 1. wiederkäuen, wiedergedenken. Plin. *ruminer, réfléchir.*
Ruminatio, onis. f. 3. das Wiederkäuen, Wiederhohlen. *l'action de ruminer, réflexion.*
Ruminator. m. 3. der wiederkäuet. Arnob. *qui rumine.*
Ruminalis, e. Adi. wiederkäuend. Plin. Liu.
Ruminus, a, um. Ouid. *Idem.*
Rumigare. 1. käuen, wiederkäuen. Apul. *ruminer.*
Irrumare. 1. in den Hals hinein laſſen, ſäugen. Catull. *têter*, obſc.
Irrumatio. f. 3. das in den Hals hinein laſſen. Catull. obſc.
Irrumator. m. 3. der etwas in den Mund hineinſteckt. Catull. obſc.
Subrumus, a, um. ſäugend. Varro. *qui suce, tete.*
Subrumare. 1. zum Säugen laſſen, an die Bruſt legen. Col. *faire têter.*

†RVMOR, is. m. 3. das Gerücht, Geſchrey. *le rumeur.*
Rumuſculus. m. 2. Dim. ein klein Gerücht. *un petit rumeur.*
Rumigeratio. f. 3. die Ausſchreyung. Lamprid.
Rumigerulus. m. 2. der Poſtträger, Zeitungsträger. Ammian. *le nouvelliſte.*

*RVMPO, rūpi, ruptum. 3. ich reiße, (riß, geriſſen) breche, (du brichſt, er bricht, brich du, brach, gebrochen) *je romps, briſe.*
Ruptim. Adu. jählng, plötzlich. Caeſ. *ſoudainement.*
Ruptio. f. 3. die Zerreißung. Vlp. *la rupture.*
Ruptor. m. 3. der etwas bricht. Liu.
Abrumpo, rupi, ruptum. 3. ich reiße ab (ſe a quo) *je détache.*
Abruptus, a, um. jähe, übel zuſammenhangend. *précipices, un ſtile coupé.*
Abrupte. Adu. jähling, unbedachtſam. Quinctil. *brusquement.*
Abruptum n. 2. Virg. *et* Abrupta. f. 1. Iuſtin. die Tiefe, der Abgrund. *l'abime, precipice.*
Abruptio. f. 3. die Abbrechung. *la fracture, deſunion.*
Inabruptus. a, um. unabgebrochen. Stat. *qui n'eſt pas rompu.*
Corrumpo. 3. ich verderbe, beſteche. (quem re) *je corromps.*
Corrupte. Adu. ſchlimm, verfälſcht. *d'une maniere depravée.*
Corruptor, ōris. m. 3. der Verderber, Verführer. *le corrupteur.*
Corruptrix. f. 3. die Verfälſcherinn, Verderberinn. *celle, qui corrompe.*
Corruptio. f. 3. *et* Corruptēla. f. 1. das Verderben, die Verführung. *la corruption.*
Corruptibilis, e. Adi. verweslich. Arnob. *corruptible.*
Corruptibilitas. f. 3. die Verweslichkeit. Tertull. *la corruptibilité.*
Corruptiuus *et* Corruptorius, a, um. verweslich. Tertull. *corruptible.*
Incorruptus, a, um. unverſehrt, unverfälſcht. *non corrompu.*
Incorrupte. Adu. gut, ohne falſch. *purement, ſincerement.*
Incorruptio. f. 3. Auguſtin. *et* Incorruptēla. f. 1. Tertull. die Unverweslichkeit. *l'incorruptibilité.*
Incorruptibilis, e. Adi. unverweslich Lactant. *incorruptible.*
Incorruptibiliter. Adu. unverweslicher weiſe. Auguſt. *incorruptiblement.*
Incorruptibilitas. f. 3. die Unverweslichkeit. Tertull. *l'incorruptibilité.*
Incorruptiuus, a, um. unverweslich. Hieron. *incorruptible.*
Incorruptorius, a, um. Tertull. *Idem.*
Praecorrumpere. 3. vorher verführen. Ouid. *corrompre par avance.*
Deruptus, a, um. abhängig. Tac. *eſcarpé.*
Dirumpo *et* Disrumpo. 3. ich zerreiße, reiße entzwey. *je romps, mets en pieces.*
Diruptio. f. 3. die Zerreißung, der Bruch. Sen. *la rupture.*

Erumpo. 3. ich breche heraus, falle aus. (in rem quid) *je ſorts avec impetuoſité, me jette dehors.*
Eruptio, onis. f. 3. der Ausfall, (in der Belagerung) Caeſ. *l'eruption.*
Eruptor. m. 3. der ausbricht. Ammian. *qui s'elance.*
Irrumpere. 3. hinein brechen, Einfall thun. *faire irruption.*
Irruptio, onis. f. 3. der Einfall, feindliche Einfall. *l'irruption.*
Interrumpere, rupi, ruptum. 3. voneinander reißen. *je briſe en deux.*
Interrupte. Adu. ſtückweiſe, zerriſſen. *par pieces.*
Introrumpere. 3. hineinbrechen. Caeſ. *entrer dedans avec violence.*
Obrumpere. 3. abreißen. Varro. *rompre.*
Perrumpere. 3. durchbrechen. *faire irruption.*
Praerumpere. 3. vorn abbrechen. Ouid. *rompre.*
Praeruptus, a, um. ſteckel, gleich auf. *eſcarpé, macceſſible.*
Praerupte. Adu. jählng. Plin. *d'une maniere eſcarpée.*
Prorumpere, upi, uptum. 3. hervor brechen. (in rem) *ſortir avec impetuoſité.*
Proruptio. f. 3. der Ausbruch, die Hervordringung. Mart. Capell. *l'action de ſortir avec violence.*
Proruptor. m. 3. der hervorbricht. Ammian. *qui ſort avec impetuoſité.*
Subrumpere. 3. einreißen. Arnob. *rompre par deſſous.*

RVMPVS. m. 2. ein Pfropfreis. Varro. *un ſarment.*
Rumpōtinus, a, um. wovon Pfropfreiſer genommen werden.
Rumpotinetum. n. 2. ein Ort, der mit neuen Weinſächſern, oder jungen gepfropften Bäumen beſetzt iſt. Col.

RVNCĪNA. f. 1. die große Bauholzſäge. *la grande ſie.*
Runcinare. 1. ſägen, hobeln. Arnob. *raboter.*
Deruncinare. 1. abhobeln, abſägen. Plaut. *raboter.*
Deruncinatio. f. 3. das Abhobeln. Col. *l'action de raboter.*
Deruncinator. m. 3. der Zimmermann. Auguſtin. *le charpentier.*

RVNCO. 1. ich rupfe aus, jäte. Cato. *j'arrache, ſarcle.*
Runcatio. f. 3. das Ausjäten. Plin. *l'action de ſarcler.*
Runcator. m. 3. der ausjätet. Col. *qui ſarcle.*
Runco. m. 3. das Jätemeſſer. *le ſarcloir.*
*Āuerruncо. 1. ich wende ab. *Al.* Auerunco. *je détourne.*
Verruncare. 1. kehren, wenden. *detourner.*
Eruncare. 1. ausjäten. Col. *arracher les mauvaiſes herbes.*
Subrunciuus *vel* Subruncīnus, a, um. wo man jätet. Frontin.

*RVO, rui, rūtum, (ruitum) 3. ich falle dahin, werfe hin, ſtreiche ab, (das Maaß) *je tombe, renverſe, racle.*
*Ruīna. f. 1. ein Fall. *la ruine.*
Ruīnōſus, a, um. baufällig. *ce qui menace de ruine.*
Ruta Caeſa. n. 2. Pl. was nicht Erd- Nied- und Nagelfeſte iſt. *les biens meubles.*
Rutabri. m. 2. Pl. ein Rechen. Varro. *un rateau.*
Rutabulum. n. 2. die Feuerzange. Col. *le fourgon.*
Rutrum. n. 2. Plin. *et* Rutellum. n. 2. Dim. Lucil. ap. Non. u. Rutulus. m. 2. Vopiſc. eine Schaufel, ein Grabſcheid, ein Streichholz. *la beche, rabot, marre, racloire, radoire.*
Corruo, ui. ſine Sup. 2. ich falle übern Haufen. *je tombe en ruine enſemble.*
Supercorruere. 3. übereinander fallen. Val. Max. *tomber, ou ſe renverſer deſſus.*
Deruere. 3. niederfallen; herunterreißen. Apul.
Irruo. 3. ich thue einen Einfall. (in rem) *je me jette avec furie.*
Diruere, ui, dirūtum. 3. einreißen, niederreißen. *abattre, jettre en bas.*
Dirutor. m. 3. der etwas niederreißt. Hieron.
Eruere. 3. herausziehen, ausreißen. (quid ex re) *arracher, tirer dehors.*
Obruere. 3. überſchütten, verſcharren. (rem, re) *enterrer, enfoüir.*
Adobruere. 3. zuſcharren, mit Erde ganz bedecken. Col. *couvrir de terre.*
Circumobruere. 3. umher bedecken. Plin. *couvrir de tous cotez.*
Exobruere. 3. umſtürzen. Apul. *renverſer.*
Inobrutus, a, um. unverſcharrt. Ouid. *qui n'eſt pas couvert.*
Semiobrutus, a, um. halb verſcharrt. Apul. *à demi couvert.*
Superobruere. 3. überſchütten. Propert. *repandre par deſſus.*
Proruere. 3. umwerfen, umſtoßen. Liu. *renverſer.*
Semirutus, a, um. halb eingeriſſen. Liu. *à demi renverſé.*
Subruere. 3. untergraben, einreißen. Caeſ. *boulverſer.*
Superruere. 3. übereinander fallen. Apul. *tomber par deſſus.*

*RVPES, is. f. 3. der Fels, Steinfels, (Pl. en) *la roche.*
Rupīnae. f. 1. Pl. Steinklüfte. *les crevaſſes.*

RVPEX, ĭcis. m. 3. ein Tölpel. Gell. *un clabaud.*
Rūpico. m. 3. Apul. *Idem.*

†RVS, rūris. n. 3. das Feld, der Acker, (die Felder, Aecker) *les champs, la campagne.*
Ruſculum. n. 2. Dim. ein Landaüſchen. Gell.
Rurare *vel* Rurari. 1. Dep. auf dem Felde wohnen. Plaut. *paſſer le tems à la campagne.*
Ruratio. f. 3. der Feldbau. Apul. *l'agriculture.*
Ruralis, e. Adi. Bauer- Caeſ. *de campagne, rural.*
Ruraliter. Adu. Caſſiodor. nach Bauerart. *à la maniere des païſans.*
Rureſtris, e. Adi. bauriſch. Apul. *de païſan.*
†Ruſticus *et* Ruſticanus, a, um. bäueriſch. *ruſtique.*
Ruſtice. Adu. bäueriſch, ungeſchliffen. *ruſtiquement.*
Ruſticulus, a, um. Dim. etwas bäueriſch. *un peu groſſier.*
Ruſticula. f. 1. die Schnepfe. *la becaſſe.*
Ruſticellus. m. 2. Dim. ein kleiner Bauer. Varr. ap. Plin.
Ruſticarius, a, um. bauerhaft. Varro. *de païſan.*
Ruſticor, ari. Dep. 1. auf dem Lande leben. *demeurer à ſes terres.*
Ruſticatio, ōnis. f. 3. das Landleben. *le ſéjour à la campagne.*
Ruſticatus. m. 4. *Idem.*
Ruſticitas, ātis. f. 3. die Grobheit, das Bauerleben, die Bauren. *la ruſticite, vie ruſtique, les païſans.*
Ruſticatim. Adu. bäuriſch. Pompon. ap. Non. *de païſan.*
Ruricola. m. 1. ein Bauer. Col. *un villageois.*
Subruſticus, a, um. etwas bäuriſch. *un peu ruſtique.*
Subruſtice. Adu. etwas bäuriſch. Gell. *un peu ruſtiquement.*

RVSCVS. m. 2. *et* RVSCVM. n. 2. der Brüſch. Virg. *le bruſc.*
Ruſcarius, a, um. was zum Brüſch gehöret, geſchickt iſt. Cato.

RVSPARE *et* RVSPARI. Dep. 1. forſchen. Tert. *chercher avec ſoin.*
Conruſpor. Dep. 1. zuſammenſuchen. Plaut. *chercher de tous cotez.*

RVSSVS, *ſ.* RVSSEVS, a, um. röthlich. *roux.*
Ruſſulus, Capitol. *et* Ruſſeolus, a, um. Dim. Prudent. röthlich. *un peu roux.*
Ruſſatus, a, um. roth gefärbt. Tert. *teint en jaune doré.*

†RŪTA. f. 1. die Raute. Ouid. *la rue.*
Rutula. f. 1. Dim.
Rutatus, a, um. Martial. mit Raute angemacht. *fait avec la rue.*
RŪTILVS, a, um. feuerroth, goldgelb. *d'une rouge ardent.*
Rutilare. 1. glänzen, roth machen. Plin. *briller comme de l'or, donner l'eclat de l'or.*
Rutilescere. 3. roth werden. Plin. *devenir roux.*
Praerutilus, a, um. ſehr glänzend. Tertull. *qui brille beaucoup.*
Subrutilus, a, um. etwas röthlich. Plin. *un peu roux.*
Subrutilare. 1. etwas roth ſcheinen. Claud. Mamert. *etre d'un roux un peu ardent.*

S.

SĂBŬLVM. n. 2. der Sand, Kieß, Triebſand. Plin. *le ſable, ſablon.*
Sabulo. *m.* 3. grober Sand. Col. *le gros ſable.*
Sabuletum. n. 2. die Sandgrube. Plin. *la ſablonniere.*
Sabulosus, a, um. ſandig, kieſig. Col. *ſablonneux.*
Săburra. f. 1. grober Sand. Liu. *le gros ſable.*
Saburralis, e. Adi. aus Sande beſtehend. Vitruv. *de leſt, de gros ſable.*
Saburrare. 1. ſich im Sande wälzen. Plin. *ſe veautrer dans le ſable.*
SACCVS. m. 2. der Sack. Col. *le ſac.*
Saeculus. m. 2. *et* Saeculum. n. 2. Dim. Catull.
Saccellus. m. 2. Dim. Petron.
Saccatus, a, um. durchgeſeigt. Sen. *coulé, paſſé par un ſac.*
Saccarius, a, um. Sack- Quinctil. *de ſac.*
Saccaria. f. 1. der Sackhandel. Apul. *trafic de ſacs.*
Saccularius. m. 2. ein Taſchenſpieler. Vlp. *un joüeur de gobelets.*
Saccellatio. f. 3. das Säckchen auflegen. Veget.
Saccibuccis, e. Adi. pausbäckicht. Arnob.
Sacciperium. n. 2. die Taſche, der Schnappſack. Plaut. *la grande bourſe, poche.*
Sacciperio. m. 3. Non. *Idem.*
Bifaccium. n. 2. eine Art von Felleiſen, oder Queerſack. Petron. *une eſpece d'une bougette.*
†SĂCER, cra, crum. heilig, verflucht. *ſacre, execrable.*
Sacris, e. Adi. reimlich, zum Opfer dienlich. Varro. *propre aux ſacrifices.*
Sacrum. n. 2. der Tempel, das Bild, Opfer, Feſt. *le temple, l'image, le ſacrifice, la fête.*
Sacra. n. 2. Pl. der Gottesdienſt. *les ſacrifices.*
Sacrōſanctus, a, um. hochheilig, unverletzbar. feeunda anceps. Plin. *ſacre, ſaint.*
Sacerſanctus, a, um. ſehr heilig. Tertull. *ſacré ſaint.*
Sacronir. m. 2. ein Zuname eines gewiſſen Julii. Tertull.
Sacrouirianus, a, um. ſacrouirianiſch. Tert.
Sacellum *et* Sacrarium. n. 2. die Kapelle, Sacriſtey. *la chapelle, ſacriſtie.*
Sacro. 1. ich heilige, widme. *je ſacre, dédie.*
Sacrate. Adu. heiliglich. Aug. *ſaintement.*
Sacratio. f. 3. die Heiligung, Weihung. Macrob. *l'action de ſacrer.*
Sacrator. m. 2. der Prieſter. Virg. *le pretre.*
Sacrāmentum. n. 2. der Eid, die Angelobung, Verſicherung, das Geheimniß. *le ſerment, l'obligation, le myſtere.*
*Conſĕcro, āre. 1. widmen, vergöttern. (cui rem, quem) *conſacrer, mettre au nombre des Dieux.*
Consecratio. f. 3. die Heiligung, Vergötterung. *la conſecration.*
Consecrator. m. 3. der etwas heiliget. Hieron. *qui conſacre.*
Consecraneus. m. 2. ein Amtsgenoß. *qui jouit de la même dignité de prêtriſe.*
Desacrare. 1. weihen. Stat. *dedier.*
Exsecror. Dep. 1. ich verfluche, verwünſche. (quem) *je maudis, charge de malédictions.*
Exsecrare. 1. verfluchen. Afran. ap. Non. *maudire.*
Exsecratio, ōnis. f. 3. der Fluch, die Verwünſchung. *l'execration.*
Exsecrator. m. 3. der Verfluchter. Tertull. *qui maudit.*
Exsecrabilis, e. Adi. verflucht, verhaßt. Liu. *execrable, deteſtable.*
Exsecrabiliter. Adu. verfluchens werth. Aug. *execrablement.*
Exsecrabilitas. f. 3. der Greuel. Apul. *l'abomination.*
Exsecramentum. n. 2. ein Scheuſal, Abſcheu. Tertull. *l'execration.*
*Obsecro. 1. ich bitte um Gottes willen. *je ſupplie tres-humblement.*
Obsecratio, onis. f. 3. die heftige Bitte. *la priere inſtante.*
Exobsecrare. 1. erbitten. Plaut. *conjurer, prier inſtamment.*
Prosecrare. 1. opfern. Lactant. *ſacrifier.*
Resecrare. 1. aus dem Banne thun, wieder einſegnen. *retracter l'excommunication.*
Resecratio. f. 3. die Aufhebung des Fluches. Auguſtin.
Sacrifico. 1. ich opfere. *je ſacrifie.*
Sacrificalis *et* Sacrificialis, e. Adi. zum Opfer gehörig. Tac. *de ſacrifice.*
Sacrificatio f. 3. die Opferung. *l'oblation.*
Sacrificatus. m. 4. die Opferung. Apul. *la ſacrification.*
Sacrificator. m. 3. ein Opferprieſter. Tertull. *le ſacrificateur.*
Sacrificium. n. 2. das Opfer. *le ſacrifice.*
Sacrificus, a, um. der da opfert. Ouid. *qui ſacrifie.*
Sacrificulus. m. 2. Dim. der Pfaffe. Liu.
Exsacrificare. 1. heiligen, opfern. Enn. ap. Cic. *ſacrifier.*
Sacrilĕgus, a, um. der ſich an heiligen Dingen vergreift. *ſacrilege.*
Sacrilege. Adu. kirchenräuberiſch. Tertull. *ſacrilegement.*
Sacrilegium. n. 2. der Kirchenraub. Quinct. *le ſacrilege.*
Sacriportus. m. 4. ein gewiſſer Ort in Rom. Varro.
†Sacerdos, ōtis c. 3. der Prieſter. *le prêtre.*
Sacerdotula. f. 1. Dim. eine Prieſterinn. Varr. *la prêtreſſe.*
Sacricola c. 1. ein Prieſter. Tac. *un prêtre.*
Sacerdotium. n. 2. das Prieſterthum, Prieſteramt. *le ſacerdoce.*
Sacerdōtalis, e. Adi. prieſterlich. Prieſter- Plin. *ſacerdotal.*
Consacerdos. m. 3. ein Collège im Prieſteramt. Symmach.
SAECVLVM, *vid.* SAECVLVM.
†SAEPE. Adu. oft. *ſouvent.* Grad. Saepius, Saepissime.
Saepicule. Adu. Dim. Apul.
Saepĕnumero *et* Persaepe. Adu oftmals, ſehr oft. *fort ſouvent.*
†SAEVVS, a, um. grauſam, unbarmherzig. *cruel, inhumain.*
Saeue. Adu. grauſamlich. Suet. *cruellement.*
Saeuiter. Adu. grauſamlich. Plaut. *cruellement.*
Saeuitia. f. 1. die Grauſamkeit. *la cruauté.*
Saeunies. f. 5. Tac. *et* Saeuitas. f. 3. Apul. *Idem.*
Saeuitudo. f. 3. die Schärfe, Wuth, Grauſamkeit. Plaut. ap. Non. *la rigueur, cruauté.*
Saeuidictium. n. 2 ein Scheltwort. Ter. *un mot outrageant.*
*Saeuio. 4. ich wüte, bin grauſam (in rem) Liu. *je ſuis furieux, tempete.*
Defaeuire, Exfaeuire. 4. austoben, aufhören zu wüten. Virg. Liu. *ſe calmer.*
Obfaeuire. 4. wüten. Plaut. *etre en furie.*
Perfaeuus, a, um. ſehr grauſam. Mela. *tres-cruel.*
Refaeuire. 4. wieder toben. Ouid. *rentrer en fureur.*
*SĂGA. f. 1. eine weiſe Frau, Zauberinn, (Pl. imen) *une devineresſe, enchanteresſe.*
Sāgus, a, um. merkſam, kundig. Stat. *penetrant, qui a du diſcernement.*
Sagma. f. 1. eine Hure. Hor. *la forciere.*
*Sagax, ācis. o. 3. klug, verſchlagen, von guter Naſe. *ſubtil, délicat.*
Sagaciter. Adu. liſtiglich. *avec adreſſe.*
Sagacitas, ātis. f. 3. die Klugheit im rathen. *la ſubtilité.*
Sāgio *et* Praesagio. 4. es ahndet oder ſchwanet mir, ich merke zum voraus *je penetre, j'ai de la penetration.*
Praesāgus, a, um. vorher merkend. *qui preſage.*
Praesāgium. n. 2. *et* Praesagitio. f. 3. die Ahndung, Weißagung. *le preſage.*
SĂGĪNA. f. 1. die Maſte, Maſtung. *la glandée, l'engrais.*
Sagino. 1. ich mäſte. (re) *j'engraiſſe.*
Saginarius, a, um. zur Maſt gehörig. Lamprid. *qui concerne l'engrais.*
Saginatio, ōnis. f. 3. die Maſtung. Plin. *l'engrais.*
†SĂGITTA. f. 1. der Pfeil (Pl. e) *la fleche.*
Sagittula. f. 1. Dim. Apul.
Sagittare. 1. mit Pfeilen ſchießen. Juſtin. *tirer de l'arc.*
Sagittarius. m. 2. ein Schütze, Bogenſchütze *un archer.*
Sagittarius, a, um. zur Pfeilen dienlich. Plin. *de fleche.*
Sagittifer, Virg. *et* Sagittiger, a, um. Auien. mit Pfeilen verſehen. *qui porte des fleches.*
Sagittipŏtens. o. 3. der mächtig im Pfeilſchießen iſt. Cic. in Arat.
SAGMEN, inis. n. 3. der Raſen, das Grentrait. *le gaſon, le verveine.*
SĂGVM. n. 2. ein Kriegskleid. *une ſaie, caſaque.*
Sagŭlum. n. 2. Dim.
Sagus. m. 2. Enn. ap. Non. *et* Saga f. 1. Cato. ein Kleid. *la ſaie.*
Sagatio. f. 3. das Prellen. Vet. Gloſſ. *le bernement.*
Sagarius, a, um. was zu den Kriegskleidern gehöret, damit zu thun hat. Dig.
Sagestre. n. 3. eine Matratze. *une groſſe capote.*
Sagatus *et* Sagulatus, a, um. zum Kriege gekleidet. Suet. *qui porte une ſaie.*
†SAL, is. m. *et* n. 3. das Salz. *le ſel.* das Meer. Virg. *la mer.*
Sales. Pl. m. 3 Scherzreden. *fines railleries.*
Salsus, a, um. geſalzen. *ſalé.*
Salse. Adu. ſcharfſinnig. *ſpirituellement.*
Salsiusculus, a, um. etwas ſalzicht. Aug. *un peu ſalé.*
Salsāmen. n. 3. die eingeſalzte Speiſe. *la ſalme.*
Insulsus, a, um. ungeſalzen, ungeſchickt, unhöflich. *qui n'eſt pas ſalé, ſot, fat.*
Insulse. Adu albern, abgeſchmackt. *d'une maniere inſipide.*
Insulsitas. f. 3. die Ungeſchicklichkeit. *la fatuité.*
Subinsulsus, a, um. etwas ungeſalzen *qui n'eſt pas ſalé.*
Persalsus, a, um. ſehr geſalzen *fort ſalé.*
Persalse. Adu. ſehr ſcharf artig. *tres-ſpirituellement.*
Praesulsus, a, um. ſcharf geſalzen Col. *fort ſalé.*
Subsalsus, a, um. etwas geſalzen. Plin. *un peu ſalé.*
Salsāmentum. n. 2. eingeſalzene Fiſche, Fleiſch ꝛc. *poiſſon ou chair ſalée.*
Salsamentarius. m. 2. der mit Geſalzenem handelt. *marchand de ſalme.*
Salsamentarius, a, um zum Einſalzen gehörig. Plin.
Salsūgo *et* Salsūgo, inis f. 3. die Salzbrühe *le gros ſel.*
Salsitudo. f. 3. Vitruv. *Idem; et* der Salzgeſchmack *la ſalure.*
Salsura. f. 1. die Einſalzung, Salzlake Col. *la ſalage, ſaumure.*
Salsula. f. 1. ein Salzbrunnen Ammian. *une ſaline.*
Salifodina. f. 1. die Salzgrube. Vitruv. *la ſaline.*
Salnitrum. n. 2. Salpeter Plin. *ſalpetre.* (ment ſalé.
Salsipŏtens. o. 3. mächtig auf dem Meere. Plaut. *Dieu de l'ele-*
Salinum. n. 2. das Salzfaß, die Salzmeſte. *la ſaliere.*
Salillum. n. 2. Dim. Catull.
Salinārius, a, um. zum Salze gehörig. Vitruv.
Salinator. m. 3. ein Salzarbeiter, Salzfactor. Arnob. *le ſaunier.*
Salire. 4. *et* Sallere. 3. einſalzen. *ſaler.*
Salitura. f. 1. die Einſalzung. Col. *le ſalaiſon.*
Salitor. m. 3.
Salinae. f. 1. Pl. ein Salzwerk, da man Salz machet. *la ſaline.*
Salarius, a, um. Salz Liu. *de ſel.* Subſt. m. 2. Martial.
Salarium. n. 2. die Beſoldung Plin. *le ſalaire.*
Salāriartus. m. 2. ein Seldner. Vlp. *qui eſt à gages.*
SALAPITTA. f. 1. die Maulſchelle Arnob. *le ſoufflet.*
Salaputium. n. 2. ein klein Mannlein. Catull. *un petit homme.*

SĂLAX, acis. o. 3. geil, unkeuſch. Col. *laſciv.*
Salacitas, ātis. f. 3. die Geilheit, Unkeuſchheit. Plin. *la laſciveté.*
SALEBRA, *et ſaep.* SĂLĔBRAE. f. 1. Pl. ein rauher ſteinigter Weg. *un mauvais pas.*
Salebratus, a, um. holpericht, uneben. Sidon. *rude, raboteux.*
Salebratim. Adv. holpericht, uneben. Sidon. *rudement.*
Salebritas. f. 3. die Unwegſamkeit Apul. *Paprete des chemins.*
Salebroſus, a, um. ſteinicht, ungebahnt. Quinct. *raboteux, rude.*
SALGĂMA. n. 2. Pl. eingemachte Früchte, Confituren. *fruits confits.*
Salgamarius. m. 2. ein Zuckerbecker. Col. *un confiturier.*
*SĂLIO, ŭi, ſaltum. 4. ich ſpringe. (ſprang, oder ſprung, geſprungen) hüpfe, beſpringe. *je ſaute, danſe, couvre.*
Salii. m. 2. Pl. die Prieſter des Mars. *les prêtres du Mars.*
Saliaris, e. Adi. was zu den Saliern gehöret.
Salius, a, um. Hor. *Idem.*
Saliātus. m. 4. das Amt der Prieſter des Mars. Capitolin. *la dignité des prêtres du Mars.*
Salifubſulus. m 2. der Beyname des Mars Catull.
Salitio. Veget. *et* Saliſatio. f. 3. das Zittern der Glieder. Marc. Emp. *le tremblement des membres.*
Saltus. m. 4. der Sprung, Wald, Forſt. *un ſaut, bois, forêt.*
Salticus, a, um. Tertull. *et* Saltuaris, e. Adi. Plin. tanzend. *qui danſe.*
Saltuatim. Adv. ſprungweiſe. Gell. *par ſauts.*
Saltuarius. m. 2. ein Forſtmeiſter. Dig. *un garde bois.*
Saltuenſis, e. Adi. Cod. *et* Saltuoſus, a, um. Nep. holzicht, buſchicht. *rempli de forets.*
Salto. 1. ich tanze. *je danſe.*
Saltatio. f. 3. das Tanzen. *la danſe.*
Saltatus. m. 4. Liu. *Idem.*
Saltatiuncula. f. 1. ein Tänzchen. Vopiſc.
Saltator, ōris. m. 3. der Tänzer. *le danſeur.*
Saltatricula. f. 1. Gell. *et*
Saltatrix. f. 3. die Tänzerinn. *la danſeuſe.*
Saltatorius, a, um. Tanz. *de danſe.*
Saltatorie. Adv. tänzeriſch, wie im Tanze. Apul. *en danſant.*
Saltabundus, a, um. tanzend, ſpringend. Gell. *danſant, ſautant.*
Saltitare. 1. Frequ. viel Springens machen. Quinctil.
Saltem *ſive* Saltim Adv. zum wenigſten. *du moins.*
Abſilire. 4 wegſpringen Stat. *s'en aller en ſautant.*
Aſſilio, ui *et* ii, ultum. 4. ich ſpringe hinzu. (ad rem) *faillir.*
Aſſultus. m. 4. der Anfall, Anlauf. Virg. *l'aſſaut.*
Aſſultim. Adv. ſprungweiſe. Plin. *par ſauts.*
Aſſultare. 1. Frequ. Plin. hinanſpringen. *ſe jetter deſſus.*
Circumſilire. 4. herumſpringen. Iuvenal. *ſauter autour.*
Circumſaltans. o. 3. der herumſpringt. Prudent. *qui ſaute autour.*
Conſilire. 4. einem auf den Hals ſpringen. Tac. *ſauter ſur quelqu'un.*
Deſilire, ui *et* ii, ultum. 4. herabſpringen. (ad pedes) Caeſ. *ſauter en bas.*
Deſultura. f. 1. das Herabſpringen. Plaut. *l'action de ſauter en bas.*
Deſultor. m. 3. Liu. *et* Deſultrix. f. 3. Tertull. der oder die herunterſpringet, umſattelt, unbeſtändig iſt.
Deſultorius, a, um. unbeſtändig. *inconſtant.*
Deſaltatus, a, um. abgetanzet, ausgetanzet. Suet.
Deſultare. 1. Frequ. hinunter ſpringen. Tertull. *ſauter en bas.*
Diſſilire, ui, ultum. 4. voneinander ſpringen. Virg. *ſe deſunir.*
Diſſultare. 1. Frequ. oft entzwey ſpringen. Virg.
*Exſilio. 4. ich ſpringe in die Höhe. (de, e loco) *je ſaute.*
Exſultim. Adv. ſprungweiſe. Hor. *en ſautant.*
*Exſulto. 1. Frequ. ich ſpringe für Freuden. *je treſſaille de joie.*
Exſultanter. Adv. freudig, hüpfend. Plin. *joyeuſement, en ſautant.*
Exſultantia. f. 1. der Sprung. Gell. *l'elancement.*
Exſultatio. f. 3. der Freudenſprung, das Frohlocken. Plin. *le treſſaillement en joye.*
Exſultamen. n. 2. Tertull. *Idem.*
Exſultabundus, a, um. ſpringend, hüpfend. Solin. *ſautant.*
Superexſultare. 1. deckenhoch ſpringen für Freude. Symmach.
Inſilire, ui *et* ii, ultum. 4. auf was ſpringen. (in rem, rei) Liu. *ſauter dans ou ſur.*
Inſile. n. 3. die Walze; der Trittſchemmel, Reitſtock. Luer. *les pedales, rubaniers.*
Inſultura. f. 1. der Anfall. Plaut. *l'attaque, inſulte.*
Inſultare. 1. auf was ſpringen, ſpöttiſch vorwerfen. (in re, quem, cui) *inſulter.*
Inſultatio. f. 3. die Verſpottung. Quinctil. *l'inſulte.*
Inſultatorius, a, um. trotzig, ſpöttiſch. Tertull. *fier, inſultant.*
Inſultatorie. Adv. trotziger, ſpöttiſcher weiſe. Sidon. *fierement, inſolemment.*
Inſultabundus, a, um. ſpottend. Aug. *inſultant.*
Superinſultare. 1. drüber ſpringen. Claudian. *ſauter par deſſus.*
Perſulto, āre. 1. durchſtreifen. *ſauter.*
Perſultator. m. 3. der Springer. Symmach. *le ſauteur.*
Praeſilire. 4. hervorſpringen. Plaut. *ſauter dehors.*
Praeſultare. 1. voranſpringen. *ſauter devant.*
Praeſul, ſulis. m 3. ein Vorſteher, ſonderlich der Prieſter. *le premier des prêtres.*
Praeſulto, āre. 1. durchſtreifen. *ſauter.*
Perſultator. m. 3. der Springer. Symmach. *le ſauteur.*
Praeſilire. 4. hervorſpringen. Plaut. *ſauter dehors.*
Praeſultare. 1. voranſpringen. *ſauter devant.*
Praeſul, ſulis. m 3. ein Vorſteher, ſonderlich der Prieſter. *le premier des prêtres.*
Praeſultor. m. 3. der Vortänzer. Lactant. *qui mene le branle.*
Proſilio, ire. 4. ſich hervorthun, hervorſpringen. (ex loco in rem) *ſauter dehors.*
Reſilire, ii *et* ui, ultum. 4. zurückſpringen. (a re, a quo) *ſauter en arriere.*
Reſultare. 1. Frequ. zurückprallen. Virg. *rébondir.*
Reſultatio. f. 3. die Zurückprallung. Auguſt. *le rebondiſſement.*
Subſilire. 4. ein wenig aufſpringen. Sen. *ſauter, treſſaillir.*
Subſultim. Adv. ſpringend, mit hüpfend. Suet. *en ſautillant.*
Subſultare. 1. Frequent. aufſpringen, für Freuden hüpfen. Quinctil. *ſautiller.*
Superſilire. 4. oben drauf hüpfen. Col. *ſauter deſſus ou par deſſus.*
Tranſilire, ui *et* ii, ultum. 4. überſpringen. *ſauter par deſſus.*
Tranſilis, e. Adi. durchgängig. Plin. *qui paſſe les autres.*
Transſultare. 1. Frequ. überſpringen. Liu. *ſauter par deſſus.*
†SĂLĪVA. f. 1. der Speichel. *la ſalive.*
Saliuoſus, a, um. ſpeichelhaft, ſchleimicht. Plin. *qui reſſemble à la ſalive.*
Saliuare. 1. geifern, beſchmieren. Plin. *jetter de la ſalive, baver.*
Saliuārius, a, um. geifericht, ſchleimicht. Plin. *baveux, pituiteux.*
SĂLIX, ălicis. f. 1. die Weide, der Weidenbaum. *le ſaule.*
Saligus *et* Saligneus, a, um. von Weiden *de ſaule.*
Salictum. n. 2. der Weidich. qs. Salicetum. Liu. *un lieu planté des ſaules.*
Salicētum. n. 2. ein Weidenplatz. Vlp. *lieu planté de ſaules.*
Salicarius. m. 2. der Aufſeher über ein Weidich. Cato.
SALPA. f. 1. der Stockfiſch. Plin *le merlus.*
SĂLVM. n. 2. das Meer. *la mer.*
Salor. m. 3. die Meerfarbe. Martian Capell. *la couleur de mer.*
†SĂLVS, ălūtis. f. 3. das Heil, die Wohlfahrt, der Gruß. *le ſalut.*
Saluber, bris, bre. heilſam. geſund *ſalubre.*
Salubriter. Adv. heilſamlich. Liu *ſainement, utilement.*
Salubritas, ātis. f. 3. die Geſundheit, das Heil. *la ſalubrité.*
Inſalubris, e. Adi. ungeſund, unleidlich. *malſain.*
Inſalubriter. Adv. unheilſamlich. Macrob. *d'une maniere prejudiciable.*
Inſalubritas. f. 3. die Ungeſundheit. Plin. *la qualité malſaine.*
Salutaris, e. Adi. heilſam, nützlich. *ſalutaire.*
Salutariter. Adv. heilſamlich, ohne Schaden. *utilement, avantageuſement.*
Salutarium. n. 2. ein Geſchenk, das die Geneſenden brachten.
Salutaria. n. 2. Pl. ein Geſundheitstrunk. Apul. *un coup que l'on boit à la ſanté de.*
*Salūto *et* Conſaluto. 1. ich grüße. (inter ſe) *je ſalue.*
Salutator. m. 3. der da beſuchet, grüßet. *qui ſalue, fait la reverence.*
Salutatrix. f. 3. die da beſuchet. Iuvenal.
Salutatorius, a, um. was zum Beſuchen gehöret. Plin.
Salutabundus, a, um. grüßend. Martian. Capell. *qui ſalue.*
Salutatio *et* Conſalutatio, ōnis. f. 3. der Gruß. *la ſalutation.*
Saluus, a, um. geſund, friſch, im Wohlſtande. *ſain.*
Salue. Adv. wohl, gut. Apul. *bien, utilement.*
Salue, ſaluēre. 2. Defect. ſey gegrüßet, grüßen.
Saluator, oris. m. 3. der Helfer, der Heiland. Lactant. *le ſauveur.*
Saluatrix. f. 3. die da ſelig machet. Fulgent. *celle, qui ſauve.*
Saluificare. 1. ſelig machen. Sedul. *ſauver.*
Saluificator. m. 3. der Seligmacher. Tertull. *le ſauveur.*
Salutifer, a, um. heilſam, geſund. Martial. *ſalutaire.*
Salutiger, a, um. Apul. *Idem.*
Salutigerulus, a, um. der einen Gruß bringt. Plaut. *qui va ſaluer de la part de quelcun.*
Inſalutatus, a, um. unbegrüßet. Virg. *qui n'a point été ſalué.*
Inſalutaris, e. Adi. unheilſam, ungeſund. Apul. *malſain.*
Perſalutare. 1. nach der Reihe grüßen. *ſaluer tous.*
Perſalutatio. f. 3. die Begrüßung. *la ſalutation.*
Reſalutare. 1. wieder grüßen. Sen. *reſaluer.*
Reſalutatio. f. 3. der Gegengruß. Suet. *le ſalut retteré.*
*SANCIO, xi, ctum *et* citum. 4. ich ordne, ſtifte, mache heilig. (quid re) *j'établis, ordonne, ſacre.*
Sancitus. m. 4. die Stiftung. Tertull. *l'ordonnance.*
Sanctio, onis. f. 3. die Stiftung, das Geſetz, die Ordnung. *l'ordonnance.*
*Sanctus, a, um. heilig, unſträflich, keuſch. *ſaint, intégre, inviolable.*
Sancte. Adv. heiliglich. *ſaintement.*
Sanctitas, ātis. f. 3. die Heiligkeit, Aufrichtigkeit. *la ſainteté.*
Sanctitudo. f. 3. Gell. *Idem.*
Sanctimōnia. f. 1. die Frömmigkeit, Ehrbarkeit. *la ſainteté.*
Sanctimonialis, e. Adi. heilig, der Frömmigkeit ergeben. Auguſt.
Sanctor. m. 3. ein Stifter, Geber. Tacit. *(religieux.*
Sanctuarium. n. 2. das Heiligthum. Plin. *le ſanctuaire.*
Sanctificare. 1. heiligen. Tertull. *ſanctifier.*
Sanctificatio. f. 3. die Heiligung. Tertull. *la ſanctification.*
Sanctificator. m. 3. der Heiligmacher. Tertull. *qui ſanctifie.*
Sanctificium. n. 2. das Heiligthum. Tertull. *le ſanctuaire.*
Sanctiloquus, a, um. der heilig redet. Prudent.
Perſancte. Adv. ſehr gewiſſenhaft. Ter. *tres-religieuſement.*
SANDĂLIVM. n. 2. der Pantoffel. *le pantoufle.*
Sandaligerulus, a, um. der Pantoffeln trägt Plaut.
SANDĂPILA. f. 1. der Sarg, die Todtenbahr. *la biére.*
Sandapilarius. m. 2. der Sargträger, Todtengräber. Siden. *qui porte des cercueils, le foſſoyeur.*
†SANGVIS, inis. m. 3. das Blut, Geſchlecht. *le ſang, genre.*
Sanguen. n. 3. Luer. *Idem.*
Sanguiculus. m. 2. Dim. etwas Blut. Plin. *quelque peu de ſang.*
Sanguinare. 1. bluten. Quinctil. *ſaigner.*
Sanguinārius, a, um. blutdürſtig. *ſanguinaire.*
Sanguinālis. e. Adi. was Blut machet. Col. *qui fait de ſang.*
Sanguiſūga. f. 1. eine Blutegel. Plin. *la ſangſue.*
Sanguineus, a, um. vom Blut, wie Blut. *ſanglant.*
*Conſanguineus. m. 2. der Blutsfreund. *qui eſt de même ſang.*
Conſanguinitas, ātis. f. 3. die Blutsfreundſchaft. Liu. *la proximité de ſang.*
Sanguinolentus, a, um. blutgierig, blutdürſtig. Auct. ad Herenn. *ſanguinolent.*
Exſanguis, e. Adi. ohne Blut, erblaſſet. *qui n'a point de ſang.*
Exſanguinatus, a, um. verblutet. Vitruu. *qui a perdu beaucoup de ſang.*
SĂNIES. f. 5. der Eiter. Eiter und Blut. Plin. *la ſanie.*
Saniōſus, a, um. eitericht, voll Eiter. Plin. *plein de pus.*
Exſaniare. 1. das Eiter ausdrucken Col. *tirer le pus.*
SANNA. f. 1. die Verſpottung, ſpottiſche Geberde. Iuvenal. *la moquerie.*
Sannio, ōnis. m. 3. der Spötter, Stocknarr. *un boufon, qui ſe moque par des grimaces.*
Subſannare. 1. ſpotten, verſpotten. Hieron. *ſe moquer avec inſulte.*
†SĀNVS, a, um. geſund, klug, guter Vernunft. *ſain, qui eſt en ſon bon ſens.*
Sane. Adv. allerdings, gewiß. *certainement.*
Saniter. Adv. Afran. ap. Non. geſund *ſainement.*
Sanitas, ātis. f. 3. die Geſundheit, der Verſtand *la ſanté, le bon ſens.*
Sano. 1. ich heile, mache geſund. (remediis rem) *je gueris, rends la ſanté.*
Sanatio, ōnis. f. 3. das Heilen, die Cur. *la gueriſon.*
Sanabilis, e. Adi. heilbar. *gueriſſable.*
Inſanabilis, e. Adi. unheilbar, verzweifelt böſe. *incurable.*
Saneſco, Col. *et* Conſaneſco, anui. 3. ich werde heil. *je reviens en ſanté.*
Conſanare. 1. zuheilen. Col. *guerir.*

Insānus, a, um. unsinnig, thöricht. *fou, furieux.*
Insane. Adv. sehr. *fort.*
Insanum. Adv. gar sehr. Hor. Plaut. *excessivement.*
Insaniter. Adv. narrisch. Pompon. ap. Non. *furieusement.*
Insania. f. 1. die Unsinnigkeit, Thorheit. *la fureur, folie.*
Insanitas. f. 3. die Unsinnigkeit. *la folie, l'extravagance.*
Insānio, ire. 4. schwärmen, unsinnig seyn. (in quem) *faire le fou, être fou.*
Persānus, a, um. sehr gesund. Cato. *très-sain.*
Persānare. 1. gar zuheilen. Plin. *guerir tout à fait.*
Praesānare. 1. vorherheilen Plin. *guerir avant.*
Resānare. 1. wieder heilen. Lactant. *guerir de nouveau.*
Resānescere. 3. wieder gesund werden. Lactant. *recouvrir la santé.*
Vēsānus, a, um. unsinnig, aberwitzig. *enragé, insensé.*
Vesānia. f. 1. der Unsinn, die Narrheit. Plin. *la folie, rage.*
Vesānire. 4. toben, rasen. Catull. *être dans des emportemens furieux.*

SAPINVS. f. 2. der Tannenbaum vom Stamme bis an die Aeste. Plin. *le sapin.*
Sapīneus. von der Tannen. Colum. *de sapin.*
*SĂPIO, ui. sine Sup. ere. 3. einen Geschmack haben, klug seyn. *avoir du goût, être sage.*
Sapiens, tis. o. 3. weise, klug. *sage, prudent.*
Sapienter. Adv. weislich. *jugement.*
†Sapientia. f. 1. die Weisheit. *la sagesse.*
Sapientialis, e. Adj. vernunftig, der Weisheit fähig. Tert. *qui peut acquerir la sagesse.*
Sapientipotens. o. 3. vernunftig. Enn. ap. Cic. *sage.*
*Sapor, ōris. m. 3. der Geschmack. *la saveur, le goût.*
Saporare. 1. schmeckend machen. Petr. Chrysolog. *donner du goût.*
Saporatus, a, um. Virg. *et* Sapōrus, a, um. Lactant. schmackhaft. *savoureux, de bon gout.*
Saporosus, a, um. *Idem.* Constant. Aser.
Sapidus, a, um. schmackhaft, wohlschmeckend. *savoureux, de bon goût.*
Sapide. Adv. schmackhaft. Apul. *savoureusement.*
Insipidus, a, um. Firmic. *et* Insipiens. o. 3. ungeschmack, thöricht. *insensé, fou.*
Insipienter. Adv. abgeschmackt. *d'une maniere insipide.*
Insipientia. f. 1. die Thorheit. Plaut. *la folie.*
Consipere. 3. sich besinnen. Liv. *se remettre.*
Desipio, ui, ere. 3. narrisch, nicht klug seyn. (in loco) *extravaguer, être fou.*
Desipientia. f. 1. die Thorheit, der Unverstand. Lucret. *la folie, l'extravagance.*
Nesapius, a, um. unweise, albern. Petron. *fou, sot.*
Persapiens. o. 3. sehr weise. *très-sage.*
Persapienter. Adv. sehr weislich. *très-sagement.*
Resipio, ere. 3. nach etwas schmecken. (aliquid) Plin. *sentir.*
Resipisco, pui. 3. ich werde wieder klug, bekehre mich. *je reviens à moi.*
Resipiscentia. f. 1. die Busse, Bekehrung. Lactant. *la resipiscence.*
Subsipere. 3. nur ein wenig schmecken. Varro. *ne gouter pas bien.*
Supersapere. 3. überklug seyn. Tert.

SAPIVM. n. 2. eine Art Pech. Plin. *une sorte de poix.*
*SARCIO, farsi, fartum. 4. ich nehe, flicke. *je couds, raccommode.*
*Sartor, is. m. 3. der Schneider. Non. *le tailleur.*
Sartrix. f. 3. die Schneiderinn. Fronto. *la femme de tailleur.*
Sartura. f. 1. die Naht, das Anbesten. *le raccommodage, farclage.*
Sarsura. f. 1. die Naht, das Flickwerk. Varro. *le raccomodage.*
Sarcimen. n. 3. *Idem.* Apul.
Consarcire. 4. zusammenflicken, aneinandersetzen. Dig. *joindre ensemble.*
Exsarcire. 4. ersetzen. Quint. Cic. *retablir.*
Resarcire, li, tum. 4. wieder zuflicken, ersatten. (damna) *raccommoder, dedommager.*
Sarcina. f. 1. das Bündlein, die Bagage. *le paquet, fac de hardes.*
Sarcimula. f. 1. Dim. ein Bündelchen. Catull.
Sarcinālis, e. Adj. lastbar, was zur Bürde gehöret. Amm.
Sarcinōsus, a, um. beladen, beschwert. Apul. *charge de bagage.*
Sarcinatus, a, um. mit Bündeln beladen. Plaut. *chargé de bagage.*
Sarcinator. m. 3. ein Flicker. Plaut. *le ravaudeur.*
Sarcinatrix. f. 3. die Flickerinn. Varr. ap. Non. *la ravaudeuse.*
Sarcitector. m. 3. ein Zimmermann, der da taflet. Hid.
Consarcino. 1. ich flicke zusammen, stucke, *je joinds ensemble.*
Consarcinator. m. 3. der etwas zusammenhaut, flickt. Amm.
Consarcinatrix. f. 3. die etwas zusammenflickt, zusammenhaut Dig.

SARMENTVM. n. 2. der Reben, dürres Rebenholz. *un sarment, bois de la vigne.*
Sarmentosus, a, um. voll Reben. Plin. *plein de sarmens.*
Sarmenticius, a, um. Reben. Col. *de sarment.*

SARPERE. 3. schneiteln, beschneiden. Fest. *tailler la vigne.*

SARRĀCVM. n. 2. der Lastwagen, Inuen. *le chariot de bagage.*

SARRIO. 4. ich jäte, rupfe aus, behacke. *je sarcle.*
Sarritio. f. 3. die Jätung Col. *le sarclage.*
Sarritura. f. 1. *Idem.*
Sarritor *vel* Saritor. m. 3. Colum. der Ausjäter. *le sarcleur.*
Sarritorius, a, um. der da jatet. Col. *qui sarcle.*
Sarculum. n. 2. eine Jathacke. *le sarcloir.*
Sarculare. 1. jäten. Pallad. *sarcler.*
Sarculatio. f. 3. das Ausjäten. Plin. *le sarclage.*
Circumsarrire. 4. umher abputzen Cato. *sarcler autour.*
Consarrire. 4. zusammenjäten. Cato. *sarcler.*
Resarrire. 4. wiederjäten. Varro. *resarcler.*

SARTAGO, inis. f. 3. die Reistpfanne. *la poële à frire.*

†SĂTELLES, itis. m. 3. der Trabant, Hofdiener. *la garde d'un prince.*

†SĂTIS *et* SAT. genug. *assez.*
Satius. Comp. besser. *mieux.*
Satianter. Adv. Apul. *et* Satiate. Adv. Vitruv. genüglich. *en abondance.*
Satietas *et* Satias, ātis. f. 3. die Sättigung, der Ueberdruß. *la satiete.*
Saties. f. 5. die Genüge. Plin. *la satieté.*
Satio *et* Exsatio. 1. ich sattige, thue ein Gnügen. (re) *je rassasie.*
Insatiatus, a, um. unersattiget. Stat. *qui n'est pas rassasié.*
Insatiabilis, e. unersattlich, oder dessen man nicht satt wird. *insatiable.*
Insatiabiliter. Adv. unersättlich Plin. *insatiablement.*
Insatiabilitas. f. 3. Ammian. *et* Insatietas. f. 3. Plaut. die Unersättlichkeit. *l'insatiabilité.*
Satur, saturo, rum. satt, gesattiget. *sûl, rassasié.*
Satura, (lanx). eine mit Früchten angefüllte Schüssel Sallust. *plat rempli de divers fruits.*
Satullus, a, um. Dim. satt. Varro. *soulé, rempli.*
Satulle. Adv. zur Genüge, überflüssig Apul. *en abondance.*
Satullare. 1. sattigen. Varr. *rassasier.*
Saturio. m. 3. ein Gesattigter, ein voller Wanst. Plaut.
Saturitas. f. 3. die Sattigkeit, die Fülle. *le rassasiement.*
Saturanter. Adv. überflüssig *abondamment.*
Saturo *et* Exsaturo. 1. ich sättige. (re) *je rassasie, remplis.*
Insaturabilis *et* Inexsaturabilis, e. unersattlich. *qu'on ne peut rassasier.*
Insaturabiliter. Adv. unersättlich. *insatiablement.*
Insaturatus, a, um. nicht satt. Auien. *qui n'est par rassasié.*
Obsaturare. 1. sattmachen. Tert. *rassasier jusqu'au degout.*

SĂTIRA, *vel* SATYRA. f. 1. Liu. eine beissende, stachlichte, spöttische Strafschrift. *une satire.*
Satyricus, a, um, satyrisch Plin. *satirique.*

SĂTYRVS. m. 2. ein Satyr, Waldgeweust. *un satire.*
Satyriscus m. 2. Dim. ein kleiner Satyr. Cic.

SAVCIVS, a, um. verwundet, blutrunstig (re) *blessé, qui a reçu une blessure.*
Saucio *et* Consaucio. 1. ich verwunde. (rem) *je blesse.*
Sauciatio, nis. f. 3 die Verwundung. *la blessure, l'action de blesser.*
Semisaucius, a, um. halb verwundet August. *à demi blesse.*

†SAXVM. n. 2. der Stein, (Pl. e) Fels, (Pl. en) *la roche.*
Saxulum. n. 2. Dimin. ein kleiner Stein.
Saxētum. n. 2. ein steinichter Ort. *un lieu plein des rochers.*
Saxeus, a, um. steinern. *de pierre.*
Saxōsus, a, um. steinigt. Virg. *pierreux.*
Saxuosus, a, um. *Idem.* Flacc. Goes.
Saxialis, e. Adj. felsicht. Frontin. *de roc.*
Saxatilis, e. Adj. was an Felsen ist. Col. *de roc.*
Saxetanus *vel* Saxitanus, a, um. Plin. *Idem.*
Saxifer, a, um. steinicht. Val. Flacc. *qui produit des roches.*
Saxificus, a, um. in Steine verwandelnd. Ouid. *qui petrifie.*
Saxifragus, a, um. das Steine zerbricht. *qui brise les rochers.*
Saxigēnus, a, um. aus Stein entspringend. Prudent. *qui produit des cailloux.*

*SCĂBO, bi, bitum. 3. ich kratze, krane. Hor. *je gale, gratte.*
*Scabies. f. 5. die Krätze, Raude. *la gale, gratelle.*
Scabitudo. f. 3. *Idem.* Petron.
Scabiosus, a, um krätzig, räudig. Plin. *galeux.*
Scabidus, a, um. *Idem.* Tert.
Scaber, bra, brum. räud, schäbig. *rude à toucher, tigneux.*
Scabritia. f. 1. *et* Scabrities. f. 5. Plin. die Schäbigkeit, Krätze. *l'apret au toucher, la gale, rogne.*
Scabres, ci. f. 3. *Idem.* Varro.
Scabratus, a, um. gekratzt. Col. *gratté.*
Scabrōsus, a, um. rauh, holpericht. Veget. *apre, rude au toucher.*
Scabrum. n. 2. die Scharre. Raude. Plin. *la rudesse au manier.*

SCALVVS, a, um. link, unglückselig, ungeschickt. Tert. *gauche, malheureux, malhabile.*
Scaeuitas. f. 3. das verkehrte Wesen. Amm. *la perversité.*
Obscaeuare. 1. etwas unglückliches ahnen. Plaut. *avoir un mauvais augure, ominer quelque malheur.*

†SCĀLA, plerumque Plur. SCALAE. f. 1. die Leiter, Treppe. *l'echelle, l'escalier.*
Scalaris, e. Adj. wie eine Treppe. Vitruu. *d'echelle, d'escalier.*

SCALMVS. m. 2. ein Kahn. *une nacelle.*
Decemscalmus, a, um. zehnrudericht.
Interscalmium. n. 2. der Raum zwischen den Ruderknechten Vitruu.

*SCALPO, psi, tum. 3. ich krabe, grabe, (du grabst, er grabt. grub, gegraben) steche, (du stichst, er sticht, stich, stach, gestochen. (quem re, rem) *je gratte, grave, entaille.*
Scalptor, is. m. 3. der in Steine gräbt. Plin. *un graveur.*
Scalptorium. n. 2. Martial. der Kratzer. *le racloir, gratoir.*
Scalptura. f. 1. das Ausgraben, Schnitzwerk. Plin. *la gravure.*
Scalpturatus, a, um. von gegrabener oder gestochener Arbeit. Plin. *enrichi de gravures, ciselé.*
Scalptum. n. 2. *et* Scalper, pri. m. 2. ein Grabstichel, Radirmesser, Kutif. *une fauciille, un rotissoir, tranchet.*
Scalpellus m. 2. die Flete, das Laßeisen. Cels. *la lancette, le scalpel.*
Scalpellum. n. 2. *Idem.*
Scalpratus, a, um. nach Art eines kleinen Messerchens. Col.
Scalpurire. 4. schaben, kratzen Plaut. *gratter.*
Scalpurigo. f. 3. Solin. das Jucken. *la demangeaison.*
Adscalpere. 3 bekratzen. Apul. *gratter.*
Circumscalpere. 3. umherbekratzen. Plin. *grater autour.*
Exscalpere 3. ausschneiden. Cato. *tailler.*
Inscalpere. 3. eingraben, einschneiden Lactant. *entailler, graver.*

SCAMBVS, a, um. krummbeinigt. Sueton. *qui a les jambes cambrées.*

†SCAMNVM. n. 2. Plin. die Bank *le marchepied.*
Scabellum. n. 2. der Fußtritt, Fußschemmel. *une escabelle.*
Scamnatus, a, um. bankweise gebauet Frontin.

*SCANDO, di, sum. 3. ich steige, (stieg, gestiegen) *je monte.*
Scansilis, e. das leicht zu steigen ist. Plin. *qu'on peut monter.*
Scansio. f. 3. das Steigen. Vitruu. *la montée.*
Scansorius, a, um. zum Steigen dienlich. Vitruu. *qui sert à monter.*
Scandula. f. 1. die Schindel *le bardeau.*
Scandularis, e. Adj. von Schindeln Apul. *de bardeaux.*
*Adscendo, (Ascendo) di, sum. 3. ich steige auf, fahre auf. (rem in rem) *je monte en haut.*
Adscensus. m. 4. *et* Adscensio. f. 3. die Auffahrt, das Aufsteigen. *la montée.*
Ascensor. m. 3. ein Aufsteiger. Auffahrer. Hier. *qui monte.*
Inascensus, a, um. unbestiegen. Plin. *ou l'on n'a point encore monté.*
Conscendere. 3. aufsteigen. (quid) *monter.*
Conscensio. f. 3. die Besteigung, Auffahrung. *l'embarquement.*
Descendere. 3. absteigen. (re, in, ad rem) *descendre, venir en bas.*
Descensus. m. 4. *et* Descensio. f. 3. Plin. die Niederfahrt. *la descente.*

Exſcendo. (Eſcendo) di, ſum, dere. 3. aus- aufſteigen. *débarquer, monter.*
Exſcenſus. m. 4. *et* Exſcenſio. f. 3. Liu. das Ausſteigen, (aus dem Schiff, die Landung). *le débarquement, la deſcente.*
Inſcendere, di, ſum. 3. hinaufſteigen, beſteigen. *monter ſur.*
Inſcenſus. m. 4. die Einfahrt, Einſteigung. Apul. *l'action de monter deſſus.*
Inſcenſio. f. 3. *Idem.* Plaut.
Superſcandere *et* Superſcendere. 3. Columel. drüber ſteigen. *monter ſur.*
Suprascandere. 3. Liu. drüber ſteigen. *monter deſſus ou par deſſus.*
Tranſcendere, di, ſum. 3. hinüberſteigen. (rem, a re, de re) *paſſer outre.*
Tranſcenſus. m. 4. die Erſteigung. Amm. *l'eſcalade.*

SCĂPVLA. f. 1. das Schulterblatt, (Pl. Blätter) *l'épaule.*
Interſcapilium. n. 2. die Grube, zwiſchen den beyden Schultern. Apul. *entre-deux des epaules.*

SCAPVS. m. 2. der Stiel, Halm, Stengel: die Säule: (Papyri) das Buch Papier: eine Rolle, darauf das Garn geſpuhlet wird. *la tige, tronc montant: la colomne: main de papier: verge de la chaîne d'un tiſſerand.*

†SCĂTEO, ui. ſine Sup. 2. ich quelle, (du quillſt, er quillt, quall oder quoll, gequellen, (re) voll ſeyn. *je ſourds, ſuis rempli.*
Scatĕre. 3. quellen, übergehen. Lucret. *ſourdre, abonder.*
Scatĕbra. f. 1. eine Quelle. Plin. *une ſource d'eau.*
Scaturio. 4. ich quelle. *je ſourds.*
Scaturīgo, inis. f. 3. die Quelle, der Urſprung. Liu. *la ſource.*
Scaturiginoſus, a, um. voll Quellen. Col. *rempli de ſources.*
Praeſcatere. 2. hervorquellen, überlaufen. Gell. *être rempli.*

†SCĔLVS, ſceléris. n. 3. die Uebelthat, große Sünde. *un grand crime.*
Sceleſtus, Scelĕroſus, *et* Sceleratus, a, um. laſterhaft, ſchändlich, *ſcelerat.*
Sceleſte *et* Scelerate. Adv. böslich, ſchändlich. *en ſcelerat.*
Scelero. m. 3. ein Schalk. *un ſcelerat.*
Scelerare, *et* Conſcelerare. Liu. verunreinigen, entheiligen, beflecken. (quid re) *ſouiller, profaner, polluer.*

†SCĒNA. f. 1. das Zelt, (Pl. er) der Schauplatz. *la ſcene, le theatre.*
Scenālis, e. Adj. Lucret. *et*
Scenarius, a, um. Amm. zur Schaubühne gehörig. *de theatre.*
Scenaticus, a, um. *et* Scenatilis, e. Adj. Varro ap. Non. *Idem.*
Scenĭcus, a, um. Comödien- *de theatre.* Subſt. der Comodiant. *le comédien.*
Scenice. Adv. comödiantiſch. Quinctil. *en comediens.*
Obſcenus, a, um. unkeuſch, unehrbar. *obſcène, vilain.*
Obſcene. Adv. unkeuſch *obſcenement.*
Obſcenitas. f. 3. die Schändlichkeit, Unflätherey. *l'obſcenité, ſaleté.*
Subobſcenus, a, um. etwas grob, unflätig. *un peu ſale.*
Poſtſcenia, orum. n. 2. Pl. der Ort hinter dem Schauplatz. Lucr. *derriere du theatre.*

SCHŎLA. f. 1. die Schule, (Pl. en) *l'école.*
Scholaris, e. Adj. zur Schule gehörig. Hieron. *d'ecole.*
Scholaſticus. Adj. Schul- *d'ecole.* Subſt. der Schüler. *l'écolier.*
Scholium. n. 2. die Anmerkung, Erklärung. *l'annotation, explication.*
Scholĭcus, a, um. zu Schulſachen gehörig. Gell. *qui concerne les exercices de l'ecole.*
Anteſcholanus. m. 2. ein Schulaufſeher. Petron. *le repetiteur.*

SCĪLĬCET. Adv. freylich, nämlich. *oui-da, juſtement.*

*SCINDO, ſcidi, ſciſſum. 3. ich ſchneide, (ſchnitt, geſchnitten) haue, (hieb, gehauen) reiße, (riß, geriſſen) *je coupe, tranche, déchire.*
Sciſſim. Adv. geſpalten. Prudent. *en fente.*
Sciſſio. f. 3. der Riß, Schnitt. Macrob. *la diviſion, fente.*
Sciſſura. f. 1. *Idem.* Plin.
Sciſſor. m. 3. ein Vorſchneider. Petron. *le tranchant.*
Sciſſilis, e. Adj. das ſich ſchneiden läßt. Celſ. *qui ſe fend aiſement.*
Abſcindo, abſcĭdi, ſciſſum. 3. ich ſchneide ab. (quid re) *je retranche.*
Abſciſſio. f. 3. der Abſchnitt. Auct. ad Herenn. *la preciſion.*
Abſciſſe. Adv. kürzlich. Dig. *preciſement.*
Circumſcindere. 3. rings umher abſchneiden. Liu. *couper autour.*
Conſcindo, idi, iſſum. 3. ich zerreiße, zerſchneide. *je dechire, mets en pieces.*
Conſciſſio. f. 3. die Zerreißung. Auguſt. *la diviſion.*
Conſciſſura. f. 1. der Spalt, Riß. Plin. *la fente, entaille.*
Diſcindo. 3. ich zerreiße in Stucken. *je dechire en pieces.*
Diſciſſio. f. 3. die Zertrennung. Auguſt. *la diviſion.*
Diſcidium. n. 2. die Trennung. *la diviſion.*
Indiſciſſus, a, um. unzerſchnitten, unzertrennt. Hieron. *qui n'eſt pas dechiré.*
Exſcindo. 3. ich ſchneide aus, rotte aus. (rem) *je coupe.*
Exſcidium *et* Excidium. n. 2. Liu. die Austilgung, Zerſtörung. *la deſtruction.*
Interſcindere. 3. mitten entzwey ſchneiden. *trancher en deux, rompre.*
Perſcindere. 3. mitten hindurch ſchneiden. Liu. *couper entierement.*
Praeſcindere. 3. beſchneiden. Virrun. *retrancher.*
Proſcindere. 3. umreißen, umpflügen. Varro. *labourer.*
Proſciſſio. f. 3. das Brachen. Colum. *le defrichement.*
Reſcindere. 3. abreißen, aufheben. *rogner, ceſſer.*
Reſciſſio. f. 3. die Aufhebung, Umſtoßung. Tert. *la reſciſion.*
Reſciſſorius, a, um. aufhebend. Dig. *reſciſſoire.*
Tranſcindere. 3. durchſchneiden. Plaut. *couper entierement.*

SCINDVLA, *ſ.* SCANDVLA, *vid. in* SCANDO.

†SCINTILLA. f. 1. der Funke, (Pl. en) *l'etincelle.*
Scintillula. f. 1. Dim. ein Fünkchen.
Scintillo. 1. ich funkele. Plin. *j'étincele.*
Scintillatio. f. 3. das Blinken. Plin. *l'etincellement.*

*SCIO, ſcīui, ſcītum. 3. ich weiß, (du weißt, er weiß, wiſſe du, wußte, gewußt, wiſſen) *je ſais.* ex quo. erfahren. *apprendre.*
Sciens, tis. o. 3. wiſſend, wiſſentlich. *qui ſait, ſciemment.*
Sciolus. m. 2. naſenweis. *ſuffiſant.*
†Scientia. f. 1. die Wiſſenſchaft. *la ſcience.*
Scientiola. f. 1. ein wenig Wiſſenſchaft. Arnob. *peu de ſavoir.*
Scienter *et* Scite. Adv. künſtlich, fein. *ſavament, joliment.*
Scitus, a, um. fein, zierlich *gentil, joli.*
Scitulus, a, um. Dim. niedlich, hübſch. Plaut. *joli, gentil.*
Scitule. Adv. artig, künſtlich. Apul. *poliment, artificiellement.*
Scibilis, e. Adj. kundbar, wiſſenſchaftlich. Tert. *qu'on peut ſavoir.*
Adſcire. 4. beyfügen. Col. *ajouter.*
Adſcitus, a, um. angenommen, angewöhnt. *reçu, ajouté.*
Adſcitus. m. 4. die Annehmung. *l'admiſſion.*
Conſcio, ire. 3. mitwiſſen, ſich bewußt ſeyn. *ſe ſentir coupable.*
Conſcius, a, um. bewußt. (ſibi rei) *qui ſait bien la choſe.*
*Conſcientia. f. 1. das Mitwiſſen, Gewiſſen. *la conſcience.*
Conſcītus, a, um. zugezogen. Liu. *de ſoi même.*
Inſcius, a, um. *et* Inſciens, tis. o. 3. unwiſſend. *imprudent.*
Inſcienter. Adv. *et*
Inſcie. Adv. unwiſſender weiſe. Apul. *en ignorant.*
Inſcitus, a, um. unerfahren, ungeſchickt. *impoli, ignorant.*
Inſcite. Adv. unweislich, närriſch. Quinct. *en ignorant, ſottement.*
Inſcientia *et* Inſcītia. f. 1. die Unwiſſenheit, der Unverſtand. *l'ignorance, incapacite.*
Neſcius, a, um. unwiſſend. *qui ne ſait.*
Neſciens. o. 3. unwiſſend Tert. *ignorant.*
Neſcienter. Adv. unwiſſender weiſe. Aug. *à l'inſçu.*
*Neſcio. 4. ich weis nicht. (quem) *j'ignore.*
Neſcientia. f. 1. die Unwiſſenheit. Claud. Mamert. *l'ignorance.*
Neſcītus, a, um. unbekannt. Sidon. *inconnu.*
Perſciens. o. 3. ſehr gelehrt. Lamprid. *très-ſavant.*
Perſcienter. Adv. ſehr weislich, kluglich, erfahren. *très-ſavamment.*
Perſcītus, a, um. ſehr artig. *fort joli.*
Praeſcio. 4. ich weis vorher. Ter. *je ſais auparavant.*
Praeſcientia. f. 1. das Vorherwiſſen. Tert. *la préſcience.*
Praeſciens, a, um. vorherwiſſend. Virg. *qui ſait l'avenir.*
Impraeſcientia. f. 1. das Nichtvorherwiſſen. Tert.
Reſcire. 4. erfahren. Liu. *apprendre, decouvrir.*
Sciſco, iui, itum. 3. wiſſen wollen: ordnen. *chercher: ordonner.*
Scitum. n. 2. der Schluß, die Lehre, das Geſetz. *une choſe dite avec eſprit, l'ordonnance, declaration.*
Sciſcitor *et* Scitor. Dep. 1. Virg. ich forſche, frage. (rem, ex quo) *je demande.*
Scitatio. f. 3. die Forſchung, Nachfrage. *l'enquete.*
Scitator. m. 3. ein Kundſchafter, Forſcher. Ammian.
Scitare. 1. wiſſen. Amm. *ſavoir.*
Scitamentum. n. 2. ein artiges Gemächt, ein Kunſtſtück; Leckerbißchen. Plaut.
Sciſcitatio. f. 3. die Nachforſchung. Petron. *l'enquete.*
Sciſcitator. m. 3. Amm. der Nachforſcher. *qui s'informe.*
Adſciſco, iui, itum, iſcere. 3. annehmen, anmaßen. (ſibi rem) *admettre, s'attribuer.*
Conſciſcere. 3. beſchließen, anthun ſich entleiben. *réſoudre, commettre ſe tuer.*
Deſciſcere. 3. abfallen, abtreten. (a quo ad rem) *ſe départir, ſe revolter.*
Praeſciſcere. 3. vorher erkundigen. Liu. *ſavoir par avance.*
Praeſcitum. n. 2. die Vorbedeutung. Plin. *la connoiſſance de l'avenir.*
Reſciſcere. 3. erfahren, darhinter kommen. (rem) Nep. *découvrir.*

*SCĪPIO, ōnis. m. 3. der Stab. Colum. *le baton.*

SCIRPVS. m. 2. die Binſe. *le jonc.*
Scirpeus, a, um. von Binſen geflochten. *de jonc.*
Scirpea. f. 1. der Korb, die Flechte. Cato. *le panier de jonc, la vanette.*
Scirpula. f. 1. Dim. Art eines Weinſtocks. Plin.
Scirpiculus. m. 2. Dim. kleiner Binſen. Varr. *le petit jonc.*
Scirpicula. f. 1. das Rebenmeſſer. Cato. *la petite faucille.*
Scirpiculum. n. 2. ein Binſenkörbchen. Columel. *un petit panier de jonc.*

SCOBS, öbis. c. 3. der Feilſtaub, die Sägeſpäne. Plin. *la limaille, ſcieure.*
Scobīna. f. 1. die Feile. Plin. *la lime.*
Deſcobinare. 1. abfeilen. Varro. *limer, erailler.*

†SCŌPAE. f. 1. Pl. der Beſen. *le balai.*
Scopula. f. 1. eine Kehrbürſte. Colum. *la broſſe.*
Scopium. n. 2. der Stiel. Cato. *la raffle.*
Scopio. m. 3. Weinbeerenſtielchen. Col.
Scoparius. m. 2. der Hausknecht, Kehrmann. Dig. *le balaïeur.*

SCŎPVS. m. 2. das Ziel, der Zweck, Vorſatz. σκοπός. *le but, fin qu'on ſe propoſe.*
Scopŭlus. m. 2. die Klippe, der Fels, (Pl. en) *la roche, le rocher.*
Scopuloſus, a, um. voller Klippen. *plein d'ecueils.*

SCORTVM. n. 2. die Hure, (Pl. en) *la paillarde.*
Scortillum. n. 2. Dim. ein Hürchen. Catull. *une fille de joye.*
Scorteus, a, um. ledern. Varro. *de cuir.*
Scortea. f. 1. eine lederne Decke. Martial. *un manteau, ou caſaque de cuir.*
Scortari. 1. Dep. huren, Hurerey treiben. Ter. *paillarder, garçailler.*
Scortator, ōris. m. 3. der Hurer. *le paillard.*
Scortatus. m. 4. die Hurerey. Apul. *la paillardiſe.*
Conſcortari. 1. Dep. mithuren. *paillarder avec.*
Conſcortator. m. 3. ein Mithurer. Auguſt.

SCREO. 1. ich reuſpere mich. *je crache.*
Screatus. m. 4. das Reuſpern. Ter. *le crachement.*
Screator. m. 3. der ſtets auswirft. Plaut. *le cracheur.*
Conſcreare. 1. beſpeyen, voll Speichel machen. Plaut. *cracher ſur une choſe.*
Exſcreare. 1. herauswachſen, austreuſpern. Celſ. *cracher.*
Exſcreatio. f. 3. das Ausreuſpern, Blutſpeyen. Plin. *le crachement de ſang.*
Exſcreabilis, e. Adj. leicht auszuſpeyen. Plin. *qu'on peut cracher.*

SCRIBLĪTA. f. 1. ein Gebackenes. *une patiſſerie.*

*SCRĪBO, ſcripſi, ſcriptum. 3. ich ſchreibe, (ſchrieb, geſchrieben) zeichne auf. *j'écris.*
Scrība. m. 1. der Schreiber. *l'écrivain.*
Scriptor. m. 3. der Schreiber (eines Buches). *l'auteur.*
Scriptorius, a, um. zum Schreiben gehörig. Celſ. *propre à ecrire.*
†Scriptūra. f. 1. die Schrift. *l'écriture.*
Scriptum. n. 2. *Idem.*
Scripturarius, a, um. davon ein Weidezins gegeben wird, was zum Gemeinſchreiber gehöret. Lucil. ap. Non.
Scripturire. 4. Luſt haben zu ſchreiben. Sidon. *aimer à ecrire.*

Scripta-

Scriptare. 1. Frequ. oft und viel schreiben. Hor. *ne faire qu'ecrire.*
Scriptitare. 1. Frequ. *Idem.*
Scriptio. f. 3. das Schreiben. *la composition.*
Scriptiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Schrift. Saluian.
Scriptilis, e. Adi. was sich schreiben läßt. Amm. *qu'on peut ecrire.*
Adscribo, psi, ptum, bere. 3. zuschreiben, hinzuschreiben. (cui rem, ad rem) *attribuer, imputer.*
Adscripticius, a, um. zugeschrieben. *attribué, adjoint.*
Adscriptivus, a, um. zugeschrieben, eingeschrieben. Varr. *attribué, adjoint.*
Adscriptio. f. 3. der Zusatz in der Schrift. *l'addition faite à un ecrit.*
Adscriptor. m. 3. ein Beystand, der mit unterschreibt. *qui aide et favorise quelcun.*
Conscribere. 3. beschreiben, zusammenfordern, werben. *dessiner, enrôler.*
Conscriptio. f. 3. die Aufzeichnung. *l'enregistrement.*
Conscriptor. m. 3. ein Schriftverfasser, Schriftsteller. Quinctil. *l'ecrivain.*
Conscribillare. 1. zusammenschmieren, schmattern. Varro ap. Non. *griffonner, paperasser.*
Circumscribere. 3. umherschreiben, betriegen. *écrire autour, tromper.*
Circumscriptor, öris. m. 3 ein Betrieger. *un fripon.*
Circumscriptio. f. 3. die Umschreibung, Einschränkung. *les bornes, la limitation.*
Incircumscriptus, a, um. uneingeschränkt. Prudent. *qui n'a point de bornes.*
Contrascribere. 3. Gegenrechnung führen. Apul. *avoir le contrôle.*
Contrascriptum. n. 2. die Gegenrechnung, Gegenschrift. *le controle, la replique.*
Describo. 3. ich schreibe ab, beschreibe, theile ab. *je decris, départs.*
Descriptio, önis. f. 3. die Beschreibung, Abtheilung. *la description.*
Descripte. Adu. ordentlich. *avec ordre.*
Descriptiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Beschreibung. Sen. *une petite description.*
Descriptor. m. 3 ein Beschreiber. Lactant. *qui decrit.*
Indescriptus, a, um. unbeschrieben. Sidon. *qui n'eſt pas decrit.*
Exscribere. 3. ausschreiben. *transcrire.*
Exscriptor. m. 3. ein Ausschreiber. *un plagiaire.*
Inscribo. 3. ich schreibe ein, uralire. *j'ecris dans, donne un titre.*
Inscriptus, a, um. nicht eingeschrieben. Varr. *qui n'eſt point écrit.*
Inscriptio, nis. f. 3. der Titel, die Ueberschrift. *l'inscription.*
Inscriptum. n. 2. die Ueberschrift. Gell. *l'inscription.*
Inscriptura. f. 1. *Idem.* Tert.
Interscribere. 3. dazwischen schreiben. Plin. *ecrire entre deux.*
Perscribere. 3. niederschreiben: durch Wechsel zahlen. *mettre par ecrit, ordonner de l'argent à quelqu'un.*
Perscriptio. f. 3. die Abfassung. *l'enregistrement.*
Perscriptor. m. 3. ein Notarius, Buchhalter. *le notaire, greffier.*
Perscriptura. f. 1. die Vorschreibung, der Aufsatz. Vlpian. *le projet, minute.*
Postscribere. 3. drunter schreiben. Tac. *ecrire après, mettre dessous.*
*Praescribere. 3. vorschreiben, gebieten *prescrire, ordonner.*
Praescriptus. m. 4. die Vorschrift. Tert. *la regle, l'ordre.*
Praescriptio. f. 3. die Vorschrift. *l'ordre, regle.*
Praescriptive. Adu. vorgeschriebener maßen. *de la maniere prescrite.*
Proscribere. 3. zum Verkaufe anschlagen: in die Acht erklären. *mettre en vente: proscrire.*
Proscriptio. f. 3. der Anschlag, die Acht. *l'ecriteau, la proscription.*
Proscripturire. 4. zur Achtserklärung Lust haben. *mediter une proscription.*
Rescribere, psi, ptum. 3. wieder schreiben, schriftlich antworten. (ad rem, rei, cui) *l'ecrire, faire reponse.*
Rescriptum. n. 2. ein Reskript, Herrenbefehl. Vlp. *un rescrit, lettres du prince.*
Rescriptio. f. 3. *Idem.* Dig.
Subscribere, pli, ptum. 3. unterschreiben, verzeichnen. (rem, in rem) *souscrire, marquer.*
Subscriptio. f. 3. die Unterzeichnung, Unterschrift. Quinctil. *la souscription.*
Subscriptor. m. 3. ein Mitkläger. *qui assiste l'accusateur contre l'accusé.*
Superscribere. 3. drüber schreiben. *ecrire dessus.*
Suprascribere. 3. oben beschreiben. *ecrire ci devant.*
Transscribere, psi, ptum. 3. abschreiben, ausschreiben. (rem) *copier, transcrire.*
Transscriptio. f. 3. die Abschreibung, Veräußerung Quinctil. *la cession, alienation.*

*SCRĪNIVM. n. 2. der Schrank, Bücherschrank, die Registratur. *une armoire.*

*SCROBS, öbis. c. 3. die Grube. Col. *la fosse.*
Scrobiculus. m. 2. Dim. ein Grübchen. Col.
Descröbare. 1. ausfüllen. Tert. *remplir, combler.*

SCRŌFA. f. 1. die Saumutter. Varr. *la truye.*
Scrofula. f. 1. Dim. Celf.

SCRŪPVS. m. 2. der kleine Stein. *la petite pierre.*
Scrupolus *et* Scrupeus, a, um. Luer. Virg. steinigt. *raboteux.*
Scrupēdus, a, um. lätschfüßig, der da geht, als eb er auf lauter spitzen Steinen gienge. Varro.
Scrūpūlus. m. 2. der Zweifel, Kümmerniß *le scrupule.*
Scrupularis, e. Adi. der einen Scrupel austragt. Plin. *qui poſe un scrupule.*
Scrupulatim. Adu. bey Scrupeln. Plin. *par grains.*
Scrūpūlosus, a, um. der es gar zu genau suchet. *scrupuleux.*
Scrupulositas. f. 3. die allzugenaue Sorgfaltigkeit. Colum. *l'exactitude scrupuleuſe.*

SCRŪTA. n. 2. Pl. allerley alte Waare. Lucil. ap. Gell. *vieilles choſes de toute ſorte.*
Scrutarius. m. 2. ein Trödeler. Lucil. ap. Gell. *un fripier.*

*SCRŪTOR. Dep. 1. ich forsche, untersuche. (quid quem) *je recherche, examine.*
Scrutatio, önis. f. 3. Sen. *et* Scrutinium. n. 2. Apul. die Erforschung. *la recherche.*
Scrutator. m. 3. ein Erforscher. Suet. *l'examinateur.*
Inscrutari 1. Dep. nachforschen. Macrob. *rechercher curieuſement.*
Inscrutabilis, e. Adi. unerforschlich. Aug. *inscrutable.*
Perscrūtari. 1. Dep. fleißig nachforschen, durchsuchen. *fouiller exactement, examiner à fond.*
Perscrutatio. f. 3. die Erforschung, Erkundigung. Sen. *la recherche exacte.*
Perscrutator. m. 3. ein Kundschafter, Ausserscher. Capitol. *l'eſpion, l'emiſſaire.*

*SCVLPO, psi, ptum. 3. ich schnitze, grabe aus. *je taille, grave.*
Sculptor, öris m. 3. der Bildhauer. *le ſculpteur.*
Sculptūra. f. 1. das Schnitzen, Ausgraben. *la ſculpture, ciſelure.*
Sculpturatus, a, um. ausgeschnitt Fortun. *ſculpé, gravé.*
Sculptilis, e. geschnitzet, Schnitzwerk *gravé, taille en boſſe.*
Desculpere. 3. aushauen. Tert. *ſculper.*
Disculptus, a, um. zerhackt, ausgehackt. Tert. *ſculpé, gravé.*
Exsculpo, psi, ptum, pere. 3. aushauen, ausgraben. *ciſeler, entailler.*
Insculpere. 3. einhauen, eingraben *graver deſſus, imprimer dans.*
Resculpere. 3. wieder herstellen. Prudent. *retablir.*

SCVLPONEA. f. 1. ein Filzschuh, Bauerstiefel. Cato. *un ſabot, ſoulers groſſiers.*
Sculponeatus, a, um. gestiefelt. Varr. ap Non. *botté.*

*SCVRRA. m. 1. der Spotter, Possenreißer *le bouffon.*
Scurrula. m. 1. Dim. der Spottvogel. Apul. *le railleur.*
Scurrilis, e. leichtfertig, bübisch, spöttisch. *de bouffon.*
Scurriliter. Adu. narrenhaft. *en bouffon.*
Scurrilitas. f. 3. die Narrentheidung. Auct. Dial. de Orat. *la bouffonnerie.*
Scurrari. Dep. 1. possenreißen, ein Narr seyn. Hor. *bouffonner.*
Triscurrium. n. 2. ein Narrenspiel. Iuvenal. *bouffoneries.*

SCŪTICA. f. 1. die Peitsche, Karbatsche. Hor. *le fouet de cuir, la chambriere.*

SCVTRA. f. 1. ein Becken, Kessel. Cato. *une ſorte de vaſe de cuivre.*
Scutriscum. n. 2. Dim. eine gewisse Art von Gefaßen. Cato.
Scutula. f. 1. eine Schaale, Schüssel Martial. *l'ecuelle, le petit plat.*
Scutella. f. 1. Dim. ein Schälchen *l'ecuelle.*
Scutulatus, a, um. gequittert, wie ein Netz, lochericht. Iuvenal. *tiſſu à mailles, qui eſt à rezeau.*

†SCŪTVM. n. 2. der Schild. *le bouclier long.*
Scutulum. n. 2. Dim. ein Schildchen. *un petit bouclier.*
Scūtale. n. 3. das Leder an der Schleuder. Liu. *le panier ou fond de la fronde.*
Scutarius, a, um. Veget. *et*
Scutator. m. 3. ein Schildträger Veget. *qui porte un ecu.*
Scutatus, a, um. der einen Schild hat. *qui porte un bouclier long.*
Scutigerulus. m. 2. der Waffenträger Plaut. *l'ecuier*

*SĔCO, secui, sectum. 1. ich schneide, haue, entscheide, (entschied, entschieden) *je coupe, fends, accorde.*
Sectio, nis. f. 3. der Schnitt, die Theilung. *la coupure, inciſion.*
Sectura. f. 1. der Schnitt, das Schneiden. Caes. *la coupure, l'action de couper.*
Sectilis, e. Adi. *et* Sectivus, a, um. Plin. das sich zertheilen oder spalten läßt. *qu'on peut couper.*
Sector. m. 3. ein Beutelschneider. *un coupeur de bourſes.*
Sectrix. f. 3. die etwas einzeln kaufet. Plin.
Secābilis, e. Adi. gut zu schneiden. Lactant. *qui ſe coupe, fend aiſément.*
Secale. n. 3. schwarzer Rocken. Plin. *le ſeigle.*
Secamentum. n. 2. der Span Plin. *le copeau.*
Segmen, inis. n. 3. *et* Segmentum. n. 2. der Abschnitt. *la ſection.*
Segmentatus, a, um. bordirt. verbrämirt. *brodé, galonné.*
Circumsecare. 1. umherbeschneiden, behacken. *couper, rogner tout autour.*
Consĕco, ui, ectum. 1. ich zerschneide. *je mets en pieces.*
Consectio. 3. die Zerschneidung. *la taille.*
Dēsecare, secui, sectum. 1. ab- *et* Dissecare. 1. Plin. zerschneiden. (quid re) *decouper.*
Desectio. f. 3. die Abschneidung. Col. *l'action de couper.*
Dissectio *et* Dissecatio. f. 3. Celf. die Zerschneidung, Zergliederung. *la diſſection.*
Dissecator. m. 3. ein Zergliederer, Zerschneider Celf. *l'anatomiſte.*
Exsecare. 1. aus- Insecare. 1. ein- *et* Persecare. 1. durchschneiden. *couper, tailler tout à fait.*
Exsectio. f. 3. die Ausschneidung *le retranchement.*
Exsector. m. 3. der Ausschneider, Abschneider. Apul. *qui coupe, tranche.*
Insectio. f. 3. der Einschnitt, die Zerschneidung. Gell. *la ſection, diviſion.*
Insectura. f. 1. der Schnitt, die Spalte. Sen. *l'incision.*
Insecabilis, e. Adi. untheilbar Quinct. *indiviſible.*
Intersecare. 1. mitten voneinander theilen. Auct. ad Herenn. *entre couper.*
Intersectio. f. 3. der Durchschnitt. Vitruv. *l'interſection.*
Intersecivus *et* Intercisivus, a, um. Frontin. von einanderscheidend. *qui ſepare en deux.*
Praesĕco, Rĕseco, ui, ctum, are. 1. verschneiden, abkürzen. *couper par le bout, retrancher.*
Praesĕca. f. 1. der Kohl. Varro. *le chou.*
Praesegmen. n. 2. der Abschnitt, Span. Plaut. *la rognure.*
Prosecare. 1. zertheilen, zerschneiden. Liu. *ſeparer en deux.*
Prosecta. n. 2. Pl. das Opfereingeweide. Ouid. *une partie des entrailles.*
Prosectus. m. 4. der Durchschnitt. Apul. *l'action de couper.*
Prosector. m. 3 der Vorschneider, Zerleger. Tert. *le tranchant.*
Resectio. f. 3. die Abschneidung. Colum. *l'action de couper.*
Resegmen. n. 3. der Abschnitt Plin. *la rognure.*
Resex, icis. m. 3. ein Rebschoß. Col. *le maitre brin.*
Irresectus, a, um. unzerschnitten. Hor. *qui n'a pas été coupé.*
Subseco. 1. ich schneide von unten ab. *je coupe par deſſous.*
Subsecivus, a, um was abgeht, neben her geschieht. *ce qui reſte, ſuperflu.*
Subtersecare. 1. entzwey schneiden. *couper par deſſous.*

†SĔCVLVM. *ſ.* SAECVLVM. n. 2. das Geschlecht, die Welt, Mode, Zeit von hundert Jahren. *le ſiecle.*
Saecularis, e. hundertjährig. Plin. *ſeculaire.*
Trisaechisenex. dreyhundertjährig. Naeu. ap. Gell.

†SĔCŪRIS, is. f. 3. das Beil, die Art. *la hache, la coignée.*
Securicula. f. 1 Dim. ein kleines Beil; eine Holzklammer. Plin. *une petite hache; une queuë d'aronde.*
Securiclatus, a, um beklammert. Vitruv. *aſſemblé en queuë d'aronde.*
Securifer *et* Securiger, a, um. der eine Art tragt. Ouid. *qui porte une hache.*

†SĔCVS. Comp. anders. *autrement.*
Secius. Adu. *Idem.*
Sĕquior, us. Comp. anders, geringer. Apul. *autrement, moindre.*
*Secundus, a, um. der andere; glücklich. (a quo) *le second; avantageux.*
Secunde. Adu. glücklich. Cato ap. Gell. *heureusement.*
Secundum. Praep nach, hinter *après.*
Secundo. Adu. zum andern. *une seconde fois.*
Secundarius, a, um. der andern Ordnung, geringer. *du second ordre.*
Secundare. 1. beglücken, Glück geben. (cui rem) *favoriser, faire prosperer.*
Secundatus. m. 4. die zweyte Stelle. Tert. *le second rang.*
Obsecundare. 1. zu Willen seyn. *être complaisant, obéir.*
Obsecundanter. Adu. gehorsamlich. Non. *avec obeissance.*
Obsecundatio. f. 3. der Gehorsam. *l'obeissance.*
Obsecundator. m. 3. ein Bedienter. Cod. Theod. *un officier.*
SED. Coni. aber, sondern. *mais.*
*SĔDEO, sēdi, sessum. 2. ich sitze, (saß, gesessen) (in re, ad quid) *je suis assis.*
Sessio, ōnis. f. 3. das Sitzen. *l'action de s'asseoir.*
Sessiuncula. f. 1. Dim. ein kleiner Aufenthalt, eine Zusammenkunft.
Sessus. m. 4. der Sitz. Pollio ad Cic. *l'action d'être assis.*
Sessŏr, is. m. 3. der sitzet, reitet. Hor. *qui est assis.*
Sessorium. n. 2. Petron. *et* Sessĭbulum. n. 2. Apul. ein Tragstuhl. *une chaise à porteur.*
Sessilis, e. Adi. kurzründig. Plin.
Sessimonium. n. 2. ein Sitz, ein Tempel. Vitruu. *une salle de conseil, un temple.*
Sessitare. 1. Frequ. stets sitzen. *s'asseoir souvent.*
Sessitius, a, um. immer sitzend. Sidon. *qui est toûjours assis.*
Sessius, a, um. *Idem.* Tert.
Sēdes, is. f. 3. der Sitz, (Pl. e) *la demeure, habitation.*
Sedecula. f. 1. Dim. ein kleiner Sitz, Aufenthalt.
Sedile. n. 3. der Sitz. Virg. *le siege, banc.*
Sedimentum. n. 2. das Sinken oder Setzen der Last. Plin. *l'affaissement.*
Sedularium. n. 2. ein Postküssen. Paul. ICt. *un coussin.*
†Sella. f. 1. der Stuhl, Sessel. *la chaise, le siége de s'asseoir.*
Sellula. f. 1. Dim. ein Stühlchen. Tac. *une petite chaise.*
Sellarius, Plin. Sellularius, Liu. *et* Sedentarius, Col. der seine Handthierung sitzend verrichtet. *qui travaille assis.*
Sellariolus, a, um. *Idem.* Mart.
Arcisellium. n. 2.
Assellare. 1. zu Stuhle gehen. Veget. *aller à la selle.*
Bisellium. n. 2. ein Sitz auf zwo Personen. Varro. *un siege pour deux personnes.*
Consellae. f. 1. Pl. Gestühle. Lucil. ap. Non. *les bancs.*
Subsellium. n. 2. die Bank. *le banc.*
†Assideo, ēdi, essum, dere. 2. beysitzen. (cui) *être assis auprès.*
Assessio. f. 3. das Beysitzen. *l'action d'être assis auprès.*
Assessor, is. m. 3. ein Beysitzer. *un assesseur.*
Assessorius, a, um. zum Beysitzen gehörig. Vlp. *d'assesseur.*
*Assĭduus, a, um. stetswährend. *assidu.*
Assiduitas, ātis. f. 3. die Beständigkeit, der Fleiß. *l'assiduité.*
Considere. 3. niedersitzen (in loco) *s'asseoir.*
Consessus. m. 4. eine Versammlung. *une assemblée.*
Consessor. m. 3. der bey einem sitzt. *qui est assis auprès d'un autre.*
Circumsidere. 3. herumsitzen, belagern. (quem re) *assieger.*
Circumsessio. f. 3. die Belagerung, Umzingelung. *le blocus.*
Desidere. 2. müßig sitzen. *être oisif.*
Deses, ĭdis. o. 3. *et* Desĭdiosus, a, um. faul, müßig. *paresseux, oisif.*
Desidiose. Adu. träge. Luer. *paresseusement.*
Desidia. f. 1. die Faulheit. *la paresse.*
Desidies. f. 5. *Idem.* Luer.
Desiduo. Adu. langweilig. Varro ap. Fulgent. *en trainant.*
Indēses. o. 3. nicht faul Gell. *qui n'est pas paresseux.*
Dissidere, edi. 2. uneinig seyn. (ab et cum quo de re) *ne s'accorder pas.*
Dissidium. n. 2. die Uneinigkeit. *la dissention.*
Dissidentia. f. 1. *Idem.* Plin.
Insidere, edi, essum. 2. sich einsetzen. (in re, quid) *s'emparer.*
Insessor. m. 3. der etwas besetzt hält, ein Belagerer. Symmach.
Insidiae. f. 1 Pl. die Hinterlist, Nachstellung. *les embuches, embuscade.*
Insidior. Dep. 1. ich stelle hinterlistig nach. *je dresse des embuches.*
Insidiosus, a, um. tückisch. *ruse.*
Insidiose. Adu. hinterlistiger weise. *en fourbe.*
Insidiator, is. m. 3. ein Nachsteller, Räuber. *qui est en embuscade.*
Insidiatrix. f. 3. eine Nachstellerinn. Amm. *celle, qui est en embuscade.*
Superinsidere. 2. im Kopfe sitzen. Luer. *être fortement imprimé.*
Obsideo. 2. ich belagere. (quid re) *j'assiége.*
Obsessio. f. 3. die Belagerung. *le siege.*
Obsidiae. f. 1. Pl. *idem quod* Insidiae.
Obsidiari. 1. Dep. nachstellen. Col. *tendre des piéges.*
*Obsidio, ōnis. f. 3. *et* Obsidium. n. 2. die Belagerung, Nachstellung. *le siége.*
Obsidionalis, e. Adi. zur Belagerung gehörig. Liu. *de siége.*
Obsessor, is. m. 3. ein Laurer, Belägerer. *qui tient assiege.*
Obsĕs, ĭdis. c. 3. ein Geisel, Burge. *un otage.*
Obsidatus. m. 4. die Bürgschaft. Amm. *la garantie, caution.*
Persĕdere. 2. sitzen bleiben. Sen. *être toûjours assis.*
Possideo. 2. ich besitze. *je possede.*
Possessus. m. 4. der Besitz. Apul. *la possession.*
†Possessor, is. m. 3. ein Besitzer. *un possesseur.*
Possessrix. f. 3. die Besitzerinn. Afran ap. Non.
Possessorius, a, um. den Besitz betreffend. Dig. *qui concerne la possession.*
Possessivus, a, um. was man im Besitze hat. Quinct. *qu'on possede.*
Possessio, nis. f. 3. die Besitzung. *la possession.* Pl. Güter. *biens.*
Possessiuncula. f. 1. Dim. ein kleiner Besitz, kleine Güter. *les petits possessions, biens.*
Compossessor. m. 3. der Mitbesitzer. Tertull. *le coproprietaire.*
Praesidere, edi. 2. vorstehen, regieren. (rei) *tenir sa protection.*
†Praeses, ĭdis. m. 3. der Vorsteher. Regent. *le Président.*
Praesidium. n. 2. der Schutz, die Hülfe, Besatzung, der Posten. *la protection, le secours, la garnison, le fort.*
Praesidiarius, a, um. in- aus der Besatzung. *de garnison.*
Praesidatus. m. 4. das Schutzamt, die Schirmvogtey. Aur. Vict.
Praesidalis, e. Adi. was zum Vorsteher gehöret. Ammian. *de président.*
Praesidialis, e. Adi. *Idem.* Amm.
Prōsēda. f. 1. die Hure. Plaut. *la garce.*
Profesdanum. n. 2. Fehler des Viehes, da es sich nicht begehen kann. Plin.
Protosedere. 2. oben an sitzen. Tert. *avoir la main, le haut bout.*
Residere, edi. 2. niedersitzen bleiben. (in re) *s'asseoir, s'arreter.*
Rĕsēs, ĭdis. o. 3. faul, träge. Liu. *oisif, paresseux.*
Residuus, a, um. übrig hinterblieben. *restant, demeuré de reste.*
Subresidere. 2. stille sitzen. Tert. *faire une pause.*
Subsidere, ēdi, essum. 2. sich nieder- zu Grunde setzen, stille werden. *aller au fond, se calmer.*
Subsessor. m. 3. ein Auspasser, Auflaurer. Sen. *qui est en embuscade.*
Subsessa. f. 1. der Hinterhalt, die Kriegeslist. Veget. *l'embuscade.*
Subsidium. n. 2. die Hülfe, das Mittel, der Hinterhalt. *le secours, corps de reserve.*
Subsidiari. 1. Dep. zum Hinterhalte liegen. Hirt. *être en embuscade.*
Subsidiarius, a, um. zur Hülfe, zum Hinterhalte gehörig. Liu. *auxiliaire, subsidiaire.*
Subsidialis, e. Adi. Hülfs- Amm. *subsidiaire.*
Subsidiuus, a, um. das sich unten setzet. Grat. *qui va au fond.*
Supersĕdere. 2. beruhen lassen, überheben seyn. (rei e. Inf. *se passer.*
Supersessus, a, um. hindangesetzt. Apul. *passé sous silence.*
Supersidendus, a, um. was man überheben seyn kann. Auct. ad Her.
†Sido, sine Sup. 3. sinken, zu Grunde legen. *aller à fond, couler bas.*
Assīdo, Consīdo, Desīdo, Insīdo, *et* Subsīdo. 3. sich bey- nieder- drauf- hinunter setzen, sich legen, senken. *s'asseoir auprès, sur, s'enfoncer.*
Circumsīdere. 3. umhersitzen, belagern. Liu. *assieger.*
Obsidere. 3. sitzen und warten, umgeben, besetzen, belagern. Sallust. *être assis, assieger.*
Persidere. 3. sitzen bleiben. Luer. *être toûjours assis.*
Possidere. 3. besitzen. Luer. *posseder.*
Resīdere. 3. sich niedersetzen. *s'asseoir.*
Subsidentia. f. 1. Vitruu. (*dessus.*
Supersidere. 3. drauf sitzen, oben auf etwas sitzen. Mart. Cap. *s'asseoir*
Consubsidere. 3. was sich mit zu Grunde setzet. Minuc. Fel.
†SĔDITIO, ōnis. f. 3. der Aufruhr, (Pl. en) der Aufstand, (Pl. ände) *la sedition.*
Seditiosus, a, um. aufrührisch. *seditieux.*
Seditiose. Adu. aufrührischer weise. *seditieusement.*
Seditiositas. f. 3. die Neigung zum Aufruhre. Flor. *l'inclination à la sedition.*
*SĔDO. 1. ich stille, besänftige, begütige. *j'appaise, calme.*
Sedatus, a, um. still, sittsam, begutigt. *apparse, tranquillisé.*
Sedate. Adu. sachte, stille.
Sedatio, ōnis. f. 3. die Befriedigung, Stillung. *l'action de calmer l'esprit.*
Sedamen. n. 3. die Stillung, Beruhigung. Sen. *l'action de calmer.*
Sedator. m. 3. der etwas stillet, beruhiget. Arnob. *qui calme.*
Consĕdare. 1. zu Frieden stellen. Cato. *calmer.*
Insedatus, a, um. ungestillt, unruhig. *turbulent.*
Insedabiliter. Adu. unaufhörlich. Luer. *sans cesse.*
Resĕdare. 1. lagern, wieder stillen. Plin. *appaiser, calmer.*
†SĔDŬLUS, a, um. fleißig, emsig. *soigneux, diligent.*
Sedulo. Adu. Ter. *et*
Sedule. Adu. treulich, mit Fleiß. Col. *soigneusement, fidellement.*
Sedulitas, ātis. f. 3. der Fleiß, die Emsigkeit. *l'assiduite, diligence.*
SEDUM. n. 2. Hauswurz. Plin. *joubarbe.*
SĔGES, segĕtis. f. 3. die Saat, Feldfrucht. *toutes sortes de bled sur pied.*
Segestre. n. 3. die Decke, Schürze. Varro. *la serpilliere, toile à emballer.*
†SEGNIS, e. faul, träge. *paresseux, tardif.*
Segniter. Adu. (ad rem) nachlaßiger weise. *negligemment.*
Segnitia. f. 1. *et* Segnities. f. 5. die Faulheit. *la lenteur, paresse.*
Segnitas. f. 3. die Faulheit. Acc. ap. Non. *la lenteur.*
Segnipes. o. 3. langsam auf den Füßen. Iuuen. *qui marche lentement.*
Persegnis, e. Adi. sehr träge, faul. Liu. *fort negligent, fort paresseux.*
*SĔMEL. Adu. einmal. *une fois.*
†SĔMEN, ĭnis. n. 3. der Saamen, Ursprung. *la semence, origine.*
Seminium. n. 2. der Saamen. Varr. *la semence.*
Sementis, is. f. 3. das Säen, die Saatzeit. *la semaille, action de semer.*
Sementicus, a, um. das man säet. Plin. *bon à semer.*
Sementinus, *f.* Sementiuus, a, um. das man sact. *propre à semer.*
Sementare. 1. Saamen tragen Plin. *porter la graine.*
Sementatio. f. 3. die Saat. Tert. *l'action de semer, semaille.*
*Semino. 1. ich säe, streue Saamen Col. *je seme, ensemence.*
Seminatio. f. 3. die Besaamung Varro. *l'action de semer.*
Seminator. m. 3. der Säemann *le semeur.*
Seminalis, e. zum Saen dienlich. *propre a être semé.*
Seminarium. n. 2. der Pflanzgarten, die Baumschule. *la pepiniere, seminaire.*
Sementifer, a, um. das Saamen trägt. Virg. *qui porte de la semence.*
Conseminalis, e. Adi. Colum. *et* Consemineus, a, um. Col. das mit verschiedener Art besäet ist.
Disseminare. 1. ausstreuen ausbreiten. *semer çà et là, publier.*
Dissemination. f. 2. die Aussäung, Ausstreuung. Tertull. *l'action de semer un bruit.*
Inseminare. 1. einsäen, einpflanzen. Gell. *ensemencer.*
Interseminatus, a, um. darzwischen gesäet. Apul. *semé entre deux.*
Praeseminare. 1. vorher pflanzen. Amm. *semer auparavant.*
Praeseminatio. f. 3. die Empfangniß Vitruu. *la premiere semaille.*
Proseminare. 1. fortsäen, fortpflanzen. *semer çà et là.*
Reseminare. 1. wieder besaamen. Ouid. *semer de nouveau.*
Superseminare. 1. drunter säen. Hieron. *semer par dessus.*
Superseminator. m. 3. der dazu säet. Tert. *qui seme par dessus.*
SEMIS *et* SĔMI. (in Compos.) halb. v. g. *demi.*
Semidoctus, a, um. halbgelehrt. *demi savant.*
Semicirculus. m. 2. ein halber Zirkel. *un demi cercle.*

Semihora. f. 1. eine halbe Stunde. *une demi-heure.*
Octosemis. neunthalb *huit et demi.*
*SĒMITA. f. 1. der Fußsteig, (Pl e) Pfad, (veraltet). *le sentier.*
Semitarius, a, um. was an den Wegen ist. Catull.
Semitare. 1. Wege machen Plin. *diviser par sentiers.*
SEMO. m. 3. ein Gott von geringer Art. Ouid.
†SEMPER. Adu. allezeit, immerdar. *toujours, à jamais.*
Semperflorens. o. 3. stetsgrunend. Ouid. *toujours verdoiant.*
Semperiuuenis. m. 3. stets jung. Prudent. *toujours jeune.*
Semperlenitas. f. 3. die stete Lindigkeit. Ter. *la douceur perpetuelle.*
Sempermustum. n. 2. der Wein, der stets süße ist. Plin. *vin, qui est toujours doux.*
Semperparens. c. 3. die stete Mutter. Ouid. *qui est toujours mere.*
Semperrestitutio. f. 3. die stete Wiederbringung. Arnob. *l'action de ramener toujours.*
Semperuiuus, a, um. immerlebend. Prudent. *qui vit toujours.*
Sempiternus, a, um. ewig, immerwährend. *eternel.*
Sempiternum. Adu. ewiglich. Plaut. *éternellement.*
Sempiterno, Solin. *et* Sempiterne. Aduu. Pacuu. ap. Non. ewiglich. *eternellement.*
Sempiternitas. f. 3. die Ewigkeit. Apul. *l'eternité.*
Consempiternus, a, um. gleichewig. Fulg. *coeternel.*
†SĔNEX, senis. c. 3. alt, der Alte. *vieux, le vieillard.* Comp. Senior.
Semea. m. 1. ein Greis. Pompon. ap. Non. *le vieillard.*
Seniculus. m. 2. Dim. ein Alter. Apul. *un vieillard.*
Senectus, a, um. alt. Plaut. *vieux, vieil.*
Senectus, utis. f. 3. Senecta. f. 1. Plin. *et* Senium. n. 2. das Alter. *la vieillesse.*
Senilis, e. alt, ältlich. Adi. *de vieillard.*
Seniliter. Adu. wie ein alter Mann. Quinctil. *en vieillard.*
Senesco, *et* Consenesco, senui. 3. ich werde alt, nehme ab. (in re, re) *je vieillis, me diminue.*
Adsenescere. 3. dabey veralten Tertull. *vieillir.*
Desenescere. 3. veralten. Sall. ap. Prisc. *decliner, devenir vieux.*
Insenescere. 3. über etwas alt werden. Hor. *vieillir, devenir vieux.*
Persĕnex. m. 3. sehr alt. Suet. *fort vieux, tres-agé.*
Persenescere. 3. veralten. Eutrop. *vieillir.*
Semisenex. m. 3. ein halber Greis. Plaut.
Senatus. m. 4. der Rath, die Rathsherren. *le senat.*
Senatusconsultum. n. 2. ein Rathsschluß, Rathsspruch. *l'arret, l'ordonnance du senat.*
Senaculum. n. 2. die Rathsstube. Varro. *la maison du senat.*
Senaturire. 4. in den Rathsstuhl verlangen. Cael. ad Cic. *desirer d'etre senateur.*
Senator, is. m. 3. der Rathsherr. *le sénateur.*
Senatorius, a, um. dem Rath gehörig. *de sénateur.*
SENTĪNA. f. 1. die Grundsuppe, der unterste Unflath im Schiffe. *la sentine.*
Sentinare. 1. den Unflath ausschippen Gell. *vuider la sentine.*
Sentinosus, a, um. schlammicht. Cato. *plein de sentines.*
*SENTIO, sensi, sensum 4. ich fühle, empfinde, (empfand, empfunden) (quid de re) *je sens, j'ai le sentiment.*
†Sensus. m. 4. der Sinn, die Meynung, der Verstand. *le sens, sentiment.*
Sensiculus. m. 2. Dim. klein, schlechte Meynung. Quinctil.
Sensa. n. 2. Pl. die Gedanken, Meynung *les pensées, le sentiment.*
Sensatus, a, um. vernünftig, verständig. Firmic. *sensé.*
Sensibilis, e. Adi. empfindlich, greiflich. Apul. *sensible.*
Sensibiliter. Adu. empfindlich. Arnob. *sensiblement.*
Sensibilitas. f. 3. die Empfindlichkeit. Non. *la sensibilité.*
Sensilis, e. Adi. sinnlich Lucret. *capable de sentir.*
Sensualis, e. Adi. sinnlich. Tertull. *sensuel.*
Sensualitas. f. 3. die Sinnlichkeit. Tertull. *la sensualité.*
*Sententia. f. 1. die Meynung, der Gedanke, Spruch. *l'opinion, pensée, sentence.*
Sententiola. f. 1. Dim. ein Sprüchelchen. *une petite sentence.*
Sententialiter. Adu. urtheilmäßig. Tertull. *par sentence.*
Sententiosus, a, um. spruchreich *sentencieux.*
Sententiose. Adu. spruchreich. *par sentences.*
Sentiscere. 3. merken, empfinden. Luer. *s'appercevoir, sentir.*
Sentifer, a, um. das eine Empfindung verursachet. Luer.
Sensilŏquus, a, um. der aufrichtig saget, was er denket. Non.
Sensificare 1. empfindlich machen. Claud. Mamert. *rendre sensible.*
Sensim. Adu. mählig, allgemach. *peu à peu.*
†Assentio *et* Assentior, sus sum. Dep. 4. ich gebe Beyfall. (cui) *je consens.*
Assensus. m 4. *et* Assensio. f. 3. der Beyfall. *l'approbation.*
Assensor. m. 3. der Beyfall giebt. *qui consent, approuve.*
Assentari. Dep. 1. zu Gefallen reden, heucheln *complaire, flatter.*
Assentatio, onis. f. 3. die Schmeichelrede, Heucheley. *la flatterie, cajolerie.*
Assentiuncula. f. 1. Dim. ein kleiner Beyfall.
Assentator. m. 3. ein Schmeichler. *le flatteur.*
Assentātrix. f. 3. die Schmeichlerinn Plaut. *la flatteuse.*
Assentatorie. Adu. schmeichlerisch. *flatteusement.*
Subassentiri. 4. Dep. in etwas Beyfall geben Quinctil.
Consentire, si, sum. 4. übereinstimmen. (de, in re, cum quo) *consentir.*
*Consensus. m. 4. *et* Consensio. f. 3. die Einhelligkeit, Uebereinstimmung. *le consentement.*
Consentaneus, a, um. einstimmig, gemäß. (rei, cum re) *conforme, convenable.*
Consentanee. Adu. einstimmig. Lactant. *unanimement.*
Inconsentaneus, a, um. ungeschickt, unbequem. Mart. Capell. *inconvenable.*
Dissentio, si, sum. 4. ich bin widriger Meynung. (a, cum, de quo) *je suis de sentiment contraire.*
Dissentiri. 4. Dep. mißällig seyn. *être de sentiment contraire.*
Dissensio. f. 3. *et* Dissensus. m. 4. Claudian. die Uneinigkeit. *la dissension.*
Dissentare. 1. Frequ. mishellig seyn. Plaut. *être de diverses opinions.*
Dissentaneus, a, um. mishellig *de diverse opinion.*
Exsensus, a, um. unempfindlich. Gell. *insensible.*
Insensatus, a, um unvernünftig. Tertull *insensé.*
Insensibilis, e. Adi. unempfindlich. Gell. *insensible.*
Insensilis, e. Adi. *Idem.* Luer.
Persentio. 4. Virg. *et* Persentisco. 3. Tert. ich empfinde, spüre. (quid re) *je sens vivement.*
Praesentire. 4. *et* Praesentiscere. 3. vorher merken. Ter. ap. Prisc. *avoir des presentimens.*
Praesensio. f. 3. die vorhergehende Vermerkung. *le pressentiment.*
Prosentire. 4. vermerken, gewahr werden. Plaut. *s'appercevoir.*
Subsentire. 4. etlichermaßen vermerken. Ter. *avoir quelque presentiment.*
SENTIS, is. m. 3. der Dorn. *l'épine.*
Sentus, a, um. dornicht *epineux.*
Senticētum. n. 2. der Dornbusch. Apul. *l'épinaye.*
Senticosus, a, um. dornicht, stachlicht. Apul. *plein de buissons epineux.*
Sentōsus, a, um. Fulgent. *Idem.*
*SĔPĔLIO, pelīui, pultum. 4. ich begrabe, (begrābst, begrābt, begrub, begraben) *j'ensevelis.*
*Sēpulcrum. n. 2. das Grab, (Gräber) *le tombeau.*
Sepultura. f. 1. das Begräbniß. *la sepulture.*
Sepultor. m. 3. der Todtengräber. Augustin. *l'enterreur de morts.*
Sepulcralis, e. Adi. zum Begräbniß gehörig *de sépulcre.*
Sepulcrētum. n. 2. die Begräbnißstatt. Catull. *le lieu de sépulture.*
Consepultus, a, um mitbegraben. Hieron. *enseveli avec.*
Insepultus, a, um. unbegraben. *qui n'est pas enseveli.*
Praesepultus, a, um. vorherbegraben Quinctil. *enseveli avant.*
Semisepultus, a, um. halbbegraben. Ouid. *enseveli à demi.*
†SĒPES, is. m. 3. der Zaun *la haye.*
Seps, is. f. 3. Plin. *Idem.*
Sepicula. f. 1. Dim. ein kleiner Zaun. Apul. *la petite haye.*
Sepio, sepsi, ptum. 4. ich zäune. (re quid) *je ferme des hayes.*
Sepimentum *et* Septum. n. 2. der Zaun, das Gehege. *la haye, l'enclos.*
Septio. f. 3. die Verzäunung Vitruu. *la clôture.*
Septuose. Adu. dunkel. Non. *obscurement.*
Sepimen. n 3. der Zaun Apul. *l'enclos.*
Septatus, a, um. umzaunt. Mart. Capell. *entouré de hayes.*
Consepio, Circumsepio, Liu. *et* Obsepio. 4. ich verzäune. *je environne.*
Consseptare. 1. Frequ. zusammen stallen. Solin. *etabler ensemble.*
Dissepire. 4. den Zaun niederreißen. Stat. *abattre, rompre.*
Dissseptum. n. 2. eine Scheidewand, Brandmauer. Luer. *le mur mitoyen.*
Dissseptio. f. 3. die Niederreißung, Voneinanderscheidung. Vitruu.
Insepsus, a, um. verzaunt. Sen *entouré.*
Intersepire. 4. verschanzen, verzaunen. *retrancher, boucher.*
Inobseptus, a, um. Lactant. unverzaunt, offen. *qui n'est pas bouché.*
Praesepio, psi, ptum. 4. ich mache einen Zaun vor. (re) *j'entoure.*
*Praesēpe, is. n. 3. Virg. *et* Praesepium. n. 2. Apul. die Krippe. *la crèche.*
Praesepia. f. 1. die Krippe. Varro. *la crèche.*
†SEPTEM. Indecl. sieben *sept.*
Septies. Adu. siebenmal Liu. *sept fois.*
Septenarius, a, um. Macrob. aus sieben bestehend. *de sept.*
Septenus, a, um. je sieben. *de sept.*
*Septimus, a, um der siebende. *septiéme.*
Septuaginta. Indecl. siebenzig *soixante dix.*
Septimum. Adu. zum siebentenmale. *pour la septieme fois.*
Septimana. f. 1. die Woche. Cod. Theod. *la semaine.*
Septuagenarius, a, um. Dig siebenzigjährig. *de soixante dix ans.*
Septuageni, ae, a. je siebenzig. Plin. *de soixante dix.*
Septuagēsimus, a, um. der siebenzigste *soixante dixieme.*
Septuagies. Adu. siebenzigmal. *soixante et dix fois.*
Septingeni, ae, a. Plin. je siebenhundert. *de sept cens.*
Septingenarius, a, um. von siebenhundert. Varro. *de sept cens.*
Septingenties. Adu. siebenhundertmal Lamprid. *sept cents fois.*
Septingenti, ae, a. siebenhundert Plin. *sept cens.*
Septingentesimus, a, um. der siebenhundertste Liu.
September, bris, e. Adi. (mensis) der Herbstmonat. *le septembre.*
*Septentrio, ōnis. m. 3 Mitternacht. *septentrion*
Septentrionalis, e. Adi. Plin. *et* Septentrionarius, a, um. Gell. mitternachtig. *septentrional.*
SEQVESTER. m. 2. *et* 3. der Mittler, Unterhändler. *le sequestre.*
Sequestra. f. 1. die Mittelsperson *la mediatrice.*
Sequestrum. n. 2 der Interimsbesitz eines Gutes. Dig. *le sequestre.*
Sequestro. Adu. durch Schiedsleute Plaut. *par arbitres.*
Sequestrare. 1. in Sicherheit bringen, niederlegen *sequestrer, separer.*
Sequestratio. f. 3. die Niederlegung. Cod. *l'action de mettre en sequestre.*
Sequestrator. m. 3. ein Verkümmerer, Hinderer. Symmach. *qui sequestre.*
Sequestratorium. n. 2. die Niederlage. Tertull. *le lieu, où l'on met quelque chose en depot.*
Sequestrarius, a, um. die Niederlage betreffend. Dig. *qui concerne le sequestre.*
*SĔQVOR, secūtus sum. 3. Dep. ich folge, folge nach. *je suis, vais apres.*
Sequentia. f. 1. die Folge. Frontin *la consequence.*
Sequutio. f. 3. die Folge. Gell. *la suite.*
Sequela. f. 1. die Folge. Lactant. *la séquelle.*
Sequutor. m. 3. der Nachfolger. Iuuenal. *le successeur.*
Sequuntuleia. f. 1. die maunthöricht ist. Petron. *la garçonniere.*
Sequax, ācis. o. 3. das gerne folget, nachlauft; weich. Plin. *qui suit facilement tendre.*
Sequaciter. Adu. folgsam Arnob.
Sequacitas f. 3 die Folgsamkeit. Arnob. *l'obéissance.*
Sectare 1. nachfolgen Varr. *suivre.*
Sector, ari. 1. Dep. ich folge, hange an (quem) *je suis, vais apres.*
Sectator, ōris. m. 3. der Nachfolger. Anhänger. *le sectateur.*
Sectatio. f. 3. die Nachfolge Tertull. *l'imitation.*
Sectatrix. f. 3. die Anhangerinn. Apul. *celle, qui suit le parti de.*
Secta. f. 1. der Orden, die Gesellschaft, der Anhang, die Sekte. *la secte.*
Sectacula. f. 1. die Nachfolge. Apul. *la séquelle.*
Sectarius. m. 2. der Führer. Plaut. *qui mene.*
Assĕquor, cutus sum 3. Dep. ich hole ein, erlange, erreiche. (quem) *j'attends, attrape.*
Assecutor. m. 3. der Nachfolger, Anhanger Mart. Capell. *le partisan.*
Assector, ari. 1. Dep. abhangen, nachfolgen. (rem) *accompagner.*

Assectatio. f. 3. die Begleitung. *le convoi.*
Assectator, oris. m. 3. *et* Assecla. m. 1. ein Anhänger, der zum Gefolge gehöret. *le sectateur, qui cortege une personne.*
Consequor, cutus sum. 3. ich hole ein, erlange. (in re, quem) *je suis, reçois.*
Consequens, tis. o. 3. das Nachfolgende. *le consequent.*
Consequentia. f. 1. die Folge. *la consequence.*
Consequutio. f. 3. die Folge. *la suite.*
Consequus, a, um. Lucr. nachfolgend. *consequent.*
Consequium. n. 2. der Nachtrab. Apul. *l'arriere-garde.*
Consectari. 1. Dep. eifrig nachfolgen. (quem re) *courir après.*
Consectatio. f. 3. die Aufsuchung. *la recherche trop exacte.*
Consectatrix. f. 3. die Nachfolgerinn. *celle, qui poursuit.*
Consectarium. n. 2. der Schluß, der da folget. *le corollaire.*
Consectaneus, a, um. folgend, folglich. Arnob. *qui s'ensuit d'une chose.*
Inconsequens. o. 3. ungereimt. Gell. *qui ne s'en suit pas.*
Inconsequentia. f. 1. die übele Folge. Quinctil. *la consequence mal tirée.*
Exsequor, utus sum. 3. Dep. ich vollziehe, vollbringe. *j'execute, effectue.*
Exsequutio. f. 3. die Ausführung, Vollstreckung. Tac. *l'execution.*
Exsequutor. m. 3. der Vollbringer, Vollzieher. Suet. *qui met à on en execution.*
Exsequiae. Pl. f. 1. das Leichenbegängniß. *les funerailles.*
Exsequialis, e. Adi. Leichen- *de funerailles.*
Exsequiari. 1. Dep. zur Erde bestatten. Varr. ap. Non. *faire les funerailles.*
Insequi. 3. Dep. nahe folgen, dringen. *poursuivre.*
Insequenter. Adu. unfolglich. Gell. *d'une maniere, qui ne conclut pas.*
Insequutio. f. 3. die Verfolgung. Apul. *la persécution.*
Insequutor. m. 3. der Verfolger. Tertull. *le persecuteur.*
Infector, ari. 1. Dep. einem zusetzen, einen herunter machen. *charger d'injures.*
Infectanter Adu. lästerlich. Gell. *en outrageant.*
Infectatio. f. 3. die Verlästerung. Liu. *l'outrage, l'injure.*
Infectator. m. 3. der Feind, Verfolger. Liu. *l'ennemi, persecuteur.*
Obsequi, utus sum. 3. Dep. ich gehorche, folge, gebe nach. (rei) *j'obeis, fais complaisant.*
Obsequenter. Adu. gehorsamlich. Apul. *avec obéissance, par complaisance.*
Obsequentia. f. 1. der Gehorsam. Caes. *l'obéissance.*
Obsequutio. f. 3. Arnob. *Idem.*
Obsequutor. m. 3. ein Gehorcher. Tertull. *qui obeit.*
Obsequela. f. 1. der Gehorsam. Plaut. *l'obéissance.*
*Obsequium. n. 2. der Gehorsam, die Folge, Gefälligkeit. *l'obeissance, complaisance.*
Obsequens, tis. o. 3. gehorsam, gefällig. *obéissant, complaisant.*
Obsequialis, e. Adi. willfährig, dienstfertig Fortun. *complaisant.*
Obsequibilis, e. Adi. willfährig, dienstfertig. Gell. *condescendant, obéissant.*
Obsequiosus, a, um. folgsam. Plaut. *plein d'obéissance.*
Inobsequens. o. 3. ungehorsam. Sen. *qui n'obeit pas.*
†Persequi. 3. nacheilen, nachjagen. *poursuivre.*
Persequutio. f. 3. die Verfolgung, Nachjagung. *la poursuite.*
Persequutor. m. 3. ein Nachstreber, Aufsucher. Lactant. *qui poursuit.*
Persequutrix. f. 3. eine Verfolgerinn. Augustin. *celle, qui persecute.*
Persequax. o. 3. eifrig nachstrebend. Apul. *qui poursuit avec ardeur.*
Persectari. 1. Dep. nachtrachten. Lucr. *poursuivre avec ardeur.*
Prosequi. 3. weiter folgen, begleiten. (quem re) *conduire, accompagner.*
Prosequutio. f. 3. die Begleitung. Symmach. *l'action de reconduire.*
Resequi. 3. Dep. wieder versetzen, antworten. Ouid. *repliquer, faire une chose apres un autre.*
Subsequor. 3. ich folge alsbald. (rem) *je vais après.*
Subsequenter. Adu. nacheinander. Messal. Coruin. *tout de suite.*
Subsequus, a, um. nachfolgend. Oros. *qui suit.*

†SĔRA. f. 1. das Schloß, (an der Thür) Pl. die Schlösser. *la serrure.*
Serula. f. 1. Dim. Hygin.
Serare. 1. Col. *et* Deserare. 1. Apul. aufschließen. *ouvrir.*
Obsero. 1. ich verschließe, verriegele. *je ferme à la clé, verrouille.*
Praeserare. 1. vorherverschließen. Apul. *fermer devant.*
Resero. 1. ich schließe auf, öffne. (rem cui) *j'ouvre.*
Reseratus. m. 4. die Aufschließung. Sidon. *l'action d'ouvrir.*

†SĔRĒNVS, a, um. hell, heiter, klar, freundlich; durchlauchtig. *serein, favorable; sereniſſime.*
Serene. Adu. hell. Aug. *clairement.*
Serenitas, atis. f. 3. die Klarheit, das schöne Wetter, die Durchlauchtigkeit. *la serenité, Alteſſe.*
Serenare. 1. aufklären. *rendre clair et serein.*
Serenator. m. 3. der Erleuchter, der da aufkläret. Apul. *qui rend l'air serein.*
Serescere; *pro* Serenescere. 3. trocken werden. Lucr. *se secher.*
Serenifer, a, um. hellmachend. Auien. *qui rend serein.*
Diserenare. 1. sich aufklären, es helle machen. Liu. *faire beau tems, rendre serein.*
Inserenus, a, um. trübe, dunkel. Stat. *trouble, sombre.*

*SĒRES, Populus Asiae. *Vnde*
Sericus, a, um. seiden, aus Seiden gewebt. Stat. *de soye.*
Sericatus, a, um. mit Seide bekleidet. Suet. *couvert, habillé de soye.*
Sericarius. m. 2. der Seidenweber. Firmic. *l'ouvrier en soye.*
Sericum. n. 2. Seidenzeug. Martial. *l'etoffe de soye.*
Holosericus, a, um. ganz Seiden. Vopisc. *de soye.*
Subsericus, a, um. halbseiden und leinen. Lamprid. *moitié de soye.*

SĒRIA. f. 1. ein groß irden Gefäß, Faß. Varr. *un vaisseau de terre long.*
Seriola. f. 1. Dim. Pers.

†SERIVS, a, um. ernstlich, ohne Scherz. *serieux, grave.*
Serio. Adu. Plaut. ernstlich. *serieusement.*
Serietas. f. 3. die Ernsthaftigkeit. Auson. *le serieux.*

†SERMO, ōnis. m. 3. die Rede, der Discurs, das Gespräch. *la langue, l'entretien.*
Sermunculus. m. 2. Dim.
Sermonalis, e. Adi. schwatzhaft, gesprächig. Tert. *affable.*
Sermonari. 1. Dep. schwatzen. Gell. *causer.*
Sermocinari. Dep. 1. reden, sprechen, discuriren. *discourir, s'entretenir.*
Sermocinanter. Adu. gesprächweise. Sidon. *en forme de dialogue.*
Sermocinatio. f. 3. das Gespräch Quinctil. *l'entretien.*
Sermocinatrix. f. 3. eine Sprecherinn. Quinctil. *celle, qui fait un raisonnement.*
Confermonari. 1. Dep. mitschwatzen. Claud. ap. Gell. *avoir une conversation.*
Confermocinari. 1. Dep. *Idem.* Nigid. ap. Gell.
Semisermo. m. 3. eine halbe Rede. Hieron. *discours tronqué.*

*SĔRO, ēui, ſatum. 3. ich säe, pflanze. (quid) *je seme, plante,*
Satus. m. 4. *et* Satio. f. 3. das Säen, die Zeugung. *l'action de semer.*
Sator. m. 3. der Säemann. *le semeur.*
Satorius *et* Satarius, a, um. Colum. zum Säen dienlich. *dont on se sert à semer.*
Satiuus, a, um. gesäet. Plin. *qui se seme.*
Assërere. 3. neben etwas säen oder pflanzen. Cato. *semer ou planter apres.*
Circumserere. 3. umhersäen. Plin. *semer autour.*
Consero, ēui, itum. 3. ich besäe. *je seme ensemble.*
Consitio. f. 3. die Besäung. *l'action de semer.*
Consitura. f. 1. die Besaung, Saatzeit. Cic. ap. Non. *la maniere, la saison de semer.*
Consitor. m. 3. der Gärtner. Ouid. *le planteur.*
Inconsitus, a, um. unbesäet. Varro. *qui n'est pas ensemencé.*
Desitus, a, um. eingesäet. Varro. *seme.*
Differo. 3. ich säe hin und her. Varro. *je parseme.*
Infero. 3. ich setze ein, pfropfe. *je seme, greffe.*
Insitio. f. 3. die Pfropfung. *l'action de greffer.*
Insitus, a, um. gepfropft, angebohren. *greffé, naturel.*
Insitum. n. 2. die Pflanze, das Pfropfreis. Colum. *l'ente.*
Insitus. m. 4. die Einpflanzung. Plin. *l'action de enter.*
Insiticius, a, um. eingepfropft, eingeschoben. Plin. *transplanté, etranger.*
Insitiuus, a, um. eingepfropft. Gell. *enté.*
Insitor. m. 3. ein Pfropfer. Plin. *qui ente, greffe.*
Interserere. 3. mit untersäen. Col. *semer entre.*
Obserere. 3. übersäen, besäen. *ensemencer, semer.*
Obsitus, a, um. dicht besäet, bedeckt. (re) *couvert, tout plein.*
Proserere. 3. aussäen. Lucan. *repandre de tous cotés.*
Referere. 3. wiederum besäen. Plin. *reſemer.*
Subserere. 3. nachsäen. Colum. *ſurſemer.*
Transserere. 3. fortpflanzen. Cato. *multiplier, planter.*

SĔRO, ui, ertum. 3. ich setze zusammen, ordne. Plaut. *je fais un tiſſu, ordonne.*
Sĕries. f. 5. die Reihe, Ordnung. *la ſuite, l'enchainement.*
Serta. f. 1. die Reihe, der Kranz, der Strick. *la ſuite, les fleurs, le cordon.*
*Sertum. n. 2. der Kranz. *la guirlande.*
Seruia. f. 1. der Kranz, Strauß. Plin. *la guirlande, le bouquet.*
Assĕro, ui, ertum. 3. ich eigne zu, befreye, behaupte. *j'attribuë, afranchis.*
Assertor, ōris. m. 3. ein Befreyer, Rächer, Vertheidiger. *le liberateur, defenſeur.*
Assertio. f. 3. die Behauptung. *l'affirmation.*
Conserere 3. zusammensetzen. *arranger.*
Conserte. Adu. dichte. *l'un dans l'autre.*
Consertio. f. 3. die Zusammenhängung. Arnob. *la connexion.*
Consertor. m. 3. Plin. ein Scharmützirer.
*Desero. 3. ich verlasse. (quem in re) *je quitte.*
Desertus, a, um. verlassen, wüst. *deſert, inculte.*
Deserta. n. 2. Pl. die Wüste. *le deſert.*
Desertor, ōris. m. 3. der flieht, verläßt. *un deſerteur.*
Desertio. f. 3. die Verlassung. Liu. *la deſertion.*
Desertrix. f. 3. eine Abweicherinn. Tert. *celle qui neglige.*
Condesertor. m. 3. ein Mitflüchtender. Tert. *qui fuit avec.*
Indesertus, a, um. unverlassen. Ouid. *qui n'eſt pas deſert.*
*Differo. 3. *et* Differto. 1. ich rede, discurire, disputire. *je m'entretiens.*
Dissertio. f. 3. die Rede. Gell. *le diſcours.*
Dissertatio. f. 3. die Abhandlung. Plin. *la diſſertation.*
Dissertator. m. 3. ein Redner. Prud. *qui fait une diſſertation.*
Edisserere. 3. herausſagen. *expliquer.*
Edissertare. 1. Frequ. erklären, erläutern. Liu. *developper, expliquer.*
Edissertator. m. 3. ein Ausleger. Auſon. *qui explique.*
Disertus, a, um. beredt. *diſert.*
Indisertus, a, um. unberedt. *qui n'eſt point eloquent.*
Diserte. Adu. *et* Disertim. Plaut. mit ausbundigen Worten, eigentlich. *eloquemment, diſtinctement.*
Disertitudo. f. 3. die Beredsamkeit. Hieron. *l'eloquence.*
Indiserte. Adu. undeutlich. *ſans eloquence.*
Perdiserte. Adu. sehr beredt. *tres-eloquemment.*
Exserere, erui, ertum. 3. herausrecken, hervorthun. Sen. *tirer dehors, faire voir.*
Exserte *et* Exsertim. Adu. Tert. nachdrücklich. *en termes formels.*
Inserere, ui, ertum. 3. hineinthun, untermengen. *inſerer, mêler parmi.*
Inserta. f. 1. die Zierde. Publ. Syr. *l'ornement.*
Insertim. Adu. hineinwärts. Lucr. *au travers.*
Interserere. 3. dazwischen schieben, mituntermengen. Ouid. *inſerer.*
Perserere. 3. durchstecken. Varro. *paſſer.*
Praesertim. Adu. vornehmlich. *principalement.*
Proserere. 3. hervorrecken. Plaut. *tendre dehors.*
Subserere. 3. unterstecken. Amm. *meler parmi.*
Transserere. 3. hinübersetzen. Stat. *transplanter.*
Exserto *et* Inserto. 1. Frequ. *idem quod ſimpl.*

*SERPO, pſi, ptum. 3. ich krieche, (kreuchſt, kreucht, kreuch du, froch, gekrochen) brette mich aus. *je rampe, me répands.*
Serpens, tis. c. 3. die Schlange. *le ſerpent.*
Serpentinus, a, um. schlangicht. Iustin. *de ſerpent.*
Serpentifer, a, um. was Schlangen trägt. Virg. *qui porte des ſerpent.*
Serpentigĕna. c. 1. Schlangenbrut. Ouid. *engendre d'un ſerpent.*
Serpentipes. o. 3. schlangenfüßig. Ouid. *qui a des pieds de ſerpent.*
Serpicula. f. 1. ein Würmchen. Propert. *un petit ver.*
Serperastrum. n. 2. ein Laufwagen für die Kinder.
Deserpere. 3. hinunter kriechen. Apul. *ramper en bas.*
Dissrpere. 3. herumschleichen Lucr. *ſe repandre.*
Inserpere. 3. einschleichen Stat. *ſe couler dedans.*
Proserpere. 3. daherkriechen. Plaut. *ſe trainer en rampant.*

*SERRA. f. 1. die Säge. *la scie.*
Serrula. f. 1. Dim.
Serrare. 1. sägen Veget. *scier.*
Serratim. Adv. zackigt, wie eine Säge. Vitruv. *en maniere de scie.*
Serratura. f. 1. die Zersägung. Pallad. *le sciage.*
Serrābilis, e. Adj. was man zersägen kann. Plin. *qu'on peut aisément scier.*
Serracum. n. 2. ein Fahrwerk. Sidon.
Serrāgo. f. 3. Sägespane. Plin. *la scieure.*
Serratorius, a, um. damit man sägt. Amm. *qui sert à scier.*
Serratrina. f. 1. die Sägemühle. Non. *le moulin à scier.*
Conserratus, a, um. zersägt. Plin. *scié.*
*SERVO. 1. ich behalte, erhalte, (hältst, hält, hielt, halten) errette. *je garde, conserve.*
Seruatio. f. 3. die Haltung, Beobachtung. Plin. *l'observation.*
Seruator, is. m. 3. der Heiland, Helfer. Liu. *le liberateur, conservateur.*
Seruatrix. f. 3. die Erhalterinn. Ter. *la conservatrice.*
Seruaculum. n. 2. die Erhaltungsmittel. Vlpian. *le remede pour se conserver.*
Seruabilis, e. Adj. das zu erhalten ist. Ouid. *qu'on peut conserver.*
Asseruo. 1. ich verwahre, hebe auf, (hub, gehoben) *je garde.*
Conseruo. 1. ich erhalte. *je conserve.*
Conseruatio. f. 3. die Erhaltung, der Schutz. *la conservation.*
Conseruantia. f. 1. die Erhaltung Arnob. *la conservation.*
Conseruator, is. m. 3. der Beschirmer, Erhalter. *le conservateur.*
Conseruatrix. f. 3. die Beschirmerinn. *la conservatrice.*
Conseruabilis, e. Adj. das zu erhalten ist. Tert. *qui se peut conserver.*
Inseruare. 1. in Acht nehmen. Stat. *garder dans.*
Obseruo. f. 1. ich gebe Acht auf etwas, merke. *j'observe.*
Obseruanter. Adv. aufmerksam, fleißig Gell. *attentivement.*
Obseruantia. 1. die Ehrerbiethung. *l'egard.*
Obseruate. Adv. achtsam. Gell. *attentivement.*
Obseruatio. f. 3. die Anmerkung, Beobachtung. *l'observation.*
Obseruatus. m. 4. *Idem.* Gell.
Obseruator. m. 3. der Aufmerker. Sen. *l'observateur.*
Obseruatrix. f. 3. die Aufmerkerinn. Tert. *celle qui observe.*
Obseruabilis, e. Adj. merklich. Quinct. *remarquable.*
Obseruitare. 1. Frequ. wohl in Acht nehmen. *observer souvent.*
Inobseruans. o. 3. unachtsam. Pallad. *nonchalant.*
Inobseruatus, a, um. ungemerkt. Sen. *qui n'a pas été remarqué.*
Inobseruabilis, e. Adj. unvermerkt Catull. *qu'on ne peut observer.*
Perseruare. 1. beybehalten. Tert. *garder fermement.*
Reseruo, are. 1. zurückbehalten, verwahren. *reserver.*
*Seruus. m. 2. der Sclave, Knecht. (Pl. e) *le serf, esclave.*
Serua. f. 1. die Magd, (Pl. Mägde) Flor. *la servante.*
Seruulus. m. 2. Dim. ein Junge. Ter. *un garçon.*
Seruula. f. 1. Dim. ein Dienstmägdchen. *une fille servante.*
Seruiculus. m. 2. Dim. ein kleiner Junge. Tert. *un petit garçon.*
Seruilis, e. dienstbar. *servile.*
Conseruus. m. 2. der Mitknecht. *le compagnon d'esclave.*
Seruiliter. Adv. knechtischer weise. *d'une maniere servile.*
Seruilicola. c. 1. der oder die den Knechten nachläuft. Plaut. *qui cherche les amours des esclaves.*
Seruitricius, a, um. knechtisch. Plaut. *d'esclave.*
Seruitus, utis. f. 3. die Dienstbarkeit. *la servitude.*
Seruitudo. f. 3. *Idem.* Liu.
Seruitium. n. 2. der Dienst. it. die Sclaven. *les esclaves.*
Seruientia. f. 1. die Dienstbarkeit, Knechtschaft. Plaut. *l'esclavage.*
Conserua. f. 1. Ter. *et*
Conseruula. f. 1. Dim. eine Mitdienerinn. Sen.
Conseruitium. n. 2. der Mitdienst. Plaut. *la servitude commune.*
Seruio, Adseruio, Deseruio, Inseruio, *et* Subseruio. 4. ich diene. *je servis.*
Obseruire. 4. aufwarten. Dienste thun. Apul. *servir, rendre services.*
Perseruio. 4. wohl dienen. Vopisc. *servir bien.*
†SERVS, a, um. Adj. SERO *et* STRIVS. spät, langsam. *tardif, qui vient tard.*
Seritas. f. 3. die Langsamkeit, Verspätung. Symmach. *la tardiveté.*
Serōtinus, a, um. spät, langsam Colum. *tardif, d'arriere saison.*
SĔRVM. n. 2. die Molken. Virg. *le petit lait.*
Sereſco. 3. zu Molken werden. Plin. *se tourner en lait clair.*
SESQVI. in Comp. anderthalb. *un et demi.*
Sesquialter. *Idem.*
Sesquihora. f. 1. *vid.* HORA.
Sesquiplex. o. 3. anderthalbfältig.
Sesceplex. *Idem.* Quinct.
Sesquiplus, a, um. anderthalb so viel. Plin. *une fois et demie autant.*
Sesculplus, a, um. anderthalb so viel. Quinct. *une fois et demie autant.*
Sesquiplaris, e. Adj. anderthalbig. Veget. *qui reçoit une ration et demie.*
Sestertius. m. 2. dritthalb Asses, neun Pfennige.
Sestertium. n. 2. tausend Sestertien.
Sestertiolum. n. 2. Dim. ein Neunpfenniger. Martial.
Sestertiarius. m. der nicht viel hat. Petron. *pauvre comme un rat d'eglise.*
*SĒTA. f. 1. die Borste, (Pl. en) *la soie.* Pl. SETAE. die Bürste. *la brosse.*
Setula. f. 1. Dim. Arnob.
Setosus *et* Setiger, a, um. Virg. borstig, rauch. *couvert de soyes.*
†SĔVERVS, a, um. ernsthaft, streng. *sévère, rigoureux.*
Seuere. Adv. ernstlich. *rigoureusement.*
Seuériter. Adv. mit Ernst, scharf. Apul. *severement.*
Seueritas, ātis. f. 3. der Ernst, die Schärfe. *la severité, rigueur.*
Seueritudo. f. 3. die Strenge. Plaut. *la severité.*
Asseuērare. 1. mit Ernst vorgeben, betheuren. (de re) *affirmer, jurer.*
Asseueranter. Adv. betheuerlich. *affirmativement.*
Asseuerate. *Idem.* Gell.
Asseueratio. f. 3 die Bezeugung, Betheurung. *l'assurance.*
Perseuērus, a, um. sehr ernstlich. Tac. *tres-severe.*
Perseuēro. 1. ich verharre, bleibe beständig. *je persévere, persiste.*
Perseuēranter. Adv. beharrlich Liu. *avec perseverance.*
Perseuerantia. f. 1. die Beständigkeit, Verharrung *la perseverance.*
Perseueratio. f. 2. die Fortwährung, Standhaftigkeit. Apul. *la continuation, constance.*

SĒVVM, (SEBVM) n. 2. das Unschlitt, Inschlitt, Inselt, der Talk. *le suif.*
Sebosus, a, um. talkicht. Plin. *plein de suif.*
Sebalis, *f.* Sebalis, e. Adj. Amm. aus Talk. *de suif.*
Sebaceus, a, um. Talk Apul. *de suif.*
Sebāre. 1. Lichte ziehen Col. *faire des chandelles de suif.*
†SEX. Indecl. sechs *six.*
†Sextus, a, um. der sechste. *le sixieme.*
Sextum. zum sechstenmal. *pour la sixieme fois.*
Sēni. je sechs und sechs. *six en nombre.*
Sextanus, a, um. aus der sechsten Ordnung. Plin. *du sixieme ordre.*
Senarius, a, um. *et* Senariolus, a, um. Dimin. aus sechs bestehend *de six.*
Senio. m. 3. die Sechse auf dem Würfel. *le six des dez.*
Sexies. sechsmal. Liu. *six fois.*
Sexāgies. Adv. sechzigmal. *soixante fois.*
Sexagelies. sechzigmal. Mart. Cap. *soixante fois.*
Sexāginta. Adv. sechzig. *soixante.*
Sexagenus, a, um. je sechzig. Liu. *soixante.*
Sexagelimus, a, um. der sechzigste. *le soixantieme.*
Sexagenarius, a, um. sechzigjährig. Suet. *sexagenaire.*
Sextans. m. 3. der sechste Theil eines Dinges, Vitruv. *la sixieme partie d'un total.*
Sextantalis, e. Adj. Vitruv. *et* Sextantarius, a, um. Plin. sechstheilig. *de deux onces.*
Sextarius. m. 2. ein Meßel. *le sextier.*
Sextariolus. m. 2. Dim. ein Meßelchen. Suet.
Sextilis, e. Adj. der sechste. *le sixieme.*
Sextula. f. 1. das sechste Theil einer Unze.
Sexprimi, m. 2. Pl. die sechs Vornehmsten. *les six premiers.*
Sexcenti, ae, a. *et* Sexcenties. *Ind.* CENTVM.
Bissextus (dies) der Schalttag. *le jour intercalaire.* (annus) das Schaltjahr. *l'année bissextile.*
Bissextum. n. 2. der Schaltag. Amm.
Bissēni, ae, a. zweymal sechs oder zwölfe. Auson. *douze.*
Duodesexaginta. acht und funfzig. Plin. *cinquante huit.*
Duodesexagelimus. der acht und funfzigste. Vellei *cinquante huitieme.*
Supersextus, a, um. was über sechs ist. Mart. Cap. *qui a plus de six.*
Undesexaginta. neun und funfzig. Liu. *cinquante neuf.*
Undesexagelimus. der neun und funfzigste. Cens. *cinquante neuvieme.*
*SEXVS. m. 4. (SECVS *et* SEXVS. n. 3. sed Indecl.) das (männliche oder weibliche) Geschlecht *le sexe.*
Sexualis, e. Adj. dem Mann oder Weibsvolke gehörig. Cael. Aur. *qui appartient aux hommes ou aux femmes.*
*SI. Coni. wenn, so, wo. *si.*
Sin. wenn, aber. *que si.*
Siquidem. sintemal, wenn nur. *puisque, si toutes fois.*
Sine *et* Seu. Coni. oder, entweder. *ou.*
Nisi, Ni. Coni. wenn nicht, wo nicht, es wäre denn. *si non, si ce n'est.*
Quasi. gleich als, gleich wenn, wie. *comme, de même que.*
Quidni. warum nicht? Ter. *pourquoi non?*
*SĪBILVS. m. 2. das Zischen. *le sifflement.* Pl. SIBILA. n. 2.
Sibilus, a, um. zischend. *sifflant.*
Sibilo *et* Exsibilo, are. 1. zischen, auszischen. *siffler, se moquer en sifflant.*
Sibilatus. m. 4. das Gezische, Gepfeife. Cael. Aurel. *le sifflement.*
Sibilatrix. f. 3. die da pfeifet. Mart. Cap. *celle, qui siffle.*
Assibilare. 1. anzischen, sausen. Claud. *siffler.*
Insibilare. 1. einblasen. Ouid. *souffler dedans.*
Obsibilare. 1. entgegen zischen. Apul. *siffler contre.*
Resibilans. o. 3. wiederschallend. Sidon. *qui retentit.*
SIC. Adv. also, so. *ainsi, de la sorte.*
Siccine. Interrog. also? *est-ce ainsi que.*
Sicut *et* Sicuti. Adv. gleichwie. *comme.*
SĪCA. f. 1. der Dolch, ein kurzer Degen. Hor. *la dague.*
Sicārius. m. 2. der Meuchelmörder *l'assassin.*
Sicila *et* Sicula. f. 1. Dim. Suet. ein Stiletchen. *le stilet, le petit poignard.*
Sicilicula. f. 1. Dim. ein klein Messer Plaut. *un petit couteau.*
Sicilire. 4. zum andernmale abmehen. Varro. *faucher une seconde fois.*
Sicilimentum. n. 2. das Grummet. Cato. *le regain.*
Dissicare. 1. zerhauen. *depecer.*
Exsicare. 1. heraushauen. Plaut. *faucher.*
†SICCVS, a, um. trocken, trenge, trucken, dürr, nüchtern. *sec, sobre.*
Sicce. Adv. trocken. *sechement.*
Siccaneus *et* Siccānus, a, um. Col. Plin. trocken. *naturellement.*
Siccitas, ātis. f. 3. die Dürre, trocken Wetter, trockene gesunde Natur. *la secheresse.*
Siccescere. 3. trocken werden. Col. *se secher.*
Sicco *et* Exsicco. 1. ich dörre, mache trocken. Plin. *je seche, fais secher.*
Siccatio. f. 3. die Trocknung Plin. *le desechement.*
Siccātrix. a, um. austrocknend. Macrob. *qui rend sec.*
Siccāculus, a, um. der nicht weinen kann. Plaut. *qui ne pleure point.*
Assiccare 1. *et* Assiccescere. 3 Col. trocken machen. *secher.*
Desiccare. 1. austrocknen. Plaut. *desecher.*
Exsiccesco. 3. vertrocknen. Vitruv. *devenir sec.*
Perexsiccatus, a, um ganz ausgetrocknet Arnob. *qui est tout à fait sec.*
Insiccatus, a, um. ungetrocknet. Stat. *qui n'est pas desseché.*
Insiccabilis, e. Adj. das gar nicht trocken wird. Sidon. *qu'on ne pourroit desecher.*
Persiccus, a, um. sehr trocken. Cels. *fort sec.*
Perticcatus, a, um. ganz ausgetrocknet. Apic. *tout à fait sec.*
Praesiccus, a, um. vorher trocken. Prud. *seché au par avant.*
Semisiccus, a, um. halbtrocken. Pallad. *à demi sec.*
Subsiccare. 1. untenhertrocknen. Colum. *secher par dessous.*
SĪDVS, ĕris. n. 3. das Gestirn. *l'etoile.*
Sidĕreus, a, um. himmlisch. *celeste.*
Sideralis, e Adj. zum Gestirne gehörig Plin.
Sideratus, a, um. vom Wetter getroffen. Plin.
Sideratio. f. 3. die Beschädigung vom Wetter, oder der Hitze. Plin. *la brulure des arbres par les ardeurs de la canicule.*
Sideraticius, a, um. vom Wetter gerührt. Veget. *frappé de quelque mauvaise influence.*
*Considero. 1. ich betrachte. *je considere.*

Considerate. bedächtlich. Adu. *avec attention.*
Consideranter. bedächtlich. Val. Max. *prudemment.*
Consideratio, nis. f. 3. die Betrachtung. *la consideration.*
Considerantia. f. 1. die Bedachtsamkeit. *la consideration.*
Considerator. m. 3. die etwas betrachtet. Gell. *qui considere.*
Inconsideratus, a, um. unbedachtsam. *inconsidere.*
Inconsiderate. Adu. *et*
Inconsideranter. unbedächtig, unvorsichtig. Vlp. *inconsiderement.*
Inconsiderantia. f. 1. die Unbedachtsamkeit. Suet. *l'inconsideration.*
*Dēsidero. 1. ich verlange, vermisse. *je desire, trouve de manque.*
Desiderium. n. 2. *et* Desideratio. f. 3. das Verlangen. *le desir.*
Desiderābilis, e. Adi. begierlich, annehmlich. Liu. *desirable.*
Desiderabiliter. Adu. begierlich. Aug. *desirablement, avec desir.*
†SIGNVM. n. 2. das Zeichen, die Fahne, das Bild, die Losung. *le signe, drapeau, la figure, le signal.*
Sigillum. n. 2. Dim. ein erhaben Bild, Petschaft. *une figure de relief, le cachet.*
Sigillaria. n. 3. Pl. das Bild-Schnitzwerk, Puppenzeug. Sen. *petites figures de relief.*
Sigillaricius, a, um. zum Siegel gehörig, Petschier- Spart. *de sceau, de cachet.*
Sigillolum. n. 2. ein Bildchen, ein kleines Siegel. Arnob.
Signifer. m. 2. ein Fahndrich. *un enseigne.*
Signifer, a, um. bezeichnet. *marque, qui porte pour enseigne.*
Signifex. m. 3. der Bildhauer. Apul. *le sculpteur.*
Signitenens. was Zeichen hat. Enn. ap. Varr.
Antesignānus. m. 2. der vor der Fahne hergeht, der Anführer. *qui marche devant le drapeau, le conducteur.*
Postsignanus. m. 2. der nach der Fahne folget. Amm. *qui marche apres le drapeau.*
Prosignanus. m. 2. ein Vorgänger, Führer. Frontin.
Quatuorsignani. m. 2. Pl. Völker aus Aquitanien. Plin.
Sexsignani. m. 2. Pl. Volker aus Aquitanien. Plin.
Subsignanus. m. 2. ein Soldat bey der Fahne, der die Fahnen Wache hat. Tac.
Insignis. e. kenntlich, vortrefflich, *insigne, considerable.*
Insigniter. Adu. vortrefflich. *considerablement.*
Insigne, nis. n. 3. das Zeichen, Wappen. *le signe, les armes.*
Insignio, ire. 4. bezeichnen, berühmt machen. *marquer, rendre remarquable.*
Insignite. Adu. merklich. *considerablement.*
Insignitor. m. 3. der etwas bezeichnet, zieret. Aug. *qui marque, orne.*
Perinsignis, e. Adi. sehr ansehnlich, vortrefflich. *tres-insigne, considerable.*
Praesignis, e. Adi. vortrefflich. Ouid. *fort considerable.*
*Signo. 1. ich zeichne. *je marque, grave.*
Signanter. Adu. merklich. Hieron. *d'une maniere remarquable.*
Signate. Adu. deutlich, eigentlich. Gell. *expres, precisement.*
Signatio. f. 3. die Bezeichnung, Bemerkung. Auct. Dial. de Orat. *l'action de cacheter, empreinte du cachet.*
Signator. m. 3. der etwas unterzeichnet. Iuuenal.
Signatura. f. 1. das Siegel. Suet. *le cachet, sceau.*
Signaculum. n. 2. das Siegel. Tert. *le sceau.*
Assignare. 1 zueignen, zumessen. *assigner, attribuer.*
Assignatio. f. 3. die Zueignung, Anweisung. *le departement de fonds de terres.*
Circumsignare. 1. umherzeichnen. Col. *marquer tout autour.*
Consignare. 1. beschreiben, aufschreiben, versiegeln. *rediger par ecrit, cacheter.*
Consignanter. Adu. deutlich. Gell. *expressement.*
Consignate. Adu ausdrucklich. Gell. *expressement.*
Consignatio. f. 3. die Verschreibung, Verzeichnung. Quinct. *la signature, l'ecrit signé.*
Reconsignare. 1. noch einmal bemerken, wiederhohlen. Tert.
Designare. 1. abzeichnen, entwerfen, bestimmen, begehen. *designer, commettre.*
Designate. Adu. eigentlich. Gell. *precisement.*
Designatio. f. 3. die Verzeichnung, Andeutung. *le dessein, modele.*
Designator. m. 3. der etwas anweist, einrichtet, ein Marschall, Ceremonienmeister.
Praedesignatus, a, um. vorherbestimmt. Tert. *predestiné.*
Dissignare. 1. Stat. *idem quod* Designare.
Dissignator. m. 3. Plaut. *idem quod* Designator.
Exsignare. 1. auszeichnen. Liu. *mettre par ecrit.*
Obsignare. 1. versiegeln. *cacheter*
Obsignatio. f. 3. die Versiegelung. Tert. *l'action de cacheter.*
Obsignator. m. 3. der Zeuge der mit siegelt. *le temoin, qui cachete avec.*
Persignare. 1. überall bezeichnen. Liu. *marquer.*
Praesignare. 1. zuvorzeichnen. Plin. *marquer au par avant.*
Resignare. 1. Briefe erbrechen. *décacheter.* it. ändern, abthun. *raier, casser.*
Resignatrix. f. 3. die etwas entsiegelt, aufhebt, abtritt. Tert.
Resignaculum. n. 2. die Entsiegelung. Tert.
Subsignare. 1. unterschreiben, besiegeln. *signer, apposer son seing.*
Subsignatio. f. 3. die Unterzeichnung. Tertull. *l'action d'apposer son seing.*
Supersignare. 1. versiegeln. Vulg. *cacheter.*
Significo. 1. ich zeige an, berichte, bedeute *je signifie.*
Significanter. Adu. eigentlicher weise. *precisement, significativement.*
Significantia. f. 1. die Bedeutung. Lactant. *la signification.*
Significatio, onis. f. 3. die Anzeigung, Bedeutung. *la signification.*
Significatus. m. 4. die Bedeutung. Plin. *la signification.*
Significativus, a, um. andeutend, anzeigend. Vlp. *significatif.*
Significatorius, a, um. *Idem.* Tert.
Significabilis, e. Adi. *Idem.* Varro.
Adsignificare. 1. mitbedeuten, zugleich anzeigen. Varro. *signifier, montrer.*
Consignificatio. f. 3. die Mitbedeutung Apul. *l'indice, signe.*
Praesignificare. 3. prophezeyen. *présager.*
Praesignificatio. f. 3. die Verkündigung Lactant. *le présage.*
SĪI, ilis. n. 3. die gelbe Erde *le sil, espece d'ocre.*
Silaceus, a, um. wie Ochra gelb Plin. *d'ocre.*
SILĀNVS. m. 2. der Springbrunnen. Cels. *un tuiau de fontaine par où l'eau sort.*
*SĪLEO, ui. sine Sup. 2. ich schweige, (schwieg, geschwiegen) (rem, de re) *je me tais.*

Silentium. n. 2. das Stillschweigen. *le silence.*
Silentiarius. m. 2. der Kammerherr. Cod. *le chambellan.*
Silentiōsus, a, um. still, heimlich. Apul. *silencieux.*
Silescere, silui. 3. still werden. Ter. *s'appaiser.*
Silentus, a, um. still. Gell. *silencieux.*
Consilescere. 3. stillschweigen Gell. *s'appaiser, se calmer, se taire.*
SĪLER, ĕris. n. 3. eine Bachweide. Virg. *un ofier.*
SĪLEX, ĭcis. m. 3. ein Kieselstein. *le caillou.*
Siliceus, a, um. steinern, hart. Cato. *de caillou.*
Silicius, a, um. Plin. *Idem.*
Silicernium. n. 2. ein alter Greis. *un vieillard décrepit.*
SĪLĪGO, inis. f. 3. der Weizen, Weizenmehl. *le froment le plus excellent.*
Siligineus, a, um. aus Weizen gemacht. Plin. *de fleur de farine de froment.*
Siliginarius. m. 2. der Weißbecker. Vlp. *le boulanger de petit pain.*
*SĪLĪQVA. f. 1. die Schote, Hülse. Virg. *la cosse (de pois, de féves)*
Siliquula. f. 1. Dim. kleine Hülsen, Schoten. Varro.
Siliquari. Dep. 1. Schoten bekommen. Plin. *venir en cosses.*
SĪLO. m. 3. Plin. *et* SĪLVS. m. 2. der eine eingedruckte und aufwärts gebogene Nase hat. *un camus.*
Silunculus. m. 2. Dim. ein Plattnäsichter. Arnob. *un peu camus.*
†SILVA. f. 1. der Wald, (Pl. die Wälder) Forst *le bois, forêt.*
Silula. f. 1. Dim. ein Wäldchen. Col. *le petit bois.*
Siluester, stris, stre. wild, im Walde. *sauvage, de forêt.*
Siluaticus, a, um. aus dem Walde. Cato. *de bois.*
Siluōsus, a, um. waldig, voll Wald. Liu. *plein de forêts.*
Silnescere. 3. verwildern. *pousser trop de bois.*
Siluanus. m. 2. der Waldgott. Virg. *le faune, satire.*
Siluicŏla. m. 3. der Waldmann. Virg. *qui habite les forêts.*
Siluicultrix. f. 3. die in den Wäldern wohnet. Catull. *celle, qui habite les forêts.*
Silusragus, a, um. was Wälder zerbricht. Luer. *qui rompe les forêts.*
Siluiger, a, um. waldicht. Plin. *couvert de forêts.*
SIMA. f. 1. der Sims, Rand. Vitruu. *la simaise.*
†SĪMĪLA. f. 1. Cels. *et* SIMILĀGO. f. 3. Plin. klar Mehl. *la fleur de farine de froment.*
Similagineus, a, um. aus klarem Mehl. Sen. *de fleur de farine de froment.*
†SĪMĪLIS, e. Adi. gleich, ähnlich. *semblable, pareil.*
Similiter. Adu. auf gleiche Art. *semblablement.*
Similitūdo, inis. f. 3. die Gleichheit, Aehnlichkeit. *la similitude.*
Similitas. f. 3. Vitruu. die Gleichheit. *la similitude.*
Assimilis *et* Consimilis, e. Adi. gleich. (cuius, cui) *semblable, égal.*
Assimiliter. Adu. gleich also Plaut. *semblablement.*
Assimilare. 1. vergleichen, gleich halten. Ouid. *mettre en parallele, rendre, ou etre semblable.*
Assimilatio. f. 3. die Aehnlichkeit. Plin. *la ressemblance.*
Consimilitas. f. 3. die Gleichheit. Augustin. *l'égalité.*
Absimilis *et* Dissimilis, e. Adi. ungleich. (cuius, cui, inter se) *dissemblable.*
Dissimiliter. Adu. Liu. ungleich. *dissemblablement.*
Dissimilitudo, inis. f. 3. die Ungleichheit. *la difference.*
Indissimilis, e. Adi. nicht ungleich. *qui n'est point different.*
Persimilis, e. Adi. sehr gleich. Qu. Cic. *fort semblable.*
Subsimilis. e. Adi. etwas gleich. Cels. *un peu ressemblent.*
SIMPLEX, *vid. in* PLICO.
*Simul. Adu. zugleich.
Simitu. Adu. Plaut. *Idem.*
Simulter. Adu. *Idem.*
Insimul. Adu. Stat. *Idem.*
Simultas, ātis. f. 3. der Widerwillen, Haß. *l'inimitié.*
*Simulo, are. 1. sich stellen, ähnlich stellen. (quid) *contrefaire, représenter.*
Simulanter. Adu. zum Scheine. Apul. *en feignant.*
Simulatio, onis. f. 3. die Heucheley. *l'hypocrisie.*
Simulate. Adu. fälschlich, ohne Ernst. *avec deguisement.*
Simulator, is. m. 3. der Heuchler, der sich stellet, als ꝛc. *l'hypocrite, qui fait semblant.*
Simulatrix. f. 3. die sich verstellet. Stat. *celle, qui fait semblant.*
Simulatilis, e. Adi. scheinbarlich. Fortunat. *feint.*
Simulamen. n. 3. ein Bildniß. Ouid. *l'image.*
Simulamentum. n. 2. eine falsche Stellung. Gell. *un faux semblant.*
Simulācrum. n. 2. das Bild, Bildniß. *un simulacre, une statuë.*
Assimulare. 1. sich stellen. (quid, se quem, quasi) Ter. *faire semblant.*
Assimulatio. f. 3. die Verstellung. Auct. ad Herenn. *le deguisement.*
Assimulaticius, a, um. angedichtet, zugeeignet. Cod. Theod.
Dissimulo. 1. ich verhehle, lasse nicht merken *je dissimule.*
Dissimulare. Adu. verstellter weise. *avec dissimulation.*
Dissimulatim. Adu. Quinctil. *Idem.*
Dissimulatio, onis. f. 3. die Verhehlung, Verschweigung. *la dissimulation.*
Dissimulanter. Adu. verstellter weise. *avec dissimulation.*
Dissimulantia. f. 1. die Verstellung. *la dissimulation.*
Dissimulator. m. 3. der sich verstellet. Sallust. *le dissimulateur.*
Dissimulamentum. n. 2. die Verstellung. Apul. *la dissimulation.*
Indissimulabilis, e. Adi. was sich nicht verbergen läßt. Gell. *qu'on ne peut pas cacher.*
Exsimulate. Adu. scheinbarlich. Tert.
Insimulare. 1. beschuldigen, Schuld geben. (quem rei, re, rem) *accuser.*
Insimulatio. f. 3. die Beschuldigung. *l'accusation.*
Insimulator. m. 3. der Ankläger. Apul. *l'accusateur.*
Obsimulatus, a, um. entgegen gestellt. Ammian. *opposé.*
SĪMVS, a, um. mit eingedruckter Nase. Virg. *camard, camus.*
Simulus, a, um. plattnäsicht. Virg. *camus.*
Simare. 1. einbiegen, eindrücken. Lucil. ap. Non. *rendre camus.*
Resimus, a, um. krummgebogen. Col. *crochu.*
Subsimus, a, um. etwas plattnäsicht. Varro. *un peu camus.*
Simia. f. 1. *et* Poët. Simius. m. 2. der Affe. *le singe.*
Simiolus. Dim.
†SINCĒRVS, a, um. rein, aufrichtig. *pur, sain.*
Sincere. Adu. aufrichtiger weise. *sincerement.*

Sinceriter. Adu. aufrichtig. Gell. *sincerement.*
Sincerĭtas, atis. f. 3. die Reinigkeit, Aufrichtigkeit. Plin. *la pureté.*
Exsinceratus, a, um. zerfleischt. Plaut. *déchiré de coups.*
Insincerus, a, um. unrein, nicht rechtschaffen. *gâté, corrompu.*
†SĬNE. Praepos. ohne. *sans.*
*SINGVLI, ae, a. einzele, nacheinander. *chacun en particulier.*
Singulāris, e. Adi. sonderbar. *extraordinaire, particulier.*
Singulariter. Adu. sonderbar. *extraordinairement.*
Singularitas. f. 3. die sonderbare Weise. Tertull. *la singularité.*
Singularius, a, um. sonderbar. Gell. *particulier.*
Singillarius, a, um. Tertull. *Idem.*
Singulatim *et* Sigillatim. Adu. einzel, sonderlich, *en particulier.*
SINGVLTVS. m. 4. der Schlucken, das Schnupfen im Weinen. *l'hoquet, sanglot.*
Singulto, are. 1. Stat. *et* Singultio, ire. 4. Celf. im Weinen schlucken, schluchzen, glucksen wie eine Glucknenne. *pousser des sanglots, glousser comme une poule.*
Singultim. Adu. mit Schluchsen. Hor. *en poussant des sanglots.*
†SĬNISTER, tra, trum. link. *gauche.* item widerwärtig. *mauvais.*
Sinistre. Adu. unrecht. Hor. *sinistrement.*
Sinistrorsum. Adu. zur Linken. *à gauche.*
Sinisteritas. f. 3. die Ungeschicklichkeit. Plin. *la malignité.*
Sinistrouersus. Adu. zur Linken. Lactant. *à gauche.*
*SĬNO, sīui, sītum. 3. ich lasse, (*vid.* Linquo) gestatte. *je laisse faire, permets.*
Situs. m. 4. die Lage, Gelegenheit des Orts, item Staub, Schimmel, Rost. *la situation, position, le relent, l'odeur de moisi.*
Sītus, a, um. gesetzt, gelegen. *situé.*
Sitine. Adu. der Lage nach. Tertull. *quant à la situation.*
Situatus, a, um. gelegen. Hor. *situé.*
Sitīcen. m. 3. ein Leichenpfeifer. Gell. *qui joue d'une trompette sur le tombeau des morts.*
Assītus, a, um. anliegend. Hor. *situé auprès.*
Circumsītus, a, um. umhergelegen. Ammian. *être situé autour.*
Dissitus, a, um. zerstreuet, voneinander gelegen. *éloigné, loin de nous,*
Dissitudo. f. 3. die Ferne, Weite, Entlegenheit. Sen. Sulp. *l'éloignement, distance.*
Intersītus, a, um. darzwischen gelegen. Plin. *situé entre.*
Obsītus, a, um. bedeckt. *couvert.*
Subsītus, a, um. drunter liegend. Apul. *situé dessous.*
Dēsino, siui *et* ii, itum. 3. ablassen, aufhören. (quid, a quo) *cesser, discontinuer.*
Desitudo. f. 3. die Unterlassung. Sulp. Sen. *l'omission.*
Indesinenter. Adu. unaufhörlich. Veget. *sans cesse.*
†SĬNVS. m. 4. der Schooß, die Falte im Kleide, der Meerbusen. *le sein, pli d'un habit, la sinuosité.*
Sinuōsus, a, um. das viele Krümmen hat. Plin. *qui a des sinuosités.*
Sinuose. Adu. umschweifsicht. Geil. *par detours.*
Sinuo, are. 1. beugen, krümmen. *plier, courber.*
Sinuatio. f. 3. die Krümmung. Fulgent. *la courbure.*
Sinuamen. n. 3. Prudent. *Idem.*
Exsinuare. 1. ausbreiten. Auson. *repandre.*
Insinuare. 1. (sich) zuthun, einschleichen. (in quid, cui) *glisser dedans.*
Insinuatio. f. 3. die Einschmeichelung. *l'insinuation.*
Insinuator. m. 3. der sich einschmeichelt. Tertull. *qui s'insinue.*
Insinuatrix. f. 3. die sich einschmeichelt. August. *celle, qui s'insinue.*
SĪNVS. m. 4. *et* SINVM. n. 2. Virg. der Milchnapf. *le pot à lait.*
*aSIPO, obſol. eſt DISSIPO. 1. ich zerstreue. *je répands.*
Dissipator. m. 3. der Zerstreuer. Prudent. *le dissipateur.*
Dissipatio, ōnis. f. 3. die Zerstreuung, der Untergang. *la dissolution.*
Dissipabilis, e. Adi. zertrennlich. *aisé à dissiper.*
Dissipium. n. 2. das Zwerchfell. *le diaphragme.*
Insipare. 1. hineinwerfen. Cato. *jetter dedans.*
Obsipare. 1. vorwerfen. Plaut. *jetter devant.*
Prosapia. f. 1. *et* Prosapies. f. 3. das Geschlecht. *la race, famille.*
SĪREN, ēnis. f. 3. die Seejungfer. *la sirene.*
SĪSER, ĕris. n. 3. *et* SISĀRVM. n. 2. die Zuckerwurzel. *le chervi.*
*SISTO, stĭti, stātum, sistere. 3. stehend machen, darstellen, stillen. (a Sto) *eriger, représenter, appaiser.*
Stător, oris. m. 3. der Erhalter. *le sauveur.* Vid. etiam in STO.
Absisto, abstĭti, abstĭtum. 3. ich stehe ab, lasse ab. (a re, re, c. Inf.) *je me retire, me désiste.*
Assistere. 3. beystehen. (cui, ad, propter quid) *assister.*
Circumsistere. 3. sich herumstellen. Caes. *entourer, investir.*
*Consistere. 3. stillstehen, bestehen. *s'arreter, consister.*
Consistio. f. 3. das Beysammensehen. Gell.
Consistorium. n. 2. die Rathsstube, das geistliche Gericht. Ammian. *le conseil, consistoire.*
Consistoriānus. m. 2. der Rath. Ammian. *le conseiller.*
Desistere. 3. ablassen. (re, a re, cum Inf.) *cesser.*
Exsisto. 3. ich entstehe, komme hervor. *je sors, parois.*
Insistere. 3. auf etwas stehen, in etwas treten. (rem, re) *se tenir à.*
Intersistere. 3. im Mittel stille halten, sinken. Quinctil. *s'arreter au milieu.*
Obsistere. 3. widerstehen. *resister.*
Obstĭtus *et* Obstĭtus, a, um. verkehrt, schlimm. Apul. *qui est de travers.*
Obstĕtrix, *vid. suo loco.*
Persisto. 3. ich beharre, verbleibe. *je persiste.*
Prosistere. 3. herausstehen. Apul. *avancer.*
Resistere. 3. stillstehen, widerstehen *s'arrêter, s'opposer.*
Restitare. 1. Frequ. sich aufhalten, zaudern. Ter. *s'arreter.*
Restitrix. f. 3. die sich aufhält, eine Zaudererinn. Plaut.
Substistere. 3. stehen bleiben, aushalten. *subsister.*
Substantia. f. 1. der Zustand, das Wesen eines Dinges. Cels.
Supersistere. 3. drüberstehen. Ammian.
*SĪTIS, itis. f. 3. der Durst, die Begierde. *le soif, désir.*
Sitio. 4. mich dürstet, ich habe Durst, begehre. *j'ai soif, désire.*
Sititor. m. 3. der Durst, oder Verlangen hat. Apul. *qui a soif.*
Siticulosus, a, um. dürr, durstig zerlechzt. Hor. *sec, qui a soif, aride*
Sitienter. Adu. dürstiglich, begierig. *ardemment.*
Sitibundus, a, um. sehr durstig. Plaut. *qui a grand soif.*
SITTĂCE, es. f. 1. der Papagey. *le perroquet.*
SITVLA. f. 1. der Wassereymer, die Schopfgelte. *le vase à boire, le seau à puiser.*
Situlus. m. 2 Dim. Cato.
Sitella. f. 1. Dim. Liu.
SIVI, *vid. in* SI.
SOBRINVS, *vid. in* SOROR.
*SŌBRIVS, a, um. nüchtern, mäßig im Trinken. *sobre, tempérant.*
Sobrie. Adu. nüchtern *sobrement.*
Sobrietas, tis. f. 3. die Nüchterkeit. Sen. *la sobriété.*
Sobriefactus, a, um. nüchtern gemacht. Apul. *désivrer.*
SOCCVS. m. 2. ein leichter Schuh, Comödienschuh. *le brodequin.*
Soccŭlus. m. 2. Dim. Sen.
Soccifer, a, um. der Socken trägt. Sidon.
Candofoccus. m. 2. das Gesenk am Weinstecke. Col. *la marquote de vigne.*
*SŎCER, sŏceri. m. 2. der Schwiegervater. *le beau-père.*
Sŏcrus. f. 4. die Schwiegermutter. Ter. *la belle-mère.*
Socrualis, e. Adi. was von Schwiegerältern ist. Sidon.
Absocer. m. 2. des Schwagers Großvater. Capitol. *grand-père du beau-père.*
Consŏcer. m. 2. Gegenschwiegerältern. Suet.
Consocrus. f. 4. Gegenschwieger. Auson.
Prosŏcer. m. 2. der Großschwäher. Ouid. *le grand-père de la femme.*
Prosŏcrus. f. 4. die Großschwieger. Dig. *la mère de la belle-mère.*
SŎCIVS, a, um. das sich gesellet, behülflich. *associé, favorable.*
Socius. Subſt. m. 2 der Geselle, Bundsgenosse. *le compagnon, allié.*
Sociennus. m. 2. der Geselle. Plaut. *le compagnon.*
Socialis, e. Adi. der Bundsgenossen. *ce qui concerne les alliés.*
Socialiter. Adu. gesellig. Hor. *socialement.*
Socialitas. f. 3. die Geselligkeit. Plin. *la socialité.*
Societas, ātis. f. 3. die Gesellschaft. *la société.*
Socio, are. 1. gesellen, zusammenbringen. (cui, cum quo) *associer, joindre.*
Sociatio. f. 3. die Zusammengesellung, Verknüpfung. Martian. Capell. *l'association.*
Sociator. m. 3. der zusammen gesellet, vereiniget. Stat. *qui associe.*
Sociatrix. f. 3. die da zusammengesellet. Val. Flacc.
Sociabilis, e Adi. gesellig. Liu. *sociable.*
Sociofraudus. m. 2. der seinen Mitgesellen hintergeht. Plaut.
Associo 1. ich geselle zu, füge bey. Claud. *j'associe, je joins.*
Consocio. 1. ich geselle zusammen. *j'allie.*
Circumsocius, a, um. zugesellig. Aur. Vict.
Consociatim. Adu. gemeinschaftlich. Ammian. *conjointement.*
Consociatio, onis. f. 3. die Vereinigung, Verbindung. *l'association.*
Consociabilis, e. Adi. verbindlich. Ambrof. *qu'on peut unir.*
Dissociare. 1. trennen, voneinander reißen *désunir, séparer.*
Dissociatio. f. 3. die Zertrennung. Plin. *la désunion.*
Dissociator. m. 3. der Uneinigkeitsstifter. Arnob.
Dissocialis, e. Adi. unverträglich. Rutil. *incompatible.*
Indissociabilis, e. Adi. unzertrennlich. Lactant. *inséparable.*
Dissociabilis, Hor. *et* Insociabilis, e. Adi. Liu. ungesellig, widrig. *inaliable, incompatible.*
†SŎDĀLIS, is. f. 3. der Geselle, Freund, Camerade. *le compagnon, camarade.*
Sodalitas. f. 3. *et* Sodalitium. n. 2. die Gesellschaft. *la société.*
Sodalitius, a, um. gesellig. Ammian. *sociable.*
*SŌDES. Ineri. ey lieber! *s'il vous plait.*
*SOL, sōlis. m. 3. die Sonne. *le soleil.*
Sōlāris, e. Adi. Sonnen. Sen. *solaire.*
Solanus, a, um. von der Sonne. Vitruu. *solaire.*
Solarium. n. 2. ein Sonnenzeiger, Atlan. *un cadran.*
Solatus, a, um. krank von der Sonnenhitze. Plin. *frappé du soleil.*
Solifer, a, um. was Sonne hat. Sen.
Soligena. c. 1. ein Sonnenkind. Val. Flacc.
Solipunga, Solipuga, *et* Solpuga. f. 1. die Mücke. *la fourmi venimeuse.*
Solstĭtium. n. 2. der längste Tag. *la solstice.*
Solstitialis, e. Adi. zur Zeit der Sonnenwende gehörig.
Insolare. 1. sonnen, bleichen Col. *exposer au soleil.*
Insolatio. f. 3. die Wärmung oder Trocknung an der Sonne. Plin.
Subsolanus, a, um. der Ostwind. Plin. *l'est.*
SŎLEA. f. 1. die Sohle, der Pantoffel. *la semelle, la sandale, l'escarpin.*
Solearius. m. 2. der Schuhflicker, Pantoffelmacher. Plaut. *le cordonnier, qui fait des sandales.*
Soleatus, a, um. der Pantoffeln an hat. *revetu de sandales.*
SOLEMNIS, *vid.* ANNVS.
*SŎLEO, solitus sum. 2. ich pflege, (gepfleget und gepflogen) bin gewohnt. Neutro-Paſſ. *je suis ordinaire, j'ai coutume.*
Solĭtus, a, um. gewohnlich. Liu. *accoutumé.*
Solitare. 1. oft pflegen. Gell. *avoir coutume.*
Solitaneus, a, um. sonderbar. Marcell. Empir. *particulier.*
Absolescere. 3. abkommen, unbräuchlich werden. Tertull. *se passer, vieillir.*
Assolet. Impersonal. es pfleget. *c'est la maniere.*
Coassŏlet. Impers. es pflegt. Plaut. *c'est la coûtume.*
Exsolescere. 3. entwehnen. Tertull *desaccoutumer.*
Insŏlet. Imperf. es pflegt. Caecil. ap. Gell. *c'est la maniere.*
Insolitus, a, um. ungewohnlich. *qui n'est pas accoûtumé.*
Insŏlens, tis. o. 3. ungewohnlich, stolz, hochmuthig. *extraordinaire, insolent.*
Insolentia. f. 1. die Ungewöhnlichkeit, der Hochmuth. *l'insolence.*
Insŏlius, a, um. ungewohnt. Afran. ap. Non. *extraordinaire.*
Insolite. Adu. ungewöhnlich Gell. *contre l'ordinaire.*
Insolescere. 3. stolz werden. Salluſt. *devenir insolent.*
*SŎLĬDVS, a, um. dichte, ganz, vollig *solide.*
Solide. Adu. dicht. *solidement.*
Solidus. m. 2. ein Ducat Lamprid. *un ducat.*
Soldus. m. 2. ein gewiß Stück Geldes Martial.
Soliditas. f. 3. die Dichtigkeit. *la solidité.*
Solido *et* Consolido, are. 1. ergänzen, fest machen. Plin. Vitruu. *consolider, rendre solide.*
Solidatio. f. 3. Vitruu. *et* Solidamentum. n. 2. Lactant. die Befestigung. *l'affermissement.*
Solidatrix. f. 3. die etwas fest machet. Arnob. *celle, qui rend solide.*
Solidescere. 2. dicht werden Plin. *devenir solide, s'endurcir.*
Solidipes. c. 3. was einen ganzen Huf hat. Plin. *qui a le pied tout d'une piece.*

Conſolidatio. f. 3. die Feſtſtellung. Vlpian. *la reunion de proprieté avec la jouiſſance.*
Conſolidus, a, um. feſt. Arnob. *ſolide.*
Inſolidus, a, um. ſchwach. Ouid. *infirme.*
Obſolidatus, a, um. hart gemacht Vitruu. *endurci.*
Perſolidare. 1. feſtmachen. Stat. *endurcir.*
SŎLIVM. n. 2. der Thron, königliche Stuhl. *le trone, ſiége élevé.*
Soliaris, e. Adi. was zur Badewanne gehöret. Spartian.
*SŎLOR, ari. Dep. 1. ich tröſte, lindere. *je conſole, ſoulage.*
*Solatium. n. 2. *et* Solamen, inis. n. 3. Virg. der Troſt. *la conſolation.*
Solatiolum. n. 2. Dim. ein kleiner Troſt. Catull. *une légere conſolation.*
Solator. m. 3. der Tröſter. Stat. *le conſolateur.*
Conſŏlor. Dep. 1. ich tröſte *je conſole.*
Conſolabilis, e. Adi. das ſich tröſten laßt, Act. tröſtlich, *conſolable.*
Conſolatio. f. 3. der Troſt. *la conſolation.*
Conſolamen. n. 3. Hieron. *Idem.*
Conſolator, is. m. 3. der Tröſter. *le conſolateur.*
Conſolatorius, a, um. Troſt- *de conſolation.*
Conſolatorie. Adu. tröſtlich. Sidon. *avec conſolation.*
Inconſolabilis, e. Adi. untröſtbar, untröſtlich. Ouid. *inconſolable.*
Inconſolabiliter. Adu. ohne Troſt. Hor. *inconſolablement.*
SŎLOX. o. 3. grob, rauh. Lucil. ap. Feſt. *gras.*
SŎLVM. n. 2. die Erde, der Boden. *le ſol, le terroire.*
Sŏlarium. n. 2. die Landſteuer. Vlp. *la taille reelle.*
Solitlimum. n. 2. eine Art des Wahrſagens mit den Vögeln.
Exſul, ŭlis. c. 3. ein Vertriebener. (rei) *un exilé.*
Exſularis, e. Adi. vertrieben. Ammian. *exilé.*
*Exſilium. n. 2. der Aufenthalt außer dem Vaterlande. *l'éxil.*
Exſulo, are. 1. vertrieben ſeyn. (quo, a, ex quo) Ter. *être exilé.*
Exſulatus. m. 4. Meſſala. *et*
Exſulatio. f. 3. Flor. die Vertreibung. *le banniſſement.*
*Sŏlĭcitus, Poët. *et* Sollicitus, a, um. ſorgfältig, bekümmert. *plein de ſollicitude.*
Solicite. Adu. bekümmert. *avec anxieté.*
Solicitudo, inis. f. 3. die Sorgfalt, Bekümmerniß. *l'anxieté, le chagrin.*
Solicito. 1. ich bekümmere, errege zu einer Sache, wiegle auf. *je ſollicite.*
Solicitatio, ōnis. f. 3. die Verſuchung, Reizung. *la ſollicitation.*
Solicitator. m. 3. einer, der warum anhält, der anretzet. Vlp.
†SOLVO, ſolui, ſolūtum. 3. ich löſe auf, bezahle. *je delie, paie.*
Sŏlutio, nis. f. 3. die Auflöſung, Bezahlung. *l'action de délier, le paiement.*
Solutum. n. 2. Vlp. die Zahlung. *le paiement.*
Solute. Adu. frey, ungehindert. *librement.*
Solutim. Adu. Tertull. *Idem.*
Solutor. m. 3. der Bezahler; einer, der auflöſet. Tert.
Solubilis, e. Adi. Prudent. *et*
Solutilis, e. Adi. Suet. auflöslich. *qu'on peut delier.*
Abſoluo, ui, ūtum. 3. ich endige, beſchließe, ſpreche los. *j'acheve, termine, abſous.*
Abſolute. Adu. vollkommentlich. *pleinement, abſolument.*
Abſolutio. f. 3. die Vollkommenheit, Losſprechung. *la perfection, abſolution.*
Abſolutorius, a, um. losſprechend. Suet. *ce, qui ſert à la decharge.*
Abſolutorium. n. 2. ein kräftig Arzneymittel. Plin. *un remede ſouverain.*
Inabſolutus, a, um. unvollkommen. Apul. *imparfait.*
Redabſoluere. 3. wieder loslaſſen. Plaut. *abſoudre une ſeconde fois.*
Diſſoluo, ere. auflöſen, trennen, abzahlen. *diſſoudre, païer.*
Diſſŏlutus, a, um. los, liederlich *diſſolu, debauche.*
Diſſolute. Adu. liederlich, obenhin. *d'une maniere relachée.*
Diſſolutio. f. 3. die Auflöſung. *la diſſolution.*
Diſſolutor. m. 3. der etwas auflöſet. Cod. Theod. *qui détache, denoue.*
Diſſolutrix. f. 3. eine, die auflöſet. Tert. *celle, qui denoue.*
Diſſolubilis, e. Adi. auflöslich, zertrennlich. *diſſoluble.*
Indiſſolubilis, e. Adi. unauflöslich. *indiſſoluble.*
Indiſſolubiliter. Adu. unauflöslich. Claud. Mamert. *indiſſolublement.*
Indiſſŏlutus, a, um. unaufgelöſt. *qu'on n'a pas defuni.*
Exſoluere. 3. losmachen, entledigen, zahlen *dégager, païer.*
Exſolutio. f. 3. die Auszahlung. Tertull. *le paiement entier et complet.*
Inſolubilis, e. Adi. unauflöslich. Quinctil. *indiſſoluble.*
Inſolubiliter. Adu. Macrob. unauflöslicher weiſe. *indiſſolublement.*
Inſolubilitas. f. 3. die Unauflöslichkeit. Sidon. *l'indiſſolubilité.*
Perſoluere. 3. ganz bezahlen, auflöſen. *achever de paier, acquitter tout à fait.*
Reſoluo. 3. ich löſe auf. *je délie.*
Reſolutio. f. 3. die Auflöſung. Gell. *l'action de délier.*
Reſolubilis, e. Adi. auflöslich. Prud. *qu'on peut diſſoudre.*
Irreſolutus, a, um. unaufgelöſt Ouid. *qu'on n'a point relaché.*
Irreſolubilis, e. Adi. unauflöslich. Apul.
†SŎLVS, a, um. allein, einſam. *ſeul.* Solum.
Solitārius, a, um. einſam, der ganz allein iſt. *ſolitaire.*
Solitūdo, inis. f. 3. die Einſamkeit, Einöde. *la ſolitude.*
Solitas. f. 3. die Einſamkeit. Apul. *la ſolitude.*
Solare. 1. verwüſten, öde machen. Stat. *deſoler, rendre deſert.*
Soliferreum. n. 2. ein ganz eiſerner Pfeil Liu. *javelot tout de fer.*
Soliuagus, a, um. der ganz allein geht. *qui marche tout ſeul.*
Solummodo. Adu. nur allein. Quinctil. *ſeulement.*
Adſŏlare. 1. verwüſten. Tertull. *deſoler.*
Deſōlo, are. 1. verwüſten, öde machen. *déſoler, ruiner.*
Perſolus, a, um. ganz allein. Plaut. *tout ſeul.*
Praeſolus, a, um. Prud. *Idem.*
†SOMNVS. m. 2. der Schlaf. *le ſommeil.*
Somniculoſus *et* Somnŏlentus, a. um. ſchläfrig, voll Schlaf. Solin. *endormi, aſſoupi.*
Somniculoſe. Adu. ſchläfrig. Plaut. *endormi.*
Somniōſus, a, um. ſchläfrig. Plin. *aſſoupi.*
Somnolentia. f. 1. die Schläfrigkeit. Sidon.
Somnifer, a, um. Schlaf machend. Plin. *ſoporatif.*
Somnificus, a, um. Plin. *Idem.*
*Somnium *et* Inſomnium. n. 2. der Traum, (Träume) *le ſonge.*
Somnio. 1. mir träumet *je ſonge.*
Conſomniare. 1. träumen. Plaut. *rever.*
Deſomnis, e. Adi. ſchlaflos. Petron. *qui ne dort point.*
Exſomnis, e. Adi. Vell. *Idem.*
Inſomnis, e. Adi. wacker, ſchlaflos. Tac. *qui ne dort point.*
Inſomnia. f. 1. die Schlafloſigkeit Salluſt. *l'inſomnie.*
Inſomnioſus, a, um. der nicht ſchlafen kann. Cato. *qui a des inſomnies.*
Semiſomnis, e. Adi. *et* Semiſomnus, a, um. halbſchlafend. *à demi endormi.*
*SŎNO, ui, itum. 1. ich töne, klinge. (quid) *je ſonne, reſonne.*
Sonere. 3. Lucr. *Idem.*
*Sonus. m. 2. *et* Sonĭtus. m. 4. Nep. der Ton, Schall, Klang. *le ſon, bruit.*
Sŏnor, ōris. Poët. *Idem.*
Sonitare. 1. Frequ. ſchreyen, ſchwirren. Solin. *crier, faire du bruit.*
Sonōrus, a, um. klingend, ſchallend. Virg. *ſonore.*
Sonore. Adu. klingend. Gell. *avec bruit.*
Sonax. o. 3. ſchallend. Apul. *ſonnant.*
Sonabilis, e. Adi. klingend. Ouid. *ſonnant.*
Sonipes, ĕdis. c. 3. das Pferd. *le cheval.*
Soniuius, a, um. eine Art von Wahrſagen.
Abſŏnus, a, um. ungereimt. *diſcordant.*
Abſone. Adu. ungereimt. Gell. *abſurdement.*
Aſſonare. 1. dazu ſtimmen. Apul. *repondre à la voix.*
Altiſonus, a, um. hochklingend. *qui ſonne haut.*
Circumſonare. 1. umherſchallen. *reſonner.*
Circumſōnus, a, um. umherſchallend. Stat. *reſonnant.*
Conſonus, a, um. übereinſtimmend. *qui eſt d'accord.*
Conſone. Adu. einhellig. Apul. *unanimement.*
Conſonare, ui, itum. 1. übereinſtimmen. Liu. *convenir.*
Conſonanter. Adu. übereinſtimmend. Vitruu. *unanimement, convenablement.*
Conſonantia. f. 1. die Uebereinſtimmung. Vitruu. *l'accord.*
Diſſonus, a, um. übelklingend, unemig. Liu. *diſſonant, contraire.*
Diſſonare. 1. wider einander klingen. Colum. *être diſſonant.*
Diſſonantia. f. 1. die Ungleichheit. Hieron. *la diſſonance.*
Exſonare. 1. Petron. heftig erſchallen. *faire un grand bruit.*
Inſŏnus, a, um. ſtumm Amm. *qui eſt ſans ſon.*
Inſonare. 1. erſchallen. Lucan. *retentir.*
Interſonare. 1. darzwiſchen ſchallen. Stat. *rendre un ſon entre.*
Obſonare. 1. entgegen ſchallen. Plaut. *faire du bruit.*
Perſōnus, a, um. durchſchallend. Val. Flacc. *retentiſſant.*
Perſonare. 1. durchſchallen, laut klingen. *faire grand bruit.*
Praeſonare. 1. vorher ſpielen. Ouid. *préluder.*
Reſono. 1. ich ſchalle wieder. *je reſonne.*
Reſonus, a, um. Ouid. wiederſchallend. *reſonnant.*
Reſonere. 3. wiederſchallen Acc. ap. Non. *reſonner.*
Reſonantia. f. 1. der Wiederſchall, das Echo. Vitruu. *le retentiſſement.*
Reſonabilis, e. Adi. wiederſchallend. Vitruu. *qui retentit.*
Semiſonans. o. 3. halbſchallend. Auſon. *qui ſonne à demi.*
*SONS, tis. o. 3. ſtrafbar, ſchuldig. *digne de châtiment, coupable.*
Sonticus, a, um. ſchädlich, erblich. Plin. *dangereux, conſidérable.*
Inſons, tis. o. 3. unſchuldig. Liu. *innocent.*
*SŎPOR, ōris. m. 3. der feſte Schlaf. *la létargie, aſſoupiſſement.*
Soporifer, a, um. ſchlafbringend. Plin. *qui fait dormir.*
Sōpio, Liu. *et* Conſopio, ire. 4. *et* Sōpōro, are. 1. Plin. einſchläfern. *endormir.*
Sōpōrus, a, um. ſchlafbringend. Stat. *ſoporatif.*
Inſopitus, a, um. wachſam. Ouid. *vigilant.*
Inſopibilis, e. Adi. was man nicht einſchläfern kann. Mart. Capell. *qu'on ne peut pas aſſoupir.*
Obſopire. 4. einſchläfern Scribon. *aſſoupir.*
Reſopire. 4. wieder einſchläfern. Fulgent. *aſſoupir de nouveau.*
Semiſopitus, a, um. ſchlaftrunken. Ouid. *aſſoupi.*
Semiſoporus, a, um. halbſchläfrig. Sidon. *à demi endormi.*
*SORBEO, ui *et* pſi, ptum. 2. ich ſchlürfe ein. *j'avale, hume.*
Sorbĭtio, onis. f. 3. die Brühe, Suppe. *le breuvage.*
Sorbitiuncŭla. f. 1. Dim. Hieron.
Sorbiculus. m 2. ein Trünkchen. Apic.
Sorbilis, e. Adi. weich, gut zu ſchlürfen. Celſ. *qu'on peut avaler.*
Sorbillare. 1. Frequ. ein wenig ſchlürfen. Apul. *avaler peu à peu.*
Sorbillum. n. 2. eine Brühe, ein Süppgen. Plaut. *un bouillon, breuvage.*
Abſorbeo, pſi *et* ui, ptum. 2. ich verſchlinge. *j'abſorbe.*
Abſorptio. f. 3. die Verſchlingung. Suet. *l'action d'avaler.*
Deſorbere. 2. verſchlucken. Tertull. *engloutir.*
Exſorbere. 2. ausſaugen, in ſich freſſen. *avaler, humer, ſurmonter une difficulté.*
Obſorbere. 2. verſchlucken. Lactant. *avaler.*
Perſorbere. 2. ausſchlurfen. Plin. *avaler tout.*
Reſorbere. 2. wieder in ſich ſchlucken. Ouid. *avaler de nouveau.*
SORBVS. f. 2. (arbor) *et* SORBVM. n. 2. (fructus) Speierling, Arlesbeer. *la corme.*
*SORDES. f. 3. Pl. der Unflath. Sing. Defect. *l'ordure.*
Sorditudo. f. 3. der Unflath, die Unreinigkeit. Plaut. *l'ordure.*
Sordicula. f. 1. Dim. ein wenig Unflath. Marcell. Empir.
Sordĭdus, *et* Sordidatus, a, um. unflatig, beſudelt. *ſale, ſordide.*
Sordide. Adu. ſchändlich, filzig. *d'une maniere ſordide.*
Sordidare. 1. beſudeln, beſchmutzen. Lactant. *ſalir, rendre craſſeux.*
Sordidulus, a, um. Dim. etwas unrein, ſchmutzig. Iuuen. *un peu ſale.*
Sordulentus, a, um. Tertull. *Idem.*
*Sordeo, ui. 2 ich bin garſtig, veracht. (cui) *je ſuis ſale, je mépriſe.*
Sordeſcere. 3. unflatig, veracht werden. *devenir ſale, mépriſable.*
Exſordeſcere. 3. verachtlich werden Gell. *devenir mepriſable.*
Inſordeſcere. 3. garſtig werden. Sidon. *devenir ſale.*
Obſordeſcere. 3 Prudent. *Idem.*
SŌREX, foricis. m. 3. eine Spitzmaus. *le ſouris.*
Soricīnus, a, um. von einer Spitzmaus. Plaut. *de ſouris.*
†SŎROR, ōris. f. 3. die Schweſter. *la ſoeur.*
Sororcula. f. 1. Dim. Plaut.
Sorōrius, a, um. der Schweſter, von der Schweſter. *de la ſoeur.*
Sororiare. 1. als ein Paar Schweſtern zugleich miteinander wachſen. Plin.
Sororiculatus, a, um. Plin.
Sororicida. m. 1. ein Schweſtermörder. *qui tue ſa ſoeur.*

Sobrinus *et* Consobrinus. m. 2. Geschwisterkind. *cousin issu de germain.*
Sobrina. f. 1. eine Muhme. Plaut. *une cousine issue de germain.*
Consobrina. f. 1. die Muhme, Base. *la cousine.*
†SORS, tis. f. 3. das Glück, das Loos, der Stand. *Hazard, sort, état.*
Sorticula. f. 1. Dim. Suet.
*Sortior. Dep. 4. ich lose, überkomme. (rem, de re) *j'ai par le sort ou autrement.*
Sortire. 4. losen. Varro ap. Non. *jetter ou tirer au sort.*
Sortito. Adu. nach dem Loose. *par sort.*
Sortitio. f. 3. die Losung. *l'action de tirer au sort.*
Sortitor. m. 3. der da loset Sen. *qui tire au sort.*
Sortilegus. m. 2. der durchs Loos wahrsaget. Hor. *qui prédit par sort.*
Sortilegium. n. 2. das Loosen. Plin.
Consors, tis. o. 3. Mitgenoß, theilhaftig. (cuius, cui) *compagnon, participant.*
Consortio. f. 3. *et* Consortium. n. 2. Celf. die Genossenschaft, Gesellschaft. *la société, l'association.*
Consortalis, e. Adi. gemeinschaftlich. Frontin. *commun.*
Dissors. o. 3. ungleichen Standes und Vermögens, untheilhaft. Ouid.
Exsors, tis. o. 3. ohne Theil, untheilhaftig. *qui n'a point de part à.*
Exsortum. n. 2. die Ausschließung, Enterdung. Apul. *l'exclusion.*
Subsortiri. 4. Dep. durchs Loos an eines andern Stelle einsetzen, nachlosen.
Subsortitio. f. 3. die Einsetzung an eines andern Stelle, die Nachlosung.
*SOSPES, itis. o. 3. gesund, unbeschädigt. *sain, sauf.*
Sospita. f. 1. die Erhalterinn. *celle, qui sauve.*
Sospitalis, e. Adi. nützlich, heilsam. Macrob. *qui sauve, qui tire d'un péril.*
Sospitalitas. f. 3. die Gesundheit. Macrob. *la santé, prosperité.*
Sospito, are. 1. gesund erhalten Liu. *conserver sain.*
Sospitator. m. 3. der Erhalter. Apul. *le sauveur.*
Sospitatrix. f. 3. die Erhalterinn. Apul.
Sospitas. f. 3. der Wohlstand. Macrob. *la felicité.*
SPĀDIX, īcis. m. 3. ein Palmzweig. Gell. *une branche de palmier.* *it.* o. 3. braunroth *couleur de rouge brun.*
Spadicarius. m. 2. der Braunfärber. Firmic. *le teinturier en châtein.*
SPĀDO, ōnis. f. 3. ein Verschnittener, unfruchtbar Reis. Plin. *un eunuque, rejetton d'arbres, qui ne porte point.*
Spadōnius, a, um. unfruchtbar. Plin. *sterile.*
Spadonatus. m. 4. die Unfruchtbarkeit. Tertull. *la sterilité.*
*SPARGO, si, sum. 3. ich streue, sprenge. (quid re) *je répands, jette çà et là.*
Sparsim. Adu. zerstreuet, hin und her. Gell. *par-ci, par-là.*
Sparsio. f. 3. das Ausstreuen, Auswersen. Stat.
Sparsilis, e. Adi. das man hin und her streuet, auswirft. Tertull. *qu'on peut repandre.*
Adspergo *et* Conspergo, si, sum. 3. ich besprenge. *j'asperge.*
Adspersio, nis. f. 3. die Besprengung *l'arrosement.*
Adspersus. m. 4. das Besprengen. Plin. *l'arrosement.*
Adspergo. f. 3. Virg. *Idem.*
Superspergere. 3. oben draufstreuen, drüber besprengen. Apic. *repandre par dessus.*
Circumspergere. 2. umherstreuen, herumsprengen. Plin.
Conspergere. 3. besprengen *arroser.*
Conspersio. f. 3. die Besprengung. Pallad. *l'arrosement.*
Despergere. 3. verstreuen. Sil. *repandre.*
Dispergo, si, sum. 3 ich zerstreue. *je disperse.*
Dispersè. Adu. zerstreuet. *çà et là.*
Dispersim. Adu. hin und wieder. Varro. *par ci par là.*
Dispersus. m. 4. *et* Dispersio. f. 3. Tertull. die Zerstreuung. *la dispersion.*
Exspergere. 3. ausspritzen, ausstreuen. Luer. *repandre, humecter.*
Inspergere, si, sum. 3. einstreuen, einsprengen. *Saupoudrer, mêler parmi.*
Insperſus. m. 4. Apul. *et* Insperſio. f. 3. Pallad. das Einspritzen.
Interspersus, a, um. untergemengt. Apul. *mêlé parmi.*
Perspergere. 3. begießen. *arroser.*
Praespergere. 3. besprengen. Luer. *arroser.*
Prospergere. 3. Tac. *Idem.*
Respergere, si, sum. 3. wiedersprengen, benetzen. *arroser, mouiller.*
Respersio. f. 3. *et* Respersus. m. 4. Plin. die Besprützung. *l'arrosement.*
Respergo. f. 3. *Idem.*
Subspargere. 3. unterstreuen. Tertull. *mêler parmi.*
Superspargere. 3. druber sprengen. Cato. *repandre ou jetter dessus.*
SPARTVM, (SPARTIVM) n. 2. Ginster, eine Art von Binsen. Liu. *genet d'Espagne.*
Sparteus, a, um. was davon gemacht. Col.
Spartea. f. 1. ein Schuh von Pfrymen oder Ginster. Col.
Spartarius, a, um. was voll Pfrymen oder Ginster ist. Plin. *plein de genet.*
Sparteolus. m. 2. ein Feuerwächter, Nachtwächter. Tertull. *le guet.*
SPĀRVM. n. 2. *vel* SPĀRVS. m. 2. ein Spieß. Virg. *un dard.*
Sparulus. m. 2. Dim. eine Art von Seefisch. Ouid.
†SPĀTIVM. n. 2. der Raum, die Weite, Zeit. *l'espace, étendue, le tems.*
Spatiolum. n. 2. Dim. ein kleiner Raum.
Spatiōsus, a, um. weit, geraumig. *ample, spacieux.*
Spatiosè. Adu. geräumig. Plin. *spacieusement.*
Spatiositas. f. 3. die Weite. Sidon. *l'etendue.*
Spatior *et* Exspatior, ari. 1. Dep. spazieren gehen. Quinctil. *se promener.*
Spatiator. m. 3. ein Spatzierer, Umläufer. Macrob. *le coureur, vagabond.*
Conspatiari. 1. Dep. mit einander spatzieren. Petron. *se promener ensemble.*
SPECIO, obsoletum. i. e. Video. Plaut. unde
Specialis, e. Adi. besonders, absonderlich. Quinctil. *special.*
Specialiter. Adu. insonderheit. Col. *specialement.*
Specialitas. f. 3. die sonderbare Beschaffenheit. Tertull. *la qualité particuliere.*
Speciatus, a, um. absonderlich. Tertull. *special.*
Speciatim. Adu. absonderlich. *specialement.*

*Species. f. 5. die Gestalt, das äußerliche Ansehen, die Größe. *la figure, forme, grandeur.*
Speciōsus, a, um. schreinbar, zum Schein *beau, apparent.*
Speciosè. Adu. zierlich, prachtig. Ter. *avec bonne grace, pompeusement.*
Speciositas. f. 3. die Scheinbarkeit Tertull. *la belle apparence.*
Specimen, inis. n. 3. eine Probe, Muster. *une preuve, un echantillon.*
Inspeciosus, a, um. unscheinbar. Petron. *sans eclat.*
Inspeciatus, a, um. ohne Gestalt. Tertull. *difforme.*
Spectus. m. 4. der Anblick Apul. *l'aspect.*
*Specto. 1. Frequ. ich sehe, schaue, prüfe. *je vois, regarde, examine.*
Spectare. Adu. herrlich. Plin. *excellemment.*
Spectatus. m. 4. *et* Spectatio. f. 3. das Anschauen, die Probirung. *l'examen.*
Spectator, is. m. 3. der Zuschauer. *le spectateur.*
Spectatrix. f. 2. die Zuschauerinn. Lucan. *la spectatrice.*
Spectatiuus, a, um. erkenntlich, theoretisch. Quinctil. *theoretique.*
Spectabilis, e. Adi. ansehnlich. *beau à voir.*
Spectaculum. n. 2. das Schauspiel. *le spectacle.*
Spectamen. n. 3. *Idem.* Plaut.
Spectamentum. n. 2. die Probe. Fronto. *ce qui fait connoitre.*
Spectrum. n. 2. das Gespenst, das Bild. *le spectre, l'image.*
*Adspicio, exi, ectum. 3. ich sehe an, habe in Acht. *je vois, regarde.*
Adspectus. m 4. das Anschauen. *l'aspect, la vue.*
Adspectare. 1. starre ansehen *regarder fixement.*
Adspectabilis, e Adi. sehenswürdig *digne d'être vu.*
Circumadspicere. 3. umherschauen. Plin. *jetter les yeux de tous cotés.*
Inadspicuus, a, um. unsichtbar. Auson. *invisible.*
Inadspectus, a, um. Stat. *Idem*
Circumspicio. 1. ich sehe umher. (quid) *je regarde tout autour.*
Circumspicientia. f. 1. die Behutsamkeit. Gell. *la circonspection.*
Circumspecte. Adu. vorsichtiglich Quinctil. *avec circonspection.*
Circumspectus. m. 4. die Vorsichtigkeit. *la circonspection.*
Circumspectio. f. 3. *Idem.* *(vent tout autour.*
Circumspectare. 1. Frequent. Ter. oft umherschauen. *garder soi-*
Circumspectatrix. f. 3. die umhersieht. Apul. *celle, qui regarde tout autour.*
Conspicere. 3. ansehen, anschauen. *voir, regarder.*
Conspectus. m. 4. das Anschauen, der Anblick, Auszug. *l'aspect, regard, sommaire.*
Conspicio. f. 3. Varro. die Aufsicht, Erblickung. *la vue, l'aspect.*
Conspector. m. 3. der etwas sieht. Tert. *qui regarde.*
Conspicere. 1. sehen. Varro. *voir.*
Conspicari. 1. Dep. Ter. *Idem.*
Conspicabilis, e. Adi. sichtbar, sehenswerth. Sidon. *visible, considerable.*
Conspicabundus, a, um. der etwas aufmerksam betrachtet. Mart. Capell. *qui regarde attentivement.*
Conspicuus, a, um. ansehnlich, kenntlich. *qui tombe sous la vue.*
Inconspicuus, a, um. unsichtbar. Mart. Capell. *invisible.*
Inconspectus, a, um. Gell. unbedacht. *inconsidéré.*
Semiconspicuus, a, um. halb sichtbar. Apul. *qu'on voit à demi.*
Despicio, ere. 3. *et* Despicor, ari. 3. Dep. herabsehen, verachten. *regarder de haut en bas, mépriser.*
Despicatus. m. 4. Despectio. f. 3. Despicientia. f. 1. *et* Despicatio. f. 3. die Verachtung. *le mépris.*
Despectus. m. 4. Cael. *Id m.*
Despector. m. 3. der Verächter. Tertull. *qui mépriſe.*
Despectrix. f. 3. die Verächterinn. Tert.
Despectare. 1. herunter sehen Virg. *regarder de haut.*
Despectatio. f. 3. die Aussicht. Vitruu. *le prospect.*
Despectator. m 3. der Verächter. Tertull. *qui mépriſe.*
Despicabilis, e. Adi. Sidon. *et*
Despicus, a, um. verächtlich Naeu. ap Non. *mépriſable.*
Indespectus, a, um. unangesehen. Lucan. *qui n'a point été vû.*
Dispicere, exi, ectum. 3. fleißig umher sehen. *regarder de tous côtés.*
Dispectus. m. 4. die Betrachtung. *la consideration.*
Dispectio. f. 3. Tertull *Idem.*
Dispector. m. 3. der etwas betrachtet, untersuchet. Tert. *qui considere, examine.*
Dispectare. 1. betrachten. Arnob. *considerer.*
Exspectare. 1. anschauen. Plaut. *regarder.*
*Exspecto. 1. ich warte, *j'attends.*
Exspectatio, ōnis. f. 3. das Warten, die Hoffnung. *l'attente, esperance.*
Exspectamen. n. 3. die Erwartung, Hoffnung. Claud. Mamert. *l'attente, l'esperance.*
Exspectatrix. f. 3. die da erwartet Tertull.
Inexspectatus, a, um. unerwartet. Quinctil. *inespéré.*
Inspicio. 3. Inspecto. 1. *et* Introspicio. 3. ich sehe hinein. *je regarde dedans.*
Inspectio. f. 3. die Besichtigung. *l'inspection.*
Inspectus. m. 4. das Gesicht, der Anblick. Apul. *la vuë, consideration.*
Inspector, is. m. 3. ein Aufseher. Plin. *un inspecteur.*
Inspectrix. f. 3. die Aufseherinn. Ambrof. *celle, qui prend garde à quelque chose.*
Inspectatio. f. 3. die Einsicht, Aufsicht. Sen. *la vuë, l'action de regarder.*
Inspectator. m. 3. der Aufseher. Symmach. *l'inspecteur.*
Inspicium. n 2. die Besichtigung. Tertull. *l'action d'examiner, de visiter.*
Circuminspicere. 3. um und um besehen. Tertull. *regarder de tous cotez.*
Superinspicere. 3. die Oberaufsicht haben. Sidon. *avoir la surintendance.*
Introspectio. f. 2. die Einsicht. Mart. Cap. *l'inspection.*
Introspector m. 3. der ein Einsehen hat. Augustin.
Introspectare. 1 Frequ. hineinsehen. Plaut. *regarder dedans.*
Perspicio, exi, ectum. 3. wohl ansehen, erkennen. *considerer attentivement, comprendre.*
Perspicientia. f. 1. die Einsicht, Erkenntniß. *la connoissance claire.*
Perspecte. Adu. erkenntlich bedächtlich. Plaut. *avec connoissance.*
Perspectio. f. 3. die Erkenntniß. Lactant. *la connoissance.*
Perspecter. m. 3. der da ansieht. Inuenc. *qui considere attentivement.*
Perspectare. 1. recht ansehen. Plaut. *examiner de près*

Perſpicuus, a, um. durchſichtig, klar, deutlich. *clair, evident.*
Perſpicue. Adu. klar, deutlich. *clairement, evidemment.*
Perſpicuitas, ātis. f. 3. die Klarheit, der deutliche Verſtand. *la clarté, l'evidence.*
Imperſpicuus, a, um. unerkannt, dunkel. Plin. *obſcur.*
Perſpicax, ācis. o. 3. ſcharfſichtig. *clairvoiant.*
Perſpicaciter. Adu. ſcharfſichtiger weiſe. Ammian. *avec une connoiſſance nette.*
Perſpicate. Adu. liſtig, verſchlagen, ſcharfſichtig. Afran. ap. Non. *avec une connoiſſance nette.*
Perſpicabilis, e. Adi. hell, anſehnlich. Ammian. *clair, conſiderable.*
Perſpicibilis, e. Adi. hell. Vitruv. *qui peut etre vû facilement.*
Proſpecere, exi, ectum. 3. vor ſich ſehen, verſorgen. (a, ex loco, cui) *voir, regarder, ſonger.*
Proſpicienter. Adu. vorſichtiglich. Gell. *avec prevoiance.*
Proſpicientia. f. 1. die Vorſorge. *la prévoiance.*
Proſpecte. Adu. vorſichtig. Tert. *avec precaution.*
Proſpectus. m. 4. die Ausſicht. *la vûe.*
Proſpector. m. 3. der Vorſicht hat. Apul. *qui a de prévoiance.*
Proſpex. m. 3. der Weißager. Apul. *le devin.*
Proſpectare. 1. Frequ. hervor oder herausſehen. Liu. *voir.*
Proſpicuus, a, um. das man von ferne ſieht, anſehnlich. Apul. *qu'on voit de loin, remarquable.*
Proſpicue. Adu. anſehnlicher weiſe. Apul. *remarquablement.*
Improſpecte. Adu. unvorſichtig. Tertull. *ſans circonſpection.*
Reſpicio. 3. ich ſehe zurück, denke zurück. (quid, ad quid) *je regarde, fais reflexion.*
Reſpectus. m. 4. die Abſicht, Anſehung, Betrachtung. *le reſpect, égard.*
Reſpectare. 1. Frequ. zurück ſehen, ſich umſehen. Ter. *tourner les yeux vers.*
Retroſpicere. 3. zurückſehen. Vitruv. *regarder en arriere.*
Superſpicere. 3. drüber ſehen. Solin. *voir par deſſus.*
Suſpicere. 3. aufwarts ſehen, groß achten. *regarder en haut, admirer.*
Suſpicio, onis. f. 3. der Argwohn, Verdacht. *le ſoupçon, la defiance.*
Suſpectus, a, um. verdächtig, im Verdacht. *ſuſpect.*
Suſpectio. f. 3. der Verdacht. Ter. *le ſoupçon.*
Suſpector. m. 3. der einen Verdacht hat; der ſich über einen verwundert; der einen hochhält. Sidon.
Suſpectare. 1. Freq. aufwärts ſehen; argwohnen. Tac. *regarder en haut; ſoupçonner.*
Suſpectatio. f. 3. die Muthmaßung. *le ſoupçon.*
Suſpicax, ācis. o. 3. Tac. *et* Suſpicioſus, a, um. argwöhniſch. *ſoupçonneux.*
Suſpicioſe. Adu. verdächtig. *avec ſoupçon.*
Suſpicor. 1. Dep. ich muthmaße, argwohne. *je ſoupçonne.*
Suſpicatrix. f. 3. die da argwöhniſch iſt. Varro.
Suſpiciter. Adu. mit Argwohn, verdächtig. Non. *avec ſoupçon.*
Suſpicabilis, e. Adi. was ſich auf Muhmaßungen gründet. Arnob.
Tranſpicere. 3. durchſehen. Lucr. *voir au travers.*
Tranſpectus. m. 4. die Durchſchauung. Lucr. *la vuë au travers.*

SPĔCIVM. n. 2. der Sucher, das Wundeiſen. Pacuu. *la ſonde.*
Specillum. n. 2. ein Ohrengrübel, Ohrlöffel; ein Wundeiſen; eine Brille. Celſ. *la ſonde; la lunette.*
Specillatus, a, um. glaſurt, geſpiegelt. *uni, poli.*

SPĔCVLA. f. 1. die Warte, Höhe, von der man ſich umſieht. *le béfroi, dongeon.*
Speculor. 1. Dep. ich ſehe mich um, laure. *je vois, obſerve.*
Speculator, is. m. 3. der Wächter, Kundſchafter. *la ſentonelle, l'eſpion.*
Speculatus. m. 4. die Wacht, Kundſchaft, das Lauern. Plin. *l'action d'eſpionner.*
Speculatio. f. 3. Ammian. *Idem.*
Speculamen. n. 3. Prudent. *Idem.*
Speculatorius, a, um. was zum Kundſchaften dienet. Caeſ.
Speculatorium. n. 2. die Warte. Apul. *le befroi.*
Speculabilis, e. Adi. ſichtbar. Stat. *viſible.*
Speculabundus, a, um. auf der Hut ſtehend. Suet. *qui regarde d'un lieu élevé.*
Perſpecular. 1. Dep. auskundſchaften. Hirt. *conſiderer de pres.*
Praeſpeculari. 1. Dep. vorher forſchen. Ammian. *conſiderer, examiner auparavant.*
Proſpeculari. 1. Dep. erlauern. Liu. *epier, regarder de loin.*
† Speculum. n. 2. der Spiegel. *le miroir.*
Specularis, e. Adi. durchſichtig. *tranſparent.*
Conſpicillum. n. 2. die Brille, das Fernglas. *les lunettes.*

SPĔCVS. c. 4. die Höhle. (et Neutr. 3. Defect.) Plaut. *la caverne.*
Spĕlunca. f. 3. die Höhle, der hohle Berg. *l'antre, grotte.*

*SPERNO, ſprēui, ſprētum. 3. ich verachte. *je mépriſe.*
Spretus. m. 4. Apul. die Verachtung. *le mepris.*
Spretio. f. 3. Liu. *Idem.*
Spretor. m. 3. ein Verächter. Ouid. *un mepriſant.*
Spernax. o. 3. verachtend. Sidon. *mepriſant.*
Aſpernor. 1. Dep. ich verachte. *je mepriſe.*
Aſpernatio. f. 3. die Verachtung. *le mépris.*
Aſpernanter. Adu. ſpöttiſch. Ammian. *avec mepris.*
Aſpernator. m. 3. der Verächter Tertull. *le mepriſant.*
Aſpernamentum. n. 2. die Verachtung. Tertull. *le mepris.*
Aſpernabilis, e. Adi. verächtlich. Gell. *mepriſable.*
Deſpernere. 3. verſchmähen. Col. *mepriſer.*

† SPES, ſpei. f. 5. die Hoffnung. *l'eſperance.*
Speres. ſ. 3. antiqu. Varr. ap. Non.
Spēcula. f. 1. Dim.
* Spēro. 1. ich hoffe. *j'eſpére.*
Sperata. f. 1. die Liebſte, die zur Braut erſehen iſt. Hygin. *l'accordée.*
Sperabilis, e. Adi. was zu hoffen iſt. Plaut. *qu'on peut eſperer.*
Deſpero. 1. ich verzweifele, laſſe die Hoffnung fahren. (de quo, cui, quid) *je deſeſpére.*
Deſperanter. Adu. aus Verzweifelung. *en deſeſperé.*
Deſperatus, a, um. verzweifelt böſe, ohne Hoffnung. *perdu ſans reſſource, deſeſperé.*
Deſperate. Adu. verzweifelt. Auguſtin. *en deſeſperé.*
Deſperatio, ōnis. f. 3. die Verzweifelung. *le deſeſpoir.*
Exſpes. o. 3. verzagt, außer Hoffnung. Hor. *qui n'a aucune eſperance.*
Inſperans, tis. o. 3. nicht hoffend. *qui eſt ſans eſpérance.*
Inſperatus, a, um. unverhofft. *ineſpéré.*
Inſperate *et* Inſperato. Aduu. unverhofft. Apul. *contre eſperance, à l'impourvu.*
Inſperabilis, e. Adi. Gell. *Idem.*
Praeſperare. 1. Tertull. vorher hoffen. *eſperer auparavant.*

† SPICA. f. 1. die Kornähre. *l'épi.*
Spicum. n. 2. *Idem.*
Spiciola. f. 1. Dim. Mart. Capell.
Spiceus, a, um. aus Kornähren. Ouid. *d'épi.*
Spicare. 1. Aehren bekommen. Plin. *pouſſer en épi.*
Spicifer, a, um. was Aehren trägt. Manil. *qui porte des epis.*
Spicilĕgium. n. 2. das Aehrenleſen, die Nachernde. Varro. *le glanage.*
Spīculum. n. 2. ein kleiner Spieß, Pfeil, das Eiſen am Spieß. *le javelot, dard, aiguillon.*
Spiculus, a, um. ſpitzig. Tertull. *pointu.*
Spiculare. 1. ſpitzen, ſpitzig machen. Plin. *faire une pointe.*
Spīculator. m. 3. ein Trabant, Hatſchier. Suet. *un ſoldat armé de javelot.*
Inſpicare. 1. zuſpitzen. Virg. *façonner en forme d'épi.*

† SPĪNA. f. 1 der Dorn, die Diſtel, der Stachel, die Gräte, der Rückgrad, (Pl. die Schwierigkeiten) Plin. *l'épine.*
Spinula. f. 1. Dim. Arnob.
Spinālis, e. Adi. zu Dornen gehörig. Macrob. *d'epine.*
Spineſcere. 3. dornicht werden. Mart. Capell. *devenir epineux.*
Spinifer *et* Spiniger, a, um. was Dornen trägt. Prud. *qui produit, ou porte des epines.*
Spinus. f. 2. der Schleenbaum. Virg. *le prunier ſauvage.*
Spinoſa. f. 1. eine Art von Roſen. Plin.
Spionia *et* Spinea. f. 1. eine Art von Reben oder Trauben. Plin.
Spinoſus, a, um. dornicht, ſtachlicht. *épineux.*
Spinoſulus, a, um. ein wenig dornicht oder ſtachlicht. Hieron.
Spīnetum. n. 2. der Dornſtrauch. *l'épinaïe.*
Spineus, a, um. aus Dornen. Ouid. *d'épine.*

SPINACIA. Pl. n. 2. der Spinat. *les épinars.*

*SPĪRO. 1. ich blaſe, (du bläſeſt, er blaſt, bließ, geblaſen) hauche, wehe, athme. *je ſouffle, reſpire, rends haleine.*
Spiratio. f. 3. das Athemholen. Scribon. Larg. *la reſpiration.*
Spīritus. m. 4. der Athem, die Luft, der Geiſt. *l'haleine, eſprit.*
Spiritualis *et* Spiritalis, e. Adi. geiſtlich, Luft- Vitruv. *ſpirituel, pnevmatique.*
Spiritualiter *et* Spiritaliter. Aduu. geiſtlicher weiſe. Tertull. *ſpirituellement.* (*le ſouffle.*
Spirāmen. n. 3. Lucan. *et* Spiramentum. n. 2. Virg. der Hauch).
Spirāculum. n. 2. das Luftloch. Virg. *un ſoupirail.*
Spirabilis, e. Adi. luftig, lebhaft. *qu'on reſpire.*
Adſpīro, are. 1. anwehen, nach was ſtreben. (quid, ad quid) *venter, aſpirer.*
Adſpiratio. f. 3. *et* Adſpiramen. n. 3. die Anhauchung, Zuwehung, Val. Flacc. *la reſpiration.*
Conſpirare. 1. zuſammenblaſen, ſich verbinden. *conſpirer.*
Conſpirate. Adu. einhellig. Iuſtin. *unanimement.*
Conſpiratus. m. 4. die Verbindung, Einhelligkeit. Gell. *la ligue.*
Conſpiratio, onis. f. 3. die Vereinigung, das Verbindniß. *l'accord, liaiſon.*
Exſpirare. 1. herausblaſen, (die Seele) ſterben, zu Ende gehen. *expirer.*
Exſpiratio. f. 3. die Ausdünſtung. *l'exhalaiſon.*
Inſpirare. 1. einblaſen, zublaſen. Virg. *ſouffler dedans.*
Inſpiratio. f. 3. die Einblaſung, Eingebung Solin. *l'inſpiration.*
Interſpirare. 1. zwiſchen durchblaſen, Cato. *ſouffler entre.*
Interſpiratio. f. 3. das Athemholen. *la reſpiration.*
Perſpirare. 1. durchblaſen, durchhauchen. Cato. *ſouffler entre.*
Proſpirare. 1. Luft haben, ausathmen. Apul. *reſpirer aiſement, exhaler.*
*Reſpirare. 1. Athem hohlen, ſich erquicken. *reſpirer.*
Reſpiratio, onis. f. 3. das Athemhohlen. *la reſpiration.*
Reſpiratus *et* Reſpiritus. m. 4. *Idem.*
Reſpiramen. n. 3. Ouid. *et* Reſpiramentum. n. 2. Auguſtin. *Idem.*
Reſpiraculum. n. 2. Claud. Mamert. *Idem.*
Irreſpirabilis, e. Adi. ohne Athem. Tertull. *qui n'a point de reſpiration.*
Suſpiro. 1. ich ſeufze, ſehne mich (ad quid) *je ſoupire.*
Suſpiratus *vel* Suſpiritus. m. 4. *et* Suſpiratio. f. 3. Plin. das Seufzen, tiefe Athemholen. *l'action de ſoupirer, de glouiſſer.*
* Suſpirium. n. 2. der Seufzer. *le ſoupir.*
Suſpirioſus, a, um. engbrüſtig Plin. *aſthmatique.*
Suſpirioſe. Adu. engbrüſtiger weiſe. Col. *en aſthmatique.*
Adſuſpirare. 1. mitſeufzen. Apul. *gemir avec.*

SPISSVS, a, um. dicht, dicke, feſt aneinander. *épais, reſerré.*
Spiſſe. Adu. dicht, langſam. Plin. *ſerré, lentement.*
Spiſſitas. f. 3. Plin. *et* Spiſſitudo. f. 3. Sen. die Dicke, Stärke. *l'epaiſſeur, ſolidité.*
Spiſſo *et* Conſpiſſo, are. 1. dicht machen, zuſammen treiben. Plin. *épaiſir, condenſer.*
Spiſſatio. f. 3. die Einſtampfung. Sen. *l'épaiſiſſement.*
Spiſſamentum. n. 2. Sen. *Idem.*
Spiſſeſcere. 3. dicke werden, germinen. Lucr. *s'épaiſir, ſe figer.*
Spiſſigradus, a, um. übel zu Fuß, ſchleichend. Plaut. *qui marche fort peſamment.*
Inſpiſſatus, a, um. derb eingedrücket. Veget. *épaiſſi.*
Proſpiſſare. 1. ſehr langſam ſeyn. Plaut. *être fort lentement.*

*SPLEN, ēnis. m. 3. die Milz Perſ. *la rate.*
Splēnĕticus, a, um. milzſüchtig Plin. *qui a le mal de rate.*
Splenium. n. 2. das Schminkpflaſter. Martial. *une mouche.*
Spleniatus, a, um. bepflaſtiert. Martial. *qui a un plumaceau ſur une plaie.*

*SPLENDEO, ui. ſine Sup. 2. ich glänze, leuchte. *je brille, reluis.*
Splendeſco, dui. 3. glänzend werden. *devenir brillant.*
Exſplendeſco, dui. 3. hervorleuchten. *briller, eclater.*
Reſplendere. 2. glänzen. *reluire.*
*Splendor, ris. m. 3. der Glanz, die Hoheit. *la ſplendeur.*
Splendidus, a, um. glänzend, herrlich. *brillant, noble.*
Splendide. Adu. zierlich, ſtattlich. *ſplendidement.*

Splendidare. 1. Apul. *et*
Splendicare. 1. schimmern, funkeln. Apul. *briller, avoir d'éclat.*
Splendifice. Adu. hellmachend. Fulgent. *eclairant.*
Splendificare. 1. hell, glänzend machen. Mart. Cap. *polir, donner du luſtre.*
Splendörifer, a, um. hellmachend. Tert. *eclairant.*
Desplendescere. 3. den Schein verlieren. Paullin. Nol. *perdre ſon eclat.*
Resplendentia. f. 1. der Glanz. Wiederſchein. Auguſt. *l'eclat, lueur.*
*SPŎLIVM. n. 2. die Beute, das geplünderte Gut, die Haut eines Thiers. *le butin, les depouilles, la peau d'un animal.*
Spoliare, Despoliare *et* Exſpoliare. 1. berauben, plundern, ausziehen. *dépouiller, piller, deſ-habiller.*
Spoliatio, nis. f. 3. die Beraubung, Plünderung. *le dépouillement, la pillerie.*
Spoliator. m. 3. ein Räuber. *le voleur.*
Spoliatrix. f. 3. eine Räuberinn.
Spoliarium. n. 2. der Ort, wo die Kleider abgelegt wurden; ein Raubneſt Sen. *coupe-gorge.*
Conſpolium. n. 2. Art eines Kuchens. Arnob.
Deſpoliatio. f. 3. die Beraubung, Entziehung. Tert. *le depouillement.*
Deſpoliator. m. 3. der Räuber. Plaut. *le voleur.*
Diſpoliare. 1. ausplündern. *depouiller.*
Diſpoliabulum. n. 2. die Ausplünderung. Plaut. *la pillerie.*
Exſpoliatio. f. 3. die Beraubung. Aug. *le depouillement.*
Inſpoliatus, a, um. unberaubt. Virg. *qui n'eſt point devaliſé.*
†SPONDA. f. 1. das Spannbett. Virg. *le bois de lit.*
*SPONDEO, ſpŏpondi, ſponſum. 2. ich ſage gut, gelobe, verheiße freywillig. (pro quo, cui quid) *je cautionne, accorde, promets.*
Sponſor, ris. m. 3. der Bürge. *la caution.*
Conſponſor. m. 3. der Mitbürge. *qui eſt caution avec un autre.*
Sponſio, ōnis. f. 3. die Zuſage, Wette. *la caution, gageure.*
Sponſum. n. 2. die Zuſage, das Verſprechen. *la promeſſe.*
Sponſus, ûs. m. 4. *Idem.*
Sponſiuncula. f. 1. ein kleine Zuſage. Petron. *un petit engagement de parole.*
Sponſare. 1. verloben, vermählen. Tert. *accorder, fiancer.*
Sponſalis, e. Adi. für Verlobte gehörig. Tertull. *qui concerne les fiancés.*
Sponſalia. n. 2 *et* 3. Pl. das Verlöbniß. *les fiançailles.*
Sponſalicius, a, um. zum Verlöbniß gehörig. Sidon. *qui concerne les fiançailles.*
Conſponſus, a, um. zuſammen verſprochen, verlobt. Varro. *fiancé.*
Conſponſor. m. 3. der Mitbürge. *qui eſt caution avec un autre.*
Sponſus. m. 2. der Bräutigam. *le fiancé.*
Sponſa. f. 1. die Braut. *la fiancée.*
Deſpondeo, di, ſum, dere. 2. vermählen, zuſagen; verzweifeln, aus Verzweifelung fahren laſſen. *fiancer; je decourager.*
Deſponſare. 1. Frequ. ehlich verſprechen. Aur. Vict. *promettre en mariage, fiancer.*
Deſponſatus, a, um. verlobt, vermählt. *fiancé.*
Deſponſatio. f. 3. die Verlobung. Tert. *les fiançailles.*
Reſpondeo, di, ſum. 2. ich antworte, komme überein. *je réponds.*
Reſponſare. 1. widerbellen, ſich widerſetzen. *rebequer, s'oppoſer.*
Reſponſitare. 1. Frequ. zu antworten pflegen.
Reſponſio. f. 3. *et* Reſponſum. n. 2. die Antwort. *la réponſe.*
Reſponſor. m. 3. ein Conſulent. Hor. *l'avocat conſultant.*
Reſponſive. Adu. verantwortlich, zur Antwort gehörig. Ascon.
†SPONGIA. f. 1. der Schwamm, Badſchwamm. Mart. *l'éponge.*
Spongiola. f. 1. Dim. ein Schlapfarfel an den wilden Roſenſträuchen.
Spongiölus. m. 2. die Morchel. Apic. *la morille.*
Spongioſus, a, um. ſchwammicht. Plin. *ſpongieux.*
*SPONTE. f. 1. Abl. aus freyem Willen, von ihm ſelbſt. *volontairement.*
Suae ſpontis. ſein eigener Herr. Col. *qui ne depend de perſonne.*
Spontāneus, a, um. freywillig. Sen. *volontaire.*
Spontanee. Adu. freywilliger weiſe. Hieron. *volontairement.*
Spontalis, e. Adi. beliebig, ungezwungen. Apul. *volontaire, libre.*
Spontaliter. Adu. freywillig. Sidon. *librement.*
Spontinus, a, um. freywillig. Sidon. *volontaire.*
SPORTA. f. 1, der Kerb. Sall. *la corbeille.*
Sportula. f. 1. Dim. eine kleine Verehrung. *un petit préſent.*
Sportella. f. 1. Dim. das Geldkörbchen.
Sportulare. 1. der Austheilung mit genießen. Cyprian. *jouir de ce, que l'on diſtribuoit.*
†SPŪMA. f. 1. der Schaum. Col. *l'écume.*
Spumeus, Virg. *et* Spumōſus, a, um. Lucan. ſchaumig, *écumeux.*
Spumo, are. 1. gtſchen, ſchäumen. *écumer, baver.*
Spumeſcere. 3. *Idem.* Ouid.
Spumatus. m. 4. das Giſchen, die Schäumung Stat. *l'action d'écumer.*
Spumabundus, a, um. ſchaumend. Apul. *plein d'écume.*
Spumifer, a, um. Stat. *et* Spumiger, a, um. Ouid. ſchäumicht. *qui jette de l'ecume.*
Spumigena. c. 1. aus Schaume gebohren. Martian. Cap.
Deſpumare. 1. abſchäumen. *ôter l'ecume.*
Deſpumatio. f. 3. die Abſchäumung. Tert. *l'action d'ôter l'écume.*
Diſpumare. 1. wegſchäumen. Pallad. *ecumer.*
*SPVO, ſpui, ſputum. 3. ich ſpütze, ſpeye. *je crache, crachotte.*
*Sputum. n. 2. der Speichel. Sen. *la bave.*
Sputisma. n. 3. der Speichel. Vitruv. *la bave.*
Sputare. 1. ausſpucken. Plaut. *cracher ſouvent.*
Sputator. m. 3. der oft ausſpucket. Plaut. *qui crache ſouvent.*
Sputamentum. n. 2. der Speichel. Tert. *le crachat.*
Sputamen. n. 3. *Idem.* Prud.
Sputātilicus, a, um. ausſpeyenswerth. *digne, qu'on crache deſſus.*
Adſpuere. 3. anſpeyen. Plin. *cracher ſur ou contre.*
Conſpuere *et* Inſpuere. 3. Sen. Hor. mit Speichel verunreinigen. *cracher deſſus.*
Conſputare. 1. Frequ. verſpeyen. *cracher deſſus.*
Deſpuere *et* Exſpuere. 3. Plin. ausſpützen. *cracher.*
Deſputamentum. n. 2. der Schaum. Fulg. *l'écume.*
Diſpuere. 3. wegſpeyen Tert. *rejetter en crachant.*
Exſpuitio. f. 2. die Ausſpeyung Plin. *le crachement.*
Inſputare. 1. Frequ. hineinſpeyen. Plin. *cracher deſſus.*
Reſpuo. ui. 3. ich verachte, verwerfe. *je mepriſe, rejette.*
*SPVRCVS, a, um. unfläthig, unſauber. *ſale, plein d'ordures.*
Spurce. Adu. ſchändlich. *vilainement.*
Spurcitia. f. 1. *et* Spurcities. f. 5. Lucret. die Unfläthereу. *la ſaleté, ordure.*
Spurcare. 1. beſudeln, verunreinigen Prudent. *ſalir.*
Spurcamen. n. 3. der Unflath. Prudent. *l'ordure.*
Spurcidicus, a, um. ſchändlich im Reden, zotenreißend. Plaut. *qui dit des ſaletés.*
Spurcificus, a, um. ſäuiſch. Plaut. *ſale, malpropre.*
Spurciloquium. n. 2. eine Schandrede, Zote. Tert. *l'ordure.*
Conſpurco. 1. ich verunreinige, mache garſtig. *je ſalis, tache.*
Conſpurcatio. f. 3. die Beſudelung Hieron. *l'action de ſalir.*
SPVRIVS, a, um. unächt. *illegitime.* Subſt. das Hurkind. *le bâtard.*
*SQVĀLEO, ui. ſine Sup. ēre. 2. unfläthig, ſchuppicht ſeyn. *être ſale, plein d'ecailles.*
Squalentia. f. 1. die Unfläthereу. Tert. *la ſaleté, malpropreté.*
Squalor, is. m. 3. der Unflath, Trauerkleider. Liu. *la ſaleté, l'habit de deuil.*
Squalidus, a, um. unfläthig, garſtig, in der Trauer. *ſale, malpropre, en deuil.*
Squalide. Adu. garſtig, ſchmutziger weiſe. *groſſierement, ſans aucune grace*
Squaliditas. f. 3. die Unſauberkeit Amm. *l'immondice.*
Squalitas. f. 3. *Idem.* Lucil. ap. Non.
Squalitudo. f. 3. *Idem.* Acc. ap. Non.
Squalus, a, um. garſtig. Enn. ap. Non. *craſſeux.*
*SQVĀMA. f. 1. die Schuppe, Fiſchſchuppe. *l'écaille de poiſſon.*
Squamula. f. 1. Dim. Kleine Schuppen. Celſ.
Squamatus, a, um. beſchuppt. Tert. *couvert d'écailles.*
Squamatim. Adu. ſchuppenweiſe. Plin. *en forme d'ecailles*
Squamifer, a, um. ſchuppicht. *plein d'écailles.*
Squamiger, a, um. *Idem.* Plin.
Deſquamare. 1. Plin. *et* Diſquamare. 1. Apul. abſchuppen. *écailler.*
Squameus, Virg. *et* Squamōſus, a, um. ſchuppicht. *qui a des ecailles.*
†STĀBŬLVM. n. 2. der Stall. *l'étable.*
Stabulare *et* Stabulari. 1. Varro. ſtallen, ſein Lager haben. *demeurer, être dans etable.*
Stabulatio. f. 3. die Stallung Col. *la demeure dans l'étable.*
Stabularius, a, um. der Stallmeiſter, Stallknecht. Varro. *le palfrenier.*
Conſtabulare. 1. zuſammenſtallen. Colum. *demeurer, ou tenir dans l'etable.*
Conſtabulatio. f. 3. die Zuſammenſtallung. Apul.
Proſtibulum. n. 2. *et*
Proſtibula. f. 1. *vid.* STATVO.
Veſtibulum. n. 2. der Vorhof, das Vorhaus. *l'entrée, veſtibule.*
STAGNVM. n. 2. die See, das ſtehende Waſſer. Virg. *l'étang.*
Stagneus, a, um. *et*
Stagnoſus, a, um. waſſerreich. Apul. *plein d'etangs.*
Stagno, are. 1. fortfließen. *je deborder.*
Circumſtagnare. 1. umherfließen Tertull. *ſe deborder autour.*
Conſtagnare. 1. zuſammenfließen, harſch werden. Front. *s'endurcir, ſe prendre.*
Reſtagnare. 1. wegen gehemmten Abfluſſes austreten. Plin. *inonder.*
Reſtagnatio. f. 3. die Ergießung. Plin. *l'inondation.*
Superſtagnare. 1. überlaufen. Tac. *ſe deborder.*
STĀMEN, inis. n. 3. der Weberzettel, Faden, Necken voll Flachs. *le fil qui ſert de chaîne au tiſſerand.*
Stamineus, a, um. was Faden hat. Plin. *qui a des filamens.*
Staminarius, a, um. *Idem.* Gell.
Staminatus, a, um. geſponnen. gewirkt. Petron. *file, tiſſu.*
†STANNVM. n. 2. das Zinn. Plin. *l'etain.*
Stanneus, a. um. zinnern, von Zinn. *d'etain.*
†STĀTIM, *vid.* STO.
*STĀTVO, ui, ūtum. 3. ich ſetze, ſtelle. a ſtare. *je poſe, érige.*
Statutio. f. 3. die Stellung. Vitruv. *l'action de placer.*
Statua. f. 1. die geſetzte Saule, das Bild *la ſtatue.*
Statuntula. f. 1. *vel* Statuncula. n. 2. Dim. Petron. ein Saulchen, Bildchen.
Statuarius, a, um. Bildhauer- Plin. *de ſculpteur.*
Statumen. n. 3. die Stütze, der Pfahl. Col. *l'échalas.*
Statuminare. 1. ſtammen, pfählen, ſtutzen. Plin. *echalaſſer, bourder.*
Statuminatio. f. 3. die Unterſtammung, Unterſtützung. Vitruv. *l'action d'echalaſſer.*
Adſtituere. 3. herbeyſtellen. Auct. ad Herenn. *placer auprés.*
Conſtituo, id. et ich beſchließe, entſchließe mich, nehme Abrede. *je conſtitue.*
Conſtitutio, nis. f. 3. die Ordnung, Verordnung. *la conſtitution.*
Conſtitutus. m. 4. geordnet, eingerichtet. Varro. *etabli, reglé.*
Conſtitutor. m. 3. der Stifter, Urheber Quinct. *l'auteur, qui a etabli.*
Deſtituo. 3. ich ſetze abwärts, verlaſſe. *je fiche, abandonne.*
Deſtitutio. f. 3. die Verlaſſung. *l'abandonnement.*
Deſtitutor. m. 3 der da verläßt Tib. *qui abandonne.*
Inſtituere. 3. vornehmen, anfahen. unterweiſen. *commencer, enſeigner.*
Inſtitutum. n. 2. das Vornehmen, die Anſtalt, Gewohnheit. *le deſſein, les maximes.*
Inſtitutio. f. 3. die Lehre, Anleitung. *l'inſtruction.*
Inſtitutor. m. 3. der Lehrer; der Stifter. Tert. *le precepteur, l'auteur.*
Obſtitutum. n. 2. der Gegenſtand, die Wiederlage. Apul.
Praeſtituere. 3. vorher beſtimmen, anſetzen. *marquer par avance, deſigner.*
Proſtituo. 3. ich biethe feil. (de quaeſtu meretricio) Ouid *je proſtitue.*
Proſtitutio. f. 3. die Feilbiethung. Arnob. *la proſtitution.*
Proſtitutor. m. 3 ein Mäckler, Ausbiether; Beſchimpfer Tert.
Proſtibulum. n. 2, *et* Proſtibula. f. 1. eine gemeine Hure. Plaut. *la putain infame.*
*Reſtituo. 3. ich erſetze, bringe wieder, (in quid, cui) *je reſtitue, rends.*
Reſtitutio, onis. f. 3. die Erſtattung. *la reſtitution.*
Reſtitutor. m. 3 der wieder herſtellet. *qui reſtitue.*
Reſtitutrix. f. 3. die wieder herſtellet. Apul.
Subſtituo, ui, utum. 3. ich ſetze an eines Stelle. (pro quo in locum cuius) *je ſubſtitue.*

Substitutus. m. 2. ein Aftererbe. Vlp. *un heritier substitué.*
Substitutio. f. 3. die Unterschiebung Einsetzung an eines andern Stelle. Arnob. *la substitution.*
Substitutivus, a, um bedinglich. Apul. *conditionel.*
Superstatuminare. 1. drüber her beschütten. Pallad. *jetter dessus.*

A σανὸς palus, fuit STAVRO, *unde superstant,*

*Instauro. 1. ich richte auf, richte wieder ein. *je dispose, fais de nouveau.*
Instauratio, nis. f. 3. die Aufrichtung, Erneuerung. *le renouvellement.*
Instauratiuus, a, um. *et* Instauraticius, a, um. Macrob. was wieder erneuert wird. *ce qu'on renouvelle.*
Restauro. 1. ich richte wieder auf, erneuere. Tac. *je rétablis, refais.*

*STELLA. f. 1. der Stern, (Pl. ne) *l'etoile.*
Stellula. f. 1. Dim ein Sternchen. Virg.
Stellaris, e. Adi. sternicht. Macrob. *d'etoile.*
Stellare. 1. glanzen wie Sterne. Symmach. *briller.*
Stellans. o. 3. leuchtend. *brillant.*
Stellatus, a. um. gestirnt. *etoilé.*
Stellatura. f. 1. die Verkürzung der Soldaten an ihrem Solde. *l'action de rogner la paie des soldats.*
Stellio. m. 3. die welsche Eydex. Plin. *le lézard tacheté de petites marques.*
Stellionatus. m. 4. der Unterschleif. Vlp. *le stellionat.*
Stellifer, a, um. *et* Stelliger, a, um. Varro. gestirnt. *etoilé.*
Stellimicans. o. 3. Varro. gestirnt, sternhell. *etoilé.*
Constellatus, a, um. mit Sternen geziert. Treb. Poll. *orné d'etoiles.*
Constellatio. f. 3. die Zusammenkunft der Sterne. Amm. *la constellation.*

†STERCVS, öris. n. 3. der Mist, Koth. *le fumier, l'ordure.*
Stercŏreus, a, um. kothig. *de fumier.*
Stercŏro, are. 1. düngen. *fumer.*
Stercoratio. f. 3. die Düngung. Plin. *l'action de fumer les terres.*
Stercorarius, a, um. Mist. Varr. *à fumier, à porter le fumier.*
Stercorosus, a, um. voll Mist und Unflath. Col. *plein de fumier.*
Sterquilinium. n. 2. der Misthaufe, die Mistgrube. Cato. *le lieu où l'on amasse le fumier.*
Destercorare. 1. fegen, ausmisten. Vlp. *nettoyer.*

*STĔRILIS, e. unfruchtbar, nichtstragend. Plin. *sterile.*
Sterilus, a, um. unfruchtbar. Lucret. *sterile.*
Sterilitas, ātis. f. 3. die Unfruchtbarkeit. *la sterilité.*
Sterilesco. sine Pr. et Sup. 3. ich werde unfruchtbar. Plin. *je deviens sterile.*
Sterilescri. 3. unfruchtbar werden. Solin. *devenir sterile.*

*STERNO, strāui, tum, ĕrnere. 3. ausbreiten, niederwerfen. *étendre, jetter par terre.*
Strātum. Liu. Strāmentum. n. 2. Plin. *et* Strāmen. n. 3. Virg. ein Lager, Streu. *la couverture, paille.*
Stramineus, a, um. von Stroh. Ouid. *de paille.*
Stramenticius, a, um. strohern. Petron. *de paille.*
Stramentarius, a, um. zum Strohe dienlich. Cato. *qui sert à la paille.*
Stramentari. 1. Dep. Stroh sammeln. Hygin. *chaumer.*
Substramen. n. 3. Varro. *et* Substramentum. n. 2. Cato. die Streu. *la litiere.*
Strata. f. 1. die Straße. Eutrop. *le grand chemin.*
Stratus. m. 4. die Decke. Solin. *la housse.*
Stratura. f. 1. der Boden, das Pflaster. Suet. *l'estrade, le pavé.*
Strator. m. 3. der Stallknecht, Sattelknecht. Spart. *le palfrenier.*
Strāges, is. f. 3. die Niederlage, der Hause der Erschlagenen. *le carnage, massacre.*
Stragulum. n. 2. die Decke. *toutes sortes de couvertures.*
Stragula. f. 1. *Idem.*
Sternax. o. 3. schlagend, abwerfend. Virg. *qui jette par terre.*
Adsternere. 3 hinlegen. Ouid. *etendre, coucher auprès.*
Consterno, strāui, strātum. 3. ich bestreue. bedecke. *je jonche, couvre.*
Constrator. m. 3. der da bestreuet, bedecket. Auson. *qui jonche, couvre.*
Consterno, are. 1. erschrecken, Schrecken einjagen. *consterner, effrayer.*
Consternatio, nis. f. 3. das Entsetzen, große Schrecken. Liu. *la consternation.*
Dissternere. 3. von einander betten. Apul. *decoucher d'avec.*
Exsternare. 1. sehr erschrecken. Catull. *epouvanter.*
Insternere. 3. bedecken. Virg. *etendre par dessus.*
Instragulum. n. 2. die Decke. Cato. *la housse.*
Superinsternere. 3. drüber decken. Liu. *etendre par dessus.*
Interstratus, a, um. eingestreut Plin. *couché, etendu entre deux.*
Obsternere. 3. vorlegen. Apul. *mettre devant.*
Obstragulum. n 2. der Schuhriemen. Plin. *la courroye.*
Perstratus, a, um. gepflastert Liu. *pavé.*
Praesternere. 3. verbereiten, zurüsten. Stat. *etendre devant, preparer.*
Prosterno, strāui, strātum. 3. ich schlage zu Boden. *je jette par terre.*
Prostratio. f. 3. das Niederwerfen, Hinstrecken. Tert. *l'abattement.*
Prostrator. m. 3. der zu Boden schlägt, hinstrecket. Firmic. *qui jette par terre, renverse.*
Substernere. 3. unterstreuen, unterlegen. *mettre dessous.*
Substratus. m. 4. die Streu. Plin. *la litiere.*
Supersternere. 3. über etwas streuen Liu. *etendre dessus.*

STERNŌ, ui, utum. ich niese. Plin. *j'eternue.*
Sternumentum. n. 2. das Niesen. Plin. *l'eternuement.*
Sternūto. 1. ich niese, niese oft. Plin. *j'eternue souvent.*
Sternutatio. f. 3. Apul. *et*
Sternutamentum. n. 2. das Niesen. *l'eternuement.*

*STERTO, ui. sine Sup. 3. ich schnarche im Schlaf. *je ronfle en dormant.*
Stertĕrus, a, um. faul, schlafrig. Petron. *paresseux, endormi.*
Destertere, ui. 3. ausschlafen, ausschnarchen. Perf. *cesser de ronfler.*

STĪLVS, *vel* STYLVS. m. 2. der Griffel, die Schreibart. *le stile, l'exercice de la composition, maniere d'ecrire.*

†STĪMŬLVS. m. 2. der Stachel, (Pl. li) Sporn, (Pl. die Sporen) *l'aiguillon, éperon.*
Stimuleus, a, um. stachlicht. Plaut. *qui a des pointes.*
Stimulo, are. 1. aufmuntern, aufreizen. *exciter, animer.*
Stimulator, oris. m. 3. der Anreizer. *qui anime, excite.*
Stimulatrix. f. 3. die Anreizerin. Plaut. *celle qui excite.*
Stimulatio. f. 3. die Aufreizung, Anreizung. Plin. *l'eguillonnement.*
Constimulare. 1. sehr reizen Hieron. *fort animer, piquer beaucoup.*
Constimulator. m. 3. der Anreizer. Aug. *qui anime.*
Destimulare *et* Distimulare. 1. Plaut. abzwacken, verthun. *rogner, dissiper.*
Exstimulo. Colum. *et* Instimulo, Ouid. *Idem quod* Stimulo.
Exstimulatio. f. 3. die Anreizung Col. *l'excitation.*
Exstimulator. m. 3. der Anreizer. Tac. *qui pousse, anime, le boutefeu.*
Instimulator. m. 3. *Idem.*
Perstimulare 1. rege machen. Tac. *animer, pousser fortement.*

STINGVO. antiquum. i. e. pungo, deleo, Lucret.
*Distinguo, nxi, nctum. 3. ich unterscheide. (a quo) *je distingue.*
Distinctio, ōnis. f. 3. die Unterscheidung. *la distinction.*
Distinctus. m. 4. der Unterschied. Tac. *la distinction.*
Distincte. Adu. unterschieden, deutlich. *distinctement.*
Distinctor. m. 3. der da unterscheidet. Amm.
Indistinctus, a, um. nicht unterschieden. Quinct. *confus.*
Indistincte. Adu. ohne Unterschied, untereinander. Gell. *indistinctement.*
Subdistinguere. 3. noch mehr unterscheiden. Ascon. Ped. *sous distinguer.*
*Exstinguo, nxi, ctum. 3. ich lösche aus. *j'éteinds.*
Exstinctio, nis. f. 2. die Auslöschung. *l'action d'eteindre.*
Exstinctus. m. 4. *Idem.* Plin.
Exstinctor. m. 3. der Vertilger, der etwas auslöschet. *qui etouffe, eteint.*
Exstinguibilis, e. Adi. sterblich. Lactant. *mortel.*
Inexstinguibilis, e. unauslöschlich. Lactant. *qui ne s'éteint point.*
Inexstinctus, a, um. unausgelöscht. Ouid. *qui n'est pas eteint.*
Instinguere. 3. anreizen. Gell. *animer.*
Instinctus, a, um. angereizet getrieben. *animé, poussé.*
Instinctus. m. 4. der Trieb, die Anreizung. *l'instinct.*
Instinctor. m. 3. der Anreizer. Tac. *qui excite, anime.*
*Instīgo. 1. (qs. instinguo) ich reize an. (in quem) *j'incite.*
Instigatio. nis. f. 3. die Anreizung, Antreibung. ad Her. *l'impulsion.*
Instigatus. m. 4. die Anhetzung. Vlp. *l'impulsion.*
Instigator, is. m. 3. der Anstifter, Anreizer. Papin. *l'instigateur.*
Instigatrix. f. 3. die Anhetzerinn. Tac. *celle, qui incite.*
Interstinguere. Apul. *et* Restinguere, nxi, nctum. 3. auslöschen. *eteindre.*
Sed Interstinctus, a, um. unterschieden. Plin. *distingué.*
Interstinctio. f. 3. der Unterschied. Arnob. *la distinction.*
Praestinguere. 3. auslöschen, dienden. Vellei. *éteindre, ebloüir.*
Restinctio. f. 3. die Löschung. *l'etanchement de la soif.*
Restinguibilis, e. Adi. auslöschlich. Aug. *qu'on peut eteindre.*
Irrestinctus, a, um. unausgelöscht. Sil. *qui n'est pas eteint.*

STINO. Obsol. *Vnde sunt*
Destina. f. 1. das Band am Hause. Vitruu. *l'empanon.*
*Destino, are. 1. ordnen, bestimmen, vorsetzen. (cui quid, quem ad quid) *designer, determiner, resoudre.*
Destinato, Sueton. *et* Destinate. Amm. Adun. vorsetzlich. *de propos deliberé.*
Destinatio, nis. f. 3. die Bestimmung, der Versatz. Plin. *la determination, le dessein.*
Praedestino. 1. ich ordne, bestimme vorher. Liu. *je prends dessein par avance.*
Praedestinatio. f. 3. die Vorherbestimmung. Ambr. *la prédestination.*
Obstinare. 1. sich steif vorsetzen. Liu. *s'obstiner.*
Obstīnatus, a, um. hartnäckig. *opiniâtre.*
Obstinatio. f. 3. die Beharrung. *l'opiniâtreté.*
Praestinare. 1. kaufen. Apul. *acheter.*

STĪPES, itis. m. 3. der Pfahl, (die Pfahle) Stamm, (die Stämme) *le pieu, tronc.*

STĪPO. ich stopfe, umgebe. *j'épaissis, environne.*
Stipator, is. m. 3. der Trabant. *le garde du corps.*
Stipatio. f. 3. das Gedränge. *la foule.*
Circumstīpare. 1. umgeben, begleiten. Sil. *environner, accompagner.*
Constīpo. 1. ich mache dicht, stopfe zusammen. *je presse, ferre.*
Constipatio. f. 3. ein enger Hause; eine Menge Volks. Amm. *la foule, presse.*
Obstīpare. 1. verstopfen entgegenstellen. Plaut. *boucher, opposer.*
Obstipus, a, um. krumm, gedrückt. *qui a la tête penché de coté.*

(STIPS) STIPIS, STIPEM, *et* STIPE. f. 3. kleine Münze, Almosen. *petite pièce de monnoie.*
*Stīpendium. n. 2. der Sold, die Besoldung. *la solde, le salaire.*
Stipendialis, e. Adi. zum Solde gehörig. Sidon. *qui concerne la solde.*
*Stīpendiarius, a, um. zinsbar, der Tribut giebt. *tributaire.*
Stipendiosus, a, um. der um Sold dienet. Veget. *qui est à la solde.*
Stipendiari. 1. Dep. Besoldung von einem verdienen. Plin. *être à la solde.*

†STĬPŬLA. f. 1. der Halm, (Hälme) Pl. die Stoppeln. *la chaume, le chaumeau.*
Stipularis, e. Adi stopplicht Quinct. *de chaume, de paille.*
Stipulor, ari. Dep 1. ihm angeloben lassen. *stipuler.*
Stipulatio, ōnis. f. 3. ein Angelobniß, Handgelöbniß. *la stipulation, promesse.*
Stipulatus. m. 4. die Zusage, das Versprechen. Quinctil *la stipulation.*
Stipulatiuncula. f. 1. Dim. ein kleines Versprechen.
Stipulator. m. 3. der etwas zusaget, der Versprecher. *le prometteur.*
Adstipulari. Dep. 1. beyfallen, Beyfall geben. *consentir, accorder.*
Adstipulatus m. 4. *et*
Adstipulatio. f. 3. der Beyfall. Plin. *le consentement.*
Adstipulator, is. m. 3. der Beyfall giebt. *le garant.*
Instipulari. 1. Dep. sich angeloben lassen, fordern, begehren. Plaut. *demander, qu'on nous promette.*
Restipulari. Dep. 1. Gegenzusage thun lassen. *stipuler reciproquement.*
Restipulatio. f. 3. die Gegenversprechung. *la stipulation reciproque.*

STĪRIA. f. 1. ein hangender Tropf, Eiszapfe. *une chandelle de glace.*
Stiriacus, a, um. verhartet, erstarrt wie ein Eiszapfen Solin.
Stilla. f. 1. ein Tropf, oder Tropfen. Plin. *la goutte qui tombe.*
Stillula. f. 1. Dim. das Tröpfchen. Tert.
Stillicidium. n. 2. die Traufe. *la gouttiere.*
Stillo, are. 1. tröpfeln, treufeln, triefen. Hor. *dégoutter, tomber goutte à goutte.*
Stillatim. Adu. tropfenweise. Varr. *goutte à goutte.*
Stillaticius, a, um. tröpfelnd. Plin. *degouttant.*

Stillo-

Stillosus, a, um. krampficht. Veget.
Destillare. 1. herabtriefen. Cels. *distiller.*
Instillare. 1. einflößen. *instiller.*
Destillatio. f. 3. das Triefen. Plin. *la distillation.*
Distillare. 1. träufeln Colum. *degoutter.*
Distillatio. f. 3. das Tröpfeln. Plin. *la distillation.*
Distillator. m. 3. ein Distillirer. Cels.
Exstillare. 1. herausstriefen, träufeln. Ter. *degoutter, distiller.*
Instillatio. f. 3. das Eintröpfeln. Plin. *l'instillation.*
Sublinstillare. 1. drunter träufeln. Apic. *faire tomber dedans.*
Superinstillare. 1. drauf träufeln. Apic. *faire tomber par dessus.*
Restillare. 1. zurückträufeln. *retourner par gouttes.*
Substillus, a, um. tröpfelnd. Cato. *degouttant.*
Superstillare. 1. drauf tröpfeln. Apic. *faire tomber.*
†STIRPS, pis. c. 3. der Stamm. *le tronc d'arbre.* Fem. das Geschlecht, (Pl. ter) *la race.*
Stirpescere. 3. zum Stamme werden Plin. *devenir tronc.*
Stirpitus. Adu. von der Wurzel auf. von Grund aus. *dès la racine.*
Exstirpo. 1. ich rotte aus. *je déracine, extirpe.*
Exstirpatio, nis. f. 3. die Ausrottung. Colum. *le déracinement.*
Inexstirpabilis, e. das nicht auszurotten ist. Plin. *qui ne peut être déraciné.*
Vnistirpis, e. Adi. eines Stammes, einstämmig. Plin. *qui n'a qu'un tronc.*
STĪVA. f. 1. eine Pflugstürze. Virg. *le manche de la charruë.*
*STO, stĕti, statum, stare. 1. ich stehe. *je me tiens sur mes pieds.*
Stator. m. 3. ein Aufwärter. *un valet.* (*vid. etiam in* SISTO)
Statim. Adu. alsbald. *aussitot.*
Status. m. 4. das Stehen, der Stand, Zustand. *l'action d'être debout, l'état, la situation.*
Statarius, a, um. standhaltend. Ter. *qui demeure en place.*
Statio, nis. f. 3. der Stand, die Stelle, der Posten. *la poste.*
Stationalis, e. Adi. feststehend. Plin. *qui s'arrete toujours en un même endroit.*
Stationarius, a, um. der einen Posten hat. Dig. *qui est en garnison.*
Statiuus, a, um. stehend, stillliegend. *qui s'arrete en un endroit.*
Statiua, (castra) n. 2. Pl. ein stillliegend Kriegslager. *quartiers où les troupes se reposent dans leur marche.*
Statuliber. m. 2. *et* Statulibera. f. 1. Dig.
†Statura. f. 1. die Größe, Statur. *la stature.*
Stabilis, e. standhaftig, beständig. *stable, constant.*
Stabiliter. Adu. standhafter weise. Vitr. *constamment.*
Stabilitas, atis. f. 3. die Standhaftigkeit. *la fermete.*
Stabilimen. n. 3. die Befestigung. *l'appui.*
Stabilimentum. n. 2. die Befestigung. Plin. *l'appui, le soutien.*
Stabilitor. m. 3. der etwas bestätiget, fest machet. Sen. *qui rend ferme, appuie.*
Stabilio, Sen. *et* Constabilio. 4. Ter. ich mache fest, standhaft. *j'affermis, appuie.*
Constabilis, e. Adi. beständig. Firm. *constant.*
Instabilis, e. Adi. unstät, unbeständig. Liu. *qui n'est pas stable, inconstant.*
Instabiliter. Adu. unstät, unbeständig. Liu. *d'une maniere peu ferme.*
Instabilitas. f. 3. die Unbeständigkeit. Plin. *l'instabilité.*
Perstabilis, e. Adi. steif, stockigt. Prudent.
Praestabilis, e. vortrefflich. *excellent.*
Impraestabilis, e. Adi. untauglich, ungültig. Firmic. *qui ne vaut rien.*
Prostibilis, e. Adi. verächtlich, unwerth. Plaut. *mepriſable, vil.*
Restibilis, e. Adi. rückständig, rückständig. Varro. *qui rapporte tous les ans.*
Restibilire. 4. wieder zustellen. Pacuu. ap. Fest. *rendre, restituer.*
Abstare. 1. weit davon stehen. Hor. *être eloigne.*
Abstantia. f. 1. die Entfernung, der Raum. Vitruu. *la distance.*
*Adsto, adstiti, ruu, stare. 1. darbey stehen. *se tenir auprés.*
Circumadstare. 1. herumstehen. Tac. *se tenir autour.*
Superadstare. 1. eben drauf stehen. Liu *se tenir au dessus.*
Antistare. 1. übertreffen. vorgehen. *exceller, surpasser.*
Antistes, ĭtis. c. 3. der Vorsteher, Oberpriester. *le prelat, évêque.*
Antilita. f. 1. die Oberpriesterinn, Aebtißinn, Priorinn. *la pretresse des idoles, l'abbesse, la prieure.*
Antistitium. n. 2. Mart. Cap. *et*
Antistatus. m. 4. der Vorzug, die Vortrefflichkeit der Priester. Tert. *la dignité des pretres.*
Circumstare, ĭti. sine Sup. 1. herumstehen. (quem) *se tenir autour.*
Circumstantia. f. 1. die Umstände. Quinct. *les circonstances.*
Circumstatio. f. 3. das Umherstehen. Gell. *l'environnement.*
Constare, ĭti. 1. beysammen stehen, bestehen. *être ensemble, exister.*
*Constat. Impers. es ist bekannt. *tout le monde sait.* it. es kostet. *il coûte.*
*Constans, tis. o. 3. beständig. *constant.*
Constanter. Adu. beständiglich. *constamment.*
Constantia. Adu. die Beständigkeit. Suet. *la constance.*
Inconstans. o. 3. unbeständig. *inconstant.*
Inconstantia. f. 1. die Unbeständigkeit. *l'inconstance.*
Inconstanter. Adu. unbeständig. *inconstamment.*
Contrastare. 1. entgegen stehen. Plin. *être contraire.*
Destans. o. 3. von einander stehend. Vitr. *distant.*
Disto, are. sine Pr. et Sup. 1. von einander liegen, abgelegen, unterschieden seyn. (inter se, a quo) *être distant, éloigné, differer.*
Distantia. f. 1. die Weite, Abgelegenheit, Ungleichheit. Plin. *la distance.*
Indistanter. Adu. unzertrennlich. Amm. *inseparablement.*
Exsto, iti, are. 1. hervorstehen, zufinden seyn. *sortir dehors, paroître.*
Exstantia. f. 1. die Hervorragung. Colum. *l'elevation d'une chose par dessus les autres.*
Instare. 1. nahe stehen, auf einen andringen. *être proche, s'approcher.*
Instanter. Adu. beharrlich. Quinct. *avec instance.*
Instantia. f. 1. die Anhaltung, Gegenhaltung. Plin. *l'ardeur, la necessité pressante.*
Instar. n. Indecl. die Gleichheit. *la ressemblance.*
(ad) Instar. cum. Gen. gleichwie. *comme.*
Instita. f. 1. der Schweif am Rocke. Hor. *le bord, la bordure.*
Institio. f. 3. das Stillstehen, Aufhalten. *la pause, l'action de s'arreter en chemin.*
Institor, is. m. 3. der Krämer, Ladendiener, Factor. Liu. *le facteur, garçon de boutique.*
Institorius, a, um. krämerisch. Suet. *de marchand.*
Interstare. 1. dazwischen stehen. Amm. *être entre deux.*
Interstes, e. 3 darzwischen stehend. Tert. *qui est entre deux.*
Interstitio. f. 3. der Abstand. Gell. *l'espace, l'intervalle.*
Interstitium. n. 2. der Zwischenstand Tacit. *la distance, qui est entre deux.*
Obsto, iti. 1. ich stehe entgegen, bin zuwider, hindere. *je suis opposé, un obstacle.*
Obstantia. f. 1. der Widerstand. Vitruu. *l'opposition.*
*Obstaculum. n. 2. die Hinderniß. Prud. *l'obstacle.*
Perstare, iti. 1. verharren, auf was bestehen. *persister, perseverer.*
Praesto, iti, itum. 1. ich leiste, erzeige, übertreffe. (re, cui, quem) *je donne, surpasse.*
Praestat. Impers. es ist besser. *il vaut mieux.*
Praestans, tis. o. 3. vortrefflich. *excellent.*
Praestanter. Adu. vortrefflich. Plin. *excellemment.*
Praestantia. f. 1. die Vortrefflichkeit, der Vorzug. *l'excellence.*
Praestatio. f. 3. die Gewährung, Leistung Dig. *la fourniture.*
Praestitor. m. 3. der etwas le stet, giebt. Apul. *qui fournit, donne.*
Praestator. m. 3. der die Gewehr leistet. Frontin. *le garant.*
Praeses. c. 3. der Vorsteher. Ouid. *qui preside.*
*Praesto. 1. Adu. zugegen, gegenwärtig *présent.*
Praestolor. Dep. 1. ich warte, hoffe. *j'attends, espere.*
Praestolare. 1. *Idem.* Non.
Repraestare. 1. wieder gewähren. Dig. *garantir reciproquement.*
Prostare, iti. 1. feil stehen. Ouid. *être venal.*
Resto, iti. 1. ich bleibe zurück, bin übrig, widerstrebe. *je reste, suis de reste, resiste.*
Restire. 4. stille stehen. Col. *s'arreter.*
Substare. 1. stille stehen, Stand halten. Ter. *tenir bon, ferme.*
Substantia. f. 1. das Wesen. Quinct. *la substance.*
Substantiola. f. 1. Dim. ein kleines Wesen. Hieron. *la petite substance.*
Substantiuus, a, um. wesentlich. Tert. *essentiel, substantiel.*
Substantualis, e. Adi. *Idem.* Tert.
Substantialis, e. Adi. *Idem.* Amm.
Substantialiter. Adu. wesentlicher weise. Tert. *substantiellement.*
Consubstantialis, e. Adi. Tert. *et*
Consubstantiuus, a, um. eines Wesens. Tert. *consubstantiel.*
Superstare, iti. 1. über was stehen. *se tenir au dessus.*
Superstes, ĭtis. o. 3. noch am Leben, überblieben. *qui est encore en vie, reste.*
*Superstitio, ōnis. f. 3. der Aberglauben. *la superstition.*
Superstitiōsus, a, um. abergläubisch. *superstitieux.*
Superstitiose. Adu. abergläubisch. *superstitieusement.*
Superstitare. 1. Frequ. erhalten Enn. ap. Non. *faire durer.*
†STŎLIDVS, a, um. narrisch. *sot.*
Stoliditas. f. 3. die Thorheit. *la sottise.*
Stolide. Adu. albern, thöricht. Liu. *stupidement en fou.*
STŎLO, ōnis. m. 3. der Nebenschoß, Sprößling. Plin. *un rejetton.*
STRĀGES, *vid.* STERNO.
*STRANGVLO. 1. ich würge, ersticke. Suet. *j'étrangle.*
Strangulatio, nis. f. 3. das Würgen, Abwürgen. Plin. *l'étranglement.*
Strangulatus. m. 4. die Würgung, Erstickung. Plin. *l'étranglement, la suffocation.*
Strangulator. m. 3. ein Würger. Spartian. *qui étrangle.*
Strangulatrix. f. 3. die Würgerinn Prudent. *celle qui suffoque.*
Strangulabilis, e. Adi. was erwürgt werden kann. Tert. *qu'on peut suffoquer.*
Adstrangulatus, a, um. erwürgt, erdrosselt. Minuc. Felix. *étranglé, suffoqué.*
Obstrangulatus, a, um. *Idem.* Prud.
Praestrangulare. 1. den Athem benehmen. Quinct. *ôter la respiration.*
†STRĒNA. f. 1. ein Neujahrsgeschenk. Suet. *une étrenne.*
†STRĒNVVS, a, um. tapfer, hurtig. *courageux, prompt.*
Strenue. Adu. tapfrer weise. *courageusement.*
Strenuitas, atis. f. 3. die Tapferkeit. Ouid. *le courage.*
Strenuare. 1. tapfer seyn. Plaut. *être courageux.*
Instrenuus, a, um. feige, untüchtig. Ter. *qui est sans courage.*
Instrenue. Adu. als eine feige Memme. Iustin. *en couard.*
Perstrenue *et* Praestrenue. Adu. Ter. ap. Non. sehr tapfer. *fort courageux.*
*STRĔPO, ui, itum. 3. ich mache ein Geräusch. *je fais du bruit.*
Strepitus. m. 4. das Geräusch, Getümmel. *le bruit, fracas.*
Strepitare. 1. Frequ. rauschen. Virg. *faire bien du bruit.*
Adstrĕpo, ui, itum, ere. 3. gegen zu rauschen. Tac. *l'applaudir.*
Circumstrepere. 3. ein Geräusch umher machen. Tac. *faire du bruit autour.*
Constrepere. 3. knistern, knarren. Gell. *faire du fracas.*
Instrepere. 3. knirschen. Virg. *craquer.*
Interstrepere. 3. dreinschnattern. Virg. *faire du bruit entre.*
Obstrepo, ui, itum, ere. 3. entgegen: wider einen rauschen. *murmurer contre.*
Obstrepitare. 1. Frequ. dagegen murmeln. Claudian. *murmurer contre.*
Obstrepitaculum. n. 2. Klapperwerk Tert.
Obstreperus, a, um. schwatmicht. Apul.
Perstrepere, ui, itum. 3. ein groß Gerümmel machen. Ter. *faire grand bruit.*
Substrepere. 3. etwas Lärmen machen. Apul. *faire quelque bruit.*
STRIA. f. 1. (eminula) *et* STRIX, gis. (caua) f. 3. Vitruu. eine Leiste, Falze, Strich. *la canelure.*
Striare. 1. Streifen machen. Vitr. *canneler.*
Striatus, a, um. verleistet, strichig. Apul. *canelé.*
Striatura. f. 1. das Furchen machen, die Furche, die Streife. Vitr.
Striga. f. 1. die Linie. Colum. *la ligne.*
Strigosus, a, um. mager, ableibig. *maigre, élancé.*
STRIBLIGO. *vel* STRIBILIGO. f. 3. Gell. die Unförmlichkeit des Rede. *le solecisme.* (*du bruit.*
*STRĪDEO, *et* STRĪDO, di. 2. *et* 3. zischen, knarren. *faire*
Stridor, is. m. 3. das Knarren, Kirren. Virg. *le bruit,*
Stridulus, a, um. kirrend, knarrend. *qui fait du bruit.*
Adstridens. o. 3. anzischend Stat. *qui siffle contre.*

Circumſtridens. o. 3. herumſchwärmend. Ammian. *qui fait du bruit autour.*
Inſtrido. 3. ziſchen. Sil. *petiller.* (*grand bruit.*
Perſtridere. 3 ein Geräuſch machen, durchwehen. Germian. Arat. *faire*
Subſtridere. 3. etwas rauſchen. Amm. *faire quelque bruit.*
*STRINGO, inxi, ictum. 3. ich drucke, ſtreife, ziehe, (zog, gezogen) *je ſerre, arrache, tire.*
Stringor. m. 3. die Kälte Lucr. *le froid.*
Stricte et Strictim. Adu. genau, feſt, kürzlich. *exactement, brièvement.* (*la main.*
Strictiuus, a, um. das ſich abſtreifen läßt. Cato. *qu'on cueille avec*
Strictor. m. 3. der etwas abſtreift. Cato. *qui cueille les fruits.*
Strictura. f. 1. der Streif, die Kerbe. Virg. *la canelure.*
Strigilis, is. f. 3 der Striegel. Perſ. *l'etrille.*
Strigilcula. f. 1. Dim. eine kleine Striegel. Apul. *une petite etrille.*
Strigium *vel* Strighum. n. 2. Vitruv. die Hohlung, Kerbe; ein ſchlechter Mantel. *la canelure; un mauvais petit manteau.*
Strigmentum. n. 2 was man abretbet. Plin. *toute ſorte de raclure.*
Strigare. 1. ſtille ſtehen und ſtallen. Plin. *s'arreter en marchant.*
Strigarium. n. 2. der Stall Plin. *l'etable.*
Stringötomium. n. 2. das Radirmeſſer. Veget. *le couteau par l'anatomie.*
Adſtringo, inxi, ictum, ngere. 3. feſt anziehen, binden. *ſerrer, lier.*
Adſtrictus, a, um. kurz zuſammengefaßt, eingezogen. *lie, ſerré, attaché.*
Adſtricte. Adu. ſtreng enge. *etroitement.*
Adſtrictio. f. 3. die Zuſammenziehung. Plin. *l'aſtriction.*
Adſtrictorius, a, um. zuſammenziehend. Plin. *aſtringent.*
Circumſtringere. 3. umſchlingen. Tert. *lier, ſerrer autour.*
Conſtringere. 3 zuſammendrücken, feſtbinden. *lier, ſerrer etroitement.*
Conſtricte. Adu. feſt, enge. Aug. *d'une maniere ſerrée.*
Conſtrictio. f 3. die Bindung. Macrob. *l'action de lier.*
Conſtrictare. 1. Frequ. hart zuſammenbinden. Tert. *lier etroitement.*
Deſtringere. 3. abſtreifen. Col. *cueillir, faire tomber.*
Deſtricte. Adu. eigentlich, genau Tert. *exactement.*
Deſtrigmentum n 2. was abgeſtreift iſt. Plin. *la raclure.*
Indeſtrictus, a, um. ungebunden. Ouid. *qui n'eſt point lié.*
Diſtringere. 3. hie und dort anbinden, zerren. *lier etroitement,*
Diſtrictus, a, um. beſchäfftiget, unmüßig *embaraſſé.* (*ſerrer fort.*
Diſtricte. Adu. eigentlich Plin. *etroitement.*
Diſtrictim. Adu. eigentlich. Sen. *etroitement.*
Diſtrictio. f. 3. die Schwierigkeit. Paull. *la difficulté.*
Exſtringere. 3. von einander ſperren. *etreindre, ſerrer fort.*
Inſtringere. 3. einſchnuren, gürten. Quinct. *garotter, ſerrer fortement en liant.*
Interſtringere. 3. zuſchnüren Plaut. *preſſer, ſerrer entre.*
Obſtrictus. m. 4. die Verbindung. Sen. *l'action de ſerrer, l'obligation.*
Obſtrigillare. 1. ſich widerſetzen. *s'oppoſer.*
Obſtrigillator. m. 3. der Tadler. Varro ap. Non. *le critique, qui s'oppoſe.*
Obſtrigillum. n. 2. der Schuhriehmen Plin. *le cordon de ſoulier.*
Obſtringere. 3. verbunden, verbunden machen. *obliger, engager.*
Perſtringere. 3. ſtreifen, durchziehen. *parcourir, toucher.*
Praeſtringere. 3. zuſammenbinden, zuſchnuren, blenden. *ſerrer fort, ebloüir.*
Praeſtrictio. f. 2. die Zuſchnürung. Tert. *l'action de ſerrer.*
Reſtringo. 3. ich ziehe zurück, halte ein. *je reſerre, retiens.*
Reſtrictus, a, um. eingezogen, ſparſam. *reſerré, tenace.*
Reſtricte. Adu. genau, ſtreng. *etroitement.*
Reſtrictim. Adu. genau, ſtreng Afran. ap. Non. *rigoureuſement.*
Reſtrictio. f. 3. die Einziehung. Aug. *le retranchement.*
Reſtrigare. 1. nicht ume halten, anſtrengen. Sen. *ne s'arreter point, animer.*
Subſtringere. 3. unten her zuſammenhalten, zuſan menbinden. Nep.
Superſtringere. 3. gürten. Sidon. *ceindre.* (*ſerrer, reſerrer.*
STRVMA. f. 1. der Kropf. *les écroüelles.*
Strumella. f. 1. Dim. Marc. Empir.
Strumoſus, a, um. kropfig. Lucil. *qui a les écroüelles.*
Strumaticus, a, um. *Idem.* Firm.
*STRVO, xi, ctum. 3. ich baue, mache, häufe. *je bâtis, dreſſe, conſtruis.*
Structum. n. 2. der Bau. Lucret. *le batiment.*
Structe. Adu. Tertull. *et* Structim. Adu. Apul. geputzt, geziert.
Structio. f. 3. der Bau. Pallad. *le batiment.* (*avec ornement.*
Strues, is. f. 3. der Haufe. *l'amas.*
Struix. f. 3. *Idem.* Plaut.
Strumentum. n. 2 das Werkzeug *l'outil.*
*Structūra. f. 1. der Bau, das Gebäude. *la ſtructure, le bâtiment.*
Structor. m. 3. der was zurichtet, der Vorſchneider. *le maitre d'hôtel, tranchant.*
Structorius, a, um. zum Bauen gehörig Tert.
Structilis, e. Adi. aus Stucken zuſammengeſetzt. Colum. *compoſé de pluſieurs piéces.*
Abſtruere. 3. verbergen. Tert. *cacher.*
Adſtruo, xi, ctum. 3 ich baue dran. Plin. *je bâtis auprès.*
Adſtructio. f. 3. die Behauptung, Bekräftigung. Mart. Capell. *l'affirmation.*
Circumſtruere. 3. umberbauen Plin. *bâtir à l'entour.*
*Conſtruo. 3. ich fuge zuſammen, häufe. *je conſtruis, amaſſe.*
Conſtructio. f. 3. die Zuſammenſetzung *la conſtruction.*
Deſtruere. 3. einreißen, abbrechen. *détruire, demolir.*
Deſtructio. f. 3. die Zerſtörung Suet. *la demolition.*
Deſtructor. m. 3. Tert. der etwas niederreißt; der Zerſtörer. *qui detruit; le deſtructeur.*
Deſtructilis, e. Adi. zerſtörbar, zerſtörlich. Prud. *qu'on peut detruir.*
Diſtructus, a, um. eingeriſſen, zerſtort Suet. *demoli, detruit.*
Exſtruere. 3. aufbauen, auffuhren. *bâtir, conſtruire.*
Exſtructio. f. 3. die Aufbauung. *la conſtruction.*
Exſtructorius, a, um. der aufbauet Tert. *qui eleve un batiment.*
Inſtruere. 3. anrichten, rüſten, unterrichten. *inſtruire.*
Inſtructe. Adu. bereit, fertig. Liu. *prêt.*
Inſtructus. m. 4. *et* Inſtructio. f. 3. die Bereitung, Anſtalt, Zurüſtung. *l'appareil, equipage.*
Inſtructura. f. 1. *Idem* Frontin.
Inſtructor. m. 3. der Lehrer. *l'inſtructeur.*
Inſtructilis, e. Adi. nicht aus Stücken gemacht. Tert.
†Inſtrūmentum. n. 2. das Werkzeug, Gerathe, Schiff und Geſchirr. *les meubles, l'equipage.*

Superinſtruere. 3. über einander ſetzen. Col. *mettre deſſus.*
Interſtruere 3. unterbauen. Sil. *emboiter.*
Obſtruo. 3. ich verbaue, baue zu. *je bouche les vûes à une maiſon.*
Obſtructio. f. 3. die Verbauung, Verſtopfung. *l'action de boucher, le degujſement.*
Perſtruere. 3. vollführen, ausbauen. Vitruv.
Praeſtruere. 3. vorbereiten, verbauen. *préparer, bâtir avant.*
Praeſtructim. Adu. mit guter Gelegenheit. Tert. *par occaſion.*
Praeſtructio. f. 3. die Vorbereitung. Tert. *la preparation.*
Praeſtructura. f. 1. die Vorbereitung. Tert. *la preparation.*
Reſtruere. 3. wiederbauen. Tert. *rebatir.*
Subſtruere. 3. unterbauen. Vitruv. *poſer des fondemens.*
Subſtructum. n. 2. der Unterzug, das Untergebäude. Vitruv. *la ſtructure au deſſous d'un batiment.*
Subſtructio. f. 3. der Bau, das Gebäude. *la ſtructure, le bâtiment.*
Superſtruere. 3. druber bauen. Quinct. *batir deſſus.*
†STVDIVM. n. 2. der Fleiß, die Uebung, Gunſt, Liebe. *le ſoin, l'application, bienveillance, affection.*
Studioſus, a, um. fleißig, ergeben, günſtig. (cuius) *diligent, attaché, affectionné.*
Studioſe. Adu. *Idem.*
Studeo, ui. ſine Sup. 2. ich bin fleißig, bin ergeben, ſtudire. (cui, in quid) *je m'applique, étudie.*
Inſtudioſus, a, um. unfleißig Apul. *pareſſeux.*
Perſtudioſus, a, um. ſehr fleißig. *fort paſſionné, fort porté.*
Perſtudioſe. Adu. ſehr fleißig. *avec diligence.*
†STVLTVS, a, um. närriſch. *fou.*
Stulte. Adu. närriſcher weiſe *en ſot.*
Stultulus. m. 2. Dim. ein Narrchen. Apul. *un petit fou.*
Stultitia. f. 1. die Thorheit, Narrheit. *la folie.*
Stultities. f. 5. *Idem.*
Stulteſcere. 3. zum Narren werden. Plaut. *devenir fou.*
Stulticen. m. 3. *et* Stulticinium. n. 2. Sarisb. ein Narrengeſang.
Stultiloquentia. f. 1. Plaut. *et* Stultiloquium. n. 2. Plaut. Narrenrede. *le diſcours ſot.*
Stultiloquus, a, um. der närriſch redet. Plaut. *qui parle en ſot.*
Stultiuidus, a, um. der nicht wohl ſieht. Plaut. *qui voit ſottement.*
STVPA. f. 1. das Werg vom Flachs, Stoppwerg. Suet. *l'etoupe.*
Stupeus, a, um. aus von Werg. Virg. *d'etoupe.*
Stuparius, a, um. Adi. *Idem.* Plin.
STVPEO, ui. ſine Sup. 2. ich erſtaune, erſtarre. (in re, re) *je m'étonne, ſuis ſurpris.*
Stupidus, a, um. erſtarret, dumm. *ſtupide, bebété.*
Stupidare. 1. ſinnlos oder ſtarr machen. Mart. Cap. *rendre ſtupide.*
Stuporatus, a, um. toll, thöricht. Tert. *inſenſé.*
Stupor. m. 3. *et* Stupiditas. f. 3. die ſinnloſe Dummheit. *la ſtupidité.*
Stüpeſco. 3. Obſtupeo. 2. *et* Obſtupeſco, pui. 3. ich erſtaune, *je m'etonne.*
Stupefacio, *et* Obſtupefacio, eci, actum. 3. ich erſchrecke, betäubt. *j'epouvante, étourdis.*
Stupefactio. f. 3. die Erſtaunung Aug. *l'étonnement.*
Stupefactor. m. 3. der da erſtaunet. Sidon.
Adſtupere. 2. ſich drüber wundern. Ouid. *être interdit d'étonnement.*
Inſtupere. 2. erſtarren. Plin. *s'engourdir.*
Obſtupidus, a, um. erſtaunt. Gell. *étonné.*
Obſtupeſcere. 3. erſchrecken. Plaut. *s'etonner.*
*STVPRVM. n. 2. die Hurerey. *la paillardiſe.*
Stuprare, *et* Conſtuprare. 1. Liu. ſchänden, zu Fall bringen. *corrompre.*
Stupratio. f. 3. die Schändung Arnob. *le violement.*
Stuprator. m. 3. der Hurer, Schänder. Quinct. *le putaſſier, paillard.*
Stuprioſus, a, um. verhurt, huriſch. Val. Max. *paillard.*
Conſtuprator. m. 3. ein Mithurer. Liu.
Obſtupratus, a, um. geſchändet. Lamprid. *corrompu.*
*SVADEO, ſi, ſum. 2. ich rathe. (cui quid, vt) *je conſeille.*
Suadenter. Adu. beweglich. Arnob. *avec perſuaſion.*
Suaſio, nis. f. 3. die Einrathung. *le conſeil.*
Suaſus. m. 4. *et* Suaſum. n. 2. *Idem.* Ter.
Suaſor, is. m. 3. der Rathgeber, Einrather. *le conſeiller.*
Suaſorius, a, um. zum Rathen gehörig. Quinct. *perſuaſif.*
Suadus, a, um. lieblich, holdſelig. Apul. *perſuaſif.*
Conſuadere. 2. rathen, bewrathig ſeyn. Plaut. *perſuader, inſinuer.*
Conſuaſio. f. 3 der Rath. Dig. *le conſeil.*
Conſuaſor. m. 3. der Rathgeber. *qui ſe joint à un autre pour perſuader.*
Diſſuadeo, ſi, ſum. 2. ich widerrathe, *je diſſuade.*
Diſſuaſio. f. 3. die Widerrathung. *la diſſuaſion.*
Diſſuaſor. m. 3. der Widerrather. *qui diſſuade.*
Perſuadeo. 2. ich überrede. (cui quid) *je perſuade.*
Perſuaſio, nis. f. 3. die Ueberredung, Meynung. *la perſuaſion.*
Perſuaſus. m. 4. *Idem.*
Perſuaſtrix. f. 3. die einen überredet. Plaut. *celle, qui perſuade.*
Perſuaſorius, a, um. zum Ueberreden dienlich Suet. *perſuaſif.*
Perſuaſibilis, e. Adi. zum Ueberreden dienlich. Quinct. *qu'on peut perſuader, perſuaſif.*
Perſuaſibiliter. Adu. auf eine überredende Art. Quinctil. *d'une maniere perſuaſive.*
†SVĀVIS, e. lieblich, freundlich. *doux, agreable.*
Suauiter. Adu. lieblich, freundlicher weiſe. *doucement, agréablement.*
Suauitas, ātis. f. 3. die Lieblichkeit, Anmuth. *la douceur, l'agrement.*
Suauitudo. f. 3. die Lieblichkeit, Anmuth. Auct. ad Herenn. *la douceur, l'agrement.*
Suaueölens. o. 3. wohlriechend Catull. *odoriferant.*
Suaueölentia. f. 1. der liebliche Geruch. Sidon. *la ſenteur agreable.*
Suauerubens. o. 3. fein roth Virg. *couleur de pourpre.*
Suauidicus, a, um wohlredend. Lucr. *qui parle agréablement.*
Suāuilŏquus, a, um. wohlredend. Lucr. *qui parle agréablement.*
Suauiloquens. o. 3. *et* Suauiloquentia. f. 1. die Wohlredenheit. *la douceur de langage.*
Suauiloquium. n. 2. die Wohlredenheit. Aug. *la douceur de langage.*
Suauiludius. m. 2. ein Liebhaber der Spiele. Tert. *qui aime les jeux.*
Suauiſŏnus, a, um. wohltlingend. Virg. *qui ſonne agreablement.*
Suauium. n. 2. ein Liebeskuß. *un baiſer tendre.*
Suauior. Dep. 1. ich küſſe. *je baiſe.*

Suaniolum. n. 2. Dim. ein Küßchen. Catull. *un petit baiſer.*
Suauillum. n. 2. Cato. *Idem.*
Suauiare 1. küſſen. Pompon. ap. Non. *baiſer.*
Suauiatio. f. 3. das Küſſen. Gell. *l'action de baiſer.*
Conſuauiare. 1. *et* Conſuauiari. 1. Dep. herzen, küſſen. Apul. *baiſer tendrement.*
Conſuauiatio. f. 2. das Küſſen. Tertull. *l'action de baiſer.*
Diſſuauiari. 1. Dep. küſſen. *baiſer.*
Inſuauis, e. Adi. unlieblich, unangenehm. *déſagréable.*
Inſuauitas. f. 3. die Unannehmlichkeit. Gell. *le déſagrement.*

SVB. Praep. unter. *ſous.*
Subter, *et* Subtus. Praep. darunter. Tac. *deſſous.*
Subinde. Adu. zum öftern, nach und nach. Plin. *de tems en tems, ſouvent.*

SVBER, ĕris. f. *et* n. 3. Gurk, Pantoffelholz. Plin. *le liege.*
Suberies. f. 5. Korkbaum. Lucil. ap. Feſt. *le liege.*
Subereus, a, um. Seren. Sammon. *et* Suberinus, a, um. Sidon. von Pantoffelholze. *de liege.*

SVBIDVS, a, um. *Hinc*
Inſubidus, a, um. unhöflich. *impoli.*
Inſubide. Adu. Gell. unhöflicher weiſe. *impoliment.*

SVBLESTVS, a, um. gering, ſchlecht. *vil, perdu.*

SVBLĪCA. f. 1. der Waſſerpfahl, Bruckpfahl. Caeſ. *le pilotis.*
Sublicius, a, um. auf Pfahlen ſtehend. Liu. *bâti ſur les pilotis.*

*SVBLĪMIS, e. Adi. hoch. (forte a limen) *ſublime.*
Sublimus, a, um. erhoben. Lucr. *elevé.*
Sublime. Adu. hoch. *en haut.*
Sublimiter. Adu. erhaben. Col. *en haut.*
Sublimitas, ātis. f. 3. die Höhe, Hoheit. Plin. *la ſublimité.*
Sublimare. 1. erhöhen. Apul. *élever.*

SVBTEGMEN *et* SVBTEMEN. n. 3. der Eintrag. *la trame.*

†SVBTĪLIS, e. Adi. ſpitzig, künſtlich, ſubtil, ſcharfſinnig. *ſubtil.*
Subtiliter. Adu. künſtlich, zart. *ſubtilement.*
Subtilitas, ātis. f. 3. die Dünne, Spitzfündigkeit. *la ſubtilité.*
Subtiloquus, a, um. ſcharfſinnig im Reden. Tertull. *qui parle ſubtilement.*
Subtiloquentia. f. 1. das ſcharfſinnige Reden.
Inſubtilis, e. Adi. unförmlich, grob. Papin. *qui n'eſt pas ſubtil, groſſier.*
Inſubtiliter. Adu. unförmlicher, grober weiſe. Dig. *groſſierement.*
Perſubtilis, e. Adi. ſehr fein. *fort ſubtil.*

SVBVCVLA. f. 1. ein Unterkleid, Camiſol. Hor. *la veſte.*
Subula. f. 1. der Pfriemen. Col. *l'alêne.*
Subulo. m. 3. ein Pfeifer; ein Spießhirſch. Plin. *un joueur de flute; un daguet.*
Infubulum. n. 2. der Wendelbaum bey einem Weber. Luer. *(l'enſouble.*

SVCCĪNVM. n. 2. der Agtſtein, Bernſtein. *l'ambre jaune.*
Succinus, Martial. *et* Succineus, a, um. Plin. von Agtſtein. *d'ambre jaune.*

SVDES, is. f. 3. ein Pfahl, ſpitziger Prügel. *un pieu.*

SVDO. 1. ich ſchwitze. *je ſue.*
*Sudor, is. m. 3. der Schweiß, die Mühe. *la ſueur, le travail penible.*
Sudatio, ōnis. f. 3. das Schwitzen, die Schwitzſtube. Vitruu. *l'action de ſuer, le lieu où l'on ſue.*
Sudator. m. 3. der viel ſchwitzet. Plin. *qui ſue beaucoup.*
Sudatrix. f. 3. die viel ſchwitzet. Martial. *celle, qui ſue beaucoup.*
Sudatorius, a, um. zum Schwitzen dienlich Plaut. *qui fait ſuer.*
Sudatorium. n. 2. das Schweißbad. Sen. *l'etuve pour faire ſuer.*
Sudarium. n. 2. das Schweißtuch, Schnupftuch. Suet. *le mouchoir.*
Sudariolum. n. 2. Dim. das Schnupftuchlein. Apul.
Sudārius. m. 2. ein Schwitzender. Firmic. *qui ſue.*
Sudorus, a, um. ſchweißicht. Apul. *qui eſt en ſueur.*
Aſſudeſcere. 3. anfangen zu ſchwitzen. Varro. *commencer à ſuer.*
Circumſudare. 1. allenthalben ſchwitzen. Plin. *ſuer de tous cotez.*
Conſudare. 1. ſchwitzen. Col. *ſuer.*
Conſudaſcere. 3. Col. *Idem.*
Defudo, are. 1. ſehr ſchwitzen, ſaure Arbeit thun. (in re) *ſuer, faire des efforts.*
Defudatio. f. 3. das Schwitzen; die Bemühung. Scrib. Larg. *l'action de ſuer, l'effort.*
Defudatorium. n. 2. ein Schweißbad. Celſ. *l'etuve pour fair ſuer.*
Defudaſcere. 3. ſchwitzen. Plaut. *ſuer.*
Exſudare *et* Reſudare. 1. herausſchwitzen. Actiu. ant. Plin. Curt. *pouſſer dehors comme en ſu.*
Inſudare. 1. ſchwitzen, ſich Mühe geben. Celſ. *ſuer, ſe donner de la peine.*
Praeſudare. 1. zuvorſchwitzen. Stat. *ſuer auparavant.*

SVDVM. n. 2. ſchön Wetter, heiter Himmel. *le tems clair.*
Sudus, a, um. trocken, hell, heiter. Virg. *ſec, clair.*
Sudificus, a, um. aufklärend, hellmachend. Virg. *qui rend clair.*

SVESCO, ſuēui, ſuētum. 3. ich gewohne. (re) *j'ai coûtume.*
Suētus, a, um. gewohnt. *accoutumé.*
Abſuetudo. f. 3. die Entwohnung. Apul. *la déſaccoutumance.*
*Aſſueſco, ēui, ētum, eſcere. 3. ſich angewöhnen. (cui, c. Inf.) *s'habituer.*
Aſſuetus, a, um. gewohnet. (rei, re) *accoûtumé.*
Aſſuetudo. f. 3. die Gewohnheit. Liu. *la coûtume.*
Aſſuefacio *et* Inſuefacio, eci, actum, acere. 3. angewöhnen. *accoûtumer.*
Inaſſuetus, a, um. ungewohnt, ungebräuchlich. Ouid. *qui n'eſt pas accoûtumé, inuſité.*
Conſuere. 2. pflegen, gewohnt ſeyn. Celſ. *être accoutumé.*
Conſueſcere, ēui, ētum. 3. gewohnen. *s'accoûtumer.*
Conſuetus, a, um. gewohnt. Ter. *accoûtumé.*
Conſuete. Adu. gewohnlich. Ammian. *ordinairement.*
Conſuetio. f. 3. die Gewohnheit. Plaut. *la coûtume.*
*Conſuetūdo, inis. f. 3. *Idem.*
Conſuetudinarius, a um. gewohnlich. Sidon. *uſité, ordinaire.*
Conſuefacere. 3. gewöhnen. Ter. *accoûtumer.*
Inconſuetus, a, um. ungewohnt Sil. *qui n'eſt pas accoutumé.*
Reconſueſcere. 3. wieder gewohnen. Tertull. *reprendre l'habitude.*
Defueſco, ēui, ētum. 3. ich verlerne, komme aus der Gewohnheit. *je déſapprends.*
Deſuetus, a, um. entwohnt. Virg. *déſaccoûtumé.*
Deſuetudo, inis. f. 3. die Entwohnung, der Abgang des Gebrauchs. Liu. *la déſaccoûtumance.*
Defuefacere, ēci, actum. 3. abgewöhnen. *faire quitter une habitude.*
Inſueſco, eui, etum. 3. ich gewohne. *je m'accoûtume.*
Inſuetus, a, um. ungewohnt. *qui n'eſt pas accoûtumé.*
Inſuete. Adu. ungewohnlich. Aug. *extraordinairement.*
Inſueſactus, a, um. gewohnt. Caeſ *accoûtumé.*
Manſueſcere, eui, etum. 3. zahm werden. Col. *s'apprivoiſer.*
Manſues. o. 3. Apul. *et*
†Manſuetus, a, um. zahm, ſanftmüthig. *doux, traitable.*
Immanſuetus, a, um. rauh, wild. *ſauvage, farouche.*
Manſuetarius. m. 2. der wilde Thiere zahm macht. Lamprid. *qui apprivoiſe les bêtes ſauvages.*
Manſuetudo, inis. f. 3. die Sanftmuth *la douceur.*
Manſueſacere, eci, actum. 3. zahm, bändig machen. (quem, re) *apprivoiſer.*

SVFFIO, iui, itum. 4. ich räuchere. Plin. *je fais bruler des parfums.*
Suffitus. m. 4. das Räuchwerk, Rauchern. Plin. *la fumigation.*
Suffimentum, i. n. 2. *Idem.*
Suffitio. f. 3. das Rauchern. Plin. *l'action de faire bruler des parfums.*
Suffitor. m. 3. der da räuchert. Plin. *qui fait bruler des parfums.*
Suffimen. n. 3. das Rauchwerk. Ouid. *la fumigation.*
Suffimentare. 1. rauchern. Veget. *faire bruler des perfums.*

*SVGO, ſuxi, ſuctum. 3. ich ſauge, (ſea, geſogen) *je ſuce.*
Suctus, m. 4. das Saugen. Plin. *l'action de ſucer, de tetter.*
Sugillo, *vel* Suggillo, are. 1. ſaugen, braun und blau ſchlagen, verunglimpfen. Sen. *ſucer, meurtrir, faire une contuſion.*
Sugillatio. f 3. Liu. ein blauer Flecken vom Schlagen oder Stoßen. *la contuſion.*
Sugillatiuncula. f. 1. Dim. Claud Mamert.
Sugillator. m. 3. der einen braun und blau ſchlägt, abprügelt. Macrob.
*Sucus, *vel* Succus. m. 2. der Saft. *le ſuc.*
Succo. m. 3. der den Saft ausprefſet. *qui exprime le ſuc.*
*Succidus, Plin. Succoſus, Col. *et* Succulentus, a, um. Apul. ſaftig. *ſuccolent.*
Adſuctus, a, um. geſaugt Lucret. *ſucé.*
Conſugillare. 1. Firmic.
Deſugere. 3. wegſaugen Pallad. *enlever en ſuçant.*
Exſugere. 3. ausſaugen. *attirer en ſuçant.*
Inſuccare. 1. anfeuchten Col. *humecter.*
Exſuccus, a, um. trocken, ſaftlos. Sen. *ſec, aride.*
Exſuccidus, a, um. ausgetrocknet Tertull. *aride.*

*SVLCVS m. 2. die Furche im Acker. *le ſillon.*
Sulculus. m. 2. Dim. eine kleine Furche. Col. *le petit ſillon.*
Sulcus, a, um. gekerbt Col. *fendu.*
Sulco, are. 1. Furchen machen, pflügen. Virg. *faire des ſillons.*
Sulcator. m. 3. ein Pflüger. Stat. *le laboureur.*
Sulcamen. n. 3. die Furche. Apul. *le ſillon.*
Biſulcus, a, um. zweyfpaltig. Plin. *fendu en deux.*
Triſulcus, a, um. drey gefpalten. Virg. *en trois pointes.*
Biſulcilingua. c. 1. ein Zweyzungler. Plaut. *qui a la langue double.*
Deſulcare. 1. ackern, pflügen. Auien. *labourer.*
Perſulcare. 1. durchſtreichen. Apul *fendre.*
Reſulcare. 1 wieder umpflugen. Prudent. *labourer de nouveau.*

SVI, ſibi, ſe. Pron.
Suus, a, um. ſein. *ſon.*

SVLPHVR, ſulphŭris. n. 3. der Schwefel. *le ſoufre.*
Sulphŭreus *et* Sulphuratus, a, um. ſchwefelicht, geſchwefelt. *de ſoufre, ſoufré.*
Sulphuratio. f. 3. die Schwefelung. Sen. *l'action de ſoufrer.*
Sulphuraria. 1. die Schwefelgrube. Schwefelhütte. Dig. *la miniere de ſoufre.*
Sulphurofus, a, um. voll Schwefel. Vitruu. *plein de ſoufre.*

*SVM, fui, eſſe. ich bin *je ſuis.*
Ens. o. 3. *et* Eſſentia. f. 1. das Weſen Quinctil. *l'eſſence.*
Eſſentialiter. Adu. weſentlich. Aug. *eſſentiellement.*
Abſum, abfui, abeſſe. nicht da ſeyn. (a re) *être abſent.*
Abſens, tis. o. 3. abweſend Nep. *abſent.*
Abſentare. 1. verweiſen. Claud. *chaſſer, éloigner.*
Abſentia. f. 1. die Abweſenheit. *l'abſence.*
Abſentiuus, a, um. lange abweſend. Petron. *abſent.*
Adſum, adfui, aſeſſe. da zugegen ſeyn, helfen. (rei, in re) *être préſent, aider.*
Conſuturus, a, um. was anfangen wird. Plaut.
Deſum, defui, deeſſe. mangeln, nicht da ſeyn. (cui opera) *manquer, être abſent.*
Inſum. ich bin darinnen. (in re, rei) *je ſuis dedans.*
Interſum. ich bin mit und darbey (rei, inter) *je ſuis préſent.*
*Intereſt 3a perſ. es iſt daran gelegen. *il m'importe*
Obſum, obfui, obeſſe. ſchädlich ſeyn, hindern. (cui) *être nuiſible.*
Poſtfuturus, a, um. was nachkommen wird. Vitruu.
Prōſum, profui, prodeſſe. nützlich ſeyn. (cui, in commune) *être utile.*
Praeſum, praefui, praeeſſe. verſtehen verwalten. (rei) *préſider.*
Praeſens, tis. o. 3. gegenwärtig, tractig, augenſcheinlich. *préſent.*
Praeſentia. f. 1. die Gegenwart, itzige Zeit. *la préſence.*
Praeſentare. 1. darſtellen. Plin. *préſenter.*
Praeſentāneus, a, um. kräftig, wirkend. Plin. *efficace.*
Praeſentarius, a, um gegenwärtig, baar. Plaut. *préſent, comptant.*
Depraeſentare. 1. aufweiſen. Suet. *montrer.*
Depraeſentiarum. Adu. weilse Petron. *à préſent.*
Impraeſentiarum. Adu. weilse, auf dießmal. Cato. *à préſent.*
Repraeſentare. 1. darſtellen baar bezahlen.) *repréſenter, païer argent comptant.* praemia, poenam, auf der Stelle belohnen oder beſtrafen. (rem)
Repraeſentatio. f. 3. die Vorſtellung. *la repréſentation.*
Repraeſentator. m. 3. der etwas vorſtellet Tertull. *qui repréſente.*
Repraeſentaneus, a, um. was vorgeſtellt werden kann. Tertull. *qu'on peut repréſenter.*
Praeteresse. vorbey ſeyn Tertull.
*Subſum, ſubfui, ſubeſſe. in etwas unter was ſeyn. *être deſſous.*
Superſum, ſuperfui, eſſe. übrig ſeyn, übrig bleiben. (de re) *être de reſte, reſter.*

SVMEN. n. 3. das Schweinfutter, Schmeer. Plin. *la tetine d'une truie, graiſſe de cochon.*

Suminatus, a, um. entericht, voll Euter Arnob. *plein de tetines.*
SŪMO, ſumſi, ſumtum. 3. ich nehme, (du nimmſt, er nimmt, nimm du, nahm, genommen) *je prends.*
†Sumtus. m. 4. die Koſten, Unkoſten. *la dépenſe, le frait.*
Sumtio. f. 3. die Wegnehmung *l'action de prendre.*
Sumtuarius, a, um. Ausgabe- *de dépenſe.*
Sumtuōſus, a, um. koſtbar, Geld freſſend. *ſomptueux.*
Sumtuoſe. Adu. mit viel Unkoſten. *ſomptueuſement.*
Sumtuoſitas. f. 3. die Verſchwendung. Sidon. *la dépenſe.*
Sumtifacere. 3. aufwenden. Plaut. *faire dépenſe.*
Abſumo, ſi, tum, ere. 3. verzehren, abzehren. (re) *conſumer, dépenſer.*
Abſumtio. f. 3. Vlp. *et* Abſumēdo. f. 3. Plaut. die Verzehrung. *la conſomption.*
Adſumere. 3. annehmen, darzunehmen. (ſibi, ad rem) *prendre.*
Adſumtio. f. 3. die Annehmung. *l'aſſomtion, repriſe d'un raiſonnement.*
Adſumtīuus, a, um. an oder zu ſich nehmend.
Reaſſumere. 3. wiederannehmen. Plin. *reprendre.*
*Conſumo. 3. ich bringe zu, zehre auf. (quid in re) *je conſume.*
Conſumtio, ōnis. f. 3. die Verzehrung, Abnützung. *la conſomption.*
Conſumtor. m. 3. der etwas verzehret. *qui conſume.*
Conſumtīlis, e. Adi. was verzehrt werden kann. Dig.
Inconſumtus, a, um. unverzehrt. Ouid. *qui n'eſt point conſumé.*
Praeconſumere. 3. vorher verzehren. Ouid. *conſumer auparavant.*
Deſumere. 3. hernehmen, nehmen *choiſir, prendre.*
Inſumere. 3. anwenden, aufwenden. (quid in rem) *emploïer, dépenſer.*
Praeſumere. 3. vorher wegnehmen, ſich vorſtellen. *prendre avant.*
Praeſumte. Adu. vermeſſentlich. Vopiſc. *préſomptueuſement.*
Praeſumtio. f. 3. die Vermuthung, Einbildung. *la préſomption.*
Praeſumtor. m. 3. ein vermeſſener Menſch, ein Wagehals. Ammian. *l'arrogant, le préſomptueux.*
Praeſumtorie. Adu. vermeſſentlich. Tert. *arrogamment.*
Praeſumtuoſus, a, um. übermüthig. Sidon. *préſomptueux.*
Praeſumtuoſe. Adu. übermüthig *préſomptueuſement.*
Proſumere. 3. wegnehmen. Plaut. *emporter.*
Proſumia. f. 1 ein Spähſchiff Gell. *un petit bâtiment de mer propre à aller à la découverte.*
Reſumere. 3. wieder aufaſſen, wieder vornehmen. Plin. *reprendre.*
Transſumere. 3. übernehmen. Stat. *prendre de la main d'un autre.*
Transſumtio. f. 3. die Hinübernehmung, Annehmung, Verſetzung. Quinctil
Transſumtīuus, a, um. übernehmend, da nämlich etwas bekanntes für etwas unbekanntes genommen wird Quinctil.
*SVO, ſui, ſūtum. 3. ich nähe, flicke. Ter. *je coud, joins enſemble.*
Sūtura. f. 1. die Nahr. Liu. *la couture.*
Sutēla. f. 1. Flickwerk; Betrügerey. Plaut. *rapiecetage; la fourberie.*
Sutrna. f. 1 die Schuſterwerkſtatt. Apul. *la boutique de cordonnier.*
Sutilis, e. Adi. was ſich heften läßt Plin. *qu'on peut coudre.*
†Sutor, ōris. m. 3. der Schuſter. *le cordonnier.*
Sutorius, a, um. Schuſter- *de cordonnier.*
Sutoritius, a, um. Marcell. Empir. *et* Sutrinus, a, um. Tac. zur Werkſtatt eines Schuſters gehörig.
Sutrina f. 1. das Schuſterhandwerk. Liu. *le metier de cordonnier.*
Sutrinum. n. 2. Sen. *Idem.*
Sutriballus. m. 2. der Schuhflicker. Scholiaſt. Iuu. *le ſavetier.*
Affuo (Adſuo) ui, ūtum, ſuere. 3. annehen, anflicken. *coudre une choſe à une autre.*
Circumſuere. 3. umherbelegen, einfaſſen. Plin. *coudre à l'entour, border.*
Conſuere. 3. zuſammennehen. Plin. *coudre enſemble.*
Inſuere. 3. einnehen. (rei, in rem) Liu. *coudre dedans.*
Diſſuo *et* Reſuo. 3. ich trenne auf. *je recouds.*
Exuo, Induo, Reduuia, *vid in* DVO.
Inſuticius, a, um. eingenähet. Apul. *couſu.*
Inſutus. m. 4. das Einnähen. Apul. *l'action de coudre.*
Obſutus, a, um. unnähet Suet. *couſu tout autour.*
Praeſuere. 3. vernähen, vorher verwahren. Plin. *coudre par devant.*
Subſuere. 3. annähen. Hor. *coudre par deſſous.*
Transſuere. 3. durchſtechen. Col. *percer avec une aiguille.*
†SVPELLEX, ectilis. f. 3. der Hausrath, das Geräthe. *les meubles d'une maiſon.*
Supellecticarius, a, um. was übers Hausgeräthe die Aufſicht hat. Petron. *le garde-meuble.*
SŬPER. Praep. über, drüber. *ſur, au deſſus.* überley. Adu. *plus qu'il ne faut.*
Dēſuper *et* Deſuperne. von oben her. Virg. *d'en haut.*
Inſuper. Adu. überdieß. Ter. *de plus.*
Deinſuper. von oben her. Salluſt. ap. Non. *de deſſus.*
* Supĕrus *et* Supernus, a, um. das Obere. *d'en haut.*
Superne. Adu. von oben herab Virg. *par en haut.*
Supernas. o. 3. das von oben herkommt. Plin. *qui croit ſur un lieu haut.*
Supernitas. f. 3. die obere Höhe. Tertull.
*Supero. 1. ich überſteige, überwinde, bin übrig. (quem re) *je ſurpaſſe, reſte.*
Superatio. f. 3. die Ueberwältigung. Vitruu. *l'aſſujettiſſement.*
Superator. m. 3. der Ueberwinder. Ouid. *le vainqueur.*
Superamentum. n. 2. das Ueberbleibſel Dig. *le reſte, reſtant.*
Superābilis, e. Adi. das zu erſteigen, zu überwältigen iſt. Liu. *ſurmontable.*
Superesſcere. 3. übrig ſeyn. Enn. ap Feſt. *être de reſte.*
Inſuperabilis, e. Adi. unüberwindlich. *invincible.*
Inſuperabiliter. Adu. unüberwindlich. Auguſt. *invinciblement.*
Inſuperatus, a, um. unüberwunden. Corn. Gall. *qui n'eſt pas vaincu.*
Exſuperare. 1. übertreffen. *ſurpaſſer.*
Exſuperatio. f. 3. die Vergrößerung. Auctor. ad Herenn. *l'augmentation.*
Exſuperantia. f. 1. der Ueberfluß, die Uebertreffung. *l'abondance, excellence.*
Exſuperatorius, a, um. überwindend. Lamprid. *qui ſurmonte.*
Exſuperabilis, e. Adi. überwindlich. Claud. *ſurmontable.*
Inexſuperabilis, e. Adi. unüberwindlich. Liu. *invincible.*
Supra Praep. *et* Adu. drüber, über. *deſſus, ſur.*
Supera. Adu. *Idem.*
*Superior. der Höhere. *plus haut.*
Superius. Adu. höher. Sen. *plus haut.*
Supremus *et* Summus. der Höchſte. *le plus haut.*
Supremo *et* Supremum. Adu. zuletzt. Plin. *la derniere fois.*
Supremitas. f. 3. das Oberſte. Ammian. *le plus haut.*
Summa. f. 1. der Inhalt, Auszug. *la ſomme.*
Summātim. Adu. kürzlich. *en abregé.*
Summula. f. 1. Dim. etwas Geld, eine kleine Summe. Sen. *un peu d'argent.*
Summum. n. 2. die Summe. Quinctil. *la ſomme.*
Summo. Adu. am Ende. Quinctil. *à la fin.*
Summe. Adu. zum höchſten. *extremement.*
Summalis, e. Adi. zur Summe gehörig. Tertull. *qui concerne la ſomme.*
Summarium. n. 2. der kurze Begriff. Sen. *le ſommaire.*
Summarius. m. 2. der Oberſte über alles, der Principal. *le principal.*
Summas. c. 3. hohen Standes. Apul. *de qualité, des premiers.*
Summatus. m. 4. der hohe Stand, die Oberſtelle. Lucr. *la principauté.*
Summitas. f. 3. die Höhe, Hoheit. Pallad. *le haut, ſommet.*
Summopere. Adu. gar ſehr. *extremement.*
Summotenus. Adu. bis zu oberſt, bis oben an. Sidon. *juſqu'à l'extremité.*
Conſummare. 1. vollenden, aufs höchſte bringen. *conſommer.*
Conſummator. m. 3. der Vollſtrecker, Vollender. Tertull. *qui conſomme, acheve.*
Conſummatio, ōnis. f. 3. die Vollendung. Col. *l'action de ſommer.*
Conſummabilis, e. Adi. das völlig zu Stande kommen kann. Sen. *qui peut être conſommé.*
Inconſummatus, a, um. unvollkommen. Ammian. *imparfait.*
Inconſummatio. f. 3. die Unvollſtändigkeit. Tert. *l'imperfection.*
†SŬPERBUS, â, um. hoffärtig, ſtolz. *ſuperbe.*
Superbe, *et* Superbiter. Adu. hoffärtig. Afran. ap. Non. *arrogamment.*
†Superbia f. 3. die Hoffart. *la ſuperbe.*
*Superbio. 4. ich bin hoffärtig. *je ſuis ſuperbe.*
Superbiloquentia. f. 1. das Großſprechen. *la maniere de parler ſuperbe.*
Superbificus, a, um. ſtolzmachend Sen. *qui rend ſuperbe.*
SŬPĪNUS, a, um. hinterwärts in die Höhe gebogen, an einer Höhe gelegen, träge, faul. *renverſé en arriere, negligent.*
Supine. Adu. rücklings, liederlich. Sen. *ſur le dos, negligemment.*
Supinitas. f. 3. die Faulheit. Quinctil. *la négligence.*
Supare. 1. werfen. Accius ap. Non. *renverſer.*
Rĕſupīnus, a, um. hinterwärts gebogen. *renverſé.*
Supino *et* Reſupino. 1. ich beuge hinterwärts. Sen. Ter. *je renverſe en arriere.*
Correſupinatus, a, um. zugleich umgekehrt, überkippelt. Tertull. *renverſé avec.*
Semiſupinus, a, um. halb auf dem Rücken. Ouid. *à demi renverſé ſur le dos.*
SVPPĂRVM *et* SVPPĂRVS. n. *et* m. 2. das Halstuch, der Schleyer, das Segeltuch. Varro. *la mante, voile de femme, voile.*
SŪRA. f. 1. die Wade. *le gras de la jambe.*
SVRCŬLUS. m. 2. der Zweig, das Pfropfreis. *le rejetton d'un arbre.*
Surcula. f 1. Apic. *et*
Surcellus. m. 2. Dim. ein Sprößchen. Apic. *le petit rejetton.*
Surculare. 1. Schoßreiſer abbrechen. Colum. *emonder, couper les rejettons ſuperflus.*
Surclare. 1. an kleine Spieße anſtecken. Apic. *brocheter.*
Surculaceus, a, um. wie Reiſer. Plin. *comme des rejettons.*
Surcularis, e. Adi. zu Reiſern bequem. Col.
Surcularius, a, um. zu Reiſern bequem. Plin. *de ſions, de rejettons.*
Surculoſus, a, um. voll Schoßlinge. *qui a beaucoup de rejettons.*
Surculoſe. Adu. von einem Zweige zum andern. Plin. *par ſions.*
†SVRDUS, a, um. taub. *ſourd.*
Surde. Adu. taub. Afran. ap. Charif *ſourdement.*
Surdĭtas, atis. f. 3. die Taubheit, der Mangel des Gehörs. *la ſurdité, durete d'oreille.*
Surdaſter, a, um. der übel höret. *ſourdaut.*
Surdigo. f. 3. die Taubheit. Marcell. Empir. *la ſurdité.*
* Abſurdus, a, um. ungereimt. *abſurde.*
Abſurditas. f. 3. ungereimtes Weſen. Claud. Mamert. *l'abſurdité.*
Abſurde. Adu. ungereimt. *abſurdement.*
Perabſurdus, a, um. ſehr ungereimt. *tres-abſurde.*
Subabſurdus, a, um. etwas ungereimt. *un peu abſurde.*
Subabſurde. Adu. etwas ungereimt. *un peu ridiculement.*
Exſurdare. 1. betäuben, ſtumpf machen. Hor. *étourdir, émouſſer.*
Obſurdeſco, dui. 3. ich werde taub *je deviens ſourd.*
Subſurdus, a, um. ungereimt. Quinctil. *abſurde.*
SVRUS. m. 2. der Pfahl Enn. ap. Feſt. *le pieu.*
†SUS, ſuis. c. 3. das Schwein, (Pl. e) die Sau, (Pl. Säue) *le cochon, la truie.*
Sucula. f. 1. Dim.
Suarius, a, um. Schwein- Plin. *de cochons.*
Sūtim. Adu. wie eine Sau. Non. ex Nigid. *en cochon.*
Subare. 1. Hor. *et* Surire. 4. rammeln wie ein Schwein. *être en chaleur.*
Subatio. f. 3. das Laufen der Säue. Plin. *la chaleur des truies.*
Subulcus. m. 2. der Sauhirte. Col. *le porcher.*
Sucerda. f. 1. der Saudreck. Lucil. ap. Non. *la fiente de cochon.*
Suīle, is. n. 3. die Schweinskobe. *l'étable à pourceaux.*
Suillus, a, um. ſchweinern, von Schweinen, Sau- Liu. *de cochon.*
Sus *pro* Supra *in compoſ. vt: facere, habere,* ſusque, deque.
*SŬSURRUS. m. 2. ein leiſe Getöne, Gemurmel. *un petit murmure, bruit ſourd.*
Suſurro. 1. ich murmele, ziſche. *je murmure.*
Conſuſurro. 1. zuſammen ziſcheln. Ter. *chuchoter, ſe parler à l'oreille.*
Suſurratim. Adu. mit leiſem Geliſpel. Martian. Capell. *en parlant tout bas.*
Suſurratio, onis. f. 3. das Gemurmel, Geliſpel. Cael. ad Cic. *l'action de parler bas à oreille.*
Suſurramen. n. 3. das Ziſcheln, Murmeln. Apul. *l'action de parler bas, le bruit, qui court ſourdement.*
Suſurro. m. 3. der Ohrenbläſer. Sidon. *le flajorneur.*
Inſuſurro. 1. ich blaſe ein. (quid in aures) *je ſouffle aux oreilles.*
Inſuſurratio. f. 3. das Einblaſen. Capitolin.

T.

TĀBERNA. f. 1. die Bude, der Kramladen, (Pl. läden) *la boutique, échope.*
Tabernula. f. 1. Dim. Apul.
Tabernarius. m. 2. der Kramer. *qui tient boutique.*
Tabernāculum. n. 2. das Zelt, die Hütte. *le pavillon, la tente.*
Adtubernalis. m. 3. ein Nachbar. Fest. *le voisin.*
Contubernium. n. 2. die Zelt- Haus- oder Stubengesellschaft; Ehe der Sklaven. *la societé de gens qui demeurent ensemble, le mariage d'esclaves.*
Contubernalis, is. m. 3. ein Zelt- oder Stubengeselle; Ehegattinn eines Sklaven. *le camerade, compagnon de tente; l'épouse d'un esclave.*
*TĀBES, is. f. 3. die Schwindsucht. *la phtisie.*
Tabum. n. 2. das Eiter, schwerend Blut. Virg. *le pus.*
Tabidus, a, um. schwindsüchtig, abnehmend. Liu. *qui seche de langueur, qui consume.*
Tabidulus, a, um. Dim. etwas schwindend. Virg. *qui seche un peu de langueur.*
Tabiosus, a, um. eiterich. Tertull. *suppuré.*
Tabitudo. f. 3. die Schwindsucht. Plin. *la phtisie.*
Tabeo. 2. *et* Tabesco, tabui. 3. ich schwinde, nehme ab. (re) *je seche, deviens languissant.*
Tabefactus, a, um. geschwunden, zerschmolzen. Solin. *fechè, fondu.*
Tabificus, a, um. abzehrend, ausdorrend. *qui consume.*
Tabificabilis, e. Adi. Acc. ap. Non. *Idem.*
Tabifluus, a, um. hinfällig. Prudent. *foible.*
Contabesco, Extabesco, *et* Intabesco, ui. 3. ich schwinde, nehme ab. *je seche, deviens languissant.*
Contabefacere. 3. abmergeln, auszehren. Plaut. *enerver, consumer.*
Distabescere. 3. verdorren, vergehen. Cato. *secher, se dissoudre.*
Pertabescere. 3. sehr abnehmen, hager werden. Corn. Severus. *maigrir fort.*
Subtabidus, a, um. kraftlos, blaß. Ammian. *un peu enervé, pale.*
†TĂBŬLA. f. 1. das Brett, (Pl. er) die Tafel, (Pl. n) *item* das Gemälde, die Schrift, der Brief, die Rechnung, das Register, Testament. *la planche, table, le tableau, l'écriture, lettre, le compte, régitre, testament.*
Tabella. f. 1. Dim.
Tabellio. m. 3. der Schreiber, Notarius. Capitol. *le notaire.*
Tabellārius. m. 2. der Bothe, Briefträger. *le messager, postillon.*
Tabellarius, a, um. *et* Tabularis, e. Adi. zur Tafel gehörig. Plin.
Tabularius. m. 2. ein Schreiber, Canceliſt, Buchhalter. Tertull. *le Notaire.*
Tabularium. n. 2. das Archiv. *les archives.*
Tabularia. f. 1. Claud. ap. Non. *et*
Tabulīnum, *i.* Tablinum. n. 2. die Schreibstube, Canzeley, das Archiv. Plin. *l'étude de notaire, la chancelerie, l'archiv.*
Tabulatus, a, um. getäfelt. Plin. *planchèie.*
Tabulatum. Subſt. n. 2. der Boden, das Stockwerk. *le plancher, l'étage.*
Tabulatim. Adu. tafelweise. Pallad.
Tabulatio. f. 3. die Täfelung, das Tafelwerk. Caes. *le plancher.*
Tabulamentum. n. 2. Frontin. *Idem.*
Contabulare. 1. täfeln, mit Brettern belegen. Caes. *planchèter.*
Contabulatio. f. 3. die Täfelung, der bretterne Fußboden. Caes. *le plancher, cloison.*
*TĂCEO. 2. ich schweige, (schwieg, geschwiegen) (rem, de re) *je me tai.*
Tacitus, a, um. stillschweigend. *qui ne dit mot.*
Tacite *et* Tacito. Adun. in der Stille, heimlich. *tacitement.*
Tacitulus, a, um. Dim. etwas verschwiegen, heimlich. Varro ap. Non. *un peu silent.*
Tacitabundus, a, um. schweigend. Donat. *qui se tait.*
Taciturire. 4. gern schweigen wollen. Sidon. *aimer le silence.*
Taciturnus, a, um. verschwiegen. Nep. *taciturne.*
Taciturnulus, a, um. Apul. etwas verschwiegen. *un peu taciturne.*
Taciturnitas, atis. f. 3. die Verschwiegenheit. *la taciturnité.*
Conticco. 2. *et* Conticesco, ui. 3. ich schweige stille. (de re) *je garde le silence.*
Conticinium. n. 2. der erste Schlaf. Varro. *le tems le plus calme de la nuit.*
Obticco. 2. *vel* Obticesco. 3. Ter. stillschweigen. *se taire, ne dire un mot.*
Obticentia. f. 1. die Verschweigung. Quinctil. *la reticence.*
Reticeo. 2. ich verschweige. (quid) *je tai.*
Reticenter. Adu. verschwiegener weise. *d'une maniere cachee.*
Reticentia. f. 1. die Verschweigung. *le silence, qu'on garde d'une chose, que l'on devroit dire.*
Subtacitus, a, um. etwas still. Prudent. *un peu taciturne.*
TAEDA. f. 1. der Kienbaum, die Fackel, Brautfackel. *le pin, la torche.*
TAEDET, uit. Imperf. 2. es verdreußt. (me rei) *je suis ennuié.*
Taedescere. 3. verdrießen. Minuc. Fel. *se degouter.*
Taediare. 1. verdrüßlich seyn. Lamprid. *être chagrin.*
Taedium. n. 2. der Verdruß. Liu. *le dégoût.*
Taediosus, a, um. verdrüßlich. Firmic. *plein d'ennui.*
Taedioſe. Adu. verdrüßlich. Apul. *avec ennui.*
Distaedet *et* Pertaedet. Imperf. 2. es verdreußt. Ter. Gell. *il degoûte.*
Pertaedescere. 3. sehr verdrießen. Cato. *degoûter fort.*
Pertaesus, a, um. überdrüßig. Suet. *ennuié.*
TĀLEA. f. 3. der Zweig, das Pfropfreis, Kerbholz. Caes. *la branche d'arbre coupee par les deux bouts pour planter, la taille.*
Taleola. f. 1. Dim. ein Setzholz, Gesenk. Colum. *la branche d'arbre coupée par les deux bouts pour planter.*
Intertaleare. 1. abschneiden, abkoppen. Non. *tailler, couper les branches.*
†TĀLIS, e. Adi. solcher, solches. *tel.*
Taliter. Adu. dergleichen, dermaßen. *tellement.*
Taliscunque. dergleichen. Auct. Priap. *tel.*
Tālio, ōnis. f. 3. die gleiche Wiedervergeltung. Plin. *la talion.*
Retalio, are. 1. gleiches mit gleichem vergelten. Gell. *recompenser.*
†TALPA. f. 1. der Maulwurf. *le taupe.*
Talpānus, a, um. wie Maulwürfe. Plin. *comme les taupes.*
*TĀLUS. m. 2. der Knorren am Fuß; Würfel. *le talon, dez à jouer.*

Taxillus. m. 2. Dim.
Tālāris, e. Adi. das am Knorren, oder bis auf die Knorren hängt. *qui est aux talons, qui descend jusqu'aux talons.*
Talaria. Pl. n. 3. die Flügel an den Füßen. *les talonnieres de Mercure.*
Talitrum. n. 2. der Nasenstüber. Suet. *la chiquenaude.*
Subtal. n. 3. das Hohle am Fuße oder der Hand. Prisc. *le creux du pied ou de la main.*
Subtalaris, e. Adi. unter den Knöcheln. Isidor. *qui est au dessous de la cheville du pied.*
TAM. Adu. so, so sehr, so gar. *tant, tellement.*
Tamdiu. Adu. so lange. *autant de tems.*
Tanquam. Adu. gleich als. *comme si.*
Tandem. Adu. endlich. *enfin.*
Tamen. Coni. doch. *pourtant.*
Attamen *et* Veruntamen. Coni. aber doch. *mais, cependant, toutefois, pourtant.*
Tametsi *et* Tamenetsi. Coni. obgleich, obschon. *encore que, bien que.*
TĂMA. f. 1. die Geschwulst an den Füßen. Lucil. ap. Fest. *l'enflure de jambes.*
TĀMINO. 1. hoc est Inquino, antiq.
*Attāminare, Iustin. *et* Contaminare. 1. besudeln, verunreinigen. *salir, souiller.*
Inattaminatus, a, um. unbefleckt. Tertull. *qui n'est pas souillé.*
Contaminatio. f. 3. Obsequ. die Befleckung. *la salissure.*
Contamen. n. 3. Tert. *Idem.*
Contaminator. m. 3. der Schänder. Lamprid. *le corrupteur.*
Contaminabilis, e. Adi. verfehrlich. Tert. *qu'on peut gater.*
Intaminatus *et* Incontaminatus, a, um. unbefleckt. (se re) Hor. Liu. *qui n'est pas souillé.*
Incontaminabilis, e. Adi. unverfehrlich. Tertull. *qu'on ne sauroit tacher.*
Incontaminabiliter. Adu. unverfehrlicher weise. Auguſt.
*TANGO, tetigi, tactum. 3. ich rühre an. (re, rem) *je touche.*
Tagere. 2. Plaut. *Idem.*
Tactus. m. 4. Plin. *et* Tactio. f. 3. das Anrühren, Fühlen. *l'attouchement, touchet.*
Tactilis, e. Adi. was man anrühren kann. Lucret. *qu'on peut toucher.*
Tangibilis, e. Adi. Lactant. *Idem.*
Tagax. o. 3. diebisch. *qui a les mains crochues.*
Taxim. Adu. sachte, heimlich. Pompon. ap. Non. *doucement, peu à peu.*
Taxo. 1. ich schätze, überschlage, tadele Suet. *je taxe, apprecie, censure.*
Taxatio. f. 3. die Schatzung. Plin. *la taxe, l'appreciation.*
Retaxare. 1. wiederschelten. Suet. *blamer à son tour.*
Attingo *et* Contingo, igi, actum. 3. ich rühre an. *je touche.*
Attigere. 3. anrühren. Turpil. ap. Non. *attoucher.*
Contingit, contigit. Imperf. 3. es trägt sich zu, glucket. *il arrive.*
Attactus, Virg. *et* Contactus. m. 4. Plin. das Angreifen, Berühren. *l'attouchement.*
Contāgio. f. 3. *et* Contāgium. n. 2. die ansteckende Seuche. *la contagion.*
Contages. f. 3. Luer. *Idem.*
Contagiosus, a, um. ansteckend. Cels. *contagieux.*
Contiguus, a, um. zusammenrührend. Plin. *contigu.*
Contigue. Adu. nächst an. Mart. Cap. *de voisin, près.*
Incontiguus, a, um. unbegreiflich. Arnob. *qu'on ne sauroit toucher.*
Incontingibilis, e. Adi. Apul. *Idem.*
Intactilis, e. Adi. was sich nicht anrühren läßt. Lucret. *qu'on ne sauroit toucher.*
Intactus, a, um. unberührt. Liu. *à quoi l'on n'a pas touché.*
Intactus. m. 4. die Fühlesigkeit, kein Fühlen. Lucret.
Obtingit, igit. 3. es begegnet, wiederfahrt, kommt durchs Loos zu. *il arrive, échoit.*
Pertingo, tigi. 3. ich reiche hin, so weit, gelange. Plin. *j'atteins.*
Pertangere. 3. über und über berühren. Apic. *toucher de tous cotez.*
Retingere. 3. wieder berühren. Cato. *retoucher.*
Semitactus, a, um. halb berührt Martial. *demi touché.*
†TANTVS, a, um. so groß. *si grand.*
Tantum. Adu. nur. *seulement.*
Tantulus, a, um. nur so wenig, so klein. *tant peu, tant petit.*
Tantulum. Adu. Dim. so ein wenig. *tant soit peu.*
Tantillus, a, um. Dim. so gar wenig. *si petit.*
Tantillum. Adu. *Idem.*
Tantidem. Adu. eben so viel. *autant.*
Tantopere. Adu. so sehr. Ter. *tant.*
Tantusdem, adem, undem. eben so groß. Plaut. *autant.*
Tantundem. Adu. gleichviel, eben so viel. *autant.*
Tanto. Adu. so sehr. *autant.*
Tantisper. Adu. so lange. *pendant que.*
Tantummodo. nur, allein. *seulement.*
*TARDVS, a, um. langsam. *lent.*
Tarde. Adu. langwierig *lentement.*
Tardiusculus, a, um. Dim. etwas langsam. Ter. *un peu lent.*
Tarditas, ātis. f. 3. die Langsamkeit. *la lenteur.*
Tardities. f. 5. Acc. ap. Non. *et*
Tarditudo. f. 3. Plaut. *Idem.*
Tardor. m. 3. die Trägheit. Varro. *la lenteur.*
Tardo, are. 1. aufhalten, säumen. (quid) *arrêter, tarder.*
Tardabilis, e. Adi. hinderlich Tert. *qui arrête.*
Tardescere. 3. langsam werden. Luer. *devenir lent.*
Tardicors. o. 3. träges Herzens. Auguſtin.
Tardigemulus, a, um krächzend. Naev. ap. Gell. *qui se plaint tard.*
Tardigradus, a, um. schleichend. *qui marche lentement.*
Tardilŏquus, a, um. langsam im Reden. Sen. *qui parle lentement.*
Tardipes. o. 3. langsam im Gehen. *lent à marcher.*
Contardare. 1. verweilen. Hieron. *s'arrêter.*
Retardare. 1. zurückhalten, aufhalten. (in re quem, quid) *retenir, retarder.*
Retardatio. f. 3. die Saumung. *le retardement.*
TAVRVS. m. 2. der Ochs. Plin. *le taureau.*
Taurulus. m. 2. Dim. ein Stierchen. Petron. *le petit taureau.*
Taura. f. 1. die untrachtige Kuhe. Varr. *la vache sterile.*
Taureus, a, um. rindern. Ouid. *de taureau.*
Taurea. f. 1. der Ochsenzahmer. Iuuen. *le nerf de boeuf.*

Taurilis, e. Adi. ſtierhaft. *en taureau.*
Taurinus, a, um. Rinds- Plin. *de taureau.*
Tauricornis, e. Adi. was Stierhörner hat. Prudent.
Taurifer, a, um. was Stiere trägt. Lucan.
Tauriformis, e. Adi. ſtierförmig. Hor. *de la figure de taureau.*
Taurigenus, a, um. von Stieren erzeugt. Acc. ap. Macrob. *engendré de taureau.*

* TĔGO, xi, ctum. 3. ich bedecke, decke zu. (rem) *je couvre, cache.*
Tectum. n. 2. das Dach, Haus. *le toit, la maiſon.*
Tectulum n. 2 Dim. Hieron.
Tectus, a, um. verdeckt, heimlich, verſchwiegen. *couvert, caché, ſecret.*
Tecte. Adu. heimlicher weiſe. *en cachette.*
Tector. m. 3. der Tüncher. Varro. *qui enduit les murailles, qui blanchit.*
Tectorius, a, um. zum Tünchen dienlich. *qui concerne l'enduit.*
Tectorium. n. 2. das Tunchwerk. *l'enduit, crepi.*
Tectoriolum. n. 2. Dim. ein wenig Tünchwerk. *un petit enduit.*
Tectura. f. 1. die Uebertünchung. Pallad. *l'action de crepir.*
Teges, etis. f. 3. die Decke Col. *la natte.*
Tegeticula. f. 1. Dim. eine kleine Decke. Col. *une petite natte.*
Tegile. n. 3. die Decke, der Schurz. Apul. *la couverture, le tablier.*
Tegillum. n. 2. ein ſchlecht Kleid. Plaut. *eſpece de gros capot.*
Tegulum. n. 2. ein klein Dach, Decke. Plin.
Tĕgmen, Ouid. Tegmen, inis. n. 3. *et* Tegümentum. n. 2. eine Decke. *une couverture.*
Tegumen. n. 3. die Decke, Hülle. Liu. *la couverture.*
† Tĕgŭla. f. 1. ein Dachziegel. *la tuile.*
† Tŭgŭrium. (qs. Tegurium) n. 2. eine Hütte, Bauerhütte. Varr. *une chaumiere, cabute.*
Tuguriolum. n. 2. Dim. ein Hüttchen. Apul. *la petite cabane.*
Attegiae. Pl. f. 1. eine Art Hütten oder Gezelte. Iuuenal.
Circumtegere. 3. umhüllen. Lucr. *couvrir tout autour.*
Contego, Intego, Caeſ. *et* Obtego. 3. ich decke zu. (quid re) *je couvre.*
Supercontegere. 3. bedecken. Celſ. *couvrir par deſſus.*
Detego, Liu. *et* Retego. 3. ich entdecke. *je decouvre.*
Detectio. f. 3. die Entdeckung. *la découverte.*
Detector. m. 3. der da entdecket. Tertull. *qui découvre.*
Diſtectus, a, um. aufgedeckt. Alcim. Auit. *découvert.*
Ineitega. f. 1. der Schenktiſch. Feſt. *le buffet.*
Intectus, a, um. ungedeckt. *qui n'eſt pas couvert.*
Integumentum. n. 2. der Deckel *la couverture.*
Superintegere. 3. drüber decken. Plin. *mettre par deſſus.*
Pertegere. 3. ganz zudecken Plin. *couvrir entierement.*
Praetegere. 3. verdecken. Plin. *couvrir par devant.*
Prŏtego. 3. ich ſchütze, beſchirme. (quem re) *je protege.*
Protectum. n. 2. das Verdach. Varr. *l'avant-toit.*
Protector. m. 3. der Beſchirmer. Ammian. *le protecteur.*
Improtectus, a, um. unverwahrt Gell. *qui n'eſt point defendu.*
Semitectus, a, um. halbbedeckt. Apul. *à demi couvert.*
Subtegere. 3. untenherbedecken. Vitruu. *couvrir par deſſus.*
Subtegulaneus, a, um. bedeckt. Plin. *couvert.*
Supertegere. 3. zudecken. Colum. *couvrir, mettre par deſſus.*

TELA, *vid. in* TEXO.

* TELLVS, ūris. f. 3. die Erde, das Erdreich). *la terre.*

† TĔLVM. n. 2. das Gewehr. *les armes.*
Teliger, a, um. der Gewehr trägt. Sen. *qui porte des armes.*
Protĕlum. n. 2. der Zug, Antrieb. *l'action de tirer, inſtigation.*
Prŏtĕlo, are. 1. Ter. fortreiben, aufſchieben. *chaſſer loin, differer.*

TĔMĔRE. Adu. unbedachtſam, ohne Urſache. *imprudemment, ſans ſujet.*
Temeriter. Adu. Acc. ap. Non. *Idem.*
* Temeritas. f. 3. die Unbedachtſamkeit, Verwegenheit. *la témerité.*
Temeritudo. f. 3. Pacuu. ap. Non. *Idem.*
Temerārius, a, um. verwegen, unvorſichtig. *téméraire, imprudent.*
Temerarie. Adu. verwegener weiſe. Tertull. *temerairement.*
Temerus, a, um. verwegen. Acc. ap. Non. *téméraire.*
Temero *et* Contemero. 1. ich beflecke, verunreinige. Ouid. *je ſalis, ſoüille.*
Temerator. m. 3. Stat. der Verfälſcher. *le corrupteur.*
Intemeratus, a, um. unbefleckt, unverfälſcht. Virg. *pur, entier.*
Intemerandus, a, um. Val. Flacc. *et* Intemerabilis, e. Adi. Claud. Mamert. unverletzlich. *inviolable.*
Pertemerarius, a, um. ſehr verwegen. Cod. *fort temeraire.*

TĔMĔTVM, antiquis Vinum erat; vnde ſunt;
Tĕmŭlentus, a, um. trunken, voll Wems. *ivre.*
Temulenter. Adu trunkener weiſe. Col. *en homme ivre.*
Temulentia. f. 1. die Trunkenheit, Wollerey Plin. *l'ivreſſe.*
Abſtēmius, a, um. der keinen Wein trinkt. Plin. *qui ne boit point de vin.*
Abſtemia. f. 1. die keinen Wein trinkt. Gell.

* TEMNO, tempſi, temtum. 3. ich verachte. *je mépriſe.*
Temtor. m. 3. ein Verächter. Sen. *qui mépriſe.*
Contemno, tempſi, mtum. 3. ich verachte. *je mépriſe.*
Contemnenter. Adu. verächtlich. Nacu. ap. Non. *avec mépris.*
Contemtio. f. 3. *et* Contemtus. m. 4. die Verachtung. *le mépris.*
Contemtor, ōris. m. 3. der Verächter. Virg. *qui mépriſe.*
Contemtrix. f. 3. die Verächterinn. Sil. *celle, qui mépriſe.*
Contemtibilis, e. Adi. verächtlich. Vlp. *mépriſable.*
Contemnificus, a, um. ſtolz. Lucil. ap. Non. *arrogant.*
Incontemtibilis, e. Adi. der ſich nicht verachten läßt. Tert. *qu'on ne ſauroit mépriſer.*
Contemtim. Adu. verächtlich, ſchimpflich. Liu. *avec mépris, avec dédain.*

TĒMO, ōnis. m 3. die Deichſel am Wagen. Varr. *le timon.*
Temonarius, a, um. zur Deichſel gehörig. Cod. *qui concerne le timon.*

† TEMPLVM. n. 2. der Tempel, eine Gegend des Himmels von Wahrſagern bemerket. *le temple, la région de l'air.*
Templatim. Adu. von Tempel zu Tempel, tempelweiſe. Tertull. *par temples.*
* Contemplor. 1. Dep. ich betrachte, beſchaue. *je contemple, conſidére.*
Contemplare. 1. betrachten. Plaut. *contempler.*
Contemplatus. m. 4. die Betrachtung. Ouid. *la contemplation.*
Contemplatio, ōnis. f. 3. *Idem.*
Contemplator. m. 3. *et* Contemplatrix. f. 3. Celſ. ein Betrachter, eine Betrachterinn. *qui contemple.*
Contemplatiuus, a, um. zur Betrachtung gehörig. Sen. *contemplatif.*
Contemplabundus, a, um. betrachtend. Tertull. *conſiderant.*
Contemplabilis, e. Adi. anſehnlich. *conſiderable.*
Contemplabiliter. Adu. betrachtungsweiſe. Ammian. *conſiderablement.*
Incontemplabilis, e. Adi. das ſich nicht anſchauen läßt. Tertull. *qu'on ne ſauroit enviſager.*
Extemplo. Adu. alſobald, von Stund an. Liu. *incontinent, ſur le champ.*

* TEMPĔRO. 1. ich mäßige. (quid re, rei, a re) *je tempere.*
Temperans, tis. o. 3. mäßig. *temperé.*
Temperanter. Adu. *et*
Temperate. Adu. mäßiglich. *moderement.*
† Temperantia. f. 1. die Mäßigkeit. *la temperance.*
Temperamentum. n. 2. Temperatio. f. 3. *et* Temperies. f. 5. Plin. die Mäßigung. *le temperament.*
Temperator. m. 3. *et* Temperatrix. f. 3. Auguſtin. der oder die etwas mildert, mäßiget. *ce ou celle qui tempere.*
Temperatura. f. 1. Plin. *et* Temperaculum. n. 2. Apul. die Vermiſchung, der Zuſatz. *l'adouciſſement, melange.*
Intemperans, tis. o. 3. *et* Intemperatus, a um. unmäßig. *intemperant.*
Intemperate. Adu. *et*
Intemperanter Adu. unmäßiglich. *immoderemment.*
Intemperantia. f. 1. *ac* Intemperies. f. 5. Liu. die Unmäßigkeit. *l'intemperance.*
Intemperiae, arum. Pl. f. 1. die Unruhe, Unſinnigkeit. Cato. *l'emportement, la rage.*
Attempero. 1. ich mache zurechte, richte ein. Sen. *j'ajouſte.*
Attemperate. Adu. zur rechter Zeit. Ter. *à propos.*
Contemperare. 1. miſchen. Apic. *meler.*
* Obtempero. 1. ich gehorche. (cui) *je obéis.*
Obtemperanter. Adu. gehorſamlich. Prud. *en obeiſſant.*
Obtemperatio, onis. f. 3. der Gehorſam. *l'obeiſſance.*

† TEMPVS, ŏris. n. 3. die Zeit, Gelegenheit. *le tems.*
Tempora. Pl. n. 3. die Schläfe. ad Herenn. *les temples.*
Tempori. Adu. zeitlich. Cato. *à tems.*
Temporius, Col. *ſ.* Temperius. Aduu. eher. *de meilleure heure.*
Temporalis, e. Adu. zeitlich Sen. *temporel.*
Temporaliter. Adu. auf eine Zeit. Tert. *pour un tems.*
Temporalitas. f. 3. die Zeitlichkeit. Tertull. *cette vie periſſable.*
Temporaneus, a, um. frühzeitig. Auguſt. *prématuré.*
Tempŏrārius, a, um. eine Zeitlang während, ſich in die Zeit ſchickend. *qui ne dot toûjours durer, qui change ſelon le tems.*
Temporare. 1. ſich nach der Zeit richten, ſchicken. Tertull. *temporiſer.*
Temporatim. Adu. der Zeit nach. *ſelon le tems.*
Contemporalis, e. Adi. Tert. *et* Contemporaneus, a, um. Gell. zu gleicher Zeit lebend. *contemporain.*
Contemporare. 1. zu einer Zeit ſeyn. Tertull. *être contemporain.*
Extemporalis, e. Adi. geſchwinde gemacht, aus dem Stegreif. *ſans préméditation, ſur le champ.*
Extemporaliter. Adu. behend. Sidon. *vitement.*
Extemporalitas. f. 3. eine ſtete Fertigkeit. Quinctil. *la facilité de faire ou de dire ſur le champ.*
Intemporalis, e. Adi. ewig. Apul. *eternel.*
Intemporaliter. Adu. außer der Zeit. Auguſt. *hors de tems.*
† Tempeſtas, ātis. f. 3. die Zeit, das Ungewitter. *le tems, la tempête.*
* Tempeſtīuus, a, um. zeitig, zu rechter Zeit. *fait dans le tems qu'il faut.*
Tempeſtiue. Adu. zeitig, recht bequem. Adu. *à propos.*
Tempeſtiuo. Adu. zu rechter Zeit Plaut. *en tems dû.*
Tempeſtiuitas. f. 3. die rechte Zeit *la ſaiſon.*
Tempeſtuoſus, a, um. ſtürmiſch. Gell. *orageux.*
Tempeſtuoſe. Adu. ſtürmiſch. Apul. *orageuſement.*
Intempeſtas. f. 3. das Ungewitter. Plin. *l'intemperie.*
Intempeſtus, a, um. ungelegen. *importun.*
Intempeſtiue *et* Intempeſtiuiter. Adu. zur Unzeit. Gell. *mal à propos.*
Intempeſtiuitas f. 3. die Unzeit *le contre tems.*
Intempeſtiuus, a, um. zur Unzeit, ungelegen. *qui arrive à contretems.*

* TENDO, tĕtendi, tenſum, (tentum) 3. ich ſtrecke, ſpanne. (cui inſidias, quo, ad rem) *je tends, etends.*
Tenſio. f. 3. Vitruu. *et* Tenſura. f. 1. Veget. die Spannung. *l'action de tendre.*
Tendicula. f. 1. die Schlinge. *la piége.*
Tendor. m. 3. die Ausdehnung. Apul. *l'extenſion.*
Tentīgo. f. 3. das Starren, die Geilſucht. Hor. *le bandement.*
Tentorius, a, um. zum Ausſpannen dienlich. Trebell. Claud. *qui eſt propre à etendre.*
Tentōrium. n. 2. das Zelt. *la tente.*
Tentum. n. 2. Flor. *Idem.*
Tentoriolum. n. 2. Dim. ein Zeltchen. Hirt. *la petite tente.*
Attendo, di, tum. 3. ich gebe Achtung, merke drauf. *je ſuis attentif.*
Attentus, a, um. aufmerkſam. *attentif.*
Attente. Adu. aufmerkſam *attentivement.*
Attentio, onis. f. 3. die Aufmerkſamkeit. *l'attention.*
Inattente. Adu. unaufmerkſam. Ammian. *ſans attention.*
Perattentus, a, um. ſehr aufmerkſam. *fort attentif.*
Perattente. Adu. ſehr aufmerkſam. *fort attentivement.*
Contendo, ere. 3. ausſpannen, die Kräfte dran ſtrecken, ſtreiten, ſehr bitten. (a quo quid, ad rem) *étendre, faire tous ſes efforts, être en débat, demander avec inſtance.*
Contentio, ōnis. f. 3. die Bemühung, der Streit, Zank. *la contention, diſpute.*
Contentioſus, a, um. zänkiſch. Plin. *contentieux.*
Contentioſe. Adu eifrig. Quinctil. *avec diſpute.*
Incontentus, a, um. ungeſpannt. *qui n'eſt pas bandé.*
Detendere. 3. das Zelt wegnehmen Liu. *détendre.*
Extendere, *et* Diſtendo, di, tum *et* tum, dere. 3. ausdehnen, erſtrecken. Plin. Liu. *alonger, étendre.*
Diſtentus. m. 4. Plin. *et* Diſtentio. f. 3. Celſ. die Ausſpannung. *l'extenſion.*
Extente, Ammian. *et* Extenſe. Aduu. Tertull. lang, ausgedehnt.
Extentio. f. 3. die Ausdehnung. Vitruu. *l'extenſion.*
Intendere, di, tum *et* ſum. 3. ſpannen, auf was richten. (quid in rem) *etendre, appliquer à une choſe.*

Intente. Adu. mit Fleiß. Auct. ad Herenn. *attentivement.*
Intentus. m. 4. das Aufheben der Hände. *l'étenduë des mains.*
Intentio. f. 3. die Spannung. *l'action de s'étendre.*
Intenſio. f. 3. die Aufſicht. Sen. *avoir l'inſpection.*
Superintendere. 3. Aufſicht haben. Hieron. *avoir inſpection.*
Obtendere, di, tum. 3. über was ſtrecken, verwenden. *mettre devant, chercher un prétexte.*
Obtentus. m. 4. die Bedeckung, der Vorwand. Virg. *la couverture, le prétexte.*
Obtentio. f. 3. *Idem.* Arnob.
*Oſtendo, di, ſum *et* tum. 3. ich zeige, weiſe, (wies, gewieſen) *je montre, fais voir.*
Oſtenſio. f. 3. die Erweiſung. Apul. *la declaration.*
Oſtenſionalis, e. Adi. zur Pracht dienend. Lamprid. *qui ſert à la parade.*
Oſtenſor. m. 3. der etwas zeiget. Tert. *qui fait voir.*
Oſtentrix. f. 3. die etwas zeiget. Stat. *celle qui fait voir.*
Oſtentus. m. 4. die Weiſung. Salluſt. *l'action de montrer.*
Oſtentum. n. 2. ein Wundergeſicht. *un prodige.*
Oſtentarius. m. 2. der Zeichendeuter. Macrob. *qui explique les prodiges.*
Oſtento, are. 1. viel zeigen, ſich rühmen, prahlen. *montrer, faire gloire, vanité.*
Oſtentatio, nis. f. 3. die Prahlerey, das Rühmen. *l'oſtentation.*
Oſtentator. m. 3. der Prahler. ad Herenn. *le vanteur.*
Oſtentatrix. f. 3. die Prahlerinn Apul.
Oſtentamen. n. 3. das Gepränge. Prudent. *la pompe.*
Oſtentaticius, a, um. damit man pranget. Tert. *dont on fait montre.*
Oſtentatorius. a, um. *Idem.* Mart. Cap.
Præoſtenſus, a, um. vorhergewieſen. Tert. *montré auparavant.*
Suboſtenſus, a, um. zugleich gewieſen. Tert. *qu'on fait voir en même tems.*
Pertendere, di, tum. 3. fortgehen, durchtreiben. *avancer, reüſſir.*
Portendere, di, tum. 3. anzeigen, androhen. (quid) *preſager.*
Portentum. n. 2. ein ungewöhnlich Zeichen, Ungeheuer. *un préſage, monſtre.*
Portentöſus. Adi. wunderſeltſam, abentheurlich. *prodigieux.*
Portentifer, a, um. Ouid. *et (des prodiges.*
Portentificus, a, um. Lactant. was Wunderdinge bringt. *qui fait*
Triportentum. n. 2. das größte Ungeheuer. Pacuu. ap. Varr. *le monſtre prodigieux.*
Praetendo, di, ſum *et* tum. 3. ich ziehe vor, wende vor. *je tends monſtre devant, prétexte.*
Praetentura. f. 1. die Linien. Amm. *les lignes.*
Protendo, di, ſum *et* tum. 3. ich ſtrecke hervor. *j'étends.*
Retendo. 3. abſpannen, ablaſſen. Quinct. *debander.*
Subtendo. 3. unterherziehen, heimlich anſtellen. Salluſt.
†Tento. 1. ich verſuche. *je tente.*
Tentatio, nis. f. 3. die Verſuchung, der Anfall. *la tentation, l'attaque.*
Tentamen. n. 3. *et* Tentamentum. n. 2. Ouid. ein Verſuch. *un eſſai.*
Tentator. m. 3. der Verſucher. Hor. *le tentateur.*
Tentabundus, a, um. verſuchend. Liu. *éprouvant, tentant.*
Attentare. 1. angreifen. *attaquer.*
Attentatio. f. 3. der Anſatz, Angriff, Verſuch. Symmach. *l'attaque,*
Detentare. 1. aufhalten Cod. *arreter. (l'eſſai.*
Detentatio. f. 3. die Vorbehaltung. Vlp. *la detention.*
Detentator. m. 3. der was auf, oder vorhält. Cod. *qui retient.*
Diſtentare. 1. ausdehnen, ausſpannen. Virg. *emplir, remplir.*
Extentare. 1. ausſtrecken. Plaut. *etendre.*
Intentare. 1. drohen, auf einen richten Liu. *menacer, intenter.*
Intentatus, a, um. unverſucht. Hor. *qu'on n'a pas eſſaïé.*
Intentatio. f. 3. das Verſuchen. Tert. *la tentation.*
Obtentare. 1. unterſtützen. *ſoutenir.*
Pertentare. 1. erforſchen, verſuchen. *eſſayer, tenter.*
Praetentare. 1. vorher verſuchen. Ouid. *éprouver auparavant.*
Praetentatus. m. 4. das Vorherverſuchen. Plin. *l'action d'eſſayer auparavant.*
Retentare. 1. wieder verſuchen. ad Herenn. *eſſayer de nouveau.* zurückhalten. *retenir.*
Retentator. m. 3. der etwas zurückhält. Caſſiodor. *qui retient.*
Retentatrix. f. 3. die etwas zurückhält. Macrob. *celle, qui retient.*
Subtentare. 1. ein wenig verſuchen. Plaut. *eſſaier un peu.*
Suſtentare. 1. erhalten. *ſoutenir.*
Suſtentatus. m. 4. die Erhaltung. Apul. *le ſoutien.*
Suſtentatio. f. 3. *Idem.*
Suſtentaculum. n. 2. die Stütze. Tac. *le ſoutien.*
Inſuſtentabilis, e. Adi. unerträglich. Lactant. *inſupportable.*
†TĔNĔBRAE. f. 1. Pl. die Finſterniß, das Dunkele. *les tenebres.*
Tenebellae. f. 1. Pl. Dim. Claud. Mamert.
Tenebroſus, Virg. *et* Tenebricoſus, a, um. finſter. *tenébreux.*
Tenebricus, a, um. *Idem.*
Tenebricare. 1. finſter werden. Tert. *devenir obſcur.*
Tenebrare. 1. finſter machen, verdunkeln. Lactant. *obſcurcir.*
Tenebrarius, a, um. heimlich, lichtſcheu. Vopiſc. *obſcur.*
Tenebrio. m. 3. ein Leutebetrüger, ein Schleicher, lichtſcheu. Varro ap. Non. *un fourbe, qui fuit la lumiere.*
Tenebreſcere. 3. finſter werden. Aug. *ſe couvrir de tenebres.*
Contenebrat. Imp. es wird finſter. *il fait nuit.*
*TĔNEO, ui, tentum. 2. ich halte, (du hälteſt, er hält, hielt, gehalten) *je tiens.*
Tenor, ōris. m. 3. die Form, Art, Weiſe. *la maniere, teneur.*
Tĕnax, ācis. o. 3. das klebet, anhält, karg. *gluant, chiche.*
Tenacia. f. 1. die Hartnäckigkeit. Enn. ap. Non. *l'opiniatreté.*
Tenacitas. f. 3. das Halten, die Karaheit. *la tenacité.*
Tenaciter. Adu. fort und fort, beſtändig, feſt. *obſtinément, opiniatrement.*
Tenaculum. n. 2. ein Halter. Ter. Maur. *tout ce qui ſert à retenir.*
Abſtinax. o. 3. mäßig. Petron. *moderé.*
Pertinax. o. 3. beſtändig, halsſtarrig. *ferme, opiniâtre.*
Pertinaciter. Adu. halsſtarriger weiſe. Liu. *avec opiniatreté.*
*Pertinacia. f. 1. die Beſtändigkeit, Halsſtarrigkeit. *la perſeverance, opiniatreté.*
Retinax. o. 3. der zurückhält. Symmach. *qui retient.*
Retinaculum. n. 2. eine Hemme, Zurückhaltung. Virg. *l'arrêt.*
Abſtineo, ui, entum. 2. ich enthalte, enthalte mich. (re, ſe, re, rem a quo) *je m'abſtiens, me modére.*
Abſtinenter. Adu. M. Salluſt. Decl. mäßiglich. *avec retenuë.*
Abſtinentia. f. 1. die Enthaltung. *l'abſtinence.*
Attinere, ui, entum. 2. erreichen, angehören, anlangen. *regarder.*
Attinae. f. 1. Pl. Sic. Flacc.
Arcitĕnens, tis. o. 2. der Schütze. *le ſagittaire.*
Continere. 3. zuſammenhalten, begreifen. (rem) *contenir, renfermer.*
Continens, tis. o. 3. an einander hangend, ſich enthaltend. *continu, continent.*
Continenter. Adu. mäßig. *moderement.*
*Continentia. f. 1. die Enthaltung, Mäßigung. *la continence, modération.*
Incontinens. o. 3. unmäßig. *incontinent.*
Incontinentia. f. 1. die Unmäßigkeit. *l'incontinence.*
Incontinenter. Adu. unmäßiglich. *ſans moderation.*
Contentus, a, um. vergnügt. *content.*
Contente. Adu. genau, kärglich. Nazar. *etroitement, chichement.*
Contĭnuus, a, um. an einander hangend. *continu.*
Continuo. Adu. *et*
Continue. ohne Unterlaß, fort und fort. Varr. *continuellement.*
Continuitas. f. 3. der Zuſammenhang. Varro. *la continuité.*
Continuo, are. 1. fortſetzen, an einander machen. *continuer, joindre.*
Continuanter. Adu. an einander. Aug. *tout d'une ſuite.*
*Continuatio, ōnis. f. 3. die Anhaltung, Fortſetzung. *la continuation, ſuite.*
Continuate. Adu. an einander. Front *ſans interruption.*
Continuatim. Adu. an einander. Aug. *ſans interruption.*
Dĕtineo. ich halte ab. (quem in re, re) *je retiens.*
Detentus. m. 4. Tert. *et*
Detentio. f. 3. die Anhaltung Vlp. *l'action d'arreter.*
Detentor. m. 3. der anhält. Cod. *qui arrete.*
Diſtinere. 2. von einander halten. (re) *tenir ſéparé. (reſſi.*
Diſtentus. a, um. hie- und dahin gezogen, ausgeſpannt, beſchäfftigt. *embar-*
*Obtineo. 1. ich erhalte, erlange. (quid re) *j'obtiens.*
Obtinentia. f. 1. die Erhaltung Prisc. *la recette.*
Pertineo. 1. ich gehöre, reiche an. (in rem, ad quem) *j'appartiens, m'étends.*
Pertinenter. Adu. geſchickt, gehörig. Tert. *d'une maniere convenable.*
Impertinens. o. 3. der nicht dazu gehöret. Mart. Cap. *qui n'appartient pas.*
Rĕtineo. 2. ich halte zurück, behalte. (re quem) *j'arrête, maintiens.*
Retinentia. f. 1. Lucret. *et*
Retentus. m. 4. Claud. *et*
Retentio. f. 3. das Zurückhalten. *le retardement, l'arretement.*
Retentor. m. 3. der zurückhalt. Apul. *qui retient, arrete.*
Suſtineo. ui, entum. 2. ich erhalte, dulde, unterſtehe mich. *je ſoutiens, j'endure, oſe.*
TĔNER, ra, rum. zart. *tendre.*
Tenellus *et* Teneilulus. Dim. Varr.
Tenere *et* Teneriter. Adu. zärtlich. *d'une maniere tendre.*
Tenĕrĭtas, atis. *et* Teneritūdo, inis. f. 3. Varr. die Zärtlichkeit. *la tendreſſe.*
Tenereſcere, *ſ.* Teneraſcere. 3. Plin. zart werden. *s'attendrir.*
†TĔNVIS, e. gering, dünne. *ſubtil, menu.*
Tenuiculus, a, um. Dim.
Tenuiter. Adu. gar ſchlecht. *petitement.*
Tenuitas, ātis. f. 3. die Dünne, Magerkeit. *la ſubtilité, indigence.*
Tenuo, are. 1. dünn machen, abnützen. Quinct. *affoiblir, amenuiſſir.*
Tenuatim. Adu. ſehr dünne. Apic. *d'une maniere fort deliée.*
Tenueſcere. 3. abnehmen. Cenſor. *s'amaigrir.*
*Attenuare *et* Extenuare. 1. dünn, gering machen. *extenuer, amoindrir.*
Attenuate. Adu. ſchwächlich. *d'une maniere attenuée.*
Attenuatio. f. 3 die Verminderung. ad Herenn. *l'attenuation.*
Inattenuatus, a, um. unvermindert. Ouid. *qui n'eſt pas attenué.*
Extenuatio. f. 3. die Verkleinerung. *la diminution.*
Extenuatrix. f. 3. lindernd, mindernd. Macer. *qui ſoulage.*
Extenuiſſime. Adu. ſehr vermindert. Sen.
Pertenuis, e. Adi. ſehr geringe. *fort mince.*
Praetenuis, e. Adi. *Idem.* Plin.
Subtenuis, e. Adi. etwas dünne. Varr. *un peu délié.*
Subtertenuare. 1. unterher abnützen. Luer.
TENVS, ōris. n. 3. die Schleifen, Sprenkel. Plaut. *le filet, lacet.*
TĔNVS. Praep. bis, an. *juſqu'à.*
Hactenus. Adu. ſo weit, bis hieher. *juſques-là, juſques ici.*
Illactenus. bis dorthin. Gell. *juſque là.*
Nullatenus. nirgendhin. Mart. Cap. *en nul lieu.*
Protinus. Adu. alsbald, forderhin. *d'abord, incontinent.*
Protinam. *Idem.* Plaut.
Quatenus. wie fern. *juſqu'où.*
Quadantenus. in etwas. Plin. *en partie.*
Eatenus. ſo fern. *juſqu'à ce que.*
*TĔPEO, ui. ſine Sup. 2. ich bin laulicht. *je ſuis tiéde.*
*Tepor, ōris. m. 3. die Laulichkeit. *la tiedeur.*
Teporare. 1. ein wenig wärmen. Dracont. *chauffer un peu.*
Tepōrus, a, um. Auſon. *et* Tepulus, a, um. Frontin. laulicht. *tiede.*
Tepĭdus, a, um. laulicht. Virg. *tiede.*
Tepida. f. 1. kühl oder laulicht Waſſer Apic. *l'eau tiéde.*
Tepidum. Adu. laulicht, gleichgültig. Ouid. *tiede, indifferent.*
Tepide. Adu. *Idem.* Col.
Tepidare. 1. laulicht machen. Plin. *rendre tiéde.*
Tepefacere. 3. *Idem.*
Tepeſco. 3. *et* Tepĕfio, Plin. ich werde laulicht. *je deviens tiéde.*
Detepeſcere. 3. kühle werden. Sidon. *devenir moins chaud.*
Intepere. 2. laulicht werden. Propert. *tiedir.*
Intepeſcere. 3 erwärmen Sen. *commencer à s'echauffer.*
Intepidus, a, um. etwas warm. Celſ. *tiede.*
Pertepidus a, um. ſehr warm Vopiſc. *fort tiéde.*
Praetepere. 2. vorher abkühlen. Ouid. *ſe refroidir auparavant.*
†TĔRĔBRA. f. 1. ein Bohrer. Col. *le terier.*
Terebro, Virg. *et* Perterebro. 1. ich bohre, durchbohre. *je perce avec le terier.*
Terebratus. m. 4. Scribon. *et* Terebratio. f. 3. Colum. das Bohren, die Durchbohrung. *le percement avec une teriére.*
Terebramen. n. 3. der Staub vom Bohren. Fulgent.

TĔRĔDO, ĭnis. f. 3. der Holzwurm. Plin. *l'artiſon.*
TĔRES, tĕrĕtis. o. 3. lang und rund *long et rond.*
†TERGO *et* TERGLO, tersi, tersum. 3 *et* 2. ich wiſche. *je torche.*
Tertus, a, um. nett, ſauber. Varro ap. Non. *nettoïe.*
Terſus. m. 4. das Abwiſchen. Apul. *l'eſſuyement.*
Abſtergo *et* Abſtergeo, ſi, ſum. 3 *et* 2. ich wiſche ab. (rem) *je nettoie, torche.*
Circumtergere. 2. überſtreichen. Cato.
Detergĕre *et* Detergĕre, ſi, ſum. 3 *et* 2. abwiſchen, abtrocknen. (in re) *eſſuïer, torcher.*
Extergere. 2 *et* 3. auswiſchen. Cato. *eſſuyer.*
Exterſus. m. 4. das Abwiſchen, Reinigen. Plaut. *le nettoyement.*
Pertergeo. 2. *et* Pertergo. 3. Col. wohl abwiſchen, durchaus trocknen. *nettoïer bien.*
Retergo. 3. wieder reinigen, ausſaubern. Amm. *nettoyer de nouveau.*
†TERGVM. n. 2. der Rücken. *le dos.*
Tergĭnus, a, um. ledern. Plaut. *de cuir.*
Tergiuerſari. Dep. 1. den Rücken kehren, ſich wegern. *tergiverſer.*
Tergiuerſanter. Adu. ungern, mit Zaudern. Vell. *malgré lui, en reculant.*
Tergiuerſatio, ōnis. f. 3. die Wegerung, Ausflucht. *le detour, la chicane.*
Tergiuerſator. m. 3. ein Zauderer. Lucill. ap. Gell. *le tardif, qui balance.*
Poſterganeus, a, um. rückwärtig. Arnob. *qui eſt derriere.*
Tergus, tergŏris. n. 3. die Haut, das Fell. *le cuir, la peau.*
Tergŭa. f. 1. die Haut, Schwarte. Apic. *le peau, coïne.*
Tergŏrare. 1. mit einer Haut überziehen. Plin. *ſe couvrir d'une nouvelle peau.*
TERMES, ĭtis. m. 3. der Zweig vom Oelbaume. Hor. *la branche d'olivier.* der Holzwurm. Vitruu *l'artiſon.*
Termĭtĕus, a, um. vom Oelbaume abgebrochen. Gratius. *arraché d'olivier.*
†TERMINVS. m. 2. die Gränze, der Gränzſtein, das Ende. *les bornes, le terme, la fin.*
Terminalis, e. Adi. zum Ende oder zur Gränze gehörig. Amm. *qui concerne la fin, ou les limites.*
Terminalia. n. 3. Pl. ein gewiſſes Feſt.
Termino. 1. ich umſchranke, endige. (re quid) *je borne, acheve.*
Terminatus. m. 2. die Gränze, das Ziel. Frontin. *le bout, fin, les bornes.*
Terminatio. f. 3. die Unterſcheidung. *la diſtinction.*
Termen. n. 3. der Gränzſtein, das Ende. Varro. *le terme.*
Adterminare. 1. abmeſſen. Arnob. *borner, limiter.*
Amtermini. m. 2. Pl. die um die Gränzen wohnen. Cato.
Conterminus, a, um. angränzend. Plin. *voiſin.*
Conterminare. 1. angränzen. Amm. *confiner.*
*Determino. 1. ich ſetze Ziel und Gränze, beſtimme. *je mets des bornes, limite, determine.*
Determinatio. f. 3. der Beſchluß, das Ende. *le but, l'extremité.*
Determinator. m. 3. der etwas abzeichnet, beſtimmt. *qui determine, limite.*
Determinabilis, e. das ein Ziel hat. *qui eſt borné.*
Indeterminabilis, e. Adi. ungemeſſen. Tert. *qui n'eſt pas limité.*
Indeterminatus, a, um. *Idem.* Caſſiod.
Diſtermino. 1. ich unterſcheide. Plin. *je ſepare.*
Diſterminatio. f. 3. die Gränzſcheidung. Liu. *les bornes.*
Diſterminator. m. 3. der die Gränzen ſetzet. Apul.
Diſterminus, a, um. unterſchieden. Sil. *ſéparé.*
Extermino. 1. ich vertreibe, verjage. (vrbe, ex) *je bannis, chaſſe.*
Exterminatio. f. 3. die Ausrottung. Dig. *l'extermination.*
Exterminator. m. 3. ein Verderber, Zerſtörer. *l'exterminateur.*
Exterminus, a, um. außer Landes. Tert. *hors de la patrie.*
Exterminium. n. 2. die Verjagung Tert. *l'exil.*
Exterminabilis, e. Adi. leicht auszurotten. Caſſiodor. *qu'on peut exterminer.*
Interminatus *et* Interminus, a, um. unendlich. Apul. *infini.*
Interminabilis, e. Adi. unendlich Hieron. *infini.*
Proterminare. 1. fortrücken, erweitern. Apul. *avancer, etendre.*
*TERO, trīui, trītum. 3. ich reibe, (rieb, gerieben) zermalme. *je broie, frotte.*
Tritus, a, um. betreten, gewöhnlich. *fraïé, uſité.*
Tritum. n. 2. das Bohnenmehl. Plin. *la farine de feves.*
Tritus. m. 4. die Reibung. *le broïement.*
Tritura. f. 1. das Dreſchen. Col. *l'action de battre le bled.*
Tritor. m. 3. der Dreſcher. Plin. *le batteur de bled.*
Triturare. 1. dreſchen. Sidon. *battre le bled.*
Termentarium. n. 2. das Reibetuch. Varro. *le frottoir.*
*Tribula. f. 1. *et* Tribulum. n. 2. Virg. ein Dreſchflegel. *un fleau.*
Tribulare. 1. ſtampfen, dreſchen. Cato. *broïer, battre le bled.*
Tribulatio. f. 3. die Trübſal, Aengſtigung. Tert. *la tribulation.*
Tribularium. n. 2. die Tenne, Ort, wo man das Getreyde driſcht. Col. *l'aire d'une grange.*
Attero, trīui, trītum, terere. 2. an was reiben. (ſe rei, rem) Plin. *frotter contre.*
Attribulatus, a, um. ausgedroſchen. Macer. *battu, broïé.*
Attritus. m. 4. Plin. *et*
Attritio. f. 3. die Abreibung, Zerknirſchung. Mart. Cap. *le froiſſement, l'attrition.*
Contero. 3. ich zermalme. (quid in rem, quem re) *je concaſſe.*
Contritio. f. 3. die Zerknirſchung. Quinct. *la contrition.*
Contritor. m. 3. der etwas zerreibt. *qui broie.*
Conterobromius, a, um. was Trauben zerreibt, fruchtbar am Wein. Plaut.
Contritare. 1. zerſtoßen. Arnob. *piler.*
Contribulatus, a, um. geängſtiget. *affligé.*
Contribulatio. f. 3. die Beängſtigung. Tert. *l'affliction.*
Deterere. 3. austreiben, zerreiben. (quid re) *uſer en frottant, broïer.*
Deterior, rrimus. geringer, ſchlimmer, ꝛc. *moindre, pire.*
Deterius, rrime. Adu. ärger, ſchlimmer. *pire, plus mal.*
Deteriorare. 1. verſchlimmern. Claud. Mamert. *deteriorer.*
Detrimentum *et* Intertrimentum. n. 2. der Schaden. *le detriment.*
Detrimentoſus. a, um. ſchädlich, nachtheilig. Caeſ. *deſavantageux.*
Indetritus, a, um. unabgenützt. Tert. *qui n'eſt pas uſé.*
Diſterere. 3. zerreiben. Cato. *broïer.*
Exterere. 3. herausſtoßen. *battre, briſer.*
Intero, ere. 3. einreiben, einbrocken. *broïer dedans, émier dedans.*
Intrita. f. 1. *et* Intritum. n. 2. Plin. ein Mährte, Eingebrocktes, kalte Schale. *broïé.*
Intrimentum. n. 2. *Idem.* Apul.
Intertrigo. f. 3. der Wolf vom Reuten, das Wundreiben. Plin. *le loup, l'ecorchure.*
Intertritura. f. 1. der Schade, die Einbuße. Scaeu. in Dig. *le dommage, la perte.*
Obtero. 3. ich zertrete. (quid re) *je foule aux pieds.*
Obtritus. m. 4. die Zertretung. Plin. *le broiement.*
Perterere. 3. zerreiben. Col. *uſer en frottant.*
Praeterere. 3. vorher abnützen. Plin. *broier, frotter auparavant.*
Proterere. 3. für ſich treten, zertreten. *fouler aux pieds.*
Protrimentum. n. 2. Zerbrocktes. Apul. *qui eſt broïé.*
Pröteruus, a, um. frech. *effronté.*
Proterue. Adu. *Idem.* Ter.
Proteruiter. Adu. muthwillig, ohne Scham. Enn. ap. Non. *effrontement.*
Proteruitas. f. 3. der Muthwille. *l'effronterie.*
Proteruia. f. 1. der Muthwille, die Vermeſſenheit. Auſon. *l'effronterie, l'impudence.*
Proteruire. 4. muthwillig ſeyn. Tert. *folatrer.*
Reterere. 3. wiederreiben Col. *retroïer.*
Retrimentum. n. 2. der Unflath. Varro. *la lie.*
Semitritus. a, um. geſchroten, halb zermalmet. Ccl. *à demi battu.*
Subterere 3. drunter reiben. Col. *broïer menu.*
†TERRA. f. 1. die Erde, das Land, die Landſchaft. *la terre, le pais.*
Terrula. f. 1. Dim. Cod.
*Terreſter, is. e. *et* Terrēnus, a, um. zu Land, aus der Erden. *de terre, terreſtre.*
Terreus, a, um. irden. Varro. *de terre.*
Territorium. n. 2. das Gebiete. *le territoire.*
Terroſus, a, um. voll Erde. Vitruu. *terreux.*
Terrulentus, a, um. irdiſch. Prud. *terreſtre.*
Terrulente. Adu. irdiſcher weiſe. Prud. *d'une maniere terreſtre.*
Terricola. c. 1. der Erdbürger. Apul. *l'habitant de la terre.*
Terrigena. c. 1. der Erdbürger. Luer. *le fils de la terre.*
Tripudium, *olim* Terripavium *et* Terripudium, *vid. in* PAVIO.
Terraemotus. m. 4. das Erdbeben. *le tremblement de terre.*
Atterraneus, ä, um. zur Erde gehörig Sen. *qui concerne la terre.*
Conterrāneus, a, um. aus einerley Land, ein Landsmann. Plin. *de même pais, compatriote.*
Mediterraneus, a, um. mitten im Lande, mittelländiſch. *méditerrané.*
Mediterreus, a, um. *Idem.* Siſenn. ap. Feſt.
Subterraneus, a, um. unter der Erden. *ſouterrain.*
Subterrenus, a, um. Apul. *et*
Subterreus, a, um. *Idem.* Arnob.
Superterrenus, a, um. der auf Erden lebet. Tert.
*TERREO, ui, ĭtum. 2. ich ſchrecke, mache furchtſam. (quem re) *j'épouvante, fais peur.*
Territio. f. 3. das Erſchrecken. Vlp. *l'action d'epouvanter.*
Territare. 1. Frequ. oft erſchrecken. Caeſ. *effrayer ſouvent.*
Terror, ōris. m. 3. der oder das Schrecken. *la terreur, fraïeur.*
Terribilis, e. erſchrecklich. *terrible.*
Terribiliter. Adu. erſchrecklich. Arnob. *terriblement.*
Terriculum. n. 2. der Popanz, das Schreckbild. Liu. *l'épouvantail.*
Terricula. f. 1. *Idem.* Lactant.
Terriculamentum. n. 2. *Idem.* Apul.
Terrificare. 1. erſchrecken. Virg. *epouvanter.*
Terrificatio. f. 3. das Schrecken. Non. *l'effroi.*
Terrificus, a, um. erſchrecklich. Virg. *terrible, qui fait peur.*
Terriloquus, a, um. was ſchrecklich redet. Luer.
Terriſonus, a, um. was ſchrecklich klingt. Claud.
Abſterreo *et* Deterreo. ich ſchrecke ab. (quem a re) *j'épouvante, détourne.*
Conterrere, Exterrere *et* Perterrere. 2. einen ſehr erſchrecken. *epouvanter fort.*
Interritus *et* Imperterritus, a, um. Virg. unerſchrocken. *intrepide.*
Perterritare. 1. Frequ. erſchrecken. Auien. *effrayer.*
Perterrefacere. 3. ſehr erſchrecken. Auien. *intimider extremement.*
Perterricrepus, a, um. ſchrecklich rauſchend. Lucret. *qui fait un bruit epouvantable.*
Proterrere. 2. wegſchrecken. Ter. *epouvanter, chaſſer.*
TESQVA. Pl. n. 2. wüſte Oerter. Hor. *lieux déſerts, teſques.*
†TESSĔRA. f. 1. der Würfel, das Kerbholz, die Marke, das Feldzeichen. *le dez à jouer, la taille, marque, le ſignal.*
Teſſerula. f. 1. Dim. ein viereckigt Steinlein oder Täfelein. *la petite piece quarré.*
Teſſella. f. 1. Dim. Sen.
Teſſellatus, a, um. würflicht. Stat. *marqueté.*
Teſſellatim. Adu. würflicht. Apic. *en forme de petite piece quarré.*
Teſſellarius. m 2. *et*
Teſſellator. m. 3. der den Boden mit Steinen beſetzt. Cod. *qui fait de la maqueterie.*
Teſſerarius, a, um. Würfel- Amm. *de dez.*
Conteſſerare. 1. Bruderſchaft ſtiften. Tert. *etablir confraternité.*
Conteſſeratio. f. 3. die Verbrüderung. Tert. *la confraternité.*
TESTA. f. 1. die Scherbe. Nep. *un pot de terre, teſſon.*
Teſtula. Dim. Liu.
Teſtum. n. 2. ein Brat- oder Backofen. Plin. *un petit four, la tourtiere.*
Teſtūdo. ĭnis. f. 3. eine Schildkröte, das Sturmdach. *la tortuë, tortuë militaire.*
Teſtudinātus *et* Teſtudineatus, a, um. Plin. aufgewölbt. *fait en forme de voute.*
Teſtudineus, a, um. nach Schildkröten Art. Propert. *de tortuë.*
Teſtaceus, a, um. irden. Plin. *de terre cuite.*
Teſteus, a, um. *Idem.* Macrob.
Teſtatim. Adu. wie ein Scherbe. Pompon. ap. Non. *comme un teſt.*
Teſtuaceus, a, um. unter dem Tiegel gebacken. Varro. *cuit ſous un vaſe de terre.*
†TESTIS, is. c. 3. der Zeuge. *le témoin.*
Teſticulus. m. 2. die Hode. Auct. ad Herenn. *le teſticule.*
Teſticulatus, a, um. unverſchnitten. Veget. *qui n'eſt pas chatré.*

Teſti

Teſtimonium. n. 2. das Zeugniß. *le temoignage.*
Teſtimonialis, e. Adi. zum Zeugniß dienlich. Tert. *de temoignage.*
Teſtor *et* Teſtificor. Dep. 1. ich zeuge, bezeuge. (quem, per quem) *je témoigne, certifie.*
Teſtare. 1. bezeugen. Priſc. *temoigner.*
Teſtificatio. f. 3. die Bezeugung, Betheurung. *le temoignage.*
Teſtatus, a, um. bezeugt, offenbar. *témoigné, manifeſte.*
Teſtato. Adu. im Beyſeyn der Zeugen. Apul. *en preſence des temoins.*
Teſtatio. f. 3. die Bezeugung. Tert. *le temoignage.*
Teſtator. m. 3. der ein Teſtament macht. Vlp. *le teſtateur.*
Teſtatrix. f. 3. die ein Teſtament machet. Dig. *la teſtatrice.*
Teſtabilis, e. Adi. der zeugen, ein Teſtament machen kann. Gell. *qui peut temoigner, faire un teſtament.*
Teſtamen. n. 3. das Zeugniß. Tert. *le temoignage.*
Teſtamentum. n. 2. das Vermachtniß, Teſtament. *le teſtament.*
Teſtamentarius, a, um. Teſtaments. Plin. *du teſtament.*
Teſtamentarius. m. 2. der Notarius. *le notaire.*
Teſtitrâhus, a, um. die Hoden ſchleppend, der einen großen Hodenſack hat. Tert.
Anteſtari. 1. Dep. zum Zeugen annehmen. *prendre à témoin.*
Atteſtor, ari. Dep. 1. zum Zeugen fordern, zeugen helfen. *atteſter.*
Atteſtatio. f. 3. die Bezeugung. Macrob. *l'atteſtation.*
Atteſtator. m. 3. der Zeuge. Plin. *le temoin.*
Conteſtari. 1. litem. ſich gerichtlich einlaſſen. *s'engager en juſtice à pourſuivre un proces.*
Conteſtatio. f. 3. die Bezeugung. *l'atteſtation.*
Conteſtatiuncula. f. 1. Dim. Sidon.
Conteſtificari. 1. Dep. bezeugen. Tert. *atteſter.*
*Deteſtor. 1. ich verwünſche, verabſcheue. (rem a ſe) *je déteſte.*
Deteſtatio. f. 3. die Verabſcheuung. *la deteſtation.*
Deteſtabilis, e. *et* Deteſtandus, Tac. verflucht, abſcheulich. *déteſtable.*
Deteſtabiliter. Adu. abſcheulich. Lactant. *deteſtablement.*
Eteſticulatio. f. 3. die Caſtrirung, Verſchneidung. Cels. *l'action de chatrer.*
Inteſtatus, a, um. ohne Vermächtniß. *ſans teſtament.*
Inteſtato. Adu. ohne Teſtament. *ſans teſtament.*
Inteſtabilis, e. Adi. der kein Zeuge ſeyn kann. Hor. *qui eſt incapable de porter temoignage.*
Inteſtis, e. Adi. ohne Zeugen. Arnob. *ſans temoin.*
Obteſtor. Dep. 1. ich bitte. (re quem) *je conjure.*
Obteſtatio, onis. f. 3. die Bitte Liu. *l'inſtance.*
Praeteſtari. 1. Dep. vorher bezeugen. Tert. *temoigner auparavant.*
Proteſtari. 1. Dep. offentlich bezeugen, behaupten. Quinct. *atteſter publiquement, proteſter.*
Proteſtare. 1. *Idem.* Priſc.
Proteſtatio. f. 3. die Bezeugung. Symmach. *la proteſtation.*
*TĔTER, tra, trum. häßlich, ſcheußlich. *puant, abominable.*
Tetre. Adu. *et*
Tetrum. Adu. ſchlimm, ſcheußlich. Prudent. *abominablement.*
Tetritudo. f. 3. die Häßlichkeit. Acc. ap. Non. *la difformité.*
Tetrare. 1. garſtig machen. Pacuu. ap. Non. *corrompre.*
Tĕtricus, a, um. ernſt, wild, ſauer ausſehend Liu. *qui a l'air ſombre, qui eſt de mauvaiſe humeur.*
Tetricitas. f. 3. die Unfreundlichkeit. Lucan. *l'humeur chagrine.*
*TEXO, xui, textum. 3. ich webe, wirke, flechte. *je fais un tiſſu, trace, treſſe.*
Textum. n. 2. das Gewebe; der Schleyer. Quinct. *le tiſſu; la voile.*
Textus. m. 4. das Weben. Plin. *la tiſſure.*
Textor, ōris. m. 3. der Weber. Iuuen. *le tiſſerand.*
Textrix. f. 3. die Weberinn, Strickerinn. Tibull. *la tiſſerande.*
Textricula. f. 1. Dim. Arnob. *Idem.*
Textrinum. n. 2. Suet. *et* Textrina. f. 1. die Weberſtube, Manufactur. *l'ouvroir de tiſſerand.*
extrinus, a, um. Weber- Firmic. *de tiſſerand.*
Texterna. f. 1. die Weberſtätte. Apul. *l'ouvroir de tiſſerand.*
Textilis, e. gewirkt. *tracé.*
Textile. n. 3. das Tuch, Zeug. Liu. *le tiſſu.*
Tela. f. 1. *quaſi* Texela. das Gewebe. *le tiſſu.*
Attexo, ere. 3. anweben, anflechten. (quid ad rem) *joindre, attacher.*
Circumtexo. 3. umherwirken, einfaſſen. Virg. *faire un tiſſu autour, border.*
Circumtextura. f. 1. die Einfaſſung. Lucret. *la bordure.*
Contexo, ere. 3. zuſammenwirken, voll machen. *faire un tiſſu, joindre.*
Contextus. m. 4. die Zuſammenfügung. *l'entrelacement.*
Contextio. f. 3. Macr. *Idem.*
Contextim, Plin. *et* Contexte. Adu. dicht aneinander. *tout d'une ſuite.*
Detexere. 3. abwirken, vollbringen. *ôter une toile de deſſus le métier.*
Extexere. 3. aufweben. Plaut. *eſiler.*
Intexere. 3. einweben. *entrelacer.*
Obtexere. 3. oben über weben. (rei quid) Plin. *faire un tiſſu tout autour.*
Intextus. m. 4. die Einflechtung. Plin. *le tiſſu.*
Intertexere. 3. mit einflechten. Macrob. *brocher, meler.*
Pertexo. 3. ich bringe zu Ende, mache aus. *j'acheve, finis.*
Praetexere. 3. vorweben, voran machen, verwenden. *faire un tiſſu par devant, prétexter.*
Praetextus. m. 4. *et* Praetextum. n. 2. der Vorwand, Schein. *le prétexte, la couleur.*
Praetexta. f. 1. ein mit Purpur verbrämtes Kleid. *une robe bordée de pourpre.*
Praetextatus, a, um. im verbrämten Rocke gekleidet, adlich. *vetu d'une robe bordée de pourpre.*
Protexere. 3. vorherſetzen. Quinct. *mettre devant.*
Rĕtexere, ui, xtum. 3. wieder aufmachen, widerrufen. *défaire un tiſſu, ſe retracter.*
Subtexere. 3. anwirken, unten anweben, anhängen. *mettre en ſuite, ajoûter.*
†THŪS, (TVS) thūris. m. 3. der Weihrauch. Liu. *l'encens.*
Thuſculum. n. 2. Dim. etwas Weihrauch. *un peu d'encens.*
Thurarius, a, um der mit Weihrauch umgeht Solin. *d'encent.*
Thureus, a, um. vom Weihrauch. Virg. *d'encens.* (*l'encens.*
Thuricremus, a, um. da man Weihrauch brennt. Virg. *où l'on brule de*
Thuribulum. n. 2. die Rauchpfanne. *l'encenſoir.*
Thurifer, a, um. was Weihrauch trägt. Plin. *qui produit de l'encens.*

Thurilĕgus, a. um. der Weihrauch ſammlet. Ouid. *qui recueil l'encens.*
Obtūro. 1. ich verſtopfe. *je bouche.*
Obturaculum. n. 2. ein Zapfen, Stopfel Marcell. Empir. *le bouchon.*
Obturamentum. n. 2. wodurch etwas verſtopft wird. Plin.
Praeobturare. 1. vorher verſtopfen. Vitruu. *boucher auparavant.*
Returare. 1. öffnen, wieder aufthun. Non. Marcell. *rouvrir.*
†TĪBIA. f. 1. das Schienbein; die Pfeife. *l'os de devant de la jambe; la flûte.*
Tibialis. e Adi. zu Pfeifen dienlich. Plin. *de flute.*
Tibiale. n. 3. die Beinkleider, Strümpfe. Suet. *les bas, chauſſettes.*
Tibicen, inis. m. 3. der Pfeifer *le joueur de flûte.*
Tibicina. f. 1. die Pfeiferinn. Ter.
Tibicinium. n. 2. die Kunſt zu pfeifen. Apul. *l'art de joüer de la flute.*
Tibicinare. 1. pfeifen. Fulgent. *joüer de la flute.*
TIGNVS. m. 2. *et* TIGNVM. n. 2. Caes. ein Querbalke, die Latte. *une perche, un échalas.*
Tigillum. Dim. Liu.
Tignarius, a, um. zum Bauholze gehörig. *de charpente.*
Contigno. 1. ich belege mit Balken oder Latten. *je fais un plancher.*
Contignatio, onis. f. 3. das Geſparr, Stockwerk. Caes. *la charpente d'une maiſon, l'etage.*
Intertignium. n. 2. das Feld zwiſchen den Balken. Vitruu. *l'entrevous de ſolives.*
TIGRIS, is *et* idis. f. 3. das Tigerthier. Hor. *le tigre.*
Tigrinus, a, um. bunt, wie ein Tiger. Plin. *de tigre, tacheté comme la peau d'un tigre.*
Tigrifer, a, um. wo Tiger ſind. Sidon. *où il y a des tigres.*
†TĪLIA. f. 1. die Linde. *le tilleul.*
Tiliăceus, a, um. von Lindenholze. Col. *fait de bois de tilleul.*
*TĪMEO, ui. ſine Sup. 4. ich fürchte, fürchte mich. (ſibi a quo) *je crainds, j'ai peur.*
Timeſco. 3. fürchtſam werden. Amm. *devenir timide.*
Timor. m. 3. *et* Timiditas. f. 3. die Furcht. *la timidité, crainte.*
Timidus, a, um. furchtſam. *craintif.*
Timide. Adu. (in re, ad rem) furchtſamlich. *avec crainte.*
Timidule. Dim. etwas furchtſamer weiſe. Apul. *avec timidité.*
Timefactus, a, um. erſchreckt *effrayé.*
Extimeo. 2. ſich ſcheuen. Tac. *avoir peur.*
Extimeſco *et* Pertimeſco, timui. 3 ich fürchte ſehr. (de re) *je crainds fort.*
Intimide. Adu. furchtſam Amm. *avec apprehenſion.*
Pertimefactus, a, um. ſehr erſchreckt. Brut. ap. Cic. *fort epouvanté.*
Praetimere. 2. ſich zum voraus fürchten. Tibull. *craindre par avance.*
Praetimidus, a, um. ſehr furchtſam. Tert. *fort timide.*
Subtimere. 2. ſich etwas fürchten. *apprehender un peu.*
TĪNA. f. 1. die Tenne, das Weinfaß. Varr. ap. Non. *ſorte de vaſe à mettre du vin.*
*TINEA. f. 1. die Motte Hor. *la tigne.*
Tineoſus, a, um. voll Schaben, wurmicht. Col. *rogné de tignes.*
*TINGO. nxi, ctum. 3. ich tauche, färbe. (re) *je trempe, teinds.*
Tinctus. m. 4. die Farbe oder Färbung. Plin. *la teinture.*
Tinctio f. 3. die Eintauchung Tert. *l'action de tremper.*
Tinctura. f. 1. di. Farbe, Farbung. Plin. *la teinture.*
Tinculis, e. Adi. naß, netzend, feucht. Ouid. *qui ſert à teindre.*
Tinctor. m. 3. der Farber. Vitruu. *le teinturier.*
Tinctorius, a, um. zum Farben dienlich. Plin. *qui ſert à teindre.*
Tinctorium. n. 2. der Degen. Mela. *l'epée.*
Tingomenae. f. 1. Pl. das Geſaufe; Ueberfluß im Trinken. Petron. *les buvettes, debauches.*
Contingere. 3. beſtreichen, ſalben Virg. *peindre, oindre.*
Intingo. 3. ich tauche, tunke ein. (quid in rem) *je trempe.*
Intinctus. m. 4. die Brühe. Plin. *la ſauſſe.*
Intinctio. f. 3. die Eintauchung. Tert. *la teinture.*
Intertinctus, a, um. gefarbt. Plin. *teint.* (*par avant.*
Praetinctus, a, um. vorher gefärbt oder genetzt Ouid. *teint ou mouillé*
Retingere. 3. wieder eintauchen. Pallad. *donner une ſeconde trempe.*
*TINNIO. 4. ich klinge, (klang, geklungen) töne. *je tinte.*
Tinnitare. 1. Frequ. Commodian. *et* Tintinare. 1. Catull. klingeln. *ſonner la ſonnette.*
Tinnitus. m. 4. das Klingen, Tönen. Plin. *le tintement.*
Tinnimentum. n. 2. das Geklirre Plaut. *le ſon aigu des metaux.*
Tinnulus, a, um. klingend. Quinct. *qui a un ſon clair et aigu.*
Tintinnābŭlum. n. 2. die Schelle, das Glöcklein. Iuuen. *la ſonnette, clochette.*
Tintinnabulatus, a, um. was Schellen oder Glöckchen anhängen hat. Sidon.
Tintinnaculus, a, um. klingend, klirrend, ſchwirrend. Plaut. *ſonnant.*
Circumtinnire. 4. umherklingeln Varro. *ſonner tout autour.*
Obtinnire. 4. klingen Apul. *tinter autour.*
Subtinnire. 4. klingeln. Tertull. *tinter un peu.*
*TĪRO, ōnis. m. 3. ein junger Soldat, Lehrling. *un nouveau ſoldat, novice.*
Tirunculus. m. 2. Dimin. ein kleiner Anfänger. Plin. *un jeune apprentif.*
Tirunicula. f. 1. die Schülerinn, ein junges Mägdchen. Hieron.
Tirōcinium. n. 2. die erſte Lehrprobe. Sueton. *l'apprentiſſage, coup d'eſſai.*
Tironatus. m. 4. die Lernzeit. Cod. *l'apprentiſſage.*
TĪTILLO. ich kützele (re) *je chatouille.*
Titillatio, ōnis. f. 3. das Kützeln. *le chatouillement.*
Titillatus. m. 4. Plin. Titillamentum. n. 2. Fulgent. *et*
Titillus. m. 2. Cod. der Kützel, die Kützelung. *le chatouillement.*
TITIO. m. 3. der Löſchbrand. Cels. *le tiſon.*
Titiuilicium. n. 2. ein Nichts, Haar. Plaut. *un rien, zeſt.*
†TĪTŬBO. 1. ich wanke, taumele, ſtrauchele, verwirre. (in re) *je chancele, hésite.*
Titubatio. f. 3. *et* Titubantia. f. 1. Suet. das Wanken, Straucheln. *la bronchade.*
Titubanter. Adu. wankelmüthig. *d'une maniere inconſtante.*
Subtitubare. 1. ſtrauchelu, ſtolpern. Prudent. *broncher, douter.*
†TĪTŬLVS. m. 2. der Titul, Schein, Vorwand. *le titre.*
Titulare. 1. benennen, titulıren. Tert. *nommer, donner un titre.*

TŌGA. f. 1. ein römisch Oberkleid, Friedensrock. *la robe longue, l'habit de paix.*
Togula. f. 1. Dim. ein Röckchen. *une petite robe.*
Togātus, a, um. römisch gekleidet, ein Römer. *vetu d'une robe des Romains.*
Togatulus, a, um. Dim. etwas römisch gekleidet. Martial. *vetu un peu en Romain.*
Togatarius. m. 2. ein Comödiant. Suet. *le Comedien.*
Contogatus, a, um. der zugleich mit einem römischen Rock trägt. Ammian.
Epitogium. n. 2. der Oberrock, Deckmantel. Quinctil. *le surtout, manteau.*

†TŌLĔRO. 1. ich dulde, ertrage. *je tolere, supporte.*
Toleranter. Adu. geduldig. *patiemment.*
*Tolerantia. f. 1. die Erduldung, Geduld. *la patience à souffrir.*
Toleratus. m. 4. *et* Toleratio. f. 3. die Duldung. *la tolerance.*
Tolerābilis, e. erträglich. *tolerable.*
Tolerabiliter. Adu. erträglicher weise. *d'une maniere supportable.*
Attolerare. 1. erdulden, verstatten. Apul. *souffrir, permettre.*
Contolerare. 1. mitdulden. August. *soufrir avec.*
Intolerabilis, e. *et* Intolerandus, a, um. unerträglich. *intolerable.*
Intolerabiliter. Adu. unleidlich. Col. *d'une maniere insupportable.*
Intolerandum. Adu. unerträglicher weise. Gell. *intolerablement.*
Intolerans. o. 3. unleidlich, ungeduldig Liu. *impatient.*
Intoleranter. Adu. unleidlich. *impatemment.*
Intolerantia. f. 1. eine unleidliche Weise. *l'impatience à ne pouvoir rien souffrir.*
Pertolerare. 1. erleiden. Plaut. *endurer.*

TOLLENO, ōnis. m. 3. der Schwengel. Liu. *la cicogne.*
TOLLIS, is. f. 3. das Halsweh. Seren. Sammon. *les amigdales.*
TOLLO, sustuli, sublātum. 3. ich hebe in die Höhe, (hub, gehoben) nehme weg, tödte. *j'eleve, ôte, fais mourir.*
Attollo, Ter. Extollo *et* Sustollo. 3. ich erhebe, hebe in die Höhe. *j'éleve, porte en haut.*
Superattollere. 3. drüber heben. Plaut. *elever au dessus.*
Contollere. 3. aufheben. Plaut. *lever.*
Superextollere. 3. drüber heben. Tert. *elever par dessus.*
Intollere. 3. erheben. Apul. *elever.*
Protollere, 3. aufschieben. Gell. *differer.*
Sublatio. f. 3. die Erhebung. *l'orgueil.*
Supertollere. 3. drüber heben. Commodian. *elever par dessus.*

TOLVTARIVS. m. 2. *vel* TOLVTARIS. m. 3. der Klepper, Zelter. *le cheval qui va l'amble.*
Tolutilis, e. Adi. trabend. Varr. ap. Non. *qui va l'amble.*
Tolutim. Adu. Schritt vor Schritt. Plin. *l'amble, l'entrepas.*

TOMACVLA. f. 1. *et* TOMACVLVM. n. 2. Iuuenal. die Leberwurst. *la fauciſſe.*

†TONDEO, tōtondi, tonsum. 2. ich schere, (du schierest, er schiert, schier, schur, geschoren) schneide das Haar ab. *je tonds, rase.*
Tonsae. Pl. f. 1. die Ruder. Virg. *les rames.*
Tonsus. m. 4. das Scheren. Acc. ap. Non. *l'action de tondre.*
Tonsura. f. 1. die Schur. Colum. *la tonsure.*
Tonsor, ōris. m. 3. der Barbierer. *le barbier.*
Tonsorius, a, um. was zum Scheren dienet. *qui servit à tondre.*
Tonsilis, e. Adi. verschnitten. Plin. *tondu.*
Tonstrix. f. 3. Plaut. *et*
Tonstricula. f. 1. Dim. die da balbieret.
Tonstrina. f. 1. die Barbierstube. Ter. *la boutique de barbier.*
Tonsitare. 1. Frequ. oft scheren Plaut. *tondre souvent.*
Tōmentum. n. 2. Flocken, was abgeschoren wird. *la bourre.*
Attondeo. 2. bescheren, abscheren. Virg. *tondre tout à fait.*
Circumtonsus, a, um. verschoren, verschnitten. Cato. *tondu autour.*
Detondeo, di, sum, dere. 2. abscheren; die Wolle abnehmen, *tondre, couper.*
Detonsare. 1. Frequ. abscheren. Gell. *tondre, raser.*
Intondere. 2. umher verschneiden. Col. *couper autour.*
Intonsus *et* Indētonsus, a, um. Ouid. unbeschoren. *qui n'est pas tondu.*
Praetondere. 2. verschneiden. Apul. *couper, tailler.*
Retondere. 2. abscheren. Plin. *raser.*
Tonsillae. f. 1. Pl. die Mandeln am Halse. *les amigdales.*

*TŌNO, ui, itum. 1. ich donnere. *je tonne.*
Tonescit. Impers. es donnert. Varr. ap. Non. *il tonne.*
Tonitru. n. 4. Pl. na *ec* us. m. 4. Ouid. der Donner. *la tonnere.*
Tonitruum. n. 2. Trebell. Poll. *Idem.*
Tonitralis, e. Adi. donnernd. Lucr. *tonnant.*
Tonitrualis, e. *Idem.* Apul.
Tonitruare. 1. donnern. Commodian. *tonner.*
Attonare. 1. donnern, bestürzt machen. Sen. *tonner, etonner.*
Altitŏnans. o. 3. was hoch donnert. *qui tonne en haut.*
Attonitus, a, um. erstaunet. qs. vom Wetter gerühret. Liu. *étonné.*
Attonite. Adu. mit Verwunderung, erstaunt. Plin. *avec etonnement.*
Circumtonare. 1. umher krachen. Hor. *tonner autour.*
Detonare, ui, itum. 1. donnern, abdonnern. Quinct. *tonner, faire un grand bruit.*
Intono. 1. ich donnere. *je tonne.*
Superintonare. 1. von obenher donnern. Virg. *tonner d'en haut.*
Pertonare. 1. gewaltsam vorbringen. Ambros. *parler d'un ton fort haut.*
Protonare. 1. herausdonnern Valer. Flacc. *tonner.*
Retonare. 1. stark wiederschallen. Catull.

*TORPEO, ui, ere. sine Sup. 2. faul, träg seyn. (animo) *être engourdi, languiſſant.*
Torpescere, torpui. 3. träge, lässig werden. (re) *devenir languiſſant.*
Torpor. m. 3. *et* Torpēdo. f. 3. Sall. die Faulheit. *l'engourdiſſement.*
Torpedo. etiam. der Krampffisch. *la torpille.*
Torporare. 1. faul, oder starr machen. Turpil. ap. Non. *engourdir.*
Torpĭdus, a, um. faul, schlafrig, ungelenk. *engourdi, languiſſant.*
Contorpescere. 3. erstarren Apul. *devenir engourdi.*
Obtorpere. 2. *et* Obtorpescere. 3. starr werden, die Fühlung verlieren. (metu) *s'engourdir tout à fait.*
Retorpescere. 3. wieder faul werden. Tert. *redevenir paresseux.*

*TORQVEO, torsi, tortum *et* torsum. 2. ich drehe, winde, (wand, gewunden) *je tords, presse.*
Torques, is. c. 3. die (güldene) Halskette. *le collier.*
Torquatus, a, um. der eine Kette trägt. Suet. *qui porte un collier.*

Tortus *et* Tortuosus, a, um. krumm, gedrehet. *tordu, tortueux.*
Torte. Adu. krumm. Lucr. *de travers.*
Tortum. n. 2. das Henkerseil. Pacun. ap. Non. *la corde.*
Tortus. m. 4. die Krümmung Virg. *la courbure.*
Tortuositas. f. 3. die Krümme. Tert. *la tortuosité.*
Torcŭlar, is. n. 3. die Kelter, Weinpresse. *le pressoir.*
Torcularius, a, um. Kelter- Cato. *de pressoir.*
Torcularium. n. 2. die Kelter, Weinpresse. Cato. *le pressoir.*
Torculus, a, um. Kelter- Varro. *de pressoir.*
Tortura. f. 1. die Krümmung. Pallad. *l'action de courber.*
Tortio. f. 3. Sen. *et* Torsio. f. 3. Plin. die Drehung, Verrenkung, das Drücken. *la dislocation, le douleur des inteſtins.*
Tortĭlis, e. Adi. gewunden, gedreht, gekrümmt. Ouid. *tortillé.*
Tortīvus, a, um. gepreßt. Colum. *de pressoir.*
Tortor, ōris. m. 3. der Peiniger. *le bourreau.*
Tortare. 1. Lucr. peinigen, martern. *tourmenter.*
†Tormentum. n. 2. die Marter; das Geschütz. *la queſtion; artillerie.*
Tormina. Pl. n. 2. das Grimmen, Bauchweh. *la diſſenterie, tranchées dans les inteſtins.*
Torminalis, e. Adi. was Schneiden, Bauchweh machet. Plin. *qui cauſe des tranchées.*
Torminosus, a, um. das Bauchweh hat. *ſujet à la diſſenterie.*
Abtorquere. 2. abdrücken; ablenken. Acc. ap. Non. *detourner, divertir.*
Circumtorquere. 2. herumdrehen. Apul. *tordre, tourner autour.*
Contorqueo, si, tum *et* sum. 2. ich drehe zusammen. (rem in rem) *je fais tourner.*
Contortulus, a, um. Dim. etwas gezwungen. *un peu gené, outré.*
Contorte. Adu. verdreht, gezwungener weise. *d'une maniere forcée.*
Contortio. f. 3. die Verdrehung, Zusammendrehung, das Winden und Drehen in einer Rede. *le mouvement pour pouſſer, les tours forcés.*
Contorsio. f. 3. *Idem.* Aug.
Contortor. m. 3. der etwas verdreht. Ter. *qui fait tourner.*
Contortiplicatus, a, um. verwirrt. Plaut. *embaraſſé.*
Detorquere. 2. abwärts drehen. *tourner ailleurs.*
Distorqueo. 2. ich verwende, verdrehe. (os) Ter. *je tourne, tords.*
Distortio. f. 3. die Verrenkung, Verzerrung. *la contorſion.*
Extorquere. 2. auswinden, auspressen. (cui quid, a quo) *extorquer.*
Extortor. m. 3. der etwas ausdringt, abpreßt. Ter. *qui extorque.*
Intorquere. 2. einbeugen, einwärts lenken. *je tords, tourne de travers.*
Intorte. Adu. krumm. Plin. *tortu.*
Intortio. f. 3. das Krümmen. Arnob. *l'action de courber.*
Obtorquere. 2. mit Gewalt verdrehen. (quem a re) *tordre.*
Pertorquere. 2. martern, quälen. Lucr. *tourmenter beaucoup.*
Praetorquere. 2. einbeugen, krümmen. Plaut. *tordre fort.*
Retorqueo. 2. ich drehe zurück, lenke. (quid ad rem, in re) *je detourne, tords.*
Irretortus, a, um. unverwandt. Hor. *fixé, ferme.*

†TORREO, ui, tostum. 2. ich dörre, brate. *je rôtis, fais rôtir.*
Torrefacere. 3. verdorren. Lucr. *être roti.*
Torrefacere. 3. dorren. Col. *secher, faire rotir.*
Torridus *et* Retorridus, a, um. Plin. ausgedörrt. *deſſéché.*
Torridare. 1. ausdörren. Mart. Cap. *deſſecher.*
Torris, is. m. 3. ein Brand. Virg. *de tiſon.*
*Torrens, tis. m. 3. wild Wasser, ein bald verschießender Strom. *le torrent.*
Attorrere. 2. braten. Apic. *rotir.*
Contorrere. 2. verbrennen, versengen. Amm. *bruler.*
Detorrere. 2. ausdorren, absengen. Sidon. *deſſecher, bruler.*
Extorrere. 2. ausdörren. Cels. *secher.*
Retorrefcere. 3. wieder verdorren. Col. *devenir aride.*
Retorride. Adu. dürr. Plin. *aride, ſechement.*
Retostus, a, um. verdorrt, verbrannt. Plin. *brulé, grillé par les rayons du ſoleil.*

*TŪRVS. m. 2. das Bette. *le lit.* Pl. das Fleischichte an der Schulter, die Brust, Keule. Virg. *le moignon de chair entre les muſcles, la poitrine, le cuiſſon.*
Torulus. m. 2. Dim. Plaut.
Torosus, a, um. fleischicht. Col. *charnu.*
Tōral, ālis. n. 3. die Bettdecke, Tapete. *la couverture de lit, tapiſſerie.*

TORVVS, a, um. gräßlich, greuliches Gesichts. *qui a le regard affreux.*
Torum *et* Torua. Adu. Virg. unfreundlich, sauer. *avec un regard affreux.*
Toruiter. Enn. ap. Non. *et*
Torue. unfreundlich. Plaut. *avec un regard de travers.*
Toruitas, ātis. f. 3. grasses Gesicht. Plin. *le regard de travers.*
Proteruus, *vid. in* TERO.

†TOT. Indecl. so viel.
Tōtidem. Indecl. eben so viel. *autant.*
Tōties. so oft, so oftmal. *autant de fois.*

†TŌTVS, a, um. ganz. *tout.*
Totaliter. Adu. gänzlich. Lactant. *totalement.*

TRĂBĔA. f. 1. ein römisch Ehrenkleid, Ehrenrock. Plin.
Trabeatus, a, um. der in einen Ehrenrock gekleidet ist. Ouid.
Trabealis, e. Adi. die Trabeam angehend, zierend, schmückend. Sidon.

†TRABS, abis. f. 3. der Balke, (Pl. en) *la poutre.*
Trabecula. f. 1. Dim. ein kleiner Balken. Vitruu.
Trabalis, e. Adi. den Balken gemäß. *de poutre, qui reſſemble à une poutre.*

TRAGVLA. f. 1. der Wurfspieß. Varro. *le grand dard.*

*TRĂHO, xi, ctum. 3. ich ziehe, (zog, gezogen) schleppe. *je tire, entraine.*
†Traha. f. 1. der Schlitten, die Schleife. Col. *le traîneau.*
Trahea. f. 1. *Idem.* Virg.
Traharius. m. 2. ein Schlittenfahrer, der Kärner. Sidon. *qui conduit un traîneau.*
Trahax. o. 3. der alles an sich reißt. Plaut. *fort avide du gain.*
Tractum. n. 2. *et* Tracta. f. 1. Tibull. ein Klump. *un trouſſeau.*
Tractim. Adu. ohne Unterbrechung, hinter einander. Virg. *ſans interruptions, tout à fait.*
Tractus. m. 4. der Zug; ein Strich Landes *l'action de tirer; la contrie.*
Tracticius, a, um. was man ziehen kann. Aurel. Vict. *qu'on peut tirer.*

Tracto-

Tractorius, a, um. zum Ziehen dienlich. Vitruv. *qui sert à tirer.*
Tractŏgalatus, a, um. aus Milch und Mehl. Apic. *fait de lait et de farine.*
Tractŏmĕlitus, a, um. aus Honig und Mehl. Apic. *fait de miel et de farine.*
Abstraho, xi, ctum. 3. ich ziehe ab, halte ab. (quem a re) *j'arrache, ôte.*
Attraho. 3. ich ziehe zu mir, an mich. *j'attire, tire à moi.*
Attractus. m. 4. Cels. *et* Attractio. f. 3. Quinctil. die Anziehung. *l'attraction.*
Attractorius, a, um. anziehend. Macer. *attirant.*
Superattrahere. 3. drüber herziehen. Auien. *tirer par dessus.*
Contraho. 3. ich ziehe zusammen. (re quid) *j'assemble.*
Contracte. Adu. eng beysammen. Sen. *par contraction, d'une maniere ferrée.*
Contractus. m. 4. die Einziehung. Varro. *le resserrement.*
Contractio. f. 3. die Zusammenziehung. *la contraction.*
Contractiuncula. f. 1. Dim. *Idem.*
Contractura. f. 1. die Einziehung. Vitruu. *le retrecissement, ou l'adoucissement de la colomne.*
Detraho. 3. ich entziehe, verkleinere. (cui quid) *je retranche, ôte la reputation.*
Detractio. f. 3. die Entziehung. *la soustraction.*
Detractus. m. 4. das Entziehen, Wegnehmen. Sen. *l'action de tirer, d'enlever.*
Detractor. m. 3. ein Verleumder. Tac. *le calomniateur.*
Distraho. 3. ich trenne, reiße voneinander. (a quo) *je démembre, sépare avec violence.*
Distractio. ōnis. f. 3. die Trennung. *la séparation.*
Distractor. m. 3. der Verkäufer. Non. *le vendeur.*
Extraho. 3. ich ziehe heraus, schleppe heraus. *j'arrache, fais sortir.*
Extractorius, a, um. ausziehend. Plin. *attractif.*
Intrahere. 3. einziehen. Apul. *tirer, traîner après soi.*
Intractio. f. 3. die Einziehung. Plin. *l'action de tirer.*
Intertrahere. 3. entziehen. Plaut. *tirer du milieu.*
Obtrahere. 3. entgegen kehren, vorschieben. Tertull. *tourner vers ou du coté.*
Pertraho. 3. ich ziehe mit Gewalt. *je tire par force.*
Pertractus. m. 4. die Verharrung. Tert. *la durée, perseverance.*
Protraho. 3. ich ziehe hervor. *je tire hors.*
Protractus. m. 4. die Herausführung Apul. *l'action de mener de hors.*
Protractio. f. 3. die Hervorziehung Macrob. *l'action de tirer de hors.*
Retraho. 3. ich halte ab, ziehe zurück. (a re quem) *je détourne, retiens.*
Retractus. m. 4. Tertull. *et* Retractio f. 3. Vitruu. die Zurückziehung. *l'action de retirer, la retraction.*
Subtraho. 3. ich entziehe heimlich. (se rei, a re) *je prends en cachette.*
* Tracto. 1. ich gehe mit was um, handele. (quem, rem) *je manie, traitte.*
Tractatio. f. 3. die Handlung. *le maniment.*
Tractatus. m. 4. das Handeln, die Unterhandlung. *l'action de traitter.*
Tractator. m. 3. der etwas abhandelt, befühlet. Sen. *qui traite, touche.*
Tractatrix. f. 3. die einen krauet, krabbelt. Martial. *qui manie, tate.*
Tractatorium. n. 2. die Rathsstube. Sidon. *la chambre de conseil.*
Tractābilis, e. Adi. mit dem umzugehen, was zu leiden ist. *maniable, traittable.*
Tractabiliter. Adu. erträglich, geschmeidig. Gell. *maniablement.*
Tractabilitas. f. 3. die Geschmeidigkeit. Vitruu. *la facilité, à être manié.*
Intractābilis, e. Adi. hart, unbändig. *intraittable.*
Intractatus, a, um. roh. *indompté.*
Abtrectatio. f. 3. die Abnutzung, Abzwackung. Apul. *l'action d'user, de rogner.*
Attrectare, *et* Contrectare. 1. angreifen, antasten. *toucher, tâtonner.*
Attrectatio, Sen. *et* Contrectatio. f. 3. *et* Attrectatus. m. 4. die Anrührung. *l'attouchement.*
Contrectare. 1. berühren, angreifen. Col. *toucher, tatonner.*
Contrectator. m. 3. ein Räuber, der zugreift Vlp. *le ravisseur.*
Contrectabilis, e. Adi. handgreiflich. Prudent. *qu'on peut toucher, prendre.*
Contrectabiliter. Adu. handgreiflich. Lucret. *sensiblement.*
Praecontrectare. 1. zuvorberühren. Ouid. *manier ou toucher auparavant.*
Detrectare. 1. ausschlagen, sich wegern. (quid) *faire difficulté, refuser.*
Detrectatio *et* Detractatio. f. 3. die Verweigerung. Liu. *le refus.*
Detractator *et* Detrectator. m. 3. der etwas entzieht, ein Verleumder. Liu. *le calomniateur.*
Obtrectare. 1. verkleinern, verleumden, verhindern. (quem, cui) *parler mal de, blâmer, être contraire.*
Obtrectatus. m. 4. die Verkleinerung, üble Nachrede. Gell. *la médisance.*
Obtrectator, ōris. m. 3. der Verleumder. *le calomniateur.*
Obtrectatio, ōnis. f. 3. die Verleumdung. *la calomnie.*
Pertractare. 1. fleißig thun, handeln. (quid) *traitter diligemment.*
Pertrectare 1. Iustin. *Idem.*
Pertractate. Adu. auf gemeine Art. Plaut. *d'une maniere commune.*
Pertractatio. f. 3. die Abhandlung, Durchlesung. *l'administration, le maniment.*
Praetractatus. m. 4. der Vorbericht. Tertull. *les prolegomenes.*
Retractare. 1. aufs neue vornehmen, ändern. *retoucher, racommoder.*
Retractatus. m. 4. die Verbesserung, der Widerruf, die Weigerung. Tertull. *l'action de retoucher, de se dédire, le refus.*
Retractatio. f. 3. die Verweigerung. *le refus.*
Retractator. m. 3. der sich weigert, entzieht. Tertull. *qui refuse.*
Irretractabilis, e. Adi. unwiderruflich. Auguit. *irrevocable.*
Semitractatus, a, um. halb ausgeführt. Tertull. *à demi traité.*

TRAMA. f. 1. der Eintrag am Gewebe. Plin. *la trame.*

† TRĀMES, itis. m. 3. der Fußsteig, Pfad. *le sentier.*

† TRANQVILLVS, a, um. ruhig still *tranquille.*
Tranquillo, Sen. *et* Tranquille. Adu. ruhig. *tranquillement.*
Tranquillitas, atis. f. 3. die Ruhe, Stille, der ruhige Zustand. *la tranquillité.*
Tranquillo. 1. ich mache ruhig. *je tranquillise.*

TRANS. Praepos. hinüber, drüber. *au-delà, par-delà.*
Transenna. f. 1. ein Gitter, gestrickt Netze. *la treillis, filet.*
Transtra. Pl. n. 2. Queerbalken, Ruderbänke. Plin. *poutres traversantes, bancs de galere.*
Transtillum. n. 2. Dim. Vitruu.

† TRĔMO, ui. sine Sup. 3. ich zittere. *je tremble.*
* Tremor, ōris. m. 3. das Zittern. *le tremblement.*
Tremulus *et* Tremēbundus, a, um. zitternd. *tremblant.*
Tremule. Adu. zitternd. *en tremblant.*
Tremisco. 3. ich erzittere, erschüttere. (rem) Virg. *je tremble.*
Attremere. 3. erzittern. Stat. *treffaillir.*
Circumtremere. 3. rings herum erzittern. Lucret. *trembler autour.*
Contremo *et* Contremisco, ui. 3. ich erzittere sehr. *je tremble fort.*
Contremulus, a, um. zappelnd. Varro ap. Non. *tremblant.*
Extremiscere. 3. erbeben Sedul. *trembler.*
Intrēmo. 3. Cels. *et* Intremisco. 3. Plin. ich erzittere. *je tremble.*
Intremulus, a, um. zitternd. *tremblant.*
Tremĕfacio, ēci, actum. 3. ich schüttere, schrecke. *je fais trembler de peur.*
Tremipēdus, a, um. zitternd mit den Füßen. Varr. ap. Non.

† TRĔPIDVS, a, um. furchtsam, zitternd. Liu. *qui a peur, tremble de peur.*
Trepidulus, a, um. Dim. schüchtern. Gell. *un peu tremblant.*
Trepide. Adu. zitternd. Liu. *en tremblant.*
Intrepidus, a, um. unerschrocken. *intrepide.*
Intrepide, Liu. *et* Intrepidanter. Adu. Non. kühnlich. *avec intrepidité.*
Trepidare. 1. zittern und beben, geschäfftig seyn, eilen. *je palpite, hâte, m'empresse.*
Trepidanter. Adu. mit Zittern. Caes. *avec epouvante.*
Trepidatio, ōnis. f. 3. Furcht und Zittern. *la trepidation.*
Trepidarius. m. 2. der Paßgänger. Veget. *le cheval qui va l'amble.*
Attrepidare. 1. langsam gehen. Plaut. *marcher à petits pas.*
Contrepidanter. Adu. mit Furcht. Tertull. *avec peur.*
Pertrepidus, a, um. sehr furchtsam. Capitolin. *fort peureux.*
Praetrepidus, a, um. sehr zaghaft. Suet. *tout tremblant.*
Praetrepidans. o. 3. Catull. *Idem.*
Semitrepidus, a, um. halb erschrocken. Apul. *à demi tremblant.*

† TRES, *et* TRIS, Virg. Pl. c. 3. TRIA. Pl. n. 3. drey. *trois.*
Ter. Adu. dreymal *trois fois.*
Ternarius, a, um. dreyfach. Col. *de trois.*
Ternio. f. 3. das Drittel, Gedritte. Gell. *le nombre de trois.*
Terni, ae, a. je drey. *trois à trois.*
Tertius, a, um. der Dritte. *le troisiéme.*
Tertium *et* Tertio. Adu. zum drittenmale. *pour la troisiéme fois.*
Tertianus, a, um. zur dritten Zahl gehörig. *du troisieme ordre.*
Tertiarius, a, um. Plin. *Idem.*
Tertiare. 1. dreymal wiederholen. Col. *tiercer.*
Tertiatio. f. 3. die dritte Wiederholung Col. *le troisiéme labour.*
Triarii. Pl. m. 2. der Hinterhalt Liu. *le corps de reserve.*
Triginta. Indecl. dreyßig *trente.*
Trigesimus, a, um. der Dreyßigste. *le trentiéme.*
Tricies. Adu. dreyßigmal. Cic. *trente fois.*
Triceni, ae, a. je dreyßig. Plin. *trente à trente.*
Tricenarius, a, um. dreyßigst Varr. *trentieme.*
Tricesimani. Pl. m. 2. Soldaten aus der dreyßigsten Legion. Ammian.
Triens. m. 3. das dritte Theil. *la troisiéme partie.*
Trientalis, e. Adi. vier Daumen dick. Vitruu. *de quatre pouces.*
Trientarius, a, um. vier von Hundert. Capitol. *quatre pro Cent.*
Trimus, a, um. dreyjahrig Plin. *qui a trois ans.*
Trimulus, a, um. Dim. Suet. *Idem.*
Trimatus. m. 4. das dreyjahrige Alter. Col. *l'age de trois ans.*
Trinus, a, um. drey oder dreyfältig *trois.*
Trinitas. f. 3. die Dreyeinigkeit. Auguitin. *la trinité.*
Triplaris, e. Adi. Macrob. *et* Triplasius, a, um. Mart. Capell. dreymalig. *de trois.*
Triplex. o. 3 dreyfach. *triple.*
Triplicĭter. Adu. dreyfältig. Auct. ad Herenn. *triplement.*
Triplus, a, um. dreyfach. *triple.*
Triplicare. 1. dreyfach machen. Macrob. *tripler.*
Triplicatio. f. 3. die dreyfache Wiederholung. Firmic. *l'action de tripler.*
Triplicabilis, e. Adi. dreyfaltig. Sedul. *de trois.*
Conternare. 1. ins Gedritte bringen Hygin. *reduire à trois.*
Conternatio. f. 3. die Zusammensetzung dreyer Dinge Hygin. *la composition de trois choses.*
Duodetriginta Adu. acht und zwanzig Liu. *vingt huit.*
Duodetrigesimus, a, um. der acht und zwanzigste. Varr. ap. Gell. *vingt huitieme.*
Duodetricies. Adu. acht und zwanzigmal. *vingt huit fois.*
Undetriginta. Adu. neun und zwanzig. Vitruu. *vingt neuf.*
Undetrigesimus, a, um. der neun und zwanzigste. Liu. *le vingt neuvieme.*
Undetriceni, ae, a. je neun und zwanzig. Macrob. *vingt neuf.*
Sesquitertius, a, um. viertehalb. *trois et demi.*
Supertertius, a, um. über drey. Vitruu. *au dessus de trois.*
Tribula. *cael. vid. in* TERO.
Trecenti. *cael. vid. in* CENTVM.

† TRIBŬLVS. m. 2. die Distel, stachelicht Unkraut. Plin. *l'escargot, saligot.*
Tribulōsus, a, um. rauh, heckigt. Sidon. *apre, epineux.*

* TRIBVO, ui, ūtum. 3. ich eigne zu, gebe. (cui, quid) *j'attribue, donne.*
Tributum. n. 2. die Steuer, der Schoß, Tribut. *l'impôt, tribut.*
Tributus. m. 4. der Tribut, die Steuer. Plaut. *le tribut, l'impôt.*
Tributio. f. 3. die Darreichung, Austheilung *la distribution.*
Tributor. m. 3. der etwas giebt, darreicht. Apul. *qui donne, attribue.*
Tributorius, a, um. die Austheilung betreffend. Dig. *qui concerne le tribut.*
Tributarius, a, um. zinsbar, der Tribut giebt. Plin. *tributaire, qui paie tribut.*
Attribuo, ui, utum. 3. ich eigne zu. (cui rem) *j'attribue.*
Attributum. n. 2. die Eigenschaft. Varro. *l'attribut.*
Attributio, onis. f. 3. die Anweisung. *l'attribution.*
Contribuere. 3. mit darzu geben, zusammenlegen, dazunehmen *contribuer.*
Contributio. f. 3. der gemeine Beytrag. Vlp. *la contribution.*

Distribuo. 3. ich theile aus. (quid in partes) *je distribue.*
Distributim, Oros. *et* Distribute. Aduu. unterschiedlich. *avec ordre, distinctement.*
Distributio. f. 3. die Austheilung. *la distribution.*
Distributor. m. 3. der etwas austheilet *qui distribue.*
Intribuere. 3. darzugeben. Traian. ad Plin. *contribuer.*
Intributio. f. 3. die Nachsteuer. Vlp. *la contribution.*
Pertribuere. 3. ertheilen Plin. *donner entierement.*
Retribuo. 3. ich vergelte. (cui rem) *je recompense.*
Retributio. f. 3. die Vergeltung. Lact. *la retribution.*
Retributor. m. 3. der Vergelter. Tert. *qui recompense.*

*TRĬBVS. m. 4. die Zunft, das Viertel. *la tribu.*
Tribūlis, is. m. 3. der Zunftgenosse. *le tribulaire.*
Tribuarius, a, um. zunftmäßig. *qui concerne une tribu.*
Tributus, a, um. *Idem.*
Tributim. Adu. zunftweise. *par tribus.*
Contribūlis, is. m. 3. der Mitgenoß. Sidon. *qui est de la meme tribu.*
Tribūnus. m. 2. der Zunftmeister, Oberste. *le tribun du peuple.*
Tribunicius, a, um. zum Zunftmeisteramte gehörig, zunftmeisterlich. Tribūnatus. m. 4. das Zunftmeisteramt. *la dignité de tribun.*
*Tribunal, ālis. n. 3. der Richterstuhl. *le tribunal.*

*TRĪCAE. Pl. f. 1. verwirrte Händel *embarras.*
Trico. m. 3. der Zänker, Verwirrer. Capitol. *le tracassier, vetilleur.*
Tricor. Dep. 1. ich mache Schwierigkeiten, zanke. *je tracasse, vetille.*
Tricōsus, a, um. mürrisch, zänkisch, der viel Schwierigkeiten machet. Lucil. ap. Gell. *qui s'embarasse dans ce qu'il fait.*
*Extrico. 1. ich wickele auf, mache los. *je demêle, debrouille.*
Inextricabilis, e. Adi. unauflöslich). Virg. *dont on ne sauroit venir à bout.*
Inextricabiliter. Adu. unauflöslich Apul. *dont on ne peut sortir.*
Intrico. 1. ich verwirre, verstricke. Vlp. *j'embarasse, embrouille.*

TRIŌNES. Pl. m. 3. *Hinc*
Septentrio. m. 3. Mitternacht. Nep. *nord.*
Septentrionalis, e. Adi. Plin. *et* Septentrionarius, a, um. Gell. mitternächtlich). *septentrional, du nord.*

TRISTIS, e. Adi. traurig, betrübt, ernsthaft, grausam. *triste.*
Tristius. Comp. Adu. schwerlich. *avec difficulte.*
Tristĭculus, a, um. Dim. etwas traurig. *un peu triste.*
† Tristitia. f. 1. die Traurigkeit. *la tristesse.*
Tristities. f. 5. *et* Tristitudo. f. 3. Apul.
Tristitas. f. 3. Pacuu. ap. Non. *et* Tristimonium. n. 2. Petron. die Traurigkeit. *la tristesse.*
Tristari. Dep. 1. trauren. Sen. *être triste.*
Tristifĭcus, a, um. schmerzlich. *affligeant.*
Contristo. 1. ich betrübe, mache traurig. *je contriste, rends triste.*
Contristatio. f. 3. die Betrübung. Tertull. *la tristesse.*
Pertristis, e. Adi. sehr traurig. *fort triste.*
Subtristis, e. Adi. etwas unmuthig. Ter. *un peu chagrin.*

TRĪTĬCVM. n. 2. der Weizen. Plin. *le froment.*
Triticeus, a, um. von Weizen, Weizen- Cato. *de froment.*
Triticiarius, a, um. den Weizen betreffend. Dig. *qui concerne le froment.*

TRIVMPHVS. m. 2. der Triumph, prächtige Einzug nach dem Siege. *le triomphe.*
Triumpho. 1. ich triumphire. (de quo) *je triomphe.*
Triumphalis, e. Adi. zum Triumphe gehörig, der triumphirt hat. *triomphal, qui a triomphé.*
Triumphatus. m. 4. das Triumphiren. Plin. *l'action de triompher.*
Triumphator. m. 3. der Triumphirer. Apul. *qui triomphe.*
Triumphatorius, a, um. Triumphs- Tertull. *de triomphe.*
Detriumphare. 1. in Triumph führen. Tertull. *mener en triomphe.*

TRVA. f. 1. der Schöpflöffel, die Gosse. Varro. *l'écumoire, évier.*
Trulla. f. 1. ein Gefäß mit einer Handhabe. Liu. *un vase qui a un manche.*
Trullium. n. 2. das Handbecken Cato. *le lavoir.*
Trulleus. m. 2. der Nachtscherben. Plin. *le pot de chambre.*
Trullissare. 1. berappen, bewerfen. *crepir, enduire.*
Trullissatio. f. 3. die Uebertünchung, Berappung. Vitruu. *le crepi, l'enduit.*
Detrullare. 1. aus einem Gefäße ins andere gießen. Apic.

*TRŪDO, si, sum. 3. ich stoße, (du stößest, er stößt, stieß, gestoßen) (ad rem, res, re) *je pousse avec violence.*
Trudes, is. f. 3. eine Treibkeule, ein Hebebaum. Tac. *un croc, une perche ferrée par le bout.*
Trusare. 1. oft stoßen. Catull. *pousser souvent.*
Trusatilis, e. Adi. das man treibt. Cato. *qu'on tourne à bras.*
Trusitare. 1. Frequ. fortstoßen. Phaedr. *pousser avant.*
Abstrudo. 3. ich verberge, stecke herunter. (quo) *je cache, couvre.*
Abstrusus *et* Obstrusus, a, um. verborgen, heimlich. *obscur, caché.*
Abstruse. Adu. heimlicher weise. Ammian. *d'une maniere cachée.*
Abstrusio. f. 3. die Verbergung, Versteckung. Arnob. *l'action de cacher.*
Contrudere. 3. zusammen hinstoßen. *pousser avec violence, enfoncer.*
Detrudere. 3. herabstoßen. *chasser, faire sortir.*
Extrudere. 3. ausstoßen. (quem, de re) *mettre dehors.*
Detrusio. f. 3. die Verstoßung. Tertull. *l'action de faire sortir.*
Intrudere. 3. hineinstoßen. *pousser dedans.*
Introtrudere. 3. hineinstoßen. Cato. *fourrer dedans.*
Obtrudo. 3. ich dringe mit Gewalt auf. *je force à prendre.*
Obstrudere. 3. aufdringen. Plaut. *vouloir forcer à prendre.*
Protrudere. 3. fort- vor sich her stoßen. *pousser en avant.*
Retrudere. 3. zurückstoßen Plaut. *repousser, pousser en arriere.*

TRVNCVS. m. 2. der Stock, Rumpf. *le tronc.* Adi. verstümmelt. *tronqué.*
Trunculus. m. 2. Dim. Cels.
Truncare, Plin. *et* Detruncare. 1. Liu. verstümmeln, abkürzen. (rem) *tronquer, couper.*
Contrunco. 1. ich verstümmele. Apul. *je diminue, retranche.*
Detruncatio. f. 3. das Abhauen, Abkoppen. Plin. *l'action de tronquer.*
Distruncare. 1. zerspalten. Plaut. *couper en pieces.*
Obtruncare. 1. ermorden, niederhauen. (quem) *couper la tête, tuer.*
Obtruncatio. f. 3. die Umhauung, Abschneidung. Col. *l'action de tailler.*
Praetruncare. 1. verstümmeln. Plaut. *couper, rogner par devant.*

*TRŬTINA. f. 1. die Wage, Goldwage, Prüfung. Hor. *la balance, l'examen.*
Trutinor. Dep. 1. ich wäge, wäge ab. Perf. *je pese, examine.*

TRVX, trūcis. o. 3. grausam, greulich. *cruel, affreux.*
Trūculentus, a, um. *Idem.*
Truculenter. Adu. grausamlich. *cruellement.*
Truculentia. f. 1. der Grimm, die Grausamkeit. Tac. *le fureur, la cruauté.*
Truculare. 1. girren, wie eine Turteltaube. Aut. Phil. *chanter comme tourtourelles.*
Trūcīdo *et* Contrucido. 1. ich ermorde. *je massacre.*
Trucidatio, onis. f. 3. der Todtschlag, die Ermordung. *le massacre.*
Trucidator. m. 3. der Mörder. Augustin. *le meurtrier.*
Pertrux. o. 3. allzugrimmig. Apul. *trop furieux.*

TV *et* TVTE. Pron. du. *tu.*
Tuus, a, um. Pronom. dem. *tien.*
Tutemet Adu. du selbst. Luer. *tu-même.*
Tuatim. Adu. nach deiner Art. Plaut. *à ta maniere, à votre mode.*

† TŪBA. f. 1. die Trompete. *la trompette.*
*Tūbĭcen, inis. m. 3. der Trompeter. Varro. *le trompette.*
Tubilustria. Pl. n. 2. ein gewisses Fest der Römer. Varro.

TŪBER, ĕris. n. 3. ein Erdschwamm, eine Beule, Geschwulst, ein Höcker. Plin. *un champignon, une bosse, tumeur.*
Tuberculum. n. 2. Dim. eine kleine Geschwulst. Plin. *la petite tumeur.*
Tuberōsus, a, um. schwammicht, dick. Varro. *spongieux, gros.*
Protūbĕrare, Solin. *et* Extuberare. 1. Plin. vorragen, schwellen. *gonfler, s'enfler.*
Extuberatio. f. 3. die Aufschwellung. Plin. *l'enture, l'elevure.*

TVBVRCINARI. 1. Dep. begierig verschlucken. Apul. *manger goulument.*

*TŪBVS. m. 2. die Röhre, Wasserröhre. Plin. *le tuïau.*
Tubulus. m. 2. Dim. das Rohrchen. Varr. *le petit tuïau.*
Tubulatus, a, um. ausgebohrt, ausgehöhlet. Plin. *creusé en forme de tuïau.*
Tubulatio. f. 3. die Aushöhlung. Apul. *l'action de creuser.*
Tubularius. m. 2. der Röhrmacher. Ammian. *qui fait des tuïaux.*
Contubulare. 1. viele Rohren vereinigen. Augustin. *joindre beaucoup de tuïaux.*
Contubulatio. f. 3. der Wulst, die an einem Kleide rund zusammen gelegte Falten. Apul.

TŪCĒTVM. n. 2. eine Art von Speisen. Apul.

*TVEOR, tuĭtus sum, tueri. Dep. 2. ich sehe, beschütze. (se a quo) *je vois, défends.*
Tuor. 3. Dep. sehen. Luer. *voir.*
Tuor. m. 3. das Gesicht. Apul. *la vuë.*
Tuitio. f. 3. die Beschützung. *la defense.*
Tutor. Dep. 1. ich beschutze. *je garantis.*
Tutare. 1. Plaut. *Idem.*
Tutator. m. 3. der Beschützer. Apul. *le protecteur.*
Tutaculum. n. 2. ein Schirm, die Schutzwehre. Prudent. *la protection.*
Tutamentum. n. 2. Liu. *et* Tutamen. n. 3. Virg. der Schutz. *la protection.*
Tutor, ōris. m. 3. der Beschützer, Vormund. *un tuteur.*
Tutorius, a, um. vormundschaftlich. Iustin. *de tuteur.*
Tutēla. f. 1. die Vormundschaft. *la tutele.*
Tutelaris, e. Adi. die Vormundschaft betreffend. Arnob. *tutelaire.*
Tutelarius. m. 2. der Aufseher eines Tempels, ein Kirchner, der Küster. Plin. *le sacristain.*
Tutelator. m. 3. der Schutzhalter. Martian. Capell. *le protecteur.*
† Tūtus, a, um. sicher beschützt *sûr, defendu.*
Tuto *et* Tute. Aduu. sicherlich. *surement.*
Intutus, a, um. unsicher, nicht verwahrt. Liu. *mal assuré.*
Circumtueor. Dep. 2. umher sehen. Apul. *regarder autour.*
*Contueor, Plin. *et* Intueor, uitus sum. Dep. 2. ich schaue an. (in quem) *je regarde.*
Contuor. Dep. 3. ansehen. Luer. *regarder.*
Contutor. m. 3. der Mitvormund. Dig. *le contuteur.*
Intuor. Dep. 3. anschauen. Ter. *regarder.*
Obtueri. Dep. 2. frey ins Gesicht sehen. Plaut. *envisager fixement.*
Contuitus, Intuitus, Plin. *et* Obtuitus. m. 4. das Anschauen. *le regard.*
Protutor. m. 3. der an statt des Vormunds ist. Ammian. *le subrogé tuteur.*
Protutela. f. 1. die Vice-Vormundschaft. Vlp. *la fonction de subrogé tuteur.*
Subtutus, a, um. etwas sicher. Commodian. *un peu assuré.*

*TVM. alsdenn. *ensuite.*
Cum, tum; Tum, tum. so wohl, als; beydes, denn auch. *non seulement, mais aussi.*

*TŪMEO, ui. sine Sup. 2. ich schwelle, (schwillst, schwillt, schwellt, schwell. geschwollen) bin geschwollen. *je m'enfle, suis enflé.*
Tumesco, ui. 3. ich fahe an zu schwellen, laufe auf. *je deviens enflé.*
Tumor, is. m. 3. die Geschwulst. *l'enflure, tumeur.*
Tūmĭdus, a, um. geschwollen, aufgeblasen. *enflé, gonflé.*
Tumide. Adu. aufgeblasen. Sen. *avec enflure.*
Tumidulus, a, um. Dim. ein wenig geschwollen. Apul. *un peu enflé.*
Tumiditas f. 3. die Geschwulst Firmic. *l'enflure.*
Tumidosus, a, um. emporsteigend. Ammian. *qui s'eleve.*
Tumefacere. 3. aufblähen. *faire enfler.*
Contūmax, ācis. o. 3. unaehorsam, halsstarrig *desobéissant, fier.*
Contumaciter. Adu. halsstarriger weise. *fierement.*
Contumacia. f. 1. die Halsstarrigkeit, der Trotz. *l'opiniâtreté, fierté.*
Percontumax. o. 3. sehr trotzig Ter. *tres fier.*
Contūmēlia. f. 1. die Beschimpfung, Schmach. *l'affront, outrage.*
Contumelios, a, um. ehrenrührig, schimpflich. *outrageux, injurieux.*
Contumelioſe. Adu. schimpflicher weise. *injurieusement.*
Contūmia. f. 1. die Verspottung Mart. Capell. *la moquerie.*
Subcontumelioſe. Adu. verächtlich *un peu outrageusement.*
Detumere. 2. ausbrausen. Stat. *cesser de mugir.*
Detumescere. 3. auswüten Petron. *s'abbaisser.*
Extumere. 2. dicke seyn, schwellen. Plaut. *grossir, enfler.*
Extumesco, Plin. *et* Intumesco, ui. 3. Quinctil. ich schwelle auf. *je deviens enflé.*
Extumidus, a, um. erhaben, bauschicht. Varro. *elevé, enflé.*
Obtumescere. 3. verschwellen. Plin. *enfler.*

Pertumidus, Apul. *et* Praetumidus, Claudian. *et* Protumidus, a, um. Apul. sehr aufgeblasen. *fort enflé.*

†TVMVLTVS. m. 4. das Getümmel, der Auflauf. *le tumulte, la trouble.*

Tumultuosus, a, um. aufrührisch. *tumultueux.*

Tumultuose. Adu. aufrührischer weise. *tumultueusement.*

Pertumultuose. Adu. sehr stürmisch. *fort tumultuairement.*

Tumultuari. Dep. 1. Aufruhr machen, Lerm anrichten. *faire du tumulte.*

Tumultuare. 1. lärmen, toben. Liu. *faire du tumulte, tempeter.*

Tumultuatim. Adu. in der Eil Sidon. *tumultuairement.*

Tumultuatio. f. 3. der Auflauf. *la sédition.*

Tumultuarius, a, um. in Eil, im Tumult gemacht. *avec précipitation.*

Tumultuarie. Adu. jählings. Ammian. *tumultueusement.*

†TVMVLVS. m. 2. der Hügel, das Grab. *la terre elevée, le tombeau.*

Tumulosus, a, um. hügelicht. Sallust. *plein d'eminences.*

Tumulo, Ouid. *et* Contumulo. 1. Plin. ich begrabe. *j'enterre.*

Tumulatio. f. 3. die Begrabung. Varro. *l'enterrement.*

Circumtumulatus, a, um. umher vergraben. Petron. *enterrer autour.*

Contumulatio. f. 3. die Beerdigung. Augustin. *l'enterrement.*

Intumulatus, a, um. unbegraben. Ouid. *qui n'est pas enterré.*

TVNC. Adu. dazumal, alsdann. *alors.*

*TVNDO, tutudi, tũsum. 3. ich stoße, schlage. *je frappe, bats.*

Tudes, is. f. 3. der Hammer, Schlagel. Virg. *le marteau, maillet.*

Tudicula. f. 1. Dim. der Stempel, Stößel. Col. *le pilon.*

Tudiculare. 1. umrühren, stampfen. Varr. *agiter, piler.*

Tuditare. 1. hämmern, klopfen. Lucret. *cogner, frapper.*

Contundo, tũdi, tũsum. 3. ich zerklopfe, zerstoße. (re, cui rem) *j'écrase, froisse.*

Contusio. f. 3. die Zerstoßung. Plin. *la contusion.*

Contuditare. 1. Frequ. zerstampfen. August. *piler.*

Detundere. 3. abstoßen. Apul. *abattre.*

Extundo. 3. ich schlage heraus, bringe mit Mühe zuwege. Virg. *je fais sortir de force.*

Intundere. 3. zerstoßen. Scribon. Larg. *broier.*

Obtundo. 3. ich stauche, stumpfe, (quem de re) *j'émousse.* mache müde. *je lasse.*

Obtusus, a, um. stumpf, dumm. *émoussé.*

Obtuse. Adu. dumm. *lourdement.*

Obtunsus, a, um. abgenützt, geschwächt. Plaut. *emoussé, debilité.*

Obtunsio. f. 3. die Quetschung, Zerstoßung. Lamprid. *la contusion.*

Obtusio. f. 3. Tert. *Idem.*

Pertundere. 3. durchstoßen. Luer. *percer.*

Retundere. 3. zurück schlagen, stumpf machen. *repousser, reboucher.*

Retunsus, a, um. stumpf. Plaut *emoussé.*

Subtusus, a, um. abgeschlagen. Tibull. *frappé.*

†TVNICA. f. 1. der Unterrock, (Pl. Röcke) die Weste. *la tunique.*

Tunicula. f. 1. Dim. das Röckchen Plin. *la petite tunique.*

Tunicare. 1. bekleiden. Varro ap. Non. *vetir.*

Tunicatus, a, um. der nur den Unterrock an hat. *vêtu d'une tunique.*

TVRBA. f. 1. ein Haufen Volks, der Lerm, das Getümmel. *la troupe, le trouble, le bruit.*

Turbula, Turbela *et* Turbella. f. 1. Dim. Apul.

Turbidus *et* Turbulentus, a, um. trüb, unruhig. *obscur, troublé.*

Turbulente. Adu. unruhig. *avec trouble.*

Turbidum. Adu. unruhig, verwirrt. Hor. *d'une maniere confuse.*

Turbide. Adu. *Idem.*

Turbidulus, a, um. Dim. etwas unruhig. Prudent. *un peu troublé.*

Turbidare. 1. trübe machen. Solin. *troubler, souiller.*

Turbulenter. Adu. unordentlich. *turbulemment.*

Turbulentia f. 1. die Verwirrung. Tertull. *la turbulence.*

Turbulentare. 1. Apul. unruhig machen. *inquieter.*

Turbo, ĩnis m. 3. der Wirbelwind. *le tourbillon de vent.*

Turbinĕus, a, um. gewirbelt. Ouid. *qui tourne en rond.*

Turbinatus, a, um. zugespitzt. *qui a la figure d'une toupie.*

Turbinatio. f. 3. die Zuspitzung. Plin. *la figure d'une toupie.*

Turbo. 1. ich trübe, mache unruhig, verwirre. *je trouble, embarasse.*

Turbate. Adu. mit Unruhe Caes. *avec confusion.*

Turbatio. f. 3. das Gewirre Solin. *la brouillerie.*

Turbator. m. 3. der Stöhrer Aufwiegler. Liu. *le brouillon.*

Turbatrix. f. 3. die da aufwiegelt, Unruhe machet. Prud.

Turbamentum. n. 2. die Unruhe. Sallust. *l'emeute, le trouble.*

Conturbo, Perturbo *et* Interturbo. 1. Ter. ich trübe, mache unruhig, verwirre. *je trouble, embarasse.*

Conturbatio. f. 3. das Schrecknüß. *l'inquietude.*

Conturbator. m. 3. ein Mausekopf, Knecht, der seinem Herrn Geld abzwacket. Martial.

Disturbo. 1. ich zerstöre, verhindere. *j'abats, détruis.*

Disturbatio. f. 3. die Zerrüttung. *la destruction.*

Deturbare *et* Exturbare. 1. mit Gewalt abs austreiben. *chasser par force.*

Exturbatio f. 3. die Hinausstoßung Hieron. *l'expulsion.*

Exturbator. m. 3. der hinausstoßt. Aug. *qui chasse dehors.*

Inturbatus, a, um. unbetrübt, gelassen. Plin. *qui n'est point troublé.*

Inturbidus, a, um. still, ruhig. Tac. *paisible, tranquille.*

Obturbo. 1. ich hindere, lasse etwas in den Weg. *je trouble, interromps.*

Obturbator. m. 3. der Verwirrer Ascon. *qui trouble.*

Perturbidus, a, um. sehr unruhig. Vopisc. *fort trouble.*

Perturbatio. f. 3. die Unruhe. *l'agitation.*

Perturbatrix f. 3. die Unruhe macht. *cede, qui trouble.*

Imperturbatus, a, um. ungestört. Sen. *qui n'est pas dans le trouble.*

Imperturbabilis, e. Adi. was sich nicht stehren läßt. Augustl. *qu'on ne peut pas troubler.*

Subperturbare. 1. ein wenig schrecken. Sen. *epouvanter, troubler un peu.*

Proturbare. 1. davonjagen, abtreiben. Liu. *chasser, repousser.*

TVRDVS. m. 2. der Krammetsvogel. Plin. *la grosse grive.*

Turdarium. n. 2. der Ort, wo die Krammetsvogel ernähret werden. Varro.

Turdillus. m. 2. Dim. Sen.

*TVRGEO. 2. ich pauke, bin aufgeblasen. *je rebondis, suis enflé.* (cui) zornig auf einen seyn. *être en colere contre quelqu'un.*

Turgescere. 3 hoch auflaufen, aufschwellen. *s'enfler, devenir enflé.*

Turgidus, a, um. paukend, aufgeblasen, starkend. *enflé, gonflé.*

Turgidulus, a, um. Dim. etwas paukend, aufgeblaht. Catull. *un peu enflé.*

Turgor. m. 3. die Geschwulst. Mart. Capell. *l'enflure.*

Deturgere. 2. wiederfallen. *se dejenfler.*

Inturgescere. 3. aufschwellen. Veget. *s'enfler.*

Obturgescere. 3. Lucret. *Idem.*

*TVRMA. f. 1. ein Trupp Reuter, Schwadron. *une compagnie de cavaliers, un escadron.*

Turmalis, e. Adi. *et* Turmarius, a, um. zur Schaar gehörig. Cod. *qui est du meme escadron.*

Turmătim. Adu. truppenweise. Liu. *par escadrons.*

Conturmalis, e. Adi. zu einem Geschwader gehörig. Ammian. *qui est du meme escadron.*

Conturmare. 1. zu Haufen sammlen. Ammian. *s'assembler par escadrons.*

†TVRPIS, e. Adi. schändlich. *honteux.*

Turpiter. Adu. schändlicher weise. *honteusement.*

Turpe. Adu. schändlich. Catull. *vilainement.*

Turpiculus, a, um. Dim. etwas schandlich. *un peu deshonnete.*

Turpitudo, inis. f. 3. die Schande, Häßlichkeit. *la honte, infamie.*

Turpēdo. f. 3. die Schande. Tertull. *l'infamie.*

Turpo *et* Deturpo, are. 1. schändlich machen, verschanden. (quid re) Hor. Suet. *gâter, rendre difforme.*

Turpificatus, a, um. befleckt, unflatig. *souillé, sale.*

Turpiloquium. n. 2. die Schandrede. Tertull. *le discours deshonnete.*

Perturpis, e. Adi. sehr schandlich *très-honteux.*

Subturpis, e. Adi. *et* Subturpiculus, a, um. Dim. etwas schandlich. *un peu vilain.*

†TVRRIS, is f. 3. der Thurm. (Pl. Thürme) *la tour.*

Turricula. f. 1. Dim. das Thurmchen. Vitruv. *la petite tour.*

Turrītus, a, um. gethürmt. Plin. *qui a des tours.*

Turrifer, a, um. Ouid. *et*

Turriger, a, um. Virg. was Thürme trägt. *qui a des tours.*

Turrigena. m. 1. der viel auf Thurme halt. Rutil. *qui aime les tours.*

*TVRTVR, turturis. m. 3. die Turteltaube. *la tourterelle.*

Turturilla. f. 1. Dim. ein Turteltaubchen, ein unzuchtiger geiler Mensch. Sen.

TVRVNDA. f. 1. die Rudel. *le paton.*

*TVSSIS, is. f. 3. der Husten. *la toux.*

Tussicula. f. 1. Dim. Plin.

Tussēdo. f. 3. der Husten. Apul. *la toux.*

Tussĭcus, a, um. mit Husten beschweret. Marcell. Empir. *sujet à la toux.*

Tussio. 4. ich huste. Hor. *je tousse.*

Extussio. 4. ich werfe aus. Plin. *je jette en toussant.*

Subtussire. 4. etwas husten. Veget. *avoir une petite toux.*

TVTVLVS. m. 2. ein spitziger Hauptschmuck; die Festung. Varro. *la citadelle.*

Tutulatus, a, um. was einen spitzigen Hauptschmuck hat. Varro.

V.

VACCA. f. 1. die Kuh, (Pl. Kühe) Virg. *la vache.*

Vaccula. f. 1. Dim. eine kleine Kuh. Apul. *une petite vache.*

Vaccinus, a, um. von einer Kuh Kuh- Plin. *de vache.*

VACCINIVM. n. 2. das Veilchen. *la violette.*

VACERRA. f. 1. das Gerüste. *le poteau.*

Vacerrosus, a, um. albern, unsinnig. Suet. *fou, insensé.*

VĂCILLO. 1. ich wanke, wackele, gleite, bin unbeständig. *je vacille.*

Vacillatio, ōnis. f. 3. das Gleiten, Wanken. Quinct. *le chancelement.*

VĂCO. 1. ich bin leer, müßig. (rei, re) *je suis vuide, ne suis point occupé.*

Vacanter. Adu. leer, unnützer weise. Gell. *inutilement, vainement.*

Vacatio, onis. f. 3. die Ruhe, Freyheit, Muße. *la dispense, relâche.*

*Vacuus, a, um. leer, ledig. (re a re) *vuide.*

Vacue. Adu. leer, unnützlich. Arnob. *inutilement.*

Vacĭuus, a, um. leer. Plaut. *vuide.*

Vaciue. Adu. bey müßiger Zeit Phaedr. *à loisir.*

Vaciuitas. f. 3. die Ledigkeit, Muße. *le vuide, loisir.*

Vacuĭtas, ātis. f. 3. die Ledigkeit. Freyheit. *le vuide, l'espace vuide.*

Vacuare. 1 leermachen. Col. *vuider.*

Vacuĕfacio, eci, actum. 3. ich mache leer, leere aus. Nep. *je vuide, délivre.*

Vacuefio. 3. ich werde leer. Luer. *je deviens vuide.*

Euacuare. 1. ausleeren. Plin. *vuider.*

Euacuatio. f. 3. die Ausleerung Tert *l'évacuation.*

Euacuefactus, a, um. ausgeleert Hieron. *vuide.*

Inuacuus, a, um. das nicht leer ist. Tert. *qui n'est pas vuide.*

Interuacare 1. Col. *et* Subteruacare. 1. Sen. darzwischen leer seyn. *être vuide entre.*

Superuacare. 1. übrig seyn. Gell. *rester.*

Superuacuus *et* Superuacāneus, a, um. unnöthig, überley. *superflu, inutile.*

Superuacue, Paull. *et* Superuacuo. Adu. Quinctil. überflüßig. *avec superfluité.*

*VĀDO. sine Praet. et Sup. 3. ich gehe, (gieng, gegangen) *je vai.*

Circumuadere. 3. umherschleichen. Liu. *surprendre, entourner.*

*Euādo, si, sum. 3. ich entgehe, entkomme. (in tutum, re) *j'evade, echappe.*

Inuado. 3. ich überfalle, dringe mich in etwas. (in quem cui) *je surprends, envahis.*

Inuasio. f. 3. der Anfall. Symmach. *l'attaque.*

Inuasor. m. 3. der unrechtmäßige Besitzer. Aur. Vict. *l'usurpateur.*

Peruado. 3. ich gehe durch, dringe durch. (quid) *je passe, penetre.*

Peruasor. m. 3. der unrechtmäßige Besitzer. Cassiodor. *l'usurpateur.*
Superuadere. 3. übersteigen. Sallust. *surmonter.*
Vadum. n. 2. eine Furt, Seichte am Fluß oder Meer, *le gue, bas fond.*
Vadōsus, a, um. das viele seichte Oerter hat. Caes. *guéable.*
VAE. Interi. weh. Ter. *malheur.*
VĂFER, fra, frum. listig, verschmitzt. *fin, rusé.*
Vafre. Adu. listiger weise, tückisch. *finement, en ruse.*
Vafritia. f. 1. die Listigkeit. Sen. *la finesse.*
Vaframentum. n. 2. die Tücke, Arglistigkeit. Valer. Max. *le tour d'adresse, l'espieglerie.*
†VĂGĪNA. f. 1. die Scheide, Degenscheide. *la gaine.*
Vaginula. f. 1. Dim. eine kleine Scheide, Hülse. Plin. *la petite bourse, ou tunique.*
Euaginare. 1. aus der Scheide ziehen. Iustin. *tirer du fourreau.*
Euaginatio. f. 3. der Ausschweif. Arnob. *l'action de s'etendre.*
VĂGIO. 4. ich weine (wie ein Kind) *je crie comme un petit enfant.*
Vagitus. m. 4. das Weinen der kleinen Kinder. Plin. *le cri des petits enfans.*
Vagor. m. 3. Lucr. *Idem.*
Vagulus, a, um. Dim. ächzend, wehklagend. Spartian. *qui se plaint.*
Obuagire. 4. möckern, weinen wie ein Kind. Plaut.
*VĂGVS, a, um. unstetig, herumschweifend. *vagabond, errant.*
Vage. Adu. hin und her. ad Herenn. *çà et là.*
*Vagor. Dep. 1. ich schweife herum, bin unstet. *je fuis vagabond, errant.*
Vagare. 1. herumschweifen. Varro. *être vagabond.*
Vagabundus, a, um. Augustin. herumschweifend. *vagabond.*
Vagatio. f. 3. die Streiferey, das Herumschweifen. Liu. *l'incursion, la course çà et là.*
Arenĭuăgus, a, um. der im Sande herumschweift. Lucan.
Circumuagus, a, um. umschweifend. Hor. *qui tourne autour.*
Circumuagari. 1. Dep. herumschweifen. Vitruu. *errer à l'entour.*
Diuagari. 1. Dep. ausschweifen. Lactant. *s'egarer.*
Diuagatio. f. 3. die Ausschweifung. Tertull. *l'egarement.*
Euăgor. Dep. 1. ich mache Ausschweife. *je vai çà et là.*
Euagatio. f. 3. die Ausschweifung. Plin. *l'egarement.*
Euagator. m. 3. einer der ausschweift. Sen. *qui s'ecarte.*
Euagatrix. f. 3. eine, die ausschweift. Tertull. *celle, qui s'egare.*
Euagabundus, a, um. ausschweifend. Augustin. *vagabond.*
Peruagus, a, um. umherlaufend. Ouid. *coureur, vagabond.*
Peruagor. Dep. 1. ich durchwandere, durchstreiche. *je cours de coté et d'autre.*
Peruagabilis, e. Adi. durchstreichend. Sidon. *qui passe à travers.*
Superuagari. Dep. 1. sich überflüßig ausbreiten. Col. *passer au dela.*
VAH. Interi. ach! ey! Ter. *ha! ha!*
VĂLEO, ui, itum. 2. ich bin gesund, bin stark, gelte, (du giltst, er gilt, galt, gegelten) (a morbo) *je suis vigoureux, me porte bien, je vaux.*
Valedico. 3. Ouid. ich nehme Abschied. *je dis adjeu.*
Valefacio. 3. Apul. *Idem.*
Valenter. Adu. stark, gewaltig. *fortement, puissament.*
Valentia. f. 1. die Stärke. Tertull. *la force.*
Valentulus, a, um. noch etwas stark. Plaut. *un peu robuste.*
Valescere. 3. stark werden. Tac. *se renforcer.*
Validus, a, um. stark. *robuste.*
Valde. Adu. sehr. *fort.*
Valide. Adu. stark. Quinctil. *fortement.*
Validitas. f. 3. die Stärke. Apul. *la validité.*
Inualidus, a, um. schwach. (ad rem) Liu. *invalide.*
Inualide. Adu. ungültig Arnob. *d'une maniere peu recevable.*
*Valētūdo, inis. f. 3. die Gesundheit, Ungesundheit. *la santé, infirmité.*
Valetudinarius, a, um. unpäßlich, kränkelnd. Sen. *valetudinaire.*
Valetudinarium. n. 2. das Siechenhaus, die Krankenstube. Col. *l'infirmerie.*
Inualetudo, inis. f. 3. die Krankheit, Unpäßlichkeit. *l'indisposition.*
Inualetudinarius, a, um. unpäßlich, kränklich. Sen. *valetudinaire.*
Conualesco *et* Reualesco, ui. 3. ich werde gesund. (ex quo) *je me rétablis.*
Eualesco *et* Inualesco, ualui, escere. 3. überhand nehmen. *se renforcer.*
Inualentia. f. 1. das Unvermögen, die Schwachheit. Gell. *l'impuissance, la foiblesse.*
Perualere. 2. durchdringen Lucr.
Perualidus, a, um. sehr stark. Ammian. *tres-fort.*
Praeualeo. 2. ich gelte mehr, übertreffe. *je prévaux.*
Praeualentia. f. 1. die Stärke. Dig. *la puissance.*
Praeualescere. 3. stärker werden. Col. *se fortifier.*
Praeualidus, a, um. sehr stark, fest. Liu. *fort-puissant.*
Praeualide. Adu. sehr stark. Plin. *fort-puissamment.*
Aequialeo. 2. ich gelte gleich so viel. Auct. Pilom. *je suis égal en prix.*
VALGVS, a, um. denn die Waden auswärts stehen. Cels. *qui a les jambes courbées en dehors.*
Valgiter. Adu. seitwärts gekrümmt Petron.
†VALLIS, is. f. 3. das Thal, (Pl. die Thäler) *la valle.*
Vallestris, e. Adi. im Thale liegend Ambros. *situé dans une vallée.*
Conuallis, is. f. 3. ein groß rundes Thal. Liu. *un fond environné de petites collines.*
VALLVS. m. 2. der Pfal, die Pallisade. *un échalas, pieu.*
*Vallum. n. 2. der Wall, die Schanze. *le rempart, retranchement.*
Vallaris, e. Adi. zum Walle gehörig. Liu. *de rempart.*
Vallo, Circumuallo, Caes. *et* Obuallo. 1. ich verschanze. *je fortifie.*
Vallatio. f. 3. das Verschanzen. Oct. Hor. *l'action de remparer.*
Conuallare. 1. umlagern. Tertull. *entourer.*
Conuallatio. f. 3. das Verschanzen. Tert. *l'action de remparer.*
Euallare. 1. schwingen, fegen, wurfeln. Non. *vaner.*
Euallere. 3. Plin. *Idem.*
Euallefacere. 3. auswurfeln. Varro ap. Non. *evaeuer.*
Interuallum. n. 2. die Weite, der Raum, Abstand. *l'intervale.*
Interuallatus, a, um. dazwischen geschoben. Gell. *divisé par espaces.*
Praeuallare. 1. verschanzen. Hirt. *remparer.*
†VALVAE. Pl. f. 1. die Thorflügel, Ladenflügel. *le battant de porte ou de fenêtre.*
Valuatus, a, um. mit Thorflügeln, Fensterladen. Vitruu. *qui a des battans de porte ou de fenêtre.*
Valuulus. m. 2. eine Schote, Hülse. Col. *la cosse, gousse.*
VANNVS. f. 2. die Futterschwinge, Wanne. Col. *le van.*
Vallus. m. 2. Dim. Varro. *Idem.*
Vannere. 3. schwingen, wurfeln. Non. *vanner.*
Euannere. 3. ausschwingen. Varro. *evanner.*
VĂNVS, a, um. eitel, vergeblich. *vain, inutile.*
Vane. Adu. eitel, vergebens. Apul. *vainement.*
*Vanĭtas, ātis. f. 3. die Eitelkeit. *la vanité.*
Vanities. f. 5. Apul. *Idem.*
Vanitudo. f. 3. die Eitelkeit. Non. *la vanité.*
Vanesco *et* Euanesco, vanui. 3. ich verschwinde, vergehe. *je m'évanouis.*
Vanare. 1. betriegen. Acc. ap. Non. *fourber.*
Vanidicus, a, um. lügenhaft, großsprecherisch. Ammian. *qui dit des menteries, conteur de fornettes.*
Vaniloquium. n. 2. unnütz Geschwätz. Augustin. *fadaises.*
Vaniloquentia. f. 1. die Prahlerey, Lügenrede. Liu. *dimenteries, hablerie.*
Euanĭdus, a, um. vergänglich, das verschwindet. Plin. *vain, périssable.*
Inuanum. Adu. vergeblich. Tert. *envain, inutilement.*
Reuanescere. 3. wieder vergehen. Ouid. *s'evanouir.*
VĂPOR, ōris. m. 3. der Dunst, Brodem. *le vapeur.*
Vaporeus *et* Vaporus, a, um. dunstig. Prudent. *vaporeux.*
Vaporōsus, a, um. Apul. *Idem.*
Vaporifer, a, um. was Dunst bringt. Stat. *qui jette des vapeurs.*
Vapōro, āre. 1. dunsten, wärmen, räuchern, einheizen. Plin. *j'exhale, parfume, chauffe.*
Vaporate. Adu. mit vieler Dunst Ammian. *avec beaucoup d'exhalaisons.*
Vaporarium. n. 2. eine Stube, da man einheizet. *la chambre où il y a une cheminée.*
Vaporalis, e. Adi. dampficht. August. *vaporeux.*
Vaporaliter. Adu. dampfichter weise. Aug. *vaporeusement.*
Euaporare *et* Exuaporare. 1. ausdunsten. Gell. *evaporer.*
Praeuaporare. 1. vorher warm machen. Oct. Hor.
Vaporatio *et* Euaporatio, ōnis. f. 3. der Dunst, Dampf. Sen. *l'évaporation.*
VAPPA. f. 1. verdorbener Wein, ein liederlicher Mensch. *le vin évaporé, homme de néant.*
Vapidus, a, um. stinkend, verdorben. *corrompu, gâté.*
Vapide. Adu. schlimm, übel. Suet. *sans force, foiblement.*
*VĂPŬLO. 1. ich werde geschlagen. *je suis battu.*
Vapularis, e. Adi. der immer Schläge bekömmt. Plaut. *qui est souvent battu.*
*VĂRIVS, a, um. mancherley. *bigarré.*
Varie. Adu. mannigfaltig. *diversement.*
Variĕtas, ātis. f. 3. die Mannigfaltigkeit, Veränderung. *la varieté.*
Vario. 1. ich verändere, mache mancherley. *je varie, diversifie.*
Variantia. f. 1. die Mannigfaltigkeit, Lucr. *la varieté.*
Variatim. Adu. unterschiedlich. Gell. *diversement.*
Variatio. f. 3. die Veränderung. Liu. *la variation.*
Variabilis, e. Adi. veränderlich. Apul. *variable.*
Variānus, a, um. vielfarbicht. Plin. *bigarré.*
Variegatus, a, um. buntschäckicht. Apul. *bigarré.*
Conuariare. 1. zugleich ändern. Apul. *diversifier.*
Conuariatio. f. 3. die Verwechselung Augustin. *la variation.*
Peruarius, a, um. sehr mancherley. Apul. *tout à fait different.*
Peruarie. Adu. auf mancherley weise. *fort diversement.*
VĂRIX, ĭcis. m. 3. eine Krampfader. *la varice.*
Varicula. f. 1. eine kleine Krampfader. Celf. *la petite varice.*
Varicosus. der dergleichen hat. Iuuen. *qui a des varices.*
VĀRVS *et* VARĬCVS, a, um. Plin. der krumme Beine hat. *qui a les jambes courbées.*
Vara. f. 1. ein Queerholz, ein Brett überzulegen. Vitruu. *une piece de bois traversante.*
Varicītus *vel* Varicus. Adu. kretschlich. Apul. *en etendant les jambes.*
Varicare. 1. die Beine weit auseinander thun. Quinctil. *entr'ouvrir les jambes.*
Varicator. m. 3. der Uebertreter. Dig. *le transgresseur.*
Diuārico. 1. ich sperre auseinander. *j'écarte, elargis.*
Diuaricatio. f. 3. die Ausspersung. Aug. *Action d'etendre, d'ouvrir.*
Obuarare. 1. verkehren, entgegen seyn. Non.
Praeuārus, a, um. sehr schlimm, unordentlich. Apul. *fort tortu, sans ordre.*
Praeuaricor. Dep. 1. ich trete über, trage auf beyden Achseln. *je prévarique.*
Praeuaricator, ōris. m. 3. der widrigen Parteyen zugleich dienet. *le prevaricateur.*
Praeuaricatrix. f. 3. die Achselträgerinn. Hieron. *la prévaricatrice.*
Praeuaricatio. f. 3. das Bestech. *la prévarication.*
Transuaricare. 1. überschreiten. Veget. *transgresser.*
VAS, ădis. m. 3. der Bürge. *le caution.*
Vădor, ari. Dep. 1. einen Bürgen abfordern. *demander caution.*
Vadimōnium. n. 2. Angelöbniß vor Gericht zu erscheinen, der Termin. *l'obligation de comparoître en justice certain jour.*
Conuadari. Dep. 1. fordern zu erscheinen. Plaut. *assigner, ajourner.*
Subuas. m. 3. der für den Bürgen Bürge wird. Gell. *l'arriere-garant.*
†VAS, vāsis. n. 3. ein Gefäß, Geschirr. *une vase, vaisselle.*
Vasculum. n. 2. Dim. Plin.
Vasum. n. 2. Cato ap. Gell.
Vascularius. m. 2. ein Goldschmidt. *qui fait des vases.*
Vasarium. n. 2. Vorrath von Gefäßen, der Ort, wo man sie aufhebet. Plin. *le buffet.*
Vasatus, a, um. der wohl versehen ist, gute Hoden hat. Lamprid.
Conuāsare. 1. einpacken, zusammen raffen. Ter. *faire son paquet.*
VASCVS, a, um. leer, hohl. *vuide.*
*VASTVS, a, um. wüst, groß, ungeheuer. *vaste, grand, affreux.*
Vastulus, a, um. Dim. etwas groß. Apul. *un peu vaste.*
Vaste. Adu. weitläuftig. *d'une maniere vaste.*
† Vastitas, ātis. f. 3. die Größe, Weite, Verwüstung. *la grandeur, le ravage.*
Vasticies. f. 5. Apul. *et* Vastitudo. f. 3. Cato. die Verwüstung, Verheerung. *le degat.*
Vasto. 1. ich verwüste, verheere. *je desole, pille.*
Vastatio. f. 3. die Verwüstung. *le degât.*
Vastator. m. 3. der Verwüster. Virg. *qui desole.*
Vastatrix. f. 3. eine Verwüsterinn. Sen. *celle, qui ruine.*
Vastatorius, a, um. verwüstend. Ammian. *desolant.*
Vastabundus, a, um. Ammian. *Idem.*

Vaſtefcere. 3. wüſt werden. Cic. ap. Non. *devenir deſert.*
Vaſtitare. 1. Frequ. verwüſten. Amm. *deſoler, ruiner.*
Vaſtifícus, a, um. verwüſtend. *d ſolant.*
Comaſtatio. f. 3. die Verheerung Aug. *le degat.*
Deuaſtus, a, um. ſehr groß. Apul. *fort grand.*
Deuaſtare, Euaſtare *et* Peruaſtare. 1. Liu. Tac. verwüſten. *je déſole.*
Deuaſtatio. f. 3. die Verwüſtung. *le degat, pillage.*
Deuaſtator. m. 3. der Zerſtörer. Verwüſter. Aug. *le deſ lateur.*

VATES, is. c. 3. der Prophet, (in) Poet, (in) *le prophet, (eſſe) le poëte.*
Vatícĭnor. Dep. 1. ich weiſſage. *je prophetiſe.*
Vaticinatio. f. 3. die Weiſſagung. *la prédiction.*
Vaticinium. n. 2. Plin. *Idem.*
Vaticinator. m. 3. ein Weißager. Ouid *le devin.*
Vaticinus, a, um. Wahrſager= Liu. *de prophetes.*

VATIVS, a, um. Varro. *et*
Vatia. m. 1. dem die Beine einwärts gebogen. Plin. *qui a les jambes tortues en dehors.*

VBER, übĕris. o. 3. reich, fruchtbar, überflüßig. *fécond, fertile, abondant.*
Vber, ĕris. n. 3. Subſt. das Euter, die Bruſt. Plin. *les mamelles.*
Vbertas, atis. f. 3. die Menge, der Ueberfluß. *l'abondance.*
Vbertim, Catull. Vberius *et* Vberrime. Adv. u. reichlich. *abondamment.*
Vberare, Plin. *et* Exuberare. 1. überflüßig haben; reich überflüßig machen. *j'abonde, rends fertile.*
Vbertus, a, um. fruchtbar, reichlich Gell. *fertile, abondant.*
Exuberantia. f. 1. Gell. *et* Exuberatio. f. 3. Vitruv. der Ueberfluß. *la grande abondance.*
Inuber. o. 3. unfruchtbar. Gell. *ſterile.*

†VBI *et* VBINAM. (penult. anceps) Adv. wo? nachdem. *où? après que.*
Vbīque *et* Vbiuis. (penult. anceps) Adv. allenthalben. *en tous lieux.*
Vbiquaque. wo zugegend. Apul. *en quelque lieu que ce ſoit.*
Vbicunque *et* Vbiubi. Adv. wo, es ſey wo es wolle. *en quelque endroit que ce ſoit.*
Alibi *et* Aliubi. anderswo. *ailleurs.*
Alicubi. Adv. irgendwo. *quelque part.*
Nēcubi. daß nicht irgend. Liu. *de peur qu'en quelque lieu.*
Perubique. Adv. allenthalben. Tert. *par tout.*
Sicubi. Adv. wenn irgend. Ter. *ſi en quelque lieu.*

VDO. m. 3. der Filzſchuh. Vlp. *le chauſſon de laine.*

VDVS, a, um. feuchte, naß. *humide.*
Vdare. 1. feuchten. näſſen. Macrob. *mouiller, rendre humide.*
Vdor. m. 3. die Näſſe, Feuchtigkeit. Varr. *l'humeur, l'humidité.*
Vuens. o. 2. feucht. Petron. *moite.*
Vuefcere. 3. naß werden Luer. *devenir moite.*
Vuidus, a, um. *Idem.* Col.
Vuidulus, a, um. Catull.
Vuor. m. 3. die Naſſe, Feuchtigkeit. Varr. *l'humidité.*

VE. Coni. Disiunct. oder. *ou, ou bien.*

VECTIS, *vid. in* VEHO.

VĔGĔTVS, a, um. friſch, wacker, wachſend, *vigoureux, vif.*
Vegere. 2. ſtarken, erregen. Luer. *fortifier, animer.*
Vegeto. 1. ich mache friſch, wacker. Prud. *je rends vigoureux.*
Vegetatio. f. 3. die Erfriſchung, Mittheilung der Lebenskraft. Apul. *la vigueur.*
Vegetamen. n. 3. die Lebenskraft. Prudent. *la vigueur.*
Vegetabilis, e. Adj. wachsthümlich. Amm. *vegetable, vegetal.*
Conuegetare. 1. erfriſchen, Kraft geben. Aug. *donner de la vigueur.*

*VĔHĔMENS, tis. o. 3. heftig, ſtark. gewaltſam. *vehément.*
Vehementia. f. 1. die Heftigkeit. Plin. *la vehémence.*
Vehementer. Adv. heftig, ſehr. *avec vehémence.*

*VEHO, vexi, vectum. 3. ich führe. *je voiture.*
Vehor. ich reite, fahre, (du fähreſt, er fährt, fuhr, gefahren) *je vai à cheval, en caroſſe.*
Vectio. f. 3. *et* Vectura. f. 1. das Fahren, Führen. *la voiture, le tranſport.*
Vector. m. 3. ein Schiffahrender, ein Ferch. *le paſſager qui va par mer.*
Vectorius, a, um. Caeſ. *et*
Vectarius, a, um. führend, fahrend. Varro. *de voiture.*
Vecturarius, a, um. Wagen= Cod. *de voitures.*
Vectare. 1. Frequ. führen. Virg. *voiturer.*
Vectatio. f. 3. die Fuhre. Suet. *l'action d'aller à cheval ou en caroſſe.*
Vectabilis, e. Adj. was ſich fahren läßt. Sen. *qu'on peut voiturer.*
Vectabulum. n. 2. der Wagen. Gell. *le chariot.*
Vectaculum. n. 2. *Idem.* Tert.
Vectitare. 1. Frequ. führen. Arnob. *voiturer.*
Vectis, is. m. 3. ein Hebebaum, Riegel. *le levier, la barre.*
Vectiārius. m. 2. der mit einem Hebebaum etwas fortbringt. Vitruv.
Vecticularius, a, um. diebiſch. Cato. *de vol.*
*Vectigal, ālis. n. 3. der Zoll, die Einkünfte. *le droit de tranſport, les recenuës.*
Vectigalis, e. zinsbar, Tribut gebend. *tributaire.*
Vectigalarius. m. 2. der Zöllner, Acciseinnehmer. Firm. *le douanier, barrager.*
Veha. f. 1. der Fahrweg. Varr. *le chemin.*
Veles. f. 3. das Fuder. *la charretée.*
Vehēla. f. 1. Capitolin. *et*
*Vehiculum. n. 2. ein Wagen, das Fahrwerk. *le chariot, la charrette.*
Vehicularis, e. Adj. zum Wagen gehörig. Dig. *de voiture, de chariot.*
Vehicularius, a, um. *Idem.* Capitol.
Vehiculatio. f. 3. das Poſtwerk. Num. ap. Spanhem. *la voiture.*
Vehatio. f. 3. *Idem.* Cod.
*Vexo. 1. ich ſchleppe, plage. *je vexe, tourmente.*
Diuexo, are. 1. ſehr plagen. *ravager.*
Diuexatio. f. 3. die Beängſtigung. Aug. *le tourment.*
Deuexatus, a, um. zerplagt, gemartert. *tourmenté.*
Vexatio. f. 3. die Plage, Verfolgung. *le tourment, la perſecution.*
Vexamen. n. 3. die Plage. Luer. *la peine.*
Vexator. m. 3. der quälet, ängſtiget. *qui vexe, tourmente.*
Vexatrix. f. 3 die da peiniget. Prudent.
Vexabilis, e. Adj. beſchwerlich, verdrießlich. Lactant. *fatigant.*

Aducho, exi, ectum. 3. ich führe zu. *j'apporte.*
Aductus. m. 4. die Zufuhre. Tac. *le tranſport.*
Aductio. f. 3. *Idem.* Plin.
Aductor. m. 3. der etwas zuführet Apul. *qui apporte.*
Aduectitius, a, um. fremd hergebracht Salluſt. *amené d'un autre lieu.*
Auehere. 3. abführen. (loco) *emmener.*
Aruecho. 3. *pro* Aducho. Cato.
Circumuecho. 3. ich führe oder fahre herum. Caeſ. *je mene ou je vais autour.*
Circumuectio. f. 3. die Umfahrt.
Conuecho. 3. ich führe zuſammen. Liu.
Conuectio. f. 3. die Zuſammenführung. Amm. *le port en un lieu par charriot.*
Conuector. m. 3. der Schiffcamerad. *le compagnon de voïage par eau.*
Conuexus, a, um. gewölbt, auswärts, rund. *convexe.*
Conuexio. f. 3. die Rundung, das Gewölbe. Gell. *la partie convexe, ou exterieure d'une voute.*
Conuexitas. f. 3. die Rundung des Gewölbes. Plin. *la convexité.*
Dēuehere. 3. abführen. *conduire.*
Deuexus, a, um. abwärts gebogen. *penchant, incliné.*
Deuexitas. f. 3. der Abhang, Abſchuß. Plin. *la pente, deſcente.*
Euehere. 3. ausführen, erheben, erhohen. Liu. *enlever, elever.*
Euectus. m. 4. Plin. *et*
Euectio. f. 3. die Erhebung. Apul. *l'elevation.* die Ausfuhre. *le tranſport.*
Euexus, a, um. berganhend, aufwärtsſteigend. Mart. Cap.
Ineuectus, a, um unausgeführt. Virg. *qui n'eſt point porté dehors.*
Inueho. 3. ich führe hinein. *je porte dedans.*
Inuehor. ich ſchelte, fahre an. (in quem) *j'invective, inſulte.*
Inuectio. f. 3. die Zufuhr; Scheltworte. *la voiture; l'inſulte.*
Inuectus. m. 4. die Zufuhr, Einfuhr. Plin. *le tranſport, l'action de porter.*
Inuector. m. 3. der etwas einführet Symmach. *qui apporte d'ailleurs.*
Inuectrix. f. 3. die etwas einführet. *celle, qui apporte.*
Inuecticius, a, um. eingeführt, ausländiſch Plin. *apporté d'ailleurs.*
Inuectinus, a, um. Schelt Amm. *invectives.*
Inuectiualiter. Adv. mit Schelten, Beſtrafen. Sidon. *en outrageant.*
Superinuehere. 3. neben einführen. Auien. *amener par deſſus.*
Peruecho. 3. ich bringe wohin. *je mene.*
Peruehor. ich fahre dahin. *je ſuis tranſporté.*
Peruector. m. 3. der Ueberbringer. Symm. *qui apporte.*
Praeuectus, a, um vorhergeführt, marſchirt. Liu.
Praeteruecho. 3. ich führe vorüber. (quid) *je mene par-devant.*
Praeteruectio. f. 3. die Vorüberfahrt. *l'action de paſſer outre.*
Prouehere. 3. fortführen. (ad quid) *tranſporter.*
Prouehor. ich gehe weiter. *j'avance.*
Prouectus. m. 4. das Zunehmen. Sidon. *l'avancement.*
Prouectio. f. 3. *Idem.* Lactant.
Prouectibilis, e. Adj. zunehmend. Fulg. *qui avance.*
Rĕuehere. 3. zurückführen, wieder bringen. *ramener, rapporter.*
Retruehere. 3. zurückfahren. Sen. *mener, porter à reculons.*
Seuectus, a, um. überſchritten. Propert. *outre paſſé.*
Subuehere. 3. zuführen. Liu. *amener.*
Subuectio. f. 3. Caeſ. *et*
Subuectus. m. 4. die Zufuhre. Tac. *le tranſport.*
Subuector. m. 3. der Zuführer. Auien. *qui apporte.*
Superuehere. 3. drüber führen. Catull. *porter deſſus.*
Transuecho. 3. ich führe hinüber. *je tranſporte.*
Transuehor. ich reute oder fahre vorbey.
Transuectio. f. 3. die Muſterung der Reuter. *la revüe des chevaliers.*

Frequentativa e Simplicibus nata:

Vecto. Aduecto, Tac. *et* Circumuecto. 1. Virg. ich reute oder fahre umher. *je me promene à cheval ou en caroſſe.*
Conuectare, Virg. *et* Deuectare. 1. Sedul. wegführen. *amener.*
Subuectare, Virg. *et* Superuectare. 1. Tertull. drüber führen. *porter deſſus.*

VEL. Coni. oder. *ou.*
Vĕlut *et* Velŭti. Adv. gleichwie, gleich als. *comme, de méme que.*

VĔLES, itis. m. 3. ein leicht bewehrter Soldat. *un ſoldat armé à la légere.*
Velitari. Dep. 1. ſcharmützieren, ein leicht Treffen halten. Plaut. *eſcarmoucher.*
Velitatio. f. 3. das Scharmützel. Plaut. *l'eſcarmouche.*
Velitaris, e. Adj. Salluſt. *et*
Velatricus, a, um. die leicht gerüſteten Soldaten angehend. Sidon.

VELLO, velli (vulſi Poët.) vulſum. 3. ich rupfe, rupfe aus. *je tire, arrache.*
Vulſura. f. 1. die Abreißung, Abnehmung. Varro. *l'action de tirer, d'arracher.*
Vulſella, *ſ.* Volſella. f. 1. Dim. ein Kneipzänglein, Rupfzänglein. Martial. *la pincette.*
Vellico. 1. ich zwacke, zupfe, kneipe. *je pince, piquote, arrache le poil.*
Vellicatim. Adv. rupf= oder ruckweiſe. Sifenn. ap. Non. *par ſauts et intervalles.*
Villĭcatus. m. 4 Plin. *et* Vellicatio. f. 3. Sen. das Scharmützel. *l'eſcarmouche.*
Vellus, ĕris. n. 3. die Wolle, Raufwolle, das Fell. Varro. *la toiſon.*
Auello, ulſi, ulſum. 3. ich reiße ab. (a, de, ex quo) *je détache.*
Aulſio. f. 3. die Abreißung. *l'action d'arracher.*
Aulſor. m. 3. der etwas abreißt. Plin. *l'arracheur.*
Conuello *et* Peruello. 3. ich mache los, werfe übern Haufen. *je détache, ôte de force.*
Conuulſio. f. 3. die Verzückung. Plin. *la convulſion.*
Inconuulſus, a. um. unzerrüttet Cod. *qui n'eſt point detruit.*
Deuellere. 3. abpflücken, abreißen. Plaut. *cueillir, arracher.*
Diuello. 3. ich trenne, ſcheide, *j'arrache, ſepare de force.*
Indiuulſus, a, um. unabgeſondert. Macrob *qui n'eſt point ſeparé.*
Euellere *et* Rĕuellere. 3. ausrupfen, abreißen. *j'arrache, tire dehors.*
Euulſio. f. 3. die Abreißung *l'arrachement.*
Interuellere. 3 herupfen, ausjäten. Plin. *arracher çà et là.*
Praeuellere. 3. wegreißen. Tert. *arracher.*
Reuulſio. f. 3. das Abreißen. Plin. *l'action d'arracher.*

Subuellere. 3. das Unterſte abreißen Lucil. ap. Non.
Semiuulſus, a, um. halbzerriſſen. Mart. Cap. *à demi arraché.*
VĔLOX, ōcis. o. 3. geſchwind, behend. *vîte.*
Velociter. Adu. geſchwind. *vitement.*
Velocitas, ātis. f. 3. die Geſchwindigkeit. *la vîteſſe.*
Praeuelox. o. 3. ſehr geſchwind Plin. *très-vîte.*
†VĒLVM. n. 2. das Segel. der Vorhang. *la voile, le rideau.*
Velaris, e. Adi. Segel- Plin. *de voile.*
Velarium. n. 2. der Umhang, die Decke. Iuuen. *le voile.*
Velatrum. n. 2. *Idem.* Tert.
*Vexillum n. 2. die Fahne. *le drapeau, l'étendard.*
Vexillarius. m. 2. der Fähndrich. Liu. *l'enſeigne.*
Vexilliſer, a, um. der die Fahne trägt. Prud. *l'enſeigne.*
Vexillatio. f. 3. die Verſammlung zur Fahne, eine Compagnie, die ihre Fahne hat. Sueton.
Velificare *et* Velificari. 1. ſegeln, nach was ſtreben. *faire voiles, aſpirer.*
Velificatio. f. 3. *et* Velificium. n. 2. Hygin. die Segelung. *l'action de faire voiles.*
Velificus, a, um. Plin. *et* Veliuolus, a, um. Virg. ſegelflüchtig. *qui ſe fait à force des voiles.*
Veliuŏlans. o. 3. *Idem.*
Velo. 1. ich bedecke, decke zu. *je couvre, voile.*
Velato. Adu. verborgener weiſe. Ter. *en cachette.*
Velāmen, inis. n. 3. Col. *et* Velamentum. n. 2. Liu. die Decke, Hülle. *le voile, la couverture.*
Velabrum. n. 2. ein Platz zu Rom, wo die Oelhändler feil hatten. Hor.
Aduelare. 1. zudecken. Virg. *couvrir.*
Circumuelare. 1. einkleiden, umhüllen. Ouid. *revetir, enveloper.*
Conuelare. 1. bedecken. Gell. *couvrir.*
Conuelificatio. f. 3. die Schiffcompagnie. Aug. *la compagnie de navigation.*
Deuelare. 1. aufdecken. Ouid. *devoiler.*
Inuelatus, a, um. unumgehüllt. Mart. Cap. *qui n'eſt point envelopé.*
Praeuelare. 1. vordecken. Claud. *mettre un voile au devant.*
Reuĕlo. 1. ich decke auf, offenbare. *je découvre, dévoile.*
Reuelatio. f. 3. die Offenbarung. Tert. *la revelation.*
Reuelator. m. 3. der etwas offenbaret. Tert. *qui revele.*
Reuelatorius, a, um. offenbarend. Tert. *revelant.*
†VĒNA. f. 1. die Ader, (Pl. rn) Blutader, der Erzgang, die guten Einfälle. *la veine, artere, l'eſprit.*
Venula. f. 1. Dim. eine kleine Ader. Cels. *la petite veine.*
Venoſus, a, um. adericht. Plin. *plein de veines veneux.*
Venox. o. 3. der die Adern oder Quellen aufſucht. Liu. *qui cherche les veines ou les ſources d'eau.*
Interuenium. n. 2. der Raum zwiſchen zween Adern. Vitruu.
†VĔNENVM. n. 2. das Gift, die Zauberey. *le poiſon, la ſorcelerie.*
Venenarius, Sueton. *et* Venēficus. m. 2. Adi. Tert. Plin. ein Vergifter, Zauberer. *un empoiſonneur, ſorcier.*
Veneno. 1. ich vergifte Hor. *j'empoiſonne.*
Venenatus, a, um. giftig. *venimeux.*
Venenoſus, a, um. giftig, vergiftet. Varr. *venimeux.*
Veneniſer, a, um. was Gift trägt. Ouid. *qui porte du poiſon.*
Veneficium. n. 2. die Vergiftung, Hexerey. *l'empoiſonnement, ſortilege.*
Teruenefícus, a. der ärgſte Hexenmeiſter, eine Erzhexe. Plaut. *le plus grand ſorcier, la plus grande ſorciere.*
*VĔNĔROR. Dep. 1. ich ehre, verehre. *j'honore, révere.*
Veneranter. Adu. ehrerbiethig. Tert. *avec veneration.*
Veneratio, onis. f. 3. die Verehrung, Anbethung. *la vénération.*
Venerator. m. 3. der Verehrer, Anbether. Ouid. *l'adorateur.*
Venerabilis, e. heilig, ehrwürdig. Liu. *vénérable.*
Veneraliliter. Adu. ehrwürdig. Val. Max. *vénerablement.*
Venerabundus, a, um. ehrerbiethig Liu. *reſpectueux.*
Aduenerari. 1. Dep. anbethen. Varro. *adorer*
Deueneror. Dep. 1. ich ehre, bete an. Ouid. *je révére.*
†VĔNIA. f. 1. die Verzeihung, Erlaubniß, Gewährung der Bitte. *le pardon, la permiſſion, liberté de faire.*
Venialis, e. Adi. das zu verzeihen iſt. Amm. *digne de pardon.*
Veniabilis, e. Adi. *Idem.* Sidon.
*VĔNIO, vēni, ventum. 4. ich komme, (kam, gekommen) *je viens.*
Ventio. f. 3. die Ankunft. Plaut. *l'arrivée.*
Ventilare. 1. Frequ. oft kommen. *venir ſouvent.*
Aduenio. 4. Ter. *et* Aduento. 1. ich komme herzu, herbey. *j'arrive, ſurviens.*
†Aduentus. m. 4. die Zukunft *l'arrivée.*
Aduĕna. m. 1. ein Fremdling. *un étranger.*
Aduenticius, a, um. fremd, zufällig. *étranger, accidentel.*
Aduentor. m. 3. der Gaſt. Apul. *l'hote, le ſurvenant.*
Aduentorius, a, um. zum Willkommen gehörig. Martial. *qu'on fait ou qu'on donne au ſujet de l'arrivée de quelqu'un.*
Anteuenio, ēni, entum. 4. ich komme zuvor. Salluſt. *je previens.*
Anteuentulus. m. 2. hervorragend. Apul. *qui avance.*
Circumuenio. 4. ich betriege, hintergehe. *je fourbe, trompe.*
Circumuentio. f. 3. die Hintergehung, der Betrug. Auguſt. *la fourberie.*
Circumuentor. m. 3. der Betrüger. Lamprid. *le fourbe.*
Circumuentorius, a, um. betrüglich. Aug. *trompeux.*
Conuenire. 3. zuſammenkommen, beſuchen. (inter quos, eum quo, de re, quem) *s'aſſembler, aller voir.*
Conuenienter. Adu. bequemlich, ſchicklich. *convenablement.*
*Conuenit. Imperf. 4. es ſchickt ſich, es iſt billig, man iſt eins. *il, on convient.*
Conuenientia. f. 1. die Uebereinſtimmung. *la convenance.*
Conuenno. m. 3. ein Reiſegefährte. Apul. *un compagnon de voiage.*
Conuentio, ōnis. f. 3. der Vergleich. Sen. *une convention.*
Conuentum n. 2. *Idem.*
Conŭnae. m. 1. Pl. aus allerley Orten zuſammen geſellte Leute. *qui viennent s'habituer en un pais.*
*Conuentus. m. 4. die Zuſammenkunft, Verſammlung, der Kreis. *l'aſſemblée, diete, le reſſort.*
Conuenticŭlum. n. 2. eine kleine Zuſammenkunft. *une petite aſſemblée.*
Conuentare. 1. Frequ. oft zuſammen kommen. Solin. *s'aſſembler ſouvent.*
Diſconuenire. 4. ungleich ſeyn. Hor. *disconvenir.*
Diſconuenientia. f. 1. die Ungleichheit. Tert. *la disconvenance.*
Inconueniens. o. 3. ungereimt. Caſſ. ad Cic. *qui n'eſt pas convenable.*
Inconuenienter. Adu. unfüglich. Auguſt. *à maniere qui n'eſt pas convenable.*
Contrauenire. 4. entgegen ſeyn. *s'oppoſer.*
Deuenire. 4. herabkommen. (ad, in quid) *venir.*
Euenit. fere in tertia Perf. 4. es begiebt ſich, trägt ſich zu. *il arrive, avient.*
Euentus. m. 4. *et* Euentum. n. 2. der Ausgang. *l'événement.*
Inuenio. 3. ich finde, (fand. gefunden) erfinde. *je trouve, découvre.*
Inuentio. f. 3. *et* Inuentum. n. 2. die Erfindung. *l'invention.*
Inuentus. m. 4. der Fund, die Erfindung. Plin. *la choſe inventée, l'invention.*
Inuentiuncula. f. 1. Dim. eine kleine Erfindung. Quinct.
Inuentor. m. 3. der Erfinder. *l'inventeur.*
Inuentrix. f. 3. die Erfinderinn. *l'inventrice.*
Inuentarium. n. 2. das Regiſter. Vlp. *l'inventaire.*
Adinuentus, a, um. erfunden. *inventé.*
Adinuentum. n. 2. die Erfindung. Tert. *l'invention.*
Adinuentio. f. 3. die Erfindung. Modeſt. ICt. *l'invention.*
Inuentibilis, e. Adi. unerfindlich. Tert. *qu'on ne peut inventer.*
Reduenire. 4. wieder finden. Tert. *retrouver.*
Interuenio. 4. ich komme darzwiſchen. (cui) *j'interviens.*
Interuentus. m. 4. *et* Interuentio. f. 3. Cod. die Darzwiſchenkunft. *l'arrivée imprevuë.*
Interuentor. m. 3. der dazwiſchen kömmt und verhindert.
Introuenire. 4. Obſequ. hineinkommen. *entrer dedans.*
Obuenire. 4. aufſtoßen, wiederfahren, zukommen. *arriver par hazard.*
Obuenientia. f. 1. die Begegnung, Wiederfahrung. Tert. *l'arrivée par hazard.*
Obuentus. m. 4. Tert. *et*
Obuentio. f. 3. die Einkunft. Dig. *le revenu.*
Obuenticius, a, um, zufällig. Tert. *qui arrive par hazard.*
Peruenire. 4. hinkommen, gelangen. *parvenir, atteindre.*
Peruentio. f. 3. die Gelangung, Erreichung. Mart. Cap. *l'action de parvenir.*
Poſtuenire. 4. nachkommen. Plin. *venir après.*
Praeuenire. 4. vorkommen. Liu. *prevenir.*
Reuenire. 4. zurückkommen. *revenir.*
Praeuentus. m. 4. das Vorherkommen. Tert. *l'action de prevenir.*
Praeuentor. m. 3. der vorher kommt. Amm. *qui prévient.*
Prouenire. 4. hervorkommen, hervorwachſen. *provenir, naître.*
Prouentus. m. 4. der Fahrwuchs, Ertrag. Caeſ. *le fruit, revenu.*
Prouentare. 1. Frequ. hervorkommen. *paroître.*
Reuentus. m. 4. die Rückkunft. Macrob. *le retour.*
Subuenio. 4. ich helfe, komme zu Hülfe. *je ſubviens.*
Subuentor. m. 3. der Helfer. Inſcript. *l'aide.*
Subuentare. 1. Frequ. helfen. Plaut. *aider, ſecourir.*
Superuenire, 4. über einen kommen, überfallen. *ſurvenir, ſurprendre.*
Superuentus. m. 4. der Zufall. Plin. *l'arrivée imprevuë.*
Superuentor. m. 3. der unverſehens dazu, kömmt. Ammian. *qui ſurvient.*
Transuenire. 4. herüber kommen. Tert. *paſſer en deça.*
Transuena. m. 1. der Ankömmling. Tert. *l'étranger.*
*VĒNOR. Dep. 1. ich jage, (Wild) trachte nach was. *je chaſſe, aſpire à.*
Venātio, ōnis. f. 3. *et* Venatus. m. 4. die Jagd, das Jagen. *la chaſſe, venerie.*
Venatura. f. 1. Plaut. *Idem.*
*Venator, ōris. m. 3. der Jäger. *le chaſſeur.*
Venatrix. f. 3. die Jägerinn. Virg. *la chaſſeuſe.*
Venaticus, a, um. Jagd- *de chaſſe.*
Venaticius, a, um. erjagt. Amm. *attrapé à la chaſſe.*
Venabulum. n. 2. der Jagdſpies. *l'épieu.*
Venatorius, a, um. zur Jägerey gehörig. *de chaſſeur.*
Peruenari. 1. Dep. durchſuchen Plaut. *chercher ſoigneuſement.*
VENTER, tris. m. 3. der Bauch, (die Bäuche) *le ventre.*
Ventriculus. m. 2. der Magen, (Pl. Mägen) *l'eſtomac.*
Ventriōſus, Plaut. *et* Ventruōſus, a, um. Plin. dickbauchigt. *qui eſt penſu.*
Ventralis, e. Adi. zum Bauche gehörig. Macrob. *qui concerne le ventre.*
Ventrale. n. 3. die Schürze Plin. *le tablier.*
Ventriĕŏla. m. 1. der Bauchdiener. Aug. *qui n'a ſoin que de ſon ventre.*
Ventrilŏquus, a, um. der durch den Bauch redet. Tert. *ventriloque.*
Subuentrile. n. 3. das Euter. Marcell. Empir. *la tette.*
†VENTVS. m. 2. der Wind, (Pl. e) *le vent.*
Ventŭlus. m. 2. Dim. ein kleiner Wind. Ter.
Ventōſus, a, um. windig, unbeſtändig. *venteux, légér.*
Ventoſe. Adu. windig, voll Wind Apul. *d'une maniere pleine de vent.*
Ventoſitas. f. 3. die Blähung. Aug. *la ventoſité.*
Ventoſalis, e. Adi. zu dem Schröpfen gehörig. Oct. Horat. *qui concerne la ſcarification.*
Ventilo. 1. ich lufte, ſchwenke. *je fais du vent, vanne.*
Ventilatio. f. 3. die Lüftung, Schwenkung. Plin. *l'expoſition au vent, l'action de donner vent.*
Ventilator. m. 3. der das Korn umſchaufelt; ein Gaukler. Col. *qui vanne; le joueur de gobelets.*
Ventilābrum. n. 2. ein Schwinge, Wurfſchaufel. Colum. *le van à vanner.*
Ventilabundus, a, um. der hin und her ſchwinget. Varro ap. Non. *qui vanne.*
Ventigĕnus, a, um. windmachend. Luer. *qui cauſe du vent.*
Euentilare. 1. ausſchwingen. Plin. *vanner.*
Euentilatio. f. 3. die Ausſchwingung. Aug.
VĒNVM. Adu. (vt Peſſum) zum Verkauf. *à vendre.*
*Vēneo, venum eo) ii. 4. ich werde verkauft. *je ſuis vendu.*
Venitus, a, um. verkauft Sedul. *vendu.*
Venālis, e. feil, das zu verkaufen iſt *venal, qui eſt à vendre.*
Venaliter. Adu. kaufweiſe Sen. *d'une maniere venale.*
Venalitas. f. 3. die Handelſchaft. Sidon. *le commerce.*
Venalicius, a, um. feil. *venal.*

Venalitiarius. m. 2. der mit Sclaven handelt. Quinct. *le marchand d'eſclaves.*
Vendo *et* Venundo. *vid. in* DO.
VĔNVS, Veneris 3. die Liebesgöttinn, fleiſchliche Liebe, Vermiſchung. *la Déeſſe de l'amour, laſciveté, le coït.*
Venĕrius *et* Venereus, a, um. zur fleiſchlichen Liebe gehörig. *qui concerne l'amour.*
Veneriuagus, a, um. geil, verhurt. Varr. ap. Non. *impudique.*
Venerare. 1. ſich ehlich begehen, begatten. Mart. Capell. *s'unir.*
*Vetuſtus, a, um. ſchön, beldſelig. *beau, joli.*
Venuſtulus, a, um. Dim.
Venuſte. Adu. überaus wohl. *agreablement.*
*Venuſtas, ātis. f. 3. die Schönheit, Weiberſchönheit, Annehmlichkeit. *la beauté, bonne grace.*
Conuenuſtare. 1. zieren. Sidon. *embellir.*
Deuenuſtare. 1. verſtellen, muſcheinbar machen. Gell. *defigurer.*
Inuenuſtus, a, um. haßlich, unlieblich, unglücklich. *laid, qui n'a point de grace, malheureux.*
Inuenuſte. Adu. haßlich. Gell. *deſagreablement.*
Peruenuſtus, a, um. ſehr ſchön. Sidon. *tres-beau.*
*VĔPRES, is. m. 3. die Dornhecke. *le buiſſon epineux.*
Veprētum. n. 2. *Idem.* Col.
Veprecula. f. 1. Dim. ein Dornſträuchlein. *la petite epine.*
*VER, vēris. n. 3. der Frühling. *le printems.*
Vercŭlum. n. 2. Dim. ein kleiner Frühling. Plaut. *le petit printems.*
Vernus, a, um. zum Frühling gehörig. *du printems.*
Vernum. n. 2. die Frühlingszeit. Cato. *la belle ſaiſon.*
Vernulus, a, um. Dim. frühzeitig, Frühlings- Rutil. *printanier.*
Vernalis, e. Adi. Frühlings- Manil. *du printems.*
Verno, are. 1. grünen, ausſchlagen, *pouſſer, reverdir.*
Vernatio. f. 3. die Verjüngung. Plin.
Vernatilis, e. Adi. friſch, jung. Caſſiod. *vigoureux, jeune.*
Vernicōmus, a, um. ausgeſchlagen, blühend. Mart. Cap. *qui fleurit, qui a pouſſé.*
Vernifer, a, um. was im Frühling geworden. Mart. Cap. *qui eſt venu pendant le printems.*
Vernirōſeus, a, um. wohlriechend nach Roſen. Tert. *qui ſent les roſes.*
Veruactum. n. 2. der Brachacker. Plin. *la friche.*
Vergiliae. f. 1. Pl. das Siebengeſtirn. *les pleiades.*
Praeuernare. 1. vorher blühen. Plin. *fleurir devant.*
VERBĒNA. f. 1. geheiligte Kräuter, Zweige, Eiſenkraut. *la verveine.*
Verbenatus, a, um. grün gekränzt. Sueton. *couronné de verveine.*
Verbenarius. m. 2. der mit Eiſenkraut umgeht. Plin.
(VERBER) Gen. is. Abl. e. n. 3. der Schlag, (Pl. Schläge) Streich, (Pl. e) *le coup de fouet.*
Verbĕreus, a, um. ſtreichwürdig, ſchlägefaul. Plaut. *qui merite ſouvent le fouet.*
Verbero. m. 3. der die Stöße vertragen kann. *un cû à fouet.*
Verbĕro. 1. ich ſchlage. *je fouette.*
Verberatus. m. 4. Plin. *et* Verberatio. f. 3. das Schlagen, Antreiben. *le battement, l'impulſion.*
Verberator. m. 3. einer, der peitſchet, ſchlägt, ein Peitſcher. Prudent. *le batteur, fouetteur.*
Verberabilis, e. Adi. ſchläge werth. Plaut. *qui merite le fouet.*
Aduerberare. 1. zuſchlagen. Stat. *battre, frapper.*
Conuerberare. 1. zerſchmeißen; abprügeln. Sen. *meurtrir des coups.*
Conuerberatio. f. 3. das Abprügeln. Aug. *l'action de meurtrir des coups.*
Deuerberare. 1. zerſchlagen, herumprügeln. Ter. *charger de coups.*
Diuerberare. 1. von einander ſchlagen. Virg. *frapper de côté et d'autre.*
Diſuerberatus, a, um. hin und her geſchlagen. Lactant. *battu de côté et d'autre.*
Euerberare. 1. herausklopfen, ſchlagen. Quinct. *battre, frapper.*
Obuerberare. 1. abprügeln. Apul. *battre tout autour.*
Reuerbero. 1. ich ſchlage zurück. Sen. *je repouſſe.*
Transuerberare. 1. durchſtechen. *percer d'outre en outre.*
†VERBVM. n. 2. das Wort, (Pl. Worte und Wörter) *le mot.*
Verbalis, e. Adi. wörtlich. Fulg. *verbal.*
Verbōſus, a, um. von vielen Worten, weitläuftig. *où il y a beaucoup de paroles.*
Verboſe. wortreich. Adu. *avec beaucoup de paroles.*
Verboſitas. f. 3. die Weitläuftigkeit in Worten. Prudent. *le long diſcours.*
Verbificatio. f. 3. die Wortmachung. Caecil. ap. Don. in Ter. *le diſcours.*
Verbigĕna. m. 1. ein Nennwort von Chriſto. Prud.
Verbigerare. 1. ſchwatzen, das Wort führen. Apul. *diſcourir.*
Verbileus, e. Adi. liederlich von Worten. Propert. *qui parle ſans conſidération.*
Verbiloquium. n. 2. der Wortwechſel. Fulgent. *le diſcours.*
Verbiuelitatio. f. 3. der Wortſtreit. Plaut. *la diſpute ſur les mots.*
Diuerbium. n. 2. der Chor in einer Comödie; das Sprüchwort. Liu. *le choeur d'une comedie, le proverbe.*
Praeuerbium. n. 2. das Vorwort. Varro. *la prépoſition.*
*Prouerbium. n. 2. das Sprichwort, (Pl. ĕrter) *le proverbe.*
Prouerbialis, e. Adi. ſprüchwörtlich. Gell. *proverbial.*
Prouerbialiter. Adu. ſprüchwortsweiſe. Amm. *proverbialement.*
VĔRĔDVS. m. 2. das Poſtpferd. Martial. *le cheval de poſte.*
Veredarius. m. 2. der Poſtreuter. Sidon. *le poſtillon.*
Parauerēdus. m. 2. das Vorſpannpferd beym Feldzuge. Caſſiod. *le cheval de chariot de bagage.*
*VĔREOR, itus ſum. Dep. 2. ich befürchte, ſcheue, (vt ne, c. Inf. a quo) *je crains, reſpecte.*
Verenter. Adu. ehrerbiethig. Sedul. *avec reſpect.*
Verenda. n. 2. die Schamglieder. Plin. *les parties naturelles.*
Verēcundus, a, um. ſchamhaftig, züchtig. *qui a de la pudeur, modeſte.*
Verecunde. Adu. *et* Verecunditer. Adu. ſchamhafter weiſe. Pompon. ap. Non. *avec pudeur, modeſtement.*
Inuerecundus, a, um. unverſchämt. *impudent.*
Inuerecunde. Adu. unverſchämter weiſe. Sen. *effrontement.*
†Verecundia. f. 1. die Schamhaftigkeit. *la pudeur.*
Inuerecundia. f. 1. die Unverſchämtheit. *l'impudence.*
Verecundari. 1. Dep. Scheu haben, ſich ſchämen. Plaut. *avoir de la pudeur, de la retenue.*
Verecundans. o. 3. ſich ſchämend, ſchamhaftig. *ayant de la pudeur.*
Aduereor. Dep. 2. ſich dabey fürchten. Acc. ap. Non. *craindre.*
Reuerecunditer. Adu. höflich, beſcheidentlich. Enn. ap. Priſc. *reſpectueuſement.*
Rĕuereor. Dep. 2. ich ſcheue, ehre, gebe Reſpect. (quid) *je révére.*
*Reuerentia. f. 1. die Ehrerbiethung. *la reverence.*
Reuerenter. Adu. ehrerbiethig. Plin. *reſpectueuſement.*
Irreuerens. o. 3. unbeſcheiden, grob, unhöflich. Tertull. *immodeſte, groſſier, incivil.*
Subuereor. Dep. 2. ich fürchte ein wenig. *j'apprehende un peu.*
Vĕretrum. n. 2. das männliche Glied. Suet. *le vit.*
Veretriculum. n. 2. Dim. ein klein männlich oder weiblich Gliedchen. Petron.
Veretillum. n. 2. *Idem.* Apul.
VERGO. fine Praet. et Sup. 3. ich neige mich zu etwas. *je fuis tourné vers.*
Deuergere. 3. abneigen. Apul. *pencher, incliner.*
Deuergentia. f. 1. der Abhang, die Neigung. Gell. *la pente, declinaiſon.*
Diuergium. n. 2. die Waſſerſcheidung. Frontin. *l'endroit d'une riviere.*
Euergere. 3. ausgießen. Liu. *jetter, pouſſer.*
Inuergere. 3. ein- oder über was gießen. Virg. *répandre deſſus, tourner vers.*
Superinuergens. o. 3. oben draufgießend. Ouid. *repandant deſſus.*
Reuergere. 3. gereichen. Claud. Mamert.
VERMIS, is. m. 3. der Wurm, (Pl. Würmer oder Würme) *le ver.*
Vermiculus. Dim. ein kleiner Wurm. Plin.
Vermiculus, a, um. ſcharlachen, purpurfarbig. Hieron. *d'écarlate.*
Vermĭculoſus, a, um. wurmicht, wurmſtichig. Pallad.
Vermiculari. 1. Dep. Würmer haben. Plin. *être plein de vers.*
Vermiculatus, a, um. eingelegt. *fait de marqueterie.*
Vermiculate. Adu. gewurmelt, eingelegt. Quinct. *à la maniere de marqueterie.*
Vermiculatio. f. 3. der Wurmſtich, Wurmſchade. Plin. *la vermoulure.*
Vermĭna. n. 2. Pl. das Grimmen im Leibe. Lucret. *la douleur des inteſtins.*
Verminare. 1. Würmer haben. Martial. *être mangé des vers.*
Verminatio. f. 3. die Würmernoth. Plin. *les tranchées rouges des cheveaux.*
Verminoſus, a, um. wurmicht, voll Würmer. Plin. *plein de vers.*
VERNA. c. 1. ein im Hauſe gebohrner Sklave. *un eſclave né dans la maiſon de ſon maître.*
Vernula. c. 1. Dim. ein Sklavenkind. Martial. *l'enfant d'eſclave.*
Vernilis, Tac. *et* Vernālis, e. Petron. knechtiſch, gemein. *ſervile, commun.*
Vernaliter. Adu. knechtiſch, ſklaviſch. Hor. *ſervilement, en eſclave.*
Vernĭliter. Adu. poſſenhaft, kurzweilig. Sen. *en bouffon.*
Vernilitas. f. 3. die leichtfertige Scherzhaftigkeit. *la bouffonnerie.*
Vernācŭlus, a, um. was im Hauſe vorgehet, wächſet, einheimiſch. *né dans la maiſon, domeſtique.* Subſt. m. 2. Ambroſ.
VERPVS. m. 2. der Mittelfinger, das männliche Glied; ein Beſchnittener. Catull. *le doigt du milieu, le vit, le circoncis.*
Verpa. f. 1. das männliche Glied. Catull. *le vit.*
VERRES, is. m. 3. der Eber, das Bockſchwein. Col. *le verrat.*
Verrīnus, a, um. vom Eber. Plin. *de verrat.*
VERRO, verri. 3. ich kehre, fege, treibe fort. *je balaie, rame, je pouſſe en avant.*
Verriculum. n. 2. ein Zuggarn, Fiſchernetz; der Wurfſpieß. *le vervain, verveu; la javeline.*
Verriculatus, a, um. wie ein Fiſchernetz, wie ein Wurfſpieß. Col.
Auerro. 3 wegkehren. Lic. Macer. ap. Priſc. *balaier.*
Circumuerſus, a, um. abgekehrt. Cato. *nettoié.*
Conuerro *et* Euerro. 3. auskehren. *balaier.*
Conuerſus, a, um. ausgekehrt. Cato. *balaié.*
Comerritor. m. 3. der Kehrmann, Kehrknecht. Apul. *qui balaie.*
Deuerro. 3. abkehren. Col. *balaier.*
Euerſus, a, um. ausgekehrt. *balaié.*
Euerriculum. n. 2. das Fiſchernetz. Varro. *le filet de pecheur.*
Peruerro. 3. vorherkehren. Ouid. *balaier auparavant.*
Reuerro. 3. zurückſtreichen. Plaut. *rebalaier.*
VERRŪCA. f. 1. die Warze, (Pl. en) Celſ. *la verruë.*
Verrucula. f. 1. Dim. ein kleiner Hügel, ein Wärzchen. Col.
Verrucōſus, a, um. der Warzen hat. *plein de verruës.*
Verrucaria. f. 1. die Sonnenblume. Plin. *le tourne-ſol.*
VERTO, verti, verſum. 3. ich wende, (wendete oder wandte, gewendet, oder gewandt) wende um. *je tourne, fais tourner.*
*Verſus. m. 4. die Furche, Reihe, Zeile, der Vers. *la raie, rangée, ligne, le vers.*
Verſiculus. Dim.
Verſio. f. 3. die Umkehrung, Ueberſetzung. Plin. *le tournoiement, la traduction.*
Verſilis, e. Adi. gelenkig. Mart. Cap. *qui ſe tourne aiſement.*
Verſoria. f. 1. das Leukſeil. Plaut. *le couet.*
Verſo, are. 1. oft wenden, verkehren. *je tourne ſouvent*
Verſatio. f. 3. die Umdrehung, Wendung. Plin. *le tournoyement.*
Verſabilis, e. Adi. leicht umzukehren. Sen. *ſujet au changement.*
Verſātilis, e. Adi. leicht herumzudrehen, gelenkig. Plin. *qui ſe tourne aiſement.*
Verſabundus, a, um. umlaufend, hin und hergehend. Lucret. *qui tourne, pirouette.*
Verſūra. f. 1. das Borgen. *l'emprunt.*
Verſūtus, a, um. liſtig, verſchlagen, gewandt. *fourbe, ruſé, adroit.*
Verſute. Adu. liſtiger weiſe. *finement.*
Verſutiloquus, a, um. liſtig im Reden. Enn. ap. Cic. *fourbe dans ſes paroles.*
Verſicŏlor, is. o 3. bunt, ſchecktcht. *qui eſt de diverſes couleurs.*
Verſicolorus, a, um. durch Kunſt gefärbt. Prud. *teint.*
Verſidicus, m. 2. der epiſche Poet. Victor. *le Poete epique.*
Verſificare. 1. Verſe machen. Quinct. *verſifier.*
Verſificatio. f. 3. das Verſemachen. *la verſification.*
Verſificator. m. 3. der Versmacher Quinct. *le verſificateur.*
Verſificus, a, um. versweiſe gemacht. Solin. *fait en forme de vers.*
Verſiformis, e. Adi. wandelbar, veränderlich. Tert. *changeant, variable.*

Verſipellis, ẽ. Adi. verſchnitzt, wetterwendiſch. Plin. *qui prent telle figure, qui veut, ruſé, variable.*
Vertagus. m. 2. der Windhund. Martial. *le chien de chaſſe.*
Vertẽbra. f. 1. das Rückgradsgelenke Plin. *la vertébre.*
Vertibulum. n. 2. Dim. das Gelenke, der Wirbel. Lactant. *la vertebre.*
Vertebratus, a, um. gelenkig. Plin. *fait en forme de vertebre.*
†Vertex, icis. m. 3. der Wirbel des Haupt, das Höchſte. *le ſommet de la tête, le cime.*
Vortex, icis. m. 3. ein Wind- oder Waſſerwirbel. *le tourbillon du vent, le tournant d'eau.*
Verticoſus, a, um. voll Wirbel. Sen. *plein de tournans d'eau.*
Vorticoſus, a, um. *Idem.* Liu.
Verticula. f. 1. *ſ.* Verticulum. n. 2. Vitruu. *et* Verticillus. m. 2. Dim. Plin. der Knöchel, das Gelenke. *la vertebre.*
Vertĩgo, ĩnis. f. 3. der Schwindel. *le vertige.*
Vertiginare. 1. ſich herumdrehen, ſchwindeln. Tert. *être dans un mouvement circulaire, être pris d'un vertige.*
Vertiginoſus, a, um. ſchwindelicht. Plin. *ſujet au vertige.*
Vertumnus. m. 2. eine gewiſſe Gottheit; ein Wankelmuthiger; die Sonnenblume. Colum. *le Dieu Vertumne; le volage; le tourne-ſol.*
Auerto, ti, ſum. 3. ich wende ab, entwende. *je détourne.*
Auerſim. Adu. abwärts, rückwärts. Claud. Mamert. *de côte, par derriere.*
Auerſio. f. 3. die Abwendung, Abneigung. Hirt. *l'averſion.*
Auerſor. m. 3. der Abwender. *qui detourne.*
Aduerto. 3. ich wende zu, merke drauf. *je tourne vers, je ſuis attentif.*
Aduerſum. n. 2. das Unglück. *l'adverſité.*
*Aduerſus, a, um. widrig, zuwider. *tourné vers.*
Aduerſe. Adu. entgegen, zuwider. Gell. *d'une maniere oppoſée.*
Aduerſio. f. 3. die Entgegenkehrung. *l'oppoſition.*
Aduerſitas. f. 3. der Widerſtand, die Widerwärtigkeit. *l'oppoſition, la contrarieté.*
Aduerſitor. m. 3. ein Bedienter, der ſeinem Herrn entgegen geht, und ihn heim begleitet. Plaut.
Aduerſarius, a, um. widerwärtig. Subſt. der Widerpart. *l'adverſaire.*
Aduerſaria. n. 2. Pl. das Protocoll. *le repertoire.*
Anteuerto. 1. ich komme zuvor. (cui) Ter. *je préviens.*
Anteuerſio. f. 3. die Zuvorkommung. Amm. *l'anticipation.*
Biuertex. o. 3. zweyſpitzig. Sidon. *qui a deux ſommets.*
Circumuertere. 3. umdrehen, umwenden. Ouid. *tourner, agiter en rond.*
Circumuerſio. f. 3. die Herumdrehung. Quint. *le mouvement en rond.*
Circumuerſare. 1. herumtreiben. Lucr. *faire tourner.*
Conuerto. 3. ich lenke, wende, kehre um. (in, ad quid) *je tourne.*
Conuerſio, ōnis. f. 3. die Umkehrung, Veränderung. *la révolution.*
Conuerſibilis *ſ.* Conuertibilis, e. Adi. Apul. veränderlich, wandelbar. *changeant, variable.*
Conuertibilitas. f. 3. die Unbeſtändigkeit. Oroſ. *l'inconſtance.*
Conuerſare. 1. Frequ. hin und her wenden. *tourner de coté et d'autre.*
Inconuerſus, a, um. unverwandt, unbekehrt. Apul. *fixe, qui n'eſt pas converti.*
Inconuertibilis, e. Adi. unveränderlich, unwandelbar. Tert. *immuable.*
Deuerto *vel* Diuerto *et* Deuertor *vel* Diuertor. 3. Liu. ich lenke ab, kehre um. (quo, in, ad quid) *je me detourne.*
Deuerſitare. 1. Frequ. Gell. ſich abwenden. *je détourner.*
Diuerticulum. n. 2. ein Abweg, die Herberge, das Schlupfloch, die Ausſchweifung. *la detour, l'hôtellerie, le repaire, la digreſſion.*
Diuortium. n. 2. eine Scheidung, Trennung. *le divorce.*
Diuortiare. 1. einkehren. Hygin. *aller loger.*
Diuerſus, a, um. unterſchiedlich, anders. *varié, divers.*
Diuerſe. Adu. unterſchiedlich. Ter. *diverſement.*
Diuerſicolor. o. 3. buntfärbig. Mart. Cap. *de couleurs melées.*
Diuerſitas, ātis. f. 3. der Unterſcheid, die Ungleichheit. Plin. *la diverſité, différence.*
Euerto. 3. ich kehre um, zerſtöre. *je renverſe, ruine.*
Euerſio, ōnis. f. 3. die Zerſtörung. *le renverſement.*
Euerſor, ōris. m. 3. der Zerſtörer, Verwüſter. *le déſtructeur.*
Inuerto. 3. ich verkehre, wende um. *je tourne à retours.*
Inuerſio. f. 3. die Umkehrung. *l'inverſion.*
Inuerſum. Adu. umgekehrter weiſe. Solin.
Inuerſura. f. 1. die Wendung Vitruu. *le detour.*
Interuerto. 3. ich entwende, unterſchlage. *j'enleve par adreſſe.*
Interuerſio. f. 3. die Unterſchlagung, Verpaſſung. Tert. *l'action de divertir, d'enlever par adreſſe.*
Interuerſura. f. 1. der Winkel oder der Abſchnitt des Ackers. Hygin. *l'angle d'un champ.*
Interuerſor. m. 3. der Practikenmacher. Cod. *qui detourne quelque choſe des deniers publics.*
Obuerto. 3. ich wende, kehre entgegen. *je tourne vers ou du côté.*
Obuerſe. Adu. entgegen, gegen über. Col. *à l'oppoſite, vis à vis.*
Peruerto. 3. ich verkehre, ſtoße um. *je renverſe, fais tomber.*
Peruerſus, a, um. verkehrt, unartig. *pervers, mauvais.*
Peruerſe. Adu. verkehrter weiſe. *perverſement.*
Peruerſio. f. 3. die Verkehrung. Tert. *le renverſement.*
Peruerſitas, atis. f. 3. der verkehrte Sinn, böſe Weiſe. *la perverſité.*
Peruerſibilis, e. Adi. veränderlich. Prud. *variable.*
Imperuerſus, a, um. unverkehrt. Manil. *qui n'eſt pas renverſé.*
Praeuerto. 3. ich komme zuvor. (quem, cui) *je préviens.*
Praeteruento. 3. ich komme vor. Plin. *je devance.*
Prouerſus, a, um. vorwärts, gerade hin. Plaut. *qui va en devant.*
Rẽuertor, ti, reuerſus ſum. Dep. 3. Pract. ich kehre um, komme wieder. *je reviens, retourne.*
Reuerſio. f. 3. die Wiederkunft, Rückreiſe. *le retour.*
Reuerticulum. n. 2 der Abweg. Apul. *le detour.*
Retrouerſus, a, um. rückwärts, umgekehrt. Ouid. *retourné en arriere.*
Retrouerſim. Adu. rückwärts. Claud. Mamert. *à reculons.*
Subuertere. 3. umkehren, umwenden. Salluſt. *renverſer.*
Subuerſio. f. 3. die Umkehrung. Arnob. *la ſubverſion.*
Subuerſor. m. 3. der Zerſtörer. Tac. *le déſtructeur.*
Transuerto. 3. ich verkehre. Apul. *je renverſe.*
Transuerſus, a, um. überzwerch. *en travers.*
Transuerſe. Adu. Cels. *et*
Transuerſim. Adu. ſeitswärts. Plin. *de travers.*
Transuerſarius, a, um. querübergelegt. Caeſ. *traverſant, poſé de travers.*
Vniuerſus, *vid. in* VNVS.
Verſor. Dep. 1. ich bin, wohne, halte mich auf. *je ſuis, demeure, frequente.*
Verſatio. f. 3. die Umdrehung, Wendung. Plin. *le tournoyement.*
Auerſari. Dep. 1. verabſcheuen, nicht anſehen wollen. *avoir de l'horreur, tourner le dos.*
Auerſatio. f. 3. der Haß, Verdruß. Quinct. *l'averſion, dedain.*
Auerſatrix. f. 3. die abwendet, abneiget. Tert. *qui a de l'averſion, tourne le dos.*
Auerſabilis, e. Adi. abſcheulich. Lucr. *abominable.*
Inauerſibilis. e. Adi. unvertreiblich. Apul. *qu'on ne peut detourner.*
Aduerſor. Dep. 1. ich bin zuwider, widerſtrebe. *je ſuis contraire, reſiſte.*
Aduerſare. 1. aufmerken. Plaut. *obſerver.*
Aduerſatio. f. 3. die Anfeindung, der Widerſtand. Tert. *l'inimitié, l'oppoſition.*
Aduerſator. m. 3. der Widerſacher, Feind. Apul. *l'ennemi, l'adverſaire.*
Aduerſatrix. f. 3. die Widerſacherinn, Feindinn. Ter. *l'adverſaire, l'ennemie.*
Conuerſor. Dep. 1. ich gehe mit einem um. (cum inter) Columel. *je converſe.*
*Conuerſatio, nis. f. 3. die Freundſchaft, Geſellſchaft. Quinct. Sen. *la converſation.*
Controuerſus. cum Deriu. *vid. in* CONTRA.
Deuerſari. 1. Dep. ſich aufhalten, wohnen. *loger, demeurer.*
Diuerſor. Dep. 1. ich kehre ein. *je fais mon ſejour.*
Diuerſitor. m. 3. Petron. *et*
Diuerſor. m. 3. der Gaſt. *l'hôte.*
Diuerſorius, a, um. einzukehren dienlich. Sueton. *qui ſert à être logé.*
Diuerſōrium. n. 2. die Herberge, der Gaſthof. *l'auberge.*
Diuerſoriolum. n. 2. Dim. ein kleines Wirthshaus.
Inuerſare. 1. oft wenden. Fulgent. *retourner ſouvent.*
Inuerſari. 1. Dep. in Sachen zu thun haben. Lucil. ap. Lactant. *avoir des affaires.*
Obuerſor. Dep. 1. ich ſchwebe vor den Augen. *je me preſente devant les yeux.*
Obuerſatio. f. 3. das Umhergehen, Voraugenſchweben.
Verſus, Aduerſus *et* Aduerſum. Praep. et Adu. gegen, wider. *vers, du côté.*
Exaduerſus *et* Exaduerſum. gegen über. *vis à vis.*
Inaduerſum. gerade hinan. Caeſ. *au travers.*
Introuerſus. Adu. hineinwärts. Petron. *en dedans.*
Quoquouerſus *et* Quoquouerſum. Adu. Cato. allenthalben hin. *de tous côtés.*
Retrouerſus *et* Retrouerſum. Adu. Petron. rückwärts. *en arriere.*
Transuerſus *et* Transuerſum. Adu. Cato ap. Gell. überzwerch. *de travers.*
Sorſum. aufwärts. Catull. *deſſus.*
Deorſum. Adu. abwärts. Col. *deſſous.*
Deorſus. abwärts. Apul. *deſſous.*
Seorſum. abſonderlich, beſonders. *ſeparement.*
Rurſus *et* Rurſum. wiederum *encore une fois.*
Quorſum, *et* Quorſus. wohin? *vers quel lieu.*
Quoquorſum. Adu. Solin. *Idem.*
Aliorſum *et* Aliorſus. anders wohin. Ter. *vers un autre endroit.*
Aliouorſus *et* Aliouorſum. Plaut. anders wohin. *vers un autre endroit.*
Retrorſum *et* Retrorſus. Adu. Sen. rückwärts. *en arriere.*

†VĔRV. 4. der Bratſpies. *la broche.*
Verūtum. n. 2. der Wurfſpies. *le dard.*
Veruina. f. 1. Fulgent. *et*
Vero. m. 3. der Stoßdegen. Aur. Vict. *l'eſtocade.*
Verutus, a, um. der damit gewaffnet. *en arme.*
Veruculum. n. 2. das Spießlein. Plin. *la petite broche.*

VERVEX, ēcis. m. 3. der Hammel, Schöps, (Pl. Hämmel, Schöpſe) *le mouton.*
Verucīnus, a, um. von Hammel, Schöpſen- Lamprid. *de mouton.*
Veruēceus, a, um. Arnob. *Idem.*

*VĔRVS, a, um. wahr, gewiß, wahrhaftig. *vrai, veritable.*
Vere. Adu. wahrhaftig. *vraiment.*
Vero *et* Verum. Coni. aber. Ter. *mais.*
Veruntamen. Adu. jedoch. *cependant.*
Vericola. c. 1. wahrheitliebend. Tert. *qui aime la verité.*
Veridicus, a, um. der Wahrheit ſaget. *qui dit la verité.*
Veridice. Adu. wahrhaftig. Amm. *en diſant la verité.*
Veriloquium. n. 2. eine wahre Rede; die Ableitung eines Worts. *l'etimologie.*
Veriuerbium. n. 2. *Idem.* Plaut.
Verisimilis, e. *vel* Verōsimilis. wahrſcheinlich. *vraiſemblable.*
Veritas, atis. f. 3. die Wahrheit. *la verite.*
Verax, ācis. o. 3. wahrhaftig. *veritable.*
Veraciter. Adu. wahrhaftig Fulg. *veritablement.*
Veraculus. m. 2. Dim. Suet.
Verimonia. f. 1. die Wahrheit. Plaut. *la verité.*
Verare. 1. wahrſagen Enn. ap. Gell. *pronoſtiquer.*
Veratrix. f. 3. die Wahrſagerinn. Apul. *la devineresſe.*
Verosus, a, um. wahrhaftig. Mart. Cap. *vrai.*

*VESCOR. Dep. 3. ſine Praet. (*vel* VIXI) ich eſſe. *je mange.*
Veſco. 3. Tertull. *Idem.*
Veſcus, a, um. gut zu eſſen Virg. *bon à manger.*
Veſculus, a, um. Dim. geſchlang, hager. Sidon. *maigre.*
Deueſci. 3. abäßen, abeſſen. Dep. Stat. *brouter.*

VĒSĪCA. f. 1. die Blaſe (im Leibe) *la veſſie.*
Veſicula. Dim. eine kleine Blaſe.
Veſicarius, a, um. zur Blaſe gehörig. Marc. Emp. *qui concerne la veſſie.*
Veſicare. 1. Blaſen ziehen. Oct. Hor. *faire elever des veſſies.*

*VESPA. f. 1. eine Weſpe. *un guêpe.*
Veſpillo, ōnis. m. 3. ein Todtengräber. Sueton. *un porteur de corps morts fur le ſoir.*

†VESPER. m. 3. VESPĔRVS. m. 2. *et* VESPERA. f. 1. der Abend. *le ſoir.*
Veſpertinus, a, um. was des Abends geſchieht. *de ſoir.*

Vesperalis, e. Adi. Abend= Solin. *de soir.*
Vesperare. 1. Abend werden. Gell. *se faire tard.*
*Vesperascit, Ter. *et* Advesperascit. 3. es wird Abend. *il se fait tard.*
Vesperugo. f. 3. der Abendstern. Vitruv. *l'étoile du soir.*
Vespertilio, onis. m. 3. die Fledermaus. Varro. *la chauve-souris.*
Invesperascit. 3. es wird Abend. Liu. *il se fait tard.*
Peruesperi. Adu. sehr spät. *fort tard.*
Subvesperus. m. 2. der Westwind. Vitruv. *l'ouest.*

VESTIBVLVM. n. 2. der Auftritt, Eingang des Hauses. *le vestibule.*

VESTĪGO. 1. ich spüre, suche nach, forsche. *je recherche avec soin.*
Vestigatio. f. 3. die Nachforschung. *la recherche.*
Vestigator. m. 3. der Jäger, Nachspührer. Varro. *le veneur, braconnier.*
Vestigium. n. 2. die Fußstapfe. *le vestige.*
Evestigatus, a, um. erforscht, aufgesucht. Sen. *decouvert, queté.*
*Investigo *et* Pervestigo. 1. ich spüre, suche nach, forsche. *je recherche avec soin.*
Investigator. m. 3. der Nachforscher. *qui cherche.*
Investigatrix. m. 3. die Nachforscherinn. Mart. Capell. *celle, qui recherche.*
Investigatio *et* Pervestigatio. f. 3. die Nachsuchung, Erforschung. *la recherche exacte.*
Investigabilis, e. Adi. unerforschlich. Lactant. *qu'on ne peut decouvrir.*
Ininvestigabilis, e. Adi. unausforschlich. Tert. *impenetrable.*
Pervestigator. m. 3. ein Untersucher. Hieron. *l'examinateur.*

†VESTIS, is. f. 3. das Kleid, (Pl. er) *l'habit.*
Vesticula. f. 1. Dim. ein kleines Kleid. Dig.
Vestiarius, a, um. Kleider= Cato. *des habits.*
Vestiarium. n. 2. Kleidergeld, Kleidung, Kleiderschrank. Col. *l'argent pour les habits, l'habillement, la garderobe.*
Vestio *et* Convestio. 4. ich kleide, bedecke. *je vêtis, habille.*
Vestitus. m. 4. *et* Vestimentum. n. 2. die Kleidung, Kleider. *l'habillement, vêtement.*
Vestitor. m. 3. der Schneider. Lamprid. *le tailleur.*
Vesticeps. m. 3. mannbar, bärtticht. Gell. *à qui le poil commence à venir.*
Vesticontubernium. n. 2. das Beyliegen liederlicher Leute unter einem Kleide. Petron.
Vestifex. m. 3. Gruter. Vestifica. f. 1. *et* Vestificus. m. 2. Inscript. der Schneider, die Schneiderinn. *le tailleur.*
Vestificina. f. 1. die Schneiderey. Tertull. *le metier de tailleur.*
Vestifluus, a, um. der lange und weite Kleider trägt. Petron. *qui porte une robe longue.*
Vestiplica. f. 1. Quinctil. *et* Vestiplicus. m. 2. Inscript. die, oder der die Kleider faltet.
Vestispicus. m. 2. *et* Vestispica. f. 1. der Kleideraufseher, die Kleideraufseherinn.
Circumvestio. 4. ich umkleide. *je revetis.*
Devestire. 4. entkleiden. Apul. *deshabiller.*
Investio. 4. ich kleide ein. Plin. *je revetis.*
Investis, e. Adi. unbekleidet. Apul. *qui n'est point habillé.*
Revestire. 4. wiederbekleiden. Tertull. *revetir.*
Supervestire. 4. überkleiden. Plin. *revetir, ou couvrir par dessus.*

VĔTĔRĪNVS, a, um. lastbar. Plin. *de charge.* Subst. ein lastbar Thier. Plin. *une bête de charge.*
Veterinārius, a, um. dazu gehörig. *qui y concerne.* *et* Subst. der Roßarzt. Col. *le medecin de chevaux.*

VĔTO, ui, itum. 3. ich verbiethe, (du verbeutst, er verbeut, verbeut oder verbiete du, verboth, verbothen) (quid, cum Inf.) *je defends.*
Vetitum. n. 2. was verbothen ist. *qu'on a defendu.*
Devĕtare. 1. Quinctil. abwehren *ne pas permettre.*
Invetitus, a, um. unverbothen, unverwehrt. Sil. *qui n'est point defendu.*
Praevetitus, a, um. vorherverbothen. Sil. *defendu auparavant.*

†VĔTVS, ĕris. o. 3. alt. *vieux.*
Pervĕtus, ĕris. o. 3. sehr alt. *fort vieux.*
Veter, is. Antiqu. alt. Gell. *vieux.*
Vetŭlus, a, um. alt. *vieillot.* Contemtim. Subst. Iuvenal.
Vetusculus, a, um. Dim. etwas alt. Sidon. *vieillot.*
*Vetustus, a, um. alt, von vielen Jahren her. *vieux, ancien.*
Vetustas, ātis. f. 3. das Alter. *la vieillesse.*
Vetuste. Adu. alt. Plin. *à l'ancienne mode.*
Vetustescere. 3. alt werden. Col. *vieillir.*
Veterare. 1. veralten. Celf. *devenir vieux.*
Veterānus, a, um. alt in seinem Stande. *vieux dans son ordre.*
Vĕtĕrasco, Col. *et* Inveterasco, avi. 3. ich werde alt. *je vieillis.*
Veteratus, a, um. veraltet. Scribon. *vieilli.*
Inveteratus, a, um. veraltet, verhärtet. *invétéré.*
Inveteratio. f. 3. die Veraltung. *la longue durée.*
Veterator, oris. m. 3. ein alter Schalk, durchtriebener Gast. *un maître fourbe.*
Veteratrix. f. 3. ein schalkhaft Weib. Apul. *la vieille rusée.*
Veteratōrius, a, um. schalkhaftig. *plein de ruses.*
Veteratorie. Adu. listiger, betrüglicher weise. *en vieux routier.*
Veternositas. f. 3. die Schlafsucht. Fulgent. *la lethargie, paresse.*
Veteramentarius. m. 2. der Schuhflicker. Suet. *le savetier.*
Veteretum. n. 2. gebraacht Feld. Col. *terre defrichée.*
Conveteranus. m. 2. ein alter Camerad im Kriege. Cod. *l'ancien camerade.*
Inveterare. 1. alt machen. Plin. *préparer une chose, pour la garder long temps.*
Pervetustus, a, um. sehr alt. *fort vieux.*
Vĕternus, m. 2. die Schlafsucht. *la lethargie.*
Veternosus, a, um. schlafsüchtig. Ter. *lethargique.*

†VIA. f. 1. der Weg. (Pl. e) *le chemin.*
Vialis, e. Adi. was zum Wege gehöret. Plaut. *qui concerne les chemins.*
Viarius, a, um. was von den Wegen handelt. Cael. ap. Cic.
Viare. 1. reisen. Plaut. *voiager.*
† Viātor. m. 3. ein Wandersmann. *un voiageur.* it. ein Rathsdiener *un sergeant.*
Viatrix. f. 3. die Wanderinn. Mart. Capell. *la voiageuse.*
Viatorius, a, um. was zur Reise gehöret. Plin. *de voiage.*
Viocūrus. m. 2. der Aufseher über die Wege. Varro. *l'intendant des ponts et chaussées.*
Viaticus, a, um. zum Reisen gehörig. Plaut. *qui concerne les voiages.*
Viāticum. n. 2. die Zehrung, der Reisepfennig, Verrath. *la provision pour faire son voiage.*
Viaticulum. n. 2. Dim. ein kleiner Zehrpfennig. Apul.
Viaticatus, a, um. mit einem Zehrpfennige versehen. Plaut. *qui a un viatique.*
Avius, Virg. *et* Invius, a, um. Liu. ohne Weg, ungebahnt. *sans chemin, impraticable.*
Bivius, a, um. das zwo Straßen hat. Virg. *ou il y a deux chemins.*
Ambivium. n. 2. der Scheideweg. Varr ap. Non. *le chemin fourchu.*
Devius, a, um. abweg am, außer dem Wege. *eloigné du chemin.*
Deviare. 1. abweiche Macrob. *devoier.*
Inviare. 1. auf den Weg kommen. Solin.
*Obvius, a, um. entgegen kommend. *qu'on rencontre en chemin.*
Obviam. Adu. entgegen. *au devant.*
Obviamitio. f. 3. das Entgegengehen. *l'action d'aller au devant de.*
Obviare. 1. begegnen. Macrob. *rencontrer.*
Pervius, a, um. offen, wohlgebahnt. *ouvert, frayé.*
Pervium. Adu. offen, wo man durchgehen kann. Plaut.
Impervius, a, um. ungangbar, ungebahnt. Ouid. *qu'on ne peut passer.*
Praevius, a, um. vorhergehend. *qui va devant.*
Praevio. 1. ich gehe vorher. Ambrof. *je vais devant.*
Quadrivium. n. 2. der Kreuzweg. Catull. *le carrefour.*
Traviare. 1. hindurchgehen Luer. *passer.*
Trivium. n. 2. die Wegscheide. *place où aboutissent trois chemins.*
Trivialis, e. Adi. gemein, das allenthalben zu finden ist. Suet. *trivial.*
Trivialiter. Adu. gemein. *trivialement.*
Triviatim. Adu. auf gemeinen Straßen. Mart. Capell. *trivialement.*

VĪBEX, ĭcis. f. 3. der Striemen. Plin. *la marque de coups de fouet.*
VIBIA. f. 1. das Querholz. Vitruv. *le travers.*
VIBRO. 1. ich schwinge, bewege. *je secoüe, branle.*
Vibratus. m. 4. die Schwingung. Mart. Capell. *le branlement.*
Vibrabilis, e. Adi. leicht zu schwingen. Mart. Capell. *aisé à branler.*
Vibrabundus, a, um. schimmernd. Mart. Capell. *brillant.*
Vibramen. n. 3. die Bewegung. Apul. *l'agitation.*
Convibrare. 1. bewegen, erschüttern. Apul. *agiter, ebranler.*
Evibrare. 1. herausschwingen. Gell. *émouvoir.*
Intervibrare. 1. hineinschimmern. Mart. Capell. *eclater dedans.*
Revibrare. 1. zurückschimmern, einen Wiederschein geben. *je reverberer.*
Revibratus. m. 4. Capell. *et* Revibratio. f. 3. Hygin. der Wiederschein. *la reverberation.*

VIBVRNVM. n. 2. Waldreben. Virg. *le viorne.*
VICIA. f. 1. Wicken, wilde Erbsen. *la vesce.*
Viciarius, a, um. Wicken= Col. *de vesce, pour la vesce.*

VICEM, vice. f. 3. Vices. Pl. die Abwechselung, an Statt. *la vicissitude, mutation.*
Vicarius, a, um. der an eines andern Statt ist. *qui tient la place d'un autre.*
Vicarianus, a, um. statthalterisch. Sidon.
* Vicissitudo, inis. f. 3. die Abwechselung, Veränderung. *la vicissitude.*
Vicissitas. f. 3. Acc. ap. Non. *Idem.*
Vicissim *et* Invicem. Adu. hinwiederum, wechselsweise. Liu. *de même, reciproquement.*
Vicissatim. Adu. wiederum, dagegen Plaut. *tour à tour.*
Exvicario. Adu. der Verweser gewesen. Ammian.

VICTIMA. f. 1. das Schlachtopfer. *la victime.*
Victimare. 1. opfern. Apul. *egorger pour sacrifier.*
Victimarius. m. 2. der Opferknecht. Liu. *celui qui égorgeoit les victimes.*

VĪCVS. m. 2. die Gasse, das Dorf, der Flecken. *la rue, le village.*
Viculus. m. 2. Dim. Liu.
Vicanus, a, um. auf den Dörfern herumregierend. Enn. ap. Cic.
Vicātim. Adu. von Gasse zu Gasse. *de rue en rue.*
Vicinalis, e. Adi. nachbarlich. Liu. *de voisin.*
Vicīnus, a, um. nahe. *proche.* Subst. der Nachbar. *le voisin.*
Vicine. Adu. Auguſtin. *et*
Vicinitus. Adu. in der Nähe. Cod. *à portée.*
Vicinia. f. 1. *et* Vicinitas, atis. f. 3. die Nähe, Nachbarschaft. *le voisinage.*
Vicinari. Dep. 1. nahe seyn. Sidon. *être proche.*

*VĪDEO, vīdi, ſum. 2. ich sehe, (du siehst, er sieht, siehe du, ich sahe, gesehen) erkenne *je vois, conçois.*
Videor. Paſſ. 2. ich scheine. *je semble.*
Videtur. es scheinet, es dunket. *il semble, paroît.*
* Visus. m. 4. das Gesicht. *la vue.*
Visum. n. 2. *et* Visio. f. 3. das Sehen. *la vision.*
Visibilis, e. Adi sichtbar. Plin. *visible.*
Visibilitas. f. 3. die Sichtbarkeit. Fulgent. *la visibilité.*
Visualitas. f. 3. das Vermögen zu sehen. Tert. *le sens de la vue, la faculté visive.*
Visor. m. 3. der Aufseher. Tac. *l'inspecteur.*
Viso, si, ſum. 3. ich sehe, besehe, besuche. (quem, ad quem) *je vois, vai voir, visite.*
Visito. 1. ich besuche, spreche zu. *je visite, rends visite.*
Visitatio. f. 3. die Besuchung. Vitruv. *la visitation.*
Visitator. m. 3. *et* Visitor. m. 3. Apul. der Zuschauer. *le spectateur.*
Videlicet. Adu. nämlich. *c'est à dire.*
Visificus, a, um. sichtlich. Oct. Horat. *visif.*
Antevidens. o. 3. vorher sehend. Val. Flacc. *prévoyant.*
Circumvisere. 3. besichtigen. Plaut. *regarder de tous cotés.*
Convisere. 3. besehen, besuchen *visiter, faire visite.*
† Evidens, tis. o. 3. klar, ohne Zweifel. *evident, clair.*
Evidenter. Adu. offenbarlich Liu. *evidemment.*
Evidentia. f. 1. die Deutlichkeit. Quinctil. *l'evidence.*
* Invideo, di, ſum. 2. ich misgonne. (cui quid) *j'envie.*
Invidenter. Adu. abgunstiger weise. *en envieux.*
* Invidia. f. 1. der Neid, die Misgunst. *l'envie.*
Invidiola. f. 1. Dim. Cic. ap. Perott
Invidus, a, um. neidisch, abgunstig. *envieux, jaloux.*
Invidiosus, a, um. darum man beneidet wird. *odieux.*
Invisus, a, um. verhaßt, ungesehen *odieux, inconnu.*
Invidiose. Adu. in Haß aus Neid. Auct. ad Herenn. *avec envie.*
Invise. Adu. ganz unbekannter Weise. Fulgent. *d'une maniere tout à fait inconnue.*

Inuiſibilis, e. Adi. unſichtbar. Cels. *invisible.*
Inuiſibiliter. Adu. unſichtbarlich. Auguſt. *invisiblement.*
Inuiſibilitas. f. 3. die Unſichtbarkeit. Tertull. *l'invisibilité.*
Inuiſor. m. 3. der Neider, Misgönner. Apul. *l'envieux.*
Inuiſitatus, a, um. unbeſucht. Liu. *qu'on n'a point visité.*
Inuiſo *et* Interuiſo, ſi, ſum. 3. ich beſuche. (quid) *je vai voir.*
Perinuiſus, a, um. ſehr verhaßt. *fort odieux.*
Subinuidere. 2. ein wenig misgönnen. *envier un peu.*
Peruideo, di, ſum. 2. ich durchſuche, erkenne. *je vois distinctement.*
Peruiſere. 3. beſchauen. Manil. *considerer attentivement.*
Praeuideo, di, ſum. 2. ich ſehe vorher, überſehe, ſehe vorbey. *je vois auparavant, prévois.*
Prouideo. 2. *Idem, et* ich verſorge, mache Anſtalt. *je pourvois, prévois.*
Prouidenter. Adu. mit Vorſicht. Plin. *avec prévoiance.*
Prouidentia. f. 1. *et* Prouiſio. f. 3. die Vorſehung, Verſehung. *la prévoiance.*
Prōuidus, a, um. vorſichtig. *prévoiant.*
Prouide. Adu. mit Vorſicht. Plin. *avec prévoiance.*
Prouiſo. 3. ich ſehe zu. Ter. *je vais voir.*
Prouiſus. m. 4. die Vorſicht. Tac. *la prévoiance.*
Prouiſor. m. 3. der Verpfleger, Verſorger. Hor. *le pourvoieur.*
Improuidus, a, um. unvorſichtig. *imprudent.*
Improuide. Adu. unvorſichtig. Liu. *sans prévoiance.*
Improuidentia. f. 1. die Unvorſichtigkeit. Tert. *la manque de prévoiance.*
Improuiſus, a, um. unverſehens. *imprévu.*
Improuiſo. Adu. *et*
Improuiſe. Adu. unverſehens. Tert. *à l'impourvu.*
Reuidere. 2. wiederſehen. Plaut. *revoir.*
Reuiſere. 3. *Idem.*
Reuiſio. f. 3. das Wiederſehen. Claud. Mamert. *l'action de revoir, la reviſion.*
Reuiſitare. 1. Frequ. wieder beſuchen. Plin. *viſiter de nouveau.*

VĪDVVS, a, um. einſam, beraubt. *ſolitaire, viude.*
† Viduus. m. 2. Subſt. der Witwer. *le veuf.*
Vidua. f. 1. die Witwe. *la veuve.*
Vidualis, e. Adi. Witwen- Proſp. Aquitan. *de veuf.*
Viduitas, ātis. f. 3. die Einſamkeit, der Witwenſtand, Mangel. *la ſolitude, le veuvage, la perte.*
Viduertas. f. 3. der Witwenſtand Cato. *le veuvage.*
Viduo. 1. ich beraube, mache einſam. Virg. *je prive, dénue.*
Viduatus. m. 4. der Witwenſtand. Tertull. *le veuvage.*

VIDŬLVS. m. 2. das Fellciſen. Plaut. *la bougette.*

VIEO, cui, ētum. 2. ich binde, ziehe zuſammen. *je lié.*
Viētor, is. m. 3. der Böttcher, Faßbinder. Vlp. *le tonnelier.*
Vietus, a, um. welk, verſchrumpft. *languiſſant, ſans vigueur.*
Semiuietus, a, um. halb welk. Colum. *demi ſec.*
Vimen, ĭnis. n. 3. *et* Vimentum. n. 2. die Bandweide, das Korbreis. Virg. Tac. *tout bois qui ſe plie et dont on peut faire des liens.*
Viminētum. n. 2. der Weidenbuſch. Varr. *l'ozeraie.*
Vimineus, a, um. von Weiden geflochten. Caeſ. *fait d'ozier.*
Viminalis, e. Adi. zum Flechten dienlich. Col. *propre à lier.*

*VĪGEO, ui. ſine Sup. 2. ich bin friſch, lebhaft. *je ſuis en vigueur.*
* Vigor, ōris. m. 3. die Lebenskraft, Hurtigkeit. Liu. *la vigueur.*
Vigorans. o. 3. ſtärkend, erquickend. Tert. *fortifiant, qui donne vigueur.*
Vigoratus, a, um. ſtark, lebhaft. Apul. *vigoureux.*
Vigeſco, vigui. 3. ich werde munter, lebhaft. Catull. *je prends vigueur.*
Deuigeſcere. 3. matt werden. Tert. *languir.*
Euigeſcere. 3. abnehmen *decliner.*
Euigoratus, a, um. entkräftet, kraftlos. Tertull. *affoibli.*
Peruigere. 2. *et* Peruigeſcere. 3. ſehr ſtark ſeyn. Tac. *être bien fort.*
Renigere. 2. wieder aufkommen. *reprendre vigueur.*
Renigeſcere. 3. wieder grunen. Iuuenc. *reverdir.*

† VĪGIL, is. o. 3. wachſam. Virg. *vigilant.* Subſt. der Wächter. *le garde.*
Vigilarium. n. 2. das Wachthaus. Sen. *le corps de garde.*
Vigilo. 1. ich wache. *je veille.*
Vigilans, tis. o. 3. wachſam. *vigilant.*
Vigilantia. f. 1. die Wachſamkeit. *la vigilance.*
Vigilanter. Adu. wachſamlich. *avec vigilance.*
Vigilandus, a, um. Quinctil. *et* Vigilabilis, e. Adi. Varr. zum Wachen beſtimmt. *deſtiné à veiller.*
Vigilatus, a, um. mit Wachen zugebracht. Ouid. *paſſé en veillant.*
Vigilate. Adu. wachſamlich. Gell. *avec vigilance.*
Vigilax. o. 3. wacker, munter. Col. *qui veille preſque toujours.*
Vigilia. f. 1. das Wachen, die Wache. *l'inſomnie, la garde.*
Vigilium. n. 2. die Wache Varr. ap. Non. *le guet, la ſentinelle.*
Conuigilare. 1. mitwachen. Auguſt. *veiller avec.*
Euigilo. 1. ich erwache. *je m'éveille.*
Aduigilare *et* Inuigilare. 1. Virg. bey- über etwas wachen. *veiller ſur.*
Interuigilans. o. 3. darzwiſchen wachend. Lamprid. *etant à demi eveillé.*
Obuigilare. 1. wachen. Plaut. *veiller.*
Peruigil, is. o. 3. die ganze Nacht wach und munter. Plin. *qui veille toujours.*
Peruigilare. 1. die ganze Nacht durch wachen. *veiller continuellement.*
Peruigilium. n. 2. Plin. *et* Peruigilatio, onis. f. 3. ein ſtetes Wachen. *une veille continuelle.* *it.* ein nächtlicher Gottesdienſt. *le culte divin à nuit.*

† VĪGINTI. Indecl. zwanzig. *vingt.*
Vicies. Adu. zwanzigmal *vingt fois.*
Vigeſies, Apul. *et* Vigies. Adu. Mart. Capell. *Idem.*
Viceni, ae, a. Plin. *et* Vigeni, ae, a. Col. je zwanzig. *vingt à vingt.*
Vicenalis *f.* Vigeſimalis, e. Adi. zwanzigſt. Apul. *vingtième.*
Vicenarius, a, um. zwanzigjährig. Plaut. *de vingt ans.*
Vicēſimus, a, um. der zwanzigſte. *vingtieme.*
Vigeſimus, a, um. Col. *Idem.*
Viceſimanus, a, um. der Zwanziger. Tac. *qui eſt de la vingtième legion.*
Viceſimarius, a, um. vom zwanzigſten Theile geſammlet. Liu. *du vingtieme.*
Viceſimatio. f. 3. die Beſtrafung des zwanzigſten Mannes. Capitol.
Vicennium. n. 2. zwanzig Jahr, zwanzigjährige Friſt. Modeſt. ICt. *l'eſpace de vingt années.*
Vigintiangulus, a, um. zwanzigeckigt. Apul. *qui a vingt angles.*
Vigintiunus, a, um. ein und zwanzig. Col. *vingt et un.*
Vndeuiginti. neunzehn. *dix neuf.*
Vndēuiceni, ae, a. je neunzehn. Quinctil. *dix neuf.*
Vndeuiceſimus, a, um. der neunzehnte. *dix neuvieme.*
Vnetuiceſimus, a, um. der ein und zwanzigſte. Tacit. *vingt et uniéme.*
Vnetuiceſimanus, a, um. der ein und zwanziger. Tac. *qui eſt de la vingt uniéme legion.*
Duodeuiginti. achtzehn. Caeſ. *dix huit.*
Duodeuiceni, ae, a. je achtzehn. Liu. *dix huit.*
Duodeuiceſimus, a, um. der achtzehnte. Tacit. *le dixhuitiéme.*
Duoetuiceſimus, a, um. der zwey und zwanzigſte. Gell. *le vingt deuxiéme.*
Duoetuiceſimanus, a, um. ein zwey und zwanziger. Tac. *qui eſt de la vingt deuxiéme legion.*

† VĪLIS, e. Adi. gering, wohlfeil. *vil, à bon marché.*
Viliter. Adu. wohlfeil, ſchlecht. Plin. *à bon marché.*
Vilitas, ātis. f. 3. der geringe Werth. *le vil prix.*
Vileſco, Auien. *et* Euileſco, ui. 3. Suet. ich werde gering, ungeachtet. *je ſuis vil, peu eſtimé.*
Vilitare. 1. verächtlich machen. Turpil. ap. Non. *avilir, rendre vil.*
Vilipendo, di. 3. ich halte gering, verachte. Plaut. *j'eſtime peu, mépriſe.*
Peruilis, e. Adi. ſehr gering. Liu. *fort vil.*
Reuileſcere. 3. gering geachtet ſeyn. Sen. *être peu eſtimé.*

† VILLA. f. 1. das Landgut, Vorwerk. *la maiſon de campagne, metairie.*
Villula. f. 1. Dim. das Landgütchen.
Villaticus, a, um. zu dem Bauerhof gehörig Plin. *de cabane.*
Villicus. m. 2. der Verwalter, Hofmeiſter. *le fermier, concierge.*
Villica, Cato. F. die Bauersfrau, Hofmeiſterinn. *la paiſanne, metaiere.*
Villicare. 1. Plin. *et* Villicari. Dep. 1. Auſon. ein Bauer ſeyn. *faire le laboureur.*
Villicatio. f. 3. die Bauerhandthierung. Col. *le gouvernement d'une metairie.*

VILLVS. m. 2. Haarzotten, lange wollichte Haare. *le poil de bête.*
Villōſus, a, um. zottig. Plin. *couvert de poil*

VIMEN. n. 3. das Reißholz zum Binden und Flechten. Virg. *tout bois qui ſe plie, et dont on peut faire des liens.*
Vimentum. n. 2. Reißholz, ſchwanke Reiſer zum Binden. Tac.
Viminetum. n 2. der Weidenbuſch. Varro. *l'ozeraie.*
Vimineus, a, um. von Weiden geflochten. Caeſ. *fait d'ozier.*
Viminalis, e. Adi. zum Flechten dienlich. Col. *propre à lier.*

*VINCIO, vinxi, vinctum. 4. ich binde, (band, gebunden) *je lie.*
Vinctus. m. 4. das Band, der Gurt. Varro. *le lien, la ligature.*
Vinctura. f. 1. Plin. *et* Vinctio. f. 3. die Verbindung. *la liaiſon.*
Vinctor. m. 3. ein Binder. Arnob. *qui lie.*
Vinceus, a, um. knüpfend. Plaut. *ferrant.*
† Vincūlum. n. 2. das Band, die Feſſel. *le lien.*
Vinculatus, a, um. gebunden. Mart. Capell. *lié.*
Circumuincire. 4. umbinden. Plaut. *lier tout autour.*
Conuinctio. f. 3. das Bindewort. Quinctil. *la conjonction.*
Deuincio, xi, nctum. 4. ich verbinde, mache verbunden. *je lie, engage.*
Deuinctio. f. 3. die Verknüpfung, Verſtrickung. Tertull. *l'action de nouer.*
Euincire. 4. beſtricken, anbinden. Tac. *ferrer.*
Praeuinctus, a, um. vorhergebunden. Gell. *lier auparavant.*
Reuincio. 4. ich binde feſt, binde hinterwärts. *j'attache, lie en arriere.*

*VINCO, vici, victum. 3. ich überwinde, (wand, wunden) *je vaincs.*
Victor, ōris. m. 3. der Ueberwinder. *le vainqueur.*
Victrix. f. 3. die Ueberwinderinn.
† Victoria. f. 1. der Sieg. *la victoire.*
Victoriola. f. 1. Dim.
Victoriōſus, a, um. ſieghaft. Gell. *victorieux.*
Victorius, a, um. Tertull. *Idem.*
Victorialis, e. Adi. ſieghaft, was zum Siege gehöret. Treb. Poll. *de victoire, qui concerne la victoire.*
Victoriatus, a, um. durch Sieg erworben. Tertull. *gagné par une victoire.*
Vincibilis, e. Adi. der überwinden kann. Ter. *qui peut vaincre.*
Conuinco (re) *et* Reuinco, ici, ictum. 3. ich überweiſe, (wies, wieſen) widerlege. *je convaincs, montre evidemment.*
Conuictio. f. 3. die Ueberzeugung. Aug. *la perſuaſion.*
Deuinco, Euinco, Sen. *et* Peruinco. 3. ich uberwinde völlig. *je ſurmonte.*
Inuicte, a, um. unüberwindlich. *invincible.*
Inuicte. Adu. unüberwindlich. Auguſt. *invinciblement.*
Inuincibilis, e. Adi. unüberwindlich. Apul. *invincible.*
Inuincibiliter. Adu. unüberwindlich. Apul. *invinciblement.*
Prouincia. f. 1. ein eingenommen Land, die Provinz. *le païs conquis.*
Prouincialis, e. Adi. aus der Provinz. *de province.*
Prouinciatim. Adu. von Land zu Land. Suet. *par provinces.*
Comprouincialis. m. 3. ein Landsmann. Sidon. *le compatriot.*
Reuictio. f. 3. die Ueberführung. Apul. *la refutation.*
Reuincibilis, e. Adi. überweislich, leicht zu widerlegen. Tertull. *aiſe à refuter.*
Superuincere. 3. weit überwinden. *ſurmonter.*
Pernicax, ācis. o. 3. hartnäckig, eigenſinnig. Liu. *opiniâtre, obſtiné.*
Peruicācia. f. 1. die Hartnackigkeit. *la fermete, obſtination.*
Peruicaciter. Adu. beſtändig. Liu. *fermement.*
Peruicus, a, um. hartnäckig Acc. ap. Non. *opiniâtre.*

*VINDĪCO, are. 1. ich rache, errette, behaupte. (quid, a re, in quid) *je me venge, délivre, m'approprie.*
Vindex, icis. c. 3. ein Rächer, Erretter. (rei) *le vengeur.*
* Vindicta. f. 1. Iuu. *et* Vindicatio. f. 3. die Rache. *la vengeance.*
Vindiciae. Pl. f. 1. die Rettung. Befreyung. Liu. *la recrēance.*

† VĪNVM. n. 2. der Wein. *le vin.*
Villum. n. 2. Dim. ein Tröpfchen Wein. Ter.
Vinacea. f. 1. der Kern von Weinbeeren Plin. *le pepin de raiſin.*
Vinacea. Pl. n. 2. die Weinhülſen. Cato. *le marc des raiſins.*
Vinaceus. m. 2. *Idem.*
Vinaciōla. f. 1. Dim. eine gewiſſe Art Weinreben. Plin.

Vinalis, e. Adi. weinicht. Macrob. *de vin.*
Vinarius, a, um. zum Weine gehörig. *de vin.*
Vinarius. m. 2. der Weinhändler. *le cabaretier.*
Vineus, a, um. aus Wein. Solin. *de vin.*
* Vinea. f. 1. *et* Vinētum. n. 2. der Weinberg. *la vigne.* it. das Sturmdach. *le mâtrier pour mettre à couvert les travailleurs.*
Vineola. f. 1. Dim. Inscript.
Vinealis, e. Adi. zu Weinstocke gehörig. *de vignoble.*
Vinearius, a, um. *et* Vineaticus, a, um. Weim. Col. *de la vigne.*
Vinitor, oris. m. 3. der Winzer. *le vigneron.*
Vinitorius, a, um. dem Winzer gehörig. Col. *de vigneron.*
* Vitis, is. f. 3. der Weinstock, Corporalstab. *la vigne, le bâton de corporal.*
Viticula. f. 1. Dim.
Viticulum. n. 2. eine Gabel an der Rebe. Plin. *le tendron de vigne.*
Viteus, a, um. vom Weinstocke. Virg. *de vigne.*
Vitiarium. n. 2. der Weingarten. Col. *le plant de vigne.*
Viticŏmus, a, um. mit Weinlaube umgeben. Anien. *cent de pampier.*
Vitifer, a, um. Wein tragend. Plin. *qui produit de la vigne.*
Vitigĕnus, a, um. vom Weinstocke. Lucret. *de vigne.*
Vitigineus, a, um. *Idem.* Col.
Vitifator. m. 3. der Weingärtner. Virg. *le vigneron.*
Vindēmia. f. 1. die Weinlese Plin. *le vendange.*
Vindemiare. 1. Wein lesen. Plin. *vendanger.*
Vindemiola. f. 1. Dim.
Vindemialis, e. Adi. zur Weinlese gehörig. Suet.
Vindemitor *et* Vindemiator, is. m. 3. ein Weinleser. Col. *un vendangeur.*
Vindemiatorius, a, um. zur Weinlese nöthig. Varr. *de vendange.*
Anteuindemitor. m. 3. der helle Stern über der Achsel der Jungfrau. Plin.
Prouindemia. f. 1. die Vorweinlese, der Stern an der rechten Hand der Jungfrau. Vitruv.
Vinŏlentus, a, um. trunken, besoffen. *ivrogne.*
Vinolentia. f. 1. die Trunkenheit. *l'ivrognerie.*
Vinōsus, a, um. versoffen; das nach Weine schmeckt. Liu. *adonné au vin.*
Vinositas. f. 3. die Weinsäure. Tertull. *le gout vineux.*
Vinulus *s.* Vinnulus, a, um. lieblich. *attraiant.*
Vinipotor. m. 3. Plin. *et* Viniuŏrax. o. 3. Commodian. der Weinsäufer. *l'ivrogne.*
Inuinius. m. 2. der keinen Wein trinket. Apul. *qui ne boit point de vin.*

† VIŎLA. f. 1. eine Viole. *une violette.*
Violāceus, a, um. violblau, veilbraun. Plin. *violet.*
Violacium. n. 2. der Veilchenwein. Apic. *le vin de violettes.*
Violarius. m. 2. der Braunfärber. Plaut. *le teinturier en violet.*
Violarium. n. 2. der Violengarten. Col. *le lieu où il y a quantité de violettes.*

* VĪPĔRA. f. 1. die Otter. *la vipére.*
Vipereus, Virg. *et* Viperīnus, a, um. von Ottern. *de vipére.*
VIPIO. m. 3. der junge Kranich. Plin. *la petite grue.*
† VIR, vĭri. m. 2. der Mann, (die Männer.) *un homme.*
Vira. f. 1. die Männinn. Serv. *la femme.*
Biuira. f. 1. die Wittwe, die zween Männer gehabt. Varr. ap. Non. *qui a été mariée deux fois.*
Duumuiri, Liu. Triumuiri, Quatuoruiri, Quinquenuiri, Seviri, Capitol. etc. zwey, drey, vier, fünf, sechs Collegen.
Centumuir. m. 2. einer von hundert Mannern. *le centumvir.*
Centumuiralis, e. Adi. den hundert Männern gehörig. *qui concerne les centumvirs.*
Decemuir. m. 2. der Decemvir. *le decemvir.*
Decemuiralis, e. Adi. den zehn Männern gehörig. *qui concerne les decemvirs.*
Decemuiraliter. Adu. wie die Decemvir. Sidon. *à la maniere des decemvirs.*
Decemuiratus. m. 4. das Decemvirat. Liu. *le decemvirat.*
Duumuir. m. 2. ein Zweyherr. *le Duumvir.*
Duumuiratus. m. 4. Plin. dergleichen Amt.
Euirare. 1. entmannen. Varro ap. Non. *chatrer.*
Euiratio f. 3. die Entmannung. Plin. *le retranchement de la virilité.*
Quatuoruiratus. m. 4. das Amt der Vierherren. Asin. Poll. ap. Cic. *le Quadrumvirat.*
Quinquenuiratus. m. 4. das Amt der Fünfherren. *le conseil des cinq.*
Quindecimuir. m. 2. der Funfzehnherr. Tac. *un des quinze magistrats.*
Quindecimuiralis, e. Adi. was zu den Funfzehnherren gehöret. Tac. *qui concerne les quinze magistrats.*
Quindecimuiratus. m. 4. das Amt der Funfzehnherren. Lamprid. *la charge des Quinze.*
Semiuir. m. 2. ein halber Mann. Liu. *un demi homme.*
Seuiralis, e. Adi. was die Sechsmänner betrifft. Capitol. *qui concerne les six magistrats.*
Seuiratus. m. 4. das Amt der Sechser. Inscript. *la dignité des Six.*
Septemuir. m. 2. einer aus den Siebenherren. *un des Septemvirs.*
Septemuiralis, e. Adi. was die Siebenherren betrifft. Liu. *qui concerne les Septemvirs.*
Septemuiratus. m. 4. das Septemvirat. *le Septemvirat.*
Tresuiri. Pl. m. 2. die Dreymänner. *les Triumvirs.*
Triumuiralis, e. Adi. den Dreymännern gehörig. Sen. *de Triumvirs.*
Triumuiratus. m. 4. das Triumvirat. Liu. *le Triumvirat.*
Vigintiuiri. Pl. m. 2. die Zwanzigherren. *les vingt magistrats.*
Vigintiuiratus. m. 4. das Zwanzigherrenamt. *la dignité des vingt magistrats.*
Vniuira. f. 1. die einmal gefreyet hat. Tertull. *celle, qui n'a été mariée qu'une fois.*
Vniuiratus. m. 4. die Ehe mit einem einzigen Manne. Tertull. *le mariage avec un seul homme.*
Vīrilis, e. Adi. männlich. *viril.*
Viriliter. Adu. männlich, tapfer. *courageusement.*
Virilia. Pl. n. 3. das männliche Glied Plin. *le membre virile.*
Virilitas. f. 3. die Mannschaft. Quinctil. *la virilité.*
Viritim. Adu. von Mann zu Mann. Caes. *par tête, par homme.*

Virāgo, ĭnis. f. 3. die Heldinn. Sen. *la heroïne.*
Viratus, a, um. mannbarlich, stark als ein Mann. Varro ap. Non. *qui a la force d'un homme.*
Viratus. m. 4. die Mannbarkeit. Sidon. *le devoir d'un homme.*
Virosus, a, um. mannhöricht. Gell. *garçonniere.*
Viriosus, a, um. mannsüchtig. Apul. *garçonniere.*
Viriplăca. f. 1. eine gewisse Gottinn. Valer. Max.
Viripotens. o. 3. mannbar. Plaut. *qui est en age d'être mariée.*
Virgo, ĭnis. f. 3. die Jungfrau. *la vierge.*
Virguncula. f. 1. Dim. Sen.
Virginal. n. 3. das weibliche Glied. Apul. *le membre de femme.*
Virginitas, ātis. f. 3. die Jungfrauschaft, Keuschheit. Apul. *la virginité.*
Virgineus, a, um. Virg. *et* Virginalis, e. Adi. jungfräulich. *virginal.*
Virginare. 1. keusch seyn Tertull. *être chaste.*
Deuirginare. 1. entjungfern. Petron. *depuceller.*
Deuirginatio. f. 3. die Entjungferung. Scribon. Larg. *l'action de depuceller une fille.*
Peruirgo. f. 3. Mart. Capell.

* VĪREO, ui, ĭne Sup. 2. ich grüne. Virg. *je suis verd.*
Vireo. f. 3. der Grünling. Plin. *le verdier.*
Viretum. n. 2. ein grüner Ort Virg. *un lieu plein de verdures.*
Viridāre. 1. grün bemalen. Ouid. *verdir.*
* Viridis, e. Adi. *et* Viridans. o. 3. grün, frisch. *verd, verdoïant.*
Viride. Adu. grünlicht. Plin. *verdoïant.*
Viridicans. o. 3. grünend. Tert. *verdoïant.*
Viridicatus, a, um. grün ausgeschlagen *devenu verd.*
Viror, is. m. 3. Apul. *et* Viriditas. f. 3. die grünende Kraft. *la vigueur.*
Viridārium. n. 2. ein Lustgarten. *un verger.*
Virescо. 3. ich werde grün. Virg. *je verdis.*
Reuirescо. 3. ich grüne wieder. *je rajeunis.*
Conuirescere. 3. grün werden. August. *devenir verd.*
Euirescere. 3. hervorgrünen. Varr. ap. Non. *reverdir.*
Interuirere. 2. dazwischen grünen. Claud. *paroître verd entre.*
Peruiridis, e. Adi sehr grün. Plin. *fort verd.*
Praeuiridis, e. Adi. Frontin. *Idem.*
Praeuiridans. o. 3. sehr grün, sehr jung. *tres verd, fort vigoureux.*
Subuiridis, e. Adi. etwas grün. Plin. *verdatre.*

† VIRGA. f. 1. die Ruthe. *la verge.*
Virgula. f. 1. Dim.
Virgultum. n. 2. das Gebüsch, Gesträuch. *le verger.*
Virgulta. f. 1. Sidon *Idem.*
Virgatus, a, um. streifig, striemig. Virg. *raïé.*
Virgator. m. 3. der Peitscher. Plaut. *le fouetteur.*
Virgulatus, a, um. striemicht. Plin. *raïé.*
Virgeus, a, um. aus Ruthen. Col. *de verges.*
Virgosus, a, um. voll Ruthen, reisicht. Pallad. *plein de verges.*
Virgetum. n. 2. der Baumgarten. *le verger.*
Virgindemia. f. 1. ein Schilling. Plaut. *la cueillette de verges, l'ample fessée.*
VIRIAE. Pl. f. 1. die Armbänder. Plin. *les bracelets.*
Viriola. f. 1. Dim. Dig. *Idem.*
VIRICA. f. 1. der Wurfspieß. Gell. *le javelot.*
Viriculum. n. 2. Dim. der Gruffel. Plin. *le touret.*
† VIRTVS, ūtis. f. 3. die Tugend, Mannhaftigkeit. *la vertu.*
VĪRVS. n. 2. vix decl. Gift, schädlicher Gestank. Plin. *le poison, la mauvaise odeur.*
Virulentus, a, um. giftig. Gell. *venimeux.*
Virulentia. f. 1. die Giftigkeit. Tertull. *la qualité venimeuse.*
Virōsus, Virg. *et* Viriosus, a, um. Apul. giftig. *venimeux.*
† VIS, vim, vi. f. 3. die Gewalt, Kraft, Menge, der Nachdruck. *la force, vigueur, grande foule, la vertu secrete.*
† Vīres. Pl. f. 3. die Kräfte. *les forces.*
Viriculae. Pl. f. 1. Dim. Apul.
Viriatus, a, um. mächtig. Lucil. ap. Non. *puissant.*
Viriosus, a, um. kräftig, stark. Tertull. *vigoureux.*
Viriosе. Adu. kräftiglich. Tertull. *vigoureusement.*
Virescere. 3. stark werden. Gell. *devenir vigoureux.*
Violentus, a, um. gewaltsam. *violent.*
Violenter. Adu. Col. *et*
Violente. Adu. mit Gewalt. Sen. *avec violence.*
* Violentia. f. 1. die Gewalt, der Zwang Plin. *la violence.*
Viŏlo. 1. ich verletze, entweihe, schände, farbe. *je viole, profane, teinds.*
Violātio, ōnis. f. 3. die Verletzung, Schändung. Liu. *le violement, la profanation.*
Violator. m. 3. der Beleidiger, Uebertreter. Liu. *le violateur.*
Violabilis, e. Adi. verletzlich, verletzlich. Virg. *qu'on peut violer.*
Conuiŏlare. 1. dawider handeln. Prudent. *enfreindre, transgresser.*
Euiolare. 1. beleidigen. Propert. *maltraiter.*
Inuiolabilis, e. Adi. an dem sich niemand vergreifen darf. Silius. *inviolable.*
Inuiolatus, a, um. unversehrt, unverletzt. *qui n'a reçu aucun dommage.*
Inuiolate. Adu. unverletzt. *sans aucun dommage.*
Inuitus, *vid. suo loco.*
Obuiolare. 1. verletzen, entweihen, schwächen. Inscript. *violer, profaner, outrager.*
VISCVM. n. 2. die Mistel. *le gui.*
Viscus. m. 2. Vogelleim. *de la glu.*
Viscatus, a, um. klebricht, das anzieht. *enduit de glu.*
Viscarium. n. 2. der Vogelleim, die Lockung. Hieron. *le glu.*
Viscidus, a, um. klebricht, wie Leim. Theod. Prisc. *visqueux.*
VISCVS, ĕris. n. 3. das Eingeweide, Fleisch. *les entrailles, la chair.*
Viscereus, a, um. fleischicht. Prudent. *charnu.*
Visceratim. Adu. stückweise. Enn. ap. Non. *piece à piece.*
Viscĕratio. f. 3. eine Fleischaustheilung unter dem Volke.
Conuiscerare. 1. zu Fleische machen. Tertull. *s'incarner.*
Euiscerare. 1. ausweiden. das Eingeweide ausnehmen *éventrer.*
Inuiscerare. 1. einpflanzen. Nemes. *imprimer.*
Reuiscеratio. f. 3. die Erstattung des Fleisches. Tertull. *l'action de faire renaître la chair.*
VISIRE. 4. sitzen, farzen Quinctil. *vesser.*
VITILIGO. f. 3. Flecken in der Haut. Cels. *taches blanches, semées sur le peau.*
VĪTĬLIS, e. Adi. biegsam Plin. *pliable.*
Vitrix. f. 3. die Bindenn. Plin. *la bouquetiere.*

VĬTELLVS. m. 2. der Eyerdotter. *le jaune d'oeuf.*
VĬTIVM. n. 2. das Laſter, der Mangel, (Pl. die Mängel) das Gebrechen. *le vice, defaut.*
Vitiōſus, a, um. laſterhaft, ſchadhaft. *vicieux.*
Vitioſe. Adu. fehlerhaft. *vicieuſement.*
Vitioſitas. f. 3. die Gebrechlichkeit, Laſterhaftigkeit, *le defaut, vice.*
Vitio. 1. ich verfälſche, ſchände. *je corromps.*
Præuitiare. 1. zuvor verderben.
Vitiatio. f. 2. die Verfälſchung, Schändung. Sen. *la corruption.*
Vitiator. m. 3. der Schänder. Sen. *le corrupteur.*
Vitiabilis, e. Adi. verderblich. Prudent. *corruptible.*
Vitilena. f. 1. die Kupplerinn. Plaut. *la maquerelle.*
Vitilitigare. 1. lüderlich zanken. Plin. *medire.*
Vitilitigator. m. 3. ein Stänker, Zänker, Läſtermaul. Plin. *le chicaneur, querelleur, mediſant.*
Inuitiabilis, e. Adi. unverſehrlich. Prudent. *inviolable.*
*VĪTO. 1. ich meide, fliehe. (quid, cui) *j'évite, fuis.*
Vitatio. f. 3. die Vermeidung. Herenn. *l'action d'éviter.*
Vitator. m. 3. der etwas meidet. Apul. *qui évite.*
Vitabilis, e. Adi vermeidlich. Ouid. *qu'on peut éviter.*
Vitabundus, a, um. vermeidend. Salluſt. *évitant.*
Dēuito *et* Euito. 1. ich meide, entgehe. *j'évite, échappe.*
Deuitatio. f. 3. die Vermeidung. *l'action d'éviter.*
Indeuitatus, a, um. unvermeidet. Ouid. *qu'on n'a point évité.*
Euitatio. f. 3. die Vermeidung. Herenn. *l'action d'éviter.*
Euitabilis, e. Adi. vermeidlich. Ouid. *évitable.*
Ineuitabilis, e. Adi. das nicht zu vermeiden iſt. Albinou. *inévitable.*
Ineuitabiliter. Adu. unvermeidlicher weiſe. Auguſt. *inévitablement.*
Inuito, *vid. ſub ſuo elemento.*
VĪTRICVS. m. 2. der Stiefvater. *le beau pere.*
†VĪTRVM. n. 2. das Glas, (Pl. die Gläſer) *le verre.*
Vitreus, a, um. gläſern Colum. *de verre.*
Vitreatus, a, um. glaſuret. Luer. *verniſſé.*
Vitreamina. Pl. n. 2. Gläſerwerk. Paull. ICt. *ouvrages de verre.*
Vitriarius. m. 2. der Glasmacher. *le verrier.*
VITTA. f. 1. die Kopfbinde, Hauptzierrath der Prieſter, und des Opferviehes. *la bandelette.*
Vittatus, a, um. mit Binden geziert. Plin. *orné de bandelettes.*
VĬTVLVS. m. 2. das Kalb, (Pl. die Kälber) Plin. *le veau.*
Vitula. f. 1. eine Kalbe. Varro. *la géniſſe.*
Vitellus. m. 2. Dim. das Kälbchen. Martial. *le petit veau.*
Vitellīnus, a, um. kälbern, vom Kalbe. Apic. *de veau.*
Vitulari. Dep. 1. kälbern, ſpringen, froh ſeyn. Varro. *folâtrer.*
Vitulatio. f. 3. das Freudenfeſt. Macrob. *la fete de rejouiſſance.*
Vitularius, a, um. für Kälber gehörig. *qui concerne les veaux.*
Vitulīnus, a, um. kälbern, vom Kalbe. *de veau.*
*VĬTVPERO. 1. ich ſchelte, (du ſchilteſt, er ſchilt, ſchilt du, ſchalt, geſcholten) tadele. *je reprends, blâme.*
Vituperatio, ōnis. f. 3. das Schelten, Tadeln. *la reprimande, blâme.*
Vituperābilis, e. Adi. tadelhaft, ſtrafbar. *digne de blâme.*
Vituperabiliter. Adu. Caſſiod. ſcheltenswerth. *digne de blâme.*
Vituperātor. m. 3. der Tadler. *qui cenſure.*
Vitupero. m. 3. Laeu. ap. Gell. *Idem.*
Inuituperabilis, e. Adi. unſcheltbar. Tertull. *irreprochable.*
VĪVERRA. f. 1. der Gleiß. Plin. *le furet.*
VĪVO, vixi, victum. 3. ich lebe. (cui quo, in, ex re) *je vis.*
*Viuus, a, um. lebendig. *vif.*
Viue. Adu. lebhaft. Plaut. *vivement.*
Viuarius, a, um. lebendig erhaltend. Macrob. *qui conſerve tout vif.*
Viuarium. n. 2. der Thiergarten, das Behältniß lebendiger Thiere. Plin. *le parc, réſervoir.*
Viuatus, a, um. friſch, lebhaft. Lucret. *vif.*
Viuax, ācis. o. der lange lebet. Plin. *qui a la vie longue.*
Viuaciter. Adu. lebhaft. Fulgent. *vivement.*
Viuacĭtas, ātis. f. 3. langes Leben, die Lebhaftigkeit. Colum. *la vivacité.*
Viuĭdus, a, um. lebhaft, friſch, wacker. *vigoureux.*
Viuidulus, a, um. Dim. etwas lebhaft. Catull. *un peu vif.*
Viuide. Adu. wacker, lebhaft. Gell. *vigoureuſement, vivement.*
Viuiſcere *ſ.* Viueſcere. 3. lebendig werden. Plin. *prendre vie.*
Victus. m. 4. die Nahrung, Speiſe und Trank. *la nourriture.*
Victus m. 2. die Koſt, Nahrung. Plant. *la nourriture.*
Victualis, e. Adi. zur Nahrung gehörig, nothdürftig. Apul. *qui concerne la nourriture.*
Victuarius, a, um. Tertull. *Idem.*
Victĭto. 1. ich lebe, eſſe. Ter. *je vis, je me nourris.*
Victo. 1. Plaut. *Idem.*
Aduiuere. 3. bey jemand wohnen Tertull.
Conuiuere. 3. zuſammen leben. Quinctil. *vivre enſemble.*
Conuictus. m. 4. die Tiſchgeſellſchaft, der tägliche Umgang. *la converſation, le commerce.*
Conuictio. f. 3. die tägliche Geſellſchaft, Gemeinſchaft, Beywohnung. *la converſation, le commerce.*
Conuīua. m. 1. der Gaſt. *le convive.*
Conuictor. m. 3. der Tiſchgenoſſe. *le commenſal.*
Conuiualis, e. Liu. *et* Conuiuialis, e. Adi. Macrob. zum Gaſtmahle gehörig. *de feſtin.*
* Conuiuium. n. 2. die Gaſterey. *le grand repas.*
Conuiuari. Dep. 1. Gaſterey halten. *donner de grands repas.*
Conuiuator. m. 3. der Gaſtgeber, Gaſthalter. Liu. *qui regale.*
Peruiuere. 3. erleben. Plaut. *vivre aſſez long tems.*
Prouiuere. 3. länger leben. Tac. *vivre d'avantage.*
Rĕuiuiſco, reuixi. 3. ich werde wieder lebendig. *je retourne en vie.*
Rĕdiuīuus, a, um. wieder lebendig, wieder erſtanden. *qui revient en vie.*
Irrediuiuus, a, um. unerſetzlich. Catull. *irreparable.*
Semiuiuus, a, um. halblebend. *demivif.*
Superuiuere. 3. überleben. Plin. *ſurvivre.*
† Vita. f. 1. das Leben. *la vie.*
Vitālis, e. lebhaft, was das Leben giebt, erhält. *vital, qui ſoûtient la vie.*
Vitaliter. Adu. lebhaft. Lucret. *vitalement.*
Vitalitas. f. 3. die Lebhaftigkeit. Luer. *le mouvement vital.*
Viuicomburium. n. 2. die lebendige Verbrennung. Tert. *l'action de bruler vif.*

Viuificare. 1. lebendig machen. Tert. *vivifier.*
Viuificatio. f. 3. die Lebendigmachung. *la vivification.*
Viuificator. m. 3. der lebendig machet. Tert. *qui vivifie.*
Viuificatrix. f. 3. die da lebendig machet. Proſp. Aquit. *celle, qui vivifie.*
Viuificus, a, um. lebendigmachend. Amm. *vivifiant.*
Viuĭparus, a, um. der etwas lebendiges gebiert. Apul. *vivipare.*
Viuĭradix. f. 3. der Fechſer. *la plante qui a racine.*
Conuiuificare. 1. zugleich lebendig machen. Fulgent. *vivifier avec.*
Enitare. 1. tödten. Poët. ap. Cic. *faire mourir.*
Inuitare. 1. tödten. Plaut. *faire mourir.*
Reuiſĭcātus, a, um. auferweckt vom Tode. Tert. *reſuſcité.*
*VIX. Adu. kaum. *à peine.*
Vix dum. Adu. noch kaum. *encore difficilement.*
*VLCISCOR, vltus ſum. Dep. 3. ich räche, (rächete, gerochen) (quem pro re) *je venge.*
Vlciſcere. 3. Enn. ap. Non.
*Vltio, ōnis. f. 3. die Rache. *la vengeance.*
Vltor, ōris. m. 3. der Rächer. *le vengeur.*
Vltrix, īcis. f. 3. die da rächet.
Vltorius, a, um. rächeriſch. Tert. *qui ſe vange.*
Inultus, a, um. ungerochen. *impuni.*
*VLCVS, ĕris. n. 3. das Geſchwür, Geſchwer. *l'ulcére.*
Vlcuſculum. n. 2. Dim. ein kleines Geſchwür. Plin.
Vlcĕrōſus, a, um. geſchwürig, voller Schweren. *ulceré, plein d'ulceres.*
Vlcerare *et* Exulcerare. 1. Geſchwür erregen, erbittern. *ulcérer, aigrir.*
Vlceratio. f. 3. das Schwären. Sen. *l'ulceration.*
Exulceratio. f. 3. das Schwären. Plin. *l'ulceration.*
Exulceratrix. f. 3. ſchwärend. Plin. *ulcerant.*
Exulceratorius, a, um. ſchwärend. Plin. *ulcerant.*
Reduleerare. 1. wieder wund machen. Col. *ulcerer de nouveau.*
VLĪGO, inis. f. 3. die Erdfeuchtigkeit, der Sumpf. *l'humidité naturelle d'une terre.*
Vligĭnōſus, a, um. ſumpfig. *marécageux.*
*VLLVS, a, um. irgend, einer. *quelqu'un, quelque.*
Nullus, a, um. keiner. *perſonne.*
Nullatenus. Adu. keinesweges. Mart. Cap. *nullement.*
Nullibi. Adu. nirgend. Vitruu. *nulle part.*
Nullificare. 1. nichts achten. Tert. *mépriſer.*
Nullificatio. f. 3. die Vernichtung. Hieron. *le mepris.*
Nullificamen. n. 3. *Idem.* Tert.
Annullare. 1. vernichten. Hieron. *annuler.*
VLMVS. f. 2. der Ulmbaum, Rüſter. *l'orme.*
Vlmeus, a, um. von Ulmen, Rüſtern. Cato. *d'orme.*
Vlmarium. n. 2. ein ſolch Gebuſch. Plin. *l'ormoie.*
Vlmitriba. m. 1. der mit Ulmenruthen gepeitſcht wird. Plaut.
†VLNA. f. 1. die Elle. *l'aune.*
VLTRA. Praep. et Adu. jenſeit, drüber. *au delà.*
Vls *et* Vltis. Antiqu. Pompon.
Vltĕrior, us. Comp. jenſeits gelegen. *qui eſt plus avant.*
Vlterius. Adu. noch weiter. Virg. *plus avant.*
Vltĭmus, a, um. Superl. das Aeußerſte, Letzte. *le dernier.*
Vltimum. Adu. zum letztenmale. Curt. *pour la derniere fois.*
Vltimo. Adu. Suet. *et*
Vltime. Adu. zuletzt. Apul. *enfin.*
Vltimare. 1. zu Ende gehen. Tert. *approcher de ſa fin.*
Vltro. Adu. freywillig, von ſelbſt. *de ſon bon gré.*
Vltrōneus, a, um. ungeheißen, freywillig. Sen. *ſans être contraint, volontaire.*
Vltrotributum. n. 2. die freywillige Beyſteuer. Liu. *contributions volontaires.*
Penultimus, a, um. der Vorletzte. Gell. *le penultieme.*
Antepenultimus, a, um. der Letzte ohne zwey. Mart. Capell. *l'antepenultieme.*
VLVA. f. 1. das Teichgras, Rohr. *le roſeau, la canne.*
Vluoſus, a, um. moßicht, voll Moß. Sidon. *couvert de mouſſe acatique.*
VLVLA. f. 1. die Eule. *le hibou.*
Vlulo *et* Exululo. 1. Ouid. ich heule. *je hurle.*
Vlulatus. m. 4. das Heulen. Caeſ. *le hurlement.*
Vlulamen. n. 3. das Geheule. Prudent. *le hurlement.*
Vlulabilis. e. Adi. jämmerlich, kläglich. Apul. *lamentable.*
Exululatio. f. 3. die Jammerklage. Aug. *l'hurle.*
VMBO, ōnis. m. 3. das Erhabene im Schilde. Virg. *le milieu elevé d'un bouclier.*
Vmbilīcus. m. 2. der Nabel, das Mittelſte. *le nombril, centre.*
Vmbilicatus, a, um. wie ein Nabel. Plin. *fait en forme de nombril.*
Vmbilicalis, e. Adi. Nabel- Tert. *du nombril.*
†VMBRA. f. 1. der Schatten, Schirm, der mitgebrachte Gaſt. *l'ombre, profection, qui va par compagnie d'un feſtin.* it. die Seelen der Verſtorbenen, Geiſter, Geſpenſter. *les ames des morts, les ſpectres.*
Vmbella. f. 1. der Schaubhut, Schirm für die Sonne. Iuuen. *la capeline, le parafol.*
Vmbrōſus, a, um. ſchatticht. *ombrageux.*
Vmbrātilis, e. *et* Vmbratĭcus, a, um. was im Schatten iſt; in der Schule geſchieht, *qui eſt à l'ombre; qui ſe fait à l'école.*
Vmbratiliter. Adu. zum Entwurfe. Sidon. *par ebauche.*
*Vmbrācŭlum. n. 2. die Hütte, Laube. *le cabinet de verdure.*
Vmbrare, Inumbrare *et* Obumbrare. 1. Plin. überſchatten. *ombrager.*
Vmbraticŏla. c. 1. der lichtſcheu iſt, ein Faullenzer. Plaut. *qui ſe plait à l'ombre, un fameant.*
Vmbrifer, a, um. ſchatticht. *qui fait de l'ombre.*
Adumbrare. 1. entwerfen, abreißen, verdecken. *ébaucher, crayonner, couvrir.*
Adumbratio. f. 3. die Entwerfung, *le premier trait.*
Adumbratim. Adu. entwurfsweiſe. Luer. *d'une maniere groſſiert.*
Inumbratio. f. 3. die Beſchattung, Verdunkelung. Mart. Cap. *la diſpoſition des ombres en peinture.*
Obumbratio. f. 3. die Ueberſchattung. Arnob. *l'ombre.*
Obumbratrix. f. 3. überſchattend. Tert. *qui couvre de ſon ombre.*
Præumbrare. 1. verdunkeln. Tac. *offuſquer.*
VNCIA. f. 1. die Unze, der zwölfte Theil eines Dinges. Plin. *l'once, la douzieme partie d'une choſe.*
Vncialis, e. Adi. das eine Unze hält. Plin. *d'une once.*
Vnciarius, a, um. auf Unzen gerechnet. Plin. *compté par onces.*
Vnciatim. Adu. unzenweiſe. Ter. *once à once.*

Deunx. o. 3. eilf Unzen. *onze onces.*
Decunx. o. 3. zehn Unzen. Fann. *dix onces.*
Quincunx. c. 3. fünf Unzen. Quinct. *cinq onces.*
Quincuncialis, e. Adi. fünf Zoll hoch; nach dem Quincunx gesetzt. Plin.
Semuncia. f. 1. ein Loth. *demie once.*
Semuncialis, e. Adi. löthig. Plin. *d'une demie once.*
Semunciarius, a, um. auf Lothe gerechnet. Liu. *compté par demies onces.*
Septunx. sieben Unzen. Liu. *sept onces.*
Sefcuncia. f. 1. drey Loth, anderthalb Unzen. Col. *une once et demie.*
Sefcuncialis. e. Adi. dreylothig. Plin. *d'une once et demie.*
Sefcunx. m. 3. drey Loth. Plin. *une once et demie.*
Triunx *et* Triuncis, ein Pfenning, drey Heller. Plin. *trois deniers.*
Teruncius. m. 2. *Idem.*

VNCVS, a, um. Adi. krumm *crochu.* Subst. der Haken. *le crochet.*
Vncinus. m. 2. ein Wiederhaken, eine Schnalle. Apul. *le crochet, la boucle.*
Vncinatus, a, um. häkicht. *crochu.*
Vncatus, a, um. gekrümmt. Sidon. *fait en forme de crochet.*
Vncipes. o. 3. krummfüßig Tert. *qui a le pié tortu.*
Aduncus *et* Obuncus, Virg. Adi. krumm, hakig. *crochu.*
Reduncus, a, um. Adi. ausgebogen. *crochu.*
Aduncitas. f. 3. die Krümme. *la courbure.*
Inuncare. 1. einhäkeln Apul. *pendre avec des crochets.*

†VNDA. f. 1. das Wasser, die Wasserfluth, Welle. *l'onde vague.*
Vndans *et* Vndōsus, Virg. Wellen werfend, voll Wellen. *abondant en eau.*
Vndose. Adu. wasserreich. Amm. *abondant en eau.*
Vndare. 1. Fluthen treiben, Wellen werfen. Virg. *s'elever par vagues.*
Vndanter. Adu. häufig Mart. Cap. *en abondance.*
Vndatim. Adu. wellenweise. Plin. *par ondes.*
Vndämen. n. 3. die Wasserfluth. Auson. *l'inondation.*
Vndabundus, a, um. voll Wellen. Gell. *plein de vagues.*
Vndulatus, a, um. gewässert. Plin. *ondé.*
Vndicola. c. 1. was im Wasser lebet. Auien. *qui vit parmi les ondes.*
Vndifōnus, a, um. rauschend von Wellen. *qui fait retentir ſes vagues.*
Àbundo. 1. ich fließe über, habe voll auf. (re, in re) *j'abonde, déborde.*
*Abundantia. f. 1. der Ueberfluß, die Menge. *l'abondance.*
Abundatio. f. 3. Plin. *et* Abundatura. f. 1. Tert. der Ueberfluß. *l'abondance.*
Abundus, a, um. überflüßig Gell. *abondant.*
Superabundare. 1. mehr oder überley haben. Modeſt. ICt. *avoir de reſte.*
Abunde *et* Abundanter. Adu. überflüßig *abondamment.*
Exundare. 1. überfließen. Plin. *ſe déborder.*
Inundare. 1. überschwemmen *inonder.*
Perinundo. 1. beschwemmen. Aleim. Auit. *remplir de.*
Superinundare. 1. über und über begießen. Tert. *inonder par deſſus.*
Interundatus, a, um. besprengt. Solin. *marqueté.*
Obundare. 1. herumfließen. Stat. *couler autour.*
Redundare. 1. ſich ſtemmen, zurückfließen, auf einen kommen. *regorger.*
Redundantia. f. 1. der Ueberfluß. *l'excés, la ſuperfluité.*
Redundanter. Adu. überflüßig. Plin. *abondamment.*
Exundatio *et* Inundatio. f. 3. die Wasserfluth, Ueberschwemmung. *l'inondation.*
Obundatio. f. 3. die Ueberschwemmung. Flor. *l'inondation.*
Redundatio. f. 3. der Ueberfluß. Plin. *la ſuperfluité.*

VNDE. woher? *d'où?*
Vndique. Adu. von allen Orten her. *de tous côtez.*
Vndēcunque. Adu. woher es ſey, woher es wolle. Plin. *de quelque endroit que ce ſoit.*
Vndelibet. Adu. wo man her will. Cels. *de quelque part que ce ſoit.*
Vndique ſecus. allenthalben herum. Solin. *de tous coteż.*
Vndique verſum. allenthalben hin Gell. *par tout.*
Äliunde. anders woher. *d'autre part.*
Alĭcunde. etwa her. *de quelque part.*
Necunde. damit nicht woher. Liu. *de peur que de quelque endroit.*
Sicunde. ſo her. *ſi de quelque part.*
Circumundique. Adu. rings umher, auf allen Seiten. Gell. *tout autour.*

*VNGO, vnxi, vnctum. 3. ich ſalbe, ſchmiere. *je frotte, oinds.*
Vnctum. n. 2. die Salbe. Apul. *l'onguent.*
Vncta. f. 1. *Idem.* Veget.
Vnctiuſculus, a, um. etwas köſtlich, niedlich. Plaut. *un peu delicat, un peu plus gras.*
Vnctulus, a, um. ein wenig geſalbt. Apul. *un peu oint.*
Vnguentum. n. 2. die Salbe. *le parfum liquide.*
Vnctura. f. 1. *et*
Vnctio. f. 3. die Salbung *l'onction.*
Vnctus. m. 4. das Salben. Apul. *l'onction.*
Vnctor. m. 3. der Salber. *le parfumeur, qui oint.*
Vnctorius, a, um. zum Salben gehörig. Plin. *dont on ſe ſert pour oindre.*
Vnctitare. 1. Frequ. oft ſalben. Plaut. *oindre ſouvent.*
Vnguen. n, 3. Cato. *et* Vnguedo. f. 3. Apul. die Salbe, der Balſam. *le parfum liquide.*
Vngulla. f. 1. Dim. etwas ſchmierichtes. Solin.
Vnguinoſus, a, um. ſchmierig. Plin. *onctueux.*
Vnguentatus, a, um. geſchmiert, geſalbt. Catull. *parfumé d'eſſence.*
Vnguentarius, a, um. Salben: Plin. *de parfum.*
Vnguentarius. m. 2. ein Salbenkramer. *le parfumeur.*
Vnguentaria. f. 1. die Salbenmacherinn. Plin. *la parfumeuſe.*
Deungere. f. 3. beſchmieren. Plaut. *frotter des pomades,*
Exungere. 3. ſalben. Plaut. *oindre.*
Exunctio. f. 3. die Beſalbung. Cels. *l'onction.*
Inungere. 3. an- oder einſchmieren. *faire une onction.*
Perungere. 3. ſtark ſchmieren. *frotter par tout.*
Inunctio. f. 3. die Einſalbung. Plin. *l'action d'oindre.*
Inungitare. 1. Frequ. einſalben. Cato ap. Chariſ. *frotter de parfum.*
Perinungere. 3. wohl einſchmieren. Varro. *oindre comme il faut.*
Superinungere. 3. oben drüber beſchmieren. Cels. *oindre par deſſus.*
Obunctus, a, um. geſalbt, beſtrichen. Apul. *oint.*

Perunctio. f. 3. die Einſalbung. Plin. *l'onction entiere par tout le corps.*
Praeungere. 3. vorher ſalben. Octau. Horat. *oindre auparavant.*
Vnctor. m. 3. ein Salber. Plin. *qui fait des frictions.*
Superungere. 3. überſchmieren. Cels. *frotter par deſſus.*

†VNGVIS, is. m. 3. der Nagel, die Klaue, Gralle. *ongle, la grife.*
Vnguiculus. m. 2. Dim.
Vngulus. m. 2. der Ring. Plin. *la bague.*
Vngula. f. 1. eine Klaue am Thiere. *la corne du pié des animaux.*
Vngella. f. 1. Dim. Apic.
Vngulatus, a, um. mit Klauen verſehen. Tert. *qui a des ongles.*
Exunguis, e. Adi. ohne Nagel. Tert. *ſans ongles.*
Exungulare. 1. die Klauen nehmen. Plaut. *arracher les ongles.*
Sexungula. f. 1. eine Erzdiebinn. Plaut. *la grande voleuſe.*

†VNIO, ōnis. m. 3. die Perle. Plin. *la perle.*

†VNVS, a, um. einer, eine, eines. *un, une.*
Vna. Adu. zugleich. *enſemble.*
Vniter. Adu. Lucr. *Idem.*
Vnoſe. Pacuu. ap. Non. *Idem.*
Vnitas. f. 3. die Einheit. Plin. *l'unité.*
Vnio. f. 3. die Vereinigung. Hieron. *l'union.*
Vnire. 4. vereinigen. Tert. *aſſembler en un corps.*
Vnitio. f. 3. die Vereinigung. Fulgent. *l'union.*
Vnare. 1. vereinbaren, zuſammenbringen. Tert. *aſſembler, joindre.*
Vnalitas. f. 3. die Einigkeit. Mar. Victor. *l'unité.*
Vnusquisque, Vnaquaeque, *etc. vid. in* QVI, QVAE, QVOD.
Vnĭcus, a, um. einig. *unique.*
Vnice. Adu. einzig, ſehr, ſonderlich. *particuliérement.*
Vnquam. jemals. *jamais.*
Nunquam. niemals. *jamais.*
Nonnunquam. Adu. bisweilen. *quelque fois.*
*Vnanimus, a, um. *et* Vnanimis, e. Adi. *vid. in* ANIMVS.
*Vniuerſus, a, um. alle, ganz. *tout, univerſel.*
Vniuerſe. Adu. *et* Vniuerſim. Gell. insgemein. *generalement.*
Vniuerſitas, ātis. f. 3. die Menge, der ganze Hauſe, die Welt. *l'univerſalité, l'univers.*
Vniuerſalis, e. Adi. allgemein. Herenn. *univerſel.*
Vniuerſaliter. Adu. insgemein. Cai. ICt. *univerſellement.*
Vniuerſatim. Adu. *Idem.* Sidon.
Vndēcim *et* Vndecimus, a, um. *vid. in* DECEM.
Vndēuīginti, *vid. in* VIGINTI.
Vndetrīginta, *vid. in* TRES.
Adunare. 1. verſammeln, zuſammen nehmen. Iuſtin. *reunir.*
Coadunare. 1. zuſammen ſetzen, vereinigen. Aurel. Vict. *joindre enſemble.*
Coadunatim. Adu. zugleich, miteinander. Oroſ. *enſemble.*
Redadunatio. f. 3. die Wiedervereinigung. Tert. *la reunion.*
Disunire. 4. von einander trennen. Arnob. *deſunir.*
Inunītus, a, um. eingepfropft, eingeprägt. Tert. *imprimé.*

VŌCO. 1. ich rufe, lade ein (ad, in quid) *j'appelle, invite.*
†Vox, vōcis. f. 3. die Stimme, das Wort. *la voix, parole.*
Vōcŭla. f. 1. Dim. eine kleine Stimme.
Vocŭlatio. f. 3. die Tonmeſſung. Gell. *la proſodie.*
Vocalis, e. Adi. klingend. *ſonore.*
Vocaliter. Adu. laut. Apul. *en appellant.*
Vocalitas. f. 3. der Wohlklang. Quinct. *la conſonance.*
Vocatus. m. 4. *et* Vocatio. f. 3. Catull. der Beruf, die Einladung. *l'action d'appeller, l'invitation.*
Vocator. m. 3. ein Rufer, der einladet. Plin. *qui invite.*
Vocatorius, a, um. einladend, rufend. Tert. *qui invite.*
Vocatinus, a, um. rufend. Gell. *vocatif.*
Vocatiue. Adu. in der Rufendung. Gell. *en vocatif.*
Vocabilis, e. Adi. lautſchallend. Gell. *bruyant.*
†Vŏcābŭlum. n. 2. das Wort, der Name. *le mot, nom.*
Vocamen. n. 3. der Name. Lucr. *le nom.*
Vocitare. 1. Frequ. nennen. *nommer.*
Vŏcĭfĕror. Dep. 1. ich ſchreye, rufe laut. *je criaille, tempête.*
Vociferatio. f. 3. das Schreyen.
Vociferare. 1. ſchreyen. *criailler.*
Vociferatus. m. 4. das Geſchrey Plin. *le cris.*
Vociferator. m. 3. der Schreyer. Tertull. *le criailleur.*
Vocificare. 1. ſchreyen. Varro. *crier.*
*Conuicium. n. 2. das wiederhohlte Geſchrey, die Läſterung. *le vacarme, l'injure.*
Conuiciolum. n. 2. Dim. ein kleines Geräuſch, Schmähung. Lamprid. *un petit bruit, injure.*
Conuiciari. Dep. 1. läſtern. *outrager de paroles.*
Conuiciator. m. 3. ein Läſterer. *un médiſant.*
Auŏcare. 1. abfordern, abbringen. *rappeller, détourner.*
Auocamentum. n. 2. die Abhaltung, der Troſt. Plin. *la rélâche.*
Auocatio. f. 3. die Abforderung, Abführung. *la diſtraction.*
Auocatrix. f. 3. die da abzieht, abhält. Tert. *celle qui éloigne, détourne.*
Aduocare. 1. beyrufen. (ad quid) *appeller à ſoi.*
*Aduocatus. m. 2. ein Beyſtand. *un avocat.*
Aduocator. m. 3. Tert. *Idem.*
Aduocatio. f. 3. der Fürſpruch. *l'aſſiſtance.*
Aduocamentum. n. 2. die Leiſtung, des Beyſtandes. Plin. *la fonction d'avocat.*
Exaduocatus. m. 2. der ſonſt gerichtlich beygeſtanden. Plin. *qui a été avocat.*
Conuoco. 1. ich rufe zuſammen, verſammle. *je convoque.*
Conuocatus. m. 4. Marcian. ICt. *et*
Conuocatio. f. 3. die Zuſammenforderung. *la convocation.*
Deuocare. 1. herabrufen. *appeller.*
Euocare *et* Pronŏcare. 1. herausrufen, fordern. *appeller pour faire ſortir, mander.*
Euocatio. f. 3. die Ausforderung. Herenn. *l'évocation.*
Euocator. m. 3. der Herausforderer. *qui mande.*
Euocatorius, a, um. Ausforderungs- Sidon. *d'appel.*
Euocatorie. Adu ausforderungsweiſe. Sidon.
Inuocare. 1. anrufen. *invoquer.*
Reuocare. 1. zurückrufen. *révoquer.*
Reuocabilis, e. widerruflich, das zu erſetzen. Ouid. *révocable.*

Inuocatio. f. 3. die Anrufung. *l' invocation.*
Inuocatus, a, um. ungerufen. Iuſtin. *qui n'a point été invité.*
Interuocaliter. Adu. laut. Apul. *à haute voix.*
Introuocare. 1. hineinrufen. *appeller pour faire entrer.*
Introuocatus. m. 4. die Vorforderung. Amm. *l'action de faire venir.*
Prouocatio. f. 3. die Ausforderung. *l'appel, le défi.*
Prouocator. m. 3. der ausfordert. *qui appelle.*
Prouocatrix. f. 3. die da ausfordert. Lact.
Prouocatiuus *et* Prouocaticius, a, um. Tert. was man ſich zugezogen hat. *ce qu'on s'eſt attiré.*
Prouocabulum. n. 2. das Fürwort. Varro. *le pronom.*
Reuocatio. f. 3. die Zurückrufung. *le rappel.*
Reuocamen. n. 3. *Idem.* Ouid.
Reuocator. m. 3. der zurückruft. *qui rappelle.*
Reuocatorius, a, um. zurückrufend. Theod. Priſc. *rappellant.*
Irrĕuocabilis, e. Adi. unwiederbringlich. Hor. *irrévocable.*
Irreuocabiliter. Adu. unwiederruflich. *irrevocablement.*
Seuocare. 1. beyſeit rufen. *tirer à part.*
Semiuocalis, e. Adi. halblautend, halbſtimmig. Varr. *demi-voyelle.*
Vniuocus, a, um. Mart. Capell. was vielen unter einerley Beſchreibung gemein iſt.

VŎLA. f. 1. die flache Hand. Plin. *la paume.*
Euŏlare. 1. ſtehlen. Plaut. *voler.*

VOLEMA, orum. Pl. n. große Birnen. Plin. *groſſes poires.*

VOLGIŎLVS. m. 2. ein Schlegel, damit man etwas eben machet. Plin. *une demoiſelle.*

* VŎLO, ui, velle. ich will, (wollte, gewollt,) wünſche. *je veux, ſouhaite.* Anom. PERVĔLIM.
Volenter. Adu. mit Willen. Apul. *volontairement.*
Volentia. f. 1. die Willigkeit. Solin. *la bonne volonté.*
Volo. m. 3. ein Freywilliger. Liu. *un volontaire.*
Vŏluntas, ātis. f. 3. der Wille, Vorſatz, die Gewogenheit. *la volonté, bien-veillance.*
Voluntārius, a, um. freywillig. *volontaire.*
Voluntarie. Adu. Caeſ. *Idem.*
Benenŏlens. o. 3. Adi. wohlwollend. Auguſt. Ep. ad Cai. ap. Gell. *bienveuillant.*
Bĕnĕuolus, *et* Beniuolus, a, um. günſtig, gewogen. *bien-veillant.*
Beneuole. Adu. günſtiger weiſe. *avec bienveillance.*
Beneuolentia. f. 1. die Gunſt, Gewogenheit. *la bien-veillance.*
Euelle. belieben. Propert. *agréer.*
Inuoluntas. f. 3. der Unwille. Tert. *manque de volonté.*
Inuoluntarie. Adu. wider Willen. Dig. *involontairement.*
Malĕuolus, *et* Maliuolus, a, um. abgünſtig, gehäßig. *envieux, mal-veuillant.*
Maleuolens. o. 3. übelwollend. Plaut. *malveuillant.*
Maleuolentia. f. 1. die Abgunſt, der Neid. *la malveuillance, envie.*
Mālo, (magis volo) malui, malle. ich will lieber. *j'aime mieux.*
Praemalle. lieber wollen. Apul. *aimer mieux.*
Nōlo, (non volo) nolui, nolle. ich will nicht. *je ne veux pas.*
Neuŏlo. ich will nicht. Plaut. *je ne veux pas.*
Nolenter. Adu. unwillig. *contre ſon gré.*
Nolentia. f. 1. Tert. Noluntas. f. 3. Enn. ap. Calpurn. das Nichtwollen. *le manque de volonté.*
Praeuelle. lieber wollen. Plaut. *aimer mieux.*

* VŎLO. 1. ich fliege, (du fleugſt, er fleugt, fleug du, flog, geflogen,) *je vole.*
Volito. 1. Frequent. *Idem.*
Volabilis, e. Adi. Varr. ap. Non. *et*
Vŏlātilis, e. *item* Volāticus, a, um. fliegend, unbeſtändig. *qui vole, volage.*
Volŭcer, cris, cre. *Idem.*
Volucris. f. 3. ein Vogel. *un oiſeau.*
Volucritas. f. 3. die Flüchtigkeit. Fulgent. *la volubilité.*
Volucriter. Adu. eilends. Ammian. *à la hate.*
Volucripes. o. 3. Adi. ſchnellfüßig. Auſon. *qui va vite.*
Volātus. m. 4. das Fliegen. *le vol.*
Volatura. f. 1. der Flug. Varr. *le vol.*
Auŏlo. 1. ich fliege, oder eile davon. *je m'envole.*
Altiuolans. o. 3. *et* Altiuolus, a, um. hochfliegend. Plin. *qui vole haut.*
Abuolare. 1. wegfliegen. Corn. Gall. *s'envoler.*
Aduolo. 1. ich fliege, eile hinzu. (e quo, in, ad quid.) *je vole à, vers ou ſur quelque choſe.*
Aduolitans. o. 3. hinzufliegend. Prudent. *volant à, ou vers.*
Aduolatus. m. 4. der Zuflug. *le vol.*
Superaduolare. 1. darzu eilen. Val. Flacc. *accourir.*
Anteuolare. 1. vorausfliegen. Virg. *voler devant.*
Conuŏlare. 1. zu Haufen fliegen, oder eilen, zuſammenlaufen. *voler enſemble, accourir.*
Circumuolare. 1. herumfliegen. Virg. *voler autour.*
Deuolare. 1. herabfliegen. Liu. *deſcendre en volant.*
Circumuolitare. 1. hin und herfliegen. Virg. *voltiger à l'entour.*
Circumuolitabilis, e. Adi. herumfliegend. Mart. Cap. *qui vole çà et là.*
Euolare. 1. ausfliegen. *s'envoler.*
Inuolare. 1. hineinfliegen, anfallen, zufahren. (cui, quid, in quid.) *voler dans.*
Euolitare. 1. herausfliegen. Colum. *s'envoler.*
Euolaticus, a, um. flüchtig. Plaut. *volage.*
Superuolare. 1. drüber fliegen. Lucan. *voler par deſſus.*
Inuolatus. m. 4. der Flug. Cic. *le vol.*
Inuolitare. 1. Frequent. einherfliegen. Hor. *voltiger deſſus.*
Inuolucris, e. Adi. nicht flügg. Gell. *qui ne volent pas encore.*
Interuolare. 1. darzwiſchen fliegen. Colum. *voler entre.*
Interuolitare. 1. Frequent. Liu. *Idem.*
Obuolitare. 1. herumſchweifen. Porc. Latro. *roder.*
Peruolare. 1. durchfliegen.
Praeteruolare. 1. vorüberfliegen. *paſſer devant avec vîteſſe en volant.*
Peruolitare. 1. Frequent. durchfliegen. Virg. *voler au travers.*
Peruolitantia. f. 1. der Flug, oder Schwung. Vitruv. *le mouvement rapide.*
Peruolaticus, a, um. flüchtig, unſtät. Tertull. *volage, inconſtant.*
Praeuolans. o. 3. vorausfliegend. *qui vole devant.*
Prouolare. 1. hervorfliegen. Liu. *s'enfuir en volant.*
Transuolare. 1. hinüberfliegen. Liu. *voler au-delà.*
Reuolare. 1. zurückfliegen. *revenir en volant.*
Semiuolucris, e. Adi. halb wie ein Vogel. Symmach. *demi oiſeau.*
Subuolare. 1. in die Höhe fliegen. *s'envoler en haut.*
Subteruolare. 1. hinauf oder in die Höhe fliegen. Stat. *s'envoler en haut.*
Superuolare. 1. drüber fliegen. Ouid. *voler par deſſus.*
Superuolito. 1. Virg. *Idem.*
Transuolito. 1. Lucr. *et* Trauŏlare. 1. hinüberfliegen. Varro. *voler au de-là.*

VŎLVCRA, f. 1. die Raupe. Col. *le ver-coquin.*

VOLVO, volui, vŏlūtum. 3. ich wälze, wickele. *je roule.*
Voluta. f. 1. der Schnörkel (an den Jouiſchen Säulen in der Baukunſt) Vitruv. *la volute.*
Volutim. Adu. geſchwind, leicht. Non. *vitement.*
Volutus. m. 4. das Wälzen. Apul. *l'action de ſe trainer en rampant.*
Volūto. 1. Frequent. (in, cum, quo, inter quos.) ich wälze, wickele. *je roule.*
Volutatus. m. 4. *et* Volutatio, ōnis. f. 3. die Wälzung. Plin. *l'action de ſe rouler.*
Volutabundus, a, um. ſich wälzend. *qui aime à ſe veautrer.*
Volūtābrum. n. 2. eine Pfütze, wo ſich die Schweine wälzen. *le bourbier.*
Volutare. n. 3. das Spülfaß. Apic. *le cuveau à écurer le vaiſelle.*
Vŏlūbilis, e. Adi. das ſich wälzen, wickeln läßt. *qui ſe remue aiſement.*
Volubilitas. f. 3. die Unbeſtändigkeit. *la volubilité.*
Volubiliter. Adu. vollend. *d'une maniere coulante.*
† Volūmen, ĭnis. n. 3. ein Buch, das man zuſammen rollt. *le volume, rouleau.*
Voluminoſus, a, um. wicklich. Sidon. *qui forme des plis et des replis.*
Aduoluo, ui, ūtum. 3. ich wälze hinzu. *je roule vers un lieu.*
Aduoluor. Paſſiu. ich falle zu Füßen. Plin. *je me jette aux genoux.*
Circumuoluere. 3. herumwälzen. Plin. *s'entortiller.*
Cicumuolutare. 1. herumwälzen. Plin. *ſe rouler.*
Conuoluere. 3. zuſammen wickeln, rollen. *rouler, entortiller.*
Conuoluulus. m. 2. eine Raupe. Plin. *un ver-coquin.*
Comuolutare. 1. zuſammen wickeln. Sen. *entortiller.*
Inconuolutus, a, um. eingewickelt. Ammian. *entortillé.*
Deuoluo. 1. ich wälze herab. (a, e quo, ad quid) *je roule de haut en bas.*
Euoluere. 3. auswickeln, hinausleſen. (quo, ex quo, in quid.) *derouler.*
Euolutio. f. 3. die Auswickelung. *le denouement, l'explication.*
Ineuolutus, a, um. ohnaufgewickelt. Martial. *qu'on n'a point deplié.*
Inuoluo, Obuoluo, vi, utum. 3. ich wickle ein. (re) *j'envelope.*
Inuolute. Adu. eingewickelt, heimlich, verborgener Weiſe. Spartian. *en cachette.*
Inuolutio. f. 3. die Einwickelung. Vitruv. *l'entortillement.*
Inuolutare. 1. Frequent. herumwickeln. Apic. *entortiller, enveloper.*
Inuolucre. n. 3. ein Treugetuch. Plaut. *une ſerviette à barbe.*
Inuŏlūcrum. n. 2. eine Decke, darein man wickelt. *la couverture, envelope.*
Inuoluŏlus, m. 2. die Weinraupe. Plaut. *le ver-coquin.*
Circuminuoluere. 3. um und um einwickeln. Vitruv. *enveloper de tous côtés.*
Obuolutio. f. 3. die Verhüllung. Marcob. *l'envelopement.*
Obuolutatus, a, um. verwickelt. Veget. *entortillé.*
Peruoluere. 3. mit Gewalt fortreiben. Plin. *rouler avec force.*
Peruolutare. 1. Frequent. durchblättern. *feuilleter.*
Prouoluere. 3. hervorwickeln. Ter. *rouler en avant.*
Reuoluere. 3. ab- zurückwälzen. Col. (in, ad quid.) *dérouler.*
Reuolutio. f. 3. die Umwälzung. Auguſt. *le roulement.*
Reuolubilis, e. Adi. das wiederum zurückläuft. Ouid. *qu'on peut rouler.*
Irreuolutus, a, um. unumgewendet. Martial. *qui n'a pas été tourné.*
Subuoluere. 3. hinauf wälzen. Virg. *faire rouler.*
Subteruoluere. 3. drunter hinwälzen. Ammian. *rouler par deſſus.*
Superuoluere. 3. drüber wälzen. Auien. *rouler par deſſus.*
Transuoluere. 3. hinüber wälzen. Prudent. *rouler au delà.*

VŎLŸPE. Adi. neutr. erfreulich, angenehm. Ter. *qui fait plaiſir, agréable.*
† Voluptas, atis. f. 3. die Luſt, Wolluſt. *la volupté.*
Voluptabilis, e. Adi. luſtig, erfreulich. Plaut. *divertiſſant, plaiſant.*
Voluptarius, Plin. *et* Voluptuōſus, a, um. wollüſtig. *voluptueux.*
Voluptuarius, a, um. *Idem.* Capitolin.
Voluptuarie. Adu. wollüſtiger weiſe. Apul. *voluptueuſement.*
Voluptifĭcus, a, um. vergnüglich, erfreulich. Apul. *plaiſant, agreable.*
Voluptuari, *ſ.* Voluptari. 1. Dep. wohlleben, der Wolluſt pflegen. Quinct. *ſe plonger dans les plaiſirs.*

VŌMER *et* VOMIS, ĕris. m. 3. die Pflugſchaar. *le ſoc de charrue.*

* VŎMO, ui, itum. 3. ich ſpeye, (ſpie und ſpeyete, geſpien und geſpeyet,) übergebe mich. *je vomis.*
Vomitare. 1. Frequent. kötzen. Col. *vomir ſouvent.*
Vomitus. m. 4. *et* Vomitio. f. 3. das Brechen. Plin. *le vomiſſement.*
Vomitium. n. 2. das Erbrechen. Mart. Capell. *le vomiſſement.*
Vomitor. m. 3. der Speyer, der ſich gerne bricht. Plin. *qui vomit.*
Vomitōrius, a, um. was brechen macht. Plin. *qui fait vomir.*
Vomax. o. 3. ſpeyhaft. Sidon. *qui vomit aiſement.*
Vŏmĭca. f. 1. das Geſchwür, der Blutſchwär. Plin. *l'apoſtume.*
Vomĭcus, a, um. eitericht, ſchwärend. Sen. *qui ſupure, qui jette du pus.*
Conuomere. 3. beſpeyen. *vomir contre.*
Deuomere. 3. wegſpeyen, ausköcken. Caecil. ap. Gell. *rejetter en vomiſſant.*
Euŏmo, ui, itum. 3. herausbrechen, ausſpeyen. *rendre la gorge.*
Interuomere. 3. darzwiſchen ſprützen. Lucr. *vomir parmi.*
Prouomere. 3. herauskotzen. Lucr. *vomir.*
Reuomere. 3. wieder von ſich geben. Virg. *revomir.*
Superuomere. 3. drüber ſpeyen. Sil. *vomir par deſſus.*

† VŎRO. 1. ich freſſe, (du friſſeſt, er frißt, friß du, fraß, gefreſſen) verſchlinge, (ſchlang, ſchlungen) *je dévore, avale.*
Vorator. m. 3. der Freſſer. Hieron. *le glouton.*
Voratrina. f. 1. der Freßwinkel. Tertull. *le lieu, où l'on paſſe le tems à goinfrer.*
Vorax, ācis. o. 3. freßig. *goulu.*
Voraciter. Adu. gefräßigerweiſe. Macrob. *goulument.*

Voracitas, ātis. f. die Freßigkeit. Plin. *la gourmandiſe.*
Vorāgo, inis. f. 3. ein Abgrund, grundloſer Schlund. *le goufre.*
Voraginoſus, a, um. bodenlos. Apul. *plein de goufres.*
Conuorare. 1. wegfreſſen. Tertull. *devorer.*
*Dēuŏro. 1. ich verſchlinge, freſſe auf, verſchwende. *j'avale, diſſipe.*
Deuoratio. f. 3. die Verſchlingung. Tertull. *l'engloutiſſement.*
Deuorator. m. 3. der Freſſer Tert. *le goulu.*
Deuoratorius, a, um. verzehrend, wegfreſſend. Tertull. *qui conſume.*
Indeuoratus, a, um. ungefreſſen. Martial. *qui n'a point été devoré.*
Transuorare. 1. abfreſſen. Apul. *devorer.*

VOS. ihr. *vous.*
Vosmet. Plaut. *et* Vosmetipſi. ihr ſelbſt. Liu. *vous même.*
Veſter, ra, rum. euer. *vôtre.*
Veſtras. c. 3. der Eurige. Priſc. *le vôtre.*

*VŎVEO, vōui, vōtum. 2. ich gelobe, thue ein Gelübde. *je voüe, fais un voeu.*
Vōtum. n. 2. das Gelübde, der Wunſch. *le voeu, ſouhait.*
Votiuus, a, um. verſprochen, durch Gelübde. Plaut. *voué.*
Votiuus, a, um. *et* Vōtifer, a, um. Stat. zur Gelübde gehörig, was Gelübde thut. *votif.*
Dēuoueo, ōui, ōtum. 2. ich gelobe, gebe zu eigen, ich verfluche, verwünſche. *je dévoüe, anatematiſe.*
Deuotus, a, um. ergeben, geheiligt, verflucht. *dévoué, maudit.*
Deuote. Adu. andächtiger weiſe. Lactant. *devotement.*
Deuotio. f. 3. die Andacht. *la devotion;* die Verfluchung. *l'execration;* die Ergebenheit. *le devouement.*
Deuotare. 1. Frequ. den Göttern ergeben, geloben. *devouer.*
Deuotamentum. n. 2. der Fluch, Bann. Tertull. *l'anatheme, la malediction.*
Indeuotus, a, um. unandächtig. Calliodor. *indevot.*
Indeuotio. f. 3. die Unergebenheit, keine Andacht. Vlp. *l'indevotion.*

VPŬPA. f. 1. der Wiedehopf. Plin. *la hupe.*

VRBO *ſ.* VRVO. 1. ich krümme, umgebe. Varro. *je courbe, trace un cercle autour.*
Vrbum *ſ.* Vrnum. n. 2. die Pflugſterze. Varro. *le mancheron de la charruë.*
Amburuare. 1. auf- und niederhüpfen. Lucil. ap. Non. *rebondir en ſautant.*

†VRBS, vrbis. f. 3. die Stadt, (Pl. Städte) *la ville.*
Vrbĭcus, a, um. ſtädtiſch. Martial. *de ville.*
Vrbānus, a, um. ſtädtiſch, höflich. *poli, galant.*
Vrbane. Adu. höflicher weiſe. *poliment.*
Vrbanitas, ātis. f. 3. die Stadtmanier, Höflichkeit, Artigkeit. *la politeſſe.*
Vrbanicus *et* Vrbanicianus, a, um. aus der Stadt, ſtädtiſch. Paull. ICt. *de ville.*
Vrbanatim. Adu. ſtädtiſch. Pompon. ap. Non. *en homme de ville.*
Vrbĭcrēmus, a, um. Stadt und Land einäſchernd. Prudent. *qui brule les villes.*
Amburbium. n. 2. ein gewiſſes Feſt. Vopiſc.
Inurbanus, a, um. unhöflich. *incivil.*
Inurbane. Adu. unhöflich, bäuriſch *ruſtiquement.*
Perurbanus, a, um. ſehr höflich. *fort poli.*
Perurbane. Adu. ſehr höflich. Sidon. *fort poliment.*
Suburbium. n. 2. eine Vorſtadt. *le fauxbourg.*
Suburbanus, a, um. das an der Stadt liegt. *qui eſt au fauxbourg.*
Suburbanitas. f. 3. die Nähe an der Stadt. *le voiſinage d'une ville.*
Suburbicarius, a, um. vor und nahe an der Stadt gelegen. Cod. *qui eſt aux fauxbourgs.*

†VRCEVS. m. 2. der Krug, (Pl. Krüge) *la cruche.*
Vrceolus. m. 2. Dim. ein kleiner Krug. Col.
Vrceolaris, e. Adi. was zum Krügen gehöret. Plin.
Vrceatim. Adu. wie mit Waſſerkrügen. Petron. *à verſe.*

*VRGEO, vrſi, vrſum. 2. ich treibe, (trieb, getrieben;) nöthige. (quid re) *je pouſſe, preſſe.*
Adurgeo, urſi, vrſum. 2. ich treibe ſehr, drücke nach. Hor. *je preſſe vivement.*
Exurgeo. 2. ich drücke aus. Plaut. *j'exprime.*
Inurgeo. 2. ich drücke ein. Lucan. *je preſſe, je pouſſe contre.*
Perurgere. 2. fortreiben. Ammian. *preſſer fort.*
Suburgeo. 2. ich treibe an. Virg. *je preſſe un peu.*
Superurgere. 2. drüber liegen. Tac. *couvrir.*

VRĪNA. f. 1. der Urin, Harn. Plin. *l'urine, le piſſat.*
Vrinalis, e. Adi. zum Harne gehörig. Veget.
Vrinari. 1. Dep. unter das Waſſer fahren. *faire le plongeon.*
Vrinator. m. 3. der Taucher, der was unter dem Waſſer heraus holen kann. *le plongeur.*
Vrinum. n. 2. das Wind-Ey. *l'oeuf, qui n'a point de germe.*
Inurinare. 1. ſich tauchen, unterfahren. Col. *faire le plongeon.*

*VRNA. f. 1. der Waſſereymer, Loostopf. *l'urne, cruche.*
Vrnula. f. 1. Dim.
Vrnalis, e. Adi. was einen Waſſereimer dem Maaße nach enthält. Plin.
Vrniger, a, um. der einen Waſſereimer trägt. Virg. *verſeau.*

*VRO, uſſi, uſtum. ich brenne, (brannte, gebrannt) verletze. *je brûle, fais mal.*
Buſtum, *vid. ſ. l.*
Vredo. f. 3. der Brand im Getrände. *la nielle.*
Vrĭca. f. 1. der Brand im Korne, der Mähltham. Plin. *la nielle.*
Vrīgo. f. 3. die Brunſt. Plin. *la laſciveté.*
Vſta. f. 1. Purpurfarbe. Vitruv. *le pourpre.*
Vſtio. f. 3. der Brand. Cato. *l'action de brûler.*
Vſtĭuus, a, um. brennend. Macer. *qui brule.*
Vſtor. m. 3. der etwas verbrennt. Martial. *qui brule.*
Vſtrina. f. 1. die Brandſtäte. Plin. *le lieu, où l'on bruloit les corps morts.*
Vſtulare. 1. brennen, verſengen. Catull. *bruler, faire bruler.*
Adūro, uſſi, uſtum. 3. ich verſenge, brenne. *je brûle.*
Aduſtio. f. 3. die Verſengung. *l'action de bruler.*
Inaduſtus, a, um. unverſengt, unverbrannt. Ouid. *qui n'eſt pas bruler.*
Amburo. 3. ich ſchmauche, ſenge umher. *je grille, brûle autour.*
Ambuſtio. f. 3. die Verſengung, der Brandſchaden. Plin. *la brulure.*
Ambuſtulatus, a, um. gebraten. Plaut. *brulé.*
Semiambuſtus, a, um. halbgebraten. Suet. *à demi brulé.*

*Comburo *et* Exuro. ich brenne. *je brûle.*
Combuſtio. f. 3. die Verbrennung. Apic. *la combuſtion.*
Combuſtura. f. 1. die Verbrennung. Macer. *la combuſtion.*
Semicombuſtus, a, um. halb verbrannt. Prudent. *à demi brulé.*
Deurere. 3. abbrennen. Liu. *bruler.*
Exuſtio. f. 3. die Ausbrennung. *l'embraſement.*
Inuro. 3. ich brenne ein, brandmarke. (cui quid) *j'imprime avec un fer chaud.*
Obuſtus, a, um. ausgebrannt. Ouid. *brulé tout autour.*
Perurere. 3. durchaus brennen. Plin. *bruler entierement.*
Praeurere. 3. von vornen brennen. Plin. *brûler par le bout.*
Semiuſtus, *ſ.* Semuſtus, a, um. halbverbrannt. Tac. *à demi brulé.*
Semiuſtulatus, a, um. geſchmäuchert, geſengt. *à demi grillé.*
Semiuſtulandus, a, um. halb zu verbrennen. Suet. *qui doit etre à demi brulé.*
Suburere. 3. beſengen. Suet. *bruler un peu.*
Subuſtio. f. 3. die Anbrennung. Cod. *l'embraſement.*
Subuerbuſtus, a, um. gebrandmahlet. Tertull. *ſtigmatiſé.*
*Vrtica. f. 1. die Neſſel, Brennneſſel. Plin. *l'ortie.*

† VRSVS. m. 2. ein Bar. Plin. *un ours.*
Vrſa. f. 1. Ouid. eine Bärinn. *l'ourſe.*
Vrſīnus, a, um. von Bären, Bären- Col. Plin. *d'ours, d'ourſe.*

VRVS. m. 2. der Buffel, Auerochs. Caeſ. *l'ure.*

VSQVE. Adu. bis. (ad, ſub, ex, a, *it.* adeo, dum, eo.) *juſques.*
Vſpiam *et* Vsquam. Adu. irgendwo. *en quelque lieu.*
Nuspiam, *et* Nusquam. Adu. nirgends. *nulle part.*
Vsquĕquāque. zu jeder Zeit. *en tout tems.*
Vsquequo. Adu. bis ſo lange. Varro. *juſqu'à tant que.*
Abusque. Adu. von daran, von daher. Virg. *depuis cet endroit.*
Adusque. Adu. bis dahin. Virg. *juſques.*
Inusque. Adu. bis hinzu. Auien. *juſques dans.*

VT. auf daß. *afin. item* wie, als, nachdem. *comme, après que*
Vti, Coni. et Adu. daß wie. *afin que, comme.*
Prout. Adu gleichwie, nachdem. *ſelon que, comme.*
Vtcunque. wie es ſey. *de quelque façon que ce ſoit.*
Vtut. *idem.*
Vtinam. ach daß! *plût à dieu.*
Vtpote. Adu. als, nämlich. *puiſqu'en effet, par exemple.*
Vtique. Adu. freylich. *aſſurement.*
Neutiquam. Adu. mit nichten, keinesweges. *point du tout.*

*VTER, tris. m. 3. der Schlauch, lederne Sack. Plin. *l'outre.*
Vterculus. m. 2. Dimin. Apul.
Vtrarius. m. 2. ein Waſſerträger. Liu. *qui porte d'eau.*
Vtricularius. m. 2. der Sackpfeifer. Suet. *le joueur de cornemuſe.*
Vtricēda. m. 1. der Schläuche zerſticht. Apul.

*VTER, tra, trum. welcher unter beyden. *lequel des deux.*
*Verum. Adu. Interrog. eb. *ſi.*
Vtrumne. Vtrumnam. obdann. Liu. *ſi.*
*Neuter, tra, trum. keiner unter beyden. *neutre.*
Neutro. Adu. auf keinen Theil. Liu *ni d'un coté, ni d'autre.*
Neutralis, e. Adi. neutral, das keins von beyden iſt. Quinctil. *neutral.*
Neutraliter. Adu. zu keinem von beyden gehörig. Charif. *neutralement.*
Neutrubi. Adu. an keinem von beyden Orten. Plaut.
Vterque, vtraque, vtrumque. beyde. *l'un et l'autre.*
Vtercunque, Vterlibet, Vteruis. welcher auch unter beyden. *lequel des deux vous voudrez.*
Vtrinque *et* Vtrobique. Adu. auf beyden Seiten. *de côté et d'autre.*
Vtrinquefecus. Adu. zu beyden Seiten. Cato. *de coté et d'autre.*
Vtrŏbi. Auſon. *et* Vtrubi. wo es auch welle. Vlp. *auquel des deux lieux.*
Vtrobidem. Adu. zu beyden Seiten. Plaut. *des deux cotés.*
Vtro. Adu. nach welcher Seiten. Plin. *vers lequel des deux cotés.*
Vtrolibet. wohin es beliebt. Quinct. *auquel des deux cotes.*
Vtroque. auf beyden Seiten. Liu. *aux deux cotes.*
Vtroqueuerſum. links und rechts. Gell. *de coté et d'autre.*

VTĔRVS. m. 2. der Leib, Mutterleib. Plin. *la matrice.*
Vterculus *et* Vtriculus. m. 2. Dim. eine kleine Gebärmutter, die Schoten oder Hülſen, die Blütknoſpen. Plin. *la petite matrice, la bolle, qui envelope le grain, les boutons.*
Vterinus, a, um. von einer Mutter. Iuſtin. *d'une même mere.*
Couterinus, a, um. von einer Mutter. Auguſt. *ne d'une meme mère.*

VTOR, vſus ſum. Dep. 3. ich brauche, ich habe. *je me ſers, uſe.*
Vſus. m. 4. der Brauch, die Uebung, Erfahrung. *l'uſage, exercice, pratique.*
Vſio. f. 3. der Gebrauch. Varro ap. Non. *l'uſage.*
Vſualis, e. Adi. brauchbar, gewöhnlich. Sidon. *uſuel, dont on a l'uſage.*
Vſuarius, a, um. der die Nutzung hebt. *qui a l'uſage d'une choſe.*
Vſitari. 1. Dep. oft gebrauchen. Gell. *ſe ſervir ſouvent.*
Vſūra. f. 1. der Wucher, Zins, Brauch. *l'uſure.*
Vſurarius, a, um. zinsbar. Plaut. *dont on tire du profit.*
Vſitatus, a, um. gebräuchlich, im Brauch. *uſité.*
Vſitate. Adu. gebräuchlich, gewöhnlich. *uſuellement.*
Inuſitatus, a, um. ungebräuchlich. *inuſite.*
Inuſitate, Inuſitato. Adu. ungewöhnlich, fremd. Plin. *gueres ſouvent.*
Vtilis, e. Adi. nützlich, brauchbar, zuträglich. *utile, avantageux.*
Vtiliter. Adu. nutzlich. Col. *utilement.*
Vtilitas, tis. f. 3. der Nutz, die Nutzbarkeit. *l'utilité.*
Inutilis, e. Adi. unnütz, unnützlich. *inutile.*
Inutiliter. Adu. unnützlicher weiſe. Liu. *inutilement.*
Inutilitas. f. 3. der Schade. *l'inutilité.*
Vtenſilis. e. Adi. brauchbar. Varro. *ce qui ſert à nôtre uſage.*
Vtenſilia. Pl. n. 3. Geräthe, ſo man täglich braucht. Liu. *uſtenſile.*
Vtenſilitas. f. 3. die Geräthſchaft. Tertull. *les proviſions.*
Vſurpo. 1. ich brauche, gebrauche. *je me ſers, uſe.*
Vſurpatio, nis. f. 3. der Brauch. *l'uſage.*
Vſurpator. m. 3. der etwas unrechtmäßig in Beſitz nimmt. Ammian. *l'uſurpateur.*
Vſurpatorius, a, um. eigenmächtig, angemaßt. Cod. *d'uſurpateur.*
Vſurpabilis. e. Adi. brauchbar. Tertull. *dont on peut ſe ſervir.*
Vſucapere. 3. endlich nach langem Beſitze an ſich bringen. *acquerir droit de propriete par titre de longue poſſeſſion paiſible.*

Vſucapio. f. 3. die Beſitznehmung. *l'uſucapion.*
Vſufacere. 3. zueignen. Plaut. *approprier.*
Vſuperdere. 3. ſich um den Gebrauch bringen. Plaut. *perdre de l'uſage.*
Vſusfructus. m. 4. die Nutzung von fremden Gütern *l'uſufruit.*
Vſufructuarius. m. 2. der die Nutzung hat. Vlp. *l'uſufruitier.*
Abūtor, uſus ſum. Dep. 3. ich verbrauche, misbrauche. *je conſume, abuſe.*
Abuſus. m. 4. *et* Abuſio. f. 3. die Abnutzung, der Misbrauch. Quinct. *la conſomption.*
Abuſiue. Adu. unrechtmäßig. Quinct. *abuſivement.*
Deutor, uſus ſum. Dep. 3. ich misbrauche, brauche übel. Nep. *j'abuſe.*
Inuſus. m. 4. die Faulheit. Plaut. *la pareſſe.*
Interuſurium. n. 2. der halbe Genieß oder Wucher. Vlpian. *l'interet d'un certain intervalle de temps.*

VVA. f. 1. die Weintraube. *la grape de raiſin.*
Vuifer, a, um. was Trauben trägt. Stat. *qui porte des grapes.*

VVERE, *etc. vid. in* VDVS.

VVIGA. f. 1. die Reittaſche. Varro ap. Non. *le gouſſet.*

VVLGVS. n. 2. der Pobel, das gemeine Volk. *la populace.*
Vulgāris, e. Adi. gemein, gemeiner Art. *vulgaire, commun.*
Vulgarius, a, um. Gell. *idem.*
Vulgo. insgemein. *vulgairement.*
Vulgariter. Adu. gemein, ſchlecht. *communement.*
Vulgaritas. f. 3. die gemeine Art. Arnob. *le vulgaire.*
Vulgo. 1. ich mache gemein, bekannt Liu. *je divulgue, publie.*
Vulgate. Adu. kundbar. Ammian. *notoirement.*
Vulgatus. m. 4. die Kundthuung, Ausbreitung. Sidon. *la publication.*
Vulgator. m. 3. der Verräther, Ausſchwätzer. Ouid. *qui divulgue.*
Vulgiuagus, a, um. gemein, gewöhnlich. Lucret. *vulgaire, commun.*
Diuulgo. Emulgo, Liu. Inuulgo, Gell. *et* Perulgo. f. *idem quod* Vulgo.
Diuulgatio. f. 3. die Bekanntmachung. Tertull. *l'action de divulguer.*
Inuulgatus *et* Peruulgatus, a, um. ruchtbar. *notoire.*
Peruulgate. Adu. ſehr bekannt, auf ſehr gemeine Art. Gell. *tres vulgairement.*
Promulgare. 1. kundbar machen, offenbaren. Apul. *rendre public.*

VVLNVS, ĕris. n. 3. die Wunde. (pl. en) *la bleſſure.*
Vulnuſculum. n. 2. Dim. eine kleine Wunde. Hieron. *une petite bleſſure.*

Vulnĕro Sen. *et* Conuulnero. 1. ich verwunde. *je bleſſe.*
Vulneratio, nis. f. 3. die Verwundung *la bleſſure.*
Vulnerarius, a, um. zun Wunden gehorig. Plin. *qui concerne les bleſſures.*
Vulnĭfer, a, um. verwundend. Prudent. *qui bleſſe.*
Vulnĭficus, a, um. Virg. *idem.*
Inuulneratus, a, um. unverwundet. *qui n'eſt point bleſſé.*
Inuulnerabilis, e. Adi. unverwundlich. Sen. *invulnerable.*

VVLPES, is. f. 3. der Fuchs. *le renard.*
Vulpēcula. f. 1. Dimin.
Vulpinus, a, um. von Füchſen, Fuchs- Plin. *de renard.*
Vulpinaris, e. Adi. von Fuchs. Apul. *de renard.*
Vulpinari. 1. Dep. wie ein Fuchs ſeyn, verſchlagen, tückiſch und liſtig ſeyn. Varro ap. Non. *uſer de fineſſe.*
Vulpio. m. 3. ein ſchlauer Menſch. Apul. *un fin matois.*

VVLTVR, ŭris. m. 3. der Geyer, Stoßvogel, Raubvogel. Plin. *le vautour.*
Vulturis. n. 3. Enn. ap. Priſc. *idem.*
Vulturius. m. 2 *id. it.* ein rauberiſcher Menſch. *qui aime à voler.*
Vulturinus, a, um. vom Geyer. Plin. *de vautour.*
Subuulturius, a, um. ſchwärzlich. Plaut. *noiratre.*

VVLTVRNVS. m. 2. der Süd-Oſt-Wind Liu. *le vent de ſud-eſt.*

VVLTVS. m. 4. das Angeſicht, Geſicht, die Mine. *le viſage, la face, mine.*
Vultum *ſ.* Voltum. n. 2. das Geſicht. Lucr. *le viſage.*
Vulticulus. m. 2. Dim.
Vultuoſus, a, um. der ein ſauer oder ſtürmiſch Geſicht machet. *qui a un air ſevere, dédaigneux.*

VVLVA. f. 1. die Gebährmutter, das Geburtsglied. Plin. *la matrice, les parties naturelles de la femme.*
Vulunla. f. 1. eine Art Würſte. Apic.

VXOR, ōris. f. 3. die Ehefrau, das Eheweib. *l'épouſe, femme de quelqu'un.*
Vxorcula. f. 1. Dim. das Weibchen. Apul. *la petite femme.*
Vxorculare. 1. zur Frau machen. Plaut. *faire ſa femme d'une perſonne.*
Vxōrius, a, um. was des Weibes iſt. Ouid. *des femmes.* Subſt. ein Weibermann, dem Weibe ergeben. *qui ſe laiſſe gouverner par ſa femme.*
Inuxorus, a, um. unverehlicht, unbeweibt. Tertull. *qui n'eſt point marié.*

LIPSIAE,

IMPRIMEBAT IOANN. GOTTLOB IMMANVEL BREITKOPF.